

Holy Bible

Aionian Edition®

Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek
Language: Greek, Katharevousa
Greece

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/14/2022

Source copyright: Public Domain

Orthodox Archimandrite Neophytos Vamvas, 1850

Formatted by Speedata Publisher 5.3.12 (Pro) on 12/13/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Γένεσις	1
"Εξόδος	37
Λευϊτικόν	67
'Αριθμοί	90
Δευτερονόμιον	121
'Ιησοῦς Ναυῆ	147
Κριταί	165
'Ρούθ	183
Βασιλειῶν Α'	186
Βασιλειῶν Β'	210
Βασιλειῶν Γ'	230
Βασιλειῶν Δ'	253
Παραλειπομένων Α'	275
Παραλειπομένων Β'	295
"Εσδρας Α'	320
"Εσδρας Β'	327
'Εσθήρ	337
'Ιώβ	343
Ψαλμοί	360
Παροιμίαι	402
'Εκκλησιαστής	417
Ἄσμα Ἀσμάτων	423
'Ησαΐας	426
'Ιερεμίας	460
Θρῆνοι	499
'Ιεζεκιήλ	503
Δανιήλ	538
'Ωσηέ'	550
'Ιωήλ'	555
'Άμώς'	557
'Οβδιού	561
'Ιωνᾶς'	562
Μιχαίας	564
Ναούμ	567
'Αμβακούμ	569
Σοφονίας	571
'Αγγαῖος	573
Ζαχαρίας	574
Μαλαχίας	580

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαίου	585
Κατα Μαρκον	607
Κατα Λουκαν	621
Κατα Ιωαννην	644
Πραξεις	662
Προς Ρωμαιους	685
Προς Κορινθιους Ά	694
Προς Κορινθιους Β'	703
Προς Γαλατας	709
Προς Εφεσιους	712
Προς Φιλιππησιους	715
Προς Κολοσσαιεις	717
Προς Θεσσαλονικεις Ά	719
Προς Θεσσαλονικεις Β'	721
Προς Τιμοθεον Ά	723
Προς Τιμοθεον Β'	726
Προς Τίτον	728
Προς Φιλημονα	729
Προς Εβραιους	730
Ιακωβου	737
Πετρου Ά	740
Πετρου Β'	743
Ιωαννου Ά	745
Ιωαννου Β'	748
Ιωαννου Γ'	749
Ιουδα	750
Αποκαλυψις Ιωαννου	751

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

Καὶ εξεδίωξε τὸν Αδάμ· καὶ κατὰ ανατολάς του παραδείσου τῆς Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ,
καὶ τὴν ρομφαίαν τὴν φλογίνην, τὴν περιστρεφομένην,
διὰ να φυλάττωσι τὴν οδόν του ξύλου τῆς ζωῆς.

Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 Εν αρχῇ εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην.
2 Η δε γη ἡτο ἀμορφος και ἐρημος· και σκότος επι του προσώπου της αβύσσου. Και πνεύμα Θεού εφέρετο επι της επιφανείας των υδάτων. **3** Και είπεν ο Θεός, Γεννηθήτω φῶς· και ἐγίνεται φῶς· **4** και είδεν ο Θεός το φῶς ὅτι ἡτο καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός το φῶς από του σκότους· **5** και εκάλεσεν ο Θεός το φῶς, Ήμέραν· το δε σκότος εκάλεσε, Νύκτα. Και ἐγίνεται εσπέρα και ἐγίνεται πρωΐ, ημέρα πρώτη. **6** Και είπεν ο Θεός, Γεννηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων, και ας διαχωρίζη υδάτα από υδάτων. **7** Και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, και διεχώρισε τα υδάτα τα υποκάτωθεν του στερεώματος από των υδάτων των επάνωθεν του στερεώματος. Και ἐγίνεται ούτω. **8** Και εκάλεσεν ο Θεός το στερέωμα, Ουρανόν. Και ἐγίνεται εσπέρα και ἐγίνεται πρωΐ, ημέρα δευτέρα. **9** Και είπεν ο Θεός, Ας συναχθώστι τα υδάτα τα υποκάτω του ουρανού εις τόπον ἔνα, και ας φανήη η ξηρά. Και ἐγίνεται ούτω. **10** Και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν, γῆν· και το σύναγμα των υδάτων εκάλεσε, Θαλάσσας· και είδεν ο Θεός ὅτι ἡτο καλόν. **11** Και είπεν ο Θεός, Ας βλαστήσῃ η γη χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμινοντα σπόρον, και δένδρον κάρπιμον κάμινον καρπόν κατά το είδος αυτού, του οποίου το σπέρμα να ἴναι εν αυτώ επι της γης. Και ἐγίνεται ούτω. **12** Και εβλάστησεν η γη χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμινοντα σπόρον κατά το είδος αυτού, και δένδρον κάμινον καρπόν, του οποίου το σπέρμα είναι εν αυτώ κατά το είδος αυτού και είδεν ο Θεός ὅτι ἡτο καλόν. **13** Και ἐγίνεται εσπέρα και ἐγίνεται πρωΐ, ημέρα τρίτη. **14** Και είπεν ο Θεός, Ας γείνωσι φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να διαχωρίζωσι την ημέραν από της νυκτός· και ας ἴναι διά σημεία και καιρούς και ημέρας και ενιαυτούς· **15** και ας ἴναι διά φωστήρας εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επι της γης. Και ἐγίνεται ούτω. **16** Και ἐκάμεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους, τον φωστήρα τον μέγαν διά να εξουσιάζῃ επι της ημέρας, και τον φωστήρα τον μικρόν διά να εξουσιάζῃ επι της νυκτός· και τους αστέρας· **17** και ἐθέσεν αυτούς ο Θεός εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επι της γης, **18** και να εξουσιάζωσιν επι της ημέρας και επι της νυκτός· και να διαχωρίζωσι το φῶς από του σκότους. Και είδεν ο Θεός ὅτι ἡτο καλόν. **19** Και ἐγίνεται εσπέρα και ἐγίνεται πρωΐ, ημέρα τετάρτη. **20** Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήσωσι τα υδάτα εν αφθονίᾳ νηκτά ἐμψυχα και πετεινά ας πέτωνται επάνωθεν της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. **21** Και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και παν ἐμψυχον κινούμενον, τα οποία εγέννησαν εν αφθονίᾳ τα υδάτα κατά το είδος αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά το είδος αυτών. Και είδεν ο Θεός ὅτι ἡτο καλόν. **22** Και ευλόγησεν αυτά ο Θεός, λέγων, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε τα υδάτα εν ταις θαλάσσαις· και τα πετεινά ας πληθύνωνται επι της γης. **23** Και ἐγίνεται εσπέρα και ἐγίνεται πρωΐ, ημέρα πέμπτη. **24** Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήσῃ η γη ζώα ἐμψυχα κατά το είδος αυτών,

κτήνη και ερπετά και ζώα της γης κατά το είδος αυτών και έγινεν ούτω. **25** Και ἐκαμεν ο Θεός τα ζώα της γης κατά το είδος αυτών, και τα κτήνη κατά το είδος αυτών, και πάν ερπετόν της γης κατά το είδος αυτών. Και είδεν ο Θέός ότι ἤτο καλόν. **26** Και είπεν ο θεός, Ας κάμουμεν ἀνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών· και ας εξουσιάζῃ επὶ των ιχθύων της θαλάσσης και επὶ των πετεινών του ουρανού και επὶ των κτηνών και επὶ πάσης της γης και επὶ παντός ερπετού, ἐρποντος επὶ της γης. **27** Και εποίησεν ο Θεός τον ἀνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν· ἄρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς: **28** και ευλόγησεν αυτούς ο Θέός και είπε προς αυτούς ο Θέός, Αὐχάνεσθε και πληθυνεσθε και γεμίσατε την γην και κυριεύσατε αυτήν, και εξουσιάζετε επὶ των ιχθύων της θαλάσσης και επὶ των πετεινών του ουρανού και επὶ παντός ζώων κινούμενου επὶ της γης. **29** Και είπεν ο Θεός, Ιδού, σας ἔδωκα πάντα χόρτον κάμμοντα σπόρον, δόστι είναι επὶ του προσώπου πάσης της γης, και παν δένδρον, το οποίον ἔχει εν εαυτώ καρπόν δένδρου κάμμοντος σπόρον ταύτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς προς τροφήν: **30** και εις πάντα τα ζώα της γης και εις πάντα τα πετεινά του ουρανού και εις παν ερπετόν ἐρπον επὶ της γης και ἔχον εν εαυτώ ψυχήν ζώασαν, ἔδωκα πάντα χλωρὸν χόρτον εις τροφήν. Και ἔγινεν ούτω. **31** Και είδεν ο Θεός πάντα ούσα εποίησε και ιδού, ήσαν καλά λιαν. Και ἔγινεν εσπέρα και ἔγινε πρωΐ, ημέρα ἕκτη.

2 Και συντελέσθησαν ο ουρανός και η γη και πάσα η στρατιά αυτών. **2** Και είχε συντελεσμένα ο Θεός εν τη ημέρᾳ τη εβδόμῃ τα ἑργά αυτού, τα οποία ἐκαμεκαι ανεπαύθη την ημέραν την εβδόμην από πάντων των ἑργών αυτού, τα οποία εάκμαε. **3** Και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμην και ηγίασεν αυτήν· διότι εν αυτῇ ανεπαύθη από πάντων των ἑργών αυτού, τα οποία ἐκτισε και ἐκαμεν ο Θέός. **4** Αὕτη είναι η γένεσις του ουρανού και της γης, ὅτε εκτίσθησαν αυτά, καθ' ην ημέραν εποίησε Κύριος ο Θέός γην και ουρανόν, **5** και πάντα τα φυτά του αγρού, πριν γείνωσιν επὶ της γης, και πάντα χόρτον του αγρού, πριν βλαστήσῃ διότι δεν είχε βρέξει Κύριος ο Θέός επὶ της γης, και ἀνθρωπος δεν ἤτο διά να εργάζηται την γήν. **6** Ο ατμός δε ανέβαινεν από της γης και επότιζε παν το πρόσωπον της γης. **7** Και ἐπλασε Κύριος ο Θέός τον ἀνθρωπον από χώματος εκ της γης, και ενεψύσθησεν εις τους μυκτήρας αυτού πνοήν ζωής, και ἔγινεν ο ἀνθρωπος εις ψυχήν ζώασαν. **8** Και εφύτευσε Κύριος ο Θέός παράδεισον εν τη Εδέμ κατά ανατολάς και ἔθεσεν εκεί τον ἀνθρωπον, τον οποίον ἐπλασε. **9** Και Κύριος ο Θέός ἐκαμεν να βλαστήσῃ εκ της γης παν δένδρον ὡραίον εις την ὥρασιν και καλόν εις την γεύσιν· και το ξύλον της ζώης εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον της γνώσεως του καλού και του κακού. **10** Ποταμός δε εξήρχετο εκ της Εδέμ διά να ποτίζῃ τον παράδεισον και εκείθεν εμεριζέτο εις τέσσαρας κλάδους. **11** Το όνομα του ενός, Φιών· ούτος είναι ο περικυκλώνων πάσαν την γην Αβιλά· όπου ευρίσκεται το χρυσόν. **12** το δε χρυσόν της γης εκείνης είναι καλόν· εκεί είναι το βδέλλιον και ο λίθος ο ονυχίτης. **13** Και το όνομα του ποταμού του δευτέρου,

Γιών ούτος είναι ο περικυκλόνων πάσαν την γην Χούς. **14** Και το όνομα του ποταμού του τρίτου, Τίγρις ούτος είναι ο ρέων προς ανατολάς της Ασσυρίας. Ο δε ποταμός ο τέταρτος, ούτος είναι ο Ευφράτης. **15** Και ἐλαβε Κύριος ο θεός των ἀνθρώπων και ἔθεσεν αυτὸν εν τα παραδείσων της φωνήν της Εδέμ διά να εργάζηται αυτὸν και να φυλάττῃ αυτὸν. **16** Προσέταξε δε Κύριος ο θεός εις τον Αδάμ λέγων, μη φάγης; **17** Και είπεν ο Αδάμ, Η γυνή την οποίαν Από πάντος δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις ἐδωκας να ἡναι μετ' εμού, αυτή μοι ἐδωκεν από του τρώγει, **18** από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού δένδρου, και ἔφαγον. **19** Και είπε Κύριος ο θεός προς και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού· διότι καθ' ην την γνωσία, Τι είναι τούτο το οποίον ἔκαμες; Και η ημέρα φάγης απ' αυτού, θέλεις ἔξαπαντος αποθάνειν. **20** Και είπε Κύριος ο θεός, Δεν είναι καλόν να ἡναι με τη πατήσεις, και ἔφαγον. **21** Και είπε Κύριος ο θεός προς τον άνθρωπον μόνος θέλω κάμει εις αυτὸν βοηθόν δόμιον επικατάρατος να ἥσαι μεταξύ πάντων των κτηνών, και με αυτόν. **22** Ἐπλασε δε Κύριος ο θεός εκ της γης πάντα πάντων των ζώων του αγρού· επί της κοιλίας σου θέλεις τα ζώα του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού, περιπατεί, και χώμα θέλεις τρώγει, πάσας τας ημέρας και ἔφερεν αυτά προς τον Αδάμ, διά να ἰδη πως να της ζωῆς σου· **23** και ἔχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου ονομάστη αυτά: και δ, τι όνομα ήθελε δώσει ο Αδάμ εις και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και παν έμψυχον, τούτο να ἡναι το όνομα αυτού. **24** Και του σπέρματος αυτής αυτό θέλει σου συντρίψει την έδωκεν ο Αδάμ ονόματα εις πάντα τα κτήνη και εις τα κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρωναν αυτού. πτηνά του ουρανού και εις πάντα τα ζώα του αγρού· εις **25** Προς δε την γνωσία είπε, Θέλω υπερπληθύνει τας δε τον Αδάμ δεν ευρίσκετο βοηθός δόμιος με αυτόν. **26** Και επέβαλε Κύριος ο θεός ἔκστασιν επί τον Αδάμ, και εκοιμήθη· και ἐλαβε μίαν εκ των πλευρών αυτού και η επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει. **27** Προς έκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής. **28** Και κατεσκεύασε δε τον Αδάμ είπεν, Επειδή υπήκουσας εις τον λόγον της Κύριος ο θεός την πλευράν, την οποίαν ἔλαβεν από του γυναικός σου, και ἔφαγες από του δένδρου, από του Αδάμ, εις γυναικά και ἔφερεν αυτήν προς τον Αδάμ. **29** Και είπεν ο Αδάμ, Τούτο είναι τώρα σοτούν εκ των κατηραμένη να ἡναι η γη εξ αιτίας σου· με λύπας θέλεις οστέων μου και σαρξ̄ εκ της σαρκός μου· αὐτή θέλει τρώγει τους καρπούς αυτής πάσας τας ημέρας της ζωῆς ονομασθή ανδρίς, διότι ειν ανδρός αὐτὴ ελήφθη. **30** Διά τούτο θέλει αφήσει ο ἀνθρωπός τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθῇ εἰς την γυναικά αυτού· και θέλουσιν εἰσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. **31** Ἡσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυνή αυτού, και δεν ησχύνοντο.

3 Ο δε όφις ἵτο το φρονιμώτερον πάντων των ζώων του αγρού, τα οποία έκαμε Κύριος ο θεός· και είπεν ο όφις προς την γυναικά, Τω ὃντι είπεν ο θεός, Μη φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου; **2** Και είπεν η γυνή προς τον οφίν, Από τον καρπού των δένδρων του παραδείσου δυνάμεθεν να φάγωμεν· **3** από δε του καρπού του δένδρου, το οποίον είναι εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο θεός, Μη φάγητε απ' αυτού, μηδὲ εγγίσητε αυτόν, διά να μη αποθάνητε. **4** Και είπεν ο όφις προς την γυναικά, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνειν **5** αλλ' εξένυρει ο θεός, διότι καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθῇ οι οφθαλμοί σας, και θέλετε εἰσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν. **6** Και είδεν η γυνή, διό το δένδρον ἵτο καλόν εις βρώσιν, και διό ἵτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς, και επιθυμητόν το δένδρον ως δίδον γνώσιν· και λαβούσα εκ του καρπού αυτού, ἔφαγε· και ἐδωκε και εις τον ἀνδρα αυτής μεθ' εστήτης, και αυτός ἔφαγε. **7** Και ηνοίχθησαν οι οφθαλμοί αμφοτέρων, και εγνώρισαν διό ησαν γυμνοί· και ράψαντες φύλλα συκής, ἔκαμον εις εαυτούς περιζωματα. **8** Και ἤκουσαν την φωνήν Κυρίου του θεού, περιπατούντος εν τω παραδείσω προς το δειλίνον· και εκρύφθησαν ο Αδάμ και η γυνή αυτού από προσώπου Κυρίου του θεού, μεταξύ των δένδρων

του παραδείσου. **9** Εκάλεσε δε Κύριος ο θεός τον Αδάμ, και είπε προς αυτόν, Που είσαι; **10** Ο δε είπε, Την φωνήν σου ἤκουσα εν τω παραδείσω, και εφοβήθην, διότι είμαι ο τέταρτος, ούτος είναι ο ευφράτης. **11** Και είπε προς αυτόν ο θεός, ο θεός των ἀνθρώπων και ἔθεσεν αυτόν εν της φεανέρωσεν εις σε ότι είσαι γυμνός; Μήπως ἔφαγες της εφανέρωσεν εις σε να από του δένδρου, από του οποίου προσέταξα εις σε να προσέταξε δε Κύριος ο θεός εις τον Αδάμ λέγων, μη φάγης; **12** Και είπεν ο Αδάμ, Η γυνή την οποίαν Από πάντος δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις ἐδωκας να ἡναι μετ' εμού, αυτή μοι ἐδωκεν από του τρώγει, **13** από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού δένδρου, και ἔφαγον. **14** Και είπε Κύριος ο θεός προς την γυναίκα, Τι είναι τούτο το οποίον ἔκαμες; Και η ημέρα φάγης απ' αυτού, θέλεις ἔξαπαντος αποθάνειν. **15** Και είπε Κύριος ο θεός προς τον οφίν, Επειδή έκαμες τούτο, άνθρωπος μόνος θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν δόμιον επικατάρατος να ἥσαι μεταξύ πάντων των κτηνών, και με αυτόν. **16** Επλασε δε Κύριος ο θεός εκ της γης πάντα πάντων των ζώων του αγρού· επί της κοιλίας σου θέλεις τα πάντα τα πετεινά του ουρανού, περιπατεί, και χώμα θέλεις τρώγει, πάσας τας ημέρας και ἔφερεν αυτά προς τον Αδάμ, διά να ἰδη πως να της ζωῆς σου· **17** **18** και είπε Κύριος ο θεός προς τον οφίν, Επειδή υπήκουσας εις τον οφίν, Επειδή έκαμες τούτο, άνθρωπος μόνος· θέλω στήσει αναμέσον σου επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει. **19** Προς έκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής. **20** Και κατεσκεύασε δε τον Αδάμ είπεν, Επειδή υπήκουσας εις τον λόγον της Κύριος ο θεός την πλευράν, την οποίαν ἔλαβεν από του γυναικός σου, και ἔφαγες από του δένδρου, από του Αδάμ, εις γυναικά και ἔφερεν αυτήν προς τον Αδάμ. **21** **22** Και είπεν ο Αδάμ, Τούτο είναι τώρα σοτούν εκ των κατηραμένη να ἡναι η γη εξ αιτίας σου· με λύπας θέλεις τρώγει τους καρπούς αυτής πάσας τας ημέρας της ζωῆς ονομασθή ανδρίς, διότι ειν ανδρός αὐτὴ ελήφθη. **23** Διά τούτο θέλει αφήσει ο ἀνθρωπός τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθῇ εἰς την γυναικά αυτού· και θέλουσιν εἰσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. **24** **25** Ἡσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυνή αυτού, και δεν ησχύνοντο. **26** **27** Προς δε την γυναίκα είπε, Θέλω υπερπληθύνει τας δε τον Αδάμ δεν ευρίσκετο βοηθός δόμιος με αυτόν. **28** Και επέβαλε Κύριος ο θεός ἔκστασιν επί τον Αδάμ, και εκοιμήθη· και ἐλαβε μίαν εκ των πλευρών αυτού και της φωνής σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει. **29** Προς έκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής. **30** **31** Και είπε Κύριος ο θεός προς τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις τον λύπας σου και τους πόνους της κυνοφορίας σου· με λύπας θέλεις τρώγει τρώγει τον χόρτον του αγρού. **32** **33** επειδή η επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει. **34** Προς έκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής. **35** **36** Και είπε Κύριος ο θεός προς τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις τον λύπας σου και τους πόνους της κυνοφορίας σου· με λύπας θέλεις τρώγει τον χόρτον του αγρού, επειδή γεννά τέκνα· και προς τον άνδρα σου θέλει είσθαι οι δύο του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον χόρτον σου, εωσού επιτορπέψῃς εις την γην, εκ της οποίας ελήφθης επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει. **37** **38** Και είπε Κύριος ο θεός προς τον Αδάμ το όνομα της γυναικός αυτού, Εδανδρίσθη αυτή ἵτο μήτηρ πάντων των ζώντων. **39** **40** Και έκαμε Κύριος ο θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού ιχιώνας δερματίνους, και ενέδυσεν αυτούς. **41** **42** Και είπε Κύριος ο θεός, Ιδού, έγινεν ο Αδάμ ως εις έξημών, εις το γινώσκειν το καλόν και το κακόν· και τώρα μήπως εκτείνη την χείρα αυτού, και λάβῃ και από του ξύλου της ζωῆς, και φάγη, και ζήσῃ αιωνίως· **43** Όθεν Κύριος ο θεός εξαπέστειλεν αυτόν εκ του παραδείσου της Εδέμ, διά να εργάζηται την γην εκ της οποίας ελήφθη. **44** Και εξεδίωξε τον Αδάμ και κατά ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα Χερουβεῖμ, και την ρομφαίαν την φολογίνην, την περιστρεφομένην, διά να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωῆς.

4 Ο δε Αδάμ εγνώρισεν Εύαν την γυναίκα αυτού· και συνέλαβε, και εγένησε τον Καΐν· και είπεν, Απέκτησα ανθρωπόν διά του Κυρίου. **2** Και προσέτι εγένησε τον αδελφόν αυτού τον Ἀβελ. Και ἵτο ο Ἀβελ ποιώνη προβάτων, ο δε Καΐν ἵτο γεωργός. **3** Και μεθ' ημέρας προσέφερεν ο Καΐν από των καρπών της γης προσφοράν προς τον Κύριον. **4** Και ο Ἀβελ προσέφερε και αυτός από των πρωτότοκων των προβάτων αυτού, και από των στεάτων αυτών. Και επέβλεψε με ευμένειαν Κύριος επί τον Ἀβελ και επί την προσφοράν αυτού· **5** επί τον Καΐν και επί την προσφοράν αυτού δεν επέβλεψε.

Και ηγανάκτησεν ο Καΐν σφόδρα, και εκατηφίασε το πρόσωπον αυτού **6** Και είπε Κύριος προς τον Καΐν, Διά τι ηγανάκτησας; και διά τι εκατηφίασε το πρόσωπόν σου; **7** αν συ πράττης καλώς, δεν θέλεις είσθαι ευπρόσδεκτος; και εάν δεν πράττης καλώς, εις την θύραν κείται η έτη, και εγέννησεν ιών κατά την ομοίωσιν αυτού, κατά αμαρτία. Αλλ' εις σε θέλει είσθαι η επιθυμία αυτού, και συ θέλεις εξουσιάζει επ' αυτού. **8** Και είπεν ο Καΐν προς τον Α'βελ τον αδελφόν αυτού. Ας υπάγωμεν εις την πεδιάδα: και ενώ ήσαν εν τη πεδιάδι, σηκωθεὶς ο Καΐν κατά του αδελφού αυτού Α'βελ εφόνευσεν αυτόν. **9** Και είπε Κύριος προς τον Καΐν, Που είναι Α'βελ ο αδελφός σου; Ο δε είπε, Δεν εξέύρω μη φύλαξ του αδελφού μου είμαι εγώ; **10** Και είπεν ο Θεός, Τι ἔκαμες; η φωνή του αίματος του αδελφού σου βοά προς εμέ εκ της γῆς: **11** και τώρα επικατάραπος να ήσαι από της γης, ήτις ήνοιξε το στόμα αυτής διά να δεχθῇ το αίμα του αδελφού σου εκ της χειρός σου: **12** όταν εργάζῃσαι την γην, δεν θέλει εις το εξής σοι δώσει τον καρπόν αυτής πλανήτης και φυγάς θέλεις είσθαι επί της γης. **13** Και είπεν ο Καΐν προς τον Κύριον, Η αμαρτία μου είναι μεγαλητέρα παρ' ώστε να συγχωρηθῇ: **14** Ιδού, με διώκεις σήμερον από προσώπου της γης, και από του προσώπου σου θέλω κρυφή, και θέλω είσθαι πλανήτης και φυγάς επί της γῆς και πας σότις με εύρη, θέλει με φονεύσει. **15** Είπε δε προς αυτόν ο Κύριος, διά τούτο, πας σότις φονεύση τον Καΐν, επταπλασίως θέλει τιμωρηθῆ. Και ἔβαλεν ο Κύριος σημείον εις τον Καΐν, διά να μη φονεύση αυτόν πας σότις εύρη αυτόν. **16** Και εξήλθεν ο Καΐν από προσώπου του Κυρίου, και κατώκησεν εν τη γη Νωδ, προς ανατολάς της Εδέμ. **17** Εγνώρισε δε ο Καΐν την γυναίκα αυτού, και συνέλαβε, και εγέννησε τον Ενώχ, ἐκτισε δε πόλιν, και εκάλεσε το ονόμα της πόλεως κατά το ονόμα του ιεού αυτού, Ενώχ. **18** Εγεννήθη δε εις τον Ενώχ ο Ιράδ και Ιράδ εγέννησε τον Μεχουϊάχλ και Μεχουϊάχλ εγέννησε τον Μεθουσαήλ και Μεθουσαήλ εγέννησε τον Λάμεχ. **19** Και ἔλαβεν εις εαυτόν ο Λάμεχ το ονόμα της μιας, Αδά, και το ονόμα της άλλης, Σιλλά. **20** Και εγέννησεν η Αδά τον Ιαβάλ: ούτος ήτο πατήρ των κατοικούντων εν σκηναῖς και τρεφόντων κτήνη. **21** Και το ονόμα του αδελφού αυτού ήτο Ιουβάλ: ούτος ήτο πατήρ πάντων των παιζόντων κιθάραν και αυλόν. **22** Η Σιλλά δε και αυτή εγέννησε τον Θουβάλ-καΐν, χαλκέα παντός εργαλείου χαλκού και σιδήρου αδελφή δε του Θουβάλ-καΐν ήτο η Νααμά. **23** Και είπεν ο Λάμεχ προς τας γυναίκας εαυτού, Αδά και Σιλλά, Ακούστε την φωνήν μου: γυναίκες του Λάμεχ, ακροασθήτε τους λόγους μου: επειδή ἀνδρα εφόνευσα εις πληγήν μου: και νέον εις μάστιγά μου: **24** διότι ο μεν Καΐν επταπλασίως θέλει εκδικηθῆ: ο δε Λάμεχ εβδομηκοντάκις επτά. **25** Εγνώρισε δε πάλιν ο Αδάμ την γυναίκα αυτού, και εγέννησεν ιών, και εκάλεσε το ονόμα αυτού Σηθ, λέγουσα, Ότι ἔδωκεν εις εμέ ο Θεός ἄλλο σπέρμα αντί του Α'βελ, τον οποίον εφόνευσεν ο Καΐν. **26** Και εις τον Σηθ ομοίως εγεννήθη ιώς: και εκάλεσε το ονόμα αυτού Ενώς, Τότε ἐγείνεν αρχή να ονομάζωνται με το ονόμα του Κυρίου.

Αδάμ, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν. **2** Άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς: και ευλόγησεν αυτούς, και εκάλεσε το ονόμα αυτών, Αδάμ, καθ' ήν ημέραν εποίησεν αυτούς. **3** Ἐζησε δε ο Αδάμ εκατόν τριάκοντα και ἔγειναν αι ημέραι του Αδάμ, αφού εγέννησε τον Σηθ, οκτακόσια ἔτη: και εγέννησεν ιών κατά την ομοίωσιν αυτού, κατά αμαρτία. **4** και ημέραι του Αδάμ, αφού εγέννησε τον Σηθ, οκτακόσια ἔτη: και εγέιναν αι ημέραι του Αδάμ, τας οποίας **5** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Αδάμ, τας οποίας εξήσεν, εννεακόσια τριάκοντα ἔτη: και απέθανε. **6** Και ἔζησεν ο Σηθ εκαπόν πέντε ἔτη, και εγέννησε τον Ενώς **7** και ἔζησεν ο Σηθ αφού εγέννησε τον Ενώς, οκτακόσια επτά ἔτη, και εγέννησεν ιών και θυγατέρας: **8** ἐγείνεν δε πάσαι αι ημέραι του Σηθ εννεακόσια δώδεκα ἔτη: και απέθανε. **9** Και ἔζησεν ο Ενώς ενενήκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Καΐνάν: **10** ἐζησε δε ο Ενώς, αφού εγέννησε τον Καΐνάν, οκτακόσια δεκαπέντε ἔτη, και εγέννησεν ιών και θυγατέρας: **11** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Ενώς εννεακόσια πέντε ἔτη: και απέθανε. **12** Και ἔζησεν ο Καΐνάν εβδομήκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Μααλαεήλ: **13** ἐζησε δε ο Καΐνάν, αφού εγέννησε τον Μααλαεήλ, οκτακόσια τεσσαράκοντα ἔτη, και εγέννησεν ιών και θυγατέρας: **14** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Καΐνάν εννεακόσια δέκα ἔτη: και απέθανε. **15** Και ἔζησεν ο Μααλαεήλ εξήκοντα πέντε ἔτη, και εγέννησε τον Ιάρεδ: **16** ἐζησε δε ο Μααλαεήλ, αφού εγέννησε τον Ιάρεδ, οκτακόσια τριάκοντα ἔτη, και εγέννησεν ιών και θυγατέρας: **17** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Καΐνάν εννεακόσια ενενήκοντα πέντε ἔτη: και απέθανε. **18** Και ἔζησεν ο Ιάρεδ εκαπόν εξήκοντα δύο ἔτη, και εγέννησε τον Ενώχ: **19** ἐζησε δε ο Ιάρεδ, αφού εγέννησε τον Ενώχ, οκτακόσια ἔτη, και εγέννησεν ιών και θυγατέρας: **20** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Ιάρεδ εννεακόσια εξήκοντα δύο ἔτη: και απέθανε. **21** Και ἔζησεν ο Ενώχ εξήκοντα πέντε ἔτη, και εγέννησε τον Μαθουσάλα: **22** και περιεπάτησεν ο Ενώχ μετά του Θεού, αφού εγέννησε τον Μαθουσάλα, τριακόσια ἔτη, και εγέννησεν ιών και θυγατέρας: **23** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Ενώχ τριακόσια εξήκοντα πέντε ἔτη. **24** Και περιεπάτησεν ο Ενώχ μετά του Θεού, και δεν ευρίσκετο πλέον: διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός. **25** Και ἔζησεν ο Μαθουσάλα εκαπόν ογδοήκοντα επτά ἔτη, και εγέννησε τον Λάμεχ: **26** ἐζησε δε ο Μαθουσάλα, αφού εγέννησε τον Λάμεχ, επτακόσια ογδοήκοντα δύο ἔτη, και εγέννησεν ιών και θυγατέρας: **27** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Μαθουσάλα εννεακόσια εξήκοντα εννέα ἔτη: και απέθανε. **28** ἐζησε δε ο Λάμεχ εκαπόν ογδοήκοντα δύο ἔτη, και εγέννησεν ιών: **29** και εκάλεσε το ονόμα αυτού Νώε, λέγων, Ούτος θέλει ανακούφισει ημάς από τού έργου τημών, και από τού μοχθούν των χειρών τημών, εξ αιτίας της γης την οποίαν κατηράσθη ο Κύριος. **30** ἐζησε δε ο Λάμεχ, αφού εγέννησε τον Νώε, πεντακόσια ενενήκοντα πέντε ἔτη, και εγέννησεν ιών και θυγατέρας: **31** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Λάμεχ επτακόσια εβδομήκοντα επτά ἔτη: και απέθανε. **32** Και ο Νώε ήτο ίηλικάς πεντακοσίων ετών: και εγέννησε ο

5 Τούτο είναι το βιβλίον της γενεαλογίας του συμβάπτου Καθρ' αυτούς στοίπεσυ ο Θεός του

Νώε ήτο ηλικίας πεντακοσιών ετών· και εγέννησεν ο
Νώε τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.

6 Καὶ ὅτε ἡρχισαν οἱ ἀνθρωποὶ να πληθύνωνται επὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες γυναίκας εκ πασῶν δσάς ἐκλεξαν. **3** Καὶ εἴπε Κύριος, Δεν θέλει καταμείνει πάντοτε το πνεύμα μου μετά του ανθρώπου, διότι είναι σάρξ· αὶ ημέραι αυτού θέλουσιν εἰσθαι ακόμη εκατόν είκοσι ἑταῖροι. **4** Κατ’ εκείνας τας ημέρας ἡσαν οι γίγαντες επὶ τῆς γῆς, καὶ ἑταῖροι, ὡσέρον, αφοῦ οι υἱοὶ του Θεού εἰσήλθον εἰς τας θυγατέρας των ανθρώπων, καὶ αὐτοὶ ετεκνοποίησαν εἰς αυτοὺς εκείνοις ἡσαν οι δυνατοί, οι ἐκπαλαὶ ἀνδρες ονομαστοί. **5** Καὶ εἶδεν ο Κύριος ὃτι επιληθύνετο η κακία του ανθρώπου επὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες οι σκοποὶ των διαλογισμών της καρδίας αυτού ἡσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας. **6** Καὶ μετεμελίθη ο Κύριος ὃτι εποίησε τον ἀνθρώπον επὶ τῆς γῆς, καὶ ελυπήθη εν τη καρδίᾳ αυτού. **7** Καὶ είπεν ο Κύριος, Θέλω εξαλείψει τον ἀνθρώπον, τον οποίον εποίησα, απὸ προσώπου της γῆς· απὸ ανθρώπου ἔως κτήνους, ἔως ἐρπετού, καὶ ἔως πτηνού του ουρανού· επειδὴ μετεμελίθην ὃτι εποίησα αυτούς. **8** Ο δε Νώε εύρε χάριν ενώπιον Κυρίου. **9** Αὕτη είναι η γενεαλογία του Νώε. Ο Νώε ἦτο ἀνθρωπός δίκαιος, τέλειος μεταξύ των συγχρόνων αυτού· μετά του Θεού περιεπάτησεν ο Νώε. **10** Καὶ εγένησεν ο Νώε τρεις υἱούς, τὸν Σημ, τὸν Χαμ καὶ τὸν Ιάφεθ. **11** Διεφθάρη δὲ η γη ενώπιον του Θεού, καὶ ενεπλήσθη ἡ γη ἀδικίας. **12** Καὶ εἶδεν ο Θεός την γην, καὶ ιδού, ἥτο διεφθαρμένη· διότι πάσα σαρξ ἔχει διαφθείρει την οδόν αυτῆς επὶ τῆς γῆς. **13** Καὶ είπεν ο Θεός πρὸς τὸν Νώε, Τὸ τέλος πάσης σαρκός ἥλθεν ενώπιον μου, διότι ἡ γη ενεπλήσθη ἀδικίας απ’ αυτῶν· καὶ ιδού, θέλω εξολοθρεύσει αυτούς καὶ τὴν γην. **14** Κάμε εἰς σεαυτὸν κιβωτόν εκ ἔνδλων ὁρφερ· κατὰ δωμάτια θέλεις κάμει την κιβωτόν, καὶ θέλεις αλείψει αυτήν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν με πίσσαν. **15** Καὶ οὕτω θέλεις κάμει αυτήν· το μὲν μῆκος της κιβωτού θέλει εἰσθαι τριακούν πηχών, το δε πλάτος αυτής πεντίκοντα πηχών, καὶ τὸ ύψος αυτής τριάκοντα πηχών. **16** Στέγην θέλεις κάμει εἰς την κιβωτόν, καὶ εἰς πήχην θέλεις τελειώσει αυτήν ἀνώθεν· καὶ τὴν θύραν της κιβωτού θέλεις βάλει εκ πλαγίων· κατώγαια, διώροφα, καὶ τριώροφα θέλεις κάμει αυτήν. **17** Εγὼ δε, ιδού, εγὼ επιφέρω τον κατακλυσμόν των υδάτων επὶ τῆς γῆς, διά να εξολοθρεύσω πάσαν σάρκα, ἔχουσαν εν εαυτῇ πνεύμα ζωῆς υποκάτω του ουρανού· παν δ, τι είναι επὶ τῆς γῆς, θέλει αποθάνει. **18** Καὶ θέλω στήσει την διαθήκην μου πρὸς σὲ· καὶ θέλεις εισέλθει εἰς την κιβωτόν, σὺ, καὶ οι υἱοὶ σου, καὶ η γυνὴ σου, καὶ γυναίκες των υἱών σου μετά σου. **19** Καὶ απὸ παντὸς ζώου εκ πάσης σαρκός, ανά δύο εκ πάντων θέλεις εισάξει εἰς την κιβωτόν, διά να φυλάξῃς την ζωήν αυτών μετά σεαυτού· ἀρέσει καὶ θήλυ θέλουσιν είσθαι. **20** Απὸ των πτηνῶν κατά το είδος αυτῶν, καὶ απὸ των κτηνῶν κατά το είδος αυτῶν, απὸ πάντων των ἐρπετῶν της γῆς κατά το είδος αυτῶν, ανά δύο εκ πάντων θέλουσιν εισέλθει πρὸς σὲ, διά να φυλάξῃς την ζωήν αυτών. **21** Καὶ συ λάβει εἰς σεαυτὸν απὸ παντός φαγητού το οποίον τρώγεται, καὶ θέλεις συνάξει αυτό πλησίον σου· καὶ θέλει είσθαι εἰς σε, καὶ εἰς αυτά, πρὸς τροφήν. **22** Καὶ ἔκαμεν ο Νώε κατά πάντα ὄσα προσέταξεν εἰς αυτόν ο Θεός ούτως ἔκαμε.

7 Καὶ εἴπε Κύριος πρὸς τὸν Νώε, Εἰσελθε συ, καὶ πας ο οίκος σου, εἰς την κιβωτόν διότι σε είδον δίκαιον ενώπιον μου που εν τη γενεά ταύτη· **2** απὸ πάντων των κτηνῶν των καθαρών λάβε εἰς σεαυτὸν επτά επτά, ἀρσεν καὶ το θήλυ αυτού καὶ απὸ των κτηνῶν των μη καθαρών ανά δύο, ἀρσεν καὶ το θήλυ αυτού· **3** καὶ απὸ των πτηνῶν του ουρανού επτά επτά, ἀρσεν καὶ θήλυ· διά να διατηρήσης σπέρμα επὶ προσώπου πάσης της γῆς· **4** επειδὴ ἔτι μετά επτά ημέρας εγώ φέρω βροχήν επὶ της γῆς τεσσαράκοντα ημέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ θέλω εξαλείψει απὸ προσώπου της γῆς παν δ, τι υπάρχει, το οποίον εποίησα. **5** Καὶ ἔκαμεν ο Νώε κατά πάντα ὄσα προσέταξεν εἰς αυτόν ο Κύριος. **6** Ἡτο δε ο Νώε εξακοσίων ετών, ότε ἔγεινεν ο κατακλυσμός των υδάτων επὶ τῆς γῆς. **7** Καὶ εισήλθεν ο Νώε, καὶ οι υἱοὶ αυτού, καὶ η γυνὴ αυτού, καὶ αι γυναίκες των υἱών αυτού μετ’ αυτού, εἰς την κιβωτόν, εξ αιτίας των υδάτων του κατακλυσμού. **8** Απὸ των κτηνῶν των καθαρών, καὶ απὸ των κτηνῶν των μη καθαρών, καὶ απὸ των πτηνῶν, καὶ απὸ πάντων των ερπόντων επὶ τῆς γῆς, **9** δύο δύο εισήλθον πρὸς τὸν Νώε εἰς την κιβωτόν, ἀρσεν καὶ θήλυ, καθώς προσέταξεν ο Θεός εἰς τὸν Νώε. **10** Καὶ μετά τας επτά ημέρας, τα υδάτα του κατακλυσμού επήλθον επὶ τῆς γῆς. **11** Το εξακοσιοστὸν ἔτος της ζωῆς του Νώε, τον δεύτερον μήνα, την δεκάτην εβδόμηνη ημέραν του μηνός, ταύτην την ημέραν εσχίσθησαν πάσαι αι πηγαί της μεγάλης αβύσσου, καὶ οι καταρράκται των ουρανών ηνοίχθησαν. **12** Καὶ ἔγεινεν ο υετός επὶ της γῆς τεσσαράκοντα ημέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. **13** Κατά την αυτήν ταύτην ημέραν εισήλθεν ο Νώε, καὶ οι υἱοὶ του Νώε, Σημ καὶ Χαμ καὶ Ιάφεθ, καὶ η γυνὴ του Νώε, καὶ αι τρεις γυναίκες των υἱών αυτού μετ’ αυτών, εἰς την κιβωτόν· **14** αυτοί, καὶ πάντα τα ζώα κατά το είδος αυτών, καὶ πάντα τα κτήνη κατά το είδος αυτών, καὶ πάντα τα ἐρπετά τα ἐρπόντα επὶ της γῆς κατά το είδος αυτών, καὶ πάντα τα πτηνά κατά το είδος αυτών, καὶ παν πτερωτόν παντός ειδούς. **15** Καὶ εισήλθον πρὸς τὸν Νώε εἰς την κιβωτόν, δύο δύο απὸ πάσης σαρκός ήτις ἔχει πνεύμα ζωῆς. **16** Καὶ τα εισερχόμενα, ἀρσεν καὶ θήλυ απὸ πάσης σαρκός, εισήλθον, καθώς προσέταξεν εἰς αυτόν ο Θεός καὶ ἔκλεισεν ο Κύριος την κιβωτόν επάνω αυτού. **17** Καὶ ἔγεινεν ο κατακλυσμός τεσσαράκοντα ημέρας επὶ της γῆς καὶ επιληθύνθησαν τα υδάτα, καὶ εσήκωσαν την κιβωτόν, καὶ υψώθη υπεράνω της γῆς. **18** Καὶ εκραταιούντο τα υδάτα, καὶ επιληθόνοτο σφόδρα επὶ της γῆς καὶ η κιβωτός εφέρετο επὶ της επιφανείας των υδάτων. **19** Καὶ τα υδάτα υπερεκραταιούντο σφόδρα επὶ της γῆς καὶ εσκεπάσθησαν πάντα τα όρη τα υψηλά τα υποκάτω παντός του ουρανού. **20** Δεκαπέντε πήχας υπεράνω υψώθησαν τα υδάτα, καὶ εσκεπάσθησαν τα όρη. **21** Καὶ απέθανε πάσα σαρξ κινουμένη επὶ της γῆς, των πτηνῶν καὶ των κτηνῶν καὶ των ζώων, καὶ πάντων των ἐρπετῶν των ερπόντων επὶ της γῆς, καὶ πας ἀνθρωπος. **22** Εκ πάντων των όντων επὶ της ξηράς, πάντα ὄσα είχον πνοήν ζωῆς εἰς τους μυκτήρας αυτών,

απέθανον. **23** Και εξηλείφθη παν το υπάρχον επί του εξ αιτίας του ανθρώπου διότι ο λογισμός της καρδίας προσώπου της γης, από ανθρώπουν έως κτήνους, έως του ανθρώπου είναι κακός εκ νηπιότητος αυτού· ουδέ ερπετού και έως πτηνού του ουρανού, και εξηλείφθησαν θέλω πατάξει πλέον πάντα τα ζώντα, καθώς έκαμψαν· **22** από της γῆς· έμενε δε μόνον ο Νώε, και ούσα ήσαν μετ' εν όσω μένει γη, σπορά και θερισμός, και ψύχος και αυτού εν τη κιβωτώ. **24** Και εκραταιούντο τα ίδατα επί καύμα, και θέρος και χειμών, και ημέρα και νυξ, δεν της γης εκατόν πεντήκοντα ημέρας.

8 Και ενεθυμήθη ο Θεός τον Νώε, και πάντα τα ζώα, και πάντα τα κτήνη, τα μετ' αυτού εν τη κιβωτώ· και διεβίβασεν ο Θεός ἀνέμον επί την γην, και τα ίδατα επίση προς αυτούς, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, εστάθησαν. **2** Και εκλείσθησαν αι πηγαί της αβύσου, και οι καταρράκται του ουρανού, και εκρατήθη ο υετός πτηνά του ουρανού, επί παν ό, τι ἐρπει επί της γης, και από των ουρανών. **3** Και εσύροντο τα ίδατα από της επί πάντας τους ιχθύας της θαλάσσης εις τας κείρας σας γης κατά συνέχειαν· και ωλιγόστευν τα ίδατα μετά εδόθησαν· **4** παν κινούμενον, το οποίον ζη, θέλει είσθαι τας εκατόν πεντήκοντα ημέρας. **5** Και εκάθισεν η εις σας προς τροφήν· ως τον χλωρὸν χόρτον ἔδωκα τα κιβωτός την δεκάτην εβδόμην του εβδόμου μηνός επί πάντα εις εσάς· **6** 4 κρέας ὄμως με την ζωήν αυτού, με των ορέων Αραράτ. **7** Τα δε ίδατα ωλιγόστευν κατά το αίμα αυτού, δεν θέλετε φάγει· **8** 5 και εξάπαντος το συνέχειαν έως του δεκάτου μηνός την πρώτην του αίμα σας, το αίμα της ζωής σας, θέλω εκζητήσει εκ της δεκάτου μηνός εφάνησαν αι κορυφαί των ορέων. **9** Και απέστειλε χειρός παντός ζώου θέλω εκζητήσει αυτό, και εκ της μετά τεσσαράκοντα ημέρας ήνοιξεν ο Νώε την θυρίδα χειρός του ανθρώπου· εκ της χειρός παντός αδελφού της κιβωτού, την οποίαν είχε κάμει· **10** 7 και απέστειλε αυτού θέλω εκζητήσει την ζωήν του ανθρώπου· **11** 6 όστις τον κόρακα, όστις εξελθών υπήγαινε και ἥρχετο, εωσού χύση αίμα ανθρώπου, υπό ανθρώπου θέλει χυθή το εξηράνθησαν τα ίδατα από της γης. **12** Και απέστειλε αίμα αυτού· διότι κατ' εικόνα θεού εποίησεν ο Θεός την περιστεράν κατόπιν αυτού, διά να ίδη αν ἔπαυσαν τον άνθρωπον· **13** 7 σεις δε αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, τα ίδατα από προσώπου της γης· **14** 9 και μη ευρίσκουσα πολλαπλασιάζεσθε επί της γης, και πληθύνεσθε επ' η περιστεράν ανάπαυσιν των ποδῶν αυτής, επέστρεψε αυτής. **15** Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε και προς τους προς αυτόν εις την κιβωτόν, διότι τα ίδατα ήσαν επί πάντας των ζώων της γης, τα οποία είναι με σάς· **16** 8 και επίσαν αυτήν και εισήγαγεν αυτήν προς εαυτόν ύστερον από σάς· **17** 10 και προς παν ἐμψύχον ζώον, το εις την κιβωτόν. **18** Και ανέμεινεν ἔτι ἄλλας επτά απόστασιν επάνω από την κιβωτόν, εκ των πτηνών, εκ των κτηνών και ημέρας, και πάλιν απέστειλε την περιστεράν εκ της περιστεράν από πάντας του εξελθόντος εκ της κιβωτού, ἔως παντός προς το εστέρας, και ίδού, ἵτο εν τω στόματι αυτής ζώου της γης· **19** 11 και στήνω την διαθήκην μου προς φύλλον ελαίας, απεσπασμένον· και γεννώρισεν ο Νώε εσάς· **20** 12 και στήνω την διαθήκην μου προς τα ίδατα από της γης. **21** Και ανέμεινεν την μεταξύ των κατακλυσμού· ουδέ θέλει είσθαι πλέον ἔτι ἄλλας επτά ημέρας, και απέστειλε την περιστεράν κατακλυσμός διά να φθείρη την γην. **22** Και είπεν ο και δεν επανέστρεψε πλέον προς αυτόν. **23** Κατά δε Θεός, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν το εξακοσιοστόν πρώτον ἔτος του Νώε, την πρώτην εγώ κάμνω μεταξύ εμού και υμών και παντός εμψύχου του πρώτου μηνός, εξέλιπον τα ίδατα από της γης και ζώου το οποίον είναι με σας, εις γενέας αιωνίους· **24** 13 εσήκωσεν ο Νώε την στέγην της κιβωτού, και είδε, Θέτω το τόξον μου εν τη νεφέλῃ, και θέλει είσθαι εις και ίδου, εξέλιπε το ίδωρον από προσώπου της γης. **25** Οι πηγαί της γης· **26** 14 και ὅταν Και την εικοστήν εβδόμην ημέραν του δευτέρου μηνός συννεφώσαν νεφέλην επί της γης, θέλει φανή το τόξον εξηράνθη η γῆ· **27** 15 και ελάλησεν ο Θεός προς τον Νώε, εν τη νεφέλῃ· **28** 16 και θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου, λέγων, **29** 17 Εξέλθε εκ της κιβωτού, συ, και η γυνή σου, την μεταξύ εμού και υμών, και παντός εμψύχου ζώου εκ και οι ιοί σου, και αι γυναίκες των ιιών σου μετά σου, από πάσης σαρκός, και **30** 18 πάντα τα ζώα τα μετά σου, από πάσης σαρκός, και εις κατακλυσμόν διά να εξαλείψωσι πάσαν σάρκα· **31** πτηνά και κτήνη και παν ερπετόν ἔρπον επί της γης, και το τόξον θέλει είσθαι εν τη νεφέλῃ και θέλω βλέπει εξάγαγε μετά σου, και ας πολυπλασιασθώσιν επί της αυτό, διά να ενθυμώμαι την παντοτεινήν διαθήκην γης, και ας αυξηθώσι και ας πληρυθώσιν επί της γης. **32** Την μεταξύ θεού και παντός εμψύχου ζώου εκ πάσης **33** 19 Και εξήλθεν ο Νώε, και οι ιοί αυτού, και η γυνή αυτού· **34** 20 προς τον Νώε, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης, πάντα τα ζώα, πάντα τα ερπετά και πάντα τα πτηνά, την οποίαν ἔστησα μεταξύ εμού και πάσης σαρκός ήτις παν ό, τι κινείται επί της γης, κατά τα είδη αυτών, είναι επί της γης. **35** 21 Ήσαν δε οι ιοί του Νώε, οι εξήλθον εκ της κιβωτού. **36** Και ωκοδόμησεν ο Νώε εξελθόντες εκ της κιβωτού, Σημ και Χαμ και Ιάφεθ. θυσιαστήριον εις τον Κύριον· και ἔλαβεν από παντός Ο δε Χαμ ήτο πατήρ του Χαναάν. **37** 22 Οι τρεις ούτοι κτήνους καθαρού, και από παντός πτηνού καθαρού, και είναι οι ιοί του Νώε, και εκ τούτων διεσπάρησαν εις προσέφερεν ολοκαυτώματα επί του θυσιαστηρίου. **38** 23 πάσαν την γην. **39** 24 Και ήρχισεν ο Νώε να ήναι γεωργός Και ωσφράνθη Κύριος οσμήν ευωδίας· και είπε Κύριος και εφύτευσεν αμπελώνα· **40** 25 και ἔπιεν εκ του οίνου εν τη καρδία αυτού, Δεν θέλω καταρασθή πλέον την γην και εμεθύσθη, και εγυμνώθη εν τη σκηνή αυτού. **41**

Και είδεν ο Χαμ, ο πατήρ του Χαναάν, την γύμνωσιν Ελάμ, και Ασσούρ, και Αρφαξάδ, και Λούδ, και Αράμ. του πατρός αυτού· και ανήγγειλε τούτο προς τους δύο **23** Και οι υἱοί του Αράμ, Ουζ, και Ουλ, και Γεθέρ, και αδελφούς αυτού ἔζω. **23** Και λαβόντες ο Σημ και ο Ιάφεθ Μας. **24** Και ο Αρφαξάδ εγέννησε τον Σαλά· και ο Σαλά το ἔνδυμα, επέθηκαν αυτό επί τα δύο αυτών νώτα· και εγέννησε τον Ἐβερ. **25** Και εις τον Ἐβερ εγεννήθησαν βαδίσαντες οπισθόντωτα, εσκέπασαν την γύμνωσιν του δύο υἱού το δόνομα του ενός, Φαλέγ διότι εν ταῖς ημέραις πατρός αυτών· και τα πρόσωπα αυτών ἡσαν προς τα αυτού διεμερίσθη η γῆ· και το δόνομα του αδελφού οπίσω, και την γύμνωσιν του πατρός αυτών δεν είδον. αυτού, Ιοκτάν. **26** Και ο Ιοκτάν εγέννησε τον Αλμωδάδ, **27** Ανανήψας δε ο Νώε από τον οίνον αυτού, ἐμάθεν και τον Σαλέφ, και τον Ασφραμφέθ, και τον Ιαράχ, **27** όσα ἔκαμεν εις αυτὸν ο υἱός αυτού ο νεώτερος. **25** Και και τον Αδωράμ, και τον Ουζάλ, και τον Δικλά, **28** είπεν, Επικατάρατος ο Χαναάν δύολος των δύολων και τον Οβάλ, και τον Αβιμαήλ, και τον Σεβά, **29** και θέλει είσθαι εἰς τοὺς αδελφούς αυτού. **26** Και είπεν, τον Οφείρ, και τον Αβίλα, και τον Ιωβάθ πάντες οὗτοι Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Σημ. Και ο Χαναάν θέλει ἡσαν υἱοί του Ιοκτάν. **30** Και η κατοικία αυτῶν ἥτο από είσθαι δούλος εἰς αυτόν· **27** ο Θεός θέλει πλαταύνει Μήσα, καθώς υπάγει τις εἰς Σεφαρά, ὁρος της Ανατολής, τον Ιάφεθ, και θέλει κατοικήσει εν ταῖς σκηναῖς του **31** Ούτοι είναι οι υἱοί του Σημ, κατά τας φυλάς αυτών, Σημ, ο δε Χαναάν θέλει εἰσθαι δούλος εἰς αυτόν· **28** κατά τας γλώσσας αυτών, εἰς τους τόπους αυτών, κατά Και ἔζησεν ο Νώε μετά τον κατακλυσμόν τριακόσια τα ἔθνη αυτών. **32** Αύται είναι αι φυλαί των νιών του πεντήκοντα ἔτη. **29** Και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Νώε, κατά τας γενεάς αυτών, εἰς τα ἔθνη αυτών· και Νώε εννεακόσια πεντήκοντα ἔτη· και απέθανε.

10 Και αύται είναι αι γενεαλογίαι των νιών του Νώε, Σημ, Χαμ και Ιάφεθ· και εγεννήθησαν εις αυτούς υἱοί μετά τον κατακλυσμόν. **2** Οι υἱοί του Ιάφεθ

ήσαν Γομέρ, και Μαγώ, και Μαδαΐ, και Ιαυάν, και Θουφάρ, και Μεόχ, και Θειράς. **3** Και οι υἱοί του Γομέρ, και Μαγώ, και Μαδαΐ, και Ιαυάν, και Θουφάρ, και Θειράς. **3** Και οι υἱοί του Γομέρ, οι εἰς προς τον ἄλλον, Ἐλθετε, ας κάμωμεν πλίνθους, Ασχενάζ, και Ριφάθ, και Θωγαρά. **4** Και οι υἱοί του και οι ψήσωμεν αυτάς εν πυρὶ και ερησίμευσεν εις Ιαυάν, Ελεισά, και Θαρσείς, Κιττεύι, και Δωδανείμ. **5** αυτούς η μεν πλίνθος αντί πέτρας, η δε ἀσφαλτος Εκ τούτων εμοιράσθησαν αι νήσοι των εθνών εἰς τους εχρησίμευσεν εἰς αυτούς αντί πηλού. **4** Και είπον, τόπους αυτών εκάστου κατά την γλώσσαν αυτού, κατά Ελθετε, ας οικοδομήσωμεν εἰς εαυτούς πόλιν και τας φυλάς αυτών, εἰς τα ἔθνη αυτών. **6** Και οι υἱοί του πύργον, του οποίου η κορυφὴ να φθάνῃ ἐώς του Χαμ, Χούς, και Μισράϊμ, και Φούθ, και Χαναάν. **7** Και οι ουρανού· και ας αποκτήσωμεν εἰς εαυτούς όνομα, μήπως υἱοί του Χούς, Σεβά, και Αβίλα, και Σαβθά, και Ραμά, διασπαρώμεν επί του προσώπου πάσης της γῆς. **5** και Σαβθεκά· και οι υἱοί του Ραμά, Σεβά, και Δαιδάν. Κατέβη δε ο Κύριος διά να ίδη την πόλιν και τον πύργον, **8** Και ο Χούς εγέννησε τον Νεβρώδ ούτος ἡρήσει να τον οποίον ακοδόμησαν οι υἱοί των ανθρώπων. **6** Και ήναι ισχυρός επί της γῆς· **9** αυτός ήτο ισχυρός κυνηγός είπεν ο Κύριος, Ιδού, εἰς λαός, και πάντες ἔχουσι μίαν ενώπιον του Κυρίου· διά τούτο λέγεται, Ως Νεβρώδ, γλώσσαν, και ἡρήσαν να κάμνωσι τούτο· και τώρα δεν ισχυρός κυνηγός ενώπιον του Κυρίου· **10** και η αρχή της θέλει εμποδισθή εἰς αυτούς παν ό, τι σκοπεύουσι να βασιλείας αυτού εστάθη Βαθυλών, και Ερέχ, και Αχάδ, κάμωσιν· **7** Ελθετε, ας καταβώμεν και ας συγχύσωμεν και Χαλνέ, εν τη γη Σενναάρ. **11** Εκ της γης εκείνης εκεί την γλώσσαν αυτών, διά να μη εννοή ο εις του εξήλθεν ο Ασσούρ, και ακοδόμησε την Νινεύη, και ἄλλου την γλώσσαν. **8** Και διεσκόρπισεν αυτούς ο Κύριος την πόλιν Ρεχωβώθ, και την Χαλάχ. **12** και την Ρεόεν εκείθεν επί του προσώπου πάσης της γῆς· και ἐπάυσαν μεταξύ της Νινεύη και της Χαλάχ· αὐτή είναι η πόλις η να οικοδομώσι την πόλιν. **9** Διά τούτο ωνομάσθη μεγάλη. **13** Και ο Μισράϊμ εγέννησε τους Λουδείμ, και τους Αναμείμ, και τους Λεαβέιμ, και τους Ναφθουχείμ, **14** και τους Πατρουσείμ, και τους Χασλούχείμ, εκ των οποίων εξήλθον οι Φιλισταίοι, και τους Χαφθορείμ. **15** Και ο Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα, πρωτότοκον εκατόν, ότε εγέννησε τον Αρφαξάδ δύο ἔτη μετά τον αυτού, και τον Χετταίον, **16** και τον Ιεβουσαίον, και τον κατακλυσμόν. **11** και ἔζησεν ο Σημ, αφού εγέννησε Αμορραίον, και τον Γεργεσαίον, **17** και τον Εναίον, και τον Αρφαξάδ, πεντακόσια ἔτη, και εγέννησεν υιούς τον Αρουχαίον, και τον Ασενναίον, **18** και τον Αρβάδιον, και θυγατέρας. **12** Και ο Αρφαξάδ ἔζησε τριάκοντα και τον Σαμαραίον, και τον Αμαθαίον. Και μετά τούτο πέντε ἔτη, και εγέννησε τον Σαλά· **13** και ἔζησεν ο διεσπάρησαν αι φυλαί των Χαναναίων. **19** Και ἡσαν τα τρία έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **14** Και ο Σαλά Γέραρα, ἔως Γάζης, και καθώς υπάγει τις εἰς Σόδομα και έζησε τριάκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Ἐβερ· **15** και Γόμορρα, και Αδαμά, και Σεβωείμ, ἔως Λασά. **20** Ούτοι ἔζησεν ο Σαλά, αφού εγέννησε τον Ἐβερ, τετρακόσια είναι οι υἱοί του Χαμ, κατά τας φυλάς αυτών, κατά τας τρία έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **16** Και γλώσσας αυτών, εἰς τους τόπους αυτών, εἰς τα ἔθνη ἔζησεν ο Ἐβερ τριάκοντα τέσσαρα ἔτη, και εγέννησε αυτών. **21** Και εις τον Σημ, τον πατέρα πάντων των Φαλέγ διότι εν ταῖς ημέραις θυγατέρας. **17** και ἔζησεν ο Ηβερ, αφού εγέννησε τον Φαλέγ, τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, και εγέννησεν υιούς εγεννηθησαν και εις αυτὸν υιοί. **22** Υιοί του Σημ ἡσαν και θυγατέρας. **18** Και ἔζησεν ο Φαλέγ τριάκοντα ἔτη,

11 Και ήτο πάσα η γη μιας γλώσσης και μιας φωνῆς. **2** Και ότε εκίνησαν από της ανατολής, εύρον πεδιάδα εν τη γη Σενναάρ· και κατώκησαν εκεί. **3** Και είπεν ο εἰς προς τον ἄλλον, Ελθετε, ας κάμωμεν πλίνθους, **4** αυτούς η μεν πλίνθος αντί πέτρας, η δε ἀσφαλτος Εκ τούτων εμοιράσθησαν αι νήσοι των εθνών εἰς τους εχρησίμευσεν εἰς αυτούς αντί πηλού. **5** Και είπον, τόπους αυτών εκάστου κατά την γλώσσαν αυτού, κατά Ελθετε, ας οικοδομήσωμεν εἰς εαυτούς πόλιν και τας φυλάς αυτών, εἰς τα ἔθνη αυτών. **6** Και οι υἱοί του πύργον, του οποίου η κορυφὴ να φθάνῃ ἐώς του Χαμ, Χούς, και Μισράϊμ, και Φούθ, και Χαναάν. **7** Και οι ουρανού· και ας αποκτήσωμεν εἰς εαυτούς όνομα, μήπως υἱοί του Χούς, Σεβά, και Αβίλα, και Σαβθά, και Ραμά, διασπαρώμεν επί του προσώπου πάσης της γῆς. **5** και Σαβθεκά· και οι υἱοί του Ραμά, Σεβά, και Δαιδάν. Κατέβη δε ο Κύριος διά να ίδη την πόλιν και τον πύργον, **8** Και ο Χούς εγέννησε τον Νεβρώδ ούτος ἡρήσει να τον οποίον ακοδόμησαν οι υἱοί των ανθρώπων. **6** Και ήναι ισχυρός επί της γῆς· **9** αυτός ήτο ισχυρός κυνηγός είπεν ο Κύριος, Ιδού, εἰς λαός, και πάντες ἔχουσι μίαν ενώπιον του Κυρίου· διά τούτο λέγεται, Ως Νεβρώδ, γλώσσαν, και ἡρήσαν να κάμνωσι τούτο· και τώρα δεν ισχυρός κυνηγός ενώπιον του Κυρίου· **10** και η αρχή της θέλει εμποδισθή εἰς αυτούς παν ό, τι σκοπεύουσι να βασιλείας αυτού εστάθη Βαθυλών, και Ερέχ, και Αχάδ, κάμωσιν· **7** Ελθετε, ας καταβώμεν και ας συγχύσωμεν και Χαλνέ, εν τη γη Σενναάρ. **11** Εκ της γης εκείνης εκεί την γλώσσαν αυτών, διά να μη εννοή ο εις του εξήλθεν ο Ασσούρ, και ακοδόμησε την Νινεύη, και ἄλλου την γλώσσαν. **8** Και διεσκόρπισεν αυτούς ο Κύριος την πόλιν Ρεχωβώθ, και την Χαλάχ. **12** και την Ρεόεν εκείθεν επί του προσώπου πάσης της γῆς· και ἐπάυσαν μεταξύ της Νινεύη και της Χαλάχ· αὐτή είναι η πόλις η να οικοδομώσι την πόλιν. **9** Διά τούτο ωνομάσθη μεγάλη. **13** Και ο Μισράϊμ εγέννησε τους Λουδείμ, και τους Αναμείμ, και τους Λεαβέιμ, και τους Ναφθουχείμ, **14** και τους Πατρουσείμ, και τους Χασλούχείμ, εκ των οποίων εξήλθον οι Φιλισταίοι, και τους Χαφθορείμ. **15** Και ο Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα, πρωτότοκον εκατόν, ότε εγέννησε τον Αρφαξάδ δύο ἔτη μετά τον αυτού, και τον Χετταίον, **16** και τον Ιεβουσαίον, και τον κατακλυσμόν. **11** και ἔζησεν ο Σημ, αφού εγέννησε Αμορραίον, και τον Γεργεσαίον, **17** και τον Εναίον, και τον Αρφαξάδ, πεντακόσια ἔτη, και εγέννησεν υιούς τον Αρουχαίον, και τον Ασενναίον, **18** και τον Αρβάδιον, και θυγατέρας. **12** Και ο Αρφαξάδ ἔζησε τριάκοντα και τον Σαμαραίον, και τον Αμαθαίον. Και μετά τούτο πέντε ἔτη, και εγέννησε τον Σαλά· **13** και ἔζησεν ο διεσπάρησαν αι φυλαί των Χαναναίων. **19** Και ἡσαν τα τρία έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **14** Και ο Σαλά Γέραρα, ἔως Γάζης, και καθώς υπάγει τις εἰς Σόδομα και έζησε τριάκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Ηβερ· **15** και Γόμορρα, και Αδαμά, και Σεβωείμ, ἔως Λασά. **20** Ούτοι ἔζησεν ο Σαλά, αφού εγέννησε τον Ηβερ, τετρακόσια είναι οι υἱοί του Χαμ, κατά τας φυλάς αυτών, κατά τας τρία έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **16** Και γλώσσας αυτών, εἰς τους τόπους αυτών, εἰς τα ἔθνη ἔζησεν ο Ηβερ τριάκοντα τέσσαρα ἔτη, και εγέννησε αυτών. **21** Και εις τον Σημ, τον πατέρα πάντων των Φαλέγ διότι εν ταῖς ημέραις θυγατέρας. **17** και ἔζησεν ο Ηβερ, τον αδελφόν Ιάφεθ του μεγαλητέρου, Φαλέγ, τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, και εγέννησεν υιούς εγεννηθησαν και εις αυτὸν υιοί. **22** Υιοί του Σημ ἡσαν και θυγατέρας. **18** Και ἔζησεν ο Φαλέγ τριάκοντα ἔτη,

και εγένησε τον Ραγαύ **19** και ἔζησεν ο Φαλέγ, αφού και προχωρών προς μεσημβρίαν. **10** Ἐγεινε δε πείνα εν εγένησε τον Ραγαύ, διακόσια εννέα ἑτη, και εγένησεν τη γη ταύτη· και κατέβη ο Ἀβραμ εἰς την Αἴγυπτον διά νιούς και θυγατέρας. **20** Και ἔζησεν ο Ραγαύ τριάκοντα να παροικήσῃ εκεὶ· διότι η πείνα ἤτο βαρεία εν τη γη. δύο ἑτη, και εγένησε τον Σερούχ **21** και ἔζησεν ο **11** Και ότε επλησίαζε να εισέλθῃ εἰς την Αἴγυπτον, εἶπε Ραγαύ, αφού εγένησε τον Σερούχ, διακόσια επτά ἑτη, προς Σάραν την γυναίκα αυτού, Ἰδού, γνωρίζω ὅτι είσαι και εγένησεν νιούς και θυγατέρας. **22** Και ἔζησεν ο γυνή ευειδῆς: **12** Θέλει συμβή λοιπόν, ὥστε καθὼς σε Σερούχ τριάκοντα ἑτη, και εγένησε τον Ναχώρ **23** και ίδωσιν οι Αιγύπτιοι, θέλουσιν επει, Γυνή αυτού είναι ἔζησεν ο Σερούχ, αφού εγένησε τον Ναχώρ, διακόσια αύτη· και θέλουσι φονεύσει εμέ, σε δε θέλουσι φυλάξει ἑτη, και εγένησεν νιούς και θυγατέρας. **24** Και ἔζησεν ζώσαν. **13** Ειπε λοιπόν, ότι είσαι αιδελφή μου, διά να ο Ναχώρ εικοσιεννέα ἑτη, και εγένησε τον Θάρα **25** γείνη καλὸν εις εμέ εξ αιτίας σου, και να φυλαχθῇ η και ἔζησεν ο Ναχώρ, αφού εγένησε τον Θάρα, εκατόν ζῶη μου διά σε. **14** Και ότε εισίλθεν ο Ἀβραμ εἰς την δεκαεννέα ἑτη, και εγένησεν νιούς και θυγατέρας. **26** Αἴγυπτον, είδον οι Αιγύπτιοι την γυναίκα ὅτι ἴτο ώραία Και ἔζησεν ο Θάρα εβδομήκοντα ἑτη, και εγένησε τον σφόδρα. **15** Και οι ἀρχοντες του Φαραώ είδον αυτήν, Ἀβραμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν. **27** Και αύτη είναι η και επήνεσαν αυτήν προς τον Φαραώ και ελήφθη η γενεαλογία του Θάρα· ο Θάρα εγένησε τον Ἀβραμ, τον γυνή εις την οικίαν του Φαραώ. **16** Τον δε Ἀβραμ Ναχώρ, και τον Αρράν· και ο Αρράν εγένησε τον Λωτ. μετεχειρίσθησαν καλῶς δι' αυτήν· και είχε πρόβατα **28** Και απέθανεν ο Αρράν ενώπιον Θάρα του πατρός και βόδας και ὄνους και δούλους και δούλας και ὄνους αυτού εν τω τόπῳ της γεννήσεως αυτού, εν Ουρ των θηλυκάς και καμίλους. **17** Και επέφερεν ο Κύριος επί Χαλδαίων. **29** Και ἐλαβον ο Ἀβραμ και ο Ναχώρ εις τον Φαραώ και επὶ τον οίκον αυτού πληγάς μεγάλας εξ εαυτούς γυναίκας· το ὄνομα της γυναικός του Ἀβραμ αιτίας Σάρας της γυναικός του Ἀβραμ. **18** Εκάλεσε δε ο ἴτο Σάρα· και το ὄνομα της γυναικός του Ναχώρ, Μελχά, Φαραώ τον Ἀβραμ, και είπε, Τι είναι τούτο, το οποίον θυγάτηρ του Αρράν, πατρός Μελχά, και πατρός Ιεσχά. **19** Εκαμες εις εμέ; διά τι δεν μ' εφανέρωσας ὅτι αύτη είναι **20** Η δε Σάρα ἤτο στείρα, δεν είχε τέκνον. **31** Και ἐλαβεν γυνή σου; **19** διά τι είπας, Αιδελφή μου είναι αύτη; και ο Θάρα Ἀβραμ τον νιούν αυτού και Λωτ τον νιόν του Αρράν εγγονόν εαυτού, και Σάραν την εαυτού νύμφην, η γυνή σου· λάβε αυτήν, και ύπαγε. **20** Και διώρισεν την γυναίκα Ἀβραμ του νιού αυτού· και εξήλθον ομού οφαράων ανθρώπους εις αυτόν· και συμπροέπεμψαν από της Ουρ των Χαλδαίων, διά να υπάγωσιν εις την γην Χαναάν· και ἥλθον ἔως Χαρράν και κατώκησαν εκεί. **32** Και ἐγειναν ιημέραι του Θάρα διακόσια πέντε ἑτη· και απέθανεν ο Θάρα εν Χαρράν.

12 Ο δε Κύριος είπε προς τον Ἀβραμ, Ἐξελθε εκ της γης σου, και εκ της συγγενείας σου, και εκ του οίκου του πατρός σου, εις την γην την οποίαν θέλω σοι δεῖξε· **2** και θέλω σε κάμει εις έθνος μέγα· και θέλω σε ευλογήσει, και θέλω μεγαλύνει το ὄνομά σου· και θέλεις είσθαι εις ευλογίαν· **3** και θέλω ευλογήσει τους ευλογούντας σε, και τους καταρωμένους σε θέλω καταρασθή· και θέλουσιν ευλογήσην εν σοι πάσαι αι φυλαί της γης. **4** Και υπήγειν ο Ἀβραμ, καθώς είπε προς αυτόν τον Κύριος και μετ' αυτού υπήγει και ο Λωτ· ο δε Ἀβραμ ἤτο ηλικίας εβδομήκοντα πέντε ετών, ὅτε εξήλθεν από Χαρράν. **5** Και ἐλαβεν ο Ἀβραμ Σάραν την γυναίκα αυτού, και Λωτ τον νιόν του αιδελφού αυτού, και πάντα τα υπάρχοντα αυτών ὅσα είχον αποκτήσει, και τους αιθρώπους τους οποίους είχον αποκτήσει εν Χαρράν, και εξήλθον διά να υπάγωσιν εις την γην Χαναάν· και ἥλθον εις την γην Χαναάν. **6** Και διεπέρασεν ο Ἀβραμ την γην εκείνην ἔως του τόπου Συχέμ, ἔως της δρυός Μορέχ· οι δε Χαναναίοι τότε κατώκουν εν τη γη ταύτη. **7** Και εφάνη ο Κύριος εις τον Ἀβραμ και είπεν, Εις το σπέρμα σου θέλω δώσει την γην ταύτην. Και οικοδόμησεν εκεὶ θυσιαστήριον εις τον Κύριον, δόστις εφάνη εις αυτόν. **8** Και εκείθεν μετέβη προς το ὄρος, το κατά ανατολάς της Βαιθήλη, και ἐστήσει την σκηνήν αυτού ἔχων την Βαιθήλη προς δυσμάς και την Γαί προς ανατολάς και οικοδόμησεν εκεὶ θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και επεκαλέσθη το ὄνομα του Κύριου. **9** Και μετεσκήνωσεν ο Ἀβραμ, οδοιπορών

και προχωρών προς μεσημβρίαν. **10** Ἐγεινε δε πείνα εν τη γη ταύτη· και κατέβη ο Ἀβραμ εἰς την Αἴγυπτον διά νιούς και θυγατέρας. **11** Και ότε επλησίαζε να εισέλθῃ εἰς την Αἴγυπτον, είπε Σάραν την γυναίκα αυτού την γην της Αἴγυπτου, έως να υπάγη τις εις Σηγώρ. **12** Και ἐκλέξεν εις εαυτόν ο Λωτ πάσαν την περιχώρων του Ιορδάνου, ότι εποτίζετο όλη προ του να καταστρέψῃ ο Κύριος τα Σόδομα και τα Γόμορρα, ως παράδεισος του Κυρίου, ως η γη της Αιγύπτου, έως να υπάγη τις εις Σηγώρ. **13** Και ἐκλέξεν εις εαυτόν ο Λωτ πάσαν την περιχώρων του Ιορδάνου· και μετεσκήνωσεν ο Λωτ προς ανατολάς, και διεχωρίσθησαν ο εις από του ἄλλου. **14** Ο μεν Ἀβραμ κατώκησεν εν τη γη Χαναάν· ο δε Λωτ κατώκησε μεταξύ των πόλεων της περιχώρων,

και ἔστησε τας σκηνάς αυτού ἑως Σοδόμων. **13** Οι δε γεννηθέντων εν τη οικίᾳ αυτού, και κατεδίωξεν οπίσω ἀνθρώποι των Σοδόμων ἡσαν κακοί και αμαρτωλοί αυτών ἑως Δαν. **15** Και διαιρέσας τους εαυτού ὠρμησε σφόδρα ενώπιον του Κυρίου. **14** Και είπε Κύριος προς κατ' αυτών την νύκτα, αυτός και οι δούλοι αυτού, και τον Ἀβραμ, αφού διεχωρίσθη ο Λωτ απ' αυτού, Ὑψωσον επάταξεν αυτούς, και κατεδίωξεν αυτούς ἑως Χοβά τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδε ἀπό του τόπου ὅπου ἦτις είναι κατά τα αριστερά της Δαμασκού. **16** Και είσαι, προς ἄρκτον και μεσημβρίαν και ανατολήν και επανέφερε πάντα τα υπάρχοντα και ἔτι επανέφερε δύσιν. **15** διότι πάσαν την γην την οποίαν βλέπεις, Λωτ τον ἀδελφόν αυτού και τα υπάρχοντα αυτού, ἔτι εις σε θέλω δώσει αυτήν και εις το στέρεμα σου ἑως δε και τας γυναίκας και τον λαόν. **17** Εξῆλθε δε ο αιώνος: **16** και θέλω καταστήσει το στέρεμα σου ως την βασιλεύς των Σοδόμων εις συνάντησιν αυτού, αφού ἄμμον της γῆς ὡστε εάν δόναταί τις να εξαριθμήσῃ την επέστρεψεν από της καταστροφής του Χοδολογούμορό ἄμμον της γῆς, θέλει αριθμήσαι και το στέρεμα σου. **17** και των βασιλέων των μετ' αυτού, εν τη κοιλάδι Σαυή Σηκωθεὶς διδύεσσον την γην εις το μήκος αυτής και ἦτις είναι η κοιλάδι του βασιλέως. **18** Και ο Μελχισεδέκ εις το πλάτος αυτής διότι εις σε θέλω δώσει αυτήν. **18** βασιλεύς Σαλήμ ἐφέρεν ἔξω ἀρτον και οίνον· ἵτο δε Και εσήκωσε την σκηνήν αυτού ὁ Ἀβραμ, και ειλύθων κατώκησε πλησίον των δρυών Μαμβρή, αἵτινες είναι ιερεύς του Θεού του Υψίστου. **19** Και ευλόγησεν αυτόν και είπεν, Ευλογημένος ο Ἀβραμ παρά του Θεού του Υψίστου, ὅστις ἐκτισε τον ουρανόν και την γήν: **20** και ευλογητός ο Θεός ο Υψίστος ὅστις παρέδωκε τους εχθρούς σου εις την χείρα σου. Και Ἀβραμ ἔδωκεν εις αυτόν δέκατον από πάντων. **21** Και είπεν ο βασιλεύς των Σοδόμων προς τον Ἀβραμ, Δος μοι τους ἀνθρώπους, τα δε υπάρχοντα λάβε εις σεαυτόν. **22** Είπε δε ο Ἀβραμ προς τον βασιλέα των Σοδόμων, Εγώ ύψωσα την χείρα μου προς Κύριον, τον Θεόν τον Ὅψιστον, ὅστις ἐκτισε τον ουρανόν και την γην, **23** ὅτι δεν θέλω λάβει από πάντων των ιδικών σου από κλωστής ἑως λωρίου υποδήματος, διά να μη είπης, Εγώ επλούτισα τον Αβραμ: **24** εκτός μόνον εκείνου το οποίον ἐφαγον οι νέοι, και της μερίδος των ανθρώπων των ελθόντων μετ' εμού, του Αντίρ του Εσχώλ και του Μαμβρή, ούτοι ας λάβωσι την μερίδα αυτών.

14 Επί των ημερών δε του Αμαρφέλ βασιλέως Σενναάρ, του Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ, του Χοδολογούμορό βασιλέως Ελάμ, και του Θαργάλ βασιλέως εθνών, **2** ἐκαμόν αυτού πόλεμον μετά του Βερά βασιλέως Σοδόμων, και του Βαρόσ βασιλέως Γομόρρων, του Σενναάβ βασιλέως Αδαμά, και του Σεμόρβο βασιλέως Σεβωείμ, και του βασιλέως της Βελά· αὕτη είναι η Σηγώρ. **3** Πάντες ούτοι ηνώθησαν ομούν εν τη κοιλάδι Σιδδίμ ήτις είναι η ἀλυμρά θάλασσα. **4** Δώδεκα ἔτη εδούλευον εις τον Χοδολογούμορό· εν δε τω δεκάτῳ τρίτω απεστάτησαν. **5** Και εν τω δεκάτῳ τετάρτω ἔτει ήλθεν ο Χοδολογούμορό και οι βασιλεῖς οι μετ' αυτού, και επάταξαν τους Ραφαείμ εν Ασταράθ-καρνατίμ, και τους Ζουζείμ εν Αμ, και τους Εμμαίους εν Σαυή-κιριαθάτιμ, **6** και τους Χορραίους εν τω ὄρει αυτών Σηείρ ἑως της πεδιάδος Φαράν, ήτις είναι εν τη ερήμῳ. **7** Επέστρεψαν δε και ήλθον εις την Εν-μισπάτ ήτις είναι η Κάδης και επάταξαν πάντα τον τόπον του Αμαλήκ, και τους Αμορραίους τους κατοικούντας εν Ασασών-θαμάρ. **8** Εξῆλθε δε ο βασιλεύς των Σοδόμων, και ο βασιλεύς των Γομόρρων, και ο βασιλεύς της Αδαμά, και ο βασιλεύς των Σεβωείμ, και ο βασιλεύς της Βελά, ήτις είναι η Σηγώρ· και συνεκρότησαν μάχην μετ' αυτών εν τη κοιλάδι Σιδδίμ, **9** μετά του Χοδολογούμορό βασιλέως Ελάμ, και του Θαργάλ βασιλέως εθνών, και του Αμαρφέλ βασιλέως Σενναάρ, και του Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ-τέσσαρες βασιλεῖς προς πέντε. **10** Η δε κοιλάς Σιδδίμ ήτο πλήρης φρέατων ασφάλτου ετράπησαν δε εις φυγήν οι βασιλεῖς των Σοδόμων και των Γομόρρων και ἐπεσον εκεί οι δε εναπολειφθέντες ἐφυγον εις το δρός. **11** Και ἐλαβον πάντα τα υπάρχοντα των Σοδόμων και των Γομόρρων και πάσαν αυτών την ζωτροφίαν, και ανεχώρησαν. **12** ἐλαβον δε και τον Λωτ υἱόν του ἀδελφού του Ἀβραμ, ὅστις κατώκει εν Σοδόμοις, και τα υπάρχοντα αυτού, και ανεχώρησαν. **13** Υπήγε δε τις εκ των διασωθέντων και απήγγειλε τούτο προς τον Ἀβραμ τον Εβραίον, ὅστις κατώκει πλησίον των δρυών Μαμβρή του Αμορραίου, ἀδελφού του Εσχώλ, και ἀδελφού του Αντίρ, οίτινες ἡσαν σύμμαχοι του Ἀβραμ. **14** Ακούσας δε ο Ἀβραμ ὅτι ξημαλωτίσθη ο ἀδελφός αυτού, εφώπλισε τριακοσίους δεκαοκτώ εκ των δούλων αυτού, των

γεννηθέντων εν τη οικίᾳ αυτού, και κατεδίωξεν οπίσω ἀνθρώποι των Σοδόμων κακοί και αμαρτωλοί αυτών ἑως Δαν. **15** Και διαιρέσας τους εαυτού ὠρμησε σφόδρα ενώπιον του Κυρίου. **14** Και είπε Κύριος προς τον Ἀβραμ, αφού διεχωρίσθη ο Λωτ απ' αυτού, Ὑψωσον επάταξεν αυτούς, και κατεδίωξεν αυτούς ἑως Χοβά τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδε ἀπό του τόπου ὅπου ἦτις είναι κατά τα αριστερά της Δαμασκού. **16** Και είσαι, προς ἄρκτον και μεσημβρίαν και ανατολήν και επανέφερε πάντα τα υπάρχοντα και ἔτι επανέφερε δύσιν· **15** διότι πάσαν την γην την οποίαν βλέπεις, Λωτ τον ἀδελφόν αυτού και τα υπάρχοντα αυτού, ἔτι εις σε θέλω δώσει αυτήν και εις το στέρεμα σου ἑως δε και τας γυναίκας και τον λαόν. **17** Εξῆλθε δε ο αιώνος: **16** και θέλω καταστήσει το στέρεμα σου ως την βασιλεύς των Σοδόμων εις συνάντησιν αυτού, αφού ἄμμον της γῆς ὡστε εάν δόναταί τις να εξαριθμήσῃ την κατώκησε πλησίον των δρυών Μαμβρή, αἵτινες είναι ιερεύς του Θεού του Υψίστου. **18** Και ευλόγησεν αυτόν και είπεν, Ευλογημένος ο Ἀβραμ παρά του Θεού του Υψίστου, διότι ἐκτισε τον ουρανόν και την γήν: **19** και ευλογητός ο Θεός ο Υψίστος ὅστις παρέδωκε τους εχθρούς σου εις την χείρα σου. Και Ἀβραμ ἔδωκεν εις αυτόν δέκατον από πάντων. **20** Και είπεν ο βασιλεύς των Σοδόμων προς τον Ἀβραμ, Δος μοι τους ἀνθρώπους, τα δε υπάρχοντα λάβε εις σεαυτόν. **21** Είπε δε ο Ἀβραμ προς τον βασιλέα των Σοδόμων, Εγώ ύψωσα την χείρα μου προς Κύριον, τον Θεόν τον Ὅψιστον, διότι δεν θέλω λάβει από πάντων των ιδικών σου από κλωστής ἑως λωρίου υποδήματος, διά να μη είπης, Εγώ επλούτισα τον Αβραμ: **22** εκτός μόνον εκείνου το οποίον ἐφαγον οι νέοι, και της μερίδος των ανθρώπων των ελθόντων μετ' εμού, του Αντίρ του Εσχώλ και του Μαμβρή, ούτοι ας λάβωσι την μερίδα αυτών.

15 Μετά τα πράγματα ταύτα ἔγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ἀβραμ εν οράματι, λέγων, Μη φοβού, Αβραμ: εγώ είμαι ο υπερασπιστής σου, ο μισθός σου θέλει είσθαι πολύς σφόδρα. **2** Και είπεν ο Ἀβραμ, Δέσποτα Κύρε, τι θέλεις δώσει εις εμέ, ενώ εγώ απέρχομαι ἀτεκνος, ο δε κληρονόμος της οικίας μου είναι ούτος ο εκ Δαμασκού Ελιέζερ; **3** είπε προσέτι ο Ἀβραμ, Ιδού, δεν ἔωκας εις εμέ στέρματα και ιδού, οικέτης μου θέλει με κληρονομίσει. **4** Και ιδού, λόγος Κυρίου ἔγεινε προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλεις σε κληρονομήσει ούτος αλλ' εκείνος διότι θέλει εξέλθει εκ των σπλάγχνων σου, αυτός θέλει σε κληρονομήσει. **5** Και ἐφερεν αυτόν ἔξω και είπεν, Ανάβλεψον τώρα εις τον ουρανόν και αριθμησον τα ἀστέρα, εάν δύνασαι να εξαριθμήσῃς αυτά· και είπε προς αυτόν, Ούτω θέλει είσθαι το στέρεμα σου. **6** Και επίτευσεν εις τον Κύριον· και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **7** Και είπε προς αυτόν, Εγώ είμαι ο Κύριος διότι σε εξήγαγον εκ της Ουρ των Χαλαδίων, διά να σοι δώσω την γην ταύτην εις κληρονομίαν. **8** Ο δε είπε, Δέσποτα Κύρε, Πόθεν να γνωρίσω διότι θέλω κληρονομήσει αυτήν; **9** Και είπε προς αυτόν, Λάβε μοι δάμαλιν τριών ετών, και αίγα τριών ετών, και κριόν τριών ετών, και τρυγόνα, και περιστεράν. **10** Και ἐλαβεν εις αυτόν πάντα τα ταύτα, και διέσχισεν αυτά εις το περιστέρα της Ουρ των Χαλαδίων, μέσον, και έθεσεν ἔκαστον τμήμα απέναντι του ομοίου Αντίρ, οίτινες σε ούτοις στην ουρανόν την γην ταύτην εις κληρονομίαν. **11** Κατέβησαν δε αυτούς τα πτηνά ὄμως δεν διέσχισε. **12** Κατέβησαν δέ ορνεα επί τα πτωμάτα, και ο Ἀβραμ εδίωξεν αυτά. **13** Περί δε την δύσιν του ηλίου, επέπεσεν ἔκστασις επί

τον Αβραμ· και ιδού, φόβος σκοτεινός μέγας επιπίπτει εκάλεσεν Ἀγαρ το ὄνομα του Κυρίου του λαλούντος επ' αυτόν. **13** Και είπεν ο Κύριος προς τον Ἀβραμ, προς αυτήν, Συ Θεός ὅστις με είδες διότι είπεν, Είδον Ἐξευρε βεβαίως ότι το σπέρμα σου θέλει παροικήσει είτι εγώ ενταύθα εκείνον ὅστις με είδε; **14** Διά τούτο εν γη ουχὶ εαυτών, καὶ θέλουσι δουλώσει αυτούς, καὶ θέλουσι καταθλίψει αυτούς, τετρακόσια ἔτη: **15** Τοῦ θένος κείται μεταξύ Κάδης καὶ Βαράδ. **15** Καὶ εγέννησεν η ὁμώς, εἰς τὸ οποῖον θέλουσι δουλωθῆ, εγώ θέλω κρίνει: **16** Εν δε τῇ μετά δε ταύτα θέλουσιν εξέλθει με μεγάλα υπάρχοντα: **15** συ θέλεις απέλθει προς τοὺς πατέρας σου εν ειρήνῃ θέλεις ενταφιασθήτιν εγήρατι καλώ: **16** Εν δε τῇ τετάρτῃ γενέα θέλουσιν επιστρέψει εδῶ· διότι ακούμην δεν ανεπληρώθη την Αμορραίων. **17** Οτε δε ο ήλιος ἔδυσε καὶ ἔγεινε πυκνόν σκότος, ιδού, κάμινος καπνίζουσα καὶ λαμπάς πυρός ἥτις διεπέρασε μεταξύ των διχοτομημάτων τούτων. **18** Την ημέραν εκείνην ἔκαμε διαθήκην ο Κύριος προς τὸν Ἀβραμ, λέγων, εἰς τὸ σπέρμα σου ἔδωκα τὴν γην ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αιγύπτου ἑώς του ποταμού του μεγάλου, του ποταμού Ευφράτου: **19** τους Κεναίους, καὶ τους Κενεζαίους, καὶ τους Κεδμωναίους, **20** καὶ τους Χετταίους, καὶ τους Φερεζαίους, καὶ τους Ραφαείμ, **21** καὶ τους Αμορραίους, καὶ τους Χαναναίους, καὶ τους Γεργεσαίους, καὶ τους Ιεβουσαίους.

16 Η δε Σάρα, η γυνὴ του Ἀβραμ, δεν ετεκνοποιεῖ εἰς αυτὸν είχε δε δούλην Αιγυπτίαν, ονομαζομένην Ἀγαρ. **2** Και είπεν η Σάρα πρὸς τὸν Ἀβραμ, Ιδού, ο Κύριος με απέκλεισε τῆς τεκνοποίας εἰσελθει λοιπὸν πρὸς τὴν δούλην μου, ίσως αποκήσω τέκνον εξ αυτῆς. Υπήκουσε δε ο Ἀβραμ εἰς τὸν λόγον τῆς Σάρας. **3** Και ἐλαβεν η Σάρα η γυνὴ του Ἀβραμ τὴν Ἀγαρ τὴν Αιγυπτίαν, τὴν δούλην αυτῆς, αφού ο Ἀβραμ είχε κατοικήσει δέκα ἔτη εν τῇ γῃ Χαναάν, καὶ ἔδωκεν αυτήν εἰς Ἀβραμ τὸν ἄνδρα αυτῆς, διὰ να ἡναι γυνὴ αυτού. **4** Και εἰσήλθε πρὸς τὴν Ἀγαρ, καὶ εκείνη συνέλαβε· καὶ ὅτε εἶδεν ὅτι συνέλαβεν, η κυρία αυτῆς κατεφρονείτο ενώπιον αυτῆς. **5** Και είπεν η Σάρα πρὸς τὸν Ἀβραμ, Εξ αιτίας σου αδικούμαι. Εγὼ ἔδωκα τὴν δούλην μου εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ αφού εἶδεν ὅτι συνέλαβεν, εγώ κατεφρονήθην ενώπιον αυτῆς· ας κρίνῃ ο Κύριος μεταξύ εμού καὶ σου. **6** Ο δε Ἀβραμ είπε πρὸς τὴν Σάραν, Ιδού, η δούλη σου είναι εἰς τὴν χείρα σου· κάμε εἰς αυτήν ὥπως είναι αρεστὸν εἰς τοὺς οφθαλμούς σου. Καὶ μετεχειρίσθη ἡ Σάρα αυτήν κακώς, καὶ εκείνη ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αυτῆς. **7** Εὗρε δε αυτήν ἀγγελός Κυρίου πλησίον πηγῆς ὑδάτος, εν τῃ ερήμῳ, πλησίον τῆς πηγῆς κατὰ τὴν οδὸν Σούρ· **8** καὶ είπεν, Ἀγαρ, δούλη τῆς Σάρας, πόθεν ἔρχεσαι καὶ που υπάγεις; Η δε είπεν, Απὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου φεύγω. **9** Και είπε πρὸς αυτήν ο ἀγγελός του Κυρίου, Επιστρέψον πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι υπὸ ταῖς χείρας αυτῆς. **10** Εἴπεν ἐτὶ ο ἀγγελός του Κυρίου πρὸς αυτήν, Θέλω πληθύνει σφόδρα τὸ σπέρμα σου, ώστε να μη αριθμήται διά το πλήθος. **11** Και είπε πρὸς αυτήν ο ἀγγελός του Κυρίου, Ιδού, συ είσαι ἔγκυος, καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αυτού Ισμαήλ· διότι ἡ Κύριος την θλίψιν σου· **12** καὶ ούτος θέλει εἰσθαι ἀνθρωπὸς ἄγριος· η χειρ αυτού θέλει εἰσθαι εναντίον πάντων, καὶ η χειρ πάντων εναντίον αυτού· καὶ κατά πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού θέλει κατοικήσει. **13** Και είπεν ο Κύριος πρὸς τὸν Αβραμ, προς αυτήν, Συ Θεός ὅστις με είδες διότι είπεν, Είδον Ἐξευρε βεβαίως ότι το σπέρμα σου θέλει παροικήσει είτι εγώ ενταύθα εκείνον ὅστις με είδε; **14** Διά τούτο εν γη ουχὶ εαυτών, καὶ θέλουσι δουλώσει αυτούς, τετρακόσια ἔτη: **15** Τοῦ θένος κείται μεταξύ Κάδης καὶ Βαράδ. **15** Καὶ εγέννησεν η ὁμώς, εἰς τὸ οποῖον θέλουσι δουλωθῆ, εγώ θέλω κρίνει: **16** Εν δε τῇ τετάρτῃ γενέα θέλουσιν επιστρέψει εδῶ· διότι ακούμην δεν ανεπληρώθη την Αμορραίων. **17** Οτε δε ο ήλιος ἔδυσε καὶ ἔγεινε πυκνόν σκότος, ιδού, κάμινος καπνίζουσα καὶ λαμπάς πυρός ἥτις διεπέρασε μεταξύ των διχοτομημάτων τούτων. **18** Την ημέραν εκείνην ἔκαμε διαθήκην ο Κύριος προς τὸν Ἀβραμ, λέγων, εἰς τὸ σπέρμα σου ἔδωκα τὴν γην ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αιγύπτου ἑώς του ποταμού του μεγάλου, του ποταμού Ευφράτου: **19** τους Κεναίους, καὶ τους Κενεζαίους, καὶ τους Κεδμωναίους, **20** καὶ τους Χετταίους, καὶ τους Φερεζαίους, καὶ τους Ραφαείμ, **21** καὶ τους Αμορραίους, καὶ τους Χαναναίους, καὶ τους Γεργεσαίους, καὶ τους Ιεβουσαίους.

θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το ονόμα καιρώ θέλω επιστρέψει προς σε κατά τον αυτόν τουόντον αυτού Ισαάκ· και θέλω στίσει την διαθήκην μου προς καιρόν του έτους, και η Σάρρα θέλει έχει υιόν. 15 Τότε αυτόν εις διαθήκην αιώνιον, και προς το σπέρμα αυτού η Σάρρα πρηνήθη λέγουσα, δεν εγέλασα διότι εφοβήθη, μετ' αυτόν· 20 περὶ δε του Ισμαήλ σου εισήκουσα· Ιδού, Ο δε είπεν, Ουχί, αλλ' εγέλασας. 16 Σηκωθέντες δε ευλόγησα αυτόν, και θέλω αυξήσει αυτόν, και θέλω εκείθεν οι ἀνδρες διευθύνθησαν προς τα Σόδομα· και ο πληθύνει αυτόν σφόδρα σφόδρα· δώδεκα ἀρχοντας θέλει Αβραάμ επορεύετο μετ' αυτών διά να συμπροπέμψῃ γεννήσει, και θέλω κάμει αυτόν ἔθνος μέγα· 21 αλλά αυτόν. 17 Και είπε Κύριος, Θέλω κρύψει εγώ από του την διαθήκην μου θέλω στήσει προς τον Ισαάκ, τον Αβραάμ ο διά τι κάμνων; 18 Ο δε Αβραάμ θέλει εξάπαντος οποίον θέλει γεννήσει η Σάρρα εις σε το ερχόμενον ἔτος, γείνει ἔθνος μέγα και δυνατόν· και θέλουσιν ευλογηθή εν τω αυτώ τούτων καιρώ. 22 Αφού δε ετελείωσε να εις αυτόν πάντα τα ἔθνη της γῆς 19 επειδή γνωρίζω λαλή μετ' αυτού, ανέβη ο Θεός από του Αβραάμ. 23 Και αυτόν ότι θέλει διατάξει προς τους υιούς αυτού και έλαβεν ο Αβραάμ Ισμαήλ τον υιόν αυτού, και πάντας προς τον οίκον αυτού, μεθ' εαυτόν, και θέλουσι φυλάξει τους γεγεννημένους εν τη οικία αυτού, και πάντας την δοδόν του Κυρίου, διά να πράττωσι δικαιοσύνην και τους αργυρωνήτους αυτού, παν ἀρσένων των ανθρώπων κρίσιν, ώστε να επιφέρει ο Κύριος επί τον Αβραάμ τα ὄσα της οικίας του Αβραάμ, και περιέτεμε την σάρκα της ελάλησε προς αυτόν. 20 Είπε δε Κύριος, Η κραυγή των ακροβυστίας αυτών την αυτήν εκείνην ημέραν, καθώς Σόδομων και των Γομόρρων επλήγησε, και η αμαρτία είπε προς αυτόν ο Θεός. 24 Ο δε Αβραάμ ἡτο ενενήκοντα αυτών βαρεία σφόδρα· 21 Θέλω λοιπόν καταβή και εννέα ετών, ὅτε περιετμήθη την σάρκα της ακροβυστίας θέλω ιδείν αν ἐπραξαν ολοκλήρως κατά την κραυγήν αυτού. 25 Ισμαήλ δε ο υιός αυτού ἡτο δεκατρίων ετών, την ερχομένην προς εμέ· και θέλω γνωρίσει, αν ουχί. 22 δέ περιετμήθη την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. 26 Και αναχωρήσαντες εκείθεν οι ἀνδρες υπήγον προς τα την αυτήν εκείνην ημέραν περιετμήθη ο Αβραάμ, και Σόδομα· ο δε Αβραάμ ίστατο ἐτί ενώπιον του Κυρίου. 23 Ισμαήλ ο υιός αυτού· 27 και πάντες οι ἀνθρωποι της Και πλησιάσας ο Αβραάμ είπε, Μήπως θέλεις απολέσει οικίας αυτού, οι γεγεννημένοι εν τη οικία, και οι εξ τον δίκαιον μετά του ασεβούς; 24 εάν ήναι πεντήκοντα αλλογενών αργυρωνήτοι περιετμήθησαν μετ' αυτού· δίκαιοι ειν τη πόλει, θέλεις ἄρα γε απολέσει αυτούς;

18 Καὶ εφάνη εἰς αὐτόν οἱ Κύριος εἰς τὰς δυρςὶ Μαμβρῆ,
ενώπιον εκάθητο εν τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς εἰς τὸ καύμα
τῆς ημέρας. **2** Καὶ υψώσας τοὺς οφθαλμούς αυτού, εἶδε
καὶ ιδού, τρεῖς ἄνδρες ιστάμενοι ἐμπροσθεν αυτού· καὶ
ως εἶδεν, ἔδραμεν εἰς προϋπάντησιν αυτῶν από της
θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ προσεκύνησεν ἑώς εδάφους· **3** καὶ
εἶπε, Κύριέ μου, εάν εὑρήκα χάριν εἰς τοὺς οφθαλμούς
σου, μη παρέθλητο, παρακαλώ, τὸν δούλον σου· **4** ας
φερθῇ, παρακαλώ, ολίγον ὑδροῦ, καὶ νίψατε τοὺς πόδας
σας, καὶ απαντάθητε υπό το δένδρον· **5** καὶ εγὼ θέλω
φέρει ολίγον ἀρτοῦ, καὶ στηρίξατε τὴν καρδίαν σας·
ἔπειτα θέλετε παρέθλειτο· επειδὴ διὰ τούτο επεράσατε πρὸς
τὸν δούλον σας· οἱ δὲ εἴπον, Κάμε ούτω, καθὼς εἴτας. **6**
Καὶ ἐσπευσεν οἱ Αβραάμ εἰς τὴν σκηνήν πρὸς τὴν Σάρραν
καὶ εἶπε, Σπεύσοντος ζύμωσον τρία μέτρα σεμιδάλεως, καὶ
κάμε εγκυρφίας. **7** Ο δὲ Αβραάμ ἔδραμεν εἰς τοὺς βόας,
καὶ ἐλαβε μοσχάριον απαλόν καὶ καλόν, καὶ ἐδωκεν εἰς
τὸν δούλον· ο δὲ ἐσπευσε να ετοιμάσῃ αυτῷ· **8** ἔπειτα
ἐλαβε βούτυρον καὶ γάλα καὶ το μοσχάριον, το οποίον
ητοίμασε, καὶ έθεσεν ἐμπροσθεν αυτῶν αυτός διεστάτη
πλησίον αυτῶν υπό το δένδρον, καὶ αυτοί ἐφαγον. **9**
Εἶπον δὲ πρὸς αὐτόν, Ποι είναι Σάρρα η γυνὴ σου; Ο
δε είπεν, Ιδού, εν τῃ σκηνῃ. **10** Καὶ είπεν, Εξάπαντος
θέλω επιστρέψει πρὸς σε κατὰ τὸν αὐτὸν τούτον καιρὸν
του ἑτούς καὶ ιδούν, Σάρρα η γυνὴ σου θέλει ἔχει ιοῦν.
Η δε Σάρρα ήκουσεν εν τῃ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἵτης ἢτο
ὅπισθεν αυτού. **11** Ο δὲ Αβραάμ καὶ η Σάρρα ἡσαν
γέροντες, προβεβήκοτες εἰς ηλικίαν· εἰς τὴν Σάρραν
είχον παύσει να γίνωνται τα γυναικεία. **12** Εγέλασε δε
η Σάρρα καθ' εαυτήν λέγουσα, Αφού εγήρασα, θέλει
γείνει εἰς εμὲ ηδονή καὶ ο κύριός μου γέρων; **13** Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Αβραάμ, Διά τι εγέλασεν η Σάρρα,
λέγουσα, Αφού εγώ εγήρασα, θέλω τωδόντι γεννήσει;
14 είναι τι αδύνατον εἰς τὸν Κύριον; εν τῳ ωρισμένῳ

19 Ἕθιον δε οἱ δύο ἄγγελοι εἰς τα Σόδομα το εσπέρας· καὶ εκάθητο οἱ Λωτ παρὰ την πύλην των Σοδόμων· μίδων δε οἱ Λωτ, εσηκώθη εἰς συνάτησην αυτῶν καὶ προσεκύνησεν επι πρόσωπον ἑως εδάφους· 2 καὶ εἶπεν, Ιδού, κύριο μου, εκκλίνατε, παρακαλώ, προς την οικίαν του δούλου σας, και διανυκτερέψατε και πλύνατε τους πόδας σας· και σπικφέντες προμή. Θέλετε υπάγει εἰς

την οδόν σας οι δε είπον, Ουχί, αλλ' εν τη πλατεία τούτο, να μη καταστρέψω την πόλιν, περί της οποίας θέλομεν διανυκτερεύσει. 3 Αφού δε εβίασεν αυτούς ελάλησας 22 τάχυνον, διασώθητι εκεί· διότι δεν θέλω πολύ, εξέκλιναν προς αυτόν και εισήλθον εις την οικίαν δυνηθή να κάμω ουδέν, εωσού φθάσης εκεί· διά τούτο αυτού· και ἔκαμεν εις αυτούς συμπόσιον, και ἐψήσεν εκάλεσε το όνομα της πόλεως Σηγώρ. 23 Ο λίος ἄζυμα και ἔφαγον. 4 Πριν δε κοιμηθώσιν, οι ἄνδρες της ανέτειλεν επί την γην, ότε ο Λωτ εισήλθεν εις Σηγώρ. πόλεως, οι ἄνδρες των Σοδόμων, περιεκύλωσαν την 24 Και ἐβρεξεν ο Κύριος επί τα Σόδομα και Γόμορρα οικίαν, νέοι και γέροντες, ἀπάς ο λαός ομού πανταχόθεν θείον και πυρ παρά Κυρίου εκ του ουρανού· 25 και 5 και ἔκραζον προς τον Λωτ και ἔλεγον προς αυτόν, κατέστρεψε τας πόλεις ταύτας, και πάντα τα περίχωρα Που είναι οι ἄνδρες οι εισελθόντες προς στην νύκτα; και πάντας τους κατοίκους των πόλεων και τα φυτά ἔκβαλε αυτούς προς ημάς, διά να γνωρίσωμεν αυτούς. της γης. 26 Αλλ' γυνή αυτού περιβλέψασα όπισθεν 6 Εξήλθε δε ο Λωτ προς αυτούς εις το πρόθυρον, καὶ αυτοῦ ἔγεινε στήλη ἀλατος. 27 Ο δε Αβραάμ σηκωθεῖς ἔκλεισε την θύραν οπίσια αυτού, 7 και είπε, Μη, ἀδελφοί ενωρίς το πρωΐ ἥλθεν εις τον τόπον όπου είχε σταθή μου, μη πράξῃς τοιούτον κακόν. 8 ιδού, ἔχω δύο ενώπιον τον Κυρίου· 28 και βλέψας επί τα Σόδομα και θυγατέρας αίτινες δεν εγνώρισαν ἄνδρας· να σας φέρω Γόμορρα και εφ' ὅλην την γην της περιχώρου, είδε, λοιπὸν αυτάς ἔξω και κάμετε εις αυτάς, ὅπως φωνή εις και ίδου, ανέβαντε καπνός από της γης, ως καπνός εσάς αρεστόν· μόνον εις τους ἄνδρας τούτους μη πράξῃς καμίνου. 29 Ούτω λοιπόν, ότε ο Θεός κατέστρεψε τας μηδέν, επειδή διά τούτο εισήλθον υπό την σκιάν της πόλεις της περιχώρου, ενεθυμίθη ο Θεός τον Αβραάμ, στέγης μου. 9 Οι δε είπον, Φύγε απ' εκεί. Και είπον, και εξαπέστειλε τον Λωτ εκ μέσου της καταστροφής, ούτος ἥλθε διά να παροικήσῃ· θέλει να γείνη και κριτής; ότε κατέστρεψε τας πόλεις, εις τας οποίας κατώκει ο τώρα θέλομεν καποποιήσει σε μάλλον παρά εκείνους. Λωτ. 30 Ανέβη δε ο Λωτ από Σηγώρ και κατώκησεν εν Και εβίαζον τον ἀνθρωπὸν τον Λωτ καθ' υπερβολήν, τω όρει, και μετ' αυτού αι δύο θυγατέρες αυτού, διότι και επλησίασαν διά να συντρίψωσι την θύραν· 10 εφοβήθη να κατοικήσῃ εν Σηγώρ και κατώκησεν εν Εκτείναντες δε οι ἄνδρες τας χείρας αυτών ἐσυραν τον σπηλαίων, αυτός και αι δύο θυγατέρες αυτού. 31 Και Λωτ προς εαυτούς εις την οικίαν, και ἔκλεισαν την είπεν η πρεσβυτέρα προς την νεωτέραν, Ο πατήρ ημών θύραν· 11 τους δε ανθρώπους, τους ὄντας εις την θύραν είναι γέρων, και ἀνθρωπὸς δεν είναι επί της γης, διά να της οικίας, εκτύπησαν με αορασίαν από μικρού ἔως εισέθητη προς ημάς κατά την συνήθειαν πάσις της γῆς· μεγάλου, ὡστε απέκαμον ζητούντες την θύραν. 12 Και 32 ελθε, ας ποτίσωμεν τον πατέρα, ημών οίνον, και ας είπον οι ἄνδρες προς τον Λωτ, Ἐχεις ἐδῶ ἀλλον τινά; κοιμηθώμεν μετ' αυτού, και ας αναστήσωμεν σπέρμα γαμβρὸν ιούς ή θυγατέρας ή ὅντινα ἀλλον ἔχεις εν εκ του πατρός ημών. 33 Επότισαν λοιπόν τον πατέρα τη πόλει, εξάγαγε αυτούς εκ τον τόπου· 13 διότι ημείς αυτών οίνον κατ' εκείνην την νύκτα· και εισήλθεν η καταστρέφομεν τον τόπον τούτον, επειδή η κραυγὴ πρεσβυτέρα και εκοιμήθη μετά του πατρός αυτής· και αυτών εμεγάλινεν ενώπιον τον Κυρίου· και απέστειλεν εκείνος δεν ενόησεν ούτε πότε επλαγίασεν αυτή, και ημάς ο Κύριος διά να καταστρέψωμεν αυτόν. 14 Εξήλθε πότε εσηκώθη. 34 Και την επαύριον είπεν η πρεσβυτέρα λοιπόν ο Λωτ και ελάλησε προς τους γαμβρούς αυτού, προς την νεωτέραν, Ιδού, εγώ εκοιμήθην χθές την τους μέλλοντας να λάβωσι τας θυγατέρας αυτού, και είπε, Σηκώθητε, εξέλθετε εκ του τόπου τούτου· διότι και την νύκτα ταύτην, και εισελθούσα συ, κοιμήθητι καταστρέφει ο Κύριος την πόλιν. Άλλ' εφάνη εις τους μετ' αυτού, και ας αναστήσωμεν σπέρμα εκ του πατρός γαμβρούς αυτού ως αστεῖζόμενος. 15 Και ότε ἔγεινεν ημών. 35 Επότισαν λοιπόν και την νύκτα εκείνην αυγῆ, εβίαζον οι ἄγγελοι τον Λωτ, λέγοντες Σηκώθητι, τον πατέρα αυτών οίνον, και σηκωθείσα η νεωτέρα, λάβε την γνωσία σου και τας δύο σου θυγατέρας, τας εκοιμήθη μετ' αυτού· και εκείνος δεν ενόησεν ούτε πότε ευρισκομένας εδῶ, διά να μη συναπολεσθής και συ εν τη ανομίᾳ της πόλεως. 16 Επειδή δε εβράδυνεν, οι αι δύο θυγατέρες την χείρα αυτού και την χείρα της γυναικός αυτού και τας χείρας των δύο θυγατέρων ἔκαμες προς εμέ, φυλάττων την ζωήν μου· αλλ' εγώ δεν θέλω δυνηθή να διασωθώ εις το όρος, μήπως με προφθάσῃ το κακόν και αποθάνω· 20 ιδού, παρακαλώ, η πόλις αὐτή είναι πλησίον ώστε να καταφύγω εκεί, και είναι μικρά· εκεί, παρακαλώ, να διασωθώ· δεν είναι μικρά· και θέλει ζήσει η ψυχή μου. 21 Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Ιδού, επίκουσά σου και εις το πράγμα

αυτός, Αδελφί μου είναι; και αυτή πάλιν, αυτή είπεν, και έκαμεν ο Αβραάμ μέγα συμπόσιον, καθ' ην ημέραν Αδελφός μου είναι. Εν ευθύτητι της καρδίας μου και απεγαλακτίσθη ο Ισαάκ. **9** Και είδεν η Σάρρα τον υιόν εν καθαρότητι των χειρών μου ἐπράξα τούτο. **6** Είπε της Ἀγαρ της Αιγυπτίας, τον οποίον εγένησεν εις τὸν δε προς αυτὸν ο Θεός κατ' ὄναρ, Και εγώ εγνώρισα Αβραάμ, περιγελώντα τον Ισαάκ. **10** Και είπε προς τὸν ότι εν ευθύτητι της καρδίας σου ἐπράξας τούτο ὅθεν Αβραάμ, Δίωξον την δούλην ταύτην και τον υιόν αυτῆς και εγώ σε εμπόδισα από του να αμαρτήσης εις εμέ· διότι δὲν θέλει κληρονομήσει ο υιός της δούλης ταύτης διά τούτο δὲν σε αφήκα να εγγίσης αυτήν. **7** τώρα μετά του υιού μου, του Ισαάκ. **11** Εφάνη δὲ σκληρόν λοιπόν απόδος την γυναίκα προς τὸν ἀνθρωπὸν, διότι σφόδρα το πράγμα εις τους φθαλμούς του Αβραάμ περὶ είναι προφήτης και θέλει προσευχὴν υπέρ σου και του υιού αυτού. **12** Και είπεν ο Θεός προς τὸν Αβραάμ, θέλεις ζήσει αλλ' εάν δεν αποδώσης αυτήν, ἔξευρε ότι Ας μη φανῇ σκληρόν εις τους φθαλμούς σου περὶ του εξαπάντος θέλεις αποθάνει, συ και πάντα οὐσα ἔχεις. παιδίου και περὶ της δούλης σου· κατά πάντα οὐσα είπη **8** Σηκωθεῖς δε ο Αβιμέλεχ ενωρίς το πρωΐ, εκάλεσε προς σε Η Σάρρα, ἀκουε τους λόγους αυτῆς διότι εν τῷ πάντας τους δούλουνς αυτού, και ελάλησε πάντας τους Ισαάκ θέλει κι ληθῆ εἰς σε σπέρμα· **13** και τον υιόν δε της λόγους τούτους εις επίκοον αυτών και εφοβήθησαν δούλης εἰς θέμον θέλω καταστῆσει αυτόν διότι είναι οι ἀνθρώποι σφόδρα. **9** Και εκάλεσεν ο Αβιμέλεχ τον σπέρμα σου. **14** Σηκωθεῖς δε ο Αβραάμ ενωρίς το πρωΐ, Αβραάμ και είπε προς αυτόν, Τι ἐπράξας εις ημᾶς; και τι ἔλαβεν ἀρτούς και ασκόν ύδατος και ἔδωκεν εις την αμάρτημα ἐπράξα εις σε, ώστε επέφερες επ' ἡμέ και επὶ Ἀγαρ, επιθέσας αυτά επὶ τὸν ώμον αυτῆς, και το παιδίον, το βασιλείον μου, αμαρτίαν μεγάλην; ἐπράξας εις εμέ και απέπεμψεν αυτήν. Η δε αναχωρήσασα περιεπλανάτο πράγμα, το οποίον δὲν ἐπρεπε να πραχθῇ. **10** Και είπεν εν τη ερήμῳ Βηρ-σαβεέ. **15** Και αφού ετελείωσε το ο Αβιμέλεχ προς τὸν Αβραάμ, Τι είδες, ώστε να πράξῃς ὑδωρ από τον ασκού, ἔρριψε το παιδίον υποκάτω ενός το πράγμα τούτο; **11** Και είπεν ο Αβραάμ, Επειδή εγώ θάμνου· **16** και ελθούσα εκάθισεν απέναντι, μακράν είπον, Βέβαια δεν είναι φόβος Θεού εν τῷ τόπῳ τούτῳ ἔως τόξου βολής· διότι είπε, να μη ἴδω τον θάνατον του και θέλουσι με φονεύσει διά την γυναίκα μου· **12** και παιδίου. Και εκάθισεν απέναντι και ὑψωσε την φωνήν ὁμῶς αληθώς αδελφή μου είναι, θυγάτηρ του πατρός αυτῆς και ἔκλαυσεν. **17** Εισήκουσε δε ο Θεός την φωνήν μου, αλλ' ουχὶ θυγάτηρ της μητρός μου· και ἔγινε γυνή του παιδίου· και εφώνησεν ἄγγελος Θεού προς την Ἀγαρ μου. **13** και ότε με ἔκαμεν ο Θεός να εξέλθω εκ του εκ του ουρανού, και είπε προς αυτήν, Τι ἔχεις, Ἀγαρ; μη οίκου του πατρός μου, είπον προς αυτήν, Ταύτην την φοβού διότι ἱκουσεν ο Θεός την φωνήν του παιδίου εκ χάριν θέλεις κάμει εις εμέ· εις πάντα τόπον ὃπου αν τού τόπου ἔνθα κείται· **18** σηκώθητι, λάβε το παιδίον, υπάγωμεν, λέγε περὶ εμού, Ούτος είναι αδελφός μου. **14** και κράτει αυτό με την χείρα σου· διότι θέλω καταστῆσει Και έλαβεν ο Αβιμέλεχ πρόβατα και βόας και δούλας, αυτό εις ἔθνος μέγα. **19** Και ήνοιξεν ο Θεός τους και δούλας, και ἔδωκεν τοις Αβραάμ, και απέδωκεν οφθαλμούς αυτῆς, και ιδούσα φρέαρ ύδατος υπήγει και εις αυτὸν Σάρραν την γυναίκα αυτού. **15** και είπεν ο εγέμισε τον ασκόν ύδωρ και επότισε το παιδίον. **20** Και Αβιμέλεχ, Ιδού, η γη μου ἐμπροσθέν σου. κατοίκησον ἥτο ο Θεός μετά το παιδίον, και ηύξησε, και κατώκησεν ὃπου σοι αρέσκει. **16** Και προς την Σάρραν εἶπεν, Ιδού, εν τη ερήμῳ και ἔγινε τοξότης. **21** Και κατώκησεν ἔδωκα χίλια αργύρια εις τον αδελφόν σου· ίδού, αυτός εν τη ερήμῳ Φαράν· και η μήτηρ αυτού ἔλαβεν εις είς σε σκέπτη των οφθαλμών προς πάντας τους αυτόν γυναίκα εκ γης Αιγύπτου. **22** Κατ' εκείνον δε μετά σου και προς πάντας τους ἄλλους, Ούτως αύτῃ τον καιρόν ο Αβιμέλεχ, μετά τον Φιχόλ αρχιστρατήγου επεπλήθη. **17** Προσηκήθη δε ο Αβραάμ προς τὸν Θεόν· της δυνάμεως αυτού, είπε προς τὸν Αβραάμ, λέγων, και εθεράπευσεν ο Θεός τον Αβιμέλεχ και την γυναίκα Ο Θεός είναι μετά σου εις πάντα οὐσα πράττεις· **23** αυτού και τας θεραπαίνας αυτού, και ετεκνοποίησαν. τώρα λοιπόν όμοσον προς εμέ εδώ εις τον Θεόν, ότι **18** διότι ο Κύριος είχε κλείσει διόλου πάσαν μήτραν εν δεν θέλεις ψευσθή προς εμέ, ούτε προς τον υιόν μου, τη οικία του Αβιμέλεχ, εξ αιτίας Σάρρας της γυναικός ούτε προς τους εγγόνους μου· αλλά κατά το ἔλεος, το του Αβραάμ. **24** Και είπεν ο Αβραάμ, Εγώ θέλω ομόσει. **25** Και ἐλέγχεν ο Αβραάμ τον Αβιμέλεχ διά το φρέαρ του ύδατος, το οποίον αφήρατασαν οι δούλοι του Αβιμέλεχ. **26** Και είπεν ο Αβιμέλεχ, Δεν εξέύρω τις ἐπράξει το πράγμα τούτο· και ούτε σε με εφανέρωσας και ούτε εγώ ἱκουσα, ειμὶ σήμερον. **27** Και λαβὼν ο Αβραάμ πρόβατα και βόας, ἔδωκεν εις τον Αβιμέλεχ και ἔκαμον αμφότεροι συνθήκην. **28** Και ἐβαλεν ο Αβραάμ κατά μέρος επτά θηλυκά αρνία του ποικινού. **29** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τὸν Αβραάμ, Τι είναι ταύτα τα επτά θηλυκά αρνία, τα οποία ἔβαλες κατά μέρος; **30** Ο δε είπεν, Ότι ταύτα τα επτά θηλυκά αρνία θέλεις λάβει εκ της χειρός μου, διά να ἴναι εις εμέ εις μαρτύριον ότι εγώ ἔσκαψα το φρέαρ τούτο. **31** διά τούτο ωνόμασε τον τόπον εκείνον, Βηρ-σαβεέ· διότι εκεί ώμοσαν αμφότεροι. **32** Και ἔκαμον συνθήκην

εν Βηρ-σαβεέ. Εστικώθη δε ο Αβιμέλεχ και Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δυνάμεως αυτού, και επέστρεψαν εις την γην των Φιλισταίων. **33** Και εφύτευσεν ο Αβραάμ δρυμόν εν Βηρ-σαβεέ και επεκαλέσθη εκεί το όνομα του Κυρίου, του αιωνίου Θεού. **34** Παρώκησε δε ο Αβραάμ εν τη γη των Φιλισταίων ημέρας πολλάς.

22 Μετά δε τα πράγματα ταύτα ο Θεός εδοκίμασε τον Αβραάμ, και είπε προς αυτόν, Αβραάμ: ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **2** Και είπε, Λάβε τώρα τον νιόν σου τον μονογενή, τον οποίον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και ὑπαγει εις τον τόπον Μοριά, και πρόσφερε αυτόν εκεί εις ολοκαύτωμα, επί ενός των ορέων, το οποίον θέλω σοι ειπεί. **3** Σηκωθείς δε Αβραάμ ενωρίς το πρωΐ, εσαμάρωσε την όνον αυτού και ἔλαβε μεθ' εαυτού δύο εκ των δούλων αυτού και Ισαάκ τον νιόν αυτού και σχίσας ξύλα διά την ολοκαύτωσιν, εστικώθη και υπήγειν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός. **4** Την δε τρίτην ημέραν υψώσας ο Αβραάμ τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον τόπον μακρόθεν. **5** Και είπεν ο Αβραάμ προς τους δούλους αυτού, Σεις καθίστατε αυτού μετά της όνου εγώ δε και το παιδάριον θέλομεν υπάγει ἔως εκεί· και αφού προσκυνήσωμεν, θέλομεν επιστρέψει προς εօάς. **6** Και λαβόντα ο Αβραάμ τα ξύλα της ολοκαυτώσεως, επέθεσεν επί τον Ισαάκ τον νιόν αυτού· και ἔλαβεν εις την χείρα αυτού το πυρ, και την μάχαιραν, και υπήγον οι δύο ομού. **7** Τότε ελάλησεν ο Ισαάκ προς Αβραάμ τον πατέρα αυτού και είπε, Πάτερ Ακούουσον γῆμάς, κύριέ μουν συ είσαι μεταξύ ημών πηγεών μου. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ, τέκνον μουν. Και είπεν ο Ισαάκ, Ιδού, το πυρ και τα ξύλα αλλά που το πρόβατον διά την ολοκαύτωσιν; **8** Και είπεν ο Αβραάμ, Ο Θεός, μνημείον αυτού προς σε, διά να θάψῃς τον νεκρόν σου. τέκνον μου, θέλει προβλέψει εις εαυτού το πρόβατον διά την ολοκαύτωσιν. Και επορεύοντο οι δύο ομού. **9** Αφού δε ἐφράσαν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός, ωκοδόμησεν εκεί ο Αβραάμ το θυσιαστήριον και διέθεσε τα ξύλα, και δέσας τον Ισαάκ τον νιόν αυτού επί το θυσιαστήριον επάνω των ξύλων. **10** και εκτείνας ο Αβραάμ την χείρα αυτού, ἔλαβε την μάχαιραν διά να σφάξῃ τον νιόν αυτού. **11** Ἀγγελος της πόλεως αυτού, εξ ημών θέλει αρνηθή το διά την ολοκαύτωσιν; **12** Και είπεν ο Αβραάμ, Ο Θεός, μνημείον αυτού προς σε, διά να θάψῃς τον νεκρόν σου. **13** Και υψώσας ο Αβραάμ τον πατέρα αυτού είδε και ιδού, κριός ὅπισθεν μηδέν διότι τώρα εγνώρισα ὅτι συ φοβείσαι τον Θεόν, επειδή δεν ελυπήθης τον νιόν σου τον μονογενή δι' εμέ. **14** Και υψώσας ο Αβραάμ αυτών επί παρουσία των νιών του λαού μου δίδω αυτά τους οφθαλμούς αυτού είδε και ιδού, κριός ὅπισθεν εις σέ θάψον τον νεκρόν σου. **15** Και προσεκύνησεν ο αυτού, κρατούμενος από των κεράτων αυτού εις φινόν πυκνόκλαδον· και εθλών ο Αβραάμ, ἔλαβε τον κριόν και προσέφερεν αυτόν εις ολοκαύτωμα αντί του νιού αυτού. **16** Και εκάλεσεν ο Αβραάμ το όνομα του τόπου εκείνου αντί του νιού αυτού, Ιεοβάτιρέ· ως λέγεται και την σήμερον. Εν τω δρει την άμμον την παρά τον Ιεοβάτιρέ· ως λέγεται και την σήμερον. **17** Και εφώνησε δεύτερον ο Κύριος θέλει εμφανισθή. **18** Και εφώνησε προς τον Αβραάμ, λέγων προς αυτόν, **19** Και επέστρεψεν ο Αβραάμ προς τους δούλους αυτού· και σηκωθέντες, υπήγον ομού εις Βηρ-σαβεέ· και κατώκησεν ο Αβραάμ εν Βηρ-σαβεέ. **20** Μετά δε τα πράγματα ταύτα, ανήγγειλαν προς τον Αβραάμ λέγοντες, Ιδού, η Μελχά εγέννησε και αυτή ιυούς εις τον Ναχώρ τον αδελφόν σου· **21** τον Ουζ πρωτότοκον αυτού, και τον Βουζ αδελφόν αυτού, και τον Κεμούνη τον πατέρα του Αράμ, **22** και τον Κεσέδ, και τον Αζάν, και τον Φαλδές, και τον Ιελδάφ, και τον Βαθουνήλ. **23** Ο δε Βαθουνήλ εγέννησε την Ρεβέκκαν τους οκτώ τούτους εγέννησεν η Μελχά εις τον Ναχώρ τον αδελφόν του Αβραάμ. **24** Και η παλλακή αυτού, η ονομαζούμενη Ρευμά, εγέννησε και αυτή τον Ταβέκ και τον Γαάμ και τον Ταχάς και τον Μααχά.

23 Και έζησεν η Σάρρα εκατόν εικοσιεπτά ἔτη ταύτα είναι τα ἔτη της ζωής της Σάρρας. **2** Και απέθανεν η Σάρρα εν Κιριάθ-αρβά: αὐτή είναι η Χεβρών εν γη Χαναάν και ἥλθεν ο Αβραάμ διά να κλαύσῃ την Σάρραν και να πενθήσῃ αυτήν. **3** Και σηκωθείς ο Αβραάμ απ' ἐμπροσθέν του νεκρού αυτού, ελάλησε προς τους ιυούς του Χετ λέγων, **4** Ξένος και πάροικος είμαι εγώ μεταξύ σας· δότε μοι κτήμα τάφου μεταξύ σας, διά να θάψω τον νεκρόν μου απ' ἐμπροσθέν μου. **5** Απεκρίθησαν δε οι ιυοί του Χετ προς τον Αβραάμ λέγοντες προς αυτόν, **6** Ισαάκ προς Αβραάμ τον πατέρα αυτού και είπε, Πάτερ Ακούουσον γῆμάς, κύριέ μουν συ είσαι μεταξύ ημών πηγεών μου. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ, τέκνον μουν. Και είπεν ο Ισαάκ, Ιδού, το πυρ και τα ξύλα αλλά που το πρόβατον εκ Θεού θάψον τον νεκρόν σου εις το εκλεκτότερον εκ των μνημείων ημών ουδείς εξ ημών θέλει αρνηθή το διά την ολοκαύτωσιν; **8** Και είπεν ο Αβραάμ, Ο Θεός, μνημείον αυτού προς σε, διά να θάψῃς τον νεκρόν σου. **9** Τότε σηκωθείς ο Αβραάμ προσεκύνησε προς τον λαόν την ολοκαύτωσιν. Και επορεύοντο οι δύο ομού. **10** Αφού δε ἐφράσει εις εαυτού το πρόβατον διά την ολοκαύτωσιν. Και επορεύοντο οι δύο ομού. **11** Τότε σηκωθείς ο Αβραάμ προσεκύνησε προς τον λαόν του τόπου, προς τους ιυούς του Χετ· **12** και ελάλησε προς αυτούς λέγων, Εάν ευαρεστήται η ψυχή σας να θάψω τον νεκρόν μου απ' ἐμπροσθέν μου, ακούσατε μου και μεστεύσατε υπέρ εμού προς τον Εφρών τον νιόν του έβαλεν αυτόν επί το θυσιαστήριον επάνω των ξύλων του λαού μου δίδω αυτά τους οφθαλμούς αυτού είδε και ιδού, κριός ὅπισθεν εις σέ θάψον τον νεκρόν σου. **13** Και προσεκύνησεν ο αυτού, κρατούμενος από των κεράτων αυτού εις φινόν πυκνόκλαδον· και εθλών ο Αβραάμ, ἔλαβε τον κριόν και τον Εφρών εις επήκοον τον λαού του τόπου λέγων, **14** Εάν συ θέλης, άκουσόν μου, παρακαλῶ θέλω δώσει το της πόλεως αυτού, λέγων, **15** Ουχί, κύριέ μου, άκουσόν μου· σοι δίδω τον αγρόν, σοι δίδω και το σπήλαιον το εν σου τον μονογενή δι' εμέ. **16** Και υψώσας ο Αβραάμ αυτών επί παρουσία των νιών του λαού μου δίδω αυτά τους οφθαλμούς αυτού είδε και ιδού, κριός ὅπισθεν εις σέ θάψον τον νεκρόν σου. **17** Και προσεκύνησεν ο αυτού, κρατούμενος από των κεράτων αυτού εις φινόν πυκνόκλαδον· και εθλών ο Αβραάμ, ἔλαβε τον κριόν και τον Εφρών εις επήκοον τον λαού του τόπου λέγων, **18** Εάν συ θέλης, άκουσόν μου, παρακαλῶ θέλω δώσει το αργύριον του αγρού· λάβε αυτό παρ' εμού, και θέλω Ιεοβάτιρέ· ως λέγεται και την σήμερον. **19** Και επέστρεψεν ο Αβραάμ προς τους δούλους αυτού· και σηκωθέντες, υπήγον ομού εις Βηρ-σαβεέ· και κατώκησεν ο Αβραάμ εν Βηρ-σαβεέ. **20** Μετά δε τα πράγματα ταύτα, ανήγγειλαν προς τον Εφρών λοιπόν τον νεκρόν σου. **21** Και ήκουσεν ο Αβραάμ τον Εφρών· και εξύγισεν ο Αβραάμ εις τον Εφρών το αργύριον, το οποίον είπεν εις επήκοον των νιών του Χετ τετρακοσίους σίκλους ως τα ἄστρα του ουρανού και ως την ἄμμον την παρά το αργύριον, δεκτού μεταξύ εμπρόσθιων. **22** Και ο αγρός ιερός της θαλάσσης και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τον Εφρών, όστις ήτο εν Μαχπελάχ, ἐμπροσθεν της

Μαμβρή, ο αγρός και το σπίλαιον το εν αυτώ και πάντα παρθένος, και ανήρ δεν είχε γνωρίσει αυτήν· αφού τα δένδρα τα εν τω αγρώ και εν πάσι τοις ορίοις κύκλω, λοιπόν κατέβη εις την πηγήν, εγέμισε την υδρίαν αυτής ησφαλίσθησαν **18** εις τον Αβραάμ διά κτήμα, ενώπιον των νιών του Χετ, ενώπιον πάντων των εισερχόμενων εις την πύλην της πόλεως αυτού. **19** Και μετά ταύτα έθαψεν ο Αβραάμ Σάρρα την γυναίκα αυτού εν τω σπιλαίῳ του αγρού Μαχπελάχ, ἐμπροσθεν της Μαμβρή αύτη είναι Χεβρών εν γη Χαναάν. **20** Και ο αγρός και το σπίλαιον το εν αυτώ, ησφαλίσθησαν εις τον Αβραάμ διά κτήμα τάφον παρά των νιών του Χετ.

24 Ήτο δε ο Αβραάμ γέρων προβεθηκώς την ήλικιαν· και ο Κύριος ευλόγησε τον Αβραάμ κατά πάντα.

2 Και είπεν ο Αβραάμ προς τον δούλον αυτού τον πρεσβύτερον της οικίας αυτού, τον επιστάτην πάντων των υπαρχόντων αυτού, Βάλε, παρακαλώ, την χείρα σου υπό τον μηρόν μου: **3** και θέλω σε ορκίσει εις Κύριον τον Θεόν του ουρανού και τον Θεόν της γης, ότι δεν θέλεις λάβει γυναίκα εις τον νιόν μου εκ των θυγατέρων των Χαναναίων, μεταξύ των οποίων εγώ κατοικώ **4** αλλ' εις τον τόπον μου, και εις την συγγένειάν μου θέλεις υπάγει, και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον νιόν μου τον Ισαάκ. **5** Είπε δε προς αυτόν ο δούλος, Ίσως δεν θελήσῃ η γυνή να μοι ακολουθήσῃ εις την γην ταύτην· πρέπει να φέρω τον νιόν σου εις την γην εκ της οποίας εξήλθες; **6** Και είπε προς αυτόν ο Αβραάμ, Πρόσεχε, μη φέρης τον νιόν μου εκεί! **7** Κύριος ο Θεός του ουρανού, όστις με ἔλαβεν εκ του οίκου του πατρός μου και εκ της γης της γεννήσεώς μου, και όστις ελάλησε προς εμέ και όστις ὡμοσεν εις εμέ λέγων, εις το στέρμα σου θέλω δώσει την γην ταύτην, αυτός θέλει αποστείλει τον ἄγγελον αυτού ἐμπροσθέν σου· και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον νιόν μου εκείθεν. **8** εάν δε η γυνή δεν θέλῃ να σε ακολουθήσῃ, τότε θέλεις είσθαι ελεύθερος από του ὄρκου μου τούτου· μόνον τον νιόν μου να μη φέρης εκεί! **9** Και ἔβαλεν ο δούλος την χείρα αυτού υπό τον μηρόν του Αβραάμ του κυρίου αυτού, και ὥρκισθη εις αυτόν περὶ τούτου πράγματος τούτου. **10** Και ἔλαβεν ο δούλος δέκα καμήλους εκ των καμήλων του κυρίου αυτού και ανεχώρησε, φέρων μεθ' εαυτού ἀπό πάντων των αγαθῶν του κυρίου αυτού και σηκωθεῖς, υπῆργεν εις την Μεσοποταμίαν, εις την πόλιν του Ναχώρ. **11** Και εγονάτισε τας καμήλους ἔξω της πόλεως παρά το φρέαρ του ὑδατος, προς το εσπέρας, ότε εξέρχονται αι γυναίκες διά να αντλήσωσιν ὑδωρ. **12** Και είπε, Κύριε Θεέ του κυρίου μου Αβραάμ, δος μοι, δέομαι, καλόν συνάντημα σήμερον, και κάμε ἔλεος εις τον κύριόν μου Αβραάμ: **13** ιδού, εγώ ίσταιμι πλησίον της πηγής του ὑδατος αι δε θυγατέρες των κατοίκων της πόλεως εξέρχονται διά να αντλήσωσιν ὑδωρ· **14** και η κόρη προς την οποίαν είπω, Επίκλινον, παρακαλώ, την υδρίαν σου διά να πίω, και αυτή είπη, Πίε και θέλω ποτίσει και τας καμήλους σου, αύτη ας ἤναι εκείνη, την οποίαν ητοίμασας εις τον δούλον σου τον Ισαάκ και εκ τούτου θέλω γνωρίσει ότι ἔκαμε ἔλεος εις τον κύριόν μου. **15** Και πριν αυτός παύσῃ λαλών, ιδού, εξήρχετο η Ρεβέκκα, ήτις εγεννήθη εις τον Βαθούνη, υἱόν της Μελχάς, γυναικός του Ναχώρ, αδελφού του Αβραάμ, ἔχουσα την υδρίαν αυτής επί του ώμου αυτής. **16** Η δε κόρη ἡτού ωραία την όψιν σφόδρα,

και ανήρ δεν είχε γνωρίσει αυτήν· αφού και ανέβαινε. **17** Δραμών δε ο δούλος εις συνάντησιν αυτής είπε, Πότισόν με, παρακαλώ, ολίγον ὑδωρ εκ της υδρίας σου. **18** Η δε είπε, Πίε, κύριέ μου, και ἐσπευσε και κατεβίθασε την υδρίαν αυτής επί τον βραχίονα αυτής, και επότισεν αυτόν είπε, Και διά τας καμήλους σου θέλω αντλήσει, εωσού πίσω πάσαι. **19** Και παρευθύνης εξεκένωσε την υδρίαν αυτής εις την ποτίστραν, και ἐδραμεν ἐτί εις το φρέαρ διά να αντλήσῃ, και ἤντλησε διά πάσας τας καμήλους αυτού. **21** Ο δε ἀνθρωπος, θαυμάζων δι' αυτήν, εσιώπα, διά να γνωρίσῃ αν κατευνάδωσεν ο Κύριος την οδόν αυτού ουχί. **22** Και αφού ἐπανσαν αι κάμηλοι πίνουσαν, ἔλαβεν ο ἀνθρωπος ενώπια χρυσά βάρους ημίσεος σίκλου, και δύο βραχιόλια διά τας χειρας αυτής, βάρους δέκα σίκλων χρυσίον· **23** και είπε, Τίνος θυγάτηρ είσαι συ; ειπέ μοι, παρακαλώ· είναι ειν τη οικία του πατρός σου τόπος δι¹ ημάς προς κατάλυμα; **24** Η δε είπε προς αυτόν είμαι θυγάτηρ Βαθούνη του νιού της Μελχάς, τον οποίον εγένησεν εις τον Ναχώρ. **25** είπεν ἐτί προς αυτόν, Είναι εις ημάς και ἀχυρα και τροφή πολλή και τόπος προς κατάλυμα. **26** Τότε ἐκλινεν ο ἀνθρωπος και προσεκύνησε τον Κύριον· **27** και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ὅστις δεν εγκατέλιπε το ἔλεος αυτού και την αλήθειαν αυτού από τον κυρίου μου ο Κύριος με κατευνάδωσεν εις τον οίκον των αδελφῶν του κυρίου μου. **28** Δραμούσα δε η κόρη ανήγγειλεν εις τον οίκον της μητρός αυτής τα πράγματα ταύτα. **29** Είχε δε η Ρεβέκκα αδελφόν ονομάζομενον Λάβαν· και ἐδραμεν ο Λάβαν προς τον ἀνθρωπον ἔξω εις την πηγήν. **30** Και ως είδε τα ενώπια και τα βραχιόλια εις τας χειρας της αδελφής αυτού, και ως ἤκουσε τους λόγους Ρεβέκκας της αδελφής αυτού, λεγούσης, Ούτως ελάλησε προς εμέ ο ἀνθρωπος, ἥλθε προς τον ἀνθρωπον· και ίδού, ίστατο πλησίον των καμήλων επί της πηγής. **31** Και είπεν, Είσελθε, ευλογημένε του Κυρίου· διά τι ίστασαι ἔξω; επειδή εγώ ητοίμασα την οικίαν και τόπον διά τας καμήλους. **32** Και εισήλθεν ο ἀνθρωπος εις την οικίαν, και εκείνος εξεφόρτωσε τας καμήλους και ἔδωκεν ἀχυρα και τροφήν εις τας καμήλους και ὑδωρ διά νίψιμον των ποδῶν αυτού και των ποδῶν των ανθρώπων των μετ¹ αυτού. **33** Και παρετέθη ἐμπροσθεν αυτού φαγητόν αυτός θύμας είπε, Δεν θέλω φάγει, εωσού λαλήσω τον λόγον μου. Ο δε είπε, Λάλησον. **34** Και είπεν, Εγώ είμαι δούλος του Αβραάμ. **35** Και ο Κύριος ευλόγησε τον κύριόν μου σφόδρα, και ἔγινε μέγας και ἔδωκεν εις αυτόν πρόβατα και βόσα και αργύριον και χρυσίον και δούλους και δούλας και καμήλους και ὄνους. **36** Και εγένησε Σάρρα, η γυνή του κυρίου μου, υἱόν εις τον κύριόν μου, αφού εγήρασε και ἔδωκεν εις αυτόν πάντα ὄσα ἔχει. **37** Και με ὥρκισεν ο κύριός μου, λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εις τον νιόν μου εκ των θυγατέρων των Χαναναίων, εις την γην των οποίων εγώ κατοικώ. **38** αλλ' εις τον οίκον του πατρός μου θέλεις υπάγει και εις την συγγένειάν μου, και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον νιόν μου. **39** Και είπον προς τον κύριόν μου, Ίσως δεν θελήσῃ η γυνή να με ακολουθήσῃ. **40** Ο δε είπε προς εμέ, Ο Κύριος,

έμπροσθεν του οποίου περιεπάτησα, θέλει αποστείλει ημών είσαι, είθε να γείνης εις χιλιάδας μυριάδων, και το τον ἄγγελον αυτού μετά σου και θέλει κατευδώσει την σπέρμα σου να εξουσιάσῃ τας πόλας των εχθρών αυτού οδόν σου· και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υιόν μου εκ της συγγενείας μου και εκ του οίκου του πατρός μου· **41** 61 Και εσηκώθη η Ρεβέκκα και αι θεράπαιναι αυτής, της συγγενείας μου και εκ του οίκου του πατρός μου· **42** και εκάθισαν επί τας καμήλους, και υπήγον κατόπιν τότε θέλεις είσθαι ελεύθερος από τον ορκισμού μου· όταν υπάγης προς την συγγενείαν μου και δεν δώσωσιν ανεχώρησεν. **62** Ο δε Ισαάκ επέστρεψεν από του φρέατος εις σε, τότε θέλεις είσθαι ελεύθερος από τον ορκισμού μου. **43** Και ελθών σήμερον εις την πηγήν, είπον, Κύριε Λαχαῖ-ροῦ διότι κατώκει εν τη γη της μεσημβρίας. **63** μου. **44** Και ελθών σήμερον εις την πηγήν, είπον, Κύριε Και εξήλθεν ο Ισαάκ να προσευχήθη εν τη πεδιάδι περί ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, κατευδώσων, δέομαι, το εσπέρας· και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε, την οδόν μου, εις την οποίαν εγώ υπάγω· **45** Ιδού, εγώ και ιδού, ρήχοντο καμήλοις. **64** και υψώσασα η Ρεβέκκα ισταμαι πλήσιον της πηγής του ίδατος και η κόρη ήταν τους οφθαλμούς αυτής είδε τον Ισαάκ και κατεπήδησεν εξέρχεται διά να αντλήσῃ και προς την οποίαν είπω, από της καμήλου. **65** Διότι είχεν ειπεί προς τον δούλον, Πότισόν με, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ εκ της υδρίας σου, Τις είναι ο ἀνθρώπος εκείνος, ο ερχόμενος διά της **46** και αυτή με είπη, Και σ πίε, και διά τας καμήλους **66** Διότι είχεν ειπεί προς τον δούλον, σου ακόμη θέλω αντλήσει, αυτή ας ήναι η γυνή, την οποίαν ητοίμασεν ο Κύριος διά τον υιόν του κυρίου μου. **47** Και πριν πάνω λαλών εν τη καρδία μου, ιδού, Είναι ο κύριός μου. Και αυτή λαβούσα την καλύπτραν, η Ρεβέκκα εξήρχετο έχουσα την υδρίαν αυτής επί του πάντα όσα είχε πράξει. **67** Ο δε Ισαάκ έφερεν αυτήν εις ώμουν αυτής· και κατέβη εις την πηγήν και ήντλησεν είπον δε προς αυτήν, Πότισόν με, παρακαλώ. **48** Η δέ επειδεις και κατεβίασε την υδρίαν αυτής επάνωθεν αυτής και είπε, Πίε, και θέλω ποτίσει και τας καμήλους σου· **49** Και ηρώτησα αυτήν και είπον, Τίνος θυγάτηρ είσαι; Η δέ είπε, Θυγάτηρ του Βαθούνήλ, υιού του Ναχώρ, τον οποίον εγέννησεν εις αυτόν η Μελχά· και περιέθεσα τα ενώτια εις τη πρόσωπον αυτής και τα βραχιόλια επί τας χειράς αυτής. **50** Και κλίνας προσεκύνησα τον Κύριον· και ευλόγησα Κύριον τον Θέον του κυρίου μου Αβραάμ, δόστι με κατευδώσων εις την αληθινήν οδόν, διά να λάβω την θυγατέρα του αδελφού του κυρίου μου εις τον υιόν αυτού. **51** Τώρα λοιπόν, εάν θέλητε να κάμψητε έλεος και αλήθειαν προς τον κύριόν μου, είπατέ μοι, ει δε μη, είπατέ μοι, διά να στραφώ δεξιά ή αριστερά. **52** Και αποκριθέντες ο Λάβαν και ο Βαθούνήλ, είπον, Παρά Κυρίου εξήγιλθε το πράγμα· ημείς δεν δυνάμεθα να σοι είπωμεν κακόν ή καλόν· **53** Ιδού, η Ρεβέκκα έμπροσθεν σου· λάβε αυτήν και ύπαγε· και ας ήναι γυνή του υιού του κυρίου σου, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **54** Και ότε ήκουσεν ο δούλος του Αβραάμ τους λόγους αυτών, προσεκύνησεν έως εδάφους τον Κύριον. **55** Και εκβαλών ο δούλος σκεύην αργυρά και σκεύην χρυσά και ενδύματα, έδωκεν εις την Ρεβέκκαν· έδωκεν έτι δώρα εις τον αδελφόν αυτής και εις την μητέρα αυτής. **56** Και έφαγον και επίον, αυτός και οι ανθρωποί οι μετ' αυτού, και διενυκτέρευσαν· και αφού εστηκώθησαν το πρωΐ, είπεν, Εξαποστείλατε με προς τον κύριόν μου. **57** Είπον δε ο αδελφός αυτής και η μήτηρ αυτής, Ας μείνη η κόρη μεθ' ημάνη μέρας τινάς, του λάχιστον δέκα· μετά ταύτα θέλει απέλθει. **58** Και είπε προς αυτούς, Μή με κρατείτε, διότι ο Κύριος κατευδώσε την οδόν μου· εξαποστείλατε με να υπάγω προς τον κύριόν μου. **59** Οι δε είπον, Ας καλέσωμεν την κόρην και ας ερωτήσωμεν την γνώμην αυτής. **60** Και εκάλεσαν την Ρεβέκκαν και είπον προς αυτήν, Υπάγεις μετά του ανθρώπου τούτου; Ή δε είπεν, Υπάγω. **61** Και εξαποστείλαν την Ρεβέκκαν την αδελφήν αυτών και την τροφόν αυτής, και τον δούλον του Αβραάμ και τους ανθρώπους αυτού. **62** Και ευλόγησαν την Ρεβέκκαν και είπον προς αυτήν, Αδελφή

κατά πρόσωπον Αιγύπτου, καθώς υπάγει τις προς την Ασυρίαν· ο Ισμαήλ κατώκησεν ἐμπροσθεν πάντων των αδελφών αυτού. **19** Και αὕτη είναι η γενεαλογία του Ισαάκ, υιού του Αβραάμ· ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ **20** ήτο δε ο Ισαάκ επών τεσσαράκοντα, ότε ἐλαβεν εις γυναίκα την Ρεβέκκαν, θυγατέρα Βαθουήλ του Σύρου από Παδάν-αράμ, αδελφήν Λάβαν του Σύρου. **21** Και εδέστο ο Ισαάκ προς τον Κύριον περὶ της γυναικός κύψας από της θυρίδος εἰδε, καὶ ιδού, ο Ισαάκ ἐπάζεις αυτού, διότι ἥτο στείρα καὶ επίκουσεν ο Κύριος αυτού, μετά Ρεβέκκας της γυναικός αυτού. **9** Εκάλεσε δε ο και συνέλαβεν η Ρεβέκκα η γυνή αυτού. **22** Και τα Αβιμέλεχ τον Ισαάκ και είπεν, Ιδού, βεβαίως γυνή σου παιδία συνεκρούοντα εντός αυτῆς και είπεν, Αν μέλλῃ είναι αύτη διά τι λοιπόν είπας, Αδελφή μου είναι; Και ούτῳ να γείνη, διά τι εγώ να συλλάβω; καὶ υπήρχε είπε προς αὐτὸν ο Ισαάκ, διότι είπον, Μήπως αποθάνω να ερωτησθῶ τον Κύριον. **23** Και εἶπεν ο Κύριος πρὸς εξ αιτίας αυτῆς. **10** Και είπεν ο Αβιμέλεχ, Τι είναι αυτήν, Δύο ἔθνη είναι εν τῇ κοιλίᾳ σου· καὶ δύο λαοὶ θέλουσι διαχωρισθῆ απὸ τῶν εντοσθίων σου καὶ ο εἰς κοιμηθῆ τις εκ του λαού μετά της γυναικός σου, καὶ λαός θέλει εἰσθιαὶ δυνατώτερος του ἀλλού λαού καὶ ο ήθελες φέρει εφ' ημάς ανομίαν. **11** Και προσέταξεν ο μεγαλήτερος θέλει δουλεύειν εις τον μικρότερον. **24** Αβιμέλεχ εις πάντα τον λαόν, λέγων, Ωστις εγγίση τον Και ότε επιληρώθησαν αι ημέραι αυτής διά να γεννήση, ἀνθρωπον τούτον ἡ τη γυναικά αυτού, θέλει εξάπαντος ιδού, ἡσαν δίδυμα εν τῃ κοιλίᾳ αυτής. **25** Εξήλε θε δε θανατωθή. **12** Εσπειρε δε ο Ισαάκ εν τῃ γη εκείνη ο πρώτος ερυθρός και δόλος ως δέρμα δασύτριχος και και εσύναξε κατ' εκείνον τον χρόνον εκατονταπλάσια εκάλεσαν το δόνομα αυτού, Ησαύ. **26** Και ἐπειτα εξήλθεν και ευλόγησεν αὐτὸν ο Κύριος, **13** Και εμεγαλύνετο ο ο αδελφός αυτού· καὶ η χειρ αυτού εκράτει την πέτραν ἀνθρωπος και επροχώρει αιχανόμενος, εωσού ἔγεινε του Ησαύ· διά τούτο ωνομάσθη Ιακώβ· ο δε Ισαάκ ήτο μέγας σφόδρα· **14** και απέκτησε πρόβατα και βόας και ετών εξήκοντα, ότε εγέννησεν αὐτούς. **27** Ηύξησαν δε δούλους πολλούς εφθόνησαν δε αὐτὸν οι Φιλισταῖοι. τα παιδία· καὶ ἔγεινεν ο μεν Ησαύ ἀνθρωπος ἐμπειρος **15** Και πάντα τα φρέατα, τα οποία ἐσκαψαν οι δούλοι εις το κυνήγιον, ἀνθρωπος του αγρού· ο δε Ιακώβ, του πατρός αὐτού επὶ των ημερών Αβραάμ του πατρός ἀνθρωπος απλούς, κατοικῶν εν σκηναῖς. **28** Και ο μεν αὐτού, ενέφραξαν ταύτα οι Φιλισταῖοι και εγέμισαν Ισαάκ ηγάπα τον Ησαύ, διότι το κυνήγιον ἥτο τροφή εις αυτά χώμα. **16** Και είπεν ο Αβιμέλεχ πρὸς τον Ισαάκ, αὐτὸν η δε Ρεβέκκα ηγάπα τον Ιακώβ. **29** Εμαγείρευε δε Ἀπελθε αφ' ημών, διότι ἔγεινες δυνατώτερος ημών ο Ιακώβ μαγείρευμα και ίλθεν ο Ησαύ εκ του αγρού σφόδρα. **17** Και απήλθεν εκείθεν ο Ισαάκ και ἐστησε και ἥτο αποκαμωμένος· **30** και είπεν ο Ησαύ πρὸς τον την σκηνήν αὐτού εν τῃ κοιλάδι των Γεράρων και Ιακώβ, Δος μοι, παρακαλώ, να φάγω από το κόκκινον, κατώκησεν εκεί. **18** Και ἤνοιξε πάλιν ο Ισαάκ τα φρέατα το κόκκινον τούτο, διότι είμαι αποκαμωμένος· διά τούτο τούδατος, τα οποία ἐσκαψαν επὶ των ημερών Αβραάμ εκλήθη το δόνομα αυτού, Εδών. **31** Και εἶπεν ο Ιακώβ, του πατρός αὐτού, οι δε Φιλισταῖοι ενέφραξαν αυτά Πώλησον μοι σήμερον τα πρωτοτόκια σου. **32** Και ο μετά τον θάνατον του Αβραάμ και ωνόμασεν αυτά Ησαύ είπεν, Ιδού, εγώ υπάγω να αποθάνω, και τι με κατά τα ονόματα, με τα οποία ο πατήρ αὐτού είχεν αφελούσι ταύτα τα πρωτοτόκια; **33** Και είπεν ο Ιακώβ, ονομάσει αυτά. **19** Και ἐσκαψαν οι δούλοι του Ισαάκ εν Ομοσδού μοι σήμερον και ώμοσεν εις αὐτόν και επώλησε τη κοιλάδι και εύρηκαν εκεί φρέαρ ιδαῖος ζώντος. **20** τα πρωτοτόκια αυτού εις τον Ιακώβ. **34** Τότε ο Ιακώβ Ελογυμάχησαν δε οι ποιμένες των Γεράρων μετά των έδωκεν εις τον Ησαύ ἀρτόν και μαγείρευμα της φακής· ποιμένους του Ισαάκ, λέγοντες, Ιδικούς μάς είναι το ὄνδρος και ἔφαγε και ἔπιε και στηκωθείς ανεχώρησεν ούτως ο και ωνόμασε το φρέαρ Εσέκ· διότι εφιλονείκησαν μετ' Ησαύ κατεφρόνησε τα πρωτοτόκια.

26 Ἐγεινε δε πείνα εν τη γη, εκτός της προτέρας πείνης, της γενουμένης επί των ημερών του

Αθραάμ. Και υπήγειν ο Ισαάκ προς τον Αβριμέλεχ, βασιλέα των Φιλισταίων, εις Γέραφα. **2** Εφάντη δε εις αυτόν ο Κύριος και είπε, Μη καταβής εις Αίγυπτον κατοίκησον εν τη γῇ την οποίαν θέλω σοι ειπεῖ: **3** παροίκει εν τῃ γῃ ταύτῃ, και εγώ θέλω είσθαι μετά σου, και θέλω σε ευλογήσει διότι εις σε και εις το σπέρμα σου θέλω δώσει πάντας τους τόπους τούτους: και θέλω εκπληρώσει τον δόρκον, τον οποίον ὡμοσα προς Αθραάμ τον πατέρα σου: **4** και θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα ἀστρα του ουρανού, και θέλω δώσει εις το σπέρμα σου πάντας τους τόπους τούτους, και θέλουσιν ευλογηθή εν τω σπέρματι σου πάντα τα ἔθνη της γῆς: **5** επειδή ο Αθραάμ υπήκουσεν εις την φωνήν μου, και εφύλαξεν τα προστάγματά μου, τας εντολάς μου, τα διατάγματά

ου και τους νόμους μου. **6** Και κατώκησεν ο Ισαάκ εν Γεράροις. **7** Ηρώτησαν δε οι ἄνδρες του τόπου περί της γυναικός αυτού· και είπεν, Αδελφή μου είναι· διότι εφοβήθη να είπη, Γυνή μου είναι· λέγων, Μήπως με προνεύσωσιν οι ἄνδρες του τόπου διά την Ρεβέκκαν· επειδή ἵτο ώραία την θύψιν. **8** Και αφού διέτριψεν εκεί τολλάς ήμέρας, Αβιμέλεχ ο βασιλεύς των Φιλισταίων, κύνας από της θυρίδος είδε, και ιδού, ο Ισαάκ ἐπαίζει μετά Ρεβέκκας της γυναικός αυτού. **9** Εκάλεσε δε ο Αβιμέλεχ τον Ισαάκ και είπεν, Ιδού, βεβαίως γυνή σου είναι αύτη διά τι λοιπόν είπας, Αδελφή μου είναι· Και είπε προς αυτόν ο Ισαάκ, διότι είπον, Μήπως αποθάνως έξι αιτίας αυτής. **10** Και είπεν ο Αβιμέλεχ, Τι είναι αυτό, το οποίον ἔκαμψε εις ημάς· παρ' ολίγον ήθελε κοιμηθῆ τις εκ του λαοῦ μετά της γυναικός σου, και ήθελες φέρει εφ' ημάς ανομίαν. **11** Και προσέταξεν ο Αβιμέλεχ εις πάντα τον λαόν, λέγων, Οστις εγγίση τον ἀνθρωπον τούτον ἡ την γυναίκα αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **12** Ἐσπειρε δε ο Ισαάκ εν τη γη εκείνη και εύνυχε κατ' εκείνον τον χρόνον εκαπονταπλάσια· και ευλόγησεν αυτόν ο Κύριος. **13** Και εμεγαλύνετο ο ἀνθρωπὸς και επροχώρει αὐξανόμενος, εωσού ἔγεινε μέγας σφόδρα· **14** και απέκτησε πρόβατα και βόας και δούλους πολλούς· εφθόνησαν δε αυτόν οι Φιλισταίοι. **15** Και πάντα τα φρέατα, τα οποία ἔσκαψαν οι δούλοι του πατρός αυτού επί των ημερών Αβραάμ του πατρός αυτού, ενέφραξαν ταύτα οι Φιλισταίοι και εγέμισαν χωτά χώμα. **16** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Ισαάκ, Απέλθε αφ' ημών, διότι ἔγεινες δυνατώτερος ημῶν σφόδρα. **17** Και απήλθεν εκείθεν ο Ισαάκ και ἐστῆσε την σκηνὴν αυτού εν τη κοιλάδι των Γεράρων και κατακάψθησεν εκεῖ. **18** Και ἤνοιξε πάλιν ο Ισαάκ τα φρέατα του ὑδατος, τα οποία ἔσκαψαν επί των ημερών Αβραάμ του πατρός αυτού, οι δε Φιλισταίοι ενέφραξαν αυτά μετά το θάνατον του Αβραάμ· και ωνόμασεν αυτά κατά τα ονόματα, με τα οποία ο πατήρ αυτού είχεν ονομάσει αυτά. **19** Και ἔσκαψαν οι δούλοι του Ισαάκ εν τη κοιλάδι και εύρηκαν εκεὶ φρέαρ ὑδατος ζώντος, **20** ελογομάχησαν δε οι ποιμένες των Γεράρων μετά των ποιμένων του Ισαάκ, λέγοντες, Ιδίκον μας είναι το ὑδωρ· και ωνόμασε το φρέαρ Εσέκ· διότι εφιλονείκησαν μετ' αυτού. **21** Και ἔσκαψαν ἄλλο φρέαρ και ελογομάχησαν και περὶ αυτού· διά τούτο ωνόμασεν αυτό Σιντά. **22** Και μετοικήσας εκείθεν ἔσκαψεν ἄλλο φρέαρ, και τεριπά τούτου δεν ελογομάχησαν· και ωνόμασεν αυτό Ρεχαβώθ, λέγων, διότι τώρα επλάτυνεν ημάς ο Κύριος και η ὑδησεν ημάς επί της γης. **23** Και εκείθεν ανέβη η Βηρ-σαβεέ. **24** Και εφάνη εις αυτόν ο Κύριος την σκηνὴν την κατέκαψεν, και είπεν, Εγώ είμαι ο Θεός Αβραάμ του πατρός σου· μη φοβού, διότι εγώ είμαι και μετά σου, και μέλω σε ευλογίσει και θέλω πλήθυνε το σπέρμα σου, διά Αβραάμ του δούλων μου. **25** Και ωκοδόμησεν εκεὶ μυστιστήριον και επεκαλέσθη το ὄνομα του Κυρίου· και ἐστήσθησεν εκεὶ την σκηνὴν αυτού· ἔσκαψαν δε εκεὶ διούλοι του Ισαάκ φρέαρ. **26** Τότε ο Αβιμέλεχ υπῆρχε προς αυτόν από Γεράρων, και Οχοζάθ ο οικείος αυτού, και Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δυνάμεως αυτού. **27** Και είπε προς αυτούς ο Ισαάκ, Διά τι ἠλθετε προς εμέ· αφού είστε με εμισήσατε και με εδιώξατε από σας; **28** οι δε

είπον, Είδομεν φανερά, ότι ο Κύριος είναι μετά σου, και είπομεν, Ας γείνη τώρα όρκος μεταξύ ημών, μεταξύ ημών και σου, και ας κάμωμεν συνθήκην μετά σου, **29** ότι δεν θέλεις κάμει κακόν εις ημάς, καθώς ημείς δεν σε γηγίσαμεν, και καθώς επράξαμεν εις σε μόνον καλόν, και σε έξαπεστιλάμεν εν ειρήνῃ τώρα συ είσαι ευλογημένος του Κυρίου. **30** Και έκαμεν εις αυτούς συμπτυσίον και έφαγον και έπιον. **31** Και εστηκώθησαν ενωρίς το πρῶτον, και ὡμοσεν ο εἰς προς τὸν ἄλλον· τότε ο Ισαάκ εξέπεστειλεν αυτούς, και απήλθον απ' αυτούν εν ειρήνῃ. **32** Και την ημέραν εκείνην ἤλθον οι δούλοι του Ισαάκ και ανήγγειλαν προς αυτούς περὶ του φρέσοτο οποίον ἐσκαψαν, και είπαν πρὸς αὐτούς, Ευρήκαμεν ὑδωρ. **33** Και ὠνόμασεν αυτό Σαββέε διά τούτο είναι το ὄνομα τῆς πόλεως Βηρ-σαββέε ἔως τῆς σήμερον. **34** Ήτο δε ο Ησαύ επών τεοσαράκοντα, ὅτε ἐλάβεν εἰς γυναῖκα Ιουδίθ, την θυγατέρα Βεηρί του Χετταίου, και Βασεμάθ, την θυγατέρα Αιλών του Χετταίου. **35** και αύται ήσαν πικρία ψυχής εις τον Ισαάκ και την Ρεβέκκαν.

τον ἀρτον, τα οποία ητοίμασε. **18** Και ἥλθε πρὸς τὸν πατέρα αυτοῦ· και εἶπε, Πάτερ μου. Ο δε εἶπεν, Ιδού, εγὼ τις είσαι, τέκνον μου; **19** Και εἶπεν ο Ιακώβ πρὸς τὸν πατέρα αυτοῦ, Εγώ είμαι Ησαύ ο πρωτότοκός σου ἐκαμα καθώς moi είπας, σηκώθητι λοιπόν, κάθισον και φάγε εκ του κυνηγίου μου, διά να με ευλογήσῃ η ψυχή σου. **20** Και εἶπεν ο Ισαάκ πρὸς τὸν υἱὸν αυτοῦ, Πόθεν τούτο, τέκνον μου, ότι εὑρήκας τόσον ταχέως; Ο δε εἶπε, Διότι Κύριος ο Θεός σου ἐφέρεν αυτὸν ἐμπροσθέν μου. **21** Και εἶπεν ο Ισαάκ πρὸς τὸν Ιακώβ, Πλησίασον, τέκνον μου, διά να σε ψηλαφήσω, αν συ ήσαι αυτός ο νιός Ησαύ, ή ουχί. **22** Και επλησίασεν ο Ιακώβ εἰς τὸν Ισαάκ τὸν πατέρα αυτοῦ· ο δε εψηλάφησεν αυτόν, και εἶπεν, Ή μεν φωνὴ είναι φωνὴ Ιακώβ, αι δε χείρες, χείρες Ησαύ. **23** Και δεν εγνώρισεν αυτόν, διότι αι χείρες αυτού ήσαν ως αι χείρες Ησαύ ὀδελφού αυτού, δαστύτριχοι και ευλόγησεν αυτόν. **24** Και εἶπε, Συ είσαι αυτός ο νιός μου Ησαύ; Ο δε εἶπεν, Εγώ. **25** Και εἶπε, Φέρε πλησίον μου, και θέλω φάγει εκ του κυνηγίου του υιού μου,

27 Καὶ αφού εγήρασεν ὁ Ἰσαάκ, καὶ οἱ οφθαλμοί αυτού ἡμβλύνθησαν, ὥστε δὲν ἐβλεπεν, εἰκάσεον Ἡσαύ τὸν νιόν αυτού τὸν μεγαλήτερον, καὶ εἴπε πρὸς αὐτόν, Υἱέ μου. Ο δὲ εἴπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, εγώ. **2** Καὶ εκεῖνος εἶπεν, Ἰδού, τώρα, εγώ εγήρασα· δεν γνωρίζω τὴν ημέραν του θανάτου μου· **3** λάβε λοιπόν, παρακαλῶ, τὰ ὄπλα σου, την φαρέτραν σου καὶ τὸ τόξον σου, καὶ ἔξελθε εἰς τὴν πεδιάδα καὶ κυνήγησόν μοι κυνήγιον. **4** καὶ κάμε μοι εδέσματα καθώς αγαπώ, καὶ φέρε μοι να φάγω, διά να σε ευλογήσῃ ἡ ψυχή μου πρὶν αποθάνων. **5** Η δὲ Ρεβέκκα ἤκουσεν εὐνά ελάλει ὁ Ἰσαάκ πρὸς Ἡσαύ τὸν νιόν αυτού. Και υπῆγεν ὁ Ἡσαύ εἰς τὴν πεδιάδα διά να κυνηγήσῃ κυνήγιον καὶ να φέρει αυτόν. **6** Καὶ η Ρεβέκκα ελάλησε πρὸς Ιακώβ τὸν νιόν αυτῆς, λέγουσα, Ἰδού, εγώ ἤκουσα τὸν πατέρα σου λαλούντα πρὸς Ἡσαύ τὸν ἀδελφόν και λέγοντα, **7** Φέρε μοι κυνήγιον καὶ κάμε μοι εδέσματα, διά να φάγω, καὶ να σε ευλογήσω ενώπιον του Κυρίου πρὶν αποθάνων. **8** Τώρα λοιπόν, νιέ μου, ἀκούσοντα τὴν φωνήν μου εἰς ὃσα εγώ σοι παραγγέλλω. **9** ὑπάγε τώρα εἰς τὸ ποιμνιον, καὶ λάβε μοι εκείθεν δύο καλά ερίφια εξ αιγών διά να κάμω αυτά εδέσματα διά τὸν πατέρα σου, καθώς αγαπά· **10** καὶ θέλεις φέρει αυτά πρὸς τὸν πατέρα σου να φάγῃ, διά σε ευλογήσῃ πρὶν αποθάνῃ. **11** Καὶ εἶπεν ο Ιακώβ πρὸς Ρεβέκκαν τὴν μητέρα αυτού, Ἰδού, ο Ἡσαύ ο ἀδελφός μου είναι ανήρ δασστρίχος, εγώ δε ανήρ ἀτρίχος· **12** ίώς με ψηλαφήσῃ ο πατήρ μου, καὶ θέλω φανή εἰς αυτὸν ὡς πατατέων, καὶ θέλω σύρει επ' εμαυτὸν κατάραν καὶ ουχὶ ευλογίαν. **13** Εἶπε δὲ πρὸς αυτὸν η μήτηρ αυτού, Επ' εμὲ η κατάρα σου, τέκνου μου· μόνον υπάκουουσαν εἰς τὴν φωνήν μου καὶ ὑπαγε, φέρε μοι αυτά. **14** Καὶ υπῆγε, καὶ ἐλαβε, καὶ ἐφέρεν αυτά πρὸς τὴν μητέρα αυτού· καὶ έκαμεν η μήτηρ αυτού εδέσματα καθώς ηγάπα ο πατήρ αυτού. **15** Καὶ λαβούσα η Ρεβέκκα τὰ καλήτερα φορέματα Ἡσαύ του μεγαλητέρου νιού αυτῆς, τα οποία είχεν εν τῇ οικίᾳ, ενέδυσε με αυτά Ιακώβ, τὸν νιόν αυτῆς τὸν νεώτερον· **16** καὶ με τὰ δέρματα των εριφίων εσκέπασε τας χείρας αυτού, καὶ τα γυμνά του τραχίλου αυτού· **17** καὶ ἐδόκεν εἰς τας χείρας Ιακώβ τὸν νιού αυτῆς τα εδέσματα καὶ

τον ἄρτον, τα οποία ητούμασε. **18** Καὶ ἤλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ εἶπε, Πάτερ μου. Ο δε εἴπεν, Ιδού, εγὼ· τις είσαι, τέκνον μου; **19** Καὶ εἶπεν ο Ἰακώβῳ πρὸς τὸν πατέρα αὐτού, Εγὼ είμαι Ησαΐ τον πρωτότοκός σου ἔκαμα καθώς μοι είπας, σηκώθητι λοιπόν, κάθισον καὶ φάγε εκ του κυνηγίου μου, διά να με ευλογήσῃ η ψυχή σου. **20** Καὶ εἶπεν ο Ἰσαάκ πρὸς τον υιόν αυτού, Πόθεν τούτο, τέκνον μου, ότι εύρηκας τόσον ταχέως; Ο δε εἶπε, Διότι Κύριος ο Θεός σου ἐφέρεν αυτό ἐμπροσθέν μου. **21** Καὶ εἶπεν ο Ἰσαάκ πρὸς τον Ἰακώβῳ, Πλησίασον, τέκνον μου, διά να σε ψηλαφήσω, αν συ ήσαι αυτὸς ο υἱός Ησαΐ, ή ουχί. **22** Καὶ επλησίασεν ο Ἰακώβῳ εἰς τον Ἰσαάκ τον πατέρα αυτού ο δε εψηλάφησεν αυτόν, καὶ εἶπεν, Ή μεν φωνή είναι φωνή Ἰακώβῳ, αι δε χείρες, χείρες Ησαΐ. **23** Καὶ δεν εγνώρισεν αυτόν, διότι αι χείρες αυτού ήσαν ως αι χείρες Ησαΐ αδελφού αυτού, δασύτριχοι και ευλόγησεν αυτόν. **24** Καὶ εἶπε, Συ είσαι αυτὸς ο υἱός μου Ησαΐ; Ο δε είπεν, Εγώ. **25** Καὶ εἶπε, Φέρε πλησίον μου, και θέλω φάγει εκ του κυνηγίου του υιού μου, διά να σε ευλογήσῃ η ψυχή μου. Και ἐφέρε πλησίον αυτού, και ἐφαγεν· ἐφέρε δε προς αυτόν οίνον και ἐπίε. **26** Καὶ εἶπε πρὸς αυτόν ισαάκ ο πατήρ αυτού, Πλησίασον τώρα, και φίλησόν με, τέκνον μου. **27** Καὶ επλησίασε, και εφίλησεν αυτόν· και ωσφράνθη την οσμήν των ενδυμάτων αυτού, και ευλόγησεν αυτόν και εἶπεν, Ιδού, η οσμή του υιού μου είναι ως οσμή πεδιάδος, την οποίαν ευλόγησεν ο Κύριος. **28** Λοιπόν ο Θεός να σοι δώσῃ από της δρόσου του ουρανού και από του πάχους της γης και αφθονίαν σίτου και οίνου. **29** Λαοί να σε δουλεύσωσται και έθνη να σε προσκυνήσωσι· να ήσαι κύριος των αδελφών σου, και οι ιοί της μητρός σου να σε προσκυνήσωσι· κατηραμένος όστις σε καταράται, και ευλογημένος όστις σε ευλογεί. **30** Καὶ καθὼς ἐπαυσεν ο ισαάκ ευλογών τον Ἰακώβῳ, μόλις ο Ἰακώβος είχεν εξέλθει απ' ἐμπροσθέν του πατρός αυτού ισαάκ· και ἤλθεν Ησαΐ ο αδελφός αυτού εκ του κυνηγίου αυτού. **31** Καὶ ἐκάμε και αυτός εδέσματα και ἐφέρε προς τον πατέρα αυτού· και εἶπε προς τον πατέρα αυτού, Ας σηκωθῇ ο πατήρ μου, και ας φάγη εκ του κυνηγίου του υιού αυτού, διά να με ευλογήσῃ η ψυχή σου. **32** Καὶ εἶπε πρὸς αυτόν ισαάκ ο πατήρ αυτού, Τις είσαι; Ο δε είπεν, Είμαι ο υἱός σου, ο πρωτότοκός σου Ησαΐ. **33** Καὶ εξεπλάγη ο ισαάκ ἐκπληξην μεγάλην σφόδρα, και εἶπε, Ποίος είναι λοιπόν εκείνος, όστις εκυνήγησε κυνήγιον, και μοι ἐφέρε και ἐφαγον από πάντων πριν εισέλθης, και ευλόγησα αυτόν; και ευλογημένος θέλει είσθαι. **34** Ότε ήκουσεν ο Ησαΐ τους λόγους του πατρός αυτού, ανέκραξε κραυγήν μεγάλην και πικράν σφόδρα· και εἶπε προς τον πατέρα αυτού, Ευλόγησόν με, και εμέ, πάτερ μου. **35** Ο δε είπεν, Ἔλθεν ο αδελφός σου μετά δόλου, και ἐλαβε την ευλογίαν σου. **36** Καὶ εἶπεν ο Ησαΐ, Δικαίως εκαλέσθη το ὄνομα αυτού Ἰακώβῳ, διότι τώρα δευτέραν ταύτην φοράν με υπεσκέλισεν· ἐλαβε τα πρωτότοκιά μου, και ιδού, τώρα ἐλαβε και την ευλογίαν μου. Και εἶπε, Δεν εφύλαξας δι' εμέ ευλογίαν; **37** Καὶ, απεκρίθη ο ισαάκ, και εἶπε προς τον Ησαΐ, Ιδού, κύριον σου ἔκαμα αυτόν, και πάντας τους αδελφούς αυτού ἔκαμα δούλους αυτού, και εστήριξα αυτόν με σίτον και οίνον· και τι λοιπόν να κάμω εις σε· τέκνον μου; **38** Καὶ είπεν ο Ησαΐ ποσ

τον πατέρα αυτού, Μήπως ταύτην μόνην την ευλογίαν διότι είχε δύσει ο ήλιος και έλαβεν εκ των λίθων του έχεις, πάτερ μου; ευλόγησόν με, και εμέ, πάτερ μου. και τόπου και έθεσε προσκεφάλαιον αυτού, και εκοιμήθη ύψωσεν ο Ησαύ την φωνήν αυτού, και ἐκλαυσε. **39** Και εν τω τόπῳ εκείνῳ, και ιδού, απεκρίθη Ισαάκ ο πατήρ αυτού, και είπε πρὸς αὐτόν, κλίμαξ εστηριγμένη εἰς τὴν γῆν, τῆς οποίας η κουρφή ἰδού, η κατοίκησίς σου θέλει εἰσθαι εἰς τὸ πάχος τῆς γῆς, ἐφθανεν εἰς τὸν ουρανόν και ιδού, οι ἄγγελοι του Θεού και εἰς τὴν δρόσον του ουρανού ἀνωθεν. **40** και με τὴν ανέβαινον και κατέβαινον επ' αυτῆς. **13** Και ιδού, ο μάχαιράν σου θέλεις ζη, και εἰς τὸν ἀδελφόν σου θέλεις Κύριος ἵστατο ἐπάνωθεν αυτῆς και εἰπεν, Εγώ είμαι δουλεύσει, ὅταν δε υπερισχύῃς, θέλεις συντρίψει τὸν Κύριος ο Θεός του Ἀβραάμ του πατρός σου, και ο Θεός ζυγόν αυτού ἀπό τὸν τραχήλου σου. **41** Και εμίσει τον Ισαάκ την γῆν, επὶ τῆς οποίας κοιμάσαι, εἰς τὴν θέλω ο Ησαύ τον Ιακώβ, διά τὴν ευλογίαν με τὴν οποίαν δώσει αυτὴν και εἰς τὸ σπέρμα σου. **14** Και θέλει εἰσθαι εὐλόγησον αυτὸν τὸν πατήρ αυτού και εἰπεν ο Ησαύ εν τῇ το σπέρμα σου ως η ἀμμὸς τῆς γῆς, και θέλεις ἔξαπλοθή καρδία αυτού, Πλησιάζουσιν αἱ ημέραι τοῦ πένθους τοῦ πρὸς δύσιν και πρὸς ανατολήν και πρὸς βορράν και πατρός μου· τότε θέλω φονεύσει Ιακώβ τὸν ἀδελφόν πρὸς νότον και θέλουσιν εὐλογηθῆν εἰς σοι, και εἰς τὼ μου. **42** Ανηγγέλθοσαν, δε πρὸς τὴν Ρεβέκκαν οι λόγοι πρὸς δύσιν και πρὸς νότον και θέλω σε διαφυλάττει πανταχού, εκάλεσεν Ιακώβ τὸν ιερὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον, και δόπον αὐτῷ, και θέλω σε επαναφέρει εἰς τὴν γῆν εἴπε πρὸς αὐτόν, Ιδού, Ησαύ ο ἀδελφός σου παρηγορεῖ ταύτην διότι δὲν θέλω σε εγκαταλείψει, εωσού κάμω εαυτὸν κατὰ σου, ὅτι θέλει σε φονεύσει. **43** Τώρα λοιπόν, δόσα ελάλησα πρὸς σε. **16** Και εξεγερθείς ο Ιακώβ εκ του τέκνου μου, ἀκούσον τὴν φωνὴν μου· και σηκωθείς, ὑπνου αὐτού, εἰπε, Βέβαια ο Κύριος είναι εν τῷ τόπῳ φύγε πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρράν. **44** και τούτῳ, και εγὼ δεν ἡξευρον. **17** Και εφοβήθη και εἰπε, κατοίκησον μετ' αὐτού ημέρας τινάς, εωσού παρέλθῃ ο πόσον φοβερός είναι ο τόπος οὗτος δεν είναι τούτο, θυμός του ἀδελφού σου· **45** εωσού παύσῃ η κατά σου ειμὶ οίκος Θεού, και αὐτή η πύλη του ουρανού. **18** Και οργή του ἀδελφού σου, και λησμονήσῃ τα ὄσα ἐπράξας σηκωθείς ο Ιακώβ ενωρίς το πρῶτον λίθον τον εις αὐτὸν τότε θέλω στείλει, και θέλω σε φέρει εκείθεν διά τι να σας στερηθώ και τους δύο εν μιᾷ ημέρᾳ; **46** Και εἰπεν η Ρεβέκκα πρὸς τὸν Ισαάκ, Αηδιάσα τὴν ζωὴν μου εξ αἰτίας τῶν θυγατέρων του Χετ, καθὼς είναι αὕται εκ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης, τι με ὀφελεί να ζω;

28 Και προσκαλέσας ο Ισαάκ τον Ιακώβ εὐλόγησεν αὐτὸν, και παρήγγειλε πρὸς αὐτὸν λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εκ τῶν θυγατέρων Χαναάν· **2** σηκωθείς ὑπαγεῖ εἰς Παδάν-αράμ, εἰς τὴν οικίαν Βαθουνῆλ του πατρός της μητρός σου· και εκείθεν λάβει εἰς σεαυτὸν γυναίκα, εκ τῶν θυγατέρων Λάβαν τον ἀδελφού της μητρός σου· **3** και ο Θεός ο Πλαντούναμος να σε ευλογήσῃ και να σε αυξήσῃ και να σε πληθύνῃ, ὥστε να γείνης εἰς τὸν πλήθος λαών· **4** και να σοι δώσῃ τὴν ευλογίαν του Ἀβραάμ, εἰς σε και εἰς τὸ σπέρμα σου μετά σε, διά να κληρονομήσῃς τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου, τὴν οποίαν ἔδωκεν ο Θεός εἰς τὸν Ἀβραάμ. **5** Και εξαπέστειλεν ο Ισαάκ τον Ιακώβ· και υπήγειν εἰς Παδάν-αράμ πρὸς Λάβαν, τὸν ιερὸν τον Βαθουνῆλ τον Σύρου, τὸν ἀδελφὸν Ρεβέκκας της μητρός του Ιακώβ και τον Ησαύ. **6** Ιδών δε ο Ησαύ ὅτι εὐλόγησεν ο Ισαάκ τον Ιακώβ και εξαπέστειλεν αὐτὸν εἰς Παδάν-αράμ, διά να λάβῃ εἰς εαυτὸν γυναίκα εκείθεν, και ὅτι, ενώ εὐλόγει αὐτόν, παρήγγειλεν εἰς αὐτόν, λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εκ τῶν θυγατέρων Χαναάν· **7** και ὅτι υπήκουσεν ο Ιακώβ εἰς τὸν πατέρα αὐτού και τὴν μητέρα αὐτού και υπήγειν εἰς Παδάν-αράμ· **8** και ιδών ο Ησαύ ὅτι αἱ θυγατέρες Χαναάν είναι μισηταὶ εἰς τοὺς οφθαλμοὺς του πατρός αὐτού Ισαάκ, **9** υπήγειν ο Ησαύ πρὸς τὸν Ισμαήλ, και εκτὸς τῶν ἀλλών γυναικῶν αὐτού ἐλάβειν

πάντα τὰ ποίμνια, και να αποκυλίσωσι τὸν λίθον από εἰς εαυτὸν γυναίκα την Μαελέθ, θυγατέρα Ισμαήλ του ιερού του Αβραάμ, τὴν ἀδελφήν του Ναβαΐώθ. **10** Και εξῆλθεν ο Ιακώβ από Βηρ-σαβέε, και υπήγειν εἰς Χαρράν. των προβάτων του πατρός αὐτῆς διότι αὐτή ἔροσκε. **10** **11** Και ἐφθασεν εἰς τινὰ τόπον και διενυκτέρευσεν εκεί, Και ως εἶδεν ο Ιακώβ την Ραχήλ, θυγατέρα του Λάβαν

του αδελφού της μητρός αυτού, και τα πρόβατα του Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, επλησίασεν τούτο μοι ἔδωκεν ακόμη και τούτον· και εκάλεσε το Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, επλησίασεν όνομα αυτού Συμεών. **34** Και συνέλαβεν ακόμη και ο Ιακώβ και απεκύλισε τον λίθον από του στομίου του φρέατος, και επότισε τα πρόβατα του Λάβαν, του αδελφού της μητρός αυτού. **11** Και εφίλησεν ο Ιακώβ την Ραχήλ και ψώσας την φωνήν αυτού ἐκλαυσε. **12** Και απήγγειλεν ο Ιακώβ προς την Ραχήλ, ότι είναι αδελφός του πατέρος αυτής, και δότι είναι υιός της Ρεβέκκας· και εκείνη δραμούσα απήγγειλε τούτο εις τον πατέρα αυτής. **13** Και ως ἤκουσεν ο Λάβαν το ὄνομα του Ιακώβ του υιού της αδελφής αυτού, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αυτού· και εναγκαλισθείς αυτόν, εφίλησεν αυτόν και ἔφερεν αυτόν εἰς την οικίαν αυτού· και διηγήθη ο Ιακώβ προς τον Λάβαν πάντα τα γενόμενα. **14** Και είπε προς αυτόν ο Λάβαν, Βέβαια οστούν μου και σαρξ μου είσαι. Και κατώκησε μετ' αυτού ἔνα μήνα. **15** Και είπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Επειδή είσαι αδελφός μου, διά τούτο θέλεις με δουλεύει δωρεάν; ειπέ μοι, τις θέλει είσθαι ο μισθός σου; **16** Είχε δὲ Λάβαν δύο θυγατέρας· το ὄνομα της πρεσβυτέρας, Λεία, καὶ τὸ ὄνομα τῆς μικροτέρας Ραχήλ. **17** Και τῆς μεν Λείας οι οφθαλμοί ήσαν ασθενεῖς η δε Ραχήλ ἡτο ευειδής καὶ ωραία την ὄψιν. **18** Και ηγάπησεν ο Ιακώβ την Ραχήλ· καὶ είπε, Θέλω σε δουλεύει επτά ἑταῖς διά την Ραχήλ, την θυγατέρα σου την μικροτέραν. **19** Και είπεν ο Λάβαν, Καλήτερα να δώσω αυτήν εις σε, παρὰ να δώσω αυτήν εις ἄλλον ἄνδρα· κατοίκησον μετ' εμού. **20** Και εδούλευσεν ο Ιακώβ διά την Ραχήλ επτά ἑταῖς καὶ εφαίνοντο εἰς αυτόν ως ημέραι ολύγα, διά τὴν προς αυτήν αγάπην αυτού. **21** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον Λάβαν, Δος μοι τὴν γυναίκα μου, διότι επληρώθησαν αἱ ημέραι μου, διά να εισέλθω προς αυτήν. **22** Και συνήγαγεν ο Λάβαν πάντας τους ανθρώπους του τόπου καὶ ἔκαμε συμπόσιον. **23** Και το εσπέρας, λαβών την Λείαν την θυγατέρα αυτού, ἔφερεν αυτήν προς αυτόν· και εισήλθε προς αυτήν. **24** Και ἔδωκεν ο Λάβαν εις Λείαν την θυγατέρα αυτού, διά θεράπαιναν αυτής, Σελφάν την θεράπαιναν αυτού. **25** Και το πρωΐ, ἵδιον, αὐτή ἡ Λεία· καὶ είπε προς τον Λάβαν, Τι τούτο το οποίον ἐπράξας εἰς εμέ; δεν σε εδούλευσα διά την Ραχήλ· καὶ διά τι με ἡπάτησας; **26** Και είπεν ο Λάβαν, Δεν γίνεται ούτως εν τῷ τόπῳ ημῶν, να δίδωται η μικροτέρα προ τῆς πρεσβυτέρας· **27** εκπλήρωσον την εβδομάδα ταῦτης, καὶ θέλω σοι δώσει καὶ αυτήν, αντὶ τῆς εργασίας την οποίαν θέλεις κάμει εἰς εμέ ἀκόμη ἀλλὰ επτά ἑταῖς. **28** Και ἔκαμεν ο Ιακώβ ούτω καὶ εξεπλήρωσε την εβδομάδα αυτής· καὶ ἔδωκεν εἰς αυτόν την Ραχήλ την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **29** Και ἔδωκεν ο Λάβαν εις Ραχήλ την θυγατέρα αυτού, διά θεράπαιναν αυτής, Βαλλάν την θεράπαιναν αυτού. **30** Και εισήλθεν ο Ιακώβ και προς την Ραχήλ· καὶ ηγάπησε την Ραχήλ περισσότερον παρὰ την Λείαν· καὶ εδούλευσεν αυτόν ακόμη ἀλλὰ επτά ἑταῖς. **31** Και ιδόν ο Κύριος ὃτι εμισείτο η Λεία, ἥνοιξε την μήτραν αυτής η δε Ραχήλ ἡτο στείρα. **32** Και συνέλαβεν η Λεία καὶ εγένησεν υἱόν καὶ εκάλεσε το ὄνομα αυτού Ρουβήν· διότι είπεν, Εἰδί βέβαια ο Κύριος την ταπείνωσιν μου· τώρα λοιπόν θέλει με αγαπήσει ο ανήρ μου. **33** Και συνέλαβεν πάλιν καὶ εγένησεν υἱόν καὶ είπεν, Επειδή ἤκουσεν ο Κύριος ὃτι μισούμαι, διά τούτο μοι ἔδωκεν ακόμη καὶ τούτον· καὶ εκάλεσε το όνομα αυτού Συμεών. **34** Και συνέλαβεν ακόμη καὶ εγένησεν υἱόν· καὶ είπε, Τώρα ταῦτην την φοράν ο ανήρ μου θέλει ενωθή μετ' εμού, διότι εγένησα εἰς αυτόν τρεις υιούς· διά τούτο ὠνόμασεν αυτόν Λευΐ. **35** Και συνέλαβε πάλιν καὶ εγένησεν υἱόν· καὶ είπε, Ταῦτην την φοράν θέλω δοξολογήσει τον Κύριον· διά τούτο εκάλεσε το ὄνομα αυτού Ιούδαν· καὶ ἐπαυσε να γεννᾷ.

αυτόν εξ οιούς και εκάλεσε το όνομα αυτού Ζαβουλών. των οφθαλμών του ποιμνίου, διά να συλλαμβάνωσι
21 Και μετά ταύτα εγέννησε θυγατέρα, και εκάλεσε βλέποντα προς τας ράβδους: **42** ότε δε τα πρόβατα ήσαν
το όνομα αυτής Δείναν. **22** Ενεθυμήθη δε ο Θεός την όψιμα, δεν έθετεν αυτάς και ούτω τα όψιμα ήσαν του
Ραχήλ και εισήκουσεν αυτής ο Θεός, και ήνοιξε την Λάβαν, τα δε πρώϊμα του Ιακώβ. **43** Και ηγένησεν ο
μήτραν αυτής: **23** και συνέλαβε, και εγέννησεν ιούν άνθρωπος σφόδρα, και απέκτησε ποίμνια πολλά
και είπεν, Ο Κύριος αφήρεσε το όνειδός μου. **24** Και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιωσήφ, λέγοντα, Ο Θεός να
προσθέσῃ εις εμέ και άλλον ιούν. **25** Και αφού η Ραχήλ εγέννησε τον Ιωσήφ, είπεν ο Ιακώβ προς τον Λάβαν,
Εξαπόστειλόν με, διά να απέλθω εις τον τόπον μου, και εις την πατρίδα μου: **26** δος μοι τας γυναίκας μου
και τα παιδία μου, διά τας οποίας σε εδούλευσα διά να
απέλθω διότι συ γνωρίζεις την δουλεύσιν μου, την
οποίαν σε εδούλευσα. **27** Είπε δε προς αυτόν ο Λάβαν, Παρακαλώ σε, να εύρω χάριν ἐμπροσθέν σου· εγνώρισα
εκ πέρας, διτί ο Κύριος με ευλόγησεν εξ αιτίας σου. **28** Και είπε, Διόρισόν μοι τον μισθόν σου, και θέλω σοι
δώσει αυτόν. **29** Ο δε είπε προς αυτόν, Σὺ γνωρίζεις τίνι
τρόπω σε εδούλευσα, και πόσα ἔγειναν τα κτήνη σου
μετ' εμού: **30** διότι ούτα είχες προ εμού ήσαν ολίγα, και
τώρα ηγένησαν εις πλήθος· και ο Κύριος σε ευλόγησε
με την ἑλευσίν μου· και τώρα πότε θέλω προβλέψει
και εγώ διά τον οίκον μου; **31** Ο δε είπε, Τι να σοι
δώσω; Και ο Ιακώβ είπε, δεν θέλεις μοι δώσει ουδένεν εάν
κάμης εις εμέ το πράγμα τούτο, πάλιν θέλω ποιμαίνει το
ποιμνίον σου και φυλάττει αυτό: **32** να περάσω σήμερον
διά μέσον ὄλου του ποιμνίου σου, διαχωρίζων εκείθεν
παν πρόβατον ἔχον ποικίλματα και κηλίδας, και παν το
μελανωπόν μεταξύ των αρνίων, και το ἔχον κηλίδας
και ποικίλματα μεταξύ των αιγών· και ταύτα να ήναι ο
μισθός μου: **33** και εις το εξής η δικαιοσύνη μου θέλει
μαρτυρήσει περὶ εμού, ὅταν ἔλθῃ ἐμπροσθέν σου διά
τον μισθόν μου παν ό, τι δεν είναι με ποικίλματα και
κηλίδας μεταξύ των αιγών, και μελανωπόν μεταξύ
των αρνίων, θέλει λογισθῆ κλεμμένον υπ' εμού. **34**
Και είπεν ο Λάβαν, Ιδού, ἔστω κατά τον λόγον σου.
35 Και την ημέραν εκείνην διεχώρισε τους τράγους
τους παρδαλούς και κηλιδωτούς και πάσας τας αίγας
όσαι είχον ποικίλματα και κηλίδας, πάντα ούτα ήσαν
διάλευκα, και πάντα τα μελανωπά μεταξύ των αρνίων,
και έδωκεν αυτά εις τας χειράς των οιών αυτού: **36** και
έθεσε τριών ημερών οδόν μεταξύ εαυτού και
του Ιακώβ ο δε Ιακώβ εποίμαινε το υπόλοιπον του
ποιμνίου του Λάβαν. **37** Και ἐλαβεν εις εαυτόν ο Ιακώβ
ράβδους χλωράς εκ λεύκης και καρύας και πλατάνου
και εξελέπισεν αυτάς κατά λεπίσματα λευκά, ὥστε
εφαίνετο το λευκόν το εις τας ράβδους: **38** και ἐθεσε
τας ράβδους, τας οποίας εξελέπισεν, εις τα αυλάκια του
ὑδατού, εις τας ποτίστρας, ὅπου τα ποιμνια ἥρχοντο να
πίνωσι, διά να συλλαμβάνωσι τα ποιμνια ενώ ἥρχοντο
να πίνωσι. **39** Και συνελάμβανον τα ποιμνια βλέποντα
τας ράβδους, και εγέννων πρόβατα παρδαλά, ποικίλα
και κηλιδωτά. **40** Διεχώρισε δε ο Ιακώβ τα αρνία, και
έστρεψε τα πρόσωπα των προβάτων του ποιμνίου του
Λάβαν προς τα παρδαλά και προς πάντα τα μελανωπά:
τα δε εαυτόυ ποιμνια ἐθεσε χωριστά, και δεν ἐθεσεν
αυτά μετά των προβάτων του Λάβαν. **41** Και καθ' ον
καιρόν τα πρώϊμα πρόβατα ἥρχοντα εις σύλληψιν, ο
Ιακώβ έθετε τας ράβδους εις τα αυλάκια ἐμπροσθεν
των οφθαλμών του ποιμνίου, διά να συλλαμβάνωσι
τα πρόβατα τας ράβδους, και εκάλεσε βλέποντα προς τας ράβδους: **42** ότε δε τα πρόβατα ήσαν
το πατρός ημών, και εκ των υπαρχόντων του πατρός ημών, και εκ των δόξαν ταύτην. **2**
Και είδεν ο Ιακώβ το πρόσωπον του Λάβαν, και ίδού, δεν
ήτο προς αυτόν ως χθές και προχθές. **3** Είπε δε ο Κύριος
προς τον Ιακώβ, Επίστρεψον εις την γην των πατέρων
σου, και εις την συγγενείαν σου, και θέλω είσθαι μετά
σου. **4** Τότε ἐστειλεν ο Ιακώβ και εκάλεσε την Ραχήλ
και την Λειάν εις την πεδιάδα προς το ποιμνιον αυτού:
5 και είπε προς αυτάς, Βλέπω το πρόσωπον του πατρός
σας, διτί δεν είναι προς εμέ ως χθές και προχθές· ο
Θεός όμως του πατρός μου εστάθη μετ' εμού: **6** και
σεις εξεύρετε ότι εν δόλη τη δυνάμει μου εδούλευσα
τον πατέρα σας: **7** αλλ' ο πατήρ σας με ηπάτησε και
ήλλαξε τους μισθούς μου δεκάκις πλην ο Θεός δεν
αφήκεν αυτόν να με κακοποιήσῃ: **8** ότε ἐλεγεν ούτω,
τα ποικίλα θέλουσιν είσθαι ο μισθός σου, τότε ἀπαν
το ποιμνιον εγένναν ποικίλα: και διτε έλεγεν ούτω, τα
παρδαλά θέλουσιν είσθαι ο μισθός σου, τότε ἀπαν
το ποιμνιον εγένναν παρδαλά. **9** Ούτως αφήρεσεν ο Θεός το
ποιμνιον του πατρός σας και ἔδωκεν εις εμέ. **10** Και
καθ' ον καιρόν συνελάμβανε το ποιμνιον, ύψωσα τους
οφθαλμούς μου και είδον κατ' οναρ, και ίδού, οι τράγοι
και οι κριοί, οι αναβαίνοντες επί τα πρόβατα και τας
αίγας, ήσαν παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί. **11** Και μοι
είπεν ο ἄγγελος του Θεού κατ' οναρ, Ιακώβ· και είπα,
Ιδού, εγώ. **12** Και είπεν, Υψώσων τώρα τους οφθαλμούς
σου, και ιδε πάντας τους τράγους και τους κριούς, τους
αναβαίνοντας επί τα πρόβατα και τας αίγας, διτε είναι
παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί· διότι είδον πάντα ούτα
κάμνει εις σε ο λάβαν: **13** εγώ είμαι ο Θεός της Βαιθήλ,
ὅπου ἔχρισα την στήλην και όπου ευχήθης ευχήν προς
εμέ· σηκώθητι τώρα, ἔξελθε εκ της γης ταύτης και
επίστρεψον εις την γην της συγγενείας σου. **14** Και
απεκρίθησαν η Ραχήλ και η Λειά και είπον προς αυτόν,
Ἐχουμεν ημείς πλέον μερίδιον ή κληρονομίαν εν τω
οίκου του πατρός ημών: **15** δεν εθεωρήθημεν υπ' αυτού
ως ζέναι; διότι επωλήσεν ημάς και αικόμη ολοκλήρως
κατέφαγε το αργύριον ημών. **16** Όθεν πάντα τα πλούτη,
τα οποία αφήρεσεν ο Θεός από τον πατρός ημών, είναι
ημάν και των τέκνων ημών τώρα λοιπόν κάμε ούσα σοι
είπεν ο Θεός. **17** Τότε σηκώθεις ο Ιακώβ, ἔβαλε τα παιδία
αυτού και τας γυναίκας αυτού επί τας καμήλους: **18** και
απήγαγε πάντα τα κτήνη αυτού, και πάντα τα αγαθά
αυτού τα οποία απέκτησε, το ποιμνιον της αποκτήσεως
αυτού, το οποίον απέκτησεν εις Παδάν-αράμ, διά να
απέλθῃ προς Ισάακ τον πατέρα αυτού εις γην Χαναάν.
19 Ο δε Λάβαν είχεν υπάγει διά να κουρεύσῃ τα πρόβατα
αυτού και η Ραχήλ ἐκλεψε τα είδωλα του πατρός αυτής.
20 Ἐκρυψε δε ο Ιακώβ την φυγήν αυτού εις τον Λάβαν
τον Σύρον, μη αναγγείλας προς αυτόν ότι αναχωρεῖ: **21**

και ἐφυγεν αυτός μετά πάντων των υπαρχόντων αυτού τας δύο σου θυγατέρας, και εξ ἑτη διά τα πρόβατά και εσηκώθη και διέβη τον ποταμόν και διευθύνθη προς σου· και ἡλλαζας τον μισθόν μου δεκάκις **42** εάν ο το ὄρος Γαλαάδ. **22** Και την τρίτην ημέραν ανηγγέλθη Θεός του πατρός μου, ο Θεός του Αβραάμ και ο φόβος προς τον Λάβαν, ότι ἐφυγεν ο Ιακώβ: **23** και παραλαβών του Ισαάκ, δεν ἤτο μετ' εμοι, βέβαια κενόν ήθελες με τους αδελφούς αυτού μεθ' εαυτού, κατεδίωξεν οπίσω εξαποστείλει τώρα είδεν ο Θεός την ταλαιπωρίαν μου αυτού οδόν επτά ημερών· και επρόφθασεν αυτόν εν τῷ κόπον των χειρών μου, και σε ἡλεγξεν εχθές ὥρει Γαλαάδ. **24** Ἡλθε δε ο Θεός προς Λάβαν τον Σύρον την νύκτα. **43** Και αποκριθείς ο Λάβαν, είπε προς τον κατ' ὄναρ την νύκτα, και είπε πρός αυτόν, Φυλάχθητι, Ιακώβ, Αι θυγατέρες αύται είναια θυγατέρες μου, και μη λαλήσης σκληρά προς τον Ιακώβ. **25** Επρόφθασε οι υιοί οινοί μου, και τα πρόβατα ταύτα πρόβατά λοιπόν ο Λάβαν τον Ιακώβ· ο δια Ιακώβ είχε στήσει μου, και πάντα σάσα βλέπεις είναι ιδικά μου· και τι να την σκηνήν αυτού επί τον όρους ο δε Λάβαν μετά κάμω σήμερον εις τας θυγατέρας μου ταύτας, ή εις τα τέκνα αυτών, τα οποία εγέννησαν; **44** ελθε λοιπόν **26** Και είπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Τι ἔκαμες, και τώρα, ας κάμωμεν συνθήκην, εγώ και σύ· διά τι ἔναι διά τι ἔκρυψας εις εμέ την φυγήν σου και απήγαγες εις μαρτύριον μεταξύ εμού και σου. **45** Και ἐλάφεν ο τας θυγατέρας μου ως αιχμαλώτους μαχαίρας; **27** διά Ιακώβ λίθον και ἐστήσεν αυτόν στήλην. **46** Και είπεν ο τι ἐφυγες κρυφίως και ἐκλεψας σεαυτόν απ' εμού Ιακώβ προς τους αδελφούς αυτού, Συνάζετε λίθους και και δεν μοι εφανέρωσας τούτο; διότι εγώ ήθελον σε τέλαβον λίθους, και ἐκαμον σωρόν· και ἐφαγον εκεί επί εξαποστείλει μετ' ευφροσύνης και μετά ασμάτων, μετά του σωρού. **47** Και ο μεν Λάβαν εκάλεσεν αυτόν Ιεγάρτυμπάνων και κιθάρας· **28** και δεν με ξίωσας μηδέ σαχαδουθά· ο δε Ιακώβ εκάλεσεν αυτόν Γαλεέδ. **48** Και να φιλήσω τους υιούς μου, και τας θυγατέρας μου; είπεν ο Λάβαν, Ο σωρός ούτος είναι σήμερον μαρτύριον τώρα αφρόνως ἐπράξας τούτο **29** δυνατή είναι η χειρ μεταξύ εμού και σού διά τούτο εκαλέσθη το ονόμα μου να σας κακοποιήσῃ πλην ο Θεός του πατρός σας αυτού Γαλεέδ, **49** και Μισπά, διότι είπεν, Ας επιβλέψῃ ο χθές την νύκτα είπε προς εμέ, λέγων, Φυλάχθητι, μη Κύριος αναμέσον εμού και σου, ὅταν αποχωρισθώμεν ο λαλήσης σκληρά προς τον Ιακώβ· **30** τώρα λοιπόν ἐστω, εις από του ἀλλού· **50** εάν ταλαιπωρήσης τας θυγατέρας ανεχώρησας, επειδή επεθύμησας πολύ τον οίκον του μου, ή εάν λάβης ἄλλας γυναίκας εκτός των θυγατέρων πατρός σου· αλλά διά τι ἐκλεψας τους θεούς μου; **31** μου, δεν είναι ουδείς μεθ' ημών βλέπε, ο Θεός είναι πατέρας μεταξύ εμού και σου. **51** Και είπεν ο Λάβαν επειδή εφοβίθην· διότι είπον, Μήπως αφαιρεῖσθης τας προς τον Ιακώβ, ίδού, ο σωρός ούτος, και ίδού, η στήλη θυγατέρας σου απ' εμού· **32** εἰς ὄντινα όμως εύρης τους αύτη, την οποίαν ἐστήσα μεταξύ εμού και σού· **52** ο θεούς σου, ας μη ζήσῃ· ἐμπροσθεν των αδελφών ημῶν σωρός ούτος είναι μαρτύριον, και η στήλη μαρτύριον, γνώρισον τι ευρίσκεται εις εμέ εκ των ιδικών σου, και διά τι εγώ δεν θέλω διαβῆται τον σωρόν τούτον προς σε, λάρη. Διότι δεν ἔξερον ο Ιακώβ οτι η Ραχήλ είχε κλέψει ούτε συ θέλεις διαβῆται τον σωρόν τούτον και την στήλην αυτούς. **33** Ειοήλθε λοιπόν ο Λάβαν εις την σκηνήν του Ιακώβ, και εις την σκηνήν της Λειάς, και εις τας σκηνάς των δύο θεραπαινών· αλλά δεν εύρηκεν αυτούς. Τότε αναμέσον ημών. Ο δε Ιακώβ ὠμοσεν εις τον φόβον του εξήλθεν εις της σκηνής της Λειάς, και ειοήλθεν εις την πατρός αυτού Ισαάκ. **54** Τότε ἔθυσεν ο Ιακώβ θυσίαν επί σκηνήν της Ραχήλ. **34** Η δε Ραχήλ είχε λάβει τα είδωλα, του όρους και προσεκάλεσε τους αδελφούς αυτού διά να και βάλει αυτά εις σαμάριον καμήλου, και εκάθητο φάγωσιν ἄρτον· και ἐφαγον ἄρτον· και διενυκτέρευσαν επ' αυτά. Και ερευνήσας ο Λάβαν όλην την σκηνήν, επί του όρους. **55** Και σηκωθείς ο Λάβαν ενωρίς το πρωΐ, δεν εύρηκεν. **35** Η δε είπε προς τον πατέρα αυτής, Ας εφίλησε τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού, μη φανή βαρύ εις τον κύριον μου, διότι δεν δύναμαι και ευλόγησεν αυτούς· και ανεχώρησεν ο Λάβαν και να σηκωθώ ἐμπροσθέν σου, επειδή ἔχω τα γυναικεία. **36** Και αυτός ηρεύνησεν, αλλά δεν εύρηκε τα είδωλα. **37** Και ωργίσθη ο Ιακώβ και επέπλιξε τον Λάβαν· και αποκριθείς ο Ιακώβ είπε προς τον Λάβαν, Τι είναι το ανόμημά μου; τι το αμάρτημά μου, ότι κατεδίωξας οπίσω μου; **38** αφού ηρεύνησας πάντα τα σκεύη μου, τι εύρηκας εκ πάντων των σκεύων της οικίας σου; θες αυτὸν εδύ ἐμπροσθεν των αδελφῶν μου και αδελφῶν σου, διά να κρίνωσι μεταξύ των δύο ημών· **38** είκοσι ἑτη είναι τώρα, αφ' ότου είμαι μετά σού· τα πρόβατά σου και αι αγίές σου δεν ητεκνώθησαν, και τους κριούς του ποιμνίου σου δεν ἐφαγον. **39** θηριάλωτον δεν ἐφερα εις σέ εγώ επλήρωνον αυτό· από της χειρός μου εξήτεις ό, τι με εκλέπτετο την ημέραν, ή δ, τι με εκλέπτετο την νύκτα· **40** την ημέραν εκαιδόμην υπό του καύματος και την νύκτα υπό του παγετού· και ἐφυγεν ο ύπνος μου από των οφθαλμών μου· **41** είκοσι ἑτη ήδη ευρίσκομαι εν τη οικία σου· δεκατέσσαρα ἑτη σε εδούλευσα διά

Ιακώβ σφόδρα και ήτο εν αμηχανίᾳ· και διήρεσε τον λαόν, τον μεθ' αυτού, και τα ποίμνια και τους βόας και τας καμήλους, εις δύο τάγματα: **8** λέγων, Εάν ἐλθῃ ο Ησαύ εις το εν τάγμα και πατάξῃ αυτό, το επίλοιπον πατρός μου Αβραάμ και Θεέ του πατρός μου Ισαάκ, την πρόσωπον προς πρόσωπον, και εφυλάχθη η Κύριε, οστίς είπας προς Ἐπίστρεψον εις την γην σου Ηρώτησε δε ο Ιακώβ λέγων, Φανέρωσόν μοι, παρακαλώ, το όνομά σου. Ο δε είπε, Διά τι ερωτάς το όνομά μου; Ήσαύ εις τον πάντα επέστρεψεν αυτόν εκεί. **9** Και είπεν ο Ιακώβ, Θεέ του πατρός μου Αβραάμ και Θεέ του πατρός μου Ισαάκ, τον Θεόν πρόσωπον προς πρόσωπον, και εφυλάχθη η Κύριε, οστίς είπας προς Ἐπίστρεψον εις την γην σου Ζωή μου. **10** Και ανέτειλεν ο ήλιος επ' αυτού, καθώς και εις την συγγένειάν σου και θέλω σε αγαθοποιήσεις πολύ μικρός είμαι ως προς πάντα τα ελέη και πάσαν διέβη το Φανουρήλ: εχώλαινε δε κατά τον μηρόν αυτού. **11** Διά τούτο μέχρι της σήμερον δεν τρώγουσιν οι νεοί την αλήθειαν τα οποία έκαμες εις τον δούλον σου του Ισραήλ τον ναρκωθέντα μυώνα, οστίς είναι επι διότι με την πρόδον μου διέβην τον Ιορδάνην τούτον, της αρθρώσεως του μηρού διότι εκείνος ἤγγισε την και τώρα έγεινα δύο τάγματα: **12** σώσον με, δέομαι αρθρώσιν του μηρού του Ιακώβ κατά τον μυώνα τον σου, εκ της χειρός του αδελφού μου, εκ της χειρός του Ησαύ διότι φοβούμαι αυτόν, μήπως ελθών πατάξῃ εμέ και την μητέρα επί τα τέκνα **13** συ δε είπας, Βέβαια θέλω σε αγαθοποιήσει, και θέλω καταστήσει το σπέρμα σου ως την άμμον της θαλάσσης, ήτις εκ του πλήθους δεν δύναται να αριθμηθῇ. **14** Και εκοιμήθη εκεί την νύκτα εκείνην· και ἔλαβεν εις των δόσα ἔτυχον εν τη χειρί αυτού, δώρον προς Ησαύ τον αδελφόν αυτού: **15** αγίας διακοσίας και τράγους είκοσι, πρόβατα διακοσία και κριούς είκοσι, **16** καμήλους θηλαζούσας μετά των τέκνων αυτών τριάκοντα, δαμάλια τεσσαράκοντα και ταύρους δέκα, ὄνους θηλυκάς είκοσι και πωλάρια δέκα. **17** Και παρέδωκεν εις τας χείρας των δούλων αυτού, ἔκαστον ποιμνίον χωριστά· και είπε προς τους δούλους αυτού, Περάσατε ἐμπροσθέν μου και αφήσατε διάστημα μεταξύ ποιμνίου και ποιμνίου. **18** Τότε θέλεις ειπεῖ, Ταῦτα είναι του δούλου σου του Ιακώβ, δώρα στελλόμενα προς τον κύριόν μου Ησαύ και ίδού, και αυτός οπίσω ημών. **19** ούτως παρήγειλε και εις τον δεύτερον, και εις τον τρίτον και εις πάντας τους ακολουθούντας οπίσω των ποιμνίων, λέγων, Κατά τους λόγους τούτους θέλετε λαλήσει προς τον Ησαύ, ὅταν εύρητε αυτόν: **20** και θέλετε ειπεῖ, Ίδού, οπίσω ημών και αυτός ο δούλος σου Ιακώβ. Διότι ἔλεγε, Θέλω εξιλεώσει το πρόσωπον αυτού με το δώρον, το προπορεύομενον ἐμπροσθέν μου και μετά ταύτα θέλω ιδεί το πρόσωπον αυτού· ίσως θέλει με δεχθῆ. **21** Το δώρον λοιπόν επέρασεν ἐμπροσθέν αυτού· αυτός δε ἐμεινε την νύκτα εκείνην εν τω στρατοπέδῳ. **22** Σηκωθεὶς δε την νύκτα εκείνην, ἔλαβε τας δύο γυναίκας αυτού και τας δύο θεραπαίνας αυτού και τα ἔνδεκα παιδιά αυτού και διέβη το πέρασμα του Ιαβί. **23** Και ἔλαβεν αυτούς και διεβίβασεν αυτούς τον χείμαρρον διεβίβασε και τα υπάρχοντα αυτού. **24** Ο δε Ιακώβ ἐμεινε μόνος· και επάλαιε μετ' αυτού ἀνθρώπος ἔως τα χαράγματα της αυγῆς: **25** ιδών δε ὅτι δεν υπερίσχυσε κατ' αυτού, ἤγγισε την ἀρθρωσιν του μηρού αυτού· και μετετοπίσθη η ἀρθρωσις του μηρού του Ιακώβ, ενώ επάλαιε μετ' αυτού. **26** Ο δε είπεν, Ἀφες με να απέλθω, διότι εχάραξεν η αυγή. Και αυτός είπε, δεν θέλω σε αφήσει να απέλθῃς, εάν δεν με ευλογήσῃς. **27** Και είπε προς αυτού, Τι είναι το όνομά σου; Ο δε είπεν, Ιακώβ. **28** Και εκείνος είπε, Δεν θέλει καλεσθή πλέον το όνομά σου Ιακώβ, αλλά Ισραήλ· διότι ενίσχυσας μετά Θεού, και μετά ανθρώπων θέλεις είσθαι δυνατός. **29** Ηρώτησε δε ο Ιακώβ λέγων, Φανέρωσόν μοι, παρακαλώ, το όνομά σου. Ο δε είπε, Διά τι ερωτάς το όνομά μου; **30** Και εκάλεσεν Ιακώβ το τάγμα του τόπου εκείνον Φανουρήλ, λέγων, Διότι είδον πατέρός μου Αβραάμ και Θεέ του πατρός μου Ισαάκ, τον Θεόν πρόσωπον προς πρόσωπον, και εφυλάχθη η Κύριε, οστίς είπας προς Ἐπίστρεψον εις την γην σου Ζωή μου. **31** Και ανέτειλεν ο ήλιος επ' αυτού, καθώς και εις την συγγένειάν σου και θέλω σε αγαθοποιήσεις διέβη το Φανουρήλ: εχώλαινε δε κατά τον μηρόν αυτού. **32** Διά τούτο μέχρι της σήμερον δεν τρώγουσιν οι νεοί την αλήθειαν τα οποία έκαμες εις τον δούλον σου του Ισραήλ τον ναρκωθέντα μυώνα, οστίς είναι επι διότι με την πρόδον μου διέβην τον Ιορδάνην τούτον, της αρθρώσεως του μηρού διότι εκείνος ἤγγισε την και τώρα έγεινα δύο τάγματα: **33** σώσον με, δέομαι αρθρώσιν του μηρού του Ιακώβ κατά τον μυώνα τον ναρκωθέντα.

έκαμε σκηνάς διά τούτο εκάλεσε το όνομα του τόπου Σοκχώβ. **18** Και αφού επέστρεψεν ο Ιακώβ από Παδάν-αράμ, ἡλθεν εἰς Σαλήμ, πόλιν Συχέμ, την εν τη γη Χαναάν· καὶ κατεσκήνωσεν ἐμπροσθεν της πόλεως. **19** Και ηγόρασε την μερίδα του αγρού, ὃπου ἐστησε την σκηνήν αυτού, παρά των νιών του Εμμώρ, πατρός του Συχέμ, δι' εκατόν αργύρια. **20** Και ἐστησεν εκεὶ θυσιαστήριον, καὶ εκάλεσεν αυτό Ελ-ελώ-Ισραήλ.

34 Και εξῆλθε Δείνα η θυγάτη της Λείας, την οποίαν εγέννησεν εἰς τὸν Ιακώβ, διὰ να ἴδῃ τὰς θυγατέρας του τόπου. **2** Και ιδών αυτήν Συχέμ, ο οὐρανὸς του Εμμώρ του Ευαίσου, ἀρχοντος του τόπου, ἔλαβεν αυτήν, καὶ εκοιμήθη μετ' αυτής καὶ εταπείνωσεν αυτήν. **3** Και η ψυχή αυτού προσεκολλήθη εἰς τὴν Δείναν, την θυγατέρα του Ιακώβ· καὶ ηγάπησε τὴν κόρην καὶ ελάλησε κατά τὴν καρδίαν τῆς κόρης. **4** Και ἐπεν τὸ Συχέμ πρὸς Εμμώρ τὸν πατέρα αυτού, λέγων, Λάβε μοὶ τὴν κόρην ταῦτην εἰς γυναῖκα. **5** Και ἤκουσεν ο Ιακώβ, ὅτι εμίανε τὴν Δείναν τὴν θυγατέρα αυτού· οἱ δὲ ιοὶ αυτοῦ ἦσαν μετά τῶν κτηνῶν αυτού εν τῷ αγρῷ· καὶ παρεσύωπησεν ο Ιακώβ εσούσι ἐλθωσιν. **6** Εμμώρ δέ, ο πατέρος του Συχέμ, εξῆλθε πρὸς τὸν Ιακώβ, διὰ να ομιλήσῃ μετ' αυτού. **7** Και ἤλθον οι ιοὶ τοῦ Ιακώβ εκ του αγρού, καθὼς ἤκουσαν τούτο· καὶ ηγανάκτησαν οἱ ἄνδρες καὶ εθυμώθησαν σφόδρα, ὅτι ἐπράξεν αισχρά εἰς τὸν Ισραήλ, κοιμηθείς μετά τῆς θυγατέρος του Ιακώβ· τὸ οποίον δὲν ἐπρεπε να γείνη. **8** Και ελάλησε πρὸς αυτούς ο Εμμώρ, λέγων, Η ψυχή του Συχέμ του ιοὺ μου προστήλωθη εἰς τὴν θυγατέρα σας· δότε αυτήν εἰς αυτόν, παρακαλῶ, εἰς γυναῖκα· **9** καὶ συμπενθερέυσατε μεθ' ημῶν· τας θυγατέρας σας δότε εἰς ημάς, καὶ τὰς θυγατέρας ημῶν λάβετε εἰς εαυτούς· **10** καὶ κατοικήσατε μεθ' ημῶν· ἰδού, η γη εἶναι ἐμπροσθέν σας κατοικείτε καὶ εμπορεύεσθε επ' αυτής καὶ κάμετε κτήματα εν αυτῇ. **11** Εἶπε δε ο Συχέμ πρὸς τὸν πατέρα αυτής καὶ πρὸς τοὺς αδελφοὺς αυτῆς, Ας ἐνῷρα χάριν ἐμπροσθέν σας· καὶ ὁ, τι εἴπητε εἰς εὑμέθω δόσει· **12** Ζητήσατε παρ' εμού δόσην προίκα θέλετε, καὶ δόσα χαρίσματα, καὶ θέλω δῶσει αυτά, καθὼς ηθέλετε μοι εἰπεῖ· μόνον δότε μοι τὴν κόρην εἰς γυναῖκα. **13** Απεκρίθησαν δὲ οι ιοὶ τοῦ Ιακώβ πρὸς τὸν Συχέμ καὶ πρὸς τὸν Εμμώρ τὸν πατέρα αυτού, μετά δόλου· καὶ ελάλησαν επειδή αυτός εἶχε μιάνει τὴν Δείναν τὴν αδελφήν αυτῶν **14** καὶ εἶπον πρὸς αυτούς, Δεν δυνάμεθα να κάμωμεν τὸ πράγμα τούτο, να δώσωμεν τὴν αδελφήν ημῶν εἰς ἀνθρώπον απερίτιμον· διότι τούτο εἶναι ὀνειδος εἰς ημάς· **15** επι τούτῳ μόνον θέλομεν συμφωνήσει με σας· Εάν σεις γείνετε ως ημεῖς, περιτέμνοντες παν αρσενικόν μεταξύ σας, **16** τότε θέλομεν δῶσει τας θυγατέρας ημῶν εἰς εσάς, καὶ τὰς θυγατέρας σας θέλομεν λάβει εἰς ημάς, καὶ θέλομεν κατοικήσει με σας καὶ θέλομεν γείνει εἰς λαός· **17** εάν όμως δεν μας ακούσητε να περιτημθήτε, τότε θέλομεν λάβει την θυγατέρα ημῶν καὶ θέλομεν αναχωρήσει. **18** Και ἤρεσαν οι λόγοι αυτῶν εἰς τὸν Εμμώρ καὶ εἰς τὸν Συχέμ τον ιοὺ τοῦ Εμμώρ· **19** καὶ δεν εβράδυνεν ο νέος να κάμη τὸ πράγμα, διότι υπερηγάπα τὴν θυγατέρα του Ιακώβ· καὶ ἥτο ο ενδοξότερος παντός του οἰκου του πατρός αυτού. **20**

Και ἡλθεν ο Εμμώρ καὶ ο Συχέμ ο οὐρανὸς αυτού εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως αυτῶν, καὶ ελάλησαν πρὸς τους ἄνδρας τῆς πόλεως αυτῶν λέγοντες, **21** Οι ἀνθρωποί οὗτοι εἰναι εἰρηνικοί μεθ' ημῶν· αἱ κατοικήσασι λοιπόν εν τῇ γῇ καὶ αἱ εμπορεύσασι εν αὐτῇ διότι η γῆ, ιδού, εἶναι αρκετά ευρύχωρος δι' αὐτούς τας θυγατέρας αυτῶν αἱ λάβωμεν εἰς γυναῖκας, καὶ τας θυγατέρας ημῶν αἱ δώσωμεν εἰς αὐτούς· **22** επὶ τούτῳ μόνον θέλουσι συμφωνήσει με ημάς· οἱ ἀνθρωποί διὰ να κατοικήσωσι μεθ' ημῶν, ὥστε να γείνωμεν εἰς λαός, εάν περιτημθή παν αρσενικὸν μεταξύ ημῶν, καθὼς αυτοὶ περιτέμνονται· **23** τα πόμνια αυτῶν καὶ τα υπάρχοντα αυτῶν καὶ πάντα τα κτήματα αυτῶν δεν θέλουσιν εἰσθαι ιδικά μας; μόνον αἱ συμφωνήσωμεν με αὐτούς, καὶ θέλουσι κατοικήσει μεθ' ημῶν. **24** Και εισήκουσαν τον Εμμώρ καὶ Συχέμ του ιού αυτού πάντες οι εξερχόμενοι εκ τῆς πύλης τῆς πόλεως αυτού· καὶ περιτημθή παν αρσενικόν, πάντες οι εξερχόμενοι διά της πύλης τῆς πόλεως αυτού. **25** Την δὲ τρίτην ημέραν, ὅτε ἦσαν εν τῷ πόνῳ, δύο εκ των νιών του Ιακώβ, ο Συμεὼν καὶ ο Λευΐ, αδελφοί της Δείνας, ἐλαβον ἔκαστος την μάχαιραν αυτού, καὶ εισήλθον εἰς τὴν πόλιν ασφαλῶς καὶ εφόνευσαν παν αρσενικόν. **26** Και τὸν Εμμώρ καὶ τὸν Συχέμ τον ιοὺ αυτού εφόνευσαν εν στόματι μαχαίρας· καὶ ἐλαβον την Δείναν εκ του οἴκου του Συχέμ και εξήλθον. **27** Οι δὲ ιοὶ του Ιακώβ ἤλθον επὶ τους πεφονευμένους καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, επειδή είχον μιάνει την αδελφήν αυτῶν. **28** Ἐλαβον τα πρόβατα αυτῶν καὶ τοὺς βάρκας αυτῶν καὶ τους ὄνους αυτῶν καὶ ὁ, τι ἦτο εν τῷ πόλει καὶ ὁ, τι εν τῷ αγρῷ· **29** καὶ πάσαν την περιοίσιαν αυτῶν καὶ πάντα τα παιδία αυτῶν καὶ τας γυναῖκας αυτῶν ηχαλώτισαν καὶ παν ὁ, τι ευρίσκετον εν ταῖς οικίαις διήρπασαν. **30** Εἶπε δε ο Ιακώβ πρὸς τὸν Συμεὼν καὶ πρὸς τὸν Λευΐ, Εἰς ταραχήν με εβάλετε, κάμηντες με μιστόν μεταξύ των κατοίκων της γῆς, μεταξύ των Χαναάνων καὶ Φερεζαίων· εγώ δε ολίγους ανθρώπους ἔχω, καὶ εκείνοις θέλουσι συναχθή εναντίον μου καὶ θέλουσι με πατάξει καὶ θέλω απολεσθή εγώ καὶ ο οἰκός μου. **31** Οι δε εἶπον, Ἐπρεπε λοιπὸν την αδελφήν ημών να μεταχειρισθώσιν ως πόρνην;

35 Και εἶπεν ο Θεός πρὸς τὸν Ιακώβ, Σηκωθείς ανάβιθι εἰς Βαιθήλ καὶ κατοίκησον εκεὶ· καὶ κάμε εκεὶ θυσιαστήριον εἰς τὸν Θεόν, ὅστις εφάνη εἰς σε ότε ἐφευγεῖς από προσώπου Ησαΐου του αδελφού σου. **2** Και εἶπεν ο Ιακώβ πρὸς τὸν οἴκον αυτού καὶ πρὸς πάντας τους μεθ' εαυτού, Εκβάλετε τους θεούς τους ζένους τους μεταξύ σας, καὶ καθαρίσθητε καὶ αλλάξατε τα ενδύματα σας· **3** καὶ σηκωθείτε, ας αναβώμεν εἰς Βαιθήλ· καὶ εκεὶ θέλω κάμει θυσιαστήριον εἰς τὸν Θεόν, ὅστις μου επήκουσεν εν τῇ ημέρᾳ της θλίψεως μου καὶ ἥτο μεθ' εμού εν τῇ οδῷ, καθ' ην επορευόμην. **4** Και ἐδώκαν εἰς τὸν Ιακώβ πάντας τους ξένους θεούς, ὅσοι ἦσαν εἰς τας χειρας αυτῶν, καὶ τα ενώτια τα εις τα ωτία αυτῶν καὶ ἐκρυψεν αυτά τον Ιακώβ υπὸ την δρυν, την πλησίον της Συχέμ. **5** Μετά ταύτα ανεχώρησαν καὶ επέτεσε τρόμος του Θεού επὶ τας πόλεις τας κύκλων καὶ δεν κατεδίωξαν οπίσω των νιών του Ιακώβ. **6** Ἡλθε δε ο Ιακώβ εἰς Λούζ, την εν τῇ γῃ Χαναάν, ἥτις

είναι η Βαιθήλ, αυτός και πας ο λαός ο μετ' αυτού. **7** Σεβεγών του υαίου· **3** και την Βασεμάθ, θυγατέρα του Και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον, και εκάλεσε το Ισμαΐλ, αδελφήν του Νεβαϊώθ. **4** Εγέννησε δε εις τον όνομα του τόπου Ελ-βαιθήλ· διότι εκεί εφανερώθη εις Ησαΐ η Αδά τον Ελιφάς· και η Βασεμάθ εγέννησε τον αυτόν ο Θεός, ότε ἐφευγεν από προσώπου του αδελφού Ραγουνήλ· **5** και η Ολιβαμά εγέννησε τον Ιεούς και τον αυτόν. **8** Απέθανε δε η Δεβρόρα, η τροφός της Ρεβέκκας, Ιεγλόμ και τον Κορέ. Ούτοι είναι οι υιοί του Ησαΐ, οι και ετάφη παρακάτω της Βαιθήλ, υπό την δρύν· και γεννηθέντες εις αυτόν εν τη γη Χαναάν. **6** Έλαβε δε ο ωνομάσθη η δρυς Αλλόν-βακούθ. **9** Εφάνη δε πάλιν ο Ησαΐ τας γυναικάς αυτού και τους υιούς αυτού και τας Θεός εις τον Ιακώβ, αφού επέστρεψεν από Παδάν-αράμ, θυγατέρας αυτού και πάντας τους ανθρώπους του οίκου και ευλόγησεν αυτόν. **10** Και είπε προς αυτόν ο Θεός, Το αυτόν και τα ποιμνια αυτού και πάντα τα κτήην αυτού όνομά σου είναι Ιακώβ δεν θέλεις ονομάζεσθαι πλέον και πάντα τα υπάρχοντα τα οποία απέκτησεν εν γη Ιακώβ, αλλά Ισραήλ θέλει είσθαι το όνομα σου· και Χαναάν, και υπήγειν εις ἄλλην γην μακράν από Ιακώβ εκάλεσε το όνομα αυτού Ισραήλ. **11** Είπε δε προς αυτόν του αδελφού αυτού· **7** διότι τα υπάρχοντα αυτών ήσαν ο Θεός, Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτωρ· αυξάνουν και πληθυνούν έθνος, και πλήθος εθνών θέλουσι γείνει εκ σου, και βασιλεῖς θέλουσιν εξέλθει εκ της οσφύος σου· **12** και την γην, την οποίαν ἔδωκα εις τον Αβραάμ Κατώκησε δε ο Ησαΐ εν τω όρει Σηείρ ο Ησαΐ είναι και εις τον Ισαάκ, εις σε θέλω δώσει αυτήν· και εις ο Εδώμ. **9** Και ούτη είναι η γενεαλογία του Ησαΐ, το σπέρμα σου μετά σε θέλω δώσει την γην ταύτην· πατρός των Εδωμιτών, εν τω όρει Σηείρ· **10** ταύτα είναι **13** Και ανέβη ο Θεός απ' αυτού, εκ του τόπου όπου τα ονόματα των υιών του Ησαΐ Ελιφάς ο υιός της ελάλησε μετ' αυτού. **14** Και ἐστήσεν ο Ιακώβ στήλην Αδά γυναικός του Ησαΐ, Ραγουνήλ ο υιός της Βασεμάθ εν τω τόπῳ όπου ελάλησε μετ' αυτού, στήλην λιθίνην· γυναικός του Ησαΐ. **11** Και οι υιοί του Ελιφάς ήσαν και ἔκαμεν επ' αυτήν σπονδήν και επέχυσεν επ' αυτήν Θαιμάν, Ωμάρ, Σωφάρ και Γοθώμ και Κενέζ. **12** Η δε έλαιον. **15** Και εκάλεσεν ο Ιακώβ το όνομα του τόπου, Θαμάν· ήτο παλλακή του Ελιφάς υιού του Ησαΐ, και όπου ελάλησε μετ' αυτού ο Θεός, Βαιθήλ. **16** Μετά εγέννησεν εις τον Ελιφάς τον Αμαλήκ· ούτοι ήσαν οι ταύτα ανεχώρησαν από Βαιθήλ· και ενώ ἔμενον ολίγον υιοί της Αδά γυναικός του Ησαΐ. **13** Και ούτοι είναι διάστημα διά να φθάσωσιν εις Εφραθά, εγέννησεν η οι υιοί του Ραγουνήλ· Ναχάθ και Ζερά, Σομέ και Μοζέ· Ραχήλ· και υπέφερε μεγάλον αγώνα εις την γέννησαν ούτοι ήσαν οι υιοί της Βασεμάθ γυναικός του Ησαΐ. αυτής. **17** Ενώ δε ευρίσκετο εις τον σκληρὸν αγώνα **14** Και ούτοι ήσαν οι υιοί της Ολιβαμά θυγατρός του της γέννας, είπε προς αυτήν τη μαία, Μη φοβούν, διότι της γυναικός του Ησαΐ και ούτος σου είναι υιός **18** και ενώ παρέδιδε την ψυχήν διότι απέθανεν, εκάλεσε το όνομα αυτού Βενονί· δε πατήρ αυτού εκάλεσεν αυτόν Βενιαμίν. **19** Και απέθανεν, η Ραχήλ και ετάφη εν τη οδώ της Εφραθά, Θαιμάν, ηγεμών Ωμάρ, ηγεμών Σωφάρ, ηγεμών Κενέζ, ήτις είναι Βηθλεέμ. **20** Και ἐστήσεν ο Ιακώβ στήλην επί **16** ηγεμών Κορέ, ηγεμών Γοθώμ, ηγεμών Αμαλήκ· ούτοι του τάφου αυτής· ούτη είναι η στήλη του τάφου της είναι οι ηγεμόνες του Ελιφάς εν τη γη Εδώμ· ούτοι Ραχήλ μέχρι της σήμερον. **21** Σηκωθείς δε ο Ισραήλ, ήσαν οι υιοί της Αδά. **17** Και ούτοι ήσαν οι υιοί του ἐστήσεις την σκηνήν αυτού πέραν του Μιγδώλ-εδέρ. **22** Ραγουνήλ υιού του Ησαΐ· ηγεμών Ναχάθ, ηγεμών Ζερά, Και ότε κατώκει ο Ισραήλ εν τη γη εκείνη, υπήγειν ο ηγεμών Σομέ, ηγεμών Μοζέ· ούτοι είναι οι ηγεμόνες Ρουψήν και εκοιμήθη μετά της Βαλλάς παλλακής του του Ραγουνήλ εν τη γη Εδώμ· ούτοι ήσαν οι υιοί της πατρός αυτού· και ήκουσε τούτο ο Ισραήλ. Ήσαν δε οι Βασεμάθ γυναικός του Ησαΐ. **18** Και ούτοι ήσαν οι υιοί του Ιακώβ δώδεκα· **23** οι υιοί της Λείας, Ρουβήν, οι υιοί της Ολιβαμά γυναικός του Ησαΐ· ηγεμών Ιεούς, πρωτότοκος του Ιακώβ, και Συμεών και Λευΐ και Ιούδας ηγεμών Ιεγλόμ, ηγεμών Κορέ· ούτοι ήσαν οι ηγεμόνες Ισσάχαρ και Ζαβουλών· **24** οι υιοί της Ραχήλ, Ιωσήφ της Ολιβαμά θυγατρός του Ανά, γυναικός του Ησαΐ. **19** και Βενιαμίν· **25** οι δε υιοί της Βαλλάς, θεραπαίνης της Ούτοι είναι οι υιοί του Ησαΐ, όστις είναι ο Εδώμ· και Ραχήλ, Δαν και Νεφθαλί· **26** και οι υιοί της Ζελφάρ, ούτοι οι ηγεμόνες αυτών. **20** Ούτοι είναι οι υιοί του θεραπαίνης της Λείας, Γαδ και Ασήρ· ούτοι είναι οι υιοί της Ιακώβ, οίτινες εγεννήθησαν εις αυτόν εν Παδάν-αράμ. **27** Ηλθε δε ο Ιακώβ προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού του Ιακώβ, οίτινες εγεννήθησαν εις αυτόν την γην· ούτοι είναι οι ιερέας του Ισαάκ είχον παροικήσει. **28** Και ήσαν αι ημέραι του Ισαάκ εκατόν ογδοήκοντα ἑτη. **29** Και εκπνεύσας ο Ισαάκ απέθανε και προσετέθη εις τον λαόν αυτού, γέρων και πλήρης ημερών· και έθαψαν αυτόν οι Ησαΐ και Ιακώβ οι υιοί αυτού.

36 Αύτη δε είναι η γενεαλογία του Ησαΐ, όστις είναι ο Εδώμ. **2** Ο Ησαΐ έλαβε γυναικάς εις εαυτόν εκ των θυγατέρων Χαναάν· την Αδά, θυγατέρα Αιλών του Χετταίου, και την Ολιβαμά, θυγατέρα του Ανά, εγγονήν

ήσαν οι υιοί του Διοσάν· Ουζ και Αράν. **29** Ούτοι είναι αδελφούς αυτού· και είπεν, Ιδού, ενυπνιάσθην ἄλλο οι ηγεμόνες των Χορράιων· ηγεμών Λωτάν, ηγεμών ενύπνιον· και ιδού, ο ἡλιος και η σελήνη και ἔνδεκα Σωβάλ, ηγεμών Σεβεγών, ηγεμών Ανά, **30** ηγεμών αστέρες με προσεκύνουν. **10** Καὶ διηγήθη αὐτὸ προς Δησών, ηγεμών Εσέρ, ηγεμών Διοσάν· ούτοι είναι οι τον πατέρα αυτού και προς τους αδελφούς αυτού και ηγεμόνες των Χορράιων μεταξύ των ηγεμόνων αυτών επέληξεν αυτόν ο πατήρ αυτού και είπε προς αυτόν, Τι εν τη γη Σηείρ. **31** Καὶ ούτοι είναι οι βασιλεῖς οίτινες είναι το ενύπνιον τούτο, το οποίον ενυπνιάσθης; ἀράγε εβασιλευσαν εν τη γη Εδώμ, πριν βασιλεύσῃ βασιλεύς θέλομεν ελθεῖ, εγώ και η μῆτηρ σου και οι αδελφοί επί τους υιούς Ισραήλ. **32** Καὶ εβασιλευσεν εν Εδώμ σου, διὰ να σε προσκυνήσωμεν ἡώ εδάφους; **11** Καὶ Βελά, ο υιός του Βεώρ το δέ ονόμα της πόλεως αυτού εφθόνησαν αυτόν οι αδελφοί αυτού ο δε πατήρ αυτού ἵτο Δενναβά. **33** Καὶ απέθανεν ο Βελά και εβασιλευσεν εφύλαττε τον λόγον. **12** Καὶ υπήγαν οι αδελφοί αυτού αντ' αυτού ο Ιωβάρ, υιός του Ζερά, εκ Βοσόρρας **34** Καὶ να βοσκήσωστα πρόβατα του πατρός αυτών εις Συχέμ. απέθανεν ο Ιωβάρ και εβασιλευσεν αντ' αυτού ο Χουσάρ **13** Καὶ είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Δεν βόσκουσιν οι εκ της γης των Θαιμανιτών. **35** Καὶ απέθανεν ο Χουσάρ αδελφοί σου εν Συχέμ; ελθεῖ να σε στείλω προς αυτούς. και εβασιλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ, υιός του Βεράδ, ο **14** Καὶ είπε προς πατάξας τους Μαδιανίτας εν τη πεδιάδι Μωάρ: το δέ αυτόν, Ὑπάγε λοιπόν να ίδης, αν ἡναι καλά οι αδελφοί ονόμα της πόλεως αυτού ἵτο Αθίθ. **36** Καὶ απέθανεν ο σου και καλά τα πρόβατα, και φέρε μοι εἰδησιν. Και Αδάδ, και εβασιλευσεν αντ' αυτού ο Σαμλά εκ Μασρεκάς. **15** Καὶ εύρηκεν αυτόν ἄνθρωπός απέτειλεν αυτόν από της κοιλάδος της Χεβρών και **37** Καὶ απέθανεν ο Σαμλά και εβασιλευσεν αντ' αυτού ἥλθεν εις Συχέμ. **16** Καὶ εύρηκεν αυτόν ἄνθρωπός ο Σαούλ εκ Ρεχωβώθ της παρά τον ποταμόν. **38** Καὶ τις, ενώ περιεπλανάτο εν τη πεδιάδι και ηρώησεν απέθανεν ο Σαούλ και εβασιλευσεν αντ' αυτού ο Βάαλ- αυτόν ο ἄνθρωπος, λέγων, Τι ζητεῖς; **17** Ο δε είπε, Τους ανάν, ο υιός του Αχβώρ. **39** Καὶ απέθανεν ο Βάαλ-ανάν, αδελφούς μου ζητῶ ειπέ μοι, παρακαλώ, που βόσκουσιν. υιός του Αχβώρ, και εβασιλευσεν αντ' αυτού ο Χαδάρ²: **18** Οι δε ιδόντες αυτόν των γηγενών του Ησαΐ, κατά τας οικογενείας αυτών, μακρόθεν, πριν πλησιάσῃ εις αυτούς, συνεβούλευθησαν κατά τους τόπους αυτών, κατά τα ονόματα αυτών. κατ' αυτούν να φονεύσωσιν αυτόν. **19** Καὶ είπεν ο εις ηγεμών θαμνά, ηγεμών Αλβά, ηγεμών Ιεθέθ, **41** ηγεμών προς τον ἄλλον, Ιδού, ἐρχεται εκείνος ο κύριος των Ολιβαμά, ηγεμών Ηλά, ηγεμών Φινών, **42** ηγεμών ενυπνίων. **20** Ελθέτε λοιπόν τώρα και ας φονεύσωμεν Κενέζ, ηγεμών Θαμάν, ηγεμών Μιθσάρ, **43** ηγεμών αυτόν και ας ρίψωμεν αυτόν ειναι ένα εκ των λάκκων· Μαγεδιύη, ηγεμών Ιράμ ούτοι είναι οι ηγεμόνες του Εδώμ, κατά τας κατοικίας αυτών εν τη γη της κτήσεως αυτών ούτοι είναι ο Ησαΐ, ο πατήρ των Εδωμιτών.

37 Κατώκησε δε ο Ιακώβ εν τη γη, εν ή παρώκησεν ο πατήρ αυτού, εν τη γη Χαναάν. **2** Αὕτη είναι γενεαλογία του Ιακώβ. Ο Ιωσήφ, νέος αν ετών δεκαεπτά, εποιμαίνε τα πρόβατα μετά των αδελφών αυτού, των νιών της Βαλλάς και των νιών της Ζελφάς, των γυναικών του πατρός αυτού· και ανέφερεν ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτών την κακήν αυτών φήμην. **3** Ο δε Ισραήλ ήγάπα τον Ιωσήφ υπέρ πάντας τους υιούς αυτού, διότι ἵτο υιός του γίρατος αυτού· και ἔκαμεν εις αυτόν χιτώνα ποικιλόχρωμον. **4** Βλέποντες δε οι αδελφοί αυτού, ὅτι αυτόν ήγάπα ο πατήρ αυτών υπέρ πάντας τους αδελφούς αυτού, εμίσησαν αυτόν και δεν ήδυναντο να ομιλώσι προς αυτόν ειρηνικώς. **5** Ενυπνιάσθεις δε ο Ιωσήφ ενύπνιον, διηγήθη αυτό εις τους αδελφούς αυτού· και εμίσησαν αυτόν ἔτι μάλλον. **6** Και είπε προς αυτούς, Ακούσατε, παρακαλώ, το ενύπνιον τούτο το οποίον ενυπνιάσθην. **7** Ιδού, ημείς εδένομεν δεμάτια εν μέσω της πεδιάδος· και ιδού, εστήκωθη το ιδικόν μου δεμάτιον και εστάθη ὄρθιον· και ιδού, τα ιδικά σας δεμάτια περιστραφέντα προσεκύνησαν το ιδικόν μου δεμάτιον. **8** Είπον δε προς αυτόν οι αδελφοί αυτού, Βασιλεύς θέλεις γείνει εφ' ημάς; ή κύριος θέλεις γείνει εις ημάς; Και εμίσησαν αυτόν ἔτι μάλλον διά τα ενύπνια αυτού και διά τους λόγους αυτού. **9** Ενυπνιάσθη δε και ἄλλο ενύπνιον, και διηγήθη αυτό προς τους

αυτού. **30** Και επέστρεψε προς τους αδελφούς αυτού, ενόμισεν αυτήν πόρνην διότι είχε κεκαλυμμένον το και είπε, Το παιδίον δεν υπάρχει και εγώ, εγώ που πρόσωπον αυτής. **16** Και κατά την οδόν ετράπη προς να υπάγω; **31** Τότε έλαβον τον χιτώνα του Ιωσήφ αυτήν, και είπεν, Άφες με, παρακαλώ, να εισέλθω προς και έσφαξαν εριφίον εκ των αιγών, και ἔβαψαν τον σέ διότι δεν εγνώρισεν ότι ήτο η νύμφη αυτού. Η δε χιτώνα εν τα αίματι· **32** και απέστειλαν τον χιτώνα είπε, Τι θέλεις μοι δώσει, διά να εισέλθης προς εμέν; τον ποικιλόχρωμον, και ἔφεραν αυτόν προς τον πατέρα **17** Ο δε είπεν, Εγώ θέλω σοι στείλει εριφίον αιγών εκ αυτών και είπον, Ευρήκαμεν τούτον γνώρισον τώρα, του ποινινόν. Και εκείνη είπε, Μοι δίδεις ενέχυρον, αν ήναι ο χιτών του υιού σου ή ουχί. **33** Ο δε εγνώρισεν εωσού να στείλης αυτό; **18** Ο δε είπε, Τι ενέχυρον να αυτόν και είπε, Ο χιτών του υιού μου είναι θηρίον σοι δώσω; Και εκείνη είπε, την σφραγίδα σου και το κακόν κατέφαγεν αυτόν· όλος κατεσπαράχθη ο Ιωσήφ. περιδέρραιον σου και την ράβδον σου την εν τη χειρὶ **34** Και διέσχισεν ο Ιακώβ τα μάτια αυτού και ἔβαλε σάκκον εις την οσφύν αυτού και επένθησε τον υιόν αυτού ημέρας πολλάς. **35** Και ο σηκώθησαν πάντες οι υιοί αυτού και πάσαι αι θυγατέρες αυτού, διά να παρηγορήσωσιν αυτόν· αλλά δεν ἥθελε να παρηγορηθῇ, λέγων, Ὄτι πενθών θέλω καταβή προς τον υιόν μου εις τον τάφον. Και ἔκλαυσεν αυτόν ο πατήρ αυτού. (**Sheol h7585**) **36** Οι δε Μαδιανίται επώλησαν αυτόν εν τη Αιγύπτῳ εις τον Πετεφρήν, αυλικόν του Φαραώ, ἀρχοντα των σωματοφυλάκων.

38 Και κατ' εκείνον τον καιρόν κατέβη ο Ιούδας από των αδελφών αυτού και ετράπη προς ἄνθρωπον τινά Οδολλαμίτην ονομαζόμενον Ειρά. **2** Και είδεν εκεί ο Ιούδας την θυγατέρα τινός Χαναναίου, ονομαζόμενου Σουά· και ἔλαβεν αυτήν και εισήλθε προς αυτήν. **3** Η δε συνέλαβε, και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ήρ. **4** Συνέλαβε δε πάλιν και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Αυνάν. **5** Εγέννησε δε πάλιν και ἄλλον υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Σηλά· ήτο δε ο Ιούδας εν Χασβί, ὅτε εγέννησε τούτον. **6** Και ἔλαβεν ο Ιούδας γυναίκα εις τον Ήρ τον πρωτότοκον αυτού, ονομαζόμενήν Θάμαρ. **7** Ο Ήρ δε ο πρωτότοκος του Ιούδα εστάθη κακός ἐμπροσθεν του Κυρίου· και εθανάτωσεν αυτόν ο Κύριος. **8** Εἶπε δε ο Ιούδας προς τον Αυνάν εἰσελθε προς την γυναίκα του αδελφού σου, και υιψφεύθητι αυτήν, και ανάστησον στέρμα εις τον αδελφόν σου. **9** Αλλ' ο Αυνάν ήξερεν, ότι το στέρμα δεν ἥθελεν είσθαι ιδιούν του διά τούτο, διό εισήρχετο προς την γυναίκα του αδελφού αυτού, εξέχυνεν επί την γην, διά να μη δύσῃ στέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **10** Και τούτο το οποίον ἐπράττεν εφάνη κακόν ἐμπροσθεν του Κυρίου· δθεν εθανάτωσε και τούτον. **11** Και είπεν ο Ιούδας προς την Θάμαρ την νύμφην αυτού, Κάθου χήρα εν τω οίκω του πατρός σου, εωσού Σηλά ο υιός μου γείνη μεγάλος διότι ἔλεγε, Μήπως αποθάνῃ και ούτος, καθώς οι αδελφοί αυτού. Υπήγε λοιπόν η Θάμαρ και κατώκησεν εν τω οίκω του πατρός αυτής. **12** Και μετά πολλάς ημέρας απέθανεν η θυγάτηρ του Σουά, η γυνή του Ιούδα· και αφού παρηγορήθη ο Ιούδας, ανέβη προς τους κουρευτάς των προβάτων αυτού εις Θαμνά, αυτός και ο φίλος αυτού Ειρά ο Οδολλαμίτης. **13** Και ανήγγειλαν προς την Θάμαρ, λέγοντες, Ιδού, ο πενθερός σου αναβαίνει εις Θαμνά διά να κουρεύσῃ τα πρόβατα αυτού. **14** Η δε απεκδύθεισα τα ενδύματα της χρείας αυτής, εσκεπάσθη με καλύμμα και περιευλίχθη και εκάθισε κατά την δίοδον την εν τη οδώ της Θαμνά διότι είδεν ότι ἔγεινε μεγάλος ο Σηλά, και αυτή δεν εδόθη εις αυτόν διά γυναίκα. **15** Και ότε είδεν αυτήν ο Ιούδας,

οι δε είπον, Δεν εστάθη εδώ πόρνη. **22** Και επέστρεψε προς τον Ιούδαν και είπε, Δεν εύρηκα αυτήν· μάλιστα οι ἄνθρωποι του τόπου είπον, Δεν εστάθη εδώ πόρνη. **23** Και είπεν ο Ιούδας, Ας ἔχη αυτά, διά να μη γείνωμεν δνείδος· ιδού, εγώ ἔστειλα το εριφίον τούτο, συ όμως δεν εύρηκας αυτήν. **24** Και μετά τρεις μήνας περίπου, ανήγγειλαν προς τον Ιούδαν, λέγοντες, Θάμαρ η νύμφη σου επορνεύθη, και μάλιστα, ιδού, είναι έγκυος εκ πορνείας. Και είπεν ο Ιούδας, Φέρετε αυτήν ἔξω και ας κατακαυθή. **25** Και ότε εφέρετο ἔξω, απέστειλε προς τον πενθερόν αυτής, λέγουσα, Εκ του ανθρώπουν, του οποίουν είναι ταύτα, είμαι έγγυος· και είπεν ἔτι, Γνώρισον, παρακαλώ, τίνος είναι η σφραγίς και το περιδέρραιον, και η ράβδος αυτής. **26** Και ο Ιούδας εγνώρισεν αυτά· και είπεν, Αὕτη είναι δικαιοτέρα εμού, διότι δεν ἔδωκα αυτήν εις τον Σηλά τον υιόν μουν. Και ἔτι πλέον δεν εγνώρισεν αυτήν. **27** Και καθ' ον καιρόν ἔμελλε να γεννήσῃ, ιδού, δίδυμα εν τη κοιλίᾳ αυτής. **28** Και ενώ εγέννα, το εν επρόβαλεν ἔξω την χείρα· και η μαία λαβούσα, ἔδεσεν επί την χείρα αυτού νήμα κόκκινον, λέγουσα, Ούτος εξήλθε πρώτος. **29** Και καθώς έσυρεν οπίσω την χείρα αυτού, ιδού, εξήλθεν ο αδελφός αυτού· και αυτή είπε, Ποίον χαλασμόν ἔκαμες; επί σε ας ήναι ο χαλασμός· διά τούτο εκαλέσθη το όνομα αυτού Φαρές. **30** Και ἐπειτα εξήλθεν ο αδελφός αυτού, ὅστις είχε το κόκκινον νήμα επί την χείρα αυτού· και εκαλέσθη το όνομα αυτού Ζαρά.

39 Ο δε Ιωσήφ κατεβιβάσθη εις την Αιγύπτων· και ο Πετεφρής ο αυλικός του Φαραώ, ο ἀρχων των σωματοφυλάκων, ἄνθρωπος Αιγύπτιος, ηγόρασεν αυτόν εκ των χειρών των Ισμαηλιτών, οίτινες κατεβίβασαν αυτόν εκεί. **2** Και ήτο ο Κύριος μετά του Ιωσήφ, και ήτο ἄνθρωπος ευοδύμενος· και ευρίσκετο εν τω οίκω του κυρίου αυτού Αιγύπτιον. **3** Και είδεν ο κύριος αυτού, ότι ο Κύριος ήτο μετ' αυτού, και ευώδωνεν ο Κύριος εις τας χειράς αυτού πάντα όσα ἔκαμεν. **4** Και εύρηκεν ο Ιωσήφ χάριν ἐμπροσθεν αυτού και υπηρέτει αυτόν· και κατέστησεν αυτόν επιστάτην επί του οίκου αυτού· και πάντα όσα είχε, παρέδωκεν εις τας χειράς αυτού.

5 Και εξ εκείνου του καιρού, αφού κατέστησεν αυτόν ημάρτησαν εις τον κύριον αυτών τον βασιλέα της επιστάην επί του οίκου αυτού και επί πάντων ὅσα Αιγύπτου. **2** Και ωργίσθη ο Φαραώ κατά των δύο είχεν, ευλόγησεν ο Κύριος τον οίκον του Αιγυπτίου εξ αυλικών αυτού, κατά του αρχιοινοχόου, και κατά του αιτίας του Ιωσήφ και ἡτο η ευλογία του Κυρίου επί αρχιστοποιού. **3** Και ἔβαλεν αυτούς υπό φύλαξιν εν πάντα ὅσα είχεν, εν τω οίκω και εν τοις αγροίς. **6** Και τω οίκω του ἀρχοντος των σωματοφυλάκων, εις την παρέδωκε πάντα ὅσα είχεν εις τας χείρας του Ιωσήφ οχυράν φυλακήν, εις τον τόπον όπου ο Ιωσήφ ἡτο και δὲν ἤζευρεν εκ των υπαρχόντων αυτού ουδέν, πεφυλακισμένος. **4** Ο δε ἀρχων των σωματοφυλάκων πλην του ἀρτου τον οποίον ἐτρωγεν. Ἡτο δε ο Ιωσήφ ενεπιστεύθη αυτούς εις τον Ιωσήφ και ούτος υπηρέτει ευειδής και ὥραίος την ὄψιν. **7** Και μετά τα πράγματα αυτούς ἡσαν δε καιρόν τινά εν τη φυλακή. **5** ταύτα, η γνή του κυρίου αυτού ἐριψε τους αφθαλμούς και ο οινοχόος και ο αρτοποιός του βασιλέως της αυτής επί τον Ιωσήφ και επίτε, Κοιμήθητι μετ' εμοι. Αιγύπτου, οίτινες ἡσαν πεφυλακισμένοι εν τη οχυρά **8** Άλλοι εκείνος δεν ἥθελε, και είπε προς την γυναίκα φυλακή, ενυπνιάσθησαν ενύπνιον αμφότεροι, ἔκαστος του κυρίου αυτού, Ιδού· ο κύριός μου δεν γνωρίζει το ενύπνιον αυτού κατά την αυτήν νύκτα, ἔκαστος ουδέν εκ των ὅσα είναι μετ' εμού εν τω οίκων· και πάντα κατά την εξήγησην του ενυπνίου αυτού. **6** Ο δε Ιωσήφ ὅσα ἔχει, παρέδωκεν εις τας χείρας μου· **9** δεν είναι εισελθών προς αυτούς το πρωΐ, εἰδεν αυτούς και ίδού, εν τω οίκω τούτῳ ουδείς μεγαλήτερός μου, ούτε είναι ἡσαν τεταραγμένοι. **7** Και ηρώτησε τους αυλικούς του απηγορευμένον εις εμέ ἄλλο τι πλην σου, διότι είσαι η Φαραώ, τους ὃντας μετ' αυτού εν τη φυλακή εν τω γυνή αυτού και πως να πράξω τούτο το μέγα κακόν, οίκω του κυρίου αυτού, λέγων, Διά τι τα πρόσωπά σας και να αμαρτήσω εναντίον του Θεού; **10** Αν και ελάλει είναι σκυθρωπά σήμερον; **8** Οι δε είπον προς αυτόν, προς τον Ιωσήφ καθ' εκάστην ημέραν, ούτος όμως δεν Ενυπνιάσθημεν ενύπνιον και δεν είναι ουδείς ὅστις υπήκουσεν εις αυτήν να κοιμήθη μετ' αυτής, διά να να εξηγήση αυτό. Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Δεν συνευρεθῇ μετ' αυτής. **11** Και ημέραν τινά εισήλθην ο ανήκουσιν εις τον Θεόν αι εξηγήσεις; διηγήθητε μοι, Ιωσήφ εις την οικίαν διά να κάμη τα ἔργα αυτού, και παρακαλώ. **9** Και διηγήθη ο αρχιοινοχόος το ενύπνιον ουδείς εκ των ανθρώπων του οίκου ἡτο εκεί εν τω οίκω. αυτού προς τον Ιωσήφ και είπε προς αυτόν, Εἴδον εις **12** Και εκείνη ἡρπασεν αυτόν από του ιμάτιου αυτού, το ὄνειρόν μου και ίδού, ἀμπελὸς ἐμπροσθέν μου· **10** λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' εμού ἄλλοι εκείνος αφήσας το και εις την ἀμπελὸν ἡσαν τρεις κλάδοι και εφαίνετο ιμάτιον αυτού εις τας χείρας αυτής, ἔφυγε, και εξήλθεν αως βλαστάνουσα και τα ἀνθη αυτής εξήνθησαν και οι έξω. **13** Και ως εἶδεν ὅτι αφήκε το ιμάτιον αυτού εις βότρυνες της σταφυλής ωρίμασαν. **11** το δε ποτήριον του τας χείρας αυτής και ἔφυγεν ἔξο, **14** εβόησε προς τους Φαραώ ἥτο εν τη χειρὶ μου· και ἐλάβον τα σταφύλια ανθρώπους της οικίας αυτής και ελάλησε προς αυτούς, και ἔθλιψα αυτά εις το ποτήριον του Φαραώ και ἔδωκα λέγουσα, Ἰδετε, ἔφερεν εις ημάς ἀνθρωπον Εβραίον διά το ποτήριον εις την χειρα του Φαραώ. **12** Και είπεν να μας εμπαίξῃ εισήλθε προς εμέ διά να κοιμηθή μετ' ο Ιωσήφ προς αυτόν, Αύτη είναι η εξήγησις αυτού· οι εμού και εγώ εβόησα μετά φωνῆς μεγάλης. **15** και ως τρεις κλάδοι είναι τρεις ημέραι· **13** μετά τρεις ημέρας, ήκουσεν ὅτι ύψωσα την φωνήν μου και εβόησα, αφήσας ο Φαραώ θέλει υψώσει την κεφαλήν σου και θέλει το ιμάτιον αυτού παρ' εμοί ἔφυγε και εξήλθεν ἔξο. **16** σε αποκαταστήσει εις το υπούργημά σου· και θέλεις Και απέθεσε το ιμάτιον αυτού παρ' αυτή, εωσύν ήλθεν δώσει το ποτήριον του Φαραώ εις την χειρα αυτού ο κύριος αυτού εις τον οίκον αυτού. **17** Και είπε προς κατά την προτέραν συνήθειαν, ὅτε ἡσο οινοχόος αυτού αυτόν κατά τους λόγους τούτους, λέγουσα, Ο δύολος ο **14** πλην ενθυμήθητι με, ὅταν γείνη εις σε το καλόν· Εβραίος, τον οποίον ἔφερες εις ημάς, εισήλθε προς εμέ και κάμε, παρακαλώ, ἔλεος προς εμέ και ανάφερε περί διά να με εμπαίξῃ, **18** και ως ύψωσα την φωνήν μου εμού προς τον Φαραώ και εξάγαγε με εκ του οίκου και εβόησα, αφήσας το ιμάτιον αυτού παρ' εμοί, ἔφυγεν τούτου· **15** επειδή τη αληθεία εκλέφθην εκ της γης έξω. **19** Και ως ήκουσεν ο κύριος αυτού τους λόγους των Εβραίων και εδώ πάλιν δεν ἐπράξα ουδέν, ώστε της γυναικός αυτού, τους οποίους ελάλησε προς αυτόν, να με βάλωσιν εις τον λάκκον τούτον. **16** Και ιδών λέγουσα, Ούτω μοι ἔκαμεν ο δούλος σου, εξήκθη η ο αρχιστοποιός ὅτι η εξήγησις ἡτο καλή, είπε προς οργή αυτού. **20** Και λαβών ο κύριος του Ιωσήφ αυτόν, τον Ιωσήφ, Και εγώ είδον εις το ὄνειρόν μου και ίδού, ἔβαλεν αυτόν εις την οχυρά φυλακήν, εις τον τόπον τρία κάνιστρα λευκά επί της κεφαλής μου· **17** εν δε τω ὅπου οι δέσμοι του βασιλέως ἡσαν πεφυλακισμένοι και κανίστρω τα ανωτέρω ἡσαν εκ πάντων των φαγητών ἔμενεν εκεί τη οχυρά φυλακή. **21** Άλλοι ο Κύριος ἡτο του Φαραώ, της τέχνης του αρτοποιού· και τα πτηνά μετά τον Ιωσήφ και επέχεν εις αυτόν ἔλεος, και ἔωκε ἔτρωγον αυτά εκ του κανίστρου επάνωθεν της κεφαλής χάριν εις αυτόν ἐμπροσθεν του αρχιδεσμοφύλακος. **22** μου. **18** Και αποκριθείς ο Ιωσήφ είπεν, Αύτη είναι η Και παρέδωκεν ο αρχιδεσμοφύλακες εις τας χείρας του εξήγησις τούτου· τα τρία κάνιστρα είναι τρεις ημέραι· **19** Ιωσήφ πάντας τους δεσμίους, τους εν τη οχυρά φυλακή· μετά τρεις ημέρας ο Φαραώ θέλει υψώσει την κεφαλήν και πάντα ὅσα επράττοντο εκεί, αυτός ἔκαμεν αυτά. **23** σου επάνωθεν σου και θέλει σε κρεμάσει εις ζύλον Ο αρχιδεσμοφύλακες δεν εθεώρει ουδέν εκ των ὅσα ἡσαν και τα πτηνά θέλουσι φάγει την σάρκα σου επάνωθεν εις τας χείρας αυτού· διότι ο Κύριος ἡτο μετ' αυτού και ο **20** Και την τρίτην ημέραν, ημέραν των γενεθλίων Κύριος ευώδονεν ὅσα αυτός ἔκαμεν.

40 Και μετά τα πράγματα ταύτα, ο οινοχόος της Αιγύπτου και ο αρτοποιός του βασιλέως της Αιγύπτου και ο αρτοποιός του μεταξύ των δούλων αυτού· και ύψωσε την κεφαλήν του αρχιστοποιού μεταξύ των δούλων αυτού. **21** Και τον μεν αρχιοινοχόον αποκατέστησεν εις

την οινοχοίαν αυτού, και ἐδωκε το ποτήριον εἰς τὴν χείρα του Φαραώ· **22** τὸν δὲ αρχισιτοποίον εκρέμασε, καθὼς ἐξῆγησεν ο Ιωάηφ εἰς αυτούς. **23** Ο αρχιοινοχός ὅμως δεν ενεθυμήθη τον Ιωάηφ, αλλά ελησμόνησεν αυτὸν.

41 Καὶ μετὰ παρέλευσιν δύο ετῶν ο Φαραώ εἶδεν ενύπνιον· καὶ ιδού, ἵστατο πλησίον του ποταμού.

2 καὶ ιδού, ἐπτά δαμάλια εύμορφα καὶ παχύσαρκα ανέβαινον εκ του ποταμού καὶ εβόσκοντο εἰς τὸ λιβάδιον. **3** καὶ ιδού, ἀλλὰ ἐπτά δαμάλια ανέβαινον μετ' εκείνα εκ του ποταμού, ἀσχῆμα καὶ λεπτόσαρκα, καὶ ἰσταντο πλησίον των ἄλλων δαμαλίων επὶ τὸ χεῖλος του ποταμού· **4** καὶ τα δαμάλια τα ἀσχῆμα καὶ λεπτόσαρκα κατέφαγον τα ἐπτά δαμάλια τα εύμορφα καὶ παχύσαρκα. Τότε ἐξήντησεν ο Φαραώ. **5** Καὶ αποκοιμηθεὶς ενυπνιάσθη δευτέραν φοράν· καὶ ιδού, ἐπτά αστάχνα παχέα καὶ καλά ανέβαινον εκ του αυτού κορμού· **6** καὶ ιδού, ἀλλὰ ἐπτά αστάχνα λεπτά καὶ κεκαυμένα υπὸ του ανατολικού ἀνέμου ανεφύνον μετ' εκείνα· **7** καὶ τα αστάχνα τα λεπτά κατέπιον τα ἐπτά αστάχνα τα παχέα καὶ μεστά. Καὶ ἐξήντησεν ο Φαραώ καὶ ιδού, ἥτο δύνειρον. **8** Καὶ το πρώτο το πνεύμα αυτού ἥτο τεταραγμένον καὶ αποστείλας εκάλεσε πάντας τους μάγους της Αιγύπτου καὶ πάντας τους σοφούς αυτῆς καὶ δηγήθη πρὸς αυτούς ο Φαραώ τα ενύπνια αυτού· ἀλλὰ δεν ἥτο ουδείς ὅστις να ἐξηγήσῃ αὐτά πρὸς τον Φαραώ. **9** Τότε ο αρχιοινοχός ελάλησε πρὸς τον Φαραώ λέγων, την αμαρτίαν μου ενθυμούμαι σήμερον· **10** ο Φαραώ είχεν οργισθή εναντίον των δούλων αυτού καὶ με ἔβαλεν εἰς φυλακήν εν τω οίκω του ἀρχοντος των σωματοφυλάκων, εμέ καὶ τον αρχισιτοποίον· **11** καὶ είδομεν ενύπνιον κατά την αυτήν νύκτα, εγώ καὶ εκείνος· ενυπνιάσθημεν ἔκαστος κατά την ἐξήγησην του ενυπνίου αυτού· **12** καὶ ἥτο εκεὶ μεθ' ήμών νέος τις Εβραίος, δούλος του ἀρχοντος των σωματοφυλάκων· καὶ διηγήθημεν πρὸς αυτὸν καὶ ἐξήγησεν εἰς ημάς τα ενύπνια ημών εἰς ἔκαστον κατά το ενύπνιον αυτοῦ ἐκάμε την ἐξήγησην· **13** καὶ καθὼς ἐξῆγησεν εἰς ημάς, ούτω καὶ συνέβη· εμέ μεν αποκατέστησεν εἰς το υπογρύμα μου, εκείνον δε εκρέμασε. **14** Τότε αποστείλας ο Φαραώ, εκάλεσε τον Ιωάηφ, καὶ εξήγαγον αυτόν μετά σπουδῆς εκ της φυλακῆς καὶ εξυρίσθη καὶ ἡλλαξε την στολήν αυτού καὶ ἤλθε πρὸς τον Φαραώ. **15** Καὶ είπεν ο Φαραώ πρὸς τον Ιωάηφ, Εἴδον ενύπνιον, καὶ δεν είναι ουδείς ὅστις να ἐξηγήσῃ αὐτό· καὶ εγώ ἡκούσα περὶ σου να λέγωσιν ὅτι εννοεῖς τα δύνειρα ὡστε να ἐξηγήσῃς αὐτά. **16** Καὶ απεκρίθη ο Ιωάηφ πρὸς τον Φαραώ λέγων, Ουχὶ εγώ ο Θεός θέλει δώσει εἰς τον Φαραώ σωτήριον απόκρισιν. **17** Καὶ είπεν ο Φαραώ πρὸς τον Ιωάηφ, Εἰς το δύνειρό μου, ιδού, ιστάμην επὶ το χεῖλος του ποταμού· **18** καὶ ιδού, ἐπτά δαμάλια παχύσαρκα καὶ εύμορφα ανέβαινον εκ του ποταμού καὶ εβόσκοντο εἰς το λιβάδιον· **19** καὶ ιδού, ἀλλὰ ἐπτά δαμάλια ανέβαινον κατόπιν εκείνων αδύνατα καὶ πολὺ ὁσχῆμα καὶ λεπτόσαρκα, σοια δεν είδον ποτέ ασχημότερα καθ' ὅλην την της Αιγύπτου· **20** καὶ τα δαμάλια τα λεπτά καὶ ὁσχῆμα κατέφαγον τα πρώτα επτά δαμάλια τα παχέα· **21** καὶ αφού εισήλθον

εις τας κοιλίας αυτών, δεν διεκρίνετο ὅτι εισήλθον εις τας κοιλίας αυτών, αλλ' η θεωρία αυτών ἥτο ἀσχημός καθὼς καὶ πρότερον· τότε εξύπνησα. **22** Ἐπειτα είδον εις το δύνειρό μου καὶ ιδού, επτά αστάχνα ανέβαινον εκ του αυτού κορμού μεστά καὶ καλά· **23** καὶ ιδού, ἀλλὰ επτά αστάχνα ἡηρά, λεπτά, κεκαυμένα υπὸ του ανατολικού ανέμου, ανεφύνοντα κατόπιν αυτών· **24** καὶ τα αστάχνα τα λεπτά κατέπιον τα επτά αστάχνα τα καλά· καὶ είπον ταύτα πρὸς τους μάγους, αλλά δεν ἥτο ουδείς ὅστις να μοι εἰξήγηση αὐτά. **25** Καὶ είπεν ο Ιωάηφ πρὸς τον Φαραώ, Το ενύπνιον του Φαραώ εν είναι· ο Θεός εφανέρωσεν εις τον Φαραώ ὅσα μέλλει να κάμη. **26** Τα επτά δαμάλια τα καλά είναι επτά ἔτη· καὶ τα επτά αστάχνα τα καλά είναι επτά ἔτη· το ενύπνιον εν είναι. **27** Καὶ τα επτά δαμάλια τα λεπτά καὶ ὁσχῆμα, τα οποία ανέβαινον κατόπιν αυτών, είναι επτά ἔτη· καὶ τα επτά αστάχνα τα ἀμέστα, τα κεκαυμένα υπὸ του ανατολικού ανέμου, θέλουσιν είσθαι επτά ἔτη πείνης. **28** Τούτο είναι το πράγμα το οποίον είπα πρὸς τον Φαραώ· ο Θεός εφανέρωσεν εις τον Φαραώ ὅσα μέλλει να κάμη. **29** Ιδού, ἔρχονται επτά ἔτη μεγάλης αφθονίας καθ' ὅλην την γην της Αιγύπτου· **30** καὶ θέλουσιν επέλθει μετά ταύτα επτά ἔτη πείνης καὶ ὅλη η αφθονία θέλει λησμονηθῇ εν τη γη της Αιγύπτου καὶ η πείνα θέλει καταφθείρει την γήν· **31** καὶ δεν θέλει γηωρισθή η αφθονία επί της γης εξ αιτίας εκείνης της πείνης, ήτις μέλλει να ακολουθήσῃ· διότι θέλει είσθαι βαρεία σφρόδρα. **32** Το δε ὅτι εδευτερώθη το ενύπνιον εις τον Φαραώ δις, φανερόνει ὅτι το πράγμα είναι αποφασισμένον παρά του Θεού καὶ ὅτι ο Θεός θέλει ταχύνει να εκτελέσῃ αὐτό. **33** Τώρα λοιπόν ας προβλέψῃ ο Φαραώ ἀνθρωπον συνετόν και φρόνιμον και ας καταστήσῃ αὐτόν επὶ της γης της Αιγύπτου· **34** ας κάμη ο Φαραώ και ας διορίσῃ επιστάτας επὶ της γῆς και ας λαμβάνη το πέμπτον από της γης Αιγύπτου εις τα επτά ἔτη της αφθονίας· **35** και ας συνάξωσι πάσας τας τροφάς τούτων των ερχομένων καλών ετών, και ας αποταμεύσωσι σίτον υπὸ την χείρα του Φαραώ διά τροφάς εις τας πόλεις, και ας φυλάττωσιν αυτόν· **36** και ας τροφαί θέλουσι μένει πεφυλαγμέναι διά την εις τα επτά ἔτη της πείνης, τα οποία θέλουσιν ακολουθήσει εν τη γη της Αιγύπτου, διά να μη απολεσθή ο τόπος υπὸ της πείνης. **37** Και ἡρεσεν ο λόγος εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού. **38** Καὶ είπεν ο Φαραώ πρὸς τους δούλους αυτού, Δυνάμεθα να εύρωμεν καθὼς τούτον, ἀνθρωπον εις τον οποίον υπάρχει το πνεύμα του Θεού; **39** Και είπεν ο Φαραώ πρὸς τον Ιωάηφ, Επειδή ο Θεός ἐδείξεν εις σε πάντα ταύτα, δεν είναι ουδείς τόσον συνετός και φρόνιμος ὅσον συ. **40** Συ θέλεις είσθαι επὶ του οίκου μου και εις τον λόγον του στόματός σου θέλει υπακούει πας ο λαός μου· μόνον κατά τον θρόνον θέλω είσθαι ανώτερός σου. **41** Και είπεν ο Φαραώ πρὸς τον Ιωάηφ, Ιδού, σε κατέστησα εφ' ὅλης της γης Αιγύπτου. **42** Και εκβαλών ο Φαραώ το δακτυλίδιον αυτού εκ της χειρός αυτού, ἔβαλεν αυτὸν εις την χείρα του Ιωάηφ και ενέδυσεν αυτόν ιμάτια βύσσινα, και περιέβαλε χρυσούν περιδέρραιον περὶ τον τράχηλον αυτού. **43** Και ανεβίβασεν αυτόν επὶ την ἀμάξαν αυτού την δευτέραν· και εκήρυττον ἐμπροσθεν αυτού, Γονατίσατε· και κατέστησεν αυτόν εφ'

όλης της γης Αιγύπτου. **44** Και είπεν ο Φαραώ προς τον αυτούς, Πόθεν ἔρχεσθε; οι δε είπον, Εκ της γης Χαναάν, Ιωσήφ. Εγώ είμαι ο Φαραώ, και χωρίς σου ουδείς θέλει διά να αγοράσωμεν τροφάς. **8** Και ο μεν Ιωσήφ εγνώρισε σηκώσει την χείρα αυτού ή τον πόδα αυτού καθ' όλην τους αδελφούς αυτού· εκείνοι όμως δεν εγνώρισαν την γην της Αιγύπτου. **45** Και ωνόμασεν ο Φαραώ τον Ιωσήφ τα ενύπνια, τα Ιωσήφ αφνάθ-πανεάχ και ἐδώκεν εις αυτὸν διά γυναίκα οπία ενυπνιάσθη περὶ αυτῶν· καὶ εἴπε πρὸς αυτούς, Ασενέθ, την θυγατέρα του Ποτιφερά ιερέως της Ων. Καὶ Κατάσκοποι είσθε ἥλθετε να παρατηρήσητε τα γυμνά εξῆλθεν ο Ιωσήφ εἰς τὴν γην της Αιγύπτου. **46** Ἡτο δε ο τοῦπον. **10** Οι δε είπον πρὸς αυτόν, Ουχί, κύριε μου-Ιωσήφ τριάκοντα ετῶν, ὅτε παρεστάθη ἐμπροσθεν του αλλ! ἥλθομεν οι δούλοι σου διά να αγοράσωμεν τροφάς Φαραὼ βασιλέως της Αιγύπτου και εξῆλθεν ο Ιωσήφ απ' **11** ημεῖς πάντες είμεθα υιοί ενός ανθρώπου· καλοί ἐμπροσθεν του Φαραώ, και διήλθεν ὅλην την γην της ἀνθρωποι είμεθα· οι δούλοι σου δεν είναι κατάσκοποι. Αιγύπτου. **47** Και εκερποφρόησεν η γη πλουσιοπαρόχως **12** Και εἴπε πρὸς αυτούς, Ουχί, ἀλλὰ τα γυμνά του τόπου εἰς τα επτά ἑταῖς της αφθονίας· **48** καὶ συνήγαγε πάσας ἥλθετε διά να παρατηρήσητε. **13** Οι δε είπον, Οι δούλοι τας τροφάς των επτά ετών των γενομένων εν τῇ γῃ τῆς σου είμεθα δώδεκα αδελφοί, υιοί ενός ανθρώπου εν τῇ Αιγύπτου· και εναπέθεσε τας τροφάς εν ταῖς πόλεσι· τας γη Χαναάν· και ιδού, ο νεώτερος ευρίσκεται σήμερον τροφάς των αγρών των πέριξ εκάστης πόλεως ἔθεσεν μετά του πατρός ημών, ο δε ἄλλος δεν υπάρχει. **14** Και εν αυτῇ. **49** Και συνήγαγεν ο Ιωσήφ στὸν ως τὴν ἄμμον εἴπε πρὸς αυτούς ο Ιωσήφ, τούτο είναι το οποίον σας της θαλάσσης πολύν σφόδρα, ὡστε ἐπάνυσε να μετρή είπα λέγων, Κατάσκοποι είσθε. **15** Με τούτο θέλετε αυτόν· διότι ἵτο αμέτρητος. **50** Εγεννήθησαν δε δύο δοκιμασθή· Μα την ζωήν του Φαραώ δεν θέλετε εξέλθει υιοί εις τὸν Ιωσήφ, πρὶν ἐλθωσα τα ἑταῖς της πείνης τους εντεύθεν, εάν δεν ἐλθή εδώ ο αδελφός σας ο νεώτερος οποίουν εγένησεν εἰς αυτόν Ασενέθ, η θυγάτηρ του **16** αποστέλλετε ἔνα από σας καὶ αἱ φέρη τὸν αδελφόν Ποτιφερά ιερέως τῆς Ων. **51** Και εκάλεσεν ο Ιωσήφ σας σεις δε θέλετε μένει δέσμοι, εωσούν αποδειχθώσιν τὸ ονόμα του πρωτότοκου Μανασσή· διότι εἴπεν, Ο οι λόγοι σας, αν λέγητε τὴν ἀλήθειαν· ει δε μη, μα την Θεός με ἔκαμε να λησμονήσω πάντας τους πόνους μου **17** Και και πάντα τον οίκον του πατρός μου. **52** Το δε δόνομα θέσεν αυτούς υπὸ φύλαξιν τρεις ημέρας. **18** Και την του δευτέρου εκάλεσεν Εφραΐμ· διότι εἴπεν, Θεός με τρίτην ημέραν εἴπε πρὸς αυτούς ο Ιωσήφ, τούτο κάμετε ηγένησεν εν τῇ γῃ τῆς θλίψεως μου. **53** Και παρήλθον και θέλετε ζήσει διότι εγώ φοβούμαι τὸν Θεόν· **19** Εάν τα επτά ἑταῖς της αφθονίας, της γενομένης εν τῇ γῃ τῆς ήσθε καλοί, εἰς εκ των αδελφῶν σας ας μείνῃ δέσμιος Αιγύπτου. **54** Και ἤρχισαν να ἔρχωνται τα επτά ἑταῖς της πείνης, καθὼς εἴπεν ο Ιωσήφ καὶ ἔγεινεν η πείνη εἰς πάντας τοὺς τόπους καθ' ὅλην ὁμῶς την γην τῆς Αιγύπτου ἵτο ἄρτος. **55** Και ὅτε πείνασε πάσας η γη της Αιγύπτου, εβρόησεν ο λαός πρὸς τὸν Φαραὼ διά έρχομεν οι λαός πρὸς τὸν Φαραὼ διά, ἄρτον. Και είπεν ο Φαραώ πρὸς πάντας τους Αιγυπτίους, Αληθώς ἔνοχοι είμεθα διά τον αδελφόν ημών, καθότι Υπάγετε πρὸς τὸν Ιωσήφ· ο, τι σας εἴπη, κάμετε. **56** εἶδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτού, ὅτε παρεκάλει Και ἥτο η πείνα επὶ παν τὸ πρόσωπον τῆς γης. Ἕνοιξε ημάς καὶ δεν εισηκούσαμεν αὐτούς διά τούτο επήλθεν δε ο Ιωσήφ πάσας τας αποθήκας καὶ επώλει σίτον εἰς εφ' ημάς η θλίψις αὐτῆς. **22** Απεκρίθη δε ο Ρουβήν πρὸς αυτούς λέγων, Δεν είπον πρὸς εασά λέγων, Μη αμαρτήσητε κατά του παιδίου, καὶ δεν εισηκούσατε; διά τούτο, ιδού, καὶ το αἷμα αυτού εκζητείται. **23** Και αυτοῖς δεν ἤξευρον ὅτι ενόει ο Ιωσήφ διότι συνωμίλουν δι' ερμηνέως. **24** Και συρθείς από πλησίον αυτῶν ἐκλαυσε· καὶ πάλιν επέστρεψε πρὸς αυτούς καὶ ελάλει εἰς αυτούς καὶ ἐλαβεν εξ αυτῶν τὸν Συμεὼν καὶ ἔδεσεν αυτὸν ενώπιον αυτῶν. **25** Τότε προσέταξεν ο Ιωσήφ να γεμίσωσι τα ἀγγεία αυτῶν σίτον καὶ να δώσωσιν εἰς αυτοὺς ζωτροφίαν διά την οδόν· καὶ ἔγεινεν εἰς αυτούς ούτω. **26** Και φορτώσαντες τὸν σίτον αυτῶν επὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ανεχώρησαν εκείθεν. **27** Ότε δε εἰς εξ αυτῶν ἐλύσε τὸ σακκίον αυτού, διά να δώσῃ εἰς τὸν ὄνον αὐτοῦ τροφήν εν τῷ καταλύματι, εἶδε τὸ αργύριον αὐτού, καὶ ιδού, ἥτο εν τῷ στόματι τοῦ σακκίου αὐτού. **28** Και εἴπε πρὸς τους αδελφούς αὐτού, τὸ αργύριον μου μοι εδόθη οπίσια καὶ μάλιστα ιδού, είναι εν τῷ σακκίῳ μου· καὶ εξεπλάγη η καρδία αυτῶν καὶ συνεταράχθησαν, λέγοντες πρὸς αλλήλους, Τι είναι τούτο, το οποίον μας ἔκαμεν ο Θεός; **29** Ἦλθον δε πρὸς Ιακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς τὴν γην Χαναάν καὶ απίγγειλαν πρὸς αυτόν πάντα τὰ συμβάντα εἰς αυτούς,

42 Και είδεν ο Ιακώβ ὅτι ευρίσκετο σίτος εν Αιγύπτῳ καὶ είπεν ο Ιακώβ πρὸς τους νιούς αὐτού, Τι βλέπετε ο εἰς τὸν ἄλλον; **2** Και είπεν, Ιδού, ἡκουσα ὅτι ευρίσκεται σίτος εν Αιγύπτῳ· κατάβητε εκεῖ καὶ αγοράσατε δι' ημάς εκείθεν, διά να ζήσωμεν καὶ να μη αποθάνωμεν. **3** Και κατέβησαν οι δέκα αδελφοί του Ιωσήφ διά να αγοράσωσι σίτον εξ Αιγύπτου. **4** τον Βενιαμίν ὁμῶς, τὸν αδελφὸν του Ιωσήφ, δεν απέστειλεν ο Ιακώβ μετά των αδελφῶν αὐτού· διότι εἴπε, Μήπως συμβῇ εἰς αὐτὸν συμφορά. **5** Και ἥλθον οι νιοί του Ισραήλ διά να αγοράσωσι σίτον μεταξύ των εκεί ερχομένων· διότι η πείνα ἥτο εν τῇ γῃ Χαναάν. **6** Ο Ιωσήφ δε ἥτο ο διοικητής του τόπου αὐτῶν επώλει εἰς πάντα τὸν λαόν του τόπου· ἥλθον λοιπόν οι αδελφοί του Ιωσήφ καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν επὶ πρόσωπον ἔως εδάφους. **7** Ιδών δε ο Ιωσήφ τους αδελφούς αὐτού, εγνώρισεν αὐτούς προσεποιήθη ὁμῶς τὸν ζένον πρὸς αὐτούς καὶ ελάλει πρὸς αὐτούς σκληρά· καὶ εἴπε πρὸς

λέγοντες, **30** Ο ἀνθρωπος, ο κύριος του τόπου, ελάλησε αυτών, Εάν ούτω πρέπη να γείνη, κάμετε λοιπόν τούτο- προς ημάς σκληρά και εξέλαβεν ημάς ως κατασκόπους λάβετε εις τα αγγεία σας εκ των καλητέρων καρπών του τόπου. **31** Και είπομεν εις αυτόν, Είμεθα καλοί της γης και φέρετε δώρα προς τον ἀνθρωπον, ολίγον ἀνθρωποι δεν είμεθα κατάσκοποι: **32** δώδεκα αδελφοί βάλσαμον και ολίγον μέλι, αρώματα και μύρον, πιστάκια είμεθα, υιοί του πατρός ημών: ο εις δεν υπάρχει ο δε και αμύγδαλα: **12** και λάβετε διπλάσιον αργύριον εις εις τας χείρας σας: και το αργύριον το επιστραφέν εν τω τη γη Χαναάν. **33** Είπε δε προς ημάς ο ἀνθρωπος, ο στόματι των σακκίων σας φέρετε πάλιν εις τας χείρας κύριος του τόπου, Με τούτο θέλω γνωρίσει ότι είσθε σας ίσως ἔγεινε κατά λάθος: **13** και τον αδελφόν καλοί ἀνθρωποι: ένα εκ των αδελφών σας αφίσατε μετ' σας λάβετε και σηκωθέντες επιστρέψατε προς τον εμού, και λαβόντες σίτον διά την πείναν των οικιών ἀνθρωπον: **14** και ο Θεός ο Παντοδύναμος να σας δώσῃ σας απέλθετε: **34** και φέρετε προς εμέ τον αδελφόν χάριν ἐμπροσθεν του ἀνθρωπου, διά να αποστείλη με σας τον νεώτερον· τότε θέλω γνωρίσει ότι δεν είσθε σας τον ἀλλον σας αδελφόν και τον Βενιαμίν και εγώ, κατάσκοποι, ἄλλ' είσθε καλοί: και θέλω σας αποδώσει αν ἴναι να ατεκνωθώ, ας ατεκνωθώ. **15** Λαβόντες τον αδελφόν σας και θέλετε εμπορεύεσθαι εν τω τόπω. Δε οι ἀνθρωποι τα δώρα ταύτα, ἐλαβον και αργύριον **35** Και ότε εκένουν τα σακκία αυτῶν, ίδού, εκάστου το διπλάσιον εις τας χείρας αυτών και τον Βενιαμίν και κομβόδεμα του αργυρίου ήτο εν τω σακκίῳ αυτού· και σηκωθέντες κατέβησαν εις Αἴγυπτον και παρεστάθησαν ιδόντες αυτοί και ο πατήρ αυτών τα κομβοδέματα του ἐμπροσθεν του Ιωσήφ. **16** Και ότε είδεν ο Ιωσήφ τον αργυρίουν αυτών, εφοβήθησαν. **36** Και είπε προς αυτούς Βενιαμίν μετ' αυτών, είπε προς τον επιστάτην της Ιακώβον πατήρ αυτών, Σεις μη θηκώσατε ο Ιωσήφ δεν οικίας αυτού, Φέρε τους ανθρώπους εις την οικίαν και υπάρχει και ο Συμεών δεν υπάρχει, και τον Βενιαμίν σφάξονταν και ετοίμασον, διότι μετ' εμού θέλουσι θέλετε λάβει επ' εμέ ήλθον πάντα ταύτα. **37** Είπε δε ο φάγει ο ἀνθρωποι το μεσημέριον. **17** Και ἐπράξεν ο Ρουβήν προς τον πατέρα αυτού λέγων, Εντόνως διεμαρτυρήθη προς ημάς ο ἀνθρωπος λέγων, τους δύο υιούς μου θανάτωσον, εάν δεν φέρω αυτόν προς σέ παράδος ιακώβον πατήρ αυτών, Σεις μη θηκώσατε ο Ιωσήφ δεν οικίας αυτού, Φέρε τους ανθρώπους εις την οικίαν του Ιωσήφ. **18** Και εφοβήθησαν οι ἀνθρωποι, διότι εισήχθησαν εις την οικίαν του Ιωσήφ και είπον, διά το αργύριον το επιστραφέν εις τα σακκία ημών την πρώτην φοράν ημεῖς εισαγόμεθα, διά να εύρη αφορμήν εναντίον ημών και να επιπέδη εφ' ημάς και να λάβῃ ημάς δούλους και τους όνους ημών. **19** Και προσελθόντες προς τον ἀνθρωπον τον επιστάτην της οικίας του Ιωσήφ, ελάλησαν προς αυτόν εν τη πύλῃ της οικίας **20** και είπον, Δεόμεθα, κύριε κατέβημεν την πρώτην φοράν διά να αγοράσωμεν τροφάς: **21** και ότε ήλθομεν εις το κατάλυμα, ηνοίζαμεν τα σακκία ημών και ίδού, εκάστου το αργύριον ήτο εν τω στόματι του σακκίου αυτού, το αργυρίον ημών σωτόν: όθεν εφέραμεν αυτό οπίσω εις τας χείρας ημών: **22** εφέραμεν και άλλο αργύριον εις τας χείρας ημών, διά να αγοράσωμεν τροφάς: δεν εξέυρομεν τις ἔβαλε το αργύριον ημών εις τα σακκία ημών. **23** Ο δε είπεν, Ειρήνη εις εσάς μη φοβείσθε ο Θεός σας και ο Θεός του πατρός σας, ἐδωκεν εις εσάς θησαυρόν εις τα σακκία σας το αργύριον σας ἥλθεν εις εμέ. Και εξήγαγε προς αυτούς τον Συμεών. **24** Και ο ἀνθρωπος εισήγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν του Ιωσήφ και ἐδωκεν ίδωρ και ἐνιψαν τους πόδας αυτών και ἐδώκε τροφήν εις τους όνους αυτών. **25** Οι δε ητοίμασαν τα δώρα, εωσούν ἐλθη ο Ιωσήφ το μεσημέριον διότι ήκουσαν ότι εκεί μέλλουσι να φάγωσιν ἄρτον. **26** Και ότε ἥλθεν ο Ιωσήφ εις την οικίαν, προσέφεραν εις αυτόν τα δώρα τα εις τας χείρας αυτών εν τη οικία και προσεκύνησαν αυτόν ἑως εδάφους. **27** Και ηρώησεν αυτούς περί της υγιείας αυτών και είπεν, Υγιαίνει ο πατήρ σας, ο γέρων περί του οποίου μοι είπετε; ἔτι ζη; **28** Οι δε είπον, Υγιαίνει ο δούλος σου ο πατήρ ημών ἔτι ζη. Και κύψαντες προσεκύνησαν. **29** Υψώσας δε τους οφθαλμούς αυτού είδε τον Βενιαμίν τον αδελφόν αυτού τον ομομήτριον και είπεν, Ούτος είναι ο αδελφός σας ο νεώτερος, περί του οποίου μοι είπετε; Και είπεν, Ο Θεός να σε ελεήση, τέκνον μου. **30** Και

έσπευσε να αποσυρθή ο Ιωσήφ διότι συνεταράττοντο τα σπλάγχνα αυτού διά τον αδελφόν αυτού· και εξήτει το κυρίου μου και εμείς και εκείνος εις τον οποίον ευρέθη τόπον να κλαύσῃ· εισελθών δε εις το ταμείον, ἔκλαυσεν το ποτήριον. **17** Ο δε είπε, Μη γένοιτο εις εμέ να πράξω τούτο· ο ἀνθρωπός εις τον οποίον ευρέθη το ποτήριον, εκεί. **31** Ἐπειτα νίψας το πρόσωπον αυτού εξήλθε, και ούτος θέλει είσθαι εις εμέ δούλος σεις δε ανάβητε εν συγκρατών εαυτόν είπε, Βάλετε ἄρτον. **32** Καὶ ἐβαλον ειρήνη προς τον πατέρα σας. **18** Τότε επλησίασεν εις χωριστά δι' αυτόν και χωριστά δι' εκείνους και διά τους αυτὸν ο Ιούδας και είπε, Δέομαι, κύριε μου· ας λαλήσῃ, Αιγυπτίους, τους συντρώγοντας μετ' αυτού, χωριστά· παρακαλώ, ο δούλος σου λόγον εις τα ὡτα του κυρίου διότι οι Αιγύπτιοι δεν ηδύναντο να συμφάγωσιν ἄρτον μου και ας μη εξαφθή ο θυμός σου κατά του δούλου μετά των Εβραίων, επειδή τούτο είναι βδέλυγμα εις σου διότι σου είσαι ως Φαραώ. **19** Ο κύριός μου ηρώτησε τους δούλους αυτού δέλγων, Έχετε πατέρα, ή αδελφόν; **20** Και είπομεν προς τον κύριόν μου, Ἐχομεν πατέρα γέροντα και παιδίον του γέρατος αυτού μικρόν, ο δε ἀνθρωποι προς αλλήλους. **34** Λαβών δε απ' ἐμπροσθεν αυτού μεριδία ἔστειλε προς αυτούς· το μεριδίον ὅμως της μητρός αυτού και ο πατήρ αυτού αγαπά αυτόν. **21** Και είπας προς τους δούλους σου, Φέρετε αυτόν προς εμέ διά να ίδω αυτόν ιδίοις οφθαλμοίς. **22** Και είπομεν προς τον κύριόν μου, το παιδίον δεν δύναται να αφήσῃ τον πατέρα αυτού διότι εάν αφήσῃ τον πατέρα αυτού, ούτος θέλει αποθάνει. **23** Συ δε είπας προς τους δούλους σου, Εάν δεν καταβήι ο αδελφός υμών ο νεώτερος μεθ' υμών, δεν θέλετε ιδεί πλέον το πρόσωπόν μου. **24** Και ότε ανέβημεν προς τον δούλον σου τον πατέρα μου, απηγγείλαμεν προς αυτόν τους λόγους του κυρίου μου. **25** Ο δε πατήρ ημών είπεν, Υπάγετε πάλιν, αγοράσατε εις ημάς ολίγας τροφάς. **26** Και είπομεν, Δεν δυνάμεθα να καταβώμεν εάν ο αδελφός ημών ο νεώτερος ήναι μεθ' ημών, δεν θέλομεν καταβήι διότι δεν δυνάμεθα να ίδωμεν το πρόσωπον του ανθρώπου, εάν ο αδελφός ημών ο νεώτερος δέν ήναι μεθ' ημών. **27** Και ο δούλος σου τον πατήρ μου είπε προς ημάς, Σεις εξέύρετε ότι δύο νιούς εγέννησεν εις εμέ τη γυνή μου· **28** και ο εις εξήλθεν από πλησίον μου και είπα, Βέβαιος κατεσπαράχθη υπό θηρίου· και δεν είδον αυτόν έως του νύν· **29** εάν δε λάβητε και τούτον απ' ἐμπροσθέν μου και συμβήι εις αυτόν συμφορά, θέλετε καταβιβάσει την πολιάν μου μετά λύπης εις τον τάφον. (**Sheol h7585**) **30** Τώρα λοιπόν οταν υπάγω προς τον δούλον σου τον πατέρα μου, και το παιδίον δεν ήναι μεθ' ημών επειδή η ψυχή αυτού κρέμαται εκ της ψυχής εκείνου, **31** καθώς ίδη ότι το παιδίον δεν είναι, θέλει αποθάνει και οι δούλοι σου θέλουσι καταβιβάσει την πολιάν του δούλου σου τον πατρός ημών μετά λύπης εις τον τάφον. (**Sheol h7585**) **32** Διότι ο δούλος σου εγγυήθη περί του παιδίου προς τον πατέρα μου λέγων, Εάν δεν φέρω αυτόν προς σε, τότε θέλω είσθαι υπεύθυνος προς τον πατέρα μου διαπαντός. **33** Τώρα λοιπόν, δέομαί σου, ας μείνη ο δούλος σου αντί του παιδίου δούλος εις τον κύριόν μου, το δε παιδίον ας αναβῇ μετά των αδελφών αυτού· **34** διότι πως να αναβῇ προς τον πατέρα μου, εάν το παιδίον δεν ήναι μετ' εμού· ουχί, διά να μη ίδω το κακόν, το οποίον θέλει ευρεῖ τον πατέρα μου.

44 Προσέταξε δε τον επιστάτην της οικίας αυτού λέγων, Γέμισον τα σακκία των ανθρώπων τροφάς, όσας δύνανται να φέρωσι, και βάλε το αργύριον εκάστου εν τω στόματι του σακκίου αυτού· **2** και βάλε το ποτήριόν μου, το ποτήριον το αργυρούν, εν τω στόματι του σακκίου του νεωτέρου και το αργύριον του σίτου αυτού. Και έκαμε κατά τον λόγον τον οποίον είπεν ο Ιωσήφ. **3** Το πρώτη καθώς ἔφεγξεν, απεστάλησαν οι ανθρωποί, αυτοί και οι όνοι αυτών. **4** Αφού δε εξήλθον εκ της πόλεως, πριν απομακρυνθώσι πολύ, είπεν ο Ιωσήφ προς τον επιστάτην της οικίας αυτού, Σηκωθείς, δράμε κατόπιν των ανθρώπων· και προφθάσατε ειπέ προς αυτούς, διά τι ανταπεδώκατε κακόν αντί καλούν; **5** δεν είναι τούτο το ποτήριον, εις το οποίον πίνει ο κύριός μου, και διά του οποίον αληθώς μαντεύει· κακώς εκάμετε πράξαντες τούτο. **6** Και καθώς επρόφθασεν αυτούς, είπε προς αυτούς τους λόγους τούτους. **7** Οι δε είπον προς αυτόν, Διά τι ο κύριος ημών λαλεί κατά τους λόγους τούτους; μη γένοιτο οι δούλοι σου να πράξωσι τοιούτον πράγμα· **8** ιδού, το αργύριον, το οποίον ευρήκαμεν εν τω στόματι των σακκίων ημών, επεστρέψαμεν προς σε εκ της γης Χαναάν, και πως ηθέλομεν κλέψει εκ της οικίας του κυρίου σου αργύριον ή χρυσίον; **9** εις ὄντινα εκ των δούλων σου ευρεθή, ας αποθάνη, και ημείς έτι θέλομεν γείνει δούλοι του κυρίου ημών. **10** Ο δε είπε, Και τώρα ας γείνη καθώς λέγετε· εις ὄντινα ευρεθή, θέλει γείνει δούλος μου, σεις δε θέλετε είσθαι αθώοι. **11** Και σπεύσαντες, κατέβιβασαν έκαστος το σακκίον αυτού εις την γην και ἤνοιξεν έκαστος το σακκίον αυτού. **12** Και πρεύνησεν, αρχίσας από τον πρεσβυτέρουν και τελειώσας εις τον νεωτερον και ευρέθη το ποτήριον εν τω σακκίῳ του Βενιαμίν. **13** Τότε ἔσχισαν τα ιμάτια αυτών και φορτώσαντες έκαστος τον όνον αυτού, επέστρεψαν εις την πόλιν. **14** Εισήλθε δε ο Ιούδας και οι αδελφοί αυτού εις την οικίαν του Ιωσήφ, ἔτι αυτού ὄντος εκεί· και ἔπεσαν ἐμπροσθεν αυτού επί την γην. **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Τι είναι το πράγμα τούτο, το οποίον επράξατε; δεν εξέύρετε ότι ἀνθρωπός οποίος εγώ αληθώς μαντεύει; **16** Και είπεν ο Ιούδας, Τι να είπωμεν προς τον κύριόν μου; τι να λαλήσωμεν; ή πως να δικαιωθώμεν; ο Θεός εύρηκε κλαυθμού· και ήκουσαν οι Αιγύπτιοι· ήκουσε δε και την αδικίαν των δούλων σου· ιδού, είμεθα δούλοι του ο οίκος του Φαραώ. **3** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους

αδελφούς αυτού, Εγώ είμαι ο Ιωσήφ ο πατέρη μου έτι ζη; Και δεν ηδύναντο οι αδελφοί αυτού να αποκριθώσι προς αδελφούς αυτού και ανεχώρησαν· και είπε προς αυτούς, αυτόν· διότι εταράχθησαν εκ της παρουσίας αυτού. **4** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, Πλησιάσατε προς εμέ, παρακαλώ. Και επλησιάσαν. Και είπεν, Εγώ αυτών. **5** Και απίγγειλαν προς αυτόν λέγοντες, Έτι ζη είμαι Ιωσήφ ο αδελφός σας, τον οποίον επωλήσατε ο Ιωσήφ και είναι άρχων εφ' διλης της γης Αιγύπτου· εις την Αίγυπτον. **6** Τώρα λοιπόν μη λυπείσθε μηδ' ας και ελειποθύμησεν η καρδιά αυτού· διότι δεν επίστενεν φανή εις εσάς στηλρόν διότι μη επωλήσατε εδώ επειδή αυτούς. **7** Είπον δε προς αυτόν πάντας τους λόγους του εις διατήρησην ζωῆς με απέστειλεν ο Θεός ἐμπροσθέν Ιωσήφ, τους οποίους είχεν ειπεῖ προς αυτούς και αφού σας. **8** Διότι τούτο είναι το δεύτερον ἐτος της πείνης επι είδε τας αμάξας τας οποίας ἐστειλεν ο Ιωσήφ διά να της γῆς και μένουσιν ακόμη πέντε ἔτη, εις τα οποία δένθησεν ούτε αροτρίασις ούτε θερισμός. **9** Και ο Θεός με απέστειλεν ἐμπροσθέν σας διά να διατηρήσω την πείνην εις εσάς διαδοχήν επι της γης και να διαφυλάξω την ζωήν σας μετά μεγάλης λυτρώσεως. **10** Τώρα λοιπόν δεν μη απεοτείλατε εδώ σεις, αλλ' ο Θεός και μη ἔκαμε πατέρα εις τον Φαραώ και κύριον παντός του οίκου αυτού και ἀρχοντα πάσης της γης Αιγύπτου. **11** Σπεύσαντες ανάβητε προς τον πατέρα μου και είπατε προς αυτόν, Ούτω λέγει ο νιός σου Ιωσήφ· Ο Θεός με ἔκαμε κύριον πάσης Αιγύπτου· κατάβηθι προς εμέ, μη σταθής· **12** Και θέλεις κατοικήσειν εν γῇ Γεσέν και θέλεις είσθαι πλησίον μου, συ και οι υιοί σου και οι υιοί των υιών σου και τα ποίμνια σου και αι αγέλαι σου, και πάντα δόσα ἔχεις· **13** Και θέλω σε εκτρέφει εικεί διότι μένουσιν ακόμη πέντε ἔτη πείνης, διά να μη ἐλθήσιεν στέρησιν, συ και ο οίκος σου και πάντα δόσα ἔχεις. **14** Και ίδοι, οι οφθαλμοί σας βλέπουσι και οι οφθαλμοί του αδελφού μου Βενιαμίν, ότι το στόμα μου λαλεί προς εσάς· **15** απαγγείλατε λοιπόν προς τον πατέρα μου πάσσαν την δόξαν μου εν Αιγύπτῳ και πάντα δόσα είδετε, και σπεύσαντες καταβιβάσατε τον πατέρα μου εδώ. **16** Και πεσών επί τον τράχηλον Βενιαμίν του αδελφού αυτού, ἔκλαυσε· και ο Βενιαμίν ἔκλαυσεν επί τον τράχηλον εκείνου. **17** Και καταφρίλησας πάντας τους αδελφούς αυτού, ἔκλαυσεν επ' αυτούς· και μετά ταῦτα ὡμίλησαν οι αδελφοί αυτού μετ' αυτού. **18** Και η φήμη ηκούσθη εις τον οίκον του Φαραώ λέγουσα, Οι αδελφοί του Ιωσήφ ήλθον· εχάρη δε ο Φαραώ και οι δούλοι αυτού. **19** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Εἰπε προς τους αδελφούς σου, τούτο κάμετε· φορτώσατε τα ζώα σας και υπάγετε, ανάβητε εις γην Χαναάν· **20** και παραλαβόντες τον πατέρα σας, και τας οικογενείας σας, ἔλθετε προς εμέ· και θέλω σας δώσει τα αγαθά της γης Αιγύπτου και θέλετε φάγει το πάχος της γης. **21** Και σι πρόσταξον· Τούτο κάμετε, λάβετε εις εαυτούς αμάξας εκ της γης Αιγύπτου, διά τα παιδία σας και διά τας γυναικάς σας· και σηκώσαντες τον πατέρα σας ἔλθετε· **22** και μη λυπηθήτε την αποσκευήν σας· διότι τα αγαθά πάσης της γης Αιγύπτου θέλουσιν είσθαι ιδικά σας. **23** Και ἔκαμον ούτως οι υιοί του Ισραήλ· και ο Ιωσήφ ἔδωκεν εις αυτούς αμάξας κατά την προσταγήν του Φαραώ ἔδωκεν εις αυτούς και ζωτροφίαν διά την οδόν. **24** Εις πάντας αυτούς ἔδωκεν εις ἔκαστον αλλαγάς ενδυμάτων· εἰς δε τον Βενιαμίν ἔδωκε τριακόσια αργύρια και πέντε αλλαγάς ενδυμάτων. **25** Προς δε τον πατέρα αυτού ἐστειλε ταῦτα δέκα όνους φορτωμένους εκ των αγαθών της Αιγύπτου και δέκα θηλυκάς όνους φορτωμένας σίτον και ἄρτους και ζωτροφίας εις τον πατέρα αυτού διά την οδόν. **26** Και εξαπέστειλε τους Μη συγχύζεσθε καθ' οδόν. **27** Και ανέβησαν εξ Αιγύπτου εις γην Χαναάν προς Ιακώβ τον πατέρα προς εμέ, παρακαλώ. Και είπεν, Εγώ αυτών. **28** Και απίγγειλαν προς αυτόν λέγοντες, Έτι ζη είμαι Ιωσήφ ο αδελφός σας, τον οποίον επωλήσατε ο Ιωσήφ και είναι άρχων εφ' διλης της γης Αιγύπτου· εις την Αίγυπτον. **29** Τώρα λοιπόν μη λυπείσθε μηδ' ας και ελειποθύμησεν η καρδιά αυτού· διότι δεν επίστενεν σηκώσωσιν αυτόν, ανεζωπυρίθη το πνεύμα του Ιακώβ του πατρός αυτών. **30** Και είπεν ο Ισραήλ, Αρκεί· Ιωσήφ ο νιός μου έτι ζή· θέλω υπάγει και θέλω ιδεί αυτόν, πριν αποθάνω.

40 Αναχωρήσας δε ο Ισραήλ μετά πάντων των υπαρχόντων αυτού, ήλθεν εις Βηρ-σαβεέ και προσφέρει θυσίας εις τον Θεόν του πατρός αυτού Ισαάκ. **2** Και είπεν ο Θεός προς τον Ισραήλ δι'**3** οράματος της νυκτός λέγων, Ιακώβ, Ιακώβ. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **4** Και είπεν, Εγώ είμαι ο Θεός, ο Θεός του πατρός σου· μη φοβηθής να καταβήσι εις Αίγυπτον· διότι ἐθνος μέγα θέλω σε καταστήσει εκεί· **5** εγώ θέλω καταβή μετά σου εις Αίγυπτον και εγώ βεβαίως θέλω σε αναβριθάσει πάλιν· και ο Ιωσήφ θέλει βάλει τας χειράς αυτού επί τους οφθαλμούς σου. **6** Και εσηκώθη ο Ιακώβ από Βηρ-σαβεέ και ἔβαλον οι υιοί του Ισραήλ Ιακώβ τον πατέρα αυτών και τα παιδία αυτών και τας γυναίκας αυτών επι τας αμάξας τας οποίας ἐστειλεν ο Φαραώ διά να σηκώσωσιν αυτόν. **7** Και λαβόντες τα κτήνη αυτών και τα υπάρχοντα αυτών, τα οποία απέκτησαν εν τη γῃ Χαναάν, ήλθον εις Αίγυπτον, ο Ιακώβ και παν το σπέρμα αυτού μετ' αυτού· **8** 7 τους νιούς αυτού και τους νιούς των νιών αυτού μεθ' εαυτού, τας θυγατέρας αυτού και τας θυγατέρας των νιών αυτού και παν το σπέρμα αυτού ἔφερε μεθ' εαυτού εις Αίγυπτον. **9** Ταύτα δε είναι τα ονόματα των νιών Ισραήλ, των εισελθόντων εις Αίγυπτον, Ιακώβ και οι υιοί αυτού· Ρουβήν ο πρωτότοκος του Ιακώβ· **10** και οι υιοί του Ρουβήν, Ανώχ και Φαλλού και Εσρών και Χαρμί. **11** Και οι υιοί του Συμεών, Ιεμονή και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σωάρ και Σαούλ, νιός Χανανίτιδος. **12** Και οι υιοί του Λευΐ, Γηρσόν, Καάθ και Μεραρί. **13** Και οι υιοί του Ισσάχαρ, Θωλά και Φουά και Ιώβ και Σιμφρών. **14** Και οι υιοί του Ζαβουλών, Σερέδ και Αιλών και Ιαλεήλ. **15** Ούτοι είναι οι υιοί της Λείας, τους οποίους εγέννησεν εις τον Ιακώβ εν Παδάν-αράμ, και Δείναν την θυγατέρα αυτού· πάσαι αι ψυχάι, οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού, ήσαν τριάκοντα τρεις. **16** Και οι υιοί του Γαδ, Σιφών και Αγγί, Σουνί και Εσβών, Ηρί και Αροδί και Αριηλί. **17** Και οι υιοί του Ασήρ, Ιεμνά και Ιεσσούνα και Ιεσουεί και Βεριά και Σερά η αδελφή αυτών. Και οι υιοί του Βεριά, Έβερ και Μαλχίηλ. **18** Ούτοι είναι οι υιοί της Ζελφάς, την οποίαν ἔδωκεν ο Λάβαν εις την Λείαν την θυγατέρα αυτού· και τούτους εγέννησεν εις τον Ιακώβ, δεκαέξι ψυχάς. **19** Οι δε υιοί της Ραχήλ γυναικός του

Ιακώβ, Ιωσήφ και Βενιαμίν. **20** Εγεννήθησαν δε εις τον Ιωσήφ εν τη γη της Αιγύπτου Μανασσίς και Εφραΐμ, αυτών ἀνδρες ἄξιοι, κατάστησον αυτούς επιστάτας επί τους οποίους εγέννησε εἰς αυτόν Ασενέθ, ἡ θυγάτηρ των ποιμνίων μου. **7** Εισήγαγε δε ο Ιωσήφ Ιακώβ του Ποτιφερά ιερέως της Ων. **21** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βενιαμίν τον πατέρα αυτού και παρέστησεν αυτόν ενώπιον του ήσαν Βελά και Βεχέρ και Ασβήλ, Γηρά και Νααμάν, Ἡχί Φαραώ και ευλόγησεν ο Ιακώβ τον Φαραώ. **8** Καὶ εἶπεν ο Φαραὼ πρὸς τὸν Ιακώβ, Ὡς πόσαι εἶναι αἱ ημέραι των υἱοῖ τῆς Ραχήλ, οι γεννηθέντες εἰς τὸν Ιακώβ πάσαι ετῶν τῆς ζωῆς σου; **9** Καὶ οἱ Ιακώβ εἶπε πρὸς τὸν Φαραὼ, αἱ ψυχαὶ δεκατέσσαρες. **23** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Δαν, Ουσίμ. Αἱ ημέραι των ετῶν τῆς παροικίας μου εἶναι εκατόν **24** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Νεφαθάλι, Ιασήλ και Γουνί και Ιεσέρ τριάκοντα ἔτη: ολίγαι και κακαὶ υπήρχαν αἱ ημέραι των και Σιλλήμ. **25** Οὕτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Βαλλάς, τῆς ετῶν τῆς ζωῆς μου και δεν ἐφθασαν εἰς τὰς ημέρας οποίαν ἀδωκεν ο Λάβαν εἰς Ραχήλ τὴν θυματέρα αυτού των ετῶν τῆς ζωῆς των πατέρων μου εν ταῖς ημέραις και τούτους εγέννησεν εἰς τὸν Ιακώβ πάσαι αἱ ψυχαὶ τῆς παροικίας αυτῶν. **10** Καὶ ευλόγησεν ο Ιακώβ τον επτά. **26** Πάσαι αἱ ψυχαὶ αἱ εισελθόνται μετά τοῦ Ιακώβ τη γη της Αιγύπτου, εἰς τὸν Φαραὼ και εξήλθεν αἱ ημέραι της Αιγύπτου, οι εισελθόνται αἱ ψυχαὶ δύο Ραμεσσή, καθώς προσέταξεν ο Φαραὼ. **11** εις Αιγύπτον, αἵτινες εξήλθον εκ των μηρών αυτού, Και κατώκισεν ο Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους χωρίς των γυναικών των υιών τοῦ Ιακώβ, πάσαι αἱ ψυχαὶ ήσαν εξήκοντα εξ. **27** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ιωσήφ, οι τη γη της Αιγύπτου, ηγάπεται την ηγάπεται την ηγήν διότι η πείνα ήτο βαρεία σφόδρα, ώστε η γη γηνη Γεσέν. **29** Ζεύξας δε ο Ιωσήφ την ἀμαζαν αυτού, της Αιγύπτου και η γη της Χαναάν απέκαμον υπό της ανέβη εἰς συνάντησιν Ισραήλ τον πατέρα αυτού εἰς πείνης. **14** Καὶ συνήγαγεν ο Ιωσήφ ἀπαν το αργύριον, Γεσέν και ίδων αυτόν, ἐπεσεν επί τον τράχηλον αυτού το ευρισκόμενον εν τη γη της Αιγύπτου και εν τη γη και ἐκλαυσε πολλήν ώραν επί τον τράχηλον αυτού. **30** Χαναάν, διά τον σίτον τον οποίον ηγόραζον· και ἐφερεν Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Ας αποθάνων τώρα, ο Ιωσήφ το αργύριον εἰς τον οίκον του Φαραώ. **15** Καὶ αφού είδον το πρόσωπόν σου, διότι συ ἔτι ζης. **31** Εἶπε αφού εξέλιπε το αργύριον εκ της γης Αιγύπτου και εκ δε ο Ιωσήφ προς τους ἀδελφούς αυτού και προς τον οίκον του πατέρος αυτού, Ἐγώ θέλω αναβή και θέλω της γης Χαναάν, ἥλθον πάντες οι Αιγύπτιοι προς τον Ιωσήφ, λέγοντες, Δος ἄρτον εις ημάς επειδή διά τι να απαγγείλει προς τον Φαραὼ και ειπεί προς αυτού, Οι αποθάνωμεν εμπροσθέν σου; διότι εξέλιπε το αργύριον. **16** Εἶπε δε ο Ιωσήφ, Φέρετε τα κτήνη σας και θέλω σας δύσει ἄρτον αντί των κτηνῶν σας, εάν εξέλιπε το αργύριον. **17** Καὶ ἐφεραν τα κτήνη αυτών προς τον Ιωσήφ και ἐδώκεν εἰς αυτούς ο Ιωσήφ ἄρτον αντί των πάπων και αντί των προβάτων και αντί των βοών και και είπη, Ποίον το επιτήδευμά σας; **34** Θέλετε ειπει, αντί των ὄνων· και ἐθρεψεν αυτούς με ἄρτον εν τω Άνδρες κτηνοτρόφοι είμεθοι οι δούλοι σου εκ νεότητος ημών ἔως του νυν και ημείς και οι πατέρες ημών διά να κατοικήσητε εν τη γη Γεσέν· διότι εἶναι βδέλυγμα εἰς πάντα ὄσα ἔχουσιν, ἥλθον εκ της γης Χαναάν και ίδού, είναι εν τη γη Γεσέν. **2** Καὶ παραλαβών εκ των ἀδελφῶν αυτού πέντε ἀνδρας, παρέστησεν αυτούς ενώπιον του Φαραώ. **3** Καὶ είπεν ο Φαραὼ προς τους ἀδελφούς αυτού, Τι είναι το επιτήδευμά σας; οι δε είπον προς τον Φαραώ, Ποιμένες προβάτων είναι οι δούλοι σου και ημείς και οι πατέρες ημών. **4** Είπον ἔτι προς τον Φαραώ, Ἡλθομεν διά να παροικήσωμεν εν τη γῇ διότι δεν υπάρχει βοσκή διά τα ποίμνια των δούλων σου, επειδή επεβάρυνεν η πείνα εν τη γη Χαναάν τώρα λοιπόν ας κατοικήσωσι, παρακαλούμεν, οι δούλοι σου εν τη γη Γεσέν. **5** Καὶ είπεν ο Φαραὼ προς τον Ιωσήφ λέγων, Ο πατήρ σου και οι ἀδελφοί σου ἥλθον προς σέ· **6** Η γη της Αιγύπτου εἶναι ἐμπροσθέν σου· εἰς το καλίτερον της γης κατοίκουσιν τον πατέρα σου και τους ἀδελφούς σου· ας κατοικήσωσιν εν τη γη Γεσέν· και εάν γνωρίζης ὅτι ευρίσκονται μεταξύ των ποιμνίων μου. **7** Εισήγαγε δε ο Ιωσήφ Ιακώβ τον πατέρα αυτού και παρέστησεν αυτόν ενώπιον του ήσαν Βελά και Βεχέρ και Ασβήλ, Γηρά και Νααμάν, Ἡχί Φαραώ και ευλόγησεν ο Ιακώβ τον Φαραώ. **8** Καὶ εἶπεν ο Φαραὼ πρὸς τὸν Ιακώβ, Ὡς πόσαι εἶναι αἱ ημέραι των ετῶν τῆς ζωῆς σου; **9** Καὶ οἱ Ιακώβ εἶπε πρὸς τὸν Φαραὼ, αἱ ψυχαὶ δεκατέσσαρες. **23** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Δαν, Ουσίμ. Αἱ ημέραι των ετῶν τῆς παροικίας μου εἶναι εκατόν **24** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Νεφαθάλι, Ιασήλ και Γουνί και Ιεσέρ τριάκοντα ἔτη: ολίγαι και κακαὶ υπήρχαν αἱ ημέραι των και Σιλλήμ. **25** Οὕτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Βαλλάς, τῆς ετῶν τῆς ζωῆς μου και δεν ἐφθασαν εἰς τὰς ημέρας οποίαν ἀδωκεν ο Λάβαν εἰς Ραχήλ τὴν θυματέρα αυτού των ετῶν τῆς ζωῆς των πατέρων μου εν ταῖς ημέραις και τούτους εγέννησεν εἰς τὸν Ιακώβ πάσαι αἱ ψυχαὶ τῆς παροικίας αυτῶν. **10** Καὶ ευλόγησεν ο Ιακώβ τον Φαραὼ και εξήλθεν αἱ ημέραι της Αιγύπτου, εἰς τὸν Φαραὼ. **11** Και κατώκισεν ο Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού, και ἐδώκεν εἰς αυτούς ιδιοκτήσιαν εν τη γη της Αιγύπτου, εἰς τὸν Φαραὼ. **12** Καὶ ἐτρέφεν ο πάντα τον οίκον του πατέρος αυτού με ἄρτον, κατά τας Ιακώβ τον Ιούδαν ἐμπροσθεν αυτού προς τον Ιωσήφ, οικογενείας αυτών. **13** Καὶ ἄρτος δεν ἦτο καθ' όλην διά να καταβή προ αυτού εις Γεσέν· και ἥλθον εἰς την τη γη της Αιγύπτου, εἰς το καλίτερον της γης, εν τη γη γηνη Γεσέν. **29** Ζεύξας δε ο Ιωσήφ την ἀμαζαν αυτού, της Αιγύπτου και η γη της Χαναάν απέκαμον υπό της ανέβη εἰς συνάντησιν Ισραήλ τον πατέρα αυτού εἰς πείνης. **14** Καὶ συνήγαγεν ο Ιωσήφ ἀπαν το αργύριον, Γεσέν και ίδων αυτόν, ἐπεσεν επί τον τράχηλον αυτού το ευρισκόμενον εν τη γη της Αιγύπτου και εν τη γη και ἐκλαυσε πολλήν ώραν επί τον τράχηλον αυτού. **30** Χαναάν, διά τον σίτον τον οποίον ηγόραζον· και ἐφερεν Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Ας αποθάνων τώρα, ο Ιωσήφ το αργύριον εἰς τον οίκον του Φαραώ. **15** Καὶ αφού είδον το πρόσωπόν σου, διότι συ ἔτι ζης. **31** Εἶπε αφού εξέλιπε το αργύριον εκ της γης Αιγύπτου και εκ δε ο Ιωσήφ προς τον Ιωσήφ, Φέρετε τα κτήνη σας και θέλω σας δύσει ἄρτον αντί των κτηνῶν σας, εάν εξέλιπε το αργύριον. **16** Εἶπε δε ο Ιωσήφ, Φέρετε τα κτήνη σας και θέλω σας δύσει ἄρτον αντί των κτηνῶν σας, εάν εξέλιπε το αργύριον. **17** Καὶ ἐφεραν τα κτήνη αυτών προς τον Ιωσήφ και ἐδώκεν εἰς αυτούς ο Ιωσήφ ἄρτον αντί των πάπων και αντί των προβάτων και αντί των βοών και και είπη, Ποίον το επιτήδευμά σας; **34** Θέλετε ειπει, αντί των ὄνων· και ἐθρεψεν αυτούς με ἄρτον εν τω Άνδρες κτηνοτρόφοι είμεθοι οι δούλοι σου εκ νεότητος ημών ἔως του νυν και ημείς και οι πατέρες ημών διά να κατοικήσητε εν τη γη Γεσέν· διότι εἶναι βδέλυγμα εἰς πάντα ὄσα ἔχουσιν, ἥλθον εκ της γης Χαναάν τώρα λοιπόν ας κατοικήσωσι, παρακαλούμεν, οι δούλοι σου εν τη γη Γεσέν. **2** Καὶ παραλαβών εκ των ἀδελφῶν αυτού πέντε ἀνδρας, παρέστησεν αυτούς ενώπιον του Φαραώ. **3** Καὶ είπεν ο Φαραὼ προς τους ἀδελφούς αυτού, Τι είναι το επιτήδευμά σας; οι δε είπον προς τον Φαραώ, Ποιμένες προβάτων είναι οι δούλοι σου και ημείς και οι πατέρες ημών. **4** Είπον ἔτι προς τον Φαραώ, Ἡλθομεν διά να παροικήσωμεν εν τη γῇ διότι δεν υπάρχει βοσκή διά τα ποίμνια των δούλων σου, επειδή επεβάρυνεν η πείνα εν τη γη Χαναάν τώρα λοιπόν ας κατοικήσωσι, παρακαλούμεν, οι δούλοι σου εν τη γη Γεσέν. **5** Καὶ είπεν ο Φαραὼ προς τον Ιωσήφ λέγων, Ο πατήρ σου και οι ἀδελφοί σου ἥλθον προς σέ· **6** Η γη της Αιγύπτου εἶναι ἐμπροσθέν σου· εἰς το καλίτερον της γης κατοίκουσιν τον πατέρα σου και τους ἀδελφούς σου· ας κατοικήσωσιν εν τη γη Γεσέν· και εάν γνωρίζης ὅτι ευρίσκονται μεταξύ των ποιμνίων μου. **7** Εισήγαγε δε ο Ιωσήφ Ιακώβ τον πατέρα αυτού και παρέστησεν αυτόν ενώπιον του ήσαν Βελά και Βεχέρ και Ασβήλ, Γηρά και Νααμάν, Ἡχί Φαραώ και ευλόγησεν ο Ιακώβ τον Φαραώ. **8** Καὶ εἶπεν ο Φαραὼ πρὸς τὸν Ιακώβ, Ὡς πόσαι εἶναι αἱ ημέραι των ετῶν τῆς ζωῆς σου; **9** Καὶ οἱ Ιακώβ εἶπε πρὸς τὸν Φαραὼ, αἱ ψυχαὶ δεκατέσσαρες. **23** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Δαν, Ουσίμ. Αἱ ημέραι των ετῶν τῆς παροικίας μου εἶναι εκατόν **24** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Νεφαθάλι, Ιασήλ και Γουνί και Ιεσέρ τριάκοντα ἔτη: ολίγαι και κακαὶ υπήρχαν αἱ ημέραι των και Σιλλήμ. **25** Οὕτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Βαλλάς, τῆς ετῶν τῆς ζωῆς μου και δεν ἐφθασαν εἰς τὰς ημέρας οποίαν ἀδωκεν ο Λάβαν εἰς Ραχήλ τὴν θυματέρα αυτού των ετῶν τῆς ζωῆς των πατέρων μου εν ταῖς ημέραις και τούτους εγέννησεν εἰς τὸν Ιακώβ πάσαι αἱ ψυχαὶ τῆς παροικίας αυτῶν. **10** Καὶ ευλόγησεν ο Ιακώβ τον Φαραὼ και εξήλθεν αἱ ημέραι της Αιγύπτου, εἰς τὸν Φαραὼ. **11** Και κατώκισεν ο Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού, και ἐδώκεν εἰς αυτούς ιδιοκτήσιαν εν τη γη της Αιγύπτου, εἰς τὸν Φαραὼ. **12** Καὶ ἐτρέφεν ο πάντα τον οίκον του πατέρος αυτού με ἄρτον, κατά τας Ιακώβ τον Ιούδαν ἐμπροσθεν αυτού προς τον Ιωσήφ, οικογενείας αυτών. **13** Καὶ ἄρτος δεν ἦτο καθ' όλην διά να καταβή προ αυτού εις Γεσέν· και διότι η πείνα ήτο βαρεία σφόδρα, ώστε η γη γηνη Γεσέν. **29** Ζεύξας δε ο Ιωσήφ την ἀμαζαν αυτού, της Αιγύπτου και η γη της Χαναάν απέκαμον υπό της ανέβη εἰς συνάντησιν Ισραήλ τον πατέρα αυτού εἰς πείνης. **14** Καὶ συνήγαγεν ο Ιωσήφ ἀπαν το αργύριον, Γεσέν και ίδων αυτόν, ἐπεσεν επί τον τράχηλον αυτού το ευρισκόμενον εν τη γη της Αιγύπτου και εν τη γη και ἐκλαυσε πολλήν ώραν επί τον τράχηλον αυτού. **30** Χαναάν, διά τον σίτον τον οποίον ηγόραζον· και ἐφερεν Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Ας αποθάνων τώρα, ο Ιωσήφ το αργύριον εἰς τον οίκον του Φαραώ. **15** Καὶ αφού είδον το πρόσωπόν σου, διότι συ ἔτι ζης. **31** Εἶπε αφού εξέλιπε το αργύριον εκ της γης Χαναάν, ἥλθον πάντες οι Αιγύπτιοι προς τον Ιωσήφ, λέγοντες, Δος ἄρτον εις ημάς επειδή διά τι να αποθάνωμεν εμπροσθέν σου; διότι εξέλιπε το αργύριον. **16** Εἶπε δε ο Ιωσήφ, Φέρετε τα κτήνη σας και θέλω σας δύσει ἄρτον αντί των κτηνῶν σας, εάν εξέλιπε το αργύριον. **17** Καὶ ἐφεραν τα κτήνη αυτών προς τον Ιωσήφ, λέγοντες, Δος ἄρτον εις ημάς επειδή διά τι να αποθάνωμεν εμπροσθέν σου; διότι εξέλιπε το αργύριον. **18** Αφού δε ετελείωσεν ο ενιαυτός εκείνος, ἥλθον προς αυτόν το δεύτερον ἔτος και είπον προς αυτόν, δεν θέλομεν κρύψει από του κυρίου ημών ὅτι εξέλιπε το αργύριον· και τα κτήνη ἔγειναν του κυρίου ημών· δεν έμεινεν ἄλλο ἐμπροσθεν του κυρίου ημών, ειμῇ τα σώματα ημών και η γη ημών. **19** διά τι να απολεσθώμεν ενώπιον σου και ημείς και η γη ημών; αγόρασον ημάς και την γη ημών διά ἄρτον· και θέλομεν εἰσθαι ημείς και η γη ημών δούλοι εις τον Φαραὼ· και δος εις ημάς σπόρον, διά να ζήσωμεν και να μη αποθάνωμεν και η γη να μη ερημωθή. **20** Καὶ ηγόρασεν ο Ιωσήφ πάσαν την γην Αιγύπτου διά τον Φαραὼ διότι οι Αιγύπτιοι επώλησαν ἔκαστος τον αγρόν αυτού, επειδή η πείνα υπερεβάρυνεν επ' αυτούς ούτως η γη ἔγεινε του Φαραὼ **21** τον δε λαόν μετετόπισεν αυτόν εις πόλεις, απ' ἀκρου των ορίων της Αιγύπτου ἔως ὅκρου αυτῆς; **22** μόνον την γην των ιερέων δεν ηγόρασε· διότι οι ιερείς είχον μερίδιον προσδιωρισμένον υπό του Φαραὼ· και ἔτρωγον το μερίδιον αυτών, το οποίον ἐδώκεν εἰς αυτούς ο Φαραὼ· διά τούτο δεν επώλησαν την γην αυτών. **23** Τότε είπεν ο Ιωσήφ προς τον λαόν, ίδού, ηγόρασα εοάς και την γην σας σήμερον εις τον Φαραὼ· ίδού, λάβετε

σπόρον και σπείρατε την γήν· **24** και εν τω καιρώ των τον Ιωσήφ, Δεν ήλπιζον να ίδω το πρόσωπόν σου· και γεννημάτων, θέλετε δώσει το πέμπτον εις τον Φαραώ ιδού, ο Θεός έδειξεν εις εμέ και το σπέρμα σου. **12** τα δε τέσσαρα μέρη θέλουσιν είσθαι εις εσάς διά σπόρου Και εξήγαγεν αυτούς ο Ιωσήφ εκ μέσου των γονάτων των αγρών και διά τροφήν σας και διά τους όντας εν τοις αυτού. Και προσεκύνησεν επί πρόσωπον ἑώς εδάφους. οίκοις υμών και διά τροφήν των παιδίων υμών. **25** Οι **13** Λαβών δε αυτούς ο Ιωσήφ αμφοτέρους, τον Εφραΐμ δε είπον, συ έσωσας την ζωήν ημών ας εύρωμεν χάριν εν τη δεξιά αυτού προς την αριστεράν του Ισραήλ, και έμπροσθεν του κυρίου ημών και θέλομεν είσθαι δούλοι τον Μανασσή σε τη αριστερά αυτού προς την δεξιάν του Φαραώ. **26** Και έθεσεν ο Ιωσήφ τούτο νόμον εν τη γη του Ισραήλ, επλησίασεν εις αυτόν. **14** Και εκτείνας ο της Αιγύπτου μέχρι της σήμερον, να δίδεται το πέμπτον Ισραήλ την δεξιάν αυτού επέθεσεν επί την κεφαλήν του εις τον Φαραώ εκτός της γης των ιερέων μόνον, ήτις Εφραΐμ, όστις ήτον ο νεώτερος, την δε αριστεράν αυτού δεν έγινεν τον Φαραώ. **27** Κατώκησε δε ο Ισραήλ εν τη επί την κεφαλήν του Μανασσή, εναλλάξας τας χείρας γη της Αιγύπτου, εν τη γη Γεσέν· και απέκτησαν εν αυτή αυτού διότι ο Μανασσής ήτο ο πρωτότοκος. **15** Και κτήματα, και ηυξήνθησαν και επληθύνθησαν σφόδρα. ευλόγησε τον Ιωσήφ και είπεν, Ο Θεός, έμπροσθεν του **28** Επέζησε δε ο Ιακώβ εν τη γη της Αιγύπτου δεκαεπτά οποίον περιεπάτησαν οι πατέρες μου Αβραάμ και Ισαάκ, έτη και έγιναν αι μημέραι των επών της ζωής του Ιακώβ ο Θεός όστις με εποίμανεν εκ γεννήσεώς μου ἑώς της εκατόντα τεσσαράκοντα επτά έτη. **29** Και επλησίασαν η μημέρας ταύτης, **16** ο ἄγγελος όστις με ελύτρωσεν εκ ημέραι του Ισραήλ διά να αποθάνῃ και καλέσας τον πάντων των κακών, να ευλογήσῃ τα παιδία ταύτα· και υιόν αυτού τον Ιωσήφ, είπε προς αυτόν, Εάν εύρηκα να ονομασθή επ' αυτά το όνομά μου και το όνομα των τώρα χάριν έμπροσθέν σου, βάλε, παρακαλώ, την χείρα πατέρων μου Αβραάμ και Ισαάκ, και να πληθυνθώσιν σου υπό τον μηρόν μου, και κάμε εις εμέ ἔλεος και εις πλήθος μέγα επί της γης. **17** Και ιδών ο Ιωσήφ ότι αλήθειαν· μη με θάψης, παρακαλώ, εν τη Αιγύπτω· **30** επέθεσεν ο πατήρ αυτού την χείρα αυτού την δεξιάν αλλά θέλω κοιμηθῆ μετά των πατέρων μου και θέλεις επί την κεφαλήν του Εφραΐμ, δυσηρεστήθη· και επίασε με μετακομίσει εκ της Αιγύπτου και θέλεις με θάψει εν τω τάφω αυτών. Ο δε είπεν, Εγώ θέλω κάμει κατά τον λόγον σου. **31** Ο δε είπεν, Ομοσόν μοι και ώμοσεν εις Μη ούτω, πάτερ μου, διότι ούτος είναι ο πρωτότοκος· πάτερνον αυτού. Και προσεκύνησεν ο Ισραήλ επί το άκρον της Επίθεσης την δεξιάν σου επί την κεφαλήν αυτού. **19**

Αλλ' ο πατήρ αυτού δεν ήθελησε· και είπεν, Εξένωρ, τεκνόν μου, εξενύρω· και υύτος θέλει καταστάθη λαός και ούτος έτι θέλει γείνει μέγας· αλλ' ούμως ο αδελφός αυτού ο νεώτερος θέλει είσθαι μεγαλίτερος αυτού και το σπέρμα αυτού θέλει γείνει πλήθος εθνών. **20** Και ευλόγησεν αυτούς την ημέραν εκείνην, λέγων, Εις σε αναφερόμενος θέλει ευλογεί ο Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός να σε κάμη ως τον Εφραΐμ και ως τον Μανασσή. Και έστησε τον Εφραΐμ προ του Μανασσή. **21** Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Ιδού, εγώ αποθνήσκω· και ο Θεός θέλει είσθαι με σας και θέλει σας επαναφέρει εις την γην των πατέρων σας· **22** και εγώ δίδω εις σε μερίδιον εν υπέρ τους αδελφούς σου, το οποίον έλαβον εκ της χειρός των Αμορραίων διά της μαχαίρας μου και διά του τόξου μου.

48 Μετά δε τα πράγματα ταύτα, είπον προς τον Ιωσήφ, Ιδού, ο πατήρ σου ασθενεί. Και ἐλάβε μεθ' εαυτού τους δύο υιούς αυτού, τον Μανασσή και τον Εφραΐμ. **2** Και απήγγειλαν προς τον Ιακώβ, λέγοντες, Ιδού, ο υιός σου Ιωσήφ έρχεται προς σέ· και αναλαβών δύναμιν, ο Ισραήλ εκάθισεν επί την κλίνην. **3** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον Ιωσήφ, Ο Θεός ο Παντοδύναμος εφάνη εις εμέ εν λούζ εν τη γη Χαναάν και με ευλόγησε· **4** και είπε προς εμέ, Ιδού, εγώ θέλω σε αυξήσει και θέλω σε πληθύνει και θέλω σε καταστήσει εις πλήθος λαών και θέλω δώσει την γην ταύτην εις το σπέρμα σου μετά σε παντοτεινήν ιδιοκτησίαν. **5** Τώρα λοιπόν οι δύο υιοί σου, οι γεννηθέντες εις σε εν τη γη της Αιγύπτου, πριν εγώ θέλω προς σε εις την Αίγυπτον είναι ιδιοί μου· ο Εφραΐμ και ο Μανασσής θέλουσιν είσθαι εις εμέ ως ο Ρουβήν και ο Συμεών· **6** τα δε τέκνα σου όσα γεννήσης μετά τούτους, θέλουσιν είσθαι ιδιαί σου κατά το όνομα των αδελφών αυτών θέλουσιν ονομασθήν εν τη κληρονομία αυτών. **7** Ότε δε εγώ ηρχόμην από Παδάν, απέθανεν εις εμέ η Ραχήλ καθ' οδόν εν τη γη της Εφραΐτα· αὐτή είναι και η Βηθλεέμ. **8** Ιδών δε ο Ισραήλ της Εφραΐτα· αὐτή είναι και η Βηθλεέμ. **9** Ιδών δε οι οφθαλμοί του Ισραήλ, τίνες είναι ούτοι; **10** Ήσαν δε οι οφθαλμοί του Ισραήλ συνέλευσιν αυτών μη ενωθής, τιμή μου· διότι εν τω βαρυποτί υπό του γύρατος, δεν ηδύνατο να βλέπῃ. Και θυμώ αυτών εφόνευσαν ανθρώπους και εν τω πείσματι επλησίασεν αυτούς προς αυτόν· και εφίλησεν αυτούς αυτών κατηδάφισαν τείχος. **11** Επικατάρατος ο θυμός και ενηγκαλίσθη αυτούς. **12** Και είπεν ο Ισραήλ προς αυτών, διότι ήτον ουθάδης και η οργή αυτών, διότι ήτο

49 Εκάλεσε δε ο Ιακώβ τους υιούς αυτού και είπε, Συνάχθητε, διά να σας αναγγείλω τι μέλλει να συμβῇ εις εσάς εν ταις εσχάταις ημέραις· **2** συνάχθητε και ακούσατε, υιοί του Ιακώβ, και ακροάσθητε τον Ισραήλ τον πατέρα σας. **3** Ρουβήν ο πρωτότοκός μου, συ ισχύς μου και αρρή των δυνάμεων μου, έξοχος κατά φθάσωμεν εις Εφραΐτα· και έθαψα αυτήν εκεί εν τη οδῷ την αξιαν και έξοχος κατά την δύναμιν. **4** Εξέβρασας της Εφραΐτα· αὐτή είναι και η Βηθλεέμ. **5** Ιδών δε ο Ισραήλ της Εφραΐτα· αὐτή είναι και η Βηθλεέμ. **6** Ο δε είπε, Φέρε αυτούς, παρακαλώ, προς εμέ, διά να εις την βουλήν αυτών μη εισέλθης, ψυχή μου· εις την ευλογήσω αυτούς. **7** Ήσαν δε οι οφθαλμοί του Ισραήλ συνέλευσιν αυτών μη ενωθής, τιμή μου· διότι εν τω βαρυποτί υπό του γύρατος, δεν ηδύνατο να βλέπῃ. Και θυμώ αυτών εφόνευσαν ανθρώπους και εν τω πείσματι επλησίασεν αυτούς προς αυτόν· και εφίλησεν αυτούς αυτών κατηδάφισαν τείχος. **8** Επικατάρατος ο θυμός και ενηγκαλίσθη αυτούς. **9** Και είπεν ο Ισραήλ προς αυτών, διότι ήτον ουθάδης και η οργή αυτών, διότι ήτο

σκληρά· θέλω διαμοιράσει αυτούς εις τον Ιακώβ, και θέλω διασκορπίσει αυτούς εις τον Ισραήλ. **8** Ιούδα, σε θέλουσι επανείσει οι αδελφοί σου· η χειρ σου θέλει είσθαι επί τον τράχηλον των εχθρών σου· οι νιοί του πατρός σου θέλουσι σε προσκυνήσει· **9** σκύμνος λέοντος είναι ο Ιούδας· εκ του θηρεύματος, νιέ μου, ανέβης· αναπεδών εκοιμήθη ως λέων και ως σκύμνος λέοντος· **10** Θέλει εγείρει αυτόν; **10** Δεν θέλει εκλείψει το σκήπτρον εις του Ιούδα ουδέ νομοθέτης εις μέσου των ποδών αυτού, εωσών έλθη ο Σηλώ· και εις αυτὸν θέλει είσθαι η υπακοή των λαών. **11** Εἰς τὴν ἀμπέλον δένει το πωλάριον αυτού, και εἰς τὸν εκλεκτὸν βλαστὸν το παιδίον τῆς ὄντος αυτού θέλει πλύνει εν οίνῳ τὸ ἐνόνυμα αυτού και εν τῷ αἵματι τῆς σταυροῦ λέοντος αυτού· **12** Οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν είσθαι ερυθροί εις τον οίνουν και οι οδύντες αυτού λευκοί εκ του γάλακτος. **13** Ο Ζαβουλὼν θέλει κατοικήσει εν λιμένι θαλάσσης και θέλει είσθαι εν λιμένι πλοίων· το δε δρίον αυτού θέλει εκταθή ἡώς Σιδώνος. **14** Ο Ιστάχαρ είναι ὄνος δυνατός, κοιτώμενος εν τω μέσω των επαύλεων· **15** Και ιδών ὅτι η ανάπαυσις ἥτο καλή και ο τόπος τερπνός, ἔκλινε τὸν ὄμον αυτού εις φορτίον και ἔγεινε δούλος υποτελής. **16** Ο Δαν θέλει κρίνει τον λαόν αυτού, ως μία εκ των φυλῶν του Ισραήλ· **17** Ο Δαν θέλει είσθαι ὄφις επὶ τῆς οδού, ασπίς επὶ τῆς τρίβου, δάκνων τας πτέρνας του ἵππου, ὧστε ο ιππεύς αυτού θέλει πίπτει εις τα οπίσω. **18** Την σωτηρίαν σου περιέμεινα, Κύριε. **19** Τον Γαδ θέλουσι πειρατεύει πειραταῖ· πλὴν και αὐτὸς εἰς το τέλος θέλει πειρατεύει. **20** Του Αστήρ ο ἄρτος θέλει είσθαι παχύς· και αυτὸς θέλει δίδει βασιλικάς τρυφάς. **21** Ο Νεφθαλί είναι ἐλαφος απολελυμένη, δίδων λόγους αρεστούς. **22** Ο Ιωσήφ, κλάδος καρποφόρος, κλάδος καρποφόρος πλησίον πηγής, του οποίου οι βλαστοί εκτείνονται επὶ του τοίχου· **23** Οι τοξόται επίκραναν αυτόν και ετοξέυσαν κατ' αυτού, και εχθρεύθησαν αυτόν. **24** Άλλα το τόξον αυτού ἐμεινε δυνατόν και οι βραχίονες των χειρών αυτού ενεδυναμώθησαν διὰ των χειρών του ισχυρού Θεού του Ιακώβ· εκείθεν ο ποιμήν, η πέτρα του Ισραήλ· **25** και τούτο διὰ του Θεού του πατρός σου, ὅστις θέλει σε βοηθεί, και διὰ του Παντοδυνάμου, ὅστις θέλει σε ευλογεί, ευλογίας του ουρανού ἀνώθεν, ευλογίας της αβύσσου κάτωθεν, ευλογίας των μαστών και της μήτρας· **26** Αι ευλογίαί του πατρός σου υπερίσχυσαν υπέρ τας ευλογίας των προγόνων μου ἔως των υψηλών κορυφών των αιωνίων ορέων· θέλουσιν είσθαι επὶ τῆς κεφαλῆς του Ιωσήφ και επὶ τῆς κορυφῆς του εκλεκτού μεταξύ των αδελφών αυτού. **27** Ο Βενιαμίν θέλει είσθαι λύκος ἀρπαξ· το πρῶθελει κατατρύψει θύραμα, και το επέρας θέλει διαιρεῖ λάφυρα. **28** Πάντες ούτοι είναι αι δώδεκα φυλαί του Ισραήλ, και τούτο είναι το οποίον ελάλησε προς αυτούς ο πατήρ αυτών και ευλόγησεν αυτούς· ἔκαστον κατά την ευλογίαν αυτού ευλόγησεν αυτούς. **29** Και παρήγγειλεν εις αυτούς και είπε προς αυτούς, Εγώ προστίθεμαι εις τον λαόν μου θάψατε με μετά των πατέρων μου εν τω σπηλαίω τω εν τω αγρώ Εφρών του Χετταίου· **30** εν τω σπηλαίω τω εν τω αγρώ Μαχπελάχ τω απέναντι της Μαμβρή εν τη γη Χαναάν, το οποίον ο Αβραάμ ηγόρασε μετά του αγρού διά κτίμα μνημείου παρά του Εφρών του Χετταίου κατέναντι της Μαμβρή. **14** Και αφού ο Ιωσήφ έθαψε τον πατέρα αυτού, επέστρεψεν εις Αίγυπτον αυτός και οι αδελφοί αυτού και πάντες οι συνανθάντες μετ' αυτού διά να θάψωσι τον πατέρα αυτού. **15** Και ιδόντες οι αδελφοί του Ιωσήφ ὅτι απέθανεν ο πατήρ αυτών, είπον, Ίσως ο Ιωσήφ θέλει μνησικακήσει εις ημάς και θέλει μας ανταποδώσει αυστηρώς πάντα τα κακά ὡς επράξαμεν εις αυτόν. **16** Και εμήνυσαν προς τον Ιωσήφ, λέγοντες, Ο πατήρ σου προσέταξε, πριν αποθάνη, λέγων, **17** Ούτω θέλετε ειπεῖ προς τον Ιωσήφ· Συγχώρησον, παρακαλώ, την αδικίαν των αδελφών σου και την αμαρτίαν αυτών·

διότι ἐπραξαν κακόν εις σέ· τώρα λοιπόν συγχώρησον, παρακαλούμεν, την αδικίαν των δούλων του Θεού του πατρός σου. Και ἐκλαυσεν ο Ιωσήφ ὅτε ελάλησαν προς αυτόν. **18** Υπήγαν δε και οι ἀδελφοί αυτού και πεσόντες ἐμπροσθεν αυτού, είπον, Ιδού, ημείς είμεθα δούλοι ι σου. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Μη φοβείσθε μήπως αντί Θεού είμαι εγώ; **20** σεις μεν εβούλεύθητε κακόν εναντίον μου ο δε Θεός εβούλεύθη να μεταστρέψῃ τούτο εις καλόν, διά να γείνη καθώς την σήμερον, ώστε να σώσῃ την ζωήν πολλού λαού· **21** τώρα λοιπόν μη φοβείσθε· εγώ θέλω θρέψει εσάς και τας οικογενείας σας. Και παρηγόρησεν αυτούς και ελάλησε κατά την καρδίαν αυτών. **22** Και κατώκησεν ο Ιωσήφ εν Αιγύπτῳ, αυτός και ο οίκος του πατρός αυτού· και ἔζησεν ο Ιωσήφ εκατόν δέκα ἔτη. **23** Και εἶδεν ο Ιωσήφ τέκνα του Εφραΐμ, ἔως τρίτης γενεάς· και τα παιδία του Μαχείρ, υιού του Μανασσή, επί των γονάτων του Ιωσήφ εγεννήθησαν. **24** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους ἀδελφούς αυτού, Εγώ αποθνήσκω ο δε Θεός θέλει βεβαίως σας επισκεφθή και θέλει σας αναβιβάσει εκ της γης ταύτης εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **25** Και ὠρκισεν ο Ιωσήφ τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός βεβαίως θέλει σας επισκεφθή και θέλετε αναβιβάσει τα οστά μου εντεύθεν. **26** Και ετελεύτησεν ο Ιωσήφ εν ηλικίᾳ ετών εκατόν δέκα· και εβαλσάμωσαν αυτόν· και ετέθη εις θήκην εν τῇ Αιγύπτῳ.

”Εξοδος

1 Και ταύτα είναι τα ονόματα των υιών Ισραήλ, των εισελθόντων εις Αἴγυπτον μετά του Ιακώβ· ἔκαστος μετά της οικογένειας αυτού εισῆλθον. **2** Ρουψήν, Συμέων, Λευΐ και Ιούδας, **3** Ιοσάχαρ, Ζαρουλών και Βενιαμίν, **4** Δαν και Νεφθαλί, Γαδ και Ασήρ. **5** Και πάσαι αι ψυχαί αι εξελθούσαι εκ του μηρού του Ιακώβ ήσαν ψυχαί εβδομήκοντα: ο δε Ιωσήφ ἡτο δήν εν Αιγύπτῳ. **6** Ετελεύτης δε ο Ιωσήφ και πάντες οι αδελφοί αυτού, και πάσα η γενεά εκείνη. **7** Και ηυξήνθησαν οι υιοί Ισραήλ και επληθύνθησαν, και επολλαπλασιάσθησαν, και ενεδυναμώθησαν σφόδρα, ώστε ο τόπος εγέμισεν απ' αυτών. **8** Εσηκώθη δε νέος βασιλεύς επί την Αἴγυπτον, όστις δεν εγνώριζε τον Ιωσήφ. **9** Και είπε προς τον λαόν αυτού, Ιδού, ο λαός των υιών Ισραήλ είναι πολύ πλήθος και ισχυρότερος ημών· **10** έλθετε, ας σοφισθώμεν κατ' αυτών, διά να μη πολλαπλασιασθώσι, και αν συμβῇ πόλεμος ενωθώσι και ούτοι μετά των εχθρών ημών και πολεμήσωσιν ημάς και αναχωρήσωσιν εκ του τόπου. **11** Κατέστησαν λοιπόν επ' αυτούς επιστάτας των εργασιών, διά να καταθλίβωσιν αυτούς με τα βάρη αυτών· και ακοδόμησαν εις τον Φαραώ πόλεις αποθηκών, την Πιθώμ και την Ραμεσσήν. **12** Όσον δύμας κατέθλιψον αυτούς, τόσω μάλλον επληθύνοντο και ηυξάνοντο. Και οι Αιγύπτιοι απεστρέφοντο τους υιούς Ισραήλ. **13** Και κατεδυνάστευσον οι Αιγύπτιοι τους υιούς Ισραήλ αυστηρώς· **14** και κατεπίκριαν την ζωήν αυτών διά της σκληράς δουλείας εις τον πηλόν και εις τας πλίνθους, και εις πάσας τας εργασίας των πεδιάδων· πάσαι αι εργασίαι αυτών, με τας οποίας κατεδυνάστευσον αυτούς, ήσαν αυστηρά. **15** Και ελάλησεν ο βασιλεύς των Αιγυπτίων προς τας μαίας των Εβραίων, εκ των οποίων η μία ωνομάζετο Σεπφώρα, και η άλλη Φουά, **16** και είπεν, Όταν μαιεύνεταις Εβραίας και ίδητε αυτάς επί της γέννας, εάν μεν ήναι αρσενικόν, θανατόνετε αυτό· εάν δε ήναι θηλυκόν, τότε ας ζήση. **17** Εφοβήθησαν δε αι μαίαι τον Θεόν και δεν έκαμνον ως είπε προς αυτάς ο βασιλεύς της Αιγύπτου, αλλ' ἀφινον ζώντα τα αρσενικά. **18** Καλέσας δε ο βασιλεύς της Αιγύπτου τας μαίας, είπε προς αυτάς, Διά τι εκάμετε το πρόγμα τούτο, και αφίνετε ζώντα τα αρσενικά; **19** Και απεκρίθησαν αι μαίαι προς τον Φαραώ, Ότι αι Εβραίαι δεν είναι ως αι γυναίκες της Αιγύπτου· διότι είναι εύρωστοι και γεννώντι πριν εισέλθωσιν εις αυτάς αι μαίας. **20** Ο δε Θεός ηγαθοποίει τας μαίας και επληθύνετο ο λαός και ενεδυναμούτο σφόδρα. **21** Και επειδή αι μαίαι εφοβούντο τον Θεόν, έκαμεν εις αυτάς οίκους. **22** Ο δε Φαραώ προσέταξε πάντα τον λαόν αυτού, λέγων, Παν αρσενικόν το οποίον γεννιθή, εις τον ποταμόν ρίπτετε αυτό· παν δε θηλυκόν, αφίνετε να ζη.

2 Υπήρχε δε ἀνθρωπός τις εκ του οίκου Λευΐ, και ἐλάβεν εις γυναίκα μίαν εκ των θυγατέρων Λευΐ. **2** Και συνέλαβεν η γυνή και εγέννησεν υιόν· ιδούσα δε αυτόν ότι ἡτο εύμορφος, ἔκρυψεν αυτόν τρεις μήνας. **3** Μη δυναμένη δε να κρύπτη αυτόν πλέον, ἐλάβε δι' αυτόν κιβώτιον σπάρτινον και κατέχρισεν αυτό με ἄσφαλτον

και πίσσαν και ενέβαλε το παιδίον εις αυτό και ἔθεσεν εις το ελώδες μέρος παρά το χείλος του ποταμού. **4** Η δε ἀδελφή αυτού παρεμόνευε μακρόθεν, διά να ἴδη το αποβήσομεν εις αυτό. **5** Και κατέβη η θυγάτηρ του Φαραώ διά να λουσθή εις τον ποταμόν, αι δε θεράπαιναι αυτής περιεπάτουν επί την ὄχθην του ποταμού· και τούτο είδε το κιβώτιον εις το ελώδες μέρος, ἔστειλε την παιδίσκην αυτής και ἐλάβεν αυτό· **6** και ανοίξασα βλέπει το παιδίον και ιδού, το νήπιον ἔκλαιε· και ελυτήθη αυτό, λέγουσα, Εκ των παιδίων των Εβραίων είναι τούτο. **7** Τότε είπεν η ἀδελφή αυτού προς την θυγατέρα του Φαραώ, Θέλεις να υπάγω να καλέσω εις σε γυναίκα θηλάζουσαν εκ των Εβραίων, διά να σοι θήλαση το παιδίον; **8** Και είπε προς αυτήν η θυγάτηρ του Φαραώ, Υπαγε. Και υπήργε το κοράσιον και εκάλεσε την μητέρα του παιδίου. **9** Και είπε προς αυτήν η θυγάτηρ του Φαραώ, Λάβε το παιδίον τούτο και θήλασόν μοι αυτό, και εγώ θέλω σοι δώσει τον μισθόν σου. **10** Ἐλάβε δε η γυνή το παιδίον και εθήλαζεν αυτό. Και αφού εμεγάλωσε το παιδίον, ἔφερεν αυτό προς την θυγατέρα του Φαραώ, και ἔγεινεν υιός αυτής και εκάλεσε το ονόμα αυτού Μωϋσήν· λέγουσα, Ότι εκ του ύδατος ανέσυρα αυτό. **11** Κατά δε τας ημέρας εκείνας, αφού ο Μωϋσής εμεγάλωσεν, εξήλθε προς τους αδελφούς αυτούς και παρατηρών τα βάρη αυτών, βλέπει ἀνθρωπον Αιγύπτιον τύποντα Εβραίον τινά εκ των αδελφών αυτού. **12** Περιβλέψας δε εδώ και εκεί και ιδών ότι δεν ἦτο ουδείς, επάταξε τον Αιγύπτιον και ἔκρυψεν αυτόν εν τη ἄμμῳ. **13** Και έζηλθε την ακόλουθον ημέραν και ιδού, δύο ἀνδρες Εβραίοι διεπληκτίζοντο· και λέγει προς τον αδικούντα, Διά τι τύπεις τον πλησίον σου; **14** Ο δε είπε, Τις σε κατέτησεν ἄρχοντα και κριτήν εφ' ημάς; Μήπως θέλεις συ να με φονεύσης, καθώς εφόνευσας τον Αιγύπτιον; Και εφοβήθη ο Μωϋσής και είπε, Βεβαίως το πράγμα τούτο ἔγεινε γνωστόν. **15** Ακούας δε ο Φαραώ το πράγμα τούτο, εζήτει να θανατώῃ τον Μωϋσήν· αλλ' ο Μωϋσής ἔφυγεν από προσώπου του Φαραώ και κατώκησεν εν τη γη Μαδιάμ· εκάθισε δε πλησίον του φρέατος. **16** Ο δε ιερεύς της Μαδιάμ είχεν επιτά θυγατέρας, αίτινες ελθούσαι ήντλησαν ύδωρ και εγέμισαν τας ποτίστρας διά να ποτίσωσι τα πρόβατα του πατρός αυτών. **17** Ελθόντες δε οι ποιμένες εδίωξαν αυτάς και σηκωθείς ο Μωϋσής εβοήθησεν αυτάς και επότισε τα πρόβατα αυτών. **18** Και ότε ἤλθον προς Ραγούνη τον πατέρα αυτών, είπε προς αυτάς, Διά τι τόσον ταχέως ἥλθετε σήμερον; **19** Αι δε είπον, Ανθρωπος Αιγύπτιος ελύτρωσεν ημάς εκ των χειρών των ποιμένων και προσέτει ήντλησεν εις ημάς ύδωρ και επότισε τα πρόβατα. **20** Ο δε είπε προς τας θυγατέρας αυτού, Και που είναι; διά τι αφήκατε τον ἀνθρωπόν; καλέσατε αυτόν διά να φάγη ἀρτον. **21** Και ευχαριστήθη ο Μωϋσής να κατοική μετά του ανθρώπου· όστις ἔδωκεν εις τον Μωϋσήν εις γυναίκα Σεπφώραν την θυγατέρα αυτού. **22** Και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το ονόμα αυτού Γηροώμ, λέγων, Πάροικος είμαι εν ζένη γῇ· **23** Μετά δε πολὺν καιρούν, ετελεύτησεν ο βασιλεύς της Αιγύπτου· και κατεστέναζαν οι υιοί Ισραήλ διά την δουλείαν και ανεβόησαν· και η βοή αυτών ανέβη προς τον Θεόν εξ αιτίας της δουλείας. **24** Και εισήκουσεν ο Θεός των

στεναγμών αυτών· και ενεθυμήθη ο Θεός την διαθήκην αυτού την προς τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ· 25 και επέβλεψεν ο Θεός επί τους νιούς Ισραήλ και ηλέσσεν αυτούς ο Θεός.

3 Ο δε Μωϋσής ἔβοσκε τα πρόβατα του Ιούθρο, πενθερού αυτού, ιερέως της Μαδιάμ· και ἔφερε τα πρόβατα εις το ὄπισθεν μέρος της ερήμου και ἤλθεν εις το ὄρος του Θεού, το Χωρίβ. **2** Εφάνη δε εις αυτόν ἀγέλος Κυρίου εν φλογὶ πυρός εκ μέσου της βάτου· και εἶδε και ιδού, ή βάτος εκάιετο υπὸ του πυρός και ή βάτος δεν κατεκαίετο. **3** Καὶ εἶπεν ο Μωϋσῆς, Ας στρέψω και ας παρατηρήσω το μέγα τούτο θέαμα, διὰ τι ή βάτος δεν κατακαίεται. **4** Καὶ ως εἶδεν ο Κύριος τον Μωϋσῆν ὅτι ἐστρέψει να παρατηρήσῃ, εφώνησε προς αυτόν ο Θεός εκ μέσου της βάτου και εἶπε, Μωϋσή, Μωϋσή. Ο δε εἶπεν, Ιδού, εγώ. **5** Καὶ εἶπε, Μή πλησιάσῃς εδῶ λύσον τα υποδήματά σου εκ των ποδών σου διότι ο τόπος επὶ του οποίου ίστασαι είναι γη αγία. **6** Καὶ εἶπε προς αυτόν, Εγώ είμαι ο Θεός του πατρός σου, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Ἐκρυψε δε το πρόσωπον αυτού ο Μωϋσῆς διότι εφοβείτο να εμβλέψῃ εις τον Θεόν. **7** Καὶ εἶπεν ο Κύριος, Είδον, εἴδον την ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτῳ και ἤκουσα την κραυγὴν αυτών εξ αιτίας των εργοδιωκτών αυτών διότι εγνώρισα την οδύνην αυτών· **8** καὶ κατέβην διά να ελευθερώσω αυτούς εκ της χειρός των Αιγυπτίων και να αναβιβάσω αυτούς εκ της γης εκείνης εἰς γην καλήν και ευρύχωρον, εἰς γην ρέουσαν γάλα και μέλι, εἰς τον τόπον των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Ευαίων και Ιεβουσαίων· **9** καὶ τώρα ιδού, η κραυγὴ των νιών Ισραήλ ἤλθεν εις εμὲ· καὶ εἶδον ἐτὶ την κατάθλιψιν, με την οποίαν οι Αιγύπτιοι καταθλίψουσιν αυτούς· **10** ελθὲ λοιπόν τώρα και θέλω σε αποστείλει προς τον Φαραώ, και θέλεις εξαγάγει τον λαόν μου τους νιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου. **11** Καὶ απεκρίθη ο Μωϋσῆς προς τον Θεόν, Τις είμαι εγώ, διά να υπάγω προς τον Φαραώ και να εξαγάγω τους νιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου; **12** Καὶ εἶπεν ο Θεός, Βεβαίως εγώ θέλω εισθα μετά σου και τούτο θέλει εισθαι εις σε το σημείον, ὅτι εγώ σε απέστειλα· Αφοῦ ξαγάγης τον λαόν μου εξ Αιγύπτου, θέλεται λατρεύσει τον Θεόν επὶ τον όρους τούτου. **13** Καὶ εἶπεν ο Μωϋσῆς προς τον Θεόν, Ιδού, ὅταν εγώ υπάγω προς τους νιούς Ισραήλ και εἶπα προς αυτούς, Ο Θεός των πατέρων σας με απέστειλε προς εσάς, και εκείνοι μ' ερωτήσωσι, Τι είναι το ὄνομα αυτού; τι θέλω ειπεῖ προς αυτούς; **14** Καὶ εἶπεν ο Θεός προς τον Μωϋσῆν, Εγώ είμαι ο Ων· και εἶπεν, Ούτω θέλεις ειπεῖ προς τους νιούς Ισραήλ· Ο Ων με απέστειλε προς εσάς. **15** Καὶ εἶπεν ἐτὶ ο Θεός προς τον Μωϋσῆν, Ούτω θέλεις ειπεῖ προς τους νιούς Ισραήλ· Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, με απέστειλε προς εσάς· **16** ύπαγε και σύναξον τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και εἶπε προς αυτούς, Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, εφάνη εις εμέ, τις ἔκαμε τον εὐλαλον, ή τον κωφόν ή τον βλέποντα λέγων, Επεσκέφθην αληθώς εσάς και τα οσα κάμνουσιν

εις εσάς εν Αιγύπτῳ· **17** καὶ είπα, Θέλω σας αναβιβάσει εκ της ταλαιπωρίας των Αιγυπτίων εις την γην των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Ευαίων και Ιεβουσαίων, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **18** καὶ θέλουσιν υπακούσει εις την φωνήν σου· και θέλεις υπάγει, συ και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, προς τον βασιλέα της Αιγύπτου και θέλετε ειπεῖ προς αυτόν, Κύριος ο Θεός των Εβραίων συνήντησεν ημάς τώρα λοιπὸν ἀφες να υπάγωμεν οδόν τριών ημερών εις την ἔρημον, διά να προσφέρωμεν θυσίαν εις Κύριον τον Θεόν μηνών· **19** εγώ δε εξένρω, ὅτι δεν θέλεις σας αφήσει ο βασιλεὺς της Αιγύπτου να υπάγητε, ειμῇ διά χειρός κραταίας· **20** καὶ εκτείνας την χείρα μου, θέλω πατάξει την Αιγύπτον με πάντα τα θαυμάτια μου τα οποία θέλω κάμει εν μέσω αυτής και μετά τάυτα θέλει σας εξαποστείλει· **21** καὶ θέλω δώσει χάριν εις τον λαόν τούτον ἐμπροσθεν των Αιγυπτίων και ὅταν αναχωρήτε, δεν θέλετε αναχωρήσει κενοί· **22** αλλὰ πάσα γυνή θέλει ζητήσει παρά της γείτονος αυτής και παρά της συγκατοίκου αυτής σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και ενδύματα και θέλετε επιθέσει αυτά επὶ τους νιούς σας και επὶ τας θυγατέρας σας και θέλετε γυμνώσει τους Αιγυπτίους.

4 Απεκρίθη δε ο Μωϋσῆς και είπε, Αλλ' ιδού, δεν θέλουσι πιστεύσει εις εμέ ουδέ θέλουσιν εισακούσει εις την φωνήν μου διότι θέλουσιν ειπεῖ, δεν εφάνη εις σε ο Κύριος. **2** Καὶ εἶπε προς αυτόν ο Κύριος, Τι είναι τούτο, το εν τη χειρί σου; Ο δε είπε, Ράβδος. **3** Καὶ εἶπε, Ρίφων αυτήν κατά γης. Καὶ ἐρριψεν αυτήν κατά γης και ἔγεινεν ὄφις· και ἐφύγει ο Μωϋσῆς απ' ἐμπροσθεν αυτού. **4** Καὶ εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ἐκτείνον την χείρα σου και πίασον αυτόν από της ουράς και εκτείνας την χείρα αυτού επίασεν αυτόν και ἔγεινε ράβδος εν τη χειρί αυτού· **5** διά να πιστεύσωσιν ὅτι εφάνη εις σε Κύριος ο Θεός των πατέρων αυτών, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. **6** Καὶ εἶπεν έτι προς αυτόν ο Κύριος, Βάλε τώρα την χείρα σου εις τον κόλπον σου. Καὶ ἐβαλε την χείρα αυτού εις τον κόλπον αυτού· και ὅτε εξήγαγεν αυτήν εις τον κόλπον αυτού, ιδού, αποκατεστάθη καθώς η σαρξ αυτοῦ. **8** Εάν δε, εἶπεν ο Κύριος, δεν πιστεύσωσιν εις ση μηδὲ εισακούσωσιν εις την φωνήν του σημείου του πρώτου, θέλουσι πιστεύσει εις την φωνήν του σημείου του δευτέρου· **9** εάν δε δεν πιστεύσωσι και εις τα δύο ταύτα σημεία μηδὲ εισακούσωσιν εις την φωνήν σου, θέλεις λάβει εκ του ὑδατος του ποταμού και θέλεις χύσει αυτό επὶ της ξηράς και το ὑδωρ, το οποίον ήθελες λάβει εκ του ποταμού, θέλει γείνει αίμα επὶ της ξηράς. **10** Καὶ εἶπεν ο Μωϋσῆς προς τον Κύριον, Δέομαι, Κύριε· εγώ δεν είμαι εὐλάλος ούτε από χθές ούτε από προχθές ούτε αφ' ης ώρας ελάλησας προς τον δούλον σου αλλ' είμαι βραδύστομος και βραδύγλωσσος. **11** Καὶ εἶπε προς αυτόν ο Κύριος, Τις ἔδωκε στόμα εις τον ἀνθρώπον; ή του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, εφάνη εις εμέ, τις ἔκαμε τον εὐλαλον, ή τον κωφόν ή τον βλέποντα λέγων, Επεσκέφθην αληθώς εσάς και τα οσα κάμνουσιν

τώρα και εγώ θέλω είσθαι μετά του στόματός σου και θέλω σε διδάξει ό, τι μέλλεις να λαλήσης. **13** Ο δε είπε, **14** Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Μωϋσέως εις εμέν εν τη ερήμῳ. **2** Ο δε Φαραώ είπε, Τις είναι ο και είπε, Δεν είναι Ααρών ο αδελφός σου ο Λευΐτης; Κύριος, εις του οποίου την φωνήν θέλω υπακούσει, ώστε εξεύρω ότι αυτός δύναται να λαλή καλώς και μάλιστα, να εξαποστείλω τον Ισραήλ; δεν γνωρίζω τον Κύριον ιδού, εξέρχεται εις συνάντησιν σου και όταν σε ίδη, και ουδέ τον Ισραήλ θέλω εξαποστείλει. **3** Οι δε είπον, θέλει χαρήν εν τη καρδία αυτού. **15** συ λοιπόν θέλεις Ο Θεός των Εβραίων συνήντησεν ημάς: ἀφες λοιπόν λαλεί προς αυτόν και θέλεις βάλλει τους λόγους εις το να υπάγωμεν οδόν τριῶν ημέρων εις την ἔρημον, διά στόμα αυτού· εγώ δε θέλω είσθαι μετά του στόματός σου να προσφέρωμεν θυσίαν εις Κύριον τον Θεόν ημών, και μετά του στόματος εκείνου και θέλω σας διδάξει ό, μήποτε ἐλθή καθ' ημών με θανατικόν ή με μάχαιραν. τι πρέπει να πράξῃς: **16** και αυτός θέλει λαλεί αντί **4** Και είπε προς αυτούς ο βασιλεὺς της Αιγύπτου, Διά σου προς τον λαόν· και αυτός θέλει είσθαι εις σε αντί τι, Μωϋσῆς και Ααρών, αποκόπτετον τον λαόν από των στόματος, συ δε θέλεις είσθαι εις αυτόν αντί Θεού: **17** εργασιών αυτούν; υπάγετε εις τα ἔργα σας. **5** Και είπεν ο λάβε δε εις την χείρα σου την ράβδον ταύτην, με την Φαραώ, Ιδού, ο λαός του τόπου είναι τώρα πολυτηρίθις οποίαν θέλεις κάμνει τα σημεία. **18** Και ανεψώρησεν ο και σεις κάμνετε αυτούς να παύωσιν από των ἔργων Μωϋσῆς και επέστρεψε προς τον Ιοθόρ τον πενθερόν αυτών. **6** Και την αυτήν ημέραν προσέταξεν ο Φαραώ αυτού και είπε προς αυτόν, Ας υπάγω, παρακαλώ, τους εργοδιώκτας τον λαόν και τους επιτρόπους αυτών, και ας επιστρέψω προς τους αδελφούς μου, τους εν λέγον, **7** Δεν θέλετε δώσει πλέον εις τον λαόν τούτον Αιγύπτω, και ας ίδω αν ζώσιν έτι. Και είπεν ο Ιοθόρ ἀχυρον καθώς χθές και προχθές, διά να κάμνωσι τας προς τον Μωϋσήν, Ὑπαγε εν ειρήνῃ. **19** Ο δε Κύριος πλίνθους· ας υπάγωσιν αυτοί και ας συνάγωσιν εις είπε προς τον Μωϋσήν εν Μαδιάμ, Ὑπαγε, επίστρεψον εαυτούς ἀχυρον: **8** Θέλετε όμως επιβάλει εις αυτούς εις Αιγύπτων διότι απέθανον πάντες οι ἀνθρώποι οι το ποσόν των πλίνθων, το οποίον ἔκαμνον πρότερον ζητούντες την ψυχήν σου. **20** Τότε παραλαβών ο παντελώς δεν θέλετε ελαττώσει αυτό· διότι μένουσιν Μωϋσῆς την γυναίκα αυτού και τα τέκνα αυτού και αργοί και διά τούτο φωνάζουσι, λέγοντες, Ἀφες να καθίσσας αυτά επι τόνους επεστρέψειν εις την γην της υπάγωμεν, διά να προσφέρωμεν θυσίαν εις τον Θεόν Αιγύπτου· ἔλαβε δε ο Μωϋσής την ράβδον του Θεούν εν ημών: **9** ας επιβαρυνθώσιν αι εργασίαι των ανθρώπων τη χειρί αυτού. **21** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, τούτων, διά να ἡγανε ενησχολημένοι εις αυτάς και να Ὁταν υπάγης και επιστρέψεις εις Αίγυπτον, ίδε να κάμνεις μη προσέχωσιν εις λόγια μάταια. **10** Εξήλθον λοιπόν ἐμπροσθετον ου Φαραώ πάντα τα θαυμάσια, τα οποία οι εργοδιώκται του λαού και οι επίτροποι αυτού και ἔδωκα εις την χείρα σου πλην εγώ θέλω σκληρύνει ελάλησαν προς τον λαόν, λέγοντες, Ούτως είπεν ο την καρδίαν αυτού, και δεν θέλει εξαποστείλει τον Φαραώ· Δεν σας δίδω ἀχυρον: **11** σεις αυτοί υπάγετε, λαόν: **22** και θέλεις ειπεί προς τον Φαραώ, Ούτω λέγει συνάγετε ἀχυρον, όπου δύνασθε να εύρητε πλην δεν Κύριος· Υιός μου είναιν, πρωτότοκός μου, ο Ισραήλ: **23** Θέλει ελαττωθή εκ των εργασιών σας ουδέν. **12** Και και προς σε λέγω, Εξαπόστειλον τον υιόν μου, διά διεσπάρη ο λαός καθ' άλιν την γην της Αιγύπτου, διά να με λατρεύηται και εάν δεν θέλης να εξαποστείλης να συνάγη καλάμην αντί αχύρου. **13** Οι δε εργοδιώκται αυτόν, ίδού, εγώ θέλω θανατώσει τον υιόν σου, τον εβίαζον αυτούς, λέγοντες, Τελειώνετε τας εργασίας σας, πρωτότοκόν σου. **24** Ενώ δε ο Μωϋσής ήτο εν τη οδώ, το διωρισμένον καθ' ημέραν, καθώς ότε εδίδετο το εν τω καταλύματι, συνήντησεν αυτόν ο Κύριος και ἀχυρον. **14** Και εμαστιγώθησαν οι επίτροποι των υιών εζήτει να θανατώση αυτόν. **25** Και λαβούσα η Σεπφώρα Ισραήλ, οι διωρισμένοι επ' αυτούς υπό των εργοδιώκτων λιθάριον κοπτερόν, περιέτεμε την ακροβυστίαν του Φαραώ, λεγόντων, Διά τι δεν ετελειώσατε χθές και υιού αυτής, και ἔρριψεν εις τους πόδας αυτού, λέγοντα, σήμερον το διωρισμένον εις εσάς ποσόν των πλίνθων, Βεβαίως νυμφίος αιμάτων είσαι εις εμέ. **26** Και απήλθεν καθώς πρότερον; **15** Εισελθόντες δε οι επίτροποι των απ' αυτού· η δε είπε, Νυμφίος αιμάτων είσαι ένεκα της υιών Ισραήλ, κατεβόθησαν προς τον Φαραώ, λέγοντες, περιτομής. **27** Είπε δε Κύριος προς τον Ααρών, Ὑπαγε πάντας τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους υπήρχε και συνήντησεν αυτόν εν τω ὄρει του Θεού και προσέταξεν εις αυτόν, και πάντα τα σημεία, τα οποία υπάγωμεν να προσφέρωμεν θυσίαν προς τον Κύριον· προσέταξεν εις αυτόν. **28** Και απήγγειλεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, θέλεις σας δοθήκη θέλετε όμως αποδίδει το ποσόν των υιών Ισραήλ: **29** και ελάλησεν ο Ααρών πάντας πλίνθων. **16** Αχυρον προς συνάντησιν του Μωϋσέως εις την ἔρημον. Και δεν δίδεται εις τους δούλους σου και λέγουνται εις ημάς, πτήγε και συνήντησεν αυτόν εν τω ὄρει του Θεού και προσέταξεν εις αυτόν, και πάντα τα σημεία, τα οποία υπάγωμεν να προσφέρωμεν θυσίαν προς τον Κύριον· προσέταξεν εις αυτόν. **29** Υπήγαν λοιπόν ο Μωϋσῆς **18** υπάγετε λοιπόν τώρα, δουλεύετε διότι ἀχυρον δεν και ο Ααρών και συνήγαγον πάντας τους πρεσβυτέρους θέλεις σας δοθήκη θέλετε όμως αποδίδει το ποσόν των υιών Ισραήλ: **30** και ελάλησεν ο Ααρών πάντας πλίνθων. **19** Και ἔβλεπον εαυτούς οι επίτροποι των τους λόγους, τους οποίους ο Κύριος ελάλησε προς τον ισραήλ εν κακή περιστάσει, αφού ερρέθη προς Μωϋσήν, και ἔκαμε τα σημεία ενώπιον του λαού. **31** αυτούς, Δεν θέλει ελαττωθή ουδέν από του καθημερινού Και επίστευσεν ο λαός και ότε ήκουσεν ότι ο Κύριος ποσόν των πλίνθων. **20** Εξερχόμενοι δε από τον Φαραώ, επεστέφθη τους υιούς Ισραήλ και ότι επέβλεψεν επί συνάντησιν αυτών· **21** και είπον προς αυτούς, Ο Κύριος να σας ίδη και να κρίνη· διότι σεις εκάμετε

βδελυκτήν την οσμήν ημών ἐμπροσθεν του Φαραώ και και Ισαάρ και Χεβρών και Οζιήλ· και τα ἑτη της ζωῆς ἐμπροσθεν των δούλων αυτού, ώστε να δώσητε εις τας του Καάθ ἔγειναν εκατόν τριάκοντα τρία ἑτη. **19** Και χείρας αυτών μάχαιραν διά να θανατώσωσιν ημάς. **22** οι υιοί του Μεραρί, Μααλί και Μουσί· αὐταὶ είναι αἱ Και επέστρεψεν ο Μωϋσῆς προς τον Κύριον και εἶπε, συγγένειαι του Λευΐ, κατά τας γενεάς αυτών. **20** Ἐλαβε Κύριε, διά τι κατέθλιψας τον λαόν τούτον; και διά τι με δε ο Ἀμράμ εἰς γυναίκα εαυτού την Ιωχαβέδ, θυγατέρα απέστειλας; **23** διότι, αφού ἥλθον προς τον Φαραὼ να του αδελφού του πατρός αυτού· και εγέννησεν εις αυτόν ομιλήσω εν ονόματί σου, κατέθλιψε τον λαόν τούτον· και συποσώς δεν ήλευθέρωσας τον λαόν σου.

6 Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Τώρα θέλεις ιδεῖ τι θέλω κάμει εἰς τον Φαραὼ· διότι διά χειρός κραταιάς θέλει εξαποστείλει αυτούς και διά χειρός κραταιάς θέλει εκδιώξει αυτούς εκ της γῆς αυτού. **2** Ο Θεός ελάλησεν ἑτη προς τον Μωϋσήν και εἶπε προς αυτόν, Εγώ είμαι ο Κυρίος· **3** και εφάνην εἰς τον Αβραάμ, εἰς τον Ισαάκ και εἰς τον Ιακώβ, με το ὄνομα, Θεός Παντοκράτωρ· δεν εγνωρίσθην ὅμως εἰς αυτούς με το ὄνομά μου Ιεοβά· **4** και ἑτη ἐστήσα προς αυτούς την διαθήκην μου, να δώσω εἰς αυτούς την γην Χαναάν την γην της παροικίας αυτών, εν ἡ παρόκησαν· **5** εγώ προσέτι ἱκουσα τους στεναγμούς των ιιών Ισραήλ διά την υπό των Αιγυπτίων καταδόύσων αυτών και ενεθυμήθην την διαθήκην μου· **6** διά τούτο ειπέ προς τους ιιών Ισραήλ, Εγώ είμαι ο Κύριος και θέλω σας εκβάλει υποκάτωθεν των φορτίων των Αιγυπτίων και θέλω σας ελευθερώσει από της δουλείας αυτών και θέλω σας λυτρώσει με βραχίονα εξηπλωμένον και με κρίσεις μεγάλας· **7** και θέλω σας λάβει εἰς εμαυτόν διά λαόν μου και θέλω εἰσθαι Θεός υμών· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός υμών, δόσις σας εκβάλλω υποκάτωθεν των φορτίων των Αιγυπτίων· **8** και θέλω σας φέρει εἰς την γην, περί της οποίας ψύχωσα την χείρα μου, ότι θέλω δώσει αυτήν εἰς τον Αβραάμ, εἰς τον Ισαάκ και εἰς τον Ιακώβ· και θέλω σας δώσει αυτήν εἰς κληρονομίαν. Εγώ ο Κύριος. **9** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς ούτω προς τους ιιών Ισραήλ· αλλά δεν εισήκουσαν εἰς τον Μωϋσήν, διά την στενοχωρίαν της ψυχής αυτών και διά την σκληράν δουλείαν. **10** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **11** Εἰσέλθε, λάλησον προς Φαραώ, τον βασιλέα της Αιγύπτου, διά να εξαποστείλη τους ιιών Ισραήλ εκ της γῆς αυτού. **12** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς ενώπιον του Κυρίου, λέγων, Ιδού, οι ιιοί Ισραήλ δεν μου εισήκουσαν· και πως θέλει μου εισακούσει ο Φαραώ, και εγώ είμαι απερίτμητος τα χείλη; **13** και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών και απέστειλεν αυτούς προς τους ιιών Ισραήλ και προς Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου, διά να εξαγάγωσι τους ιιών Ισραήλ εκ γῆς Αιγύπτου. **14** Ούτοι είναι οι αρχηγοί των οίκων των πατριών αυτών· Οι ιιοί του Ρουβήν, του πρωτοτόκου του Ισραήλ, Ανώχ και Φαλλού, Εσρών και Χαρμί· αὗταί είναι αἱ συγγένειαι του Ρουβήν. **15** Και οι ιιοί του Συμεών, Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σωάρ και Σαούλ ιιός Χανανίτιδος· αὗταί είναι αἱ συγγένειαι του Συμεών. **16** Τα δε ονόματα των ιιών του Λευΐ κατά τας γενεάς αυτών είναι ταύτα· Γηρσών και Καάθ και Μεραρί· και τα ἑτη της ζωῆς του Λευΐ ἔγειναν εκατόν τριάκοντα επτά ἑτη. **17** Οι ιιοί του Γηρσών, Λιβνί και Σεμεΐ, κατά την ζωῆς του Λευΐ ἔγειναν εκατόν τριάκοντα επτά ἑτη. **18** Και οι ιιοί του Καάθ, Αμράμ

Αμράμ ἔγειναν εκατόν τριάκοντα επτά ἑτη. **19** Και οι ιιοί του Ισαάρ, Κορέ και Νεφέγ και Ζιθρί. **22** Και οι ιιοί του Οζιήλ, Μισαήλ και Ελισαφάν και Σιθρί. **23** Ἐλοβε δε ο Ααρών εἰς γυναίκα εαυτού την Ελισάβετ, θυγατέρα του Αμριναδάβ, αδελφήν του Ναασών· και εγέννησεν εἰς αυτόν τον Ναδάβ και τον Αβιούδ, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ. **24** Και οι ιιοί του Κορέ, Ασείρ και Ελκανά και Αβιάσαφ αὗται είναι αἱ συγγένειαι των Κοριτών. **25** Ο δε Ελεάζαρ, ο ιιός του Ααρών, έλαβεν εἰς γυναίκα εαυτού μίαν εκ των θυγατέρων του Φουτιήλ· και εγέννησεν εἰς αυτόν τον Φινεές· ούτοι είναι οι αρχηγοί των πατριών των Λευϊτών, κατά τας συγγένειας αυτών. **26** Ούτοι είναι ο Ααρών και ο Μωϋσής, προς τους οποίους είπεν ο Κύριος, Εξαγάγετε τους ιιούς Ισραήλ, εκ γῆς Αιγύπτου κατά τα τάγματα αυτών. **27** Ούτοι είναι οι λαλήσαντες προς Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου, διά να εξαγάγωσι τους ιιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου· αυτοί, ο Μωϋσῆς και ο Ααρών. **28** Καθ' ην δε ημέραν ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τη γη της Αιγύπτου, **29** εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, Εγώ είμαι ο Κύριος· λάλησον προς Φαραώ, τον βασιλέα της Αιγύπτου, πάντα σά λέγω προς σε. **30** Και είπεν ο Μωϋσῆς ενώπιον του Κυρίου, Ιδού, εγώ είμαι απερίτμητος τα χείλη· και πως θέλει μου εισακούσει ο Φαραώ;

7 Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδέ, εγώ σε κατέστησα θέον εἰς τον Φαραώ· και Ααρών ο αδελφός σου θέλει είσθια προφήτης σου· **2** συ θέλεις λαλήσει πάντα όσα σε προστάζω· ο δε Ααρών ο αδελφός σου θέλει λαλήσει προς τον Φαραώ, διά να εξαποστείλη τους ιιούς Ισραήλ εκ της γῆς αυτού· **3** εγώ δε θέλω σκληρύνει την καρδίαν του Φαραώ και θέλω πληθύνει τα σημεία μου και τα θαυμάσια μου εν τη γη της Αιγύπτου· **4** πλην ο Φαραώ δεν θέλει σας υπακούσει και θέλω επιβάλει την χείρα μου επί την Αιγύπτου και θέλω εξαγάγει τα στρατεύματά μου, τον λαόν μου, τους ιιούς Ισραήλ, εκ γῆς Αιγύπτου με κρίσεις μεγάλας· **5** και θέλουσι γνωρίσει οι Αιγυπτίοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτείνω την χείρα μου επί την Αιγύπτου και εξαγάγω τους ιιούς Ισραήλ εκ μέσου αυτών. **6** Έκαμον δε ο Μωϋσῆς και ο Ααρών καθώς προσέταξεν εἰς αυτούς ο Κύριος ούτως έκαμον. **7** Ήτο δε ο Μωϋσῆς ηλικίας ογδοήκοντα ετών, ο δε Ααρών ογδοήκοντα τριών ετών, ότε ελάλησαν προς τον Φαραώ. **8** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, και προς τον Ααρών, λέγων, **9** Όταν σας είπη ο Φαραώ, λέγων, Δείξατε σεις θαύμα· τότε θέλεις ειπεῖ προς τον Ααρών, Λάβε την ράβδον σου και ρίψουν ἐμπροσθεν του Φαραώ· και θέλει γείνει όφις· **10** Εισήλθον λοιπόν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών προς τον Φαραώ, και έκαμον ούτως ως προσέταξεν ο Κύριος· και τας συγγενείας αυτών. **18** Και οι ιιοί του Καάθ, Αμράμ

όφις. **11** Εκάλεσε δε και ο Φαραώ τους σοφούς και σου θέλουσιν αναβή οι βάτραχοι. **5** Είπε δε Κύριος τους μάγους· και οι μάγοι της Αιγύπτου έκαμον και προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον Ααρών, Ἐκτείνοντοι αυτοί ωσαντώς με τας επωδάς αυτών. **12** Διότι ἐρρίψαν την χείρα σου με την ράβδον σου επί τους ρύακας, επί έκαστος την ράβδον αυτού, και ἔγειναν όφεις η ράβδος τους ποταμούς και επί τας λίμνας και ανάγαγε τους όμως του Ααρών κατέπιε τας ράβδους εκείνων. **13** Και βατράχους επί την γην της Αιγύπτου. **6** Και εξέτεινεν εσκληρύνθη η καρδία του Φαραώ και δεν εισήκουσεν εις ο Ααρών την χείρα αυτού επί τα ύδατα της Αιγύπτου· αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **14** Και είπε Κύριος και ανέβησαν οι βάτραχοι και εκάλυψαν την γην της προς τον Μωϋσήν, Εσκληρύνθη η καρδία του Φαραώ, Αιγύπτου. **7** Και ἔκαμον ομοίως οι μάγοι με τας επωδάς ώστε να μη εξαποστείλη τον λαόν· **15** ύπαγε προς τον αυτών και ανίγαγον τους βατράχους επί την γην της Φαραώ το πρώι· ιδού, εξέρχεται εις το ύδωρ· και θέλεις Αιγύπτου. **8** Τότε εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και σταθή πάρα το χείλος του ποταμού, διά να συναντήσῃς τον Ααρών και είπε, Δείθητε τον Κύριον να σηκωσῃ αυτόν· και την ράβδον, την μεταβληθείσαν εις όφιν, τους βατράχους απ' εμού και από του λαού σου· και θέλεις κρατεῖς εις την χείρα σου· **16** και θέλεις ειπεί θέλω εξαποστείλει τον λαόν διά να θυσιάσωσιν εις προς αυτόν· Κύριος ο Θεός των Εβραίων με απέστειλε τον Κύριον. **9** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Φαραώ, προς σε, λέγων, Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να Διόρισον εις εμέ, πότε να δεηθώ υπέρ σου και υπέρ με λατρεύση εν τη ερήμω αλλ ιδού, δεν εισήκουσας των θεραπόντων σου και υπέρ του λαού σου· διά να έως του νύν· **17** ούτω λέγει Κύριος· Με τούτο θέλεις εξαλείψη τους βατράχους από σου, και από των οικιών γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· ιδού, με την ράβδον σου, και μόνον εν τω ποταμώ να μείνωσιν. **10** Ο δε την εν τη χειρί μου θέλω κτυπήσει επί τα ύδατα του είπεν, Αύριον. Και είπε, Θέλει γείνει κατά τον λόγον ποταμού και θέλουσι μεταβληθῆ εις αίμα· **18** και τα σου διά να γνωρίσης ότι δεν είναι ουδείς ως ο Κύριος ο οιφάρια τα εν τω ποταμώ θέλουσι τελευτήσει, και ο Θεός ημών· **11** και θέλουσι σηκωθή οι βάτραχοι από σου ποταμός θέλει βρωμήσει, και οι Αιγύπτιοι θέλουσιν και από των οικιών σου και από των θεραπόντων σου αιδιάσει να πίωσιν ύδωρ εκ του ποταμού· **19** Και είπε και από του λαού σου· μόνον εν τω ποταμώ θέλουσι Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον Ααρών, Λάβε μείνει. **12** Τότε εξήλθον ο Μωϋσής και ο Ααρών από του την ράβδον σου και ἔκτεινον την χείρα σου επί τα Φαραώ· και εβόησεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον περί ύδατα της Αιγύπτου, επί τους ρύακας αυτών, επί τους των βατράχων, τους οποίους έφερεν επί τον Φαραώ. ποταμούς αυτών, επί τας λίμνας αυτών, και επί πάσαν **13** Και ἔκαμεν ο Κύριος κατά τον λόγον του Μωϋσέως· συναγαγήν ύδατος αυτών, και θέλουσι γείνει αίμα· και ετελεύτησαν οι βάτραχοι εκ των οικιών, εκ των και θέλει εισθαι αίμα καθ' όλην την της Αιγύπτου επαύλεων και εκ των αγρών. **14** Και συνήγαγον αυτούς και εις τα ζύλινα και πέτρινα αγγεία. **20** Και ἔκαμον σωρούς, και εβρώμησεν η γη. **15** Ιδών δε ο Φαραώ ότι ούτως ο Μωϋσής και ο Ααρών καθώς προσέταξεν ο γείγειν αναψυχή, εσκλήρυνε την καρδίαν αυτού, και Κύριος και υψώσας ο Ααρών την ράβδον, εκτύπησε το δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος, ύδατα του ποταμού ενώπιον του Φαραώ και ενώπιον **16** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον των θεραπόντων αυτού· και μετεβλήθησαν εις αίμα Ααρών, ἔκτεινον την ράβδον σου και κτύπησον το πάντα τα ύδατα του ποταμού. **21** Και τα οιφάρια τα εν χώμα της γης, διά να γείνη σκνίπες καθ' όλην την γην τω ποταμώ ετελεύτησαν, και ο ποταμός εβρώμησεν, της Αιγύπτου. **17** Και ἔκαμον ούτω διότι εξέτεινεν ώστε οι Αιγύπτιοι δεν ηδύναντο να πίωσιν ύδωρ εκ του ο Ααρών την χείρα αυτού με την ράβδον αυτού, και ποταμού· και ήτο αίμα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. εκτύπησε το χώμα της γης, και ἔγεινε σκνίπες εις τους **22** Έκαμον δε το όμιον και οι μάγοι της Αιγύπτου με ανθρώπους και εις τα κτήνη· όλον το χώμα της γης τας επωδάς αυτών· και εσκληρύνθη η καρδία του Φαραώ έγεινε σκνίπες καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **18** Και και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς είπεν ο Κύριος. έκαμον ομοίως οι μάγοι με τας επωδάς αυτών διά να **23** Και επιστρέψας ο Φαραώ, ἤλθεν εις τον οίκον αυτού, εκβάλωσι σκνίπας πλην δεν ηδυνήθησαν· οι σκνίπες και δεν επέστησε την καρδίαν αυτού ουδέ εις τούτο. **24** λοιπόν ήσαν επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη. **19** Πάντες δε οι Αιγύπτιοι ἔσκαπτον πέριξ του ποταμού Τότε είπον οι μάγοι προς τον Φαραώ, Δάκτυλος Θεού διά να πίωσιν ύδωρ, διότι δεν ηδύναντο να πίωσιν είναι τούτο. Η καρδία όμως του Φαραώ εσκληρύνθη και επέστησεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος, **20** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς το πρῶι· και στάθητι ενώπιον του Φαραώ· ιδού, εξέρχεται εις το ύδωρ· και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύσῃ· **21** διότι εάν δεν εξαποστείλης τον λαόν μου, ιδού, θέλω στείλει επί σε και επί τους θεραπόντάς σου και επί τον λαόν σου και επί τας οικίας σου κυνόμυιαν, και αι οικία των Αιγυπτίων και η γη έτι επί της οποίας κατοικούσι θέλουσι γεμίσει από κυνόμυιαν· **22** θέλω όμως εξαιρέσει εν εκείνη τη ημέρα την γην Γεανή, εν ή κατοικεί ο λαός μου, ώστε να μη ήναι εκεί παντελώς κυνόμυια· διά να γνωρίσης ότι εγώ είμαι ο Κύριος εν τα μέσω της γης· **23** και θέλω βάλει διαφοράν μεταξύ

του λαού μου και του λαού σου· αύριον θέλει γείνει εσκόρπισεν αυτήν ο Μωϋσής προς τον ουρανόν, και το σημείον τούτο. **24** Και ἔκαμε Κύριος ούτω· και ήλθε ἔγεινε καύσις αναδιδούσα ελκώδη εξανθήματα επί τους κυνόμυια πλήθος εις την οικίαν του Φαραὼ και εις τας ανθρώπους και επί τα κτήνη· **11** και δεν ηδύναντο οι οικίας των θεραπόντων αυτού και εις όλην την γην της μάγιον να σταθώσιν ἐμπροσθεν του Μωϋσέως εξ αιτίας Αιγύπτου· η γη διεφθάρη εκ του πλήθους της κυνομυίας. **25** Και εκάλεσεν ο Φαραὼ τον Μωϋσήν και τον Ααρὼν καρδίαν του Φαραὼ, και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, ταύτη τη γη. **26** Είπε δε ο Μωϋσής, Δεν αρμόζει να γείνη καθώς ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν. **13** Και είπε ούτω διότι ημεῖς θυσίαζομεν εις Κύριον τον Θεόν ημῶν Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς το πρῶι και θυσίας, τας οποίας οι Αιγύπτιοι βδελύτονταν· ιδού, παραστάθητι ἐμπροσθεν του Φαραὼ και ειπέ προς αυτόν, εάν ημεῖς θυσίασσαν θυσίας, τας οποίας οι Αιγύπτιοι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων ἐξαπόστειλον βδελύτονταν, ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν αυτῶν, δεν τον λαόν μου, διά να με λατρεύσῃ· **14** διότι ταύτην την θέλουσι μας λιθοβολήσῃ; **27** Θέλομεν υπάγει οδόν φοράν εγώ εξαποστέλλω πάσας μου τας πληγάς επί τριών ημερών εις την ἐρήμον και θέλομεν θυσίασει την καρδίαν σου και επί τους θεραπόντάς σου και επί εις Κύριον τον Θεόν ημῶν, καθὼς είπε προς ημάς. **28** τον λαόν σου διά να γνωρίστης ότι δεν είναι ουδείς Τότε είπεν ο Φαραὼ, Εγώ θέλω σας εξαποστείλει, διά να όμοιός μου εν πάσῃ τη γῇ· **15** επειδή τώρα θέλω εκτείνει θυσίαστη εις Κύριον τον Θεόν σας εν τη ερήμῳ μόνον την χείρα μου και θέλω πατάξει σε και τον λαόν σου να μη υπάγητε πολύ μακράν δεήθητε υπέρ εμού. **29** με θανατικόν, και θέλεις απολεσθή από της γῆς· **16** Και είπεν ο Μωϋσῆς, Ιδού, εγώ εξέρχομαι από σου και και διά τούτο βεβαίως σε διετήρησα, διά να δείξω εν θέλω δεηθή του Κυρίου, ώστε η κυνόμυια να σηκωθή από του Φαραὼ, από των θεραπόντων αυτού και από τον λαόν αυτού· πλην ας μη εξακολουθή ο Φαραὼ να απατά ημάς, μη εξαποστέλλων τον λαόν, διά να θυσίαση εις τον Κύριον. **30** Τότε εξήλθεν ο Μωϋσῆς από τον Φαραὼ και εδεήθη του Κυρίου. **31** Και ἔκαμε Κύριος κατά τον λόγον του Μωϋσέως και εσήκωσε την κυνόμυιαν από τον Φαραὼ, από των θεραπόντων αυτού· **32** Πλὴν ο Φαραὼ και ταύτην την φοράν εσκλήρυνε την καρδίαν αυτού και δεν εξαπέστειλε τον λαόν.

9 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ὅπαγε προς τον Φαραὼ και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων. ἐξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να με λατρεύσῃ· **2** διότι, εάν δεν θέλης να εξαποστείλης και εάν ἔτι κρατής αυτούς, **3** ιδού, η χειρ του Κυρίου θέλει εἰσθαι επὶ τα κτήνη σου τα εν τω αγρῷ, επὶ τους ἵππους, επὶ τους ὄνους, επὶ τας καμήλους, επὶ τους βόας, και επὶ τα πρόβατα· θανατικὸν βαρύ σφρόδα· **4** και θέλει κάμει ο Κύριος διάκρισιν μεταξύ των κτηνῶν του Ισραήλ και των κτηνῶν των Αιγύπτων· και εκ πάντων των ανηκόντων εις τους ινούς Ισραήλ δεν θέλει αποθάνει ουδέ εν. **5** Και διώρισεν ο Κύριος καιρόν, λέγων, Αύριον θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα τούτο εν τη γῃ. **6** Και ἔκαμεν ο Κύριος το πράγμα τούτο την επαύριον, και απέθανον πάντα τα κτήνη των Αιγύπτων· εκ δε των κτηνῶν των ινών Ισραήλ δεν απέθανεν ουδέ εν. **7** Και απέστειλεν ο Φαραὼ να ίδωσι, και ιδού, εκ των κτηνῶν του Ισραήλ δεν απέθανεν ουδέ ἐν· και εσκληρύνθη ἡ καρδία του Φαραὼ και δεν εξαπέστειλε τον λαόν. **8** Τότε είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρὼν, Γεμίσατε τας χείρας σας από στάκτην καμίνου και ας σκορπίση αυτήν ο Μωϋσῆς προς τον ουρανόν ἐμπροσθεν του Φαραὼ· **9** και θέλει γείνει λεπτός κονιορτός εφ' όλην την γην της Αιγύπτου· και θέλει γείνει επὶ τους ανθρώπους και επὶ τα κτήνη καύσις αναδιδούσα ελκώδη εξανθήματα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **10** Ἐλαφρὸν λοιπόν την στάκτην της καμίνου και εστάθησαν ενώπιον του Φαραὼ· και

εσκόρπισεν αυτήν ο Μωϋσής προς τον ουρανόν, και το σημείον τούτο. **24** Και ἔκαμε Κύριος ούτω· και ήλθε ἔγεινε καύσις αναδιδούσα ελκώδη εξανθήματα επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη· **11** και δεν ηδύναντο οι οικίας των θεραπόντων αυτού και εις όλην την γην της Αιγύπτου· η γη διεφθάρη εκ του πλήθους της κυνομυίας. **12** Εσκλήρυνε δε Κύριος την καρδίαν του Φαραὼ, και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, ταύτη τη γη. **25** Είπε δε ο Μωϋσῆς, Δεν αρμόζει να γείνη καθώς ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν. **13** Και είπε ούτω διότι ημεῖς θυσίαζομεν εις Κύριον τον Θεόν ημῶν Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς το πρῶι και θυσίας, τας οποίας οι Αιγύπτιοι βδελύτονταν· ιδού, παραστάθητι ἐμπροσθεν του Φαραὼ και ειπέ προς αυτόν, εάν ημεῖς θυσίασσαν θυσίας, τας οποίας οι Αιγύπτιοι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων ἐξαπόστειλον βδελύτονταν, ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν αυτῶν, δεν τον λαόν μου, διά να με λατρεύσῃ· **14** διότι ταύτην την θέλουσι μας λιθοβολήσῃ; **27** Θέλομεν υπάγει οδόν φοράν εγώ εξαποστέλλω πάσας μου τας πληγάς επί τριών ημερών εις την ἐρήμον και θέλομεν θυσίασει την καρδίαν σου και επί τους θεραπόντάς σου και επί εις Κύριον τον Θεόν ημῶν, καθὼς είπε προς ημάς. **28** τον λαόν σου διά να γνωρίστης ότι δεν είναι ουδείς Τότε είπεν ο Φαραὼ, Εγώ θέλω σας εξαποστείλει, διά να όμοιός μου εν πάσῃ τη γῇ· **15** επειδή τώρα θέλω εκτείνει θυσίαστη εις Κύριον τον Θεόν σας εν τη ερήμῳ μόνον την χείρα μου και θέλω πατάξει σε και τον λαόν σου να μη υπάγητε πολύ μακράν δεήθητε υπέρ εμού. **29** με θανατικόν, και θέλεις απολεσθή από της γῆς· **16** Και είπεν ο Μωϋσῆς, Ιδού, εγώ εξέρχομαι από σου και και διά τούτο βεβαίως σε διετήρησα, διά να δείξω εν θέλω δεηθή του Κυρίου, ώστε η κυνόμυια να σηκωθή από τον Φαραὼ, από των θεραπόντων αυτού και από τον λαόν αυτού· πλην ας μη εξακολουθή ο Φαραὼ να απατά ημάς, μη εξαποστέλλων τον λαόν, διά να θυσίαση εις τον Κύριον. **30** Τότε εξήλθεν ο Μωϋσῆς από τον Φαραὼ και εδεήθη του Κυρίου. **31** Και ἔκαμε Κύριος κατά τον λόγον του Μωϋσέως και εσήκωσε την κυνόμυιαν από τον Φαραὼ, από των θεραπόντων αυτού· **32** Πλὴν να συνάξῃς τα κτήνη σου και πάντα όσα έχεις εν τοις αγροίς διότι πας ἀνθρωπος και ζώον, το οποίον ευρεθή εν τοις αγροίς και δεν φερθή εις οικίαν, και η χάλαζα καταβῇ επ' αυτά, θέλουσιν αποθάνει. **20** Όστις εκ των θεραπόντων του Φαραὼ εφοβήθη τον λόγον του Κυρίου, συνίγαγε ταχέως εις τας οικίας τους δούλους αυτού και τα κτήνη αυτού· **21** διότι όμως δεν επρόσεξεν εις τον λόγον του Κυρίου, αφήκε τους δούλους αυτού και τα κτήνη αυτού εν τοις αγροίς. **22** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ἐκτείνον την χείρα σου προς τον ουρανόν, και θέλει γείνει χάλαζα εφ' όλην την γην της Αιγύπτου, επί της καταβήσεως την πάρτη την ουρανού, επί την γην της Αιγύπτου, και επί ανθρώπους και επί κτήνη και επί πάντα χόρτον του αγρού εν τη γῃ της Αιγύπτου. **23** Και εξέτεινεν ο Μωϋσῆς την ράβδον αυτού προς τον ουρανόν, και ο Κύριος ἐπέμψει βροντάς και χάλαζαν και διέτρεχε το πυρ επί την γην· και ο Κύριος ἐβρεξε χάλαζαν επί την γην της Αιγύπτου· **24** ωστε ἡτο χάλαζα και πυρ φλογίζον εν τη χαλάζη, χάλαζα βαρεία, οποία δεν γέγεινε ποτέ εφ' όλην την γην της Αιγύπτου, αφού κατεστάθη θένος. **25** Και επάταξεν η χάλαζα εν πάσῃ τη γη της ιγύπτου παν το εν τοις αγροίς, από ανθρώπου έως κτήνους και πάντα τον χόρτον του αγρού επάταξεν η χάλαζα και πάντα τα δένδρα του αγρού συνέτριψε. **26** Μόνον εν τη γῃ Γεσέν, ὃπου ήσαν οι ινοί Ισραήλ, δεν γέγεινε χάλαζα. **27** Τότε ο Φαραὼ αποστείλας εκάλεσε τον Μωϋσήν και τον Ααρὼν και είπε προς αυτούς, Ταύτην την φοράν ημάρτησα· ο Κύριος είναι δίκαιος· εγώ δε και ο λαός μου είμεθα ασεβείς· **28** δεήθητε του Κυρίου, ώστε να παύσωσι του να γίνωνται βρονταί Θεού και χάλαζα· και εγώ θέλω σας εξαποστείλει, και δεν θέλετε μείνει πλέον. **29** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς αυτόν, καθὼς εξέλθω εκ της πόλεως, θέλω εκτείνει τας χείρας μου προς τον Κυρίον· αι βρονταί θέλουσι παύσει και χάλαζα δεν θέλει είσθαι πλέον· διά να γνωρίσης ότι του Κυρίου

είναι η γῆ: 30 πλην συ και οι θεράποντές σου, εξεύρω ότι αικόμη δεν θέλετε φοβηθή από προσώπου Κυρίου του Θεού. 31 Εκτυπήθησαν δε το λινάριον και η κριθή διότι η κριθή ήτο σταχυμένη και το λινάριον καλαμωμένον, 32 ο σίτος όμως και η ζέα δεν εκτυπήθησαν, διότι ήσαν όψιμα. 33 Και εξήλθεν ο Μωϋσής έξω της πολέως τον Φαραώ και εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον Κύριον· και αι βροντάι και η χάλαζα ἔταυσαν και βροχή δεν ἔσταξε πλέον επί της γῆς. 34 Και ότε είδεν ο Φαραώ ότι ἔπαυσεν η βροχή και η χάλαζα και αι βροντά, εξηγούθησε να αμφατάνη και εσκλήρυνε την καρδίαν αυτού, αυτός και οι θεράποντες αυτού. 35 Και εσκληρύνθη η καρδία του Φαραώ και δεν εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος διά του Μωϋσέως.

10 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Είσελθε προς τον Φαραώ· διότι εγώ εσκλήρυνα την καρδίαν αυτού και την καρδίαν των θεράποντων αυτού, διά να δείξω τα σημεία μου ταύτα εν μέσω αυτών· 2 και διά να διηγήσαι εις τα ώτα του υιού σου και εις τον υιόν του υιού σου, τα σόσα ἐπραξά εις τους Αιγύπτιους και τα σημεία μου όσα ἔκαμα εν μέσω αυτών, και να γνωρίσῃς ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 3 Εισήλθον δε ο Μωϋσής και ο Ααρὼν προς τον Φαραώ και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· Ἐως πότε αφνείσαι να ταπεινωθής ἐμπροσθέν μου; εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύσῃ· 4 διότι εάν δεν θέλης να εξαποστείλης τον λαόν μου, ιδού, αύριον θέλω φέρει ακρίδα επί τα όριά σου· 5 και θέλει σκεπάσει το πρόσωπον της γῆς, ώστε να μη δύναται τις να ίδη την γῆν· και θέλει καταφάγει το επίλοιπον το διασωθέν, όσον αφήκεν εις εσάς η χάλαζα, και θέλει καταφάγει πάντα τα δένδρα τα φυσιμενα εις εσάς εκ των αγρών· 6 και θέλουσι γεμισθή αι οικίαι σου και αι οικίαι πάντων των θεραπόντων σου και αι οικίαι πάντων των Αιγύπτιων· το οποίον δεν είδον οι πατέρες σου ούτε οι πατέρες των πατέρων σου, αφ' ης ημέρας υπήρχαν επί της γῆς μέχρι της σήμερον. Ἐπειτα στραφείς εξήλθεν από του Φαραώ. 7 Και είπον οι θεράποντες του Φαραώ προς αυτόν, Ἐως πότε ούτος θέλει είσθαι πρόσκομμα εις ημάς; εξαπόστειλον τους ανθρώπους, διά να λατρεύσωσι Κύριον τον Θεόν αυτών· αικόμη δεν εξεύρεις ότι ηφαντίσθη η Αιγύπτος; 8 Τότε ἔφεραν πάλιν τον Μωϋσήν και τον Ααρὼν προς τον Φαραώ και είπε προς αυτούς, Υάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον τον Θεόν σας· αλλά ποίοι και ποίοι θέλουσιν υπάγεις; 9 Και είπεν ο Μωϋσής· μετά των νέων ημών και μετά των γερόντων ημών θέλομεν υπάγει, μετά των υιών ημών και μετά των θυγατέρων ημών, μετά των προβάτων ημών και μετά των βοών ημών θέλομεν υπάγει διότι ἔχομεν εορτήν εις τον Κύριον. 10 Ο δε είπε προς αυτούς, Ούτως ας ήναι ο Κύριος μεθ' ημών, καθώς εγώ θέλω σας εξαποστείλει μετά των τέκνων σας· ίδετε· διότι κακόν πρόκειται ἐμπροσθέν σας· 11 ουχί ούτως, οι ἀνδρες υπάγετε τώρα, και λατρεύσατε τον Κύριον, διότι τούτο ζητείτε. Και εξέβαλεν αυτούς ο Φαραώ απ' ἐμπροσθέν αυτού. 12 Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ἐκτείνον την χείρα σου επί την γῆν της

Αιγύπτου διά την ακρίδα, διά να αναβῇ επί την γῆν της Αιγύπτου και να καταφάγῃ πάντα τον χόρτον της Θεού. 13 Και εξέτεινεν ο Μωϋσής την ράβδον αυτού επί την γῆν της Αιγύπτου, και ο Κύριος επέφερεν επί την γῆν όλην την ημέραν όψιμα. 13 Και εξήλθεν ο Μωϋσής έξω της πολέως εκείνην και διότι ήσαν όλην την νύκτα ανατολικόν ἄνεμον· και από το πρωΐ ο ἄνεμος ο ανατολικός ἔφερε την ακρίδα. 14 Και ανέβη η ακρίς εφ' όλην την γῆν της Αιγύπτου και εκάθισεν επί πάντα τα όρια της Αιγύπτου, πολλή σφόδρα πρότερον αυτής δεν υπήρξε τοιαύτη ακρίς, ουδέ θέλει υπάρξει τοιαύτη με¹ αυτήν· 15 και εκάλυψε το πρόσωπον όλης της γῆς και εσκοτίσθη η γῆ· και κατέφεγε πάντα τον χόρτον της γῆς και πάντας τους καρπούς των δένδρων, όσους η χάλαζα αφήκε, και δεν ἔμεινεν ουδέν χλωρὸν ούτε εις τα δένδρα ούτε εις τα χόρτα του αγρού καθ'¹ διότι την γῆν της Αιγύπτου. 16 Τότε ἔσπευσεν ο Φαραώ να καλέσῃ τον Μωϋσήν και τον Ααρὼν και είπεν, Ημάρτησα εις Κύριον τον Θεόν σας και εις εσάς· 17 πλην τώρα συγχωρήσατέ μοι, παρακαλώ, το αμάρτημά μου, μόνον ταύτην την φοράν, και δεήθητε Κυρίου του Θεού υμών διά να σηκώσῃ απ'¹ εμού τον θάνατον τούτον μόνον. 18 Και εξήλθεν ο Μωϋσής από τον Φαραώ και εδείθη του Κυρίου. 19 Και μετέφερεν ο Κύριος σφοδρότατον δυτικόν ἄνεμον, όστις εσήκωσε την ακρίδα και ἔρριψεν αυτήν εις την Ερυθράν θάλασσαν δεν ἔμεινεν ουδεμία ακρίς επί πάντα τα όρια της Αιγύπτου. 20 Πλην ο Κύριος εσκλήρυνε την καρδίαν του Φαραώ, και δεν εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ. 21 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ἐκτείνον την χείρα σου προς τον ουρανόν και θέλει γείνει σκότος επί την γῆν της Αιγύπτου και σκότος η Φιλαφρητόν. 22 Και εξέτεινεν ο Μωϋσής την χείρα αυτού προς τον ουρανόν, και ἔγινεν σκότος πυκνόν εφ' όλην την γῆν της Αιγύπτου τρεις ημέρας. 23 Δεν ἔβλεπεν ο εις τον άλλον· ουδέ εστηκώθη τις από του τόπου αυτού τρεις ημέρας· εις πάντας δε τους υιούς Ισραήλ ίτο φως εν ταῖς κατοικίαις αυτών. 24 Τότε εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και είπεν, Υάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον μόνον τα πρόβατά σας και οι βόες σας ας μείνωσι και τα τέκνα σας ας ἔλθωσι μεθ' ημών. 25 Και είπεν ο Μωϋσής, Άλλα και θυσίας και ολοκαυτώματα πρέπει συ να μας δώσης, διά να θυσίασμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών· 26 τα κτήνη ημών ομοίως θέλουσιν υπάγει μεθ' ημών· δεν θέλει μείνει οπίσιαν ουδέ ονύχιον· διότι εκ τούτων πρέπει να λάβωμεν, διά να λατρεύσωμεν Κύριον τον Θεόν ημών· και ημείς δεν εξεύρομεν με τι ἔχομεν να λατρεύσωμεν τον Κύριον, εωσού να φθάσωμεν εκεί. 27 Άλλ'¹ ο Κύριος εσκλήρυνε την καρδίαν του Φαραώ, και δεν θήλησε να εξαποστείλη αυτούς· 28 Και είπεν ο Φαραώ προς αυτόν, Φύγε απ' εμού· πρόσεχε εις σεαυτόν, να μη ίδης πλέον το πρόσωπόν μου· διότι εις οποίαν ημέραν ίδης το πρόσωπόν μου, θέλεις αποθάνει. 29 Και είπεν ο Μωϋσής, Καθώς είπας, δεν θέλω ιδεί πλέον το πρόσωπόν σου.

11 Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έτι μίαν πληγήν θέλω φέρει επί τον Φαραώ και επί την Αιγύπτου· μετά ταύτα θέλει σας εξαποστείλει εντεύθεν· τον Μωϋσήν, Ἐκτείνον την χείρα σου επί την γῆν της εξαποστέλλων υμάς θέλει βεβαίως και διώξει υμάς

ολοκλήρως εντεύθεν· 2 λάλησον τώρα εις τα ώτα του οσφύας σας, ἔχοντες τα υποδήματά σας εις τους πόδας λαού, και ας ζητήσῃ πας ανήρ παρά τον γείτονος αυτού, σας και την ράβδον σας εις την χείρα σας· και θέλετε και πάσα γυνή παρά της γείτονος αυτής, σκεύη αργυρά, φάγει αυτό μετά σπουδῆς· είναι πάσχα του Κυρίου. 12 και σκεύη χρυσά. 3 Και ἐδώκεν ο Κύριος χάριν εις Διότι την νύκτα ταύτην θέλω περάσει διά μέσου της γης τον λαόν ενώπιον των Αιγυπτίων· ἔτι δε ο ἀνθρώπος της Αιγύπτου και θέλω πατάξει παν πρωτότοκον εν τη ο Μωϋσῆς ἡτο μέγας σφόδρα εν τη γη της Αιγύπτου, γη της Αιγύπτου, από ανθρώπου ἑως κτήνους· και θέλω ἐμπροσθεν των θεραπόντων του Φαραώ και ἐμπροσθεν κάμει κρίσεις εναντίον πάντων των θεών της Αιγύπτου, του λαού. 4 Και είπεν ο Μωϋσῆς, Ούτω λέγει ο Κύριος· Εγώ ο Κύριος. 13 Και το αἷμα θέλει είσθαι εις εσάς διά Περί το μεσονύκτιον εγώ θέλω εξέλθει εις το μέσον της σημείου επί των οικιών, εις τας οποίας κατοικείτε· και Αιγύπτου· 5 και παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου όταν ίδω το αἷμα, θέλω σας παρατρέξει, και η πληγή θέλει αποθάνει, από του πρωτότοκου του Φαραώ δότις δεν θέλει είσθαι εις εσάς διά να σας εξολοθρευση, κάθηται επί του θρόνου αυτού, ἑως του πρωτότοκου της όταν πατάξω την γην της Αιγύπτου. 14 Και η ημέρα δούλης, ἡτις δουλεύειν ειν τω μόλω, και παν πρωτότοκον αύτη θέλει είσθαι εις εσάς εις μνημόσυνον· και θέλετε των κτηνών· 6 και θέλει είσθαι καθ' ὅλην την γην της εορτάζει αυτήν εορτήν εις τον Κύριον εις τας γενεάς Αιγύπτου κραυγή μεγάλη, οποία ποτέ δεν ἔγεινεν, ουδέ σας· κατά νόμον παντοτεινόν θέλετε εορτάζει αυτήν. μετά ταύτα θέλει γείνει τοιαύτη· 7 επι πάντας ὄμως τους 15 Επτά ημέρας θέλετε τρώγει ἄζυμα· από της πρώτης υιούς Ισραήλ δεν θέλει κινήσει σκύλος την γλώσσαν ημέρας θέλετε σηκώσει το προζύμιον εκ των οικιών αυτού, από ανθρώπου ἑως κτήνους διά να γνωρίσητε σας διότι δότις φάγη ἐνζυμα από της πρώτης ἑως της ο Κύριος ἔκαιπε διάκρισιν μεταξύ των Αιγυπτίων και εβδόμης ημέρας, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ του Ισραήλ· 8 και πάντες ούτοι οι δούλοι σου θέλουσι καταβή προς εμέ και θέλουσι προσπέσει ἐμπροσθεν μου λέγοντες, Ἐξέλθε συ και πας ο λαός ο αικολουθών σε· και μετά ταύτα θέλω εξέλθει. Και εξήλθεν ο Μωϋσῆς από του Φαραώ μετά θυμού μεγάλου. 9 Και είπε Κύριος προς διά να φάγη τούτο μόνον θέλετε κάμει. 17 Θέλετε τον Μωϋσήν, Δεν θέλει σας εισακούσει ο Φαραώ, διά να φυλάξει λοιπόν την εορτήν των αζύμων· διότι την πληθυνθεότι θα θαυμάσια μου εν τη γη της Αιγύπτου. 10 αυτήν ταύτην ημέραν θέλω εξαγάγει τα τάγματά σας εκ Ο Μωϋσῆς δε και ο Ααρὼν ἔκαμον πάντα τα θαυμάσια ταύτα ενώπιον του Φαραώ· δε Κύριος εοκλήσινε την καρδίαν του Φαραώ, και δεν εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού.

12 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρὼν εν τη γη της Αιγύπτου, λέγων, 2 Ο μην ούτος θέλει είσθαι εις εσάς αρχή μηνών· θέλει είσθαι εις εσάς πρώτος των μηνών του ενιαυτού. 3 Λαλήσατε προς πάσαν την συναγωγήν του Ισραήλ, λέγοντες, Την δεκάτην τούτου του μηνός ας λάβωσιν εις εαυτούς ἔκαστον εν αρνίον κατά τους οίκους των πατριών αυτών, εν αρνίον δι' ἔκαστον οίκον. 4 Εάν ὄμως ἥναι οι εν τω οίκω οιλιγοστοι διά το αρνίον, αυτός και ο γείτων αυτού το πλησιέστερος της οικίας αυτού ας λάβωσιν αυτό κατά τον αριθμόν των ψυχῶν· ἔκαστος θέλει συναριθμείσθαι διά το αρνίον αναλόγως με το αρκετόν εις αυτόν να φάγη. 5 Το δε αρνίον σας θέλει είσθαι τέλειον, αρσενικόν ενιαύσιον· εκ των προβάτων ἵ εκ των αιγών θέλετε λάβει αυτό. 6 Και θέλετε φυλάττει αυτό μέχρι της δεκάτης τετάρτης του αυτού μηνός· και τότε ἀπαν το πλήθος της συναγωγής του Ισραήλ θέλει σφάξει αυτό προς το εσπέρας. 7 Και θέλουσι λάβει εκ του αἵματος και βάλει επί τους δύο παραστάτας· και επί το ανώφλιον της θύρας των οικιών, όπου θέλουσι φάγει αυτό. 8 Και θέλουσι φάγει το κρέας την νύκτα εκείνην, οππόν εν πυρί· με ἄζυμα, και με χόρτα πικρά θέλουσι φάγει αυτό· 9 μη φάγητε απ' αυτού ὡμόν, μηδέ βραστόν εν ὄνται, αλλά οπόν εν πυρί· την κεφαλήν αυτού μετά των ποδών αυτού και μετά των εντοσθίων αυτού· 10 και μη αφήσητε υπόλοιπον απ' αυτού ἑως το πρωΐ· ὅ, τι δε περισσεύσῃ απ' αυτού ἑως το πρωΐ, καύσατε εν πυρί. 11 Και ούτω θέλετε φάγει αυτό· Εξωσμένοι τας

28 Και αναχωρήσαντες οι υιοί Ισραήλ, ἔκαμον καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν και τον Ααρών ούτως ἔκαμον. **29** Κατά δε το μεσονότιον ο Κύριος επάταξε παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου από του πρωτότοκον του Φαραώ ὅστις κάθηται επί του θρόνου αυτού, ἔως του πρωτότοκου του αιχμαλώτου του εν τω δεσμωτηρίων και πάντα τα πρωτότοκα των κτηνῶν. **30** Και εστήκωθη ο Φαραὼ την νύκτα, αυτός και πάντες οι θεράποντες αυτού και πάντες οι Αιγύπτιοι και ἔγεινε βοή μεγάλη εν τη Αιγύπτῳ διότι δεν ἤτοι οικία εις την οποίαν δεν υπήρχε νεκρός. **31** Και εκάλεσε τον Μωϋσῆν και τον Ααρών διά νυκτός και εἶπε, Σηκάνθητε, εξέλθετε εκ μέσου του λαού μου και σεις και οι υιοί του Ισραήλ· και υπάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον, καθώς εἴπετε: **32** και τα ποινιά σας και τας αγέλας σας λάβετε, καθώς είπετε, και απέλθετε ευλογήσατε δε και εμέ. **33** Και εβίαζον οι Αιγύπτιοι τον λαόν διά να εκβάλωσιν αυτόν ταχέως εκ του τόπου διότι είπον, Ήμεις πάντες αποθνήσκομεν. **34** Και εστήκωσεν ο λαός την ζύμην αυτού πριν αναβῇ, ἔχων ἔκαστος την σκάφην αυτού επί τους ώμους αυτού, εντευτυλιγμένην εις τα φορέματα αυτού. **35** Και ἔκαμον οι υιοί του Ισραήλ κατά τον λόγον του Μωϋσέως και εζήτησαν παρά των Αιγυπτίων σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά, και ενδύματα: **36** και ο Κύριος ἔδωκεν εις τον λαόν χάριν ενώπιον των Αιγυπτίων, και εδάνεισαν εις αυτούς ὡς εζήτησαν και εγύμνωσαν τους Αιγυπτίους. **37** Ανεχώρησαν δε οι υιοί Ισραήλ από Ραιμεσσή εἰς Σοκχώθ, περίπου εξακόσιαι χιλιάδες ἄνδρες πεζοὶ χωρὶς των παιδίων. **38** Μετ' αυτών συνανέβηται και μέγα πλήθος σύμμικτον ανθρώπων και ποιμνια και αγέλαι, κτήνη πολλά σφόδρα. **39** Και εκ της ζύμης, την οποίαν ἔφεραν εξ Αιγύπτου, ἔψήσαν εγκυρώφιας αζύμους διότι δεν ἤτοι προζύμιον, επειδή εδιώχθησαν εξ Αιγύπτου και δεν εδυνήθησαν να βραδύνωσιν, ουδέ εφόδιον προητόμασαν εις εαυτούς. **40** Ο καιρός δε της παροικίας των υιών Ισραήλ, την οποίαν παρώκησαν εν Αιγύπτῳ, ἥτοι τετρακόσια και τριάκοντα ἔτη. **41** Και μετά τα τετρακόσια και τριάκοντα ἔτη, την αυτήν εκείνην ημέραν εξήλθον πάντα τα τάγματα του Κυρίου εκ γης Αιγύπτου. **42** Αὕτη είναι νυξ, ἡτις πρέπει να φυλάττηται εις τον Κύριον, διότι εξήγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου αὔτη είναι η νυξ εκείνη του Κυρίου, ἡτις πρέπει να φυλάττηται παρά πάντων των υιών Ισραήλ εις τας γενεάς αυτών. **43** Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν και Ααρών, Ούτος είναι ο νόμος του πάσχα: ουδείς αλλογενής θέλει φάγει απ' αυτού: **44** καὶ ἔκαστος δούλος αργυρώντως αφού περιτμήθη, τότε θέλει φάγει απ' αυτού: **45** ο ξένος δε και ο μισθώτος δεν θέλουσι φάγει απ' αυτού. **46** Εν τη αυτή οικίᾳ θέλει φαγωθῆ: από του κρέπτος δεν θέλετε φέρει ἔξω της οικίας, και οστούν δεν θέλετε συντρίψει απ' αυτού. **47** Πάσα η συναγωγή του Ισραήλ θέλει κάμει τούτο. **48** Και εάν τις ξένοι, παροικών μετά σου, θέλη να κάμη το πάσχα εις τον Κύριον, ας περιτμηθόσι πάντα τα αρσενικά αυτού, και τότε ας πλησιάσῃ διά να κάμη αυτό· και θέλει είσθαι ως ο αυτόχθων της γῆς διότι ουδείς απερίτμητος θέλει φάγει απ' αυτού. **49** Ο αυτός νόμος θέλει είσθαι διά τον αυτόχθονα και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ σας. **50** Και ἔκαμον πάντες οι υιοί του Ισραήλ

καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν και τον Ααρών ούτως ἔκαμον. **51** Και την αυτήν εκείνην ημέραν εξήγαγεν ο Κύριος τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου κατά τα τάγματα αυτών.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Καθιέρωσον εις εμέ παν πρωτότοκον διανοίγον πάσαν μήτραν μεταξύ των υιών Ισραήλ, από ανθρώπου έως κτήνους: ιδικόν μου είναι τούτο. **3** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον λαόν, Έχετε εις την μνήμην σας την ημέραν ταύτην, καθ' ήν εξήλθετε εξ Αιγύπτου εξ οίκου δουλείας διότι ο Κύριος διά χειρός κραταιάς εξήγαγεν υμάς εκείθεν· ουδείς θέλει φάγει ένζυμα. **4** Σήμερον εξέρχεσθε κατά τον μήνα Αρβί. **5** Όταν λοιπόν ο Κύριος σε φέρη εις την γην των Χαναναίων και των Χετταίων και των Αμορραίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου ότι θέλει σοι δώσει, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, τότε θέλεις κάμει την λατρείαν ταύτην κατά τούτον τον μήνα. **6** Επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα· εις δε την εβδόμηνην ημέραν θέλει είσθαι εορτή εις τον Κύριον. **7** Αζυμα θέλουσι τρώγεσθαι τας επτά ημέρας και δεν θέλει φανή παρά σοι ένζυμον ουδέ θέλει φανή παρά σοι προζύμιον καθ' ὅλα τα ὄριά σου. **8** Και κατ' εκείνην την ημέραν θέλεις αναγγείλει προς τον υιόν σου, λέγων, Τούτο γίνεται δι' εκείνο, το οποίον ο Κύριος έκαμεν εις εμέ, ότε εξήλθον εξ Αιγύπτου. **9** Και τούτο θέλει είσθαι εις σε διά σημείον επί της χειρός σου και διά ενθύμησιν μεταξύ των οφθαλμών σου, διά να ἡναι ο νόμος του Κυρίου εν τω στόματί σου· διότι διά χειρός κραταιάς σε εξήγαγεν ο Κύριος εξ Αιγύπτου. **10** Θέλεις φυλάττε λοιπόν τον νόμον τούτον εν τω καιρῷ αυτού κατ' ἔτος. **11** Και ὅταν ο Κύριος σε φέρη εις την γην των Χαναναίων, καθώς ώμοσε προς σε και προς τους πατέρας σου, και δώσῃ αυτήν εις σε, **12** τότε θέλεις αποχωρίσει διά τον Κύριον παν το ανοίγον μήτραν και παν πρωτότοκον των ζώων σου όσα ἔχεις τα αρσενικά θέλουσιν είσθαι του Κυρίου. **13** Και παν πρωτότοκον ὄντον θέλεις εξαγοράζει με αρνίον· και αν δεν εξαγοράσῃς αυτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσει αυτό· και παν πρωτότοκον ανθρώπου μεταξύ των υιών σου θέλεις εξαγοράζει. **14** Και ὅταν εις το μέλλον σε ερωτήσῃ ο νιός σου, λέγων, Τι είναι τούτο; θέλεις επειπόντος αυτόν, Διά κραταιάς χειρός εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας: **15** και ότε ο Φαραὼ επέμεινεν εις το να μη μας εξαποστείλη, ο Κύριος εθανάτωσε παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου, από πρωτοτόκου ανθρώπου ἔως πρωτότοκου κτήνους: διά τούτο θυσιάζω εις τον Κύριον παν αρσενικόν το οποίον ανοίγει την μήτραν, και παν πρωτότοκον των υιών μου εξαγοράζω. **16** Και τούτο θέλει είσθαι διά σημείον επί της χειρός σου και διά προμετωπίδιον μεταξύ των οφθαλμών σου· επειδή διά κραταιάς χειρός εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου. **17** Ότε δε ο Φαραὼ εξαπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ὠδήγησεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταίων, αν και ἡτο η συντομωτέρα διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμελήθῃ, και επιστρέψῃ εις Αιγύπτον. **18** Άλλ' ο Θεός περιέφερε τον λαόν διά της οδού της

ερήμου προς την Ερυθράν θάλασσαν· και ανέβησαν οι νιοί Ισραήλ εκ της γης Αιγύπτου παρατεταγμένοι. **19** ειπέ προς τους νιούς Ισραήλ να κινήσωσι· **20** συ δε Και ἐλαβε μεθ' εαυτού ο Μωϋσῆς τα οστά του Ιωσήφ ούψωσν την ράβδον σου και ἐκτεινον την χείρα σου επι διότι σίχεν ορκίσει μεθ' ὄρκου τους νιούς Ισραήλ, την θάλασσαν και σχίσον αυτήν, και ας διέλθωσιν οι λέγων Θεός βεβαίως θέλει σας επισκεφθή και θέλετε νιοί Ισραήλ διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης· **21** και εγώ, αναβιβάσει τα οστά μου εντεύθεν μεθ' υμάν. **22** Και θέλω σκληρύνει την καρδίαν των Αιγυπτίων, και αναχωρήσαντες από Σοκχώθ, εστρατοπέδευσαν εν Εθάμ θέλουσιν εμβή κατόπιν αυτών· και θέλω δοξασθή επι τον κατά τα ἀκρα της ερήμου. **23** Ο δε Κύριος προεπορεύετο Φαραώ και επί παν το στράτευμα αυτού, επι τας αμάξας αυτών και επί τους ιππείς αυτού· **24** και επί τους ιππείς αυτού· **25** και θέλουσι γνωρίσει οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν δοξασθώ επι τον Φαραώ, επι τας αμάξας αυτού και επί τους ιππείς αυτού. **26** Τότε ο ἀγέλος του Θεού, ο προπορευόμενος του στρατεύματος του Ισραήλ, εσηκώθη και ἡλθεν οπίσιαν· και ο στύλος της νεφέλης εσηκώθη απ' ἐμπροσθεν αυτών, και εστάθη ὅπισθεν αυτών· **27** και ήλθε μεταξύ του στρατεύματος των Αιγυπτίων και του στρατεύματος του Ισραήλ· και εις εκείνους μεν ἥτο νέφος σκοτίζον, εις τούτους δε φωτίζον την νύκτα· ώστε το εν δεν επλησίασε το ἄλλο καθ' ὅλην την νύκτα. **28** Ο δε Μωϋσῆς εξέτεινε την χείρα αυτού επι την θάλασσαν· και ἔκαμεν ο Κύριος την θάλασσαν να συρθή ὅλην εκείνην την νύκτα υπό σφοδρού ανατολικού ανέμου και κατέστησε την θάλασσαν ξηράν, και τα ὑδατα διεχωρίσθησαν. **29** Και εισήλθον οι νιοί του Ισραήλ εις το μέσον της θαλάσσης κατά το ξηρόν, και τα ὑδατα ήσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών και εξ αριστερών αυτών. **30** Κατεδίωξαν δοι Αιγύπτιοι και εισήλθον κατόπιν αυτών, πάντες οι ἵπποι του Φαραώ, αι ἀμάξαι αυτού και οι ιππεῖς αυτού, εν τω μέσω της θαλάσσης. **31** Και επι τη φυλακή τη πρωϊνή επέβλεψεν ο Κύριος εκ του στύλου του πυρός και της νεφέλης επι το στράτευμα των Αιγυπτίων και συνετάραξε το στράτευμα των Αιγυπτίων **32** και εξέβαλε τους τροχούς των αμάξων αυτών, ώστε εσύροντα δυσκόλως και είπον οι Αιγύπτιοι, Ας φύγωμεν απ' ἐμπροσθεν του Ισραήλ, διότι ο Κύριος πολεμεί τους Αιγυπτίους υπέρ αυτών. **33** Ο δε Κύριος είπε προς τον Μωϋσῆν, Ἐκτεινον την χείρα σου επι την θάλασσαν, και ας επαναστρέψωσι τα ὑδατα επι τους Αιγυπτίους, επι τας αμάξας αυτών και επι τους ιππείς αυτών. **34** Και εξέτεινε ο Μωϋσῆς την χείρα αυτού επι την θάλασσαν· και η θάλασσα επανέλαβε την ορμήν αυτής περι την αυγήν· οι δε Αιγύπτιοι φεύγοντες απήντησαν αυτήν· και κατέστρεψε Κύριος τους Αιγυπτίους εν τω μέσω της θαλάσσης· **35** διότι τα ὑδατα επαναστρέψαντα εσκέπασαν τας αμάξας και τους ιππείς, παν το στράτευμα του Φαραώ, το οποίον είχεν εμβή κατόπιν αυτών εις την θάλασσαν δεν ἐμεινεν εξ αυτών ουδέ εις. **36** Και οι νιοί Ισραήλ επέρασαν διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης και τα ὑδατα ήσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών αυτών και εξ αριστερών αυτών. **37** Και έσωσε Κύριος εν τη ημέρα εκείνη τον Ισραήλ εκ χειρός των Αιγυπτίων· και είδεν ο Ισραήλ τους Αιγυπτίους νεκρούς επι το χείλος της θαλάσσης. **38** Και ειδέν ο Ισραήλ το μέγα εκείνο έργον, το οποίον ἔκαμεν ο Κύριος επι τους Αιγυπτίους και εφοβήθη ο λαός τον Κύριον, και επίστευσεν εις τον Κύριον, και εις τον Μωϋσῆν τον θεράποντα αυτού.

14 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **2** Ειπέ προς τους νιούς Ισραήλ να στρέψωσι και να στρατοπεδεύσωσιν απέναντι Πι-αἴρωθ μεταξύ Μιγδώλ και της θαλάσσης, κατάντικρυ Βέλε-σεφών κατάντικρυ τούτου θέλετε στρατοπεδεύσει πλησίον της θαλάσσης· **3** διότι ο Φαραώ θέλει ειπεί περι των ινών Ισραήλ, Αυτοί πλανώνται εν τη γῇ συνέκλεισεν αυτούς η ἔρημος· **4** και εγώ θέλω σκληρύνει την καρδίαν του Φαραώ, ώστε να καταδίωξῃ οπίσιαν αυτών· και θέλω δοξασθή επι τον Φαραώ και επί παν το στράτευμα αυτού· και οι Αιγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Και ἔκαμον ούτω. **5** Ανηγγέλθη δε προς τον βασιλέα της Αιγύπτου ότι ἔρυγεν ο λαός· και η καρδία του Φαραώ και των θεραπόντων αυτού μετεβλήθη κατά του λαού και είπον, Διά τι εκάμοιμ τούτο, ώστε να εξαποστείλωμεν τον Ισραήλ και να μη μας δουλεύν πλέον; **6** ἔζευξε λοιπόν την ἀμάξαν αυτού και παρέλαψε τον λαόν αυτού μεθ' εαυτού· **7** ἐλαβε δε εξακοσίας αμάξας εκλεκτάς, και πάσας τας αμάξας της Αιγύπτου, και αρχηγούς επι πάντων. **8** Και εσκλήρυνε Κύριος την καρδίαν Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, και κατεδίωξεν οπίσιαν των ινών Ισραήλ· οι δε νιοί Ισραήλ εξήρχοντο διά χειρός υψηλής. **9** Και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσιαν αυτών, πάντες οι ἵπποι, αι ἀμάξαι του Φαραώ, και οι πιπείς αυτού, και το στράτευμα αυτού· και ἔφθασαν αυτούς εστρατοπεδεύμενους πλησίον της θαλάσσης απέναντι Πι-αἴρωθ, κατάντικρυ Βέλε-σεφών. **10** Και ότε επλησίασεν ο Φαραώ, οι νιοί Ισραήλ ούψωσαν τους οφθαλμούς αυτών, και ιδού, οι Αιγύπτιοι ήρχοντο οπίσιαν αυτών· και εφοβήθησαν σφόδρα· και ανεβόθασαν οι νιοί Ισραήλ προς τον Κύριον. **11** Και είπον προς τον Μωϋσῆν, Διότι δεν ήσαν μνήματα εν Αιγύπτω, εξήγαγες ημάς διά να αποθάνωμεν εν τη ερήμῳ; Διά τι ἔκαμες εις ημάς τούτο και εξήγαγες ημάς εξ Αιγύπτου; **12** δεν είναι ούτος ο λόγος τον οποίον σοι είπομεν εν Αιγύπτω, λέγοντες, Ἀφες ημάς και ας δουλεύωμεν τους Αιγυπτίους; διότι καλήτερον ήτο εις ημάς να δουλεύωμεν τους Αιγυπτίους, παρά να αποθάνωμεν εν τη ερήμῳ. **13** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σταθήτε και βλέπετε την σωτήριαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εις εσάς σήμερον· διότι τους Αιγυπτίους, τους οποίους είδετε σήμερον, δεν θέλετε ιδεί αυτούς πλέον εις τον αιώνα· **14** ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σάς σεις δε θέλετε μένει ήσυχοι. **15**

15 Τότε ἔψαλεν ο Μωϋσῆς και οι νιοί Ισραήλ την ὥδην ταύτην προς τον Κύριον, και είπον λέγοντες,

Ας ψάλλω προς τον Κύριον· διότι εδοξάσθη ενδόξως·
Και εγόγγυζεν ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγων, Τί
τον ἵππον και τον αναβάτην αυτού ἔρριψεν εἰς τὴν θέλομεν πίει; **25** Ο δε Μωϋσῆς εβόήσε προς τον Κύριον· θάλασσαν.
2 Ο Κύριος είναι η δύναμις μου και το ἄσμά μου, και εστάθη ἡ σωτηρία μου· αὐτὸς είναι Θέρος μου και θέλω δοξάσει αὐτὸν Θεός του πατρός μου, και θέλω νιψώσει αὐτόν.
3 Ο Κύριος είναι δυνατός πολεμιστής· Κύριος το ὄνομα αυτού.
4 Του Φαραὼ τας αμάξας και την φωνήν Κυρίου του Θεού σου και πράττεις το αρεστόν το στράτευμα αυτού ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· και εις τους οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εκλεκτοὺς πολέμαρχοι αὐτοῦ κατεποντίσθησαν εν τῇ εντολᾷς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
5 Αἱ ἀβύσσοι σεκέπασαν αὐτούς ως αυτού, δεν θέλω φέρει επὶ σε ουδεμίαν εκ των νόσων, πέπτα κατεβυθίσθησαν εἰς τα βάθη.
6 Η δεξιά σου, Κύριε, συνέτριψε εἰς δύναμιν· η δεξιά σου, Κύριε, τας οποίας ἔφερα κατά των Αιγυπτίων· διότι εγώ είμαι ο Κύριος ο θεραπεύων σε.
7 Και με το μέγεθος της υπεροχής σου εξωλόθρευσας τους υπεναντίους σου· εξαπέστειλα την οργήν σου και κατέφαγεν αὐτούς ως καλάμην.
8 Και με την πνοήν του θυμού σου τα δύτα επεσωρεύθησαν ομού· τα κύματα εστάθησαν ως σωρός, αι ἀβύσσοι έπηξαν εν τῷ μέσῳ της θαλάσσης.
9 Ο εχθρός είπε, Θέλω καταδίξει, θέλω καταφθάσει, θέλω διαμορφασθή τα λάφυρα· η ψυχή μου θέλει χορτασθή επ' αὐτούς θέλω σύρει την μάχαιράν μου, η χειρ μου θέλει αφανίσει αὐτούς.
10 Εφύσησας με τὸν ἀνέμον σου και η θάλασσα εσκέπασεν αὐτούς· κατεβυθίσθησαν ως μόλυβδος εἰς τα φοιβερά δύτα.
11 Τις όμοιός σου Κύριε, μεταξύ των θεῶν; Τις όμοιός σου, ἐνδοξός εἰς αγιότητα, θαυμαστός εἰς ύμνους, ενεργών τεράστια;
12 Εξέτεινας την δεξιάν σου, και η γη κατέπιεν αὐτούς.
13 Με τὸν ἔλεός σου ὀδήγησας τὸν λαὸν τούτον, τὸν οποίον ελύτρωσας· ὀδήγησας αὐτὸν με τὴν δύναμιν σου πρὸς τὴν κατοικίαν τῆς αγιότητός σου.
14 Οι λαοί θέλουσιν αικούσει και φρίξει· πάνοι τέλουσιν κατακυριεύει τοὺς κατοίκους τῆς Παλαιοτίνης.
15 Τότε θέλουσιν εκπλαγή οι ιγερμόνες Εδῶ· τρόμος θέλει καταλάβει τοὺς ἀρχοντας του Μωάβ· πάντες οι κάτοικοι τῆς Χαναάν θέλουσιν αναλυθή.
16 Φόρδος και τρόμος θέλει επιπέδει επ' αὐτούς από τον μεγέθους του βραχίονός σου θέλουσιν απολιθωθή, εωσού περάσθη ο λαός σου, Κύριε, εωσού περάσθη ο λαός οὗτος, τὸν οποίον απέκτησας.
17 Θέλεις εισαγάγει αὐτούς και φυτεύσει αὐτούς εἰς τὸ ὄρος τῆς κληρονομίας σου, τὸν τόπον, Κύριε, τὸν οποίον ητοίμασας διά κατοικίαν σου, το αγιαστήριον, Κύριε, τὸ οποίον αι χείρες σου ἐστησαν.
18 Ο Κύριος θέλει βασιλεύει εἰς τοὺς αιώνας των αιώνων.
19 Διότι εισήλθον οἱ ἵπποι του Φαραὼ εἰς τὴν θάλασσαν μετά τῶν αμαξῶν αὐτού και μετά τῶν ιππέων αὐτού, και ο Κύριος ἐστρέψεν επ' αὐτούς τα δύτα τῆς θαλάσσης οι δεινοί Ισραήλ επέρασαν διά ἔηρας εν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης.
20 Μαριάμ δε η προφήτης, η ἀδελφή του Ααρὼν ἐλαβε τὸ τύμπανον εν τῇ χειρὶ αυτῆς και πάσαι και γυναικες εξήλθον κατόπιν αὐτῆς μετὰ τυμπάνων και χορών.
21 Και η Μαριάμ ανταπεκρίνετο πρὸς αὐτούς, λέγουσα, Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον· διότι εδοξάσθη ενδόξως τὸν ἵππον και τὸν αναβάτην αὐτού ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν.
22 Τότε εσήκωσεν ο Μωϋσῆς τοὺς Ισραηλίτας από τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης, και εξήλθον εἰς τὴν ἐρήμον Σούρ· και περιεπάτουν τρεῖς ἡμέρας εν τῇ ἐρήμῳ και δεν εύρισκον ὄδωρ. **23** Και εκείθεν ήλθον εἰς Μερράν· δεν ηδύναντο όμως να πίωσιν εκ τῶν υδάτων τῆς Μερράς, διότι ήσαν πικρά· διά τούτο και επωνομάσθη Μερρά.
24

Και εγόγγυζεν ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγων, Τί και ἔδειξεν εἰς αὐτὸν ο Κύριος ζύλον, το οποίον ὅτε ἔρριψεν εἰς τὰ δύτα, τα δύτα εγλυκάνθησαν. Εκεί εἶδωκεν εἰς αὐτούς παραγγελίαν και διάταγμα, και εκεί εδοκίμασεν αὐτούς· **26** και εἶπεν, Εάν ακούσης επιμελώς Κύριος το ὄνομα αυτού· **27** Εάν ακούσης επιμελώς την φωνὴν Κυρίου του Θεού σου και πράττεις το αρεστόν εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
28 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
29 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
30 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
31 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
32 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
33 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
34 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
35 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
36 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
37 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
38 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
39 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
40 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
41 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
42 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
43 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
44 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
45 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
46 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
47 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
48 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
49 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
50 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
51 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
52 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
53 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
54 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
55 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
56 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
57 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
58 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
59 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
60 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
61 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
62 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
63 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
64 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
65 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
66 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
67 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
68 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
69 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
70 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
71 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
72 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
73 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
74 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
75 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
76 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
77 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
78 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
79 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
80 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
81 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
82 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
83 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
84 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
85 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
86 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
87 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
88 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
89 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
90 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
91 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
92 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
93 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
94 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
95 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
96 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
97 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
98 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
99 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.
100 Εις τοὺς οφθαλμούς αυτού και δώσῃς ακρόασιν εἰς τὰς εντολάς αυτού και φυλάξῃς πάντα τα προστάγματα Ερυθρᾶ θαλάσση.

14 Και αφού το στρώμα της δρόσου ανέβη, ιδού, επί έτρωγον οι υιοί Ισραήλ το μάννα τεσσαράκοντα ἑτη, το πρόσωπον της ερήμου ἡτο λεπτόν τι στρογγύλον, εωσού ἥλθον εις γην κατοικούμενην· ἔτρωγον το μάννα, εωσού ἥλθον εις τα ὄρια της γης Χαναάν. **36** Το δε γούρον είναι το δέκατον του εφά.

17 Και εσηκώθη πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εκ της ερήμου Σιν, ακολουθούντες τας οδοιπορείας αυτών κατά την προσταγήν του Κυρίου, και εστρατοπέδευσαν εν Ραφιδείν· ὅπου δεν ἡτο ὄνδωρ διά να πίη ο λαός. **2** Και ελοιδόρει ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Δος εις ημάς ὄνδωρ διά να πίωμεν. Και είπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Διά τι λοιδορείτε κατ' εμού; διά τι πειράζετε τον Κύριον; **3** Και εδίψησεν ο λαός εκεί διά ὄνδωρ· και εγόγγυζεν ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Διά τι τούτο; ανεβίβασας ημάς εξ Αιγύπτου, διά να θανατώσης ημάς και τα τέκνα ημών και τα κτήνη ημών με την δίψαν; **4** Και εβόησεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, λέγων, Τι να κάμω εις τούτον τον λαόν; ολίγον λείπει να με λιθοβολήσωται. **5** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Διάβα ἐμπροσθέν του λαού, και λάβε μετά σεαυτού εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ· και την ράβδον, σου, με την οποίαν εκτύπησας τον ποταμόν, λάβε εν τη χειρί σου και ὑπαγε· **6** Ιδού, εγώ θέλω σταθή εκεί ἐμπροσθέν σου επί της πέτρας εν Χωρῆβ, και θέλεις κτυπήσει την πέτραν και θέλει εξέλθει ὄνδωρ εξ αυτῆς διά να πίη ο λαός. Και έκαμεν ούτως ο Μωϋσής ενώπιον των πρεσβυτέρων του Ισραήλ. **7** Και εκάλεσε το όνομα του τόπου Μασσά, και Μεριβά, διά την λοιδορίαν των υιών Ισραήλ, και διότι επείρασαν τον Κύριον, λέγοντες, Είναι ο Κύριος μεταξύ ημών ή ουχί; **8** Τότε ἥλθεν ο Αμαλήκ και επολέμησε με τον Ισραήλ εν Ραφιδείν. **9** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ιησούν, Ἐκλεξόν εις ημάς ἄνδρας και εξελθών πολέμησον με τον Αμαλήκ· αὔριον εγώ θέλω σταθή επί της κορυφής του βουνού, κρατών εν τη χειρί μου την ράβδον του Θεού. **10** Και έκαμεν ο Ιησούς καθώς είπε προς αυτόν ο Μωϋσής και επολέμησε με τον Αμαλήκ· ο δε Μωϋσής, ο Ααρὼν και ο Ωρ ανέβησαν επί την κορυφήν του βουνού. **11** Και οπότε ο Μωϋσής ύψωνε την χείρα αυτού, ενίκα ο Ισραήλ· οπότε δε κατεβίᾳζε την χείρα αυτού, ενίκα ο Αμαλήκ. **12** Αι χείρες δε του Μωϋσέως ἥσαν βεβαρημέναι· ὅθεν λαβόντες λίθον, θέσαν υποκάτω αυτού και εκάθισεν επ' αυτού· ο δε Ααρὼν και ο Ωρ, εις εκ του ενός μέρους και εις εκ του ἄλλου, υπεστήριζον τας χείρας αυτού· και αι χείρες αυτού ἐμένον εστηριγμέναι μέχρι δύσεως ηλίου. **13** Και κατέστρεψεν ο Ιησούς τον Αμαλήκ και τον λαόν αυτού, εν στόματι μαχαίρας. **14** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Γράψον τούτο εν βιβλίῳ προς μνημόσυνον, και παράδος εις τα ὄντα του Ιησού· ὅτι θέλω εξαλείψει εξάπαντος την μνήμην του Αμαλήκ εκ της υπό τον ουρανόν. **15** Και ακοδόμησεν εκεί ο Μωϋσής θυσιαστήριον και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιεοβά-Νισσί· **16** και είπεν, Επειδή χειρ υψώθη κατά του θρόνου του Κυρίου, θέλει εισθαι πόλεμος του Κυρίου προς τον Αμαλήκ από γενεάς εις γενεάν.

18 Ἦκουσε δε ο Ιοθόρ, ο ιερεύς της Μαδιάμ, ο πενθερός του Μωϋσέως, πάντα όσα έκαμεν ο Θεός εις τον Μωϋσήν και εις τον Ισραήλ τον λαόν αυτού, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **35** Και δεν ἤξευρον τι ἡτο. Και ο Μωϋσής είπε προς αυτούς, Ούτος είναι ο ἀρτος, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος· Γειμίσατε εξ αυτού εν γομῷ, διά να φυλάττηται εις τας γενεάς σας, διά να βλέπωσι τον ἄρτον με τον οποίον ἔθρεψα υμάς εν τη ερήμω, αφού εξήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου. **33** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Λάβε μίαν στάμνον, και βάλε εν αυτῇ εν γομῷ πλήρες από μάννα, και θες αυτήν ἐμπροσθέν του Κυρίου, διά να φυλάττηται εις τας γενεάς σας. **34** Και ἔθεσεν αυτήν ο Ααρών ἐμπροσθέν του Μαρτυρίου, διά να φυλάττηται, εις τον Μωϋσήν και εις τον Ισραήλ τον λαόν αυτού, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **35** Και

έλαβεν ο Ιοθόρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, Σεπφώραν την γυναίκα του Μωϋσέως, την οποίαν είχε πέμψει οπίσω, **3** και τους δύο αυτής υιούς, εκ των οποίων του ενός το όνομα ήτο Γηρσώμ, Διότι πάροικος, είπεν, εστάθην εν ξένη γή⁴ **4** του δε άλλου το όνομα Ελιέζερ, Διότι ο Θεός, είπε, του πατρός μου εστάθη βοηθός μου και με έσωσεν εκ της μαχαίρας του Φαραώ⁵ **5** και ήλθεν μετά σου. **6** και ανήγγειλε προς τον Μωϋσήν, Εγώ Ιοθόρ ο πενθερός σου έρχομαι προς σε και η γυνή σου και οι δύο υιοί αυτής μετ' αυτής. **7** Και εξήλθεν ο Μωϋσής ανδράς αξίους και κατέστησεν αυτούς αρχιγούς επί του εις συνάντησην του πενθερού αυτού και προσεκύνησεν αυτόν και εφίλησεν αυτόν και ηρώτησεν ο εις τον άλλον περί της υγείας αυτών, και εισήλθον εις την σκηνήν. **8** Και διηγήθη ο Μωϋσής προς τον πενθερόν αυτού πάντα όσα ο Κύριος έκαμεν εις τον Φαραώ και εις τους Αιγυπτίους υπέρ του Ισραήλ, πάντας τους μόχθους οίτινες συνέβησαν εις αυτούς καθ' οδόν, και ήλευθέρωσεν αυτούς ο Κύριος. **9** Υπερεχάρη δε ο Ιοθόρ διά πάντα τα αγαθά όσα ο Κύριος έκαμεν εις τον Ισραήλ, τον οποίον ήλευθέρωσεν εκ χειρός των Αιγυπτίων. **10** Και είπεν ο Ιοθόρ, Ευλογητός Κύριος, όστις σας ήλευθέρωσεν εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός του Φαραώ όστις ήλευθέρωσε τον λαόν υποκάτωθεν της χειρός των Αιγυπτίων. **11** τώρα γνωρίζω ότι ο Κύριος είναι μέγας υπέρ πάντας τους θεούς διότι εις το πράγμα, εις το οποίον υπερηφανεύθησαν, εστάθη ανώτερος αυτών. **12** Έλαβεν ἐπειτα ο Ιοθόρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, ολοκαυτώματα και θυσίας διά να προσφέρῃ εις τον Θεόν και ήλθεν ο Ααρών, και πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, να φάγωσιν ἄρτον μετά του πενθερού του Μωϋσέως, ἐμπροσθεν του Θεού. **13** Και την επαύριον εκάθισεν ο Μωϋσής διά να κρίνῃ τον λαόν, και παρίστατο ο λαός ἐμπροσθεν του Μωϋσέως από πρωΐας ἔως εσπέρας. **14** Και ίδων ο πενθερός του Μωϋσέως πάντα όσα έκαμνεν εις τον λαόν, είπε, Τι είναι τούτο το πράγμα, το οποίον κάμνεις εις τον λαόν; διά τι συ κάθησαι μόνος, ἀπάς δε ο λαός παρίσταται ἐμπροσθεν σου από πρωΐας ἔως εσπέρας; **15** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον πενθερόν αυτού, διότι ο λαός ἔρχεται προς εμέ διά να ερωτήσῃ τον Θεόν· **16** όταν έχωσιν υπόθεσιν τινά, ἔρχονται προς εμέ και εγώ κρίνω μεταξύ του ενός και του ἄλλου και δεικνύω εις αυτούς τα προστάγματα του Θεού και τους νόμους αυτού. **17** Και είπεν ο πενθερός του Μωϋσέως προς αυτόν, Δεν είναι καλόν το πράγμα, το οποίον κάμνεις **18** βεβαίως και συ θέλεις αποκάμει και ο λαός ούτος ο μετά σού διότι το πράγμα είναι πολύ βαρύ διά σέ δεν δύνασαι μόνος να κάμνης τούτο. **19** Άκουσον λοιπόν την φωνήν μου· θέλω σε συμβουλεύσει και ο Θεός θέλει είσθαι μετά σού ση μεν ἔσο ενώπιον του Θεού υπέρ του λαού, διά να αναφέρης τας υποθέσεις προς τον Θεόν· **20** και δίδασκε αυτούς τα προστάγματα και τους νόμους και δεικνύεις προς αυτούς την οδόν εις την οποίαν πρέπει να περιπατώσῃ, και τα ἔργα τα οποία πρέπει να πράττωσι· **21** πλην ἐκλεζον εκ παντός του λαού ἄνδρας αξίους, φοιτουμένους τον Θεόν, ἄνδρας φιλαλήθεις,

μισούντας την φιλαργυρίαν· και κατάστησον αυτούς επ'
αυτών χιλιάρχους, εκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους
και δεκάρχους· **22** και ας κρίνωσι τον λαόν πάντοτε·
και πάσαν μεν μεγάλην υπόθεσιν ας αναφέρωσι προς
εστάθην εν ξένη γή⁴ **4** του δε άλλου το όνομα Ελιέζερ,
σέ πάσαν δε μικράν υπόθεσιν ας κρίνωσιν αυτοί· ούτω
θέλεις ανακουφισθή, και θέλουσι βαστάζει το βάρος
και με έσωσεν εκ της μαχαίρας του Φαραώ⁵ **5** και ήλθεν
μετά σου. **23** εάν κάμης τούτο το πράγμα και ο Θεός
ο Ιοθόρ ο πενθερός του Μωϋσέως προς τον Μωϋσήν
μετά την φωνήν του πενθερού αυτού και ἔκαμε πάντα όσα
ο πενθερός σου έρχομαι προς σε και η γυνή σου και οι
δύο υιοί αυτής μετ' αυτής. **24** Και ήκουσεν ο Μωϋσής
την θεού· **6** και ανήγγειλε προς τον Μωϋσήν, Εγώ Ιοθόρ
την φωνήν του πενθερού αυτού και ἔκαμε πάντα όσα
ο πενθερός σου έρχομαι προς σε και η γυνή σου και οι
δύο υιοί αυτής μετ' αυτής. **7** Και εξήλθεν ο Μωϋσής
ἀνδράς αξίους και κατέστησεν αυτούς αρχιγούς επί του
λαού, χιλιάρχους, εκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους και
δεκάρχους· **25** και ἐκλεξεν τον λαόν εν παντί καιρώ
τας μεν υποθέσεις τας δυσκόλους ανέφερον προς τον
Μωϋσήν, πάσαν δε μικράν υπόθεσιν ἐκρινον αυτοί. **27**
Ἐπειτα προέπεμψεν ο Μωϋσής τον πενθερόν αυτού και
απήλθεν εις την γην αυτού.

19 Εις τον τρίτον μήνα της εξόδου των νιών Ισραήλ
εκ της Αιγύπτου, την ημέραν ταύτην ἡλθον εις
την ἐρήμον Σινά. **2** Εσηκώθησαν δε από Ραφιδείν και
ἡλθον εις την ἐρήμον Σινά και εστρατοπέδευσαν εν
τη ερήμω και εκεί κατεσκήνωσεν ο Ισραήλ απέναντι
του ὄρους. **3** Ο δε Μωϋσής ανέβη προς τον Θεόν· και
εκάλεσεν αυτόν ο Κύριος εις τον ὄρους, λέγων, Ούτω
θέλεις ειπεί προς τον οίκον Ιακώβ, και αναγγείλει προς
τους υιούς Ισραήλ. **4** Σεις είδετε όσα ἔκαμα εις τους
Αιγυπτίους, και σας εσήκωσα ως επί πτερύγων αετού
και σας ἔφερα προς εμαυτόν· **5** τώρα λοιπόν εάν των
υπακούσητε εις την φωνήν μου, και φυλάξητε την
διαθήκην μου, θέλετε είσθαι εις εμέ ο εκλεκτός από
πάντων των λαών· διότι ιδική μου είναι πάσα η γή·
6 και σεις θέλετε είσθαι εις εμέ βασίλειον ιεράτευμα
και θένος ἀγίον. Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους
θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ. **7** Και ἡλθεν ο
Μωϋσής και εκάλεσε τους πρεσβυτέρους του λαού και
ἔθεσεν ἐμπροσθεν αυτών πάντας εκείνους τους λόγους,
τους οποίους προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος. **8** Και
απεκρίθη ομοφύνως πας ο λαός, λέγων, Πάντα όσα
είπεν ο Κύριος θέλομεν πράξει. Και ανέφερεν ο Μωϋσής
προς τον Κύριον τους λόγους του λαού. **9** Και είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, εγώ ἔρχομαι προς σε
εν νεφέλῃ πυκνή, διά να ακούση ο λαός δταν λαλήσω
προς σε, και έτι να πιστεύῃ εις σε πάντοτε. Ανήγγειλε
δε ο Μωϋσής προς τον Κύριον τους λόγους του λαού.
10 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Υπαγε προς τον
λαόν και αγίασον αυτούς σήμερον και αύριον, και ας
πλύνωσι τα ιμάτια αυτών· **11** και ας ήναι ἐτοιμοι εις
την ημέραν την τρίτην· διότι εν τη ημέρᾳ τη τρίτη θέλει
καταβή ο Κύριος επί το όρος Σινά ενώπιον παντός του
λαού· **12** και θέλεις βάλει εις τον λαόν όρια κυκλόθεν,
λέγων, Προσέχετε εις εαυτούς μη αναβίτε εις το όρος ή
εγγίσητε εις τα ἀκρα αυτούς δτις εγγίση το όρος, θέλει
εξάπαντος θανατωθή· **13** δεν θέλει εγγίσει εις αυτόν
χειρ, διότι με λίθους θέλει λιθοβοληθή ή με βέλη θέλει
κατατοξευθή είτε ζώων είναι είτε ἀνθρωπος, δεν θέλει
ζήσει. Όταν η σάλπιγξ ηχήσῃ, τότε θέλουσιν αναβή επί

το όρος. **14** Και κατέβη ο Μωϋσής από του όρους προς γείνης μακροχρόνιος επί της γης, την οποίαν σοι δίδει τον λαόν και ηγίασε τον λαόν· και ἐπλυνναν τα ιμάτια Κύριος ο Θεός σου. **13** Μη φονεύσῃς. **14** Μη μοιχεύσῃς, αυτών. **15** Και είπε προς τον λαόν, Γίνεσθε ἑτοιμοι διά **15** Μη κλέψης. **16** Μη ψευδομαρτυρήσῃς κατά του την ημέραν την τρίτην· μη πλησιάσῃς εἰς γυναίκα. **16** πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή. **17** Μη επιθυμήσῃς την Και εν τη ημέρᾳ τη τρίτη το πρῶτον έγειναν βροντάι και οικίαν του πλησίον σου· μη επιθυμήσῃς την γυναίκα του αστραπάι, και νεφέλη πυκνή ἡτο επί του όρους, και πλησίον σου· μηδέ τον δούλον αυτού· μηδέ την δούλην φωνή σάλπιγγος δυνατή σφόδρα· και ἐτρεμε πας ο λαός αυτού, μηδέ τον βουν αυτού, μηδέ τον ὄνον αυτού, ο εν τα στρατοπέδῳ. **17** Τότε εξήγαγεν ο Μωϋσής τον μηδέ παν ὁ, τι είναι του πλησίον σου. **18** Και πας ο λαός λαόν εκ του στρατοπέδου εἰς την συνάντησην του Θεού· ἔβλεπε τας βροντάς και τας αστραπάς και την φωνήν και εστάθησαν υπό το όρος. **18** Το δέ όρος Σινά ἡτο δόλον της σάλπιγγος και το δόρας καπνίζον· και ότε ο λαός είδε καπνός, διότι κατέβη ο Κύριος εν πυρί επ' αυτό ανέβαινε ταύτα, απεσύρθισαν και εστάθησαν μακρόθεν. **19** Και δε οι καπνός αυτούς ως καπνός καμίνου και δόλον το είπον προς τον Μωϋσήν, συ λάλησον προς ημάς και όρος εσείστο σφόδρα. **19** Και ότε η φωνή της σάλπιγγος θέλομεν αικούσει και ας μη λαλήσῃ προς ημάς ο Θεός, προέβαινεν αιχανομένη σφόδρα, ο Μωϋσής ελάλει και ο διά να μη αποθάνωμεν. **20** Και είπεν ο Μωϋσής προς Θεός απεκρίνετο προς αυτόν μετά φωνής. **20** Και κατέβη τον λαόν, Μη φοβείσθε διότι ο Θεός ήλθε διά να σας ο Κύριος επί το όρος Σινά, επί την κορυφήν του όρους· δοκιμάση, και διά να ήναι ο φόβος αυτού ἐμπροσθέν σας και εκάλεσε Κύριος τον Μωϋσήν επί την κορυφήν του διά να μη αμαρτάνητε. **21** Και εστάθη ο λαός μακρόθεν όρους, και ανέβη ο Μωϋσής. **21** Και είπε Κύριος προς ο δε Μωϋσής επλοισάσεν εἰς την ομίχλην ὅπου ἡτο τον Μωϋσήν, Καταβάς, διαμαρτυρήθητι προς τον λαόν, ο Θεός. **22** Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ούτως μήποτε υπερβώσι τα όρια και αναβώσι προς τον Κύριον ειπέ προς τους ιυόντος Ισραήλ· Σεις είδετε ότι εκ του διά να περιεργασθώσι και πέσωσι πολλοί εξ αυτών· **22** ουρανού ελάλησα με σάς· **23** μη κάμητε θεούς μετ' εμού και οι ιερείς δε οι πλησιάζοντες προς τον Κύριον ας αργυρούς μηδέ κάμητε εἰς εαυτούς θεούς χρυσούς· **24** αγιασθώσι, διά να μη εξορμήσῃ ο Κύριος επ' αυτούς. θυσιαστήριον εκ γης κάμε εἰς εμέ· και θυσίαζε επ' αυτού **23** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Ο λαός δεν τα ολοκαυτώματά σου και τας ειρηνικάς προσφοράς δύναται να αναβή εις το όρος Σινά· διότι συ προσέταξας σου, τα πρόβατά σου και τους βόας σου· εν παντί τόπω εις ημάς, λέγων, Βάλε όρια κυκλόθεν του όρους και ὅπου αναμνήσω το ὄνομά μου, θέλω ἐρχεσθαι προς αγίασον αυτό. **24** Και είπε Κύριος προς αυτόν, Υπαγε, σε και θέλω σε ευλογεί· **25** εάν δε ει λίθων κάμης κατάβα· ἔπειτα θέλεις αναβή, ση και ο Ααρών μετά σου· θυσιαστήριον εἰς εμέ, δεν θέλεις οικοδομήσει αυτό εκ οι ιερείς όμως και ο λαός ας μη υπερβώσι τα όρια διά πέτρας πελεκητής διότι εάν περάσης επάνω αυτού το να αναβώσι προς τον Κύριον, διά να μη εξορμήσῃ επ' εργαλείον σου, θέλεις μολύνει αυτό· **26** και μη αναβής αυτούς. **25** Και κατέβη ο Μωϋσής προς τον λαόν και δι' αναβαθμίδων επί το θυσιαστήριον μου, διά να μη ὠμίλησε προς αυτούς.

20 Και ελάλησεν ο Θεός πάντας τους λόγους τούτους, **21** Αύταί δε είναι αι κρίσεις, τας οποίας θέλεις λέγων, **2** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο εξαγαγών **21** εκθέσει ἐμπροσθεν αυτών. **2** Εάν αγοράσῃς δούλον σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **3** Μη ἔχης Εβραίον, εξ ἑτη θέλει δουλεύσει· εν δε τω εβδόμω θέλει άλλους θεούς πλην εμού. **4** Μη κάμης εις σεαυτόν εξέλθει ελεύθερος, δωρεάν. **3** Εάν εισήλθε μόνος, μόνος ειδωλον, μηδέ ομοιώματα τινός, όσα είναι εν τω ουρανών εθέλει εξέλθει εάν είχε γυναίκα, τότε η γυνή αυτού ἀνω, ή δσα εν τη γη κάτω, όσα εν τοις ὑδασιν υποκάτω θέλει εξέλθει μετ' αυτού. **4** Εάν ο κύριος αυτού ἐδωκεν της γῆς· **5** μη προσκυνήσῃς αυτά· μηδέ λατρεύσῃς αυτά· εις αυτόν γυναίκα, και εγέννησεν εἰς αυτόν ιυόν της η διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ηγιλότους, θυγατέρας, η γυνή και τα τέκνα αυτής θέλουσιν είσθαι ανταποδίδων τας αμαρτίας των πατέρων επί τα τέκνα, του κυρίου αυτής, αυτός δε θέλει εξέλθει μόνος. **5** έως τρίτης και τετάρτης γενεάς των μισούντων με· **6** Αλλ' εάν ο δύολος είπη φανερά, Αγαπώ τον κύριον μου, και κάμνων ἔλεος εις χιλιάδας γενεών των αγαπώντων την γυναίκα μου και τα τέκνα μου, δεν θέλω εξέλθει με και φυλαττόντων τα προστάγματα μου. **7** Μη λάβης ελεύθερος· **6** τότε ο κύριος αυτού θέλει φέρει αυτόν το ὄνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω διότι δεν προς τους κριτάς· και θέλει φέρει αυτόν εις την θύραν ή θέλει αθωώσει ο Κύριος τον λαμβάνοντα επί ματαίω το εις τον παραστάτην της θύρας, και ο κύριος αυτού θέλει ονόμα αυτού. **8** Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου, τρυπήσει το ωτίον αυτού με τρυπητήριον· και θέλει διά να αγιάζης αυτήν· **9** εξ ημέρας εργάζουν και κάμνεν δουλεύει αυτόν διαπαντός. **7** Και εάν τις πωλήσῃ την πάντα τα ἔργα σου· **10** η ημέρα όμως η εβδόμη είναι θυγατέρα αυτού διά δούλην, δεν θέλει εξέλθει καθώς σάββατον Κυρίου του Θεού σου· μη κάμης εν ταύτῃ εξέρχονται οι δούλοι. **8** Εάν δεν αρέσῃ εις τον κύριον ουδέν έργον, μήτε συ, μήτε ο ιυός σου, μήτε η θυγάτρη αυτής, θάτις ηρραβώνισθε αυτήν εις εαυτόν, τότε θέλει σου, μήτε ο δούλος σου, μήτε η δούλη σου, μήτε το απολυτρώσει αυτήν· εις ξένον έθνος δεν θέλει έχει κτήνος σου, μήτε ο ξένος σου, ο εντός των πυλών σου· εξουσίαν να πωλήσῃ αυτήν, επειδή εφέρθη προς αυτήν **11** διότι εις εξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν απίστως. **9** Αν όμως ηρραβώνισθε αυτήν με τον ιυόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς εν αυτού, θέλει κάμει προς αυτήν κατά το δικαίωμα των δε τη ημέρα τη εβδόμη κατέπαυσε· διά τούτο ευλόγησε θυγατέρων. **10** Εάν λάβη εις εαυτόν άλλην, δεν θέλει Κύριος την ημέραν του σαββάτου και ηγίασεν αυτήν· στερήσει την τροφήν αυτής, τα ενδύματα αυτής, και **12** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, διά να το προς αυτήν χρέος του γάμου. **11** Εάν όμως δεν

κάμνη εις αυτήν τα τρία ταύτα, τότε θέλει εξέλθει αυτού και θανατωθή, τότε θέλουσι πωλήσει τον ζώντα δωρεάν ἀνέν αργυρίου. 12 Ὁστις πατάξῃ ἀνθρωπον, και βουν, και θέλουσι μοιρασθή το αργύριον αυτού και αποθάνη, θέλει εξάπαντος θανατωθή. 13 εάν όμως δεν τον θανατωθέντα ομοίως θέλουσι μοιρασθή. 36 Εάν παρεμόνευσεν, αλλ' ο Θεός παρέδωκεν αυτόν εις την ομως ήναι γνωστόν ότι ο βους ήτο κερατιστής από χείρα αυτού, τότε εγώ θέλω σοι διορίσει τόπον, όπου πρότερον, και ο κύριος αυτού δεν εφύλαξεν αυτόν, θέλει εξάπαντος πληρώσει βουν αντί βούς: ο δε θανατωθείς θέλει εἰσθαι αυτού.

14 εάν δε τις εγερθή κατά του πλησίου μου θέλεις αποστάσει αυτόν διά να θανατωθή. 15 Και δότις πατάξῃ τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. 16 Και δότις κλέψῃ ἀνθρωπον και πωλήση αυτού, ή εάν ευρεθή εις τας χείρας αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. 17 Και δότις κακολογή τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. 18 Και εάν ἀνθρωποι λογομαχώσι μετ' αλλήλων και ο εις πατάξη τον ἀλλον με λίθον ή με γρόνθον, και δεν αποθάνη αλλά γείνη κλινήρης, 19 εάν σηκωθή και περιπατήση ἔξω με την βακτηρίαν αυτού, τότε θέλει είσθαι ελεύθερος ο πατάξας μόνον θέλει αποζημιώσει αυτόν διά την αργίαν αυτού και θέλει επιμελήθη την τελείαν θεραπείαν αυτού. 20 Και εάν τις πατάξη τον δούλον αυτού ή την δούλην αυτού με ράβδον, και αποθάνη υπό τας χείρας αυτού, θέλει εξάπαντος τιμωρηθή. 21 Αν όμως ζήση μίαν ημέραν ή δύο, δεν θέλει τιμωρηθή διότι είναι αργύριον αυτού. 22 Εάν μάχωνται ἀνδρες και πατάξωι γυναίκα ἔγκυον και εξέλθη το παιδίον αυτής, δεν συμβῇ όμως συμφορά: θέλει εξάπαντος κάμει αποζημίωσιν ο πατάξας, οποίαν ο ανήρ της γυναικός επιβάλλει εις αυτόν: και θέλει πληρώσει κατά την απόφασιν των κριτών. 23 Αν όμως συμβῇ συμφορά, τότε θέλεις δώσει ζωήν αντί ζωής, 24 οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, χείρα αντί χειρός, πόδα αντί ποδός, 25 καυτίσμον αντί καυσίματος, πληγήν αντί πληγής, κτύπημα αντί κτυπίματος. 26 Εάν τις πατάξη τον οφθαλμόν του δούλου αυτού ή τον οφθαλμόν της δούλης αυτού και τυφλώση αυτόν, θέλει αφήσει αυτόν ελεύθερον εξ αιτίας του οφθαλμού αυτού. 27 Και εάν εκβάλῃ τον οδόντα του δούλου αυτού ή τον οδόντα της δούλης αυτού, θέλει αφήσει αυτόν ελεύθερον εξ αιτίας του οδόντος αυτού. 28 Εάν βους κερατίση ἀνδραί γυναίκα, και αποθάνη, τότε ο βους θέλει λιθοβοληθή με λίθους και δεν θέλει τρώγεσθαι το κρέας αυτού ο κύριος δε του βούς θέλει εἰσθαι αθώος. 29 Εάν όμως ο βους ήτο κερατιστής από πρότερον, και ἔγεινε διαμαρτυρία εις τον κύριον αυτού και δεν εφύλαξεν αυτόν, εάν θανατωθή ἀνδραί γυναίκα, ο βους θέλει λιθοβοληθή και ακόμη ο κύριος αυτού θέλει θανατωθή. 30 Εάν επιβληθή εις αυτόν τιμή εξαγοράσεως, θέλει δώσει διά την εξαγόρασιν της ζωῆς αυτού δόσα ίθελον επιβληθή εις αυτόν. 31 Είτε ινόν κερατίση, είτε θυγατέρα κερατίση, κατά την κρίσιν ταύτην θέλει γείνει εις αυτόν. 32 Εάν ο βους κερατίση δούλην ή δούλην, θέλει δώσει εις τον κύριον αυτών τριάκοντα σίκλους αργυρίου ο δε βους θέλει λιθοβοληθή. 33 Και εάν τις ανοίξῃ λάκκον ή εάν τις σκάψῃ λάκκον και δεν σκεπάσῃ αυτόν, και πέσῃ εις αυτόν βους ή όνος, 34 ο κύριος του λάκκου θέλει κάμει αποζημίωσιν, αργύριον θέλει αποδώσει εις τον κύριον αυτών το δε θανατωθέν θέλει εἰσθαι αυτόν. 35 Και εάν ο βους τινός κερατίση τον βουν του πλησίου

αυτού και θανατωθή, τότε θέλουσι πωλήσει τον ζώντα βουν, και θέλουσι μοιρασθή το αργύριον αυτού και τον θανατωθέντα ομοίως θέλουσι μοιρασθή. 36 Εάν όμως ήναι γνωστόν ότι ο βους ήτο κερατιστής από πρότερον, και ο κύριος αυτού δεν εφύλαξεν αυτόν, θέλει εξάπαντος πληρώσει βουν αντί βούς: ο δε θανατωθείς θέλει εἰσθαι αυτού.

22 Εάν τις κλέψῃ βουν ή πρόβατον και σφάξῃ αυτό ή πωλήση αυτό, θέλει πληρώσει πέντε βάσας αντί του βούς και τέσσαρα πρόβατα αντί του προβάτου. 2 Εάν ο κλέπτης ευρεθή κάμινων ρήξιν και κτυπηθή και αποθάνη, δεν θέλει χυθή αίμα δι' αυτόν. 3 Εάν όμως ο ήλιος ανατείλη επάνω αυτού, θέλει χυθή αίμα δι' αυτόν πρέπει να κάμη ανταπόδοσιν: και αν δεν έχῃ, θέλει πωληθή διά την κλοπήν αυτού. 4 Εάν το κλοπιμαίον ευρεθή εις τας χείρας αυτού ζων, είτε βους είτε όνος είτε πρόβατον, θέλει αποδώσει το διπλούν. 5 Εάν τις καταβοσκήση αγρόν ή αμπελώνα και αφήση το κτήνος αυτού να βοσκηθή εν αργώ ξένου ανθρώπου, θέλει κάμει ανταπόδοσιν εκ του καλητέρου του αγρού αυτού και εκ του καλητέρου του αμπελώνος αυτού. 6 Εάν εξέλθη πυρ και εύρη ακάνθας, και καώσι θημωνίας σίτου ή αστάχαυ ιστάμενα ή αγρός, ο ανάψας το πυρ θέλει εξάπαντος κάμει ανταπόδοσιν. 7 Εάν τις παραδώση εις τον πλησίον αυτούν αργύριον ή σκεύη διά να φυλάσσῃ αυτά, και κλαπώσιν εκ της οικίας του ανθρώπου, αν ευρεθή ο κλέπτης, θέλει αποδώσει το διπλούν: 8 αν ο κλέπτης δεν ευρεθή, τότε ο κύριος της οικίας θέλει φερθή έμπροσθεν των κριτών, διά να εξετασθή αν δεν έβαλε την χείρα αυτού επί τα κτήματα του πλησίον αυτού. 9 Περὶ παντός είδους αδικήματος, περὶ βούς, περὶ όνου, περὶ προβάτου, περὶ ενδύματος, περὶ παντός πράγματος χαμένου, το οποίον ἄλλος ήθελε διαφιλονεικεῖ ότι είναι αυτόν, η κρίσις αμφοτέρων θέλει ελθεί έμπροσθεν των κριτών: και ὄντινα καταδικάσωσιν οι κρίται, εκείνος θέλει αποδώσει το διπλούν εις τον πλησίον αυτού. 10 Εάν τις παραδώση εις τον πλησίον αυτού όνον ή βουν ή πρόβατον ή οποιονδήποτε κτήνος, διά να φυλάσσῃ αυτό, και αποθάνη ή συντριψθή ή αρταχθή χωρίς να ίδῃ τις, 11 ὄρκος θεού θέλει γείνει ανά μέσον αμφοτέρων αυτών, ότι δεν έβαλε την χείρα αυτού επί το κτήμα του πλησίον αυτού και ο κύριος αυτού θέλει λάβει αυτό, ο δε ἄλλος δεν θέλει κάμει ανταπόδοσιν. 12 Εάν όμως εκλέψῃ παρ' αυτού, θέλει κάμει ανταπόδοσιν εις τον κύριον αυτού. 13 Εάν ἔγεινε θηριάλωτον, θέλει φέρει αυτό διά μαρτυρίαν και δεν θέλει πληρώσει το θηριάλωτον. 14 Και εάν τις δανεισθή ζώων παρά το πλησίον αυτού, και συντριψθή ή αποθάνη, ο δε κύριος αυτού δεν ήναι μετ' αυτού, θέλει εξάπαντος πληρώσει αυτό. 15 Εάν όμως ο κύριος αυτού ήναι μετ' αυτού, δεν θέλει πληρώσει αν ήτο μεμισθωμένον, ήλθε διά τον μισθόν αυτού. 16 Και εάν τις απατήση παρθένον μη ηρραβωνισμένην, και κοιμηθή μετ' αυτής, θέλει εξάπαντος προικίσει αυτήν με προίκα διά γυναίκα εις εαυτόν. 17 Εάν όμως ο πατήρ αυτής δεν στέρη για δώση αυτήν εις αυτόν, αργύριον θέλει πληρώσει κατά την προίκα των παρθένων. 18 Μάγισσαν δεν θέλεις αφήσει να ζη. 19 Ὁστις συνευρεθή με κτήνος, θέλει

εξάπαντος θανατωθή. **20** Ο θυσιάζων εις θεούς, εκτός όσα ελάλησα προς εσάς, θέλετε προσέξει· και όνομα εις μόνον τον Κύριον, θέλει εξόλοθρευθή. **21** Και ξένον ἄλλων θεών δεν θέλετε αναφέρει, ουδέ θέλει ακουσθή δεν θέλεις κακοποίησει ουδέ θέλεις καταδυναστεύσει εκ του στόματός σου. **14** Τρίς του ενιαυτού θέλεις αυτὸν διότι ξένοι εστάθητε εν τῇ γῇ τῆς Αιγύπτου. **22** κάμνει εορτήν εις εμέ. **15** Θέλεις φυλάττει την εορτήν Ουδεμίαν χήραν ἡ ορφανόν δεν θέλετε καταθλίψει. **23** των αζύμων: επτά ημέρας θέλεις τρώγει αζύμα, καθώς Εάν καταθλίψητε αυτούς οπωδήποτε και βοήσωσι προς προσέταξα εις σε, κατά τον διωρισμένον καιρόν του εμέ, θέλω εξάπαντος εισακούσει της φωνής αυτῶν, **24** μηνός Αβίθ: διότι εν τούτῳ εξήλθες εξ Αιγύπτου· και και ο θυμός μου θέλει εξαφθή και θέλω σας θανατώσει ουδεὶς θέλει φανή ενώπιόν μου κενός: **16** και την εορτήν εν μαχαίραις και α γυναικές σας θέλουσιν εἰσθαι χήραι του θερισμού, των πρωτογεννημάτων των κόπων σου, και τα τέκνα σας ορφανά. **25** Εάν δανείσης αργύριον τα οποία έσπειρας εις τον αγρόν· και την εορτήν της εις τον πτωχών γείτονά σου μεταξύ του λαού μου, συγκομιδής των καρπών, εις το τέλος του ενιαυτού, δεν θέλεις φερθή προς αυτῶν ως τοκιστής, δεν θέλεις αφού συνάξης τους καρπούς σου εκ του αγρού. **17** Τρίς επιβάλει επ' αυτὸν τοκόν. **26** Εάν λάβης ενέχυρον το του ενιαυτού θέλεις εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ένδυμα του πλησίου σου, θέλεις επιστρέψει αυτό προς ενώπιον Κυρίου του Θεού. **18** Δεν θέλεις προσφέρει το αυτὸν πριν δύση ο ἥλιος: **27** διότι τούτο μόνον είναι το αἴμα της θυσίας μου με ἀράτον ἔνζυμον ουδέ θέλει μένει σκέπασμα αυτού, τούτο το ένδυμα του δέρματος αυτού· το πάχος της εορτής μου ἔως πρωΐ. **19** Τας απαρχάς των με τι θέλει κοιμηθή; και διαν βοήση προς εμέ, θέλω πρωτογεννημάτων της γης σου θέλεις φέρει εις τον εισακούσει διότι εγώ είμαι ελείμων. **28** Δεν θέλεις οίκον Κυρίου του Θεού σου. Δεν θέλεις ψήσει ερίφιον εν κακολογήσει κριτάς, ουδέ θέλεις καταρασθή ἀρχόντα τω γάλακτι της μητρός αυτού. **20** Ιδού, εγώ αποστέλλω του λαού σου. **29** Τας απαρχάς του αλωνίου σου και του ληνού σου δεν θέλεις καθυστερήσει τον πρωτότοκόν και να σφέρη εις τον τόπον τον οποίον προτοίμασα: σου εκ των νιών σου θέλεις δώσει εις εμέ: **30** ομοίως **21** φοβού αυτόν, και υπάκουε εις την φωνήν αυτού· θέλεις κάμει διά τον βουν σου και διά το πρόβατόν σου μη παροργίσης αυτόν διότι δεν θέλει συγχωρήσει τας επτά ημέρας θέλει είσθια μετά της μητρός αυτού, την ογδόνην ημέραν θέλεις δώσει αυτό εις εμέ. **31** Και ἀνδρες Εάν όμως προσέχης να υπακούης εις την φωνήν αυτού άγιοι θέλετε είσθια εις εμέ· και κρέας θηριάλωτον εν τω και πράττης πάντα οσα λέγω, τότε εγώ θέλω είσθια αγρώ δεν θέλετε φάγει· εις τον σύλον θέλετε ρίψει αυτό.

23 Δεν θέλεις διαδώσει ψευδή φρήμην· δεν θέλεις συμφωνήσει μετά τον αδίκον διά να γείνης ψευδομάρτυρς. **2** Δεν θέλεις ακολουθήσει τους πολλούς επί κακώ· ουδέ θέλεις ομιλήσει εν κρισολογίᾳ, ὡστε να κλίνης κατόπιν πολλών διά να διαστρέψῃς κρίσιν· **3** ουδέ θέλεις αποβλέψει εις πρόσωπον πτωχού εν τη κρίσει αυτού. **4** Εάν απαντήσης τον βουν του εχθρού σου ἡ τον ὄνον αυτού πλανώμενον, θέλεις εξάπαντος επιστρέψει αυτὸν προς αυτόν. **5** Εάν ίδης τον ὄνον του μισούντος σε πεπτωκότα υπό το φορτίον αυτού και ήθελες αποφύγει να βοηθήσης αυτόν, εξάπαντος θέλεις συμβοήθησε αυτόν. **6** Δεν θέλεις διαστρέψει το δίκαιον του πέντοτος σου εν τῇ κρίσει αυτού. **7** Ἀπέχει από αδίκου υποθέσεως και μη γείνης αιτία να θανατωθή ο αθώος και ο δίκαιος· διότι εγώ δεν θέλω δικαιώσει τον ασεβῆ. **8** Και δώρα δεν θέλεις λάβει· διότι τα δώρα τυφλόνουσι και τους σοφούς, και διαστρέψουσι τους λόγους των δικαίων. **9** Και ξένον δεν θέλεις καταδυναστεύσει διότι σεις γνωρίζετε την ψυχήν του ξένου, επειδή ξένοι εστάθητε εν τῇ γῇ τῆς Αιγύπτου. **10** Και εξ ἑταίρη θέλεις σπείρει την γην σου και θέλεις συνάγει τα γεννήματα αυτής: **11** το δέ ἐβδομόν θέλεις αφήσει αυτήν να αναπαυθή και να μένη αργή, διά να τρώγωσιν οι πτωχοί του λαού σου· και το εναπολειφθέν αυτῶν ας τρώγωσι τα ζώα του αγρού. Ούτω θέλεις κάμει διά τον αμπελώνα σου και διά τον ελαιώνα σου. **12** Εξ ημέρας θέλεις κάμνει τας εργασίας σου· την δε εβδόμηνη ημέραν θέλεις αναπαύεσθαι, διά να αναπαυθή ο βους σου και ο οίνος σου και να λάβῃ αναψυχήν ο νιός της δούλης σου και ο ξένος. **13** Και εις πάντα

τους θεούς αυτών, τούτο θέλει εξάπαντος είσθαι παγίς εις σε.

24 Μετά ταύτα είπε προς τον Μωϋσήν, Ανάβα προς τον Κύριον, συ και Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, και εβδομήκοντα εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, και προσκυνήστε μακρόθεν· 2 και ο Μωϋσής μόνος θέλει πλησιάσει προς τον Κύριον, αυτοί όμως δεν θέλουστη πλησιάσει ουδέ το λαός θέλει αναβή μετ' αυτού. 3 Και ήλθεν ο Μωϋσής και διηγήθη προς τον λαόν πάντας τους λόγους του Κυρίου και πάντα τα δικαιώματα αυτούς απεκρίθη δε πας ο λαός ομοφώνως και είπε, Πάντας τους λόγους, τους οποίους ελάλησεν ο Κύριος, θέλομεν κάμει. 4 Και ἔγραψεν ο Μωϋσής πάντας τους λόγους του Κυρίου και σηκωθείς ενωρίς το πρώι, ωκοδόμησε θυσιαστήριον υπό το όρος, και ἐστήσης δώδεκα στήλας κατά τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. 5 Και απέστειλε τους νεανίσκους των νιών Ισραήλ, και προσέφεραν ολοκαυτώματα και θυσίασαν θυσίας ειρηνικάς εις τον Κύριον, μοσχάρια. 6 Λαβών δε ο Μωϋσής το ήμισυ του αίματος, ἔβαλεν εις λεκάνας και το ήμισυ του αίματος ερράντισεν επί το θυσιαστήριον. 7 Ἐπειτα λαβών το βιβλίον της διαθήκης, ανέγνωσεν εις τα ὡτα του λαού οι δε είπονται, Πάντας ούσα ελάλησεν ο Κύριος, θέλομεν κάμει και θέλομεν υπακούει. 8 Και λαβών ο Μωϋσής το αίμα, ερράντισεν επί τον λαόν, και είπεν, Ιδού, το αίμα της διαθήκης, την οποίαν ο Κύριος ἔκαμε προς εօάς κατά πάντας τούτους τους λόγους. 9 Τότε ανέβη Μωϋσής και Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ και εβδομήκοντα εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ· 10 και είδον τον Θεόν του Ισραήλ· και υπό τους πόδας αυτού ως ἔδαφος εστρωμένον εκ λίθου σαπφείρου και ως το στερέωμα του ουρανού κατά την καθαρότητα· 11 και επί τους εκλεκτούς των νιών Ισραήλ δεν ἔβαλε την χείρα αυτούς και είδον τον Θεόν, και ἔφαγον και ἔπιον. 12 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ανάβα προς εμέ εις το όρος και ἔσο εκεί και θέλω σοι δώσει τας πλάκας τας λιθίνας, και τον νόμον, και τας εντολάς τας οποίας ἔγραψα, διά να διδάσκης αυτούς. 13 Και εσηκώθη ο Μωϋσής μετά Ιησού του θεράποντος αυτού, και ανέβη ο Μωϋσής επί το όρος του Θεού. 14 Προς δε τους πρεσβυτέρους είπε, Περιμένετε ημάς εδώ, εωσούν επιστρέψωμεν προς εσάς και ιδού, Ααρών και Ωρ είναι μεθ' υμών· εάν τις ἔχῃ υπόθεσιν, ας ἔρχηται προς αυτούς. 15 Ο Μωϋσής λοιπόν ανέβη επί το όρος, και η νεφέλη εσκέπασε το όρος. 16 Και εκάθησεν η δόξα του Κυρίου επί του όρους Σινά, και η νεφέλη εσκέπασεν αυτού εξ ημέρας και την εβδόμην ημέραν εκάλεσεν ο Κύριος τον Μωϋσήν εκ μέσου της νεφέλης. 17 Και η θέα της δόξης του Κυρίου ήτο, εις τους οφθαλμούς των νιών Ισραήλ, ως πυρ κατατρώγον επί της κορυφής του όρους. 18 Και εισήλθεν ο Μωϋσής εις το μέσον της νεφέλης και ανέβη επί το όρος· και εστάθη ο Μωϋσής επί του όρους τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας.

25 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 2 Ειπέ προς τους νιών Ισραήλ να φέρωσι προς εμέ προσφοράν· παρά παντός ανθρώπου προαιρουμένου εν τη καρδία αυτού θέλετε λάβει την προσφοράν μου. 3

Και αύτη είναι η προσφορά, την οποίαν θέλετε λάβει παρ' αυτών χρυσίον και αργύριον και χαλκός, 4 και κυανούν και πορφυρούν και κόκκινον και βύσσος και τρίχες αιγών, 5 και δέρματα κριών κοκκινοβαφή και δέρματα θώων και ζόλον σιττίμ, 6 ἔλαιον διά το φως, αρώματα διά το ἔλαιον του χρισμάτος και διά το ευώδες θυμιάμα, 7 λίθοι ουνχίται και λίθοι διά να εντεθώσιν εις το εφόδ και εις το περιστήθιον. 8 Και ας κάμωσιν εις εμέ αιγαστήριον, διά να κατοικώ μεταξύ αυτών. 9 Κατά πάντα σάσα εγώ δεικνύω προς σε, κατά το παράδειγμα της σκηνῆς, και κατά το παράδειγμα πάντων των σκευών αυτής, ούτω θέλετε κάμει. 10 Και θέλουστη κατασκευάσει κιβωτόν εκ ζόλου σιττίμ δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτής, και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτής, και μιας πήχης και ημισείας το ύψος αυτής· 11 και θέλεις περικαλύψει αυτήν με καθαρόν χρυσίον, έσωθεν και ἔξωθεν θέλεις περικαλύψει αυτήν, και επ' αυτής θέλεις κάμει χρυσήν στεφάνην κύκλω. 12 Και θέλεις χύσει δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς και θέλεις βάλει αυτούς εις τας τέσσαρας γωνίας αυτής δύο μεν κρίκους εις την μίαν πλευράν αυτής, δύο δε κρίκους εις την άλλην πλευράν αυτής. 13 Και θέλεις κάμει μοχλούς εκ ζόλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον· 14 και θέλεις εισάξει τους μοχλούς εις τους κρίκους των πλευρών της κιβωτού, διά να βαστάζηται η κιβωτός δι' αυτών· 15 εν τοις κρίκοις της κιβωτού θέλουσι μένοι μιοχλοί· δεν θέλουσι μετακινείσθαι απ' αυτής. 16 και θέλεις θέσει εν τη κιβωτώ τα μαρτύρια τα οποία θέλω δώσει εις σε. 17 Και θέλεις κάμει ιλαστήριον εκ χρυσίου καθαρού δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτού, και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτού. 18 Και θέλεις κάμει δύο χερουβέμ εκ χρυσίου σφυρήλατα θέλεις κάμει αυτά, επί των δύο ἀκρων του ιλαστηρίου· 19 και κάμει εν χερούβι επί του ενός ἀκρου, και εν χερούβι επί του ἀλλού ἀκρου· εκ του ιλαστηρίου θέλεις κάμει τα χερουβείμ επί των δύο ἀκρων αυτού· 20 και θέλουσιν εκτείνει τα χερουβείμ επάνωθεν τας πτέρυγας, επικαλύπτοντα με τας πτέρυγας αυτών το ιλαστήριον· και τα πρόσωπα αυτών θέλουσι βλέπει το εν προς το ἀλλο· προς το ιλαστήριον θέλουσιν είσθαι τα πρόσωπα των χερουβείμ. 21 Και θέλεις επιθέσει το ιλαστήριον επί της κιβωτού ἀνώθεν· και θέλεις θέσει εν τη κιβωτώ τα μαρτύρια, τα οποία θέλω δώσει εις σε· 22 και εκεί θέλω γνωρισθή προς σέ· και επάνωθεν του ιλαστηρίου, εκ του μέσου των δύο χερουβείμ, των επί της κιβωτού του μαρτυρίου, θέλω λαλήσει προς σε περὶ πάντων ούσα θέλω προστάξει εις σε να είπης προς τους νιών Ισραήλ. 23 Και θέλεις κάμει τράπεζαν εκ ζόλου σιττίμ δύο πηχών το μήκος αυτής, και μιας πήχης το πλάτος αυτής, το δε ύψος αυτής μιας πήχης και ημισείας· 24 και θέλεις περικαλύψει αυτήν με χρυσίον καθαρόν, και θέλεις κάμει εις αυτήν χρυσήν στεφάνην κύκλω. 25 Και θέλεις κάμει εις αυτήν χειλος κύκλω μιας παλάμης το πλάτος και θέλεις κάμει επί το χειλος αυτής στεφάνην χρυσήν κύκλω. 26 Και θέλεις κάμει εις αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς και θέλεις βάλει τους κρίκους επί τας τέσσαρας γωνίας, τας επί των τεσσάρων ποδών αυτής· 27 οι κρίκοι θέλουσιν είσθαι υπό το χείλος θήκαι των μοχλών, διά να βαστάζηται η

τράπεζα. **28** Και θέλεις κάμει τους μοχλούς εκ ξύλου τριχών αιγών, διά να ήναι κάλυμμα επί της σκηνής σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον, διά ένδεκα θέλεις κάμει τα παραπετάσματα ταύτα: **8** το μήκος να βαστάζηται η τράπεζα δι'¹ αυτών. **29** Και θέλεις κάμει του ενός παραπετάσματος τριάκοντα πηχών, και το τους δίσκους αυτής και τους θυμιαματοδόχους αυτής πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών του και τα σπονδεία αυτής και τας λεκάνας αυτής, διά να αυτού μέτρου θέλουσιν είσθαι τα ένδεκα παραπετάσματα. γίνωνται δι'¹ αυτών αι σπονδαί: εκ χρυσίου καθαρού **9** Και θέλεις συνάψει τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, θέλεις κάμει αυτά. **30** Και θέλεις θέσει επί της τραπέζης και τα εξ παραπετάσματα χωριστά: το έκτον όμως άρτους προθέσεως ενώπιον μου διαπαντός. **31** Και παραπέτασμα θέλεις επιδιπλώσει κατά το πρόσωπον της θέλεις κάμει λυχνίαν εκ χρυσίου καθαρού σφυρήλατον σκηνής. **10** Και θέλεις κάμει πεντήκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει την λυχνίαν ο κορμός αυτής και οι κλάδοι επί της άκρας του ενός παραπετάσματος του τελευταίου αυτής, αι λεκάναι αυτής, οι κόμβοι αυτής και τα άνθη κατά την ένωσιν, και πεντήκοντα θηλυκωτήρια επί αυτής, θέλουσιν είσθαι εν σώμα μετ'¹ αυτής. **32** Και της άκρας της παραπετάσματος, το οποίον ενόνται θέλουσιν εξέρχεσθαι εξ κλάδοι εκ των πλαγίων αυτής με το δεύτερον. **11** Θέλεις κάμει και πεντήκοντα τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του ενός πλαγίου, και τρεις περόνας χαλκίνας, και θέλεις εμβάλει τας περόνας κλάδοι της λυχνίας εκ του άλλου πλαγίου: **33** εις τον ένα εις τη θηλυκωτήρια, και θέλεις συνάψει την σκηνήν, κλάδον θέλουσιν είσθαι τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδές, ώστε να ήναι μία. **12** Το δε υπόλοιπον, το περισσεύον εις κόμβος και εν άνθος και εις τον άλλον κλάδον τρεις εκ των παραπετασμάτων της σκηνής, το ήμισυ του λεκάναι αμυγδαλοειδές, εις κόμβος και εν άνθος ούτω παραπετάσματος του εναπολειπούμενου, θέλει κρέμασθαι θέλει γείνει εις τους εξ κλάδους, τους εξέρχομένους εκ επί τα όπισθεν της σκηνής. **13** Και μία πήχη εκ του ενός της λυχνίας. **34** Και εις την λυχνίαν θέλουσιν είσθαι πλαγίουν και μία πήχη εκ του άλλου πλαγίου εκ του τέσσαρες λεκάναι αμυγδαλοειδές, οι κόμβοι αυτών και εναπολειπομένου εις το μήκος των παραπετασμάτων τα άνθη αυτών. **35** Και θέλει είσθαι εις κόμβος υπό τους της σκηνής θέλει κρέμασθαι επάνωθεν επί τα πλάγια της δύο κλάδους εξ αυτής, και εις κόμβος υπό τους δύο σκηνής εντεύθεν και εντεύθεν, διά να καλύπτη αυτήν. κλάδουν εξ αυτής, και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους **14** Και θέλεις κάμει κατακάλυμμα διά την σκηνήν εξ αυτής, εις τους εξ κλάδους τους εξέρχομένους εκ εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών και επικάλυψμα της λυχνίας. **36** Οι κόμβοι αυτών και οι κλάδοι αυτών υπεράνωθεν εκ δερμάτων θώων. **15** Και θέλεις κάμει θέλουσιν είσθαι εν σώμα μετ'¹ αυτής το δόλον αυτής εν διά την σκηνής σανίδας εκ ξύλου σιττίμ ορθίας. **16** δέκα σφυρήλατον εκ χρυσίου καθαρού. **37** Και θέλεις κάμει πηχών το μήκος της μιας σανίδος, και μιας πήχης και τους λύχνους αυτής επτά: και θέλουσιν ανάπτει τους ημίσειας το πλάτος της μιας σανίδος. **17** Δύο αγκωνίσκοι λύχνους αυτής, διά να φέγγωσιν έμπροσθεν αυτής, **38** θέλουσιν είσθαι εις την μίαν σανίδα αντικρύζοντες προς Και τα λυχνοφάλιδα αυτής και τα υποθέματα αυτής αλλήλους ούτω θέλεις κάμει εις πάσας τας σανίδας θέλουσιν είσθαι εικ χρυσίου καθαρού. **39** Εξ ενός της σκηνής. **18** Και θέλεις κάμει τας σανίδας διά την ταλάντου χρυσίου καθαρού θέλει κατασκευασθή αυτή σκηνήν, είκοσι σανίδας από το νότιον μέρος προς και πάντα ταύτα τα σκεύη. **40** Και πρόσεχε να κάμης μεσημβρίαν. **19** και υποκάτω των είκοσι σανίδων θέλεις κατά το τύπον αυτών τον δειχθέντα εις σε επί του κάμει τεσσαράκοντα υποβάσια αργυρά δύο υποβάσια όρους.

26 Και θέλεις κάμει την σκηνήν, δέκα παραπετάσματα εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού και πορφυρού και κοκκίνου με χερούβειμ εντέχνως ενειργασμένα θέλεις κάμει αυτά. **2** Το μήκος του ενός παραπετάσματος εικοσιοκτώ πηχών, και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών: πάντα τα παραπετάσματα του αυτού μέτρου. **3** Τα πέντε παραπετάσματα θέλουσιν συνάπτεσθαι το εν μετά του άλλου και τα άλλα πέντε παραπετάσματα θέλουσιν συνάπτεσθαι το εν μετά του άλλου. **4** Και θέλεις κάμει θηλυκωτήρια κυανά επί της άκρας του πρώτου παραπετάσματος, κατά το πλάγιον όπου γίνεται η ένωσις ομοίως θέλεις κάμει και επί της τελευταίας άκρας του δευτέρου παραπετάσματος, όπου γίνεται η ένωσις του δευτέρου: **5** πεντήκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εις το παραπέτασμα, και πεντήκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εις την άκραν του παραπετάσματος την κατά την ένωσιν του δευτέρου, διά να αντικρύζωι τα θηλυκωτήρια προς άλληλα. **6** Και θέλεις κάμει μεν πεντήκοντα περόνας χρυσάς, και με τας περόνας θέλεις συνάψει τα παραπετάσματα προς άλληλα ούτως η σκηνή θέλει είσθαι μία. **7** Και θέλεις κάμει παραπετάσματα εκ

υποκάτω της μιας σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής, και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής. **20** Και διά το δεύτερον μέρος της σκηνής το προς βορράν, θέλεις κάμει είκοσι σανίδας. **21** και τα τεσσαράκοντα αυτών υποβάσια αργυρά, δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος, και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος. **22** Και διά τα όπισθεν μέρη της σκηνής τα προς δυσμάς θέλεις κάμει εξ σανίδας. **23** Θέλεις κάμει και δύο σανίδας διά τας γωνίας της σκηνής εις τα όπισθεν μέρη: **24** και θέλουσιν ενωθή κάτωθεν και θέλουσιν ενωθή ομού άνωθεν δι'¹ ενός κρίκου ούτω θέλει είσθαι δι'¹ αυτάς αμφιτρέάς διά τας δύο γωνίας θέλουσιν είσθαι. **25** και θέλουσιν είσθαι οκτώ σανίδες και τα αργυρά υποβάσια αυτών, δεκαέξι υποβάσια: δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος. **26** Και θέλεις κάμει μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ πέντε διά τας σανίδας του ενός μέρους της σκηνής, **27** και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του άλλου μέρους της σκηνής, και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του μέρους της σκηνής διά το πλάγιον το προς δυσμάς. **28** και ο μέσος μοχλός, ο εν τω μέσω των σανίδων, θέλει πεντήκοντα περόνας χρυσάς, και με τας περόνας θέλει συνάψει τα παραπετάσματα προς άλληλα ούτως η σκηνή διαπερά απ'¹ άκρου έως άκρου. **29** Και τας σανίδας θέλεις περικαλύψει με χρυσίον και τους κρίκους αυτών θέλεις

κάμει χρυσούς, διά να ήναι θήκαι των μοχλών. και θέλεις περικαλύψει τους μοχλούς με χρυσίον. **30** Και θέλεις ανεγέρει την σκηνήν κατά το σχέδιον αυτῆς το δειχθέν εἰς σε επί του όρους. **31** Και θέλεις κάμει καταπέτασμα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εντέχουν εργασίας με χερούβειμ θέλει είσθαι κατεσκευασμένον. **32** Και θέλεις κρεμάσει αυτό επί τεσσάρων στύλων εκ σιττίμ περικεκαλυμμένων με χρυσίον τα ἄγκιστρα αυτών θέλουσιν είσθαι χρυσά, επί των τεσσάρων αργυρών υποβασίων. **33** Και θέλεις κρεμάσει το καταπέτασμα υπό τας περόνας, διά να φέρης εκεί, ἐσωθεν του καταπέτασμatos, την κιβωτόν του μαρτυρίου· και το καταπέτασμα θέλει κάμει εις εσάς χώρισμα μεταξύ του αγίου και του αγίου των αγίων. **34** Και θέλεις επιθέσει το ιλαστήριον επί της κιβωτού του μαρτυρίου εν τω αγίω των αγίων. **35** Και θέλεις θέσει την τράπεζαν ἔξωθεν του καταπέτασμatos και την λυχνίαν αντικρύ της τραπέζης προς το νότιον μέρος της σκηνής την δε τράπεζαν θέλεις θέσει προς το βόρειον μέρος. **36** Και θέλεις κάμει διά την θύραν της σκηνής τάπητα εις κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, κατεσκευασμένον με εργασίαν κεντητού. **37** Και θέλεις κάμει διά τον τάπητα πέντε στύλους εκ σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον τα ἄγκιστρα αυτών θέλουσιν είσθαι χρυσά· και θέλεις χύσει δι' αυτούς πέντε υποβάσια χάλκινα.

αυτών αργυρά. **12** Και διά το πλάτος της αυλής κατά το δυτικόν πλευρόν θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα πεντήκοντα πηχών· στύλοι αυτών δέκα και υποβάσια αυτών δέκα. **13** Και το πλάτος της αυλής κατά το ανατολικόν πλευρόν το προς ανατολάς θέλει είσθαι πεντήκοντα πηχών. **14** Και τα παραπετάσματα του ενός μέρους της πύλης θέλουσιν είσθαι δεκαπέντε πηχών στύλοι αυτών τρεις και υποβάσια αυτών τρία. **15** Και εις το ἄλλο μέρος θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα δεκαπέντε πηχών· στύλοι αυτών τρεις και υποβάσια αυτών τρία. **16** Διά δε την πόλιν της αυλής θέλει είσθαι καταπέτασμα είκοσι πηχών, εις κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, κατεσκευασμένον με εργασίαν κεντητού· στύλοι αυτών τέσσαρες και υποβάσια τούτων τέσσαρα. **17** Πάντες οι στύλοι κύκλω της αυλής θέλουσιν είσθαι εἰωνέμοι με ἀργυρον, τα ἄγκιστρα αυτών αργυρά και τα υποβάσια αυτών χάλκινα. **18** Το μήκος της αυλής θέλει είσθαι εκατόν πηχών και το πλάτος εκατέρωθεν πεντήκοντα και το ὑψος πέντε πηχών, εκ βύσσου κεκλωσμένης, και τα υποβάσια αυτών χάλκινα. **19** Πάντα τα σκεύη της σκηνής διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτής και πάντες οι πάσσαλοι αυτής και πάντες οι πάσσαλοι της αυλής θέλουσιν είσθαι χάλκινοι. **20** Και συ πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ να φέρωσι προς σε καθαρόν ἐλαῖον από ελαίας κοπανισμένας διά το φως, διά να καίη πάντοτε

27 Καὶ θέλεις κάμει θυσιαστήριον εκ ξύλου σιττίμ,
πέντε πηχών το μήκος και πέντε πηχών το πλάτος;
τετράγωνον θέλει είσθαι το θυσιαστήριον· και το ύψος
αυτού τριών πηχών· **2** και θέλεις κάμει τα κέρατα αυτού
επί των τεσσάρων γωνιών αυτού· τα κέρατα αυτού
θέλουσιν είσθαι εκ του αυτού και θέλεις περικαλύψει
αυτό με χαλκόν. **3** Και θέλεις κάμει τους στακτοδόχους
λέβητας αυτού και τα πτυχάρια αυτού και τας λεκάνας
αυτού και τας κρεάγρας αυτού και τα πυροδόχα αυτού·
χάλκινα θέλεις κάμει πάντα τα σκεύη αυτού. **4** Και θέλεις
κάμει δι' αυτὸν χαλκίνην εσχάραν δικτυωτής εργασίας·
και επί του δικτύου θέλεις κάμει τέσσαρας κρίκους
χαλκίνους επί των τεσσάρων γωνιών αυτού. **5** Και
θέλεις θέσει αυτήν υπό την περιοχήν του θυσιαστηρίου
κάτωθεν, ώστε το δίκτυον να ἴναι μέχρι του μέσουν
του θυσιαστηρίου. **6** Και θέλεις κάμει μοχλούς διά
το θυσιαστήριον, μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις
περικαλύψει αυτούς με χαλκόν· **7** και οι μοχλοί θέλουσι
τεθῆ έντός των κρίκων και θέλουσιν είσθαι οι μοχλοί επί^{τη}
των δύο πλευρών του θυσιαστηρίου, διά να βαστάζωσιν
αυτό. **8** Κοίλον σανιδωτόν θέλεις κάμει αυτό, καθώς
εδείχθη εις σε επί του όρους ούτω θέλουσι κάμει. **9** Και
θέλεις κάμει την αυλήν της σκηνῆς· από το νότιον μέρος
προς μεσημβρίαν θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα διά
την αυλήν εκ βύσου κεκλωσμένης, το μήκος εκατόν
πηχών διά το επ πλευρού. **10** Και οι είκοσι στύλοι αυτής
και τα είκοσι υποβάσια τούτων θέλουσιν είσθαι χάλκινα·
τα ἀγκιστρά των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά.
11 Και ομοίως κατά το βόρειον πλευρόν κατά μήκος
θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα, μήκος εκατόν πηχών,
και οι είκοσι στύλοι αυτών και τα είκοσι αυτών χάλκινα
υποβάσια· τα δε ἀγκιστρά των στύλων και αι ζώναι

ο λυχνός. 21 Εν τῇ σκινῇ τοῦ μαρτυρίου ἐξωθεν του καταπέτασμάτος, τοῦ οποίον εἶναί ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου, οἱ Ααρών καὶ οἱ γιοί αὐτοῦ θέλουσι διαθέσει αυτῶν ἀφ' ἐσπέρας ἡώς πρῶτη ἔμπροσθεν του Κυρίου τούτου θέλει εἰσθαι νόμος παντοτεινός εἰς τους γιούς Ισραήλ κατά τὰς γενεάς αυτών.

28 Καὶ σὺ προσάγαγε πρὸς σεαυτόν Ααρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς γιούς αὐτοῦ μετ' αὐτού, εκ μέσου των υἱῶν Ισραὴλ, διὰ να iερατεύσων εἰς ἐμέ, Ααρὼν, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ, τους γιούς του Ααρὼν. 2 Καὶ θέλεις κάμει στολήν αγίαν εἰς τον Ααρών τον ἀδελφόν σου πρὸς δόξαν και τιμήν. 3 Και συ λάλησον πρὸς πάντας τους σοφούς την καρδίαν, τους οποίους εγώ ενέπλησα από πνεύματος σοφίας, να κάμωσι την στολήν του Ααρὼν, διὰ να καθιερώσης αυτόν, ώστε να iερατεύῃ εἰς εμέ. 4 Και αὕτη είναι η στολή την οποίαν θέλουσι κάμει περιστήθιον και εφόδ και ποδήρης και χιτών κεντητός, μίτρα και ζώνη· και θέλουσι κάμει στολάς αγίας εἰς τον Ααρών τον ἀδελφόν σου, και εἰς τους γιούς αὐτοῦ, διὰ να iερατεύσων εἰς εμέ. 5 Και αυτοί θέλουσι λάβει το χρυσίον και το κυανούν και το πορφυρούν και το κόκκινον και την βύσσον. 6 Και θέλουσι κάμει το εφόδ εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού, εκ κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εντέχουν εργασίας: 7 θέλει ἔχει τας δύο επωμίδας αυτού συναπτάς κατά τα δύο ἄκρα αυτού, ώστε να συνάπτωνται. 8 Και η κεντητή ζώνη του εφόδ, η επ' αυτό, θέλει εἰσθαι εκ του αυτού, κατά την εργασίαν αυτού· εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. 9 Και θέλεις λάβει δύο ονυχίτας λίθους, και θέλεις εγχαράξει επ' αυτούς τα ονόματα των υἱῶν Ισραὴλ: 10 εξ εκ των

29 Καὶ τούτῳ είναι τὸ πράγμα, τὸ οποίον θέλεις κάμει εἰς αυτούς διὰ να αγιάσθησαν αυτούς, ὥστε να ιερατεύωσιν εἰς ἐμέ. Λάβε εν μοσχάριον βοός καὶ δύο κριούς αμώμους, **2** καὶ ἀζύμον ἄρτον καὶ πήττας ἀζύμους εξημαλένας με ἔλαιον καὶ λόγανα ἀζύμα κεχρισμένα με ἔλαιον εκ σεμιδάλεως σίτου θέλεις κάμει αυτά. **3** Καὶ θέλεις βάλει αυτά εἰς εν κάνιστρον καὶ θέλεις φέρει αυτά εν τω κανίστρω μετά του μοσχαρίου καὶ των δύο κριών. **4** Καὶ τον Ααρών καὶ τους γιούς αυτού θέλεις προσαγάγει εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου και θέλεις λούσει αυτούς εν ὑδατι. **5** Και θέλεις λάβει τας στολάς και θέλεις ενδύσει τον Ααρών τον χιτώνα και τον ποδήρη του εφόδ και το εφόδ και το περιστήθιον, και θέλεις ζώσει αυτόν με την κεντητή την ζώνην του εφόδ. **6** Και θέλεις βάλει την μίτραν επι την κεφαλήν αυτού και θέλεις βάλει το ἄγιον διάδημα επι την μίτραν. **7** Τότε θέλεις λάβει το

έλαιον του χρίσματος και θέλεις χύσει εξ αυτού επί του θυσιαστηρίου επάνω του ολοκαυτώματος εις οσμήν την κεφαλήν αυτού και θέλεις χρίσει αυτόν. **8** Και ευωδίας ενώπιον Κυρίου τούτο είναι θυσία γινομένη θέλεις προσαγάγει τους υιούς αυτού και ενδόσει αυτούς διά πυρός εις τον Κύριον, **26** Και θέλεις λάβει το στήθος χιτώνας· **9** και θέλεις ζώσει αυτούς με ζώνας, τον εκ του κριού της καθιερώσεως, όστις είναι διά τον Ααρών και τους υιούς αυτού, και θέλεις περιθέσει εις Ααρών, και θέλεις κινήσει αυτό εις κινητήν προσφοράν αυτούς μιτρίδια, και η ιερατεία θέλει είσθαι εις αυτούς ενώπιον Κυρίου και θέλει είσθαι μερίδιόν σου. **27** Και κατά νόμον παντοτεινόν· και θέλεις καθιερώσει τον θέλεις αγιάσει το στήθος της κινητής προσφοράς και τον Ααρών και τους υιούς αυτού. **10** Και θέλεις προσαγάγει βραχίονα της προσφοράς της υψώσεως, ήτις εκινήθη το μοσχάριον ἐμπροσθεν της σκηνῆς του μαρτυρίου, και και ήτις υψώθη, εις του κριού της καθιερώσεως, εξ ο Ααρών και οι υιοί αυτού θέλουσιν επιθέσει τας χειρας εκείνους δόστις είναι διά τον Ααρών, και εξ εκείνου δόστις αυτών επί την κεφαλήν του μοσχαρίου· **11** και θέλεις είναι διά τους υιούς αυτού· **28** και θέλει είσθαι του σφάξει το μοσχάριον ενώπιον Κυρίου παρά την θύραν Ααρών και των νιών αυτού κατά νόμον παντοτεινόν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **12** Και θέλεις λάβει εικ του παρά των νιών Ισραήλ δότι είναι προσφορά υψώσεως αίματος του μοσχαρίου και θέσει επί των κεράτων του και θέλει είσθαι προσφορά υψώσεως παρά των νιών θυσιαστηρίου με τον δάκτυλον σου· και θέλεις χύσει Ισραήλ εκ των ειρηνικών θυσιών αυτών, η υψωμένη όλον το αίμα παρά την βάσιν του θυσιαστηρίου. **13** προσφορά αυτών προς τον Κύριον. **29** Και η αγιά στολή Και θέλεις λάβει όλον το στέαρ το περικαλύπτον τα του Ααρών θέλει είσθαι των νιών αυτού μετ' αυτόν, εντόσθια και τον επάνω λοβόν του ἡπατος και τους διά να χρισθώσιν εν αυτή και να καθιερωθώσιν εν δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών και θέλεις αυτή. **30** Επτά ημέρας θέλει ενδύεσθαι αυτήν ο ιερεύς, καύσει αυτά επί του θυσιαστηρίου. **14** Το δε κρέας του ο αντ' αυτού εκ των νιών αυτού, δόστις εισέρχεται εις μοσχαρίου και το δέρμα αυτού και την κόπρον αυτού την σκηνήν του μαρτυρίου διά να λειτουργήσῃ εν τω θέλεις σφάξει τον κριόν και θέλεις λάβει το αίμα αυτού την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **31** Και θέλουσι και ραντίσει επί το θυσιαστηρίου κύκλων **17** και θέλεις φάγει εκείνα, διά των οποίων έγινεν η εξιλέωσις, διαιμελίσει τον κριόν εις τμήματα και θέλεις πλύνει προς καθθέωνταν και αγιασμόν αυτών· ξένος όμως δεν τα εντόσθια αυτού και τους πόδας αυτού, και βάλει θέλει φάγει, διότι είναι άγιος· **34** και αν μείνη τι εκ αυτά μετά των τμημάτων αυτού και μετά της κεφαλής του κρέατος των καθιερώσεων ή εκ του άρτου ἔως αυτού· **18** και θέλεις καύσει όλον τον κριόν επί του πρώτη, τότε θέλεις καύσει το εναπολειφθέν εν πυρί θυσιαστηρίου τούτο είναι ολοκαύτωμα εις τον Κύριον· δεν θέλει φωγωθή, διότι είναι άγιον. **35** Και ούτω είναι οσμή ευωδίας, θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον. **19** Και θέλεις λάβει τον δεύτερον κριόν· και θέλουσιν επιθέσει ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χειράς καθιερώσει αυτούς· **36** και θέλεις προσφέρει πάσαν αυτών επί την κεφαλήν του κριού· **20** τότε θέλεις φάξει ημέραν εν μοσχάριον εις προσφοράν περί αμαρτίας τον κριόν και θέλεις λάβει εικ τον αίματος αυτού και διά εξιλέωσιν. Και θέλεις καθαρίζει το θυσιαστήριον, θέσει επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του Ααρών, και κάμνων εξιλέωσιν υπέρ αυτού, και θέλεις χρίσει αυτό επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου των νιών αυτού, και διά να αγιάσης αυτό. **37** Επτά ημέρας θέλεις κάμνει επί τον αντίχειρα της δεξιάς χειρός αυτών, και επί τον εξιλέωσιν υπέρ του θυσιαστηρίου και θέλεις αγιάζει μεγάλον δάκτυλον του δεξιού ποδός αυτών, και θέλεις αυτό και θέλει είσθαι θυσιαστήριον αγιώτατον· παν το ραντίσει το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλων. **21** Και θέλεις λάβει εικ τον αίματος, του επί του θυσιαστηρίου, και εκ του ελαίου του χρίσματος, και θέλεις ραντίσει επί τον αρνίον θύσιαν ενιαύσια την ημέραν διαπαντός, τον Ααρών, και επί τας στολάς αυτού και επί τους υιούς **39** το εν αρνίον θέλεις προσφέρει το πρωτί, και το άλλο αυτού και επί τας στολάς των νιών αυτού μετ' αυτού· τέταρτον ενός εν λαίον κοπανισμένου· και το τέταρτον **22** Και θέλεις λάβει εικ τον κριόν το στέαρ και την ουράν ενός ιν οίνου διά σπονδήν. **41** και το δεύτερον αρνίον και το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και τον θέλεις προσφέρει το δειλινόν· κατά την προσφοράν της επάνω λοβόν του ἡπατος και τους δύο νεφρούς, και πρωτίας, και κατά την σπονδήν αυτής, θέλεις κάμει εις το στέαρ το επ' αυτών και τον δεξιόν βραχίονα, διότι αυτό, εις οσμήν ευωδίας, θυσίαν γινομένην διά πυρός είναι κριός καθιερώσεως, **23** και ένα ψωμόν, και μίαν προς τον Κύριον. **42** τούτο θέλει είσθαι παντοτεινόν πήγαν ελαιωμένην, και εν λάγανον εκ του κανίστρου ολοκαύτωμα εις τας γενεάς σας παρά την θύραν της των αζύμων των προτεθειμένων ενώπιον Κυρίου· **24** σκηνῆς του μαρτυρίου ενώπιον Κυρίου· όπου θέλω και θέλεις επιθέσει τα πάντα εις τας χειράς του Ααρών εμφανίζεσθαι εις σας, διά να λαλώ εκεί προς σε. **43** Και και εις τας χειράς των νιών αυτού· και θέλεις κινήσει εκεί θέλει εμφανίζεσθαι εις τους υιούς Ισραήλ, και η αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον Κυρίου. **25** Και σκηνή θέλει αγιάζεσθαι με την δόξαν μου. **44** Και θέλω θέλεις λάβει αυτά εικ των χειρών αυτών και καύσει επί αγιάζει την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον·

θέλω αγιάζει και τον Ααρών και τους νιούς αυτού, διά θέλεις θέσει αυτόν μεταξύ της σκηνής του μαρτυρίου να ιερατεύωσιν εις εμέ. **45** Και θέλω κατοικεί εν μέσω και του θυσιαστηρίου και θέλεις βάλει ὑδωρ εις αυτόν· των νιών Ισραήλ, και θέλω είσθαι Θεός αυτών. **46** Και και τους χείρας αυτών και τους πόδας αυτών εξ αυτού **20** Ὁταν αυτοί θέλουσι γνωρίζει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός εισέρχωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου, θέλουσι αυτών· των νιούς αυτούς εκ γης Αιγύπτου διά να κατοικώ εν μέσω αυτών· εγώ Κύριος ο Θεός αυτών.

30 Και θέλεις κάμει θυσιαστηρίου διά να θυμιάζης θυμίαμα· εκ ξύλου σιττίμ θέλεις κάμει αυτόν. **2** μιας πήχης το μήκος αυτού και μιας πήχης το πλάτος αυτού τετράγωνον θέλει είσθαι και δύο πηχών το ύψος αυτού τα κέρατα αυτού εκ του αυτού. **3** Και θέλεις περικαλύψει αυτό με χρυσίον καθαρόν, την κορυφήν αυτού και τα πλάγια αυτού κύκλῳ και τα κέρατα αυτού και θέλεις κάμει εις αυτό στεφάνην χρυσήν κύκλῳ. **4** Και δύο χρυσούς κρίκους θέλεις κάμει εις αυτό υπό την στεφάνην αυτού πλησίον των δύο γνωιών αυτού επί τα δύο πλάγια αυτού θέλεις κάμει αυτούς, και θέλουσιν είσθαι θήκαι των μοχλών, ώστε να βαστάζωσιν αυτό δι' αυτών. **5** Και θέλεις κάμει τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον. **6** Και θέλεις βάλει αυτό απέναντι του καταπετάσματος του ενώπιον της κιβωτού του μαρτυρίου, αντικρύ του λαστηρίου του επί του μαρτυρίου, όπου θέλω εμφανίζεσθαι εις σε. **7** Και θέλει θυμιάζει ο Ααρών επ' αυτού θυμίαμα ευώδες καθ^θ εκάστην πρωΐαν· όταν ετοιμάζη τους λύχνους, θέλει θυμιάζει επ' αυτού. **8** Και ήταν ανάπτη ο Ααρών τους λύχνους το εσπέρας, θέλει θυμιάζει επ' αυτού, θυμίαμα παντοτεινόν ενώπιον του Κυρίου εις τας γενεάς σας. **9** δεν θέλετε προσφέρει επ' αυτού ζένον θυμίαμα ουδέ ολοκαύτωμα ουδέ προσφοράν εξ αλφίτων ουδέ θέλετε χύνει επ' αυτού σπονδήν. **10** Και θέλει κάμνει ο Ααρών εξιλέωσιν επί των κεράτων αυτού ἀπάς του ενιαυτού με το αίμα της περί αμαρτίας προσφοράς της εξιλέωσεως· ἀπάς του ενιαυτού θέλει κάμνει εξιλέωσιν επ' αυτού εις τας γενεάς σας τούτο είναι αγιώτατον προς τον Κύριον. **11** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **12** Ὁταν λαμβάνης το κεφαλαίον των νιών Ισραήλ κατά την απαριθμησιν αυτών, τότε θέλουσι δώσει πας ἀνθρωπος λύτρον διά την ψυχήν αυτού προς τον Κύριον, όταν απαριθμής αυτούς, διά να μη επέλθῃ πληγὴ επ' αυτούς, όταν απαριθμής αυτούς· **13** τούτο θέλουσι δίδει πας δότις περνά εις την απαριθμησιν, ήμισυ του σίκλου κατά τον σίκλον του αγίου ο σίκλος είναι είκοσι γερά· ήμισυ του σίκλου θέλει είσθαι η προσφορά του Κυρίου. **14** πας δότις περνά εις την απαριθμησιν, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, θέλει δώσει προσφοράν εις τον Κύριον διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών υμών. **15** Ο πλούσιος δεν θέλει δώσει πλειότερον, και ο πτωχός δεν θέλει δώσει οιλιγώτερον ημίσεος σίκλου, όταν δίδωσι την προσφοράν εις τον Κύριον διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών υμών. **16** Και θέλεις λάβει το αργύριον της εξιλέωσεως παρά των νιών Ισραήλ, και θέλεις μεταχειρισθή αυτό εις την υπηρεσίαν της σκηνής του μαρτυρίου, και θέλει είσθαι εις τους νιούς Ισραήλ εις μνημόσυνον ενώπιον του Κυρίου, διά να γείνη εξιλέωσις υπέρ των ψυχών υμών. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **18** Και θέλεις κάμει νιπτήρα χάλκινον διά να πίπτωνται και

19 και θέλουσι νίπτει ο Ααρών και οι νιοί αυτού τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών εξ αυτού **20** Ὁταν εισέρχωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου, θέλουσι νίπτεσθαι με ὑδωρ, διά να μη αποθάνωσιν· ή ὅταν πλησιάσων εις το θυσιαστήριον διά να λειτουργήσωσι, διά να καύσωσι θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· **21** τότε θέλουσι νίπτει τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών, διά να μη αποθάνωσι και τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις αυτούς, εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτού εις τας γενεάς αυτών. **22** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **23** Και συλάβεις εις σεαυτόν εικελτά αρώματα, καθαράς σμύρνης πεντακοσίους σίκλους και ευώδους κινναμώμου ήμισυ αυτής, διακοσίους πεντήκοντα, **24** και κασσίας πεντακοσίους, κατά τον σίκλον του αγίου, και ελαίου ελαίας εν ίν-**25** και θέλεις κάμει αυτό ελαίον αγίου χρίσματος, χρίσμα μυρεψικόν κατά την τέχνην του μυρεψιού ἄγιον χριστήριον ἔλαιον θέλει είσθαι. **26** Και θέλεις χρίσει με αυτό την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν του μαρτυρίου, **27** και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτής και την λυχνίαν και τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον του θυμιάματος, **28** και το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος μετά πάντων των σκευών αυτού και τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού. **29** Και θέλεις αγιάσεις αυτά, διά να ἡγαίνηται πάν το εγγίζον αυτά θέλει είσθαι αίγιον. **30** Και τον Ααρών και τους νιούς αυτού θέλεις χρίσει και θέλεις αγιάσεις αυτούς, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ. **31** Και θέλεις λαλήσει προς τους νιούς Ισραήλ, λέγων, τούτο θέλει είσθαι εις εμέ ἄγιον χριστήριον ἔλαιον εις τας γενεάς σας· **32** επί σάρκα ανθρώπου δεν θέλει χυθή ουδέ θέλετε κάμει όμοιον αυτού κατά την σύνθεσιν αυτού τούτο είναι ἄγιον και ἄγιον θέλει είσθαι εις εσάς· **33** ότις συνθέση όμοιον αυτού ή ότις βάλη εξ αυτού επί αλλογενή, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτού. **34** Και επίε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάβε εις σεαυτόν ευώδη αρώματα, στακτήν και όνυχα και χαλβάνην, ταύτα τα ευώδη αρώματα μετά καθαρού λιβανίου· ίσου βάρους θέλει είσθαι ἔκαστον. **35** Και θέλεις κάμει τούτο θυμίαμα, σύνθεσιν κατά την τέχνην του μυρεψιού μεμιγμένον, καθαρόν, ἄγιον· **36** και θέλεις κοπανίσει μέρος εκ τούτου πολλά λεπτόν, και θέλεις βάλει εξ αυτού ἐμπροσθεν του μαρτυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου, όπου θέλω εμφανίζεσθαι εις σέ τούτο θέλει είσθαι εις εσάς αγιώτατον. **37** Κατά δε την σύνθεσιν του θυμιάματος τούτου, το οποίον θέλεις κάμει, σεις δεν θέλετε κάμει εις εαυτούς· ἄγιον θέλει είσθαι εις σε διά τον Κύριον· **38** ότις κάμη όμοιον αυτού διά να μυρίζεται αυτό, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτού.

31 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Ιδέ, εγώ εκάλεσα εξ ονόματος Βεσελεήλ τον νιόν του Ουρί, νιού του Ωρ, εκ της φυλής του Ιούδα· **3** και ενέπλησα αυτόν πνεύματος θείου, σοφίας και συνέσεως και επιστήμης και πάσης καλλιτεχνίας, **4** και την βάσιν αυτού χαλκίνην, διά να επινοή ἐντεχνα ἔργα, ώστε να εργάζεται εις

χροσὸν καὶ εἰς ἄργυρον καὶ εἰς χαλκόν, 5 καὶ να γλύφῃ λίθους ενθέσεως, καὶ να σκαλιζῃ ἔνδια δι'^τ εργασίαν εἰς πάσαν καλλιτεχνίαν. 6 Καὶ εγώ, ιδού, ἐδῶκα εἰς αὐτὸν Ελιάβ τον οὐρανού του Αχισαμάχ, εκ της φυλής του Δάν· καὶ εἰς πάντα συνετόν την καρδίαν ἐδῶκα σοφίαν, διά να κάμωσι πάντα ὄσα προσέταξα εἰς σέ· 7 την σκηνήν του μαρτυρίου, καὶ την κιβωτόν του μαρτυρίου καὶ το ἀλαστήριον το επάνωθεν αυτῆς καὶ πάντα τα σκεύη της σκηνῆς, 8 καὶ την τράπεζαν καὶ τα σκεύη αυτῆς καὶ την καθαράν λυχνίαν μετά πάντων των σκευών αυτῆς καὶ το θυσιαστήριον του θυμιάματος, 9 καὶ το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος μετά των σκευών αυτού καὶ τον νιπτήρα καὶ την βάσιν αυτού, 10 καὶ τας στολάς τας λειτουργικάς, καὶ τας αγίας στολάς του Ααρών του ιερέως, καὶ τας στολάς των νιών αυτού, διά να iερατεύωσι, 11 καὶ το χριστήριον ἔλαιον, καὶ το ευνόδες θυμίαμα διά το ἄγιον· κατά πάντα ὄσα προσέταξα εἰς σε θέλουσι κάμει. 12 Καὶ ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, 13 Καὶ συ λάλησον προς τους ιούς Ισραήλ, λέγων, Προσέχετε να φυλάττητε τα σάββατά μου· διότι τούτο είναι σημείον μεταξύ εμού και υμών εις τας γενεάς υμών, διά να γνωρίζητε ότι εγώ είμαι Κύριος, ο αγιάζων υμάς· 14 καὶ θέλετε φυλάττει το σάββατον, διότι είναι ἄγιον εις εօάς ὅστις βεβηλώση αυτό, θέλει εξάπαντος θανατωθῆ διότι πας ὅστις κάμη εργασίαν εν αυτώ, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτής. 15 Εξ ημέρας θέλει γίνεσθαι εργασία εν δε τη εβδόμῃ ημέρα σάββατον θέλει είσθαι, αναπάυσις αγία εις τον Κύριον και ὅστις κάμη εργασίαν εν τη ημέρᾳ του σαββάτου θέλει εξάπαντος θανατωθῆ. 16 Καὶ θέλουσι φυλάττει οι ιοί Ισραήλ το σάββατον, διά να εορτάζων αυτό εις τας γενέας αυτών εις διαθήκην αιώνιον. 17 Τούτο είναι σημείον μεταξύ εμού και των ιοών Ισραήλ διαπαντός διότι εις εξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην, εν δε τη εβδόμῃ ημέρα κατέπαυσε και ανεπάυθη. 18 Καὶ ἐδώκεν εις τον Μωϋσῆν, αφού ετελείωσε λαλών προς αυτόν επί του ὄρους Σινᾶ, δύο πλάκας του μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας με τον δάκτυλον του Θεού.

32 Καὶ ιδών ο λαός ότι εβράδυνεν ο Μωϋσῆς να καταβῇ εκ του ὄρους, συνίκθη ο λαός επί τον Ααρὼν και ἐλέγον προς αυτόν, Σηκώθητι, κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες να προπορεύωνται ημών διότι ούτος ο Μωϋσῆς, ο ἀνθρωπός ὅστις εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου, δεν εξένρομεν τι απέγεινεν αυτός. 2 Καὶ είπε προς αυτούς ο Ααρών, Αφαιρέσατε τα χρυσά ενώτια, τα οποία είναι εις τα ὡτα των γυναικών σας, των ιωών σας και των θυγατέρων σας, και φέρετε προς εμέ· 3 Καὶ αφήρεσε πας ο λαός τα χρυσά ενώτια, τα οποία ήσαν εις τα ὡτα αυτών, και ἐφέραν προς τον Ααρών. 4 Καὶ λαβών εκ των χειρών αυτών, διεμόρφωσεν αυτό με εργαλείον εγχαρακτικόν, και ἐκαμεν αυτό μόσχον χωνευτόν· οι δε είπον, Ούτοι είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες σε ανεβίβασαν εκ γης Αιγύπτου. 5 Καὶ ότε είδε τούτο ο Ααρών, οκδόμησε θυσιαστήριον ἐμπροσθεν αυτού· και εκήρυξεν ο Ααρών, λέγων, Αύριον είναι εορτή εις τον Κύριον. 6 Καὶ σηκωθέντες ενωρίς την επαύριον, προσέφεραν ολοκαυτώματα και ἐφέραν ειρηνικάς προσφοράς· και εκάθισεν ο λαός να φάγῃ και να πίη, και εσηκώθησαν να παῖζωσι. 7 Καὶ είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ὑπαγε, κατάβιθι διότι ηνόμησεν ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου· 8 εξετράπησαν ταχέως εκ της οδού την οποίαν προσέταξα εις αυτούς ἐκαμαν εις εαυτούς μόσχον χωνευτόν και προσεκύνησαν αυτόν και εθυσίασαν εις αυτόν και είπον, Ούτοι είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες σε ανεβίβασαν εκ γης Αιγύπτου. 9 Καὶ είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, ειδον τον λαόν τούτον, και ιδού, είναι λαός σκληροτράχηλος· 10 τώρα λοιπόν, ἀφες με, και θέλει εξαφθίη η οργή μου εναντίον αυτών και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς· και θέλω σε καταστήσει έθνος μέγα. 11 Καὶ ικέτευσεν ο Μωϋσῆς Κύριον τον Θεόν αυτού και είπε, Διά τι, Κύριε, εξάπτεται η οργή σου εναντίον του λαού σου, τον οποίον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου μετά μεγάλης δυνάμεως και κραταΐς χειρός; 12 διά τι να είπωσιν οι Αιγύπτιοι, λέγοντες, Με πονηρίαν εξήγαγεν αυτούς, διά να θανατώσῃ αυτούς εις τα ὄρη και να εξολοθρεύσῃ αυτούς από προσώπου της γης; επίστρεψον από της εξάφεως της οργής σου και μεταμελήθητι περί του κακού του προς τον λαόν σου· 13 ενθυμήθητι τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ισραήλ, τους δούλους σου, προς τους οποίους ώμοσας επί σεαυτόν και είπας προς αυτούς, Θέλω πληθύνει το σπέρμα σας ως τα ἀστρα του ουρανού· και πάσαν την γην ταύτην περί της οποίας ελάλησα, θέλω δώσει εις το σπέρμα σας, και θέλουσι κληρονομήσει αυτήν διαπαντός. 14 Καὶ μετεμελήθη ο Κύριος περί του κακού, το οποίον είπε να κάμη κατά του λαού αυτού. 15 Καὶ στραφείς ο Μωϋσῆς κατέβη εκ του ορούς, και αι δύο πλάκες του μαρτυρίου ήσαν εν ταις χερόν αυτού· πλάκες γεγραμμέναι εξ αμφοτέρων των μερών· εκ του ενός μέρους και εκ του άλλου ήσαν γεγραμμέναι. 16 Καὶ αι πλάκες ήσαν ἐργον Θεού και η γραφή ήτο γραφή Θεού εγκεχαραγμένη επί τας πλάκας. 17 Καὶ ακούσας ο Ιησούς τον θόρυβον του λαού αλαλάζοντος, είπε προς τον Μωϋσῆν, Θόρυβος πολέμου είναι ειν τω στρατοπέδω. 18 Ο δε είπε, Δεν είναι φωνή αλαλαζόντων διά νίκην ουδέ φωνή βιώντων διά ήταν φωνήν αδόντων εγώ ακούων. 19 Καθώς δε επλησίασεν εις το στρατόπεδον, είδε τον μόσχον και χορούς και εξήφθη ο θυμός του Μωϋσέως, και ἐρριψε τας πλάκας από των χειρών αυτού και συνέτριψεν αυτάς υπό το ὄρος· 20 καὶ λαβών τον μόσχον, τον οποίον είχον κάμει, κατέκαυσεν εν πυρί, και συντρίψας εωσού ελεπτύνθη, ἐσπειρεν επί το ίδιον και επότισε τους ιούς Ισραήλ. 21 Καὶ είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών, Τι ἐκάμεν εις σε ο λαός ούτος, ώστε επέφερες επ' αυτούς αμαρτίαν μεγάλην; 22 Καὶ είπεν ο Ααρών, Ας μη εξάπτεται ο θυμός του κυρίου μου· σε γνωρίζεις τον λαόν, ότι ἐγκείται εις την κακίαν· 23 διότι είπον προς εμέ, Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες να προπορεύωνται ημών διότι ούτος ο Μωϋσῆς, ο ἀνθρωπός ὅστις εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου, δεν εξένρομεν τι απέγεινεν αυτός· 24 και είπα προς αυτούς, Ὅστις ἔχει χρυσόν, ας αφαιρέσωσιν αυτό και ἐδῶκαν εις εμέ· τότε ἐρριψε αυτό εις το πυρ, και εξήλθεν ο μόσχος ούτος. 25 Καὶ ιδών ότι ήτο αχαλίνωτος, διότι ο Ααρών είχε αφήσει αυτούς αχαλίνωτους προς κατασχύνην, μεταξύ

των εχθρών αυτών, **26** εστάθη ο Μωϋσής παρά την έβλεπον κατόπιν του Μωϋσέως, εωσού εισήρχετο εις πύλην του στρατοπέδου και είπεν, Ὄστις είναι του την σκηνήν. **9** Και καθώς εισήρχετο ο Μωϋσής εις την Κυρίου, ας ἔλθῃ προς εμέ. Και συνήχθησαν προς αυτόν σκηνήν, κατέβαινεν ο στύλος της νεφέλης και ίστατο πάντες οι υἱοί του Λευΐ. **27** Και είπε προς αυτούς, Ούτω επί των θυρών της σκηνής· και ελάλει ο Κύριος μετά λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ας βάλῃ ἕκαστος την του Μωϋσέως. **10** Και ἔβλεπε πας ο λαός τον στύλον ρομφαίαν αυτού επί τον μηρόν αυτού· και διέλθετε και της νεφέλης ιστάμενον επί των θυρών της σκηνής· και εξέλθετε από πύλης εις πύλην διά του στρατοπέδου, πας ο λαός ανιστάμενος προσεκύνει, ἔκαστος από της και ας θανατώσῃ ἕκαστος τον αδελφόν αυτού και θύρας της σκηνής αυτού. **11** Και ελάλει ο Κύριος προς ἕκαστος τον φίλον αυτού και ἕκαστος τον πλησίον του Μωϋσήν πρόσωπον προς πρόσωπον, καθώς λαλεῖ αυτού. **28** Και ἔκαμον οι υἱοί του Λευΐ κατά τον λόγον ἀνθρώπος προς τον φίλον αυτού. Και επέστρεψεν εις το του Μωϋσέως· και ἔπεσαν εικ τον λαόν εκείνην την στρατοπέδον· ο δε θεράπων αυτού νέος, Ἰησούς ο υἱος ημέραν περίπου τρεις χιλιάδες ἀνδρες. **29** διότι είπεν ο τον Ναύη, δεν ανεχώρει από της σκηνής. **12** Και είπεν ο Μωϋσής, Καθιερώσατε εαυτούς σήμερον εις τον Κύριον, Μωϋσής προς τον Κύριον, Ιδέ, συ μοι λέγεις, Ανάγαγε ἕκαστος επί τον ιερόν αυτού και ἕκαστος επί τον αδελφόν τον λαόν τούτον· και συ δεν με εφανέρωσας ποίον αυτού, διά να δοθῇ εις εσάς ευλογία σήμερον. **30** Και θέλεις αποστείλει μετ' εμού· και συ είπας, σε γνωρίζω την επαύριον είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Σεις κατ' όνομα, και μάλιστα εύρηκας χάριν ἐμπροσθέν μου· ημαρτήσατε αμαρτίαν μεγάλην και τώρα θέλω ανάβῃ **13** τώρα λοιπόν, εάν εύρηκα χάριν ἐμπροσθέν σου, προς τον Κύριον· ιώς κάμω εξιλέωσιν διά την αμαρτίαν δείξον μοι, δέομαι, την οδόν σου, διά να σε γνωρίσω, σας. **31** Και επέστρεψεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον διά να εύρω χάριν ενώπιον σου· και ιδέ ότι τούτο το και είπε, Δέομαι· ούτος ο λαός ημάρτησεν αμαρτίαν έθνος είναι ο λαός σου. **14** και είπεν, Η παρουσία μου μεγάλην και ἔκαμον εις εαυτούς θεούς χρυσούς. **32** θέλει ελθεί μετά σου και θέλω σοι δώσει ανάπταυσιν. **15** πλην τώρα, εάν συγχωρήστης την αμαρτίαν αυτών ει δε ο δε είπε προς αυτόν, Εάν η παρουσία σου δεν έλθη μη, εξάλειψόν με, δέομαι, εκ της βίβλου σου, την οποίαν μετ' εμού, μη αναγάγης ημάς εντεύθεν. **16** διότι πως έγραψας. **33** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ὄστις θέλει γνωρισθή τώρα, ότι εύρηκας χάριν ενώπιον σου ημάρτησεν εναντίον εμού, τούτον θέλω εξαλέιψει εκ εγώ και ο λαός σου; ουχὶ διά της ελεισέως σου μεθ' της βίβλου μου· **34** θέντε τώρα ύπαγε, οδήγησον τον λαόν ημῶν; ούτω θέλομεν διακριθή, εγώ και ο λαός σου, εις τον τόπον περί του οποίου σε είπα· ιδού, ο ἄγγελός από παντός λαού, του επί προσώπου της γης. **17** Και μου θέλει προπορεύεθαι ἐμπροσθέν σου· αλλ' όμως εν τη ημέρᾳ της ανταποδώσεώς μου θέλω ανταποδώσει την αμαρτίαν αυτών επ' αυτούς. **35** Και επάταξε Κύριος τον λαόν, διά την κατασκευήν του μόσχου τον οποίον κατεσκεύασεν ο Ααρών.

33 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ὦπαγε, ανάβηθι εντεύθεν συ και ο λαός τον οποίον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου, εις την γην την οποίαν ώμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, λέγων, Εις το σπέρμα σου θέλω δώσει αυτήν· **2** και θέλω αποστείλει ἀγγελον ἐμπροσθέν σου και θέλω εκδιώξει τον Χαναναίον, τον Αμορραίον και τον Χετταίον και τον Φερέζαιον τον Ευαίον και τον Ιεβουαίον· **3** εἰς γην ρέουσαν γάλα και μέλι διότι εγώ δεν θέλω αναβήν εν τω μέσω σου, επειδή είσαι λαός σκληροτράχηλος, διά να μη σε εξολοθρεύσω καθ' οδόν. **4** Και ότε ήκουσεν ο λαός τον κακόν τούτον λόγον, κατεπένθησαν και ουδείς ἔβαλε τον στολισμόν αυτού εφ' εαυτόν. **5** διότι ο Κύριος είπε προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τους υἱούς Ισραήλ, Σεις είσθε λαός σκληροτράχηλος μίαν στιγμήν εάν 2 και γίνουν ἐτοιμος το πρωΐ, και ανάβηθι το πρωΐ επί αναβήν εις το μέσον σου, θέλω σε εξολοθρεύσει· θέντε τώρα εκδύθητι τους στολισμούς σου από σου, διά να κορυφής του όρους· **6** Και εξεδύθησαν οι υἱοί σου ουδέ το θέλει φανή τις καθ' όλον το όρος· και τα του Ισραήλ τους στολισμούς αυτών πλησίον του όρους ποιμνια και αι αγέλαι δεν θέλουσι βοσκηθή ἐμπροσθέν Χωρήβ. **7** Και λαβών ο Μωϋσής την σκηνήν, ἔστησεν του όρους εκείνου. **4** Και ἔκοψε δύο πλάκας λιθίνας αυτήν ἔξω του στρατοπέδου, μακράν του στρατοπέδου, καθώς τας πρώτας και σηκωθείς ο Μωϋσής ενωρίς και ανονόμασεν αυτήν Σκηνήν του μαρτυρίου· και πας το πρωΐ, ανέβη επί το όρος Σινά, καθώς προσέταξεν ο ζητών τον Κύριον εξήρχετο προς την σκηνήν του εις αυτόν ο Κύριος, και ἔλαβεν εις τας χειρας αυτού μαρτυρίου την ἔξω του στρατοπέδου. **8** Και ότε εξήρχετο τας δύο πλάκας τας λιθίνας. **5** Και κατέβη ο Κύριος ο Μωϋσής προς την σκηνήν, πας ο λαός εσηκόνετο και εν νεφέλη και εστάθη μετ' αυτού εκεί και εκήρυξε το ίστατο ἕκαστος παρά την θύραν της σκηνής αυτού και

"Εξοδος

34 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Κόφων εις σεωτόν δύο πλάκας λιθίνας καθώς τας πρώτας και θέλω γράψει επί των πλακών τους λόγους, οίτινες ήσαν επι των πρώτων πλακών, τας οποίας συνέτριψας **2** και γίνουν ἐτοιμος το πρωΐ, και ανάβηθι το πρωΐ επί το όρος Σινά, και παράστηθι εκεί ενώπιον μου επι της τώρα εκδύθητι τους στολισμούς σου από σου, διά να κορυφής του όρους· **3** και ουδείς θέλει αναβή μετά συνειδές θέλει φανή τις καθ' όλον το όρος· και τα του Ισραήλ τους στολισμούς αυτών πλησίον του όρους ποιμνια και αι αγέλαι δεν θέλουσι βοσκηθή ἐμπροσθέν Χωρήβ. **7** Και λαβών ο Μωϋσής την σκηνήν, ἔστησεν του όρους εκείνου. **4** Και ἔκοψε δύο πλάκας λιθίνας αυτήν ἔξω του στρατοπέδου, μακράν του στρατοπέδου, καθώς τας πρώτας και σηκωθείς ο Μωϋσής ενωρίς και ανονόμασεν αυτήν Σκηνήν του μαρτυρίου· και πας το πρωΐ, ανέβη επί το όρος Σινά, καθώς προσέταξεν ο ζητών τον Κύριον εξήρχετο προς την σκηνήν του εις αυτόν ο Κύριος, και ἔλαβεν εις τας χειρας αυτού μαρτυρίου την ἔξω του στρατοπέδου. **8** Και ότε εξήρχετο τας δύο πλάκας τας λιθίνας. **5** Και κατέβη ο Κύριος ο Μωϋσής προς την σκηνήν, πας ο λαός εσηκόνετο και εν νεφέλη και εστάθη μετ' αυτού εκεί και εκήρυξε το ίστατο ἕκαστος παρά την θύραν της σκηνής αυτού και

αυτού και εκήρυξε, Κύριος, Κύριος ο Θεός, οικτίρμων και ελείμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και αληθινός, 7 φυλάττων ἐλεος εις χιλιάδας, συγχωρών ανομίαν και παράβασιν και αμαρτίαν και ουδόλως αθωάνων τον ἔνοχον ανταποδίδων την ανομίαν των πατέρων επί τα τέκνα και επί τα τέκνα των τέκνων, ἑως τρίτης και τετάρτης γενεάς. 8 Και ἐσπευσεν ο Μωϋσῆς και κύψας εις την γην, προσεκύνησε· 9 και εἶπεν, Εάν τώρα εύρηκα χάριν ενώπιον σου, Κύριε, ας ἔθη, δέομαι, ο Κύριος μου που ειναι τω μέσω ημών· διότι ο λαός ούτος είναι σκληροτράχηλος· και συγχώρησον την ανομίαν ημών και την αμαρτίαν ημών και λάβε μάριας εις κληρονομίαν σου. 10 Και εἶπεν, Ιδού, εγώ κάμνω διαθήκην ἐμπροσθετούντος του λαού σου θέλω κάμει θαυμάσια, οποία δεν ἔγειναν καθ' ολην την γην και εις ουδέν έθνος· και πας ο λαός, εν μέσω του οποίου είσαι, θέλει ιδεί το ἔργον του Κυρίου· διότι φοβερόν είναι εκείνο, το οποίον εγώ θέλω κάμει μετά σου. 11 Φύλαξον εκείνο, το οποίον εγώ σε προστάζω σήμερον· ιδού, εγώ εκβάλλω απ' ἐμπροσθέν σου τον Αμορραίον και τον Χαναναίον και τον Χετταίον και τον Φερεζαίον και τον Ευαίον και τον Ιεβουσαίον. 12 Προσέχε εις σεαυτόν, μη κάμης συνθήκην μετά των κατοίκων της γης εις την οποίαν υπάγεις, μήποτε γείνη παγίς εν τω μέσω σου· 13 αλλά τους βωμούς αυτών θέλεις καταστρέψει και τα ειδώλα αυτών θέλεις συντρίψει και τα ἀλση αυτών θέλεις κατακόψει. 14 Διότι δεν θέλεις προσκυνήσει ἀλλον θεόν· επειδή ο Κύριος, του οποίου το ὄνομα είναι Ζηλότυπος, είναι θεός ζηλότυπος· 15 μήποτε κάμης συνθήκην μετά των κατοίκων της γης, και ὅταν πορνεύσωσι κατόπιν των θεών αυτών και θυσιάσωσι προς τους θεούς αυτών, σε προσκαλέσῃ τις και φάγης από της θυσίας αυτού· 16 και μήποτε λάβης εκ των θυγατέρων αυτού εις τους υιούς σου, και ὅταν αι θυγατέρες αυτού πορνεύσωσι κατόπιν των θεών αυτών, κάμωσι τους υιούς σου να πορνεύωσι κατόπιν των θεών αυτών. 17 Θεούς χωνευτούς δεν θέλεις κάμει εις σεαυτόν. 18 Την εορτήν των αζύμων θέλεις φυλάττει. Επτά ημέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα, καθώς προσέταξα εις σε, κατά τον καιρόν του μηνός Αβί· διότι κατά τον μήνα Αβίβ εξήλθες εξ Αιγύπτου. 19 Παν το διανοίγον μήτραν είναι ιδιόκον μου· και παν πρωτότοκον αρσενικόν μεταξύ των κτηνών σου, είτε βους είτε πρόβατον. 20 Το δε πρωτότοκον της ὄντος θέλεις εξαγοράζει με αρνίον· και εάν δεν εξαγοράσῃς αυτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσει αυτό. Πάντας τους πρωτότοκους των υιών σου θέλεις εξαγοράζει· Και ουδείς θέλει φανή ενώπιον μου κενώς. 21 Εξ ημέρας θέλεις εργάζεσθαι την δε εβδόμην ημέραν θέλεις αναπαύεσθαι κατά τον σπορτόν και κατά τον θερισμόν θέλεις αναπαύεσθαι. 22 Και θέλεις φυλάττει την εορτήν των εβδομάδων, των απαρχών του θερισμού του σίτου, και την εορτήν της συγκομιδής εις την επιτροφήν του ενιαυτού. 23 Τρίς του ενιαυτού θέλει εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου, Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. 24 Διότι αφού εκδώξω τα έθνη απ' ἐμπροσθέν σου και πλατύνω τα ὄρια σου, δεν θέλει επιθυμήσει ουδείς την γην σου, ὅταν αναβαίνης διά να εμφανισθής ἐμπροσθεν Κυρίου του Θεού σου τρίς του ενιαυτού. 25 Δεν θέλεις προσφέρει το αίμα της θυσίας μου με ἔνζυμα· και η θυσία της εορτής του πάσχα δεν θέλει μείνει ἑώς το πρωΐ. 26 Τα πρωτογενήνιατα της γης σου θέλεις φέρει εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου. Δεν θέλεις ψήσει εριφίον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. 27 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Γράψον εις σεαυτόν τους λόγους τούτους· διότι κατά τους λόγους τούτους ἔκαμπη διαθήκην προς σε και προς τον Ισραήλ, 28 Και ήτο εκεί μετά του Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· ἀρτὸν δεν ἔφαγε και ὑδώρ δεν ἔπιε. Και ἔγραψεν επὶ τῶν πλακών τους λόγους της διαθήκης, τας δέκα εντολάς. 29 Και ὅτε κατέβαινεν ο Μωϋσῆς από τον ὄρους Σινά, και αι δύο πλάκες του μαρτυρίου ἤσταν εις την ρέμα της Μωϋσέως, ὅτε κατέβαινεν από τον ὄρους, ο Μωϋσῆς δεν ἤξευρεν ότι το δέρμα του προσώπου αυτού ἔγινε λαμπρόν ενώ ελάλει με¹ αυτού. 30 Και είδεν ο Ααρὼν και πάντες οι υιοί Ισραήλ τον Μωϋσήν, και ίδού, το δέρμα του προσώπου αυτού ἐλαμπε· και εφοβήθησαν να πλησιάσωσιν εις αυτόν. 31 Και εκάλεσεν αυτούς ο Μωϋσῆς· και επεστράφησαν προς αυτόν ο Ααρὼν και πάντες οι ἀρχοντες της συναγωγής, και ελάλησε προς αυτούς ο Μωϋσῆς. 32 Και μετά ταῦτα πάντες οι υιοί Ισραήλ προσήλθον· και προσέταξεν εις αυτούς πάντα οσα ελάλησεν ο Κύριος προς αυτόν επὶ του ὄρους Σινά. 33 Και ετελίωσεν ο Μωϋσῆς λαλών προς αυτούς είχε δε κάλυψμα επὶ το πρόσωπον αυτού. 34 Και ὅτε εισήρχετο ο Μωϋσῆς ενώπιον του Κυρίου διά να λαλήσῃ με¹ αυτού, εστίκον το κάλυψμα, εωσού εξέλθη. Και εξήρχετο και ελάλει προς τους υιούς Ισραήλ ὅτι τὸ προστεταγμένος. 35 Και είδον οι υιοί Ισραήλ το πρόσωπον του Μωϋσέως, ὅτι το δέρμα του προσώπου του Μωϋσέως ἐλαμπε· και ἐβαλλε πάλιν ο Μωϋσῆς το κάλυψμα επὶ το πρόσωπον αυτού, εωσού εισέλθη διά να λαλήσῃ με¹ αυτού.

κιβωτόν και τους μοχλούς αυτής, το ιλαστήριον και το καλυπτήριον καταπέτασμα, **13** την τράπεζαν και τους μοχλούς αυτής και πάντα τα σκεύη αυτής και τον άρτον της προθέσεως, **14** και την λυχνίαν διά το φως και τα σκεύη αυτής και τους λύχνους αυτής **15** και το θυσιαστήριον του θυμιάματος, και τους μοχλούς αυτού και το χριστήριον έλαιον και το ευώδες θυμίαμα και τον τάπητα της θύρας της εισόδου της σκηνής, **16** το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος και την χαλκίνη εσχάραν αυτού τους μοχλούς αυτού και πάντα τα σκεύη αυτού, τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού, **17** τα παραπετάσματα της αυλής, τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτών και το παραπέτασμα της θύρας της αυλής, **18** τους πασσάλους της σκηνής και τους πασσάλους της αυλής και τα σχοινία αυτών, **19** τας λειτουργικάς στολάς διά τα λειτουργώντιν εν τω αγίω, τας αγίας στολάς διά τον Αράρων τον ιερέα και τας στολάς των νιών αυτού, διά τα ιερατεύωσι. **20** Και εξήλθε πάσα η συναγωγή των νιών Ισραήλ απ' έμπροσθεν του Μωϋσέως. **21** Και ήλθον, πας ἀνθρωπος του οποίου η καρδία διήγειρεν αυτὸν· και πας τις τον οποίον το πνεύμα αυτού ἔκαμε πρόθυμον, ἔφεραν την προσφοράν του Κυρίου διά το έργον της σκηνής του μαρτυρίου και διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτής και διά τας αγίας στολάς. **22** Και ήλθον, ἀνδρες τε και γυναίκες, ὅσι ήσαν προθύμου καρδίας, φέροντες βραχιόλια και ενώτια και δακτυλίδια και περιδέραια, παν σκεύους χρυσούν· και πάντες ὅσι προσέφεραν προσφοράν χρυσίον εις τον Κύριον. **23** Και πας ἀνθρωπος εις τον οποίον ευρίσκετο κυανούν και πορφυρούν και κόκκινον και βύσους και τρίχες αιγών και δέρματα κριών κοκκινοβαρή και δέρματα θύων, ἔφεραν αυτά. **24** Πας δότις ήδυνατο να κάμη προσφοράν αργυρούν και χαλκού, ἔφεραν την προσφοράν του Κυρίου· και πας ἀνθρωπος, εις τον οποίον ευρίσκετο ξύλον σιττίμ διά παν έργον της υπηρεσίας, ἔφεραν αυτό. **25** Και πάσα γυνή συνετή την καρδίαν ἔκλωθον με τας χειράς αυτών και ἔφερον κεκλωσμένα, το κυανούν και το πορφυρούν, το κόκκινον και την βύσον. **26** Και πάσαι αι γυναίκες, των οποίων η καρδία διήγειρεν αυτάς εις ευμηχανίαν, ἐκλωσαν τας τρίχας των αιγών. **27** Και οι ἀρχοντες ἔφεραν τους λίθους τους ονυχίτας και τους λίθους της ενθέσεως διά το εφόδ και διά το περιστήθιον: **28** και τα αρώματα, και το έλαιον διά το φως και διά το χριστήριον έλαιον και διά το ευώδες θυμίαμα. **29** Οι νοί Ισραήλ ἔφεραν προαιρετικήν προσφοράν εις τον Κύριον, πας ανήρ και γυνή, των οποίων η καρδία ἔκαμεν αυτούς προθύμους εις το να φέρωσι διά πάσαν την εργασίαν, την οποίαν προσέταξεν ο Κύριος να γείνη διά χειρός του Μωϋσέως. **30** Και είπεν ο Μωϋσής προς τους νιούς Ισραήλ, Ιδέτε, ο Κύριος εκάλεσεν εξ ονόματος Βεσελεήλ τον νιόν του Ουρί, νιού του Ωρ, εκ φυλής Ιούδα: **31** και ενέπλησεν αυτόν πνεύματος θείου, σοφίας συνέσεως και επιστήμης και πάσης καλλιτεχνίας: **32** και διά να επινοή ἔντεχνα ἔργα, ώστε να εργάζηται εις χρυσίον και εις αργύριον και εις χαλκόν: **33** και να γλύφῃ λίθους ενθέσεως και να σκαλίζῃ ξύλα δι' εργασίαν, διά παν ἔντεχνον έργον. **34** Και ἐδώκεν εις την καρδίαν αυτού το να διδάσκη, αυτός και Ελιάβ ο νιός του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δαν. **35** Τούτους ενέπλησε συνέσεως καρδίας, διά να εργάζωνται παν ἔργον εγχαράκτου και καλλιτέχνου και κεντητού εις κυανούν και εις πορφυρούν, εις κόκκινον και εις βύσον, και υφαντού, των εργαζομένων παν ἔργον και επινοούντων ἔντεχνα ἔργα.

36 Και ἔκαμεν ο Βεσελεήλ και ο Ελιάβ και πας σοφός την καρδίαν, εις τον οποίον ο Κύριος ἔδωκε σοφίαν και σύνεσιν διά να εξεύρῃ να εργάζηται παν το ἔργον της υπηρεσίας του αγιαστηρίου, κατά πάντα δόσα προσέταξεν ο Κύριος. **2** Και εκάλεσεν ο Μωϋσής τον Βεσελεήλ και τον Ελιάβ και πάντα σοφόν την καρδίαν, εις τον οποίον την καρδίαν ο Κύριος ἔδωκε σοφίαν, πάντα ἀνθρωπον του οποίου η καρδία διήγειρεν αυτόν εις το να ἐλθῃ προς το έργον διά να κάμη αυτό. **3** Και ἔλαβον απ' ἔμπροσθεν του Μωϋσέως πάσας τας προσφοράς, τας οποίας ἔφεραν οι νιοί Ισραήλ διά το έργον της υπηρεσίας του αγιαστηρίου, διά να κάμωσιν αυτό. Και ἔφερον ἔτι προς αυτόν αυτοπροαιρέτους προσφοράς καθ' εκάστην πρωΐαν. **4** Και ήλθον πάντες οι σοφοί οι εργαζόμενοι παν το έργον του αγιαστηρίου, ἔκαστος από του έργου αυτού, το οποίον ἔκαμνον: **5** και είπον προς τον Μωϋσῆν, λέγοντες, Ο λαός φέρει πλειότερον παρά το ικανόν διά την υπηρεσίαν του ἔργον, το οποίον ο Κύριος προσέταξε να γείνη. **6** Και προσέταξεν ο Μωϋσής και εκίρυξαν εν τω στρατόπεδω, λέγοντες, Μῆδες ανήρ μήτε γυνή, ας μη κάμη πλέον εργασίαν διά την προσφοράν του αγιαστηρίου. Και ο λαός ἐπαυσεν από του να φέρῃ: **7** διότι η ύλη, την οποίαν είχον, ἡτο ικανή δι' όλον το έργον, ώστε να κάμωσιν αυτό, και επερίσσευεν. **8** Και πας σοφός την καρδίαν εκ των εργαζομένων το έργον της σκηνής ἔκαμον δέκα παραπετάσματα εκ βύσου κεκλωσμένης και κυανού και πορφυρού και κόκκινου με χειρούσειμ εντέχνου εργασίας ἔκαμεν αυτά: **9** το μήκος του ενός παραπετάσματος εικοσιοκτώ πηχών και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών πάντα τα παραπετάσματα του αυτού μέτρου: **10** και συνήψε τα πέντε παραπετάσματα το εν μετά του ἄλλου και τα ἄλλα πέντε παραπετάσματα συνήψε το εν μετά του ἄλλου. **11** Και ἔκαμε θυλείας κυανά επί της ἀκρας του ενός παραπετάσματος κατά το πλάγιον όπου ἔγεινεν η ἔνωσις ομοίως ἔκαμεν επί της τελευταίας ἀκρας του δευτέρου παραπετάσματος, όπου ἔγεινεν η ἔνωσις του δευτέρου: **12** πεντήκοντα θυλείας ἔκαμεν εις το εν παραπέτασμα και πεντήκοντα θυλείας ἔκαμεν επί της ἀκρας του παραπετάσματος, όπου ἔγεινεν η ἔνωσις του δευτέρου, διά να αντικρύζωσι αι θυλειά προς ἄλληλα. **13** Και ἔκαμε πεντήκοντα περόνας χρυσάς και συνήψε τα παραπετάσματα προς ἄλληλα με τας περόνας, και ἔγεινεν η σκηνή μία. **14** Και ἔκαμε παραπετάσματα εκ τριχών αιγών διά να ἡναι κάλυψμα επί της σκηνής ἔνδεκα παραπετάσματα ἔκαμεν αυτά: **15** το μήκος του ενός παραπετάσματος τριάκοντα πηχών και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών τα ἔνδεκα παραπετάσματα του αυτού μέτρου: **16** και συνήψε τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, και τα εξ παραπετάσματα χωριστά. **17** Και ἔκαμε πεντήκοντα

θυλειάς επί της τελευταίας áκρας του παραπετάσματος γωνίας αυτής δύο μεν κρίκους εις το εν πλάγιον αυτής κατά την ένωσιν, και πεντήκοντα θυλειάς έκαμεν επί δύο δε κρίκους εις το ἄλλο πλάγιον αυτής. **4** Και ἔκαμε της áκρας του παραπετάσματος, κατά την ένωσιν του μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ και περιεκάλυψεν αυτούς δευτέρουν. **18** Έκαμεν ἐτί πεντήκοντα περόνας χάλκινας, με χρυσίον **5** και εισήγαγε τους μοχλούς εις τους διά να συνάψῃ την σκηνήν, ώστε να ἔναι μία. **19** κρίκους κατά τα πλάγια της κιβωτού, διά να βαστάζωσι Και ἔκαμε επικάλυψμα διά την σκηνήν εκ δερμάτων την κιβωτόν. **6** Και ἔκαμε το ίλαστήριον εκ χρυσίου κριών κοκκινοβαφών, και επικάλυψμα υπεράνωθεν καθαρού· δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτού και εκ δερμάτων θώων. **20** Και ἔκαμε τας σανίδας διά την μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτού. **7** Και ἔκαμε σκηνήν εκ ξύλου σιττίμ, ορθίας: **21** το μήκος της μιας δύο χερούβειμ εκ χρυσίου σφυρήλατος ἔκαμεν αυτά, επί σανίδος δέκα πηχών, και το πλάτος της μιας σανίδος μιας των δύο áκρων του ίλαστηρίουν: **8** εν χερούβι επί του πήχης και ημισείας **22** μία σανίς είχε δύο αγκωνίσκους ενός áκρου, και εν χερούβι επί του ἄλλου áκρου επί αντικρύζοντας προς αλλήλους ούτως ἔκαμε δι' ὀλας του ίλαστηρίου ἔκαμε τα χερούβειμ επί των δύο áκρων τας σανίδας της σκηνής. **23** Και ἔκαμε τας σανίδας διά αυτού: **9** και τα χερούβειμ εξέτεινον τας πτέρυγας την σκηνήν, είκοσι σανίδας από του νοτίου μέρους προς ἀνωθεν, επικαλύπτοντα με τας πτέρυγας αυτών το τα δεξιά. **24** Και τεσσαράκοντα υποβάσια αργυρά ἔκαμεν ίλαστηριον και τα πρόσωπα αυτών ἔβλεπον το εν προς υποκάτω των είκοσι σανίδων δύο υποβάσια υποκάτω το ἄλλο προς το ίλαστήριον ήσαν τα πρόσωπα των της μιας σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής και χερούβειμ. **10** Και ἔκαμε την τράπεζαν εκ ξύλου σιττίμ δύο υποβάσια υποκάτω της ἄλλης σανίδος διά τους δύο δύο πηχών το μήκος αυτής και μιας πήχης το πλάτος αγκωνίσκους αυτής. **25** Και διά το δεύτερον μέρος της αυτής, το δε ύψος αυτής μιας πήχης και ημισείας: **11** και σκηνής, το προς βορράν, ἔκαμεν είκοσι σανίδας, **26** και περιεκάλυψεν αυτήν με χρυσίον καθαρόν, και ἔκαμεν τα τεσσαράκοντα αυτών υποβάσια αργυρά δύο υποβάσια εις αυτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω. **12** Έκαμεν ἐτί υποκάτω της μιας σανίδος και δύο υποβάσια υποκάτω εις αυτήν χείλος κύκλω, μιας παλάμης το πλάτος και της ἄλλης σανίδος. **27** Και διά τα μέρη της σκηνής τα επί το χείλος αυτής κύκλω ἔκαμε στεφάνην χρυσήν προς δυσμάς ἔκαμεν εξ σανίδας. **28** Και δύο σανίδας **13** Και ἔχουσε δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς, και ἔκαμε διά τας γωνίας της σκηνής εις τα δύο πλάγια: **29** ἔβαλε τους κρίκους επί τας τέσσαρας γωνίας, τας επί και ηνώθησαν κάτωθεν και ηνώθησαν ομού ἀνώθεν των τεσσάρων ποδών αυτής. **14** υπό το χείλος ήσαν διά του ενός κρίκου ούτως ἔκαμε δι' αυτάς αμφοτέρας οι κρίκοι, θήκαι των μοχλών, διά να βαστάζωσι την διά τας δύο γωνίας. **30** Και ἔναον οκτά σανίδες και τράπεζαν. **15** και ἔκαμε τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, τα υποβάσια αυτών δεκαέξι υποβάσια αργυρά, ανά δύο και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον, διά να βαστάζωσι υποβάσια υποκάτω εκάστης σανίδος. **31** Και ἔκαμε τους την τράπεζαν. **16** και ἔκαμε τα σκεύη τα επί της μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ πέντε διά τας σανίδας του τραπέζης, τους δίσκους αυτής και τους θυμιαματοδόχους ενός μέρους της σκηνής, **32** και πέντε μοχλούς διά αυτής και τας λεκάνας αυτής και τα σπονδεία, διά να τας σανίδας του ἄλλου μέρους της σκηνῆς και πέντε γίνωνται δι' αυτών αι σπονδαί, εκ χρυσίου καθαρού. **17** μοχλούς διά τας σανίδας της σκηνῆς, διά τα ὀπισθεν και ἔκαμε την λυχνίαν εκ χρυσίου καθαρού·σφυρήλατον μέρη τα προς δυσμάς: **33** και ἔκαμε το μέσον μοχλόν ἔκαμε την λυχνίαν· ο κορμός αυτής και οι κλάδοι διά να διαπερά διά των σανίδων απ' ἄκρου ἑως ἄκρου. αυτής, αι λεκάναι αυτής, οι κόμβοι αυτής και τα ἀνθη **34** Και περιεκάλυψε τας σανίδας με χρυσίον και ἔκαμε αυτής ήσαν εν σώμα μετ' αυτής. **18** και εξ κλάδοι τους κρίκους αυτών χρυσούς διά να ἔναι θήκαι των εξήρχοντο εκ των πλαγίων αυτής τρεις κλάδοι της μοχλών, και περιεκάλυψε τους μοχλούς με χρυσίον. **35** λυχνίας εκ του ενός πλαγίου αυτής και τρεις κλάδοι Και ἔκαμε το καταπέτασμα εκ κυανού και πορφυρού και της λυχνίας εκ του ἄλλου πλαγίου αυτής: **19** τρεις κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης εντέχουν εργασίας λεκάναι αμυγδαλοειδείς εις τον ἔνα κλάδον, εις κόμβος ἔκαμεν αυτό με χερούβειμ. **36** Και ἔκαμεν εις αυτό τους και εν ἀνθος και τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδείς εις τέσσαρας στύλουν εκ ξύλου σιττίμ και περιεκάλυψεν τον ἄλλον κλάδον, εις κόμβος και εν ἀνθος ούτως αυτούς με χρυσίον: τα ἀγκιστρα αυτών χρυσά: και ἔχουσε ἔκαμεν εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εκ της δι' αυτούς τέσσαρα υποβάσια αργυρά. **37** Και ἔκαμε την λυχνίας. **20** Και εις την λυχνίαν ήσαν τέσσαρες λεκάναι τον τάπτητα διά την θύραν της σκηνῆς εκ κυανού και αμυγδαλοειδείς, οι κόμβοι αυτών και τα ἀνθη αυτών. πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, **21** Και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής και εις εργασίας κεντητού· **38** και τους πέντε στύλουν αυτής και τας ταινίας αυτών με χρυσίον τα πέντε ὄμως υποβάσια αυτών ήσαν χάλκινα.

37 Και ἔκαμεν ο Βεσελεήλ την κιβωτόν εκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτής και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτής και μιας πήχης και ημισείας το ύψος αυτής **2** και περιεκάλυψεν αυτήν με καθαρόν χρυσίον ἔσωθεν και ἔξωθεν και ἔκαμεν εις αυτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω. **3** Και ἔχουσε δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς διά τας τέσσαρας

αυτού. **26** Και περιεκάλυψεν αυτό με χρυσίον καθαρόν, κεντητού εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και την κορυφήν αυτού και τα πλάγια αυτού κύκλων και τα βύσσου κεκλωσμένης και ἡτο είκοσι πιηχών το μήκος κέρατα αυτού· και ἔκαμεν εἰς αυτό στεφάνην χρυσήν και το ύψος εἰς το πλάτος πέντε πιηχών, καθώς εἰς τα κύκλων. **27** Και δύο κρίκους χρυσούς ἔκαμε δι' αυτό παραπετάσματα της αυλής. **19** Και οι στύλοι αυτών υπό την στεφάνην αυτού πλησίον των δύο γωνιών τέσσαρες και τα χάλκινα υποβάσια αυτών τέσσαρα· τα αυτού επὶ τα δύο πλάγια αυτού, διὰ να ἦνται θήκαι των ἀγκιστρα αυτών αργυρά, και τα κιονόκρανα αυτών μοχλών, ὧστε να βαστάζωσιν αυτό δι' αυτών. **28** Και περικεκαλυμμένα με αργύριον και αι ζώναι αυτών ἔκαμε τους μοχλούς εκ ἔλου σιττίμι και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον. **29** Και ἔκαμε τὸ ἄγιον χριστήριον ἐλαιον και το καθαρὸν ευώδες θυμίαμα κατά την τέχνην του μυρεψού.

38 Και ἔκαμε τὸ θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος εκ ἔλου σιττίμι· πέντε πιηχών το μήκος αυτού και πέντε πιηχών το πλάτος αυτού, τετράγωνον· και το ύψος αυτού τριών πιηχών **2** και ἔκαμε τα κέρατα αυτού επὶ των τεσσάρων γωνιών αυτού· τα κέρατα αυτού ἥσαν εκ του αυτού· και περιεκάλυψεν αυτό χαλκόν. **3** Και ἔκαμε πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, τους λέβητας και τα πτυάρια και τας λεκάνας, τας κρεάγρας και τα πυροδόχα· πάντα τα σκεύη αυτού ἔκαμε χαλκίνα. **4** Και ἔκαμε διὰ τὸ θυσιαστήριον χαλκίνην εσχάραν δικτυωτῆς εργασίας υπὸ τὴν περιοχήν αυτού κάτωθεν ἑώς του μέσου αυτού. **5** Και ἔχουε τέσσαρας κρίκους διὰ τα τέσσαρα ἀκρα της χαλκίνης εσχάρας, διὰ να ἦνται θήκαι των μοχλών. **6** Και ἔκαμε τους μοχλούς εκ ἔλου σιττίμι, και περιεκάλυψεν αυτούς με χαλκόν. **7** Και εισίξε τους μοχλούς εἰς τους κρίκους κατά τα πλάγια του θυσιαστηρίου, διὰ να βαστάζωσιν αυτό δι' αὐτῶν· κοίλον σανιδωτόν ἔκαμεν αυτό. **8** Και ἔκαμε τὸ νιπτήρα χαλκίνον και την βάσιν αυτού χαλκίνην εκ των κατόπτρων των συναθροίζομένων γυναικών, αἵτινες συνηθροίζοντο παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου. **9** Και ἔκαμε τὴν αυλήν· κατὰ τὸ πλευρόν το πρὸς μεσημβρίαν τα παραπετάσματα τῆς αυλῆς ἥσαν εκ βύσσου κεκλωσμένης, εκατόν πιηχών. **10** Οι στύλοι αυτών ἥσαν εἴκοσι και τα χάλκινα αυτών υποβάσια είκοσι τα ἀγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **11** Και κατὰ τὸ βόρειον πλευρόν τα παραπετάσματα ἥσαν εκατόν πιηχών· οι στύλοι αυτών εἴκοσι και τα χάλκινα υποβάσια αυτών είκοσι τα ἀγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **12** Και κατὰ τὸ δυτικὸν πλευρόν ἥσαν παραπετάσματα πεντήκοντα πιηχών· οι στύλοι αυτών δέκα και τα υποβάσια αυτών δέκα τα ἀγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **13** Και κατὰ τὸ ανατολικὸν πλευρόν το πρὸς ανατολάς, πεντήκοντα πιηχών. **14** Τα παραπετάσματα του ενός μέρους τῆς πύλης ἥσαν δεκαπέντε πιηχών· οι στύλοι αυτών τρεις και τα υποβάσια αυτών τρία. **15** Και εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς πύλης τῆς αυλῆς εκατέρωθεν ἥσαν παραπετάσματα δεκαπέντε πιηχών· οι στύλοι αυτών τρεις και τα υποβάσια αυτών τρία. **16** Πάντα τα παραπετάσματα τῆς αυλῆς κύκλων ἥσαν εκ βύσσου κεκλωσμένης. **17** Και τα υποβάσια διὰ τους στύλους ἥσαν χαλκίνα· τα ἀγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά· και τα κιονόκρανα αυτών ἥσαν περιεκαλυμμένα με αργύριον· και πάντες οι στύλοι τῆς αυλῆς ἥσαν εζωσμένοι με αργύριον. **18** Και το καταπέτασμα διὰ την πύλην τῆς αυλῆς ἥτο εργασίας

39 Και εκ του κυανού και πορφυρού και κοκκίνου ἔκαμον στολάς λειτουργικάς διὰ να λειτουργώσιν εν τω αγίῳ, και ἔκαμον τας αγίας στολάς διὰ τὸν Ααρὼν, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **2** Και ἔκαμε τὸ εφόδιον εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **3** Και εσφυρηλάτησαν το χρυσίον εἰς λεπτάς πλάκας και ἔκοψαν αυτό εἰς σύρματα, διὰ να εργασθώσιν αυτό εἰς το κυανούν και εἰς το πορφυρούν και εἰς το κόκκινον και εἰς την βύσσον με ἐντεχνὸν εργασίαν. **4** Ἐκαμον επωμίδας συναπτάς δι' αὐτό συναπτομένας επὶ των δύο ἀκρων αυτού. **5** Και η κεντητή ζώνη το εφόδιον επ' αὐτῷ ἥτο εκ του αυτού κατά την εργασίαν αυτού· εκ

χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και 29 και την ζώνην εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού βύσσου κεκλωσμένης, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις και πορφυρού και κοκκίνου, κεντητής εργασίας καθώς τον Μωϋσήν. 6 Και ειργάσθησαν τους ονυχίτας λίθους προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. 30 Και ἐκαμόν το ενηρυμοσμένους εν οικίσκοις χρυσοίς, εγκεχαραγμένους, πέταλον του ιερού στέμματος εκ χρυσίου καθαρού και καθώς εγχαράπτονται αι σφραγίδες, με τα ονόματα των ενεχάραξαν επ' αυτό γράμματα ως χάραγμα σφραγίδος, νιών Ισραήλ. 7 Και ἔθεσεν αυτούς επί των επωμίδων του ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ. 31 Και ἔδεσαν εις αυτό περιστήθιον ενεχόντων εργασίας, κατά την εργασίαν τανίαν κυανήν, διά να συνάψωσιν αυτό ἀνωθεν επί της προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. 8 Και ἐκαμένης πέταλον του ιερού στέμματος εκ χρυσίου καθαρού και καθώς εγχαράπτονται αι σφραγίδες, με τα ονόματα των ενεχάραξαν επ' αυτό γράμματα ως χάραγμα σφραγίδος, νιών Ισραήλ. 9 Τετράγωνον ἦτο προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν ούτως ἐκαμόν. 33 διπλούν ἐκαμόν το περιστήθιον· μιας σπιθαμής το μήκος Και ἔφεραν την σκηνήν προς τον Μωϋσήν· την σκηνήν, αυτού και μιας σπιθαμής το πλάτος αυτού, διπλούν. 10 και πάντα τα σκεύη αυτής, τας περόνας αυτής, τας Και ενήρμοσαν εις αυτό τέσσαρας σειράς λίθων σειράς σαρδίου, τοπάζουν και σμαράγδου ἥτο η σειρά η πρώτη. σανίδας αυτής, τους μοχλούς αυτής και τους στύλους σαρδίου, τοπάζουν και σμαράγδου ἥτο η σειρά η πρώτη. 11 Και η δευτέρα σειρά, ἀνθραξ, σάπφειρος και ἀδάμας. 12 Και η τρίτη σειρά, λιγύριον, αχάτης και αμέθυστος. 13 Και η τετάρτη σειρά, βηρύλλιον, ὄνυχ και ίασπις 35 την κιβωτόν του μαρτυρίου και τους μοχλούς αυτής ούτοι ήσαν ενηρμοσμένοι εν οικίσκοις χρυσοίς εις τα και το ιλαστήριον, 36 την τράπεζαν, πάντα τα σκεύη περικλείσματα αυτών. 14 Και οι λίθοι ήσαν κατά τα αυτής και τους ἀρτους της προθέσεως, 37 την καθαράν ονόματα των νιών Ισραήλ, δώδεκα, κατά τα ονόματα λυχνίαν, τους λύχνους αυτής, τους λύχνους κατά την αυτών, κατά την γλυφήν της σφραγίδος, ἐκαστος με το αυτής, και τα υποβάσια αυτής, 34 και το επικάλυμμα το αυτής, και τα σκεύη αυτής, 35 την κιβωτόν του μαρτυρίου και τους μοχλούς αυτής ούτοι ήσαν ενηρμοσμένοι εν οικίσκοις χρυσοίς εις τα και το ιλαστήριον, 36 την τράπεζαν, πάντα τα σκεύη περικλείσματα αυτών. 15 Και ἐκαμόν επί το ιλαστήριον και το επικάλυμμα το περιστήθιον αλύσεις κατά τα ἀκρα, πλεκτής εργασίας χριστήριον ἐλαῖον και το ευώδες θυμίαμα και τον εκ χρυσίου καθαρού. 16 Και ἐκαμόν δύο οικίσκους τάπητα διά την θύραν της σκηνῆς, 39 το χάλκινον χρυσούς και δύο κρίκους χρυσούς και επέρασαν τους θυμιαστήριον και την χαλκίνην εσχάραν αυτού, τους δύο κρίκους εις τα δύο ἀκρα του περιστήθιον. 17 Και δύο μοχλούς αυτού και πάντα τα σκεύη αυτού, τον νιπτήρα επέρασαν τας δύο πλεκτάς χρυσάς αλύσεις εις τους και την βάσιν αυτού, 40 τα παραπετάματα της αυλής, δύο κρίκους τους εις τα ἀκρα του περιστήθιον. 18 τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτής και το Και τα δύο ἀκρα των δύο πλεκτῶν αλύσεων συνήψαν καταπέτασμα διά την πύλην της αυλής, τα σχοινία αυτής με τους δύο οικίσκους και ἔβαλον αυτούς ἐπί των και τους πασσάλους αυτής και πάντα τα σκεύη της επωμίδων του εφόδου, εις το ἐμπροσθεν μέρος αυτού. 19 υπηρεσίας της σκηνῆς διά την σκηνήν του μαρτυρίου, Και ἐκαμόν δύο κρίκους χρυσούς και ἔβαλον αυτούς ἐπί των δύο ἀκρων του περιστήθιον, εις το χείλος αυτού, το οποίον ήτο κατά το μέρος του εφόδου ἔσωθεν. 20 και τας λειτουργικάς στολάς, διά να λειτουργώντων εν τω των δύο ἀκρων του περιστήθιον, εις το χείλος αυτού, αγίων, και τας αγίας στολάς διά τον Ααρών τον ιερέα το οποίον ήτο κατά το μέρος του εφόδου ἔσωθεν. 20 και τας στολάς των νιών αυτού, διά να ιερατεύωσι. 42 Και ἐκαμόν δύο ἀλλούς κρίκους χρυσούς και ἔβαλον αυτούς εις τα δύο πλάγια του εφόδου κατάθεν, προς το Κατά πάντα ούτα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν, εμπροσθινόν μέρος αυτού αντικρύ της ἀλλης ενώσεως αυτού ἀνωθεν της κεντητής ζώνης του εφόδου. 21 Και είδεν ο Μωϋσής ἀπαν το έργον και ιδού, είχον κάμει επιστήθιον αυτούς προσέταξεν ο Κύριος ούτως ἐκαμόν και ευλόγησεν αυτούς ο Μωϋσής.

40 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 2 Την πρώτην ημέραν του πρώτου μηνός θέλεις στήσει την σκηνήν, την σκηνήν του μαρτυρίου. 3 Και θέλεις θέσει εκεί την κιβωτόν του μαρτυρίου, και σκεπάσει την κιβωτόν με το καταπέτασμα. 4 Και θέλεις εισάξει την τράπεζαν και διατάξει τα διατακτέα επ' αυτής και θέλεις εισάξει την λυχνίαν και ανάψει τους λύχνους αυτής. 5 Και θέλεις θέσει το χρυσούν θυμιαστήριον του θυμιάματος ἐμπροσθεν της κιβωτού του μαρτυρίου και επιβάλει τον τάπητα της θύρας εις την σκηνήν. 6 Και θέλεις θέσει το θυμιαστήριον του ολοκαυτώματος ἐμπροσθεν της θύρας της σκηνῆς, της σκηνῆς του μαρτυρίου. 7 Και θέλεις θέσει τον νιπτήρα μεταξύ της σκηνῆς του μαρτυρίου και του θυμιαστηρίου και βάλει ύδωρ εν αυτῷ. 8 Και θέλεις στήσει την αυλήν κύκλων και κρεμάσει το καταπέτασμα της πύλης της αυλής. 9 Και θέλεις λάβει το χριστήριον ἐλαῖον και χρίσει την σκηνήν και πάντα τα εν αυτῇ, και θέλεις

αγιάσει αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και θέλει δόξα Κυρίου ενέπλησε την σκηνήν. **35** Και δεν ηδυνήθη είσθαι αγία. **10** Και θέλεις χρίσει το θυσιαστήριον του ο Μωϋσής να εισέλθῃ εις την σκηνήν του μαρτυρίου ολοκαυτώματος και πάντα τα σκεύη αυτού και θέλεις διότι η νεφέλη εκάθητο επ' αυτήν, και δόξα Κυρίου αγιάσει το θυσιαστήριον και θέλει είσθαι θυσιαστήριον ενέπλησε την σκηνήν. **36** Και ότε η νεφέλη ανέβαινεν αγιώτατον. **11** Και θέλεις χρίσει τον νιπτήρα και επάνωθεν της σκηνής, οι υἱοί Ισραήλ εστικόνοντο καθ' την βάσιν αυτού και αγιάσει αυτόν. **12** Και θέλεις όλας αυτών τας οδοιπορίας: **37** αν όμως η νεφέλη δεν προσαγάγει τον Ααρών και τους υιούς αυτού εις την ανέβαινε, τότε δεν εστικόνοντο μέχρι της ημέρας της θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και νίψει αυτούς αναβάσεως αυτής. **38** Διότι η νεφέλη του Κυρίου ήτο με ύδωρ. **13** Και θέλεις ενδύσει τον Ααρών τας αγίας επί της σκηνής την ημέραν, και πυρ ήτο επ' αυτής την στολάς και θέλεις χρίσει αυτόν, και αγιάσει αυτόν, και νύκτα, ενώπιον παντός του οίκου Ισραήλ: καθ' όλας θέλεις ιερατεύεις εις εμέ. **14** Και θέλεις προσαγάγει τους αυτών τας οδοιπορίας.

υιούς αυτού και ενδύσει αυτούς χιτώνας. **15** Και θέλεις χρίσει αυτούς, καθώς έχρισας τον πατέρα αυτών, και θέλουσιν ιερατεύει εις εμέ· και θέλει είσθαι εις αυτούς το χρίσμα αυτών προς παντοτεινήν ιερατείαν εις τας γενεάς αυτών. **16** Και ἔκαμεν ο Μωϋσῆς κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις αυτόν· ούτως ἔκαμεν. **17** Και τον πρώτον μήνα του δευτέρου ἔτους, την πρώτην του μηνός, εστίθη η σκηνή. **18** Και ἐστησεν ο Μωϋσῆς την σκηνήν και ἔβαλε τα υποβάσια αυτής και ἐστήσε τας σανίδας αυτής και ἔβαλε τους μοχλούς αυτής και ἐστήσε τους στύλους αυτής. **19** Και εξήπλωσε τα παραπετάσματα επί την σκηνήν, και ἔβαλε το επικάλυμμα της σκηνής επ' αυτήν ἀνώθεν· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **20** Και λαβών το μαρτύριον ἔθεσεν εν τη κιβωτώ, και ἔβαλε τους μοχλούς εις την κιβωτόν, και ἔβαλε το ίλαστήριον επί την κιβωτόν ἀνώθεν, **21** και ἔφερε την κιβωτόν εις την σκηνήν, και επέθηκε το καλυπτήριον καταπέτασμα και εσκέπασε την κιβωτόν του μαρτυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **22** Και ἐθεσε την τράπεζαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου κατά το μέρος της σκηνής το προς βορράν ἔξωθεν του καταπετάσματος, **23** και διέταξεν επ' αυτής τους ἄρτους τους διατεταγμένους, ενώπιον Κυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **24** Και ἐθεσε την λυχνίαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι της τραπέζης κατά το μέρος της σκηνής το προς μεσημβρίαν, **25** και ανήψε τους λύχνους ενώπιον Κυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **26** Και ἐθεσε το χρυσούν θυσιαστήριον εν τη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι του καταπετάσματος, **27** και εθυμίασεν επ' αυτού ευώδες θυμίαμα· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **28** Και επέθηκε τον τάπητα εις την θύραν της σκηνής. **29** Και το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος ἔθεσε παρά την θύραν της σκηνής, της σκηνής του μαρτυρίου, και προσέφερεν επ' αυτού το ολοκαύτωμα και την εξ αλφίτων προσφοράν· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **30** Και ἐθεσε τον νιπτήρα μεταξύ της σκηνής του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου και ἔβαλεν εν αυτώ, ύδωρ, διά να νίπτωνται. **31** και ἐνίπτον εξ αυτού ο Μωϋσῆς και ο Ααρών και οι υἱοί αυτού τας χειράς αυτών και τους πόδας αυτών. **32** Ότε εισήρχοντο εις την σκηνήν του μαρτυρίου και ότε προσήρχοντο εις το θυσιαστήριον, ενίπτοντο καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **33** Και ἐστήσε την αυλήν κύκλῳ της σκηνής και του θυσιαστηρίου και εκρέμασε τον τάπητα της πύλης της αυλής. Και συνετέλεσεν ο Μωϋσῆς το ἔργον. **34** Τότε εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν του μαρτυρίου και

Λευϊτικόν

1 Καὶ εκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν καὶ ελάλησε πρὸς αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου, λέγων, 2 Λάλησσον πρὸς τους ιούς Ἰσραὴλ καὶ εἰπέ πρὸς αὐτοὺς, Εἴναι τις από σας προσφέρει δώρον πρὸς τὸν Κύριον, θέλετε προσφέρει τὸ δώρον σας από τῶν κτηνῶν, από τῶν βοῶν ἢ από τῶν προβάτων. 3 Εάν τὸ δώρον αυτοῦ ἵναι ολοκαύτωμα από τῶν βοῶν, αρσενικὸν ἄμωμον ας προσφέρῃ αυτό· παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου θέλει προσφέρει αυτό, διὰ να ἵναι δεκτόν ενώπιον του Κυρίου. 4 Καὶ θέλει επιθέσει τὴν χείρα αυτού επὶ τὴν κεφαλήν του ολοκαυτώματος καὶ θέλει εἰσθαι δεκτόν υπέρ αυτού, διὰ να γείνη εξιλέωσις περὶ αυτού. 5 Καὶ θέλουσι σφάξει τὸν μόσχον ενώπιον Κυρίου καὶ οἱ ιοὶ του Ααρὼν, οἱ ιερεῖς, θέλουσι φέρει τὸ αἷμα καὶ θέλουσι ραντίσει τὸ αἷμα κύκλῳ επὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου. 6 Καὶ θέλουσιν εκδάρει τὸ ολοκαύτωμα καὶ θέλουσι διαμελίσει αυτό κατὰ τὰ μέλη αυτού. 7 Καὶ οἱ ιοὶ του Ααρὼν του ιερέως θέλουσι βάλει πυρ επὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ θέλουσι στοιβάσει ξύλα επὶ τὸ πυρ. 8 Καὶ οἱ ιοὶ του Ααρὼν, οἱ ιερεῖς, θέλουσιν επιστοιβάσει τὰ μέλη, τὴν κεφαλήν καὶ τὸ στέαρ, επὶ τὰ ξύλα τα επὶ του πυρός, του επὶ τὸν θυσιαστήριον· 9 τα δε εντόσθια αυτοῦ καὶ τους πόδας αυτού θέλουσι πλύνει με ὄνδωρ καὶ θέλει καύσει οιερέυς τα πάντα επὶ του θυσιαστηρίου ολοκαύτωμα είναι, θυσία γινομένη διὰ πυρός εις οιμήν ευωδίας πρὸς τὸν Κύριον. 10 Εάν δε τὸ δώρον αυτοῦ διὰ τὸ ολοκαύτωμα ἵναι εκ τῶν ποιμάνων, εκ τῶν προβάτων ἡ εκ τῶν αιγάνων, αρσενικὸν ἄμωμον θέλει προσφέρει αυτό. 11 Καὶ θέλουσι σφάξει αυτό εἰς τὰ πλάγια του θυσιαστηρίου πρὸς βορράν ενώπιον Κυρίου καὶ θέλουσι ραντίσει οἱ ιοὶ του Ααρὼν, οἱ ιερεῖς, τὸ αἷμα αυτού επὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ· 12 καὶ θέλουσι διαμελίσει αυτό κατὰ τὰ μέλη αυτού καὶ την κεφαλήν αυτού καὶ τὸ στέαρ αυτού καὶ θέλει επιστοιβάσει αυτὰ οιερέυς επὶ τὰ ξύλα τα επὶ του πυρός του επὶ τὸν θυσιαστήριον· 13 τα δε εντόσθια καὶ τους πόδας θέλουσι πλύνει με ὄνδωρ καὶ θέλει φέρει τα πάντα οιερέυς καὶ καύσει αυτὰ επὶ τὸν θυσιαστηρίου ολοκαύτωμα είναι, θυσία γινομένη διὰ πυρός εις οιμήν ευωδίας πρὸς τὸν Κύριον. 14 Καὶ εάν τὸ δώρον αυτοῦ πρὸς τὸν Κύριον ἴναι ολοκαύτωμα από πτηνῶν, τότε θέλει προσφέρει τὸ δώρον αυτοῦ από τρυγόνων ἢ από νεοσσών περιστερών. 15 Καὶ θέλει προσαγάγει αυτὸ οιερέυς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ θέλει αποκόψει διὰ τῶν ονύχων την κεφαλήν αυτού καὶ καύσει αυτὸ επὶ του θυσιαστηρίου· καὶ τὸ αἷμα αυτού θέλει στραγγίσει πρὸς τὸ πλάγιον του θυσιαστηρίου· 16 καὶ θέλει εκβάλει τὸν πρόλοβον αυτοῦ μετὰ τῆς κόπρου αυτού καὶ ρίψει αυτά εἰς τὰ πλάγια του θυσιαστηρίου κατά ανατολάς, εἰς τὸν τόπον τῆς στάκτης· 17 καὶ θέλει διασχίσει αυτό εκ τῶν πτερύγων αυτού, πλην δεν θέλει διαχωρίσει καὶ θέλει καύσει αυτὸ οιερέυς επὶ του θυσιαστηρίου, επὶ τῶν ξύλων των επὶ του πυρός ολοκαύτωμα είναι, θυσία γινομένη διὰ πυρός εις οιμήν ευωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

2 Εάν δε προσφέρῃ τὶς δώρον προσφοράν εξ αλφίτων πρὸς τὸν Κύριον, σεμίδαλις θέλει εἰσθαι τὸ δώρον αυτού καὶ θέλει επιχύσει επ' αυτὸ ελαῖον καὶ επιθέσει επ' αυτὸ λιβάνιον. 2 Καὶ θέλει φέρει αυτὸ πρὸς τους ιούς του Ααρὼν, τους ιερεῖς καὶ οι ιερεύς θέλει δράξει από της σεμιδάλεως αυτού καὶ από του ελαίου αυτού ὃσον χωρεῖ η χειρ αυτού καὶ ἀπαν το λιβάνιον αυτού· καὶ θέλει καύσει οιερέυς το μνημόσυνον αυτού επὶ του θυσιαστηρίου είναι θυσία γινομένη διὰ πυρός εις οιμήν ευωδίας πρὸς τὸν Κύριον. 3 Το δε υπόλοιπον τῆς εξ αλφίτων προσφοράς θέλει είσθαι του Ααρὼν καὶ των ιοών αυτού· είναι αιγάλωτον εκ των θυσιών των γινομένων διὰ πυρός πρὸς τὸν Κύριον. 4 Καὶ όταν προσφέρης δώρον προσφοράν εξ αλφίτων εψημένην εν κλιβάνῳ, θέλει είσθαι ἀρτοί ἀζυμοι από σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου καὶ λάγανα ἀζυμα κεχρισμένα με ἔλαιον. 5 Εάν δε τὸ δώρον σου ἵναι προσφορά εξ αλφίτων εψημένη εις κάψαν, ἀζυμον θέλει είσθαι εκ σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου. 6 Θέλεις διαμερίσει αυτήν εις τημάτα καὶ θέλεις επιχύσει επ' αυτής ἔλαιον· είναι προσφορά εξ αλφίτων. 7 Καὶ εάν τὸ δώρον σου ἵναι προσφορά εξ αλφίτων εψημένη εν τηγανίω, θέλει γείνει από σεμιδάλεως μετά ελαίου. 8 Καὶ θέλεις φέρει πρὸς τὸν Κύριον τὴν εξ αλφίτων προσφοράν, την οποίαν ἔκαμες εκ τούτων· καὶ όταν φερθῇ πρὸς τὸν ιερέα, αυτός θέλει πλησιάσει αυτήν εις το θυσιαστήριον. 9 Καὶ θέλει χωρίσει οιερέυς από της εξ αλφίτων προσφοράς το μνημόσυνον αυτής καὶ καύσει αυτὸ επὶ το θυσιαστηρίου· είναι θυσία γινομένη διὰ πυρός εις οιμήν ευωδίας πρὸς τὸν Κύριον. 10 Το δε υπόλοιπον τῆς εξ αλφίτων προσφοράς θέλει είσθαι του Ααρὼν καὶ των ιοών αυτού· είναι αιγάλωτον εκ τῶν διὰ πυρός γινομένων θυσιών εις τὸν Κύριον. 11 Ουδεμίᾳ προσφορά εξ αλφίτων, την οποίαν προσφέρετε πρὸς τὸν Κύριον, θέλει είσθαι ἐνζυμος· διότι ουδέν προζύμιον ουδέ μέλι θέλετε καύσει εις οιδεμίαν θυσίαν γινομένην διὰ πυρός πρὸς τὸν Κύριον. 12 Περὶ δε του δώρου των απαρχών, θέλετε προσφέρει αυτάς πρὸς τὸν Κύριον· δεν θέλουσιν οώμας καυθή επὶ το θυσιαστηρίου εις οιμήν ευωδίας. 13 Καὶ παν δώρον τῆς εξ αλφίτων προσφοράς σου θέλεις αλατίζει με ἀλας· καὶ δεν θέλεις αφήσει να λείψῃ από της εξ αλφίτων προσφοράς σου το ἀλας της διαθήκης του Θεού σου· επί παντός δώρου σου θέλεις προσφέρει ἀλας. 14 Καὶ εάν προσφέρης προσφοράν εξ αλφίτων από των πρωτογενημάτων σου πρὸς τὸν Κύριον, θέλεις προσφέρει διὰ την εξ αλφίτων προσφοράν των πρωτογενημάτων σου αστάχνα χλωρά εψημένα εν πυρι, σίτον πεφρυγανισμένον εξ ασταχνών μεστών. 15 Καὶ θέλεις χύνει επ' αυτήν ελαιον καὶ θέλεις θέσει επ' αυτήν λιβάνιον· είναι προσφορά εξ αλφίτων. 16 Καὶ οιερέυς θέλει καύσει το μνημόσυνον αυτής εκ του πεφρυγανισμένον σίτον αυτής καὶ εκ του ελαίου αυτής, μεθ' όλου λιβανίου αυτής είναι θυσία γινομένη διὰ πυρός εις τὸν Κύριον.

3 Εάν δε τὸ δώρον αυτοῦ ἵναι θυσία ειρηνική, εάν προσφέρῃ αυτό εκ των βοῶν, είτε αρσενικόν είτε θηλυκόν, ἄμωμον θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου· 2 καὶ θέλει επιθέσει τὴν χείρα αυτού επὶ την

κεφαλήν του δώρου αυτού, και θέλουσι σφάξει αυτό θύραν της σκηνής του μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου παρά την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου· και οι νιοί και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του Ααρών, οι ιερεῖς, θέλουσι ραντίσει το αίμα επί το του μόσχου, και θέλουσι σφάξει τον μόσχον ενώπιον θυσιαστήριον κύκλω. **3** Και θέλει προσφέρει εκ της του Κυρίου. **5** Και θέλει λάβει ο ιερεύς ο κεχρισμένος ειρηνικής προσφοράς, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις από τον αίματος του μόσχου και φέρει αυτό εις την τον Κύριον· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και σκηνήν του μαρτυρίου. **6** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον άπαν το στέαρ το επί των εντοσθίων. **4** και τους δύο δάκτυλον αυτού εις το αίμα και θέλει ραντίσει από του νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, αίματος επτάκις ενώπιον του Κυρίου, έμπροσθεν του και τον επάνω λοβόν του ἱπατος, τον οποίον μετά καταπετάσματος του αγιαστηρίου. **7** Και θέλει βάλει ο των νεφρών την αφαιρέσει. **5** Και οι νιοί του Ααρών ιερεύς από τον αίματος επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου θέλουσι καύσει αυτού επί τον θυσιαστηρίου επί του ευώδους θυμιάματος, το οποίον είναι ενώπιον του ολοκαυτώματος του επί των ξύλων των επί του πυρός Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και θέλει χύσει παν είναι θυσία γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς το αίμα του μόσχου εις την βάσιν του θυσιαστηρίου τον Κύριον. **6** Εάν δε το δώρον αυτού, το εις θυσίαν του ολοκαυτώματος, το οποίον είναι εις την θύραν ειρηνικήν προσφερόμενον προς τον Κύριον, ήναι εκ της σκηνής του μαρτυρίου. **8** Και ἀπαν το στέαρ του του ποιμνίου, αρσενικόν ἡ θηλυκόν, ἀμάωμον θέλει μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς θέλει αφαιρέσει προσφέρει αυτό. **7** Εάν αρνίον προσφέρει το δώρον απ' αυτού το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια, αυτού, θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου. **8** και ἀπαν το στέαρ το επί των εντοσθίων. **9** και τους και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ἱπατος, τον οποίον της σκηνής του μαρτυρίου και οι νιοί του Ααρών μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει, **10** καθ' ον τρόπον θέλουσι ραντίσει το αίμα αυτού επί την βάσιν της θυσίας της ειρηνικής κύκλω. **9** Και θέλει προσφέρει εκ της προσφοράς της και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου του ειρηνικής θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον ολοκαυτώματος **11** και το δέρμα του μόσχου και παν το στέαρ αυτού, την ουράν ολόκληρον, την οποίαν θέλει το κρέας αυτού μετά της κεφαλής αυτού και μετά των αφαιρέσει από της ράχης και το στέαρ το περικαλύπτον ποδών αυτού και τα εντόσθια αυτού και την κόπρον τα εντόσθια και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **10** και θέλει φέρει όλον τον μόσχον ἔξω του **10** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν, όπου χύνεται η στάκτη, προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ἱπατος, τον και θέλει καύσει αυτόν επί ξύλων διά πυρός· όπου οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει. **11** Και θέλει χύνεται η στάκτη, θέλει καυθή. **13** Εάν δε πάσα η καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου· είναι τροφή συναγωγή του Ισραήλ αμαρτίση εξ αγνοίας και το της διά πυρός γινομένης θυσίας εις τον Κύριον. **12** Εάν πράγμα κρυφή από των οφθαλμῶν της συναγωγῆς δε το δώρον αυτού ήναι εξ αιγών, τότε θέλει προσφέρει και εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό τον Κυρίον αυτό ενώπιον του Κυρίου. **13** και θέλει επιθέσει την να μη πράττωνται, πράξωσι και ήναι ἐνοχοι· **14** οταν χείρα αυτού επί την κεφαλήν αυτού, και θέλουσι σφάξει γνωρισθή η αμαρτία την οποίαν ημάρτησαν κατά τούτο, αυτό έμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου· και οι νιοί τότε θέλει προσφέρει η συναγωγή μόσχον εκ βωών του Ααρών θέλουσι ραντίσει το αίμα αυτού επί το διά την αμαρτίαν και θέλει φέρει αυτόν έμπροσθεν θυσιαστήριον κύκλω. **14** Και θέλει προσφέρει εξ αυτού της σκηνής του μαρτυρίου. **15** Και οι πρεσβύτεροι της το δώρον αυτού, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και παν κεφαλήν του μόσχου ενώπιον του Κυρίου· και θέλουσι το στέαρ το επί των εντοσθίων. **15** και τους δύο νεφρούς σφάξει τον μόσχον ενώπιον του Κυρίου. **16** Και ο ιερεύς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον ο κεχρισμένος θέλει φέρει από τον αίματος του μόσχου εις την σκηνήν του μαρτυρίου. **17** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και θέλει του θυσιαστηρίου· είναι τροφή της γινομένης παν το στέαρ είναι την βάσιν του θυσιαστηρίου του διά πυρός εις οσμήν ευωδίας παν το στέαρ είναι του Κυρίου. **17** Νόμιμον αιώνιον θέλει είσθαι εις τας γενέας σας, εις πάσας τας κατοικήσεις σας· δεν θέλετε τρώγει ούτε στέαρ ούτε αίμα.

4 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους νιούς Ισραήλ, λέγων, Εάν ψυχή τις αμαρτίση εξ αγνοίας και εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται πράξη τι εξ αυτών· **3** εάν μεν ο ιερεύς ο κεχρισμένος αμαρτίση ώστε να ενοχοποιήσῃ τον λαόν, τότε θέλει φέρει, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε, μόσχον βοός ἀμάωμον προς τον Κύριον διά προσφοράν περὶ αμαρτίας. **4** Και θέλει φέρει τον μόσχον εις την

Όταν δε ἀρχῶν τις αμαρτίση καὶ πράξῃ εἰς αγνοίας τι εκ των ὄσα είναι προστεταγμένον υπὸ Κυρίου του Θεού αυτού να μη πράττωνται, καὶ ἡνὶς ἐνόχος **23** ἡ εὖνη αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάρτησε, γνωστοποιηθῆ εἰς αυτόν, τότε θέλει φέρει την προσφοράν αυτού, εἰσθαι η ακαθαρσία αυτού, διὰ της οποίας μιαντεῖ τράγον εξ αιγών, αφενικόν ἀμωμον. **24** καὶ θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επὶ την κεφαλήν του τράγου, θέλει εἰσθαι ἐνόχος. **4** Η εὖνη ομδόη, προφέρων καὶ θέλουσι σφάξει αυτό εν τω τόπω ὃπου σφάζουσι αστοχάστως διὰ των χειλέων αυτού να κακοποιηθῇ, ἡ να το ολοκαύτωμα ενώπιον του Κυρίουν είναι προσφορά περὶ αμαρτίας. **25** Καὶ θέλει λάβει ο ιερέυς απὸ του αἵματος της περὶ αμαρτίας προσφοράς διὰ του δακτύλου αυτού, και βάλει επὶ τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος. **26** Καὶ ἀπαν το στέαρ αυτού θέλει καύσει επὶ του θυσιαστηρίου, ως το στέαρ της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερέυς περὶ της αμαρτίας αυτού, και θέλει συγχωρηθῇ εἰς αυτόν. **27** Εάν δε ψυχῇ τις εκ του λαού της γης αμαρτήσῃ εξ αγνοίας, πράττων τι εκ των ὄσα είναι προστεταγμένον υπὸ του Κυρίου να μη πράττωνται, και ἡνὶς ἐνόχος. **28** Η εὖνη γνωστοποιηθῆ εἰς αυτόν η αμαρτία αυτού την οποίαν ημάρτησε· τότε θέλει φέρει την προσφοράν αυτού, τράγον εξ αιγών, θηλυκόν ἀμωμον, διὰ την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε· **29** καὶ θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επὶ την κεφαλήν της περὶ αμαρτίας προσφοράς, και θέλουσι σφάξει την περὶ αμαρτίας προσφοράν εν τω τόπω του ολοκαύτωματος. **30** Καὶ θέλει λάβει ο ιερέυς διὰ του δακτύλου αυτού του αἵματος αυτού, και βάλει επὶ τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαύτωματος και παν το αἷμα αυτού θέλει χύσει εἰς την βάσιν του θυσιαστηρίου· **31** και παν το στέαρ αυτού θέλει αφαιρέσει, καθὼς αφαιρείται το στέαρ απὸ της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς· και θέλει καύσει αυτό ο ιερέυς επὶ του θυσιαστηρίου εις οσμήν ειωδίας προς τον Κύριον· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερέυς, και θέλει συγχωρηθῇ εἰς αυτόν. **32** Εάν δε φέρη πρόβατον διὰ προσφοράν αυτού περὶ αμαρτίας, θέλει φέρει αυτό θηλυκόν ἀμωμον **33** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επὶ την κεφαλήν της περὶ αμαρτίας προσφοράς, και θέλουσι σφάξει αυτὸ διὰ προσφοράν περὶ αμαρτίας, εν τω τόπω ὃπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα. **34** Καὶ θέλει λάβει ο ιερέυς απὸ του αἵματος της περὶ αμαρτίας προσφοράς διὰ του δακτύλου αυτού και βάλει επὶ τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαύτωματος και ἀπαν το αἷμα αυτού θέλει χύσει εἰς την βάσιν του θυσιαστηρίου· **35** και θέλει αφαιρέσει παν το στέαρ αυτού, καθὼς αφαιρείται το στέαρ του πρόβατον απὸ της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς και θέλει καύσει αυτό ο ιερέυς επὶ την θυσιαστηρίου κατά τας προσφοράς τας γινομένας διὰ πυρός εις τον Κύριον· και θέλει κάμει ο ιερέυς εξιλέωσιν υπέρ αυτού περὶ της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάρτησεν την βάσιν του θυσιαστηρίου· **36** και θέλει εισθαι του ιερέως, ως η εξ αλφίτων προσφορά. **14** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **15** Εάν τις πράξῃ παρανομίαν και αμαρτήσῃ εξ αγνοίας εις τα ἄγια του Κυρίου, τότε θέλει φέρει προς τον Κύριον διὰ την ανομίαν αυτού κριόν ἀμωμον εκ του ποιμνίου, κατά την εκτίμησιν σου εις σίκλους αρρυρίου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου, διά

5 Εάν δε τις αμαρτήσῃ και ακούσῃ φωνήν ορκισμού και ήναι μάρτυς, είτε είδεν είτε εξεύρει εάν δεν φανερώσῃ αυτό, τότε θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού.
2 Η εάν τις εγγίσῃ πράγμα τι ακάθαρτον, είτε θνητισμάτων

69

Λευϊτικόν

εις αυτόν. **17** Και εάν τις αμαρτίση και πράξη τι εκ αλφίτων προσφοράς και θέλει καύσει αυτό επί του των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη θυσιαστηρίου εις οσμήν ευωδίας, μνημόσυνον αυτής πράττωνται, και δεν εγνώρισεν αυτό, όμως θέλει είσθια προς τον Κύριον. **16** Το δε εναπολειφθέν εκ τούτων ένοχος και θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού **18** και θέλει φέρει κριόν ἄμωμον εκ του ποιμένον κατά την θέλει τρώγεσθαι εν τόπῳ αγίῳ εν τη αυλή της σκηνῆς εκτίμησίν σου, εις προσφοράν περί ανομίας, προς τον θέλει τρώγει αυτό. **17** Δεν θέλει του μαρτυρίου θέλουσι τρώγει αυτό. **18** Δεν θέλει ιερέα: και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού επιφήμη μετά προζημίου διά μεριδιον αυτών έδωκα περί της αγνοίας αυτού, εις την οποίαν ελανθάσθη και αυτό από των διά πυρός γινομένων προσφορών μουν δεν εγνώρισε τόπο, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **19** είναι αγιώταν, καθώς η περί αμαρτίας προσφορά, και Είναι προσφορά περί ανομίας αυτός ανομίαν ἐπράξει καθώς η περί ανομίας. **20** Παν αρσενικόν μεταξύ των κατά του Κυρίου.

6 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Εάν τις αμαρτίση και πράξη παρανομίαν κατά του Κυρίου και ψευθή προς τον πλησίον αυτού διά παρακαταθήκην ἡ διά πράγμα τι εμπεπιστευμένον εις τας χείρας αυτού, ἡ διά αρπαγήν, ἡ ηπάτησε τον πλησίον αυτού, **3** ή εύρε πράγμα χαμένον και ψεύδεται περί αυτού, ἡ ομόση ψευδώς περί τινός εκ πάντων όσα πράττει ο ἀνθρωπος, ώστε να αμαρτήσῃ εις αυτά: **4** ὅταν αμαρτήσῃ και ἡναι ἔνοχος, θέλει αποδώσει το ἀρπαγμα το οποίον ἥρτασεν, ἡ το πράγμα το οποίον ἐλαβε δι' απάτης, ἡ την παρακαταθήκην την εμπιστευθεῖσαν εις αυτόν, ἡ το χαμένον πράγμα το οποίον εύρεν, **5** ἡ παν εκείνο περί του οποίου ώμοση ψευδώς θέλει αποδώσει το κεφάλαιον αυτού, και θέλει προσθέσει το πέμπτον επ' αυτό· εἰς ὄντινα ανήκει, εις τούτον θέλει αποδώσει αυτό την ημέραν καθ' η φανερωθή ἔνοχος, **6** Και θέλει φέρει προς τον Κύριον την περί ανομίας προσφοράν αυτού, κριόν ἄμωμον εκ του ποιμένον, κατά την εκτίμησίν σου, εις προσφοράν περί ανομίας, προς τον ιερέα: **7** και ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν, περί παντός πράγματος εις των όσα ἐπράξει, ώστε να ανομήσῃ εις αυτά. **8** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **9** Πρόσταξον τον Ααρών και τους ινούς αυτού, λέγων, Ούτος είναι ο νόμος του ολοκαύτωμας· το ολοκαύτωμα θέλει καίεσθαι επί του θυσιαστηρίου όλην την νύκτα ἔως το πρωΐ, και το πυρ του θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι επ' αυτού. **10** Και θέλει ενδυθή ο ιερεύς χιτώνα λινούν και περισκελή λινά θέλει φορέει επί την σάρκα αυτού, και θέλει αφαιρέσει την στάκτην του ολοκαύτωματος το οποίον κατέφαγε το πυρ επί του θυσιαστηρίου· και θέλει βάλει αυτήν εις το πλάγιον του θυσιαστηρίου. **11** Και θέλει εκδυθή την στολήν αυτού και ενδυθή ἀλλιγν στολήν· και θέλει φέρει την στάκτην ἔξω του στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν. **12** Και το πυρ το επί του θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι επ' αυτού· δεν θέλει σφεσθή· και θέλει καίει ο ιερεύς επ' αυτού ξύλα καθ' εκάστην πρωΐαν, και θέλει στοιβάσει το ολοκαύτωμα επ' αυτού, και θέλει καίει επ' αυτού το στέαρ της ειρηνικής προσφοράς. **13** Το πυρ θέλει καίεσθαι διαπαντός επί του θυσιαστηρίου· δεν θέλει σφεσθή. **14** Ούτος δε είναι ο νόμος της περί ανομίας προσφοράς· οι ινοί του Ααρών θέλουσι προσφέρει αυτήν ενώπιον του Κυρίου ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου. **15** Και θέλει αφαιρέσει απ' αυτής όσον χωρεί η χειρ αυτού, από της σεμιδάλεως της εξ αλφίτων προσφοράς μετά θέλει αφαιρείσθαι. **5** Και θέλει καίει αυτά ο ιερεύς του ελαίου αυτής και παν το λιβάνιον το επί της εξ επί του θυσιαστηρίου, εις προσφοράν γινομένην διά

τέκνων του Ααρών θέλει τρώγει αυτό τούτο θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας, από των διά πυρός γινομένων προσφορών του Κυρίου· πας ὅστις εγγίση αυτά, θέλει αγιασθή. **19** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **20** τούτο είναι το δύρον του Ααρών και των νιών αυτού το οποίον θέλουσι προσφέρει προς τον Κύριον την ημέραν καθ' η χρισθή· το δέκατον ενός εφά σεμιδάλεως εις παντοτεινήν προσφοράν εξ αλφίτων, το ήμισυ αυτής το πρωΐ, και το ήμισυ αυτής το εσπέρας. **21** επί κάψης θέλει ετοιμασθή μετά ελαίου· εψημένον θέλεις φέρει αυτό· και τα εψημένα τμήματα των εξ αλφίτων προσφορών θέλεις προσφέρει εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **22** Και ο ιερεύς ο κεχρισμένος αντ' αυτού μεταξύ των νιών αυτού θέλει προσφέρει αυτό· τούτο είναι νόμιμον αιώνιον διά τον Κύριον. ολοκλήρως θέλει καίεσθαι. **23** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων ιερέων θέλει καίεσθαι ολοκλήρως δεν θέλει τρώγεσθαι. **24** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **25** Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους ινούς αυτού, λέγων, Ούτος είναι ο νόμος της περί αμαρτίας προσφοράς· Εν τω τόπῳ όπου σφάζεται το ολοκαύτωμα, θέλει σφραγή η περί αμαρτίας προσφορά ἐμπροσθεν του Κυρίου· είναι αγιώτατον. **26** Ο ιερεύς ο προσφέρων αυτήν περί αμαρτίας θέλει τρώγει αυτήν· εν τόπῳ αγίῳ θέλει τρώγεσθαι, εν τη αυλή της σκηνῆς του μαρτυρίου. **27** παν ὅ, τι εγγίση το κρέας αυτής θέλει είσθαι ἀγίον· και εάν ραντιοθή από του αίματος αυτής επί τι φόρεμα, εκείνο, επί του οποίου ερραντίσθη, θέλει πλύνεσθαι εν τόπῳ αγίῳ. **28** Το δε πήλινον αγγείον εν τω οποίω ἔβρασε, θέλει συντρίβεσθαι αλλ' εάν βράση εν αγγείω χαλκίνω, τούτο θέλει τρίβεσθαι επιμελώς και θέλει πλύνεσθαι με ύδωρ. **29** Παν αρσενικόν μεταξύ των ιερέων θέλει τρώγει εξ αυτής είναι αγιώτατον. **30** Και πάσα προσφορά περί αμαρτίας, από του αίματος της οποίας φέρεται εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να γείνη εξιλέωσις εν τω αγιαστηρίω, δεν θέλει τρώγεσθαι με πυρ θέλει καίεσθαι.

7 Ούτος δε είναι ο νόμος της περί ανομίας προσφοράς· είναι αγιώτατον. **2** Εν τω τόπῳ όπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα, θέλουσι σφάζει την περί ανομίας προσφοράν· και το αίμα αυτής θέλει ραντίζεσθαι επί το θυσιαστηρίου κύκλω. **3** Και θέλει προσφέρεσθαι εξ αυτής παν το στέαρ αυτής, η ουρά και το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια, **4** και ο δύο νεφροί και το στέαρ το επ' αυτών, το προς τα πλευρά, και ο επάνω λοβός του ήπατος, όστις μετά των νεφρών θέλει αφαιρείσθαι. **5** Και θέλει καίει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου, εις προσφοράν γινομένην διά

πυρός προς τον Κύριον· είναι προσφορά περί ανομίας. **6** του ζώου, από του οποίου προσφέρεται θυσία γινομένη Παν αρσενικόν μεταξύ των ιερέων θέλει τρώγει αυτήν· διά πυρός εις τον Κύριον, και εκείνη ψυχή, ήτις ήθελε εν τόπῳ αγίῳ θέλει τρώγεσθαι· είναι αγιώτατον. **7** φάγει θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **26** Παρομοίως Καθώς είναι η περί αμαρτίας προσφορά, ούτω και η δεν θέλετε τρώγει ουδέν αίμα, είτε πτηνού είτε ζώου περί ανομίας προσφορά· εις νόμος είναι περί αυτών· ον ουδεμία εκ των κατοικιών σας. **27** Πάσα ψυχή ήτις ιερεύς, όστις κάμνει εξιλέωσιν δι' αυτής, θέλει λαμβάνει ήθελε φάγει οποιονδήποτε αίμα, και εκείνη η ψυχή αυτήν. **8** Ο δε ιερεύς όστις προσφέρει ολοκαύτωμα θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **28** Και ελάλησε τινός, ο ιερεύς θέλει λαμβάνει δι' εαυτόν το δέρμα Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **29** Λάλησον προς του ολοκαυτώματος, το οποίον προσέφερε. **9** Και πάσα τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ο προσφέρων την θυσίαν προσφορά εξ αλφίτων, ήτις ήθελεν εψιθή στην κλιβάνη, της ειρηνικής προσφοράς αυτού προς τον Κύριον, θέλει και παν δι, η ειτομζέταν ειν τηγανία και επί κάψης, φέρει το δώρον αυτού προς τον Κύριον, από της θυσίας θέλει είσθαι του ιερέως του προσφέροντος αυτήν. **10** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων, εζυμωμένη μετά θέλουσι φέρει τας διά πυρός γινομένας προσφοράς του ελαίουν ή ξηρά, θέλει είσθαι πάντων των νιών του Κυρίου· θέλει φέρει το στέαρ μετά του στήθους, διά να Ααρών, ίσον το μεριδιον εκάστον. **11** Και ούτος είναι κινήται το στήθος ως προσφορά κινητή έπιπροσθεν του ο νόμος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, την Κυρίου. **12** Εάν θυσιαστήριον το στήθος όμως θέλει είσθαι του Ααρών προσφέρη αυτήν περί ευχαριστίας, τότε θέλει προσφέρει και των νιών αυτού. **13** Και πήττας αζύμους προσφοράν υψουμένην, τον δεξιόν ώμον εις των θυσιών εζυμωμένας με έλαιον και λάγανα αζύμα κεχρισμένα της ειρηνικής προσφοράς σας. **14** Και ούτος είναι της ειρηνικής προσφοράς. **15** Και οιερεύς θέλει κάιει το στέαρ επί του οποίαν θέλει προσφέρει τις εις τον Κύριον. **16** Εάν θυσιαστήριον το στήθος όμως θέλει είσθαι του Ααρών προσφέρη αυτήν περί ευχαριστίας, πήττας αζύμους προσφοράν υψουμένην, τον δεξιόν ώμον εις των θυσιών μετά της ευχαριστηρίου προσφοράς, πήττας αζύμους προσφοράν υψουμένην, τον δεξιόν ώμον εις των θυσιών εζυμωμένας με έλαιον και λάγανα αζύμα κεχρισμένα της ειρηνικής προσφοράς και **17** Και ούτος είναι της ειρηνικής προσφοράς. **18** Και οιερεύς θέλει προσφέρει τον δεξιόν ώμον εις την θυσίαν της προσφοράς την ημέραν καθ' ην παρέστησεν αυτούς διά να θέλουσιν αφήσει απ' αυτού ἔως το πρωΐ. **19** Και εάν η ιερατεύωσιν εις τον Κύριον· **20** το οποίον προσέταξεν ο θυσία της προσφοράς αυτού ήνων ευχή, ή προσφορά προαιρετική, θέλει τρώγεσθαι την αυτήν ημέραν καθ' ην παρέστησεν αυτούς διά να θέλει τρώγεσθαι την επαύριον. **21** Το εναπολειφθέν όμως του κρέατος της θυσίας ἔως της τρίτης ημέρας με πυρ θέλει καίεσθαι. **22** Εάν δε φαγωθή τι από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς αυτού την τρίτην ημέραν, δεν θέλει είσθαι δεκτός ο προσφέρων αυτήν, ουδέ θέλει λογισθή εις αυτόν· βδέλυγμα θέλει είσθαι· η δε ψυχή, ήτις ήθελε φάγει απ' αυτού, θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτής. **23** Και το κρέας, το οποίον ήθελεν εγγίσει ακάθαρτόν τι, δεν θέλει τρώγεσθαι· εν πυρί θέλει καίεσθαι περί δε του κρέατος, όστις είναι καθαρός θέλει τρώγει κρέας. **24** Η δε ψυχή ήτις έχουσα την ακαθαρσίαν αυτής εφ' εαυτής ήθελε φάγει από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, ήτις είναι του Κυρίου, η ψυχή αύτη θέλει απολεσθή εις τον λαόυ αυτής. **25** Και η ψυχή ήτις ήθελεν εγγίσει ακάθαρτόν τι ακαθαρσίαν ανθρώπου ή ζώουν ακάθαρτον ή βδέλυρον τι ακάθαρτον, και φάγει από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, ήτις είναι του Κυρίου, και η ψυχή αύτη θέλει απολεσθή εις του λαού αυτής. **26** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **27** Λάβε τον Ααρών και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, και τας στολάς και το έλαιον του χρίσματος και τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς και τους δύο κριούς και το κάνιστρον των αζύμων. **28** Και σύναξον πάσαν την συναγωγήν εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **29** Και έκαμεν ο Μωϋσῆς καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος και συνήχθη η συναγωγή εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **30** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς την συναγωγήν, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος να γείνη. **31** Και ἐφέρεν ο Μωϋσῆς τον Ααρών και τους υιούς αυτού και ἐλούσεν αυτούς με ύδωρ. **32** Και ἐβαλε τον χιτώνα επ' αυτόν, και ἐζωσεν αυτόν την ζώνην, και ενέδυσεν αυτόν τον ποδήρη, και ἐβαλεν επ' αυτού το εφόδ, και ἐζωσεν αυτόν την κεντητήν ζώνην του εφόδ, και περιέζωσεν αυτόν με αυτήν. **33** Και ἐβαλεν επ' αυτού το περιστήθιον εις δε

το περιστήθιον ἔβαλε το Ουρίμ και το Θουμμίμ. **9** Και στέαρ και επί τον δεξιόν ὡμον· **27** και ἔβαλε τα πάντα εις ἔβαλε την μίτραν επί της κεφαλής αυτού· επί δε της τας χείρας του Ααρών και εις τας χείρας των νιών αυτού, μίτρας, κατά το ἐμπροσθεν αυτής, ἔβαλε το πέταλον και εκίνησεν αυτά εις προσφοράν κινητήν ἐμπροσθεν το χρυσούν, το διάδημα το ἀγίον, καθώς προσέταξεν του Κυρίου. **28** Και ἐλαβεν αυτά ο Μωϋσῆς εκ των ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **10** Και ἐλαβεν ο Μωϋσῆς χειρών αυτών και ἐκαυσεν επί του θυσιαστηρίου επί το ἔλαιον του χρίσματος και ἔχρισε την σκηνήν και το ολοκαύτωμα· αύται ήσαν καθιερώσεις εις οσμήν πάντα τα εν αυτῇ και ηγίασεν αυτά. **11** Και ερράντισεν ευωδίας ἥτο θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον. απ' αυτού επί το θυσιαστηρίου επτάκις και ἔχρισε το **29** Και λαβών ο Μωϋσῆς το στήθος, εκίνησεν αυτό θυσιαστηρίου· και πάντα τα σκεύη αυτού και τον νιπτήρα εις προσφοράν κινητήν ἐμπροσθεν του Κυρίου· εκ του και την βάσιν αυτού, διά να αγιάσῃ αυτά. **12** Και ἔχουσεν κριόν της καθιερώσεως τούτο ἥτο το μερίδιον του από τον ελαίον του χρίσματος επί την κεφαλήν του Μωϋσέων, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. Ααρών και ἔχρισεν αυτόν, διά να αγιάσῃ αυτόν. **13** Και **30** Και ἐλαβεν ο Μωϋσῆς από τον ελαίον του χρίσματος ἔφερεν ο Μωϋσῆς τους νιούς του Ααρών και ενέδυσεν και από τον αίματος του επί του θυσιαστηρίου και αυτούς χιτώνας και ἔζωσεν αυτούς ζώνας και ἔβαλε ερράντισεν επί τον Ααρών, επί τας στολάς αυτού και επί μιτρίδια επ' αυτών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον τους νιούς αυτού και επί τας στολάς των νιών αυτού Μωϋσῆν. **14** Και ἔφερε τον μόσχον της περὶ αμαρτίας μετ' αυτού· και ηγίασε τον Ααρών, τας στολάς αυτού προσφοράς ο δε Ααρών και οι νιοί αυτού επέθεσαν τας και τους νιούς αυτού και τας στολάς των νιών αυτού χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου της περὶ μετ' αυτού· **31** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών αμαρτίας προσφοράς. **15** Και ἐσφαξεν αυτόν και ἐλαβεν και προς τους νιούς αυτού, Βράσατε το κρέας εις την ο Μωϋσῆς από τον αίματος και ἔβαλεν επί τα κέρατα θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου· και εκεί φάγετε αυτό του θυσιαστηρίου κύκλῳ διά του δακτύλου αυτού, και και τον ἄρτον τον εν τω κανίστρω των καθιερώσεων, εκαθάρισε το θυσιαστηρίου· και το αίμα ἔχουσεν εις την καθώς με προσέταξεν ο Κύριος, λέγων, Ο Ααρών και οι βάσιν του θυσιαστηρίου και ηγίασεν αυτόν, διά να κάμψη νιοί αυτού θέλουσι τρώγει αυτά. **32** Το δε υπόλοιπον εξιλέωσιν επ' αυτού. **16** Και ἐλαβε παν το στέαρ το του κρέατος και του ἄρτου εν πυρί θέλετε κατακάνει. επί των εντοσθίων και τον λοβόν του ἡπατος και τους **33** Και από της θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου δεν δύο νεφρούς και το στέαρ αυτών, και ἐκαυσεν αυτά ο θέλετε εξέλθει επτά ημέρας, εωσού πληρωθώσιν αι Μωϋσῆς επί του θυσιαστηρίου. **17** Τον μόσχον ὁμως ὑμέραι της καθιερώσεως σας· διότι εν επτά ημέραις και το δέρμα αυτού και το κρέας αυτού και την κόπρον θέλει τελειωθή η καθιερώσις σας. **34** Καθὼς ἔκαμεν αυτού, ἐκαυσεν εν πυρὶ ἔξω του στρατοπέδου, καθώς εις την ὑμέραν ταύτην, ούτω προσέταξε Κύριος να προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **18** Και ἔφερε εκτελίται, διά να γίνηται εξιλέωσις διά σας. **35** Θέλετε τον κριόν του ολοκαυτώματος και ο Ααρών και οι νιοί λοιπὸν καθίσει επτὰ ημέρας εις την θύραν της σκηνῆς αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μαρτυρίου ημέραν και νύκταν και θέλετε φυλάττει του κριού. **19** Και ἐσφαξεν αυτόν και ερράντισεν ο τας παραγγελίας του Κυρίου, διά να μη αποθάνητε διότι Μωϋσῆς το αίμα επί το θυσιαστηρίου κύκλῳ. **20** Και διεμελίσε τον κριόν κατά τα μέλη αυτού και ἐκαυσεν ο αυτόν πάντας τους λόγους, τους οποίους προσέταξεν ο Μωϋσῆς την κεφαλήν και τα μέλη και το στέαρ. **21** Τα Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

δε εντόθια και τους πόδας ἐλύνε με ὑδωρ· και ἐκαυσεν ο Μωϋσῆς ὅλον τον κριόν επί τον θυσιαστηρίου· ἥτο ο ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας, προσφορά γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· καθώς προσέταξεν ο Κύριος **9** Και την ογδόνη ημέραν ο Μωϋσῆς εκάλεσε τον Ααρών και τους νιούς αυτού και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ· **2** και είπε προς τον Ααρών, Λάβε εις σεαυτόν μόσχον ει βων διά προσφοράν περὶ αμαρτίας και κριόν διά ολοκαύτωμα ἀμώμα και πρόσφερε αυτά ἐμπροσθεν του Κυρίου. **3** Και εις τους νιούς του Ισραήλ θέλεις λαλήσει, λέγων, Λάβετε τράγον εξ αιγών διά προσφοράν περὶ αμαρτίας και μόσχον και αρνίον ενιαύσια, ἀμώμα, διά ολοκαύτωμα, **4** και βουν και κριόν διά ειρηνικήν προσφοράν, εις θυσίαν ἐμπροσθεν του Κυρίου, και προσφοράν εξ αλφίτων εζυμωμένην μετά ελαίου διότι σήμερον θέλει εμφανισθή ο Κύριος εις εσάς. **5** Και ἔφεραν δι, τι προσέταξεν ο Μωϋσῆς ἐμπροσθεν της σκηνῆς του μαρτυρίου· και επλησίασε πάσα η συναγωγή και εστάθη ἐμπροσθεν του Κυρίου. **6** Και είπεν ο Μωϋσῆς, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξε Κύριος να κάμητε· και θέλει εμφανισθή εις εσάς η δόξα του Κυρίου. **7** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών, Πρόσελθε εις το θυσιαστηρίον και κάμε την περὶ αμαρτίας προσφοράν σου, και το ολοκαύτωμά σου και κάμε εξιλέωσιν υπέρ σεαυτού και υπέρ του ελαιωμένον και εν λάγανον και ἔβαλεν αυτά επί το λαού· και πρόσφερε το δώρον του λαού και κάμε

εξιλέωσιν υπέρ αυτών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος. **8** αυτούς, Πλησιάσατε, σηκώσατε τους αδελφούς σας απ' Και προσήλθεν ο Ααρών εις το θυσιαστήριον και ἐσφαζε ἐμπροσθεν του αγιαστηρίου ἔξω του στρατοπέδου. **5** τον μόσχον της περὶ αμαρτίας προσφοράς, δότις ἡτο δι' αυτόν. **9** Και οι νιοί του Ααρών ἐφέραν το αἷμα προς αυτόν· και ενέβαψε τον δάκτυλον αυτού εις το αἷμα και ἐβαλεν επὶ τα κέρατα του θυσιαστηρίου και ἔχουσε το αἷμα εις την βάσιν του θυσιαστηρίου. **10** Το κεφαλάς σας μη αποκαλύψητε, και τα ιμάτια σας μη στέαρ ὄμως και τους νεφρούς και τον επάνω λοβόν διασχίσητε, διά να μη αποθάνητε και ἐλθη οργή εφ' του ήπατος της περὶ αμαρτίας προσφοράς ἐκαυσεν επὶ ὅλην την συναγωγήν αλλ' οι αδελφοί σας, πας ο οίκος του θυσιαστηρίου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Ισραήλ, ας κλαύσωσι το καύσιμον το οποίον ἐκαμεν Μωϋσῆν. **11** Το δε κρέας και το δέρμα ἐκαυσεν εν πυρὶ ο Κύριος: **7** και δεν θέλετε εξέλθει ει της θύρας της ἔξω του στρατοπέδου. **12** Και ἐσφαζε το ολοκαύτωμα· σκηνής του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνητε διότι το και οι νιοί του Ααρών παρέστησαν εις αυτόν το αἷμα, και ἐλαιον του χρίσματος του Κυρίου είναι εφ' υμάς. Και ερράντισεν αυτό επὶ τον θυσιαστηρίου κύκλω. **13** Και ἐκαμον κατά τον λόγον του Μωϋσέως. **8** Και ελάλησε ἐφέραν προς αυτόν το ολοκαύτωμα διαμεμελισμένον και Κύριος προς τον Ααρών, λέγων, **9** Οίνον και σίκερα δεν την κεφαλήν· και ἐκαυσεν αυτά επὶ του θυσιαστηρίου. Θέλετε πίει, συ, και οι νιοί σου μετά σου, όταν εισέρχησθε **14** Και ἐπλυνε τα εντόσθια και τους πόδας· και ἐκαυσεν εις την σκηνήν του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνητε· αυτά επὶ το ολοκαύτωμα επὶ του θυσιαστηρίου. **15** Και τούτο θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας· προσέφερε το δώρον του λαού· και ἐλαβε τον τράγον της **10** και διά να διακρίνητε μεταξύ αγίου και βεβήλου περὶ αμαρτίας προσφοράς του λαού και ἐσφαζεν αυτόν, και μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού. **11** και διά να και προσέφερεν αυτόν περὶ αμαρτίας, καθώς και το διδάσκητε τους νιούς Ισραήλ πάντα τα διατάγματα, όσα πρώτον. **16** Και προσέφερε το ολοκαύτωμα και ἐκαμεν ελάλησε Κύριος προς αυτούς διά χειρός του Μωϋσέως, αυτό κατά το διατεταγμένον. **17** Και προσέφερε την εξ **12** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών και προς τον αλφίτων προσφοράν· και ενέπλησε την χείρα αυτού απ' Ελεάζαρ και προς τον Ιθάμαρ, τους νιούς αυτού τους αυτής και ἐκαυσεν αυτήν επὶ του θυσιαστηρίου, εκτός εναπολειφθέντας, Λάβετε την εξ αλφίτων προσφοράν του πρώτου ολοκαυτώματος. **18** Ἐσφαζεν ἐτί τον βουν την εναπολειφθείσαν από των διά πυρός γινομένων και τον κριόν της ειρηνικής θυσίας της υπέρ του λαού θυσιών του Κυρίου και φάγετε αυτήν ἀζυμον πλησίον και οι νιοί του Ααρών παρέστησαν το αἷμα προς αυτόν, του θυσιαστηρίου διότι είναι αγιώτατον **13** και θέλετε και ερράντισεν αυτό επὶ τον θυσιαστηρίου κύκλω, **19** φάγει αυτήν εν τόπῳ αγίω· επειδή είναι το δίκαιον και το στέαρ του βοῦς και του κριού, την ουράν και το σου και το δίκαιον των νιών σου εκ των διά πυρός στέαρ το καλύπτον τα εντόσθια και τους νεφρούς και γινομένων θυσιών του Κυρίου· διότι ούτα προσετάχθην τον λοβόν του ήπατος. **20** και ἔθεσαν τα στέατα επὶ τα **14** και το κινητόν στήθος και τον υψούμενον ὡμον στήθη, και ἐκαυσει τα στέατα επὶ του θυσιαστηρίου. **21** Θέλετε φάγει εν καθαρῷ τόπῳ, συ και οι νιοί σου και τα δε στήθη και τον ὡμον τον δεξιόν εκίνησεν ο Ααρών αι θυγατέρες σου μετά σου· διότι είναι το δίκαιον σου εις προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου, καθώς και το δίκαιον των νιών σου, δοθέντα εκ των θυσιών προσέταξεν ο Μωϋσῆς. **22** Και υψώσας ο Ααρών τας της ειρηνικής προσφοράς των νιών του Ισραήλ: **15** χείρας αυτού προς τον λαόν, ευλόγησεν αυτούς· και τον υψούμενον ὡμον και το κινητόν στήθος θέλουσι κατέβη, αφού προσέφερε την περὶ αμαρτίας προσφοράν φέρει μετά των διά πυρός γινομένων προσφορών του και το ολοκαύτωμα και τας ειρηνικάς προσφοράς. **23** στέατος, διά να κινήσωσι αυτά εις κινητήν προσφοράν Και εισήλθεν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών εις την σκηνήν εισώπιον του Κυρίου· και θέλει είσθαι εις σε και εις του μαρτυρίου· και εξελθόντες ευλόγησαν τον λαόν· και εφάνη η δόξα του Κυρίου εις πάντα τον λαόν. **24** Και εξήλθε πυρ απ' ἐμπροσθεν του Κυρίου και κατέφαγεν επὶ πας ο λαός ηλάλαξαν και ἐπεσον κατά πρόσωπον δεν προσέταξεν εις αυτούς. **2** Και εξήλθε πυρ παρά του Κυρίου και κατέφαγεν αυτούς· και απέθανον ἐμπροσθεν του Κυρίου. **3** Τότε είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών, Τούτο είναι το οποίον είπεν ο Κύριος, λέγων, Εγώ θέλω αγιασθή εις τους πλησιάζοντας εις εμέ, και ἐμπροσθεν παντός του λαού θέλω δοξασθή. Και ο Ααρών εισώπησε, **4** Και εκάλεσεν ο Μωϋσῆς τον Μισαήλ και τον Ελισαφάν, νιούς του Οζιήλ, θείου του Ααρών, και είπε προς

10 Και λαβόντες οι νιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, ἔκαστος το θυμιατήριον αυτού, ἐβαλον πυρ εις αυτό, και επ' αυτό ἐβαλον θυμίαμα και προσέφεραν ενώπιον του Κυρίου πυρ ξένον, το οποίον δεν προσέταξεν εις αυτούς. **2** Και εξήλθε πυρ παρά του Κυρίου και κατέφαγεν αυτούς· και απέθανον ἐμπροσθεν του Κυρίου. **3** Τότε είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών, Τούτο είναι το οποίον είπεν ο Κύριος, λέγων, Εγώ θέλω αγιασθή εις τους πλησιάζοντας εις εμέ, και ἐμπροσθεν παντός του λαού θέλω δοξασθή. Και ο Ααρών εισώπησε, **4** Και εκάλεσεν ο Μωϋσῆς τον Μισαήλ και τον Ελισαφάν, νιούς του Οζιήλ, θείου του Ααρών, και είπε προς

11 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς θνητισμάίον αυτών θέλει είσθαι ακάθαρτος ἡώς εσπέρας. τον Ααρών λέγων προς αυτούς, **2** Λαλήσατε προς **28** Και ὅστις βαστάσῃ το θνητισμάίον αυτών, θέλει τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες, ταύτα είναι τα ζώα τα πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος ἡώς οποία θέλετε τρώγει εκ πάντων των κτηνών των επί της εσπέρας; ταύτα θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς. **29** γης. **3** Παν δίχηλον μεταξύ των κτηνών έχον τον πόδα Και ταύτα θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς μεταξύ εσχισμένον και αναμασσών, τούτο θέλετε τρώγει. **4** των ερπετών των ερπόντων επί της γῆς η γαλή και ο Ταύτα όμως δεν θέλετε τρώγει εκ των όσα αναμασσών ποντικός, και η χελώνη κατά το είδος αυτῆς **30** και ἡ εκ των όσα είναι δίχηλας την κάμψιλον, διότι αναμασσά ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σάύρα, και ο μεν, πλην δεν είναι δίχηλος είναι ακάθαρτος εις εσάς σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **31** Ταύτα είναι ακάθαρτα **5** και τον δασύποδα, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν εις εσάς μεταξύ πάντων των ερπετών πας ο εγγίζων είναι δίχηλος είναι ακάθαρτος εις εσάς **6** και τον αυτά τεθνεώτα, θέλει είσθαι ακάθαρτος ἡώς εσπέρας, λαγών, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος **32** Και παν πράγμα επί του οποίου ήθελε πέσει τι εκ είναι ακάθαρτος εις εσάς **7** και τον χοίρον, διότι είναι τούτων τεθνεώτων θέλει είσθαι ακάθαρτον παν αγγείον μεν δίχηλος και ἔχει τον πόδα εσχισμένον, πλην δεν ξύλινον ἡ ιμάτιον ἡ δέρμα ἡ σάκκος ἡ οποιονδήποτε αναμασσά είναι ακάθαρτος εις εσάς **8** από του κρέατος αγγείον, εις το οποίον γίνεται εργασία, θέλει εμβληθή αυτών δεν θέλετε τρώγει και το θνητισμάίον αυτών δεν εις ὑδωρ και θέλει είσθαι ακάθαρτον ἡώς εσπέρας τότε θέλετε εγγίζει είναι ακάθαρτα εις εσάς. **9** Ταύτα θέλετε θέλει είσθαι καθαρόν **33** και παν αγγείον πήλινον, τρώγει εκ πάντων των εν τοις ύδασι πάντα όσα ἔχουσι εις το οποίον εμπέση τι εκ τούτων, παν δ, τι είναι πτερά και λέπτη, εν τοις ύδασι, εν ταις θαλάσσαις και εντός αυτού θέλει είσθαι ακάθαρτον αυτό δε θέλετε εν τοις ποταμοίς, ταύτα θέλετε τρώγει. **10** Και πάντα συντρίψει **34** από παντός φαγητού εοθιωμένου, εις το όσα δεν ἔχουσι πτερά και λέπτη, εν ταις θαλάσσαις και οποίον εμβαίνει ύδωρ, θέλει είσθαι ακάθαρτον και παν εν τοις ποταμοίς, από πάντων όσα κινούνται εν τοις ποτόν πινόμενον εν οποιωδήποτε αγγείω, θέλει είσθαι ύδασι και από παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι εν ακάθαρτον. **35** Και παν πράγμα επί το οποίον πέση τοις ύδασι, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς **11** ταύτα από του θνητισμάίον αυτών, θέλει είσθαι ακάθαρτον εξάπαντος θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς από του κλίφανος είτε εστία θέλουσι κρητινισθή είναι ακάθαρτα κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει και το θνητισμάίον και ακάθαρτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς. **36** Πηγή όμως ἡ αυτών θέλετε βδελύτεσθαι. **12** Πάντα όσα εν τοις ύδασι λάκος, σύναξις υδάτων, θέλει είσθαι καθαρόν πλην δ, δεν ἔχουσα πτερά ύπτιο λέπτη, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά τι γήγιστο το θνητισμάίον αυτών, θέλει είσθαι ακάθαρτον εις εσάς. **13** Ταύτα δε θέλετε βδελύτεσθαι μεταξύ των **37** Και εάν πέση από του θνητισμάίον αυτών επί τι σπέρμα πτηνῶν δεν θέλουσι τρώγεσθαι είναι βδελυκτά ο αετός, σπόριμον, το οποίον μέλειται να σπαρθή, καθαρόν θέλει και ο γρυπαετός, και ο μελαναετός, **14** και ο γυψ, και είσθαι. **38** Εάν δε επιχυθή ύδωρ επί του σπέρματος και ο ἵκτινος κατά το είδος αυτού **15** πας κόραξ κατά το πέση από του θνητισμάίον αυτών επ' αυτό, ακάθαρτον είδος αυτού **16** και η στρουθοκάμηλος, και η γλαύξ, θέλει είσθαι εις εσάς. **39** Και εάν αποθάνῃ τι εκ των και ο ιβής, και ο ιέρας κατά το είδος αυτού, **17** και τηνών τα οποία δύνασθε να τρώγητε, ὅστις εγγίση το ο νυκτικόραξ, και η αιθυια, και η μεγάλη γλαύξ, **18** θνητισμάίον αυτού, θέλει είσθαι ακάθαρτος ἡώς εσπέρας, και ο κύνικος, και ο πελεκάν, και η κίσσα, **19** και ο **40** Και ὅστις φάγη από του θνητισμάίον αυτού, θέλει πελαργός, και ο ερωδίος κατά το είδος αυτού, και ο πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος ἡώς ἐποψ, και η νυκτερίς, **20** Πάντα τα πετώμενα ερπετά, τα εσπέρας και ὅστις βαστάσῃ το θνητισμάίον αυτού, θέλει οποία περιπατούσιν επί τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος βδελυκτά εις εσάς. **21** Ταύτα όμως δύνασθε να τρώγητε ἡώς εσπέρας. **41** Και παν ερπετόν, ἔρπον επί της γης, από παντός πετωμένου ερπετού, περιπατούντος επί θέλει είσθαι βδέλυγμα δεν θέλει τρώγεσθαι. **42** Παν τέσσαρας πόδας, τα οποία ἔχουσι σκέλη ὁπισθεν των δ, τι περιπατεί επί της κοιλίας και παν δ, τι περιπατεί ποδών αυτών, διά να πηδώσι δι' αυτών επί της γῆς **22** επί τέσσαρας πόδας ἡ παν το ἔχον πολλούς πόδας, ταύτα θέλετε τρώγει εξ αυτών τον βρούχον κατά το μεταξύ πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της είδος αυτού και τον αττάκην κατά το είδος αυτού και γης, ταύτα δεν θέλετε τρώγει, διότι είναι βδέλυγμα. **43** τον φυιμάχον κατά το είδος αυτού και την ακρίδα κατά Δεν θέλετε κάμει βδελυκτάς τας ψυχάς σας δι' ουδενός το είδος αυτός. **23** Πάντα δε τα πετώμενα ερπετά, ἔχοντα ερπετού ἔρποντος ουδέ θέλετε μιανθή δι' αυτών, ὥστε τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι ακάθαρτοι δι' αυτών. **24** να γείνεται ακάθαρτοι δι' αυτών. **44** Διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας θέλετε λοιπόν αγιασθή και θέλετε θνητισμάίον αυτών θέλει είσθαι ακάθαρτος ἡώς εσπέρας. είσθαι αγιοι, διότι αγιος είμαι εγώ και δεν θέλετε μιάνει **25** Και πας ὅστις βαστάσῃ από του θνητισμάίον αυτών, τας ψυχάς σας δι' ουδενός ερπετού ἔρποντος επί της θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος γης. **45** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ὅστις σας ανεβίβασα ἡώς εσπέρας. **26** Εκ πάντων των κτηνών, όσα είναι εκ γης Αιγύπτου, διά να ήμαι ο Θεός σας θέλετε λοιπόν δίχηλα, πλην δεν είναι ο πους αυτών εσχισμένος ουδέ είσθαι αγιοι, διότι αγιος είμαι εγώ. **46** Ούτος είναι ο αναμασσώσι, θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς πας νόμος περί των κτηνών και περί των πτηνών και περί ο εγγίζων αυτά θέλει είσθαι ακάθαρτος. **27** Και όσα παντός εμψύχου όντος κινούμενου εν τοις ύδασι και περιπατούσιν επί τας παλάμας αυτών, μεταξύ πάντων περί παντός όντος ἔρποντος επί της γῆς **47** διά να των ζώων των περιπατούντων επί τέσσαρας πόδας, διακρίνητε μεταξύ του ακάθαρτου και του καθαρού και θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς πας ο εγγίζων το

μεταξύ των ζώων τα οποία τρώγονται των ζώων και οποία δεν τρώγονται.

12 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους ιυούς Ισραήλ, λέγων, Εάν γυνί τις συλλάβῃ και γεννήσῃ αρσενικόν, τότε θέλει είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας κατά τας ημέρας του χωρισμού διά τα γυναικεία αυτής θέλει είσθαι ακάθαρτος. **3** Και την ογδόην ημέραν θέλει περιτέμνεσθαι η σαρξ της ακροβυστίας αυτού. **4** Και ἔτι τριάκοντα τρεις ημέρας θέλει μείνει εις το αίμα του καθαρισμού αυτής ουδέν πράγμα ἄγιον θέλει εγγίσει και εις το αγιαστήριον δεν θέλει εισέλθει, εωσού πληρωθώσιν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής. **5** Αλλ' εάν γεννήσῃ θηλυκόν, τότε θέλει είσθαι ακάθαρτος δύο εβδομάδας, καθώς εν τω χωρισμά αυτής· καὶ θέλει μείνει ἐτί εἰς το αίμα του καθαρισμού αυτής εξήκοντα εξ ημέρας. **6** Και αφού πληρωθώσιν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής, διά νιόν, ή διά θυγατέρα, θέλει φέρει αρνίον ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα, και νεοσσόν περιστεράς, ή τρυγόνα, διά προσφοράν περί αμαρτίας, εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου προς τον ιερέα: **7** ούτος δε θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτής και θέλει καθαρισθή από της ροής του αίματος αυτής. Ούτος είναι ο νόμος της γεννώσης αρσενικόν ή θηλυκόν. **8** Εάν όμως δεν ευπορίη να φέρη αρνίον, τότε θέλει φέρει δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών, μίαν διά ολοκαύτωμα και μίαν διά προσφοράν περί αμαρτίας και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτής ο ιερεύς, και θέλει καθαρισθή.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **2** Όταν ἀνθρωπός τις ἔχη επί του δέρματος της σαρκός αυτού πρήσμα ή ψώραν, ή εξάνθημα, και γείνη εις το δέρμα της σαρκός αυτού πληγή λέπρας, τότε θέλει φερθή προς τον Ααρών τον ιερέα ή προς ἔνα των ιών αυτού των ιερέων: **3** και ο ιερεύς θέλει θεωρήσει την πληγήν εις το δέρμα της σαρκός. Καὶ εάν η θρῖξ εις την πληγήν μετεβλήθη εις λευκήν, και η πληγή εις την όψιν ήναι βαθυτέρα του δέρματος της σαρκός αυτού, είναι πληγή λέπρας: ο δε ιερεύς θέλει θεωρήσει αυτόν και θέλει κρίνει αυτόν ακάθαρτον. **4** Αλλ' εάν το εξάνθημα ήναι λευκόν εις το δέρμα της σαρκός αυτού και εις την όψιν δεν είναι βαθύτερον του δέρματος και η θρῖξ αυτού δεν μετεβλήθη εις λευκήν, τότε θέλει κλείσει ο ιερεύς τον ἔχοντα την πληγήν επτά ημέρας: **5** και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς την εβδόμην ημέραν: και ιδού, εάν ίδη ότι η πληγή είναι εις στάσιν και η πληγή δεν εξηπλώθη εις το δέρμα, τότε θέλει κλείσει αυτόν ο ιερεύς ἀλλας επτά ημέρας: **6** και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς εκ δευτέρου την εβδόμην ημέραν: και ιδού, εάν η πληγή ημαυρώθη και δεν εξηπλώθη η πληγή εις το δέρμα, θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν αύτη είναι ψώρα: και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι καθαρός. **7** Εάν όμως εξηπλώθη περισσότερον η ψώρα επί του δέρματος, αφού εθεωρήθη υπό του ιερέως διά τον καθαρισμόν αυτού, θέλει δειχθῆ πάλιν εις τον ιερέα. **8** Και εάν ίδη ο ιερεύς, ότι εξηπλώθη η ψώρα επί του δέρματος, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι πληγή λέπρας. **9** Όταν η πληγή της λέπρας ήναι εις ἀνθρωπον, τότε θέλει φερθή προς τον ιερέα. **10** και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς και ιδού, εάν το πρήσμα ήναι λευκόν εις το δέρμα και μετέβαλε την τρίχα εις λευκήν, και ευρίσκεται κρέας ζων εις το πρήσμα, **11** είναι λέπρα παλαιά εις το δέρμα της σαρκός αυτού και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον δεν θέλει κλείσει αυτού, διότι είναι ακάθαρτος. **12** Αλλ' εάν εξηπλώθη πολύ η λέπρα επί του δέρματος και η λέπρα εσκέπασεν όλον το δέρμα του ἔχοντος την πληγήν από κεφαλής αυτού και ἔως ποδών αυτού, όπου και αν θεωρήση ο ιερεύς, **13** τότε θέλει θεωρήσει ο ιερεύς και ιδού, εάν η λέπρα εσκέπασεν όλην την σάρκαν αυτού, θέλει κρίνει καθαρόν τον ἔχοντα την πληγήν είναι καθαρός. **14** Αλλ' εν οποία ημέρα φανή εις αυτόν κρέας ζων, θέλει είσθαι ακάθαρτος. **15** Και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς το κρέας το ζων και θέλει κρίνει αυτόν ακάθαρτον το ζων κρέας είναι ακάθαρτον είναι λέπρα. **16** Η εάν το κρέας το ζων αλλάξη πάλιν και μεταβληθή εις λευκόν, θέλει ελθεῖ προς τον ιερέα. **17** Και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς και ιδού, εάν η πληγή μετεβλήθη εις λευκήν, τότε θέλει κρίνει ο ιερεύς καθαρόν τον ἔχοντα την πληγήν είναι καθαρός. **18** Η δε σαρξ επί του δέρματος της οποίας ήτο έλκος, και ιατρεύθη, **19** και εν τω τόπω του έλκους ἔγινε πρήσμα λευκόν, ή εξάνθημα λευκόν κοκκινωτόν, θέλει δειχθῆ εις τον ιερέα: **20** και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς, και ιδού, εάν φαίνηται βαθύτερον του δέρματος και η θρῖξ μετεβλήθη εις λευκήν, θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι πληγή λέπρας, ήτις εξήνθησεν εις το έλκος. **21** Εάν δε θεωρήση αυτό ο ιερεύς, και ιδού, δεν ἔναι λευκά τρίχες εις αυτό και δεν ἔναι βαθύτερον του δέρματος και ήναι ημαυρωμένον, τότε ο ιερεύς θέλει κλείσει αυτόν επτά ημέρας: **22** και εάν εξηπλώθη πολύ επί του δέρματος, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι πληγή. **23** Αλλ' εάν το εξάνθημα μένην εν τω τόπω αυτού και δεν εξηπλώθη, τούτο είναι ουλή του έλκους και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν. **24** Εάν δε ήναι κρέας, ἔχον επί του δέρματος αυτού καυστικήν φλόγωσιν, και το ζων κρέας του πεφλογισμένον μέρους ἔχη εξάνθημα λευκόν, κοκκινωπόν ή κατάλευκον, **25** τότε θέλει θεωρήσει αυτό ο ιερεύς και ιδού, εάν η θρῖξ εις το εξάνθημα μετεβλήθη εις λευκήν και εις την όψιν ήναι βαθύτερον του δέρματος, είναι λέπρα εξανθήσας εις την φλόγωσιν και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι πληγή λέπρας. **26** Αλλ' εάν ο ιερεύς θεωρήση αυτό, και ιδού, δεν ἔναι θρῖξ λευκή εις το εξάνθημα και δεν ἔναι βαθύτερον του δέρματος και ήναι ημαυρωμένον, τότε θέλει κλείσει αυτόν ο ιερεύς επτά ημέρας: **27** και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς την εβδόμην ημέραν: και έτοις εξηπλώθη ημέραν: και εάν αυτό εξηπλώθη πολύ εις το δέρμα, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι πληγή λέπρας. **28** Εάν δε το εξάνθημα μένην εν τω τόπω αυτού και δεν εξηπλώθη επί του δέρματος και ήναι ημαυρωμένον, είναι πρήσμα φλογώσεως, και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν επειδή είναι ουλή της φλογώσεως. **29** Και εάν ανίρ, ή γυνή, ἔχη πληγήν εις την κεφαλήν, ή εις το πωγώνιον, **30** τότε θέλει

θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν· καὶ ιδού, εάν εἰς την λέπρας καὶ θέλει δειχθή εἰς τὸν ιερέα: **50** ο δε ιερεύς ὁψίν ἡναι βαθυτέρα του δέρματος καὶ εἰς αυτήν θριξ θέλει θεωρήσει την πληγήν καὶ θέλει κλείσει το ἔχον ξανθίζουσα, τότε θέλει κρίνει αυτὸν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι κασίδα, λέπρα της κεφαλής ἡ του πωγωνίου. **31** Και θέλει θεωρήσει την πληγήν της κασίδας διαβρωτική τούτο είναι ακάθαρτον. **52** Και θέλει καύσει **32** και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν την εβδόμην το ιμάτιον, ἡ το στημονίου, ἡ το υφαδίου, μάλλινον, ἡ ημέραν· καὶ ιδού, εάν δεν εξηπλώθη κασίδα καὶ δεν λινούν, ἡ παν σκεύος δερμάτινον επί του οποίου είναι ἡναι εἰς αυτὴν θριξ ξανθίζουσα καὶ εἰς τὸν ὄψιν η πληγή διότι είναι λέπρα διαβρωτική με πυρ θέλει κασίδα δεν ἡναι βαθυτέρα του δέρματος, **33** αυτός καυθει. **53** Και εάν ίδη ο ιερεύς, και ιδού, η πληγή δεν θέλει ξυρισθή, ἀλλ' η κασίδα δεν θέλει ξυρισθή ο δε εξηπλώθη επί του ιματίου, είτε επί του στημονίου, είτε ιερεύς θέλει κλείσει τον ἔχοντα την κασίδαν ἀλλας επτά επί του υφαδίου, ἡ επί παντός σκεύους δερματίνου, **54** ημέρας. **34** Και την εβδόμην ημέραν θέλει θεωρήσει ο τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να πλυθή το ἔχον την ιερεύς την κασίδαν καὶ ιδού, εάν η κασίδα δεν εξηπλώθη πληγήν καὶ θέλει κλείσει αυτό ἀλλας επτά ημέρας **55** εἰς το δέρμα καὶ εἰς την ὄψιν δεν ἡναι βαθυτέρα του και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν, αφού επλύθη δέρματος, τότε θέλει κρίνει αυτὸν ο ιερεύς καθαρόν· και ιδού, εάν η πληγή δεν ἡλλαξε το χρώμα αυτής και αυτός θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού καὶ θέλει είσθαι δεν εξηπλώθη η πληγή, είναι ακάθαρτον με πυρ θέλεις καθαρός. **35** Άλλ' εάν η κασίδα εξηπλώθη πολὺ επί καύσει αυτού είναι διαβρωτικόν, το οποίον προχωρεί του δέρματος μετά τον καθαρισμόν αυτού, **36** τότε υποκάτωθεν ή επάνωθεν. **56** Και εάν ίδη ο ιερεύς, θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς και ιδού, εάν η κασίδα και ιδού, η πληγή, αφού επλύθη, είναι ημαρωμένη, εξηπλώθη επί το δέρματος, δεν θέλει ερευνήσει ο τότε θέλει εκκόψει αυτήν από τον ιματίου, ή από του ιερεύς περὶ της ξανθίζουσης τριχός είναι ακάθαρτος. δέρματος, ή από του στημονίου, ή από του υφαδίου. **57** **37** Άλλ' εάν θεωρήσῃ ότι η κασίδα είναι εἰς στάσιν Άλλ' εάν φανή ἐτι επί του ιματίου, επί του στημονίου, ή και εκφύεται θριξ μελανήν εν αυτῇ, η κασίδα είναι επί του υφαδίου, ή επί παντός σκεύους δερματίνου, είναι τεθεραπευμένη· είναι καθαρός· και θέλει κρίνει αυτόν ο λέπρα εξανθίζουσα· με πυρ θέλεις καύσει το ἔχον την ιερεύς καθαρόν. **38** Και εάν ανήρ, ή γυνή, ἔχων επί του πληγήν. **58** Και το ιμάτιον, ή το στημόνιον, ή το υφαδίον, δέρματος της σαρκός αυτών εξανθήματα, εξανθήματα, παν σκεύος δερμάτινον, το οποίον ήθελες πλύνει, εάν λευκωπά, **39** τότε θέλει θεωρήσει ο ιερεύς και ιδού, η πληγή εξηλείφθη απ' αυτών, τότε θέλει πλυθή εκ εάν τα εξανθήματα επί του δέρματος της σαρκός αυτών δευτέρους και θέλει είσθαι καθαρόν. **59** Ούτος είναι ο ήναι υπόλευκα, είναι αλφός εξανθών επί του δέρματος νόμος της πληγής της λέπρας επί ιματίου μαλλίνου, ή είναι καθαρός. **40** Εάν δε η κεφαλή τινός μαδήση, αυτός λινού, είτε στημονίου, είτε υφαδίου, ή παντός σκεύους είναι φαλακρός είναι καθαρός. **41** Και εάν η κεφαλή δερματίνου, διά να κρίνηται καθαρόν, ή να κρίνηται αυτού μαδήση προς το πρόσωπον, είναι αναφάλαντος· ακάθαρτον.

είναι καθαρός. **42** Άλλ' εάν ήναι εἰς το φαλάκρωμα, **14** Και ελάλησε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, ή εἰς το αναφαλάντωμα, πληγή λευκή κοκκινωπή, **2** Ούτος είναι ο νόμος του λεπρού εν τη ημέρᾳ του καθαρισμού αυτού· θέλει φερθή προς τὸν ιερέα: **3** είς το εαναφαλάντωμα αυτού. **43** Και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς και ιδού, εάν ιατρεύθη η πληγή ήναι λευκόν κοκκινωπόν εἰς το φαλάκρωμα αυτού ή εἰς το αναφαλάντωμα αυτού, ως το φαινόμενον της λέπρας επί του δέρματος της σαρκός, **44** είναι ἀνθρωπὸς λεπρός, είναι ακάθαρτος· θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ὅλως ακάθαρτον εἰς την κεφαλήν αυτού είναι η πληγή αυτού. **45** Και του λεπρού, εἰς τὸν οποίον είναι η πληγή, τα ιμάτια αυτού θελουσι σχισθή και η κεφαλή αυτού θέλει είσθαι ασκεπής, και το επάνω χείλος αυτού θέλει καλύψει και θέλει φωνάζει, Ακάθαρτος, ακάθαρτος. **46** Πάσας τας ημέρας καθ' αις η πληγή θέλει είσθαι εν αυτῷ, θέλει είσθαι ακάθαρτος είναι ακάθαρτος μόνος θέλει κατοικεί ἔξω τον στρατοπέδου θέλει είσθαι η κατοικία αυτού. **47** Και εάν υπάρχῃ εἰς ιμάτιον πληγή λέπρας, εἰς ιμάτιον μαλλίνον ή εἰς ιμάτιον λινού, **48** είτε εἰς στημόνιον, είτε εἰς υφαδίον, εκ λινού ή εκ μαλλίου, είτε εἰς δέρμα, είτε εἰς παν πρόγμα κατεσκευασμένον εκ δέρματος, **49** και η πληγή ήναι πρασινωπή, ή κοκκινωπή, εἰς το ιμάτιον, ή εἰς το δέρμα, ή εἰς το στημόνιον, εἰς το υφαδίον, ή εἰς παν σκεύος δερμάτινον, είναι πληγή

την κεφαλήν αυτού και τον πώγωνα αυτού και τα θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περί ανομίας οιφρύδια αυτού και πάσας τας τρίχας αυτού θέλει χυρίσει προσφοράς και θέλει βάλει αυτό επί τον λοβόν του και θέλει πλύνει τα μάτια αυτού και θέλει λούσει το δεξιόν ωτίου του καθαριζόμενου και επί τον αντίχειρα σώμα αυτού εν ύδατι και θέλει είσθαι καθαρός. **10** Και της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον την ογδόνη ημέραν θέλει λάβει δύο αρνία αρσενικά του δεξιού αυτού ποδός. **26** Και θέλει χύσει ο ιερεύς άμωμα και εν αρνίον θηλυκόν ενιαύσιον άμωμον και από του ελαίου εις την παλάμην της αριστεράς αυτού τρία δέκατα σεμιδάλεως διά προσφοράν εξ αλφίτων, χειρός **27** και θέλει ραντίσει ο ιερεύς διά του δακτύλου εξυμωμένης μετά ελαίου, και εν λογ ελαίον **11** και θέλει αυτού του δεξιού από του ελαίου, του εν τη παλάμη παραστήσει ο ιερεύς ο καθαρίζων τον άνθρωπον τον αυτού τη αριστερά, επτάκις ενώπιον του Κυρίου **28** καθαριζόμενον και αυτά ενώπιον του Κυρίου, εις την παλάμην της αριστεράς αυτού **12** Και θέλει λάβει ο παλάμην αυτού, επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του ιερεύς το εν αρσενικού αρνίον και θέλει προσφέρει αυτό καθαριζόμενου, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού εις προσφοράν περί ανομίας και το λογ του ελαίου, και χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού αυτού θέλει κινήσει αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον ποδός, επί τον τόπον του αίματος της περί ανομίας του Κυρίου. **13** Και θέλει σφάξει το αρνίον εν τω τόπῳ προσφοράς **29** το δε εναπολειφθέν εκ του ελαίου, του όπου σφάζουσι την περί αμαρτίας προσφοράν και το εν τη παλάμη του ιερέως, θέλει βάλει επί την κεφαλήν ολοκαύτωμα, εν τω τόπῳ τω αγίω διότι καθώς η περί του καθαριζόμενου, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού αμαρτίας προσφορά, η περί ανομίας προσφορά είναι του ενώπιον του Κυρίου. **30** Και θέλει προσφέρει την μίαν ιερέως είναι αγιώτατον. **14** Και θέλει λάβει ο ιερεύς εκ των τρυγόνων ή εκ των νεοσών των περιστερών, από του αίματος της περί ανομίας προσφοράς και θέλει όπως ευπορεί να φέρῃ **31** όπως ευπορεί να φέρῃ, την βάλει αυτό ο ιερεύς επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε άλλην διά του καθαριζόμενου, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς ολοκαύτωμα, μετά της εξ αλφίτων προσφοράς και αυτού χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ του καθαριζόμενου αυτού ποδός **15** και θέλει λάβει ο ιερεύς από του λογ ενώπιον του Κυρίου. **32** Ούτος είναι ο νόμος περί του του ελαίου και θέλει χύσει αυτό εις την παλάμην της έχοντος πληγήν λέπρας, όστις δεν ευπορεί να φέρῃ τα αριστεράς αυτού χειρός **16** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς προς τον καθαρισμόν αυτού. **33** Και ελάλησε Κύριος τον δάκτυλον αυτού τον δεξιόν εις το έλαιον το εν προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **34** Οταν τη αριστερά αυτού παλάμην, και θέλει ραντίσει εκ του εισέλθητε εις την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ σας ελαίου διά του δακτύλου αυτού επτάκις ενώπιον του δίδω εις ιδιοκτησίαν, και βάλω την πληγήν της λέπρας Κυρίου. **17** και εκ του υπολοίπου ελαίου του εν τη εις τινά οικίαν της γης της ιδιοκτησίας σας **35** και παλάμην αυτού θέλει βάλει ο ιερεύς επί τον λοβόν του εκείνου, τον οποίου είναι η οικία, έλθη και αναγγέιλη δεξιού ωτίου του καθαριζόμενου, και επί τον αντίχειρα προς τον ιερέα, λέγων, Εφάνη εις εμέ ως πληγή εν τη της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον της δεξιού αυτού ποδός, επί το αίμα της περί ανομίας οικίας **36** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να εκκενώσωσι του οικίαν, πριν υπάγη ο ιερεύς διά να θεωρήσῃ την προσφοράς: **18** το δε εναπολειφθέν έλαιον το εν τη πληγήν, διά να μη γείνωσιν ακάθαρτα πάντα τα εν παλάμη του ιερέως θέλει χύσει επί την κεφαλήν του τη οικία και μετά ταύτα θέλει εμβή ο ιερεύς διά να καθαριζόμενους και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ θεωρήσῃ την οικίαν. **37** και θέλει θεωρήσῃ την πληγήν αυτού ενώπιον του Κυρίου. **19** Και θέλει προσφέρει ο και ιδύν, εάν η πληγή ήναι εις τους τοίχους της οικίας ιερεύς την περί αμαρτίας προσφοράν, και θέλει κάμει με κοιλώματα πρασινίζοντα ή κοκκινωπά και η θεωρία εξιλέωσιν υπέρ του καθαριζόμενου από της ακαθαρσίας αυτών ήναι βαθυτέρα του τοίχου **38** τότε θέλει εξέλθει αυτού και ἐπειτα θέλει σφάξει το ολοκαύτωμα. **20** Και ο ιερεύς εκ της οικίας εις την θύραν της οικίας και θέλει θέλει προσφέρει ο το ολοκαύτωμα και την εξ αλφίτων προσφοράν επί τον θυσιαστηρίου και θέλει καθαρός, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς, και θέλει είσθαι αυτού την οικίας, και θέλει λίθους, εις τους οποίους είναι η πληγή, και θέλουσι περί ανομίας, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού, και εν τον αναφανήν, από τον πάλιον ακάθαρτον. **21** Εάν δε ίναι πτωχός και δεν ευπορή να φέρῃ **40** τότε ο ιερεύς θέλει προστάξει να εκβάλωσι τους τόσα, τότε θέλει λάβει εν αρνίον διά προσφοράν κινητήν κλείσει την οικίαν επτά ημέρας. **39** Και θέλει επιστρέψει ο ιερεύς την εβδόμηνη ημέραν και θέλει θεωρήσει και ιδύν, εάν η πληγή εξηπλώθη εις τους τοίχους της οικίας, καθαρός. **22** Και θέλει κάμει να αποξύσωσι την οικίαν ἐσώθεν εξ αλφίτων προσφοράν και εν λογ ελαίου **23** και δύο κύκλων, και θέλουσι ρίψει το χώμα το απεξυσμένον τρυγόνας ή δύο νεοσόύν περιστερών, όπως ευπορεί να έχω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. **42** και θέλουσι φέρη: και η μεν μία θέλει είσθαι διά την περί αμαρτίας λάβει άλλους λίθους, και βάλει αυτούς αντί των λίθων προσφοράν, η δε άλλη διά ολοκαύτωμα. **24** Και θέλει λάβει εκείνων και θέλουσι λάβει άλλο χώμα, και θέλουσι φέρει αυτά την ογδόνη ημέραν διά τον καθαρισμόν χρίσει την οικίαν. **43** Και εάν έλθη πάλιν η πληγή και αυτού προς τον ιερέα εις την θύραν της σκηνής του αναφανήν εις την οικίαν, αφού εξέβαλον τους λίθους μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου. **25** Και θέλει λέπρα διαβρωτική εν τη οικία είναι ακάθαρτος. **45** Και σφάξει το αρνίον της περί ανομίας προσφοράς: και θέλουσι κρημνίσει την οικίαν, τους λίθους αυτής και τα

ξύλα αυτής και παν το χώμα της οικίας· και θέλουσι αυτού εν ύδατι, ούτος θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού φέρει αυτά έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. **46** και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος Και ὅστις εισέλθῃ εἰς την οικίαν κατά πάσας τας ημέρας, ἔως εσπέρας. **12** Και το αγγείον το πήλινον, το οποίον καθ' ας είναι κεκλεισμένη, θέλει είσθαι ακάθαρτος ἡθελεν εγγίσει ο ἔχων την ρεύσιν, θέλει συντριφθή ἔως εσπέρας. **47** Και ὅστις κοιμηθή εν τη οικία, θέλει και παν σκεύος ξύλινον θέλει πλυθή εν ύδατι. **13** Και πλύνει τα ιμάτια αυτού· και ὅστις φάγη εν τη οικία, αφού ο ἔχων την ρεύσιν καθαρισθή από της ρεύσεως θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού. **48** Αλλ' εάν ο ιερεύς αυτού, τότε θέλει αριθμήσει εις εαυτόν επτά ημέρας εισελθών θεωρήσῃ και ίδού, δεν εξηπλώθη η πληγή διά τον καθαρισμὸν αυτού· και θέλει πλύνει τα ιμάτια εν τη οικία, αφού εχρίσθη η οικία, τότε ο ιερός θέλει αυτού και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι ζώντι κρίνει την οικίαν καθαράν, διότι ιατρεύθη η πληγή. **49** και θέλει είσθαι καθαρός. **14** Και την ογδόνη ημέραν Και θέλει λάβει, διά να καθαρίσῃ την οικίαν, δύο πτηνά, θέλει λάβει εις εαυτόν δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς και ξύλον κέδρινον και κόκκινον και ύσσωπον. **50** Και περιστερών και θέλει ελθεί ενώπιον του Κυρίου εις την θέλει σφάξει το εν πτηνόν εις αγγείον πάλιν επάνω θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου και θέλει δώσει αυτάς ύδατος ζώντος. **51** Και θέλει λάβει το ξύλον το κέδρινον εις τον ιερέα: **15** και θέλει προσφέρει αυτάς ο ιερεύς, και τον ύσσωπον και το κόκκινον και το πτηνόν το την μεν διά προσφοράν περὶ αμαρτίας, την δε ἀλλιν διά ζων, και εμβάψει αυτά εις το αίμα του εσφαγμένου ολοκαύτωμα: και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ πτηνού και εις το ύδωρ το ζων, και θέλει ραντίσει την αυτού ενώπιον του Κυρίου διά την ρεύσιν αυτού. **16** οικίαν επτάκις. **52** Και θέλει καθαρίσει την οικίαν διά Και ο ἀνθρωπός, εκ του οποίου ήθελεν εξέλθει σπέρμα του αἵματος του πτηνού και διά του ύδατος του ζώντος συνουσίας, θέλει λούσει όλον αυτού το σώμα εν ύδατι και διά του πτηνού του ζώντος και διά του ξύλου του και θέλει είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **17** Και παν κεδρίνον και διά του ύσσωπου και διά του κοκκίνου. **53** ιμάτιον και παν δέρμα, επί του οποίου ήθελεν είσθαι Το δε ζων πτηνόν θέλει απολύσει ἔξω της πόλεως επί σπέρμα συνουσίας, θέλει πλυθή εν ύδατι και θέλει είσθαι πρόσωπον της πεδιάδος, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ ακάθαρτον ἔως εσπέρας. **18** Η δε γυνή, μετά της οποίας της οικίας· και θέλει είσθαι καθαρά. **54** Ούτος είναι ο ήθελε συγκοιμηθή ἀνθρωπός εν σπέρματι συνουσίας, νόμος περὶ πάσης πληγῆς λέπρας και καστίας, **55** και περὶ λέπρας ιματίου και οικίας, **56** και περὶ πρήσματος ἔως εσπέρας. **19** Και εάν η γυνὴ ἔχῃ ρεύσιν, η δε ρεύσις και περὶ ψώρας και περὶ εξανθήματος: **57** διά να γίνηται αυτής ήναι αίμα, θέλει είσθαι γνωστόν πότε είναι τι ακάθαρτον και πότε καθαρόν· ούτος είναι ο νόμος περὶ της λέπρας.

15 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **2** Λαλήσατε προς τους γιούς Ισραήλ, και είπατε προς αυτούς, Εάν τις ἀνθρωπός ἔχῃ ρεύσιν εκ του σώματος αυτού, διά την ρεύσιν αυτού είναι ακάθαρτος. **3** Και αὕτη θέλει είσθαι η ακαθαρσία αυτού εν τη ρεύσει αυτού· αν τε το σώμα αυτού πάνηση από της ρεύσεως αυτού· είναι η ακαθαρσία εν αυτῷ. **4** Πάσος κλίνη, επί της οποίας ήθελε κοιμηθή ο ἔχων την ρεύσιν, θέλει είσθαι ακάθαρτος και παν σκεύος, επί του οποίου ήθελε καθίσει, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **5** Και ο ἀνθρωπός, ὅστις εγγίση την κλίνην αυτοῦ, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **6** Και ὅστις καθίστη επί του σκεύους, επί του οποίου εκάθισεν ο ἔχων την ρεύσιν, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **7** Και ὅστις εγγίση το σώμα του ἔχοντος την ρεύσιν, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **9** Και παν σαμάριον επί του οποίου ήθελε καθίσει ο ἔχων την ρεύσιν, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **10** Και ὅστις εγγίση πάντα, οσα ήθελον είσθαι υποκάτω αυτού, θέλει είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας και ὅστις βαστάσῃ αυτά, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **11** Και ὄντινα εγγίση ο ἔχων την ρεύσιν, χωρίς να ἔχῃ νιψμένας τας χείρας αυτού εν ύδατι, ούτος θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος, ἔως εσπέρας. **12** Και το πήλινον αγγείον το οποίον κατέβασε ο Κύριος προς τον Ααρών, επί της οποίας κοίτεται καθ' ὅλας τας ημέρας της ρεύσεως αυτής, θέλει είσθαι εις αυτήν ως κλίνη του αποχωρισμού αυτής· και παν σκεύος, επί του οποίου κάθηται, θέλει είσθαι ακάθαρτον, ως η ακαθαρσία του αποχωρισμού αυτής. **27** Και πας ὅστις εγγίση αυτά, θέλει είσθαι ακάθαρτος και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **28** Αλλ' εάν καθαρισθή από της ρεύσεως αυτής, τότε θέλει αριθμήσει εις εαυτήν επτά ημέρας, και μετά ταύτα θέλει

είσθαι καθαρά. **29** Και την ογδόην ημέραν θέλει λάβει αυτό ἐνδον του καταπετάσματος. **13** Και θέλει βάλει μεθ' εαυτής δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών το θυμίαμα επί το πυρ ενώπιον του Κυρίου, και θέλει και θέλει φέρει αυτάς προς τον ιερέα εις την θύραν της καλύψει ο καπνός του θυμιάματος το ιλαστήριον το σκηνής του μαρτυρίου. **30** Και θέλει προσφέρει ο ιερεύς επί του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνη. **14** Και θέλει την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε ἀλλην λάβει από του αίματος του μόσχου και ραντίσει διά διά ολοκαύτωμα: και ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν του δακτύλου αυτού επί το ιλαστήριον κατά ανατολάς περί αυτής ενώπιον του Κυρίου διά την ρεύσιν της και ἐμπροσθεν του ιλαστήριου θέλει ραντίσει επτάκις αικαθαρίσιας αυτής. **31** Ούτω θέλετε χωρίζει τους υιούς από του αίματος διά του δακτύλου αυτού. **15** Τότε Ισραήλ από των αικαθαριών αυτών· και δεν θέλουσιν θέλει σφάξει τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς αποθάνει διά την αικαθαρίαν αυτών, μιανόντες την περί το λαόν και θέλει φέρει το αίμα αυτού σκηνήν μου την εν τω μέσω αυτών. **32** Ούτος είναι ἐνδον του καταπετάσματος και θέλει κάμει το αίμα ο νόμος περί του ἔχοντος ρεύσιν· και περί εκείνου, αυτού, καθώς ἔκαμε το αίμα του μόσχου, και θέλει εκ του οποίου εξέρχεται το σπέρμα συνουσίας, διά να ραντίσει αυτό επί το ιλαστήριον και ἐμπροσθεν του μιανήται δι' αυτού· **33** και περί της ασθενούσης διά τα γυναικεία αυτής· και περί του ἔχοντος την ρεύσιν ιλαστηρίου, ανδρός ή γυναικός, και περί του συγκοιμηθέντος μετά της αικαθάρτου.

16 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν μετά το θάνατον των δύο υιών του Ααρών, ὅτε ἔκαμον προσφοράν ενώπιον του Κυρίου και απέθανον· **2** και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάλησον προς Ααρών τον ἀδελφόν σου, να μη εισέρχηται πάσσαν ώραν εις το αγιαστήριον το ἐνδόθεν του καταπετάσματος ἐμπροσθεν του ιλαστηρίου του κιβωτού, διά να μη αποθάνη διότι εν νεφέλῃ θέλω εμφανίζεσθαι επί τον ιλαστηρίου. **3** Ούτω θέλει εισέρχεσθαι ο Ααρών εις το αγιαστήριον, μετά μόσχου εκ βούν διά προσφοράν περί αμαρτίας και κριού διά ολοκαύτωμα. **4** Χιτώνα λινούν ηγιασμένον θέλει ενδύεσθαι, και περισκελή λινά θέλουσιν είσθαι επί της σαρκός αυτού, και ζώνην λινήν θέλει είσθαι εζωσμένος και μίτραν λινήν θέλει φορεῖ· ταύτα είναι ενδύματα ἄγια· και θέλει λούει εν ὑδατι το σώμα αυτού και θέλει ενδύεσθαι αυτά. **5** Και παρά της συναγωγής των υιών Ισραήλ θέλει λάβει δύο τράγους εξ αιγών διά προσφοράν περί αμαρτίας και ἔνα κριόν διά ολοκαύτωμα. **6** Και θέλει προσφέρει ο Ααρών τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, δόστις είναι δι' εαυτόν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ εαυτού και υπέρ του οίκου αυτού. **7** Και θέλει λάβει τους δύο τράγους και στήσει αυτούς ενώπιον του Κυρίου εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **8** Και θέλει ρίψει ο Ααρών κλήρους επί τους δύο τράγους· ἔνα κλήρον διά τον Κύριον και ἔνα κλήρον διά τον τράγον τον απολυτέον. **9** Και θέλει φέρει ο Ααρών τον τράγον, επί του οποίου ἔπεσεν ο κλήρος του Κυρίου, και θέλει προσφέρει αυτόν διά προσφοράν περί αμαρτίας. **10** Τον δε τράγον, επί του οποίου ἔπεσεν ο κλήρος του να απολυθῇ, θέλει στήσει ζόντα ενώπιον του Κυρίου, διά να κάμη εξιλέωσιν επ' αυτού, ώστε να αποστείλη αυτόν απόλυτον εις την ἔρημον. **11** Και θέλει φέρει ο Ααρών τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, δόστις είναι δι' εαυτόν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ εαυτού και υπέρ του οίκου αυτού και θέλει σφάξει τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς τον περί εαυτού. **12** Και θέλει λάβει το θυμιατήριον πλήρες ανθράκων πυρός εκ του θυμιαστηρίου απ' ἐμπροσθεν του Κυρίου· και θέλει γεμίσει τας χείρας αυτού από ευώδους θυμιάματος λειοτριβημένον και θέλει φέρει αυτό ἐνδον του καταπετάσματος. **13** Και θέλει βάλει το θυμίαμα επί το πυρ ενώπιον του Κυρίου, και θέλει καλύψει ο καπνός του θυμιάματος το ιλαστήριον το σκηνής του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνη. **14** Και θέλει την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας προσφοράς αποθάνει διά την αικαθαρίαν αυτών, μιανόντες την περί το λαόν και θέλει φέρει το αίμα αυτού σκηνήν μου την εν τω μέσω αυτών. **15** Τότε Ισραήλ από των αικαθαριών αυτών· και δεν θέλουσιν θέλει σφάξει τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς υπέρ του ιλαστηρίου. **16** Και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του αγιαστηρίου διά τας αικαθαρίας των υιών Ισραήλ, και διά τας παραβάσεις αυτών καθ' ὅλας αυτών τας αικαθαρίας και ούτω θέλει κάμει περί της σκηνής του μαρτυρίου, ήτις κατοικεί μεταξύ αυτών εν τω μέσω της αικαθαρίας αυτών. **17** Ουδείς δε ἀνθρωπος θέλει είσθαι εν τη σκηνή του μαρτυρίου, ὅταν αυτός εισέρχηται να κάμη εξιλέωσιν εις το αγιαστήριον, εωσού εξέλθῃ, αφού κάμη εξιλέωσιν υπέρ εαυτού και υπέρ του οίκου αυτού και υπέρ πάσης της συναγωγῆς του Ισραήλ. **18** Τότε θέλει εξέλθει προς το θυμιαστήριον το ενώπιον του Κυρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν περί αυτού· και θέλει λάβει από του αίματος του μόσχου και από του αίματος του τράγουν και βάλει επί τα κέρατα του θυμιαστηρίου κύκλῳ. **19** Και θέλει ραντίσει επ' αυτό από του αίματος διά του δακτύλου αυτού επτάκις και θέλει καθαρίσει αυτό, και αγιάσει αυτό από των αικαθαριών των υιών Ισραήλ. **20** Αφού δε τελείωση να κάμην εξιλέωσιν υπέρ του αγιαστηρίου και της σκηνής του μαρτυρίου και του θυμιαστηρίου, θέλει φέρει τον τράγον τον ζώντα· **21** και θέλει επιθέσει ο Ααρών τας δύο χείρας αυτού επί την κεφαλήν του τράγου του ζώντος και θέλει εξομολογηθή επ' αυτού πάσας τας ανομίας των υιών Ισραήλ και πάσας τας παραβάσεις αυτών καθ' ὅλας αυτών τας αιματίας· και θέλει επιθέσει αυτάς εις την κεφαλήν του τράγουν· και θέλει αποστείλει αυτόν διά χειρός διωρισμένου ανθρώπου εις την ἔρημον. **22** Και θέλει βαστάσει ο τράγος εφ' εαυτού πάσας τας ανομίας αυτών εις γην ακατοίκητον· και θέλει απολύσει τον τράγον εις την ἔρημον. **23** Και θέλει εισέλθει ο Ααρών εις την σκηνήν του μαρτυρίου και θέλει εκδυθή την λινήν στολήν, την οποίαν ενεδυθή εισερχόμενος εις το αγιαστήριον, και θέλει αποθέσει αυτήν εκεί· **24** και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ὑδατι εν τόπῳ αγίων και ενδυθή τα ιμάτια αυτού, και θέλει ἔλθει και προσφέρει το ολοκαύτωμα αυτού και το ολοκαύτωμα του λαού και θέλει κάμει εξιλέωσιν περί εαυτού και περί του λαού. **25** Το δε στέαρ της περί αμαρτίας προσφοράς θέλει καύσει επί του θυμιαστηρίου. **26** Και ο αποστείλας τον τράγον τον απολυτέον θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και λούσει το σώμα αυτού εν ὑδατι και μετά ταύτα θέλει εισέλθει εις το στρατόπεδον. **27** Τον δε μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς και τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς, των οποίων το αίμα εισήχθη διά να γείνη εξιλέωσις εις το αγιαστήριον, θέλουσι φέρει ἔξω του στρατοπέδου· και θέλουσι καύσει εν τω πυρί τα

δέρματα αυτών και το κρέας αυτών και την κόπρον αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής. **11** διότι η ζωή της αυτών. **28** Και ο καίων αυτά θέλει πλύνει τα ιμάτια σαρκός είναι εν τω αίματι και εγώ έδωκα αυτό εις εσάς, αυτού και λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και μετά διά να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών σας επί του ταύτα θέλει εισέλθει εις το στρατόπεδον. **29** Και τούτο θυσιαστηρίου διότι το αίμα τούτο κάμνει εξιλασμόν θέλει είσθια εις εσάς νόμιμον αιώνιον εις τον έβδομον υπέρ της ψυχής. **12** Διά τούτο είπα προς τους νιούς μήνα, την δεκάτην του μηνός, θέλετε ταπεινώσει τας Ισραήλ, Ουδεμία ψυχή από σας θέλει φάγει αίμα: ουδέ ο ψυχάς σας και δεν θέλετε κάμει ουδέν έργον ούτε ο ξένος, ο παροικών μεταξύ σας, θέλει φάγει αίμα. **13** Και αυτόχθων ούτε ο ξένος ο παροικών μεταξύ σας **30** διότι όστις ἀνθρωπος εκ των ιιών Ισραήλ ή εκ των ζένων εν τη ημέρᾳ ταύτην ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν διά των παροικούντων μεταξύ σας, κυνηγήση και πιάση σας, διά να σας καθαρίση, ώστε να ήσθια καθαροί από ζών ή πτηνόν, το οποίον τρώγεται, θέλει χύνει το αίμα πασών των αμαρτιών υμάνων ενώπιον του Κύριου. **31** αυτού και θέλει σκεπάσει αυτό με χώμα. **14** Διότι η Σάββατον αναπαύσεως θέλει είσθια εις εσάς, και θέλετε ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής διά την ζωήν ταπεινώσει τας ψυχάς σας κατά νόμιμον αιώνιον. **32** αυτής είναι: ούτε είπα προς τους νιούς Ισραήλ, Δεν θέλετε φάγει αίμα ουδεμίας σαρκός διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής πας ο τρώγων αυτό θέλει και θέλει ενδυθή την λινήν στολήν, την στολήν την εξολοθρευθή. **15** Και πάσα ψυχή, ήτις φάγη θνητιμάιον αγίαν. **33** Και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του αγίου ή διεσπαραγμένον υπό θηρίου, αυτόχθων ή ξένος, θέλει αγιαστηρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ της σκηνής πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και του μαρτυρίου και υπέρ του θυσιαστηρίου και θέλει θέλει είσθια ακάθαρτος έως εσπέρας: τότε θέλει είσθια κάμει εξιλέωσιν υπέρ των ιερέων και υπέρ παντός του λαού της συναγωγής. **34** Και τούτο θέλει είσθια εις εσάς νόμιμον αιώνιον, να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των ιιών Ισραήλ περί πασών των αμαρτιών αυτών ἀπαξ του ενιαυτού. Και ἔγεινε καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν.

17 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους νιούς αυτού και προς πάντας τους νιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος, λέγων. **3** Οστις ἀνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ σφάξῃ βουν ή αρνίον ή αίγα εν τω στρατοπέδῳ, ή ὅστις σφάξῃ ἔξω του στρατοπέδου, **4** και εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου δεν φέρῃ αυτό, διά να προσφέρῃ προσφοράν εις τον Κύριον ἐμπροσθεν της σκηνῆς του Κυρίου, αίμα θέλει λογισθή εις εκείνον τον ἀνθρωπον· αίμα ἔχεις και θέλει εξολοθρευθή ο ἀνθρωπος εκείνος εκ μέσου του λαού αυτού: **5** διά να φέρωσιν οι νιοί Ισραήλ τας θυσίας αυτών, τας οποίας θυσιάζουσιν εν τη πεδιάδι, και να προσφέρωσιν αυτάς προς τον Κύριον εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου προς τον ιερέα και να θυσιάζωσιν αυτάς εις προσφοράς ειρηνικά προς τον Κύριον. **6** Και θέλει παντίσει ο ιερεύς το αίμα επί το θυσιαστηρίου του Κυρίου εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου και θέλει καύσει το στέαρ εις οιμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **7** Και δεν θέλουσι θυσιάσει πλέον τας θυσίας αυτών εις τους δαίμονας, κατόπιν των οποίων αυτοί πορνεύουσι: τούτο θέλει είσθια εις αυτούς νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών. **8** Και θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ὅστις ἀνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ζένων των παροικούντων μεταξύ σας προσφέρῃ ολοκαύτωμα ή θυσίαν, **9** και εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου δεν φέρῃ αυτό, διά να προσφέρῃ αυτό προς τον Κύριον, θέλει εξολοθρευθή ο ἀνθρωπος εκείνος εκ μέσου του λαού αυτού. **10** Και Ὅστις ἀνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ζένων των παροικούντων μεταξύ σας φάγη οινοδήποτε αίμα, θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον εκείνης της ψυχής ήτις τρώγει το αίμα, και θέλω εξολοθρεύσει

αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής. **11** διότι η ζωή της σαρκός είναι εν τω αίματι και εγώ έδωκα αυτό εις εσάς, αυτόν την ημέρα ταύτην οιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών σας επί του ταύτα θέλει εισέλθει εις το στρατόπεδον. **12** Και τούτο διότι το αίμα τούτο κάμνει εξιλασμόν θέλει είσθια εις εσάς νόμιμον αιώνιον εις τον έβδομον υπέρ της ψυχής. **13** Διά τούτο είπα προς τους νιούς μήνα, την δεκάτην του μηνός, θέλετε ταπεινώσει τας Ισραήλ, Ουδεμία ψυχή από σας θέλει φάγει αίμα: ουδέ ο ψυχάς σας και δεν θέλετε κάμει ουδέν έργον ούτε ο ξένος, ο παροικών μεταξύ σας, θέλει φάγει αίμα. **14** Διότι η Σάββατον αναπαύσεως θέλει είσθια εις εσάς, και θέλετε ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής διά την ζωήν ταπεινώσει τας ψυχάς σας κατά νόμιμον αιώνιον. **15** αυτής είναι: ούτε θέλει είσθια ακάθαρτος έως εσπέρας: τότε θέλει είσθια καθαρός. **16** Άλλ'¹ εάν δεν πλύνη αυτά μηδέ λούση το σώμα αυτού, τότε θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού. **18** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους νιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Εγώ είμαι Κύριος, ο Θεός σας. **3** Κατά τας πράξεις της γης Αιγύπτου, εν ή κατωκήσατε, δεν θέλετε πράξει και κατά τας πράξεις της γης Χαναάν, εις την οποίαν εγώ σας φέρω, δεν θέλετε πράξει και κατά τα νόμιμα αυτών δεν θέλετε περιπατήσει. **4** Τας κρίσεις μου θέλετε κάμει και τα προστάγματά μου θέλετε φυλάττει, διά να περιπατήσεις αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **5** Θέλετε φυλάττει λοιπόν τα προστάγματά μου και τας κρίσεις μου: τα οποία κάμνων ο ἀνθρωπος, θέλει ζήσει δι' αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Ουδείς ἀνθρωπος θέλει πλησιάσει εις ουδένα συγγενή αυτού κατά σάρκα, διά να αποκαλύψῃ την ασχημοσύνην αυτού. Εγώ είμαι ο Κύριος. **7** Ασχημοσύνην πατρός σου, ή ασχημοσύνην μητρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει: είναι μήτηρ σου δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. **8** Ασχημοσύνην γυναικός του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει: είναι ασχημοσύνη του πατρός σου. **9** Ασχημοσύνην αδελφής της μητρός σου ή θυγατρός της μητρός σου, γεννημένης εν τη οικίᾳ ή γεννημένης έξω, τούτων την ασχημοσύνην δεν θέλεις αποκαλύψει. **10** Ασχημοσύνην θυγατρός του νιού σου ή θυγατρός της θυγατρός σου, τούτων την ασχημοσύνην δεν θέλεις αποκαλύψει διότι ιδική σου είναι η ασχημοσύνη αυτών. **11** Ασχημοσύνην θυγατρός της γυναικός του πατρός σου, γεννημένης από τον πατρός σου, ήτις είναι αδελφή σου, δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. **12** Ασχημοσύνην αδελφής του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει είναι στεγή συγγενής του πατρός σου. **13** Ασχημοσύνην αδελφής της μητρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει: διότι είναι στεγή συγγενής της μητρός σου. **14** Ασχημοσύνην αδελφού του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει εις την γυναικά αυτού δεν θέλεις πλησιάσει: είναι θεία σου. **15** Ασχημοσύνην νύμφης σου δεν θέλεις αποκαλύψει: είναι γυνή του νιού σου δεν θέλεις αποκαλύψει την

ασχημοσύνην αυτής. **16** Ασχημοσύνην αδελφού σου δεν θέλεις αποκαλύψει είναι η ασχημοσύνη του αδελφού σου. **17** Ασχημοσύνην γυναικός και της θυγατρός αυτής δεν θέλεις αποκαλύψει ουδέ θέλεις λάβει την θυγατέρα του νιού αυτής ή την θυγατέρα της θυγατρός αυτής, διά να αποκαλύψῃς την ασχημοσύνην αυτής είναι στενάι συγγενείς αυτής είναι ασέβημα. **18** Και γυναίκα προς τη αδελφή αυτής αντίζηλον δεν θέλεις λάβει, διά να αποκαλύψῃς την ασχημοσύνην αυτής προς τη ἀλλή, εν όσῳ ζη. **19** Και εἰς γυναίκα, εν καιρῷ αποχωρισμού διά την ακαθαρσίαν αυτής δεν θέλεις πλησιάσει διά να αποκαλύψῃς την ασχημοσύνην αυτής. **20** Και μετά της γυναικός του πλησίον σου δεν θέλεις συνουσιασθή, διά να μιανθής με^τ αυτής. **21** Και δεν θέλεις αφήσει τινά εκ του σπέρματός σου να περάσῃ διά του πυρός εις τον Μολόχ και δεν θέλεις βεβήλωσει το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **22** Και μετά ἄρρενος δεν θέλεις συνουσιασθή, ως μετά γυναικός είναι βδελυγμα. **23** Ουδέ θέλεις συνουσιασθή με^τ ουδενός κτήνους, διά να μιανθής με^τ αυτού· ουδέ γυνή θέλει σταθή ἐμπροσθεν κτήνους, διά να βατευθῇ είναι μυσαρόν. **24** Μη μιαίνεσθε εἰς ουδέν εκ τούτων διότι εἰς πάντα ταύτα εμιάνθησαν τα ἔθνη, τα οποία εγώ εκδιώκω απ'^τ ἐμπροσθέν σας: **25** και εμιάνθη η γῆ διά τούτο ανταποδίδω την ανομίαν αυτής επ'^τ αυτήν, και η γη θέλει εξεμέσει τους κατοίκους αυτής. **26** Σεις λοιπόν θέλετε φυλάξει τα προστάγματά μου και τας κρίσεις μου και δεν θέλετε πράττει ουδέν εκ πάντων των βδελυγμάτων τούτων, ο αυτόχθων ή ο ξένος ο παροικών μεταξύ σας: **27** διότι πάντα τα βδελύγματα ταύτα ἐπράξαν οι ἀνθρωποι της γης, οι προ υμών, και εμιάνθη η γῆ. **28** διά να μη σας εξεμέσει η γῆ, ὅταν μιάνθη αυτήν, καθώς εξήμεσε τη ἔθνη τα προ υμών. **29** Διότι πάσι σώτις πράξη τι εκ των βδελυγμάτων τούτων, ώστε οι ψυχαὶ αἵτινες ἡθελον πράξητε εις αὐτά θέλουσιν εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτών. **30** Όθεν θέλετε φυλάττει τα προστάγματά μου, ώστε να μη πράξητε μηδέν εκ των βδελυρών τούτων νομίμων, τα οποία επράχθησαν προ υμών, και να μη μιανθήτε εἰς αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.

19 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς πάσαν την συναγωγήν των υιῶν Ισραὴλ και επέ προς αυτούς, Ἀγίοι θέλετε εἰσθαί διότι ἀγίος είμαι εγώ Κύριος ο Θεός σας. **3** Θέλετε φοβεῖσθαι εκαστος την μητέρα αυτού και τον πατέρα αυτού και τα σάββατα μου θέλετε φυλάττει. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **4** Μη στραφήτε εἰς εἰδώλα μηδέ κάμψετε εἰς εαυτούς θεούς χωνευτούς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **5** Και ὅταν προσφέρητε θυσίαν ειρηνικής προσφοράς προς τον Κύριον, αυτοπροαιρέτως θέλετε προσφέρει αυτήν. **6** Θέλει τρώγεσθαι την ημέραν καθ'^τ ην προσφέρετε αυτήν, και την επαύριον εἴναι δε μείνη τι ἔως της τρίτης ημέρας, με πυρ θέλει κατακαυθή. **7** Εάν δε ποτέ φαγωθῇ την ημέραν την τρίτην, είναι βδελυκτόν δεν θέλει εἰσθαι ευπρόσδεκτος. **8** Διά τούτο σώτις φάγη αυτήν, θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού, διότι εβεβήλωσε τα ἄγια του Κυρίου και η ψυχὴ αὕτη θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτής. **9** Και ὅταν θερίζητε τον θερισμὸν της γης σας, δεν θέλεις θερίσει ολοκλήρως τας ἄκρας του αγρού σου και τα αποπίπτοντα του θερισμού σου δεν θέλεις συλλέξει. **10** Και τον αμπελώνα σου δεν θέλεις επανατρυγήσει ούτε τας ρώγας του αμπελώνος σου θέλεις συλλέξει εἰς τον πτωχόν και εἰς τον ἔξον θέλεις αφήσει αυτάς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **11** Δεν θέλετε κλέπτει ουδέ θέλετε φεύδεσθαι ουδέ θέλετε απατήσει έκαστος τον πλησίον αυτού. **12** Και δεν θέλετε ομνύει εἰς το όνομά μου φευδώς και δεν θέλεις βεβήλονει το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **13** Δεν θέλεις αδικήσει τον πλησίον σου ουδέ θέλεις αρπάσει δεν θέλει διανυκτερεύει ο μισθός του μισθωτού μετά σου ἑώς πρωΐ. **14** Δεν θέλεις κακολογήσει τον κωφόν, και ἐμπροσθεν του τυφλού δεν θέλεις βάλει πρόσκομπα, αλλά θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **15** Δεν θέλετε κάμει αδικίαν εἰς κρίσιν δεν θέλεις αποβλέψει εἰς πρόσωπον πτωχού ουδέ θέλεις σεβασθή πρόσωπον δυνάστουν εν δικαιοσύνῃ θέλεις κρίνει τον πλησίον σου. **16** Δεν θέλεις περιφέρεσθαι συκοφαντών μεταξύ του λαού σου· ουδέ θέλεις σηκωθήσαι κατά του αίματος του πλησίον σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **17** Δεν θέλεις μισήσει τον αδελφόν σου εν τη καρδίᾳ σου θέλεις ελέγξει παρρησία τον πλησίον σου και δεν θέλεις υποφέρει αμαρτίαν επ'^τ αυτόν. **18** Δεν θέλεις εκδικείσθαι ουδέ θέλεις μηνησικακεί κατά των υιών του λαού σου· αλλά θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Εγώ είμαι ο Κύριος. **19** Τα νόμιμά μου θέλετε φυλάττει δεν θέλεις κάμει τα κτήνη σου να βατεύνωνται με ετεροειδῆ εἰς τον αγρόν σου δεν θέλεις σπείρει ετεροειδῆ σπέρματα· ουδέ θέλεις βάλει επάνω σου ἑνδύμα σύμμικτον εξ ετεροειδούς κλωστῆς. **20** Και εάν τις συνουσιασθή μετά γυναικός, ήτις είναι δούλη ηρραβωνισμένη μετά ανδρός και δεν είναι εξηγορασμένη, ουδέ έδοθή εἰς αυτήν η ελευθερία, θέλουσι μαστιγωθή δεν θέλουσι φονευθή, διότι αυτή δεν ήτο ελευθέρα. **21** Και αυτός θέλει φέρει την περὶ ανομίας προσφοράν αυτού προς τον Κύριον εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου, κρίον διά προσφοράν περὶ ανομίας. **22** Και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν περὶ αυτού διά του κριού της περὶ ανομίας προσφοράς ενώπιον του Κυρίου, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε· και θέλει συγχωρηθή εἰς αυτόν η αμαρτία αυτού την οποίαν ημάρτησε. **23** Και ὅταν εισέλθητε εἰς την γην και φυτεύσητε παν δένδρον τρόφιμον, τότε θέλετε περικαθαρίζει τον καρπόν αυτού ως ακάθαρτον· τρία ἑταίρεις θέλει εἰσθαι εἰς εσάς ακάθαρτος δεν θέλει τρώγεσθαι. **24** Και εἰς το τέταρτον ἑταίρον θέλει εἰσθαι όλος ο καρπός αυτού ἀγίος εἰς δόξαν του Κυρίου. **25** Εἰς δε το πέμπτον ἑταίρον θέλετε τρώγει τον καρπόν αυτού, διά να πληθυνθή εἰς εσάς το εισόδημα αυτού. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **26** Δεν θέλετε τρώγει ουδέ θέλετε μεταχειρίζεσθαι μαντείας ουδέ θέλετε προματεύει καιρούς. **27** Δεν θέλετε κουρεύεις κυκλοειδώς την κομή της κεφαλής σας ουδέ θέλετε φθείρει τα ἄκρα των πωγώνων σας. **28** Δεν θέλετε κάμει εντομίδας εἰς το σώμα σας διά νεκρόν, ουδέ γράμματα στικτά θέλετε εγχαράξει επάνω σας. Εγώ είμαι ο Κύριος. **29** Δεν θέλεις βεβήλωσει την θυγατέρα σου, καθιστώντας αυτήν πόρνην· μήπως ο τόπος πέσῃ εἰς πορνείαν και γεμίσῃ το τόπος από ασεβείας. **30** Τα σάββατά μου θέλεις μιλάττει, και το ανιαστήσον

μου θέλετε σέβεσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. **31** Δεν θέλετε κοιμάται μετά γυναικός, βδέλυγμα ἐπραξαν αμφότεροι ακολουθεῖ τους ἔχοντας πνεύμα μαντείας ουδέ θέλετε εξάπαντος θέλουσι θανατωθή το αίμα αυτών θέλει προσκολληθή εἰς επαοιδούς, ώστε να μιαίνισθε δι' είσθαι επ' αυτούς. **14** Και εάν τις λάβῃ γυναίκα και την αυτών. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **32** Ενώπιον της μητέρα αυτής, είναι ανομία εν πυρί θέλουσι καυθή, πολιάς θέλεις προσκόνεσθαι και θέλεις τιμῆσει το πρόσωπον του γέροντος και θέλεις φοβηθή τον Θεόν **15** Και εάν τις συνουσιασθή μετά κτήνους, εξάπαντος σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **33** Και εάν τις ξένος παροική θέλει θανατωθή και το κτήνος θέλετε φονεύσει. **16** μετά σου εν τη γη υμών, δεν θέλετε θίλψει αυτόν: **34** Ο και η γυνή, ήτις πλησιάστη εις οιονδήποτε κτήνος ξένος, ο παροικών με σας, θέλει είσθαι εις εσάς ως ο διά να βατεύθη, θέλεις φονεύσει την γυναίκα και το αυτόχθων, και θέλεις αγαπά αυτόν ως σεαυτόν διότι κτήνος εξάπαντος θέλουσι θανατωθή το αίμα αυτών ζένοι εστάθητε εν γη Αιγύπτου. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός θέλει είσθαι επ' αυτούς. **17** Και εάν τις λάβῃ την σας. **35** Δεν θέλετε πράξεις αδικίαν εις κρίσιν, εις μέτρα, αδελφήν αυτού, την θυγατέρα του πατρός αυτού ή την εις σταθμά και εις ζήγια: **36** ζύγια δίκαια σταθμά δίκαια, θυγατέρα της μητρός αυτού, και ίδη την ασχημοσύνην εφά δίκαιον, και ιν δίκαιον, θέλετε έχει. Εγώ είμαι αυτής και αυτή ίδη την ασχημοσύνην εκείνου, είναι Κύριος ο Θεός σας, όστις σας εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου. αισχρόν· και θέλουσιν εξολοθρευθή ἐμπροσθεν του **37** θέλετε φυλάττει λοιπόν πάντα τα διατάγματά μου λαού αυτών· την ασχημοσύνην της αδελφής αυτού και πάσας τας κρίσεις μου και θέλετε κάμνει αυτά. Εγώ απεκάλυψε την ανομίαν αυτού θέλει βαστάσει. **18** Και είμαι ο Κύριος.

20 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Και προς τους υιούς Ισραήλ θέλεις ειπεί, Οστις εκ των υιών Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων εν τω Ισραήλ δώσα από του σπέρματος αυτού εις τον Μολόχ, θέλει εξάπαντος θανατωθή ο λαός του τόπου θέλει λιθοβολήσει αυτόν με λίθους. **3** Και εγώ θέλω επιστήσει το πρόσωπόν μου κατά του ανθρώπου εκείνου και θέλω εξολοθρεύσει αυτόν εκ μέσου του λαού αυτού διότι από του σπέρματος αυτού έδωκεν εις τον Μολόχ, διά να μιάνη το αγιαστήριόν μου και να βεβηλώση το όνομά μου το ἄγιον. **4** Εάν δε ο λαός του τόπου παραβλέψῃ με τους οφθαλμούς αυτού τον ἀνθρωπόν εκείνον, ὅταν διδη από του σπέρματος αυτού εις τον Μολόχ, και δεν φονεύση αυτόν, **5** τότε θέλω επιστήσει εγώ το πρόσωπόν μου κατά του ανθρώπου εκείνου και κατά της συγγενείας αυτού· και θέλω εξολοθρεύσει εκ μέσου του λαού αυτού αυτόν, και πάντας τους ακολουθούντας αυτόν εις την πορνείαν, διά να πορνεύσω κατόπιν του Μολόχ. **6** Και ψυχή, ήτις ακολουθήσῃ τους ἔχοντας πνεύμα μαντείας και τους επαοιδούς, διά να πορνεύη κατόπιν αυτών, θέλω επιστήσει το πρόσωπόν μου κατά της ψυχής εκείνης, και θέλω εξολοθρεύσει αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής. **7** Αγιάσθητε λοιπόν και γίνεσθε ἄγιοι διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας: **8** Και θέλετε φυλάττει τα διατάγματά μου και θέλετε εκτελεί αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. **9** Πας ἀνθρωπός, όστις κακολογήση τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, εξάπαντος θέλει θανατωθή τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, εκακολόγησε το αίμα αυτού θέλει είσθαι επ' αυτόν. **10** Και ἀνθρωπός, όστις μοιχεύση την γυναίκα τινός, όστις μοιχεύση την γυναίκα του πλησίον αυτού, εξάπαντος θέλει θανατωθή, ο μοιχεύων και η μοιχευμένη. **11** Και ἀνθρωπός, όστις κοιμηθή μετά της γυναικός του πατέρος αυτού, την ασχημοσύνην του πατέρος αυτού απεκάλυψεν εξάπαντος θέλουσι θανατωθή αμφότεροι το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **12** Και εάν τις κοιμηθή μετά της νύμφης αυτού, εξάπαντος θέλουσι θανατωθή αμφότεροι σύγχυσιν ἐπραξαν· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' διά την μητέρα αυτού και διά τον πατέρα αυτού και αυτούς. **13** Εάν δε τις κοιμηθή μετά ἀρρενος, καθώς διά τον υιόν αυτού και διά την θυγατέρα αυτού και

21 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάλησον προς τους ιερείς τους υιούς του Ααρών, και ειπέ προς αυτούς, Ουδείς θέλει μιανθή μεταξύ του λαού αυτού διά νεκρόν **2** ει μη διά τον συγγενή αυτού τον πλησιέστερον, διά την μητέρα αυτού και διά τον πατέρα αυτού και αυτούς. **3** Εάν δε τις κοιμηθή μετά ἀρρενος, καθώς διά τον υιόν αυτού και διά την θυγατέρα αυτού και

διά τον αδελφόν αυτού, 3 και διά την αδελφήν αυτού, παρθένον ούσαν, την πλησιεστάτην εις αυτόν, ήτις δεν ἔλαβεν ἄνδρα· διά ταύτην δύναται να μιανθή. 4 Δεν θέλει μιανθή αρχηγός ων του λαού αυτού, ώστε να απέχωσιν από των αγίων των ιιών Ισραήλ, και Δεν θέλει μιανθή εαυτόν. 5 Δεν θέλουσι φαλακρώσει την αγιάζουσιν εις εμέ. Εγώ είμαι ο Κύριος. 3 Ειπέ προς κεφαλήν αυτών ουδέ θέλουσι ξυρίσει τα πλάγια των αυτούς, πας ἀνθρωπος εκ παντός του σπέρματός σας εις πωγώνων αυτών ουδέ θέλουσι κάμει εντομίδας επί τας γενεάς σας, δότις πλησιάσῃ εις τα ἄγια, τα οποία οι τας σάρκας αυτών. 6 Ἀγιοι θέλουσιν είσθαι εις τον Θεόν αυτών και δεν θέλουσι βεβηλώσει το ὄνομα του αικαθαρίσιαν αυτού εφ' εαυτόν, η ψυχή εκείνη θέλει έξολοθρευθή απ' ἐμπροσθέν μου. Εγώ είμαι ο Κύριος. του Κυρίου, τον ἄρτον του Θεού αυτών, προσφέρουσιν 4 Όστις εις του σπέρματος του Ααρὼν είναι λεπτός ή διά τούτο θέλουσιν είσθαι ἄγιοι. 7 Γυναίκα πόρνην ἔχει ρέσιν, από των αγίων δεν θέλει τρώγει, εωσού και βεβηλωμένην δεν θέλουσι λάβει ουδέ γυναίκα καθαρισθή. Και δότις εγγίσῃ παν ακάθαρτον από νεκρόν αποβεβλημένην από τον ανδρός αυτής θέλουσι λάβει: ή ἀνθρωπον εκ του οποίου ἔγεινε ρέσις σπέρματος, διότι ο ιερεύς είναι ἄγιος εις τον Θεόν αυτού. 8 Θέλεις 5 ή δότις εγγίσῃ οιονδήποτε ερπετόν, εκ του οποίου λοιπόν αγιάσει αυτὸν· διότι αυτός τον ἄρτον του Θεού δύναται να μιανθή, ή ἀνθρωπον, εκ του οποίου δύναται σου προσφέρει· ἄγιος θέλει είσθαι εις σέ διότι ἄγιος να μιανθή, οποιαδήποτε είναι η ακαθαρσία αυτού: 6 η είμαι εγώ ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. 9 Και θυγάτηρ ψυχή, ήτις εγγίσῃ αυτά, θέλει είσθαι ακάθαρτος ἔως ιερέως τινός, εάν βεβηλωθή διά πορνείας, τον πατέρα εσπέρας και δεν θέλει φάγει από των αγίων· εάν μη αυτής αυτή βεβηλόνει· εν πυρί θέλει κατακαυθή. 10 Και λούση το σώμα αυτού εν ύδατι. 7 Και αφού δύση ο οι ιερέύς ο μέγας μεταξύ των αδελφών αυτού, επί την ήλιος θέλει είσθαι καθαρός, και ἐπειτα θέλει φάγει από κεφαλήν του οποίου εχύθη το ἔλαιον του χρίσματος, των αγίων· διότι είναι η τροφή αυτού. 8 Θνητιμαίον και δότις καθιερώθη διά να ενδύται τας ιεράς στολάς, ή θηριάλωτον δεν θέλει φάγει, ώστε να μιανθή εν την κεφαλήν αυτού δεν θέλει αποκαλύψει, ουδέ τα αυτοίς. Εγώ είμαι ο Κύριος. 9 Όθεν θέλουσι φυλάττει ιμάτια αυτού θέλει διασχίσει: 11 και εις ουδέν σώμα τα διατάγματά μου, διά να μη βαστάσωσιν αμαρτίαν εκ νεκρόν θέλει εισέλθει ουδέ διά τον πατέρα αυτού ή τούτου και αποθάνωσι δι' αυτό, εάν βεβηλωσωσιν αυτά. διά την μητέρα αυτού θέλει μιανθή. 12 Και εκ του Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. 10 Και ουδείς αγιαστήριον δεν θέλει εξέλθει ουδέ θέλει βεβηλώσει το αλλογενής θέλει φάγει από των αγίων· συγκάτοικος αγιαστήριον του Θεού αυτού διότι το ἄγιον ἔλαιον του του ιερέων ή μισθωτός δεν θέλει φάγει από των αγίων. χρίσματος του Θεού αυτού είναι επ' αυτούν. Εγώ είμαι ο 11 Αλλ' εάν ο ιερέυς αγοράσῃ ψυχήν διά του αργυρίου Κύριος. 13 Και ούτος θέλει λάβει γυναίκα παρθένον· 14 αυτού, ούτος θέλει τρώγει εξ αυτών, καθώς και ο χήρων ή αποβεβλημένην ή βέβηλον ή πόρνην, ταύτας γεννιθέεις εν τη οικίᾳ αυτού ούτοι θέλουσι τρώγει δεν θέλει λάβει αλλά παρθένον εκ του λαού αυτού από του ἄρτου αυτού. 12 Και η θυγάτηρ του ιερέως, θέλει λάβει εις γυναίκα. 15 Και δεν θέλει βεβηλώσει αν ήναι νενυμφευμένη μετά ανδρός ζένου, αύτη δεν το σπέρμα αυτού μεταξύ του λαού αυτού· διότι εγώ θέλει τρώγει από των αγίων των προσφορών. 13 Αλλ' είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτού. 16 Και ελάλησε Κύριος εάν η θυγάτηρ του ιερέως χτηρεύσῃ ή αποβληθή και προς τον Μωϋσήν, λέγων, 17 Ειπέ προς τον Ααρών, δεν ἔχῃ τέκνον και επιστρέψῃ εις τον πατρικόν αυτής λέγων, Όστις εις του σπέρματός σου εις τας γενεάς οίκον, καθώς ευρίσκετο εν τη νεότητι αυτής, θέλει αυτών ἔχει μώμον, ας μη πλησιάσῃ διά να προσφέρῃ τον τρώγει από του ἄρτου του πατρός αυτής· ουδείς όμως ἄρτον του Θεού αυτού· 18 διότι πας δότις ἔχει μώμον ξένος θέλει φάγει απ' αυτού. 14 Εάν δε ἀνθρωπός τις δεν θέλει πλησιάσεις· ἀνθρωπος τυφλός, ή χωλός, ή φάγη από των αγίων εξ αγνοίας, τότε θέλει προσθέσει κολοβομύττης, ή ἔχων τι περιττόν, 19 ή ἀνθρωπος δότις ἔχει σύντριμμα ποδός, ή σύντριμμα χειρός, 20 ή είναι το πέμπτον τούτου εις αυτό, και θέλει αποδώσει εις έχει σύντριμμα ποδός, ή σύντριμμα χειρός, 20 ή είναι τον ιερέα το ἄγιον. 15 Και δεν θέλουσι βεβηλώσει τα κυρτός, ή πολύ ισχνός, ή δότις ἔχει βεβλαμμένους τους ἄγια των ιιών Ισραήλ, τα οποία προσφέρουνται εις τον οφθαλμούν, ή ἔχει ψώραν ξηράν, ή λειχήνα, ή είναι Κύριον, 16 και δεν θέλουσιν αναλάβει εφ' εαυτούς εσπασμένος· 21 ουδείς ἀνθρωπος εκ του σπέρματος του ανομίαν παραβάσεως, τρώγοντες τα ἄγια αυτών· διότι Ααρών τον ιερέως, δότις ἔχει μώμον, θέλει πλησιάσει τον ιερέα το ἄγιον. 17 Και ελάλησε διά να προσφέρῃ τας διά πυρός γινομένας προσφοράς Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 18 Λάλησον προς τον εις τον Κύριον μώμον ἔχει· δεν θέλει πλησιάσει διά να Ααρών και προς τους ιιών αυτού και προς πάντας τους προσφέρῃ τον ἄρτον του Θεού αυτού. 22 Θέλει τρώγει ιιός Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Πας ἀνθρωπός εκ τον ἄρτον του Θεού αυτού εκ των αγιωτάτων, και εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ζένων των εν τω Ισραήλ, των αγίων. 23 Πληγην εις το καταπέτασμα δεν θέλει δότις προσφέρῃ το δώρον αυτού, κατά πάσας τας ευχάς εισέρχεσθαι ουδέ εις το θυσιαστήριον θέλει πλησιάσει, αυτών ή κατά πάσας τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς διότι ἔχει μώμον διά να μη βεβηλώσῃ το αγιαστήριον αυτών, τας οποίας προσφέρουσιν εις τον Κύριον διά μου διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. 24 Και ολοκαύτωμα, 19 Θέλετε προσφέρει, διά να ήσθε δεκτοί, ελάλησεν ο Μωϋσῆς ταύτα προς τον Ααρών και προς αρσενικόν ἀμώμον εκ των βοών, εκ των προβάτων τους ιιών αυτού και προς πάντας τους ιιών ισραήλ. ή εκ των αγίων. 20 παν ό, τι ἔχει μώμον, δεν θέλετε προσφέρει διότι δεν θέλει είσθαι δεκτόν διά σας. 21 Και δότις προσφέρει θυσίαν ειρηνικής προσφοράς εις

τον Κύριον διά να εκπληρώσῃ ευχήν, ή προσφοράν δεκτόν διά σάς την επαύριον του σαββάτου θέλει κινήσει αυτοπροαίρετον, εκ των βοών ἡ εκ των προβάτων, αυτό ο ιερεύς. **12** Και την ημέραν εκείνην, καθ' ην θέλει είσθαι ἀμώμον διά να ἡναι δεκτόν ουδείς μώμος κινήσητε το δράγμα, θέλετε προσφέρει αρνίον ἀμώμον θέλει είσθαι εἰς αυτό. **22** Τυφλόν, ή συντετριψμένον, ή ενιαύσιον διά ολοκαύτωμα προς τον Κύριον· **13** και την κολοβόν, ἡ ἔχον εξόγκωμα, ή ψώραν ξηράν, λειχήνας, εξ αλφίτων προσφοράν αυτού, δύο δέκατα σεμιδάλεως ταύτα δεν θέλετε προσφέρει εἰς τον Κύριον, ουδέ δέκτετε εζυμωμένης μετά ελαίου, εἰς προσφοράν γινομένην κάμει εἰς αυτών προσφοράν διά πυρός εἰς τον Κύριον επί διά πυρός προς τον Κύριον, εἰς οσμήν ευωδίας· και του θυσιαστηρίου. **23** Μόσχον δεὶς πρόβατον, το οποίον την σπονδήν αυτού, το τέταρτον του ιν οίνου. **14** Και ἔχει τι περιπτόν ή κολοβόν, δύνασαι να προσφέρεις αυτό ἄρτον ή σίτον εψημένον ή αστάχα δεν θέλετε φάγει, διά προσφοράν αυτοπροαίρετον· δι' ευχήν ωμός δεν μέχρι της αυτής ταύτης ημέρας καθ' ην προσφέρητε θέλει είσθαι δεκτόν. **24** Θαλαδίν, ή εκτεθλιψμένον, το δώρον του θεού σας θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον ή εκτομίαν, ή ευνουχισμένον, δεν θέλετε προσφέρει εἰς τας γενεάς σας κατά πάσας τας κατοικίας σας. **15** εἰς τον Κύριον ουδέ δέκτετε κάμει τούτο εν τη γη Και θέλετε αριθμήσει εἰς εαυτούς από της επαύριον υμών. **25** Ουδέ εκ χειρός αλλογενούς θέλετε προσφέρει του σαββάτου, αφ' ης ημέρας προσφέρητε το δράγμα τον ἄρτον του θεού σας εκ πάντων τούτων διότι η της κινητής προσφοράς, επτά ολοκλήρους εβδομάδας διαφθορά αυτών είναι εν αυτοίς μώμος είναι εν αυτοῖς **16** μέχρι της επαύριον του εβδόμου σαββάτου θέλετε δεν θέλουσιν είσθαι δεκτά διά σας. **26** Και ελάλησε αριθμήσει πεντήκοντα ημέρας και θέλετε προσφέρει Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **27** Όταν μόσχος νέαν προσφοράν εξ αλφίτων προς τον Κύριον. **17** Από ή αρνίον ἡ ερίφιον γεννηθή, τότε θέλει είσθαι επτά των κατοικιών σας θέλετε φέρει εἰς προσφοράν κινητήν ημέρας υποκάτω της μητρός αυτού· από δε της ογδόντος δύο ἄρτους δύο δέκατα σεμιδάλεως θέλουσιν είσθαι· ημέρας και επέκεινα θέλει είσθαι δεκτόν εἰς θυσίαν ένζυμα θέλουσιν εψηθή· πρωτογεννήματα είναι εἰς τον διά πυρός γινομένην εἰς τον Κύριον. **28** Και δάμαλιν **18** Και θέλετε προσφέρει μετά του ἄρτου επτά ή πρόβατον δεν θέλετε σφάξει αυτό και το παιδίον των κατοικιών σας θέλετε φέρει εἰς προσφοράν κινητήν αρνία ἀμώμα ενιαύσια και ἔνα μόσχον εκ βοών και δύο αυτού εν μιά ημέρα. **29** Και όταν προσφέρητε θυσίαν ευχαριστίας εἰς τον Κύριον, θέλετε προσφέρει αυτήν αυτοπροαίρετως. **30** Την αυτήν ημέραν θέλει φαγωθή· **20** Την αυτήν ημέραν είναι δεν θέλετε αφήσει ουδένεν εξ αυτής ἔως το πρωΐ. Εγώ είμαι ο Κύριος. **31** Θέλετε λοιπὸν φυλάττει τας εντολάς **21** Και θέλετε εκτελεῖ αυτάς. Εγώ είμαι ο Κύριος. **32** δύο αρνία, ενιαύσια εἰς θυσίαν ειρηνικής προσφοράς. Και δεν θέλετε βεβήλωνει το ονόμα μου το ἄγιον αλλά **22** Και θέλει κινήσει αυτά ο ιερεὺς μετά του ἄρτου των θέλω αγιάζεσθαι μεταξύ των ιωνίων Ισραήλ. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς· **33** δότις εξήγαγον υμάς εκ γῆς Αιγύπτου, διά να ήμαι θεός υμών. Εγώ είμαι ο Κύριος.

23 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους ιωνίους Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Αι εορτάι του Κυρίου, τας οποίας θέλετε διακηρύξει συγκαλέσεις αγίας, αύτα είναι αι εορτά μουν. **3** Εξ ημέρας θέλεις κάμνει εργασίαν, την δε εβδόμηνη ημέραν είναι σάββατον αναπαύσεως, συγκάλεσις αγίας· ουδέμιαν εργασίαν θέλετε κάμει είναι σάββατον του Κυρίου εις πάσας τας κατοικίας σας. **4** Αύτα είναι αι εορτά του Κυρίου, συγκαλέσεις αγίας, τας οποίας θέλετε διακηρύξει ειν τοις καιροίς αυτών. **5** Τον πρώτον μήνα, την δεκάτην τετάρτην του μηνός, εις το δειλινόν, είναι πάσχα του Κυρίου. **6** Και την δεκάτην πέμπτην ημέραν του αυτού μηνός, εορτή των αζύμων εις τον Κύριον· επτά ημέρας ἀζύμα θέλετε τρώγει. **7** Εν τη πρώτη ημέρα θέλει είσθαι εἰς εσάς συγκάλεσις αγίας· ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **8** Και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός εἰς τον Κύριον επτά ημέρας· εν τη εβδόμηνη ημέρα είναι συγκάλεσις αγία θέλει είσθαι εἰς εσάς· **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, **10** Λάλησον προς τους ιωνίους Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εἰς την γην, την οποίαν εγώ δίδω εἰς εσάς, και θερίσητε τον θερισμόν αυτής, τότε θέλετε φέρει εν δράγμα εκ των απαρχών του θερισμού σας προς τον ιερέα· **11** και θέλει κινήσει το δράγμα ενώπιον του Κυρίου, διά να γείνη

την ημέραν, θέλω εξολοθρεύσει την ψυχήν εκείνην εκ καθαράν ενώπιον του Κυρίου. **7** Και θέλεις βάλει εφ' μέσου του λαού αυτής. **31** Ουδεμίαν εργασίαν θέλετε εκάστην σειράν λιβάνιον καθαρόν, και θέλει είσθαι επί κάμει: θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας, τον ἄρτον προς μνημόσυνον, εις προσφοράν γινομένην κατά πάσας τας κατοικίας σας. **32** Σάββατον αναπαύσεως διά πυρός προς τον Κύριον. **8** Πάσαν ημέραν σαββάτου θέλει είσθαι διά σας, και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς θέλει διαθέσει ταύτα διαπαντός ενώπιον του Κυρίου, σας την εννάτην του μηνός το εσπέρας: από εσπέρας παρά των νιών Ισραήλ εις διαθήκην αιώνιον. **9** Και έως εσπέρας, θέλετε εορτάσει το σάββατον σας. **33** Θέλουσιν είσθαι του Ααρών και των νιών αυτού· και Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **34** Θέλουσι τρώγει αυτά εν τόπῳ αγίῳ διότι είναι αγιώτατα Λάλησον προς τους νιούς Ισραήλ, λέγων, την δεκάτην εις αυτόν εκ των διά πυρός γινομένων προσφορών πέμπτην ημέραν του εβδόμου τούτου μηνός θέλει είσθαι του Κυρίου εις νόμιμον αιώνιον. **10** Και εξήλθεν νιός η εορτή των σκηνών επτά ημέρας εις τον Κύριον. **35** γυναικός τινός Ισραηλίτιδος, ὅστις ήτοι νιός ανδρός Την πρώτην ημέραν θέλει είσθαι συγκάλεσις αγίας· Αιγυπτίου, μεταξύ των νιών Ισραήλ και εμάχοντο εν τω ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **36** Επτά ημέρας στρατοπέδων ο νιός της Ισραηλίτιδος και ἀνθρώπως τις θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς Ισραηλίτης. **11** Και εβλασφήμησεν ο νιός της γυναικός τον Κύριον· την ογδόνην ημέραν θέλει είσθαι εις εσάς της Ισραηλίτιδος ο νόμος του Κυρίου και κατηράσθη συγκάλεσις αγίας, και θέλετε προσφέρει προσφοράν και ἔφεραν αυτόν προς τον Μωϋσήν. Και το νόμος της γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον είναι σύναξις μητρός αυτού ἡτο Σελωμείθ, θυγάτηρ του Διβρεί, εκ επίσημος ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **37** της φυλής Δαν. **12** Και ἔβαλον αυτόν εις φυλακήν, Αύται είναι αι εορτάι του Κυρίου, τας οποίας θέλετε εωσού φανερωθή εις αυτούς η θέλησης του Κυρίου. **13** διακηρύξει συγκαλέσεις αγίας, διά να προσφέρητε Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **14** Φέρε προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον, ἔξω του στρατοπέδου εκείνου ὅστις κατηράσθη· και ας ολοκαύτωμα και προσφοράν εξ αλφίτων, θυσίαν και θέσωσι πάντες οι ακούσαντες αυτόν τας χείρας αυτών σπονδάς, το δι' εκάστην διωρισμένον εις την ημέραν επί την κεφαλήν αυτού, και ας λιθοβολήσῃ αυτόν αυτού· **38** εκτός των σαββάτων του Κυρίου και εκτός πάσα η συναγωγή. **15** Και λάλησον προς τους νιούς των δώρων σας και εκτός πασών των ευχών σας και Ισραήλ, λέγων, Ὅστις καταρασθή τον Θεόν αυτού, θέλει εκτός πασών των αυτοπροαιρέτων προσφορών σας, βαστάσει την ανομίαν αυτού· **16** και ὅστις βλασφημήσῃ τας οποίας δίδετε εις τον Κύριον. **39** Και την δεκάτην το νόμος του Κυρίου, εξάπαντος θέλει θανατωθή· με πέμπτην ημέραν του εβδόμου μηνός, αφού συνάχητε λίθους θέλει λιθοβολήσει αυτόν πάσα η συναγωγή· ἀντε τα γεννήματα της γης, θέλετε εορτάσει την εορτήν ζένος, ἀντε αυτούχων, ὅταν βλασφημήση το νόμος του Κυρίου επτά ημέρας· την πρώτην ημέραν θέλει του Κυρίου, θέλει θανατωθή. **17** Και ὅστις φονεύσῃ είσθαι ανάπαυσις και την ογδόνην ημέραν ανάπαυσις. ἀνθρωπον, εξάπαντος θέλει θανατωθή. **18** Και ὅστις **40** Και την πρώτην ημέραν θέλετε λάβει εις εαυτούς θανατώση κτήνος, θέλει ανταποδώσει ζώων αντί ζώων. καρπόν δένδρου ωραίου, κλάδους φοινίκων και κλάδους **19** Και εάν τις κάμη βλάβην εις τον πλησίον αυτού, δένδρων δασέων και ιτέας από χειμάρρουν και θέλετε καθώς έκαμεν, ούτω θέλει γείνει εις αυτόν· **20** σύντριψμα ευφρανθή ενώπιον Κυρίου του Θεού σας επτά ημέρας. αντί συντριψμάτος, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα **41** Και θέλετε εορτάσει αυτήν εορτήν εις τον Κύριον αντί οδόντος καθώς ἔκαμε βλάβην εις τον ἀνθρωπον, επτά ημέρας του ενιαυτού νόμιμον αιώνιον θέλει είσθαι ούτω θέλει γείνει εις αυτόν. **21** Και ὅστις θανατώσῃ εις τας γενεάς σας· τον ἔβδομον μήνα θέλετε εορτάζει κτήνος, θέλει ανταποδώσει αυτό· και ὅστις φονεύσῃ αυτήν. **42** Εν σκηναίς θέλετε κατοικεί επτά ημέρας ἀνθρωπον, θέλει θανατωθή. **22** Κρίσις μία θέλει είσθαι πάντες οι αυτόχθονες Ισραηλίται θέλουσι κατοικεί εν εις εσάς ως εις τον ζένον, ούτω θέλει γίνεσθαι και σκηναίς· **43** διά να γνωρίσωσιν αι γενεάς σας ότι εν εις τον αυτόχθονα διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. σκηναίς κατώκισα τους νιούς Ισραήλ, ότε εξήγαγον **23** Και είπεν ο Μωϋσής προς τους νιούς Ισραήλ, και αυτούς εκ γης Αιγύπτου· εγώ Κύριος ο Θεός σας. **44** Και ἔφεραν ζώω του στρατοπέδου εκείνου ὅστις κατηράσθη εφανέρωσεν ο Μωϋσής τας εορτάς του Κυρίου προς και ειλιθοβολησαν αυτόν με λίθους· και οι νιοι Ισραήλ τους νιούς Ισραήλ.

24 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **25** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τω 2 Πρόσταξον τους νιούς Ισραήλ να φέρωσι προς ὄρει Σινά, λέγων, **2** Λάλησον προς τους νιούς σε ἔλαιον καθαρόν από ελαίας κοπανισμένας διά το Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ὄταν εισέλθητε εις την φως, διά να καίη ο λύχνος διαπαντός. **3** Ἐξαθεν γην, την οποίαν εγώ δίδω εις εσάς, τότε η γη θέλει του καταπετάσματος του μαρτυρίου, εν τη σκηνή του φυλάξει σάββατον εις τον Κύριον. **3** Εξ ἐτη θέλεις μαρτυρίου, θέλει βάλει αυτόν ο Ααρών από εσπέρας ἔως σπέιρει τον αγρόν σου και εξ ἐτη θέλεις κλαδεύει την το πρωΐ ενώπιον του Κυρίου διαπαντός νόμιμον αιώνιον ἀμπελόν σου και θέλεις συνάγει τον καρπόν αυτής· **4** το θέλει είσθαι εις τας γενεάς σας. **4** Επι την λυχνίαν δε ἔβδομον ἔτος θέλει είσθαι σάββατον αναπαύσεως την καθαράν θέλει διαθέσει τους λύχνους ενώπιον εις την γην, σάββατον διά τον Κύριον· τον αγρόν σου του Κυρίου πάντοτε. **5** Και θέλεις λάβει σεμίδαλιν και δεν θέλεις σπέιρει και την ἀμπελόν σου δεν θέλεις θέλεις εψήσει ατ' αυτής δώδεκα ἀρτους· δύο δέκατα κλαδεύει. **5** Δεν θέλεις θερίσει τον βλαστάνοντα αφ' θέλει είσθαι έκαστος ἀρτος. **6** Και θέλεις βάλει αυτούς εαυτού θερισμόν σου και τα σταφύλια της ακλαδέντου εις δύο σειράς, εξ κατά την σειράν, επι την τράπεζαν την αμπέλου σου δεν θέλεις τρυγήσει ενιαυτός αναπαύσεως

θέλει είσθαι εις την γήν· 6 και το σάββατον της γης της πωλήσεως αυτού και ας αποδώσῃ το περιπλέον θέλει είσθαι τροφή εις εσάς εις σε, και εις τον δούλον εις τον ἀνθρωπον, εις τον οποίον επώλησεν αυτά, και σου, και εις την δούλην σου, και εις τον μισθωτόν σου, ας επιστρέψῃ εις τα κτήματα αυτού. 28 Αλλ' εάν δεν και εις τον ξένον τον παροικούντα μετά σου. 7 Και εις ἡναὶ ικανὸς ώστε να δώσῃ την τιμήν εις αυτόν, τότε το τα κτήνη σου, και εις τα ζώα τα εν τη γη σου, θέλει πωληθέν θέλει μένει εν τη χειρί του αγοράσαντος αυτό είσθαι όλον το προϊόν αυτού εις τροφήν. 8 Και θέλεις μέχρι του ἔτους της αφέσεως και θέλει απελευθερωθή αριθμήσει εις σεαυτόν επτά εβδομάδας ετών, επτάκις εν τη αφέσει και θέλει επιστρέψει εις τα κτήματα επτά ἔτη· και αι ημέραι των επτά εβδομάδων των ετών αυτού. 29 Και εάν τις πωλήσῃ οίκον οικήσιμον εν πόλει θέλουσιν είσθαι εις τε τεσσαράκοντα εννέα ἔτη. 9 Τότε περιτειχισμένη, τότε δύναται να εξαγοράσῃ αυτόν θέλεις κάμει να ηήση το αλαλαγμός της σάλπιγγος την ἐντός ενός ἔτους από της πωλήσεως αυτού ἐντός ενός δεκάτην του εβδόμου μηνὸς την ημέραν του εξιλασμού ολοκλήρου ἔτους δύναται να εξαγοράσῃ αυτόν. 30 θέλετε κάμει να ηήση η σάλπιγξ καθ' ὅλην την γην Αλλ' εάν δεν εξαγορασθή εωδού συμπληρωθή εις αυτόν σας. 10 Και θέλετε αγιάσει το πεντηκοστόν ἔτος και ολόκληρον το ἔτος, τότε ο οίκος ο εν τη περιτειχισμένη θέλετε διακηρύξει ἀφεσίν εις την γην προς πάντας πολεῖ τηλει κυρωθή διαπαντός εις τον αγοράσαντα, τους κατοίκους αυτής· ούτος θέλει είσθαι ενιαυτός εις τας γενεάς αυτού· δεν θέλει απελευθερωθή εν τη αφέσεως εις εσάς και θέλετε επιστρέψει ἔκαστος εις αφέσει. 31 Αι οικία ούμως των χωρίων, τα οποία δεν των Λευτών, αι οικία των πόλεων της ιδιοκτησίας δεν θέλετε θερίσει το βλαστάνον αφ' εαυτού εν αυτώ και δεν θέλετε τρυγήσει την ακλάδευτον ἀμπελον αυτού· αυτών δύναται να εξαγορασθώσιν υπό των Λευτών 12 διότι ενιαυτός αφέσεως είναι ἀγίος θέλει είσθαι εις εν παντί καιρώ. 33 Και εάν τις αγοράσῃ παρά τινός εσάς από της πεδιάδος θέλετε τρώγει το προϊόν αυτής. των Λευτών, τότε η εν τη πόλει της ιδιοκτησίας 13 Εις το ἔτος τούτο της αφέσεως θέλετε επιστρέψει αυτού πωληθείσα οικία θέλει απελευθερωθή εν τη ἔκαστος εις το κτήμα αυτού. 14 Και εάν πωλήσης τι αφέσει διότι αι οικία των πόλεων των Λευτών είναι η εις τον πλησίον σου ή αγοράσης παρά του πλησίον 15 Κατά τον αριθμόν των ετών μετά την ἀρέσιν αιδιοκτησία αυτών δύναται διότι είναι παντοτεινή ιδιοκτησία αυτών. θέλεις αγοράσει παρά του πλησίον σου, και κατά τον 35 Και εάν πτωχεύσῃ ο αδελφός σου και δυστυχήσῃ, αριθμόν των ετών των γεννημάτων θέλει πωλήσει εις τότε θέλεις βοηθήσει αυτόν ως ξένον ή πάροικον, διά σε. 16 Κατά το πλήθος των ετών θέλεις αυξήσει την τα ζήση μετά σου. 36 Μη λάβης παρ' αυτού τόκον ή τιμήν αυτού και κατά την ολιγότητα των ετών θέλεις πλεονασμόν· αλλά φοβού τον θεόν σου· διά να ζη ο ελαττώσει την τιμήν αυτού· διότι κατά τον αριθμόν των αδελφός σου μετά σου. 37 Το αργύριόν σου δεν θέλεις ετών των γεννημάτων θέλει πωλήσει εις σε. 17 Και δεν δώσει εις αυτόν επί τόκω, και επί πλεονασμώ, δεν θέλετε δυνατεύσει ἔκαστος τον πλησίον αυτού αλλά θέλεις δώσει τας τροφάς σου. 38 Εγώ είμαι Κύριος ο θέλεις φοβηθή τον θεόν σου· διότι εγώ είμαι Κύριος ο θεός σας, δότις εξήγαγον σας εκ γης Αιγύπτου, διά να θέσης σας. 18 Και θέλετε κάμει τα προστάματά μου και δώσω εις εσάς την γην Χαναάν, ώστε να ήμαι θέσης τας κρίσεις μου θέλετε φυλάττει και θέλετε εκτελεί σας. 39 Και εάν πτωχεύσῃ ο αδελφός σου πλησίον αυτή· και θέλετε κατοικεί ασφαλώς επί της γης. 19 σου και πωληθή εις σε, δεν θέλεις επιβάλει εις αυτόν Και η γη θέλει δίδει τους καρπούς αυτής και θέλετε δουλείαν δούλου. 40 Ως μισθωτός ή πάροικος θέλει τρώγει εις χορτασμόν, και θέλετε κατοικεί ασφαλώς επ' είσθια πλησίον σου· μέχρι του ἔτους της αφέσεως θέλει αυτής. 20 Εάν δε είπητε, Τι θέλομεν φάγει το ἀνθρώπον δουλείενεις εις σε. 41 Τότε θέλει εξέλθει από σου αυτός έτος, αν ημείς δεν σπείρωμεν μήτε συνάξαμεν τα και τα τέκνα αυτού μετ' αυτού και θέλει επιστρέψει γεννημάτα ημών; 21 τότε θέλω προστάξει την ευλογίαν εις την συγγένειαν αυτού και εις την ιδιοκτησίαν την μου να ἐλθη εφ' υμάς το ἔκτον ἔτος, και θέλει κάμει τα πατρικήν αυτού θέλει επιστρέψει. 42 Διότι δούλοί μου γεννημάτα αυτής διά τρία ἔτη. 22 Και θέλετε σπείρει είναι ούτοι, τους ο οποίους εξήγαγον εις γης Αιγύπτου το ὄγδοον ἔτος, και θέλετε τρώγει από των παλαιών δεν θέλουσι πωλείσθαι, καθώς πωλείται δούλος. 43 γεννημάτων μέχρι του εννάτου ἔτους εωδού θέλωσι τα Δεν θέλεις δεσπόζει επ' αυτόν μετά αυστηρότητος γεννημάτα αυτής θέλετε τρώγει παλαιά. 23 Και η γη αλλά θέλεις φοβηθή τον θεόν σου. 44 Ο δε δούλος δεν θέλει πωλείσθαι εις απαλλοτρίωσιν· διότι ιδική μου σου και η δούλη σου, οσους αν ἔχης, από των εθνών είναι η γη διότι σεις είσθε ξένοι και πάροικοι ἐμπροσθέν των πέριξ υμών, εκ τούτων θέλετε αγοράζει δούλον μου. 24 Διά τούτο καθ' ὅλην την γην της ιδιοκτησίας και δούλην. 45 Και εκ των ινών έτι των ξένων των σας θέλετε συγχωρεί εξαγόραστην της γης. 25 Εάν ο παροικούντων μεταξύ σας, εκ τούτων θέλετε αγοράζει αδελφός σου πτωχεύση και πωλήση εκ των κτημάτων και εκ των συγγενειών αυτών αίτινες είναι μεταξύ σας, αυτού και ἐλθη ο πλησίεστερος αυτού συγγενής διά να όσοι εγεννήθησαν εν τη γη υμών· και θέλουσιν είσθαι εξαγοράσῃ αυτά, τότε θέλει εξαγοράσει ο, τι επώλησεν ο εις εσάς εις ιδιοκτησίαν. 46 Και θέλετε έχει αυτούς αδελφός αυτού. 26 Εάν δε ο ἀνθρωπος δεν ἔχη συγγενή κληρονομίαν διά τα τέκνα σας από σας, διά να διά να εξαγοράσῃ αυτά, και ευπόρησε και εύρηκεν ικανά κληρονομήσωσιν αυτούς ως ιδιοκτησίαν· δούλοι σας διά να εξαγοράσῃ αυτά, 27 τότε ας αριθμήσῃ τα ἔτη θέλουσιν είσθαι διαπαντός πλην επί τους αδελφούς

σας, τους νιούς Ισραήλ, δεν θέλετε εξουσιάζει ο εις επί θέλω είσθαι Θεός σας και σεις θέλετε είσθαι λαός μου. τον ἄλλον μετά αυστηρότητος. **47** Και ὅταν ο ἔνος και **13** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, ὅστις σας εξήγαγον εκ ο παροικών μετά σου πλουτήση, ο δε αδελφός σου ο της γης των Αιγυπτίων, εκ της δουλείας αυτών· και μετ' αυτού πτωχεύσῃ και πωλήθη εἰς τὸν ἔνον, τὸν συνέτριψα τους δεσμούς του ζυγού σας και σας ἐκάμα να παροικούντα μετά σου, ἡ εἰς τὴν γενεάν της συγγενείας περιπατήτε όρθιοι. **14** Άλλ' εάν δὲν μου υπακούστητε και του ἔνον· **48** αφού πωλήθη, θέλει εξαγορασθῆ πάλιν· δεν εκτελήτε πάσας ταύτας τας εντολάς μου, **15** και εάν εἰς εἰς τῶν αδελφῶν αυτού θέλει εξαγοράσει αυτὸν· καταφρονήστε τα προστάγματά μου ἡ εὖν η ψυχή σας **49** ἡ ο θείος αυτού ἡ ο νιος του θείου αυτού θέλει αποστραφή τας κρίσεις μου, ὧστε να μη εκτελήτε πάσας εξαγοράσει αυτόν, ἡ εξ αίματος αυτού συγγενής εἰς τὰς εντολάς μου, ὧστε να εξουδενώσητε την διαθήκην της συγγενείας αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν· ἡ εὖν μου, **16** και εγώ θέλω κάμει τούτῳ εἰς εօάς θέλω αυτός ευπόρησε, θέλει εξαγοράσει αυτός εαυτόν. **50** Και βάλει εφ' υμάς τρόμον, μαρασμόν, και καύσωνα, τα θέλει λογαριάσει μετά του αγοραστού αυτού από τον έτους, καθ' ο επωλήθη εἰς αυτόν, μέχρι τον ἔτους της αφέσεως και η τιμὴ της πωλήσεως αυτού θέλει εἰσθαι κατά τον αριθμὸν των ετών αναλόγως του χρόνου, ενός μισθωτού θέλει λογαριασθῆ εἰς αυτόν. **51** Εάν δε μένωσι πολλά ἑτη, αναλόγως τούτων θέλει αποδώσει την τιμὴν της εξαγοράς αυτού εἰκ τον αργυρίου δι' ου ηγοράσθη. **52** Και εάν υπολείπωνται ολίγα ἑτη μέχρι του ἔτους της αφέσεως, θέλει κάμει λογαριασμόν μετ' αυτού και κατά τα ἑτη αυτού θέλει αποδώσει την τιμὴν της εξαγοράς αυτού. **53** Ως ετήσιος μισθωτός θέλει εἰσθαι μετ' αυτού δεν θέλει δεσπόζει επ' αυτόν μετά της εξαγοράς αυτού. **54** Και εάν δὲν εξαγορασθῆ κατά τα ἑτη ταύτα, τότε θέλει απελευθερωθῆ εἰς το ἔτος της αφέσεως, αυτός και τα τέκνα αυτού μετ' αυτού. **55** Διότι εἰς εμέ οι νιοι του Ισραήλ είναι δούλοι δούλοι μου είναι, τους οποίους εξήγαγον εἰς γης Αιγύπτου. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

26 Δεν θέλετε κάμει εἰς εαυτούς εἰδωλα ουδέ γλυπτά, ουδέ θέλετε ανεγείρει ἀγαλμα εἰς εαυτούς, ουδέ θέλετε στήσει λίθον εικονόγλυπτον εν τη γη νυμών, διά να προσκυνήτε αυτόν διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **2** Τα σάββατα μου θέλετε φυλάττει και το αγιαστήριον μου θέλετε σέβεσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Εάν περιπατήτε εἰς τα προστάγματά μου και φυλάττητε τας εντολάς μου και εκτελήτε αυτάς, **4** τότε θέλω δώσει τας βροχάς σας εἰς τους καιρούς αυτών, και η γη θέλει δώσει τα γεννήματα αυτής, και τα δένδρα του αγρού θέλουν δώσει τον καρπόν αυτών. **5** Και το αλωνισμά σας θέλει σας φθάσει μέχρι του τρυγητού, και ο τρυγητός θέλει φθάσει μέχρι του σπορτοτού· και θέλετε τρώγει τον ἄρτον σας εἰς χορτασμόν· και θέλετε κατοικεί ασφαλώς εν τη γη νυμών. **6** Και θέλω δώσει ειρήνην εἰς την γην, και θέλετε πλαγιάζει και ουδεῖς θέλει σας φοβίζει και θέλω εξολοθρεύσει τα πονηρά θηρία από της γης και μάχαιρα δεν θέλει περάσει διά μέσου της γης σας. **7** Και θέλετε δώξει τους εχθρούς σας και θέλουσι πέσει έμπροσθέν σας εν μαχαίρᾳ **8** και πέντε από σας θέλουσι διώξει εκατόν, και εκατόν από σας θέλουσι διώξει μυρίους· και οι εχθροί σας θέλουσι πέσει έμπροσθέν σας εν μαχαίρᾳ. **9** Και θέλω επιβλέψει εἰς εσάς και θέλω σας αυξήσει και θέλω σας πληθύνει και θέλω στερεώσει την διαθήκην μου με σας. **10** Και θέλετε φάγει παλαιά παλαιών, και θέλετε εκβάλει τα παλαιά απ' έμπροσθεν των νέων. **11** Και θέλω στήσει την σκηνήν μου μεταξύ σας· και η ψυχή μου δεν θέλει σας βδελυχθή· **12** και θέλω περιπατεί μεταξύ σας και

της γης των Αιγυπτίων, εκ της δουλείας αυτών· και μετέτριψα τους δεσμούς του ζυγού σας και σας ἐκάμα να περιπατήτε όρθιοι. **14** Άλλ' εάν δὲν μου υπακούστητε και τας εντολάς μου, **15** και εάν εἰς εἰς την προστάγματά μου ἡ εὖν η ψυχή σας καταφρονήστε τα προστάγματά μου ἡ εὖν η ψυχή σας **49** ἡ ο θείος αυτού ἡ ο νιος του θείου αυτού θέλει αποστραφή τας κρίσεις μου, ὧστε να μη εκτελήτε πάσας εξαγοράσει αυτόν, ἡ εξ αίματος αυτού συγγενής εἰς τὰς εντολάς μου, ὧστε να εξουδενώσητε την διαθήκην της συγγενείας αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν· ἡ εὖν μου, **16** και εγώ θέλω κάμει τούτῳ εἰς εօάς θέλω αυτός ευπόρησε, θέλει εξαγοράσει αυτός εαυτόν. **50** Και βάλει εφ' υμάς τρόμον, μαρασμόν, και καύσωνα, τα οποία θέλουσι φεύρει τους οφθαλμούς σας και θέλουσι επειπλάσιον τιμωρίαν διά τας αμαρτίας σας **17** Και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον σας, και θέλετε φονευθή έμπροσθεν των εχθρών σας· και εκείνοι, οίτινες σας μισούσι, θέλουσι σας εξηγουσάσει και κατατήκει την ψυχήν και θέλετε σπείρει τον σπόρον σας εἰς μάτην, διότι οι εχθροί σας θέλουσι τρώγει αυτόν. **18** Και εάν μέχρι τούτου δεν μου υπακούστητε, θέλω επιβάλει εἰς εἰς την προστάγματά μου διά τας αμαρτίας σας. **19** Και θέλω συντρίψει την υπερηφανίαν της δυνάμεως σας· και θέλω κάμει τον ουρανόν σας ως σίδηρον και την είσθαι μετ' αυτού δεν μου υπακούστητε, θέλω επιβάλει εἰς εἰς μάτην διότι η γη σας δεν θέλει δίδει τα γεννήματα εἰς μάτην διότι η γη σας δεν θέλει δίδει τα γεννήματα αυτής και τα δένδρα της γης δεν θέλουσι δίδει τον καρπόν αυτών. **21** Και εάν πορεύσθε εναντίοι εἰς εμέ και δεν θέλητε να μου υπακούστητε, θέλω προσθέσει εἰς εσάς επειπλάσιον πληγάς κατά τας αμαρτίας σας. **22** Και θέλω αποστέλειει εναντίον σας τα θηρία τα ἄγρια, τα οποία θέλουσι καταφάγει τα τέκνα σας και εξολοθρεύσει τα κτήνη σας και θέλουσι σας κάμει ολιγοστούς· και θέλουσιν ερημιαθή αι οδοί σας. **23** Και εάν εις τούτων δεν διορθωθήτε επιστρέφοντες εἰς εμέ, αλλά πορεύσθε εναντίοι εἰς εμέ, **24** τότε θέλω πορευθή και εγώ εναντίος εἰς εσάς, και θέλω σας παιδεύσει και εγώ επειπλάσιως διά τας αμαρτίας σας. **25** Και θέλω φέρει εφ' υμάς μάχαιραν, ήτις θέλει κάμει την εκδίκησην της διαθήκης μου· και ὅταν καταφύγητε εἰς τας πόλεις σας, θέλω στείλει θανατικόν εν μέσω νυμών· και θέλετε παραδοθή εἰς τας χειράς του εχθρού. **26** Και ὅταν κατασυντρίψω το στήριγμα του ἄρπου σας, δέκα γυναίκες θέλουσι φήνει τους ἄρπους σας εν ενί κλιβάνω, και οι ἄρποι σας θέλουσιν αποδοθή εἰς εσάς με ζήγιον· και θέλετε τρώγει και δεν θέλετε χορταίνει. **27** Εάν δε και διά τούτων δεν μου υπακούσθετε, αλλά πορεύσθε εναντίοι εἰς εμέ, **28** τότε εγώ θέλω πορευθή εναντίοι εἰς εσάς μετά θυμού και θέλω σας παιδεύσει και εγώ επειπλάσιως διά τας αμαρτίας σας. **29** Και θέλετε φάγει τας σάρκας των ιτιών σας και τας σάρκας των θυγατέρων σας θέλετε φάγει. **30** Και θέλω κατεδαφίσει τους υψηλούς τόπους σας και θέλω καταστρέψει τα είδωλά σας και θέλω ρίψει τα πτώματά σας επί τα πτώματα των βδελυρών ειδώλων σας· και θέλει σας βδελυχθή η ψυχή μου. **31** Και θέλω καταστήσει τας πόλεις σας ερήμους και θέλω εξερημώσει τα αγιαστήριά σας και δεν θέλω οσφρανθή την οσμήν των ευωδών σας· **32** και θέλω εξερημώσει εγώ την γην σας· και θέλουσι θαυμάσει εἰς τούτο οι εχθροί σας, οι κατοικούντες εν αυτῇ. **33** Και θέλω σας διασπείρει μεταξύ των εθνών· και θέλω

σύρει οπίσω σας μάχαιραν· καὶ η γη σας θέλει μένει θέλει είσθαι του μεν αρσενικού είκοσι σίκλοι, του δε ἔρημος και αι πόλεισας σας θέλουσιν είσθαι ἔρημοι. **34** Θηλυκού δέκα σίκλοι. **6** Εάν δε ἡναί από ενός μηνός Τότε η γη θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής καθ' όλον μέχρι πέντε ετών, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι του τον καιρόν όσον αυτή μείνη ἔρημος και σεις εν τη γη μεν αρσενικού πέντε σίκλοι αργυρίου του δε θηλυκού των εχθρών σας· τότε θέλει αναπαυθή η γη και θέλει η εκτίμησίς σου τρεις σίκλοι αργυρίου. **7** Εάν δε από απολαύσει τα σάββατα αυτής. **35** Καθ' όλον τον καιρόν εξήκοντα ετών και επάνω, εάν μεν ἡναί αρσενικόν, της ερημώσεως αυτής θέλει αναπαυθεσθαι διότι δεν η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι δεκαπέντε σίκλοι εάν ανεπαύτε εις τα σάββατα σας, ότε κατωκείτε επ' αυτής, δε θηλυκόν, δέκα σίκλοι. **8** Και εάν ἡναί πτωχότερος **36** Επί δε τους εναπολειφθέντας από σας θέλω επιφέρει της εκτιμήσεως σου, θέλει παρασταθή ἐμπροσθεν του δειλίαν εις την καρδίαν αυτών εν τοις τόποις των ιερέως, και οι ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτόν· κατά την εχθρών αυτών· και ἥχος φύλλου σειούμενον θέλει διώκει δύναμιν εκείνου δότις ἔκαμε την ευχήν, ο ιερεύς θέλει αυτούς και θέλουσι φεύγει, ως φεύγοντες από μαχαίρας εκτιμήσει αυτόν. **9** Και εάν η ευχή ἡναί κτήνος, εκ των και θέλουσι πίπτει, ουδενός διώκοντος. **37** Και θέλουσι δόσα προσφέρονται δώρων προς τον Κύριον, πανό, τι πίπτει ο εις επί τον ἄλλον ως ἐμπροσθεν μαχαίρας, δίδει τις εκ τούτων εις τον Κύριον θέλει είσθαι ἀγιον. ουδενός διώκοντος και δεν θέλετε δυνηθή να σταθήτε **10** Δεν θέλει αλλάξει αυτό, ουδέ θέλει αντικαταστήσει ἐμπροσθεν των εχθρών σας. **38** Και θέλετε απολεσθή καλόν αντί κακού, ή κακόν αντί καλού· εάν δε ποτέ μεταξύ των εθνών, και η γη των εχθρών σας θέλει σας ανταλλάξῃ κτήνος αντί κτήνους, τότε και αυτό και το καταφάγει. **39** Και οι εναπολειφθέντες από σας θέλουσι αντάλλαγμα αυτού θέλουσιν είσθαι ἀγια. **11** Εάν δε ἡναί φθείρεσθαι διά τας ανομίας αυτών εν τοις τόποις των τι κτήνος ακάθαρτον, εκ των δόσα δεν προσφέρονται εχθρών σας· και δότι διά τας ανομίας των πατέρων αυτών δώρων προς τον Κύριον, τότε θέλει παραστήσει το κτήνος θέλουσι φθείρεσθαι μετ' αυτών. **40** Εάν δε ομολογήσωσι έμπροσθεν του ιερέως **12** και θέλει εκτιμήσει αυτό δο την ανομίαν αυτών και την ανομίαν των πατέρων ιερεύς, είτε καλόν είναι είτε κακόν· κατά την εκτιμήσιν αυτών διά την παράβασιν αυτών, την οποίαν παρέβησαν σου, ω ιερεύ, ούτω θέλει είσθαι. **13** Και εάν τις θελήση εναντίον μου, και διότι επορεύθησαν έτι εναντίοι εις να εξαγοράσῃ αυτό, τότε θέλει προσθέσει το πέμπτον εμέ, **41** και εγώ επορεύθην εναντίος εις αυτούς, και αυτού εις την εκτιμήσιν σου. **14** Και ὅταν τις αφιερώση ἐφέρα αυτούς εις την γην των εχθρών αυτών· εάν την οικίαν αυτού αφιέρωμα εις τον Κύριον, τότε ο τότε ταπεινωθή η καρδία αυτών η απερίτμητος και ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτήν, είτε καλή είναι είτε κακή· δεχθώστο τότε την τιμωρίαν της ανομίας αυτών, **42** καθώς εκτιμήση αυτήν ο ιερεύς, ούτω θέλει είσθαι. **15** τότε θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου την προς τον Ιακώβη, και την διαθήκην μου την προς τον Ισαάκ, Και εάν ο αφιερώσας αυτήν θελήση να εξαγοράσῃ την οικίαν αυτού, θέλει προσθέσει το πέμπτον του αργυρίου και την διαθήκην μου την προς τον Αβραάμ θέλω της εκτιμήσεως σου εις αυτήν και θέλει είσθαι αυτού. ενθυμηθή και την γην θέλω ενθυμηθή. **43** Και η γη **16** Και εάν τις αφιερώση εις τον Κύριον μέρος του αγρού θέλει μείνει παρητημένη απ' αυτών και θέλει απολαύσει της ιδιοκτησίας αυτού, η εκτιμήσίς σου θέλει είσθαι τα σάββατα αυτής, μένουσα ἔρημος αυτών· και αυτοί κατά τον σπόρον αυτού· εν χομόρι σπόρου κριθής θέλει θέλουσι δεχθή την τιμωρίαν της ανομίας αυτών· διότι εκτιμηθή αντί πεντήκοντα σίκλων αργυρίου. **17** Εάν κατεφρόνησαν τας κρίσεις μου και διότι η ψυχή αυτών από του έτους της αφέσεως αφιερώση τον αγρόν αυτού, απετράψη τα προστάγματά μου. **44** Άλλα και ούτως κατά την εκτιμήσιν σου θέλει είσθαι. **18** Άλλ' εάν μετά ενώ ευρίσκονται εν τη γη των εχθρών αυτών, δεν την ἀφέσιν αφιερώση τον αγρόν αυτού, ο ιερεύς θέλει θέλω απορρίψει αυτούς, ουδέ θέλω βδελυχθή αυτούς, λογαριάσει εις αυτόν το αργυρίου κατά τα επίλοιπα ὡστε να εξολοθρεύσω αυτούς, και να ματαιώσω την μέχρι του έτους της αφέσεως, και θέλει αφαιρεθή από διαθήκην μου την προς αυτούς διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών. **45** Άλλα θέλω ενθυμηθή υπέρ αυτών την διαθήκην των πατέρων αυτών, τους οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου, ενώπιον των εθνών, διά νήμαι θεός αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. **46** Ταύτα είναι τα τον αγρόν ή εάν επώλησε τον αγρόν εις ἄλλον τινά, προστάγματα και αι κρίσεις και οι νόμοι, τους οποίους δεν θέλει εξαγοράζεσθαι πλέον. **21** Άλλ' ὅταν ο αγρός έκαμεν ο Κύριος μεταξύ εαυτού και των ιερών Ισραήλ παρέλθη την ἀφέσιν, θέλει είσθαι ἀγιος εις τον Κύριον, επί του όρους Σινά διά χειρός του Μωϋσέως.

27 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους ιερείς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ὅταν τις κάμη επίσημον ευχήν, συ θέλεις κάμνει την εκτίμησιν των ψυχών προς τον Κύριον. **3** Και η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι του μεν αρσενικού, από είκοσι ετών μέχρις εξήκοντα ετών, η εκτίμησίς σου βεβαίως θέλει είσθαι πεντήκοντα σίκλοι αργυρίου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου· **4** εάν δε ἡναί θηλυκόν, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι τριάκοντα σίκλοι. **5** Εάν δε ἡναί από πέντε ετών μέχρις είκοσι, η εκτίμησίς σου

θέλει είσθαι του μεν αρσενικού είκοσι σίκλοι, του δε ἔρημος και αι πόλεισας σας θέλουσιν είσθαι ἔρημοι. **34** Θηλυκού δέκα σίκλοι. **6** Εάν δε ἡναί από ενός μηνός Τότε η γη θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής καθ' όλον τον καιρόν όσον αυτή μείνη ἔρημος και σεις εν τη γη των εχθρών σας· τότε θέλει αναπαυθή η γη και θέλει η εκτίμησίς σου τρεις σίκλοι αργυρίου. **7** Εάν δε από απολαύσει τα σάββατα αυτής. **35** Καθ' όλον τον καιρόν της εκτίμησης της εκτιμήσεως σου, θέλει παρασταθή ἐμπροσθεν του δειλίαν εις την καρδίαν αυτών εν τοις τόποις των ιερέως, και οι ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτόν· κατά την εχθρών αυτών· και ἥχος φύλλου σειούμενον θέλει διώκει δύναμιν εκείνου δότις ἔκαμε την ευχήν, ο ιερεύς θέλει αυτούς και θέλουσι φεύγει, ως φεύγοντες από μαχαίρας εκτιμήσει αυτόν. **9** Και εάν η ευχή ἡναί κτήνος, εκ των και θέλουσι πίπτει, ουδενός διώκοντος. **37** Και θέλουσι δόσα προσφέρονται δώρων προς τον Κύριον, πανό, τι πίπτει ο εις επί τον ἄλλον ως ἐμπροσθεν μαχαίρας, δίδει τις εκ τούτων εις τον Κύριον θέλει είσθαι ἀγιον. ουδενός διώκοντος και δεν θέλετε δυνηθή να σταθήτε **10** Δεν θέλει αλλάξει αυτό, ουδέ θέλει αντικαταστήσει ἐμπροσθεν των εχθρών σας. **38** Και θέλετε απολεσθή καλόν αντί κακού, ή κακόν αντί καλού· εάν δε ποτέ μεταξύ των εθνών, και η γη των εχθρών σας θέλει σας ανταλλάξῃ κτήνος αντί κτήνους, τότε και αυτό και το καταφάγει. **39** Και οι εναπολειφθέντες από σας θέλουσι αντάλλαγμα αυτού θέλουσιν είσθαι ἀγια. **11** Εάν δε ἡναί φθείρεσθαι διά τας ανομίας αυτών εν τοις τόποις των τι κτήνος ακάθαρτον, εκ των δόσα δεν προσφέρονται εχθρών σας· και δότι διά τας ανομίας των πατέρων αυτών δώρων προς τον Κύριον, τότε θέλει παραστήσει το κτήνος θέλουσι φθείρεσθαι μετ' αυτών. **40** Εάν δε ομολογήσωσι έμπροσθεν του ιερέως **12** και θέλει εκτιμήσει αυτό δο την ανομίαν αυτών και την ανομίαν των πατέρων ιερεύς, είτε καλόν είναι είτε κακόν· κατά την εκτιμήσιν αυτών διά την παράβασιν αυτών, την οποίαν παρέβησαν σου, ω ιερεύ, ούτω θέλει είσθαι. **13** Και εάν τις θελήση εναντίον μου, και διότι επορεύθησαν έτι εναντίοι εις να εξαγοράσῃ αυτό, τότε θέλει προσθέσει το πέμπτον εμέ, **41** και εγώ επορεύθην εναντίος εις αυτούς, και αυτού εις την εκτιμήσιν σου. **14** Και ὅταν τις αφιερώση ἐφέρα αυτούς εις την γην των εχθρών αυτών· εάν την οικίαν αυτού αφιέρωμα εις τον Κύριον, τότε ο τότε ταπεινωθή η καρδία αυτών η απερίτμητος και ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτήν, είτε καλή είναι είτε κακή· δεχθώστο τότε την τιμωρίαν της ανομίας αυτών, **42** καθώς εκτιμήση αυτήν ο ιερεύς, ούτω θέλει είσθαι. **15** τότε θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου την προς τον Ιακώβη, και την διαθήκην μου την προς τον Ισαάκ, **16** Και εάν ο αφιερώσας αυτήν θελήση να εξαγοράσῃ την οικίαν αυτού, θέλει προσθέσει το πέμπτον του αργυρίου και την διαθήκην μου την προς τον Αβραάμ θέλω της εκτιμήσεως σου εις αυτήν και θέλει είσθαι αυτού. ενθυμηθή και την γην θέλω ενθυμηθή. **43** Και η γη **17** Και εάν τις αφιερώση εις τον Κύριον μέρος του αγρού θέλει μείνει παρητημένη απ' αυτών και θέλει απολαύσει της ιδιοκτησίας αυτού, η εκτιμήσίς σου θέλει είσθαι τα σάββατα αυτής, μένουσα ἔρημος αυτών· και αυτοί κατά τον σπόρον αυτού· εν χομόρι σπόρου κριθής θέλει θέλουσι δεχθή την τιμωρίαν της ανομίας αυτών· διότι εκτιμηθή αντί πεντήκοντα σίκλων αργυρίου. **18** Εάν δε ποτέ την ἀφέσιν αφιερώση τον αγρόν αυτού, ο ιερεύς θέλει είσθαι την ἀφέσιν αφιερώση τον αγρόν αυτού, την ἀφέσιν αφιερώση τον αγρόν αυτού, λογαριάσει εις αυτόν το αργυρίου κατά τα επίλοιπα ὡστε να εξολοθρεύσω αυτούς, και να ματαιώσω την μέχρι του έτους της αφέσεως, και θέλει αφαιρεθή από διαθήκην μου την προς αυτούς διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών. **45** Άλλα θέλω ενθυμηθή υπέρ αυτών την διαθήκην των πατέρων αυτών, τους οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου, ενώπιον των εθνών, διά νήμαι θεός αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. **46** Ταύτα είναι τα τον αγρόν ή εάν επώλησε τον αγρόν εις ἄλλον τινά, προστάγματα και αι κρίσεις και οι νόμοι, τους οποίους δεν θέλει εξαγοράζεσθαι πλέον. **21** Άλλ' ὅταν ο αγρός παρέλθη την ἀφέσιν, θέλει είσθαι ἀγιος εις τον Κύριον, επί του όρους Σινά διά χειρός του Μωϋσέως.

οποίον ανήκει ως πρωτότοκον εις τον Κύριον, ουδείς θέλει αφιερώσει αυτό· είτε μόσχος είτε αρνίον, του Κυρίου είναι. **27** Και εάν ήναι από ακαθάρτων κτηνών, θέλει εξαγοράσει αυτό κατά την εκτίμησίν σου και θέλει προσθέσει το πέμπτον αυτού επ' αυτό· ή εάν δεν εξαγοράζηται, θέλει πωληθή κατά την εκτίμησίν σου. **28** Ουδέν όμως καθιέρωμα, το οποίον καθιερώσῃ τις εις τον Κύριον εκ των οὓσα ἔχει, από ανθρώπουν ἔως κτήνους και ἔως αγρού της ιδιοκτησίας αυτού, θέλει πωληθή ουδέ θέλει εξαγορασθή· παν καθιέρωμα είναι αγιώτατον εις τον Κύριον. **29** Ουδέν καθέρωμα καθιερωθέν παρά ανθρώπου θέλει εξαγορασθή· εξάπαντος θέλει θανατωθή. **30** Και παν δέκατον της γης, είτε εκ του σπόρου της γης είτε εκ του καρπού των δένδρων, του Κυρίου είναι: είναι ἅγιον εις τον Κύριον. **31** Και εάν ποτέ θελήσῃ τις να εξαγοράσῃ το δέκατον αυτού, θέλει προσθέσει εις αυτό το πέμπτον αυτού. **32** Και παν δέκατον βοών και προβάτων, παντός ζώου διαβαίνοντος υποκάτωθεν της ράβδου, το δέκατον θέλει είσθαι ἅγιον εις τον Κύριον. **33** Δεν θέλει διακρίνει είτε καλόν είναι είτε κακόν ουδέ θέλει αλλάξει αυτό· και εάν ποτέ αλλάξῃ αυτό, και αυτό και το αντάλλαγμα αυτού θέλουσιν είσθαι ἅγια· δεν θέλει εξαγορασθή. **34** Αύται είναι αι εντολαί, τας οποίας προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσῆν διά τους νιούς Ισραήλ εν τω ὥρει Σινά.

Άριθμοί

1 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τη ερήμῳ Σινά, εν τη σκηνή του μαρτυρίου, την πρώτην του δευτέρου μηνός, εις το δεύτερον ἑτοι αφού ἔξηλθον εκ γης Αιγύπτου, λέγων, **2** Λάβετε το κεφάλαιον πάσης της συναγωγής των υιών Ισραήλ κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, απαριθμούντες κατ' ὄνομα παν αρσενικόν κατά κεφαλήν αυτών. **3** Από είκοσι ετών και επάνω, πάντας τους δυναμένους εν τω Ισραήλ να εξέλθωσιν εις πόλεμον, συ και ο Ααρών απαριθμήσατε αυτούς κατά τα στρατεύματα αυτών. **4** Καὶ με σας θέλει είσθια εις ἀνθρωπος αφ' εκάστης φυλής ἔκαστος ἄρχων του οίκου των πατέρων αυτού θέλει είσθια. **5** Και ταύτα είναι τα ονόματα των ανδρών οίτινες θέλουσι παραστάθη με σάς εκ του Ρουβήν, Ελισούρ ο νιός του Σεδιούρ· **6** εκ του Συμεών, Σελουμήλ ο υιός του Σουρισαδᾶ. **7** εκ του Ιούδα, Ναασσών ο νιός του Αμμιναδάβ· **8** εκ του Ισσάχαρ, Ναθαναϊλ ο υιός του Σουάρ· **9** εκ του Ζαβουλών, Ελιάβ ο υιός του Χαιλών· **10** εκ των υιών του Ιωσήφ, εκ μεν του Εφραΐτ, Ελισαμά ο υιός του Αμμιούδ· εκ δε του Μανασή, Γαμαλιήλ ο υιός του Φεδασσούρ· **11** εκ του Βενιαμίν, Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί· **12** εκ του Δαν, Αχιέζερ ο υιός του Αμμισαδᾶ· **13** εκ του Ασήρ, Φαγαιήλ ο υιός του Οχράν· **14** εκ του Γαδ, Ελιασάφ ο υιός του Δευούήλ· **15** εκ του Νεφθαλί, Αχιρά ο υιός του Αινάν· **16** Ούτοι ήσαν οι εκλεκτοί της συναγωγής, ἀρχοντες των φυλών των πατέρων αυτών, αρχηγοί των χιλιάδων του Ισραήλ. **17** Ο Μωϋσῆς λοιπόν και ο Ααρών ἐλάφον τους ἄνδρας τούτους τους ονομασθέντας κατ' ὄνομα. **18** και συνεκάλεσαν πάσαν την συναγωγήν, την πρώτην του δευτέρου μηνός, και κατεργάρφησαν κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **21** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ρουβήν ήσαν τεσσαράκοντα εξ χιλιάδες και πεντακόσιοι. **22** Εκ των υιών Συμεών, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, οι απαριθμηθέντες κατά τον αριθμόν των ονομάτων εξ αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, παν αρσενικόν από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **23** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Συμεών ήσαν πεντήκοντα εννέα χιλιάδες και τριακόσιοι. **24** Εκ των υιών Γαδ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **25** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Συμεών ήσαν πεντήκοντα εννέα χιλιάδες και τριακόσιοι.

26 Εκ των υιών Ιούδα, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **27** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ιούδα ήσαν εβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **28** Εκ των υιών Ισσάχαρ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **29** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ισσάχαρ ήσαν πεντήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **30** Εκ των υιών Ζαβουλών, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **31** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ζαβουλών ήσαν πεντήκοντα επτά χιλιάδες και τετρακόσιοι. **32** Εκ των υιών Ιωσήφ, εκ μεν των υιών Εφραΐμ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **33** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Εφραΐτ ήσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **34** Εκ των υιών Μανασή, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **35** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Μανασή ήσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες και διακόσιοι. **36** Εκ των υιών Βενιαμίν, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **37** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Βενιαμίν ήσαν τριάκοντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. **38** Εκ των υιών Δαν, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **39** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Δαν ήσαν εξήκοντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι. **40** Εκ των υιών Ασήρ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **41** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ασήρ ήσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία και πεντακόσιοι. **42** Εκ των υιών Νεφθαλί, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **43** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Νεφθαλί ήσαν πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. **44** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες, τους οποίους απηρίθμησεν ο Μωϋσής και ο Ααρών και οι ἀρχοντες του Ισραήλ, οι δώδεκα ἄνδρες ἔκαστος ἥτο κατά τον οίκον των πατέρων αυτού. **45** Και ήσαν πάντες

πέντε χιλιάδες και εξακόσιοι πεντήκοντα. **26** Εκ των υιών Ιούδα, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **27** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ιούδα ήσαν εβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **28** Εκ των υιών Ισσάχαρ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **29** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ισσάχαρ ήσαν πεντήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **30** Εκ των υιών Ζαβουλών, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **31** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ζαβουλών ήσαν πεντήκοντα επτά χιλιάδες και τετρακόσιοι. **32** Εκ των υιών Ιωσήφ, εκ μεν των υιών Εφραΐμ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **33** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Εφραΐτ ήσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **34** Εκ των υιών Μανασή, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **35** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Μανασή ήσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες και διακόσιοι. **36** Εκ των υιών Βενιαμίν, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **37** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Βενιαμίν ήσαν τριάκοντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. **38** Εκ των υιών Δαν, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **39** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Δαν ήσαν εξήκοντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι. **40** Εκ των υιών Ασήρ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **41** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ασήρ ήσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία και πεντακόσιοι. **42** Εκ των υιών Νεφθαλί, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **43** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Νεφθαλί ήσαν πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. **44** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες, τους οποίους απηρίθμησεν ο Μωϋσής και ο Ααρών και οι ἀρχοντες του Ισραήλ, οι δώδεκα ἄνδρες ἔκαστος ἥτο κατά τον οίκον των πατέρων αυτού. **45** Και ήσαν πάντες

οι απαριθμηθέντες εκ των νιών Ισραήλ, κατά τους νιός του Σουρισδάϊ: **13** το δε στράτευμα αυτού και οι οίκους των πατέρων αυτών, από έικοσι ετών και επάνω, απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πεντήκοντα εννέα χιλιάδες πάντες οι δυνάμενοι μεταξύ του Ισραήλ να εξέλθωσιν εις και τριακόσιοι. **14** Ἐπειτα η φυλὴ Γάδ και ο ἄρχων των πόλεμον, **46** πάντες οι απαριθμηθέντες ήσαν εξακόσιαι νιών Γαδ θέλει είσθαι Ελιασάφ ο νιός του Δευούήλ: **15** το τρεις χιλιάδες και πεντακόσιοι πεντήκοντα. **47** Οι δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν Λευΐται ήμως, κατά την φυλήν των πατέρων αυτών, τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και εξακόσιοι πεντήκοντα. δεν απηριθμήθησαν μεταξύ αυτών. **48** Διότι ο Κύριος **16** Πάντες οι απαριθμηθέντες εν τω στρατοπέδων Ρουβήν είχε λαλήσει προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **49** Μόνον την ήσαν χιλιάδες εκατόν πεντήκοντα μία και τετρακόσιοι φυλήν του Λευΐτη μη απαριθμήσης και το κεφαλαιον πεντήκοντα, κατά τα τάγματα αυτών· ούτοι θέλουσι αυτών μη λάβηση μετά των νιών Ισραήλ: **50** αλλά σηκόνεσθαι δεύτεροι. **17** Ἐπειτα θέλει οικόνεσθαι η δος εις τους Λευΐτας την επισταίνα της σκηνῆς του σκηνῆ του μαρτυρίου, το στρατόπεδον των Λευΐτών εν μαρτυρίου και πάντων των σκευῶν αυτῆς και πάντων των μέσων των στρατοπέδων· καθώς εστρατοπέδευσαν, των ανηκόντων εις αυτήν ούτοι θέλουσι βαστάζει την ούτω θέλουσι σηκόνεσθαι έκαστος εις την τάξιν αυτού σκηνῆν και πάντα τα σκεύη αυτῆς, και ούτοι θέλουσιν πλησίον της σημαίας αυτών. **18** Προς δυσμάς δε θέλει υπηρετεῖ εις αυτήν, και θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλῳ εισθαι η σημαία του στρατοπέδου του Εφραΐμ κατά της σκηνῆς. **51** Και οι θέλουσι θέλουσι καταβιβάζει αυτήν· και οι θέλουσι θέλουσι στήνει αυτήν· **19** τα τάγματα αυτών· και οι άρχων των νιών Εφραΐμ και οι σημαίαί του στρατοπέδου του Αμμιούδ: **20** το δε πρέπη να στηθή, οι Λευΐται θέλουσι στήνει αυτήν· **21** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες και διακόσιοι. **22** Ἐπειτα η φυλὴ Μανασσῆ και ο ἄρχων των νιών Μανασσῆ εν τω στρατοπέδων αυτού η φυλὴ Μανασσῆ και ο ἄρχων των νιών Μανασσῆ θέλει εισθαι Γαμαλιήλ ο νιός του Φεδασσούρ: **23** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν Λευΐται θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλῳ της σκηνῆς του μαρτυρίου, διά να μη ήναι οργή επί την συναγωγήν των νιών Ισραήλ: και οι Λευΐται θέλουσι φυλάσσει τας φυλακάς της σκηνῆς του μαρτυρίου. **54** Και ἔκαμον οι νιοί Ισραήλ κατά πάντα ὅσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν· ούτως ἔκαμον.

2 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρὼν, λέγων, **2** Ας στρατοπεδεύσωντι οι νιοί Ισραήλ, έκαστος πλησίον της σημαίας αυτού, μετά του σημείου του οίκου των πατέρων αυτών· κύκλῳ της σκηνῆς του μαρτυρίου κατέναντι θέλουσι στρατοπεδεύει. **3** Και οι μεν προς ανατολάς στρατοπεδεύοντες θέλουσιν είσθαι οι εκ της σημαίας του στρατοπέδου Ιούδα, κατά τα τάγματα αυτών· και οι ἄρχων των νιών Ιούδα θέλει εισθαι Ναασσών ο νιός του Αμμιναδάβ: **4** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν εβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **5** Και οι στρατοπεδεύοντες πλησίον αυτού θέλουσιν είσθαι η φυλὴ Ισάχαρ· και ο ἄρχων των νιών Ισάχαρ θέλει εισθαι Ναθαναήλ ο νιός του Σουάρ: **6** το στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πεντήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **7** Ἐπειτα η φυλὴ Ζαβουλών· και ο ἄρχων των νιών Ζαβουλών θέλει εισθαι Ελιάβ ο νιός του Χαιλών: **8** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πεντήκοντα επτά χιλιάδες και τετρακόσιοι. **9** Πάντες οι απαριθμηθέντες εν τω στρατοπέδων Ιούδα ήσαν εκατόν ογδόντα εξ χιλιάδες και τετρακόσιοι, κατά τα τάγματα αυτών· ούτοι θέλουσι σηκόνεσθαι πρώτοι. **10** Προς μεσημβρίαν δε θέλει είσθαι σημαία του στρατοπέδου Ρουβήν κατά τα τάγματα αυτών· και ο ἄρχων των νιών Ρουβήν θέλει εισθαι Ελισούρ ο νιός του Σεδιούρ: **11** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν τεσσαράκοντα εξ χιλιάδες και πεντακόσιοι. **12** Και οι στρατοπεδεύοντες πλησίον αυτού θέλουσιν είσθαι η φυλὴ Συμεών· και ο ἄρχων των νιών Συμεών θέλει είσθαι Σελουμιήλ

3 Αύται δε είναι αι γενεάι του Ααρών και του Μωϋσέως, μαρτυρίου, **26** και τα παραπετάσματα της αυλής και την ημέραν καθ'¹ ήν ελάλησεν ο Κύριος προς τον το καταπέτασμα της θύρας της αυλής, τα οποία είναι Μωϋσήν επί του όρους Σινά. **2** Και ταύτα είναι τα διά την σκηνήν και διά το θυσιαστήριον κύκλω, και ονόματα των ιιών του Ααρών Ναδάβ ο πρωτότοκος και τα σχοινία αυτής διά πάσας τας υπηρεσίας αυτών. **27** Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **3** Ταύτα είναι τα ονόματα Και εκ του Καάθ ήτο η συγγένεια των Αμραμιτών των ιιών του Ααρών, των ιερέων των κεχρισμένων, και η συγγένεια των Ισααριτών και η συγγένεια των οίτινες καθιερώθησαν διά να ιερατεύωσιν. **4** Απέθανε Χεβρωνιτών και η συγγένεια των Οζηλιτών αύτα είναι δε ο Ναδάβ και ο Αβιούδ ενώπιον του Κυρίου, ενώ αι συγγένεια των Κααθιτών. **28** Πάντα τα αρσενικά, προσέφερον πυρ ξένον ενώπιον του Κυρίου εν τη ερήμῳ από ενός μηνός και επάνω ήσαν κατά τον αριθμόν Σινά, και τέκνα δεν είχον· και ιεράτευσεν ο Ελεάζαρ οκτώ χιλιάδες και ειακόσιοι, οίτινες εφύλαττον τας και ο Ιθάμαρ ενώπιον Ααρών του πατρός αυτών. **5** Και φυλακάς του αγιαστηρίου. **29** Αι συγγένεια των ιιών ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **6** Φέρε την Καάθ θέλουσι στρατοπεδεύει εις τα πλάγια της σκηνῆς φυλήν του Λευΐ και παράστησον αυτούς ἐμπροσθεν προς μεσημβρίαν. **30** Και ο άρχων του πατρικού οίκου Ααρών του ιερέως, διά να υπηρετώσιν εις αυτόν. **7** των συγγενειών των Κααθιτών θέλει είσθαι Ελισαφάν Και θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς αυτού και τας ο υιός του Οζηλή. **31** Και η φυλακή αυτών θέλει φυλακάς πάσης της συναγωγῆς ἐμπροσθεν της σκηνῆς είσθαι η κιβωτός, και η τράπεζα, και η λυχνία, και του μαρτυρίου, εκτελούντες τας υπηρεσίας της σκηνῆς, τα θυσιαστήρια, και τα σκεύη του αγιαστηρίου διά **8** Και θέλουσι φυλάττει πάντα τα σκεύη της σκηνῆς των οποίων λειτουργούσι, και το καταπέτασμα και του μαρτυρίου και τας φυλακάς των ιιών Ισραήλ, πάντα τα προς υπηρεσίαν αυτών. **32** Και Ελεάζαρ εκτελούντες τας υπηρεσίας της σκηνῆς. **9** Και θέλεις ο υιός Ααρών του ιερέως θέλει είσθαι αρχηγός επί δώσει τους Λευΐτας εις τον Ααρών και εις τους υιούς των αρχηγών των Λευΐτών, έχων την επιστασίαν των αυτού ούτοι είναι δεδομένοι δώρον εις αυτόν εκ των φυλαττόντων τας φυλακάς του αγιαστηρίου. **33** Εκ του ιιών Ισραήλ. **10** Τον δε Ααρών και τους υιούς αυτού Μεραρί ήτο η συγγένεια των Μααλιτών και η συγγένεια θέλεις καταστήσει εις το να εκτελώσι τα της ιερατείας των Μουσιτών αύται είναι αι συγγένεια του Μεραρί. **34** αυτών· όστις δε ξένος πλησιάσῃ θέλει θανατόνεσθαι. Και οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τον αριθμόν πάντων **11** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **12** των αρσενικών από ενός μηνός και επάνω ήσαν εξ ίδού, εγώ έλαβον τους Λευΐτας εκ μέσου των ιιών χιλιάδες και διακόσιοι. **35** Και ο άρχων του πατρικού Ισραήλ, αντί παντός πρωτότοκον διανοίγοντος μήτραν οίκου των συγγενειών του Μεραρί ήτο Σουρήλ ο υιός εκ των ιιών Ισραήλ· και θέλουσιν είσθαι οι Λευΐται του Αβιχαϊλ· ούτοι θέλουσι στρατοπεδεύει εις τα πλάγια εμού. **13** Διότι παν πρωτότοκον είναι εμού επειδή καθ'¹ της σκηνῆς προς βορράν. **36** Και υπό την επιστασίαν της η ημέραν επάταξα παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτου, φυλακής των ιιών Μεραρί θέλουσιν είσθαι αι σανίδες γηίσατα εις εμαυτόν παν πρωτότοκον εν τω Ισραήλ, της σκηνῆς και οι μοιχοί αυτής και οι στύλοι αυτής και από ανθρώπουν έως κτήνους· εμού θέλουσιν είσθαι. τα υποβάσια αυτής, και πάντα τα σκεύη αυτής, και πάντα Εγώ είμαι ο Κύριος. **14** Και ελάλησε Κύριος προς τον παρούσαν αυτής **37** και οι στύλοι της αυλής Μωϋσήν εν τη ερήμῳ Σινά, λέγων, **15** Απαριθμηθούσαν κύκλω και τα υποβάσια αυτών και οι πάσασαλοι αυτών, τους υιούς Λευΐ κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, και τα σχοινία αυτών. **38** Οι δε στρατοπεδεύοντες κατά κατά τας συγγενείας αυτών· παν αρσενικόν από ενός πρόσωπον της σκηνῆς προς ανατολάς, κατέναντι της μηνός και επάνω θέλεις απαριθμήσει αυτούς. **16** Και σκηνῆς του μαρτυρίου κατά ανατολάς, θέλουσιν είσθαι απηρίθμησεν αυτούς ο Μωϋσής, κατά τον λόγον του Μωϋσής και Ααρών και οι υιοί αυτού, φυλάττοντες τας Κυρίου, ως προσετάχθη. **17** Ήσαν δε ούτοι οι υιοί φυλακάς του αγιαστηρίου αντί των φυλακών των ιιών Λευΐ κατά τα ονόματα αυτών· Γηρσών, και Καάθ, και Ισραήλ· και όστις ξένος πλησιάσῃ θέλει θανατόνεσθαι. Μεραρί. **18** Και ταύτα ήσαν τα ονόματα των ιιών Γηρσών, κατά τας συγγενείας αυτών Λιβνί, και Σεμεϊ. **39** Πάντες οι απαριθμηθέντες των Λευΐτών, τους οποίους απηρίθμησεν ο Μωϋσής και ο Ααρών διά προσταγής του **19** Και οι υιοί Καάθ, κατά τας συγγενείας αυτών, Αμράμ, Κυρίου κατά τας συγγενείας αυτών, πάντα τα αρσενικά και Ισαάρ, Χεβρών, και Οζηλή. **20** Και οι υιοί Μεραρί, από ενός μηνός και επάνω, ήσαν είκοσι δύο χιλιάδες. **40** κατά τας συγγενείας αυτών, Μααλί, και Μουσί. Αύται Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Απαριθμηθούσαν πάντα είναι αι συγγένεια των Λευΐτών, κατά τους οίκους των πρωτότοκοι αρσενικά των ιιών Ισραήλ, από ενός πατέρων αυτών. **21** Ετοι τη Γηρσών ήτο η συγγένεια μηνός και επάνω, και λάβε τον αριθμόν των ονομάτων του Λιβνί, και η συγγένεια του Σεμεϊ· αύται είναι αι αυτών. **41** Και θέλεις λάβει τους Λευΐτας διά ειές, εγώ συγγένεια των Γηρσωνιτών. **22** Οι απαριθμηθέντες είμαι ο Κύριος αντί πάντων των πρωτότοκων των ιιών αυτών κατά τον αριθμόν πάντων των αρσενικών από Ισραήλ· και τα κτήνη των Λευΐτών αντί πάντων των ενός μηνός και επάνω, οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πρωτότοκων των κτηνών των ιιών Ισραήλ. **42** Και επτά χιλιάδες και πεντακόσιοι. **23** Αι συγγένεια των απηρίθμησεν ο Μωϋσής, καθώς προσέταξεν εις αυτόν Γηρσωνιτών θέλουσι στρατοπεδεύει όπισθεν της σκηνῆς ο Κύριος, πάντα τα πρωτότοκα των ιιών Ισραήλ. **43** προς δυσμάς. **24** Και ο άρχων του πατρικού οίκου των Και πάντα τα πρωτότοκα αρσενικά απαριθμηθέντα κατ' Γηρσωνιτών θέλει είσθαι Ελιασάρ ο υιός του Λαήλ. όνομα από ενός μηνός και επάνω, κατά την απαριθμησιν **25** Και η φυλακή των ιιών Γηρσών εν τη σκηνή του αυτών ήσαν είκοσι δύο χιλιάδες διακόσια εβδομήκοντα μαρτυρίου θέλει είσθαι η σκηνή και η σέπτη το κάλυμμα τρία. **44** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, αυτής και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνῆς του **45** Λάβε τους Λευΐτας αντί πάντων των πρωτότοκων

των ιιών Ισραήλ και τα κτήνη των Λευϊτών αντί των κτηνών αυτών· και οι Λευΐται θέλουσιν είσθαι εμού. Εγώ είμαι ο Κύριος. **46** Καὶ διὰ εξαγοράν των διακοσίων εβδομήκοντα τριών εκ των πρωτόκων των ιιών, εξαγοράς του περισσεύοντος αριθμού αυτών εις της ιεράς περιφράνουσι τον αριθμόν των Λευϊτών, οίτινες υπερβαίνουσι τον θώρακα των Ααρών και εις τους ιιούς αυτού. **49** Καὶ ἐλαβεν ο πλησιάσει οι ιιοί του Καάθ διά να βαστάσων αυτά· και Μωϋσῆς το αργύριον της εξαγοράς των υπερβαίνοντων αριθμού των εξαγορασθέντων εις ανταλλαγήν των Λευϊτών· **50** παρά των πρωτόκων των ιιών Ισραήλ έλαβε το αργύριον, χιλίους τριακοσίους εξήκοντα πέντε σικλους, κατά τον σίκλον τον άγιον· **51** και ἐδωκεν ο Μωϋσῆς το αργύριον της εξαγοράς των υπερβαίνοντων εις τον Ααρών και εις τους ιιούς αυτού, κατά τον λόγον του Κυρίου, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν.

4 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **2** Λάβε το κεφάλαιον των ιιών Καάθ εκ μέσου των ιιών Λευΐτων, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **3** από τριάκοντα επών και επάνω έως πεντήκοντα επών, πάντων των εισερχομένων εις το τάγμα διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **4** Αὔτη θέλει είσθαι η υπηρεσία των ιιών Καάθ εν τη σκηνή του μαρτυρίου· τα άγια των άγιων. **5** Και ὅταν σηκώνηται το στρατόπεδον, θέλουσιν ἔρχεσθαι ο Ααρών και οι ιιοί αυτού και θέλουσιν καταβιβάσει το καλυπτήριον καταπέτασμα και θέλουσιν σκεπάζει δι' αυτού την κιβωτόν του μαρτυρίου· **6** και θέλουσιν βάλει επ' αυτήν κάλυμμα εκ δερμάτων θώρων και επάνωθεν θέλουσιν εφαπλώσει ύφασμα όλον κυανούν και θέλουσιν διαπεράσει τους μοχλούς αυτής. **7** Και επί της τραπέζης της προθέσεως θέλουσιν εφαπλώσει ύφασμα όλον κυανούν και θέλουσιν βάλει επ' αυτήν τους δίσκους, και τα θυμιαματοδόχα, και τα λεκάνια, και τα στονδεία, διά να σπένδωσι· και οι παντοτεινοί ἄρτοι θέλουσιν είσθαι επ' αυτής· **8** και θέλουσιν εφαπλώσει επ' αυτά ύφασμα κόκκινον και τούτο θέλουσιν σκεπάσει διά καλύμματος εκ δερμάτων θώρων και θέλουσιν διαπεράσει τους μοχλούς αυτής. **9** Και θέλουσι λάβει ίφασμα κυανούν, και θέλουσι περισκεπάσει την λυχνίαν του φωτός, και τους λύχνους αυτής, και τα λυχνοφάλιδα αυτής, και τα υποθήματα αυτής, και πάντα τα ελαιοδόχα αγγεία αυτής, διά των οποίων εκτελούσι τας υπηρεσίας αυτής **10** και θέλουσι θέσει αυτήν μετά πάντων των σκευών αυτής εντός καλύμματος εκ δερμάτων θώρων και θέλουσιν επιθέσει αυτήν επί τους μοχλούς. **11** Επί δε το θυσιαστήριον το χρυσούν θέλουσιν εφαπλώσει ίφασμα κυανούν και τούτο θέλουσι σκεπάσει διά καλύμματος εκ δερμάτων θώρων και θέλουσι διαπεράσει τους μοχλούς αυτού. **12** και θέλουσι λάβει πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας, διά των οποίων υπηρετούσιν εις τα άγια, και βάλει εις ίφασμα κυανούν και θέλουσι σκεπάσει αυτά διά καλύμματος εκ δερμάτων θώρων και επιθέσει εις μοχλούς. **13** Και θέλουσι καθαρίσει το θυσιαστήριον από της στάκτης, και θέλουσι περισκεπάσει αυτό διά υφάσματος

πορφυρού· **14** και θέλουσι βάλει επ' αυτό πάντα τα σκεύη αυτού, διά των οποίων εκτελούσι τας υπηρεσίας Εγώ είμαι ο Κύριος. **46** Καὶ διὰ εξαγοράν των διακοσίων εβδομήκοντα τριών εκ των πρωτόκων των ιιών, εξαγοράς του περισσεύοντος αριθμού αυτών εις της ιεράς περιφράνουσι τον αριθμόν των Λευϊτών, οίτινες υπερβαίνουσι τον θώρακα των Ααρών και εις τους ιιούς αυτού. **49** Καὶ ἐλαβεν ο πλησιάσει οι ιιοί του Καάθ διά να βαστάσων αυτά· και Μωϋσῆς το αργύριον της εξαγοράς των υπερβαίνοντων αριθμού των εξαγορασθέντων εις ανταλλαγήν των Λευϊτών· **50** παρά των πρωτόκων των ιιών Ισραήλ έλαβε το αργύριον, χιλίους τριακοσίους εξήκοντα πέντε σικλους, κατά τον σίκλον τον άγιον· **51** και ἐδωκεν ο Μωϋσῆς το αργύριον της εξαγοράς των υπερβαίνοντων εις τον Ααρών τον ιερέως θέλει είσθαι το έλαιον του φωτός, και το ευώδες θυμίαμα, και η καθημερινή εξ αλφίτων προσφορά, και το έλαιον του χρίσματος, η επιστασία πάσης της σκηνής, και πάντων των εν αυτή, του αγιαστήριου, και πάντων των σκευών αυτού. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **18** Μη εξολοθρεύσῃ την φυλήν των συγγενεών των Κααθιτών εκ μέσου των Λευϊτών· **19** αλλά τούτο κάμετε εις αυτούς, διά να ζήσωσι και μη αποθάνωσι προσεγγίζοντες εις τα άγια των αγίων ο Ααρών και οι ιιοί αυτού ας εισέρχωνται και ας διορίζωσιν αυτούς έκαστον εις το έργον αυτού και εις το φορτίον αυτού· **20** ας μη εισέρχωνται όμως να ίδωσιν, όταν περισκεπάζωνται τα άγια, διά να μη αποθάνωσι. **21** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **22** λάβε το κεφάλαιον και των ιιών Γηρσών, κατά τας συγγενείας αυτών· **23** από τριάκοντα επών και επάνω έως πεντήκοντα επών θέλεις απαριθμήσει αυτούς, πάντας τους εισερχομένους εις το τάγμα, διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **24** Αὔτη είναι η υπηρεσία των συγγενεών των Γηρσωνιτών, να υπηρετώσι και να βαστάζωσι· **25** θέλουσι λοιπόν βαστάζει τα παραπετάσματα της σκηνής και την σκηνήν του μαρτυρίου, το κάλυμμα αυτής και το κάλυμμα το εκ δερμάτων θώρων το επάνωθεν αυτής και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου, **26** και τα παραπετάσματα της αυλής και το καταπέτασμα της θύρας της πύλης της αυλής, τα οποία είναι διά την σκηνήν, και διά το θυσιαστήριον κύκλω, και τα σχοινία αυτών και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας αυτών και πάντα τα χρησιμεύοντα εις αυτά· ούτω θέλουσιν υπηρετεῖ. **27** Κατά προσταγήν του Ααρών και των ιιών αυτού θέλουσι γίνεσθαι πάσαι αι υπηρεσίαι των ιιών των Γηρσωνιτών, εις πάντα τα φορτία αυτών και σεις θέλετε διορίζει εις αυτούς πάντα όσα οφείλουσι να βαστάζωσιν. **28** Αύτη είναι η υπηρεσία των συγγενεών των ιιών των Γηρσωνιτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και η φυλακή αυτών θέλει είσθαι υπό την επιστασίαν του Ιθάμαρ ιιού του Ααρών του ιερέως. **29** Θέλεις απαριθμήσει και τους ιιούς του Μεραρί κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών· **30** από τριάκοντα επών και επάνω έως πεντήκοντα επών θέλεις απαριθμήσει αυτούς πάντας τους εισερχομένους εις το τάγμα, διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **31** Και ταύτα είναι, τα οποία οφείλουσι να βαστάζωσι

καθ' ὅλην την υπηρεσίαν αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου· αι σανίδες της σκηνής και οι μοχλοί αυτής και οι στύλοι αυτής, και τα υποβάσια αυτής, **32** και οι στύλοι της αυλής κύκλω και τα υποβάσια αυτών και οι πάσσαλοι αυτών και τα σχοινία αυτών, μετά πάντων των σκευών αυτών και πάντα τα προς υπηρεσίαν αυτών και θέλετε διορίσει κατ' όνομα τα σκεύη τα οποία οφείλουσι να βαστάζωσιν. **33** Αὕτη είναι η υπηρεσία των συγγενειών των ιιών Μεραρί, καθ' ὅλην την υπηρεσίαν αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, υπό την επιστασίαν του Ιθάμαρ ιιού του Ααρών του ιερέως. **34** Ο Μωϋσῆς λοιπόν και ο Ααρών και οι ἀρχοντες της συναγωγής απηρίθμησαν τους ιιούς των Κααθίτων κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **35** από τριάκοντα ετών και επάνω ἔως πεντήκοντα ετών, πάντας τους εισερχόμενους εις το τάγμα, διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου· **36** και οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν δύο χιλιάδες επτακόσιοι πεντήκοντα. **37** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των συγγενειών των Κααθίτων, πάντες οι υπηρετούντες εν τη σκηνή του μαρτυρίου, τους οποίους απηρίθμησαν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών, καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως. **38** Οι δε απαριθμηθέντες των ιιών Γηρσών κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **39** από τριάκοντα ετών και επάνω ἔως πεντήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι εις το τάγμα διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου, **40** οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, ήσαν δύο χιλιάδες εξακόσιοι τριάκοντα. **41** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των συγγενειών των ιιών Γηρσών, πάντες οι υπηρετούντες εν τη σκηνή του μαρτυρίου, τους οποίους απηρίθμησαν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών κατά την προσταγήν του Κυρίου. **42** Οι δε απαριθμηθέντες των συγγενειών των ιιών Μεραρί κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **43** από τριάκοντα ετών και επάνω ἔως πεντήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι εις το τάγμα διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου, προσφέρει το δώρον αυτής υπέρ αυτής, το δέκατον του **44** οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν τρεις χιλιάδες και διακόσιοι. **45** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των συγγενειών των ιιών Μεραρί, και οι άρχοντες οικούς των πατέρων αυτών, **46** από τριάκοντα ετών και επάνω ἔως πάντες οι απαριθμηθέντες αυτών κατά την σκηνή του μαρτυρίου, και οι μοχλοί αυτής και οι στύλοι αυτής, και τα σχοινία αυτών και καθώς προσέταξε ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως, **47** από τριάκοντα ετών και κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **48** οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν οκτώ χιλιάδες πεντακόσιοι ογδοήκοντα. **49** Απηρίθμησαν καθώς προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως, ἑκαστος κατά την υπηρεσίαν αυτού και κατά το φορτίον αυτού. Ούτως απηριθμήθησαν υπ' αυτού, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσῆν

παρεδρόμησας, δεχομένη ἄλλον αντί του ανδρός σου, και εμολύνθης και εκοιμήθη τις μετά σου εκτός του ανδρός σου, **21** τότε ο ιερεύς θέλει ορκίσει την γυναίκα μεθ' ὄρκου κατάρας, και θέλει ειπεῖ ο ιερεύς προς την γυναίκα, Ο Κύριος να σε καταστήσῃ κατάραν και ὄρκον μεταξύ του λαού σου, κάμνων ο Κύριος να σαπή ο μηρός σου και να πρησθῇ η κοιλία σου· **22** και το ὑδωρ τούτο, ξυρίσει αυτήν. **10** Την δε ογδόνη ημέραν θέλει φέρει το οποίον φέρει την κατάραν, θέλει εισέλθει εις τα εντόσθιά σου, διά να κάμη να πρησθῇ η κοιλία σου και να σαπή ο μηρός σου. Και θέλει ειπεῖ η γυνή, Αμήν, ειρένης θέλει προσφέρει την μίαν εις προσφοράν περί αυτῆν· **23** Ἐπειτα θέλει γράψει ο ιερεύς τας κατάρας αμαρτίας, την δε ἀλλήν εις ολοκαύτωμα· και θέλει ταύτας εν βιβλίαι και θέλει εξαλέψει αυτάς διά του κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού διά την περί τον νεκρόν οὐδατος του πικρού· **24** και θέλει ποτίσει την γυναίκα το ὑδωρ το πικρού, το οποίον φέρει την κατάραν· και το ὑδωρ, το φέρον την κατάραν, θέλει εισέλθει εις αυτήν διά πικρίαν· **25** Και θέλει λάβει ο ιερεύς εκ της χειρός της γυναικός την προσφοράν της ζηλοτυπίας και θέλει αι δημέραι α παρελθούσαι δεν θέλουσι λογισθή, κινήσει την προσφοράν ενώπιον του Κυρίου και θέλει διότι εμολύνθη η αφιέρωσις αυτού. **12** Και θέλει αφιέρωσι εις τον Κύριον τας ημέρας της αφιέρωσεως αυτού, και θέλει διά πικρίαν· **26** και θέλει ο νόμος του Ναζηραίου αφού πληρωθώσιν αιημέραι δράξει ο ιερεύς από της προσφοράς το μνημόσυνον της αφιέρωσεως αυτού· θέλει φερθή εις την θύραν της αυτής και θέλει καύσει επί το θυσιαστήριον, και μετά σκηνής του μαρτυρίου, **14** και θέλει προσφέρει το δώρον ταύτα θέλει ποτίσει την γυναίκα το ὑδωρ. **27** Και αυτού εις τον Κύριον, εν αρνίον ενιαύσιον ἀμώμων εις αφού ποτίση αυτήν το ὑδωρ τότε θέλει συμβή ώστε, αν ήναι μεμολυσμένη και ηδίκησε τον ἀνδρα αυτής, θέλει εις προσφοράν περί αμαρτίας και ἔνα κριόν ἀμώμων εις εισέλθει εις αυτήν το ὑδωρ, το φέρον την κατάραν, προσφοράν ειρηνικήν, **15** και κάνιστρον ἀρτων αζόμων διά πικρίαν, και η κοιλία αυτής θέλει πρησθή και εκ σεμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίουν, και λάγανα ο μηρός αυτής θέλει σαπή και θέλει είσθαι η γυνή ἀζυμα κεχρισμένα μετά ελαίουν και την εξ αλφίτων κατάρα εν μέσω του λαού αυτής. **28** Εάν όμως δεν ήναι προσφοράν αυτών και την σπονδήν αυτών. **16** Και ο μεμολυσμένη γυνή αλλά καθαρά, τότε θέλει μείνει προσφοράν αυτά ενώπιον του Κυρίου και αβλαβής, και θέλει συλλάβει περέμα. **29** Ούτος είναι ιερεύς θέλει κάμει την περί αμαρτίας προσφοράν αυτού και ο νόμος της ζηλοτυπίας, όταν γυνή τις παραδόμηση, δεχομένη ἀλλον αντί του ανδρός αυτής και μολυνθή το ολοκαύτωμα αυτού. **17** Και θέλει προσφέρει τον δεκτηρίου ἀλλον αντί του ανδρός αυτής και μολυνθή τον κριόν εις θυσίαν ειρηνικήν προς τον Κύριον μετά τον **30** ή ὅταν ἐλθη το πνεύμα της ζηλοτυπίας εις ἀνδρα τον κανίστρον των αζόμων θέλει προσφέρει ἐτί ο ιερεύς τινά και ζηλοτυπήση την γυναίκα αυτού και στήση την την εξ αλφίτων προσφοράν αυτού και την σπονδήν γυναίκα αυτού ενώπιον του Κυρίου, και ο ιερεύς κάμη την εξ αλφίτων προσφοράν αυτού. **18** Και ο Ναζηραίος θέλει ξυρισθή την κεφαλήν εις αυτήν κατά πάντα τον νόμον τούτον· **31** Τότε ο μεν της αφιέρωσεως αυτού εις την θύραν της σκηνής του ανήρ θέλει είσθαι αθώος από της ανομίας, η δε γυνή μαρτυρίου, και θέλει λάβει τας τρίχας της κεφαλής εικείνη θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτής.

6 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους γιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ὄταν ανήρ ή γυνή ευχήθη ευχήντιος Ναζηραίου, διά να αφιερωθή εις τον Κύριον, **3** θέλει εγκρατεύεσθαι από οίνους και από σίκερα και δεν θέλει πίει ὁξος από οίνουν ή ὁξος από σίκερα ούτε θέλει πίει ὁ, τι είναι κατεσκευασμένον από σταφυλής ούτε θέλει φάγει σταφυλήν πρόσφατον ουδέ τασφιδάς. **4** Πάσας τας ημέρας της αφιέρωσεως αυτού δεν θέλει φάγει ουδέν εκ των ὄσα γίνονται εξ αμπέλου, από φλοιού σταφυλής ἔως κόκκουν αυτής. **5** Πάσας τας ημέρας της ευχής της αφιέρωσεως αυτού δεν θέλει περάσει ξυράφιον επί της κεφαλής αυτού, εωσού πληρωθώσιν αιημέραι, τας οποίας ευχήθη εις τον Κύριον ἀγιος θέλει είσθαι, αφίνων τας τρίχας της κόμης της κεφαλής αυτού να αιξάνωσι. **6** Πάσας τας ημέρας της αφιέρωσεως αυτού εις τον Κύριον δεν θέλει εισέλθει εις τεθνεώτα. **7** Δεν θέλει μολυνθή διά τον πατέρα αυτού ή διά την μητέρα αυτού, διά τον ἀδελφόν αυτού ή διά την ἀδελφήν αυτού, διά τον αποθάνωσιν επειδή η προς τον Θεόν

ειρήνην· 27 Και θέλουσιν επιθέσει το όνομά μου επί τους νιούς Ισραήλ· καὶ εγώ θέλω ευλογήσει αυτούς.

7 Και την ημέραν, καθ' ην ο Μωϋσῆς ετελείωσεν στήνη την σκηνήν και ἔχρισεν αυτήν και γίγασεν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού και ἔχρισεν αυτά και γίγασεν αυτά· 2 τότε οι ἄρχοντες του Ισραήλ, οι αρχηγοί των οίκων των πατέρων αυτών οίτινες ἡσαν οἱ ἄρχοντες των φυλών, οι επιστατήσαντες εἰς την απαρίθμησιν, ἔκαμον προσφοράν· 3 καὶ ἐφεραν τα δώρα αυτών ενώπιον του Κυρίου, εξ αμάξας σκεπαστάς και δώδεκα βόας, μίαν ἀμάξαν ανά δύο ἄρχοντες και ἔνα βουν ἑκαστος, και ἐφεραν αυτά ἐμπροσθεν της σκηνῆς. 4 Καὶ εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, 5 Λάβε ταύτα παρ' αυτών, και θέλουσιν είσθαι διὰ τα ἑργά της υπηρεσίας της σκηνῆς του μαρτυρίου· καὶ θέλεις δώσει αυτά εἰς τους Λευΐτας, εἰς ἑκαστον κατά την υπηρεσίαν αυτού. 6 Καὶ ἐλαβεν ο Μωϋσῆς τας αμάξας και τους βόας και ἐδωκεν αυτά εἰς τους Λευΐτας. 7 Τας δύο αμάξας και τους τέσσαρας βόας ἐδωκεν εἰς τους νιούς Γηρσών, κατά την υπηρεσίαν αυτών. 8 Καὶ τας τέσσαρας αμάξας και τους οκτώ βόας ἐδωκεν εἰς τους νιούς Μεραρί· κατά την υπηρεσίαν αυτών, υπό την χειρί του Ιθάμαρι νιού του Ααρών του ιερέως. 9 Εἰς δε τους νιούς Καθάδεν ἐδώκει διότι η εν τω αιγιαστήρια υπηρεσία αυτών ἦταν να βαστάζωσιν επ' ώμων. 10 Καὶ προσέφεραν οι ἄρχοντες διὰ τον εγκαίνιασμόν του θυσιαστήριον καθ' ην ημέραν εκρίσθι, και προσέφεραν οι ἄρχοντες τα δώρα αυτών ἐμπροσθεν του θυσιαστήριον. 11 Καὶ εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Εἰς ἄρχων καθ' ημέραν, θέλουσι προσφέρει τα δώρα αυτών διὰ τον εγκαίνιασμόν του θυσιαστήριού. 12 Καὶ ο προσφέρων το δώρον αυτού την πρώτην ημέραν ἦταν Ναασών ο νιός του Αμμιναδάβ, ει της φυλής Ιούδα: 13 και το δώρον αυτού ἓτο εἰς αργυρούς δίσκος, βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 14 εἰς θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 15 εἰς μόσχος ει βοών, εις κριός, ειν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 16 εἰς τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 17 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ἓτο το δώρον του Ναασών, νιού του Αμμιναδάβ. 18 Την δευτέραν ημέραν προσέφερεν ο Ναθαναήλ ο νιός του Σουάρ, ο ἄρχων της φυλής Ισσάχαρ: 19 και προσέφερε το δώρον αυτού ἓνα δίσκον αργυρούν βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 20 ἓνα θυμιαματοδόχον χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 21 εἰς μόσχος ει βοών, εις κριός, ειν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 22 εἰς τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 23 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ἓτο το δώρον του Ναθαναήλ, νιού του Σουάρ. 24 Την τρίτην ημέραν προσέφερεν ο ἄρχων των νιών Ζαβουλών,

Ελιάβ ο νιός του Χαιλών· 25 το δώρον αυτού ἓτο εἰς αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 26 εἰς θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 27 εἰς μόσχος ει βοών, εις κριός, ειν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 28 εἰς τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 29 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ἓτο το δώρον του Ελιάβ, νιού του Χαιλών. 30 Την τετάρτην ημέραν προσέφερεν Ελισούρι το νιός του Σεδιούρ, ο ἄρχων των νιών Ρουβήν. 31 Το δώρον αυτού ἓτο εἰς αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 32 εἰς θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 33 εἰς μόσχος ει βοών, εις κριός, ειν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 34 εἰς τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 35 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ἓτο το δώρον του Ελισούρι, νιού του Σεδιούρ. 36 Την πέμπτην ημέραν προσέφερεν ο ἄρχων των νιών Συμεών, Σελουμιήλ ο νιός του Σουρισαδᾶ· 37 το δώρον αυτού ἓτο εἰς δίσκος αργυρούς βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 38 εἰς θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 39 εἰς μόσχος ει βοών, εις κριός, ειν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 40 εἰς τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 41 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ἓτο το δώρον του Σελουμιήλ, νιού του Σουρισαδᾶ. 42 Την ἑκτηνη ημέραν προσέφερεν ο ἄρχων των νιών Γαδ, Ελιασάφ ο νιός του Δεουήλ· 43 το δώρον αυτού ἓτο εἰς αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 44 εἰς θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 45 εἰς μόσχος ει βοών, εις κριός, ειν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 46 εἰς τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 47 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ἓτο το δώρον του Ελιασάφ, νιού του Δεουήλ· 48 Την εβδόμηνη ημέραν προσέφερεν ο ἄρχων των νιών Εφραΐτ, Ελισαμά ο νιός του Αμμιούδ· 49 το δώρον αυτού ἓτο εἰς αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 50 εἰς θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 51 εἰς μόσχος ει βοών, εις κριός, ειν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 52 εἰς τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 53 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ἓτο το δώρον του Ελισαμά,

υιού του Αμμιούδ. **54** Την ογδόνη ημέραν προσέφερεν και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι ο άρχων των υιών Μανασσή, Γαμαλιήλ ο υιός του πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε· τούτο ήτο το δώρον του Φεδασσούρ⁵⁵ το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος Αχιρά, υιού του Αινάν.⁵⁶ **84** Ούτος ήτο ο εγκαινιασμός του βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν θυσιαστηρίου, την ημέραν καθ' ήν εχρίσθη υπό των εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αρχόντων του Ισαήλ δίσκοι αργυροί δώδεκα, λεκάνια αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζημωμένης μετά ελαίου, αργυρά δώδεκα, θυμιαματοδόχοι χρυσοί δώδεκα:⁵⁷ **85** διά προσφοράν εξ αλφίτων⁵⁸ **56** εις θυμιαματοδόχος εκατόν τριάκοντα σίκλων ήτο ἔκαστος δίσκος αργυρούς, χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος:⁵⁹ **57** εις και εβδομήκοντα σίκλων ἔκαστον λεκάνιον· ἀπαν το μόρχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις αργυρίον των σκευών, δύο χιλιάδων και τετρακοσίων ολοκαύτωμα:⁶⁰ **58** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον:⁶¹ **86** θυμιαματοδόχοι περί αμαρτίας:⁶² **59** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, χρυσοί δώδεκα, πλήρεις θυμιάματος, από δέκα σίκλων κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ο θυμιαματοδόχος κατά τον σίκλον τον ἄγιον· ἀπαν το ήτο το δώρον του Γαμαλιήλ, υιού του Φεδασσούρ.⁶³ **60** χρυσοί των θυμιαματοδόχων εκατόν είκοσι σίκλων.⁶⁴ **87** Την εννάτην ημέραν προσέφερεν ο άρχων των υιών οι κριοί δώδεκα, τα αρνία τα ενιαύσια δώδεκα, Βενιαμίν, Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί:⁶⁵ **61** το δώρον πάντες οι βόες διά ολοκαύτωμα ἡσαν μόσχοι δώδεκα, Πάντες οι κριοί δώδεκα, τα αρνία τα ενιαύσια δώδεκα μετά των αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα εξ αλφίτων προσφορών αυτών· και οι τράγοι εξ αιγών σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, εις προσφοράν περί αμαρτίας, δώδεκα.⁶⁶ **88** Και πάντες οι κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως βόες διά θυσίαν ειρηνικήν ἡσαν μόσχοι εικοσιτέσσαρες, εζημωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων οι κριοί εξήκοντα, οι τράγοι εξήκοντα, τα αρνία τα **62** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης ενιαύσια εξήκοντα. Ούτος ήτο ο εγκαινιασμός του θυμιάματος:⁶⁷ **63** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν θυσιαστηρίου, αφού εχρίσθη.⁶⁸ **64** Και ότε εισήλθεν ο αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα:⁶⁹ **65** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας:⁷⁰ **66** και εις θυσίαν μετά του Κυρίου, τότε ήκουσε την φωνήν του λαλούντος ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία προς αυτό, ἀνώθεν του ιλαστηρίου, το οποίον ήτο ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Αβειδάν υιού επί της κιβωτού του μαρτυρίου ανά μέσον των δύο του Γιδεωνί.⁷¹ **67** Την δεκάτην ημέραν προσέφερεν ο χερούβειμ· και ελάλει προς αυτόν.

άρχων των υιών Δαν, Αχιέζερ ο υιός του Αμμισαδᾶ:⁷² **68** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζημωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων:⁷³ **69** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος:⁷⁴ **70** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα:⁷⁵ **71** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας:⁷⁶ **72** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Αχιέζερ, υιού του Αμμισαδᾶ.⁷⁷ **73** Την ενδεκάτην ημέραν προσέφερεν ο άρχων των υιών Αστήρ, Φαγαήλ ο υιός του Οχράν:⁷⁸ **74** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζημωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων:⁷⁹ **75** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος:⁸⁰ **76** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα:⁸¹ **77** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα:⁸² **78** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα εις τον ήτο τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας:⁸³ **79** Κύριον· διά να κάμης εξιλέωσιν υπέρ των Λευίτων.¹³

Και θέλεις στήσει τους Λευίτας ἐμπροσθεν του Ααρών νεκρού σώματος ανθρώπου και δεν ηδύναντο να κάμωσι και ἐμπροσθεν των νιών αυτού και θέλεις προσφέρει το πάσχα εκείνην την ημέραν· και ἡλθον ἐμπροσθεν αυτούς προσφοράν εις τον Κύριον. **14** Ούτα θέλεις του Μωϋσέως και ἐμπροσθεν του Ααρών την ημέραν αποχωρίσει τους Λευίτας εκ μέσου των νιών Ισραήλ, εκείνην. **7** Και επίν οι ἄνδρες εκείνοι προς αυτόν, Ήμείς και οι Λευίται θέλουσιν είσθαι εμού. **15** Και μετά ταύτα είμεθα ακάθαρτοι από νεκρού σώματος ανθρώπου διά θέλουσιν εισέλθει οι Λευίται διά να υπηρετώσι την τι εμποδιζόμεθα να προσφέρωμεν το δώρον του Κυρίου σκηνήν του μαρτυρίου· και θέλεις καθαρίσει αυτούς εν τω καιρῷ αυτού μεταξύ των νιών Ισραήλ; **8** Και τι εμποδιζόμεθα να προσφέρωμεν το δώρον του Κυρίου, λέγων, **10** Εἴπε προς πάντων των πρωτότοκων των νιών Ισραήλ ἔλαφον τους νιούς Ισραήλ λέγων, Εάν τις ἀνθρώπος εξ νιών αυτούς εἰς εμαυτόν. **11** Διότι πάντα τα πρωτότοκα των ἡ εκ των γενεών υμών γείνη ακάθαρτος από νεκρού νιών Ισραήλ είναι εμού, από ανθρώπους ἑώς κτήνους· σώματος, ἡ νησί εις οδόν μακράν, θέλει κάμει το πάσχα καθ' ην μημέραν επάταξα πάντα τα πρωτότοκα εν τη εις τον Κύριον· **11** την δεκάτην του δευτέρου μηνὸς γη της Αιγύπτου, ηγίασα αυτούς εἰς εμαυτόν· **18** και προς εσπέραν θέλουσι κάμει αυτό και μετά αζύμιων ἔλαφον τους Λευίτας αντί πάντων των πρωτότοκων και πικραλίδων θέλουσι φάγει αυτό. **12** Δεν θέλουσιν των νιών Ισραήλ. **19** Και ἔδωκα τους Λευίτας δώρον αφήσει εξ αυτού μέχρι πρωΐας ουδέ θέλουσιν συντρίψει εις τον Ααρών και εἰς τους νιούς αυτού, εκ μέσου των οστούν εξ αυτού· κατά πάντα τα νόμιμα του πάσχα νιών Ισραήλ, διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν των θέλουσιν κάμει αυτό. **13** Και ο ἀνθρωπὸς ὁ στὶς καθαρός νιών Ισραήλ εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, και διά να κάμη το πάσχα, θέλει εξολοθρευθή η ψυχή εκείνη εκ του ήναι πληγή επί τους νιούς Ισραήλ, εάν πλησιάσωσιν οι λαού αυτῆς επειδή δεν προσέφερε το δώρον του Κυρίου νιοί Ισραήλ εἰς τα ἄγια. **20** Και ἔκαμον ο Μωϋσῆς και εν τω καιρῷ αυτού, ο ἀνθρωπὸς εκείνος θέλει βαστάσει ο Ααρών και πάσα η συναγωγή των νιών Ισραήλ εἰς την αμαρτίαν αυτού. **14** Εάν δε παροικὴ ξένος μεταξύ τους Λευίτας, κατά πάντα δύο προσέταξε Κύριος εἰς τον σας και κάμη το πάσχα εἰς τον Κύριον κατά τα νόμιμα Μωϋσῆν περὶ των Λευίτων ούτως ἔκαμον εἰς αυτούς του πάσχα και κατά τας τελετάς αυτού, ούτω θέλει κάμει οι νιοί Ισραήλ. **21** Και εκαθαρίσθησαν οι Λευίται και αυτὸν τον αυτόν νόμον θέλετε ἔχει και διά τον ξένον και ἐπλονταν τα μάτια αυτῶν· και προσέφερεν αυτούς ο διά τον αυτόχθονα. **15** Και την μημέραν καθ' ην εστήθη Ααρών προσφοράν ενώπιον του Κυρίου, και ο Ααρὼν ἡ σκηνῇ, εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν, τον οίκον ἔκαμεν υπέρ αυτών εξιλέωσιν διά να καθαρίστη αυτούς. **22** Και μετά ταύτα εισήλθον οι Λευίται διά να υπηρετώσι τη σκηνήν του μαρτυρίου και από εσπέρας ἑώς πρωΐ ἣ επί της περί των Λευίτων ούτως ἔκαμον εἰς αυτούς την νύκτα. **16** Ούτως εγίνετο πάντοτε η την υπηρεσίαν αυτῶν εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου νεφέλη εκάλυπτεν αυτήν την μημέραν και είδος πυρός έμπροσθεν του Ααρών και ἐμπροσθεν των νιών αυτού την νύκτα. **17** Και ὅτε ανέβαινεν η νεφέλη από της καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν περὶ των σκηνῆς, τότε εσηκόνοντο οι νιοί Ισραήλ· και εν τω τόπω, Λευίτών, ούτως ἔκαμον εἰς αυτούς. **23** Και ελάλησε όπου ἴστατο η νεφέλη, εκεί εστρατοπέδευον οι νιοί Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **24** Τούτο είναι το Ισραήλ. **18** Κατὰ την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο περὶ των Λευίτων· από εικοσιπέντε ετών και επάνω οι νιοί Ισραήλ και κατά την προσταγήν του Κυρίου θέλουσιν εισέρχεσθαι να εκτελώσι την υπηρεσίαν της εστρατοπέδευον· πάσας τας ημέρας καθ' οι νεφέλη σκηνῆς του μαρτυρίου· **25** και από πεντήκοντα ετών ἔκειτο επί της σκηνῆς, ἐμενον εστρατοπεδευμένοι. **19** Θέλουσι παύεσθαι του να εκτελώσι την υπηρεσίαν Και ὅτε η νεφέλη διέμενεν επί της σκηνῆς πολλάς και δεν θέλουσιν υπηρετεῖ πλέον· **26** αλλά θέλουσιν και δεν θέλουσιν η νεφέλη επί της σκηνῆς, ισταμένη επ' αυτής, ἐμενον εστρατοπεδευμένοι οι νιοί Ισραήλ και δεν εσηκόνοντο· ὅτε δε αυτή ανέβαινεν, εσηκόνοντο. **23** Κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο και κατά την προσταγήν του Κυρίου εστρατοπέδευον και κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο· εφύλαττον τας φυλακάς του Κυρίου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

9 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν εν τη ερήμῳ Σινά, τον πρώτον μήνα του δευτέρου ἑτούς αφού εξήλθον εκ γῆς Αιγύπτου, λέγων, **2** Ας κάμωσιν οι νιοί Ισραήλ το πάσχα εν τω καιρῷ αυτού· **3** την δεκάτην τετάρτην ημέραν τούτου του μηνός προς εσπέραν θέλετε κάμει αυτό, κατά τον καιρόν αυτού· κατά πάντα τα νόμιμα αυτού και κατά πάσας τας τελετάς αυτού θέλετε κάμει αυτό. **4** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους νιούς Ισραήλ διά να κάμωσι το πάσχα. **5** Και ἔκαμον το πάσχα την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός προς εσπέραν εν τη ερήμῳ Σινά· κατά πάντα δύο προσέταξε Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν, ούτως ἔκαμον οι νιοί Ισραήλ. **6** Και ευρίσκοντο τινές, οίτινες ήσαν ακάθαρτοι από

10 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Κάμε εις σεαυτόν δύο σάλπιγγας αργυράς

σφυρηλάτους θέλεις κάμει αυτάς, και θέλουσιν είσθαι εις στρατεύματος αυτού ήτο Αχιέζερ ο νιός του Αμμισαδάϊ. σε διά να συγκαλής την συναγωγήν, και να βάλλης εις 26 Και επί του στρατεύματος της φυλής των νιών κίνησιν τα στρατόπεδα. 3 Και όταν σαλπίζωσι δι' αυτών, Ασήρ ήτο Φαγαίηλ ο νιός του Οχράν. 27 Και επί του πάσα η συναγωγή θέλει συναθροίζεσθαι προς σε εις την στρατεύματος της φυλής των νιών Νεφθαλί ήτο Αχιρά ο θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. 4 Εάν δε σαλπίσωσι διά μιας μόνης, τότε θέλουσι συναθροίζεσθαι προς σε οι Ισραήλ κατά τα τάγματα αυτών, ότε εστικόνοντο. 29 Και ἀρχοντες, οι αρχηγοι των χιλιάδων του Ισραήλ. 5 Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Οθράβ, υἱόν του Ραγουνήλ του όταν σαλπίζητε αλαλαγμόν, τότε θέλουσι σηκόνεσθαι Μαδιανίτου, πενθερού του Μωϋσέως, Ημείς υπάγομεν τα στρατόπεδα τα εστρατοπεδεύμενά προς ανατολάς. 6 εις τὸν τόπον περὶ του οποίου είπεν ο Κύριος, Τούτον Και όταν σαλπίζητε αλαλαγμόν δύτερον, τότε θέλουσι θέλω δώσει εις εσάς ελθέ μεθ' ημών και θέλομεν σε σηκόνεοθα τα στρατόπεδα τα εστρατοπεδεύμενά προς αγαθοποίησε επειδή ο Κύριος ελάλησεν αγαθά περὶ του νότον θέλουσι σαλπίζει αλαλαγμόν διά να σηκωθώσι. Ισραήλ. 30 Και είπε προς αυτόν, δεν θέλω ελθεί αλλά 7 Όταν δε συγκαλήσαι η συναγωγή, θέλετε σαλπίζει, θέλω επιστρέψει εις την γην μου και εις την γενεάν ουχί όμως αλαλαγμόν. 8 Και οι νιοί του Ααρών, οι μου. 31 Και είπε, Μη μας αφήσης, παρακαλώ, επειδή συ iερείς, θέλουσι σαλπίζει διά των σαλπίγγων και ταύτα γνωρίζεις που πρέπει να στρατοπεδεύωμεν εν τη ερήμω θέλουσιν είσθαι εις εσάς νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς και θέλεις είσθαι εις ημάς αντί οφθαλμών. 32 και εάν σας. 9 Και εάν εξέλθητε εις μάχην εν τη γη υμών έλθης μεθ' ημών, τα αγαθά εκείνα, τα οποία θέλει κάμει κατά του εχθρού του πολεμούντος εναντίον υμών, εις ημάς ο Κύριος, τα αυτά θέλομεν κάμει και ημείς τότε θέλετε σαλπίζει αλαλαγμόν διά των σαλπίγγων εις σε. 33 Και ώδοιτόρησαν από του όρους του Κυρίουν και θέλετε ελθεί εις ενθύμησιν ενώπιον Κυρίου του Θεού υμών και θέλετε διασωθή έκ των εχθρών υμών. Κυρίου προεπορεύετο έμπροσθεν αυτών οδόν τριών 10 Και εις τας ημέρας της ευφροσύνης υμών και εις ημερών, διά να ζητήσῃ τόπον αναπαύσεως δι' αυτούς, τας εορτάς υμών, και εις τας νεομηνίας υμών θέλετε 34 Και η νεφέλη του Κυρίου ήτο επάνωθεν αυτών σαλπίζει διά των σαλπίγγων επί των ολοκαυτωμάτων την ημέραν, ότε εστικόνοντο από του στρατοπέδουν. υμών και επί των θυσιών των ειρηνικών προσφορών 35 Και ότε εστικόνετο η κιβωτός, έλεγεν ο Μωϋσῆς, υμών, και θέλουσιν είσθαι εις υμάς προς ενθύμησιν Ανάστα, Κύριε, και διασκορπισθήσαν οι εχθροί σου ενώπιον του Θεού υμών. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός και φυγέτωσαν οι μισούντες σε από προσώπου σου. 36 υμών. 11 Και την εικοστήν του δευτέρου μηνός του δευτέρου έτους ανέβη η νεφέλη από της σκηνής του μαρτυρίου. 12 Και εισηκώθησαν οι νιοί Ισραήλ κατά την τάξιν της οδοιπορίας αυτών από της ερήμου Σινά, και εστάθη η νεφέλη εν τη ερήμῳ Φαράν. 13 Και εισηκώθησαν πρώτον, καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως. 14 Και πρώτη εισηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των νιών Ιουδα, κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ναασσών ο νιός του Αμμιναδάρ. 15 Και επί του στρατεύματος της φυλής των νιών Ισαάχαρ ήτο Ναθαναήλ ο νιός του Σουάρ. 16 Και επί του στρατεύματος της φυλής των νιών Ζαβουλών, Ελιάβ ο νιός του Χαιλών. 17 Και κατεβίβασαν την σκηνήν· και οι νιοί Γηρσών και οι νιοί Μεραρί εισηκώθησαν, βαστάζοντες την σκηνήν. 18 Έπειτα εισηκώθη σημαία του στρατοπέδου του Ρουβήν κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ελισούρ ο νιός του Σεδιούρ. 19 Και επί του στρατεύματος της φυλής των νιών Συμεών ήτο Σελουμιήλ ο νιός του Σουρισαδά. 20 Και επί του στρατεύματος της φυλής των νιών Γαδ ήτο Ελιασάφ ο νιός του Δεουήλ. 21 Και οι Κααθίταις εισηκώθησαν, βαστάζοντες τα άγια, και οι άλλοι έστησαν την σκηνήν εωσού αυτοί φθάσωσι. 22 Έπειτα εισηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των νιών Εφραΐτ, κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ελισαμά ο νιός του Αμμιούδ. 23 Και επί του στρατεύματος της φυλής των νιών Μανασσή ήτο Γαμαλιήλ ο νιός του Φεδασσούρ. 24 Και επί του στρατεύματος της φυλής των νιών Βενιαμίν ήτο Αβειδάν ο νιός του Γιδεωνώ. 25 Έπειτα εισηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των νιών Δαν κατόπιν πάντων των στρατοπέδων κατά τα τάγματα αυτών, και επί του

επ' εμέ το φορτίον όλον του λαού τούτου; **12** μήπως Ζηλοτυπείς υπέρ εμού; είθε πας ο λαός του Κυρίου να εγώ συνέλαβον όλον τον λαόν τούτον; ή εγώ εγέννησα ήσαν προφήται, και ο Κύριος να επέθετεν επ' αυτούς αυτούς, διά να μοι λέγης, Λάβε αυτόν εις τον κόλπον σου, καθώς βαστάζει η τροφός το θηλάζον βρέφος, το πνεύμα αυτού **30** Και ανεχώρησεν ο Μωϋσής εις το στρατόπεδον, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. **31** εις την γην την οποίαν ώμοσας προς τους πατέρας αυτών; **13** πόθεν εις εμέ κρέατα να δώσω εις όλον τον λαόν τούτον; διότι κλαίουσι προς εμέ, λέγοντες, έως μιας ημέρας οδόν εντεύθεν και έως μιας ημέρας Δος εις ημάς κρέας να φάγωμεν: **14** δεν δύναμαι εγώ οδόν εντεύθεν, κύκλω του στρατοπέδου· και ήσαν έως μόνος να βαστάσω όλον τον λαόν τούτον, διότι είναι δύο πήχας επί το πρόσωπον της γης. **32** Και σηκωθείς πολύ βαρύ εις εμέ: **15** και αν κάμνους ούτως εις εμέ, ο λαός δόλην εκείνην την ημέραν και όλην την νύκτα θανάτωσον με ευθύς, δέοματι, εάν εύρηκα χάριν ενώπιον σου, διά να μη βλέπω την δυστυχίαν μου. **16** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σύναξον εις εμέ εβδομήκοντα άνδρας εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, τους οποίους γνωρίζεις ότι είναι πρεσβύτεροι του λαού και ἀρχοντες και φέρε αυτούς εις την σκηνήν του μαρτυρίου, όπου θέλουσι σταθή μετά σου. **17** Και θέλω καταβή και λαλήσει εκεί μετά σου· και θέλω λάβει από τους ατταβά, διότι εκεὶ επάφη ο λαός ο επιθυμητής. **33** Ενώ δε το κρέας ήτο έτι εις τους οδόντας αυτών, πριν μαστιθή, εξήκιθη η οργή του Κυρίου επί τον λαόν· και αυτών· και έμεινεν εν Αστρώθ.

μη βαστάζης αυτό συ μόνος. **18** Και ειπέ προς τον λαόν, Αγιάσατε εαυτούς διά την αύριον, και θέλετε φάγει κρέας διότι εκλαύσατε εις τα ώτα του Κυρίου λέγοντες, Τις θέλει δώσει εις ημάς κρέας να φάγωμεν; διότι καλά ήμεθα εν Αιγύπτω. Διά τούτο θέλει σας δώσει κρέας ο Κύριος, και θέλετε φάγει: **19** δεν θέλετε φάγει μίαν ημέραν ούτε δύο ημέρας ούτε πέντε ημέρας ούτε δέκα ημέρας, ούτε είκοσι ημέρας: **20** ολόδληρον μήνα θέλετε φάγει, εωσούν εξέλθη εκ των μυκτήρων σας και γείνει εις εσάς αηδία: διότι η πετήσατε εις τον Κύριον, όστις είναι μεταξύ σας, και εκλαύσατε ενώπιον αυτού, λέγοντες, Διά τι να αναχωρήσωμεν από της Αιγύπτου; **21** Και είπεν ο Μωϋσής, Εξακόσιαι χιλιάδες πεζών είναι ο λαός, εν μέσω των οποίων εγώ είμαι και συ είπας, Θέλω δώσει εις αυτούς κρέας, διά να φάγωσιν ολόκληρον μήνα. **22** Θέλουσι φραχθή δι' αυτούς τα ποιμνια και αι αγέλαι, διά να εξαρκέσωσιν εις αυτούς; ή θέλουσι συναχθή ομού πάντα τα οιφάρια της θαλάσσης δι' αυτούς, διά να εξαρκέσωσιν εις αυτούς; **23** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Μήπως η χειρ του Κυρίου εσμικρύνθη; τώρα θέλεις ιδεί αν εκτελήται ο λόγος μου, ή ουχί. **24** Και εξήλθεν ο Μωϋσής και είπε προς τον λαόν τους λόγους του Κυρίου και συνήγαγε τους εβδομήκοντα άνδρας εκ των πρεσβυτέρων του λαού και ἐστησεν αυτούς κύκλω της σκηνής. **25** Και κατέβη Κύριος εν νεφέλῃ και ελάλησε προς αυτούν, και ἐλαβεν από του πνεύματος του επ' αυτούν και επέθηκεν επί τους εβδομήκοντα άνδρας τους πρεσβυτέρους· και αφού εκάθισεν επ' αυτούς το πνεύμα, επροφήτευσαν αλλά δεν εξηκολούθησαν. **26** Ἐμειναν όμως δύο ἄνδρες εν τω στρατοπέδῳ, το ονόμα του ενός Ελδάδ και το ονόμα του δευτέρου Μηδάδ· και εκάθισεν επ' αυτούς το πνεύμα· και ούτοι ήσαν εκ των καταγεγραμμένων, δεν εξήλθον όμως εις την σκηνήν· και επροφήτευσαν εν τω στρατοπέδῳ. **27** Και ἐδραμε νεανίσκος τις και ανίγγειλε προς τον Μωϋσήν λέγων, Ο Ελδάδ και ο Μηδάδ προφητεύουσαν εν τω στρατοπέδῳ. **28** Και Ιησούς ο υιός του Ναυή, ο θεράπων του Μωϋσέως, ο εκλεκτός αυτού, απεκρίθη και είπε, Κύριε μου Μωϋσή, εμπόδισον αυτούς. **29** Και είπε προς αυτόν ο Μωϋσής,

12 Και ελάλησεν η Μαριάμ και ο Ααρών εναντίον του Μωϋσέως ἔνεκα της Αιθιοπίσσης την οποίαν έλαβε διότι γυναίκα Αιθιοπίσσαν έλαβε: **2** και είπαν, Μήπως προς τον Μωϋσήν μόνον ελάλησεν ο Κύριος; δεν ελάλησε και προς εμάς; Και ήκουσε τούτο ο Κύριος. **3** Και ο ἀνθρώπος ο Μωϋσής ήτο πραῦς σφόδρα υπέρ πάντας τους ανθρώπους τους επί της γης. **4** Και είπε Κύριος παρευθύς προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών και προς την Μαριάμ, Εξέλθετε σεις οι τρεις προς την σκηνήν του μαρτυρίου. Και εξήλθον οι τρεις. **5** Και κατέβη ο Κύριος εν στύλῳ νεφέλης και εστάθη εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, και εκάλεσε τον Ααρών και την Μαριάμ· και εξήλθον αμφότεροι. **6** Και είπεν, Ακούσατε τώρα τους λόγους μου· Εάν ήναι μεταξύ σας προφήτης, εγώ ο Κύριος δι' οπτασίας θέλω γνωρισθή εις αυτόν καθ' ὑπὸν θέλω λαλήσει προς αυτόν. **7** δεν είναι ούτως περὶ του θεράποντός μου Μωϋσέως· εν δόλῳ τω οίκω μου ούτος είναι πιστός: **8** στόμα προς στόμα θέλω λαλεῖ προς αυτόν και φανερώς και ουχὶ δι' αινιγμάτων, και το πρόσωπον του Κυρίου θέλει βλέπει διά τι λοιπόν δεν εφοβήθητε να λαλήσητε εναντίον του θεράποντός μου Μωϋσέως; **9** Και εξήκιθη η οργή του Κυρίου κατ' αυτών και ανεχώρησε. **10** Και η νεφέλη απεμακρύνθη από της σκηνῆς, και ιδού, η Μαριάμ ἔγινε λεπτὰ ως χιών· και είδεν ο Ααρών την Μαριάμ και ιδού, ήτο λεπτά. **11** Και είπεν ο Ααρών προς τον Μωϋσήν, Δέομαι, κύριε μου, μη επιθέσης την αμαρτίαν εφ' ημάς, επειδή επράξαμεν ανοίτως και επειδή η μαρτίσαμεν· **12** ας μη ήναι αυτή ως ἔκτρωμα, του οποίου είναι φαγωμένον το ήμισυ της σαρκός, ότε εξέρχεται εκ της μήτρας της μητρός αυτού. **13** Και εβόησεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, λέγων, Δέομαι, Θεέ, ιάτρευσον αυτήν. **14** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Εάν ο πατήρ αυτής μόνον ἐπτυνει εις το πρόσωπον αυτής, δεν ήθελεν είσθαι κατησχυμένη επτά ημέρας; ας αποχωρισθή επτά ημέρας από τον στρατοπέδου, και μετά ταύτας ας επιστρέψῃ. **15** Και απεχωρίσθη η Μαριάμ από τον στρατοπέδου επτά ημέρας· και ο λαός δεν εστικώθη εωσού επέστρεψεν

η Μαριάμ. **16** Και μετά ταύτα εσηκώθη ο λαός από Ασηρώθ και εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Φαράν.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων,
2 Απόστειλον ἀνδράς διά να κατασκοπεύσωσι την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ δίδω εις τους ιυούς Ισραήλ από πάσης φυλής των πατέρων αυτών θέλετε αποστείλειν ανά ένα ἄνδρα, ἔκαστον εξ αυτών αρχηγόν.

3 Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσῆς διά προσταγής του Κυρίου εκ της ερήμου Φαράν. Πάντες οι ἀνδρες ούτοι ήσαν αρχηγοί των υιών Ισραήλ. **4** Και ταύτα ήσαν τα ονόματα αυτών εκ της φυλής Ρουβήν, Σαμιμούν ο υιός του Σακχούρ· **5** εκ της φυλής Συμεών, Σαφάτ ο υιός του Χορρί· **6** εκ της φυλής Ιούδα, Χάλεβ ο υιός του Ιεφονί· **7** εκ της φυλής Ισάχαρ, Ιγάλ ο υιός του Ιωσήφ· **8** εκ της φυλής Εφραΐμ, Αυστήρ ο υιός του Ναυή· **9** εκ της φυλής Βενιαμίν, Φαλτί ο υιός του Ραφαού· **10** εκ της φυλής Ζαθουλών, Γαδίηλ ο υιός του Σουδή· **11** εκ της φυλής Ιωσήφ, εκ της φυλής Μανασσή, Γαδδί ο υιός του Σουδή· **12** εκ της φυλής Δαν, Αμμιήλ ο υιός του Γειαμλί· **13** εκ της φυλής Ασήρη, Σεθούρ ο υιός του Μιχαήλ· **14** εκ της φυλής Νεφθαλί, Νααβί ο υιός του Βαυσί· **15** εκ της φυλής Γαδ, Γεουήλ ο υιός του Μαχί.

16 Ταύτα είναι τα ονόματα των ἀνδρών, τους οποίους απέστειλεν ο Μωϋσῆς διά να κατασκοπεύσωσι την γην και επωνόμασεν ο Μωϋσῆς τον Αυσή, τον υιόν του Ναυή, Ιησούν. **17** Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσῆς διά να κατασκοπεύσωσι την γην Χαναάν και είπε προς αυτούς, Ανάβητε από τον μέρους τούτου της μεσημβρίας και θέλετε αναβίητε εις το ὄρος· **18** και θεωρήσατε την γην, οποία είναι, και τον λαόν των κατοικούντα εν αυτῇ, εάν ήναι δυνατός ἡ ἀδύνατος, ολίγοι ή πολλοί· **19** και οποία είναι η γη εν ἡ ούτοι κατοικούσι, καλή ήναι ἡ κακή· και οποίαι είναι αι πόλεις, τας οποίας ούτοι κατοικούσιν, απειχίστοι ή περιτειχισμέναι· **20** και οποία είναι η γη, παχεία ήναι ή λεπτή, εάν υπάρχωσιν εν αυτῇ δένδρα ή ουχί και ανδρίζεσθε και φέρετε από των καρπών της γης. Αι δε ημέραι ήσαν αι ημέραι των πρώτων σταφυλών. **21** Και αναβάντες κατεσκόπευσαν την γην από της ερήμου Σιν ἐως Ρεώβ, κατά την είσοδον Αιμάθ. **22** Και ανέβησαν κατά το μεσημβριόν, και ἥλθον ἐώς Χειβρών, ὃπου ήσαν Αχιμάν, Σεοστί και Θαλμαῖ, οι υιοί του Ανάκ. Η δε Χειβρών εκτίσθη επτά ἑπτά προ της Αιγύπτου. **23** Και ἥλθον μέχρι της φάραγγος Εσχώλ, και ἔκοψαν εκείθεν κλήμα αμπέλου μετά ενός βότρους σταφυλής, και εβάσταζον αυτό δύο επί ξύλουν· ἔφεραν και ρόδια και σύκα. **24** Ο τόπος εκείνος ωνομάσθη φάραγξ Εσχώλ· διά τον βότρυν τον οποίον ἔκοψαν εκείθεν οι υιοί Ισραήλ. **25** Και επέστρεψαν, αφού κατεσκόπευσαν την γην, μετά τεσσαράκοντα ημέρας. **26** Και πορευθέντες ἥλθον προς τον Μωϋσήν, και προς τον Ααρών, και προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ, εκ τη ερήμου Φαράν, εις Κάδης· και ἔφεραν απόκρισιν προς αυτούς, και προς πάσαν την συναγωγήν, και ἔδειξαν εις αυτούς τον καρπόν της γης. **27** Και απήγγειλαν προς αυτόν, και είπον, Ἡλθομεν εις την γην, εις την οποίαν απέστειλας εμάς, και είναι τώντι γη ρέουσα γάλα και μέλι και ιδού, ο καρπός αυτῆς· **28** ο λαός όμως, ο κατοικών εν τη γη, είναι δυνατός,

και αι πόλεις περιτειχισμέναι, μεγάλαι σφόδρα προς τούτοις, είδομεν εκεί και τους ιυούς του Ανάκ· **29** οι Αμαλήκιται κατοικούσιν εν τη γη της μεσημβρίας· και οι Χετταίοι, και οι Ιεβουσαίοι, και οι Αιμορραίοι, κατοικούσιν επι τα ὄρη· και οι Χαναναίοι κατοικούσι παρά την θάλασσαν και τας ὄχθας του Ιορδάνου. **30** Και ο Χάλεβ κατεσπίγασε τον λαόν ἐμπροσθεν του Μωϋσέως, και είπεν, Ας αναβώμεν ευθύν, και ας εξουσιάσωμεν αυτήν· διότι δυνάμεθα να κυριεύωμεν αυτήν. **31** Οι ἀνθρωποι ούμως, οι συναναβάντες μετ' αυτού, είπαν, Δεν δυνάμεθα να αναβώμεν επι τον λαόν τούτον, διότι είναι δυνατάτεροι ημών. **32** Και δυσήμησαν την γην, την οποίαν κατεσκόπευσαν, προς τους ιυούς Ισραήλ, λέγοντες, Η γη, την οποίαν διεπεράσαμεν διά να κατασκοπεύσωμεν αυτήν, είναι γη κατατρώγουσα τους κατοίκους αυτής· και πας ο λαός, τον οποίον είδομεν εν αυτῇ είναι ἀνδρες υπερμεγέθεις· **33** και είδομεν εκεί τους γίγαντας, τους ιυούς Ανάκ, του εκ των γιγάντων· και εβλέπομεν εαυτούς ως ακρίδας και τοιούτους έβλεπον ημάς αυτού.

14 Και πάσα η συναγωγή υψώσασα την φωνήν αυτής εβόησε· και ἔκλαυσεν ο λαός την νύκτα εκείνην. **2** Και πάντες οι υιοί Ισραήλ εγόγγυζον κατά του Μωϋσέως και του Ααρών, και είπε προς αυτούς πάσα η συναγωγή, Είθε να απεθνήσκομεν εν γη Αιγύπτου· ή εν τη ερήμῳ ταύτη είθε να απεθνήσκομεν· **3** και διά τι μας ἔφερεν ο Κύριος εις την γην ταύτην να πέσωμεν διά μαχαίρας, να γείνωστι διαρπαγή ή γυναίκες και τα τέκνα ημών; δεν ήτο καλήτερον εις ημάς να επιστρέψωμεν εις την Αίγυπτον; **4** Και ἔλεγεν ο εις προς τον ἄλλον, Ας κάμωμεν αρχηγόν και ας επιστρέψωμεν εις την Αίγυπτον. **5** Τότε ἐπεσεν τον Μωϋσῆς και ο Ααρών κατά πρόσωπον αυτών ενώπιον ὄλου του πλήθους της συναγωγής των υιών Ισραήλ. **6** Και Ιησούς ο υιός του Ναυή και Χάλεβ ο υιός του Ιεφονίη, εκ των κατασκοπεύσαντων την γην, διέσχισαν τα ιμάτια αυτών· **7** και είπον προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ λέγοντες, Η γη, την οποίαν διεπεράσαμεν διά να κατασκοπεύσωμεν αυτήν, είναι γη αγαθή σφόδρα σφόδρα· **8** εάν ο Κύριος ευαρεστήται εις ημάς, τότε θέλει φέρει ειμάς εις την γην ταύτην και θέλει δώσει αυτήν εις ημάς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **9** μόνον μη αποστατείτε κατά του Κυρίου μηδέ φοβείσθε τον λαόν της γῆς διότι αυτοί είναι ψωμίον δι' ημάς· η σκέπη αυτών απεσύρθη επάνωθεν αυτών, και ο Κύριος είναι μεθ' ημών· μη φοβείσθε αυτούς. **10** Και είπε πάσα η συναγωγή να λιθοβολήσωσιν αυτούς με λίθους· Και η δόξα του Κυρίου επεφάνη επι τη σκηνή του μαρτυρίου εις πάντας τους ιυούς Ισραήλ. **11** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ἔως πότε θέλει με παροργήζει ο λαός ούτος; και ἔως πότε δεν θέλουσι πιστεύει εις εμέ, μετά πάντα τα σημεία τα οποία έκαμα εν μέσω αυτών; **12** Θέλω πατάξει αυτούς με θανατικόν και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς, και σε θέλω κάμει εις ἔθνος μεγαλήτερον και δυνατώτερον αυτών. **13** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Κύριον, Τότε η Αίγυπτος θέλει ακούσει διότι συ ανεβίβασας τον λαόν τούτον εν τη δυνάμει ου σε μέσου αυτών· **14** και θέλουσιν ειπεί τούτο προς τους

κατοίκους της γης ταύτης οίτινες ήκουσαν ότι συ, Κύριε, Εγώ ο Κύριος ελάλησα· βεβαίως θέλω κάμει τούτο είσαι εν μέσω του λαού τούτου, ότι συ, Κύριε, φαίνεσαι εις πάσαν την συναγωγήν την πονηράν ταύτην, την πρόσωπον προς πρόσωπον, και η νεφέλη σου ίσταται επισυνηγμένην επ' εμέ· εν τη ερήμω ταύτη θέλουσιν επ' αυτούς, και συ προπορεύεσαι αυτών την ημέραν εν εξολοθρευθή και εκεὶ θέλουσιν αποθάνει. **36** Και οι στύλω νεφέλης, την δε νύκτα εν στύλω πυρός. **15** Εάν άνθρωποι, τους οποίους απέστειλεν ο Μωϋσής διά λοιπόν θανατώσης τον λαόν τούτον ως ένα ἀνθρωπον, να κατασκοπεύσωσι την γην, οίτινες επιστρέψαντες τότε τα έθνη, τα οποία ήκουσαν το ονόματά σου, θέλουσιν ἔκαμον πάσαν την συναγωγήν να γογγύσῃ εναντίον επειπέ λέγοντες, **16** Επειδή δεν ηδύνατο ο Κύριος να φέρῃ αυτού, δυσφημούντες την γην, **37** και οι ἀνθρωποι τον λαόν τούτον εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς εκείνους, οίτινες εδυσφήμησαν την γην, απέθανον εν τη αυτούς, διά τούτο κατέστρεψαν αυτούς εν τη ερήμω. πληγή ενώπιον του Κυρίου. **38** Ιησούς δε ο ιούς του **17** Και τώρα, δέομαί σου, ας μεγαλυνθή η δύναμις του Ναυπί καὶ Χάλεψ ο ιούς του Ιεροννή ζήσαν, εκ των Κυρίου μου καθ' ον τρόπον είπας λέγων, **18** Ο Κύριος ανθρώπων εκείνων οίτινες υπήγαν να κατασκοπεύσωσι είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, συγχωρών ανομίαν την γην. **39** Και ελάλησεν ο Μωϋσής τους λόγους και παράβασιν, και ὅστις κατ' ουδένα τρόπον δεν θέλει τούτους προς πάντας τους ιούς Ισραήλ· και επένθησεν αθωώσει τον ἔνοχον, ανταποδίδων την ανομίαν των ο λαός σφόδρα. **40** Και σηκωθέντες ενωρίς το πρωΐ, πατέρων επί τα τέκνα ἔως τρίτης και τετάρτης γενεάς, ανέβησαν εις την κορυφήν του δρους, λέγοντες, Ιδού, **19** Συγχώρησον, δέομαι, την ανομίαν του λαού τούτου ημεῖς, και θέλομεν αναβήι εἰς τον τόπον τον οποίον μας κατά το μέγα ἔλεος σου και καθώς συνεχώρησας τον υπεσχέθη ο Κύριος· διότι ημαρτήσαμεν. **41** Και είπεν λαόν τούτον από της Αιγύπτου μέχρι του νυν. **20** Και ο Μωϋσής, Διά τι σεις παραβαίνετε την προσταγήν επί της Κύριος, Συνεχώρησαν αυτούς κατά τον λόγον σου· του Κυρίου; τούτο βεβαίως δεν θέλει ευοδοθή· **42** μη **21** αλλὰ ζω εγώ, και θέλει εμπλησθή πάσα η γη από της αναβαίνετε διότι δεν είναι ο Κύριος μεθ' υμών· διά να δόξης του Κυρίου. **22** Επειδή πάντες οι ἀνδρες, οι ιδόντες μη κτυπηθήτε ἐμπροσθεν των εχθρών σας· **43** διότι οι την δόξαν μου και τα σημεία μου, τα οποία ἔκαμον εν τη Αμαληκίται και οι Χαναναίοι είναι εκεί έμπροσθεν σας Αιγύπτω και εν τη ερήμω, με παρώργισαν ἡδη δεκάκις και θέλετε πέσει εν μαχαίρᾳ· επειδή εξεκλίνατε από και δεν υπήκουσαν εις την φωνήν μου, **23** βεβαίως δεν του Κυρίου, διά τούτο ο Κύριος δεν θέλει είσθαι μεθ' θέλουσιν ιδεί την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους υμών. **44** Άλλ' αυτοί απετόλμησαν να αναβώσιν εις την πατέρας αυτών· ουδείς εκ των παροργισάντων με θέλει κορυφήν του δρους η κιβωτός όμως της διαθήκης του ιδεί αυτήν. **24** Τον δε δούλον μου Χάλεψ, επειδή έχει Κύριον και ο Μωϋσῆς δεν εκινήθσαν εκ μέσου του εν εαυτῷ ἄλλο πνεύμα και με ηκολούθησεν εντελώς, στρατοπέδουν. **45** Τότε οι Αμαληκίται και οι Χαναναίοι τούτον θέλω φέρει εις την γην εις την οποίαν εισήλθε, οι κατοικούντες εν τω όρει εκείνων, κατέβησαν και και το σπέρμα αυτού θέλει κληρονομίσει αυτήν. **25** επάταξαν αυτούς και κατεδίωξαν αυτούς ἔως Ορμά. Οι δε Αμαληκίται και οι Χαναναίοι κατοικούσαν εν τη κοιλάδι. Αύριον στρέψατε και υπάγετε εις την ἔρημον κατά την οδόν της Ερυθράς θαλάσσης. **26** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρὼν λέγων, **27** Ἐως πότε θέλω υποφέρει την συναγωγήν ταύτην την πονηράν, όσα αυτοί γογγύζουσιν εναντίον μου; ήκουσα τους γογγυσμούς των υιών Ισραήλ, τους οποίους γογγύζουσιν εναντίον μου. **28** Ειπέ προς αυτούς, Ζω εγώ, λέγει ο Κύριος, καθώς σεις ελαλήσατε εις τα ὡτά μου, ούτω βεβαίως θέλω κάμει εις εσάς· **29** τα πτώματά σας θέλουσι πέσει εν τη ερήμω ταύτη· και πάντες οι απηριθμημένοι από σας καθ' όλον τον αριθμόν σας, από είκοσι ετών και επάνω, δοσι εγγύγυσαν εναντίον μου, **30** βεβαίως δεν θέλετε εισέλθει σεις εις την γην, περί της οποίας ώμοσα να σας κατοικίσω εν αυτῇ, εκτός του Χάλεψ υιού του Ιεροννή και του Ιησού υιού του Ναυπί· **31** αλλά τα παιδία σας, τα οποία είπετε ότι θέλουσι γίνει εις διαφραγήν, ταύτα θέλω εισαγάγει, και θέλουσι γνωρίσει την γην την οποίαν σεις κατεφρονήσατε· **32** τα δε πτώματα υμών θέλουσι πέσει εν τη ερήμω ταύτη· **33** και τα τέκνα σας θέλουσι περιπλανάσθαι εν τη ερήμω τεσσαράκοντα ἔτη και θέλουσι φέρει εισατά την ποινήν της πορνείας σας, εωσού διαφθαρώσι τα πτώματά σας εν τη ερήμω· **34** κατά τον αριθμόν των ημερών εις τας οποίας κατεσκοπεύσατε την γην, ημέρας τεσσαράκοντα, εκάστης ημέρας λογιζούμενης δι' εν ἔτος, τεσσαράκοντα ἔτη θέλετε φέρει εφ' εαυτούς τας ανομίας διά τράγον. **35** Κατά τον αριθμόν τον οποίον θέλετε

προσφέρει, ούτω θέλετε κάμει εις έκαστον κατά τον αυτήν. **32** Και ότε ήσαν οι νιοί Ισραήλ εν τη ερήμῳ, αριθμόν αυτών. **13** Πάντες οι αυτόχθονες θέλουσι εύρονταν ἀνθρωπον συλλέγοντα ζύλα την ημέραν του κάμει ταύτα κατά τον τρόπον τούτον, προσφέροντες σαββάτου. **33** Και οι ευρόντες αυτόν συλλέγοντα ζύλα προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας ἐφεραν αυτόν προς τον Μωϋσήν και τον Ααρών και προς τον Κύριον. **14** Και εάν παροική μεταξύ σας ξένος προς πάσαν την συναγωγήν· **34** και ἔβαλον αυτόν ί οποιοιδήποτε είναι μεταξύ σας εις τας γενεάς σας, εις φύλαξιν, επειδή δεν ήτο διά φανερόν τι ἐπρεπε και θέληι να κάμη προσφοράν γινομένην διά πυρός εις να κάμωσιν εις αυτόν. **35** Και είπε Κύριος προς τον οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, καθώς σεις κάμνετε, Μωϋσήν, Ο ἀνθρώπος εξάπαντος θέλει θανατωθῆι πάσα ούτω θέλει κάμει **15** εις νόμος θέλει είσθαι διά σας τους η συναγωγή θέλει λιθοβολίησει αυτόν με λίθους έξα του εκ της συναγωγής και διά τον ξένον τον παροικούντα στρατοπέδουν. **36** Και πάσα η συναγωγή ἐφεραν αυτόν μεταξύ σας, νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας καθώς έξω του στρατοπέδου και ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους σεις, ούτω θέλει είσθαι και ο ξένος ενώπιον του Κυρίου και απέθανε καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **16** εις νόμος και μία διάταξις θέλει είσθαι διά σας και **37** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **38** διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ σας. **17** Και Λάλησον προς τους νιούς Ισραήλ και είπε προς αυτούς εις τας γενεάς αυτών, και να βάλωσιν εις τα κράσπεδα να κάμωσι κράσπεδα εις τα άκρα των ιματίων αυτών, προς τους νιούς Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Ὄταν εις τας γενεάς αυτών, και να βάλωσιν εις τα κράσπεδα έλθητε εις την γην, εις την οποίαν εγώ σας φέρω, των άκρων ταινίαν κυανήν· **39** και θέλετε τα κράσπεδα, διά να βλέπητε αυτήν και να ενθυμήσθε προσφέρει εις τον Κύριον προσφοράν υψουμένην. **20** πάσας τας εντολάς του Κυρίου και να εκτελήτε αυτάς, Θέλετε προσφέρει ἄρτον εις της πρώτης ζύμης σας, εις και να μη διαστραφήτε κατόπιν των καρδιών σας και προσφοράν υψουμένην· καθώς την προσφοράν την κατόπιν των οφθαλμών σας, κατόπιν των οποίων σεις υψουμένην από του αλωνίου σας, ούτω θέλετε υψώσει εκπορνεύετε· **40** διά να ενθυμήσθε και να εκτελήτε αυτήν. **21** Εκ του πρώτου της ζύμης σας θέλετε δώσει ένα μόσχον εκ βούν διά ολοκαύτωμα, εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, μετά της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού κατά το διατεταγμένον, και ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περὶ αμαρτίας· **25** και θέλει κάμει ο ιερεύς εξέλεωσιν υπέρ πάσης της συναγωγής των νιών Ισραήλ, και θέλει συγχωρηθῆ εις αυτούς· διότι ἐγείνεν εξ αγνοίας· και θέλουσι φέρει την προσφοράν αυτών, θυσίαν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον, και την περὶ αμαρτίας προσφοράν αυτών, ενώπιον του Κυρίου, διά την ἀγνοιαν αυτών· **26** και θέλει συγχωρηθῆ εις πάσαν την συναγωγήν των νιών Ισραήλ και εις τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ αυτών· διότι πας ο λαός ήμαρτεν εξ αγνοίας. **27** Εάν δε ψυχή τις αμαρτίσῃ εξ αγνοίας, ούτος πρέπει να φέρη αίγα ενιαίοντον εις προσφοράν περὶ αμαρτίας· **28** και θέλει κάμει εξέλεωσιν ο ιερεύς υπέρ της ψυχής ήτις ημάρτησεν εξ αγνοίας, ὅταν αμαρτίσῃ εξ αγνοίας ενώπιον του Κυρίου, διά να κάμη εξέλεωσιν υπέρ αυτού και θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν. **29** Εις νόμος θέλει είσθαι εις εσάς διά τον αυτόχθονα μεταξύ των νιών Ισραήλ και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ αυτών, διά αμαρτίσῃ εξ αγνοίας. **30** Η δε ψυχή ήτις πράξη αμάρτημα με χέρια υπερίφανον, είτε αυτόχθονων είτε ξένος, ούτος καταφρονεί τον Κύριον· και θέλει εξολοθρευθῆ η ψυχή εκείνη εκ μέσου του λαού αυτής. **31** Επειδή κατεφρόνησε τον λόγον του Κυρίου και παρέβη την προσταγήν αυτού, η ψυχή εκείνη εξάπαντος θέλει εξολοθρευθῆ· η αμαρτία αυτής θέλει είσθαι επ'

16 Ο δε Κορέ ο νιός του Ισαάρ, νιού του Καάθ, νιού του Λευΐ, και Δαθάν και Αβειρών οι νιοί του Ελιάβ, και Ων ο νιός του Φαλέθ, νιού Ρουβήν, εστασίασαν, **2** και εσηκώθησαν εναντίον του Μωϋσέως μετά διακοσίων πεντήκοντα ανθρώπων εκ των νιών Ισραήλ, αρχηγών της συναγωγής, συγκλήτων της βουλής, ανδρών ονομαστών· **3** και συνήχθησαν εναντίον του Μωϋσέως και εναντίον του Ααρών και είπον προς αυτούς, Αρκεί εις εσάς, διότι πάσα η συναγωγή, πάντες είναι άγιοι και ο Κύριος είναι μεταξύ αυτών· και διά τι υψόνεσθε υπεράνω της συναγωγής του Κυρίου; **4** Ακούσας δε ο Μωϋσής ἐπεσε κατά πρόσωπον αυτού· **5** και ελάλησε προς τον Κορέ και προς πάσαν την συνοδίαν αυτού, λέγων, Το πρώι θέλει φανερώσει ο Κύριος ποίοι είναι αυτού και ποίος άγιος και θέλει κάμει αυτόν να πλησιάσῃ εις αυτόν και ὄντινα εξέλεξῃ, τούτον θέλει κάμει να πλησιάσῃ εις αυτόν. **6** Τούτο κάμετε, Λάβετε εις εαυτούς θυμιατήρια, ο Κορέ και πάσα η συνοδία αυτού· **7** και βάλετε επ' αυτά πυρ και επιθέσατε θυμίαμα επ' αυτά ενώπιον του Κυρίου αύριον· και ο ἀνθρώπος τον οποίον εκλέξῃ ο Κύριος, ούτος θέλει είσθαι άγιος. Αρκεί εις εσάς, νιοί Λευΐ. **8** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κορέ, Ακούσατε τώρα, νιοί Λευΐ. **9** Μικρὸν πράγμα είναι τούτο εις εσάς, ότι εξεχώρισεν εσάς ο Θεός του Ισραήλ από της συναγωγής του Ισραήλ, διά να σας φέρῃ πλησίον αυτού να κάμνητε την υπηρεσίαν της σκηνής του Κυρίου και να στέκησθε ἐμπροσθεν της συναγωγής, διά να υπηρετήτε εις αυτούς; **10** και αφού σε ἐφερε πλησίον εαυτού και πάντας τους αδελφούς σου τους νιούς Λευΐ μετά σου, σεις ζητείτε και την ιερατείαν; **11** ούτω κάμνεις, συ και πάσα η συνοδία σου, οίτινες είσθε συνηθροισμένοι εναντίον του Κυρίου·

και ο Ααρών τις είναι, ώστε να γογγύζητε εναντίον αυτού; **12** Και ἔστειλεν ο Μωϋσῆς να καλέσῃ τον Δαθάν και τον Αβειρών τους νιούς Ελιάβ· οι δε είπον, Δεν αναβαίνομεν· **13** μικρόν είναι τούτο, ότι ανίγαγες ημάς εκ γης ρεούσθες γάλα και μέλι, διά να θανατώσης ημάς εν τη ερήμω, και ότι ως ἄρχων θέλεις να κατέξουσαίς γάλα και μέλι ουδέ έδωκας εις ημάς κληρονομίαν αυτών, λέγοντες, Μήπως καταπίν και ημάς η γη· **14** Και αγρών και αμπελώνων τους οφθαλμούς των ανθρώπων πυρ εξήλθε παρά Κυρίου και κατέφαγε τους διακοσίους τούτων θέλεις να εκβάλῃς; δεν αναβαίνομεν. **15** Και πεντήκοντα ἀνδράς τους προσφέροντας το θυμίαμα. εβαρυθύμησεν ο Μωϋσῆς σφόδρα και είπε προς τον Κύριον, Μη επιβλέψῃς εις την προσφοράν αυτῶν ουδέ ένα δόνιν απ' αυτών ἐλαβον ουδέ ἔβλαψα τινά εξ αυτών. **16** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Κορέ, Συ και πάσα την θυμιατήριαν του Κυρίου, συ, και τούτων των αμαρτησάντων εναντίον εις τας ψυχάς αυτοί, και ο Ααρών, αύριον· **17** και λάβετε ἔκαστος το αυτών· και ας κάμωσιν αυτά πλάκας διά κάλυμμα του θυμιατήριον αυτού και επιθέσατε θυμίαμα επ' αυτά και θυσιαστήριον επειδή ούτοι προσέφεραν αυτά ενώπιον φέρετε ενώπιον του Κυρίου, ἔκαστος το θυμιατήριον του Κυρίου, διά τούτο είναι ηγιασμένα· και θέλουσιν αυτού, διακόσια πεντήκοντα θυμιατήρια· και συ, και ο είσθια διά σημείον εις τους νιούς Ισραήλ. **18** Και ἐλαβεν Ααρών, ἔκαστος το θυμιατήριον αυτού. **19** Και συνήγαγεν εναντίον εκ του σπέρματος του Ααρών, να μη πλησιάζῃ διά να αυτών ο Κορέ πάσαν την συναγωγήν εις την θύραν της προσφέρη θυμίαμα ενώπιον του Κυρίου, διά να μη σκηνής του μαρτυρίου. Και η δόξα του Κυρίου εφάνη εις γείνη ως ο Κορέ και ως η συνοδία αυτού, καθώς είπε πάσαν την συναγωγήν. **20** Και ελάλησε Κύριος προς τον Κύριος προς αυτόν διά χειρός του Μωϋσέως. **21** Την δε Μωϋσήν και προς τον Ααρών λέγων, **22** Αποχωρίσθε ακόλουθον ημέραν πάσα η συναγωγή των νιών Ισραήλ εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, διά να εξαναλώσω εγόγγυσαν εναντίον του Μωϋσέως και του Ααρών, αυτούς διά μιας. **23** Και ἐπέσαν κατά πρόσωπον αυτών, λέγοντες, Σεις εφονεύσατε τον λαόν του Κυρίου. **24** και είπον, Ο Θεέ, Θεέ των πνευμάτων πάσης σαρκός, Και ενώ η συναγωγή ἡτο συνηθροισμένη εναντίον του εις ἀνθρώπος ημάρτησε και θέλεις οργισθή εναντίον Μωϋσέως και εναντίον του Ααρών, ανέβλεψαν προς την πάσης της συναγωγής; **25** Και ελάλησε Κύριος προς τον σκηνήν του μαρτυρίου, και ιδού, η νεφέλη εσκέπασεν Μωϋσήν, λέγων, **26** Λάλησον προς την συναγωγήν, αυτήν, και εφάνη η δόξα του Κυρίου. **27** Και ἤλθεν λέγων, Αναχωρήστε από της σκηνής του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών κυκλόθεν. **28** Και εισηκώθη ο μαρτυρίου. **29** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν Μωϋσής, και υπήγε προς τον Δαθάν και Αβειρών και λέγων: **30** Αποσύρθητε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, ηκολούθησαν αυτόν οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. **31** Και διά να αναλώσω αυτούς διά μιας. **32** Και ἐπέσον κατά ελάληση προς την συναγωγήν λέγων, Αποχωρίσθητε πρόσωπον αυτών. **33** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον ευθύς από των σκηνών των ασεβών τούτων ανθρώπων Ααρών, Λάβε το θυμιατήριον και βάλε πυρ εις αυτό εκ και μη εγγίστητε μηδέν εκ των όσα είναι αυτών, διά να του θυσιαστηρίου και επίθες θυμίαμα και ὑπάγε ταχέως μη αφανισθήτε εν μέσω πασών των αμαρτιών αυτών. **34** Και διόν, η πληγή είχεν αρχίσει εν τω λαών· και επεθέσεις την συναγωγήν και κάμε εξιλέωσιν υπέρ αυτών· **35** Ανεχώρησαν λοιπόν από της σκηνής του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών κυκλόθεν· και ο Δαθάν και ο Αβειρών εξήλθον, και εστάθησαν εις την θύραν των σκηνών αυτών και αι γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών και αι οικογένεια εις την συναγωγήν και κάμε εξιλέωσιν υπέρ του λαού. **36** Και τούτου θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος με απέστειλε διά εστόθη αναμέσον των αποθανόντων και των ζώντων, να πρέξω πάντα τα ἔργα ταύτα, και οι δέν ἐπράξαι α^τ εμαυτού. **37** Εάν οι ἀνθρώποι ούτοι αποθάνωσι τον κοινόν θανάτον πάντων των ανθρώπων, ή εάν γείνη ανταπόδοσις εις αυτούς κατά την ανταπόδοσιν πάντων των ανθρώπων, δεν με απέστειλεν ο Κύριος· **38** εάν ούμως ο Κύριος κάμη θαύμα, και ανοίξῃ η γη το στόμα αυτής και καταπίν αυτούς και πάντα τα αυτών και καταβώσι ζώντες εις τον ἀδην, τότε θέλετε γνωρίσει ότι παρώνταν οι ἀνθρώποι ούτοι τον Κύριον. (**Sheol h7585**) **39** Και ως ἐπαυσε λαλών πάντας τους λόγους τούτους, εσχίσθη το ἐδαφός το υποκάτω αυτών. **40** Και η γη ἤνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς και τους οίκους αυτών και πάντας τους ανθρώπους τους μετά τον Κορέ και πάσαν την περιουσίαν αυτών. **41** Και κατέβησαν αυτοί και πάντα τα αυτών ζώντες εις τον ἀδην, και η γη εκλείσθη επάνωθεν αυτών· και η φανατίσθησαν εκ μέσου της συναγωγής. (**Sheol h7585**) **42** Και πας ο Ισραὴλ ο πέριξ αυτών ἐψυγόν εις την βοήν αυτών, λέγοντες, Μήπως καταπίν και ημάς η γη. **43** Και αγρών και αμπελώνων τους οφθαλμούς των ανθρώπων πυρ εξήλθε παρά Κυρίου και κατέφαγε τους διακοσίους τούτων θέλεις να εκβάλῃς; δεν αναβαίνομεν. **44** Και πεντήκοντα ἀνδράς τους προσφέροντας το θυμίαμα. **45** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν Μωϋσής, και υπήγε προς τον Δαθάν και Αβειρών και λέγων: **46** Αποσύρθητε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, ηκολούθησαν αυτόν οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. **47** Και διά να αναλώσω αυτούς διά μιας. **48** Και είπεν κατά ελάληση προς την συναγωγήν λέγων, Αποχωρίσθητε πρόσωπον αυτών. **49** Και είπεν ο Μωϋσῆς, και ἐδραμεν εις το μέσον της συναγωγής και ιδού, η πληγή είχεν αρχίσει εν τω λαών· και επεθέσεις την συναγωγήν και κάμε εξιλέωσιν υπέρ αυτών· **50** Και διότι εξήλθεν οργή παρά του Κυρίου η πληγή ἥρχισε. **51** Και είπεν ο Ααρών προς τον Μωϋσήν, εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και ἐπαυσε η θραύσις.

17 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **18** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, και λάβε παρ' εκάστου αυτών ράβδον κατά τον οίκον των πατέρων αυτών, παρά πάντων των αρχόντων αυτών κατά τον οίκον των πατέρων αυτών, δώδεκα ράβδους· εκάστου

το όνομα επίγραψον επί της ράβδου αυτού· 3 και το υπηρεσίαν. Δώρον ἐδωκα την υπηρεσίαν της ιερατείας όνομα του Ααρών επίγραψον επί της ράβδου του Λευΐ, σας και ὅστις ζένος πλησιάσῃ, θέλει θανατόνεσθαι. 8 επειδή μία ράβδος θέλει είσθαι δι' ἔκαστον αρχηγὸν του Και εἴπε Κύριος προς τον Ααρών, Ιδού, εγώ ἐδωκα ἐτί οίκου των πατέρων αυτών· 4 και θέλεις αποθέσει αυτάς εις σε την επιστασίαν των υψουμένων προσφορῶν μου εν τη σκηνή του μαρτυρίου ἐμπροσθεν του μαρτυρίου, από πάντων των ηγιασμένων παρά των νιών Ισραὴλ· ὃπου θέλω εις σε ἐδωκα αυτά διά το χρίσμα και εις τους νιούς ανθρώπου, ὃντινα εκλέξω, θέλει βλαστήσει και θέλω σου εις νόμιμον αιώνιον. 9 Τούτο θέλει εἰσθαι σου κάμει να πάνωσαν απ' ἐμπροσθέν μου οι γογγυσμοὶ από των αγιωτάτων εκ των διά πυρός προσφερομένων· των νιών Ισραὴλ, τους οποίους αυτοί γογγύζουσιν πάντα τα δώρα αυτών, πάσαι αι εξ αλφίτων προσφοράι εναντίον σας. 6 Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους πάντας και πάσαι αι περί αμαρτίας προσφοράι αυτών και νιούς Ισραὴλ· και ἐδωκεν εις αυτόν πάντες οι ἀρχοντες πάσαι αι περί ανομίας προσφοράι αυτών, τας οποίας αυτών ανά μίαν ράβδον ἔκαστος ἄρχων κατά τους θέλουσιν αποδίδει εις εμέ, αγιωτάτα θέλουσιν εἰσθαι οίκους των πατέρων αυτών, δώδεκα ράβδους· και διά σε και διά τους νιούς σου. 10 Εν τω αγίῳ των αγίων ράβδος του Ααρών ἡτο μεταξύ των ράβδων αυτών. Θέλετε τρώγει αυτά· παν αρσενικόν θέλει τρώγει αυτά· 7 Και απέθηκεν ο Μωϋσῆς τας ράβδους ενώπιον του άγια θέλουσιν εἰσθαι εις σε. 11 Και τούτο είναι σου, Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 8 Και την επαύριον η υψουμένη προσφορά εκ των δώρων αυτών, μετά εισήλθεν ο Μωϋσῆς εις την σκηνήν του μαρτυρίου· πασόν των κινητῶν προσφορών των νιών Ισραὴλ· εις σε και ιδού, η ράβδος του Ααρών διά τον οίκον του Λευΐ έδωκα αυτά και εις τους νιούς σου και εις τας θυγατέρας εβλάστησε και ανεψύνησε βλαστόν και εξήνθησεν ἀνθη· σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον· πας καθαρός εν τω και ἐδωκεν αμύγδαλα. 9 Και ἐφέρεν ἔξω ο Μωϋσῆς οίκω σου θέλει τρώγει αυτά. 12 Παν το εξαίρετον του πάσας τας ράβδους απ' ἐμπροσθέν του Κυρίου προς ελαίουν, και παν το εξαίρετον του οίνου και του σίτου, πάντας τους νιούς Ισραὴλ· και αυτοί είδον και ἐλαβον τας απαρχάς αυτών, ὅσα προσφέρωσιν εις τον Κύριον, ἔκαστος την ράβδον αυτού. 10 Και εἴπε Κύριος προς τον εις σε ἐδωκα αυτά· 13 Πάντα τα πρωτογεννήματα Μωϋσίν, Απόθετος την ράβδον του Ααρών ἐμπροσθεν της γης, ὅσα φέρωσι προς τον Κύριον, σου θέλουσιν του μαρτυρίου, διά να φυλάττηται εις σημείον εις τους εἰσθαι πας καθαρός εν τω οίκω σου θέλει τρώγει νιούς της αποστασίας και θέλεις καταπαύσει απ' εμού αυτά. 14 Παν καθιέρωμα του Ισραὴλ θέλει εἰσθαι τους γογγυσμούς αυτών, διά να μη αποθάνωσι. 11 σου. 15 Παν διανοίγον μήτραν εκ πάσης σαρκός, το Και έκαμεν ο Μωϋσῆς καθώς προσέταξεν εις αυτόν οπίον προσφέρωσι προς τον Κύριον, από ανθρώπου ο Κύριος ούτως ἔκαμε. 12 Και είπον οι νιοί Ισραὴλ ἔως κτήνων, σου θέλει εἰσθαι πλην τα πρωτότοκα προς τον Μωϋσήν λέγοντες, Ιδού, ημείς αποθήνηκομεν, των ανθρώπων θέλουσιν εξάπαντος ἔξαγοράζεσθαι και αφανίζομεθα, πάντες αφανίζομεθα· 13 πας ο πλησιάζων, τα πρωτότοκα των κτήνων των ακαθάρτων θέλουσιν εξαγοράζεσθαι. 14 Και ὅσα πρέπει να εξαγορασθώσιν από ηλικίας ενός μηνός, θέλουσιν εξαγοράζεσθαι κατά την εκτίμησίν σου, διά πέντε σίκλους ἀγρυπίου, κατά τον σίκλον τον ἀγίον, ὅστις είναι είκοσι γερά. 15 Τα πρωτότοκα όμις των βιών ἡ τα πρωτότοκα των προβάτων ἡ τα πρωτότοκα των αιγών δεν θέλουσιν εξαγοράζεσθαι· ἄγια είναι· το αίμα αυτών θέλεις ραντίζει επί το θυσιαστήριον, και το πάχος αυτών θέλεις καίει διά προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. 16 Και το κρέας αυτών θέλει εἰσθαι σου, καθώς το κινητὸν στήθος και ο δεξιός ώμος είναι σου. 19 Πάσας τας υψουμένας προσφοράς των αγίων πραγμάτων, τας οποίας οι νιοί Ισραὴλ προσφέρωσιν εις τον Κύριον, ἐδωκα εις σε και εις τους νιούς σου και εις τας θυγατέρας σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον. Αὕτη είναι διαθήκη ἀλατὸς παντοτεινή ενώπιον του Κυρίου εις και εις το στέρπα μου μετά σου. 20 Και είπε Κύριος προς τον Ααρών, Εν τη γη αυτών δεν θέλεις ἔχει κληρονομίαν ουδέ θέλεις ἔχει μερίδα μεταξύ αυτών· εγώ είμαι η μερίς σου και η κληρονομία σου εν μέσω των νιών Ισραὴλ. 21 Και ιδού, ἐδωκα εις τους νιούς Λευΐ πάντα τα δέκατα του Ισραὴλ εις κληρονομίαν, διά την υπηρεσίαν αυτών την οποίαν υπηρετούσι, την υπηρεσίαν της σκηνής του μαρτυρίου· 22 και δεν θέλουσιν πλησιάζει του λοιπού οι νιοί Ισραὴλ εις την σκηνή του μαρτυρίου, διά να μη λάβωσιν εφ' εαυτούς αμαρτίαν και αποθάνωσιν· 23 αλλ' οι Λευΐται, ούτοι θέλουσιν υπηρετεί την υπηρεσίαν της σκηνής του μαρτυρίου

18 Και εἴπε Κύριος προς τον Ααρών, Συ και οι νιοί σου και ο οίκος του πατρός σου μετά σου θέλετε βαστάζει την ανομίαν του αγιαστηρίου· και συ και οι νιοί σου μετά σου θέλετε βαστάζει την ανομίαν της ιερατείας σας. 2 Και ἐτί τους ἀδελφούς σου, την φυλήν του Λευΐ, την φυλήν του πατρός σου, φέρε μετά σου, διά να ἔναι ηνωμένοι μετά σου και να σε υπηρετώσι· σι ούμις και οι νιοί σου μετά σου θέλετε υπηρετεί ἐμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου. 3 Και θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς σου και τας φυλακάς ὅλης της σκηνῆς μόνον εις τα σκεύη του αγιαστηρίου και εις το θυσιαστήριον δεν θέλουσι πλησιάζει, διά να μη αποθάνωσι μήτρα αυτού μήτε σεις. 4 Και θέλουσιν εἰσθαι ηνωμένοι μετά σου και θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς της σκηνῆς του μαρτυρίου κατά πάσας τας υπηρεσίας της σκηνῆς και ξένος δεν θέλει σας πλησιάζει. 5 Και θέλετε φυλάττει τας φυλακάς του αγιαστηρίου και τας φυλακάς του θυσιαστηρίου, και δεν θέλει εἰσθαι πλέον οργή εις τους νιούς Ισραὴλ. 6 Και εγώ, ιδού, ἐλαβον τους ἀδελφούς σας τους Λευΐτας εκ μέσου των νιών Ισραὴλ· ούτοι είναι δεδομένοι εις εσάς δώρον διά τον Κύριον, διά να εκτελώσι τας υπηρεσίας της σκηνῆς του μαρτυρίου. 7 Συ δε και οι νιοί σου μετά σου θέλετε φυλάττει την ιερατείαν σας εις πάντα τα του θυσιαστηρίου και τα εντός του παραπετάσματος, και θέλετε κάμνει την

καὶ οὐτοὶ θέλουσι βαστάζει την ανομίαν αυτών· τούτο ἔξω του στρατοπέδου εἰς τόπον καθαρόν· καὶ θέλει θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εἰς τας γενεάς σας· καὶ φυλάττεσθαι διά την συναγωγήν των νιών Ισραὴλ διά δεν θέλουσιν ἔχει μεταξύ των νιών Ισραὴλ ουδεμίαν ὑδωρ χωρισμού· τούτο είναι διά καθαρισμόν αμαρτίας, κληρονομίαν· **24** διότι τα δέκατα των νιών Ισραὴλ, **10** Και ο συνάξας την στάκτην της δαμάλεως θέλει τα οποία προσφέρωσιν υψουμένην προσφοράν προς πλύνει τα ιμάτια αυτού καὶ θέλει είσθαι ακάθαρτος ἔως τον Κύριον, ἐδώκα κληρονομίαν εις τους Λευΐτας· διά εσπέρας· καὶ τούτο θέλει είσθαι εις τους νιών Ισραὴλ τούτο είτα περί αυτών, Εν μέσω των νιών Ισραὴλ δεν και εις τους ξένους τους παροικούντας μεταξύ υμών θέλουσιν ἔχει ουδεμίαν κληρονομίαν. **25** Και ελάλησε εις νόμιμον αιώνιον. **11** Ὁστις εγγίση νεκρόν σώμα Κύριος προς τον Μουσῆν λέγων, **26** Λάλησον και προς ανθρώπον, ούτος θέλει είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας, τους Λευΐτας και ειπέ προς αυτούς, Ὄταν λαμβάνεται πράτη παρά των νιών Ισραὴλ το δέκατον, το οποίον ἐδώκα και την ημέραν πάρα την εβδόμην θέλει είσθαι καθαρός εις εσάς παρ' αυτών διά κληρονομίαν σας, τότε θέλετε εάν οών δεν αγνισθή την τρίτην ημέραν, ουδέ την προσφέρει εξ αυτών προσφοράν υψουμένην εις τον εβδόμην ημέραν θέλει είσθαι καθαρός. **12** Ὁστις εγγίση Κύριον, δέκατον από τον δεκάτου. **27** Και αὐτάι αι νεκρόν σώμα οποιουδήποτε τεθνεώτος ανθρώπου και υψούμεναι προσφοράι σας θέλουσι λογίζεσθαι εις εσάς δεν αγνισθή, μιαίνει την σκηνήν του Κυρίου· και η ψυχή ως σίτος του αλωνίου και ως αφθονία του ληνού. **28** εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ του Ισραὴλ· επειδή δεν Ούτω και σεις θέλετε προσφέρει προσφοράν υψουμένην ερραντίσθη επ' αυτόν το ύδωρ του χωρισμού, θέλει εις τον Κύριον από πάντων των δεκάτων σας, τα οποία είσθαι ακάθαρτος η ακαθαρσία αυτού μένει επ' αυτόν. λαμβάνετε παρά των νιών Ισραὴλ· και από τούτων **14** Ούτος είναι ο νόμος οταν ἀνθρωπός τις αποθάνη θέλετε δίδει την υψουμένην προσφοράν του Κυρίου εις εν σκηνή· Πάντες οι εισερχόμενοι εις την σκηνήν και τον Ααρὼν τον ιερέα. **29** Από πάντων των δώρων σας πάντα τα εν τη σκηνῇ θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα επτά θέλετε προσφέρει πάσαν υψουμένην προσφοράν του ημέρας· **15** και παν αγγείον ανοικτόν, μη ἔχον σκέπασμα Κυρίου, από παντός του εξαιρέτου αυτών το ηγιασμένον δεδεμένον επάνωθεν αυτού, είναι ακάθαρτον. **16** Και μέρος εξ αυτών. **30** Και θέλεις ειπέ προς αυτούς, Όταν ὥστις εγγίση εν τη πεδιάδι πεφοευμένον τινά διά προσφέρητε εξ αυτών το εξάριτον αυτών, τούτο θέλει μαχαίρας ή νεκρόν σώμα ή οστούν ανθρώπους ή μνήμα, λογίζεσθαι διά τους Λευΐτας ως προϊόν του αλωνίου θέλει είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας. **17** Καὶ θέλουσι και αι προϊόν του ληνού· **31** και θέλετε τρώγει αυτά λάβει διά τον ακάθαρτον από τη στάκτην της καυθεσίας εν παντί τόπῳ, σεις και αι οικογένειαί σας διότι τούτο δαμάλεως διά καθαρισμὸν της αμαρτίας, και θέλει χυθῆ είναι μισθός εις εσάς διά την υπηρεσίαν σας εν τη σκηνῇ επ' αυτήν ύδωρ ζων εις αγγείον. **18** Και ἀνθρωπος του μαρτυρίου· **32** και δεν θέλετε φέρει εφ' εαυτούς καθαρός θέλει λάβει ίωσαντον, και εμβράψας εις το ύδωρ αμαρτίαν δι' αυτά, οταν προσφέρητε απ' αυτών το θέλει ραντίσει επι την σκηνήν και πάντα τα σκεύη εξάριτον αυτών· και δεν θέλετε βεβηλώσει τα ἄγια και επι τους ανθρώπους τους ευρεθέντας εκεί και επ' των νιών Ισραὴλ, διά τα μη αποθάνητε.

19 Καὶ εἰλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ααρὼν λέγων, **2** Τούτο είναι τὸ διάταγμα του νόμου, το οποίον ο Κύριος προσέταξε λέγων, Εἰπέ πρὸς τοὺς υἱούς Ισραήλ να φέρωσιν εἰς σε ἔανθήν δάμαλιν ἀμώμον, μη ἔχουσαν ελάττωμα, επὶ τῆς οποίας δεν επεβλήθῃ ζυγός: **3** καὶ θέλετε δῶσει αυτήν εἰς τὸν Ελεάζαρ τὸν ιερέα καὶ θέλει φέρει αυτήν ἔξω του στρατοπέδου καὶ θέλουσι σφάξει αυτήν ενώπιον αυτού. **4** Καὶ θέλει λάβει Ελεάζαρ ο ιερεύς από του αίματος αυτής διά του δακτύλου αυτού καὶ θέλει ραντίσει επτάκις από του αίματος αυτής κατ' ἐμπροσθεν του προσώπου της σκηνῆς του μαρτυρίου. **5** Καὶ θέλουσι καύσει τὴν δάμαλιν ενώπιον αυτού τὸ δέρμα αυτής καὶ τὸ κρέας αυτῆς καὶ τὸ αἷμα αυτῆς μετὰ τῆς κόπρου αυτής θέλουσι κατί. **6** Καὶ ο ιερεύς θέλει λάβει ἔχον λέπριον καὶ οὐσώπον καὶ κόκκινον καὶ θέλει ρίψει αυτά εἰς τὸ μέσον του κατακάμυματος τῆς δαμάλεως. **7** Τότε θέλει πλύνει τα ἱμάτια αυτού ο ιερεύς καὶ θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ὑδατι καὶ μετά ταύτα θέλει εισέλθει εἰς το στρατόπεδον καὶ θέλει εἰσθαι ακάθαρτος ο ιερεύς ἔως εσπέρας. **8** Καὶ ο καίων αυτήν θέλει πλύνει τα ἱμάτια αυτού εν ὑδατι καὶ θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ὑδατι καὶ θέλει εἰσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **9** Καὶ ἀνθρώπος καθαρός θέλει συνάξει την στάκτην της δαμάλεως καὶ θέλει αποθέσει αυτήν

'Αριθμοί

106

και τα κτήνη ημών; **5** και διά τι ανεβιβάσατε ημάς υιούς Ισραήλ· επειδή η πειθήσατε εις τον λόγον μου εκ της Αιγύπτου, διά να φέρητε ημάς εις τον κακόν εις το ίδωρο Μεριβά: **25** λάβε τον Ααρών και Ελεάζαρ τούτον τόπον; ούτος δεν είναι τόπος σποράς ή σύκων ή τον ιιών αυτού και αναβίβασον αυτούς εις το όρος αμπέλων ή ροδίων ουδέ ίδωρον υπάρχει διά να πίωμεν. Ωρ: **26** και ἐκδύσον τον Ααρών την στολήν αυτού και **6** Και ήλθον ο Μωϋσῆς και ο Ααρών απ' ἐμπροσθεν της ἐνδύσον αυτήν Ελεάζαρ τον ιιών αυτού και ο Ααρών συναγωγής εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου και θέλει προστεθή εις τον λαόν αυτού και θέλει αποθάνει ἐπεσον κατά πρόσωπον αυτών· και εφάνη εις αυτούς εκεῖ. **27** Και ἐκαμεν ο Μωϋσῆς καθώς προσέταξεν ο η δόξα του Κυρίου. **7** Και ελάλησε Κύριος προς τον Κύριος και ανέβησαν εις το όρος Ωρ ἐμπροσθεν πάσης Μωϋσῆν, λέγων, **8** λάβε την ράβδον και συγκάλεσον την συναγωγής. **28** Και εξέδυσεν ο Μωϋσῆς τον Ααρών την στολήν αυτού και ενέδυσεν αυτήν Ελεάζαρ τον ιιών προς την πέτραν ενώπιον αυτών· και θέλει δώσει τα αυτού· και απέθανεν ο Ααρών εκεί επί της κορυφῆς του ίδατα αυτής, και θέλεις εκβάλει εις αυτούς ίδωρο εκ της πέτρας και θέλεις ποτίσει την συναγωγή και τα κτήνη αυτών. **9** Και έλαβεν ο Μωϋσῆς την ράβδον απ' προσθεθεν του Κυρίου, καθώς προσέταξεν εις αυτόν: **10** πας ο οίκος Ισραήλ.

21 Και ήκουσεν ο Χαναναίος ο βασιλεύς της Αράδ, ο κατοικών προς μεσημβρίαν, ότι ήλθεν ο Ισραήλ διά της οδού Αθαρέιν, και επολέμησεν εναντίον του Ισραήλ και συνέλαβεν εξ αυτών αιχμαλώτους. **2** Και ηγήθη ο Ισραήλ ευχήν προς τον Κύριον και είπεν, Εάν τώντι παραδώσης τον λαόν τούτον εις την χείρα μου, θέλω καταστρέψει τας πόλεις αυτών. **3** Και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνῆς του Ισραήλ και παρέδωκε τους Χαναναίους και κατέστρεψαν αυτούς και τας πόλεις αυτών· και εκάλεσαν το όνομα του τόπου Ορμά. **4** Και εσηκώθησαν από του όρους Ωρ διά της οδού της Ερυθράς θαλάσσης, διά να περιέλθωσι την γην Εδώμ· και ωλιγοψύχησεν ο λαός εν τη οδώ. **5** Και ελάλησεν ο λαός κατά του Θεού και κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Διά τι ανεβιβάσας ημάς έξι Αιγύπτου διά ν' αποθάνωμεν εν τη ερήμῳ; διότι άρτος δεν είναι και ίδωρος δεν είναι και η ψυχή ημών αηδίασε τον άρτον τούτον, τον ελαφρόν. **6** Και απέστειλεν ο Κύριος επί τον λαόν τους όφεις τους φλογερούς και εδάγκανον τον λαόν, και λαός πολύς εκ του Ισραήλ απέθανε. **7** Και ελθών ο λαός προς τον Μωϋσήν είτον, Ημαρτήσαμεν, διότι ελαλήσαμεν κατά του Κυρίου και κατά σού δεήθητι του Κυρίου να σηκωσῃ τους όφεις αφ' ημών. Και εδείθη ο Μωϋσῆς υπέρ του λαού. **8** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Κάμε εις σεαυτὸν ὄφιν φλογερὸν και βάλε αυτὸν επὶ ζύλου· και πας ὅστις δαγκασθή και εμβλέψῃ εις αυτόν, θέλει ζῆσει. **9** Και ἐκαμεν ο Μωϋσῆς ὄφιν χαλκούν και ἐβαλεν αυτόν επὶ ζύλου· και εάν ὅφις εδάγκανε τινά, εμβλέπων ούτος εις τον ὄφιν τον χαλκούν, ζῆι. **10** Και εσηκώθησαν οι υιοί Ισραήλ και εστρατοπέδευσαν εις ιε'-αβαρίμ, εν τη ερήμῳ τη κατά πρόσωπον του Μωάβ, προς ανατολάς ηλίου. **12** Εκείθεν σηκωθέντες εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ζαρέδ. **13** Εκείθεν σηκωθέντες εστρατοπέδευσαν εις το πέραν του Αρνών, όστις είναι εν τη ερήμῳ και εξέρχεται εκ των ορίων των Αμορραίων· διότι ο Αρνών είναι το όριον του Μωάβ, μεταξύ Μωάβ και Αμορραίων. **14** Διά τούτο λέγεται εν τω βιβλίω των πολέμων του Κυρίου, Κατά τον Βαέβ εν Σουφά, και επί των ρυάκων του Αρνών, **15** και επί του ρεύματος των ρυάκων, το οποίον καταβαίνει εις την πόλιν Αρ και κείται εις τα όρια του Μωάβ. **16** Και εκείθεν ήλθον εις Βήρ· τούτο είναι το φρέαρ, περί του

οποίου είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σύναξον τον 3 Και εφοβήθη ο Μωάβ τον λαόν σφόδρα, διότι ήσαν λαόν, και θέλω δώσει ύδωρ εις αυτούς. 17 Τότε ἐψαλεν πολλοί και ἡτο ο Μωάβ εις αμηχανίαν εξ αιτίας ο Ισραήλ την ωδήν ταύτην· Ανάβα, ω φρέαρ φύλλετε εις των νιών Ισραήλ. 4 Και είπεν ο Μωάβ προς τους αυτός· 18 οἱ ἀρχοντες ἐσκαψαν το φρέαρ, οι ευγενεῖς του πρεσβυτέρους του Μαδιάμ, Τώρα θέλει καταφάγει το λαού ἐσκαψαν, διά προσταγῆς του νομοθέτου, με τας πλήθος τούτο πάντα τα πέριξ ημών, καθώς ο βους ράβδους αυτών. Και από της ερήμου ἥλθον εις Ματτανά, κατατρώγει τον χόρτον της πεδιάδος. Και Βαλάκ ο 19 και από Ματτανά εις Νααλιήλ, και από Νααλιήλ υιός του Σεπφώρ ήτο βασιλεὺς των Μωαβιτών κατ' εις Βαμώθ, 20 και από Βαμώθ της κοιλάδος της εν τη εκείνον τον καιρόν. 5 Και απέστειλε πρέσβεις προς τον γη Μωάβ, επί της κορυφής Φασγά, το οποίον βλέπει Βαλαάμ, υιόν του Βεώρ, εις Φεθορά, κειμένην πλοιούν προς Γεσιμών. 21 Και απέστειλεν ο Ισραήλ πρέσβεις του ποταμού της γης των νιών του λαού αυτού, διά προς τον Σηήν βασιλέα των Αμορραίων λέγων, 22 Ας να προσκαλέσῃ αυτόν, λέγων, Ιδού, λαός εξήλθεν εξ περάσωμεν διά της γης σου· δεν θέλομεν κλίνει εις Αιγύπτου ιδού, περικαλύπτει το πρόσωπον της γης, τους αγρούς ούτε εις τους αμπελώνας· δεν θέλομεν πίει και κάθηται εναντίον μου· 6 τώρα λοιπόν ελθέ, σε ύδωρ εκ των φρεάτων· αλλά διά της βασιλικής οδού παρακαλώ, καταράσθητι μοι τον λαόν τούτον, διότι θέλομεν πορευθή, εωσού περάσωμεν τα ὄρια σου. 23 είναι δινατάτερός μου· ίσως υπερισχύω, να πατάξωμεν Και ο Σηήν δεν αφήκε τον Ισραήλ να περάσῃ διά των αυτούς και να εκδιώξω αυτούς εκ της γης· επειδή ορίων αυτού αλλ' ο Σηήν συνήγαγε πάντα τον λαόν εξέδρω, διτί οντινα ευλογήσης είναι ευλογημένος, και αυτού και εξήλθε να παραταχθή εναντίον του Ισραήλ οντινα καταφασθής είναι κατηραμένος. 7 Και υπήγαν οι εις την ἔρημον· και ἥλθεν εις Ιασσό και επολέμησεν πρεσβύτεροι του Μωάβ και οι πρεσβύτεροι του Μαδιάμ, εναντίον του Ισραήλ. 24 Και επάταξεν ο Ισραήλ αυτόν εφέροντες τα δώρα της μαντείας εις τας χείρας αυτών· εν στόματι μαχαίρας και κατεκυρίευσε την γην αυτού και ήλθον προς Βαλαάμ και είπον προς αυτόν τους από Αρνών ἔως Ιαβόκ, μέχρι των νιών Αμμών· επειδή τα λόγους του Βαλάκ. 8 Ο δε είπε προς αυτούς, Μείνατε όρια των νιών Αμμών ἡσαν οχυρά. 25 Και εκυρίευσεν ο Ισραήλ πάσας τας πόλεις ταύτας· και κατώκησεν ο δι, τι λαλήση ο Κύριος προς εμέ· Και ἐμειναν μετά του Ισραήλ εις πάσας τας πόλεις των Αμορραίων, εις Εσεύβων Βαλαάμ οι ἀρχοντες του Μωάβ. 9 Και ἥλθεν ο Θεός εις και εις πάσας τας κώμας αυτής· 26 επειδή η Εσεύβων τον Βαλαάμ και είπε, Τι θέλουσιν οι ἀνθρωποι ούτοι ήτο η πόλις του Σηήν βασιλέας των Αμορραίων, δοτις μετά σου; 10 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον θέρον, Βαλάκ είχε πολεμήσει πρότερον τον βασιλέα του Μωάβ και ο υιός του Σεπφώρ, βασιλεὺς τοι Μωάβ, απέστειλε έλαφε πάσαν την γην αυτού από της χειρός αυτού, ἔως προς εμέ λέγων, 11 Ιδού, λαός εξήλθεν εξ Αιγύπτου Αρνών. 27 Διά τούτο λέγουσιν οι παροιμιασταίς· Ἐθέλτε και κατεκάλυψε το πρόσωπον της γης ελθέ τώρα, εις Εσεύβων· Ας κτισθή και ας κατασκευασθή η πόλις του καταράσθητι μοι αυτούν· ίσως υπερισχύσω να νικήσω Σηήν· 28 διότι πυρ εξήλθεν από Εσεύβων, φλόξ από της αυτούν και να εκδιώξων αυτόν. 12 Και είπεν ο θέρος προς πόλεως του Σηήν κατέφαγε την Αρ του Μωάβ, και τον Βαλαάμ, Μη υπάγης μετ' αυτών· μη καταρασθής τους ἀρχοντας των υψηλών τόπων του Αρνών· 29 ουαί τον λαόν, διότι είναι ευλογημένος. 13 Και σηκωθείς εις σε, Μωάβ Απωλέσθης, λαέ του Χεμώς ἐδώκε τους την αυγήν ο Βαλαάμ είπε προς τους ἀρχοντας του διασωθέντας νιούς αυτού, και τας θυγατέρας αυτού Βαλάκ, Υπάγετε εις την γην σας· διότι δεν μοι συγχωρεί αιχμαλώτους εις τον Σηήν βασιλέα των Αμορραίων· ο Κύριος να ἔλθω μεθ' υμών. 14 Και σηκωθέντες οι 30 Ημείς κατετοξένουμεν αυτούς· η Εσεύβων ηρανίσθη ἀρχοντες του Μωάβ, ἥλθον προς τον Βαλάκ και είπον, ἔως Λαιβών, και κατηρημώσαμεν αυτούς ἔως Νοφά, το Δεν θέλει ο Βαλαάμ να ἔλθῃ μεθ' ημών. 15 Και ο οποίον εκτείνεται ἔως Μεδεβά. 31 Και κατώκησεν ο Βαλάκ απέστειλε πάλιν ἀρχοντας περισσοτέρους και Ισραήλ εν τη γη των Αμορραίων. 32 Και απέστειλον ο εντιμοτέρους τούτων· 16 και ἥλθον προς τον Βαλαάμ Μωϋσής να κατασκοπεύσωσι την Ιαζήρ και εκυρίευσαν και είπον προς αυτόν, ούτω λέγει Βαλάκ ο υιός του τας κώμας αυτής και εξεδιώχαν τους Αμορραίους τους Σεπφώρ· Μη εμποδισθής, σε παρακαλώ, να ἔλθῃς προς κατοικούντας εκεί. 33 Και στρέψαντες ανέβησαν την εμέ· 17 διότι θέλω σε τιμήσει με μεγάλας τιμάς, και οδόν την εις Βασάν· και εξήλθεν ο Ογ βασιλεὺς της θέλω κάμει παν ό, τι μοι εἰπῆς ελθέ λοιπόν, παρακαλώ, Βασάν εις συνάντησιν αυτών, αυτός και πας ο λαός καταράσθητι μοι τον λαόν τούτον. 18 Και απεκρίθη ο αυτού, προς μάχην εις Εδρεῖ· 34 Και είπε Κύριος προς Βαλαάμ και είπε προς τους δούλους του Βαλάκ, Και εάν τον Μωϋσήν, Μη φοβηθής αυτῶν· διότι εις τας χειράς μοι δώσω τον Βαλάκ την οικίαν αυτού πλήρη αργυρίου σου παρέωκα αυτούν και πάντα τον λαόν αυτούν και την γην αυτού· και θέλεις κάμει εις αυτόν, ως ἔκαμες εις την θεού μον, διά να κάμω ολιγώτερον· 19 διά τούτο μείνατε ενταύθα, παρακαλώ, και σεις την Σηήν βασιλέα των Αμορραίων τον κατοικούντα εν 19 διά τούτο μείνατε ενταύθα, παρακαλώ, και σεις την Εσεύβων. 35 Και επάταξαν αυτόν και τους νιούς αυτού, και πάντα τον λαόν αυτού, εωσού δεν εναπελείφθη εις εμέ· 20 Και ἥλθεν ο θέρος προς τον Βαλαάμ την νύκτα και είπε προς αυτόν, Εάν ἔλθωσιν οι ἀνθρωποι διά να σε καλέσωσι, σηκωθείς ύπαγε μετ' αυτών· πλὴν ό, τι σοι είπω, τούτο θέλεις κάμει. 21 Και εσηκώθη ο Βαλαάμ το πρωΐ, και εσαμάρωσε την όνον αυτού και υπήγε μετά των αρχόντων του Μωάβ. 22 Και εξήκφθη η οργή του θεού ότι υπήγε· και εστάθη ἄγγελος Κυρίου εν τη οδώ

έμπροσθεν αυτού, διά να εναντιωθή εις αυτόν· αυτός δε εκάθητο επί της όνου αυτού και δύο δούλοι αυτού αυτόν επί τους υψηλούς τόπους του Βάαλ, και εκείθεν είδε την ἄκραν του λαού.

ἵσαν μετ' αυτού **23** και ιδούσα η ὄνος τον ἄγγελον του Κυρίου ιστάμενον εν τη οδώ, και την ρομφαίαν αυτού γεγυμνωμένην εν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, εξέκλινεν η ὄνος εἰκαστὸν την οδόν και υπήγαινεν προς τὴν πεδιάδα· και εκτύπισεν ο Βαλαάμ την ὄνον, διά να επαναφέρῃ αυτήν εἰς τὴν οδόν. **24** Αλλ' ο ἄγγελος του Κυρίου εστάθη εν μιᾷ στενῇ οδῷ των ἀμπελώνων, ὃντος ἥτο φραγμός εντεύθεν και φραγμός εντεύθεν· **25** και ιδούσα η ὄνος τον ἄγγελον του Κυρίου, προσέθλιψεν εαυτήν προς τὸν τοίχον και συνέθλιψε τὸν πόδα του Βαλαάμ εις τὸν τοίχον· αυτός δε εκτύπισεν αυτήν πάλιν. **26** Και ο ἄγγελος του Κυρίου υπῆγε παρεμπόρος, και εστάθη εν στενῷ τόπῳ, ὃντος δὲν ἥτο οδός διά να εκκλίνῃ δεξιά ή αριστερά· **27** και ιδούσα η ὄνος τον ἄγγελον του Κυρίου, συνεκάθησεν υποκάτω του Βαλαάμ· και θυμωθείσ ο Βαλαάμ, εκτύπισε την ὄνον διά τῆς ράβδου. **28** Και ἤνοιξεν ο Κύριος το στόμα της ὄνου και είπε προς τον Βαλαάμ, Τι σοι ἔκαμε, και με εκτύπησας τρίτην ταύτην φοράν; **29** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τὴν ὄνον, Διότι με ενεπάιξας· εἴθε να είχον μάχαιραν εν τῇ χειρὶ μου, διότι τώρα ήθελον σε θανατώσει. **30** Και η ὄνος είπε προς τον Βαλαάμ, Δεν είμαι εγὼ η ὄνος σου, επί της οποίας εκάθιζες αφ' ου χρόνου με ἔχεις ἐώς της ημέρας ταύτης; ήμην πότε συνειθισμένη να κάμνω ούτως εις σε; Ο δε είπεν, Ουχί. **31** Και ἤνοιξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς του Βαλαάμ, και εἶδε τον ἄγγελον του Κυρίου ιστάμενον εν τῇ οδῷ και την ρομφαίαν αυτού γεγυμνωμένην εν τῇ χειρὶ αυτού· και κύψας προσεκύνησεν επί πρόσωπον αυτού. **32** Και είπε προς αυτόν ο ἄγγελος του Κυρίου, Διά τι εκτύπησας τὴν ὄνον σου τρίτην φοράν; ιδού, εγὼ ἐξήλθον διά να σοι εναντιωθώ, διότι ο δρόμος σου είναι διεστραμμένος ενώπιον μου· **33** και ιδούσα μη η ὄνος εξέκλινεν απ' εμού τρίτην φοράν· ἀλλως, εάν δεν εξέκλινεν απ' εμού τώρα σε μεν ήθελον φονεύσει, εκείνην δε ήθελον αφήσει ζώσαν. **34** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τὸν ἄγγελον του Κυρίου, Ημάρτησα· διότι δεν ἡξευρον ὅτι συ ἐστέκεις εν τῇ οδῷ εναντίον μου· θέντε τώρα, εάν δεν ἡναι αρεστόν εις σε, επιστρέψω. **35** Και είπεν ο ἄγγελος του Κυρίου προς τον Βαλαάμ, Ύπαγε μετά των ανθρώπων πλην δι, τι σοι είπω, τούτο θέλεις λαλήσει. Και υπήγειν ο Βαλαάμ μετά των αρχόντων του Βαλάκ. **36** Και ακούσας ο Βαλάκ ὅτι ἠρχετο ο Βαλαάμ, εξῆλθε να προϋπαντήσῃ αυτόν, ἐώς εις πόλιν τινά του Μωάβ, κειμένην εν τοῖς ορίοις του Αρνών, ὅστις είναι το ἔχαστον δρίον. **37** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Δεν απέστειλα προς σε μετά σπουδής να σε καλέσω· διά τι δεν ἡλθες προς εμέ· μήπως δεν είμαι ικανός να σε τιμήσω; **38** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τὸν Βαλάκ, Ιδού, ἡλθον προς σέ ἔχω τώρα την δύναμιν να λαλήσω τι; ὄντινα λόγον βάλη ο Θεός εις το στόμα μου, τούτον θέλω λαλήσει. **39** Και υπήγειν ο Βαλαάμ μετά του Βαλάκ, και ἡλθον εις Κιριάθ-ουζώ. **40** Και εθυσίασεν ο Βαλάκ βόας και πρόβατα, και ἐπεμψεν εξ αυτών προς τὸν Βαλαάμ και προς τους ἀρχόντας τους μετ' αυτού. **41** Και το πρωΐ ἐλαβεν ο Βαλάκ τον Βαλαάμ, και ανεβίβασεν

αυτόν επί τους υψηλούς τόπους του Βάαλ, και εκείθεν είδε την ἄκραν του λαού.
23 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Οικοδόμησόν μοι ενταύθα επτά μόσχους και επτά κριούς. **2** Και ἐκαμεν ο Βαλάκ καθὼς είπεν ο Βαλαάμ και προσέφεραν ο Βαλάκ και ο Βαλαάμ μόσχον και κριόν εφ' ἐκαστον βωμόν. **3** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Στήθι πλησίον του ολοκαυτώματος σου και εγώ θέλω υπάγει ίσως φανή ο Κύριος εις συνάντησίν μου· και δι, τι δείξῃ εις εμέ, τούτο θέλω σοι αναγγείλει. Και υπήγειν εις τόπον υψηλόν. **4** Και συνήντησεν ο Θεός τον Βαλαάμ και είπε προς αυτόν, Ήτοιμασα τους επτά βωμούς, και προσέφερα μόσχον και κριόν εφ' ἐκαστον βωμόν. **5** Και ἐβαλεν ο Κύριος λόγον εις το στόμα του Βαλαάμ και είπεν, Επίστρεψον προς τον Βαλάκ, και ούτω θέλεις ειπεί. **6** Και επέστρεψε προς αυτόν, και ιδού, ίστατο πλησίον του ολοκαυτώματος αυτού, αυτός και πάντες οι ἀρχόντες του Μωάβ. **7** Και ἤρχισε την παραβολήν αυτού και είπε, Βαλάκ με ἔφερεν εκ της Αράμ, ο βασιλεύς του Μωάβ εκ των ὄρεων των προς ανατολάς, λέγων, Ελθέ, καταράσθητι μοι τον Ιακώβ· και ελθέ, αναθεμάτιον τον Ισραήλ. **8** Πως να καταρασθῶ τον οποίον ο Θεός δεν καταράται; ή πως να αναθεμάτισε; **9** Διότι από της κορυφής των ὄρεων βλέπω αυτόν, και από των λόφων θεωρώ αυτόν ιδού, λαός, ὅστις θέλει κατοικήσει μόνος, και δεν θέλει λογαριασθῆ μεταξύ των εθνών· **10** τις δύναται να αριθμήσῃ την ἄμμον του Ιακώβ, και τον αριθμόν του τετάρτου του Ισραήλ; είθε να αποθάνω κατά τον θάνατον των δικαίων, και το τέλος μου να ἡναι δόμοιν με το τέλος αυτού. **11** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Τι μοι ἔκαμες; διά να καταρασθής τους εχθρούς μου σε παρέλαβον· και ιδού, σε ευλογών ευλόγησας αυτούς· **12** Ο δε αποκριθείς είπε, Δεν πρέπει να προσέξω ο, τι ο Κύριος ἐβαλεν εις το στόμα μου, τούτο να είπω; **13** Και είπε προς αυτόν ο Βαλάκ, Ελθέ, παρακαλώ, μετ' εμού εις ἄλλον τόπον, ούθεν θέλεις ιδεί αυτόν· μόνον την ἄκραν αυτού θέλεις ιδεί, το δε ὀλὸν αυτού δεν θέλεις ιδεί· και καταράσθητι μοι αυτόν εκείθεν. **14** Και ἔφερεν αυτόν εις την πεδιάδα Ζοφίμ επι την κορυφήν του Φασγά, και οκδομήσεν επτά βωμούς και προσέφερε μόσχον και κριόν εφ' ἐκαστον βωμόν. **15** Και είπε προς τον Βαλάκ, Στήθι αυτού πλησίον του ολοκαυτώματος σου και εγώ θέλω συναντήσει εκεί τον Κύριον. **16** Και συνήντησεν ο Κύριος τον Βαλαάμ, και ἐβαλε λόγον εις το στόμα αυτού και είπεν, Επίστρεψον προς τον Βαλάκ, Στήθι αυτού πλησίον του ολοκαυτώματος αυτού και οι ἀρχόντες του Μωάβ μετ' αυτού. Και είπε προς αυτόν ο Βαλάκ, Τι ελάλλησεν ο Κύριος; **18** Και αρχίσας την παραβολήν αυτού είπε, Σηκώθητι, Βαλάκ, και ἀκούσον δος ακρόσιαν εις εμέ, σο νιός του Σεπφώρ· **19** ο Θεός δεν είναι ἀνθρωπος να ψευσθή, ούτε νιός ανθρώπου να μεταμεληθή αυτός είπε και δεν θέλει εκτελέσει; ή ελάλλησε και δεν θέλει εμμείνει; **20** Ιδού, ευλογίαν παρέλαβον· και ευλόγησε· και εγώ δεν δύναμαι να μεταστρέψω αυτήν. **21** Δεν εθεώρησεν ανομίαν εις τον

Ιακώβ, ουδέ είδε διαστροφήν εις τον Ισραήλ· Κύριος ο απέστειλας προς εμέ, λέγων, **13** Και αν μοι δώσῃ ο Θεός αυτού είναι μετ¹ αυτού, και αλαλαγμός βασιλέως Βαλάκ την οικίαν αυτού πλήρη αργυρίου και χρυσίου, είναι μεταξύ αυτών. **22** Ο Θεός εξήγαγεν αυτούς εξ δεν δύναμαι να παραβώ την προσταγήν του Κυρίου, Αιγύπτου έχουσιν ως δύναμιν μονοκέρωτος. **23** Βεβαίως ώστε να κάμω καλόν ἡ κακόν απ¹ εμαυτού, αλλ¹ ό, ουδεμία γοητεία δεν ισχύει κατά του Ιακώβ, ουδέ τι ο Κύριος λαλήσῃ, τούτο θέλω ειπεί; **14** και τώρα, μαντεία κατά του Ισραήλ· κατά καιρόν θέλει λαλήθη ιδού, εγώ υπάγω προς τον λαόν μου· ελθέ λοιπόν να περί του Ιακώβ και περί του Ισραήλ, Τι κατώρθωσεν ο σοι φανερώσω τι θέλει κάμει ο λαός ούτος εις τον Θεός. **24** Ιδού, ο λαός θέλει σηκωθή αλέων, και θέλει λαόν σου εις τας εσχάτας ημέρας. **15** Και αρχίσας την εγερθή ως σκύμνος· δεν θέλει κοιμηθή εωσού φάγη το παραβολήν αυτού είπε, Βαλαάμ ο υιός του Βεώρ είπε, Θήραμα, και πί το αίμα των πεφονευμένων. **25** Και και ο ἀνθρώπος, ο ἔχων ανοικτούς τους οφθαλμούς είπεν τον Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Μήτε να καταραθής αυτού, είπεν **16** είπεν εκείνος, όστις ήκουσε τα λόγια αυτούς διόλου μήτε να ευλογήσῃς αυτούς διόλου. **26** του Θεού, και άλλει την γνώσιν του Υψίστου, όστις Αποκριθείς δε ο Βαλαάμ είπε προς τον Βαλάκ, δεν σε είδεν όρασιν του Παντοδυνάμου, πεσών εις ἔκστασιν, ελάλησα, λέγων, Παν ό, τι μοι είπη ο Κύριος, τούτο έχων ωμάς ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού. **17** Θέλω πρέπει να κάμω; **27** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, ιδεί αυτόν, αλλ¹ ουχί εκ του πλησίον θέλει ανατείλει ἀστρον εξ θέλει αρέσει εις τον Θεόν να μοι καταραθής αυτόν **28** Ιακώβ, και θέλει αναστηθή σκήπτρον εκ του Ισραήλ, και εκείθεν. **29** Και ἔφερεν ο Βαλάκ τον Βαλαάμ επί την κορυφήν του Φεγώρα, το οποίον βλέπει προς Γεσιμών. **30** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλαάμ, πάντας τους υιούς του Σήθ· **18** και ο Εδώρ θέλει είσθαι κληρονομία, και ο Σηείρ θέλει είσθαι κληρονομία εις τους εχθρούς αυτού· και ο Ισραήλ θέλει πράξει ειν ισχύ· **19** και θέλει εξέλθει εξ Ιακώβ ο εξουσιάζων, και θέλει εξολοθρεύσει τον διασωθέντα εκ της πόλεως. **20** Και ιδών τον Αμαλήκ, ήρχισε την παραβολήν αυτού και είπεν, Ο Αμαλήκ είναι αρχή των εθνών· αλλ¹ εν τω τέλει αυτού θέλει αφανισθή. **21** Και ιδών τον Κεναίον, ήρχισε την παραβολήν αυτού και είπεν, Ισχυρά είναι η κατοικία σου, και θέτεις την φωλεάν σου επί την πέτραν· **22** πλην τον Κεναίος θέλει καταπορθηθή, εωσού σε πέρη αιχμάλωτον τον Ασσούρ. **23** Και επανέλαβε την παραβολήν αυτού και είπεν, Ω τις θέλει ζήσει, ὅταν ο Θεός κάμη τούτο; **24** Και πλοία θέλουσιν ελθεῖ από των παραλίων των Κηταίων, και θέλουσι καταθλίψει τον Ασσούρ, και θέλουσι καταθλίψει τον Εβερ· αλλά και εκείνοι θέλουσιν εξαφανισθή. **25** Και σηκωθείς ο Βαλαάμ ανεγώρησε και επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού ο δε Βαλάκ απήλθε και αυτός εις την οδόν αυτού.

24 Και ιδών ο Βαλαάμ ότι ἡτο αρεστὸν ενώπιον του Κυρίου να ευλογήσῃ τον Ισραήλ, δεν υπήγε, καθώς ἄλλοτε, να ζητήσῃ μαντείας, αλλ¹ ἐστησε το πρόσωπον αυτού προς την ἔρημον. **2** Και ανύψωσεν ο Βαλαάμ τους οφθαλμούς αυτού και είδε τον Ισραήλ κατεσκηνωμένον κατά τας φυλάς αυτῶν· και ἥλθεν επ¹ αυτόν το πνεύμα του Θεού. **3** Και αρχίσας την παραβολήν αυτού είπε, Βαλαάμ ο υιός του Βεώρ είπε, και ο ἀνθρώπος, ο ἔχων ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού, είπεν **4** είπεν εκείνος, όστις ήκουσε τα λόγια του Θεού, Ὅστις είδεν όρασιν του Παντοδυνάμου, πεσών εις ἔκστασιν, έχων ωμάς ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού. **5** Πόσον ώραιαί είναι αι κατοικία σου, Ιακώβ, αι σκηναί σου, Ισραήλ.

6 Ως κοιλάδες είναι εξηπλωμέναι, ως παράδεισοι εις όχθας ποταμού, ως δένδρα αλόγια τα οποία εφύτευσεν ο Κύριος, ως κέδροι πλήσιον των υδάτων. **7** Θέλει εκχέει ύδωρ εκ της αντλίας αυτού, και το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι εις ίδατα πολλά, και ο βασιλεύς αυτού θέλει είσθαι υψηλότερος του Αγάγ, και η βασιλεία αυτού θέλει μεγαλυνθή. **8** Ο Θεός εξήγαγεν αυτόν εξ Αιγύπτου· ἔχει ως δύναμιν μονοκέρωτος θέλει καταφάγει τα ἔθνη τους πολεμίους αυτού, και θέλει συντρίψει τα οστά αυτῶν, και θέλει κατατοξεύσει αυτούς με τα βέλη αυτού. **9** Αναπεσών, εκοιμήθη ως λέων, και ως σκύμνος λέοντος τις θέλει εξεγείρει αυτόν; Ευλογήμενός ο ευλογών σε και κατηραμένος ο καταρρώμενός σε. **10** Και εξήφθη ο θυμός του Βαλάκ εναντίον του Βαλαάμ και συνεκρότησε τας χείρας αυτού· και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, διά να καταραθής τους εχθρούς μου σε εκάλεσα· και ιδού, σε ευλογών ευλόγησας αυτούς τρίτην ταύτην φοράν· **11** τώρα λοιπόν φύγε εις τον τόπον σου ἐλέγον να σε τιμήω με τιμάς· αλλ¹ ιδού, ο Κύριος σε εστέρησε της τιμής. **12** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Δεν είπον και προς τους απεσταλμένους σου, τους οποίους

τον τε ἀνθρωπὸν τὸν Ισραηλίτην καὶ τὴν γυναίκα Ιαχεινιτών· 13 εκ Ζερά, η συγγένεια των Ζεριτών· εκ διά της κοιλίας αυτῆς. Καὶ ἐπαυσενὴ πληγὴ από των Σαούλ, η συγγένεια των Σαουλιτών. 14 Αὕται είναι αι νιών Ισραήλ. 9 Ἡσαν δε οι αποθανόντες εν τῇ πληγῇ εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. 10 Καὶ ελάλησε Κύριος πρὸς Σαούλ, η συγγένεια των Σαουλιτών· κατὰ τὴν απαρίθμησιν εικοσιτέσσαρες χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 15 Οι νιοὶ τον Μωϋσῆν λέγων, 11 Ο Φινεές, ο νιός του Ελεάζαρ, Γαδ κατὰ τὰς συγγενείας αυτῶν ἡσαν, εκ του Σιφών, η νιοὺς Ααρὼν του ιερέως, απέστρεψε τὸν θυμόν μου συγγένεια των Σιφωνιτών· εξ Αγγύη, η συγγένεια των από των νιών Ισραήλ, δεῖξας ζήλον υπέρ εμού μεταξύ Αγγυτών· εκ Σουνί, η συγγένεια των Σουνιτών· 16 εξ αυτῶν, ὅθεν δεν εξωλόθρευσα τοὺς νιούς Ισραήλ εν τῇ Αζενί, η συγγένεια των Αζενιτών· εξ Ηρί, η συγγένεια ζηλοτυπία μου· 12 διά τούτο ειπέ, Ιδού, εγὼ δῖω εἰς των Ηριτών· 17 εξ Αρόδ, η συγγένεια των Αροδιτών· αυτὸν τὴν διαθήκην μου της ειρήνης· 13 καὶ θέλει εἰσθατε εξ Αριηλί, η συγγένεια των Αριηλιτών. 18 Αὕται είναι εἰς αυτὸν καὶ εἰς τὸ στέρεμα αυτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκην συγγένεια των νιών Γάδ· κατὰ τὴν απαρίθμησιν ιερατείας αιωνίου· διότι εστάθη ζηλωτής υπέρ του Θεού αυτῶν, τεσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 19 αυτού, καὶ ἔκαμεν εξιλέωσιν υπέρ των νιών Ισραήλ. 14 Οι νιοὶ Ιούδα ἡσαν Ηρ καὶ Αυνάν· καὶ απέθανον ο Ήρ Το δέ ὄνομα του Ισραηλίτου του θανατωθέντος εκείνου, καὶ ο Αυνάν εν τῇ γῇ Χαναάν. 20 Καὶ οι νιοὶ Ιούδα δότις εθανατώθη μετά τῆς γυναικός της Μαδιανίτιδος, κατὰ τὰς συγγενείας αυτῶν ἡσαν, εκ Σηλᾶ, η συγγένεια ήτο Ζιμβρί, νιός Σαλού, ἀρχοντος οικογενείας επισήμου των Σηλανιτών· εκ Φαρές, η συγγένεια των Φαρεσιτών· μεταξύ των Συμεωνιτών. 15 Καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικός εκ Ζαρά, η συγγένεια των Ζαριτών· 21 καὶ οι νιοὶ τῆς Μαδιανίτιδος τῆς θανατωθέσης ἥτο Χασβί, θυγάτηρ Φαρές ἡσαν εξ Εσφών, η συγγένεια των Εσφωνιτών· εξ του Σούρ, αρχηγού λαού, εξ επισήμου οικογενείας εν Αμούλ, η συγγένεια των Αμούλιτών. 22 Αὕται είναι Μαδιάμ. 16 Καὶ ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν αι συγγένειαι Ιούδα· κατὰ τὴν απαρίθμησιν αυτῶν, λέγων, 17 Πολεμεῖτε τους Μαδιανίτας καὶ πατάξατε εβδομήκοντα εξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 23 Οι νιοὶ αυτούς· 18 διότι αὐτοὶ σας πολεμούσι με τὰς δολιότητας Ισσάχαρ κατὰ τὰς συγγενείας αυτῶν ἡσαν, εκ Θωλᾶ, αυτῶν, με τὰς οποίας σας εδολιεύθησαν εἰς τὴν υπόθεσιν συγγένεια των Θωλαϊτών· εκ Φουά, η συγγένεια των του Φεγώρ καὶ εἰς τὴν υπόθεσιν τῆς Χασβί θυγατρός Φουνιτών· 24 εξ Ιασούθ, η συγγένεια των Ιασουθιτών· εκ του ἀρχοντος Μαδιανίτου, τῆς αδελφής αυτῶν, ἡτίς Σιμβρών, η συγγένεια των Σιμβρωνιτών. 25 Αὕται είναι εθανατώθη εν τῇ ημέρᾳ τῆς πληγῆς διά τὴν υπόθεσιν αι συγγένειαι Ισσάχαρ· κατὰ τὴν απαρίθμησιν αυτῶν, εξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. 26 Οι νιοὶ Ζαβουλών κατὰ τὰς συγγενείας αυτῶν ἡσαν, εκ Σερέδ, συγγένειαι των Σερεδιτών· εξ Αιλών, η συγγένεια των Αιλωνιτών· εξ Ιαλεήλ, η συγγένεια των Ιαλεηλιτών. 27 Αὕται είναι αι συγγένειαι των Ζαβουλωνιτών· κατὰ τὴν απαρίθμησιν αυτῶν, εξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 28 Οι νιοὶ Ιωσήφ κατὰ τὰς συγγενείας αυτῶν ἡσαν Μανασσῆς καὶ Εφραΐτ. 29 Οι νιοὶ Μανασσῆς ἡσαν, εκ Μαχείρ, η συγγένεια των Μαχειριτών. Καὶ ο Μαχείρ εγένητο τὸν Γαλαάδ· εκ δε του Γαλαάδ η συγγένεια των Γαλααδιτών· 30 οὗτοι είναι οι νιοὶ Γαλαάδ· εξ Αχιέζερ, η συγγένεια των Αχιεζεριτών· εκ Χελέκ, η συγγένεια των Χελεκιτών· 31 καὶ εξ Ασριήλ, η συγγένεια των Ασριηλιτών· εκ Συχέμ, η συγγένεια των Συχεμιτών· καὶ εκ Σεμιδά, η συγγένεια των Σεμιδαϊτών· 32 καὶ εξ Εφέρ, η συγγένεια των Εφεριτών· 33 καὶ Σαλπαάδ, ο νιός του Εφέρ, δεν είχεν νιούς, αλλὰ θυγατέρας· τα δε ονόματα των θυγατέρων του Σαλπαάδ ἡσαν Μααλά καὶ Νουά, Αγλά, Μελχά καὶ Θερσά. 34 Αὕται είναι αι συγγένειαι Μανασσῆς· καὶ η απαρίθμησις αυτῶν, πεντήκοντα δύο χιλιάδες καὶ επτακόσιοι. 35 Οὗτοι είναι οι νιοὶ Εφραΐτ· κατὰ τὰς συγγενείας αυτῶν· εκ Σουθαλά, η συγγένεια των Σουθαλαιτών· εκ Βεχέρ, η συγγένεια των Βεχεριτών· εκ Ταχάν, η συγγένεια των Ταχανιτών· 36 καὶ οὗτοι είναι οι νιοὶ Σουθαλά· εξ Εράν, η συγγένεια των Ερανιτών. 37 Αὕται είναι αι συγγένειαι των νιών Εφραΐτ· κατὰ τὴν απαρίθμησιν αυτῶν, τριάκοντα δύο χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. Οὗτοι είναι οι νιοὶ Ιωσήφ· κατά τὰς συγγενείας αυτῶν ἡσαν, εκ Βελά, η συγγένεια των Βελαιτών· εξ Ασβήλ, η συγγένεια των Ασβηλιτών· εξ Αχιράμ, η συγγένεια των Αχιραμιτών· 39 εκ Σουφάμ, η συγγένεια των

26 Καὶ μετά τὴν πληγῆν ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ελεάζαρ τὸν νιόν του Ααρὼν τον ιερέα, λέγων, 2 Λάβετε τὸ κεφάλαιον πάσης τῆς συναγωγῆς των νιών Ισραήλ από εἴκοσι ετῶν καὶ επάνω, κατὰ τοὺς οίκους των πατέρων αυτῶν, πάντας τοὺς δυναμένους εν τῷ Ισραήλ να εξέλθωσιν εἰς πόλεμον. 3 Καὶ ελάλησαν ο Μωϋσῆς καὶ Ελεάζαρ ο ιερεὺς πρὸς αὐτούς εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ παρὰ τὸν Ιορδάνην, κατέναντι τῆς Ιεριχώ, λέγοντες, 4 Αριθμήσατε αὐτούς από εἴκοσι ετῶν καὶ επάνω, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τοὺς νιούς Ισραήλ, τους εξελθόντας εκ γῆς Αιγύπτου. 5 Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ισραήλ· οι νιοὶ Ρουβήν ἡσαν Ανώχ, εξ ου η συγγένεια των Ανώχιτών· εκ Φαλού, η συγγένεια των Φαλλούιτών· 6 εξ Εσφών, η συγγένεια των Εσφωνιτών· εκ του Χαρμί, η συγγένεια των Χαρμιτών. 7 Αὕται είναι αι συγγένειαι των Ρουβηνιτών· καὶ η απαρίθμησις αυτῶν ἥτο τεσσάροντα τρεις χιλιάδες καὶ επτακόσιοι τριάκοντα. 8 καὶ οι νιοὶ του Φαλού ἡσαν Ελιάβ· 9 καὶ οι νιοὶ του Ελιάβ, Νεμουήλ καὶ Δαθάν καὶ Αβειρών. Οὗτοι είναι ο Δαθάν καὶ ο Αβειρών, οι ονομαστοί εκείνοι εν τῇ συναγωγῇ, οι στασιάσαντες κατὰ τὸν Μωϋσέως καὶ κατὰ τὸν Ααρὼν εν τῇ συνοδίᾳ του Κορέ, ὅτε εστασίασαν κατὰ τὸν Κυρίον· 10 καὶ ἡνοίξεν ἡ γῇ το στόμα αυτῆς καὶ κατέπιεν αὐτούς μετά τὸν Κορέ, εν τῷ εξολοθρευμῷ τῆς συνοδίας αυτού, ὅτε τὸ πυρ κατέφαγε τοὺς διακοσίους πεντήκοντα ανθρώπους· καὶ ἔγειναν εἰς σημεῖον· 11 του Κορέ ὁμως οι νιοὶ δεν απέθανον. 12 Οι νιοὶ Συμέων κατὰ τὰς οικογενείας αυτῶν ἡσαν, εκ Νεμουήλ, η συγγένεια των Νεμουηλιτών· εξ Ιαμείν, η συγγένεια των Ιαμεινιτών· εξ Ιαχείν, η συγγένεια των

Σουφαμιτών· εξ Ουφάμ, η συγγένεια των Ουφαμιτών· 40 και οι υιοί Βελά ήσαν Αρέδ και Νααμάν· εξ Αρέδ, Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ. 41 Ούτοι είναι οι υιοί Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών· και η απαρίθμησις αυτών ήτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και εξακόσιοι. 42 Ούτοι είναι οι υιοί Δαν κατά τας συγγενείας αυτών· 43 πάσαι αι συγγένειαι των Σουαμιτών, κατά την απαρίθμησιν αυτών, ήσαν εξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. 44 Οι υιοί Ασήρ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εξ Ιεμνά, η συγγένεια των Ιεμνιτών· εξ Ιεσουΐ, η συγγένεια των Ιεσουΐτών· εκ Βεριά, η συγγένεια των Βεριαϊτών· 45 εκ των υιών Βεριά ήσαν, εξ Έβερ, η συγγένεια των Εβεριτών· εκ Μαλχήλ, η συγγένεια των Μαλχηλιτών· 46 και το όνομα της θυγατρός του Ασήρ ήτο Σάρα. 47 Αύται είναι αι συγγένειαι των υιών Ασήρ κατά την απαρίθμησιν αυτών, πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. 48 Οι υιοί Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εξ Ιασιήλ, συγγένεια των Ιασιηλιτών· εκ Γουνί, η συγγένεια των Γουνιτών· 49 εξ Ιεσέρη, η συγγένεια των Ιεσεριτών· εκ Σιλλήμη, η συγγένεια των Σιλλημιτών. 50 Αύται είναι αι συγγένειαι Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών· και απαρίθμησις αυτών ήτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. 51 Αύτη είναι η απαρίθμησις των υιών Ισραήλ, εξακόσιαι χιλιάδες και χίλιοι επτακόσιοι τριάκοντα. 52 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 53 Εις τούτους θέλει μοιρασθή η γη εις κληρονομίαν κατά τον αριθμόν των ονομάτων αυτών· 54 εις τους περισσότερους θέλεις δώσει περισσότεραν κληρονομίαν και εις τους ολιγωτέρους θέλεις δώσει ολιγωτέραν κληρονομίαν· εις έκαστον θέλει δοθή κληρονομία αυτού κατά την απαρίθμησιν αυτού· 55 και η γη θέλει μοιρασθή διά κλήρων· κατά τα ονόματα των φύλων, κατά τας πατριάς αυτών, θέλουσι κληρονομήσει· 56 κατά τον κλήρον θέλει μοιρασθή η κληρονομία αυτών μεταξύ πολλών και ολίγων. 57 Και αύτη είναι η απαρίθμησις των Λευίτών, κατά τας συγγενείας αυτών· εκ Γηρσών, η συγγένεια των Γηρσωνιτών· εκ Καάθ, η συγγένεια των Κααθιτών· εκ Μεραρί, η συγγένεια των Μεραριτών. 58 Αύται είναι αι συγγένειαι των Λευίτών η συγγένεια των Λιβινιτών, η συγγένεια των Χεβρωνιτών, η συγγένεια των Μααλιτών, συγγένεια των Μουσιτών, η συγγένεια των Κοραϊτών· και ο Καάθ εγένησε τον Αμράμ. 59 Το δε όνομα της γυναικός του Αμράμ ήτο Ιωχαβέδ, θυγάτηρ του Λευί, ήτις εγεννήθη εις τον Λευί· εν Αιγύπτω· και εγένησεν εις τον Αμράμ τον Ααρών και τον Μωϋσήν και Μαριάμ την αδελφήν αυτών. 60 Και εγεννήθησαν εις τον Ααρών Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. 61 Απέθανον δε ο Ναδάβ και ο Αβιούδ, ότε προσέφεραν πυρ ζένον ενώπιον του Κύριου. 62 Και η απαρίθμησις αυτών ήτο εικοσιτρεις χιλιάδες, παν αρσενικόν από ενός μηνός και επάνω· διότι δεν απηριθμήθησαν μεταξύ των υιών Ισραήλ, επειδή δεν εδόθη εις αυτούς κληρονομία μεταξύ των υιών Ισραήλ. 63 Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες διά του Μωϋσέως και Ελεάζαρ του ιερέως, οίτινες απηριθμησαν τους υιούς Ισραήλ εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον δεν ευρίσκετο άνθρωπος εκ των απαριθμηθέντων υπό του Μωϋσέως και Ααρών του ιερέως, ότε απηρίθμησαν τους υιούς Ισραήλ εν τη ερήμω Σινά. 64 Μεταξύ δε τούτων είπε περί αυτών, Εξάπαντος θέλουσιν αποθάνει εν τη ερήμω. Και δεν εναπελειφθη εις αυτών ουδείς, ει μη Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή και Ιησούς ο υιός του Ναυή.

27 Και προσήλθον αι θυγατέρες του Σαλπαάδ, υιού του Εφέρ, υιού του Γαλαάδ, υιού του Μαχείρ, υιού του Μανασσή, εκ των συγγενειών Μανασσή υιού του Ιωσήφ. Και ταύτα είναι τα ονόματα των θυγατέρων αυτού· Μααλά, Νουά και Αγλά και Μελχά και Περσά. 2 Και εστάθησαν ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως και ενώπιον των αρχόντων και πάσης της συναγωγής εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, λέγουσαι, 3 Ο πατήρ ημών απέθανεν εν τη ερήμω και αυτός δεν ήτο εν τη συνοδίᾳ των συναθροισθέντων κατά του Κυρίου εν τη συνοδίᾳ του Κορέ, αλλ' απέθανε δι' ιδίαν αυτού αμαρτίαν και δεν είχεν υιούς 4 διά τι να εξαλειφθή το όνομα του πατρός ημών εκ μέσου της συγγενείας αυτού, διότι δεν έχει υιόν· δότε εις ημάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών του πατρός ημών. 5 Και έφερεν ο Μωϋσής την κρίσιν αυτών ενώπιον του Κυρίου. 6 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, 7 Ορθώς λαλούσιν αι θυγατέρες του Σαλπαάδ εξάπαντος θέλεις δώσει εις αυτάς κτήμα εις κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών του πατρός αυτών και θέλεις διαβιβάσει εις αυτάς την κληρονομίαν του πατρός αυτών. 8 Και θέλεις λαλήσει προς τους υιούς Ισραήλ λέγων, Εάν άνθρωπός τις αποθάνη και δεν έχῃ υιόν, τότε θέλετε διαβιβάσει την κληρονομίαν αυτού εις την θυγατέρα αυτού. 9 Και εάν δεν έχῃ θυγατέρα, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αυτού εις τους αδελφούς αυτού. 10 Και εάν δεν έχῃ αδελφούς, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αυτού εις τους αδελφούς του πατρός αυτού. 11 Εάν δε ο πατήρ αυτού δεν έχῃ αδελφούς, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αυτού εις τον συγγενή αυτού τον πλησιέστερον εκ της συγγενείας αυτού, και ούτος θέλει εξουσιάζει αυτήν. Και τούτο θέλει είσθαι εις τους υιούς Ισραήλ διάταγμα κρίσεως, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. 12 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ανάβα εις τούτο το δρός Αθράμ και ιδέ την γην, την οποίαν έδωκα εις τους υιούς Ισραήλ· 13 και αφού ίδης αυτήν, θέλεις προστεθή και συ εις τον λαόν σου, καθώς προστέθη Ααρών ο αδελφός σου· 14 διότι σεις ηναντιώθητε εις τον λόγον μου εν τη ερήμω Σιν εν τη αντιλογίᾳ της συναγωγής, ώστε να με αγιάστητε εις το ύδωρ ενώπιον αυτών. Τούτο είναι το ύδωρ Μεριβά εν Κάδης εν τη ερήμω Σιν. 15 Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, λέγων, 16 Κύριος, ο Θεός των πνευμάτων πάσης σαρκός, ας διορίση άνθρωπον επί την συναγωγήν, 17 όστις να εξέλθη έμπροσθεν αυτών, και όστις να εισέλθη έμπροσθεν αυτών, και όστις να εξάγη αυτούς, και όστις να εισάγη αυτούς ώστε να μη ήναι η συναγωγή του Κυρίου ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα. 18 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάβε μετά σου Ιησούν τον υιόν του Ναυή,

άνθρωπον εις τον οποίον είναι το πνεύμα, και επίθες την χείρα σου επ' αυτόν. **19** και παράστησον αυτόν ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως και ενώπιον πάσης της συναγωγής και δος εις αυτόν διαταγάς ενώπιον αυτών **20** και θέλεις επιθέσει επ' αυτόν από της δόξης σου, διά να υπακούωσιν εις αυτόν πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ: **21** και θέλει παρασταθή ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως, όστις θέλει ερωτήσει περί αυτού κατά την κρίσιν του Ουρίκυ ενώπιον του Κυρίου· κατά τον λόγον αυτού θέλουσιν ειςέχρεθαι και κατά τον λόγον αυτού θέλουσιν ειςέρχεθαι, αυτός και πάντες οι υιοί Ισραήλ μετ' αυτού και πάσα η συναγωγή. **22** Και ἔκαμεν ο Μωϋσῆς, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος· και ἔλαβε τον Ιησούν και παρέστησεν αυτόν ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως, και ενώπιον πάσης της συναγωγής: **23** και επέθηκε τας χείρας αυτού επ' αυτόν και ἐδώκεν εις αυτόν διαταγάς, καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

τους μήνας του ενιαυτού. **15** Και εις τράγος εξ αιγών θέλει προσφέρεσθαι προς τον Κύριον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της σπονδής αυτού. **16** Και την δεκάτην τετάρτην ημέραν του πρώτου μηνός είναι το πάσχα του Κυρίου. **17** Και την δεκάτην πέμπτην του μηνός τούτον είναι εορτή· επτά ημέρας θέλουσι τρώγεσθαι ἀζυμα. **18** Εν τη πρώτη ημέρα θέλει εἰσθαι συγκάλεσταις αγία· δεν θέλετε κάμει ουδέν έργον δουλευτικόν. **19** Και θέλετε προσφέρει θυσίαν γινομένην διά πύρος, ολοκαύτωμα προς τον Κύριον, δύο μόσχους εκ βοών και ἑνα κριόν και επτά αρνία ενιαυτίας ἀμώματα θέλουσιν είσθαι εις εσάς. **20** Και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει εἰσθαι σεμιδαλις ἐξυμωμένη με ἔλαιον· τρία δέκατα θέλετε προσφέρει διά τον μόσχον και δύο δέκατα διά τον κριόν. **21** Ανά εν δέκατον θέλεις προσφέρει δι' ἔκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία: **22** και ἑνα τράγον

28 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων,

2 Πρόσταξον τους γιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Τα δώρα μου, τους ἄρτους μου, την θυσίαν μου γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς εμέ, προσέχετε να προσφέρετε εις εμέ εν τω πρέποντι καιρῷ αυτῶν. **3** Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Αὕτη εἶναι η διά πυρός γινομένη προσφορά, τὴν ποιῶν θέλετε προσφέρει πρὸς τὸν Κύριον· δύο ἀρνία ενιαύσια ἀμώμα καθ' ἡμέραν, εἰς παντοτεινὸν ολοκαύτωμα. **4** Το εν αρνίον θέλεις προσφέρει τὸ πρώτον, καὶ τὸ ἄλλο αρνίον θέλεις προσφέρει τὸ δειλινόν. **5** Καὶ διὰ προσφοράν εξ ἀλφίτων θέλετε προσφέρει σεμίδαλιν, τὸ δέκατον του εφά, εζύμωμένην με ἔλαιον από ελαίας κοπανισμένας, το τέταρτον του **iv.** **6** Τούτο εἶναι παντοτεινὸν ολοκαύτωμα, διωρισμένον εν τῷ ὄρει Σινά, εἰς οσμήν ευωδίας, θυσίᾳ γινομένη διά πυρός εις τὸν Κύριον. **7** Καὶ η σπονδή αυτού θέλει εἰσθαι το τέταρτον του **iv** διά το εν αρνίον εις το αγιαστήριον θέλεις χύσει σίκερα διά σπονδήν εις τον Κύριον. **8** Καὶ τὸ ἄλλο αρνίον θέλεις προσφέρει τὸ δειλινόν· κατὰ την εξ ἀλφίτων προσφοράν της πρωΐας και κατά την σπονδήν αυτής θέλεις προσφέρει αυτό θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **9** και την ημέραν του σαββάτου θέλεις προσφέρει δύο ἀρνία ενιαύσια ἀμώμα, και δύο δέκατα σεμίδαλεως εζύμωμένης με ἔλαιον διά προσφοράν εξ ἀλφίτων, και την σπονδήν αυτής. **10** τούτο εἶναι το ολοκαύτωμα εκάστου σαββάτου εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος θα και της σπονδής αυτού. **11** Καὶ εἰς τας νεομηνίας σας θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον, δύο μόσχους και ἑνα κριόν, επτὰ αρνία ενιαύσια, ἀμώμα: **12** και δι' ἕκαστον μόσχον τρία δέκατα σεμίδαλεως εζύμωμένης με ἔλαιον διά προσφοράν εξ ἀλφίτων, και διά τον ἑνα κριόν δύο δέκατα σεμίδαλεως εζύμωμένης με ἔλαιον διά προσφοράν εξ ἀλφίτων: **13** και ανά εν δέκατον σεμίδαλεως εζύμωμένης με ἔλαιον διά προσφοράν εξ ἀλφίτων δι! ἕκαστον αρνίον, πρὸς ολοκαύτωμα, θυσίᾳ γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τὸν Κύριον. **14** Καὶ η σπονδή αυτών θέλει εἰσθαι οίνος, το ήμισυ του **iv** διά τον μόσχον, και το τρίτον του **iv** διά τον κριόν, και το τέταρτον του **iv** διά το αρνίον. Τούτο εἶναι το ολοκαύτωμα εκάστου μηνός, κατά

τους μήνας του ενιαυτού. **15** Και εις τράγος εξ αιγών θέλει προσφέρεσθαι προς τον Κύριον εις προσφοράν περὶ αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της σπονδῆς αυτού. **16** Και την δεκάτην τετάρτην ημέραν του πρώτου μηνός είναι το πάσχα του Κυρίου. **17** Και την δεκάτην πέμπτην του μηνός τούτον είναι εορτή επτά ημέρας θέλουσι τρώγεσθαι άζυμα. **18** Εν τῇ πρώτῃ ημέρᾳ θέλει εἰσθαι συγκάλεσις αγίας δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν. **19** Και θέλετε προσφέρει θυσίαν γινομένην διά πυρός, ολοκαύτωμα προς τον Κύριον, δύο μόσχους ει βοών και ἔνα κριόν και επτὰ αρνία ενιαύσια ἀμώμα θέλουσιν είσθαι εις εσάς. **20** Και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει είσθαι σεμίδαλις εζυμωμένη με ἑλαῖον· τρία δέκατα θέλετε προσφέρει διά τον μόσχον και δύο δέκατα διά τον κριόν. **21** Ανά εν δέκατον θέλεις προσφέρει δι' ἑκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία: **22** και ἔνα τράγον εις προσφοράν περὶ αμαρτίας, διά να γείνη εξιλέωσις διά σας. **23** Εκτός του ολοκαυτώματος της πρωΐας, το οποίον είναι διά ολοκαύτωμα παντοτεινόν, θέλετε προσφέρεταύτα. **24** Ούτω θέλετε προσφέρει καθ^θ ημέραν εις τας επτά ημέρας, τα δώρα τα προς θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. Τούτο θέλει προσφέρεσθαι εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της σπονδῆς αυτού. **25** Και εν τη ημέρᾳ τη εβδόμη θέλετε έχει συγκάλεσιν αγίαν δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν. **26** Και εν τη ημέρᾳ των απαρχών, ὅταν προσφέρητε νέαν εξ αλφίτων προσφοράν προς τον Κύριον, εις το τέλος των εβδομάδων σας, θέλετε έχει συγκάλεσιν αγίαν δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν. **27** Και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, δύο μόσχους ει βοών, ἔνα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια: **28** και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει είσθαι σεμίδαλις εζυμωμένη με ἑλαῖον, τρία δέκατα δι' ἑκαστον μόσχον, δύο δέκατα διά τον ἔνα κριόν, **29** ανά εν δέκατον δι' ἑκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία: **30** ἔνα τράγον εξ αιγών, διά να γείνη εξιλέωσις διά σας. **31** Εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού, ταύτα θέλετε προσφέρει, ἀμώμα θέλουσιν είσθαι εις εσάς, και τας σπονδάς αυτών.

τούτου του εβδόμου μηνός θέλετε έχει συγκάλεσιν προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **29** Και τη έκτη αγίαν· καὶ θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας ουδεμίαν ημέρα οκτώ μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία εργασίαν θέλετε κάμνει· **8** καὶ θέλετε προσφέρει ενιαύσια, ἀμωμα· **30** καὶ την εξ αλφίτων προσφοράν ολοκαύτωμα προς τον Κύριον εις οσμήν ευωδίας, ἔνα αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά μόσχου εκ βοών, ἔνα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια ἀμωμα τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως θέλουσιν είσθαι εις εσάς. **9** Και η εξ αλφίτων προσφορά είναι διατεταγμένον· **31** καὶ ἔνα τράγον εις προσφοράν αυτών θέλει εἰσθαι σεμιδαίλις εζύμωμένη με ἑλαῖον, περὶ αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, τρία δέκατα διά τον μόσχον, δύο δέκατα διά τον ἔνα της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής κριόν, **10** ανά εν δέκατον δι' ἕκαστον αρνίον, κατά τα αυτού. **32** Και τη εβδόμη ημέρα επτά μόσχους, δύο επτά αρνία· **11** ἔνα τράγον εξ αιγῶν εις προσφοράν κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἀμωμα· **33** καὶ την περὶ αμαρτίας, εκτός της προς εξιλέωσιν περὶ αμαρτίας εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, προσφοράς και του παντοτεινού ολοκαυτώματος και διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία της εξ αλφίτων προσφοράν αυτού και των σπονδών κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον περὶ αυτών. **12** Και τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του εβδόμου αυτών **34** καὶ ἔνα τράγον εις προσφοράν περὶ αμαρτίας, μηνός θέλετε έχει συγκάλεσιν αγίαν· δεν θέλετε κάμνει εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αλφίτων ουδέν έργον δουλευτικόν και θέλετε εορτάζει εορτήν προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **35** Τη ογδόη εις τον Κύριον επτά ημέρας. **13** Και θέλετε προσφέρει ημέρα θέλετε έχει σύναξιν επίσημον· ουδέν έργον ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν δουλευτικόν θέλετε κάμνει· **36** καὶ θέλετε προσφέρει ευωδίας προς τον Κύριον, δύνα μόσχους, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια ἀμωμα θέλουσιν ευωδίας προς τον Κύριον, ἔνα μόσχον, ἔνα κριόν, επτά είσθαι. **14** Και η εξ αλφίτων προσφοράν αυτών θέλει αρνία ενιαύσια, ἀμωμα· **37** την εξ αλφίτων προσφοράν είσθαι σεμιδαίλις εζύμωμένη με ἑλαῖον, τρία δέκατα αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τον μόσχον, διά την δι' ἕκαστον μόσχον εκ των δεκατριών μόσχων, δύο κριόν και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως δέκατα δι' ἕκαστον κριόν εκ των δύο κριών, **15** και ανά είναι διατεταγμένον· **38** καὶ ἔνα τράγον εις προσφοράν εν δέκατον δι' ἕκαστον αρνίον κατά τα δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἀμωμα· **39** και θέλετε προσφέρει περὶ αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της αυτού. **39** ταύτα θέλετε κάμνει προς τον Κύριον εις τας εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. διωρισμένας εορτάς, εκτός των ευχών σας και των **17** Και τη δευτέρα ημέρα θέλετε προσφέρει δωδεκά αυτοπροαιρέτων προσφορών σας, διά τα ολοκαυτώματά μόσχους, δύο κριόν, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, σας και διά τας εξ αλφίτων προσφοράς σας και διά τας ἀμωμα· **18** και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών διά τους μόσχους, διά τους σπονδάς σας και διά τας ειρηνικάς προσφοράς σας. **40** και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **19** και ἔνα τράγον αιγών εις προσφοράν περὶ αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και των σπονδών αυτών. **20** Και τη τρίτη ημέρα ἐνδέκα μόσχους, δύο κριόν, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἀμωμα· **21** και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **22** και ἔνα τράγον εις προσφοράν περὶ αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **23** Και τη τετάρτη ημέρα δέκα μόσχους, δύο κριόν, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἀμωμα· **24** την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **25** και ἔνα τράγον εξ αιγῶν εις προσφοράν περὶ αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **26** Και τη πέμπτη ημέρα εννέα μόσχους, δύο κριόν, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἀμωμα· **27** και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **28** και ἔνα τράγον εις προσφοράν περὶ αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων

30 Και ειλάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους ἄρχοντας των φυλῶν των uiών Ισραήλ, λέγων, Οὗτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος: **2** Όταν ἀνθρωπός τις κάμη ευχήν προς τον Κύριον ή ομόση όρκον, ὥστε να δέσῃ την ψυχήν αυτού με δεσμόν, δεν θέλει παραβή τον λόγον αυτού θέλει κάμει κατά πάντα σα δεξιάθον εκ του στόματος αυτού. **3** Εάν δε γυνή τις κάμη ευχήν προς τον Κύριον και δέσῃ εαυτήν με δεσμόν εν τη οικία του πατρός αυτής εις την νεότητα αυτής, **4** και ακούσηται ο πατήρ αυτής την ευχήν αυτής και τον δεσμόν αυτής διά του οποίου δέσεται την ψυχήν αυτής και σιωπήση προς αυτήν ο πατήρ αυτής, τότε πάσαι αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και πας δεσμός, διά του οποίου δέσεται την ψυχήν αυτής, θέλει μένει. **5** Εάν δε ο πατήρ αυτής δεν συγκατανεύσῃ εις αυτήν, καθ' η μέραν ακούσηται, πάσαι αι ευχαί αυτής ή οι δεσμοί αυτής, διά των οποίων δέσεται την ψυχήν αυτής, δεν θέλουσι μένει και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν, διότι ο πατήρ αυτής δεν συγκατανεύσει εις αυτήν. **6** Εάν ούμως έχουσα άνδρα ηγιήθη ή επρόφερε τι διά των χειλέων αυτής, διά του οποίου δέσεται την ψυχήν αυτής, **7** και ήκουσεν ο ανήρ αυτής και εσιώπησε προς αυτήν, καθ' η μέραν ήκουσε, τότε αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και οι δεσμοί αυτής, διά των οποίων δέσεται την ψυχήν αυτής, θέλουσι μένει. **8** Εάν ούμως ο ανήρ αυτής

δεν συγκατένευσεν εις αυτήν, καθ' ήν ημέραν ήκουσε, από ανθρώπουν ἑως κτήνους. **12** Και ἐφεραν προς τὸν τότε θέλει ακυρώσει την ευχήν αυτής, την οποίαν Μωϋσῆν και προς Ελεάζαρ τὸν ιερέα και προς τὴν ηυχήθη, και ὁ, τι επρόφερε διά τῶν χειλέων αυτής, διά συναγαγήν των νιών Ισραήλ τους αιχμαλώτους, και του οποίουν ἔδεσε την ψυχήν αυτής και ο Κύριος θέλει τα λάφυρα και την λεηλασίαν, εἰς τὸ στρατόπεδον, συγχωρήσει αυτήν. **9** Πάσα όμως ευχή κήρας ή γυναικός εἰς τὰς πεδιάδας του Μωάβ, τας παρὰ τὸν Ιορδάνην, αποβεβηλημένης, διά της οποίας ἔδεσε την ψυχήν αυτής, κατέναντι τῆς Ιεριχώ. **13** Και εξήλθον ο Μωϋσῆς θέλει μένει επ' αυτήν. **10** Και εάν ηυχήθη εν τῇ οικίᾳ και Ελεάζαρ ο ιερεὺς και πάντες οι ἀρχοντες τῆς του ανδρός αυτής ή ἔδεσε την ψυχήν αυτής με δεσμόν συναγαγής εἰς συνάντησιν αυτῶν ἔξω του στρατοπέδου. **11** και ήκουσεν ο ανήρ αυτής και εσιώπησε **14** Και εθψωθή ο Μωϋσῆς εναντίον των αρχηγῶν του προς αυτήν και δεν ηναντιώθη εἰς αυτήν, τότε πάσας αιχμαλώτων και των εκαποντάρχων, ευχάι αυτής θέλουσαν μένει και πάντες οι δεσμοί, διά των ελθόντων από της παρατάξεως του πολέμου: **15** των οποίων ἔδεσε την ψυχήν αυτής, θέλουσι μένειν. **12** και εἴπε προς αυτούν ο Μωϋσῆς, Ζώσας αφίστατε πάσας Εάν όμως ο ανήρ αυτής ηκύρωσεν αυτά ρητώς, καθ' ήν τας γυναίκας; **16** Ιδού, αύται ἔγειναν αιτία εἰς τους ημέραν ήκουσεν, παν ὁ, τι εξήλθεν εἰς τῶν χειλέων αυτής υιούς Ισραήλ, κατά την συμβούλην του Βαλαάμ, να περὶ τῶν ευχών αυτής και περὶ τού δεσμού τῆς ψυχῆς ανομίσωσαν εναντίον του Κυρίου εἰς τὴν υπόθεσιν του αυτής δεν θέλει μένειν ο ανήρ αυτής ηκύρωσεν αυτά και Φεγγώρ, και ἔγεινεν η πληγή επί της συναγαγής του ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν. **13** Πάσαν ευχήν και Κυρίου: **17** και τώρα θανατώσατε εκ των παιδίων πάντα πάντα ὄρκον υποχρεώνοντα εἰς κακούχιαν ψυχῆς ο ανήρ τα αροεινικά, και θανατώσατε πάσας τας γυναίκας, δοι αυτής δύναται να επικυρώσῃ ή ο ανήρ αυτής δύναται να ακυρώσῃ. **14** εάν όμως ο ανήρ αυτής σιωπήσῃ διόλου όμως τα κοράτια, ὅσα δεν εγνώρισαν κοίτην ανδρός, προς αυτήν από ημέρας εἰς ημέραν, τότε επικυρώνει φυλάξατε ζώντα δι' εαυτούς: **19** και μείνατε ἔξω του πάσας τας ευχάι αυτής ή πάντας τους δεσμούς αυτής, στρατόπεδου επτά ημέρας ὅστις εθανάτωσεν ἀνθρωπον, οίτινες είναι επ' αυτήν αυτός επεκύρωσεν αυτά, διότι και οι σιωπήσεις προς αυτήν, καθ' ήν ημέραν ήκουσεν. **15** αιχμάλωτοι σας την τρίτην ημέραν και την εβδόμην Εάν όμως ηκύρωσεν αυτά ρητώς αφού ήκουσε, τότε θέλει βαστάσει την αμαρτίαν αυτής. **16** Ταύτα είναι τα σκεύη τα δερμάτινα και πάντα τα ειργασμένα εκ τριχών διατάγματα, τα οποία προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, αιγός και πάντα τα ζύλινα σκεύη. **21** Και είπεν Ελεάζαρ μεταξύ ανδρός και γυναικός αυτού και μεταξύ πατρός και θυγατρός αυτού εν τῇ νεότητι αυτής εν τῇ οικίᾳ του πατρός αυτής.

31 Και ελάλησε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν λέγων, **2**

Κάμε την εκδίκησιν των νιών Ισραήλ κατά τῶν Μαδιανιτῶν· ἐπειτα θέλεις προστεθή εἰς τὸν λαόν σου. **3** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς τὸν λαόν, λέγων, Ας οπλισθῶσιν από σας ἀνδρες εἰς πόλεμον και ας υπάγωσιν εναντίον του Μαδιάμ, διά να εκδικήσωσι τὸν Κύριον κατά τον Μαδιάμ: **4** ανά χιλίους από πάσης φυλῆς, εἰ πασῶν των φυλῶν τοῦ Ισραήλ, θέλετε αποστείλει εἰς τὸν πόλεμον. **5** Και εξηριθμήσαν εκ τῶν χιλιάδων τοῦ Ισραήλ χιλίοι από πάσης φυλῆς, δώδεκα χιλιάδες ὥπλισμένοι εἰς πόλεμον. **6** Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσῆς εἰς τὸν πόλεμον, χιλίους από πάσης φυλῆς, αυτούς και Φινεές τον ιερόν του ιερέων, εἰς τὸν πόλεμον, μετά τῶν σκευών των αγίων και μετά τῶν σαλπίγγων του αλαλαγμού εἰς τὰς χειράς αυτού. **7** Και επολέμησαν εναντίον του Μαδιάμ, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, και εθανάτωσαν παν αροεινικόν. **8** Και εκτός τῶν θανατώθεντων και τοὺς βασιλεῖς του Μαδιάμ εθανάτωσαν, τὸν Ευΐ και τὸν Ρεκέμ και τὸν Σούρ και τὸν Ουρ και τὸν Ρεβά, πέντε βασιλεῖς του Μαδιάμ και τὸν Βαλαάμ ιιόν του Βεώρ εθανάτωσαν εν μαχαίρᾳ. **9** Και ηχμαλώτισαν οι ιιοί Ισραήλ τας γυναίκας του Μαδιάμ και τα παιδία αυτῶν, και πάντα τα κτήνη αυτῶν και πάντα τα ποίμνια αυτῶν και πάντα τα υπάρχοντα αυτῶν ελεηλάτησαν. **10** Και πάσας τας πόλεις αυτῶν κατά τὰς κατοικίας αυτῶν, και πάντας τους πύργους αυτῶν, κατέκαυσαν εν πυρί. **11** Και ἐλαύον πάντα τα λάφυρα και πάσαν τὴν λεηλασίαν

εβδομήκοντα πέντε χιλιάδες, **33** και βόες εβδομήκοντα έχουσι κτήνη· **5** διά τούτο, είπον, εάν ευρήκαμεν χάριν δύο χιλιάδες, **34** και όνοι χιλιάδες εξήκοντα μία, **35** έμπροσθέν σου, ας δοθή η γη αύτη εις τους δούλους και ψυχαί ανθρώπων, από των γυναικών αίτινες δεν σου διά ιδιοκτησίαν· μη διαβιβάσης ημάς τον Ιορδάνην. εγνώρισαν κοίτην ανδρός, πάσαι αι ψυχαί, τριάκοντα δύο **6** Και είπεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Γαδ και προς χιλιάδες. **36** Και το ήμισυ, το μερίδιον των εξελθόντων τους υιούς Ρουβήν, Οι αδελφοί σας θέλουσιν υπάγει εις τον πόλεμον, ήτο κατά τον αριθμόν, τα πρόβατα εις πόλεμον και σεις θέλετε μείνει εδώ; **7** και διά τι τριακόσια τριάκοντα επτά χιλιάδες και πεντακόσια: **37** δειλιάζετε την καρδίαν των υιών Ισραήλ, διά να μη και το απόδομα του Κυρίου από των προβάτων ήτο περάσωσιν εις την γην, την οποίαν ο Κύριος έδωκεν εις εξακόσια εβδομήκοντα πέντε: **38** και οι βόες τριάκοντα αυτούς; **8** ούτως έκαμον οι πατέρες σας, ότε απέστειλα εξ χιλιάδες, και το απόδομα του Κυρίου εβδομήκοντα αυτούς από Κάδης-βαρνή διά να ίδωσι την γῆν **9** και δύο: **39** και οι όνοι τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι, ανέβησαν μέχρι της φάραγγος Εσχώλ, και διδόντες την και το απόδομα του Κυρίου εις και εξήκοντα: **40** και γην εδειλίασαν την καρδίαν των υιών Ισραήλ, διά ψυχαί ανθρώπων ήσαν δεκαέξι χιλιάδες, και το απόδομα να μη εισέλθωσιν εις την γην την οποίαν ο Κύριος του Κυρίου τριάκοντα δύο ψυχαί. **41** Και έδωκεν οι έδωκεν εις αυτούς: **10** και εξήφθη η οργή του Κυρίου εν Μωϋσήν το απόδομα, την προσφοράν του Κυρίου, τη ημέρα εκείνη, και ώμοσε λέγων, **11** Δεν θέλουσιν εις Ελεάζαρ τον ιερέα, καθώς προσέταξε Κύριος εις ιδεί οι άνδρες οι αναβάντες εξ Αιγύπτου, από είκοσι τον Μωϋσήν. **42** Και από του ημίσεως μεριδίου των ετών και επάνω, την γην την οποίαν ώμοσα προς τον υιόν Ισραήλ, το οποίον ο Μωϋσής εξεχώρισεν από Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ: διότι του μεριδίου των ανδρών των πολεμιστών: **43** και δεν με ηκολούθησαν εντελώς: **12** εκτός Χάλεψ υιού τούτο της συναγωγής ήτο πρόβατα τριακόσια **13** Ιεφοννή του Κενεζίτου και Ιησού υιού του Ναυή· διότι τριάκοντα επτά χιλιάδες και πεντακόσια, **44** και βόες ηκολούθησαν εντελώς τον Κύριον. **13** Και εξήφθη η τριάκοντα εξ χιλιάδες, **45** και όνοι τριάκοντα χιλιάδες οργή του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και έκαμεν αυτούς και πεντακόσιοι, **46** και ψυχαί ανθρώπων δεκαέξι να περιπλανώνται εις την έρημον τεσσαράκοντα έτη, χιλιάδες: **47** και έλαβεν ο Μωϋσής από του ημίσεως εωσού εξωλοθρεύθη πάσα η γενεά, ήτις είχε πράξει το μεριδίου των υιών Ισραήλ ανά εν εκ πεντήκοντα, κακόν ενώπιον του Κυρίου. **14** Και ίδού, σεις εσηκώθητε από ανθρώπων και από κτηνών, και έδωκεν αυτά αντί των πατέρων σας, γενεά ανθρώπων αμαρτωλών, εις τους Λευίτας, τους φυλάττοντας τας φυλακάς της διά να εξάφητε περισσότερον την φλόγα της οργής του σκηνής του Κυρίου, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Κύριον κατά τον Ισραήλ. **15** Επειδή, εάν εικλίνητε απ' Μωϋσήν **48** Και προσήλθον εις τον Μωϋσήν οι αρχιγοι αυτού, έτι πάλι θέλει αφήσει τον Ισραήλ εν τη ερήμῳ οι επί των χιλιάδων του στρατεύματος, χιλιάρχοι και και θέλετε εξολοθρεύσει πάντα τον λάόν τούτον. **16** Και εκατόνταρχοι, **49** και είπον προς τον Μωϋσήν, Οι δούλοι σου έλαβον τον αριθμὸν των ανδρών των ενταύθα μάνδρας διά τα κτήνη ημών και πόλεις διά τα πολεμιστών των υπό την επιστασίαν ημών, και δεν ενταύθα μάνδρας διά τα κτήνη ημών και πόλεις διά τα πολεμιστών των υπό την επιστασίαν ημών, και δεν παδία ημών: **17** ημείς δε ωπλισμένοι θέλομεν προχωρεί λείπει εξ ημών ουδέ εἰς: **50** και εφέραμε τα δώρα του πρόθυμοι έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, εωσού φέρωμεν Κυρίου, έκαστος δι', οι εύρηκε, σκεύη χρυσά, αλύσους και αυτούς εις τον τόπον αυτών: τα δε παιδία ημών θέλουσι βραχιόλια, δακτυλίδια, ενώτια και περιδέραια, διά να κατοικεῖ εις τετειχισμένας πόλεις, διά τους κατοίκους γείνη εξιλέωσις υπέρ των ψυχών ημών ενώπιον του Κυρίου. **51** Και έλαβεν ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερέυς το χρυσίον παρ' αυτών όλον εις σκεύη ειργασμένα. **52** Και παν το χρυσίον της προσφοράς των χιλιάρχων και εκατοντάρχων, το οποίον προσέφεραν εις τον Κύριον, εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς. **53** Εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς. **20** Και είπε προς Διότι οι άνδρες οι πολεμισταί είχον λαφυραγωγήσει αυτούς ο Μωϋσής, Εάν κάμητε κατά τον λόγον τούτον, έκαστος δι' εαυτόν. **54** Και έλαβεν ο Μωϋσής και εις την γην της σκηνής του Κυρίου, και προχωρήτε πάντες, ωπλισμένοι τον Ιορδάνην έμπροσθεν του Κυρίου, εωσού εκδιώχη τους μαρτυρίου εις μνημόσυνον των υιών Ισραήλ ενώπιον εχθρούς αυτού απ' έμπροσθεν αυτού, **22** και υποταχθή του Κυρίου.

32 Οι δε υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ είχον πλήθος κτηνών πολύ σφρόδρα· και ότε είδον την γην Ιαζήρ και την γην Γαλαάδ, ότι, ίδού, ο τόπος ήτο τόπος διά κτήνη, **2** οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν ελθόντες είπον προς τον Μωϋσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς τους άρχοντας της συναγωγής, λέγοντες, **3** Η Αταρώθ και Δαιβών και Ιαζήρ και Νιμρά και Εσεβών και Ελεαλή και Σεβάμ και Νεβώ και Βαιών, **4** η γη την οποίαν επάταξεν ο Κύριος έμπροσθεν της συναγωγής του Ισραήλ, είναι γη κτηνοτρόφος και οι δούλοι σου

η γη έμπροσθεν του Κυρίου τότε μετά ταύτα θέλετε επιστρέψει και θέλετε είσθαι αθώοι ενώπιον του Κυρίου και ενώπιον του Ισραήλ, και θέλετε έχει την γην ταύτην ιδιοκτησίαν σας ενώπιον του Κυρίου: **23** εάν ώμος δεν κάμητε ούτως, ίδού, θέλετε αμαρτήσει ενώπιον του Κυρίου και οι ήσθε βέβαιοι ότι θέλει σας ευρή η αμαρτία σας: **24** οικοδομήσατε πόλεις διά τα παιδία σας και μάνδρας διά τα πρόβατά σας και κάμητε εκείνο, το οποίον εξήλθεν εκ του στόματός σας. **25** Και είπον οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν προς τον Μωϋσήν, λέγοντες, Οι δούλοι σου θέλουσι κάμει καθώς ο κύριός μου προστάζει: **26** τα παιδία ημών, αι γυναίκες ημών, τα ποιμνια ημών

και πάντα τα κτήνη ημών θέλουσι μένει ενταύθα εις ἄκρω της ερήμου. 7 Και σηκωθέντες από Εθάμ, ἔστρεψαν τας πόλεις του Γαλαάδ 27 οι δούλοι σου όμως θέλουσι προς Πι-αἴρωθ, ήτις είναι κατέναντι Βέέλ-σεφών· διαβή πάντες ὡπλισμένοι, παρατεταγμένοι ενώπιον του και εστρατοπέδευσαν κατέναντι της Μιγδώλ. 8 Και Κυρίου εις μάχην, καθώς λέγει ο κύριός μου. 28 Τότε σηκωθέντες απ' ἐμπροσθεν της Αίρωθ, διέβησαν διά της ο Μωϋσῆς ἔδωκε προσταγήν περὶ αυτών εις Ελεάζαρ θαλάσσης εις την ἐρήμου· καὶ ὀδοιπόρησαν οδόν τριών τον ιερέα και εις τον Ιησούν υιόν του Ναυή και εις ημερών διά της ερήμου Εθάμ και εστρατοπέδευσαν τους αρχηγούς των πατριών των φυλών των υιών εν Μερρά. 9 Και σηκωθέντες από Μερρά, ἥθιον εις Ισραήλ· 29 και είπε προς αυτούς ο Μωϋσῆς, Εάν οι υιοί Αιλείμ και ήσαν εν Αιλείμ δώδεκα πηγαὶ υδάτων και Γαδ και οι υιοί Ρουθήν διαβώστα με σας τον Ιορδάνην, εβδομήκοντα δένδρα φοινίκων και εστρατοπέδευσαν πάντες ὡπλισμένοι εις μάχην, ἐμπροσθεν του Κυρίου, εκεί. 10 Και σηκωθέντες από Αιλείμ, εστρατοπέδευσαν και κατακυριεύθη η γη ἐμπροσθέν σας, τότε θέλετε παρὰ την Ερυθράν θάλασσαν. 11 Και σηκωθέντες δώσει εις αυτούς την γην Γαλαάδ εις ιδιοκτησίαν 30 από της Ερυθράς θαλάσσης, εστρατοπέδευσαν εν τη εάν όμως δεν θέλωσι να διαβώσιν ὡπλισμένοι με σας, ερήμω Σιν. 12 Και σηκωθέντες από της ερήμου Σιν, τότε θέλουσι λάβει κληρονομίαν μεταξύ σας εν τη γη εστρατοπέδευσαν εν Δοφκά. 13 Και σηκωθέντες από Χανάν. 31 Και απεκριθήσαν οι υιοί Γαδ και οι υιοί Δοφκά, εστρατοπέδευσαν εν Αιλούν. 14 Και σηκωθέντες Ρουθήν λέγοντες, Ως είπεν ο Κύριος εις τους δούλους από Αιλούς, εστρατοπέδευσαν εν Ραφιδέν, ὅπου δεν ἦτο σου, ούτα θέλομεν κάμει· 32 ημείς θέλομεν διαβήθη δύναρ διά να πίη ο λαός. 15 Και σηκωθέντες από Ραφιδέν, ὡπλισμένοι ἐμπροσθεν του Κυρίου εις την γην Χανάν, εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σινά. 16 Και σηκωθέντες διά να ἔχωμεν την ιδιοκτησίαν της κληρονομίας ημών από της ερήμου Σινά, εστρατοπέδευσαν εν Κιβρώθ-εντεύθεν του Ιορδάνου. 33 Και ἔδωκεν εις αυτούς ο αττααβά. 17 Και σηκωθέντες από Κιβρώθ-αττααβά, Μωϋσῆς, εις τους υιούς Γαδ και εις τους υιούς Ρουθήν εστρατοπέδευσαν εν Ασηρώθ. 18 Και σηκωθέντες και εις το ήμισυ της φυλής Μανασσή υιού του Ιωσήφ, από Ασηρώθ, εστρατοπέδευσαν εν Ριθμά. 19 Και το βασιλείον του Σηνών βασιλέως των Αμορραίων και το σηκωθέντες από Ριθμά, εστρατοπέδευσαν εν Ριμών-βασιλείον του Ογ βασιλέως της Βασάν, την γην μετά φαρές. 20 Και σηκωθέντες από Ριμών-φαρές, των πόλεων αυτής εν τοις ορίοις, τας πόλεις της γης εστρατοπέδευσαν εν Λιβνά. 21 Και σηκωθέντες από κύκλω. 34 Και οι υιοί Γαδ ωκοδόμησαν την Δαιβών και Λιβνά, εστρατοπέδευσαν εν Ρισσά. 22 Και σηκωθέντες την Αταρώθ και την Αροΐρ 35 και την Ατρώθ-σοφάν από Ρισσά, εστρατοπέδευσαν εν Κεελαθά. 23 Και και την Ιαζήρ και την Ιογεβά 36 και την Βαθ-νιμρά και σηκωθέντες από Κεελαθά, εστρατοπέδευσαν εν τω την Βαθ-αράν, πόλεις οχυράς, και μάνδρας προβάτων. 37 Και σηκωθέντες από του όρους Σαφέρ, ορεί Σαφέρ. 24 Και σηκωθέντες από του έσεβων και την εστρατοπέδευσαν εν Χαραδά. 25 Και σηκωθέντες Ελεαλή και την Κιριαθαίμ 38 και την Νεβώ και την από Χαραδά, εστρατοπέδευσαν εν Μακηλώθ. 26 Και Βάαλ-μεών, μεταβαλλούντες τα ονόματα αυτών, και σηκωθέντες από Μακηλώθ, εστρατοπέδευσαν εν Ταχάθ. την Σιβμά· και ἔδωκαν ἄλλα ονόματα εις τας πόλεις, 27 Και σηκωθέντες από Ταχάθ, εστρατοπέδευσαν εν τας οποίας ωκοδόμησαν. 39 Και οι υιοί Μαχείρ υιοί Θαρά. 28 Και σηκωθέντες από Θαρά, εστρατοπέδευσαν εν του Μανασσή υπήγαν εις την Γαλαάδ και εκυρίευσαν Μιθκά. 29 Και σηκωθέντες από Μιθκά, εστρατοπέδευσαν αυτήν, εκδιώχαντες τον Αμορραίον τον εν αυτῇ. 40 Και εν Ασεμωνά, 30 Και σηκωθέντες από Ασεμωνά, ἔδωκεν ο Μωϋσῆς την Γαλαάδ εις Μαχείρ τον υιόν του Μανασσή· και κατώκησεν εν αυτῇ. 41 Και Ιαείρ ο υιός του Μανασσή υπήγε και εκυρίευσε τας μικράς πόλεις αυτής και ανόμασεν αυτάς Αβώθ-ιαείρ. 42 Και ο Νοβά την Καινάθ και τα χωρία αυτής· και ανόμασεν αυτήν Νοβά, από του ονόματος αυτού.

33 Αύται είναι αι οδοιπορίαι των υιών Ισραήλ, των εξελθόντων εκ της γης Αιγύπτου κατά τα στρατεύματα αυτών διά χειρός του Μωϋσέως και του Ααρών. 2 Και ἔγραψεν ο Μωϋσῆς τας εξόδους αυτών κατά τας οδοιπορίας αυτών, διά προσταγής του Κυρίου· και αύται είναι αι οδοιπορίαι αυτών κατά τας εξόδους αυτών. 3 Και εσηκωθήσαν από Ραμεσσή τον πρώτων μήνα, τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του πρώτου μηνός· τη επαύριον του πάσχα εξήλθον οι υιοί Ισραήλ εν χειρί υψηλή ενώπιον πάντων των Αιγυπτίων· 4 ενώ οι Αιγύπτιοι ἔθαπτον εκείνους, τους οποίους ο Κύριος επάταξε μεταξύ αυτών, παν πρωτότοκον· και εις τους θεούς αυτών ἔκαμεν ο Κύριος εκδίκησιν. 5 Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ από Ραμεσσή, εστρατοπέδευσαν εν Σοκχώθ. 6 Και σηκωθέντες από Σοκχώθ, εστρατοπέδευσαν εν Εθάμ, ήτις είναι εν τω

αφαρίμ, κατά τα όρια του Μωάβ. **45** Και σηκωθέντες ὥριον από Σεπφάμ έως Ριβλά, προς ανατολάς του Αείν- από Ιείμ, εστρατοπέδευσαν εν Δαιβών-γαδ. **46** Και και θέλει καταβαίνει το όριον και θέλει φθάνει εἰς το σηκωθέντες από Δαιβών-γαδ, εστρατοπέδευσαν εν πλάγιον της θαλάσσης Χιννερώθ προς ανατολάς **12** και Αλμών-διβλαθαΐμ. **47** Και σηκωθέντες από Αλμών- θέλει καταβαίνει το όριον προς τον Ιορδάνην και θέλει διβλαθαΐμ, εστρατοπέδευσαν εἰς τα όρη Αθαρίμ, κατανήσει εἰς την αλμυράν θάλασσαν. Αύτη είναι η γη κατέναντι Νεβώ. **48** Και σηκωθέντες από των ορέων σας κατά τα όρια αυτής κύκλων. **13** Και προσέταξεν ο Αθαρίμ, εστρατοπέδευσαν εἰς τας πεδιάδας Μωάβ Μωάσής τους ιιούς Ισραήλ λέγων, Αύτη είναι η γη, την παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ. **49** Και οποίαν θέλετε κληρονομήσει διά κλήρων, την οποίαν εστρατοπέδευσαν παρά τον Ιορδάνην, από Βαιθ-ιεισμύθ ο Κύριος προσέταξε να δοθή εἰς τας εννέα φυλάς και έως Αβέλ-σιτίτιμ, εἰς τας πεδιάδας Μωάβ. **50** Και ελάλησε εἰς το ήμισυ της φυλής. **14** Διότι η φυλή των ιιών Κύριος προς τον Μωάσην εἰς τας πεδιάδας Μωάβ Ρούψήν κατά τον οίκον των πατέρων αυτών και η φυλή παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ, λέγων, **51** των ιιών Γαδ κατά τον οίκον των πατέρων αυτών, Λάλησον προς τους ιιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, έλαβον την κληρονομίαν αυτών· και το ήμισυ της Αφού διαβήτε τον Ιορδάνην προς την γην Χαναάν, **52** φυλής του Μανασσή έλαβε την κληρονομίαν αυτού. Θέλετε ειδιώξει πάντας τους κατοίκους της γης απ' **15** Αι δύο φυλαί και το ήμισυ της φυλής έλαβον την έμπροσθέν σας και καταστρέψει πάντας τας εικόνας κληρονομίαν αυτών εντεύθεν του Ιορδάνου κατέναντι αυτών και καταστρέψει πάντα τα χυτά είδωλα αυτών της Ιεριχώ, προς ανατολάς. **16** Και ελάλησε Κύριος προς και κατεδαφίσει πάντας τους βωμούς αυτών. **53** και τον Μωάσην, λέγων, **17** Ταύτα είναι τα ονόματα των θέλετε κυριεύσει την γην και κατοικήσει εν αυτή διότι ανδρών, οίτινες θέλουσι κληροδοτήσει εἰς εσάς την εις εσάς έδωκα την γην ταύτην εἰς κληρονομίαν **54** και γήν· Ελεάζαρ ο ιερεύς και Ιησούς ο ιιός του Ναυή **18** θέλετε διαμοιρασθή την γην διά κλήρων μεταξύ των και θέλετε λάβει ανά ένα άρχοντα αφ' εκάστης φυλής, συγγενειών σας· εἰς τους περισσοτέρους θέλετε δώσει διά να κληροδοτήσωτι την γήν· **19** και ταύτα είναι τα περισσότεραν κληρονομίαν, και εἰς τους ολιγωτέρους ονόματα των ανδρών· Εκ της φυλής Ιούδα, Χάλεβ ο ιιός θέλετε δώσει ολιγωτέραν κληρονομίαν· εκάστου η του Ιεφονινή· **20** και εκ της φυλής των ιιών Συμεών, κληρονομία θέλει είσθαι εἰς το μέρος όπου πέσει ο Σαμουήλ ο ιιός του Αμμιούόδ· **21** εκ της φυλής Βενιαμίν, κλήρους αυτού· κατά τας φυλάς των πατέρων σας **22** και εκ της φυλής των Ελιδάς ο ιιός του Χισλών· **23** εκ των θέλετε κληρονομήσει. **55** Εάν όμως δεν εκδιώχητε ιιών Δαν, ο άρχων Βουκκί ο ιιός του Ιογιή· **23** εκ των τους κατοίκους της γης απ' έμπροσθέν σας, τότε ούσους ιιών Ιωσήφ, εκ της φυλής των ιιών Μανασσή, ο άρχων ηθέλετε αφήσει εξ αυτών να μένωσι, θέλουσιν είσθαι Ανιήλ ο ιιός του Εφρώδ· **24** και εκ της φυλής των ιιών άκανθαι εἰς τους οφθαλμούς σας και κέντρα εἰς τας Εφραΐμ, ο άρχων Κεμουήλ ο ιιός του Σιφτάν· **25** και πλευράς σας και θέλουσι σας ενοχλεῖ εν τούτω όπου εκ της φυλής των ιιών Ζαβουλών, ο άρχων Ελισαφάν κατοικείτε· **56** και έτι, καθώς εστοχαζόμην να κάμω εις ο ιιός του Φαρνάχ· **26** και εκ της φυλής των ιιών αυτούς, ούτω θέλω κάμει εἰς εσάς.

34 Καὶ ελάλησε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
 ² Πρόσταξον τους γιούς Ισραὴλ καὶ ειπέ προς
αυτούς, Ὄταν εισέθλητε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, τὴν
γῆν εκείνην ἡτις θέλει σας πέσει εἰς κληρονομίαν,
τὴν γῆν Χαναάν μετὰ τῶν ορίων αυτῆς, **3** τότε το

μέρος σας το προς μεσημβρίαν θέλει είσθαι από της ερήμου Σιν ἑώς πλησίον Εδώμ και τα μεσημβρινά δριά σας θέλουσιν είσθαι από του ἄκρου της αλμυράς θαλάσσης προς ανατολάς· **4** και το δριόν σας θέλει στρέφει από μεσημβρίας προς την ανάβασιν Ακραβίμ, και θέλει διέρχεσθαι εις Σίν και θέλει προχωρεῖ από του μεσημβρινού μέρους ἑώς Κάδης-βαρνή, και θέλει εκβαίνει εις Ασάρ-αδδάρ, και θέλει διαβαίνει ἑώς Ασμών· **5** και θέλει στρέψειν το δρίον από Ασμών ἔως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και θέλει καταντήσει εις την θάλασσαν. **6** Δυτικόν δε δρίον θέλετε ἔχει την θάλασσαν την μεγάλην· αὕτη θέλει είσθαι το δυτικόν δρίον σας. **7** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι τα αρκτικά δριά σας από της μεγάλης θαλάσσης θέλετε θέσει δριόν σας το όρος Ωρ· **8** από του δρόους Ωρ θέλετε θέσει δριόν σας ἑώς της εισόδου Αιμάθ, και θέλει προχωρεῖ το δρίον εις Σεδάδ· **9** και θέλει προχωρεῖ το δρίον εις Ζιφρών, και θέλει καταντήσει εις Ασάρ-ενάν· τούτο θέλει είσθαι το αρκτικόν δρίον σας. **10** Και θέλετε θέσει τα ανατολικά δριά σας από Ασάρ-ενάν ἑώς Σεπφάμ· **11** και θέλει καταβαίνει το

35 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωσήν εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ, λέγων, **2** Πρόσταξον τους γιούς Ισραήλ να δώσωσιν εις τους Λευίτας, από της κληρονομίας της ιδιοκτησίας αυτών, πόλεις διά να κατοικήσωται και περίχωρα θέλετε δώσει εις τους Λευίτας διά τας πόλεις πέριξ αυτών. **3** Και αι μεν πόλεις θέλουσιν είσθαι εις αυτούς διά να κατοικώσιν εις αυτάς· τα δε περίχωρα αυτών θέλουσιν είσθαι διά τα κτήνη αυτών και διά τα υπάρχοντα αυτών και διά πάντα τα ζώα αυτών. **4** Και τα περίχωρα των πόλεων, τα οποία θέλετε δώσει εις τους Λευίτας, θέλουσιν είσθαι, από του τείχους της πόλεως και έξω, χίλιαι πήχαι κύκλω. **5** Και θέλετε μετρήσει από τον έξω της πόλεως προς το ανατολικόν μέρος δύο χιλιάδας πηγών, και προς το μεσημβρινόν μέρος δύο χιλιάδας πηγών, και προς το δυτικόν μέρος δύο χιλιάδας πηγών, και προς το αρκτικόν μέρος δύο χιλιάδας πηγών· και η πόλις θέλει είσθαι εν τω μέσω. Ταύτα θέλουσιν είσθαι εις αυτούς τα περίχωρα των πόλεων. **6** Και εκ των πόλεων, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους Λευίτας,

εξ πόλεις θέλουσιν είσθαι διά καταφύγιον, τας οποίας εύρη αυτόν έξω των ορίων της πόλεως του καταφυγίου θέλετε διορίσει διά να φεύγη εκεί ο φονεύς· και εις αυτού και ο εκδικητής του αίματος θανατώση τον ταύτας θέλετε προσθέσει τεσσαράκοντα δύο πόλεις. 7 Πάσαι αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους φονέα, δεν θέλει είσθαι ένοχος αίματος: 28 διότι ἐπρεπε 7 Πάσαι αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους να μένῃ εν τη πόλει του καταφυγίου αυτού μέχρι του Λευτίτας, θέλουσιν είσθαι τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις: θανάτου του μεγάλου ιερέως μετά δε τον θάνατον του ταύτας θέλετε δώσει μετά των περιχώρων αυτών. 8 Και μεγάλου ιερέως, ο φονεύς θέλει επιστρέψει εις την γην αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει, θέλουσιν είσθαι εκ της διοικητήσιας αυτού. 29 Και ταύτα θέλουσιν είσθαι της ιδιοκτησίας των νιών Ισραήλ· από των εχόντων εις διάταγμα κρίσεως προς εας, εις πάσας τας γενέας πολλά θέλετε δώσει πολλά, και από των εχόντων ολίγα σας κατά πάσας τας κατοικίας σας. 30 Ὡστις φονεύση θέλετε δώσει ολίγα· ἔκαστος κατά την κληρονομίαν, τινά, ο φονεύς θέλει θανατωθή διά σύμματος μαρτύρων την οποίαν εκληρονόμησε, θέλει δώσει εκ των πόλεων πλην εις μόνος μάρτυρς δεν θέλει μαρτυρήσει εναντίον αυτού εις τους Λευτίτας. 9 Και ελάλησε Κύριος προς τον τινός, ώστε να θανατωθή. 31 Και δεν θέλετε λαμβάνει Μωϋσῆν λέγων, 10 Λάλησον προς τους νιούς Ισραήλ ουδεμίαν εξαγοράν υπέρ της ζωής του φονέως, όστις και ειπέ προς αυτούς, Ὄταν διαβήτε τον Ιορδάνην προς είναι ένοχος θανάτου αλλά εξάπαντος θέλει θανατωθή. την γην Χαναάν, 11 τότε θέλετε διορίσει εις εαυτούς 32 Και δεν θέλετε λαμβάνει εξαγοράν υπέρ του φυγόντος πόλεις, διά να ήναι εις εօάς πόλεις καταφυγίουν, ώστε εις την πόλιν του καταφυγίουν αυτού διά να επιστρέψῃ να φεύγη εκεί ο φονεύς, όστις εφόνευσεν ἀνθρωπον τας οποίας θέλετε δώσει, εξ πόλεις θέλουσιν είσθαι να κατοικήν τω τότω αυτού, μέχρι του θανάτου του ακουσίως. 12 Και θέλουσιν είσθαι εις εօάς πόλεις ιερέως, 33 Και δεν θέλετε μολύνει την γην εις την διά καταφυγίουν από του εκδικούντος τα αίματα διά να και η γη δεν δύναται να καθαρισθή από τον αίματος του της συναγωγής εις κρίσιν. 13 Και εκ των πόλεων, εκχυθέντος επ' αυτής, ειμὶ διά του αίματος εκείνου τας οποίας θέλετε δώσει, εξ πόλεις θέλουσιν είσθαι να κατοικήν την τότω αυτού, όστις έχουσεν αυτό. 34 Μη μολύνετε λοιπόν την γην, εις διά καταφυγίουν εις εօάς. 14 Τας τρεις πόλεις θέλετε διά καταφυγίουν από του εκδικούντος τα αίματα διά να δώσει εν τεύθεν του Ιορδάνου, και τας τρεις πόλεις ιερέως, 35 Και προσελθόντες οι αρχηγοί των πατριών των ενώπιον των νιών Γαλαάδ, νιού του Μαχείρ, νιού του Μανασσή, εκ των συγγενεών των νιών Ιωσήφ, ελάλησαν ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον των αρχόντων, οίτινες ήσαν οι αρχηγοί των πατριών των νιών Ισραήλ· 2 και είπον, Ο Κύριος προσέταξεν εις τον κύριόν μου να δώση την γην διά κλήρου προς κληρονομίαν εις τους νιούς Ισραήλ, και ο κύριός μου προσετάχθη παρά του Κυρίου να δώση την κληρονομίαν Σαλπαάδ, του αδελφού ημών, εις τας θυγατέρας αυτού· 3 και εάν νυμφευθώσι μετά τινός εκ των νιών των φυλών των νιών Ισραήλ, τότε η κληρονομία αυτών θέλει αφαιρεθή εκ της κληρονομίας των πατέρων ημών και θέλει προστεθή εις την κληρονομίαν της φυλής ήτις ήθελε δεχθή αυτάς ούτω θέλει αφαιρεθή από του κλήρου της κληρονομίας ημών. 4 και όταν έλθη το έτος της αφέσεως των νιών Ισραήλ, τότε η κληρονομία αυτών θέλει προστεθή εις την κληρονομίαν της φυλής, ήτις ήθελε δεχθή αυτάς και η κληρονομία αυτών θέλει αφαιρεθή από της κληρονομίας της φυλής των πατέρων ημών. 5 Και προσέταξεν ο Μωϋσῆς τους νιούς Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου, λέγων, Η φυλή των νιών Ιωσήφ ελάλησεν ορθώς. 6 Ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος περί των θυγατέρων του Σαλπαάδ, λέγων, Ας νυμφευθώσι με οντινα αρέσκη εις αυτάς μόνον θέλουσι νυμφευθή μετά ανδρών εκ της συγγενείας της φυλής των πατέρων αυτών. 7 και δεν θέλει μεταβαίνει η κληρονομία των νιών Ισραήλ από φυλής εις φυλήν διότι ἔκαστος εκ των νιών Ισραήλ θέλει είσθαι προσκολλημένος εις την κληρονομίαν της φυλής των πατέρων αυτού. 8 Και πάσα θυγάτηρ, ήτις έχει κληρονομίαν εν φυλή τινί των νιών Ισραήλ, θέλει είσθαι γυνή ενός εκ της συγγενείας εις την οποίαν έφυγε, 27 και ο εκδικητής του αίματος

της φυλής του πατρός αυτής διά να απολαμβάνωσιν οι υιοί Ισραήλ ἔκαστος την κληρονομίαν των πατέρων αυτού. **9** Και δεν θέλει μεταβαίνει η κληρονομία από φυλής εις ἄλλην φυλήν, αλλ' ἔκαστος εκ των φυλών των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι προσκεκολλημένος εις την κληρονομίαν αυτού. **10** Ως προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως ἔκαμον αι θυγατέρες του Σαλπαάδ· **11** διότι η Μααλά, η Θερσά και η Αγλά και η Μελχά και η Νουά, αι θυγατέρες του Σαλπαάδ, ενυμφεύθησαν με τους υιούς των αδελφών του πατρός αυτών. **12** ενυμφεύθησαν με ἄνδρας εκ των συγγενεών των υιών Μανασσή, υιού του Ιωσήφ· και η κληρονομία αυτών ἐμεινεν εν τη φυλή της συγγενείας του πατρός αυτών. **13** Ταύτα είναι τα προστάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως προς τους υιούς Ισραήλ, εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ.

Δευτερονόμιον

1 Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν ο Μωϋσής προς πάντα τον Ισραήλ, εντεύθεν του Ιορδάνου εν τη ερήμῳ, εν τη πεδιάδι κατέναντι Σύνφ, μεταξύ Φαράν και Τοφέλ και Λαβάν και Αστρώθ και Διζαάβ. **2** Ένδεκα ημέραι είναι από Χωρῆβ, διά της οδού του όρους Σηείρ, έως Κάδης-βαρνή. **3** Καὶ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τον ενδέκατον μήνα, τη πρώτη του μηνὸς ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους ιούς Ισραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ο Κύριος περὶ αὐτῶν. **4** αφού επάταξε τὸν Σιών βασιλέα των Αμορραίων, ὅστις κατώκει εν Εσεβών, καὶ τὸν Ὡγ βασιλέα της Βασάν, ὅστις κατώκει εν Ασταρώθ εν Ἑδρεῖ. **5** εντεύθεν του Ιορδάνου εν τῇ γῇ Μωάβ ἥρχισεν ο Μωϋσῆς να διασαφή τὸν νόμον τούτον, λέγων, **6** Κύριος ο Θεός ημῶν ελάλησε προς ημάς εν Χωρῆβ λέγων, Αρκεῖ ὁσον εμείνατε εν τῷ ὄρει τούτῳ **7** στρέψατε καὶ ακολουθήσατε τὸν οδόν σας καὶ υπάγετε εἰς τὸ ὄρος των Αμορραίων καὶ εἰς πάντας τους περιοίκους αυτού εἰς τὴν πεδιάδα, εἰς τὸ ὄρος καὶ εἰς τὴν κοιλάδα καὶ εἰς τὴν μεσημβρίαν καὶ εἰς τὰ παράλια, τὴν γῆν των Χαναναίων καὶ τὸν Λίβανον, ἔως τοῦ μεγάλου ποταμού, τοῦ ποταμού Ευφράτου: **8** Ιδού, εγὼ παρέδωκα ἐμπροσθέν σας τὴν γῆν· εἰσέλθετε καὶ κυριεύσατε τὴν γῆν, τὴν οποίαν ὡμοσε Κύριος πρὸς τους πατέρας σας, πρὸς τὸν Αβραάμ, πρὸς τὸν Ισαάκ καὶ πρὸς τὸν Ιακώβ, να δώσῃ εἰς αὐτούς καὶ εἰς τὸ σπέρμα αυτῶν μετ' αὐτούς. **9** Καὶ εἶπα πρὸς εσάς κατ' εκείνον τὸν καιρόν, λέγων, Δεν δύναμαι εγὼ μόνος να σας βαστάζω. **10** Κύριος ο Θεός σας σπλήνθυνε καὶ ιδού, τὴν σήμερον είσθε ως τὰ ἀστραφού κατὰ τὸ πλήθος. **11** Κύριος ο Θεός των πατέρων σας να σας κάμη χιλιάκις περισσοτέρους παρ' ὁ, τι είσθε καὶ να σας ευλογήσῃ, καθὼς ελάλησε πρὸς εσάς: **12** πως θέλω δυνηθῇ εγὼ μόνος να βαστάσω τὴν ενόχλησίν σας καὶ τὸ φορτίον σας καὶ τὰς αντιλογίας σας; **13** λάβετε ἄνδρας σοφούς καὶ συνετούς καὶ γνωστούς μεταξὺ των φυλῶν σας, καὶ θέλω καταστῆσει αὐτούς αρχηγούς εφ' υμάς. **14** Καὶ απεκρίθητε πρὸς εμὲ λέγοντες, Καλός ο λόγος, τὸν οποίον ελάλησα, διά να κάμωμεν αὐτὸν. **15** Τότε ἐλαβον τους αρχηγούς των φυλῶν σας, ἄνδρας σοφούς καὶ γνωστούς καὶ κατέστησα αὐτούς αρχηγούς εφ' υμάς, χιλιάρχους καὶ εκαποντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ επιστάτας των φυλῶν σας. **16** Καὶ προσέταξα εἰς τους κριτάς σας κατ' εκείνον τὸν καιρόν λέγων, Ακούτε αναμέσον των ἀδελφῶν σας καὶ κρίνετε δικαίως αναμέσον ανθρώπους καὶ τοῦ ἀδελφού αὐτοῦ καὶ τοῦ ξένου αὐτού. **17** Εν τῇ κρίσι θέλετε αποβλέπει εἰς πρόσωπα· θέλετε ακούει τὸν μικρὸν ως τὸν μεγάλον· δεν θέλετε φοβείσθαι πρόσωπον ανθρώπου· διότι η κρίσις είναι του Θεού· καὶ πάσαν υπόθεσιν, ήτις θήθελεν είσθαι πολὺ δύσκολος διά σας, αναφέρετε αυτήν εἰς εμέ, καὶ εγὼ θέλω ακούει αυτήν. **18** Καὶ προσέταξα εἰς εσάς κατά τὸν καιρόν εκείνον πάντα ὅσα ἐπρεπε να πράττητε. **19** Καὶ σηκωθέντες από Χωρῆβ, διεπεράσαμεν πάσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ φοβεράν εκείνην, τὴν οποίαν εἶδετε, οδοιπορούντες πρὸς τὸ ὄρος των Αμορραίων, καθὼς Κύριος ο Θεός ημῶν προσέταξεν εἰς ημάς, καὶ ήλθομεν ἔως Κάδης-βαρνή. **20** Καὶ εἴπα πρὸς εσάς, Ἡλθετε εἰς τὸ ὄρος των Αμορραίων, τὸ οποίον δίδει εἰς ημάς Κύριος ο Θεός ημῶν. **21** Ιδού, Κύριος ο Θεός σου παρέδωκε τὴν γῆν ἐμπροσθέν σου ἀνάβα, κυριεύσον, καθὼς ελάλησε πρὸς σε Κύριος ο Θεός των πατέρων σου· μη φοβηθής μηδέ δειλιάσῃς. **22** Καὶ ήλθετε πρὸς εμὲ πάντες υμεῖς καὶ εἰπετε, Ας αποστείλωμεν ἄνδρας ἐμπροσθέν ημῶν καὶ ας κατασκοπεύσωσιν εἰς ημᾶς τὴν γῆν καὶ ας απαγγείλωσι πρὸς ημᾶς τὴν οδὸν δι' ης πρέπει να αναβώμεν καὶ τὰς πόλεις εἰς τὰς οποίας θέλομεν υπάγει. **23** Καὶ ήρεσεν εἰς εμέ ο λόγος καὶ ἐλαβον εξ υμῶν ἀνδρεκα ἄνδρας ἄνδρα ἔνα κατά φυλήν. **24** Καὶ στραφέντες ανέβησαν εἰς τὸ ὄρος, καὶ ήλθον μέχρι τῆς φάραγγος Εσχώλ καὶ κατεσκόπευσαν αυτήν. **25** Καὶ λαβόντες εἰς τὰς χειράς αυτῶν εκ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἔφεραν πρὸς ημάς, καὶ απήγγειλαν πρὸς ημάς, λέγοντες, Καλή είναι η γῆ, τὴν οποίαν Κύριος ο Θεός ημῶν δίδει εἰς ημάς. **26** Αλλὰ σεις δεν θηλήσατε να αναβήτε, αλλ' ηπειθήσατε εἰς τὴν προσταγήν Κυρίου του Θεού σας. **27** Καὶ εγογγύσατε εἰς τὰς σκηνάς σας, λέγοντες, Επειδή εμίσει ημάς ο Κύριος, εξέβαλεν ημάς εκ τῆς γῆς Αιγύπτου, διά να παραδώσῃ ημάς εἰς τὴν χείρα των Αμορραίων, ὡςτε να εξολοθρευθῶμεν. **28** που αναβαίνομεν ημείς; οι αδελφοί ημῶν εδειλίασαν τὴν καρδίαν ημῶν, λέγοντες, Ο λαός είναι μεγαλήτερος καὶ υψηλότερος ημῶν αἱ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι ἔως του ουρανού· ἀλλὰ καὶ ιούς των Ανακείμ είδομεν εκεί. **29** Εγώ δε είτη πρὸς εσάς, Μη τρομάξητε μηδέ φοβηθήτε απ' αὐτῶν. **30** Κύριος ο Θεός σας, ὅστις προπορεύεται ἐμπροσθέν σας, αὐτός θέλει πολεμήσει υπέρ υμῶν κατά πάντα ὅσα ἔκαμεν υπέρ μημῶν εν Αιγύπτων ενώπιον των οφθαλμῶν υμῶν. **31** καὶ εν τῇ ερήμῳ, ὅπου εἶδες τίνι τρόπω Κύριος ο Θεός σου σε βάσασα, καθὼς βαστάζει ἀνθρώπως τὸν ιούν αὐτού, κατά πάσαν τὴν οδὸν τὴν οποίαν περιεπατήσατε εωσού ἥλθετε εἰς τούτον τὸν τόπον. **32** κατά τούτο ὄμως δεν επιστεύσατε εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας, **33** ὅστις προεπορεύετο ἐμπροσθέν σας εν τῇ οδῷ, διά να σας ευρίσκῃ τόπον στρατοπεδεύσεως, τὴν μεν νύκτα διά πυρός, διά να δεικνύῃ εἰς εσάς τὴν οδὸν καθ' ην ἐπρεπε να βαδίζητε, τὴν δε ημέραν διά νεφέλης. **34** Καὶ ήκουσεν ο Κύριος τὴν φωνήν των λόγων σας καὶ ωργίσθη, καὶ ὡμοσε λέγων, **35** Ουδείς εκ των ανθρώπων τούτων τῆς κακῆς ταύτης γενεάς θέλει ιδεῖ τὴν γῆν την καλήν, τὴν οποίαν ὡμοσα να δώσω εἰς τους πατέρας σας, **36** εκτός Χάλεβ υιού του Ιεφονίη· ούτος θέλει ιδεῖ αυτήν, καὶ εἰς τούτον θέλω δώσω εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν οποίαν επάτησε καὶ εἰς τους ιούς αὐτού, διότι ούτος εντελώς ηκολούθησε τὸν Κύριον. **37** Καὶ κατ' εμού εθυμώθη ο Κύριος διά σας, λέγων, Ουδὲ συ θέλεις εισέλθει εκεί· **38** Ησούς ο ιούς του Ναυή, ο παριστάμενος ενώπιον σου, ούτος θέλει εισέλθει εκεί· ενίσχυσον αὐτόν, διότι αυτός θέλει κληροδοτήσει αυτήν εἰς τὸν Ισραὴλ: **39** καὶ τὰ παιδία σας, τὰ οποία ελέγετε ὅτι θελουσι γείνει λάφυρον, καὶ οι ιοί σας, οίτινες τὴν σήμερον δεν γωρίζουσι καλόν ή κακόν, αυτοί θέλουντι εισέλθει εκεί καὶ εἰς αυτούς θέλω δώσει αυτήν, καὶ αυτοί θέλουσι κληρονομίσει αυτήν· **40** σεις ώμας επιστρέψατε καὶ υπάγετε εἰς τὴν ἔρημον, κατά την οδὸν τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης. **41** Τότε απεκρίθητε

και είπετε προς εμέν, Ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον· εξέλιπε πάσα η γενεά των πολεμιστών ανδρών εκ μέσου ημείς θέλομεν αναβή και πολεμήσει κατά πάντα όσα του στρατοπέδου, καθώς ώμοσεν ο Κύριος προς αυτούς. προσέταξεν εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών. Και ζωσθέντες 15 Ἐτι η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον αυτών, διά έκαστος τα πολεμικά όπλα αυτού, ἡσθε προπετεῖς να εξολοθρέψη αυτούς εκ μέσου του στρατοπέδου, αναβήτε εις το όρος. 42 Και είπε Κύριος προς εμέν, εωσού εξέλιπον. 16 Και αφού πάντες οι ἀνδρες οι Ειπέ προς αυτούς, Μή αναβήτε μηδέ πολεμήσητε, διότι πολεμιστάι εξέλιπον, αποθνήσκοντες εκ μέσου του εγώ δεν είμαι εν μέσω υμών, διά να μη συντριφθήτε λαού, 17 ελάλησε Κύριος προς εμέ λέγων, 18 Συ θέλεις ἐμπροσθεν των εχθρών σας. 43 ούτως ελάλησα προς διατεράσει σήμερον την Αρ, το όριον του Μωάβ: 19 και εσάς και δεν εισικούνσατε, αλλ' ηπειθήσατε εις την θέλεις πλησιάσει κατέναντι των υιών Αμμών μην ενόχλει προσταγήν του Κυρίου, και θραυσνόμενοι ανέβητε εις αυτούς μηδὲ πολεμήσης μετ' αυτών διότι δεν θέλω το όρος. 44 Και εξήλθον οι Αμορραίοι, οι κατοικούντες εν τω όρει εκείνω, εις συνάντησην υμών και κατεδιώξαντες επειδή εις τους υιούς λωτ έδωκα αυτήν κληρονομίαν. 20 Αύτη ομοίως ελογίζετο γη των γιγάντων γίγαντες οι ονομάζουσιν αυτούς Ζαμζουμπείμ: 21 λαός μέγας και πολιάριθμος και ιψήλος το ανάστημα, καθώς οι Ανακείμ: αλλ' ο Κύριος εξωλόθρευσεν αυτούς απ' ἐμπροσθεν αυτών, και αυτοί εκληρονόμησαν αυτούς και κατώκησαν αντ' αυτών 22 καθώς έκαμεν εις τους υιούς Ησαύ τους κατοικούντας εν Σηείρ, ότε εξωλόθρευσε τους Χορραίους απ' ἐμπροσθεν αυτών, και εκληρονόμησαν αυτούς, και κατώκησαν αντ' αυτών έως της ημέρας ταύτης. 23 Και τους Αυείμ, τους κατοικούντας κατά κώμας μέχρι Γάζης, οι Καφθορείμ, οι εξελθόντες από Καφθόρ, εξωλόθρευσαν αυτούς, και κατώκησαν αντ' αυτών. 24 Σηκώθητε, αναχωρήσατε και διάβητε τον ποταμόν Αρνών: ίδού, παρέδωκα εις χειρας σου τον Σηών τον Αμορραίον, βασιλέα της Εσεβών, και την γην αυτού· ἀρχίσον να κυριεύνης αυτήν και πολέμησον μετ' αυτού· 25 σήμερον θέλω αρχίσει να εμβάλλω τον τρόμον σου και τον φόβον σου εις πάντα τα έθνη τα υποκάτω παντός του ουρανού· τα οποία, ὅταν ακούσωτοι το ονόμα σου, θέλουσι τρομάξει και θέλουσι πέσει εις αγωνίαν εξ αιτίας σου. 26 Και απέστειλα πρέσβεις από της ερήμου Κεδημώθ προς τον Σηών βασιλέα της Εσεβών με λόγους ειρηνικούς, λέγων, 27 Ας περάσω διά της γης σου· κατ' ευθείαν διά της οδού θέλω περάσει δεν θέλω κλίνει δεξιά ή αριστερά: 28 θέλεις πωλήσεις εις εμέ τροφάς διά της αργυρίου διά να φάγω και δι' αργυρίου θέλεις δώσει εις εμέ ύδωρ διά να πίω· μόνον θέλω περάσει με τους πόδας μου, 29 καθώς έκαμον εις εμέ οι υιοί του Ησαύ οι κατοικούντες εν Σηείρ, και οι Μωαβίται οι κατοικούντες εν Αρ, εωσού διαβώ τον Ιορδάνη προς την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός ημών δίδει εις ημάς. 30 Και δεν ηθέλησεν ο Σηών βασιλεὺς της Εσεβών να περάσωμεν διά της γης αυτού· επειδή Κύριος ο Θεός σου εσκλήρυνε το πνεύμα αυτού και απελίθωσε την καρδιάν αυτού, διά να παραδώσῃ αυτόν εις τας χειρας σου, καθώς την ημέραν ταύτην. 31 Και είπε Κύριος προς εμέ, ίδού, ῥήχισα να παραδίδω τον Σηών και την γην αυτού ἐμπροσθέν σου ἀρχισον να κυριεύης διά να κληρονομήσης την γην αυτού. 32 Τότε εξήλθεν ο Σηών εις συνάντησην ημών, αυτός και πας ο λαός αυτού, διά μάχην εις Ιασσά. 33 Και Κύριος ο Θεός ημών παρέδωκεν αυτόν ενώπιον ημών· και επατέξαμεν αυτόν και τους υιούς αυτού και πάντα τον λαόν αυτού. 34 Και εκυριεύσαμεν πάσας τας πόλεις αυτού κατ' εκείνον τον καιρόν, και εξωλόθρεύσαμεν πάσαν πόλιν, ἀνδρας και γυναίκας, και παιδία· δεν αφήκαμεν ουδένα υπόλοιπον. 35 Μόνον τα κτήνη ελεηλατήσαμεν δι' εαυτούς και τα

2 Τότε εστρέψαμεν και ὠδοιπορήσαμεν εν τη ερήμῳ διά της οδού της Ερυθράς θαλάσσης, καθώς ελάλησε Κύριος προς εμέ· και περιεφερόμεθα περί το όρος Σηείρ ημέρας πολλάς. 2 Και είπε Κύριος προς εμέ λέγων, 3 Αρκεί ίσσον περιήλθετο το όρος τούτο· στράφητε προς βορράν· 4 και πρόσταξον τον λαόν λέγων, θέλετε περάσει διά των ορίων των αδελφών σας των υιών Ησαύ, οίτινες κατοικούσιν εν Σηείρ· και θέλουσι σας φοβηθῆ· και προσέξατε πολύ· 5 μη πολεμήσητε μετ' αυτών· επειδή δεν θέλω δώσει εις εσάς εκ της γης αυτών ουδέ βίημα ποδός διότι εις τον Ησαύ έδωκα το όρος Σηείρ κληρονομίαν· 6 θέλετε αγοράζει παρ' αυτών τροφάς δι' αργυρίου, διά να τρώγητε· και ύδωρ ἔτι θέλετε αγοράζει παρ' αυτών δι' αργυρίου, διά να πίνητε· 7 διότι Κύριος ο Θεός σου σε ευλόγησεν εις πάντα τα έργα των χειρών σου· γνωρίζει την οδοιπορίαν σου διά της μεγάλης ταύτης ερήμου· τα τεσσαράκοντα ταύτα ἔτη Κύριος ο Θεός σου ήτο μετά σου· δεν εστερήθης ουδενός. 8 Και αφού επεράσαμεν διά των αδελφών ημών των υιών Ησαύ, των κατοικούντων εν Σηείρ, διά της οδού της πεδιάδος από Ελάθ και από Εσιώνγαρβε. Και εστρέψαμεν και διέβημεν διά της οδού της ερήμου Μωάβ. 9 Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη ενοχλήσητε τους Μωαβίτας μηδέ ἔθητε εις μάχην μετ' αυτών· διότι δεν θέλω δώσει εις σε εκ της γης αυτών διά κληρονομίαν· επειδή εις τους υιούς του λωτ έδωκα την Αρ κληρονομίαν. 10 Πρότερον δε κατώκουν εν αυτή οι Εμμαίοι, λαός μέγας και πολυάριθμος και υψηλός το ανάστημα, καθώς οι Ανακείμ: 11 οίτινες και αυτοί ελογίζοντο γίγαντες, ως οι Ανακείμ: αλλ' οι Μωαβίται ονομάζουσιν αυτούς Εμμαίους. 12 Και εν Σηείρ κατώκουν οι Χορραίοι πρότερον· αλλ' οι υιοί του Ησαύ εκληρονόμησαν αυτούς και εξωλόθρευσαν αυτούς απ' ἐμπροσθεν αυτών, και κατώκησαν αντ' αυτών· καθώς έκαμεν οι Ισραήλ εν τη γη της κληρονομίας αυτού, την οποίαν έδωκεν εις αυτούς ο Κύριος. 13 Σηκώθητε λοιπόν και διάβητε τον χειμάρρον Ζαρέδ και διέβημεν τον χειμάρρον Ζαρέδ. 14 Και αι ημέραι, καθ' ας ὠδοιπορήσαμεν από Κάδης-βαρνή, εωσού διέβημεν τον χειμάρρον Ζαρέδ, ήσαν τριάκοντα οκτώ ἔτη, εωσού

λάφυρα των πόλεων, τας οποίας εκυριεύσαμεν. **36** Από της Αροήρ, παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και της πόλεως της παρά τον ποταμόν και ἡώς Γαλαάδ, δεν πόλις ικανή να αντισταθῇ εἰς ημάς Κύριος ο φασγά προς ανατολάς. **18** Και προσέταξα εἰς εσάς κατ' Θεός ημών παρέδωκεν αυτάς πάσας ἐμπροσθεν ημών. **37** Μόνον εἰς την γην των νιών Αμμών δεν επλησίασας ουδὲ εἰς τα παρακείμενα του ποταμού Ιαβόκ ουδὲ εἰς τας ορεινάς πόλεις ουδὲ εἰς ἄλλο οποιονδήποτε μέρος, το οποίον απηγόρευσεν εἰς ημάς Κύριος ο Θεός ημών.

3 Τότε στρέψαντες ανέβημεν την οδόν την εἰς Βασάν· και εξήλθεν Ωγ ο βασιλεὺς της Βασάν εἰς συνάντησιν ημών, αυτός και πας ο λαός αυτού, διά μάχην εἰς Εδρεῖ. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη φοβηθής αυτού· διότι εἰς την χείρα σου παρέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν αυτού και την γην αυτού· και θέλεις κάμει εἰς αυτόν, ως ἔκαμες εἰς τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, ὅστις κατώκει εν Εσεβών. **3** Και παρέδωκε Κύριος ο Θεός ημών εἰς την χείρα ημών και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάντα τον λαόν αυτού· και επατάξαμεν αυτόν, εωσού δεν αφήκαμεν εἰς αυτόν υπόλοιπον. **4** Και εκυριεύσαμεν πάσας τας πόλεις αυτού κατ' εκείνον τον καιρόν· δεν εστάθη πόλις, την οποίαν δεν ελάφουμεν ατ' αυτών εξήκοντα πόλεις, πάστον την περίχωρον της Αργόβ, το βασίλειον του Ωγ εν Βασάν. **5** Αι πόλεις αὐτά ήσαν πάσαι ωχυρωμέναι με τείχη υψηλά, με πύλας και μοχλούς εκτός μεγάλου πλήθους ατειχίστων πόλεων. **6** Και εξωλοθρεύσαμεν αυτάς, καθώς εκάμουμεν εἰς τον Σηών βασιλέα της Εσεβών, εξόλοθρεύοντες πάσαν πόλιν, ἀνδρας, γυναίκας και παιδία. **7** Πάντα δε τα κτήνη και τα λάφυρα των πόλεων ελελητήσαμεν δι' εαυτούς. **8** Και ελάφουμεν κατ' εκείνον τον καιρόν από των χειρών των δύο βασιλέων των Αμορραίων την γην την εντεύθεν του Ιορδάνου, από τον ποταμού Αρνών ἡώς του όρους Αερμών. **9** το Αερμών ονομάζουσιν οι Σιδώνιοι Σιριών, οι δε Αμορραίοι ονομάζουσιν αυτό Σενείρ. **10** πάσας τας πόλεις της πεδιάδος και πάσαν την Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν ἡώς Σαλχά και Εδρεῖ, πόλεις τον βασιλείου του Ωγ εν Βασάν. **11** Διότι μόνος ο Ωγ βασιλεύς της Βασάν εώζετο εκ του υπολοίπου των γηγάντων· διότι, η κλίνη αυτού ἡτο κλίνη σιδηρά· δεν σώζεται αύτη εν Ραββά των νιών Αμμών, εννέα πίχαι το μήκος αυτής και τέσσαρες πίχαι το πλάτος αυτής, κατά πήχην ανδρός. **12** Και την γην εκείνην, την οποίαν εκυριεύσαμεν κατ' εκείνον τον καιρόν, από της Αροήρ, της παρά τον ποταμόν Αρνών, και το ήμισυ του όρους Γαλαάδ και τας πόλεις αυτού, ἔδωκα εἰς τους Ρουβηνίτας και εἰς τους Γαδίτας. **13** Και το υπόλοιπον της Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν, το βασίλειον του Ωγ, ἔδωκα εἰς το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, πάσαν την περίχωρον της Αργόβ μετά πάσης της Βασάν, ἥτις ωνομάζετο γη γιγάντων. **14** Ιαείρ ο υιός του Μανασσή ἐλαβε πάσαν την περίχωρον της Αργόβ μέχρι των ορίων της Γεσσουρί και Μααχαθή· και ωνόμασεν αυτάς κατά το ονόμα αυτού, Βασάν-αβώθ-ιαείρ, μέχρι της ημέρας ταύτης. **15** Και εἰς τον Μαχείρ ἔδωκα την Γαλαάδ. **16** Και εἰς τους Ρουβηνίτας και εἰς τους Γαδίτας ἔδωκα από Γαλαάδ ἡώς του ποταμού Αρνών το μέσον του ποταμού, και το όριον και ἡώς του ποταμού Ιαβόκ, του ορίου των νιών Αμμών. **17** και την πεδιάδα και τον Ιορδάνην και το διόριον από Χιννερώθ μέχρι της θαλάσσης της πεδιάδος, της αλμυράς θαλάσσης, υποκάτω της Ασδώθ-εστάθη πόλις ικανή να αντισταθῇ εἰς ημάς Κύριος ο φασγά προς ανατολάς. **18** Και προσέταξα εἰς εσάς κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, Κύριος ο Θεός σας ἐδώκεν εἰς εσάς την γην ταύτην να κυριεύσῃτε αυτήν· θέλετε περάσει ωπλισμένοι ενώπιον των αδελφών σας των νιών Ισραήλ, πάντες οι ἀνδρες οι δυνατοί· **19** πλην αι γυναίκες σας και τα παιδία σας και τα κτήνη σας, εξένυρα ότι ἔχετε κτήνη πολλά, θέλουσι μένει εις τας πόλεις σας, τας οποίας ἔδωκα εἰς εσάς **20** εωσού δώσω ο Κύριος ανάπαυσιν εἰς τους αδελφούς σας, καθώς και εἰς εσάς, και κυριεύσωσι και αυτοί την γην, την οποίαν ἔδωκεν εἰς αυτούς Κύριος ο Θεός σας, εἰς το πέραν του Ιορδάνου· και τότε θέλετε επιστρέψει έκαστος εἰς την κληρονομίαν αυτού, την οποίαν ἔδωκα εἰς εσάς. **21** Και κατ' εκείνον τον καιρόν προσέταξα εἰς τον Ιησούν λέγων, Οι οφθαλμοί σου είδον πάντα όσα Κύριος ο Θεός σας ἔκαμεν εἰς τους δύο τούτους βασιλείες ούτω θέλει κάμει ο Κύριος εἰς πάντα τα βασιλεία, εἰς τα οποία διαβαίνεις **22** δεν θέλετε φοβηθῆς αυτούς διότι Κύριος ο Θεός σας αυτός θέλει πολεμήσει υπέρ υμών. **23** Και εδεήθην τον Κυρίου κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, **24** Κύριε Θεέ, συ ήρχισας να δεικνύῃς εἰς τον δούλον σου την μεγαλωσύνην σου και την κραταιάν σου χείρα: διότι τις θεός είναι εν τω ουρανώ ή εν τη γη δόστι δύναται να κάμη κατά τα ἐργα σου και κατά την δύναμιν σου; **25** ας διαβώ, δέομαι, και ας ἰδω την γην την αγαθήν, την πέραν του Ιορδάνου, εκείνο το όρος το αγαθόν, και τον Λίβανον. **26** Αλλ' ο Κύριος εθυμώθη εναντίον μου εξ αιτίας σας και δειν μου εισήκουσε· και είπε Κύριος προς εμέ, Αρκεί εἰς σέ μη λαλήσης προς εμέ πλέον περὶ τούτου **27** ανάβα εἰς την κορυφήν του Φασγά και ύψωσον τους οφθαλμούς σου προς δυσμάς και βορράν και μεσημβρίαν και ανατολάς, και θεώρησον διά των οφθαλμών σου· διότι δεν θέλεις διαβή τον Ιορδάνην τούτον· **28** και παράγγειλον εἰς τον Ιησούν και ενθάρρυνον αυτόν και ενίσχυσον αυτόν· διότι ούτος θέλει διαβή ἐμπροσθεν του λαού τούτου και ούτος θέλει κληροδοτήσει εἰς αυτούς την γην, την οποίαν θέλεις ιδεί. **29** Και εκαθήμεθα εν τη κοιλάδι κατέναντι Βαιθφεγώρ.

4 Τώρα λοιπόν ἀκούε, Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ σας διδάσκω να κάμνητε, διά να ζήσητε και να εισέλθητε και να κληρονομήσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σας διδεί εἰς εσάς. **2** Δεν θέλετε προσθέσει εἰς τον λόγον τον οποίον εγώ σας προστάζω, ουδὲ θέλετε αφαιρέσει απ' αυτού· διά να φυλάττητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ σας προστάζω. **3** Οι οφθαλμοί σας είδον τι εκαμένον ο Κύριος εξ αιτίας του Βέελ-φεγώρ διότι πάντας τους ανθρώπους, οίτινες ηκολούθησαν τον Βέελ-φεγώρ, Κύριος ο Θεός σας εξωλοθρευσεν αυτούς εκ μέσου υμών. **4** Σεις δε, οίτινες είσθε προσκεικολημένοι εἰς Κύριον τον Θεόν σας, πάντες ζήτεις την σήμερον. **5** Ιδού, εγώ σας εδίδαξα διατάγματα και κρίσεις, καθώς προσέταξεν εἰς Κύριος ο Θεός μου, διά να κάμνητε ούτως εν τη γη, εις την οποίαν εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε

αυτήν. **6** Φυλάττε λοιπόν και κάμνετε αυτά διότι προς εσάς, και κάμητε εις εαυτούς είδωλον, εικόνα αυτή είναι η σοφία σας και η σύνεσίς σας ενώπιον των τινός, το οποίον απηγόρευσε Κύριος ο Θεός σου. **24** εθνών τα οποία θέλουσιν ακούσει πάντα τα διατάγματα Διότι Κύριος ο Θεός σου είναι πυρ καταναλίσκον, Θεός ταύτα και θέλουσιν επει', Ιδού, λαός σοφός και συνετός ζηλότυπος. **25** Εάν, αφού γεννήσης υιούς και υιούς είναι το μέγα τούτο έθνος. **7** Διότι ποίον έθνος είναι νιών, και πολυχρονίσητε επί της γης, διαφθαρήτε και τόσον μέγα, εις το οποίον ο Θεός είναι ούτω πλησίον κάμητε είδωλον, εικόνα τινός, και πράξητε πονηρά αυτού, καθώς Κύριος ο Θεός ημῶν είναι εις πάντα όσα ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ώστε να παροργίσητε επικαλούμεθα αυτόν; **8** Και ποίον έθνος είναι τόσον αυτόν. **26** διαμαρτύρομαι τον ουρανόν και την γην μέγα, το οποίον να ἔχῃ διατάγματα και κρίσεις ούτων εναντίον σας σήμερον, ότι εξάπαντος θέλετε απολεσθή δικαίας, καθώς πας ο νόμος ούτος, τον οποίον θέτω από της γης, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην ενώπιον σας σήμερον; **9** Μόνον πρόσεχε εις σεαυτόν και διά να κυριεύσοντε αυτήν: δεν θέλετε πολυχρονίσει φύλαττε καλώς την ψυχήν σουν, μήποτε λησμονήσης εν αυτῇ αλλ' εξ οικολήρου θέλετε αφανισθή. **27** Και τα πράγματα τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου, και θέλεις σας διασκορπίσει ο Κύριος μεταξύ των λαών, και μήποτε χωρισθών από της καρδίας σου, κατά πάσας θέλετε εναπολειφθή ολίγοι τον αριθμόν μεταξύ των τας ημέρας της ζωής σου· αλλά δίδασκε αυτά εις τους εθνών, εις τα οποία σας φέρει ο Κύριος. **28** Και θέλετε υιούς σου και εις τους υιούς των νιών σου. **10** Ενθυμού λατρεύσει εκεί θεούς, έργα χειρών ανθρώπων, ξύλον την ημέραν καθ' ην εστάθης ενώπιον Κυρίου του Θεού και λίθον, τα οποία ούτε βλέπουσιν ούτε ακούσουσιν σου εν Χωρήβ, ότε είπε προς ειμέ Κύριος, Σύναξόν μοι ούτε τρώγουσιν, ούτε οσφραίνονται. **29** Και εκείθεν τον λαόν και θέλω κάμει αυτούς να ακούσωσι τους θέλετε εκζητήσει Κύριον τον Θεόν σας και θέλετε ευρεί λόγους μου, διά να μάθωσι να με φοβώνται πάσας τας αυτόν, όταν εκζητήσητε αυτόν εξ όλης της καρδίας ημέρας όσας ζήσωσιν επί της γης, και να διδάσκωσι σας και εξ όλης της ψυχής σας. **30** Όταν ευρεθής εν τους υιούς αυτών. **11** Και επλησίαστε και εστάθητε θλίψει και σε εύρωσι πάντα ταύτα εν ταις εσχάταις υπό το όρος και το όρος εκαίτο με πυρ ἑώς μέσου ημέραις, τότε θέλεις επιστρέψει προς Κύριον τον Θεόν του ουρανού, και ήτο σκότος, νέφη και γνόφος. **12** σου και θέλεις ακούσει την φωνήν αυτού. **31** Διότι Και ελάλησε Κύριος προς εσάς εκ μέσου του πυρός Κύριος ο Θεός σου είναι Θεός οικτίρμων δεν θέλει σε σεις ηκούσατε μεν την φωνήν των λόγων, αλλά δεν εγκαταλείψει ουδέ θέλει σε εξολοθρεύσει ουδέ θέλει είδετε ουδέν ομοίωμα μόνον φωνήν ηκούσατε. **13** Και λησμονήσει την διαθήκην των πατέρων σου, την οποίαν εφανέρωσεν εις εσάς την διαθήκην αυτού, την οποίαν ώμοσε προς αυτούς. **32** Διότι ερώτησον τώρα περί των προσταζεν εις εσάς να εκτελήτε, τας διάκενταντολάς και προτέρων ημερών, αίτινες υπῆρχαν πρότερον σου, αφ' έγραψεν αυτάς επί δύο λιθίνας πλάκας. **14** Και Κύριος ης ημέρας εποίησεν τον άνθρωπον επί της γης, προσέταξεν εις εμέ κατ' εκείνον τον καιρόν να σας και ερώτησον απ' άκρου του ουρανού ἑώς άκρου του διδάξων διατάγματα και κρίσεις, διά να κάμνητε αυτά εν ουρανού, αν εστάθη τι ως το μέγα τούτο πράγμα, αν τη γη, εις την οποίαν σεις εισέρχεσθε να κληρονομήσητε ηκούσθη δόμοιον αυτού. **33** Ήκουσε ποτέ λαός την αυτήν. **15** Φυλάττε λοιπόν καλώς τας ψυχάς σας, διότι φωνήν του Θεού λαλούντος εκ μέσου του πυρός, καθώς δεν είδετε ουδέν ομοίωμα, εν τη ημέρᾳ καθ' ην ο Κύριος συ ήκουσας, και έζησεν; **34** Η εδοκίμασεν ο Θεός να έλθῃ ελάλησε προς εσάς εν Χωρήβ εκ μέσου του πυρός: **16** να λάβῃ εις εαυτόν έθνος εκ μέσου ἀλλού έθνους με μήπως διαφθαρήτε, και κάμητε εις εαυτούς ειδώλον, δοκιμασίας, με σημεία και με θαύματα και με πόλεμον εικόνα τινός μορφής, ομοίωμα αρσενικού ή θηλυκού, και με κραταιάν χείρα και με εξηπλωμένον βραχίονα **17** ομοίωμα τινός κτήνους το οποίον είναι επί της γης, και με μεγάλα τέρατα, κατά πάντα όσα Κύριος ο Θεός ομοίωμα τινός πτερωτού ορνέου το οποίον πετά εις σας ἑκάμε διά σας εν Αιγύπτῳ ενώπιον των οφθαλμών τον ουρανόν, **18** ομοίωμα τινός ἐρόποντος επί της γης, σου: **35** εις σε εδείχθη τούτο, διά να γνωρίσης ότι ο ομοίωμα τινός ιχθύος όστις είναι εις τα ύδατα υποκάτω Κύριος, αυτός είναι ο Θεός δεν είναι ἄλλος εκτός αυτού. της γης: **19** και μήπως υψώσης τους οφθαλμούς σου εις **36** Εκ του ουρανού σε ἑκάμε να ακούσης την φωνήν τον ουρανόν, και ίδων τον ἥλιον και την σελήνην και αυτού, διά να σε διδάξῃ και επί της γης ἔδειξεν εις σε τα ἄστρα, πάσαν την στρατιάν του ουρανού, πλανηθῆς το πυρ αυτού το μέγα, και τους λόγους αυτού ήκουσας και προσκυνήσης αυτά και λατρεύσης αυτά, τα οποία εκ μέσου του πυρός. **37** Και επειδή ηγάπα τους πατέρας Κύριος ο Θεός σου διεμορφάσεν εις πάντα τη έθνη τα σου, διά τούτο εξέλεξε το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς υποκάτω παντός του ουρανού: **20** εσάς όμως ἔλαβεν ο και σε εξήγαγεν έμπροσθεν αυτού εξ Αιγύπτου διά της Κύριος και σας εξήγαγεν εικής καρδίαν της σιδηρᾶς, εκ κραταιάς αυτού δυνάμεως **38** διά να καταδώξῃ απ' της Αιγύπτου, διά να ήσθε εις αυτούν λαός κληρονομίας ἐμπροσθέν σου έθην μεγαλήτερα και ισχυρότερά σου, ως την ημέραν ταύτην. **21** Και εθυμώθη εναντίον διά να σε εισαγάγῃ, διά να σοι δώσῃ την γην αυτών μου ο Κύριος εξ αιτίας σας και ώμοσε να μη διαβάω κληρονομίαν, καθώς την σήμερον. **39** Γνώρισον λοιπόν τον Ιορδάνην και να μη εισέλθω εις εκείνην την γην την ημέραν ταύτην και θες εν τη καρδία σου, ότι ο την αγαθήν, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις Κύριος, αυτός είναι Θεός, εν τω ουρανώ ἀνώ και επί σε κληρονομίαν: **22** αλλ' εγώ αποθνήσκω εν τη γη της γης κάτω δεν είναι ἄλλος. **40** Και φύλαττε τα ταύτη: εγώ δεν διαβαίνω τον Ιορδάνην σεις δε θέλετε διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού, τας οποίας διαβή και θέλετε κληρονομήσει εκείνην την γην την εγώ προστάζω εις σε σήμερον: διά να ευημερής συ και οι αγαθήν. **23** Προσέχετε εις εαυτούς, μήποτε λησμονήσητε υιού σουν μετά σε και διά να μακρομερεύς επί της γης, την διαθήκην Κυρίου του Θεού σας, την οποίαν ἑκάμε την οποίαν Κύριος ο Θεός σου έδωκεν εις σε διαπαντός.

41 Τότε ο Μωϋσής εξεχώρισε τρεις πόλεις εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς ήλιου· **42** διά να φεύγη εκεί ο φονεύς, όστις φονεύση τον πλησίον αυτού εξ αγνοίας, χωρίς να μισή αυτόν πρότερον, και φεύγων εις μίαν τούτων των πόλεων να ζήτη⁴³ την Βοσόρ εν τη ερήμῳ εν τη πεδινή γη των Ρουβηνιτών και την Ραμώθ εν Γαλαάδ των Γαδιτών και την Γωλάν εν Βασάν των Μανασσιτών. **44** Και ούτος είναι ο νόμος, τον οποίον είναι αποίας ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους ιυούς Ισραήλ, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου, **45** εντεύθεν του Ιορδάνου, πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή. **21** Και μη επιθυμήσῃς εν τη κοιλάδι κατέναντι του Βαθ-φρεγών, εν τη γη του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, όστις κατώκει εν Εσεβών, τον οποίον επάταξεν ο Μωϋσής και οι ιυοί Ισραήλ, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου: **47** και εκυρίευσαν την γην αυτού και την γην του Ογ βασιλέως της Βασάν, πλησίον σου. **22** Ταύτα τα λόγια ελάλησε Κύριος προς δύο βασιλέων των Αμορραίων, οίτινες ήσαν εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς ήλιου: **48** από της Αροΐη, της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, έως του όρους Σηών, το οποίον είναι το Αερμών: **49** και πάσαν την πεδινήν εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς, έως της θαλάσσης της πεδιάδος, υποκάτω της Ασδώθ-φασγά. σου διά να αναπαυθή ο δούλος σου και η δουλή σου καθώς συ. **15** Και ενθυμού, ότι ήσο δούλος εν τη γη της Αιγύπτου· και Κύριος ο Θεός σου σε εξήγαγεν εκείθεν εν χειρί κραταί και εν βραχίονι εξηπλωμένω· διά τούτο κύριος ο Θεός σου προσέταξεν εις σε να φυλάττης την ημέραν του σαββάτου. **16** Τίμια τον πατέρα σου και την μητέρα σου, καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου· διά να γείνης μακροχρόνιος και διά να έθεσεν ο Μωϋσής ενώπιον των ιυών Ισραήλ: **45** αύται ευημερής επί της γης, την οποίαν δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου. **17** Μη φονεύσης. **18** Και μη μοιχεύσης. **19** Και μη κλέψης. **20** Και μη φευδομαρτυρίσης κατά το πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή. **21** Και μη επιθυμήσης την γυναίκα του πλησίον σου· μηδέ επιθυμήσης την οικίαν του πλησίον σου μήτε τον αγρόν αυτού μήτε τον δούλον αυτού μήτε την δούλην αυτού μήτε τον βούν αυτού μήτε τον όνον αυτού μηδέ παν ό, τι είναι του την γην αυτού και την γην του Ογ βασιλέως της Βασάν, πλησίον σου. **22** Ταύτα τα λόγια ελάλησε Κύριος προς πάσαν την συναγωγήν σας εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, της νεφέλης και του γνόφου, εν φωνή μεγάλη· και άλλο τι δεν επρόθεσε· και έγραψεν αυτά επί δύο πλάκας λιθίνας και παρέδωκεν αυτάς εις εμέ· **23** Και αφού ηκούσατε την φωνήν εκ μέσου του σκότους, και το όρος εκαίτε με πυρ, τότε προσήλθετε προς εμέ,

5 Και εκάλεσεν ο Μωϋσής πάντα τον Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Ἐκούε, Ισραὴλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ λαλώ εις τα ὡτα νυμών σήμερον, διά να μάθητε αυτάς, και να προσέχητε να εκτελήτε αυτάς. **2** Κύριος ο Θεός ημών ἔκαμε διαθήκην προς ημάς εν Χωρίβ. **3** Δεν ἔκαμε την διαθήκην ταύτην ο Κύριος προς τους πατέρας ημών, αλλά προς ημάς, ημάς οίτινες πάντες είμεθα ενταύθα σήμερον ζώντες. **4** Πρόσδοπων προς πρόσδοπον ελάλησε Κύριος με σας εις το όρος εκ μέσου του πυρός, **5** εγώ δε εστεκόμην μεταξύ του Κυρίου και νυμών κατ' εκείνον τον καιρόν, διά να σας φανερώσω τον λόγον του Κυρίου διότι ήσθε πεφοβισμένοι εἰς αιτίας του πυρός και δεν ανέβητε εις το όρος, λέγων. **6** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ὅστις σε εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **7** Μη ἔχης ἄλλους θεούς, πλὴν εμού. **8** Μη κάμης εις σεαυτὸν εἴδωλον, μηδὲ ομοίωμα τινός, ὅσα είναι εν τῷ ουρανῷ ἀνώ, ή ὁσα είναι εν τῇ γῇ κάτω, ή ὁσα είναι εν τοῖς ὑδασιν υποκάτω τῆς γῆς **9** μη προσκυνήσῃς αυτά μηδὲ λατρεύσῃς αυτά διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, ανταποδίδων τας αμαρτίας των πατέρων επί τα τέκνα, ἑώς τρίτης και τετάρτης γενεάς των μισούντων με- **10** και κάμνων ἐλεος εις χιλιάδας γενεών των αγαπώντων με και φυλαττόντων τα προστάγματά μου. **11** Μη λάβης το ὄνομα Κυρίου το Θεού σου επί ματαίω διότι ο Κύριος δεν θέλει αθωασσού τον λαμβάνοντα το ὄνομα αυτού επί ματαίω. **12** Φύλαττε την ήμεραν του σαββάτου, διά να αγιάζετε αυτήν· καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου· **13** εξ ημέρας εργάζου και κάμνε πάντα τα ἔργα σου· **14** η ημέρα δύως η εβδόμη είναι σάββατον Κυρίου του Θεού σου· μη κάμης εν ταύτῃ ουδέν έργον, μήτε ση μήτε ο ιούς σου μήτε η θυγάτηρ σου μήτε ο δούλος σου μήτε η δούλη σου μήτε ο βους σου μήτε ο όνος σου μήτε κανέν εκ των κτηνών σου μήτε ο ξένος σου ο εντός των πυλών

ου διά να αναπαυθή ο δούλος σου και η δούλη σου καθώς συ. **15** Και ενθυμού, ότι ήσο δούλος εν τη γη της Αιγύπτου· και Κύριος ο Θεός σου σε εξήγαγεν εκείθεν εν χειρί κραταί και εν βραχίονι εξηπλωμένω διά τούτο Κύριος ο Θεός σου προσέταξεν εις σε να φυλάττης την ημέραν του σαββάτου. **16** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου διά να γείνης μακροχρόνιος και διά να ευημερής επί της γης, την οποίαν δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου. **17** Μη φονεύσῃς. **18** Και μη μοιχεύσῃς. **19** Και μη κλέψῃς. **20** Και μη ψευδομαρτυρήσῃς κατά του πλησίον σου μαρτυρίαν φευδή. **21** Και μη επιθυμήσῃς την γυναίκα του πλησίον σου μηδέ επιθυμήσῃς την οικίαν του πλησίον σου μήτε τον αγρόν αυτού μήτε το δούλον αυτού μήτε την δούλην αυτού μήτε τον βούν αυτού μήτε τον όνον αυτού μηδέ παν δι, τι είναι τον πλησίον σου. **22** Ταύτα τα λόγια ελάλησε Κύριος προς πάσαν την συναγωγήν σας εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, της νεφέλης και του γνόφου, εν φωνή μεγάλη· και άλλο τι δεν επρόσθετε· και ἔγραψεν αυτά επί δύο πλάκας λιθίνας και παρέδωκεν αυτάς εις εμέ. **23** Και αφού ηκούσατε την φωνήν εκ μέσου του σκότους, και το όρος εκαίετο με πυρ, τότε προσήλθετε προς εμέ, πάντες οι αρχηγοί των φυλών σας και οι πρεσβύτεροί σας, **24** και ελέγετε, Ιδού, Κύριος ο Θεός ημών ἐδειξεν εις ημάς την δόξαν αυτού και την μεγαλωσύνην αυτού, και ηκούσαμεν την φωνήν αυτού εκ μέσου του πυρός· την ημέραν ταύτην είδομεν ότι ο Θεός λαλεί μετά του ανθρώπου και ο ἀνθρωπος ζή. **25** τώρα λοιπόν διά τι να αποθάνωμεν; επειδή το μέγα τούτο πυρ θέλει μας καταφάγει εάν ημείς ακούσωμεν ἐτί την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, θέλομεν αποθάνειν· **26** διότι τις είναι εκ πάντων των θνητών, ὅστις ήκουσε την φωνήν της ζώντος Θεού λαλούντος εκ μέσου του πυρός, καθώς ημείς, και ἔζησε; **27** πρόσθελθε συ και ἀκούσον πάντα ὄσα είπη Κύριος ο Θεός ημών· και συ ειπέ προς ημάς ὄσα είπη προς σε Κύριος ο Θεός ημών· και ημείς θέλομεν ακούσει και κάμει αυτά. **28** Και ήκουσε Κύριος την φωνήν των λόγων σας, ὅτε ελαλείτε προς εμέ· και είπε Κύριος προς εμέ, Ἡκουσα την φωνήν των λόγων του λαού τούτου, τους οποίους ελάλησαν προς σέ· καλῶς είπον πάντα ὄσα ελάλησαν. **29** Είθε να ἡτο εις αυτούς τοιαύτη καρδία, ὡστε να με φοβώνται και να φυλάττωσι πάντοτε πάντα τα προστάγματά μου, διά να ευημερώσιν αιωνίως, αυτοί και τα τέκνα αυτών. **30** Ὑπαγε, ειπέ προς αυτούς, Επιστρέψατε εις τας σκηνάς σας. **31** Συ δε στήθι αυτού μετ' εμού και θέλω σοι ειπεί πάσας τας εντολάς και τα διατάγματα, και τας κρίσεις, τας οποίας θέλεις διδάξει αυτούς, διά να κάμνωσιν αυτάς εν τη γη, την οποίαν εγώ δίδω εις αυτούς εις κληρονομίαν. **32** Θέλετε λοιπόν προσέχει να κάμνητε καθώς προσέταξεν εις εσάς Κύριος ο Θεός σας· δεν θέλετε εκκλίνεις δεξιά ή αριστερά. **33** Θέλετε περιπατεί εις πάσας τας οδούς, τας οποίας Κύριος ο Θεός σας προσέταξεν εις εσάς διά να ζήτε και να ευημερήστε και να μακροημερεύητε εν τη γη, την οποίαν θέλετε κληρονομίας!

6 Καὶ αὗται είναι αἱ εντολαὶ, τὰ διατάγματα καὶ αἱ κρίσεις, ὅσας προσέταξε Κύριος ὁ Θεός σας για σας

διδάξω, διά να κάμνητε αυτάς εν τη γη, εις την οποίαν πατέρας ημών· 24 και προσέταξεν εις ημάς ο Κύριος να εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε αυτήν· 2 διά να κάμνωμεν πάντα τα διατάγματα ταύτα, να φοβάωμεθα φοβήσαις Κύριον τον Θεόν σου, ώστε να φυλάττης πάντα τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού, τας οποίας διά να φυλάττη ημάς ζώντας, καθώς την σήμερον εγώ σε προστάζω, συ και ο ινός σου και ο ινός του ημέραν· 25 και θέλει είσθαι δικαιοσύνη εις ημάς, εάν προσέχωμεν να πράττωμεν πάσας τας εντολάς ταύτας ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, καθώς προσέταξεν εις πρόσεχε να κάμνης αυτά, διά να ευημερής και διά να ημάς.

πληθυνθήτε αφόρδα, καθώς Κύριος ο Θεός των πατέρων

σου υπερσέθη εις σε, εν τη γη ήτις ρέει γάλα και μέλι. 4

Άκουε, Ισραήλ Κύριος ο Θεός ημών είναις εις Κύριος.

5 Και θέλεις αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σου εξ δόλης της καρδίας σου και εξ δόλης της ψυχῆς σου και εξ δόλης της δυνάμεως σου. 6 Και ούτοι οι λόγοι, τους οποίους εγώ σε προστάζω σήμερον, θέλουσι είσθαι εν τη καρδίᾳ σου·

7 και θέλεις διδάσκει αυτούς επιμελώς εις τα τέκνα σου, και περὶ αυτῶν θέλεις ομιλεῖ καθήμενος εν τη οικίᾳ σου και περιπατών εν τη οδώ και πλαγιάζων και εγειρόμενος. 8 Και θέλεις δέσει αυτούς διά σημείον επί της χειρός σου και θέλουσιν είσθαι ως προμετωπίδια μεταξύ των οφθαλμών σου. 9 Και θέλεις γράψει αυτούς επί τους παραστάτας της οικίας σου και επί τας πύλας σου. 10 Και ὅταν Κύριος ο Θεός σου σε φέρη εις την γην, την οποίαν ὡμοιοε προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, διά να δώσῃ εις σε πόλεις μεγάλας και καλάς, τας οποίας δεν έκτισας, 11 και οικίας πλήρεις πάντων των αγαθών, τας οποίας δεν εγέμισας, και φρέσα την οιγμένα, τα οποία δεν ήνοιας, αμπελώνας και ελαιώνας, τους οποίους δεν εφεύρευσας· αφού φάγης και χορτάσης, 12 πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε λησμονήσης τον Κύριον, ὅστις σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. 13

Κύριον τον Θεόν σου θέλεις φοβείσθαι και αυτὸν θέλεις λατρεύει και εις το όνομα αυτού θέλεις ομνεῖ. 14 Δεν θέλετε υπάγει κατόπιν ἀλλων θεών, εκ των θεών των εθνών των περικυκλούντων υμάς, 15 διότι Κύριος ο Θεός σου είναια Θεός ζηλότυπος εν μέσω σου, διά να μη εξαφή ο θυμός Κυρίου του Θεού σου εναντίον σου και σε εξολοθρεύση από προσώπου της γης. 16 Δεν θέλετε πειράσει Κύριον τον Θεόν σας, καθώς επειράσατε εν Μασσά. 17 Θέλετε φυλάττει επιμελώς τας εντολάς Κυρίου του Θεού υμών και τα μαρτύρια αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία προσέταξεν εις σε. 18

Και θέλεις κάμνει το ευθές και το αγαθόν ενώπιον του Κυρίου διά να ευημερής και διά να εισέλθης και κληρονομήσης την γην την αγαθήν, την οποίαν ο Κύριος ὡμοιοε προς τους πατέρας σου· 19 διά να εκδιώξῃ πάντας τους εχθρούς σου απ' ἐμπροσθέν σου, καθώς ελάλησε Κύριος. 20 Ὅταν ο ινός σου σε ερωτήσῃ εἰς το μετά ταύτα, λέγων, Τι δηλούσι τα μαρτύρια και τα διατάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας Κύριος ο Θεός ημών σας προσέταξε; 21 Τότε θέλεις επεί προς τον ινόν σου, Δούλοι ήμεθα του Φαραώ εν Αιγύπτῳ, και ο Κύριος εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου εν χειρί κραταί· 22 και ἔδειχεν ο Κύριος σημεία και τέρατα, μεγάλα και δεινά, επί την Αιγύπτον, επί τον Φαραώ και επί πάντα τον οίκον αυτού, ενώπιον των οφθαλμών ημών. 23 και εξήγαγεν ημάς εκείθεν, διά να εισαγάγῃ ημάς και να δώσῃ εις ημάς την γην, την οποίαν ὡμοιοε προς τους

7 Ὄταν Κύριος ο Θεός σου σε φέρη εις την γην, εις την οποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσης αυτήν, και εκδιώξῃ έθνη πολλά απ' ἐμπροσθέν σου, τους Χετταίους και τους Γεργεσίους και τους Αμορραίους και τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους και τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, επιτά έθνη μεγαλίτερα και δυνατώτερά σου· 2 και ὅταν Κύριος ο Θεός σου παραδώσῃ αυτούς ἐμπροσθέν σου, θέλεις πατάξει αυτούς κατά κράτος θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς δεν θέλεις κάμει συνθήκην μετ' αυτών ουδέ θέλεις δειξει έλεος προς αυτούς· 3 ουδέ θέλεις συμπενθερεύσει μετ' αυτών· την θυγατέρα σου δεν θέλεις δώσει εις τον ινόν αυτού ουδέ την θυγατέρα αυτού θέλεις λάβει εις τον ινόν σου· 4 διότι θέλουσιν αποπλανήσει τους ινούς σου απ' εμούς και θέλουσι λατρεύει ἀλλούς θεούς και θέλει εξαφθή η οργή του Κυρίου εναντίον σας και πάραντα θέλει σε εξολοθρεύσει. 5 Αλλ' ούτω θέλετε κάμει προς αυτούς τους βωμούς αυτών θέλετε καταστρέψει και τα αγάλματα αυτών θέλετε συντρίψει και τα ἀλογαντά αυτών θέλετε κατακόψει και τα γλυπτά αυτών θέλετε καύσει εν πυρί· 6 επειδή συ είσαι λαός ἀγιος εις Κύριον τον Θεόν σου σε εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου διά να ήσαι εις αυτούν λαός εκλεκτός, παρά πάντας τους λαούς τους επί του προσώπου της γης. 7 Δεν προετίμησεν εοάς Κύριος ουδέ εξέλεξεν εοάς, διότι είσθε πολυπληθέστεροι παρά πάντα τα έθνη επειδή σεις είσθε οι πλέον ολιγάριθμοι παρά πάντα τα έθνη· 8 αλλ' επειδή ο Κύριος σας γηγάπησε και διά να φυλάξῃ τον ὄρκον, τον οποίον ὡμοιοε προς τους πατέρας σας, σας εξήγαγεν ο Κύριος εν χειρί κραταί και σας ελύτρωσεν εκ του οίκου της δουλείας, εκ χειρός Φαραώ, βασιλέως Αιγύπτου. 9 Γνώρισον λοιπόν, διτι Κύριος ο Θεός σου αυτός είναια ο Θεός, ο Θεός ο πιστός, ο φυλάττων την διαθήκην και το έλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και φυλάττοντας τας εντολάς αυτού, εις χιλίας γενεάς· 10 και ανταποδίδων κατά πρόσωπον αυτών εις τους μισούντας αυτόν, διά να εξολοθρεύσῃ αυτούς δεν θέλει βραδύνει εις τον μισούντα αυτόν· θέλει κάμει εις αυτόν την ανταπόδοσιν κατά πρόσωπον αυτού. 11 Φύλαττε λοιπόν τας εντολάς και τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ σε προστάζω σήμερον διά να κάμνης αυτάς. 12 Και εάν ακούγετε τας κρίσεις ταύτας και φυλάττε και εκτελήτε αυτάς, θέλει φυλάξει Κύριος ο Θεός σου εις σε την διαθήκην και το έλεος, τα οποία ώμοιοε προς τους πατέρας σου· 13 και θέλει σε αγαπήσει και σε ευλογήσει και σε πληθύνει, και θέλει ευλογήσει τον καρπόν της γης σου, τον σιτόν σου και τον οίνόν σου και το ἔλαιόν σου, τας αγέλας των βοών σου και τα ποίμνια των προβάτων σου, εν τη γη την οποίαν ώμοιοε προς τους πατέρας σου

να δώση εις σε. **14** Θέλεις είσθαι ευλογημένος υπέρ πάντα τα έθνη; άγονος ή στείρα δεν θέλει είσθαι εις σε ή εις τα κτήνη σου. **15** Και θέλει αφαιρέσει ο Κύριος ο από σου πάσαν ασθένειαν και δεν θέλει βάλει επί σε ουδεμίαν των κακών νόσων της Αιγύπτου, τας οποίας γνωρίζεις αλλά θέλει βάλει αυτάς επί πάντας τους μισούντας σε. **16** Και θέλεις εξολοθρεύει πάντα τα σέ· ο οφθαλμός σου δεν θέλει παραδώσει εις έθνη, τα οποία Κύριος ο Θεός σου θέλει παραδώσει εις σέ· ο φθαλαμός σου δεν θέλει σπλαγχνισθή δι' αυτούς ουδέ θέλεις λατρεύει τους θεούς αυτών· διότι τούτο θέλει είσθαι παγίς εις σε. **17** Εάν δε είπης σε τη καρδία σου, Τα έθνη ταύτα είναι πάλεον πολυάριθμα παρ' εμέ· πως δύναμαι να εκδιώχω αυτά; **18** Μη φοβηθής αυτούς ενθυμού καλώς τι έκαμε Κύριος ο Θεός σου εις τον Φαραώ και εις πάσαν την Αίγυπτον. **19** τους πειρασμούς τους μεγάλους τους οποίους είδον οι οφθαλμοί σου, και τα σημεία και τα τέρατα και την κραταιάν χείρα και τον εξηπλωμένον βραχίονα, με τα οποία Κύριος ο Θεός σου σε εξήγαγεν· ούτω θέλει κάμει Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έθνη, το οποία συ φοβείσαι. **20** Και προσέτι τας σφήκας Κύριος ο Θεός σου θέλει αποστέλει εις αυτούς, εωσού εξολοθρευθώσιν όσοι εναπελείφθησαν και εκρύπτοντο από προσώπου σου. **21** Δεν θέλεις τρομάξει από προσώπου αυτών· διότι Κύριος ο Θεός σου είναι εν μέσω σου, Θεός μέγας και φοβερός. **22** Και θέλει εξαλείψει Κύριος ο Θεός σου τα έθνη εκείνα απ' έμπροσθέν σου ολίγον κατ' ολίγον δεν δύναται να αφανίσης αυτούς πάραυτα, διά να μη πλημυνθώσιν εναντίον σου τα θηριά του αγρού. **23** Άλλα Κύριος ο Θεός σου θέλει παραδώσει αυτούς έμπροσθέν σου και θέλει φθίσει αυτούς εν φθορά μεγάλη, εωσού εξολοθρευθώσι. **24** Και θέλει παραδώσει εις την χείρα σου τους βασιλείς αυτών, και θέλεις εξαλείψει το ίδιον αυτών υποκάτωθεν του ουρανού· ουδεὶς θέλει δυνηθή να σταθή έμπροσθέν σου, εωσού εξολοθρεύσης αυτούς. **25** Τα γλυπτά των θεών αυτών θέλετε καύσει εν πυρί· δεν θέλεις επιθυμήσει το αργύριον ή το χρυσόν το επ' αυτών, ουδέ θέλεις λάβει αυτό εις σεαυτόν διά να μη παγιδευθής εις αυτό διότι είναι βδέλυμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **26** Και δεν θέλεις φέρει βδέλυμα εις τον οίκον σου, διά να μη γείνης ανάθεμα ως αυτό· θέλεις αποστραφεί αυτό διόλου και θέλεις βδελυχθή αυτό διόλου· διότι είναι ανάθεμα.

8 Πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, θέλετε προσέχει να εκτελήτε, διά να ζήτε και να πλημυνθήτε και διά να εισέλθητε και κληρονομήσητε την γην, την οποίαν ώμοσεν ο Κύριος προς τους πατέρες σας. **2** Και θέλεις ενθυμείσθαι πάσαν την οδόν, εις την οποίαν σε ωδήγησε Κύριος ο Θεός σου τα τεσσαράκοντα ταύτα ἐτη εν τη ερήμῳ, διά να σε ταπεινώσῃ, να σε δοκιμάσῃ, διά να γνωρίσῃ τα εν τη καρδία σου, εάν θέλης φυλάξῃ τας εντολάς αυτού, ή ουχί. **3** Και σε εταπείνωσε και σε ἔκαμε να πεινάστης και σε έθρεψε με μάννα, το οποίον δεν εγνώριζες, ουδέ οι πατέρες σου εγνώριζον, διά να σε κάμη να μάθης ότι ο άνθρωπος δεν ζη με μόνον ἄρτον, αλλ' ο άνθρωπος ζη με πάντα λόγον εξερχόμενον εκ του στόματος του Κυρίου. **4** Τα ιμάτια σου δεν επαλαιώθησαν επάνω σου ουδέ ο πους σου επρήσθη τα τεσσαράκοντα ταύτα ἐτη. **5** Θέλεις λοιπόν γνωρίσει εν τη καρδία σου ότι καθώς ο άνθρωπος παιδεύει τον νιόν αυτού, ούτω Κύριος ο Θεός σου σε επαίδευσε. **6** Διά τούτο θέλεις φυλάττει τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, διά να περιπατής εις τας οδούς αυτού και να φοβήσαι αυτόν. **7** Διότι Κύριος ο Θεός σου σε φέρει εις γην αγαθήν, γην ποταμών υδάτων, πηγών και αβύσσων, αίτινες αναβλύζουσιν από κοιλάδων και ορέων **8** γην σίτου και κριθής και αμπέλων και συκών και ροδών· γην ελαιών και μέλιτος **9** γην, επί της οποίας θέλεις τρώγει ἀρτὸν ουχὶ μετ' ενδείας, δεν θέλεις στερείσθαι ουδενός επ' αυτής γην, της οποίας οι λίθοι είναι σδίρος, και εκ των ορέων αυτής θέλεις μεταλλεύει χαλκόν. **10** Και θέλεις φάγει και θέλεις χορτασθή, και θέλεις ευλογήσει Κύριον τον θεόν σου επί της γης της αγαθής, την οποίαν σοι έδωκε. **11** Πρόσθε εις σεαυτόν μήποτε λησμονίησης Κύριον τον Θεόν σου, αθετών τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερον. **12** μήπως, αφού φάγης και χορτασθής και οικόδομήσης οικίας καλάς και κατοικήσης, **13** και οι βόες σου και τα πρόβατά σου αυξήσωσι, και πολλαπλασιασθή το αργύριον σου και το χρυσόν σου και πάντα όσα ἔχεις αυξήσωσι, **14** μήπως τότε υψωθή η καρδία σου και λησμονίησης Κύριον τον Θεόν σου, όστις σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας· **15** όστις σε ωδήγησε διά της μεγάλης ταύτης και τρομεράς ερήμου, άντου ήσαν όφεις φλογεροί και σκορπίοι και ξηρασία, ὅπου δεν ἡτού ύδωρ· όστις ανέδωκεν εις σε ύδωρ εκ της σκληράς πέτρας· **16** όστις σε έθρεψεν εν τη ερήμῳ με το μάντα, το οποίον δεν εγνώριζον οι πατέρες σου, διά να σε ταπεινώσῃ και διά να σε δοκιμάσῃ, διά να σαγαθοποιήσῃ εις τα ἔσχατα σου· **17** και είπης εν τη καρδία σου, Η δύναμις μου και το κράτος της χειρός μου απέκτησαν εις εμέ τον πλούτον τούτον. **18** Άλλα θέλεις ενθυμείσθαι Κύριον τον Θεόν σου διότι αυτός είναι, όστις σε δίδει δύναμιν να αποκτάς πλούτη, διά να στερεώσῃ την διαθήκην αυτού, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρες σου, ως είναι την ημέραν ταύτην. **19** Εάν όμως λησμονίησης Κύριον τον Θεόν σου και υπάγης κατόπιν άλλων θεών και λατρεύσης αυτούς και προσκυνήσης αυτούς, διαμαρτύρομαι προς εσάς σήμερον ότι εξάπαντος θέλετε αφανισθή· **20** καθώς τα έθνη, τα οποία ο Κύριος εξολοθρεύει απ' έμπροσθέν σας, ούτω θέλετε αφανισθή διότι δεν υπηκούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σας.

Θεός σου εκδιώξῃ αυτούς απ' ἐμπροσθέν σου, μη είπης να εξολοθρεύσῃ αυτόν· και εδεήθην και υπέρ του Ααρών εν τη καρδίᾳ σου λέγων, Διά την δικαιοσύνην μου με εν τω καιρώ εκείνω. **21** Καὶ ἐλάβον την αμαρτίαν εισήγαγεν ο Κύριος να κληρονομήσω την γην ταύτην· σας, τον μόσχον τον οποίον εκάμετε, και κατέκαυσα αλλά διά την ασέβειαν των εθνών τούτων εκδιώκει αυτόν εν πυρί και συνέτριψα αυτόν και κατέλεπτυνα αυτούς ο Κύριος απ' ἐμπροσθέν σου. **5** Ουχί διά την αυτόν εωσού ἔγινε λεπτόν ως σκόνη· και ἔρριψα την δικαιοσύνην σου ουδέ διά την ευθύτητα της καρδίας σκόνην τούτου εις τον χέμαρρον τον καταβαίνοντα σου εισέρχεσαι να κληρονομήσης την γην αυτών αλλά από του όρους. **22** Καὶ εν Ταφέρᾳ και εν Μασσά και διά την ασέβειαν των εθνών τούτων Κύριος ο Θεός εν Κιβρώθ-ατταβά παρωργίσατε τον Κύριον. **23** Καὶ σου εκδιώκει αυτά απ' ἐμπροσθέν σου, και διά να ότε ο Κύριος σας απέστειλεν από Κάδης-βαρνή, λέγων, στερεώση τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος ώμοσε προς Ανάβητε και κληρονομήσατε την γην, την οποίαν τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ ἐδωκα εις εσάς, τότε σεις εστασιάσατε εναντίον της και προς τον Ιακώβ. **6** Γνώρισον λοιπόν, ότι Κύριος ο προσταγής Κυρίου τον Θεού σας, και δεν επιστέψατε Θεός σου δεν σοι δίδει την γην ταύτην την αγαθήν να εις αυτόν ουδέ εισηκούσατε της φωνῆς αυτού. **24** κληρονομήσης αυτήν διά την δικαιοσύνην σου διότι Πάντοτε εστασιάσατε εναντίον του Κυρίου, αφ' ης είσαι λαός σκληροτράχιλος. **7** Ενθυμού, μη λησμονήσης ημέρας σας εγνώρισα. **25** Καὶ προσέπεσον ενώπιον πόσσον παρωργίσας Κύριον τον θέρον σου εν τη ερήμῳ αφ' του Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα ης ημέρας εξήλθετε εκ γης Αιγύπτου, εωσού εφέβαστε νύκτας, καθώς προσέπεσον πρότερον· διότι ο Κύριος εις τον τόπον τούτον, πάντοτε εστασιάσατε κατά του είπε να σας εξολοθρεύσῃ. **26** Καὶ εδεήθην του Κυρίου Κυρίου. **8** Καὶ εν Χωρίβ παρωργίσατε τον Κύριον και λέγων, Κύρι Θεέ, μη εξολοθρεύσης τον λαόν σου και εθυμώθη ο Κύριος εναντίον σας διά να σας εξολοθρεύσῃ, την κληρονομίαν σου, τον οποίον ελύτρωσας διά της **9** ότε ανέβην εις το όρος διά να λάβω τας πλάκας τας μεγαλωσύνης σου, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου εν λιθίνας, τας πλάκας της διαθήκης την οποίαν ο Κύριος χειρί κραταία: **27** ενθυμήθητι τους δούλους σου, τον έκαμε προς εσάς. Τότε ἔμεινα εν τω όρει τεσσαράκοντα νύκτας ἀρτον δεν ἔφαγον και οι κάτοικοι της γης, εκ της οποίας εξήγαγες ημάς, Επειδή θεού· και επ' αυτάς ήσαν γεγραμμένοι πάντες οι λόγοι, ο Κύριος δεν ηδύνατο να εισαγάγῃ αυτούς εις την γην, τους οποίους ελάλησεν ο Κύριος προς εσάς επί του την οποίαν υπεσχέθη προς αυτούς, και επειδή εμίσει όρους ειν μέσου του πυρός εν τη ημέρᾳ της συνάξεως, αυτούς, εξήγαγεν αυτούς διά να φονεύσῃ αυτούς εν τη **11** Καὶ εις το τέλος των τεσσαράκοντα ημερών και τεσσαράκοντα νύκτων ἔδωκεν εις εμέ ο Κύριος τας δύο σου, τους οποίους εξήγαγες με την δύναμιν σου την λιθίνας πλάκας, τας πλάκας της διαθήκης. **12** Καὶ είπε λιθίνην και με τον βραχίονά σου τον εξητλωμένον.

Κύριος προς εμέ, Σηκώθητι, κατάβα ταχέως εντεύθεν· διότι ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου, ηνόμησεν ταχέως εξέκλιναν από της οδού, την οποίαν προσέταξα εις αυτούς ἔκαμον εις εαυτούς είδωλον χυτόν. **13** Είπεν ότι ο Κύριος προς εμέ, λέγων, Είδον τον λαόν τούτον και ιδού, είναι λαός σκληροτράχιλος: **14** ἄφες με να εξολοθρεύσω αυτούς και να εξαλείψω το όνομα αυτών υποκάτωθεν του ουρανού· και θέλω σε κάμει εις ἔθνος δυνατώτερον και μεγαλήτερον παρά τούτους. **15** Καὶ επέστρεψα και κατέβην από του όρους, και το όρος εκαίετο με πυρ, και αι δύο πλάκες της διαθήκης ήσαν εις τας δύο χείρας μου. **16** Καὶ είδον και ιδού, είχετε αμαρτήσει εναντίον Κυρίου του Θεού σας, κάμινοντες εις εαυτούς μόσχον χυτόν είχετε εκκλίνει ταχέως εκ της οδού, την οποίαν προσέταξεν εις εαύς ο Κύριος: **17** και πιάσας τας δύο πλάκας, ἔρριψα αυτάς από των δύο χειρών μου και συνέτριψα αυτάς ἐμπροσθέν των απθαλμών σας: **18** και προσέπεσον ενώπιον του Κυρίου, καθώς πρότερον, τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· ἀρτον δεν ἔφαγον και ύδωρ δεν ἔπιον εξ αιτίας πασών των αμαρτιών σας, τας οποίας ημαρτήσατε, πράττοντες πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ώστε να παροργίσητε αυτόν: **19** διότι κατεφοβήθην διά τον θυμόν και την οργήν, με την οποίαν ο Κύριος ήτο θυμωμένος εναντίον σας διά να σας εξολοθρεύσῃ. Άλλ' ο Κύριος εισήκουσε μου και ταύτην την φοράν. **20** Καὶ ήτο ο Κύριος θυμωμένος σφόδρα κατά του Ααρών, διά

10 Κατ' εκείνον τον καιρόν είπε Κύριος προς εμέ, Λατόμησον εις σεαυτόν δύο πλάκας λιθίνας ως τας πρώτας, και ανάβα προς εμέ εις το όρος, και κάμε εις σεαυτόν κιβωτόν χυλίνην. **2** Καὶ εγώ θέλω γράψει επί τας πλάκας τα λόγια τα οποία ήσαν εις τας πρώτας πλάκας, τας οποίας συνέτριψας, και θέλεις εναποθέσει αυτάς εν τη κιβωτώ. **3** Καὶ ἔκαμα κιβωτόν εκ ξύλου σιττίμ, και ελατόμησα δύο πλάκας λιθίνας ως τας πρώτας, και ανέβην εις το όρος, ἔχων τας δύο πλάκας εις τας χείρας μου. **4** Καὶ ἔγραψεν επί τας πλάκας, κατά την γραφήν την πρώτην, τας δέκα εντολάς, τας οποίας ελάλησε Κύριος προς εαύς εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, εν τη ημέρᾳ της συνάξεως· και έδωκεν αυτάς ο Κύριος εις εμέ. **5** Καὶ επιστρέψας κατέβην από του όρους και ενέθεσα τας πλάκας εν τη κιβωτώ την οποίαν ἔκαμον· και είναι εκεί, καθώς προσέταξεν εις εμέ ο Κύριος. **6** Καὶ οι ινοί Ισραήλ εστηκώθησαν από Βηρώθ-βενέ-ιακάν εις Μοσερά. Εκεί απέθανεν ο Ααρών και εκεί ετάφη· και ιεράτευσεν Ελεάζαρ ο ινός αυτού αντ' αυτού. **7** Εκείθεν εστηκώθησαν εις Γαδγάδ και από Γαδγάδ εις Ιοτβαθά, γινη ποταμών υδάτων. **8** Κατ' εκείνον τον καιρόν εξεχώρισεν ο Κύριος την φυλήν του Λευΐ, διά να βαστάζη την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, να παρίσταται ενώπιον του Κυρίου διά να υπηρετῇ αυτόν, και να ευλογή εν τω ονόματι αυτού, έως της ημέρας ταύτης. **9** Διά τούτο δεν ἔχουσιν οι

Λευτίται μερίδιον ἡ κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών· ο Κύριος είναι η κληρονομία αυτών, καθώς ο Κύριος ο Θεός σου υπεσχέθη εἰς αυτούς. **10** Και εγώ εστάθην επί του ὄρους, ως το πρότερον, τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας και εισήκουσε μου ο Κύριος και ταύτην την φοράν, και δὲν θηλίσην ο Κύριος να σε εξολοθρεύσῃ. **11** Και εἶπε Κύριος πρὸς κληρονομήστη την γην, εἰς τὴν οποίαν υπάγετε διὰ να εισέλθητε και να ιεραίλ, τι ζητεῖ Κύριος ο Θεός σου παρό σου, ειμὶ να γην ρέουσαν γάλα και μέλι. **10** Διότι η γη, εἰς τὴν φοβήσας Κύριον τὸν Θεόν σου, να περιπάτης εἰς πάσας οποίαν εισέρχεσαι διὰ να κληρονομήσης αυτήν, δεν τας οδούς αυτού και να αγαπάς αυτόν, και να λατρεύῃς είναις ως η γη της Αιγύπτου εκ της οποίας ἐξῆλθετε, Κύριον τὸν Θεόν σου εξ ὅλης της καρδίας σου και εξ ὅπου ἐσπειρες τὸν σπόρον σου, και επότιζες διὰ του ὅλης της ψυχῆς σου, **13** να φυλάττῃς τας εντολάς ποδὸς σου, ως κίπον λαχάνων: **11** αλλ' η γη, εἰς τὴν του Κυρίου και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εἰς σήμερον διὰ το καλόν σου; **14** Ιδού, ορέων και κοιλάδων, από της βροχῆς του ουρανού πίνει Κυρίον τὸν Θεόν σου είναι ο ουρανός και ο ουρανός δύωρ: **12** γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου επιβλέπει των ουρανών· η γη και πάντα τα εν αυτῇ. **15** Και ὅμως πάντοτε· οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού σου είναι επ' αυτήν, από της αρχῆς του ἔτους ἔως τέλους του ἔτους. **13** Και εάν επικελώς ακούσητε τας εντολάς μου, τας εσάς παρά πάντας τους λαούς, καθὼς είναι την ημέραν ταύτην. **16** Περιτέμετε λοιπόν την ακροβυθίσταν της καρδίας σας και μη σκληρύνητε πλέον τον τράχηλόν της καρδίας σας και εξ ὅλης της ψυχῆς σας, **14** τότε σας. **17** Διότι Κύριος ο Θεός σας είναι Θεός των θεών και Κύριος των κυρίων, Θεός μέγας, ισχυρός και φοβερός, την πρώιμον και την ὄψιμον, διὰ να συνάξης τὸν σίτον μη αποβλέπων εἰς πρόσωπον μηδέ λαμβάνων δώρων: σου και τὸν σίτον σου και τὸ ἔλαιον σου: **15** και θέλω **18** ποιών κρίσιν εἰς τὸν ορφανὸν και εἰς τὴν χήραν, δώσει χόρτον εἰς τοὺς αγρούς σου διὰ τα κτήνη σου, διὰ και αγαπῶν τὸν ξένον, δίδων εἰς αυτὸν τροφήν και να τρώγῃς και να χορταίνῃς, **16** Προσέχετε εἰς εαυτούς, ενδύματα. **19** Αγαπάτε λοιπὸν τὸν ξένον διότι σιες ξένον μήποτε πλανηθῆ η καρδία σας και παραδομήσητε και εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **20** Κύριον τὸν Θεόν λατρεύσητε ἀλλούς θεούς και προσκυνήσητε αυτούς: **17** σου θέλεις φοβερόθαι αυτόν θέλεις λατρεύει, και εἰς τὸν ουρανόν, διὰ να μη βρέξῃ, και η γη να μη δώσῃ αυτού θέλεις ομνύει. **21** Αυτός είναι καύχημά σου, και λατρεύσητε ἀλλούς θεούς και προσκυνήσητε αυτούς: **17** αυτός είναι Θεός σου, δόστις ἐκαμε διά σε τα μεγάλα γης της αγαθής, την οποίαν διδεῖ εἰς εσάς ο Κύριος. **18** ταύτα και τρομερά, τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου. Θέλετε λοιπὸν βάλει τους λόγους μου τούτους εἰς τὴν **22** Μετά εβδομήκοντα ψυχών κατέβησαν οι πατέρες σου εἰς τὴν Αἴγυπτον, και τώρα Κύριος ο Θεός σου σε καρδίαν σας και εἰς τὴν ψυχήν σας και θέλετε δέσει κατέτησεν ως τα ἄστρα του ουρανού κατά το πλήθος.

11 Αγάπατα λοιπόν Κύριον τὸν Θεόν σου και φύλαττε τα φυλάγματα αυτού και τα διατάγματα αυτού, και τας κρίσεις αυτού, και τας εντολάς αυτού, πάσας τας ημέρας. **2** Και γνωρίσατε σήμερον· διότι ουχὶ τα παιδία σας, τα οποία δὲν εγνώρισαν, και τα οποία δὲν είδον τὴν παιδείαν Κυρίου του Θεού σας, τα μεγαλεία αυτού, τὴν χείρα αυτού τὴν κραταιάν και τὸν βραχίονα αυτού τὸν εξηπλωμένον, **3** και τα σημεῖα αυτού, και τὰ ἔργα αυτού, ὃσα ἐκαμεν εν μέσῳ της Αιγύπτου, κατά το Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου και κατά πάσης της γης αυτού, **4** και ὃσα ἐκαμεν εἰς τὸ στράτευμα των Αιγυπτίων, εἰς τοὺς ἵππους αυτών και εἰς τας αμάξας αυτών, τίνι τρόπῳ ἐκαμε τα ὑδατα της Ερυθράς θαλάσσης να καταποντίσωσιν αυτούς ὅτε σας κατεδίωκον ὥπισθεν, και ο Κύριος εξαλοθρεύσεν αυτούς ἔως της ημέρας ταύτης, **5** και τι ἐκαμεν εἰς εσάς εν τη ερήμω, ἔως να ἐλθητε εἰς τὸν τόπον τούτον, **6** και τι ἐκαμεν εἰς τὸν Δαθάν και Αβειρών τους ιυούς Ελιάβ ιυού του Ρουβήν, πως η γη ἤνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς και τας οικογενείας αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάσαν την περιουσίαν αυτών, εν μέσῳ παντός του Ισραήλ: **7** **8** Διά τούτο θέλετε φυλάττει πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εἰς σε σήμερον διά να κραταιωθήτε και να εισέλθητε και τα μεγάλα, ὃσα ἐκαμε. **9** και διά να μακροημερεύσητε πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εἰς σε σήμερον διά να κραταιωθήτε και να εισέλθητε και τα μεγάλα, ὃσα ἐκαμε. **10** Διότι η γη, εἰς τὴν φοβήσας Κύριον τὸν Θεόν σου, να περιπάτης εἰς πάσας οποίαν εισέρχεσαι διά να κληρονομήσης αυτήν, δεν τας οδούς αυτού και να αγαπάς αυτόν, και να λατρεύῃς είναις ως η γη της Αιγύπτου εκ της οποίας ἐξῆλθετε, **11** αλλ' η γη, εἰς τὴν φοβήσας Κύριον τὸν Θεόν σου εξ ὅλης της καρδίας σου και εξ ὅπου ἐσπειρες τὸν σπόρον σου, και επότιζες διά του διότι της ψυχῆς σου, **12** να φυλάττῃς τας εντολάς ποδὸς σου, ως κίπον λαχάνων: **11** αλλ' η γη, εἰς τὴν φοβήσας Κύριον τὸν Θεόν σου εξ ὅλης της καρδίας σου και εξ ὅπου ἐσπειρες τὸν σπόρον σου, και επότιζες διά του διότι της ψυχῆς σου, **13** να φυλάττῃς τας εντολάς ποδὸς σου, ως κίπον λαχάνων: **11** αλλ' η γη, εἰς τὴν φοβήσας Κύριον τὸν Θεόν σου εξ ὅλης της καρδίας σου και εξ ὅπου ἐσπειρες τὸν σπόρον σου, και επότιζες διά του διότι της ψυχῆς σου, **14** τότε σας. **15** **16** Και εάν επικελώς ακούσητε τας εντολάς μου, τας εσάς παρά πάντας τους λαούς, και παραδομήσητε και της καρδίας σας και εξ ὅλης της ψυχῆς σας, **14** τότε σας. **17** Διότι Κύριος ο Θεός σας είναι Θεός των θεών και Κύριος των κυρίων, Θεός μέγας, ισχυρός και φοβερός, την πρώιμον και την ὄψιμον, διὰ να συνάξης τὸν σίτον μη αποβλέπων εἰς πρόσωπον μηδέ λαμβάνων δώρων: σου και τὸν σίτον σου και τὸ ἔλαιον σου: **15** και θέλω **18** ποιών κρίσιν εἰς τὸν ορφανὸν και εἰς τὴν χήραν, δώσει χόρτον εἰς τοὺς αγρούς σου διὰ τα κτήνη σου, διὰ και αγαπῶν τὸν ξένον, δίδων εἰς αυτὸν τροφήν και να τρώγῃς και να χορταίνῃς, **16** Προσέχετε εἰς εαυτούς, ενδύματα. **19** Αγαπάτε λοιπὸν τὸν ξένον διότι σιες ξένον μήποτε πλανηθῆ η καρδία σας και προσκυνήσητε και εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **20** Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις φοβερόθαι αυτόν θέλεις λατρεύει, και εἰς τὸν ουρανόν, διὰ να μη βρέξῃ, και η γη να μη δώσῃ αυτού θέλεις ομνύει. **21** Αυτός είναι καύχημά σου, και πατέρες είναι Θεός σου, δόστις ἐκαμε διά σε τα μεγάλα γης της αγαθής, την οποίαν διδεῖ εἰς εσάς ο Κύριος. **18** ταύτα και τρομερά, τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου. Θέλετε λοιπὸν βάλει τους λόγους μου τούτους εἰς τὴν **22** Μετά εβδομήκοντα ψυχών κατέβησαν οι πατέρες σου εἰς τὴν Αἴγυπτον, και τώρα Κύριος ο Θεός σου σε καρδίαν σας και εἰς τὴν ψυχήν σας και θέλετε δέσει κατέτησεν ως τα ἄστρα του ουρανού κατά το πλήθος.

11 Αγάπατα λοιπόν Κύριον τὸν Θεόν σου και φύλαττε τα φυλάγματα αυτού και τα διατάγματα αυτού, και τας κρίσεις αυτού, και τας εντολάς αυτού, πάσας τας ημέρας. **2** Και γνωρίσατε σήμερον· διότι ουχὶ τα παιδία σας, τα οποία δὲν εγνώρισαν, και τα οποία δὲν είδον τὴν παιδείαν Κυρίου του Θεού σας, τα μεγαλεία αυτού, τὴν χείρα αυτού τὴν κραταιάν και τὸν βραχίονα αυτού τὸν εξηπλωμένον, **3** και τα σημεῖα αυτού, και τὰ ἔργα αυτού, ὃσα ἐκαμεν εν μέσῳ της Αιγύπτου, κατά το Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου και κατά πάσης της γης αυτού, **4** και ὃσα ἐκαμεν εἰς τὸ στράτευμα των Αιγυπτίων, εἰς τοὺς ἵππους αυτών και εἰς τας αμάξας αυτών, τίνι τρόπῳ ἐκαμε τα ὑδατα της Ερυθράς θαλάσσης να καταποντίσωσιν αυτούς ὅτε σας κατεδίωκον ὥπισθεν, και ο Κύριος εξαλοθρεύσεν αυτούς ἔως της ημέρας ταύτης, **5** και τι ἐκαμεν εἰς εσάς εν τη ερήμω, ἔως να ἐλθητε εἰς τὸν τόπον τούτον, **6** και τι ἐκαμεν εἰς τὸν Δαθάν και Αβειρών τους ιυούς Ελιάβ ιυού του Ρουβήν, πως η γη ἤνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς και τας οικογενείας αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάσαν την περιουσίαν αυτών, εν μέσῳ παντός του Ισραήλ: **7** **8** Διά τούτο θέλετε φυλάττει πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εἰς σε σήμερον διά να κραταιωθήτε και τα μεγάλα, ὃσα ἐκαμε. **9** και διά να μακροημερεύσητε πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εἰς σε σήμερον διά να κραταιωθήτε και τα μεγάλα, ὃσα ἐκαμε. **10** Διότι η γη, εἰς τὴν φοβήσας Κύριον τὸν Θεόν σου, να περιπάτης εἰς πάσας οποίαν εισέρχεσαι διά να κληρονομήσης αυτήν, δεν τας οδούς αυτού και να αγαπάς αυτόν, και να λατρεύῃς είναις ως η γη της Αιγύπτου εκ της οποίας ἐξῆλθετε, **11** αλλ' η γη, εἰς τὴν φοβήσας Κύριον τὸν Θεόν σου εξ ὅλης της καρδίας σου και εξ ὅπου ἐσπειρες τὸν σπόρον σου, και επότιζες διά του διότι της ψυχῆς σου, **12** να φυλάττῃς τας εντολάς ποδὸς σου, ως κίπον λαχάνων: **11** αλλ' η γη, εἰς τὴν φοβήσας Κύριον τὸν Θεόν σου εξ ὅλης της καρδίας σου και εξ ὅπου ἐσπειρες τὸν σπόρον σου, και επότιζες διά του διότι της ψυχῆς σου, **13** να φυλάττῃς τας εντολάς ποδὸς σου, ως κίπον λαχάνων: **11** αλλ' η γη, εἰς τὴν φοβήσας Κύριον τὸν Θεόν σου εξ ὅλης της καρδίας σου και εξ ὅπου ἐσπειρες τὸν σπόρον σου, και επότιζες διά του διότι της ψυχῆς σου, **14** τότε σας. **15** **16** Και εάν επικελώς ακούσητε τας εντολάς μου, τας εσάς παρά πάντας τους λαούς, και παραδομήσητε και της καρδίας σας και εξ ὅλης της ψυχῆς σας, **14** τότε σας. **17** Διότι Κύριος τὸν Θεόν σας είναι Θεός των θεών και Κύριος των κυρίων, Θεός μέγας, ισχυρός και φοβερός, την πρώιμον και την ὄψιμον, διὰ να συνάξης τὸν σίτον μη αποβλέπων εἰς πρόσωπον μηδέ λαμβάνων δώρων: σου και τὸν σίτον σου και τὸ ἔλαιον σου: **15** και θέλω **18** ποιών κρίσιν εἰς τὸν ορφανὸν και εἰς τὴν χήραν, δώσει χόρτον εἰς τοὺς αγρούς σου διὰ τα κτήνη σου, διὰ και αγαπῶν τὸν ξένον, δίδων εἰς αυτὸν τροφήν και να τρώγῃς και να χορταίνῃς, **16** Προσέχετε εἰς εαυτούς, ενδύματα. **19** Αγαπάτε λοιπὸν τὸν ξένον διότι σιες ξένον μήποτε πλανηθῆ η καρδία σας και προσκυνήσητε και εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **20** Κύριον τὸν Θεόν λατρεύσητε ἀλλούς θεούς και προσκυνήσητε αυτούς: **17** σου θέλεις φοβερόθαι αυτόν θέλεις λατρεύει, και εἰς τὸν ουρανόν, διὰ να μη βρέξῃ, και η γη να μη δώσῃ αυτού θέλεις ομνύει. **21** Αυτός είναι καύχημά σου, και λατρεύσητε ἀλλούς θεούς και προσκυνήσητε αυτούς: **17** αυτός είναι Θεός σου, δόστις ἐκαμε διά σε τα μεγάλα γης της αγαθής, την οποίαν διδεῖ εἰς εσάς ο Κύριος. **18** ταύτα και τρομερά, τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου. Θέλετε λοιπὸν βάλει τους λόγους μου τούτους εἰς τὴν **22** Μετά εβδομήκοντα ψυχών κατέβησαν οι πατέρες σου εἰς τὴν Αἴγυπτον, και τώρα Κύριος ο Θεός σου σε καρδίαν σας και εἰς τὴν ψυχήν σας και θέλετε δέσει κατέτησεν ως τα ἄστρα του ουρανού κατά το πλήθος.

σταθή έμπροσθέν σας τον φόβον σας και τον τρόμον σας θέλει εμβάλλει Κύριος ο Θεός σας επί προσώπου πάσης της γης, την οποίαν πατήσητε, καθώς είπεν εις εσάς 26 Ιδού, εγώ βάλλω σήμερον έμπροσθέν σας ευλογίαν και κατάραν· 27 την ευλογίαν, εάν υπακούητε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ υπακούντετε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, αλλά εκκλίνητε από της οδού, την οποίαν εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, ώστε να ακολουθήστε άλλους θεούς, Πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε προσφέρητο το ολοκαύτωμά τους ποτίους δεν εγνωρίσατε. 29 Και ίσταν Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τόπον, ὄντινα ἰδης· 30 αλλ' εις τον τόπον, σου σε εισαγάγη εις την γην, εις την οποίαν υπάγεις διά νότινα εκλέξη ο Κύριος εν μιᾷ των φυλών σου, εκεί να κληρονομήστε αυτήν, θέλεις θέσει την ευλογίαν επί το όρος Γαριζήν και την κατάραν επί το όρος Εβάλ. 31 Διότι σεις διαβαίνετε οι έδωκεν ο ακάθαρτος και ο καθαρός δύνανται να τον Ιορδάνην, διά να εισέλθητε να κληρονομήστε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις εσάς, και θέλετε κληρονομήσει αυτήν και κατοικήσει εν αυτῇ. 32 Και θέλετε προσέχει να εκτελήτε πάντα τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ βάλλω ενώπιον σας σήμερον.

12 Ταύτα είναι τα διατάγματα και αι κρίσεις, τα οποία θέλετε προσέχει να εκτελήτε, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δίδει εις σε διά να κληρονομήσης αυτήν, πάσας τας ημέρας τας οποίας ζήτε επί της γης. 2 Θέλετε καταστρέψει πάντας τους τόπους, όπου τα έθνη, τα οποία θέλετε κυριεύσει, ελάτρευον τους θεούς αυτών, επί τα υψηλά όρη και επί τους λόφους και υποκάτω παντός δένδρου δασέος. 3 Και θέλετε κατεδαφίσει τους βωμούς αυτών και συντρίψει τας στήλας αυτών, και κατακαύσει εν πυρί τα ἀλση αυτών, και κατακόψει τα ειδώλα των θεών αυτών, και εξαλείψει τα ονόματα αυτών εκ του τόπου εκείνου. 4 Δεν θέλετε κάμει ούτως εις Κύριον τον Θεόν σας· 5 αλλ' εν τω τόπῳ, ὄντινα Κύριος ο Θεός σας εκλέξη εκ πασών των φυλών σας, διά να θέσῃ το ονόμα αυτού εκεί, προς την κατοικίαν αυτού θέλετε ζητήσει αυτὸν και εκεὶ θέλετε ελθεῖ· 6 και εκεὶ θέλετε φέρει τα ολοκαύτωμά σας και τας θυσίας σας, και τα δέκατά σας και τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σας και τας ευχάς σας και τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς σας, και τα πρωτότοκα των βοών σας και των προβάτων σας· 7 και εκεὶ θέλετε τρώγει ενώπιον Κυρίου του Θεού σας, και θέλετε ευφραίνεθαι, σεις και οι οίκοι σας, εις ὄσα επιβάλετε τας χείρας σας, εις ὄ, τι Κύριος ο Θεός σου σε ηντλόγησε. 8 Δεν θέλετε κάμει κατά πάντα όσα ημείς κάμνομεν ενταύθα σήμερον, ἔκαστος ὁ, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. 9 Διότι δεν ἡλθετε ἐτί εις την ανάπαυσιν και εις την κληρονομίαν, την οποίαν δίδει εις εσάς Κύριος ο Θεός σας. 10 Αλλ' ὅταν διαβήτε τον Ιορδάνην, και κατοικήσητε επί της γης, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις εσάς να κληρονομήσητε, και δώσῃ εις εσάς ανάπαυσιν από πάντων των εχθρών σας κύκλῳ, ώστε να κατοικήσητε μετά ασφαλείας, 11 τότε εις τον τόπον, ὄντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σας, διά να

κατοικίση εκεί το ονόμα αυτού, εκεί θέλετε φέρει πάντα όσα εγώ προστάζω εις εσάς τα δέκατά σας, και τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σας, και πάσας τας εκλεκτάς ευχάς σας, ὄσας ευχηθήτε εις τον Κύριον· 12 και θέλετε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, σεις και οι προστάζω εις εσάς σήμερον, 28 και την κατάραν, εάν δεν νιοί σας και αι θυγατέρες σας και οι δούλοι σας και αι υπακούντετε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, αλλά δούλαι σας, και ο Λευτῆς ο εντός των πυλών σας διότι εκκλίνητε από της οδού, την οποίαν εγώ προστάζω εις αυτός δεν ἔχει μερίδα ούτε κληρονομίαν με σας, 13 εσάς σήμερον, ώστε να ακολουθήσητε άλλους θεούς, Πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε προσφέρητο το ολοκαύτωμά τους ποτίους δεν εγνωρίσατε. 29 Και ίσταν Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τόπον, ὄντινα ἰδης· 30 αλλ' εις τον τόπον, σου σε εισαγάγη εις την γην, εις την οποίαν υπάγεις διά δούλην εικλέξη ο Κύριος εν μιᾷ των φυλών σου, εκεί να κληρονομήσης αυτήν, θέλεις θέσει την ευλογίαν επί το όρος Γαριζήν και την κατάραν επί το όρος Εβάλ. 31 Διότι σεις διαβαίνετε οι έδωκεν ο ακάθαρτος και ο καθαρός δύνανται να τρώγωσιν εξ αυτού, καθώς την δορκάδα και καθώς την έλαφον. 16 Πλην το αίμα δεν θέλετε τρώγει επί την γην θέλετε χύνει αυτό ως ὄνδωρ. 17 Δεν δύνασαι να τρώγης εντός των πυλών σου το δέκατον του σίτου σου ή του οίνου σου ή του ελαίου σου, ή τα πρωτότοκα των βοών σου ή των προβάτων σου, ουδέ καμμίαν των ευχών σου δόσας ευχηθής, ουδέ τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς σου, ή τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σου. 18 Αλλά πρέπει να τρώγης ταύτα ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπῳ ὄντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου, συ, και οι υιός σου και η θυγάτρη σου και ο δούλος σου και η δούλη σου και ο Λευτῆς ο εντός των πυλών σου και θέλεις ευφραίνεθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εις ὄσα επιβάλλης την χείρα σου. 19 Πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε εγκαταλίπητον Λευτῆν, ὃσον χρόνον ζης επί της γης σου. 20 Οταν Κύριος ο Θεός σου πλατύνη τα δριά σου, καθώς υπεσχέθη προς σε, και είπης, Θέλω φάγει κρέας, διότι επιθυμεί η ψυχή σου να φάγη κρέας, δύνασαι να τρώγης κρέας, κατά πάσαν την επιθυμίαν της ψυχής σου. 21 Εάν ο τόπος, τον οποίον Κύριος ο Θεός σου εξέλεξε διά να θέσῃ εκεί το ονόμα αυτού, απέχη πολὺ από σου, τότε θέλεις σφάζει εκ των βοών σου και εκ των προβάτων σου, τα οποία σοι έδωκεν ο Κύριος, καθώς εγώ προσέταξα εις εσάς, και θέλεις τρώγει επιτάξια σεαυτόν, τα φάγη το αίμα· διότι το αίμα είναι η ζωή· και δεν δύνασαι να φάγης την ζωήν μετά του κρέατος. 24 Δεν θέλεις τρώγει αυτό· επί την γην θέλεις χύνει αυτό ως ὄνδωρ. 25 Δεν θέλεις τρώγει αυτό διά να ευημερής, συ και τα τέκνα σου μετά σε, όταν πράττης το αρεστόν ενώπιον του Κυρίου. 26 Πλην τα αφιερώματά σου, όσα αν ἔχης, και τας ευχάς σου θέλεις λάβει και θέλεις υπάγει εις τον τόπον, ὄντινα εκλέξη ο Κύριος. 27 Και θέλεις προσφέρει τα ολοκαύτωματά σου, το κρέας και το αίμα, επί του θυσιαστήριου Κυρίου του Θεού σου, και το αίμα των θυσιών σου θέλει χυθή εις το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου, το δε κρέας θέλεις φάγει. 28 Πρόσεχε και άκουε πάντας τους λόγους τούτους, τους

οποίους εγώ προστάζω εις σέ διά να ευημερής, συ και τα τέκνα σου μετά σε εις τον αιώνα, όταν πράττης το καλόν και το αρεστόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **29** Όταν Κύριος ο Θεός σου εξολοθρεύσῃ τα έθνη απ' έμπροσθέν σου, όπου υπάγεις διά να κληρονομήσῃς αυτά, και κληρονομήσῃς αυτά και κατοικήσῃς εν τη γη των θεούς, **30** πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε παγιδευθής εγνωρίσατε, **31** Δεν θέλεις κάμει πόλεως εκείνης εν στόματι μαχαίρας, εξολοθρεύων ούτως εις Κύριον τον Θεόν σου διότι παν βδέλυμα, το οποίον ο Κύριος μισεί, έκαμον εις τους θεούς αυτών, περί του οποίου ελάλησε προς σε, λέγων, Ας υπάρωμεν κατόπιν ἀλλών θεών τους οποίους δεν εγνώρισας, και ας λατρεύσωμεν αυτούς, **32** Παν ὁ τι προστάζω εγώ εις εσάς, τούτο προσέχετε να κάμνητε δεν θέλεις προσθέσει εις αυτό ουδέ θέλεις αφαιρέσει απ' αυτού.

13 Εάν εγερθή εν μέσω σου προφήτης ἡ ενυπνιαζόμενος ενύπνια και δώση εις σε σημείον ἡ τεράστιον, **2** και αληθέυσῃ το σημείον ἡ το τεράστιον, περί του οποίου ελάλησε προς σε, λέγων, Ας υπάρωμεν κατόπιν ἀλλών θεών τους οποίους δεν εγνώρισας, και εις τους λόγους του προφήτου εκείνου ἡ εκείνου του ενυπνιαζόμενου ενύπνια: διότι δοκιμάζει εσάς Κύριος ο Θεός σας, διά να γνωρίσῃ εάν αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας εξ ὅλης της καρδίας σας και εξ ὅλης της ψυχής σας. **4** Κύριον τον Θεόν σας θέλετε αικολουθεῖ και αυτόν θέλετε φοβείσθαι, και τας εντολάς αυτού θέλετε φυλάττει, και εις την φωνήν αυτού θέλετε υπακούει, και αυτόν θέλετε λατρεύει, και εις αυτόν θέλετε είσθαι προσκεκολλημένοι. **5** Εκείνος δε ο προφήτης ἡ εκείνος ο ενυπνιαζόμενος ενύπνια θέλει θανατωθῆ διότι ελάλησεν αποστασίαν κατά Κυρίου του Θεού σας, ὅστις σας εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου και σας ελύτρωσεν εξ οίκου δουλείας, διά να σε αποπλανήσῃ εκ της οδού, εις την οποίαν προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου να περιπατής και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εις μέσου σου. **6** Εάν ο αδελφός σου, ο υιός της μητρός σου, ή ο υιός σου ἡ η θυγάτηρ σου ἡ γυνή του κόλπου σου, ή ο φίλος σου ὅστις είναι ως η ψυχή σου, σε παρακίνηση κρυψίως, λέγων, Ας υπάρωμεν και ας λατρεύσωμεν ἀλλούς θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισας συ ούτε οι πατέρες σου, **7** εκ των θεών των εθνών, των πέριξ υμών, των πλησίον σου ἡ των μακράν από σου, απ' ἄκρου της γης ἔως ἄκρου της γης, **8** δεν θέλεις συγκατανεύεις εις αυτόν, ουδέ θέλεις δώσει ακρόασιν εις αυτόν, ουδέ θέλει φεισθή αυτόν ο οφθαλμός σου, ουδέ θέλεις σπλαγχνισθή ουδέ θέλεις κρύψει αυτόν: **9** αλλά εξάπαντος θέλεις θανατώσει αυτόν: η χειρ σου θέλει είσθαι πρώτη επ' αυτόν διά να θανατώσῃς αυτόν, και η χειρ παντός του λαού ἔπειτα. **10** Και θέλεις λιθοβολήσει αυτόν με λίθους, ώστε να αποθάνῃ διότι εζήτησε να σε αποπλανήσῃ από Κυρίου του Θεού σου, ὅστις σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **11** Και πας ο Ισραήλ ακούσας θέλει φοβηθή και δεν θέλει κάμει πλέον εν

μέσω σου τοιούτον κακόν. **12** Εάν ακούσης εις τινά των πόλεών σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, διά να κατοικής εκεί, να λέγωσιν, **13** ἀνθρωποι παράνομοι εξήλθον εκ μέσου σου και επλάνησαν τους κατοίκους της πόλεως αυτών, λέγοντες, Ας υπάρωμεν και ας λατρεύσωμεν ἀλλούς θεούς, τους οποίους δεν το πράγμα, ότι τοιούτον βδέλυμα ενηργήθη εν μέσω αυτών, λέγων, Πως ελάτρευον τα έθνη πάντα τους θεούς σου, **15** εξάπαντος θέλεις πατάξει τους κατοίκους της αυτών; ούτως θέλω κάμει και εγώ. **16** Δεν θέλεις κάμει πόλεως εκείνης εν στόματι μαχαίρας, εξολοθρεύων ούτως εις Κύριον τον Θεόν σου διότι πάντας τους εν αυτή, και τα κτήνη αυτής, οποίον ο Κύριος μισεί, έκαμον εις τους θεούς αυτών, εν στόματι μαχαίρας. **16** Και θέλεις συνάξει πάντα τα λάφυρα αυτής εν μέσω της πλατείας αυτής, και θέλεις καύσει εν πυρι την πόλιν και πάντα τα λάφυρα αυτής ολοκλήρως, εις Κύριον τον Θεόν σου και θέλει είσθαι εις τον αιώνα ερείπια δεν θέλει οικοδομηθή πλέον. **17** Και δεν θέλει προσκολληθή εις την χείρα σου ουδέν εκ του αναθέματος: διά να επιστρέψῃ ο Κύριος από της εξάφωες του θυμού αυτού, και να δείξῃ προς σε ἔλεος, και να σε σπλαγχνισθή και να σε πολυπλασιάσῃ, καθώς ώμοσε προς τους πατέρας σου, **18** ὅταν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, ώστε να φυλάττης πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, να πράττης το αρεστόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου.

14 Σεις είσθε υιοί Κυρίου του Θεού σας δεν θέλετε κάμει εις το σώμα σας εντομάς, ουδέ θέλετε κάμει φαλάκρωμα αναμέσον των οφθαλμών σας, διά νεκρόν. **2** Διότι λαός ἀγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου και σε εξέλεξεν ο Κύριος διά να ἡσαί εις αυτόν λαός εκλεκτός, παρά πάντα τα ἔνθη τα επί της γης. **3** Δεν θέλεις τρώγει ουδέν βδελυκτόν. **4** Ταύτα είναι τα κτήνη, τα οποία θέλετε τρώγει· ο βους, το πρόβατον και η αιξ, **5** η ἐλαφος και η δορκάς και ο βούβαλος και ο αγριότραγος και ο πύγαργος και ο ἀγριος βους και η καμηλοπάρδαλις. **6** Και παν τετράποδον ἔχον τον πόδα δίχηλον και το ονύχιον διηρημένον εις δύο χηλάς, και αναμασσών μεταξύ των τετραπόδων, ταύτα θέλετε τρώγει. **7** Ταύτα όμως δεν θέλετε τρώγει εκ των όσα αναμασσώσιν, ἡ εκ των όσα ἔχουντο το ονύχιον δίχηλον· την κάμηλον και τον λαγωνόν και τον δασύποδα· διότι αναμασσώσι μεν, πλην δεν ἔχουντο διηρημένον το ονύχιον· ταύτα είναι ακάθαρτα εις εσάς **8** και τον χόιρον, διότι ἔχει μεν το ονύχιον δίχηλον, πλην δεν αναμασσά· είναι ακάθαρτος εις εσάς από του κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει ουδέ το θησημάτιον αυτών θέλετε εγγίζει. **9** Εκ πάντων των εν τοις ὕδασι ταύτα θέλετε τρώγει πάντα, όσα ἔχουντο πτερύγια και λέπτη, θέλετε τρώγει **10** πάντα δε, όσα δεν ἔχουντο πτερύγια και λέπτη, δεν θέλετε τρώγει· είναι ακάθαρτα εις εσάς. **11** Παν πτηνόν καθαρόν θέλετε τρώγει. **12** Ταύτα όμως είναι εκείνα, εκ των οποίων δεν θέλετε τρώγει· πτερύγια και λέπτη, θέλετε τρώγει **13** και ο μελαναετός **14** και ο γυπαετός και ο ἵκτινος και ο γυψ κατά το είδος αυτού, **14** και πας κόραξ κατά το είδος αυτού, **15** και η στρουθοκάμηλος και η γλαύξ και ο ἴβις και ο ιέραξ κατά το είδος αυτού, **16** ο νυκτικόραξ και η μεγάλη γλαύξ και ο κύκνος, **17** και ο πελεκάν και

η κίσσα και η αίθυια, **18** και ο πελαργός και ο ερωδίος τινός των πυλών σου, εν τη γη σου την οποίαν Κύριος ο κατά το είδος αυτού και ο έπωψ και η νυκτερίς. **19** Και Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις σκληρύνει την καρδίαν πάντα τα ερεπτά τα πτερωτά είναι ακάθαρτα εις εσάς σου ουδέ θέλεις κλείσει την χείρα σου από του πτωχού δεν θέλουσι τρώγεσθαι. **20** Παν πτηνόν καθαρόν θέλετε αδελφού σου⁸ **8** αλλ' εξάπαντος θέλεις ανοίξει την τρώγει. **21** Ουδέν Θνησιμάιον θέλετε τρώγει εις τον χείρα σου προς αυτόν, και εξάπαντος θέλεις δανείσει εις ξένον τον εντός των πυλών σου θέλεις δίδει αυτά, διά αυτόν ικανά διά την χρείαν αυτού, εις ό, τι χρειάζεται. να τρώην αυτό: ή θέλεις πωλεί αυτό εις αλλογενή διότι **9** πρόσθε εις σεαυτόν, μήποτε επέλθῃ κακός στοχασμός λαός ἄγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου. Δεν θέλεις επί την καρδίαν σου και είπης, Πλησιάζει το ἔβδομον εψήσει εριφίον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. **22** έτος, το έτος της αφέσεως και πονηρευθή ο οφθαλμός Θέλεις εξάπαντος δεκατίζει πάντα τα γεννημάτα του σου κατά τον πτωχού αδελφού σου και δεν δώσης εις σπόρου σου, τα οποία φέρει ο αγρός κατ' έτος. **23** Και αυτόν, και βοήση προς τον Κύριον κατά σου, και γείνη θέλεις τρώγει ενώπιον Κυρίου τον Θεόν σου, εν τω εις σε αμαρτία. **10** Θέλεις δώσει εξάπαντος εις αυτόν, τόπω ὄντινα εκλέξῃ διά να θέσῃ το όνομα αυτού εκεί, και η καρδία σου δεν θέλει πονηρευθή όταν δίδης το δέκατον του σίτου σου, του οίνου σου και του ελαίου εις αυτόν επειδή διά τούτο θέλει σε ευλογεί Κύριος σου, και τα πρωτότοκα των βούν σου και των προβάτων ο Θεός σου εις πάντα τα έργα σου και εις πάσας τας σου διά να μάθης να φοβήσαι πάντοτε Κύριον τον Θεόν επιχειρήσεις σου. **11** Διότι δεν θέλει λείψει πτωχός σου. **24** Και εάν η οδός ήναι πολύ μακράν διά σε, ώστε εκ μέσου της γης σου διά τούτο εγώ προστάζω εις σε, να μη δύνασαι να φέρης αυτά, ή εάν ο τόπος απέχῃ λέγων, Θέλεις εξάπαντος ανοίγει την χείρα σου προς πολύ από σου, ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου διά να τον αδελφόν σου, προς τον πτωχόν σου και προς τον θέση εκεί το όνομα αυτού, ότε σε ηυλόγησε Κύριος ο Θεός σου ενδεή σου επί της γης σου. **12** Εάν ο αδελφός σου, Θεός σου, **25** τότε θέλεις εξαργυρώσει αυτά, και θέλεις Εβραίος ή Εβραία, πωληθή εις σε, θέλει σε δουλεύει εξ κομποδέσει το αργύριον εις την χείρα σου και υπάγει έτη, και εις το ἔβδομον έτος θέλεις εξαποστείλει αυτόν εις τον τόπον ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου²⁶ **26** και ελεύθερον από σου. **13** Και όταν εξαποστείλης αυτόν θέλεις δώσει το αργύριον αντί οποιουδήποτε πράγματος ελεύθερον από σου, δεν θέλεις εξαποστείλει αυτόν επιθυμεί η ψυχή σου, αντί βούν ή αντί προβάτων ή αντί κενών. **14** Θέλεις εξάπαντος εφοδιάσει αυτόν από των οίνου ή αντί σίκερα ή αντί οποιουδήποτε πράγματος προβάτων σου και από του αλωνίου σου και από του ορέγεται η ψυχή σου και θέλεις τρώγει εκεὶ ενώπιον ληνού σου από ό, τι Κύριος ο Θεός σου σε ηυλόγησε, Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις ευφρανθή, συ και ο θέλεις δώσει εις αυτόν. **15** Και θέλεις ενθυμηθή ότι οίκος σου **27** και ο Λευΐτης ο εντός των πυλών σου δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου, και Κύριος ο Θεός σου δεν θέλεις εγκαταλείψει αυτόν διότι δεν έχει μεριδά σε ελύτρωσεν: θέντεν εγώ προστάζω εις σε το πάργα ουδέ κιληρονομίαν μετά σου. **28** Εις το τέλος του τρίτου έτους, θέλεις εκφέρει παν το δέκατον των γεννημάτων σου του έτους εκείνου, και θέλεις εναποθέτει εντός των πυλών σου²⁹ και ο Λευΐτης, διότι δεν έχει μεριδά ουδέ και θέλεις τρυπήσει το ωτίον αυτού προς την θύραν, κιληρονομίαν μετά σου, και ο ζένος και ο ορφανός και και θέλει είσθαι δούλος σου παντοτεινός και εις την η χήρα, οίτινες είναι εντός των πυλών σου, θέλουσιν έρχεσθαι και θέλουσι τρώγει και χορταίνει διά να σε ευλογήση Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα της χειρός σου όσα εργάζεσαι.

15 Εν τω τέλει του ερδόμου έτους θέλεις κάμνει ἀφεσιν. **2** Και ούτος είναι ο νόμος της αφέσεως πας δανειστής, ὅστις εδάνεισε τι εις τον πλησίον αυτού, θέλει αφήσει αυτό δεν θέλει απαιτεί αυτό από τον πλησίον αυτού ή από τον αδελφόν αυτού διότι τούτο ονομάζεται και φειτούς του Κυρίου. **3** Από του ξένου δύνασαι να απαιτήσης αυτό ό, τι όμως ο αδελφός σου έχει εκ των ιδικών σου, η χειρ σου θέλει αφίνει αυτό: **4** διά να μη υπάρχῃ πτωχός μεταξύ σας διότι ο Κύριος θέλει σε ευλογήσει μεγάλως εν τη γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κιληρονομίαν, διά να εξουσιάσης αυτήν: **5** αν μόνον επιμελώς ακούνης την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχης να κάμνης πάσας τας εντολάς ταύτας, τας οποίας εγώ σε προστάζω σήμερον.

6 διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογήσει, καθώς υπερέχει εις σέ και θέλεις δανείζεις εις πολλά έθνη, συ όμως δεν θέλεις δανείζεσθαι και θέλεις βασιλεύει επί πολλά έθνη, επί σε όμως δεν θέλουσι βασιλεύεις. **7** Εάν ήναι εις μέσω σου πτωχός εκ των αδελφών σου εντός

τινός των πυλών σου, εν τη γη σου την οποίαν Κύριος ο κατά το είδος αυτού και ο έπωψ και η νυκτερίς. **19** Και Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις σκληρύνει την χείρα σου από του πτωχού δεν θέλουσι τρώγεσθαι. **20** Παν πτηνόν καθαρόν θέλετε αδελφού σου⁸ **8** αλλ' εξάπαντος θέλεις ανοίξει την χείρα σου προς αυτόν, και εξάπαντος θέλεις δανείσει εις αυτόν ικανά διά την χρείαν αυτού, εις ό, τι χρειάζεται. να τρώην αυτό: ή θέλεις πωλεί αυτό εις αλλογενή διότι **9** πρόσθε εις σεαυτόν, μήποτε επέλθῃ κακός στοχασμός λαός ἄγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου. Δεν θέλεις επί την καρδίαν σου και είπης, Πλησιάζει το ἔβδομον εψήσει εριφίον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. **22** έτος, το έτος της αφέσεως και πονηρευθή ο οφθαλμός Θέλεις εξάπαντος δεκατίζει πάντα τα γεννημάτα του σου κατά τον πτωχού αδελφού σου και δεν δώσης εις σπόρου σου, τα οποία φέρει ο αγρός κατ' έτος. **23** Και αυτόν, και βοήση προς τον Κύριον κατά σου, και γείνη θέλεις τρώγει ενώπιον Κυρίου τον Θεόν σου, εν τω εις σε αμαρτία. **10** Θέλεις δώσει εξάπαντος εις αυτόν, τόπω ὄντινα εκλέξῃ διά να θέσῃ το όνομα αυτού εκεί, και η καρδία σου δεν θέλει πονηρευθή όταν δίδης το δέκατον του σίτου σου, του οίνου σου και του ελαίου εις αυτόν επειδή διά τούτο θέλει σε ευλογεί Κύριος σου, και τα πρωτότοκα των βούν σου και των προβάτων ο Θεός σου εις πάντα τα έργα σου και εις πάσας τας σου διά να μάθης να φοβήσαι πάντοτε Κύριον τον Θεόν επιχειρήσεις σου. **11** Διότι δεν θέλει λείψει πτωχός σου. **24** Και εάν η οδός ήναι πολύ μακράν διά σε, ώστε εκ μέσου της γης σου διά τούτο εγώ προστάζω εις σε, να μη δύνασαι να φέρης αυτά, ή εάν ο τόπος απέχῃ λέγων, Θέλεις εξάπαντος ανοίγει την χείρα σου προς πολύ από σου, ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου διά να τον αδελφόν σου, προς τον πτωχόν σου και προς τον θέση εκεί το όνομα αυτού, ότε σε ηυλόγησε Κύριος ο Θεός σου ενδεή σου επί της γης σου. **12** Εάν ο αδελφός σου, Θεός σου, **25** τότε θέλεις εξαργυρώσει αυτά, και θέλεις Εβραίος ή Εβραία, πωληθή εις σε, θέλει σε δουλεύει εξ κομποδέσει το αργύριον εις την χείρα σου και υπάγει έτη, και εις το ἔβδομον έτος θέλεις εξαποστείλει αυτόν εις τον τόπον ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου σε ηυλόγησε, Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις ευφρανθή, συ και ο θέλεις δώσει εις αυτόν. **13** Και όταν εξαποστείλης αυτόν θέλεις δώσει το αργύριον αντί οποιουδήποτε πράγματος ελεύθερον από σου, δεν θέλεις εξαποστείλει αυτόν επιθυμεί η ψυχή σου, αντί βούν ή αντί προβάτων ή αντί κενών. **14** Θέλεις εξάπαντος εφοδιάσει αυτόν από των οίνου ή αντί σίκερα ή αντί οποιουδήποτε πράγματος προβάτων σου και από του αλωνίου σου και από του ορέγεται η ψυχή σου και θέλεις τρώγει εκεὶ ενώπιον ληνού σου από ό, τι Κύριος ο Θεός σου σε ηυλόγησε, Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις εξαποστείλης αυτόν θέλεις δώσει εις αυτόν τον αδελφόν σου, ενδεή σε επί της γης σου. **15** Και θέλεις ενθυμηθή ότι οίκος σου **27** και ο Λευΐτης ο εντός των πυλών σου δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου, και Κύριος ο Θεός σου δεν θέλεις εγκαταλείψει αυτόν διότι δεν έχει μεριδά σε ελύτρωσεν: θέντεν εγώ προστάζω εις σε το πάργα τούτο σήμερον. **16** **Αλλ'** εάν σοι είπη, Δεν εξέρχομαι από σου επειδή ηγάπησε σε και τον οίκον σου, διότι συντυχεί μετά σου¹⁷ **17** τότε θέλεις λάβει τρυπητήριον και θέλεις τρυπήσει το ωτίον αυτού προς την θύραν, και θέλει είσθαι δούλος σου παντοτεινός και εις την δούλην σου θέλεις κάμει ομοίως. **18** Δεν θέλει φανή εις σε σκληρόν όταν εξαποστείλης αυτόν ελεύθερον από σου διότι σε εδούλευε το διπλούν μισθωτό δούλουν, εξ έτη: και Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογεί εις παν ό, τι κάμνεις. **19** Πάντα τα πρωτότοκα, όσα γεννώνται μεταξύ των βούν σου και των προβάτων σου τα αρσενικά, θέλεις αφιερόνει εις Κύριον τον Θεόν σου δεν θέλεις μεταχειρισθή εις εργασίαν τον πρωτότοκον μόσχον σου, ουδέ κουρεύει το πρωτότοκον των προβάτων σου. **20** Ενώπιον Κυρίου τον Θεόν σου θέλεις τρώγει αυτό κατ' έτος, εν τω τόπῳ ὄντινα εκλέξῃ ο Κύριος, συ και ο οίκος σου. **21** Και εάν έχῃ τινά μώμων, εάν ήναι χωλόν ή τυφλόν ή έχῃ τινά μώμων μακόν, δεν θέλεις θυσιάσει αυτό εις Κύριον τον Θεόν σου. **22** Εντός των πυλών σου θέλεις τρώγει αυτόν ο ακάθαρτος και ο καθαρός εξίσουν, ως την δορκάδα και ως την έλαφον. **23** Πλην το αίμα αυτού δεν θέλεις φάγει επί την γην θέλεις χύνει αυτό ως άνωρ.

16 Φύλαττε τον μήνα Αβίβ και κάμνε το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν σου επειδή εις τον μήνα Αβίβ σε εξήγαγε Κύριος ο Θεός σου εξ Αιγύπτου διά νυκτός. **2** Θέλεις λοιπόν θυσιάζει το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν σου, πρόβατον και βουν, εν τω τόπῳ ὄντινα εκλέξῃ

ο Κύριος διά να κατοικίσῃ εκεί το όνομα αυτού. **3** Δεν θέλεις τρώγει με αυτό ἐνζυμα· επτά ημέρας θέλεις τρώγει αἵζυμα με αυτό, ἀρτον θλίψεως, διότι μετά σπουδής εξῆλθες εκ γης Αιγύπτου διά να ενθυμήσαι την ημέραν της εξόδου σου εκ γης Αιγύπτου, πάσας τας ημέρας της ζωῆς σου. **4** Και δεν θέλει φανή προζύμιον εις σε, κατά πάντα τα ὄριά σου, επτά ημέρας και από του κρέατος, το οποίον εθυσίασας την πρώτην ημέραν προς το εσπέρας, δεν θέλει μείνει ουδέν εώς πρωΐ. **5** Δεν δύνασαι να θυσίαστς το πάσχα σεν ουδεμιά των πόλεων σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σέ-**6** αλλ' εν τω τόπῳ, ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου διά να κατοικίσῃ εκεί το όνομα αυτού, θέλεις θυσίαζει το πάσχα την εσπέραν, προς την δύσιν του ήλιον, εν τω καιρῷ καθ' ον εξῆλθες εξ Αιγύπτου. **7** Και θέλεις εψήσῃ αυτό και φάγει εν τω τόπῳ ὄντινα εικλέξῃ Κύριος ο Θεός σου· και το πρωΐ θέλεις επιστρέψῃ και υπάγει εἰς τας κατοικίας σου. **8** Εξ ημέρας θέλεις τρώγει αἵζυμα· και την ημέραν την εβδόμην θέλει είσθαι σύναξις επίσημος εις Κύριον τον Θεόν σου· δεν θέλεις κάμει εργασίαν. **9** Επτά εβδομάδας θέλεις αριθμήσῃ εις σεαυτόν ἀρχιστον να αριθμής τας επτά εβδομάδας, αφού αρχίσῃς να βάλῃς το δρέπανον εις τα σπατά. **10** Και θέλεις κάμει την εορτήν των εβδομάδων εις Κύριον τον Θεόν σου, μετά της ανηκούσης αυτοπροαιρέτου προσφοράς της χειρός σου, την οποίαν προσφέρης, ὅπως σε ευλόγησε Κύριος ο Θεός σου. **11** Και θέλεις ευφρανθή ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλός σου και η δούλη σου και ο Λευτής ο εντός των πυλών σου και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εν μέσω σου, εν τω τόπῳ ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου, διά να κατοικίσῃ εκεί το όνομα αυτού. **12** Και θέλεις ενθυμείσθαι διό δούλος εστάθης εν Αιγύπτω και θέλεις φυλάττει και εκτελεί ταύτα τα διατάγματα. **13** Θέλεις κάμνει την εορτήν της σκηνοπηγίας επτά ημέρας, αφού συνάξῃς τον οίτον σου και τον οινόν σου· **14** και θέλεις ευφρανθή εν τη εορτή σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλός σου και η δούλη σου και ο Λευτής και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εντός των πυλών σου. **15** Επτά ημέρας θέλεις εορτάζει εις Κύριον τον Θεόν σου, εν τω τόπῳ ὄντινα εκλέξῃ ο Κύριος διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογεί εἰς πάντα τα γεννήματά σου και εἰς πάντα τα ἔργα των χειρών σου· και θέλεις εξάπαντος ευφρανθή. **16** Τρίς του ενιαυτού θέλει εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου τον Θεόν σου, εν τω τόπῳ ὄντινα εκλέξῃ εν τη εορτή των αζύμων, και εν τη εορτή των εβδομάδων, και εν τη εορτή της σκηνοπηγίας· και δεν θέλουσιν εμφανίζεσθαι ενώπιον του Κυρίου κενοί. **17** Ἐκαστος θέλει δίδει κατά την δύναμιν αυτού, κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου, την οποίαν σοι ἐδώκε. **18** Κριτάς και ἀρχοντας θέλεις καταστήσει εἰς σεαυτόν κατά πάσας τας πόλεις σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εἰς σε κατά τας φυλάς σου· και θέλουσι κρίνει τον λαόν εν κρίσει δικαία. **19** Δεν θέλεις διαστρέψει κρίσιν· δεν θέλεις αποβλέπει εἰς πρόσωπον ουδέ θέλεις λαμβάνει δώρων· διότι το δώρον τυφλόνει τους οφθαλμούς των σοφών και διαφθείρει τους λόγους των δικαίων. **20** Το δίκαιον, το δίκαιον

θέλεις ακολουθεί· διά να ζήσῃς και να κληρονομήσῃς την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εἰς σε. **21** Δεν θέλεις φυτεύσει εἰς σεαυτόν ἀλλος οποιωνδήποτε δένδρων πλησίον του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, το οποίον θέλεις κάμει εἰς σεαυτόν· **22** ουδέ θέλεις στήσει εἰς σεαυτόν ἀγαλμα· τα οποία μισεῖ Κύριος ο Θεός σου.

17 Δεν θέλεις θυσίαστε εις Κύριον τον Θεόν σου βουνό πρόβατον ἔχον μώμον ή ιοννδήποτε ελάττωμα· διότι είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **2** Εάν ευρεθή εν μέσω σου, εν τινί των πόλεων σου τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εἰς σε, ανήρ ή γυνή ὅτις ἐπράξει κακόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, παραβαίνων την διαθήκην αυτού, **3** και απελθών ελάττευσεν ἀλλος θεούς και προσεκύνησεν αυτούς, τον ήλιον ή την σελήνην ή οποιονδήποτε εκ της στρατιάς του ουρανού, το οποίον δεν προσέταξα· **4** και αναγγελθή προς σε, και αικούσης και επιμελώς εξετάσης και ιδού, είναι αλήθεια και βέβαιον το πράγμα, ότι επράχθη τοιούτον βδέλυγμα εν τω Ισραήλ· **5** τότε θέλεις φέρει ἔξω εις τας πύλας σου τον ἄνδρα εκείνον ή την γυναίκα εκείνην, οίτινες ἐπράξαν το κακόν τούτο πράγμα, τον ἄνδρα ή την γυναίκα· και θέλεις λιθοβολίος με αυτούς με λίθους, και θέλουσιν αποθάνει. **6** Επί στόματος δύο μαρτύρων ή τριών μαρτύρων θέλει θανατόνεσθαι ο ἄξιος θανάτου επί στόματος ενός μάρτυρος δεν θέλει θανατόνεσθαι. **7** Αι χείρες των μαρτύρων θέλουσιν είσθαι αι πρώται επ' αυτόν, εις το να θανατώσωσιν αυτόν, και ἐπειτα αι χείρες παντός του λαού. Ούτω θέλεις εκβάλει το κακόν εκ μέσου σου. **8** Εάν τύχη εἰς σε υπόθεσίς τις πολύ δύσκολος να κρίνης αυτήν, αναμέσον αίματος και αίματος, αναμέσον δίκης και δίκης, και αναμέσον πληγής και πληγής, υποθέσεις αμφιβοήτησμοι εντός των πόλεων σου, τότε θέλεις σηκωθή και θέλεις αναβίεις τον τόπον ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου· **9** και θέλεις υπάγει προς τους ιερείς τους Λευτίτας και προς τον κριτήν τον ὄντα κατ' εκείνας τας ημέρας, και θέλεις ερωτήσει και θέλουσιν αναγγείλει προς σε την απόφασιν της κρίσεως· **10** και θέλεις κάμει κατά την απόφασιν, την οποίαν σε αναγγείλωσιν εκ του τόπου εκείνου ὄντινα εκλέξῃ ο Κύριος· και θέλεις προσέξει να πράξῃς κατά πάντα ὄσα παραγγείλωσιν εἰς σε. **11** Κατά την απόφασιν του νόμου την οποίαν σε αναγγείλωσι, και κατά την κρίσιν την οποίαν σε είπωσι, θέλεις κάμει· δεν θέλεις εκκλείναι από του λόγου του οποίου σε αναγγείλωσι, δεξιά ή αριστερά. **12** Ο ἀνθρωπος δε δύτις φερθή υπερφάνως, ώστε να μη υπακούσῃ εἰς τον ιερέα τον παριστάμενον να λειτουργή εκεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ή εἰς τον κριτήν, ο ἀνθρωπος εκείνος θέλει αποθάνει· και θέλεις εκβάλει το κακόν εκ του Ισραήλ. **13** Και πας ο λαός θέλει αικούσει και φοβηθή, και δεν θέλουσιν υπεριηφανεύεσθαι πλέον. **14** Αφού εισέλθης εἰς την γην, την οποίαν δίδει εἰς σε Κύριος ο Θεός σου, και κληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης εν αυτῇ και είπης, Θέλω καταστήσει βασιλέα επ' εμέ, καθὼς πάντα τα ἔθνη τα πέριξ εμού, **15** θέλεις βέβαια καταστήσει βασιλέα επὶ σε, ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου· εκ των αδελφών σου θέλεις καταστήσει βασιλέα

επί σέ δεν δύνασαι να καταστήσης άνθρωπον ξένον σε όμως Κύριος ο Θεός σου δεν αφήκε να πράττης επί σε, όστις δεν είναι αδελφός σου. **16** Πλην δεν θέλει ούτω. **15** Προφήτην εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις πληθύνει ίππους εις εαυτόν, ουδέ θέλει επαναφέρει σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέτον λαόν εις την Αίγυπτον, διά να αυξήσῃ ίππους αυτού θέλετε ακούει! **16** κατά πάντα όσα εζήτησας διότι ο Κύριος είπε προς εσάς, Δεν θέλετε επιστρέψει παρά Κυρίου του Θεού σου εν Χωρήβ εν τη ημέρα της πλέον δι' εκείνης της οδού. **17** Ουδέ θέλει πληθύνει συνάξεως, λέγων, Ας μη ακούσω πλέον την φωνήν εις εαυτόν γυναικάς, διά να μη αποπλανηθῇ η καρδία Κυρίου του Θεού μου, μηδὲ να ίδω πλέον το μέγα τούτο αυτού ουδέ θέλει πληθύνει σφόδρα εις εαυτόν αργύριον πυρ, διά να μη αποθάνω. **17** Και είπε Κύριος προς εμέ, και χρυσίον. **18** Και ὅταν καθήση επί του θρόνου της Καλών έχουσν όσα ελάλησαν. **18** Προφήτην εκ μέσου βασιλείας αυτού, θέλει γράψῃ δι' εαυτούν αντίγραφον των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, του νόμου τούτου εις βιβλίον, εξ εκείνου το οποίον και θέλω βάλει τους λόγους μου εις το σόμα αυτού, είναι ενώπιον των ιερέων των Λευίτων: **19** και τούτο και θέλει λαλεῖ προς αυτούς πάντα όσα εγώ προστάζω θέλει είσθια πλησίον αυτού, και θέλει αναγινώσκει εν εις αυτόν: **19** Και ο ἀνθρωπὸς ὄστις δεν υπακούση εις αυτόν τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν φορβίται Κύριον τον Θεόν αυτού, να φυλάττῃ πάντας των ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτού, τους λόγους του νόμου τούτου και τα διατάγματα ταύτα, **20** Ο προφήτης όμως ὄστις ασεβήσῃ και λαλήσῃ εν τω ώστε να εκτελήι αυτά: **20** διά να μη υψωθῇ η καρδία ονόματί μου λόγον τον οποίον εγώ δεν προσέταξα εις αυτόν να λαλήσῃ, ή ὄστις λαλήσῃ εν τω ονόματι ἄλλων εκκλίνη από των εντολών δεξιά η αριστερά: όπως θεών, ο προφήτης εκείνος θέλει θανατωθή. **21** Και εάν είπῃς εν τη καρδία σου, Πως θέλομεν γνωρίσει τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν; **22** Ὁταν τις προφήτης λαλήσῃ εν τω ονόματι του Κυρίου και ο λόγος δεν γείνη ουδέ συμβῇ, ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν ελάλησεν αυτόν ο προφήτης εν υπερηφανίᾳ: δεν θέλετε φοβηθῆι απ' αυτού.

18 Οι ιερείς οι Λευίται, πάσα η φυλή του Λευΐ, δεν θέλουσιν ἔχει μερίδα ούτε κληρονομίαν μετά του Ισραήλ: τας διά πυρὸς γινομένας προσφοράς του Κυρίου και την κληρονομίαν αυτού θέλουσι τρώγει. **2** Διά τούτο κληρονομίαν δεν θέλουσιν ἔχει μεταξύ των αδελφών αυτών το Κύριος είναι η κληρονομία αυτών, καθώς είπε προς αυτούς. **3** Και τούτο θέλει είσθια το δικαίωμα των ιερέων παρά του λαού, παρά των θυσιαζόντων τας θυσίας, είτε βουν είτε πρόβατον: θέλουσι δίδει εις τον ιερέα των ὡμῶν και τας σιαγόνας και την κοιλίαν. **4** Τας απαρχάς του σίτου σου, του οίνου σου και του ελαίου σου, και το πρώτον του μαλλίου των προβάτων σου, θέλεις δίδει εις αυτόν. **5** διότι αυτόν εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου εκ πασών των φυλών σου, διά να παρίσταται να λειτουργή εις το ὄνομα του Κυρίου, αυτός και οι υιοί αυτού διαπαντός. **6** Και εάν ἐλθῃ Λευίτης εκ τινός των πόλεων σου από παντός του Ισραήλ, ὃντου παροικεί, και ἐλθῃ μεθ' ὅλου του πόθου της ψυχῆς αυτού, εις τον τόπον ὃντινα εκλέξῃ ο Κύριος, **7** τότε θέλει λειτουργεῖ εις το ὄνομα Κυρίου του Θεού αυτού, καθώς πάντες οι αδελφοί αυτού οι Λευίται, οι παριστάμενοι εκεί ενώπιον του Κυρίου. **8** Ισας μερίδας θέλουσι τρώγει εκτός του προερχομένου εις της πωλήσεως της πατρικῆς αυτού περιουσίας. **9** Αφού εισέλθης εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις μάθει να πράττης κατά τα βδελύγματα των εθνών εκείνων. **10** Δεν θέλει ευρεθῆ εις σε ουδεὶς διαπερνών τον ιυίον αυτού ἡ την θυγατέρα αυτού διά του πυρός, ἡ μαντεύομένος μαντείαν ἡ προγνώστης των καιρών ἡ οιωνοσκόπος ἡ μάγος, **11** ἡ γόρης ἡ ανταποκριτής δαιμονίων ἡ τεραποτόκος ἡ νεκρόμαντις. **12** Διότι πας ο πράττων ταύτα είναι βδελύγμα εις τον Κύριον: και εξ αιτίας των βδελυγμάτων τούτων Κύριος ο Θεός σου εκδιώκει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σου. **13** Τέλειος θέλεις είσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **14** Διότι τα ἔθνη ταύτα, τα οποία θέλεις κατακληρονομίσει, ἐδώκαν ακρόσιαν εις προγνώστας των καιρών και εις μάντεις:

μέσω της γης σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εἰς σε κληρονομίαν, και να ἡνία αἷμα επάνω σου. **11** Εάν δε τις ἔχῃ μίσος κατά του πλησίον αυτού, και παραμονεύσας αυτόν εφορμήσῃ επ' αυτόν και πατάξῃ αυτόν, και αποθάνη, και φύγη εις μίαν των πόλεων τούτων, **12** τότε θέλουσιν αποστέλλει οι πρεσβύτεροι της πόλεως αυτού και θέλουσι λάβει αυτόν εκείθεν, και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις την χείρα του εκδικητού του αἵματος, διά να αποθάνῃ. **13** Ο φθαλμός σου δεν θέλει φεισθή αυτόν, αλλά θέλεις εξαλείψει από το Ισραήλ το αθώον αἷμα, διά να ευημερής. **14** Δεν θέλεις μετακινήσει τα ὄρια του πλησίον σου, ὅσα οι πατέρες σου ἐστήσαν εις την κληρονομίαν σου, την οποίαν θέλεις κατακληρονομήσει, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε διά να κατακληρονομήσῃς αυτήν. **15** Εἰς χείρας σου, θέλεις πατάξει πάντα τα αρσενικά αυτῆς εν μάρτυρις δεν θέλει σηκωθή εναντίον τινός ανθρώπου, δι' οποιανδήποτε ανομίαν ή δι' οποιονδήποτε αμάρτημα, δι' αμάρτημα αμαρτήσης επί στόματος δύο μαρτύρων ή επί στόματος τριών μαρτύρων θέλει βεβαιούσθαι πας λόγος. **16** Εάν ψευδῆς μάρτυρς σηκωθή εναντίον ανθρώπου, διά να μαρτυρήσῃς κατ' αυτού αδίκως, **17** τότε και ο δύο άνθρωποι, μεταξύ των οποίων είναι η διαφορά, θέλουσι σταθή ενώπιον του Κυρίου, ενώπιον των ιερών και των κριτών των ὄντων κατ' εκείνας τας ημέρας **18** και οι κριταί θέλουσιν εξετάσει ακριβώς, και ίδου, εάν ο μάρτυρς ἡνία φευδομάρτυρς και εμαρτύρησε φευδώς κατά του αδελφού αυτού, **19** τότε θέλετε κάμει εις αυτόν, καθώς αυτός εστοχάσθη να κάμη εις τον αδελφόν αυτού· και θέλεις εκβάλει το κακόν εκ μέσου του. **20** Και οι λοιποί θέλουσιν ακούσει και φωβηθή, και δεν θέλουσιν εις το εξής πράξει τοιούτον κακόν εν μέσω σου. **21** Και ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθή θέλει δοθῇ ζωὴν αντί ζωῆς, οφθαλμός αντί οφθαλμού, οδούς αντί οδόντος, κειρός, ποὺς αντί ποδός.

ἀνθρωπος. **8** Και οι ἀρχοντες θέλουσι λαλήσει ἐπί προς τον λαόν και θέλουσιν ειπεῖ, Τις ἀνθρωπος είναι δειλός και ἀκαρδος; ας αναχωρήσῃ και ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού, διά να μη δειλιάσῃ η καρδία των αδελφών αυτού, ως η καρδία αυτού. **9** Και αφού τελειώσωσιν οι ἀρχοντες λαλούντες προς τον λαόν, θέλουσι καταστήσει αρχηγούς των στρατευμάτων, διά να προΐστανται του λαού. **10** Οταν πλησιάσῃς εις πόλιν διά να εκπολεμήσῃς αυτήν, τότε κάλεσον αυτήν εις ειρήνην. **11** και εάν σοι αποκριθῇ ειρηνικά και ανοίξῃ εις σε, τότε πας ο λαός ο ευρισκόμενος εν αυτῇ θέλει γείνει υποτελής εις σε και θέλει σε δουλεύειν: **12** εάν όμως δεν κάμη ειρήνην μετά σου, αλλά σε πολεμήσῃ τότε θέλεις πολιορκήσει αυτήν **13** και αφού Κύριος ο Θεός σου παραδώσῃ αυτήν εις τας στόματι μαχαίρας **14** τας δε γυναίκας και τα βρέφη και τα κτήνη και πάντα όσα ευρίσκονται εν τη πόλει, πάντα τα λάφυρα αυτής, θέλεις λάβει εις σεαυτόν· και θέλεις τρώγει τα λάφυρα των εχθρών σου, όσα Κύριος ο Θεός σου ἐδωκεν εις σε. **15** Ούτω θέλεις κάμει εις πάσας τας πόλεις τας πολύ μακράν από σου, αίτινες δεν είναι εκ των πόλεων των εθνών τούτων **16** εκ των πόλεων όμως των λαών τούτων, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, δεν θέλεις αφήσει ζων ουδέν έχον πνοήν **17** αλλά θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς κατά κράτος, τους Χετταίονς και τους Αμορραίονς τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου: **18** διά να μη σας διδάξωσι να πράττητε σου, κατά πάντα τα βδελύγματα αυτών, τα οποία έκαμψαν εις τους θεούς αυτών, και αμαρτήσητε εναντίον Κυρίου του Θεού σας. **19** Οταν πολιορκής πόλιν τινά ημέρας θέλεις εξολοθρεύσει τα δένδρα αυτής, καταφέων επ'

20 Όταν εξέλθης εις μάχην εναντίον των εχθρών σου,
και ίδης ιππους και αμάξας, λαόν περισσότερον
παρά σε, μη φοβηθής αυτούς διότι Κύριος ο Θεός σου
είναι μετά σου, δόσις σε ανεβίβασεν εκ γης Αιγύπτου.
2 Και όταν πλησιάσητε εις την μάχην, ο ιερεύς θέλει
προσέλθει και λαλήσει προς τον λαόν, **3** και θέλει
ειπεί προς αυτούς, 'Άκουε, Ισραήλ: σεις πλησιάζετε
σήμερον εις την μάχην κατά των εχθρών σας: ας μη
δειλιάσῃ η καρδία σας, μη φοβηθήτε μηδέ τρομάξητε
μηδέ εκπλαγήτε από προσώπου αυτών. **4** διότι Κύριος ο
Θεός σας είναι ο πρωτοερύμενος μεθ' υμών, διά να
πολεμήσῃ υπέρ υμών εναντίον των εχθρών σας, διά να
σώσῃ υμάς. **5** Και οι ἄρχοντες θέλουσι λαλήσει προς τον
λαόν, λέγοντες, Τις ἀνθρώπος ωκοδόμησεν οικίαν νέαν
και δεν ἔκαμεν εγκανιασμόν αυτῆς; ας αναχωρήσῃ και
ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού, μήποτε αποθάνη
εν τη μάχῃ και εγκανιάσῃ αυτήν ἀλλος ἀνθρώπος.
6 Και τις ἀνθρώπος εφύτευσεν αμπελώνα και δεν
ευφράνθη εξ αυτού; ας αναχωρήσῃ και ας επιστρέψῃ
εις την οικίαν αυτού, μήποτε αποθάνη εν τη μάχῃ,
και ευφρανθή εξ αυτού ἀλλος ἀνθρώπος. **7** Και τις
ἀνθρώπος ηραβωνίσθη γυναίκα και δεν ἐλαβεν αυτήν;
ας αναχωρήσῃ και ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού,
μήποτε αποθάνη εν τη μάχῃ, και λάβῃ αυτήν ἀλλος

21 Εάν τις ευρεθή πεφονευμένος εν τη γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε διά να κληρονομήσης αυτήν, πεπμένος εις την πεδιάδα, και ήναι αγνωστον τις εφόνευσεν αυτόν, **2** τότε θέλουσιν εξέλθει οι πρεσβύτεροι σου και οι κριταί σου, και θέλουσι μετρήσει προς τας πόλεις τας πέριξ του πεφονευμένου **3** και της πόλεως, ήτις είναι η πλησιεστέρα εις τον πεφονευμένον, οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης θέλουσι λάβει δάμαλιν, ήτις δεν υπερβάθη εις εργασίαν ουδέ έσφυρεν υπό τον ζυγόν: **4** κατ θέλουσι τα κατβιάσει οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης την δάμαλιν εις τραχείαν φάραγγα, ήτις ούτε γεωργείται ούτε σπείρεται και εκεί εν τη φάραγγι θέλουσι κόψει τον τράχηλον της δαμάλεως. **5** Και θέλουσι πλησιάσει οι ιερείς οι υιοί του Λευΐτη επειδή αυτούς εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου να λειτουργώσιν εις αυτόν, και να ευλογήσων εν τω

ονόματι του Κυρίου· και κατά τον λόγον αυτών θέλει διά να μη μολύνης την γην σου, την οποίαν Κύριος ο κρίνεσθαι πάσα διαφορά και πάσα πληγή: **6** και πάντες οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης, της πλησιεστέρας εις τον πεφονευμένον, θέλουσι νίψει τας χείρας αυτών επί της δαμάλεως της εσφαγμένης εν τη φάραγγι: **7** και αποκριθέντες θέλουσιν ειπεῖ, Αἱ χείρες ημῶν δὲν ἔχουσαν το αἷμα τούτο, οὐδὲ εἰδὸν οι οφθαλμοὶ ημῶν· **8** γενού Ἰλεως, Κύριε, εἰς τὸν λαόν σου τὸν Ισραὴλ, τὸν οποίον ελύτρωσας, καὶ μη βάλης επὶ τὸν λαόν σου Ισραὴλ αἷμα αθώων· καὶ θέλει συγχωρηθῆ εἰς αυτούς τὸ αἷμα. **9** Οὕτω θέλεις εξαλείψει εκ μέσου σου τὸ αθώον αἷμα, ὅταν κάμψης τὸ αρεστόν εἰς τὸν οφθαλμὸν του Κυρίου. **10** Οὐταν εξέλθης να πολεμήσης τους εχθρούς σου, και Κύριος ο θεός σου παραδώσῃ αυτούς εἰς τὰς χειράς σου, και λάβης εξ αυτών αιχμαλώτους, **11** και ἴδης μεταξύ των αιχμαλώτων γυναίκα ευειδή και επιθυμήσης αυτήν, διά να λάβης αυτήν εἰς σεαυτόν γυναίκα, **12** τότε θέλεις φέρει αυτήν εἰς τὴν οικίαν σου, και θέλει ξυρίσει τὴν κεφαλήν αυτής και περιουχίσει τους ὄνυχας αυτής: **13** και θέλει εκδυθή τα ενδύματα της αιχμαλωσίας αυτής επάνωθεν αυτής και θέλει καθήσει εν τῇ οικίᾳ σου και κλαύσει τὸν πατέρα αυτής και τὴν μητέρα αυτής ολόκληρον μήνα· και μετά ταύτα θέλεις εισέλθει πρὸς αυτήν, και θέλεις είσθαι ανήρ αυτής και εκείνη θέλει είσθαι γυνή σου. **14** Και εάν συμβῇ να μη ευχαριστήσαις εἰς αυτήν, τότε θέλεις εξαποστέλει αυτήν ελευθεράν· και δεν θέλεις πωλήσει αυτήν δι' αργύριον, δεν θέλεις εμπορευθή αυτήν, διότι εταπείνωσας αυτήν. **15** Εάν τις ἔχῃ δύο γυναίκας, την μίαν αγαπωμένην και τὴν ἀλλήν μισουμένην, και γεννήσωσιν εἰς αυτόν τέκνα η αγαπωμένη και η μισουμένη, και ο πρωτότοκος ιούς ήναι της μισουμένης, **16** τότε, καθ' ηνημέραν μοιράζει εἰς τους ιούς αυτού την περιουσίαν αυτού, δεν δύναται να κάμψη πρωτότοκον του ιού της αγαπωμένης, παριδών του ιού της μισουμένης, τὸν οληθώς πρωτότοκον. **17** ἀλλὰ θέλει αναγνωρίσει τὸν ιούν της μισουμένης διά πρωτότοκον, δίδων εἰς αυτὸν διτλούν μερίδιον εκ πάντων των υπαρχόντων αυτού· διότι είναι ἡ ἀρχή τῆς δυνάμεως αυτού· εἰς τούτον ανήκουσι τα πρωτότοκα. **18** Εάν τις ἔχῃ ιούν τειςματώδη και απειθή, δόστι δεν υπακούει εἰς τὴν φωνήν του πατέρος αυτού ἡ εἰς τὴν φωνήν της μητρός αυτού, και αφού παιδεύσωσιν αυτόν, δεν υπακούνη εἰς αυτούς, **19** τότε ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού θέλουσι πάσιει αυτόν, και θέλουσιν εκφέρει αυτόν πρὸς τους πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αυτοῦ και εἰς τὴν πύλην του τόπου αυτού· **20** και θέλουσιν ειπεῖ πρὸς τους πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αυτού, Οὕτως ο ιοὺς ημῶν είναι πεισματώδης και απειθής δεν υπακούει εἰς τὴν φωνήν ημῶν· είναι λαίμαργος και μέθυσος· **21** και πάντες οι ἀνθρώποι τῆς πόλεως αυτού θέλουσι λιθοβολήσει αυτόν με λίθους, και θέλει αποθάνει. Και θέλεις εξαφανίσει τὸ κακόν εκ μέσου σου· και πας ο Ισραὴλ θέλει ακούσει και φοβηθῆ. **22** Και εάν τις ἐπράξειν αμάρτημα ἀξίου θανάτου και καταδικασθή εἰς θάνατον, και κρεμάσης αυτόν εἰς ζύλον, **23** δεν θέλει μένει τὸ ὄώμα αυτοῦ ὅλην τὴν νύκτα επὶ τοῦ ζύλου, ἀλλὰ θέλεις εξάπαντος θάψει αυτόν τὴν αυτήν ημέραν, διότι είναι κατηραμένος υπὸ του Θεού ο κρεμάμενος;

20 Εάν όμως τὸ πράγμα τούτο ήναι αληθινόν, και δεν

διά να μη μολύνης την γην σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εἰς σε κληρονομίαν.

22 Ιδών τὸν βουνὸν τοῦ αδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αυτοῦ πλανώμενον, μη παραβλέψῃς αυτά· θέλεις εξάπαντος επιστρέψει αυτά εἰς τὸν αδελφὸν σου. **2** Και εάν ο αδελφὸς σου δεν κατοικεῖ πλησίον σου, ή εἴναι δεν γνωρίζῃς αυτόν, τότε θέλεις φέρει αυτά εντὸς τῆς οικίας σου, και θέλουσιν είσθαι μετά σου εωσού ζητήσῃς αυτά ο αδελφός σου· και θέλεις αποδώσεις αυτά εἰς αυτόν. **3** Οὕτω θέλεις κάμει και διά τὸν ὄνον αυτοῦ· οὐτῷ θέλεις κάμει και διά τὸ ιμάτιον αυτοῦ· οὐτῷ θέλεις κάμει και διά πάντα τὰ χαμένα πράγματα του αδελφού σου· ὅσα ἔχασε, και σε εύρες αυτά· δεν δύνασαι να παραβλέψῃς αυτά. **4** Ιδών τὸν ὄνον του αδελφού σου ἢ τὸν βουνὸν αυτοῦ πεσμένον εν τῃ οδῷ, μη παραβλέψῃς αυτά· θέλεις εξάπαντος σηκώσει αυτά μετ' αυτού. **5** Η γυνὴ δεν θέλει φορέσει τὸ ανήκον εις ἄνδρα, οὐδὲ ο ανήρ θέλει ενδυθή στολήν γυναικός· επειδή πάντες οι πράττοντες οὐτῷς είναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου. **6** Εάν απαντήσῃς καθ' οδὸν ἐμπροσθέν σου φωλεάν πτηνού επὶ τινός δένδρου ἡ κατὰ γῆς, ἔχουσαν νεοσσούς ἡ ωά, και τὴν μητέρα καθημένην επὶ τοὺς νεοσσούς ἡ επὶ τα ωά, δεν θέλεις λάβει τὴν μητέρα μετά των τέκνων· **7** θέλεις εξάπαντος απολύσει τὴν μητέρα, τα δε τέκνα θέλεις λάβεις εἰς σεαυτόν· διά να ευημερήσῃς και να μακροημερέυσῃς. **8** Οὐταν οικοδομήν γένεαν οικίαν, θέλεις κάμει περιτείχισμα πέριξ τοῦ δώματός σου, διά να μη κάμψη ἐνοχον αίματος τὴν οικίαν σου, εάν πέσῃ τὶς ἀνθρωπος απ' αυτής. **9** Δεν θέλεις σπείρει εἰς τὸν αμπελώνα σου ετεροειδῆ σπέρματα· διά να μη μιανθή τὸ γέννημα του σπόρου τον οποίον ἐσπειρας, και ο καρπός του αμπελώνος. **10** Δεν θέλεις αφοτράσει με βουν και ὄνον ομού. **11** Δεν θέλεις φορεῖ ἐνδύματα σύμμικτον από μάλλινον ομού και λινάριον. **12** Θέλεις κάμει εἰς σεαυτόν κρόσσια εἰς τὰς τέσσαρας ἀκρας του ενδύματός σου, με το οποίον σκεπτάζεσαι. **13** Εάν τις λάβῃ γυναίκα και εισέλθῃ πρὸς αυτήν και μισήσῃ αυτήν, **14** και δώσῃ αφορμήν να κακολογήσωσιν αυτήν, και φέρη δυσφημίαν επ' αυτήν, και είπῃ, Ἐλαβον ταύτην τὴν γυναίκα, και ὅτε προσήλθον πρόσωπον αυτήν, δεν εύρηκα αυτήν παθένον, **15** τότε ο πατήρ της νέας και η μήτηρ αυτής θέλουσι λάβει και εκφέρει πρὸς τους πρεσβυτέρους τῆς πόλεως, εἰς τὴν πύλην, τα παρθένια της νέας· **16** και ο πατήρ της νέας θέλει ειπεῖ πρὸς τους πρεσβυτέρους, Τὴν θυγατέρα μου ἐδώκα εἰς τὸν ἀνθρωπὸν τούτον διά γυναίκα, και αυτὸς μισεῖ αυτήν· **17** και ιδού, ἐδώκεν αφορμήν να κακολογώσιν αυτήν, λέγων, Δεν εύρηκα τὴν θυγατέρα σου παρθένον· πλὴν ιδού, τα παρθένια της θυγατέρος μου. Και θέλουσιν εκδιπλώσει τὸ ιμάτιον ἐμπροσθέν των πρεσβυτέρων τῆς πόλεως. **18** Και θέλουσιν λάβει οι πρεσβύτεροι τῆς πόλεως εκείνης τὸν ἀνθρωπὸν και θέλουσιν τιμωρήσει αυτὸν· **19** και θέλουσι ζημιώσει αυτὸν εκατόν σίκλους αργυρίου, και δώσει αυτούς εἰς τὸν πατήρα της νέας, διότι ἐφερε δυσφημίαν επὶ παρθένον Ισραὴλίτιν και θέλει είσθαι γυνή αυτού δεν δύναται να αποβάλῃ αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού.

ευρεθή παρθένος η κόρη, **21** τότε θέλουσιν εκφέρει την φυλάττου από παντός κακού πράγματος. **10** Εάν ήναι νέαν εις την θύραν του οίκου του πατρός αυτής, και εν μέσω σου ἀνθρωπος, δότις δεν είναι καθαρός, εκ οι ἀνθρωποι της πόλεως αυτής θέλουσι λιθοβολίσει τινός συμβάντος εις αυτόν την νύκτα, θέλει εξέλθει αυτήν με λίθους, και θέλει αποθάνει διότι ἐπραξεν ἔξω του στρατοπέδου, δεν θέλει εισέλθει εντός του αφροσύνην εν τω Ισραήλ, πορνεύουσα τον οίκον του στρατοπέδου· **11** και προς την εσπέραν θέλει λουσθή πατρός αυτής και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου εν ὄδατι και δύοντος του ηλίου θέλει εισέλθει εντός σου. **22** Εάν τις ευρεθή κοιμώμενος μετά γυναικός του στρατοπέδου. **12** Και θέλεις ἔχει τόπον ἔξω του υπάνδρου, τότε αμφότεροι θέλουσι θανατόνεσθαι, ο στρατοπέδου και θέλεις εξέλθει εκεὶ ἔξω· **13** και θέλεις ανήρ ο κοιμώμενος μετά της γυναικός, και η γυνή και ἔχει πτυάριον μικρόν μεταξύ των ὄπλων σου και δάναν θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ του Ισραήλ. **23** Εάν νέα κάθησαι ἔξω, θέλεις σκάπτει δι' αυτού, και θέλεις τις παρθένους ἥναι πραφωνισμένη μετά ανδρός, και στρέψει και σκεπάσει το εξερχόμενον από σου. **14** Διότι εύρη τις αυτήν εν τη πόλει και κοιμηθή μετ' αυτής, **24** Κύριος ο Θεός σου περιπατεῖ εν μέσω του στρατοπέδου τότε θέλετε εκφέρει αυτούς αμφοτέρους εις την πόλην σου, διά να σε ελευθερώσῃ και διά να παραδώσῃ της πόλεως εκείνης, και θέλετε λιθοβολίσει αυτούς τους εχθρούς σου ἐμπροσθέν σου διά τούτο θέλει με λίθους, και θέλουσιν αποθάνει την νέαν, διότι δεν είσθαι ἄγιον το στρατοπέδον σου διά να μη βλέπῃ εφώνας, ούσα εν τη πόλει και τον ἀνθρωπον, διότι επαπείνωσε την γυναίκα του πλησίον αυτού και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **25** Αλλ' εάν τις εύρη εν αγρῷ την νέαν την πραφωνισμένην, και ο ἀνθρωπος βιάση αυτήν και κοιμηθή μετ' αυτής, τότε μόνος ο ἀνθρωπος, ο κοιμηθείς μετ' αυτής, θέλει θανατόνεσθαι· **26** εις δε την νέαν δεν θέλεις κάμει ουδέν· δεν είναι εις την νέαν αμάρτυρα θανάτου διότι καθώς δάναν τις εφορμήση επί τον πλησίον αυτού και φονεύση αυτόν, πόρνης ουδέν μίσθωμα κυνός, εις τον οίκον Κυρίου του οιύτως είναι το πράγμα τούτο· **27** διότι εν τω αγρῷ Θεού σου, δι' ουδεμίαν ευχήν· διότι αμφότερα ταύτα εύρηκεν αυτήν, εφώναζεν η πραφωνισμένη νέα, αλλά είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **19** Δεν θέλεις δεν υπήρχεν ο σῶζων αυτήν. **28** Εάν τις εύρη νέαν δανείζει εις τον αδελφόν σου χρήματα επί τόκω, τροφάς παρθένον μη πραφωνισμένην και πάση αυτήν και επί τόκω, ουδέν πράγμα δανειζόμενον επί τόκω. **20** κοιμηθή μετ' αυτής, και ευρεθώσται· **29** τότε ο ἀνθρωπος Εις τον ξένον δύνασαι να τοκίζῃς εις τον αδελφόν σου ο κοιμηθείς μετ' αυτής θέλει δώσει εις τον πατέρα της δώμας δεν θέλεις τοκίσει διά να σε ευλογή Κύριος ο νέας πεντήκοντα σίκλους αργυρίου, και αυτή θέλει Θεός σου εις πάσας τας επιχειρήσεις σου, επί της γης, είσθαι γυνή αυτού· επειδή επαπείνωσεν αυτήν, δεν δύναται να αποβάλη αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού. **30** **21** Όταν ευχηθής ευχήν προς Κύριον τον Θεόν σου, Δεν θέλει λάβει τις την γυναίκα του πατρός αυτού, ουδέ δεν θέλει εικαλύψει το συγκάλυμμα του πατρός αυτού. **22** Ούμως δεν θέλης να ευχηθής, δεν θέλει είσθαι αμαρτία εις σε.

23 Ο ἔχων τα κρύφια αυτού τεθλασμένα ἡ αποκεκομένα δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου. **2** Ο νόθος δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου· ἔως δεκάτης γενεάς αυτού δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου. **3**

Αμμωνίτης και Μωαβίτης δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου· ἔως δεκάτης γενεάς αυτών ουδέποτε θέλουσιν εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου. **4** Διότι δεν σας προϋπήνητσαν με ἄρτον και ὄνδων εν τη οδώ, ὅτε εξήρχεσθε εξ Αιγύπτου· και διότι εμίσθωσαν κατά σου τον Βαλαάμ τον ιερέα του Βεώρ εκ Φεθορά της Μεσοποταμίας, διά να σε καταρασθή.

5 Αλλά Κύριος ο Θεός σου δεν ηθέλησε να εισακούση του Βαλαάμ· αλλά Κύριος ο Θεός σου μετέβαλε την κατάραν εις ευλογίαν προς σε, διότι Κύριος ο Θεός σου σε γηάπτησε. **6** Δεν θέλεις ζητήσει την ειρήνην αυτών ουδέ την ευτυχίαν αυτών πάσας τας ημέρας σου εις τον αιώνα. **7** Δεν θέλεις βδελύτεσθαι τον ίδουμαίον, διότι είναι αδελφός σου· δεν θέλεις βδελύτεσθαι τον Αιγύπτιον, διότι εστάθης ξένος εν τη γη αυτού. **8** Τα παιδία, οσα γεννήθωσαν εξ αυτών, θέλουσιν εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου εν τη τρίτη γενεά αυτών. **9** Όταν εκστρατεύης επί τους εχθρούς σου,

φυλάττου από παντός κακού πράγματος. **10** Εάν ήναι τινός συμβάντος εις αυτόν την νύκτα, θέλει εξέλθει αυτήν με λίθους, και θέλει αποθάνει διότι ἐπραξεν ἔξω του στρατοπέδου, δεν θέλει εισέλθει εντός του στρατοπέδου· **11** και προς την εσπέραν θέλει λουσθή πατρός αυτής και θέλει εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου εν ὄδατι και δύοντος του ηλίου θέλει εισέλθει εντός σου του στρατοπέδου. **12** Και θέλεις ἔχει τόπον ἔξω του στρατοπέδου και θέλεις εξέλθει εκεὶ ἔξω· **13** και θέλεις ανήρ ο κοιμώμενος μετά της γυναικός, και η γυνή και ἔχει πτυάριον μικρόν μεταξύ των ὄπλων σου και δάναν θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ του Ισραήλ. **23** Εάν νέα κάθησαι ἔξω, θέλεις σκάπτει δι' αυτού, και θέλεις τις παρθένους ἥναι πραφωνισμένη μετά ανδρός, και στρέψει και σκεπάσει το εξερχόμενον από σου. **14** Διότι εύρη τις αυτήν εν τη πόλει και κοιμηθή μετ' αυτής, **24** Κύριος ο Θεός σου περιπατεῖ εν μέσω του στρατοπέδου τότε θέλετε εκφέρει αυτούς αμφοτέρους εις την πόλην σου, διά να σε ελευθερώσῃ και διά να παραδώσῃ της πόλεως εκείνης, και θέλετε λιθοβολίσει αυτούς τους εχθρούς σου διά τούτο θέλει με λίθους, και θέλουσιν αποθάνει την νέαν, διότι δεν είσθαι ἄγιον το στρατοπέδον σου διά να μη βλέπῃ εφώνας, ούσα εν τη πόλει και τον ἀνθρωπον, διότι επαπείνωσε την γυναίκα του πλησίον αυτού και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **25** Αλλ' εάν τις εύρη εν αγρῷ την νέαν την πραφωνισμένην, και ο ἀνθρωπος εις την νέαν την βιάση αυτήν και κοιμηθή μετ' αυτής, τότε μόνος ο ἀνθρωπος, ο κοιμηθείς μετ' αυτής, θέλει θανατόνεσθαι· **26** εις δε την νέαν δεν θέλεις κάμει ουδέν· δεν είναι εις την νέαν αμάρτυρα θανάτου διότι καθώς δάναν τις εφορμήση επί τον πλησίον αυτού και φονεύση αυτόν, πόρνης ουδέν μίσθωμα κυνός, εις τον οίκον Κυρίου του οιύτως είναι το πράγμα τούτο· **27** διότι εν τω αγρῷ Θεού σου, δι' ουδεμίαν ευχήν· διότι αμφότερα ταύτα εύρηκεν αυτήν, εφώναζεν η πραφωνισμένη νέα, αλλά είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **19** Δεν θέλεις δεν υπήρχεν ο σῶζων αυτήν. **28** Εάν τις εύρη νέαν δανείζει εις τον αδελφόν σου χρήματα επί τόκω, τροφάς παρθένον μη πραφωνισμένην και πάση αυτήν και επί τόκω, ουδέν πράγμα δανειζόμενον επί τόκω. **20** κοιμηθή μετ' αυτής, και ευρεθώσται· **29** τότε ο ἀνθρωπος Εις τον ξένον δύνασαι να τοκίζῃς εις τον αδελφόν σου ο κοιμηθείς μετ' αυτής θέλει δώσει εις τον πατέρα της δώμας δεν θέλεις τοκίσει διά να σε ευλογή Κύριος ο νέας πεντήκοντα σίκλους αργυρίου, και αυτή θέλει Θεός σου εις πάσας τας επιχειρήσεις σου, επί της γης, είσθαι γυνή αυτού· επειδή επαπείνωσεν αυτήν, δεν δύναται να αποβάλη αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού. **30** **21** Όταν ευχηθής ευχήν προς Κύριον τον Θεόν σου, Δεν θέλει λάβει τις την γυναίκα του πατρός αυτού, ουδέ δεν θέλει εικαλύψει το συγκάλυμμα του πατρός αυτού. **22** Ούμως δεν θέλης να ευχηθής, δεν θέλει είσθαι αμαρτία εις σε.

23 Ούμως δεν θέλης να ευχηθής, δεν θέλει είσθαι αμαρτία εις σε. **24** Εάν ήναι τις λάβη γυναίκα και νυμφευθή μετ' αυτής, και συμβή να μη εύρη χάριν εις τους οφθαλμούς αυτού, διότι εύρηκεν εν την χειλέων σου θέλεις φυλάξει, και θέλεις εκτελέσει καθ' ον τρόπον ευχήθης εις Κύριον τον Θεόν σου την αυτοπροσάρτετον προσφοράν, την οποίαν υπεσχέθης διά στόματός σου. **24** Όταν εισέρχησαι εις τον αμπελώνα του πλησίον σου, δύνασαι να τρώγης σταφύλια κατά την όρεξίν σου, εωσού χορτασθής εις το αγγείον σου δύμως δεν θέλεις βάλει. **25** Όταν εισέρχησαι εις τα σπαρτά του πλησίον σου, δύνασαι να αποσπάς διά της χειρός σου αστάχων δρέπανον δύμως δεν δύνασαι να βάλλεις εις τα σπαρτά του πλησίον σου.

αυτήν εις γυναίκα αυτού, **4** ο πρώτος αυτής ανήρ, ο αποπέμψας αυτήν, δεν δύναται να λάβῃ αυτήν πάλιν εις εαυτόν γυναίκα, αφού εμολύνθη διότι είναι βδέλυγμα θέλουσι δικαιώσει τον δίκαιον και καταδικάσει τον ενώπιον του Κυρίου· και δεν θέλεις επιφέρει αμαρτίαν ένοχον. **2** Και εάν ο ένοχος ήναι άξιος μαστιγώσεως, εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε ο κριτής θέλει προστάξει να ρίψωσιν αυτόν κάτω, κληρονομίαν. **5** Εάν τις νεωστί λάβῃ γυναίκα, δεν θέλει και κατά το πταίσμα αυτού να μαστιγώσωσιν αυτόν εξέλθει εις πόλεμον, και δεν θέλει επιφορτισθή επ' ενώπιον αυτού αριθμόν τινά. **3** Τεσαράκοντα δύναται αυτόν ουδέν αλλά ελεύθερος θέλει είσθαι εν τη οικίᾳ να μαστιγώσῃ αυτόν, ουχί περισσότερον μήποτε, εάν αυτούν εν έτος, και θέλει ευφράσει την γυναίκα αυτού προσθέση να μαστιγώσῃ αυτόν επέκεινα τούτων με την οποίαν ἐλαβε. **6** Δεν θέλει λάβει ουδείς εις ενέχυρον πολλάς μαστιγώσεις, φανή ο αδελφός σου βδελυκτός εις την ἀνοι ουδέ την κάτω πέτραν τοι μύλου διότι ζώνης τους οφθαλμούς σου. **4** Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα λαμβάνει εις ενέχυρον. **7** Εάν τις φωραθή κλέπτων βοός αλωνίζοντος. **5** Εάν συγκατοικώσιν αδελφού, και τινά εκ των αδελφών αυτού εκ των οικιών Ισραήλ, και αποθάνηται εις εξ αυτών και δεν έχῃ τέκνα, η γυνή του καταδουλώσας αυτόν επώλησε, τότε ο κλέπτης ούτος αποθανόντος δεν θέλει υπανδρευθή με ξένον ο αδελφός θέλει θανατόνεσθαι και θέλεις εξαφανίσει το κακόν του ανδρός αυτής θέλει εισέλθει προς αυτήν, και θέλει εκ μέσου σου. **8** Πρόσεχε εις την πληγήν της λέπρας, λάβει αυτήν εις εαυτόν γυναίκα και εκπληρώσει το να φυλάττης επιμελώς και να κάμνης κατά πάντα όσα χρέος του ανδραδέλφου εις αυτήν. **6** Και ο πρωτότοκος, οι ιερείς οι Λευΐται σας διδάξωσι καθώς προσέταξα εις τον οποίον γεννήσῃ, θέλει ονομασθή με το όνομα του αυτούς, θέλετε προσέχει να κάμνητε. **9** Ενθυμούσι τι αποθανόντος αδελφού αυτού, και δεν θέλει εξαλειφθή έκαμεν εις την Μαριάμ Κύριος ο Θεός σου καθ' οδόν, το όνομα αυτού εκ του Ισραήλ. **7** Εάν δε ο άνθρωπος αφού εξήλθετε εξ Αιγύπτου. **10** Όταν δανείστης τι εις δεν ευαρεστήται να λάβῃ την γυναίκα του αδελφού τον πλησίον σου, δεν θέλεις εισέλθει εις την οικίαν αυτού, τότε η γυνή του αδελφού αυτού ας αναβή εις αυτού διά να λάβης το ενέχυρον αυτού. **11** Ξένα θέλεις την πύλην προς τους πρεσβυτέρους και ας είπῃ, Ο σταθή, και ο άνθρωπος εις τον οποίον δανείζεις θέλει αδελφός του ανδρός μου αρνείται να αναστήσῃ το εκφέρει εις σε το ενέχυρον. **12** Και εάν ο άνθρωπος όνομα του αδελφού αυτού εν τω Ισραήλ δεν θέλει να ήναι πτωχός, δεν θέλεις κοιμηθή μετά του ενέχυρου εκπληρώση εις εμέ το χρέος του ανδραδέλφου. **8** Τότε οι αυτού **13** εξάπαντος θέλεις αποδώσεις εις αυτόν το πρεσβύτερο της πόλεως αυτού θέλουσι καλέσει αυτόν ενέχυρον περὶ την δύσιν του Ηλίου, και θέλει κοιμηθή και λαλήσει προς αυτόν· και εάν αυτός επιμένη, λέγων, εν τω ιματίῳ αυτού και θέλει σε ευλογήσει και θέλει Δεν ευαρεστούμαι να λάβω αυτήν, **9** τότε η γυνή του είσθαι εις σε δικαιοσύνη ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. αδελφούν αυτού θέλει ελθεί προς αυτόν ενώπιον των **14** Δεν θέλεις αδικήσει μισθωτόν πτωχών και ενδεί, πρεσβυτέρων, και θέλει λύσει το υπόδημα αυτού από εκ των αδελφών σου ή εκ των ξένων σου των εν τη τοι ποδός αυτού και εμπτύσει εις το πρόσωπον αυτού, γη σου, εντός των πυλών σου. **15** Αυθημερόν θέλεις και αποκριθείσα θέλει ειπεί, Ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον δώσει τον μισθόν αυτού, πριν δύσῃ ο ήλιος επ' αυτόν· άνθρωπον, όστις δεν θέλει να οικοδομήσῃ τον οίκον διότι είναι πτωχός και έχει την ελπίδα αυτού εις αυτόν· του αδελφού αυτού. **10** Και θέλει ονομάζεσθαι το όνομα διά να μη βοήσῃ κατά σου προς Κύριον, και γείνη εις αυτόν εν τω Ισραήλ. Ο οίκος του έχοντος λελυμένου το σε αμαρτία. **16** Οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι υπόδημα. **11** Εάν άνθρωποι μάχωνται προς αλλήλους, διά τα τέκνα, ούτε τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι και η γυνή του ενός πλησιάσῃ διά να ελευθερώσῃ διά τους πατέρας· έκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το τον άνδρα αυτής εκ της χειρός του τύποντος αυτόν, ίδιον εαυτού αμάρτημα. **17** Δεν θέλεις διαστρέψει την και εκτείνασα την χείρα αυτής πιάση αυτόν από των κρίσιν του ξένου, του ορφανού, ουδέ θέλεις λαμβάνει το κρυψίων αυτού, **12** τότε θέλεις αποκόψει την χείρα ιμάτιον της χήρας ενέχυρον. **18** αλλά θέλεις ενθυμείσθαι αυτής· ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθή. **13** Δεν θέλεις ότι δούλος εστάθης εν Αιγύπτω, και σε ελύτρωσε Κύριος έχει εν τω σακκίω σου διάφορα ζύγια, μεγάλον και ο Θεός σου εκείθεν διά τούτο εγώ προστάζω εις σε να μικρόν. **14** Δεν θέλεις έχει εν τη οικίᾳ σου διάφορα κάμνης το πράγμα τούτο. **19** Όταν θερίζης το θέρος μέτρα, μεγάλον και μικρόν. **15** Αληθινόν και δίκαιον σου εν τω αγρώ σου, και λησμονήσης χειρόβιολόν τι εν ζυγίον θέλεις έχει αληθινόν και δίκαιον μέτρον θέλεις τω αγρώ, δεν θέλεις επιστρέψει διά να λάβης αυτό· διά έχει διά να πληθύνωνται αι ημέραι σου επί της γης την τον ξένον θέλει είσθαι, διά τον ορφανόν και διά την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σέ· **16** διότι πάντες χήραν διά να σε ευλογή Κύριος ο Θεός σου εις πάντα οι πράττοντες ταύτα, πάντες οι πράττοντες αδίκιαν, τα έργα των χειρών σου. **20** Αφού τινάξης τας ελαίας είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **17** Ενθυμού σου, δεν θέλεις πάλιν ελαιολογήσει τους κλάδους θέλει τι έκαμεν εις σε ο Αμαλήκ εν τη οδώ, αφού εξήλθετε είσθαι διά τον ξένον, διά τον ορφανόν και διά την εξ Αιγύπτου. **18** τίνι τρόπω αντεστάθη εις σε εν τη χήραν. **21** Αφού τρυγήσης τον αμπελώνά σου, δεν θέλεις οδώ και απέκοψε τους οπισθίους σου, πάντας τους σταφυλολογήσει πάλιν· θέλει είσθαι διά τον ξένον, αδυνάτους τους όπισθεν σου, ενώ ήσο αποκαμώμενος διά τον ορφανόν και διά την χήραν. **22** Και θέλεις και κεκοπιασμένος και δεν εφοβήθη τον Θεόν. **19** Διά ενθυμείσθαι ότι δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου· διά τούτο, αφού Κύριος ο Θεός σου σοι έδωκεν ανάπαυσιν τούτο εγώ προστάζω εις σε να κάμνης το πράγμα τούτο. από πάντων των εχθρών σου κύκλω, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν διά να κατακληρονομήσης αυτήν, τότε θέλεις εξαλείψει το

μνημόσυνον του Αμαλήκ υποκάτωθεν του ουρανού· δεν θέλεις λησμονήσει.

κρίσεις διά τούτο θέλεις φυλάττει και θέλεις εκτελεί αυτά εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου. **17** Εξέλεξας τον Κύριον σήμερον να ήναι Θεός σου, και να περιπατής εις τας οδούς αυτού και να φυλάττης τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις αυτού, και να υπακούης εις την φωνήν αυτού-**18** και ο Κύριος σοι είπε σήμερον να ήσαι εις αυτόν λαός εκεκτός, καθώς ελάλησε προς σε, και να φυλάττης πάσας τας εντολάς αυτού-**19** και να σε καταστήσῃ υψηλὸν υπεράνω πάντων των εθνών τα οποία ἔκαμεν, εις καύχημα και εις ὄνομα και εις δόξαν· και να ήσαι λαός ἀγίους εις Κύριον των Θεών σου, καθώς ελάλησε.

26 Και ὅταν εισέλθης εις την γην, την οποίαν
Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, και
κατακληρονομήσῃς αυτήν και κατοικήσῃς εν αυτῇ, **2**
τότε θέλεις λάβει από της απαρχής πάντων των καρπών
της γης, τους οποίους συνάζεις εκ της γης σου, την
οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, και θέλεις βάλει
αυτήν εις καλάθιον, και θέλεις υπάγει εις τον τόπον,
όντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σε διὰ να κατοικίσῃ εκεί²
το νόμα του αυτοῦ. **3** Και θέλεις υπάγει προς τον ιερέα,
τον δύτα, κατ' εκείνους τας πιέσους, και θέμεις ειπεῖ ποσο-

τὸν ὄντα καὶ ἔκεινα τὰς ἡμέρας, καὶ σπελεῖς εἶπεν πρὸς αὐτούν, Αναγγέλλω σήμερον πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὴν γην, τὴν οποίαν οὐ Κύριος ὥμοσε πρὸς τοὺς πατέρας ημῶν να δώσῃ εἰς ημάς. **4** Καὶ οἱ ερεύν θέλει λάβει τὸ καλάθιον εἰς τῆς χειρός σου, καὶ θέλει καταθέσει αυτό ενώπιον του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου. **5** Καὶ θέλεις λαλήσει καὶ εἰπεῖ ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, Σύριος περιπλανώμενος ἡτο ο πατήρ μου, καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ παροικήσας εκεὶ μετά ολίγων ανθρώπων κατεστάθη εκεὶ ἔθνος μέγα, δυνατόν και πολυάριθμον: **6** καὶ οι Αιγύπτιοι εταλαιπώρησαν ημάς και κατέθλιψαν ημάς και επέβαλον εφ' ημάς σκληράν δουλειάν: **7** καὶ ανεβοήσαμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεόν των πατέρων ημῶν, και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνῆς ημῶν, και επέβλεψεν επὶ τὴν θλίψιν ημῶν και επὶ τὸ μόχθον ημῶν και επὶ τὴν καταδυνάστευσιν ημῶν **8** και εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου εν χειρὶ κραταίᾳ και εν βραχίονι εξηπλωμένω, και με τέρατα μεγάλα και με σημεία και με θάυματα: **9** και εισήγαγεν ημάς εις τὸν τόπον τούτον, και ἐδωκεν εἰς ημάς την γην ταῦτην, γην ρέουσαν γάλα και μέλι: **10** και τώρα, ιδού, ἐφέρα τας απαρχάς των καρπών της γης, την οποίαν συ, Κύριε ἐδώκας εις εμέ. Καὶ θέλεις καταθέσει αυτάς ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις προσκυνήσει

ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **11** Καὶ θέλεις ευφρανθή εἰς πάντα τα ἀγαθά, τα οποία Κύριος ο Θεός σου ἐδώκεν εἰς σε καὶ εἰς τὸν οἰκόν σου, συ καὶ ο Λευτῆς καὶ ο ξένος ο εν μέσω σου. **12** Αφού τελειώσῃς να δέκατής πάντα τα δέκατα των γεννημάτων σου εἰς το τρίτον ἔτος, το ἔτος της δεκατείας, καὶ δώσης αυτὰ εἰς τον Λευτήν, εἰς τον ξένον, εἰς τον ορφανόν και εἰς την χήραν, και φάγωσιν εντός των πυλών σου και χορτασθώσι, **13** τότε θέλεις επει ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, Εξεκαθάρισα εκ της οικίας μου τα αφιερώματα, και προσέτι ἐδώκα αυτά εις τον Λευτήν και εἰς τον ξένον, εἰς τον ορφανόν και εἰς την χήραν, κατά πάντα τα προστάγματα σου, τα οποία προσέταχας εις εμέ δεν παρέβην τας εντολάς σου ουδέ ελησμόνησα αυτάς; **14** δεν ἔφαγον εξ αυτών εις το πένθος μου, ούτε ἐλάθον εκ τούτων διά ακάθαρτον χρήσιν, ούτε ἐδώκα εξ αυτών διά νεκρόν υπήκουσα εις την φωνήν Κυρίου του Θεού μου, ἔκαμον κατά πάντα ὄσα προσέταχας εις εμέ. **15** επιβλέψον εκ τον οίκου σου τον αγίου, εκ του ουρανού, και ευλόγησον τον λαόν σου τον Ισραήλ, και την γην την οποίαν ἐδώκας εις ημάς, καθώς ώμοσας προς τους πατέρας ημών, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. **16** Σήμερον προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου να εκτελής τα διατάγματα ταύτα και τας

27 Και προσέταξεν ο Μωϋσής και οι πρεσβύτεροι του Ισραὴλ τὸν λαόν, λέγων, Φυλάττετε πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον. **2** Και την ημέραν καθ' ήν διαβήτε τὸν Ιορδάνην, προς την γην την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, θέλεις στήσεις εις σεαυτόν λίθους μεγάλους, και θέλεις χρίσεις αυτούς με ασβέστην. **3** και θέλεις γράψει επ' αυτούς πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, αφού διαβήτης τὸν Ιορδάνην, διά να εισέλθης εις την γην την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, καθώς Κύριος ο Θεός των πατέρων σου υπερσέχθη εις σε. **4** Διά τούτο αφού διαβήτε τὸν Ιορδάνην, θέλετε στήσεις τους λίθους τούτους, τους οποίους εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, εν τω ὥρῃ Ἐβάλ, και θέλεις χρίσεις αυτούς με ασβέστην. **5** Και θέλεις οικοδομήσεις εκεί θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν σου, θυσιαστήριον εκ λιθών σίδηρον δεν θέλεις επιβάλει επ' αυτούς. **6** Θέλεις οικοδομήσεις το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου εκ λιθών ολοκλήρων· και θέλεις προσφέρει επ' αυτού ολοκαυτώματα προς Κύριον τον Θεόν σου· **7** και θέλεις προσφέρει θυσίας ειρηνικάς, και θέλεις τρώγεις εκεί, και θέλεις ευφραίνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου· **8** και θέλεις γράψει επί τους λίθους

πάντας τους λόγους του νόμου τούτου ευκρινέστατα. **9** Και ελάλησαν ο Μωϋσής και οι ιερείς οι Λευΐται προς πάντα τον Ισραήλ λέγοντες, Πρόσεχε και ἀκούε, Ισραήλ· ταύτην την ημέραν κατεστάθη λαός Κυρίου του Θεού σου· **10** Θέλεις λοιπόν υπακούεις εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, και εκτελεῖς τας εντολάς αυτού, και τα διατάγματα αυτού τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερον. **11** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τον λαόν την ημέραν εκείνην, λέγων, **12** Ούτοι θέλουσι σταθή επί το όρος Γαριζήν διά να ευλογήσωται τον λαόν, αφού διαβήτε τον Ιορδάνην· Συμέων και Λευΐ και Ιούδα και Ισσάχαρ και Ιωσήφ και Βενιαμίν. **13** Και ούτοι θέλουσι σταθή επί το όρος Εβάλ διά να καταραθώται Ρουθίβρι, Γαδ και Ασήρ και Ζαβουλών, Δαν και Νεφθαλί. **14** Και θέλουσι λαλήσει οι Λευΐται και ειπεῖ προς πάντας τους ανθρώπους του Ισραήλ μετά φωνής μεγάλης, **15** Επικατάρατος ο ἀνθρώπος, ὅστις κάμη γλυπτόν ἡ χωνευτόν, βδέλυγμα εις τον Κύριον, ἔργον χειρῶν τεχνίτου, και θέσῃ εν αποκρύφῳ. Και πας ο λαός θέλει αποκριθῆ και ειπεῖ, Αμήν. **16** Επικατάρατος ὅστις κακολογήσῃ τον πατέρα αυτού ἡ την μητέρα αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεῖ, Αμήν. **17** Επικατάρατος ὅστις μετακινήσῃ το οροθέσιον του πλησίον αυτού. Και

πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **18** Επικατάρατος όστις υποκάτω εάν υπακούσης εις τας εντολάς Κυρίου του αποπλανήσῃ τον τυφλόν εν τη οδώ. Και πας ο λαός Θεού σου, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, να θέλει ειπεί, Αμήν. **19** Επικατάρατος όστις διαστρέψῃ φυλάττης και να εκτελής **14** και δεν θέλεις εκκλίνει την κρίσιν του ξένου, του ορφανού και της χήρας. Και από πάντων των λόγων, τους οποίους εγώ προστάζω εις πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **20** Επικατάρατος όστις εσάς σήμερον, δεξιά ή αριστερά, διά να υπάγης κατόπιν κοιμηθή μετά της γυναικός του πατρός αυτού· διότι άλλων θεών διά να λατρεύσης αυτούς. **15** Άλλ' εάν εκκαλύπτει το συγκάλυμμα του πατρός αυτού. Και πας ο δεν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **21** Επικατάρατος όστις κοιμηθή διά να προσέχης να εκτελής πάσας τας εντολάς αυτού μεθ' οποιουδήποτε κτήνους. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εις Αμήν. **22** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της αδελφής σε σήμερον, πάσαι αι κατάραι αύται θέλουσιν ελθεί αυτού της θυγατρός του πατρός αυτού, ή της θυγατρός επί σε καὶ θέλουσι σε ευρεί. **16** Κατηραμένος θέλεις της μητρός αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **23** είσθαι ειν τη πόλει, και κατηραμένος θέλεις είσθαι ειν τω πονηρίαν των άνθρωπων αυτού. **17** Κατηραμένον το καλάθιόν σου και η σκάφη Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **24** Επικατάρατος όστις σου. **18** Κατηραμένος ο καρπός της κοιλίας σου και κτυπήση τον πλησίον αυτού κρυφίως. Και πας ο λαός τα γεννήματα της γης σου, αι αγέλαι των βοών σου θέλει ειπεί, Αμήν. **25** Επικατάρατος όστις λάβι δώρα και τα ποίμνια των προβάτων σου. **19** Κατηραμένος διά να φονεύσῃ άνθρωπον αθώον. Και πας ο λαός θέλει θέλεις είσθαι ειν ταν εισέρχησαι, και κατηραμένος θέλεις ειπεί Αμήν. **26** Επικατάρατος όστις δεν εμμένει εις τους είσθαι ειν ταν εξέρχησαι. **20** Ο Κύριος θέλει εξαποστείλει λόγους του νόμου τούτου, διά να εκτελή αυτούς. Και επί σε την κατάραν, την θλίψιν και την φθοράν, εις παντα σά επιβάλλης την χείρα σου διά να πράξης, εωσού εξολοθρευθής και εωσού αφανισθής ταχέως, διά την πονηρίαν των έργων σου, διότι εγκατέλιπες εμέ.

28 Και εάν υπακούντις επιμελώς εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχης να κάμνης πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, θέλεις σε ψύσσει Κύριος ο Θεός σου υπεράνω πάντων των εθνών της γης: **2** και θέλουσιν ελθεί επί σε πάσαι αι ευλογίαι αύται και θέλουσι σε ευρεί, εάν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου. **3** Ευλογημένος θέλεις είσθαι ειν τη πόλει και ευλογημένος θέλεις είσθαι ειν τω αγρώ. **4** Ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου και ο καρπός της γης σου και ο καρπός των κτηνών σου, αι αγέλαι των βοών σου και τα ποίμνια των προβάτων σου. **5** Ευλογημένον το καλάθιόν σου και η σκάφη σου. **6** Ευλογημένος θέλεις είσθαι οταν εισέρχησαι, και ευλογημένος θέλεις είσθαι οταν εξέρχησαι. **7** Τους εχθρούς σου, τους επανισταμένους επί σε, ο Κύριος θέλει κάμει αυτούς να συντριψθώσιν έμπροσθέν σου από μιας οδού θέλουσιν εξέλθει επί σε, και από επτά οδών θέλουσιν φύγει από προσώπου σου. **8** Ο Κύριος θέλει εξαποστέλλει επί σε την ευλογίαν εις τας αποθήκας σου και εις πάντα όσα επιβάλλης την χείρα σου και θέλει σε ευλογήσει επί της γης την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε. **9** Ο Κύριος θέλει σε καταστήσει εις εαυτόν λαδόν άγιον, καθώς ώμοσε προς σε, εάν φυλάττης τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, και περιπατής εις τας οδούς αυτού. **10** Και πάντες οι λαοί της γης θέλουσιν ιδεί, ότι το όνομα του Κυρίου επικέκληται επί σε, και θέλουσι τρομάζει από σου. **11** Και ο Κύριος θέλει σε πληθύνει εις αγαθά, εις τον καρπόν της κοιλίας σου και εις τον καρπόν των κτηνών σου και εις τα γεννήματα της γης σου, επί της γης την οποίαν ώμοσε Κύριος προς τους πατέρας σου να δώσῃ εις σε. **12** Ο Κύριος θέλει ανοίξει εις σε τον αγαθόν θησαυρόν αυτού, τον ουρανόν, διά να διδη βροχήν εις την γην σου κατά τον καιρόν αυτής, και διά να ευλογή πάντα τα έργα των χειρών σου και θέλεις δανείζει εις πολλά έθνη, σε δε δεν θέλεις δανείζεσθαι. **13** Και θέλει σε καταστήσει ο Κύριος κεφαλήν και ουχί ουράν· και θέλεις είσθαι μόνον υπεράνω και δεν θέλεις είσθαι

εισθαι εσφαγμένος εινώπιον σου, και δεν θέλεις φάγει εξ αυτού ο όνος σου θέλει αρπαχθή απ' έμπροσθέν σου και δεν θέλει αποδοθή εις σέ τα πρόβατά σου θέλουσι παραδοθή εις τους εχθρούς σου, και δεν θέλει είσθαι εις σε το οώζων. **32** Οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου θέλουσι παραδοθή εις άλλον λαόν, και οι οφθαλμοί σου θέλουσι βλέπει και μαραίνεσθαι δι' αυτούς όλην την

ημέραν· και δεν θέλει είσθαι δύναμις εν τη χειρί σου. **33** τους οποίους έδωκεν εις σε Κύριος ο Θεός σου, εν τη Τον καρπόν της γης σου και πάντας τους κόπους σου πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν θέλει σε θέλει φάγει έθνος το οποίον δεν γνωρίζεις· και θέλεις καταθλίψει ο εχθρός σου· **54** ο ανήρ ο απαλός μεταξύ είσθαι μόνον καταδυναστευόμενος και καταπατούμενος σου και ο σφόδρα τρυφερός θέλει εμβλέψει με βλέμμα πάσας τας ημέρας. **34** Και θέλεις γείνει παράφρων πονηρόν εις τον αδελφόν αυτού και εις την γυναίκα του διά τα θεάματα των οφθαλμών σου, τα οποία θέλεις κόλπου αυτού και εις τα εναπολειφθέντα τέκνα αυτού ιδεί. **35** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει εις τα γόνατα και ούσα εναπολειφθώσιν· **55** ώστε να μη δώσῃ εις ουδένα εις τα σκέλη με πληγήν κακήν, ώστε να μη δύνασαι εξ αυτών από των σαρκών των τέκνων αυτού, τα οποία να ιατρευθής από του ίχνους των ποδών σου έως της ήθελε τρώγει διότι δεν έμεινεν εις αυτόν ουδέν εν τη κορυφής σου. **36** Ο Κύριος θέλει φέρει σε και τον πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν ο εχθρός βασιλέα σου άντινα καταστήσης επί σε εις έθνος το σου θέλει σε καταθλίψει εις πάσας τας πόλεις σου. **56** οποίον δεν εγνωρίσας, συ, ουδέ οι πατέρες σου· και εκεί Η απαλή και τρυφερά γυνή μεταξύ σου, της οποίας ο θέλεις λατρεύσει άλλους θεούς, ζύλα και λίθους. **37** πους δεν εδοκίμασε να πατήσῃ επί της γης διά την Και θέλεις είσθαι εις έκπληξην, εις παροιμίαν και εις τρυφερότητα και απαλότητα, θέλει εμβλέψει με βλέμμα διήγημα μεταξύ πάντων των εθνών, όπου εν σε φέρη ο πονηρόν εις τον ἄνδρα του κόλπου αυτής και εις τον Κύριος. **38** Σπόρων πολύν θέλεις φέρει εις τον αγρόν, και υιόν αυτής και εις την θυγατέρα αυτής, **57** και εις το ολίγον θέλεις συνάξει διότι θέλει καταφάγει αυτόν η βρέφος αυτής ο εξελθόν εκ μέσου των ποδών αυτής και ακρίς. **39** Αμπελώνας θέλεις φυτεύσει και καλλιεργήσει, εις τα τέκνα, τα οποία εγέννησε διότι θέλει φάγει αυτά και οίνον δεν θέλεις πίει ουδέ θέλεις τρυγήσει διότι κρυφώς, διά την ἔλλειψην πάντων, εν τη πολιορκία και ο σκώληξ θέλει καταφάγει αυτούς. **40** Ελαίας θέλεις εν τη καταθλίψει, με την οποίαν ο εχθρός σου θέλει σε έχει εις πάντα τα όριά σου, και με έλαιον δεν θέλεις καταθλίψει εις τας πόλεις σου. **58** Εάν δεν προσέχῃς να χρισθῇ διότι αι ελαίαι σου θέλουσιν αποβάλει τον κάμνης πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, τους καρπόν. **41** Υιούς και θυγατέρας θέλεις γεννήσει, και γεγραμμένους εν τω βιβλίω τούτω, ώστε να φοβήσαι το δεν θέλουσιν είσθαι σού διότι θέλουσιν υπάγει εις ένδοξον και φοβερόν τούτο ονόμα, KYPION ΤΟΝ ΘΕΟΝ αιχμαλωσίαν. **42** Πάντα τα δένδρα σου και τον καρπόν ΣΟΥ, **59** τότε ο Κύριος θέλει κάμει τρομεράς τας πληγάς της γης σου θέλει καταφθείρει ο βρούχος. **43** Ο ξένος, ο σου και τας πληγάς του σπέρματός σου, πληγάς μεγάλας εν τω μέσω σου, θέλει αναβαίνει υπεράνω σου, ἀνώ και απαντούς και νόσους κακάς και απαντούς. **60** Και ἀνώ, συ δε θέλεις καταβαίνει κάτω κάτω. **44** Εκείνος θέλει επιφέρει επί σε πάσας τας οδύνας της Αιγύπτου, θέλει δανείζει εις σε, συ δεν θέλεις δανείζει εις διά τας οπίας ετρόμαχας και θέλουσιν προσκολληθή αυτόν αυτός θέλει είσθαι κεφαλή, και συ θέλεις είσθαι εις σέ **61** και πάσαν ασθένειαν και πάσαν πληγήν, ουρά. **45** Και θέλουσιν ελθεί επί σε πάσαι αι κατάραι ήτις δεν είναι γεγραμμένη εν τω βιβλίω του νόμου αύται, και θέλουσι σε καταδίψῃ και σε ευρεί, εωσού τούτου, ταύτας ο Κύριος θέλει φέρει επί σε, εωσού εξολοθρευθής διότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν εξολοθρευθής. **62** Και θέλετε εναπολειφθή ολιγοστοί Κυρίου του Θεού σου, διά να φυλάττης τας εντολάς τον αριθμόν, ενώ ήσθε ως τα άστρα του ουρανού κατά αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία προσέταξεν το πλήθος διότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν Κυρίου εις σε. **46** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι επί σε και επί το του Θεού σου. **63** Και καθώς ο Κύριος ευφράνθη εις σπέρμα σου, εις σημείον και τέρας διαπαντός. **47** Επειδή εσάς εις το να σας αγαθοποιή και να σας πληθύνη, ούτω δεν ελάττευσας Κύριον τον Θεόν σου εν ευφροσύνη θέλει ευφρανθή ο Κύριος εις εσάς εις το να σας εξαλείψη και εν αγαθότητι καρδίας, διά την αφθονίαν πάντων και να σας μπενώσῃ και θέλετε αρπαχθή από της γης, **48** διά τούτο θέλεις δουλεύσει τους εχθρούς σου, τους όπου υπάγετε να κληρονομήσητε αυτήν. **64** Και θέλει οποίους ο Κύριος θέλει εξαποστείλει επί σε, με πείναν σε διασπείρει ο Κύριος εις πάντα τα έθνη, απ' ἄκρου και με δίψαν και με γυμνότητα και με ἔλλειψιν πάντων της γης ἔως ἄκρου της γῆς και θέλετε λατρεύσει εκεί και θέλει βάλει επί τον τράχηλόν σου ζυγόν σιδηρούν, άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνωρίσας, συ ουδέ εωσού σε εξολοθρεύση. **49** Ο Κύριος θέλει φέρει έθνος οι πατέρες σου, ζύλα και λίθους. **65** Άλλα και εν τω επί σε μακρόθεν, από ἄκρου της γης, ως με ορμήν αετού μέσω των εθνών τούτων δεν θέλεις ευρεί ανάπτασιν, έθνος, του οποίου την γλώσσαν δεν θέλεις ενονεῖ: **50** ουδέ θέλει έχει στάσιν το ίχνος του ποδός σου· αλλά έθνος αγριοπρόσωπον, το οποίον δεν θέλει σεβασθή το πρόσωπον του γέροντος ουδέ θέλει ελεήσει τον νέον **51** και θέλει τρύγει τον καρπόν των κτηνῶν σου και τα Και η ζωή σου θέλει είσθαι κρεμαμένη ενώπιον σου· γεννήματα της γης της σου, εωσού εξολοθρευθής το οποίον και θέλεις φοβείσθαι νύκτα και ημέραν, και δεν θέλεις δεν θέλει αφήσει εις σείτον, οίνον ἡλαιον, τας αγέλας πιστεύει εις την ζωήν σου. **67** Το πρωΐ θέλεις ειπεί, Είθε των βοών σου ή τα ποίμνια των προβάτων σου, εωσού να ήτο εσπέρα και την εσπέραν θέλεις ειπεί, Είθε να σε εξολοθρεύση. **52** Και θέλει σε πολιορκήσει εις πάσας ήτο πρωΐ διά τον φόβον της καρδίας σου, τον οποίον τας πόλεις σου, εωσού πέωστι τα ψυχλά και οχυρά τείχη θέλεις φοβείσθαι, και διά τα θεάματα των οφθαλμών σου, εις τα οποία συ ἡλπιζεις, καθ' δόλην την γην σου· και θέλει σε πολιορκήσει εις πάσας τας πόλεις σου, καθ' σου, τα οποία θέλεις βλέπει. **68** Και θέλει σε επαναφέρει ο Κύριος εις την Αιγύπτον με πλοία, από της οδού περί δόλην την γην σου την οποίαν έδωκεν εις σε Κύριος ο της οποίας σοι είπα, Δεν θέλεις πλέον ιδεί αυτήν άλλην Θεός σου. **53** Και θέλεις φάγει τον καρπόν της κοιλίας φοράν· και θέλετε πωλείσθαι εκεί εις τους εχθρούς σας σου, τας σάρκας των ιιών σου και των θυγατέρων σου, ως δούλοι και δούλαι και δεν θέλει είσθαι ο αγοράζων.

29 Ούτοι είναι οι λόγοι της διαθήκης, την οποίαν προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν να κάμη γεγραμμέναι εν τω βιβλίῳ τούτῳ θέλουσι πέσει επ' προς τους υιούς Ισραήλ εν τη γη Μωάβ· εκτός της αυτόν, και ο Κύριος θέλει εξαλείψει το όνομα αυτού διαθήκης, την οποίαν έκαμε προς αυτούς εν Χωρίβ. υποκάτωθεν του ουρανού. **21** Και θέλει αποχωρίσει **2** Και εκάλεσεν ο Μωϋσῆς πάντα τον Ισραήλ και είπε αυτόν ο Κύριος προς απώλειαν από πασών των φυλών προς αυτούς, Σεις είδετε πάντα όσα έκαμεν ο Κύριος του Ισραήλ, κατά πάσας τας κατάρας της διαθήκης τας ενώπιον των οφθαλμών σας εν τη γη της Αιγύπτου, εις γεγραμμένας εν τούτῳ τω βιβλίῳ του νόμου· **22** και τον Φαραὼ και εις πάντας τους δούλους αυτού και εις η επερχομένη γενεά των υιών σας, οίτινες θέλουσιν πάσαν την γην αυτού, **3** τους πειραμούς τους μεγάλους αναστηθή ύστερον από σας, και ο ξένος όστις έλθη από τους οποίους είδον οι οφθαλμοί σου, τα σημεία και τα μακράς γης, θέλουσιν ειπεί, όταν ίδωσι τας πληγάς της τεράστια τα μεγάλα εκείνα· **4** πλην ο Κύριος δεν έδωκεν γης εκείνης, και τας αρρωστίας τας οποίας ο Κύριος εις εσάς καρδίαν διά να καταλαμβάνητε, και οφθαλμούς επέφερεν επ' αυτήν, **23** πας ο τόπος αυτής είναι με διά να βλέπητε, και ώτα διά να ακούητε, μέχρι της θείον και ἀλας κατακεκαυμένος, ούτε σπείρεται ούτε ημέρας ταύτης. **5** Και σας περιέφερα τεσσαράκοντα βλαστάνει, ούτε χόρτος αυξάνει επ' αυτής, κατά την έτη εν τη ερήμω τα ιμάτιά σας δεν επαλαιώθησαν καταστροφήν των Σοδόμων και των Γομόρων, της επάνω σας, και το υπόδημά σου δεν επαλαιώθη εις Αδαμά και Σεβωεῖμ, τας οποίας κατέστρεψεν ο Κύριος εν τον πόδα σου. **6** Άρτον δεν εφάγετε, και οίνον και τω θυμῷ αυτού και εν τη οργῇ αυτού, **24** και θέλουσιν σίκερο δεν επίετε· διά να γνωρίστε ότι εγώ είμαι ειπεί πάντα τα έθνη, Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις Κύριος ο Θεός σας. **7** Και ότε ήλθετε εις τούτον τον την γην ταύτην; διά τι ο θυμός της μεγάλης ταύτης τότον, Σηών ο βασιλεὺς της Εσεβών και Ωγ ο βασιλεὺς οργής; **25** Τότε θέλουσιν ειπεί, Διότι εγκατέλιπον την της Βασάν εξήλθον εις συνάντησην ημών διά πόλεμον, διαθήκην Κυρίου τον Θεού των πατέρων αυτών, την και ημείς επατάξαμεν αυτούς· **8** και εκυριεύσαμεν οποίαν έκαμε προς αυτούς, ότε εξήγαγεν αυτούς εκ γης την γην αυτών, και εδώκαμεν αυτήν κληρονομίαν Αιγύπτου· **26** και υπήγαν και ελάτρευσαν άλλους θεούς εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας και εις το και προσεκύνησαν αυτούς, θεούς τους οποίους δεν ήμισυ της φυλής του Μανασσή. **9** Φυλάττετε λοιπόν ήξενυρον, ουδέ έδωκεν εις αυτούς· **27** διά τούτο εξήφθη τους λόγους της διαθήκης ταύτης και εκτελείτε αυτούς, ο θυμός του Κυρίου εναντίον της γης εκείνης, διά να διά να ευημερήτε εις πάντα όσα πράττετε. **10** Σεις επιφέρει επ' αυτήν πάσας τας κατάρας τας γεγραμμένας ίστασθε σήμερον πάντες ενώπιον Κυρίου του Θεού σας, εν τω βιβλίῳ τούτῳ, **28** και εξερρίζωσεν αυτούς ο οι αρχηγοί των φυλών σας, οι πρεσβύτεροι σας και Κύριος από της γης αυτών μετά θυμού και μετά οργής οι άρχοντές σας, πάντες οι ἄνδρες του Ισραήλ, **11** τα και μετά μεγάλης αγανακτήσεως και ἔρριψεν αυτούς τέκνα σας, αι γυναίκες σας και ο ξένος σου ο εν μέσω εις ἄλλην γην, καθώς είναι την ημέραν ταύτην. **29** του στρατοπέδου σου, από του ζυλοκόπου σου έως του Τα κρυπτά ανήκουσαν εις Κύριον τον Θεόν ημών τα υδροφόρου σου· **12** διά να εισέλθης εις την διαθήκην δε αποκεκαλυμμένα εις ημάς και εις τα τέκνα ημών Κυρίου του Θεού σου και εις τας κατάρας αυτού, τα διαπαντός, διά να εκτελέσωμεν πάντας τους λόγους του οποία Κύριος ο Θεός σου διατίθεται προς σε σήμερον· νόμου τούτου.

13 διά να σε καταστήσῃ σήμερον λαόν εις εαυτόν, και αυτός να ἡναι εις θέος, καθώς είπε προς σε, και καθώς ώμοσε προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **14** Και ουχί προς εσάς μόνον διατίθεμαι εγώ την διαθήκην ταύτην και τας κατάρας ταύτας· **15** αλλά και προς τους παρισταμένους ενταύθα μεθ' ημών σήμερον ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, και προς τους μη παρισταμένους ενταύθα μεθ' ημών σήμερον· **16** διότι σεις εξεύρετε πως κατωκήσαμεν εν τη γη της Αιγύπτου, και πως επεράσαμεν εν μέσω των εθνών διά των οποίων διήλθετε· **17** και είδετε τα βδελύγματα αυτών και τα είδωλα αυτών, ξύλα και λίθους, αργύριον και χρυσίον, τα μεταξύ αυτών· **18** διά να μη ἡναι μεταξύ σας ανήρ η γυνή ή συγγένεια ή φυλή, των οποίων η καρδία να εκκλίνη σήμερον από Κυρίου του Θεού ημών, διά να υπάγη να λατρεύσῃ τους θεούς των εθνών εκείνων· διά να μη ἡναι μεταξύ σας ρίζα αναβρίσουσα χολήν και πικρίαν· **19** και όταν ακούντης λόγους της κατάρας ταύτης, να μακαρίζῃ εαυτόν εν τη καρδίᾳ αυτού, λέγων, Εγώ θέλω ἔχει ειρήνην, καίτοι περιπατών εν τη αποπλανήσει της καρδίας μου, προσθέτων μέθην εις την δύιναν· **20** δεν θέλει σπλαγχνισθή αυτόν ο Κύριος, αλλά τότε η οργή του Κυρίου και ο ζήλος αυτού θέλουσιν εξαφθή

30 Και όταν έλθωσιν επί σε πάντα τα πράγματα ταύτα, η ευλογία και η κατάρα, την οποίαν έθεσα ενώπιον σου, και ανακαλέσης ταύτα εις την καρδίαν σου εν τω μέσω πάντων των εθνών, όπου αν διασκορπίση σε Κύριος ο Θεός σου, **2** και επιστραφής προς Κύριον τον Θεόν σου και υπακούσης εις την φωνήν αυτού, κατά πάντα όσα εγώ προστάζω εις σε σήμερον, συ και τα τέκνα σου, εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχῆς σου, **3** τότε Κύριος ο Θεός σου θέλει σε επαναφέρει εκ της αιχμαλωσίας, και θέλει σε σπλαγχνισθή, και πάλιν θέλει σε συνάξει εκ πάντων των εθνών, όπου σε διεσκόρπισε Κύριος ο Θεός σου· **4** και εις τα ἔσχατα του ουρανού αν ἡναι η διασπορά σου, εκείθεν θέλει σε συνάξει Κύριος ο Θεός σου και εκείθεν θέλει σε λάβει, **5** και θέλει σε εισαγάγει Κύριος ο Θεός σου εις την γην, την οποίαν εκληρονόμησαν οι πατέρες σου, και θέλεις κιληρονομήσει αυτήν· και θέλει σε αγαθοποιήσει και σε πολλαπλασίασει υπέρ τους πατέρας σου. **6** Και θέλει περιτέμει Κύριος ο Θεός σου την καρδίαν σου και την καρδίαν του σπέρματός σου, διά να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχῆς σου, διά να ζης. **7** Και θέλει επιφέρει Κύριος ο Θεός σου πάσας τας κατάρας ταύτας επί τους εχθρούς σου και

31 Και υπήγει ο Μωϋσής και ελάλησε τους λόγους τούτους προς πάντα τον Ισραήλ: **2** και είπε προς αυτούς, Εκατόν είκοσι ετών είμαι και εγώ σήμερον δεν δύναμαι πάλεον να εισέρχωμαι και να εξέρχωμαι, και ο Κύριος μοι είπε, Δεν θέλεις διαβή τον Ιορδάνη τούτον. **3** Κύριος ο Θεός σου, αυτός θέλει διαβή έμπροσθέν σου, αυτός θέλει καταστρέψει τα έθνη ταύτα απ' έμπροσθέν σου, και συ θέλεις κατακληρονομήσει αυτά: ο Ιησούς, αυτός θέλει διαβή έμπροσθέν σου, καθώς ελάλησεν

θεούς ξένους. **19** Τώρα λοιπόν γράψατε εις εαυτούς **7** Ενθυμήθητι τας αρχαίας ημέρας, συλλογίσθητι τα την ωδήν ταύτην, και διδάξατε αυτήν εις τους νιούς ἔτη πολλών γενεών· ερώτησον τον πατέρα σου, και Ισραήλ· βάλετε αυτήν εις το στόμα αυτών, διά να αυτός θέλει σοι αναγγείλει, τους πρεσβυτέρους σου, και γείνη εις εμέ ωδή αυτή εις μαρτύριον εναντίον των αυτοί θέλουσι σοι ειπεῖ· **8** ότε διεμέριζεν ο Ὑψιστος νιών Ισραήλ. **20** Διότι αφού εισαγάγω αυτούς εις την τα έθνη, ότε διέσπειρε τους νιούς του Αδάμ, ἐστησε τα γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών, δρια των λαών κατά τον αριθμόν των νιών Ισραήλ. **9** γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και αυτοί φάγωσι και Διότι η μερίς του Κυρίου είναι ο λαός αυτού, ο Ιακώβ χορτασθώσι και εμπλησθώσι, τότε θέλουσι στραφή προς είναι το μέρος της κληρονομίας αυτού. **10** Εν γη ερήμω θεούς ξένους και θέλουσι λατρεύσει αυτούς, και θέλουσι εύρηκεν αυτόν, και εν ερημίᾳ φρίκης και ολούγυμού· με παροργίσει και παραβή την διαθήκην μου. **21** Και περιωδήγησεν αυτόν, επαιδαγώγησεν αυτόν, εφύλαξεν αφού ἔρωσαν αυτούς πολλά κακά και θλίψεις, η οδηγία αυτούς ως κόρην οφθαλμού αυτού. **11** Καθώς ο αετός αυτή θέλει μαρτυρήσει εναντίον αυτών ως μάρτυς διότι σκεπάζει την φωλαίαν αυτού, περιθάλπει τους νεοσσούς δεν θέλει λησμονηθή από του στόματος του σπέρματος αυτού, εξαπλώνυαν τας πτέρυγας αυτού αναλαμβάνει αυτών επειδή εγώ γνωρίζω την πονηρίαν αυτών, την αυτούς, και στόκονει αυτούς επί των πτερύγων αυτού, οποίαν εργάζονται ἔτι την σήμερον, πριν εισαγάγω **12** οιώτας ο Κύριος μόνος ωδήγησεν αυτόν, και δεν ἦτο αυτούς εις την γην την οποίαν ώμοσα. **22** Και ἔγραψεν ο μετ' αυτού ξένος Θεός. **13** Ανεβίβασεν αυτούς επί τα Μωϋσῆς την ωδήν ταύτην τη αυτή ημέρα, και εδίδαξεν ἔχονα μέρη της γης, και ἔφαγον τα γεννήματα των αυτήν εις τους νιούς Ισραήλ. **23** Και προσέταξεν εις αγρών· και εθήλασεν αυτούς μέλι εκ της πέτρας, και τον Ιησούν τον υιόν του Νανή και είπεν, Ανδρίζου και ἔλαιον εκ της σκληράς πέτρας, **14** Βούτυρον βιών θάρρει διότι συ θέλεις εισαγάγει τους νιούς Ισραήλ εις και γάλα προβάτων, με πάχος αρνίων, και κριών την γην την οποίαν ώμοσα προς αυτούς, και εγώ θέλω θρημάτων της Βασάν, και τράγων, μετά του εξαιρέτου είσθαι μετά σου. **24** Και αφού ο Μωϋσῆς ετελείωσε ἀνθούς του σίτου· και ἐπίες οίνον, αἴμα σταφυλής. **15** Ο να γράφῃ τους λόγους του νόμου τούτου εις βιβλίον, δε ιεσουρούν επαχύνθη και απελάκτισεν επαχύνθης, ἔως τέλους, **25** τότε ο Μωϋσῆς προσέταξεν εις τους επλατύνθης, υπερειπάνθης τότε ελησμόνησε τον Θεόν Λευήτας, τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης τον πλάσαντα αυτόν, και κατεφρόνησε τον Βράχον της του Κυρίου, λέγων, **26** Λάβετε τούτο το βιβλίον του σωτηρίας αυτού. **16** Παράξιναν αυτόν εις ζηλοτυπίαν νόμου, και θέσατε αυτό εις τα πλάγια της κιβωτού της με ξένους θεούς, με βθελύματα παρώξυναν αυτόν εις διαθήκης Κυρίου τον θεού σας, και θέλει εἰσθαι εκεί εις θυμόν· **17** εθυσίασαν εις δαιμόνια, ουχὶ εἰς τον θεόν· μαρτυρίουν κατά σου· **27** διότι εγώ εξένω την απειθείαν εις θεούς, τους οποίους δεν εγνώριζον, εις νέους θεούς σου και τον τράχηλον σου τον σκληρόν. Ιδού, ενώ είμαι νεωστὶ εισαχθέντας, τους οποίους δεν ελάτερουν οι ζων με σας σήμερον, ηπειθήσατε εις τον Κύριον· πόσω πατέρες σας· **18** τον δε Βράχον τον γεννήσαντά σε δε μάλλον μετά τον θάνατον μου; **28** συνάξατε προς εμέ εγκατέλιπτες, και ελησμόντας τον Θεόν τον πλάσαντά πάντας τους πρεσβυτέρους των φυλών σας και τους σε. **19** Και είδεν ο Κύριος και απεστράφη αυτούς, διότι ἄρχοντάς σας, διά να λαλήσω τους λόγους τούτους εις παρώργισαν αυτόν οι νιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού· επήκοον αυτών, και να επικαλεσθῶ τον ουρανόν και **20** και είπε, Θέλω αποστρέψει το πρόσωπόν μου απ' την γην μάρτυρας εναντίον αυτών· **29** επειδή εξένω αυτών, θέλω ιδεί οποίον θέλει εἰσθαι το τέλος αυτών· ότι μετά τον θάνατον μου εξάπαντος θέλετε διαφθάρη διότι αυτοί είναι γενέα διεστραμμένη, νιοί εις τους και εκκλίνει από της οδού, την οποίαν προσέταξα εις οποίους δεν υπάρχει πίστις. **21** Αυτοί με παρώξυναν εις εσάς· και θέλουσι σας ευρεῖ τα κακά εις τας εοχάτας ζηλοτυπίαν με τα μη ὄντα θεόν· με τα είδωλα αυτών ημέρας, επειδή θέλετε πράξει κακά ενώπιον του Κυρίου, με παρώργισαν· και εγώ θέλω παροξύνει αυτούς εις ώστε να παροργίσητε αυτόν με τα ἔργα των χειρών ζηλοτυπίαν με τους μη ὄντας λαόν, με θένος ασύνετον σας. **30** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς, εις επήκοον πάσης της θέλω παροργίσει αυτούς. **22** Διότι πυρ εξήφθη εν τω συναγωγής του Ισραήλ, τους λόγους της ωδής ταύτης θυμώ μου, και θέλει εκκαυθή ἔως εις τα κατώτατα του ἄδου, και θέλει καταφάγει την γην μετά των γεννημάτων αυτής, και θέλει καταφλογίσει τα θεμέλια των ορέων. (**Sheol h7585**) **23** Θέλω επισωρεύσει επ' αυτούς κακά, πάντα τα βέλη μου θέλω εκκενώσει επ' αυτούς.

24 Θέλουσον αναλαθή ει της πείνης και καταφραγώθη με φλογώδεις νόσους, και με πικρόν ὀλέθρον· και οδόντας θηρίων θέλω εξαποστείλει επ' αυτούς, και φαρμάκιον των ερπόντων επί της γης. **25** Έξωθεν μάχαιρα, και ἔσωθεν τρόμος, θέλει καταναλώσει τον τε νέον και την παρθένον, το θηλάζον νήπιον και τον πολιόν γέροντα. **26** Είτα, Ήθελον διασκορπίσει αυτούς, ήθελον εξαλείψει το μνημόδυνον αυτών εκ μέσου των ανθρώπων, **27** εάν δεν εφοβισθύντην την οργήν του εχθρού, μη πως υψηλοφρονήσωσιν οι εναντίοι αυτών, και είπωσιν, Η χειρ ημών η υψηλή, και ουχὶ ο Κύριος, ἔκαμε πάντα ταύτα. **28** Διότι είναι θένος ασύνετον, και δεν υπάρχει

32 Πρόσεχε, ουρανέ, και θέλω λαλήσεις και αι ακούνη γη τους λόγους του στόματός μου. **2** Η διδασκαλία μου θέλει σταλάξει ως η βροχή, ο λόγος μου θέλει καταβή ως η δρόσος, ως η φεκάς επί την χλόην και ως ο όμβρος επί τον χόρτον. **3** διότι θέλω εξυμνήσει το όνομα του Κυρίου απόδοτε μεγαλωσύνην εις τον Θεόν ημών. **4** Αυτός είναι ο Βράχος, τα ἔργα αυτού είναι τέλεια· διότι πάσαι αι οδοί αυτού είναι κρίσις θεός πιστός, και δεν υπάρχει αδικία εν αυτώ· δίκαιοις και ευθύνεις είναι αυτός. **5** Ούτοι διεφθάρησαν· η κηλής αυτών δεν είναι κηλής των νιών αυτού· είναι γενέα σκολιά και διεστραμμένη. **6** Ταύτα ανταποδίδετε εις τον Κύριον, λαέ μωρέ και αινύνετε; δεν είναι αυτός ο πατήρ σου, δότις σε εξηγόρασεν; αυτός οστις σε ἐπλασε και σε εμόρφωσεν;

εν αυτοίς φρόνησις. **29** Είθε να ήσαν σοφοί, να ενόσουν τούτο, να εσυλλογίζοντο το τέλος αυτών **30** Πως ήθελε δυνηθή εις να διώξῃ χιλίους, και δύο να τρέψωσιν εις φυγήν μυριάδας, εάν ο Βράχος αυτών δεν ήθελε πωλήσει αυτούς, και δεν ήθελε παραδώσει αυτούς ο Κύριος; **31** Διότι ο βράχος αυτών δεν είναι ως ο Βράχος ημών· και αυτοί οι εχθροί ημών ας κρίνωσιν. **32** Επειδή εκ της αμπέλου των Σοδόμων είναι η ἀμπελὸς αυτῶν, και εκ των αργών της Γομόρρας· η σταφυλὴ αυτῶν είναι σταφυλὴ χολής, οι βότρεις αυτών πικροί· **33** ο οίνος αυτών φαρμακίου δρακόντων, και ανίστος ιός ασπίδος. **34** Δεν είναι τούτο αποτελεμένον εις εμέ, εσφραγισμένον εις τους θησαυρούς μου; **35** Εἰς εἰμέ ανήκει η εκδίκησις και η ανταπόδοσις· ο πονος αυτών εν καιρῷ θέλει οι λισθήσει διότι πλησίον είναι η ήμερα της απωλείας αυτών, και τα μέλλοντα να ἔλθωσιν επ' αυτούς σπεύδουσι. **36** Διότι ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού, και θέλει μεταμεληθῆ διὰ τους δούλους αυτού, όταν ίδη ὅτι απωλέσθη η δύναμις αυτών, και δεν ἐμεινεν ουδέν πεφυλαγμένον ουδέ αφειμένον. **37** Και θέλει ειπεῖ, Που είναι οι θεοί αυτών, ο βράχος εις τον οποίον είχον το θάρρος αυτών; **38** οίτινες ἑτρωγον το πάχος των θυσιών αυτών, και ἐπίνον τον οίνον των σπονδών αυτών; ας σηκωθώσι και ας σας βοηθήσωσιν, ας γείνωσιν εις εσάς σκέπτι. **39** Ιδετε τώρα ότι εγώ, εγώ είμαι, και δεν είναι Θεός πλην εμού· εγώ θανατόνων και ζωοποιώ εγώ πληγόνων και ιατρέων και δεν υπάρχει ο ελευθερών εκ της χειρός μου. **40** Διότι εγώ υψώνω εις τον ουρανόν την χείρα μου, Μα, Λέγω, Ζω εγώ εις τον αιώνα· **41** εάν αικονίσω την αστραπήφορον μάχαιράν μου, και επιβάλω την χείρα μου εις κρίσιν, θέλω κάμει εκδίκησιν εις τους εχθρούς μου, και θέλω ανταποδώσειν εις τους μισούντας με· **42** Θέλω μεθύσαι τα βέλη μου από αίματος, και η μάχαιρά μου θέλει καταφάγει κρέατα, από του αίματος των πεφονευμένων και των αιχμαλώτων, από της κεφαλής των αρχόντων των εχθρών. **43** Ευφράνθητε, έθνη, μετά του λαού αυτού διότι θέλει εκδίκησί το αίμα των δούλων αυτού, και αποδώσει εκδίκησιν εις τους εναντίους αυτού, και καθαρίσει την γην αυτού και τον λαόν αυτού. **44** Και ήλθεν ο Μωϋσῆς, και ελάλησε πάντας τους λόγους της ὁδῆς ταύτης εις επήκοον του λαού, αυτός και Ιησούς ο ιερός του Ναυῆ. **45** Και ετελείωσεν ο Μωϋσῆς λαλών πάντας τους λόγους τούτους προς πάντα τον Ισραήλ. **46** Και είπε προς αυτούς, Θέστε τας καρδίας σας εις πάντας τους λόγους, τους οποίους εγώ σήμερον διαμαρτύρομαι προς εσάς τους οποίους θέλετε παραγγείλει εις τα τέκνα σας να προσέχωσιν εις το να εκτελώσιν, πάντας τους λόγους του νόμου τούτου. **47** Διότι ούτος δεν είναι εις εσάς λόγος μάταιος· επειδή αύτή είναι η ζωή σας· και διά του λόγου τούτου θέλετε μακρομηρεύσειν επὶ τῆς γῆς, προς την οποίαν διαβάνετε τον Ιορδάνην διά να κληρονομήσητε αυτήν. **48** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν την αυτήν εκείνην ημέραν, λέγων, **49** Ανάβα εις το ὄρος τούτο Αβαρίμ, εις το ὄρος Νεβώ, το εν τῇ γῇ Μωάβ κατέναντι της Ιεριχώ και θεώρησον την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ δίδω εις τους ιερούς Ισραήλ εις ιδιοκτησίαν· **50** και τελεύτησον εν τῷ ὥρε ὅπου αναβαίνεις, και προστέθητι εις τον λαόν σου, καθὼς ο αδελφός σου Ααρὼν ετελεύτησεν εν τῷ ὥρε Ωρ και προσετέθη εις τον λαόν αυτού· **51** διότι η πειθήσατε εις εμέ μεταξύ των ιιών Ισραήλ εις τα ὄντα της Μεριβά-κάδης, εν τη ερήμῳ Σίν· επειδή δεν με ηγιάσατε εν μέσω των ιιών Ισραήλ· **52** θέτων απέναντι θέλεις ιδεῖ την γην, εκεί ομάς δεν θέλεις εισέλθει, εις την γην την οποίαν εγώ δίδω εις τους ιιούς Ισραήλ.

33 Και αύτη είναι η ευλογία, την οποίαν ηγλόγησε Μωϋσῆς ο ἀνθρώπος του Θεού τους ιιούς Ισραήλ, προ της τελευτῆς αυτού· **2** και είπεν, Ο Κύριος ήλθεν εκ Σινά, και επεφάνη εις αυτούς εκ Σινέιρ επέλαμψεν εκ του ὄρους Φαράν, και ἤλθε μετά μυριάδων αγίων· εκ της δεξιᾶς αυτού εξήλθε πυρ νόμου δι' αυτούς. **3** Ναι, ηγάπησε τον λαόν· υπὸ την χείρα σου είναι πάντες οι ἄγιοι αυτού· και εκάθητο εις τους πόδας σου, διά να λάβωσι τους λόγους σου. **4** Νόμον προσέταξεν εις ημάς ο Μωϋσῆς, την κληρονομίαν της συναγωγής Ιακώβ. **5** Και ήτο βασιλεύς εν τω Ιεσουρούν, ότε οι ἀρχόντες του λαού συνήχθησαν μετά των φυλών Ισραήλ. **6** Ζήτω ο Ρουβίν και ας μη αποθάνη, και ας ήναι ο λαός αυτού πολιάρθμος. **7** Και αύτη είναι η ευλογία του Ιούδα· και είπεν, Εισάκουσον, Κύριε, της φωνής του Ιούδα, και φέρε αυτόν εις τον λαόν αυτού· αι χείρες αυτού ας ήναι αυτάρκεις εις αυτόν· και ἐσο βοήθεια εις αυτόν κατά των εχθρών αυτού. **8** Και περὶ τον Λευΐ εἶπε, Τα Θουμῆμά σου και τα Ουρίμ σου ας ήναι μετά του ανθρώπου του οσίου σου, τον οποίον εδοκίμασας εν Μασσά, και μετά του οποίου ηντιλόγησας εις τα ὄντα της Μεριβᾶ· **9** δόστις εἴπε προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα αυτού, Δεν είδοντας, και δόστις απηρνήθη τους αδελφούς αυτού, ουδέ εγνώρισε τους ιιούς αυτού διότι ετήρησαν τον λόγον σου, και εφύλαξαν την διαθήκην σου. **10** Θέλουσι διδάσκει τας κρίσεις σου εις τον Ιακώβ, και τον νόμον σου εις τον Ισραήλ· θέλουσι βάλει θυμίαμα ενώπιον σου, και ολοκαυτώματα επὶ το θυσιαστήριόν σου. **11** Ευλόγησον, Κύριε, τα τάγματα αυτού, και δέχθητι τα ἔργα των χειρών αυτού σύνθλασον την οσφύν των επανισταμένων επ' αυτόν, και των μισούντων αυτόν, ώστε να μη εγερθώσι πλέον. **12** Περί τον Βενιαμίν εἶπεν, Ο ηγαπημένος του Κυρίου θέλει κατοικεῖν εκ ασφαλεία πλησίον αυτού· ο Κύριος θέλει περισκέπει αυτόν πάσας τας μέρας, και μεταξύ των ὡμών αυτού θέλει αναπαύσεθαι. **13** Και περὶ του Ιωσήφ εἶπεν, Ευλογημένην ας ήναι παρά Κυρίου η γη αυτού, από των πολυτίμων δώρων του ουρανούν, από της δρόσουν, και από της κάτω κειμένης αβύσσου, **14** και από των εκ του ήλιου πολυτίμων καρπών, και από των εξαιρέτων αγαθών των αρχαίων ορέων, και από των πολυτίμων αγαθών των αιώνιων βουνών, **15** και από των πολυτίμων αγαθών της γῆς και του πληρώματος αυτής και η ευδοκία του φανέντος εν τῃ βάτῳ ας ἐλθῃ επὶ την κεφαλήν του Ιωσήφ, και επὶ την κορυφήν του εκλεκτού μεταξύ των αδελφών αυτού. **17** Η δόξα αυτού ας ήναι ως του πρωτοτόκου του ταύρου αυτού, και τα κέρατα αυτού ως τα κέρατα του μονοκέρωτος δι' αυτών θέλει κερατίσει τα έθνη έως των ἀκρων της γῆς· και αύται είναι αι μυριάδες του Εφραΐμ, και αύται αι

χιλιάδες του Μανασσή. **18** Και περί του Ζαβουλών είπεν, πνεύματος σοφίας διότι ο Μωϋσής είχεν επιθέσει τας Ευφραίνου, Ζαβουλών, εν τη εξόδῳ σου και Ισάχαρ, εις χείρας αυτού επ' αυτόν· και υπήκουον εις αυτόν οι τας σκηνάς σου. **19** Θέλουσι καλέσει τους λαούς εις το νιοί Ισραήλ και ἔκαμπνον καθώς προσέταξε Κύριος εις όρος· εκεὶ θέλουσι προσφέρει θυσίας δικαιοσύνης διότι τον Μωϋσήν. **20** Και δεν ηγέρθη πλέον εν τας Ισραήλ θέλουσι θηλάσει την αφθονίαν της θαλάσσης, και τους προφήτης ως ο Μωϋσής, τον οποίον εγνώρισεν ο Κύριος κεκρυμμένους θησαυρούς της ἄμμου. **21** Και περί του πρόσωπον προς πρόσωπον, **22** εις πάντα τα σημεία και Γαδ είπεν, Εὐλογημένος ο πλατύνων τον Γαδ καθηταί τερράστια, τα οποία ο Κύριος απέστειλεν αυτόν να κάμη ως λέων, και διασπαράττει βραχίονα και κεφαλήν. **23** εν τη γη της Αιγύπτου, εις τον Φαραώ και εις πάντας Και προεβλέψει δι' εαυτόν την πρώτην μερίδα διότι εκεὶ τους δούλους αυτού και εις πάσαν την γην αυτού, **24** το μερίδιον του νομοθέτου ήτο διαπεφλαγμένον· και και εις πάσαν την χείρα την κραταιάν, και εις πάντα ήλθε μετά των αρχόντων του λαού, εξεπλήρωσε την τα θαυμάσια τα μεγάλα, τα οποία ἔκαμεν ο Μωϋσής δικαιοσύνην του Κυρίου και τας κρίσεις αυτού μετά του ενώπιον παντός του Ισραήλ.

Ισραήλ. **22** Και περί του Δαν είπεν, Ο Δαν είναι σκύμνος λέοντος· θέλει πηδήσει από Βασάν. **23** Και περί του Νεφθαλί είπεν, Ω Νεφθαλί, κεχορτασμένε ευδοκίας, και πεπληρωμένε της ευλογίας του Κυρίου, κληρονόμησον την δύσιν και την μεσημβρίαν. **24** Και περί του Ασήρ είπεν, Ας ήναι ευλογημένος από τέκνων του Ασήρ· ας ήναι δεκτός εις τους αδελφούς αυτού, και εις ἔλαιον ας βάψῃ τον πόδα αυτού. **25** Σίδηρος και χαλκός ας ήναι τα υποδήματά σου, και η δύναμις σου ως αι ημέραι σουν. **26** Δεν είναι ουδείς ως ο Θεός του Ιεσουρούν, όστις επιβαίνει επί τους ουρανούς προς βοηθείάν σου, και εν τη μεγαλοπρεπεία αυτού επί το στερέωμα. **27** Ο Θεός ο αιώνιος είναι καταφυγή, και υποστήριγμα οι αιώνιοι βραχίονες· και θέλει εκδιώξει τον εχθρόν απ' ἐμπροσθέν σου, και θέλει ειπεί, Εξολόθρευσον. **28** Τότε ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει μόνος εν ασφαλείᾳ· ο οφθαλμός του Ιακώβ θέλει είσθαι επί γης σίτου και οίνου· και οι ουρανοί αυτού θέλουσι σταλάζει δρόσον. **29** Μακάριος συ, Ισραήλ. Τις όμοιός σου, λαέ σωζόμενε υπό του Κυρίου, όστις είναι η ασπίς της βοηθείας σου, και η μάχαιρα της υπεροχής σου Και θέλουσιν υποταχθή οι εχθροί σου εις σε, και συ θέλεις πατήσει επί τον τράχηλον αυτών.

34 Και ανέβη ο Μωϋσής από των πεδιάδων Μωάβ εις το δρός Νεβώ, εις την κορυφήν Φασγά· την κατέναντι της Ιεριχώ. Και ἐδειξεν εις αυτόν ο Κύριος πάσαν την γην Γαλαάδ ἡώς Δαν, **2** και πάσαν την γην Νεφθαλί, και την γην του Εφραΐμ και του Μανασσή, και πάσαν την γην του Ιούδα, ἡώς της θαλάσσης της εσχάτης, **3** και την μεσημβρίαν και την πεδιάδα της κοιλάδος της Ιεριχώ, πόλεως φοινίκων, ἡώς Σηγώρ. **4** Και ο Κύριος είπε προς αυτόν, Αὕτη είναι η γη, την οποίαν εγώ ώμοσα προς τον Αθραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, λέγων, εις το σπέρμα σου θέλω δώσει αυτήν· εγώ σε ἔκαμα να ἰδης αυτήν με τους οφθαλμούς σου, εκεὶ ὅμως δεν θέλεις διαπεράσει. **5** Και ετελεύτησεν εκεί ο Μωϋσής, ο θεράπων του Κυρίου, εν τη γη Μωάβ, κατά τον λόγον του Κυρίου. **6** Και ἔθαψεν αυτόν εν κοιλάδι εν τη γη Μωάβ, κατέναντι του Βαιθ-φεγγώρ και ουδείς γνωρίζει την ταφήν αυτού ἡώς της σήμερον. **7** Και ήτο ο Μωϋσής εκατόν είκοσι ετών, ὅτε απέθανε· δεν ημαρύθησαν οι οφθαλμοί αυτού, ουδέ ηλαττώθη η δύναμις αυτού. **8** Και ἐκλαυσαν οι νιοί Ισραήλ τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδας του Μωάβ τριάκοντα ημέρας· και ετελειώθησαν αι ημέραι του κλαυθμού τον πένθους του Μωϋσέως. **9** Και Ιησούς ο νιός του Ναυή ήτο πλήρης

’Ιησοῦς Ναυῆ

1 Και μετά την τελευτήν του Μωϋσέως του δούλου του Κυρίου, είπε Κύριος προς Ιησούν τον υιόν του Ναυή, τον υπηρέτην του Μωϋσέως, λέγων, **2** Μωϋσής ο θεράπων μου ετελεύτησε τώρα λοιπόν σηκωθείς διάβηθη τον Ιορδάνη τούτον, συ και πας ο λαός οὗτος, προς την γην την οποίαν εγώ δίδω εις αυτούς, εις τους υιούς Ισραήλ. **3** Πάντα τον τόπον, επί του οποίου πατήση το ίχνος των ποδών σας, εις εσάς ἔδωκα αυτόν, καθώς είπα προς τον Μωϋσήν: **4** από της ερήμου και του Λιβάνου τούτου και ἑώς του ποταμού του μεγάλου, του ποταμού του Ευφράτου, πάσα η γη των Χετταίων, και ἑώς της θαλάσσης της μεγάλης προς δυσμάς του ήλιου, θέλει είσθαι το ὄριον σας. **5** Δεν θέλει δυνηθή ἀνθρωπος να σταθή εναντίον σου πάσας τας ημέρας της ζωής σου καθώς ἡμήν μετά του Μωϋσέως, θέλω είσθαι μετά σου δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει. **6** Ισχε και ανδρίζου διότι συ θέλεις κληροδοτησει εις τον λαόν του την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών να δώσω εις αυτούς. **7** Μόνον ισχε και ανδρίζου σφόδρα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα τον νόμον, τον οποίον προσέταξεν εις σε Μωϋσής ο θεράπων μου· μη εκκλίνης απ' αυτού δεξιά ή αριστερά, διά να φέρησαι μετά συνέσεως πανταχού όπου αν υπάγης. **8** Δεν θέλει απομακρυνθή τούτο το βιβλίον του νόμου από του στόματός σου, αλλ' εν αυτώ θέλεις μελετά ημέραν και νύκτα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα όσα είναι γεγραμμένα εν αυτώ διότι τότε θέλεις ευδούθθαι εις την οδόν σου, και τότε θέλεις φέρεσθαι μετά συνέσεως. **9** Δεν σε προστάζω εγώ; ισχε και ανδρίζου μη φοβηθής μηδέ δειλιάσῃς διότι είναι μετά σου Κύριος ο Θεός σου όπου αν υπάγης. **10** Και προσέταξεν ο Ιησούς τους ἄρχοντας του λαού, λέγων, **11** Περάστε διά μέσου του στρατοπέδου και προστάξατε τον λαόν, λέγοντες, Ετοιμάσατε εις εαυτούς εφόδια· διότι μετά τρεις ημέρας θέλετε διαβή τον Ιορδάνην τούτον, διά να εισέλθητε να κληρονομήσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις εσάς διά να κληρονομήσητε αυτήν. **12** Και προς τους Ρουθηνίτας και προς τους Γαδίτας και προς το ήμιον της φυλής του Μανασσή είπεν ο Ιησούς, λέγων, **13** Ενθυμήθητε τον λόγον τον οποίον προσέταξεν εις εσάς Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, λέγων, Κύριος ο Θεός σας σας ανέπαιυσε και σας ἔδωκε την γην ταύτην· **14** αι γυναίκες σας, τα τέκνα σας και τα κτήνη σας θέλουσι μείνειν εν τη γη, την οποίαν ο Μωϋσής ἔδωκεν εις εσάς εντεύθην του Ιορδάνου· σεις δε θέλετε διαβή ἐμπροσθεν των αδελφών σας ἀπλισμένοι, πάντες οι δυνατοί εν ισχύ, και θέλετε βιοθήσει αυτούς· **15** εωσούν αναπαύση τον Κύριος τους αδελφούς σας καθώς και εσάς, και να κληρονομήσωσι και αυτοί την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις αυτούς· τότε θέλετε επιστρέψει εις την γην της κληρονομίας σας, και θέλετε κληρονομήσει αυτήν, την οποίαν Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου ἔδωκεν εις την γην, δεν δείξαμεν ἔλεος και πίστιν εις σε. **15** Τότε εσάς εντεύθην του Ιορδάνου, προς ανατολάς ήλιου. **16** Και απεκρίθησαν προς τον Ιησούν, λέγοντες, Πάντα όσα προστάζεις εις ημάς θέλομεν κάμει· και πανταχού

όπου αποστείλης ημάς, θέλομεν υπάγει· **17** καθώς υπηκούμεν κατά πάντα εις τον Μωϋσήν, ούτω θέλομεν υπακούει και εις σέ· μόνον Κύριος ο Θεός σου να ήναι μετά σου, καθώς ήτο μετά του Μωϋσέως· **18** πας ἀνθρωπος, ὅστις εναντιωθή εις τας προσταγάς σου και δεν υπακούση εις τους λόγους σου κατά πάντα όσα προστάξης αυτόν, ας θανατόνται· μόνον ισχε και ανδρίζου.

2 Και απέστειλεν Ιησούς ο νιός του Ναυή εις Σιττείμ δύο ἀνδρας να κατασκοπεύσωσι κρυψίως, λέγων, Υπάγετε, ίδετε την γην και την Ιεριχώ. Οι δε υπήγον και εισήλθον εις οικίαν γυναικός πόρνης, ονομαζομένης Ραάβ, και κατέλυσαν εκεί. **2** Απήγγειλαν δε προς τον βασιλέα της Ιεριχώ, λέγοντες, Ιδού, ήλθον ενταύθα την νύκτα ἀνδρες εκ των ιιών Ισραήλ, διά να κατασκοπεύσωσι την γην. **3** Και απέστειλεν ο βασιλεὺς της Ιεριχώ προς την Ραάβ, λέγων, Εξάγαγε τους ἄνδρας τους εισελθόντας προς σε, οίτινες εισήλθον εις την οικίαν σου· διότι ήλθον να κατασκοπεύσωσι πάσαν την γην. **4** Και λαβούσα η γηνή τους δύο ἀνδρας ἔκρυψεν αυτούς και είπε, Ναι μεν εισήλθον προς εμέ τοι ἄνδρες και δεν εξέρω πόθεν ἦσαν· **5** ενώ δὲ ἐμέλλει να κλεισθή η πύλη, ὅτε εσκότασεν, οι ἄνδρες εξήλθον· δεν εξέρω που υπήγον οι ἄνδρες· τρέξατε ταχέως κατόπιν αυτών, διότι θέλετε προφθάσει αυτούς. **6** Αυτή ούμως είχεν αναβιθῆσει αυτούς επί το δώμα και σκεπάσει αυτούς με λινοκαλάμην, την οποίαν είχεν εστοιβαγμένην επί του δώματος. **7** Και οι ἄνδρες ἔτρεξαν κατόπιν αυτών διά της οδού της προς τον Ιορδάνην, μέχρι των διαβάσεων και ευθύς αφού ανεχώρησαν οι τρέχοντες κατόπιν αυτών, εκλείσθη η πύλη. **8** Και πριν εκείνοι πλαγιάσωσιν, αυτή ανέβη προς αυτούς επί το δώμα. **9** Και είπε προς τους ἄνδρας, Γνωρίζω διτι ο Κύριος ἔδωκεν εις εσάς την γην· και διτι ο τρόμος σας επέπεσεν εφ' ημάς, και διτι πάντες οι κάτοικοι της γης ενεκρώθησαν εκ του φόβου σας· **10** επειδή η κούσαμεν πως ο Κύριος εξήρανε τα ύδατα της Ερυθράς θαλάσσης ἐμπροσθέν σας, ότε εξήλθετε εξ Αιγύπτου· και τι εκάμετε εις τους δύο βασιλείς των Αμορραίων, τους πέραν του Ιορδάνου, εις τον Σηών και εις τον Ωγ, τους οποίους εξώλοθρεύαστε· **11** και καθώς ηκούσαμεν, διελύθη καρδία ημών, και δεν ἐμείπε πλέον πνοή εις ουδένα εκ του φόβου σας· διότι Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι θέος εν τω ουρανών ἄνω και επί της γης κάτω. **12** Και τώρα, ομόσατε μοι, παρακαλώ, εις τον Κύριον διτι, καθώς εγώ ἔκαμα ἔλεος εις εσάς, θέλετε κάμει και σεις ἔλεος εις την οικογένειαν του πατρός μου· και δότε εις εμέ σημείον πίστεως, **13** οτι θέλετε φυλάξει την ζωήν εις τον πατέρο μου και εις την μητέρα μου και εις τους αδελφούς μου και εις τας αδελφάς μου και πάντα όσα έχουνται, και θέλετε σώσει την ζωήν ημών εκ του θανάτου. **14** Και απεκρίθησαν προς αυτήν οι ἄνδρες, Η ζωή ημών εις θάνατον ας παραδοθή αντί της ιδικής σας, αν μόνον δεν φανερώσητε ταύτην την υπόθεσιν ημών, εάν ημείς, όταν ο Κύριος παραδώση εις ημάς την γην, δεν δείξαμεν ἔλεος και πίστιν εις σε. **15** Τότε εσάς εντεύθην του Ιορδάνου, προς ανατολάς ήλιου. **16** Και είπε προς αυτούς, Απέλθετε εις την

ορεινήν, διά να μη σας συναντήσωσιν οι καταδιώκοντες Ισραήλ, Προσέλθετε ενταύθα και ακούσατε τους λόγους και κρύφθητε εκεί τρεις ημέρας, εωσού επιστρέψωσιν Κυρίου του Θεού σας. **10** Και είπεν ο Ιησούς, Εκ τούτου οι καταδιώκοντες και ἐπειτα θέλετε υπάγει εις την θέλετε γνωρίσει, ότι ο Θεός ο ζων είναι εν τω μέσω σας. **11** Και είπαν προς αυτήν οι ἀνδρες, Ούτω υμών, και ότι κατά κράτος θέλει εξολοθρεύσει απ' θέλομεν εἰσθαι καθαροί από του ὄρκου σου τούτου, έμπροσθέν σας τους Χαναναίους και τους Χετταίους και τον οποίον ἔκαμες ημάς να ομόσωμεν. **12** Ιδού, ὅταν τους Ευαίους και τους Φερεζαίους και τους Γεργεταίους ημείς εισερχόμεθα εις την γην, θέλεις δεσει το σχοινίον και τους Αμφραίους και τους Ιεβουσαίους; **13** Ιδού, τούτου του κοκκίνου νήματος εις την θυρίδα, από την κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου πάσης της γης της οποίας κατεβίθαστο ημάς και τον πατέρα σου και προβαίνει έμπροσθέν σας εις τον Ιορδάνην. **14** Και τώρα την μητέρα σου και τους αδελφούς σου και πάσαν εκλέξατε εις εαυτούς δώδεκα ἄνδρας από των φυλῶν την οικογένειαν του πατρός σου, θέλεις συνάξει προς του Ισραήλ, ανά ἔνα ἄνδρα κατά φυλήν; **15** Και καθώς σεαυτήν εις την οικίαν· **16** και πας δότις εξέλθῃ επί της τα ίχνη των ποδῶν των ιερέων, των βασταζόντων θύρας της οικίας σου, το αίμα αυτού θέλει εἰσθαι επί της την κιβωτόν του Κυρίου, του Κυρίου πάσης της γης, κεφαλής αυτού, ημείς δε θέλομεν εἰσθαι καθαροί ὅστις πατήσαστον εν τοις ὄνται του Ιορδάνου, τα ὄντα του δε μένη μετά σου εν τη οικίᾳ, το αίμα αυτού θέλει εἰσθαι επί της κεφαλής ημών, εάν τις βάλῃ χείρα επ' αυτόν ἄνωθεν, και θέλουσι σταθή εις σωρόν ἔνα. **17** Και την κιβωτόν της διαθήκης έμπροσθεν του λαού, **18** αλλ' εάν φανερώσης την υπόθεσιν ημών ταύτην, καθώς εσηκώθη ο λαός εκ των σκηνῶν αυτῶν, διά να τότε θέλομεν εἰσθαι λελυμένοι από του ὄρκου σουν, τον διαβώσι τον Ιορδάνην, και οι ιερεῖς οι βασταζόντες οποίον ἔκαμες ημάς να ομόσωμεν. **19** Και είπε, Κατά την κιβωτόν της διαθήκης έμπροσθεν του λαού, **20** τους λόγους σας, ούτως, ας γείνη. Και εξαπέστειλεν και καθώς ἡλθον οι βαστάζοντες την κιβωτόν ἔως του αυτούς, και ανεχώρησαν αυτή δε ἐδεσε το κόκκινον Ιορδάνου, και οι πόδες των ιερέων των βασταζόντων σχοινίον εις την θυρίδα. **21** Και ανεχώρησαν και ἡλθον την ορεινήν και ἐμειναν εκεὶ τρεις ημέρας, εωσού επέστρεψαν οι καταδιώκοντες και εζήτησαν αυτούς οι καταδιώκοντες καθ' ὅλην την οδόν, πληγῇ δεν εύρηκαν. **22** Και υπέστρεψαν οι δύο ἄνδρες και κατέβησαν την ορούς και διέβησαν και ἡλθον προς Ιησούν τον νιόν του Ναυῆ, και διηγήθησαν προς αυτὸν πάντα ὄσα συνέβησαν εις αυτούς. **23** Και είπονταν προς τον Ιησούν, Βεβαίως ο Κύριος παρέδωκεν εις τας χείρας ημών πάσαν την γῆν· και μάλιστα πάντες οι κάτοικοι του τόπου ενεκρώθησαν εκ του φόβου ημών.

3 Καὶ εξηγέρθη ὁ Ἰησούς πρωῒ· καὶ ανεχώρησαν ἐκ Σιττείν· καὶ ἥλθον ἔνες του Ιεράρχου, αὐτὸς καὶ

- Σιττεῖμ καὶ ήλθον εώς τοῦ Ιορδάνου, αυτὸς καὶ πάντες οἱ νιοί Ἰσραήλ, καὶ διενυκτέρευσαν εκεί πρὶν διάβωσι. 2 μετὰ δὲ τρεις ημέρας ἐπέρασαν διά μέσον του στρατόπεδου οἱ ἀρχοντες, 3 καὶ προσέταξαν τὸν λαόν, λέγοντες, Ὄταν ἤδη τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου του Θεού σας καὶ τους ιερείς τους Λευτᾶς βαστάζοντας αυτήν, τότε σεις θέλετε κινηθῆ ἀπὸ τῶν τόπων σας καὶ υπάγει οπίσσα αυτής: 4 πλην αἱ ἡναὶ διάστημα μεταξύ υμών καὶ εκείνης, ἑώς δύο χιλιάδων πηχών κατά το μέτρον, μη πλησιάσῃς εἰς αυτήν, διά να γνωρίζῃς τὴν οδόν την οποίαν πρέπει να βαδίζῃς διότι δεν επεράσατε τὴν οδόν ταύτην χθές και προχθές. 5 Καὶ εἶπεν ο Ἰησούς πρὸς τὸν λαόν, Καθαρίσθητε, διότι αὐτὸν θέλει κάμει ο Κύριος εν μέσῳ υμών ψαυμάσια. 6 Καὶ εἶπεν ο Ἰησούς πρὸς τους ιερείς λέγων, Σήκωσατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ προπορεύεσθε ἐμπροσθεν του λαού. Καὶ εσήκωσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ επορεύοντο ἐμπροσθεν του λαού. 7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησούν, Εν τῇ ημέρᾳ ταύτῃ ἀρχίων να σε μεγαλύνων ενώπιον παντὸς του Ἰσραήλ· διά να γνωρίσωσιν ὅτι, καθὼς ἡμινη μετά του Μωϋσέως, θέλω εἰσθαι καὶ μετὰ σού· 8 σού λοιπόν πρόσταξον τους ιερείς τους βαστάζοντας την κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων, Ὄταν φθάσῃς εἰς το χείλος του ύδατος του Ιορδάνου, θέλετε σταθῆ εν τω Ιορδάνῃ. 9 Καὶ εἶπεν ο Ἰησούς πρὸς τους νιούς

4 Και αφού πας ο λαός ετελείωσε διαβαίνων τον Ιορδάνην, είπε Κύριος προς τον Ιησούν, λέγων, **2** Λάβετε εις εαυτούς δώδεκα ἄνδρας εκ του λαού, ανά ἑνα ἄνδρα κατά φυλήν, **3** και πρόσταξον αυτούς, λέγων, Λάβετε εντεύθεν εκ μέσου του Ιορδάνου, εκ του τόπου όπου των iερέων οι πόδες εστάθησαν στερεοί, δώδεκα λίθους· και θέλετε μετακομίσει αυτούς μεθ' εαυτών, και θέλετε θέσει αυτούς εν τω τόπω ὅπου στρατοπεδεύστε ταῦτην την νύκτα. **4** Τότε ο Ιησούς προσεκάλεσε τους δώδεκα ἄνδρας, τους οποίους είχε διορίσει εκ των ιιών Ισραήλ, ανά ἑνα ἄνδρα κατά φυλήν· **5** και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, διάβητε ἐμπροσθεν της κιβωτού Κυρίου του Θεού σας εν τω μέσῳ του Ιορδάνου, και σηκώσατε ἑκαστος από σας ἑνα λίθον επί τους ὀώμους αυτού, κατά τον αριθμόν των φυλών των ιιών Ισραήλ· **6** διά να ἡναι τούτο σημείον μεταξύ σας ὧστε ὅταν ερωτώσιν οι ιιοί σας εις το μέλλον λέγοντες, Τι δηλούσιν εις εσάς οι λίθοι οι ούτοι; **7** τότε θέλετε αποκριθή προς αυτούς, Ὄτι εκόπησαν τα ὄντα του Ιορδάνου απ' ἐμπροσθεν της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου· ὅτε διέβαινε τον Ιορδάνην, τα ὄντα του Ιορδάνου εκόπησαν· και οι λίθοι ούτοι θέλουσιν είσθαι προς τους ιιούς Ισραήλ εις μνημόσυνον ἔως αιώνος. **8** Και ἐκαμόν ούτως οι ιιοί Ισραήλ καθώς προσέταξεν ο Ιησούς, και ἐλαβον

δώδεκα λίθους εκ μέσου του Ιορδάνου, καθώς είπε τους υιούς Ισραήλ. **3** Και ἐκαμεν ο Ιησούς εις εαυτόν Κύριος προς τον Ιησούν, κατά τον αριθμόν των φυλών λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, και περιέτεμε τους υιούς των υιών Ισραήλ, και μετεκόμισαν αυτούς μεθ' εαυτών Ισραήλ επί του βουνού των ακροβυστών. **4** Και η αιτία, εις τον τόπον όπου κατέλυσαν και ἔθεσαν αυτούς εκεί. διά την οποίαν ο Ιησούς ἐκαμε την περιτομήν, είναι **9** Και ἀλλοις δώδεκα λίθους ἐστήσεν ο Ιησούς εν τω ὅτι πας ο λαός ο εξελθόν εξ Αιγύπτου, τα αρσενικά, μέσω του Ιορδάνου, εν τω τόπω όπου εστάθησαν οι πάντες οι ἄνδρες του πολέμου, απέθανον εν τη ερήμω πόδες των ιερέων, των βασταζόντων την κιβωτόν της καθ' οδόν, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου. **5** Και πας ο λαός διαθήκης και εκεί είναι μέχρι της σήμερον. **10** Οι δε ο εξελθόν ήτο περιετημημένος πας δε ο λαός ὅστις ιερείς οι βασταζόντες την κιβωτόν ίσταντο εν τω μέσω εγενήθη εν τη ερήμῳ καθ' οδόν, αφού εξήλθον εξ του Ιορδάνου, εωσού ετελέσθησαν πάντα όσα ο Κύριος Αιγύπτου, δεν είχε περιτημήθη. **6** Διότι τεσσαράκοντα προσέταξεν εις τον Ιησούν να είπῃ προς τον λαόν, ἐτη περιήρχοντο οι υιοί Ισραήλ εν τη ερήμῳ, εωσού κατά πάντα όσα ο Μωϋσῆς προσέταξεν εις τον Ιησούν ετελεύτησαν πας ο λαός, οι ἄνδρες του πολέμου, οι και ἔσπευσεν ο λαός καὶ διέβη. **11** Και αφού πας ο εξελθόντες εξ Αιγύπτου, επειδή δεν υπήκουσαν εις λαός ετελείωσε διαβαίνων, διέβη και η κιβωτός του την φωνήν του Κυρίου προς τους οποίους ο Κύριος Κυρίου και οι ιερείς ἐμπροσθεν του λαού. **12** Και οι ώμοσεν, ὅτι δεν θέλει αφήσει αυτούς να ίδωσι την υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής γην, την οποίαν ώμοσεν ο Κύριος προς τους πατέρας Μανασσή διέβησαν ὥπλισμένοι ἐμπροσθεν των υιών αυτών ὅτι θέλει δώσει εις ημάς, γην ρέουσαν γάλα Ισραήλ, καθώς είπε προς αυτούς ο Μωϋσῆς. **13** Ἔως και μέλι. **7** Αντί δε τούτων αντικατέστησε τους υιούς τεσσαράκοντα χιλιάδες ἐνοπλοί διέβησαν ἐμπροσθεν αυτών, τους οποίους ο Ιησούς περιέτεμε διότι ήσαν του Κυρίου εις πόλεμον, προς τας πεδιάδας της Ιεριχώ. απερίτιμοι, επειδή δεν είχον περιτέμει αυτούς καθ' **14** Εν εκείνη τη ημέρᾳ εμεγάλυνεν ο Κύριος τον Ιησούν οδόν. **8** Και αφού ετελείωσαν περιτέμοντες πάντα ενώπιον παντός του Ισραήλ, και εφοβούντο αυτόν, τον λαόν, εκάθηντο εις τους τόπους αυτών εν τω καθώς εφοβούντο τον Μωϋσῆν, πάσας τας ημέρας της στρατοπέδων, εωσού ιατρεύθησαν. **9** Και είπε Κύριος ζώής αυτού. **15** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν λέγων, προς τον Ιησούν, Ταύτην την ημέραν αφήρεσα αφ' υμῶν **16** Πρόσταξον τους ιερείς τους βαστάζοντας την κιβωτόν τον ονειδισμόν της Αιγύπτου. Διά τούτο ωνομάσθη ο του μαρτυρίουν, να αναβώσιν εκ του Ιορδάνου. **17** Και τόπος εκείνος Γάλαγα έως της σήμερον. **10** Και οι υιοί προσέταξεν ο Ιησούς τους ιερείς λέγων, Ανάβητε εις Ισραήλ εστρατοπέδευσαν εν Γαλαγάλοις και ἐκαμον το του Ιορδάνου. **18** Και αφού οι ιερείς οι βαστάζοντες πάσχα τη δεκάτη τετάρτη του μηνός προς το εσπέρας, την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου ανέβησαν εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ. **11** Και τη επαύριον του μέσον του Ιορδάνου, και τα ίχνη των ποδών των πάσχα ϕέραν άζυμα από του σίτου της γης, και σίτον ιερέων επάτησαν επί της ξηράς, τα ύδατα του Ιορδάνου πεφρυγμένον την αυτήν εκείνην ημέραν. **12** Και τη επιστρέψαντα εις τον τόπον αυτών επλημμύρσαν επάύριον αφού ἐφέραν από του σίτου της γης, εξέλιπε πάσας τας όχθας αυτού, καθώς πρότερον. **19** Και ανέβη το μάννα· και δεν είχον πλέον μάννα οι υιοί Ισραήλ, ο λαός εκ του Ιορδάνου την δεκάτην του πρώτου μηνός αλλ' ἔτρωγον από των γεννημάτων της γης Χαναάν και εστρατοπέδευσαν εν Γαλαγάλοις προς το ανατολικόν τον ενιαυτόν εκείνον. **13** Και ὅτε ο Ιησούς ήτο πλησίον μέρος της Ιεριχώ. **20** Και τους δώδεκα εκείνους λίθους, της Ιεριχώ, ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού και είδε, τους οποίους ἐλάβον εκ του Ιορδάνου, ἐστήσεν ο Ιησούς και ιδού, ίστατο κατέναντι αυτού ἀνθρωπος και η εν Γαλαγάλοις. **21** Και είπε προς τους υιούς Ισραήλ, ρομφαία αυτού ήτο γεγυμνωμένη εν τη χειρί αυτού· λέγων, Όταν εἰς το μέλλον ερωτώσιν οι υιοί σας τους και προσελθών ο Ιησούς είπε προς αυτόν, Ημέτερος πατέρας αυτών, λέγοντες, Τι δηλούσιν οι λίθοι ούτοι; **22** είσαι ή των υπεναντίων ημών; **14** Ο δε είπεν, Ουχί· τότε θέλετε αναγγείλει προς τους υιούς σας, λέγοντες, αλλ' εγώ Αρχιστράτηγος της δυνάμεως του Κυρίου Διά ξηράς διέβη ο Ισραήλ τον Ιορδάνην τούτον· **23** διότι τώρα ήλθον. Και ἐπεσεν ο Ιησούς επί την γην κατά απεξήρανε Κύριος ο Θεός σας τα ύδατα του Ιορδάνου πρόσωπον αυτού και προσεκύνησε, και είπε προς αυτόν, ἐμπροσθέν σας, εωσού διέβητε, καθώς ἐκαμε Κύριος Τι προστάζει ο κύριός μου εις τον δούλον αυτού; **15** Και ο Θεός σας εις την Ερυθράν θάλασσαν, την οποίαν οι παρά την θάλασσαν, ότι ο Αρχιστράτηγος της δυνάμεως του Κυρίου είπε προς απεξήρανεν έμπροσθεν ημών, εωσού διέβημεν. **24** διά τον Ιησούν, Λύσον το υπόδημά σου εκ των ποδών σου· να γνωρίσωι πάντες οι λαοί της γης την χείρα του διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι ἀγιος. Και ο Κυρίου, ότι είναι κραται· διά να φοβήσθε Κύριον τον Ιησούς ἐκαμεν ούτω.

Θέον σας πάντοτε.

5 Και ὅτε ἤκουσαν πάντες οι βασιλεῖς των Αμορραίων, οι πέραν του Ιορδάνου προς δυσμάς, και πάντες οι βασιλεῖς των Χαναναίων, οι παρά την θάλασσαν, ότι ο Κύριος απεξήρανε τα ύδατα του Ιορδάνου απ' ἐμπροσθεν των υιών Ισραήλ εωσού διέβησαν, διελύθησαν αι καρδίαι αυτών· και δεν ἐμεινε πλέον εις αυτούς πνοή, πόλεως ἀπαξ ούτω θέλεις κάμνει εξ ημέρας. **4** Και από του φόρου των υιών Ισραήλ. **2** Κατ' εκείνον τον επτά ιερείς θέλουσι βαστάζει έμπροσθεν της κιβωτού λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, και περιέτεμε εκ δευτέρου

6 Η δε Ιεριχώ ήτο συγκεκλεισμένη και ωχυρωμένη εξ αιτίας των υιών Ισραήλ· ουδείς εξήρχετο και ουδείς εισήρχετο. **2** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Ιδού, παρέδωκα εις την χείρα σου την Ιεριχώ και τον βασιλέα αυτής και τους δυνατούς εν ισχύ. **3** Και θέλετε περιέλθει την πόλιν, πάντες οι ἄνδρες του πολέμου, κύκλω της πόλεως ἀπαξ ούτω θέλεις κάμνει εξ ημέρας. **4** Και από του φόρου των υιών Ισραήλ. **2** Κατ' εκείνον τον επτά ιερείς θέλουσι βαστάζει έμπροσθεν της κιβωτού επτά σάλπιγγας κερατίνας· και την εβδόμην ημέραν θέλετε περιέλθει την πόλιν επτάκις και οι ιερείς θέλουσι

σαλπίζει με τας σάλπιγγας. **5** Και όταν σαλπίσωσι με την στόματι μαχαίρας πάντας τους εν τη πόλει, ἀνδρας και κερατίνην επεκτείνοντες, καθώς ακούσητε τον ἕχον της γυναίκας, νέους και γέροντας, και βόας και πρόβατα σάλπιγγος, πας ο λαός θέλει αλαλάξει μέγαν αλαλαγμόν, και όνους. **22** Εἴπε δε ο Ιησούς προς τους δύο ἀνδρας, και θέλει καταπέσει το τείχος της πόλεως υφ' εαυτό, και τους κατασκοπεύσαντας την γην, Εισέλθετε εις την οικίαν της πόρνης και εξαγάγετε εκείθεν την γυναίκα, και πάντα όσα ἔχει, καθώς ὡμόδατε προς αυτήν. **23** προς αυτούς, Λάβετε την κιβωτόν της διαθήκης, και Και εισήλθον οι νέοι οι κατάσκοποι και εξήγαγον την επτά ιερείς ας βαστάζων επτά σάλπιγγας κερατίνας Ραάβ και τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής και ἐμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου. **7** Και είπε προς τους ἀδελφούς αυτής, και πάντα όσα είχε· και εξήγαγον τον λαόν, Περάσατε και περιέλθετε την πόλιν, και οι πάσαν την συγγένειαν αυτής και εφύλαξαν αυτούς ἔξω ὠπλισμένοι ας περάσωσιν ἐμπροσθεν της κιβωτού του στρατοπέδου του Ισραήλ. **24** Και κατέκασαν την Κυρίου. **8** Και αφού ο Ιησούς ελάλησε προς τον λαόν, οι πόλιν εν πυρὶ και πάντα τα εν αυτῇ μόνον το αργύριον επτά ιερείς βαστάζοντες τας επτά κερατίνας σάλπιγγας και το χρυσόν και τα σκεύη τα χάλκινα και τα σιδηρά ἐμπροσθεν του Κυρίου επέρασαν και εσάλπιζον με τας ἔδωκαν εις το θησαυροφυλάκιον του οίκου του Κυρίου. σάλπιγγας, και η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου **25** Και εις την Ραάβ την πόρνην και εις την οικογένειαν ηκολούθει αυτούς. **9** Και οι ὠπλισμένοι προεπορεύοντο του πατρός αυτής και εις πάντα όσα είχε, ο Ιησούς των ιερέων, των σαλπιζόντων με τας σάλπιγγας, και η εφύλαξε την ζωήν· και κατοικεί εν τω μέσω του Ισραήλ οπισθοφυλακή ηκολούθει ὄπισθεν της κιβωτού, ενώ οι έως της σήμερον διότι ἐκρυψε τους κατασκόπους, τους ιερείς προχωρούντες εσάλπιζον με τας σάλπιγγας. **10** οποίους απέστειλεν ο Ιησούς διά να κατασκοπεύσωσι Και προσέταξεν ο Ιησούς τον λαόν, λέγων, Δεν θέλετε την Ιεριχώ. **26** Και ώμοσεν ο Ιησούς κατ' εκείνον τον αλαλάξει, ουδέ θέλει ακουσθῆ η φωνή σας, ουδέ θέλει καιρόν, λέγων, Κατηραμένος ενώπιον του Κυρίου ο εξέλθει λόγος εκ του στόματός σας, μέχρι της ημέρας ἀνθρωπος, ὅστις αναστήση και κτίση την πόλιν ταύτην καθ' ην θέλω σας ειπεῖ να αλαλάξητε· τότε θέλετε την Ιεριχώ με τον θάνατον του πρωτότοκου νιού αυτού αλαλάξει. **11** Και η κιβωτός του Κυρίου περιήλθε την πόλιν κύκλῳ ἀπαξ· και ἥλθον εις το στρατοπέδον και θέλει βάλει τα θεμέλια αυτής, και με τον θάνατον του διενυκτέρευσαν εν τω στρατοπέδω. **12** Και εξηγέρθη ο νεωτάτου ιού αυτού την γην, Και ο Κύριος ἦτο μετά τον Ιησού, και το ὄνομα αυτού Ιησούς το πρῶτο, και οι ιερείς εστήκωσαν την κιβωτόν του Κυρίου· **13** και οι επτά ιερείς, βαστάζοντες τας επτά κερατίνας σάλπιγγας, προεπορεύοντο της κιβωτού του Κυρίου, πορεύμενοι και σαλπίζοντες με τας σάλπιγγας· και ἐμπροσθεν αυτών επορεύοντο οι ὠπλισμένοι· η δε οπισθοφυλακή ηκολούθει ὄπισθεν της κιβωτού του Κυρίου, ενώ οι ιερείς προχωρούντες εσάλπιζον με τας σάλπιγγας. **14** Και την δευτέραν ημέραν περιήλθον την πόλιν ἀπαξ, και επέστρεψαν εις το στρατοπέδον· ούτως ἔκαμψαν εξ ημέρας. **15** Και την εβδόμην ημέραν εξηγέρθησαν περί τα χαράγματα και περιήλθον την πόλιν επτάκις κατά τον αυτόν τρόπον· μόνον εν ταύτη τη ημέρα περιήλθον την πόλιν επτάκις. **16** Και εις την εβδόμην φοράν, ενώ εσάλπιζον οι ιερείς με τας σάλπιγγας, είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Αλαλάξατε· διότι ο Κύριος παρέδωκεν εις εσάς την πόλιν· **17** και η πόλις θέλει εἰσθαι ανάθεμα εις τον Κύριον, αυτή και πάντα τα εν αυτῇ· εις μόνην την Ραάβ την πόρνην θέλει φυλαχθῆ η ζωή, εις αυτήν και εις πάντας τους ὄντας εν τη οικίᾳ μετ' αυτής· διότι ἐκρυψε τους κατασκόπους, τους οποίους απεστέλλαμεν· **18** σεις ὁμώς φυλάχθητες από τον αναθέματος, διά να με γείνητε ανάθεμα, λαμβάνοντες από τον αναθέματος, και καταστήσοτε το στρατοπέδον του Ισραήλ ανάθεμα και ταράξητε αυτό· **19** ἀπάν δε το αργύριον και το χρυσόν και τα σκεύη τα χάλκινα και τα σιδηρά είναι αφιερωμένα εις τον Κύριον· εις το θησαυροφυλάκιον του Κυρίου θέλουσιν εισαχθῆ. **20** Και ηλάλαξεν ο λαός, ὅτε εσάλπισαν με τας σάλπιγγας· και ως ἤκουσεν ο λαός την φωνήν των σαλπιγγών, τότε ηλάλαξεν ο λαός αλαλαγμόν μέγαν, και κατέπεσε το τείχος υφ' εαυτό, και ανέβη ο λαός εις την πόλιν, ἔκαστος κατ' ενώπιον αυτού, και εκυρίευσαν την πόλιν. **21** Και εξωλόθρευσαν εν

7 Οι δε νιοί Ισραήλ ἔκαμψαν παράβασιν εις το ανάθεμα· διότι Αχάν, ο υιός του Χαρμί, υιού του Σερά, εκ της φυλῆς Ιούδα, ἐλαβεν από του αναθέματος· και εξήγφθη η οργή του Κυρίου κατά των νιών Ισραήλ. **2** Και απέστειλεν ο Ιησούς ανθρώπους εις την Ιεριχώ εις Γαί, την πλησίον της Βαιθ-αὐέν, προς το ανατολικόν μέρος της Βαιθήλ· και είπε προς αυτούς λέγων, Ανάβητε και κατασκοπεύσατε την γην. Και οι ἀνθρωποι ανέβησαν και κατεσκόπευσαν την Γαί. **3** Και επιστρέψαντες προς τον Ιησούν είπαν προς αυτόν, Ας μη αναβή πας ο λαός, αλλ' ως δύο ἡ τρεις χιλιάδες ἀνδρες ας αναβώσι και ας πατάξωσι την Γαί μη βάλης πάντα τον λαόν εις κόπον φέρων αυτὸν ἔως εκεῖ διότι είναι ολίγοι. **4** Και ανέβησαν εκεῖ εκ του λαού ως τρεις χιλιάδες ἀνδρες και ἐφύγον από προσώπου των ανδρών της Γαί. **5** Και οι ἀνδρες της Γαί επάταξαν εξ αυτῶν ἔως τριάκοντα εξ ἀνδρας και κατεδίωξαν αυτούς απ' ἐμπροσθεν της πόλης ἔως Σιβαρείμ, και επάταξαν αυτούς εις το κατωφερές διά το οποίον αι καρδίαι του λαού διελύθησαν, και ἐγείναν αως ὑδωρ. **6** Και διέρρηξεν ο Ιησούς τα ιμάτια αυτού, και ἐπέσε κατά γῆς επί πρόσωπον αυτού, ἐμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου ἔως εστέρας, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, και επέθεσαν χώμα επί τας κεφαλάς αυτών. **7** Και είπεν ο Ιησούς, Α Δέποτα Κύριε, διά τι διεβίβασας τον λαόν τούτον διά του Ιορδάνου, διά να μας παραδώσῃς εις τας χείρας των Αμορραίων, ώστε να αφανίσωσιν ημάς; είθε να ευχαριστούμεθα καθήμενοι πέραν του Ιορδάνου **8** Ω Κύριε, τι να είπω, αφού ο Ισραήλ ἐστρεψε τα νώτα ἐμπροσθεν των εχθρών αυτού; **9** και ακούσαντες οι Χαναναίοι και πάντες οι κάτοικοι της γης, θέλουσι περικυλώσει ημάς και

εξαλείψει το όνομα ημών από της γῆς· και τι θέλεις ελιθοβόλησαν αυτούς με λίθους. **26** Και ἐστησαν επ' κάμει περὶ του ονόματός σου του μεγάλου; **10** Και αυτὸν σωρόν λίθων μέγαν, ὅστις μένει ἡώς της σήμερον· εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Σηκώθητι διὰ τὶ ἐπεσες οὕτως επὶ τὸ πρόσωπόν σου; **11** Ημάρτησεν ο Ἰσραὴλ, και μάλιστα παρέβησαν τὴν διαθήκην μου, τὴν οποίαν προσέταξα αυτούς· και ἔτι ἐλαβον απὸ του αναθέματος και ἔτι ἐκλεψαν και ἔτι εψεύσθησαν και ἔτι ἐβάλον αὐτὸν εἰς τα σκεύη αυτῶν. **12** διὰ τούτο δὲ θέλουσι δυνηθῆι οἱ νιοὶ Ἰσραὴλ να σταθῶσιν ἐμπροσθεν των ἔχθρων αὐτῶν, αλλὰ θέλουσι στρέψει τα νώτα ἐμπροσθεν των ἔχθρων αὐτῶν, διότι ἔγιναν ανάθεμα: οὐδὲ θέλω εἴσθω πλέον με σας, εάν δὲν εξαλείψητε το ανάθεμα εκ μέσου σας. **13** Σηκωθεῖς αγίασον τὸν λαόν και ειπέ, Αγιάσθητε διὰ την αὔριον διότι οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ἰσραὴλ: Ανάθεμα είναι εν τα μέσω σου, Ἰσραὴλ: δεν δύνασαι να σταθῆς ἐμπροσθεν των ἔχθρων σου, εωσού αφαρέστητε το ανάθεμα εκ μέσου σας. **14** προσέλθετε λοιπὸν το πρωΐ κατά τας φυλάς σας· και η φυλή, την οποίαν πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατά συγγενείας· και η συγγένεια, την οποίαν πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατ' οικογενείας· και η οικογένεια, την οποίαν πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατά ἄνδρας: **15** και ὅστις πιασθῇ ἔχων το ανάθεμα, θέλει κατακαυθή εν πυρί, αυτός και πάντα ὄσα ἔχει διότι παρέβη την διαθήκην του Κυρίου και διότι ἐπράξεν ανομίαν εν τω Ἰσραὴλ. **16** Και εξεγερθεῖς ο Ἰησοὺς το πρωΐ, προσῆγαγε τον Ἰσραὴλ κατά τας φυλάς αὐτῶν· και επιάσθη η φυλή του Ιούδα: **17** και προσήγαγε τας συγγενείας του Ιούδα, και επιάσθη η συγγένεια των Ζαραϊτῶν· και προσήγαγε την συγγένειαν των Ζαραϊτῶν κατά ἄνδρας, και επιάσθη ο Ζαβδὶς: **18** και προσήγαγε την οικογένειαν αὐτοῦ κατά ἄνδρας, και επιάσθη ο Αχάν, ο νιούς του Χαριμί, νιού του Ζαβδὶς, νιού του Ζερά, εκ της φυλῆς Ιούδα. **19** Και εἶπεν ο Ἰησοὺς πρὸς τὸν Αχάν, Τέκνον μου, δος τῷρα δόξαν εἰς Κύριον τὸν Θεόν του Ἰσραὴλ, και εξομολογήθητι εἰς αὐτὸν, και ειπέ μοι τῷρα τι ἐπράξας· μη κρύψῃς αὐτὸν ἀπ' εμού. **20** Και απεκρίθη ο Αχάν πρὸς τὸν Ἰησούν και εἶπε, Αληθῶς εγὼ ἡμάρτον εἰς Κύριον τὸν Θεόν του Ἰσραὴλ και ἐπράξα οὕτω και οὕτω: **21** ιδών μεταξὺ των λαφύρων μίαν καλήν Βαθυλωνικήν στολήν και διακοσίους σίκλους αργυρίου και ἐλαστα χρυσού βάρους πεντήκοντα σίκλων, επεθύμησα αὐτά και ἐλαβον αὐτά· και ιδού, είναι κεκρυμμένα εν τῇ γῇ, κατά τὸ μέσον τῆς σκηνῆς μου, και τὸ αργύριον υποκάτω αὐτῶν. **22** Και απέστειλεν ο Ἰησοὺς ανθρώπους και ἐτρέξαν εἰς τὴν σκηνήν, και ιδού, ἥσαν κεκρυμμένα εν τῇ σκηνῇ αὐτού, και τὸ αργύριον υποκάτω αὐτῶν. **23** Και ἐλαβον αὐτά εκ μέσου τῆς σκηνῆς, και ἐφέραν αὐτά πρὸς τὸν Ἰησούν και πρὸς πάντας τοὺς νιούς Ἰσραὴλ, και ἔθεσαν αὐτά ενώπιον τοῦ Κυρίου. **24** Τότε ο Ἰησοὺς, και πας ο Ἰσραὴλ μετ' αὐτού, επίσαν τὸν Αχάν τον νιόν του Ζερά, και τὸ αργύριον και τὴν στολήν και τὸ ἐλαστα του χρυσού και τους νιούς αὐτού και τας θυγατέρας αὐτού και τους βόας αὐτού και τους ὄνους αὐτού και τα πρόβατα αὐτού και την σκηνήν αὐτού και πάντα ὄσα είχε, και ἐφέραν αὐτούς εἰς τὴν κοιλάδον Αχώρ. **25** Και εἶπεν ο Ἰησούς, Διά τι κατετάραξας ημάς; ο Κύριος θέλει σε κατατάραξει την ημέραν ταύτην. Και πας ο Ἰσραὴλ ελιθοβόλησαν αὐτόν με λίθους και κατέκαυσαν αὐτούς εν πυρί και

8 Και εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησούν, Μη φοβηθῆς μηδὲ δειλιάστης λάβε μετά σου πάντας τους πολεμικούς ἄνδρας, και σηκωθεῖς ανάβα εἰς τὴν Γαῖ· ιδού, εγὼ παρέδωκα εἰς τὴν χείρα σου· τὸν βασιλέα της Γαῖ και τὸν λαόν αὐτού και τὴν πόλιν αὐτού και τὴν γῆν αὐτού· **2** και θέλεις κάμει εἰς τὴν Γαῖ και εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς, καθὼς ἔκαμες εἰς τὴν Ιεριχῶ και εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς· μόνον τα λάφυρα αὐτῆς και τα κτήνη αὐτῆς θέλετε λαφυραγγήσει εἰς εαυτούς· στήσον ενέδραν κατὰ τὴς πόλεως ὅπισθεν αὐτῆς. **3** Και εστικώθη ο Ἰησούς και πας ο λαός ο πολεμιστής, διὰ να αναβώσιν εἰς τὴν Γαῖ και εξέλεξεν ο Ἰησούς τριάκοντα χιλιάδας ἄνδρας δυνατούς εν ισχύi και εξαπέστειλεν αὐτούς διά νυκτός, **4** και προσέταξεν εἰς αὐτούς λέγων, ιδού, σεις θέλετε ενεδρεύει κατά της πόλεως ὅπισθεν αὐτῆς μη απομακρυνθῆτε πολὺ απὸ της πόλεως, και να ὥσθε πάντες ἔτοιμοι· **5** εγὼ δε και πας ο λαός ο μετ' εμού θέλομεν πλησίασεις εἰς τὴν πόλιν· και ὅταν εξέλθωσιν εναντίον ημών, καθὼς πρότερον, τότε ημείς θέλομεν φύγει απ' ἐμπροσθεν αὐτῶν· **6** και θέλουσιν εξέλθει κατόπιν ημών, εωσού απομακρύνωμεν αὐτούς απὸ της πόλεως, διότι θέλουσιν εἰπεῖ, Αυτοί φεύγουσιν απ' ἐμπροσθεν ημών, καθὼς πρότερον· και ημείς θέλομεν φύγει απ' ἐμπροσθεν αὐτῶν· **7** τότε σεις σηκωθέντες εἰς τὴν ενέδρας, θέλετε κυριεύσει τὴν πόλιν· διότι Κύριος ο Θεός σας θέλει παραδώσει αὐτήν εἰς τὴν χείρα σας· **8** και αφού κυριεύσητε τὴν πόλιν, θέλετε καύσει τὴν πόλιν εν πυρί κατά τὴν προσταγήν του Κυρίου θέλετε κάμει ιδού, προσέταξα εἰς εօάς. **9** Ο Ἰησούς λοιπὸν εξαπέστειλεν αὐτούς, και υπήγον εἰς ενέδραν και εκάθισαν μεταξύ Βασιθῆ και Γαῖ, πρὸς τὸ δυτικόν μέρος της Γαῖ· ο δε Ἰησούς ἐμεινει τὴν νύκτα εκείνην εν τῷ μέσῳ του λαού. **10** Και εξεγερθεῖς ο Ἰησοὺς το πρωΐ, επεσκέφθη τὸν λαόν, και ανέβη αὐτὸς και οι πρεσβύτεροι του Ἰσραὴλ, ἐμπροσθεν του λαού πρὸς Γαῖ. **11** Και πας ο λαός ο πολεμιστής, ο μετ' αὐτού, ανέβη και επλήσιασε και ἤλθε κατέναντι της πόλεως και εστρατοπέδευσε κατά τὸ βόρειον μέρος της Γαῖ· ήτο δε κοιλάδη μεταξύ αὐτῶν και της Γαῖ. **12** Και λαβὼν ἡώς πέντε χιλιάδας ἄνδρων, εκάθισεν αὐτούς εἰς ενέδραν μεταξύ Βασιθῆ και Γαῖ, πρὸς τὸ δυτικόν μέρος της πόλεως. **13** Και αφού διέταξαν τὸν λαόν, ἀπαν τὸ στράτευμα τὸ πρὸς βορράν της πόλεως και τὴν ενέδραν αὐτού πρὸς δυσμάς της πόλεως, υπήγειν ο Ἰησούς εκείνην τὴν νύκτα εἰς τὸ μέσον της κοιλάδος. **14** Και ως εἶδεν ο βασιλεὺς της Γαῖ, αὐτὸς και πας ο λαός αὐτού, οι ἄνδρες της πόλεως, ἔσπευσαν και εξηγέρθησαν πρωΐ και εξήλθον εἰς συνάντησιν του Ἰσραὴλ πρὸς μάχην, εἰς ωρισμένην ὥραν, επὶ τὴν πεδιάδα· πλὴν αὐτὸς δὲν ἤζευρεν ὅτι ἦτο ενέδρα κατ' αὐτού ὅπισθεν της πόλεως. **15** Και ο Ἰησούς και πας ο Ἰσραὴλ προσεποιήθησαν ὅτι κατετροπώθησαν ἐμπροσθεν αὐτῶν, και ἐφευγον διὰ της οδού της ερήμου. **16** Και συνεκαλέσθησαν

πας ο λαός ο εν Γαί, διά να καταδιώξωσιν αυτούς της κιβωτού απέναντι των ιερέων των Λευίτων, των και κατεδίωξαν τον Ιησούν και απεμακρύνθησαν από βασταζόντων την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και της πόλεως. 17 Και δεν απέμεινεν ἀνθρωπός εν Γαί ο ζένος και ο αυτόχθων· το ήμισυ αυτών προς το όρος και εν Βαιθήλ, ὅστις δεν εξήλθε κατόπιν του Ισραήλ· Γαριζίν και το ήμισυ αυτών προς το όρος Εβάλ· καθώς και εν Βαιθήλ, ὅστις δεν εξήλθε κατόπιν του Ισραήλ· Γαριζίν και το ήμισυ αυτών προς το όρος Εβάλ· καθώς και αφήκαν ανοικτήν την πόλιν, και κατεδίωκον τον Μωϋσήν το δούλος του Κυρίου, Ισραήλ. 18 Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Ἐκτείνο την λόγχην, την εν τη χειρί σου, προς την Γαί· διότι ταύτα ανέγνωσε πάντας τους λόγους του νόμου, τας θέλω παραδώσει αυτήν εις την χείρα σου. Και εξέτεινεν ευλογίας και τας κατάρας, κατά πάντα τα γεγραμμένα ο Ιησός την λόγχην, την εν τη χειρί αυτού, προς την εν τω βιβλίων του νόμου. 35 Δεν ήτο λόγος εκ πάντων πόλιν. 19 Και η ενέδρα εστικώθη μετά σπουδῆς ὅπα σπρέσταξεν ο Μωϋσής, τον οποίον ο Ιησός δεν πόλιν. 20 Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Έκτείνετε την χειραντούς και εισήλθον εις την πόλιν και εκρύευσαν αυτήν, και σπεύσαντες ἔκαναν την πόλιν εκ πυρί. 21 Και δέ περιβλέψαν εις τα οπίσια αυτών οι ἄνδρες της Γαί, είδον, και ιδού, ανέβαινεν ο καπνός της πόλεως προς τον ουρανόν, και δεν ηδύναντο να φύγωσιν εδώ και εκεί· επειδή ο λαός ο φεύγων προς την ἔρημον εστράφησαν οπίσια εναντίον των καταδιωκόντων. 22 Ο δε Ιησός και πας ο Ισραήλ, ιδόντες ὅτι η ενέδρα είχε κυριεύσει την πόλιν και ὅτι ανέβαινεν ο καπνός της πόλεως, εστράφησαν οπίσια και επάταξαν τους ἄνδρας της Γαί. 23 Και οι ἄλλοι εξήλθον εκ της πόλεως εναντίον αυτών, ώστε ἤσαν εν τω μέσω του Ισραήλ εντεύθεν και εκείθεν· και επάταξαν αυτούς, ώστε δεν αφήκαν ουδένα εξ αυτών μειναντα ή διαφυγόντα. 24 Τον δε βασιλέα της Γαί συνέλαβον ζώντα και ἔφεραν αυτόν προς τον Ιησούν. 25 Και αφού ο Ισραήλ ετελείωσε φρονέύων πάντας τους κατοίκους της Γαί εν τη πεδιάδι εκ τη ερήμω, ὅπου κατεδίωκαν αυτούς, και ἐπέσον πάντες εν στόματι μαχαίρας, εωσού εξωλοθρήσθαν, επέστρεψε πας ο Ισραήλ εις την Γαί και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας. 26 Και δεν έσυρεν ο Ιησός οπίσια την χειραντούς, την οποίαν εξέτεινε με την λόγχην, εωσού εξωλόθρευσε πάντας τους κατοίκους της Γαί. 27 Μόνον τα κτήνη και τα λάφυρα της πόλεως εκείνης ελαφρυγάγησεν ο Ισραήλ εις εαυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον προσέταξεν εις τον Ιησούν. 28 Και κατέκαυσεν ο Ιησός την Γαί, και κατέστησεν αυτήν σωρόν παντοτεινόν αοίκητον ἡώς της ημέρας ταύτης. 29 Τον δε βασιλέα της Γαί εκρέμασεν επὶ ξύλου ἡώς εσπέρας· και ως ἔδυσεν ο ίλιος, προσέταξεν ο Ιησός και κατεβίβασαν το πτώμα αυτού από του ξύλου, και ἐρριψαν αυτό εις την εἰσόδον της πόλης της πόλεως, και ὑψωσαν επ' αυτού σωρόν λίθων μέγαν, ὅστις μένει ἡώς της στήμερον. 30 Τότε ωκοδόμησεν ο Ιησός θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ επὶ το όρος Εβάλ· 31 καθὼς ο Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου προσέταξε τους ιυούς Ισραήλ, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του νόμου του Μωϋσέως, θυσιαστήριον εκ λίθων ολοκλήρων, επὶ των οπίσιων σίδηρος δεν επεβλήθη· και προσέφεραν επ' αυτό ολοκαύτωματα προς τον Κύριον και εθυσίασαν ειρηνικάς προσφοράς. 32 Και ἔγραψεν εκεί επί τους λίθους το αντίγραφον του νόμου του Μωϋσέως, τον οποίον είχε γράψει ενώπιον των ιυών Ισραήλ. 33 Και πας ο Ισραήλ και οι πρεσβύτεροι αυτών και οι ἄρχοντες και οι κριταί αυτών εστάθησαν εντεύθεν και εντεύθεν

της κιβωτού απέναντι των ιερέων των Λευίτων, των βασταζόντων την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και πρότερον προσέταξεν ο Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου, Ισραήλ. 34 Και μετά διά να ευλογήσωσι τον λαόν του Ισραήλ. 35 Δεν ήτο λόγος εκ πάντων της συναγωγής του Ισραήλ, μετά των γυναικών και των παιδίων και των ζένων των παρευρισκόμενών μεταξύ αυτών.

9 Και ότε ήκουσαν πάντες οι βασιλείς, οι εντεύθεν του Ιορδάνου, οι εν τη ορεινή και οι εν τη πεδινή και οι εν πάσι τοις παραλίοις της θαλάσσης μεγάλης, ἔως κατέναντι του Λιβάνου, οι Χετταίοι και οι Αμορραίοι, οι Χαναναίοι, οι Φερεζαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι, 2 συνήχθησαν πάντες ομού, διά να πολεμησωσι τον Ιησόν και τον Ισραήλ. 3 Οι δε κάτοικοι της Γαβαών ήκουσαν ό, τι ἔκαμεν ο Ιησός εις την Ιεριχώ και εις την Γαί, 4 και ἔπραξαν και ούτοι μετά πανουργίας, και υπήγον και ητοιμάσθησαν με εφοδία, και ἐλαφού σάκικους παλαιούς επί των ονών αυτών και ασκούς οίνου παλαιούς και κατεσχιμένους και δεδεμένους, 5 και εις τους πόδας αυτών υποδήματα παλαιά και εμβαλωμένα, και μάτια παλαιά εφ' εαυτών· και όλος ο ἄρτος του εφοδιασμού αυτών ἦτο ξηρός και κατατεθρυμμένος. 6 Και ἤλθον προς τον Ιησόν εις το στρατόπεδον εις Γάλγαλα, και είπον προς αυτόν και προς τους ἄνδρας του Ισραήλ, Από γης μακράς ἥλθομεν· τώρα λοιπόν κάμετε συνθήκην προς ημάς. 7 Και είπον οι ἄνδρες του Ισραήλ προς τους Ευαίους τούτους, Σεις κατοικείτε ίσως εν τω μέσω ημών, και πως θέλομεν κάμει συνθήκην προς εσάς; 8 Οι δε είπον προς τον Ιησόν, Δούλοί σου είμεθα. Είπε δε προς αυτούς ο Ιησός, Ποίοι είσθε; και πόθεν ἔρχεσθε; 9 Και είπον προς αυτόν, Από πολύ μακράς γης ἥλθον οι δούλοί σου διά το όνομα Κυρίου του Θεού σου· διότι ήκουσαμεν την φήμην αυτού και πάντα όσα ἔκαμεν εν Αιγύπτῳ, 10 και πάντα όσα ἔκαμεν εις τους δύο βασαίες των Αμορραίων, τους πέραν του Ιορδάνου, εις τον Σηνών βασιλέα της Εσεβών, και εις τον Ογ βασιλέα της Βασάν, τον εν Ασταρώθ· 11 διά τούτο είπον προς ημάς οι πρεσβύτεροι ημών και πάντες οι κάτοικοι της γης ημών, λέγοντες, Λάβετε εις εαυτούς εφόδια διά την οδόν, και υπάγετε εις συνάντησιν αυτών και είπατε προς αυτούς, δούλοί σας είμεθα τώρα λοιπόν κάμετε συνθήκην προς ημάς· 12 τον ἄρτον ημών τούτον ζεστόν ελάβομεν εκ των οικιών ημών, καθ' ην ημέραν εξήλθομεν διά να ἐλθωμεν προς εσάς και τώρα, ιδού, είναι ξηρός και κατατεθρυμμένος· 13 και ούτοι οι ασκοί του οίνου, τους οποίους εγείμισαμεν νέους, και ιδού, είναι κατεσχιμένοι και τα μάτια ημών ταύτα και τα υποδήματα ημών επαλαιώθησαν διά την πολύ μακράν οδόν. 14 Και εδέχθησαν τους ἄνδρας εξ αιτίας των εφοδιών αυτών, και δεν ηρώτησαν τον Κύριον. 15 Και ἔκαμεν ο Ιησός ειρήνην προς αυτούς και ἔκαμε συνθήκην προς αυτούς, να φυλάξῃ την ζωήν αυτών· και

οι άρχοντες της συναγωγής ώμοσαν προς αυτούς. **16** Και λαχείς, ο βασιλεύς της Εγλών, ανέβησαν, αυτοί και μετά τρεις ημέρας, αφού έκαμπον συνθήκην προς αυτούς, πάντα τα στρατεύματα αυτών, και εστρατόπεδουσαν ήκουσαν ότι ήσαν γείτονες αυτών και κατώκουν μεταξύ της Γαβαών και επολέμουν εναντίον αυτής. αυτών. **17** Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ υπήγοντο εις την πόλεις την τρίτην ημέραν· αι δε πόλεις στρατόπεδον εις Γάλαγαλα, λέγοντες, Μη αποσύρης την αυτών ήσαν Γαβαών και Χεφειρά και Βηρώθ και Κιριάθ-χείρα σου από των δύο λων σου· ανάβα προς ημάς ταχέως ιαρείμ. **18** Και δεν επάταξαν αυτούς οι υιοί Ισραήλ, και σώσων ημάς και βοηθησον ημάς διότι συνήχθησαν διότι οι άρχοντες της συναγωγής είχον ομόσει προς εναντίον ημών πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων, αυτούς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. Και εγόγγυζε οι κατοικούντες την ορεινήν. **9** Και ανέβη ο Ιησούς πάσα η συναγωγή κατά των αρχόντων. **19** Πάντες από Γαλγάλων, αυτός και πας ο λαός ο πολεμιστής μετ' θέλομεν πάσαν την συναγωγήν, αυτού και πάντες οι δυνατοί εν ισχύΐ. **8** Και είπε Κύριος Ήμείς ώμόσαμεν προς αυτούς τον Κύριον τον Θεόν προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής αυτούς διότι παρέδωκα του Ισραήλ· τώρα λοιπόν δεν δυνάμεθα να εγγίσωμεν αυτούς εις την χείρα σου· δεν θέλει σταθή έμπροσθέν αυτούς· **20** τούτο θέλομεν κάμει εις αυτούς· θέλομεν σου ουδείς εξ αυτών. **9** Ήλθε λοιπόν επ' αυτούς ο Ιησούς φυλάξει την ζωήν αυτών, διά να μη ήναι οργή Θεού εφ' εξάιφνης, αναβάς από Γαλγάλων δι' όλης της νυκτός. ημάς, διά τον όρκον των οποίων ώμόσαμεν προς αυτούς. **10** Και κατετρόπωσεν αυτούς ο Κύριος έμπροσθέν του **21** Και οι άρχοντες είπον προς αυτούς, Ας ζώστε πλην ας Ισραήλ, και επάταξαν αυτούς εν σφαγή μεγάλη εν ήναι ξυλοκόποι και υδροφόροι εις πάσαν συναγωγήν· Γαβαών, και κατεδίωξαν αυτούς εις την οδόν την καθώς οι άρχοντες επεσχέθησαν προς αυτούς. **22** Και αναβαίνουσαν προς Βαιθ-ωρών, και κατέκοπτον αυτούς συνεκάλεσεν αυτούς ο Ιησούς και είπε προς αυτούς, έως Αζηκά και έως Μακκηδά. **11** Και ενώ, φεύγοντες απ' λέγων, Διά τι η πατήσατε ημάς λέγοντες, πολύ μακράν έμπροσθέν του Ισραήλ, ήσαν εν τη καταβάσει της Βαιθ-είμεθα από σας, ενώ σεις κατοικείτε μεταξύ ημών; **23** ωρών, ο Κύριος έρριψεν εκ του ουρανού κατ' αυτών τώρα λοιπόν επικατάρατοι είσθε, και δεν θέλει λείψει λίθους μεγάλους έως Αζηκά, και απέθανον περισσότεροι από σας δούλος και ξυλοκόπος και υδροφόρος εις τον ήσαν οι αποθανόντες εκ των λίθων της χαλάζης, παρ' οίκον του Θεού μου. **24** Και απεκρίθησαν προς τον όσους οι υιοί Ισραήλ κατέκοψαν εν μαχαίρᾳ. **12** Τότε Ιησούν λέγοντες, Επειδή οι δούλοι σου έμαθον μετά ελάλησεν ο Ιησούς προς τον Κύριον, καθ' ην ημέραν ο πληροφορίας όσα Κύριος ο Θεός σου διέταξεν εις τον Κύριος παρέδωκε τους Αμορραίους έμπροσθεν των ιιών δυύλων αυτού Μωϋσήν, να δώσῃ εις εօάς πάσαν την Ισραήλ, και είπεν ενώπιον του Ισραήλ, Στήθι, ήλιε, επί γην και να εξολοθρεύσῃ έμπροσθέν σας πάντας τους την Γαβαών, και, σελήνη, επί την φάραγγα Αιαλών. κατοίκους της γης, διά τούτο εφοβήθημεν από σας **13** Και ο ήλιος εστάθη και η σελήνη έμεινεν, εωσού ο σφόδρα διά την ζωήν ημών και εκάμεμον το πράγμα λαός εξεδικήθη τους εχθρούς αυτού. Δεν είναι τούτο τούτο· **25** και τώρα, ίδου, εις τας χείρας σου είμεθα οι τι γεγραμμένον εν τω βιβλίω του Ιασήρ; Και εστάθη ο σοι φανή καλόν και αρεστόν να κάμψεις ημάς, κάμε. **26** ήλιος εν τω μέσω του ουρανού, και δεν έσπευσε να δύσῃ Και εκάμενον ούτως εις αυτούς, και ηλευθέρωσεν αυτούς έως μιας ολοκλήρου ημέρας. **14** Και τοιαύτη ημέρα δεν εκ της χειρός των ιιών Ισραήλ, και δεν εφόνευσαν υπήρξεν ούτε πρότερον ούτε ύστερον, ώστε ο Κύριος αυτούς. **27** Και την ημέραν εκείνην έκαμεν αυτούς ο Ιησούς ξυλοκόπους και υδροφόρους μέχρι τούδε, εις να ακούσῃ φωνήν ανθρώπου· διότι ο Κύριος επολέμει Ιησούς ξυλοκόπους και εις το θυσιαστήριον του Κυρίου, εις υπέρ του Ισραήλ. **15** Και επέστρεψεν ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εις το στρατόπεδον εις Γάλαγαλ.

16 Οι δε πέντε βασιλείς ούτοι έφυγον και εκρύψθησαν εις σπήλαιον εν Μακκηδά. **17** Και ανήγγειλαν προς τον Ιησούν, λέγοντες, οι πέντε βασιλείς ευρέθησαν κεκρυμμένοι εις σπήλαιον εν Μακκηδά. **18** Και είπεν ο Ιησούς, Κυλίσατε λίθους μεγάλους εις το σόμα του σπηλαίου, και καταστήσατε ανθρώπους πλησίον αυτού διά να φυλάττωσιν αυτούς **19** και σεις μη στέκεσθε καταδώκετε τους εχθρούς σας και πατέξατε το όπισθεν αυτών· μη αφήστε αυτούς να εισέλθωσιν εις τας πόλεις αυτών· διότι Κύριος ο Θεός σας παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας σας. **20** Και αφού ο Ιησούς και οι υιοί Ισραήλ ετελείωσαν φονεύοντες αυτούς εν σφαγή μεγάλη σφόδρα, εωσού εξωλοθρεύθησαν, οι λοιποί εξ αυτών, όσοι διεσώθησαν, εισήλθον εις ωχυρωμένας πόλεις. **21** Και πας ο λαός επέστρεψεν εις το στρατόπεδον προς τον Ιησούν εις Μακκηδά εν ειρήνῃ ουδείς εκίνησε την γλώσσαν αυτού κατά τινός εις των ιιών Ισραήλ. **22** Και είπεν ο Ιησούς, Ανοίξατε το σόμα του σπηλαίου και εξαγάγετε προς εμέ τους πέντε βασιλείς εκείνους εκ του σπηλαίου. **23** Και έκαμπον ούτω και εξήγαγον προς αυτόν τους πέντε βασιλείς

εκείνους εκ του σπηλαίου, τον βασιλέα της Ιερουσαλήμ, τον βασιλέα της Χεβρών, τον βασιλέα της Ιαρμούθ, τον βασιλέα της Λαχείς, τον βασιλέα της Εγλών. **24** Και αφού εξήγαγον προς τον Ιησούν τους βασιλεῖς εκείνους, είς την Χεβρών, ούτως ἔκαμεν εἰς την Δερείρ και εἰς τον βασιλέα αυτῆς· και καθώς ἔκαμεν εἰς την Λιβνά και αφού εξήγαγον προς τον Ιησούν τους ἄνδρας του Ισραήλ, και εἴπε προς τους αρχηγούς των πολεμιστών τους ελθόντας την γην την ορεινήν και την μεσημβρινήν και εἴπε προς τους αρχηγούς των πολεμιστών τους ελθόντας μετ' αυτού, Πλησιάσατε, βάλετε τους πόδας σας επί τους τραχήλους των βασιλέων τούτων. Και αυτοί επηλήσασαν το έχον πνοήν, καθώς προσέταξε Κύριος ο Θεός του και ἔβαλον τους πόδας αυτών επί τους τραχήλους των πάσαν την γην την ορεινήν και την μεσημβρινήν και εἴπε προς τον Ιησούν πάντας τους ἄνδρας του Ισραήλ, και εἴπε προς αὐτούς ο Ιησούς, Μη φοβείσθε φαρνή ἑώς Γάζης, και πάσαν την γην Γεσέν, ἑώς Γαβαών. μηδὲ δελιάτε· ανδρίζεσθε και ενδυναμούσθε επειδή ούτω θέλει ο Κύριος εἰς πάντας τους εχθρούς σας, κατά των οποίων μάχεσθε. **25** Και μετὰ ταύτα επάταξεν αυτούς ο Ιησούς και εθανάτωσεν αυτούς και εκρέμασεν αυτούς εἰς πέντε ξύλα· και εκρέμοντο εἰς τα ξύλα ἑώς επέρας. **27** Περὶ δε την δύσιν του ηλίου, προσέταξεν ο Ιησούς, και κατεβίβασαν αυτούς από των ξύλων και ἔρριψαν αυτούς εἰς το σπήλαιον, όπου είχον κρυφθῆ, και εκύλισαν λίθους μεγάλους εἰς το στόμα του σπηλαίου, οίτινες μένουσιν ἑώς της σήμερον ημέρας. **28** Και εν εκείνῃ τη ημέρᾳ εκρίευσεν ο Ιησούς την Μακκηδά, και επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και τον βασιλέα αυτής εξωλόθρευσεν αυτούς και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή δεν αφήκεν ειν αυτήν υπόλοιπον· και ἔκαμεν εἰς τον βασιλέα της Μακκηδά, καθώς ἔκαμεν εἰς τον βασιλέα της Ιεριχώ. **29** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εκ Μακκηδά εἰς Λιβνά και επολέμει την Λιβνά. **30** Και παρέδωκεν ο Κύριος και αυτήν και τον βασιλέα αυτής εἰς την χείρα του Ισραήλ· και επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή δεν αφήκεν ειν αυτήν υπόλοιπον· και ἔκαμεν εἰς τον βασιλέα αυτής, καθώς ἔκαμεν εἰς τον βασιλέα της Ιεριχώ. **31** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εκ Λιβνά εἰς Λαχείς, και εστρατοπέδευσεν κατέναντι αυτής και επολέμει αυτήν. **32** Και παρέδωκεν ο Κύριος την Λαχείς, εἰς την χείρα του Ισραήλ, και εκρίευσεν αυτήν την δευτέραν ημέραν, και επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή, κατά πάντα ὄσα ἔκαμεν εἰς την Λιβνά. **33** Τότε ανέβη Ωράμ ο βασιλεὺς της Γεζέρ διά να βοηθήσῃ την Λαχείς και ο Ιησούς επάταξεν αυτόν και τον λαόν αυτού, εωσού δεν αφήκεν εις αυτόν υπόλοιπον. **34** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εκ Λαχείς εἰς Εγλών, και εστρατοπέδευσαν κατέναντι αυτής και επολέμουν αυτήν· **35** και εκρίευσαν αυτήν εν τη ημέρᾳ εκείνῃ, και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας και εξωλόθρευσεν εν εκείνῃ τη ημέρᾳ πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή, κατά πάντα ὄσα ἔκαμεν εἰς την Λαχείς. **36** Και ανέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εξ Εγλών εἰς Χεβρών, και επολέμουν αυτήν· **37** και εκρίευσαν αυτήν και επάταξαν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και τον βασιλέα αυτής και πάσας τας πόλεις αυτής και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή δεν αφήκεν υπόλοιπον· κατά πάντα ὄσα ἔκαμεν εἰς την Εγλών· και εξωλόθρευσεν αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή. **38** Και ἐστρεψεν ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού εἰς Δερείρ και επολέμουν αυτήν· **39** και εκρίευσεν αυτήν και τον βασιλέα αυτής και πάσας τας πόλεις αυτής και επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας και εξωλόθρευσαν πάσας τας ψυχάς

τας εν αυτή, δεν αφήκεν υπόλοιπον· καθώς ἔκαμεν εἰς την Χεβρών, ούτως ἔκαμεν εἰς την Δερείρ και εἰς τον βασιλέα αυτῆς· και καθώς ἔκαμεν εἰς την Λιβνά και αφού εξήγαγον προς τον Ιησούν τους βασιλεῖς εκείνους, εἰς τον βασιλέα αυτῆς. **40** Ούτως επάταξεν ο Ιησούς επάντα την γην την ορεινήν και την μεσημβρινήν και εἴπε προς τον Ιησούς πάντας τους βασιλεῖς επί την πεδινήν και την γην την Ασδώθ και πάντας τους βασιλείς μετ' αυτού, Πλησιάσατε, βάλετε τους πόδας σας επί τους τραχήλους των βασιλέων τούτων. Και αυτοί επηλήσασαν το έχον πνοήν, καθώς προσέταξε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. **41** Και επάταξεν αυτούς ο Ιησούς από Κάδης-αυτῶν. **25** Και είπε προς αὐτούς ο Ιησούς, Μη φοβείσθε φαρνή ἑώς Γάζης, και πάσαν την γην Γεσέν, ἑώς Γαβαών. **42** Και πάντας τούτους τους βασιλεῖς και την γην αυτῶν ο Ιησούς εκρίευσε διά μιας, διότι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ επολέμει υπέρ του Ισραήλ. **43** Και επέστρεψεν ο Ιησούς, και πας Ισραήλ μετ' αυτού, εἰς το στρατόπεδον εἰς Γάλαγα.

11 Και ως ἤκουσεν Ιαβείν ο βασιλεὺς της Ασώρ, απέστειλε προς τον Ιαβάρ βασιλέα της Μαδών και προς τον βασιλέα της Σιμβρών και προς τον βασιλέα της Άχαρά, **2** και προς τους βασιλεῖς τους προς βορράν, εἰς την ορεινήν και εἰς την πεδινήν, κατέναντι της Χιννερώθ, και εἰς την κοιλάδα και εἰς Νάφαθ-δωρ προς δυσμάς, **3** και προς τους Χαναναίους τους προς ανατολάς και δυσμάς, και προς τους Αμορραίους και τους Χετταίους και τους Φερεζαίους και τους Ιεβουσαίους τους εν τη ορεινή, και προς τους Ευαίους τους υπό την Αερμών εν τη γη Μισπά. **4** Και εξήλθον, αυτοί και πάντα τα στρατεύματα αυτών μετ' αυτών, λαός πολὺς ως η ἀμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης κατά το πλήθος, μεθ' ἵππων και αμαξών πολλών σφόρδρα. **5** Και συναχθέντες πάντες ούτοι οι βασιλεῖς, ἤλθον και εστρατοπέδευσαν ομοιύ πλησίον των υδάτων Μερώμ, διά να πολεμήσωσι τον Ισραήλ. **6** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής από προσώπου αυτῶν· διότι αύριον, περί την ώραν ταύτην, εγώ θέλω παραδώσει αυτούς πάντας πεφονευμένους ἐμπροσθεν του Ισραήλ· τους ἵππους αυτών θέλεις νευροκοπήσει και τας αμάξας αυτών θέλεις κατακαύσει εν πυρί. **7** Και υπήγειν εξαίφνης ο Ιησούς, και πας ο πολεμηστής λαός μετ' αυτού, εναντίον αυτών εἰς τα ύδατα Μερώμ, και επέπεσον επ' αυτούς. **8** Και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εἰς την χείρα του Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς και κατεδίωξεν αυτούς ἑώς της μεγάλης Σιδώνος· και ἑώς Μισρεφώθ-μαζί και ἑώς της κοιλάδος Μισπά προς ανατολάς και επάταξαν αυτούς, εωσού δεν αφήκαν εἰς αυτούς υπόλοιπον. **9** Και ἔκαμεν ο Ιησούς εἰς αυτούς καθώς προσέταξεν εἰς αὐτόν ο Κύριος· τους ἵππους αυτών ενευροκόπησε και τας αμάξας αυτών κατέκαυσεν εν πυρί. **10** Και ἐστρεψεν ο Ιησούς κατά τον αυτὸν καιρόν και εκρίευσε την Ασώρ και επάταξε τον βασιλέα αυτής εν μαχαίρᾳ· διότι η Ασώρ ήτο πρότερον η πρωτεύουσα πασών των βασιλειών τούτων. **11** Και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτῇ επάταξαν εν στόματι μαχαίρας και εξωλόθρευσαν αυτούς· δεν ἔμεινεν ουδέν ἔχον πνοήν· και την Ασώρ κατέκαυσεν εν πυρί. **12** Και πάσας τας πόλεις των βασιλεών εκείνων και πάντας τους βασιλεῖς αυτών συνέλαβεν ο Ιησούς και επάταξεν αυτούς εν στόματι μαχαίρας· εξωλόθρευσεν αυτούς, καθώς προσέταξε Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου. **13**

Πάσας δε τας πόλεις, οσαι ἔμενον μετά των προχωμάτων αυτών, δεν ἔκανεν αυτάς ο Ἰσραὴλ, εκτός μόνην την Ασώρ κατέκαυσεν ο Ἰησούς. **14** Και πάντα τα λάφυρα των πόλεων τούτων και τα κτήνη ελαφυραγώγησαν εἰς εαυτούς οι υἱοί Ἰσραὴλ· τους δε ανθρώπους πάντας επάταξαν εν στόματι μαχαίρας, εωσούν εξωλόθρευσαν αυτούς· δεν αφήκαν ουδέν έχον πνοήν. **15** Καθώς Ἰσραὴλ, προσέταξεν ο Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν τον δύολον αυτού, γαδ εν τη κοιλάδι του Λιβάνου, και ἔως του ὄρους ούτων προσέταξεν ο Μωϋσῆς τον Ἰησούν, και ούτως ἐκαμεν ο Ἰησούς δεν παρέβη ουδέν εκ πάντων οσα προσέταξεν ο Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν. **16** Και εκπρίευσεν ο Ἰησούς πάσαν εκείνην την γην, την ορεινήν, και πάσαν την μεσημβρινήν, και πάσαν την γην Γεέν, και την κοιλάδα και την πεδινήν, και τό όρος του Ἰσραὴλ, και την κοιλάδα αυτού, **17** από του όρους Αλάκ, του αναβαίνοντος προς την Σηείρ, ἔως Βάσαλ-γαδ εἰς την κοιλάδα του Λιβάνου, υπό το όρος Αερμάν και συνέλαβε πάντας τους βασιλεῖς αυτῶν και επάταξεν αυτούς και εθανάτωσεν αυτούς. **18** Πολύν καιρόν επολέμει ο Ἰησούς προς πάντας τούτους τους βασιλεῖς. **19** Δεν ἦτο πόλις ήτις ἐκαμεν ειρήνην μετά των υιών Ἰσραὴλ, εκτός των Ευαίων των κατοικούντων εν Γαβαών· πάσας εκπρίευσαν εν πολέμῳ. **20** διότι παρά Κυρίου ἔγεινε το να σκληρυνθώσιν αι καρδίαι αυτῶν, να ἐλθωσιν εἰς μάχην κατά του Ἰσραὴλ, διά να ἐξολιθρευθώσι, να μη γείνη εἰς αυτούς ἔλεος, αλλά να εξαφανισθώσι, καθὼς ο Κύριος προσέταξεν εἰς τον Μωϋσῆν. **21** Και ἤλθεν ο Ἰησούς κατ' εκείνον τον καιρόν, και ηφάντις τους Ανακείμ επι των ὡρέων, από Χεβρών, από Δεβείρ, από Ανάβ και από πάντων των ὡρέων του Ιούδα και από πάντων των ὡρέων του Ἰσραὴλ· εξωλόθρευσεν αυτούς ο Ἰησούς μετά των πόλεων αυτών. **22** Δεν ἔμεινον Ανακείμ εν τη γη των υιών Ἰσραὴλ· μόνον εν τη Γάζη, εν τη Γαθ και εν τη Αζώτω ἔμεινον. **23** Και εκπρίευσεν ο Ἰησούς πάσαν την γην κατά πάντα οσα είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσῆν· και ἔδωκεν αυτήν ο Ἰησούς εἰς τον Ἰσραὴλ κληρονομίαν, κατά τον διαμερισμόν αυτών εἰς τας φυλάς.

της Εσεβών. **6** Τούτους επάταξεν ο Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου, και οι υἱοί Ἰσραὴλ· και ἔδωκε την γην αυτών ο Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου κληρονομίαν εἰς τους Ρουβηνίτας και εἰς τους Γαδίτας και εἰς το ήμισυ της φυλῆς Μανασσῆς. **7** Και ούτοι είναι οι βασιλεῖς της γης, τους οποίους επάταξεν ο Ἰησούς και οι υἱοί Ἰσραὴλ, εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς, από Βάσαλ-προσέταξεν ο Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν τον δύολον αυτού, γαδ εν τη κοιλάδι του Λιβάνου, και ἔως του ὄρους ούτων προσέταξεν ο Μωϋσῆς τον Ἰησούν, και ούτως ἐκαμεν ο Ἰησούς δεν παρέβη ουδέν εκ πάντων οσα προσέταξεν ο Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν. **16** Και εκπρίευσεν ο Ἰησούς πάσαν εκείνην την γην, την ορεινήν, και πάσαν την μεσημβρινήν, και πάσαν την γην Γεέν, και την κοιλάδα και την πεδινήν, και τό όρος του Ἰσραὴλ, και την κοιλάδα αυτού, **17** από του όρους Αλάκ, του αναβαίνοντος προς την Σηείρ, ἔως Βάσαλ-γαδ εἰς την κοιλάδα του Λιβάνου, υπό το όρος Αερμάν και συνέλαβε πάντας τους βασιλεῖς αυτῶν και επάταξεν αυτούς και εθανάτωσεν αυτούς. **18** Πολύν καιρόν επολέμει ο Ἰησούς προς πάντας τούτους τους βασιλεῖς. **19** Δεν ἦτο πόλις ήτις ἐκαμεν ειρήνην μετά των υιών Ἰσραὴλ, εκτός των Ευαίων των κατοικούντων εν Γαβαών· πάσας εκπρίευσαν εν πολέμῳ. **20** διότι παρά Κυρίου ἔγεινε το να σκληρυνθώσιν αι καρδίαι αυτῶν, να ἐλθωσιν εἰς μάχην κατά του Ἰσραὴλ, διά να ἐξολιθρευθώσι, να μη γείνη εἰς αυτούς ἔλεος, αλλά να εξαφανισθώσι, καθὼς ο Κύριος προσέταξεν εἰς τον Μωϋσῆν. **21** Και ἤλθεν ο Ἰησούς κατ' εκείνον τον καιρόν, και ηφάντις τους Ανακείμ επι των ὡρέων, από Χεβρών, από Δεβείρ, από Ανάβ και από πάντων των ὡρέων του Ιούδα και από πάντων των ὡρέων του Ἰσραὴλ· εξωλόθρευσεν αυτούς ο Ἰησούς μετά των πόλεων αυτών. **22** Δεν ἔμεινον Ανακείμ εν τη γη των υιών Ἰσραὴλ· μόνον εν τη Γάζη, εν τη Γαθ και εν τη Αζώτω ἔμεινον. **23** Και εκπρίευσεν ο Ἰησούς πάσαν την γην κατά πάντα οσα είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσῆν· και ἔδωκεν αυτήν ο Ἰησούς εἰς τον Ἰσραὴλ κληρονομίαν, κατά τον διαμερισμόν αυτών εἰς τας φυλάς αυτών. Και η γη ησύχασεν από του πολέμου.

12 Ούτοι δε είναι οι βασιλείς της γης, τους οποίους επάταξαν οι νιοί Ισραήλ και κατεκυρίευσαν την γην αυτών, εις το πέραν του Ιορδάνου, προς ανατολάς ήλιου, από του ποταμού Αρνών ἔως του όρους Αερμών, και πάσαν την πεδινή προς ανατολάς: **2** τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, τον κατοικούντα εν Εσεβών, τον δεσπόζοντα από Αροίηρ της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και το μέσον του ποταμού, και το ήμισυ της Γαλαάδ ἔως του ποταμού Ιαβόκ, του ορίου των ιιών Αμμών: **3** και από της πεδινής ἔως της θαλάσσης Χιννερώθ προς ανατολάς, και ἔως της θαλάσσης της πεδιάδος, της αλμυράς θαλάσσης προς ανατολάς, κατά την οδόν την προς Βαιθ-ιεισμώθ, και από του μεσημβρινού μέρους υπό την Αοδώθ-φασγά: **4** και τα όρια του Ωγ, βασιλέως της Βασάν, του εναπολειφθέντος εκ των γιγάντων και κατοικούντος εν Ασταρώθ και εν Εδρέ: **5** δόστις εξουσίαζεν εν τω ὥρει Αερμών και εν Σαλχά και εν πάσῃ τη Βασάν, ἔως των ορίων των Γεσσουρίτων και των Μααχαθίτων, και επί του ημίσεως της Γαλαάδ, ορίου του Σηών βασιλέως

13 Ο δε Ιησούς ἡτο γέρων, προβεβηκώς εις την
ηλικίαν· και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Συ είσαι
γέρων, προβεβηκώς εις την ηλικίαν, μένει δε ἐτι πολλή
γη να κυριευθῇ. **2** Αὕτη είναι η γη, η μένουσα ἐτι·
πάντα τα ὄρια των Φιλισταίων και πάσα η Γεσσουρί, **3**
από Σιώρ, του κατέναντι της Αιγύπτου, ἔως των ορίων
της Ακκαρών προς βορράν, τα οποία αριθμούνται εις
τους Χαναναίους, αι πέντε ηγεμονίαι των Φιλισταίων,
των Γαζαίων, των Αζωτίων, των Ασκαλωνιτών, των
Γετθαίων και των Ακκαρωνιτών, και η των Αυιτών·
4 από μεσημβρίας, πάσα η γη των Χαναναίων, και η
Μεαρά η των Σιδωνίων ἔως Αφέκ, ἔως των ορίων των
Αμφοράων· **5** και η γη των Γιβλιτών και πας ο Λίβανος,
προς ανατολάς λίγουν, από Βάσαλ-γαδ υπό το όρος
Αερμών, ἔως της εισόδου Αιμάθ· **6** πάντες οι κάτοικοι
της ορεινής, από του Λιβάνου ἔως Μιαρεφώθ-μαΐμ,
πάντες οι Σιδώνιοι· τούτους εγώ θέλω εξολοθρεύει απ'
ἐμπροσθεν των ιιών Ισραήλ· συ δε διαμοίρασον αυτήν
διά κλήρων εις τους Ισραηλίτας, καθώς προσέταξα εις
σέ· **7** τώρα λοιπόν διαμοίρασον την γην ταύτην εις
κληρονομίαν εις τας εννέα φυλάς και εις το ήμισυ
της φυλής του Μανασσῆ. **8** Οι Ρουβηνίται και οι
Γαδίται, μετά του ἄλλου ημίσεως αυτής, ἐλαφον την

κληρονομίαν αυτών, την οποίαν έδωκεν εις αυτούς ο βασίλειον του Ωγ βασιλέως της Βασάν και πάσαι αι Μωϋσής, πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς, καθώς ο κωμοπόλεις του Ιαείρ, αι εν Βασάν, εξήκοντα πόλεις Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις αυτούς, **9** από **31** και το ήμισυ της Γαλαάδ και Ασταρώθ και Εδρεῖ, της Αροήρ, της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και πόλεις του βασιλείου του Ωγ εκ Βασάν, εδόθησαν εις την πόλιν την εν τω μέσω του ποταμού και πάσαν την τους υιούς Μαχείρ υιού Μανασσή, εις το ήμισυ των πεδινήν Μεδεβά έως Δαιβών, **10** και πάσας τας πόλεις υιών Μαχείρ κατά τας συγγενείας αυτών. **32** Όντοι είναι του Σηών βασιλεώς των Αμορραίων, του βασιλεύοντος οι τόποι, τους οποίους εκληροδότησεν ο Μωϋσής εις τας εν Εσεβών, έως των ορίων των υιών Αμμών, **11** και πεδιάδας Μωάβ, εις το πέραν του Ιορδάνου, πλησίον την Γαλαάδ, και τα όρια των Γεσσουρίτων και των της Ιεριχώ, προς ανατολάς. **33** Εις δε την φυλή του Μααχαθίτων, και παν το όρος Αερμών, και πάσαν την Λευΐ δεν έδωκε κληρονομίαν ο Μωϋσής. Κύριος ο Θεός Βασάν έως Σαλχά, **12** ἀπαν το βασιλείον του Ωγ εν του Ισραήλ, αυτός ήτο η κληρονομία αυτών, καθώς είπε Βασάν, του βασιλεύοντος εν Ασταρώθ και εν Εδρεῖ, προς αυτούς.

όστις εναπελείφθη από των υπολοίπων των γιγάντων διότι τούτους ο Μωϋσής επάταξε και εξωλόθρευσεν αυτούς. **13** Τους Γεσσουρίτας όμως και τους Μααχαθίτας οι υιοί Ισραήλ δεν εξωλόθρευσαν, αλλά κατοικούσιν οι Γεσσουρίται και οι Μααχαθίται μεταξύ του Ισραήλ έως της σήμερον. **14** Μόνον εις την φυλήν του Λευΐ δεν έδωκε κληρονομίαν· αι διά πυρός γινόμεναι θυσίαι Κυρίου του Θεού του Ισραήλ είναι η κληρονομία αυτών, καθώς είπε προς αυτούς. **15** Και έδωκεν ο Μωϋσής εις την φυλήν των υιών Ρουβήν κληρονομίαν, κατά τας συγγενείας αυτών. **16** και τα όρια αυτών ήσαν από Αροήρ, της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και η πόλις εν τω μέσω του ποταμού, και πάσα η πεδινή έως Μεδεβά, **17** η Εσεβών και πάσαι αι πόλεις αυτής, αι εν τη πεδινή Δαιβών, και η Βαμώθ-βαάλ, και η Βαιθ-βάσαλ-μεών, **18** και η Ιασών, και η Κεδημώθ, και η Μηραάθ, **19** και η Κιριαθαίμ, και η Σιβμά, και η Ζαρέθ-σαάρ εν τω όρει της κοιλάδος, **20** και η Βαιθ-φεγώρ, και η Αδωθ-φασγά, και η Βαιθ-ιεσιμώθ, **21** και πάσαι αι πόλεις της πεδινής, και ἀπάν το βασίλειον του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, του βασιλεύοντος εν Εσεβών, τον οποίον επάταξεν ο Μωϋσής, αυτόν και τους ηγεμόνας της Μαδιάμ, τον Ευΐ και τον Ρεκέμ και τον Σούρ και τον Ουρ και τον Ρεβά άρχοντας του Σηών, κατοικούντας την γην. **22** Και τον Βαλαάμ τον υιόν του Βεώρ, τον μάντιν, οι υιοί Ισραήλ εθανάτωσαν εν μαχαίρᾳ μεταξύ των φονευθέντων υπ' αυτών. **23** Και των υιών Ρουβήν, ο Ιορδάνης ήτο το όριον αυτών. **24** Αύτη είναι η κληρονομία των υιών Ρουβήν κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. **25** Και έδωκεν ο Μωϋσής κληρονομίαν εις την φυλήν Γαδ, εις τους υιούς Γαδ, κατά τας συγγενείας αυτών. **26** και το όριον αυτών ήτο η Ιαζήρ, και πάσαι αι πόλεις της Γαλαάδ και το ήμισυ της γης των υιών Αμμών, έως της Αροήρ, της κατέναντι Ραββά, **27** και από Εσεβών μέχρι Ραμάθ-μισπά και Βετονί, και από Μαχανάμ έως των ορίων της Δερβέηρ, **28** και εν τη κοιλάδι, Βαθ-αράμ και Βαιθ-νιμρά και Σοκχώθ και Σαφών, το επίλοιπον του βασιλείου του Σηών βασιλέως της Εσεβών, και ο Ιορδάνης το όριον έως του άκρου της θαλάσσης Χιννερώθ πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς. **29** Αύτη είναι η κληρονομία των υιών Γαδ κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. **30** Και έδωκεν ο Μωϋσής κληρονομίαν εις το ήμισυ της φυλής Μανασσή· και έγινεν κτήμα εις το ήμισυ της φυλής των υιών Μανασσή κατά τας συγγενείας αυτών. **31** Και το όριον αυτών ήτο από Μαχανάμ, πάσα η Βασάν, ἀπαν το

14 Και ούτοι είναι οι τόποι, τους οποίους οι υιοί Ισραήλ εκληρονόμησαν εν τη γη Χαναάν, τους οποίους εκληροδότησαν εις αυτούς Ελεάζαρ ο ιερεύς και Ιησούς ο υιός του Νανή και οι αρχηγοί των πατριών των φυλών των υιών Ισραήλ. **2** Διά κλήρου έγινεν η κληρονομία των εννέα τούτων φυλών και της ημισείας φυλής, καθώς προσέταξεν ο Κύριος διά του Μωϋσέως. **3** Διότι ο Μωϋσής είχε δώσει την κληρονομίαν των δύο φυλών και της ημισείας φυλής από το πέραν του Ιορδάνου εις τους Λευΐτας όμως δεν έδωκε κληρονομίαν μεταξύ αυτών. **4** Διότι οι υιοί Ιωσήφ ήσαν δύο φυλάι, του Μανασσή και του Εφραϊμ· και δεν έδωκαν εις τους Λευΐτας μερίδιον εν τη γη ειμιή πόλεις διά να κατοικώσι, μετά των προαστείων αυτών, διά τα κτήνη αυτών και διά την περιουσίαν αυτών. **5** Καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμον οι υιοί Ισραήλ, και διεμόρασαν την γην. **6** Και προσήλθον οι υιοί Ιούδα προς τον Ιησούν εις Γάλγαλα, και είπε προς αυτόν Χάλεβ ο υιός του Ιεφόνι γ Κενεζαίος, Συ εξεύρεις τον λόγον τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν, τον ἀνθρωπον του Θεού, περί ειμού και σου εν Κάδης-βαρνή: **7** ήμην τεσσαράκοντα ετών ηλικίας, ότε με απέστειλεν ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου από Κάδης-βαρνή διά να κατασκοπεύσω την γήν· και απήγγειλα προς αυτόν λόγον, όστις ήτο εν τη καρδία μου: **8** οι αδελφοί μου όμως, οι συναναβάντες μετ' εμού, ενέκρωσαν την καρδίαν του λαού· αλλ' εγώ ηκολούθησα εντελώς Κύριον τον Θεόν μου: **9** και ώμοσεν ο Μωϋσής την ημέραν εκείνην λέγων, Εξάπαντος η γη, την οποίαν επάτησαν οι πόδες σου, θέλει είσθαι κληρονομία ιδική σου και των υιών σου διαπανός διότι ενετών ηκολούθησα Κύριον τον Θεόν μου: **10** και τώρα, ιδού, ο Κύριος με εφύλαξε ζώντα, καθώς είπε, τα τεσσαράκοντα πέντε ταύτα έτη, αφ' ης ημέρας ελάλησεν ο Κύριος τον λόγον τούτον προς τον Μωϋσήν, ότε ο Ισραήλ επορεύετο εν τη ερήμῳ· και τώρα, ιδού, εγώ είμαι σήμερον ογδοήκοντα πέντε ετών ηλικίας: **11** έτι και την σήμερον είμαι δυνατός, καθώς την ημέραν ότε με απέστειλεν ο Μωϋσής· ως ήτο τότε η δύναμίς μου διά πόλεμον και διά να εξέρχωμαι και διά να εισέρχωμαι· **12** τώρα λοιπόν δος μοι το όρος τούτο, περί του οποίου ελάλησεν ο Κύριος την ημέραν εκείνην· διότι ση κουσας την ημέραν εκείνην, ότι είναι εκεί Ανακείμ και πόλεις μεγάλαι ωχυρωμέναι· εάν ο Κύριος ήναι μετ' εμού, εγώ θέλω δυνηθή να εκδιώξω αυτούς, καθώς είπεν ο Κύριος. **13** Και ευλόγησεν

αυτόν ο Ιησούς και ἐδώκεν εἰς τὸν Χάλεβ τὸν υἱὸν τοῦ Ιεφοννή την Χεβρών εἰς κληρονομίαν. **14** Διὰ τούτο η Χεβρών αποκατέστη κληρονομία του Χάλεβ υἱού του Ιεφοννή του Κενεζαίου ἡώς της σήμερον, διότι εντελώς η κολούθησε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **15** Το δε ὄνομα της Χεβρών πρότερον ἦτο Κιριάθ-αρβά ἢτο δε ο Αρβά ὀνθρωπὸς μέγας μεταξύ των Ανακείμ. Καὶ η γῆ οὐκέτι θυγατέρα αυτού εἰς γυναῖκα. **16** Καὶ αυτή, ὅτε ἀπήρχετο, παρεκίνησεν αυτὸν να ζητήσῃ πάρα του πατρός αυτῆς αγρόν και κατέβη από τον όνον, και εἶπε προς αυτήν ο Χάλεβ, Τι θέλεις; **19** Η δε εἶπε, Δος μοι εὐλογίαν-επειδή ἔδωκας εἰς εἴη γη μεσημβρινήν, δος μοι και πηγάς υδάτων. Καὶ ἐδώκεν εἰς αυτήν τας ἀνω πηγάς και τας κάτω πηγάς. **20** Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλῆς των υἱών Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών ἡ θάλασσα της Δευτεροπόλεως.

15 Ο δε κλήρος της φυλῆς των υἱών Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών ἡτο εἰς τα ὄρια της Ιδουμαίας ἡ ἔρημος Σιν η προς νότον ἡτο το ἄκρον το μεσημβρινόν. **2** Και τα μεσημβρινά αυτών ὄρια ἥσαν από των παραλίων της αλμυρᾶς θαλάσσης, από του κόλπου του βλέποντος προς μεσημβριαν· **3** και εξετείνοντο προς το μεσημβρινόν μέρος εἰς την ανάβασιν Ακραββίμ, και διέβαινον εἰς Σιν και ανέβαινον από μεσημβριαν εἰς Κάδης-βαρνή, και διέβαινον την Εσρών και ανέβαινον εἰς Αδάρη και ἐστρεφον προς Καρκασά: **4** και διέβαινον εἰς Ασμών και εξήρχοντο ἡώς του χειμάρρου της Αιγύπτου, και ετελείοντας τα ὄρια εἰς την θάλασσαν ταύτα θέλουσιν είσθαι τα μεσημβρινά ὄμυρά σας. **5** Το δε ανατολικόν ὄριον ἡ θάλασσα της αλμυρᾶς, ἡώς ἄκρου του Ιορδάνου. Και το ὄριον κατά το βρότειον μέρος ἤρχετο από του κόλπου της θαλάσσης κατά το ἄκρον του Ιορδάνου· **6** και ανέβαινε το ὄριον ἡώς Βαιθ-ογλά, και διέβαινεν από βορρά της Βαιθ-αρβά: και ανέβαινε το ὄριον ἡώς του λίθου του Βοάν υἱού του Ρουβήν· **7** και ανέβαινε το ὄριον προς Δευτερίαν από της κοιλάδος Αχώρ, και εξετείνετο προς βορράν βλέποντας Γάλαγαλα, την κατέναντι της αναβάσεως Αδουμψίμ, ἡτις είναι προς το μεσημβρινόν του ποταμού· ἐπειτα διέβαινε το ὄριον επί τα ὄντα του Εν-σεμές, και εξήρχετο εἰς Εν-ρωγήλ: **8** και ανέβαινε το ὄριον διά της φάραγγος του υἱού του Εννόμου κατά το μεσημβρινόν πλάγιον της Ιεβούς: αὕτη είναι η Ιερουσαλήμ και ανέβαινε το ὄριον εἰς την κορυφήν του όρους, του κατέναντι της φάραγγος Εννόμου προς δυσμάς, ἡτις είναι εἰς το τέλος της κοιλάδος των Ραφαείμ προς βορράν· **9** και διέβαινε το ὄριον από της κορυφής του όρους ἡώς της πηγῆς των υδάτων Νεφθώα, και εξήρχετο εἰς τας κωμαπόλεις του όρους Εφρών· και διευθύνετο το ὄριον εἰς Βααλά, ἡτις είναι η Κιριάθ-ιαρέιμ: **10** και ἐστρεφε το ὄριον από Βααλά προς δυσμάς εἰς το όρος Σηείρ, και διέβαινεν εἰς το πλάγιον του όρους Ιαρέιμ, ὅπου είναι η Χασαλών, προς βορράν και κατέβαινεν εἰς την Βαιθ-σεμές και διέβαινεν εἰς θαμνά: **11** ἐπειτα εξήρχετο το ὄριον εἰς το πλάγιον της Ακκαρών προς βορράν· και διευθύνετο το ὄριον εἰς Σικρών, και διέβαινεν εἰς το όρος της Βααλά, και εξήρχετο εἰς Ιαβνήλ, και ἐκαμένε το ὄριον διεξόδον εἰς την θάλασσαν. **12** Και το ὄριον το δυτικόν ἡτο η θάλασσα η μεγάλη και τα παραλία. Ταύτα είναι τα ὄρια των υἱών Ιούδα κύκλῳ, κατά τας συγγενείας αυτών. **13** Και εις τον Χάλεβ τον υἱόν του Ιεφοννή ἐδώκε μερίδιον μεταξύ των υἱών Ιούδα, κατά την προσταγήν του Κυρίου την προς τον Ιησούν, την πόλιν του Αρβά πατρός του Ανάκ, ἡτις είναι η Χεβρών. **14** Και εξεδίωξεν εκείθεν ο Χάλεβ τους τρεις υιούς του Ανάκ, τον Σεσαΐ και τον Αχιμάν και τον Θαλμαΐ, τους υιούς του Ανάκ. **15** Και εκείθεν ανέβη

επί τους κατοίκους της Δευτερίας το δε ὄνομα της Δευτερίας πρότερον ἦτο Κιριάθ-σεφέρ. **16** Καὶ είπεν ο Χάλεβ, Ὅστις πατάξῃ την Κιριάθ-σεφέρ και κυριεύσῃ αυτήν, θέλω δώσει εἰς τούτον Αχσάν την θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. **17** Καὶ εκυρίευσεν αυτήν Γοθονίηλ ο νιός του Κενέζ αδελφός του Χάλεβ· καὶ ἐδώκεν εἰς αυτόν Αχσάν την θυγατέρα αυτού εἰς γυναῖκα. **18** Καὶ αυτή, ὅτε ἀπήρχετο, παρεκίνησεν αυτὸν να ζητήσῃ πάρα του πατρός αυτῆς αγρόν και κατέβη από τον όνον, και εἶπε προς αυτήν ο Χάλεβ, Τι θέλεις; **19** Η δε εἶπε, Δος μοι εὐλογίαν-επειδή ἔδωκας εἰς εἴη γη μεσημβρινήν, δος μοι και πηγάς υδάτων. Καὶ ἐδώκεν εἰς αυτήν τας ἀνω πηγάς και τας κάτω πηγάς. **20** Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλῆς των υἱών Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών. **21** Και ἥσαν αι ἐσχαταὶ πόλεις της φυλῆς των υἱών Ιούδα προς τα ὄρια της Εδώμ προς μεσημβριαν, Καθεσήλ, και Εδέρ, και Ιαγούρ, **22** και Κινά, και Διμωνά, και Αδαδά, **23** και Κέδες, και Ασώρ, και Ιθνάν, **24** Ζιφ, και Τελέμ, και Βαλώθ, **25** και Ασώρ, Αδατά, και Κιριώθ-εσρών, η και Ασώρ, **26** Αμάμ, και Σεμά, και Μωλαδά, **27** και Ασάρ-γαδδά, και Εσεμών, και Βαιθ-φαλέθ, **28** και Ασάρ-σουάλ, και Βηρ-σαβεέ, και Βιζιοθία, **29** Βααλά, και Ιείμ, και Ασέμ, **30** και Ελθωλάδ, και Χεσίλ, και Οριμά, **31** και Σικλάγ, και Μαδμανά, και Σανσανά, **32** και Λεβαώθ, και Σιλείμ, και Αείν, και Ριμμών πάσαι αι πόλεις είκοσι εννέα, και αι κώμαι αυτών. **33** Εν τη πεδινή ήσαν Εσθαόλ, και Σαφαά, και Ασνά, **34** και Ζανώα, και Εγγανίνη, Θαπφρού, και Ήνάμ, **35** Ιαρμούθ, και Οδολλάμ, Σωχώ, και Αζηκά, **36** και Σαγαρείμ, και Αδιθαείμ, και Γεδηρά, και αι επαύλεις αυτών, πόλεις δεκατέσσαρες, και αι κώμαι αυτών. **37** Σενάν, και Αδασά, και Μάγδαλαγαδ, **38** και Διλαάν, και Μιστά, και Ιοκθείλ, **39** Λαχείς, και Βασκάθ, και Εγλών, **40** και Χαβρών, και Λαμάς, και Χιθλείς, **41** και Γεδηρώθ, Βαιθ-δαγών, και Νααμά, και Μακηκδά, πόλεις δεκαέξι, και αι κώμαι αυτών. **42** Λιβνά, και Εθέρ, και Ασάν, **43** και Ιεφθά, και Ασνά, και Νεσίβ, **44** και Κεειλά, και Αχζίβ, και Μαρησά, πόλεις εννέα, και αι κώμαι αυτών. **45** Ακκαρών, και αι κωμοπόλεις αυτής, και αι κώμαι αυτής, **46** από της Ακκαρών ἡώς της θαλάσσης, πάσαι αι πλησίον της Αζώτου, και αι κώμαι αυτών. **47** Αζωτος, αι κωμοπόλεις αυτής και αι κώμαι αυτής, Γάζα, αι κωμοπόλεις αυτής και αι κώμαι αυτής, ἡώς του χειμάρρου της Αιγύπτου, και η θάλασσα η μεγάλη το όριον. **48** Καὶ εν τη ορεινή, Σαμείρ, και Ιαθείρ, και Σωχώ, **49** και Δαννά, και Κιριάθ-σαννά, ἡτις είναι η Δευτερία, **50** και Ανάβ, και Εσθεμώ, και Ανείμ, **51** και Γεσέν, και Ωλών, και Γιλώ, πόλεις ἑνδεκά, και αι κώμαι αυτών. **52** Αράβ, και Δουμά, και Εσάν, **53** και Ιανούκ, και Βαιθ-θαπφρού, και Αφεκά, **54** και Χουματά, και Κιριάθ-αρβά, ἡτις είναι η Χεβρών, και Σιώρ, πόλεις εννέα, και αι κώμαι αυτών. **55** Μαών, Καρμέλ, και Ζιφ, και Ιουτά, **56** και Ιεζραέλ, και Ιοκδέαμ, και Ζανώα, **57** Ακαΐν, Γαβαά, και Θαμνά, πόλεις δέκα, και αι κώμαι αυτών. **58** Αλούλ, Βαιθ-σούρ, και Γεδώρ, **59** και Μααράθ, και Βαιθ-ανώθ, και Ελτεκών, πόλεις εξ, και αι κώμαι αυτών. **60** Κιριάθ-βαάλ, ἡτις είναι η Κιριάθ-ιαρέιμ, και Ραββά, πόλεις δύο, και αι κώμαι αυτών. **61** Εν τη ερήμω, Βαιθ-αρβά, Μιδδίν, και Σεχαχά, **62** και Νιβάσαν, και η πόλις του άλατος, και Εν-γαδδί, πόλεις εξ, και αι κώμαι

αυτών. **63** τους δε Ιεβουσαίους, τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, οι υιοί Ιούδα δεν ηδυνήθησαν να εκδιώξωσιν αυτούς αλλά κατοικούσιν οι Ιεβουσαίοι μετά των υιών Ιούδα εν τη Ιερουσαλήμ ἑώς της ημέρας ταύτης.

16 Και ἐπεσεν ο κλήρος των υιών Ιωσήφ από τον Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, ἑώς των υδάτων της Ιεριχώ κατά ανατολάς, προς την ἔρημον την αναβαίνουσαν από της Ιεριχώ διά του ὄρους Βαιθήλ, **2** και εκτείνεται από Βαιθήλ ἑώς Λούζ, και διαβαίνει διά των ορίων του Αρχί-αταρώθ, **3** και καταβαίνει εκ δυσμών εις τα ὄρια του Ιαφλαίτι, ἑώς των ορίων της κάτω Βαιθ-ωρών, και ἑώς Γεζέρ, και εξέρχεται εις την θάλασσαν. **4** Και ἐλαφον την κληρονομίαν αυτών οι υιοί Ιωσήφ, ο Μανασσής και ο Εφραΐμ. **5** Και τα ὄρια των υιών Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών ἡσαν ταύτα τα ὄρια της κληρονομίας αυτών προς το ανατολικόν μέρος ἡσαν η Αταρώθ-αδάρ, ἑώς της ἀνών Βαιθ-ωρών: **6** και εξετείνοντα τα ὄρια προς την θάλασσαν εις Μιχμεθά κατά το βρέφον· και τα ὄρια ἐστρεφον κατά το ανατολικόν ἑώς Ταανάθ-σηλῶ, και εκείθεν διέβαινον κατά ανατολάς εις Ιανωχά: **7** και κατέβαινον από Ιανωχά εις Αταρώθ, και εις Νααράθ, και ἥρχοντο εις την Ιεριχώ, και εξήρχοντο εις τον Ιορδάνην: **8** τα ὄρια εξηκολούθησαν από Θαπφουά προς δυσμάς ἑώς του χειμάρρου Κανά, και είχον την διέξοδον αυτών προς την θάλασσαν. Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλῆς των υιών Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών. **9** Ἡσαν και πόλεις κεχωρισμέναι διά τους υιούς Εφραΐμ μεταξύ της κληρονομίας των υιών Μανασσή, πάσαι αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. **10** Και δεν εξεδίωξαν τους Χαναναίους τους κατοικούντας εις Γεζέρ αλλ' οι Χαναναίοι κατοικούσι μεταξύ των Εφραϊμίτων ἑώς της ημέρας ταύτης, και ἔγιναν δούλοι υποτελείς.

17 Ἡτο και κλήρος διά την φυλήν του Μανασσή, διότι αυτός ἦτο ο πρωτότοκος του Ιωσήφ, διά τον Μαχείρ τον πρωτότοκον του Μανασσή, τον πατέρα του Γαλαάδ· επειδή αυτός ἦτο ανήρ πολεμιστής, διά τούτο ἐλαφε την Γαλαάδ και την Βασάν. **2** Ἡτο κλήρος και διά τους λοιπούς υιούς Μανασσή κατά τας συγγενείας αυτών, διά τους υιούς του Αβί-εζέρ, και διά τους υιούς του Χελέκ, και διά τους υιούς του Αστρήλ, και διά τους υιούς του Συχέμ, και διά τους υιούς του Εφέρ, και διά τους υιούς του Σεμιδά. Ταύτα ἡσαν τα αρσενικά τέκνα του Μανασσή υιού του Ιωσήφ, κατά τας συγγενείας αυτών. **3** Ο Σαλπαάδ ὄμως, ο υιός του Εφέρ, υιός του Γαλαάδ, υιόν του Μαχείρ, υιόν του Μανασσή, δεν είχεν υιούς, αλλά θυγατέρας και ταύτα είναι τα ονόματα των θυγατέρων αυτού, Μααλά και Νουά, Αγλά, Μελχά και Περσά. **4** Και προσελθούσαι ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως, και ενώπιον Ιησού υιού του Ναυή και ενώπιον των αρχόντων, εἶπον, Ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσήν να δώσῃ εις ημάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών ημών. Και εδόθη εις αυτάς κατά την προσταγήν του Κυρίου κληρονομία μεταξύ των αδελφών του πατέρος αυτών. **5** Και ἐτέσον εις τον Μανασσή δέκα μερίδια, εκτός της γης Γαλαάδ και Βασάν, των πέραν του Ιορδάνου: **6** διότι αι θυγατέρες του Μανασσή ἐλαφον κληρονομίαν μεταξύ των υιών αυτού· και οι επίλοιποι υιοί του Μανασσή ἐλαφον την γην Γαλαάδ. **7** Και τα ὄρια του Μανασσή ἡσαν από Ασήρ ἑως της Μιχμεθά κειμένης απέναντι της Συχέμ: και εξετείνοντα τα ὄρια κατά τα δεξιά, ἑώς των κατοίκων της Εν-θαπφουά. **8** Ο δε Μανασσής είχε την γην Θαπφουά· η δε Θαπφουά επί των ορίων του Μανασσή ανήκεν εις τους υιούς Εφραΐμ. **9** Και κατέβαινε το δριον ἑώς του χειμάρρου Κανά, προς μεσημβρίαν του χειμάρρου· αύται αι πόλεις του Εφραΐμ ἡσαν μεταξύ των πόλεων του Μανασσή· και το δριον του Μανασσή ἦτο προς βορράν του χειμάρρου, και η διέξοδος αυτού προς την θάλασσαν. **10** προς μεσημβρίαν ἓτο του Εφραΐμ, και προς βορράν του Μανασσή· και η θάλασσα ἓτο το δριον αυτού· και ηνόνοντο προς βορράν με το Ασήρ, και προς ανατολάς με το Ιοσάχαρ. **11** Και είχεν ο Μανασσής, εν τη γη Ιοσάχαρ και Ασήρ, την Βαιθ-σαν και τας κωμοπόλεις αυτής, και την Ιβλέαν και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Δωρ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Ενδωρ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Θαανάχ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Μεγιδδώ και τας κωμοπόλεις αυτής, τρεις επαρχίας. **12** Οι δε υιοί Μανασσή δεν ηδυνήθησαν να εκδιώξωσι τους κατοίκους των πόλεων τούτων, αλλ' οι Χαναναίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τη γη εκείνη. **13** Αφού ὅμως υπερίσχυσαν οι υιοί Ισραήλ, καθυτέβαλον τους Χαναναίους εις φόρον, πλην δεν εξεδίωξαν αυτούς οιολόγηρως. **14** Και είπον προς τον Ιησούν οι υιοί Ιωσήφ λέγοντες, Διά τι ἑδώκας εις ημάς ἔνα μόνον κλήρον και μίαν μερίδαν για κληρονομήσωμεν, ενώ είμεθα λαός πολύς, καθώς ο Κύριος ευλόγησεν ημάς ἑως τον νυν; **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, Εάν ήσθε λαός πολύς, ανάβητε εις τον δρυμόν και κόψατε μέρος αυτού δι' εαυτούς εν τη γη των Φερεζαίων και των Ραφαείμ, εάν το όρος Εφραΐμ ἵναι παραπολύ στενόχωρον διά σας. **16** Και είπον οι υιοί Ιωσήφ, Δεν αρκεῖ εις ημάς το όρος· και πάντες οι Χαναναίοι οι κατοικούντες την γην της κοιλάδος ἔχουσιν αμάξας σιδηράς, και οι της Βαιθ-σαν και των κωμοπόλεων αυτής και οι της κοιλάδος Ιεζραέλ. **17** Και είπεν ο Ιησούς προς τον οίκον Ιωσήφ, προς τον Εφραΐμ και προς τον Μανασσή, λέγων, Συ είσαι προς τον Εφραΐμ και προς τον Μανασσή, λέγων, Συ είσαι προς τον Κύριον κατά την σκηνήν του μαρτυρίου· και υπετάχθη η γη εις αυτούς. **2** Και ἐμένον μεταξύ των υιών Ισραήλ επτά φυλαί, αίτινες δεν είχον λάβει την κληρονομίαν αυτών. **3** Και είπεν ο Ιησούς προς τους υιούς Ισραήλ, Ἐως πότε θέλετε μένει νωθροί εις το να υπάγητε να κυριεύσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σας ἑδώκεν εις εσάς; **4** εκλέξατε εις εαυτούς τρεις ἄνδρας κατά φυλήν και θέλω αποστείλει αυτούς, και σηκωθέντες θέλουσι περιέλθει την γην και διαγράψει αυτήν κατά τας κληρονομίας

αυτών, και θέλουσιν επιστρέψει προς εμέ· 5 και θέλουσι διαιρέσεις αυτήν εις επτά μερίδια· ο Ιούδας θέλει κατοικεῖ σε τοις ορίοις αυτού προς μεσημβρίαν, και ο οίκος Ιωσήφ θέλουσι κατοικεῖ σε τοις ορίοις αυτών προς βορράν· 6 θέλετε λοιπόν διαγράψει την γην εις επτά μέρη, και θέλετε φέρει εδώ προς εμέ την διαγραφήν, και εγώ θέλω εκβάλει κλήρους διά σας ενταύθα ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών· 7 διότι οι Λευΐται δεν έχουσι μερίδιον μεταξύ σας διότι η ερατεία του Κυρίου είναι η κληρονομία αυτών· και ο Γαδ και ο Ρουβήν και το ήμισυ της φυλής Μανασσί έλαφον την κληρονομίαν αυτών πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς, την οποίαν Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις αυτούς. 8

Και σηκωθέντες οι ἄνδρες απήλθον· και προσέταξεν ο Ιησούς τους απελθόντας διά να διαγράψωσι την γην, λέγων, Υπάγετε και περιέλθετε την γην και διαγράψατε αυτήν και επιστρέψατε προς εμέ, και εγώ θέλω εκβάλει κλήρους διά σας ενταύθα ενώπιον του Κυρίου εν Σηλώ. 9 Και υπήγαν οι ἄνδρες και περιήλθον την γην και διέγραψαν αυτήν εν βιβλίω κατά πόλεις εις μερίδια επτά, και ἤλθον προς τον Ιησούν εις το στρατόπεδον εις Σηλώ. 10 Και ἐρριψεν ο Ιησούς κλήρους δι' αυτούς εν Σηλώ ενώπιον του Κυρίου· και διεμοίρασεν ο Ιησούς εκεί την γην εις τους νιούς Ισραήλ κατά τους μερισμούς αυτών. 11 Και εξήλθεν ο κλήρος της φυλής των νιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών, και ἔπεσε το ὄριον της κληρονομίας αυτών μεταξύ των νιών Ιούδα και των νιών Ιωσήφ. 12 Και ἥτο το ὄριον αυτών προς βορράν από τον Ιορδάνου, και ανέβαινε το ὄριον προς το πλάγιον της Ιεριχώ κατά βορράν, και ανέβαινε διά των ορέων προς δυσμάς, και ετελείσθεν εις την ἔρημον Βαιθ-ανέν. 13 Και εκείθεν διέβανε το ὄριον προς την Λούζ, κατά το μεσημβρινόν πλάγιον της Λούζ, ἥτις είναι η Βαιθήλ· και κατέβαινε το ὄριον εις την Αταρώθ-αδάρ, εις το ὄρος το προς μεσημβρίαν της κάτω αιθ-ωρών. 14 Και το ὄριον εξετείνετο εκείθεν, και περιήρχετο το δυτικόν μέρος προς μεσημβρίαν, από του ὄρους του απέναντι της Βαιθ-ωρών κατά μεσημβρίαν· και ετελείσθεν εις την Κιριάθ-βαάλ, ἥτις είναι η Κιριάθ-ιαρείμ, πόλις των νιών Ιούδα· τούτο ἥτο το δυτικόν μέρος. 15 Και το μεσημβρινόν μέρος ἥτο από του ἀκρον της Κιριάθ-ιαρείμ, και διέβανε το ὄριον προς δυσμάς, και εξήρχετο εις το φρέαρ των υδάτων του Νεφθώα· 16 και κατέβαινε το ὄριον εις το τέλος του ὄρους του κατέναντι της φάραγγος του νιού του Εννόμ, ἥτις είναι εν τη κοιλάδι των Ραφαείμ προς βορράν, και κατέβαινε διά της φάραγγος του Εννόμ εις το μεσημβρινόν πλάγιον της Ιεβούς, και κατέβαινεν εις Ερωγήλ· 17 και εκτείνομενον από βορράν διέβανεν εις Εν-σεμές και εξήρχετο εις Γαλιλώθ, ἥτις είναι κατέναντι της αναβάσεως του Αδουμιμί, και κατέβαινεν εις τον λίθον του Βοάν νιού του Ρουβήν, 18 και διέβανε προς το βόρειον πλάγιον το κατέναντι της Αραβά· και κατέβαινεν εις Αραβά· 19 και διέβανε το ὄριον προς το βόρειον πλάγιον της αιθ-ογλά· και ετελείσθεν το ὄριον εις τον βόρειον κόλπον της θαλάσσης της αλμυράς, εις την εκβολήν του Ιορδάνου κατά μεσημβρίαν τούτο ἥτο το μεσημβρινόν ὄριον. 20 Ο δε Ιορδάνης ἥτο το προς ανατολάς ὄριον αυτού. Αὕτη ἥτο κατά το ὄριον

αυτής κύκλω, η κληρονομία των νιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών. 21 Αι δε πόλεις της φυλής των νιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών ἥσαν Ιεριχώ, και Βαιθ-ογλά, και Εμέκ-κεσείς, 22 και Βαιθ-αραβά, και Σεμαράτη, και Βαιθήλ, 23 και Αυείμ, και Φαρά, και Οφρά, 24 και Χεφάρ-αμμωνά, και Οφνεί, και Γαβαά, πόλεις δωδεκα, και αι κώμαι αυτών· 25 Γαβάν, και Ραμά, και Βηρώθ, 26 και Μισά, και Χεφειρά, και Μωσά, 27 και Ρεκέμ, και Ιορφαΐλ, και Θαραλά, 28 και Σηλά, Ελέφ, και Ιεβούς, ἥτις είναι η Ιερουσαλήμ, Γαβαάθ, και Κιριάθ, πόλεις δεκατέσσαρες, και αι κώμαι αυτών. Αὕτη είναι η κληρονομία των νιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών.

19 Και εξήλθεν ο δεύτερος κλήρος εις τον Συμεών, εις την φυλήν των νιών Συμεών κατά τας συγγενείας αυτών και ἥτο η κληρονομία αυτών εντός της κληρονομίας των νιών Ιούδα. 2 Και ἐλαβον εις κληρονομίαν αυτών Βηρ-σαβεέ, και Σαβεέ, και Μωλαδά, 3 και Ασάρ-σουάλ, και Βαλά, και Ασέμ, 4 και Ελθωλάδ, και Βεθούν, και Ορμά, 5 και Σικλάγ, και Βαιθ-μαρκαβώθ, και Ασάρ-σουάλ, 6 και Βαιθ-λεβαώθ, και Σαρουέν, πόλεις δεκατρείς, και τας κώμαις αυτών. 7 Αείν, Ρεμών, και Εθέρ, και Αόν, πόλεις τέσσαρας, και τας κώμαις αυτών· 8 και πάσας τας κώμαις τας πέριξ των πόλεων τούτων ἡώς Βαλάθ-βηρ, ἥτις είναι η Ραμάθ κατά μεσημβρίαν. Αὕτη είναι κληρονομία της φυλής των νιών Συμεών κατά τας συγγενείας αυτών. 9 Εκ του μερίδιον των νιών Ιούδα εδόθη η κληρονομία των νιών Συμεών, διότι το μερίδιον των νιών Ιούδα ἥτο παραπολύ μεγάλον δι! αυτούς ὅθεν οι νιοί Συμεών ἐλαβον την κληρονομίαν αυτών εντός της κληρονομίας εκείνων. 10 Και εξήλθεν ο τρίτος κλήρος εις τους νιούς Ζαβουλών κατά τας συγγενείας αυτών· και το ὄριον της κληρονομίας αυτών ἥτο ἡώς Σαρείδ. 11 και ανέβαινε το ὄριον αυτών προς την θάλασσαν και την Μαραλά, και ἤρχετο εις την Δαβασαίθ, και ἐφθανε προς τον ξέμαρρον τον κατέναντι Ιοκνέαμ· 12 και ἐστρεφεν από της Σαρείδ, κατά ανατολάς ηλίου προς το ὄριον της Κιολάθ-θαβώρ, και εξήρχετο εις Δαβράθ, και ανέβαινε εις Ιαρία· 13 και εκείθεν εξετείνετο προς ανατολάς εις Γιθθά-εφέρ, εις Ιττά-κασίν, και εξήρχετο εις Ρεμών-μεθωάρ προς Νεά· 14 και περιήρχετο το ὄριον κατά το βόρειον εις Ανναθών, και ετελείσθεν εις την κοιλάδα Ιεφθαΐλ· 15 και περιελάμβανε την Καττάθ, και Νααλάλ, και Σιμβών, και Ιδαλά, και Βηθλεέμ πόλεις δωδεκα, και τας κώμαις αυτών. 16 Αὕτη είναι η κληρονομία των νιών Ζαβουλών κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις αύται και αι κώμαι αυτών. 17 Εξήλθεν ο τέταρτος κλήρος εις τον Ισσάχαρ, εις τους νιούς Ισσάχαρ κατά τας συγγενείας αυτών. 18 Και ἥτο το ὄριον αυτών Ιεζραέλ, και Κεσουλώθ, και Σουνήμ, 19 και Αφεράτη, και Σαιών, και Αναχαράθ, 20 και Ραββίθ, και Κισιών, και Αβές, 21 και Ραιμέθ, και Εν-γαννίμ, και Εν-αδδά και Βαιθ-φασής· 22 και ἐφθανε το ὄριον εις Θαβώρ, και Σαχασειμά, και Βαιθ-σεμές, και το ὄριον αυτών ετελείσθεν εις τον Ιορδάνην πόλεις δεκαέξ, και αι κώμαι αυτών. 23 Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλής των νιών Ισσάχαρ κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών.

24 Και εξήλθεν ο πέμπτος κλίρος εις την φυλήν των νιών Ασήρ κατά τας συγγενείας αυτών. **25** Και ἡτο το δριον αυτών Χελκάθ, και Αλεί, και Βετέν, και Αχσάφ, **26** και Αλαμμέλεχ, και Αμάδ, και Μισάλ· και ἐφθανεν εις Καρμέλ προς δυσμάς και εις Σιχώρ-λιβνάθ. **27** και ἐστρεφε προς ανατολάς ηλίου εις την Βαιθ-δαγών, και ἐφθανεν εις Ζαβούλων και εις την κοιλάδα Ιεφαήλ προς το βόρειον της Βαιθ-εμέκ, και Ναΐήλ, και εξήρχετο εις την Χαβούλ κατά τα αριστερά, **28** και Χεβρών, και Ρεώβ, και Αμμών, και Κανά, ἔως Σιδώνος της μεγάλης; **29** και ἐστρεφε το όριον εις την Ραμά, και ἔως της οχυράς πόλεως Τύρου, και ἐστρεφε το όριον εις την Οσά, και ετελείονεν εις την θάλασσαν κατά το μέρος του Αχζίβ **30** και Αμμά, και Αφέκ, και Ρεώβ· πόλεις εικοσιδύον, και αι κώμαι αυτών. **31** Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλής των νιών Ασήρ κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις αύται και αι κώμαι αυτών. **32** Εξήλθεν ο ἔκτος κλίρος εις τους νιούς Νεφθαλί, εις τους νιούς Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών. **33** Και ἡτο το όριον αυτών από Ελέφ, από Άλλον πλησίον Σαανανείμ, και Αδαμί, Νεκέβ, και Ιαβνήλ, ἔως Λακκούμ, και ετελείονεν εις τον Ιορδάνην. **34** και ἐστρεφε το όριον από δυσμών εις Αζνώθ-θαβώρ, και εκείθεν εξήρχετο εις Ουκκώκ, και ἐφθανεν εις Ζαβούλων κατά μεσημβρίαν, και ἐφθανεν εις Ασήρ κατά δυσμάς και εις Ιούδα κατά ανατολάς ηλίου επι τον Ιορδάνον. **35** Και ἡσαν αι τετειχισμέναι πόλεις Σηδδίμ, Σερ, και Αμμάθ, Ρακκάθ, και Χιννερώθ, **36** και Αδαμά, και Ραμά, και Ασώρ, **37** και Κέδες, και Εδρεί, και Εν-ασώρ, **38** και Ιρών, και Μιγδαλήμ, Ρόρέμ, και Βαιθ-αντάθ, και Βαιθ-σεμές πόλεις δεκαεννέα, και αι κώμαι αυτών. **39** Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλής των νιών Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. **40** Εξήλθεν ο ἔβδομος κλίρος εις την φυλήν των νιών Δαν κατά τας συγγενείας αυτών. **41** Και ἡτο το όριον της κληρονομίας αυτών Σαράα, και Εσθαόλ, και Ιρ-σεμές, **42** και Σαλαβέίν, και Αιαλών, και Ιεθλά, **43** και Αιλών, και Θαμναθά, και Ακκαρών, **44** και Ελθεκώ, και Γιβθεθών, και Βασλάθ, **45** και Ιούδ, και Βανή-βαράκ, και Γαθ-ριμών, **46** και Με-ιαρκών, και Ρακκών, μετά του ορίου του κατέναντι της Ιόπης. **47** Το δέ όριον των νιών Δαν παρετάθη υπ' αυτών διά τούτο οι νιοί Δαν ανέβησαν να πολεμήσωσι την Λεσέμ και εκυρίευσαν αυτήν και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας, και εξουσίασαν αυτήν και κατώκησαν εν αυτή και ανώνυμασαν αυτήν Λεσέμ Δαν, κατά το ὄνομα Δαν του πατρός αυτών. **48** Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλής των νιών Δαν κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις αύται και αι κώμαι αυτών. **49** Αφού δε ετελείωσαν μεριζόμενοι την γην κατά τα ορία αυτής, οι νιοί Ισραήλ ἔδωκαν μεταξύ αυτών κληρονομίαν εις τον Ιησούν τον νιόν του Ναυή. **50** κατά τον λόγον του Κυρίου ἔδωκαν εις αυτόν την πόλιν, την οποίαν εξήτησε, την Θαμνάθ-σαράχ εν τω όρε Εφραϊμ· και ἐκτισε την πόλιν και κατώκησεν εν αυτή. **51** Αὕται είναι αι κληρονομίαι, τας οποίας Ελεάζαρ ο ιερεύς και Ιησούς ο νιός του Ναυή και οι αρχιγοί των πατριών των φυλών των νιών Ισραήλ διεμοίρασαν διά κλήρων εν Σηλώ, ενώπιον του Κυρίου παρά την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. Και ετελείωσαν τον διαμερισμόν της γης.

20 Και ελάλησε Κύριος προς τον Ιησούν λέγων, **2** Είπε προς τους νιούς Ισραήλ λέγων, Διορίσατε εις εαυτούς τας πόλεις της καταφυγῆς, περί των οποίων είπα προς εσάς διά του Μωϋσέως· **3** διά να φεύγη εκεί ο φονεύς, όστις φονεύση ἀνθρωπον ακουσίως εξ αγνοίας και αύται θέλουσιν είσθαι εις εσάς διά καταφύγιον από του εκδικητού του αίματος. **4** Και ὅταν ο φεύγων εις μίαν εκ των πόλεων τούτων σταθή εις την είσοδον της πύλης της πόλεως, και λαλήση την υπόθεσιν αυτού εις επήκοον των πρεσβυτέρων της πόλεως εκείνης, ούτοι θέλουσι δεχθή αυτόν εις την πόλιν προς εαυτούς και δώσει τόπον εις αυτόν, και θέλει κατοικεί μετ' αυτών. **5** Και εάν ο εκδικητής του αίματος καταδιώξῃ αυτόν, δεν θέλουσι παραδώσει τον φονέα εις τας χείρας αυτού διότι εξ αγνοίας επάταξε τον πλησίον αυτού και δεν εμίσει αυτόν πρότερον. **6** Και θέλει κατοικεί εν εκείνη τη πόλει, εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγῆς εις κρίσιν, ἔως του θανάτου του ιερέως του μεγάλου, του ὄντος εν ταις ημέραις εκείναις τότε ο φονεύς θέλει επιστρέψει και υπάγει εις την πόλιν αυτού και εις την οικίαν αυτού, εις την πόλιν όθεν ἔφυγε. **7** Και διώρισαν την Κέδες εν τη Γαλιλαία εν τω όρει Νεφαθάλι, και την Συχέμ εν τω όρει Εφραϊμ, και την Κιριάθ-αρβά, ήτις είναι η Χεβρών, εν τη ορεινή του Ιούδα. **8** Εις δε το πέραν του Ιορδάνου, πλησίον της Ιεριχώ, προς ανατολάς, διώρισαν την Βοσδρ εν τη ερήμῳ επί της πεδιάδος εκ της φυλής Ρουβήν, και την Ραμώθ εν τη Γαλαάδ εκ της φυλής Γαδ, και την Γωλάν εν Βασάν εκ της φυλής Μανασσή. **9** Αὕται ἡσαν αι πόλεις αι διοριθείσαι διά πάντας τους νιούς Ισραήλ και διά τους ζένους τους παροικούντας μεταξύ αυτών, ώστε πας ο φονεύσας τινά εξ αγνοίας να φεύγη εκεί, και να μη θανατωθή εκ της χειρός του εκδικητού του αίματος, εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγῆς.

21 Και προσήλθον οι αρχιγοί των πατριών των Λευΐτων προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς Ιησούν τον νιόν του Ναυή και προς τους αρχιγούς των πατριών των φυλών των νιών Ισραήλ, **2** και είπον προς αυτούς εν Σηλώ εν τη γη Χαναάν λέγοντες, Ο Κύριος προσέταξε διά του Μωϋσέως να δοθώστων εις ημάς πόλεις να κατοικώμεν, και τα περίχωρα αυτών διά τα κτήνη ημών. **3** Και ἐδωκαν οι νιοί Ισραήλ εις τους Λευΐτας εκ της κληρονομίας αυτών, κατά τον λόγον του Κυρίου, τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα αυτών. **4** Και εξήλθεν ο κλίρος εις τας συγγενείας των Κααθιτών· και οι νιοί Ααρών του ιερέως, οι εκ των Λευΐτων, έλαβον διά κλήρων εκ της φυλής Ιούδα και εκ της φυλής Συμεών, και εκ της φυλής Βενιαμίν δεκατρείς πόλεις. **5** Οι δε νιοί Καάθ οι επίλοιποι έλαβον διά κλήρων εκ των συγγενείων της φυλής Εφραϊμ και εκ της φυλής Δαν και εκ της ημίσεως της φυλής Μανασσή, δέκα πόλεις. **6** Και οι νιοί Γηρσών έλαβον διά κλήρων εκ των συγγενείων της φυλής Ισραήλ και εκ της φυλής Ασήρ και εκ της φυλής Νεφθαλί και εκ του ημίσεως της φυλής Μανασσή εν Βασάν, δεκατρείς πόλεις. **7** Οι νιοί Μεραρί κατά

τας συγγενείας αυτών έλαβον εκ της φυλής Ρουβήν και τα περίχωρα αυτής, και την Αμμώθ-δωρ και τα και εκ της φυλής Γαδ και εκ της φυλής Ζαβουλών, περίχωρα αυτής, και την Καρθάν και τα περίχωρα αυτής δώδεκα πόλεις. **8** Και ἔδωκαν οι νιοί Ισραήλ διά κλήρου πόλεις τρεις. **33** Πάσαι αι πόλεις των Γηρσωνιτών, κατά εις τους Λευίτας τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα τας συγγενείας αυτών, ήσαν πόλεις δεκατρείς και τα αυτών, καθώς ο Κύριος προσέταξε διά του Μωϋσέως. **9** περίχωρα αυτών. **34** Εις δε τας συγγενείας των νιών Και ἔδωκαν εκ της φυλής των νιών Ιούδα και εκ της Μεραρί, των επιλοίτων εκ των Λευίτων, ἔδωκαν εκ φυλής των νιών Συμεών τας πόλεις ταύτας, αίτινες της φυλής Ζαβουλών, την Ιοκνέαμ και τα περίχωρα αναφέρονται ενταύθα κατ' ὄνομα: **10** και ἔλαβον αυτάς αυτής, την Καρθά και τα περίχωρα αυτής, **35** την Διμνά οι νιοί του Ααρών, οι εκ των συγγενειών των Κααθιτών, και τα περίχωρα αυτής, την Νασαλώ και τα περίχωρα οι εκ των νιών του Λευΐ διότι τούτων ἦτο ο πρώτος αυτής πόλεις τέσσαρας: **36** και εκ της φυλής Ρουβήν κλήρος. **11** Και ἔδωκαν εις αυτούς την πόλιν του Αρρβί την Βοσρ και τα περίχωρα αυτής, και την πατρός του Ααράκ, ήτις είναι η Χεβρών, εν τη ορεινή του Ιούδα, και τα περίχωρα αυτής κύκλω. **12** Τους δε αγρούς της πόλεως και τας κώμας αυτής ἔδωκαν εις Χάλεβ την πόλιν του Ιεφονήν, εις ιδιοκτησίαν αυτού. **13** Και ἔδωκαν εις τους νιούς Ααρών του ιερέως την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Ραμώθ καταφυγίου διά τον φονέα, την Χεβρών και τα περίχωρα αυτής, **14** και την Ιαβή και τα περίχωρα αυτής, **15** και την Ιαθείρ και τα περίχωρα αυτής, και την Εσθεμώα και τέσσαρες. **16** Και ἔδωκαν εις τους νιούς Μεραρί, κατά τας συγγενείας αυτών, αυτής, και την Δεβείρ και τα περίχωρα αυτής, **17** και εκ της φυλής Βενιαμίν, την Γαβαών και τα περίχωρα αυτής, **18** την Αναθώθ και τα περίχωρα αυτής, την Γαβαά και τα περίχωρα αυτής, **19** και την Αλμών και τα περίχωρα αυτής. **20** Και αι συγγένειαι των νιών του Καάθ των Λευίτων, των επιλοίπων εκ των νιών Καάθ, ἔλαβον τας πόλεις του κλήρου αυτών εκ της φυλής του Εφραΐτην. **21** Και ἔδωκαν εις αυτούς την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Συχέμ και τα περίχωρα αυτής εν τω όρει Εφραΐτην, και την Γεζέρ και τα περίχωρα αυτής, **22** και την Κιβσαείμ και τα περίχωρα αυτής, και την Βαιθ-ωρών και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας: **23** και εκ της φυλής Δαν, την Ελθεκώ και τα περίχωρα αυτής, την Γιβθεθών και τα περίχωρα αυτής, **24** την Αιαλών και τα περίχωρα αυτής, την Γαθ-ριμμών και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας **25** και εκ του ημίσεως της φυλής του Μανασσή, την Θαανάχ και τα περίχωρα αυτής, και την Γαθ-ριμμών και τα περίχωρα αυτής πόλεις δύο. **26** Πάσαι αι πόλεις ήσαν δέκα, και τα περίχωρα αυτών, διά τας συγγενείας των επιλοίπων νιών του Καάθ. **27** Εις δε τους νιούς Γηρσών, εκ των συγγενειών των Λευίτων, ἔδωκαν εκ του ἀλλού ημίσεως της φυλής Μανασσή, την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Γωλάν εν Βασάν και τα περίχωρα αυτής, και την Βεσθερά και τα περίχωρα αυτής πόλεις δύο: **28** και εκ της φυλής Ισσάχαρ, την Κισιών και τα περίχωρα αυτής, την Δαφράθ και τα περίχωρα αυτής, **29** την Ιαρμούθ και τα περίχωρα αυτής, την Εν-γαννίμ και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας: **30** και εκ της φυλής Ασήρ, την Μισαάλ και τα περίχωρα αυτής, την Αβδών και τα περίχωρα αυτής, **31** την Χελικάθ και τα περίχωρα αυτής, και την Ρεώβ και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας: **32** και εκ της φυλής Νεφθαλί, την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Κέδες εν τη Γαλιλαίᾳ και τα περίχωρα αυτής, και την Αμμώθ-δωρ και τα περίχωρα αυτής δώδεκα πόλεις τρεις. **33** Πάσαι αι πόλεις των Γηρσωνιτών, κατά εις τους Λευίτας τας συγγενείας αυτών, ήσαν πόλεις δεκατρείς και τα περίχωρα αυτής, την Νασαλώ και τα περίχωρα οι εκ των νιών του Λευΐ διότι τούτων ἦτο ο πρώτος αυτής πόλεις τέσσαρας: **34** και εκ της φυλής Ρουβήν κλήρος. **35** την Διμνά οι νιοί του Ααρών, οι εκ των συγγενειών των Κααθιτών, και τα περίχωρα αυτής, την Καρθά και τα περίχωρα αυτής, **36** και εκ της φυλής Ζαβουλών, την Ιοκνέαμ και τα περίχωρα αυτής, την Κεδερί και τα περίχωρα αυτής, **37** την Κεδημώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Μηφαάθ και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας: **38** και εκ της φυλής Γαδ ἔδωκαν εκ την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Ραμώθ εν Γαλαάδ και τα περίχωρα αυτής, και την Μαχανάτημ καταφυγίου διά τον φονέα, την Χεβρών και τα περίχωρα αυτής, **39** την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, και την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής πάσαι αι πόλεις Ιαθείρ και τα περίχωρα αυτής πάσαι αι πόλεις τέσσαρες. **40** Πάσαι αι πόλεις αι δοθείσαι διά κλήρων τα περίχωρα αυτής, **41** και την Οεβείρ και τα περίχωρα αυτής, **42** την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής, **43** την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής πάσαι αι πόλεις αι δοθείσαι διά κλήρων εις τους νιούς Μεραρί, κατά τας συγγενείας αυτών, τους υπολοίπους εκ των συγγενειών των Λευίτων, ήσαν πόλεις δώδεκα. **44** Πάσαι αι πόλεις των Λευίτων, αι μεταξύ της ιδιοκτησίας των νιών Ισραήλ, ήσαν πόλεις εννέα εκ την οποίαν ὥμοσε να δώσῃ προς τους πατέρας αυτών και εκυρίευσαν αυτήν και κατωκήσαν εν αυτῇ. **45** Και την Ούριος εις αυτούς ανάπτων πανταχόθεν, κατά πάντα ὥσα ὥμοσε προς τους πατέρας αυτών: και ουδέεις εκ πάντων των εχθρών αυτών ηδηνίθη να σταθή κατά πρόσωπον αυτών πάντας τους εχθρούς αυτών παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα αυτών. **46** Δεν διέπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των αγαθῶν λόγων, τους οποίους ο Κύριος ελάλησε προς τον οίκον Ισραήλ: **47** πάντες εξετελέσθησαν.

22 Τότε συνεκάλεσεν ο Ιησούς τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας και το ἡμίου της φυλής του Μανασσή, **2** και είπε προς αυτούς, Σεις εφυλάξατε πάντα ὥσα προσέταξεν εις εσάς Μωϋσής ο δούλος του Κύριου, και υπηκούσατε εις την φωνήν μου κατά πάντα ὥσα εγώ προσέταξα εις εσάς: **3** δεν εγκατελίπετε τους αδελφούς σας εις τας πολλάς ταύτας ημέρας ἑώς της σήμερον, αλλ' εφυλάξατε εντελώς την εντολήν Κυρίου του Θεού σας: **4** και τώρα Κύριος ο Θεός σας ἔδωκεν ανάπτωσιν εις τους αδελφούς σας, καθώς υπεσχέθη προς αυτούς τώρα λοιπόν επιστρέψατε και υπάγετε εις τας κατοικίας σας, εις την γην της ιδιοκτησίας σας, την οποίαν Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις εσάς εις το πέραν του Ιορδάνου: **5** προσέχετε όμως σφόδρα να εκτελίγετε τας εντολάς και τον νόμον, τον οποίον Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου προσέταξεν εις εσάς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, και να περιπατήτε εις πάσας τας οδούς αυτού, και να φυλάττητε τας εντολάς αυτού, και να ήσθε προσηλωμένοι εις αυτόν, και να λατρεύητε αυτόν εξ ὀλῆς της καρδίας σας και εξ ὀλῆς της ψυχῆς σας. **6** Και ευλόγησεν αυτούς ο Ιησούς

και απέλυσεν αυτούς και απήλθον εις τας κατοικίας Ρουβήν και οι υἱοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή αυτών. 7 Και εις μεν το ήμισυ της φυλής του Μανασσή και είπον προς τους αρχηγούς των χιλιάδων του Ισραήλ: έδωκεν ο Μωϋσής κληρονομίαν εν Βασάν· εις δε το άλλο 22 Ο ισχυρός Θεός ο Κύριος, ο ισχυρός Θεός ο Κύριος, ήμισυ αυτής έδωκεν ο Ιησούς κληρονομίαν μεταξύ των αυτός εξεύρει, και αυτός θέλει γνωρίσει εάν επράξαμεν αδελφών αυτών εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς. τούτο διά αποστασίαν ή εάν διά ανομίαν εναντίον Και ότε ο Ιησούς απέστειλεν αυτούς εις τας κατοικίας του Κυρίου, μη λυτρώσης ημάς την ημέραν ταύτην. αυτών, ευλόγησεν αυτούς· 8 και ελάλησε προς αυτούς, 23 Εάν ακοδομήσαμεν εις εαυτούς θυσιαστήριον διά λέγων, Επιστρέψατε με πολλά πλούτη εις τας κατοικίας να αποχωρισθώμεν από του Κυρίου, ή εάν διά να σας, και με κτήνη πολλά σφόδρα, με άργυρον και με προσφέρωμεν επ' αυτού ολοκαύτωμα ή προσφοράς, ή χρυσόν και με χαλκόν και με σίδηρον και με ιμάτια εάν διά να προσφέρωμεν επ' αυτού ειρηνικάς θυσίας, πολλά σφόδρα, μοιράσθητε τα λάφυρα των εχθρών σας αυτούς ο Κύριος ας εκζητήσῃ τούτο. 24 Και εάν δεν μετά των αδελφών σας. 9 Και οι υἱοί Ρουβήν και οι επράξαμεν αυτό μάλλον εκ φόβου του πράγματος υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή ἔστρεψαν τούτου, λέγοντες, Αύριον δύνανται τα τέκνα σας να και ανεχώρησαν από των νιών Ισραήλ εκ της Σηλώ, είπωσι προς τα τέκνα ημών, λέγοντα, Τι έχετε σεις να της εν τη γη Χαναάν, διά να υπάρχωσιν εις την γην κάμητε μετά του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ; 25 διότι Γαλαάδ, εις την γην της ιδιοκτησίας αυτών, την οποίαν ο Κύριος έθεσε τον Ιορδάνην όριον μεταξύ ημών και εκληρονόμησαν κατά τον λόγον του Κυρίου διά του υμών, υἱοί Ρουβήν και υἱοί Γάδ· δεν έχετε μέρος μετά Μωύσεως. 10 Και ελθόντες εις τα πέριξ του Ιορδάνου, του Κυρίου· και κάμωσιν οι υἱοί σας ημών τα εντός της γης Χαναάν, οι υἱοί Ρουβήν και οι υἱοί να παύσωσιν από του να φοβώνται τον Κύριον. 26 Διά Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή ακοδόμησαν τούτο είπομεν, Ας επιχειρισθώμεν να οικοδομήσωμεν εκεί θυσιαστήριον παρά τον Ιορδάνην, θυσιαστήριον εις εαυτούς το θυσιαστήριον· ουχί διά ολοκαύτωμα ουδέ μέγια εις την όψιν. 11 Και ήκουσαν οι υἱοί Ισραήλ να διά θυσίαν, 27 αλλά διά να ήναι μαρτύριον αναμέσον λέγηται, Ιδού, οι υἱοί Ρουβήν και οι υἱοί Γαδ και το ημών και υμών, και αναμέσον των γενεών ημών μεθ' ήμισυ της φυλής Μανασσή ακοδόμησαν θυσιαστήριον ημάς, ότι ημείς κάμνομεν την λατρείαν του Κυρίου κατέναντι της γης Χαναάν, εις τα πέριξ του Ιορδάνου, ενώπιον αυτού με τα ολοκαυτώματα ημών και με τας κατά την διάβασιν των Ισραήλ. 12 Και ότε ήκουσαν θυσίας ημών και με τας ειρηνικάς προσφοράς ημών· οι υἱοί Ισραήλ, συνίχθη πάσα η συναγωγή των νιών διά να μη είπωσιν αύριον τα τέκνα σας προς τα τέκνα Ισραήλ εις Σηλώ, διά να αναβώσι να πολεμήσωσι κατ' ημών, Σεις δεν έχετε μέρος μετά του Κυρίου. 28 Διά αυτών. 13 Και απέστειλαν οι υἱοί Ισραήλ προς τους τούτο είπομεν, Εάν τήχη να λαλήσωσιν ούτω προς υιούς Ρουβήν και προς τους υἱούς Γαδ και προς το ημάς ή προς τας γενεάς ημών αύριον, τότε θέλομεν ήμισυ της φυλής Μανασσή εις την γην Γαλαάδ τον αποκριθή, Ιδού, το ομοίωμα του θυσιαστήριου του Φινέές ινόν Ελεάζαρ τον ιερέα, 14 και μετ' αυτού δέκα διά ολοκαύτωμα ουδέ διά θυσίαν, αλλά διά να ήναι πατέρες ημών, ουχί άρχοντας, ανά ένα άρχοντα αρχηγόν πατριών κατά φυλήν του Ισραήλ, και έκαστος ήτο ο πρώτος του οίκου πατέρων αυτών, επί τας χιλιάδας του Ισραήλ. 15 αποστατήσωμεν από του Κυρίου και να αποχωρισθώμεν Και υπήγον προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους ημέρον από του Κυρίου, οικοδομούντες θυσιαστήριον υιούς Γαδ και προς το ήμισυ της φυλής Μανασσή εις διά ολοκαύτωμα, διά προσφοράς και διά θυσίαν, εκτός την γην Γαλαάδ, και ελάλησαν προς αυτούς λέγοντες, του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών, το οποίον 16 Ταύτα λέγει πάσα η συναγωγή Κυρίου· Τις αύτη η είναι έμπροσθεν της σκηνής αυτού. 30 Και ακούσαντες ανομία, την οποίαν επεράζατε εναντίον του Θεού του Φινέές ο ιερεύς και οι άρχοντες της συναγωγής και οι Ισραήλ, να απομακρυνθήτε σήμερον από του Κυρίου, αρχηγοί των χιλιάδων του Ισραήλ, οι όντες μετ' αυτού, οικοδομήσαντες θυσιαστήριον εις εαυτούς, ώστε να τους λόγους τους οποίους ελάλησαν οι υἱοί Ρουβήν και αποστατήσητε σήμερον από Κυρίου; 17 Μικρόν εστάθη οι υἱοί Γαδ και οι υἱοί Μανασσή, ευχαριστήθησαν. 31 το αμάρτημα ημών εις Φεγύρω, από του οποίου έως Και είπε Φινέές ο υιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς προς τους της σήμερον δεν εκαθαρίσθημεν, και έγινε πλήγη υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς τους εις την συναγωγήν του Κυρίου, 18 και σεις θέλετε υιούς Μανασσή, Σήμερον εγνωρίσαμεν ότι ο Κύριος σήμερον αποστατήσει από του Κυρίου; βεβαίως, εάν σεις είναι εν μέσω ημών, διότι δεν επράξατε την ανομίαν αποστατήσητε σήμερον από του Κυρίου, αύριον θέλει ταύτην εναντίον του Κυρίου διά τούτου ελυτρώσατε ορισθή εναντίον πάσας της συναγωγής του Ισραήλ. 19 τους υιούς Ισραήλ από της χειρός του Κυρίου. 32 Εάν η γη της ιδιοκτησίας σας ήναι ακάθαρτος, διάβητε Και επέστρεψεν ο Φινέές ο υιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς εις την γην της ιδιοκτησίας του Κυρίου, όπου η σκηνή και οι άρχοντες από των νιών Ρουβήν και από των του Κυρίου κατοικεί, και λάβετε ιδιοκτησίαν μεταξύ νιών Γαδ εκ της γης Γαλαάδ εις την γην Χαναάν προς ημών και μη αποστατήσητε από του Κυρίου, μηδέ τους υιούς Ισραήλ, και έφεραν απόκρισιν προς αυτούς, αφ' ημών αποστατήσητε, οικοδομούντες εις εαυτούς 33 Και το πράγμα ήρεσεν εις τους υιούς Ισραήλ· και θυσιαστήριον εκτός του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ευλόγησαν τον Θεόν οι υἱοί Ισραήλ, και δεν είπαν ημών. 20 Δεν έπραξεν Αχάν ο υιός του Ζερά εν τω πλέον να αναβώσιν εναντίον αυτών εις μάχην, διά να αναθέματι, και έπεσεν οργή εφ' όλην την συναγωγήν αφανίσωσι την γην όπου κατώκουν οι υἱοί Ρουβήν και του Ισραήλ; και ο άνθρωπος εκείνος δεν ηφανίσθη οι υἱοί Γαδ. 34 Και ωνόμασαν οι υἱοί Ρουβήν και οι υιοί μόνος εν τη ανομία αυτού. 21 Τότε απεκρίθησαν οι υιοί

Γαδ το θυσιαστήριον Εδ- Διότι, είπαν, τούτο θέλει είσθαι μαρτύριον αναμέσον ημών, ότι ο Κύριος είναι ο Θεός.

23 Και μετά πολύν καιρόν αφού ο Κύριος ἐδωκεν εἰς τὸν Ισραὴλ ἀνάπαυσιν από πάντων των ἔχθρων αυτού κύκλῳ, και ο Ἰησοῦς ἥτο γέρων, προβεβηκώς την ἡλικίαν, 2 συνεκάλεσεν ο Ἰησοῦς πάντα τὸν Ισραὴλ, τους πρεσβυτέρους αυτῶν και τους ἀρχηγούς αυτῶν και τους κριτάς αυτῶν, και τους ἀρχοντας αυτῶν και είπε προς αυτούς, Εγώ εγίρασα, είμαι προβεβηκώς την ἡλικίαν. 3 Και σεις είδετε πάντα ὅσα ἔκαμε Κύριος ο Θεός σας εις πάντα τα ἔθνη ταύτα διά σάς: διότι Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι ο πολεμήσας υπέρ υμών. 4 Ιδού, εγώ εμοίρασσα διά κλήρους εις εσάς ταύτα τα εναπολειφθέντα ἔθνη, διά κληρονομίαν εις τας φυλάς σας, μετά πάντων των εθνών τα οποία εξωλόθρευσα, από του Ιορδάνου ἑώς της θαλάσσης της μεγάλης, προς δυσμάς ηλίου. 5 Και Κύριος ο Θεός σας, αυτός θέλει εξώσει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σας, και θέλει εικδιώξει αυτούς από προσώπου σας: και θέλετε κυριεύσει την γην αυτών, καθώς Κύριος ο Θεός σας υπεσχέθη προς εσάς. 6 Ανδρίζεσθε λοιπόν σφόδρα εις το να φυλάττητε και να εκτελήτε πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίων του νόμου του Μωϋσέως, διά να μη εκκλίνητε απ' αυτού δεξιά ή αριστερά: 7 διά να μη αναμιχθήτε μετά των εθνών τούτων, των εναπολειφθέντων μεταξύ σας, μηδέ να μημνούνεύτε τα ονόματα των θεών αυτών, μηδέ να ομόσητε, μηδέ να λατρεύσητε αυτούς, μηδέ να προσκυνήσητε αυτούς: 8 αλλ' εις Κύριον τὸν Θεόν σας να ἡσθε προσκεκολλημένοι, καθώς εκάμετε ἑώς της ημέρας ταύτης. 9 Διότι ο Κύριος εξεδίωξεν απ' ἐμπροσθέν σας ἔθνη μεγάλα και δυνατά και ουδείς ηδυνήθη ἑώς της σήμερον να σταθῇ ἐμπροσθέν σας: 10 εις από σας θέλει διώξει χιλίους: διότι Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι ο πολεμήσας υπέρ υμών, καθώς υπεσχέθη προς εσάς. 11 Προσέχετε λοιπόν σφόδρα εις εαυτούς, να αγαπάτε Κύριον τὸν Θεόν σας. 12 Επειδή εάν ποτέ στραφήτε οπίσω και προσκολληθήτε μετά του υπολοίπου των εθνών τούτων, μετά τούτων των εναπολειφθέντων μεταξύ σας, και συμπενθερεύσητε μετ' αυτών και αναμιχθήτε μετ' αυτών και εκείνα μεθ' υμών, 13 εξερέψτε βεβαίως ότι Κύριος ο Θεός σας δεν θέλει πλέον εκδώξει απ' ἐμπροσθέν σας τα ἔθνη ταύτα: αλλά θέλουσαν εισθαι παγίδες και ενέδραι εις εονάς, και μάστιγες εις τας πλευράς σας και ἄκανθαν εις τους οφθαλμούς σας, εωσού εξολοθρευθήτε από της γης ταύτης της αγαθής, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας ἐδωκεν εις εσάς. 14 Και ιδού, σήμερον εγώ πορεύομαι την οδόν πάσης της γης, και σεις γνωρίζετε εν ὅλῃ τη καρδίᾳ υμών και εν ὅλῃ τη ψυχῇ υμών, ότι δεν διέπεστε ουδέ εις εκ πάντων των αγαθών λόγων, τους οποίους Κύριος ο Θεός σας ελάλησε διά σάς πάντες ετελέσθησαν εις εσάς, ουδέ εις εξ αυτών διέπεσε. 15 Διά τούτο, καθώς ἥλθον εφ' υμάς πάντες οι αγαθοί λόγοι, τους οποίους ελάλησε προς υμάς Κύριος ο Θεός υμών, ούτως ο Κύριος θέλει επιφέρει εφ' υμάς πάντας τους λόγους τους κακούς, εωσού εξολοθρεύσητε υμάς από της γης της αγαθής ταύτης, την οποίαν ἐδωκεν εις υμάς Κύριος ο Θεός υμών. 16 Όταν παραβήτε την

διαθήκην Κυρίου του Θεού σας, την οποίαν προσέταξεν εις εσάς, και υπάγητε και λατρεύσητε ἄλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, τότε η οργή του Κυρίου θέλει εξαφθή εναντίον σας, και θέλετε αφανισθή ταχέως από της γης της αγαθής, την οποίαν ἐδωκεν εις εσάς.

24 Και συνήθροισεν ο Ιησοῦς πάσας τας φυλάς του Ισραὴλ εν Συνέμ, και συνεκάλεσε τους πρεσβυτέρους του Ισραὴλ και τους ἀρχηγούς αυτῶν και τους κριτάς αυτῶν και τους ἀρχοντας αυτῶν και παρεστάθησαν ενώπιον του Θεού. 2 Και είπεν ο Ιησοῦς προς πάντα τὸν λαόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ: πέραν του ποταμού κατώκησαν απ' αρχῆς οι πατέρες σας, Θάρρα ο πατήρ του Αβραάμ και ο πατήρ του Ναχώρ, και ελάττευσαν ἄλλους θεούς. 3 Και ἐλαβον τὸν πατέρα σας τὸν Αβραάμ εκ του πέραν του ποταμού, και ὠδήγησαν αυτὸν διά πάσης της γης Χανάν, και επλήθυνα τὸ σπέρμα αυτού, και ἐδῶκα τὸν Ισαάκ εις αυτὸν. 4 Και εἰς τὸν Ισαάκ ἐδῶκα τὸν Ιακώβ και τὸν Ησαῦ και ἐδῶκα εἰς τὸν Ησαῦ τὸ ὄρος Σηεΐρ, διὰ να κληρονομήσῃ αυτὸν ο δε Ιακώβ και οι υἱοί αυτού κατέβησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον. 5 Και απέστειλα τὸν Μωϋσῆν και τὸν Ααρὼν, και επάταξα τὴν Αἴγυπτον διά πληγῶν, τας οποίας ἔκαμον εν μέσῳ αυτῆς, και μετά ταύτα εξήγαγον υμάς. 6 Και αφού εξήγαγον τους πατέρας υμών εξ Αιγύπτου, ἤλθετε εἰς τὴν θάλασσαν και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω των πατέρων υμών με αμάξας και ἵππους εις τὴν θάλασσαν τὴν Ερυθράν: 7 και εβόησαν προς Κύριον και αυτός θέθεσε σκότος αναμέσον υμών και των Αιγύπτιων, και επήγαγεν επ' αυτούς τὴν θάλασσαν και εκάλυψεν αυτούς, και οι οφθαλμοί υμών είδον τι ἔκαμον εν τῇ Αιγύπτῳ· και κατωκήσατε εν τῇ ερήμῳ ημέρας πολλάς. 8 Και σας ἔφερα εἰς τὴν γην των Αιμορράων, των κατοικούντων πέραν του Ιορδάνου, και σας επολέμησαν και παρέδωκα αυτούς εἰς τας χείρας σας, και κατεκληρονομήσατε τὴν γην αυτών, και ἐξωλόθρευσα αυτούς απ' ἐμπροσθέν σας, 9 Και εσηκώθη Βαλάκ ο υιός του Σεπφώρ, βασιλεὺς του Μωάβ, και επολέμησε προς τὸν Ισραὴλ: και αποστέιλας προσεκάλεσε τὸν Βαλαάμ υἱὸν τοῦ Βεώρ διά να σας καταπασθή: 10 αλλ' εγώ δεν ηθέλλα τα ακούσω τὸν Βαλαάμ μάλιστα δε και σας ευλόγησε, και σας ηλευθέρωσα εκ των χειρών αυτού. 11 Και διέβητε τὸν Ιορδάνην και ἤλθετε εἰς Ιεριχώ και σας επολέμησαν οι ἄνδρες της Ιεριχώ, οι Αιμορράιοι και οι Φερεζαίοι και οι Χαναναίοι και οι Χετταίοι και οι Γεργεσαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι: και παρέδωκα αυτούς εἰς τας χείρας σας. 12 Και εξαπέστειλα ἐμπροσθέν σας τας σφήκας, και εξεδίωξαν αυτούς απ' ἐμπροσθέν σας, τους δύο βασιλείς των Αιμορράων ουχὶ διά της μαχαίρας σου ουδέ διά του τόξου σου. 13 Και ἐδῶκα εἰς εσάς γην, εἰς τὴν οποίαν δεν εκοπιάσατε, και πόλεις τας οποίας δεν εκτίσατε, και κατωκήσατε εν αυταῖς και τρώγετε αμπελώνας και ελαιώνας, τους οποίους δεν εφυτεύσατε. 14 Τώρα λοιπόν φοβήθητε τὸν Κύριον και λατρεύσατε αυτόν εν ακεραϊότητι και αληθείᾳ: και αποβάλετε τους θεούς, τους οποίους ελάττευσαν οι πατέρες σας πέραν του ποταμού και εν τῇ Αιγύπτῳ, και λατρεύσατε τὸν Κύριον. 15 Αλλ' εάν δεν αρέσκη

εις εσάς να λατρεύητε τον Κύριον, εκλέξατε σίμερον λόφω του Φινεές του υιού αυτού, όστις εδόθη εις αυτόν ποίον θέλετε να λατρεύητε· ή τους θεούς, τους οποίους εκ τω όρει Εφραΐμ.

ελάτρευσαν οι πατέρες σας πέραν του ποταμού, ή τους θεούς των Αμορραίων, εις των οποίων την γην κατοικείτε· εγώ δώμας και ο οίκος μου θέλομεν λατρεύει τον Κύριον. **16** Και απεκρίθη ο λαός λέγων, Μη γένοιτο να αφήσωμεν τον Κύριον, διά να λατρεύσωμεν ἀλλούς θεούς. **17** διότι Κύριος ο Θέος ημών, αυτός ανεβίβασεν ημάς και τους πατέρας ημών εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας, και αυτός ἐκάμεν ενώπιον ημών εκείνα τα σημεία τα μεγάλα, και διεφύλαξεν ημάς καθ' ὅλην την οδόν την οποίαν διωδεύσαμεν, και μεταξύ πάντων των εθνών διά των οποίων διέβημεν. **18** και εξεδίωξεν ο Κύριος απ' ἐμπροσθεν ημών πάντας τους λαούς και τους Αμορραίους τους κατοικούντας εν τῇ γῇ και ημεῖς θέλομεν λατρεύει τον Κύριον διότι αυτός είναι Θεός ημών. **19** Και είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Δεν θέλετε δυνηθή να λατρεύητε τον Κύριον διότι αυτός είναι Θεός ἄγιος· είνατε Θεός ζηλωτής δεν θέλει συγχωρήσει τας ανομίας σας και τας αμαρτίας σας. **20** διότι θέλετε εγκαταλείψει τον Κύριον και λατρεύσει ξένους θεούς τότε στραφείς θέλει σας κακώσει και θέλει σας εξολοθρεύσει, αφού σας αγαθοποίησε. **21** Και είπεν ο λαός εις τον Ιησούν, Ουχί· αλλά τον Κύριον θέλομεν λατρεύει. **22** Και είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Σεις είσθε μάρτυρες εις εαυτούς ότι σεις εξελέξατε εις εαυτούς τον Κύριον, διά να λατρεύητε αυτόν. Και εκείνοι είπον, Μάρτυρες. **23** Τώρα λοιπόν αποβάλετε τους ξένους θεούς, τους εν τῷ μέσῳ υμών, και κλίνατε την καρδίαν υμών προς Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **24** Και είπεν ο λαός προς τον Ιησούν, Κύριον τον Θεόν ημών θέλομεν λατρεύει και εις την φωνήν αυτού θέλομεν υπακούει. **25** Και ἐκάμεν ο Ιησούς διαθήκην προς τον λαόν εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ, και ἔθεσεν εις αυτούς νόμον και κρίσιν εν Συχέμ. **26** Και ἐγραψεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους εν τῷ βιβλίῳ του νόμου του Θεού και λαβών λίθον μέγαν, ἔστησεν αυτόν εκεί υπό την δρυν, την πλησίον του αγιαστηρίου του Κυρίου. **27** Και είπεν ο Ιησούς προς πάντα τον λαόν, Ιδού, ο λίθος ούτος θέλει είσθαι εις υμάς εις μαρτύριον, διότι αυτός ἡκουσε πάντας τους λόγους του Κυρίου τους οποίους ελάλησε προς ημάς· θέλει είσθαι λοιπόν εις μαρτύριον εις εσάς, διά να μη αρνηθήτε τον Θεόν σας. **28** Και απέστειλεν ο Ιησούς τον λαόν, ἔκαστον εις την κληρονομίαν αυτού. **29** Και μετά τα πράγματα ταύτα, ετελεύτησεν Ιησούς ο υιός του Ναυνή, ο δούλος του Κυρίου, ηλικίας εκατόν δέκα ετών. **30** Και ἐθαψαν αυτόν εν τοις ορίοις της κληρονομίας αυτού εν Φαμνάθ-σαράχ, ήτις είναι εν τῷ όρει Εφραΐμ, προς βορράν του όρους Γαάς. **31** Και ελάτρευσεν ο Ισραήλ τον Κύριον πάσας τας ημέρας του Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, οίτινες επέζησαν μετά τον Ιησούν και οίτινες εγνώρισαν πάντα τα ἔργα του Κυρίου, ὃσα ἐκάμεν υπέρ του Ισραήλ. **32** Τα δε οστά του Ιωσήφ, τα οποία ανεβίβασαν οι υιοί Ισραήλ εξ Αιγύπτου, ἐθαψαν εν Συχέμ, εν τῇ μερίδι του αγρού την οποίαν ηγόρασεν ο Ιακώβ παρά των ιιών του Εμμώρ, πατρός του Συχέμ, δι'¹ εκατόν αργύρια, και ἐγεινε κληρονομία των ιιών Ιωσήφ. **33** Και ετελεύτησεν Ελεάζαρ ο υιός του Ααρών, και ἐθαψαν αυτόν εν τῷ

Κριταί

1 Και μετά τον θάνατον του Ιησού, πρώτησαν οι υιοί Ισραήλ τον Κύριον, λέγοντες, Τις θέλει αναβήν υπέρ ημών πρώτος κατά των Χαναναίων, διά να πολεμήσῃ αυτούς; **2** Και είπεν ο Κύριος, Ο Ιούδας θέλει αναβήν ιδού, παρέδωκα τον τόπον εις την χείρα αυτού. **3** Και είπεν ο Ιούδας προς Συμεών τον αδελφόν αυτού, Ανάβα μετ' εμού εις τον κλήρον μου, διά να πολεμήσωμεν τους Χαναναίους, και εγώ ομοίως θέλω ελθεῖ μετά σου εις τον κλήρον σου. Και υπήγει μετ' αυτού ο Συμεών. **4** Και ο Ιούδας ανέβη· και παρέδωκεν ο Κύριος τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους εις την χείρα αυτών· και επάταξαν εξ αυτών εν Βεζέκ δέκα χιλιάδας ανδρών. **5** Και εύρηκαν τον Αδωνί-Βεζέκ εν Βεζέκ, και επολέμησαν αυτόν και επάταξαν τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους. **6** Ο δε Αδωνί-Βεζέκ έψυγε· και εκείνοι κατέδιωξαν οπίσω αυτού και συνέλαβον αυτόν και απέκοψαν τους μεγάλους δακτύλους των χειρών αυτού και των ποδών αυτού. **7** Και είπεν ο Αδωνί-Βεζέκ, Εβδομήκοντα βασιλείς, αποκεκομένοι τους μεγάλους δακτύλους των χειρών αυτών και των ποδών, εσύναζον τα πίπτοντα υποκάτω της τραπέζης μου· ως εγώ έκαμα, ούτως ανταπέδωκεν εις εμέ ο Θεός. Και ἔφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και απέθανεν εκεί. **8** Και οι υιοί Ιούδα επολέμησαν κατά της Ιερουσαλήμ και εκυρίευσαν αυτήν· και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας και την πόλιν παρέδωκαν εις πυρ. **9** Και μετά ταύτα κατέβησαν οι υιοί Ιούδα διά να πολεμήσωσι τους Χαναναίους, τους κατοικούντας εν τη ορεινή και εν τη μεσημβρινή και εν τη πεδινή. **10** Και υπήγειν ο Ιούδας εναντίον των Χαναναίων των κατοικούντων εν Χεβρών· το δε όνομα της Χεβρών ἡτο πρότερον Κιριάθ-αρβά και ιεθανάτωσαν τον Σεσαΐ, και τον Αχιμάν και τον Θαλμαΐ. **11** Και εκείθεν υπήγον εναντίον των κατοίκων της Δεβείρ· το δε όνομα της Δεβείρ ἡτο πρότερον Κιριάθ-σεφέρ. **12** Και είπεν ο Χάλεβ, Ὅστις πατάξῃ την Κιριάθ-σεφέρ και κυριεύσῃ αυτήν, εις τούτον θέλω δώσει Αχσάν την θυγατέρα μου εις γυναίκα. **13** Και εκυρίευσεν αυτήν Γοθονίηλ ο υιός του Κενέζ, ο νεώτερος αδελφός του Χάλεβ· και ἐδώκεν εις αυτόν Αχσάν την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **14** Και αυτή, διότε απήρχετο, παρεκίνησεν αυτόν να ζητήσῃ παρά τον πατέρός αυτής τον αγρόν· και κατέβη από το ονόν· και είπε προς αυτήν ο Χάλεβ, τι θέλεις; **15** Η δε είπε προς αυτόν, Δος μοι ευλογίαν· επειδή ἐδώκας εις εμέ γην μεσημβρινήν, δος μοι και πηγάς υδάτων. Και ἐδώκεν εις αυτήν ο Χάλεβ τας ἄνω πηγάς και τας κάτω πηγάς. **16** Και ανέβησαν οι υιοί του Κεναίου, πενθερού του Μωύσέως, εκ της πόλεως των φοινίκων μετά των υιών Ιούδα εις την ἔρημον του Ιούδα, την προς μεσημβρίαν της Αράδ· και υπήγον και κατώκησαν μετά του λαού. **17** Και υπήγειν ο Ιούδας μετά του Συμεών αδελφού αυτού, και επάταξαν τους Χαναναίους τους κατοικούντας την Σεφάθ, και κατέστρεψαν αυτήν· και ονόμασαν την πόλιν Ορμά. **18** Ο Ιούδας εκυρίευσε και την Γάζαν και τα ὄρια αυτής, και την Ασκαλώνα και τα ὄρια αυτής, και την Ακκαρών και τα ὄρια αυτής. **19** Και ἡτο Κύριος μετά του Ιούδα· και εκυρίευσε το

όρος αλλά δεν ηδυνήθη να εκδιώξῃ τους κατοίκους της κοιλάδος, διότι είχον αμάξας σιδηράς. **20** Και εδόθη η Χεβρών εις τον Χάλεβ, καθώς είπεν ο Μωύσης· και εξεδίωξεν εκείθεν τους τρεις υιούς του Ανάκ. **21** Τον δε Ιερουσαλήμ, τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ, δεν εξεδίωξαν οι υιοί Βενιαμίν· διά τούτο ο Ιερουσαλήμ είναι κατώκησε μετά των υιών Βενιαμίν εν Ιερουσαλήμ ἐως της ημέρας ταύτης. **22** Και ο οίκος Ιωσήφ ανέβησαν και αυτοί επὶ Βαιθῆλ· και ο Κύριος ἡτο μετ' αυτών. **23** Και απέστειλεν ο οίκος Ιωσήφ να κατασκεύσωσι την Βαιθῆλ· το δε όνομα της πόλεως ἡτο πρότερον Λούζ. **24** Και είδον οι κατάσκοποι ἀνθρωπον εξερχόμενον εκ της πόλεως, και είπον προς αυτόν, Δείξον εις ημάς, παρακαλούμεν, την είσοδον της πόλεως, και θέλομεν κάμει ἔλεος εις σε. **25** Και ἔδειξεν εις αυτούς την είσοδον της πόλεως, και επάταξαν την πόλιν εν στόματι μαχαίρας τον δε ἀνθρωπον και πάσαν την συγγένειαν αυτού απέπεμψαν. **26** Και υπήγειν ο ἀνθρωπος εις την γην των Χετταίων και ωκοδόμησε πόλιν, και ονόμασεν αυτήν Λούζ· τούτο είναι το όνομα αυτής ἐως ημέρας ταύτης. **27** Ουδέ ο Μανασής εξεδίωξε τους κατοίκους της Βαιθ-σαν και των κωμών αυτής, ούτε της Θαανάχ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Δωρ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Ιβλεάμ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Μεγιδῶ και των κωμών αυτής αλλ' οι Χαναναίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τω τόπω εκείνω. **28** Και ὅτε κατεστάθη ο Ισραήλ δυνατός, υπέβαλε τους Χαναναίους εις φόρον και δεν εξεδίωξεν αυτούς ολοκλήρως. **29** Ουδέ ο Εφραΐμ εξεδίωξε τους Χαναναίους τους κατοικούντας εν Γεζέρ-αλλ' οι Χαναναίοι κατώκουν εν Γεζέρ μεταξύ αυτών. **30** Ουδέ ο Ζαρουλών εξεδίωξε τους κατοικούντας την Κιτρών ουδέ τους κατοικούντας την Νααλώλ· αλλ' οι Χαναναίοι κατώκουν μεταξύ αυτών και ἐγείναν υποτελείς. **31** Ουδέ ο Ασήρ εξεδίωξε τους κατοίκους της Ακχώ, ούτε τους κατοίκους της Σιδώνος, ούτε της Ααλάβη, ούτε της Αχζίβη, ούτε της Χελβά, ούτε της Αφίκη, ούτε της Ρεώβ· **32** αλλ' ο Ασήρ κατώκει μεταξύ των Χαναναίων των κατοίκων του τόπου· διότι δεν εξεδίωξεν αυτούς. **33** Ουδέ ο Νεφθαλί εξεδίωξε τους κατοίκους της Βαιθ-σεμέρ, ούτε τους κατοίκους της Βαιθ-ανάθ, αλλά κατώκει μεταξύ των Χαναναίων των κατοίκων του τόπου· οι δε κάτοικοι της Βαιθ-σεμέρ και της Βαιθ-ανάθ ἐγείναν υποτελείς εις αυτόν. **34** Και συνέκλεισαν οι Αμορραίοι τους υιούς Δαν εις το όρος διότι δεν ἀφίνον αυτούς να καταβαίνωσιν εις την κοιλάδα· **35** οι δε Αμορραίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τω όρει Ερές, εις Αιαλών και εις Σααλβίμ· η χειρ ὄμως του οίκου Ιωσήφ υπερίσχουσεν, ώτε ἐγείναν υποτελείς. **36** Το δε όριον την Αμορραίων ἡτο από της αναβάσεως της Ακραβίμ, από της Πέτρας και επάνω.

2 Και ανέβη ἄγγελος Κυρίου από Γαλαγάλων εις Βοκίμ και είπε, Σας ανεβίβασα εξ Αιγύπτου και σας ἔφερα εις την γην την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας σας· και είπα, Δεν θέλω αθετήσει την προς εσάς διαθήκην μου εις τον αιώνα· **2** και σεις δεν θέλετε κάμει συνθήκην προς τους κατοίκους του τόπου τούτου· τα θυσιαστήρια αυτών θέλετε καταστρέψει. Δεν υπηκούσατε ὄμως εις

την φωνήν μου· διά τι επράξατε τούτο; **3** Διά τούτο και εγώ είπα, Δεν θέλω εκδιώξει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σας αλλά θέλουσιν είσθαι εναντίοι σας, και οι θεοί είσθαι παγίς εις εσάς. **4** Και καθώς μέσου αυτών, εάν φυλάττωσι την οδόν του Κυρίου, ελάλησεν ο ἄγγελος του Κυρίου τους λόγους τούτους προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, ο λαός ὑψώσει την φωνήν αυτού και ἔκλαυσε. **5** Και εκάλεσαν το ὄνομα του τόπου εκείνου Βοκίμ· και εθυμίσασαν εκεί εις τον Κύριον. **6** Και ὅτε απέλυσε τὸν λαὸν ο Ἰησοῦς, οι υἱοὶ Ισραὴλ υπήγον ἔκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτού, διά να κατακληρονομήσωι τὴν γῆν. **7** Και ελάτρευσαν οι λαός του Κύριον πάσας τας ἡμέρας του Ἰησοῦ και πάσας τας ἡμέρας των πρεσβυτέρων, οἵτινες επέζησαν μετά τον Ἰησοῦν και εἶδον πάντα τα ἔργα τα μεγάλα του Κυρίου, ὃς ἐκάμεν υπέρ του Ισραὴλ. **8** Και ετελεύτησεν Ἰησοῦς, ο υἱός του Ναυῆ, ο δούλος του Κυρίου, ἡλικίας εκατόν δέκα ετῶν. **9** Και ἔθαψαν αυτὸν εἰς τὸ ὄριον τῆς κληρονομίας αὐτού εν Θαμνάθ-ἀρές, εν τῷ ὄρει Εφραΐτ, κατά το βόρειον μέρος του ὄρους Γαάς. **10** Και πάσα ἦταν ἡ γενεά εκείνη προετέθησαν εἰς τους πατέρας αὐτῶν· και εσηκώθη ἀλλι γενεά μετ' αὐτούς, ἣτις δεν εγνώρισε τὸν Κύριον ουδέ τα ἔργα, τα οποία ἐκάμεν υπέρ του Ισραὴλ. **11** Και ἐπράξαν οι υἱοὶ Ισραὴλ πονηρὰ ενώπιον του Κυρίου και ελάτρευσαν τους Βααλέιμ: **12** και εγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεόν των πατέρων αὐτῶν, τὸν εξαγαγόντα αὐτούς εἰκ το γης Αιγύπτου, και υπήγον κατόπιν ἀλλων θεών, εκ των θεών των λαών των πέριξ αὐτῶν, και προσεκύνησαν αὐτούς και παρώργισαν τὸν Κύριον. **13** Και εγκατέλιπον τὸν Κύριον και ελάτρευσαν τὸν Βάαλ και τὰς Ασταρώθ. **14** Και ἐξήφθη ὁ θυμός του Κυρίου κατὰ τὸν Ισραὴλ, και παρέδωκεν αὐτούς εἰς τὴν χείρα των λειτατιστῶν, και ελεγλάτησαν αὐτούς και επώλησαν αὐτούς εἰς τὴν χείρα των εχθρῶν αὐτῶν κύκλῳ, ὥστε δεν ηδυνήθησαν πλέον να σταθούσι κατὰ πρόσωπον των εχθρῶν αὐτών. **15** Πανταχού ὅπου εξήρχοντο, η χειρὶ του Κυρίου ἤτοι εναντίον αὐτῶν πρὸς κακόν, καθὼς ελάλησεν ο Κύριος και καθὼς ὠμοσεν ο Κύριος πρὸς αὐτούς· και ἥλθον εἰς μεγάλην αμηχανίαν. **16** Τότε ανέστησεν ο Κύριος κριτάς, οἵτινες ἐσώσαν αὐτούς εἰκ της χειρός των λειτατούντων αὐτούς. **17** Πλην ουδὲ εἰς τους κριτάς αὐτῶν υπῆκουσαν, αλλ' επόρευσαν κατόπιν ἀλλων θεών και προσεκύνησαν αὐτούς εξέκλιναν ταχέως από της οδού, εἰς τὴν οποίαν περιεπάτησαν οι πατέρες αὐτῶν υπακούοντες εἰς τὰς εντολάς του Κυρίου· δεν ἐκάμον ούτω. **18** Και ὅτε ανέστησεν ο Κύριος εἰς αὐτούς κριτάς, τότε ο Κύριος ἤτοι μετά του κριτού και ἐσώζεν αὐτούς εἰκ της χειρός των εχθρῶν αὐτῶν καθ' ὀλας τας ἡμέρας του κριτού διότι εσπλαγχνίσθη ο Κύριος εἰς τους στεναγμούς αὐτῶν τους εξ αιτίας των καταθίβοντων αὐτούς και καταπιέζοντων αὐτούς. **19** Ότε δε απέθνησεν ο κριτής, επέστρεψον και διεφθείροντο χειρότερα παρὰ τους πατέρες αὐτῶν, υπάγοντες κατόπιν ἀλλων θεών, διά να λατρεύσων αὐτούς και να προσκυνῶσιν αὐτούς· δεν ἐπαυνον από των πράξεων αὐτῶν ουδέ από της οδού αὐτῶν της διεστραμμένης. **20** Και εξήφθη ὁ θυμός του Κυρίου κατὰ τὸν Ισραὴλ, και εἴπεν, Επειδή ο λαός οὗτος παρέβη την διαθήκην μου, την οποίαν προσέταξα εἰς τους πατέρες αὐτῶν, και δεν υπήκουσεν εἰς τὴν φωνήν μου·

21 και εγώ δεν θέλω εκδιώξει πλέον απ' ἐμπροσθέν αὐτῶν ουδέν εἰκ των εθνών, τα οποία αφίκεν ο Ἰησοῦς ὅτε ετελεύτησε, **22** διά να δοκιμάσω τὸν Ισραὴλ διά αὐτῶν μέσου αὐτῶν, εάν φυλάττωσι την οδόν του Κυρίου, ελάλησεν ο ἄγγελος του Κυρίου τους λόγους τούτους περιπατούντες εἰκ αὐτή, καθὼς εφύλαξαν αὐτήν οι πατέρες αὐτῶν, ἡ ουχί. **23** Και αφίκει Κύριος τα ἔθνη αὐτά εἰς τὴν χείρα του Ιησοῦ. **3** Και ταύτα είναι τα ἔθνη, τα οποία αφίκεν ο Κύριος, διά να δοκιμάσῃ τὸν Ισραὴλ δι' αὐτῶν, πάντας τους μη γνωρίσαντας πάντας τους πολέμους της Χαναάν· **2** τουλάχιστον διά να μάθωσιν αι γενεάι των ιιών Ισραὴλ να γυμνασθώσι τὸν πόλεμον, τουλάχιστον δοσι πρότερον δεν είχον γνωρίσει αὐτούς· **3** αι πέντε σατραπείαι των Φιλισταίων και πάντες οι Χαναναίοι και οι Σιδώνιοι και οι Ευαίοι οι κατοικούντες εν τω δρει του Λιβάνου, από του όρους Βάαλ-ερμών ἔως της εισόδου Αιμάθ. **4** Και ταύτα ἡσαν διά να δοκιμάσῃ τὸν Ισραὴλ δι' αὐτῶν· διά να γνωρίσῃ εἰκ αὐτούκουσεν εἰς τὰς εντολάς του Κυρίου, τας οποίας προσέταξεν εἰς τους πατέρας αὐτῶν διά του Μωϋσέως. **5** Και κατώκησαν οι υἱοὶ Ισραὴλ μεταξύ των Χαναναίων, των Χετταίων και των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων. **6** Και ἐλαβον εἰς εαυτούς τας θυγατέρας αὐτῶν εἰς γυναίκας, και τας εαυτών θυγατέρας ἔδωκαν εἰς τους υιούς αὐτῶν, και ελάτρευσαν τους θεούς αὐτῶν. **7** Και ἐπράξαν οι υἱοί Ισραὴλ πονηρὰ ενώπιον του Κυρίου και ελησμόντας τον Κύριον τὸν Θεόν αὐτῶν και ελάτρευσαν τους Βααλέιμ και τα ἀλσό. **8** Διά τούτο εξήφθη ὁ θυμός του Κυρίου κατὰ τὸν Ισραὴλ, και επώλησεν αὐτούς εἰς τὴν χείρα του Χουσάν-ρισαθαῖμ βασιλέως της Μεσοποταμίας και εδούλευσαν οι υἱοὶ Ισραὴλ εἰς τον Χουσάν-ρισαθαῖμ οκτώ ἔτη. **9** Και ὅτε εβόήσαν οι υἱοὶ Ισραὴλ προς τον Κύριον, ο Κύριος ανέστησε σωτήρα εἰς τους υιούς Ισραὴλ και ἐσώσεν αὐτούς, τον Γοθονιήλ υιόν του Κενέζ, τον νεώτερον αδελφόν του Χάλεβ. **10** Και ἤτοι επ' αὐτὸν τον Πνεύμα του Κυρίου, και ἐκρίνε τὸν Ισραὴλ· και εξήλθεν εἰς μάχην, και παρέδωκεν ο Κύριος εἰς τὴν χείρα αὐτού τον Χουσάν-ρισαθαῖμ βασιλέα της Μεσοποταμίας και η χειρ αὐτού υπερίσχυσεν εναντίον του Χουσάν-ρισαθαῖμ. **11** Και ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα ἔτη και ετελεύτησε ο Γοθονιήλ ο υιός του Κενέζ. **12** Και ἤρχισαν οι υἱοὶ Ισραὴλ πάλιν να πράττωσι πονηρά ενώπιον του Κυρίου· και ενίσχυσεν ο Κύριος τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ κατὰ τὸν Ισραὴλ, διότι ἐπράξαν πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **13** Και συνήθροισεν εἰς σεαυτὸν τους υιούς Αμμών και Αμαλήκ, ο και υπήγε και επάταξε τὸν Ισραὴλ και εκυρίευσαν την πόλιν των φοινίκων. **14** Και εδούλευσαν οι υἱοὶ Ισραὴλ εἰς τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ δεκαοκτώ ἔτη. **15** Και εβόήσαν προς τον Κύριον οι υἱοὶ Ισραὴλ και ανέστησεν ο Κύριος εἰς αὐτούς σωτήρα, τον Αώδ υιόν του Γηρά, τον Βενιαμίτον, ἀνδρα αριστερόχειρα. Και απέστειλαν οι υἱοὶ Ισραὴλ διά χειρός αὐτού δώρα προς τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ. **16** Και κατεσκεύασεν εἰς εαυτὸν ο Αώδ μάχαιραν δίστομον, μακράν μίαν πήχην· και περιεζώσθη αὐτήν υπό τον μανδύαν αὐτού επί τον

μηρόν αυτού τον δεξιόν. **17** Και προσέφερε τα δώρα τον υιόν του Αβινέέμ από Κέδες-νεφαλί, και είπε προς προς τον ο Εγλών βασιλέα του Μωάβ ο δε Εγλών αυτόν, Δεν πρόσταξε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, ήτο ανθρωπος παχύς σφόδρα. **18** Και αφού ετελείωσε Ύπαγε και σύναξον δύναμιν εν τω όρει Θαβώρ και λάβε προσφέρων τα δώρα και απέπεμψε τους ανθρώπους μετά σου δέκα χιλιάδας ανδρών εκ των υιών Νεφθαλί τους βαστάζοντας τα δώρα, **19** τότε ο αυτός υπέστρεψεν και εκ των υιών Ζαβουλών, 7 και θέλω επισύρει προς από των γλυπτών των προς τα Γάλαλα και είπε, Λόγον σε εις τον ποταμόν Κισών τον Σισάρα, τον αρχηγόν κρυφόν έχω προς σε, βασιλεύ. Ο δε είπε, Σιώπα. Και του στρατεύματος Ιαβείν, και τας αμάξας αυτού και το εξήλθον απ' αυτού πάντες οι παριστάμενοι πλησίον πλήθος αυτού, και θέλω παραδώσει αυτόν εις την χείρα αυτού. **20** Και εισήλθε προς αυτόν ο Αώδ εκείνος δε σου; **8** Και είπε προς αυτήν ο Βαράκ, Εάν συ έλθης μετ' εκάθητο εν τω υπερώα αυτού την θερινή μονώτασος εμού, θέλω υπάγειι αλλ' εάν δεν έλθης μετ' εμού, δεν Και είπεν ο Αώδ, Έχω λόγον παρά Θεού προς σε. Τότε θέλω υπάγει. **9** Η δε είπε, θέλω ελθεί εξάπαντος μετά εσηκώθη από τον θρόνου. **21** Και απλώσας ο Αώδ την σού πλην δεν θέλει λάβει τιμήν εν τη οδώ εις την χείρα αυτού την αριστεράν, έλαβε την μάχαιραν από οποιαν υπάγεις διότι εις χείρα γυναικός θέλει πωλήσει του μηρού αυτού τον δεξιόν και ενέπηξεν αυτήν εις ο Κύριος τον Σισάρα. Και η Δεβόρρα εσηκώθη και υπήγε την κοιλίαν αυτού, **22** ώστε και η λαβή έτι εισήλθε μετά του Βαράκ εις Κέδες. **10** Και συνεκάλεσεν ο Βαράκ κατόπιν του σιδήρου και το πάχος συνέκλεισεν επί τον τον Ζαβουλών και τον Νεφθαλί εις Κέδες, και ανέβη σίδηρον, ώστε δεν ηδύνατο να σύρῃ την μάχαιραν από μετά δέκα χιλιάδων ανδρών κατά πόδας αυτού και η της κοιλίας αυτού και εξήλθε κόπρος. **23** Τότε εξήλθεν Δεβόρρα ανέβη μετ' αυτού. **11** Ο δε Έβερ ο Κεναίος, ο Αώδ διά της στάσας και ἐκλεισεν οπίσω αυτού τας εκ των υιών του Οβάβ πενθερού του Μωϋσέων, είχε θύρας του υπερώου, και εκλείδωσε. **24** Και αφού εκείνος εξήλθεν, ήλθον οι δούλοι του Εγλών· και ότε είδον ότι, αυτὸν ἔως της δρυός ζανανείμ, της πλησίον Κέδες. **12** ιδού, αι θύραι του υπερώου ήσαν κλειδωμέναι, είπον, Και ανήγγειλαν προς τον Σισάρα, ότι Βαράκ ο υιός του Βεβαίως τους πόδας αυτού σκεπάζει εν τω δωματίων αυτού των Κεναίων και είχε στήσει την σκηνήν εξήλθεν, ήλθον οι δούλοι του Εγλών· και ότε είδον ότι, αυτὸν ἔως της δρυός ζανανείμ, της πλησίον Κέδες. **13** Και συνήθροισεν τω θερινών. **25** Και περιέμειναν εωσού εντράπησαν· και σιδηράς, και πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού, από το κλειδίον και ήνοιξαν· και ιδού, ο κύριος αυτών Αρωσέθ των εθνών εις τον ποταμόν Κισών. **14** Και είπεν έκειτο κατά γης νεκρός. **26** Ο δε Αώδ εξέφυγεν, εν η Δεβόρρα προς τον Βαράκ, Σικώθητι· διότι αύτη είναι δόσω εκείνοι εβράδων· και επέρασε τα γυλτά και η ημέρα, καθ' ήν ο Κύριος παρέδωκε τον Σισάρα εις διεσώθη εις Σεειρωθά. **27** Και ότε ήλθεν, εσάπλυσε την χείρα σου· δεν εξήλθεν ο Κύριος ἐμπροσθέν σου; διά της σαλπίγγος εν τω όρει Εφραΐτη, και κατέβησαν Και κατέβη ο Βαράκ από το όρον Θαβώρ και δέκα μετ' αυτού οι υιοί Ισραήλ από τον όρους και αυτός χιλιάδες ἀνδρες κατόπιν αυτού. **15** Και κατέτρωπσεν ο έμπροσθεν αυτών. **28** Και είπε προς αυτούς, Ακολουθεῖτε Κύριος τον Σισάρα και πάσας τας αμάξας και παν το μοι· διότι ο Κύριος παρέδωκε τους εχθρούς σας τους στράτευμα, εν στόματι μαχαίρας, ἐμπροσθεν του Βαράκ· Μωαβίτας εις την χείρα σας. Και κατέβησαν οπίσω και κατέβη ο Σισάρα από της αμάξης και ἐψυγε πεζός. **16** αυτού και κατέλαβον τα διαβάσεις του Ιορδάνου προς Κατεδίωξε δε ο Βαράκ κατόπιν των αμαξών και κατόπιν τον Μωάβ και δεν αφήκαν ἀνθρώπον να περάσῃ. **29** του στρατεύματος ἔως της Αρωσέθ των εθνών· και ἐπεσε Και επάταξαν τους Μωαβίτας κατά τον καιρόν εκείνον, παν το στράτευμα του Σισάρα εν στόματι μαχαίρας δεν περίπου δέκα χιλιάδας ανδρών, πάντας ανδρείους και ἐμεινεν ουδὲ εἰς. **17** Και ἐψυγεν ο Σισάρα πεζός εις την πάντας δυνατούς εν ισχύ· και δεν διεώθη ουδείς. **30** σκηνήν της Ιαήλ, γυναικός του Έβερ του Κεναίου· διότι Ούτως επαπεινώθη ο Μωάβ εν τη ημέρᾳ εκείνη υπό την ήτο ειρήνη μεταξύ του Ιαβείν βασιλέως της Ασώρ και χείρα του Ισραήλ. Και η γη ανεπαύθη ογδοίκοντα ἐτή. **31** Μετά δε τούτον εστάθη ο Σαμεγάρ ο υιός του Ανάθ, όστις επάταξε τους Φιλισταίους εξακοσίους ἀνδρας δι' οι οίκου του Έβερ του Κεναίου. **18** Και εξήλθεν η Ιαήλ εις συνάντησιν του Σισάρα και είπε προς αυτόν, Είσελθε, κύριέ μου, είσελθε προς εμέ· μη φοβού. Και ότε εισήλθε προς αυτήν εις την σκηνήν, εσκέπασεν αυτόν με κάλυμμα. **19** Και είπε προς αυτήν. Πότισόν με, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ, διότι εδίψησα. Και ήνοιξε τον αστόν του γάλακτος και επότισεν αυτόν και εσκέπασεν αυτόν. **20** Και είπε προς αυτήν, Στήθι εις την θύραν της σκηνῆς, και εάν ἐλθῇ τις και σε ερωτήση, λέγων, Είναι τις ενταύθα; επέ, Ουχί. **21** Και ἐλαβεν Ιαήλ η γυνή του Έβερ τον πάσσαλον της σκηνῆς, και βαλόυσα σφύρων εις την χείρα αυτής, υπήγεν ησύχως προς αυτόν και ενέπηξε τον πάσσαλον εις τον μήνιγγα αυτού, ώστε εκαρφώθη εις την γήν· διότι αυτός αποκαμψάνος ων εκοιμάτο βαθέως. Και απέθανε. **22** Και ιδού, ο Βαράκ κατεδίωκε τον Σισάρα· η δε Ιαήλ εξήλθεν εις συνάντησιν αυτού και είπε προς αυτόν, Ελθέ, και θέλω σοι δείξει τον ἄνδρα τον οποίον ζητείς. Και ότε εισήλθε προς αυτήν, ιδού, ο Σισάρα έκειτο νεκρός, και ο πάσσαλος εις τον

μήνιγγα αυτού. **23** Και επαπείνωσεν ο Θεός κατά την ημέραν εκείνην τον Ιαβείν βασιλέα Χαναάν ἐμπροσθεν των ιιών Ισραήλ. **24** Και εκραταιούτο η χειρ των ιιών Ισραήλ και κατίσχυεν επί Ιαβείν βασιλέα Χαναάν, εωσού εξαλόθρευσαν τον Ιαβείν βασιλέα Χαναάν.

5 Και ἐψαλαν η Δεβόρα και ο Βαράκ ο ιιός του Αβινεέμ εν τη ημέρᾳ εκείνῃ, λέγοντες, **2** Επειδή προεπορεύθησαν αρχηγοί εν τω Ισραήλ, Επειδή ο λαός προσέφερεν εαυτόν εκουσίως, Ευλογείτε τον Κύριον.

3 Ακούσατε, βασιλείς δότε ακρόσιν, σατράπαι εγώ, εις τον Κύριον εγώ θέλω ψάλλει εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ θέλω ψαλμωδεί. **4** Κύριε, ότε εξήλθες από Σηείρ, ότε εκίνησας από της πεδιάδος του Εδώμ, η γη εσείσθη και οι ουρανοί εστάλαξαν, αι νεφέλαι ἔτι εστάλαξαν υδωρ. **5** Τα ὄρη ετάκησαν υπό της παρουσίας του Κυρίουν αυτό το Σινά από της παρουσίας Κυρίουν του Θεού του Ισραήλ. **6** Εν ταις ημέραις του Σαμεγάρη ιιού του Ανάθ, εν ταις ημέραις της Ιαήλ, εγκατελείψθησαν αι οδοί, και οι διαβάται περιεπάτουν οδούς πλαγίας. **7** Εξέλιπον οι ηγεμόνες εν τω Ισραήλ, εξέλιπον, εωσού εγώ η Δεβόρα εσηκώθην, εσηκώθην μήτηρ εν τω Ισραήλ. **8** Εξέλεξαν θεούς νέους τότε πόλεμοιν εν ταις πύλαις εφάνη ἀρά ασπῖς ή λόγχη μεταξύ τεσσαράκοντα χιλιάδων εν τω Ισραήλ; **9** Η καρδία μου είναι προς τους αρχηγούς του Ισραήλ, όσοι μεταξύ του λαού προσέφεραν εαυτούς εκουσίως. Ευλογείτε τον Κύριον. **10** Υμνολογείτε· οι επιβαίνοντες επί λευκών ονων, οι καθήμενοι εις το κρίνειν, και οι περιπατούντες εν ταις οδοίς. **11** Ελευθερωθέντες από του κρότου των τοξοτών, εν τοις τόποις όπου αντλούσιν υδωρ, εκεί θέλουσι διηγείσθαι τας δικαιοσύνας του Κυρίουν, τας δικαιοσύνας των ηγεμόνων αυτού μεταξύ του Ισραήλ. Κατέβη τότε εις τας πύλας ο λαός του Κυρίουν.

12 Εγέρθητι, εγέρθητι, Δεβόρρα· εγέρθητι, εγέρθητι, πρόφερε ωδήν· σηκώθητι, Βαράκ, και αιχμαλώτισον τους αιχμαλώτους σου, υιέ του Αβινεέμ. **13** Τότε κατέβη το εγκαταλειμμένον του λαού εναντίον των ισχυρών ο Κύριος κατέβη με¹ εμού εναντίον των δυνατών. **14** Εκ του Εφραΐμ οι κατοικούντες το όρος Αμαλήκ κατέβησαν κατόπιν σου, Βενιαμίν, μεταξύ των λαών σου. Εκ του Μαχείρ κατέβησαν οι αρχηγοί, και εκ του Ζαβουλών οι κρατούντες ράβδον γραμματέως. **15** Και οι άρχοντες του Ισσάχαρ μετά της Δεβόρας, ο Ισσάχαρ προσέτει και ο Βαράκ κατόπιν τούτου ἔδραμον εις την κοιλάδα. Εις τας διαιρέσεις του Ρουβήν ηγέρθησαν μεγάλοι στοχασμοί καρδίας. **16** Διά τι εκάθησας μεταξύ εις τας μάνδρας, διά να ακούης τα βελάσματα των ποιμένων; εις τας διαιρέσεις του Ρουβήν ηγέρθησαν μεγάλαι συζητήσεις καρδίας. **17** Ο Γαλαάδ ησύχαζε πέραν του Ιορδάνου και ο Δαν διά τι ἔμενεν εις τα πλοία; ο Ασήρ εκάθητο εις τα παράλια, και ησύχαζεν εις τους λιμένας αυτού. **18** Ο Ζαβουλών είναι λαός προσφέρων την ζωήν αυτού εις θάνατον, και ο Νεφθαλί, επί τα ύψη της πεδιάδος. **19** Ἡλθον οι βασιλείς, επολέμησαν· τότε επολέμησαν οι βασιλείς Χαναάν εν Θαανάχ πλησίον των υδάτων του Μεγιδώ· λάφυρον αργυρίου δεν ἔλαβον. **20** Εκ του ουρανού επολέμησαν, οι αστέρες εκ της πορείας αυτών επολέμησαν εναντίον του Σισάρα. **21** Ο ποταμός

Κισών κατέσυρεν αυτούς, ο παλαιός ποταμός, ο ποταμός Κισών. Κατεπάτησας, ψυχή μου, δύναμιν. **22** Τότε κατετρίβησαν οι όνυχες των ἵππων από του ορμητικού δρόμου, του ορμητικού δρόμου των επ' αυτούς ισχυρών.

23 Καταράσθε την Μηρώλ, είπεν ο ἄγγελος του Κυρίου, καταράσθε κατάραν τους κατοίκους αυτής διότι δεν ἥλθον εις βοήθειαν του Κυρίου, εις βοήθειαν του Κυρίου εναντίον των δυνατών. **24** Ευλογημένη ας ἔναι της γυναίκας η Ιαήλ, η γυνή του Ἐβερ του Κεναίου· υπέρ τας γυναίκας εν ταις σκηναίς ευλογημένη ας ἔναι.

25 Γύδωρ εζήτησε, γάλα έδωκε βούτυρον προσέφερεν εις μεγαλοπερπή κρατήρα. **26** Την αριστεράν αυτής τή πλωσεν εις τον πάσσαλον, και την δεξιάν αυτής εις την σφύραν των εργατών· και σφυροκοπήσασα τον Σισάρα ἔσχισε την κεφαλήν αυτού, και συνέθλασε και διεπέρασε τους μήνιγγας αυτού. **27** Μεταξύ των ποδῶν αυτής συνεκάμφη, ἔπεσεν, ἔκειτο· μεταξύ των ποδῶν αυτής συνεκάμφη, ἔπεσεν· όπου συνεκάμφη, εκεί ἔπεσε νεκρός. **28** Η μήτηρ του Σισάρα ἔκυπτε διά της θυρίδος και εβρά διά του δικτυωτού, Διά τι η ἀμάξα αυτού βραδύνει να ἔλθῃ, διά τι εβράδυναν οι τροχοί των αμαξών αυτού; **29** Αι σοφαί κυρίαι αυτής απεκρίνοντο προς αυτήν· αυτή μάλιστα ἔδιδε την απόκρισιν προς εαυτήν· **30** Δεν επέτυχον; δεν διεμοίρασαν τα λάφυρα; μίαν ή δύο νέας εις ἔκαστον ἄνδρα, εις τον Σισάρα λάφυρα ποικιλόχροα, λάφυρα ποικιλόχροα κεντητά, ποικιλόχροα κεντητά και εκ των δύο μερών, περιλαίμια των λαφυραγωγούμένων; **31** Ούτω να απολεσθώσι πάντες οι εχθροί σου, Κύριε· οι δε αγαπώντες αυτόν ας ἔναι ως ο ἥλιος ανατέλλων εν τη δόξη αυτού. Και ανεπαύθη γη τηςεσσαράκοντα ἔτη.

6 Και ἐπράξαν οι ιιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίουν· και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Μαδιάμ επτά ἔτη. **2** Και κατίσχυσεν χειρ του Μαδιάμ επί τον Ισραήλ· εξ αιτίας των Μαδιανιτών ἔκαμον εις εαυτούς οι ιιοί Ισραήλ τας φωλεάς εκείνας, τας επί των ορέων, και τα σπήλαια και τα οχυρώματα. **3** Και διότε ἐσπερνεν ο Ισραήλ, ανέβαινον οι Μαδιανίται και οι Αμαληκίται και οι κάτοικοι της ανατολής και ήρχοντο εναντίον αυτού· **4** και στρατοπεδεύοντες εναντίον αυτών διέφειρον τα γεννήματα της γης, ἔως της εισόδου Γάζης, και δεν ἀφίνον ζωτοροφίαν εις τον Ισραήλ, ούτε πρόβατον ούτε βουν ούτε όνον. **5** Διότι ανέβαινον αυτοί κατα τα ποιμνια αυτών και ἥρχοντο μετά των σκηνών αυτών, πολυάριθμοι ως ακρίδες αναρίθμητοι ήσαν και αυτοί και αι κάμηλοι αυτών και εισήρχοντο εις την γην διά να φθείρωσιν αυτήν. **6** Και επτώχευσε σφόδρα ο Ισραήλ εξ αιτίας των Μαδιανιτών διά τούτο οι ιιοί Ισραήλ εβόησαν προς τον Κύριον. **7** Και διότε εβόησαν προς τον Κύριον οι ιιοί Ισραήλ διά τους Μαδιανίτας, **8** τότε απέστειλεν ο Κύριος ἄνδρα προφήτην προς τους ιιούς Ισραήλ, και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ ανεβίβασα υμάς εξ Αιγύπτου και εξήγαγον υμάς εξ οίκου δουλείας, **9** και ειλύτρωσα υμάς εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός πάντων των καταθλιβόντων υμάς, και εξεδίωξα αυτούς απ' ἐμπροσθεν υμών και ἔδωκα εις εσάς την γην αυτών· **10** και είπα προς εσάς, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός

σας δεν θέλετε σεβασθή τους θεούς των Αμορραίων, έκαμεν αυτό την νύκτα. **28** Και ότε οι άνθρωποι της εν τη γη των οποίων κατοικείτε· και δεν υπηκούσατε πόλεως εξηγέρθησαν το πρώτι, ιδού, ήτοι κρημνισμένος εις την φωνήν μου. **11** Και ἡλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ο βωμός του Βάσαλ, και το ἀλόσος το πλησίον αυτού εκάθισεν υπό την δρυν την εν Οφρά, την του Ιωάς του κατακεκομένον, και ο δεύτερος βους ἀλοκαυτωμένος Αβί-εζερίτου· και Γεδεών ο ιούς αυτού εκοπάνιζε σίτον επί το θυσιαστήριον το ωκοδομημένον. **29** Και είπεν ο εν τω λιγνώ, διά να κρύψῃ αυτόν από των Μαδιανιτών. εις προς τον ἄλλον, Τις ἔκαμε το πράγμα τούτο; Και **12** Και εφάνη εις αυτὸν ἄγγελος Κυρίου και είπε προς εξετασαντες και ανερευνήσαντες είπον, Ο Γεδεών ο ιούς αυτόν, Ο Κύριος μετά σου, δυνατέ εν ισχύ. **13** Και του Ιωάς ἔκαμε το πράγμα τούτο. **30** Τότε οι άνθρωποι είπε προς αυτόν ο Γεδεών, Ω κύριέ μου, αν ο Κύριος της πόλεως είτον προς τον Ιωάς, Ἐκβαλε τον ιούν σου ἵναι μεθ' ημών, διά τι λοιπόν ευρήκαν ημάς πάντα διά να θανατωθή, επειδή εκρήμνισε τον βωμόν του ταύτα; και που είναι πάντα τα θαυμάτια αυτού, τα οποία Βάσαλ και επειδή κατέκοψε το ἀλόσος το πλησίον αυτού. διηγήθησαν εις ημάς οι πατέρες μηών, λέγοντες, Δεν **31** Και είπεν ο Ιωάς προς πάντας τους της έξαντισταμένους ανεβίβασεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου; αλλά τώρα εναντίον αυτού, Μήπως σεις θέλετε διεκδικήσει υπέρ εγκατέλιπεν ημάς ο Κύριος και παρέδωκεν ημάς εις τας του Βάσαλ; ή σεις θέλετε σώσει αυτόν; οστίς διεκδικήση χείρας των Μαδιανιτών. **14** Και εμβλέψας προς αυτόν υπέρ αυτού θέλει θανατωθή ἡώς πρώτας· εάν ούτος ἵναι ο Κύριος είπεν, Ὑπαγε εν τη δυνάμει σου ταύτη, και Θεός, ας διεκδικήσῃ υπέρ εαυτού, διότι εκρήμνισαν θέλεις σώσει τον Ισραήλ εκ της χειρός του Μαδιάμ· δεν τον βωμόν αυτού. **32** Διά τούτο ωνόμασεν αυτόν εν σε απέστειλα εγώ; **15** Ο δε είπε προς αυτόν, Ω κύριέ τη ημέρα εκείνη Ιεροβάαλ, λέγων, Ας εκδικήσῃ κατ' μου, με τι θέλω σώσει τον Ισραήλ; ιδού, η οικογένεια αυτού ο Βάσαλ, διότι εκρήμνισε τον βωμόν αυτού. **33** μου είναι η ταπεινοτέρα μεταξύ του Μανασσή, και εγώ Τότε συνήχθησαν ομού πάντες οι Μαδιανίται και οι ο μικρότερος εν τω οίκω του πατρός μου. **16** Και είπε Αμαληκίται και οι κάτοικοι της ανατολής και διέβησαν προς αυτόν ο Κύριος, Άλλ' εγώ θέλω είσθαι μετά σου και εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ιεζραέλ. **34** Και και θέλεις πατάξει τους Μαδιανίτας ως ἀνδρά ἑνα. **17** το Πνεύμα του Κυρίου περιεχύθη επί τον Γεδεών, και Ο δε είπε προς αυτόν, Εάν λοιπόν εύρηκα χάριν εις εσάλπισεν εν σάλπιγι και συνήχθησαν οι Αβί-εζερίται τους οφθαλμούς σου, δεξίον μοι σημείον διτι συνέστησεν συνάντησιν αυτών. **35** Και εξαπέστειλε μηνυτάς προς πάντα λαλών μετ' εμού. **18** Μη αναχωρήσης εντεύθεν, δέομαι, τον Μανασσή, και συνήχθη και αυτός οπίσω αυτού· εωσού ἔλθω προς σε και εκρέρω την προσφοράν μου εξαπέστειλεν ἐτί μηνυτάς προς τον Ασήρ και προς τον και θέσω ενώπιον σου. Ο δε είπε, Θέλω περιμείνει εωσού Ζαβουλών και προς τον Νεφθαλί· και ανέβησαν εις επιστρέψης. **19** Και εισήλθεν ο Γεδεών και ητοίμασεν συνάντησιν αυτών. **36** Και είπεν ο Γεδεών προς τον ερίφιον εξ αιγών και ἀζυμα ενός εφά αλεύρου· το μεν Θεόν, Εάν μέλλης να σώσης διά χειρός μου τον Ισραήλ, κρέας θέσεν εις κάνιστρον, τον δε ζωμόν ἔβαλεν εις καθώς ελάλησας, **37** ιδού, εγώ θέλω βάλει τον πόκον χύτραν, και ἔφερεν ἔξω προς αυτόν υπό την δρυν και του μαλλίου εις το αλώνιον εάν γείνη δρόσος μόνον προσέφερε. **20** Και είπε προς αυτόν ο ἄγγελος του Θεού, επί τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ξηρασία, τότε θέλω Λάβε το κρέας και τα ἀζυμα και θες επί ταύτην την γνωρίσει διτι θέλεις σώσει διά χειρός μου τον Ισραήλ, πέτραν, και τον ζωμόν επίχεε. Και ἔκαμεν ούτω. **21** Και καθώς ελάλησας, **38** Και ἔγινεν ούτω διότι σηκωθείς εξέτεινεν ο ἄγγελος του Κυρίου το ἄκρον της ράβδου, την επαύριον το πρώτι, επίσει τον πόκον και εξέθλιψε την οποίαν είχεν εν τη χειρί αυτού, και ἤγιος το κρέας δρόσον εκ του πόκου, λεκάνην πλήρη θόρακος. **39** Και και τα ἀζυμα· και ανέβη πυρ εκ της πέτρας και κατέφαγε είπεν ο Γεδεών προς τον Θεόν, Ας μη εξαφθί ο θυμός το κρέας και τα ἀζυμα. Τότε απήλθεν ο ἄγγελος του σου εναντίον μου, και θέλω λαλήσει μόνον ταύτην Κυρίου από των οφθαλμών αυτού. **22** Και ιδών ο Γεδεών την φοράν· ας δοκιμάσω, δέομαι, ταύτην μόνην την ότι ήτο ἄγγελος Κυρίου, είπεν ο Γεδεών, Οίμοι, Κύριε φοράν εν τω πόκων· ας γείνη τώρα ξηρασία μόνον επί Θεέ διότι είδον τον ἄγγελον του Κυρίου πρόσωπον προς τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ας ήναι δρόσος. **40** πρόσωπον. **23** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Ειρήνη σοι· Και ἔκαμεν ο Θεός ούτω την νύκτα εκείνην· και ἔγινε μη φοβού· δεν θέλεις αποθάνει. **24** Και ωκοδόμησεν εκεί ξηρασία μόνον επί τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ήτο ο Γεδεών θυσιαστήριον εις τον Κύριον και ωνόμασεν αυτό Ιεροβάαλ· ἔως της ημέρας ταύτης είναι εν Οφρά των Αβί-εζεριτών. **25** Και την αυτήν νύκτα είπεν ο Κύριος προς αυτόν, Λάβε τον βουν του πατρός σου και τον δεύτερον βουν τον επταετή, και κατεδάφισον τον βωμόν του Βάσαλ, τον οποίον ἔχει ο πατήρ σου, και το ἀλόσος το πλησίον αυτού κατάκοψον· **26** και οικοδόμησον θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν σου επί της κορυφής της πέτρας ταύτης, κατά το διατεταγμένον· και λάβε τον δεύτερον βουν και πρόσφερε ολοκαύτωμα με τα ἔντα του ἀλσούς, το οποίον θέλεις κατακόψει. **27** Και ἔλαβεν ο Γεδεών δέκα ἀνδρας εκ των δούλων αυτού και ἔκαμε καθώς είπε προς αυτόν ο Κύριος και επειδή εφοβήθη τον οίκον του πατρός αυτού και τους ανθρώπους της πόλεως, να κάμη τούτο την ημέραν,

7 Τότε ο Ιεροβάαλ, όστις είναι ο Γεδεών, εξηγέρθη πρωτι, και πας ο λαός ο μετ' αυτού, και εστρατοπέδευσαν πλησίον της πηγής Αρώδ· το δε στρατόπεδον των Μαδιανιτών ήτο κατά το βρέστον αυτών, προς τον λόφον Μορέχ εν τη κοιλάδι. **2** Και είπε Κύριος προς τον Γεδεών, Πολύς είναι ο λαός ο μετά σου ώστε να παραδώσω τους Μαδιανίτας εις την χείρα αυτού, μήπως ο Ισραήλ καυχηθῇ εναντίον μου, λέγων, Η χειρ μου με έσωσε 3 τώρα λοιπόν κήρυξον εις επήκοον του λαού, λέγων, Όστις είναι δειλός και φοβούμενος, ας στρέψῃ και ας σπεύσῃ από τον όρους Γαλαάδ. Και ἔστρεψαν εκ του λαού εικοσιδύν χιλιάδες και ἔμειναν δέκα χιλιάδες. **4** Και είπε Κύριος προς τον Γεδεών, Ο λαός είναι ἐπι

πολύς καταβίβασον αυτούς εις το ὄνδωρ, και εκεί θέλω μέσης φυλακής μόλις είχον καταστήσει τους φύλακας εκκαθαρίσει αυτούς εις σέ· και περὶ οὐτίνος σοι είπω, και εσάλπισαν διά των σαλπίγγων και συνέτριψαν τας Ούτος θέλει ελθεῖ μετά σου, αυτός θέλει ελθεῖ μετά σους υδρίας τας εις τας χείρας αυτών. **20** Και τα τρία σώματα και περὶ οὐτίνος σοι είπω, Ούτος δεν θέλει ελθεῖ μετά σους υδρίας και εκράτουν τας σου, αυτός δεν θέλει ελθεῖ. **5** Και κατεβίβασε τον λαόν υδρίας και εκράτουν τας λαμπάδας εις τας αριστεράς εις το ὄνδωρ· και είπεν τον Κύριος προς τον Γεδεών, Πας αυτών χείρας και τας σάλπιγγας εις τας δεξιάς αυτών όστις λάψη με την γλώσσαν αυτού από τον ὄνδατος, χείρας διά να σαλπίζωσι· και ανέκραζον, Ρομφαία του καθώς λάπτει ο σκύλος, τούτον θέλεις στήσει χωριστά· Κύριον και του Γεδεών. **21** Και εστάθη ἔκαστος εν και πας όστις κάμψη τα γόνατα αυτού διά να πίη. **6** τω τόπῳ αυτού κύκλῳ του στρατοπέδου· και ἀπαν Και ο αριθμός των λαπτόντων με την χείρα αυτών το στράτευμα διέτρεχε και εφώναζε και ἐφευγε. **22** προς το στόμα αυτών ἵτο τριακόσια ἀνδρες ἀπαν δε το Και οι τριακόσιοι εσάλπισαν διά των σαλπίγγων· και επίλοιπον του λαού ἔκαμψε τα γόνατα αυτών διά να ἐστρέψεν ο Κύριος καθ' ὅλον το στρατόπεδον την πίστιν ὄνδωρ. **7** Και είπεν τον Κύριος προς τον Γεδεών, Διά ρομφαίαν ἔκαστον εναντίον του πλησίον αυτού· και των τριακοσίων ανδρών, οἵτινες ἐλαφύν, Θέλω σώσει το στράτευμα ἐφύγεν εις Βαιθ-ασεττά προς Σερεράθ, υμάς, και θέλω παραδώσει τους Μαδιανίτας εις την ἔως του χείλους του Αβέλ-μεολά προς Ταβάθ. **23** Και χείρα σου ἀπαν δε το επίλοιπον του λαού ας υπάγωσιν συνίχθησαν οι ἀνδρες Ισραὴλ από Νεφθαλί και ἀπό ἔκαστος εις τον τόπον αυτού. **8** Ἐλαβε λοιπόν ο λαός Αστήρ και ἀπό παντός του Μανασσῆ, και κατεδίωξαν τας τροφάς εις τας χείρας αυτών και τας σάλπιγγας οπίσω του Μαδιάμ. **24** Και απέστειλεν ο Γεδεών μηνυτάς αυτών και απέπεμψεν ἀπαν το επίλοιπον του Ισραὴλ, προς ἀπαν το ὄρος Εφραΐμ, λέγων, Κατάβητε διά να ἐκαστον εις την σκηνήν αυτού, και εκράτησε τους συναντήσητε τον Μαδιάμ, και προκαταλάβετε προ τριακοσίους ἄνδρας. Και το στρατόπεδον του Μαδιάμ αυτών τα ὄντατα ἔως Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνην. Τότε ἥτο το υποκάτω αυτών εν τη κοιλάδι. **9** Και την αυτήν νύκτα είπε προς αυτόν τον Κύριος, Σηκώθητι, κατάβα εις τα ύδατα ἔως Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνην. **25** Και το στρατόπεδον διότι παρέδωκα αυτό εις την χείρα σου συνέλαβον δύο αρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρήβ και **10** αλλ' εάν φοβήσαι να καταβής, κατάβα συ και ο Φουρά τον Ζήβ· και εθανάτωσαν τον Ωρήβ επί του βράχου ο δούλος σου εις το στρατόπεδον. **11** και θέλεις ακούσει Ωρήβ, τον δε Ζηβ εθανάτωσαν επί του ληνού Ζήβ· και τι λέγουσι· και μετά ταύτα αι χείρες σου θέλουσιν κατεδίωξαν τον Μαδιάμ και ἐφεραν την κεφαλήν του ενδύναμωθή, και θέλεις καταβής εις το στρατόπεδον. Και οι κατέβη αυτούς μετά του Φουρά του δούλου αυτούν ἔως ιορδάνου. **12** Ο δε Μαδιάμ και της προφυλακής του στρατοπέδουν. **13** Και ο Αμαλήκ και πάντες οι κάτοικοι της ανατολής ἥσαν εξηγηλωμένοι εν τη κοιλάδι ως ακρίδες κατά το πλήθος· και αι κάμηλοι αυτών αναρίθμητοι ως η ἄμμος παρά το χείλος της θαλάσσης κατά το πλήθος. **14** Και ὅτε ἤλθεν ο Γεδεών, ίδού, ἀνθρωπός τις διηγείτο προς τον πλησίον αυτού ὄντερον και ἐλέγεν, ίδού, ωντερεύθητι ὄντερον και ίδού, ψωμίον κρίθινον κυλιόμενον εν τω στρατοπέδῳ του Μαδιάμ ἤλθεν εις τας σκηνάς και εκτύπωσεν αυτάς, και ἐπεσον· και ἀνέτρεψεν αυτάς, και ἐπεσον αι σκηνάι. **15** Και απεκρίθη ο πλησίον αυτού και είπε, Τούτο δεν είναι, ειμήν η ρομφαία του Γεδεών, ινού του Ιωάς, ανδρός Ισραηλίτου· ο θεός παρέδωκεν εις την χείρα αυτού τον Μαδιάμ και ἀπαν το στρατόπεδον. **16** Και διήρεσ τους τριακοσίους ἄνδρας εις τρία σώματα, και ἐδώκε σάλπιγγας εις τας χείρας πάντων τούτων και υδρίας κενάς και λαμπάδας εν ταις υδρίαις. **17** Και είπε προς αυτούς, Βλέπετε προς ἐμέ και κάμετε παρομοίως· και ίδού, ὅταν εγώ φάσω εις το ἄκρον του στρατοπέδου, καθώς εγώ κάμω, ούτω θέλετε κάμει· **18** ὅταν σαλπίω διά της σάλπιγγος, εγώ και πάντες οι μετ' εμού, τότε θέλετε σαλπίσει και σεις διά των σαλπίγγων κύκλῳ παντός του στρατοπέδου και θέλετε ειπεί, Ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών. **19** Ο Γεδεών λοιπόν και οι εκατόν ἄνδρες οι μετ' αυτούς ήλθον εις το ἄκρον του στρατοπέδου περί τας αρχάς της μέσης φυλακής μόλις είχον καταστήσει τους φύλακας εκκαθαρίσει αυτούς εις σέ· και περὶ οὐτίνος σοι είπω, Ούτος δεν θέλει ελθεῖ μετά σους υδρίας και εκράτουν τας σου, αυτός δεν θέλει ελθεῖ. **5** Και κατεβίβασε τον λαόν υδρίας και εκράτουν τας λαμπάδας εις τας αριστεράς εις το ὄνδωρ· και είπεν τον Κύριος προς τον Γεδεών, Πας αυτών χείρας και τας σάλπιγγας εις τας δεξιάς αυτών όστις λάψη με την γλώσσαν από τον ὄνδατος, χείρας διά να σαλπίζωσι· και ανέκραζον, Ρομφαία του καθώς λάπτει ο σκύλος, τούτον θέλεις στήσει χωριστά· Κύριον και του Γεδεών. **21** Και εστάθη ἔκαστος εν και πας όστις κάμψη τα γόνατα αυτού διά να πίη. **6** τω τόπῳ αυτού κύκλῳ του στρατοπέδου· και ἀπαν Και ο αριθμός των λαπτόντων με την χείρα αυτών το στράτευμα διέτρεχε και εφώναζε και ἐφευγε. **22** προς το στόμα αυτών ἵτο τριακόσια ἀνδρες ἀπαν δε το Και οι τριακόσιοι εσάλπισαν διά των σαλπίγγων· και επίλοιπον του λαού ἔκαμψε τα γόνατα αυτών διά να ἐστρέψεν ο Κύριος καθ' ὅλον το στρατόπεδον την πίστιν ὄνδωρ. **7** Και είπεν τον Κύριος προς τον Γεδεών, Διά ρομφαίαν ἔκαστον εναντίον του πλησίον αυτού· και των τριακοσίων ανδρών, οἵτινες ἐλαφύν, Θέλω σώσει το στράτευμα ἐφύγεν εις Βαιθ-ασεττά προς Σερεράθ, υμάς, και θέλω παραδώσει τους Μαδιανίτας εις την ἔως του χείλους του Αβέλ-μεολά προς Ταβάθ. **23** Και χείρα σου ἀπαν δε το επίλοιπον του λαού ας υπάγωσιν συνίχθησαν οι ἀνδρες Ισραὴλ από Νεφθαλί και ἀπό ἔκαστος εις τον τόπον αυτού. **8** Ἐλαβε λοιπόν ο λαός Αστήρ και ἀπό παντός του Μανασσῆ, και κατεδίωξαν τας τροφάς εις τας χείρας αυτών και τας σάλπιγγας οπίσω του Μαδιάμ. **24** Και απέστειλεν ο Γεδεών μηνυτάς αυτών και απέπεμψεν ἀπαν το επίλοιπον του Ισραὴλ, προς ἀπαν το ὄρος Εφραΐμ, λέγων, Κατάβητε διά να ἐκαστον εις την σκηνήν αυτού, και εκράτησε τους συναντήσητε τον Μαδιάμ, και προκαταλάβετε προ τριακοσίους ἄνδρας. Και το στρατόπεδον του Μαδιάμ αυτών τα ὄντατα ἔως Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνην. Τότε ἥτο το υποκάτω αυτών εν τη κοιλάδι. **9** Και την αυτήν νύκτα είπε προς αυτόν τον Κύριος, Σηκώθητι, κατάβα εις τα ύδατα ἔως Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνην. **25** Και το στρατόπεδον διότι παρέδωκα αυτό εις την χείρα σου συνέλαβον δύο αρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρήβ και **10** αλλ' εάν φοβήσαι να καταβής, κατάβα συ και ο Φουρά τον Ζήβ· και εθανάτωσαν τον Ωρήβ επί του βράχου ο δούλος σου εις το στρατόπεδον. **11** και θέλεις ακούσει Ωρήβ, τον δε Ζηβ εθανάτωσαν επί του ληνού Ζήβ· και τι λέγουσι· και μετά ταύτα αι χείρες σου θέλουσιν κατεδίωξαν τον Μαδιάμ και ἐφεραν την κεφαλήν του Ωρήβ και τον Ζηβ προς τον Γεδεών εκ του πέραν του Ιορδάνου.

8 Και είπον προς αυτόν οι ἀνδρες Εφραΐμ, Τι είναι το πράγμα τούτο, το οποίον ἔκαμψε εις ημάς, ὅτι δεν εκάλεσας ημάς ότε υπήγεις να πολεμήσης εναντίον του Μαδιάμ; και ελογομάχησαν σφόδρα μετ' αυτού. **2** Ο δε είπε προς αυτούς, Τι ἔκαμα τώρα ως προς εσάς; δεν είναι καλήτερον το αποτρύγημα του Εφραΐμ παρά τον τρυγητὸν του Αβί-εζέρ; **3** παρέδωκεν ο θεός εις τας χείρας σας τους αρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρήβ και τον Ζήβ· και τι ηδυνάμην να κάμω ως προς εσάς; Τότε το πενύμα αυτών ηδύσασε προς αυτόν, ότε ελάπλεσ τον λόγον τούτον. **4** Και έλθων ο Γεδεών εις τον Ιορδάνην, διέβη, αυτός και οι τριακόσιοι ἄνδρες οι μετ' αυτού, αποκαμωμένοι, ομώς καταδιώκοντες. **5** Και είπε προς τους ανθρώπους της Σοκχώθ, δότε, παρακαλώ, ἀρτους τινάς εις τον λαόν τον ακολουθούντα με διότι είναι αποκαμωμένος, και εγώ καταδιώκω απόσω του Ζεβεέ και του Σαλμανά, των βασιλέων του Μαδιάμ. **6** Και απεκρίθησαν οι αρχηγοί της Σοκχώθ, Μήπως αι χείρες του Ζεβεέ και του Σαλμανά είναι τώρα εις την χείρα σου, ώστε να δώσωμεν ἀρτους εις το στράτευμά σου; **7** Και είπεν ο Γεδεών, Διά τούτο, αφού παραδώσε ο Κύριος τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά εις την χείρα μου, τότε εγώ θέλω καταξάνει τας σάρκας σας με τας ακάνθας της ερήμου και με τους τριβόλους. **8** Και ανέβη εκείθεν εις Φανουηλ και ελάλησεν ωσαύτως προς αυτούς και απεκρίθησαν οι ἀνδρες της Φανουηλ προς αυτόν καθώς απεκρίθησαν οι ἀνδρες της Σοκχώθ. **9** Ο δε είπε και προς τους ἄνδρας της Φανουηλ, λέγων, Ὄταν επιστρέψω εν ειρήνῃ, θέλω κατασκάψει τον πύργον τούτον. **10** Ζεβεέ

δε και ο Σαλμανά ήσαν εν Καρκόρ και τα στρατεύματα αυτών μετ' αυτών, ως δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οι της ανατολής διότι ἐπεσον εκατόν είκοσι χιλιάδες ανδρών συρόντων ρομφαίαν. **11** Και ανέβη ο Γεδεών από της οδού των κατοικούντων εν σκηναίς, από ανατολών ήτο δε το στρατόπεδον εν αφοβίᾳ. **12** Ο δε Ζεβέε διότι είχε γυναίκας πολλάς, και ο Σαλμανά ἔφευγον, και αυτός κατεδίωκεν πάντας τους άνδρας τους δύο βασιλείς του Μαδιάμ, οποίον αυτός ωνόμασεν Αβιμέλεχ. **13** Και απέθανεν ο Ζεβέε και τον Σαλμανά, και ἀπάντη το στρατόπεδον της Ιωάς επέστρεψεν ο Γεδεών ο νιός του της Αρές. **14** Και συλλαβών νέον τινά εκ των ανδρών της Σοκχώθ, ηρώτησεν αυτόν τον Ζεβέε και τον Σαλμανά, διά τους οποίους με ωνειδίσατε, λέγοντες, εις την χείρα σου, ὧστε να δώσωμεν ἄρτους εις τους ανθρώπους σου, τους αποκαμωμένους; **15** Και ἔλαβε τους πρεσβυτέρους της πόλεως και τας ακάνθας της ερήμου και τους τριβόλους, και επαΐδευσε με αυτά τους ἄνδρας της Σοκχώθ. **16** Και τον πύργον της Φανουήλ κατέσκαψε και εθανάτωσε τους ἄνδρας της πόλεως. **17** Τότε είπε προς τον Ζεβέε και τον Σαλμανά, Οποίοι ήσαν οι ἄνθρωποι τους οποίους εθανάτωσατε εν Θαφώρ; Ή δε είπον, Οποίος συ, τοιούτοι ήσαν ἔκαστος ὡμιάζεν υἱόν βασιλέως. **18** Ο δε είπεν, Αδελφοί μου, νιοί της μητρός μου ήσαν· ζη Κύριος, εάν ηθέλετε φυλάξει την ζωήν αυτών, εγώ δεν ήθελον σας θανατάσει. **19** Και είπε προς τον Ιεθέρ τον πρωτότοκον αυτού, Σηκωθείς θανάτωσον αυτούς ἀλλ' ο νέος δεν ἔσυρε την ρομφαίαν αυτού, διότι εφοβείτο, επειδή ήτο ἔτι παιδίον. **20** Τότε είπεν ο Ζεβέε και ο Σαλμανά, Σηκωθητί συ και πέσον εφ' ημάς διότι κατά τον ἄνθρωπον και η δύναμις αυτού. Και σηκωθείς ο Γεδεών εθανάτωσε τον Ζεβέε και τον Σαλμανά, και ἔλαβε τους μηνίσκους τους περί τον τράχηλον των καμίλων αυτών. **21** Και είπον οι ἄνδρες Ισραήλ προς τον Γεδεών, Γενού ἄρχων εφ' ημάς, και συ και ο νιός σου και ο νιός του νιού σου, διότι ἔσωσας ημάς από της χειρός του Μαδιάμ. **22** Ο δε Γεδεών είπε προς αυτούς, Δεν θέλω γείνει ἄρχων εφ' υμάς εγώ, ἀλλ' ουδέ ο νιός μου θέλει γείνει ἄρχων εφ' υμάς ο Κύριος θέλει εἰσθαι ἄρχων εφ' υμάς. **23** Και είπεν ο Γεδεών προς αυτούς, Θέλω ζητήσει από σας ζήτημα· να μοι δῶσητε ἔκαστος τα ενώτια ει των λαφύρων αυτού· διότι ο εχθρός είχον ενώτια χρυσά, ὄντες Ισμαηλίται. **24** Και απεκρίθησαν, Θέλομεν δώσει αυτά μετά χαράς. Και ἥπλωσαν φόρεμα και ἔρριπτεν εκεί ἔκαστος τα ενώτια ει των λαφύρων αυτού. **25** Και το βάρος των χρυσών ενωτίων, τα οποία εζήτησεν, ήτο χιλιοί και επτακόδιοι σίκλοι χρυσοί· εκτός των μηνίσκων και των περιδεράων και των πορφυρών, τα οποία ήσαν επί τους βασιλείς του Μαδιάμ, και εκτός των περιλαιμίων, τα οποία ήσαν εις τους τραχήλους των καμίλων αυτών. **26** Και έκαμεν ο Γεδεών εφόδ εξ αυτών και ἔθεσεν αυτό εν τη πόλει αυτού, εν Οφρά· και επόρνευσε πας ο Ισραήλ οπίσω αυτού εκεί· και ἔγεινε παγίς εις τον Γεδεών και εις τον οίκον αυτού.

28 Και επαπεινόθη ο Μαδιάμ ἐμπροσθεν των νιών Ισραήλ, και δεν εσήκωσε πλέον την κεφαλήν αυτού. Και ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα ἔτη εν ταις ημέραις του Γεδεών. **29** Τότε υπήγειν ο Ιεροβάλ νιός του Ιωάς και κατώκησεν εν τω οίκω αυτού. **30** Είχε δε Γεδεών εβδομήκοντα υιούς εξελθόντας εκ των μηρών αυτού· διότι είχε γυναίκας πολλάς. **31** Και η παλλακή αυτού, η ον Συχέμ, και αυτή εγέννησεν εις αυτόν υιόν, τον αυτών, και συνέλαβε τους δύο βασιλείς του Μαδιάμ, οποίον αυτός ωνόμασεν Αβιμέλεχ. **32** Και απέθανεν ο Γεδεών ο νιός του Ιωάς εν γήρατι καλώ και ετάφη εν κατετρόπωσε. **33** Και επέστρεψεν ο Γεδεών ο νιός του τω τάφου Ιωάς του πατρός αυτού, εν τη Οφρά των Αβί-Ιωάς εκ της μάχης από της αναβάσεως της Αρές. **34** Και συλλαβών νέον τινά εκ των ανδρών της Σοκχώθ, εξεριτών. **35** Αποθανόντος δε του Γεδεών, επέστρεψαν Και εστήσαν εις εαυτούς τον Βάσαλ-βεριθ διά Θεόν. **36** Και απέθανεν ο δε περιέγραψε προς αυτόν τους άνδρας της Σοκχώθ και είπεν, Ιδού, ο Ζεβέε και ο Σαλμανά, οι οποίους με ωνειδίσατε, λέγοντες, τον οίκον του Ιεροβάλ Γεδεών, αναλόγως προς πάντα τα αγαθά, τα οποία έκαμεν εις τον Ισραήλ.

9 Και υπήγειν Αβιμέλεχ ο νιός του Ιεροβάλ εις Συχέμ προς τους αδελφούς της μητρός αυτού και είπε προς αυτούς και προς πάσαν την συγγένειαν του οίκου του πατρός της μητρός αυτού, λέγων, **2** Λαλήσατε, παρακαλώ, εις επήκοον πάντων των ανδρών της Συχέμ, Τι είναι καλήτερον εις εαάς, να ἀρχωσιν επάνω σας πάντες οι νιοί του Ιεροβάλ, εβδομήκοντα ἄνδρες, ή να ἀρχη εις μόνος επάνω σας; και ενθυμηθήστε ότι οστούν υμών και σαρξ υμών είμαι. **3** Και ελάλησαν περί αυτού οι αδελφοί της μητρός αυτού εις επήκοον πάντων των ανδρών της Συχέμ πάντας τους λόγους τούτους· και ἔκλινεν η καρδία αυτών κατόπιν του Αβιμέλεχ· διότι είπον, Αδελφός ημών είναι. **4** Και ἔδωκαν εις αυτόν εβδομήκοντα αργύρια εκ του οίκου του Βάσαλ-βεριθ, και δι' αυτών εμίσθωσεν ο Αβιμέλεχ ἄνδρας ποταπούς και θρασείς, και ηκολούθησαν αυτόν. **5** Και εισήλθην εις τον οίκον του πατρός αυτού εις Οφρά και εθανάτωσε τους αδελφούς αυτού τους νιούς του Ιεροβάλ, εβδομήκοντα ἄνδρας, επί λίθον ἔνα· εναπελείφθη όμως ο Ιωθάμ ο νεώτερος νιός του Ιεροβάλ, διότι εκρύφωθε. **6** Και συνήθησαν πάντες οι ἄνδρες της Συχέμ και πας ο οίκος του Μιλλώ και ελθόντες ἔκαμον τον Αβιμέλεχ βασιλέα, πλησίον της δρυός της ισταμένης εν Συχέμ. **7** Και ότε ανηγγέλθη τούτο εις τον Ιωθάμ, υπήγει και εστάθη επί την κορυφήν του όρους Γαριζήν, και ύψωσε την φωνήν αυτού και εβόησε και είπε προς αυτούς, Ακούσατε μου, ἄνδρες της Συχέμ, και θέλει σας ακούσει ο Θεός. **8** Υπήγον ποτέ τα δένδρα να χρίσωσι βασιλέα εφ' εαυτών· και είπον προς την ελαίαν, Βασίλευσον εφ' ημών. **9** Άλλ' η ελαία είπε προς αυτά, Να αφήσω εγώ το πάχος μου, διά της οποίας τιμώνται Θεός και ἄνθρωποι, και να υπάγω να ἀρχω επί των δένδρων; **10** Και είπον τα δένδρα προς την συκήν, Ελθέ συ, βασίλευσον εφ' ημών. **11** Άλλ' η συκή είπε προς αυτά, Να αφήσω την γλυκύτητά μου και τον καρπόν μου τον καλόν, και να υπάγω να ἀρχω επί των δένδρων; **12** Και είπον τα δένδρα προς την ἄμπελον, Ελθέ συ, βασίλευσον εφ' ημών. **13** Και είπεν η ἄμπελος προς αυτά, Να αφήσω τον οίνον μου,

όστις ευφραίνει Θεόν και ανθρώπους, και να υπάγω να πόλιν εναντίον σου· 32 διά τούτο λοιπόν σηκώθητι ἄρχω επί των δένδρων; 14 Τότε είπον πάντα τα δένδρα την νύκτα, συ και ο λαός ο μετά σου, και βάλε ενέδρας προς την ἀκάνθαν, Ελθέ συ, βασίλευσον εφ' ήμών. 15 εν τοις αγροίς· 33 και το πρωΐ, ἄμα ἀνατείλη ο ἥλιος, Και είπεν η ἀκάνθα προς τα δένδρα, Εάν αληθῶς σεις θέλεις σηκωθῆ ενωρίς και θέλεις εφορμήσεις επί την με χρήτη βασιλέα υμῶν, ἐλθετε, καταφύγετε υπό την πόλιν· και ιδού, αυτός και ο λαός ο μετ' αυτού θέλουσιν σκιάν μου· ει δε μη, πυρ να εξέλθῃ εκ της ακάνθης και εξέλθει εναντίον σου, και συ θέλεις κάμει εις αυτόν να καταφάγῃ τας κέδρους του Λιβάνου. 16 Τώρα λοιπόν, ὅπως δυνηθής. 34 Και εσηκώθη ο Αβιμέλεχ και πας ο εάν επράξατε εν αληθείᾳ και ακεραιότητι κάμνοντες λαός ο μετ' αυτού την νύκτα και ἔβαλον εις ενέδραν τον Αβιμέλεχ βασιλέα, και εάν εφέρθητε καλώς προς κατά της Συχέμ τέσσαρα σώματα. 35 Και εξήλθε Γαάλ τον Ιεροβάαλ και προς τον οίκον αυτού, και εάν εκάμετε ο νιός του Εβέδ και εστάθη εν τη εισόδω της πύλης προς αυτόν κατά την αξίαν των χειρών αυτού· 17 διότι της πόλεως και εσηκώθη ο Αβιμέλεχ και ο λαός ο μετ' ο πατήρ μου επολέμησε διά σας και ερριψικούδύνευσε αυτού εκ της ενέδρας. 36 Και ότε είδεν ο Γαάλ τον λαόν, την ζωήν αυτού και σας ἐσώσεν εκ της χειρός του είπε προς τον Ζεβούλ, Ιδού, λαός καταβαίνει από των Μαδιάμ· 18 και σεις εσηκώθητε σήμερον εναντίον του κορυφών των ορέων· είπε δε προς αυτόν ο Ζεβούλ, οίκου του πατρός μου και εθανατώσατε τους νιούς την σκιάν των ορέων βλέπεις συ ως ἄνδρας. 37 Και αυτού, εβδομήκοντα ἄνδρας, επί λίθον ἔνα, και εκάμετε ελάλησε πάλιν ο Γαάλ και είπεν, Ιδού, λαός καταβαίνει τον Αβιμέλεχ, τον υιόν της δούλης αυτού, βασιλέα επί από των υψηλών του τόπου, και εν σώμα ἔρχεται διά πάντων των ανδρών της Συχέμ, διότι είναι αδελφός της οδού της δρούς Μεωνενίου. 38 Τότε είπε προς αυτόν σας· 19 εάν λοιπόν επράξατε σήμερον εν αληθείᾳ και ο Ζεβούλ, Που είναι τώρα το στόμα σου, με το οποίον ακεραιότητι προς τον Ιεροβάαλ και προς τον οίκον είπας, Τις είναι ο Αβιμέλεχ, ώστε να δουλεύωμεν εις αυτού, χαίρετε εις τον Αβιμέλεχ και ας χαίρη και αυτός αυτόν; Δεν είναι ούτος ο λαός, τον οποίον εξονθενήσας; εις εσάς. 20 ει δε μη, πυρ να εξέλθῃ εκ του Αβιμέλεχ και έξελθε λοιπόν τώρα και πολέμησον αυτούς. 39 Και να καταφάγῃ τους ἄνδρας της Συχέμ και τον οίκον του εξήλθεν ο Γαάλ ἐμπροσθεν των ἄνδρων της Συχέμ Μιλλώ και πυρ να εξέλθῃ εκ των ανδρών της Συχέμ και και επολέμησε με τον Αβιμέλεχ· 40 ο δε Αβιμέλεχ εκ του οίκου του Μιλλώ, και να καταφάγῃ τον Αβιμέλεχ. κατεδίωξεν αυτόν, και ἔφυγεν απ' ἐμπροσθεν αυτού, 21 Τότε ἔφυγεν ο Ιωθάμ μετά σπουδής και υπήγειν εις και ἔπεσον τετραυματισμένοι πολλοί ἔως της εισόδου Βηρ και κατώκησεν εκεί, διά τον φόβον Αβιμέλεχ του της πύλης. 41 Και εκάθισεν Αβιμέλεχ εν Αρουμά· και αδελφού αυτού. 22 Και εβασίλευσεν ο Αβιμέλεχ επί του εξέβαλεν ο Ζεβούλ τον Γαάλ και τους αδελφούς αυτού, Ισραήλ τρία ἔτη. 23 Και εξαπέστειλεν ο Θεός πνεύμα διά να μη κατοικώσιν εν Συχέμ. 42 Κατ την επαύριον πονηρόν μεταξύ του Αβιμέλεχ και των ανδρών της εξήλθεν ο λαός εις την πεδιάδα· και ανηγγέλθη προς τον Συχέμ και εστασίασαν οι ἄνδρες της Συχέμ κατά τον Αβιμέλεχ. 43 Τότε ἔλαβεν τον λαόν και διήρεσεν αυτόν Αβιμέλεχ· 24 διά να ἔλθῃ η αδικία των εβδομήκοντα εις τρία σώματα και ἔθεσεν ενέδρας εις την πεδιάδα· νιών του Ιεροβάαλ, και να επέλθῃ το αίμα αυτών επί τον και είδε, και ιδού, ο λαός εξήρχετο εκ της πόλεως και Αβιμέλεχ τον αδελφόν αυτών τον θανατώσαντα αυτούς, εσηκώθη εναντίον αυτών και επάταξεν αυτούς. 44 και επί τους ἄνδρας της Συχέμ, τους ενισχύσαντας τας· Και ο Αβιμέλεχ και το σώμα το μετ' αυτόν εφώρημσαν χείρας αυτού, διά να θανατώσῃ τους αδελφούς αυτού· και εστάθησαν εν τη εισόδω της πύλης της πόλεως· 25 Και ἔθεσαν κατ' αυτού οι ἄνδρες της Συχέμ ενέδρας τα δε ἄλλα δύο σώματα εφώρημσαν επί πάντας τους επί τας κορυφάς των ορέων, και εγύμνονον πάντας εν τοις αγροίς και επάταξαν αυτούς. 45 Και επολέμει τους διαβαίνοντας πλησίον αυτών διά της οδού· και ο Αβιμέλεχ εναντίον της πόλεως ὅλην εκείνην την ανηγγέλθη προς τον Αβιμέλεχ. 26 Και ἤλθε Γαάλ ο ημέραν· και εκυρίευσε την πόλιν και εφόνευσε τον λαόν νιός του Εβέδ και οι αδελφοί αυτού, και διέβησαν εις τον εν αυτή και κατέσκαψε την πόλιν και ἔσπειρεν Συχέμ, και ενεπιστεύθησαν εις αυτόν οι ἄνδρες της αυτήν ἄλας. 46 Και ότε ήκουσαν πάντες οι ἄνδρες του Συχέμ· 27 Και εξήλθον εις τους αγρούς και ετρύγχησαν πύργου της Συχέμ, εισήλθον εις το οχύρωμα του οίκου τας απέλεους αυτών και επάτησαν και ευθύμησαν, και του Θεού Βερίθ. 47 Και ανηγγέλθη προς τον Αβιμέλεχ, υπήγαν εις τον οίκον του Θεού αυτών και ἔφαγον και διά συνηθορίσθησαν πάντες οι ἄνδρες του πύργου της ἔπιον, και κατηράσθησαν τον Αβιμέλεχ. 28 Και είπε Συχέμ. 48 Και ανέβη ο Αβιμέλεχ εις το ὄρος Σαλμών, Γαάλ ο νιός του Εβέδ, Τις είναι ο Αβιμέλεχ, και τις η αυτός και πας ο λαός ο μετ' αυτού· και ἔλαβεν ο Αβιμέλεχ Συχέμ, ώστε να δουλεύωμεν εις αυτόν· δεν είναι ούτος την αξίνην εις την χείρα αυτού και ἔκοψε κλάδον ο νιός του Ιεροβάαλ· και Ζεβούλ ο επιστάτης αυτού· δένδρου, και εστίκωσεν αυτού· και επέθεσεν επί των δουλεύσατε εις τους ἄνδρας του Εμμώρ πατρός των ώμων αυτού· και είπε προς τον λαόν τον μετ' αυτού, ο, Συχέμ και διά τη μημένης να δουλεύωμεν εις εκείνουν· τι βλέπετε εμέ πράττοντα, σπεύσατε και σεις να πράξητε 29 είθε να εδίδετο ο λαός ούτος υπό την χείρα μου· ως εγώ. 49 Ἐκοψε λοιπόν και πας ο λαός ἔκαστος Τότε ἤθελον εκδιώξει τον Αβιμέλεχ. Και είπε προς τον κλάδον αυτού, και ακολουθήσαντες τον Αβιμέλεχ Αβιμέλεχ, Πλήθυνον το στράτευμά σου και ἔξελθε. 30 επέθεσαν αυτούς εις το οχύρωμα και κατέκαυσαν εν Και ήκουσε Ζεβούλ ο ἄρχων της πόλεως τους λόγους πυρὶ το οχύρωμα επ' αυτούς και απέθανον ομού πάντες Γαάλ τον νιό του Εβέδ, και εξήρχθη ο θυμός αυτού· 31 οι ἄνδρες του πύργου της Συχέμ, ἔως χίλιοι ἄνδρες και και απέστειλε κρυφίως μηνυτάς προς τον Αβιμέλεχ, γυναίκες. 50 Τότε υπήγειν ο Αβιμέλεχ εις Θαβαίς και λέγων, Ιδού, Γαάλ ο νιός του Εβέδ και οι αδελφοί εστρατοπέδευσεν εναντίον της Θαβαίς και εκυρίευσεν αυτού ἤλθον εις Συχέμ· και ιδού, αυτοί διεγείρουσι την αυτήν. 51 Άλλ' ήτο πύργος ισχυρός εν τω μέσω της

πόλεως, και κατέφυγον εκεί πάντες οι ἀνδρες και σας. **15** Και είπαν προς τον Κύριον οι νιοί Ισραήλ, αι γυναίκες και πάντες οι κάτοικοι της πόλεως, και Ημαρτήσαμεν· κάμε συ εις ημάς ὅπως είναι αρεστόν εις έκλεισαν ὅπισθεν αυτών και ανέβησαν εις το δώματος του πύργου. **52** Και υπῆγεν ο Αβιμέλεχ μέχρι του πύργου και επολέμει αυτόν, και επλησίασε μέχρι της θύρας του πύργου διά να καύσῃ αυτόν εν πυρί. **53** Και γυνή τις ἔρριψε τημήμα μυλοπέτρας επί την κεφαλήν του Ισραήλ. **17** Τότε συνήχθησαν οι νιοί Αμμών και του Αβιμέλεχ και συνέθλασε το κρανίον αυτού. **54** Εστρατοπέδευσαν εν Γαλαάδ. Και συνηθροίσθησαν οι Και εφρώναξε ταχέως προς τον νέον τον οπλοφόρον νιοί Ισραήλ και εστρατοπέδευσαν εν Μισπά. **18** Και αυτού και είπε προς αυτόν, Σύρε την μάχαιράν σου και θανάτωσόν με, διά να μη είπωσι περί εμού, Γυνή εφόνευσεν αυτόν. Και ο νέος αυτού διεπέρασεν αυτόν, και απέθανε. **55** Και ότε είδον οι ἀνδρες Ισραήλ ὅτι απέθανεν ο Αβιμέλεχ, ανεχώρησαν ἔκαστος εις τον τόπον αυτού. **56** Οὕτως ανταπέδωκεν ο Θεός την κακίαν του Αβιμέλεχ, την οποίαν ἔκαμε προς τον πατέρα αυτού, φονεύσας τους εβδομήκοντα ἀδελφούς αυτού. **57** Και πάσαν την κακίαν των ανδρών της Συχέμ ο Θεός ανταπέδωκεν επὶ τας κεφαλάς αυτών· και ἥλθεν επ' αυτούς η κατάρα του Ιωθάμ νιού του Ιεροβάαλ.

10 Και εσηκώθη μετά τον Αβιμέλεχ διά να σώσῃ τον Ισραήλ Θωλά ο νιός του Φουά, νιού του Δωδώ, ανήρ του Ισαάχαρ και αυτός κατώκει εν Σαμίρ εν τῷ ὄρε Εφραΐμ. **2** Και ἔκρινε τον Ισραήλ εικοσιτρία ἑτη και απέθανε, και ετάφη εν Σαμίρ. **3** Και μετ' αυτὸν εσηκώθη Ιαείρ ο Γαλααδίτης και ἔκρινε τον Ισραήλ εικοσιδύν ἑτη. **4** Εἶχε δε τριάκοντα νιούς, οίτινες επέβαινον εἰς τριάκοντα πωλάρια και είχον τριάκοντα πόλεις, καλούμενας Χώραι του Ιαείρ ἡώς της σήμερον, αἵτινες είναι εν γῇ Γαλαάδ. **5** Απέθανε δε ο Ιαείρ, και ετάφη εν Καμών. **6** Και ἐπράξαν πάλιν οι νιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ελάτρευσαν τους Βααλείμ και τας Ασταρώθ και τους θεούς της Αράμ και τους θεούς της Σιδώνος και τους θεούς του Μωάβ και τους θεούς των νιών Αμμών. **8** Και εξ εκείνουν του ἔτους κατέθλιψαν και κατεδύνσατευσαν τους νιούς Ισραήλ δεκαοκτώ ἑτη, πάντας τους νιούς Ισραήλ τους πέραν του Ιορδάνου, εν τῇ γῇ των Αμορραίων, ἡτις είναι εν Γαλαάδ. **9** Και διέβησαν οι νιοί Αμμών τον Ιορδάνην, διά να πολεμήσωσι και εναντίον του Ιούδα και εναντίον του Βενιαμίν και εναντίον του οίκου Εφραΐμ· ὡστε ο Ισραήλ ἡτο εν ἀκρα αμηχανίᾳ. **10** Και εβόησαν οι νιοί Ισραήλ προς τον Κύριον, λέγοντες, Ημαρτήσαμεν εις σε, διότι εγκατελίπομεν τον Θεόν ημών και ελατρεύσαμεν τους Βααλείμ. **11** Και είπε Κύριος προς τους νιούς Ισραήλ, Δεν σας ελύτρωσα από των Αιγυπτίων και από των Αμορραίων, από των νιών Αμμών και από των Φιλισταίων; **12** οι Σιδώνιοι ἔτι και οι Αμαληκίται και οι Μαωνίται σας κατέθλιψαν και εβοήσατε προς εμέ, και εγὼ σας ελύτρωσα εκ της χειρός αυτών. **13** αλλά σεις με εγκατελίπετε και ελατρεύσατε ἀλλούς θεούς διά τούτο δεν θέλω σας λυτρώσει πλέον· **14** υπάγετε και βοήσατε προς τους θεούς τους οποίους εξελέξατε αυτοί ας σας λυτρώσωσιν εν τω καιρῷ της αμηχανίας

τους οφθαλμούς σου· πλην λύτρωσον ημάς, δεόμεθα, την ημέραν ταῦτην. **16** Και απέβαλον τους θεούς τους ξένους εκ μέσου αυτών και ελάτρευσαν τον Κύριον, και επολαγχνήσθη η ψυχή αυτού εις την δυστυχίαν του Ισραήλ. **17** Τότε συνήχθησαν οι νιοί Αμμών και τους οφθαλμούς σου· πλην λύτρωσον ημάς, δεόμεθα, την ημέραν ταῦτην. **16** Και απέβαλον τους θεούς τους ξένους εκ μέσου αυτών και ελάτρευσαν τον Κύριον, και επολαγχνήσθη η ψυχή αυτού εις την δυστυχίαν της Γαλαάδ. **11** Και ο Ιερφάθε ο Γαλααδίτης ἡτο δυνατός εν ισχύι· και ἡτο νιός γυναικός πόρνης, και εγέννησεν ο Γαλαάδ τον Ιερφάθε. **2** Και εγέννησεν η γυνή του Γαλαάδ εις αυτὸν νιούς· και ηζήθησαν οι νιοί της γυναικός και απέβαλον τον Ιερφάθε, λέγοντες προς αυτόν, Δεν θέλεις κληρονομήσει εν τω οίκω του πατρός ημῶν· διότι είσαι ιούς γυναικός ζένης. **3** Και ἐφυγεν ο Ιερφάθε από προσώπου των αδελφών αυτού και κατώκησεν εν τῇ γῇ Τώβ· και συνήχθησαν εις τον Ιερφάθε ἀνθρώποι ποταποί και εξήρχοντο μετ' αυτού. **4** Και μετά καιρὸν οι νιοί Αμμών επολέμησαν εναντίον του Ισραήλ. **5** Και οτε επολέμησαν οι νιοί Αμμών εναντίον του Ισραήλ, οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ υπήγαν να παραλάβωσι τον Ιερφάθε εκ της γῆς Τώβ. **6** Και είπον προς τον Ιερφάθε, Ελθε και γίνου αρχηγός ημών, διά να πολεμήσωμεν τους νιούς Αμμών. **7** Και είπεν ο Ιερφάθε προς τους πρεσβύτερους της Γαλαάδ, Σεις δὲν με εμιήσατε και με απεβάλετε εκ του οίκου του πατρός μου; διά τι λοιπόν ήλθετε τώρα προς εμέ, ότε ευρίσκεσθε εις αμηχανίαν; **8** Και είπαν οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ προς τον Ιερφάθε, Διά τούτο επεστρέψαμεν τώρα προς σέ· διά να ἐλθης μεθ' ημών και να πολεμήσης τους νιούς Αμμών και να ήσαι ἀρχων εφ' ημών, επί πάντων των κατοίκων της Γαλαάδ. **9** Και είπεν ο Ιερφάθε προς τους πρεσβύτερους της Γαλαάδ, Εάν σεις με επαναφέρητε διά να πολεμήσω τους νιούς Αμμών, και ο Κύριος παραδώσῃ αυτούς εις εμέ, εγὼ θέλω είσθαι ἀρχων εφ' ημών; **10** Και είπαν οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ προς τον Ιερφάθε, Ο Κύριος αἱ ήναι μάρτυς μεταξύ ημών, εάν δεν κάμωμεν κατά τον λόγον σου. **11** Τότε υπήγει ο Ιερφάθε μετά των πρεσβύτερων της Γαλαάδ, και κατέστησεν αυτόν ο λαός εφ' εαυτού κεφαλήν και ἀρχοντα· και ελάτησεν ο Ιερφάθε πάντας τους λόγους αυτού ενώπιον του Κυρίου εν Μισπά. **12** Και απέστειλεν ο Ιερφάθε πρέσβεις προς τον βασιλέα των νιών Αμμών, λέγων, Τι ἔχεις να κάμης μετ' εμού και ἡλθες εναντίον μου να πολεμήσης εν τῇ γῇ μου; **13** Και απεκρίθη ο βασιλεὺς των νιών Αμμών προς τους πρέσβεις του Ιερφάθε, Διότι ο Ισραήλ ἐλαβε την γην μου, ότε ανέβαινεν εξ Αιγύπτου, από Αρνών ἡώς Ιαβόκ και ἡώς του Ιορδάνου· τώρα λοιπόν επίστρεψον αυτά εν ειρήνῃ. **14** Και απέστειλε πάλιν ο Ιερφάθε πρέσβεις προς τον βασιλέα των νιών Αμμών· **15** και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Ιερφάθε· Ο Ισραήλ δεν ἐλαβε την γην του Μωάβ ουδέ την γην των νιών Αμμών· **16** αλλ' αφού ανέβη ο Ισραήλ εξ Αιγύπτου και επορεύθη διά

της ερήμου εις την Ερυθράν θάλασσαν και ἡλθεν εις Ιεφθάς εις Μισπά προς τον οίκον αυτού· καὶ ιδού, η Κάδης, 17 τότε ο Ισραήλ απέστειλε πρέσβεις προς τον θυγάτηρ αυτού εξήρχετο εις συνάντησιν αυτού μετά βασιλέα του Εδώμ, λέγων, Ας περάσω, παρακαλώ, διά των καταθλιβόντων και χορών· καὶ αὐτὴ ήτο μονογενῆς εκτός της γῆς σου· πλην ο βασιλεὺς του Εδώμ δεν εισήκουσεν. αυτῆς δεν είχεν ούτε νιόν ούτε θυγατέρα. 35 Και ως Ἐτι δε και προς τον βασιλέα του Μωάβ απέστειλε πλην είδεν αυτήν, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και είπεν, Οἵμοι θυγάτηρ μου ὄλως κατελύπησάς με, και σι είσαι εκ την γην του Εδώμ και την γην του Μωάβ και ἡλθεν προς τον Κύριον, και δεν δύναμαι να λάβω οπίσω τον από ανατολών της γῆς του Μωάβ και εστρατοπέδευσε λόγον μου. 36 Εκείνη δε είπε προς αυτόν, Πάτερ μου, πέραν του Αρνών, και δεν εισήλθεν εις τα ὄρια του εάν ήνοιας το στόμα σου προς τον Κύριον, κάμε εις Μωάβ διότι ο Αρνών ἱτο ὄριον του Μωάβ. 19 Και εμέ καὶ¹ εκείνο το οποίον εξήλθεν εκ του στόματός απέστειλεν ο Ισραήλ πρέσβεις προς τον Σηών βασιλέα σου· αφού ο Κύριος ἐκάμεν εκδίκησιν εις σε από των των Αμορραίων, βασιλέα της Εσεβών· και είπε προς εχθρῶν σου, από των ιιών Αμμών. 37 Και είπε προς τον αυτόν ο Ισραήλ, Ας περάσωμεν, παρακαλούμεν, διά της γῆς σου ἔως του τόπου μου. 20 Άλλ'¹ ο Σηών δεν πατέρα αυτῆς, Ας γείνη εις εμέ το πράγμα τούτο· ἀφες με δύο μήνας, διά να υπάρχω να περιέλθω τα ὄρη και ενεπιστεῦθη εις τον Ισραήλ να περάσῃ διά του ὄριου να κλαύσω την παρθενίαν μου, εγώ και αι σύντροφοί αυτού· ὅθεν εσύναξεν ο Σηών πάντα τον λαόν αυτού, και μου. 38 Ο δε είπεν, Υπαγε· και απέστειλεν αυτήν διά δύο εστρατοπέδευσεν εν Ιααά και επολέμησε τον Ισραήλ. μήνας, και υπήγεν αυτή μετά των συντρόφων αυτῆς και 21 Και παρέδωκε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ τον Σηών ἐκλαύσεις την παρθενίαν αυτῆς επί τα ὄρη. 39 Και εις το και πάντα τον λαόν αυτού εις την χείρα του Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς· και ο Ισραήλ εκληρονόμησε πάσαν την γην των Αμορραίων, των κατοίκων της γῆς εκείνης. 22 Και εκληρονόμησαν πάντα τα ὄρια των Αμορραίων, από Αρνών ἔως Ιαβόκ και από της ερήμου ἔως του Ιορδάνου. 23 Και τώρα, αφού Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εξεδίλιξε τους Αμορραίους απ' ἐμπροσθεν του λαού αυτού Ισραήλ, συ θέλεις κληρονομήσει αυτούς; 24 Συ δεν κληρονομεῖς δέ, τι εκληροδότησεν εις σε Χεμών δια τι προς βορράν και είπαν προς τον Ιεφθάς, Διά τι επέρασας να πολεμήσης εναντίον των ιιών Αμμών, και δεν εκάλεσας ημάς να ἔλθωμεν μετά σου; τον οίκον σου θέλομεν καύσει επάνω σου εν πυρί. 2 Και είπεν ο Ιεφθάς προς αυτούς, Εγώ και ο λαός μου ἤλθομεν εις μεγάλην φιλονεικίαν μετά των ιιών Αμμών· και σας ἔκραξα και δεν με εσώσατε εκ της χειρός αυτών· 3 και ιδών διτί δεν με εσώσατε, ερριψοκινδύνευσα την ζωήν μου και επέρασα εναντίον των ιιών Αμμών, και ο Κύριος παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα μου· διά τι λοιπόν ανέβητε προς εμέ σήμερον διά να με πολεμήσητε; 4 Τότε συνίθησεν ο Ιεφθάς πάντας τους ἄνδρας της Γαλαάδ και επολέμησε τον Εφραΐμ· και επάταξαν οι ἄνδρες της Γαλαάδ τους Εφραΐμίτας, διότι είπαν, Φυγάδες του Εφραΐμ είσθε σεις οι Γαλααδίται, μεταξύ του Εφραΐμ και μεταξύ του Μανασσή. 5 Και επίασαν αι Γαλααδίται διαβάσεις του Ιορδάνου προ των Εφραΐμιτών· και οπότε τις εκ των Εφραΐμιτών φυγάδων ἐλεγε, Θέλω να περάσω, τότε οι ἄνδρες της Γαλαάδ ἐλέγον προς αυτόν, Μήπως είσαι Εφραΐμίτης; Εάν εκείνος ἐλέγεν, Ουχί, 6 τότε ἐλέγον προς αυτόν, Ειπέ λοιπόν Σχίβωλεθ· και εκείνος ἐλέγε Σιβίωλεθ διότι δεν ηδύνατο να προφέρῃ ούτω. Τότε επίανον αυτόν και εφόνευν αυτόν εις τας διαβάσεις του Ιορδάνου. Και ἐπεσον κατ' εκείνον τον καιρόν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες Εφραΐμίται. 7 Και ἐκρινεν ο Ιεφθάς τον Ισραήλ εξ ἑτη. Και απέθανεν ο Ιεφθάς ο Γαλααδίτης και ετάφη εν πόλει τινί της Γαλαάδ. 8 Και μετ' αυτόν ἐκρινε τον Ισραήλ Αβαισάν ο εκ Βηθλεέμ. 9 Και είχε τριάκοντα ιιούς και τριάκοντα θυγατέρας, τας οποίας υπάνδρευσεν· ἐλαβε δε ἔξωθεν τριάκοντα νέας διά τους ιιούς αυτού. Και ἐκρινε τον Ισραήλ επτά ἑτη. 10 Και απέθανεν ο Αβαισάν και ετάφη

εν Βηθλέεμ. **11** Και μετ' αυτόν ἔκρινε τὸν Ἰσαὰλ Αἰλῶν τον ο Ζαβουλωνίτης και ἔκρινε τὸν Ἰσαὰλ δέκα ἡτα. **12** Και απέθανεν Αἰλών ο Ζαβουλωνίτης και ετάφη εἰς Αιαλών εν τῇ γῇ Ζαβουλών. **13** Και μετ' αυτόν ἔκρινε τὸν Ἰσαὰλ Αβδών, ο νιός του Ελλήλ, ο Πιραθωνίτης. **14** Και εἶχε τεσσάροντα νιούς και τριάκοντα εγγόνους, επιβαίνοντας επὶ εβδομήκοντα πωλάρια· και ἔκρινε τὸν Ἰσαὰλ οκτώ ἡτα. **15** Και απέθανεν Αβδών ο νιός του Ελλήλ ο Πιραθωνίτης και ετάφη εν Πιραθών εν γῇ Εφραΐτι, επὶ τῷ ὄρος Αμαλῆκ.

εἰς σε ερίφιον εξ αιγών. **16** Και εἴπεν ο ἀγγελος του Κυρίου πρὸς τὸν Μανωέ, Και αν με κρατήσῃς, δεν θέλω φάγει από του ἀρτου σου· και εάν κάμης ολοκαύτωμα, πρὸς τὸν Κύριον πρόσφερε αυτό· διότι δεν εγνώρισεν ο Μανωέ ότι ήτο ἀγγελος Κυρίου. **17** Και εἴπεν ο Μανωέ πρὸς τὸν ἀγγελον του Κυρίου, Τι είναι τὸ όνομά σου, διά να σε δεξάσωμεν, αφού εκπληρωθή ο λόγος σου; **18** Ο δε ἀγγελος του Κυρίου είπε πρὸς αυτόν, Διά τι ερωτάς περὶ του ονόματός μου; διότι είναι θαυμαστόν. **19** Τότε ἐλαβεν ο Μανωέ το ερίφιον το εξ αιγών και την εξ

13 Καὶ ἐπράξαν πάλιν οἱ γενοὶ Ἰσραὴλ πονηρὰ ενώπιον του Κυρίου· καὶ παρέδωκεν αὐτούς ο Κύριος εἰς τὴν χείρα των Φιλισταίων τεσσαράκοντα ἑταῖρα. **2** Ἡτοῦ δε ἀνθρωπός τις απὸ Σαράα, εκ τῆς συγγενείας Δαν, καὶ τὸ ὄνομα αυτού Μανῶ· ἡ δε γυνὴ αυτοῦ ἤτοι στείρα, καὶ δὲν εγένεται. **3** Καὶ εφάνη ἄγγελος Κυρίου εἰς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ιδού, τώρα είσαι στείρα καὶ δὲν γεννᾶς πλην θέλεις συλλάβει καὶ θέλεις γεννήσεις τούτην· **4** καὶ τώρα λοιπὸν πρόσεχε μη πίπης οίνον ἢ σίκερα καὶ μη φάγης μηδὲν ακάθαρτον. **5** Διότι, ιδού, θέλεις συλλάβει καὶ θέλεις γεννήσεις τούτην· καὶ ξυράφιον δὲν θέλεις επὶ τὴν κεφαλὴν αυτοῦ, διότι το παιδίον θέλει εἰσθαι Ναζηραῖος εἰς τὸν Θεόν· εκ κοιλίας μητρός αυτοῦ· καὶ αυτός θέλει αρχίσει να ελευθερόν τον Ἰσραὴλ εκ τῆς χειρός των Φιλισταίων. **6** Καὶ υπήγειν η γυνὴ καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα αυτῆς, λέγουσα, Ἀνθρωπὸς Θεού ἡλθε πρὸς εμέ, καὶ το εἶδος αυτοῦ ἥτο ως εἶδος αγγέλου Θεού, φοβερόν σφόδρα· αλλὰ δὲν ηρώτησα αυτὸν πόθεν είναι, οὐδὲ τὸ ὄνομα αυτού εφανέρωσεν εἰς εμέ· **7** καὶ εἶπε πρὸς εμέ, ιδού, θέλεις συλλάβει καὶ θέλεις γεννήσεις τούτην· τώρα λοιπὸν μη πίπης οίνον μηδὲ σίκερα καὶ μη φάγης μηδὲν ακάθαρτον διότι το παιδίον θέλει εἰσθαι Ναζηραῖος εἰς τὸν Θεόν, εκ κοιλίας μητρός αυτοῦ ἔως της ημέρας του θανάτου αυτού. **8** Τότε προσευχήθη ο Μανῶ πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἶπε, Δέομαν, Κύριό μου, ο ἀνθρωπὸς τον Θεού, τον οποίον απέστειλας, ας ἐλθῃ πάλιν πρὸς ημάς καὶ ας διδάξῃ ημάς τι να κάμωμεν εἰς το παιδίον, το οποίον μέλλει να γεννηθῇ. **9** Καὶ εισήκουσεν ο Θεός την φωνήν του Μανῶ καὶ ἡλθε πάλιν ο ἄγγελος του Θεού πρὸς την γυναῖκα, ενώ αυτὴ εκάθητο εν τῷ αγρῷ· ο δε Μανῶ ὁ ανήρ αυτῆς δεν ἥτο μετ' αυτῆς. **10** Καὶ ἐτρέχειν η γυνὴ μετὰ σπουδῆς καὶ αντίγγειλε πρὸς τὸν ἄνδρα αυτῆς, λέγουσα πρὸς αὐτόν, Ιδού, εφάνη εἰς εμέ ο ἀνθρωπὸς, δόστις ἡλθε πρὸς εμὲ την ημέραν εκείνην. **11** Καὶ εστήκωθεν ο Μανῶ καὶ ηκολούθησε την γυναῖκα αυτοῦ καὶ ἡλθε πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Συ είσαι ο ἀνθρωπὸς δόστις ελάλησας πρὸς την γυναῖκα; Ο δε εἶπεν, Εγώ. **12** Καὶ εἶπεν ο Μανῶ· Τώρα γεννήθητο ο λόγος σου· τι πρέπει να κάμωμεν εἰς το παιδίον καὶ τι να γείνη εἰς αὐτό; **13** Καὶ εἶπεν ο ἄγγελος του Κυρίου πρὸς τον Μανῶ· Απὸ πάντων ὅσα εἴπα πρὸς την γυναῖκα, ας φυλαχθῇ· **14** απὸ πάντος δέ, τι εξέρχεται εξ αμπέλου ας μη φάγη καὶ οίνον καὶ σίκερα ας μη πίῃ καὶ μηδὲν ακάθαρτον ας μη φάγη πάντα δόσα παρήγγειλα εἰς αὐτήν, ας φυλαχθῇ. **15** Καὶ εἶπεν ο Μανῶ πρὸς τὸν ἄγγελον του Κυρίου, να σε κρατήσωμεν, παρακαλώ, καὶ να ετοιμάσωμεν αλφίτων προσφοράν καὶ προσέφερεν εἰς τὸν Κύριον επὶ τῆς πέτρας· καὶ ἐθαυματούργησεν· ο δε Μανῶ καὶ η γυνὴ αυτοῦ ἐβλεπον. **20** Διότι, ενώ η φύλος ανέβασιν επάνωθεν του θυσιαστηρίου πρὸς τον ουρανόν, ανέβη καὶ ο ἄγγελος του Κυρίου εἰς τη φύλοι του θυσιαστηρίου· ο δε Μανῶ καὶ η γυνὴ αυτοῦ ἐβλεπον· καὶ ἐπέσαν κατὰ πρόσωπον επὶ την γην. **21** Καὶ δεν εφάνη πλέον ο ἄγγελος του Κυρίου εἰς τον Μανῶ καὶ εἰς την γυναῖκα αυτοῦ. Τότε εγγώρισεν ο Μανῶ ὅτι ἥτο ἄγγελος Κυρίου. **22** Καὶ είπεν ο Μανῶ πρὸς την γυναῖκα αυτού, Βεβαίως θέλομεν αποθάνειν, διότι είδομεν τον Θεόν. **23** Αλλ' η γυνὴ αυτοῦ εἶπε πρὸς αὐτόν, Εάν ο Κύριος ήθελε να θανατώσῃ ημάς, δεν ήθελε δεχθῆ ολοκαύτωμα καὶ προσφοράν εκ της χειρός ημών, ουδέ ήθελε δεῖξει εἰς ημάς πάντα ταῦτα, ουδέ αναγγείλει πρὸς ημάς τοιαύτα εν τοιούτῳ καιρῷ. **24** Καὶ εγέννησεν η γυνὴ τούτην καὶ εκάλεσε το δόνομα αυτού Σαμψών· καὶ ηδήνθη το παιδίον, καὶ ευλόγησεν αυτὸν ο Κύριος. **25** Καὶ πνεύμα Κυρίου ἤρχισε να διεγέρηται αυτὸν εν τω στρατοπέδῳ του Δαν, μεταξὺ Σαράα και Εσθαόλ.

14 Καὶ κατέβη ο Σαμψών εἰς Θαμνάθ, καὶ εἶδε γυναῖκα εν Θαμνάθ εκ των θυγατέρων των Φιλισταίων. **2** Καὶ ανέβη καὶ ανήγγειλε πρὸς τον πατέρα αυτού και πρὸς την μητέρα αυτού, λέγων, Είδον γυναῖκα εν Θαμνάθ εκ των θυγατέρων των Φιλισταίων· και τώρα λάβετε αυτήν εις εμέ διά γυναίκα. **3** Είπον δε πρὸς αὐτόν ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτοῦ, Μήπως δει πάρει μεταξύ των θυγατέρων των αδελφών σου και μεταξύ παντός του λαού μου γυνή, και υπάγεις συ να λάβης γυναῖκα εις των Φιλισταίων των απεριτμήτων; Ο δε Σαμψών εἶπε πρὸς τον πατέρα αυτού, Ταύτην λάβε εις εμέ· διότι αυτή είναι αρεστή εις τους οφθαλμούς μου. **4** Αλλ' ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτοῦ δεν εγγώρισαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἥτο τούτο, ὅτι αυτὸς εζήτει αφορμήν εναντίον των Φιλισταίων· διότι κατ' εκείνον τον καιρόν οι Φιλισταίοι εδέσποζον επὶ τον Ἰσραὴλ. **5** Τότε κατέβη ο Σαμψών μετά του πατέρος αυτού και μετά της μητρός αυτού εις Θαμνάθ, και ἡλθον ἔως των αμπελώνων της Θαμνάθ· και ιδού, σκύμνος λέοντος ωρούμενος συναπτίνησεν αυτόν. **6** Καὶ επήλθεν επ' αυτόν το πνεύμα του Κυρίου, και διεσπάραξεν αυτόν ως εάν ήθελε διασπαράξει ερίφιον, μη ἔχων μηδέν εν ταις χερσίν αυτού· πλην δὲν ανήγγειλε πρὸς τον πατέρα αυτού ὁ προς την μητέρα αυτού τι είχε κάμει. **7** Καὶ κατέβη και ελάλησε πρὸς την γυναῖκα· και ἤρεσεν εις τους οφθαλμούς του Σαμψών. **8** Καὶ επέστρεψε μεθ' ημέρας να λάβη αυτήν· και εξέκλινε εις της οδού διά να ἰδη το πτώμα του λέοντος· και ιδού, σμήνος μελισσών

εν τω πτώματι του λέοντος, και μέλι. **9** Και ἐλαβεν εκ επίασε τριακοσίας αλώπεκας, και ἐλαβε λαμπάδας, και τούτου εις τας χείρας αυτού και επροχώρει τρώγων, ἔστρεψεν ουράν προς ουράν και ἐβαλε μίαν λαμπάδα και ἥλθε προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα μεταξύ των δύο ουρών εις το μέσον. **5** Και ανάψας τας αυτού και ἐδωκεν εις αυτούς και ἐφαγον· πλην δεν λαμπάδας, απέλυσεν εις τα σπαρτά των Φιλισταίων, και είπε προς αυτούς ότι εκ του πτώματος του λέοντος ἔκανε τας θημωνίας, ἑώς και τα αθέριστα αστάχνα, ἑώς ἐλαφε το μέλι. **10** Και κατέβη ο πατήρ αυτού προς την και τας αμπέλους και ελαίας. **6** Τότε οι Φιλισταίοι είπον, γυναίκα· και ἔκαμεν εκεί ο Σαμψών συμπόσιον· διότι Τις ἐκάμε τούτο; Και απεκρίθησαν, Σαμψών ο γαμβρός ούτως εσυνείθιζον οι νέοι. **11** Και ὅτε είδον αυτόν, του Θαμναθαίου· διότι ἐλαβε την γυναίκα αυτού και ἐλαφον τριάκοντα συντρόφους διά να ἡναι μετ' αυτού. ἔδωκεν αυτήν εις τον σύντροφον αυτού. Και ανέβησαν **12** Και είπεν ο Σαμψών προς αυτούς, Τώρα θέλω σας οι Φιλισταίοι και ἔκαμεν αυτήν και τον πατέρα αυτής προβάλει αίνιγμα· εάν δυνηθήτε να λύσητε αυτό εις εμέ εν πυρί. **7** Και είπε προς αυτούς ο Σαμψών, Αν και σεις εν ταῖς επτά ημέραις του συμπόσιον και να εύρητε αυτόν, εκάμετε τούτο, εγώ δώμας θέλω εκδικηθή εναντίον σας, τότε εγώ θέλω δώσει εις εσάς τριάκοντα χιτώνας λινούς και μετά ταύτα θέλω πάντει. **8** Και επάταξεν αυτούς και τριάκοντα στολάς φορεμάτων. **13** αλλ' εάν δεν κνήμην και μηρόν εν σφαγή μεγάλη και κατέβη και δυνηθήτε να λύσητε αυτό εις εμέ, τότε σεις θέλετε δώσει εκάθισεν εις το χάσμα της πέτρας Ητάμ. **9** Ανέβησαν εις εμέ τριάκοντα χιτώνας λινούς και τριάκοντα στολάς δε οι Φιλισταίοι και εστρατοπέδευσαν εν γη Ιούδα και φορεμάτων. Και είπον προς αυτόν, Πρόβαλε το αίνιγμα διεχύθησαν εις Λεχί. **10** Και είπον οι ἀνδρες Ιούδα, σου, διά να ακούσωμεν αυτό. **14** Και είπε προς αυτούς, Διά τι ανέβητε εναντίον ημών; Οι δε απεκρίθησαν, Διά Εκ του τρώγοντος εξήλθε τροφή, και εκ του ισχυρού να δέσωμεν τον Σαμψών ανέβημεν, να κάμωμεν εις εξήλθε γλυκύτης. Και αυτοί δεν ήδοναντο να λύσωσι το αυτόν ως ἔκαμεν εις ημάς. **11** Και κατέβησαν τρεις αίνιγμα διά τρεις ημέρας. **15** Και την εβδόμην ημέραν είπαν προς την γυναίκα του Σαμψών, Κολάκευσον τον χιλιάδες ανδρών εκ του Ιούδα εις το χάσμα της πέτρας Ητάμ και είπον προς τον Σαμψών, Δεν εξεύρεις ότι οι άνδρα σου, και ας μας φανερώσῃ το αίνιγμα, διά να έμπροσθεν αυτού και είπε, Βεβαίως με μισείς και δεν ξιριάσουσιν εφ' ημών; τι τούτο λοιπόν μη κατακαύσωμεν σε και τον οίκον του πατρός σου το οποίον ἔκαμες εις ημάς; Ο δε είπε προς αυτούς, εν πυρί διά να γυμνώσῃτε ημάς προσεκαλέσατε ημάς; Ως ἔκαμαν εις εμέ, ούτως ἔκαμον εις αυτούς. **12** Και δεν είναι ούτω; **16** Και ἐκλαυσεν γυνή του Σαμψών είπον προς αυτόν, Κατέβημεν να σε δέσωμεν, διά να σε παραδώσωμεν εις την χείρα των Φιλισταίων. Και με αγαπάτς επρόβαλες αίνιγμα προς τους νιούς του είπε προς αυτούς ο Σαμψών, Ορκίσθητε προς εμέ, ότι λαού μου, και εις εμέ δεν εφανέρωσας αυτό. Ο δε σεις δεν θέλετε επιπέδει κατ' εμού. **13** Και είπαν προς είπε προς αυτήν, Ιδού, προς τον πατέρα μου και προς αυτόν, λέγοντες, Ουχί· αλλά θέλομεν σε δέσει δυνατά την μητέρα μου δεν εφανέρωσα αυτό· και εις σε θέλω και σε παραδώσει εις την χείρα αυτών· πλην βεβαίως φανερώσει; **17** Αλλ' αυτή ἐκλαυει ἐμπροσθεν αυτού δεν θέλομεν σε θανατώσει. Έδεσαν λοιπόν αυτόν με τας επτά ημέρας, καθ' ας ήτο το συμπόσιον αυτών δύο νέα σχοινία και ανεβίβασαν αυτόν εκ της πέτρας, την δε εβδόμην ημέραν εφανέρωσεν αυτό προς αυτήν, **14** Και ὅτε ἥλθεν εις Λεχί, οι Φιλισταίοι αλαλάζοντες διότι παρηγόλισεν αυτόν η δε εφανέρωσε το αίνιγμα δέρμαν εις συνάντησιν αυτού. Και επίλθεν επ' αυτόν προς τους νιούς του λαού αυτής. **18** Τότε είπον προς Πνεύμα Κυρίου· και τα σχοινία, τα εις τους βραχίονας αυτόν οι ἀνδρες της πόλεως την εβδόμην ημέραν, αυτού, ἔγιναν ως λινάριον το οποίον εξάπτεται εν τω πριν δύση ο ἥλιος, Τι γλυκύτερον του λέοντος; Ο δε είπε προς αυτούς, διεσπασμένα. **15** Και εύρηκε σιαγόνα όνου νωπήν, και Εάν δεν ηθέλετε αροτριάσει με την δάμαλιν μου, δεν εκτείνας την χείρα αυτού ἐλαφεν αυτήν και εφόνευσε ηθέλετε ευρει το αίνιγμά μου. **19** Και επήλθεν επ' αυτόν δι' αυτής χιλίους ἀνδρας. **16** Και είπεν ο Σαμψών, Διά πνεύμα Κυρίου· και κατέβη εις Ασκάλωνα και εφόνευσε σιαγόνος όνου ἔκαμα σωρούς, σωρούς, διά σιαγόνος τριάκοντα ἀνδρας εξ αυτών, και ἐλαβε τα ιμάτια αυτών, όνου εφόνευσα χιλίους ἀνδρας. **17** Και αφού ἐπανευσε και ἐδώκε τας στολάς εις τους εξηγήσαντας το αίνιγμα. λαλών, ἐρριψε την σιαγόνα από της χειρός αυτού· Και εξήφθη ο θυμός αυτού, και ανέβη εις τον οίκον του και ανέβητε αροτριάσει με την δάμαλιν μου, δεν εισέλθη αυτόν τούτο ἐδώκα αυτήν εις τον σύντροφον σου· η μικροτέρα αδελφή αυτής δεν είναι ὠραιοτέρα αυτής; λάβε λοιπόν αυτήν αντ' εκείνης. **3** Ο δε Σαμψών είπε περί αυτών, Τώρα θέλω είσθαι αθώος προς τους Φιλισταίους, αν εγώ κακοποιώ αυτούς. **4** Και υπήγειν ο Σαμψών και τας

15 Και μετά τινά καιρόν, εν ταῖς ημέραις του θερισμού του σίτου επεσκέφθη ο Σαμψών την γυναίκα αυτού, φέρων εριφίων εξ αιγών· και είπε, Θέλω εισέλθει προς την γυναίκα μου εις τον κοιτώνα. Αλλ' ο πατήρ αυτής δεν αφήκεν αυτόν να εισέλθῃ. **2** Και είπεν ο πατήρ αυτής, Είπα κατ' εμαυτόν ότι διόλου εμίσθησας αυτήν· διά τούτο ἐδώκα αυτήν εις τον σύντροφον σου· η μικροτέρα αδελφή αυτής δεν είναι ὠραιοτέρα αυτής; λάβε λοιπόν αυτήν αντ' εκείνης. **3** Ο δε Σαμψών είπε περί αυτών, Τώρα θέλω είσθαι αθώος προς τους Φιλισταίους, αν εγώ κακοποιώ αυτούς. **4** Και υπήγειν ο Σαμψών και

16 Και υπήγειν ο Σαμψών εις την Γάζαν, και είδεν εκεί γυναίκα πόρνην και εισήλθε προς αυτήν. **2** Ανήγγειλαν δε προς τους Γαζαίους, λέγοντες, Ο Σαμψών

ήλθεν ενταύθα. Και αυτοί περικυκλώσαντες ενέδρευον όλην την καρδίαν αυτού, ἔστειλε καὶ εκάλεσε τους αυτόν ὅλην την νύκτα εν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἀρχοντας τῶν Φιλισταίων, λέγουσα, Ανάβητε ταύτην ησύχαδὸν ὅλην την νύκτα, λέγοντες, Ας προσμένωμεν την φοράν διότι μοι εφανέρωσεν ὅλη την καρδίαν ἔως της αυγῆς της πρωΐας καὶ θέλομεν φονεύσει αυτόν. Τότε ανέβησαν προς αυτήν οι ἀρχοντες των 30 δε Σαμψών εκοιμήθη ἔως μεσονυκτίου καὶ σηκωθείς Φιλισταίων, φέροντες καὶ το ἀργύριον εἰς τας χειρας περι το μεσονύκτιον επίασε τας θύρας της πύλης της αυτών. 19 Και απεκοιμήσεν αυτόν επί των γονάτων πόλεως, καὶ τους δύο παραστάτας, καὶ αποσπάσας αυτάς αυτής καὶ εκάλεσεν ἀνθρωπον καὶ εξύρισε τους επτά μετά τον μοχλού, επέθεσεν επί των ὡμων αυτού καὶ πλοκάμους της κεφαλής αυτού καὶ ἤρχισε να δαμάζῃ ανεβίβασεν αυτάς επί τη κορυφήν του δρους του αυτόν, καὶ η δύναμις αυτού ἐφύγει απ' αυτόν. 20 Και κατέναντι της Χερών. 4 Και μετά ταύτα ηγάπησε αυτή εἶπεν, Οι Φιλισταίοι επί σε, Σαμψών. Και αυτός γυναίκα τινά εν τη κοιλάδι Σωρῆκ, της οποίας το ὄνομα εξύνησεν εκ του ὑπνου αυτού καὶ είπε, Θέλω εξέλθει ήτο Δαλιδά. 5 Και ανέβησαν προς αυτήν οι ἀρχοντες καθώς ἀλλοτε καὶ θέλω εκτιναχθή. Άλλ' αυτός δεν των Φιλισταίων και ἐπίον προς αυτήν, Κολάκευσον εγνώρισεν ὅτι ο Κύριος είχεν απομακρυνθή απ' αυτού. αυτόν και ιδέ εις τι ίσταται η δύναμις αυτού η μεγάλη, 21 Και επίασαν αυτόν οι Φιλισταίοι και εξώριξαν τους και τίνι τρόπῳ δυνάμεθα να υπερισχύσωμεν κατ' αυτού, οφθαλμούς αυτού και κατεβίβασαν αυτόν εις Γάζαν και ώστε να δέσωμεν αυτόν, διά να δαμάσωμεν αυτόν και καθώς ἀλλοτε και ήλεθεν εν ημείς θέλομεν σοι δώσει ἔκαστος χίλια εκατόν αργύρια. τω οίκω του δεσμωτηρίου. 22 Αι δε τρίχες της κεφαλής 6 Και είπεν η Δαλιδά προς τον Σαμψών, Φανέρωσόν μοι, αυτόν ἤρχισαν να εκρύνωται πάλιν, αφού εξηρίσθη. 23 παρακαλώ, εις τι ίσταται η δύναμις σου η μεγάλη, και Συνίκθησαν δε οι ἀρχοντες των Φιλισταίων, διά να με τι ήθελες δεθή διά να δαμάσθης. 7 Και είπε προς προσφέρωσι θυσίαν μεγάλην εις Δαγών τον θεόν αυτών αυτήν ο Σαμψών, Εάν με δέσωσι με επτά χορδάς υγράς, και να ευφρανθώσι διότι είπον, Ο Θεός ημών παρέδωκεν αίτινες δεν εξηράνθησαν, τότε θέλω αδυνατήσει και εις την χείρα ημών τον Σαμψών τον εχθρόν ημών. 24 θέλω είσθαι ως εις των ανθρώπων. 8 Τότε ἐφέραν προς αυτήν οι ἀρχοντες των Φιλισταίων επτά χορδάς λέγοντες, Ο θεός ημών παρέδωκεν εις την χείρα ημών τυγχάνειν την ευφράνθωσι διότι είπον, Ο Θεός ημών παρέδωκεν αιτίνες δεν εξηράνθησαν τότε θέλω αδυνατήσει και με αυτάς. 9 Ενέδρευον δε ἀνθρωποι καθήμενοι μετ' αυτής την ευφράνθωσι διότι είπον, Ο Θεός ημών παρέδωκεν αυτής εν τω κοιτώνι. Και είπε προς αυτόν, Οι Φιλισταίοι η καρδία αυτών, είταν, Καλέσατε τον Σαμψών, διά να επί σε, Σαμψών. Και εκείνος ἐκοψε τας χορδάς, καθώς παίξη εις ημάς. Και εκάλεσαν τον Σαμψών εκ του οίκου ήθελε κοπτή νήμα στοπίου, όταν μυριοθή το πυρ. Και του δεσμωτηρίου, και επαίξεν ἐμπροσθεν αυτών· και δεν εγνώρισθη η δύναμις αυτού. 10 Και είπεν η Δαλιδά έστησαν αυτόν αναμέσον των στύλων. 26 Και είπεν προς τον Σαμψών, Ιδού, με εγέλασας και ελάλησας προς ο Σαμψών προς το παιδίον, το οποίον εκράτει αυτόν εμέ ψεύδη ειπέ μοι λοιπόν, παρακαλώ, με τι ήθελες εκ της χειρός, Ἀφες με να ψηλαφήσω τους στύλους, δεθή. 11 Και είπε προς αυτήν, Εάν με δέσωσι δυνατά με επί των οποίων ίσταται ο οίκος, διά να στηριχθώ επ' νέα σχοινία, με τα οποία δεν ἐγείνεν εργασία, τότε θέλω αυτούς. 27 Ο δε οίκος ήτο πλήρης ανδρών και γυναικών αδυνατήσει και θέλω είσθαι ως εις των ανθρώπων. και ήσαν εκεί πάντες οι ἀρχοντες των Φιλισταίων και 12 Έλαβε λοιπόν η Δαλιδά σχοινία νέα, και ἐδεσεν επί του δώματος περίπου τρεις χιλιάδες ανδρών και αυτόν με αυτά και είπε προς αυτόν, Οι Φιλισταίοι επί γυναικών, οίτινες εθέωρον τον Σαμψών πάιζοντα. σε, Σαμψών. Ενέδρευον δε ἀνθρωποι καθήμενοι εν τω κοιτώνι. Και ἐκοψεν αυτά από των βραχιόνων αυτού ως νήμα. 13 Και είπεν η Δαλιδά προς τον Σαμψών, Μέχρι τούδε με εγέλασας και με είπας ψεύδη· ειπέ μοι με τι ήθελες δεθή. Και είπε προς αυτήν, Εάν με εγέλασας και με είπας ψεύδη· ειπέ μοι με τι ήθελες δεθή. Και είπε προς αυτήν, Εάν με εγέλασας και με είπας ψεύδη· ειπέ μοι με τι ήθελες δεθή. Και είπε προς αυτήν, Εάν με εγέλασας, σε αγαπώ, ενώ η καρδία σου αρχοντας και επί πάντα τον λαόν τον εν αυτώ. Οι δε δεν είναι μετ' εμού· συ με εγέλασας τρίτην την φοράν, και δεν με εφανέρωσας εις τι ίσταται η δύναμις σου η μεγάλη. 16 Και επειδή εστονοχώρει αυτόν καθ' τη ζωή αυτού. 30 Και είπεν ο ημέραν με τους λόγους αυτής και εβίαζεν αυτόν, ώστε η και πας ο οίκος του πατρός αυτού και εσήκωσαν αυτόν· ψυχή αυτού απέκαμψε μέχρι θανάτου, 17 εφανέρωσε προς και ανεβίβασαν και ἐθαψαν αυτόν μεταξύ Σαραά και αυτήν ὅλην την καρδίαν αυτού και είπε προς αυτήν, Εσθαόλ, εν τω τάφῳ Μανώτ του πατρός αυτού. Έκρινε ξυράφιον δεν ανέβη επί την κεφαλή μου διότι εγώ είμαι Ναζηραίος εις τον θεόν εκ κοιλίας μητρός μου. Εάν ξυρισθώ, τότε η δύναμις μου θέλει φύγει απ' μεού, και θέλω αδυνατήσει και κατασταθή ως πάντες οι ἀνθρωποι. 18 Και ιδούσα η Δαλιδά, ότι εφανέρωσε προς αυτήν

17 Ἡτο δε ἀνθρωπός τις εκ του ὄρους Εφραϊμ, και το όνομα αυτού Μιχαίας. 2 Και είπε προς την μητέρα αυτού, Τα χίλια εκατόν αργύρια, τα οποία αφηρέθησαν

από σου, διά τα οποία και συ κατηράσθης, και ακόμη Τότε ανεχώρησαν οι πέντε άνδρες και ήλθον εις Λαΐσσα, ελάλησας εις τα ώτα μου, ιδού, το αργύριον είναι και είδον τον λαόν τον κατοικούντα εν αυτή αμέριμνον, εις εμέ· εγώ έλαβον αυτό. Η δε μήτηρ αυτού είπεν, κατά τον τρόπον των Σιδωνίων, ησυχάζοντα και ζώντα Ευλογημένος να ήσαι, νιέ μου, παρά του Κυρίου. **3** Εν αφοβίᾳ· και δεν ήτο ουδείς άρχων εν τω τόπω, όστις Και επέστρεψε τα χίλια και εκατόν αργύρια εις την να περιστέλλῃ αυτούς εις ουδέν· και αυτοί ήσαν μακράν μητέρα αυτού, και είπεν η μήτηρ αυτού, Αφιέρωμα των Σιδωνίων, και δεν είχον συγκοινωνίαν με ουδένα. αφιέρωσα το αργύριον εις τον Κύριον εις της χειρός μου, **8** Και επανήλθον προς τους αδελφούς αυτών εις Σαραά υπέρ του ιυού μου, διά τα κάμη γλυπτόν και χωνευτόν· και Εσθαόλ· και είπαν προς αυτούς οι αδελφοί αυτών, Τι και τώρα θέλω επιστρέψει αυτό εις σε. **4** Αυτός δε λέγετε σεις; **9** Οι δε είπον, Σηκώθητε, και ας αναβώμεν επέστρεψε το αργύριον εις την μητέρα αυτού· η δε εναντίον αυτών· διότι είδομεν τον τόπον, και ιδού, μήτηρ αυτού λαβούσα διακόσια αργύρια, έδωκεν αυτά είναι καλός ασφόρδος και σεις κάθηθες; μη οκνήστε να εις τον χωνευτήν, διότις έκαμεν εξ αυτών γλυπτόν και υπάγωμεν, να εισέλθωμεν διά τα κληρονομήσωμεν χωνευτόν· και ήσαν εν τω οίκω του Μιχαία. **5** Και ο τον τόπον **10** αφού υπάγητε, θέλετε ελθεῖ εις λαόν ανθρώπος ο Μιχαίας είχεν οίκον Θεού και έκαμεν εφόδον· ζώντα εν αφοβίᾳ και εις τόπον ευρύχωρον· διότι ο και θεραφεῖμ· και καθιέρωσεν ένα εκ των ιιών αυτού, Θεός έδωκεν αυτόν εις την χείρα σας· τόπον, εις τον και έγινεν εις αυτόν ιερεύς. **6** Κατ' εκείνας τας ημέρας οποίον δεν είναι έλλειψις ουδενός πράγματος των δεν ήτο βασιλεύς εν τω Ισραήλ· έκαστος ἐπράττεν δ, εν τη γη. **11** Και εκίνησαν εκείθεν εκ της συγγενείας τι εφαίνετο εις αυτόν ορθόν. **7** Και ήτο νέος τις εκ του Δαν, εκ Σαραά και εξ Εσθαόλ, εξακόσιοι άνδρες Βηθλεέμ Ιούδα, εκ της φυλής Ιούδα, διότις ήτο Λευίτης περιεζωσμένοι όπλα πολεμικά. **12** Και ανέβησαν και και παρώκει εκεί. **8** Και ανεχώρησεν ο ανθρώπος εκ εστρατοπέδευσαν εν Κιριάθ-ιαρείμ, εν Ιούδα· διά τούτο της πόλεως Βηθλεέμ Ιούδα, διά τα παροικήση όπου ωνόμασαν τον τόπον εκείνον Μαχανέ-δαν, έως της εύρη· και ήλθεν εις το όρος Εφραΐτ, έως του οίκου ημέρας ταύτης κείται δε οπισθεν της Κιριάθ-ιαρείμ. **13** του Μιχαία, ακολουθών την οδόν αυτού. **9** Και είπε Και εκείθεν επέρασαν εις το όρος Εφραΐτ και ήλθον προς αυτόν ο Μιχαίας, Πόθεν ἔρχεσαι; Ο δε είπε προς έως του οίκου του Μιχαία. **14** Τότε οι πέντε άνδρες, αυτόν, Εγώ είμαι Λευίτης εκ Βηθλεέμ Ιούδα και υπάγω οίτινες είχον υπάγει διά τα κατασκοπεύσωσι τον τόπον να παροικήσω όπου εύρω. **10** Και είπε προς αυτόν ο της Λαΐσά, ανήγγειλαν και είπον προς τους αδελφούς Μιχαίας, Κάθου μετ' εμού και γίνου εις εμέ πατήρ και αυτών, Εξέρυπτε ότι είναι εν τούτοις τοις οίκοις εφόδοι ιερεύς, και εγώ θέλω σοι δίδει δέκα αργύρια κατ' έτος και θεραφεῖμ και γλυπτόν και χωνευτόν; τώρα λοιπόν και στολήν και την τροφήν σου. Και ο Λευίτης εισήλθε σκέφθητε τι έχετε να κάμητε. **15** Και εστράφησαν εκεί προς αυτόν. **11** Και ευχαριστείτο ο Λευίτης να κατοική και υπήγαν εις τον οίκον του νέου του Λευίτου, εις τον μετά τον ανθρώπουν· και ο νέος ήτο εις αυτόν αως εις εκ των ιιών αυτού. **12** Και καθιέρωσεν ο Μιχαίας τον Λευίτην· και ο νέος έγινεν εις αυτόν ιερεύς και έμενεν αυτών οίτινες ήσαν εκ των ιιών Δαν, εστάθησαν εις την εν τω οίκω του Μιχαία. **13** Τότε είπεν ο Μιχαίας, Τώρα θύραν του πυλώνος, **17** Και ανέβησαν οι πέντε άνδρες, γνωρίζω ότι ο Κύριος θέλει με αγαθοποιήσει, διότι έχω οίτινες είχον υπάγει διά τα κατασκοπεύσωσι τον τόπον, και εισήλθον εκεί και έλαβον το γλυπτόν και το εφόδο και το θεραφεῖμ και το χωνευτόν· ο δε ιερεύς ίστατο εις την θύραν του πυλώνος μετά των εξακοσίων ανδρών των περιεζωσμένων τα πολεμικά όπλα. **18** Και καθώς ούτοι εισήλθον εις τον οίκον του Μιχαία, και έλαβον το γλυπτόν, το εφόδο και το θεραφεῖμ και το χωνευτόν, ο ιερεύς είπε προς αυτούς, Τι κάμνετε σεις; **19** Και είπαν προς αυτόν, Σιώπα, βάλε την χείρα σου εις το στόμα σου, και ελθέ μεθ' ημών και γίνου εις ημάς πατήρ και ιερεύς είναι καλήτερον εις σε να ήσαι ιερεύς εν τω οίκω ενός ανθρώπου, ή να ήσαι ιερεύς φυλής και οικογενείας εν τω Ισραήλ; **20** Και εχάρη η καρδία του ιερέως και έλαβε το εφόδο και το θεραφεῖμ και το γλυπτόν και υπήργε μεταξύ του λαού. **21** Και στραφέντες ανεχώρησαν και έβαλον τα παιδία και τα κτήνη και την αποσκευήν έμπροσθεν αυτών. **22** Αφού απεμακρύνθησαν ούτοι από του οίκου του Μιχαία, οι ανθρώποι οι όντες εις τους οίκους τους γειτονεύοντας με την οικίαν του Μιχαία συνήχθησαν και επρόφθασαν τους ιιούς Δαν. **23** Και εβόήσαν προς τους ιιούς Δαν. Και ούτοι έστρεψαν το πρόσωπον αυτών και είπαν προς τον Μιχαίαν, Τι έχεις και εσύναξας τόσον πλήθος; **24** Ο δε είπεν, Ελάβετε τους θεούς μου τους οποίους έκαμα, και τον ιερέα, και ανεχωρήσατε· και τι μένει εις εμέ πλέον; και τι

18 Κατ' εκείνας τας ημέρας δεν ήτο βασιλεύς εν τω Ισραήλ· και κατ' εκείνας τας ημέρας η φυλή Δαν εζήτει εις εαυτήν κληρονομίαν διά τα κατοικήση διότι έως εκείνης της ημέρας δεν είχε πέσει κληρονομία εις αυτούς μεταξύ των φυλών του Ισραήλ. **2** Και απέστειλαν οι ιιοί Δαν εν της συγγενείας αυτών πέντε άνδρας εκ των ορίων αυτών, άνδρας ισχυρός, εκ Σαραά και εξ Εσθαόλ, διά τα κατασκοπεύσωσι τον τόπον, και να εξιχνιάσωσιν αυτών· και είπον προς αυτούς, Υπάγετε, εξιχνιάσατε τον τόπον. Και ήλθον εις το όρος Εφραΐτ, έως του οίκου του Μιχαία, και διενυκτέρευσαν εκεί. **3** Διότι καθώς επλήσσασαν εις τον οίκον του Μιχαία, εγνώρισαν την φωνήν του νέου του Λευίτου· και εστράφησαν εκεί και είπον προς αυτόν, Τις σε έφερεν ενταύθα; και συ τι κάμνεις εν τω τόπω τούτω; και διά τι είσαι ενταύθα; **4** Ο δε είπε προς αυτούς, Ούτω και ούτως έκαμεν εις εμέ ο Μιχαίας, και με εμίσθωσε, και είμαι ιερεύς αυτού. **5** Και είπαν προς αυτόν, Ερώτησον, παρακαλούμεν, τον Θεόν, διά τα γνωρίσωμεν εάν έχη να ευδοθή η οδός ημών την οποίαν υπάγομεν. **6** Ο δε ιερεύς είπε προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνῃ· αρεστή εις τον Κύριον είναι η οδός σας, την οποίαν υπάγετε. **7**

είναι τούτο, το οποίον λέγετε προς εμέ, τι ἔχεις; **25** Και είπαν προς αυτόν οι νιοί Δαν, Ας μη ακουσθή η φωνή σου μεταξύ ημών, μήποτε ἀνδρες οξύθυμοι πέσωσι κατά σου, και χάσης την ζωήν σου και την ζωήν της οικογενείας σου. **26** Και υπήγαιναν οι νιοί Δαν εις την οδόν αυτών· και ότε είδεν ο Μιχαίας ότι εκείνοι ήσαν δυνατώτεροι αυτού, ἐστρεψε και επανήλθεν εις τον οίκον αυτού. **27** Και αυτοί ἐλαβον τα δάσα κατεσκεύασεν ο Μιχαίας, και τον ιερέα τον οποίον είχε, και ἤλθον εις Λαϊσά, προς λαόν ησυχάζοντα και ζώνταν εν αφοβίᾳ· και επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας και την πόλιν ἔκαναν επ πυρί. **28** Και δεν ἦτο ουδείς ο σώζων αυτήν, διότι ευρίσκετο μακράν από της Σιδώνος, και δεν είχον συγκοινωνίαν με ουδένα· ἔκειτο δε εν τη κοιλάδι της Βαιθ-ρεώβ. Και ωκοδόμησαν πόλιν και κατώκησαν εν αυτή. **29** Και εκάλεσαν το ὄνομα της πόλεως Δαν, κατά το ὄνομα Δαν του πατρός αυτών, ὅστις εγεννήθη εις τον Ισραὴλ· το δόνομα της πόλεως ἥτο το πάλαι εξ αρχής Λαΐσσα. **30** Και ἐστήσαν εις εαυτούς οι νιοί του Δαν το γλυπτόν· και Ιωνάθαν ο νιός του Γηρώων, οιού του Μανασσή, αυτός και οι νιοί αυτού ἡσαν ιερεῖς εν τῇ φυλῇ Δαν, ἔως της ημέρας της αιχμαλωσίας της γῆς. **31** Και ἐστήσαν εις εαυτούς το γλυπτόν, το οποίον ἔκαμεν ο Μιχαίας, ὅλον τον καιρόν καθ^l ον οίκος του Θεού ἥτο εν Σηλώ.

19 Κατ^l εκείνας δε τας ημέρας βασιλεύεις δεν ἥτο εν τῷ Ισραὴλ· καὶ ἥτο Λευίτης τις παροικῶν εις τα πλευρά του ὄρους Εφραΐμ, ὅστις ἐλαβεν εις εαυτόν γυναίκα παλλακίν εκ Βηθλεέμ Ιούδα. **2** Και επόρευσεν η παλλακή αυτού παρ^l αυτώ, και ανεχώρησεν απ' αυτού εις τον οίκον του πατρός αυτής εις Βηθλεέμ Ιούδα, και ἥτο εκεί τέσσαρας ολοκλήρους μῆνας. **3** Και εστηκώθη ο ανήρ αυτής και υπήγει κατόπιν αυτής, διὰ να λαλήσῃ ευμενώς προς αυτήν, ὥστε να κάμη αυτήν να επιστρέψῃ· είχε δε μεθ^l εαυτού τον δούλον αυτού και δύο ὄνους· και αυτή εισήγαν αυτόν εις τον οίκον του πατρός αυτής και ότε είδεν αυτόν ο πατήρ της νέας, εχάρη εις την ἐντεύξιν αυτού. **4** Και εκράτησεν αυτόν ο πενθερός αυτού, ο πατήρ της νέας· και εκάθισε μετ^l αυτού τρεις ημέρας· και ἔφαγον και ἔπιον και διενυκτέρευσαν εκεί. **5** Και την τετάρτην ημέραν, ὅτε ηγέρθησαν το πρωΐ, εστηκώθη να αναχωρήσῃ· και είπεν ο πατήρ της νέας προς τον γαμβρόν αυτού, Στήριξον την καρδίαν σου με ολίγον ἄρτον και μετά ταύτα θέλετε υπάγει. **6** Και εκάθισαν και ἔφαγον και ἔπιον οι δύο ομού· και είπεν ο πατήρ της νέας προς τον ἄνδρα, Ευαρεστήθητι, παρακαλώ, και διανυκτέρευσον, και ας ευφρανθή η καρδία σου. **7** Και ότε ο ἄνθρωπος εστηκώθη να αναχωρήσῃ, ο πενθερός αυτού εβίασεν αυτόν ὅθεν ἐμεινει και διενυκτέρευσεν εκεί. **8** Και ηγέρθη το πρωΐ την πέμπτην ημέραν διά να αναχωρήσῃ· και είπεν ο πατήρ της νέας, Στήριξον, παρακαλώ, την καρδίαν σου. Και ἐμειναν εωσού ἔκλινεν η ημέρα, και συνέφαγον αμφότεροι. **9** Και ότε ο ἄνθρωπος εστηκώθη να αναχωρήσῃ, αυτός και η παλλακή αυτού και ο δούλος αυτού, είπε προς αυτόν ο πενθερός αυτού, ο πατήρ της νέας, Ιδού, τώρα η ημέρα κλίνει προς εσπέραν· διανυκτερεύσατε, παρακαλώ· ιδού η ημέρα υπάγει να

τελειώσῃ διανυκτέρευσον εντάθα, και ας ευφρανθή η καρδία σου και αύριον σηκόνεσθε το πρωΐ διά την οδοιπορίαν σας και ύπαγε εις την κατοικίαν σου. **10** Ο ἄνθρωπος ὅμως δεν θήλησε να διανυκτερεύσῃ αλλ' εστηκώθη και ανεχώρησε και ἤλθεν ἔως απέναντι της Ιερού, ήτις είναι η Ιερουσαλήμ· και είχε μεθ^l εαυτού δύο ὄνους σαμαρωμένους, και η παλλακή αυτού ἥτο μετ^l αυτού. **11** Και ότε επλησίασαν εις την Ιερού, η ημέρα ἥτο πολὺ προχωρημένη· και είπεν ο δούλος προς τον κύριον αυτού, Ελθέ, παρακαλώ, και ας στρέψωμεν προς την πόλιν ταύτην των Ιερουσαλήμ, και ας διανυκτερεύσωμεν εν αυτή. **12** Και είπεν ο κύριος αυτού προς αυτόν, Δεν θέλομεν στρέψει προς πόλιν αλλοτρίων, ήτις δεν είναι εκ των ιιών Ισραὴλ· αλλά θέλομεν περάσει ἔως Γαβαά. **13** Και είπε προς τον δούλον αυτού, Ελθέ, και ας πλησιάσωμεν εις ἔνα εκ των τόπων τούτων και ας διανυκτερεύσωμεν εν Γαβαά ἥ έν Ραμά. **14** Και διέβησαν και υπήγαν και ἔδυσεν επ' αυτούς ο ἥλιος πλησίον της Γαβαά, ήτις είναι του Βενιαμίν. **15** Και εστράφησαν εκεί, διά να εισέλθωσι να καταλύσωσιν εν Γαβαά· και ότε εισήλθεν, εκάθισεν εν τη πλατείᾳ της πόλεως· και δεν ἥτο ἄνθρωπος να παραλάβῃ αυτούς εις την οικίαν αυτού διά να διανυκτερεύσωσι. **16** Και ιδού, ἄνθρωπος γέρων ἥρχετο από του ἔργου αυτού εκ του αγρού το εσπέρας· και ο ἄνθρωπος ἥτο εκ του όρους Εφραΐμ, παρώκει δε εν Γαβαά· οι δε ἄνθρωποι του τόπου ἡσαν Βενιαμίται. **17** Και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον ἄνθρωπον τον οδοιπόρον εν τη πλατείᾳ της πόλεως· και είπεν ο ἄνθρωπος ο γέρων, Που υπάγεις; και πόθεν ἔρχεσαι; **18** Ο δε είπε προς αυτόν, Ημείς διαβαίνομεν εκ Βηθλεέμ Ιούδα ἔως των πλευρών του όρους Εφραΐμ· εκείθεν είμαι εγώ και υπήγα έως Βηθλεέμ Ιούδα, και τώρα υπάγω εις τον οίκον του Κυρίου· και δεν είναι ουδείς να με παραλάβῃ εις την οικίαν αυτού· **19** ἔχομεν δε ἀχύρια και τροφήν διά τους ὄνους ημών, ἔχομεν και προσέτι ἄρτον και οίνον δι^l ἐμέ και διά την δούλην σου και διά τον νέον, ὅστις είναι μετά των δούλων σου· δεν ἔχομεν ἔλλειψιν ουδενός πράγματος. **20** Και είπεν ο ἄνθρωπος ο γέρων, Ειρήνη εις σέ· και παν ό, τι χρειάζεσαι εγώ φροντίζω μόνον εν τη πλατείᾳ μη διανυκτερεύσης. **21** Και εισήγαγεν αυτόν εις τον οίκον αυτού και ἔδωκε τροφήν εις τους ὄνους και ἔπλυναν τους πόδας αυτών, και ἔφαγον και ἔπιον. **22** Ενώ ούτοι εύφραντον τας καρδίας αυτών, ιδού, οι ἄνδρες της πόλεως, ἄνθρωποι παράνομοι περιεκύλωσαν την οικίαν, κρούοντες εις την θύραν· και είπον προς τον ἄνθρωπον τον κύριον της οικίας τον γέροντα, λέγοντες, Ἐκβαλε τον ἄνθρωπον, τον ἐλθόντα εις την οικίαν σου, διά να γνωρίσωμεν αυτόν. **23** Και εξῆλθε προς αυτούς ο ἄνθρωπος, ο κύριος της οικίας, και είπε προς αυτούς, Μη, ἀδελφοί μου, παρακαλώ, μη πράξητε τούτο το κακόν· αφού ο ἄνθρωπος ούτος εισήλθεν εις την οικίαν μου, μη πράξητε τοιαύτην αφροσύνην· **24** ιδού, η θυγάτηρ μου η παρθένος και η παλλακή αυτού τώρα θέλω φέρει αυτάς ἔξω, και ταπεινώσατε αυτάς και κάμετε εις αυτάς ό, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς σας αλλ' εις τον ἄνθρωπον τούτον μη πράξητε ἔργον τοιαύτης αφροσύνης. **25** Οι ἄνδρες ομώς δεν ηθέλησαν να ακούσωσιν αυτόν· και ἐλαβεν

ο άνθρωπος την παλλακήν αυτού και ἐφέρεν αυτήν
ἔξω προς αυτούς· καὶ εγνώρισαν αυτήν καὶ ύβρισαν
εἰς αυτήν ὅλην την νύκτα ἑώς πρωΐ· καὶ καθὼς εφάνη
λοιπόν παραδόσατε τους ἀνθρώπους, τους παρανόμους
η αυγῆ, ἀπέλυσαν αυτήν. **26** Καὶ ἤλθεν η γυνὴ πρὸς
τὸ χάραγμα τῆς ημέρας καὶ ἐπεσε παρά την θύραν τῆς
οικίας του ἀνθρώπου, ὃντος ἡτοί ο κύριος αυτής, εωσού
φωνήν των ἀδελφῶν αυτών, των ιιών Ισραὴλ. **14**
ἐφεγχεῖ. **27** Καὶ εἰσηκώθη ο κύριος αυτῆς το πρωΐ καὶ
Καὶ συνίχθησαν οι ιιοί Βενιαμίν από των πόλεων εἰς
ήνοιξε τας θύρας της οικίας καὶ εξῆλθε διά να υπάγη Γαβαά,
διά να εξέλθωσιν εἰς πόλεμον εναντίον των ιιών
εἰς την οδόν αυτού· καὶ ιδού, η γυνὴ η παλλακή αυτού Ισραὴλ. **15** Καὶ απηριθμήθησαν οι ιιοί Βενιαμίν εν τη
πεσμένῃ εἰς την θύραν της οικίας καὶ αἱ χείρες αυτῆς επί ημέρᾳ εκείνῃ, εκ των πόλεων, εικοσιέξ χιλιάδες ανδρῶν
του κατωφλίου. **28** Καὶ εἶπε πρὸς αυτήν, Σηκηθῆται
ας υπάγωμεν. Αλλὰ δεν απεκρίθη. Τότε ανέλαβεν αυτήν
επί τὸν ονόν ο ἀνθρωπός, καὶ εἰσηκώθη καὶ υπῆγεν εἰς
τὸν τόπον αυτού. **29** Καὶ αφού ἤλθεν εἰς την οικίαν
ελαβε την μάχαιραν καὶ πιάσας την παλλακήν
συρόντων ρομφαίαν, εκτός των κατοίκων της Γαβαά,
ας υπάγωμεν. Αλλὰ δεν απεκρίθη. Τότε ανέλαβεν αυτήν
επί τὸν ονόν ο ἀνθρωπός, καὶ εἰσηκώθη καὶ υπῆγεν εἰς
τὸν τόπον αυτού. **30** Καὶ πάντες δοὺς ἦβλεπον, ἔλεγον, Δεν
δώδεκα μέρη, καὶ ἔστειλεν αυτά εἰς πάντα τα ὄρια
τετρακόσια χιλιάδες ανδρῶν συρόντων ρομφαίαν
του Ισραὴλ. **31** Καὶ πάντες δοὺς ἦβλεπον, ἔλεγον, Δεν
έγεινεν ουδὲ εφάνη τοιούτον πράγμα, αφ' ης ημέρας
οι ιιοί Ισραὴλ ανέβησαν εκ γῆς Αιγύπτου, ἑώς της
Θεέν, λέγοντες, Τις θέλει αναβήνει πάντες ούτοι ἀνδρες πολέμου. **18** Καὶ σηκωθέντες οι
ιιοί Ισραὴλ ανέβησαν εἰς Βαιθήλ καὶ ηρώτησαν τον
Κύριος εἴπεν, Ο Ιούδας πρώτος. **19** Καὶ εἰσηκώθησαν
οι ιιοί Ισραὴλ το πρωΐ καὶ εστρατοπέδευσαν εναντίον
της Γαβαά. **20** Καὶ εξῆλθον οι ἀνδρες Ισραὴλ εἰς μάχην
εναντίον του Βενιαμίν· καὶ παρετάχθησαν εἰς μάχην
εναντίον αυτών οι ἀνδρες Ισραὴλ, πρὸς την Γαβαά.
21 Καὶ εξῆλθον οι ιιοί Βενιαμίν εκ της Γαβαά, καὶ
έστρωσαν κατὰ γῆς, την ημέραν εκείνην, εκ του Ισραὴλ
εικοσιδύο χιλιάδας ανδρῶν. **22** Καὶ αναψυχώθεις ο
λαός, οι ἀνδρες του Ισραὴλ, συνήψε πάλιν μάχην, εν
τω τόπῳ δούς εἶχε παραταχθῆ την πρώτην ημέραν.
23 Ανέβησαν δε οι ιιοί Ισραὴλ καὶ ἔκλαυσαν ενώπιον
του Κυρίου ἑώς εσπέρας, καὶ ηρώτησαν τον Κύριον,
λέγοντες, Να αναβή πάλιν εἰς μάχην εναντίον των
ιιών Βενιαμίν του αδελφού μου; Καὶ ο Κύριος εἴπεν,
Ανάβητε εναντίον αυτού. **24** Καὶ επλησίασαν οι ιιοί
Ισραὴλ εἰς τους ιιούς του Βενιαμίν, την δευτέραν
ημέραν. **25** Καὶ εξῆλθεν ο Βενιαμίν εναντίον αυτών την
δευτέραν ημέραν εκ της Γαβαά, καὶ ἔστρωσε πάλιν κατά
γῆς, εκ των ιιών Ισραὴλ, δεκαοκτώ χιλιάδας ανδρῶν
πάντες ούτοι ἐσύροντα ρομφαίαν. **26** Τότε πάντες οι ιιοί
Ισραὴλ καὶ πας ο λαός ανέβησαν καὶ ἤλθον εἰς Βαιθήλ,
καὶ ἔκλαυσαν καὶ εκάθισαν εκεί ενώπιον του Κυρίου
καὶ ενίστευσαν εκείνην την ημέραν ἑώς εσπέρας,
καὶ προσέφεραν ολοκαυτώματα καὶ θυσίας ειρηνικάς
ενώπιον του Κυρίου. **27** Καὶ ηρώτησαν οι ιιοί Ισραὴλ
τον Κύριον, διότι η κιβωτός της διαθήκης του Θεού ἥτο
εκεί κατ' εκείνας τας ημέρας, **28** Φινεές δε ο ιιός του
Ελεζάρ, ιιού του Ααρών, ἵστατο ἐμπροσθεν αυτής κατ'
εκείνας τας ημέρας, καὶ εἶπον, Να εξέλθω πάλιν εἰς
μάχην εναντίον των ιιών Βενιαμίν του αδελφού μου; ή
να πάνσω; Καὶ ο Κύριος εἴπεν, Ανάβα διότι αύριον θέλω
παραδόσει αυτούς εἰς την χείρα σου. **29** Καὶ ἔθεσεν ο
Ισραὴλ ενέδραν κατά της Γαβαά κύκλω. **30** Καὶ ανέβησαν
οι ιιοί Ισραὴλ την τρίτην ημέραν εναντίον των ιιών
Βενιαμίν, καὶ παρετάχθησαν εναντίον της Γαβαά, καθὼς
την πρώτην καὶ δευτέραν φοράν. **31** Καὶ εξελθόντες
οι ιιοί Βενιαμίν εναντίον του λαού, απεσπάσθησαν
από της πόλεως καὶ ήρχισαν να κτυπώσι τινάς εκ του

20 Τότε εξῆλθον πάντες οι ιιοί Ισραὴλ, καὶ
συνηθροίσθη πάσα η συναγωγή ὡς εἰς ἀνθρωπός,
από Δαν ἑώς Βηρ-σαβέε, μετά της γῆς Γαλαάδ, πρὸς τον
Κύριον εἰς Μισπά. **2** Καὶ παρεστάθησαν εν τη συνάξει
του λαού του Θεού, οι αρχιγοὶ πάντος του λαού, πάσαι
αι φυλαὶ του Ισραὴλ, τετρακόσιαι χιλιάδες ανδρῶν
πεζῶν, συρόντων μάχαιραν. **3** Καὶ ἤκουσαν οι ιιοί
Βενιαμίν, ὅτι ανέβησαν οι ιιοί Ισραὴλ εἰς Μισπά. Καὶ
είπον οι ιιοί Ισραὴλ, Εἴπατε, πως συνέβη η κακία αὕτη;
4 Καὶ απεκρίθη ο ἀνθρωπός ο Λευτής, ο αντίρ της
φρονευθεῖστης γυναικός, καὶ εἶπεν, Ἡλθον εἰς Γαβαά,
ἥτις είναι του Βενιαμίν, εγώ καὶ η παλλακή μου, διά
να διανυκτερεύσωμεν· **5** καὶ εἰσηκώθησαν κατ' εμού
οι ἀνδρες της Γαβαά, καὶ περιεκύλωσαν διά νυκτός
την οικίαν κατ' εμού εμέ ήθελον να φονεύσωσι καὶ
την παλλακήν μου επαπείνωσαν, ὡστε απέθανεν· **6**
όθεν, πιάσας την παλλακήν μου, διεμέλισα αυτήν καὶ
έστειλα αυτήν εἰς πάντα τα ὄρια της κληρονομίας του
Ισραὴλ· διότι ἐπράξαν ανοσιούργιαν καὶ αφροσύνην
εν τω Ισραὴλ· **7** ίδιον, πάντες σεις οι ιιοί Ισραὴλ
συμβουλεύθητε ενταῦθα μεταξύ σας καὶ δοτε την
γνώμην σας. **8** Καὶ εἰσηκώθη πας ο λαός ως εἰς
ἀνθρωπός, λέγοντες, Δεν θέλομεν υπάγει ουδείς εἰς την
σκηνήν αυτού, ουδὲ θέλομεν επιστρέψει ουδείς εἰς τον
οίκον αυτού· **9** αλλὰ τώρα τούτο είναι το πράγμα το
οποίον θέλομεν κάμει εἰς την Γαβαά· θέλομεν αναβήνει
εναντίον αυτής κατά κλήρους· **10** καὶ θέλομεν λάβειν
δέκα ἀνδρας εἰς τους εκατόν από πασῶν των φυλῶν
Ισραὴλ, καὶ εκατόν εἰς τους χιλίους, καὶ χιλίους εἰς
τους μυρίους, διά να φέρωσι τροφάς εἰς τον λαόν, ὡστε
αφού ἐλθωσιν εἰς Γαβαά του Βενιαμίν, να κάμωσιν
εἰς αυτήν καθ' ὅλην την αφροσύνην την οποίαν αυτή
έκαμεν εἰς τον Ισραὴλ. **11** Καὶ συνίχθησαν εναντίον της
πόλεως πάντες οι ἀνδρες Ισραὴλ, ηνωμένοι οιούς
εἰς ἀνθρωπός. **12** Καὶ απέστειλαν αι φυλαὶ του Ισραὴλ
ἀνδρας εἰς πάσαν την φυλήν Βενιαμίν, λέγοντες, Ποία

λαού, φονεύοντες, ως άλλοτε, εις τας οδούς, εκ των οποίων η μία αναβαίνει προς Βαιθήλ, η δε άλλη προς την Γαβαά εν τη πεδιάδι, περίπου τριάκοντα ἄνδρας θυγατέρα αυτού εις τον Βενιαμίν διά γυναίκα. **2** Και εκ του Ισραήλ. **32** Και είπον οι νιοί Βενιαμίν, αυτοί ἥλθεν ο λαός εις Βαιθήλ, και εκάθισαν εκεί ἔως εσπέρας πίπτουσιν ἐμπροσθεν ημών, καθώς πρότερον. **All'** οι ενώπιον του Θεού, και ὑψωσαν την φωνήν αυτών νιοί Ισραήλ είπαν, Ας φύγωμεν και ας αποσπάσωμεν και ἐκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν· **3** και είπον, Διατί, αυτούς εκ της πόλεως εις τας οδούς. **33** Και πάντες οι Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ἔγινε τούτο εν τα Ισραήλ, να ἀνδρες Ισραήλ εσπικάθησαν εις της θέσεως αυτών και αποκοπή σήμερον από του Ισραήλ μία φυλή; **4** Και την παρεχάθησαν εν Βάαλ-θαμάρ· και η ενέδρα του Ισραήλ επαύριον εσπικάθη ο λαός το προΐ, και ωκοδόμησεν εκεί εζήλθεν εκ της θέσεως αυτής, από του λιβαδίου της θυσιαστήριου και προσέφερεν ολοκαυτώματα και θυσίας Γαβαά. **34** Και ἥλθον εναντίον της Γαβαά δέκα χιλιάδες ειρηνικάς. **5** Και είπον οι νιοί Ισραήλ, Τις είναι μεταξύ ανδρών εκλεκτών εκ παντὸς του Ισραήλ, και η μάχη πασών των φυλών του Ισραήλ, ὅστις δεν ανέβη εις εστάθη βαρεία: **αλλ'** αυτοί δεν εγνώριζον ὅτι το κακόν την σύναξιν προς τον Κύριον; Διότι είχον κάμει μέγαν ὅτο πλησίον αυτών. **35** Και επάταξεν ο Κύριος τον ὄρκον κατ' εκείνον ὅστις δεν ἥθελεν αναβή προς τον Βενιαμίν ἐμπροσθεν του Ισραήλ, και εξωλόθρευσαν οι Κύριοι εις Μιστά, λέγοντες, Εξάπαντος θέλει θανατωθῆνει οι νιοί Ισραήλ κατ' εκείνην την ημέραν εκ των Βενιαμιτών εις την πασών των φυλών του Ισραήλ, ὅστις δεν ανέβη εις εισαγόμενόν την ημέραν· **6** Και μετενόησαν οι νιοί Ισραήλ περί Βενιαμίν του εικοσιπέντε χιλιάδας και εκατόν ἄνδρας πάντες ούτοι αδελφούντων και είπον, Σήμερον απεκόπη μία φυλή ἔσυρον ρομφαίαν. **36** Και είδον οι νιοί Βενιαμίν ὅτι από του Ισραήλ: **7** τι θέλομεν κάμει διά γυναίκας εις εκτυπήθησαν διότι οι ἀνδρες Ισραήλ υπεχώρησαν εις τους απομεινάντας, αφού ὡμόσαμεν προς τον Κύριον να τους Βενιαμίτας, ἔχοντες το θάρρος αυτών εις την μη δώσωμεν εις αυτούς διά γυναίκας εκ των θυγατέρων ενέδραν την οποίαν είχον θέσει πλησίον της Γαβαά. **37** ήμων; **8** Και είπον, Ποιός τις είναι εκ των φυλών Και οι ενεδρεύοντες ὡρμησαν και εχύθησαν επὶ την Ισραήλ, ὅστις δεν ανέβη εις Μιστά προς τον Κύριον; Και Γαβαά· και οι ενεδρεύοντες εξηπλώθησαν και επάταξαν ιδού, δεν είχεν ελθεῖ ουδείς εις το στρατόπεδον από πάσαν την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. **38** Οι δε ἀνδρες Ιαβείς-γαλαάδ εις την σύναξιν. **9** Διότι ἔγινεν εξέτασις Ισραήλ είχον διορίσει σημείον εις τους ενεδρεύοντας, του λαού, και ιδού, δεν ἦτο εκεί ουδείς εις τα κατοίκων να ψύχωσι πυρ κατώδεις από της πόλεως. **39** Και ὅτε της Ιαβείς-γαλαάδ. **10** Και απέστειλεν εκεί η συναγωγή υπεχώρησαν οι νιοί Ισραήλ εν τη μάχῃ, ο Βενιαμίν ἥρχισε δώδεκα χιλιάδας ἄνδρων εκ των πλέον δυνατών και να κτυπά, και εφόνευσεν εκ των Ισραηλίτων περίπου τους κατοίκους της Ιαβείς-γαλαάδ εις την σύναξιν. **11** Και τούτο είναι το τριάκοντα ἄνδρας δύοτι είπαν, Βεβαίως πάλιν πίπτουσιν το πυρ ἥρχισε να ψύχούται από της πόλεως με στύλον πράγμα, το οποίον θέλετε κάμει παν αρσενικόν και καπνιού, ο Βενιαμίτης επέβλεψαν οπίσια αυτών, και πάσαν γυναίκα γνωρίσασαν κοίτην αρσενικού θέλετε ιδού, η πυρκαϊά της πόλεως ανέβαινεν εις τον ουρανόν. **12** Και εύρηκαν μεταξύ των κατοίκων **41** Και ὅτε επέστρεψαν οι ἀνδρες Ισραήλ, ετρόμαξαν οι της Ιαβείς-γαλαάδ τετρακοσίας νέας παρθένους, αἵτινες ἀνδρες Βενιαμίν δύοτι είδον ὅτι το κακόν ἐφθασεν επ' δεν είχον γνωρίσει ἄνδρα εν κοίτη αρσενικού· και αυτούς. **42** Και ετράπησαν ἐμπροσθεν των νιών Ισραήλ ἐφεραν αυτάς προς το στρατόπεδον εις Σηλώ, ἥτις είναι προς την οδόν της ερήμου· **αλλ'** η μάχη επρόφθασεν εν γῇ Χαναάν. **13** Και απέστειλε πάσα η συναγωγή, αυτούς διότι οι εκ των πόλεων εξωλόθρευν αυτούς και ειλάησαν προς τους νιούς Βενιαμίν, τους εν την μέσω αυτών. **43** Περιεκύλωσαν τους Βενιαμίτας, πέτρα Ριμμών, και εκάλεσαν αυτούς εις ειρήνην. **14** κατεδίωξαν αυτούς, κατεπάτησαν αυτούς, από Μενούα Και επέστρεψεν ο Βενιαμίν κατ' εκείνον τον καιρόν· ἔως απέναντι της Γαβαά προς ανατολάς ήλιου. **44** Και και ἔδωκαν εις αυτούς τας γυναίκας, τας οποίας είχον ἐπεσον εκ του Βενιαμίν δεκαοκτώ χιλιάδες ανδρών. αφήσει ζώσας εκ των γυναικών της Ιαβείς-γαλαάδ πάντες ούτοι ἀνδρες δυνατοί. **45** Τότε ετράπησαν και πλην δεν εξήρκεσαν εις αυτούς. **15** Και μετενόησεν ο ἐφυγον προς την ἐρήμον εις την πέτραν Ριμμών, και οι λαός περί Βενιαμίν, διότι ο Κύριος ἔκαμε χαλασμόν νιοί Ισραήλ εσταχυλόγησαν εξ αυτών εις τας οδούς εν ταῖς φυλαῖς Ισραήλ. **16** Τότε είπον οι πρεσβύτεροι πέντε χιλιάδας ανδρών· και κατεδίωξαν αυτούς ἔως της συναγωγῆς, Τι θέλομεν κάμει διά γυναίκας εις Γιδών, και εφόνευσαν εξ αυτών δύο χιλιάδας ανδρών. τους λοιπούς; επειδή αι γυναίκες ηφαντίσθησαν εκ του **46** Ούτω πάντες οι πεσόντες κατ' εκείνην την ημέραν Βενιαμίν. **17** Και είπον, Πρέπει να μένη η κληρονομία εκ του Βενιαμίν ήσαν εικοσιπέντε χιλιάδες ανδρών εις τους σωθέντας εκ του Βενιαμίν, διά να μη εξαλειφθή συρόντων των ρομφαίαν· πάντες ούτοι ἀνδρες δυνατοί. **47** μία φυλή εκ του Ισραήλ· **18** πλην ημείς δεν δυνάμεθα να Εξακόσιοι όμως ἀνδρες ετράπησαν και ἐφυγον προς την δώσωμεν εις αυτούς γυναίκας εις των θυγατέρων ημών· ἐρήμον εις την πέτραν Ριμμών, και εκάθισαν εν τη πέτρᾳ διότι οι νιοί Ισραήλ ώμοσαν, λέγοντες, Επικατάρατος, Ριμμών τέσσαρας μήνας. **48** Και επέστρεψαν οι ἀνδρες ὅστις δώσῃ γυναίκα εις τον Βενιαμίν. **19** Τότε είπον, Ισραήλ προς τους νιούς Βενιαμίν, και επάταξαν αυτούς εν της Λεβωνά. **20** Προσέταξαν λοιπόν εις τους νιούς του Βενιαμίν, λέγοντες, Υπάγετε και ενεδρεύσατε εις τας αμπέλους· **21** και παρατηρήσατε, και ιδού, εάν αι

θυγατέρες της Σηλώ εξέλθωσι να χορεύσωσιν εις τους χορούς, τότε εξέλθετε εκ των αμπέλων και αρπάσατε εις εαυτούς ἑκαστος την γυναίκα αυτού εκ των θυγατέρων της Σηλώ, και υπάγετε εις την γην του Βενιαμίν· **22** και όταν οι πατέρες αυτών ἡ οι ἀδελφοί αυτών ἐλθωσιν προς ημάς διά να παραπονεθώσιν, ημείς θέλομεν ειπεῖ προς αυτούς, Κάμετε εις αυτούς ἐλεος διά ημάς, επειδή δεν συνελάβομεν εν τω πολέμῳ γυναίκα δι! ἑκαστον· σεις δε μη δίδοντες εις αυτούς κατά τον καιρόν τούτον, ηθέλετε είσθαι ἐνοχοί. **23** Και ἔκαμον ούτως οι νιοί Βενιαμίν, και ἐλαφρὸν γυναικάς κατά τον αριθμὸν αυτῶν εξ εκείνων αἵτινες εχόρευον, αρπάσαντες αυτάς· και ανεχώρησαν και υπέστρεψαν εις την κληρονομίαν αυτών, και ἔκτισαν τας πόλεις και κατώκησαν εν αυταίς. **24** Και ανεχώρησαν εκείθεν κατ¹ εκείνον τον καιρόν οι νιοί Ισραὴλ, ἑκαστος εις την φυλήν αυτού και εις την συγγένειαν αυτού· και εξῆλθον εκείθεν, ἑκαστος εις την κληρονομίαν αυτού. **25** Κατ¹ εκείνας τας ημέρας δεν ἦτο βασιλεὺς εν τῷ Ισραὴλ· ἑκαστος ἐπραττε το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού.

‘Ρούθ

1 Και εν ταῖς ημέραις καθ' ας οι κριταί ἔκρινον, ἔγεινε πείνα εν τῇ γῇ. Και τπήγεν ἀνθρωπός τις από Βηθλεέμ Ιούδα να παροικήσῃ εν γῇ Μωάβ, αυτὸς καὶ η γυνῆ αυτού καὶ οι δύο υἱοί αυτού. **2** Το δὲ ὄνομα του ανθρώπου ήτο Ελιμέλεχ, καὶ το ὄνομα τῆς γυναικός αυτού Ναομί, καὶ το ὄνομα των δύο υἱών αυτού Μααλών και Χελαιών, Εφραθαίοι εκ Βηθλεέμ Ιούδα. Και ἡλθον εις γην Μωάβ και ἡσαν εκεί. **3** Και απέθανεν Ελιμέλεχ ο ανήρ της Ναομί και ἐμεινεν αυτῇ και οι δύο υἱοί αυτής. **4** Και ούντοι ἐλαβον εις εαυτούς γυναικας Μωαβίτιδας το ὄνομα της μιας Ορφά και το ὄνομα της ἄλλης Ρούθ· και κατώκησαν εικεί ἑώς δέκα ἑτη. **5** Απέθανον δε αμφότεροι, ο Μααλών και ο Χελαιών· και εστερήθη η γυνή των δύο υἱών αυτής και του ανδρός αυτής. **6** Τότε εσηκώθη αυτή και αι νύμφαι αυτής και επέστρεψαν εκ της γης Μωάβ διότι ήκουσεν εν γη Μωάβ, διότι επεσκέφθη ο Κύριος τον λαόν αυτού δίδων εις αυτούς ἀρτον. **7** Και εξήλθεν εκ του τόπου ὅπου ήτο, και αι δύο νύμφαι αυτής μετ' αυτής και επορεύοντο την οδόν διά να επιστρέψωνται εις γην Ιούδα. **8** Είπε δε η Ναομί προς τας δύο νύμφας αυτής, Υπάγετε, επιστρέψατε εκάστη εις τον οίκον της μητρός αυτής. Ο Κύριος να κάμη ἔλεος εις εσάς, καθὼς σεις εκάμετε εις τους αποθανόντας και εις εμέ· **9** ο Κύριος να σας δώσῃ να εύρητε ανάπταυσιν, εκάστη εν τω οίκω του ανδρός αυτής. Και εφίλησεν αυτάς και αυταί ίψωσαν την φωνήν αυτών και ἐκλαυσαν. **10** Και είπον προς αυτήν, Ουχί αλλά μετά σου θέλομεν επιστρέψει εις τον λαόν σου. **11** Και είπεν η Ναομί, Επιστρέψατε, θυγατέρες μου· διά τι να ἐλθητε μετ' εμού; μήπως ἔχω ἐτι υιούς εν τη κοιλίᾳ μου, διά να γείνωσιν ἄνδρες σας; **12** επιστρέψατε, θυγατέρες μου, υπάγετε διότι εγγίρασα και δεν είμαι διά ἄνδρα· εάν ἐλέγον, Ἐχω ελπίδα, εάν μάλιστα υπανδρεύομην ταύτην την νύκτα και εγέννων ἐτι υιούς, **13** σεις ηθέλετε προσμένει αυτούς εωσού μεγαλώσωσιν; ηθέλετε δι' αυτούς αναβάλλετο το να υπανδρευθῆτε; μη, θυγατέρες μου· επειδή επικράνθην πολύ πλέον παρά σεις, διότι η χειρ του Κυρίου ἐξῆλθε κατ' εμού. **14** Εκείναι δε ίψωσαν την φωνήν αυτών και ἐκλαυσαν πάλιν· και κατεψήλησεν η Ορφά την πενθεράν αυτής η δε Ρούθ επροσκολλήθη εις αυτήν. **15** Και είπεν η Ναομί, Ιδού, η σύνυμφός σου επέστρεψε προς τον λαόν αυτής και προς τους θεούς αυτής επίστρεψον και συ κατόπιν της συννύμφου σου. **16** Άλλ' η Ρούθ είπε, Μη με ανάγκαζε να σε αφήσω, διά να αναχωρήσω απ' ὅπισθέν σου διότι ὅπου αν συ υπάρχη, και εγώ θέλω υπάγει· και ὅπου αν συ παραμείνης, και εγώ θέλω παραμείνει· ο λαός σου, λαός μου, και ο Θεός σου, Θεός μου· **17** ὅπου αν αποθάνης, θέλω αποθάνει και εκεί θέλω ταφή· ούτω να κάμη ο Κύριος εις εμέ και ούτω να προσθέσῃ, εάν ἄλλο τι παρά τον θάνατον χωρίσῃ εμέ από σου. **18** Ιδούσα δε η Ναομί ὅτι αυτή διῆσχυρίζετο να υπάγη μετ' αυτής, ἐπάυσε να λαλήη προς αυτήν. **19** Πειρεπάτησαν δε αμφότεραι, εωσούν ἐφθασαν εις Βηθλεέμ. Και ὅτε ἐφθασαν εις Βηθλεέμ, πάσα η εσηκώθη να σταχυολογήσῃ, και προσέταξεν ο Βοός εις

Αύτη είναι η Ναομί; **20** Και αυτή είπε προς αυτάς, Μη με ονομάζετε Ναομί· ονομάζετε με Μαρά διότι ο Παντοδύναμος με επικρανε σφόδρα· **21** εγώ πλήρης ανεχώρησα, και κενήν επανίγαγε με ο Κύριος διά τι με ονομάζετε Ναομί, αφού ο Κύριος εμαρτύρησε κατ' εμού και ο Παντοδύναμος με κατέθλιψεν; **22** Επέστρεψε λοιπόν η Ναομί, και μετ' αυτής Ρούθ η Μωαβίτις η νύμφαι αυτής ελθόντα εκ γης Μωάβ· και ανταί ἐφθασαν εις Βηθλεέμ εν τη αρχή του θερισμού των κριθών.

2 Είχε δε η Ναομί συγγενή τινά του ανδρός αυτής, ἀνθρωπον δυνατόν εν ισχύι, εκ της συγγενείας του Ελιμέλεχ· και το ὄνομα αυτού Βοός. **2** Και είπεν η Ρούθ η Μωαβίτις προς την Ναομί, Ας υπάγω, παρακαλώ, εις τον αγρόν διά να συνάξω αστάχνα κατόπιν ούτινος εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς και είπε προς αυτήν, Ύπαγε, θυγάτηρ μου. **3** Και υπήγε και ελθόντα εσταχυολόγηε εν τω αγρώ κατόπιν των θεριστῶν και ἐτύχεν εν μέρει του αγρού του Βοός, δοτίς ήτο εις της συγγενείας του Ελιμέλεχ. **4** Και ίδου, ο Βοός ἤλθεν εις Βηθλεέμ και είπε προς τους θεριστάς, Κύριος μεθ' υμών. Και απεκρίθησαν προς αυτόν, Κύριος να σε ευλογήσῃ. **5** Τότε είπεν ο Βοός προς τον υπηρέτην αυτού, τον επιστάτην των θεριστῶν, Τίνος είναι η νέα αὐτή; **6** Και ο υπηρέτης ο επιστάτης των θεριστών απεκρίθη και είπεν, είναι η νέα η Μωαβίτις, η επιστρέψασα μετά της Ναομί εκ γης Μωάβ· **7** Και είπεν, Ας σταχυολογήσω, παρακαλώ, και ας συνάξω τι μεταξύ των δεματίων κατόπιν των θεριστῶν· και ἤλθε και εστάθη από πρωΐας ἑως ταύτης της ώρας ολίγον μόνον ανεπαύθη εν τη οικία. **8** Και είπεν ο Βοός προς την Ρούθ, Δεν ακούεις, θυγάτηρ μου; μη υπάγης να σταχυολογήσης εν ἄλλω αγρώ, μηδέ να αναχωρήσης εντεύθεν, αλλά μένε ενταῦθα μετά των κορασίων μου· **9** ας ήναι οι οφθαλμοί σου επί τον αγρόν ὅπου θερίζουσι, και υπάγε κατόπιν αυτών· δεν προσέταξα εγώ εις τους νέους να μη σε εγγίσωσι; και ὅταν διψήσης υπάγε εις τα αγγεία και πίνε από ό, τι αντλήσωσιν οι νέοι. **10** Η δε ἐπέσει κατά πρόσωπον και προσεκύνησεν ἑως εδάφους και είπε προς αυτόν, Πως εγώ εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, ώστε να λάβητς πρόνοιαν περί εμού, ενώ είμαι ζένη; **11** Και ο Βοός απεκρίθη και είπε προς αυτήν, Ανηγγέλθησαν προς εμέ ακριβώς πάντα ὄσα ἔκαμες εις την πενθεράν σου μετά τον θάνατον του ανδρός σου και διότι αφήκας τον πατέρα σου και την μητέρα σου και την γην της γεννήσεώς σου, και ἤλθες προς λαόν, τον οποίον δεν εγνώριζες πρότερον· **12** ο Κύριος να ανταμείψῃ το ἐργον σου, και ο μισθός σου να ήναι πλήρης παρά Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, υπό τας πτέρυγας του οποίου ἤλθες να σκεπασθής. **13** Η δε είπεν, Ας εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς σου, κύριε μου· επειδή με παρηγόρησας και επειδή ελάλησας ευμενώς προς την δούλην σου, αν και εγώ δεν είμαι ουδέως μία των θεραπαινίδων σου. **14** Και είπε προς αυτήν ο Βοός την ώραν του φαγητού, Ελθέ και φάγε εκ του ἀρτου και βρέξον το ψωμίσιν σου εις το όξος. Και αυτή εκάθισεν εις τα πλάγια των θεριστῶν· εκείνος δε ἐδώκεν εις αυτήν σίτον πεφρυγανισμένον, και ἐφαγε και εχορτάσθη και επερίσσευσε. **15** Και πόλις συνεκινήθη δι' αυτάς, και αι γυναικες ἐλεγον,

τους νέους αυτού, λέγων, Και μεταξύ των δεματίων ό, τι είπης διότι πάσα η πόλις του λαού μου εξέύρει ας σταχυολογή, και μη επιπλήττε αυτήν: **16** και ότι είσαι γυνή ενάρετος **12** και τώρα είναι αληθές ότι μάλιστα αφίνετε να πίπτη τι από των χειροβόλων διά σε την πόλην και είδεν η πενθερά αυτής όσον εσταχυολόγησε είναι όμως άλλος συγγενής αυτήν και αφίνετε να συλλέγη και μη ελέγχετε αυτήν. **17** Και εσταχυολόγησεν εν τω αγρώ έως εσπέρας και πρωΐ εάν αυτός θέλη να εκπληρώσῃ προς σε το χρέος το εκοπάνισεν δύον εσταχυολόγησε και ήτο έως εν εφά συγγενικόν, καλόν· ας το εκπληρώσῃ αλλ' εάν δεν θέλη κριθής. **18** Και εσήκωσεν αυτό και εισήλθεν εις την πόλην· και είδεν η πενθερά αυτής όσον εσταχυολόγησε η πενθερά αυτής όσον εσταχυολόγησε θέλω εκπληρώσει τούτο προς σε, ζη Κύριος· κοιμήθητι και εκβαλούσει η Ρούθ, έδωκεν εις αυτήν ό, τι είχε έως πρωΐ. **14** Και εκοιμήθη παρά τους πόδας αυτού έως περισσεύσει αφού εχορτάσθη. **19** Και είπε προς αυτήν πρωΐ· και εσκηώθη πριν διακρίνη άνθρωπον. η πενθερά αυτής, Που εσταχυολόγησα σήμερον; και Και εκείνος είπεν, Ας μη γνωρισθή ότι ήλθεν η γυνή εις που εδούλευσας; ευλογημένος να ήναι εκείνος όστις πού εδούλευσας; **15** Είπε προσέτι, Φέρε το περιάλυμψα το έλαβε πρόνοιαν περὶ σου. Και εκείνη εφανέρωσε προς επάνω σου και κράτει αυτό. Και εκείνη εκράτει αυτό, και την πενθεράν αυτής εις τίνος αγρόν εδούλευσε και είπε, αυτός εμέτρησεν εξ μέτρα κριθής και ἔβαλεν επ' αυτήν το όνομα του ανθρώπου, εις τον οποίον εδούλευσα και υπήγειν εις την πόλιν. **16** Και ότε ήλθε προς την σήμερον, είναι Βοόζ. **20** Και είπεν η Ναομί προς την πενθεράν αυτής, εκείνη είπε, Τι έγινεν εις σε, θυγάτηρ νύμφην αυτής, Ευλογημένος παρά Κυρίου εκείνος όστις μου; Και αυτή ανήγγειλε προς αυτήν πάντα όσα έκαμψεν δεν αφήκε το έλεος αυτού προς τους ζώντας και προς εις αυτήν ο άνθρωπος: **17** και είπεν, Έδωκεν εις εμέ τους τεθνεώτας. Και είπε προς αυτήν η Ναομί, Συγγενής ταύτα τα εξ μέτρα της κριθής διότι, Δεν θέλεις υπάγει, ημών είναι ο άνθρωπος ούτος εκ των πλησίον συγγενών ημών. **21** Και είπεν η Ρούθ η Μωαβίτις, Αυτός με είπε προσέτι, Συ θέλεις μένει μετά των ανθρώπων μου, εωσού τελειώσωσιν όλον τον θερισμόν μου. **22** Και είπεν η Ναομί προς την Ρούθ την νύμφην αυτής, Είναι καλόν, θυγάτηρ μου, να εκβαίνης μετά των κορασίων αυτού, και να μη σε απαντήσωσιν εν άλλω αγρώ. **23** Και προσεκολλήθη εις τα κοράσια του Βοόζ διά να σταχυολογή, εωσού τελειώση ο θερισμός των κριθών και ο θερισμός του σίτου· και εκάθητο μετά της πενθεράς αυτής.

3 Και είπε προς αυτήν η Ναομί η πενθερά αυτής, Θυγάτηρ μου, να μη ζητήσω ανάπαινσιν εις σε διά να ευημερήσης; **2** και τώρα, μήπως δεν είναι Βοόζ εκ της συγγενείας ημών, μετά των κορασίων του οποίου ήσο; ιδού, αυτός λικιζεί ταύτην την νύκτα τα αλώνιαν των κριθών· **3** λοιύθητι λοιπόν και αλείφητι και ενδύθητι την στολή σου και κατάβα εις το αλώνιον μη γνωρισθής εις τον άνθρωπον, εωσού τελειώση από του να φάγη και να πίη· **4** και ενώ πλαγιάζει, παρατήρησον τον τόπον όπου πλαγιάζει, και ελθούσα στήκωσον το σκέπασμα από των ποδών αυτού, και πλαγιάσον· και εκείνος θέλει σοι ειπεῖ τι να κάμης. **5** Η δε είπε προς αυτήν, Πάντα όσα λέγεις εις εμέ, θέλω κάμει. **6** Και κατέβη εις το αλώνιον και έκαμψε πάντα όσα προσέταξεν εις αυτήν η πενθερά αυτής. **7** Και αφού ο Βοόζ έφαγε και έπιε, και ευφράνη η καρδία αυτού, υπήγε να πλαγιάση εις την άκραν του σωρού του σίτου· εκείνη δε ήλθε ο κρυφίως και εσήκωσε ο σκέπασμα από των ποδών αυτού και επλαγίσας. **8** Και προς το μεσονύκτιον εξέστη ο άνθρωπος και συνεταράχθη και ιδού, γυνή εκοιμάτο παρά τους πόδας αυτού. **9** Και είπε, Ποία είσαι συ; Εκείνη δε απεκρίθη, Εγώ η Ρούθ η δούλη σου· άπλωσον λοιπόν την πέτρυγά σου επί την δούλην σου· διότι είσαι ο πλησιέστερος συγγενής μου. **10** Ο δε είπεν, Ευλογημένη να ήσαι παρά Κυρίου, θύγατερ διότι έδειξας περισσοτέραν αγαθωσύνην εσχάτως παρά πρότερον, μη υπάγουσα κατόπιν νέων, είτε πτωχών είτε πλουσίων· **11** και τώρα, θύγατερ, μη φοβού· θέλω κάμει εις σε παν

και εκείνος είπεν, Ας μη γνωρισθή ότι ήλθεν η γυνή εις το αλώνιον. **15** Είπε προσέτι, Φέρε το περιάλυμψα το έλαβε πρόνοιαν περὶ σου. Και εκείνη εκράτει αυτό. Και εκείνη εκράτει αυτό, και την πενθεράν αυτής εις τίνος αγρόν εδούλευσε και είπε, αυτός εμέτρησεν εξ μέτρα κριθής και ἔβαλεν επ' αυτήν το όνομα του ανθρώπου, εις τον οποίον εδούλευσα και υπήγειν εις την πόλιν. **16** Και ότε ήλθε προς την σήμερον, είναι Βοόζ. **20** Και είπεν η Ναομί προς την πενθεράν αυτής, εκείνη είπε, Τι έγινεν εις σε, θυγάτηρ νύμφην αυτής, Ευλογημένος παρά Κυρίου εκείνος όστις μου; Και αυτή ανήγγειλε προς αυτήν πάντα όσα έκαμψεν δεν αφήκε το έλεος αυτού προς τους ζώντας και προς εις αυτήν ο άνθρωπος: **17** και είπεν, Έδωκεν εις εμέ τους τεθνεώτας. Και εκείνη εκράτει αυτό, και την πενθεράν αυτής εις τίνος αγρόν εδούλευσε και είπε, αυτός εμέτρησεν εξ μέτρα κριθής και ἔβαλεν επ' αυτήν το όνομα του ανθρώπου, εις τον οποίον εδούλευσα και υπήγειν εις την πόλιν. **18** Η δε είπε, Κάθθου, θυγάτηρ μου, εωσού ίδης πως θέλει το τελειώσει το πράγμα· διότι ο άνθρωπος δεν θέλει ησυχάσει, εωσού τελειώση το πράγμα σήμερον.

4 Και ανέβη ο Βοόζ εις την πύλην και εκάθισεν εκεί και ιδού, διέβαινεν ο συγγενής, περί του οποίου άμιλησεν ο Βοόζ. Και είπεν, Ω συ, στρέψον, κάθισον ενταύθα. Και εστράφη και εκάθισε. **2** Και έλαβεν ο Βοόζ δέκα άνδρας εκ των πρεσβυτέρων της πόλεως, και είπε, Καθίσατε ενταύθα. Και εκάθισαν. **3** Και είπε προς τον συγγενή, Η Ναομί, η επιστρέψασ εκ γης Μωάβ, πωλεί το μερίδιον του αγρού, το οποίον ήτο του αδελφού ημών Ελιμέλεχ: **4** και εγώ είπα να σε ειδοποιήσω, λέγων, Αγόρασον αυτό έμπροσθεν των κατοίκων και έμπροσθεν των πρεσβυτέρων του λαού μου· εάν θέλης να εξαγοράσης αυτό ως συγγενής, εξαγόρασον αλλ' εάν δεν θέλης να εξαγοράσης αυτό, ειπέ προς εμέ, διά να εξένωρ διότι δεν είναι άλλος να εξαγοράσῃ αυτό ως συγγενής παρά σύ· και εγώ είμαι μετά σε. Ο δε είπεν, Εγώ θέλω εξαγοράσει αυτό. **5** Και είπεν ο Βοόζ, Καθ' ην ημέραν αγοράσης τον αγρόν εκ της χειρός της Ναομί, πρέπει να λάβης και την Ρούθ την Μωαβίτιν, γυναίκα του αποθανόντος, διά να αναστήσης το νόμα του αποθανόντος επί της κληρονομίας αυτού. **6** Και είπεν ο συγγενής, Δεν δύναμαι να εκπληρώσω το χρέος το συγγενικόν, μήποτε φεύγω την κληρονομίαν μου· εκπλήρωσον συ το χρέος μου το συγγενικόν, διότι δεν δύναμαι εγώ να εκπληρώσω αυτό. **7** Ούτος δε ήτο ο τρόπος το πάλαι εν τω Ισραήλ περί του δικαιώματος της συγγενείας και περί της απαλλοτριώσεως, διά να βεβαιούται πας λόγος ο άνθρωπος λύνω το υπόδημα αυτού, έδιδεν εις τον πλησίον αυτού· και τούτο ήτο μαρτυρία εν τω Ισραήλ. **8** Διά τούτο είπεν ο συγγενής προς τον Βοόζ, Αγόρασον αυτό εις σεαυτόν. Και έλυσε το υπόδημα αυτού. **9** Τότε είπεν ο Βοόζ προς τους πρεσβυτέρους και πάντα τον λαόν, Μάρτυρες είσθε σήμερον, ότι ηγόρασα πάντα τα του Ελιμέλεχ και πάντα τα του Χελαιών και Μααλών, εκ της χειρός της Ναομί: **10** και προσέτι, την Ρούθ την Μωαβίτιν την

γυναίκα του Μααλών, ἐλαβον εις εμαυτόν διά γυναίκα, διά να αναστήσω το όνομα του αποθανόντος επί της κιληρονομίας αυτού, διά να μη εξαλειφθῇ το όνομα του αποθανόντος εκ των αδελφών αυτού και εκ της πόλεως της κατοικίας αυτού· μάρτυρες είσθε σήμερον.

11 Καὶ πας ὁ λαός ὁ ἐν τῇ πύλῃ καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν, Μάρτυρες· οἱ Κύριοι να κάμη την γυναίκα, ἣτις εισέρχεται εἰς τὸν οἴκον σου, ὡς τὴν Ραχήλ καὶ ὡς τὴν Λειάν, αἵτινες ὠκοδόμησαν αἱμφότεραι τὸν οἴκον Ἰσραήλ· καὶ ἴσχυε εἰν Εφραθά καὶ ἔστι περίφημος εἰν Βηθλεέμ· **12** καὶ ἀς γείνη οἱκός σου ὡς ὁ οἴκος του Φαρέζ, τὸν οποίον εγέννησεν ἡ Θάμαρ εἰς τὸν Ιούδαν, εκ του σπέρματος το οποίον ο Κύριος θέλει δώσει εἰς σε εκ της νέας ταύτης. **13** Καὶ ἐλαβεν ο Βοός την Ρούθ, καὶ ἐγείνε γυνή αυτού· καὶ ὅτε εισῆλθε προς αυτήν, ο Κύριος ἔδωκεν εἰς αυτήν σύλλιηψιν, καὶ εγέννησεν υιόν. **14** Καὶ εἶπαν αἱ γυναίκες προς τὴν Ναοῦμ, Εὐλογητός ο Κύριος, ὅτις σήμερον δεν σε απεστέρησε συγγενούς, ὥστε τὸ όνομα αυτού να καλλίται εἰν τῷ Ἰσραήλ· **15** καὶ οὗτος θέλει είσθαι εἰς σε αναψυχωτής τῆς ζωῆς καὶ θέλει θρέψει τὴν πολιάν σου· διότι εγέννησεν αυτόν η νύμφη σου, ἣτις σε αγαπᾷ, ἣτις είναι εἰς σε καλητέρα παρά επτά υιούς. **16** Τότε ἐλαβεν η Ναοῦμ τὸ παιδίον καὶ ἐθεσεν αυτό εἰς τὸν κόλπον αυτής καὶ ἐγείνεν εἰς αυτό τροφός. **17** Καὶ αἱ γείτονες ἔδωκαν εἰς αυτό όνομα, λέγουσαι, Υἱός εγεννήθη εἰς τὴν Ναοῦμ· καὶ εκάλεσαν τὸ όνομα αυτού Ωβήδ οὗτος είναι ο πατήρ του Ἰεσσαί πατρός του Δαβίδ. **18** Καὶ αὕτη είναι η γενεαλογία του Φαρέζ ο Φαρέζ εγέννησε τὸν Εσρών, **19** Εσρών δε εγέννησε τὸν Αράμ, Αράμ δε εγέννησε τὸν Αμιναδάβ, **20** Αμιναδάβ δε εγέννησε τὸν Ναασσών, Ναασσών δε εγέννησε τὸν Σαλμών, **21** Σαλμών δε εγέννησε τὸν Βοός, Βοός δε εγέννησε τὸν Ωβήδ, **22** Ωβήδ δε εγέννησε τὸν Ἰεσσαί, καὶ ο Ἰεσσαί εγέννησε τὸν Δαβίδ.

Βασιλειῶν Α'

1 Ἡτο δέ ἀνθρωπός τις εκ Ραμάθαιμ-σοφίμ, εκ του ὄρους Εφραΐμ, καὶ τὸ ὄνομα αυτοῦ Ἐλκανά, υἱὸς του Ιερούαμ, υἱού Ελιού, υἱού Θοού, υἱού Σούφ, Εφραΐμοις. **2** Καὶ εἶχεν οὗτος δύο γυναῖκας· τὸ ὄνομα τῆς μιας Ἀννα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φενίννα· η μὲν Φενίννα εἶχε τέκνα, η δε Ἀννα δεν εἶχε τέκνα. **3** Ανέβασε δε ο ἀνθρωπός οὗτος εκ της πόλεως αυτού κατ' ἔτος, διὰ να προσκυνήσῃ καὶ να προσφέρῃ θυσίαν προς τὸν Κύριον των δυνάμεων εν Σηλώ. Καὶ ἦσαν εκεί οι δύο υἱοί του Ηλεί, Οφρεί καὶ Φινέές, ιερείς του Κυρίου. **4** Ἐφθασε δε η ημέρα, καθ' ήν έθυσίασεν ο Ἐλκανά καὶ ἐδώκε μερίδας εἰς την Φενίνναν την γυναίκα αυτού καὶ εἰς πάντας τους υἱούς αυτής καὶ τας θυγατέρας αυτής. **5** εἰς δε την Ἀνναν ἐδώκε διπλασίαν μερίδα· διότι ηγάπα την Ανναν· αλλ' ο Κύριος εἶχε κλείσει την μήτραν αυτής. **6** Καὶ η αντίζηλος αυτής παρώξυνεν αυτήν σφόδρα, ώστε να κάμνη αυτήν να αδημονή, ότι ο Κύριος εἶχε κλείσει την μήτραν αυτής. **7** Καὶ οὕτως ἐκάμινε κατ' ἔτος οσάκις ανέβαινεν εἰς τὸν οίκον του Κυρίου, ούτω παρώξυνεν αυτήν· καὶ εκείνη ἐκλαίει καὶ δεν ἔτρωγεν. **8** Εἴτε δε προς αυτήν Ελκανά ο ανήρ αυτής, Ἀννα, διά τι κλαίεις; καὶ διά τι δεν τρώγεις; καὶ διά τι η καρδία σου είναι τεθλιμμένη; δεν είμαι εγώ εἰς σε καλήτερος παρά δέκα νιούς; **9** Καὶ εσηκώθη ἡ Ἀννα, αφού ἔφαγον εν Σηλώ καὶ αφού ἔπιον ο δ Ηλεί ο ιερεὺς εκάθητο επὶ καθέδρας, πλησίον του παραστάτου της πύλης του ναού του Κυρίου. **10** Καὶ αυτή ἡτο καταπικραμένη την ψυχήν καὶ προσηγέτο εἰς τὸν Κύριον, κλαίουσα καθ' υπερβολήν. **11** Καὶ πυκήθη ευχήν, λέγουσα, Κύριε των δυνάμεων, εάν επιβλέψῃς τωδόντι εἰς την ταπείνωσιν της δούλης σου καὶ με ένθυμητής καὶ δεν λημονίσης την δούλην σου, αλλά δώσης εἰς την δούλην σου τέκνον αρσενικόν, τότε θέλω δώσει αυτό εἰς τὸν Κύριον πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτού, καὶ χυράφιον δεν θέλει αναβή επὶ την κεφαλήν αυτού. **12** Ενώ δε αυτή εξηκολούθει προσευχομένη ενώπιον του Κυρίου, ο Ηλεί παρετήρει το σόμα αυτής. **13** Πλινη ἡ Ἀννα αυτή ελάλει εν τη καρδίᾳ αυτής μόνον τα χειλή αυτής εκινούντο, καὶ χυράφιον δεν θέλει αναβή επὶ την κεφαλήν αυτού. **14** Καὶ εἶπε προς αυτήν ο Ηλεί, Ἔως πότε θέλεις είσθαι μεθύσουσα; απόβαλε τον οίνον σου από σου. **15** Καὶ απεκρίθη ἡ Ἀννα καὶ εἶπεν, Ουχί, κύριέ μου, εγώ είμαι γυνὴ κατατεθλιμμένη την ψυχήν· ούτε οίνον ούτε σίκερα δεν ἔπιον, αλλ' εξέχει την ψυχήν μου ενώπιον του Κυρίου! **16** μη υπολάβῃς την δούλην σου ως αχρείαν γυναικά· διότι ει του πλήθους του πόνου μου καὶ της θλίψεως μου ελάλησα ἔως τώρα. **17** Τότε απεκρίθη ο Ηλεί καὶ εἶπεν, Υπαγε εἰς ειρήνην· αυτούς. **9** Θέλει φυλάττει τους πόδας των οσίων αυτούς καὶ ο Θεός του Ισραήλ ας σοι δώσῃ την αίτησίν σου, οι δε ασεβείς θέλουσιν απολεσθή εν τω σκότει· επειδή την οποίαν ήτησας παρ' αυτού. **18** Η δε εἶπεν, Είθε διά δυνάμεως δεν θέλει υπερισχύσει ο ἀνθρωπός. **10** η δούλη σου να εύρη χάριν εις τους οφθαλμούς σου. Ο Κύριος θέλει συντρίψει τους αντιδίκους αυτού· εξ Τότε απήλθεν η γυνή εις την οδόν αυτής καὶ ἔφαγε, ουρανού θέλει βροντήσει επ' αυτούς· ο Κύριος θέλει καὶ το πρόσωπον αυτής δεν ήτο πλέον σκυθρωπόν. **19** κρίνει τα πέρατα της γῆς· καὶ θέλει δώσει ισχύν εις τον Και το πρωΐ εσηκώθησαν ενωρίς, καὶ προσκυνήσαντες βασιλέα αυτού, καὶ υψώσει το κέρας του χριστού αυτού. ενώπιον του Κυρίου, επέστρεψαν καὶ ήλθον εις την **11** Τότε ανεχώρησεν ο Ελκανά εις Ραμάθ προς τον οίκον οικιάν αυτών εις Ραμάθ. Και ο Ελκανά εγνώρισεν Ἀνναν αυτού. Το δε παιδίον υπηρέτει τον Κύριον ενώπιον Ηλεί

την γυναίκα αυτού· καὶ ο Κύριος ενεθυμήθη αυτήν. **20** Καὶ ὅτε επληρώθησαν αι ημέραι αφότου η Ἀννα συνέλαβεν, εγέννησεν υἱόν καὶ εκάλεσε τὸ ὄνομα αυτού Σαμούήλ, Διότι παρά Κυρίου ήτησα αυτόν, εἶπε. **21** Καὶ ανέβη ο ἀνθρωπός Ελκανά καὶ πας ο οίκος αυτού, διά να προσφέρῃ προς τὸν Κύριον την επίσημην θυσίαν καὶ την ευχήν αυτού. **22** Άλλ' η Ἀννα δεν ανέβη· διότι είπε προς τὸν ἄνδρα αυτής, Δεν θέλω αναβήει εωσού το παιδίον απογαλακτισθή· καὶ τότε θέλω φέρει αυτό, διά να εμφανισθῇ ενώπιον του Κυρίου καὶ εκεί να κατοικήσει παταντός. **23** Καὶ είπε προς αυτήν Ελκανά ο ανήρ αυτής, Κάμε ο, τι σοι φαίνεται καλόν· κάθου εωσού απογαλακτίσης αυτό· μόνον ο Κύριος να εκπιληρώσῃ τὸν λόγον αυτού. Καὶ εκάθισεν η γυνή καὶ εθίλαζε τον υἱόν αυτής, εωσού απεγαλάκτισεν αυτόν. **24** Καὶ αφού απεγαλάκτισεν αυτόν, ανεβίβασεν αυτόν μεθ' εαυτής, μετά τριών μόσχων καὶ ενός εφά αλεύρου καὶ ασκού οίνου, καὶ ἐφέρεν αυτόν εἰς τὸν οίκον του Κυρίου εν Σηλώ· το δε παιδίον ἦτο μικρόν. **25** Καὶ ἐσφαζαν τον μόσχον καὶ ἐφέραν το παιδίον προς τὸν Ηλεί. **26** Καὶ είπεν η Ἀννα, Ω, κύριέ μου ζη η ψυχή σου, κύριέ μου, εγώ είμαι η γυνή, ήτις εστάθη ενταύθα πλησίον σου, δεομένη του Κυρίου· **27** περί του παιδίου τούτου εδεδόμην· καὶ ο Κύριος ἐδώκεν εις εμέ την αίτησίν μου, την οποίαν ήτησα παρ' αυτού· **28** όθεν καὶ εγώ εδάνεισα αυτό εἰς τὸν Κύριον· πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτού θέλει είσθαι δανεισμένον εἰς τὸν Κύριον. Καὶ προσεκύνησεν εκεί τον Κύριον.

2 Καὶ προσηγήθη η Ἀννα, καὶ είπεν, Ευφράνθη η καρδία μου εἰς τὸν Κύριον υψώθη το κέρας μου διά τον Κύριον· επλατύνθη το σόμα μου εναντίον των εχθρών μου· διότι ευφράνθην εἰς την σωτηρίαν σου. **2** Δεν υπάρχει ἀγίος καθώς ο Κύριος διότι δεν είναι ἄλλος πλην σου, ουδὲ βράχος καθώς ο Θεός ημών. **3** Μη καυχάσθε, μη λαλείτε υπερηφάνως ας μη εξέλθη μεγαλορρημοσύνη εκ του στόματός σας διότι ο Κύριος είναι Θεός γνώσεων, καὶ παρ' αυτού σταθμίζονται αι πράξεις. **4** Τα τόξα των δυνατών συνετρίβησαν, καὶ οι αδύντοι περιεζώσθησαν δύναμιν. **5** Οι κεχορτασμένοι εμίσθωσαν εαυτούς διά ἄρτον· οι δε πεινώντες ἐπαυσαν· ἔως καὶ η στέρια σεγέννησεν επτά, η δε πολύτεκνος εξησθένησεν. **6** Ο Κύριος θανατόνει και ζωποιεί· καταβίβαζει εις τον ἀδην και αναβιβάζει. (*Sheol h7585*) **7** Ο Κύριος πτωχίζει και πλουτίζει, ταπεινόνει και υψόνει. **8** Ανεγείρει τον πέντα από τον χώματος, και ανυψώνει τον πτωχόν από της κοπρίας, διά να καθίση αυτούς μεταξύ των αρχόντων, και να κάμη αυτούς να κληρονομήσωσι θρόνον δόξης· διότι τον Κυρίον είναι οι στύλοι της γῆς, και έστησε την οικουμένην επ' Τότε απεκρίθη ο Ηλεί και εἶπεν, Υπαγε εἰς ειρήνην· αυτούς. **9** Θέλει φυλάττει τους πόδας των οσίων αυτούς, οι δε ασεβείς θέλουσιν απολεσθή εν τω σκότει· επειδή την οποίαν ήτησας παρ' αυτού. **10** η δούλη σου να εύρη χάριν εις τους οφθαλμούς σου. Ο Κύριος θέλει συντρίψει τους αντιδίκους αυτού· εξ Τότε απήλθεν η γυνή εις την οδόν αυτής και ἔφαγε, ουρανού θέλει βροντήσει επ' αυτούς· ο Κύριος θέλει και το πρόσωπον αυτής δεν ήτο πλέον σκυθρωπόν. **19** κρίνει τα πέρατα της γῆς· και θέλει δώσει ισχύν εις τον Και το πρωΐ εσηκώθησαν ενωρίς, και προσκυνήσαντες βασιλέα αυτού, και υψώσει το κέρας του χριστού αυτού. ενώπιον του Κυρίου, επέστρεψαν και ήλθον εις την **11** Τότε ανεχώρησεν ο Ελκανά εις Ραμάθ προς τον οίκον οικιάν αυτών εις Ραμάθ. Και ο Ελκανά εγνώρισεν Ἀνναν αυτού. Το δε παιδίον υπηρέτει τον Κύριον ενώπιον Ηλεί

του ιερέως. **12** Του Ηλεί όμως οι υιοί ήσαν αχρείοι τους υιούς σου υπέρ εμέ, ώστε να παχύνησθε με το άνθρωποι δεν εγνώριζον τον Κύριον. **13** Η συνήθεια καλήτερον πασών των προσφορών του Ισραήλ του λαού δε των ιερέων προς τον λαόν ήτο τοιαύτη· ότε τις μου; **30** Διά τούτο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ λέγει, Είπα προσέφερε θυσίαν, ήρχετο ο υπηρέτης του ιερέως, ενώ βεβαίως ότι ο οίκος σου και ο οίκος του πατρός σου εψήνετο το κρέας, έχων εις την χείρα αυτού κρεάγραν ήθελον περιπατεί ενώπιον μου ἔως αιώνος αλλά τώρα τριόδοντον· **14** και εβύθιζεν αυτήν εις το κακκάβιον, η εις τον λέβητα, η εις την χύτραν, η εις το χαλκείον και ό, τι ανεβίβαζεν η κρεάγρα, ελάμβανεν ο ιερεύς δι' εαυτόν. Ούτως ἔκαμπνον προς πάντας τους Ισραηλίτας τους ερχομένους εκεί εις Σηλώ. **15** Πριν έτι καύσωσι το πάχος, ἥρχετο ο υπηρέτης του ιερέως, και ἔλεγε προς τον ἄνθρωπον τον προσφέροντα την θυσίαν, Δος αντίπαλον, μεταξύ πάντων των διδομένων αγαθών εις κρέας διά ψηφτὸν εις τον ιερέα· διότι δεν θέλει να λάβῃ τον Ισραήλ· και δεν θέλει υπάρχει γέρων εν τω οίκω παρά σου κρέας βρασμένον, αλλά μώρον. **16** Και εάν ο ἄνθρωπος ἔλεγε προς αυτόν, Ας καύσωσι πρώτον αποκόψω από του θυσιαστηρίου μου, θέλει εἰσθαι διά να το πάχος, και ἐπειτα λάβε ὄσον επιθυμεῖ η ψυχὴ σου καταναλίσκη τους οφθαλμούς σου και να κατατήκῃ την τότε απεκρίνετο προς αυτόν, Ουχί, αλλά τώρα θέλεις ψυχὴν σου· πάντες δε οι ἔκγονοι του οίκου σου θέλουσι δώσει ειδέ μη, θέλω λάβει μετά βίας. **17** Διά τούτο η τελευτά εις ανδρικήν ηλικίαν. **34** Και τούτο θέλει εἰσθαι αιμαρτία των νέων ήτο μεγάλη σφόδρα ενώπιον του Κυρίου· διότι οι ἄνθρωποι απεστρέφοντο την θυσίαν του Κυρίου. **18** Ο δε Σαμουήλ υπηρέτει ενώπιον του Κυρίου, παιδάριον περιεζωσμένον λινούν εφόδ. **19** Και η μήτηρ αυτού ἔκαμψεν εις αυτόν επένδυμα μικρόν, και ἔφερε προς αυτόν κατ' ἔτος, ότε ανέβαινε μετά του ανδρός αυτῆς διά να προσφέρῃ την ετήσιον θυσίαν. **20** Και ευλόγησεν ο Ηλεί τον Ελκανά και την γυναικά αυτού, λέγων, Ο Κύριος να αποδώσῃ εις σε σπέρμα εκ της γυναικός ταύτης, αντί του δανείου το οποίον εδάνεισεν εις τον Κύριον. Και ανεχώρησαν εις τον τόπον αυτών.

21 Επεσκέφθη δε ο Κύριος την Ανναν· και συνέλαβε και εγέννησε τρεις υιούς και δύο θυγατέρας· δε παιδίον ο Σαμουήλ εμεγάλουνεν ενώπιον του Κυρίου. **22** Ήτο δε ο Ηλεί πολὺ γέρων· και ἡκουσε πάντα ὄσα ἐπραττον οι υιοί αυτού εις πάντα τον Ισραήλ· και ότι εκοιμώντω μετά των γυναικών, των συνερχομένων εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **23** Και είπε προς αυτούς, Διά τι κάμνετε τοιαύτα πράγματα; διότι εγώ ακούων κακά πράγματα διά σας παρά παντός τούτου του λαού· **24** μη, τέκνα μου· διότι δεν είναι καλή η φήμη, την οποίαν εγώ ακούω σεις κάμνετε τον λαόν του Κυρίου να γίνηται παραβάτης· **25** εάν αιμαρτήσῃ ἄνθρωπος εις ἄνθρωπον, θέλει ικεσία γίνεσθαι εις τον θεόν υπέρ αυτού· αλλ' εάν τις αιμαρτήσῃ εις τον Κύριον, τις θέλει ικετεύσει υπέρ αυτού; Εκείνοι όμως δεν υπήκουον εις την φωνήν του πατρός αυτών· διότι ο Κύριος ήθελε να θανατώσῃ αυτούς. **26** Το δε παιδίον ο Σαμουήλ εμεγάλουνε και ευηρέστει και εις τον Κύριον και εις τους ανθρώπους. **27** Ηλέτε δε ἄνθρωπος τις του θεού προς τον Ηλεί και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Δεν απεκαλύφθη φανερά εις τον οίκον του πατρός σου, ότε αυτοί ήσαν εν τη Αιγύπτῳ εν τω οίκω του Φαραώ; **28** Και δεν εξέλεξα αυτόν εκ πασῶν των φυλῶν του Ισραήλ εις εμαυτὸν διά ιερέα, διά να κάμνη προσφοράς επί του θυσιαστηρίου μου, να κατίθυμιαμα, να φορή εφόδ ενώπιον μου; και δεν ἔδωκα εις τον οίκον του πατρός σου πάσας τας διά πυρός γινομένας προσφοράς των υιών Ισραήλ; **29** Διά τι λακτίζετε εις την θυσίαν μου και εις την προσφοράν μου, την οποίαν προσέταξα να κάμνωσιν εν τω κατοικητηρίω μου, και δοξάζεις

3 Και το παιδίον ο Σαμουήλ υπηρέτει τον Κύριον ἔμπροσθεν του Ηλεί. Ο λόγος δε του Κυρίου ήτο σπάνιος κατ' εκείνας τας ημέρας ὥρασι δεν εφαίνετο. **2** Κατ' εκείνον δε τον καιρόν, ότε ο Ηλεί εκοίτετο εν τω τόπῳ αυτού, και οι οφθαλμοί αυτού ἥσαν ημαρωμένοι, ώστε δεν ηδύνατο να βλέπῃ. **3** Ο δε Σαμουήλ εκοίτετο εν τω ναώ του Κυρίου, ὅπου ἥτο η κιβωτός του Θεού, πριν ο λύχνος του θεού σβεσθῇ, **4** εκάλεσεν ο Κύριος τον Σαμουήλ· ο δε απεκρίθη, Ιδού, εγώ. **5** Και ἔτρεξε προς τον Ηλεί και είπεν, Ιδού, εγώ διότι με εκάλεσας. Ο δε είπε, Δεν σε εκάλεσα επίστρεψον να κοιμηθῆς. Και υπήγε να κοιμηθῆς. **6** Ο δε Κύριος εκάλεσε πάλιν εκ δευτέρου, Σαμουήλ. Και εστηκώθη ο Σαμουήλ και υπήγε προς τον Ηλεί και είπεν, Ιδού, εγώ διότι με εκάλεσας. Ο δε απεκρίθη, Δεν σε εκάλεσα, τέκνον μου· επίστρεψον να κοιμηθῆς. **7** Και Σαμουήλ δεν εγνώριζεν ἔτι τον Κύριον, και ο λόγος του Κυρίου δεν είχεν ἔτι αποκαλυφθῆ εις αυτόν. **8** Και εκάλεσεν ο Κύριος τον Σαμουήλ πάλιν εκ τρίτου. Και εστηκώθη και υπήγε προς τον Ηλεί και είπεν, Ιδού, εγώ διότι με εκάλεσας. Και ενόψειν ο Ηλεί ότι ο Κύριος εκάλεσε το παιδίον. **9** Και είπεν ο Ηλεί προς τον Σαμουήλ, Ύπαγε να κοιμηθῆς και εάν σε κράξῃ, θέλεις ειπεί, Λάλησον, Κύριε· διότι ο δούλος σου ακούει. Και ο Σαμουήλ υπήγε και εκοιμήθη εν τω τόπῳ αυτού. **10** Και ἤλθεν ο Κύριος και σταθείς εκάλεσε καθώς το πρότερον, Σαμουήλ, Σαμουήλ. Τότε ο Σαμουήλ απεκρίθη, Λάλησον, διότι ο δούλος σου ακούει. **11** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, Ιδού, εγώ θέλω κάμει εις τον Ισραήλ πράγμα, ώστε παντός

ακούοντος αυτό θέλουσιν ηχίσει αμφότερα τα ώτα· προχθές: 8 ουαί εις ημάς. Τις θέλει σώσει ημάς εκ της 12 εν εκείνη τη ημέρα θέλω εκτελέσει εναντίον του χειρός των θεών τούτων των ισχυρών; ούτοι είναι οι Ηλεί πάντα όσα ελάλησα περί του οίκου αυτού· θέλω θεοί, οι πατάξαντες τους Αιγυπτίους εν πάσῃ πληγῇ εν αρχίσει και θέλω επιτελέσει, 13 διότι ανήγγειλα προς τη ερήμων 9 ενδυναμώθητε, Φιλισταίοι, και στάθητε ως αυτόν, ότι εγώ θέλω κρίνει τον οίκον αυτού ἔως αιώνος ἀνδρες, διά να μη γείνητε δούλοι εις τους Εβραίους, διά την ανομίαν· επειδή γνωρίσας ότι οι υιοί αυτού καθώς αυτοί εστάθησαν δούλοι εις εσάς· στάθητε ως ἔφερον κατάραν εφ' εαυτούς, δεν συνέστειλεν αυτούς ἀνδρες, και πολεμήσατε αυτούς. 10 Τότε οι Φιλισταίοι 14 και διά τούτο ὡμοσα εναντίον του οίκου του Ηλεί, επολέμησαν· και εκτυπίθη ο Ισραήλ, και ἐφυγεν ἔκαστος ότι η ανομία των ιιών του Ηλεί δεν θέλει καθαρισθή εις την σκηνήν αυτού· και ἐγένει σφαγή μεγάλη σφόδρα· εις τον αιώνα διά θυσίας ουδέ διά προσφοράς. 15 Και και ἐπεσον εκ του Ισραήλ τριάκοντα χιλιάδες πεζοί· εκοιμήθη ο Σαμουήλ ἔως πρωΐς· ἐπειτα ἥνοιξε τας 11 Και η κιβωτός του Θεού επιάσθη· και αμφότεροι θύρας του οίκου του Κυρίου. Και εφοβείτο ο Σαμουήλ οι υιοί του Ηλεί, Οφνεί και Φινεές, εθανατώθησαν. να αναγγείλη την ὄρασιν προς τον Ηλεί. 16 Εκάλεσε δε Και ἐδράμεν εκ της μάχης ἀνθρωπός τις εκ του ο Ηλεί τον Σαμουήλ και είπε, Σαμουήλ, τέκνον μου. Ο Βενιαμίν, και ἥλθεν εις Σηλώ την αυτήν ημέραν, ἔχω δε απεκρίθη, ίδού, εγώ. 17 Και είπε, Ποίος είναι ο λόγος, τα μάτια αυτού διεσχιμένα και χώμα επὶ την κεφαλήν ο λαληθείς προς σε; μη κρύψης αυτόν, παρακαλώ, απ' αυτού. 18 Και ανήγγειλε προς αυτόν ότε ο ἀνθρωπός ελθὼν εις την πόλιν ανήγγειλε ταύτα, ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους, και δεν ἐκρύψεν απ' αυτούς· οι οφθαλμοί αυτού ἥσαν ημαυρωμένοι, ὡστε δεν την γην. 19 Και απέκριθη ο Ισραήλ, και είπε, Τι έγεινε, τέκνον μου; Κύριος να φανερόνται εν Σηλώ· διότι απεκαλύπτετο ο Κύριος προς τον Σαμουήλ εν Σηλώ διά του λόγου του Κυρίου.

4 Και ἐγείνει λόγος του Σαμουήλ προς πάντα τον Ισραήλ. Και εξήλθεν ο Ισραήλ εναντίον των Φιλισταίων εις μάχην, και εστρατοπέδευσαν πλησίον του Ἐβεν-έζερ· οι δε Φιλισταίοι εστρατοπέδευσαν εν Αφέκ. 2 Και παρετάχθησαν οι Φιλισταίοι εναντίον του Ισραήλ· και ὅτε εξηπλώθη η μάχη, εκτυπίθη ο Ισραήλ ἐμπροσθεν των Φιλισταίων και εφονεύθησαν εν τω πεδίων κατά την συμπλοκήν ἔως τέσσαρες χιλιάδες ανδρών. 3 Ὁτε δε ἥλθεν ο λαός εις το στρατόπεδον, εἶπον οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, Διά τι ο Κύριος επάταξεν ημάς σήμερον ἐμπροσθεν των Φιλισταίων; ας λάβωμεν προς εαυτούς από Σηλώ την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και ελθούσα εν μέσω ημών θέλει σώσει ημάς εκ της χειρός των εχθρών ημών. 4 Και απέστειλεν ο λαός εις Σηλώ, και εσήκωσαν εκείθεν την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου των δυνάμεων, του καθημένου επὶ των χερουβείμ· και αμφότεροι οι υιοί του Ηλεί, Οφνεί και Φινεές, ἥσαν εκεί μετά της κιβωτού της διαθήκης του Θεού. 5 Και ὅτε ἥλθεν η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου εις το στρατόπεδον, πας ο Ισραήλ ηλάσαξε μετά φωνής μεγάλης, ώστε αντίχησεν η γη. 6 Και ακούσαντες οι Φιλισταίοι την φωνήν του αλαλαγμού, εἶπον, Τι σημαίνει η φωνή του μεγάλου τούτου αλαλαγμού εν τω στρατοπέδω των Εβραίων; Και ἐμάθον ότι η κιβωτός του Κυρίου ἥλθεν εις το στρατόπεδον. 7 Και εφοβήθησαν οι Φιλισταίοι, λέγοντες, πρόσωπον αυτού επὶ της γῆς ενώπιον της κιβωτού του Ο Θεός ἥλθεν εις το στρατόπεδον. Και είπον, Ουαί Κύριον. Και λαβόντες τον Δαγών, κατέστησαν αυτόν εις ημάς. Διότι δεν εστάθη τοιούτον πράγμα χθές και

5 Οι δε Φιλισταίοι ἐλαβον την κιβωτόν του Θεού και ἐφεραν αυτήν από Ἐβεν-έζερ εις Ἀζωτον. 2 Και ἐλαβον οι Φιλισταίοι την κιβωτόν του Θεού και ἐφεραν αυτήν εις τον οίκον του Δαγών, και ἐθεσαν αυτήν πλησίον του Δαγών. 3 Και ὅτε οι Αζώτοι εστηκώθησαν ενωρίς την επαύριον, ίδού, ο Δαγών πεσμένος κατά στρατόπεδον. 4 Και την επαύριον ὅτε εστηκώθησαν

ενωρίς το πρωΐ, ιδού, ο Δαγών πεσμένος κατά πρόσωπον αυτού επί της γης ενώπιον της κιβωτού του Κυρίου και η κεφαλή του Δαγών και αι δύο παλάμαι των χειρών αυτού αποκεκομέναι επί του κατωφλίου μόνον λοιπόν λάβετε και ετοιμάσατε μίαν ἄμαξαν νέαν και χειρόν τους θηλαζόνσας, εις τας οποίας δεν επεβλήθη ο κορμός του Δαγών εναπέμεινε εις αυτόν. **5** Διά ζυγός, και ζεύχατε τας βους εις την ἄμαξαν, τους δε τούτο εν τη Αζώτῳ οι ιερεῖς του Δαγών, και πας ο μόσχος αυτών επαναφέρετε απ' ὅπισθεν αυτών εις τον εισερχόμενος εις τον οίκον του Δαγών, δεν πατούσιν εις οίκον: **8** και λάβετε την κιβωτόν του Κυρίου και θέσατε το κατώφλιον του Δαγών ἔως της ημέρας ταῦτης. **6** αυτήν επί της ἄμαξης και τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία Και επεβαρύθη η χειρ του Κυρίου επί τους Αζωτίους, αποδίδετε εις αυτὸν προσφοράν περὶ ανομίας, θέσατε εν και εξωλόθρευσεν αυτούς και επάταξεν αυτούς με κιβωτίων εις τα πλάγια αυτῆς και εξαποστείλατε αυτήν αιμορροΐδας, την Ἀζώτῳ και τα ὄρια αυτῆς. **7** Και ὅτε να υπάρῃ **9** και βλέπετε, εάν αναβαίναι διὰ της οδοῦ των εἰδον οι ἀνδρες της Αζώτου ὃς ἔγινεν ούτως, εἴπον, ορίων αυτῆς εις Βαιθ-σεμές, αυτός ἔκαμεν εις ημάς το Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ δεν θέλει κατοικεῖ μέγα τούτο κακόν· εάν δε μη, τότε θέλομεν γνωρίσει ὃτι μεθ' ημών διότι η χειρ αυτού εσκληρύνθη εφ' ημάς και δεν επάταξεν ημάς η χειρ αυτού, αλλ' ὃτι τούτο εστάθη επί τον Δαγών τον Θεόν ημών. **8** Όθεν αποστείλαντες τυχαίον εις ημάς. **10** Και ἔκαμον ούτως οι ἀνδρες, και εσύναξαν προς εαυτούς πάντας τους σατράπας των Φιλισταίων και είπον, Τι θέλομεν κάμει εις την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ; οι δε είπον, Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ ας μετακομισθῇ εις Γαθ. Και μετεκόμισαν την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ, και την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ. **9** Αφού δε μετεκόμισαν και των ομοιωμάτων των αιμορροΐδων αυτών. **12** αυτήν, η χειρ του Κυρίου ἡτο εναντίον της πόλεως με όλεθρον μέγαν σφόδρα· και επάταξε τους ἀνδρας της πόλεως, από μικρού ἔως μεγάλου, και εξεφύσαν και των ομοιωμάτων των αιμορροΐδων αυτών. **12** αυτών ὡς των ορίων της Βαιθ-σεμές, αυτός ἔκαμεν εις ημάς το Και διευθύνθησαν αι βους εις την οδόν την εις Βαιθ-σεμές την αυτήν οδόν εξηκολούθουν, μυκώμεναι ενώ της πόλεως, εις την οργάνην της Ιησού του Ισραήλ. **13** Και οι Βαιθ-η κιβωτός του Θεού εις Ακκαρών. Και ως ἡλθεν εις την οργάνην της Βαιθ-σεμίτου και εστάθη εκεί, σατράπας των Φιλισταίων και είπον, Αποπέμψατε την όπου ἡ λίθος μέγας και ἔσχισαν τα ξύλα της ἄμαξης, κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ, και ας επιστρέψῃ εις τον Κύριον. **14** Και εισήλθεν η ἄμαξα τόπον αυτῆς, διά να μη θανατώσῃ ημάς και τον λαόν και ιδόντες υπερεχάρησαν. **15** Και οι Λευΐται κατεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και το κιβώτιον το μετ' αυτής, το περιέχον τα χρυσά σκεύη, και έθεσαν επὶ τον λίθον του μεγάλου· και οι δοσοὶ δεν απέθανον, εκτυπήθησαν από αιμορροΐδας και **16** έθυσαν θυσίας εις τον Κύριον την αυτήν ημέραν. **17** Και αφού οι πέντε σατράπαι των Φιλισταίων είδον, επέστρεψαν εις Ακκαρών την αυτήν ημέραν. **18** Αύται δε ήσαν αι αιμορροΐδες αι χρυσά, τας οποίας οι Φιλισταίοι απέδωκαν προσφοράν περὶ ανομίας εις τον Κύριον· της Αζώτου μία, της Γάζης μία, της Ασκαλώνος μία, της Γαθ μία, της Ακκαρών μία· **19** και οι ποντικοί οι χρυσοί κατά τον αριθμόν πασών των πόλεων των Φιλισταίων, των πέντε σατραπών, από πόλεων περιτειχισμένων και κωμῶν απεριτειχιστῶν, ὡς μάλιστα τον λίθον του μεγάλου, Αβέλ, επὶ του οποίου κατέθεσαν την κιβωτόν του Κυρίου ὅστις σώζεται ἔως της ημέρας ταῦτης εν τω αγρῷ Ιησού του Βαιθ-σεμίτου. **20** Και επάταξεν ο Κύριος τους ἀνδράς της Βαιθ-σεμές, διότι ἐνέβλεψαν εις την κιβωτόν του Κυρίου· και επάταξεν εκ του λαού ἀνδρας πεντήκοντα χιλιάδας και εβδομήκοντα· και επένθησεν ο λαός, διότι επάταξεν αυτὸν ο Κύριος εν πληγῇ μεγάλῃ. **21** Και είπαν οι ἀνδρες της Βαιθ-σεμές, Τις δύναται να σταθῇ ενώπιον του Κυρίου, του αγίου τούτου Θεού· και προς τίνα θέλει αναβή αφ' ημών; **22** Και απέστειλαν μηνυτάς προς τους κατοίκους της Κιριάθ ιαρείμ, λέγοντες, Οι Φιλισταίοι ἐφέραν οπίσω την κιβωτόν του Κυρίου κατάβητε, αναβιβάσατε αυτήν προς εαυτούς.

6 Και ἡτο η κιβωτός του Κυρίου εν τη γη των Φιλισταίων επτά μήνας. **2** Και ἔκραξαν οι Φιλισταίοι τους ιερεῖς και τους μάντεις, λέγοντες, Τι να κάμωμεν εις την κιβωτόν του Κυρίου; φανερώσατε εις ημάς τίνι τρόπω θέλομεν αποστείλει αυτήν εις τον τόπον αυτῆς. **3** Οι δε είπον, Εάν εξαποστείλητε την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ, μη αποστείλητε αυτήν κενήν· αλλά κατά πάντα τρόπον απόδοτε εις αυτόν προσφοράν περὶ ανομίας· τότε θέλετε ιαθῆ και θέλετε γνωρίσει διά τη η χειρ αυτού δεν απεισύρθη από σας. **4** Και είπον, Ποιά είναι η περὶ ανομίας προσφορά, την οποίαν θέλομεν αποδώσει εις αυτόν; Οι δε απεκρίθησαν, Κατά τον αριθμόν των σατραπών των Φιλισταίων, πέντε αιμορροΐδες χρυσαὶ και πέντε χρυσοὶ ποντικοί· διότι η αυτή πληγὴ ἡτο επί πάντας υμάς και επί τους σατράπας υμών· **5** διά τούτο θέλετε κάμει ομοιώματα των αιμορροΐδων σας και ομοιώματα των ποντικών σας των φθειρόντων την γῆν· και θέλετε δώσει δόξαν εις τον Θεόν του Ισραήλ· ίσως ελαφρύνη την χειρα αυτού αφ' υμών και από των θεών υμών και από της γης υμών· **6** διά τι λοιπόν σκληρύνετε τας καρδίας σας, καθώς οι Αιγύπτιοι και ο Φαραώ εσκληρύναν τας καρδίας αυτών;

7 Και ἡλθον οἱ ἄνδρες τῆς Κιριάθ-ιαρείμ, καὶ πρωτοτόκουν υἱού αυτού Ιωήλ καὶ τὸ ὄνομα του δευτέρου ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου καὶ ἐφεραν αυτού Αβία: οὗτοι ἡσαν κριταὶ εν Βηρ-σαβεέ. **3** Πλην αυτήν εἰς τὸν οἴκον του Αβιναδάβ επὶ τὸν λόφον, καὶ δεν περιεπάτησαν οἱ υἱοὶ αυτοῦ εἰς τὰς οδούς αυτού, Ελεάζαρ τὸν υἱόν αυτού καθιέρωσαν, διά να φυλάττῃ ἀλλ' ἐξέκλιναν ὥπερ του κέρδους καὶ εδωροδοκούντο την κιβωτόν του Κυρίου. **2** Και αφ' ης ημέρας ετέθη η καὶ διέστρεφον την κρίσιν. **4** Όθεν συνηθροίσθησαν κιβωτός εν Κιριάθ-ιαρείμ, παρήλθε καιρός πολὺς καὶ πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραὴλ καὶ ἡλθον πρὸς τὸν ἔγειναν εἰκοσὶ ἑτηὶ καὶ πας ο οἰκος Ισραὴλ εστέναζεν, Σαμουὴλ εἰς Ραμᾶ, **5** καὶ είπον πρὸς αὐτόν, Ιδού, συ αναζητών τον Κύριον. **3** Και είπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα εγίρασας, καὶ οι υἱοὶ σου δεν περιπατούσιν εἰς τὰς τον οἴκον Ισραὴλ, λέγων, Εάν σεις επιτρέψῃς εξ δῆλης οδούς σου· κατάσθησον λοιπόν εἰς ημάς βασιλέα διά υμῶν της καρδίας πρὸς τὸν Κύριον, αποβάλετε εκ μέσου να κρίνη ημάς, καθώς ἔχουσι πάντα τα ἔθνη. **6** Το υμῶν τους Θεούς τους αλλοτριούς καὶ τὰς Ασταρῶθ, πράγμα οὐμάς δεν ἴρεσον εἰς τὸν Σαμουὴλ, ὅτι είπον, καὶ ετοιμάσατε τὰς καρδίας υμῶν πρὸς τὸν Κύριον καὶ Δος εἰς ημάς βασιλέα διά να κρίνη ημάς. Και εδεήθη ο αυτόν μόνον λατρεύετε· καὶ θέλει ελευθερώσεις υμάς Σαμουὴλ πρὸς τὸν Κύριον. **7** Και είπεν ο Κύριος πρὸς εκ χειρός των Φιλισταίων. **4** Τότε απέβαλον οι υἱοὶ τον Σαμουὴλ, Ἀκουσον της φωνῆς του λαού, κατά Ισραὴλ τους Βασαλεῖμ καὶ τὰς Ασταρῶθ καὶ ελάτρευσαν πάντας δόσα λέγουσι πρὸς σέ διότι δεν απέβαλον σε, τον Κύριον μόνον. **5** Και είπε Σαμουὴλ, Συνάχατε αλλ' εμὲ απέβαλον από του να βασιλεύω επ' αυτούς **8** πάντα τον Ισραὴλ εἰς Μισπά, καὶ θέλω προσευχηθή κατὰ πάντα τα ἔργα τα οποία ἐπραξαν, αφ' ης ημέρας υπέρ υμῶν πρὸς τὸν Κύριον. **6** Και συνήχθησαν ομοίον ανεβίβασα αυτούς εξ Αιγύπτου ἑως της ημέρας ταύτης, εἰς Μισπά, καὶ ἡντλησαν ὄνδωρ καὶ εξέχειν ενώπιον εγκαταλίποντές με καὶ λατρεύσαντες ἄλλους θεούς, του Κυρίου, καὶ ενήτευσαν την ημέραν εκείνην καὶ ούτω κάμνουσι καὶ πρὸς σέ **9** τώρα λοιπόν ἀκουσον είπον εκεὶ, Ημαρτήσαμεν εἰς τὸν Κύριον. Και ἔκρινεν ο της φωνῆς αυτών· πλὴν διαμαρτυρήθητι παρρησία Σαμουὴλ τους υἱούς Ισραὴλ εν Μισπά. **7** Ότε δε ἡκουσαν πρὸς αυτούς καὶ δείξον εἰς αυτούς τον τρόπον του οι Φιλισταίοι ὅτι συνηθροίσθησαν οι υἱοὶ Ισραὴλ εἰς βασιλέως, ὅστις θέλει βασιλεύει επ' αυτούς. **10** Και Μισπά ανέβησαν οι σατράπαι των Φιλισταίων κατὰ του ελάλησεν ο Σαμουὴλ πάντας τους λόγους του Κυρίου Ισραὴλ. Και ακούσαντες οι υἱοὶ Ισραὴλ, εφοβήθησαν πρὸς τον λαόν, τον ζητούντα παρ' αυτού βασιλέα: **11** από προσώπου των Φιλισταίων. **8** Και είπον οι υἱοὶ καὶ είπεν, Ούτος θέλει εἰσθαι ο τρόπος του βασιλέως, Ισραὴλ πρὸς τον Σαμουὴλ, Μη πάσσης βοών υπέρ ημῶν δόσις θέλει βασιλεύει εφ' υμάς τους υἱούς υμῶν θέλει πρὸς Κύριον τον Θεόν ημών, διά να σώσῃ ημάς εκ χειρός λαμβάνει καὶ διορίζει εἰς εαυτόν, διά τας αμάξας αυτού των Φιλισταίων. **9** Και ἐλάβεν ο Σαμουὴλ εν αρνίον καὶ διά ιππείς αυτού καὶ διά να προτρέχωσι των αμάξων γαλαθήνον, καὶ προσέφερεν ολόκληρον ολοκαύτωμα αυτού. **12** Και θέλει διορίζει εἰς εαυτόν χιλιάρχους εις τὸν Κύριον· καὶ εβόησεν ο Σαμουὴλ πρὸς τον και πεντηκοντάρχους· καὶ εἰς το να εργάζωνται την Κύριον υπέρ του Ισραὴλ καὶ επήκουσεν αυτού τον Κύριος, γην αυτού καὶ να θερίζωτι τον θερισμὸν αυτού, και **10** Και ενώ προσέφερεν ο Σαμουὴλ το ολοκαύτωμα, να κατασκευάζωσι τα πολεμικά αυτού σκένη καὶ την επλησίασαν οι Φιλισταίοι διά να πολεμήσωσι κατὰ του σκευήν των αμάξων αυτού. **13** Και τας θυγατέρας Ισραὴλ· καὶ εβρόντησεν ο Κύριος εν φωνῇ μεγάλῃ την σας θέλει λαμβάνει διά μυρεψούς καὶ μαγειρόσσας καὶ ημέραν εκείνην επὶ τους Φιλισταίους καὶ κατετρόπωσεν αρτοποιούς: **14** καὶ τους αγρούς σας καὶ τους αμπελώνας αυτούς καὶ εκτυπήθησαν ἐμπροσθεν του Ισραὴλ. **11** Και εξῆλθον οι ἄνδρες Ισραὴλ εκ Μισπά, καὶ κατεδίωξαν οι Φιλισταίους καὶ επάταξαν αυτούς, ἑως υποκάτω της Βαθ-χαρ. **12** Τότε ἐλάβεν ο Σαμουὴλ ἑνα λίθον και ίλθον πλέον εἰς τα ὄρια του Ισραὴλ· καὶ ἡτο η χειρ του Κυρίου κατά των Φιλισταίων πάσας τας ημέρας του σεις εκείνη τη ημέρα ἐνέκα τον βασιλέως σας, τον οποίον είχον λάβει από του Ισραὴλ, απεδόθησαν εἰς τον Ισραὴλ, σεις εκλέχατε εἰς εαυτούς αλλ' ο Κύριος δεν θέλει σας από Ακκαρών ἑως Γάθ· καὶ ήλευθέρωσεν ο Ισραὴλ επακούσεν εν εκείνη τη ημέρᾳ. **19** Ο λαός οὐμάς δεν τα ὄρια αυτών εκ χειρός των Φιλισταίων. Και ἡτο ηθέλησε να υπακούσῃ εἰς την φωνήν του Σαμουὴλ· και ειρήνη μεταξύ Ισραὴλ και Αμορραίων. **15** Και ἔκρινεν ο είπον, Ουχί· αλλά βασιλεύς θέλει είσθαι εφ' ημάς: **20** Σαμουὴλ τον Ισραὴλ πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτοῦ διά να ἡμεθα και ημείς ως πάντα τα ἔθνη· και να κρίνη **16** και επορεύετο κατ' ἔτος περιερχόμενος εἰς Βαιθήλ και ημάς ο βασιλεύς ημών και να εξέρχηται ἐμπροσθεν Γάλαλα και Μισπά και ἔκρινε τον Ισραὴλ εν πάσι τοις ημών και να μάχηται τας μάχας ημών. **21** Και ἡκουσεν τόποις τούτοις: **17** ή δε επιστροφή αυτού ἡτο εἰς Ραμᾶ· ο Σαμουὴλ πάντας τους λόγους του λαού και ανέφερεν διότι εκεὶ ἡτο ο οἰκος αυτού και εκεὶ ἔκρινε τον Ισραὴλ· αυτούς εἰς τα ὄρια του Κυρίου. **22** Και είπεν ο Κύριος εκεὶ προσέτι ωκοδόμησε θυσιαστήριον εἰς τον Κύριον. πρὸς τον Σαμουὴλ, Ἀκουσον της φωνῆς αυτών και κατάσθησον επ' αυτούς βασιλέα. Και είπεν ο Σαμουὴλ **8** Και ὅτε εγίρασεν ο Σαμουὴλ, κατέστησε τους υἱούς αυτού κατέστησε τους υἱούς αυτού κριτάς επὶ τον Ισραὴλ. **2** Ήτο δε το ὄνομα του πόλιν αυτού.

9 Ἡτο δε ανίρ τις εκ του Βενιαμίν, ονομαζόμενος Κείς, ονιός του Αβιήλ, υιού του Σερώρ, υιού του Βεχωράθ, ονιός του Αφιά, ανδρός Βενιαμίτου, δυνατός εν ισχύι. **2** Εἶχε δε ούτος υιόν, ονομαζόμενον Σαούλ, εκλεκτόν και ὠράιον· καὶ δεν υπήρχε μεταξύ των νιών Ισραήλ οντότης εν ισχύι. **3** Και αι δονι οντότης εν ισχύι του Αφιά, ανδρός Βενιαμίτου, δυνατός εν ισχύι. **4** Και επέρασε διά του όρους Εφραΐμ καὶ τρεις ημέρας, μη φρόντιζε περί αυτών, διότι ευρέθησαν επέρασε διά της γης Σαλισά, αλλά δεν εύρηκαν αυτάς· και προς τίνα είναι πάσα η επιθυμία του Ισραήλ; δεν και επέρασαν διά της γης Σααλείμ, πλην δεν ήσαν είναι προς σε, και προς πάντα τον οίκον του πατρός εκεί· και επέρασε διά της γης Ιεμινί, αλλά δεν εύρηκαν σουν; **5** Οτε δε ἥλθον εις την γην Σούφ, είπεν ο Σαούλ Βενιαμίτης, ει της μικροτέρας των φυλών Ισραήλ; και η προς τον υπηρέτην αυτού τον μετ' αυτού, Ελθέ, και οικογένειά μου η ελαχίστη πασῶν των οικογενειῶν της ας επιστρέψωμεν, μήποτε ο πατήρ μου, αφήσας την φυλῆς Βενιαμίν; διά τι λοιπόν λαλεῖς ούτω προς εμέ; **6** Και ελάβεν ο Σαμουήλ τον Σαούλ και τον υπηρέτην είπε προς αυτόν, Ιδού τώρα, εν τη πόλει ταύτη είναι αυτού και ἐφέρεν αυτούς εις το οίκημα, και ἐδώκεν ἀνθρωπος του Θεού, και ο ἀνθρωπος είναι ἔνδοξος· εις αυτούς την πρώτην θέσιν μεταξύ των κεκλημένων, παν δ, τι είπη γίνεται εξάπαντος ας υπάγωμεν λοιπόν οίτινες ήσαν περίπου τριάκοντα ἄνδρες. **7** Και είπεν εκεί· ίσως φανερώσῃ εις ημάς την οδόν ημών, την ο Σαμουήλ προς τον μάγειρον, Φέρε το μερίδιον το οποίαν πρέπει να υπάγωμεν. **8** Και είπεν ο Σαούλ οποίον σοι ἐδώκα, περί του οποίον σοι είπα, Φύλαττε προς τον υπηρέτην αυτού, Άλλ' ίδού, θέλομεν υπάγει, τούτο πλησίον σου. **9** Και εύωσεν ο μάγειρος την πλην τι θέλομεν φέρει προς τον ἀνθρωπον; διότι ο πλάτην και το επ' αυτήν και ἔθεσεν ἐμπροσθεν του ἄρτους εξέλιπεν εκ των αγγείων ημών και δώρον δεν Σαούλ. Και είπεν ο Σαμουήλ, Ιδού, το εναπολειφθέν θες υπάρχει να προσφέρωμεν εις τον ἀνθρωπον του Θεού· αυτό ἐμπροσθέν σου, φάγε· διότι διά την ὡραν ταύτην τι ἔχομεν; **10** Και αποκριθείς πάλιν ο υπηρέτης προς εφυλάχθη διά σε, ὅτε είπα, Προσεκάλεσα τον λαόν. τον Σαούλ, είπεν, Ιδού, ευρίσκεται εν τη χειρί μου εν τη ημέρᾳ τέταρτον σίκλου αργυρίου, το οποίον θέλω δῶσει εις εκείνη. **11** Και αφού κατέβησαν εκ του υψηλού τόπου τον ἀνθρωπον του Θεού, και θέλει φανερώσει εις ημάς εις την πόλιν, συνωμίλησεν ο Σαμουήλ μετά τον Σαούλ την οδόν ημών. **12** Το πάλαι εν τω Ισραήλ, ὅποτε τις επί του δύματος. **13** Και εστικώθησαν ενωρίς και περί υπήγαινε να ερωτήσῃ τον Θεόν, ἔλεγεν ούτως Ἐλθετε, τα χαράγματα της ημέρας, εκάλεσεν ο Σαμουήλ τον και ας υπάγωμεν ἔως εις τον βλέποντα· διότι ο σήμερον Σαούλ οντά επί του δύματος, λέγων, Σηκωθήτη, διά να προφήτης εκαλείτο το πάλαι ο βλέπων. **14** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον υπηρέτην αυτού, Καλός ο λόγος σου· επειδή είναι σήμερον θυσία του λαού επί του υψηλού τόπου· **15** είναι σήμερον θυσία του λαού επί την πόλιν, διότι εις την πόλιν, διότι ο λαός δεν τρώγει εωσύν έλθη αυτός, επειδή ούτος ευλογεί την θυσίαν μετά ταύτα τρώγουσιν οι κεκλημένοι τώρα λοιπόν ανάβητε· διότι περί την ὡραν ταύτην θέλετε ευρεῖ αυτόν. **16** Και ανέβασην εις την πόλιν· και ενώ εισιτήρχοντο εις την πόλιν, ιδού, ο Σαμουήλ εξήρχετο ενώπιον αυτών, διά να αναβήι εις τον υψηλόν τόπον. **17** Εἶχε δε αποκαλύψει ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, μίαν ημέραν πριν ἔλθη ο Σαούλ, λέγων; **18** Αὔριον περί την ὡραν ταύτην θέλω αποστείλει προς σε ἀνθρωπον εκ γῆς Βενιαμίν, και θέλεις χρίσει αυτόν ἀρχοντα· επί τον λαόν μου Ισραήλ, και θέλεις σώσει τον λαόν μου εκ χειρός των Φιλισταίων· διότι επέβλεψα επί τον λαόν μου, επειδή η βοή αυτών ήλθεν εις εμέ. **19** Και ὅτε ο Σαμουήλ είδε τον Σαούλ, ο Κύριος είπε προς αυτόν, Ιδού, ο ἀνθρωπος, περί του οποίου σοι είπα· ούτος θέλει ἀρχει επί τον λαόν μου. **20** Τότε επιλησίασεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ εις την πύλην και είπε, Δείξον μοι, παρακαλώ, που είναι και πάντα ὄσα είναι εν τη καρδία σου θέλω αναγγείλει ένα των υπηρετών, και σηκωθείς ὑπαγε τα ζητήσης προς τον Σαούλ και είπεν, Εγώ είμαι ο βλέπων ανάβα επάνω εξείχεν υπέρ παντός του λαού. **21** Και απεκρίθη ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ και είπεν, Εγώ είμαι ο βλέπων ανάβα τας ονούς. **22** Και επέρασε διά της γης Σαλισά, αλλά δεν εύρηκαν αυτάς· και προς τίνα είναι πάσα η επιθυμία του Ισραήλ; δεν και επέρασαν διά της γης Σααλείμ, πλην δεν ήσαν είναι προς σε, και προς πάντα τον οίκον του πατρός εκεί· και επέρασε διά της γης Ιεμινί, αλλά δεν εύρηκαν σουν; **23** Αποκριθείς δε ο Σαούλ είπε, Δεν είμαι εις αυτάς· **24** Και επέρασε διά της γης Σαλισά, αλλά δεν εύρηκαν αυτάς· και προς τίνα είναι πάσα η επιθυμία του Ισραήλ; δεν και επέρασαν διά της γης Σααλείμ, πλην δεν ήσαν είναι προς σε, και προς πάντα τον οίκον του πατρός εκεί· **25** Αποκριθείς δε ο Σαούλ είπε, Εγώ είμαι εις αυτάς· **26** Και ελάβεν ο Σαμουήλ τον Σαούλ και τον υπηρέτην είπε προς αυτούς εις το οίκημα, και ἐδώκεν αυτούς εις το οίκημα, και περί προσεκάλεσα τον λαόν. τον Σαούλ, είπεν, Ιδού, ευρίσκεται εν τη χειρί μου εν τη ημέρᾳ τέταρτον σίκλου αργυρίου, το οποίον θέλω δῶσει εις εκείνη. **27** Και αφού κατέβησαν εκ του υψηλού τόπου τον ἀνθρωπον του Θεού, και θέλει φανερώσει εις ημάς εις την πόλιν, συνωμίλησεν ο Σαμουήλ μετά τον Σαούλ την οδόν ημών. **28** Το πάλαι εν τω Ισραήλ, ὅποτε τις επί του δύματος. **29** Και εστικώθησαν ενωρίς και περί υπήγαινε να ερωτήσῃ τον Θεόν, ἔλεγεν ούτως Ἐλθετε, τα χαράγματα της ημέρας, εκάλεσεν ο Σαμουήλ τον Σαούλ οντά επί του δύματος, λέγων, Σηκωθήτη, διά να προφήτης εκαλείτο το πάλαι ο βλέπων. **30** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον υπηρέτην αυτού, Καλός ο λόγος σου· επειδή είναι σήμερον θυσία του λαού επί του υψηλού τόπου· **31** επειδή είναι σήμερον θυσία του λαού επί την πόλιν, διότι ο λαός δεν τρώγει εωσύν έλθη αυτός, επειδή ούτος ευλογεί την θυσίαν μετά ταύτα τρώγουσιν οι κεκλημένοι τώρα λοιπόν ανάβητε· διότι περί την ὡραν ταύτην θέλετε ευρεῖ αυτόν. **32** Και ανέβασην εις την πόλιν· και ενώ εισιτήρχοντο εις την πόλιν, ιδού, ο Σαμουήλ εξήρχετο ενώπιον αυτών, διά να αναβήι εις τον υψηλόν τόπον. **33** Εἶχε δε αποκαλύψει ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, μίαν ημέραν πριν ἔλθη ο Σαούλ, λέγων; **34** Αὔριον περί την ὡραν ταύτην θέλω αποστείλει προς σε ἀνθρωπον εκ γῆς Βενιαμίν, και θέλεις χρίσει αυτόν ἀρχοντα· επί τον λαόν μου Ισραήλ, και θέλεις σώσει τον λαόν μου εκ χειρός των Φιλισταίων· διότι επέβλεψα επί τον λαόν μου, επειδή η βοή αυτών ήλθεν εις εμέ. **35** Και ὅτε ο Σαμουήλ είδε τον Σαούλ, ο Κύριος είπε προς αυτόν, Ιδού, ο ἀνθρωπος, περί του οποίου σοι είπα· ούτος θέλει ἀρχει επί τον λαόν μου.

υπάγης εκεί εις την πόλιν, θέλεις απαντήσει άθροισμα προφητών καταβαίνοντων από του υψηλού τόπουν εν φαλαρίῳ και τυμπάνω και αυλώ και κιθάρᾳ ἐμπροσθεν αυτών, και προφητεύοντων. **6** Και θέλει επέλθει επί σε πνεύμα Κυρίου, και θέλεις προφητεύσει μετ' αυτών και θέλεις μεταβληθῇ εἰς ἄλλον ἀνθρωπον. **7** Και ὅταν τα σημεῖα ταῦτα ἐλθωσιν επὶ σε, κάμνε διό, τι δύνασαι επειδή πολεμιστῶν, των οποίων τας καρδίας είχε διαθέσει διότι ο Θεός είναι μετά σου. **8** Και θέλεις καταβῇ προ ο Θεός. **27** Ανθρώποι ούμως κακοί είπον, Πως θέλει εμού εις Γάλγαλα: και ιδού, εγώ θέλω καταβῇ προς σε, σώσει ημάς ούτος; Και κατεφρόνησαν αυτὸν καὶ δεν διὰ να προσφέρω ολοκαυτώματα, να θυσίασι θυσίας προσφέρειν προς αυτὸν δώρα εκείνος ούμως ἔκαμνε τον ειρηνικάς πρόσδομεν επτά ημέρας, εωσού ἔλθω προς σε και σοι αναγγείλω τι ἔχεις να κάμης. **9** Και ὅτε ἐστρέψει τα νώτα αυτού διὰ να αναχωρήσῃ από του Σαμουήλ, ο Θεός ἔδωκεν εις αυτὸν ἄλλην καρδίαν και ἡλθον πάντα εκείνα τα σημεῖα εν τη ημέρᾳ εκείνη. **10** Και ὅτε ἡλθον εκεί εις το βουνόν, ιδού, ἀθροισμα προφητών συνήντησεν αυτὸν και επήλθεν επ' αυτὸν Πνεύμα Θεού, και επροφήτευσε μεταξύ αυτών. **11** Και ως είδον οι γνωρίζοντες αυτὸν πρότερον, και ιδού, προεφήτευε μετά των προφητών, τότε ἐλέγεν ο λαός, ἔκαστος προς τον πλησίον αυτού, Τι είναι τούτο, το οποίον ἔγεινεν εις τον νιόν του Κείς; και Σαούλ εν προφήταις; **12** Εις δε εκ των εκεί απεκρίθη και είπεν, Και τις είναι ο πατήρ αυτών; Διὰ τούτο ἔγεινε παροιμία, Και Σαούλ εν προφήταις; **13** Και αφού ετελείωσε προφητεύων, ἥλθεν εις τον υψηλόν τόπον. **14** Και είπεν ο θεός του Σαούλ προς αυτὸν και προς τον υπηρέτην αυτού, Που υπῆρχε; Και είπε, να ζητήσωμεν τας ὄνους, και ότε είδομεν ὃτι δεν ήσαν, ἥλθομεν προς τον Σαμουήλ. **15** Και είπεν ο θεός του Σαούλ, Ανάγγειλόν μοι, σε παρακαλώ, τι σας είπεν ο Σαμουήλ. **16** Και είπεν ο Σαούλ προς τον θεόν αυτού, Μας είπε μετά βεβαιότητος ὃτι ευρέθησαν αι ὄνοι τον λόγον ούμως περὶ της βασιλείας, τον οποίον ο Σαμουήλ είπε, δεν εφανέρωσεν εις αυτόν. **17** Και συνήγαγεν ο Σαμουήλ τον λαόν προς τον Κύριον εις Μιστά: **18** και είπε προς τους ιοιόντα Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ ανεβίβασα τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, και σας ηλευθέρωσα εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός πασών των βασιλειών, αἵτινες σας κατέθλιψαν· **19** και σεις την ημέραν ταύτην απεβάλετε τον Θεόν σας, ὅστις σας ἔσωσεν από πάντων των κακών σας και των θλίψεών σας, και είπετε προς αυτόν, Ουχί, αλλά κατάστησον βασιλέα εφ' ημάς. Τώρα λοιπόν παρουσιάσθητε ενώπιον του Κυρίου, κατά τας φυλάς σας και κατά τας χιλιάδας σας. **20** Και ὅτε ἔκαμεν ο Σαμουήλ πάσας τας φυλάς του Ισραήλ να πλησιάσων, επιάσθη η φυλή του Βενιαμίν. **21** Και αφού ἔκαμε την φυλήν του Βενιαμίν να πλησιάσῃ κατά τας οικογενείας αυτῶν, επιάσθη η οικογένεια του Ματτέϊ, και επιάσθη ο Σαούλ ο ιοίς του Κείς εξήτησαν δε αυτόν και δεν ευρέθη. **22** Όθεν εζήτησαν ἔτι παρά τον Κύριον, αν ο ἀνθρωπός ἔρχηται ἔτι εκεί. Και είπε Κύριος, Ιδού, αυτός είναι κεκρυμμένος μεταξύ της αποσκευής. **23** Τότε ἔδραμον και ἐλαβον αυτόν εκείθεν και ὅτε εστάθη μεταξύ του λαού, εξέιχεν υπέρ πάντα τον λαόν, από τους ούμους αυτού και επάνω. **24** Και είπεν ο Σαμουήλ προς πάντα τον λαόν, Βλέπετε εκείνον, τον οποίον εξέλεξεν ο Κύριος, ὃτι δεν είναι ούμιος αυτού μεταξύ του λαού; Και πας ο λαός ηλάλαξε και είπε,

Ζήτω ο βασιλεύς. **25** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον προφητών καταβαίνοντων από τον υψηλού τόπουν εν λαόν τον τρόπον της βασιλείας, και ἔγραψεν αυτὸν εν βιβλίῳ και ἔθεσεν ἐμπροσθεν του Κυρίου. Και απέλυσεν αυτὸν, και εκάστον εις τον οίκον σε πνεύμα Κυρίου, και πολεμιστῶν, των οποίων τας καρδίας είχε διαθέσει διότι ο Θεός είναι μετά σου. **8** Και θέλεις καταβῇ προ ο Θεός. **27** Ανθρώποι ούμως κακοί είπον, Πως θέλει εμού εις Γάλγαλα: και ιδού, εγώ θέλω καταβῇ προς σε, σώσει ημάς ούτος; Και κατεφρόνησαν αυτὸν καὶ δεν διὰ να προσφέρω ολοκαυτώματα, να θυσίασι θυσίας προσφέρειν προς αυτὸν δώρα εκείνος ούμως ἔκαμνε τον κωφόν.

11 Ανέβη δε Νάας ο Αμμωνίτης και εστρατοπέδευσεν εναντίον της Ιαβείς-γαλαάδ και είπον πάντες οι ἄνδρες της Ιαβείς εις τον Νάας, Κάμε συνθήκην προς ημάς, και θέλομεν σε δουλεύει. **2** Και είπε προς αυτούς Νάας ο Αμμωνίτης, Με τούτο θέλω κάμει συνθήκην προς εσάς, να εξορύξω πάντας τους δεξιούς οφθαλμούς σας, και να βάλω τούτο ὄνειδος επί πάντα τον Ισραήλ. **3** Και είπον προς αυτόν οι πρεσβύτεροι της Ιαβείς, Δος εις ημάς επτά ημερών αναβολήν, διὰ να αποστειλωμεν μηνυτάς εις πάντα τα ὄρια του Ισραήλ· και τότε, εάν δεν ἴνα τις να μας σώση, θέλομεν εξέλθει προς σε. **4** Ἡλθον λοιπόν οι μηνυταί εις Γαβαά του Σαούλ και είπον τους λόγους εις τα ὄρα του λαού· και ὑψωσαν πας ο λαός την φωνήν αυτῶν και ἔκλαυσαν. **5** Και ιδού, ο Σαούλ ἥρχετο κατόπιν της αγέλης εκ του αγρού και είπεν ο Σαούλ, Τι ἔχει ο λαός και κλαίει; Και διηγήθησαν προς αυτόν τους λόγους των ανδρών της Ιαβείς. **6** Και επήλθεν επί τον Σαούλ πνεύμα Θεού, ὅτε ἤκουσεν τους λόγους εκείνους· και εξήφθη η οργὴ αυτού σφόδρα. **7** Και ἐλαβε ζεῦγος βών, και κατακόψας αυτούς εις τμῆματα, απέστειλεν αυτά κατά πάντα τα ὄρια του Ισραήλ διά χειρός μηνυτών, λέγων, Όστις δεν εξέλθῃ κατόπιν του Σαούλ και κατόπιν του Σαμουήλ, ούτω θέλει γείνει εις τους βόας αυτού. Και επέπεσε φόβος Κυρίου επί τον λαόν, και εξήλθον ως εις ἀνθρωπος. **8** Και ὅτε απηρίθμησεν αυτούς εν Βεζέκ, οι ιοιοί Ισραήλ ήσαν τριακόσιαι χιλιάδες και οι ἄνδρες Ιούδα τριάκοντα χιλιάδες. **9** Και είπον προς τους ελθόντας μηνυτάς, Ούτω θέλετε ειπει προς τους ἄνδρας της Ιαβείς-γαλαάδ· Αὔριον, καθὼς ο ἡλιος θερμάνη, θέλει εισθαί εις εσάς σωτηρία. Και ἥλθον οι μηνυταί και ανήγγειλαν προς τους ἄνδρας της Ιαβείς· και υπερεχάρησαν. **10** Και είπον οι ἄνδρες της Ιαβείς, Αὔριον θέλομεν εξέλθει προς εσάς, και θέλετε κάμει εις ημάς παν δι, τι σας φαίνεται καλόν. **11** Και την επαύριον διήρεσεν ο Σαούλ τον λαόν εις τρία τάγματα· και εισήλθον εις το μέσον του στρατοπέδου, εν τη πρωινή φυλακή, και επάταξαν τους Αμμωνίτας εωσού θερμάνη η ημέρα· και οι εναπολειφθέντες διεσκορπίσθησαν, ὥστε ουδέ δύο εξ αυτών δεν ἔμειναν ηνωμένοι. **12** Και είπεν ο λαός προς τον Σαμουήλ, Τις είναι εκείνος ὅστις είπεν, Ο Σαούλ θέλει βασιλεύει εφ' ημάς; παραδώσατε τους ἄνδρας, διά να θανατώσωμεν αυτούς. **13** Και είπεν ο Σαούλ, Δεν θέλει θανατωθή ουδείς την ημέραν ταύτην· διότι σήμερον ἔκαμεν ο Κύριος σωτηρίαν εν τω Ισραήλ. **14** Τότε είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Έλθετε, και ας παντός του λαού; Και πας ο λαός ηλάλαξε και είπε,

βασιλείαν. **15** Και υπήγε πας ο λαός εις Γάλγαλα· και λοιπόν παραστάθητε και ίδετε το μέγα τούτο πράγμα, το εκεί έκαμπον τον Σαούλ βασιλέα ενώπιον του Κυρίου εν οποίον ο Κύριος θέλει κάμει ἐμπροσθεν των οφθαλμών Γαλγάλοις και εκεί εθυσίασαν θυσίας ειρηνικάς ενώπιον σας· **17** δεν είναι θερισμός των σίτων σήμερον; θέλω επικαλεσθή τον Κύριον, και θέλει πέμψει βροντάς και βροχήν· διά να γνωρίσητε και να ίδητε ότι το κακόν σας είναι μέγα, το οποίον επράξατε ενώπιον του Κυρίου, ζητήσαντες εις εαυτούς βασιλέα. **18** Ότε επεκαλέσθη ο Σαμουήλ τον Κύριον· και ἐπέμψεν ο Κύριος βροντάς και βροχήν την ημέραν εκείνην· και πας ο λαός εφοβήθη σφόδρα τον Κύριον και τον Σαμουήλ. **19** Και είπε πας ο λαός προς τον Σαμουήλ, Δεήθητ υπέρ των δούλων σου προς Κύριον τον Θεόν σου, διά να μη αποθάνωμεν· διότι επροσθέσαμεν εις πάσας τας αμαρτίας ημών το κακόν, να ζητήσωμεν εις εαυτούς βασιλέα. **20** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Μή φοβείσθε σεις επράξατε όλον τούτο το κακόν· πλην μη παραδρομήσητε από όπισθεν του Κυρίου, αλλά λατρεύετε τον Κύριον εξ όλης της καρδίας σας. **21** και μη παραδρομήσητε· διότι τότε θηλέτε υπάγει κατόπιν των ματαίων, τα οποία δεν δύνανται να ωφελήσωσιν ουδέ να ελευθερώσωσιν, επειδή είναι μάταια· **22** διότι δεν θέλει εγκαταλείψει ο Κύριος τον λαόν αυτού, διά το όνομα αυτού το μέγα, επειδή ηδόκησεν ο Κύριος να σας κάμη λαόν αυτού· **23** εις εμέ δε μη γένοιτο να αμαρτήσω εις τον Κύριον, ώστε να παύσω από του να δέωμαι υπέρ υμών· αλλά θέλω σας διδάσκει την οδόν την αγαθήν και ευθείαν· **24** μόνον φοβείσθε τον Κύριον και λατρεύετε αυτόν εν αληθείᾳ εξ όλης καρδίας σας· διότι είδετε πόσα μεγαλεία έκαμπεν υπέρ υμών· **25** αλλ' εάν εξακολουθήτε να πράττητε το κακόν, και σεις και ο βασιλεὺς υμών θέλετε απολεσθή.

12 Και είπεν ο Σαμουήλ προς πάντα τον Ισραήλ, Ιδού, υπήκουσα εις την φωνήν σας κατά πάντα οσα είπετε προς εμέ, και κατέστησα βασιλέα εφ' υμάς· **2** και τώρα, ιδού, ο βασιλεύς πορεύεται ἐμπροσθέν σας· εγώ δε είμαι γέρων και πολιός· και οι υἱοί μου, ιδού, είναι μεθ' υμών· και εγώ περιεπάτησα ενώπιον σας εκ νεότητός μου ἔως της ημέρας ταύτης· **3** ιδού, εγώ μαρτυρήσατε κατ' εμού ενώπιον του Κυρίου και ενώπιον του κεχρισμένου αυτού τίνος τον βουνὸν ἐλαβον· ή τίνος τον ὄνον ἐλαβον; ή τίνα ηδικησα; τίνα κατεδύναστευσα; ή εκ χειρός τίνος ἐλαβον δύρα, διά να τυφλώσω τους οφθαλμούς μου διά τούτων; και θέλω αποδώσει εις εσάς. **4** Οι δε είπον, Δεν ηδίκησας ημάς ουδὲ κατεδύναστευσας ημάς ουδὲ ἐλάβεις τι εκ της χειρός τινός. **5** Και είπε προς αυτούς, Μάρτυς ο Κύριος εις εσάς, μάρτυς και ο κεχρισμένος αυτού την ημέραν ταύτην, ὅτι δεν ευρήκατε εις την χείρα μου ουδέν. Και απεκρίθησαν, Μάρτυς. **6** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Μάρτυς ο Κύριος ο καταστήσας τον Μωϋσήν και τον Ααρών, και αναβιβάσας τους πατέρας σας εκ γης Αιγύπτου. **7** Τώρα λοιπόν στάθητε, διά να διαλεχθῷ με σας ενώπιον του Κυρίου, διά πάσας τας δικαιούσνας του Κυρίου, τας οποίας ἔκαμπεν εις εσάς και εις τους πατέρας σας. **8** Αφού ο Ιακώβ ἤλθεν εις την Αίγυπτον, και οι πατέρες σας εβόησαν προς τον Κύριον, τότε απέστειλεν ο Κύριος τον Μωϋσήν και τον Ααρών, και εξήγαγον τους πατέρας σας εξ Αιγύπτου και κατώκισαν αυτούς εν τω τόπω τούτω. **9** Ελημόνησαν ὄμως Κύριον τον Θεόν αυτών· δύνεν παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα του Σισάρα, αρχηγού του στρατεύματος του Ασώρ, και εις την χείρα των Φιλισταίων και εις την χείρα του βασιλέως Μωάβ, και επολέμησαν εναντίον αυτών. **10** Και εβόησαν προς τον Κύριον και είπον, Ημαρτήσαμεν, επειδή εγκατελίπομεν τον Κύριον και ελατρεύσαμεν τους Βααλείμ και τας Ασταρώθ αλλά τώρα ελευθέρωσαν ημάς εκ της χειρός των εχθρών ημών, και θέλομεν λατρεύει σε. **11** Και απέστειλεν ο Κύριος τον Ιεροβάλ και τον Βεδάν και τον Ιεφθάε και τον Σαμουήλ, και σας ηλευθέρωσεν εκ της ημάς εκ της πανταχόθεν, και κατωκίσατε εν ασφαλεία. **12** Αλλ' οτε είδετε ότι Νάσα ο βασιλεύς των ινών Αμιμών ἤλθεν εναντίον σας, είπετε προς εμέ, Ουχί, μετά του Ισραήλ, τριάκοντα χιλιάδες αμαζών και αλλά βασιλεύς θέλει βασιλεύει εφ' ημάς ενώ Κύριος ο εξ χιλιάδες πτέρων και λαός ως η ἄμμος η επί του Θεός σας ήτο ο βασιλεύς σας. **13** Τώρα λοιπόν, ιδού, ο βασιλεύς, τον οποίον εξελέξατε, τον οποίον εζητήσατε· και εις την φωνήν σας, είπετε προς εμέ, Ουχί, μετά του Ισραήλ, τριάκοντα χιλιάδες αμαζών και αλλά βασιλεύς θέλει βασιλεύει εφ' ημάς ενώ Κύριος ο εξ χιλιάδες πτέρων και λαός ως η ἄμμος της θαλάσσης κατά το πλήθος· και ανέβησαν προσταγής του Κυρίου, τότε και σεις και ο βασιλεύς ο βασιλεύων εφ' ημάς θέλετε περιπατεῖ κατόπιν Κυρίου του Θεού σας· **15** εάν ούμως δεν υπακούητε εις την φωνήν του Κυρίου, αλλά στασιάζητε εναντίον της προσταγής του Κυρίου, τότε η χειρ του Κυρίου θέλει είσθαι εναντίον σας, καθώς εστάθη εναντίον των πατέρων σας. **16** Τώρα διωρισμένον καιρόν υπό του Σαμουήλ· αλλ' ο Σαμουήλ

δεν ήρχετο εις Γάλγαλα· και ο λαός διεσκορπίζετο από Ιωνάθαν. **4** Μεταξύ δε των διαβάσεων, διά των οποίων πληγούν αυτού. **9** Και είπεν ο Σαούλ, Φέρετε εδώ προς ο Ιωνάθαν εζήτει να περάσῃ προς την φρουράν των εμέ το ολοκαύτωμα, και τας ειρηνικάς προσφοράς. Φιλισταίων, ήτο απότομος βράχος εξ ενός μέρους και Και προσέφερε το ολοκαύτωμα. **10** Και ως ετελείωσε απότομος βράχος εκ του άλλου μέρους και το ονόμα προσφέρων το ολοκαύτωμα, ιδού, ήλθεν ο Σαμουήλ· του ενός Βοσές, το δε ονόμα του άλλον Σενέ. **5** Το και εξήλθεν ο Σαούλ εις συνάντησιν αυτού, διά να μέτωπον του ενός βράχου ήτο προς βορράν απέναντι χαιρετήση αυτόν. **11** Και είπεν ο Σαμουήλ, Τί έκαμες; Και Μιχάμας, και το του άλλου προς νότον απέναντι Γαβαά. απεκρίθη ο Σαούλ, Επειδή είδον ότι ο λαός διεσκορπίζετο **6** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον νέον τον βαστάζοντα τα απ' εμού, και συ δεν ήλθεν την διωρισμένη ημέραν, οι όπλα αυτού, Ελθέ, και ας περάσωμεν προς την φρουράν δε Φιλισταίοι συνηθοίζοντα εις Μιχάμας, **12** διά τούτο των απεριτήμαν τούτων ίως ενεργήση ο Κύριος υπέρ είπα, Τώρα θέλουσι καταβή οι Φιλισταίοι εναντίον μου ημών διότι δεν είναι εις τον Κύριον εμπόδιον να σώση εις Γάλγαλα, και εγώ δεν έκαμα δέσιν προς τον Κύριον διά πολλών ή δι' ολίγων. **7** Και είπε προς αυτόν ο ετόλμησα λοιπόν, και προσέφερα το ολοκαύτωμα. **13** οπλοφόρος αυτού, Κάμε ό, τι είναι εν τη καρδία σου· Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Συ ἔπραξας προχώρει ιδού, εγώ είμαι μετά σου κατά την καρδίαν αφρόνως δεν εφύλαξας το πρόσταγμα Κυρίου του σου. **8** Τότε είπεν ο Ιωνάθαν, Ιδού, ημείς θέλομεν Θεού σου, το οποίον προσέταξεν εις σέ διότι τώρα ο περάσει προς τους ἄνδρας και θέλομεν δειχθή εις αυτούς Κύριος ήθελε στερεώσει την βασιλείαν σου επί τον **9** εάν είπωσι προς ημάς ούτω, Στάθητε έως να ἐλθωμεν Ισραήλ έως του αιώνος: **14** αλλά τώρα η βασιλεία προς εας· τότε θέλομεν σταθή εν τω τόπω ημών και συ δεν θέλει στηριχθή· ο Κύριος εζήτησεν εις εαυτόν δεν θέλομεν αναβή προς αυτούς· **10** αλλ' εάν είπωσιν ἀνθρωπον κατά την καρδίαν αυτού, και διώρισεν ο ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβή· διότι Κύριος αυτόν να ήναι ἄρχων επί τον λαόν αυτού, επειδή ο Κύριος παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα ημών· και δεν εφύλαξας εκείνο το οποίον προσέταξεν εις σε τούτο θέλει είσθαι εις ημάς το σημείον. **11** Εδειχθησαν Κύριος. **15** Και εσηκώθη ο Σαμουήλ και ανέβη από λοιπόν αμφότεροι εις την φρουράν των Φιλισταίων· Γαλγάλων εις Γαβαά του Βενιαμίν. Ο δε Σαούλ ηρίθμησε και οι Φιλισταίοι είπον, Ιδού, οι Εβραίοι εξέρχονται τον λαόν τον ευρεθέντα μετ' αυτού, περίπου εξακοσίους εκ των τρυπών, όπου είχον κρυφθή. **12** Και ελάλησαν ἄνδρας. **16** Και ο Σαούλ και Ιωνάθαν ο υιός αυτού και οι ἄνδρες της φρουράς προς τον Ιωνάθαν και προς λαός ο ευρεθείς μετ' αυτών, εκάθησαν εν Γαβαά του τον βαστάζοντα τα όπλα αυτού, και είπον, Ανάβητε Βενιαμίν· οι δε Φιλισταίοι ἥσαν εστρατοπεδεύμενοι εν προς ημάς, και θέλομεν σας φανερώσει τι. Και είπεν ο Μιχάμας. **17** Και εξήλθον λεηλάται εκ του στρατοπέδου Ιωνάθαν προς τον οπλοφόρον αυτού, Ανάβη κατόπιν των Φιλισταίων εις τρία σώματα· το εν σώμα εστράφη μου· διότι παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του εις την οδόν Οφρά, προς την γην Σωγάλ· **18** και το ἄλλο Ισραήλ. **13** Και ανέρπυσεν ο Ιωνάθαν με τας χείρας αυτού σώμα εστράφη εις την οδόν του ορίου, το οποίον βλέπει κατόπιν αυτού και ἐπεσον ἐμπροσθεν του Ιωνάθαν και προς την κοιλάδα Σεβαείμ, κατά την ἐρημον. **19** Και ο βαστάζων τα όπλα αυτού εθανάτονεν αυτούς κατόπιν σιδηρουργός δεν ευρίσκετο εν πάσῃ τη γη Ισραήλ· διότι αυτού. **14** Αὕτη δε η πρώτη σφαγή, την οποίαν ἔκαμψαν οι Φιλισταίοι είπον, Μήποτε οι Εβραίοι κατακευάσωσι ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος αυτού, ήτο περίπου είκοσι ρομφαίσας ή λόγχας: **20** αλλά κατέβαινον πάντες οι ἄνδρες, εις διάστημα γης ημίσεως στρέμματος. **15** Και Ισραηλίται προς τους Φιλισταίους, διά να ακονώσιν έγινε τρόμος εν τω στρατοπέδῳ, εν τοις αγροίς και έκαστος το υνίον αυτού και την δικέλλαν αυτού και εν παντί τω λαώ· η φρουρά και οι λεγλατούντες, και την αξίνην αυτού, και την σκαπάνην αυτού, **21** οσάκις αυτού κατετρόμαζαν, και η γη συνεταράχθη· ώστε ήτο ήθελον αμβλυνθή αι σκαπάναι και αι δικέλλαι και αι τρόμος Θεού. **16** Και είδον οι φρουροί του Σαούλ εν τα τρίκρανα και αι αξίναι αυτών· και διά να οξύνωσι Γαβαά του Βενιαμίν, και ιδού, το πλήθος διελύετο και τα βούκεντρα αυτών. **22** Διά τούτο εν τη ημέρᾳ της βαθμηδόν διεσκορπίζετο. **17** Τότε είπεν ο Σαούλ προς μάχης, δεν ευρίσκετο ούτε μάχαιρα ούτε λόγχη εις την τον λαόν τον μετ' αυτού, Απαριθμήσατε τώρα και ιδέτε χείρα τινάς εκ του λαού του όντος μετά τον Σαούλ και τις ανεχώρησεν εξ ημών. Και ότε απηρίθμησαν, ιδού, Ιωνάθαν· εις τον Σαούλ όμως και εις τον Ιωνάθαν τον οι λαού προς τον Αχιά, Φέρε εδώ την κιβωτόν είπεν ο Σαούλ προς τον Αχιά, Φέρε εδώ την κιβωτόν του Θεού. Διότι η κιβωτός του Θεού ήτο τότε μετά των ιιών Ισραήλ. **19** Και ενώ ελάλει ο Σαούλ προς τον ιερέα, ο θύρβος εν τω στρατοπέδῳ των Φιλισταίων επροχώρει επί το μάλλον και επληθύνετο· ο δε Σαούλ είπε προς τον ιερέα, Σύρε οπίσω την χείρα σου. **20** Και συνιθρόσιθησαν ο Σαούλ και πας ο λαός ο μετ' αυτού και ήλθον έως εις την μάχην· και ιδού, παντός ανδρός η ρομφαία ήτο εναντίον του συντρόφου αυτού, σφαγή μεγάλη σφρόδρα. **21** οι δε Εβραίοι οι μετά των Φιλισταίων όντες ως ἄλλοτε, οίτινες είχον αναβή μετ' αυτών εις το στρατόπεδον εκ των πέριξ, και αυτοί έτι ηνώθησαν μετά των Ισραηλιτών, οίτινες ήσαν μετά

14 Ημέραν δε τινά είπεν Ιωνάθαν, ο υιός του Σαούλ, προς τον νέον τον βαστάζοντα τα όπλα αυτού, Ελθέ, και ας περάσωμεν προς την φρουράν των Φιλισταίων, την εν τω πέραν προς τον πατέρα αυτού όμως δεν εφανέρωσε τούτο. **20** δε Σαούλ εκάθητο επί του άκρου του Γαβαά, υπό την ροδιάν την εν Μιγρών και ο λαός ο μετ' αυτού ήτο έως εξακόσιοι ἄνδρες: **3** και Αχιά, ο υιός του Αχιτώβ, αδελφού του Ιχαβώδ, υιού του Φινέες, υιού του Ηλεί, ιερεύς του Κυρίου εν Σηλώ, φορών εφόδ. Και ο λαός δεν ήξευρεν ότι υπήγειν ο

αναχωρήσατε, κατάβητε εκ μέσου των Αμαληκιτών, διά Ημάρτησα: διότι παρέβην το πρόσταγμα του Κυρίου και να μη σας συμπεριλάβω μετ'¹ αυτών· διότι σεις εδείζατε τους λόγους σου, φοβηθείς τον λαόν και υπακούσας έλεος εις πάντας τους ινιούς Ισραήλ, ότε ανέβαινον εξ εις την φωνήν αυτών· **25** τώρα λοιπόν συγχώρησον, Αιγύπτου. Και ανεχώρησαν οι Κεναίοι εκ μέσου των παρακαλώ, το αμάρτημά μου και επίστρεψον μετ'¹ εμού, Αμαληκιτών. **7** Και επάταξεν ο Σαούλ τους Αμαληκίτας διά να προσκυνήσω τον Κύριον. **26** Ο δε Σαμουήλ είπε από Αβίλα ἔως της εισόδου Σούρ, της κατά πρόσωπον προς τον Σαούλ, Δεν θέλω επιστρέψει μετά σου· διότι Αιγύπτου. **8** Και συνέλαβεν Αγάγ τον βασιλέα των απέρριψας τον λόγον του Κυρίου, και ο Κύριος απέρριψε Αμαληκιτών ζώντα, πάντα δε τον λαόν εξωλόθρευσεν σε από του να ήσαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ. **27** Και εν στόματι μαχαίρας. **9** Πλην εφείσθη ο Σαούλ και ο καθώς εστράφη ο Σαμουήλ διά να αναχωρήσῃ, εκείνος λαός τον Αγάγ και τα καλήτερα των προβάτων και επίσαν αυτόν του κραστέδου του ιματίου αυτού και των βούν και των δυνετερύνουνταν και των αρνίων και των αρνίων και των αρνίων παντός αγαθού, και δεν ήθελον να εξολοθρεύσουσιν αυτά: αλλά παν το ευτελές και εξουδενώμενον, εκείνον εξωλόθρευσαν. **10** Τότε ἔγινε λόγος Κυρίου προς τον Σαμουήλ, λέγων, **11** Μετεμελίθην ότι ἔκαμα τον Σαούλ εξεσούσιθη. **28** Και είπε προς αυτόν ο Σαμουήλ, Εξέχουσεν η Κύριος την βασιλείαν του Ισραήλ από σου σήμερον και ἔδωκεν αυτήν εις τον πλησίον σου, τον καλήτερόν σου· **29** ουδέ θέλει ψευσθή ο Ισχυρός του Ισραήλ ουδέ μεταμελιθή διότι ούτος δεν είναι ἀνθρωπος, ὥστε να μεταμεληθή. **30** Ο δε είπεν, Ημάρτησα: αλλά τίμησόν μου δεν εξετέλεσε. Και τούτο ελύπησε τον Σαμουήλ, με τώρα, παρακαλώ, ἐμπροσθεν των πρεσβυτέρων του και εβόνησε προς τον Κύριον δι'¹ δόλης της νυκτός. **12** λαού μου και ἐμπροσθεν του Ισραήλ, και επίστρεψον Και ότε εξηγέρθη ο Σαμουήλ ενωρίς διά να υπάγη εις μετ'¹ εμού, διά να προσκυνήσω Κύριον τον Θεόν σου. συνάντησιν του Σαούλ το πρωΐ, αντίγγιειλαν προς τον Σαμουήλ, λέγοντες, Ο Σαούλ ήλθεν εις τον Κάρμηλον, προσεκύνησεν ο Σαούλ τον Κύριον. **13** Και είπεν ο και ίδον, ανήγειρεν εις εαυτόν τρόπαιον ἐπειτα εστράφη φωνή αύτή των προβάτων εις τα ὡτα μου, και η φωνή των γυναικών η μήτηρ σου. Και κατέκοψεν ο Σαμουήλ των βούν, την οποίαν ακούον; **14** Και είπεν ο Σαούλ, Εκ τον Αγάγ ενώπιον του Κυρίου εν Γαλγάλοις, **15** Τότε των Αμαληκιτών ἔφεραν αυτά: διότι ο λαός εφείσθη τα ανεχώρησεν ο Σαμουήλ εις Ραμά: ο δε Σαούλ ανέβη εις καλήτερα των προβάτων και των βούν, διά να θυσιάσῃ τον οίκον αυτού, εις Γαβαά Σαούλ. **16** Τότε είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Ἀφες, και θέλω απαγγείλει προς σε τι ειλάλησεν ο Κύριος εις εμέ την νύκτα. Ο δε είπε προς αυτόν, Λέγε. **17** Και είπεν ο Σαμουήλ, Ενώ σ ώ ήσο μικρός ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν σου, δεν ἔγινες η κεφαλή των φυλῶν του Ισραήλ, και σε ἔχρισεν ο Κύριος βασιλέα επί τον Ισραήλ; **18** και σε ἔστειλεν ο Κύριος εις την οδόν και είπεν, Υπαγε και εξολοθρευσον τους αμαρτάνοντας εις εμέ, τους Αμαληκίτας, και πολέμησον εναντίον αυτών εωσού εξαφανίσης αυτούς· **19** διά τι λοιπόν δεν υπήκουσας της φωνῆς του Κυρίου, αλλ'¹ ὠρμησας επί τα λάφυρα και ἔπραξας το κακόν ενώπιον του Κυρίου; **20** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ, Ναι, υπήκουσα της φωνῆς του Κυρίου και υπήγα εις την οδόν εις την οποίαν ο Κύριος με απέστειλε και ἔφερα τον Αγάγ τον βασιλέα του Αμαλήκ, τους δε Αμαληκίτας εξωλόθρευσα· **21** ο λαός όμως ἔλαβεν εκ των λαφύρων πρόβατα και βόας, τα καλήτερα από των απηγορευμένων, διά να θυσιάσῃ εις Κύριον τον Θεόν σου εν Γαλγάλοις. **22** Και είπεν ο Σαμουήλ, Μήπως ο Κύριος αρέσκεται εις τα ολοκαυτώματα και εις τας θυσίας, καθώς εις το να υπακούωμεν της φωνῆς του Κυρίου; Ιδού, η υποταγή είναι καλητέρα παρά την θυσίαν· η υπακοή, παρά το πάχος των κριών· **23** διότι η απειθεία είναι καθώς το αμάρτημα της μαγείας και το πείσμα, καθώς η ασέβεια και ειδωλολατρεία επειδή συ απέρριψας τον λόγον του Κυρίου, διά τούτο και αυτός απέρριψε σε από του να ήσαι βασιλεύς. **24** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ,

16 Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Έως πότε συ πενθείς διά τον Σαούλ, επειδή εγώ απεδοκίμασα αυτόν από του να βασιλεύῃ επί τον Ισραήλ; γέμισον το κέρας σου ἔλαιον και υπαγε· εγώ σε αποστέλλω προς τον Ιεσσαί τον Βηθλεεμίτην διότι προέβλεψα εις εμαυτὸν βασιλέα μεταξύ των ινών αυτού. **2** Και είπεν ο Σαμουήλ, Πως να υπάγω; διότι θέλει ακούσει τούτο ο Σαούλ και θέλει με θανατώσει. Και είπεν ο Κύριος, Λάβε μετά σου δάμαλιν και ειπέ, Ἡλθον να θυσιάσω προς τον Κύριον. **3** Και κάλεσον τον Ιεσσαί εις την θυσίαν, και εγώ θέλω φανερώσει προς σε τι θέλεις κάμει και θέλεις χρίσει εις εμέ ὄντινα σοι είπω. **4** Και εκάμεν ο Σαμουήλ εκείνο το οποίον είπεν ο Κύριος, και ήλθεν εις Βηθλεέμ. Ετρόμαξαν δε οι πρεσβύτεροι της πόλεως εις την συνάντησιν αυτού και είπον, Εν ειρήνη ἔρχεσαι; **5** Ο δε είπεν, Εν ειρήνη ἔρχομαι διά να θυσιάσω προς τον Κύριον· αγιάσθητε και ἐλθετε μετ'¹ εμού εις την θυσίαν. Και ηγίασε τον Ιεσσαί και τους ινούς αυτού και εκάλεσεν αυτούς εις την θυσίαν. **6** Και ενώ εισήρχοντο, ιδών τον Ελιάβ, είπε, Βεβαίως ἐμπροσθεν του Κυρίου είναι ο κεχρισμένος αυτού. **7** Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Μη επιβλέψῃς εις την όψιν αυτού ή εις το ύψος του αναστήματος αυτού, επειδή απεδοκίμασα αυτόν διότι δεν βλέπει ο Κύριος

καθώς βλέπει ο άνθρωπος διότι ο άνθρωπος βλέπει Ισραήλ ίστατο επί του όρους εκείθεν· η δε κοιλάς ήτο το φαινόμενον, ο δε Κύριος βλέπει την καρδίαν. **8** μεταξύ αυτών. **4** Και εξήλθεν ανήρ προμαχητής εκ του Τότε εκάλεσεν ο Ιεσσαί τον Αβιναδάβ και διεβίβασεν στρατοπέδου των Φιλισταίων ονομαζόμενος Γολιάθ, αυτόν ενώπιον του Σαμουνήλ. Και είπεν, ουδέ τόύτον εκ της Γαθ, ύψους εξ πηγών και σπιθαμής· **5** είχε δε δεν εξέλεξεν ο Κύριος. **9** Τότε διεβίβασεν ο Ιεσσαί τον περικεφαλαίαν χαλκίνην επί της κεφαλής αυτού και Σαμμά. Ο δε είπεν, Ουδέ τούτον δεν εξέλεξεν ο Κύριος. ήτο ενδεδυμένος θώρακα αλυσιδωτόν και το βάρος **10** Και διεβίβασεν ο Ιεσσαί επτά εκ των υιών αυτού του θώρακος ήτο πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκού· **6** και ενώπιον του Σαμουνήλ. Και είπεν ο Σαμουνήλ προς τον κνημίδας χαλκίνας επί των σκελών αυτού και ασπίδα Ιεσσαί, Ο Κύριος δεν εξέλεξε τούτους. **11** Και είπεν χαλκίνην μεταξύ των ὡμων αυτού. **7** Και το κοντάριον ο Σαμουνήλ προς τον Ιεσσαί, Ετελείωσαν τα παιδία; του δόρατος αυτού ήτο ως αντίον υφαντού· και η Και είπε, Μένει έτι ο νεώτερος· καὶ ιδού, ποιμανεῖ λόγχη του δόρατος αυτού εξύλιξεν εξακοίδιον σίκλους τα πρόβατα. Και είπεν ο Σαμουνήλ προς τον Ιεσσαί, σιδήρους εἰς δε κρατών τον θυρέον προεπορεύετο Πέμψον και φέρε αυτόν· διότι δεν θέλομεν καθίσει εἰς αυτού. **8** Και σταθείς εβόησε προς τας παρατάξεις την τράπεζαν, εωσού ἔλθη ενταύθα. **12** Και ἐστειλε τον Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Διά τι εξέρχεσθε να και ἐφερεν αυτόν. Ήτο δε ζανθός και ευόφθαλμος και παραταχθῆτε εἰς μάχην; δεν εἴμαι εγώ ο Φιλισταίος, και ώραίος την όψιν. Και είπεν ο Κύριος, Σηκώθητι, χρίσον σεις δούλοι του Σαούλ; εκλέξατε εἰς εαυτούς ἄνδρα, και αυτόν· διότι ούτος είναι. **13** Τότε ἐλαβεν ο Σαμουνήλ ας καταβή προς εμέ· **9** εάν μεν δύνηθη να πολεμησῃ το κέρας του ελαίουν και ἔχρισεν αυτόν εν μέσω των μετ' εμού και με θανατώσῃ, τότε ημείς θέλομεν είσθαι αδελφών αυτού· και επήλθη πνεύμα Κυρίου επί τον δούλοι σας ἀλλ' εάν εγώ υπερισχύσω κατ' αυτού και Δαβίδ από της ημέρας εκείνης και εφεζής. Σηκωθείς δε θανατώσω αυτόν, τότε σεις θέλετε είσθαι δούλοι ημών ο Σαμουνήλ απήλθεν εἰς Ραμά. **14** Και το Πνεύμα του και θέλετε δούλευει ημάς. **10** Και είπεν ο Φιλισταίος, Κυρίου απεσύρθη από του Σαούλ, και πνεύμα πονηρόν Εγώ εξουθένησα τας παρατάξεις του Ισραήλ την ημέραν παρά Κυρίου ετάραπτεν αυτόν. **15** Και είπον οι δούλοι ταύτην δότε εἰς εμέ ἄνδρα, διά να μονομαχήσωμεν. του Σαούλ προς αυτόν, Ιδού τώρα, πονηρόν πνεύμα παρά **11** Ότε ήκουσεν ο Σαούλ και πας ο Ισραήλ εκείνους Θεού σε ταράττει· **16** ας προστάξῃ τώρα ο κύριος ημών τους λόγους του Φιλισταίου, εξέστησαν και εφοβήθησαν τους δούλους σου, τους ἐμπροσθέν σου, να ζητήσωσιν σφόδρα. **12** Ήτο δε Δαβίδ ο νιός εκείνου του Εφραείου ἀνθρωπον ειδήμονα εἰς το να παῖζη κιθάραν και οπότε εκ Βηθλεέμ Ιούδα, ονομαζόμενον Ιεσσαί είχε δε οκτώ το πονηρόν πνεύμα παρά Θεού είναι επί σε, να παῖζη με γιούς και ο ἀνθρωπος εἰς τας ημέρας τοι Σαούλ είχε την χείρα αυτού, και καλόν θέλει είσθαι εἰς σε. **17** Και τάξιν γέροντος μεταξύ των ανθρώπων. **13** Και υπήγαν είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού, Προβλέψατε οι τρεις υιοί του Ιεσσαί οι μεγαλίτεροι ακολουθούντες μοι λοιπὸν ἀνθρωπον παίζοντα καλώς και φέρετε προς τον Σαούλ εἰς την μάχην· και τα ονόματα των τριών εμέ. **18** Τότε απεκρίθη εἰς εκ των δούλων και είπεν, ιδού, είδον υιόν του Ιεσσαί τον Βηθλεεμίτον, ειδήμονα πρωτότοκος, και ο δεύτερος αυτού Αβιναδάβ, και ο εις το παῖζεν και ανδρειότατον και ἄνδρα πολεμικόν τρίτος Σαμμά. **14** Ο δε Δαβίδ ήτο νεώτερος και οι τρεις και συνετόν εἰς λόγον και ἀνθρωπον ώραίον, και οι μεγαλίτεροι ηκολούθουν τον Σαούλ. **15** Και ανεχώρει Κύριος είναι μετ' αυτού. **19** Και απέστειλεν ο Σαούλ ο Δαβίδ και επέστρεφεν από του Σαούλ, διά να ποιμαίνη μηνυτάς προς τον Ιεσσαί, λέγων, Πέμψον μοι Δαβίδ τον τα πρόβατα του πατρός αυτού εν Βηθλεέμ. **16** Ο δε υιόν σου, όστις είναι μετά των προβάτων. **20** Και ἐλάβεν Φιλισταίος επλησίαζε πρωΐ και εσπέρας και εστηλόντε ο Ιεσσαί όνον φορτωμένον με ἄρτους και ασκόν οίνου τεσσαράκοντα ημέρας. **17** Και είπεν Ιεσσαί προς Δαβίδ και εν ερίφιον εξ αιγών, και ἐπέμψεν αυτά διά του τον υιόν αυτού, Λάβε τώρα διά τους αδελφούς σου εν Δαβίδ του υιού αυτού προς τον Σαούλ. **21** Και ήλθεν ο εφά εκ τούτου του πεφρυγανισμένου σίτου και τους δέκα Δαβίδ προς τον Σαούλ και εστάθη ἐμπροσθεν αυτού· και τούτους ἄρτους, και τρέζον εἰς το στρατόπεδον προς τους ηγάπησεν αυτόν σφόδρα· και ἐγείνεν πολιοφόρος αυτού. αδελφούς σου **18** και τα δέκα ταύτα νωπά τυρία φέρε **22** Και απέστειλεν ο Σαούλ προς τον Ιεσσαί, λέγων, Ο προς τον χιλιάρχον, και ιδέ αν υγιαίνωσιν οι αδελφοί Δαβίδ ας στέκηται, παρακαλώ, ἐμπροσθέν μου· διότι εύρηκε χάριν εἰς τους οφθαλμούς μου. **23** Και οπότε πονηρόν πνεύμα παρά Θεού ήτο επί τον Σαούλ, ο Ηλά, μαχόμενοι μετά των Φιλισταίων. **20** Και εξηγέρθη ο Δαβίδ ενωρίς το πρωΐ και αφήσας τα πρόβατα εἰς την χείρα του σκευοφύλακος, ἔδραμε προς το στρατεύμα και ἤλθε και ηρώτησε τους αδελφούς αυτού πως ἔχουσι. **23** Και ενώ ωμίλει μετ' αυτών, ιδού, ανέβαινεν ο προμαχητής, ο Φιλισταίος ο εκ της Γαθ, Γολιάθ το νόμα, εκ των στρατευμάτων των Φιλισταίων, και

17 Συνήθοισαν δε οι Φιλισταίοι τα στρατεύματα αυτών διά πόλεμον και ήσαν συνηθροίσμενοι εν Σοκχώ, ήτις είναι του Ιούδα, και εστρατοπέδευσαν μεταξύ Σοκχώ και Αζηκά, εν Εφές-δαμαμείῳ. **2** Ο δε Σαούλ και οι ἄνδρες Ισραήλ συνηθροίσθησαν, και εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ηλά, και παρετάχθησαν εἰς μάχην εναντίον των Φιλισταίων. **3** Και οι μεν Φιλισταίοι ίσταντο επί του όρους εντεύθεν, ο δε

ελάλησε κατά τους αυτούς λόγους· και ήκουσεν ο εξέλεξεν εις εαυτόν πέντε λίθους ομαλούς εκ του Δαβίδ. **24** Πάντες δε οι ἀνδρες Ἰσραὴλ, ὡς εἶδον τὸν χειμάρρον, καὶ θέσας αυτούς εἰς τὸ ποιμενικὸν αυτού ἄνδρα, ἐφύγον από προσώπουν αυτού καὶ εφοβήθησαν σακκίον καὶ θυλάκιον, τὴν δὲ σφενδόνην αυτού εἰς τὴν σφόδρα. **25** Καὶ ἐλέγον οἱ ἀνδρες Ἰσραὴλ, Εἴδετε τὸν χείρα αυτού, επλησίαζε πρὸς τὸν Φιλισταῖον. **41** Ο δε ἄνδρα τούτον τὸν αναβάίνοντα; βεβαίως ἀνέβη διὰ να Φιλισταῖος ἥρχετο προχωρών καὶ επλησίαζε πρὸς τὸν εξουθενήση τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ὅστις θανατώσῃ αυτόν, Δαβὶδ· καὶ ο ανήρ ο ασπιδοφόρος ἐμπροσθεν αυτού. **42** τούτον θέλει πλουτίσει ο βασιλεὺς με πλούτη μεγάλα, Καὶ ὅτε περιέβλεψεν ο Φιλισταῖος καὶ εἶδε τὸν Δαβὶδ, καὶ τὴν θυγατέρα αυτού θέλει δῶσει εἰς αυτόν, καὶ τὸν κατεφρόνησεν αυτόν· διότι ἱτο παιδίον καὶ ξανθός οἰκον τοῦ πατρός αυτού θέλει κάμει ελεύθερον μεταξύ καὶ ὥραίσ την όψιν. **43** Καὶ εἶπεν ο Φιλισταῖος πρὸς τὸν Ἰσραὴλ. **26** Καὶ εἶπεν ο Δαβὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς τὸν Δαβὶδ, Κύων είμαι εγὼ, ὧστε ἐρχεσαι πρὸς εμέ ισταμένους πλησίουν αυτού, λέγων, Τι θέλει γείνει εἰς με ράβδους; Καὶ κατηράσθη ο Φιλισταῖος τὸν Δαβὶδ τὸν ἄνδρα, ὅστις πατάξῃ τὸν Φιλισταῖον τούτον καὶ εἰς τοὺς θεούς αυτού. **44** Καὶ εἶπεν ο Φιλισταῖος πρὸς αφαιρέσθη τὸ ὄνειδος από τὸν Ἰσραὴλ; διότι τὶς είναι ο τὸν Δαβὶδ, Ελθέ πρὸς εμέ, καὶ θέλω παραδώσει τας Φιλισταῖος ούτος ο απερίτητος, ὧστε να εξουθενήται σάρκας σου εἰς τα πετεινά του ουρανού καὶ εἰς τα θηρία στρατεύματα του Θεού του ζώντος; **27** Καὶ απεκρίθη του αγρού. **45** Καὶ εἶπεν ο Δαβὶδ πρὸς τὸν Φιλισταῖον, πρὸς αυτὸν ο λαός κατά τον λόγον τούτου, λέγων, οὐτῷ Συ ἐρχεσαι εναντίον μου με ρομφαίαν καὶ δόρυ καὶ θέλει γείνει εἰς τον ἄνδρα, ὅστις πατάξῃ αυτόν. **28** ασπίδα εγώ δε ἐρχομαι εναντίον σου εν τω ονόματι του Και ήκουσεν Ελιάβ ο αδελφός αυτού ο μεγαλήτερος, Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού των στρατευμάτων ενώ ελάλει πρὸς τους ἄνδρας· καὶ εξήφθη ο θυμός του τὸν Ἰσραὴλ, τα οποία σε εξουθενήσας: **46** την ημέραν Ελιάβ εναντίον του Δαβὶδ, και είπε, Διά τι κατέβης ταύτην θέλει σε παραδώσει ο Κύριος εις την χείρα ενταθόθα; και εις ποίον αφήκες τα ολίγα εκείνα πρόβρατα μου· και θέλω σε πατάξει και αφαιρέσει από σου την εν τη ερήμω; εγώ εξεύρω την υπερηφανίαν σου και κεφαλήν σου· και θέλω παραδώσει τα πτώματα του την πονηρίαν της καρδίας σου· βεβαίως διά να ίδης στρατοπέδου των Φιλισταίων την ημέραν ταύτην εις τα την μάχην κατέβης. **29** Καὶ εἶπεν ο Δαβὶδ, Τι ἔκαμα πετεινά του ουρανού, καὶ εἰς τα θηρία της γῆς διά να τώρα; δεν είναι αιτία; **30** Καὶ εστράφη απ' αυτού πρὸς γνωρίση πάσα η γη ὅτι είναι Θεός εις τὸν Ἰσραὴλ: **47** ἄλλον και ελάλησε κατά τον αυτὸν τρόπον· και ο λαός και θέλει γνωρίσει παν το πλήθος τούτο διότι ο Κύριος απεκρίθη πάλιν πρὸς αυτόν κατά τον πρώτον λόγον. **31** δεν σώζει με ρομφαίαν καὶ δόρυ· διότι τον Κυρίου Και οτι ηκούσθησαν οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν είναι η μάχη, και αυτούς θέλει σας παραδώσει εις την ο Δαβὶδ, ανήγγειλαν πρὸς τον Σαούλ· και παρέλαβεν χείρα ημών. **48** Καὶ ὅτε εστκώθη ο Φιλισταῖος και αυτόν. **32** Καὶ εἶπεν ο Δαβὶδ πρὸς τον Σαούλ, Μηδενός ήρχετο και επλησίαζεν εις συνάντησιν τον Δαβὶδ, ο ανθρώπου η καρδία αις μη ταπεινόνται διά τούτον· Δαβὶδ ἐσπευσε και ἐδράμε πρὸς μάχην εναντίον του ο δούλος σου θέλει υπάγει και πολεμήσει μετά τον Φιλισταῖον. **49** Καὶ εκτείνας ο Δαβὶδ την χείρα αυτού εις Φιλισταῖον τούτου. **33** Καὶ εἶπεν ο Σαούλ πρὸς τον Δαβὶδ, το σακκίον, ἐλαβεν εκείθεν λίθον και εσφενδόνησε και Δεν δύνασαι να υπάγης εναντίον του Φιλισταῖον τούτου εκτύπησε τον Φιλισταῖον κατά το μέτωπον αυτού, ὧστε διά να πολεμήσης μετ' αυτού· διότι συ είσαι παιδίον, ο λίθος ενεπήχθη εις το μέτωπον αυτού· και ἐπεσε κατά αυτός δε ανήρ πολεμιστής εκ νεοτήτος αυτού. **34** Καὶ πρόσωπον εις την γην. **50** και υπερίσχυσεν ο Δαβὶδ κατά είπεν ο Δαβὶδ πρὸς τον Σαούλ, Ο δούλος σου ἐρύσκε τα τον Φιλισταῖον διά της σφενδόνης και διά του λίθου, πρόβρατα του πατρός αυτού, και ἥλθε λέων και ἄρκτος και εκτύπησε τον Φιλισταῖον και εθανάτωσεν αυτόν. και ἡρπασε πρόβρατον εκ της ποιμνίου· **35** και εξήλθον Αλλά δεν ήτο ρομφαία εν τη χειρί του Δαβὶδ· **51** ούθεν ο κατόπιν αυτού και επάταξα αυτόν και ηλευθέρωσα αυτόν και εθανάτωσα αυτόν· **36** επάταξεν ο δούλος σου και Δαβὶδ ἐδράμε και σταθείς επί τον Φιλισταῖον, ἐλαβε την εκ του στόματος αυτού· και καθώς εστκώθη εναντίον ρομφαίαν αυτού και έσυρεν αυτήν εκ της θήκης αυτής, μου, ἡρπασα αυτόν από της σιαγόνος και επάταξα αυτόν και θανατώσας αυτόν, απέκοψε την κεφαλήν αυτού με και εθανάτωσα αυτόν· **37** τους Φιλισταίους, ἑώς της εισόδου της κοιλάδος, και ἑώς Και είπεν ο Δαβὶδ, Ο Κύριος ο ελευθερώσας με εκ χειρός των πυλών της Ακκαρών. Και ἐπεσον ο τραυματισμένοι του λέοντος και εκ χειρός της ἄρκτου, ούτος θέλει με των Φιλισταίων εν τη οδώ Σααραείμ, ἑώς Γαθ και ελευθερώσει εκ χειρός του Φιλισταῖον τούτου. Και είπεν ἑώς Ακκαρών. **53** Και επεστρέψαν οι ιοι Ισραὴλ εκ ο Σαούλ πρὸς τον Δαβὶδ, Ὅπαγε, και ο Κύριος αι ήναι της καταδίωξεως των Φιλισταίων και διήρπασαν τα μετά σου. **38** Και ὠπλίσεν ο Σαούλ τον Δαβὶδ με την στρατόπεδα αυτών. **54** Ο δε Δαβὶδ ἐλαβε την κεφαλήν πανοπλίαν αυτού και ἐβάλε χαλκίνην περικεφαλαίαν τον Φιλισταῖον, και ἐφερεν αυτήν εις Ιερονσαλήμ· την επί της κεφαλής αυτού· και ενεδύσεν αυτόν θύρακα. **39** δε πανοπλίαν αυτού ἐβαλεν εν τη σκηνή αυτού. **55** Και εζώσθη ο Δαβὶδ την ρομφαίαν αυτού επάνωθεν της Ὁτε δε είδεν ο Σαούλ τον Δαβὶδ εξερχόμενον εναντίον πανοπλίας αυτού και ηθέλησε να περιπατήσῃ διότι δεν τον Φιλισταῖον, είπε πρὸς Αβενήρ, τον αρχηγόν του είχε δοκιμάσει. Και είπεν ο Δαβὶδ πρὸς τον Σαούλ, Δεν στρατεύματος, Αβενήρ, τίνος υιός είναι ο νέος ούτος; δύναμαι να περιπατήσης με ταύτα· διότι δεν εδοκίμασα Και ο Αβενήρ είπε, Ζη η ψυχή σου, βασιλεύ, δεν εξένωρ. ποτέ. Και εξεδύθη ο Δαβὶδ αυτά επάνωθεν αυτού. **40** **56** Και είπεν ο βασιλεύς, Ερώτησον συ, τίνος υιός είναι ο Και ἐλαβε την ράβδον αυτού εν τη χειρί αυτού, και νεανίσκος ούτος. **57** Και καθώς επέστρεψεν ο Δαβὶδ,

πατάξας τον Φιλισταίον, παρέλαβεν αυτόν ο Αθενήρ γείνω γαμβρός του βασιλέως; **19** Άλλά καθ' ον καιρόν η και ἔφερεν αυτόν ενώπιον του Σαούλ· καὶ η κεφαλή Μεράβ η θυγάτηρ του Σαούλ ἐπρεπε να δοθῇ εἰς τὸν του Φιλισταίου ἥτο εν τῇ χειρί αυτού. **58** Καὶ εἶπε πρὸς αυτόν ο Σαούλ, Τίνος νιός είσαι, νέες; καὶ απεκρίθη ο Δαβίδ, Ο νιός του δούλου σου Ιεσσαί του Βηθλεεμίτου.

18 Καὶ ως ετελείωσε λαλών πρὸς τὸν Σαούλ, η ψυχὴ του Ιωνάθαν συνεδέθη μετά τῆς ψυχῆς του Δαβίδ, καὶ ηγάπησεν αυτόν ο Ιωνάθαν ως τὴν ιδίαν αυτού ψυχήν. **2** Καὶ παρέλαβεν αυτόν ο Σαούλ εκείνην τὴν ημέραν καὶ δεν αφήκεν αυτόν να επιστρέψῃ πλέον εἰς τὸν οἴκον του πατρός αυτού. **3** Τότε ο Ιωνάθαν ἔκαμε συνθήκην μετά τοῦ Δαβίδ διότι ηγάπα αυτόν ως τὴν ιδίαν αυτού ψυχήν. **4** καὶ εκδυθεὶς ο Ιωνάθαν τὸ επένδυμα το εφ' εαυτόν, ἐδωκεν αυτό εἰς τὸν Δαβίδ, καὶ τὴν στολὴν αυτού, ἔως καὶ αὐτὸ το ξίφος αυτού καὶ το τόξον αυτού καὶ τὴν ζῶνταν αυτού. **5** καὶ εξήρχετο ο Δαβίδ πανταχού ὅποι ἐπεμπεν αυτόν ο Σαούλ, καὶ εφέρετο μετά συνέσεως καὶ κατέστησεν αυτόν ο Σαούλ επὶ τους ἄνδρας του πολέμου καὶ ἵτο αρεστός εἰς τους οφθαλμούς παντὸς του λαοῦ, ἕτι δε καὶ εἰς τους οφθαλμούς των δούλων του Σαούλ. **6** Καθὼς δε ἤρχοντο, ενώ επέστρεψεν ο Δαβίδ εκ τῆς σφαγῆς του Φιλισταίου, εξήρχοντο αι γυναίκες εκ πασῶν των πόλεων του Ισραήλ, ψάλλουσαι καὶ χορεύουσαι, εἰς συνάντησιν του βασιλέως Σαούλ, μετά τυμπάνων, μετά χαράς καὶ μετά κυμβάλων. **7** Καὶ απεκρίνοντο αι γυναίκες αι παίζουσαι πρὸς αλλήλας, καὶ ἐλεγον, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτού, καὶ ο Δαβίδ τας μυριάδας αυτού. **8** Παρωκόνθη δε σφόδρα ο Σαούλ, καὶ εφάνη δυσάρεστος εἰς τους οφθαλμούς αυτού ο λόγος οὗτος, καὶ εἶπεν, Απέδωκαν εἰς τὸν Δαβίδ τας μυριάδας, εἰς εμὲ δε απέδωκαν τας χιλιάδας καὶ τι λείπεται πλέον εἰς αυτόν παρὰ η βασιλεία; **9** Καὶ υπέβλεπεν ο Σαούλ τὸν Δαβίδ απ' εκείνης της ημέρας καὶ εἰς το εξῆς. **10** Καὶ την επαύριον επήλθε πνεύμα πονηρὸν παρὰ Θεού επὶ τὸν Σαούλ, καὶ επροφήτευεν εν μέσῳ του οἴκου· καὶ ο Δαβίδ ἐπαίζει διά της χειρὸς αυτού, ως καθ' εκάστην ημέραν ἥτο δε το δοράτιον εν τῃ χειρὶ του Σαούλ. **11** καὶ ἐριψεν ο Σαούλ το δοράτιον, λέγων, Θέλω κτυπήσει τον Δαβίδ ἔως καὶ εἰς τον τοίχον. Αλλ' ο Δαβίδ εξέκλινεν απ' ἐμπροσθεν αυτοῦ δις. **12** Εφοβήθη δε ο Σαούλ απὸ προσώπου Δαβίδ, επειδή ο Κύριος ἥτο μετ' αυτού, απὸ δε του Σαούλ είχεν απομακρυνθῆ. **13** Όθεν απεμάκρυνεν αυτόν ο Σαούλ απὸ πλησίον εαυτού καὶ κατέστησεν αυτόν χιλιάρχον· καὶ εξήρχετο καὶ εισήρχετο ἐμπροσθεν του λαοῦ. **14** Καὶ εφέρετο ο Δαβίδ μετά συνέσεως εν πάσαις ταις οδοίς αυτού· καὶ ο Κύριος ἥτο μετ' αυτού. **15** Διά τούτο ο Σαούλ, βλέπων ὃτι εφέρετο μετά μεγάλης συνέσεως, εφοβείτο απὸ προσώπου αυτού. **16** Πας δε ο Ισραήλ καὶ ο Ιούδας ηγάπα τον Δαβίδ, επειδή εξήρχετο καὶ εισήρχετο ἐμπροσθεν αυτών. **17** Καὶ εἶπεν ο Σαούλ πρὸς τον Δαβίδ, Ιδού, η μεγαλητέρα θυγάτηρ μου Μεράβ· ταύτην θέλω σοι δώσει εἰς γυναίκα· μόνον ἔσο ανδρεῖος εἰς ειμὲ καὶ μάχον τας μάχας του Κυρίου. Διότι εἶπεν ο Σαούλ, Ας μη ἡναι η χειρ μου επ' αυτόν, αλλ' η χειρ των Φιλισταίων ας ἡναι επ' αυτόν. **18** Καὶ εἶπεν ο Δαβίδ πρὸς τον Σαούλ, Ποίος εγώ· καὶ ποία η ζωή μου καὶ η οικογένεια του πατρός μου μεταξύ του Ισραήλ, ὥστε να γείνω γαμβρός του βασιλέως; **19** Άλλά καθ' ον καιρόν η Μεράβ η θυγάτηρ του Σαούλ ἐπρεπε να δοθῇ εἰς τὸν Δαβίδ, αυτῇ εδόθη εἰς τον Αδριήλ τον Μεολαθίτην εις γυναίκα. **20** Ηγάπα δε τον Δαβίδ Μιχάλ η θυγάτηρ του Σαούλ· καὶ ανιγγειλαν τούτο πρὸς τον Σαούλ· καὶ το πράγμα ἤρεσεν εἰς αυτόν. **21** Καὶ εἶπεν ο Σαούλ, Θέλω δώσει αυτήν εἰς αυτόν, διά να γείνη παγίς εἰς αυτόν, καὶ διά να ἡναι επ' αυτόν η χειρ των Φιλισταίων. Όθεν εἶπεν ο Σαούλ πρὸς τον Δαβίδ, Σήμερον θέλεις εἰσθαι γαμβρός μου με την δευτέραν. **22** Καὶ προσέταξεν ο Σαούλ τους δούλους αυτού, λέγων, Λαλίσας πρὸς τον Δαβίδ κρυφίως καὶ επίτα, Ιδού, ο βασιλεὺς εναρτεῖται εἰς σε, καὶ πάντες οι δούλοι αυτού σε αγαπῶσι τώρα λοιπὸν γενού γαμβρός του βασιλέως. **23** Καὶ ελάλησαν οι δούλοι του Σαούλ τους λόγους τούτους εἰς τα ὡτα του Δαβίδ. Καὶ εἶπεν ο Δαβίδ, Σας φαίνεται μικρόν να γείνη τις γαμβρός βασιλέως; αλλ' εγώ είμαι ἀνθρωπος πτωχός καὶ ποταπός. **24** Καὶ ανιγγειλαν οι δούλοι του Σαούλ πρὸς αυτόν, λέγοντες, Κατά τους λόγους τούτους ελάλησεν ο Δαβίδ. **25** Καὶ εἶπεν ο Σαούλ, Ούτω θέλετε ειπεῖ πρὸς τον Δαβίδ, Ο βασιλεὺς δεν θέλει δώρα νυμφικά, αλλ' εκατόν ακροβυστίας Φιλισταίων, διά να εκδικηθῇ ο βασιλεὺς εναντίον των εχθρών αυτού. Ο Σαούλ δώμας εστοχάζετο να κάμη τον Δαβίδ να πέσῃ διά χειρός των Φιλισταίων. **26** Καὶ ώτε ανιγγειλαν οι δούλοι αυτού πρὸς τον Δαβίδ τους λόγους τούτους, ήρεσεν εἰς τον Δαβίδ να γείνη γαμβρός του βασιλέως θέθεν καὶ πριν αι ημέραι πληρωθῶσιν, **27** εσπικώθη ο Δαβίδ καὶ υπήγειν, αυτός καὶ οι ἄνδρες αυτού, καὶ εθανάτωσεν εκ των Φιλισταίων διακοσίους ἄνδρας· καὶ ἐφερεν ο Δαβίδ τας ακροβυστίας αυτών, καὶ απέδωκαν αυτάς πλήρεις εἰς τον βασιλέα, διά να γείνη γαμβρός του βασιλέως. Καὶ ἐδωκεν εἰς αυτόν ο Σαούλ Μιχάλ την θυγάτερα αυτού εις γυναίκα. **28** Καὶ εἶδεν ο Σαούλ καὶ εγνώρισεν ότι ο Κύριος ἥτο μετά του Δαβίδ καὶ Μιχάλ η θυγάτηρ του Σαούλ ηγάπα αυτόν. **29** Καὶ ἐτι ο μάλλον εφοβείτο ο Σαούλ απὸ προσώπου του Δαβίδ· καὶ ἐγείνεν ο Σαούλ παντοτενός εχθρός του Δαβίδ. **30** Εξήλθον δε οι ἄρχοντες των Φιλισταίων εις πόλεμον· καὶ αφ' ης ημέρας εξήλθον, ο Δαβίδ εφέρετο μετά συνέσεως μεγαλητέρας παρὰ πάντας τους δούλους του Σαούλ· θέθεν το νόνμα αυτού επιμήθη σφόδρα.

19 Καὶ εἶπεν ο Σαούλ πρὸς Ιωνάθαν τὸν νιόν αυτού καὶ προς πάντας τους δούλους αυτού, να θανατώσωσι τον Δαβίδ. **2** Ο Ιωνάθαν ὄμως, ο νιός του Σαούλ, ηγάπα καθ' υπερβολήν τον Δαβίδ· καὶ απήγγειλεν ο Ιωνάθαν πρὸς τον Δαβίδ, λέγων, Σαούλ ο πατέρη μου ζητεῖ να σε θανατώσῃ· τώρα λοιπόν φυλάχθητι, παρακαλώ, ἔως πρωΐ, καὶ μένε εν αποκρύφῳ τόπῳ καὶ κρύπτου· **3** εγώ δε θέλω εξέλθει καὶ σταθῇ πλησίον του πατέρος μου εν τω αγρῷ όπου θέλεις είσθαι, καὶ θέλω ομιλήσει περὶ σου πρὸς τον πατέρα μου· καὶ θέλω ιδεῖ τι είναι καὶ θέλω σοι απαγγείλει. **4** Καὶ ελάλησεν ο Ιωνάθαν καλά περὶ του Δαβίδ πρὸς τον Σαούλ τον πατέρα αυτού καὶ είπε πρὸς αυτόν, Ας μη αμαρτήσῃ ο βασιλεὺς εναντίον του δούλου αυτού, εναντίον του Δαβίδ· επειδή δεν ημάρτησεν εναντίον σου καὶ επειδή τα ἔργα αυτού εστάθησαν εις σε πολύ καλά· **5** διότι

εριφικούντων εστί την ζωήν αυτού και εθανάτωσε τον Φιλισταίον, και ο Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην εἰς πάντα τον Ισραὴλ· εἶδες και ἐχάρης διὰ τι λοιπόν θέλεις να αμαρτήσῃς εναντίον αὐθού αἴματος, θανατόνων τον Δαβὶδ χωρίς αιτίας; 6 Καὶ υπῆκουσεν ο Σαούλ εἰς τὴν φωνὴν του Ιωνάθαν· και ὡμοσεν ο Σαούλ, λέγων, Ζη Κύριος, δεν θέλει θανατωθῆ. 7 Και ἔκραξεν ο Ιωνάθαν τον Δαβὶδ και απήγγειλε προς αυτόν ο Ιωνάθαν πάντας τους λόγους τούτους. Και ἐφέρεν ο Ιωνάθαν τον Δαβὶδ προς τον Σαούλ, και ἡτο ενώπιον αυτού ως το πρότερον. 8 Ἐγείνεις δε πάλιν πόλεμος και ἐξήλθεν ο Δαβὶδ και επολέμησε μετά τῶν Φιλισταίων και επάταξεν αυτούς εν σφραγὶ μεγάλῃ και ἐφύγον από προσώπουν αυτού. 9 Και το πονηρόν πενέμα παρά Κυρίου εστάθη επί τον Σαούλ, ενώ εκάθητο εν τῷ οίκῳ αυτού μετά του δοράτιου εν τῇ χειρί αυτού· ο δε Δαβὶδ ἐπάκε το ὄργανον διὰ τῆς χειρὸς αυτού. 10 Και εζήτησεν ο Σαούλ να κτυπήσῃ με το δοράτιον τον Δαβὶδ και ἑώς εἰς τον τοίχον εξέκλινεν ὅμως από προσώπουν του Σαούλ και εκτύπησε τον τοίχον με το δοράτιον· ο δε Δαβὶδ ἐφυγε και διεσώθη εκείνην την νύκτα. 11 Και απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς προς τον οίκον του Δαβὶδ, διά να παραφυλάξωσιν αυτόν και να θανατώσωσιν αυτόν το πρωΐ· απήγγειλε δε προς τον Δαβὶδ η Μιχάλ, η γυνή αυτού, λέγουσα, Εάν δεν σώσης την ζωήν σου την νύκτα ταύτην, αύριον θέλεις θανατωθῆ. 12 Και κατεβίσατεν η Μιχάλ τον Δαβὶδ διά της θυρίδος και ανεγρήσε και ἐψυγε και διεσώθη. 13 Τότε λαβόντα η Μιχάλ ομοίωμα, ἔθεσεν επὶ τῆς κλίνης και ἔβαλεν εἰς την κεφαλήν αυτού προσκεφάλαιον εκ τριχῶν αιγῶν και εσκέπασεν αυτό με φόρεμα. 14 Και ὅτε απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς διά να συλλάβωσι τον Δαβὶδ, εκείνη εἶπεν, Ἀρρωστος είναι. 15 Πάλιν απέστειλεν ο Σαούλ τους μηνυτάς διά να ίδωσιν τον Δαβὶδ, λέγων, Φέρετε μοι αυτόν επί της κλίνης, διά να θανατώσω αυτόν. 16 Και ὅτε εισήλθον οι μηνυτάι, ίδον, ἡτο το ομοίωμα επὶ της κλίνης και προσκεφάλαιον εἰς την κεφαλήν αυτού εκ τριχῶν αιγῶν. 17 Και εἶπεν ο Σαούλ προς την Μιχάλ, Διά τι μη ηπάτησας ούτω και απέπεμψας τον εχθρόν μου και διεσώθη; Και απεκρίθη Μιχάλ προς τον Σαούλ, Αυτός εἶπε προς εμέ, Ἀφες με να φύγω διά τι να σε θανατώσω; 18 Και ἐφυγεν ο Δαβὶδ και διεσώθη και ἥλθε προς τον Σαμουήλ εις Ραμά, και απήγγειλε προς αυτόν πάντα σα είχε κάμει εἰς αυτόν ο Σαούλ· και υπήγαν, αυτός και ο Σαμουήλ, και κατώκησαν εν Ναυιώθ. 19 Απήγγειλαν δε προς τον Σαούλ και είπον, ίδον, ο Δαβὶδ είναι εν Ναυιώθ εν Ραμά. 20 Και απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς να συλλάβωσι τον Δαβὶδ και ὅτε είδον την σύναξιν των προφύτων προφητεύοντων και τον Σαμουήλ προστάμενον επ' αυτούς, επήλθε Πνεύμα Θεού επὶ τους μηνυτάς του Σαούλ, και προεφήτευον και αυτοί. 21 Και ὅτε απηγγέλθη προς τον Σαούλ, απέστειλεν ἄλλους μηνυτάς και αυτού ομοίως προεφήτευον. Και απέστειλε πάλιν ο Σαούλ τρίτην φοράν μηνυτάς, και αυτοί ἐτι προεφήτευον. 22 Τότε υπήγε και αυτός εις Ραμά και ἥλθεν ἑώς του μεγάλου φρέατος του εν Σοκύω και ηρώτησε, λέγων, Πού είναι ο Σαμουήλ και ο Δαβὶδ; Και είπον, ίδον, εν Ναυιώθ εν Ραμά. 23 Και υπήγεν εκεί εις Ναυιώθ την εν Ραμά· και Πνεύμα Θεού επήλθε και επ'

αυτόν· και εξηκολούθει την οδόν αυτού προφητεύων, εωσού ἥλθεν εις Ναυιώθ εν Ραμά. 24 Και εκδυθείς τα ιμάτια αυτού και αυτός, προεφήτευεν ενώπιον του Σαμουήλ κατά τον αυτόν τρόπον, και κατέκειτο γυμνός ὅλην εκείνην την ημέραν και ὅλην την νύκτα. Διά τούτο λέγουσι, Και Σαούλ εν προφήταις;

20 Και ἐφυγεν ο Δαβὶδ εκ Ναυιώθ της εν Ραμά, και ἥλθε και είπεν ενώπιον του Ιωνάθαν, Τι ἐπράσαν τι το αδίκημά μου και τι το αμάρτημά μου ἐμπροσθεν του πατρός σου, διά το οποίον ζητεῖ την ψυχήν μου; 20 δε είπε προς αυτόν, Μη γένοιτο συ δεν θέλεις αποθάνει ιδού, ο πατήρ μου δεν θέλει κάμει ουδέν, είτε μέγα είτε μικρόν, το οποίον να μη φανερώσῃ εις εμέ· και διά τι ο πατήρ μου ήθελε κρύψει το πράγμα τούτο απ' εμού; δεν είναι ούτω. 3 Και ὡμοσεν ο Δαβὶδ ἐτι και είπεν, Ο πατήρ σου εξεύρει βεβαίως ὅτι εγώ εύρηκα χάριν ενώπιον σου· όθεν λέγει, Ας μη εξένηρη τούτο ο Ιωνάθαν, μήποτε λυπηθῇ. Αλλά, ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν είναι παρά εν βίημα μεταξύ εμού και του θανάτου. 4 Τότε είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβὶδ, ὁ, τι επιθυμεῖ η ψυχή σου θέλω κάμει εις σε. 5 Και είπεν ο Δαβὶδ προς τον Ιωνάθαν, ίδού, αύριον είναι νεομηνία, καθ' ην εγώ συνειθίζω να κάθωμαι μετά του βασιλέως να συντρώγω· ἀφές με λοιπόν να υπάγω, διά να κρυφθώ εν τω αγρῷ μέχρι της εστέρας της τρίτης ημέρας. 6 εάν ο πατήρ σου περιβλέπων με ζητήση, τότε ειπε, Ο Δαβὶδ εζήτησεν εν θέρμωμα παρ' εμού να τρέξῃ εις Βηθλέεμ την πόλιν αυτού. διότι γίνεται εκεί επήσιος θυσία υφ' οἵτης της συγγενείας αυτού· 7 εάν είπη ούτω, Καλώς· θέλει είσθαι ειρήνην εις τον δούλον σου· εάν ὅμως οργισθή πολύ, ἔξευψε ότι το κακόν είναι αποφασισμένον παρ' αυτού· 8 θέλεις λοιπόν κάμει ἔλεος προς τον δούλον σου· διότι είς συνθήκην Κυρίου εισήγαγες τον δούλον σου μετά σεαυτού· εάν ὅμως ήναι αδίκια εν εμοί, θανάτωσόν με σύ· και διά τι να με φέρης ἑώς του πατρός σου; 9 Και είπεν ο Ιωνάθαν, Μη γένοιτο ποτέ τούτο εις σέ διότι, εάν τω ὄντι γνωρίσω ότι το κακόν είναι αποφασισμένον παρά του πατρός μου να ἐλθῃ επί σε, βεβαίως θέλω σοι απαγγείλει τούτο. 10 Και είπεν ο Δαβὶδ προς τον Ιωνάθαν, Τις θέλει μοι απαγγείλει εάν ο πατήρ σου αποκριθή εις σε σκληρά; 11 Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβὶδ, Ελέθε, και ας εξέλθωμεν εις τον αγρόν. Και εξήλθον απόφροτοι εις τον αγρόν. 12 Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβὶδ, Κύριε θεέ τον Ισραὴλ· δόταν ποτέ περὶ την αύριον ἣ την μετά την αύριον, ειχινάσιαν τον πατέρα μου, και ίδον, είναι τι καλόν περὶ του Δαβὶδ, εάν δεν αποστείλω τότε προς σε να σοι το απαγγείλω, 13 ούτω να κάμη ο Κύριος εις τον Ιωνάθαν και ούτω να προσθέσῃ εάν δε ο πατήρ μου απεφάσισε το κακόν εναντίον σου, θέλω σοι απαγγείλει τούτο και σε εξαποστείλει, και θέλεις υπάγει ειν ειρήνη· και ο Κύριος ας ήναι μετά σου, καθώς εστάθη μετά του πατρός μου· 14 και ουχί μόνον ενδόσω ζω, θέλεις δεῖξει προς εμέ το ἔλεος του Κυρίου, διά να μη αποθάνω· 15 αλλά και δεν θέλεις αποκόψει το ἔλεος σου από του οίκου μου εις τον αιώνας ουχί, ουδέ οταν ο Κύριος αφανίση τους εχθρούς του Δαβὶδ ἔκαστον από προσώπου της γης. 16 Και ἔκαμεν ο Ιωνάθαν συνθήκην μετά τον οίκου του

Δαβίδ, επιλέγων, Και ο Κύριος να εκζητήσῃ λόγον παρά έχων μεθ' εαυτού μικρόν παιδάριον. **36** Και είπε προς τον εχθρόν του Δαβίδ. **17** Και έκαμεν ἐτί ο Ιωνάθαν παιδάριον αυτού, Τρέζον, ευρέ τώρα τα βέλη, τα οποία τον Δαβίδ να ομόση εις την αγάπην αυτού την προς εγώ τοξεύω. Και καθώς ἔτρεχε το παιδάριον, ετόξευσε το βέλος πέραν αυτού. **37** Και ὅτε το παιδάριον ἥλθεν ψυχήν. **18** Και είπε προς αυτόν ο Ιωνάθαν, Αύριον είναι εις τον τόπον του βέλους, το οποίον ο Ιωνάθαν είχε νεομηνία και θέλεις ζητηθῇ, διότι η καθέδρα σου θέλει τοξεύσει, εφώναξεν ο Ιωνάθαν κατόπιν του παιδαρίου είσθαι κενή **19** και αφού σταθῆς τρεις ημέρας, θέλεις και είπε, Δεν είναι το βέλος πέραν από σου; **20** Και είπε προς αυτόν ο Ιωνάθαν, Αύριον είναι εις τον τόπον του βέλους, το οποίον ο Ιωνάθαν είχε τοξεύσει, εφώναξεν ο Ιωνάθαν κατόπιν του παιδαρίου, Τάχυνον, εκρύφης την ημέραν της πράξεως, και θέλεις καθίσει σπένσον, μη σταθῆς. Και εσύναξε το παιδάριον του πλήσιον της πέτρας Εζήλ· **20** και εγώ θέλω τοξεύσει τρία Ιωνάθαν τα βέλη και ἥλθε προς τον κύριον αυτού. **39** βέλη εις το πλάγιον αυτής, και τοξεύων εις σημεῖον. Το παιδάριον ὅμως δεν ἤξερεν ουδέν· μόνος ο Ιωνάθαν **21** και ιδού, θέλω αποστείλει τον υπηρέτην, λέγων, και ο Δαβίδ ἤξερον την υπόθεσιν. **40** Και ἐδώκεν 'Υπαγε, ευρέ τα βέλη· εάν πρήτως είπω εις τον υπηρέτην, ο Ιωνάθαν τα ὀπλά αυτού εις το παιδάριον το μεθ' ιδού, τα βέλη είναι εδῶθεν από σου, λάβε αυτά· τότε **22** εάν όμως είπω ούτω προς τον νέον, Ιδού, τα βέλη είναι επέκεινα από σού· ὑπάγε την οδόν σου, πρόσωπον αυτού εις την γην και προσεκύνησε τρίς και διότι σε εξαπέστειλεν ο Κύριος; **23** περὶ δύο τούν λόγου, ησάσθησαν αλλήλους και ἐκλαυσαν αμφότεροι· ο δε τον οποίον ὡμιλήσαμεν εγώ και συ, ιδού, ο Κύριος ας Δαβίδ ἔκαμε κλαυθμόν μέγαν. **42** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, 'Υπαγε εις ειρήνην, καθώς ὡμόσαμεν ημεῖς αμφότεροι εις το νόμονα του Κυρίου, λέγοντες, Ο Κύριος ας ἤναι μεταξύ εμού και σου, και μεταξύ του σπέρματός μου και του σπέρματός σου εις τον αιώνα. Και εσηκώθη και ανεχώρησεν ο δε Ιωνάθαν εισῆλθεν εις την πόλιν.

21 Και ἥλθεν ο Δαβίδ εις Νωβ, προς Αχιμέλεχ τον ιερέα· εξεπλάγη δε ο Αχιμέλεχ εις την συνάντησιν του Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Διά τι συ μόνος, και δεν είναι ουδείς μετά σου; **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αχιμέλεχ τον ιερέα, Ο βασιλεὺς προσέταξεν εις εμέ υπόθεσιν τινά και μοι είπεν, Ας μη εξεύρη μηδέν περὶ της υποθέσεως, διά την οποίαν εγώ σε αποστέλλω, μηδέ τι προσέταξα εις εσέ· και διώρισα εις τους δούλους τον δείνα και δείνα τόπον. **3** Τώρα λοιπόν τι σοι είναι πρόχειρον; δος πέντε ἄρτους εις την χείρα μου, ή ὁ, τι ευρίσκεται. **4** Και απεκρίθη ο ιερέυς προς τον Δαβίδ, και είπε, Δεν ἔχω πρόχειρον ουδένα κοινόν ἄρτον, αλλ' είναι ἄρτοι ηγιασμένοι· οι νέοι εφυλάχθησαν καθαροί τουλάχιστον από γυναικών; **5** Και απεκρίθη ο Δαβίδ προς τον ιερέα και είπε προς αυτόν, Μάλιστα αι γυναίκες είναι μακράν αφ' ημών εις τας τρεις ταῦτας ημέρας, αφού εξήλθον, και τα σκεύη των νέων είναι καθαρά· και ούτος ο ἄρτος είναι τρόπον τινά κοινός, μάλιστα επειδή σήμερον είναι ἀλλος ηγιασμένος εις τα σκεύη. **6** Ἐδώκε λοιπόν ο ιερέυς εις αυτὸν τους ἄρτους τους αγίους διότι δεν ἦτο εκεὶ ἄρτος παρά τους ἄρτους της προθέσεως, οἵτινες είχον σηκωθή απ' ἐμπροσθεν του Κυρίου, διά να θέσωσιν ἄρτους ζεστούς καθ' ηνημέραν εισηκώθησαν εκείνοι. **7** Ἡτο δε εκεὶ ἀνθρωπός τις εκ των δούλων του Σαούλ, την ημέραν εκείνην, κρατούμενος ενώπιον του Κυρίου· και το νόμα αυτού Δωήκ, ο ίδονυμαίος, ο πρώτιστος των ποιμένων του Σαούλ. **8** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αχιμέλεχ, Και δεν ἔχεις εδώ πρόχειρον κανέν δόρυ ή ρομφαίαν; διότι ούτε την ρομφαίαν μου ούτε τα ὄπλα μου ἔλαβον εν τη χειρί μου, επειδή του βασιλέως η υπόθεσις ἦτο κατεπείγουσα. **9** Και είπεν ο ιερέυς, Η ρομφαία Γολιάθ του Φλισταίου, τον οποίον επάταξες εν τη κοιλάδι Ηλά, ιδού είναι περιτετυλιγμένη εις φόρεμα

όπισθεν του εφόδ· εάν θέλης να λάβης αυτήν, λάβε· τον Φιλισταίου ἔδωκεν εἰς αυτόν. **11** Τότε απέστειλεν ο διότι ενταύθα δεν είναι άλλη παρά εκείνην. Και είπεν ο βασιλεύς να καλέσωσιν Αχιμέλεχ τον υιόν του Αχιτώβ, Δαβίδ. Δεν είναι ουδεμία ως αυτή· δος μοι αυτήν. **10** τον ιερέα, και πάντα τον οίκον του πατρός αυτού, τους Και εσηκώθη ο Δαβίδ και ἐφύγε την ημέραν εκείνην ιερείς τους εν Νώβ και ἡλθον πάντες προς τον βασιλέα. από προσώπου του Σαούλ, και υπήγε προς τον Αγχούς, **12** Και είπεν ο Σαούλ, Ἄκουσον τώρα, νιέ του Αχιτώβ. βασιλέα της Γαθ **11** Και είπον οι δούλοι του Αγχούς προς τον Αγχούς προς Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **13** Και είπε προς αυτόν, Δεν είναι ούτος ο Δαβίδ ο βασιλεύς του τόπου; αυτόν ο Σαούλ, Διά τι συνωμόδατε εναντίον μου, συ δεν είναι ούτος, εἰς τον οποίον αμοιβαίνως ἔψαλλον εν και ο υιός του Ιεσσαί, ὥστε να δώσης εἰς αυτόν ἄρτον τοις χροοίς, λέγουσαι, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας και ρομφαίνων και να ερωτήσης τον Θεόν περί αυτού, αυτού, και ο Δαβίδ τας μυριάδας αυτού. **12** Και ἔβαλεν ὥστε να σηκωθῇ εναντίον μου, να ενεδρεύῃ, καθὼς την ο Δαβίδ τους λόγους τούτους εν τη καρδίᾳ αυτού και σήμερον; **14** Και απεκρίθη ο Αχιμέλεχ προς τον βασιλέα εφοβήθη σφόδρα από τον Αγχούς βασιλέως της Γαθ. **13** και είπε, Και τις μεταξύ πάντων των δούλων σου είναι Και ἡλλαξε τον τρόπον αυτού ἐμπροσθίσαν αυτών, και καθὼς ο Δαβίδ πιστός, και γαμβρός του βασιλέως και προσεποιήθη τον τρελλόν μεταξύ των χειρών αυτών, πορεύομενος εἰς το πρόσταγμά σου και τιμώμενος εν και ἔζηνεν επάνω των θυρών της πύλης, και ἀφίνε τον τω οίκου σου; **15** σήμερον ἥρχισα να ερωτώ τον Θεόν σίελον αυτού να καταπίπτῃ εἰς το γένειον αυτού. **14** περὶ αυτού; μη γένοιτο· ας μη αναθέσῃ ο βασιλεύς Τότε είπεν ο Αγχούς προς τους δούλους αυτού, Ιδού, μηδὲν επὶ τον δούλον αυτού μηδὲ επὶ πάντα τον οίκον σεις βλέπετε τον ἀνθρωπὸν ὃτι είναι τρελλός· διὰ τι του πατρός μου διότι ο δούλος σου δεν εξεύρει ουδέν εφέρετε αυτόν προς εμέ; **15** μῆπως εγώ στερούμαι περὶ πάντων τούτων, ούτε μικρόν ούτε μέγα. **16** Και τρελλών, ὥστε να φέρητε τούτον διὰ να κάμνη τον πορεύομενος και εισέλθει εἰς την οικίαν μου;

22 Ανεχώρησε δε ο Δαβίδ εκείθεν και διεσύδη εἰς το σπίλαιον Οδολλάμ· και ότε ήκουσαν οι ἀδελφοί αυτού και πας ο οίκος του πατρός αυτού, κατέβησαν εκεί προς αυτόν. **2** Και συνηθροίσθησαν προς αυτόν, πας ὅστις ἡτο εν στενοχωρίᾳ και πας χρεωφειλέτης και πας δυνητεροτημένος και ἔγεινεν αρχηγός επ' αυτών· και ἡσαν μετ' αυτού ὕως τετρακόσιοι ἀνδρες. **3** Και ανεχώρησεν ο Δαβίδ εκείθεν εἰς Μισπά της Μωάβ· και είπε προς τον βασιλέα Μωάβ, Ας ἔλθωσι, παρακαλώ, ο πατέρη μου και η μήτηρ μου προς εσάς, εωσσού γνωρίσω τι θέλει κάμει ο Θεός εἰς εμέ. **4** Και ἐφέρεν αυτούς ενώπιον του βασιλέως Μωάβ και κατώκησαν μετ' αυτούς όλον τον καιρόν καθ' ον ο Δαβίδ ἡτο εν τω οχυρώματι. **5** Είπε δε Γαδ ο προφήτης προς τον Δαβίδ, Μη μέντης εν τω οχυρώματι· αναχώρησον και είσελθε εἰς την γῆν Ιούδα. Τότε ανεχώρησεν ο Δαβίδ και εισήλθεν εἰς το δάσος Αρέθ. **6** Ακούσας δε ο Σαούλ ὅτι εφανερώθη ο Δαβίδ και οι ἀνδρες οι μετ' αυτού εκάθητο δε ο Σαούλ εν Γαβαά υπό το δένδρον εν Ραμά, ἔχων το δόρυ αυτού εν τη χειρί αυτού, και πάντες οι δούλοι αυτού ίσταντο ενώπιον αυτού, **7** τότε είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού τους παρεστώτας ενώπιον αυτού, Ακούσατε τώρα, Βενιαμίται· μῆπως εἰς ὀλούς σας θέλει δώσει τον ινίος του Ιεσσαί αγρούς και αμπελώνας, και ὀλούς σας θέλει κάμει χιλιάρχους και εκατοντάρχους, **8** ώστε σεις να συνομόδηστε πάντες εναντίον μου και να μη ἡναι μηδείς ὄστις να απαγγείλη εἰς εμέ ὅτι ο υιός μου ἔκαμε συνθήκην μετά του υιού του Ιεσσαί, και μηδείς από σας να μη ἡναι ὄστις να πονή δι! εμέ ἡ να απαγγείλη εἰς εμέ ὅτι ο υιός μου διγείρε τον δούλον μου εναντίον μου, διά να ενεδρεύῃ καθὼς την σήμερον; **9** Και απεκρίθη Δωάκης ο Ιδουμαίος, ὄστις ἡτο διωρισμένος επί τους δούλους του Σαούλ, και είπεν, Είδον τον υιόν του Ιεσσαί ελθόντα εἰς Νώβ, προς Αχιμέλεχ τον υιόν του Ιεσσαί ελθόντα εἰς Νώβ, προς αυτόν τον Κύριον,

τον Φιλισταίον ἔδωκεν εἰς αυτόν. **10** Τότε απέστειλεν ο βασιλεύς να καλέσωσιν Αχιμέλεχ τον υιόν του Αχιτώβ, Δαβίδ. Δεν είναι ούτος ο Δαβίδ που αποτελεί την σήμερον καθὼς την σήμερον; **11** Τότε απέστειλεν ο βασιλεύς να καλέσωσιν Αχιμέλεχ τον υιόν του Αχιτώβ, Δαβίδ. Δεν είναι ούτος ο Δαβίδ που αποτελεί την σήμερον καθὼς την σήμερον; **12** Και είπεν ο Σαούλ, Ἄκουσον τώρα, νιέ του Αχιτώβ. **13** Και είπε προς τον Αχιμέλεχ προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **14** Και είπε προς τον Αχιμέλεχ προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **15** Και είπε προς τον Αχιμέλεχ προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **16** Και είπε προς τον Αχιμέλεχ προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **17** Και είπε προς τον Αχιμέλεχ προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **18** Και είπε προς τον Αχιμέλεχ προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **19** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **20** Και είπε προς τον Αχιμέλεχ προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **21** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **22** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **23** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **24** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **25** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **26** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **27** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **28** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **29** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **30** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **31** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **32** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **33** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **34** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **35** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **36** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **37** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **38** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **39** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **40** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **41** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **42** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **43** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **44** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **45** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **46** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **47** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **48** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **49** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **50** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **51** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **52** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **53** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **54** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **55** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **56** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **57** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **58** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **59** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **60** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **61** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **62** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **63** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **64** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **65** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **66** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **67** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **68** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **69** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **70** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **71** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **72** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **73** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **74** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **75** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **76** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **77** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **78** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **79** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **80** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **81** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **82** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **83** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **84** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **85** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **86** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **87** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **88** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **89** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **90** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **91** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **92** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **93** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **94** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **95** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **96** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **97** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **98** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **99** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **100** Και είπε προς τον Αχιτώβ, Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου.

τους Φιλισταίους εις την χείρα σου. **5** Τότε ἡλθεν ο αυτόν μεταξύ πασών των χιλιάδων του Ιούδα. **24** Και Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού εις Κεειλά, και επολέμησε εσηκώθησαν και υπήγον εις Ζιφ προ του Σαούλ· ο Δαβίδ προς τους Φιλισταίους και ἐλάβε τα κτήνη αυτών και ὁμως και οι ἄνδρες αυτού ἤσαν εν τη ερήμω Μαών, επάταξεν αυτούς εν σφαγῇ μεγάλῃ. Και ἐσωσεν ο Δαβίδ εν τη πεδιάδι κατά τα δεξιά του Γεσιμών. **25** Υπήγε τους κατοίκους της Κεειλά. **6** Ότε δε Αβιάθαρ ο νιός του δε ο Σαούλ και οι ἄνδρες αυτού να ζητήσωσιν αυτόν. Αχιμέλεχ ἔφυγε προς τον Δαβίδ εις Κεειλά, αυτός είχε Και απηγγέλθη τούτο προς τον Δαβίδ· θέν ων κατέβη καταβή με εφόδ εν τη χειρὶ αυτού. **7** Και απηγγέλθη εις την πέτραν και εκάθητο εν τη ερήμω Μαών. Και προς τον Σαούλ ὅτι ἡλθεν ο Δαβίδ εις Κεειλά. Και είπεν ακούσας ο Σαούλ, ἔτρεξε κατόπιν του Δαβίδ εις την ο Σαούλ, Ο Θέος παρέδωκαν αυτούς εις την χειρὸν μου διότι απεκλείσθη, εισελθόν εις πόλιν ἔχουσαν πύλας και μοχλούς. **8** Και συνεκάλεσεν ο Σαούλ πάντας τον λαόν αυτού κατ' εκείνο το μέρος του ὄρους και ἐπενευσεν ο εις πόλεμον, διά να καταβῇ εις Κεειλά, να πολιορκήση τον Δαβίδ και τους ἄνδρας αυτού. **9** Και ἐμαθεν ο Δαβίδ ὅτι ο Σαούλ εμηχανεύετο κακόν εναντίον αυτού· και είπε προς τον Αβιάθαρ τον ιερά, Φέρε ενταύθα το εφόδ. **10** Και είπεν ο Δαβίδ, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, μετά διότι οι Φιλισταίοι εφώρμησαν εις την γην. **28** Όθεν βεβαιότητος ἤκουσεν ο δούλος σου ὅτι ο Σαούλ ἤτει να ἐλθῃ εις Κεειλά, διά να εξολοθρεύσῃ την πόλιν εξ αιτίας Δαβίδ, και υπήγεν εις συνάντησιν των Φιλισταίων διά μου· **11** Θέλουσι με παραδώσει εις αυτόν οι ἄνδρες της Κεειλά· θέλει καταβῇ ο Σαούλ, καθὼς ἤκουσεν ο δούλός σου; Κύριε Θεέ του Ισραήλ, φανέρωσον, δέομαι, προς τον δούλον σου. Και είπεν ο Κύριος, Θέλει καταβῇ. **12** Είπε πάλιν ο Δαβίδ, Θέλουσι παραδώσει οι ἄνδρες της Κεειλά εμέ και τους ἄνδρας μου εις την χείρα του Σαούλ; Και είπεν ο Κύριος, Θέλουσι παραδώσει. **13** Τότε ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού, ἔως εξακόσιοι, εσηκώθησαν και εξήλθον από Κεειλά και υπήγον ὅπου ηδύναντο. Και απηγγέλθη προς τον Σαούλ, ὅτι διεσώθη ο Δαβίδ από Κεειλά· θέν ων απέσχετο τον να ἐξέλθῃ. **14** Ο δε Δαβίδ εκάθησεν εν τη ερήμω, εν τόποις οχυροίς, και ἐμένεν επί τινός ὄρους εν τη ερήμω Ζιφ. Και αυτὸν ἤζητε ο Σαούλ πάσας τας ημέρας ο Θεός ὅμως δεν παρέδωκεν αυτόν εις την χείρα αυτού. **15** Και είδεν ο Δαβίδ ὅτι εξήλθεν ο Σαούλ διά να ζητῇ την ζωήν αυτού και ἵτο ο Δαβίδ εν τη ερήμω Ζιφ, εντός του δάσους. **16** Τότε εσηκώθη Ιωνάθαν, ο νιός του Σαούλ, και υπήγε προς τον Δαβίδ εις το δάσος, και ενίσχυσε την χείρα αυτού εν τω Θεῷ. **17** Και είπε προς αυτόν, Μη φοβού· διότι δεν θέλει σε ευρεῖ η χειρὶ Σαούλ του πατρός μου· και συ θέλεις βασιλεύεις επὶ τον Ισραήλ, και εγὼ θέλω εἰσθαι δεύτερός σου· μάλιστα και Σαούλ ο πατήρ μου εξεύρει τούτο. **18** Και ἐκάμον αμφότεροι συνθήκην ενώπιον του Κυρίου· και εκάθητο ο Δαβίδ εντός του δάσους, ο δε Ιωνάθαν ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού. **19** Ανέβησαν δε οι Ζιφαῖοι προς τον Σαούλ εις Γαβαά, λέγοντες, Δεν είναιι κεκρυμμένος ο Δαβίδ εις ημᾶς εν οχυρώμασι εντός του δάσους, επὶ τοιούτου Εχελά, του προς τα δεξιά Γεσιμών; **20** τώρα λοιπόν, βασιλεύει, κατάβα, καθ' ὅλην την επιθυμίαν της ψυχῆς σου εις το να καταβῆς· και ημῶν ἔργον θέλει εἰσθαι να παραδώσωμεν αυτόν εις την χειρὰ του βασιλέως. **21** Και είπεν ο Σαούλ, Εὐλογημένοι σεις παρά Κυρίου, διότι ελάβετε συμπάθειαν προς εμέ· **22** υπάγετε λοιπόν, βεβαιώθητε ακριβέστερα και μάθετε και ιδέτε τον τόπον αυτού, που κρύπτεται, τις είδεν αυτόν εκεῖ· διότι μοι είπον ὅτι μηχανεύεται πανονυργίας· **23** ιδέτε λοιπόν και μάθετε εν τίνι εκ πάντων των αποκρύφων τόπων είναι κεκρυμμένος, και επιτρέψατε προς εμέ αφού βεβαιωθήτε· και θέλω υπάγει με σάς και εάν ήναι εν τη γη ταύτη, βεβαίως θέλω εξιχνιάσει

αυτόν μεταξύ πασών των χιλιάδων του Ιούδα. **24** Και Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού ἤσαν εν τη ερήμω Μαών, επάταξεν αυτούς εν σφαγῇ μεγάλῃ. Και ἐσωσεν ο Δαβίδ εις την πεδιάδι κατά τα δεξιά του Γεσιμών. **25** Υπήγε τους κατοίκους της Κεειλά. **6** Ότε δε Αβιάθαρ ο νιός του δε ο Σαούλ και οι ἄνδρες αυτού να ζητήσωσιν αυτόν. Αχιμέλεχ ἔφυγε προς τον Δαβίδ εις Κεειλά, αυτός είχε εις την πέτραν και εκάθητο εν τη ερήμω Μαών. Και προς τον Σαούλ ὅτι ἡλθεν ο Δαβίδ εις Κεειλά. Και είπεν ακούσας ο Σαούλ, ἔτρεξε κατόπιν του Δαβίδ εις την ο Σαούλ, Ο Θέος παρέδωκαν αυτούς εις την χειρὸν μου διότι απεκλείσθη, εισελθόν εις πόλιν ἔχουσαν πύλας και μοχλούς. **8** Και συνεκάλεσεν ο Σαούλ πάντας τον λαόν αυτού κατ' εκείνο το μέρος του ὄρους και ἐπενευσεν ο εις πόλεμον, διά να καταβῇ εις Κεειλά, να πολιορκήση τον Δαβίδ και τους ἄνδρας αυτού, διά να συλλάβωσιν αυτούς. **27** Ἡλθε δε μηνυτῆς προς τον Σαούλ, λέγων, Σπεύσον και ελθε, διότι οι Φιλισταίοι εφώρμησαν εις την γην. **28** Όθεν επέστρεψεν ο Σαούλ από του να διώκῃ κατόπιν του Δαβίδ, και υπήγεν εις συνάντησιν των Φιλισταίων διά τούτο ωνόμασαν εκείνον τον τόπον, Σελά-αμμαλεκώθ. **29** Ανέβη δε ο Δαβίδ εκείθεν και εκάθησεν εν οχυροίς τόποις της Εν-γαδδί.

24 Και αφού επέστρεψεν ο Σαούλ από όπισθεν των Φιλισταίων, ανήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ιδού, ο Δαβίδ είναι εν τη ερήμω Εν-γαδδί. **2** Τότε ἐλαβεν ο Σαούλ τρεις χιλιάδας ανδρών, εκλεκτών από πάντος του Ισραήλ, και υπήγε να ζητῇ τον Δαβίδ και τους ἄνδρας αυτού επὶ τους βράχους των αγρίων αιγών. **3** Και ἤλθεν εις τας μάνδρας των προβάτων επὶ της οδού, ὃπου ἦτο σπήλαιον· και εισήλθεν ο Σαούλ διά να σκεπάσῃ τους πόδας αυτού· ο δε Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού εκάθητο εις το ενδότερον του σπηλαίου. **4** Και είπον οι ἄνδρες του Δαβίδ προς αυτόν, Ιδού, η ημέρα περὶ της οποίας ο Κύριος ελάλησε προς σε, λέγων, Ιδού, εγὼ θέλω παραδώσει τον εχθρόν σου εις την χείρα σου, και θέλεις κάμε εις αυτόν όπως σοι φανί καλόν. Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ και απέκοψε κρυψίως το κράσπεδον του επενδύματος του Σαούλ. **5** Και μετά ταύτη η καρδία του Δαβίδ εκτύπησεν αυτόν, επειδή είχεν αποκόψει το κράσπεδον του Σαούλ. **6** Και είπε προς τους ἄνδρας αυτού, Μη γένοιτο εις εμέ παρά Κυρίου να κάμω το πράγμα τούτο εις τον κύριόν μου, τον κεχρισμένον του Κυρίου, να επιβάλω την χειρὰ μου επ' αυτόν· διότι είναιι κεχρισμένος του Κυρίου. **7** Και εμπόδισεν ο Δαβίδ τους ἄνδρας αυτού διά των λόγων τωντύνων και δεν αφήκεν αυτούς να σηκωθῶσι κατά του Σαούλ. Σηκωθείς δε ο Σαούλ εκ του σπηλαίου, υπήγεν εις την οδόν αυτού. **8** Και μετά ταύτη την σηκωθείς ο Δαβίδ εξήλθεν εκ του σπηλαίου και εβδόσεν όπισθεν του Σαούλ, λέγων, Κύριέ μου βασιλεύ. Και ότε ἐβλεψεν ο Σαούλ οπίσω αυτού, ο Δαβίδ ἔκυψε με το πρόσωπον εις την γην και προσεκύνησεν αυτόν. **9** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Διά τι αικούεις τους λόγους ανθρώπων λεγόντων, Ιδού, ο Δαβίδ ητει το κακόν σου; **10** Ιδού, εν τη ημέρᾳ ταύτη είδον οι οφθαλμοί σου τίνι τρόπῳ σε παρέδωκεν ο Κύριος εις την χειρὰ μου σήμερον, εν τω σπηλαίω και είπον τινές να σε θανατώσω· πλην ο οφθαλμός μου σε εφείσθη· και είπα, Δεν θέλω επιβάλει την χειρὰ μου κατά του κυρίου μου· διότι είναιι κεχρισμένος του

Κυρίου. **11** Ιδέ προσέτι, πάτερ μου, ιδέ μάλιστα τον ήσαν εν τω Καρμήλω **8** ερώτησον τους νέους σου, κράσπεδον του επενδύματός σου εν τη χειρί μου επειδή, και θέλουσι σοι ειπεῖ ας εύρωστι λοιπόν οι νέοι ούτοι εκ του ότι απέκοψα το κράσπεδον του επενδύματός σου χάριν εις τους οφθαλμούς σου διότι εις ημέραν καλήν και δεν σε εθανάτωσα, γνώρισον και ιδέ ότι δεν είναι ήλθομεν δος, παρακαλούμεν, ό, τι έλθη εις την χειρά κακία ουδέ παράβασις εν τη χειρί μου και δεν ημάρτησα σου προς τους δούλους σου και προς τον ιτόν σου τον εναντίον σου συ ούμως θηρεύεις την ζωήν μου διά να Δαβίδ. **9** Και ελθόντες οι νέοι του Δαβίδ ελάλησαν αφαιρέστης αυτήν. **12** Ας κρίνη ο Κύριος μεταξύ εμού προς τον Νάβαλ κατά πάντας τους λόγους τούτους εν και σου, και ας με εκδίκηση ο Κύριος από σού η χειρ ονόματι του Δαβίδ, και έπαυσαν. **10** Αλλ' ο Νάβαλ μου όμως δεν θέλει είσθια επί σέ **13** καθώς λέγει η απεκρίθη προς τους δούλους του Δαβίδ και είπε, Τις παροιμία των αρχαίων, Εξ ανόμων εξέρχεται ανομία είναι ο Δαβίδ; και τις ο υιός του Ιεσσαί; πολλοί είναι την άθεν η χειρ μου δεν θέλει είσθια επί σε. **14** Οπίσω τίνος σήμερον οι δούλοι, οίτινες αποσκιρπώστον έκαστος από εξήλθεν ο βασιλεύς του Ισραήλ; οπίσω τίνος τρέχεις συ; του κυρίου αυτού **11** Θέλω λάβει λοιπόν τον ἄρτον μου οπίσω κυνός νενεκρωμένου, οπίσω ενός ψύλλου. **15** Ο και το υδώρ μου και το σφακτόν μου, το οποίον ἐσφαξα Κύριος λοιπόν ας ήναι δικαστής και ας κρίνη μεταξύ διά τους κουρευτάς μου, και δώσει εις ανθρώπους τους εμού και σού και ας ίδη, και ας δικάσῃ την δίκινη μου οποίους δεν γνωρίζω ποθεν είναι; **12** Και εστράφησαν και ας με ελευθερώση εκ της χειρός σου. **16** Και αφού οι νέοι του Δαβίδ εις την οδόν αυτών και ανεχώρησαν ετελείωσεν ο Δαβίδ λαλών τους λόγους τούτους προς και ελθόντες απήγγειλαν προς αυτόν πάντας τους τον Σαούλ, είπεν ο Σαούλ, Η φωνή σου είναι αύτη, λόγους τούτους. **13** Και είπεν ο Δαβίδ προς τους ἀνδρας τέκνον μου Δαβίδ; Και ίψωσεν ο Σαούλ την φωνήν αυτού, Ζώσθητε έκαστος την ρομφαίαν αυτού. Και αυτού και ἔκλαυσε. **17** Και είπε προς τον Δαβίδ, Συ εζώσθησαν έκαστος την ρομφαίαν αυτού· και ο Δαβίδ είσαι δικαιότερος εμού διότι συ ανταπέδωκας εις εμέ ομοίως εζώσθη την ρομφαίαν αυτού· και ανέβησαν καλόν, εγώ δε ανταπέδωκα εις σε κακόν. **18** Και συ κατόπιν του Δαβίδ ἐώς τετρακόσιοι ἀνδρες διακόσιοι ἔδειξαν σήμερον με πόσην αγαθότητα εφέρθης προς εμέ· δε ἔμειναν πλησίον της αποσκευής. **14** Εις δε εκ των διότι ενώ με απέκλεισεν ο Κύριος εις τας χειράς σου, νέων απήγγειλε προς την Αβιγαίλ, την γυναίκα του συ δεν με εθανάτωσας. **19** Και τις, ευρών τον εχθρόν Νάβαλ, λέγων, Ιδού, ο Δαβίδ απέστειλε μηνυτάς εκ της αυτού, ήθελεν αφήσει αυτόν να υπάγη την οδόν αυτού ερήμου διά να χαιρετήση τον κύριον ημών, και εκείνος αβλαβώς; ο Κύριος λοιπόν να σοι ανταποδώσῃ καλόν, απεδίωξεν αυτούς: **15** οι ἀνδρες όμως εστάθησαν πολύ δι' εκείνο το οποίον ἔκαμες εις εμέ σήμερον. **20** Και καλοί προς ημάς και δεν εβλάφθημεν ουδέ εχάσαμεν τώρα, ιδού, γνωρίζω ότι βεβαίως θέλεις βασιλεύοντας, ουδέν, όσον καιρού συνανεστράψημεν μετ' αυτών, ότε και η βασιλεία του Ισραήλ θέλει στερεωθή εν τη χειρί ήμεθα εν τοις αγρούς: **16** ήσαν ως τείχος περίς ημών σου. **21** Τώρα λοιπόν όμοσόν μοι εις τον Κύριον, ότι δεν θέλεις εξολοθρεύετε το σπέρμα μου μετ' εμέ, και έτι ήμεθα μετ' αυτών βόσκοντες τα πρόβατα: **17** τώρα δεν θέλεις αφανίσει το όνομά μου εκ του οίκου του πατρός μου. **22** Και ώμοσεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ. Και ανεχώρησεν ο Σαούλ εις τον οίκον αυτού· ο δε Δαβίδ και οι ἀνδρες αυτού ανέβησαν εις το οχύρωμα.

25 Απέθανε δε ο Σαμουήλ· και συνήχθησαν πας ο Ισραήλ και ἔκλαυσαν αυτόν, και ενεταφίασαν αυτόν εν τω οίκω αυτού εν Ραμά. Και εσηκώθη ο Δαβίδ και κατέβη εις την ἔρημον Φαράν. **2** Ἡτο δε ἀνθρωπός τις εν Μαών, του οποίουν τα κτίματα ήσαν εν τω Καρμήλω, και ο ἀνθρωπός ήτο μέγας σκόρδρα και είχε τρισχίλια πρόβατα και χιλίας αίγας και εικούρευε τα πρόβατα αυτού εν τω Καρμήλω. **3** Το δε όνομα του ανθρώπου ήτο Νάβαλ και το δόνομα της γυναικός αυτού Αβιγαίλ· και η μεν γυνή ήτο καλή εις την σύνεσιν και ωραία την δύνιν ο ἀνθρωπός όμως σκληρός, και κακός εις τας πράξεις αυτού· ήτο δε εκ της γενεάς του Χάλεβ. **4** Και ήκουσεν ο Δαβίδ εν τη ερήμω, ότι ο Νάβαλ εκούρευε τα πρόβατα αυτού. **5** Και απέστειλεν ο Δαβίδ δέκα νέους, και είπεν ο Δαβίδ προς τους νέους, Ανάβητε εις τον Κάρμηλον και υπάγετε προς τον Νάβαλ και χαιρετήσατε αυτόν εξ ονόματός μου. **6** και θέλετε ειπεῖ, Να ήσαν πολυχρόνιος ειρήνη και εις σε, ειρήνη και εις τον οίκον σου, ειρήνη και εις πάντα όσα ἔχεις **7** και τώρα ήκουσα ότι ἔχεις κουρευτάς· ιδού, τους ποιμένας σου, οίτινες ήσαν μεθ' ημών, δεν εβλάφαμεν αυτούς, ουδέ εχάθη τι εις αυτούς, καθ' όλον τον καιρόν καθ'

και ἀκουσον τους λόγους της δούλης σου. **25** Ας μη εαυτόν. **40** Και ελθόντες οι δούλοι του Δαβίδ προς την δώση το κύριός μου, παρακαλώ, ουδεμίαν προσοχήν Αβιγαίλαν εἰς τον Κάρμηλον, ελάλησαν προς αυτήν, εἰς τούτον τον δύστροπον ἀνθρωπον, τον Νάβαλ· διότι λέγοντες, Ο Δαβίδ απέστειλεν ημάς προς σε, διά να κατά το όνομα αυτού, τοιούτος είναι· Νάβαλ το όνομα σε λάβῃ γυναίκα εἰς εαυτόν. **41** Και εστικώθη και αυτού, και αφροσύνη μετ' αυτού· εγώ δε η δούλη σου προσεκύνησε κατά πρόσωπον ἔως εδάφους και είπεν, δεν είδον τους νέους του κυρίου μου, τους οποίους Ιδού, ας ήναι η δούλη σου θεράπαινα διά να πλόνη τους απέστειλας. **26** Τώρα λοιπόν, κύριε μου, ζη Κύριος πόδας των δούλων του κυρίου μου. **42** Και ἐστευσεν η Αβιγαίλ και εστικώθη και ανέβη επὶ τού όνου, μετά απὸ τοῦ να εμβῆς εἰς αἴμα και να εκδικήθης διά της πέντε κορασίων αυτής ακολουθούντων οπίσ αυτής χειρός σου· τώρα δε οι εχθροί σου και οι ζητούντες και υπήργειας κατόπιν των απεσταλμένων του Δαβίδ και κακόν εἰς τον κύριόν μου, ας ήναι ως ο Νάβαλ. **27** Έλαβεν ο Δαβίδ και την Αχινοάμ Και τώρα αύτή η προσφορά, την οποίαν η δούλη σου ἐφέρε προς τον κύριόν μου, ας δοθή εἰς τους νέους τους ακολουθούντας τον κύριόν μου. **28** Συγχώρησον, παρακαλώ, το αμάρτημα της δούλης σου· διότι ο Κύριος θέλει βεβαίως κάμει εἰς τον κύριόν μου οίκον ασφαλίη, επειδή μάχεται ο κύριός μου τας μάχας του Κυρίου, και κακία δεν ευρέθη εν σοι πώποτε. **29** Αν και εστικώθη ἀνθρωπος καταδιώκων σε και ζητών την ψυχήν σου, η ψυχή ὄμως του κυρίου μου θέλει είσθια δεδεμένη εἰς τον δεσμόν της ζωῆς πλησίον Κυρίου του Θεού σου· τας δε ψυχάς των εχθρών σου, ταύτας θέλει εκσφενδονίσει εκ μέσου της σφενδόνης. **30** Και ὅταν κάμη ο Κύριος εἰς τον κύριόν μου κατά πάντα τα αγαθά τα οποία ελάλησε περὶ σου, και σε καταστήση κυβερνήτην επὶ τον Ισραὴλ, **31** δεν θέλει είσθαι τούτο σκάνδαλον εἰς σε ουδέ πρόσκομμα καρδίας εἰς τον κύριόν μου, ἡ ὅτι ἔχυσας αἴμα αναίτιον, ἡ ὅτι ο κύριός μου εξεδίκησεν αυτῶν· πλην ὅταν ο Κύριος αγαθοποίηση τον κύριόν μου, τότε ενθυμήθητι την δούλην σου. **32** Και είπεν ο Δαβίδ προς την Αβιγαίλαν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ, ὅστις σε απέστειλε την ημέραν ταῦτην εἰς συνάντησίν μου· **33** και ευλογημένη η βουλή σου και ευλογημένη συ, ἡτίς με εφύλαξας την ημέραν ταῦτην απὸ του να εμβώ εἰς αἴματα και να εκδικηθώ διά της χειρός μου· **34** διότι αληθώς, ζη Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ, δότις με εμπόδισεν απὸ του να σε κακοποιήσω, εάν δεν ήθελες σπεύσει να ἐλθης εἰς συνάντησίν μου, δεν ήθελε μείνει εἰς τον Νάβαλ ἔως της αυγής ουρών εἰς τοίχον. **35** Και ἐλάβεν ο Δαβίδ εκ της χειρός αυτής τα ὄσα ἐφέρε προς αυτόν· και είπε προς αυτήν, Ανάβα προς τον οίκον σου εν ειρήνῃ βλέπε, εισήκουσα της φωνής σου και ετίμησα το πρόσωπόν σου. **36** Και ἦλθεν η Αβιγαίλ προς τον Νάβαλ· και ιδού, είχε συμπόσιον εν τω οίκων αυτού, ως συμπόσιον βασιλέως και η καρδία του Νάβαλ ἦτο ένθυμος εν αυτῷ, και ἥτο εἰς ἄκρον μεθυσμένος· θόβεν δεν απήγγειλε προς αυτόν ουδέν, μικρόν μέγα, ἔως της αυγῆς. **37** Το πρώτη ὄμως, αφού ο Νάβαλ εξεμέθυσεν, εφανέρωσε προς αυτόν η γυνή αυτού τα πράγματα ταύτα· και ενεκρώθη η καρδία αυτού εντός αυτού και ἔγεινεν ως λίθος. **38** Και μετά δέκα ημέρας περίπου επάταξεν ο Κύριος τον Νάβαλ, και απέθανεν. **39** Και ὅτε ἤκουσεν ο Δαβίδ ὅτι απέθανεν ο Νάβαλ, είπεν, Ευλογητός Κύριος, ὅστις ἔκρινε την κρίσιν μο περὶ του ονειδισμού μου του γενομένου παρὰ του Νάβαλ, και ημπόδισε τον δούλον αυτού από κακού και την κακίαν του Νάβαλ ἐστρέψειν ο Κύριος κατά της κεφαλής αυτού. Και απέστειλεν ο Δαβίδ και ελάλησε προς την Αβιγαίλ, διά να λάβῃ αυτήν γυναίκα εἰς

26 Ἡλθον δε οι Ζιφαίοι προς τον Σαούλ εις Γαβαά, λέγοντες, Δεν κρύπτεται ο Δαβίδ εν τω βουνών Εχελά απέναντι Γεσιμών· **2** Και εστικώθη ο Σαούλ και κατέβη εἰς την ἔρημον Ζιφ, ἔχων μεθ' εαυτού τρεις χιλιάδας ανδρών εκλεκτών εκ του Ισραὴλ, διά να ζητή τον Δαβίδ εν τη ερήμῳ Ζιφ. **3** Και εστρατοπέδευσεν ο Σαούλ επὶ τον βουνούν Εχελά, του απέναντι Γεσιμών, πλησίον της οδού. Ο δε Δαβίδ εκάθιστο εν τη ερήμῳ και είδεν ὅτι ο Σαούλ ἤρχετο κατόπιν αυτού εἰς την ἔρημον. **4** Όθεν απέστειλεν ο Δαβίδ κατασκόπους και ἐμάθεν ὅτι ο Σαούλ ἤλθε τωντί. **5** Και σηκωθείς ο Δαβίδ ἤλθεν εἰς τον τόπον ὃπου ο Σαούλ είχε στρατοπεδεύει· και παρετίρησεν ο Δαβίδ τον τόπον ὃπου εικοιμάτο ο Σαούλ, και Αβενίρ ο υἱός του Νηρ, ο αρχιστράτηγος αυτού· εικοιμάτο δε ο Σαούλ εντός του περιβόλου, και ο λαός ἡτο εστρατοπεδευμένος κύκλω αυτού. **6** Τότε ελάλησεν ο Δαβίδ και είπε προς τον Αχιμέλεχ τον Χεταίον και προς τον Αβισαΐ τον υἱόν της Σερουΐας, αδελφόν του Ιωάβ, λέγων, Τις θέλει καταβή μετ' εμού προς τον Σαούλ εις το στρατόπεδον; Και είπεν ο Αβισαΐ, Εγώ θέλω καταβή μετά σου. **7** Ἡλθον λοιπόν ο Δαβίδ και ο Αβισαΐ διά νυκτὸς προς τον λαόν· και ιδού, ο Σαούλ ἐκείτο κοιμώμενος εντός του περιβόλου, και το δόρυ αυτού εμπεπιγμένον εἰς την γην προς την κεφαλήν αυτού ο δε Αβενίρ και ο λαός εικοιμώντο κύκλω αυτού. **8** Τότε είπεν ο Αβισαΐ προς τον Δαβίδ, Ο Θεός απέκλεισε σύμπερον εἰς την χειρά σου τον εχθρόν σου· τώρα λοιπόν ας πατάξω αυτόν διά του δόρατος ἔως της γης διά μιάς και δεν θέλω δευτερώσει επ' αυτόν. **9** Άλλ' ο Δαβίδ είπε προς τον Αβισαΐ, Μή θανατώσης αυτόν· διότι τις επιβαλών την χειρά αυτού επὶ τον κεχρισμένον του Κυρίου θέλει είσθαι αθώος; **10** Εἶπε μάλιστα ο Δαβίδ, Ζη Κύριος, ο Κύριος θέλει πατάξει αυτόν· ή η ημέρα αυτού θέλει ελθεῖ, και θέλει αποθάνει· θέλει καταβή εἰς πόλεμον και θανατωθή· **11** μη γένοιτο εἰς εμὲ παρά Κυρίου, να επιβάλω την χειρά μου επὶ τον κεχρισμένον του Κυρίου· λάβε ὄμως τώρα, παρακαλώ, το δόρυ το προς την κεφαλήν αυτού και το αγγείον του ύδατος, και ας αναχωρήσωμεν. **12** Ἐλαβε λοιπόν ο Δαβίδ το δόρυ και το αγγείον του ύδατος από πλησίον της κεφαλής του Σαούλ· και ανεχώρησαν, και ουδείς είδε και ουδείς ενόησε και ουδείς εξήπνησε· διότι πάντες εικοιμώντο, πεπιδή βαθύς υπνος παρά Κυρίου ἐπέσεν επ' αυτούς.

13 Τότε διέβη ο Δαβίδ εις το πέραν και εστάθη επί της εκάθισεν ο Δαβίδ μετά του Αγχούς εν Γαθ, αυτός και οι κορυφής του όρους μακρόθεν· ἵτο δε πολύ απόστασις ἄνδρες αυτού, ἐκαστος μετά της οικογενείας αυτού, και μεταξύ αυτών. **14** Και εβόησεν ο Δαβίδ προς τὸν λαόν ο Δαβίδ μετά των δύο γυναικών αυτού, Αχινοάμ της και προς τὸν Αβενίρ τὸν υἱὸν του Νηρ, λέγων, Δεν Ιεζαρηλίτιδος και Αβιγαΐας της Καρμηλίτιδος γυναικός αποκρίνεσαι, Αβενίρ; Και απεκρίθη ο Αβενίρ και εἶπε, του Νάβαλ. **4** Ανηγγέλθη δε προς τὸν Σαούλ ὅτι ἐφύγεν Τις είσαι σὺ, ὅστις βοάς προς τὸν βασιλέα; **15** Και ο Δαβίδ εις Γαθ. ὅθεν δὲν εζήτησε πλέον αυτὸν. **5** εἶπεν ο Δαβίδ προς τὸν Αβενίρ, Δεν είσαι ανήρ σὺ; και Και εἰπεν ο Δαβίδ προς τὸν Αγχούς, Εάν εὑρηκα τώρα τις ὁμοίος σου μεταξύ του Ισραήλ; διά τι λοιπόν δεν χάριν εἰς τοὺς οφθαλμούς σου, ας μοι δοθή τόπος εἰς φυλάττεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα; διότι εισήλθε τὶς τινὰ τῶν πόλεων τῆς εξοχῆς, διά να καθήσω εκεῖ εκ του λαοῦ διά να θανατώσω τὸν βασιλέα τὸν κύριόν διότι πως να κάθηται ο δούλος σου μετά σου εν τη σου· **16** δεν είναι καλὸν τὸ πράγμα τούτο, τὸ οποίον βασιλευούσπο τόλει; **6** Και ἐδωκεν εἰς αυτὸν ο Αγχούς ἐπραξας ζὴ Κύριος, σεις είσθε ἀξίου θανάτου, επειδή δε την Σικλάγ κατ' εκείνην την ημέραν διά τούτο η εφυλάξατε τὸν κύριόν σας, τὸν κεχρισμένον του Κυρίου. Σικλάγ ἔμεινεν εἰς τοὺς βασιλεῖς του Ιούδα μέχρι της Και τώρα, ιδέτε που είναι τὸ δόρυ του βασιλέως και σήμερον. **7** Ο δε αριθμός των ημερών, τας οποίας ο το αγγείον του ὑπάτος: τὸ προς τὴν κεφαλήν αυτοῦ. Δαβίδ εκάθισεν εν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων, ἔγεινεν **17** Και εγνώρισεν ο Σαούλ τὴν φωνήν του Δαβίδ και εν ἔτος και τέσσαρες μήνες. **8** Ανέβαινε δε ο Δαβίδ εἶπεν, Η φωνὴ σου είναι, τέκνον μου Δαβίδ; Και ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού και ἔκαμνον εισδρομάς εἰς τοὺς εἶπεν, Η φωνὴ μου, κύριε μου βασιλέυ. **18** Και εἶπε, Διά Γεσσουρίτας και Γεζραίους και Αμαληκίτας διότι οὐτοὶ τι ο κύριός μου καταδίκει οὐτώς οπίσω του δούλου ήσαν εκ παλαιού οι κάτοικοι τῆς γῆς, κατά τὴν εἰσόδον αυτού; διότι οἱ ἐπραξα; ή τι κακόν είναι εν τῃ χειρὶ μου; Σούρ και ἔως τῆς γῆς Αιγύπτου. **9** Και εκτύπα ο Δαβίδ **19** τώρα λοιπόν ας ακούσῃ, παρακαλώ, ο κύριός μου ο τὴν γῆν και δεν ἀφίνει ζώντα οὔτε ἄνδρα οὔτε γυναίκα· βασιλεύς τους λόγους του δούλου αυτού· εάν ο Κύριος και ειλάμβανε πρόβατα και βόας και ὄνους και καμήλους σε διήγειρεν εναντίον μου, ας δεχθῇ θυσίαν· αλλ' εάν και ενδύματα· και επιστρέφων ήρχετο προς τὸν Αγχούς. νιοὶ ανθρώπων, οὗτοι ας ήγιναν επικατάρατοι ενώπιον **10** Και ἐλέγεν ο Αγχούς προς τὸν Δαβίδ, που εκάμετε του Κυρίουν διότι με εξέβαλον τὴν σήμερον απὸ τοῦ εισδρομήν σήμερον; Και απεκρίνετο ο Δαβίδ, προς τὸ να κατοικῶ εν τῇ κληρονομίᾳ του Κυρίου, λέγοντες, μεσημβρινόν του Ιούδα και προς τὸ μεσημβρινόν των Ὑπαγε, λάτρευε ἀλλούς Θεούς. **20** τώρα λοιπόν, ας μη Iεραμηλιτῶν και προς τὸ μεσημβρινόν των Κεναίων. πέτον το αἷμα μου εἰς τὴν γῆν ενώπιον του Κυρίου διότι **11** Και οὐτὲ ἄνδρα οὔτε γυναίκα δεν ἀφίνει ζώντα ο εξήλθεν ο βασιλεὺς του Ισραήλ να ζητήσῃ ἐναῦ πούλον, Δαβίδ, διά να φέρῃ εἰδήστον εἰς Γαθ, λέγων, Μήποτε ως ὅταν καταδίκη τὶς πέρδικα εἰς τὰ ὄρη. **21** Και εἶπεν ο Σαούλ, Ημάρτησα· επίστρεψον, τέκνον μου Δαβίδ διότι δεν θέλω σε κακοποιήσει πλέον, επειδή η ψυχή μου εἶπεν ο Αγχούς προς τὸν Δαβίδ, λέγων, Αυτός έκαμεν διότι δεν θέλω σε κακοποιήσει πλέον, επειδή η ψυχή μου εἶπεν ο Αγχούς προς τὸν Δαβίδ, λέγων, Αυτός έκαμεν σου· ιδού, ἐπραξα αφρόνως και επλανήθη σφόδρα. εαυτὸν διόλου μισητόν εἰς τὸν λαόν αυτού τον Ισραήλ: **22** Και απεκρίθη ο Δαβίδ και εἶπεν, Ιδού, τὸ δόρυ του διά τούτο θέλει εἰσθαι δούλος εἰς εμέ πάντοτε. βασιλεῶς και ας καταβῇ εἰς τῶν νέων και ας λάβῃ αυτό. **23** Ο δε Κύριος ας αποδώσῃ εἰς ἐκαστον κατά τὴν δικαιοσύνην αυτού και κατά τὴν πίστιν αυτού· διότι σε παρέδωκεν ο Κύριος σήμερον εἰς τὴν χείρα μου, πλὴν εγὼ δεν ηθέλησα να επιβάλω τὴν χείρα μου επὶ τὸν κεχρισμένον του Κυρίου. **24** Ιδού λοιπόν, καθὼς η ζωὴ σου εστάθη σήμερον πολύτιμος εἰς τοὺς οφθαλμούς μου, οὐτως η ζωὴ μου ας σταθή πολύτιμος εἰς τοὺς οφθαλμούς του Κυρίου, και ας με ελευθερώσῃ εἰκαστὸν των θλίψεων. **25** Τότε εἶπεν ο Σαούλ προς τὸν Δαβίδ, Εὐλογημένος να ήσαι, τέκνον μου Δαβίδ· βεβαίως θέλεις κατορθώσαι μεγάλα και θέλεις βεβαίως υπερισχύει. Και ο μεν Δαβίδ απήλθεν εἰς τὴν οδὸν αυτού, ο δε Σαούλ επέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αυτού.

27 Εἶπε δε ο Δαβίδ εν τῃ καρδίᾳ αυτού, Θέλω βεβαίως απολεσθή μίαν ημέραν διά χειρός του Σαούλ· δεν είναι τι καλήτερον δι' εμέ, παρά να διασωθώ ταχέως εις την γῆν των Φιλισταίων· τότε απ' εμού ο Σαούλ ετρόμαξεν η καρδία αυτού σφόδρα. **6** Και ηρώτησεν ο απελπισθείς, θέλει παρατηθή από τον να με ζητηή πλέον Σαούλ τὸν Κύριον· αλλ' ο Κύριος δεν απεκρίθη προς εις πάντα τα ὄρια του Ισραήλ· οὐτως θέλω σωθῆνεκ αυτὸν οὐτε δι' ενυπνίων οὐτε διά του Ουρίμ οὐτε διά της χειρός αυτού. **2** Και εστηκώθη ο Δαβίδ και διέβη, προφητών. **7** Τότε εἶπεν ο Σαούλ προς τοὺς δούλους αυτούς και οι εξακόσιοι ἄνδρες οι μετ' αυτού, προς αυτού, Ζητήσατε μοι γυναίκα ἔχουσαν πνεύμα μαντείας, τον Αγχούς υἱὸν του Μαώχ, βασιλέα της Γαθ. **3** Και διά να υπάγω προς αυτήν και να ερωτήσω αυτήν.

Και οι δούλοι αυτού είπον προς αυτόν, Ιδού, είναι είχε δε η γυνή παχύ δαμάλιον εν τη οικίᾳ· και έσπευσε εν Ενδωρ γυνή τις έχουσα πνεύμα μαντείας. **8** Και και έσφαξεν αυτό· και λαβούσα ἀλευρον, εζόμωσε και μετεσχηματίσθη ο Σαούλ και ενεδύθη ἄλλα ιμάτια, και έψησεν ἀζύμα εξ αυτού. **25** Και ἐφέρεν ἐμπροσθεν του υπήγειν αυτός και δύο ἄνδρες μετ' αυτού και ἡλθον προς την γυναίκα διά νυκτός· και είπε, Μάντευσον, παρακαλώ, εις εμέ διά του πνεύματος της μαντείας και αναβίβασόν μοι ὄντινα σοι εἰπω. **9** Και είπεν η γυνή προς αυτόν, Ιδού, συ εξέρυεις ὅσα ἔκαμεν ο Σαούλ, τίνι τρόπῳ εξωλόθρευσε τους ἔχοντας πνεύμα μαντείας και τους μάγους εκ του τόπου· διά τι λοιπὸν στηγαίνεις την ζωὴν μου, διά τι μη με θανατώσω; **10** Και ὠμούση προς αυτήν ο Σαούλ εἰς τὸν Κύριον, λέγων, Ζη Κύριος, δεν θέλει σε συμβῇ ουδέν κακὸν διά τούτο. **11** Τότε είπεν η γυνή, Τίνα να σοι αναβίβάσω; Και είπε, τὸν Σαμουήλ αναβίβασόν μοι. **12** Και ὅτε είδεν γυνὴ τὸν Σαμουήλ, εβόησε μετά φωνῆς μεγάλης και είπεν η γυνή προς τὸν Σαούλ, λέγουσα, Διά τι μη ἥτάτησας; και σὺ είσαι ο Σαούλ. **13** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεὺς, Μη φοβού τι είδες λοιπόν; Και είπεν η γυνὴ προς τὸν Σαούλ, Θεούς είδον αναβαίνοντας εκ τῆς γῆς. **14** Και είπε προς αυτήν, Τις είναι η μορφή αυτού; Ή δε είπε, Γέρων τις αναβαίνει και είναι περιτευλιγμένος με επένδυμα. Και εγνώρισεν ο Σαούλ ὅτι ἡτο ο Σαμουήλ, και ἔκυψε κατά πρόσωπον εις την γην και προσεκύνησε. **15** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τὸν Σαούλ, Διά τι μη παρηνώλησας, ὥστε να με κάμης να αναβώ; Και απεκρίθη ο Σαούλ, Ευρίσκομαι εν μεγάλῃ αμιχανίᾳ· διότι οι Φιλισταίοι πολεμούσιν εναντίον μου, και ο Θεός απεμακρύνθη ατ' εμού και δεν μοι αποκρίνεται πλέον ούτε διά προφητῶν ούτε δι' ενυπίων· διά τούτο σε εκάλεσα διά να φανερώσης εις εμέ τι να κάμω. **16** Τότε είπεν ο Σαμουήλ, Διά τι λοιπὸν ερωτάς εμέ, αφού ο Κύριος απεμακρύνθη από σου και ἔγεινεν εχθρός σου; **17** Ο Κύριος βεβαίως ἔκαμεν εις εαυτόν ως ελάλησε δι' εμού· διότι εξέσχισεν ο Κύριος την βασιλείαν εκ τῆς χειρός σου και ἔδωκεν αυτήν εις τὸν πλησίον σου, τὸν Δαβίδ. **18** επειδή δεν υπήκουσας εις την φωνὴν του Κυρίου, οὐδέ εξετέλεσας τὸν μέγαν θυμὸν αυτού κατά τον Αμαλήκ, διά τούτο ο Κύριος ἔκαμεν εις σε τὸ πράγμα τούτο την ημέραν ταύτην. **19** και θέλει παραδώσει ο Κύριος και τὸν Ισραήλ μετά σου εις την χείρα των Φιλισταίων· και αύριον συ και οι νιοὶ σου θέλετε εἰσθαι μετ' εμού· και το στρατόπεδον τον Ισραήλ θέλει παραδώσει ο Κύριος εις την χείρα των Φιλισταίων. **20** Τότε ἐπεσεν ο Σαούλ ευθὺς δόλος εξηπλωμένος κατά γῆς διότι κατετρόμαξεν εκ των λόγων του Σαμουήλ· και δύναμις δεν ἡτο εν αυτῷ, επειδή δεν είχε φάγει ἀρτὸν ὅλην την ημέραν και ὅλην την νύκταν. **21** Και ἡλθεν η γυνὴ προς τὸν Σαούλ και εἶδεν ὅτι ἦτο σφόδρα τεταργαμένος, και είπε προς αυτόν, Ιδού, η δούλη σου υπήκουσεν εις την φωνὴν σου, και ἔβαλον την ζωὴν μου εις την χείρα μου και υπετάχθην εις τους λόγους σου, τους οποίους ελάλησας προς εμέ· **22** τώρα λοιπόν, ἀκούσον και συ, παρακαλώ, την φωνὴν τῆς δούλης σου, και ας βάλω ολίγον ἀρτὸν ἐμπροσθεν σου· και φάγε, διά να λάβῃς δύναμιν, επειδή υπάγεις εις οδοιπορίαν. **23** Πλην δεν ήθελε, λέγων, Δεν θέλω φάγει· οι δούλοι ὄμως αυτού μετά τῆς γυναικός εβίαζον αυτόν, και εισήκουσεν εις την φωνὴν αυτών και σηκωθείς από της γῆς, εκάθησεν επί της κλίνης. **24**

είχε δε η γυνή παχύ δαμάλιον εν τη οικίᾳ· και έσπευσε και έσφαξεν αυτό· και λαβούσα ἀλευρον, εζόμωσε και έψησεν ἀζύμα εξ αυτού. **25** Και ἐφέρεν ἐμπροσθεν του Σαούλ και ἐμπροσθεν των δούλων αυτού· και έφαγον. Και εισηκώθησαν και ανεχώρησαν την νύκτα εκείνην.

29 Συνήθοισαν δε οι Φιλισταίοι πάντα τα στρατεύματα αυτών εις Αρέκ· και οι Ισραηλίται εστρατοπέδευσαν παρά την πηγήν την εν Ιεζραέλ. **2** Και οι σατράπαι των Φιλισταίων διέβαινον κατά εκατοντάδας και χιλιάδας ο Δαβίδ δε και οι ἄνδρες αυτού διέβαινον κατόπισθεν μετά τον Αγχούς. **3** Και είπον οι στρατηγοί των Φιλισταίων, Τι θέλουσιν ούτοι οι Εβραίοι; Και είπεν ο Αγχούς προς τους στρατηγούς των Φιλισταίων, Δεν είναι ούτος ο Δαβίδ, ο δούλος του Σαούλ βασιλέως του Ισραήλ, ὅστις εστάθη μετ' εμού ταῦτας τὰς ημέρας ἡ τούτους τους χρόνους; και δεν εύρηκεν εν αυτῷ ουδέν σφάλμα, αφού ενέπεσεν εις εμέ ἔως της ημέρας ταύτης. **4** Και ηγανάκτησαν κατ' αυτού οι στρατηγοί των Φιλισταίων· και είπον προς αυτού οι στρατηγοί των Φιλισταίων, Απόπεμψον τὸν ἀνθρώπον τούτον, και ας επιστρέψῃ εις τὸν τόπον αυτού, τὸν οποῖον διώρισας εις αυτόν, και ας μη καταβῇ μεθ' ημών εις την μάχην, μήποτε γείνηται εν τη μάχῃ πολέμιος ημών διότι πως ἡθελε διαλλαγή ούτος μετά του κυρίου αυτού· ουχί με τὰς κεφαλάς των ανδρῶν τούτων; **5** δεν είναι ούτος ο Δαβίδ, περί του οποίον ἐψαλλον αμοιβαίως εν τοις χοροίς, λέγοντες, Ο Σαούλ επάταξε τὰς χιλιάδας αυτού, Και ο Δαβίδ τὰς μυριάδας αυτού; **6** Τότε εκάλεσεν ο Αγχούς τον Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Ζη Κύριος, βεβαίως εστάθης ευθύς, και η ἔξοδός σου και η είσοδός σου μετ' εμού εν τω στρατοπέδῳ είναι αρεστή ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν μου· διότι κακόν δεν εύρηκα εν σοι, αφ' ης ημέρας ἡλθες προς εμέ ἔως της ημέρας ταύτης· αλλ' ὄμως εις τους οφθαλμούς των σατραπῶν δεν είσαι αρεστός· **7** τώρα λοιπὸν επιστρέψον και ύπαγε εν ειρήνῃ, διά να μη φέρης δυσπάρευτειν εις τους σατράπας των Φιλισταίων. **8** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγχούς, Αλλά τι ἔκαμα; και τι εύρηκας εν τω δούλω σου αφ' ης ημέρας είμαι ενώπιον σου, ἔως της ημέρας ταύτης, ὥστε να μη υπάγω να πολεμήσω εναντίον των εχθρῶν του κυρίου μου του βασιλέως; **9** Και απεκρίθη ο Αγχούς και είπε προς τον Δαβίδ, Εξένρω ὅτι είσαι αρεστός εις τους οφθαλμούς μου, ως ἄγγελος Θεού· πλὴν οι σατράπαι των Φιλισταίων είπον, Δεν θέλει αναβή μεθ' ημών εις την μάχην· **10** τώρα λοιπὸν σηκώθητι ενωρίς το πρῶτον, μετά των δούλων του κυρίου σου, των ελθόντων μετά σου· και καθὼς σηκωθήτε ενωρίς το πρῶτον, ευθύς ὅταν φέγξη, αναχωρήσατε. **11** Και εισηκώθη ενωρίς το πρῶτον ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού, διά να αναχωρήσωσι, να επιστρέψωσιν εις την γην των Φιλισταίων. Οι δε Φιλισταίοι ανέβησαν εις Ιεζραέλ.

30 Και ὅτε ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού εισήλθον εις Σικλάγ την τρίτην ημέραν, οι Αμαληκίται είχον κάμει εισδρομήν εις το μεσημβρινόν και εις Σικλάγ, και είχον πατάξει την Σικλάγ και κατακαύσει αυτήν εν πυρί· **2** και είχον αιχμαλωτίσει τὰς γυναικάς τας εν αυτή, από της γῆς, εκάθησεν επί της κλίνης. **24**

μικρού έως μεγάλου δεν εθανάτωσαν ουδένα, αλλά φέροντες αυτά έμπροσθεν των άλλων κτηνών, έλεγον, έλαβον αυτούς και υπήγαν εις την οδόν αυτών. **3** Ο δε Ταύτα είναι τα λάφυρα του Δαβίδ. **21** Και ήλθεν ο Δαβίδ Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού ἥλθον εις την πόλιν, και ίδού, προς τους διακοσίους ἄνδρας, οἵτινες είχον αποκάμει ἡτο πυρπολημένη και αι γυναίκες αυτών και οι υἱοί ὥστε δεν ηδυνήθησαν να ακολουθήσωσι τον Δαβίδ, αυτών και αι θυγατέρες αυτών ηχμαλωτισμένοι. **4** Τότε θέθησεν αυτούς εις τον χείμαρρον Βοσόρ· και οὐψωσεν ο Δαβίδ και ο λαός ο μετ' αυτού την φωνήν εξῆλθον εις συνάντησιν του Δαβίδ και εις συνάντησιν αυτών και ἐκλαυσαν, εωσού δεν ἐμεινε πλέον εν αυτοῖς του λαού του μετ' αυτού· και ὅτε επλησίασεν ο Δαβίδ δύναμις να κλαίσι. **5** Και αμφότεραι αι γυναίκες του εις τον λαόν, εχαιρέτησεν αυτούς. **22** Και απεκρίθησαν Δαβίδ ηχμαλωτίσθαν, Αχινάμη η Ιεζαχαίτης, και πάντες οι πονηροί και διεστραμμένοι εκ των ανδρῶν, Αβιαία η γυνὴ Νάβαλ του Καρμηλίτου. **6** Και εθίβη ο οἵτινες υπήγαν μετά τον Δαβίδ, και είπον, Επειδή ούτοι Δαβίδ σφόδρα διότι ο λαός ἔλεγε να λιθοβολήσωσιν δεν ἥλθον μεθ' ημῶν, δεν θέλουμεν δῶσει εις αυτούς εκ αυτόν, επειδή η ψυχὴ παντός του λαού ἦτο κατάπικρος, των λαφύρων, τα οποία ανελάβομεν, παρά εις ἑκαστὸν ἔκαστος διά τους υιούς αυτού και διά τας θυγατέρας την γυναίκα αυτού και τα τέκνα αυτού και αι λάβωσιν αυτού· ο Δαβίδ ὄμως εκραταΐθη σε Κυρίω τω Θεώ. **23** Άλλ'¹ ο Δαβίδ εἶπε, Δεν θέλετε αυτού. **7** Και είπεν ο Δαβίδ προς Αβιάθαρ τον ιερέα, υἱόν καμέι ούτως, αδελφοὶ μου, εις εκείνα τα οποία ο Κύριος του Αχιμέλεχ, Φέρε μοι εντάθια, παρακαλώ, το εφόδ. έδωκεν εις ημάς, ὅστις εφύλαξεν ημάς και παρέδωκεν Και ἔφερεν ο Αβιάθαρ το εφόδ προς τον Δαβίδ. **8** Και εις την χείρα ημῶν τους ληστάς τους ελθόντας εναντίον ηρώησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να καταδίωξω ημῶν. **24** και τις θέλει σας εισακούσει εις ταύτην την ὄπισθεν τούτων των ληστῶν; θέλω προφθάσει αυτούς; υπόθεσιν; αλλά κατά την μερίδα του καταβαίνοντος εις Ο δε είπε προς αυτόν, Καταδίωξον διότι θέλεις βεβαίως τον πόλεμον, ούτω θέλει είσθαι η μερίς του καθημένου προφθάσει και αφεύκτως θέλεις ελευθερώσει πάντα. **9** πλησίον της αποσκευής ίσα θέλουσι μοιράζεσθαι. **25** Και Τότε υπήγειν ο Δαβίδ, αυτός και οι εξακόσιοι ἄνδρες ἔγεινεν ούτως απ' εκείνης της ημέρας και εις το εξῆς οι μετ' αυτού, και ἥλθον έως του χειμάρρου Βοσόρ, και ἔκαμε τούτο νόμον και διάταγμα εν τω Ισραήλ έως όπου οι απομένοντες εστάθησαν. **10** Ο δε Δαβίδ, αυτός της ημέρας ταύτης. **26** Ότε δε ἥλθεν ο Δαβίδ εις Σικλάγ, και τετρακόσιοι ἄνδρες, κατεδίωκον, επειδή ἔμειναν ἐπεμψεν εκ των λαφύρων προς τους πρεοβυτέρους οπίσω διακόσιοι, οἵτινες αποκαμόντες δεν ηδύναντο Ιούδα τους φίλους αυτού, λέγων, Ιδού εις εσάς ευλογία, να διαβώστοντο τον χειμάρρον Βοσόρ. **11** Και εύρηκαν εκ των λαφύρων των εχθρών του Κύριου. **27** προς τους ἀνθρώπους Αιγύπτιον εν αγρῷ και ἔφεραν αυτόν προς εν Βαιθήλ, και προς τους εν Ραμώθ τη μεσημβρινή, και τον Δαβίδ και ἔδωκαν εις αυτόν ἄρτον, και ἔφαγε, και προς τους εν Ιαθείρ, **28** και προς τους εν Αροίῳ, και επότισαν αυτόν ύδωρ. **12** και ἔδωκαν εις αυτόν τημάτια προς τους εν Σιμφρώθ, και προς τους εν Εσθεμώᾳ, **29** πήττας σύκων και δύο βότρυς σταφίδων· και ἔφαγε, και προς τους εν Ραχάλ, και προς τους εν ταῖς πόλεσι και επανήλθε το πνεύμα αυτού εις αυτόν διότι δεν είχε φάγει ἄρτον ουδέ είχε πίει ύδωρ, τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. **13** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Τίνος Χωρ-ασάν, και προς τους εν Αθάχ, **31** και προς τους εν είσαι; και πόθεν είσαι; Και είπεν, Είμαι νέος Αιγύπτιος, Χεβρών, και προς πάντας τους τόπους, εις τους οποίους δούλος τινός Αμαλικίτου· και με αφήκεν ο κύριός ο Δαβίδ περιήρχετο, αυτός και οι ἄνδρες αυτού.

μου, επειδή πρρώστησα τρεις ημέρας τώρα· **14** ήμεις εκάμαμεν εισδρομήν εις το μεσημβρινόν των Χερεθαίων και εις τα μέρη της Ιουδαίας και εις το μεσημβρινόν του Χάλεβ και επυρπολήσαμεν την Σικλάγ. **15** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Δύνασαι να με οδηγήσης κάτω προς τους ληστάς τούτους; Ο δε είπεν, Ομοσόν μοι εις τον Θέόν, ὅτι δεν θέλεις με θανατώσει ούτε θέλεις με παραδώσει εις την χείρα του κυρίου μου, και θέλω σε οδηγήσει κάτω προς τούτους τους ληστάς. **16** Και ὅτε ὠδήγησεν αυτόν κάτω, ιδού, ἡσαν διεσκορπισμένοι επί το πρόσωπον παντός του τόπου, τρώγοντες και πίνοντες και χορεύοντες, διά πάντα τα λάφυρα τα μεγάλα, τα οποία ἔλαφον εις της γης των Φιλισταίων και εκ της γης του Ιούδα. **17** Και επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ από της αυγῆς μέχρι της εσπέρας της επιούσης· και δεν διεσώθη ουδέ εις εξ αυτών, πλην τετρακοσίων νέων, οἵτινες εκάθηντο επί καμῆλων και ἔφυγον. **18** Και ηλεύθερωσεν ο Δαβίδ ὄσα ἡρτασαν οι Αμαλικίται· και τας δύο γυναίκας αυτούς ηλευθέρωσεν ο Δαβίδ. **19** Και δεν ἐλείψεν εις αυτούς ούτε μικρόν ούτε μέγα, ούτε υἱοί ούτε θυγατέρες ούτε λάφυρον ούτε ουδέν εις την ορδάνων, ιδόντες ότι ἔφυγον οι ἄνδρες Ισραήλ και ούτι οι Και ἔλαβεν ο Δαβίδ πάντα τα πρόβατα και τους βόας, και Σαούλ και οι υἱοί αυτού απέθανον, κατέλιπον τας πόλεις

και ἔφυγον. καὶ ελθόντες οἱ Φιλισταίοι κατώκησαν εν αυταῖς. **8** Καὶ την επαύριον, ὅτε ἤλθον οἱ Φιλισταίοι διά να εκδύσωσι τους πεφονευμένους, εύρηκαν τὸν Σαούλ καὶ τους τρεις υιούς αυτού πεπτωκότας επί το ὄρος Γελβούε. **9** Καὶ απέκοψαν τὴν κεφαλήν αυτού καὶ εξέδυσαν τὰ ὄπλα αυτού καὶ απέστειλαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων κύκλῳ, διά να διαδώσωσι τὴν αγγελίαν εἰς τὸν οίκον τῶν ειδώλων αυτῶν καὶ μεταξύ του λαού. **10** Καὶ ανέθεσαν τὰ ὄπλα αυτού εἰς τὸν οίκον τῆς Ασταρώθ, καὶ εκρέμασαν τὸ σώμα αυτού εἰς τὸ τείχος Βαιθ-σαν. **11** Ακούσαντες δὲ περὶ τούτου οἱ κάτοικοι τῆς Ιαβείς-γαλαάδ, τι ἔκαμον οἱ Φιλισταίοι εἰς τὸν Σαούλ, **12** οἵ γέρθησαν πάντες οἱ δυνατοί ἄνδρες καὶ ὀδοιπόρησαν δόλην τὴν νύκτα καὶ ἐλαφόν το σώμα του Σαούλ καὶ τὰ σώματα τῶν υιῶν αυτού ἀπό του τείχους Βαιθ-σαν, καὶ ἤλθον εἰς Ιαβείς καὶ ἔκαυσαν αυτά εκεί: **13** καὶ ἐλαφόν τα οστά αυτῶν καὶ ἔθαψαν ὑπὸ τὸ δένδρον εν Ιαβείς καὶ ενήστευσαν επτά ημέρας.

Βασιλειῶν Β'

1 Μετά δε τον θάνατον του Σαούλ, αφού επέστρεψεν ο Δαβίδ από της σφαγής των Αμαληκίτων, εκάθισεν ο Δαβίδ εν Σικλάγ δύο ημέρας: **2** την δε τρίτην ημέραν, ιδού, ἥλθεν ἀνθρωπος εκ του στρατοπέδου από πλησίον του Σαούλ, ἔχων διεσχισμένα τα μάτια αυτού και χώμα επὶ τῆς κεφαλῆς αυτού· καὶ καθώς εισήλθε πρὸς τὸν Δαβίδ, ἐπέσεν εἰς τὴν γην καὶ προσεκύνησε. **3** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ο Δαβίδ, Πόθεν ἔρχεσαι; Ο δε εἶπε πρὸς αὐτόν, Εγὼ εκ του στρατοπέδου του Ισραήλ διεσώθην. **4** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ο Δαβίδ, Τι συνέβη; ειπέ μοι, παρακαλῶ. Καὶ απεκρίθη, ὅτι ἐφύγεν ο λαός εκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ μάλιστα εκ του λαού ἐπεσον καὶ απέθανον· απέθανον δε καὶ Σαούλ καὶ Ιωνάθαν ο νιός αυτού. **5** Καὶ εἶπεν ο Δαβίδ πρὸς τὸν νέον τὸν απαγγέλλοντα πρὸς αὐτόν, Πως εξεύρεις ὅτι απέθανεν ο Σαούλ, καὶ Ιωνάθαν ο νιός αυτού; **6** Καὶ εἶπεν ο νέος ο απαγγέλλων πρὸς αὐτόν, Ευρέθην κατὰ τύχην εν τῷ δρεὶ Γελβούε, καὶ ιδού, ο Σαούλ ἡτο κεκλιμένος επὶ του δόρατος αυτού, καὶ ιδού, αἱ ἀμάξαι καὶ οι ἵπποι κατέφθανον αυτόν. **7** καὶ ὅτε ἐβλεψεν εἰς τα ὀπίσω αυτού, με εἶδε καὶ με εκάλεσε· καὶ απεκρίθην, Ἰδού, εγώ. **8** Καὶ εἶπε πρὸς εἶσαι; Καὶ απεκρίθην πρὸς αὐτόν, Εἴμαι ἀνδρας τους μετ' αυτού ανεβίβασεν ο Δαβίδ, ἔκαστον Αμαληκίτης. **9** Πάλιν εἶπε πρὸς εἶμε, Στήθι επάνω μου, μετά της οικογενείας αυτού· καὶ κατώκησαν εν ταῖς παρακαλώ, καὶ θανάτωσόν με διότι σκοτοδινίασις με πόλεσι Χεβρών. **10** Καὶ ἥλθον οι ἄνδρες Ιούδα καὶ κατέλαβεν, επειδὴ η ζωὴ μου εἶναι ἔτι ὀλὴ εν εμοί. Έχρισαν εκεί τον Δαβίδ βασιλέα επὶ τον οίκον Ιούδα. **11** Εστάθην λοιπόν επ' αὐτόν καὶ εθανάτωσα αυτόν· **12** καὶ ἐπειδὴ ήμην βέβαιος ὅτι δὲν ήδύνατο να ζήσῃ αφού της Ιαβείς-γαλαάδ ἥσαν οι θάψαντες τον Σαούλ. **13** Εἶπε δε ο Δαβίδ πρὸς τὸν νέον, τὸν καὶ το βραχιόλιον το εν τῷ βραχίονι αυτού, καὶ ἐφερα Ιαβείς-γαλαάδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Εὐλογημένοι να αυτά ενταύθα πρὸς τον κύριόν μου. **14** Τότε πιάσας ήσθε παρά του Κυρίου, διότι εκάμετε το ἔλεος τούτο εἰς ο Δαβίδ τα μάτια αυτού, διέσχισεν αυτά καὶ πάντες τον κύριόν σας, εις τον Σαούλ, καὶ εθάψατε αυτόν **15** ομοίως οι ἄνδρες οι μετ' αυτού. **16** Καὶ επένθησαν καὶ ἐκλαυσαν καὶ ενίστευσαν ἑώς εσπέρας διά τον Σαούλ καὶ διά Ιωνάθαν τον νιόν αυτού καὶ διά τον λαόν του καλόν τούτο, επειδὴ εκάμετε τούτο το πράγμα: **17** τώρα Κυρίου καὶ διά τον οίκον του Ισραήλ, διότι ἐπεσον λοιπόν, ας κραταιωθώσιν αἱ χείρες σας, καὶ γίνεσθε διά ρομφαίας. **18** Εἶπε δε ο Δαβίδ πρὸς τὸν νέον, τον ανδρείοι διότι ο κύριός σας ο Σαούλ απέθανε, καὶ απαγγέλλοντα πρὸς αὐτόν, Πόθεν είσαι; Καὶ απεκρίθη, προσέτι ο οίκος Ιούδα ἔχρισαν εμέ βασιλέα εφ' εαυτών. Είμαι νιός παροίκου τινός Αμαληκίτου. **19** Καὶ εἶπε πρὸς **20** Ο Αβενήρ όμως, ο νιός του Νηρ, ο αρχιστράτηγος αυτούν ο Δαβίδ, Πως δεν εφοβήθης να επιβάλης την χείρα του Σαούλ, ἐλαβεν τον Ις-βοσθέ, νιόν του Σαούλ, καὶ σου διά να θανατώσαν τον κεχρισμένον του Κυρίουν; διεβίβασεν αυτούν εις Μαχανᾶμ, **21** καὶ ἐκάμετε αυτόν Καὶ εκάλεσεν ο Δαβίδ ἔνα εκ των νέων καὶ εἶπε, βασιλέα επὶ της Γαλαάδ, καὶ επὶ των Ασσουριών, καὶ επὶ Πλησίασον, πέσον επ' αὐτόν. Καὶ επάταξεν αυτόν, καὶ απέθανε. **22** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ο Δαβίδ, Το αἷμα σου επὶ της κεφαλῆς σου διότι το στόμα σου εμαρτύρησεν τον εναντίον σου, λέγων, Εγώ εθανάτωσα τον κεχρισμένον Σαούλ, εις Ιεζραέλ, καὶ επὶ του Εφραΐτη, καὶ επὶ του Βενιαμίν, απέθανε. **23** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ο Δαβίδ, Το αἷμα σου καὶ επὶ παντός του Ισραήλ. **24** Τεσσαράκοντα ετών ἥτο Ις-βοσθέ ο νιός του Σαούλ, ὅτε ἐγείνε βασιλεύς επὶ τον Ισραήλ· καὶ εβασίλευσε δύο ἔτη: ο οίκος όμως Ιούδα του Κυρίου. **25** Καὶ εθρήνησεν ο Δαβίδ τον θρήνον της Ιαβαών, καὶ επὶ τον Σαούλ καὶ επὶ Ιωνάθαν τον νιόν αυτού· καθ' ας εβασίλευσεν ο Δαβίδ εν Χεβρών επὶ τον οίκου Ιούδα, ἥσαν επτά ἔτη καὶ εξ μήνες. **26** Εξήλθε δε Αβενήρ το ἄσμα του τόχου· ιδού, είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίῳ ο νιός του Νηρ καὶ οι δούλοι του Ις-βοσθέ, νιόν του Ιαστήρ. **27** Ω δόξα του Ισραήλ, επὶ τους ψυχλούς Σαούλ, εις Μαχανᾶμ εις Γαβαών. **28** Καὶ Ιωάβ, ο νιός τόπους σου κατηκοντισμένην. Πως ἐπεσον οι δυνατοί. **29** Καὶ ο αριθμός των ημερών, τούτον επὶ τον Σαούλ καὶ επὶ Ιωνάθαν τον νιόν αυτού· καθ' ας εβασίλευσεν ο Δαβίδ εν Χεβρών επὶ τον οίκου Ιούδα, ήσαν επτά ἔτη καὶ εξ μήνες. **30** Εξήλθε δε Αβενήρ το ισραήλ τον Σερουνίας, καὶ οι δούλοι του Δαβίδ εξήλθον καὶ Μη αναγγείλητε εις την Γαθ, μη διακηρύξητε εις τας συναπηντήθησαν πλησίον του υδροστασίου της Γαβαών· πλατείας της Ασκάλωνος, μήποτε χαρώσιν αἱ θυγατέρες καὶ εκάθισαν οι μεν εντεύθεν του υδροστασίου, οι δε των Φιλισταίων, μήποτε αγαλλιάσωνται αἱ θυγατέρες εκείθεν του υδροστασίου. **31** Καὶ εἶπεν ο Αβενήρ πρὸς των απεριτμήτων· **32** Ορη τα εν Γελβουε, Ας μη ἡναι τον Ιωάβ, Ας σηκωθώσι τώρα οι νέοι καὶ ας παίξωσιν δρόσος μηδέ βροχή εφ' υμάς, μηδέ αγροί δίδοντες ἐμπροσθεν ημών. Καὶ εἶπεν ο Ιωάβ, Ας σηκωθώσιν.

απαρχάς διότι εκεί απερρίφθη η ασπίς των ισχυρών, Η ασπίς του Σαούλ, ως να μη εχρίσθη δι' ελαίου. **22** Από τον αίματος των πεφονευμένων, από τον στέατος των ισχυρών, το τόξον του Ιωνάθαν δεν εστρέφετο οπίσω, καὶ η ρομφαία του Σαούλ δεν επέστρεψε κενή. **23** Σαούλ καὶ Ιωνάθαν ἥσαν οι ηγαπημένοι καὶ εράσμοι εν τη ζωῇ αυτών, καὶ εν τω θανάτω αυτών δεν εχωρίσθησαν ἥσαν ελαφρότεροι αετών, δυνατώτεροι λεόντων. **24** Θυγατέρες Ισραήλ, κλαύσατε επί τον Σαούλ τον ενδύοντα υμάς κόκκινα μετά καλλωπισμών, τον επιβάλλοντα στολισμούν χρυσούς επί τα ενδύματα υμών. **25** Πως ἐπεσον οι δυνατοί εν μέσω της μάχης Ιωνάθαν, επί τους ψυχλούς τόπους σου τετραματισμένε. **26** Περίλυπος είμαι διά σε, αδελφέ μου Ιωνάθαν· προσφιλέστατος εστάθης εις ειμέ· η προς εμέ αγάπη σου ἥτο εξασίος. Υπερέβαινε την αγάπην των γυναικών. **27** Πως ἐπεσον οι δυνατοί, καὶ απωλέσθησαν τα ὄπλα του πολέμου.

2 Μετά δε ταύτα ηρώησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, να αναβώ εις τινὰ των πόλεων Ιούδα; Ο δε Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν, Ανάβα. Καὶ εἶπεν ο Δαβίδ, που να αναβώ; Ο δε εἶπεν, εις Χεβρών. **2** Ανέβη λοιπόν εκεί ο Δαβίδ καὶ αἱ δύο γυναίκες αυτού, Αχινόμη η Ιεζραηλίτης καὶ Αριγάσια η γυνὴ Νάβαλ του Καρμηλίτου. **3** Καὶ τους ἄνδρας τους μετ' αυτού ανεβίβασεν ο Δαβίδ, ἔκαστον της οικογενείας αυτού· καὶ κατώκησαν εν ταῖς παρακαλώ, καὶ θανάτωσόν με διότι σκοτοδινίασις με πόλεσι Χεβρών. **4** Καὶ ἥλθον οι ἄνδρες Ιούδα καὶ κατέλαβεν, επειδὴ η ζωὴ μου εἶναι ἔτι ὀλὴ εν εμοί. Έχρισαν εκεί τον Δαβίδ βασιλέα επὶ τον οίκον Ιούδα. **5** Καὶ απίγγειλαν πρὸς τον Δαβίδ, λέγοντες, Οι ἄνδρες επειδὴ ήμην βέβαιος ὅτι δὲν ήδύνατο να ζήσῃ αφού της Ιαβείς-γαλαάδ ἥσαν οι θάψαντες τον Σαούλ. **6** Καὶ απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς πρὸς τους ἄνδρας της και το βραχιόλιον το εν τῷ βραχίονι αυτού, καὶ ἐφερα Ιαβείς-γαλαάδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ευλογημένοι να αυτά ενταύθα πρὸς τον κύριόν μου. **7** Τότε πιάσας ήσθε παρά του Κυρίου, διότι εκάμετε το ἔλεος τούτο εἰς ο Δαβίδ τα μάτια αυτού, διέσχισεν αυτά καὶ πάντες τον κύριόν σας, εις τον Σαούλ, καὶ εθάψατε αυτόν **8** Καὶ απίγγειλαν πρὸς τον Δαβίδ, λέγοντες, Οι ἄνδρες τον κύριόν σας, εις τον Σαούλ, καὶ εθάψατε αυτόν **9** Καὶ απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς πρὸς τους ἄνδρας της Ιαβείς-γαλαάδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ευλογημένοι να αυτά ενταύθα πρὸς τον κύριόν σας, ο Σαούλ απέθανε, καὶ αλήθειαν καὶ εγώ προσέτι θέλω ανταποδώσει εις εσάς το καλόν τούτο, επειδὴ εκάμετε τούτο το πράγμα: **10** τώρα Κυρίου καὶ διά τον οίκον του Ισραήλ, διότι επεσον λοιπόν, ας κραταιωθώσιν αἱ χείρες σας, καὶ γίνεσθε διά ρομφαίας. **11** Καὶ ενίστευσαν ἑώς εσπέρας διά τον Σαούλ καὶ διά Ιωνάθαν τον νιόν αυτού· διεβίβασεν αυτούν εις Μαχανᾶμ, **12** καὶ ἐκάμετε αυτόν Καὶ επάταξεν ο Δαβίδ ἔνα εκ των νέων καὶ εἶπε, βασιλέα επὶ της Γαλαάδ, καὶ επὶ των Ασσουριών, καὶ επὶ Πλησίασον, πέσον επ' αὐτόν. Καὶ επάταξεν αυτόν, καὶ απέθανε. **13** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ο Δαβίδ, Το αἷμα σου επὶ της Ιεζραέλ, καὶ επὶ του Εφραΐτη, καὶ επὶ του Βενιαμίν, απέθανε. **14** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ο Δαβίδ, Το αἷμα σου καὶ επὶ παντός του Ισραήλ. **15** Τεσσαράκοντα ετών ἥτο Ις-βοσθέ ο νιός του Σαούλ, ὅτε ἐγείνε βασιλεύς επὶ τον Ισραήλ· καὶ εκάμετε αυτόν εις Μαχανᾶμ, **16** καὶ έκαμεν οι δούλοι του Ισραήλ τον Σερουνίας, καὶ οι δούλοι του Δαβίδ εξήλθον καὶ Μη αναγγείλητε εις την Γαθ, μη διακηρύξητε εις τας συναπηντήθησαν πλησίον της Γαβαών· πλατείας της Ασκάλωνος, μήποτε χαρώσιν αἱ θυγατέρες καὶ εκάθισαν οι μεν εντεύθεν του υδροστασίου, οι δε των Φιλισταίων, μήποτε αγαλλιάσωνται αἱ θυγατέρες εκείθεν του υδροστασίου. **17** Καὶ εθρήνησεν ο Δαβίδ τον θρήνον της Ιαβαών, τούτον επὶ τον Σαούλ καὶ επὶ Ιωνάθαν τον νιόν αυτού· καθ' ας εβασίλευσεν ο Δαβίδ εν Χεβρών επὶ τον οίκου Ιούδα, ήσαν επτά ἔτη καὶ εξ μήνες. **18** Εξήλθε δε Αβενήρ το ισραήλ τον Σερουνίας, καὶ οι δούλοι του Δαβίδ εξήλθον καὶ Μη αναγγείλητε εις την Γαθ, μη διακηρύξητε εις τας συναπηντήθησαν πλησίον της Γαβαών· πλατείας της Ασκάλωνος, μήποτε χαρώσιν αἱ θυγατέρες καὶ εκάθισαν οι μεν εντεύθεν του υδροστασίου, οι δε των Φιλισταίων, μήποτε αγαλλιάσωνται αἱ θυγατέρες εκείθεν του υδροστασίου. **19** Καὶ εἶπεν ο Δαβίδ πρὸς τον θρήνον της Ιαβαών, πολλούς διότι εκεί απερρίφθη η ασπίς των ισχυρών, Η ασπίς του Σαούλ, ως να μη εχρίσθη δι' ελαίου. **20** Της Σερουνίας, καὶ οι δούλοι του Δαβίδ εξήλθον καὶ Μη αναγγείλητε εις την Γαθ, μη διακηρύξητε εις τας συναπηντήθησαν πλησίον της Γαβαών· πλατείας της Ασκάλωνος, μήποτε χαρώσιν αἱ θυγατέρες καὶ εκάθισαν οι μεν εντεύθεν του υδροστασίου, οι δε των Φιλισταίων, μήποτε αγαλλιάσωνται αἱ θυγατέρες εκείθεν του υδροστασίου. **21** Καὶ εἶπεν ο Αβενήρ πρὸς των απεριτμήτων· **22** Ορη τα εν Γελβουε, Ας μη ἡναι τον Ιωάβ, Ας σηκωθώσι τώρα οι νέοι καὶ ας παίξωσιν δρόσος μηδέ βροχή εφ' υμάς, μηδέ αγροί δίδοντες ἐμπροσθεν ημών. Καὶ εἶπεν ο Ιωάβ, Ας σηκωθώσιν.

Εστικώθησαν λοιπόν και επέρασαν κατά αριθμόν, δώδεκα εκ του Βενιαμίν, από μέρους του Ιερού, νιού του Σαούλ, και δώδεκα εκ των δούλων του Δαβίδ. **16** Και επίσαν έκαστος τον πλησίον αυτού από της κεφαλής, και διεπέρασε την μάχαιραν αυτού εἰς την πλευράν του πλησίον αυτού, και ἐπεσον ομού· θθεν ο τόπος εκείνος ωνομάσθη Χελκάθ-ασουρείμ, ὅστις είναι εν Γαβαών. **17** Και ἐγίνεν μάχη σκληροτάτη κατ' εκείνην την ημέραν και ο Αβενήρ και οι ἀνδρες Ισραήλ ενικήθησαν υπό των δούλων του Δαβίδ. **18** Ήσαν δε εκεί οι τρεις ιοί της Σερουΐας, Ιωάβ και Αβισάι και Ασαΐλ· ο δε Ασαΐλ ο ἡτο ελαφρός τους πόδας, ως μία των δορκάδων των εν αγρώ. **19** Και κατεδίωξεν ο Ασαΐλ οπίσω του Αβενήρ και τρέχων, δεν εξέκλινεν εἰς τα δεξιά ουδέ εἰς τα αριστερά, εξόπισθεν του Αβενήρ. **20** Και ἔβλεψεν ο Αβενήρ εἰς τα οπίσω αυτού και είπε, Σὺ είσαι ο Ασαΐλ; Ο δε απεκρίθη, Εγώ. **21** Και είπε πρὸς αὐτὸν ο Αβενήρ, Στρέψον συ εἰς τα δεξιά ἡ εἰς τα αριστερά, και πίασον τινὰ εκ των νέων και λάβε εἰς σεαυτόν την πανοπλίαν αυτού· πλην δεν θηλέησεν ο Ασαΐλ να εκκλίνῃ από ὅπισθεν αυτού. **22** Και πάλιν είπεν ο Αβενήρ πρὸς τον Ασαΐλ, Στρέψον από ὅπισθεν μου· διά τι να σε κτυπήσω ἔως εδάφους; πως θέλω σηκώσει τότε το πρόσωπόν μου πρὸς Ιωάβ τον αδελφόν σου; **23** Άλλα δεν ήθελε να στρέψῃ ὁθεν επάταξεν αυτόν ο Αβενήρ με τὸ ὅπισθεν του δρόπατος αυτού εἰς την πέμπτην πλευράν, και εξῆλθε το δόρυ από των οπισθίων αυτού, και ἐπέστη εκεί και απέθανεν εν τω αυτώ τόπῳ· και ὅσοι ἤρχοντο εἰς τον τόπον, ὃν ο Ασαΐλ ἐπεσε και απέθανεν, ίσταντο. **24** Ο δε Ιωάβ και ο Αβισάι κατεδίωκον οπίσω του Αβενήρ και ο ἡλιος ἔδυεν ὅτε αυτοί ἤλθον ἔως του βουνού Αμμά, το οποίον είναι απέναντι Για, κατά την οδόν της ερήμου Γαβαών. **25** Και συνηθροίσθησαν οι νιοί Βενιαμίν οπίσω του Αβενήρ, και ἐγίνεν εν σώμα και εστάθησαν επὶ τῆς κορυφῆς τινός βουνού. **26** Τότε ο Αβενήρ εφώνησε πρὸς τον Ιωάβ και είπε, Θέλει κατατρώγει ακαταπαύστως ρομφαία; δεν εξεύρεις ὅτι πικρία θέλει είσθαι εἰς το τέλος; ἔως πότε λοιπόν δεν θέλεις προστάξει τον λαόν να επιστρέψῃ από του να καταδιώκωσι τους αδελφούς τοι αυτῶν; **27** Και είπεν ο Ιωάβ, Ζη ο Θεός, εάν δεν ήθελες λαλήσει, βεβαίως τότε ο λαός ήθελεν αναβή το πρώι, ἔκαστος από της καταδίξεως του αδελφού αυτού. **28** Και εσάλπισεν ο Ιωάβ εν τη σάλπιγγι· και εστάθη πας ο λαός, και δεν κατεδίωκον πλέον κατόπιν του Ισραήλ ουδέ εμάχοντο πλέον. **29** Και ὠδοιπόρσαν οι Αβενήρ και οι ἀνδρες αυτού διά της πεδιάδος ὄλην την νύκτα εκείνην, και διέβησαν τον Ιορδάνην και επέρασαν δι' ὅλης της Βιθρών και ἥλθον εις Μαχαναΐμ. **30** Ο δε Ιωάβ επέστρεψεν από της καταδίξεως του Αβενήρ· και ὅτε συνήθροισε πάντα τον λαόν, ἐλείπον εκ των δούλων του Δαβίδ δεκαεννέα ἀνδρες και ο Ασαΐλ. **31** Οι δούλοι δε του Δαβίδ επάταξαν εκ του Βενιαμίν και εκ των ἀνδρών του Αβενήρ τριακοσίους εξήκοντα ἀνδρας, οίτινες απέθανον. **32** Και εσήκωσαν τον Ασαΐλ και έθαψαν αυτόν εν τω τάφῳ του πατρός αυτού, τω εν Βηθλεέμ. Ο δε Ιωάβ και οι ἀνδρες αυτού ὠδοιπόρησαν ὄλην την νύκτα και ἐφθασαν εἰς Χεβρών περὶ τα χαράγματα.

3 Διηρέκεσε δε πολύ ο πόλεμος μεταξύ του οίκου του Σαούλ και του οίκου του Δαβίδ. Και ο μεν Δαβίδ προέβαινε κραταιούμενος ο δε οίκος του Σαούλ προέβαινε εξασθενούμενος. **2** Εγενήθησαν δε εἰς τον Δαβίδ νιοί εν Χεβρών και ο μεν πρωτότοκος αυτού ἡτο Αμνών, εκ της Αχινοάμ της Ιεζαρηλίτιδος· **3** ο δε δεύτερος αυτού, Χιλέαβ, εκ της Αβιγαΐας, γυναικός του Νάβαλ του Καρμηλίτου· ο δε τρίτος, Αθεσσαλώμ, νιοίς της Μασαχά, θυγατρός του Θαλμαΐ, βασιλέως της Γεσούρ· **4** ο δε τέταρτος, Αδωνίας, νιοίς της Αγγειθ· και ο πέμπτος, Σεφατίας, νιοίς της Αβιτάλ· **5** και ο ἡκτος, Ιθράμ, εκ της Αιγιλά, της γυναικός του Δαβίδ. Ούτοι εγενήθησαν εἰς τον Δαβίδ εν Χεβρών. **6** Ενώ δε εξηκολούθει ο πόλεμος μεταξύ του οίκου του Σαούλ και του οίκου του Δαβίδ, ο Αβενήρ υπεστήριζε τον οίκον Αβενήρ εἰς τα οπίσω αυτού και είπε, Σὺ είσαι ο Ασαΐλ; του Σαούλ. **7** Είχε δε ο Σαούλ παλλακήν, ονομαζούμενην τον Αβενήρ, Ρεσφά, θυγατέρα του Αιά· και είπεν ο Ιερού· θυγατέρα του Αιά· και είπεν ο Αβενήρ πρὸς τον Αβενήρ, Διά τι ιεισέρχεσαι πρὸς την παλλακήν του πατρός μου; **8** Και εθυμώθη σφόδρα ο Αβενήρ διά τους λόγους του Ιερού· θυγατέρα του Αιά· και είπε, Κεφαλή κυνός είμαι εγώ, ὅστις κάμνω σήμερον ἔλεος πρὸς τον οίκον Σαούλ του πατρός σου, πρὸς τους αδελφούς αυτού και πρὸς τους φίλους αυτού, εναντίον του Ιούδα, και δεν σε παρέδωκα εἰς την χείρα του Δαβίδ, ώστε να ελέγχης σήμερον αδικίαν εἰς εμέ περὶ της γυναικός ταύτης; **9** ούτω να κάμη ο Θεός εἰς τον Αβενήρ και ούτω να προσθέσῃ εἰς αυτόν, εάν, καθώς ὡμοσεν ο Κύριος εἰς τον Δαβίδ, δεν κάμω ούτως εἰς αυτόν, **10** να μεταβιβάσω την βασιλείαν εκ του οίκου του Σαούλ, και να στήσω τον θρόνον του Δαβίδ επὶ τον Ισραήλ και επὶ τον Ιούδαν, από Δαν ἔως Βηρ-σαφεέ. **11** Και δεν ήδυνατο πλέον να αποκριθῇ λόγον πρὸς τον Αβενήρ, επειδή εφοβεῖτο αυτόν. **12** Τότε απέστειλεν ο Αβενήρ μηνυτάς πρὸς τον Δαβίδ από μέρους αυτού, λέγων, Τίνος είναι η γη; λέγων προσέτι, Κάμε συνθήκην μετ' εμού, και ιδού, η χειρί μου θέλει είσθαι μετά σου, ώστε να φέρω υπό την εξουσίαν σου πάντα τον Ισραήλ. **13** Ο δε είπε, Καλώς εγώ θέλω κάμει συνθήκην μετά σου· πλην εν πράγμα ζητώ εγώ παρά σου· και είπε, Δεν θέλεις ιδεί το πρόσωπόν μου, εάν δεν φέρης ἐμπροσθέν μου Μιχάλ την θυγατέρα του Σαούλ, όταν ἔλθης να ίδης το πρόσωπόν μου. **14** Και απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς πρὸς τον Ιερού· θυγατέρα του Σαούλ λέγων, Απόδος την γυναίκα μου την Μιχάλ, την οποίαν ενυμφεύθην εἰς εμαυτόν διά εκατόν ακροβυστίας Φιλισταίων. **15** Και ἐστέιλεν ο Ιερού· θεάθε και ἐλαβεν αυτήν παρά του ανδρός αυτής, παρά του Φαλτίηλ υιού του Λαείς. **16** Και υπήργε μετά αυτής ο ανήρ αυτής, πορευόμενος και κλαίων κατόπιν αυτής ἔως Βασουρείμ. Τότε είπε πρὸς αυτόν ο Αβενήρ, Υπαγε, επίστρεψον· και επίστρεψεν. **17** Ο δε Αβενήρ συνυπίλησε μετά των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, λέγων, Και χέξες και προχθές εζητείτε τον Δαβίδ να βασιλεύσῃ εφ' υμάς· **18** τώρα λοιπόν κάμετε τούτο· διότι ο Κύριος ελάλησε περὶ του Δαβίδ, λέγων, Διά χειρός Δαβίδ του δούλου μου θέλω σώσει τον λαόν μου Ισραήλ εκ χειρός των Φιλισταίων και εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτών. **19** Και ελάλησε προσέτι ο Αβενήρ εἰς τα ώτα του Βενιαμίν· και υπήργεν ο Αβενήρ να λαλήσῃ και εἰς

εις τον Ισραήλ και εις πάντα τον οίκον του Βενιαμίν. **20** ότι δεν ήτο από του βασιλέως το να θανατωθή Αβενίρ 'Ηλθε λοιπόν ο Αβενίρ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, και ο νιός του Νηρ. **38** Και είπεν ο βασιλεύς προς τους μετ' αυτού είκοσι ἄνδρες. Και ἔκαμεν ο Δαβίδ εις τον δούλους αυτού, Δεν εξεύρετε ότι στρατηγός, και μέγας, Αβενίρ και εις τους ἄνδρας τους μετ' αυτού συμπόσιον. Ἐπεσε την ημέραν ταύτην εν τω Ισραήλ; **39** εγώ δε είμαι **21** Και είπεν ο Αβενίρ προς τον Δαβίδ, Θέλω σηκωθή την σήμερον αδύνατος, αν και εχρίσθην βασιλεύς και και υπάγει, και θέλω συνάξει πάντα τον Ισραήλ προς ούτοι οι ἄνδρες οι νιοί της Σερουνίας παραπολύ δυνατοί τον κύριον μου τον βασιλέα, διά να κάμωσι συνθήκην μετά σου, και να βασιλένεις καθ' ὅλην την επιθυμίαν της ψυχῆς σου. Και απέστειλεν ο Δαβίδ τον Αβενίρ και ανεχώρησεν εν ειρήνῃ. **22** Και ίδού, οι δούλοι του Δαβίδ και ο Ιωάθ ἥρχοντο από εκδρομής, και ἔφερον μεθ' εαυτῶν πολλά λάφυρα· αλλ' ο Αβενίρ δεν ἤταν μετά του Δαβίδ εν Χεβρών, διότι είχεν αποστείλει αυτὸν, και είχεν αναχωρήσει εν ειρήνῃ. **23** Ὁτε δε ἤλθεν ο Ιωάθ και ἀπάντησεν το στράτευμα το μετ' αυτού, απήγγειλαν προς τον Ιωάθ, λέγοντες, Αβενίρ ο νιός του Νηρ ἤλθε προς τον βασιλέα, και εξαπέστειλεν αυτόν και ανεχώρησεν εν ειρήνῃ. **24** Τότε, εισήλθεν ο Ιωάθ προς τον βασιλέα και είπε, Τι ἔκαμες; ίδού, ο Αβενίρ ἤλθε προς σέ διά τι εξαπέστειλας αυτόν, και απήλθεν; **25** εξεύρεις τον Αβενίρ τον νιόν του Νηρ, ὅτι ἤλθε διά να σε απατήσῃ και να μάθῃ την ἔξοδόν σου και την είσοδόν σου και να μάθῃ πάντα ὄσα συν πράττεις. **26** Και καθώς εξήλθεν ο Ιωάθ από τον Δαβίδ, ἐστείλει μηνυτάς κατόπιν του Αβενίρ, και επέστρεψαν αυτόν από του φρέατος Σιρά· ο Δαβίδ ὅμως δεν ἤξευρε. **27** Και ὅτε επέστρεψεν ο Αβενίρ εις Χεβρών, ο Ιωάθ παρεμέρισεν αυτόν εἰς τα πλάγια της πύλης, διά να λαλήσῃ προς αυτὸν μυστικά· και εκεὶ επάταξεν αυτόν υπὸ τὴν πέμπτην πλευράν, και απέθανε, διά το αἵμα Ασαήλ του αδελφού αυτού. **28** Μετά δε ταύτα ακούσας ο Δαβίδ, εἶπεν, Αθώος είμαι εγὼ και η βασιλεία μου, ενώπιον του Κυρίου εἰς τὸν αἰώνα, από τον αἴματος του Αβενίρ, νιού του Νήρ· **29** ας μένη επὶ τὴν κεφαλὴν του Ιωάθ και επὶ πάντα τον οίκον του πατρός αυτού· και ας μη εκλείψῃ από τον οίκον του Ιωάθ γονόδροιος ἡ λεπρός ἡ επιστηρίζουμενος επὶ βαστηρίαν ἡ πίπτων εν ρομφαίᾳ ἡ στερούμενος ἄρτου. **30** Ούτως ο Ιωάθ και Αβισαΐ τον αδελφός αυτού εθανάτωσαν τον Αβενίρ, διότι είχε θανατώσει Ασαήλ τον αδελφόν αυτών εν Γαβαών εν τῇ μάχῃ. **31** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωάθ και προς πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού, Διασχίσατε τα ιμάτια σας και περιζώσθητε σάκκον και κλαύσατε ἐμπροσθεν του Αβενίρ. Και ο βασιλεὺς Δαβίδ ηκολούθει τον νεκροκράββατον. **32** Και ἔθαψαν τον Αβενίρ εν Χεβρών· και ὑψώσαν ο βασιλεὺς την φωνήν αυτού και ἔκλαυσεν επὶ τοῦ τάφου του Αβενίρ· και πας ο λαός ἔκλαυσε. **33** Και εθρήνησεν ο βασιλεὺς επὶ τὸν Αβενίρ και εἶπεν, Απέθανεν ο Αβενίρ ως αποθνήσκει ἄφων; **34** αι χείρες σου δεν εδέθησαν, ουδέ σε πόδες σου ἐτέθησαν εν δεσμοῖς· επεσες, καθώς πίπτει τις ἐμπροσθεν των νιών της αδικίας. Και πας ο λαός ἔκλαυσε πάλιν επ' αυτόν. **35** Ἠλθεν ἐπειτα πας ο λαός διά να κάμωσι τον Δαβίδ να φάγη ἄρτον, ενώ ἦτο ἡμέρα· αλλ' ο Δαβίδ ὅμως λέγων, Ούτω να κάμη ο Θέος εἰς εμέ και ούτω να προσθέση, εάν γενθώ ἄρτον ἡ ἄλλο τι, πριν δύση ο ἡλιος. **36** Και ἔμαθε τούτο πας ο λαός, και ἤρεσεν εἰς αυτούς· καθώς ἤρεσκεν εἰς πάντα τον λαόν ὅ, τι ἔκαμεν ο βασιλεύς. **37** Διότι πας ο λαός και πας ο Ισραήλ εγνώρισαν την ημέραν εκείνην,

4 Και ὅτε ἤκουσεν ο νιός του Σαούλ ότι ο Αβενίρ ἀπέθανεν εν Χεβρών, αι χείρες αυτού ενεκρώθησαν, και πάντες οι Ισραηλίται συνεταράχθησαν. **2** Είχε δε ο νιός του Σαούλ δύο ἄνδρας, οίτινες ἤσαν οπλαργηγοί, το δόνομα του ενός Βαανά, και το δόνομα του ἄλλου Ρηχάβ, νιοί Ριμμών του Βηρωθαίου, εκ των νιών Βενιαμίν· διότι και η Βηρώθ ελογίζετο τον Βενιαμίν· **3** οι δε Βηρωθαίοι είχον φύγει εις Γιτθάμ και ἤσαν εκεί παροικούντες ἔως της ημέρας ταύτης. **4** Ιωνάθαν δε, ο νιός του Σαούλ, είχεν νιόν βεβλαμμένον τους πόδας. Ἡτο ηλικίας πέντε ετῶν ὅτε ἤλθον αι αγγελίαι εξ Ιεζραήλ περί του Σαούλ και Ιωνάθαν, και εστήκωσεν αυτόν τροφός αυτού και ἔφυγεν· ενώ δε ἐσπεύσει να φύγῃ, ἐπεσεν αυτός και εχωλώθη· το δε ὄνομα αυτού Μεμφίβοσθέ. **5** Και υπήγαν οι νιοί Ριμμών του Βηρωθαίου, Ρηχάβ και Βαανά, και εις το καύμα της ημέρας εισήλθον εις την οικίαν του Ις-βοσθέ ὅστις εκοίτετο επὶ κλίνης το μεσημέριον· **6** και εισήλθον εκεὶ ἔως του μέσου της οικίας, ως διά να λάβωσι σίτον· και εκτύπησαν αυτόν υπὸ την πέμπτην πλευράν· και ο Ρηχάβ και Βαανά ο αδελφός αυτού διεσώθησαν. **7** Διότι ὅτε εισήλθον εις την οικίαν, εκείνος εκοίτετο επὶ της κλίνης αυτού εντός του κοιτώνος αυτού· και εκτύπησαν αυτόν και εθανάτωσαν αυτόν και απέκοψαν την κεφαλήν αυτού, και λαβόντες την κεφαλήν αυτού, ανεχώρησαν οδοιπορούντες διά της πεδιάδος ὅλην την νύκτα. **8** Και ἔφερον την κεφαλήν του Ις-βοσθέ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών και είπον προς τον βασιλέα, Ιδού, η κεφαλή του Ις-βοσθέ, νιού του Σαούλ του εχθρού σου, ὅστις εζήτει την ζωήν σου· και ο Κύριος ἐδωκεν εκδίκησην εις τον κύριον μου τον βασιλέα την ημέραν ταύτην, από του Σαούλ και από του σπέρματος αυτού. **9** Απεκρίθη δε ο Δαβίδ προς τον Ρηχάβ και προς Βαανά τον αδελφό αυτού, τους νιούς Ριμμών του Βηρωθαίου, και είπε προς αυτούς, Ζη Κύριος, ὅστις ελύτρωσε την ψυχήν μου από πάσης στενοχωρίας· **10** εκείνον, ὅστις απήγγειλε προς εμέ, λέγων, Ιδού, απέθανεν ο Σαούλ, και εστοχάζετο εαυτόν μηνυτήν αγαθής αγγελίας, επίασα αυτόν και εθανάτωσα αυτόν εν Σικλάγ, αντί να βραβεύσω αυτόν διά την αγγελίαν αυτού· **11** και πώδω μάλλον ανθρώπους πονηρούς, φονεύσαντας ἄνδρα δίκαιον εν τῃ οικίᾳ αυτού επί της κλίνης αυτού· τώρα λοιπόν δεν θέλω εκζητήσει το αἷμα αυτού εκ των χειρών σας και δεν θέλω σας εξολοθρεύσει από της γης; **12** Και προσέταξεν ο Δαβίδ τους νέοντας, και εθανάτωσαν αυτούς και ἔκοψαν τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών και εκρέμασαν αυτά επὶ τον υδροστάσιον εν Χεβρών· την δε κεφαλήν του Ις-βοσθέ ἐλαβον, και έθαψαν εν τω τάφῳ του Αβενίρ εν Χεβρών.

5 Και ἡλθον πάσαι αι φυλαί του Ισραήλ προς τον πάλιν οι Φιλισταίοι και διεχόθησαν εις την κοιλάδα Δαβίδ εις Χεβρών και είπον, λέγοντες, Ιδού, οστούν Ραφαείμ. **23** Και ότε ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, είπε, σου και σαρξ σου είμεθα ημείς· **2** και πρότερον ἐτί, ότε Μη αναβής στρέψον οπίσω αυτών και επίπεσον επ' ο Σαούλ εβασίλευεν εφ' ήμάς, συ ήσο ο εξάγων και αυτούς απέναντι των συκαμίνων. **24** και όταν ακούσης εισάγων τον Ισραήλ· και προς σε είπεν ο Κύριος, Συ θόρυβον διαβάσεως επὶ των κορυφών των συκαμίνων, θέλεις ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ θέλεις τότε θέλεις σπεύσε διότι τότε ο Κύριος θέλει εξέλθει είσθαι ηγεμών επὶ τον Ισραήλ. **3** Και ἡλθον πάντες οι ηγεμών επὶ τον Ισραήλ. **4** Τριάκοντα εών ήτο ο Δαβίδ πρεσβύτεροι του Ισραήλ, και εβασίλευσε τεσσαράκοντα ἑτη· **5** εν μεν Χεβρών εβασίλευσεν επὶ τον Ιούδαν επτά ἑτη και εξ μήνας εν δε Ιερουσαλήμ εβασίλευσε τριάκοντα τρία ἑτη επὶ πάνταν τον Ισραήλ και Ιούδαν. **6** Και υπήγειν ο βασιλεύς και οι ἄνδρες αυτού εις Ιερουσαλήμ, προς τους Ιεβουσαίους, τους κατοικούντας την γῆν· οἵτινες ελάλησαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Δεν θέλεις εισέλθει ενταύθα, εάν δεν εκβάλῃς τους τυφλούς και χωλούς· λέγοντες ότι ο Δαβίδ δεν θήθει δυνηθή να εισέλθῃ εκεί. **7** Ο Δαβίδ ὁμως εκρίευσε το φρούριον Σιών· αὐτῇ είναι η πόλις Δαβίδ. **8** Και είπεν ο Δαβίδ την ημέραν εκείνην, Όστις φθάσῃ εις τον οχετόν και πατάξῃ τους Ιεβουσαίους, και τους χωλούς και τους τυφλούς, τους μισουμένους υπὸ της ψυχής του Δαβίδ, θέλει εἰσθαι αρχηγός. Διά τούτο λέγουσι, Τυφλός και χωλός δεν θέλουσιν εισέλθει εις τον οίκον. **9** Και κατώκησεν ο Δαβίδ εν τίνι φρούριῳ και ωνόμασεν αυτόν, Η πόλις Δαβίδ. Και ἔκαμεν ο Δαβίδ οικοδόμας κύκλων από Μιλλώ και ἔσω. **10** Και προεχώρει ο Δαβίδ και εμεγαλύνετο, και Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ἥτο μετ' αυτού. **11** Και απέστειλεν ο Χειράμ, βασιλεὺς της Τύρου, πρέσβεις προς τον Δαβίδ, και ἔγιλα κέδρινα και ξυλουργούς και κτίστας, και ωκοδόμησαν οίκον εις τον Δαβίδ. **12** Και εγγώρισεν ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος κατέστησεν αυτόν βασιλέα επὶ τον Ισραήλ, και ότι ύψωσε την βασιλείαν αυτού διά τον λαόν αυτού Ισραήλ. **13** Και ἐλάβε προσέπτι ο Δαβίδ παλλακάς και γυναίκας εκ της Ιερουσαλήμ, αφού ἡλθεν εις Χεβρών· και εγεννήθησαν ἐτί εις τον Δαβίδ ινοί και θυγατέρες. **14** ταύτα δε είναι τα ονόματα των εις αυτόν γεννηθέντων εν Ιερουσαλήμ· Σαμμούνα και Σωβάβ και Νάθαν και Σολομών, **15** και Ιεβάρ και Ελισουά και Νεφέν και Ιαφία, **16** και Ελισαμά και Ελιαδά και Ελιφαλέτ. **17** Ότε δε ἤκουσαν οι Φιλισταίοι ότι ἔχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επὶ τον Ισραήλ, ανέβησαν πάντες οι Φιλισταίοι να ζητήσωσι τον Δαβίδ και ο Δαβίδ ἤκουσε περὶ τούτουν και κατέβη εις το φρούριον. **18** Και ἡλθον οι Φιλισταίοι και διεχήθησαν εις την κοιλάδα Ραφαείμ. **19** Και ερώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να αναβώ προς τους Φιλισταίους; θέλεις παραδώσει αυτούς εις την χειρά μου; Και είπεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ, Ανάβα· διότι βεβαίως θέλω παραδώσει τους Φιλισταίους εις την χείρα σου. **20** Και ἡλθεν ο Δαβίδ εις Βάσλ-φερασείμ, και εκεί επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ και είπεν, Ο Κύριος διέκοψε τους εχθρούς μου ἐμπροσθέν μου, καθώς διακόπτονται τα ὄντα. Διά τούτο εκαλέσθη το ονόμα του τόπου εκείνου Βάσλ-φερασείμ. **21** Και εκεί κατέλιπον τα είδωλα αὐτών, και εστήκωσαν αυτά ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού. **22** Και ανέβησαν

εξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδίᾳ αυτής. **17** Και ἐφεραν **11** και ως από των ημερών καθ' ας κατέστησα κριτάς την κιβωτόν του Κυρίου και ἔθεσαν αυτήν εἰς τον τόπον επί τον λαόν μου Ισραὴλ· καὶ θέλω σε αναπαύσει από αυτής, εἰς το μέσον της σκηνῆς την οποίαν ἐστησε δι' αυτήν ο Δαβὶδ καὶ προσέφερεν ο Δαβὶδ ολοκαυτώματα πάντων των εχθρῶν σου. Ο Κύριος προσέτι αναγγέλλει αυτήν ο Δαβὶδ καὶ προσφοράς εἰς την σκηνήν την οποίαν ἐστησε δι' αυτής ο Δαβὶδ καὶ προσφέρειν ο Δαβὶδ ολοκαυτώματα προς σε ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει οίκον εἰς σε. **12** Αφού πληρωθώσιν αι ημέραι σου και κοιμηθήσι μετά των πατέρων σου, θέλω αναστήσει μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει εξέλθει εκ των σπλάγχνων σου, και ονδόματι του Κυρίου των δυνάμεων. **13** Και διεμοίρασεν θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού. **14** εἰς πάντα τον λαόν, εἰς ἄπαν το πλήθος του Ισραὴλ, οικοδομήσει οίκον εἰς το νομα μουν και θέλω στερεώσει από ανδρός ἑως γυναικός, εἰς ἔκαστον ἀνθρωπον εν τον θρόνον της βασιλείας αυτού ἑως αιώνος. **15** εἰς γά φυμίον και εν τῷμα κρέατος και μίαν φιάλην οίνου. Θέλω εἰσθαι εἰς αὐτὸν πατήρ και αυτὸς θέλει εἰσθαι Τότε πας ο λαός ανεχώρησεν, ἔκαστος εἰς την οικίαν εις μέμ νιός εάν πράξι ανομίαν, Θέλω σωφρονίσει αυτού. **16** **20** Και επέστρεψεν ο Δαβὶδ διά να ευλόγηση αυτὸν εις την οικίαν αυτού. Και εξελθόυσα Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, είπε, Πόσον ἔνδοξος απ' αυτού, ως αφήρεσα αυτό από του Σαούλ, τον οποίον ήτο σήμερον ο βασιλεύς του Ισραὴλ, δόστις εγυμνωθή εξέβαλον απ' ἐμπροσθέν σου· **17** **21** Και θέλει στερεωθή σήμερον εις τους οφθαλμούς των θεραπαινίδων των ο οίκος σου και η βασιλεία σου ἐμπροσθέν σου ἑως δούλων αυτού, καθώς γυμνόνται αναισχύντως εις των αιώνος ο θρόνος σου θέλει εἰσθαι εστερεωμένος εις μηδαμινών ανθρώπων. **22** Και είπεν ο Δαβὶδ προς την τον αιώνα. **18** Κατά πάντας τους λόγους τούτους και Μιχάλ, Ενώπιον του Κυρίου, δόστις με ἔξελεξεν υπέρ τον πατέρα σου και υπέρ πάντα τον οίκον αυτού, ὡστε να με καταστήσῃ γηγέμονα επί τον λαόν του Κυρίου, επί τον Ισραὴλ, ναι, ενώπιον του Κυρίου ἐπαίξα: **23** **22** και θέλω εξεντελισθή ἐπι περισσότερον και θέλω ταπεινωθή εις τους οφθαλμούς μουν και μετά των θεραπαινίδων, περί των οποίων συ ελάλησα, μετ' αυτών θέλω δοξασθή. **23** **24** Και είπεν ο Νάθαν τον προφήτην, ίδε τώρα, εγώ κατοικώ εν οίκῳ κεδρίνω η δε κιβωτός του Θεού κάθηται εν μέσω παραπετασμάτων. **3** **25** Και είπεν ο Νάθαν προς τον βασιλέα, Ὑπαγε, κάμε παν το εν καρδίᾳ σου διότι ο Κύριος είναι μετά σου. **4** **26** Και την νύκτα εκείνην ἔγινε λόγος του Κυρίου προς τον Νάθαν, λέγων, **5** **27** Υπαγε και ειπέ προς τον δούλον μου τον Δαβὶδ, Ούτω λέγει Κύριος συ θέλεις οικοδομήσει εις μέμ οίκον, διά να κατοικώ; **6** **28** Διότι δεν κατώκησα εν οίκῳ, αφ' ης ημέρας ανεβίβασθα τους υιούς Ισραὴλ εξ Αιγύπτου μέχρι της ημέρας ταύτης, αλλά περιπρόμην εντός σκηνῆς και παραπετασμάτων. **7** **29** Πανταχού όπου περιεπάτησα μετά πάντων των ιων Ισραὴλ, ελάλησα ποτὲ προς τινά εκ των φυλών του Ισραὴλ, εις τον οποίον προσέταξα να ποιμαίνη τον λαόν μου τον Ισραὴλ, λέγων, Διά τι δεν ωκοδομήσατε εις εμέ οίκον κέδρινον; **8** **30** Τώρα λοιπόν, ούτω θέλεις ειπεί προς τον δούλον μου τον Δαβὶδ Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Εγώ σε έλαβον εκ της μάνδρας, από ὅπισθεν των προβάτων, διά να ήσαι ηγεμών επί τον λαόν μου, επί τον Ισραὴλ. **9** **31** **29** και ήμην μετά σου πανταχού όπου περιεπάτησας, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου απ' ἐμπροσθέν σου, και σε ἔκαμον ονομαστόν, κατά το ονόμα των μεγάλων των επί της γῆς **10** **32** και θέλω διορίσει τόπον διά τον λαόν μου τον Ισραὴλ και θέλω φυτεύσει αυτούς, και θέλουσι κατοικεῖ εν τόπω ιδίω εαυτών και δεν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· και οι υιοί της αδικίας δεν θέλουσι καταθίσει αυτούς πλέον ως το πρότερον,

Και αις από των ημερών καθ' ας κατέστησα κριτάς την κιβωτόν του Κυρίου και ἔθεσαν αυτήν εἰς τον τόπον επί τον λαόν μου Ισραὴλ· καὶ θέλω σε αναπαύσει από αυτής, εἰς της σκηνῆς την οποίαν ἐστησε δι' αυτής ο Δαβὶδ καὶ προσφέρειν ο Δαβὶδ ολοκαυτώματα προς σε ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει οίκον εἰς σε. **12** Αφού πληρωθώσιν αι ημέραι σου και κοιμηθήσι μετά των πατέρων σου, θέλω αναστήσει μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει εξέλθει εκ των σπλάγχνων σου, και ονδόματι του Κυρίου των δυνάμεων. **13** Και διεμοίρασεν θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού. **14** εἰς πάντα τον λαόν, εἰς ἄπαν το πλήθος του Ισραὴλ, οικοδομήσει οίκον εἰς το νομα μουν και θέλω στερεώσει από ανδρός ἑως γυναικός, εἰς ἔκαστον ἀνθρωπον εν τον θρόνον της βασιλείας αυτού ἑως αιώνος. **15** εἰς γά φυμίον και εν τῷμα κρέατος και μίαν φιάλην οίνου. Θέλω εἰσθαι εἰς αὐτὸν πατήρ και αυτὸς θέλει εἰσθαι Τότε πας ο λαός ανεχώρησεν, ἔκαστος εἰς την οικίαν εις μέμ νιός εάν πράξι ανομίαν, Θέλω σωφρονίσει αυτού. **16** **20** Και επέστρεψεν ο Δαβὶδ διά να ευλόγηση αυτὸν εις την οικίαν αυτού. Και εξελθόυσα Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, είπε, Πόσον ἔνδοξος απ' αυτού, ως αφήρεσα αυτό από του Σαούλ, τον οποίον ήτο σήμερον ο βασιλεύς του Ισραὴλ, δόστις εγυμνωθή εξέβαλον απ' ἐμπροσθέν σου· **17** **21** Και θέλει στερεωθή σήμερον εις τους οφθαλμούς των θεραπαινίδων των ο οίκος σου και η βασιλεία σου ἐμπροσθέν σου ἑως δούλων αυτού, καθώς γυμνόνται αναισχύντως εις των αιώνος ο θρόνος σου θέλει εἰσθαι εστερεωμένος εις μηδαμινών ανθρώπων. **22** Και είπεν ο Δαβὶδ προς την τον αιώνα. **18** Κατά πάντας τους λόγους τούτους και Μιχάλ, Ενώπιον του Κυρίου, δόστις με ἔξελεξεν υπέρ τον πατέρα σου και υπέρ πάντα τον οίκον αυτού, ὡστε να με καταστήσῃ γηγέμονα επί τον λαόν του Κυρίου, επί τον Ισραὴλ, ναι, ενώπιον του Κυρίου ἐπαίξα: **23** **22** και θέλω εξεντελισθή ἐπι περισσότερον και θέλω ταπεινωθή εις τους οφθαλμούς μουν και μετά των θεραπαινίδων, περί των οποίων συ ελάλησα, μετ' αυτών θέλω δοξασθή. **23** **24** Και είπεν ο Νάθαν τον προφήτην, ίδε τώρα, εγώ κατοικώ εν οίκῳ κεδρίνω η δε κιβωτός του Θεού κάθηται εν μέσω παραπετασμάτων. **3** **25** Και είπεν ο Νάθαν προς τον βασιλέα, Ὑπαγε, κάμε παν το εν καρδίᾳ σου διότι ο Κύριος είναι μετά σου. **4** **26** Και την νύκτα εκείνην ἔγινε λόγος του Κυρίου προς τον Νάθαν, λέγων, **5** **27** Υπαγε και ειπέ προς τον δούλον μου τον Δαβὶδ, Ούτω λέγει Κύριος συ θέλεις οικοδομήσει εις μέμ οίκον, διά να κατοικώ; **6** **28** Διότι δεν κατώκησα εν οίκῳ, αφ' ης ημέρας ανεβίβασθα τους υιούς Ισραὴλ εξ Αιγύπτου μέχρι της ημέρας ταύτης, αλλά περιπρόμην εντός σκηνῆς και παραπετασμάτων. **7** **29** Πανταχού όπου περιεπάτησα μετά πάντων των ιων Ισραὴλ, ελάλησα ποτὲ προς τινά εκ των φυλών του Ισραὴλ, εις τον οποίον προσέταξα να ποιμαίνη τον λαόν μου τον Ισραὴλ, λέγων, Διά τι δεν ωκοδομήσατε εις εμέ οίκον κέδρινον; **8** **30** Τώρα λοιπόν, ούτω θέλεις ειπεί προς τον δούλον μου τον Δαβὶδ Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Εγώ σε έλαβον εκ της μάνδρας, από ὅπισθεν των προβάτων, διά να ήσαι ηγεμών επί τον λαόν μου, επί τον Ισραὴλ. **9** **31** **29** και ήμην μετά σου πανταχού όπου περιεπάτησας, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου απ' ἐμπροσθέν σου, και σε ἔκαμον ονομαστόν, κατά το ονόμα των μεγάλων των επί της γῆς **10** **32** και θέλω διορίσει τόπον διά τον λαόν μου τον Ισραὴλ και θέλω φυτεύσει αυτούς, και θέλουσι κατοικεῖ εν τόπω ιδίω εαυτών και δεν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· και οι υιοί της αδικίας δεν θέλουσι καταθίσει αυτούς πλέον ως το πρότερον,

Και τι δύναται να είπῃ πλέον ο Δαβὶδ προς σε; διότι συ γνωρίζει τον δούλον σου, Δέσποτα Κύριε. **21** Διά τον λόγον σου και κατά την καρδίαν σου ἐπράξας πάντα ταύτα μεγαλεία, διά να γνωστοποιήσης αυτά εις τον δούλον σου. **22** Διά τούτο μέγας είσαι, Κύριε Θεέ διότι δεν είναι ομοιός σου· ουδέ είναι Θεός εκτός σου, κατά πάντα δση ηκούσαμεν με τα ώτα ημών. **23** Και τι άλλο έθνος επί της γῆς είναι ως ο λαός σου, ως ο Ισραὴλ, τον οποίον ο Θεός ίθλε να εξαγοράσῃ διά λαόν εαυτού και διά να κάμη αυτόν ονομαστόν, και να ενεργήσῃ υπέρ υμών πράγματα μεγάλα και θαυμαστά, υπέρ της γῆς σου, ἐμπροσθεν του λαού σου, τον οποίον ελύτρωσας διά σεαυτόν εξ Αιγύπτου, εκ των εθνών και εκ των θεών αυτών; **24** Διότι εστερέωσας εις σεαυτόν τον λαόν σου Ισραὴλ, διά να ήναι λαός σου εις τον αιώνα· και συ, Κύριε, έγινες Θεός αυτών. **25** και τώρα, Κύριε Θεέ, τον λόγον τον οποίον ελάλησας περί του δούλου σου και περί του οίκου αυτού ας στερεωθή ας τον αιώνα, και κάμε ως ελάλησας. **26** Και ας μεγαλυνθή το ονόμα σου έως αιώνος, ώστε να λέγωσιν, Ο Κύριος των δυνάμεων είναι ο Θεός επί τον Ισραὴλ· και ο οίκος του δούλου σου Δαβὶδ ας ήναι εστερεωμένος ενώπιον σου. **27** Διότι συ, Κύριός των δυνάμεων, Θεέ του Ισραὴλ, απεκάλυψας εις τον δούλον σου, λέγων, Οίκον θέλω οικοδομήσει εις σέ διά τούτο ο δούλός σου εύρηκε την καρδίαν αυτού ετοίμην να προσευχήθη προς σε την προσευχήν ταύτην. **28** Και τώρα, Δέσποτα Κύριε, συ είσαι ο Θεός, και οι λόγοι σου θέλουσιν είσθαι αιληθίνοι, και συ υπεσχέθης τα αγαθά ταύτα προς τον δούλον σου· **29** τώρα λοιπόν ευδόκησον να ευλογήσης τον οίκον του δούλου σου, διά να ήναι ενώπιον σου εις τον αιώνα· διότι συ, Δέσποτα

Κύριε, ελάλησας· και υπό της ευλογίας σου ας ήναι ο οίκος του δούλου σου ευλογημένος εις τον αιώνα.

8 Μετά δε ταύτα επάταξεν ο Δαβίδ τους Φιλισταίους και κατετρόπωσαν αυτούς· και ἐλαβεν ο Δαβίδ την Μεθέγ-αμμά εκ χειρός των Φιλισταίων. **2** Και επάταξε τους Μωαβίτας και διεμέτρησεν αυτούς διά σχοινίων, απλώσας αυτούς κατά γῆς· και διεμέτρησε διά δύο σχοινίων διά να θανατώσῃ, και δι' ενός πλήρους σχοινίου διά να αφήσῃ ζώντας. Οὕτως οι Μωαβίται ἔγιναν δούλοι του Δαβίδ υποτελεῖς. **3** Επάταξεν ἔτι ο Δαβίδ τον Αδαδέζερ, υἱού τον Ρεώβ, βασιλέα της Σωβά, ενώ υπήγαινε να στήσῃ την εξουσίαν αυτού επί τον πνταμόν Ευφράτην. **4** Και ἐλαβεν ο Δαβίδ εξ αυτού χιλίους επτακοσίους ιππείς και είκοσι χιλιάδας πεζών· και ενευροκόπησεν ο Δαβίδ πάντας τους ἵππους των αμαζών, και εφύλαξεν εξ αυτών εκατόν αμάξας. **5** Και ὅτε ἥλθον οι Σύριοι της Δαμασκού διά να βοηθήσωσι τον Αδαδέζερ, βασιλέα της Σωβά, ο Δαβίδ επάταξεν εκ των Συρίων εικοσιδύο χιλιάδας ανδρών. **6** Και ἐβαλεν ο Δαβίδ φρουράς εν τη Συρίᾳ της Δαμασκού· και οι Σύριοι ἔγιναν δούλοι υποτελείς του Δαβίδ. Και ἔσωζεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού, ὅπου επορεύετο. **7** Και ἐλαβεν ο Δαβίδ τας αστιδίς τας χρυσάς, αἵτινες ἤσαν επί τους δούλους του Αδαδέζερ, και ἔφερεν αυτάς εἰς Ιερουσαλήμ. **8** Και εκ της Βετάχ και εκ Βηρωθαί, πόλεων του Αδαδέζερ, ο βασιλεύς Δαβίδ ἐλάβε τα χαλκόν πολύν σφρόδρα. **9** Ακούσας δε ο Θοεί, βασιλεὺς της Αιμάθ, ὅτι ο Δαβίδ επάταξε πάσαν την δύναμιν του Αδαδέζερ, **10** απέστειλεν ο Θοεί Ιωράμ, τον υἱόν αυτού, προς τον βασιλέα Δαβίδ, διά να χαιρετήσῃ αυτόν και να ευλογήσῃ αυτόν, ὅτι κατεπολέμησε τον Αδαδέζερ και επάταξεν αυτόν· διότι ο Αδαδέζερ ἤτο πολέμιος του Θοεί. Και ἔφερεν ο Ιωράμ μεθ' εαυτού σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και σκεύη χάλκινα· **11** και ταύτα αφιέρωσεν ο βασιλεύς Δαβίδ εἰς τον Κύριον μετά του αργυρίου και του χρυσίου, τα οποία είχεν αφιέρωσει εκ πάντων των εθνών, ὄσα υπέταξεν· **12** εκ της Συρίας και εκ του Μωάβ και εκ των υιών Αιμών και εκ των Φιλισταίων και εκ του Αιμαλήκ και εκ των λαφύρων του Αδαδέζερ, υἱού τον Ρεώβ, βασιλέως της Σωβά. **13** Και απέκτησεν ο Δαβίδ ὄνομα, ὃτε επέστρεψε, κατατροπώσας τους Συρίους εν τη κοιλάδι του ἀλατού, δεκαοκτώ χιλιάδας. **14** Και ἐβαλε φρουράς εν τη Ιδουμαϊά· καθ' ὅλην την Ιδουμαϊάν ἔβαλε φρουράς· και πάντες οι Ιδουμαϊοί ἔγιναν δούλοι του Δαβίδ. Και ἔσωζεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού ὅπου επορεύετο. **15** Και εβασίλευσεν ο Δαβίδ επί πάντα τον Ισραὴλ· και ἐκάμεν ο Δαβίδ κρίσιν και δικαιοσύνην εἰς πάντα τον λαὸν αυτοῦ. **16** Και Ιωάβ, ο υιός της Σερουΐας, ἤτο επί του στρατεύματος Ιωασφάτ δε, ο υιός του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος· **17** και Σαδώκ, ο υιός του Αχιτώβ, και Αχιμέλεχ, ο υιός του Αβιθάφ, ιερείς ο δε Σεραΐας, γραμματεύς. **18** Και Βεναίας, ο υιός του Ιωδαέ, ἤτο επί των Χερεθαίων και επί των Φελεθαίων· οι δε υιοί του Δαβίδ ἤσαν αυλάρχαι.

9 Και είπεν ο Δαβίδ, Μένει τις ἔτι εκ του οίκου του Σαούλ, διά να κάμω ἔλεος προς αυτόν χάριν του Ιωνάθαν; **2** Ἡτο δε δούλος τις εκ του οίκου του Σαούλ,

σφόδρα· και είπεν ο βασιλεύς, Καθήσατε εν Ιεριχώ Ελιάμ, η γυνή Ουρίου του Χετταίου; **4** Και απέστειλεν ο εωσού αυξηνθώσιν οι πώγωνές σας, και επιστρέψατε. Δαβίδ μηνυτάς και ἐλαβεν αυτήν· και ότε ἡλθε προς **6** Βλέποντες δε οι υιοί Αμμών ότι ήσαν βδελυκτοί εις αυτόν, εκοιμήθη μετ' αυτής, διότι είχε καθαρισθή από τον Δαβίδ, απέστειλαν οι υιοί Αμμών και εμίσθωσαν εκ της ακαθαρσίας αυτής· και επέστρεψεν εις τον οίκον των Συρίων Βαθίθρεύβ και των Συρίων Σωβά είκοσι αυτής. **5** Και συνέλαβεν η γυνή· και αποστείλασα χιλιάδας πεζών, και παρά του βασιλέως Μααχά χιλίους απήγγειλε προς τον Δαβίδ και είπεν, Ἐγκυος είμαι. **6** Και ἀνδρας, και παρά του Ιε-τωβ δώδεκα χιλιάδας ανδρών. απέστειλεν ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ, λέγων, Απόστειλόν **7** Και ότε ἤκουσε ταύτα ο Δαβίδ, απέστειλε τον Ιωάβ μοι Ουρίαν τον Χετταίον. Και απέστειλεν ο Ιωάβ τον και ἀπαν το στράτευμα των δυνατών. **8** Και εξῆλθον οι Ουρίαν προς τον Δαβίδ. **7** Και ότε ἡλθε προς αυτόν ο υιοί Αμμών και παρετάχθησαν εις πόλεμον κατά την Ουρίας, ηρώτησεν ο Δαβίδ πως ἔχει ο Ιωάβ και πως ἔχει είσοδον της πόλης· και οι Σύριοι Σωβά και Ρεύβ και ο λόρδος και πως ἔχουσι τα του πολέμου. **8** Και είπεν ο Ιε-τωβ και Μααχά ήσαν καθ' ευστούς εν τη πεδιάδι. Δαβίδ προς τον Ουρίαν, Κατάβα εις τον οίκον σου και **9** Βλέπων δε ο Ιωάβ ὅτι η μάχη παρετάχθη εναντίον νίψον τους πόδας σου· και εξήλθεν ο Ουρίας εκ του οίκου αυτού ἐμπροσθεν και ὑποισθεν, εξέλεξεν εκ πάντων των του βασιλέως· και κατόπιν αυτού ἡλθε μεριδίον από της εκλεκτών του Ισραήλ και παρέταξεν αυτούς εναντίον τραπέζης του βασιλέως. **9** Άλλ' ο Ουρίας εκοιμήθη παρά των Συρίων: **10** το δε υπόλοιπον του λαού ἐδώκεν εις την θύραν του οίκου του βασιλέως, μετά πάντων των την χείρα του Αβισάι, αδελφού αυτού, και παρέταξεν δούλων του κυρίου αυτού και δεν κατέβη εις τον οίκον αυτούς εναντίον των ιών Αμμών. **11** Και είπεν, Εάν αυτού. **10** Και ότε απήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, οι Σύριοι υπερισχύσωσι κατ' εμού, τότε σε θέλεις με Δεν κατέβη ο Ουρίας εις τον οίκον αυτού, είπεν ο Δαβίδ σώσει εάν δε οι υιοί Αμμών υπερισχύσωσι κατά σου, προς τον Ουρίαν, Συ δεν ἔρχεσαι εξ οδοιπορίας; διά τι τότε εγώ θέλω ελθεί διά να σε σώσω. **12** ανδρίζον, δεν κατέβης εις τον οίκον σου; **11** Και είπεν ο Ουρίας και ας κραταιωθώμεν υπέρ του λαού ημών και υπέρ προς τον Δαβίδ, Η κιβωτός και ο Ισραήλ και ο Ιούδας των πόλεων του Θεού ημών· ο δε Κύριος ας κάμη το κατοικούσιν εν σκηναίς, και ο κύριός μου Ιωάβ και οι αρεστον εις τους οφθαλμούς αυτού. **13** Και προσήλθεν δούλοι του κυρίου μου, είναι εστρατοπεδευμένοι επί το ο Ιωάβ και ο λόρδος ο μετ' αυτού εις μάχην εναντίον πρόσωπον της πεδιάδος· και εγώ θέλω υπάγει εις τον των Συρίων· οι δε ἐφύγον απ' ἐμπροσθεν αυτού. **14** οίκον μου, διά να φάγω και να πίω και να κοιμηθώ Και ότε είδον οι υιοί Αμμών ότι οι Σύριοι ἐφύγον, μετά της γυναικός μου; ζης και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω τότε ἐφύγον και αυτοί απ' ἐμπροσθεν του Αβισάι και κάμει το πράγμα τούτο. **12** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον εισήλθον εις την πόλιν. Και ο Ιωάβ επέστρεψεν από των Ουρίαν, Μένε ενταύθα και σήμερον, και αύριον θέλω ιών Αμμών και ἡλθεν εις Ιερουσαλήμ. **15** Ιδόντες δε σε εξαποστείλει. Και ἐμεινεν ο Ουρίας εν Ιερουσαλήμ οι Σύριοι ότι κατετροπώθησαν ἐμπροσθεν του Ισραήλ, την ημέραν εκείνην και την επαύριον. **13** Και εκάλεσεν συνιθρόισθησαν οιού. **16** Και απέστειλεν ο Αδαρέζερ αυτὸν ο Δαβίδ, και ἐφαγεν ενώπιον αυτού και ἐπιειν και εξήγαγε τους Συρίους τους πέραν του ποταμού και εμέθυσεν αυτόν· και το εσπέρας εξήλθε να κοιμηθή και ἡλθον εις Αιλάμ· και Σωβάκ, ο αρχιστράτηγος του Αδαρέζερ, προεπορεύετο ἐμπροσθεν αυτών. **17** Και αυτού, πλὴν εις τον οίκον αυτού δεν κατέβη. **14** Και το ότε απηγγέλθη προς τον Δαβίδ, συνιθρόισε πάντα τον πρωΐ ἐγραφεν ο Δαβίδ επιστολήν προς τον Ιωάβ, και Ισραήλ και διέβη τον Ιορδάνην και ἡλθεν εις Αιλάμ. έστειλεν αυτήν διά χειρός του Ουρίου. **15** Και ἐγραφεν Οι δε Σύριοι παρετάχθησαν εναντίον του Δαβίδ και εν τη επιστολή, λέγων, Θέσατε τον Ουρίαν απέναντι επολέμησαν με αυτόν. **18** Και ἐφύγον οι Σύριοι απ' της σκληροτέρας μάχης ἐπειτα σύρθητε απ' αυτού, διά ἐμπροσθεν του Ισραήλ· και εξωλόθρευσεν ο Δαβίδ να κτυπηθῇ και να αποθάνῃ. **16** Και αιρού παρετίρησε εκ των Συρίων επτακοσίας αμάξας και τεσσαράκοντα χιλιάδας ιππέων, και Σωβάκ τον αρχιστράτηγον αυτών επάταξε, και απέθανεν εκεί. **19** Και ιδόντες πάντες οι βασιλεῖς, οι δούλοι του Αδαρέζερ, ότι κατετροπώθησαν επάταξεν Αβιμέλεχ τον ιών του Ιερουβέσεθ; γυνή της δεν ἐρόιψεν επ' αυτόν την μάχη μυλοπέτρας από του τείχους, και απέθανεν εν Θαιβαΐς; διά τι επλησίασατε εις το τείχος; τότε ειπέ, Απέθανε και ο δούλος σου Ουρίας ο Χετταίος. **20** Υπήγε λοιπόν ο μηνυτής και ελθών, απήγγειλε προς τον Δαβίδ πάντα εκείνα, διά τα οποία απέστειλεν αυτόν ο Ιωάβ. **21** Και είπεν ο μηνυτής προς τον Δαβίδ, ότι υπερίσχυσαν καθ' ημών οι ἀνδρες και

11 Εν δε τω ακολούθῳ ἔτει, καθ' ον καιρόν εκστρατεύουσιν οι βασιλεῖς, απέστειλεν ο Δαβίδ τον Ιωάβ και τους δούλους αυτού μετ' αυτού και πάντα τον Ισραήλ· και κατέστρεψαν τους υιούς Αμμών και επολιόρκησαν την Ραββά. Ο δε Δαβίδ ἐμεινεν εν Ιερουσαλήμ. **2** Και προς το εσπέρας, ότε ο Δαβίδ εσηκώθη από της κλίνης αυτού, περιεπάτει επί του δώματος του βασιλικού οίκου· και είδεν από το δώματος γυναίκα λουομένην· και η γυνή ἦτο ώραία την όψιν σφόδρα. **3** Και απέστειλεν ο Δαβίδ και ηρεύνησε περί της γυναικός. Και είπε τις, Δεν είναι αύτη Βηθ-σαβεέ, η θυγάτηρ του

εξήλθον προς ημάς εις την πεδιάδα, και κατεδιώξαμεν του ηλίου. **13** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Νάθαν, αυτούς μέχρι της εισόδου της πύλης: **24** αλλ' οι τοξόται Ημάρτησα εις τον Κύριον. Ο δε Νάθαν είπε προς τον ετόξευσαν από τον τείχους επί τους δούλους σου· και Δαβίδ, Και ο Κύριος παρέβλεψε το αμάρτημά σου· δεν τινές των δούλων του βασιλέως απέθανον, και ο δούλος θέλεις αποθάνει: **14** επειδή όμως διά ταύτης της πράξεως σου έτι Ουρίας ο Χετταίος απέθανε. **25** Τότε είπεν ο άδωκας μεγάλην αφορμήν εις τους εχθρούς του Κυρίου Δαβίδ προς τον μηνυτήν, Ούτω θέλεις ειπεί προς τον να βλασφημώσι, διά τούτο το παιδίον το γεννηθέν Ιωάβ. Μή σε ανησυχή τούτο το πράγμα: διότι η ρομφαία εις σε εξάπαντος θέλει αποθάνει. **15** Και απήλθεν ο κατατρώγει ποτέ μεν ένα, ποτέ δέ άλλον ενίσχυσον Νάθαν εις τον οίκον αυτού. Ο δε Κύριος επάταξε το την μάχην σου εναντίον της πόλεως και κατατρέψουν παιδίον, το οποίον εγέννησεν η γυνή του Ουρίου εις αυτήν· και σε ενθάρρυνε αυτόν. **26** Ότε δε ἤκουσεν η τον Δαβίδ, και ηρωάστησε. **16** Και ικέτευσεν ο Δαβίδ γυνή του Ουρίου, ήτι Ουρίας ο ανήρ αυτής απέθανεν, τον Θεόν υπέρ του παιδίου· και ενίστευσεν ο Δαβίδ επένθησε διά τον άνδρα αυτής. **27** Και αφού επέρασε το πένθος, απέστειλεν ο Δαβίδ και παρέλαβεν αυτήν εις τον οίκον αυτού· και έγινεν γυνή αυτού· και εγέννησεν εις αυτόν υἱόν: το πράγμα όμως το οποίον ἔπραξεν ο Δαβίδ, εφάνη κακόν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου.

12 Και απέστειλεν ο Κύριος τον Νάθαν προς τον Δαβίδ. Και ήλθε προς αυτόν και είπε προς αυτόν, Ὡσαν δύο ἀνδρες εν πόλει τινί, ο εις πλούσιος, ο δε ἄλλος πτωχός. **20** Πλούσιος είχε ποίμνια και βουκόλια πολλά σφόδρα: **3** ο δε πτωχός δεν είχεν άλλο, ειμή μίαν μικράν αμνάδα, την οποίαν ηγόρασε και ἔθρεψε· και εμεγάλωσε μετ' αυτού και μετά των τέκνων αυτού ομού· από του ἄρτου αυτού ἐτρωγε, και από του ποτηρίου αυτού ἐπίνε, και εν τω κόλπῳ αυτού εκοιμάτο, και ἥτο εις αυτόν ως θυγάτηρ. **4** Ἦλθε δε τις διαβάτης προς τον πλούσιον και εφειδωλεύθη να λάβῃ εκ των ποιμνίων αυτού και εκ των αγέλων αυτού, διά να ετοιμάσῃ εις τον οδοιπόρον τον ελθόντα προς αυτόν, και ἔλαβε την αμνάδα του πτωχού και ητοίμασεν αυτήν διά τον ἀνθρωπον τον ελθόντα προς αυτόν. **5** Και εξήφθη η οργή του Δαβίδ κατά του ανθρώπου σφόδρα: και είπε προς τον Νάθαν, Ζη Κύριος, ἀξιος θανάτου είναι ο ἀνθρωπος, ὅστις ἔπραξε τούτο. **6** και θέλει πληρώσει την αμνάδα τετραπλάσιον, επειδή ἔπραξε το πράγμα τούτο και επειδή δεν επολαγχνίσθη. **7** Και είπεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ, Συ είσαι ο ἀνθρωπος· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ σε ἔχρισα βασιλέα επί τον Ισραήλ, και εγώ σε ηλευθέρωσα εκ χειρός του Σαούλ· **8** και ἄδωκα εις σε τον οίκον του κυρίου σου και τας γυναίκας του κυρίου σου εις τον κόλπον σου, και ἄδωκα εις σε τον οίκον του Ισραήλ και του Ιούδα: και εάν τούτο ήτο ολίγον, ήθελον προσθέσει εις σε τοιαύτα: **9** διά τι κατεφρόνησας τον λόγον του Κυρίου, ὥστε να πράξης το κακόν εις τους οφθαλμούς αυτού; Ουρίαν τον Χετταίον επάταξας εν ρομφαίᾳ, και την γυναίκα αυτού ἔλαβες εις σεαυτὸν γυναίκα, και αυτὸν εθανάτωσας εν τη ρομφαίᾳ των υιών Αμμών· **10** τώρα λοιπόν δεν θέλει αποσυρθῆ ποτέ ρομφαία εκ του οίκου σου· επειδή με κατεφρόνησας και ἔλαβες την γυναίκα Ουρίου του Χετταίου, διά να ήναι γυνή σου. **11** Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω επεγείρεις εναντίον σου κακά εκ του οίκου σου, και θέλω λάβεις τας γυναίκας σου ἐμπροσθεν των οφθαλμών σου και δώσει αυτάς εις τον πλησίον σου, και θέλεις κοιμηθῆ μετά των γυναικών σου ενώπιον του ηλίου τούτου: **12** διότι σε ἔπραξας κρυφίως αλλ' εγώ θέλω κάμει τούτο το πράγμα ἐμπροσθεν παντός του Ισραήλ και κατέναντι

του ηλίου. **13** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Νάθαν, Ημάρτησα εις τον Κύριον. Ο δε Νάθαν είπε προς τον ετόξευσαν από τον τείχους επί τους δούλους σου· και Δαβίδ, Και ο Κύριος παρέβλεψε το αμάρτημά σου· δεν τινές των δούλων του βασιλέως απέθανον, και ο δούλος θέλεις αποθάνει: **14** επειδή όμως διά ταύτης της πράξεως σου έτι Ουρίας ο Χετταίος απέθανε. **25** Τότε είπεν η πατέρας του Δαβίδ, και ηρωάστησε το παιδίον του Δαβίδ, και ηρωάστησε το παιδίον, το οποίον εγέννησεν η γυνή του Ουρίου εις αυτήν· και σε ενθάρρυνε αυτόν. **26** Ότε δε ἤκουσεν η τον Δαβίδ, και ηρωάστησε το παιδίον του Δαβίδ, και ηρωάστησε το παιδίον, το οποίον εγέννησεν η γυνή του Ουρίου εις αυτήν· και σε ενθάρρυνε αυτόν. **27** Και αφού επέρασε το πένθος, απέστειλεν ο Δαβίδ και παρέλαβεν αυτήν εις τον οίκον αυτού, και ενίστευσεν ο Δαβίδ και εισελθών διευνικτέρευσε, κοιτώμενος κατά γης. **17** Και εισηκώθησαν οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού, και ήλθον προς αυτόν διά να σηκώσωσιν αυτόν από της γῆς πλην δεν ήθελησεν ουδέ έφαγεν ἄρτον μετ' αυτών. **18** Και την ημέραν την εβδόμην απέθανε το παιδίον. Και εφοβήθησαν οι δούλοι του Δαβίδ να αναγγείλωσι προς αυτόν ότι το παιδίον απέθανε· διότι ἐλέγον, ίδού, ενώ ἔζη ἐτι το παιδίον, ελαλούμεν προς αυτόν, και δεν εισήκουσε της φωνής ημών· πόσον λοιπόν κακόν θέλει κάμει, εάν είπωμεν προς αυτόν ότι το παιδίον απέθανεν; **19** Άλλ' ίδων ο Δαβίδ ότι οι δούλοι αυτού εψιθύριζον μετ' αλλήλων, ενόησεν ο Δαβίδ ότι το παιδίον απέθανεν ούθεν είπεν ο Δαβίδ προς τους δούλους αυτού, Απέθανε το παιδίον; οι δε είπον, Απέθανε. **20** Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ από της γης και ελούσθη και ήλειφθη και ήλλαξε τα ιμάτια αυτού, και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου, και προσεκύνησεν· ἐπέιτα εισήλθεν εις τον οίκον αυτού· και εξήτησε να φάγη και ἔβαλον ἐμπροσθεν αυτού ἄρτον, και ἔφαγεν. **21** Οι δε δούλοι αυτού είπον προς αυτόν, Τι είναι τούτο, το οποίον ἔκαμες; ενίστευες και ἔκλαυς περὶ το παιδίον, ενώ ἔζη αφού δε απέθανε το παιδίον, εσηκώθης και ἔφαγες ἄρτον. **22** Και είπεν, Ενώ ἔτι ἔζη το παιδίον, ενίστευσα και ἔκλαυσα, διότι είπα, Τις εξεύρει; ίως ο Θεός με ελείηση, και ζήση το παιδίον. **23** αλλά τώρα απέθανε· διά τι να νηστεύω; μήπως δύναμαι να επιστρέψω αυτό πάλιν; εγώ θέλω υπάγει προς αυτό, αυτό όμως δεν θέλει αναστρέψει προς εμέ. **24** Και παρηγόρησεν ο Δαβίδ την Βηθσαβέε την γυναίκα αυτού, και εισήλθε προς αυτήν και εκοιμηθη μετ' αυτής, και εγέννησεν υἱόν, και εκάλεσε το ονόμα αυτού Σολομών· και ο Κύριος ηγάπησεν αυτόν. **25** Και ἔστειλε διά χειρός Νάθαν του προφήτου, και εκάλεσε το ονόμα αυτού Ιεδιδία, διά τον Κύριον. **26** Ο δε Ιωάβ επολέμησεν εναντίον της Ραββά των υιών Αμμών, και εκυρίευσε την βασιλικήν πόλιν. **27** Και απέστειλεν ο Ιωάβ μηνυτάς πρό τον Δαβίδ και είπεν, Επολέμημσα εναντίον της Ραββά, μάλιστα εκυρίευσα την πόλιν των υδάτων· **28** τώρα λοιπόν σύναξον το επίλοιπον του λαού, και στρατοπέδευσον εναντίον της πόλεως και κυρίευσον αυτήν, διά να μη κυριεύσω εγώ την πόλιν, και ονομασθή το ονόμα μου επ' αυτήν. **29** Και συνήθορισεν ο Δαβίδ πάντα τον λαόν, και υπήγειν εις Ραββά και επολέμησεν εναντίον αυτής και εκυρίευσεν αυτήν· **30** και ἔλαβε τον στέφανον του βασιλέως αυτών από της κεφαλής αυτού, το βάρος του οποίου ήτο εν τάλαντον χρυσίου με λίθους πολυτίμους· και ετέθη επί της κεφαλής του Δαβίδ· και λάφυρα της πόλεως εξέφερε πολλά σφόδρα· **31** και τον λαόν τον εν αυτή εξήγαγε

και έβαλεν υπό πρίονας και υπό τριβόλους σιδηρούς και υπό πελέκεις σιδηρούς, και επέρασεν αυτούς διά της καμίουν των πλίνθων. Και ούτως έκαμεν εις πάσας τας πόλεις των νιών Αμμών. Τότε επέστρεψεν ο Δαβίδ και πας ο λαός εις Ιερουσαλήμ.

13 Μετὰ δε ταύτα Αβεσσαλώμ ο ιερός του Δαβίδ είχεν αδελφήν ώραίαν, ονόματι Θάμαρ, και ηγάπησεν αυτήν Αμμών ο ιερός του Δαβίδ. **2** Και ἐπάσχε τόσον ο Αμμών, ώστε ηρωστησε διά την αδελφήν αυτού Θάμαρ διότι ήτο παρθένος, και εφαίνετο εις τον Αμμών δυσκολώτατον να πράξῃ τι εις αυτήν. **3** είχε δε ο Αμμών φίλον, ονομαζόμενον Ιωναδάβ, υιόν του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ ήτο δε ο Ιωναδάβ ἀνθρωπος πανούργος σφόδρα. **4** Και είπε προς αυτόν, Διά τι συ, νιε του βασιλέως, αδυνατεῖς τόσον από ημέρας εις ημέραν; δεν θέλεις φανερώσει τούτο προς εμέν; Και είπε προς αυτόν ο Αμμών, Αγαπώ Θάμαρ, την αδελφήν Αβεσσαλώμ του αδελφού μου. **5** Και ο Ιωναδάβ είπε προς αυτόν, Πλαγίασον επὶ τῆς κλίνης σου και προσποιήθη τον ἄρρωστον· και δάν του ο πατήρ σου ἔλθη να σε ἴδῃ, εἰπὲ προς αυτόν, Ας ἔλθῃ, παρακαλώ, Θάμαρ η αδελφή μου, και ας δώσῃ να φάγω, και ας ετοιμάσῃ ἐμπροσθέν μου το φαγητόν, διά να ἴδω και να φάγω εκ της χειρός αυτής. **6** Και επλαγίασεν ο Αμμών και προσεποιήθη τον ἄρρωστον· και ὅτε ἤλθεν ο βασιλεὺς να ἴδῃ αυτόν, είπεν ο Αμμών προς τον βασιλέα, Ας ἔλθῃ, παρακαλώ, Θάμαρ η αδελφή μου, και ας κάμη ἐμπροσθέν μου δύο κολλύρια, διά να φάγω εκ της χειρός αυτής. **7** Και απέστειλεν ο Δαβίδ εις τον οίκον προς την Θάμαρ, λέγων, Ὑπαγε τώρα εις τον οίκον του αδελφού σου Αμμών, και ετοίμασον εις αυτόν φαγητόν. **8** Και υπήγειν η Θάμαρ εις τον οίκον του αδελφού αυτής Αμμών, ὅστις ήτο πλαγιασμένος και ἔλαβε το ἀλευρον και εζύμωσε και ἔκαμε κολλύρια ἐμπροσθέν αυτού και ἔψησε τα κολλύρια. **9** Ἐπειτα ἔλαβε το τηγάνιον και εκένωσεν αυτά ἐμπροσθέν αυτού πλην δεν ηθέλησε να φάγη. Και είπεν ο Αμμών, Εκβάλετε πάντα ἀνθρωπον απ' ἐμπροσθέν μου. Και εξήλθον απ' αυτού πάντες. **10** Και είπεν ο Αμμών προς την Θάμαρ, Φέρε το φαγητόν εις τον κοιτώνα, διά να φάγω εκ της χειρός σου. Και η Θάμαρ ἔλαβε τα κολλύρια, τα οποία ἔκαμε, και ἔφερεν εις τον κοιτώνα προς Αμμών τον αδελφόν αυτής. **11** Και ὅτε προσέφερε προς αυτόν διά να φάγη, επίασεν αυτήν και είπε προς αυτήν, Ελθέ, κοιμήθητι μετ' ειμού, αδελφή μου. **12** Η δε είπε προς αυτόν, Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσῃς διότι δεν πρέπει τοιούτον πράγμα να γείνη εν τα Ισραήλ· μη κάμης την αφροσύνην ταῦτην. **13** και εγώ πως θέλω απαλεῖψει το ὄνειδός μου; αλλά και συ θέλεις εἰσθαι ως εις εκ των αφρόνων εν τα Ισραήλ· τώρα λοιπόν, παρακαλώ, λάλησον προς τον βασιλέα· διότι δεν θέλει με αρνηθή εις σε. **14** Δεν ηθέλησεν όμως να εισακούσῃ της φωνής αυτής αλλ' υπερισχύσας εκείνης, εβίασεν αυτήν και εκοιμήθη μετ' αυτής. **15** Τότε ο Αμμών ειμίσθησεν αυτήν μίσος μέγα σφόδρα· ώστε το μίσος, με το οποίον ειμίσθησεν αυτήν, ήτο μεγαλήτερον παρά την αγάπην, με την οποίαν ηγάπησεν αυτήν. Και είπε προς αυτήν ο Αμμών, Σηκώθητι, ύπαγε. **16** Η δε είπε προς αυτόν, Δεν

είναι αιτία· το κακόν τούτο, το να με αποβάλης, είναι μεγαλήτερον του άλλου, το οποίον ἐπραξάς εις εμέ· Δεν ηθέλησεν όμως να εισακούσῃ αυτής. **17** Και ἐκράξε τον νέον αυτού τον υπηρετούντα αυτόν και είπεν, Ἐκβαλε τώρα ταῦτην απ' εμού ἔξω, και μόχλωσον την θύραν κατόπιν αυτής. **18** Ἡτο δε ενδεδυμένη χιτώνα ποικιλόχρουν· διότι αι θυγατέρες του βασιλέως, αι παρθένοι, τοιαύτα επενδύματα ενεδύνοντο. Και εξέβαλεν αυτήν ἔξω ο υπηρέτης αυτού και εμόχλωσε την θύραν κατόπιν αυτής. **19** Λαβόύσα δε η Θάμαρ στάκην επὶ τῆς κεφαλῆς αυτής, και διασχίσασα τον εφ' αυτῆς χιτώνα τον ποικιλόχρουν, και βαλούσα τας χείρας αυτής επὶ τῆς κεφαλῆς αυτής, απήρχετο, πορευομένη και κράζουσα. **20** Και είπε προς αυτήν Αβεσσαλώμ ο αδελφός αυτής, Μήπως Αμμών ο αδελφός σου ευρέθη μετά σου; πλην τώρα σιώπησον, αδελφή μου· αδελφός σου είναι μη κατάθλιψη την καρδίαν σου διά το πράγμα τούτο. Η Θάμαρ λοιπόν εκάθητο χηρεύουσα εν τω οίκω του αδελφού αυτής Αβεσσαλώμ. **21** Ακούσας δε ο βασιλεὺς Δαβίδ πάντα ταύτα τα πράγματα, εθυμώθη σφόδρα. **22** Ο δε Αβεσσαλώμ δεν ελάλησε μετά του Αμμών ούτε καλόν ούτε κακόν· διότι εμίσει ο Αβεσσαλώμ τον Αμμών, επειδή εταπείνωσε την αδελφήν αυτού Θάμαρ. **23** Και μετά δύο ολόκληρα ἔτη, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτάς εν Βαάλ-ασώρ, ἡτις είναι πλησίον του Εφραΐμ, και προσεκάλεσεν ο Αβεσσαλώμ πάντας τους ιούς του βασιλέως. **24** Και ἤθεν ο Αβεσσαλώμ προς τον βασιλέα και είπεν, Ιδού, τώρα, ο δούλος σου ἔχει κουρευτάς ας ἔλθῃ, παρακαλώ, ο βασιλεὺς και οι δούλοι αυτού μετά τον δούλου σου. **25** Και είπεν ο βασιλεὺς προς τον Αβεσσαλώμ, Ουχί, νιέ μου, ας μη ἔλθωμεν τώρα πάντες, διά να μη ἡμεθα βάρος εις σε. Και εβίασεν αυτόν, πλην δεν ηθέλησε να υπάγη, αλλ' ευλόγησεν αυτόν. **26** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ, Αν όχι, ας ἔλθῃ καν μεθ' ημών Αμμών, ο αδελφός μου. Και είπεν ο βασιλεὺς προς αυτόν, Διά τι να ἔλθῃ μετά σου; **27** πλην ο Αβεσσαλώμ βίασεν αυτόν, ώστε απέστειλε μετ' αυτού τον Αμμών και πάντας τους ιούς του βασιλέως. **28** Τότε προσέσταξεν ο Αβεσσαλώμ τους υπηρέτας αυτού λέγων. Ιδέτε τώρα ὅταν ευφρανθή η καρδία του Αμμών εκ του οίνου, και είπω προς εσάς, Πατάξατε τον Αμμών, τότε θανατώσατε αυτόν μη φοβείσθε· δεν είμαι εγώ ὁστις σας προστάζω; ανδρίζεσθε και γίνεσθε ιοί δυνάμεως. **29** Και ἔκαμον οι υπηρέται του Αβεσσαλώμ προς τον Αμμών, ως προσέσταξεν ο Αβεσσαλώμ. Τότε σηκωθέντες πάντες οι ιοί του βασιλέως, εκάθισαν ἔκαστος επὶ της ημιόνου αυτού και ἔφυγον. **30** Ενώ δε ούτοι ήσαν καθ' οδόν, η φήμη ἐφίσθατε προς τον Δαβίδ, λέγουσα, Ο Αβεσσαλώμ επάταξε πάντας τους ιούς του βασιλέως, και δεν εναπελείφθη εξ αυτών ουδέ εις. **31** Τότε σηκωθείς ο βασιλεὺς διέσχισε τα ιμάτια αυτού και επλαγίασε κατά γῆς· και πάντες οι δούλοι αυτού οι περιεστώτες διέσχισαν τα ιμάτια αυτών. **32** Και απεκρίθη Ιωναδάβ, ο ιερός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, και είπεν, Ας μη λέγη ο κύριός μου ότι εθανατώθησαν πάντες οι νέοι, οι ιοί του βασιλέως διότι ο Αμμών μόνος απέθανεν· επειδή ο Αβεσσαλώμ είχεν αποφασίσει τούτο, αφ' ης ημέρας εταπείνωσε Θάμαρ την αδελφήν αυτού· **33** τώρα λοιπόν ας μη βάλῃ ο κύριός μου ο βασιλεὺς το

πράγμα εν τη καρδίᾳ αυτού, λέγων ότι πάντες οι νιοί κατά του λαού του Θεού; διότι ο βασιλεὺς λαλεῖ τούτο του βασιλεῶς απέθανον· διότι ο Αμνών μόνος απέθανεν. **34** Ο δε Αβεσσαλώμ ἔφυγε. Και υψώσας ο νέος, ο σκοπός, επαναφέρει τὸν εξόριστον αυτού. **14** Διότι αιφεύκτως τους οφθαλμούς αυτού, εἶδε, καὶ ιδού, λαός πολὺς θέλομεν αποθάνει, καὶ εἴμεθα ως ὑδωρ διακεχυμένον επορεύετο διὰ τῆς οδού ὅπισθεν αυτού κατά το πλευρόν επὶ τῆς γῆς, τὸ οποίον δὲν επισυνάγεται πάλιν· καὶ ο του ὄρους. **35** Καὶ εἶπεν ο Ιωναδάφ πρὸς τὸν βασιλέα, Θεός δὲν θέλει να απολεσθῇ ψυχή, αλλ' εφευρίσκει ίδού, οι νιοί του βασιλέως ἔρχονται κατά τὸν λόγον μέσοι, ὡστε ο εξόριστος να μη μένῃ εξωσμένος ἀπ' του δούλου σου, ούτως ἔγεινε. **36** Καὶ ως ετελείωσε τὸν λαλῶν, ίδού, οι νιοί του βασιλέως ἥλθον καὶ ὑψώσαν τὴν φωνὴν αυτῶν καὶ ἐκλαυσαν· καὶ ο βασιλεὺς ἐτί, με εφόβισε· καὶ η δούλη σου εἶπε, θέλω τώρα λαλήσει καὶ πάντες οι δούλοι αυτοῦ ἐκλαυσαν κλαυθμόν μεγάν πρὸς τὸν βασιλέα· ίώσας καὶ ο βασιλεὺς τὴν αἰτίαν τῆς σφρόδα. **37** Ο δε Αβεσσαλώμ ἔφυγε καὶ υπῆρε πρὸς τὸν Θαλμαῖ, ινόν του Αμμιούδ, βασιλέα τῆς Γεσσούρ· καὶ επένθησεν ο Δαφβίδ διὰ τούτον αυτού πάσας τας την ημέρας. **38** Ο Αβεσσαλώμ λοιπόν ἔφυγε καὶ υπῆρε εἰς Γεσσούρ, καὶ ήτο εκεὶ τρία ἔτη. **39** Επεπόθησε δε ο βασιλεὺς Δαφβίδ να υπάγῃ πρὸς τὸν Αβεσσαλώμ, διότι εἶχε παρηγορήθη διὰ τὸν θάνατον του Αμνών.

14 Καὶ εγνώρισεν ο Ιωάβ ο νιός της Σερουΐτας, ὅτι η καρδίᾳ του βασιλέως ἥτο εἰς τὸν Αβεσσαλώμ. **2**

Καὶ απέστειλεν ο Ιωάβ εἰς Θεκούε καὶ ἐφέρεν εκείθεν γυναίκα σοφήν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Προσποιήθητ, παρακαλῶ, ὅτι είσαις εἰς πένθει καὶ ενδόθητι ἴματα πενθικά, καὶ μη αλειφθῆς ἔλαιον, αλλ' ἔσος ὡς γυνή πενθούσα ἥδη ημέρας πολλάς διά αποθανόντα· **3** καὶ ὑπαγε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λάλησον πρὸς αὐτὸν κατὰ τούτους τους λόγους. Καὶ ἔβαλεν ο Ιωάβ τους λόγους εἰς τὸ στόμα αὐτής. **4** Λαλούσα δὲ η γυνή ἡ Θεκωύτις πρὸς τὸν βασιλέα, ἐπεσε κατά πρόσωπον αὐτής επὶ τῆς γῆς καὶ προσεκύνησε καὶ εἶπε, Σώσον, βασιλεύ. **5** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ο βασιλεύς, Τι ἔχεις; Ή δε εἶπε, Γυνή χήρα, φευ είμαι εγώ, καὶ απέθανεν ο ανήρ μου· **6** καὶ η δούλη σου είχε δύο νιούς, οἵτινες ελογομάχησαν αμφότεροι εν τῷ αγρῷ, καὶ δεν ἦτο ο χωρίζων αυτούς, αλλ' επάταξεν ο εἰς τὸν ἄλλον καὶ εθανάτωσεν αὐτόν· **7** καὶ ιδού, εσηκωθή πάσα η συγγένεια εναντίον τῆς δούλης σου καὶ είτον, Παράδος τὸν πατάξαντα τὸν αδελφόν αυτού, διὰ να θανατώσωμεν αὐτόν, αντί της ζωῆς του αδελφού αυτού τὸν οποίον εφόνευσε, καὶ να εξολοθρεύσωμεν ενταῦτον τὸν κληρονόμον· καὶ οὕτω θέλουσι σβέσει τὸν ἀνθρακά μου τὸν εναπολειθέντα, ώστε να μη αφήσωσιν εἰς τὸν ἄνδρα μου ὄνομα μηδέ απομεινάριον επὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. **8** Καὶ εἶπεν ο βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναίκα, Ὑπαγε εἰς τὸν οἴκον σου, καὶ εγὼ θέλω προστάξει υπέρ σου. **9** Καὶ εἶπεν η γυνή η Θεκωύτις πρὸς τὸν βασιλέα, Κύριέ μου βασιλεύ, επ' εμὲ αἱ ἡνναὶ η ἀνομία καὶ επὶ τὸν οἴκον του πατρός μου· ο δε βασιλεὺς καὶ ο θρόνος αυτού αθώοι. **10** Καὶ εἶπεν ο βασιλεύς, Όστις λαλήσῃ εναντίον σου, φέρε αὐτόν πρὸς εμέ, καὶ δεν θέλει πλέον σε εγγίσει. **11** Η δε εἶπεν, Ας ενθυμηθή, παρακαλῶ, ο βασιλεὺς Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αἱ αφήση τους εκδικητάς του αἴματος να πληθύνωσι τὴν φθοράν καὶ να απολέσωσι τὸν νιόν μου. Ο δε εἶπε, Ζη Κύριος, ουδέ μία θρίξ του νιού σου δεν θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν. **12** Τότε εἶπεν η γυνή, Ας λαλήσῃ, παρακαλῶ, η δούλη σου λόγον πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα. Καὶ εἶπε, Λάλησον. **13** Καὶ εἶπεν η γυνή, Καὶ διά τι εστοχάσθης τοιούτον πράγμα

κατά του λαού του Θεού; διότι ο βασιλεὺς λαλεῖ τούτο ως ἀνθρώπος ἔνοχος, επειδή ο βασιλεὺς δεν στέλλει να επαναφέρει τὸν εξόριστον αυτού. **14** Διότι αιφεύκτως τούτον πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, διότι ο λαός την φωνὴν αυτῶν καὶ ἐκλαυσαν· καὶ ο βασιλεὺς ἐτί, με εφόβισε· καὶ η δούλη σου εἶπε, θέλω τώρα λαλήσει καὶ πάντες οι δούλοι αυτοῦ ἐκλαυσαν κλαυθμόν μεγάν πρὸς τὸν βασιλέα· ίώσας καὶ ο βασιλεὺς τὴν αἰτίαν τῆς δούλης αυτού. **15** Τώρα διά τούτο ἥλθον να λαλήσων τὸν λόγον τούτον πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, διότι ο λαός την φωνὴν αυτῶν καὶ ἐκλαυσαν· καὶ η δούλη σου εἶπε, θέλω τώρα λαλήσει καὶ πάντες οι δούλοι αυτοῦ· **16** Διότι ο βασιλεὺς θέλει εισακούσει, διά να ελευθερώσῃ τὴν δούλην αυτοῦ εκείρος του ανθρώπου του ζητούντος να εξαλείψῃ εμέ καὶ τον νιόν μου ενταῦτῳ από της κληρονομίας του Θεού. **17** Εἶπε μάλιστα η δούλη σου, Ο λόγος του κυρίου μου του βασιλέως θέλει εἰσθαι τώρα παρηγορητικός· διότι ως ἄγγελος Θεού, ούτως είναι ο κύριός μου ο βασιλεύς, εἰς το να διακρίνη το καλόν καὶ το κακόν· καὶ Κύριος ο Θεός σου θέλει εἰσθαι μετά σου. **18** Τότε απεκρίθη ο βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναίκα, Μη κρύψῃς απ' εμού τώρα τὸ πράγμα, το οποίον θέλω σε ερωτήσει εγώ. Καὶ εἶπεν η γυνή, Ας λαλήσῃ, παρακαλῶ, ο κύριός μου ο βασιλεὺς. **19** Καὶ εἶπεν ο βασιλεύς, Δεν είναι εἰς όλον τούτο η χειρ του Ιωάβ μετά σου; Καὶ η γυνή απεκρίθη καὶ εἶπε, Ζη η ψυχή σου, κύριέ μου βασιλεύ, ουδέν εκ των όντων είπεν ο κύριός μου ο βασιλεὺς δεν ἐκλίνει ούτε δεξιά ούτε αριστερά· διότι ο δούλος σου Ιωάβ, αυτὸς προσέταξεν εἰς εμέ, καὶ αυτὸς ἔβαλε πάντας τους λόγους τούτους εἰς τὸ στόμα της δούλης σου· **20** ο δούλος σου Ιωάβ ἔκαμε τούτο, να μεταστρέψω τὴν μορφὴν του πράγματος τούτου· καὶ ο κύριός μου είναι σοφός, κατά τὴν σοφίαν αγγέλου του Θεού, εἰς το να γνωρίζῃ πάντα τα εν τῇ γῇ. **21** Καὶ εἶπεν ο βασιλεύς πρὸς τὸν Ιωάβ, Ιδού, τώρα, ἔκαμα τὸ πράγμα τούτο· ὑπάγε λοιπόν, επανάφερε τὸν νέον, τὸν Αβεσσαλώμ. **22** Καὶ επεσεν ο Ιωάβ κατά πρόσωπον αυτού εἰς τὴν γην καὶ προσεκύνησε καὶ ευλόγησε τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν ο Ιωάβ, Σήμερον ο δούλος σου γνωρίζει ούτε εύρηκα χάριν εἰς τους οφθαλμούς σου, κύριέ μου βασιλεύ, καθότι ο βασιλεὺς ἔκαμε τὸν λόγον του δούλου αυτού. **23** Τότε εσηκωθή ο Ιωάβ καὶ υπῆρε εἰς Γεσσούρ καὶ ἔφερε τὸν Αβεσσαλώμ εἰς Ιερουσαλήμ. **24** Καὶ εἶπεν ο βασιλεύς, Ας επιστρέψῃ εἰς τὸν οἴκον αυτού καὶ αἱ ιδηὶ τὸ πρόσωπον μου. Ούτως επέστρεψεν ο Αβεσσαλώμ εἰς τὸν οἴκον αυτού, καὶ δεν εἰδε τὸ πρόσωπον του βασιλέως. **25** Εἰς πάντα δε τὸν Ισραήλ δεν υπήρχεν ἀνθρώπος ούτως θαυμαζόμενος διά τὴν ὠραίοτητα αυτού ως ο Αβεσσαλώμ· από τὸν ἵχνους του ποδός αυτοῦ ἔως της κορυφῆς αυτού δεν υπήρχεν εἰν αὐτῷ ελάττωμα· **26** καὶ οπότε εκούρευε τὴν κεφαλήν αυτού, διότι εἰς τὸ τέλος εκάστου ἔτους εκούρευεν αυτήν· επειδή τα μαλλία εβάρυνον αυτὸν διά τούτο ἔκοπτεν αυτά· εζύγιζε τας τρίχας της κεφαλῆς αυτού, καὶ ήσαν διακοσίων σίκλων κατά τὸ βασιλικὸν ζύγιον. **27** Εγεννήθησαν δε εἰς τὸν Αβεσσαλώμ τρεις νιοί καὶ μία θυγάτηρ, ονόματι Θάμαρ αὐτή ήτο γυνή ὠραιοτάτη. **28** Καὶ κατώκησεν ο Αβεσσαλώμ εν Ιερουσαλήμ δύο οἰκόληρα ἔτη, καὶ το πρόσωπον του βασιλέως δεν εἶδεν. **29** Ούθεν απέστειλεν

Αθεσσαλώμ προς τον Ιωάβ, διά να πέμψῃ αυτόν προς αδιακόπως πλησίουν του Αθεσσαλώμ. **13** Ἡλθε δε τον βασιλέα· πλην δεν θηλέησε να ἔλθῃ προς αυτόν· μηνυτής προς τον Δαβίδ λέγων, Αι καρδίαι των ανδρών απέστειλε πάλιν εκ δευτέρου, αλλά δεν θηλέησε να Ισραήλ εστράφησαν κατόπιν του Αθεσσαλώμ. **14** Και ἐλθη. **30** Τότε είπε προς τους δούλους αυτού, Ιδέτε, είπεν ο Δαβίδ προς πάντας τους δούλους αυτού τους μεθ' αυτούν εν Ιερουσαλήμ, Σηκώθητε, και ας φύγωμεν διότι ο αγρός του Ιωάβ είναι πλησίον του ιδικού μου, και εχεί κριθήν εκεί υπάγετε και κατακαύσατε αυτήν εν δεν θέλομεν δυνηθή να διασωθώμεν από προσώπου του πυρί· και κατέκαυσαν οι δούλοι του Αθεσσαλώμ τον Αθεσσαλώμ σπεύσατε να αναχωρήσωμεν, διά να μη αγρόν εν πυρί. **31** Και εστικώθη ο Ιωάβ και ἡλθε προς επιταχύνη και καταφράστη ημάς και σπρώξῃ το κακόν τον Αθεσσαλώμ εις την οικίαν και είπε προς αυτόν, εφ' ημάς και πατάξῃ την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. **15** Διά τι κατέκαυσαν οι δούλοι σου τον αγρόν μου εν πυρί; **32** Ο δε Αθεσσαλώμ απεκρίθη προς τον Ιωάβ, Ιδού, Εις παν, δι, τι εκλέξῃ ο κύριός μου το βασιλεύς, ιδού, οι απέστειλα προς σε, λέγων, Ελθε ενταύθα, διά να σε δούλοι σου. **16** Και εξήλθην ο βασιλεύς και πας ο οίκος πέμψω προς τον βασιλέα να είπης, Διά τι ἡλθον από αυτούν κατόπιν αυτού. Και αφήκεν ο βασιλεύς τας δέκα Γεσσούρη; ήθελην είσθαι καλήτερον δι' εμέ να ἥμην ἔτι γυναίκας τας παλλακάς διά να φυλάττωσι τον οίκον. **17** εκεί τώρα λοιπόν ας ίδω το πρόσωπον του βασιλέως Και εξήλθην ο βασιλεύς και πας ο λαός κατόπιν αυτού, και αν ήναι αδικία εν εμοί, ας με θανατώσῃ. **33** Τότε ο και εστάθησαν εις τόπον μακράν απέχοντα. **18** Και Ιωάβ ἡλθε προς τον βασιλέα και ανήγγειλε ταύτα προς πάντες οι δούλοι αυτού επορεύοντο πλησίουν αυτού και αυτόν· και εκάλεσε τον Αθεσσαλώμ, και ἡλθε προς τον πάντες οι Χερεθαίοι και πάντες οι Φελεθαίοι και πάντες βασιλέα, και πεσών επί πρόσωπον αυτού εις την γην, οι Γετθαίοι, εξακόσιοι ἄνδρες, οι ελθόντες οπίσω αυτού προσεκύνησεν ενώπιον του βασιλέως και ο βασιλεύς από Γαθ, πρεσεπορεύοντο ἐμπροσθεν του βασιλέως. **19** εφίλησε τον Αθεσσαλώμ.

15 Μετά δε ταύτα ητοίμασεν εις εαυτόν ο Αβεσσαλώμ αμάξας και ίππους και πεντήκοντα ἄνδρας, διά να τρέχωσιν ἐμπροσθεν αυτού. **2** Και εσηκόνετο ο Αβεσσαλώμ πρῷ, και ίστατο εἰς τὰ πλάγια της οδού της πύλης και οπότε τις ἔχων διαφοράν τινά ἤρχετο πρὸς τὸν βασιλέα διά κρίσιν, τότε ο Αβεσσαλώμ εκάλει αὐτὸν πρὸς εαυτόν και ἐλέγεν, Εκ ποίας πόλεως είσαι; Ο δε απεκρίνετο, Ο δούλος σου είναι εκ τῆς δείνος φυλῆς του Ισραὴλ. **3** Και ἐλέγε πρὸς αὐτὸν ο Αβεσσαλώμ, Ιδέ, η υπόθεσίς σου είναι καλή και ορθή· πλὴν δεν είναι ουδεὶς ο ακούονς σε απὸ μέρους του βασιλέως. **4** Ἐλέγε προσέτι ο Αβεσσαλώμ, Τις να με εδιώριζε κριτήν του τόπου, διά να ἔρχηται πρὸς εμὲ πας ὅστις ἔχει διαφοράν ή κρίσιν, και να δικαιόνω αυτὸν. **5** Και οπότε τις επλησίας διά να προσκυνήσῃ αὐτὸν, ἥπλονε την χείρα αὐτού και επίστενεν αὐτὸν και εφίλει αὐτόν. **6** Και ἔκαμψεν ο Αβεσσαλώμ κατὰ τούτον τὸν τρόπον εἰς πάντα Ισραηλίτην ερχόμενον πρὸς τὸν βασιλέα διά κρίσιν· και υπέκλεπτεν ο Αβεσσαλώμ τας καρδίας των ανδρῶν Ισραὴλ. **7** Και εἰς τὸ τέλος τεσσαράκοντα ετῶν είπεν ο Αβεσσαλώμ πρὸς τὸν βασιλέα, Ας υπάγω, παρακαλῶ, διά να εκπληρώσω την ευχήν μου, την οποίαν ηνχήθην εἰς τὸν Κύριον, εν Χεβρών· **8** διότι ο δούλος σου ηνχήθη ευχήν, ὅτε κατώκει εν Γεσσούρ εν Συρίᾳ, λέγων· Εάν ο Κύριος με επιτρέψῃ τωάντι εἰς Ιερουσαλήμ, τότε θέλω προσφέρει θυσίαν εἰς τὸν Κύριον. **9** Και εἶπε πρὸς αὐτὸν ο βασιλεὺς, Ὑπαγε εν ειρήνῃ. Και σηκωθεῖς, υπῆγεν εἰς Χεβρών. **10** Απέστειλε δε ο Αβεσσαλώμ κατακόπους εἰς πάσας τας φυλᾶς του Ισραὴλ, λέγων, Καθὼς ακούστη την φωνὴν τῆς ὀλόγηγος, θέλετε ειπεῖ ο Αβεσσαλώμ εβασίλευσεν εν Χεβρών. **11** Και υπῆγαν μετὰ του Αβεσσαλώμ διακόσιοι ἄνδρες εξ Ιερουσαλήμ, κεκλημένοι και υπῆγαν εν τῇ απλότητι αὐτῶν και δεν ἤξευραν ουδέν. **12** Και προσεκάλεσεν ο Αβεσσαλώμ Αχιτόφελ τὸν Γιλωναίον, τὸν σύμβουλον του Δαβίδ, εκ τῆς πόλεως αὐτού, εκ Γιλῶν, ενώ προσφέρει τας θυσίας. Και η συνωμοσία ἡτο δυνατή και ο λαός επλιθύνετο

ερχονται και συ μετ' ημας, επιστρεφον και κατοικη
μετα του βασιλεως, διότι είσαι ζένος, και μαλιστα είσαι
επιτωκισμένος εκ του τόπου σου· **20** χθες ήλθες, και
ήμερον θέλω σε κάμει να περιπλανάσαι μεθ' ημών;
γέγω δε υπάρω όπου δυνηθώ επίστρεφον και λάβει και
τους αδελφούς σου· ἔλεος και αλήθεια μετά σου. **21** Ο
δέ Ιτταὶ απεκρίθη προς τον βασιλέα και είπε, Ζη Κύριος,
και ζη ο κύριος μου ο βασιλεύς, όπου και αν ήναι ο
κύριος μου ο βασιλεύς, είτε εις θάνατον, είτε εις ζωήν,
εβεβαίως εκεί θέλει είσθαι και ο δούλος σου. **22** Και
πίπεν ο Δαβίδ προς τον Ιτταῖ, Ελθέ λοιπόν, και διάβασινε.
Και διέβη ο Ιτταῖ Γετθαίος και πάντες οι ἄνδρες αυτού
και πάντα τα παιδιά τα μετ' αυτού. **23** Ολος δε ο τόπος
ἐκλαιει μετά φωνής μεγάλης, και διέβασε πας ο λαός·
διέβη και ο βασιλεύς τον χείμαρρον Κέδρων και πας
ο λαός διέβη κατά την οδόν της ερήμου. **24** Και ιδού,
προσέστι ο Σαδώκ και πάντες οι Λευήται μετ' αυτού,
ρέροντες την κιβωτόν της διαθήκης του Θεού· και
έστησαν την κιβωτόν του Θεού· ανέβη δε ο Αβιάθαρ,
αφού ετελείσω πας ο λαός διαβαίνων από της πόλεως.
25 Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σαδώκ, Απόστρεψον
την κιβωτόν του Θεού εις την πόλιν· εάν εύρω χάριν
εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, θέλει με κάμει να
επιστρέψω και να ίδω αυτήν και το κατοικητήριον
αυτού· **26** αλλ' εάν είπῃ ούτω, Δεν έχω ευαρέσκειαν εις
της, ιδού, εγώ, ας κάμη εις εμέ ο, τι φανή αρεστόν εις
τους οφθαλμούς αυτού. **27** Ο βασιλεύς είπεν έτι προς
Σαδώκ τον ιερέα, Δεν είσαι συ ο βλέπων; επίστρεψον
εις την πόλιν εν ειρήνη, και Αχιμάας ο ιούς σου και
ωνάθιν οι ιούς του Αβιάθαρ, οι δύο ιοί σας μεθ' υμών·
28 Ιδέτε, εγώ θέλω μένει εις τας πεδιάδας της ερήμου,
εωσούν θέλη λόγος παρ' υμών διά να μοι αναγγείλη. **29** Ο
Σαδώκ λοιπον και ο Αβιάθαρ επανέφεραν την κιβωτόν
του Θεού εις Ιερουσαλήμ και έμειναν εκεί. **30** Ο δε Δαβίδ
κινέβαινε διά της αναβάσεως των Ελαϊδών, αναβαίνων
και κλαίον και έχων την κεφαλήν αυτού κεκαλυμμένην
και περιπατών ανυπόδητος· και πας ο λαός ο μετ'
αυτού είγεν έκαστος κεκαλυμμένην την κεφαλήν αυτού,

και ανέβαινον πορευόμενοι και κλαίοντες. **31** Και την κεφαλήν αυτού. **10** Ο δε βασιλεύς είπε, Τι μεταξύ απήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Ο Αχιτόφελ εμού και ημών, νιοί της Σερουνίας; ας καταράται, διότι είναι μεταξύ των συνωμοτών μετά του Αβεσσαλώμ. ο Κύριος είπε προς αυτόν, Καταράσθητ τον Δαβίδ. Και είπεν ο Δαβίδ, Κύριε, δέομαί σου, διασκέδασον την Τις λοιπόν θέλει ειπεί, Διά τι έκαμες ούτω; **11** Και βουλήν του Αχιτόφελ. **32** Και ότε ἡλθεν ο Δαβίδ εις είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβισσάι και προς πάντας τους την κορυφήν του όρους, όπου προσεκύνησε τον Θεόν, δούλους αυτού, Ιδού, ο ινός μου, ο εξελθόντων εκ των ιδού, ἡλθεν εις συνάντησιν αυτού Χουσαΐ τον Αρχίτης, σπλάγχνων μου ζητεί την ζωήν μου πόσω μάλλον τώρα ἔχων διεσχιμένον τον χιτώνα αυτού και χώμα επί της ο Βενιαμίτης; αφήσατε αυτόν, και ας καταράται, διότι ο ο κεφαλής αυτού. **33** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Εάν Κύριος προσέταξεν αυτόν: **12** ίως επιβλέψῃ ο Κύριος διαβής μετ' εμού, θέλεις βεβαίως είσθια φορτίον επ' επί την θλίψιν μου, και ανταπόδωση ο Κύριος εις εμέ εμέ· **34** εάν όμως επιστρέψῃς εις την πόλιν και είπης αγάθον αντί της κατάρας τούτου την ημέραν ταύτην. προς τον Αβεσσαλώμ, Θέλω είσθαι δούλός σου, βασιλεύ· **13** Και επορεύοντο ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού εις την καθώς εστάθην δούλος του πατρός σου μέχρι τούδε, οδόν, ο δε Σιμεῖ επορεύετο κατά τα πλευρά του όρους ούτω θέλω είσθια τώρα δούλός σου τότε δύνασαι υπέρ απέναντι αυτού, και κατηράτο πορευόμενος και ἐρριπτε εμού να ανατρέψῃς την βουλήν του Αχιτόφελ: **35** και δεν είναι εκεὶ μετά σου ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ, οι ιερεῖς; παν ό, τι λοιπόν ήθελες ακούσει εκ του οίκου του βασιλέως, θέλεις αναγγείλει προς τον Σαδώκ και Αβιάθαρ, τους ιερεῖς: **36** ιδού, εκεὶ μετ' αυτών οι δύο νιοί αυτών, Αχιμάς ο του Σαδώκ και Ιωνάθαν ο του Αβιάθαρ· και δι! αυτών θέλετε αποστέλλει προς εμέ παν ό, τι αικούσητε. **37** Και καθώς εισήλθεν εις την πόλιν ο Χουσαΐ τον φίλον του Δαβίδ, ο Αβεσσαλώμ ἡλθεν εις

16 Και ότε ο Δαβίδ επέρασεν ολίγον κορυφήν, ιδού, Σιβά, ο υπηρέτης του Μεμφισθόθε, συνίντησεν αυτόν, μετά δύο όνων σαμαρωμένων, ἔχων επ' αυτούς διακοσίους ἄρτους και εκατόν βότρυνς σταφίδων και εκατόν αρμαθιάς θερινών καρπών και ασκόν οίνου. **2** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιβά, Διά τι φέρεις ταύτα; Ο δε Σιβά είπεν, Οι όνοι είναι διά την οικογένειαν του βασιλέως διά να επικάθηται, και οι ἄρτοι και οι θερινοί καρποί διά να τρώγωσιν οι νέοι· ο δε οίνος, διά να πίνωσιν όσοι απονίσωσιν εν τη ερήμῳ. **3** Τότε είπεν ο βασιλεύς, Και που είναι οι νιός του κυρίου σου; Και είπεν ο Σιβά προς τον βασιλέα, Ιδού, κάθηται εν Ιερουσαλήμ· διότι είπε, Σήμερον ο οίκος Ισραήλ θέλει επιτρέψει προς εμέ την βασιλείαν του πατρός μου. **4** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιβά, Ιδού, ιδικά σου είναι πάντα τα υπάρχοντα του Μεμφισθόθε. Και είπεν ο Σιβά, Δέομαί υποκλινώς να εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς σου, κύριε μου βασιλεύ. **5** Και ότε ἡλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ ἔως Βαυορείμ, ιδού, εξήρχετο εκείθεν ἀνθρωπός εκ της συγγενείας του οίκου του Σαούλ, ονομαζόμενος Σιμεῖ, νιός του Γηρά· και εξελθόν, ἤρχετο καταράμενος. **6** Και ἐρριπτε λίθους επί τον Δαβίδ και επί πάντας τους δούλους του βασιλέως Δαβίδ πας δε ο λαός και πάντες οι δυνατοί ήσαν εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού. **7** Και ούτως ἐλέγεν ο Σιμεῖ καταράμενος, Ἐξελθε, ἔξελθε, ανήρ αιμάτων και ανήρ κακοποιέ· **8** επέστρεψεν ο Κύριος κατά σου πάντα τα αίματα του οίκου του Σαούλ, αντί του οποίου εις την χείρα Αβεσσαλώμ του νιού σου· και ιδού, σε πάντας τους δούλους του βασιλέως Δαβίδ πας δε ο λαός θέλει είσθια εν ειρήνῃ. **9** εις τον Αβεσσαλώμ και εις πάντας τους πρεσβυτέρους Τότε είπε προς τον βασιλέα Αβισσάι ο νιός της Σερουνίας, του Ισραήλ. **5** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ, Κάλεσον τώρα Διά τι ούτος ο νεκρός κύνων καταράται τον κύριόν μου και Χουσαΐ τον Αρχίτην, και ας ακούσωμεν τι λέγει τον βασιλέα; ἀφές, παρακαλώ, να περάσω και να κόψω και αυτός. **6** Και ότε εισήλθεν ο Χουσαΐ προς τον

Αβεσσαλώμ, είπε προς αυτόν ο Αβεσσαλώμ, λέγων, βασιλέα Δαβίδ και είπον προς τον Δαβίδ, Σηκώθητε και Ο Αχιτόφελ ελάλησε κατά τούτον τον τρόπον πρέπει περάσατε ταχέως το υδρό· διότι ούτω συνεβούλευσεν να κάμωμεν κατά τον λόγον αυτού ή ουχί; λάλησον συναπίστον σας ο Αχιτόφελ. **22** Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ και πας ο λαός ο μετ' αυτού και διέβησαν τον Ιορδάνην· μέχρι του χαράγματος της ημέρας δεν ἐλειψεν ουδέ εις εξ αυτών, ὅστις δεν διέβη τον Ιορδάνην. **23** Ο δε τον πατέρα σου και τους ἀνδρας αυτού, ὅτι είναι δυνατοί Αχιτόφελ, ίδων ὅτι η συμβούλη αυτού δεν εξετέλεσθη, και κατάπικροι την ψυχήν, ως ἀρκτος στερηθείσα των εσαμάρωσε τον ὄνον αυτού και σηκωθείς, ανεχώρησε τέκνων αυτής εν τη πεδιάδι και ο πατήρ σου είναι προς τον οίκον αυτού, εις την πόλιν αυτού· και αφού ανήρ πολεμιστής και δεν θέλει μείνει την νύκτα μετά διέταξε τα του οίκου αυτού, εκρεμάσθη και απέθανε του λαού· **9** ιδού, τώρα είναι κεκρυμμένος εν λάκκω και ετάφη εν ταφώ του πατρός αυτού. **24** Και ο τινί ή εν ἄλλω τινί τόπῳ· και εάν πέσωσι τινές εξ Δαβίδ ἥλθεν εις Μαχαναΐμ· ο δε Αβεσσαλώμ διέβη τον αυτών εις την αρχήν, πας ὅστις ακούστη θέλει ειπεῖ, Ιορδάνην, αυτός και πάντες οι ἀνδρες Ισραήλ μετ' θραύσις ἔγεινεν εις τον λαόν, τον ακολουθούντα τον αυτόν. **25** Και κατέστησεν ο Αβεσσαλώμ αρχιστράτηγον Αβεσσαλώμ: **10** τότε και ο ἀνδρείος, του οποίου η καρδία του λέοντος, θέλει παντάπαιδα ονομαζομένου Ιθρά, Ισραηλίτου, δοτὶς εισῆλθε προς την νεκρωθή· διότι πας ο Ισραήλ εξεύρει, ὅτι ο πατήρ σου Αβιγαϊάν, θυγατέρα του Νάας, αδελφήν Σερουΐας, της είναι δυνατός· και οι μετ' αυτού, ἀνδρες δυνάμεως: **11** μητρός του Ιωάβ. **26** Και εστρατοπέδευσαν ο Ισραήλ και διά ταύτα εγώ συμβούλευνα συναχθῆ προς σε πας ο Αβεσσαλώμ εν γῇ Γαλαάδ. **27** Ότε δὲ ἥλθεν ο Δαβίδ εις Ισραήλ, από Δαν ἔως Βηρ-σαβεέ, ως η ἀμμὸς η παρὰ την Μαχαναΐμ, Σωβεί, ο νιός του Νάας από Ραββά εκ των θάλασσαν κατά το πλήθος, και να υπάγης προσωπικώς νιών Αμμών, και Μαχείρ, ο νιός του Αμμήλ από Λόνα πολεμήσῃς: **12** ούτω θέλομεν επέλθει κατ' αυτού δεβάρ, και Βαρζελλάζ ο Γαλααδίτης από Ρωγελλίμ, **28** εις ὄντινα τόπον ευρεθή, και θέλομεν πέσει επ' αυτόν έφεραν κλίνας και λεκάνας και σκεύη πήλινα και σίτον ως πίπτει η δρόσος επὶ την γήν· ώστε εξ αυτού και εκ πάντων των ανθρώπων των μετ' αυτού δεν θέλει και κριθήν και ἀλευρον και σίτον πεφρυγανισμένον και μελί και βούτυρον και πρόβατα και τυρούς βοός μελισμόντας· **29** μείνει ουδέ εἰς· **13** εάν δε καταφύγη εις πόλιν τινά, και μέλι και βούτυρον και πρόβατα και τυρούς βοός τότε πας ο Ισραήλ θέλει φέρει κατά της πόλεως εκείνης προς τον Δαβίδ και προς τον λαόν τον μετ' αυτού, διά σχοινία, και θέλομεν σύρει αυτήν ἔως του χειμάρρου, και ὧστε να μη μείνηε εκεί ουδὲ λιθάριον. **14** Και είπεν ο Αβεσσαλώμ και πάντες οι ἀνδρες Ισραήλ, Καλητέρα είναι η συμβούλη του Χουσαΐτου Αρχίτου παρὰ την συμβούλην του Αχιτόφελ. Διότι ο Κύριος διέταξε να διασκεδάσῃ την καλήν συμβούλην του Αχιτόφελ, διά να επιφέρει ο Κύριος το κακόν επὶ τον Αβεσσαλώμ. **15** Και είπεν ο Χουσαΐτης προς τον Σαδώκ και προς τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, Ούτω και ούτω συνεβούλευσεν ο Αχιτόφελ τον Αβεσσαλώμ και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ, και ούτω και ούτω συνεβούλευσα εγώ· **16** τώρα λοιπόν αποστείλατε ταχέως και αναγγείλατε προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Μή μείνης την νύκτα ταύτην εν ταῖς πεδιάσι της ερήμου, αλλά σπεύσον να διαπεράσης, διά να μη καταποθή ο βασιλεὺς και πας ο λαός ο μετ' αυτού. **17** Ο δε Ιωνάθαν και ο Αχιμάας ίσταντο πλησίον της Ευρωγήλ, διότι δεν ετόλμων να φανώσιν ότι εισήρχοντο εις την πόλιν· και υπήγει πρόσωπον προς τον βασιλέα Δαβίδ. **18** Νέος τις δε ίδων αυτούς, απήγγειλε προς τον Αβεσσαλώμ· πλὴν και οι δύο υπήγαν ταχέως και εισήλθον εις την οικίαν τινός εν Βαιουρέιμ, ὅστις είχε φρέαρ εν τη αυλή αυτού, και κατέβησαν εκεί. **19** Και η γυνὴ λαβούσα κάλυμμα εξήπλωσεν επὶ το στόμιον του φρέατος, και ἔχυσεν επ' αυτὸν κοπανισμένον σίτον ὥστε δεν ἐγνώσθη το πράγμα. **20** Και ελθόντες οι δούλοι του Αβεσσαλώμ εις την οικίαν προς την γυναίκα, είπον, Ποι είναι ο Αχιμάας και ο Ιωνάθαν; Η δε γυνὴ είπε προς αυτούς, Διέβησαν το ρυάκιον του ὄντας. Και αφού εζήτησαν και δεν εύρηκαν αυτούς, επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ. **21** Αφού δε εκείνοι ανεχώρησαν, ανέβησαν εκ του φρέατος και υπήγαν και απήγγειλαν προς τον

του Δαβίδ. Και εκάθητο ο Αβεσσαλώμ επί ημιόνου, και εισήλθεν ο ημίονος υπό τους πυκνούς κλάδους μεγάλης δρύδος, και επιάσθη η κεφαλή αυτού εις την δρυν, και εκρεμάσθη αναμέσον του ουρανού και της γῆς ο δε ημίονος ο υποκάτω αυτού διεπέρασεν. **10** Ιδών δε ανήρ τις, απήγγειλε προς τον Ιωάβ, και είπεν, Ιδού, είδον τον Αβεσσαλώμ κρεμάμενον εις δρυν. **11** Και είπεν ο Ιωάβ προς τον ἄνδρα, τον απαγγείλαντα προς αυτόν, Και ιδού, είδες, και διὰ τι πατάξας δεν κατέβαλες αυτόν εκεί εις την γην; βεβαίως ήθελον σοι δώσει δέκα σίκλους αργυρίου και μίαν ζώνην. **12** Ο δε ανήρ είπε προς τον Ιωάβ, Και χίλιοι σίκλοι αργυρίου αν ήθελον μετρηθῆ εις την παλάμην μου, δεν ήθελον βάλει την χείρα μου επί του υιού του βασιλέως διότι εις επήκοον ήμων προσέσταξεν ο βασιλεὺς εις σε και εις τον Αβισαΐ και εις τον Ιτταΐ, λέγων, Φυλάχθητε μη εγγίση μηδείς τον νέον, τον Αβεσσαλώμ: **13** αλλά και εάν ήθελον πράξει δολίως εναντίον της ζωῆς μου, δεν κρύπτεται ουδέν από του βασιλέως και συ ήθελες σταθή εναντίος. **14** Τότε είπεν ο Ιωάβ, Δεν πρέπει να χρονοτριβώ ούτω μετά σου. Και λαβών εις την χείρα αυτού τρία βέλη, διεπέρασεν αυτά διά της καρδίας του Αβεσσαλώμ, ενώ ἐτι ἔζη εν τω μέσω της δρύδος. **15** Και περικυκλώσαντες δέκα νέοι, οι βαστάζοντες τα ὄπλα του Ιωάβ, επάταξαν τον Αβεσσαλώμ και εθανάτωσαν αυτόν. **16** Και εσάλπισεν ο Ιωάβ διά της σάλπιγγος, και επέστρεψεν ο λαός από του να καταδιώκῃ οπίσω του Ισραήλ διότι ανεχατίσεν ο Ιωάβ τον λαόν. **17** Και λαβόντες τον Αβεσσαλώμ, ἔρριψαν αυτόν εις λάκκον μέγαν εντός του δάσους και ἐστήσαν επ' αυτὸν σωρόν λίθων μέγαν σφόδρα· και τας ο Ισραήλ ἔφυγεν ἔκαστος εις την σκηνήν αυτού. **18** Ἐτι δε ζων ο Αβεσσαλώμ είχε λάβει και στήσει δι' εαυτὸν στήλην, την εν τη κοιλάδι του βασιλέως διότι είπεν, Δεν ἔχω υιόν διά να διατηρητὴ την μνήμην του ονόματός μου· και εκάλεσε την στήλην με το ὄνομα αυτού· και καλείται ἡώς της ημέρας ταύτης Στήλη του Αβεσσαλώμ. **19** Τότε είπεν Αχιμάς ο υιός του Σαδώκ, Ας τρέξω τώρα και ας φέρω προς τον βασιλέα αγγελίας, ότι ο Κύριος εξεδίκησεν αυτόν εκ χειρός των εχθρῶν αυτού. **20** Και είπε προς αυτόν ο Ιωάβ, Δεν θέλεις είσθαι την ημέραν ταύτην αγγελιαφόρος, αλλ' εις ἀλλην ημέραν θέλεις φέρει αγγελίας εις ταύτην δε την ημέραν δεν θέλεις φέρει αγγελίας, επειδή ο υιός του βασιλέως απέθανε. **21** Τότε είπεν ο Ιωάβ προς τον Χουσεί, Υπαγε, απάγγειλον προς τον βασιλέα δόσα είδες. Και ο Χουσεί προσεκύνησε τον Ιωάβ και ἐτρέξε. **22** Τότε Αχιμάς ο υιός του Σαδώκ είπε πάλιν προς τον Ιωάβ, Άλλ' οι, τι και αν ἴναι, ας τρέξω και εγώ, παρακαλώ, κατόπιν του Χουσεί. Ο δε Ιωάβ είπε, Διά τι θέλεις να τρέξῃς, τέκνον μου, ενώ δεν ἔχεις αρμοδίους αγγελίας; **23** Άλλ' οι, τι και αν ἴναι, είπεν, ας τρέξω. Τότε είπε προς αυτόν, Τρέχε. Και ἐτρέξεν ο Αχιμάς διά της οδού της πεδιάδος και επέρασε τον Χουσεί. **24** Εκάθητο δε ο Δαβίδ μεταξύ των δύο πυλών· και ανέβη ο σκοπός εις το δώμα της πύλης, επὶ το τέίχος, και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε, και ιδού, ἀνθρωπος τρέχων μόνος. **25** Και ανεβόθησεν ο σκοπός και απήγγειλε προς τον βασιλέα. Και ο βασιλεὺς είπεν, Εάν ήναι μόνος, ἔχει αγγελίας εις το στόμα αυτού. Και ἤρχετο προχωρών και επλογίαζε. **26** Και είδεν ο σκοπός ἄλλον ἀνθρωπον τρέχοντα· και ανεβόθησεν ο σκοπός προς τον θυρωρόν, και είπεν, Ιδού, ἄλλος ἀνθρωπος τρέχων μόνος. Και είπεν ο βασιλεὺς, Και ούτος είναι αγγελιαφόρος. **27** Και είπεν ο σκοπός, Το τρέξιμον του πρώτου μοι φαίνεται ως το τρέξιμον του Αχιμάσ, νιού του Σαδώκ. Και είπεν ο βασιλεὺς, Καλός ἀνθρωπος είναι ούτος και ἔρχεται με αγαθής αγγελίας. **28** Και εβόθησεν ο Αχιμάς και είπε προς τον βασιλέα, Χαίρε, και προσεκύνησε τον βασιλέα κατά πρόσωπον αυτοῦ ἑώς εδάφους· και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός σου, ὅστις παρέδωκε τους ανθρώπους, τους σηκώσαντας την χείρα αυτών κατά τον κυρίου μου του βασιλέως. **29** Και είπεν ο βασιλέας, Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και απεκρίθη ο Αχιμάς, Ότε ο Ιωάβ απέστελλε τον δούλον του βασιλέως, και εμέ τον δούλον σου, είδον τον μέγαν θόρυβον, πλην δεν ἤξεινον τι ήτο. **30** Και είπεν ο βασιλεύς, Στρέψον, σταθήτη εκεί. Και εστράφη και εστάθη. **31** Και ιδού, ἤλθεν ο Χουσεί· και είπεν ο Χουσεί, Αγγελίας, κύριέ μου βασιλεύ διότι ο Κύριος σε εξεδίκησε την ημέραν ταύτην εκ χειρός πάντων των επανισταμένων επί σε. **32** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Χουσεί, Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και απεκρίθη ο Χουσεί, είθε να γείνωσιν ως ο νέος εκείνος οι εχθροί του κυρίου μου του βασιλέως, και πάντες οι επανισταμένοι επί σε διά κακόν. **33** Και εταράχθη ο βασιλεὺς και ανέβη εις το υπερώον της πύλης, και ἐκλαυσε και ενώ επορεύετο, ἐλέγεν ούτως· Υἱέ μου Αβεσσαλώμ, υἱέ μου, υἱέ μου Αβεσσαλώμ· είθε να απέθηκον εγώ αντί σου, Αβεσσαλώμ, υἱέ μου, υἱέ μου.

τη πύλη. Και ἡλθε πας ο λαός ἐμπροσθεν του βασιλέως. της ημέρας καθ' ην επέστρεψεν εν ειρήνῃ. 25 Και ὅτε Ο δε Ἰσραὴλ ἐφυγεν ἔκαστος εἰς την σκηνήν αυτού. 9 ἡλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ προς συνάντησιν του βασιλέως, ο Και ἡτο πας ο λαός εἰς ἑρίδα κατά πάσας τας φυλάς του βασιλεύς εἴπε προς αυτόν, Διά τι δεν ἡλθες μετ' εμού, Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ο βασιλεὺς ἐσώσεν ημάς εκ χειρός Μεμφιβοσθέ; 26 Ο δε απεκρίθη, Κύριε μου βασιλεύ, των εχθρών ημών· καὶ αυτός ηλευθέρωσεν ημάς εκ ο δούλος μου με ηπάτησε διότι ο δούλος σου είπε, χειρός των Φιλισταίων καὶ τώρα ἐφυγεν εκ του τόπου εξ Θέλω στρώσει δι!¹ εμαυτόν τον ὄνον, καὶ θέλω αναβίη αιτίας του Ἀβεσσαλῶν: 10 Ο δε Ἀβεσσαλῶμ, τον οποίον επ'¹ αυτόν καὶ υπάγει προς τον βασιλέα: διότι ο δούλος εχρίσαμεν βασιλέα εφ'¹ ημάς, απέθανεν εν τη μάχῃ τώρα σου είναι χωλός: 27 καὶ εσυκοφάντησε τον δούλον λοιπὸν διά τι δεν λαλείτε νε επιστρέψωμεν τον βασιλέα; σου προς τον κύριον μου τον βασιλέα: πλην ο κύριος 11 Και απέστειλεν ο βασιλεὺς Δαβὶδ προς τον Σαούλ καὶ μου ο βασιλεὺς είναι ως ἀγγελος Θεού κάμε λοιπόν το προς τον Αβιάθαρ, τους λεπεῖς, λέγων, Λαλήσατε προς αρεστόν εἰς τους οφθαλμούς σου: 28 διότι πας ο οίκος τους πρεσβυτέρους του Ιούδα, λέγοντες, Διά τι είσθε οι του πατρός μου δεν ἡτο παρά ἀξιος θανάτου ενώπιον ἔσχατο εις το να επιστρέψητε τον βασιλέα εις τον οίκον του κυρίου μου τον βασιλεώς συ όμως κατέταξας τον αυτού: διότι οι λόγοι παντός του Ἰσραὴλ ἐφθαμάνει προς δούλον σου μεταξύ εκείνων οίτινες ἔτρωγον επί της τον βασιλέα εις τον οίκον αυτού: 12 σεις είσθε αδελφοί τραπέζης σου· καὶ τι δίκαιον ἔχω εγώ πλέον, καὶ διά μου, σεις οστά μου καὶ σαρξ μου διά τι λοιπόν είσθε οι τι να παραπονώμαι ἐτι προς τον βασιλέα; 29 Και είπε ἔσχατο εις το να επιστρέψητε τον βασιλέα; 13 προς αυτόν ο βασιλεύς, Διά τι λαλείς ἐτι περί των τον Αμασαὶ μάλιστα είπατε, Δεν είσαι σο οστόν μου πραγμάτων σου: εγώ είπα, Συ και ο Σιβά διαμοιράσθητε και σαρξ μου; ούτω να κάμη ο Θεός εις εμέ και ούτω τους αγρούς. 30 Και είπεν ο Μεμφιβοσθέ προς τον να προσθέση, εάν δεν γείνης αρχιστράτηγος πάντοτε βασιλέα, Και τα πάντα ας λάβη, αφού ο κύριος μου ο ἐμπροσθέν μου αντί του Ιωάβ. 14 Και ἐκλινε την βασιλεύς επέστρεψεν εις τον οίκον αυτού εν ειρήνῃ. 31 καρδίαν πάντων των ανδρών Ιούδα ως ενός ανθρώπου Και ο Βαρζελλαΐ ο Γαλααδίτης κατέβη από Ρωγελλίμ και απέστειλαν προς τον βασιλέα, λέγοντες, Επίστρεψον και διέβη τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως, διά να συ και πάντες οι δούλοι σου. 15 Επέστρεψε λοιπόν ο συμπροπέμψη αυτόν ἔως πέραν του Ιορδάνου. 32 Ἦτο βασιλεύς και ἡλθεν ἔως του Ιορδάνου. Και ο Ιούδας δε ο Βαρζελλαΐ ἀνθρωπος γέρων σφόδρα, ογδοίκοντα ἤλθεν εις Γάλγαλα, διά να υπάγη εις συνάντησιν του ετών ηλικίας και διέτρεψε τον βασιλέα, ὅτε εκάθητο βασιλέως, να διαβιβάση τον βασιλέα διά του Ιορδάνου. εν Μαχαναΐμ διότι ἡτο ἀνθρωπος μέγας σφόδρα. 33 16 Ἐπειδε σ διμετ' ο νιός του Γηρά, ο Βενιαμίτης, Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Βαρζελλαΐ, Διάβα συ εκ Βασορείμ, και κατέβη μετά των ανδρών Ιούδα εις μετ'¹ εμού, και θέλω σε τρέφει μετ'¹ εμού εν Ιερουσαλήμ. συνάντησιν του βασιλέως Δαβὶδ. 17 Και ἥσαν μετ'¹ αυτόν 34 Ο δε Βαρζελλαΐ είπε προς τον βασιλέα, Πόσαι είναι χίλιοι ἀνδρες εκ του Βενιαμίν, και Σιβά ο δούλος του αι ημέραι των ετών της ζωῆς μου, ώστε να αναβώ οίκου του Σαούλ, και οι δεκαπέντε νιοί αυτού και είκοσι μετά του βασιλέως εις Ιερουσαλήμ; 35 είμαι σημερον δούλοι αυτού μετ'¹ αυτού και διέβησαν τον Ιορδάνην ογδοήκοντα ετών ηλικίας δύναμαι να κάμω διάκρισιν ενώπιον του βασιλέως. 18 Ἐπειτα επέρασεν η λέμβος μεταξύ καλού και κακού; δύναται ο δούλος σου να διά να διαβιβάση την οικογένειαν του βασιλέως, και αισθανθή τι τρώγω, ή τι πίνω; δύναμαι να ακούσω να κάμη δ, τι ἡθελε φανή εις αυτόν αρεστόν. Και Σιμεΐ πλέον την φωνήν των αδόντων ή των αδουσών; διά ο νιός του Γηρά ἐπεσεν ενώπιον του βασιλέως, ενώ τι λοιπόν ο δούλος σου να ἡναι ἐτι και φορτίον εις διέβαινε τον Ιορδάνην. 19 και είπε προς τον βασιλέα, τον κύριον μου τον βασιλέα; 36 ο δούλος σου θέλει Ας μη λογαριάση ο κύριος μου ανομίαν εις εμέ, και διαβή τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως μέχρις ολίγου μη ενθυμηθής την ανομίαν, την οποίαν έπραξεν ο διαστήματος και διά τι ο βασιλεύς ἡθελε κάμει εις εμέ δούλος σου, καθ' ηημέραν εξήρχετο ο κύριος μου την ανταπόδοσιν ταύτην; 37 ας επιστρέψη ο δούλος ο βασιλεύς εξ Ιερουσαλήμ, ώστε να βάλη τούτο ο σου, παρακαλώ, διά να αποθάνων εν τη πόλει μου και να βασιλεύς εν τη καρδία αυτού. 20 διότι ο δούλος σου ενταφιασθώ πλησίον του τάφου του πατρός μου και της εγνώρισεν διτε εγώ ήμαρτον: και ίδου εγώ ἤλθον σήμερον μητρός μου πλην ίδού, ο δούλος σου Χιμάμ: ας διαβή πρότερος παντός του οίκου Ιωσήφ, διά να καταβώ μετά του κυρίου μου τον βασιλέως και κάμε εις αυτόν δ, εις συνάντησιν του κυρίου μου τον βασιλέως. 21 Και τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. 38 Και είπεν απεκρίθη ο Αβισάι ο νιός της Σερουΐας, λέγων, Δεν ο βασιλεύς, Μετ'¹ εμού θέλει διαβή ο Χιμάμ, και εγώ πρέπει ο Σιμεΐ να θανατωθή διά τούτο, διότι δεν Βαρζελλαΐ και ευλόγησεν αυτόν: ο δε επέστρεψεν εις τον γνωρίων εγώ ότι σήμερον είμαι βασιλεύς επι τον Ισραὴλ, τόπον αυτού. 40 Τότε διέβη ο βασιλεύς εις Γάλγαλα, και 23 Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιμεΐ, Δεν θέλεις ο Χιμάμ διέβη μετ'¹ αυτού και πας ο λαός του Ιούδα και αποθάνει. Και ώμοσε προς αυτόν ο βασιλεύς. 24 Και έτι το ήμισυ του λαού Ισραὴλ διεβίβασαν τον βασιλέα. Μεμφιβοσθέ, ο νιός του Σαούλ, κατέβη εις συνάντησιν 41 Και ίδου, πάντες οι ἀνδρες Ισραὴλ ἤλθον προς τον βασιλέως και ύπτε τους πόδας αυτού είχε νίψει ούτε τα ιμάτια αυτού οι αδελφοί ημών, οι ἀνδρες Ιούδα, και διεβίβασαν τον είχε πλύνει, αφ' ης ημέρας ο βασιλεύς ανεχώρησε μέχρι βασιλέα και την οικογένειαν αυτού, διά του Ιορδάνου,

και πάντας τους ἄνδρας του Δαβὶδ μετ' αυτού; **42** Καὶ **12** Ο δε Αμασά ἐκείτο αιματοκυλισμένος εκ μέσω της απεκρίθησαν πάντες οι ἄνδρες Ιούδα πρὸς τους ἄνδρας οδού. Καὶ ὅτε εἶδεν οὐτός ο ανήρ ὅτι πας ο λαός ἰστατο, Ισραὴλ, Διότι ο βασιλεὺς είναι συγγενῆς ημῶν· καὶ τι θυμόντε διά το πράγμα τούτο; μήπως εφάγομεν τι εκ του βασιλέως; ή ἐδώκεν εις ημᾶς δώρον; **43** Καὶ οἱ απεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Ισραὴλ πρὸς τους ἄνδρας Ιούδα οὐδέ τι εἶπον, Ημεῖς ἔχομεν δέκα μέρη εἰς τον βασιλέα, καὶ μάλιστα ἔχομεν εἰς τον Δαβὶδ πλειότερον παρὰ σεῖς διά τι λοιπόν περιφρονεῖτε ημᾶς; καὶ δεν ελαλήσαμεν ημεῖς πρώτοι μεταξύ ημῶν περὶ της επιστροφῆς του βασιλέως ημῶν; Καὶ οι λόγοι των ανδρῶν Ιούδα ἤσαν σκληρότεροι παρὰ τους λόγους των ανδρῶν Ισραὴλ.

20 Συνέπεσε δε να ἦναι εκεὶ ἀνθρωπός τις διεστραμμένος, ονομαζόμενος Σεβά, υἱός του Βιχρέι, Βενιαμίτης· καὶ εσάλπισε διά της σάλπιγγος καὶ εἶπε, Δεν ἔχομεν ημεῖς μέρος εἰς τον Δαβὶδ, ουδέ ἔχομεν κληρονομίαν εἰς τον ιεῦν του Ιεσσαῖ· Ισραὴλ, εἰς τας σκηνάς αυτού ἔκαστος. **2** Καὶ ανέβη πας ανήρ Ισραὴλ από ὅπισθεν του Δαβὶδ, καὶ ηκολούθησε Σεβά τον ιεῦν του Βιχρέι· οι δε ἄνδρες Ιούδα ἔμειναν προσκεκολλημένοι εἰς τον βασιλέα αυτών, από του Ιορδάνου ἑώς Ιερουσαλήμ. **3** Καὶ ἤλθεν ο Δαβὶδ εἰς τον οίκον αυτού εἰς Ιερουσαλήμ· καὶ ἐλαφεν ο βασιλεὺς τας δέκα γυναίκας τας παλλακάς, τας οποίας είχεν αφίσει διά να φυλάτωσι τον οίκον, καὶ ἐβάλεν αυτάς εἰς οίκον φυλάξεως καὶ ἐτρεφεν αυτάς· πλην δεν εισήλθε προς αυτάς καὶ ἔμειναν αποκεκλεισμέναι μέχρι της ημέρας του θανάτου αυτών, ζώσαι εν χρείᾳ. **4** Εἶπε δε ο βασιλεὺς πρὸς τον Αμασά, Σύναξον εις εμέ τους ἄνδρας Ιούδα εντός τριών ημερών, καὶ συ να παρευρεθής ενταύθα. **5** Καὶ υπήγεν ο Αμασά να συνάξῃ τον Ιούδαν· εβράδυνεν όμως υπέρ τον ωρισμένον καιρόν, τον οποίον είχε διορίσει εἰς αυτόν. **6** Καὶ εἶπεν ο Δαβὶδ πρὸς τον Αβισσαί, Τώρα ο Σεβά ο υἱός του Βιχρέι θέλει κάμει εἰς ημᾶς μεγαλήτερον κακόν παρά τον Αβεσσαλώμ· λάβε συ τους δούλους του κυρίου σου καὶ καταδίωξον οπίσω αυτού, διά να μη εύρῃ εἰς εαυτόν πόλεις οχυράς καὶ διασωθή απ' ἐμπροσθεν ημῶν. **7** Καὶ εξήλθον οπίσω αυτού οι ἄνδρες του Ιωάβ καὶ οι Χερεθαίοι καὶ οι Φελεθαίοι καὶ πάντες οι δυνατοί· καὶ εξῆλθον από Ιερουσαλήμ, διά να καταδώξωσιν οπίσω του Σεβά, υἱού του Βιχρέι. **8** Οτε ἐφθασαν πλησίον της μεγάλης πέτρας, της εν Γαβαών, ο Αμασά ἤλθεν εἰς συνάντησιν αυτών. Ο δε Ιωάβ είχε περιεζωμένον το ιμάτιον, το οποίον ἴτο ενδεδυμένος, καὶ επ' αυτό περιεζωμένην την μάχαιραν, κρεμαμένην εἰς την οσφύν αυτούν εν τη θήκῃ αυτής· καὶ καθώς εξήλθεν αυτός, ἐπεσε. **9** Καὶ εἶπεν ο Ιωάβ πρὸς τον Αμασά, Υγιαίνεις, αδελφέ μου· Καὶ επίσασεν ο Ιωάβ τον Αμασά με την δεξιάν αυτού καρία από του πώγωνος, διά να φιλήσῃ αυτόν. **10** Ο δε Αμασά δεν εφυλάχθη την μάχαιραν, ἡτις ἦτο εν τη χειρὶ του Ιωάβ καὶ ο Ιωάβ επάταξεν αυτόν δι' αυτής εἰς την πέμπτην πλευράν, καὶ ἔχουσε τη εντόσθια αυτού κατά γῆς καὶ δεν εδευτέρωσεν εἰς αυτόν· καὶ απέθανε. Τότε ο Ιωάβ καὶ Αβισσαί ο αδελφός αυτού κατεδίωξαν οπίσω του Σεβά, υἱού του εν Βιχρέι. **11** Εἰς δε εκ των ανθρώπων του Ιωάβ εστάθη πλησίον του Αμασά καὶ εἶπεν, Ὀστις αγαπά τον αυτού προς τους υιούς Ισραὴλ καὶ Ιούδα. **3** Ο Δαβὶδ Ιωάβ, καὶ ὅστις είναι του Δαβὶδ, ας ακολουθή τον Ιωάβ. λοιπόν εἶπε προς τους Γαβαώνιτας, Τι θέλω κάμει εἰς

21 Ἐγείνε δε πείνα εν ταις ημέραις του Δαβὶδ τρία ἐτη κατά συνέχειαν· καὶ ηρώτησεν ο Δαβὶδ τον Κύριον· καὶ ο Κύριος απεκρίθη, Τούτο ἐγείνεν εξ αιτίας του Σαούλ καὶ του φονικού οίκου αυτού, διότι εθανάτωσε τους Γαβαώνιτας. **2** Καὶ εκάλεσεν ο βασιλεὺς τους Γαβαώνιτας καὶ εἶπε προς αυτούς· ο δε Γαβαώνιται δεν ήσαν των υιών Ισραὴλ, αλλ' εκ των εναπολειφθέντων Αμορραίων· καὶ οι υιοί Ισραὴλ είχον ομόσει προς αυτούς· ο δε Σαούλ εξήτησε να θανατώσῃ αυτούς από του ζήλου

εσάς; και με τι θέλω κάμει εξιλέωντιν, διά να ευλογήσητε Σιββεχαίο ο Χουσαθίτης εθανάτωσε τον Σαφ, σώτις ήτο την κληρονομίαν του Κυρίου; 4 Οι δε Γαβανίται είπον εκ των τέκνων του Ραφά: 19 Και πάλιν ἔγεινε πόλεμος προς αυτόν, Ήμεις ούτε περί αργυρίου ούτε περί χρυσίου εν Γωβ μετά των Φιλισταίων, και ο Ελχανάν ο νιός του έχομεν να κάμωμεν μετά του Σαούλ ή μετά του οίκου Ιαρέ-ορεγείμ, Βηθλεεμίτης, εθανάτωσε τον αδελφόν του αυτού ουδὲ ζητούμεννν να θανατώσης διά ημάς ἀνθρώπων Γολιάθ του Γετθαίου, και το ζύλον της λόγχης αυτού εκ του Ισραήλ. Και είπεν, ὁ, τι είπτε, θέλω κάμει ήτο ως αντίον υφαντού. 20 Ἐγείνεν ἐπι πόλεμος εν εις εσάς. 5 Και απεκρίθησαν προς τον βασιλέα, Τον Γαθ, και ήτο αντίρ υπερμεγέθης, και οι δάκτυλοι των ανθρώπων, δώτις ηφάντισεν ημάς και οστίς εμηχανεύθη χειρών αυτού και οι δάκτυλοι των ποδών αυτού ήσαν να εξολοθρεύσθη ημάς, ώστε να μη υπάρχωμεν εις εξ και εξ, εικοσιτέσσαρες τον αριθμόν και ούτος ἐτι ήτο ουδέν εκ των ορίων του Ισραήλ, 6 ας παραδοθώσιν εις εκ της γενεάς του Ραφά. 21 Και ανειδίσθε τον Ισραήλ: ημάς επτά ἀνθρώποι εκ των ιών αυτού, και θέλομεν και Ιονάθαν ο νιός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, κρεμάσει αυτούς προς τον Κύριον εν Γαβαά του Σαούλ, επάταξεν αυτόν. 22 Οι τέσσαρες ούτοι εγεννήθησαν εις του εκλεκτού του Κυρίου. Και είπεν ο βασιλεύς, Εγώ τον Ραφά εν Γαθ, και ἐπέσον διά χειρός του Δαβίδ και θέλω παραδώσει αυτούς. 7 Τον Μεμφίθοσθέ ούμως, τον διά χειρός των δούλων αυτού.

νιόν του Ιωνάθαν, νιού του Σαούλ, εφείδη ο βασιλεύς, διά τον όρκον του Κυρίου τον μεταξύ αυτών, μεταξύ του Δαβίδ και Ιωνάθαν νιού του Σαούλ. **8** Ελάβε δε ο βασιλεύς τους δύο νιούς της Ρεσφά, θυγατρός του Αϊά, τους οποίους εγένησεν εις τον Σαούλ, τον Αρμονέι και Μεμφισθό- και τους πέντε νιούς της Μιχάλ, θυγατρός του Σαούλ, τους οποίους εγένησεν εις τον Αδριήλ, νιόν του Βαρζέλλατ του Μεωλαθόν **9** και παρέδωκεν αυτούς εις τας κείρας των Γαβανιτών, και εκρέμασαν αυτούς εις τον λόφον ενώπιον του Κυρίου· και ἐπέσον ομού και οι επτά και εθανατώθησαν εν ταῖς ημέραις του θερισμού, εν ταῖς πρώταις, κατά την αρχήν του θερισμού των κριθών. **10** Η δε Ρεσφά, η θυγάτηρ του Αϊά, ἔλαβε σάκκον και ἔστρωσεν αυτόν εις εαυτήν επὶ τὸν βράχον, από της αρχής του θερισμού εωσού ἔσταξεν επ' αυτών ὑδωρ εκ του ουρανού, και δεν ἀφίνει ούτε τα πετεινά του ουρανού να καθίσωσιν επ' αυτών την ημέραν ούτε τα θηρία του αγρού την νύκτα. **11** Και ανηγγέλθη προς τον Δαβίδ τι ἔκαμεν η Ρεσφά, η θυγάτηρ του Αϊά, παλλακή του Σαούλ. **12** Και υπῆρχεν ο Δαβίδ και ἔλαβε τα οστά του Σαούλ και τα οστά του Ιωνάθαν του νιού αυτού, παρὰ των ανδρών της Ιαβεί- γαλαάδ, οἵτινες είχον κλέψει αυτά εκ της πλατείας Βαιθ-σαν, ὅπου οι Φιλισταίοι εκρέμασαν αυτούς, καθ' ην ημέραν οι Φιλισταίοι εθανάτωσαν τον Σαούλ εν Γελβούε· **13** και ανεβίβασεν εκείθεν τα οστά του Σαούλ και τα οστά Ιωνάθαν του νιού αυτού· και εσύναξαν τα οστά των κρεμασθέντων. **14** Και ἐθαψαν τα οστά του Σαούλ και Ιωνάθαν του νιού αυτού εν γῇ Βενιαμίν εν Σηλά, εν τα τάφῳ του Κείς, του πατρός αυτού· και ἔκαμον πάντα ὄσα προσέταξεν ο βασιλεύς. Και μετά ταύτα εξίλεωθή ο Θεός προς την γην. **15** Ἐγείνε δε πάλιν πόλεμος των Φιλισταίων μετά του Ισραήλ και κατέβη ο Δαβίδ και οι δούλοι αυτού μετ' αυτού και επολέμησαν εναντίον των Φιλισταίων, και ἀπέκαμεν ο Δαβίδ. **16** Ο δε Ιοβί-βενώβ, ο εκ των τέκνων του Ραφά, του οπού της τότε λόγχης το βάρος ἤτο τριακόσιοι σκίλοι χαλκού, ὅστις ἤτο περιεζωσμένος ρομφαίαν νέαν, εσκόπευε να θανατώσῃ τον Δαβίδ. **17** Εβοήθησεν δύμως αυτόν Αβισαί, ο νιός της Σερουΐτας, και επάταξε τον Φιλισταίον και εθανάτωσεν αυτόν. Τότε οι ἀνδρες του Δαβίδ ὠμοσαν προς αυτόν, λέγοντες, Δεν θέλεις εξέλθει πλέον μεθ' ήμων εις πόλεμον, διά να μη σφέσῃς τον λύχνον του Ισραήλ. **18** Μετά δε ταύτα ἐγείνε πάλιν πόλεμος μετά των Φιλισταίων εν Γωβ, εν τα οποία

22 Και ειλάησεν ο Δαβίδ προς τον Κύριον τους λόγους της ωδῆς ταύτης, καθ' ην ημέραν ο Κύριος ηλευθέρωσεν αυτόν εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ χειρός του Σαούλ· **2** και είπεν, Ο Κύριος είναι πέτρα μου και φρούριό μου και ελευθερωτής μου· **3** Ο Θεός είναι ο βράχος μου επ' αυτόν θέλω ελπίζει· η ασπίς μου και το κέρας της σωτηρίας μου, ο υψηλός πύργος μου και η καταφυγή μου, ο σωτήρ μου· συν έσωσάς με εκ της αδικίας. **4** Θέλω επικαλεσθή τον αξιζόντον Κύριον, και εκ των εχθρών μου θέλω σωθή. **5** Ότε του θανάτου τα κύματα με περιεκύλωσαν, χείμαρροι ανομίας με κατετρόμαζαν, **6** οι πόνοι του ἀδύο με περιεκύλωσαν, απαγίδες του θανάτου με ἔρθασαν, **(Sheol h7585)** **7** εν τη στενοχωρίᾳ μου επεκαλέσθην τον Κύριον, και προς τον Θεόν μου εβόθησα και ἤκουσε της φωνῆς μου εκ του ναού αυτού, και η κραυγὴ μου ἥλθεν εις τα ὡτα αυτοῦ. **8** Τότε εσαλεύθη και ἐντρομός ἐγείνεν η γῆ· τα θεμέλια του ουρανού εταράχθησαν και εσαλεύθησαν, διότι ωργίσθη. **9** Καπνός ανέβαινεν εκ των μυκτήρων αυτού, και πυρ κατατρώγον εκ του στόματος αυτού ἀνθρακες ανίγματος απ' αυτού. **10** Και ἔκλινε τους ουρανούς και κατέβη, και γνόφος υπό τους πόδας αυτού. **11** Και επέβη επὶ χερουβείμ και επέταξε, και εφάνη επὶ πτερύγων ανέμων. **12** Και ἐθέσει σκηνήν πέριξ αυτού το σκότος, ὑδατα ζοφερά, νέφη πυκνά των ἀερών. **13** Ἀνθρακες πυρός εξεκαύθησαν εκ της λάμψεως της ἐμπροσθεν αυτού. **14** Εβρόντησεν ο Κύριος εξ ουρανού, και ο Ύψιστος ἔδωκε την φωνήν αυτού. **15** Και απεστείλεις βέλη και εσκόπισεν αυτούς αστράπας, και συνετάραξεν αυτούς. **16** Και εφάντησαν οι πυθμένες της θαλάσσης, ανεκαλύφθησαν τα θεμέλια της οικουμένης, εις την επιτίμησην του Κυρίου, από του φυσήματος της πνοής των μυκτήρων αυτού. **17** Εξαπέστειλεν εξ ύψους ἔλαβε με είλικρος με εξ υδάτων πολλών. **18** Ηλευθέρωσε με εκ του δυνατού εχθρού μου, και εκ των μισούντων με, διότι ήσαν δυνατώτεροι μου. **19** Προέφθασάν με εν τη ημέρᾳ της θλίψεως μου· ἀλλ' ο Κύριος εστάθη το αντιστήριγμά μου· **20** Και εξήγαγε με εις ευρυχωρίαν· ηλευθέρωσε με, διότι η ηδοκήσεν εις εμέ· **21** Αντίμειψέ με ο Κύριος κατά την δικαιούσην μου· κατά την καθαρότητα των χειρών μου ανταπέδωκεν εις εμέ· **22** Διότι εφύλαξα τας οδούς του Κυρίου και δεν ηρεβίησα εκκλίνας από του Θεού μου. **23** Διότι πάσαι αι κρίσεις αυτού ήσαν ἐμπροσθεν μου-

και από των διαταγμάτων αυτού δεν απεμακρύνθην. επί της γλώσσης μου. **3** Ο Θεός του Ισραήλ είπε προς **24** Καὶ εστάθην ἀμεμπτὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ εφύλαχθην εμέ, ο Βράχος του Ισραὴλ ελάλησεν, Ο ἔξουσιάζων επὶ απὸ τῆς ανομίας μου. **25** Καὶ ανταπέδωκεν εἰς εμέ ὁ ανθρώπους ας ἡνὰι δίκαιος, εδούσιαζων μετά φόβου Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, Κατά τὴν καθαρότητα Θεού. **4** Καὶ θέλει εἰσθαι ὡς τὸ φως τῆς πρωΐας, μου ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν αυτού. **26** Μετά οσίου, ὅταν ανατέλλῃ ὁ ἥλιος πρωΐας ανεφέλου, ως η εκ δοσίος θέλεις εἰσθαι, μετά ανδρός τελείου, τέλεος της γης χλόη από τῆς λάμψεως της εκ της βροχῆς. θέλεις εἰσθαι: **27** μετά καθαρού, καθαρός θέλεις εἰσθαι: **5** Αν καὶ ο σίκος μου δὲν είναι τοιούτος ενώπιον και μετά διεστραμμένου διεστραμμένα θέλεις φερθῇ. του Θεού, διαθήκην ὄμως αιώνιον ἔκαμε μετ' εμού, **28** Καὶ θέλεις σώσει λαόν τεθλιμένουν επὶ δε τους διατεταγμένην κατά πάντα και ασφαλή̄ θέν τούτο υπερηφάνους οι οφθαλμοί σου είναι, διά να ταπεινώσθης είναι πάσα η σωτηρία μου και πάσα η επιθυμίας αν και αυτούς, **29** διότι συν είσαι ο λύχνος μου, Κύριε: και ο δεν ἔκαμε να βλαστήσῃ. **6** Οι δε παράνομοι, πάντες Κύριος θέλει φωτίσει το σκότος μου. **30** Διότι διά σου ούτοι θέλουσιν εἰσθαι ως ἀκάνθαν εξωσμέναι, διότι θέλω διασπάσει στράτευμα: διά του Θεού μου θέλω με χείρας δεν πιάνονται: **7** Και οστίς εγγίση αυτάς, υπερπιδήσει τείχος. **31** Του Θεού, η οδός αυτού είναι πρέπει να ήναι ώπλισμένος με σίδηρον και με ξύλον ἄμωμος, ο λόγος του Κυρίου είναι δεδοκιμασμένος: λόγχης και θελουσι κατακαυθήν επ πυρί εν τω αυτώ είναι αστίς πάντων των ελπίζοντων επ' αυτόν. **32** Διότι τόπω. **8** Ταῦτα είναι τα ονόματα των ισχυρών, τους τις Θεός, πλην του Κυρίου; και τις φρούριον, πλην οποίους είχεν ο Δαβίδ Ιοσεφ-βασεβέθ ο Ταχιμονίτης, του Θεού ημών. **33** Ο Θεός είναι το κραταίον οχύρωμά πρώτος των τριών ούτος ήτο Αδινώ ο Ασωναίος, δοτὶς μου: και καθιστών ἄμωμον την οδόν μου. **34** Κάμνει εθανάτωσεν οκτακοσίους εν μιᾷ μάχῃ. **9** Και μετ' αυτόν, τους πόδας μου ως των ελάφων και με στήνει επί τους Ελεάζαρ ο ιοὺς του Δωδώ, υιού του Αχωκί, εἰς εκ των υψηλούς τόπους μου. **35** Διδάσκει τας χείρας μου εις τριών ισχυρών μετά του Δαβίδ, ότε ωνείδισαν τους πόλεμον, και ἔκαμε τόξον χαλκούν τους βραχίονάς μου. Φιλισταίους τους εκεί συνηθροισμένους εις μάχην, **36** Και ἐδώκας εις εμέ την ασπίδα της σωτηρίας σου: και οι ἄνδρες Ισραὴλ εσύρθησαν. **10** ούτος σηκωθείς, και η αγαθότης σου με εμεγάλυνεν. **37** Συν επλάτυνας επάταξε τους Φιλισταίους, εωσού απέκαμεν η χειρ τα βήματά μου υποκάτω μου, και οι πόδες μου δεν αυτού και εκολλήθη η χειρ αυτού εις την μάχαιραν εκλονίσθησαν. **38** Κατεδίωξα τους εχθρούς μου και και ἔκαμεν ο Κύριος σωτηρίαν μεγάλην εν τη ημέρᾳ ηφάντια αυτούς: και δεν επέστρεψα εωσού συνετέλεσα εκείνη, και ο λαός επέστρεψεν οπίσω αυτού μόνον διά αυτούς. **39** Και συνετέλεσα αυτούς, και δεν ηδονίσθησαν να λαφυραγωγήσῃ. **11** μετά δε τούτον Σαμμά, ο ιοὺς του να ανεγερθώσιν· και ἐπεσον υπὸ τους πόδας μου. **40** Αγαί, ο Αραρίτης και οι μεν Φιλισταίοι είχον συναχθή Και περιέωσάς με δύναμιν εις πόλεμον συνέκαμψας εις σώμα, όπου ήτο μερίδιον αγρού πλήρες φακής, ο δε υποκάτω μου τους επανισταμένους επ' εμέ. **41** Και λαός ἔφυγεν από προσώπου των Φιλισταίων. **12** ούτος ἔκαμες τους εχθρούς μου να στρέψωσιν εις εμέ τα νώτα, δε εστηλώθη εν τω μέσω του αγρού και υπεριησίσθη και εξαλόθρευσα τους μισούντας με. **42** Περιέβλεψαν, αυτόν, και επάταξε τους Φιλισταίους: και ο Κύριος ἔκαμε αλλ' ουδείς ο σώζων: εβόησαν προς τον Κύριον, και δεν σωτηρίαν μεγάλην. **13** Κατέβησαν ἔτι τρεις εκ των εισήκουσεν αυτών. **43** Και κατελέπτυνα αυτούς ως την τριάκοντα αρχηγῶν και ἡλθον προς τον Δαβίδ εν καιρῷ σκόνην της γῆς συνέτριψα αυτούς ως τον πηλόν της θέρους εις το σπίλαιον Οδολλάμ: το δε στρατόπεδον των οδού και κατεπάτησα αυτούς. **44** Και ηλευθέρωσάς με εις τον φρέατος της Βηθλεέμ, του πλησίον της πύλης; κατετρόμαξαν εκ των αποκρύφων τόπων αυτών. **45** **16** Και διέσχισαν οι τρεις ισχυροί το στρατόπεδον των Ζη Κύριος και ευλογημένον το φρούριόν μου: και ας Φιλισταίων και ἡντλησαν ύδωρ εκ του φρέατος της υψωθῆ ο Θεός, το φρούριον της σωτηρίας μου. **48** Ο Βηθλεέμ, του εν τη πύλη, και λαβόντες ἔφεραν προς Θεός, ο εκδίκων με και υποτάττων τους λαούς υποκάτω τον Δαβίδ δεν ηθέλησεν ὄμως να πίη, αλλ' ἔκαμεν μου: **49** Και ο εξαγαρών με εκ των εχθρών μου: συ, αυτό σπονδήν εις τον Κύριον: **17** και είπε, Μη γένοιτο ναι, με υψόνεις υπεράνω των επανισταμένων επ' εμέ: εις εμέ, Κύριε, να πράξω τούτο το αίμα των ανδρών, ηλευθέρωσάς με από ανδρός αδίκου. **50** Διά τούτο θέλω των πορευθέντων μετά κινδύνου της ζωῆς αυτών, να σε υμνεῖ, Κύριε, μεταξύ των εθνῶν και εις το ὄνομα σου πίω εγώ: Και δεν ηθέλησε να πίη. Ταῦτα ἔκαμον οι θέλω ψάλλει. **51** Αυτός μεγαλύνει τας σωτηρίας του κάμνει ἔλεος εις τον κεχρισμένον βασιλέως αυτού και κάμνει ἔλεος εις τον ιάκωβ και ο γλυκύς ψαλμωδός του Ισραὴλ είπε, **2** Πνεύμα Κυρίου ελάλησε δι' εμού, και ο λόγος αυτού ἥλθεν

23 ούτοι δε είναι οι λόγοι του Δαβίδ, οι τελευταίοι: ο Δαβίδ, ο ιοὺς του Ιεσσαί, είπε, και ο ανήρ ὄστις ανεβίβασθη εις ψύχος, ο κεχρισμένος του Θεού του Ιακώβ και ο γλυκύς ψαλμωδός του Ισραὴλ είπε, **2** Πνεύμα Κυρίου ελάλησε δι' εμού, και ο λόγος αυτού ἥλθεν

εν μέσω του λάκκου εν ημέρα χιόνος. **21** Ούτος ἐτί πεντακόσιαι χιλιάδες. **10** Και η καρδία του Δαβίδ επάταξε τον ἄνδρα τον Αιγυπτίον, ἄνδρα ὥραίον· καὶ εν εκτύπησεν αυτόν, αφοῦ απηρίθμησε τὸν λαόν. Καὶ εἶπεν τὴν χειρί του Αιγυπτίου ἡτο λόγχη· εκείνος δε κατέβη ὁ Δαβίδ προς τὸν Κύριον, Ημάρτησα σφόδρα, πράξας προς αυτόν με ράβδον, καὶ αρπάσας τὴν λόγχην εκ τούτο· καὶ τώρα, δέομαί σου, Κύριε, αφαίρεσον τὴν τῆς χειρός του Αιγυπτίου, εθανάτωσεν αυτόν διὰ τῆς ανομίαν του δούλου σου, ὅτι εμωράνθην σφόδρα. **11** Καὶ ιδίας αυτού λόγχης. **22** Ταῦτα ἔκαμε Βεναίας, οὐ ιδός ὅτε εστηκώθη ὁ Δαβίδ το πρῶτο, ο λόγος του Κυρίου ἤλθε του Ιωάδε, καὶ απέκτησεν ὄνομα μεταξύ των τριών προς τὸν Γαδ τὸν προφήτην, τὸν βλέποντα τὸν Δαβίδ, ισχυρών. **23** Ήτο ενδοξότερος των τριάκοντα· δεν λέγων, **12** Υπαγε καὶ εἰπέ προς τὸν Δαβίδ, οὕτω λέγει ἔφθασσεν ὄμως μέχρι των τριών πρώτων καὶ κατέστησεν Κύριος· Τρία πράγματα εγώ προβάλλω εἰς σέ ἐκλεζον αυτόν τον Δαβίδ επί των δορυφόρων αυτού. **24** Ασαήλ, ο εἰς σεαυτὸν εν εἰκόνι τούτῳ, καὶ θέλω σοι κάμει αυτό. αδελφὸς του Ιωάβ, ἡτο μεταξύ των τριάκοντα οίτινες **13** Ἡλθε λοιπὸν ο Γαδ προς τὸν Δαβίδ καὶ ανήγγειλε ἡσαν Ελχανάν, ο ιδός του Δωδώ, εκ τῆς Βηθλέεμ· προς αυτόν καὶ εἴπε προς αυτόν, Θέλεις να επέλθωσιν **25** Σαμμά ο Αρωδίτης Ελικά ο Αρωδίτης· **26** Χελίς εἰς σε επτά ἑτα πείνης επί την γην σου; ή τρεις μήνας ο Φαλτίτης Ιράς, ο ιδός του Ικηκής, ο Θεκωνίτης· **27** να φεύγης απ' ἐμπροσθεν των εχθρών σου καὶ να σε Αβίζερ ο Αναθαθίτης· Μεβουναί ο Χουσαθίτης· **28** διώκωσιν; ή τρεις ημέρας να ἤναι θανατικὸν εν τη Σαλμῶν ο Αχωχίτης Μααρά ο Νετωφαθίτης· **29** Χελέβ, γη σου; τώρα συλλογίσθητι, καὶ ιδέ ποιαν απόκρισιν ο ιδός του Βαανά, ο Νετωφαθίτης Ιτταΐ, ο ιδός του θέλω φέρει προς τὸν αποστείλαντά με. **14** Καὶ εἶπεν Ριβαί, από Γαβαά, των ιιών Βενιαμίν· **30** Βεναίας ο Δαβίδ προς τὸν Γαδ, Στενά μοι πανταχόθεν σφόδρα· Πιραθωνίτης Ιδδᾶ, εκ των κοιλάδων Γαάς· **31** Αβί- ας πέσω λοιπὸν εἰς τὴν χείρα του Κυρίου, διότι είναι αλβών ο Αρβαθίτης Αζμαβέθ ο Βαρουμίτης· **32** Ελιαβά ο πολλοί οι οικτιρμοί αυτού· εἰς χείρα δε ανθρώπου αις μη πέσω. **15** Απέστειλε λοιπὸν ο Κύριος θανατικὸν επὶ τὸν Ισραήλ, από πρώτας μέχρι του διωρισμένου καιρού· καὶ απέθανον εκ του λαού, από Δαν ἑώς Βηρ-σαβεέ, Ελιάμ, ο ιδός του Αχιτόφελ του Γιλωναίου. **35** Εσραῖ εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών. **16** Καὶ ὅτε ο ἀγγελος ο Καρμηλίτης Φααρά ο Αρβίτης· **36** Ιγάλ, ο ιδός του Σαράρ, ο Αραρίτης· **34** Ελιφελέτ, ο ιδός του Αασβαΐ, ιδός του Μααχαθίτου· Ελιάμ, ο ιδός του Αχιτόφελ του Γιλωναίου. **35** Εσραῖ εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών. **16** Καὶ ὅτε ο ἀγγελος εξέτεινε τὴν χείρα αυτού κατά της Ιερουσαλήμ, διά να Νάθαν, από Σωβά· ανί ο Γαδίτης· **37** Σελέκ ο Αμμωνίτης απολέση αυτήν, μετεμελήθη ο Κύριος περὶ του κακού, Ναφαρά ο Βηρωθαίος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ, ιδός της και εἴπε προς τὸν ἀγγελον, δότις ἔκαμεν εν τω λαώ Σερούτις· **38** Ιράς ο Ιεθρίτης· Γαρήβ ο Ιεθρίτης· **39** Ουρίας την φθοράν, Αρκεί ἥδη· σύρε τὴν χείρα σου. Ήτο δε ο Χετταίος πάντες τριάκοντα επτά.

24 Καὶ εξήφθη πάλιν η οργή του Κυρίου εναντίον του Ισραήλ, καὶ διήγειρε τὸν Δαβίδ εναντίον αυτών να είπῃ, Ὅπαγε, αριθμησον τὸν Ισραήλ καὶ τὸν Ιούδαν. **2** Καὶ εἶπεν ο βασιλεὺς προς τὸν Ιωάβ, τὸν αρχηγὸν του στρατεύματος, ὅστις ἡτο μετ' αυτού· Διέλθε τώρα πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, από Δαν ἑώς Βηρ-σαβεέ, καὶ απαριθμησον τὸν λαόν, διά να μάθω τὸν αριθμὸν τοῦ λαού. **3** Καὶ εἶπεν ο Ιωάβ προς τὸν βασιλέα, Είθε Κύριος ο θεός σου να προσθέσῃ εἰς τὸν λαόν εκαπονταπλάσιον αφ' ὅ, τι είναι, καὶ να ίδωσιν οι οφθαλμοί του κυρίου μου τοῦ βασιλέως πλὴν διά τοῦ κύριος μου ο βασιλεύς επιθυμεῖ τὸ πράγμα τοῦτο; **4** Ο λόγος ὄμως τοῦ βασιλέως υπερίσχυσεν επὶ τὸν Ιωάβ καὶ επὶ τοὺς αρχηγούς του στρατεύματος καὶ ἤλθεν ο Ιωάβ καὶ οι αρχηγοί του στρατεύματος απ' ἐμπροσθεν τοῦ βασιλέως, διά να απαριθμήσωσι τὸν λαόν τον Ισραήλ. **5** Καὶ διέβησαν τὸν Ιορδάνην καὶ εστρατοπέδευσαν εν Αροίρη, εκ των δεξιῶν τῆς πόλεως, τῆς εν μέσῳ τῆς φάραγγος Γαδ, καὶ προς Ιαζήρ. **6** Ἐπειτα ἤλθον εἰς Γαλαάδ καὶ εἰς τὴν γην Ταχτίμ-οδοσεῖ· καὶ ἤλθον εἰς Δαν-ιαάν καὶ πέριξ, ἔως τῆς Σιδώνος· **7** καὶ ἤλθον εἰς τὸ φρούριον τῆς Τύρου καὶ εἰς πάσας τας πόλεις των Ευαίων καὶ των Χαναναίων· καὶ εξήλθον κατὰ τὸ νότιον του Ιούδα εἰς Βηρ-σαβεέ. **8** Αφού δε περιώδευσαν πάσαν τὴν γην, ἤλθον εἰς Ιερουσαλήμ, εἰς τὸ τέλος εννέα μηνῶν καὶ είκοσι ημερών. **9** Καὶ ἐδώκεν ο Ιωάβ εἰς τοῦ βασιλέως τοῦ κεφαλαίου τῆς απαριθμήσεως τοῦ λαού· καὶ ἡσαν ο Ισραήλ οκτακόσιαι χιλιάδες ἀνδρες δυνάμεως σύροντες ρομφαίαν· καὶ οι ἀνδρες του Ιούδα

την ιερουσαλήμ, Αρκεί ἥδη· σύρε τὴν χείρα σου. **10** Καὶ επέλησεν ο Δαβίδ προς τὸν Κύριον, ούτε εἰδε τὸν ἄγγελον τὸν θανατόνοντα τὸν λαόν, καὶ εἴπεν, Ιδού, εγώ ίμαρτον καὶ εγώ ηνόμησα ταῦτα δε τα πρόβατα τι ἐπράξαν; κατ' εμού λοιπὸν ἐστω τὴν χείρα σου καὶ κατά τοῦ οίκου του πατρός μου. **18** Καὶ ἤλθεν ο Γαδ τὴν ημέραν εκείνην προς τὸν Δαβίδ καὶ εἴπε προς αυτόν, Ανάβα, στήσον θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον εν τῷ αλωνῷ Ορνά τοι ιερουσαλήμ. **19** Καὶ ανέβη ο Δαβίδ κατά τὸν λόγον τοῦ Γαδ, ὡς προσέταξεν ο Κύριος. **20** Καὶ ανέβλεψεν ο Ορνά καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς δούλους αυτού ερχομένους προς αυτόν· καὶ εξήλθεν ο Ορνά καὶ προσεκύνησε τὸν βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού ἑώς εδάφους. **21** Καὶ εἶπεν ο Ορνά, Διά τι ἤλθεν ο κύριός μου ο βασιλεύς προς τὸν δούλον αυτού; Καὶ εἴπεν ο Δαβίδ, Διά να αγοράσω τὸ αλώνιον παρὰ σου, διά να οικοδομήσω θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, καὶ να σταθῇ ἡ πληγή ἀπό του λαού. **22** Καὶ εἴπεν ο Ορνά προς τὸν Δαβίδ, Ας λάβῃ ο κύριός μου ο βασιλεύς καὶ αἱ προσφέρει εἰς θυσίαν ὅ, τι φαίνεται αρεστόν εἰς τοὺς οφθαλμοὺς αυτού· Ιδού, οι βόες εἰς ολοκαύτωμα καὶ τα αλωνικά εργαλεία καὶ τα εργαλεία των βιών διά ξύλα. **23** Τα πάντα ἐδώκεν ο Ορνά, ως βασιλεύς, εἰς τοῦ βασιλέως. Καὶ εἴπεν ο Ορνά προς τὸν βασιλέα, Κύριος ο θεός σου να ευαρεστηθῇ εἰς σε. **24** Καὶ εἴπεν ο βασιλεύς προς τὸν Ορνά, Ουχί, αλλά θέλω εξάπαντος αγοράσει αυτὸν παρὰ σου διά αντιτηληρωμής διότι δεν θέλω προσφέρει ολοκαυτώματα εἰς Κύριον τὸν Θεόν μου δωρεάν. Καὶ ηγόρασεν ο Δαβίδ το αλώνιον καὶ τοὺς βόας διά πεντήκοντα σίκλων αργυρίου. **25** Καὶ ωκοδόμησεν ο Δαβίδ εκεί θυσιαστήριον εἰς τὸν

Κύριον, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς. Και εξίλεώθη ο Κύριος προς την γην, και εστάθη η πληγή από του Ισραήλ.

Βασιλειῶν Γ'

1 Καὶ οἱ βασιλεῖς Δαβὶδ ἵτο γέρων, προβεβηκὼς τῆς ηλικίαν· καὶ εἰσέπαζον αὐτὸν μὲν ιμάτια, πλὴν δὲ εθερμαίνετο. **2** Καὶ εἴπον οἱ δούλοι αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Αἱ ζητήσωσι διά τον κύριόν μου τὸν βασιλέα νεάνιδα παρθένον, διά να ἴσταται ἐμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ να περιθάλπῃ αὐτὸν, καὶ να κοιμάται εἰς τὸν κόπτον σου, διά να θερμαίνηται ο κύριός μου ο βασιλεὺς. **3** Καὶ εξῆτησαν εν πάσι τοῖς ορίοις του Ισραὴλ νεάνιδα ώραίαν· καὶ εύρηκαν τὴν Αβιάγρα την Σουναμίτιν, καὶ ἔφεραν αυτήν πρὸς τὸν βασιλέα. **4** Ἡδε δὲ η νεάνιδα ώραία σφόδρα, καὶ περιέθαλπε τὸν βασιλέα, καὶ υπηρέτει αὐτὸν πλὴν ο βασιλεὺς δὲν εγνώρισεν αυτήν. **5** Τότε Αδωνίας ο υἱός της Αγγείθ επήρθη εἰς εαυτόν, λέγων, Εγώ θέλω βασιλέυσει καὶ ητοίμασεν εἰς εαυτόν αμάξας καὶ ιππείς καὶ πεντήκοντα ἄνδρας προτρέχοντας ἐμπροσθεν αὐτού. **6** Ο δε πατήρ αὐτού δὲν επίκρινε ποτέ αὐτὸν, λέγων, Διὰ τι σ πράττεις ούτω; Ἡδε δὲ καὶ ώραίας την όψιν σφόδρας καὶ η μῆτηρ αὐτού εγέννησεν αὐτὸν μετά τον Αβεσσαλώμ. **7** Καὶ συνελάχησε μετά του Ιωάθ υιού της Σερουΐας, καὶ μετά Αβιάθαρ του ιερέως καὶ ούτοι, ακολούθισαντες τον Αδωνίαν, εβοήθουν αὐτόν. **8** Ασδώκ όμως ο ιερεύς καὶ Βεναίας ο υἱός του Ιωδαέ καὶ Νάθαν ο προφήτης καὶ Σιμεῖ καὶ Ρεῖ καὶ οι δυνατοί του Δαβὶδ δὲν ἤσαν μετά του Αδωνία. **9** Καὶ ἐνφαξεν ο Αδωνίας πρόβατα καὶ βόας καὶ σιτεύτα πλησίον της πέτρας του Ζωελέθ, ἥτις είναι πλησίον της Εν-ρωγήλ, καὶ εκάλεσε πάντας τους ἀδελφούς αὐτού τους υιούς του βασιλέως καὶ πάντας τους ἄνδρας του Ιούδα τους δούλους του βασιλέως. **10** Τον Νάθαν όμως τον προφήτην καὶ τον Βεναίαν καὶ τους δυνατούς καὶ Σολομώντα τον ἀδελφόν αὐτού δὲν εκάλεσε. **11** Καὶ είπεν ο Νάθαν πρὸς την Βηθ-σαβέε την μητέρα του Σολομώντος, λέγων, Δεν ἱκουσας διτε εβασίλευσεν Αδωνίας ο υἱός της Αγγείθ, καὶ ο κύριος ημών Δαβὶδ δὲν εξεύρει τούτο; **12** τώρα λοιπόν ελθεῖ να σοι δώσω, παρακαλώ, συμβουλήν, διά να σώσης την ζωήν σου καὶ την ζωήν του υιού σου Σολομώντος: **13** ὑπαγε καὶ εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαβὶδ καὶ εἰπε πρὸς αὐτόν, Κύριε μου βασιλεύ, σν δεν ὡμοσας εἰς την δούλην σου, λέγων, Βεβαίως Σολομών ο υἱός σου θέλει βασιλέυσει μετ' εμέ, καὶ αυτὸς θέλει καθίσει επὶ τον θρόνου μου; διά τι λοιπὸν εβασίλευσεν ο Αδωνίας; **14** ίδού, ενώ ἔτι συ λαλείς εκεὶ μετά τον βασιλέως, θέλω ελθεῖ καὶ εγώ κατόπιν σου καὶ θέλω αναπληρώσει τους λόγους σου. **15** Καὶ εισήλθεν η Βηθ-σαβέε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τον κοιτώνα: Ἡδε δὲ ο βασιλεὺς γέρων σφόδρα καὶ Αβιάγρα η Σουναμίτις υπηρέτει τὸν βασιλέα. **16** Καὶ κύνφασα η Βηθ-σαβέε, προσεκύνησε τὸν βασιλέα. Καὶ ο βασιλεὺς εἰπε, Τι ἔχεις; **17** Η δε είπε πρὸς αὐτόν, Κύριε μου, σν ώμοσας εἰς Κύριον τον Θεόν σου πρὸς την δούλην σου, λέγων, Βεβαίως ο Σολομών, ο υἱός σου, θέλει βασιλέυσει μετ' εμέ, καὶ αυτὸς θέλει καθίσει επὶ τον θρόνου μου; **18** άλλά τώρα, ίδού, ο Αδωνίας εβασίλευσε καὶ συ τώρα, κύριε μου βασιλεύ, δεν εξεύρεις τούτο. **19** καὶ ἐνφαξε βόας καὶ σιτεύτα καὶ πρόβατα εν αφθονίᾳ, καὶ εκάλεσε πάντας τους υιούς του βασιλέως καὶ Αβιάθαρ

τον ιερέα καὶ Ιωάθ τον αρχιστράτηγον· τον δούλον σου όμως Σολομώντα δεν εκάλεσεν. **20** αλλ' εἰς σε, κύριέ μου βασιλεύ, εἰς σε αποβλέπουσιν οι οφθαλμοί παντός του Ισραὴλ, διά να απαγγείλης πρὸς αυτούς τις θέλει καθίσει επὶ τον θρόνου του κυρίου μου του βασιλέως μετ' αὐτόν. **21** ειδεμή, αφού ο κύριός μου ο βασιλεὺς κοιμηθῇ μετά των πατέρων αυτού, εγώ καὶ ο υιός μου ο Σολομών θέλομεν θεωρείσθαι πταίσται. **22** Καὶ ίδού, ενώ αυτή ελάλει ἔτι μετά τον βασιλέως, ήλθε καὶ Νάθαν ο προφήτης. **23** Καὶ ανήγγειλαν πρὸς τον βασιλέα, λέγοντες, ίδού, Νάθαν ο προφήτης. Καὶ εισελθών ενώπιον του βασιλέως, προσεκύνησε τον βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού ἔως εδάφους. **24** Καὶ είπεν ο Νάθαν, Κύριε μου βασιλεύ, σν είπας, Ο Αδωνίας θέλει βασιλέυσει μετ' εμέ καὶ αυτός θέλει καθίσει επὶ τον θρόνου μου; **25** διότι κατέβῃ σήμερον καὶ ἐνφαξε βόας καὶ σιτεύτα καὶ πρόβατα εν αφθονίᾳ, καὶ εκάλεσε πάντας τους υιούς του βασιλέως καὶ τους στρατηγούς καὶ Αβιάθαρ τον ιερέα· καὶ ίδού, τρώγουσι καὶ πίνουσιν ενώπιον αυτού καὶ λέγουσι, Ζήτω ο βασιλεὺς Αδωνίας! **26** εμέ δε, εμέ τον δούλον σου, καὶ Σαδώκ τον ιερέα καὶ Βεναίαν τον υιόν του Ιωδαέ καὶ Σολομώντα τον δούλον σου δεν εκάλεσε· **27** παρά τον κυρίου μου του βασιλέως ἔγεινε το πράγμα τούτο, καὶ δεν εφανέρωσας εἰς τον δούλον σου τις θέλει καθίσει επὶ τον θρόνου του κυρίου μου του βασιλέως μετ' αὐτόν; **28** Καὶ απεκρίθη ο βασιλεὺς Δαβὶδ καὶ εἰπε, Καλέσατέ μοι την Βηθ-σαβέε. Καὶ εισήλθεν ενώπιον του βασιλέως καὶ εστάθη ἐμπροσθεν του βασιλέως. **29** Καὶ ώμοσεν ο βασιλεὺς καὶ είπε, Ζη Κύριος, ὅστις ελύτρωσε την ψυχήν μου εκ πάστο στενοχωρίας, **30** βεβαίως, καθώς ώμοσα πρὸς σε εἰς Κύριον τον Θεόν του Ισραὴλ, λέγων, ὅτι Σολομών ο υἱός σου θέλει βασιλέυσει μετ' εμέ, καὶ αυτός θέλει καθίσει αντ' εμού επὶ τον θρόνου μου, ούτω θέλω κάμει την ημέραν ταύτην. **31** Τότε η Βηθ-σαβέε, κύνφασα κατά πρόσωπον ἔως εδάφους, προσεκύνησε τον βασιλέα καὶ είπε, Ζήτω ο κύριός μου ο βασιλεὺς Δαβὶδ εἰς τον αιώνα. **32** Καὶ είπεν ο βασιλεὺς Δαβὶδ, Καλέσατέ μοι Σαδώκ τον ιερέα καὶ Νάθαν τον προφήτη καὶ Βεναίαν τον υιόν του Ιωδαέ. Καὶ ήλθον ενώπιον του βασιλέως. **33** Καὶ είπε πρὸς αυτούς ο βασιλεὺς, Λάβετε μεθ' εαυτών τους δούλους του κυρίου σας καὶ καθίσατε Σολομώντα τον υιόν μου επὶ την ημίονόν μου καὶ καταβιβάσατε αυτὸν εἰς Γιών: **34** καὶ ας χρίσωσιν αυτὸν εκεῖ Σαδώκ ο ιερεὺς καὶ Νάθαν ο προφήτης βασιλέα επὶ τον Ισραὴλ· καὶ σαλπίσατε διά της σάλπιγγος καὶ εἰπάτε, Ζήτω ο βασιλεὺς Σολομών: **35** τότε θέλετε αναβή κατόπιν αυτού, διά να ἐλθῃ καὶ να καθίση επὶ τον θρόνον μου· καὶ αυτὸς θέλει βασιλέυσει αντ' εμού καὶ αυτὸν προσέσταξα να ἤναιη γηγένων επὶ τον Ισραὴλ καὶ επὶ τον Ιούδαν. **36** Καὶ απεκρίθη Βεναίας ο υἱός του Ιωδαέ πρὸς τον βασιλέα, καὶ είπεν, Αμήν ούτως ας επικυρώσῃ Κύριος ο Θεός του κυρίου μου του βασιλέως: **37** καθώς εστάθη ο Κύριος μετά του κυρίου μου του βασιλέως, ούτω να ἤναι καὶ μετά του Σολομώντος, καὶ να μεγαλύνῃ τον θρόνον αυτού υπέρ τον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως Δαβὶδ. **38** Τότε κατέβη Σαδώκ ο ιερεὺς καὶ Νάθαν ο προφήτης καὶ Βεναίας ο υἱός του Ιωδαέ καὶ οι Χερεθαίοι καὶ οι Φελεθαίοι, καὶ εκάθισαν τον Σολομώντα επὶ την

ημίονον του βασιλέως Δαβίδ και ἔφεραν αυτόν εἰς Γιών. **39** Καὶ ἐλάβε οἱ ιερεῖς τὸ κέρας τοῦ ελαίου εκ τῆς στραφῆς: **40** διὰ να στηρίξῃ οἱ Κύριοι τὸν λόγον αὐτού, σκηνής και ἔχρισε τὸν Σολομῶντα. Και ἐσάλπισαν διά τὸν οποίον ελάλησε περὶ εμού, λέγων, Εάν οι υἱοί σου τῆς σάλπιγγος και εἴπε πας ο λαός, Ζήτω ο βασιλεὺς προσέχωσιν εἰς τὴν οδὸν αὐτῶν ὥστε να περιπατώσιν Σολομῶν. **41** Και ἀνέβη πας ο λαός κατόπιν αὐτού· και ἔπαιζεν ο λαός αυλούς και ευφραίνετο ευφροσύνην εξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτών, βεβαίως δὲν θέλει εκλείψει μεγάλην, και η γη εσχίζετο εκ τῶν φωνῶν αυτών. **42** Εναὶ ἐτὶ ελάλει, ιδού, τὸν ἄμαστὸν νιόν του Ιεθέρ, τους οποίους ερόνευε, Ιωνάθαν, ο υἱός Αβιάθαρ του ιερέως, ἥλθε· και εἴπεν και ἔχεσε τὸ αἷμα του πολέμου εν ειρήνῃ και ἔβαλε ο Αδωνίας προς αὐτόν, Εἰσελθε· διότι συ εἴσαι ανήρ την ζωνήν αυτού, την περὶ γενναίος και φέρεις αγαθάς αγγελίας. **43** Και ἀποκριθεὶς την οσφύν αυτού, και εἰς ταυτόπιματα αυτού τα εἰς ο Ιωνάθαν εἴπε προς τον Αδωνίαν, Βεβαίως κύριος τους πόδας αυτού. **44** Καὶ λοιπόν κατά την σοφίαν ημῶν ο βασιλεὺς Δαβίδ ἔκαμε βασιλέα τον Σολομῶντα: **45** και ἀπέστειλε μετ' αὐτού ο βασιλεὺς Σαδώκ τον ιερέα και Νάθαν τον προφήτη και Βεναζίαν τον ιούν του Ιωνάδει και τους Χερεθαίους και τους Φελεθαίους, και εκάθισαν αυτόν επὶ την ημίονον του βασιλέως: **46** και ἔχρισαν επηλησίασαν προς εμέ, ὅτε ἔφευγον απὸ προσώπου του αὐτὸν Σαδώκ ο ιερεύς και Νάθαν ο προφήτης βασιλέα εν Αβεσσαλῷ του ἀδελφού σου. **47** Και ιδού, μετά σου Γιών· και ανέβησαν εκείθεν ευφραίνομενοι, και η πόλις Σιμεὶ ο υἱός του Γηρά, ο Βενιαμίτης, απὸ Βαουρείμ, αντίχησεν αὐτή είναι η φωνή, την οποίαν ηκούσατε: **48** και μάλιστα εκάθισεν ο Σολομὼν επὶ του θρόνου της βασιλείας: **49** και εισῆλθον ἔτι οι δούλοι του βασιλέως να ευχηθῶσι τον κύριον ημῶν τον βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ο Θεός να λαμπτρώνῃ τὸ ὄνομα του Σολομῶντος ὑπὲρ το δόναμά σου, και να μεγαλύνῃ τον θρόνον σου και να μεγαλύνῃ τον θρόνον αυτού υπὲρ τον θρόνον σου. και προσεκύνησεν ο βασιλεὺς επὶ τῆς κλίνης: **50** Και εἴπε προσέστει ο βασιλεὺς ούτως· Εὐλογότας Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ὅτις ἔδωκεν εἰς εμέ στίμερον διάδοχον καθήμενον επὶ του θρόνου μου, και οι οφθαλμοί μου βλέπουσι τούτο. **51** Τότε πάντες οι κεκλημένοι, οι μετά του Αδωνία, εξεπλάγησαν και σηκωθέντες, υπῆγαν ἔκαστος την οδὸν αὐτού. **52** Ο δε Αδωνίας εφοβήθη απὸ προσώπου του Σολομῶντος και σηκωθεῖς υπῆγε και επιάσθη απὸ των κεράτων του θυσιαστηρίου. **53** Και ανίγγειλαν προς τον Σολομῶντα, λέγοντες, Ιδού, ο Αδωνίας φοβείται τον βασιλέα Σολομῶντα και ιδού, επιάσθη απὸ των κεράτων του θυσιαστηρίου, λέγων, Ας οιμόσῃ προς εμέ σήμερον ο βασιλεὺς Σολομὼν, ὅτι δεν θέλει θανατώσει τον δούλον αὐτού διὰ ρομφαίας. **54** Και είπεν ο Σολομὼν, Εάν σταθῇ ανήρ αγαθός, ουδέ μία εκ των τριχῶν αυτού θέλει πέσει επὶ την γῆν· εάν δύμας ευρεθῇ κακία εν αυτῷ θέλει θανατωθῆ. **55** Και απέστειλεν ο βασιλεὺς Σολομὼν, και κατεβίβασαν αυτὸν απὸ τον θυσιαστηρίου και ἥλθε και προσεκύνησε τον βασιλέα Σολομῶντα και εἴπε προς αὐτὸν ο Σολομὼν, ὜παγε εἰς τὸν οἴκον σου.

2 Επλησίασαν δε αι ημέραι του Δαβίδ να αποθάνῃ και παρίγγειλε προς τον Σολομῶντα τον ιούν αυτού, λέγων, **2** Εγώ υπάγω την οδὸν πάσης της γῆς· συ δε ίσχυε και ἔσο ανήρ· **3** και φύλαττε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, περιπατών εις τας οδούς αυτού, φυλάττων τα διατάγματα αυτού, τα προστάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού και τα μαρτύρια αυτού, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμῳ του Μωϋσέως, διά να

ευημερής εις πάντα ὄσα πράττεις και πανταχού ὅπου αν τον οποίον ελάλησε περὶ εμού, λέγων, Εάν οι υἱοί σου της σάλπιγγος και εἴπε πας ο λαός, Ζήτω ο βασιλεὺς προσέχωσιν εἰς τὴν οδὸν αὐτῶν ὥστε να περιπατώσιν Σολομῶν μου εν αληθείᾳ, εξ ὅλης της καρδίας αυτών και ἔπαιζεν ο λαός αυλούς και ευφραίνετο ευφροσύνην εξ ὅλης της ψυχῆς αυτών, βεβαίως δὲν θέλει εκλείψει μεγάλην, και η γη εσχίζετο εκ τῶν φωνῶν αυτών. **5** Και ἐτὶ εις σε ανήρ επάνωθεν του θρόνου του Ισραὴλ. **6** Και ἐτὶ ιάκουσεν Αδωνίας και πάντες οι κεκλημένοι συ εξεύρεις ὄσα ἔκαμεν εἰς εμέ Ιωάβ ο υἱός της Σερούΐας, αυτού, καθώς ετελείωσαν να τρώγωσι. Και ότε ήκουσεν τι ἔκαμεν εἰς τους δύο αρχηγούς των στρατευμάτων ο Ιωάβ την φωνήν της σάλπιγγος, εἴπε, Τις η φωνή του Ισραὴλ, εἰς τον Αβενίρ τον ιούν του Νηρ, και εἰς αὐτή τη πόλεως θορυβουσός; **7** Εναὶ ἐτὶ ελάλει, ιδού, τον ἄμαστὸν νιόν του Ιεθέρ, τους οποίους ερόνευε, Ιωνάθαν, ο υἱός Αβιάθαρ του ιερέως, ἥλθε· και εἴπεν και ἔχεσε τὸ αἷμα του πολέμου εις την ζωνήν αυτού, την περὶ γενναίος και φέρεις αγαθάς αγγελίας. **8** Και ἀποκριθεὶς την οσφύν αυτού, και εἰς ταυτόπιματα αυτού τα εἰς οισφύν αυτού, και εἰς ταυτόπιματα αυτού τα εἰς την σοφίαν σου, και η πολιά αυτού ας μη καταβῇ εἰς τον ἄδην εν ειρήνῃ. (**Sheol h7585**) **9** Προς τους υιούς ὄμως του Βαρζελαΐ του Γαλααδίτου κάμε ἔλεος, και ας ἡναι εκ των εσθιόντων επὶ της τραπέζης σου· διότι ούτως επηλησίασαν προς εμέ, ὅτε ἔφευγον απὸ προσώπου του αὐτὸν Σαδώκ ο ιερεύς και Νάθαν ο προφήτης βασιλέα εν Αβεσσαλῷ του ἀδελφού σου. **10** Και ιδού, μετά σου Γιών· και ανέβησαν εκείθεν ευφραίνομενοι, και η πόλις Σιμεὶ ο υἱός του Γηρά, ο Βενιαμίτης, απὸ Βαουρείμ, αντίχησεν αὐτή είναι η φωνή, την οποίαν ηκούσατε: **11** Και ἡνέρα δε, τας οποίας εβασίλευσεν ο Δαβίδ επὶ τον Ισραὴλ, ἔγιναν ὄστις με κατηράσθη κατάραν οδυνηράν καθ' η ημέραν εποευδήμην εις Μαχαναΐμ· κατέβη ὄμως προς απάντησίν μου εις τον Ιορδάνην, και ὄμωσα προς αυτὸν εις τον Κύριον, λέγων, Δεν θέλω σε θανατώσει διά ρομφαίας. **12** Και τώρα λοιπόν μη αθωώσης αυτὸν· διότι είσαι ανήρ σοφός και εξεύρεις τι πρέπει να κάμης εις αυτόν, και να καταβιβάσῃς την πολιάν αυτού με αἷμα εις τον ἄδην. (**Sheol h7585**) **13** Και εκοιμήθη ο Δαβίδ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν τη πόλει Δαβίδ. **14** Αι ημέραι δε, τας οποίας εβασίλευσεν ο Δαβίδ επὶ τον Ισραὴλ, ἔγιναν τεσσαράκοντα ἔτη· επτά ἔτη εβασίλευσεν εν Χεβρών και τριάκοντα τρία εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. **15** Και εκάθισεν ο Σολομὼν επὶ του θρόνου Δαβίδ του πατέρος αυτού· και εστερεώθη η βασιλεία αυτού σφρόδα. **16** Αδωνίας δε ο υἱός της Αγγειό ἥλθε προς την Βηθ-σαβεέ, την μητέρα του Σολομῶντος. **17** Η δε είπεν, Ἐρχεσαι εν ειρήνῃ· Και είπεν, Εν ειρήνῃ. **18** Επειτα είπεν, Έχω εις την τινά να είπω προς σε. **19** Η δε είπε, Λάλησον. **20** Και είπε, Συ εξεύρεις ὅτι εις εμέ ανήκεν η βασιλεία και εις εμέ είχε στήσει πας ο Ισραὴλ το πρόσωπον αυτού, διά να βασιλεύσω η βασιλεία ὄμως εστράφη και εκάθισεν επι την οδόν την ηκούσατε· **21** Και είπε, Συ εξεύρεις ὅτι εις εμέ ανήκεν η βασιλεία αυτὸν· **22** τέωρα λοιπόν ζήτω μίαν αίτησιν παρά σου· μη αρνηθής ταύτην εις εμέ. **23** Η δε είπε προς αυτὸν, Λάλει. **24** Και είπεν, Επει, παρακαλώ, προς τον Σολομῶντα τον βασιλέα, διότι δεν θέλει σοι αρνηθή τούτο, να δώσῃ εις εμέ την Αβισάγ την Σουναμίτιν διά γυναίκα. **25** Και είπεν η Βηθ-σαβεέ, Καλώς· εγώ θέλω λαλήσει περὶ σου προς τον βασιλέα. **26** Και εισήλθεν η Βηθ-σαβεέ προς τον βασιλέα Σολομῶντα, διά να λαλήσῃ προς αυτὸν περὶ τον Αδωνίου. **27** Και εσηκώθη ο βασιλεὺς εις απάντησίν αυτής και προσεκύνησεν αυτήν· επειτα εκάθισεν επι την θρόνον αυτού, και ετέθη θρόνος εις την μητέρα του βασιλέως και εκάθισεν εις τα δεξιά αυτού. **28** Και είπε, Μίαν μικράν αίτησιν ζήτω παρά σου· μη αρνηθής ταύτην εις εμέ. **29** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεὺς, Ζήτησον, μήτηρ μου· διότι δεν θέλω σοι

αρνηθή. 21 Η δε είπεν, Ας δοθή η Αβισάγ η Σουναμίτις εις τον Αδωνίαν τον αδελφόν σου διά γυναίκα. 22 Και αποκριθείς ο βασιλεύς Σολομών είπε προς την μητέρα αυτού, Και διά τι συ ζητείς την Αβισάγ την Σουναμίτιν διά τον Αδωνίαν; Ζήτησον δι' αυτόν και την βασιλείαν, διότι είναι μεγαλύτερός μου αδελφός και δι' αυτόν και διά τον Αβιάθαρ τον ιερέα και διά τον Ιωάβ τον υιόν της Σερουάτας. 23 Και ώμωσεν ο βασιλεύς Σολομών προς τον Κύριον, λέγοντας, Ούτω να κάμψη ο θεός εις εμέ και ούτω να προσθέση, εάν ο Αδωνίας δεν ελάληση τον λόγον τούτον κατά της ζωῆς αυτού· 24 και τώρα, ζη Κύριος, δόστις με εστερέωσε και με εκάθιστες επί τον θρόνον Δαβίδ τον πατέρός μου, και δόστις ἔκαμψην εις εμέ οίκον, καθώς υπεσχέθη, σήμερον θέλει θανατωθή ο Αδωνίας. 25 Και εξαπέστειλεν ο βασιλεύς Σολομών διά χειρός του Βεναία, υιού του Ιωδαέ, και ἐπέσεν επ' αυτόν και απέθανε. 26 Προς δε τον Αβιάθαρ τον ιερέα είπεν ο Σολομώντα, ότι ο Σιμεῖ υπήγειν από Ιερουσαλήμ εις Γαθ βασιλεύς, Εἰς Αναθόθ ύπαγε, εἰς τους αγρούς σου διότι είσαι ἄξιος θανάτου αλλά την ημέραν ταύτην δεν θέλω σε θανατώσει, επειδή εοίκωσας την κιβωτόν Κυρίου του Θεού ἐμπροσθεν Δαβίδ του πατέρος μου και επειδή εκακοπάθησας εις πάντα ὄσα εκακοπάθησεν ο πατήρ μου. 27 Και απέβαλεν ο Σολομών τον Αβιάθαρ από τον να ἤναι ιερεύς του Κυρίου διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε περί του οίκου του Ηλεί εν Σηλῷ. 28 Και η φήμη ἤλθε μέχρι του Ιωάβ διότι ο Ιωάβ βασιλεύς προς τον Σιμεῖ, Συ εξένυρεις όλην την κακίαν, ἔκλινεν οπίσω του Αδωνίου, αν και δεν ἔκλινεν οπίσω τον Αβεσσαλώμ. Και ἔφυγεν ο Ιωάβ εις την σκηνήν του Κυρίου και επιάσθη από τους κεράτους του θυσιαστηρίου. 29 Και απηγέλθη προς τον βασιλέα Σολομώντα, ὅτι ο Ιωάβ ἔφυγεν εις την σκηνήν του Κυρίου· και ίδού, είναι πλήσιον του θυσιαστηρίου. Τότε απέστειλεν ο Σολομών τον Βεναίαν τον υιόν του Ιωδαέ, λέγων, Ὑπαγε, πέδον επ' αυτόν. 30 Και ἤλθεν ο Βεναίας εις την σκηνήν του Κυρίου και είπε προς αυτόν, ούτω λέγει ο βασιλεύς· Ἐξέλθε. Ο δε είπεν, Ουχί, αλλ' ενταύθα θέλω αποθάνει. Και ανέφερεν ο Βεναίας απόκρισιν προς τον βασιλέα, λέγων, Ούτως είπεν ο Ιωάβ και ούτω μοι απεκρίθη. 31 Ο δε βασιλεύς είπε προς αυτόν, Κάμε ως είπε, και πέσον επ' αυτόν και θάψον αυτόν διά να εξαλείψης το αθώον αίμα, το οποίον ἔχουσεν ο Ιωάβ, απ' εμού και από τον οίκου του πατέρος μου· 32 και ο Κύριος θέλει στρέψει το αίμα αυτού κατά της κεφαλής αυτού, δόστις ἐπεσεν επὶ δύο ἀνδρας δικαιοτέρους και καλτέρους παρ' αυτόν, και εθανάτωσεν αυτούς διά ρομφαίας, μη ειδότος τον πατέρος μου Δαβίδ, τον Αβενίρ τον υιόν του Νηρ, τον αρχιστράτηγον του Ισραήλ, και τον Αμαάς τον υιόν του Ιεθρή, τον αρχιστράτηγον του Ιούδα· 33 και θέλουσιν επιστρέψει τα αίματα αυτών κατά της κεφαλής του Ιωάβ και κατά της κεφαλής του σπέρματος αυτού, εἰς τον αἰώνα· επὶ δε τον Δαβίδ και επὶ το σπέρμα αυτού και επὶ τον οίκον αυτού και επὶ τον θρόνον αυτού θέλει εἰσθαι ειρήνη παρά Κυρίου ἑώς αιώνος. 34 Τότε ανέβη Βεναίας ο υιός του Ιωδαέ, και ἐπέσεν επ' αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν· και ετάφη εν τω οίκω αυτού εν τη ερήμῳ. 35 Και κατέστησεν ο βασιλεύς αντ' αυτού Βεναίαν τον υιόν του Ιωδαέ επὶ του στρατεύματος· και Σαδώκ τον ιερέα κατέστησεν ο βασιλεύς αντί του Αβιάθαρ. 36 Και αποστείλας ο βασιλεύς εκάλεσε τον Σιμεῖ και είπε προς αυτόν, Οικοδόμησον εἰς σεαυτόν οίκον εν Ιερουσαλήμ και κατοίκει εκεί, και μη εξέλθης εκείθεν εἰς ουδέν μέρος· 37 διότι καθ' ην ημέραν εξέλθης και περάστης τον χείμαρρον Κέδρων, ἔξευρε βεβαίως ὅτι ἔξαπαντος θέλεις θανατωθή το αίμα σου θέλει είσθαι επί την κεφαλήν σου. 38 Και είπεν ο Σιμεῖ προς τον βασιλέα, Καλός ο λόγος καθώς είπεν ο κύριός μου ο βασιλεύς, ούτω θέλει κάμει ο δούλός σου. Και εκάθισεν ο Σιμεῖ εν Ιερουσαλήμ ημέρας πολλάς. 39 Και μετά τρία ἡτη, δύο εκ των δούλων του Σιμεῖ εδραπέτευσαν προς τον Αγχούς, υἱόν του Μασάχ, τον βασιλέα της Γάθ και ανήγγειλαν προς τον Σιμεῖ, λέγοντες, Ιδού, ο δούλοι σου είναι εν Γαθ. 40 Και ο Σιμεῖ εστηκώθη και ἐστρώσει την δύναμην αυτού και υπήγειν εις Γαθ προς τον Αγχούς, διά να ζητηση τους δούλους αυτού· και υπήγειν ο Σιμεῖ και ἐφέρει τους δούλους αυτού από Γαθ. 41 Και απηγγέλθη προς τον απέθανε. 42 Και αποστείλας ο βασιλεύς εκάλεσε τον Σιμεῖ και είπε προς αυτόν, Δεν σε ὥρκισα εἰς τον Κύριον και διεμαρτυρήθην προς σε, λέγων, Ἐξευρε βεβαίως, ὅτι καθ' ην ημέραν εξέλθης και περιπατήσης εκακοπάθησας εις πάντα ὄσα εκακοπάθησεν ο πατήρ μου· 43 διά τι έξω οπουδήποτε, εξάπαντος θέλεις αποθάνει; και συ μοι είπας, Καλός ο λόγος, τον οποίον ήκουσα· 44 Και είπεν ο Δαβίδ τον πατέρα μου· διά τούτο ο Κύριος ἐστρέψει την κακίαν σου κατά της κεφαλής σου· 45 ο δε βασιλεύς Σολομών θέλει είσθαι ευλογημένος, και ο θρόνος του Δαβίδ εστερωμένος ενώπιον του Κυρίου ἑώς αιώνος. 46 Τότε ο βασιλεύς προσέταξε Βεναίαν τον υιόν του Ιωδαέ, δόστις εξελθών ἐπεσεν επ' αυτόν, και απέθανε. Και η βασιλεία εστερεώθη εν τη χειρί του Σολομώντος.

παιδάριον μικρόν· δεν εξεύρω πως να εξέρχωμαι και να εισέρχωμαι· **8** και ο δούλος σου είναι εν μέσῳ του λαού σου, τον οποίον εξέλεξας, λαού μεγάλου, όστις εκ του πλήθους δεν δύναται να αριθμηθή συνέ δεν λογαριασθή· **9** δος λοιπόν εις τον δούλον σου καρδίαν νοήμονα εις το να κρίνη τον λαόν σου, διά να διακρίνω μεταξύ καλού και κακού· διότι τις δύναται να κρίνη τον λαόν σου τούτον τον μέγαν; **10** Και ἥρεσεν ο λόγος εις τον Κύριον, ὅτι ο Σολομών εζήτησε το πράγμα τούτο. **11** Και είπεν ο Θεός προς αὐτόν, Επειδή εζήτησας το πράγμα τούτο, και δεν εζήτησας εἰς σεαυτόν πολυζωίαν, και δεν εζήτησας εἰς σεαυτόν πλούτον, και δεν εζήτησας την ζωήν των εχθρῶν σου, αλλ' εζήτησας εἰς σεαυτόν σύνεσιν διά να εννοής κρίσιν, **12** ιδού, ἔκαμα κατά τους λόγους σου· ιδού, ἔδωκα εἰς σε καρδίαν σοφίην και συνετήν, ώστε δεν εστάθη πρότερον σου ὁμοίος σου, ουδέ μετά σε θέλει αναστιθή ὁμοίος σου· **13** ἐτι δε ἔδωκα εἰς σε και δι, τι δεν εζήτησας, και πλούτον και δόξαν, ώστε μεταξύ των βασιλέων δεν θέλει εἰσθαι ουδείς ὁμοίος σου καθ' ὅλας τας ημέρας σου· **14** και εάν περιπατής εἰς τας οδούς μου, φυλάττων τα διατάγματά μου και τας εντολάς μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ ο πατήρ σου, τότε θέλω μακρύνει τας ημέρας σου. **15** Και εξύπνησεν ο Σολομών· και ιδού, ὅτι ενύπνιον. Και ἤλθεν εἰς Ιερουσαλήμ και εστάθη ενώπιον τῆς κιβωτού τῆς διαθήκης του Κυρίου, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και ἔκαμεν ειρηνικάς προσφοράς και ἔκαμε συμπόσιον εἰς πάντας τους δούλους αυτού. **16** Τότε ἤλθον δύο γυναίκες πόρναι προς τον βασιλέα και εστάθησαν ἐμπροσθεν αυτού. **17** Και είπεν η μία γυνή, Ω, κύριέ μου εγώ και η γυνή αὕτη κατοικούμενην εν τη αυτῇ οικίᾳ, και εγέννησα συγκατοικούσα μετ' αυτής **18** την δε τρίτην ημέραν αφού εγώ εγέννησα, εγέννησε και η γυνή αὕτη και ήμεθα ομού· δεν ὅτι ξένος μεθ' ημών εν τη οικίᾳ· μόνον ημέις αι δύο ήμεθα εν τη οικίᾳ· **19** και την νύκτα απέθανεν ο νιός της γυναικός ταύτης, επειδή εκοιμήθη επ' αυτόν **20** και αυτή σηκωθείσα το μεσονύκτιον, ἐλαβε τον νιόν μου εκ του πλαγίου μου, ενώ η δούλη σου εκοιμάτο, και ἔβαλεν αυτόν εἰς τον κόλπον αυτής τον δε υιόν αυτής τον νεκρόν ἔβαλεν εἰς τον κόλπον μου· **21** και ὅτε εσηκώθην το πρωΐ, διά να θηλάσω τον υιόν μου, ιδού, ὅτι νεκρός πλην αφού το πρωΐ παρετήρησα αυτό, ιδού, δεν ὅτι ο νιός μου τον οποίον εγέννησα. **22** Η δε ἄλλη γυνή είτεν, Ουχί, αλλ' ο ζων είναι ο νιός μου, ο δε νεκρός είναι ο νιός σου. Η δε είπεν, Ουχί, αλλ' ο νεκρός είναι ο νιός σου, ο δε ζων είναι ο νιός μου. Ούτως ελάλησαν ενώπιον του βασιλέως. **23** Και είπεν ο βασιλεύς, Ή μὲν λέγει, Ούτος ο ζων είναι ο νιός μου, ο δε νεκρός είναι ο νιός σου· η δε λέγει, Ουχί, αλλ' ο νεκρός είναι ο νιός μου. **24** Και είπεν ο βασιλεύς, φρέτε μοι μάχαιραν. Και ἔφεραν την μάχαιραν ἐμπροσθεν του βασιλέως. **25** Και είπεν ο βασιλεύς, Διαιρέσατε εἰς δύο το παιδίον το ζων, και δότε το ήμισυ εἰς την μίαν και το ήμισυ εἰς την ἄλλην. **26** Τότε η γυνή, της οποίας ἦτο ο νιός ο ζων, ελάλησε προς τον βασιλέα, διότι τα σπλάγχνα αυτής επόνεσαν διά τον υιόν αυτής, και είπεν, Ω, κύριέ μου, δος εἰς αυτήν το παιδίον το ζων, και κατ' ουδένα τρόπον μη θανατώσης αυτό. Η δε ἄλλη είπε,

Μήτε ιδικόν μου ας ἔναι, μήτε ιδικόν σου· διαιρέσατε αυτό. **27** Τότε αποκριθείς ο βασιλεύς, εἶπε, Δότε εἰς αυτήν το παιδίον το ζων, και κατ' ουδένα τρόπον μη θανατώσητε αυτό· αὕτη είναι μήτηρ αυτού. **28** Και ἔκαμεν πας ο Ισραὴλ περὶ τῆς κρίσεως, την οποίαν ο βασιλεὺς ἔκρινε, και εφοβήθησαν τον βασιλέα· διότι είδον ὅτι σοφία Θεού ἦτο εν αὐτών διά να κάμνη κρίσιν.

4 Ο δε βασιλεύς Σολομὼν εβασίλευεν επί πάντα τον Ισραὴλ. **2** Και ούτοι ἔναι οἱ ἀρχοντες, τους οποίους είχεν Αζαρίας, ο νιός του Σαδώκ, αὐλάρχης· **3** Ελιορέφ και Αχιά, ο νιός του Σεισά, γραμματείς Ιωσαφάτ, ο νιός του Αχιούδ, υπομνηματογράφος· **4** και Βεναίας, ο νιός του Ιωδαέ, επὶ τοι στρατεύματος· και Σαδώκ και Αβιάθαρ, ιερείς· **5** και Αζαρίας, ο νιός του Νάθαν, επὶ τους σιτάρχας και Ζαβούδ, νιός του Νάθαν, πρώτος αξιωματικός, φίλος του βασιλέως· **6** και Αχισάρ, οικονόμος και Αδωνιράμ, ο νιός του Αβδά, επὶ των φόρων. **7** είχε δε ο Σολομὼν δώδεκα σιτάρχας επί πάντα τον Ισραὴλ, και προέβλεπον τας τροφάς εἰς τον βασιλέα και εἰς τον οίκον αυτού· ενός μηνός πρόβλεψιν ἔκαμεν έκαστος τον χρόνον. **8** Και ταύτα είναι τα ονόματα αυτῶν· ο νιός του Ουρ σιτάρχης εν τω ὅρε Εφραΐμ· **9** ο νιός του Δεκέρ, εν Μακάς και εν Σααλβίμ και Βαιθ-σεμέις και Αιλών της Βαιθ-ανάν· **10** ο νιός του Ἐσεδ, εν Αρουβώθ υπό τούτον ὅτι Σωχώ και πάτα γη Εφρέ· **11** ο νιός του Αβιναάβ, επὶ πάση τη Νάφαθ-δώρ· ούτος είχε γυναίκα Ταφάθ, την θυγατέρα του Σολομώντος· **12** Βαανά, ο νιός του Αχιλούδ, εν Θαανάχ και Μεγιδδώ και πάση τη αιθ-σαν, ἡτις είναι πλησίον της Σαφθανά υπό την Ιεζαρέλ, από Βαιθ-σαν ἔως Αβέλ-μεολά, ἔως επέκεινα Ιοκμέάμ· **13** ο νιός του Γεβέρ, εν Ραμώθ-γαλαάδ· ούτος είχε τας κώμας του Ιαείρ, νιόν Μανασσή, τας εν Γαλαάδ· ούτος είχε και την επαρχίαν Αργόβ, την εν Βασάν, εζήκοντα πόλεις μεγάλας με τείχη και χαλκίνους μοχλούς· **14** Αχιναδάβ, ο νιός του Ιδώω, εν Μαχανάτι· **15** Αχιμάας, εν Νεφθαλί· και ούτος ἐλαβε διά γυναίκα Βασεμάθ, την θυγατέρα του Σολομώντος· **16** Βαανά, ο νιός του Χουσάτ, εν Ασιήρ και εν Αλώθ· **17** Ιωσαφάτ, ο νιός του Φαρούνα, εν Ισσάχαρ· **18** Σιμεῖ, ο νιός του Ηλά, εν Βενιαμίν· **19** Γεβέρ, ο νιός του Ουρεί, εν γη Γαλαάδ, τη γη του Σηών βασιλέως των Αμφραίων και του Ωγ βασιλέως της Βασάν· και ἦτο ο μόνος σιτάρχης εν ταύτῃ τη γη· **20** Ιούδας και ο Ισραὴλ ήσαν πολυάριθμοι ως η ἄμμος η παρά την θάλασσαν κατά το πλήθος, τρώγοντες και πίνοντες και ευθυμούντες. **21** Και εξουσίαζεν ο Σολομὼν επὶ πάντα τα βασίλεια, από του ποταμού ἔως της γης των Φιλιστίων, και ἔως των ορίων της Αιγύπτου· και ἔφερον δώρα και ήσαν δούλοι εἰς τον Σολομώντα καθ' ὅλας τας ημέρας της ζωής αυτού. **22** Η δε τροφή του Σολομώντος διά μίαν ημέραν ὅτι τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως και εζήκοντα κόροι αλεύρου, **23** δέκα βόες σιτευτοί και είκοσι βόες νομαδικοί και εκατόν πρόβατα, εκτός ελάφων και αγρίων αιγών και δορκάδων και πτηνών θρηπτών. **24** Διότι εξουσίαζεν επὶ πάσαν την γην εντεύθεν του ποταμού, από Θαψά ἔως Γάζης, επὶ πάντας τους βασιλεύεις εντεύθεν του ποταμού· και είχεν ειρήνην πανταχόθεν κύκλων αυτού. **25** Κατώκει δε ο Ιούδας

και ο Ισραήλ εν ασφαλεία, έκαστος υπό την ἀμπελὸν αυτού και υπό την συκήν αυτού, από Δαν ἐώς Βηρ-σαβέε, πάσας τας ημέρας του Σολομώντος. **26** Καὶ εἰχέν ο Σολομών τεσσαράκοντα χιλιάδας σταύλους ἵππων διά τας αμάξας αυτού και δώδεκα χιλιάδας ιππεῖς. **27** Καὶ οι σιτάρχαι εκείνοι προεμήθευν τροφάς διά τον βασιλέα Σολομώντα και διά πάντας τους προσερχομένους εἰς την τράπεζαν του βασιλέως Σολομώντος, ἔκαστος εἰς τον μήνα αυτού δεν ἀφίνον να γίνηται ουδεμία ἔλλειψις. **28** Ἐφέρον ἔτι κριθάς και ἄχυρον διά τους ἵππους και τας ημίονους, εἰς τον τόπον ὃντος ἡσαν, ἔκαστος κατά το διωρισμένον εἰς αυτόν. **29** Καὶ ἐδώκεν τον Θεός εἰς τον Σολομώντα σοφίαν και φρόνησην πολλήν σφόδρα και ἔκτασιν πνεύματος, ως η ἀμμος η παρά το χειλος της θαλάσσης. **30** Καὶ υπερέβη η σοφία του Σολομώντος την σοφίαν πάντων των κατοίκων της ανατολής και πάσαν την σοφίαν της Αιγύπτου. **31** διότι ήτο σοφώτερος παρά τον Εθάν τον Εζραΐτην και τον Αιμάν και τον Χαλκόλ και τον Δαρδά, τους υιούς του Μαώλ· και η φίμη αυτού ήτο εἰς πάντα τα έθνη κύκλω. **32** Καὶ ελάλησε τρισχιλίας παροιμίας και αι ωδαί αυτού ήσαν χίλιαι και πέντε. **33** Καὶ ελάλησε περί δένδρων, από της κέδρου της εν τω Λιβάνω, μέχρι της υσσώπου της εκφυμένης επί του τοίχου ελάλησεν, έπι περί τετραπόδων και περί πτηνών και περί ερεπτών και περί ιχθύων. **34** Καὶ ἤρχοντο εκ πάντων των λαών διά να ακούνσωτι την σοφίαν του Σολομώντος, παρά πάντων των βασιλέων της γης, όσοι ήκουν την σοφίαν αυτού.

5 Καὶ απέστειλεν ο Χειράμ βασιλεύς της Τύρου τους δούλους αυτού προς τον Σολομώντα, ακούσας ὅτι

έχρισαν αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού διότι ο Χειράμ ηγάπα πάντοτε τον Δαβίδ. **2** Καὶ απέστειλεν ο Σολομών προς τον Χειράμ, λέγων, **3** Συ εξένερεις ότι Δαβίδ ο πατήρ μου δεν ηδυνήθη να οικοδομήσῃ οίκον εἰς το ὄνομα Κυρίου του Θεού αυτού, εξ αιτίας των πολέμων των περικυλούντων αυτόν πανταχόθεν, εωσούν ο Κύριος ἔβαλε τους εχθρούς αυτού υπό τα ἔνη των ποδῶν αυτού· **4** αλλὰ τώρα Κύριος ο Θεός μου ἐδώκεν εἰς εμὲν ανάταυσιν πανταχόθεν δεν υπάρχει ούτε επίβουλος ούτε απάντημα κακόν· **5** καὶ διού, εγώ λέγω να οικοδομήσω οίκον εἰς το ὄνομα Κυρίου του Θεού μου, καθώς ο Κύριος ελάλησε προς τον Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, Ο νιός σου, τον οποίον θέλων βάλει αντί σου επί τον θρόνον σου, ούτος θέλει οικοδομήσει τον οίκον εἰς το ὄνομά μου· **6** τώρα λοιπόν πρόσταξον να κόψωσιν εἰς εμέν κέδρους εκ του Λιβάνου και οι δούλοι μου θέλουσιν είσθαι μετά των δούλων σου και θέλω δώσει εἰς σε μισθόν διά τους δούλους σου, κατά πάντα δόσα είπας διότι συ εξεύρεις ότι μεταξύ ημών δεν είναι ουδείς ούτως ἐμπειρος να κόπτη ξύλα, ως οι Σιδώνιοι. **7** Καὶ ως ήκουσεν ο Χειράμ τους λόγους του Σολομώντος, εχάρη σφόδρα και εἶπεν, Εὐλογητός Κύριος σήμερον, διστις ἐδώκεν εἰς τον Δαβίδ ινόν σοφόν επί τον λαόν τον πολύν τούτον. **8** Καὶ απέστειλεν ο Χειράμ προς τον Σολομώντα, λέγων, Ἡκουσα περί όσων εμίνυνας προς εμέν εγώ θέλω κάμει παν το θέλημά σου διά ξύλα

καταβιβάζει αυτά εκ του Λιβάνου εις την θάλασσαν και εγώ θέλω κάμει να φέρωσιν αυτά εις σχεδίας διά της θαλάσσης μέχρι του τόπου ὃντινα μηνύσης προς εμέ, και να λύσωσιν αυτά εκεί συ δε θέλεις παραλάβει αυτά θέλεις δε εκπληρώσει και συ το θέλημά μου, δίδων τροφάς διά τον οίκον μου. **10** Ἐδίδε λοιπόν ο Χειράμ εις τον Σολομώντα ξύλα κέδρινα και ξύλα πεύκινα, όσα ήθελεν. **11** Ο δε Σολομών ἐδωκεν εις τον μήνα αυτού δεν ἀφίνον να γίνηται ουδεμία ἔλλειψις. Χειράμ είκοσι χιλιάδας κόρων σίτου διά τροφήν του οίκου αυτού και είκοσι κόρων ελαίου κοτανισμένους ούτως ἐδίδεν ο Σολομών εις τον Χειράμ κατ' ἔτος. **12** Καὶ ἐδώκεν ο Κύριος εις τον Σολομώντα σοφίαν, καθώς είπε προς αυτόν και ήτο ειρήνη μεταξύ Χειράμ και Σολομώντος και έκαμον συνθήκην αμφότεροι. **13** Ἐκαμε δε ο βασιλεύς Σολομών ανδρολογίαν εκ παντός του Ισραήλ, και ήτο η ανδρολογία τριάκοντα χιλιάδες ανδρών. **14** Καὶ απέστελλεν αυτούς εις τον Λιβάνον, δέκα πάντας τους ανθρώπους, παρά τον Εθάν τον Εζραΐτην χιλιάδας τον μήνα κατά αλλαγήν ἐνα μήνα ήσαν εν τω Λιβάνω και δύο μήνας εν τοις οίκοις αυτών· επί δε της ανδρολογίας ήτο ο Αδωνιράμ. **15** Καὶ είχεν ο Σολομών εβδομήκοντα χιλιάδας αχθοφόρων και ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τω ὥρε· **16** εκτός των επιστατών των διωρισμένων παρά του Σολομώντος, οίτινες ήσαν επί των ἔργων, τρεις χιλιάδες και τριακόσιοι, επιστατούντες επί τον λαόν τον δουλεύοντα εις τα ἔργα. **17** Προσέταξε δε ο βασιλεύς, και μετέφεραν λίθους μεγάλους, λίθους εκλεκτούς, λίθους πελεκητούς, διά τα θεμέλια του οίκουν. **18** Καὶ επελέκησαν οι οικοδόμοι τον Σολομώντος και οι οικοδόμοι του Χειράμ και οι Γίβλιοι, και ητοίμασαν τα ξύλα και τους λίθους, διά να οικοδομήσωσι τον οίκον.

6 Καὶ εν τω τετρακοσιούτω και ογδοηκοστώ ἔτει από της εξόδου των οιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, το τέταρτον ἔτος της βασιλείας του Σολομώντος επί τον Ισραήλ, κατά τον μήνα Ζιφ, διστις είναι ο δεύτερος μην, ήρχισε να οικοδομή τον οίκον του Κυρίου. **2** Καὶ του οίκου, τον οποίον ο βασιλεύς Σολομών ωκοδόμησεν εις τον Κύριον, το μήκος αυτού ήτο εξήκοντα πηχών, και το πλάτος αυτού είκοσι, και το ύψος αυτού τριάκοντα πηχών. **3** Το δε πρόναον, το κατά πρόσωπον του ναού του οίκου, είχε μήκος είκοσι πηχών, κατά το πλάτος του οίκου· και πλάτος δέκα πηχών ἐμπροσθεν του οίκου. **4** Καὶ έκαμεν εις τον οίκον παράθυρα πλάγια αδιόρατα. **5** Καὶ ωκοδόμησε κολλητά με τον τοίχον του οίκου οικήματα κύκλω, κολλητά με τους τοίχους του οίκου κύκλω, και τον ναού και τον χρηστηρούν ούτως έκαμεν οικήματα κύκλω. **6** Του κατωτέρου οικήματος το πλάτος ήτο πέντε πηχών, και του μέσου εξ πηχών το πλάτος, και του τρίτου επτά πηχών το πλάτος διότι έξωθεν του οίκου έκαμε στενά υποστηρίγματα κύκλω, διά να μη εισέρχωνται αι δοκοί εις τους τοίχους του οίκουν. **7** Καὶ ο οίκος, ενώ ωκοδομείτο, ωκοδομηθή με λίθους προιτοιμασμένους πριν μετακομισθώσιν εκεί ώστε ούτε σφύρα ούτε πέλεκυς ουδέν σιδηρούν εργαλείον δεν ηκούσθη εν τω οίκων ενώ ωκοδομείτο. **8** Η θύρα των μέσων οικημάτων ήτο εις την δεξιά πλευράν του οίκουν και ανέβαινον εις τα οικημάτα του μέσου διά κλίμακος ελικοειδούς, και εκ του μέσου

εις τα τριώροφα. **9** Ούτως ωκοδόμησε τον οίκον και ήσαν εν πεντάγωνον. **32** Και αι δύο θύραι ήσαν εκ ξύλου ετελείωσεν αυτόν· και εστέγασε τον οίκον με οροφάς ελαίας και ενέγλυψεν επ' αυταίς γλυπτά χερουβείμ κοιλωτάς και κοσμήματα εκ κέδρου. **10** Και ωκοδόμησε και φοίνικας και ανοικτά ἀνθη, και εσκέπασεν αυτά με τα οικήματα κολλητά εφ' όλον τον οίκον, πέντε πηχών χρυσίον, εφαπλώσας το χρυσίον επί τα χερουβείμ και το ύψος και συνείχοντο μετά τον οίκον διά ξύλων επί τους φοίνικας. **33** Ούτως ἔκαμε και εις την πύλην κεδρίνων. **11** Και ἤλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον Σολομώντα, λέγων, **12** Περί του οίκου τούτου, τον οποίον συ οικοδόμεις, εάν περιπατής εις τα διατάγματα μου και εκελής τας κρίσεις μου και φυλάττης πάσας τας μου και θέλω βεβαιώσεις εντολάς μου περιπατών εις αυτά, τότε θέλω βεβαιώσεις του ναού παραστάτας εκ ξύλου ελαίας, εν τετράγωνον. **13** Και αι δύο θύραι ήσαν εκ ξύλου πεντίκινον τα δύο φύλλα της μιας θύρας εδιπλόνοντο, και τα δύο φύλλα της άλλης θύρας εδιπλόνοντο. **35** Και ενέγλυψεν επ' εντολάς μου περιπατών εις αυτά, τότε θέλω βεβαιώσεις αυτάς χερουβείμ και φοίνικας και ανοικτά ἀνθη· και τον λόγον μου μετά σου, τον οποίον ελάλησα προς εσκέπασεν αυτά με χρυσίον εφημημένον επί την Δαρβίδ τον πατέρα σού· **14** Και θέλω κατοικεί εκ μέσω των νιών Ισραήλ, και δεν θέλω εγκαταλίπει τον λαόν μου Ισραήλ. **15** Ούτως ωκοδόμησεν ο Σολομών τον οίκον και συνετέλεσεν αυτόν. **16** Και εσανίδωσε τους τοίχους του οίκου ἔσωθεν με σανίδας κεδρίνας, από του εδάφους του οίκου ἔως των τοίχων της στέγης με ξύλον εσκέπασεν αυτά ἔσωθεν· και εσκέπασε το ἔδαφος του οίκου με σανίδας πεντίκινας. **17** Εσανίδωσεν ἔτι με σανίδας κεδρίνας είκοσι πήχας εις το ενδότερον του οίκου, από του εδάφους ἔως των τοίχων· και εσανίδωσεν αυτό ἔσωθεν διά να ἴναι το χρηστήριον, το ἄγιον των αγίων. **18** Ο δε οίκος, τουτέστι ο ναός ο κατέμπροσθεν, ἵτο τεσσαράκοντα πηχών μήκους. **19** Και τα κέδρινα ξύλα του οίκου ἔσωθεν ἦσαν γεγλυμμένα με κάλυκας και ανοικτά ἀνθη τα πάντα κεδρίνα: δεν εφαίνετο λίθος. **20** Και ητοίμασε το χρηστήριον εις το ενδότερον του οίκου, διά να θέτῃ εκεί την κιβωτὸν τῆς διαθήκης του Κυρίου. **21** Κατ' αυτὸν τον πρόσωπον είχε κατά πρόσωπον είκοσι πηχών μήκος και είκοσι πηχών πλάτος· και είκοσι πηχών ύψος και εσκέπασεν αυτό με καθαρόν χρυσίον ούτως εσκέπασε και το θυσιαστήριον με κέδρον. **22** Και ὅλον τον οίκον εσκέπασε με χρυσίον, εωσού συνετέλεσεν όλον τον οίκον· εσκέπασεν ἔτι με χρυσίον όλον το θυσιαστήριον, το πλησίον του χρηστηρίου. **23** Ἐσωθεν δε του χρηστηρίου ἔκαμε δύο χερουβείμ εκ ξύλου ελαίας, δέκα πηχών το ύψος. **24** Και ἤτο πέντε πήχαι η μία πτέρυξ του χερούβ και πέντε πήχαι η ἄλλη πτέρυξ του χερούβ· από του ἀκρου τῆς μιας πτέρυγος αυτού ἔως του ἀκρου τῆς ἄλλης πτέρυγος αυτού, δέκα πήχαι. **25** Και το ἄλλο χερούβ ἥτο δέκα πηχών του αυτού μέτρου και τῆς αυτῆς κατασκευῆς ἦσαν αμφότερα τα χερουβείμ. **26** Το ύψος του ενός χερούβ δέκα πηχών, και ούτω του ἀλλού χερούβ. **27** Και έθεσε τα χερουβείμ εν μέσῳ του ενδοτάτου οίκου· και είχον τα χερουβείμ τας πτέρυγας αυτῶν ἐξηπλωμένας, ώστε η πτέρυξ του ενός ἡγγιζε τον ἔνα τοίχον· και η πτέρυξ του ἀλλού χερούβ ἡγγιζε τὸν ἀλλον τοίχον· και αι πτέρυγες αυτῶν ἡγγιζον, η μία την ἀλλην, εν τω μέσω του οίκου. **28** Και εσκέπασε τα χερουβείμ με χρυσίον. **29** Και πάντας τους τοίχους του οίκου κύκλων ενέγλυψε με γλυπτά σχήματα χερουβείμ και φοινίκων και ανοικτών ανθέων, ἔσωθεν και ἔξωθεν. **30** Και το ἔδαφος του οίκου εσκέπασε με χρυσίον, ἔσωθεν και ἔξωθεν. **31** Και διά την είσοδον του χρηστηρίου ἔκαμε θύρας εκ ξύλου ελαίας το ανώφλιον και οι παραστάται

7 Και τον οίκον αυτού ωκοδόμησεν ο Σολομών εις δεκατρία ἔτη, και ετελείωσεν όλον τον οίκον αυτού. **2** Και ωκοδόμησε τον οίκον του δάσους του Λιβάνου· το μήκος αυτού ἥτο εκατὸν πηχών, και το πλάτος αυτού πεντήκοντα πηχών, και το ύψος αυτού τριάκοντα πηχών, επὶ τεσσάρων σειρών στύλων κεδρίνων, με δοκούς κεδρίνους επί των στύλων. **3** Και εστεγάσθη με κέδρον ἄνωθεν των δοκών, αίτινες επεστηρίζοντο επί τεσσαράκοντα πέντε στύλων, δεκαπέντε εις την σειράν. **4** Και ἦσαν παράθυρα εις τρεις σειράς, και ανταπεκρίνετο παράθυρον εις παράθυρον κατά τρεις σειράς. **5** Και πάσαι αι θύραι και οι παραστάται Ἠσαν τετράγωνοι, με τα παράθυρα· και ανταπεκρίνετο παράθυρον εις παράθυρον κατά τρεις σειράς. **6** Και ἔκαμε την στοάν εκ στύλων το μήκος αυτῆς πεντήκοντα πηχών, και το πλάτος αυτῆς τριάκοντα πηχών· και ἥτο η στοά κατέμπροσθεν των στύλων του οίκου, ώστε οι στύλοι και αι δοκοί Ἠσαν κατά πρόσωπον αυτών. **7** Ἐκαμεν ἔτι στοάν διά τον θρόνον, όπου ἐμέλλε να κρίνη, την στοάν τῆς κρίσεως· και ἥτο εστρωμένη με κέδρον εκ του ενός μέρους του εδάφους ἔως του ἀλλού. **8** Και ο οίκος αυτού, εις τον οποίον εκάθητο, είχε μίαν ἀλλην αυλήν ἔσωθεν τῆς στοάς, ούσαν τῆς αυτῆς κατασκευῆς. Ο Σολομών ἔκαμεν ἔτι οίκον διά την θυγατέρα του Φαραώ, την οποίαν είχε λάβει, όμοιον με την στοάν ταύτην. **9** Πάντα ταύτα Ἠσαν εκ λίθων πολυτελών, κατά τα μέτρα των πριονισμένων λίθων, πριονισμένων διά πριονίου, ἔσωθεν και ἔξωθεν, εκ θεμελίου μέχρι του γείσου, και ἔξωθεν ἔως τῆς μεγάλης αυλής. **10** Και το θεμέλιον ἥτο εκ λίθων πολυτελών, λίθων μεγάλων, λίθων δέκα πηχών και λίθων οκτώ πηχών. **11** Και επάνωθεν Ἠσαν λίθοι πολυτελεῖς, κατά το μέτρον των πριονισμένων λίθων, και κέδροι. **12** Και η μεγάλη αυλή κυκλόθεν ἥτο εκ τριών σειρών λίθων πριονισμένων και εκ μιας σειράς κεδρίνων δοκών, καθώς η εσωτέρα αυλή του οίκου του Κυρίου και καθώς η στοά του οίκου. **13** Και ἔστειλεν ο βασιλεὺς Σολομών και ἔλαβε τον Χειράμ εκ τῆς Τύρου. **14** Ούτος ἥτο υιός γυναικός χήρας εκ φυλῆς Νεφθαλί, και ο πατήρ αυτού ανήρ Τύριος, χαλκουργός

και ήτο πλήρης τέχνης και συνέσεως και επιστήμης εις το να εργάζεται παν έργον εν χαλκώ. Και ἡλθε προς τον βασιλέα Σολομώντα και ἐκαμε πάντα τα ἔργα αυτού. **15** Διότι ἔχου τους δύο χαλκίνους στύλους, δεκαοκτώ πηχών ύψους ἐκαστον στύλον γραμμή δε δώδεκα πηχών περιεκύλονεν ἐκαστον αυτών. **16** Και ἐκαμεν εκ χυτού χαλκού δύο επιθέματα, διά να θέσῃ αυτά επί τας κεφαλάς των στύλων: το ύψος του ενός επιθέματος πέντε πηχών, και το ύψος του ἄλλου επιθέματος πέντε πηχών: **17** και δίκτυα πλεκτά ειργασμένα αλυσιδώτα εκ συρμάτων, διά τα επιθέματα τα επί της κεφαλής των στύλων: επτά διά το εν επίθεμα, και επτά διά το ἄλλο επιθέμα. **18** Και ἐκαμε τους στύλους, και δύο σειράς ροδίων κυκλόθεν επί το δικτυον, διά να σκεπάσῃ με ρόδια τα επιθέματα τα επί της κεφαλής των στύλων: και ἐκαμε το αυτό εις το ἄλλο επιθέμα. **19** Και τα επιθέματα, τα επί της κεφαλής των στύλων εν τη στοά, ἵσαν εργασίας κρίνων τεσσάρων πηχών. **20** Και τα επιθέματα τα επί των δύο στύλων είχον ρόδια και επάνωθεν, πλησίον της κοιλίας, της παρά το δικτυωτόν: και τα ρόδια ἵσαν διακόσια κατά σειράν κυκλόθεν εφ' εκάστου επιθέματος. **21** Και ἐστηση τους στύλους εις την στοάν του ναού και ἐστηση τον δεξιόν, και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Ιαχεῖν· και ἐστηση τον στύλον τον αριστερόν, και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Βοάς. **22** Και επί την κεφαλήν των στύλων ἡτο εργασία κρίνων ούτως ετελειώθη η κατασκευή των στύλων. **23** Ἐκαμεν ἐτί την χυτήν θάλασσαν, δέκα πηχών από χείλους εις χείλος, στρογγύλην κύκλων: και το ύψος αυτής πέντε πηχών: και γραμμή τριάκοντα πηχών περιεζώνυνε αυτήν κύκλων. **24** Και υπό το χείλος αυτής κύκλων ἵσαν ανάγλυφα εις σχῆμα κολοκύνθης περικυκλούντα αυτήν, δέκα κατά πήχην, περικυκλούντα την θάλασσαν κύκλων αι δύο σειράι των αναγλύφων ἵσαν χυμέναι ομού με αυτήν. **25** Ιστατο δε επί δώδεκα βοών τρεις ἔβλεπον προς βορράν, και τρεις ἔβλεπον προς δυσμάς, και τρεις ἔβλεπον προς νότον, και τρεις ἔβλεπον προς ανατολάς: και η θάλασσα ἐκείτο επ' αυτών: και ὅλα τα οπίσθια αυτών ἵσαν προς τα ἑσω. **26** Και το πάχος αυτής ἡτο μιας παλάμης, και το χείλος αυτής κατεσκευασμένον ως χείλος ποτηρίου, ως ἀνθος κρίνου εχώρει δε δύο χιλιάδας βαθ. **27** Ἐκαμεν ἐτί δέκα βάσεις χαλκίνας τεσσάρων πηχών το μήκος της μιας βάσεως, και τεσσάρων πηχών το πλάτος αυτής, και τριών πηχών το ύψος αυτής. **28** Η δε εργασία των βάσεων ἡτο τοιαύτη: είχον συγκλείσματα, και τα συγκλείσματα ἵσαν εντός των κιονίσκων. **29** Και επί των συγκλεισμάτων των εντός των κιονίσκων ἵσαν ἀνώθεν το υποβάσταγμα: υποκάτωθεν δε των λεόντων και βοών ἵσαν κροσσοί ανάγλυφοι κρεμάμενοι. **30** Και εκάστη βάσις είχε τεσσάρας χαλκίνους τροχούς και ἀξονας χαλκίνους: και αι τέσσαρες γωνίαι αυτής είχον ώμους: υπό τον λουτήρα ἵσαν οι ώμοι χυτοί, εκάστος απέναντι των κροσσών. **31** Και το στόμα αυτής, ἡτο μία πήχη: ἥτι δε το στόμα αυτής στρογγύλον, κατεσκευασμένον εις το υποβάσταγμα, μία πήχη και ημίσεια: και ἐτί επάνω τούτου του στόματος αυτής ἵσαν ειχαράγματα μετά των συγκλεισμάτων αυτών, τετράγωνα ὄντα, ουχί στρογγύλα, και οι τέσσαρες γωνίαι αυτής ἵσαν συγκλείσματα ήσαν συνέχεια της βάσεως. **32** Και υπό τα συγκλείσματα ἵσαν τέσσαρες τροχούς και οι ἀξονες των τροχών ηνόνοντο με την βάσιν: και το ύψος εκάστου τροχού ἥτο μιας πήχης και ημίσειας. **33** Και η εργασία των τροχών ἥτο ως η εργασία του τροχού της αμάξης οι ἀξονες αυτών και αι πλήμναι αυτών και επίσωτρα αυτών και αι ακτίνες αυτών ἵσαν ὄλα χυτά. **34** Και ἵσαν τέσσαρες ώμοι εις τας τέσσαρας γωνίας εκάστης βάσεως: και οι ώμοι ἵσαν συνέχεια της βάσεως. **35** Και εν τη κορυφή της βάσεως ἥτο στρογγύλον περίζωμα ημισείας πήχης το ύψος: και εν τη κορυφή της βάσεως τα χείλη αυτής και τα συγκλείσματα αυτής ἵσαν εκ της αυτής. **36** Επί δε τας πλάκας των χειλέων αυτής και επί τα συγκλείσματα αυτής, ενεχάραξε χερουβείμ, λέοντας και φοίνικας, κατά αναλογίαν εκάστης, και κροσσούς κύκλων. **37** Κατά τούτον τον τρόπον ἐκαμε τας δέκα βάσεις πάσαι είχον το αυτό χύτισμαν, το αυτό μέτρον, το αυτό εγχάραγμα. **38** Ἐκαμεν ἐτί δέκα λουτήρας χαλκίνους: ἐκαστος λουτήρ εχώρει τεσσαράκοντα βάθη: ἐκαστος λουτήρ ἥτο τεσσάρων πηχών: και εφ' εκάστην των δέκα βάσεων ἥτο εις λουτήρ. **39** Και ἐθεσε τας βάσεις, πέντε επί το δεξιόν πλάγιον του οίκου και πέντε επί το αριστερόν πλάγιον του οίκου και ἐθεσε την θάλασσαν κατά το δεξιόν πλάγιον του οίκου προς ανατολάς απέναντι του νοτίου μέρους. **40** Και ἐκαμεν ο Χειράμ τους λουτήρας και τα πτύαιρια και τας λεκάνας. Ούτως ετελείωσεν ο Χειράμ κάμνων πάντα τα ἑργα, τα οποία ἐκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου. **41** τους δύο στύλους και τας σφαίρας των επιθεμάτων, των επί της κεφαλής των δύο στύλων: και τα δύο δικτυωτά, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθεμάτων των επί της κεφαλής των στύλων. **42** και τετρακόσια ρόδια διά τα δύο δικτυωτά, δύο σειράς ροδίων δι' ἐκαστον δικτυωτόν, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθεμάτων των επί των στύλων. **43** και τας δέκα βάσεις και τους δέκα λουτήρας επί των βάσεων: **44** και την μίαν θάλασσαν, και τους δώδεκα βάσας υποκάτω της θαλάσσης: **45** και τους λέβητας και τα πτύαιρια και τας λεκάνας πάντα τα ταύτα τα σκεύη, τα οποία ο Χειράμ ἐκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου, ήσαν εκ χαλκού λαμπρού. **46** Εν τη πεδιάδι του Ιορδάνου ἔχουσεν αυτά ο βασιλεύς, εν γη αργιλλώδει, μεταξύ Σοκχώθ και Σαρθάν. **47** Και ο Σολομών αφήκε πάντα τα σκεύη αζύσιτα, διότι ήσαν πολλά σφόδρα: το βάρος του χαλκού δεν ήδηνατο λογαριασθή. **48** Και ἐκαμεν ο Σολομών πάντα τα σκεύη τα οίκου του Κυρίου, το θυσιαστήριον το χρυσόν, λέοντες, και την τράπεζαν την χρυσήν, επί της οποίας επίθεντο οι ἀρτοι της προθέσεως, **49** και τας λυχνίας, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών, ἐμπροσθεν του χρηστηρίου, εκ χρυσού καθαρού, και τας ἀνθης και τους λύχνους και τας λαβίδας εκ χρυσού, **50** και τας φιάλας και τα λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τους κρατήρας και τα θυμιατήρια εκ χρυσού καθαρού, και τους στρόφιγγας εκ χρυσού, διά τας θύρας του οίκου του εσωτάτου, του αγίου των αγίων, και διά τας θύρας του οίκου του ναού. **51** Και συνετελέσθη ἀπαν το ἔργον, το οποίον ἐκαμεν ο βασιλεύς Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου. Και εισέφερεν ο Σολομών τα αφιερώματα

Δαβίδ του πατρός αυτού· το αργύριον και το χρυσίον, θέλει οικοδομήσει τον οίκον εις το όνομά μου. **20** και τα σκεύη έθεσεν εν τοις θησαυροίς του οίκου του Κυρίου.

8 Τότε συνήθροισεν ο βασιλεύς Σολομών προς εαυτόν εν Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και πάντας τους αρχιηγούς των φυλών, τους οικογενάρχας των νιών Ισραήλ, διά να αναβιβάσωι την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εκ της πόλεως Δαβίδ, ήτις είναι η Σιών. **2** Και συνηθροίσθησαν πάντες οι ἄνδρες Ισραήλ προς τον βασιλέα Σολομώντα εν τη εορτῇ κατά τον μήνα Εθανείμ, ὅστις είναι ο ἑβδόμος μην. **3** Και ἥλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και εσήκωσαν οι ιερεῖς την κιβωτόν. **4** Και ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και την σκηνήν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα ἀγία τα εν τη σκηνή οι ιερεῖς και οι Λευΐται ανεβίβασαν αυτά. **5** Και ο βασιλεύς Σολομών και πάσα η συναγωγή του Ισραήλ, οι συναχθέντες προς αυτόν, ἵσαν μετ' αυτού ἐμπροσθεν της κιβωτού, θυσιάζοντες πρόβατα και βόας, ὃσα δεν ἱτο δυνατόν να λογαριασθώσι και να αριθμηθώσι διά το πλήθος. **6** Και εισήγαγον οι ιερεῖς την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εις τον τόπον αυτής, εις το χρηστήριον του οίκου, εις τα ἀγία των ἀγίων, υποκάτω των πτερύγων των ρευσθείμ. **7** Διότι τα χερουβεῖμ είχον εξηπλωμένας τας πτέρυγας επί τον τόπον της κιβωτού, και τα χερουβεῖμ εκάλυπτον την κιβωτόν και τους μοχλούς αυτῆς ἀνωθεν. **8** Και εξέιχον οι μοχλοί, και εφαίνοντο τα ἄκρα των μοχλών εκ του ἀγίου τόπου ἐμπροσθεν του χρηστήριου, ἔξυθεν ὅμως δεν εφαίνοντο· και είναι εκεί ἔως της σήμερον. **9** Δεν ἴσαν εν τη κιβωτῷ ειμῇ α δύο λίθιναι πλάκες, τας οποίας ο Μωϋσῆς ἔθεσεν εκεί εν Χωριή, ὅπου ο Κύριος ἔκαμε διαθήκην προς τους νιούς Ισραήλ, ὅτε εξήλθον εκ γης Αιγύπτου. **10** Και ως εξήλθον οι ιερεῖς εκ του αγιαστήριου, η νεφέλη ενέπλησε τον οίκον του Κυρίου. **11** και δεν ἱδύναντο οι ιερεῖς να σταθῶσι διά να λειτουργήσωσιν, εξ αἰτίας της νεφέλης διότι η δόξα του Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Κυρίου. **12** Τότε ελάλησεν ο Σολομών, Ο Κύριος είπεν ὅτι θέλει κατοικεῖ εν γνόφῳ: **13** ωκοδόμησα εις σε οίκον κατοικήσεως, τόπον διά να κατοικήσι αιωνίως. **14** Κατ στρέψας ο βασιλεύς το πρόσωπον αυτού, ευλόγησε πάσαν την συναγωγήν του Ισραήλ· πάσα δε η συναγωγή του Ισραήλ ίστατο. **15** Και είπεν, Εὐλογητός Κύριος ο Θέος του Ισραήλ, ὅτις εξέτελεσε διά της χειρός αυτού εκείνο το οποίον ελάλησε διά του στόματος αυτού προς Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, **16** Αφ' ης ημέρας εξήγαγον τον λαόν μου τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, δεν εξέλεξα από πασῶν των φυλών του Ισραήλ ουδεμίαν πόλιν διά να οικοδομηθῇ οίκος, ὡστε να ἴναι το όνομά μου εκεί· αλλ' εξέλεξα τον Δαβίδ, διά να ἴναι επί τον λαόν μου Ισραήλ. **17** Και ἥλθεν εις την καρδίαν Δαβίδ του πατρός μου να οικοδομήσῃ οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **18** Άλλ' ο Κύριος είπε προς Δαβίδ τον πατέρα μου, Επειδή ἥλθεν εις την καρδίαν σου να οικοδομήσῃς οίκον εις το όνομά μου, καλώς μεν ἔκαμες ὅτι συνέλαβες τούτο εν τη καρδίᾳ σου· **19** πλιν σ δεν θέλεις οικοδομήσει τον οίκον· αλλ' ο νιός σου, ὅστις θέλει εξέλθει εκ της οσφύος σου, ούτος

Ο Κύριος λοιπόν εξεπλήρωσε τον λόγον αυτού, τον οποίον ελάλησε· και εγώ ανέστην αντί Δαβίδ του πατρός μου, και εκάθισα επί του θρόνου του Ισραήλ, καθώς ελάλησεν ο Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **21** Και διώρισα εκεί τόπον διά την κιβωτόν, εν ἡ κείται η διαθήκη του Κυρίου, την οποίαν ἔκαμε προς τους πατέρας ημών, ὅτε ἔξηγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου. **22** Και σταθείς ο Σολομών ἐμπροσθεν τοι θυσιαστηρίου του Κυρίου, ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον ουρανόν, **23** και επί, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δεν είναι Θέος όμοιός σου εκ των ουρανών ἀνώ και επί της γης κάτω, ὅστις φυλάττεις την διαθήκην και το ἔλεος προς τους δούλους σου τους περιπατούντας ενώπιον σου εν ὅλῃ τη καρδίᾳ αυτών· **24** ὅστις εφύλαξας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου όσα ελάλησας προς αυτόν· και ελάλησας διά του στόματός σου και εξετέλεσας διά της χειρός σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **25** Και τώρα, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, φύλαξον προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου εκείνο το οποίον υπεσχέθης προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ απ' ἐμπροσθέν μου καθήμενος επί του θρόνου του Ισραήλ, μόνον εάν προσέχωσιν οι υιοί σου εις την οδόν αυτών, διά να περιπατώσιν ενώπιον μου, καθώς συ περιεπάτησας ενώπιον μου. **26** Τώρα λοιπόν, Θεέ του Ισραήλ, ας αληθεύσῃ, δέομαι, ο λόγος σου, τον οποίον ελάλησας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου. **27** Άλλα θέλει αληθώς κατοικήσει Θέος επί της γης; Ιδού, ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί να σε χωρέσωσι πόσον ολιγώτερον ο οίκος ούτος, τον οποίον ωκοδόμησα. **28** Πλιν επίβλεψον επί την προσευχήν του δούλου σου και επί την δέσην αυτού, Κύριε Θεέ μου, ὡστε να εισακούσης της κραυγῆς και της δεήσεως, την οποίαν ο δούλός σου δέεται ενώπιον σου την σήμερον. **29** διά να ἴναι οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι προς τον οίκον τούτον νύκτα και ημέραν, προς τον τόπον περί του οποίου είπας, Το όνομά μου θέλει είσθαι εκεί· διά να εισακούσης της δεήσεως, την οποίαν ο δούλός σου θέλει δέεσθαι εν τω τόπῳ τούτῳ. **30** Και επάκουε της δεήσεως του δούλου σου και τον λαού σου Ισραήλ, ὅταν προσεύχωνται εν τω τόπῳ τούτῳ· και ἀκούνε σε εκ του τόπου της κατοικήσεώς σου, εκ του ουρανού· και ακούνων, γίνου ἰλεως. **31** Εάν αμαρτήσῃς της ἀνθρώπως εις τον πλησίον αυτού και ζητήσῃ ὄρκον παρ' αυτού διά να κάμη αυτόν να ορκισθῇ, και ο ὄρκος ἐλθῃ ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου σου εν τω οίκῳ τούτῳ, **32** τότε συ επάκουον εκ του ουρανού και ενέργησον και κρίνον τους δούλους σου, καταδικάζων μεν τον ἀνόμον, ὡστε να στρέψῃς κατά της κεφαλής αυτού την πράξιν αυτού, δικαιόνων δε τον δικαιον, ὡστε να αποδώσῃς εις αυτόν κατά την δικαιοσύνην αυτού. **33** Όταν κτυπηθῇ ο λαός σου Ισραήλ ἐμπροσθεν του εχθρού, διότι ημάρτησαν εις σε, και επιστρέψωσι προς σε και δοξάσωσι το όνομά σου και προσευχηθώσι και δεηθώσιν ενώπιον σου εν τω οίκῳ τούτῳ, **34** τότε συ επάκουον εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν του λαού σου Ισραήλ,

και επανάγαγε αυτούς εις την γην, την οποίαν έδωκας και της δεήσεως αυτών και κάμε το δίκαιον αυτών, **50** εις τους πατέρας αυτών. **35** Όταν ο ουρανός κλεισθή, και συγχώρησον εις τον λαόν σου, τον αμαρτήσαντα και δεν γίνεται βροχή, διότι ημάρτησαν εις σε, εάν εις σε, και ἀφές πάσας τας παραβάσεις αυτών, διά των προσευχηθώσι προς τον τόπον τούτον και δοξάσωσι το οποίων ἐγείναν παραβάται εναντίον σου, και κίνησον όνομά σου και επιστρέψωσιν από των αμαρτιών αυτών, εις οικτίμον αυτών τους αιχμαλωτίσαντας αυτούς αφού ταπεινώσης αυτούς, **36** τότε σε επάκουον εκ του ὥστε να οικτέρωσιν αυτούς **51** διότι λαός σου και ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν των δύολων κληρονομία σου είναι, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου, σου και του λαού σου Ισραήλ, διδάξας αυτούς την οδόν εκ μέσου του σιδηρού χωνευτηρίου. **52** Ας ήναι λοιπόν την αγαθήν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατώσι, και οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι εις την δέσην του δούλου δος βροχήν επί την γην σου, την οποίαν ἐδώκας εις τον σου και εις την δέσην του λαού σου Ισραήλ, διά να λαόν σου διά κληρονομίαν. **37** Πείνα εάν γείνη εν τη εισακούντι αυτούς περί δύον σε επικαλεσθώσι, **53** γη, θανατικόν εάν γείνη, ανεμοφθορία, ερυσίβη, ακρίς, διότι συ εξεχώριστας αυτούς από πάντων των λαών βροχόγεαν γείνη, ο εχθρός αυτών εάν πολιορκήσῃ της γης, διά να ήναι κληρονομία σου, καθώς ελάλησας αυτούς εν τω τόπω της κατοικίας αυτών, οποιαδήποτε διά χειρός Μωϋσέως του δούλου σου, ότε εξήγαγες πληγή, οποιαδήποτε νόσος γείνη, **38** πάσαν προσευχήν, τους πατέρες ημών εξ Αιγύπτου, Δέσποτα Κύριε. **54** πάσαν δέσην γινομένην υπό παντός ανθρώπου, υπό Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών να κάμην όλην την παντός του λαού σου Ισραήλ, όταν γνωρίστη έκαστος προσευχήν και την δέσην ταύτην προς τον Κύριον, την πληγήν της καρδίας αυτού και εκτείνη τας χείρας εστηκώθη απ' ἐμπροσθεν του θυσιαστήριον του Κυρίου, αυτού προς τον οίκον τούτον, **39** τότε σε επάκουον σόου ήτο γονυπετής με τας χείρας αυτού εξηπλωμένας εκ του ουρανού, τον τόπου της κατοικήσεώς σου, και προς τον ουρανόν. **55** Και εστάθη και ευλόγησε πάσαν συγχώρησον και ενέργησον και δος εις ἔκαστον κατά την σύναξιν του Ισραήλ μετά φωνής μεγάλης, λέγων, πάσας τας οδούς αυτού, όπως γνωρίζεις την καρδίαν **56** Ευλογητός Κύριος, δόσις ἐδώκεν ανάπαυσιν εις τον αυτού, διότι συ, μόνος συ, γνωρίζεις τας καρδίας πάντων λαόν αυτού Ισραήλ, κατά πάντα όσα υπεσχέθη δεν των ιών ανθρώπων. **40** διά να σε φοβώνται πάσας ἐπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των λόγων των αγαθών, τας ημέρας όσας ζώσιν επί προσώπου της γης, την τους οποίους ελάλησε διά χειρός Μωϋσέως του δούλου οποίαν ἐδώκας εις τους πατέρας ημών. **41** Και τον αυτόν. **57** Γένοιτο Κύριος ο Θεός ημών μεθ' ημών, καθώς ξένον έτι, δόσις δεν είναι εις τον λαού σου Ισραήλ, ήτο μετά των πατέρων ημών να μη αφήσῃ ημάς, μηδέ αλλ' ἔρχεται από γης μακράς διά το όνομά σου, **42** να εγκαταλείψῃ ημάς: **58** διά να επικλίνῃ τας καρδίας διότι δέλουσιν ακούσει το όνομά σου το μέγα και την ημών εις εαυτόν ώστε να περιπατώμεν εις πάσας τας χείρα σου την κραταιάν και τον βραχίονά σου τον οδούς αυτού και να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού και εξηπλωμένον, όταν ἐλθῃ και προσευχηθή προς τον τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού, τα οποία οίκον τούτον, **43** συ επάκουον σε εκ του ουρανού, του προσέταξεν εις τους πατέρας ημών. **59** Και ούτοι οι τόπου της κατοικήσεώς σου, και ενέργησον κατά πάντα λόγοι μου, τους οποίους εδείθην ενώπιον του Κυρίου, περί όσων ο ξένος σε επικαλεσθή διά να γνωρίσωσι να ήναι ημέραν και νύκτα πλησίον Κυρίου του Θεού πάντες οι λαοί της γης το όνομά σου, να σε φοβώνται, ημών, διά να κάμην το δίκαιον του δούλου αυτού και καθώς ο λαός σου Ισραήλ: και διά να γνωρίσωσιν το δίκαιον του λαού αυτού Ισραήλ, κατά την ανάγκην ότι το όνομά σου εκλήθη επί τον οίκον τούτον, τον εκάστης ημέρας: **60** διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί οποίον ωκοδόμησα. **44** Όταν ο λαός σου εξέλθῃ εις της γης, διά ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός, ουδείς άλλος, πόλεμον εναντίον των εχθρών αυτών, όπου αποστείλης **61** Ας ήναι λοιπόν η καρδία σας τελεία προς Κύριον αυτούς, και προσευχηθώσιν εις τον Κύριον, προς την τον Θεόν ημών, διά να περιπατήτε εις τα διατάγματα πόλιν, την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον, τον οποίον εκατόν είκοσι χιλιάδας προβάτων ούτως εγκαίνιασαν εχθρόν, ώστε οι αιχμαλωτισταί να φέρωσιν αυτούς τον οίκον του Κυρίου ο βασιλεύς και πάντες οι υιοί αιχμαλωτών εις την γην του εχθρού, μακράν ή πλησίον, Ισραήλ. **64** Την αυτήν ημέραν καθιέρωσεν ο βασιλεύς **47** και ἔλθωσι εις εαυτούς εν τη γη, ὃντος εφέρθησαν το μέσον της αυλής της κατά πρόσωπον του οίκου του αιχμάλωτοι, και επιστρέψωσι και δεθώσι προς σε εν τη Κυρίου διότι εκεί προσέφερε τα ολοκαυτώματα και την γη των αιχμαλωτισάντων αυτούς, λέγοντες, Ημάρτομεν, εξ αλφίτων προσφοράν και το στέαρ των ειρηνικών ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν, **48** και επιστρέψωσι προς σε εξ προσφορών επειδή το θυσιαστήριον το χάλκινον, το όλης της καρδίας αυτών και εξ δόλης της ψυχής αυτών, κατ' ἐμπροσθεν του Κυρίου, ήτο μικρόν ώστε να χωρέσῃ εν τη γη των εχθρών των αιχμαλωτισάντων αυτούς, τα ολοκαυτώματα και την εξ αλφίτων προσφοράν και το και προσευχηθώσι προς σε προς την γην αυτών την στέαρ των ειρηνικών προσφορών. **65** Και κατ' εκείνον οποίαν ἐδώκας εις τους πατέρας αυτών, την πόλιν την τον καιρόν έκαμεν Σολομών την εορτήν, και πας ο οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα Ισραήλ μεθ' αυτού, σύναξις μεγάλη, από της εισόδου εις το όνομά σου, **49** τότε επάκουον εκ του ουρανού, Αιμάθ μέχρι του ποταμού Αιγύπτου, ενώπιον Κυρίου του του τόπου της κατοικήσεώς σου, της προσευχής αυτών Θεού ημών, επτά ημέρας και επτά ημέρας, δεκατέσσαρας

ημέρας. **66** την ογδόην ημέραν απέλυσε τον λαόν· και ευλόγησαν τον βασιλέα και ανεχώρησαν εις τας σκηνάς αυτών, χαίροντες και ευφραινόμενοι εκ καρδίας, διά πάντα τα αγαθά ὅσα ο Κύριος ἔκαμε προς Δαβὶδ τον δούλον αυτού και προς Ισραὴλ τον λαόν αυτού.

9 Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών, να οικοδομή τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάντα ὅσα επεθύμει ο Σολομών και ήθελε να κάμη, **2** εφάνη ο Κύριος εις τον Σολομώντα δευτέραν φοράν, καθώς εφάνη εις αυτόν εν Γαβαών. **3** Και είπεν ο Κύριος προς αυτόν, Ἐκουσα της προσευχῆς σου και της δεήσεως σου, την οποίαν εδεήθης ενώπιον μου. Ηγίασα τον οίκον τούτον, τον οποίον άκοδόμησας, διά να θέσω εκεί το ὄνομά μου εις τον αιώνα· και θελουντιν είσθαι οι οφθαλμοί μου και η καρδία μου εκεί διά παντός. **4** Και σεάν περιπατήσης ενώπιον μου, καθώς περιεπάτησε Δαβὶδ ο πατέρι σου, εν ακεραιότητι καρδίας και εν ευθύτητι, ὡστε να κάμνης κατά πάντα σα προσέταξα εις σε, να φυλάττης τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου, **5** τότε θέλω στερεώσει τον θρόνον της βασιλείας σου επὶ τον Ισραὴλ εις τον αιώνα, καθώς υπεσχέθην προς Δαβὶδ τον πατέρα σου, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ επάνωθεν του θρόνου του Ισραὴλ. **6** Εάν ποτέ στραφήτε απ' εμού, σεις ή τα τέκνα σας, και δεν φυλάξητε τας εντολάς μου, τα διατάγματά μου, τα οποία έθεσα ἐμπροσθέν σας, αλλά υπάγητε και λατρεύσητε ἄλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, **7** τότε θέλω εκριζώσει τον Ισραὴλ από προσώπου της γης, την οποίαν ἔδωκα εις αυτούς και τον οίκον τούτον, τον οποίον γηίασα διά το ὄνομά μου, θέλω απορρίψει από προσώπου μου και ο Ισραὴλ θέλει είσθαι εις παροιμίαν και εμπαγμόν μεταξύ πάντων των λαών. **8** Περὶ δε του οίκου τούτου, ὅστις ἔγεινε τόσον υψηλός, πας ο διαβαίνων πλησίον αυτού θέλει μένει ἔκθαμψος και θέλει κάμνει συριγμόν· και θέλουντο λέγει, Διά τι ο Κύριος ἔκαμεν ούτως εις την γην ταύτην και εις τον οίκον τούτουν; **9** Και θέλουσιν αποκρίνεσθαι, Επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν αυτών, ὅστις εξήγαγε τους πατέρας αυτών εκ γης Αιγύπτου, και προσεκολλήθησαν εις ἄλλους θεούς και προσεκύνησαν αυτούς και ελάτρευσαν αυτούς, διά τούτο ο Κύριος επέφερεν επ' αυτούς ἀπαν τούτο το κακόν. **10** Εν δε τω τέλει των είκοσι ετών καθ' α ο Σολομών άκοδόμησε τους δύο οίκους, τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως, **11** ο δε Χειράμ ο βασιλεὺς της Τύρου είχε βοηθήσει τον Σολομώντα με ξύλα κέδρου και με ξύλα πεύκης και με χρυσίον, καθ' ὅλην την επιτυμίαν αυτού, τότε ο βασιλεὺς Σολομών ἔδωκεν εις τον Χειράμ είκοσι πόλεις εν τη γη της Γαλιλαίας. **12** Και εξῆλθεν ο Χειράμ από της Τύρου διά να ίδη τας πόλεις, τας οποίας ἔδωκεν ο Σολομών εις αυτόν· και δεν ἤρεσαν εις αυτόν. **13** Και είπε, Τι είναι αι πόλεις αύται, τας οποίας μοι ἔδωκας, αδελφέ μου; και εκάλεσεν αυτάς γην Καβούλ, ἔως της ημέρας ταύτης. **14** Και απέστειλεν ο Χειράμ εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου. **15** Ούτος δε είναι ο τρόπος του φόρου, τον οποίον επέβαλεν ο βασιλεὺς Σολομών, διά να οικοδομήσῃ τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον εαυτού και την Μιλλώ και το

περιτείχισμα της Ιερουσαλήμ και την Ασώρ και την Μεγιδώ και την Γεζέρ. **16** Διότι Φαραώ ο βασιλεὺς Αιγύπτου είχεν αναβή και κυριεύσει την Γεζέρ και κατακαύσει αυτήν εν πυρί, και τους Χαναναίους τους κατοικούντας εν τη πόλει είχε φονεύσει και είχε δώσει αυτήν δώρον εις την θυγατέρα αυτού, την γυναίκα του Σολομώντος. **17** Και άκοδόμησεν ο Σολομών την Γεζέρ και την Βαιθ-ωρών την κατωτέραν, **18** και την Βααλάθ, και την Θαδμώρ εν τη ερήμω της γης, **19** και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας είχεν ο Σολομών, και τας πόλεις των αμαξών και τας πόλεις των ιππέων και ό, τι επεθύμησεν ο Σολομών να οικοδομήσῃ εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και εν πάσῃ τη γη της επικρατείας αυτού. **20** Πάντα δε τον λαόν τον εναπολειφθέντα εκ των Αμφοραίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Εναίων και των Ιεβουσαίων, οίτινες δεν ήσαν εκ των νιών Ισραὴλ, **21** αλλ' εκ των τέκνων εκείνων των εναπολειφθέντων εν τη γη, τους οποίους οι νιοί Ισραὴλ δεν ήδηνήθησαν να εξολοθρεύσωσιν, επί τούτους ο Σολομών επέβαλε φόρον ἔως της ημέρας ταύτης. **22** Εκ δε των νιών Ισραὴλ ο Σολομών δεν ἔκαμεν ουδένα δούλον· διότι ήσαν ἄνδρες πολεμισταί και θεράποντες αυτού και μεγιστάνες αυτού και ταξίαρχοι αυτού και ἀρχοντες των αμαξών αυτού και των ιππέων αυτού. **23** Οι δε αρχηγοί των επιστατούντων επί τα ἔργα του Σολομώντος, ήσαν πεντακόσιοι πεντήκοντα, εξουσιάζοντες επί τον λαόν τον δουλεύοντα εις τα ἔργα. **24** Ανέβη δε η θυγάτη του Φαραώ εκ της πόλεως Δαβίδ εις τον οίκον αυτής, τον οποίον ο Σολομών άκοδόμησε δι' αυτήν τότε άκοδόμησε την Μιλλώ. **25** Και προσέφερεν ο Σολομών τρίς του ενιαυτού ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς επί τον θυσιαστηρίου, το οποίον άκοδόμησεν εις τον Κύριον, και εθυμίαζεν επί του δόντος ἐμπροσθέν του Κυρίου ούτως ετελείωσε τον οίκον. **26** Έκαμε δε στόλον ο βασιλεὺς Σολομών εν Εσιών-γάβερ, ήτις είναι πλησίον της Αιλώθ, επί το χείλος της Ερυθράς θαλάσσης, εν τη γη Εδώμ. **27** Και απέστειλεν ο Χειράμ εις τον στόλον εκ των δούλων αυτού ναύτας εμπέιρους της θαλάσσης, μετά των δούλων του Σολομώντος. **28** Και ἥλθον εις Οφείρ και ἔλαβον εκείθεν τετρακόσια και είκοσι τάλαντα χρυσίου και ἔφεραν προς τον βασιλέα Σολομώντα.

10 Ακούσασα δε η βασίλισσα της Σεβά την περί του ονόματος του Κυρίου φήμην του Σολομώντος, ήλθε διά να δοκιμάσῃ αυτόν δι' αινιγμάτων. **2** Και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ μετά συνοδίας μεγάλης σφόδρα, μετά καμήλων περεορτωμένων αράματα και χρυσόν πολύων σφόδρα και λίθους πολυτίμους· και ότε ήλθε προς τον Σολομώντα, ελάλησε μετ' αυτού περί πάντων ὃσα είχεν εν τη καρδία αυτής. **3** Και εξήγησεν εις αυτήν ο Σολομών πάντα τα ερωτήματα αυτής· δεν εστάθη ουδέν κεκρυμμένον από τον βασιλέως, το οποίον δεν εξήγησεν εις αυτήν. **4** Και ιδούσα η βασίλισσα της Σεβά πάσαν την σοφίαν του Σολομώντος και τον οίκον τον οποίον άκοδόμησε, **5** και τα φαγητά της τραπέζης αυτού και την καθεδρίασιν των δούλων αυτού και την στάσιν των υπουργών αυτού και τον ιματισμόν αυτών

και τους οινοχόους αυτού και την ανάβασιν αυτού, υπέρ πάντας τους βασιλείς της γης εις πλούτον και δι' ης ανέβαινεν εις τον οίκον του Κυρίου, ἔγεινεν εις σοφίαν. **24** Και πάσα η γη εξήτει το πρόσωπον του ἐκθαμβός. **6** Και είπε προς τον βασιλέα, Αληθής ήτο ο Σολομώντος διά να αικούσωσι την σοφίαν αυτού, την λόγος, τον οποίον ἡκουσα εν τη γη μου, περί των ἔργων οποίαν ο Θεός ἐδώκεν εις την καρδίαν αυτού. **25** Και σου και περί της σοφίας σου. **7** Άλλα δεν επίστευον ἐφερον ἕκαστος αυτών το δώρον αυτού, σκεύη αργυρά εις τους λόγους, εωσού ἥλθον, και είδον οι οφθαλμοί και σκεύη χρυσά και στολάς και πανοπλίας και αρώματα, μου· και ιδού, το ἥμισυ δεν απηγγέλθη εις εμέ· η σοφία ἵππους και ημιόνους, κατ' ἔτος. **26** Και συνήθροισεν ο σου και η ευημερία σου υπερβαίνουσι την φύμην την Σολομών αμάξας και ιππείς και είχε χιλίας τετρακοσίας οποίαν ἡκουσα· **8** μακάριοι οι ἀνδρες σου, μακάριοι οι αμάξας και δώδεκα χιλιάδας ιππέων, τους οποίους δούλοι οι σου ούτοι, οι ιστάμενοι πάντοτε ενώπιον σου, οι θέθεσεν εις τας πόλεις των αμαζών και πλησίον του ακούντες την σοφίαν σου· **9** ἔστοι Κύριος ο Θεός σου βασιλέως εις Ιερουσαλήμ. **27** Και κατέστησεν ο βασιλεὺς ευλογημένος, ὁστις ευηρεστήθη εις σε, διά να σε θέσῃ εν Ιερουσαλήμ τον ἄργυρον ως λίθους, καὶ τας κέδρους επί τον θρόνον του Ισραήλ· επειδή ο Κύριος ηγάπησεν εις τον αιώνα τον Ισραήλ, διά τούτο σε κατέστησε αφθονίαν. **28** Εγίνετο δε εις τον Σολομώντα εξαγωγή βασιλείας, διά να κάμνης κρίσιν και δικαιούσην. **10** Και έθεσεν εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου ελάρμβανον οι ἔμποροι του βασιλέως εις ωρισμένην και αρώματα πολλά σφόδρα και λίθους πολυτίμους τιμήν. **29** Εκάστη δε ἀμάξα ανέβασε και εξήρχετο εξ δεν ἦλθε πλέον τόση αφθονία αρωμάτων, ως εκείνα τα Αιγύπτου διά εξακοσίους σίκλους ἄργυρούς, και ἕκαστος οποία η βασιλίσσα της Σεβά ἐδώκεν εις τον βασιλέα ἵππους διά εκατόν πεντήκοντα· και ούτω διά πάντας τους Σολομώντα. **11** Και ο στόλος ἔτι του Χειράμ, δότις ἐφερε βασιλείες των Χετταίων και διά τους βασιλείες της Συρίας το χρυσίου από Οφείρ, ἐφερεν από Οφείρ και μέγα πλήθος ξύλων αλμουγείμ και λίθους τιμίους. **12** Και έκαμεν ο βασιλεύς εις των ξύλων αλμουγείμ αναβάσεις εις τον οίκον του Κυρίου και εις τον οίκον του βασιλέως, και κιθάρας και ψαλτήρια διά τους μουσικούς τοιαύτα ξύλα αλμουγείμ δεν είχον ελθεῖ ουδέ φανή ἔως της ημέρας ταύτης. **13** Και ἐδώκεν ο βασιλεύς Σολομών εις την βασιλίσσαν της Σεβά πάντα ὄσα ηθέλησεν, ὄσα εξήτησεν, εκτός των ὄσα ἐδώκεν εις αυτήν ούκοθεν ο βασιλεὺς Σολομών. Και επέστρεψε και ἤλθεν εις την γην αυτής, αυτή και οι δούλοι αυτής. **14** Το βάρος δε του χρυσίου, το οποίον ἤρχετο εις τον Σολομώντα κατ' ἔτος, ἣτο εξακόσια εξήκοντα εξ τάλαντα χρυσίου, **15** εκτός του συναγομένου εκ των τελωνών και εκ των πραγματειών των εμπόρων και εις πάντων των βασιλέων της Αραβίας και εκ των σατραπών της γης. **16** Και ἔκαμεν ο βασιλεύς Σολομών διακοσίους θυρεούς εκ χρυσίου σφυρηλάτου· εξακόσιοι σίκλοι χρυσίου εξωδεύοντο εις ἕκαστον θυρεόν· **17** και τριακοσίας ασπίδας εκ χρυσίου σφυρηλάτου τρεις μναι χρυσίου εξωδεύοντο εις ἕκαστην ασπίδα· και ἐθεσεν αυτάς ο βασιλεύς εν τω οίκω του δάσους του Λιβάνου. **18** Έκαμεν ἔτι ο βασιλεύς θρόνον μέγαν ελεφάντινον και εσκέπασεν αυτόν με καθαρόν χρυσίον. **19** Είχε δε ο θρόνος εξ βαθμίδας, και η κορυφή του θρόνου ἥτο στρογγύλη ὄπισθεν αυτού, και αγκώνας εντεύθεν και εντεύθεν της καθέδρας και δύο λεόντας ισταμένους εις τα πλάγια των αγκώνων. **20** Επί τον εξ βαθμίδων, εκεὶ ίσταντο δύο δέκα λέοντες εκατέρωθεν· πάρδομοιν δεν κατεσκευάσθη εις ουδέν τον βασιλείον. **21** Και πάντα τα σκεύη του ποτού του βασιλέως Σολομώντος ἥσαν εκ χρυσίου, και πάντα τα σκεύη του οίκου του δάσους του Λιβάνου εκ χρυσίου καθαρού ουδέν εξ ἄργυρίου· το ἄργυριον ελογίζετο εις ουδέν εν ταις ημέραις του Σολομώντος. **22** Διότι είχεν ο βασιλεύς εν τη θαλάσσῃ στόλον της Θαρσείς μετά του στόλου του Χειράμ· ἀπάξ κατά τριετίαν ἤρχετο ο στόλος από Θαρσείς, φέρων χρυσόν και ἄργυρον, οδόντας ελέφαντος και πιθήκους και παγώνια. **23** Και εμεγαλύνθη ο βασιλεύς Σολομών

11 Ηγάπησε δε ο βασιλεύς Σολομών πολλάς ζένας γυναίκας, εκτός της θυγατρός του Φαραώ, Μωαβίτιδας, Αμιμωνίτιδας, Ιδουμαίας, Σιδωνίας, Χετταίας· **2** εκ των εθνών περί των οποίων ο Κύριος είπε προς τους νιούς Ισραήλ, Δεν θέλετε εισέλθει προς αυτά, ουδὲ αυτά θέλουσιν εισέλθει προς εσάς, μήποτε εκκλίνωσι τας καρδίας σας κατόπιν των θεών αυτών εις αυτά ο Σολομών προσεκολλήθη με ἔρωτα. **3** Και είχε γυναίκας βασιλίδας επτακοσίας και παλλακάς τριακοσίας· και αι γυναίκες αυτού εξέκλιναν την καρδίαν αυτού. **4** Διότι ὅτε εγήρασεν ο Σολομών, αι γυναίκες αυτού εξέκλιναν την καρδίαν αυτού κατόπιν ἄλλων θεών· και η καρδία αυτού δεν ἤτο τελεία μετά του Κυρίου του Θεού αυτού, ως η καρδία Δαβίδ του πατρός αυτού. **5** Και επορεύθη ο Σολομών κατόπιν της Αστάρτης, της θεάς των Σιδωνίων, και κατόπιν του Μελχώμ, του βδελύγματος των Αμμωνιτών. **6** Και ἔπραξεν ο Σολομών πονηρά ενώπιον του Κυρίου και δεν επορεύθη εντελώς κατόπιν του Κυρίου, ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **7** Τότε ωκοδόμησεν ο Σολομών υψηλόν τόπον εις τον Χειμώνα, το βδέλυγμα του Μωάβ, εν τω ὄρει τω απέναντι της Ιερουσαλήμ, και εις τον Μολόχ, το βδέλυγμα των νιών Αμμών. **8** Και ούτως ἔκαμεν δι' ὅλας τας γυναίκας αυτού τας ζένας, αἵτινες εθυμίαζον και θευσίαζον εις τους θεούς αυτών. **9** Και ὠργίσθη ο Κύριος κατά του Σολομώντος επειδή η καρδία αυτού εξέκλινεν από του Κυρίου του Θεού της Ισραήλ, δοτίς εφανερώθη δις εις αυτόν, **10** και προσέταξεν εις αυτόν περί τον πράγματος τούτου, να μη υπάγη κατόπιν ἄλλων θεών· δεν εφύλαξεν δύμως εκείνο, το οποίον ο Κύριος προορέταξε. **11** Διά τούτο είπεν ο Κύριος εις τον Σολομώντα, Επειδή τούτο ευρέθη εν σοι, και δεν εφύλαξε την διαθήκην μου και τα διατάγματά μου, τα οποία προσέταξα εις σε, θέλω εξάπαντος διαρρίξει την βασιλείαν από σου και δώσει αυτήν εις τον δούλον σου· **12** πλην εν ταις ημέραις σου δεν θέλω κάμει τούτο, χάριν Δαβίδ του πατρός σου· εκ της χειρός του

νιού σου θέλω διαφρήξει αυτήν· **13** δεν θέλω όμως διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω διαφρήξει πάσαν την βασιλείαν μίαν φυλήν θέλω δώσει διαφρήξει την βασιλείαν εκ της χειρός του Σολομώντος εις τον νιόν σου, χάριν Δαβίδ του δούλου μου, και και δώσει τας δέκα φυλάς εις σέ· **32** Θέλει μένει όμως εις χάριν της Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα. **14** Και αυτὸν μία φυλή, χάριν του δούλου μου Δαβίδ και χάριν εσήκωσεν ο Κύριος αντίπαλον εις τον Σολομώντα, τον της Ιερουσαλήμ, της πόλεως, την οποίαν εξέλεξα εκ Αδάδ τον Ιδουμαίον· ούτος ήτο εκ του σπέρματος των πασῶν των φυλών του Ισραήλ· **33** διότι με εγκατέλιπον βασιλέων της Ιδουμαίας. **15** Διότι, ότε ήτο ο Δαβίδ εν και ελάτρευσαν Αστάρτην την θεάν των Σιδωνίων, τη Ιδουμαία και Ιωάβ ο αρχιστράτηγος ανέβη να θάψῃ Χεμών τον θεόν των Μωαβιτών και Μελχώμ τον θεόν τους θανατωθέντας και επάταξε παν αρσενικόν εν τη των υιών Αμμών· και δεν περιπάτησαν εις τας οδούς Ιδουμαία, **16** επειδή είμηνας εκάθισεν εκεί ο Ιωάβ μετά μου διά να πράττωσα το ευθές ενώπιον μου, και να παντός του Ισραήλ, εωσού εξωλόθρευσε παν αρσενικόν φυλάττωσα τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου, εκ της Ιδουμαίας, **17** τότε ο Αδάδ ἐφυγεν, αυτός και ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού· **34** δεν θέλω όμως λάβει μετ' αυτού τινές Ιδουμαίοι εκ των δούλων του πατρός πάσαν την βασιλείαν εκ της χειρός αυτού, αλλά θέλω αυτού, διά να υπάγωσιν εις την Αίγυπτον· ήτο δε ο Αδάδ διατηρήσει αυτόν ηγεμόνα πάσας τας ημέρας της ζωῆς μικρόν παιδίον. **18** Και εσηκώθησαν εις της Μαδιάμ, και ήλθον εις Φαράν· και έλαβον μεθ' εαυτών ἀνδρας αυτού, χάριν Δαβίδ του δούλου μου, τον οποίον εξέλεξα, και ήλθον εις Φαράν· και έλαβον μεθ' εαυτών ἀνδρας εκ Φαράν και ήλθον εις Αίγυπτον προς τον Φαραώ **35** θέλω όμως λάβει την βασιλείαν εκ της χειρός του βασιλέως της Αιγύπτου· διότις έδωκεν εις αυτόν οικίαν πατέαζεν εις αυτόν τροφάς και γην έδωκεν εις αυτόν. **19** Και εύρηκεν ο Αδάδ μεγάλην χάριν ενώπιον του Φαραώ, ώστε έδωκεν εις αυτόν γυναίκα την αδελφήν μου εν Ιερουσαλήμ, τη πόλει την οποίαν εξέλεξα εις της γυναικός αυτού, την αδελφήν της Ταχπενές της βασιλίσσης. **20** Και εγένησεν εις αυτόν η αδελφή της έχηι, και θέλεις εις αυτόν είσθαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ· Ταχπενές τον Γενούβαθ τον νιόν αυτού, τον οποίον η έχηι Δαβίδ ο δούλος μου λύχνον πάντοτε ἐμπροσθέν Φαραώ, ώστε έδωκεν εις αυτόν γυναίκα την αδελφήν μου εν Ιερουσαλήμ, τη πόλει την οποίαν εξέλεξα εις της της γυναικός αυτού, την αδελφήν της Ταχπενές της βασιλίσσης. **21** Και ότε ήκουσεν ο Αδάδ εν Αιγύπτω τον ιεροφάνη, και θέλεις εις αυτόν είσθαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ· Ταχπενές τον Γενούβαθ τον νιόν αυτού, τον οποίον η έχηι Δαβίδ ο δούλος μου, τότε απέθανεν Ιωάβ ο αρχιστράτηγος, είπεν ο Αδάδ προς τον Φαραώ, Έξαπόστειλόν με, διά να απέλθω εις την γην ασφαλή, καθώς ακοδόμησα εις τον Δαβίδ, και θέλω μου. **22** Και είπε προς αυτόν ο Φαραώ, Αλλά τι σοι λείπει δώσει τον Ισραήλ εις σέ· **39** και θέλω κακούχησει το πλησίον μου, και ιδού, συ ζητεῖς να απέλθης εις την εντολάς μου, καθώς ἔκαμψε Δαβίδ ο δούλος μου, τότε απέθανεν Ιωάβ ο αρχιστράτηγος, είπεν ο Αδάδ προς τον Φαραώ, Έξαπόστειλόν με, διά να απέλθω εις την γην ασφαλή, καθώς ακοδόμησα εις τον Δαβίδ, και θέλω μου. **23** Και εσήκωσεν ο Θεός εις αυτόν και ἄλλον παρακαλώ. **24** Και εσήκωσεν ο Θεός εις αυτόν και ἄλλον παρακαλώ. **25** Και εσήκωσεν ο Ιεροβοάμ, έφυγεν εις Αίγυπτον προς αντίπαλον, τον Ρεζών, νιόν του Ελιαδά, ὅστις είχε Σιοάκ τον βασιλέα της Αιγύπτου, και ήτο εν Αιγύπτῳ φύγει από του κυρίου αυτού Αδαδέζερ, βασιλέως της εωσού απέθανεν ο Σολομών. **41** Αι δε λοιπάι των Σωβάς· **24** και συναθρόισας εις εαυτόν ἀνδρας, ἔγινεν πράξεων του Σολομώντος και πάντα όσα ἔκαμε, και αρχιγός συμμορίας, ότε επάταξεν ο Δαβίδ τους από η σοφία αυτού, δεν είναι γεγραμένα εν τω βιβλίω Σωβάς· και υπήγαν εις Δαμασκόν και κατώκησαν εκεί των πράξεων του Σολομώντος; **42** Αι δε ημέραι, όσας και εβασίλευσαν εν Δαμασκῷ **25** και ήτο αντίπαλος του Ισραήλ πάσας τας ημέρας του Σολομώντος, εκτός των κακών, τα οποία έκαμψεν ο Δαβίδ του πατρός αυτού· **28** και ήτο ο ἀνθρωπος Ιεροβοάμ δυνατός εν ισχύi· και είδεν ο Σολομών τον νέον ότι ήτο φίλεργος του Ισραήλ, βασιλεύων επί της Συρίας. **26** Και ο Ιεροβοάμ, ειπίστενον την ιμάτιον νέον· και ήσαν οι δύο μόνοι εν τη πεδιάδι. **30** Και επίστενον την ιμάτιον, το οποίον εφόρει, και ἔσχισεν αυτό εις δώδεκα τμήματα· **31** και είπε προς τον Ιεροβοάμ, Λάβε εις σεαυτόν δέκα τμήματα·

συνεβούλεύθη ο βασιλεύς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους, εκλεκτών πολεμιστών, διά να πολεμήσωσι κατά του οίτινες παρίσταντο ενώπιον Σολομώντος του πατρός οίκου του Ισραήλ, όπως επαναφέρωσι την βασιλείαν αυτού έτι ζώντος, λέγων, Τι με συμβουλεύετε σεις εις τον Ροβοάμ τον υιόν του Σολομώντος. **22** Έγεινεν να αποκριθώ προς τον λαόν τούτον; **7** Και ελάλησαν όμως λόγος Θεού προς τον Σεμαΐαν, ἀνθρωπὸν τοῦ προς αὐτόν, λέγοντες, Εάν σήμερον γείνης δούλος εἰς Θεού, λέγων, **23** Λάλησον προς Ροβοάμ, τον υιόν του τον λαόν τούτον και δουλεύσης αυτούς και αποκριθῆς Σολομώντος, τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα προς αυτούς και λαλήσης αγαθῶν λόγους προς αυτούς, τον οίκον Ιούδα και Βενιαμίν και προς το επίλοιπον του τότε θέλοντιν είσθαι δούλοι σου διά παντός. **8** Λαόν, λέγων, **24** ούτῳ λέγει Κύριος: Δεν θέλετε αναβή Απέριφιν όμως την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, ουδέ πολεμήσει εναντίον των αδελφών σας των υιών την οποίαν ἐδώκαν εἰς αὐτόν, και συνεβούλεύθη Ισραήλ: επιστρέψατε ἐκαστος εἰς τον οίκον αυτού· διότι τους νέους τους συνανατραφέντας μετ' αυτού τους παρ¹ εμού ἔγεινε το πράγμα τούτο. Και υπήκουσαν εἰς παρισταμένους ενώπιον αυτού. **9** Και είπε προς αυτούς, τον λόγον του Κυρίου και επέστρεψαν ων υπάγωσι, κατά Τι με συμβούλεύετε σεις να αποκριθῶμεν προς τον λαόν τον λόγον του Κυρίου. **25** Τότε ωκοδόμησεν ο Ιεροβοάμ τούτον, ὅστις ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ελάφρωσον τον την Συχέμ επὶ τού όρους Εφραΐτ, και κατώκησεν εν αυτῇ ζυγόν, τον οποίον ο πατήρ σου επεβάλεν εφ' ημάς; **10** Επειτα εξήλθεν εκείθεν και ωκοδόμησε την Φανουήλ. Και ελάλησαν προς αυτόν οι νέοι, οι συνανατραφέντες **26** Και είπεν ο Ιεροβοάμ εν τη καρδίᾳ αυτού. Τώρα θέλει μετ' αυτού, λέγοντες, ούτω θέλεις λαλήσει προς τον επιστρέψει η βασιλεία εἰς τον οίκον του Δαβίδ. **27** εάν ο λαόν τούτον, ὅστις ελάλησε προς σε, λέγων, Ο πατήρ σου λαός ούτος αναβή διά να προσφέρῃ θυσίας εν τω οίκω εβάρυνε τον ζυγόν ημών, αλλά συ ελάφρωσον αυτόν εἰς τον Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, τότε η καρδία του λαού ημάς ούτω θέλεις λαλήσει προς αυτούς: Ο μικρός μου τούτου θέλει είσθαι παχύτερος της οσφύος του πατρός, τον δάκτυλος θέλει είσθαι παχύτερος της οσφύος του πατρός Ροβοάμ βασιλέα του Ιούδα, και θέλουσι θανατώσει ειμέ μου! **11** τώρα λοιπόν, ο μεν πατήρ μου επεφόρτισεν εἰς και επιστρέψει προς Ροβοάμ τον βασιλέα του Ιούδα. εσάς ζυγόν βαρύν, εγώ δε θέλω κάμει βαρύτερον τον **28** Έλαβε λοιπόν ο βασιλεύς βουλήν και ἐκαμε δύο ζυγόν σας: ο πατήρ μου σας επαίδευσε με μάστιγας, αλλ' μόσχους χρυσούς, και είπε προς αυτούς, Φθάνει εἰς εσάς εγώ θέλω σας παιδεύσει με σκορπίους. **12** Και ἤλθεν ο να αναβαίνητε εἰς Ιερουσαλήμ: ίδού, οι θεοί σου, Ισραήλ, Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς τον Ροβοάμ την τρίτην οίτινες σε ανήγαγον εκ γης Αιγύπτου. **29** Και έθεσε τον ημέραν, ως είχε λαλήσει ο βασιλεύς, λέγων, Επανέλθετε ἐνα εν Βαιθήλ και τον ἄλλον έθεσεν εν Δαν. **30** Και προς εμέ την τρίτην ημέραν. **13** Και απεκρίθη ο βασιλεὺς ἔγεινε το πράγμα τούτο αιτίᾳ αμαρτίας: διότι επορεύετο προς τον λαόν σκληρώς και εγκατέλειπε την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, την οποίαν ἐδώκαν εἰς αὐτόν. **14** και ο λαός ένας ήταν Δαν, διά να προσκυνή ενώπιον του ενός, των πρεσβυτέρων, την οποίαν ἐδώκαν εἰς αὐτόν: **15** και την συμβουλήν των νέων, ιερείς εκ των εσχάτων του λαού, οίτινες δεν ἴσαν εκ λέγων. Ο πατήρ μου εβράρονταν ζυγόν σας, αλλ' εγώ των νιών Λευ. **32** Και ἐκαμεν ο Ιεροβοάμ εορτήν εν θέλω κάμει βαρύτερον τον ζυγόν σας: ο πατήρ μου σας τω μηνί τω ογδώ, εν τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του επαίδευσε με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω σας παιδεύσει μηνός, ως την εορτήν την εν Ιούδα, και ανέβη επί το με σκορπίους. **15** Και δεν εισήκουσεν ο βασιλεύς εἰς θυσιαστήριον. Ούτως ἐκαμεν εν Βαιθήλ, θυσίαζων εἰς τον λαόν διότι το πράγμα ἔγεινε παρά Κυρίου, διά τους μόσχους τους οποίους ἐκαμε: και κατέστησεν εν να εκτελέσῃ τον λόγον αυτού, τον οποίον ο Κύριος Βαιθήλ τους ιερείς των υψηλών τόπων, τους οποίους ελάλησε διά του Αχιά του Σηλωνίτου προς Ιεροβοάμ ἐκαμε. **33** Και ανέβη επί το θυσιαστήριον το οποίον τον υιόν του Ναβάτ. **16** Και ίδων πας ο Ισραήλ ὅτι ο ἐκαμεν εν Βαιθήλ, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του βασιλεύς δεν εισήκουσεν εἰς αὐτούς, απεκρίθη ο λαός ογδόν μηνός, εν τω μηνί τον οποίον εφεύρεν από προς τον βασιλέα, λέγων, Τι μέρος ἔχομεν ημεῖς εν τα Δαβίδ: ουδεμίαν κληρονομίαν ἔχομεν εν τω νιών της Ιερουσαλήμ: εις τας σκηνάς σου, Ισραήλ: πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περί του οίκου σου. Και ανεχώρησεν ο Ισραήλ εις τας σκηνάς αυτού. **17** Περί δε των νιών Ισραήλ των κατοικούντων εν ταῖς πόλεσιν Ιούδα, ο Ροβοάμ εβασίλευσεν επ' αὐτούς. **18** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Ροβοάμ τον Δαρώμ, τον επί των φόρων και ελθοβόλησεν αυτόν πας ο Ισραήλ με λιθών, και απέθανεν. Θέθει ἐσπεύσεν τον βασιλεύς Ροβοάμ να αναβή εἰς την ἀμάξαν, διά να φύγη εἰς Ιερουσαλήμ. **19** Ούτως απεστάτησεν ο Ισραήλ από τον οίκον του Δαβίδ ἔως της ημέρας ταύτης. **20** Οτε δε ἤκουσε πας ο Ισραήλ ὅτι ο Ιεροβοάμ επέστρεψεν, απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν εἰς την συναγωγήν και ἐκαμον αυτόν βασιλέα επὶ πάντα τον Ισραήλ: δεν ηκολούθησε τον οίκον του Δαβίδ, ειμῇ η φυλή του Ιούδα μόνη. **21** Και ελθών ο Ροβοάμ εἰς Ιερουσαλήμ, συνήθροισε πάντα τον οίκον Ιούδα και την φυλήν Βενιαμίν, εκατόν ογδοίκοντα χιλιάδας

εξηράνθη η χειρ αυτού, την οποίαν εξέτεινεν επ' αυτόν, αυτόν, εις τον προφήτην τον οποίον επέστρεψε. **24** ώστε δεν ηδυνήθη να επιστρέψῃ αυτήν προς εαυτόν. **5** Και ανεχώρησεν εύρε δε αυτόν λέων καθ' οδόν και Και διεσχίσθη το θυσιαστήριον και εξεχύθη η στάκτη εθανάτωσεν αυτόν· και το σώμα αυτού ήτο ερριμμένον από τον θυσιαστήριον, κατά το σημείον το οποίον εν τη οδώ ή δε όνος ίστατο πλησίον αυτού και ο λέων έδωκεν ο άνθρωπος του Θεού διά του λόγου του Κυρίου. ίστατο πλησίον του σώματος. **25** Και ιδού, άνδρες **6** Και απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε προς τον άνθρωπον διαβασίνοντες είδον το σώμα ερριμμένον εν τη οδώ του Θεού, Δεήθητι, παρακαλώ, Κυρίου του Θεού σου και τον λέοντα ιστάμενον πλησίον του σώματος και και προσευχήθητι υπέρ εμού, διά να επιστρέψῃ η χειρ ελθόντες απήγγειλαν τούτο εν τη πόλει, όπου κατώκει μου προς εμέ. Και εδεήθη ο άνθρωπος του Θεού προς ο προφήτης ο γέρων. **26** Και ότε ήκουσεν ο προφήτης τον Κύριον, και επέστρεψεν η χειρ του βασιλέως προς ο επιστρέψας αυτόν εν της οδού, είπεν, Ούτος είναι αυτόν και αποκατεστάθη ως το πρότερον. **7** Και είπεν ο άνθρωπος του Θεού, ούτις παρήκουσε της φωνής βασιλεύς προς τον άνθρωπον του Θεού, Είσελθε μετ' του Κυρίουν διά τούτο παρέδωκεν αυτόν ο Κύριος εις εμού εις τον οίκον και λάβε τροφήν, και θέλω σοι τον λέοντα, και διεσπάραξεν αυτόν και εθανάτωσεν δώσει δώρα. **8** Αλλ' ο άνθρωπος του Θεού είπε προς αυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε τον βασιλέα, Το ήμαυ του οίκου σου αν μοι δώσης, προς αυτόν. **27** Και ελάλησε προς τους ιυούς αυτού, δεν θέλω εισέλθει μετά σού· ουδέ θέλω φάγει άρτον λέγων, Στρώσατε εις εμέ την όνον. Και ἔστρωσαν. ουδέ θέλω πίει ύδωρ εν τω τόπω τούτω· **9** διότι ούτως **28** Και υπήγε και εύρηκε το σώμα αυτού ερριμμένον είναι προστεταγμένον εις εμέ διά του λόγου του Κυρίου, εν τη οδώ, και την όνον και τον λέοντα ιστάμένους λέγοντος, Μη φάγης άρτον και μη πίνες ύδωρ και μη πλησίον του σώματος· ο λέων δεν έφαγε το σώμα ουδέ επιστρέψης διά της οδού, διά της οποίας ήλθες. **10** Και διεσπάραξε την όνον. **29** Και εστήκωσεν ο προφήτης το ανεχώρησε δι' άλλης οδού και δεν επέστρεψε διά της σώμα του ανθρώπου του Θεού, και επέθεσεν αυτό επί οδού, διά της οποίας ήλθεν εις Βαιθήλ. **11** Κατώκει δε την όνον, και ανέφερεν αυτόν· και ήλθεν εις την πόλιν ο εν Βαιθήλ γέρων τις προφήτης και ήλθον οι ιυοί αυτού προφήτης ο γέρων, διά να πενθήσῃ και να θάψῃ αυτόν. και διηγήθησαν προς αυτόν πάντα τα έργα, τα οποία **30** Και έθεσε το σώμα αυτού εν τω τάφῳ αυτού· και έκαμεν ο άνθρωπος του Θεού την ημέραν εκείνην εν πενθησαν επ' αυτόν, λέγοντες, Φευ αδελφέ μου **31** Και Βαιθήλ· διηγήθησαν δε προς τον πατέρα αυτών και τους αφού έθαψεν αυτόν, ελάλησε προς τους ιυούς αυτού, λόγους, τους οποίους ελάλησε προς τον βασιλέα. **12** λέγων, Αφού αποθάνω, θάψατε και εμέ εν τω τάφῳ, Και είπε προς αυτούς ο πατήρ αυτών, Διά τίνον οδού όπου η επάρφη ο άνθρωπος του Θεού θέσατε τα οστά μου ανεχώρησεν; είχον δε ιδεῖν οι ιυοί αυτού διά τίνον οδού πλησίον των οστών αυτού· **32** διότι θέλει έξαπαντος ανεχώρησεν ο άνθρωπος του Θεού ο ελθών εξ Ιούδα. εκτελεσθή το πράγμα, το οποίον εφώνησε διά του λόγου του Κυρίου κατά τον θυσιαστηρίου εν Βαιθήλ και κατά **13** Και είπε προς τους ιυούς αυτού, Ετοιμάσατε μοι την πάντων των οίκων των υψηλών τόπων, οίτηνείν είναι επ' αυτήν, **14** και υπήγε κατόπιν του ανθρώπου του Θεού και εύρηκεν αυτόν καθήμενον υπό δρύν· και είπε προς τους ιυούς αυτού, Ετοιμάσατε μοι την πάντων των οίκων των υψηλών τόπων, οίτηνείν είναι επ' αυτήν, **15** Και είπε προς αυτόν, Ελθέτε μετ' εμού εις την οικίαν και φάγε άρτον. **16** Ο δε είπε, αυτόν, και εγίνετο ιερεύς των υψηλών τόπων. **33** Μετά το πράγμα τούτο δεν επέστρεψεν ο Ιεροβοάμ εκ της οδού αυτού της προς αυτόν, συ είσαι ο άνθρωπος του Θεού ο ελθών εξ κακής, αλλ' έκαμε πάλιν εκ των εσχάτων του λαού Ιούδα; Ο δε είπεν, Εγώ. **17** διότι ελαλήθη προς εμέ διά του λόγου του Κυρίου, Μη φάγης άρτον μηδέ πίνες ύδωρ εκεί, μηδέ επιστρέψης υπάγων διά της οδού διά της οποίας ήλθες. **18** Είπε δε προς αυτόν, Και εγώ προφήτης είμαι, καθώς σύ· και άγγελος ελάλησε προς εμέ διά του λόγου του Κυρίου, λέγων, Επίστρεψον αυτόν μετά σου εις την οικίαν σου, διά να φάγη άρτον και να πίνη ύδωρ. Εψεύσθη δε προς αυτόν. **19** Και επέστρεψε μετ' αυτού και έφαγεν άρτον εν τω οίκων αυτού και έπιεν ύδωρ. **20** Και ενώ εκάθιστο εις την τράπεζαν, ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον προφήτην τον επιστρέψαντα αυτόν· **21** και εφώνησε προς τον άνθρωπον του Θεού τον ελθόντα εξ Ιούδα, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος. Επειδή παρήκουσας της φωνής του Κυρίου και δεν εφύλαξας την εντολήν, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου προσέταξεν εις σε, **22** αλλ' επέστρεψας και έφαγες άρτον και έπιες ύδωρ εν τω τόπω, περί του οποίου είπε προς σε, Μη φάγης άρτον μηδέ πίνες ύδωρ· το σώμα σου δεν θέλει εισέλθει εις τον τάφον των πατέρων σου. **23** Και αφού έφαγεν άρτον και αφού έπιεν, ητοίμασεν εκείνος την όνον εις

Αχιά τον ήχον των ποδών αυτής, ενώ εισήρχετο εις την θύραν, είπεν, Είσελθε, γυνή του Ιεροβοάμ: διά τι προσποιείσαι ότι είσαι άλλη; αλλ' εγώ είμαι απόστολος προς σε σκληρών αγγελιών⁷ 7 ύπαγε, ειπέ προς τον Ιεροβοάμ, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ: Επειδή εγώ σε ψύψωσα εκ μέσου του λαού και σε κατέστησα ηγεμόνα επί τον λαόν μου Ισραήλ,⁸ 8 και διαφρήξας την παντός δένδρου πρασίνου.⁹ 9 Ήσαν δέ έτι εν τη γη και βασιλείαν από τον οίκου του Δαβίδ, ἔδωκα αυτήν εις σε, και σε δεν εστάθηκε καθώς ο δούλος μου Δαβίδ, δότις εφύλαξε τας εντολάς μου και δότις με ηκολούθησεν δόλης αυτού της καρδίας, εις το να κάμην μόνον το ευθές ενώπιον μου,¹⁰ 10 καὶ¹¹ υπέρεβης εις το κακόν πάντας δόσι σετάθησαν πρότεροι σου, διότι υπήγεις και ἔκαμες εις σεαυτόν ἀλλούς θεούς και χωνευτά εἰδωλα, διά να με παροργίσης, και με απέρριψας οπίσω της ράχης σου.¹² 11 Και διά τούτο, ιδού, θέλω φέρει κακόν επί τον οίκου του Ιεροβοάμ, και θέλω εξολοθρεύει του Ιεροβοάμ τον ουρούντα εις τον τοίχον, τον πεφυλαγμένον και τον αφειμένον εν τω Ισραήλ, και θέλω σαρώσει κατόπιν του οίκου του Ιεροβοάμ, καθώς σαρόνει τις την κόπρον εωσού εκλείψῃ:¹³ 12 Ούτις εκ του Ιεροβοάμ αποθάνην εν τη πόλει, οι κύνες θέλουσι καταφάγει αυτόν· και ότις αποθάνην εν τω αγρώ, τα πετεινά του ουρανού θέλουσι καταφάγει αυτόν· διότι ο Κύριος ελάλησε.¹⁴ 13 Συ λοιπόν σηκωθείσα ούπαγε εις την οικίαν σου· ενώ οι πόδες σου εμβαίνουσιν εις την πόλιν, το παιδίον θέλει αποθάνει¹⁵ 14 και θέλει πενθήσει αυτό πας ο Ισραήλ, και θέλουσιν ενταφιάσει αυτό· διότι αυτό μόνον εκ του Ιεροβοάμ θέλει ελθεῖ εις τον τάφον, επειδή εν αυτώ ευρέθη¹⁶ καλόν ενώπιον Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, εν τω οίκω του Ιεροβοάμ.¹⁷ 17 Και θέλει αναστήσει ο Κύριος εις εαυτόν βασιλέα επί τον Ισραήλ, δότις θέλει εξολοθρεύειν τον οίκου του Ιεροβοάμ την ημέραν εκείνην· αλλά τι; τώρα μάλιστα.¹⁸ 18 Και θέλει πατάξει ο Κύριος τον Ισραήλ, ὡςτε να κινήται ως κάλαμος εν τω υδατι, και θέλει εκριζώσει τον Ισραήλ εκ της γης ταύτης της αγαθής, την οποίαν ἔδωκεν εις τους πατέρας αυτών, και διασκορπίσει αυτούς πέραν του ποταμού· επειδή ἔκαμον τα ἀλση αυτών, διά να παροργίσωστον Κύριον.¹⁹ 19 Και θέλει παραδώσει τον Ισραήλ εξ αιτίας των αμαρτιών του Ιεροβοάμ, δότις ημάρτησε και ότις ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ.²⁰ 20 Και εσηκώθη η γυνή του Ιεροβοάμ και ανεχώρησε και ἤλθεν εις Θερσά· καθώς αυτή επάτησε το κατώφλιον της θύρας του οίκου, απέθανε το παιδίον·²¹ 21 Και ἔθαψαν αυτό· και επένθησεν αυτό πας ο Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον είλαλες διά το δούλον αυτού Αχιά του προφίτου.²² 22 Και δε λοιπά των πράξεων του Ιεροβοάμ, πας επολέμησε και τίνι τρόπω εβασίλευσεν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ.²³ 23 Και οι ημέραι, τας οποίας εβασίλευσεν ο Ιεροβοάμ, ἥσαν εικοσιδύο ἔτη²⁴ και εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ναδάβ ο ινός αυτού.²⁵ 26 Και δε Ροβοάμ ο ινός του Σολομώντος εβασίλευσεν επί τον Ιούδαν. Τεσσαράκοντα και ενός ἔτους ἥτοι ο Ροβοάμ ὅτε ἔγεινε βασιλεύς, και εβασίλευσε δεκαεπτά ἔτη εν Ιερουσαλήμ, τη πόλει την οποίαν ο Κύριος εξέλεξεν εκ πασών των φυλών του Ισραήλ διά να θέσῃ το ονόμα αυτού εκεί. Και το ονόμα της μητρός αυτού ἥτοι Νααμά η Αμμωνίτις.

Έτι δε και την μητέρα αυτού την Μααχά, και αυτήν απέβαλε του να ήναι βασίλισσα, επειδή έκαμεν είδωλον εις ἀλόσος· και κατέκοψεν ο Ασά το είδωλον αυτῆς και έκαυσεν αυτό πλησίον του χειμάρρου Κέδρων. **14** Οι υψηλοί δώματα τοῦ Κέδρου δέ τοι δεν αφηρέθησαν πλην η καρδία του παρώργισε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **15** Αι δε λοιπά Ασά ήτο τελεία μετά του Κυρίου πάσας τας ημέρας αυτού. **16** Και έφερεν εἰς τὸν οἶκον του Κυρίου τα αφιερώματα του πατρός αυτού και τα εαυτού αφιερώματα, ἀργυρούν και χρυσίον καὶ σκεύην. **17** Ήτο δὲ πόλεμος αναμέσον Ασά και Βαασά βασιλέως του Ισραήλ πάσας τας ημέρας αυτῶν. **18** Τότε ἐλαβεν ο Ασά ἀπαντόν τοις οργύριον και το χρυσίον το εναπολειφθέν εν τοις θησαυροῖς του οἴκου του Κυρίου και εν τοις θησαυροῖς του οἴκου του βασιλέως, και παρέδωκεν αυτά εἰς τὰς χείρας των δούλων αυτού· και απέστειλεν αυτούς ο βασιλεὺς Ασά προς τὸν Βεν-αδάδ, νιόν του Ταρβιμών, νιόν του Εσιών, βασιλέα τῆς Συρίας, τὸν κατοικοῦνταν εν Δαμασκῷ, λέγων, **19** Ας γείνη συνθήκη αναμέσον εμού και σου, ως ἡτο αναμέσον του πατρός μου και του πατρός σου· ιδού, απέστειλα προς σε δώρον ἀργυρίου και χρυσίου· ὑπαγε, διάλυσον την συνθήκην σου την προς τὸν Βαασά, βασιλέα του Ισραήλ, διά να αναχωρήσῃ απ' εμού. **20** Και εισήκουσεν ο Βεν-αδάδ εἰς τὸν βασιλέα Ασά, και απέστειλε τοὺς αρχηγούς των δυνάμεων αυτοῦ εναντίον των πόλεων του Ισραήλ, και επάταξε τὴν πῖσιν και τὴν Δαν και τὴν Αβέλ-βαθ-μααχά, και πάσαν τὴν Χιννερώθ, μετά πάσης τῆς γῆς Νεφθαλί. **21** Και ως ἤκουσεν ο Βαασά, ἔπαυσε να οικοδομή τὴν Ραμά και εκάθισεν εν Θερσά. **22** Τότε συνεκάλεσεν ο βασιλεὺς Ασά πάντα τὸν Ιούδαν, χωρίς τινός εξαιρέσεως· και εσήκωσαν τοὺς λίθους τῆς Ραμά και τὰ ξύλα αυτῆς, με τα οποία ο Βαασά ἔκαμε τὴν οικοδομήν· και ωκοδόμησεν ο βασιλεὺς Ασά με τάύτα τὴν Γεβά του Βενιαμίν και τὴν Μιοπά. **23** Αι δε λοιπά πασῶν των πράξεων του Ασά και πάντα τα κατορθώματα αυτού και πάντα ὄσα ἐπράξει, και αι πόλεις τας οποίας ωκοδόμησε, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ιούδα; Εν τῷ καιρῷ δε του γίγρατος αυτού ηρρώστησε τοὺς πόδας αυτού. **24** Και εκοιμήθη ο Ασά μετά τῶν πατέρων αυτού και ετάφη μετά τῶν πατέρων αυτού εν τῇ πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσαφάτ ο νιός αυτού. **25** Και εβασίλευσε Ναδάβ ο νιός του Ιεροβοάμ επί τὸν Ισραήλ, τὸ δεύτερον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν επί τὸν Ισραήλ δύο ἔτη. **26** Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου και πειρεπάτησεν εἰς τὴν οδόν του πατρός αυτοῦ και εἰς τὴν αμαρτίαν αυτού, διὰ τῆς οποίας ἔκαμε τὸν Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **27** Συνώμοσε δε κατ' αυτού Βαασά ο νιός του Αχιά, εκ τοῦ οἴκου Ισσάχαρ· και επάταξεν αυτόν ο Βαασά εν Γιβρεθών, ἥτις ἡτο τῶν Φιλισταίων· διότι ο Ναδάβ και πας ο Ισραήλ εποιιόρκουν τὴν Γιβρεθών. **28** Ο Βαασά λοιπὸν εθανάτωσεν αυτὸν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **29** Και καθὼς εβασίλευσεν, επάταξεν δόλον τον οἴκον του Ιεροβοάμ· δεν αφήκεν εἰς τὸν Ιεροβοάμ οὐδέν ζων, εωσού εξωλόθρευσεν αυτόν, κατὰ τὸν λόγον του Κυρίου, τὸν οποίον ελάλησεν εναντίον του Βαασά διά Ιηού τοῦ προφήτου, **30** διά τας αμαρτίας του Βαασά, τας εις γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ισραήλ, και διά των οποίων ἔκαμε τὸν Ισραήλ ἐπάραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ισραήλ, **31** και πάντα ὄσα ἐπράξει, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ισραήλ, **32** Ήτο δὲ πόλεμος αναμέσον Ασά και Βαασά βασιλέως του Ισραήλ πάσας τας ημέρας αυτῶν. **33** Κατά τὸ τρίτον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσε Βαασά ο νιός του Αχιά επί πάντα τὸν Ισραήλ εν Θερσά· και εβασίλευσεν εικοσιτέσσαρα ἔτη. **34** Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου, και πειρεπάτησεν εἰς τὴν οδόν του Ιεροβοάμ και εἰς τὴν αμαρτίαν αυτού, διά της οποίας ἔκαμε τὸν Ισραήλ να αμαρτήσῃ.

16 Και ἤλθε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ιηού, τὸν νιόν του Ανανί, εναντίον του Βαασά, λέγων, **2** Επειδή, ενώ σε ψύψα εκ του χώματος, και σε κατέστησα γηγέμονα επί τὸν λαόν μου Ισραήλ, σε πειρεπάτησας εἰς τὴν οδόν του Ιεροβοάμ, και ἔκαμες τὸν λαόν μου Ισραήλ να αμαρτήσῃ, διά να με ταροργίσης διά των αμαρτιῶν αυτῶν, **3** Ιδού, εγὼ εξολοθρεύω κατὰ κράτος του Βαασά και τὸν οἴκον αυτού· και θέλω καταστῆσαι τὸν οἴκον σου ως τὸν οἴκον του Ιεροβοάμ νιόν του Ναβάτ· **4** όστις εἰ τον Βαασά αποθάνη εν τῇ πόλει, οι κύνες θέλουσι φάγει αυτὸν· και όστις εξ αυτού αποθάνη εν τοις αγροῖς, τα πετεινά του ουρανού θέλουσι φάγει αυτὸν. **5** Αι δε λοιπά των πράξεων του Βαασά και ὄσα ἐπράξει και τα κατορθώματα αυτού δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ισραήλ; **6** Και εκοιμήθη ο Βαασά μετά τῶν πατέρων αυτού και ετάφη εν Περσά· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ηλά ο νιός αυτού. **7** Και ἐτί διά Ιηού τοῦ προφήτου, νιόν του Ανανί, ἤλθεν ο λόγος του Κυρίου κατά τον Βαασά και κατά τον οἴκον αυτού και κατά πασῶν των κακιῶν όσας ἐπράξεν ενώπιον του Κυρίου, παροργίσας αυτὸν διά των ἔργων των χειρῶν αυτού, ώστε να γείνη καθὼς ο οίκος του Ιεροβοάμ· και διότι εθανάτωσεν αυτόν. **8** Κατά τον εικοστόν ἔκτον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν ο Ηλά νιός του Βαασά επί τὸν Ισραήλ εν Φερσά και εβασίλευσε δύο ἔτη. **9** Συνώμοσε δε κατ' αυτού δούλος αυτού Ζιμβρί, ο αρχηγὸς του ημίσεως των πολεμικῶν αμάζων, ενώ ἦτο εν Θερσά πίνους και μεθῶν εν τῷ οἴκῳ του Αρσά, οικονόμου του οἴκου αυτού εν Θερσά. **10** Και εισήλθεν ο Ζιμβρί και επάταξεν αυτὸν και εθανάτωσεν αυτόν, εἰς τον εικοστόν ἔδημον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **11** Και ως εβασίλευσεν, ἀμά εκάθισεν επὶ τοῦ θρόνου αυτού, επάταξε πάντα τὸν οἴκον του Βαασά· δεν αφήκεν εἰς αυτὸν ουρούντα πρὸς τοίχον οὐδέ συγγενεῖς αυτού οὐδέ φίλους αυτού. **12** Και εξωλόθρευσεν ο Ζιμβρί πάντα τὸν οἴκον του Βαασά, κατὰ τὸν λόγον του Κυρίου, τὸν οποίον ελάλησεν εναντίον του Βαασά διά Ιηού τοῦ προφήτου, **13** διά πάσας τας αμαρτίας του Βαασά και τας αμαρτίας Ηλά του νιόν αυτού, τας οποίας ημάρτησαν, και διά των οποίων ἔκαμον τὸν Ισραήλ να αμαρτήσῃ, παροργίσαντες, Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ διά των

ματαιοτήτων αυτών. **14** Αι δε λοιπάί των πράξεων του ἔκαμεν ο Αχαάβ ἀλσος· καὶ διά να παροργίση Κύριον Ηλά καὶ πάντα ὄσα ἐπράξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω τον Θεόν του Ισραήλ, ἐπράξεν ο Αχαάβ περισσότερον βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **15** παρά πάντας τους βασιλείς του Ισραήλ, όσοι εστάθησαν Κατά το εικοστόν ἑβδομόν ἔτος του Ασά βασιλέως του προ αυτού. **34** Εν ταις ημέραις αυτού ὠκδόμησε Χιήλ Ιούδα, εβασίλευσεν ο Ζιμβρί επτά ημέρας εν Θερσά. Ο Βαιθηλίτης την Ιεριχώ ἐβαλε τα θεμέλια αυτής επί δε λαός ἡτο εστρατοπεδεύμενός κατά της Γιβθεθών, Αβειρών του πρωτότοκου αυτού, και ἐστησε τας πύλας ήτις ἡτο των Φιλισταίων. **16** Και ακούσας ο λαός ο αυτής επί Σεγούθ του νεωτέρου υιού αυτού, κατά τον εστρατοπεδεύμενός ὅτι ἐλέγον, Ο Ζιμβρί συνώμοσε και λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά Ιησού υιού μάλιστα επάταξε τον βασιλέα, ἀπάς ο Ισραήλ ἔκαμε του Νανή.

τον Αμρί, τον αρχηγόν του στρατεύματος, βασιλέα επί τον Ισραήλ την ημέραν εκείνην εν τω στρατόπεδω. **17** Και ανέβη ο Αμρί και ἀπάς ο Ισραήλ μετ' αυτού από Γιβθεθών, και επολιόρκησαν την Θερσά. **18** Και ως είδεν ο Ζιμβρί ὅτι εκυριεύθη η πόλις, εισῆλθεν εις το παλάτιον του οίκου του βασιλέως και ἔκαυσεν εφ' εαυτόν τον οίκον του βασιλέως εν πυρί και απέθανε, **19** διά τας αμαρτίας αυτού, τας οποίας ημάρτησε, πράξας πονηρά ενώπιον του Κυρίου, επειδή περιεπάτησεν εις την οδόν του Ιεροβοάμ και εις τας αμαρτίας αυτού, τας οποίας ἐπράξε, κάμνων τον Ισραήλ να αμαρτήση. **20** Αι δε λοιπάί των πράξεων του Ζιμβρί και η συνώμοσία αυτού, την οποίαν ἔκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **21** Τότε διηρέθη ο λαός του Ισραήλ εις δύο μέρη το ήμισυ του λαού ηκολούθησε τον Θιβνί υιόν του Γινάθ, διά να κάμη αυτὸν βασιλέα και το ήμισυ ηκολούθησε τον Αμρί. **22** Ο λαός ὁμως ο ακολούθησας τον Αμρί υπερίσχουε κατά το λαού του ακολούθησαντος τον Θιβνί υιόν του Γινάθ και απέθανεν ο Θιβνί, και εβασίλευσεν ο Αμρί. **23** Κατά το τριακοστόν πρώτον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Αμρί επί τον Ισραήλ, και εβασίλευσε δύδεκα ἔτη εξ ἔτη εβασίλευσεν εν Θερσά. **24** Και ηγόρασε το ὄρος της Σαμαρείας παρά του Σεμέρ διά δύο τάλαντα αργυρίου, και ἔκτισε πόλιν επί του ὄρους και εκάλεσε το ὄνομα της πόλεως, την οποίαν ἔκτισε, κατά το ὄνομα του Σεμέρ, κυρίου του ὄρους, Σαμαρείαν. **25** Ἐπράξε δε ο Αμρί πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ἐπράξε χειρότερα παρά πάντας τους προ αυτού. **26** και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς του Ιεροβοάμ, υιού του Νοβάτ, και εις τας αμαρτίας εκείνου, διά των οποίων ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση, παροργίσας Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ διά των ματαιοτήτων αυτών. **27** Αι δε λοιπάί των πράξεων του Αμρί τας οποίας ἐπράξε και τα κατορθώματα αυτού ὄσα ἔκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **28** Και εκοιμήθη ο Αμρί μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Σαμαρείᾳ εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αχαάβ ο υιός αυτού. **29** Ο δε Αχαάβ ο υιός του Αμρί εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ κατά το τριακοστόν ὄγδουν ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα· και εβασίλευσεν Αχαάβ ο υιός του Αμρί επί τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ εικοσιδύον ἔτη. **30** Και ἐπράξεν ο Αχαάβ ο υιός του Αμρί πονηρά ενώπιον του Κυρίου, υπέρ πάντας τους προ αυτού. **31** Και ως αν ἢτο μικρόν το να περιπατή εις τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ, υιού του Νοβάτ, ἔλαβεν ἔτι διά γυναικία Iεζάβελ, την θυγατέρα του Εθβαάλ, βασιλέως των Σιδωνίων, και υπήγε και ελάττερευε τον Βάσαλ και προσεκύνησεν αυτόν. **32** Και ανήγειρε βωμόν εις τον Βάσαλ εντός του οίκου του Βάσαλ, τον οποίον ωκοδόμησεν εν Σαμαρείᾳ. **33** Και

17 Και είπεν Ηλίας ο Θεοβίτης, ο εκ των κατοίκων της Γαλαάδ, προς τον Αχαάβ, Ζη Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ἐμπροσθεν του οποίου παρίσταμαι, δεν θέλει είσθαι τα ἔτη ταύτα δρόσος και βροχή, ειμή διά του λόγου του στόματός μου. **2** Και ἐλθεν ο λόγος του Κυρίου προς αυτόν, λέγων, **3** Αναχώρησον εντεύθεν και στρέψου προς ανατολάς και κρύφθητι πλησίον του χειμάρρου Χερίθ, του απέναντι του Ιορδάνου. **4** και θέλεις πίνει εκ του χειμάρρου προσέταξα δε τους κόρακας να σε τρέψωσιν εκεί. **5** Και υπήγε και ἔκαμε κατά τον λόγον του Κυρίου διότι υπήγε και εκάθησε πλησίον του χειμάρρου Χερίθ, του απέναντι του Ιορδάνου. **6** Και οι κόρακες ἐφέρον προς αυτὸν ἄρτον και κρέας το προῦ, και ἄρτον και κρέας το εσπέρας και ἔπινεν εκ του χειμάρρου. **7** Μετά δε τινάς ημέρας εξηράνθη ο χειμάρρος, επειδή δεν ἐγείνε βροχή επί της γης. **8** Και ἐλθεν ο λόγος του Κυρίου προς αυτόν, λέγων, **9** Σηκωθείς ύπαγε εις Σαρεπτά της Σιδώνος και κάθισον εκεί ιδού, προσέταξα εκεί γυναικία χήραν να σε τρέψῃ. **10** Και σηκωθείς υπήγεν εις Σαρεπτά. Και ως ἐλθεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εκεί γυνή χήρα συνάγουσα χυλάρια· και εφώνησε προς αυτήν και είπε, Φέρε μοι, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ εν αγγείω, διά να πίω. **11** Και ενώ υπήγε να φέρη αυτό, εφώνησε προς αυτήν και είπε, Φέρε μοι παρακαλώ, κομμάτιον ἄρτου εν τη χειρί σου. **12** Η δε είπε, Ζη Κύριος ο Θεός σου, δεν ἔχω ψωμίον, αλλά μόνον μίαν χεριάν αλεύρου εις το πιθάριον και ολίγον ἔλαιον εις το ρωγίον· και ιδού, συνάγω δύο χυλάρια, διά να υπάγω και να κάμω αυτό δι' εμαυτήν και διά τον υιόν μου, και να φάγωμεν αυτό και να αποθάνωμεν. **13** Ο δε Ηλίας είπε προς αυτήν, Μή φοβού· ύπαγε, κάμε ως είπας· πλην εξ αυτού κάμε εις εμέ πρώτον μίαν μικράν πήγαν και φέρε εις εμέ, και ἔπειτα κάμε διά σεαυτήν και διά τον υιόν σουν. **14** διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· το πιθάριον του αλεύρου δεν θέλει κενωθή, ουδέ το ρωγίον του ελαίου θέλει ελαττωθή, ἔως της ημέρας καθ' ην ο Κύριος θέλει δώσει βροχήν επί προσώπου της γης. **15** Η δε υπήγε και ἔκαμε κατά τον λόγον του Ηλία· και ἐτρωγεν αυτή και αυτός και ο οίκος αυτής ημέρας πολλάς. **16** το πιθάριον του αλεύρου δεν εκενώθη, ουδέ το ρωγίον του ελαίου ήλαττωθή, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του Ηλία. **17** Μετά δε τα πράγματα ταύτα, ηρρώσθησεν ο υιός της γυναικός, της κυρίας του οίκου· και η αρρωστία αυτού ἤτο δυνατή σφόδρα, εωσού δεν ἐμεινε πνοή εν αυτώ. **18** Και είπε προς τον Ηλίαν, Τι ἔχεις μετ' εμού, ἀνθρωπε του Θεού; ήλθες προς εμέ διά να φέρης εις ενθύμησιν τας ανομίας μου και να θανατώσης τον υιόν μου; **19** Ο δε είπε προς

αυτήν, Δος μοι τον υιόν σου. Και ἐλαβεν αυτὸν εκ του κόλπου αυτῆς και ανεβίβασεν αυτὸν εἰς το ὑπερών, των δυνάμεων, ἐμπροσθεν του οποίου παρίσταμαι, ὅτι ὃπου αυτὸς εκάθητο, και ἐπλαγίασεν αυτὸν επὶ την σύμερον θέλω εμφανισθή εἰς αυτὸν. **15** Και εἶπεν Ηλίας, Ζη ο Κύριος κλίνην αυτού. **20** Και ανεβόησε προς τον Κύριον και Οβαδία εἰς συνάντησιν του Αχαάβ και απίγγειλε προς εἶπε, Κύριε Θεέ μου επέφερες κακόν και εἰς την χήραν, αυτὸν. Και ο Αχαάβ υπήγειν εἰς συνάντησιν του Ηλία. παρὰ τη οποία εγώ παροικώ, ώστε να θανατώσης τον Ηλία, και επανήλθεν η ψυχή του παιδαρίου εντός αυτού Αχαάβ, Συ εἰσαὶ ο διαταράttων τον Ισραὴλ; **18** Ο δε εἰπε, ανεβόησε προς τον Κύριον και εἴπε, Κύριε Θεέ μου, ας Δεν διαταράttω εγώ τον Ισραὴλ, αλλὰ συ και ο οίκος επανέλθῃ, δέομαι, η ψυχή του παιδαρίου τούτου εντός του πατρός σου· διότι σεις εγκατελίπετε τας εντολάς αυτού. **22** Και εισίτουσεν ο Κύριος της φωνῆς του του Κυρίου και υπήγεις κατόπιν των Βααλείμ: **19** τώρα Ηλία και επανήλθεν η ψυχή του παιδαρίου εντός αυτού λοιπόν απόστολον, συνάθροισον προς εμὲ πάντα τον και ανέζησε. **23** Και ἐλαβεν ο Ηλίας το παιδάριον, και Ισραὴλ εἰς το ὄρος τον Κάρμηλον, και τους προφήτας κατεβίβασεν αυτό από τον υπερών εἰς τον οίκον και τον Βάαλ τους τετρακοσίους πεντήκοντα, και τους έδωκεν αυτό εἰς την μητέρα αυτού. Και εἶπεν ο Ηλίας, τετρακοσίους προφήτας των αλσών, οίτινες τρύγουσιν βλέπε, ζη ο υιός σου. **24** Και είπεν η γυνὴ προς τον Ηλίαν, Τώρα γνωρίζω εκ τούτου ότι είσαι ἀνθρωπος του Θεού, και ο λόγος του Κυρίου εν τω στόματί σου είναι αλήθεια.

18 Και μετά πολλάς ημέρας ἥλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον Ηλίαν κατά το τρίτον ἔτος, λέγων, Ὑπαγε, φανερώθητι εἰς τον Αχαάβ· και θέλω δώσει βροχήν επὶ το πρόσωπον της γῆς. **2** Και υπήγειν ο Ηλίας να φανερωθῇ εἰς τον Αχαάβ. Ή δε πένια επεβάρυνεν εἰς την Σαμάρειαν. **3** Και εκάλεσεν ο Αχαάβ τον Οβαδία τον οικονόμον. Ο δε Οβαδία εφοβεῖτο τον Κύριον σφόδρα: **4** διότι, ὅτε η Ιεζάβελ εξωλόθρευε τους προφήτας του Κυρίου, ο Οβαδία ἐλαβεν εκατόν προφήτας και ἐκρυψεν αυτούς ανά πεντήκοντα εἰς σπήλαιον, και διέτρεψεν αυτούς εν ἀρτῷ και ὕδατι. **5** Και εἶπεν ο Αχαάβ προς τον Οβαδία, Περίελθε εἰς την γην, εἰς πάσας τας πηγάς των υδάτων και εἰς πάντας τους χειμάρρους· ίώς εύρωμεν χόρτον, διά να σώσωμεν την ζωήν των ἵππων και των ημιόνων και να μη στερηθῶμεν τα κτήνη. **6** Εμέρισαν λοιπόν την γην εἰς εαυτούς, διά να διέλθωσιν αυτήν· ο μεν Αχαάβ απήλθε διά μιας οδού κατά μόνας, ο δε Οβαδία απήλθε δι' ἀλλής οδού κατά μόνας. **7** Και ενώ ἦτο ο Οβαδία καθ' οδὸν ιδού, ο Ηλίας συνήντησεν αυτὸν· και εκείνος εγνώρισεν αυτὸν και ἐπεσε κατά πρόσωπον αυτού και εἶπε, Σύ είσαι, κύριε μου Ηλία; **8** Ο δε εἶπε προς αυτόν, Εγώ ὑπάγε, εἰπε προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλίας. **9** Και εκείνος εἶπε, Τι ημάρτησα, ώστε θέλεις να παραδώσης τον δούλον σου εἰς την χείρα του Αχαάβ, διά να με θανατώσῃ; **10** Ζη Κύριος ο Θεός σου, δεν είναι ἔθνος ἡ βασιλείον, ὃπου δεν ἐστειλεν ο κύριός μου να σε ζητῶσι και ὅτε ἐλέγον, Δεν είναι, αυτός ὥρκιζε το βασιλείον και το ἔθνος, ὅτι δεν σε εὑρηκαν. **11** Και τώρα συ λέγεις, Ὑπαγε, εἰπε προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλίας. **12** Και καθώς εγώ αναχωρήσω από σου, το πνεύμα του Κυρίου θέλει σε φέρει ὅπου δεν εξεύρω· και ὅταν υπάω και αναγγείλω τούτῳ προς τον Αχαάβ, και δεν σε εύρη, θέλει με θανατώσει. Αλλ' ο δούλος σου φοβούμαι τον Κύριον εκ νεότητός μου. **13** Δεν απηγγέλθη προς τον κύριόν μου τι ἔκαμα, ὅτε η Ιεζάβελ εθανάτονε τους προφήτας του Κυρίου, τίνι τρόπω ἐκρυψα εκατόν ἀνδρας εκ των προφητῶν του Κυρίου ανά πεντήκοντα εἰς σπήλαιον, και διέθρεψα αυτούς εν ἀρτῷ και ὕδατι; **14** Και τώρα συ λέγεις, Ὑπαγε, εἰπε προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλίας αλλ' αυτός

θέλει με θανατώσει. **15** Και εἶπεν Ηλίας, Ζη ο Κύριος των δυνάμεων, ἐμπροσθεν του οποίου παρίσταμαι, ὅτι ὃπου αυτὸς εκάθητο, και ἐπλαγίασεν αυτὸν επὶ την σύμερον θέλω εμφανισθή εἰς αυτὸν. **16** Υπήγει λοιπόν ο κλίνην αυτού. **20** Και ανεβόησε προς τον Κύριον και Οβαδία εἰς συνάντησιν του Αχαάβ και απίγγειλε προς εἶπε, Κύριε Θεέ μου επέφερες κακόν και εἰς την χήραν, αυτὸν. Και ο Αχαάβ υπήγειν εἰς συνάντησιν του Ηλία. παρὰ τη οποία εγώ παροικώ, ώστε να θανατώσης τον Ηλία, και επανήλθεν η ψυχή του παιδαρίου εντός αυτού **17** Και ως είδεν ο Αχαάβ τον Ηλίαν, εἶπε προς αυτόν ο Ηλίας και επανήλθεν η ψυχή του παιδαρίου εντός αυτού **18** Και εξηπλώθη τρίς επὶ το παιδάριον και Ισραὴλ εἰς το ὄρος τον Κάρμηλον, και τους προφήτας κατεβίβασεν αυτό από τον υπερών εἰς τον οίκον και τον Βάαλ τους τετρακοσίους πεντήκοντα, και τους έδωκεν αυτό εἰς την μητέρα αυτού. Και εἶπεν ο Ηλίας, τετρακοσίους προφήτας των αλσών, οίτινες τρύγουσιν βλέπε, ζη ο υιός σου. **24** Και είπεν η γυνὴ προς τον Ηλίαν, Τώρα γνωρίζω εκ τούτου ότι είσαι ἀνθρωπος του Θεού, και ο λόγος του Κυρίου εν τω στόματί σου είναι αλήθεια.

18 Και επειδή ο Ηλίας προς πάντα τον λαόν και είπεν, Ἔως πότε χωλαίνετε μεταξὺ δύο φρονημάτων; εάν ο Κύριος ήναι Θεός, ακολουθείτε αυτὸν· αλλ' εάν ο Βάαλ, ακολουθείτε τούτον. Και ο λαός δεν απεκρίθη προς αυτὸν λόγον. **22** Τότε είπεν ο Ηλίας προς τον λαόν, Εγώ μόνος έμεινα προφήτης του Κυρίου οι δε προφήται του Βάαλ είναι τετρακόσιοι πεντήκοντα ἄνδρες **23** ας δώσωσι λοιπόν εἰς ημάς δύο μόσχους και ας εκλέξωσι τον ἓνα μόσχον δι' εαυτούς, και ας διαμείσωσιν αυτόν και ας επιθέσωσιν αυτόν επὶ των χύλων και πυρ ας μη βάλωσι και εγώ θέλω ετοιμάσει τον ἄλλον μόσχον και επιθέσει επὶ των χύλων και πυρ δεν θέλω βάλει, **24** και επικαλέσθητε το ὄνομα των θεών σας, και εγώ θέλω επικαλεσθήτη το δύονα του Κυρίου· και ο Θεός, οστὶς εισακούνθι διά πυρός, ούτος ας ήναι ο Θεός. Και αποκριθείς πας ο λαός, εἶπε, Καλός ο λόγος. **25** Και είπεν ο Ηλίας προς τους προφήτας του Βάαλ, Εκλέξατε εἰς εαυτούς τον ἓνα μόσχον και ετοιμάσατε αυτὸν πρώτοι διότι είσθε πολλοί· και επικαλέσθητε το ὄνομα των θεών σας, πυρ δύως μη βάλητε. **26** Και ἐλαβον τον μόσχον τον δοθέντα εἰς αυτούς και ητοίμασαν αυτόν, και επεκαλούντο το ὄνομα του Βάαλ από πρωΐας μέχρι μεσημβρίας, λέγοντες, Επάκουσον ημών, Βάαλ· και ουκ ην φωνή και ουκ ην αικρόασις και επήδων περί το θυσιαστήριον, το οποίον ωκοδόμησαν. **27** Και περί την μεσημβρίαν ο Ηλίας μυκτηρίζων αυτούς ἐλεγεν, Επικαλείσθε μετά φωνῆς μεγάλης διότι θεός είναι ἡ συνομιλεῖ ή ασχολείται ή είναι εἰς οδοιπορίαν ἱσως κοιμάται και θέλει εξηπνίσει. **28** Και επεκαλόντο μετά φωνῆς μεγάλης και κατετέμοντο κατά την συνήθειαν αυτῶν με μαχαίρας και με λόγχας, εωσού αίμα εξεχύθη επ' αυτούς. **29** Και αφού παρήλθεν η μεσημβρία, και αυτοί προεφήτευον μέχρι της ώρας της προσφορᾶς, και ουκ ην φωνή και ουκ ην αικρόασις και ουκ ην προσοχή, **30** τότε είπεν ο Ηλίας προς πάντα τον λαόν, Πλησίαστε προς εμέ· Και πας ο λαός επλισίσασε προς αυτόν. Και επιδιώρθωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου, το κεκρημηνισμένον. **31** Και ἐλαβεν ο Ηλίας δώδεκα λίθους, κατά τον αριθμόν των φυλών των υιών Ιακώβ, προς τον οποίον ἥλθεν ο λόγος του Κυρίου, λέγων, Ισραὴλ θέλει είσθαι το ὄνομά σου· **32** και ωκοδόμησε τους λίθους θυσιαστήριον εἰς το ὄνομα του Κυρίου· και

έκαμεν αύλακα περί το θυσιαστήριον, χωρούσαν δύο και ανέβλεψε, και ιδού, πλησίον της κεφαλής αυτού μέτρα σπόρου. **33** Και εστοίβασε τα ξύλα και διεμέλισε ἄρτος εγκρυφίας και αγγείου ὑδάτος. Και ἔφαγε και τον μόσχον και επέθεσεν αυτόν επί των ξύλων. **34** Και ἔπιε και πάλιν επλαγίασε. **7** Και επέστρεψεν ο ἀγγελος είπε, Γεμίσατε ὑδάτος τέσσαρας υδρίας και χύσατε επί το του Κυρίου εκ δευτέρου και ἤγγισεν αυτόν και είπε, Ο λόγος του Κυρίου τον διέταξεν επιτέλους νύκτας, ἵνα τον Κυρίον εκ δευτέρου και ἤγγισεν αυτόν και είπε, Θεού. **9** Και εισήλθεν εκεί εἰς στήλαιον και ἐκαμεν Σηκώθητι, φάγε διότι πολλή είναι η οδός από σου. και ολοκαύτωμα και επί τα ξύλα. Και είπε, Δευτερώσατε· **8** Και σηκωθείς, ἔφαγε και ἔπιε, και με την δύναμιν **35** Και περιέτρεχε τὸ ὑδρὸν πέριξ του θυσιαστηρίου· και της τροφῆς εκείνης ὡδιπόρησε τεσσαράκοντα νημέρας η αύλαξ ἐτί γέγμισεν ὑδάτος. **36** Και την ὥραν της και τεσσαράκοντα νύκτας, ἔως Χωρίβ του ὄρους του προσφοράς επλησίασεν Ηλίας ο προφήτης και είπε, Θεού. **9** Και εισήλθεν εκεί εἰς στήλαιον και ἐκαμεν Κύριε, θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, ας εκεί καταλύμα· και ιδού, ἥλθε λόγος Κυρίου προς αυτόν γείνη γνωστὸν σήμερον, ὃτι συ είσαι θεός εν τω Ισραήλ και είπε προς αυτόν, Τι κάμνεις ενταῦθα, Ηλία; **10** Ο και εγώ δούλος σου, και κατά τον λόγον σου ἔκαμα δε είπεν, Εστάθην εἰς ἄκρον ζηλωτής υπέρ Κυρίου του πάντα τα ταύτα τα πράγματα: **37** επάκουσόν μου, Κύριε, θεόν των δυνάμεων διότι οι ιυοί Ισραήλ εγκατέλιπον επάκουσόν μου, διά να γνωρίσῃ ο λαός ούτος ὃτι συ την διαθήκην σου, τα θυσιαστήριά σου κατέστρεψαν Κύριος είσαι ο Θεός, και σε επέστρεψας την καρδίαν και τους προφήτας σου εθανάτωσαν εν ρομφαίᾳ· και αυτών οπίσω. **38** Τότε ἐπεσε πυρ παρά Κυρίου και εναπελείφθην εγώ μόνος· και ζητούσι την ζωήν μου, κατέφαγε το ολοκαύτωμα και τα ξύλα και τους λίθους διά να αφαιρέσωσιν αυτήν. **11** Και είπεν, Ἐξέλθε και και το χώμα, και ἔγλειψε τὸ ὑδρὸν το εν τη αύλακι. στάθητι επὶ τὸ ὄρος ενώπιον Κυρίου. Και ιδού, ο Κύριος **39** Και ὅτε εἶδε πας ο λαός, ἐπεσον κατά πρόσωπον διέβανε, και ἀνέμος μέγας και δυνατός ἐσχίζε τὰ ὄρη αυτών και είπον, Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός ο Κύριος, και συνέτριβε τους βράχους ἐμπροσθεν του Κυρίου· αυτός είναι ο Θεός. **40** Και είπε προς αυτούς ο Ηλίας, ο Κύριος δεν ἤτο εν τω ανέμῳ· και μετά τον ἀνέμον Πιάσατε τους προφήτας του Βαάλ· μηδείς εξ αυτών σεισμός· ο Κύριος δεν ἤτο εν τω σεισμῷ· **12** και μετά τον ας μη διασωθῇ. Και επίασαν αυτούς· και κατεβίβασεν σεισμόν, πύρ· ο Κύριος δεν ἤτο εν τω πυρί· και μετά το αυτούς ο Ηλίας εις τον χειμαρρον Κεισών και ἔσφαξεν πυρ, ἥχος λεπτού αέρος. **13** Και ως ἡκουσεν ο Ηλίας, αυτούς εκεί. **41** Και είπεν ο Ηλίας προς τον Αχαάβ, εσκέπασε το πρόσωπον αυτού με την μηλωτήν αυτού Ανάβα, φάγε και πie. διότι είναι φωνή πλήθους βροχής· και εξήλθε και εστάθη εἰς την είσοδον του σπηλαίου. Και **42** Και ανέβη ο Αχαάβ διά να φάγῃ και να πίη. Ο δε Ηλίας ιδού, φωνή προς αυτόν, λέγουσα, Τι κάμνεις ενταῦθα, ανέβη εἰς την κορυφήν του Καρμήλου και ἔκυψεν εἰς Ηλία; **14** Και είπεν, Εστάθην εἰς ἄκρον ζηλωτής υπέρ την γην και ἔβαλε το πρόσωπον αυτού αναμέσον των Κυρίου του θεού των δυνάμεων διότι οι ιυοί του Ισραήλ γονάτων αυτού, **43** και είπε προς τον υπηρέτην αυτού, εγκατέλιπον την διαθήκην σου, τα θυσιαστήριά σου Ανάβα τώρα, βλέψον προς την θάλασσαν. Και ανέβη και κατέστρεψαν και τους προφήτας σου εθανάτωσαν εν ἔβλεψε και είπε, Δεν είναι ουδέν. Ο δε είπεν, Υπαγε ρομφαίαν και εναπελείφθην εγώ μόνος· και ζητούσι πάλιν, ἔως επτάκις. **44** Και την εβδόμην φοράν είπεν, την ζωήν μου, διά να αφαιρέσωσιν αυτήν. **15** Και είπε ιδού, νέφος μικρόν, ως παλάμην ανθρώπου, αναβαίνει εκ Κύριος προς αυτόν, Υπαγε, επίστρεψον εἰς την οδόν της θαλάσσης. Και είπεν, Ανάβα, επέ προς τον Αχαάβ, σου προς την ἔρημον της Δαμασκού· και ὅταν ἔλθῃς, Ζεύζον την ἄμαξάν σου, και κατάβα, διά να μη σε χρίσον τον Αζαήλ βασιλέα επὶ την Συρίαν· **16** τον δε εμποδίσῃ η βροχή. **45** Και εν τω μεταξύ ο ουρανός συνεστότασεν εκ νεφών και ανέμου, και ἔγεινε βροχή μεγάλη. Και ανέβη ο Αχαάβ εἰς την ἄμαξαν αυτού και υπίγειν εἰς Ιεζραέλ. **46** Και χειρ Κυρίου εστάθη επὶ τον Ηλίαν· και συνέσφριγε την οσφύν αυτού και ἔτρεχεν εμπροσθεν του Αχαάβ ἔως της εισόδου της Ιεζραέλ.

19 Και απίγγιειλεν ο Αχαάβ προς την Ιεζάβελ πάντα ὅσα ἐκαμεν ο Ηλίας, και τίνι τρόπω εθανάτωσεν εν ρομφαίᾳ πάντας τους προφήτας. **2** Και απέστειλε μηνυτήν η Ιεζάβελ προς τον Ηλίαν, λέγουσα, Ούτω να κάμωσιν οι θεοί και ούτω να προσθέσωσιν, εάν άριον περὶ την ὥραν ταύτην δεν καταστήσω την ζωήν σου ως την ζωήν ενός εξ εκείνων. **3** Και φοιθήθεις, εσκώθη και ανεχώρησε διά την ζωήν αυτού, και ἤλθεν εἰς Βηρσαβέε την του Ιούδα και αφήκεν εκεί τον υπηρέτην αυτού. **4** Αυτός δε υπήγειν εἰς την ἔρημον μιας ημέρας οδόν, και ἤλθε και εκάθισεν υπό τινά ἄρκευθον· και επεθύμησε καθ' εαυτόν να αποθάνῃ και είπεν, Αρκεῖ τώρα, Κύριε, λάβε την ψυχήν μου· διότι δεν είμαι εγώ καλήτερος των πατέρων μου. **5** Και πλαγιάσας απεκοιμήθη υποκάτω μιας αρκεύθου, και ιδού, ἄγγελος ἤγγισεν αυτόν και είπε προς αυτόν, Σηκώθητι, φάγε. **6**

Και αναχωρήσας εκείθεν, εύρηκε τον Ελισσαΐε τον ιερόν του Σαφάτ, ενώ ὥργονε με δῶδεκα ζεύγη βοών ἐμπροσθεν αυτού, αυτός ων εις το δωδέκατον· και επέρασεν ο Ηλίας από πλησίον αυτού και ἔριψεν εἰς τον μηλωτήν αυτού. **20** Ο δε αφήκε τους βόας και ἔτρεξε κατόπιν του Ηλία και είπεν, Ας ασπασθώ, παρακαλώ, τον πατέρα μου και την μητέρα μου, και τότε θέλω σε ακολουθήσει. Και είπε προς αυτόν, Υπαγε, επίστρεψον διότι τι ἔκαμα εἰς σε; **21** Και ἔστρεψεν εξδόπισθεν αυτού και ἐλαβεν εν ζεύγος βοών και ἔσφαξεν αυτούς, και ἐψήσε το κρέας αυτών με τα εργαλεία των βοών και ἔδωκεν εἰς τον λαόν, και ἔφαγον. Τότε σηκώθητις, υπήγει κατόπιν του Ηλία και υπηρέτει αυτόν.

20 Ο δε Βεν-αδάδ βασιλεύς της Συρίας συνήθροισε εξήλθον εκ της Σαμαρείας. **18** Ο δε είπεν, Εάν εξήλθον πάσαν την δύναμιν αυτού· ήσαν δε μετ' αυτού ειρηνικώς, συλλάβετε αυτούς ζώντας και εάν εξήλθον τριάκοντα δύο βασιλεῖς και ίπποι και ἄμαξαι και ανέβη διά πόλεμον, πάλιν ζώντας συλλάβετε αυτούς. **19** και εποιούρκησε την Σαμάρειαν και επολέμει αυτήν. **2** Εξήλθον λοιπόν εκ της πόλεως ούτοι οι θεράποντες Και απέστειλε μηνυτάς προς Αχαάβ τον βασιλέα του των αρχόντων των επαρχιών, και το στράτευμα το Ισραήλ εις την πόλιν και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει ο οποίον ηκολούθει αυτούς. **20** Και επάταξεν ἔκαστος τον Βεν-αδάδ· **3** το αργύριον σου και το χρυσίον σου είναι ἀνθρωπον αυτούς και οι Σύριοι ἐφύγον και κατεδίωξεν εμού και αγναίκες σου και τα τέκνα σου τα ὡραία αυτούς ο Ισραήλ: ο δε Βεν-αδάδ ο βασιλεύς της Συρίας είναι εμού. **4** Και απεκρίθη ο βασιλεύς του Ισραήλ διεσώθη ἐφίππος μετά των ιππέων. **21** Και εξήλθεν ο και είπε, Κατά τον λόγον σου, κύριε μου βασιλεύ, σου βασιλεύς του Ισραήλ και επάταξε τους ιππεῖς και τας είμαι εγώ και πάντα σόσ ἔχω. **5** Και επανήλθον οι αμάξας, και ἔκαμεν εις τους Σύριους σφαγήν μεγάλην. μηνυταί και είπον, Ούτως αποκρίνεται ο Βεν-αδάδ, **22** Και προσήλθεν ο προφήτης προς τον βασιλέα του λέγων· Επειδή απέστειλα προς σε, λέγων, Το αργύριον Ισραήλ και είπε προς αυτόν, Ὑπαγε, ενδυναμώθητι και σου και το χρυσίον σου και τας γυναίκάς σου και τα σκέφθητι, και ιδέ τι θέλεις κάμει διότι εν τη επιστροφή τέκνα σου θέλεις παραδώσει εις εμού, **6** αὐτόν θεβαίων του έτους ο βασιλεύς της Συρίας θέλει αναβήι εναντίον περί την ὥραν ταῦτην θέλω αποστείλει τους δούλους σου. **23** Είπον δε προς αυτόν οι δούλοι του βασιλέως μου προς σε, και θέλουσιν ερευνήσει τον οίκον σου και της Συρίας, Θεός αυτών είναι θεός των βουνών· διά τους οίκους των δούλων σου· και δ, τι είναι επιθυμητόν τούτο υπερίσχυσαν καθ' ημών· εάν δε πολεμήσωμεν εις τους οφθαλμούς σου, θέλουσι βάλει εις τας χείρας αυτούς εν τη πεδιάδι, βεβαίως θέλομεν υπερισχύσει αυτών και θέλουσι λάβει αυτό. **7** Τότε εκάλεσεν ο κατ' αυτών. **24** Κάμε λοιπόν το πράγμα τούτο· ἔκβαλε βασιλεύς του Ισραήλ πάντας τους πρεσβυτέρους του τους βασιλείς, ἔκαστον εκ του τόπου αυτού· και βάλε τόπου και είπε, Στοχασθήτε, παρακαλώ, και ιδέτε ότι αντ' αυτών στρατηγούς· **25** συ δε συνάθροισον εις ούτος κακίαν ζητεί· διότι απέστειλε προς εμέ διά τας σεαυτόν στράτευμα, ὃσον στράτευμα εκ των μετά σου γυναίκας μου και διά τα τέκνα μου και διά το αργύριον ἐπεσε, και ἵππον αντί ἵππου και ἄμαξαν αντί αμάξης μου και διά το χρυσόν μου, και δεν ηρήθην ουδέν εις και ας πολεμήσωμεν αυτούς εν τη πεδιάδι, και βεβαίως αυτόν. **8** Και είπον προς αυτόν πάντες οι πρεσβύτεροι θέλομεν υπερισχύσει κατ' αυτών. Και εισήκουσε της και πας ο λαός, Μή υπακούσης μηδέ συγκατανεύσης. **9** φωνής αυτών και ἔκαμεν ούτω. **26** Και εν τη επιστροφῇ Είπε λοιπόν προς τους μηνυτάς του Βεν-αδάδ, Είπατε του έτους ηρίθμησεν ο Βεν-αδάδ τους Σύριους και ανέβη προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, Πάντα σόσ ἐμήνυσα εις Αφέν, διά να πολεμήσητα κατά του Ισραήλ. **27** Και οι προς τον δούλον σου κατ' αρχάς, θέλω κάμει τούτο υιοί Ισραήλ ηρίθμησαν, και προπαρασκευασθέντες όμως το πράγμα δεν δύναμαι να κάμω. Και οι μηνυταί υπίγον εις συνάντησιν αυτών και εστρατοπέδευσαν ανεχώρησαν και ἔφεραν προς αυτόν την απόκρισιν. **10** οι νιοί Ισραήλ απέναντι αυτών, ως δύο μικρά ποίμνια Και αναπέστειλεν ο Βεν-αδάδ προς αυτόν, λέγων, Ούτω αιγών οι δε Σύριοι εγέμισαν την γην. **28** Και προσήλθεν να κάμωσιν εις εμέ οι θεός οι ούτω να προσθέσωσιν, ο ἄνθρωπος του θεού και ελάλησε προς τον βασιλέα του εάν το χώμα της Σαμαρείας αρκέτη διά μίαν χειράν εις Ισραήλ, και είπεν, Ούτω λέγει Κύριος· Επειδή οι Σύριοι πάντα τον λαόν, τον ακολουθούντα με. **11** Και απεκρίθη είπον, Ο Κύριος είναι θεός των βουνών, αλλ' ουχί θέός ο βασιλεύς του Ισραήλ και είπεν, Είπατε προς αυτόν, των κοιλάδων, διά τούτο θέλω παραδώσει εις την χείρα Όστις περιζώννυται τα ὄπλα, ας μη μεγαλαυγή ως ο σου ἄπαν το μέγα τούτο πλήθος, και θέλετε γνωρίσει εκδυόμενος αυτά. **12** Ότε δε ο Βεν-αδάδ ἤκουσε τον ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **29** Και ήσαν εστρατοπεδεύμενοι λόγον τούτον, ἔτυχε πίνων, αυτός και οι βασιλεῖς οι μετ' αντικρύ αλλήλων επτά ημέρας. Και την εβδόμην ημέραν αυτού εις τας σκηνάς, και είπε προς τους δούλους αυτού, συνεκροτήθη η μάχη· και επάταξαν οι νιοί Ισραήλ τους Παρατάχθητε. Και παρετάχθησαν κατά της πόλεως. **13** Συρίους εκατόν χιλιάδας πεζών εν ημέρα μιά. **30** Οι Και ιδού, προσήλθε προς τον Αχαάβ τον βασιλέα του δε εναπολειφθέντες ἐφύγον εις Αφέν, προς την πόλιν Ισραήλ προφήτης τις, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Βλέπεις και ἐπεσε το τείχος επί εικοσιεπτά χιλιάδας εκ των ἄπαν το πλήθος τούτο το μέγα; Ιδού, εγώ παραδίδω ανδρῶν των εναπολειφθέντων. Και ἐφύγεν ο Βεν-αδάδ αυτό εις την χείρα σου σήμερον· και θέλεις γνωρίσει ότι και εισήλθεν εις την πόλιν και εκρύθη από κοιτώνος εγώ είμαι ο Κύριος. **14** Και είπεν ο Αχαάβ, Διά τίνος; Ο εις κοιτώνα. **31** Και είπον προς αυτόν οι δούλοι αυτού, δε απεκρίθη, Ούτω λέγει Κύριος· Διά των θεραπόντων Ιδού τώρα, ηκούσαμεν ότι οι βασιλεῖς του οίκου Ισραήλ των αρχόντων των επαρχιών. Τότε είπε, Τις θέλει είναι βασιλεῖς ελεγήμονες ας βάλωμεν λοιπόν σάκκους συγκροτήσει την μάχην; Και απεκρίθη, Συ. **15** Τότε επί τας οσφύας ημών και σχοινία επί τας κεφαλάς ηρίθμησε τους θεράποντας των αρχόντων των επαρχιών· ημών, και ας ἔξελθωμεν προς τον βασιλέα του Ισραήλ· και ήσαν διακόσιοι τριάκοντα δύο· και μετ' αυτούς, ίσως θέλει σοι χαρίσει την ζωήν. **32** Περιεζώσθησαν ηρίθμησεν ἄπαντα τον λαόν, πάντας τους νιούς Ισραήλ, λοιπόν σάκκους εις τας οσφύας αυτών και σχοινία εις επτά χιλιάδας. **16** Και εξήλθον περί την μεσημβρίαν. Ο τας κεφαλάς αυτών, και ἤλθον προς τον βασιλέα του δε Βεν-αδάδ ἔτινε και εμέθεν εις τας σκηνάς, αυτός Ισραήλ και είπον, Ο δούλος σου Βεν-αδάδ λέγει, Ας ζήση και οι βασιλεῖς, οι τριάκοντα δύο βασιλεῖς οι σύμμαχοι η ψυχή μου, παρακαλώ. Και είπε, Ζη ακόμη· αδελφός αυτού. **17** Και εξήλθον πρώτοι οι θεράποντες των αρχόντων των επαρχιών· και απέστειλεν ο Βεν-αδάδ να οιωνών, και ἐσπευσαν να στερεώσωσι το εξελθόν εκ του μάθη· και απίγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Άνδρες στόματος αυτού· και είπον, Ο αδελφός σου Βεν-αδάδ.

Και είπεν, Υπάγετε, φέρετε αυτόν. Ὄτε δε ἡλθε προς ἄρτον; **6** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα προς αυτόν ο Βεν-αδάδ, εκείνος ανεβίβασεν αυτόν εἰς τὴν Ναβουθαὶ τὸν Ιεζαηλίτην, καὶ εἴπα προς αυτόν, Δος ἀμάξαν αυτού. **34** Και είπε προς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος σου, θέλω αποδώσει καὶ θέλεις στήσει εἰς σεαυτόν απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Οχυρώματα εν Δαμασκῷ, καθὼς ἐστησεν ο πατήρ μου εν Και είπε προς αυτόν Ιεζάβελ η γυνή αυτού, Συ τώρα Σαμαρείᾳ. Και εγώ, είπεν ο Αχαάβ, θέλω σε εξαποστείλει βασιλεύεις επὶ τὸν Ισραὴλ; σηκώθητι, φάγε ἄρτον, καὶ επὶ ταύτη τῇ συνθήκῃ Οὕτως ἔκαμε συνθήκην μετ' ας ἡναι εύθυμος η καρδία σου εγώ θέλω σοι δώσει τὸν αυτοῦ καὶ εξαπέστειλεν αυτόν. **35** Ἀνθρωπὸς δὲ τις αμπελῶνα Ναβουθαὶ τὸν Ιεζαηλίτου. **8** Τότε ἔγραφεν εκ τῶν uiών των προφητῶν είπε προς τὸν πλησίον επιστολάς εν ονόματι τοῦ Αχαάβ καὶ εσφράγισε διὰ τῆς αυτού εν λόγῳ Κυρίου, Κτύπτον με, παρακαλῶ. Άλλα σφραγίδος αυτού, καὶ απέστειλε τὰς επιστολάς πρὸς τοὺς δὲν ηθέλησεν ο ἀνθρωπὸς να κτυπήσῃ αυτόν. **36** Και πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς ἀρχοντας, τοὺς ὄντας εν τῇ είπε προς αυτόν, Επειδή δεν υπήκουσας τῆς φωνῆς του πόλει αυτού, τους κατοικούντας μετά τον Ναβουθαὶ. Κυρίου, ιδού, καθὼς αναχωρήσης απ' εμού, λέων θέλει **9** Και ἔγραφεν εν ταῖς επιστολαῖς, λέγουσα, Κηρύζατε σε θανατώσει. Και ως ανεχώρησεν απ' αυτού, εύρηκεν νηστείαν καὶ καθίσατε τὸν Ναβουθαὶ επὶ κεφαλῆς του αυτού λέων καὶ εθανάτωσεν αυτόν. **37** Ευρών ἐπειτα λαού· **10** καὶ παρακαθίστε δύο ἀνδρας κακούς αντικρύ ἄλλον ἀνθρωπὸν, είπε, Κτύπτον με, παρακαλῶ. Και ο αυτού, καὶ ας μαρτυρήσωσι κατ' αυτού, λέγοντες, Συ ἀνθρωπὸς εκτύπτησεν αυτόν, καὶ κτυπήσας επλήγωσε. εβλασφήμησας τὸν Θεόν καὶ τὸν βασιλέα· καὶ εκβάλετε **38** Τότε ανεχώρησεν ο προφήτης καὶ εστάθη επὶ τῆς αυτού καὶ λιθοβολήσατε αυτόν, καὶ ας αποθάνῃ. **11** Και οδού διὰ τὸν βασιλέα, μεταμεμορφωμένος με κάλυμμα ἔκαμον οἱ ἀνδρες τῆς πόλεως αυτού, οἱ πρεσβύτεροι καὶ επὶ τοὺς οφθαλμούς αυτού. **39** Και ως διέβαινεν οἱ ἀρχοντες οι κατοικούντες εν τῇ πόλει αυτού, καθὼς βασιλεύεις αυτός εβόησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ είπεν, Ο εμήνυσε πρὸς αυτούς η Ιεζάβελ, κατά το γεγραμμένον δούλος σου εξήλθεν εἰς τὸ μέσον τῆς μάχης καὶ ιδού, εν ταῖς επιστολαῖς τας οποίας ἐστειλε πρὸς αυτούς. **12** ἀνθρωπὸς στραφεῖς κατὰ μέρος ἐφέρε τινά πρὸς εμέ, καὶ Εκήρυξαν νηστείαν καὶ εκάθησαν τὸν Ναβουθαὶ επὶ είπε, Φύλαττε τὸν ἀνθρωπὸν τούτον εάν ποτὲ φύγῃ, κεφαλῆς του λαού· **13** καὶ εισήλθον δύο ἀνδρες κακοί τότε η ζωὴ σου θέλει εἰσθαι αντὶ τῆς ζωῆς αυτού, ἡ καὶ εκάθησαν αντικρύ αυτού· καὶ εμαρτύρησαν οἱ ἀνδρες θέλεις πληρώσει εν τάλαντον ἀργυρίου· **40** καὶ ενώ οι κακοί κατ' αυτού, κατά το Ναβουθαὶ, ενώπιον του δούλος σου ησχολεῖτο εδῶ καὶ εκεῖ, αυτός ἐφύγε. Και λαού, λέγοντες, Ο Ναβουθαὶ εβλασφήμησε τὸν Θεόν καὶ είπε πρὸς αυτὸν ο βασιλεὺς του Ισραὴλ, αὐτή είναι η τὸν βασιλέα. Τότε εξέβαλον αυτὸν ἔξω τῆς πόλεως και κρίσις σου σπεράσισα απτήν. **41** Τότε ἐσπευσεν ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους, και απέθανεν. **14** Και και αιρήσεος τὸ κάλυμμα απὸ τῶν οφθαλμῶν αυτού· καὶ εγνώρισεν αυτόν ο βασιλεὺς του Ισραὴλ ὅτι εκ τῶν ελιθοβολίθων και απέθανεν. **15** Και ως ἤκουσεν η Ιεζάβελ προφητῶν, είπεν η Επειδή συ εξαπέστειλας από τῆς χειρός σου ἀνθρωπὸν, Ιεζάβελ πρὸς τὸν Αχαάβ, Σηκώθητι, κληρονόμησον τὸν οποίον εγώ είχον αποφασίσει εἰς ὀλεθρον, διὰ τὸν αμπελῶνα Ναβουθαὶ τὸν Ιεζαηλίτου, τὸν οποίον τούτο η ζωὴ σου θέλει εἰσθαι αντὶ τῆς ζωῆς αυτού, και δεν ήθελε να σοι δώσῃ διότι ο Ναβουθαὶ ο λαός σου αντὶ του λαού αυτού. **43** Και απήλθεν ο δεν ζη αλλ' απέθανεν. **16** Και ως ἤκουσεν ο Αχαάβ ότι βασιλεύς του Ισραὴλ εἰς τὸν οίκον αυτού σκυθρωπός και δυσηρεστημένος και ἤλθεν εις την Σαμαρείαν.

21 Μετά δε ταύτα τα πράγματα Ναβουθαὶ ο Ιεζαηλίτης είχεν αμπελῶνα εν Ιεζαέλ, πλησίον του παλατίου του Αχαάβ βασιλέως τῆς Σαμαρείας. **2** Και ελάλησεν ο Αχαάβ πρὸς τὸν Ναβουθαὶ, λέγων, Δος μοι τὸν αμπελῶνά σου, διὰ να ἔχω αυτὸν κήπον λαχάνων, επειδή είναι πλησίον του οίκου μου· καὶ θέλω σοι δώσει αντ' αυτού αμπελῶνα καλήτερον παρ' αυτού· ή, αν ἡναι αρεστόν εις σε, θέλω σοι δώσει το αντίτιμον αυτού εἰς αργύριον. **3** Ο δε Ναβουθαὶ είπε πρὸς τὸν Αχαάβ, Μη γένοιτο εις εμέ παρά Θεού, να δώσω την κληρονομίαν των πατέρων μου εἰς σε. **4** Και ἤλθεν ο Αχαάβ εἰς τὸν οίκον αυτού σκυθρωπός και δυσηρεστημένος διὰ τὸν λόγον, τὸν οποίον ελάλησε πρὸς αυτὸν Ναβουθαὶ ο Ιεζαηλίτης, ειπών, Δεν θέλω σοι δώσει την κληρονομίαν των πατέρων μου. Και επλαγίασεν επὶ τῆς κλίνης αυτού και απέστρεψε τὸ πρόσωπον αυτού και δεν ἔφαγεν ἄρτον. **5** Και ἤλθε πρὸς αυτὸν Ιεζάβελ η γυνή αυτού και είπε προς αυτόν, Διά τι τὸ πνεύμα σου είναι περίλυπον, ώστε δεν τρώγεις

ο Ναβουθαὶ τὸν Ιεζαηλίτην, καὶ εἴπα προς αυτόν, Δος μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, εκείνος ανεβίβασεν αυτόν εἰς τὴν Ναβουθαὶ τὸν Ιεζαηλίτην, καὶ εἴπα προς αυτόν, Δος μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν αμπελῶνά μου. **7** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα πρὸς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας μοι τὸν αμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω πόλεις, τας οποίας ἔλαβεν ο πατήρ μου παρά τὸν πατρός σοι δώσει ἀλλον αμπελῶνα ἀντ' αυτού. καὶ ε

με παρώργιας, και έκαμες τον Ισραήλ να αμαρτίση. **23** Και περί της Ιεζάβελ ἐτί ελάλησεν ο Κύριος, λέγων, την χείρα του βασιλέως. **13** Και ο μηνυτής, ὅστις υπήγει Οι κύνες θέλουσι καταφάγει την Ιεζάβελ πλησίον του να καλέσῃ τον Μιχαίαν, εἴπε προς αυτόν, λέγων, Ιδού προτειχίσματος της Ιεζαράλ: **24** ὅστις εκ του Αχαάβ τώρα, οι λόγοι των προφητών φανερόνουσιν εξ ενός αποθάνητον περί τη πόλει, οι κύνες θέλουσι καταφάγει στόματος καλόν περί του βασιλέως ο λόγος σου λοιπόν αυτόν και ὅστις αποθάνητον περί των αγρών, τα πετεινά του ας ἔναι αὐτὸς ο λόγος ενός εξ εκείνων, και λάλησον το ουρανού θέλουσι καταφάγει αυτόν. **25** Ουδεὶς τωντί καλόν. **14** Ο δε Μιχαίας είπε, Ζη Κύριος, διότι μοι εἶπε ο δεν εστάθη ὅμοιος του Αχαάβ, ὅστις επώλησεν εαυτόν τον Κύριος, τούτο θέλω λαλήσει. **15** Ἡλθε λοιπόν προς τον εις το να πράττῃ πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ὅπως βασιλέα. Και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Μιχαία, να εκίνει αυτόν την Ιεζάβελ τη γυνή αυτού. **26** Και ἐπράξει υπάγωμεν εἰς Ραμώθ-γαλαάδ διά παλεμήσωμεν, ἡ βδελυρά σφόδρα ακολουθών τα είδωλα, κατὰ πάντα να απέχωμεν; Ο δε απεκρίθη προς αυτόν, Ανάβα και ὄσα ἐπράττον οι Αμορραίοι, τους οποίους ο Κύριος ευδούν διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την εξεδίωξεν απ' ἐμπροσθεν των νινών Ισραήλ. **27** Ος δε χείρα του βασιλέως. **16** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Ἡκούσεν τον Αχαάβ τους λόγους του τούτους, διέρρηξε τα Ἠώς ποσάκις θέλω σε ορκίζει, να μη λέγης προς εμέ μιάτια αυτού και ἔβαλε σάκκον επί την σάρκα αυτού και παρά την αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου; **17** Ο δε είπεν, ενήστευε, και εκοίτετο περιτευλιγμένος σάκκον και είδον πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον επί τα ὄρη, ως εβάδιζε κεκυψώς. **28** Ἡλθε δε ο λόγος του Κυρίου προς πρόβατα μη ἔχοντα ποιμένα. Και είπε Κύριος, Ούτοι Ηλίαν τον Θεοβίτην, λέγων, **29** Είδες πως εταπεινώθη ενώπιον μου; επειδή εταπεινώθη ενώπιον μου, δεν έχουσι κύριον ας επιστρέψωσιν ἔκαστος εις τον Αχαάβ ενώπιον μου; επειδή εταπεινώθη ενώπιον μου, οίκον αυτού εν ειρήνη. **18** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Δεν σοι είπα ἐτί δεν θέλει προφητεύσει καλόν περί εμού, αλλά κακόν; **19** Και ο Μιχαίας είπεν, Ἀκουσον λοιπόν τον λόγον του Κυρίου. Είδον τον Κύριον καθήμενον επί του θρόνου αυτού, και πάσαν την στρατιάν του ουρανού παρισταμένην περί αυτόν, εκ δεξιῶν αυτού και εξ αριστερών αυτού.

22 Παρηλθόν δε τρία ἐτη ἀνέν πολέμου αναμέσον της Συρίας καὶ του Ισραήλ. **2** Κατά δε το τρίτον ἔτος κατέβη Ιωσαφάτ ο βασιλεὺς του Ιούδα προς τον βασιλέα του Ισραήλ. **3** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τους δούλους αυτού, Εξέντετε ὅτι η Ραμώθ-γαλαάδ είναι ημῶν, και ημεῖς σιωπῶμεν εἰς το να λάβωμεν αυτήν εκ της χειρός του βασιλέως της Συρίας; **4** Και είπε προς τον Ιωσαφάτ, Ἐρχεσαι μετ' εμού διά να πολεμήσωμεν την Ραμώθ-γαλαάδ; Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Εγώ είμαι καθώς συ, ο λαός μου καθώς ο λαός σου, οι ἵπποι μου καθώς οι ἵπποι σου. **5** Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Ερώτησον, παρακαλώ, τον λόγον του Κυρίου σήμερον. **6** Και συνήθροισεν ο βασιλεύς του Ισραήλ τους προφήτας, περίπου τετρακοσίους ἄνδρας, και είπε προς αυτούς, να υπάγω εναντίον της Ραμώθ-γαλαάδ να πολεμήσω, ή να απέχω; οι δε είπον, Ανάβα, και ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **7** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Δεν είναι ενταῦθα ἐπί προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν δι' αυτού; **8** Και είπεν ο βασιλέυς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Είναι ἐπί ἄνθρωπος τις, Μιχαίας, ο οιός του Ιεμάλ, διά του οποίου δυνάμεθα να ερωτήσωμεν τον Κύριον· πλὴν μισῶ αυτόν· διότι δεν προφητεύει καλόν περί εμού, αλλά κακόν. Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Ας μη λαλή ο βασιλεύς ούτως. **9** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς του Ισραήλ ἔνα ευνούχον και είπε Σπεύσον να φέρης Μιχαίαν τον ινόν του Ιεμάλ. **10** Ο δε βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εκάθηντο, ἔκαστος επί του θρόνου αυτού, ενδεδυμένοι στολάς, εν τόπῳ ανοικτῷ κατά την είσοδον της πόλης της Σαμαρείας και πάντες οι προφήται προεφήτευον ἐμπροσθεν αυτών. **11** Και Σεδεκίας ο οιός του Χαναανά είχε κάμει εις εαυτόν σιδηρά κέρατα· και είπεν, Ούτω λέγει Κύριος Διά τούτων θέλεις κερατίσαι τους Συρίους, εωσού συντελέσης αυτούς. **12** Και πάντες οι προφήται προεφήτευον ούτω, λέγοντες, Ανάβα εις Ραμώθ-γαλαάδ

Και ως είδον οι αμαξάρχαι τον Ιωσαφάτ, τότε αυτοί αυτού και εις την οδόν της μητρός αυτού και εις την είπον, Βεβαίως ούτος είναι ο βασιλεύς του Ισραήλ. Και οδόν του Ιεροβοάμ νιού του Ναβάτ, δόσις έκαμε τον περιεστράφησαν διά να πολεμήσωσιν αυτόν· αλλ' ο Ισραήλ να αμαρτηστῇ 53 διότι ελάτρευσε τον Βάαλ και Ιωσαφάτ ανεβόθησεν. 33 Ιδόντες δε οι αμαξάρχαι ότι προσεκύνησεν αυτόν, και παρώργισε Κύριον τον Θεόν δεν ήτοι ο βασιλεύς του Ισραήλ, επέστρεψαν από της του Ισραήλ, κατά πάντα όσα ἐπραξεν ο πατήρ αυτού. καταδίωξεως αυτού. 34 Ἀνθρωπος δε τις, τοξεύσας ασκόπως, εκτύπησε τον βασιλέα του Ισραήλ μεταξύ των αρθρώσεων του θώρακος· ο δε είπε προς τον ηνίοχον αυτού, Στρέψον την χείρα σου και ἔκβαλέ με εκ του στρατεύματος διότι επληγώθην. 35 Και η μάχη εμεγαλύνθη εν τη ημέρᾳ εκείνῃ· ο δε βασιλεὺς ἵστατο επὶ τῆς αμάξης αντικρύ των Συρίων, και προς το εσπέρας απέθανε· και το αίμα ἔρρεεν εκ της πληγῆς εις τον κόλπον της αμάξης. 36 Και περὶ την δύσιν του ηλίου ἔγεινε διακήρυξις ειν τω στρατοπέδῳ, λέγουσα, Ἐκαστος εις την πόλιν αυτού και ἔκαστος εις τον τόπον αυτού. 37 Και απέθανεν ο βασιλεύς και εκομίσθη εις Σαμάρειαν· και ενεταφίασαν τον βασιλέα εν Σαμαρείᾳ. 38 Και ἐπλυναν την ἀμάξαν εις το υδροστάσιον της Σαμαρείας ἐπλυναν ἐτί και τα ὄπλα αυτού· και ἔγλειψαν οι κύνες το αίμα αυτού, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν. 39 Αι δε λοιπά των πράξεων του Αχαάβ και πάντα όσα ἐκαμε, και ο ελεφάντινος οίκος τον οποίον ωκοδόμησε και πάσαι αι πόλεις, τας οποίας ἔκτισε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικῶν των βασιλέων του Ισραήλ; 40 Και εκοιμήθη ο Αχαάβ μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Οχοζίας ο υιός αυτού. 41 Ο δε Ιωσαφάτ ο υιός του Ασά εβασίλευσεν επί τον Ιούδα, το τέταρτον ἔτος του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ. 42 Ο Ιωσαφάτ ἤτοι τριάκοντα πέντε ετών ηλικίας ὅτε εβασίλευσε· και εβασίλευσεν εικοσιπέντε ἔτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ἦτο Αζουνβά, θυγάτηρ του Σιλεῖ. 43 Και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς Ασά του πατρός αυτού· δεν εξέκλινεν απ' αυτών, πράττων το ευθές ενώπιον του Κυρίου. Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός εθυσίαζεν ἐτί και εθυμίαζεν εν τοις υψηλοίς τόποις. 44 Και είχεν ειρήνην ο Ιωσαφάτ μετά του βασιλέως του Ισραήλ. 45 Αι δε λοιπά των πράξεων του Ιωσαφάτ, και τα κατορθώματα αυτού όσα ἐκαμε, και οι πόλεμοι αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικῶν των βασιλέων του Ιούδα; 46 Και το υπόλοιπον των σοδομιτών, το εναπολειφθέν εν ταις ημέραις Ασά του πατρός αυτού, αυτός εξήλειψεν από της γης. 47 Τότε δεν υπήρχε βασιλεύς εν Εδώμ· διοικητής ἤτοι βασιλεύς. 48 Ο Ιωσαφάτ ἐκαμε πλοία εν Θαρσείς, διά να πλεύσωσιν εις Οφείρ διά χρυσίον· πλην δεν υπήρχον, διότι τα πλοία συνετρίφθησαν εν Εσιώνγάθερ. 49 Τότε είπεν Οχοζίας ο υιός του Αχαάβ προς τον Ιωσαφάτ, Ας υπάγωσιν οι δούλοι μου μετά των δούλων σου εις τα πλοία ο Ιωσαφάτ όμως δεν ηθέλησε. 50 Και εκοιμήθη ο Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαρβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωράμ ο υιός αυτού. 51 Οχοζίας ο υιός του Αχαάβ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, το δέκατον ἔβδομον ἔτος του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα· και εβασίλευσε δύο ἔτη επί τον Ισραήλ. 52 Και ἐπραξε τα πονηρά ενώπιον του Κυρίου, και περιεπάτησεν εις την οδόν του πατρός

Βασιλειῶν Δ'

1 Μετά δε τον θάνατον του Αχαάβ, επανεστάτησεν ο Μωάβ εναντίον του Ισραήλ. **2** Και ἐπέσεν ο Οχοζίας διά του δυναράκτου του υπερών αυτού, το οποίον ἦτο εν Σαμαρείᾳ, και πρώστησε· και απέστειλε μηνυτάς, ειπών προς αυτούς, Υπάγετε, ερωτήσατε τον Βέελ-ζεβιούλ, τον θεόν της Ακκαρών, αν ἔχω να αναλάβω από της αρρωστίας ταῦτης. **3** Άλλ'¹ ο ἄγγελος Κυρίου εἶπε προς Ηλίαν τον Θεοβίτην, Σηκώθητι, ανάβα εἰς συνάντησιν των μηνυτών του βασιλέως της Σαμαρείας και ειπέ προς αυτούς, Επειδή δεν είναι Θεός εν τω Ισραήλ, διά τούτο υπάγετε να ερωτήσητε τον Βέελ-ζεβιούλ, τον θεόν της Ακκαρών; **4** Τώρα λοιπόν ούτω λέγει ο Κύριος· Δεν θέλεις καταβή από της κλίνης, εἰς την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. Και ανεχώρησεν ο Ηλίας. **5** Και επέστρεψαν οι μηνυτάς προς αυτόν ο δε εἶπε προς αυτούς, Διά τι επεστρέψατε; **6** Και εἶπον προς αυτόν, Ἀνθρωπος τις ανέβη εἰς συνάντησιν ημών και εἶπε προς ημάς, Υπάγετε, επιστρέψατε προς τον βασιλέα, δόστις σας απέστειλε, και εἴπατε προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος· Επειδή δεν είναι Θεός εν τω Ισραήλ, διά τούτο στέλλεις να ερωτήσης τον Βέελ-ζεβιούλ, τον θεόν της Ακκαρών; δεν θέλεις λοιπούν καταβή από της κλίνης, εἰς την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. **7** Και εἶπε προς αυτούς, Οποία ἡτο η μορφή του ανθρώπου, δόστις ανέβη εἰς συνάντησιν σας και ελάλησε προς εσάς τους λόγους τούτους; **8** Και απεκρίθησαν προς αυτόν, Ἀνθρωπος δασύτριχος και περιεζωμένος την οσφύν αυτού με ζώνην δερματίνην. Και εἶπεν, Ηλίας ο Θεοβίτης είναι. **9** Τότε απέστειλεν ο βασιλεύς προς αυτόν πεντηκόνταρχον μετά των πεντήκοντα αυτού. Και ανέβη προς αυτόν· και ιδού, εκάθητο επί της κορυφής του δόρου. Και εἶπε προς αυτόν, Ἀνθρωπε του Θεού, ο βασιλεὺς εἶπε, Κατάβα. **10** Και αποκριθεὶς ο Ηλίας εἶπε προς τον πεντηκόνταρχον, Εάν εγώ ἡμαὶ ἀνθρωπος του Θεού, ας καταβή πυρ εξ ουρανού και ας καταφάγη σε και τους πεντήκοντά σου. Και κατέβη πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτόν και τους πεντήκοντα αυτού. **11** Και απέστειλε προς αυτὸν πάλιν ὄλλον πεντηκόνταρχον μετά των πεντήκοντα αυτού. Και ελάλησε και εἶπε προς αυτὸν, Ἀνθρωπε του Θεού, ούτω λέγει ο βασιλεὺς· Ταχέως κατάβα. **12** Και αποκριθεὶς ο Ηλίας εἶπε προς αυτούς, Εάν εγώ ἡμαὶ ἀνθρωπος του Θεού, ας καταβή πυρ εξ ουρανού και ας καταφάγη σε και τους πεντήκοντά σου. Και κατέβη πυρ Θεού εξ ουρανού και κατέφαγεν αυτόν και τους πεντήκοντα αυτού. **13** Και πάλιν απέστειλε τρίτον πεντηκόνταρχον μετά των πεντήκοντα αυτού. Και αναβάς ο τρίτος πεντηκόνταρχος ἡλθε και εγονάτισεν ἐμπροσθεν του Ηλία και παρεκάλεσεν αυτόν και εἶπε προς αυτόν· Ἀνθρωπε του Θεού, ας σταθή, δέομαι, αξιοτίμητος εἰς τους οφθαλμούς σου η ζωή μου και η ζωή των δούλων σου τούτων των πεντήκοντα· **14** ιδού, κατέβη πυρ εξ ουρανού και κατέκαυσε τους δύο πρώτους πεντηκοντάρχους μετά των πεντήκοντα αυτών ας σταθή λοιπόν η ζωή μου αξιοτίμητος εἰς τους οφθαλμούς σου. **15** Και εἶπεν ο ἄγγελος του Κυρίου προς

τον Ηλίαν, Κατάβα μετ' αυτού· μη φοβηθής απ' αυτού. Και εσηκώθη και κατέβη μετ' αυτού προς τον βασιλέα.

16 Και εἶπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Επειδή απέστειλας μηνυτάς να ερωτήσωσι τον Βέελ-ζεβιούλ, τον θεόν της Ακκαρών, ως εάν δεν ἥτο Θεός εν τω Ισραήλ διά να ζητήσης τον λόγον αυτού, διά τούτο δεν θέλεις καταβή από της κλίνης, εἰς την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. **17** Και απέθανε κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν ο Ηλίας· εβασίλευσε δε αντ' αυτού ο Ιωράμ, εν τω δευτέρῳ ἔτει του Ιωράμ, ινού του Ιωσαφάτ, βασιλέως του Ιούδα· επειδή δεν είχεν ιιόν. **18** Αι δε λοιπά των πράξεων του Οχοζίου, όσας ἔκαμε, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ;

2 Ότε δε ἐμελλεν ο Κύριος να αναβιβάσῃ τον Ηλίαν εἰς τον ουρανόν με ανεμοστρόβιλον, ανεχώρησεν ο Ηλίας μετά του Ελισσαΐε από Γαλγάλων. **2** Και εἶπεν ο Ηλίας προς τον Ελισσαΐε, Κάθου ενταύθα, παρακαλώ· διότι ο Κύριος με απέστειλεν ἔως Βαιθήλ. Και εἶπεν ο Ελισσαΐε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και κατέβησαν εις Βαιθήλ. **3** Και εξήλθον οι νιοί των προφητών οι εν Βαιθήλ προς τον Ελισσαΐε και εἶπον προς αυτόν, Εξέντερις ὅτι ο Κύριος στήμερον λαμβάνει τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; Και εἶπε, Και εγώ εξέντερω τούτο· σιωπάτε. **4** Και εἶπεν ο Ηλίας προς αυτόν, Ελισσαΐε, κάθου ενταύθα, παρακαλώ· διότι ο Κύριος με απέστειλεν εις Ιεριχώ. Ο δε εἶπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και ήλθον εις Ιεριχώ. **5** Και προσήλθον οι νιοί των προφητών οι εν Ιεριχώ προς τον Ελισσαΐε και εἶπον προς αυτόν, Εξενέρεις ὅτι ο Κύριος στήμερον λαμβάνει τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; Και εἶπε, Και εγώ εξέντερω τούτο· σιωπάτε. **6** Και εἶπεν ο Ηλίας προς αυτόν, Κάθου ενταύθα, παρακαλώ· διότι ο Κύριος με απέστειλεν εις Ιεριχώνην. Ο δε εἶπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και υπήγαν αμφότεροι. **7** Και υπήγαν πεντήκοντα ἄνδρες εκ των νιών των προφητών, και εστάθησαν απέναντι μακρόθεν· εκείνοι δε οι δύο εστάθησαν επί του Ιορδάνου. **8** Και ἐλάβεν ο Ηλίας την μηλωτήν αυτού και εδίπλωσεν αυτήν και εκτύπισε τα ὄδατα, και διηρέθησαν ἐνθεν και ἐνθεν, και διέβησαν αμφότεροι διά ξηράς. **9** Και ὅτε διέβησαν, εἶπεν ο Ηλίας προς τον Ελισσαΐε, Ζήτησον τι να σοι κάμω, πριν αναληφθώ από σου. Και εἶπεν ο Ελισσαΐε, Διπλασία μερίς του πνεύματός σου ας ἡναι, παρακαλώ, επ' εμέ· **10** Ο δε εἶπε, Σκληρόν πράγμα εζήτησας πλην εάν με ίδης αναλαμβανόμενον από σου, θέλει γείνεις εἰς σύντως ει δε μη, δεν θέλει γείνει. **11** Και ενώ αυτοί περιεπάτουν ἔτι λαλούντες, ιδού, ἀμάξα πυρός και ἵπποι πυρός, και διεχώρισαν αυτούς αμφοτέρους· και ανέβη ο Ηλίας με ανεμοστρόβιλον εἰς τον ουρανόν. **12** Ο δε Ελισσαΐε ἐβλεπε και εβόα, Πάτερ μου, πάτερ μου, ἀμάξα του Ισραήλ και ιππικόν αυτού. Και δεν εἶδεν αυτόν πλέον· και επίσας τα ιμάτια αυτού και διέσχισεν αυτά εἰς δύο τμήματα. **13** Και σηκώασα την μηλωτήν του Ηλία, ἡτις ἐπεσεν επάνωθεν εκείνου, επέστρεψε και εστάθη επί του χείλους του Ιορδάνου. **14** Και λαβών την μηλωτήν του Ηλία, ἡτις ἐπεσεν επάνωθεν εκείνου, εκτύπισε τα

ύδατα και είπε, Που είναι Κύριος ο Θεός του Ηλία; Και ως εκτύπησε και αυτός τα ύδατα, διηρέθησαν ένθεν και ένθεν· και διέβη ο Ελισσαΐ. **15** Και ιδόντες αυτόν οι νεοί προφητών, οι ειναιριχώ εκ του απέναντι, είπον, Το πνέυμα του Ηλία επανεπάθη επί τον Ελισσαΐ. Και ήλθον εις συνάντησιν αυτού και προσεκύνησαν αυτόν της ερήμου Εδώμ. **9** Και υπήγεν ο βασιλεύς του Ισραήλ και ο βασιλεύς του Ιούδα και ο βασιλεύς του Εδώμ· και περιήλθον οδόν επτά ημερών· και δεν ήτο ύδωρ διά των προφητών, οι ειναιριχώ εκ του απέναντι, είπον, Το στρατόπεδον και διά τα κτήνη τα ακολουθούντα αυτούς. **10** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Ω βεβαίως συνεκάλεσεν ο Κύριος τους τρεις τούτους βασιλείς, διά έως εδάφους. **16** Και είπον προς αυτόν, Ιδού τώρα, να παραδώσῃ αυτούς εις την χείρα του Μωάβ. **11** Ο δε πεντήκοντα δυνατοί ἄνδρες είναι μετά των δούλων σου Ιωσαφάτ είπε, Δεν είναι έδω προφήτης του Κυρίου, διά ας υπάγωστι, παρακαλούμεν, και ας ζητήσωσι τον κύριόν να ερωτήσωμεν τον Κύριον δι' αυτού; Και απεκρίθη εις σου, μήποτε εσήκωσαν αυτόν το πνέυμα του Κυρίου και εκ των δούλων του βασιλέως του Ισραήλ, και είπεν, έρριψεν αυτούν επί τινός όρους ή επί τινός κοιλάδος. **17** Αλλ' αφού εβίασαν αυτόν ίωσαφάτ είπε, Δεν είναι έδω εις τας χειράς του Ηλία. **12** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, τόσον ώστε ησύχτενο, είπεν, Αποστείλατε. Απέστειλαν λόγον Κυρίου είναι μετ' αυτού. Και κατέβησαν προς λοιπόν πεντήκοντα ἄνδρας και εξήτησαν τρεις ημέρας, αυτόν ο βασιλεύς του Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ και ο πλην δεν εύρηκαν αυτόν. **18** Και ότε επέστρεψαν προς βασιλεύς του Εδώμ. **13** Και είπεν ο Ελισσαΐ προς τον αυτόν, διότι ἔμεινεν εν Ιεριχώ, είπε προς αυτούς, Δεν βασιλέα του Ισραήλ, Τι είναι μεταξύ εμού και σου; σας είπα, Μη υπάγητε; **19** Και είπον οι ἄνδρες της ύπαγε προς τους προφήτας του πατρός σου και προς πόλεως προς τον Ελισσαΐ, Ιδού τώρα, η θέσις της τους προφήτας της μητρός σου. Και είπε προς αυτόν ο πόλεως ταύτης είναι καλή, καθώς ο κύριός μου βλέπει βασιλεύς του Ισραήλ, Μή διότι ο Κύριος συνεκάλεσε τα ύδατα όμως είναι κακά και η γη ἀγονος. **20** Και τους τρεις τούτους βασιλείς, διά να παραδώσῃ αυτούς είπε, Φέρετε μοι φιάλην καινήν και βάλετε ἀλαζόνας εις εις την χείρα του Μωάβ. **14** Και είπεν ο Ελισσαΐ, Ζη ο αυτήν. Και ἔφεραν προς αυτόν. **21** Και εξήλθεν εις την Κύριος των δυνάμεων, ενώπιον του οποίου παρίσταμαι, πηγήν των υδάτων και ἔρριψε το ἄλας εκεί και είπεν, βεβαίως εάν δεν εσεβόμην το πρόσωπον του Ιωσαφάτ Ούτω λέγει Κύριος Υγίανα τα ύδατα ταύτα· δεν θέλει βασιλέως του Ιούδα, δεν θήθελον επιβλέψει προς σε, ουδέ είσθαι πλέον εκ τούτων θάνατος ή ακαρπία. **22** Και ήθελον σε ιδεί, **15** αλλά τώρα φέρετε μοι φαλτωδόν. ιαθησαν τα ύδατα ἔως της ημέρας ταύτης, κατά τον Και ενώ ἔφαλλεν ο φαλτωδός, ήλθεν επ' αυτόν η χειρ λόγον του Ελισσαΐ, τον οποίον ελάλησε. **23** Και ανέβη του Κυρίου. **16** Και είπεν, ούτω λέγει Κύριος Κάμε την εκείθεν εις Βαθήλ και ενώ αυτούς ανέβασιν εν τη οδῷ, κοιλάδων τάντην λάκκους: **17** διότι ούτω λέγει Κύριος, εξήλθον εκ της πόλεως παιδία μικρά και ενέπαιζον και δεν θέλετε ιδεί άνεμον και δεν θέλετε ιδεί βροχήν· και αυτόν και ἔλεγον προς αυτόν, Ανάβαινε, φαλακρέ· αύτη η κοιλάδη θέλει πλησθή ύδατος, και θέλει πίει, σεις ανάβαντε, φαλακρέ· **24** Και δε εστράφη οπίσω και ίδων και τα ποίμνια σας και τα κτήνη σας· **18** αλλά τούτο αυτά, κατηράσθη αυτά εις το όνομα του Κυρίου. Και εξήλθον εκ του δάσους δύο ἄρκτοι και διεσπάραξαν εξ εις την χείρα σας θέλει παραδώσει και τον Μωάβ· **19** και αυτών τεσσαράκοντα δύο παιδία. **25** Και υπήγεν εκείθεν εις το όρος των Κάρμηλον· και εκείθεν επέστρεψεν εις πόλιν, και θέλετε καταβάλει παν δένδρον καλόν, και Σαμάρειαν.

3 Ο δε Ιωράμ νιός του Αχαάβ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, το δέκατον όγδοον έτος του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα· και εβασίλευσεν επή δώδεκα. **2** Και ἔπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ουχί όμως καθώς ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού· διότι εσήκωσε το ἄγαλμα του Βάσα, το οποίον είχε κάμει ο πατήρ αυτού. **3** Πλην ήτο προσκεκολλημένος εις τας αμαρτίας του Ιεροβόάιιον του Ναβάτ, στοις ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ δεν απεμαρκύνθη απ' αυτών. **4** Μηδάς δε ο βασιλεύς του Μωάβ είχε ποίμνια, και ἔδιεν εις τον βασιλέα του Ισραήλ εκατόν χιλιάδας αρνίων και εκατόν χιλιάδας κριών με τα μαλλία αυτών. **5** Αλλ' αφού απέθανεν ο Αχαάβ, απεστάτησεν ο βασιλεύς του Μωάβ κατά του βασιλέως του Ισραήλ. **6** Και εξήλθεν ο βασιλεύς Ιωράμ εκ της Σαμαρείας κατ' εκείνον τον καιρόν και απτρίθιμησε πάντα τον Ισραήλ. **7** Και υπήγε και απέστειλε προς Ιωσαφάτ τον βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Ο βασιλεύς του Μωάβ απεστάτησε κατ' εμού· έρχεσαι μετ' εμού εναντίον του Μωάβ εις πόλεμον; Ο δε είπε, Θέλω αναβήτη γεγώνει μως ας συ, ο λαός μου ως ο λαός σου, οι ίπποι μου ως οι ίπποι σου. **8** Και είπε, Διά της οδού

ενέφραξαν, και παν δένδρον καλόν κατέβαλον· ώστε εν Κιρ-αρασέθ ἔμειναν οι λίθοι αυτής, και κυκλώσαντες οι σφρανδονισταί επάταξαν αυτήν. **26** Και ότε βασιλεύς του Μωάβ είδεν ότι η μάχη υπερίσχυνεν εναντίον αυτού, ἐλέβη μεθ' αυτού επτακοσίους ἄνδρας ξιφίρεις, διά να

διακόψωσι το στράτευμα, μέχρι του βασιλέως Εδώμ: εις τους θεριστάς. **19** Και είπε προς τον πατέρα αυτού, πλην δεν ηδυνήθησαν. **27** Τότε ἐλάβε τον πρωτότοκον Την κεφαλήν μου, την κεφαλήν μου. Ο δε είπε προς αυτού νιόν, ὅστις ἐμέλλε να βασιλεύσῃ αντ' αυτού, τον δούλον, Λάβε αυτό προς την μητέρα αυτού. **20** Και και προσέφερεν αυτόν ολοκαύτωμα επί του τείχους λαβών αυτό, ἐφερεν αυτό προς την μητέρα αυτού, και και ἔγεινεν αγανάκτησις μεγάλη εν τα Ισραήλ: και εκάθησεν επί των γονάτων αυτῆς μέχρι μεσημβρίας και αναχωρήσαντες απ' αυτού, επέστρεψαν εις την γην απέθανε. **21** Και ανέβη και επλαγίασεν αυτόν επί της κλίνης του ανθρώπου του Θεού, και ἐκλεισε την θύραν επάνωθεν αυτού και εξήλθε. **22** Και εκάλεσε τον ἄνδρα αυτῆς, λέγουσα, Απόστειλον προς εμέ, παρακαλώ, ἐνα εκ των δούλων και μίαν εκ των όνων, διά να τρέξω προς τον ἀνθρώπον του Θεού και να επιτρέψω. **23** Ο προς τον ἀνθρώπον του Θεού και να επιτρέψω. **23** Ο δε είπε, Διά τι συ υπάγεις σήμερον προς αυτόν; δεν είναι νεομηνία ουδέ σάββατον. Η δε είπεν, Ειρήνη. **24** Τότε ἐστρώσε την όνον και είπε προς τον δούλον αυτῆς, Σύρε και προχώρε μη παύσης εις εμέ την πορείαν, εκτός εάν σε προστάξω. **25** Και υπήγε και ἤλθε προς τον ἀνθρώπον του Θεού εις το όρος τον Κάρμηλον. Και ως ειδέν ο ἀνθρώπος του Θεού αυτήν μακρόθεν, είπε προς τον Γιεζέ τον υπηρέτην αυτού, Ιδού, η Σουναμίτις εκείνη: **26** Τώρα λοιπόν, τρέζον εις συνάντησιν αυτῆς και ειπέ προς αυτήν, Καλώς ἔχεις; καλώς ἔχει ο ανήρ σου; καλώς ἔχει το παιδίόν; Η δε είπε, Καλώς. **27** Και ότε ἤλθε προς τον ἀνθρώπον του Θεού εις το όρος, επίσας τους πόδας αυτού· ο δε Γιεζέ επλησίασε διά να αποσύρῃ αυτήν. Ο ἀνθρώπος όμως του Θεού είπεν, Ἀφες αυτήν διότι η ψυχή αυτῆς είναι κατάπικρος εν αυτῇ και ο Κύριος ἔκρυψεν αυτό απ' εμού και δεν μοι εφανέρωσε. **28** Και εκείνη είπε, Μήπως εξήγησα υιόν παρά του κυρίου μου; δεν είπα, Μη με απατάς; **29** Τότε είπε προς τον Γιεζέ, Ζώσθητι την οσφύν σου και λάβε την βακτηρίαν μου εις την χείρα σου και υπάγε εάν απαντήσης ἀνθρώπον, μη χαιρετήσης αυτόν και εάν τις σε χαιρετήσῃ, μη αποκριθής εις αυτόν και επίθες την βακτηρίαν μου επί το πρόσωπον του παιδίου. **30** Και η μήτηρ του παιδίου είπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και επηκώθη και ηκολούθησεν αυτήν. **31** Ο δε Γιεζέ επέρασεν ἐμπροσθεν αυτών, και επέθεσε την βακτηρίαν επί το πρόσωπον του παιδίου· πλην ουδεμία φωνή και ουδεμία ακρόασις. Όθεν επέστρεψεν εις συνάντησιν αυτού και απήγγειλε προς αυτόν, λέγων, Δεν εξύπνησε το παιδίόν. **32** Και ότε εισήλθεν ο Ελισσαΐ εις την οικίαν, ιδού, το παιδίον νεκρόν, πλαγιασμένον επί της κλίνης αυτού. **33** Εισήλθε λοιπόν και ἐκλεισε την θύραν όπισθεν των δύο αυτών και προσηγήθη εις τον Κύριον. **34** Και ανέβη και επλαγίασεν επί το παιδίον, και επέθεσε το στόμα αυτού επί το στόμα εκείνου, και τους οφθαλμούς αυτού επί τους οφθαλμούς εκείνους, και τας χειράς αυτού επί τας χειράς εκείνους και εξηπλώθη επ' αυτό και εθερμάνθη η σαρξ του παιδίου. **35** Έπειτα εσύρθη, και περιπάτει εν τω οικήματι πότε εδώ και πότε εκεί· και ανέβη πάλιν και εξηπλώθη επ' αυτό και το παιδίον επταρνίσθη ἡώς επτάκις και ήνοιξε το παιδίον τους οφθαλμούς αυτού. **36** Τότε εφόνησε τον Γιεζέ και είπε, Κάλεσον ταύτην την Σουναμίτιν. Και εκάλεσεν αυτήν· και ότε εισήλθε προς αυτόν, είπε, Λάβε τον υιόν σου. **37** Και εκείνη εισήλθε και ἐπεσεν εις τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν ἡώς επτάκις, και εσήκωσε τον υιόν αυτής και εξήλθεν. **38** Ο δε Ελισσαΐ επέστρεψεν εις Γάλαγα· και ήτο πείνα εν τη γῇ· και οι

4 Γυνή δε τις εκ των γυναικών των νιών των προφητών εβδόμη προς τον Ελισσαΐ, λέγουσα, Ο δούλος σου ο ανήρ μου απέθανε· και συ εξέργεις διότι ο δούλος σου εφοβείτο τον Κύριον· και ο δανειστής ήλθε να λάβη τους δύο υιούς μου εις εαυτόν διά δούλους. **2** Και είπε προς αυτήν ο Ελισσαΐ, Τι να σοι κάμω; φανέρωσον μοι τι ἔχεις εν τω οίκω σου; Η δε είπεν, Η δούλη σου δεν ἔχει ουδέν εν τω οίκω, ειμι εν αγγείον ελαίου. **3** Και είπεν, Υπαγε, δανεισθητή έχωθεν αγγεία παρά πάντων των γειτόνων σου, αγγεία κενά· δανεισθητή ουχί ολίγα· **4** είσελθε ἐπειτα και κλείσον την θύραν διπισθέν σου και διπισθεν των νιών σου, και χύσον εκ του ελαίου εις πάντα τα σκεύη εκείνα, και τα γειμιζόμενα θες κατά μέρος. **5** Ανεχώρησε λοιπόν απ' αυτού και ἐκλεισε θύραν όπισθεν αυτής και διπισθεν των νιών αυτής· και εκείνοι μεν επλοιάζον εις αυτήν τα αγγεία, αυτή δεν ενέχει. **6** Και αφού εγέμισαν τα αγγεία, είπε προς τον υιόν αυτής, Φέρε μοι και ἀλλο αγγείον. Ο δε είπε προς αυτήν, Δεν είναι ἀλλο αγγείον. Και εστάθη το ἔλαιον. **7** Τότε ἤλθε και απήγγειλε προς τον ἀνθρώπον του Θεού. Και εκείνος είπεν, Υπαγε, πώλησον το ἔλαιον και πλήρωσον το χρέος σου και ζήσον με το υπόλοιπον, συ και τα τέκνα σου. **8** Και εν ημέραι τινί διέβανεν ο Ελισσαΐ εις Συναμάν, όπου ήτο γυνή τις μεγάλη, και αυτή εκράτησεν αυτόν διά να φάγη ἄρτον. Και οσάκις διέβανεν, ἐστρεφεν εκεί διά να φάγη ἄρτον. **9** Και είπεν η γυνή προς τον ἄνδρα αυτής, Ιδού τώρα, γνωρίζω ότι είναι ἀγιος ἀνθρώπος του Θεού ούτος, ὅστις πάντοτε διαβαίνει προς ημάς· **10** ας κάμωμεν, παρακαλώ, μικρόν υπερών επί του τοιχού· και ας βάλωμεν εκεί δι' αυτόν κλίνην και τράπεζαν και καθέδραν και λύχνον, διά να στρέψῃ εκεί, όταν ἔρχηται προς ημάς. **11** Και εν ημέραι τινί ἤλθεν εκεί και ἐστρεψεν εις το υπερών και εκοιμήθη εκεί. **12** Και είπε προς Γιεζέ τον υπηρέτην αυτού, Κάλεσον την Σουναμίτιν ταύτην. Και ότε εκάλεσεν αυτήν, εστάθη ἐμπροσθεσεν αυτού. **13** Και είπε προς αυτόν, Ειπέ τώρα προς αυτήν, Ιδού, συ ἐλάβες πάσας ταύτας τας φροντίδας υπέρ ημών· τι να κάμω προς σε; ἔχεις τι να είπης προς τον βασιλέα ή προς τον αρχιστράτηγον; Η δε απεκρίθη, Εγώ κατοικώ μεταξύ του λαού μου. **14** Και είπε, Τι λοιπόν να κάμω δι' αυτήν; Και ο Γιεζέ απεκρίθη, Αληθώς, αυτή δεν ἔχει τέκνον, και ο ανήρ αυτής είναι γέρων. **15** Και είπε, Κάλεσον αυτήν. Και ότε εκάλεσεν αυτήν, εστάθη εις την θύραν. **16** Και είπε, Το ερχόμενον ἔτος, κατά τούτον τον καιρόν, θέλεις ἔχει υιόν εις τας αγκάλας σου. Η δε είπε, Μη, κύριε μου, ἀνθρώπε του Θεού, μη ψευσθής προς την δούλην σου. **17** Και η γυνή συνέλαβε και εγένησεν υιόν το ερχόμενον ἔτος, κατά τον καιρόν εκείνον τον οποίον είπε προς αυτήν ο Ελισσαΐ. **18** Και ότε εμεγάλωσε το παιδίον, εξήλθεν ημέραν τινά προς τον πατέρα αυτού

υιοί των προφητών εκάθηντο ἐμπροσθεν αυτού· καὶ Ὅπαγε καὶ λούσθητι επτάκις εν τῷ Ιορδάνῃ, καὶ θέλει εἴπε πρὸς τὸν υπηρέτην αὐτού, Στήσον τὸν λέβητα επανέλθει ἡ σαρξ σου εἰς σε, καὶ θέλεις καθαρισθῆναι. **11** Ο τὸν μέγαν καὶ ψήσον μαγείρευμα διά τοὺς νιούς των δὲ Νεεμάν οὐθυμώθη καὶ ανεχώρησε καὶ εἶπεν, Ιδού, εγὼ προφητῶν. **39** Καὶ εξελθὼν τις εἰς τὸν αγρὸν διὰ να ἐλεγον, Θέλει βεβαίως εξέλθει πρὸς εμέ καὶ θέλει σταθῆ συνάξῃ χόρτα, εὑρηκεν αγριοκολοκύνθην, καὶ εσύναξεν καὶ επικαλεσθή τὸ ὄνομα Κυρίου του Θεού αυτού, καὶ απ' αὐτῆς ἀγρια κολοκύνθια εωσού εγέμισε τὸ ιμάτιον διακινήσει τὴν χείρα αυτού επὶ τὸν τόπον καὶ ιατρεύσει αυτού, καὶ επιστρέψας, ἔκοψεν αὐτὰ εἰς τὸν λέβητα του τὸν λεπτρὸν. **12** Ο Αβανᾶς καὶ ο Φαρφάρ, ποταμοὶ τῆς μαγειρεύματος, επειδὴ δεν εγνώριζον αυτά. **40** Ἐπειτα Δαμασκού, δεν είναι καλήτεροι υπέρ πάντα τὰ ὄντα εκένωσαν εἰς τοὺς ανθρώπους διὰ να φάγωσι καὶ καθῶς τον Ισραήλ; δεν ἡδυνάμην να λουσθῶ εν αυτοῖς καὶ ἔφαγον εκ του μαγειρεύματος, ἔξεφωνσαν καὶ εἴπον, να καθαρισθῶ; Καὶ στραφεῖς, ανεχώρησε μετὰ θυμού. Ἄνθρωποι του Θεού, θάνατος είναι εν τῷ λέβητι. Καὶ δεν **13** Επλησίασαν δε ο δούλοι αυτού καὶ ελάλησαν πρὸς ηδύναντο να φάγωσιν. **41** Ο δε εἶπε, Φέρετε ἀλευρον. αυτὸν καὶ εἴπεν· Πάτερ μου, εάν ο προφήτης ήθελε σοι Και ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸν λέβητα. Ἐπειτα εἶπε, Κένωσον επειδὴ μέγα πράγμα, δεν ήθελες κάμει αυτό; πόσω μάλλον εἰς τὸν λαόν, διὰ να φάγωσι. Καὶ δεν ἤτο οὐδένας κακὸν τώρα, ὅταν σοι λέγη, Λουσθῆτι καὶ καθαρίσθητι; **14** Τότε εν τῷ λέβητι. **42** Καὶ ἤλθεν ἀνθρωπός τις απὸ Βάαλ-κατέβη καὶ εβυθισθή επτάκις εἰς τὸν Ιορδάνην, κατά σαλισά, καὶ ἔφερεν εἰς τὸν ἀνθρωπὸν του Θεού ἄρτον τὸν λόγον του ανθρώπου του Θεού· καὶ η σαρξ αυτού απὸ τῶν πρωτογεννημάτων, είκοσι κρίθινα ψωμία καὶ αποκατέστητη ως σαρξ παιδίου μικρού, καὶ εκοθαρίσθη. **15** νωπά αστάχανα σίτου, εν τῷ σάκκῳ αυτού. Καὶ εἶπε, Δος πάσα η συνοδία αυτού, καὶ ήλθε καὶ εστάθη ἐμπροσθεν εἰπε, Τι να βάλω τούτο ἐμπροσθεν εκατόν ανθρώπων; Ο αυτού· καὶ εἴπεν, Ιδού, τώρα εγνώρισα ότι δεν είναι δε εἶπε, Δος εἰς τὸν λαόν, διὰ να φάγωσι διότι οὐτώ θεός εν πάσῃ τῇ γῇ, ειμὶ εν τῷ Ισραήλ· δόθεν τώρα λέγει Κύριος· Θέλουσι φάγει καὶ αφήσει υπόλοιπον. **44** Τότε ἔβαλεν ἐμπροσθεν αὐτών, καὶ ἔφαγον καὶ αφήκαν πάσα η συνοδία αυτού, καὶ ήλθε καὶ εστάθη ἐμπροσθεν αυτού· καὶ εἴπεν· Ιδού, τώρα εγνώρισα ότι δεν είναι δε εἶπε, Δος εἰς τὸν λαόν, διά να φάγωσι διότι ο δούλος σου δούλος σου δεν ήθελε προσφέρει εἰς το εξής ολοκαύτωμα ουδέ θυσίαν εἰς ἀλλούς θεούς, παρά μόνον εἰς τον Κύριον· **16** Ο δε εἶπε, Ζη Κύριος, ενώπιον του οποίον παρίσταμαι, δεν θέλω δεχθή. Ο δε εβίαζεν αυτὸν να δεχθή, αλλά δεν ἔστερξε. **17** Καὶ εἴπεν ο Νεεμάν, Καὶ αν μη, ας δοθή, παρακαλώ, εις τὸν δούλον σου δύο ημιόνων φορτίον ει του χώματος τούτου, διότι ο δούλος σου δεν ήθελε προσφέρει εἰς το εξής ολοκαύτωμα ουδέ θυσίαν εἰς ἀλλούς θεούς, παρά μόνον εἰς τον Κύριον· **18** περὶ τούτου τον πράγματος ας συγχωρήστη ο Κύριος τον δούλον σου, ότι, ὅταν εισέρχηται ο κύριός μου εις τον οίκον του Ριμμών διά να προσκυνήσῃ εκεί, και στηρίζηται επι την χείρα μου, και εγώ κλίνω εμαυτόν εν τω οίκω του Ριμμών, ενώ κλίνω εμαυτόν εν τω οίκω του Ριμμών, ο Κύριος ας συγχωρήσῃ τον δούλον σου περὶ τον πράγματος τούτου **19** Καὶ εἴπε πρὸς αὐτόν, Ὅπαγε ει ειρήνη. Καὶ ανεχώρησεν απ' αὐτού μικρόν τι διάστημα. **20** Είπε δε ο Γιεζεί, ο υπηρέτης του Ελισσαΐ τον ανθρώπου του Θεού, Ιδού, εφείσθη ο κύριός μου το Νεεμάν τούτον του Συρίου, ώστε να μη λάβῃ εκ της χειρός αυτού εκείνο το οποίον ἔφερε πλην, ζη Κύριος, εγώ θέλω τρέξει κατόπιν αυτού και θέλω λάβει τι παρ' αυτού. **21** Καὶ ἔτρεξεν ο Γιεζεί κατόπιν του Νεεμάν. Καὶ ότε είδεν αὐτὸν ο Νεεμάν τρέχοντα κατόπιν αυτού, επῆδησεν εκ της αμάξης εις συνάντησιν αυτού και εἴπε, Καλώς έχετε; **22** Ο δε εἶπε, Καλώς ο κύριός μου με απέστειλε, λέγων, Ιδού, ταύτην την ώραν ἥλθον πρὸς εμέ, εκ του ὄρους Εφραΐμ, δύο νέοι εκ των οιών των προφητῶν δος εις αυτούς, παρακαλώ, εν τάλαντον αργυρίου και δύο αλλαγάς ενδυμάτων. **23** Καὶ εἴπεν ο Νεεμάν, Λάβε ευχαρίστως δύο τάλαντα. Καὶ εβίασεν αὐτὸν, και ἔδωσε τα δύο τάλαντα του αργυρίου εις δύο θυλάκια, μετά δύο αλλαγών ενδυμάτων και επέθεσεν αυτὰ εις δύο εκ των δούλων αυτού, και εβάσταζον αυτά ἐμπροσθεν αυτού. **24** Καὶ ότε ήλθεν εις Οφήλ, ἔλαβεν αὐτά εκ των χειρών αυτών και εφύλαξεν εν τω οίκω· και απέλυσε τους ἀνδρας, και ανεχώρησαν. **25** Αυτός δε εισήλθε και εστάθη ἐμπροσθεν του κυρίου αυτού. Και εἴπε πρὸς αὐτόν ο Ελισσαΐ, Πόθεν, Γιεζεί;

Ο δε είπεν, Ο δούλός σου δεν υπήγε πούποτε. **26** Και Σύριοι, προσηυχήθη ο Ελισσαΐ προς τον Κύριον και είπε προς αυτόν, Δεν υπήγεν η καρδία μου μετά σου, είπε, Πάταξον, δέομαι, τον λαόν τούτον με αφασίαν. ότε ο άνθρωπος επέστρεψεν από της αμάξης αυτού εις έτη, Πάταξον, δέομαι, τον λαόν τούτον με αφασίαν. συνάντησήν σου; είναι καιρός να λάβης αργύριον και να λάβης ιμάτια και ελαιώνας και απελώνας και πρόβατα και βόας και δούλους και δούλας; **27** διά τούτο η λέπτα θέλει κολληθή εις σε και εις το σπέρμα του Νεεμάν θέλει κολληθή εις σε και εις το σπέρμα σου εις τον αιώνα. Και εξήλθεν απ' ἐμπροσθεν αυτού λελεπρωμένος ως χιών.

6 Και είπον οι υἱοί των προφητών προς τον Ελισσαΐ,

Ιδού τώρα, ο τόπος, εις τον οποίον ημείς κατοικούμεν ενώπιόν σου, είναι στενός δι' ημάς. **2** ας υπάγωμεν, παρακαλούμεν, ἔως του Ιορδάνου, και εκείθεν ας λάβωμεν ἔκαστος μίαν δοκόν, και ας κάμωμεν εις εαυτούς εκεί τόπον, διά να κατοικώμεν εκεί. Ο δε είπεν, Υπάγετε. **3** Και είπεν ο εις, Ευαρεστήθητι, παρακαλώ, να έλθης μετά των δούλων σου. Και είπε, Θέλω ελθεῖ. **4** Και υπήγε μετ' αυτών. Και ελθόντες εις τον Ιορδάνην, ἔκοπτον τα ξύλα. **5** Ενώ δε ο εις κατέβαλλε την δοκόν, ἔπεσε το σιδήριον εις το ύδωρ· και εβόησε και είπεν, Ω, κύριε· και τούτο ήτο δάνειον: **6** είπε δε ο άνθρωπος του Θεού, Που ἔπεσε; Και ἔδειξε τον τόπον εις αυτόν. Τότε ἔκοψε σχιζάν ξύλου, και ἔριψεν εκεί και το σιδήριον επέπλευσε. **7** Και είπεν, Ανάλαβε προς σεαυτόν. Και εκτείνας την χείρα αυτού, ἔλαβεν αυτό. **8** Ο δε βασιλεὺς της Συρίας επολέμει εναντίον του Ισραήλ, και συνεβούλεύθη μετά των δούλων αυτού, λέγων, Εις τον δείνα και δείνα τόπον θέλω στρατοπεδεύσει. **9** Και απέστειλεν ο άνθρωπος του Θεού προς τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Φυλάχθητι να μη περάσῃς τον τόπον εκείνον, διότι οι Σύριοι στρατοπεδεύουσιν εκεί. **10** Και απέστειλεν ο βασιλεὺς του Ισραήλ εις τον τόπον, τον οποίον είπε προς αυτόν ο άνθρωπος του Θεού και παρήγειλε περὶ αυτού και προεφυλάχθη εκείθεν ουχί ἄπαξ ουδὲ δις. **11** Και εταράχθη η καρδία του βασιλέως της Συρίας διά το πράγμα τούτο· και συγκαλέσας τους δούλους αυτού, είπε προς αυτούς, Δεν θέλετε με αναγγείλει, τις εξ ημών είναι υπέρ του βασιλέως του Ισραήλ; **12** Και είπεν εις των δούλων αυτού, Ουδεῖς, κύριε μου βασιλεὺς ἀλλ' ο Ελισσαΐ προφήτης, ο εν τω Ισραήλ, αναγγέλλει προς τον βασιλέα του Ισραήλ τους λόγους, τους οποίους λαλεῖς εν τω ταμείῳ του κοιτώνος σου. **13** Και είπεν, Υπάγετε και ιδέτε που είναι, διά να στελῶ να συλλάβω αυτόν. Και ανήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ιδού, είναι εν Δωθάν. **14** Και απέστειλεν εκεί ἵππους και αμάξας και στράτευμα μέγα, οίτινες, ελθόντες διά νυκτός, περιεκύλωσαν την πόλιν. **15** Και ότε εξηγέρθη το πρώτο ο υπηρέτης του ανθρώπου του Θεού και εξήλθεν, ιδού, στράτευμα είχε περικυλωμένην την πόλιν με ἵππους και αμάξας. Και είπεν ο υπηρέτης αυτού προς αυτόν, Ω, κύριε, τι θέλομεν κάμει; **16** Ο δε είπε, Μη φοβού διότι πλειότεροι είναι οι μεθ' ημών παρά τους μετ' αυτών. **17** Και προσηυχήθη ο Ελισσαΐ και είπε, Κύριε, Ἀνοιξον, δέομαι, τους οφθαλμούς αυτού, διά να ίδη. Και ἔτηξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς του υπηρέτου, και είδε· και ιδού, το όρος ήτο πλήρες ἵππων και αμαξών πυρός περί τον Ελισσαΐ. **18** Και ότε κατέβησαν προς αυτόν οι

Και επάταξεν αυτούς με αφασίαν, κατά τον λόγον του Ελισσαΐ. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ελισσαΐ, Δεν είναι λάβης ιμάτια και ελαιώνας και πρόβατα θέλω σας φέρει προς τον άνθρωπον, τον οποίον ζητείτε. Και ἔφερεν αυτούς εις την Σαμάρειαν. **20** Και ότε ήλθον εις την Σαμάρειαν, είπεν ο Ελισσαΐ, Ἀνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς τουών, διά να βλέπωσι. Και ἔτηξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς αυτών, και είδον· και ιδού, ήσαν εκ τω μέσω της Σαμαρείας. **21** Και ως είδεν αυτούς ο βασιλεὺς του Ισραήλ, είπε προς τον Ελισσαΐ, Να πατάξω, να πατάξω, πάτερ μου; **22** Ο δε είπε, Μη πατάξης ήθελες πατάξει εκείνους, τους οποίους ηχμαλώτευσας διά της ρομφαίας σου και διά του τόξου σου; θες ἀρτον και ύδωρ ἐμπροσθεν αυτών, και ας φάγωσι και ας πίωσι και ας απέλθωσι προς τον κύριον αυτών. **23** Και έθεσεν ἐμπροσθεν αυτών ἀφθονον τροφήν· και αφού ἐφαγον και ἔπιον, απέστειλεν αυτούς, και ανεχώρησαν προς τον κύριον αυτών. Και δεν ήλθον πλέον τα τάγματα της Συρίας εις την γην του Ισραήλ. **24** Μετά δε ταύτα ο Βεν-αδάδ βασιλεὺς της Συρίας συνήθροισεν ἀπαν το στράτευμα αυτού, και ανέβη και επολιόρκησε την Σαμαρείαν. **25** Ἔγειν δε πείνα μεγάλη εν Σαμαρείᾳ· και ιδού, επολιόρκουν αυτήν, εωσούν κεφαλή όνου επωλήθη δι' ογδοήκοντα αργύρια και το τέταρτον ενός κάβου κόπρου περιστερών διά πέντε αργύρια. **26** Και ενώ διέβιαν ο βασιλεὺς του Ισραήλ επί του τείχους, γυνή τις εβόησε προς αυτόν, λέγουσα, Σώσον, κύριε μου βασιλεύ. **27** Ο δε είπεν, Εάν ο Κύριος δεν σε σώσῃ, πόθεν θέλω σε σώσει εγώ; μη εκ του αλώνιου ή εκ του ληνού; **28** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι ἔχεις; Η δε είπε, Η γυνή αύτη μοι είπε, Δος τον υιόν σου, διά να φάγωμεν αυτόν σήμερον, και αύριον θέλομεν φάγει τον υιόν μου· **29** και εβράσαμεν τον υιόν μου και εφάγομεν αυτόν· είπον δε προς αυτήν την ακόλουθον ημέραν, Δος τον υιόν σου, διά να φάγωμεν αυτόν· ή δε ἔκρυψε τον υιόν αυτής. **30** Και ως ἔτηξεν ο βασιλεὺς τους λόγους της γυναικός, διέρρηξε τα ιμάτια αυτού· και ενώ διέβιαν επί του τείχους, ο λαός είδε, και ιδού, σάκκος ἐσώθεν επί της σαρκός αυτού. **31** Και είπεν, Ούτω να κάμη εις εμέ ο Θεός και ούτω να προσθέσῃ, εάν η κεφαλή του Ελισσαΐ ειού του Σαφάτ σταθή επάνω αυτού σήμερον. **32** Ο δε Ελισσαΐ εκάθητο εν τω οίκω αυτού, και οι πρεσβύτεροι εκάθιντο μετ' αυτού· και απέστειλεν ο βασιλεὺς ἀνδρα πατ' ἐμπροσθεν αυτού πριν δε ἐλθεί προς αυτόν ο μηνυτής, αυτός είπε προς τους πρεσβύτερους, Δεν βλέπετε ότι ούτος ο υιός του φονευτού ἐστείλει να αφαρίέστη την κεφαλήν μου; βλέπετε, καθώς ἐλθεί ο μηνυτής, κλείσατε την θύραν και εμποδίσατε αυτόν προς την θύραν· η φωνή των ποδών του κυρίου αυτού δεν είναι εξόπισθεν αυτού; **33** Και ενώ ἔτι ελάλει μετ' αυτών, ιδού, κατέβη προς αυτόν ο μηνυτής· και είπεν, Ιδού, παρά Κυρίου είναι το κακόν τούτο· τι πλέον να ελπίσω εις τον Κύριον;

7 Είπε δε ο Ελισσαΐ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου· Ούτω λέγει Κύριος Αύριον, περί την ώραν ταύτην, εν μέτρον σεμιδάλεως θέλει πωληθή δι' ἔνα σίκλον

καὶ δύο μέτρα κριθής δι' ἔνα σίκλον, εν τη πύλῃ της Σαμαρείας. 2 Και απεκρίθη πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν του Θεού ο ἄρχων, επὶ του οποίου την χείρα εστηρίζετο ο βασιλεὺς, καὶ εἶπε, Και εάν ο Κύριος ήθελε κάμει παράθυρα εἰς τὸν ουρανόν, ἡδύνατο τὸ πρᾶγμα τούτο να γείνη; Ο δε εἶπεν, Ιδού, θέλεις ιδεῖ με τους οφθαλμούς σου, δεν θέλεις όμως φάγει εξ αὐτοῦ. 3 Ἡσαν δε τέσσαρες ἀνδρες λεπροὶ εν τη εισόδῳ τῆς πύλης καὶ είστον τοι εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, Διὰ τι ημεῖς καθῆμεθα εδῶ εωσοῦ αποθάνωμεν; 4 εὖλον εἴπωμεν, να εισέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, η πείνα είναι εν τη πόλει, καὶ θέλομεν αποθάνει εκεὶ εάν δε καθημέθα εδῶ, πάλιν θέλομεν αποθάνει τώρα λοιπὸν ἐλθετε, καὶ ας πέσωμεν εἰς τὸ στρατόπεδον των Συρίων εάν αφήσωσιν ημάς ζώντας, θέλομεν ζήσει. καὶ εάν θανατώσωσιν ημάς, θέλομεν αποθάνει. 5 Και εσηκώθησαν ὅτε εσκόταζε, διὰ να εισέλθωσιν εἰς τὸ στρατόπεδον των Συρίων· καὶ ὅτε ἥλθον ἔως του ἄκρου του στρατόπεδου της Συρίας, ίδού, δεν ἦτο ἀνθρωπὸς εκεῖ. 6 Διότι ο Κύριος εἰχε κάμει να ακουσθῇ εν τῷ στρατόπεδῷ των Συρίων κρότος αμαξῶν καὶ κρότος ἵππων, κρότος μεγάλου στρατεύματος καὶ εἴπον πρὸς αλλήλους, Ιδού, ο βασιλεὺς του Ισραήλ εμίσθωσεν εναντίον ημών τους βασιλείς των Χετταίων καὶ τους βασιλείς των Αιγυπτίων, διὰ να ἐλθωσιν εφ' ημάς. 7 Ὁθεν σηκωθέντες ἐψύχον εν τῷ σκότει, καὶ εγκατέλιπον τας σκηνάς αυτῶν καὶ τους ἱππους αυτῶν καὶ τους ὄνους αυτῶν, το στρατόπεδον ὄπως ἦτο, καὶ ἐψύχον διὰ την ζωήν αυτῶν. 8 Και ὅτε οι λεπροὶ ούτοι ἥλθον ἔως του ἄκρου του στρατοπέδου, εισήλθον εἰς μίαν σκηνήν καὶ ἐφάγον καὶ ἐπίον, καὶ λαβόντες εκείθεν αργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἴματια, υπῆγαν καὶ ἐκρυψάν αυτά· επιστρέψαντες δε εισήλθον εἰς ἄλλην σκηνήν, καὶ ἐλαφον ἄλλα εκείθεν καὶ υπῆγαν καὶ ἐκρυψάν καὶ ταύτα. 9 Τότε εἴπον πρὸς αλλήλους, Ημεῖς δεν κάμνομεν καλά· η ημέρα αὐτή είναι ημέρα αγαθῶν αγγελιῶν, καὶ αν ημείς σωτάψωμεν καὶ περιμένωμεν μέχρι του φωτὸς της αγιής, συμφορά τις θέλει εφ' ημάς ἐλθετε λοιπόν, καὶ ας υπάγωμεν να αναγγείλωμεν ταύτα εἰς τὸν οίκον του βασιλέως. 10 Ἡλθον λοιπὸν καὶ εβόησαν πρὸς τοὺς θυρωρούς της πόλεως καὶ ανήγγειλαν πρὸς αυτούς, λέγοντες, Ἡλθομεν εἰς τὸ στρατόπεδον των Συρίων, καὶ ίδού, δεν ἦτο οικεῖ ἀνθρωπὸς ουδὲ φωνὴ ἀνθρώπου, ειμὶ ἵπποι δεδεμένοι καὶ ὄνοι δεδεμένοι καὶ σκηναὶ καθῶς ευρίσκοντο. 11 Και εβόησαν οι θυρωροί καὶ ανήγγειλαν τούτο ἔνδον εἰς τὸν οίκον του βασιλέως. 12 Και σηκωθείς ο βασιλεὺς την νύκτα, εἰπε πρὸς τοὺς δούλους αυτοῦ, Τώρα θέλω φανερώσει πρὸς εσάς τι ἔκαμον οι Συρίοι εἰς ημάς εγνώρισαν ὅτι εἵμεθα πεινασμένοι καὶ εξήλθον εκ του στρατοπέδου, διὰ να κρυψάσων εν τοις αγροῖς, λέγοντες, Ὄσταν εξέλθωσιν εκ της πόλεως, θέλομεν συλλάβειν αυτοὺς ζώντας, καὶ εἰς την πόλιν θέλομεν εισέλθει. 13 Αποκριθείς δε εἰς των δούλων αυτού εἶπεν, Ας λάβωσι, παρακαλῶ, πέντε εκ των υπολειπομένων ἵππων, οἵτινες απέμειναν εν τη πόλει, ίδού, αυτοὶ είναι καθῶς είσταν το πλήθος του Ισραήλ το εναπολειφθὲν εν αυτῇ ίδού, είναι καθῶς ἀπαν το πλήθος των Ισραηλιτῶν οἵτινες κατηνάλωθησαν καὶ ας αποστείλωμεν διὰ να ἰδωμεν. 14 Ἐλαβον λοιπὸν δύο ζεύγη ἵππων καὶ απέστειλεν ο βασιλεὺς οπίσω του στρατοπέδου των Συρίων, λέγων, Υπάγετε καὶ ιδέτε. 15 Και υπῆγαν οπίσω αυτῶν ἔως του Ιορδάνου· καὶ ιδού, πάσα η ὁδὸς πλήρης ιματίων καὶ σκευών, τα οποία οι Συρίοι είχον ρίψει εκ της βίας αυτών. Και επιστρέψαντες οι μηνυταὶ ανήγγειλαν τούτο πρὸς τον βασιλέα. 16 Και εξήλθεν ο λαός, καὶ ἤρπασαν το στρατόπεδον των Συρίων. Και επωλήθη εν μέτρον σεμιδάλεως δι' ἔνα σίκλον καὶ δύο μέτρα κριθῆς δι' ἔνα σίκλον, κατά τον λόγον του Κυρίου. 17 Και κατέστησεν ο βασιλεὺς επὶ της πύλης του ἄρχοντα, επὶ του οποίου την χείρα εστηρίζετο· καὶ κατεπάτησεν ο λαός αυτὸν εν τη πύλῃ, καὶ απέθανε· καθώς ελάλησεν ο ἀνθρωπὸς του Θεού, δότις ελάλησεν ὅτε ο βασιλεὺς κατέβη πρὸς αυτὸν. 18 Και, καθὼς ελάλησεν ο ἀνθρωπὸς του Θεού πρὸς τον βασιλέα, λέγων, Δύο μέτρα κριθῆς δι' ἔνα σίκλον και εν μέτρον σεμιδάλεως δι' ἔνα σίκλον θέλουσιν εισθαι αύριον, περὶ την ὠραν ταύτην, εν τη πύλη της Σαμαρείας, 19 ο δε ἄρχων απεκρίθη πρὸς τον ἀνθρωπὸν του Θεού και είπε, Και αν τώρα ο Κύριος ήθελε κάμει παράθυρα εἰς τὸν ουρανόν, ἡδύνατο τοιούτον πράγμα να γείνη; και εκείνος εἶπεν, Ιδού, θέλεις ιδεῖ τούτο με τους οφθαλμούς σου· αλλά δεν θέλεις φάγει εξ αὐτού, 20 ούτω και ἐγείνειν εις αυτὸν διότι ο λαός κατεπάτησεν αυτὸν εν τη πύλῃ, και απέθανε.

καμήλων φορτίον· και ελθών εστάθη ἐμπροσθεν αυτού και είπεν, Ο νιός σου Βεν-αδάδ, ο βασιλεύς της Συρίας, με απέστειλε προς σε, λέγων, Θέλω αναλάβει εκ της αρρωστίας ταύτης; **10** Καὶ είπε προς αυτόν ο Ελισσαΐ, Ὅπαγε, ειπέ προς αυτόν, Ναι, θέλεις αναλάβει πλην ο Κύριος ἐδειξεν εις εμέ ὅτι εξάπαντος θέλει αποθάνει. **11** Καὶ ἐστησε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ακίνητον, εωσού ερυθρίασε· και ἐκλαυσεν ο ἀνθρωπος του Θεού. **12** Και είπεν ο Αζαήλ, Διά τι κλαίεις, κύριέ μου; Ο δε απεκρίθη, Διότι εξεύρω όσα κακά θέλεις κάμει εις τους νιούς Ισραήλ τα οχυρώματα αυτών θέλεις παραδώσει εις πυρ, και τους νέους αυτών θέλεις αποκτείνειν εν ρομφαίᾳ, και τα νήπια αυτών θέλεις συντρίψει, και τας εγκυμονούσας αυτών θέλεις διασχίσει. **13** Καὶ είπεν ο Αζαήλ, Άλλά τι είναι ο δούλος σου, ο κύνων, ώστε να κάμη το μέγα τούτο πράγμα; Και είπεν ο Ελισσαΐ, Ο Κύριος ἐδειξεν εις εμέ, ὅτι συ θέλεις βασιλεύσει επί της Συρίας. **14** Τότε ανεχώρησεν από τον Ελισσαΐ και ἥθε προς τον κύριον αυτού· ο δε είπε προς αυτόν, Τι σοι είπεν ο Ελισσαΐ; Και απεκρίθη, Μοι είπε, Ναι, θέλεις αναλάβει. **15** Την δε ακόλουθον ημέραν ἐλαβε το σκέπασμα και εμβάψας εις ύδωρ, εξῆπλωσεν επί του προσώπου αυτού· και απέθανε· και αντ' αυτού εβασίλευσεν ο Αζαήλ. **16** Εν δε τω πέμπτω ἔτει του Ιωράμ, υιού του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ, βασιλεύοντος Ιωσαφάτ επί του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωράμ, ο υιός του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα. **17** Τριάκοντα δύο επών ηλικίας ἦτο ὅτε εβασίλευσεν εβασίλευεσε δοκτὸν ἔτην εν Ιερουσαλήμ. **18** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, καθώς ἐπράχεν ο οίκος του Αχαάβ· διότι η ψυγάτη του Αχαάβ ἤτο γυνὴ αυτού· και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **19** Αλλ' ο Κύριος δεν ηθέλησε να εξολοθρεύσῃ τον Ιούδαν, χάριν Δαβίδ του δούλου αυτού, καθώς είπε προς αυτόν ὅτι θέλει δῶσει εις αυτὸν λύχνον και εἰς τους νιούς αυτού εις τον αιώνα. **20** Εν ταῖς ημέραις αυτού απεστάτησεν ο Εδώμ από της υποταγῆς του Ιούδα, και κατέστησαν βασιλέα εφ' εαυτών. **21** Όθεν δέβη ο Ιωράμ εις Σαείρ, και πάσαι αι ἀμάξαι μετ' αυτού· και σηκωθείς διά νυκτός, επάταξε τους Ιδουμαίους τους κύκλω αυτού και τους αμαξάρχας· ο δε λαός ἐφυγον εις τας σκηνάς αυτών. **22** Πλην ο Εδώμ απεστάτησεν από της υποταγῆς του Ιούδα, ἔως της ημέρας ταύτης. Τότε κατά τον αυτόν καιρόν απεστάτησεν η Λιβνά. **23** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωράμ και πάντα όσα ἐπράξει, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **24** Και εκοιμῆθη ο Ιωράμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πολεί Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Οχοζίας ο υιός αυτού. **25** Εν τω δωδεκάτῳ ἔτει του Ιωράμ, υιού του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Οχοζίας, ο υιός του Ιωράμ βασιλέως του Ιούδα. **26** Εικοσιδύο επών ηλικίας ἤτο ο Οχοζίας ὅτε εβασίλευσεν εβασίλευσε δε εν ἔτος εν Ιερουσαλήμ. Και το ὄνομα της μητρός αυτού ἤτο Γοθολία, θυγάτηρ του Αμρί, βασιλέως του Ισραήλ. **27** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ του οίκου του Αχαάβ, και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς ο οίκος του Αχαάβ· διότι ἤτο γαμβρός του οίκου του Αχαάβ. **28** Και υπήγει μετά του Ιωράμ υιού του Αχαάβ εις πόλεμον εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας εις Ραμώθ-γαλαάδ και ετραυμάτισαν οι Σύριοι τον Ιωράμ. **29** Καὶ επέστρεψεν ο βασιλεύς Ιωράμ διά να ιατρευθῇ εν Ιεζαέλ από των τραυμάτων, τα οποία οι Σύριοι ἐκαμον εις αυτόν εν Ραμά, ὅτε επολέμει εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας. Οχοζίας δε ο υιός του Ιωράμ, Κύριος ἐδειξεν εις εμέ ὅτι εξάπαντος θέλει αποθάνει. **30** Καὶ επέστρεψεν ο βασιλεύς Ιωράμ διά να ιδη τον Ιωράμ υιόν του Αχαάβ εν Ιεζαέλ, διότι ἤτο ἄρρωστος.

ο Ιηού, υπήγειν εις Ιεζραέλ· διότι ο Ιωράμ εκοίτετο εκεί. ίππους· και κατεπάτησεν αυτήν. **34** Και αφού εισήλθε Και Οχοζίας ο βασιλεύς του Ιούδα είχε καταβήναι να ίδη και έφαγε και ἐπίεν, Είπεν, Υπάγετε να ίδητε τώρα την τον Ιωράμ. **17** Ιστάτο δε ο σκοπός επί του πύργου εν κατηραμένην ταύτην, και θάψατε αυτήν· διότι είναι Ιεζραήλ και, ιδών την συνοδίαν του Ιηού ερχομένου, θυγάτηρ βασιλέως. **35** Και υπήγαν διά να θάψωσιν είπε, Συνοδίαν βλέπω. Και είπεν ο Ιωράμ Λάβε επιβάτην αυτήν· πλην δεν εύρηκαν εις αυτήν παρά το κρανίον και πέμψον εις συνάντησιν αυτών· και ας ερωτήσῃ, και τους πόδας και τας παλάμας των χειρών. **36** Και Ειρήνη; **18** Υπήγει λοιπόν επιβάτης ίππου εις συνάντησιν επιστρέψαντες απήγγειλαν προς αυτόν. Ο δε είτεν, αυτού και είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς Ειρήνη; Και Ούτος είναι ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε είπεν ο Ιηού, Τι σε μέλει περί ειρήνης; στρέψον οπίσω διά του δούλου αυτού Ηλία του Θεοβίτου, λέγων, Εν μου. Και ο σκοπός απήγγειλε, λέγων, Ο μηνυτής ήλθε τη μερίδι της Ιεζραέλ θέλουσι καταφάγει οι κύνες τας μέχρις αυτών και δεν επέστρεψε. **19** Και απέστειλε δεύτερον επιβάτην ίππουν δοτίς, ελθών προς αυτούς, είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς Ειρήνη; Και απεκρίθη ο Ιηού, Τι σε μέλει περί ειρήνης; στρέψον οπίσω μου. **20** Και απήγγειλεν ο σκοπός, λέγων, Ήλθε μέχρις αυτών και δεν επέστρεψεν· η δε πορεία είναι ως η πορεία του Ιηού υιού του Νιμού· διότι οδεύει μανιωδώς. **21** Και είπεν ο Ιωράμ, Ζεύξατε. Και ζένευχαν την ἀμάξαν αυτού. Και εξήλθον Ιωράμ ο βασιλεύς του Ισραήλ και Οχοζίας ο βασιλεύς του Ιούδα, ἑκαστος εν τη ἀμάξῃ αυτού, και υπήγαν εις συνάντησιν του Ιηού, και εύρον αυτόν εν τω αγρώ Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου. **22** Και ως είδεν ο Ιωράμ τον Ιηού, είπεν, Ειρήνη, Ιηού· Ο δε απεκρίθη, Τι ειρήνη, ενδώς πληθύνονται αι πορνείαι της Ιεζάβελ της μητρός σου και αι μαγείαι αυτής; **23** Και ἔστρεψεν ο Ιωράμ τας χειρας αυτού και ἔψυχε, λέγων προς τον Οχοζίαν, Δόλος, Οχοζία. **24** Και δράξας ο Ιηού το τόξον αυτού, επάταξε τον Ιωράμ μεταξύ των βραχιόνων αυτού· και το βέλος εξήλθε διά της καρδίας αυτού. Ο δε εκάμψθη εν τη ἀμάξῃ αυτού. **25** Και είπεν ο Ιηού προς τον Βιδάρη, τον στρατηγόν αυτού· Λάβε και ρίψων αυτόν εις την μερίδα του αγρού του Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου· διότι ενθυμήθητι, ὅτε εγώ και σε επορευόμεθα ἔφιπτοι οπίσω Αχαάβ του πατρός αυτού, ὅτι ο Κύριος επρόφερε κατ' αυτού την απόφασιν ταύτην. **26** Ναι, είδον χθές τα αίματα του Ναβουθαί και τα αίματα των νιών αυτού, λέγει Κύριος και θέλω κάμει εις σε ανταπόδοσιν εν τη μερίδι ταύτη, λέγει Κύριος· τώρα λοιπόν σήκωσον και ρίψων αυτόν εις την μερίδα ταύτην κατά τον λόγον του Κυρίου. **27** Ο δε Οχοζίας βασιλεύς του Ιούδα, ως είδε τούτο, ἔψυχε διά της οδού της οικίας του κήπου. Και κατεδίωξεν οπίσω αυτού ο Ιηού και είπε, Πατάξατε και τούτον εν τη ἀμάξῃ αυτού. Και ἔκαμον ούτω, κατά την ανάβασιν Γούρη, πλησίον του Ιβλαίμ. Και ἔφυγεν εις Μεγιδώ και εκεὶ απέθανε. **28** Και ἔφεραν αυτὸν οι δούλοι αυτού επί ἀμάξης εις Ιερουσαλήμ, και ἔθαψαν αυτὸν εν τω τάφῳ αυτού, μετά των πατέρων αυτού, εν τη πόλει Δαβίδ. **29** Εβασίλευσε δε ο Οχοζίας επί Ιούδα κατά το ενδέκατον ἔτος του Ιωράμ υιού του Αχαάβ. **30** Και ἤλθεν ο Ιηού εις Ιεζραέλ, και ακούσασα η Ιεζάβελ, ἔβαψε τους οφθαλμούς αυτής και εκαλλώπισε την κεφαλήν αυτής και διέκυψε διά του παραθύρου. **31** Και, ενώ εισήρχετο εις την πύλην ο Ιηού, είπεν, Ευτύχησεν ο Ζιμβρί, ο φονεύσας τον κύριον αυτού; **32** Ο δε, υψώσας το πρόσωπον αυτού προς το παράθυρον, είπε, Τις είναι μετ' εμού; τις; Και ἔκυψαν προς αυτόν δύο τρεις ευνούχοι. **33** Και είπε, Ρίψατε αυτήν κάτω. Και ἔρριψαν αυτήν κάτω, και ερραντίσθη εκ του αίματος αυτής προς τον τοίχον και προς τους

ίππους· και κατεπάτησεν αυτήν· διότι είναι Ιεζραέλ θυγάτηρ βασιλέως. **35** Και υπήγαν διά να θάψωσιν αυτήν· πλην δεν εύρηκαν εις αυτήν παρά το κρανίον και πέμψον εις συνάντησιν αυτών· και ας ερωτήσῃ, και τους πόδας και τας παλάμας των χειρών. **36** Και Ειρήνη; **18** Υπήγει λοιπόν επιβάτης ίππου εις συνάντησιν επιστρέψαντες απήγγειλαν προς αυτόν. Ο δε είτεν, αυτού και είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς Ειρήνη; Και Ούτος είναι ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε είπεν ο Ιηού, Τι σε μέλει περί ειρήνης; στρέψον οπίσω διά του δούλου αυτού Ηλία του Θεοβίτου, λέγων, Εν μου. Και ο σκοπός απήγγειλε, λέγων, Ο μηνυτής ήλθε τη μερίδι της Ιεζραέλ θέλουσι καταφάγει οι κύνες τας σάρκας της Ιεζάβελ· **37** και το πτώμα της Ιεζάβελ θέλει είσθαι αι κοπρία επί προσώπου του αγρού εν τη μερίδι Ιεζραέλ, ώστε να μη είπωσιν, Αύτη είναι η Ιεζάβελ.

πλησίον τινώς μάνδρας ποιμένων, **13** εύρηκεν ο Ἰηού τους αδελφούς του Οχοζίου βασιλέως του Ιούδα και είπε, Τίνες είσθε; Οι δε είπον, Είμεθα οι αδελφοί του Οχοζίου, και καταβαίνομεν να χαιρετήσωμεν τους υιούς του βασιλέως και τους υιούς της βασιλίσσης. **14** Και είπε, Συλλάβετε αυτούς ζώντας. Και συνέλαβον αυτούς ζώντας και ἐσφαξαν αυτούς πλησίον του φρέατος της μάνδρας, τεσσαράκοντα δύο ανθρώπους δεν αφήκαν ουδέ ένα ζυγόν. **15** Και αναχωρήσας εκείθεν, εύρηκε τον Ιωναδάβ υιόν του Ρηχάβ, ερχόμενον εις συνάντησιν αυτού και εχαιρέτησεν αυτόν και είπε προς αυτόν, Η καρδία σου είναι ευθεία, καθώς η καρδία μου μετά της καρδίας σου; Και απεκρίθη ο Ιωναδάβ, Είναι. Εάν ναι, δος την χείρα σου. Και ἐδώκε την χείρα αυτού και ανεβίσθεν αυτόν προς εαυτόν επί την ἀμάξαν. **16** Και είπεν, Ελθέ μετ' εμού και ιδέ τον ζήλον μου υπέρ του Κυρίου. Και επεβίβασαν αυτόν εις την ἀμάξαν αυτού. **17** Και ὅτε ἤλθεν εις Σαμαρέιαν, επάταξε πάντας τους εναπολειφθέντας εκ του Αχαάβ εν Σαμαρείᾳ, εωσού ηφάντισεν αυτόν, κατέ τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε προς τον Ηλίαν. **18** Τότε συνήθροισεν ο Ιηού πάντα τον λαόν και είπε προς αυτούς, Ο Αχαάβ εδούλευσε τον Βάαλ ολίγον· ο Ιηού θέλει δουλεύσει αυτόν πολύ. **19** τώρα λοιπόν καλέσατε προς εμέ πάντας τους προφήτας του Βάαλ, πάντας τους λατρευτάς αυτού και πάντας τους ιερείς αυτού ας μη λείψῃ μηδείς διότι ἔχω θυσίαν μεγάλην εις τον Βάαλ· πας ὅστις λείψῃ, δεν θέλει ζήσει. Πλην ο Ιηού ἐπράξε τούτο δολίως, επί σκοπῷ να εξολοθρεύσῃ τους λατρευτάς του Βάαλ. **20** Και είπεν ο Ιηού, Κηρύζατε πανήγυριν διά τον Βάαλ. Και έκρυψαν. **21** Και ἐπέμψεν ο Ιηού προς πάντα τον Ισραήλ και ἤλθον πάντες οι λατρευταί του Βάαλ· και δεν ἐμεινεν ουδείς, ὅστις δεις ἤλθε. Και ἤλθον εις τον οίκον του Βάαλ· και ἐπλήσθη ο οίκος του Βάαλ, στόμα εις στόμα. **22** Και είπε προς τον ιματιοφύλακα, Εξάγαγε μιάτια διά πάντας τους λατρευτάς του Βάαλ. Και εξήγαγεν εις αυτούς τα μιάτια. **23** Και εισήλθεν ο Ιηού και ο Ιωναδάβ ο υιός του Ρηχάβ εις τον οίκον του Βάαλ· και είπε προς τους λατρευτάς του Βάαλ, Ερευνήσατε και ιδέτε να μη ἡναι εδώ με σας μηδείς εκ των δούλων του Κυρίου, αλλά μόνον οι λατρευταί του Βάαλ. **24** Και ὅτε εισήλθον διά να προσφέρωσι θυσίας και ολοκαυτώματα, ο Ιηού διέταξεν ἔξω ογδοήκοντα ἄνδρας και είπεν, Όστις αφήση να διασωθῇ τις εκ των ανθρώπων, τους οποίους εγώ ἐφερα εις τας χείρας σας, η ζωή αυτού θέλει είσθαι αντί της ζωῆς εκείνου. **25** Και ως ετελείωσε προσφέρων το ολοκαύτωμα, είπεν ο Ιηού προς τους δορυφόρους και προς τους ταγματάρχας, Ειούλθετε, πατάξατε αυτούς μηδείς ας μη εξέλθῃ. Και επάταξαν αυτούς οι δορυφόροι και οι ταγματάρχαι εν στόματι μαχαίρας και ἐρρίψαν ἔξω και υπήγαν ἔως της πόλεως του οίκου του Βάαλ. **26** Και εξέβαλον τα εἰδώλα του οίκου του Βάαλ και κατέκαυσαν αυτά. **27** Και κατεσύντριψαν το εἰδώλον του Βάαλ και κατεκρήμνισαν τον οίκον του Βάαλ, και ἐκάμον αυτόν κοπρώνα ἔως της ημέρας ταύτης. **28** Ούτως ηφάντισεν ο Ιηού τον Βάαλ εκ του Ισραήλ. **29** Πλην δεν απεμακρύνθη ο Ιηού από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, ὅστις ἐκάμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ, από των χρυσῶν μόσχων των εν Βαιθήλ και των εν Δαν. **30** Και είπε Κύριος προς τον Ιηού, Επειδή ἐπράξας καλώς εκτελέσας το αρεστόν εις τους οφθαλμούς μου, και ἐκάμε εις τον οίκον του Αχαάβ κατά πάντα ὄσα ἡσαν εν τη καρδίᾳ μου, οι υιοί σου μέχρι της τετάρτης γενεάς θέλουσι καθίσει επί του θρόνου του Ισραήλ. **31** Και δεν επρόσεξεν ο Ιηού να περιπατή εξ ὀλῆς της καρδίας αυτού εν τω νόμῳ μάνδρας, τεσσαράκοντα δύο ανθρώπους δεν αφήκαν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ δεν απεμακρύνθη από των ουδέ ένα ζυγόν. **32** Και εκείνας ταῖς ημέραις ἤρχισεν ο Κύριος να κολοβώνη τον Ισραήλ και επάταξεν αυτούς ο Αζαήλ εις πάντα τα ὄρια του Ισραήλ. **33** Από Ιορδάνου, προς ανατολάς ήλιου, πάσαν την γην Γαλαάδ, τους Γαδίτας και τους Ρουβηνίτας και τους Μανασσίτας από Αρόη, της επι του χειμάρρου Αρώνων, την τε Γαλαάδ και την Βασάν. **34** Αι δε λοιπά πράξεις του Ιηού και πάντα ὄσα ἐπράξε και πάντα τα κατορθώματα αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **35** Και εκοινήθη ο Ιηού μετά των πατέρων αυτού και έθαψαν αυτόν εν Σαμαρείᾳ. Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωάχαζ ο υιός αυτού. **36** Και ο καιρός, καθ' ον τον Ιηού εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, ἥτο εικοσιοκτώ έτη.

Κυρίου. **11** Και οι δορυφόροι, έχοντες έκαστος τα όπλα χαλάσματα του οίκου. **7** Όθεν εκάλεσεν ο βασιλεύς αυτού εν τη χειρί αυτού, παρεστάθησαν πέριξ του Ιωάς τον Ιωδαέ τον ιερέα και τους ιερείς και είπε προς βασιλέως, από της δεξιάς πλευράς του οίκου έως της αυτού, Διά τι δεν επεσκευάσατε τα χαλάσματα του αριστεράς, πλησίον του θυσιαστηρίου και του ναού. οίκου; τώρα λοιπόν μη λαμβάνετε πλέον αργύριον **12** Τότε εξήγαγε τον νιόν του βασιλέως και επέθεσεν παρά των γνωστών σας, αλλά δίδετε αυτό διά τα επ' αυτόν το διάδημα και το μαρτύριον· και έκαμον χαλάσματα του οίκου. **8** Και ἐστερξαν οι ιερείς να αυτόν βασιλέα και ἔχρισαν αυτόν· και κροτήσαντες μη λαμβάνωσι πλέον αργύριον παρά του λαού και τας χειράς, είπον, Ζήτω ο βασιλεὺς **13** Και ακούσασα να μη επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου. **9** Και η Γοθολία την φωνήν του λαού συντρέχοντος, ήλθε ἐλαφεῖς Ιωδαέ τον ιερέψ της οικούντων και ήνοιξε τρύπαν προς τον λαόν εις τον οίκον του Κυρίου. **14** Και είδε, επί του σκεπάσματος αυτού, και ἐθεσεν αυτό πλησίον και ίδου, ο βασιλεὺς ἰστάτο πλησίον του στύλου κατά το του θυσιαστηρίου, εις τα δεξιά της εισόδου του οίκου ἔθος, και οι ἄρχοντες και οι σαλπιγκατά πλησίον του Κυρίου· και οι ιερείς, οι φυλάττοντες την θύραν, βασιλέως και πας ο λαός της γης ἔχαιρε και εσάλπιζε με ἐβάλλον εις αυτό παν το αργύριον, το εισφερόμενον σάλπιγγας. Και διέρρηξεν η Γοθολία τα ιμάτια αυτής εις τον οίκον του Κυρίου. **10** Και ὅτε ἐβλεπον ὅτι ἡτο και εβόησε, Προδοσία, προδοσία **15** Και προσέταξεν πολύ το αργύριον το εν τω κιβωτίῳ, ο γραμματεύς του Ιωδαέ ο ιερεύς τους εκατοντάρχους, τους αρχηγούς βασιλέως και οιερεύς ο μέγας ανέβαινον και ἔδενον του στρατεύματος, και είπε προς αυτούς, Εκβάλετε εις σακκία και εμέτρουν το αργύριον το ευρεθέν εν αυτήν ἔξω των τάξεων και ὁστὶς ακολουθήσῃ αυτήν, τω σίκω του Κυρίου. **11** Και ἐδίδον το αργύριον το θανατώσατε αυτόν εν ρομφαίᾳ. Διότι ο ιερεύς είχεν μετρηθέν εις τας χειράς εκείνων οίτινες ἔκαμνον το ειπεί, Ας μη θανατώθῃ εντός του οίκου του Κυρίου. **12** Ούτως ἐβαλον χειράς επ' αυτήν· και ὅτε ἥλθεν εις τον Κυρίου· οι δε εξώδενον αυτό εις τους ξυλουργούς και την οδόν, διά της οποίας οι ἄποι ερχονται εις τον οικοδόμους, τους δουλεύοντας εν τω σίκω του Κυρίου, οίκον του βασιλέως, εθανατώθῃ εκεί. **13** Και ἐκάμεν οι ιερεύς εις τον οίκον του Κυρίου δεν κατεσκευάσθησαν διά αυτού κατεστριψαν ολοτελώς και Μαθέναν τον ιερέα τον οίκον του Κυρίου φιάλαι αργυραί, λυχνοφάλιδα, τον Βάσαλ θεαντάσων ἐμπροσθεν των θυσιαστηρίων. **14** Λεκάναι, σάλπιγγες, ουδέν σκεύος χρυσούν η σκεύος Και οιερεύς κατέστησεν επιτηρητάς επί τον οίκον του αργυρούν· **15** Αλλ' ἐδίδον αυτό εις τους εργάτας, και Κυρίου. **16** Και ἐλάφε τους εκατοντάρχους και τους δορυφόρους, και πάντα τον λαόν εζήτουν λογαριασμόν παρά των ανθρώπων, εις τους της γῆς και κατεβίθασαν τον βασιλέα εκ του οίκου του Κυρίου, και ήλθον εις τον οίκον του βασιλέως διά της εργάτας διότι ειργάζοντο εν πίστει. **17** Τότε ανέβη Αζαήλ ο βασιλεὺς της Συρίας και επολέμησεν εναντίον της Γαθ, και εκυρίευσεν αυτήν· **18** Εν τω εβδόμῳ έτει του Ιηού εβασίλευσεν ο Ιωάς· **19** και εβασίλευσε τεσσαράκοντα ἑταν εν Ιερουσαλήμ· **20** το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Σιμία εκ Βηρ-σαβεέ. **21** Και ἐπράττεν ο Ιωάς το ευθέν ενώπιον του Κυρίου, κατά πάσας τας ημέρας αυτού καθ' ας ὀδήγηε αυτόν Ιωδαέ ο ιερεύς. **3** Οι ψυχλοί ούμως τόποι δεν αφηρηθησαν· ο λαός εθυσίαζεν ἔτι και εθυμίαζεν εν τοις ψυχλοίς τόποις. **4** Και είπεν ο Ιωάς προς τους ιερείς, Παν το αργύριον των αφιερωμάτων το εισφερόμενον εις τον οίκον του Κυρίου, το αργύριον εκάστου διερχομένου εις τους απαριθμούμενους, το αργύριον εκάστου κατά την εκτίμησιν αυτού, παν το αργύριον το οποίον ήθελεν ελθεί εις την καρδίαν τινός να προσφέρη εις τον οίκον του Κυρίου, **5** οι ιερείς ας λαμβάνωσιν αυτόν εις εαυτούς, ἔκαστος παρά του γνωστού αυτού· και ας επισκευάσωσι τα χαλάσματα του οίκου, πανταχού ὅπου ευρεθή χάλασμα. **6** Πλην εν τω εικοστώ τρίτω έτει του βασιλέως Ιωάς οι ιερείς δεν είχον επισκευάσει τα

13 Εν τω εικοστώ τρίτῳ ἔτει του Ιωάς, νιού του Θεού και είπεν, Ἐπρεπε να πατάξης πεντάκις ή εξάκις Οχοζίου, βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωάχαζ, τότε ίθελες πατάξει τους Συρίους εωσού συντελέσης ο νιός του Ιηού, επὶ Ισραὴλ εν Σαμαρείᾳ, δεκαεπτά αυτούς τώρα όμως τρίς θέλεις πατάξει τους Συρίους. ἔτη. **2** Καὶ ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ηκολούθησε τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ νιού του Ναβάτ, ακόλουθον ἐτος τάγματα Μωαβιτών ἔκαμον εισβολήν στοις ἔκαμε τον Ισραὴλ να αμαρτίσῃ δεν απεμακρύνθη εις την γην. **3** Καὶ εξῆρθη η ὄργη του Κυρίου κατὰ ειδὸν τάγμα· και ἐρριψαν τον ἀνθρωπον εις τον τάφον του Ισραὴλ, και παρέδωκεν αυτούς εις την χειρα του Ελισσαεί και καθώς ο ἀνθρωπος υπήρχε και ἤγγισε Αζαήλ βασιλέως της Συρίας και εις την χειρα του Βεν- αδάδ νιού του Αζαήλ, κατά πάσας τας ημέρας. **4** Καὶ πόδας αυτού. **20** Ο δε Αζαήλ ο βασιλεύς της Συρίας, εδεήθη τον Κυρίου ο Ιωάχαζ, και επήκουσεν αυτού τον Ελισσαεί και καθώς ο ἀνθρωπος υπήρχε και ἤγγισε Αζαήλ βασιλέως της Συρίας και εις την χειρα του Βεν- αδάδ νιού του Αζαήλ, κατά πάσας τας ημέρας. **5** Καὶ εδώκεν ο Κύριος της Συρίας και τα στά του Ελισσαεί, ανέζησε και εστάθη επι τους πόδας αυτού. **22** Ο δε Αζαήλ ο βασιλεύς της Συρίας, εδεήθη τον Κυρίου ο Ιωάχαζ, **23** Κύριος διότι είδε την θλίψιν του Ισραὴλ, ὅτι ο βασιλεύς Και ἡλέσθησεν ο Κύριος αυτούς και ωκτείρησεν αυτούς της Συρίας κατέθλιψεν αυτούς. **5** Καὶ ἐδώκεν ο Κύριος και επέβλεψεν επ' αυτούς, διά την διαθήκην αυτού την εις τον Ισραὴλ σωτήρα, και εξήλθον υποκάθωθεν της μετά τον Αβραάμ, Ισαάκ, και Ιακώβ και δεν ηθέλησε χειρός των Συρίων· και κατώκησαν οι νιοί Ισραὴλ πατέρων εις εξολοθρεύσην αυτούς, και δεν απέρριψεν αυτούς από εν τοις σκηνώμασιν αυτών, ως το πρότερον. **6** Πλην προσώπου αυτού, μέχρι του ννν. **24** Απέθανε δε ο Αζαήλ δεν απεμακρύνθησαν από των αμαρτιών του οίκου προσώπου αυτού, βασιλεύς της Συρίας, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βεν- του Ιεροβοάμ, διότις ἔκαμε τον Ισραὴλ να αμαρτίσῃ αδάδ ο νιός αυτού. **25** Καὶ ἐλαβε πάλιν Ιωάς ο νιός του Ιωάχαζ εκ της χειρός του Βεν-αδάδ νιού του Αζαήλ τας πόλεις, τας οποίας ο Αζαήλ είχε λάβει εκ της χειρός Ιωάχαζ του πατρός αυτού εν τω πολέμω. Τρίς επάταξεν αυτού ο Ιωάς και επανέλαβε τας πόλεις του Ισραὴλ. **7** Διότι δεν ἔμεινεν εις τον Ιωάχαζ λαός, ειμι πεντήκοντα ιππείς και δέκα ἄμαδαι και δέκα χιλιάδες πεζών διότι κατέστρεψεν αυτούς ο βασιλεύς της Συρίας και κατέστησεν αυτούς ως το χώμα το καταπατούμενον.

8 Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάχαζ και πάντα όσα ἐπράξεις και τα κατορθώματα αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραὴλ; **9** Καὶ εκοιμήθη ο Ιωάχαζ μετά των πατέρων αυτού, και ἔθαψαν αυτόν εν Σαμαρείᾳ, δεκαέξι ἔτη. **10** Καὶ ἐπράξεις πονηρά ενώπιον του Κυρίου δεν απεμακρύνθη από πασών των αμαρτιών του Ιεροβοάμ νιού του Ναβάτ, διότις ἔκαμε τον Ισραὴλ να αμαρτίσῃ εις αυτάς πειρεπάτησεν. **11** Καὶ ἐπράξεις πονηρά ενώπιον του Κυρίου δεν απεμακρύνθη από πασών των αμαρτιών του Ιεροβοάμ νιού του Ιούδα, διότις ἔκαμε τον Ισραὴλ να αμαρτίσῃ εις αυτάς πειρεπάτησεν. **12** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάς και πάντα όσα ἐπράξεις, τα κατορθώματα αυτού, πως επολέμησε κατά του Αμασίου βασιλέως του Ιούδα, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραὴλ; **13** Καὶ εκοιμήθη ο Ιωάς μετά των πατέρων αυτού εκάθησε δε επί του θρόνου αυτού ο Ιεροβοάμ και ετάφη ο Ιωάς εν Σαμαρείᾳ μετά των βασιλέων του Ισραὴλ. **14** Ο δε Ελισσαεί ἡρρώστησε την αρρωστίαν αυτού υπό της οποίας απέθανε. Και κατέβη προς αυτόν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραὴλ και ἔκλαυσεν επί τω προσώπω αυτού και είπε, Πάτερ μου, πάτερ μου, ἄμαξα του Ισραὴλ και ιππικόν αυτού. **15** Και είπε προς αυτόν ο Ελισσαεί, Λάβε τόχον και βέλη. Και ἔλαβεν εις εαυτόν τόχον και βέλη. **16** Και είπε προς τον βασιλέα του Ισραὴλ, Επίθες την χειρά σου επί το τόχον. Και επέθηκε την χειρά αυτού και επέθεκεν ο Ελισσαεί τας χειράς αυτού επί τας χειράς του βασιλέως. **17** Και είπεν, Ἀνοίξον το παράθυρον κατά ανατολάς. Και ἤνοιξε. Και είπεν ο Ελισσαεί, Τόξευσον. Και ετόξευσε. Και είπε, το βέλος της σωτηρίας του Κυρίου και το βέλος της σωτηρίας εκ των Συρίων. Και θέλεις πατάξει τους Συρίους εν Αφέκ, εωσού συντελέσης αυτούς. **18** Και είπε, Λάβε τα βέλη. Και ἔλαβε. Και είπε προς τον βασιλέα του Ισραὴλ, Πάταξον επί την γην. Και επάταξε τρίς και εστάθη. **19** Και ωργίσθη εις αυτόν ο ἀνθρωπος του

14 Εν το δευτέρῳ ἔτει του Ιωάς, νιού του Ιωάχαζ βασιλέως του Ισραὴλ, εβασίλευσεν Αμασίας, ο νιός του Ιωάς βασιλέως του Ιούδα. **2** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ἥτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εικοσιενέα ἔτη εν Ιερουσαλήμ. Το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἥτο Ιωαδάν εξ Ιερουσαλήμ. **3** Καὶ ἐπράξει το ευθές ενώπιον Κυρίου, πλην ουχί ως ο Δαβίδ ο πατέρης αυτού ἐπράξεις κατά πάντα όσα είχε πράξει Ιωάς ο πατέρης αυτού. **4** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν ο λαός εθυμίαζεν ἔτι και εθυμίαζεν επι τους υψηλούς τόπους. **5** Ως δε η βασιλεία εκραταίωθη εν τη χειρί αυτού, εθανάτωσε τους δούλους αυτού τους θανατώσαντας τον βασιλέα τον πατέρα αυτού. **6** Ομως τα τέκνα των φονευτών δεν εθανάτωσε κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του νόμου του Μωϋσέως, ὃπου προσέταξεν ο Κύριος, λέγων, Οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διά τα τέκνα, ουδὲ τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διά τους πατέρας, αλλ' ἐκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το εαυτού αμάρτημα. **7** Ούτος εθανάτωσεν εκ του Εδώμ δέκα χιλιάδας εν τη κοιλάδι του άλατος, και εκυρίευσε την Σελά διά πολέμου και εκάλεσε το όνομα αυτής Ιοχεΐλ μέχρι της μηρέας ταύτης. **8** Τότε απέστειλεν ο Αμασίας μηνυτάς προς τον Ιωάς, νιού του Ιωάχαζ, νιού του Ιηού βασιλέως του Ισραὴλ, λέγων, Ελθέ, να ίδωμεν αλλήλους προσωπικώς. **9** Και απέστειλεν ο Ιωάς βασιλεύς του Ισραὴλ προς τον Αμασίαν βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Η ἀκανθα η εν τω Λιβάνω απέστειλε προς την κέδρον την εν τω Λιβάνω, λέγουσα, Δος την θυντάρεα σου εις τον μου διά γυναίκα· πλην διέβη θηρίον του αγρού το εν τω Λιβάνω, και κατεπάτησε την ἀκανθαν· **10** επάταξας τωάντι τον Εδώμ, και η καρδία σου σε ύψωσε χαίρου την δόξαν σου καθήμενος εν τω οίκω σου· διά τι εμπλέκεσαι εις κακόν, διά το οποίον ήθελες πέσει, συ και ο Ιούδας μετά σου; **11** Άλλ' ο Αμασίας δεν υπήκουσεν. Ανέβη λοιπόν ο Ιωάς βασιλεύς του Ισραὴλ, και είδον αλλήλους προσωπικώς, αυτός

και Αμασίας ο βασιλεύς του Ιούδα, εν Βαιθ-σεμές, ήτις είναι του Ιούδα. **12** Και εκτυπήθη ο Ιούδας ἐμπροσθεν του Ισραήλ· και ἐψυγον ἔκαστος εἰς τας σκηνάς αυτού. Αμασίου, βασιλέως του Ιούδα. **2** Δεκαέξι επών ηλικίας **13** Και συνέλαβεν ο Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ τον ἥτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πεντήκοντα δύο Αμασίαν βασιλέα του Ιούδα, υἱόν του ἐτη εν Ιερουσαλήμ το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἥτο Οχοζίου, εν Βαιθ-σεμές και ελθών εἰς Ιερουσαλήμ, Ιεχολία, εξ Ιερουσαλήμ. **3** Και ἐπράξε το ευθές ενώπιον κατηδάφισε το τείχος της Ιερουσαλήμ από της πύλης του Κυρίου, κατά πάντα ὄσα εἶχε πράξει Αμασίας ο Εφραΐμ ἔως της πύλης της γωνίας, τετρακοσίας πήχας, πατήρ αυτού. **4** Πλην οι ψυχῆι τόποι δεν αφηρέθησαν **14** Και λαβών παν το χρυσόν και το αργύριον και ο λαός ἐτι εθυμίαζε και εθυμίαζεν επί τους ψυχηλούς πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν τω οίκων του Κυρίου τόπους. **5** Και επάταξεν ο Κύριος τον βασιλέα, και ἥτο και εν τοις θησαυροῖς του οίκου του βασιλέως, και λεπρὸς ἔως της ημέρας του θανάτου αυτού και κατώκει ανθρώπους ενέχυρα, επέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν. **15** εν οικίᾳ αποκεχωρισμένη. Ἡτο δε επί του οίκου Ιωθάμ Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωάς, ὄσας ἐπράξει, και τα ο νιός του βασιλέως, κρίνων τον λαόν της γης. **6** Αι κατορθώματα αυτού, και πως επολέμησε μετά του δε λοιπαὶ πράξεις του Αζαρίου και πάντα ὄσα ἐπράξει Αμασίου βασιλέως του Ιούδα, δεν είναι γεγραμμένα εν δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **7** Και εκοιμήθη ο Αζαρίας μετά των **16** Και εκοιμήθη ο Ιωάς μετά των πατέρων αυτού και πατέρων αυτού· και ἐθαψαν αυτόν μετά των πατέρων ετάφη εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων του Ισραήλ· αυτούν εν πόλει Δαβίδ εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωθάμ ο εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιεροβοάμ ο νιός αυτού. **17** Ο νιός αυτού. **8** Εν τω τριακοστώ ογδόν ετει του Αζαρίου δε Αμασίας, ο νιός του Ιωάς, ο βασιλεύς του Ιούδα, ἔζησε βασιλέως του Ιούδα, Ζαχαρίας ο νιός του Ιεροβοάμ μετά τον θάνατον του Ιωάς νιό του Ιωάχα, βασιλέως εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, εξ μίνας. **9** του Ισραήλ, δεκαπέντε ἐτη. **18** Αι δε λοιπαὶ πράξεις Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ως είχον πράξει του Αμασίου δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των οι πατέρες αυτού δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **19** Ἐκαμον δε του Ιεροβοάμ νιό του Ναβάτ, ὅστις ἐκαμε τον Ισραήλ κατ' αυτού συνωμοσίαν εν Ιερουσαλήμ, και ἐψυγεν να αμαρτήσῃ. **10** Και συνώμοσε κατ' αυτού Σαλλούνμ εις Λαχείς απέστειλαν ὄμως κατόπιν αυτού εις Λαχείς ο νιός του Ιαβείς, και επάταξεν αυτόν κατέμπροσθεν και εθανάτωσαν αυτόν εκεί. **20** Και ἐφέραν αυτόν επί του λαού και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' ίππων, και ετάφη εν Ιερουσαλήμ μετά των πατέρων αυτού. **11** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ζαχαρίου, ιδού, αυτού, εν τη πόλει Δαβίδ. **21** Έλαβε δε πας ο λαός είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των του Ιούδα τον Αζαρίαν, ὄντα ηλικίας δεκαέξι ετών, και βασιλέων του Ισραήλ. **12** Ούτος ἥτο ο λόγος του Κυρίου, ἐκαμον αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού Αμασίου. τον οποίον ελάλησε προς τον Ιηού, λέγων, Οι νιοί **22** Και ωκοδόμησε την Ελάδ και επέστρεψεν αυτήν εις σου θέλουσι καθίσει επί του θρόνου του Ισραήλ ἔως τον Ιούδα, αφού ο βασιλεύς εκοιμήθη μετά των πατέρων τετάρτης γενεάς. Και ἐγεινεν ούτως. **13** Εβασίλευσε δε αυτού. **23** Εν τω δεκάτῳ πέμπτῳ ἐτει του Αμασίου, νιό Σαλλούνμ ο νιός του Ιαβείς εν τω τριακοστώ εννάτω του Ιωάς, βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν εν Σαμαρεία ἐτει του Οζίου βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν ο Ιεροβοάμ νιός του Ιωάς, βασιλέως του Ισραήλ, ἐτη ἐνα μήνα εν Σαμαρεία. **14** Και ανέβη Μεναήμ ο νιός τεσσαράκοντα και εν. **24** Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Γαδεί από Θερσά, και ἡλθεν εις Σαμάρειαν και του Κυρίου δεν απεμακρύνθη από πασών των αμαρτιών εκτύπησε τον Σαλλούνμ τον νιό του Ιαβείς εν Σαμαρεία, του Ιεροβοάμ νιό του Ναβάτ, ὅστις ἐκαμε τον Ισραήλ και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **15** να αμαρτήσῃ. **25** Ούτος αποκατέστησε το δρίον του **16** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Σαλλούνμ, και η συνωμοσία Ισραήλ, από της εισόδου της Αιμάθ ἔως της θαλάσσης αυτού την οποίαν ἐκαμεν, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν της πεδιάδος, κατά τον λόγον Κυρίου του Θεού του τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **17** Ισραήλ, τον οποίον ελάλησε διά τον δούλον αυτού Τότε επάταξεν ο Μεναήμ την Θαψά και πάντας τους εν Ιωνά, νιό του Αμαθί, του προφήτου, του από Γαθ- αυτή και τα όρια αυτής από Θερσά· επειδή δεν ἤνοιξαν εφέρ. **26** Διότι ειδέν ο Κύριος την θλίψιν του Ισραήλ εις αυτόν, διά τούτο επάταξεν αυτήν· και πάσας τας πικράν σφόδρα, ὅτι δεν ἥτο ουδέν κεκλεισμένον και εν αυτή εγκυμονύσας διέσχισεν. **18** Εν τω τριακοστώ ουδέν αφειμένον, ουδέ ο βοηθήσων τον Ισραήλ. **27** εννάτω ἐτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Μεναήμ ο Και δεν είπεν ο Κύριος να εξαλείψῃ υποκάτωθεν τον νιό του Γαδεί εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ, δέκα ἐτη εν ουρανού το δόνομα του Ισραήλ, αλλ' ἔσωσεν αυτούς διά Σαμαρεία. **19** Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου- χειρός του Ιεροβοάμ νιό του Ιωάς. **28** Αι δε λοιπαὶ δεν απεμακρύνθη κατά πάσας τας ημέρας αυτού από πράξεις του Ιεροβοάμ και πάντα ὄσα ἐπράξει και τα των αμαρτιών του Ιεροβοάμ νιό του Ναβάτ, ὅστις κατορθώματα αυτού, πως επολέμησε και πως επανέλαβε ἐκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **19** Τότε ἡλθεν ο Φούλ την Δαμασκόν και την Αιμάθ του Ιούδα εις τον Ισραήλ, βασιλεύς της Ασσυρίας εναντίον της γης, και ἐδώκεν δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των ο Μεναήμ εις τον Φούλ χίλια τάλαντα αργυρίου, διά βασιλέων του Ισραήλ; **29** Και εκοιμήθη ο Ιεροβοάμ μετά να ἤναι μετ' αυτού η χειρ αυτού εις το να ενισχύση των πατέρων αυτού, μετά των βασιλέων του Ισραήλ· την βασιλείαν εν τη χειρ αυτού. **20** Και απέσπασεν ο εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ζαχαρίας ο νιός αυτού.

επέστρεψεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας και δεν εστάθη εκεὶ Ἀχαζ ὃτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξι ἔτη εν τη γη. **21** Αι δε λοιπά πράξεις του Μεναήμ και πάντα ὅσα ἐπράξει, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **22** Και εκοιμήθη ο Μεναήμ μετά των πατέρων αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Φακείας ο υιός αυτού. **23** Εν τω πεντηκοστώ ἐτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Φακείας ο υιός του Μεναήμ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, δύο ἔτη. **24** Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, ὅστις ἐκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **25** Και συνώμοσε κατ' αυτού τον Φεκά υιός του Ρεμαλία, ο στρατηγός αυτού, και επάταξεν αυτόν εν Σαμαρείᾳ, εν τω παλατίων των οίκου του βασιλέως, μετά του Αργόβ και Αριέ, ἔχων μεθ' εαυτού και πεντήκοντα ἄνδρας εκ των Γαλααδιτών· και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **26** Αι δε λοιπά πράξεις του Φακείου και πάντα ὅσα ἐπράξει, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **27** Εν τω πεντηκοστώ δευτέρω ἐτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Φεκά ο υιός του Ρεμαλία εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, είκοσι ἔτη. **28** Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, ὅστις ἐκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **29** Εν ταῖς ημέραις του Φεκά βασιλέως του Ισραήλ, ἥλθεν ο Θεγλάθ-φελασάρ βασιλεύς της Ασσυρίας, και εκυρίευσε την Ιών και την Αβέλ-βαθί-μααχά και την Ιανώχ, και την Κεδές και την Ασώρ και την Γαλαάδ και την Γαλιλαίαν, πάσαν την γην Νεφθαλί, και μετώπιον αυτούς εις Ασσυρίαν. **30** Και ἐκάμεν Ωστέη ο υιός του Ηλά συνωμοσίν κατά τον Φεκά υιού του Ρεμαλία, και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού, εν τω εικοστώ ἐτει του Ιωθάμ υιού του Οζίου. **31** Αι δε λοιπά πράξεις του Φεκά, και πάντα ὅσα ἐπράξει, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **32** Εν τω δευτέρω ἐτει του Φεκά υιού του Ρεμαλία βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν ο Ιωθάμ υιός του Οζίου βασιλέως του Ιούδα. **33** Εικοσιπέντε ετῶν ηλικίας ἤτο ὃτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξι ἔτη εν Ιερουσαλήμ: το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἤτο Ιερουσάλη θυγάτηρ του Σαδώκ. **34** Και ἐπράξει το ευθές ενώπιον Κυρίου· ἐπράξει κατά πάντα ὅσα ἐπράξει Οζίας ο πατήρ αυτού. **35** Πλην οι υψηλοὶ τόποι δεν αφηρέθησαν ο λαός ἐτι εθυμίαζε και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους. Ούτος ωκοδόμησε την υψηλήν πύλην του οίκου του Κυρίου. **36** Αι δε λοιπά πράξεις του Ιωθάμ και πάντα ὅσα ἐπράξει, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **37** Εν ταῖς ημέραις εκείναις ἥρχισεν ο Κύριος να ξαποστέλλῃ κατά του Ιούδα τον Ρεούν βασιλέα της Συρίας και τον Φεκά υιόν του Ρεμαλία. **38** Ο δε Ιωθάμ εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού, και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ἄναζ ο υιός αυτού.

16 Εν τω δεκάτω εβδόμω ἔτει του Φεκά νιού του Ρεμαλία, εβασίλευσεν ο Ἀχαζ νιός του Ιωθάμ, βασιλέως του Ιούδα. 2 Είκοσι ετών ηλικίας ἦτο ο

Και απέκοψεν ο βασιλεύς Ἀχαζ τα συγκλείσματα των βάσεων, και εσήκωσεν επάνωθεν αυτών τον λουτήρα· και κατεβίβασε την θάλασσαν επάνωθεν των χαλκίνων βούν των υποκάτω αυτής, και ἔθεσεν αυτήν επί βάσιν λιθίνην. **18** Και το στέγασμα του σαββάτου, το οποίον είχον οικοδομήσει εν τα οίκω, και την είσοδον του βασιλέως την ἔξω μετετόπισεν από τον οίκου του Κυρίουν, εξ αιτίας του βασιλέως της Ασσυρίας. **19** Αι δε λοιπά πράξεις του Ἀχαζ, ὅσας ἐπράξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίων των χρονικῶν των βασιλέων του Ιούδα; **20** Και εκοιμήθη ὁ Ἀχαζ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβὶδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εζεκίας ο νιός αυτού.

17 Εν τω δωδεκάτῳ ἔτει του Ἀχαζ βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ὡσῆρος ο νιός του Ἡλά εν Σαμαρείᾳ επί τον Ισραὴλ, εννέα ἔτη. **2** Και ἐπράξε πονηρὰ ενώπιον του Κυρίου, πλην ουχί ως οι βασιλεῖς του Ισραὴλ οἵτινες ἡσαν προ αυτού. **3** Επ' αυτὸν ανέβη Σαλμανασάρ ο βασιλεὺς της Ασσυρίας· και ἔγινεν Ὡσῆρος δούλος αυτού και ἐδίδεν εἰς αυτὸν φόρον. **4** Εὑρῆκε δε ο βασιλεὺς της Ασσυρίας συνωμοσίαν εν τω Ὡσῆρῃ· διότι απέστειλε μηντάτας προς τὸν Σω, βασιλεὺς της Αιγύπτου, και δεν ἔδωκε φόρον εἰς τὸν βασιλέα της Ασσυρίας, ως ἔκαμεν κατ' ἄτος ὅθεν συνέκλεισεν αυτὸν ο βασιλεὺς της Ασσυρίας και ἔδεσεν αυτὸν εν φυλακῇ. **5** Και ανέβη ο βασιλεὺς της Ασσυρίας διά πάσης της γῆς· και ανέβη εἰς την Σαμάρειαν και επολιόρκησεν αυτήν τρία ἔτη. **6** Εν τω εννάτῳ ἔτει του Ὡσῆρος, ο βασιλεὺς της Ασσυρίας εκυρίευσε την Σαμάρειαν και μετώκισε τον Ισραὴλ εἰς την Ασσυρίαν, και κατώκισεν αυτούς εν Αλᾷ και εν Αβώρ, παρά τον ποταμὸν Γωζάν, και εν ταῖς πόλεσι των Μήδων. **7** Ἐγείνει δε τούτῳ, διότι οι νιοί του Ισραὴλ ημάρτησαν εἰς Κύριον τὸν Θεόν αυτῶν, ὅστις ανήγαγεν αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου, υποκάτωθεν της χειρός του Φαραὼ βασιλέως της Αιγύπτου, και εσεβάσθησαν ἀλλούς θεούς, **8** και περιεπάτησαν εἰς τα νόμιμα των εθνῶν, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απέμπροσθεν των νιών Ισραὴλ, και τα των βασιλέων του Ισραὴλ, τα οποία εθέσπισαν. **9** Και ἐπράττον οι νιοί του Ισραὴλ κρυφίως πράγματα, τα οποία δεν ἡσαν εὐθέα ενώπιον Κυρίου τον Θεόν αυτῶν, και ωκοδόμησαν εἰς εαυτούς υψηλούς τόπους εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτῶν, από πύργου φυλάκων ἔως οχυράς πόλεως. **10** Και ανήγειραν εἰς εαυτούς ἀγάλματα και ἀλόη επί πάντα υψηλὸν λόφον και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. **11** Και εκεὶ εθυμίαζον επί πάντας τους υψηλούς τόπους, καθὼς τα ἔθνη τα οποία ο Κύριος εξεδίωξεν απέμπροσθεν αυτῶν· και ἐπράττον πονηρὰ πράγματα διά να παροργίζωσι τον Κύριον. **12** και ελάττευσαν τα είδωλα, περὶ των οποίων ο Κύριος εἶπε προς αυτούς, Δεν θέλετε κάμει το πράγμα τούτο. **13** Και διεμαρτυρήθη ο Κύριος κατά του Ισραὴλ και κατά του Ιούδα, διά χειρός πάντων των προφητῶν, πάντων των βλεπόντων, λέγων, Επιστρέψατε από των οδῶν υμῶν των πονηρῶν και φυλάττετε τας εντολὰς μου, τα διατάγματα μου, κατά πάντα τον νόμον τον οποίον προσέταξα εἰς τους πατέρας σας και τον οποίον απέστειλα εἰς εσάς διά μέσου των δούλων μου των προφητῶν. **14** Πλην αυτοῦ δὲν υπήκουσαν, ἀλλ'

εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών, ως τον τράχηλον των πατέρων αυτών, οἵτινες δεν επίστευσαν εἰς Κύριον τον Θεόν αυτών. **15** Και απέρριψαν τα διατάγματα αυτού και την διαθήκην αυτού, την οποίαν ἔκαμε μετά των πατέρων αυτών, και τας διαμαρτυρήσεις αυτού, τας οποίας διεμαρτυρήθη εναντίον αυτών· και υπήγαν οπίσω της ματαιότητος, και εματαιώθησαν, και οπίσω των εθνῶν των πέριξ αυτών, περὶ των οποίων ο Κύριος προσέταξεν αυτούς, να μη πράξωσιν ως εκείνα. **16** Και εγκατέλιπον πάσας τας εντολάς Κυρίου του Θεού αυτών, και ἔκαμον εἰς εαυτούς χωνευτά, δύο μόσχους, και ἔκαμον ἀλση και προσεκύνησαν πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάττευσαν τον Βάσαλ. **17** Και διεβίβαζον τον νιόν τους αυτών και τας θυγατέρας αυτών διά του πυρός, και μετεχειρίζοντο μαντείας και οινισμούς, και επώλησαν εαυτούς εἰς το να πράττωσι πονηρὰ ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίζωσιν αυτόν. **18** Διά ταύτα ο Κύριος ωργίσθη σφρόδρα κατά του Ισραὴλ και απέβαλεν αυτούς από προσώπου αυτού. **19** Διότι ταύτα ενεπλεύσθησαν εν την χειρα των διαρπαζόντων, εωσού απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού. **20** Διότι απεχώσθη ο Ισραὴλ από του οίκου Δαβὶδ, και ἔκαμον βασιλέα τον Ιεροβόάμιον του Ναβᾶτ και ο Ιεροβόάμιον απέπασε τον Ισραὴλ εξόπισθεν του Κυρίου, και ἔκαμεν αυτούς να αμαρτίσωσιν αμαρτίαν μεγάλην. **21** Διότι οι νιοί Ισραὴλ περιεπάτησαν εν πάσαις ταις αμαρτίαις του Ιεροβόάμιον, τας οποίας ἐπράξε δεν απεμακρύνθησαν απ' αυτών, **22** εωσού ο Κύριος απέβαλε τον Ισραὴλ από προσώπου αυτού, καθώς ελάλησε διά χειρός πάντων των δούλων αυτού των προφητῶν. Και μετωκίσθη ο Ισραὴλ από της γῆς αυτού εἰς την Ασσυρίαν, ἔως της ημέρας ταύτης. **23** Και ἐφέρεν ο βασιλεὺς της Ασσυρίας ανθρώπους εκ Βαβυλώνος και από Χουθά και από Ανά και από Αιμάθ και από Σεφαρούη, και κατώκισεν εν ταις πόλεσι της Σαμαρείας αντί των νιών Ισραὴλ, και εκληρονόμησαν την Σαμάρειαν και κατώκησαν εν ταις πόλεσιν αυτής. **25** Και εν τη αρχῇ της εκεὶ κατοικήσεως αυτών, δεν εφοβήθησαν τον Κύριον· και απέστειλεν ο Κύριος τους λέοντας μεταξύ αυτών, και εθανάτονυσιν αυτούς, επειδή δεν γνωρίζουσι τον νόμον του Θεού της γῆς. **26** Τότε ο βασιλεὺς της Ασσυρίας προσέταξε, λέγων, Φέρετε εκεὶ ἔνα των iερέων, τους οποίους μετωκίσατε εκείθεν· και ας υπάγωσι και ας κατοικήσωσιν εκεὶ· και ας διδάξῃ αυτούς τον νόμον του Θεού της γῆς. **28** Και εἰς των iερέων, τους οποίους μετωκίσαν εκ της Σαμαρείας, ἤλθε και κατώκησεν εν Βαθήλ, και εδίδασκεν αυτούς πως να φοβώνται τον Κύριον. **29** Ἐκαστον όμως ἔθνος ἔκαμον θεούς εἰς εαυτούς και ἔθεσαν εἰς τους οίκους των υψηλών τόπων, τους οποίους οι Σαμαρείται

έκαμον, έκαστον έθνος εν ταις πόλεσιν αυτών, όπου και απεστάτησε κατά του βασιλέως της Ασσυρίας και κατώκουν. **30** Και οι ἀνδρες της Βαβυλώνος έκαμον την δεν εδούλευσεν εις αυτόν. **8** Αυτός επάταξε τους Σοκχώθ-βενώθ, οι δε ἀνδρες της Χουθά έκαμον την Φιλισταίους, ἔως Γάζης και των ορίων αυτής, από Νεργάλ, και οι ἀνδρες της Αιμάθ έκαμον την Ασιμά, πύργου φυλάκων ἔως οχυράς πόλεως. **9** Εν δε τω **31** και οι Ανίται έκαμον την Νιβάζ και τον Ταρτάκ, τετάρτω έτει του βασιλέως Εζεκίου, το οποίον ἵτο το και οι Σεφαροῦται έκαιον τους νιούς αυτών διά τον έβδομον ἔτος του Ωστέη, νιού του Ηλά βασιλέως του πυρός εις τον Αδραμμέλεχ και Αναμμέλεχ, θεούς των Ισραὴλ, Σαλμανασάρ ο βασιλεὺς της Ασσυρίας ανέβη Σεφαροῦτών. **32** Ούτως εφοβούντο τον Κύριον ἔκαμον επί την Σαμάρειαν και επολιόρκει αυτήν. **10** Και εν δε εις εαυτούς εκ των εσχάτων μεταξύ αυτών ιερείς τω τέλει τριών ετών εκυρίευσαν αυτήν εν τω ἐκτῷ των υψηλών τόπων, οἵτινες εθυσίαζον υπέρ αυτῶν εἴτε του Εζεκίου, το οποίον είναι το ἐννατον του Ωστέη τοις οίκοις των υψηλών τόπων. **33** Εφοβούντο μεν τον βασιλέως του Ισραὴλ, εκυριεύθη η Σαμάρεια. **11** Και Κύριον, ελάττευον όμως τους ιδίους αυτών θεούς, κατά μετώκιον ο βασιλεὺς της Ασσυρίας τον Ισραὴλ εἰς την τον τρόπον των εθνών, θύμενος μετωκίσθησαν. **34** Ἔως της Ασσυρίαν, και ἔθεσεν αυτούς εν Αλά και εν Αβώρ παρά ημέρας ταύτης κάμνουσι κατά τους προτέρους τρόπους τον ποταμὸν Γωζάν και εν ταῖς πόλεσι των Μήδων δεν φοβούνται τον Κύριον και δεν πράττουσι κατά τα **12** διότι δεν υπήκουσαν της φωνῆς Κυρίου του Θεού διατάγματα αυτών και κατά τας κρίσεις αυτών και κατά αυτών, αλλά παρέβησαν την διαθήκην αυτού, πάντα τον νόμον και την εντολήν, την οποίαν προσέταξεν ὄσα προσέταξε Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου, και δεν ο Κύριος εις τους νιούς Ιακώβ, τον οποίον ανόμασεν υπήκουσαν ουδέ έκαμον αυτά. **13** Εν δε τω δεκάτῳ Ισραὴλ: **35** και ἔκαμε προς αυτούς ο Κύριος διαθήκην και προσέταξεν αυτούς, λέγων, Δεν θέλετε φοβηθῆντας ο βασιλεὺς της Ασσυρίας επί πάσας τας οχυράς πόλεις ἄλλους θεούς, και δεν θέλετε προσκυνήσει αυτούς του Ιούδα και εκυρίευσεν αυτάς. **14** Και απέστειλεν ουδέ λατρεύσει αυτούς ουδέ θυσιάσει εις αυτούς: **36** ο Εζεκίας βασιλεὺς του Ιούδα προς τον βασιλέα της αλλά τον Κύριον, ὅτις σας ανήγαγεν εκ γης Αιγύπτου μετά δυνάμεως μεγάλης και εν βραχίονι εξηπλωμένω, απ' ειμού· ό, τι επιβάλης επ' εμέ, θέλω βαστάσει αυτό. αυτόν θέλετε φοβείσθαι και αυτόν θέλετε προσκυνείν. Και επέβαλεν ο βασιλεὺς της Ασσυρίας επί τον Εζεκίαν και εις αυτόν θέλετε θυσιάζει, **37** και τα διατάγματα τον βασιλέα του Ιούδα, τριακόσια τάλαντα αργυρίου και τας κρίσεις και τον νόμον και την εντολήν, την και τριάκοντα τάλαντα χρυσίου. **15** Και ἔδωκεν εις οποίαν ἔγραψε διά σας, θέλετε προσέχειν εις εκτελήτη αυτόν ο Εζεκίας ἀπάνταν το αργύριον το ευρεθέν εν τω πάντοτε ἄλλους δε θεούς δεν θέλετε φοβηθῆντας: **38** και οίκων του Κυρίου και εν τοις θησαυροῖς του οίκου την διαθήκην, την οποίαν ἔκαμε προς εσάς, δεν θέλετε τον βασιλέως. **16** Κατ' εκείνον τον καρόν απέκοψεν λησμονήσει και δεν θέλετε φοβηθῆντας θεούς: **39** ο Εζεκίας τας θύρας του ναού του Κυρίου και τους αλλά Κύριον τον Θεόν σας θέλετε φοβείσθαι και αυτός στύλους, τους οποίους Εζεκίας ο βασιλεὺς του Ιούδα θέλει σας ελευθερώσει εκ χειρός πάντων των εχθρών είχε περισκέπασε με χρυσίον, και ἔδωκεν αυτό εις τον σας. **40** Πλὴν δεν υπήκουσαν, αλλ' έκαμον κατά βασιλέα της Ασσυρίας. **17** Και απέστειλεν ο βασιλεὺς τους προτέρους τρόπους αυτών. **41** Και τα ἔθνη ταύτα της Ασσυρίας τον Ταρτάν και τον Ραβ-σαρείς, και τον εφοβούντο μεν τον Κύριον, ελάττευον όμως τα γλυπτά αυτών και οι νιοί αυτών και των νιών αυτών οι νιοί, καθώς οι πατέρες αυτών έκαμνον, ούτω κάμνουσιν ἔως της ημέρας ταύτης.

18 Εν δε τω τρίτω ἔτει του Ωστέη νιού του Ηλά, βασιλέως του Ισραὴλ, εβασίλευσεν Εζεκίας ο νιός του Ἀχαζ βασιλέως του Ιούδα. **2** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ἦτο, ὅτε εβασίλευσεν εβασίλευσε δε εικοσιεννέα ἔτη εν Ιερουσαλήμ. Και το ὄνομα της μητρός αυτού ἵτο Αβί, θυγάτηρ του Ζαχαρίου. **3** Και ἔκαμε το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὥστα ἔκαμε Δαβὶδ ο πατήρ αυτού. **4** Αυτός αφήρεσε τους υψηλούς τόπους και κατέθραυσε τα αγάλματα και κατέκοψε τα ἀλση και κατεύντριψε τον χάλκινον ὄφιν, τον οποίον ἔκαμεν ο Μωϋσῆς διότι ἔως των ημερών εκείνων οι νιοί του Ισραὴλ εθυμίαζον εις αυτόν και εκάλεσεν αυτόν Νεουσθάν. **5** Επί Κύριον τον Θεόν του Ισραὴλ ἡλπισε και δεν εστάθη μετ' αυτούν όμοιος αυτού μεταξύ πάντων των βασιλέων του Ιούδα, αλλ' ουδέ των προ αυτού: **6** διότι προσεκολλήθη εις τον Κύριον δεν απεμακρύνθη από ὀπισθεν αυτού, αλλ' εφύλαξε τας εντολάς αυτού, τας οποίας ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσῆν. **7** Και ἵτο ο Κύριος μετ' αυτού κατευδούντο όπου εξήρχετο

θέλετε προσκυνήσει εν Ιερουσαλήμ; **23** Τώρα λοιπόν, δος σάκκους, προς τον προφήτην Ησαΐαν, τον υἱόν του ενέχυρα εις τον κύριόν μου τον βασιλέα της Ασσυρίας, Αμώς. **3** Και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Εζεκίας και εγώ θέλω σοι δώσει δισχιλίους ἵπους, αν δύνασαι Ημέρα θλίψεως και ονειδισμού και βλασφημίας η ημέρα από μέρους σου να δώσης επιβάτας επ' αυτούς. **24** αὐτῇ διότι τα τέκνα ἡλθον εις την ακμήν της γέννας, Πως λοιπόν θέλεις στρέψει οπίσω το πρόσωπον ενός πλην δύναμις δεν είναι εις την τίκτουσαν· **4** εἴθε να τοπάρχου εκ των ελαχίστων δύλων του κυρίου μου, ἡκουσε Κύριος ο Θεός σου πάντας τους λόγους του Ραβ-και ἡπλισας επι την Αίγυπτον διά αμάξας και διά ιππέας; σάκη, τον οποίον ο βασιλεύς της Ασσυρίας ο κύριος **25** Και τώρα ἀνένε του Κυρίου ανέβην εγώ επί τον τόπον αυτού απέστειλε διά να ονειδίσῃ τον ζώντα θεόν, και να τούτον, διά να καταστρέψω αυτόν; Ο Κύριος είπε προς υβρίση διά των λόγων, τους οποίους ἡκουσε Κύριος ο εμέ, Ανάβι επί την γην ταύτην και κατάτρεψον αυτήν. Θεός σου διά τούτο ύψωσον δέησιν υπέρ του υπολοίπου **26** Τότε είπεν Ελιακέμ ο υἱός του Χελκίου, και ο Σομνάς του σωζομένου. **5** Και ἥλθον προς τον Ησαΐαν οι και ο Ιώάχ, προς τον Ραβ-σάκην, Λάλησον, παρακαλώ, δούλων του βασιλέως Εζεκίου. **6** Και είπε προς αυτούς ο προς τους δούλους σου εις την Συριακήν γλώσσαν· Ησαΐας, Ούτω θέλετε ειπεί προς τον κύριόν σας: Ούτω διότι καταλαμβάνομεν αυτήν· και μη λάλει προς ημάς λέγει Κύριος: Μη φοβού από των λόγων τους οποίους Ιουδαϊστή, εις επήκοον του λαού επί τον τείχους. **7** ἡκουσας, διά των οποίων οι δούλοι του βασιλέως της Άλλ' ο Ραβ-σάκης είπε προς αυτούς, Μήπως ο κύριός Ασσυρίας με ωνειδίσαν· **7** ίδού, εγώ θέλω βάλει εις μου απέστειλεν εμέ προς τον κύριόν σου ή και προς σε, αυτόν τοιούτον πνεύμα, ώστε, ακούσας θόρυβον, θέλει διά να λαλήσω τους λόγους τούτους; δεν με απέστειλε επιστρέψει εις την γην αυτού· και θέλω κάμει αυτόν προς τους ἄνδρας τους καθημένους επί του τείχους, να πέσῃ διά μαχαίρας εν τη γη αυτού. **8** Ο Ραβ-σάκης διά να φάγωσι την κόπρον αυτών και να πίωσι το λοιπόν επέστρεψε και εύρηκε τον βασιλέα της Ασσυρίας ούρον αυτών με σας; **28** Τότε ο Ραβ-σάκης εστάθη και πολεμούντα εναντίον της Λιβνά· διότι ἡκουσεν ότι εφώνησεν Ιουδαϊστή μετά φωνής μεγάλης και ελάλησης, έφυγεν από Λαχείς. **9** Και ο βασιλεύς, ότε ἡκουσε να λέγων, Ακούσατε τον λόγον του βασιλέως του μεγάλου, λέγωσι περὶ Θιρακά του βασιλέως της Αιθιοπίας, ίδού, του βασιλέως της Ασσυρίας. **29** ούτω λέγει ο βασιλεύς εξῆλθε να σε πολεμήσῃ, απέστειλε πάλιν πρέσβεις προς Μη σας απατά ο Εζεκίας διότι δεν θέλει δυνηθή να σας τον Εζεκίαν, λέγων, **10** Ούτω θέλετε ειπεί προς Εζεκίαν, λυτρώσω εκ της χειρός αυτού· **30** και μη σας κάμνη ο τον βασιλέα του Ιουδά, λέγοντες, Ο Θεός σου, επί τον Εζεκίας να θαρρήτε επί τον Κύριον, λέγων, Ο Κύριος οποίον θαρρεῖς, ας μη σε απατά, λέγων, Η Ιερουσαλήμ βεβαίως θέλει μας λυτρώσει, και η πόλις αυτή δεν θέλει δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της παραδόθη εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **31** Ασσυρίας: **11** ίδου, ση οκουσας τι έκαμον οι βασιλείς Μη ακούετε τον Εζεκίου διότι ούτω λέγει ο βασιλεύς της Ασσυρίας εις πάντας τους τόπους, καταστρέφοντες Ασσυρίας. Κάμετε συμβιβασμὸν μετ' εμού και εξέλθετε αυτούς και συ θέλεις λυτρωθή; **12** μήπως οι θεοί των προς εμέ και φάγετε έκαστος από της αμπέλου αυτού εθνῶν ελύτρωσαν εκείνους, τους οποίους οι πατέρες και έκαστος από της συκής αυτού, και πίετε έκαστος μου κατέστρεψαν, την Γωζάν και την Χαρράν και Ρεοέφ από των ιδάτων της δεξαμενής αυτού· **32** εωσού ἐλθω και τους υιούς του Εδέν τους εν Τελασσάρῃ; **13** που ο και σας λάβω εις γην ομοίαν με την γην σας, γην σίτου βασιλεύς της Αιμάθ, και ο βασιλεύς της Αρφάδ, και και οίνου, γην ἄρτου και αμπελώνων, γην ελάιου και ο βασιλεύς της πόλεως Σεφαρούμ, Ενά και Αυά; **14** μέλιτος, διά να ζήσητε και να μη αποθάνητε· και μη Και λαβών ο Εζεκίας την επιστολήν εκ της χειρός των ακούετε του Εζεκίου, όταν σας απατά, λέγων, Ο Κύριος πρέσβεων, ανέγνωσεν αυτήν· και ανέβη ο Εζεκίας εις θέλει μας λυτρώσει. **33** Μήπως ελύτρωσε τις τωόντι εκ τον οίκον του Κυρίου και εξετύλιξεν αυτήν ενώπιον των θεών των εθνών την γην αυτού εκ της χειρός του Κυρίου. **15** Και προσηγήθη ενώπιον του Κυρίου ο βασιλέως της Ασσυρίας; **34** που οι θεοί της Αιμάθ και Εζεκίας, λέγων, Κύριε θεέ του Ισραήλ, ο καθήμενος επί Αρφάδ; που οι θεοί της Σεφαρούμ, της Ενά και της Αυά; των χερούβειμ, συ αυτός είσαι ο Θεός, ο μόνος, πάντων μήπως ελύτρωσαν εκ της χειρός μου την Σαμάρειαν; **35** των βασιλείων της γῆς συ έκαμες τον ουρανόν και την τίνες μεταξύ πάντων των θεών των τόπων ελύτρωσαν γήν· **16** κλίνον, Κύριε, το ους σου και ἀκουσον ἀνοιξον, την γην αυτών εκ της χειρός μου, ώστε και ο Κύριος Κύριε, τους οφθαλμούς σου και ιδέ· και ἀκουσον τους να λυτρώση την Ιερουσαλήμ εκ της χειρός μου; **36** Ο λόγους του Σενναχειρέιμ, δοτις απέστειλε τούτον διά να δε λαός εστώπα και δεν απεκρίθη λόγον προς αυτούν· ονειδίσητον τον ζώντα θεόν· **17** αληθώς, Κύριε, οι βασιλείς διότι ο βασιλεύς είχε προστάξει, λέγων, Μη προτίθεται της Ασσυρίας πρήμωσαν τα έθνη και τους τόπους αυτών, προς αυτόν. **37** Τότε Ελιακέμ, ο υἱός του Χελκίου, **18** και ἔρριψαν εις το πυρ, τους θεούς αυτών διότι δεν οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς και Ιωάχ, ο ήσαν θεοί, αλλ' ἔργον χειρών ανθρώπων, ξύλα και λίθοι· ιούς του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ἥλθον προς τον θεό της Ασάφ, ο θεός του Ισραήλ· Ήκουσα όσα προσηγήθης εις εμέ κατά του Σενναχειρέιμ βασιλέως της Ασσυρίας. **21** Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο Κύριος ελάλησε περί αυτού· Σε κατεφρόνησε, σε ενέπαιξεν παρθένος, η

19 Και ότε ἡκουσεν ο βασιλεύς Εζεκίας, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου. **2** Και απέστειλεν Ελιακέμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ιερέων, εσκεπασμένους με

θυγάτηρ της Σιών· οπίσω σου ἔσεισε κεφαλήν η θυγάτηρ δεν θέλεις ζήσει. **2** Τότε ἐστρεψε το πρόσωπον αυτού της Ιερουσαλήμ. **22** Τίνα ανειδίσας και εβλασφίμησας; προς τον τοίχον και προσηγήθη εἰς τον Κύριον, λέγων, και κατά τίνος ύψωσας φωνήν και εσήκωσας υψηλά **3** Δέομαι, Κύριε, ενθυμήθητι τώρα, πως περιεπάτησα τους οφθαλμούς σου; Κατά του Αγίου του Ισραήλ. **23** ενώπιον σου εν αληθείᾳ και εν καρδίᾳ τελεία και Τον Κύριον ανειδίσας διά των πρέσβεων σου και είπας, ἐπράξα το αρεστόν ενώπιον σου. Και ἐκλαυσεν ο Εζεκίας Με το πλήθος των αμαξών μου ανέβην εγώ εἰς το κλαυθμόν μέγαν. **4** Και πρὶν εξέλθῃ ο Ησαΐας εἰς την ύψος των ὄρεων, εἰς τα πλευρά του Λιβάνου· και θέλω αὐλήν την μεσαίαν, ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς αὐτόν, κόψει τας υψηλὰς κέρδους αὐτού, τας εκλεκτὰς ελάτους λέγων, **5** Επίστρεψον και ειπέ πρὸς τὸν Εζεκίαν τὸν αὐτού· και θέλω εισέλθει εἰς τα ἔσχατα οικίματα αὐτοῦ, ηγεμόνα του λαού μου, Ούτῳ λέγει Κύριος ο Θεός του εἰς τὸ δάσος του Καρμήλου αυτού· **24** εγώ ανέσκαψα Δαβὶδ τὸν πατρός σου· Ἡκουσα τὴν προσευχήν σου, και ἐπιον ὄντα δέσμα ζένα· και με το ἵγνος των ποδῶν μου εἰδον τα δάκρυα σου· ιδού, εγώ θέλω σε ιατρεύσει την εξήρανα πάντας τους ποταμοὺς των πολιορκουμένων. τρίτην ημέραν θέλεις αναβῇ εἰς τὸν οἴκον του Κυρίου· **25** Μη δεν ἡκουσας ὅτι εγώ ἔκαμον τούτῳ παλαιόθεν, **6** και θέλω προσθέσει εἰς τὰς ημέρας σου δεκαπέντε και απὸ ημερών αρχαίων εθουλεύθην αὐτό; τώρα δε ἐτῇ· και θέλω ελευθερώσει σε και την πόλιν ταύτην εξετέλεσα τούτο, ὥστε συ να ἡσαι διά να καταστρέψῃς εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας· και θέλω πόλεις αωχυρωμένας εἰς ερεπίπων σωρούς. **26** Διά τούτο υπερασπισθή την πόλιν ταύτην, ἔνεκεν εμού και ἔνεκεν οι κάτοικοι αυτῶν ἡσαν μικράς δυνάμεως, ετρόμαξαν του δούλου μου Δαβὶδ. **7** Και εἶπεν ο Ησαΐας, Λάβετε και κατησχύνθησαν· ἡσαν ως ο χόρτος του αγρού και παλαθήν σύνκον. Και ἐλάφον και επέθεσαν αυτήν επὶ ως η χλόη, ως ο χόρτος των δωμάτων και ως ο σίτος ο το ἐλκος, και ανέλαβε την υγείαν αυτού. **8** Και εἶπεν και ούμενος πρὶν καλαμώσῃ. **27** Πλην εγώ εξέύρω την ο Εζεκίας πρὸς τὸν Ησαΐαν, Τι είναι το σημείον ὅτι κατοικίαν σου και την ἔξοδόν σου και την είσοδόν σου ο Κύριος θέλει με ιατρεύσει, και ὅτι θέλω αναβῇ εἰς και την κατ' εμού λύσσαν σου. **28** Επειδή η κατ' εμού τον οἴκον του Κυρίου την τρίτην ημέραν; **9** Και εἶπεν λύσσα σου και η αλαζονεία σου ανέβησαν εἰς τα ὡτά o Ησαΐας, Τούτο θέλει είσθαι εἰς σε το σημείον παρά μου, διά τούτο θέλω βάλει τον κρίκον μου εἰς τους Κυρίου, ὅτι θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα το οποίον μυκτήράς σου και τον χαλινόν μου εἰς τα χέλι του, ελάλησε· να προχωρήση η σκιά δέκα βαθμούς, ή να και θέλω σε επιστρέψει διά της οδού δι' ης ἡλίθες. **29** στραφή δέκα βαθμούς; **10** Και απεκρίθη ο Εζεκίας, Και τούτο θέλει είσθαι εἰς το σημείον· Το ἔτος τούτο Ελαφρόν πράγμα είναι να καταβῇ η σκιά δέκα βαθμούς θέλετε φάγει δ, τι είναι αυτοφυές και το δύνετον ἔτος, ουχί, αλλ' ας στραφή οπίω δέκα βαθμούς η σκιά. **11** δ, τι εκφύεται από τον αυτού· δε τρίτον ἔτος, σπέραιτε Και εβόνησεν ο Ησαΐας ο προφήτης πρὸς τὸν Κύριον, και θερίσατε και φυτεύσατε αμπελώνας και φάγετε και ἐστρέψειν οπίσω την σκιάν δέκα βαθμούς, διά των τον καρπόν αυτῶν. **30** Και το υπόλοιπον εκ του οἴκου βαθμών τους οποίουσαν κατέβῃ διά των βαθμών του Ιούδα, το διασωθέν, θέλει ρίζωσει πάλιν υποκάτωθεν 'Αχαΐα. **12** Κατ' εκείνον τον καρπὸν Βερυσάδην, βαλαδάν, ο και θέλει δώσει επάνω καρπούς. **31** Διότι εξ Ιερουσαλήμ υιός του Βαλαδάν, βασιλεύς της Βαθυλώνος, ἔστειλεν θέλει εξέλθει το υπόλοιπον και εκ του όρους Σιών το επιστολάς και δώρον πρὸς τὸν Εζεκίαν διότι ἡκουσεν διασωθέν· ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει ὅτι ηρρώστησεν ο Εζεκίας. **13** Και ηρκοάσθη αυτούς ο εκτελέσει τούτο. **32** Όθεν ούτω λέγει Κύριος περὶ τον Εζεκίας και ἔδειξεν εἰς αυτούς πάντα τον οἴκον των βασιλέως της Ασσυρίας· Δεν θέλει εισέλθει εἰς την πολυτίμων αυτού πράγματων, τον ἀργυρὸν και τον πόλιν ταύτην ουδέ θέλει τοξεύσει εκεὶ βέλος ουδέ χρυσὸν και τα αρώματα και τα πολύτιμα μύρα και θέλει προβάλει κατ' αυτῆς ασπίδα ουδέ θέλει υψώσει όλην την οπλοθήκην αυτού και παν δ, τι ευρίσκετο εναντίον αυτῆς πρόχωμα. **33** Διά της οδού δι' ης ἡλίθε, εν τοις θησαυροῖς αυτού· δεν ἡτο ουδέν εν τω οίκω δι' αυτῆς θέλει επιστρέψει, και εἰς την πόλιν ταύτην δεν αυτού ουδέ υπὸ πάσαν την εξουσίαν αυτού, το οποίον ο θέλει εισέλθει, λέγει Κύριος. **34** Διότι θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην, ὥστε να σώσω αυτήν, ἔνεκεν εμού ο προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκίαν και είπε πρὸς την πόλιν ταύτην, ὥστε να σώσω αυτήν, ἔνεκεν εμού ο προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκίαν και είπε πρὸς τον ο θησαυρὸν της Ασσυρίας, και ἔφυγε και ἐπέστρεψε και κατώκησεν εν Νινευῇ. **35** Και ενώ προσεκύνει τον Εζεκίαν, Ἀκουσον τον λόγον του Κυρίου· **17** Ιδού, εν τω οίκω Νισρώκ τον θεού αυτού, Δραμμέλεχ και Σαρασάρ οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν εν μαχαίρᾳ. **36** Και εσηκώθη Σενναχειρέιμ, μου δεν είναι ουδέν εν τοις θησαυροῖς μου, το οποίον ο βασιλεὺς της Ασσυρίας, και ἔφυγε και ἐπέστρεψε δεν ἔδειξα εἰς αυτούς. **18** Τότε εἶπεν ο Ησαΐας πρὸς τον Εζεκίαν, Ἀκουσον τον λόγον του Κυρίου· **19** Ιδού, ερχονται ημέραι, καθ' ας παν δ, τι είναι εν τω οίκω σου και δ, τι οι πατέρες σου εναπεταμένουσαν μέχρι της ημέρας ταύτης, θέλει μετακομισθῇ εἰς την Βαθυλώνα· δεν θέλει μείνει ουδέν, λέγει Κύριος· **20** και εκ των υιών σου οίτινες θέλουσιν εξέλθει από σου, τους οποίους θέλεις γεννήσει, θέλουσι λάβει και θέλουσι γείνει ευνούχοι εν τω παλατίω του βασιλέως της Βαθυλώνος.

20 Κατ' εκείνας τας ημέρας ηρρώστησεν ο Εζεκίας εἰς θάνατον και ἡλθε πρὸς αυτόν Ησαΐας ο προφήτης, ο υιός του Αμώς, και είπε πρὸς αυτόν, θύτω λέγει Κύριος Διάταξον περὶ του οἴκου σου, επειδή αποθνήσκεις και

είσθαι ειρήνη και ασφάλεια εν ταῖς ημέραις μον; **20** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Εζεκίου και πάντα τα κατορθώματα εξήλθον εξ Αιγύπτου, ἔως της ημέρας ταύτης. **16** Και αυτού, και τίνι τρόπῳ ἔκαμε το ὑδροστάσιον και το συδραγωγείον και ἐφερε τὸ ὑδρὸν εἰς τὴν πόλιν, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων του Ιούδα; **21** Και εκοιμήθη ο Εζεκίας μετά τῶν πατέρων αυτού· εφασίλευσε δε αντ' αυτού Μανασσῆς ο νιός αυτού.

21 Δώδεκα ετῶν ηλικίας ἦτο ο Μανασσῆς, ὅτε εβασίλευσεν· εβασίλευε δε πεντήκοντα πέντε ἔτη εν Ιερουσαλήμ: το δέ ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Εφοιβά. **2** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απ' ἔμπροσθεν των νιών Ισραήλ. **3** Και ανωκοδόμησε τους υψηλούς τόπους, τους οποίους Εζεκίας ο πατήρ αυτού κατέστρεψε· και ανήγειρε θυσιαστήρια εἰς τὸν Βαάλ και ἔκαμεν ἀλόσος, καθὼς ἔκαμεν Αχαΐθ ο βασιλεὺς του Ισραήλ· και προσεκύνησε πάσαν τὴν στρατιάν του ουρανού και ἐλάτρευσεν αυτά. **4** Και ακοδόμησε θυσιαστήρια εν τῷ οίκῳ του Κυρίου, περὶ του οποίου ο Κύριος είπεν, Εν Ιερουσαλήμ θέλω θέσει το ὄνομά μου. **5** Και ακοδόμησε θυσιαστήρια εἰς πάσαν τὴν στρατιάν του ουρανού, εντός των δύο αυλῶν του οίκου του Κυρίου. **6** Και διεβίβασε τον νιόν αυτού διά του πυρός, και προεμάντευε καιρούς, και ἔκαμνεν οιωνισμούς, και εσύστησεν ανταποκριτάς δαιμονίων και επασιδούς· ἐπράξε πολλὰ πονηρά ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίσῃ αυτόν. **7** Και ἐστήσε το γλυπτόν του ἀλόσους, το οποίον ἔκαμεν, εν τῷ οίκῳ, περὶ του οποίου ο Κύριος είπε προς τὸν Δαβὶδ και προς τὸν Σολομώντα τον νιόν αυτού· Εν τῷ οίκῳ τούτῳ και εν Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα από πασῶν των φυλῶν του Ισραήλ, θέλω θέσει το ὄνομά μου εἰς τον αιώνα· **8** και δεν θέλω μετασαλένσει τον πόδα του Ισραήλ από της γῆς, την οποίαν ἔδωκα εἰς τους πατέρας αυτῶν· εάν μόνον προσέξωσι να κάμνωσι κατά πάντα ὄσα προσέταξα εἰς αυτούς, και κατά πάντα τον νόμον τον οποίον ο δούλος μου Μωϋσῆς προσέταξεν εἰς αυτούς. **9** Πλην δεν υπήκουσαν· και επλάνησεν αυτούς ο Μανασσῆς, ώστε να πράττωσι πονηρότερα πάρα τα ἔθνη, τα οποία ο Κύριος ηφάντισεν απ' ἔμπροσθεν των νιών του Ισραήλ. **10** Και ελάλησε Κύριος διά χειρός των δούλων αυτού των προφητῶν, λέγων, **11** Επειδή Μανασσῆς ο βασιλεὺς του Ιούδα ἐπράξε τα βδελύγματα ταύτα, πονηρότερα υπέρ πάντα ὄσα ἐπράξαν οι Αμορραίοι οι προ αυτού, και ἔκαμεν ἔτι τον Ιούδαν να αμαρτήσῃ διά των ειδώλων αυτού, **12** διά ταύτα ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ επιφέρω κακόν επὶ τὴν Ιερουσαλήμ και επὶ τὸν Ιούδαν, ώστε παντός ακούντος περὶ αυτού θέλουσιν ηχήσει αμφότερα τα ὡτα αυτού· **13** και θέλω εκτείνει επὶ την Ιερουσαλήμ το σχοινίον της Σαμαρείας και την στάθμην του οίκου του Αχαΐθ· και θέλω σπογγίσει την Ιερουσαλήμ, καθὼς σπογγίζει τις τρυβλίον και σπογγίσας στρέφει ἀνω κάτω· **14** και θέλω εγκαταλείψει το υπόλοιπον της κληρονομίας μου και παραδώσει αυτούς εἰς την χείρα των εχθρῶν αυτῶν· και θέλουσιν εἰσθαι εἰς διαρπαγήν και λεηλασίαν εἰς πάντας νόμουν εν τῷ οίκῳ του Κυρίου. **15** διότι ἐπράξαν πονηρά ενώπιον το βιβλίον εἰς τὸν Σαφάν, και ανέγνωσεν αυτό. **9**

μου και με παρώργισαν, αφ' ης ημέρας οι πατέρες αυτῶν εξήλθον εξ Αιγύπτου, ἔως της ημέρας ταύτης. **16** Και αἷμα ἔτι αθώων ἔχουσεν ο Μανασσῆς πολὺ σφόδρα, εωσού ενέπλησε την Ιερουσαλήμ απ' ἄκρου ἔως ἄκρου εκτός της αμαρτίας αυτού, διά της οποίας ἔκαμε τον Ιούδαν να αμαρτήσῃ, πράξας πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **17** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Μανασσῆς και πάντα ὄσα ἔκαμε και η αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάρτησε, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων του Ιούδα; **18** Εκοιμήθη δε ο Μανασσῆς μετά των πατέρων αυτού, και ετάφη εν τῷ κήπῳ του οίκου αυτού εν τῷ κήπῳ Ουζά· και εβασίλευσεν αντ' αυτοῦ Αμών ο νιός αυτού. **19** Εικοσιδύο ετών ηλικίας ἦτο ο Αμών ὃτε εβασίλευσε, και εβασίλευε δύο ἔτη εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Μεσουλλεμέθ, θυγάτηρ του Αρούς από Ιοτεβά. **20** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθὼς ἐπράξε Μανασσῆς ο πατήρ αυτού. **21** Και περιεπάτησεν εἰς πάσας τας οδούς, εἰς τας οποίας περιεπάτησεν ο πατήρ αυτού· και ελάτρευσε τα ειδώλα, τα οποία ελάτρευσεν ο πατήρ αυτού, και προσεκύνησεν αυτά. **22** Και εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού και δεν περιεπάτησεν εἰς την οδόν του Κυρίου. **23** Και συνώμοσαν οι δούλοι του Αμών εναντίον αυτού· και εθανάτωσαν τον βασιλέα εν τῷ οίκῳ αυτού. **24** Ο δε λαός της γης εθανάτωσε πάντας τους συνωμόσαντας κατά του βασιλέως Αμών· και ἔκαμεν ο λαός της γης Ιωσίαν τον νιόν αυτού βασιλέα αντ' αυτού. **25** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Αμών, ὄσας ἐπράξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων του Ιούδα; **26** Και ἐθαψαν αυτόν εν τῷ τάφῳ αυτού, εν τῷ κήπῳ Ουζά· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσίας ο νιός αυτού.

22 Οκτώ ετών ηλικίας ἦτο ο Ιωσίας ὃτε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ ἐτη τριάκοντα και ἐν· το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Ιεδιδά, θυγάτηρ του Αδαίτου, από Βοσκάθ. **2** Και ἐπράξε το ευθές ενώπιον του Κυρίου και περιεπάτησεν εἰς πάσας τας οδούς Δαβίδ του πατρός αυτού, και δεν εξέκλινε δεξιά ἡ αριστερά. **3** Και εν τῷ δεκάτῳ ογδόῳ ἐτει του βασιλέως Ιωσία, εξαπέστειλεν ο βασιλεὺς τον Σαφάν, νιόν του Αζαλίου νιού του Μεσουλλάμ, τον γραμματέα, εἰς τον οίκον του Κυρίου, λέγων, **4** Ανάβα πρὸς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν, και ειπε να απαριθμήσῃ το αργύριον το εισαχθὲν εἰς τον οίκον του Κυρίου, το οποίον οι φυλάττοντες την θύραν εσύναξαν παρά το λαού **5** και ας παραδώσωσιν αυτό εἰς την χείρα των ποιούντων τα ἔργα, των επιστατούντων εν τῷ οίκῳ του Κυρίου· οι δε ας δώσωσιν αυτό εἰς τοὺς εργαζομένους τα ἔργα τα εν τῷ οίκῳ του Κυρίου, διά να επισκευάσωσι τα χαλάσματα του οίκου, **6** εἰς τοὺς ξυλουργούς και οικοδόμους και τοιχοποιούς, και διά να αγοράσωσι ξύλα και λίθους λατομητούς, διά να επισκευάσωι τον οίκον. **7** πλην δεν εγίνετο μετ' αυτῶν ουδείς λογαριασμός περὶ τον διδομένου εἰς τας χείρας αυτῶν αργυρίου, διότι ειργάζοντει επίστει. **8** Είπε δε Χελκίας ο iερεύς ο μέγας πρὸς Σαφάν τον γραμματέα, Εύρηκα το βιβλίον του τον Σαφάν, και ανέγνωσεν αυτό. **9**

Και ἡλθε Σαφάν ο γραμματεύς προς τὸν βασιλέα καὶ ανέφερε λόγον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν, Οἱ δούλοι οὐ σου εσύναξαν τὸ αργύριον τὸ ευρεθέν εν τῷ οἴκῳ, ὅλης καρδίας καὶ εξ ὅλης ψυχῆς, ὥστε νὰ εκτελώσῃ καὶ τὰ μαρτύρια αυτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αυτού εξ τοῦ λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τοὺς γεγραμμένους ἔργα, τῶν επιστατούντων εἰς τὸν οἴκον του Κυρίου. **10** εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Καὶ πας ὁ λαός εστάθη εἰς τὴν Και απῆγγειλε Σαφάν ο γραμματεύς πρὸς τὸν βασιλέα, διαθήκην. **4** Καὶ προσέταξεν ο βασιλεὺς Χελκίαν τὸν λέγων, Χελκίας οἱερούς ἐδωκεν εἰς εμὲ βιβλίον. Καὶ ανέγνωσεν αὐτὸν ο Σαφάν ενώπιον του βασιλέως. **11** καὶ τοὺς φύλακας τῆς πόλης, να εκβάλωσιν εκ του Και οἱκουσεν ο βασιλεύς τοὺς λόγους του βιβλίου ναού του Κυρίου πάντα τα σκεύη, τα κατεκενασμένα του νόμου, διέσχισε τα ιμάτια αυτοῦ. **12** Καὶ προσέταξεν διά τὸν Βάσαλ καὶ διά τὸ ἄλσος καὶ διά πάσαν την το βασιλεὺς Χελκίαν τον ιερέας και Αχικάμ τον ιόν το στρατιάν του ουρανού και κατέκαυσεν αυτά ἔξω της Σαφάν και Αχβώρ τον ιόν του Μιχαΐου και Σαφάν τον Ιερουσαλήμ εν τοις αγρούς Κέδρων, και μετεκόμισαν γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, την στάκτην αυτών εἰς Βαιθήλ. **5** Καὶ κατήργησε **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περὶ εμού και περὶ τον ιούδα διότι μεγάλη τόποις, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν τοις πέριξ της είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθέσα εναντίον ημών, Ιερουσαλήμ: και τοὺς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάσαλ, εἰς επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εἰς τοὺς λόγους τον ἥλιον και εἰς την σελήνην και εἰς τα ζώδια και εἰς τον βιβλίον τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Καὶ εξέβαλε το γεγραμμένα περὶ ημών. **14** Τότε Χελκίας οἱερός, και άλσος εκ του οἴκου του Κυρίου, ἔξω της Ιερουσαλήμ, Αχικάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εἰς την εις τον χείμαρρον Κέδρων, και κατέκαυσεν αυτό εν τω Όλαν την προφήτην, την γυναίκα του Σαλαούμ ιούδην την χειμάρρων Κέδρων και κατέλεπτυνεν αυτό εἰς σκόνην, του Τικβά, ιούν του Αράς, του ιματιοφύλακος κατώκει και έρριψε την σκόνην αυτού επί των μνημάτων των δε αὐτή εν Ιερουσαλήμ, κατά το Μισνέ και ὡμίλησαν ιωάν του όχλου. **7** Και κατεκρήμνισε τους οίκους εις τον χείμαρρον Κέδρων, και κατέκαυσεν αυτό εν τω Όλαν την προφήτην, την γυναίκα του Σαλαούμ ιούδην την χειμάρρων Κέδρων και κατέλεπτυνεν αυτό εἰς σκόνην, του Τικβά, ιούν του Αράς, του ιματιοφύλακος κατώκει και έρριψε την σκόνην αυτού επί των μνημάτων των δε αὐτή εν Ιερουσαλήμ, κατά το Μισνέ και ὡμίλησαν ιωάν του όχλου. **8** Και ἐφέρε πάντας τοὺς ιερεῖς εκ των πόλεων του εγώ επιφέρω κακά επί τὸν τόπον τούτον και επί τοὺς ιούδα, και εφεβήλωσε τοὺς υψηλούς τόπους, εἰς τοὺς κατοίκους αυτού, πάντας τοὺς λόγους του βιβλίου, το οποίον ο βασιλεὺς του Ιούδα ανέγνωσε: **17** διότι με και κατεκρήμνισε τους υψηλούς τόπους των πυλών, εγκατέλιπον και εθυμίασαν εἰς ἀλλούς θεούς, διά να με των εν τη εισόδῳ της πύλης Ιησού του ἀρχοντος της παροργίσωσι διά πάντων των ἔργων των χειρῶν αυτῶν πόλεων, τη εξ αριστερών της πύλης της πόλεως. **9** Πλην διά τούτο θέλει εκχυθή ο θυμός μου επί τὸν τόπον οι ιερεῖς των υψηλών τόπων δεν ανέβησαν πρὸς το τούτον και δεν θέλει οφεσθή. **18** Πρὸς τὸν βασιλέα ὡμῶς θυσιαστήριον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, αλλ' ἐτρωγον του Ιούδα, οἵτις σας απέτειλε να ερωτήσητε τον Κύριον, ἀλλαμα μεταξύ των αδελφών αυτών. **10** Και εφεβήλωσε οὕτω θέλετε ειπεῖ πρὸς αὐτὸν οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός τον Τοφέθ, τον εν τη φάραγγι των ιωάν του Εννόμου του Ισραήλ: Περὶ τῶν λόγων τοὺς οποίους ήκουσας, ώστε να μη δύναται μηδεῖς να διαβιβάσῃ τον ιούδην αυτού **19** επειδή η καρδία σου η παλύνθη, και εταπεινώθης ή την θυγατέρα αυτού διά του πυρός εἰς τον Μολόχ. ενώπιον του Κυρίου, οἵτις ήκουσας ὅσα ελάλησα εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, ὅτι **11** Και αφήρεσε τοὺς ιππούς, τοὺς οποίους οι βασιλείς του Ιούδα ἐστησαν εἰς τον ἥλιον, κατά την είσοδον του θέλουσι κατασταθή ερήμωσις και κατάρα, και διέσχισας το οίκου του Κυρίου, πλησίον του οικήματος του Νάθαντα εις τον ιερουσαλήμ, το οποίον ήτο εν Φαρουρείμ, και εγώ επήκουσα, λέγει Κύριος: **20** ιδού λοιπόν, εγώ θέλω κατέκαυσεν εν πυρί τας αμάξας του ήλιον. **12** Και σε συνάξει εἰς τοὺς πατέρας σου, και θέλεις συναχθῆ τα θυσιαστήρια τα επί του δώματος του υπερώου του εις τον τάφον σου εν ειρήνῃ και δεν θέλουσιν ιδεῖ οι οφθαλμοί σου πάντα τα κακά, τα οποία εγώ επιφέρω επί τὸν τόπον τούτον. Και ἐφεραν απόκρισιν πρὸς τον βασιλέα. **23** Και απέτειλεν ο βασιλεὺς, και συνήγαγον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. **2** Και ανέβη ο βασιλεὺς εἰς τὸν οἴκον του Κυρίου, και πάντες οι ἀνδρες Ιούδα και πάντες οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ μετ' αὐτού, και οι ιερεῖς και οι προφήται και πας ὁ λαός, από μικρού ἑως μεγάλου και ανέγνωσεν εἰς επήκοον αυτών πάντας τοὺς λόγους του βιβλίου της διαθήκης, το οποίον ευρέθη εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου. **3** Και σταθείς ο βασιλεὺς πλησίον του στύλου, έκαμε την διαθήκην ενώπιον του Κυρίου, να περιπατή κατόπιν του Κυρίου και να φυλάττῃ τας εντολάς αυτού και τα μαρτύρια αυτοῦ και τα διατάγματα αυτοῦ εξ τοῦ λόγους της διαθήκης ταύτης, τοὺς γεγραμμένους ἔργα, τῶν επιστατούντων εἰς τὸν οἴκον του Κυρίου. **10** εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Καὶ πας ὁ λαός εστάθη εἰς την Και απῆγγειλε Σαφάν ο γραμματεύς πρὸς τὸν βασιλέα, διαθήκην. **4** Καὶ προσέταξεν ο βασιλεὺς Χελκίαν τὸν λέγων, Χελκίας οἱερούς ἐδωκεν εἰς μεμένον τον ιερόν της Ιερουσαλήμ εν τοις αγρούς Κέδρων, και μετεκόμισαν γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, την στάκτην αυτών εἰς Βαιθήλ. **5** Καὶ κατήργησε **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περὶ εμού και περὶ τον ιούδα διότι μεγάλη τόποις, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν τοις πέριξ της είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθέσα εναντίον ημών, Ιερουσαλήμ: και τοὺς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάσαλ, εἰς επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εἰς τοὺς λόγους τον ἥλιον και εἰς την σελήνην και εἰς τα ζώδια και εἰς τον βιβλίον τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Καὶ εξέβαλε το γεγραμμένα περὶ ημών. **14** Τότε Χελκίας οἱερός, και άλσος εκ του οἴκου του Κυρίου, ἔξω της Ιερουσαλήμ, Αχικάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εἰς την εις τον χείμαρρον Κέδρων, και κατέκαυσεν αυτό εν τω Όλαν την προφήτην, την γυναίκα του Σαλαούμ ιούδην την χειμάρρων Κέδρων και κατέλεπτυνεν αυτό εἰς σκόνην, του Τικβά, ιούν του Αράς, του ιματιοφύλακος κατώκει και έρριψε την σκόνην αυτού επί των μνημάτων των δε αὐτή εν Ιερουσαλήμ, κατά το Μισνέ και ὡμίλησαν ιωάν του όχλου. **8** Και ἐφέρε πάντας τοὺς ιερεῖς εκ των πόλεων του εγώ επιφέρω κακά επί τὸν τόπον τούτον και επί τοὺς ιούδα, και εφεβήλωσε τοὺς υψηλούς τόπους, εἰς τοὺς κατοίκους αυτού, πάντας τοὺς λόγους του βιβλίου, το οποίον ο βασιλεὺς του Ιούδα ανέγνωσε: **17** διότι με και κατεκρήμνισε τους υψηλούς τόπους των πυλών, εγκατέλιπον και εθυμίασαν εἰς ἀλλούς θεούς, διά να με των εν τη εισόδῳ της πύλης Ιησού του ἀρχοντος της παροργίσωσι διά πάντων των ἔργων των χειρῶν αυτῶν πόλεων, τη εξ αριστερών της πύλης της πόλεως. **9** Πλην διά τούτο θέλει εκχυθή ο θυμός μου επί τὸν τόπον οι ιερεῖς των υψηλών τόπων δεν ανέβησαν πρὸς το τούτον και δεν θέλει οφεσθή. **18** Πρὸς τὸν βασιλέα ὡμῶς θυσιαστήριον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, αλλ' ἐτρωγον του Ιούδα, οἵτις σας απέτειλε να ερωτήσητε τον Κύριον, ἀλλαμα μεταξύ των αδελφών αυτών. **10** Και εφεβήλωσε οὕτω θέλετε ειπεῖ πρὸς αὐτὸν οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός τον Τοφέθ, τον εν τη φάραγγι των ιωάν του Εννόμου του Ισραήλ: Περὶ τῶν λόγων τούς οποίους ήκουσας, ώστε να μη δύναται μηδεῖς να διαβιβάσῃ τον ιούδην αυτού **19** επειδή η καρδία σου η παλύνθη, και εταπεινώθης ή την θυγατέρα αυτού διά του πυρός εἰς τον Μολόχ. ενώπιον του Κυρίου, οἵτις ήκουσας ὅσα ελάλησα εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, ὅτι **11** Και αφήρεσε τούς ιππούς, τούς οποίους οι βασιλείς του Ιούδα ἐστησαν εἰς τον ἥλιον, κατά την είσοδον του οίκου του Κυρίου, πλησίον του οικήματος του Νάθαντα εις τον ιερουσαλήμ, το οποίον ήτο εν Φαρουρείμ, και εγώ επήκουσα, λέγει Κύριος: **20** ιδού λοιπόν, εγώ θέλω κατέκαυσεν εν πυρί τας αμάξας του ήλιον. **12** Και σε συνάξει εἰς τοὺς πατέρας σου, και θέλεις συναχθῆ τα θυσιαστήρια τα επί του δώματος του υπερώου του εις τον τάφον σου εν ειρήνῃ και δεν θέλουσιν ιδεῖ οι οφθαλμοί σου πάντα τα κακά, τα οποία εγώ επιφέρω επί τὸν τόπον τούτον. Και ἐφεραν απόκρισιν πρὸς τον βασιλέα. **23** Και απέτειλεν ο βασιλεὺς, και συνήγαγον πρὸς αὐτὸν πάντας τούς πρεσβυτέρους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. **2** Και ανέβη ο βασιλεὺς εἰς τὸν οἴκον του Κυρίου, και πάντες οι ἀνδρες Ιούδα και πάντες οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ μετ' αὐτού, και οι ιερεῖς και οι προφήται και πας ὁ λαός, από μικρού ἑως μεγάλου και ανέγνωσεν εἰς επήκοον αυτών πάντας τούς λόγους του βιβλίου της διαθήκης, το οποίον ευρέθη εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου. **3** Και σταθείς ο βασιλεὺς πλησίον του στύλου, έκαμε την διαθήκην ενώπιον του Κυρίου, να περιπατή κατόπιν του Κυρίου και να φυλάττῃ τας εντολάς αυτού και τα μαρτύρια αυτοῦ και τα διατάγματα αυτοῦ εξ τοῦ λόγους της διαθήκης ταύτης, τούς γεγραμμένους ἔργα, τῶν επιστατούντων εἰς τὸν οἴκον του Κυρίου. **10** εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Καὶ πας ὁ λαός εστάθη εἰς την Και απῆγγειλε Σαφάν ο γραμματεύς πρὸς τὸν βασιλέα, διαθήκην. **4** Καὶ προσέταξεν ο βασιλεὺς Χελκίαν τὸν λέγων, Χελκίας οἱερούς ἐδωκεν εἰς μεμένον τον ιερόν της Ιερουσαλήμ εν τοις αγρούς Κέδρων, και μετεκόμισαν γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, την στάκτην αυτών εἰς Βαιθήλ. **5** Καὶ κατήργησε **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περὶ εμού και περὶ τον ιούδα διότι μεγάλη τόποις, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν τοις πέριξ της είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθέσα εναντίον ημών, Ιερουσαλήμ: και τούς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάσαλ, εἰς επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εἰς τούς λόγους τον ἥλιον και εἰς την σελήνην και εἰς τα ζώδια και εἰς τον βιβλίον τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Καὶ εξέβαλε το γεγραμμένα περὶ ημών. **14** Τότε Χελκίας οἱερός, και άλσος εκ του οἴκου του Κυρίου, ἔξω της Ιερουσαλήμ, Αχικάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εἰς την εις τον χείμαρρον Κέδρων, και μετεκόμισαν γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, την στάκτην αυτών εἰς Βαιθήλ. **5** Καὶ κατήργησε **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περὶ εμού και περὶ τον ιούδα διότι μεγάλη τόποις, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν τοις πέριξ της είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθέσα εναντίον ημών, Ιερουσαλήμ: και τούς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάσαλ, εἰς επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εἰς τούς λόγους τον ἥλιον και εἰς την σελήνην και εἰς τα ζώδια και εἰς τον βιβλίον τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Καὶ εξέβαλε το γεγραμμένα περὶ ημών. **14** Τότε Χελκίας οἱερός, και άλσος εκ του οἴκου του Κυρίου, ἔξω της Ιερουσαλήμ, Αχικάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εἰς την εις τον χείμαρρον Κέδρων, και μετεκόμισαν γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, την στάκτην αυτών εἰς Βαιθήλ. **5** Καὶ κατήργησε **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περὶ εμού και περὶ τον ιούδα διότι μεγάλη τόποις, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν τοις πέριξ της είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθέσα εναντίον ημών, Ιερουσαλήμ: και τούς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάσαλ, εἰς επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εἰς τούς λόγους τον ἥλιον και εἰς την σελήνην και εἰς τα ζώδια και εἰς τον βιβλίον τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Καὶ εξέβαλε το γεγραμμένα περὶ ημών. **14** Τότε Χελκίας οἱερός, και άλσος εκ του οἴκου του Κυρίου, ἔξω της Ιερουσαλήμ, Αχικάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εἰς την εις τον χείμαρρον Κέδρων, και μετεκόμισαν γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, την στάκτην αυτών εἰς Βαιθήλ. **5** Καὶ κατήργησε **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περὶ εμού και περὶ τον ιούδα διότι μεγάλη τόποις, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν τοις πέριξ της είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθέσα εναντίον ημών, Ιερουσαλήμ: και τούς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάσαλ, εἰς επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εἰς τούς λόγους τον ἥλιον και εἰς την σελήνην και εἰς τα ζώδια και εἰς τον βιβλίον τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Καὶ εξέβαλε το γεγραμμένα περὶ ημών. **14** Τότε Χελκίας οἱερός, και άλσος εκ του οἴκου του Κυρίου, ἔξω της Ιερουσαλήμ, Αχικάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εἰς την εις τον χείμαρρον Κέδρων, και μετεκόμισαν γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, την στάκτην αυτών εἰς Βαιθήλ. **5** Καὶ κατήργησε **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περὶ εμού και περὶ τον ιούδα διότι μεγάλη τόποις, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν τοις πέριξ της είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθέσα εναντίον ημών, Ιερουσαλήμ: και τούς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάσαλ, εἰς επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εἰς τούς λόγους τον ἥλιον και εἰς την σελήνην και εἰς τα ζώδια και εἰς τον βιβλίον τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Καὶ εξέβαλε το γεγραμμένα περὶ ημών. **14** Τότε Χελκίας οἱερός, και άλσος εκ του οἴκου του Κυρίου, ἔξω της Ιερουσαλήμ, Αχικάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εἰς την εις τον χείμαρρον Κέδρων, και μετεκόμισαν γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, την στάκτην αυτών εἰς Βαιθήλ. **5** Καὶ κατήργησε **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περὶ εμού και περὶ τον ιούδα διότι μεγάλη τόποις, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν τοις πέριξ της είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθέσα εναντίον ημών, Ιερουσαλήμ: και τούς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάσαλ, εἰς επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εἰς τούς λόγους τον ἥλιον και εἰς την σελήνην και εἰς τα ζώδια και εἰς τον βιβλίον τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Καὶ εξέβαλε το γεγραμμένα περὶ ημών. **14** Τότε Χελκίας οἱερός, και άλσος εκ του οἴκου του Κυρίου, ἔξω της Ιερουσαλήμ, Αχικάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εἰς την εις τον χείμαρρον Κέδρων, και μετεκόμισαν γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, την στάκτην αυτών εἰς Βαιθήλ. **5** Καὶ κατήργησε **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περὶ εμού και περὶ τον ιούδα διότι μεγάλη τόποις, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν τοις πέριξ της είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθέσα εναντίον ημών, Ιερουσαλήμ: και τούς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάσαλ, εἰς επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εἰς τούς λόγους τον ἥλιον και εἰς την σελήνην και εἰς τα ζώδια και εἰς τον βιβλίον τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Καὶ εξέβαλε το γεγραμμένα περὶ ημών. **14** Τότε Χελκίας οἱερός, και άλσος εκ του οἴκου του Κυρίου, ἔξω της Ιερουσαλήμ, Αχικάμ και Αχβώ

όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτίση, και εκείνο το εθανάτωσεν αυτόν εν Μεγιδδώ. **30** Και οι δούλοι αυτού θυσιαστήριον και τον υψηλόν τόπον κατεχάλασε και επεβίβασαν αυτόν νεκρόν εις ἄμαξαν από Μεγιδδώ, και κατέκαυσε τον υψηλόν τόπον και ελέπτυνεν αυτά εις ἔφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και ἔθαψαν αυτόν εν σκόνην και το ἀλόσιον κατέκαυσεν. **16** Ὁτε δε ο Ιωσίας τω τάφῳ αυτού. Ο δε λαός της γης ἐλαβε τον Ιωάχαζ εστράφη και είδε τους τάφους τους εκεί εν τω ὄρει, νιόν του Ιωσίου, και ἔχρισαν αυτόν και ἔκαμον αυτόν ἔστειλε και ἐλαβε τα οστά εκ των τάφων και κατέκαυσεν βασιλέα αντί του πατρός αυτού. **31** Εικοσιτριών ετών αυτά επί του θυσιαστηρίου, και εβεβήλωσεν αυτόν κατά ηλικίας ἥτο ο Ιωάχαζ, ὅτε εβασίλευσε τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον εκήρυξεν ο ἀνθρωπός τρεις μήνας εν Ιερουσαλήμ. Το δε ὄνομα της μητρός του Θεού, ο λαλήσας τους λόγους τούτους. **17** Τότε αυτού ἥτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. είπε, Τι μνημείον είναι εκείνο το οποίον εγώ βλέπω; **32** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα Και οι ἀνδρες της πόλεως είπον προς αυτόν, Ο τάφος ὃσα ἐπράξαν οι πατέρες αυτού. **33** Και εφυλάκισεν τον ανθρώπον του Θεού, ὁστις ἡλθεν εξ Ιούδα και αυτὸν ο Φαραὼ-νεχάω εν Ριβλά εν τη γη Αιμάθ, διά εκήρυξε τα πράγματα ταύτα, τα οποία συ έκαμεν κατά να μη βασιλεύῃ εν Ιερουσαλήμ: και κατεδίκασε την του θυσιαστηρίου της Βαιθήλ. **18** Και είπεν, Αφήσατε γην εις πρόστιμον εκατόν ταλάντων αργυρίου και ενός αυτόν ας μη κινήσῃ μηδείς τα οστά αυτού. Και διέσωσαν ταλάντου χρυσίου. **34** Και ἔκαμεν ο Φαραὼ-νεχάω τον τα οστά αυτού, μετά των οστέων του προφήτου του Ελιακείμ τον ιερόν του Ιωσίου βασιλέα αντί Ιωσίου ελθόντος εκ Σαμαρείας. **19** Και πάντας ἔτι τους οίκους του πατρός αυτού, και μετήλλαξε το ὄνομα αυτού εις των υψηλών τόπων τους εν ταῖς πόλεσι της Σαμαρείας, Ιωακείμ τον δε Ιωάχαζ ἐλαβε και ἔφερεν εις Αἴγυπτον, τους οποίους ἔκαμον οι βασιλεῖς του Ισραήλ διά να και απέθανεν εκεί. **35** Ο δε Ιωακείμ ἐδώκεν εις τον παροργίσωσι τον Κύριον, ο Ιωσίας αφήρεσε, και ἔκαμεν Φαραὼ το αργύριον και το χρυσίον· εφορολόγησεν ὄμως εις αυτούς κατά πάντα τα ἑργά ὅσα ἔκαμεν εις Βαιθήλ. την γην, διά να δώσῃ το αργύριον κατά την προσταγήν **20** Και εθυδίασεν επὶ των θυσιαστηρίων πάντας τους του Φαραὼ ο λαός της γης συνεισφερε το αργύριον ιερείς των υψηλών τόπων τους εκεί, και κατέκαυσεν και το χρυσίον, ἔκαστος κατά την εκτίμησιν αυτού, διά επ' αυτών τα οστά των ανθρώπων και επέστρεψεν εις τον Ιερουσαλήμ. **21** Τότε προσέταξεν ο βασιλεύς εις πάντα ηλικίας ἥτο ο Ιωακείμ, ὅτε εβασίλευσεν εβασίλευσε τον λαόν, λέγων, Κάμετε το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν δε ἐνδεκα ἔτη εν Ιερουσαλήμ: το δε ὄνομα της μητρός σας, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω τούτω της αυτού ζεβούδα, θυγάτηρ του Φεδαίου από Ρουμά. διαθήκης. **22** Βεβαίως δεν ἔγινε τοιούτον πάσχα από των ημερών των κριτών οιτίνες ἔκρινον τον Ισραήλ, ουδέ εν πάσαις ταις ημέραις των βασιλέων του Ισραήλ και των βασιλέων του Ιούδα, **23** οποίον ἔγινε προς τον Κύριον εν Ιερουσαλήμ το πάσχα τούτο, κατά το δέκατον δύοντον ἔτος του βασιλέως Ιωσίου. **24** Αφήρεσεν ἔτι ο Ιωσίας και τους ανταποκριτάς των δαιμονίων και τους μάντεις και τα ξόανα και τα ειδωλα και πάντα τα βδελύγματα τα οποία εφαίνοντο εν τη γη του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ, διά να εκτελέσῃ τους λόγους του νόμου τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω, το οποίον εύρηκε Χελκίας ο ιερεύς εν τω οίκω του Κυρίου. **25** Και όμοιος αυτού δεν υπήρξε προ αυτού βασιλεύς, ὁστις επέστρεψεν εις τον Κύριον εξ ὀλῆς αυτού της καρδίας και εξ ὀλῆς αυτού της ψυχῆς και εξ ὀλῆς αυτού της δυνάμεως, κατά πάντα τον νόμον του Μωϋσέως ουδέ ήγέρθη μετ' αυτόν όμοιος αυτού. **26** Πλην ο Κύριος δεν εστράφη από τον θυμού της οργῆς αυτού της μεγάλης, καθ' ον εξήρθη η οργή αυτού κατά του Ιούδα, εξ αιτίας πάντων των παροργισμών, διά των οποίων παρωργίωσεν αυτόν ο Μανασσής. **27** Και είπε Κύριος, Και τον Ιούδαν θέλω εκβάλει απ' ἐμπροσθέν μου, καθώς έξέβαλον τον Ισραήλ, και θέλω απορρίψει την πόλιν ταύτην, την Ιερουσαλήμ, την οποίαν ἔξελεξα, και τον οίκον περὶ του οποίου είπα, ο ὄνομά μου θέλει εἰσθαι εκεί. **28** Αι δε λοιπά πράξεις του Ιωσίου και πάντα ὄσα ἐπράξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **29** Εν ταις ημέραις αυτού ἀνέβη ο Φαραὼ-νεχάω, βασιλεύς της Αιγύπτου, κατά του βασιλέως της Ασσυρίας επὶ τον ποταμόν Ευφράτην. Και υπήγειν ο βασιλεύς Ιωσίας εις απάντησιν αυτού· και εκείνος, ως είδεν αυτόν,

ανέβησαν οι δούλοι του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως επ' αυτόν. **7** Και ἐσφαζαν τους νιούς του Σεδεκίου της Βαβυλώνος επί την Ιερουσαλήμ και επολιόρκησαν ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτού, και εξετύφλωσαν την πόλιν. **11** Και ἤλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς τους οφθαλμούς του Σεδεκίου, και δέσαντες αυτόν με της Βαβυλώνος κατά της πόλεως, και οι δούλοι αυτού δύο χαλκίνας αλύσεις, ἐφεραν αυτόν εἰς Βαβυλώνα. **8** επολιόρκουν αυτήν. **12** Και ἔξι θέματα είναι βασιλεύς Εν δε τω πέμπτῳ μηνὶ, την εβδόμην του μηνὸς, του της Βαβυλώνος, ἥλθεν επὶ Ιερουσαλήμ Νεβούζαραδάν της Βαβυλώνος, ο αρχιοματοφύλαξ, ο δούλος του βασιλέως της της Βαβυλώνος, εν τω ογδῷ ἐτεῖ της βασιλείας αυτού. Βαβυλώνος: **9** και κατέκαυσε τον οίκον του Κυρίου **13** Και ἐξήγαγεν εκείθεν πάντας τους θησαυρούς του και τον οίκον του βασιλέως και πάντας τους οίκους του Κυρίου και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως, και πάντα μέγαν οίκον κατέκαυσεν εν βασιλέως, και κατέκοψε πάντα τα σκεύη τα χρυσά, πυρί. **10** Καὶ παν το στράτευμα των Χαλδαίων, το μετά τα οποία ἔκαμε Σολομών το βασιλεύς του Ισραὴλ εν του αρχιοματοφύλακος, κατεκρήμνισε τα τείχη της των ναών, του Κυρίου, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **14** Ιερουσαλήμ κύκλων. **11** Το δε υπόλοιπον του λαού, το Και μετώκισε πάσαν την Ιερουσαλήμ και πάντας τους ἀρχοντας και πάντας τους προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος, και το χιλιάδας αιχμαλώτων, και πάντας τους ἔντονος προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος, και το σιδηρουργούς δεν ἐμεινεν ειμή το πτωχότερον εναπολειφθέν του πλήθους μετώκισεν ο Νεβούζαραδάν και οι πάντας τους ἔντονος προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος. **15** Και μετώκισε τον Ιωαχείν προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος και γεωργούς. **16** Και τους στύλους τους χαλκίνους, τους εν τας γυναίκας του βασιλέως και τους ενυούχους αυτού τω οίκω του Κυρίου, και τας βάσεις και την χαλκίνην και τους δυνατούς της γης ἐφερεν αιχμαλώτους εξ θάλασσαν την εν τω οίκω του Κυρίου, οι Χαλδαίοι Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα: **17** Και πάντας τους κατέκοψαν και μετεκόμισαν τον χαλκόν αυτών εις πολεμιστάς, επτά χιλιάδας, και τους ἔντονος πολεμιστάς, επτά χιλιάδας, και τους την Βαβυλώνα. **18** Έλαβον δε και τους λέβητας και τα σιδηρουργούς, χιλίους, πάντας δυνατούς και επιτηδείους πτυναρία και τα λυχνοψάλιδα και τα θυμιατήρια και εις πόλεμον: και μετώκισεν αυτούς εις Βαβυλώνα ο πάντα τα σκεύη τα χάλκινα, διά των οποίων εγίνετο η βασιλεύς της Βαβυλώνος. **19** Και ἔκαμεν ο βασιλεύς υπηρεσία. **15** Έλαβε προσέτι ο αρχιοματοφύλαξ και τα πορδοχεία και τας φιάλας, διά τη ήτο χρυσούν και ό, τι ἄτο χρυσούν και ό, τι αδελφόν του πατρός αυτού, και μετήλλαξε το ονόμα αργυρούν: **16** τους δύο στύλους, την μίαν θάλασσαν και αυτού εις Σεδεκίαν. **18** Ενός και είκοσι ετών ήλικίας ήτο ο Σεδεκίας, ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε ἐνδέκα τας βάσεις, τας οποίας ο Σολομών ἔκαμε διά τον οίκον του Κυρίου· ο χαλκός πάντων των σκευών ἦτο έπι την Ιερουσαλήμ: το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **19** Και πηγών, και το κιονόκρανον το επ' αυτού χάλκινον. Το δε ἔπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα οσα έπραξεν ο Ιωακείμ: **20** διότι εξ οργῆς του Κυρίου κατά της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα, εωσού απέρριψεν αυτούς και τα ρόδια επί του κιονοκράνου κύκλων ἤσαν πάντα της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα, εώσον απέρριψεν αυτούς κατά της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα, ἔγινε να αποστατήσῃ ο Σεδεκίας κατά του βασιλέως της Βαβυλώνος.

25 Και εν τω ενάτω ἐτεῖ της βασιλείας αυτού, τον δέκατον μήνα, την δεκάτην του μηνὸς, ἤλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος, αυτός και παν το στράτευμα αυτού, κατά της Ιερουσαλήμ, και εστρατοπέδευσεν εναντίον αυτής και ωκοδόμησαν περιτειχίσματα εναντίον αυτής κύκλων. **2** Και η πόλις επολιορκείτο μέχρι του ενδεκάτου ἐτούς του βασιλέως Σεδεκίου. **3** Και την ενάτην του τετάρτου μηνὸς η πένια υπερίσχυσεν εν τη πόλει, και δεν ἤτο ἀρτος διά τον λαόν του τόπου. **4** Και εξεπορθήθη η πόλις, και πάντες οι ἄνδρες του πολέμου ἐψύγον την νύκτα, διά της οδού της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών, της πλησίον του βασιλικού κήπου· οι δε Χαλδαίοι ἤσαν πλησίον της πόλεως κύκλων και ο βασιλεύς υπήγε κατά την οδόν της πεδιάδος. **5** Το δε στράτευμα των Χαλδαίων κατεδίωξεν οπίσω του βασιλέως, και ἐφθασαν αυτόν εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ και παν το στράτευμα αυτού διεσκορπίσθη από πλησίον αυτού. **6** Και συνέλαβον τον βασιλέα και ανίγαγον αυτόν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος εις Ριβλά: και επρόφεραν καταδίκην

και Ιααζανίας, υιός Μααχαθίτου τινός, αυτοί και οι ἄνδρες αυτών. **24** Και ώμοσεν ο Γεδαλίας προς αυτούς και προς τους ἄνδρας αυτών και εἶπε προς αυτούς, Μη φοβεῖσθε να ἡσθε δούλοι των Χαλδαίων. Κατοικήσατε εν τη γη και δουλεύετε τον βασιλέα της Βαβυλώνος και θέλει είσθαι καλόν εις εσάς. **25** Εν δε τω εβδόμῳ μηνί, Ισμαὴλ ο υιός του Νεθανίου, υιού του Ελισαμά, εκ του βασιλικού σπέρματος, ἥλθεν, ἔχων μεθ' εαυτού δέκα ἄνδρας, και επάταξαν τον Γεδαλίαν, ὡστε απέθανε, και τους Ιουδαίους και Χαλδαίους, τους ὄντας μετ' αυτού εν Μιστά. **26** Και εστηκόθη πας ο λαός, από μικρού ἑως μεγάλου, και οι ἀρχοντες των στρατευμάτων, και ἥλθον εις την Αἴγυπτον· διότι εφοβήθησαν από προσώπου των Χαλδαίων. **27** Εν δε τω τριακοστώ εβδόμῳ ἐτει της μετοικεσίας του Ιωαχείν βασιλέως του Ιούδα, τον δωδέκατον μήνα, την εικοστήν εβδόμην του μηνός, ο Ευεὶλ-μερωδάχ βασιλεύς της Βαβυλώνος, κατά το ἔτος καθ' ο εβασίλευσεν, ὑψωσεν εκ της φυλακῆς την κεφαλήν του Ιωαχείν βασιλέως του Ιούδα· **28** και ελάλησεν ευμενώς μετ' αυτού, και ἐθεσε τον θρόνον αυτού επάνωθεν του θρόνου των βασιλέων, των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι. **29** και ἤλλαξε τα ιμάτια της φυλακῆς αυτού και ἐτρωγεν ἄρτον πάντοτε μετ' αυτού πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτού· **30** και το σιτηρέσιον αυτού ἡτο παντοτεινόν σιτηρέσιον, διδόμενον εις αυτόν παρά του βασιλέως, ημερήσιος χορηγία πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτού.

Παραλειπομένων Α'

1 Αδάμ, Σηθ, Ενώς, **2** Καΐνάν, Μααλαλεήλ, Ιάρεδ, **3** Ενώχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ, **4** Νώε, Σημ, Χαμ και Ιάφεθ. **5** υἱοί του Ιάφεθ, Γομέρ και Μαγώγ και Μαδᾶτ και Ιαυάν και Θουβᾶλ και Μεσέχ και Θειράς. **6** και υἱοί του Γομέρ, Ασχενάζ και Ριφάθ και Θωγαρμά: **7** και υἱοί του Ιαυάν, Ελεισά και Θαρσείς, Κιττεύμ και Δωδανείμ. **8** Υιοί του Χαμ, Χούς και Μισράζμ, Φούθ και Χαναάν: **9** και υἱοί του Χούς, Σεβά και Αβιλά και Σαβθά και Ρααμά και Σαβθεκά: και υἱοί του Ρααμά, Σεβά και Δαιδάν. **10** Και ο Χούς εγέννησε τον Νεβρώδ ούτος ἤρχισε να ἄναι ισχυρός επί της γης. **11** Και ο Μισράζμ εγέννησε τους Λουδέιμ και τους Αναμείμ και τους Λεαθείμ και τους Ναφθουχείμ, **12** και τους Πατρουσείμ και τους Χασλουχείμ, εκ των οποίων εξήλθον οι Φιλισταίοι, και τους Καφθορείμ. **13** Και ο Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα πρωτότοκον αυτού, και τον Χετταίον, **14** και τον Ιεβουσαίον και τον Αμορραίον και τον Γεργεσαίον, **15** και τον Ευαίον και τον Αρουκαίον και τον Ασενναίον, **16** και τον Αρβάδιον και τον Σαμαραίον και τον Αμαθαίον. **17** υἱοί του Σημ, Ελάμ και Ασσούρ και Αρφαξάδ και Λουδ και Αράμ και υἱοί Αράμ, Ουζ και Οὐλ και Γεθέρ και Μεσέχ. **18** Και ο Αρφαξάδ εγέννησε τον Σαλά, και ο Σαλά εγέννησε τον Έβερ. **19** Και εις τον Έβερ εγεννήθησαν δύο υἱοί: το όνομα του ενός, Φαλέγ διότι εν ταῖς ημέραις αυτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ: το δε όνομα του αδελφού αυτού, Ιοκτάν. **20** Και ο Ιοκτάν εγέννησε τον Αλμωδάδ και τον Σαλέφ και τον Ασάρ-μαβέθ και τον Ιαράχ, **21** και τον Αδωράμ και τον Ουζάλ και τον Δικλά, **22** και τον Εβάλ και τον Αβιμαήλ και τον Σεβά **23** και τον Οφείρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωβάθ· πάντες ούτοι ήσαν οι υἱοί του Ιοκτάν. **24** Σημ, Αρφαξάδ, Σαλά, **25** Έβερ, Φαλέγ, Ραγαύ, **26** Σερούχ, Ναχώρ, Θάρα, **27** Αρβαύμ, όστις είναι ο Αρβαάμ. **28** Υιοί δε του Αρβαάμ, Ισαάκ και Ισμαήλ. **29** Αύται είναι αι γενεαί αυτών· Ο πρωτότοκος του Ισμαήλ, Ναβαϊώθ ἐπέιτα Κηδάρ και Αδβεήλ και Μιθσάμ, **30** Μισμά και Δουμά, Μασσά, Αδάδ και Θαιμά, **31** Ιετούρ, Ναφίς και Κεδμά: ούτοι ήσαν οι υἱοί του Ισμαήλ. **32** Οι δε υἱοί της Χεττούρας, θεραπαίνης του Αρβαάμ, ούτοι: αύτη εγέννησε τον Ζεμβράν και Ιοχάν και Μαδάτ και Μαδιάμ και Ιεσθών και Σουά· και υἱοί του Ιοχάν, Σεβά και Δαιδάν: **33** και υἱοί του Μαδιάμ, Γερά και Εφέρ και Ανώχ και Αρειδάν και Ελδαγά· πάντες ούτοι ήσαν υἱοί της Χεττούρας. **34** Και εγέννησεν ο Αρβαάμ τον Ισαάκ: υιοί δε του Ισαάκ, ο Ησαύ και ο Ισραήλ. **35** Υιοί του Ησαύ, Ελιφάσ, Ραγουήλ και Ιεούς και Ιεγλόμ και Κορέ· **36** υἱοί του Ελιφάσ, Θαιμάν και Ωμάρ, Σωφάρ και Γοθώμ, Κενές και Θαμνά· **37** Υιοί του Ραγουήλ, Ναχάθ, Ζερά, Σομέ και Μοζέ. **38** Και υἱοί του Σηείρ, Λωτάν και Σωβάλ και Σεβεγών και Ανά και Δησών και Εσέρ και Δισάν. **39** Και υἱοί του Λωτάν, Χορρί και Αιμάμ αδέλφη δε του Λωτάν, Θαμνά· **40** Υιοί του Σωβάλ, Αιλάν και Μαναχάθ και Εβάλ, Σεφώ και Ονάμ· και υἱοί του Σεβεγών, Αιέ και Ανά· **41** υἱοί του Ανά, Δησών· και υἱοί του Δησών, Αμράν και Ασθάν και Ιθράν και Χαρράν. **42** Υιοί του Εσέρ, Βαλαάν και Ζααβάν και Ιακάν· υἱοί του Δισάν, Ουζ και Αράν. **43** Ούτοι δε ήσαν οι βασιλείς, οι βασιλεύσαντες εν τη γη Εδώμ, πριν βασιλεύσῃ βασιλεύς επί τους νιούς Ισραήλ· Βελά, ο ιούς του Βεώρ· και το όνομα της πόλεως αυτού Δεγναβά. **44** Και απέθανεν ο Βελά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωβάθ, ο ιούς του Ζερά, εκ της Βοσδρρας. **45** Και απέθανεν ο Ιωβάθ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Χουσάμ, εκ της γης των Θαιμανίτων. **46** Και απέθανεν ο Χουσάμ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ, ο ιούς του Βεδδό, δότης επάταξης τους Μαδιανίτας εν τη πεδιάδι του Μωάβ· το δε όνομα της πόλεως αυτού Αβίθ. **47** Και απέθανεν ο Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαμλά, ο εκ Μασρεκάς. **48** Και απέθανεν ο Σαμλά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαούλ, ο από Ρεχωβώθ, της παρά τον ποταμόν. **49** Και απέθανεν ο Σαούλ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βάαλ-χανάν, ο ιούς του Αχβώρ. **50** Και απέθανεν ο Βάαλ-χανάν, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ και το όνομα της πόλεως αυτού ήτο Πάι· το δε όνομα της γυναικός αυτού Μεεταβεήλ, θυγάτηρ Ματραΐδ, θυγατρός Ματζαάβ. **51** Αποθανόντος δε του Αδάδ, εστάθησαν ηγεμόνες Εδώμ, ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Αλβά, ηγεμών Ιεθέθ, **52** ηγεμών Ολιβαμά, ηγεμών Ηλά, ηγεμών Φινών, **53** ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μιθσάρ, **54** ηγεμών Μαγεδήλ, ηγεμών Ιράμ· ούτοι εστάθησαν οι ηγεμόνες Εδώμ.

2 Ούτοι είναι οι υἱοί του Ισραήλ· Ρουβήν, Συμεών, Λευΐ και Ιούδας, Ισόσχαρ και Ζαβουλών, **2** Δαν, Ιωσήφ και Βενιαμίν, Νεφθάλι, Γαδ, και Ασήρ. **3** Υιοί του Ιούδα, Ήρ και Αυνάν και Σηλά· τρεις εγεννήθησαν εις αυτόν εκ της θυγατρός του Σουά της Χανανίτιδος. Ἡτο δε ο Ήρ, ο πρωτότοκος του Ιούδα, πονηρός ενώπιον του Κυρίου· και εθανάτωσεν αυτόν. **4** Και Θάμαρ, η νύμφη αυτού, εγέννησεν εις αυτόν τον Φαρές και τον Ζαρά. Πάντες οι υἱοί του Ιούδα ήσαν πέντε. **5** Υιοί του Φαρές, Εσρών και Αμούλ. **6** Και υἱοί του Ζαρά, Ζιμβρί και Εθάν και Αιμάν και Χαλχόλ και Δαρά· πάντες πέντε. **7** Και υἱοί του Χαρμί, Αχάρ, ο ταράξας τον Ισραήλ, δότης ἔκαμε παράβασιν εις το ανάθεμα. **8** Και υἱοί του Εθάν, Αζαρίας. **9** Υιοί δε του Εσρών, οι γεννηθέντες εις αυτόν, Ιεραμέήλ και Αράμ και Χάλεβ. **10** Και Αράμ εγέννησε τον Αμμιναδάρ, και Αμμιναδάρ εγέννησε τον Ναασών, τον ἀρχόντα των υιών Ιούδα. **11** Και Ναασών εγέννησε τον Σαλμά, και Σαλμά εγέννησε τον Βοόζ, **12** και Βοόζ εγέννησε τον Ωβήδ, και Ωβήδ εγέννησε τον Ιεσσάτ· **13** και Ιεσσάτ εγέννησεν Ελιάβ τον πρωτότοκον αυτού και Αβιναδάρβ τον δευτέρον και Σαμμά τον τρίτον, **14** Ναθαναήλ τον τέταρτον, Ραδδαί τον πέμπτον, **15** Οσέμ τον ἔκτον, Δαβίδ τον ἔβδομον. **16** Και αδελφαί αυτών ήσαν Σερουία και Αβιγαίλ· τρεις. **17** Η δε Αβιγαίλ εγέννησε τον Αμασά και πατήρ του Αμασά ήτο Ιεθέρ ο Ισμαηλίτης. **18** Και Χάλεβ ο ιούς του Εσρών εγέννησεν υιούς εκ της Αζουβά της γυναικός αυτού και εκ της Ιεριώθ και οι υἱοί αυτής ήσαν Ιεσέρ και Σωβάθ και Αρδών. **19** Αποθανόντης δε της Αζουβά, ο Χάλεβ ἐλαβεν εις εαυτόν την Εφράθ, ἵτις εγέννησεν εις αυτόν τον Ωρ. **20** Και Ωρ εγέννησε τον Ουρί, και ο Ουρί εγέννησε τον Βεζελεήλ. **21** Και μετά ταύτα εισήλθεν ο Εσρών προς την θυγατέρα του Μαχείρ πατρός του Γαλαάδ· και ούτος

έλαβεν αυτήν η λικίας ων εξήκοντα ετών· και εγέννησεν Βηθλεέμ και οι Νετωφαθίται, Αταρώθ του οίκου Ιωάβ εις αυτόν τον Σεγούβ. **22** Και Σεγούβ εγέννησε τον Ιαείρ, και οι Ζωρίται, το ήμισυ των Μαναχαθιτών, **55** και ίστις είχεν εικοσιτρείς πόλεις εν τη γη Γαλαάδ. **23** Και αι συγγένειαι των γραμματέων, των κατοικούντων εν έλαβεν εξ αυτών Γεσσούρ και Αράμ τας κώμας Ιαείρ, Ιαβής, οι Θιραθίται, οι Σιμεαθίται και οι Σουχαθίται. την Καινάθ και τας κώμας αυτής, εξήκοντα πόλεις. Ούτοι είναι οι Κεναίοι, οι εξελθόντες εκ του Αιμάθ, Πάσαι αύται ήσαν των νιών του Μαχείρ, πατρός του Γαλαάδ. **24** Και αφού απέθανεν ο Εσρών Χάλεβ-εφραθά, Αβιά η γυνή του Εσρών εγέννησεν εις αυτόν Ασχώρ τον πατέρα του Θεκούε. **25** Και οι νιοί του Ιεραμεήλ, πρωτότοκού του Εσρών, ήσαν Αράμ ο πρωτότοκος, και Βουάν και Ορέν και Οσέμ και Αχιά. **26** Ο Ιεραμέήλ έλαψε και άλλη γυναίκα, της οποίας το ονόμα ήτο Ατάρα· αύτη ήτο μήτηρ του Ωνάμ. **27** Και οι νιοί του Αράμ, πρωτότοκού του Ιεραμεήλ, ήσαν Μαάς και Ιαμείν και Εκέρ. **28** Και οι νιοί του Ωνάμ ήσαν Σαμμαΐ και Ιαδαέ. Και οι νιοί του Σαμμαΐ, Ναδάβ και Αβισούρ. **29** Και το ονόμα της γυναικός του Αβισούρ ήτο Αβιχαϊλ, και εγέννησεν εις αυτόν τον Ααβάν και τον Μωλήδ. **30** Και οι νιοί του Ναδάβ ήσαν Σελέδ και Απφαΐμ· απέθανε δε ο Σελέδ ἀτέκνος. **31** Και οι νιοί του Απφαΐμ, Ιεσεί· Και οι νιοί του Ιεσεί, Σησάν. Και οι νιοί του Σησάν, Ααλαί. **32** Και οι νιοί του Ιαδαέ, αδελφού του Σαμμαΐ, Ιεθέρ και Ιωνάθαν· απέθανε δε ο Ιεθέρ ἀτέκνος. **33** Και οι νιοί του Ιωνάθαν, Φαλέθ και Ζαζά· ούτοι ήσαν οι νιοί του Ιεραμεήλ. **34** Ο δε Σησάν δεν είχεν ιυός, αλλά θυματέρας. Και είχεν ο Σησάν δούλον Αιγύπτιον, ονομαζόμενον Ιαραά· **35** και ἔδωκεν ο Σησάν την θυγατέρα αυτού εις τον Ιαραά, τον δούλον αυτού, εις γυναίκας και εγέννησεν εις αυτούν τον Αθεᾶ. **36** Και Αθεᾶς εγέννησε τον Νάθαν, και Νάθαν εγέννησε τον Ζαβάδ, **37** και Ζαβάδ εγέννησε τον Εφράλ, και Εφράλ εγέννησε τον Ωβήδ, **38** και Ωβήδ εγέννησε τον Ιηού, και Ιηού εγέννησε τον Αζαρίαν, **39** και Αζαρίας εγέννησε τον Χελίγ, και Χελίγ εγέννησε τον Ελεασά, **40** και Ελεασά εγέννησε τον Σισαμάϊ, και Σισαμάϊ εγέννησε τον Σαλλούμ, **41** και Σαλλούμ εγέννησε τον Ιεκαμίαν, και Ιεκαμίας εγέννησε τον Ελισαμά. **42** Οι δε νιοί του Χάλεβ, αδελφού του Ιεραμεήλ, ήσαν Μησά ο πρωτότοκος αυτού, ίστις ήτο ο πατήρ του Ζίφ· και οι νιοί του Μαρησά, πατρός του Χεβρών. **43** Και οι νιοί του Χεβρών, Κορέ και Θαπφουά και Ρεκέμ και Σεμά. **44** Και ο Σεμά εγέννησε τον Ράαμ, πατέρα του Ιορκούα· και ο Ρεκέμ εγέννησε τον Σαμμαΐ. **45** Και ο νιός του Σαμμαΐ ήτο Μαών· ο δε Μαών ήτο πατήρ Βαιθ-σούρ. **46** Και η Γεφά, παλλακή του Χάλεβ, εγέννησε τον Χαρράν, και τον Μοσά, και τον Γαζέζ. Και Χαρράν εγέννησε τον Γαζέζ, **47** Και οι νιοί του Ιαδαέ, Ρεγέμ και Ιωθάμ και Γησάν και Φελέτ και Γεφά και Σαγάφ. **48** Η Μααχά, παλλακή του Χάλεβ, εγέννησε τον Σεβέρ και τον Θιρχανά. **49** Εγέννησεν έτι τον Σαγάφ πατέρα Μαδμανά, τον Σεβά πατέρα Μαχβηνά και πατέρα Γαβαά· η θυγάτηρ δε του Χάλεβ ήτο η Αχσά. **50** Ούτοι ήσαν οι νιοί του Χάλεβ, ιυό του Ωρ, πρωτότοκου της Εφραθά· Σωβάλ ο πατήρ Κιριάθ-ιαρείμ, **51** Σαλμά ο πατήρ Βηθλεέμ, Αρέφ ο πατήρ Βαιθ-γαδέρ. **52** Και εις τον Σωβάλ τον πατέρα Κιριάθ-ιαρείμ ἔγειναν νιοί, ο Αροέ και Ασεί-αμενουχώθ. **53** Και αι συγγένειαι Κιριάθ-ιαρείμ ήσαν οι Ιεθρίται και οι Φουθίται και οι Σουμαθίται και οι Μισράϊται. Εκ τούτων εξήλθον οι Σαραθαίοι και οι Εσθαωλαίοι. **54** Οι νιοί του Σαλμά,

3 Ούτοι δε ήσαν οι νιοί του Δαβίδ, οι γεννηθέντες εις αυτόν εν Χεβρών· ο πρωτότοκος, Αμνών, εκ της Αχινόάμ της Ιεζραηλίτιδος· ο δεύτερος, Δανιήλ, εκ της Αβιγαίλας της Καρμηλίτιδος· **2** ο τρίτος, Αβεσσαλώμ, ο ιυός της Μααχά, θυγατρός του Θαλμαΐ· βασιλέως της Γεσσούρ· ο τέταρτος, Αδωνίας, ο ιυός της Αγγειθ· **3** ο πέμπτος, Σεφατίας, εκ της Αβιτάλ· ο έκτος, Ιθραάμ, εκ της Αιγιάλ γυναικός αυτού. **4** Εξ εγεννήθησαν εις αυτόν εν Χεβρών· και εβασίλευσεν εκεί επτά έτη και εξ μήνας εν δε Ιερουσαλήμ εβασίλευσε τριάκοντα τρία έτη. **5** Ούτοι δε εγεννήθησαν εις αυτόν εν Ιερουσαλήμ· Σαμαά και Σωβάβ και Νάθαν και Σολομών, τέσσαρες, εκ της Βηθ-σαρέβ θυγατρός του Αμμιήλ· **6** και Ιεβάρ, και Ελισαμά και Ελιφαλέτ· **7** και Νωγά και Νεφέγ και Ιαφρί· **8** και Ελισαμά και Ελιαδά και Ελιφελέτ, εννέα· **9** πάντες νιοί του Δαβίδ, πλην των νιών των παλλακών, και Θάμαρ η αδελφή αυτών. **10** Υιός δε του Σολομώντος ήτο ο Ροβοάμ, ιυός τούτου ο Αβιά, ιυός τούτου ο Ασά, ιυός τούτου ο Ιωσαφάτ, **11** ιυός τούτου ο Ιωράμ, ιυός τούτου ο Οχζίας, ιυός τούτου ο Ιωάς, **12** ιυός τούτου ο Αμασίας, ιυός τούτου ο Αζαρίας, ιυός τούτου ο Ιωάθημ, **13** ιυός τούτου ο Άχαζ, ιυός τούτου ο Εζεκίας, ιυός τούτου ο Μανασσής, **14** ιυός τούτου ο Αμών, ιυός τούτου ο Ιωσίας. **15** Οι νιοί δε του Ιωσίου ήσαν, ο πρωτότοκος αυτού Ιωανάν· ο δεύτερος, Ιωακείμ· ο τρίτος, Σεδεκίας· ο τέταρτος, Σαλλούμ· **16** Και νιοί του Ιωακείμ, Ιεχονίας ο ιυός αυτού, Σεδεκίας ο ιυός τούτου. **17** Και νιοί του Ιεχονίου, Ασείρ, Σαλαθιήλ ο ιυός τούτου, **18** και Μαλχιράμ και Φεδαίας και Σενασάρ, Ιεκαμίας, Ωσαμά και Νεδαβίας. **19** Και νιοί του Φεδαία, Ζοροβάβελ και Σιμεῖτ και νιοί του Ζοροβάβελ, Μεσουλλάμ και Ανανίας και Σελωμείθ η αδελφή αυτών· **20** και Ασσουρά και Οήλ και Βαραχίας και Ασαδίας και Ιουσάβ-εσέδ, πέντε. **21** Και νιοί του Ανανία, Φελατίας και Ιεσαΐας οι νιοί του Ρεφαΐα, οι νιοί του Αρνάν, οι νιοί του Οβαδία, οι νιοί του Σεχανία. **22** Και νιοί του Σεχανία, Σεμαΐας και νιοί του Σεμαΐα, Χαττούς και Ιγεάλ και Βαρίας και Νεαρίας και Σαφάτ, εξ· **23** Και νιοί του Νεαρία, Ελιωηνάϊ και Εζεκίας και Αζρικάμ· τρεις. **24** Και νιοί του Ελιωηνάϊ, Ωδαίας και Ελιασείβ και Φελαίας και Ακκούβ και Ιωανάν και Δαλαίας και Ανανί, επτά.

4 Υιοί του Ιούδα, Φαρές, Εσρών και Χαρμί και Ωρ και Σωβάλ. **2** Και Ρεαΐα, οι νιός του Σωβάλ, εγέννησε τον Ιαάθ και Ιαάθ εγέννησε τον Αχουμαΐ και τον Λαάδ. Αύται είναι αι συγγένειαι των Σαραθιτών. **3** Και ούτοι ήσαν οι νιοί του πατέρος Ητάμ· Ιεζραέλ και Ιεσμά και Ιεδβάς και το ονόμα της αδελφής αυτών Ασέλ-ελφονί· **4** και Φανουνήλ ο πατήρ Γεδώρ, και Εσέρ ο πατήρ Χουσά. Ούτοι είναι οι νιοί του Ωρ, πρωτότοκου Εφραθά, πατρός Βηθλεέμ. **5** Και Ασχώρ ο πατήρ Θεκούε είχε δύο γυναικάς, Ελά και Νααρά. **6** Και η μεν Νααρά

εγέννησεν εις αυτόν τον Αχουζάμ και τον Εφέρ και πόλεων, μέχρι Βάαλ. Αύται ήσαν αι κατοικήσεις αυτών τον Θαιμανί και τον Αχασταρί. Ούτοι ήσαν οι νιοί της και η κατά γενεάς διαίρεσις αυτών. **34** Και Μεσωβάβ Νααρά. **7** Οι δε νιοί της Ελά, Σερέθ και Ιεσοάρ και Εθνάν. και Ιαμπήχ και Ιωσά ο νιός του Αμασία, **35** και Ιωήλ και Ιηού ο νιός του Ιωσιβία, νιού του Σεραΐα, νιού του **8** Και ο Κως εγέννησε τον Ανούβ και τον Σωβηβά, και τας συγγενείας του Αχαρήλ, νιού του Αρούμ. **9** Και ο Ασιήλ, **36** και Ελιωηνάι και Ιακωβά και Ιεσοχαΐας Ιαβής ήτο ενδοξότερος παρά τους αδελφούς αυτού· και και Ασαΐας και Αδιήλ και Ιεσιμήλ και Βεναΐας **37** η μήτηρ αυτού εκάλεσε το όνομα αυτού Ιαβής, λέγουσα, και Ζιζά ο νιός του Σιφεί, νιού του Αλλόν, νιού του Επειδή εγέννησα αυτόν εν λύπῃ. **10** Και επεκαλέσθη ο Ιεδάια, νιού του Σιμρί, νιού του Σεμαΐα: **38** ούτοι οι Ιαβής τον Θεόν του Ισραήλ, λέγων, Είθε με^τ ευλογίας κατ^τ όνομα μνημονευθέντες ήσαν ἀρχοντες εις τας να με ευλογήσης και να εκτείνης τα ὄριά μου, και η συγγενείας αυτών· και αι οίκος των πατέρων αυτών χειρ σου να ήνατε^τ εμού και να με φολάτης από ηυξήθη εις πλήθος. **39** Και υπήγαν έως της ιεσόδου κακού, ὧστε να μη ἔχω λύπην. Και εχάρισεν ο Θεός Γεδώρ, προς ανατολάς της κοιλάδος διά να ζητήσωσι εις αυτόν όσα εζήτησε. **11** Και ο Χελούβ, αδελφός βοσκήν εις τα ποίμνια αυτών: **40** και εύρηκαν βοσκήν του Σουά, εγέννησε τον Μεχείρ ούτος ήτο πατήρ του παχείαν και καλήν, και η γη ήτο ευρύχωρος και ήσυχος Εσθών. **12** Και ο Εσθών εγέννησε τον Βαιθ-ραφά και και ειρηνική διότι οι πρότερον κατοικούντες εκεί ήσαν τον Φασέα και τον Θεχιννά, τον πατέρα της πόλεως εκ του Χαμ. **41** Και ούτοι οι γεγραμμένοι κατ^τ όνομα Νάας ούτοι είναι οι ἀνδρες Ρηχά. **13** Και οι νιοί του Ηλέθην εν ταις ημέραις Εζεκίου του βασιλέως Ιούδα, και Κενέζ, Γοθονίγη και Σεραΐας και οι νιοί του Γοθονίγη, επάταξαν τας σκηνάς αυτών και τους εκεί ευρεθέντας Αθάθ. **14** Και ο Μεονοθάι εγέννησε τον Οφρά· και ο Μιναίους, και ηφάντισαν αυτούς έως της ημέρας ταύτης, Σεραΐας εγέννησε τον Ιωάβ, πατέρα της κοιλάδος των τεκτόνων διότι ήσαν τέκτονες. **15** Και οι νιοί του Χάλεβ, τα ποίμνια αυτών. **42** Και εξ αυτών, εκ των νιών νιού του Ιεφοννή, Ιρού, Ηλά και Ναάμ· και οι νιοί του Ηλά, Κενέζ. **16** Και οι νιοί του Ιαλελέήλ, Ζιφ και Ζιφά, Σηείρ, έχοντες επί κεφαλής αυτών τον Φελατίαν και Θηριά και Ασαρέήλ. **17** Και οι νιοί του Εζρά, Ιεθέρ και Μερέδ και Εφέρ και Ιαλών· και η γυνή του Μερέδ εγέννησε τον Μαριάμ και τον Σαματά και τον Ιεσβά τον πατέρα Εσθεμώα. **18** Και η ἄλλη γυνή αυτού, η Ιουδαία, εγέννησε τον Ιέρεδ τον πατέρα Γεδώρ, και τον Ἐβερ τον πατέρα Σωχώ, και τον Ιεκουθίηλ τον πατέρα Ζανώα. **19** Και ούτοι είναι οι νιοί της Βιθίας θυγατρός του Φαραώ, την οποίαν ἐλέβαν ο Μερέδ. **20** Και οι νιοί της γυναικός αυτού της Οδίας, αδελφής του Ναχάμ, πατρός Κεειλά του Γαρμύτου και Εσθεμώα του Μααχαθίτου. **21** Και οι νιοί του Σιμών ήσαν Αμνών και Ριννά, Βεν-ανάν και Θιλών. Και οι νιοί του Ιεσεί, Ζωχέθ και Βεν-ζωχέθ. **22** Οι νιοί του Σηλά, νιού του Ιούδα, ήσαν Ήρ ο πατήρ Ληχά και Λααδά ο πατήρ Μαρησά, και αι συγγένειαι του οίκου των εργαζομένων την βύσσον, του οίκου του Ασβεά, **23** και ο Ιωκείμ και οι ἀνδρες Χαζηβά και ο Ιωάς και ο Σαράφ, οίτινες εδέσποζον εν Μωάβ, και ο Ιασούβι-λεχέμ. Πληγ ταύτα είναι αρχαία πράγματα. **24** Ούτοι ήσαν οι κεραμείς και οι κατοικούντες εν Νεταΐμ και Γεδιρά· εκεί κατώκουν μετά τον βασιλέως διά τας εργασίας αυτού. **25** Οι νιοί του Συμέων ήσαν Νεμουήλ και Ιαμείν, Ιαρείβ, Ζερά και Σαούλ· **26** Σαλλούμ νιός τούτου, Μιθσάμ νιός τούτου, Μισμά οικός τούτου. **27** Και οι Σιμεΐ εγέννησε δεκαέξι νιούς και εξ θυγατέρων οι αδελφοί αυτού όμως δεν είχον νιούς πολλούς, ουδέ επιληψύθησαν πάσαι αι συγγένειαι αυτών, καθώς των νιών του Ιούδα. **28** Και κατώκησαν εν Βηρ-σαβεέ και Μωλαδά και Ασάρουάλ, **29** και εν Βαλλά και εν Ασέμ και εν Θωλάδ **30** και εν Βαιθουήλ και εν Ορμά και εν Σικλάγ **31** και εν Βαιθ-μαρχαβώθ και εν Ασάρ-σουσίμ και εν Βαιθ-βιρρέη και εν Σααραείμ· Αύται ήσαν αι πόλεις αυτών έως της βασιλείας του Δαβίδ. **32** Και αι κώμαι αυτών ήσαν, Ητάμ και Αείν, Ριμών και Θοχέν και Ασάν, πέντε πόλεις **33** και πάσαι αι κώμαι αυτών αι πέριξ τούτων των

και Ιαμπήχ και Ιωσά ο νιός του Αμασία, **35** και Ιωήλ και Ιηού ο νιός του Ιωσιβία, νιού του Σεραΐα, νιού του **8** Και ο Κως εγέννησε τον Ανούβ και τον Σωβηβά, και τας συγγενείας του Αχαρήλ, νιού του Αρούμ. **9** Και ο Ασιήλ, **36** και Ελιωηνάι και Ιακωβά και Ιεσοχαΐας Ιαβής ήτο ενδοξότερος παρά τους αδελφούς αυτού· και και Ασαΐας και Αδιήλ και Ιεσιμήλ και Βεναΐας **37** η μήτηρ αυτού εκάλεσε το όνομα αυτού Ιαβής, λέγουσα, και Ζιζά ο νιός του Σιφεί, νιού του Αλλόν, νιού του Επειδή εγέννησα αυτόν εν λύπῃ. **10** Και επεκαλέσθη ο Ιεδάια, νιού του Σιμρί, νιού του Σεμαΐα: **38** ούτοι οι Ιαβής τον Θεόν του Ισραήλ, λέγων, Είθε με^τ ευλογίας κατ^τ όνομα μνημονευθέντες ήσαν ἀρχοντες εις τας να με ευλογήσης και να εκτείνης τα ὄριά μου, και η γη ήτο ευρύχωρος και ήσυχος Εσθών. **11** Και ο Εσθών εγέννησε τον Βαιθ-ραφά και και ειρηνική διότι οι πρότερον κατοικούντες εκεί ήσαν τον Φασέα και τον Θεχιννά, τον πατέρα της πόλεως εκ του Χαμ. **12** Και ούτοι οι γεγραμμένοι κατ^τ όνομα Νάας ούτοι είναι οι ἀνδρες Ρηχά. **13** Και οι νιοί του Ηλέθην εν ταις ημέραις Εζεκίου του βασιλέως Ιούδα, και Κενέζ, Γοθονίγη και Σεραΐας και οι νιοί του Γοθονίγη, επάταξαν τας σκηνάς αυτών και τους εκεί ευρεθέντας Αθάθ. **14** Και ο Μεονοθάι εγέννησε τον Οφρά· και ο Μιναίους, και ηφάντισαν αυτούς έως της ημέρας ταύτης, Σεραΐας εγέννησε τον Ιωάβ, πατέρα της κοιλάδος των τεκτόνων διότι ήσαν τέκτονες. **15** Και οι νιοί του Χάλεβ, τα ποίμνια αυτών. **16** Και εξ αυτών, εκ των νιών του Ιεφοννή, Ιρού, Ηλά και Ναάμ· και οι νιοί του Ηλά, Κενέζ. **17** Και οι νιοί του Ιαλελέήλ, Ζιφ και Ζιφά, Σηείρ, έχοντες επί κεφαλής αυτών τον Φελατίαν και Θηριά και Ασαρέήλ. **18** Και η ἄλλη γυνή αυτού, η Ιουδαία, εγέννησε τον Ιέρεδ τον πατέρα Γεδώρ, και τον Ἐβερ τον πατέρα Σωχώ, και τον Ιεκουθίηλ τον πατέρα Ζανώα. **19** Και ούτοι είναι οι νιοί της Βιθίας θυγατρός του Φαραώ, την οποίαν ἐλέβαν ο Μερέδ. **20** Και οι νιοί της γυναικός αυτού της Οδίας, αδελφής του Ναχάμ, πατρός Κεειλά του Γαρμύτου και Εσθεμώα του Μααχαθίτου. **21** Και οι νιοί του Σηλά, νιού του Ιούδα, ήσαν Ήρ ο πατήρ Ληχά και Λααδά ο πατήρ Μαρησά, και αι συγγένειαι του οίκου των εργαζομένων την βύσσον, του οίκου του Ασβεά, **22** και ο Ιωκείμ και οι ἀνδρες Χαζηβά και ο Ιωάς και ο Σαράφ, οίτινες εδέσποζον εν Μωάβ, και οι Σιμεΐν, Ιαρείβ, Ζερά και Σαούλ· **23** Και οι νιοί του Σιμών ήσαν Νεμουήλ και Ιαμείν, Ιαρείβ, Ζερά και Σαούλ· **24** Και οι νιοί του Συμέων ήσαν Νεμουήλ και Ιαμείν, Ιαρείβ, Ζερά και Σαούλ· **25** Σαλλούμ νιός τούτου, Μιθσάμ νιός τούτου, Μισμά οικός τούτου. **26** Και οι Σιμεΐν, Ιαρείβ, Ζερά και Σαούλ· **27** Και οι Σιμεΐ εγέννησε δεκαέξι νιούς και εξ θυγατέρων οι αδελφοί αυτού όμως δεν είχον νιούς πολλούς, ουδέ επιληψύθησαν πάσαι αι συγγένειαι αυτών, καθώς των νιών του Ιούδα. **28** Και κατώκησαν εν Βηρ-σαβεέ και Μωλαδά και Ασάρουάλ, **29** και εν Βαλλά και εν Ασέμ και εν Θωλάδ **30** και εν Βαιθουήλ και εν Ορμά και εν Σικλάγ **31** και εν Βαιθ-μαρχαβώθ και εν Ασάρ-σουσίμ και εν Βαιθ-βιρρέη και εν Σααραείμ· Αύται ήσαν αι πόλεις αυτών έως της βασιλείας του Δαβίδ. **32** Και αι κώμαι αυτών ήσαν, Ητάμ και Αείν, Ριμών και Θοχέν και Ασάν, πέντε πόλεις **33** και πάσαι αι κώμαι αυτών αι πέριξ τούτων των

5 Οι δε νιοί του Ρουβήν πρωτότοκου του Ισραήλ, διότι ούτος ήτο ο πρωτότοκος επειδή όμως εμίανε την κοίτην του πατρός αυτού, τα πρωτότοκια αυτού εδόθησαν εις τους νιούς του Ιωσήφ, νιού του Ισραήλ· πλὴν ουχί διά να ἔχῃ τα πρωτότοκια ως προς την γενεαλογίαν· **2** διότι ο Ιούδας υπερίσχυσεν υπέρ τους αδελφούς αυτού, ώστε εξ αυτού να εξέλθη ο ηγύμενος τα πρωτότοκια όμως ήσαν του Ιωσήφ· **3** οι νιοί του Ρουβήν πρωτότοκου του Ισραήλ ήσαν Ανώ και Φαλλού, Εσρών και Χαρμί. **4** νιοί του Ιωήλ, Σεμαΐας νιός τούτου, Γωνιάς τούτου, Σιμεΐ νιός τούτου, **5** Μιχά νιός τούτου, Ρεαία νιός τούτου, Βάαλ νιός τούτου, **6** Βεηρά νιός τούτου, τον οποίον μετώκισεν ο Θελγάθ-φελνασάρ βασιλεὺς της Ασσυρίας ούτος ήτο ο αρχηγός των Ρουβηνιτών. **7** Και των αδελφών αυτού κατά τας συγγενείας αυτών, ότε η γενεαλογία των γενεών αυτών απηριθμήθη, οι αρχηγοί ήσαν Ιεϋήλ και Ζαχαρίας, **8** και Βελά ο οικός του Αζάζ, νιού του Σεμάρ, νιού του Ιωήλ· ούτοις κατώκησεν εν Αροΐρ και έως Νεβώ και Βάαλ-μεών· **9** και προς ανατολάς κατώκησεν έως της εισόδου της ερήμου από τον Ευφράτον ποταμού· διότι τα κτήνη αυτών είχον πληθυνθή εν τη γη Γαλαάδ. **10** Και εν ταῖς ημέραις του Σαούλ έκαμον πόλεμον προς τους Αγαρηνούς, οίτινες ἐπέσον διά της χειρός αυτών· και κατώκησαν εν ταῖς σκηναῖς αυτών καθ^τ όλον το ανατολικόν της Γαλαάδ. **11** Και οι νιοί του Γαδ κατώκησαν κατέναντι αυτών, εν τη γη Βασάν έως Σαλχά· **12** Ιωήλ ο αρχηγός και Σαφάρ μ ο δεύτερος, και Ιαναΐ και Σαφάτ, εν Βασάν. **13** Και οι αδελφοί αυτών εκ του οίκου των πατέρων αυτών ήσαν, Μιχαήλ και Μεσουλλάμ και Σεβά και Ιωράμ και Ιαχάν και Ζιέ και Έβερ, επτά. **14** ούτοι είναι οι νιοί του Αβιχαϊλ νιού του

Ουρί, υιού του Ιαροά, υιού του Γαλαάδ, υιού του Μιχαήλ, Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον υιού του Ιεσιαΐ, υιού του Ιαδώ, υιού του Βουζ. **15** Αχί ο Σαλλούμ, **13** και Σαλλούμ εγέννησε τον Χελκίας εγέννησε τον Αζαρίαν, **14** και Αζαρίας εγέννησε των πατέρων αυτών. **16** Και κατώκησαν εν Γαλαάδ, τον Σεραΐαν, και Σεραΐας εγέννησε τον Ιωσεδέκ, **15** και εν Βασάν και εν ταῖς κώμαις αυτῆς, και εν πάσι τοῖς Ιωσεδέκ υπήγεν εἰς την μετοικεσίαν, ότε ο Κύριος ἔκαμε περιχώροις Σαρών, ἔως των ορίων αυτών. **17** Πάντες να μετοικιθῇ ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ διά χειρός του ούτοι απηριθμήθησαν κατά την γενεαλογίαν αυτών εν Ναβυνοχοδονόσορ. **18** Οι υιοί του Λευΐ, Γηρσώμ, Καάθ και ταῖς ημέραις του Ιωθάμ βασιλέως του Ιούδα, και εν ταῖς Μεραρί. **17** Και ταύτα είναι τα ονόματα των υιών του ημέραις του Ιεροβόύμ βασιλέως του Ισραήλ. **18** Οι υιοί Γηρσώμ: Λιβνί και Σιμεϊ. **18** Και οι υιοί του Καάθ, Αμράμ του Ρουβήν και οι Γαδίταις και Ισαάρ και Χεβρών και Οζήηλ. **19** Οι υιοί του Μεραρί, Μανασσή, εκ των δυνατών, ἀνδρες φέροντες ασπίδας και Μααλί και Μουσί. Και αύται είναι αι συγγένειαι των μάχαιραν και εντείνοντες τόξον και γεγυμνασμένοι εἰς Λευτών κατά τας πατριάς αυτών. **20** τον Γηρσώμ, Λιβνί πόλεμον, ἥσαν τεσσαράκοντα τεσσαρες χιλιάδες και νιός τούτου, Ιαάθ υιός τούτου, Ζιμμά υιός τούτου, **21** επτακάσιοι εξήκοντα, εξερχόμενοι εἰς πόλεμον. **19** Και Ιωάχ υιός τούτου, Ιδδώ υιός τούτου, Ζερά υιός τούτου, ἔκαμπον πόλεμον προς τους Αγαρηνούς και Ιετουραίους Ιεθραί υιός τούτου. **22** Οι υιοί του Καάθ, Αμμιναδάρβ και Ναφισάίους και Νοδαβάίους. **20** Και εβοηθήθησαν νιός αυτού, Κορέ υιός τούτου, Ασείρ υιός τούτου, **23** εναντίον αυτών, και οι Αγαρηνοί παρεδόθησαν εἰς τας Ελκανά υιός τούτου, και Εβιασάφ υιός τούτου, και Ασείρ χείρας αυτών και πάντες οι μετ' αυτών διότι προς τον νιός τούτου, **24** Ταχάθ υιός τούτου, Ουριήλ υιός τούτου, Θεόν εβόησαν εν τη μάχῃ, και επήκουσεν αυτών, επειδή Οζίας υιός τούτου, και Σαούλ υιός τούτου. **25** Και οι ήλπισαν επ' αυτόν. **21** Και ημιαλώτισαν τα κτήνη υιοί του Ελκανά, Αμασαί και Αχιμώθ. **26** Και Ελκανά: οι αυτών, τας καμίλους αυτών πεντήκοντα χιλιάδας, και νιός του Ελκανά, Σουφί υιός τούτου, και Ναχάθ υιός πρόβατα διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας, και όνους δύο τούτου, **27** Ελιάβ υιός τούτου, Ιεροάμ υιός τούτου, χιλιάδας, και ψυχάς ανθρώπων εκατόν χιλιάδας. **22** Ελκανά υιός τούτου. **28** Και οι υιοί του Σαμουήλ, Βασνί Διότι πολλοί ἐπεσον τεθανατωμένοι, επειδή ο πόλεμος ο πρωτότοκος και Αβιά. **29** Οι υιοί του Μεραρί, Μααλί, ήτο εκ Θεού. Και κατώκησαν αντ' αυτών ἔως της Λιβνί υιός τούτου, Σιμεϊ υιός τούτου, Ουζά υιός τούτου, μετοικεσίας. **23** Και οι υιοί του ημίσεος της φυλής **30** Σιμαά υιός τούτου, Αγγία υιός τούτου, Ασαίας υιός Μανασσή κατώκησαν εν τη γῇ ούτοι ηύξησαν από τούτου. **31** Και ούτοι είναι τους οποίους κατέστησεν ο Βασάν ἔως Βάαλ-ερμών και Σενείρ και ἔως του όρους Δαβίδ επὶ τὸ ἔργον τῆς μουσικῆς του οίκου του Κυρίου, Αερμών. **24** Ούτοι διήσαν οι αρχηγοί του οίκου των αφον η κιβωτός εύρηκεν ανάπτωσιν. **32** Και υπηρέτουν πατέρων αυτών Εφέρ και Ιεσεί και Ελιήλ και Αζρήλ έμπροσθεν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου με φαλτωδίας, και Ιερεμίας και Ωδουνίας και Ιαδίηλ, ἀνδρες δυνατοί εν ισχύι, ἀνδρες ονυμαστοί, αρχηγοί του οίκου των Ιερουσαλήμ και τότε κατεστάθησαν εἰς το υπούργημα πατέρων αυτών. **25** Και εστάθησαν παραβάται κατά του αυτών, κατά την τάξιν αυτών. **33** Και ούτοι είναι οι Θεού των πατέρων αυτών και επόρευσαν κατόπιν των καταστάθεντες, μετά των τέκνων αυτών. Εκ των υιών θεών των λαών της γης, τους οποίους ο Θεός ηφάνισεν των Κααθιτόν, Αιμάν ο φαλτωδός, υιός του Ιωήλ, υιός απ' έμπροσθεν αυτών. **26** Διά τούτο ο Θεός του Ισραήλ του Σαμουήλ, **34** υιού του Ελκανά, υιού του Ιεροάμ, διήγειρε το πνεύμα του Φούλι βασιλέως της Ασσυρίας υιού του Ελιήλ, υιού του Θωά, **35** υιού του Σούφ, υιού και το πνεύμα του Θελγάθ-φελνασάρ βασιλέως της του Ελκανά, υιού του Μαάθ υιού του Αμασαί, **36** υιού Ασσυρίας, και μετώκισεν αυτούς, τους Ρουβήνιτας και τους Γαδίταις και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, και έφερεν αυτούς εἰς Αλά και εἰς Αβώρ και εἰς Αρά και εἰς τον ποταμόν Γωζάν, ἔως της ημέρας ταύτης.

6 Οι υιοί του Λευΐ ήσαν Γηρσών, Καάθ και Μεραρί. **2** Και οι υιοί του Καάθ, Αμράμ, Ισαάρ και Χεβρών και Οζήηλ. **3** Και οι υιοί του Αμράμ, Ααρών και Μωϋσής και η Μαριάμ. Οι δε υιοί του Ααρών, Ναδάρ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **4** Ο Ελεάζαρ εγέννησε τον Φινέες, ο Φινέες εγέννησε τον Αβισουά, **5** και Αβισουά εγέννησε τον Βουκκί, και Βουκκί εγέννησε τον Οζί, **6** και Οζί εγέννησε τον Ζεραΐαν, και Σεραΐας εγέννησε τον Μεραίώθ, **7** Μεραίώθ εγέννησε τον Αμαρίαν, και Αμαρίας εγέννησε τον Αχιτώβ, **8** και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον Αχιμάας, **9** και Αχιμάας εγέννησε τον Αζαρίαν, και Αζαρίας εγέννησε τον Ιωανάν, **10** και Ιωανάν εγέννησε τον Αζαρίαν, ούτος είναι ο ιερατεύσας εν τω ναώ, τον οποίον ωκοδόμησεν ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ: **11** και Αζαρίας εγέννησε τον Αμαρίαν, και Αμαρίας εγέννησε τον Αχιτώβ, **12** και

υπέρ του Ισραήλ, κατά πάντα όσα προσέταξε Μωϋσής ο δούλος του Θεού. **50** Και ούτοι είναι οι υιοί του Ααρών Ελεάζαρ υιός τούτου, Φινεές υιός τούτου, Αβισσουά υιός τούτου, **51** Βουκκί υιός τούτου, Οζί υιός τούτου, Ζεραΐας υιός τούτου, **52** Μεραϊώθ υιός τούτου, Αμαρίας υιός τούτου, Αχιτώβ υιός τούτου, **53** Σαδώκ υιός τούτου, Αχιμάς υιός τούτου. **54** Και αύταί είναι αι κατοικίαι αυτής, και την Ρέωβ και τα περίχωρα αυτής **76** και εκ της φυλής Νεφθαλί την Κεδές εν Γαλιλαία και τα περίχωρα αυτής, και την Αμμών και τα περίχωρα αυτής, και την Κιριαθατίμ και τα περίχωρα αυτής. **77** Εις τους υιούς του Μεραρί τους εναπολειφθέντας ἔδωκαν, εκ της φυλής του Ζαβουλών, την Ριμμών και τα περίχωρα αυτής, την Θαβώρ και τα περίχωρα αυτής **78** εἰς δὲ το πέραν του Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, πρὸς ανατολὰς του Ιορδάνου, ἔδωκαν, εκ της φυλής Ρουβήν την Βοσόρ εἰς αυτούς ἐπεον το κλήρος **55** καὶ ἔδωκαν εἰς αυτούς εν τη ερήμῳ και τα περίχωρα αυτής, και την Ιασά και τα περίχωρα αυτής, **79** και την Κεδημώθ και τα περίχωρα αυτής, **56** Τους αγρούς όμως της πόλεως και τας κώμας αυτής ἔδωκαν εἰς τον Χάλεψ τον υιόν του Ιεφοννή. **57** και εκ της φυλής Γαδ την Ραμώθ εν Γαλαάδ και τα περίχωρα αυτής, και την Μαχανάτιμ και τα περίχωρα αυτής, **81** και την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, και Λιβνά και τα περίχωρα αυτής και την Ιαθείρ και την Εσθεμώ και τα περίχωρα αυτής, **58** και την Ηλών και τα περίχωρα αυτής, την Δεβείρ και τα περίχωρα αυτής, **59** και την Ασάν και τα περίχωρα αυτής και την Βαιθ- σεμές και τα περίχωρα αυτής, **60** καὶ εκ της φυλής Βενιαμίν την Γαβάα και τα περίχωρα αυτής και την Αλεμέθ και τα περίχωρα αυτής και την Αναθώθ και τα περίχωρα αυτής πάσαι αι πόλεις αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, δεκατρείς. **61** Και εις τους υιούς του Καάθ, τους εναπολειφθέντας, εδόθησαν κατά κλήρουν εκ της συγγενείας εκατέρας φυλής και εκ της ημισείας φυλής, της ημισείας του Μανασσή, δέκα πόλεις. **62** Και εις τους υιούς του Γηρσώμ κατά τας συγγενείας αυτών, εκ της φυλής Ισσάχαρ, και εκ της φυλής Αστήρ και εκ της φυλής Νεφθαλί και εκ της φυλής του Μανασσή εν Βασάν, δεκατρείς πόλεις. **63** εις τους υιούς του Μεραρί, κατά τας συγγενείας αυτών, εδόθησαν διά κλήρουν εκ της φυλής Ρουβήν και εκ της φυλής Γαδ και εκ της φυλής Ζαβουλών δώδεκα πόλεις. **64** Και οι υιοί Ισραήλ ἔδωκαν εις τους Λευίτας τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα αυτών. **65** Και ἔδωκαν κατά κλήρουν, εκ της φυλής των υιών Ιούδα και εκ της φυλής των υιών Συμεών και εκ της φυλής των υιών Βενιαμίν, τας πόλεις ταύτας, ονομασθείσας κατά τα ονόματα αυτών. **66** Οι δε εκ των συγγενειών των υιών Καάθ ἔλαβον πόλεις των ορίων αυτών εκ της φυλής Εφραΐτ. **67** Και ἔδωκαν εις αυτούς τας πόλεις του καταφυγίου, την Συχέμ και τα περίχωρα αυτής, εν τω ὄρει Εφραΐτ, και την Γεζέρ και τα περίχωρα αυτής, **68** και την Ιοκεάμ και τα περίχωρα αυτής, και την Γαθ-ωρών και τα περίχωρα αυτής, **69** και την Αιαλών και τα περίχωρα αυτής, και την Γαθ-ριμμών και τα περίχωρα αυτής: **70** και εις της ημισείας φυλής Μανασσή την Ανήρ και τα περίχωρα αυτής, και την Βιλέαμ και τα περίχωρα αυτής ταύτας ἔδωκαν εἰς τας συγγενείας των εναπολειφθέντων των υιών Καάθ. **71** εις τους υιούς Γηρσώμ ἔδωκαν, εκ της συγγενείας της ημισείας φυλής Μανασσή, την Γωλάν εν Βασάν και τα περίχωρα αυτής, και την Ασταρώθ και τα περίχωρα αυτής: **72** και εκ της φυλής Ισσάχαρ την Κεδές και τα περίχωρα αυτής, την Δαφράθ και τα περίχωρα αυτής, **73** και την Ραμώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Ανείμ και τα περίχωρα αυτής: **74** και εκ της φυλής Αστήρ την Μασάλ και τα περίχωρα αυτής, και την Αβδών και τα περίχωρα αυτής, **75** και την Χουκώκ και τα περίχωρα αυτής, **76** και την Ρέωβ και τα περίχωρα αυτής **77** εις δὲ το πέραν του Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, πρὸς ανατολὰς του Ιορδάνου, ἔδωκαν, εκ της φυλής Ρουβήν την Βοσόρ εἰς τη ερήμῳ και τα περίχωρα αυτής, και την Ιασά και τα περίχωρα αυτής, **78** εἰς δὲ το πέραν του Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, πρὸς ανατολὰς του Ιορδάνου, ἔδωκαν, εκ της φυλής Ρουβήν την Βοσόρ εἰς τη ερήμῳ και τα περίχωρα αυτής, **79** και την Κεδημώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Μηφαάθ και τα περίχωρα αυτής **80** εἰς δὲ τους υιούς του Ααρών εναπολειφθέντας ἔδωκαν, εκ της φυλής Γαδ την Ραμώθ εν Γαλαάδ και τα περίχωρα αυτής, και την Μαχανάτιμ και τα περίχωρα αυτής, **81** και την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, και Λιβνά και τα περίχωρα αυτής, **82** και την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής.

7 Οι δε υιοί του Ισσάχαρ ἤσαν Θωλά και Φουά, Ιασούβ και Σιμβρών, τέσσαρες. **2** Και οι υιοί του Θωλά, Οζί και Ρεφαΐται και Ιεριήλ και Ιαμαί και Ιεβσάμ και Σεμουνήλ, αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών εἰς τον Θωλά, δυνατοί ειν ισχύι εις τας γενεάς αυτών: ο αριθμός αυτών ἵτο εν ταις ημέραις του Δαβίδ, εικοσιδύο χιλιάδες και εξακόσιοι. **3** Και οι υιοί του Οζί, Ιεραΐταις και οι υιοί του Ιεραΐται, Μιχαήλ και Οβαδία και Ιωήλ και Ιεσία, πέντε, αρχηγοί πάντες. **4** Και μετ' αυτών, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τους πατριών των οίκους, ἵσαν τάγματα παραπομένα εις πόλεμον, τριάκοντα εξ χιλιάδες ἀνδρες διότι απέκτησαν πολλάς γυναίκας και ιούς. **5** Και οι αδελφοί αυτών, μεταξύ πασών των οικογενειών του Ισσάχαρ, δυνατοί ειν ισχύι, πάντες απαριθμηθέντες κατά τας γενεαλογίας αυτών, ογδόκιοντα επτά χιλιάδες. **6** Οι υιοί του Βενιαμίν, Βελέ και Βεχέρ και Ιεδιαήλ, τρεις. **7** Και οι υιοί του Βελέ, Εσβών και Οζή και Οζήλ και Ιεριμώθ και Ιρί, πέντε, αρχηγοί πατρικών οίκων, δυνατοί ειν ισχύι, απαριθμηθέντες κατά τας γενεαλογίας αυτών, ἵσαν εικοσιδύο χιλιάδες και τριάκοντα τέσσαρες. **8** Και οι υιοί του Βεχέρ, Ζεμιρά και Ιωάς και Ελιέζερ και Ελιωηνᾶι και Αμρί και Ιεριμώθ και Αβιά και Αναθώθ, και Αλαμέθ πάντες ούτοι ἵσαν οι υιοί του Βεχέρ. **9** Και η γενεαλογική αυτών απαριθμησις, κατά τας γενεάς αυτών, ἵτο είκοσι χιλιάδες και διακόσιοι, αρχηγοί των πατριών αυτών οίκων, δυνατοί ειν ισχύι. **10** Και οι υιοί του Ιεδιαήλ, Βαλάν και οι υιοί του Βαλάν, Ιεούς και Βενιαμίν και Εχού και Χαναανά και Ζηθάν και Θαρσείς και Αχισσάρ: **11** πάντες ούτοι οι υιοί του Ιεδιαήλ, αρχηγοί πατριών, δυνατοί ειν ισχύι, ἵσαν δεκαπέτα χιλιάδες και διακόσιοι, δυνάμενοι να εκστρατεύων εις πόλεμον. **12** Και Σουφίμ και Ουπτίμ, υιοί του Ιρί και υιοί του Αχίρ, Ουσίμ. **13** Οι υιοί του Νεφθαλί, Ιασιήλ και Γουνί και Ιεσέρ και Σαλλούμ, υιοί της Βαλλάς. **14** Οι υιοί του Μανασσή, Αστρήλ, τον οποίον η γυνή αυτού εγένησεν· δε παλλακή αυτού η Σύριος εγένησε τον Μαχείρ πατέρα του Γαλαάδ: **15** και ο Μαχείρ ἔλαβεν εις γυναίκα την αδελφήν του Ουπτίμ και Σουφίμ· και το ονόμα της αδελφής αυτών ἵτο Μααχά: του δευτέρου δε το ονόμα ἵτο Σαλπαάδ και ο Σαλπαάδ εγένησε θυγατέρας. **16** Και η Μααχά η γυνή του Μαχείρ εγέννησεν υιόν

και εκάλεσε το όνομα αυτού Φαρές και το όνομα του Γηρά, όστις μετώκισεν αυτούς, και εγέννησε τον Ουζά αδελφού αυτού ἡτο Σαρές και οι νιοί αυτού, Ουλάμ και τον Αχιούδ. **8** Και ο Σααράιμ εγέννησεν νιούς εν και Ρακέμ. **17** Και οι νιοί του Ουλάμ, Βεδάν. Ούτοι τη γη Μωάβ, αφού απέβαλε την Ουσίμ και την Βααρά, ήσαν οι νιοί του Γαλαάδ, νιού του Μαχείρ, νιού του τας γυναίκας αυτού **9** και εγέννησεν, εκ της Οδές της Μανασσή. **18** Και η αδελφή αυτού Αμμολεκέθ εγέννησε γυναικός αυτού, τον Ιωβάβ και τον Σιβιά και τον Μησά τον Ισούδ και τον Αβίερ και τον Μααλά. **19** Και οι νιοί και τον Μαλχάμ **10** και τον Ιεούς και τον Σαχιά και του Σεμιδά ήσαν Αχιάν και Συχέμ και Λική και Ανιάμ. τον Μιρμάτ ούτοι ήσαν οι νιοί αυτού, αρχηγοί πατριών. **20** Και οι νιοί του Εφραΐμ, Σουθαλά και Βερέδινος **11** Εκ δε της Ουσίμ είχε γεννήσει τον Αβιτώβ και τον τούτου, και Ταχάθινος τούτου, και Ελεαδά νιούς τούτου, Ελφαάλ. **12** Και οι νιοί του Ελφαάλ ήσαν Έβερ και και Ταχάθινος τούτου, **21** και Ζαβάδινος τούτου, και Μισαάμ και Σαμέρ, όστις ωκοδόμησε την Ωνώ και την Σουθαλά νιούς τούτου, και Εσέρ και Ελεάδινος εθανάτωσαν Λωδ και τας κώμας αυτής **13** και ο Βεριά και ο Σεμά δε αυτούς οι άνδρες της Γαθ, οι γεννηθέντες εν τω ούτοι ήσαν αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας τόπω, διότι κατέβησαν να λάβωσι τα κτήματα αυτών. **22** την Αιαλών ούτοι εξεδίωξαν τους κατοίκους της Γάθης Και Εφραΐμ ο πατήρ αυτών επένθησεν ημέρας πολλάς, **14** και Αχιά, Σασάκι και Ιερεμώθ **15** και Ζεβαδίας και και ήλθον οι αδελφοί αυτού διά να παρηγορήσωσιν Αράδ και Αδέρ, **16** και Μιχαήλ και Ιεσπά και Ιωχάν νιοί αυτῶν. **23** Ύστερον εισήλθε προς την γυναικά αυτού, του Βεριά: **17** και Ζεβαδίας και Μεσουλλάμ και Εζεκί ήτις συνέλαβε και εγέννησεν νιόν· και εκάλεσε το όνομα και Έβερ **18** και Ισμεράι και Ιεζλιά και Ιωβάβ, νιοί αυτού Βεριά, επειδή εγεννήθη εν συμφορά συμβάστη εν του Ελφαάλ **19** και Ιακείμ και Ζιχρί και Ζαφδί **20** και τω οίκων αυτού. **24** Η δε θυγάτηρ αυτού ἡτο Σεερά, ήτις Ελιηνάι και Ζιλθάτι και Ελιήλ **21** και Αδαίας και Βεραία ωκοδόμησε την Βαιθ-ωρών, την κάτω και την άνω, και Σιμράθ, νιοί του Σεμά: **22** και Ιεσφάν και Έβερ και και την Ουζέν-σεερά. **25** Και Ρεφά ήτο νιός τούτου, και Ελιήλ **23** και Αβδών και Ζιχρί και Ανάν **24** και Ανανίας Ρεοέρ και Θελά νιούς τούτου, και Ταχάν νιούς τούτου, και Κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ. **29** Εν δε Γαβαών και κατά θυγάτηραν ο πατήρ Γαβαών, το δε όνομα της γυναικός **26** και Σαμερεάτι και Σεαρία και Γοθολία **27** νιούς τούτου, **27** Ναύη νιός τούτου, Ιησούς νιός τούτου. και Ιαρεσία και Ηλιά και Ζιχρί, νιοί του Ιεροάμ. **28** ούτοι **28** Αι δε ιδιοκτησίαι αυτών και αι κατοικίαι αυτών ήσαν ήσαν αρχηγοί πατριών, αρχηγοί κατά τας γενεάς αυτών. Βαιθήλ και αι κώμαι αυτής, και κατά ανατολάς Νααράν, ούτοι κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ. **29** Εν δε Γαβαών και κατά δυσμάς Γέζερ και αι κώμαι αυτής, και Συχέμ και Σασάκι **30** και Αδαίας και Βεραία ωκοδόμησε την Βαιθ-ωρών, την κάτω και την άνω, και Αβδών και Κείς και Βάαλ και Ναδάβ **31** και κώμαι αυτής, Θαανάχ και αι κώμαι αυτής, Μεγιδών και Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχέρ **32** και Μικλώθ ο γεννήσας αι κώμαι αυτής, Δωρ και αι κώμαι αυτής. Εν ταύταις τον Σιμέα. Και ούτοι έτι κατώκησαν μετά των αδελφών κατώκησαν οι νιοί Ιωσήφ νιού Ισραήλ. **30** Οι νιοί του **33** Και ο Νηρ εγέννησε τον Κείς, και Κείς εγέννησε η αδελφή αυτών. **31** Και οι νιοί του Βεριά, Έβερ και τον Σαούλ, και Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μαλχήλ, όστις είναι ο πατήρ Βιρζαβίθ. **32** Και ο Έβερ Μαλχί-σουέ και τον Αβιναδάβ και τον Εσ-βαάλ. **34** Και εγέννησε τον Ιαφλήτ και τον Σωμήρ και τον Χωθάμ ο νιός του Ιωνάθαν ἡτο ο Μεριβ-βαάλ· και ο Μεριβ- και την Σουά την αδελφήν αυτών. **33** Και οι νιοί του Ιαφλήτ, Φασάκ και Βιμάλ και Ασουάθ ούτοι είναι οι νιοί Φιθών και Μελέχ και Θαρεά και Άχαζ. **36** Και ο Άχαζ του Ιαφλήτ. **34** Και οι νιοί του Σωμήρ, Αχί και Ρωγά, εγέννησε τον Ιωαδά· και ο Ιωαδά εγέννησε τον Αλεμέθ Ιεχούρβα και Αράμ. **35** Και οι νιοί Ελέμ του αδελφού και τον Ζιμβρί και Ζιμβρί εγέννησε αυτού, Σωφά και Ιεμνά και Σελλής και Αμάλ. **36** Οι νιοί ου του Σωφά, Σουά και Αρνεφέρ και Σωγάλ και Βερί και Ιεμρά, **37** Βοσόρ και Ωδ και Σαμμά και Σιλισά και Ιθράν και Βεηρά. **38** Και οι νιοί του Ιεθέρ, Ιεφοννή και Φισπά και Αρά. **39** Και οι νιοί του Ουλάλ, Αράχ και Ανιήλ και Ρισιά. **40** Πάντες ήσαν οι νιοί του Ασήρ, αρχηγοί πατριών οίκων, εκλεκτοί, δυνατοί εν ισχύ, πρώτοι αρχηγοί. Και ο αριθμός αυτών, κατά την γενεαλογίαν αυτών, δύοι ήσαν ζέιοι να παραταχθώσιν εις μάχην, ήτο εικοσιέξ χιλιάδες άνδρες.

8 Ο δε Βενιαμίν εγέννησε Βελά τον πρωτότοκον αυτού, Ασβήλ τον δεύτερον και Ααρά τον τρίτον, **2** Νωά τον τέταρτον και Ρακά τον πέμπτον. **3** Και οι νιοί του Βελά ήσαν, Αδάρ και Γηρά και Αβιούδ **4** και Αβισσούα και Νααμάν και Αχώα **5** και Γηρά και Σεφουφάν και Ουράμ. **6** Και ούτοι είναι οι νιοί του Εχούδ, οίτινες ήσαν αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας την Γαβαά και μετοικισθέντας εις Μαναχάθ **7** και Νααμάν και Αχιά και

Γηρά, όστις μετώκισεν αυτούς, και εγέννησε τον Ουζά και τον Αχιούδ. **8** Και ο Σααράιμ εγέννησεν νιούς εν τη γη Μωάβ, αφού απέβαλε την Ουσίμ και την Βααρά, τας γυναίκας αυτού **9** και εγέννησεν, εκ της Οδές της Μανασσή. **10** Και οι νιοί του Ελφαάλ ήσαν Έβερ και και Ταχάθινος τούτου, **21** και Ζαβάδινος τούτου, και Μισαάμ και Σαμέρ, όστις ωκοδόμησε την Ωνώ και την Σουθαλά νιούς τούτου, και Εσέρ και Ελεάδινος εθανάτωσαν Λωδ και τας κώμας αυτής **13** και ο Βεριά και ο Σεμά δε αυτούς οι άνδρες της Γαθ, οι γεννηθέντες εν τω ούτοι ήσαν αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας τόπω, διότι κατέβησαν να λάβωσι τα κτήματα αυτών. **22** την Αιαλών ούτοι εξεδίωξαν τους κατοίκους της Γάθης **14** και Αχιά, Σασάκι και Ιερεμώθ **15** και Ζεβαδίας και και ήλθον οι αδελφοί αυτού διά να παρηγορήσωσιν Αράδ και Αδέρ, **16** και Μιχαήλ και Ιεσπά και Ιωχάν νιοί αυτῶν. **23** Ύστερον εισήλθε προς την γυναικά αυτού, του Βεριά: **17** και Ζεβαδίας και Μεσουλλάμ και Εζεκί ήτις συνέλαβε και εγέννησεν νιόν· και εκάλεσε το όνομα και Έβερ **18** και Ισμεράι και Ιεζλιά και Ιωβάβ, νιοί αυτού Βεριά, επειδή εγεννήθη εν συμφορά συμβάστη εν του Ελφαάλ **19** και Ιακείμ και Ζιχρί και Ζαφδί **20** και τω οίκων αυτού. **24** Η δε θυγάτηρ αυτού ἡτο Σεερά, ήτις Ελιηνάι και Ζιλθάτι και Ελιήλ **21** και Αδαίας και Βεραία ωκοδόμησε την Βαιθ-ωρών, την κάτω και την άνω, και Σιμράθ, νιοί του Σεμά: **22** και Ιεσφάν και Έβερ και και την Ουζέν-σεερά. **25** Και Ρεφά ήτο νιός τούτου, και Ελιήλ **23** και Αβδών και Ζιχρί και Ανάν **24** και Ανανίας Ρεοέρ και Θελά νιούς τούτου, και Ταχάν νιούς τούτου, και Κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ. **29** Εν δε Γαβαών και κατά δυσμάς Γέζερ και αι κώμαι αυτής, και Συχέμ και Σασάκι **30** και Αδαίας και Βεραία ωκοδόμησε την Βαιθ-ωρών, την κάτω και την άνω, και Αβδών και Κείς και Βάαλ και Ναδάβ **31** και κώμαι αυτής, Θαανάχ και αι κώμαι αυτής, Μεγιδών και Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχέρ **32** και Μικλώθ ο γεννήσας αι κώμαι αυτής, Δωρ και αι κώμαι αυτής. Εν ταύταις τον Σιμέα. Και ούτοι έτι κατώκησαν μετά των αδελφών κατώκησαν οι νιοί Ιωσήφ νιού Ισραήλ. **30** Οι νιοί του Ιωνάθαν ἡτο ο Μεριβ-βαάλ· και ο Μεριβ- και την Σουά την αδελφήν αυτών. **33** Και ο Νηρ εγέννησε τον Κείς, και Κείς εγέννησε η αδελφή αυτών. **31** Και οι νιοί του Βεριά, Έβερ και τον Σαούλ, και Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μαλχήλ, όστις είναι ο πατήρ Βιρζαβίθ. **32** Και ο Έβερ Μαλχί-σουέ και τον Αβιναδάβ και τον Εσ-βαάλ. **34** Και εγέννησε τον Ιαφλήτ και τον Σωμήρ και τον Χωθάμ ο νιός του Ιωνάθαν ἡτο ο Μεριβ-βαάλ· και ο Μεριβ- και την Σουά την αδελφήν αυτών. **33** Και οι νιοί του Ιαφλήτ, Φασάκ και Βιμάλ και Ασουάθ ούτοι είναι οι νιοί Φιθών και Μελέχ και Θαρεά και Άχαζ. **36** Και ο Άχαζ του Ιαφλήτ. **34** Και οι νιοί του Σωμήρ, Αχί και Ρωγά, εγέννησε τον Ιωαδά· και ο Ιωαδά εγέννησε τον Αλεμέθ και τον Ζιμβρί και Ζιμβρί εγέννησε τον Μοσά. **37** Και Μοσά εγέννησε τον Βινέα· Ραφά, νιός του Ελεασά, νιός τούτου Ασήλ, νιός τούτου. **38** Και ο Ασήλ είχεν εξ νιούς, των οποίων τα ονόματα είναι ταύτα: Αζρικάμ, Βοχερού και Ισμαήλ και Σεαρία και Οβαδία και Ανάν· πάντες ούτοι ήσαν οι νιοί του Ασήλ. **39** Και οι νιοί του Ησέκ του αδελφού αυτού ήσαν Ουλάμ ο πρωτότοκος αυτού, Ιεούς ο δεύτερος και Ελιφελέτ ο τρίτος. **40** Και οι νιοί του Ουλάμ ήσαν άνδρες δυνατοί εν ισχύ, εντείνοντες τόξον και έχοντες πολλούς νιούς και νιούς νιών, εκατόν πεντήκοντα. Πάντες ούτοι ήσαν εκ των ιών Βενιαμίν.

9 Ούτω πας ο Ισραήλ απηριθμήθη κατά γενεαλογίας και ιδίου, είναι καταγεγραμμένοι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και Ιούδα. Μετωκίσθησαν δε εις την Βαβυλώνα διά τας ανομίας αυτών. **2** Και οι πρώτοι κατόικοι οι εν ταις ιδιοκτησίαις αυτών, εν ταις πόλεσιν αυτών, ήσαν οι Ισραηλίται, οι iερείς, οι Λευίται και οι Νεθινείμ. **3** Και εν Ιερουσαλήμ κατώκησαν εκ των

νιών Ιούδα και εκ των νιών Βενιαμίν και εκ των νιών διότι η φυλακή ήτο επ' αυτούς, και αυτοί έπρεπε να Εφραΐμ και Μανασσή, 4 Γουθαί τον νιός του Αμμιούδ, νιού ανοίγωσιν αυτόν καθ' εκάστην πρωΐαν. 28 Και τινές εξ του Αμρί, νιού του Ιμρί, νιού του Βανί, εκ των νιών αυτών είχον την επιστασίαν των λειτουργικών σκευών, του Φαρές νιού του Ιούδα. 5 Και εκ των Σηλωνιτών, διότι κατά αριθμόν εισέφερον αυτά και κατά αριθμόν Ασαΐας ο πρωτότοκος και οι νιοί αυτού. 6 Και εκ των εξέφερον αυτά. 29 Εξ αυτών έτι ήσαν διωρισμένοι επί νιών του Ζερά, Ιεονήλ και οι αδελφοί αυτών, εξακόσιοι των άλλων σκευών και επί πάντων των σκευών των ενενήκοντα. 7 Και εκ των νιών Βενιαμίν, Σαλλού ο νιός ιερών και επί της σεμιδάλεως και του οίνου και του του Μεσουλλάμ, νιού του Ωδουΐά, νιού του Ασενούά, 8 ελαίου και του θυμιάματος και των αφρωτών. 30 Και και ο Ιεβνία νιός του Ιεροάμ, και ο Ηλά νιός του Οζί, τινές εκ των νιών των ιερέων κατεσκεύαζον το μύρον νιού του Μιχρί, και ο Μεσουλλάμ νιός του Σεφατία, νιού το αφρωτικόν. 31 Και Ματταθίας, ο εκ των Λευϊτών, ο του Ραγούήλ, νιού του Ιβνιά⁹ και οι αδελφοί αυτών, πρωτότοκος Σαλλούμ του Κορίτου, είχε την επιστασίαν κατά τας γενεάς αυτών, εννεακόσιοι πεντήκοντα εξ. των τηγανιζόμενων πραγμάτων. 32 Και άλλοι εκ των Πάντες ούτοι οι ἀνδρες ήσαν αρχηγοί πατριών, κατά αδελφών αυτών, εκ των νιών των Κααθιτών, ήσαν επί τους πατρικούς οίκους αυτών. 10 Και εκ των ιερέων, των άρτων της προθέσεως, διά να ετοιμάζων αυτούς Ιεδαΐας και Ιωάθαρείβ και Ιαχείν¹¹ 11 και Αζαρίας ο νιός κατά σάββατον. 33 Και εκ τούτων ήσαν οι φωλτωδοί, του Χελκία, νιού του Μεσουλλάμ, νιού του Σαδώκ, νιού των Μεραΐώθ, νιού του Αχιτώβ, ἄρχων του οίκου του Θεού· 12 και Αδαΐας ο νιός του Ιεροάμ, νιού του Πασχώρ, νιού του Μαλχίου, και Μαασάι ο νιός του Αδηήλ, νιού του Ιαζηρά, νιού του Μεσουλλάμ, νιού του Μεσιλλεμίθ, νιού του Ιμμήρ¹³ 13 και οι αδελφοί αυτών, αρχηγοί των αρχηγοί πατριών των Λευϊτών, οίτινες ἐμενον εν τοις του Μεραΐώθ, νιού του Αχιτώβ, ἄρχων του οίκου του Θεού· 14 και Αδαΐας ο νιός του Ιεροάμ, νιού του Πασχώρ, νιού του Μαλχίου, και Μαασάι ο νιός του Αδηήλ, νιού του Ιαζηρά, νιού του Μεσουλλάμ, νιού του Μεσιλλεμίθ, νιού του Ιμμήρ¹³ 13 και οι αδελφοί αυτών, αρχηγοί των αρχηγοί πατριών των Λευϊτών, οίτινες ἐμενον εν τοις πατρικών οίκων αυτών, χίλιοι επτακόσιοι εξήκοντα, νιού του Ασσούβ, νιού του Αζρικάμ, νιού του Ασαφία, εκ και Μικλώθ³⁸ 38 και ο Μικλώθ εγέννησε τον Σιμεάμ. των νιών Μεραρί¹⁵ 15 και Βακβακάρ, Ερές και Γαλάλ¹⁶ 16 και Βαραχίας ο ιερουσαλήμ, αντικρύ των αδελφών αυτών εν και Ματθανίας ο νιός του Μιχά, νιού του Ζιχρί, νιού Ιερουσαλήμ, αντικρύ των αδελφών αυτών. 39 Και ο του Ασάφ¹⁶ 16 και Οβαδία ο νιός του Σεμαία, νιού του Νηρ και Ναδάβ³⁷ 37 και Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχαρίας νιού του Ιεδουθούν, και Βαραχίας ο νιός του Ασά, νιού του Ελκανά, ο κατοικήσας εν ταῖς κώμαις και Μικλώθ³⁸ 38 και ο Μικλώθ εγέννησε τον Σιμεάμ. των νιών Νεταφαθίτων¹⁷ 17 οι δε θυρωροί ήσαν Σαλλούμ και Ιωνάθαν ήτο ο Μερίβ-βαάλ¹⁸ και τον Εσ-βαάλ¹⁹ 19 Και ο νιός του Ακχούβ²⁰ 20 και Ταλμών και Αχιμάν και οι αδελφοί αυτών Ιωνάθαν ήτο ο Μερίβ-βαάλ¹⁸ και τον Εσ-βαάλ¹⁹ 19 Και ο νιός του Σαλλούμ ήτο ο ἄρχων²¹ 21 οι δέ θυρωροί ήσαν Σαλλούμ και Μελέχ²² 22 και Θαρέά, 42 και Άχαζ ο γεννήσας τον Ιαρά²³ 23 και την πόλη του βασιλέως κατά ανατολάς θυρωροί κατά τα Ιωνάθαν ήτο ο Μερίβ-βαάλ¹⁸ και τον Μερίβ-βαάλ¹⁹ 19 Και ο νιός του Αλεάζαρ²⁴ 24 ούτοι μέχρι του νυν ήσαν Σαλλούμ και Ιαρά²³ 23 και Εγέννησε τον Αλεμέθ, και τον Αζμαέθ²⁵ 25 και τον Ζιμβρί²⁶ 26 και Ζιμβρί εγέννησε τον Μοσά. 43 και Μοσά Κωρή, νιού του Εβιασάφ, νιού του Κορέ, και οι αδελφοί του Νηρ εγέννησε τον Κείς, και ο Κείς εγένησε τον Σαούλ, Γαλάλ, νιού του Ιεδουθούν, και Βαραχίας ο νιός του Ασά, νιού του Ελκανά, ο κατοικήσας εν ταῖς κώμαις και ο Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μαλχί-σουέ των Νεταφαθίτων¹⁷ 17 οι δε θυρωροί ήσαν Σαλλούμ και Ιωνάθαν ήτο ο Μερίβ-βαάλ¹⁸ και τον Εσ-βαάλ¹⁹ 19 Και ο νιός του Ακχούβ²⁰ 20 και Ταλμών και Αχιμάν και οι αδελφοί αυτών Ιωνάθαν ήτο ο Μερίβ-βαάλ¹⁸ και τον Εσ-βαάλ¹⁹ 19 Και ο νιός του Σαλλούμ ήτο ο ἄρχων²¹ 21 οι δέ θυρωροί ήσαν Σαλλούμ και Μελέχ²² 22 και Θαρέά, 42 και Άχαζ ο γεννήσας τον Ιαρά²³ 23 και την πόλη του βασιλέως κατά ανατολάς θυρωροί κατά τα Ιωνάθαν ήτο ο Μερίβ-βαάλ¹⁸ και τον Εσ-βαάλ¹⁹ 19 Και ο νιός του Αλεάζαρ²⁴ 24 ούτοι μέχρι του νυν ήσαν Σαλλούμ και Ιαρά²³ 23 και Εγέννησε τον Αλεμέθ, και τον Αζμαέθ²⁵ 25 και τον Ζιμβρί²⁶ 26 και Ζιμβρί εγέννησε τον Μοσά. 43 και Μοσά Κωρή, νιού του Εβιασάφ, νιού του Κορέ, και οι αδελφοί του Νηρ εγέννησε τον Κείς, και Ρεφαίς ήτο νιός τούτου. ο αυτού, εκ του οίκου του πατρός αυτού, οι Κορίται, ήσαν επί το έργον της υπηρεσίας, φύλακες των πυλών της σκηνής²⁷ 27 και οι πατέρες αυτών, εν τω στρατοπέδω του Κυρίου, ήσαν φύλακες της εισόδου. 20 Και Φινέες ο ηγετεί τον Σαούλ, και ηγετεί τον Κύριος, ήτο άρχων επ' αυτούς το πρότερον. 21 Ζαχαρίας ο νιός του Μεσελεμία ήτο πυλωρός της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου. 22 Πάντες ούτοι, οι εκλεγμένοι διά να ήναι πυλωροί των θυρών, ήσαν διακόσιοι δώδεκα. Ούτοι ήσαν απηριθμημένοι κατά γενεαλογίας εν ταῖς κώμαις αυτών, τους οποίους ο Δαβίδ και ο Σαμουνήλ ο βλέπων είχον καταστῆσει εις το υπόρυγμα αυτών. 23 Και αυτοί και οι νιοί αυτών είχον την επιστασίαν των πυλών του οίκου του Κυρίου, του οίκου της σκηνής, διά να φυλάττωσι. 24 προς τους τέσσαρας ανέμους ήσαν οι πυλωροί, προς ανατολάς, προς δυσμάς, προς βορράν και προς νότον. 25 Και οι αδελφοί αυτών, οι εν ταῖς κώμαις αυτών, έπρεπε να έρχωνται κατά επτά ημέρας εις τους διωρισμένους καιρούς μετά τούτων. 26 Διότι οι Λευϊταί ούτοι, οι τέσσαρες αρχιτύλωροι, έμενον εις το υπόρυγμα αυτών και είχον την επιστασίαν των οικημάτων και των θησαυρών του οίκου του Θεού. 27 Και διενυκτέρευον πέριξ του οίκου του Θεού,

10 Οι δε Φιλισταίοι επολέμουν κατά του Ισραήλ²⁸ και έφυγον οι ἀνδρες του Ισραήλ από προσώπου των Φιλισταίων και ἔπεσον πεφονευμένοι εν τω ὥρῃ Γελβουέ. 2 Και καταφθάσαντες οι Φιλισταίοι οπίσω του Σαούλ και οπίσω των νιών αυτού, επάταξαν οι Φιλισταίοι τον Ιωνάθαν και τον Αβιναδάβ και τον Μαλχί-σουέ, τους νιούς του Σαούλ. 3 Εβάρυνε δε η μάχη επί τον Σαούλ, και επέτυχον αυτού οι τοξόται, και επληγώθη υπό των τοξοτών. 4 Και είπεν ο Σαούλ πρὸς τον οπλοφόρον αυτού, Σύρε την ρομφαίαν σου και διαπέρασόν με δι' αυτής, διά να μη ἐλθωσιν ούτοι οι απεριτμητοί και με εμπαίξωσι πλην ο οπλοφόρος αυτού δεν ήθελε διότι εφοβείτο σφόδρα. Όθεν ἐλαβεν ο Σαούλ την ρομφαίαν και ἔπεσεν επ' αυτήν. 5 Και ως είδεν ο οπλοφόρος αυτού διτι απέθανεν ο Σαούλ, ἔπεσε και αυτός επί την ρομφαίαν και απέθανεν· 6 ούτως απέθανεν ο Σαούλ και οι τρεις νιοί αυτού και πας ο οίκος αυτού απέθανεν ομού. 7 Και πάντες οι ἀνδρες

Ισραήλ, οι εν τη κοιλάδι, ιδόντες ότι έφευγον και ότι ο Σαούλ και οι υιοί αυτού απέθανον, τότε κατέλιπον τας πόλεις αυτών και έφυγον· και ελθόντες οι Φιλισταίοι κατώκησαν εν αυταίς. **8** Και την επαύριον, ότε ήλθον οι Φιλισταίοι διά να εκδύσωσι τους πεφονευμένους, εύρηκαν τον Σαούλ και τους υιούς αυτού πεπτωκότας εν τώ δρει Γελβούε. **9** Και εξέδυσαν αυτόν και έλαβον την κεφαλήν αυτού και τα όπλα αυτού και απέστειλαν εις την γην των Φιλισταίων κύκλω, διά να διαδώσωσι την αγγελίαν εις τα είδωλα αυτών και εις τον λαόν. **10** Και ανέθεσαν τα όπλα αυτού εις τον οίκον των θεών αυτών· και εις τον ναόν του Δαγών προσήλωσαν την κεφαλήν αυτού. **11** Ακούσαντες δε πάντες οι κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ πάντα ούσα έκαμον οι Φιλισταίοι εις τον Σαούλ, **12** ηγέρθησαν πάντες οι δυνατοί ἀνδρες και εσήκωσαν το σώμα του Σαούλ και τα σώματα των νιών αυτού και έφεραν αυτά εις Ιαβείς, και έθαψαν τα οστά αυτών υπό την δρυν εν Ιαβείς και ενίστευσαν επτά ημέρας. **13** Ούτως απέθανεν ο Σαούλ, διά την ανομίαν αυτού την οποίαν ήνδημησεν εις τον Κύριον, εναντίον του λόγου του Κυρίου, τον οποίον δεν εφύλαξε· και έτι διότι εξήτησεν ἀνθρωπὸν ἔχοντα πνεύμα μαντείας, διά να ερωτήσῃ, **14** και δεν ηρώτησε τον Κύριον· διά τούτο θεαντώσεων αυτόν και ἐστρεψε την βασιλείαν εις τον Δαβίδ τον υιόν του Ιεσσαί.

μάχη. **12** Και μετ' αυτόν Ελεάζαρ ο υιός του Δαδώ· ο Αχωκίτης, όστις ήτο εις εκ των τριών ισχυρών. **13** Ούτος ήτο μετά του Δαβίδ εν Φασ-δαμμείμ, και οι Φιλισταίοι συνηθροίσθησαν εκεί διά πόλεμον, όπου ήτο μερίδιον αγρού πλήρες κριθής ο δε λαός έφυγεν από προσώπου των Φιλισταίων. **14** Και ούτοι εστηλώθησαν εν τω μέσω του μεριδίου και ήλευθέρωσαν αυτό και επάταξαν τους Φιλισταίους και ο Κύριος ἐκαμε σωτηρίαν μεγάλην. **15** Κατέβησαν ἔτι τρεις εκ των τριάκοντα αρχιγύών εις την πέτραν προς τον Δαβίδ, εις το σπήλαιον Οδολλάμ· το δε στρατόπεδον των Φιλισταίων εστρατοπέδευεν εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **16** Και ο Δαβίδ ήτο τότε εν τοιχυρώματι και η φρουρά των Φιλισταίων τότε ο εν Βηθλέεμ. **17** Και επεπόθησεν ο Δαβίδ ὑδωρ και είπε, Τις ήθελε μοι δώσει πάιώ ὑδωρ εκ του φρέατος της Βηθλέεμ, του εν τη πύλῃ; **18** Και οι τρεις διασχίσαντες το στρατόπεδον των Φιλισταίων, ἤντλησαν ὑδωρ εις του φρέατος της Βηθλέεμ του εν τη πύλῃ, και λαβόντες έφεραν προς τον Δαβίδ· πλὴν ο Δαβίδ δεν ηθέλησε να πίη αυτό, αλλ' ἐκάμεν αυτό σπονδήν εις τον Κύριον, **19** λέγων, Μη γένοιτο εις εμέ παρά του Θεού μου να κάμω τούτο· θέλω πίει το αίμα των ανδρών τούτων, οίτινες εξέθεσαν την ζωήν αυτών εις κίνδυνον; διότι μετά κινδύνου της ζωής αυτών έφεραν αυτό. Διά τούτο δεν ηθέλησε να πίη αυτό· ταύτα ἐκάμον οι τρεις ισχυροί.

11 Τότε συνίκηθ πας ο Ισραήλ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, λέγοντες, Ιδού, οστούν σου και σαρξ σου είμεθα. **2** Και πρότερον έτι και ότε εβασίλευεν ο Σαούλ, συ ήσον ο εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ: και προς σε είπε Κύριος ο Θεός σου, συ θέλεις εισθαι ηγεμών επί τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ θέλεις εισθαι ηγεμών επί τον λαόν μου τον Ισραήλ. **3** Και ἥλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών· και ἔκαμψεν ο Δαβίδ συνθήκην με^τ αυτών εν Χεβρών ενώπιον του Κυρίου· και ἔχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου τον λαλήθεντα διά του Σαμουήλ. **4** Και υπήρχον ο Δαβίδ και πας ο Ισραήλ εις Ιερουσαλήμ, ήτις είναι η Ιερούς, ὅπου ήσαν οι Ιεβουσαίοι, οι κατοικούντες την γην. **5** Και οι κάτοικοι της Ιεβούς είπον προς τον Δαβίδ, Δεν θέλεις εισέλθει ενταύθα. Αλλ'^λ ο Δαβίδ εκυρίευσε το φρούριον Σιών, ήτις είναι η πόλις Δαβίδ. **6** Και είπεν ο Δαβίδ, Ὁστις πρώτος πατάξῃ τους Ιεβουσαίους, θέλει εισθαι αρχηγός και στρατηγός. Πρώτος δε ανέβη ο Ιωάθ, ο νιός της Σερουνίας, και ἔγινεν αρχηγός. **7** Και κατώκησεν ο Δαβίδ εν τα φρουρίων ὅθεν ανώμασαν αυτήν πόλιν Δαβίδ. **8** Και ᾠκοδόμησε την πόλιν κυκλόθεν από Μιλλώ και κύκλων· και επισκεύασεν ο Ιωάθ το επίλοιπον της πόλεως. **9** Και προεχώρει ο Δαβίδ μεγαλύνομενος και ο Κύριος των δυνάμεων ήτο μετ αυτού. **10** Ούτοι δε ήσαν οι αρχηγοί των ισχυρών, τους οποίους είχεν ο Δαβίδ, οἵτινες ηγωνίσθησαν μετ' αυτού διά την βασιλείαν αυτού, μετά παντός του Ισραήλ, διά να κάμωσιν αυτόν βασιλέα, κατά τον λόγον του Κυρίου τον περί του Ισραήλ. **11** Και ούτος είναι ο αριθμός των ισχυρών τους οποίους είχεν ο Δαβίδ· Ιασωβεάμ ο νιός του Αχμονί, πρώτος των οπλαρχηγών. Ούτος σείων την λόγχην αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς εν μιᾷ

μάχη. **12** Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ ὁ υἱός του Δωδώ· ὁ Ἀχωκίτης, ὃστις ἡτο εἰς εκ των τριών ισχυρών. **13** Οὗτος ἦτο μετά του Δαβὶδ εν Φασ-δαμμείμ, καὶ οἱ Φιλισταῖοι συνθηρίσθησαν εκεὶ διὰ πόλεμον, ὃπου ἦτο μερίδιον αγορύ πλήρες κριθῆς· ο δὲ λαός ἐψυγεν από προσώπου των Φιλισταίων. **14** Καὶ οὗτοι εστηλῶθησαν εν τα μέσω του μερίδιου και ηλευθέρωσαν αυτὸ και επάταξαν τους Φιλισταίους· και ο Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην. **15** Κατέβησαν ἐτὶ τρεῖς εκ των τριάκοντα αρχηγῶν εἰς την πέτραν προς τον Δαβὶδ, εἰς το σπήλαιον Οδολάμ· το δε στρατόπεδον των Φιλισταίων εστρατοπέδευν εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **16** Και ο Δαβὶδ ἦτο τότε εν τω ουχιώματι και η φρουρά των Φιλισταίων τότε ο εν Βηθλεέμ. **17** Και επεπόθησεν ο Δαβὶδ ὑδωρ και είπε, Τις ἥθελε μοι δώσει να πίω ὑδωρ εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του εν τη πύλῃ; **18** Και οι τρεῖς διασχίσαντες το στρατόπεδον των Φιλισταίων, ἤντλησαν ὑδωρ ει του φρέατος της Βηθλεέμ του εν τη πύλῃ, και λαβόντες ἔφεραν προς τον Δαβὶδ πλην ο Δαβὶδ δεν ηθέλησε να πίη αυτό, αλλ' ἔκαμεν αυτό σπονδήν εις τον Κύριον, **19** λέγων, Μη γένοιτο εις εμέ παρά του Θεού μου να κάμω τούτῳ θέλω πιει το αίμα των ανδρών τούτων, οιτίνες εξέθεσαν την ζωήν αυτών εις κίνδυνον; διότι μετά κινδύνου της ζωής αυτών ἔφεραν αυτό. Διά τούτο δεν ηθέλησε να πίη αυτό ταύτα ἔκαμοι οι τρεις ισχυροί. **20** Και Αρισταί ο αδελφός του Ιωάβ, ούτος ἦτο πρώτος των τριών και ούτος σείων την λόγχην αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς και απέκτησεν ὄνομα μεταξύ των τριών. **21** Εκ των τριών, ἦτο ενδοξότερος υπέρ τους δύο και ἔγινεν αρχηγός αυτών· δεν ἐφθασεν ὄμως μέχρι των τριών πρώτων. **22** Βεναίας ο υἱός του Ιωαδέ, ο υἱός ανδρός δυνατού από Καβεσέηλ, ὃστις ἔκαμε πολλά ανδραγαθήματα, ούτος επάταξε τους δύο λεοντώδεις ἄνδρας του Μωάβ ούτος ἐτι κατέβη και επάταξε λέοντα εν μέσω του λάκκου εν ημέρᾳ χιόνος; **23** ούτος ἐτι επάταξε τον ἄνδρα τον Αιγύπτιον, ἄνδρα μεγάλου αναστήματος, πεντάπτυχον· και εν τη χειρί του Αιγυπτίου ἦτο λόγχη ως αντίον υφαντού κατέβη δε προς αυτόν με ράβδον, και απράπασας την λόγχην εκ της χειρός του Αιγυπτίου εθανάτωσεν αυτούν διά της ίδιας αυτού λόγχης; **24** ταύτα ἔκαμε Βεναίας ο υἱός του Ιωαδέ, και απέκτησεν ὄνομα μεταξύ των τριών ισχυρών· **25** διδού, αυτὸς εστάθη ενδοξότερος των τριάκοντα, δεν ἐφθασεν ὄμως μέχρι των τριών πρώτων· και κατέστησεν αυτόν ο Δαβὶδ επί των δορυφόρων αυτού. **26** Και οι ισχυροί των στρατευμάτων ἤσαν Ασαήλ ο αδελφός του Ιωάβ, Ελχανάν ο υἱός του Δωδώ εκ της Βηθλεέμ, **27** Σαμψώθ ο Αρουρίτης, Χελίς ο Φελωνίτης, **28** Ιράς ο υἱός του Ιικκής ο Θεκωκίτης, Αβιέζερ ο Αναθωθίτης, **29** Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης, Ιλάΐ ο Αχωκίτης, **30** Μααράϊ ο Νετωφαθίτης, Χελέδ ο υἱός του Βαανά Νετωφαθίτης, **31** Ιθεάϊ ο υἱός του Ριβάι εκ της Γαβαά των υιών Βενιαμίν, Βεναίας ο Πιραθωνίτης, **32** Ουραί εκ των κοιλάδων Γαάς, Αβιήλ ο Αρβαθίτης, **33** Αζιμαβέθ ο Βααρουμίτης, Ελιαβά ο Σααλβωνίτης, **34** οι υιοί του Ασήμ του Γιζονίτου, Ιουάθαν ο υἱός του Σαγή ο Αραρίτης, **35** Αχιάμ υἱός του Σαχάρ ο Αραρίτης, Ελιάφιλ υἱός του Ουρ, **36** Εφέρ ο Μεχηραθίτης, Αχιά ο Φελωνίτης, **37** Εσρώ ο Καρμηλίτης, Νασσορ ο υιός του Εσρώ, **38** Ιούνη ο αδελφός του Νίθαν.

Μιβάρ ο νιός του Αγηρί, **39** Σελέκ ο Αμμωνίτης, Ναφαρί διά να πολεμήσῃ, πλην δεν εβοήθησαν αυτούς διότι οι ο Βηρωαθαίος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ ο νιός της Σερουΐας, ηγεμόνες των Φιλισταίων συμβουλευθέντες απέπεμψαν **40** Ιράς ο Ιεθρίτης, Γαρήβ Ιεθρίτης, **41** Ουρίας ο Χετταίος, αυτόν, λέγοντες, Θέλει προσχωρήσει προς τον Σαούλ τον κύριον αυτού με κίνδυνον των κεφαλών ημών. **20** Ρουβηνίτου, ἀρχών των Ρουβηνίτων, και τριάκοντα μετ' αυτού, **43** Ανάν ο νιός του Μααχά και Ιωσαφάτ ο Μιθνίτης, **44** Οζίας ο Αστερωθίτης, Σαμά και Ιεχήηλ οι νιοί του Χωθάν του Αροηρίτου, **45** Ιεδιάήλ ο νιός του Σιμίρι και Ιωχά αδελάρδος αυτού ο Θισίτης, **46** Ελιήηλ ο Μααβίτης και Ιεριβάι και Ιωσαυία, οι νιοί του Ελναάμ, και Ιεθέμα ο Μωαβίτης, **47** Ελιήηλ και Ωβήδ και Ιασιήλ ο Μεσωβαθτής.

12 Ούτοι δε είναι οι ελθόντες προς τον Δαβίδ εις Σικλάγ, ενώ ήτοι έτι κεκλεισμένος από προσώπου του Σαούλ νιό του Κείς, και ούτοι ήσαν εκ των ισχυρών, βοηθούντες εν πολέμῳ, **2** ὥπλισμένοι τόξα, μεταχειρίζομενοι και την δεξιάν και την αριστεράν εις το να τοξεύωσι λίθους και βέλη διά του τόξου, όντες εκ των αδελφών του Σαούλ, εκ του Βενιαμίν **3** ο αρχιγός Αχιέζερ, ἔπειτα Ιωάς, νιό του Σεμαά του Γαβααθίτου και Ιεζήηλ και Φελέτ, νιό του Αζμαβέθ και Βεραχά και Ιηού ο Αναθωθίτης **4** και Ισμαία ο Γαβαωνίτης, ισχυρός μεταξύ των τριάκοντα και επί των τριάκοντας και Ιερεμίας και Ιααζήηλ και Ιωνάν και Ιωζαβάδ ο Γεδηρωθίτης, **5** Ελουζάτ και Ιεριμώθ και Βααλία και Σεμαρίας και Σεφατίας ο Αρουρίτης **6** Ελκανά και Ιεστά και Αζαρεήηλ και Ιωεζέρ και Ιασωβέαμ, οι Κορίται, **7** και Ιωηλά και Ζεβαδίας, οι νιοί του Ιεροάμ από Γεδώρ. **8** Και εκ των Γαδιτών εχωρίσθησαν τινές και ίλθον προς τον Δαβίδ εις το οχύρωμα εν τη ερήμῳ, δυνατοί ειν ισχύν, ἀνδρες παρατάξεως πολέμου, θυρεοφόροι και λογχοφόροι, και τα πρόσωπα αυτών πρόσωπα λέοντος, εἰς δε την ταχύτητα ως αι δορκάδες επί των ορέων. **9** Εσέρ ο ἀρχών, Οφαδία ο δεύτερος, Ελιάβ ο τρίτος, **10** Μισμανά ο τέταρτος, Ιερεμίας ο πέμπτος, **11** Ατθά' ο ἑκτος, Ελιήηλ ο ἑβδομος, **12** Ιωανάν ο όγδοος, Ελζαβάδ ο ἑννατος, **13** Ιερεμίας ο δέκατος, Μαχβανάι ο ενδέκατος. **14** Ούτοι ήσαν εκ των νιών του Γαδ, αρχηγοί του στρατεύματος, εἰς ο μικρότερος επί εκατόν, και ο μεγαλύτερος επί χιλίους. **15** Ούτοι ήσαν οι διαβάντες τον Ιορδάνην εν τω πρώτω μηνί, ὅτε πλημμυρεὶ επί πάσας τας όχθας αυτού· και διεσκόρπισαν πάντας τους κατοίκους των κοιλάδων προς ανατολάς και προς δυσμάς. **16** Ἦλθον ἔτι εκ των νιών Βενιαμίν και Ιούδα εις το οχύρωμα προς τον Δαβίδ. **17** Και εξήλθεν ο Δαβίδ εις συνάντησην αυτών και αποκριθείς εἴπε προς αυτούς, Εάν ἔρχησθε προς εμέ εν ειρήνῃ διά να μοι βοηθήσῃς, η καρδία μου θέλει είσθαι ηνωμένη με σᾶς: ἀλλ' εάν διά να με προδοῦτε εἰς τους εχθρούς μου, ενώ δεν είναι αδικία εις τας χειράς μου, ο Θεός των πατέρων ημών ας ίδη και ας ελέγχῃ τούτο. **18** Και το Πνεύμα περιεχθή εις τον Αμαστή, τον ἀρχόντα των τριάκοντα, και είπε, Σού είμεθα, Δαβίδ, και μετά σου, νιέ του Ιεσαί. Ειρήνη, ειρήνη εις σε, και ειρήνη εις τους βοηθούς σου διότι ο Θεός σου σε βοηθεί. Τότε εδέχθη αυτούς ο Δαβίδ και κατέστησεν αυτούς αρχηγούς των δυνάμεων αυτού. **19** Και εκ του Μανασσή προσεχώρησαν εἰς τον Δαβίδ, ὅτε ἥλθε μετά των Φιλισταίων εναντίον του Σαούλ

διά να πολεμήσῃ, πλην δεν εβοήθησαν αυτούς διότι οι αυτόν, λέγοντες, Θέλει προσχωρήσει προς τον Σαούλ τον κύριον αυτού με κίνδυνον των κεφαλών ημών. **20** Ενώ επορεύετο εἰς Σικλάγ, προσεχώρησαν εἰς αυτόν εκ του Μανασσή, Αδνά και Ιωζαβάδ και Ιεδιαήλ και Μιχαήλ και Ιωζαβάδ και Ελιού και Σιλθαῖ, αρχηγοί των χιλιάδων του Μανασσή: **21** και ούτοι εβοήθησαν τον Δαβίδ εναντίον των ληστῶν διότι ήσαν πάντες δυνατοί εν ισχύ και ἔγιναν αρχηγοί του στρατεύματος. **22** Διότι τότε από τηνέρας εἰς ημέραν ἥρχοντο προς τον Δαβίδ διά να βοηθήσωσιν αυτόν, εωδούς ἔγινε στρατόπεδον μέγα, ως στρατόπεδον Θεού. **23** Ούτοι δε είναι οι αριθμοί των αρχηγών των ὥπλισμένων διά πόλεμον, των ελθόντων προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, διά να στρέψωσιν εἰς αυτόν την βασιλείαν του Σαούλ, κατά τον λόγον του Κυρίου. **24** Οι νιοί του Ιούδα, θυρεοφόροι και λογχοφόροι, εξ χιλιάδες και οκτακόσιοι, ὥπλισμένοι διά πόλεμον. **25** Εκ των νιών Συμεών, δυνατοί εν ισχύ, διά πόλεμον, επτά χιλιάδες και εκατόν. **26** Εκ των νιών Λευΐ, τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **27** Και ο Ιωδαέ ήτο αρχηγός των Ααρωνιτών, και μετ' αυτού ήσαν τρεις χιλιάδες και επτακόσιοι **28** και Σαδώκ, νέος δυνατός εν ισχύ, και εκ του οίκου του πατρός αυτού εικοσιδύνο αρχηγοί. **29** Και εκ των νιών Βενιαμίν, αδελφών του Σαούλ, τρεις χιλιάδες διότι ἔως τότε το μεγαλύτερον μέρος αυτών υπερησπίζετο τον οίκον του Σαούλ. **30** Και εκ των νιών Εφραΐμ, είκοσι χιλιάδες και οκτακόσιοι, δυνατοί εν ισχύ, ἀνδρες ονομαστοί του οίκου των πατέρων αυτών. **31** Και εκ της ημισείας φυλής του Μανασσή, δεκαοκτώ χιλιάδες οίτινες ανωμάσθησαν κατ' ὄνομα, διά να ἐλθωσι να κάμψι θασιλέα τον Δαβίδ. **32** Και εκ των νιών Ισσάχαρ, ἀνδρες συνετοί εἰς την γνώσιν των καιρών, ώστε να γνωρίζωσι τι ἔπρεπε να κάμψη ο Ισραήλ: οι αρχηγοί αυτών ήσαν διακόσιοι και πάντες οι αδελφοί αυτών υπό την διαταγήν αυτών. **33** Εκ του Ζαβουλών, ὅσοι εξήρχοντο εἰς πόλεμον, παρατατόμενοι εἰς μάχην με πάντα τα όπλα του πολέμου, πεντήκοντα χιλιάδες, μάχιμοι εκ παρατάξεως, ουχί με διπλήν καρδίαν. **34** Και εκ του Νεφθαλί, χίλιοι αρχηγοί, και μετ' αυτών θυρεοφόροι και λογχοφόροι τριάκοντα επτά χιλιάδες. **35** Και εκ των Δανιτών, ἀνδρες παρατατόμενοι εἰς πόλεμον, εικοσιοκτώ χιλιάδες και εξακόσιοι. **36** Και εκ του Ασήρ, ὅσοι εξήρχοντο εἰς πόλεμον, μάχιμοι εκ παρατάξεως, τεσσαράκοντα χιλιάδες. **37** Και εκ του πέραν του Ιορδάνου, εκ των Ρουβηνίτων και εκ των Γαδιτών και ει της ημισείας φυλής του Μανασσή, με πάντα τα όπλα του πολέμου διά μάχην, εκατὸν είκοσι χιλιάδες. **38** Πάντες ούτοι οι ἀνδρες οι πολεμισταί, μάχιμοι εκ παρατάξεως, ἥλθον με πλήρη καρδίαν εις Χεβρών, διά να κάμψι τον Δαβίδ θασιλέα επί πάντα τον Ισραήλ: και παν έτι το επιλοιπον του Ισραήλ ήσαν μία καρδία, διά να κάμψι τον Δαβίδ θασιλέα. **39** Και ήσαν εκεί μετά τον Δαβίδ τρεις ημέρας, τρώγοντες και πίνοντες διότι οι αδελφοί αυτών είχον κάμψι ετοιμασίαν δι' αυτούς. **40** Προσέτι, οι γειτονεύοντες μετ' αυτών, ἔως του Ισσάχαρ, και Ζαβουλών και Νεφθαλί, ἔφεραν τροφάς επί όνων και επί καμῆλων και επί ημιόνων

και επί βιών, τροφάς αλεύρου, παλάθας σύκων και σταφίδας και οίνον και ἔλαιον και βόας και πρόβατα, ανέβησαν πάντες οι Φιλισταίοι να ζητήσωσι τον Δαβίδ. αφθόνως διότι ήτο ευφροσύνη εν τα Ισραήλ.

13 Και συνεβούλεύθη ο Δαβίδ μετά των χιλιάρχων και εκατοντάρχων, μετά πάντων των αρχηγών.²

Και είπεν ο Δαβίδ προς πάσαν την σύναξιν του Ισραήλ, Εάν σας φαίνηται καλόν και ήναι παρά Κυρίου του Θεού ημών, ας αποστείλωμεν πανταχού προς τους αδελφούς ημών, τους εναπολειφθέντας εν πάσῃ τη γη του Ισραήλ, και μετ' αυτών προς τους ιερείς και Λευίτας εις τας πόλεις αυτών και τα περίχωρα, διά να συναχθώσι προς ημάς.³ Και ας μεταφέρωμεν προς ημάς την κιβωτόν του Θεού ημών· διότι δεν εζητήσαμεν αυτήν επί των ημερών του Σαούλ.⁴ Και πάσα η σύναξις είπον να κάμωσιν ούτω διότι το πράγμα ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς παντός του λαού.⁵ Τότε ο Δαβίδ συνήθησε πάντα τον Ισραήλ, από Σιχώρ της Αιγύπτου ἡώς της εισόδου Αιμάθ, διά να φέρωσι την κιβωτόν του Θεού από Κιράθ-ιαρείμ.⁶ Και ανέβη ο Δαβίδ και πας ο Ισραήλ εις Βααλ, εις Κιράθ-ιαρείμ του Ιούδα, διά να αναγάγῃ εκείθεν την κιβωτόν Κυρίου του Θεού, του καθημένου επί των χερουβείμ, ὅπου το ονόμα αυτού επεκλίθη.⁷ Και επεβίβασαν την κιβωτόν του Θεού επί νέας αμάξης εκ του οίκου Αβινάδαβ· ὠδήγησαν δε την ἀμάξαν ο Ουζά και Αχιώ.⁸ Ο δε Δαβίδ και πας ο Ισραήλ ἐπαίζον ἐμπροσθεν του Θεού εν πάσῃ δυνάμει και με ἀσμάτα και με κιθάρας και με ψαλτήρια και με τύμπανα και με κύμβαλα και με σάλπιγγας.⁹ Και ὅτε ἐφθασαν ἡώς του αλανίου Χειδών, ο Ουζά εξήπλωσε την χείρα αυτού, διά να κρατήσῃ την κιβωτόν· διότι οι βόες ἔσεισαν αυτήν.

10 Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ουζά και επάταξεν αυτόν, διότι εξήπλωσε την χείρα αυτού επί την κιβωτόν· και απέθανεν εκεί ενώπιον του Θεού.¹¹ Και ελυπήθη ο Δαβίδ, διότι ο Κύριος ἔκαμε χαλασμόν επί τον Ουζά· και εκάλεσε τον τόπον τούτον Φαρές-ουζά ἡώς της ημέρας ταῦτης.¹² Και εφοβήθη ο Δαβίδ τον Θεόν την ημέραν εκείνην, λέγων, Πως θέλω φέρει προς κιβωτόν του Κυρίου του Θεού;¹³ Και δεν μετεκίνησε ητοίμασε δι'¹⁴ αυτήν.¹⁵ Και συνήθησεν ο Δαβίδ τους Δαβίδ την κιβωτόν προς εαυτόν εις την πόλιν Δαβίδ, υιούς του Ααρὼν και τους Λευίτας·¹⁶ 5 εκ των υιών Καάθ, ουριήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν είκοσι·⁶ 6 εκ των υιών Μεραρί, Ασαΐαν τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους είκοσι·⁷ 7 εκ των υιών Γηρσώμ, Ιωήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν τριάκοντα·⁸ 8 εκ των υιών Ελισαφάν, Σεμαΐαν τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους·⁹ 9 εκ των υιών Χεβρών, Ελιήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, ογδοήκοντα·¹⁰ 10 εκ των υιών Οζήλ, Αμμιναδάβ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν δώδεκα.¹¹ Και εκάλεσεν ο Δαβίδ τον Σαδώκ και τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, και τους Λευίτας Ουριήλ, Ασαΐαν, και Ιωήλ, Σεμαΐαν και Ελιήλ και Αμμιναδάβ,¹² και είπε προς αυτούς, σεις οι ἄρχοντες των πατριών των Λευίτων, αγιάσθητε σεις και οι αδελφοί σας, και αναβιβάσατε την κιβωτόν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ εις τον τόπον τον οποίον ητοίμασα δι'¹³ αυτήν.¹⁴ 13 διότι, επειδή σεις δεν εκάμετε τούτο την αρχήν, Κύριος ο Θεός ημών ἔκαμε χαλασμόν εν ημίν, καθότι δεν εζητήσαμεν αυτούν κατά το διατεταγμένον.¹⁵ Οι ιερείς λοιπόν και οι

ότι ο Δαβίδ εχρίσθη βασιλεύς επί πάντα τον Ισραήλ. Και ο Δαβίδ ακούσας, εξήλθεν εναντίον αυτών.⁹ Και ήλθον οι Φιλισταίοι και διεχύθησαν εις την κοιλάδα Ραφαείμ.¹⁰ Και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Θεόν, λέγων, να αναβώ εναντίον των Φιλισταίων; και θέλεις παραδώσει σε αυτούς εις την χείρα μου; Και ο Κύριος απεκρίθη προς αυτόν, Ανάβα· διότι θέλω παραδώσεις αυτούς εις την χείρα σου.¹¹ Και ανέβησαν εις Βάαλ-φερασείμ· και εκεὶ επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ. Τότε είπεν ο Δαβίδ, ο Θεός διέκοψε τους εχθρούς μου διά χειρός μου, καθώς διακόπτονταν τα ύδατα· διά τούτο εκάλεσαν το δόνομα του πότου εκείνου Βάαλ-φερασείμ.¹² Και εκεί κατέλιπον τους θεούς αυτών· και ο Δαβίδ προσέταξε και κατεκαύθησαν εν πυρί.¹³ Οι δε Φιλισταίοι και πάλιν διεχύθησαν εις την κοιλάδα:¹⁴ Ούθεν πάλιν ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Θεόν· και ο Θεός είπε προς αυτόν, Μη αναβής οπίσω αυτών αλλά στρέψου απ'¹⁵ αυτών και ύπαγε επ'¹⁶ αυτούς απέναντι των συκαμίνων.¹⁷ Και όταν ακούσης θόρυβον διαβάσεως επί των κορυφών των συκαμίνων, τότε θέλεις εξέλθει εις την μάχην· διότι ο Θεός θέλει εξέλθει έμπροσθέν σου, διά να πατάξῃ το στρατόπεδον των Φιλισταίων.¹⁸ Και ἔκαμεν ο Δαβίδ καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός· και επάταξαν το στρατόπεδον των Φιλισταίων από Γαβαών ἡώς Γεζέρ.¹⁹ Και το όνομα του Δαβίδ εξήλθεν εις πάντας τους τόπους· και ο Κύριος επέφερε τον φόβον αυτού επί πάντα τα έθνη.

15 Και ο Δαβίδ ἔκαμεν εις εαυτόν οικίας εν τη πόλει Δαβίδ, και ητοίμασε τόπον διά την κιβωτόν του Θεού και ἔστησε σκηνήν δι'¹ αυτήν.² Τότε είπεν ο Δαβίδ, Δεν πρέπει να σηκώσωσι την κιβωτόν του Θεού ειμὶ οι Λευίται διότι αυτούς εξέλεξεν ο Κύριος διά να σηκώνωσι την κιβωτόν του Θεού και να λειτουργώσιν εν αυτῇ διαπαντός.³ Και συνήθησεν ο Δαβίδ πάντα τον Ισραήλ εις την Ιερουσαλήμ, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν του Κυρίου εις τον τόπον αυτής, τον οποίον εμαυτόν την κιβωτόν του Θεού;⁴ 13 Και δεν μετεκίνησε ητοίμασε δι'⁵ αυτήν.⁴ Και συνήθησεν ο Δαβίδ τους Δαβίδ την κιβωτόν προς εαυτόν εις την πόλιν Δαβίδ, υιούς του Ααρὼν και τους Λευίτας·⁶ 5 εκ των υιών Καάθ, ουριήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν είκοσι·⁷ 6 εκ των υιών Μεραρί, Ασαΐαν τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους είκοσι·⁸ 7 εκ των υιών Γηρσώμ, Ιωήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν τριάκοντα·⁹ 8 εκ των υιών Ελισαφάν, Σεμαΐαν τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους·¹⁰ 9 εκ των υιών Χεβρών, Ελιήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, ογδοήκοντα·¹¹ 10 εκ των υιών Οζήλ, Αμμιναδάβ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν δώδεκα.¹² Και εκάλεσεν ο Δαβίδ τον Σαδώκ και τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, και τους Λευίτας Ουριήλ, Ασαΐαν, και Ιωήλ, Σεμαΐαν και Ελιήλ και Αμμιναδάβ,¹³ και είπε προς αυτούς, σεις οι ἄρχοντες των πατριών των Λευίτων, αγιάσθητε σεις και οι αδελφοί σας, και αναβιβάσατε την κιβωτόν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ εις τον τόπον τον οποίον ητοίμασα δι'¹⁴ αυτήν.¹⁵ 13 διότι, επειδή σεις δεν εκάμετε τούτο την αρχήν, Κύριος ο Θεός ημών ἔκαμε χαλασμόν εν ημίν, καθότι δεν εζητήσαμεν αυτούν κατά το διατεταγμένον.¹⁶ Οι ιερείς λοιπόν και οι

14 Ο δε Χειράμ βασιλεύς της Τύρου απέστειλε πρέσβεις προς τον Δαβίδ, και ζύλα κέδρινα και κτίστας και ξυλουργούς, διά να οικοδομήσωσιν οίκουν εις αυτόν.² Και εγνώρισεν ο Δαβίδ, διότι ο Κύριος κατέστησεν αυτόν βασιλέα επί τον Ισραήλ, διότι η βασιλεία αυτού υψώθη εις ψύχος, διά τον λαόν αυτού Ισραήλ.³ Και ἔλαβεν ο Δαβίδ ἔτι γυναίκας εν Ιερουσαλήμ· και εγέννησεν ἔτι ο Δαβίδ υιούς και θυγατέρας.⁴ 4 Ταύτα δε είναι τα ονόματα των τέκνων, τα οποία εγεννήθησαν εις αυτόν εν Ιερουσαλήμ Σαμμουά και Σωβάβ, Νάθαν και Σολομών⁵ και Ιεβάρη και Ελισούν και Ελφαλέτ⁶ και Νωγά και Νεφέγη και Ιαφία⁷ και Ελισαφά και Βεελιαδά και Ελιφαλέτ.⁸ Ακούσαντες δε οι Φιλισταίοι

Λευτήται ηγιάσθησαν, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν και να ευχαριστώσι και να υμνώσι Κύριον τον Θεόν του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **15** Και εσήκωσαν οι νιοί Ισραήλ· **5** τον Ασάφ πρώτον, και δεύτερον αυτού των των Λευτών την κιβωτόν του Θεού επί ὡμῶν με τους Ζαχαρίαν, ἐπειτα τον Ιεϋήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχίηλ μοχλούς εφ' εαυτών, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσῆς και Ματταθίαν και Ελιάβ και Βεναίαν και Ωβήδ-εδώμ· κατά τον λόγον του Κυρίου. **16** Και είπεν ο Δαβίδ προς και ο μεν Ιεϋήλ ἔχει εν φαλτηρίοις και κιθάραις, ο δε τους αρχηγούς των Λευτών να στήσωσι τους αδελφούς Ασάφ εν κυμβάλοις· **6** ο Βεναίας δε και ο Ιαζίηλ, οι αυτών τους φαλτωδούς με ὄργανα μουσικά, φαλτηρία ιερείς, εν σάλπιγκι πάντοτε ἐμπροσθεν της κιβωτού και κιθάρας και κύμβαλα, διά να ηχώσιν υψόνοντες της διαθήκης του Θεού. **7** Τότε πρώτην την ημέραν φωνήν εν ευφροσύνῃ. **17** Και ἐστήσαν οι Λευτήται τον εκείνην παρέδωκεν ο Δαβίδ εις την χείρα του Ασάφ Αιμάνιν υἱὸν του Ιωάλ· και εκ των αδελφών αυτού, τον και των αδελφών αυτού τον φαλμόν τούτον, διά να Ασάφ υἱὸν του Βαραχίου· και εκ των υἱών Μεραρί των δοξολογήση τον Κύριον. **8** Δοξολογείτε τον Κύριον· αδελφών αυτών, τον Εθάν υἱὸν του Κεισαίρα· **18** και μετ' επικαλείσθε το νόμα αυτού· κάμετε γνωστά εις τα έθνη αυτών, τους δευτερεύοντας αδελφούς αυτών, Ζαχαρίαν, τα ἔργα αυτού. **9** Ψάλλετε εις αυτόν· φαλμώδείτε εις Βεν και Ιαζίηλ και Σεμιραμώθ και Ιεχίηλ και Ουννί, αυτὸν· λαλείτε περὶ πάντων των θαυμασίων αυτού. **10** Ελιάβ και Βεναίαν και Μαασίαν και Ματταθίαν και Καυχάσθε εις το ἀγίον αυτού όνομα· ας ευφραίνηται η Ελιφελεού και Μικνεῖαν και Ωβήδ-εδώμ και Ιεϋήλ, τους καρδία των εκχητούντων τον Κύριον. **11** Ζητείτε τον πυλωρούς. **19** Ούτως οι φαλτωδοί, Αιμάν, Ασάφ και Κύριον και την δύναμιν αυτού· εκζητείτε το πρόσωπον Εθάν, διωρίσθησαν διά να ηχώσι με κύμβαλα χάλκινα· αυτού διαπαντός. **12** Μνημονεύετε των θαυμασίων **20** ο δε Ζαχαρίας και Αιζήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχίηλ και αυτού τα οποία ἔκαμε, των τεραστίων αυτού και των Ουννί και Ελιάβ και Μαασίας και Βεναίας, με φαλτηρία κρίσεων του στόματος αυτού, **13** Σπέρμα Ισραήλ του επί Αλαμώθ· **21** και ο Ματταθίας και Ελιφελεού και δούλου αυτού, υἱοί Ιακώβ, οι εκλεκτοί αυτού. **14** Αυτός Μικνεῖας και Ωβήδ-εδώμ και Ιεϋήλ και Αζαζίας, με είναι Κύριος ο Θεός ημών· εν πάσῃ τη γη είναι αι κρίσεις κιθάρας επί Σεμινίθ, διά να ενισχύσωσι τον τόνον. **22** Και τον λόγου τον οποίον προσέταξεν εις χιλίας γενεάς· **16** εις το ἀδειν, επειδὴ ήτο συνετός. **23** Ο δε Βαραχίας της διαθήκης την οποίαν ἔκαμε προς τον Αβραάμ, και και Ελκανά ἥσαν πυλωροί της κιβωτού. **24** Και ο τον ὄρκον αυτού προς τον Ιασάκ· **17** Και εβεβαίωσεν Σεβανίας και Ιωσαφάτ και Ναθαναήλ και Αμασαί και αυτὸν προς τον Ιακώβ διά νόμον, προς τον Ισραήλ διά Ζαχαρίας και Βεναίας και Ελείζερ, οι ιερεῖς, εσάλπιζον διαθήκην αιώνιον. **18** Λέγων, εις σέ θέλω δώσει την με τας σάλπιγγας ἐμπροσθεν της κιβωτού του Θεού· ο γην Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. **19** Ενώ σεις δε Ωβήδ-εδώμ και Ιεχία ἥσαν πυλωροί της κιβωτού. ήσθε οι λιγοστοί των αριθμόν, ολίγοι και πάροικοι εν **25** Και υπήγαν ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, **20** και διήρχοντο από έθνους εις έθνος και από και οι χιλιάρχοι να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της βασιλείου εις ἀλλον λαόν, **21** δεν αφήκεν ἀνθρωπον να διαθήκης του Κυρίου εκ του οίκου του Ωβήδ-εδώμ εν αδικήση αυτούς μάλιστα υπέρ αυτών ήλεγχε βασιλείς, ευφροσύνη. **26** Και ότε ο Θεός ενίσχυε τους Λευτήτας τους **22** λέγων, Μη εγγίσητε τους κεχρισμένους μου, και μη βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, κακοποιήσητε τους προφίτας μου. **23** Ψάλλετε εις τον εθνισάζον επτά μόχους και επτά κριούς. **27** Και ο Κύριον, πάσα η γῆ· κηρύγτετε από ημέρας εις ημέραν Δαβίδ ήτο ινδεδυμένος στολήν βυσσίνην, και πάντες οι την σωτηρίαν αυτού. **24** Αναγγείλατε εις τα έθνη την Λευτήται οι βαστάζοντες την κιβωτόν και οι φαλτωδοί και εφόρει και ο Χενανίας ο πρωταιόδης των φαλτωδών· και εφόρει **25** Διότι μέγας είναι ο Κύριος και αξιύμνητος σφόδρα, ο Δαβίδ εφόδ λινούν. **28** Ούτω πας ο Ισραήλ ανεβίβαζε και είναι φοβερός υπέρ πάντας τους θεούς. **26** Διότι την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εν αλαλαγμῷ και πάντες οι θεοί των εθνών είναι εἰδωλα· ο δε Κύριος εν φωνῇ κεραπίνης και εν σάλπιγξι και εν κυμβάλοις, τους ουρανούς εποίησε. **27** Δόξα και μεγαλοπρέπεια ηχούντες εν φαλτηρίοις και εν κιθάραις. **29** Και ενώ η είναι ενώπιον αυτού ισχύς και αγαλλίασις εν τω τόπω κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου εισήρχετο εις την αυτού. **28** Απόδοτε εις τον Κύριον, πατριά των λαών, πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, η θυγάτρι του Σαούλ, ἔκυψε διά απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και κράτος. **29** Απόδοτε της θυρίδος και ιδύνα τον βασιλέα Δαβίδ χορεύοντα εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού· λάβετε και παίζοντα, εξουδενώσεν αυτόν εν τη καρδία αυτής. προσφοράς και ἐλέθετε ενώπιον αυτού· προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίων αυτού. **30**

16 Και ἐφέραν την κιβωτόν του Θεού και ἔθεσαν αυτήν εν τω μέσω της σκηνῆς, την οποίαν ἐστήσε δι! αυτήν ο Δαβίδ· και προσέφεραν ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς ενώπιον του Θεού. **2** Και αφού ετελείωσεν ο Δαβίδ προσφέρων τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, ευλόγησε τον λαόν εν ονόματι Κυρίου. **3** Και διεμοίρασεν εις πάντα ἀνθρωπον εκ του Ισραήλ, από ανδρός ἔως γυναικός, εις ἔκαστον εν ψωμίον και εν τμήμα κρέατος και μίαν φιάλην οίνου. **4** Και διώρισεν εκ των Λευτών διά να λειτουργώσιν ἐμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου, και να μνημονεύσωσι

και να ευχαριστώσι και να υμνώσι Κύριον τον Θεόν του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **5** τον Ασάφ πρώτον, και δεύτερον αυτού των Λευτών την κιβωτόν του Θεού επί ὡμῶν με τους Ζαχαρίαν, ἐπειτα τον Ιεϋήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχίηλ μοχλούς εφ' εαυτών, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσῆς και Ματταθίαν και Ελιάβ και Βεναίαν και Ωβήδ-εδώμ· κατά τον λόγον του Κυρίου. **6** Και είπεν ο Δαβίδ προς και ο μεν Ιεϋήλ ἔχει εν φαλτηρίοις και κιθάραις, ο δε τους αρχηγούς των Λευτών να στήσωσι τους αδελφούς Ασάφ εν κυμβάλοις· **7** τότε πρώτην την ημέραν φωνήν εν ευφροσύνῃ. **8** Και ἐστήσαν οι Λευτήται τον Δαβίδ εις την χείρα του Ασάφ Αιμάνιν υἱὸν του Ιωάλ· και εκ των αδελφών αυτού, τον και των αδελφών αυτού τον φαλμόν τούτον, διά να Ασάφ υἱὸν του Βαραχίου· και εκ των υἱών Μεραρί των δοξολογήση τον Κύριον. **9** Δοξολογείτε τον Κύριον· αδελφών αυτών, τον Εθάν υἱὸν του Κεισαίρα· **10** και μετ' επικαλείσθε το νόμα αυτού· κάμετε γνωστά εις τα έθνη αυτών, τους δευτερεύοντας αδελφούς αυτών, Ζαχαρίαν, τα ἔργα αυτού. **11** Ζητείτε τον πυλωρούς. **12** Μνημονεύετε των θαυμασίων αυτού· **13** Σπέρμα Ισραήλ του επί Αλαμώθ· **14** Αυτός Μικνεῖας και Ωβήδ-εδώμ και Ιεϋήλ και Αζαζίας, με είναι Κύριος ο Θεός ημών· εν πάσῃ τη γη είναι αι κρίσεις κιθάρας επί Σεμινίθ, διά να ενισχύσωσι τον τόνον. **15** Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αυτού, ο Χενανίας ήτο πρωταιόδης των Λευτών, προεδρεύων της κιβωτού του οποίον προσέταξεν εις χιλίας γενεάς· **16** εις το ἀδειν, επειδὴ ήτο συνετός. **17** Ο δρόμος της διαθήκης την οποίαν ἔκαμε προς τον Αβραάμ, και και Ελκανά ἥσαν πυλωροί της κιβωτού. **18** Και ο τον όρκον αυτού προς τον Ιασάκ· **19** Και εβεβαίωσεν Σεβανίας και Ιωσαφάτ και Ναθαναήλ και Αμασαί και αυτὸν προς τον Ιακώβ διά νόμον, προς τον Ισραήλ διά Ζαχαρίας και Βεναίας και Ελείζερ, οι ιερεῖς, εσάλπιζον διαθήκην αιώνιον. **20** Λέγων, εις σέ θέλω δώσει την με τας σάλπιγγας ἐμπροσθεν της κιβωτού του Θεού· ο γην Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. **21** Ενώ σεις δε Ωβήδ-εδώμ και Ιεχία ἥσαν πυλωροί της κιβωτού. ήσθε οι λιγοστοί των αριθμόν, ολίγοι και πάροικοι εν **22** Και υπήγαν ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, **23** και διήρχοντο από έθνους εις έθνος και από και οι χιλιάρχοι να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της βασιλείου εις ἀλλον λαόν, **24** δεν αφήκεν ἀνθρωπον να διαθήκην αυτούς μάλιστα υπέρ αυτών ήλεγχε βασιλείς, ευφροσύνη. **25** Και ότε ο Θεός ενίσχυε τους Λευτήτας τους **26** λέγων, Μη εγγίσητε τους κεχρισμένους μου, και μη βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, κακοποιήσητε τους προφίτας μου. **27** Ψάλλετε εις τον εθνισάζον επτά μόχους και επτά κριούς. **28** Και ο Κύριον, πάσα η γῆ· κηρύγτετε από ημέρας εις ημέραν Δαβίδ ήτο ινδεδυμένος στολήν βυσσίνην, και πάντες οι την σωτηρίαν αυτού. **29** Αναγγείλατε εις τα έθνη την Λευτήται οι βαστάζοντες την κιβωτόν και οι φαλτωδοί και εφόρει **30** δόξαν αυτού, εις πάντας τους λαούς τα θαυμάτια αυτού. **31** Ας ευφραίνωται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γῆ και ας λέγωσι μεταξύ των εθνών, Ο Κύριος βασιλεύει. **32** Ας ιχνή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής· ας χαίρωσιν αι πεδιάδες και πάντα τα εν αυταίς. **33** Τότε θέλουσιν αγάλλεσθαι τα δένδρα του δάσους εν τη παρουσίᾳ του Κυρίου· διότι ἔρχεται διά να κρίνη την γην. **34** Δοξολογείτε τον Κύριον· διότι είναι αγαθός· διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **35** Και είπατε, Σώσον ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, και συνάγαγε ημάς και

ελευθέρωσον ημάς εκ των εθνών, διά να δοξολογώμεν Αναγγέλλω σοι έτι, ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει το όνομά σου το ἅγιον, και να καυχώμεθα εἰς τὴν οίκον εἰς σε. **11** Καὶ αφού πληρώθωσιν αἱ ημέραι σου, αἰνεσίν σου. **36** Εὐλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ διά να υπάγης μετά των πατέρων σου, θέλω αναστῆσει απ' αἰώνος καὶ ἔως αἰώνος. Καὶ πας ὁ λαὸς εἶπεν, Αμήν, μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει εἰσθαι εκ των νιών σου, καὶ θέλω στερεώσει τὴν βασιλείαν αυτού. **12** Αυτὸς θέλει οικοδομήσει εἰς εμέ οίκον, καὶ θέλω τους ἀδελφούς αυτού, διά να λειτουργῶσιν ἐμπροσθεν στερεώσει τὸ θρόνον αυτού ἡώς αἰώνος. **13** Εγώ θέλω της κιβωτού πάντοτε, κατὰ τὸ απαιτούμενον εἰκάστης εἰσθαι εἰς αὐτὸν πατήρ, καὶ αὐτὸς θέλει εἰσθαι εἰς εμὲ ημέρας: **38** καὶ τὸν Ωβήβ-εδώμ καὶ τοὺς ἀδελφούς νιός: καὶ δεν θέλω αφαιρέσει τὸ ἐλεός μου ἀπ' αὐτού, αυτοῦ, εξῆκοντα οἰκτῷ καὶ τὸν Ωβήδ-εδώμ τοιούν ὡς αφήρεσα αὐτὸν ἀπ' εκείνον ὅστις ἵτο προ σού: **14** τοῦ Ιεδουθόν, καὶ τὸν Ωδά, διά πυλωρούς: **39** καὶ τον ἄλλα θέλω στήσει αὐτὸν εν τωσ οίκω μον και εν τη Σαδώκ τον ιερέα και τους αδελφούς αυτού τους ιερείς, βασιλεία μου ἡώς του αἰώνος και ο θρόνος αυτού θέλει ἐμπροσθεν της σκηνῆς του Κυρίου εν τω ψηφιώ τόπῳ τω εἰσθαι εστερεωμένος εἰς τον αἰώνα. **15** Κατά πάντας εν Γαβάων, **40** διά να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα προς τούτους τους λόγους και καθ' όλην ταύτην την ὥρασιν, τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου των ολοκαυτώματων ούτως ελάλησεν ο Νάθαν προς τον Δαβΐδ. **16** Τότε πάντοτε πρῶτη και εστέρας, και να κάμνωσι κατά πάντα εισήλθην ο βασιλεὺς Δαβΐδ και εκάθησεν ενώπιον του τα γεγραμμένα εν τω νόμω του Κυρίου, τον οποίον Κυρίου και είπε, Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ, και τις ο προσέταξεν εἰς τον Ισραήλ: **41** και μετ' αυτών τον Αιμάν οίκος μου, ώστε με ἔφερες μέχρι τούτου; **17** Άλλα και Ιεδουθόν και τους λοιπούς τους εκλελεγμένους, και τούτο εστάθη μικρόν εἰς τους οφθαλμούς σου, οίτινες διωρίσθησαν κατ' ὄνομα, διά να δοξολογώσι τον Κύριον, διότι τὸ ἔλεος αυτού μένει εἰς τον αἰώνα: **42** και μετ' αυτών τον Αιμάν και Ιεδουθόν, με σάλπιγγας και κύμβαλα, διά εκείνους οίτινες ἐπρεπε να ηχώσι, και με όργανα μουσικά τον Θεού. Οι δε νιοί του Ιεδουθόν ήσαν πυλωροί. **43** Και απήλθε πας ὁ λαός, ἔκαστος εις την οικίαν αυτού και επέστρεψεν ο Δαβΐδ, διά να ευλογήσῃ τον οίκον αυτού.

17 Αφού δε εκάθησεν ο Δαβΐδ εν τωσ οίκω αυτού, είπεν ο Δαβΐδ προς Νάθαν τον προφήτην, Ιδού, εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω, η δε κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου υπό παραπετάσματα. **2** Καὶ εἶπεν ο Νάθαν προς τον Δαβΐδ, Κάμε παν το εν τη καρδία σου διότι ο Θεός είναι μετά σου. **3** Και την νύκτα εκείνην ἐγεινε λόγος του Θεού προς τον Νάθαν, λέγων, **4** Υπαγε και ειπέ προς τον Δαβΐδ τον δούλον μου, ούτω λέγει Κύριος Συ δεν θέλεις οικοδομήσει εἰς εμέ τον οίκον διά να κατοικώ: **5** διότι δεν κατώκησα εν οίκω, αφ' ής ημέρας ανεβίβασα τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, μέχρι της ημέρας ταύτης αλλ' ήμην από σκηνῆς εἰς σκηνήν και από κατασκηνώματος εἰς κατασκηνώμα. **6** Πανταχού όπου περιεπάτησα μετά παντός του Ισραήλ, ελάλησα ποτέ προς τινά εκ των κριτών του Ισραήλ, τους οποίους προσέταξα να ποιμάνωσι τον λαόν μου, λέγων, Διά τι δεν οικοδομήσατε εἰς εμέ οίκον κεδρίνον; **7** Τώρα λοιπόν ούτω θέλεις ειπεί προς τον Δαβΐδ τον δούλον μου Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων Εγώ σε ἐλάθον εκ της μάνδρας, από ὅπισθεν των προβάτων, διά να ήσαι ηγεμών επί τον λαόν μου τον Ισραήλ: **8** και ήμην μετά σου πανταχού όπου περιεπάτησας, και εξαλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου ἀπ' ἐμπροσθέν σου, και ἔκαμα εις σε όνομα, κατά το όνομα των μεγάλων των επί της γης. **9** Καὶ θέλω διορίσει τόπον διά τον λαόν μου τον Ισραήλ, και θέλω φυτεύσει αυτούς, και θέλουσι κατοικεῖ εν τόπῳ ιδίῳ εαυτών και δεν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· και οι νιοί της αδικίας δεν θέλουσι καταθλίβει αυτούς πλέον ως το πρότερον **10** και ως από των ημερών καθ' ας κατέστησα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ. Και θέλω ταπεινώσει πάντας τους εχθρούς σου.

Αναγγέλλω σοι έτι, ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει το όνομά σου το ἅγιον, και να καυχώμεθα εις την οίκον εἰς την ημέρας: **38** και τὸν Ωβήβ-εδώμ καὶ τοὺς ἀδελφούς νιός: καὶ δεν θέλω αφαιρέσει τὸ ἐλεός μου ἀπ' αὐτού, αυτοῦ, εξῆκοντα οἰκτῷ καὶ τὸν Ωβήδ-εδώμ τοιούν ὡς αφήρεσα αὐτὸν ἀπ' εκείνον ὅστις ἵτο προ σού: **14** τοῦ Ιεδουθόν, και τον Ωδά, διά πυλωρούς: **39** καὶ τον ἄλλα θέλω στήσει αὐτὸν εν τωσ οίκω μον και εν τη Σαδώκ τον ιερέα και τους αδελφούς αυτού τους ιερείς, βασιλεία μου ἡώς του αἰώνος και ο θρόνος αυτού θέλει ἐμπροσθεν της σκηνῆς του Κυρίου εν τω ψηφιώ τόπῳ τω εἰσθαι εστερεωμένος εἰς τον αἰώνα. **15** Κατά πάντας εν Γαβάων, **40** διά να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα προς τούτους τους λόγους και καθ' όλην ταύτην την ὥρασιν, τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου των ολοκαυτώματων ούτως ελάλησεν ο Νάθαν προς τον Δαβΐδ. **16** Τότε πάντοτε πρῶτη και εστέρας, και να κάμνωσι κατά πάντα εισήλθην ο βασιλεὺς Δαβΐδ και εκάθησεν ενώπιον του τα γεγραμμένα εν τω νόμω του Κυρίου, τον οποίον Κυρίου και είπε, Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ, και τις ο προσέταξεν εἰς τον Ισραήλ: **41** και μετ' αυτών τον Αιμάν οίκος μου, ώστε με ἔφερες μέχρι τούτου; **17** Άλλα και Ιεδουθόν και τους λοιπούς τους εκλελεγμένους, και τούτο εστάθη μικρόν εἰς τους οφθαλμούς σου, οίτινες διωρίσθησαν κατ' ὄνομα, διά να δοξολογώσι τον Κύριον, διότι τὸ ἔλεος αυτού μένει εἰς τον αἰώνα: **42** και μετ' αυτών τον Αιμάν και Ιεδουθόν, με σάλπιγγας και κύμβαλα, διά εκείνους οίτινες ἐπρεπε να ηχώσι, και με όργανα μουσικά τον Θεού. Οι δε νιοί του Ιεδουθόν ήσαν πυλωροί. **43** Και απήλθε πας ὁ λαός, ἔκαστος εις την οικίαν αυτού και επέστρεψεν ο Δαβΐδ, διά να ευλογήσῃ τον οίκον αυτού.

18 Μετά δε ταύτα επάταξεν ο Δαβΐδ τους Φιλισταίους και κατετρόπωσεν αυτούς, και ἐλάσε την Γαθ και τας κώμας αυτῆς εκ χειρός των Φιλισταίων. **2** Και επάταξε τους Μωαβίτας, και ἐγειναν οι Μωαβίται δούλοι του Δαβΐδ υποτελείς. **3** Επάταξεν ἵτο ο Δαβΐδ τον Αδαρέζερ βασιλέα της Σωβά, εν Αιμάθ, ότε επορεύετο να στήση την εξουσίαν αυτού επί τον ποταμόν Ευφράτην.

4 Και ἐλαβεν ο Δαβίδ εξ αυτού χιλίας αμάξας και επτά χιλιάδας ιπτέων και είκοσι χιλιάδας πεζών· και ενευροκόπησεν ο Δαβίδ πάντας τους ἵποντας των αμάξων και εφύλαξεν εξ αυτών εκατόν αμάξας. **5** Και ὅτε ἦλθον οι Σύριοι της Δαμασκού διά να βοηθήσωσι τον Αδαρέζερ βασιλέα της Σωβά, ο Δαβίδ επάταξεν εκ των Συρίων εικοσιδύο χιλιάδας ανδρών. **6** Και ἔβαλεν ο Δαβίδ φρουράς εν τη Συρίᾳ της Δαμασκού· και οι Σύριοι ἔγιναν δύλοι του Δαβίδ υποτελείς. Και ἔσωσεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού ὅπου επορεύετο. **7** Και ἐλαβεν ο Δαβίδ τας ασπίδας τας χρυσάς, αἵτινες ἡσαν επὶ τους δύνοντας του Αδαρέζερ, και ἔφερεν αυτάς εἰς Ιερουσαλήμ. **8** Και εκ της Τιβάθ και εκ της Χούν, το πόλεων του Αδαρέζερ, ἔλαβεν ο Δαβίδ χαλκόν πολύν σφόδρα, εκ του οποίου ο Σολομών ἔκαμε την χαλκίνην θάλασσαν και τους στύλους και τα σκέυη τα χάλκινα. **9** Ακούσας δε ο Θοού βασιλεύς της Αιμάθ ὅτι επάταξεν ο Δαβίδ πάσαν την δύναμιν του Αδαρέζερ βασιλέως της Σωβά, **10** απέστειλεν Αδωράμ τον υἱόν αυτού προς τον βασιλέα Δαβίδ, διά να χαιρετήσῃ αυτόν και να ευλογήσῃ αυτόν, ὅτι κατεπολέμησε τον Αδαρέζερ και επάταξεν αυτόν· διότι ο Αδαρέζερ ἦτο πολέμιος του Θοού· ἔφερε δε και παν είδος σκευών χρυσών, αργυρών και χαλκίνων. **11** Και ταύτα αφιέρωσεν ο βασιλεὺς Δαβίδ εἰς τον Κύριον, μετά του αργυρίου και του χρυσίου τα οποία ἔφερεν εκ πάντων των εθνών, εκ του Εδώμ και εκ του Μωάβ και εκ των υἱών του Αιμάθων και εκ των Φιλισταίων και εκ του Αμαλήκ. **12** Και ο Αβισαΐ ο υιός της Σερουνίας επάταξε τους ίδουμαίους εν τη κοιλάδι του ἀλατού, δεκακοτύχη χιλιάδας. **13** Και ἔβαλε φρουράς εν τη Ιδουμαίᾳ· και πάντες οι ίδουμαίοι ἔγιναν δύλοι του Δαβίδ. Και ἔσωσεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού ὅπου επορεύετο. **14** Και εβασίλευσεν ο Δαβίδ επί πάντα τον Ισραήλ, και ἔκαμψε κρίστους και δικαιοσύνην εἰς πάντα τον λαόν αυτού. **15** Και Ιωάβ ο υιός της Σερουνίας ἥτο επί του στρατεύματος Ιωσαφάτ δε ο υιός του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος. **16** Και Σαδώκ ο υιός του Αχιτώβ και Αβιμέλχερ ο υιός του Αβιάθαρ, ιερείς ο δε Σουαά, γραμματεύς. **17** Και Βεναίας ο υιός του Ιωδαέ ἥτο επί των Χερεθαίων και Φελεθαίων· ο δε υιός του Δαβίδ, πρώτοι περί τον βασιλέα.

19 Μετά δε ταύτα απέθανεν ο Νάας βασιλεύς των υιών Αμμών, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο υιός αυτού. **2** Και είπεν ο Δαβίδ, Θέλω κάμει ἔλεος προς Ανούν τον υιόν του Νάας, επειδή ο πατήρ αυτού ἔκαμεν ἔλεος προς εμέ. Και απέστειλεν ο Δαβίδ πρέσβεις, διά να παρηγορήσῃ αυτόν περί του πατρός αυτού. Και ἤλθον οι δούλοι του Δαβίδ εις την γην των υιών Αμμών προς τον Ανούν, διά να παρηγορήσωσιν αυτόν. **3** Και είστον οι ἄρχοντες των υιών Αμμών προς τον Ανούν, Νομίζεις ότι ο Δαβίδ τιμῶν τον πατέρα σου απέστειλε παρηγοράτρας προς σε; δεν ἤλθον οι δούλοι αυτού προς σε διά να ερευνήσωσι και να κατασκοπεύσωσι και να καταστρέψωσι τον τόπον; **4** Και επίσαν ο Ανούν τους δούλους του Δαβίδ και εξέρισεν αυτούς και απέκοψε το ἡμίου των μιατίων αυτών μέχρι των γλουτών, και απέπεμψεν αυτούς. **5** Υπήγαν δε και απήγγειλαν προς τον Δαβίδ περί των ανδρών. Και απέστειλεν εις

πολύτιμοι και ετέθη επί την κεφαλής του Δαβίδ· και πέσω λοιπόν εις την χείρα του Κυρίου, διότι οι οικτίρμοι λάχφυρα της πόλεως εξέφερε πολλά σφόδρα. **3** Και αυτού είναι πολλοί σφόδρα· εις χείρα δε ανθρώπου ας τον λαόν τον εν αυτῇ έζήγαγε, και έκοψεν αυτούς με πρίονας και με τριβόλους σιδηρούς και με πελέκεις. Και ούτως έκαμεν ο Δαβίδ εις πάσας τας πόλεις των νιών Αμμών. Τότε επέστρεψεν ο Δαβίδ και πας ο λαός εις μη πέσω. **14** Ἐδωκε λοιπόν ο Κύριος θανατικόν επί τον Ισραήλ· και ἐπέσον εκ του Ισραήλ εβδομάκοντα χιλιάδες ανδρών. **15** Και απέστειλεν ο Θεός ἄγγελον εις Ιερουσαλήμ, διά να εξολοθρεύσῃ αυτήν· και ενώ Ιερουσαλήμ. **4** Μετά δε ταύτα συνεκροτήθη πόλεμος εν εξωλόθρευεν, εἰδεν ο Κύριος και μετεμελήθη περί του Γεζέρ μετά των Φιλισταίων· τότε επάταξεν ο Σιββεχαΐτης κακού, και είπε προς τον ἄγγελον τον εξολοθρεύοντα, ο Χουσαθίτης τον Σιφφαΐτη, εκ των τέκνων του Ραφά· Αρκεῖ ἡδὶ σύρε την χείρα σου. Ἰστάτο δε ο ἄγγελος του Κυρίου πλησίον του αλωνίου του Ορνάν του Ιερουσαλήμ, των Φιλισταίων και επάταξεν ο Ελλανάν ο υἱός του Ιαείρ τον Λααμέι, αδελφόν του Γολιάθ του Γεθαίου, και το ζύλον της λόγχης αυτού ἡτο ως αντίον υφαντού. **5** Και πάλιν ἔγεινε πόλεμος μετά των Φιλισταίων και επάταξεν ο Δαβίδ του οφθαλμούς αυτού, εἰδε τον ιαείρ τον Λααμέι, αδελφόν του Γολιάθ του Γεθαίου, και το ζύλον της λόγχης αυτού ἡτο ως αντίον υφαντού. **6** Και πάλιν ἔγεινε πόλεμος εν Γαθ, ὅπου ἡτο ανήρ υπερμεγέθης, και οι δάκτυλοι αυτού ἡσαν εξ και εξ, εικοσιτέσσαρες, και ούτος ἡτο εκ της γενεάς του Ραφά. **7** Και ανείδισε τον Ισραήλ, και Ιωνάθαν ο υἱός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, επάταξεν αυτόν. **8** Εγώ βεβαίως είμαι ο αμαρτήσας και πράξας την κακίαν· Ούτοι εγεννήθησαν εις τον Ραφά εν Γάθ και ἐπέσον διά ταύτα δε τα πρόβατα τι ἐπράξαν; επ' εμέ λοιπόν, Κύριε θεέ μου, και επί τον οίκον του πατρός μου ἐστω η χειρ σου, και μη επί τον λαόν σου προς απώλειαν. **18** Τότε ο ἄγγελος του Κυρίου προσέταξε τον Γαδ να είπη προς τον Δαβίδ, να αναβή ο Δαβίδ και να στήσῃ θυσιαστήριον εις τον Κύριον εν τω αλωνίῳ του Ορνάν του Ιερουσαλήμ. **19** Και ανέβη ο Δαβίδ, κατά τον λόγον του Γαδ, τον οποίον ελάλησεν εν ονόματι Κυρίου. **20** Και στραφείς ο Ορνάν είδε τον ἄγγελον και εικρύφθησαν οι τέσσαρες υἱοί αυτού μετ' αυτού. Ο δε Ορνάν ηλώνικε σίτον. **21** Και καθὼς ἡλθεν ο Δαβίδ προς τον Ορνάν, αναβλέψας ο Ορνάν και ίδων τον Δαβίδ, εξήλθεν εκ του αλωνίου και προσεκύνησε τον Δαβίδ κατά πρόσωπον ἡώς εδάφους. **22** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ορνάν, Δος μοι τον τόπον του αλωνίου, διά να οικοδομήσω εν αυτῷ θυσιαστήριον εις τον Κύριον· δος μοι αυτόν εις την αξίαν τιμήν· διά να σταθή η πληγή από του λαού. **23** Και είπεν ο Ορνάν προς τον Δαβίδ, Λάβε αυτό εις σεαυτόν, και ας κάμη ο κύριός μου ο βασιλεύς το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού· ίδον, διδω τους βόας διά ολοκαύτωμα και τα αλωνικά εργαλεία διά ξύλα και τον σίτον διά προσφοράν εξ αλφίτων· τα πάντα διδω. **24** Ο δε βασιλεὺς Δαβίδ είπε προς τον Ορνάν, Ουχί αλλ' εξάπαντος θέλω αγοράσει αυτό εις την αξίαν τιμήν· διότι δεν θέλω λάβει το σον διά τον Κύριον, ουδέ θέλω προσφέρει ολοκαύτωμα δωρεάν. **25** Και ἐδώκεν ο Δαβίδ εις τον Ορνάν, διά τον τόπον, εξακοσίους σίκλους χρυσίου κατά βάρος. **26** Και οικοδόμησεν εκεί ο Δαβίδ θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και ειηνικάς προσφοράς και επεκαλέσθη τον Κύριον· και επήκουσεν αυτού, αποστέλλας εξ ουρανού πυρ επί το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως. **27** Και προσέταξε Κύριος τον ἄγγελον, και ἐστρεψε την ρομφαίαν αυτού εις την θήκην αυτής. **28** Κατ' εκείνον τον καιρόν, ότε ο Δαβίδ είδεν διτο ο Κύριος επήκουσεν αυτού εν τω αλωνίῳ του Ορνάν του Ιερουσαλήμ, εθυσίασεν εκεί. **29** Διότι η σκηνή του Κυρίου, την οποίαν έκαμεν ο Μωϋσῆς εν τη ερήμω, και το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως ήσαν κατά τον καιρόν εκείνον εν τω υψηλώ τόπω εν Γαβάων. **30** Και δεν ηδύνατο ο Δαβίδ να υπάγη ενώπιον

21 Άλλ'¹ ο Σατανάς ηγέρθη κατά τον Ισραήλ, και παρεκίνησε τον Δαβίδ να απαριθμήσῃ τον Ισραήλ. **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ και προς τους ἄρχοντας του λαού, Υπάγετε, απαριθμήσατε τον Ισραήλ, από Βηρυσθεέ εώς Δαν, και φέρετε προς εμέ, διά να μάθω, τον αριθμόν αυτών. **3** Ο δε Ιωάβ απεκρίθη, Ο Κύριος να προσθέσῃ επί τον λαόν αυτού εκαπονταπλάσιον αφ' ό, τι είναι αλλά, κύριε μου βασιλεύ, δεν είναι πάντες δούλοι του κυρίου μου; διά τι ο κύριός μου επιθυμεί τούτο; διά τι να γείνη τούτο αμάρτημα εις τον Ισραήλ; **4** Ο λόγος όμως του βασιλέως υπερίσχυσεν επί τον Ιωάβ. Και ανεχώρησεν ο Ιωάβ, και περιελθών ἀπάντα τον Ισραήλ επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. **5** Και ἐδώκεν ο Ιωάβ το κεφαλαίον της απαριθμήσεως του λαού εις τον Δαβίδ. Και πας ο Ισραήλ ἡσαν χιλιάδες και εικατόν χιλιάδες ανδρών συρόντων μάχαιραν· ο δε Ιούδας, τετρακόσιαι εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών συρόντων μάχαιραν. **6** Τους Λευΐτας δε και Βασιλείατας δεν ηρίθμησε μεταξύ αυτών διότι ο λόγος του βασιλέως ἡτο βδελυκότες εις τον Ιωάβ. **7** Και εφάνη κακόν εις τους οφθαλμούς του θεού το πράγμα τούτο· ὅθεν επάταξε τον Ισραήλ. **8** Τότε είπεν ο Δαβίδ προς τον Θεόν, Ημάρτησα σφόδρα, πράξας το πράγμα τούτο· ἀλλά τώρα, δέομαι, αφαίρεσον την ανομίαν του δούλουν σου διότι εμωράνθη σφόδρα. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Γαδ τον βλέποντα του Δαβίδ, λέγων, **10** Υπάγε και λάλησον προς τον Δαβίδ, λέγων, ούτω λέγει Κύριος· Ἐκλεξον εις σεαυτόν, **11** Ἡλθε λοιπόν εις τη γη, και τον ἄγγελον του Κυρίου εξολοθρεύοντα εις πάντα τα ορια του Ισραήλ. Τώρα λοιπόν ιδε ποιόν λόγον θέλω αναφέρει προς τον αποστέλλαντα με. **12** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Γαδ, Στενά μοι πανταχόθεν σφόδρα· ας

αυτής διά να ερωτήσῃ τον Θεόν, επειδή εφοβείτο εξ αιτίας της ρομφαίας του αγγέλου του Κυρίου.

22 Τότε είπεν ο Δαβίδ, Ούτος είναι ο οίκος Κυρίου του Θεού, και τούτο το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως εις τον Ισραήλ. **2** Και προσέταξεν ο Δαβίδ να συνάξωτι τους ξένους τους εν γῇ Ιοραΐλ και κατέστησε λιθοτόμους διά να λατομήσωσι λίθους ξυστούς, προς οικοδόμησιν του οίκου του Θεού. **3** Ο Δαβίδ ητοίμασε και σίδηρον πολύν, διά καρφία των θυρωμάτων των πυλών και διά τας συναφρώσεις: και χαλκόν ἀφθονον αζύγιστον: **4** και ξύλα κέδρινα αναρίθμητα: διότι οι Σιδώνιοι και οι Τύριοι ἔφερον προς τον Δαβίδ ἀφθονα κέδρινα ξύλα. **5** Και είπεν ο Δαβίδ, Σολομών ο ινός μου είναι νέος και απαλός ο δε οίκος όστις μέλλει να οικοδομηθῇ εἰς τὸν Κύριον πρέπει να ἡνίαν εἰς ἄκρον μεγαλοπρεπής, ονομαστός και ἐνδοξός καθ' ὅλην την οικουμένην θέλω λοιπόν κάμει ετοιμασίαν δι' αυτόν. Και ἔκαμεν ο Δαβίδ ἀφθονον ετοιμασίαν προ του θανάτου αυτού. **6** Τότε εκάλεσε Σολομώντα τον ινόν αυτού και προσέταξεν εἰς αυτόν να οικοδομήσῃ οίκον εἰς Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **7** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σολομώντα, Υἱὲ μου, εγώ μὲν ἐπεθύμησα εν τῃ καρδίᾳ μου να οικοδομήσω οίκον εἰς τὸν ονόμα του Κύριου του Θεού μου⁸ πλὴν ἑγείνε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, Αἴμα πολὺν έχνας και πολέμους μεγάλους ἔκαμες· δεν θέλεις οικοδομῆσει οίκον εἰς τὸ ονόμα μου, διότι αἵματα πολλὰ έχνας επὶ τῆς γῆς ενώπιον μου⁹ **8** ιδού, θέλει γεννηθῆ εἰς σε ινός, όστις θέλει εἰσθαι ανήρ αναπαύσεως· και θέλω αναπαύσει αυτόν από πάντων των εχθρών αυτού κύκλων· διότι Σολομών θέλει εἰσθαι τὸ ονόμα αυτού, και εν ταῖς ημέραις αυτού θέλω δώσει ειρήνην και ησυχίαν εἰς τὸν Ισραήλ: **10** ούτος θέλει οικοδομῆσει οίκον εἰς τὸ ονόμα μου· και ούτος θέλει εἰσθαι εἰς εμέ ινός, και εγώ πατήρ εἰς αυτόν· και θέλω στερεώσει τον θρόνον τῆς βασιλείας αυτού επὶ τὸν Ισραήλ ἑώς αιώνος. **11** Τώρα, ινέ μου, ο Κύριος ἔστω μετά σού· και ευδούν και οικοδόμησον τον οίκον Κυρίου του Θεού σου, καθὼς ελάλησε περὶ σου. **12** Μόνον ο Κύριος να σοι δῶσῃ σοφίαν και σύνεσιν και να σε καταστήσῃ επὶ τὸν Ισραήλ, διά να φυλάττῃς τὸν νόμον Κυρίου του Θεού σου. **13** Τότε θέλεις ευδοθάτη, εάν προσέχης να εκπληροίς τα διατριγμάτα και τας κρίσεις, τας οποίας ο Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν περὶ τὸν Ισραήλ ενδυναμούς και ανδρίζους μη φοβού και μη πτοηθῆς. **14** Και ιδού, εγώ κατά τὴν πτωχείαν μου ητοίμασα διά τὸν οίκον του Κυρίου εκατόν χιλιάδας ταλάντων χρυσίου και χιλιάς χιλιάδας ταλάντων αργυρίου χαλκόν δε και σίδηρον αζύγιστον, διότι είναι ἀφθονος ητοίμασα δε και ξύλα και λίθους· και συ πρόσθες εἰς ταύτα. **15** Ἐχεις δε εργάτας εἰς πλήθος, λιθοτόμους και κτίστας και ξυλουργούς, και παντός είδους σοφούς εἰς παν ἐργον. **16** Του χρυσού, του αργυρού και του χαλκού και του σίδηρου αριθμός δεν είναι. Σηκώθητι και κάμνε· και ο Κύριος ἔστω μετά σου. **17** Ο Δαβίδ προσέταξεν ἐτί εἰς πάντας τους ἀρχοντας του Ισραήλ να βοηθήσωσι τον Σολομώντα τον ινόν αυτού, λέγων, **18** Δεν είναι με σας Κύριος ο Θεός σας και ἔδωκεν εἰς εσάς ανάπταυσιν

πανταχόθεν; διότι παρέδωκεν εἰς την χείρα μου τους κατοικούντας την γῆν· καὶ η γῇ υπετάχθη ἐμπροσθεν του Κυρίου και ἐμπροσθεν του λαού αυτού. **19** Δότε λοιπόν την καρδίαν σας και την ψυχήν σας εἰς τὸν ζητήτε Κύριον τον Θεόν σας· και σηκώθητε και οικοδομήσατε το αγιαστήριον Κυρίου του Θεού, διά να φέρητε την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου και τα ἀγία σκεύη του Θεού εἰς τὸν οίκον, όστις μέλλει να οικοδομηθῇ επὶ των ονόματι του Κυρίου.

23 Και αφού εγήρασεν ο Δαβίδ και ἦτο πλήρης ημερών, ἐκάμε Σολομώντα τον ινόν αυτού βασιλέα επὶ τὸν Ισραήλ. **2** Και συνήγαγε πάντας τους ἀρχοντας του Ισραήλ και τους ιερείς και τους Λευΐτας. **3** Οι δε Λευΐται ἡσαν άπτηριθμημένοι από ηλικίας τριάκοντα ετῶν και επάνω και ο αριθμός αυτών κατά κεφαλήν αυτών, κατά ἄνδρα, ἤτο τριάκοντα οκτώ χιλιάδες. **4** Εκ τούτων εικοσιτέσσαρες χιλιάδες ἡσαν εργοδιώκται εἰς τὸ ἔργον του οίκου του Κυρίου· και εξ χιλιάδες επιστάταις και κριταί **5** και τέσσαρες χιλιάδες πυλωροί· και τέσσαρες χιλιάδες υμνούντες τον Κύριον, με τα ὄργανα, τα οποία ἐκάμα, εἴπεν ο Δαβίδ, διά να υμνώσι τον Κύριον. **6** Και διήρεσεν αυτούς ο Δαβίδ εἰς τάξεις κατά τους ινούς του Λευΐ, Γηρτών, Καθά και Μεραρί. **7** Εκ των Γηρτωνιτῶν ἡσαν Λααδάν και Σιμεῖ. **8** Οι ινοί του Λααδάν ἡσαν Ιεχιήλ ο ἀρχων και Ζαιθάμ και Ιωήλ, τρεις. **9** Οι ινοί του Σιμεῖ, Σελωμείθ και Αζήλ και Χαρράν, τρεις. Ούτοι ἡσαν οι αρχηγοί των πατριών του Λααδάν. **10** Υιοί δε του Σιμεῖ, Ιαάθ, Ζινά και Ιεούς και Βερία. Ούτοι ἡσαν οι ινοί του Σιμεῖ, τέσσαρες. **11** Και ο Ιαάθ ἤτο ο αρχηγός, και Ζιζά δε δεύτερος ο δε Ιεούς και Βερία δεν είχον πολλούς ινούς διά τούτο ηριθμήθησαν ομού, ως μία πατριά. **12** Οι ινοί του Καάθ, Αμράμ, Ισαάρ, Χεβρών και Οζήλ, τέσσαρες. **13** Οι ινοί του Αμράμ, Ααρών και Μωϋσῆς και ο Ααρών ἤτο κεχωρισμένος, αυτός και οι ινοί αυτού, διά να αγιάζωσι τα αγιώτατα πράγματα πάντοτε, διά να θυμιάζωσιν ενώπιον του Κυρίου, να λειτουργώσιν εἰς αυτόν και να εὐλογώσιν εν τω ονόματι αυτού διά παντός. **14** Του δε Μωϋσέως του ανθρώπου του Θεού, οι ινοί αυτού συνηριμήθησαν μετά της ψυλής του Λευΐ. **15** Οι ινοί του Μωϋσέως ἡσαν Γηρσών και Ελιέζερ. **16** Εκ των ινών του Γηρσών ο Σεβουνήλ ἤτο ο αρχηγός. **17** Και οι ινοί του Ελιέζερ ἡσαν Ρεαβίας ο αρχηγός και δεν είχεν ο Ελιέζερ ἀλλούς ινούς του Ρεαβία δε οι ινοί ἡσαν πάμπολλοι. **18** Εκ των ινών του Ισαάρ ο Σελωμείθ ἤτο ο αρχηγός. **19** Οι ινοί του Χεβρών ἡσαν Ιερίας ο πρώτος, Αμαρίας ο δεύτερος, Ιαζήλη ο τρίτος και Ιεκαμεάμ ο τέταρτος. **20** Οι ινοί του Οζήλ, Μιχά ο πρώτος και Ιεσία ο δεύτερος. **21** Οι ινοί του Μεραρί, Μααλί και Μουσί οι ινοί του Μααλί, Ελεάζαρ και Κείς. **22** Απέθανε δε ο Ελεάζαρ, μη ἔχων ινούς, αλλά θυγατέρας· και ἔλαβον αυτάς οι αδελφοί αυτών οι ινοί του Κείς. **23** Οι ινοί του Μουσί, Μααλί και Εδέρ και Ιερεμώθ, τρεις. **24** Ούτοι ἡσαν οι ινοί του Λευΐ, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, αρχηγοί των πατριών, κατά την απαριθμησιν αυτών, απαριθμηθέντες κατ' ονόμα, κατά κεφαλήν, οίτινες ἐκαμνον τα ἔργα της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, από ηλικίας είκοσι ετῶν και επάνω. **25** Διότι ο Δαβίδ είπε, Κύριος ο Θεός

τον Ισραήλ ἐδώκεν ανάπταυσιν εἰς τὸν λαόν αυτού, καὶ θέλει κατοικεῖ εἰν Ιερουσαλήμ διά παντός· **26** οἱ δε Λευΐται δεν θέλουσι πλέον βαστάζει την σκηνήν και πάντα τα σκεύη αυτής διά την υπηρεσίαν αυτής. **27** Όθεν κατά τους τελευταίους λόγους του Δαβίδ, οι νιοὶ Λευΐταις απηριθμημένοι από είκοσι επών και επάνω· **28** επειδή τὸ ἔργον αυτῶν ἡτο να παρίστανται εἰς τους νιούς του Ααρὼν, εν τῃ υπηρεσίᾳ του οίκου του Κυρίου, επί τας αὐλάς και επί τα οικήματα και επί τον καθαρισμὸν πάντων των αγίων πραγμάτων και εἰς τον να κάμνωσι την υπηρεσίαν του οίκου του Θεοῦ· **29** και πρώτος ἡτο ο Ιεσία. **22** Εκ των Ισααριτῶν ο Σελωμώθ-εκ διά τους ἀρτους της προθέσεως και διά την σεμίδαλιν εἰς τας εξ αλφίτων προσφοράς και διά τα ἄζυμα λάγανα και διά τας τηγανίτας και διά τα φρυγανωτά και διά παν ειδος μέτρου· **30** και διά να ιστανται καθ' εκάστην πρώταν και εσπέραν, διά να υμνώσι και να δοξολογώσι τον Κύριον· **31** και διά να προσφέρωσιν εἰς τον Κύριον πάντα τα ολοκαυτώματα εν τοις σάββασιν, εν ταις νεομηνίαις και εν ταις επισήμοις εορταῖς, κατά τον αριθμόν, κατά το διατεταγμένον εἰς αυτούς, πάντοτε ενώπιον του Κυρίου· **32** και διά να φυλάττωσι την φυλακήν της σκηνῆς του μαρτυρίου και την φυλακήν του αγιαστηρίου και την φυλακήν των νιών του Ααρὼν των αδελφών αυτών εν τῃ υπηρεσίᾳ του οίκου του Κυρίου.

εἰς τον Ιεζεκείηλ, **17** ο εικοστός πρώτος εἰς τον Ιαχείν, ο εικοστός δεύτερος εἰς τον Γαμούλ, **18** ο εικοστός τρίτος εἰς τον Δελαΐαν, ο εικοστός τέταρτος εἰς τον Μααζίαν. **19** Αύταις ήσαν αι διατάξεις αυτών εἰς την υπηρεσίαν αυτών, διά να εισέρχωνται εἰς τον οίκον του Κυρίου κατά το διατεταγμένον εἰς αυτούς διά χειρός Ααρὼν του πατρός αυτών, ως προσέταξεν εἰς αυτὸν Κύριος ο Θέός του Ισραήλ. **20** Περί δε των επιλοίπων νιών Λευΐτων Αμράμ ἡτο ο Σουβαήλ, εκ των νιών Σουβαήλ των νιών Αμράμ ἡτο ο Σουβαήλ, εκ των νιών Σουβαήλ τον ιεδαῖας. **21** Περί του Ρεαβία: εκ των νιών Ρεαβία ο να κάμνωσι την υπηρεσίαν του οίκου του Θεοῦ· **29** και πρώτος ἡτο ο Ιεσία. **22** Εκ των Ισααριτῶν ο Σελωμώθ-εκ διά των νιών Σελωμώθ ο Ιαάθ. **23** Οι δε νιοί Χεβρών ήσαν εἰς την Ιεράπολη, Αμαρίας ο δεύτερος, Ιααζίλ ο τρίτος, Ιεκαμέαύ ο τέταρτος. **24** Εκ των νιών Οζήγηλ Μιχά: εκ των νιών του Μιχά Σαμίρ. **25** Ο αδελφός του Μιχά ἡτο ο Ιεσία: εκ των νιών Ιεσία ο Ζαχαρίας. **26** Οι νιοί του Μεραρί ήσαν Μααλί και Μουσί: οι νιοί του Ιααζία, Βενώ, Ιεραμέαύ ο τέταρτος. **27** Οι νιοί του Μεραρί διά του Ιααζία, Βενώ και Σωάμ και Ζακχιόρ και Ιβρί. **28** Εκ του Μααλί ἡτο ο Ελεάζαρ, δύστις δεν είχεν νιούς. **29** Περί δε του Κείς: οι νιοί του Κείς, ο Ιεραμείηλ. **30** Και οι νιοί του Μουσί, Μααλί και Εδέρ και Ιεριμώθ. Ούτοι ήσαν οι νιοί των Λευΐτών, κατά τους οίκους των πατριών αυτών. **31** Ἐρριψαν και ούτοι κλήρους, καθώς οι αδελφοί αυτών οι νιοί του Ααρὼν, ἐμπροσθεν του βασιλέως Δαβίδ και του Σαδώκ και του

24 Καὶ αὗται ἡσαν αἱ διαιρέσεις τῶν νιών του Ααρών
οἱ υἱοί του Ααρών, Ναδάβ καὶ Αβιούδ, Ελεάζαρ
καὶ Ιθάμαρ. **2** Καὶ απέθανον οἱ Ναδάβ καὶ οἱ Αβιούδ

έμπροσθεν του πατρός αυτών, και δεν είχον ιυούς όθεν ιεράτευσαν ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ. **3** Και διήρεσεν αυτούς ο Δαβίδ, τον τε Σαδώκ εκ των ιιών Ελεάζαρ, και τον Αχιμέλεχ εκ των ιιών του Ιθάμαρ, κατά τα χρέα αυτών εις την υπηρεσίαν αυτών. **4** Ευρέθησαν δε πλειότεροι αρχηγοί εικ των ιιών Ελεάζαρ, παρά εικ των ιιών Ιθάμαρ· και διηρέθησαν ούτω εικ των ιιών Ελεάζαρ ήσαν δεκαέξι αρχηγοί οίκου πατέρων· και εικ των ιιών Ιθάμαρ οκτώ αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών. **5** Διήρεσαν δε αυτούς διά κλήρων, τούτους προς εκείνους διότι διευθυνταί του αγιαστηρίου και διευθυνταί του οίκου του Θεού ήσαν εικ των ιιών Ελεάζαρ και εικ των ιιών Ιθάμαρ. **6** Και κατέγραψεν αυτούς Σεμαῖας ο ιιός του Ναθαναήλ ο γραμματεύς, ο εικ των Λευΐτών, έμπροσθεν του βασιλέως και των αρχόντων και Σαδώκ του ιερέως και Αχιμέλεχ ιιού του Αβιάθαρ και έμπροσθεν των αρχηγών των πατριών των ιερέων και Λευΐτών, λαμβάνομένης μιας πατριάς εικ του Ελεάζαρ και μιας εικ του Ιθάμαρ. **7** Ο πρώτος δε κλήρος εξήλθεν εις τον Ιωάνερι, ο δεύτερος εις τον Ιεδαίαν, **8** ο τρίτος εις τον Χαρίμ, ο τέταρτος εις τον Σεωρήμ, **9** ο πέμπτος εις τον Μαλχάιν, ο έκτος εις τον Μεζίαμεν, **10** ο έβδομος εις τον Ακκών, ο όγδοος εις τον Αβιά, **11** ο ένατος εις τον Ιησούν, ο δέκατος εις τον Σεχανίαν, **12** ο ενδέκατος εις τον Ελιασεύβ, ο δωδέκατος εις τον Ιακείμ, **13** ο δέκατος τρίτος εις τον Ουφφά, ο δέκατος τέταρτος εις τον Ιεσεβάθ, **14** ο δέκατος πέμπτος εις τον Βιλγά, ο δέκατος έκτος εις τον Ιιμήρ, **15** ο δέκατος έβδομος εις τον Εζείρ, ο δέκατος όγδοος εις τον Αφισής, **16** ο δέκατος ένατος εις τον Πεθαία, ο εικοστός

Αχιμελέχ καὶ τῶν ἀρχιγων τῶν πατριών τῶν ιερεών
καὶ Λευΐτών, εξισουμένων τῶν πρώτων πατριών μετά
των αδελφών αυτών τῶν νεωτέρων.

25 Ο Δαβίδ λοιπόν και οι ἀρχοντες του στρατεύματος δήηρεσαν εις την υπηρεσίαν τους υιούς του Ασάφ και του Αιμάν και του Ιεδουθούν, διά να υμνωδώσιν εν κιθάραις, εν φαλτηρίοις και εν κυμβάλοις· και ο αριθμός των εργαζομένων κατά την υπηρεσίαν αυτών, ἵτο, 2 εκ των υιών Ασάφ, Ζακχούρ και Ιωσήφ και Νεθανίας και Ασαρηλά, υιοί Ασάφ, υπό την οδηγίαν του Ασάφ, του υμνωδούντος, κατά την διάταξιν του βασιλέως 3 του Ιεδουθούνος οι υιοί του Ιεδουθούν, Γεδαλίας και Σερί και Ιεσαΐας, Σιμεῖ, Ασαρίας και Ματταθίας, εξ, υπό την οδηγίαν του πατρός αυτών Ιεδουθούν, ὅστις υμνώδει εν κιθάρᾳ, υμνών και δοξολογών τον Κύριον· 4 τον Αιμάνοι υιοί του Αιμάν, Βουκκίας, Ματθανίας, Οζήμηλ, Σεβουήλ και Ιεριμάθ, Ανανίας, Ανανί, Ελιαθά, Γιδδαλθί και Ρομαμθί-έζερ, Ιωσεβεκασά, Μαλλωθί, Ωθίρ και Μααζιώθ· 5 πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Αιμάν του βλέποντος του βασιλέως εις τους λόγους του Θεού, διωρισμένοι εις το να ψύφωντο το κέρας· Ἐδωκε δε ο Θεός εις τον Αιμάν δεκατέσσαρας υιούς και τρεις θυγατέρας· 6 Πάντες ούτοι υπό την οδηγίαν του πατρός αυτών ήσαν υμνωδούντες εν τω οίκων του Κυρίου, εν κυμβάλοις, φαλτηρίοις και κιθάραις, διά την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού, κατά την διάταξιν του βασιλέως προς τον Ασάφ και Ιεδουθούν και Αιμάν. 7 Και ἔγεινεν ο αριθμός αυτών, μετά των αδελφών αυτών, των δεδιδαγμένων τα ἀσματα του Κυρίου, διακόσιοι ογδόνκοντα οκτώ, πάντες συνετοί· 8 Και ἐρριψαν κλήρους περὶ τής υπηρεσίας, εξ ίσου ο μικρός καθώς ο μεγάλος, ο διδάσκαλος καθώς ο μαθητής· 9 Ο πρώτος δε κλήρος εξήλθε διά τον Ασάφ εις τον Ιωσήφ ο δεύτερος εις τον Γεδαλίαν ούτος και

οι αδελφοί αυτού και οι νιοί αυτού ήσαν δώδεκα. **10** πρώτον: **11** Χελκίαν τον δεύτερον, Τεβαλίαν τον τρίτον, Ο τρίτος εις τον Ζακχούρ ούτος, οι νιοί αυτού και οι Ζαχαρίαν τον τέταρτον· πάντες οι νιοί και οι αδελφοί αδελφοί αυτού, δώδεκα. **11** Ο τέταρτος εις τον Ισερί· του Ωσά ήσαν δεκατρείς. **12** Μεταξύ αυτών έγιναν αι ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **13** Ο πέμπτος εις τον Νεβανίαν ούτος, οι νιοί αυτού και οι τας φυλακάς εξ ίσου με τους αδελφούς αυτών, διά να αδελφοί αυτού, δώδεκα. **14** Ο έκτος εις τον Βουκκίαν· υπηρετώσιν εν τα οίκων του Κυρίου. **15** Και έρριψαν ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. κλήρους εξ ίσου ο μικρός καθώς και ο μεγάλος, κατ' **16** Ο έβδομος εις τον Ιεσαρηλά· ούτος, οι νιοί αυτού οίκον των πατέρων αυτών, περί εκάστης πύλης. **17** Και και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **18** Ο όγδοος εις τον Ιεσαΐαν· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, Τότε έρριψαν κλήρους διά τον Ζαχαρίαν τον νιόν αυτού, δώδεκα. **19** Ο έννατος εις τον Μαθθαίαν· ούτος, οι νιοί σύμβουλον σοφόν· και οι κλήρος αυτού έξηδε διά την αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **20** Ο δέκατος εις προς βορράν. **21** Εις τον Ωβήδ-εδώμ, διά την προς νότον τον Σιμεΐτ ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, και εις τους νιούς αυτού, διά τον οίκον της συνάξεως, δώδεκα. **22** Ο ενδέκατος εις τον Αζαρεήλ· ούτος, οι νιοί **23** Εις τον Σουφίμ και Ωσά, διά την προς δυσμάς, μετά αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **24** Ο δωδέκατος της πόλης Σαλεχέθ, πλησίον της οδού της αναβάσεως, εις τον Ασαβίαν· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί φυλακή απέναντι φυλακής. **25** Κατά ανατολάς ήσαν εξ αυτού, δώδεκα. **26** Ο δέκατος τρίτος εις τον Σουβαήλ· Λευτήται, προς βορράν τέσσαρες την ημέραν, προς νότον ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **27** Ο δέκατος τέταρτος εις τον Ματταθίαν· ούτος, οι νιοί ανά δύο. **28** Εις Παρβάρ προς δυσμάς τέσσαρες κατά αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **29** Ο δέκατος την οδόν της αναβάσεως, κατ δύο εις Παρβάρ. **30** Αύται πέμπτος εις τον Ιερεμάθ ούτος, οι νιοί αυτού και οι είναι αι διαιρέσεις των πυλωρών μεταξύ των νιών Κορέ αδελφοί αυτού, δώδεκα. **31** Ο δέκατος έκτος εις τον Ανανί· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, και μεταξύ των νιών Μεραρί. **32** Και εκ των Λευτήτων Ανανίαν· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **33** Ο δέκατος έννατος την ημέραν και προς τον οίκον της συνάξεως ο Αχιάτ ήτο επί τους θησαυρούς του οίκου του Θεού δώδεκα. **34** Ο δέκατος έβδομος εις τον Ιωσηβεκασά· και επί τους θησαυρούς των αφιερωμάτων. **35** Περί δε ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **36** Ο εικοστός πρώτος εις τον Ωθήρ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί των ιερωνίτων Λααδάν, είναι αι διαιρέσεις των πυλωρών μεταξύ των νιών Κορέ απριχγοί των πατριών του Λααδάν του Γηρσωνίτου ήσαν και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **37** Ο εικοστός έννατος εις τον Γιδαλθή· Ιεχιήλ. **38** Και ιεράμ και Ιωήλ ο αδελφός εις τον Μαλλώθι· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **39** Ο εικοστός εις τον Ελιασθά· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **40** Ο εικοστός πρώτος εις τον Ωθήρ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί των ιερωνίτων Λααδάν, είναι αι διαιρέσεις των πυλωρών μεταξύ των νιών Μεραρί. **41** Ο εικοστός δεύτερος εις τον Γιδαλθή· Ιεχιήλ. **42** Και ιεράμ και Ιωήλ ο νιός τούτου, ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **43** Ο εικοστός τρίτος εις τον Μαζανίθ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **44** Ο εικοστός τέταρτος εις τον Ρωμαμθί-έζερ ούτος οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα.

26 Περί δε των διαιρέσεων των πυλωρών· εκ των Κοριτών ήτο Μεσελεμίας ο νιός του Κορέ, εκ των νιών Ασάφ. **2** Και οι νιοί του Μεσελεμίας ήσαν Ζαχαρίας ο πρωτότοκος, Ιεδαίηλ ο δεύτερος, Ζεβαδίας ο τρίτος, Ιαθνίηλ ο τέταρτος, **3** Ελάμ ο πέμπτος, Ιωανάν ο έκτος, Ειωνιάν ο έβδομος. **4** οι δε νιοί του Ωβήδ-εδώμ, Σεμαΐας ο πρωτότοκος, Ιωζαβάδ ο δεύτερος, Ιωάχ ο τρίτος και Σαχάρ ο τέταρτος και Ναθαναήλ ο πέμπτος, **5** Αμμιήλ ο έκτος, Ισάχαρ ο έβδομος, Φεουλθαΐ ο όγδοος διότι ο Θεός ευλόγησεν αυτόν. **6** Και εις Σεμαΐαν τον νιόν αυτού εγεννήθησαν νιοί, οίτινες εξουσιάζον επι του πατρικού οίκου αυτών διότι ήσαν δυνατοί ειν ισχύ. **7** Οι νιοί του Σεμαΐα, Γοθνί και Ραφαήλ και Ωβήδ και Ελζαβάδ, των οποίων οι αδελφοί ήσαν ισχυροί, ο Ελιόν, και ο Σεμαχίας. **8** Πάντες ούτοι εκ των νιών του Ωβήδ-εδώμ, αυτοί και οι νιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών, ισχυροί και άξιοι διά την υπηρεσίαν, εξήκοντα δύο ήσαν του Ωβήδ-εδώμ. **9** Και ο Μεσελεμίας είχεν νιούς και αδελφούς, ισχυρούς, δεκαοκτώ. **10** Και ο Ωσά, εκ των νιών του Μεραρί, είχεν νιούς· Σιμρί τον πρώτον, διότι πρωτότοκος δεν ήτο, ο πατήρ όμως αυτού έκαμεν αυτόν

και το ήμισυ της φυλής Μανασσή, διά παν πράγμα του Θεού και διά τας υποθέσεις του βασιλέως.

27 Οι δε υιοί Ισραήλ κατά την απαριθμησιν αυτών, οι αρχηγοί των πατριών και οι χιλιάρχοι και οι εκαποντάρχοι και οι αξιωματικοί αυτών οι υπηρετούντες τον βασιλέα, καθ' ώλην την τάξιν των διαιρέσεων, αίτινες ειοήρχοντα και εξήρχοντα κατά μήνα εις πάντας τους μήνας του ενιαυτού, ἵσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάδες εις εκάστην διαιρέσιν. **2** Επί της διαιρέσεως της πρώτης, διά τον πρώτον μήνα, ἵτο Ιασωβεῖμον ο υιός του Ζεβδήλ: και εν τη διαιρέσει αυτού ἵσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **3** Ούτος ἵτο εκ των νιών του Φαρές, ἄρχον πάντων των αρχόντων των στρατευμάτων διά τον πρώτον μήνα. **4** Και επί της διαιρέσεως του δευτέρου μηνός ἵτο Δωδαῖ ο Αχωκίτης και της διαιρέσεως αυτού ἄρχων ο Μικλώθ εν τη διαιρέσει αυτού ἵσαν ομοίως εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **5** Ο τρίτος αρχηγός του στρατεύματος διά τον τρίτον μήνα ἵτο Βεναίας ο υιός του Ιωδαέ, πρώτος αξιωματικός και εν τη διαιρέσει αυτού ἵσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **6** Ούτος είναι ο Βεναίας ο δυνατός μεταξύ των τριάκοντα και επί των τριάκοντα: και επί της διαιρέσεως αυτού ἵτο Αμμιζαβάδ ο υιός αυτού. **7** Ο τέταρτος διά τον τέταρτον μήνα Ασαήλ ο αδελφός του Ιωάβ, και μετ' αυτού Ζεβδίας ο υιός αυτού και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **8** Ο πέμπτος αρχηγός διά τον πέμπτον μήνα Σαμούθ ο Ιεζράΐτης και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **9** Ο ἔκτος διά τον ἔκτον μήνα Ιράς ο υιός του Ικκής ο Θεκωκίτης και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **10** Ο ἔβδομος διά τον ἔβδομον μήνα Χελίς ο Φελωνίτης, εκ των νιών Εφραΐμ και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **11** Ο ὄγδοος διά τον ὄγδοον μήνα Σιββεχαὶ ο Χουσαθίτης, εκ των Ζαραϊτών και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **12** Ο ἐννατος διά τον ἐννατον μήνα Αβιέζερ ο Αναθωθίτης, εκ των Βενιαμιτών και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **13** Ο δέκατος διά τον δέκατον μήνα Μααραΐ ο Νετωφαθίτης, εκ των Ζαραϊτών και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **14** Ο ενδέκατος διά τον ενδέκατον μήνα Βεναίας ο Πιραθωνίτης, εκ των νιών Εφραΐμ και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **15** Ο δωδέκατος διά τον δωδέκατον μήνα Χελδαῖ ο Νετωφαθίτης, εκ του Ηθονιήλ: και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **16** Επί δε των φυλών του Ισραήλ, ο ἄρχων των Ρουβηνιτών ἵτο Ελιέζερ ο υιός του Σιχρί των Συμεωνιτών, Σεφατίας ο υιός του Μααχά: **17** των Λευΐτών, Ασαβίας ο υιός του Κερμούήλ: των Ααρωνιτών, ο Σαδώκ: **18** των Ιουδά, ο Ελιού, εκ των αδελφών του Δαβίδ του Ισσάχαρ, Αμρί ημισείας φυλής Μανασσή, Ιωήλ ο υιός του Φεδαία: **21** της ημισείας φυλής Μανασσή εν Γαλαάδ, Ιδών ο υιός του Ζαχαρία: του Βενιαμίν, Ιαστήλ ο υιός του Αβενήρ: **22** του Δαν, Αζαρεήλ ο υιός του Ιεροάμ. Ούτοι ἵσαν οι ἄρχοντες των φυλών του Ισραήλ. **23** Πληγην ο Δαβίδ την βασιλείαν αυτού ἔως αιώνος, εάν μένη σταθερός δεν ἔλαβε τον αριθμόν αυτών από είκοσι ετών ηλικίας εις το να εκτελή τας εντολάς μου και τας κρίσεις μου,

και κάτω διότι ο Κύριος είπεν, ὅτι θέλει πληθύνει τον Ισραήλ ως τα ἀστρα του ουρανού. **24** Ο Ιωάβ ο υιός της Σερονίας ἤρχισε να αριθμή, πλην δεν ετελείωσε, διότι ἐπεσε διά τούτο οργή κατά του Ισραήλ: θέν δεν κατεχωρίσθη ο αριθμός μεταξύ των απαριθμήσεων εν τοις χρονικοίς του βασιλέως Δαβίδ. **25** Επί δε των θησαυρών του βασιλέως ἵτο Αζιαβέθ ο υιός του Αδήλ: και επί των θησαυρών των αγρών, των πόλεων και των κωμών και των φρουρίων, Ιωνάθαν ο υιός του Οζίου: **26** και επί των εργαλέμων το ἔργον των αγρών διά την γεωργίαν της γης, Εζρί ο υιός του Χελούβ: **27** και επί των αμπελώνων, Σιμέϊ ο Ραμαθαίος: και επί του εισοδήματος των αμπελώνων διά τας οινοθήκας, Ζαβδί ο Σιφύμιτης: **28** και επί των ελαϊων και συκαμίνων των εν τη πεδινή, Βάαλ-ανάν ο Γεδερίτης και επί των ελαιοθήκων, ο Ιωάς: **29** και επί των βιών των βοσκομένων εν Σαρών, Σιραΐς ο Σαρωνίτης και επί των βιών των εν ταῖς κοιλάσι, Σαφάτ ο υιός του Αδλαΐ: **30** και επί των καμήλων, Οβίλ ο Ισμαηλίτης και επί των όνων, Ιεδαΐας ο Μερωνοθίτης: **31** και επί των προβάτων, Ιαζίζ ο Αγαρίτης. Πάντες ούτοι ἵσαν επιστάτα των υπαρχόντων του βασιλέως Δαβίδ. **32** Ο δε Ιωνάθαν, ο πατράδελφος του Δαβίδ, ἵτο σύμβουλος, ανήρ συνετός και γραμματεύς: και Ιεχήλ, ο υιός του Αχμονί, ἵτο μετά των νιών του βασιλέως: **33** και ο Αχιτόφελ, σύμβουλος του βασιλέως: και Χουσαΐ ο Αρχίτης, οικείος του βασιλέως: **34** και μετά τον Αχιτόφελ, Ιωδαέ ο υιός του Βεναία και ο Αβιάθαρ-αρχιστράτηγος δε του βασιλέως ο Ιωάβ.

28 Και συνεκάλεσεν ο Δαβίδ πάντας τους ἄρχοντας του Ισραήλ, τους ἄρχοντας των φυλών και τους ἄρχοντας των διαιρέσεων αίτινες υπηρέτουν τον βασιλέα, και τους χιλιάρχους και τους εκαποντάρχους και τους επιστάτας πάντων των υπαρχόντων και κτημάτων του βασιλέως και των νιών αυτού, μετά των ευνούχων και των ανδρείων, και πάντων των δυνατών εν ισχύι, εις Ιερουσαλήμ. **2** Και σταθείς ο βασιλεύς Δαβίδ επί των ποδών αυτού, είπεν, Ακούσατέ μου, αδελφοί μου και λαέ μου: Εγώ συνέλαβον εν τη καρδία μου να οικοδομήσω οίκον αναπαύσεως διά την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου και διά το υποπόδιον των ποδών του Θεού ημών: και έκαμψον ετοιμασίαν διά την οικοδομήν. **3** Ο θεός δύμας είπε προς εμέ, Συ δεν θέλεις οικοδομήσει οίκον εις το ονόμα μου, διότι είσαι ανήρ πολέμων και αίματα ἔχυσας. **4** Εξέλεξε δε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εμέ εκ παντός του οίκου του πατρός μου, διά να ἵμαια βασιλεύς επί τον Ισραήλ εις τον αιώνα: διότι εξέλεξε τον Ιούδαν ἄρχοντα: εις δε τον οίκου του Ιούδα εξέλεξε τον οίκον του πατρός μου: μεταξύ δε των νιών του πατρός μου ειμέ επί τον Ισραήλ. **5** Και είπε προς εμέ, Σολομών ο υιός σου, αυτός θέλει οικοδομήσει τον οίκον μου και τας αυλάς μου: διότι αυτόν εξέλεξα νιόν εις εμέ, και εγώ θέλω είσθαι πατήρ εις αιών: **7** και θέλω στερεώσει της βασιλείας του Κυρίου, επί τον Ισραήλ. **6** Και είπε προς εμέ, Σολομών ο υιός σου, αυτός θέλει οικοδομήσει τον οίκον μου και τας αυλάς μου: διότι αυτόν εξέλεξα νιόν εις εμέ, και εγώ

καθώς εν τη ημέρᾳ ταύτη. 8 Τώρα λοιπόν, ενώπιον παντός του Ισραήλ της συναγωγής του Κυρίου και εις επήκοον του Θεού ημών, προς εօάς λέγω, Φυλάττετε και ζητείτε πάσας τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας διά να κυριεύητε την γην ταύτην την αγαθήν, και να αφήστε αυτήν υπέροχον από σας κληρονομίαν εις τους υιούς σας διά παντός. 9 Και συ, Σολομών υιε μου, γνωρίσουν τον Θεόν του πατρός σου και δούλευε αυτόν εν καρδίᾳ τελείᾳ και εν ψυχῇ θελούσῃ διότι ο Κύριος εξετάζει πάσας τας καρδίας και εξεύρει πάντας τους λογισμούς των διανοιών· εάν εκκητής αυτόν, θέλει εν ρύσκεσθαι υπό σού εάν όμως εγκαταλίπης αυτόν, θέλει σε απορρίψει διά παντός. 10 Ιδέ τώρα ότι ο Κύριος σε εξέλεξε, διά να οικοδομήσης οίκουν εις αγιαστήριον ενδυναμού και εκτέλει. 11 Και έδωκεν ο Δαβίδ εις τον Σολομώντα τον υιόν αυτού το σχέδιον του προνάου και των οίκων αυτού, και των θησαυροφυλακίων αυτού, και των υπερώων αυτού και των ἑω̄ δωματίων αυτού και του οίκου του ιαστηρίου, 12 και το σχέδιον πάντων ὄσα συνέλαβεν εν τω πνεύματι αυτού, των αυλών του οίκου του Κυρίου και πάντων των περίξ οικημάτων, των αποθηκών του οίκου του Θεού και των αποθηκών των αφιερωμάτων 13 και των διαιτέσων των ιερέων και Λευΐτών και παντός του έργου της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, και πάντων των σκευών της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου. 14 Ἔδωκε χρυσόν κατά βάρος διά τα χρυσά, διά πάντα τα σκεύη παντός είδους υπηρεσίας· και ἀργυρὸν κατά βάρος διά πάντα τα σκεύη τα αργυρά, διά πάντα τα σκεύη παντός είδους υπηρεσίας· 15 και το βάρος διά τας χρυσάς λυχνίας και διά τους χρυσούς λύχνους αυτών, κατά βάρος δι' εκάστην λυχνίαν και διά τους λύχνους αυτής και διά τας αργυράς λυχνίας κατά βάρος, διά την λυχνίαν και διά τους λύχνους αυτής, κατά την χρήσιτον εκάστητη λυχνίας· 16 και χρυσόν κατά βάρος διά τας τραπέζας των ἑρτῶν της προθέσεως, δι' εκάστην τραπέζαν· και ἀργυρὸν διά τας τραπέζας τας αργυράς· 17 και χρυσόν καθαρόν διά τας κρεάγρας και διά τας λεκάνας και διά τας φιάλας· και διά τους χρυσούς κρατήρας, κατά βάρος δι' ἔκαστον κρατήρα· κατά βάρος ομοίως δι' ἔκαστον αργυρούν κρατήρα· 18 και διά το θυσιαστήριον του θυμιάματος, κεκαθαρισμένον χρυσόν κατά βάρος και χρυσόν διά το σχέδιον της αμάξης των χερουβείμ, τα οποία εξαπλώνουσι τας πτέρυγας και σκεπάζουσι την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου. 19 Τα πάντα, είπεν, ο Κύριος εφανέρωσε, γράψας διά της χειρός αυτού προς εμέ πάντα τα ἔργα του σχέδιον. 20 Και είπεν ο Δαβίδ προς Σολομώντα τον υιόν αυτού, Ενδυναμού και ανδρίζουν και εκτέλει μη φοβούν μηδέ πτονής διότι Κύριος ο Θεός, ο Θεός μου, θέλει είσθαι μετά σού· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει, εωσού τελειώσης ἀπαν το έργον της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου. 21 Και ιδού, αι διαιρέσεις των ιερέων και Λευΐτών διά πάσαν υπηρεσίαν του οίκου του Θεού· και θέλουσιν είσθαι μετά σου, διά παν έργον, πας επιστήμων, πρόθυμος εις παν είδος υπηρεσίας, και οι ἀρχοντες και πας ο λαός, ἐτοιμοι εις πάντα τα προστάγματά σου.

29 Τότε είπεν ο βασιλεὺς Δαβίδ προς πάσαν τη συνάξιν, Σολομών ο υιός μου, τον οποίον μόνον εξέλεξεν ο Θεός, είναι ἔτι νέος και απαλός· το δε ἔργον μέγα· διότι δεν είναι διά ἀνθρωπον η οικοδομή, αλλά διά Κύριον τον Θεόν. 2 Εγώ λοιπόν ητοίμασα καθ' όλην την δύναμιν μου διά τον οίκον του Θεού μου, τον χρυσόν διά τα χρυσά και τον ἀργυρόν διά τα αργυρά και τον χαλκόν διά τα χάλκινα, τον σιδηρόν διά τα σιδηρά και ξύλα διά τα ξύλινα, ονυχίτας λίθους και λίθους ενθέσεως, λίθους λαμπρούς και ποικίλους και παντός είδους πολυτίμους λίθους και μάρμαρα ἀφθονα. 3 Και ἔτι διά τον πόθον μου εις τον οίκον του Θεού μου, και εκ των ιδίων μου υπαρχόντων ἔδωκα περιτλέον χρυσόν και ἀργυρόν διά τον οίκον του Θεού μου, εκτός παντός εκείνου το οποίον ητοίμασα διά τον οίκον τον ἄγιον· 4 τρεις χιλιάδας τάλαντα χρυσίου, εκ του χρυσίου Οφείρ, και επτά χιλιάδας τάλαντα κεκαθαρισμένου ἀργυρίου, διά να περισκεπάσωτοι τους τοίχους των οίκων· 5 το χρυσίου διά τα χρυσά, και το ἀργυρόν διά τα αργυρά, και διά πάσαν εργασίαν γινομένην διά των χειρών των τεχνιτών. Τις λοιπόν προθυμείται να κάμη σήμερον προσφοράν εις τον Κύριον; 6 Τότε οι ἀρχοντες των πατριών και οι ἀρχοντες των φυλών του Ισραήλ και οι χιλιαρχοι και οι εκατόνταρχοι και οι επίσταται των ἔργων του βασιλέως, επροθυμήθασαν· 7 και έδωκαν διά το ἔργον του οίκου του Θεού, χρυσόν πεντακισχίλια τάλαντα και δέκα χιλιάδας χρυσών, και ἀργυρίου δέκα χιλιάδας τάλαντων, και χαλκού δεκαοκτώ χιλιάδας τάλαντων, και εκατόν χιλιάδας τάλαντων σιδήρου. 8 Και εις δύσους ευρέθησαν λίθοι τίμωι, ἔδωκαν αυτούς εις το θησαυροφυλάκιον του οίκου του Κυρίου διά χειρός Iεχιήλ του Γηρωνίτου. 9 Εχάρη δε ο λαός, διότι επροθυμήθασαν, επειδή με πλήρη καρδίαν προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον Κύριον και ο βασιλεὺς Δαβίδ έτι εχάρη χραράν μεγάλην. 10 Και ευλόγησεν ο Δαβίδ τον Κύριον ενώπιον πάστης της συνάξεως και είπεν ο Δαβίδ, Εὐλογητός συ, Κύριε ο Θεός του Ισραήλ, ο πατήρ μών, από του αιώνος και ἔως του αιώνος. 11 Σού, Κύριε, είναι η μεγαλωσύνη και η δύναμις και η τιμή και η νίκη και η δόξα· διότι σου είναι πάντα τα εν ουρανώ και τα επί γῆς σου η βασιλεία, Κύριε, και συ είσαι ο υψηλούμενος ως κεφαλή υπεράνω πάντων· 12 και ο πλούτος και η δόξα παρά σου ἔρχονται, και συ δεσπόζεις των απάντων· και εις την χείρα σου είναι η ισχύς και η δύναμις· και εις την χείρα σου το να μεγαλώνεις και να ισχυροποιήσεις την πάντα. 13 Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ημείς ευχαριστούμενοι σε και υμνούμεν το ἔνδοξον ὄνομά σου. 14 Αλλά τις είμαι εγώ, και τις ο λαός μου, ὡστε να δυνηθάμεν να προσφέρωμεν προθύμως εις σε κατά ταύτα; διότι τις πάντα ἔρχονται εκ σου και εκ των σων διδομεν εις σε. 15 Διότι ειμέθα ξένοι ενώπιον σου και πάροικοι, καθώς πάντες οι πατέρες ημών· αι ημέραι ημών επί της γῆς είναι ως σκιά, και μονιμότης δεν υπάρχει. 16 Κύριε Θεέ ημών, ἀπαν τούτο το πλήθος, το οποίον ητοιμάσαμεν διά να οικοδομήσωμεν οίκουν εις σε διά το ὄνομά σου το ἄγιον, εκ της χειρός σου ἔρχεται, και σου είναι τα πάντα. 17 Και γνωρίζω, Θεέ μου, διτι σε είσαι ο δοκιμάζων

29 Τότε είπεν ο βασιλεύς Δαβίδ προς πάσαν την σύναξιν, Σολομών ο νιός μου, τον οποίον μόνον εξέλεξεν ο Θεός, είναι έτι νέος και απαλός το δε έργον μέγα: διότι δεν είναι διά ἀνθρωπον η οικοδομή, αλλά διά Κύριον τον Θεόν. **2** Εγώ λοιπόν ητοίμασα καθ' όλην την δύναμιν μου διά τον οίκον του Θεού μου, τον χρυσόν διά τα χρυσά και τον ἄργυρον διά τα αργυρά και τον χαλκόν διά τα χάλκινα, τον σιδήρον διά τα σιδηρά και ξύλα διά τα ξύλινα, ουνχίτας λίθους και λίθους ενθέσεως, λίθους λαμπρούς και ποικίλους και παντός είδους πολυτίμους λίθους και μάρμαρα ἀφρώδα. **3** Και έτι διά τον πόθον μου εις τον οίκον του Θεού μου, και εκ των ιδίων μου υπαρχόντων ἔδωκα περιπλέον χρυσούς και αργυρίουν διά τον οίκον του Θεού μου, εκτός παντός εκείνου το οποίον ητοίμασα διά τον οίκον τον ἄγιον. **4** τρεις χιλιάδας τάλαντα χρυσίου, εκ του χρυσίου Οφείρ, και επτά χιλιάδας τάλαντα κεκαθαρισμένου αργυρίου, διά να περιστεπάσω τους τοίχους των οίκων. **5** το χρυσίου διά τα χρυσά, και το αργυρίου διά τα αργυρά, και διά πάσαν εργασίαν γινομένην διά των χειρών των τεχνιτών. Τις λοιπόν προθυμείται να κάμη σήμερον προσφοράν εις τον Κύριον; **6** Τότε οι ἀρχοντες των πατριών και οι ἀρχοντες των φυλών του Ισραήλ και οι χιλιάρχοι και οι εκατόνταρχοι και οι επίσταται των ἔργων του βασιλέως, επροθυμήθησαν. **7** και ἔδωκαν διά το έργον του οίκου του Θεού, χρυσίου πεντακιοχιλια τάλαντα και δέκα χιλιάδας χρυσών, και αργυρίου δέκα χιλιάδας τάλαντων, και χαλκού δεκαοκτώ χιλιάδας τάλαντων, και εκατόν χιλιάδας τάλαντων σιδήρου. **8** Και εις δύσους ευρέθησαν λίθοι τίμιοι, ἔδωκαν αυτούς εις το θησαυροφυλάκιον του οίκου του Κυρίου διά χειρός Ιεχιήλ του Γηραιώνιτον. **9** Εχάρη δε ο λαός, διότι επροθυμήθησαν, επειδή με πλήρη καρδίαν προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον Κύριον· και ο βασιλεὺς Δαβίδ ἐτι εχάρη χαράν μεγάλην. **10** Και ευλόγησεν ο Δαβίδ τον Κύριον ενώπιον πάσης της συνάξεως και είπεν ο Δαβίδ, Εὐλογητός συ, Κύριε ο Θέος του Ισραήλ, ο πατήρ ημών, από του αιώνος και ἔως του αιώνος. **11** Σού, Κύριε, είναι η μεγαλωσύνη και η δύναμις και η τιμὴ και η νίκη και η δόξα: διότι σου είναι πάντα τα εν ουρανώ και τα επί γῆς σου η βασιλεία, Κύριε, και συ είσαι ο υψούμενος ως κεφαλή υπεράνω πάντων. **12** και ο πλούτος και η δόξα παρά σου ἔρχονται, και συ δεσπόζεις των απάντων· και εις την χείρα σου είναι η ισχύς και η δύναμις και εις την χείρα σου το να μεγαλώνης και να ισχυροποιής τα πάντα. **13** Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ημείς ευχαριστούμεν σε και υμνούμεν το ἐνδόξον ὄνομά σου. **14** Αλλά τις είμαι εγώ, και τις ο λαός μου, ώστε να δυνηθώμεν να προσφέρωμεν προθύμως εις σε κατά ταύτα; διότι τα πάντα ἔρχονται εκ σου και εκ των σων διδόμεν εις σε. **15** Διότι είμενα ζένοι ενώπιον σου και πάροικοι, καθώς πάντες οι πατέρες ημών· αι ημέραι ημών επὶ τῆς γῆς είναι ως σκιά, και μονιμότης δεν υπάρχει. **16** Κύριε Θεέ ημών, ἀπαν τούτο το πλήθος, το οποίον ητοιμάσσαμεν διά να οικοδομήσωμεν οίκον εις σε διά το ὄνομά σου το ἄγιον, εκ της χειρός σου ἔρχεται, και συ είναι τα πάντα. **17** Και γνωρίζω, Θεέ μου, ότι συ είσαι ο δοκιμάζων την καρδίαν και αρέσκεσαι εις την ευθύτητα. Εγώ εν ευθύτητι της καρδίας μου προσέφερα πάντα ταύτα: και

τώρα είδον μετ' ευφροσύνης τον λαόν σου, τον ενταύθα παρόντα, ότι αυτοπροαιρέτως προσφέρει εις σε. **18** Κύριε Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, των πατέρων ημών, φύλαττε τούτο διά παντός εις τους διαλογισμούς της καρδίας του λαού σου, και κατεύθυνε την καρδίαν αυτών προς σέ: **19** και δος εις τον Σολομώντα τον υιόν μου καρδίαν τελείαν, διά να φυλάττῃ τας εντολάς σου, τα μαρτύριά σου και τα προστάγματά σου, και να εκτελή τα πάντα και να κατασκευάσῃ την οικοδομήν, την οποίαν προητοίμασα. **20** Και είπεν ο Δαβίδ προς πάσαν την σύναξιν, Εὐλογίσατε τώρα Κύριον τον Θεόν σας. Και πάσα η σύναξις ευλόγησε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών και κύψαντες, προσεκύνησαν τον Κύριον και τον βασιλέα. **21** Και την ακόλουθον ημέραν εθυσίασαν θυσίας εις τον Κύριον και προσέφεραν ολοκαυτώματα προς τον Κύριον, χιλίους μόσχους, χιλίους κριούς, χίλια αρνία, και τας σπονδάς αυτών και θυσίας αφθόνους διά πάντα τον Ισραήλ. **22** και ἔφαγον και ἔπιον ενώπιον του Κυρίου την ημέραν εκείνην, εν χαρά μεγάλῃ. Και εκίρυξαν εκ δευτέρου Σολομώντα τον υιόν του Δαβίδ βασιλέα, και ἔχρισαν αυτόν εις τον Κύριον, διά να ἡναι ἀρχῶν, και τον Σαδώκ διά iερέα. **23** Τότε ο Σολομών εκάθισεν επὶ του θρόνου του Κυρίου βασιλεύς αντί Δαβίδ του πατρός αυτού, και ευημέρησε· και πας ο Ισραήλ υπήκουσεν εις αυτόν. **24** Και πάντες οι ἄρχοντες και οι δύνατοί και πάντες ἐτι οι υιοί του βασιλέως Δαβίδ υπετάχθησαν εις Σολομώντα τον βασιλέα. **25** Και εμεγάλυνεν ο Κύριος εις ἀκρον τον Σολομώντα ἐμπροσθεν παντός του Ισραήλ, και ἔθεσεν επ' αυτόν μεγαλειότητα βασιλικήν, οποία δεν εστάθη εις ουδένα βασιλέα προ αυτού εν τω Ισραήλ. **26** Ούτω Δαβίδ ο υιός του Ιεσσαί εβασίλευσεν επὶ πάντα τον Ισραήλ: **27** και ο καιρός τον οποίον εβασίλευσεν επὶ τον Ισραήλ ἡτο τεσσαράκοντα ἑτη̄ επτά ἑτη̄ εβασίλευσεν εν Χεβρών και τριάκοντα τρία εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. **28** Και ετελεύτησεν εις γήρας καλόν, πλήρης ημερών, πλούτου και δόξης και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σολομών ο υιός αυτού. **29** Αι δε πράξεις του βασιλέως Δαβίδ, αι πρώται και αι τελευταίαι ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω Σαμουήλ του βλέποντος, και εν τω βιβλίω Νάθαν του προφήτου, και εν τω βιβλίω Γαδ του βλέποντος, **30** μετά πάσης αυτού της βασιλείας και της δυνάμεως αυτού και των καιρών, οίτινες παρήλθον επ' αυτόν και επί τον Ισραήλ και επί πάσας τας βασιλείας της γης.

Παραλειπομένων Β'

βασιλείς των Χετταίων και διά τους βασιλείς της Συρίας η εξαγωγή εγίνετο διά χειρός αυτών.

1 Και εκραταίωθη ο Σολομών ο υιός του Δαβίδ εις την βασιλείαν αυτού· και Κύριος ο Θεός αυτού ήτο μετ' αυτού, και εμεγάλυνεν αυτόν εις ἄκρον. **2** Και εαυτόν, **2** Και ηρίμησεν ο Σολομών ο εβδομήκοντα ελάλησεν ο Σολομών προς πάντα τον Ισραήλ, προς τους χιλιάδας ανδρών αχθοφόρων, και ογδόνκοντα χιλιάδας χιλιάρχους και εκαποντάρχους και προς τους κριτάς λιθοτόμων εν τω όρει, και τρεις χιλιάδας εξακοσίους και προς πάντας τους ἀρχοντας παντός του Ισραήλ, επιστάτας επ' αυτών. **3** Και απέστειλεν ο Σολομών τους αρχηγούς των πατριών· **3** και υπήγαν ο Σολομών προς Χουράμ τον βασιλέα της Τύρου, λέγων, Καθώς και πάσα η σύναξις μετ' αυτού εις τον υψηλόν τόπον ἔκαμες εις τον Δαβίδ τον πατέρα μου, και ἔπειμψας προς τον εν Γαβαών διότι εκεί ήτο η σκηνή του μαρτυρίου αυτὸν κέδρους διά να οικοδομήσῃ εις εαυτόν οίκον να του Θεού, την οποίαν Μωϋής, ο δούλος του Κυρίου, κατοικήσῃ εν αυτώ, ούτω κάμε και εις εμέ. **4** Ιδού, εγώ ἔκαμεν εν τη ερήμῳ. **4** Ο δε Δαβίδ είχεν αναβίβασει οικοδομών οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού μου, διά την κιβωτόν του Θεού από Κιριάθ-ιαρείμ εις τον τόπον να καθιερώσω τούτον εις αυτόν, διά να προσφέρηται τον οποίον προητοίμασεν ο Δαβίδ δι' αυτήν διότι είχε ενώπιον αυτού θυμίαμα ευωδίας και οι παντοτεινοί στήσει σκηνήν δι' αυτήν εν Ιερουσαλήμ. **5** Και το ἄρτον της προθέσεως και τα ολοκαυτώματα τα πρωΐνα χαλκούν θυσιαστήριον, το οποίον ἔκαμε Βεσελεήλ ο και εσπερινά, εν τοις σάββασι και εν ταῖς νεομηνίαις υιός του Ουρί, υιού του Ωρ, ήτο εκεί ἐμπροσθεν της και εν ταῖς επισήμοις εορταίς Κυρίου του Θεού ημών-σκηνής του Κυρίου· και εξεζήτησαν αυτό ο Σολομών τούτο είναι χρέος του Ισραήλ εις τον αιώνα. **5** Και ο και η σύναξις. **6** Και ανέβη ο Σολομών εκεί επί το οίκος τον οποίον οικοδομώ είναι μέγας διότι μέγας ο χαλκούν θυσιαστήριον ενώπιον του Κυρίου, το εν τη Θεός ημών υπέρ πάντας τους θεούς. **6** Αλλά τις δύναται σκηνή του μαρτυρίου, και προσέφερεν επ' αυτὸν χίλια να οικοδομήσῃ εις αυτόν οίκον, ενώ ο ουρανός και ο ολοκαυτώματα. **7** Κατ' εκείνην την νύκτα εφάρη ο Θεός ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί να χωρέσωσιν εις τον Σολομώντα και είπε προς αυτόν, Ζήτησον τι αυτόν; Τις δε είμαι εγώ, ώστε να οικοδομήσω οίκον εις να σοι δώσω. **8** Ο δε Σολομών είπε προς τον Θεόν, Σὺ αυτόν; ειμὶ μόνον διά να θυσιάζω ενώπιον αυτού; **7** ἔκαμες μέγα έλεος προς Δαβίδ τον πατέρα μου, και με Τώρα λοιπὸν απόστειλον προς εμὲ ἀνδρα σοφόν εις το κατέστησας βασιλέα αντ' αυτού. **9** Τώρα, Κύριε Θεέ, ας να εργάζηται εις χρυσόν και εις ἄργυρον και εις χαλκόν βεβαιωθή ο λόγος σου ο προς τον Δαβίδ τον πατέρα μου· και εις σίδηρον και εις πορφύραν και εις κόκκινον διότι συ με ἔκαμες βασιλέα επί λαόν πολύν ως το χώμα και εις κυανούν, και επιστήμονα εις το εγγλύφεν της γῆς. **10** δος τώρα εις εμέ σοφίαν και σύνεσιν, διά γλυφάς μετά των σοφών των μετ' εμού εν τη Ιουδαίᾳ να εξέρχωμαι και να εισέρχωμαι ἐμπροσθεν του λαού και εν τη Ιερουσαλήμ, τους οποίους Δαβίδ ο πατήρ τούτου διότι τις δύναται να κρίνη τον λαόν σου τούτου μου ητοίμασεν. **8** Απόστειλόν μοι και ξύλα κέδρινα, τον μέγαν; **11** Και είπεν ο Θεός προς τον Σολομώντα, πεύκινα και ξύλα αλγονυμείμ ει του Λιβάνου· διότι Επειδή συνέλαβες τούτο εν τη καρδία σου, και δεν εγώ γνωρίζω ότι οι δούλοι σου εξεύρουσι να κόπτωσι εζήτησας πλούτη, αγαθά και δόξαν ουδέ την ζωήν των ξύλα εν τω Λιβάνω· και ίδού, οι δούλοι μου θέλουσιν μισούντων σε, ουδέ πολυζωάν εζήτησας, αλλ' εζήτησας είσθαι μετά των δούλων σου, **9** διά να ετοιμάσωσιν εις σεαυτόν σοφίαν και σύνεσιν, διά να κρίνης τον λαόν εις εμὲ ξύλα εν αφθονίᾳ· διότι ο οίκος τον οποίον εγώ μου, επὶ τον οποίον σε ἔκαμα βασιλέα· **12** Η σοφία και η οικοδομώ θέλει εἰσθαι μέγας και θαυμαστός. **10** Και σύνεσις δίδεται εις σέ· και πλούτον και αγαθά και δόξαν ιδού, θέλω δώσω εις τους δούλους σου τους ξυλοτόμους θέλω δώσει εις σέ, ως δεν ἔγεινεν εις τους βασιλείς τους είκοσι χιλιάδας κόρους σίτου κοπανισμένου, και είκοσι προ σου, ουδέ εις τοις μετά σε θέλουσι γείνεται τοιαύτα. χιλιάδας κόρους κριθής, και είκοσι χιλιάδας βαθ οίνου, **13** Τότε επέστρεψεν ο Σολομών εις Ιερουσαλήμ, από και είκοσι χιλιάδας βαθ ελαίουν. **11** Και απεκρίθη ο του υψηλού τόπου του εν Γαβαών, απ' ἐμπροσθεν της Χουράμ τον βασιλέυς της Τύρου δι' επιστολής, την οποίαν σκηνής του μαρτυρίου, και εβασίσθησεν επὶ τον Ισραήλ. έστειλε προς τον Σολομώντα, Επειδή ο Κύριος ηγάπησε **14** Και συνήθροισεν ο Σολομών αμάξας και ιππείς και τον λαόν αυτού, σε κατέστηση βασιλέα επ' αυτούς· **12** είχε χιλίας τετρακοσίας αμάξας και δώδεκα χιλιάδας είπεν έτι ο Χουράμ, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ιππέων, τους οποίους έθεσεν εις τας πόλεις των αμάξων ο ποιητής του ουρανού και της γης, δότις έδωκεν εις τον και πλησίον του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. **15** Και Δαβίδ τον βασιλέα υιόν σοφόν, ἔχοντα φρόνησιν και κατέστησεν εν Ιερουσαλήμ ο βασιλεύς τον ἄργυρον και σύνεσιν, δότις θέλει οικοδομήσει οίκον εις τον Κύριον τον χρυσόν ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως και οίκον βασιλικόν εις εαυτόν. **13** αποστέλλω λοιπόν τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. **16** τώρα άνθρωπον σοφόν, ἔχοντα σύνεσιν, του Χουράμ Εγίνετο δε εις τον Σολομώντα εξαγωγή ἵππων και λινού του πατρός μου, **14** υιόν γυναικός εκ των θυγατέρων νήματος εξ Αιγύπτου· το μεν λινούν νήμα ελάμβανον Δαν και πατρός Τυρίου, επιστήμονα εις το να εργάζηται οι έμποροι του βασιλέως εις ωρισμένην τιμήν. **17** εις χρυσόν και εις ἄργυρον, εις χαλκόν, εις σίδηρον, Ανεβίβαζον δε και ἔφερον εξ Αιγύπτου μίαν ἄμαξαν εις λίθους και εις ξύλα, εις πορφύραν, εις κυανούν και διά εξακοσίους σίκλους αργυρούς, και ἔκαστον ἵππον εις βύσσον και εις κόκκινον· και εις το εγγλύφεν παν διά εκατόν πεντήκοντα· και ούτω διά πάντας τους ειδός γλυφής, και εφευρίσκεν πάσαν εφεύρεσιν εις ό, τι προβληθή εις αυτόν, μετά των σοφών σου και μετά των

σοφών του κυρίου μου Δαβίδ του πατρός σου 15 τώρα λοιπόν τον σίτον και την κριθήν, το ἑλαιον και τον οίνον, τα οποία ο κύριός μου είπεν, ας στείλη προς τους δούλους αυτού· 16 και ημείς θέλομεν κόψει ξόλα εκ του Λιβάνου, κατά πάσαν την χρείαν σου, και θέλομεν φέρει αυτά προς σε με σχεδίας διά θαλάσσης εις Ιόπην· και συ θέλεις αναβιβάσει αυτά εις Ιερουσαλήμ. 17 Και ηρίθμησεν ο Σολομών πάντας τους ἄνδρας τους ζένους τους εν γη Ισραήλ, μετά τον αριθμόν και άνθρωπον Δαβίδ ο πατήρ αυτού ηρίθμησεν αυτούς· και ευρέθησαν εκατόν πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και εξακόσιοι. 18 Και εξ αυτών έκαμεν εβδομήκοντα χιλιάδας αχθοφόρων, και ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τα όρει, και τρεις χιλιάδας εξακοσίους εργοδώκτας επί τον λαόν.

3 Και ἡρχισεν ο Σολομών να οικοδομή τον οίκον του επὶ δύοεκα βών· τρεις ἔβλεπον πρὸς βορράν, καὶ τρεις κυρίον εν ιερουσαλήμ εν τω ὄρει Μοριά, ὅπου εφάνη ἔβλεπον πρὸς δυσμάς, καὶ τρεις ἔβλεπον πρὸς νότον, ο Κύριος εἰς τὸν Δαβίδ τὸν πατέρα αυτού, εν τω τόπω καὶ τρεις ἔβλεπον πρὸς ανατολάς· καὶ η θάλασσα ἐκείτο τον οποίον ητοίμασεν ο Δαβίδ εν τω αλωνίῳ Ορνάν επ' αυτῶν καὶ όλα τα οπίσθια αυτών ήσαν πρὸς τα ἑσω. του Ιερουσαλίου. **2** Και ἡρχισεν να οικοδομῇ τη δευτέρᾳ του δευτέρου μηνός, εν τω τετάρτῳ ἔτει της βασιλείας αυτῆς κατεσκευασμένον ως χείλος ποτηρίου, ως ἀνθος αυτού. **3** Τούτῳ δε ἡτο το σχέδιον του Σολομώντος κρίνου εχώρει δε πλήρης ούσα τρεις χιλιάδας βαθ. **6** διά να οικοδομήσῃ τον οίκον του Θεού το μήκος εις Ἐκαμεν ἐτι δέκα λουτήρας, και ἔθεσε πέντε εκ δεξιών πήχας, κατά το πρώτον μέτρον, ἡτο εξήκοντα πηχών, και πέντε εξ αριστερών, διά να πλύνωσιν εν αυτοῖς εκεί και το πλάτος είκοσι πηχών, **4** Και το πρόναον, το ἐπλυνον οσα ήσαν διά ολοκαύτωσιν η θάλασσα όμως κατά πρόσωπον του οίκουν, είχε μήκος κατά το πλάτος ἡτο διά να νίπτωνται εν αυτῇ οι ιερείς. **7** Και ἐκαμεν του οίκου είκοσι πηχών, και ύψος εκατόν είκοσι και τας χρυσάς λυχνίας δέκα, κατά το διατεταγμένον περι εσκέπασεν αυτὸν ἔσωθεν με χρυσίον καθαρόν. **5** Και αυτών, και ἔθεσεν αυτάς εν τω ναώ, πέντε εκ δεξιών εστέγασε τον οίκον τον μέγαν με ζύλα πεύκινα, τα οποία και πέντε εξ αριστερών. **8** Και ἐκαμεν δέκα τραπέζας, και και εσκέπασε με χρυσόν καθαρόν, και ενέγλυψεν επ' ἔθεσεν αυτάς εν τω ναώ, πέντε εκ δεξιών και πέντε αυτόν φοινικας και αλύσεις. **6** Και εκόσμησε τον οίκον εξ αριστερών. Και ἐκαμεν εκατόν χρυσάς λεκάνας, **9** με λίθους τιμίους διά ώραιότητας το δε χρυσόν ἡτο Και ἐκαμεν την αυλήν των ιερέων και την μεγάλην χρυσίον Φαρούμι. **7** Εσκέπασεν ἐτι με χρυσίον τον οίκον, αυλήν, και θύρας διά την αυλήν, και εσκέπασε τας τας δοκούς, τους παραστάτας και τους τοίχους αυτού θύρας αυτών με χαλικόν. **10** Και ἔθεσε την θάλασσαν και τας θύρας αυτού και ενέγλυψε χερουβείμ επι των κατά το δεξιόν πλευρόν πρὸς ανατολάς, απέναντι το τοίχων. **8** Και ἐκαμεν τον οίκον του αγίου των αγίων, το μεσημβρινού μέρους. **11** Και ἐκαμεν ο Χουράμ τους μήκος αυτού κατά το πλάτος του οίκουν, είκοσι πηχών, λέβητας και τα πτυάρια και τας λεκάνας· και ετελείωσεν και το πλάτος αυτού είκοσι πηχών· και εσκέπασεν αυτόν ο Χουράμ κάμνων το ἔργον, το οποίον ἐκαμεν εις τον με χρυσίον καθαρόν εξακοσίων ταλάντων. **9** το βάρος βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Θεού. **12** τους δε των καρφίων ἡτο πεντήκοντα σίκλοι χρυσίουν. Και δύο στύλους, και τας σφαίρας και τα δύο επιθέματα τα εσκέπασε τα υπερώα με χρυσίον. **10** Και εν τω οίκω του επι της κεφαλής των στύλων και τα δύο δικτυωτά διά αγίου των αγίων ἐκαμεν δύο χερουβείμ εργασίας γλυπτής να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθέματων των και εσκέπασεν αυτά με χρυσίον. **11** Και αι πτέρυγες επι της κεφαλής των στύλων· **13** και τετρακόσια ρόδια των χερουβείμ είχον μήκος είκοσι πηχών· η μία πτέρυξ διά τα δύο δικτυωτά, δύο σειράς ροδιών δι! ἐκαστον πέντε πηχών, εγγίζουσα τον τοίχον του οίκουν· και η δικτυωτόν, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των ἀλλη πτέρυξ πέντε πηχών, εγγίζουσα την πτέρυγα του ἀλλον χερούβ. **12** Και η μία πτέρυξ του ἀλλον χερούβ πάντα τα σκεύη αυτών ἐκαμεν βάσεις και ἐκαμεν τους λουτήρας επι των βάσεων· **15** την πέντε πηχών, εγγίζουσα τον τοίχον του οίκουν· και η μίαν θάλασσαν και τους δώδεκα βάσις υποκάτω αυτής, ἀλλη πτέρυξ πέντε πηχών, απιτομένη της πτέρυγος του **16** Και τους λέβητας και τα πτυάρια και τας κρεάγρας και ἀλλον χερούβ. **13** Αι πτέρυγες των χερουβείμ τούτων πάντα τα σκεύη αυτών ἐκαμεν Χουράμ ο πατήρ αυτού εις εξηπλούντο είκοσι πήχας· και αυτά ίσταντο επι τους τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου, εκ πόδας αυτών, τα δε πρόσωπα αυτών ἔβλεπον πρὸς τον λαμπρού χαλκού. **17** Εν τη πεδάδι του Ιορδάνου ἔχουσεν οίκον. **14** Και ἐκαμεν το καταπέτασμα εκ κυανού και αυτά ο βασιλεύς, εν γη αργιλώδει μεταξί Σοκύθῳ και πορφύρας και κοκκίνου και βύσου, και ύφανεν επ' Σαρηδαθά. **18** Ούτες ἐκαμεν ο Σολομών πάντα τα σκεύη εν αφθονία μεγάλῃ διότι δεν ήδυνατο να δύο στύλους τριάκοντα πέντε πηχών το μήκος, και το λογαριασθή το βάρος του χαλκού. **19** Και ἐκαμεν ο επιθέμα το επι της κεφαλής εκάστου, πέντε πηχών. **16** Σολομών πάντα τα σκεύη τα του οίκου του Θεού και Και ἐκαμεν αλύσεις εν τω χρηστηρίῳ, και ἔβαλεν αυτάς το θυσιαστήριον το χρυσούν και τας τραπέζας, και επ' επί των κεφαλών των στύλων και ἐκαμεν εκατόν ρόδια αυτών ετίθεντο οι ἄρτοι της προθέσεως· **20** και τας

λυχνίας και τους λύχνους αυτών, διά να καίωσι κατά το διατεταγμένον ενώπιον του χρηστηρίου, εκ χρυσίου καθαρού. **21** και τα άνθη και τους λύχνους και τας λαβίδας εκ χρυσίου, και τούτο χρυσίον καθαρόν. **22** και τα λυχνοφάλιδα και τας λεκάνας και τους κρατήρας και τα θυμιατήρια εκ χρυσίου καθαρού, και η είσοδος του οίκου, αι εσωτεραι θύραι αυτού διά το άγιον των αγίων και αι θύραι του οίκου του ναού ήσαν εκ χρυσίου.

5 Και συνετελέσθη ἄπαν το ἐργον το οποίον ἔκαμεν ο Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου· και εἰσέφερεν ο Σολομών τα αφιερώματα Δαβίδ του πατρός αυτού· και το αργύριον και το χρυσίον και πάντα τα σκεύη ἔθεσεν εν τοις θησαυροίς του οίκου του Θεού. **2** Τότε συνήθροισεν ο Σολομών εις Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και πάντας τους αρχηγούς των φυλών, τους οικογενάρχας των υιών Ισραήλ, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της διαθήκης, του Κυρίου εκ της πόλεως Δαβίδ, ήτις είναι η Σιών. **3** Και συνηθροίσθησαν πάντες οι ἀνδρες Ισραήλ προς τον βασιλέα εν τη εορτῇ του εβδόμου μηνός. **4** Και ἡλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ· και εσήκωσαν οι Λευΐται την κιβωτόν. **5** Και ανεβιβάσαν την κιβωτόν και την σκηνήν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα ἁγιά τα εν τη σκηνῇ οι ιερεῖς και οι Λευΐται ανεβίβασαν αυτά. **6** Και ο βασιλεὺς Σολομών και πάσα η συναγωγή του Ισραήλ, οι συναχθέντες προς αυτόν, ήσαν ἐμπροσθεν της κιβωτού, θυσιάζοντες πρόβατα και βόας, ὅσα δεν ἦτο δύνατόν να λογαριασθώσιν ουδέ να αριθμηθώσι διά το πλήθος. **7** Και εισήγαγον οι ιερεῖς την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εις τον τόπον αυτῆς, εις το χρηστηρίον του οίκου, εις τα ἁγιά των αγίων, υποκάτω των πτερύγων των χερουβείμ: **8** διότι τα χερουβείμ είχον εξηπλωμένας τας πτέρυγας επί τον τόπον της κιβωτού, και τα χερουβείμ εκάλυπτον την κιβωτόν και τους μοχλούς αυτῆς ἀνώθεν: **9** και εξείχον οι μοχλοί, και εφαίνοντο τα ἄκρα των μοχλών ἔξω της κιβωτού ἐμπροσθεν του χρηστηρίου ἔξωθεν ὅμως δεν εφαίνοντο. Και είναι εκεὶ ἔως της σήμερον. **10** Δεν ἦτο εν τη κιβωτῷ ειμήν αι δύο πλάκες, τας οποίας ἔθεσεν ο Μωϋσῆς εκεὶ εν Χωρίβ, όπου ο Κύριος ἔκαμε διαθήκην προς τους υιούς Ισραήλ, διότι εξῆλθον εξ Αιγύπτου. **11** Και ως εξῆλθον οι ιερεῖς εκ του αγιαστηρίου, διότι πάντες οι ιερεῖς οι ευρεθέντες ηγιάσθησαν, χωρίς να ἔναι διατεταγμένοι κατά διαιρέσεις: **12** και οι Λευΐται οι ϕαλτωδοί, πάντες οι του Ασάφ, του Αιμάν, του Ιεδουθούν, και οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών, ενδεδυμένοι βύσσον, εν κυμβάλοις και ϕαλτηρίοις και κιθάραις, ίσταντο κατά ανατολάς τον θυσιαστηρίου, και μετ' αυτών εκατόν είκοσι ιερείς σαλπίζοντες διά σαλπίγγων: **13** τότε, ως ἤχησαν οι σαλπιγκταί και οι ϕαλτωδοί ομού μιά φωνή, υμνούντες και δοξολογούντες τον Κύριον, και καθώς ύψωσαν την φωνήν διά σαλπίγγων και κυμβάλων και οργάνων μουσικών, και ὑμνούν τον Κύριον, λέγοντες, Ὄτι είναι αγαθός, διτε εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού, τότε ο οίκος ενεπλήσθη νεφέλης, ο οίκος του Κυρίου, **14** και δεν ηδύναντο οι ιερεῖς να σταθῶσι διά να λειτουργήσωσιν, εξ αιτίας της νεφέλης διότι η δόξα του Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Θεού.

6 Τότε ελάλησεν ο Σολομών, Ο Κύριος είπεν ότι θέλει κατοικεῖ εν γνόφῳ **2** αλλ' εγώ ωκοδόμησα εις σε οίκον κατοικήσεως και τόπον διά να κατοικής αιωνίως. **3** Και στρέψας ο βασιλεὺς το πρόσωπον αυτού, ευλόγησε πάσαν την συναγωγήν του Ισραήλ· πάσα δε η συναγωγή του Ισραήλ ίστατο. **4** Και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, διτις εξετέλεσε διά των χειρών αυτού εκείνο το οποίον ελάλησε διά του στόματος αυτού προς Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, **5** Αφ' ης ημέρας εξήγαγον τον λαόν μου εις γης Αιγύπτου, δεν εξέλεξα από πανών των φυλών του Ισραήλ ουδεμίαν πολίν, διά να οικοδομηθῇ οίκος, ώστε να ἔναι το ὄνομά μου εκεί ουδέ εξέλεξα ἄνδρα, διά να ἔναι κυβερνήτης επί τον λαόν μου Ισραήλ: **6** αλλ' εξέλεξα την Ιερουσαλήμ, διά να ἔναι το ὄνομά μου εκεί· και εξέλεξα τον Δαβίδ, διά να ἔναι επί τον λαόν μου Ισραήλ. **7** Και ἡλθεν εις την καρδίαν Δαβίδ του πατρός μου να οικοδομήσῃ οίκον εις το ὄνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **8** Άλλ' ο Κύριος είπε προς Δαβίδ τον πατέρα μου, Επειδή ἡλθεν εις την καρδίαν σου να οικοδομήσῃς οίκον εις το ὄνομά μου, καλώς μεν ἔκαμες ότι συνέλαβες τούτο εν τη καρδίᾳ σου: **9** πλην συ δεν θέλεις οικοδομήσει τον οίκον· αλλ' οι υιοί σου, ὅστις θέλει εξέλθει εκ της οσφύος σου, ούτος θέλει οικοδομήσει τον οίκον εις το ὄνομά μου. **10** Ο Κύριος λοιπόν επλήρωσε τον λόγον αυτού τον οποίον ελάλησε· και εγώ ανεστην αντί Δαβίδ του πατρός μου και εκάθησα επί του θρόνου του Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκον εις το ὄνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ: **11** και ἔθεσα εκεί την κιβωτόν, εν ή κείται η διαθήκη του Κυρίου, την οποίαν ἔκαμε προς τους υιούς Ισραήλ. **12** Και σταθεὶς ο Σολομών ἐμπροσθεν τον θυσιαστηρίου του Κυρίου, ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, εξέτεινε τας χείρας αυτού: **13** διότι ο Σολομών ἔκαμε βάσιν χαλκίνην, ἔχουσαν πέντε πηχών μήκος, και πέντε πηχών πλάτος, και τριών πηχών ύψος· και ἔθεσεν αυτήν εν τω μέσω της αυλής και σταθεὶς επ' αυτής ἔπεσεν επί τα γόνατα αυτού ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ και εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον ουρανόν, **14** και είπε, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δεν είναι Θεός όμοιός σου εν τω ουρανώ και επι της γῆς· ὅστις φυλάττει την διαθήκην και το ἔλεος προς τους δούλους σου, τους περιπατούντας ενώπιον σου εν δόλῃ τη καρδία αυτών: **15** ὅστις εφύλαξας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου ὃσα ελάλησας προς αυτόν, και ελάλησας διά του στόματος σου και εξετέλεσας διά της χειρός σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **16** Και τώρα, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, φύλαξον προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου εκείνον το οποίον υπεσχέθης προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ απ' ἐμπροσθέν μου καθήμενος επί του θρόνου του Ισραήλ, μόνον εάν προσέχωσιν οι υιοί σου εις την οδόν αυτών, διά να περιπατώσιν εις τον νόμον μου, καθώς συ περιεπάτησας ενώπιον μου. **17** Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ας αληθεύσῃ ο λόγος σου, τον οποίον ελάλησας προς τον δούλον σου τον Δαβίδ. **18** Άλλα θέλει αληθώς κατοικήσει Θεός μετά ανθρώπου επί της γῆς; Ιδού, ο ουρανός, και ο ουρανός των ουρανών, δεν είναι ικανοί να σε χωρέσωσι πάσον ολιγώτερον ο οίκος ούτος,

τον οποίον ωκοδόμησα; **19** Πλην επίβλεψον επί την κατοικήσεώς σου, και κάμε κατά πάντα περί όσων ο προσευχήν του δούλου σου και επί την δέσιν αυτού, ζένος σε επικαλεσθή, διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί Κύριε Θεέ μου, ώστε να επακούσης της κραυγῆς και της δέσεως, την οποίαν ο δούλός σου δέεται ενώπιον σου της γης το όνομά σου και να σε φοβώνται, καθώς ο λαός της δέσεως, την οποίαν ο δούλός σου δέεται ενώπιον σου Ισραήλ, και διά να γνωρίσωσιν ότι το όνομά σου σου **20** διά να ἡναι οι οφθαλμοί σου ανεψημένοι προς εκλήθη επί τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησα. τον οίκον τούτον ημέραν και νύκτα, προς τον τόπον **34** Όταν ο λαός σου εξέλθη εις πόλεμον εναντίον των περί του οποίου είπας ότι θέλεις θέσει το όνομά σου εχθρών αυτών, διά της οδού δι¹ ης αποστείλης αυτούς, εκεί, διά να επακούντης της δέσεως την οποίαν ο δούλός και προσευχηθώσιν εις σε προς την πόλιν ταύτην την σου θέλει δέεσθαι εν τω τόπω τούτῳ. **21** Και επάκουε οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα των δέσεων του δούλου σου και του λαού σου Ισραήλ, εις το όνομά σου, **35** τότε επάκουσον εκ του ουρανού ὅταν προσεύχωνται εν τω τόπω τούτω και ἀκούεις σε εκ της προσευχής αυτών και της δέσεως αυτών, και κάμε του τόπου της κατοικήσεώς σου, εκ του ουρανού και το δίκαιον αυτών. **36** Όταν αμαρτήσωσιν εις σε, διότι ακούντων, γίνουν ίλεως, **22** Εάν αμαρτήσῃς ἀνθρώπος εις ουδέτες ἀνθρώπος είναι αναμάρτητος, και οργισθής εις τον πλησίον αυτού και ζητήσῃ ὄρκον παρ¹ αυτού διά να αυτούς, και παραδώσης αυτούς ἐμπροσθεν του εχθρού, κάμη αυτόν να ορκισθή, και ο ὄρκος ἔλθη ἐμπροσθεν και οι αιχμαλωτισταί φέρωσιν αυτούς αιχμαλώτους εις του θυσιαστηρίου σου εν τω οίκων τούτω, **23** τότε συ γην μακράν ἡ πλησίον, **37** και ἐλθωσιν εις εαυτούς εν επάκουσον εκ του ουρανού και ενέργησον και κρίνον τη γη ὅπου εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και επιστρέψωσι τους δούλους σου, ανταποδίδων μεν εις τον ἀνόμον, και δεηθώσι προς σε εν τη γη της αιχμαλωσίας αυτών, ώστε να στρέψης κατά της κεφαλής αυτού την πράξιν λέγοντες, Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν και ηδικήσαμεν· **38** αυτού, δικαιώνων δε τον δίκαιον, ώστε να αποδώσης και επιστρέψωσι προς σε εξ ὅλης της καρδίας αυτών και εις αυτόν κατά την δικαιούσνην αυτού. **24** Και εάν εξ ὅλης της ψυχῆς αυτών, εν τη γη της αιχμαλωσίας κτυπηθή ο λαός σου Ισραήλ ἐμπροσθεν του εχθρού, αυτών ὅπου εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και προσευχηθώσι διότι ημάρτησαν εις σε, και επιστρέψωσι και δοξάσωσι προς την γην αυτών την οποίαν ἐδωκας εις τους το όνομά σου και προσευχηθώσι και δεηθώσι προς πατέρας αυτών, και την πόλιν την οποίαν εξέλεξας, σε εν τω οίκων τούτω, **25** τότε συ επάκουσον εκ του και προς τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα εις το ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν του λαού σου ὄνομά σου, **39** τότε επάκουσον εκ του ουρανού, εκ του Ισραήλ, και επανάγαγε αυτούς εις την γην την οποίαν τόπου της κατοικήσεώς σου, της προσευχής αυτών και ἐδωκας εις αυτούς και εις τους πατέρας αυτών. **26** των δέσεων αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών και Όταν ο ουρανός κλεισθή και δεν γίνησται βροχή, διότι συγχώρησον εις τον λαόν σου τον αμαρτήσαντα εις ημάρτησαν εις σε, εάν προσευχηθώσι προς τον τόπον σε. **40** Τώρα, Θεέ μου, ας ἡναι, δέομαι, ανεψημένοι τούτον και δοξάσω το όνομά σου και επιστρέψωσιν οι οφθαλμοί σου και προσεκτικά τα ὡτα σου εις την πατέριάν αυτών, αφού ταπεινώστης αυτούς, **27** προσευχήν την γνομένην εν τω τόπω τούτῳ. **41** Και τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και συγχώρησον τώρα, ανάστηθι, Κύριε Θεέ, εις την ανάπαυσίν σου, την αμαρτίαν των δούλων σου και του λαού σου συ και η κιβωτός της δυνάμεως σου· οι ιερείς σου, Ισραήλ, διδάξας αυτούς την οδόν την αγαθήν εις την προσευχήν την γνομένην εν τω τόπω τούτῳ. **42** Κύριε Θεέ, μη απορρίψης ευφρανθώσιν εν αγαθοίς, **43** Κύριε Θεέ, μη πρόσωπον του κεχρισμένου σου. ενθυμήθητι τα ελέη κληρονομίαν. **28** Πείνα εάν γείνη εκ τη γη, θανατικόν Δαβίδ του δούλου σου.

εάν γείνη, ανεμοφθορία και ερυσίβη, ακρίς και βρούχος εάν γείνη, οι εχθροί αυτών εάν πολιορκήσωσιν αυτούς εν τω τόπω της κατοικίας αυτών, οποιαδήποτε πληγή και οποιαδήποτε νόσος γείνη, **29** πάσαν προσευχήν, πάσαν δέσιν γινομένην υπό παντός ανθρώπου και υπό παντός του λαού σου Ισραήλ, ὅταν γνωρίσῃ ἔκαστος την πληγήν αυτού και τον πόνον αυτού και εκτείνη τας χείρας αυτού προς τον οίκον τούτον, **30** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς σου, και συγχώρησον και δος εις ἔκαστον κατά πάσας τας οδούς αυτού, ὅπως γνωρίζεις την καρδίαν αυτού, διότι συ, μόνος συ, γνωρίζεις τας καρδίας των ιών των ανθρώπων. **31** διά να σε φοβώνται, ώστε να περιπατώσιν εν ταῖς οδοῖς σου πάσας τας ημέρας ὅσας ζώσιν επι προσώπου της γης, την οποίαν ἐδωκας εις τους πατέρας ημών. **32** Και τον ξένον ἔτι, ὅστις δεν είναι εκ του λαού σου Ισραήλ, αλλ¹ ἔρχεται από γης μακράς διά το όνομά σου το μέγα, και διά την χείρα σου την κραταιάν, και διά τον βραχίονά σου τον εξηπλωμένον, εάν ἐλθωσι και προσευχηθώσι προς τον οίκον τούτον, **33** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού, εκ του τόπου της

7 Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών προσευχόμενος, κατέβη το πυρ εις τον ουρανού και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας και δόξα Κυρίου ενέπλησε τον οίκον. **2** Και δεν ηδύναντο οι ιερείς να εισέλθωσιν εις τον οίκον του Κυρίου, διότι δόξα Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Κυρίου. **3** Πάντες δε οι υιοί Ισραήλ, βλέποντες το πυρ καταβαίνον και την δόξαν του Κυρίου επί τον οίκον, ἐπεσον κατά πρόσωπον επί την γην, επί το λιθόστρωτον, και προσεκύνησαν και εδόξασαν τον Κύριον, λέγοντες, Ὄτι είναι αγαθός ὅτι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **4** Τότε ο βασιλεύς και πας ο λαός προσέφεραν θυσίας ενώπιον του Κυρίου· **5** και εθυμίσασεν ο βασιλεύς Σολομών την θυσίαν, εικοσιδύο χιλιάδας βοών και εκατόν είκοσι χιλιάδας προβάτων. Ούτως εγκαίνιασαν ο βασιλεύς και πας ο λαός τον οίκον του Θεού. **6** Και ίσταντο οι ιερείς εις τας υπηρεσίας αυτών, και οι Λευΐται μετά των μουσικών οργάνων του Κυρίου, τα οποία Δαβίδ ο βασιλεύς ἐκάμε διά να δοξάζωσι τον Κύριον, Ὅτι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού, έχοντες εν ταῖς χερσίν αυτών τους ύμνους του Δαβίδ-

και εσάλπιζον οι ιερείς κατέναντι αυτών, και πας ο Ισραήλ ίστατο. **7** Καθιέρωσεν ἐτί ο Σολομών το μέσον της αυλής, της κατά πρόσωπον του οίκου του Κυρίου διότι εκεὶ προσέφερε τα ολοκαυτώματα και το στέαρ των ειρηνικών προσφορών επειδή το θυσιαστήριον το χάλκινον, το οποίον ο Σολομών ἔκαμε, δεν ηδύνατο να χωρέσῃ τα ολοκαυτώματα και την εξ αλφίτων προσφοράν και το στέαρ. **8** Και κατ' εκείνον τον καιρόν ἔκαμεν ο Σολομών την εορτήν επτά ημέρας, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, σύναξις μεγάλη σφόδρα, από της εισόδου Αιμάθ μέχρι του ποταμού της Αιγύπτου. **9** Και εν τη ογδόη ημέρᾳ ἔκαμον σύναξιν πάνδημον διότι ἔκαμεν τον εγκανιασμόν του θυσιαστήριου επτά ημέρας, και την εορτήν επτά ημέρας. **10** Και εν τη εικοστή τρίτη ημέρα του εβδόμου μηνὸς απέλυσε τον λαόν εις τας σκηνάς αυτών, ευφρανούμενούς και αγαλλομένους την καρδίαν διά τα αγαθά δόσα ἔκαμεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα και προς τον Ισραήλ τον λαόν αυτού. **11** Και ετελείωσεν ο Σολομών τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως· και παν ὁ, τι ἥλθεν εις την καρδίαν του Σολομώντος να κάμην εν τω οίκω του Κυρίου και εν τω οίκω αυτού ευωδώθη. **12** Και εφάνη ο Κύριος εις τον Σολομώντα διά νυκτός, και είπε προς αυτόν, Ἦκουσα της προσευχῆς σου και εξέλεξα τον τόπον τούτον εις εμαυτόν διά οίκον θυσίας. **13** Εάν κλείσω τον ουρανόν και δεν γίνηται βροχή, και εάν προστάξω την ακρίδα να καταφάγῃ την γην, και εάν αποστείλω θανατικόν μεταξύ του λαού μου, **14** και ο λαός μου, επί τον οποίον εκλήθη το ὄνομά μου, ταπεινώσωσιν εαυτούς και προσευχθῶσι και εκζητήσωσι το πρόσωπόν μου και επιστρέψωσιν από τους οδόντας αυτών των πονητών, τότε εγώ θέλω επακούσει εκ του ουρανού και θέλω συγχωρήσει την αμαρτίαν αυτών και θεραπεύσει την γην αυτών. **15** Τώρα οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι ανεῳγμένοι και τα ὡτα μου προσεκτικά εις την προσευχήν την γινομένην εν τω τόπω τούτω. **16** Διότι τώρα εξέλεξα και γίγιαστα τον οίκον τούτον, διά να ἔναι το ὄνομά μου εκεί ἔως αιώνος και οι οφθαλμοί μου και η καρδία μου θέλουσιν είσθαι εκεί πάσας τας ημέρας. **17** Και συ, εάν περιπατής ενώπιον μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ ο πατήρ σου, και κάμνης κατά πάντα δόσα προστάξα εις σε, και φυλάττης τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου, **18** τότε θέλω στερεώσει τον θρόνον της βασιλείας σου, καθώς υπεσχέθη προς Δαβίδ τον πατέρα σου, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ ηγεμονεύων επί τον Ισραήλ. **19** Άλλ' εάν σεις αποστρέψητε και εγκαταλείψητε τα διατάγματά μου και τας εντολάς μου, τας οποίας έθεσα ἐμπροσέν σας, και υπάγητε και λατρεύσητε ἀλλούς θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, **20** τότε θέλω εκριζώσει αυτούς από της γης μου, την οποίαν ἔδωκα εις αυτούς· και τον οίκον τούτον, τον οποίον ηγίαστα διά το ὄνομά μου, θέλω απορρίψει από προσώπου μου και θέλω κάμει αυτόν παροιμίαν και εμπαιγμόν μεταξύ πάντων των λαών. **21** Και ο οίκος ούτος, δότις ἔγινε τόσον ψηλός, θέλει είσθαι ἔκστασις εις πάντας τους διαβαίνοντας παρ' αυτόν· και θέλουσι λέγει, Διά το ο Κύριος ἔκαμεν ούτως εις την γην ταύτην και εις τον οίκον τούτον; **22** Και θέλουσιν αποκρίνεσθαι, Επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, δότις εξήγαγεν αυτούς εξ Αιγύπτου, και προσεκολλήθησαν εις ἀλλούς θεούς και προσεκύνησαν αυτούς και ελάτρευσαν αυτούς διά τούτο επέφερεν επ' αυτούς ἀπαν τούτο το κακόν.

8 Εν δε τω τέλει των είκοσι ετών, καθ' α ο Σολομών ωκοδόμησε τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον εαυτού, **2** τας πόλεις τας οποίας ο Χουράμ είχε δώσει εις τον Σολομώντα, ο Σολομών ωκοδόμησεν αυτάς και κατώκισεν εκεί τους νιούς Ισραήλ. **3** Και υπήγει ο Σολομών εις Αιμάθ-σωβά και υπερίσχυσεν εναντίον αυτής. **4** Και ωκοδόμησε την Θαδμώρ εν τη ερήμω και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας ωκοδόμησεν εν Αιμάθ. **5** Ωικοδόμησεν ἐτί την Βαιθ-ωρών την ἀνώ και την Βαιθ-ωρών την κάτω, πόλεις ωχυρωμένας με τείχη, πύλας και μοχλούς **6** και την Βααλάθ και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας είχεν ο Σολομών, και πάσας τας πόλεις των αμαξών και τας πόλεις των ιππέων και παν ὁ, τι επεθύμησεν ο Σολομών να οικοδόμησην εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και εν πάσῃ τη γη της επικρατείας αυτού. **7** Πάντα δε τον λαόν τον εναπολειφθέντα εκ των Χετταίων και των Αμφραίων και των Φερεζαίων και των Ευαίων και των Ιεθουσαΐων, οίτινες δεν ἔσαν εκ του Ισραήλ, **8** αλλ' εκ των τέκνων εκείνων, των εναπολειφθέντων εν τη γη μετ' αυτούς, τους οποίους οι νιοί Ισραήλ δεν εξωλόθρευσαν, επι τούτους ο Σολομών επέβαλε φόρον ἔως της ημέρας ταύτης. **9** Εκ δε των νιών Ισραήλ ο Σολομών δεν ἔκαμε δούλους διά το ἔργον αυτού, διότι ἔσαν ἀνδρες πολεμισταί, και πρώταροι και ἀρχοντες των αμαξών αυτού και των ιππέων αυτού. **10** Εκ τούτων ἔσαν οι αρχηγοί των επιστατών, τους οποίους είχεν ο βασιλεὺς Σολομών, διακόποι πεντήκοντα, εξουσιάζοντες επί τον λαόν. **11** Και ανεβίβασεν ο Σολομών την θυγατέρα του Φαραώ εκ της πόλεως Δαβίδ, εις τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησε δι' αυτήν διότι είπεν, Η γυνή μου δεν θέλει κατοικεί εν τω οίκω Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ, επειδή το μέρος, όπου η κιβωτός του Κυρίου εισήλθεν, είναι ἀγιον. **12** Τότε προσέφερεν ο Σολομών ολοκαυτώματα εις τον Κύριον επί του θυσιαστήριου του Κυρίου, το οποίον ωκοδόμησε κατ' ἐμπροσθέν του προνάου, **13** κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας του να προσφέρωσι κατά τας εντολάς του Μωϋσέως, εν τοις σάββασι και εν ταῖς νεομηνίαις και εν ταῖς επιστήμοις εορταίς ταῖς γινομέναις τρίς του ενιαυτού, εν τη εορτή των αζύμων και εν τη εορτή των εβδομάδων και εν τη εορτή των σκηνών. **14** Και κατέστησε, κατά την διάταξιν Δαβίδ του πατρός αυτού, τας διαιρέσεις των ιερέων εις την υπηρεσίαν αυτών, και τους Λευΐτας εις τας φυλακάς αυτών διά να υμνώσι και να λειτουργώσι κατέναντι των ιερέων, κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας· και τους πυλωρούς κατά τας διαιρέσεις αυτών εις εκάστην πύλην διότι τοιαύτη ἡτο η εντολή Δαβίδ του ανθρώπου του Θεού. **15** Και δεν παρεδρόμησαν από της εντολής του βασιλέως περί των ιερέων και Λευΐτων εις ουδέν πράγμα ουδέ εις τα περί των θησαυρών. **16** Ἡτο δε ετοιμασία δι' ἀπαν το ἔργον του Σολομώντος, αφ' ης ημέρας

εθεμελιώθη ο οίκος του Κυρίου, εωσού εξετελέσθη. Ούτως ετελειώθη ο οίκος του Κυρίου. **17** Τότε υπήγειν ο Σολομών εις Εσιών-γάβερ και εις Αιλάθ, επί το χείλος της θαλάσσης εν τη γη Εδώμ. **18** Και απέστειλεν ο Χουράμ προς αυτόν, διά χειρός των δούλων αυτού πλοία και δούλους ειδήμονας της θαλάσσης και υπήγαν μετά των δούλων του Σολομώντος εις Οφείρ, και ἐλάθον εκείθεν τετρακόσια πεντήκοντα τάλαντα χρυσίου και ἐφέραν αυτά προς τον βασιλέα Σολομώντα.

9 Ακούσασα δε η βασιλίσσα της Σεβά την φήμην του

Σολομώντος, ἥλθεν εις Ιερουσαλήμ, διά να δοκιμάσῃ τον Σολομώντα δι' αινιγμάτων, ἔχουσα συνοδίαν μεγάλην σφόδρα και καμήλους φορτωμένας αρώματα και χρυσόν ἀφθονον και λίθους πολυτίμους· καὶ, ὅτε ἥλθε προς τον Σολομώντα, ελάλησε μετ' αυτού περὶ πάντων ὄσα εἶχεν εν τη καρδίᾳ αυτῆς. **2** Και εξήγησεν εις αυτήν ο Σολομὼν πάντα τα ερωτήματα αυτῆς· και δεν εστάθη ουδέν κεκρυμμένον από τον Σολομώντα, το οποίον δεν εξήγησεν εις αυτήν. **3** Και ίδουσα η βασιλίσσα της Σεβά την σοφίαν του Σολομώντος και τον οίκον, τον οποίον οικοδόμησε, **4** και τα φαγητά της τραπέζης αυτού, και την καθεδρίασιν των δούλων αυτού, και την στάσιν των υπουργών αυτού και τον ιματισμὸν αυτών, και τους οινοχόους αυτού και τον ιματισμὸν αυτών, και την ανάβασιν αυτού δι' ής ανέβαινεν εις τον οίκον του Κυρίου, ἔγεινεν ἔκθαμβος· **5** και είπε προς τον βασιλέα, Αληθής ο λόγος, τον οποίον ίκουσα εν τη γη μου, περὶ των ἔργων σου και περὶ της σοφίας σου· **6** ἀλλὰ δεν επίστενον εις τους λόγους αυτών, εωσού ἥλθον και είδον οι οφθαλμοί μου· και ιδού, το ήμισι του πλήθους της σοφίας σου δεν απηγγέλθη προς εμέ συ υπερβαίνεις την φήμην την οποίαν ήκουσα· **7** μακάριοι οι ἄνδρες σου και μακάριοι οι δούλοι σου ούτοι, οι ιστάμενοι πάντοτε ενώπιον σου και ακούοντες την σοφίαν σου· **8** ἔστω Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, δόστις ευηρεστήθη εις σε, διά να σε θέσῃ επί του θρόνου αυτού, να ἡσαι βασιλεὺς εις Κύριον τον Θεόν σους επειδή ο Θεός σου ηγάπησε τον Ιεραίλ, ὥστε να στερέωσῃ αυτούς εις τον αιώνα, διά τούτο σε κατέστησε βασιλέα επ' αυτούς, διά να κάμνηνται κρίσιν και δικαιοσύνην. **9** Και ἐδώκεν εις τον βασιλέα εκατὸν είκοσι τάλαντα χρυσίου και αρώματα πολλά σφόδρα και λίθους πολυτίμους και δεν εστάθησαν ποτέ τοιαύτα αρώματα, οποία η βασιλίσσα της Σεβά ἐδώκεν εις τον βασιλέα Σολομώντα. **10** Και οι δούλοι δε του Χουράμ και οι δούλοι του Σολομώντος, οίτινες ἐφέροντα χρυσίουν από Οφείρ, ἐφέροντα και ξύλον αλγούμειν και λίθους πολυτίμους. **11** Και ἐκάμενον ο βασιλεὺς εις των ξύλων αλγούμειν αναβάσεις εις τον οίκον του Κυρίου και εις τον οίκον του βασιλέως, και κιθάρας και ψαλτήρια διά τους μουσικούς και τοιαύτα δεν εφάνησαν πρότερον εν τη γη Ιούδα. **12** Και ἐδώκεν ο βασιλεὺς Σολομών εις την βασιλίσσαν της Σεβά πάντα ὄσα ηθέλησεν, ὄσα εξήτησε, πλειότερα των ὄσα ἐφέρε προς τον βασιλέα. Και επέστρεψε και ανεχώρησεν εις την γην αυτής, αυτή και οι δούλοι αυτής. **13** Το βάρος δε του χρυσίου, το οποίον ἥρχετο εις τον Σολομώντα κατ' ἓτος, ἥτο εξακόσια εξήκοντα εξ τάλαντα χρυσίου, ὄστις ἥτο εν Αιγύπτῳ, ὅπου είχε φύγει από προσώπου **14** εκτός του συναγομένου εκ των τελωνών και των

εμπόρων και πάντων των βασιλέων της Αραβίας και Ούτως ετελειώθη ο οίκος του Κυρίου. **15** Και ἐκάμενον ο βασιλεὺς Σολομών διακοσίους θυρεούς εκ χρυσίου σφυρηλάτου εξακόσιοι σίκλοι χρυσίου σφυρηλάτου εξωδεύθησαν εις τον θυρέον· **16** και τριακοσίας ασπίδας εκ χρυσίου σφυρηλάτου τριακοσίοι σίκλοι χρυσίου εξωδεύθησαν εις εκάστην ασπίδα. Και ἐθεσεν αυτάς ο βασιλεὺς εν τω οίκῳ του δάσους του Λιβάνου. **17** Έκαμεν ἔτι ο βασιλεὺς, θρόνον μέγαν ελεφάντινον και εσκέπασεν αυτόν με καθαρὸν χρυσίον. **18** είχε δε ο θρόνος εξ βαθιμίδας και υποπόδιον χρυσούν, συνδεδεμένα με τον θρόνον, και αγκώνας εντεύθεν και εντεύθεν της καθέδρας, και δύο λέοντας ισταμένους εις τα πλάγια των αγκώνων· **19** και δώδεκα λέοντες ίσταντο εκεί, εκατέρωθεν επί των εξ βαθιμίδων. Παρόμοιον δεν κατεσκευάσθη εις ουδέν βασίλειον. **20** Και πάντα τα σκεύη του ποτού του βασιλέως Σολομώντος ήσαν εκ χρυσίου, και πάντα τα σκεύη του οίκου του δάσους του Λιβάνου εκ χρυσίου καθαρού ουδέν εξ αργυρίου· το αργυρίον ελογίζετο εις ουδέν εν ταῖς ημέραις του Σολομώντος. **21** Διότι είχε πλοία ο βασιλεὺς πορευόμενα εις Θαρσεῖς μετά των δούλων του Χουράμ· ἀπάξ κατά τριετίαν ἥρχοντο τα πλοία από Θαρσεῖς, φέροντα χρυσόν και ἄργυρον, οδόντας ελεφαντος και πιθήκους και παγώνια. **22** Και εμεγαλύνθη ο βασιλεὺς Σολομών υπέρ πάντας τους βασιλείς της γης εις πλούτον και εις σοφίαν. **23** Και πάντες οι βασιλείς της γης εξήτουν το πρόσωπον του Σολομώντος, διά να ακούωσι την σοφίαν αυτού, την οποίαν ο Θεός ἔθεσεν εις την καρδίαν αυτού. **24** Και ἐφέροντας αυτών το δώρον αυτού, σκεύη αργυρά και τσεύη χρυσά και στολάς, πανοπλίας και αρώματα, ἵππους και ημιόνους, κατ' ἓτος. **25** Και είχεν ο Σολομών τέσσαρας χιλιάδας σταύλους ἵππων και αμαξῶν και δώδεκα χιλιάδας ἵππεων, τους οποίους έθεσεν ο βασιλεὺς εις τας πόλεις των αμαξῶν και πλησίον εαυτού εν Ιερουσαλήμ. **26** Και εβασίλευεν επί πάντας τους βασιλείς από του ποταμού ἑώς της γης των Φιλισταίων και των ορίων της Αιγύπτου. **27** Και κατέστησεν ο βασιλεὺς τον ἄργυρον εν Ιερουσαλήμ ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. **28** Και ἐφέρον προς τον Σολομώντα ἵππους εξ Αιγύπτου και εκ πάντων των τόπων. **29** αι δε λοιπαὶ πράξεις του Σολομώντος, αι πρώται και αι ἐσχαταὶ, δεν είναι γεγραμμέναι ειν τω βιβλίω Νάθαν του προφήτου και εν τη προφητεία Αχια του Σηλωνίτου και εν τοις οράμασιν Ιδώ του βλέποντος, τοις γενομένοις εναντίον Ιεροβοάμιν ιυού του Ναβάτ; **30** Εβασίλευε δε ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ, επί πάντα τον Ιεραίλ, τεσσαράκοντα ἓτη. **31** Και εκοιμήθη ο Σολομών μετά των πατέρων αυτού· και ἐθαψαν αυτόν εν τη πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευε δε αντ' αυτού Ροβοάμ ο ιυός αυτού.

10 Και υπήγειν ο Ροβοάμ εις Συχέμ διότι ἥρχετο πας ο Ιεραίλ εις Συχέμ διά να κάμη αυτόν βασιλέα. **2** Και ως ήκουσε τούτο Ιεροβοάμ ο ιυός του Ναβάτ, κατ' ἓτος, ἥτο εξακόσια εξήκοντα εξ τάλαντα χρυσίου, ὄστις ήτο εν Αιγύπτῳ, ὅπου είχε φύγει από προσώπου

Αιγύπτου, 3 διότι απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν. Τότε ήλθον ο Ιεροβοάμ και πας ο Ισραήλ, και ελάλησαν προς τον Ροβοάμ, λέγοντες, 4 Ο πατήρ σου εσκλήρυνε τον ζυγόν ημών· τώρα λοιπόν την δουλείαν την σκληράν του πατρός σου και τον ζυγόν αυτού τον βαρύν, τον οποίον επέβαλεν εφ' ημάς, ελάφρωσον συ, και θέλομεν σοι δουλεύει. 5 Ο δε είπε προς αυτούς, Επανέλθετε προς εμέ μετά τρεις ημέρας. Και ανεχώρησεν ο λαός. 6 Και συνεβούλεύθη ο βασιλεύς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους, οίτινες παρίσταντο ενώπιον Σολομώντος του πατρός αυτού ἐτι ζώντος, λέγων, Τι με συμβούλευτε σεις να αποκριθώ προς τον λαόν τούτον; 7 Και ελάλησαν προς αυτόν, λέγοντες, Εάν φερθής ευμενώς προς τον λαόν τούτον και ευαρεστήσης εις αυτούς, και λαλήσης προς αυτούς αγαθούς λόγους, τότε θέλουσιν είσθαι δούλοι σου διά παντός. 8 Απέρριψεν όμως την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, την οποίαν ἔδωκαν εις αυτόν, και συνεβούλεύθη τους νέους τους συνανατραφέντας μετ' αυτού, τους παρισταμένους ενώπιον αυτού. 9 Και είπε προς αυτούς, Τι με συμβούλευτε σεις να αποκριθώμεν προς τον λαόν τούτον, όστις ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ελάφρωσον τον ζυγόν τον οποίον ο πατήρ σου επέβαλεν εφ' ημάς; 10 Και ελάλησαν προς αυτόν οι νέοι οι συνανατραφέντες μετ' αυτού, λέγοντες, Ούτω θέλεις λαλήσει προς τον λαόν, όστις ελάλησε προς σε, λέγων, Ο πατήρ σου πρεσβύτερον τον ζυγόν ημών, αλλά συ ελάφρωσον αυτόν εις ημάς· ούτω θέλεις λαλήσει προς αυτούς· Ο μικρός μου δάκτυλος θέλει είσθαι παχύτερος της οσφύος του πατρός μου· 11 τώρα λοιπόν ο μεν πατήρ μου επεφόρτισεν εις εσάς ζυγόν βαρύν, εγώ δε θέλω κάμει βαρύτερον τον ζυγόν σας ο πατήρ μου σας επαίδευσε με μάστιγας, εγώ δε θέλω τας παιδεύσει με σκορπίους. 12 Και ἤλθεν ο Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς τον Ροβοάμ την τρίτην ημέραν, ως είχε λαλήσει ο βασιλεύς, λέγων, Επανέλθετε προς εμέ την τρίτην ημέραν. 13 Και απεκρίθη ο βασιλεύς προς αυτούς σκληρώς· και εγκατέλιπεν ο βασιλεύς Ροβοάμ την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, 14 και ελάλησε προς αυτούς κατά την συμβουλήν των νέων, λέγων, Ο πατήρ μου εβάρυνε τον ζυγόν σας, αλλ' εγώ θέλω κάμει αυτόν βαρύτερον· ο πατήρ μου σας επαίδευσε με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω σας παιδεύσει με σκορπίους. 15 Και δεν εισήκουσεν ο βασιλεύς εις τον λαόν· διότι το πράγμα ἔγινε παρά του Θεού, διά να εκτελέσῃ ο Κύριος τον λόγον αυτού, τον οποίον ελάλησε διά του Αχιά του Σηλωνίτου προς Ιεροβοάμ τον ιούν του Ναβάτ. 16 Και ιδών πας ο Ισραήλ δότι ο βασιλεύς δεν εισήκουσεν εις αυτούς, απεκρίθη ο λαός προς τον βασιλέα, λέγων, Τι μέρος έχομεν ημείς εις τον Δαβίδ· ουδεμίαν κληρονομίαν ἔχομεν εις τον ιούν του Ιεσσαί· εις τας σκηνάς σου ἔκαστος, Ισραήλ· πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περί του οίκου σου. Και ανεχώρησε πας ο Ισραήλ εις τας σκηνάς αυτού. 17 Περί δε των ιωών Ισραήλ των κατοικούντων εν ταῖς πόλεσιν Ιούδα, ο Ροβοάμ εβασιλεύσεν επ' αυτούς. 18 Και απέστειλεν ο βασιλεύς Ροβοάμ τον Αδωράμ, τον επί των φόρων· και ειλιθοβόλησαν αυτόν οι ιωί Ισραήλ με λίθους, και απέθανεν. Όθεν ἔσπευσεν ο βασιλεύς Ροβοάμ να αναβῇ εις την ἀμάξαν, διά να φύγη εις Ιερουσαλήμ. 19 Ούτως απεστάησεν ο Ισραήλ από τον οίκον του Δαβίδ, ἔως της ημέρας ταύτης.

11 Και ελθών ο Ροβοάμ εις Ιερουσαλήμ, συνήθροισε τον οίκον Ιούδα και Βενιαμίν, εκατόν ογδόκοντα χιλιάδας εκλεκτών πολεμιστών, διά να πολεμήσωσι κατά του Ισραήλ, ὅπως επαναφέρωσι την βασιλείαν εις τον Ροβοάμ. 2 Ἔγινεν όμως λόγος Κυρίου προς τον Σεμαῖαν, ἀνθρώπον του Θεού, λέγων, 3 Λάλησον προς Ροβοάμ τον ιούν του Σολομώντος, τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα τον Ισραήλ εν Ιούδᾳ και Βενιαμίν, λέγων, 4 Ούτω λέγει Κύριος· Δεν θέλετε αναβῇ ουδέ πολεμήσει εναντίον των αδελφών σας· επιστρέψατε ἔκαστος εις τον οίκον αυτού, διότι παρ' εμού ἔγινε το πράγμα τούτο. Και υπήκουσαν εις τους λόγους του Κυρίου και απεστράφησαν από του να υπάγωσι κατά του Ιεροβοάμ. 5 Και κατώκησεν ο Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και ωκοδόμησε πόλεις οχυράς εν Ιούδᾳ. 6 Και ωκοδόμησε την Βηθλεέμ και την Ητάμ και την Θεκουέ 7 και την Βαιθ-σούρ και την Σοκχώ και την Οδολλάμ 8 και την Γαθ και την Μαρφάσ και την Ζιφ 9 και την Αδωράμ και την Λαχείς και την Αζηκά 10 και την Σαρά και την Αιαλών και την Χεβρών, αίτινες είναι εν Ιούδᾳ και εν Βενιαμίν, πόλεις οχυρωμέναι. 11 Και ωχύρωσε τα φρούρια, και ἔβαλεν εις αυτά φρουράρχους και αποθήκας τροφών και ελαίου και οίνου. 12 Και εις πάσαν πόλιν ἔβαλεν ασπίδας και λόγχας, και ωχύρωσεν αυτάς πολύ σφόδρα. Και ἤσαν υπ' αυτὸν τον Ιούδας και ο Βενιαμίν. 13 Και οι ιερεῖς και οι Λευΐται οι εν παντὶ τω Ισραήλ συνήχθησαν προς αυτόν, εκ πάντων των ορίων αυτών. 14 Διότι οι Λευΐται εγκατέλιπον τα προάστεια αυτών και τας ιδιοκτησίας αυτών, και ήλθον εις τον Ιούδαν και εις την Ιερουσαλήμ· επειδή ο Ιεροβοάμ και οι ιωί αυτού είχον αποβάλει αυτούς από του να ιερατεύωσιν εις τον Κύριον· 15 και κατέστησεν εις εαυτόν ιερεύς διά τους υψηλούς τόπους και διά τους δαίμονας και διά τους μόσχους, τους οποίους ἔκαμε· 16 και μετ' αυτούς, όσοι εκ πασῶν των φυλῶν του Ισραήλ ἔδωκαν τας καρδίας αυτών εις το να ζητώσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, ήλθον εις Ιερουσαλήμ, διά να θυσιάσωσιν εις Κύριον τον θέον των πατέρων αυτών. 17 Και κατίσχουσαν την βασιλείαν του Ιούδα και ισχυροποίησαν τον Ροβοάμ τον ιούν του Σολομώντος, τρία ἔτη διότι τρία ἔτη περιεπάτησαν ει τη οδῷ του Δαβίδ και του Σολομώντος. 18 Ἐλάβε δε ο Ροβοάμ εις εαυτόν γυναίκα την Μαελέθ, θυγατέρα του Ιεριμώθ ιωί του Δαβίδ, και την Αβιχαίλ, θυγατέρα του Ελιάβ ιωί του Ιεσσαί· 19 ήτις εγένησεν εις αυτὸν ιωί, τον Ιεούς και τον Σαμαρίαν και τον Ζαάμ. 20 Και μετ' αυτὴν ἐλάβε την Μααχά θυγατέρα του Αβεσσαλώμ, ήτις εγένησεν εις αυτόν τον Αβιά και τον Αθθαί και τον Ζιζά και τον Σελωμείθ. 21 Και ηγάπησεν ο Ροβοάμ την Μααχά θυγατέρα του Αβεσσαλώμ υπέρ πάσας τας γυναικάς αυτού και τας παλλακάς αυτού· διότι ἐλάβε δεκαοκτώ γυναικάς και εξήκοντα παλλακάς και εγένησεν εικοσιοκτώ ιωίους και εξήκοντα θυγατέρας· 22 και κατέστησεν ο Ροβοάμ ἀρχοντα τον Αβιά τον ιούν της Μααχά, διά να ἄρχῃ επὶ τους αδελφούς αυτού· διότι εστοχάζετο να κάμη αυτόν βασιλέα· 23 και ποιών φρονίμως διέσπειρε πάντας τους ιωίους αυτού εις πάντας

τους τόπους Ιούδα και Βενιαμίν, εις πάσαν οχυράν πόλιν· και ἔδωκεν εις αυτούς τροφάς εν αφθονίᾳ και εζήτησε πολλάς γυναίκας.

12 Και καθώς εστερέωθη η βασιλεία του Ροβοάμ και ενεδυναμώθη, εγκατέλιπε τον νόμον του Κυρίου, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού. **2** Και εν τω πέμπτω ἐτεὶ τῆς βασιλείας του Ροβοάμ, Σισάκ ο βασιλεὺς της Αιγύπτου ανέβη εναντίον της Ιερουσαλήμ, επειδή παρηνόμησαν εἰς τὸν Κύριον, **3** μετά χιλίων διακοσίων αμαξῶν και εξήκοντα χιλιάδων ιπτέων· ο δε λαός ὅστις ἥλθε μετ' αυτού εξ Αιγύπτου ἵτο αναρίθμητος, Λίβυες, Τρωγλοδύται και Αιθίοπες. **4** Και κυριεύσας τας οχυράς πόλεις τας εν Ιούδᾳ, ἥλθεν ἕως τῆς Ιερουσαλήμ. **5** Τότε Σεμαῖας ο προφήτης ἥλθε πρὸς τὸν Ροβοάμ και τους ἀρχοντας του Ιούδα, τους συναχθέντας εν Ιερουσαλήμ διὰ τὸν φόβον του Σισάκ, και εἶπε πρὸς αὐτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Σεις με εγκατελίπετε· διὰ τούτο σας εγκατελίπονται και εγώ εἰς τὴν χείρα του Σισάκ. **6** Και εταπεινώθησαν οἱ ἀρχοντες του Ισραήλ και ο βασιλεὺς, και ἐλέγον, Δίκαιος ο Κύριος. **7** Και ὅτε εἶδεν ο Κύριος ὅτι εταπεινώθησαν, ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Σεμαῖαν, λέγων, Ούτοι εταπεινώθησαν δεν θέλω εξολοθρεύειν αυτούς, αλλὰ θέλω χαρίσει εἰς αυτούς σωτηρίαν τινά· καὶ ο θυμός μου δεν θέλει εκχυθῆ επὶ τὴν Ιερουσαλήμ διὰ χειρός του Σισάκ. **8** αλλ' ὅμως θέλουσι γείνει δούλοι αυτού, διὰ να γνωρίσωσι τὴν δουλείαν την εμήν και τὴν δουλείαν τῶν βασιλεῶν τῆς γῆς. **9** Και ανέβη Σισάκ ο βασιλεὺς τῆς Αιγύπτου επὶ τὴν Ιερουσαλήμ, και ἐλάφει τοὺς θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως· τα πάντα ἐλαφεῖν ἐλαφεῖν ἐτί τους θυρεούς τους χρυσούς, τους οποίους ἔκαμεν ο Σολομών. **10** Και αντ' εκείνων ἔκαμεν ο βασιλεὺς Ροβοάμ θυρεούς χαλκίνους, και παρέδωκεν αυτούς εἰς τὰς χείρας των ἀρχόντων τῶν σωματοφυλάκων, οἵτινες εφύλαττον τὴν είσοδον του οίκου του βασιλέως. **11** Και οπότε εισήρχετο ο βασιλεὺς εἰς τὸν οίκον του Κυρίου, οι σωματοφύλακες ἤρχοντο και ελάμψαντον αυτούς, και πάλιν ἐφέροντο αυτούς εἰς τὸ οίκημα τῶν σωματοφυλάκων. **12** Επειδή λοιπόν εταπεινώθη, απεστράφη απ' αυτούν ο θυμός του Κυρίου, διὰ να μη αφανίσῃ αυτούς οικολήρως διότι ἥσαν ἐτί αγαθά πράγματα εν τῷ Ιούδᾳ. **13** Και ενεδυναμώθη ο βασιλεὺς Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και εβασίλευσε διότι ο Ροβοάμ ἵτο ηλικίας τεσσαράκοντα και ενός ἔτους ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαεπτά ἐτη εν Ιερουσαλήμ, τη πόλει τὴν οποίαν ο Κύριος εξέλεξεν εκ πασῶν τῶν φυλῶν του Ισραήλ, διὰ να θέσῃ τὸ ὄνομα αυτού εκεί. Τῆς δε μητρός αυτού τὸ ὄνομα ἵτο Νααμά η Αμμωνίτις. **14** Και ἐπάρξει πονηρά, επειδή δεν προσήλωσε τὴν καρδίαν αυτού εἰς τὸ να εκηγητῇ τὸν Κύριον. **15** Αι δε πράξεις του Ροβοάμ, αι πρώται και αι ἔσχαται, δεν είναι γεγραμμέναι εν τῷ βιβλίῳ Σεμαῖου του προφήτου και ίδω τὸ βλέποντος, εν ταῖς γενεαλογίαις· Ἡσαν δε πάντοτε πόλεμοι μεταξύ Ροβοάμ και Ιεροβοάμ. **16** Και εκοιμήθη ο Ροβοάμ μετά τῶν πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαβίδ εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αβία ο νιός αυτού.

13 Και εβασίλευσεν ο Αβία επί τὸν Ιούδα εν τῷ δεκάτῳ ογδόῳ ἐτεὶ του βασιλέως Ιεροβοάμ. **2** Τρία ἐτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. Το δε ὄνομα τῆς μητρός αυτού ἦτο Μιχαΐτα, θυγάτηρ του Ουριήλ από Γαβαά. Και ἥτο πόλεμος μεταξύ Αβία και Ιεροβοάμ. **3** Και παρετάχθη ο Αβία εἰς μάχην με στράτευμα δυνατῶν πολεμιστῶν, τετρακοσιῶν χιλιάδων ανδρῶν εκλεκτῶν· και ο Ιεροβοάμ παρετάχθη εἰς μάχην εναντίον αυτού με οκτακοσίας χιλιάδας ανδρῶν εκλεκτῶν, δυνατῶν εν ισχύι. **4** Και σηκωθείς ο Αβία επὶ τὸ ὄρος Σεμαράτι, το εν τῷ ὄρε Εφραΐτι, επίνε, Ακούσατέ μου, Ιεροβοάμ και πας ο Ισραήλ· **5** δεν πρέπει να γνωρίστε, ὅτι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ ἔδωκε τὴν βασιλείαν επὶ τὸν Ισραήλ διαπαντός εἰς τὸν Δαβίδ, εἰς αυτὸν και εἰς τὸν ιούς αυτού, με συνθήκην ἀλατος; **6** αλλ' ο Ιεροβοάμ ο νιός του Ναβάτ, ο δούλος του Σολομώντος ιού του Δαβίδ, εστικώθη και επανεστάθησεν εναντίον του κυρίου αυτού· **7** και συνίχθησαν πρὸς αυτὸν ἀνθρώποι μηδαμινοί, αχρείοι, και ενεδυναμώθησαν εναντίον του Ροβοάμ ιού του Σολομώντος, ὅτε ἵτο ο Ροβοάμ νέος και απαλός την καρδίαν και δεν ηδύνατο να αντισταθῇ εἰς αυτούς· **8** και τώρα σεις λέγετε να αντισταθήτε εἰς τὴν βασιλείαν του Κυρίου, την εἰς τὰς χείρας των ιούν του Δαβίδ, διότι είσθε πλήθος πολύ και ἔχετε μεθ' εαυτῶν χρυσούς μόσχους, τους οποίους ο Ιεροβοάμ ἔκαμεν εἰς εσδός διά θεούς· **9** δεν απεβάλετε τους ιερείς του Κυρίου, τους ιούς του Ααρὼν, και τους Λευΐτας, και εκάμετε εἰς εαυτούς ιερείς κατά τὰ ἔθνη τῆς γῆς; πᾶς ὅστις προσδέχεται να ιερωθῇ με μόσχον βοῦς και επτά κριούς, γίνεται ιερεύς εἰς τοὺς μη θεούς· **10** αλλ' ήμείς τον Κύριον ἔχομεν θέον ημῶν, και δεν εγκατελίπομεν αυτὸν· και οι ιερεῖς, οι λειτουργούντες εἰς τὸν Κύριον, είναι οι ιοί του Ααρὼν· και οι Λευΐται, επὶ τὴν εργασίαν· **11** και καίουσι πρὸς τὸν Κύριον καθ' εκάστην πρώταν και καθ' εκάστην εσπέραν ολοκαυτώματα και θυμίαμα ευώδες· και διατέθουσι τους ἄρτους τῆς προθέσεως επὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαράς και τὴν λυχνίαν τὴν χρυσήν και τους λύχνους αυτῆς, διὰ να καίη πάσαν εσπέραν· διότι ήμείς φυλάττομεν τὴν φυλακήν Κυρίου του Θεού ημῶν· σεις ὅμως εγκατελίποτε αυτὸν· **12** και ιδού, ο Θεός αυτὸς είναι μεθ' ήμών επὶ κεφαλής, και οι ιερεῖς αυτού με ηχητικάς σάλπιγγας, διὰ να ηχώσιν εναντίον σας. Υἱοί Ισραήλ, μη πολεμείτε εναντίον Κυρίου του Θεού των πατέρων σας· διότι δεν θέλετε ευοδωθῆ· **13** Ο δε Ιεροβοάμ ἔστρεψε τὴν ενέδραν διὰ να περιέλθῃ εκ τῶν ὄπιοθεν αυτῶν· και ἥσαν κατά πρόσωπον του Ιούδα, και η ενέδρα ὄπισθεν αυτῶν. **14** Και ὅτε περιέβλεψεν ο Ιούδας, ιδού, η μάχη ἵτο ἐμπροσθεν· και ὅπισθεν αυτῶν· και εβόησαν πρὸς τὸν Κύριον, και οι ιερεῖς εσάλπιον με τὰς σάλπιγγας. **15** Τότε οι ἄνδρες Ιούδα ηλάλαξαν· και καθώς ηλάλαξαν οι ἄνδρες Ιούδα, ο Θεός επάταξε τὸν Ιεροβοάμ και πάντα τὸν Ισραήλ, ἐμπροσθεν του Αβία και του Ιούδα. **16** Και ἐφύγον οι νιοί Ισραήλ απ' ἐμπροσθεν του Ιούδα· και παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εἰς τὴν χείρα αυτῶν. **17** Και ἔκαμον ο Αβία και ο λαός αυτού εἰς αυτούς σφαγήν μεγάλην· και ἐπεσαν τραυματίαι εκ τοῦ Ισραήλ πεντακόσιαι χιλιάδες ανδρῶν εκλεκτῶν. **18** Και εταπεινώθησαν οι νιοί Ισραήλ εν τῷ καιρῷ εκείνῳ, οι δε νιοί Ιούδα υπερίσχυσαν, επειδή

ήλπισαν επί Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **19** **15** Επάταξαν δε και τας επαύλεις των ποιμνίων και Και κατεδίωξεν ο Αβιά εξ οπίσω του Ιεροβοάμ, και ἐλαβε ἐλαβον πρόβατα πολλά και καμήλους, και επέστρεψαν παρ' αυτού πόλεις, την Βαιθήλ και τας κώμας αυτής, και την Ιεσανά και τας κώμας αυτής, και την Εφραΐν και τας κώμας αυτής. **20** Και δεν ανέλαβε πλέον δύναμιν ο Ιεροβοάμ εν ταῖς ημέραις του Αβιά: ἀλλ' επάταξεν αυτὸν ο Κύριος, και απέθανε. **21** Και ενεδυναμώθη ο Αβιά: και ἐλαβεν εἰς εαυτὸν δεκατέσσαρας γυναίκας, και εγένησεν εικοσιδύνιον ιούν και δεκαέξι θυγατέρας. **22** Αι δε λοιπά πράξεις του Αβιά και αι οδοί αυτού και οι λόγοι αυτού είναι γεγραμμένοι εν τη ιστορίᾳ του προφήτου Ιδδώ.

14 Και εκοιμήθη ο Αβιά μετά των πατέρων αυτού, και ἔθαψαν αυτὸν εν πόλει Δαβΐδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ασά ο υιός αυτού. Εν ταῖς ημέραις αυτού η γη ησύχασε δέκα ἡτη. **2** Και ἔκαμεν ο Ασά το καλόν και το ευθές ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού· **3** διότι αφήρεσε τα θυσιαστήρια των αλλοτρίων θεών και τους υψηλούς τόπους, και κατεσύντριψε τα αγάλματα και κατέκοψε τα ἄλλα· **4** και είπε προς τον Ιούδαν να εκζητώσι Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτῶν και να κάμνωσι τον νόμον και τας εντολάς. **5** Αφήρεσεν ἐτι από πασῶν των πόλεων του Ιούδα τους υψηλούς τόπους και τα είδωλα· και ησύχασε το βασιλείον ενώπιον αυτού. **6** Και ωκοδόμησε πόλεις οχυράς εν τω Ιούδαι διότι ησύχασεν η γη, και δεν ἤτο εις αυτὸν πόλεμος εν εκείνοις τοις χρόνοις, επειδή εξεζητήσαμεν Κύριον τον Θεόν ημών· εξεζητήσαμεν αυτόν, και ἐδωκεν εις αυτὸν ανάπτασιν. **7** Διά τούτο είπε προς τον Ιούδαν, Ας οικοδομήσωμεν τας πόλεις ταύτας, και ας κάνωμεν περὶ αυτὰς τείχη και πύργους, πύλας και μοχλούς, ενώ είμεθα κύριοι της γης, επειδή εξεζητήσαμεν αυτόν, και ἐδωκεν εις ημάς ανάπτασιν κυκλόθεν. **8** Είχε δε ο Ασά στράτευμα εκ του Ιούδα τριακοσίας χιλιάδας, φέροντας θυρεούς και λόγχας εκ δε του Βενιαμίν, διακοσίας ογδοήκοντα χιλιάδας, ασπιδοφόρους και τοξότας πάντες ούτοι ήσαν δυνατοί εν ισχύi. **9** Εξῆλθε δε εναντίον αυτῶν Ζερά ο Αιθίοψ, με στράτευμα εκατόν μυριάδων και με τριακοσίας αμάξας, και ἐλθεν ἐώς Μαρησά. **10** Και εξῆλθεν ο Ασά εναντίον αυτού, και παρετάχθησαν εις μάχην εν τη φάραγγι Σεφαθά, πλησίον της Μαρησά. **11** Και εβόησεν ο Ασά προς Κύριον τον Θεόν αυτού και είπε, Κύριε, δεν είναι ουδέν παρά σοι να βοηθής τους ἔχοντας πολλίν ή μηδεμίαν βοήθησον ημάς, Κύριε Θεέ ημών· διότι επὶ σε πεποίθαμεν, και εν τω ονόματί σου ερχόμεθα εναντίον του πλήθους τούτου. Κύριε, σε είσαι ο Θεός ημών· ας μη υπερισχύσῃ ἀνθρώπος εναντίον σου. **12** Και επάταξεν ο Κύριος τους Αιθίοπας ἐμπροσθεν του Ασά και ἐμπροσθεν του Ιούδα· και οι Αιθίοπες ἐψυγον. **13** Ο δε Ασά και ο λαός ο μετ' αυτού κατεδίωξαν αυτούς ἐώς Γεράρων· και ἐπεσον εκ των Αιθίοπων τοσούτοι, ὥστε δεν ίηδυναντο να αναλάβωσι πλέον διότι συνετρίβησαν ἐμπροσθεν του Κυρίου και ἐμπροσθεν του στρατεύματος αυτού· και ἐλαβον λάφυρα πολλά σφόδρα. **14** Και επάταξαν πάσας τας πόλεις κύκλω των Γεράρων διότι ο φόβος του Κυρίου επέπεσεν επ' αυτούς· και ἐλαφυραγγήσαν πάσας τας πόλεις διότι ήσαν εν αυταίς λάφυρα πολλά.

15 Τότε ἦλθε το πνεύμα του Θεού επὶ Αζαρίαν τον ονόματι Ωδῆδ· **2** και εξῆλθεν εἰς συνάντησιν του Ασά και είπε προς αυτόν, Ακούσατέ μου, Ασά και πας ο Ιούδας και ο Βενιαμίν· Ο Κύριος είναι με σας, ὅταν σεις είσθε μετ' αυτού· και εάν εκζητήτε αυτόν, θέλει ευρεθή εις εσάς· εάν όμως εγκαταλείψητε αυτόν, θέλει σας εγκαταλείψει· **3** πολύν μεν καιρόν εστάθη ο Ισραήλ χωρίς του αληθινού Θεού και χωρίς ιερέως διδάσκοντος και χωρίς νόμουν· **4** ὅτε όμως εν τη στενοχωρίᾳ αυτῶν επέστρεψαν εἰς Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και εξεζήτησαν αυτόν, ευρέθη εἰς αυτούς **5** και κατ' εκείνους τους καιρούς δεν ἤτο ειρήνη εἰς τον εξερχόμενον και εἰς τον εισερχόμενον, ἀλλ' ήσαν μεγάλαι ταραχαί επὶ πάντας τους κατοίκους των τόπων **6** και εφερίτε θέντος υπὸ θέντος και πόλις υπὸ πόλεως διότι ο Θεός κατέθλιψεν αυτούς εν πάσῃ στενοχωρίᾳ· **7** σεις δε ενδυναμούσθε, και ας μη ἴναι εκελευμέναι αι χειρές σας· διότι θέλει εἰσθα μισθός εἰς το ἔργον σας. **8** Και ὅτε ήκουσεν ο Ασά τους λόγους τούτους και την προφητείαν Ωδῆδ του προφήτου, ενεδυναμώθη και απέβαλε τα βδελύγματα εκ πάσης της γης Ιούδα και Βενιαμίν και εκ των πόλεων, τας οποίας ἐλαβεν εκ του ὄρους Εφραΐμ, και ανενέωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου, το κατ' ἐμπροσθεν του προνάου του Κυρίου. **9** Και συνίγαγε πάντα τον Ιούδαν και τον Βενιαμίν, και τους παροικούντας μετ' αυτών εκ του Εφραΐμ και Μανασσή και εκ του Συμεών· διότι πολλοί εκ του Ισραήλ προσεχώρησαν εἰς αυτόν, ιδόντες ὅτι Κύριος ο Θεός αυτού ἤτο μετ' αυτού. **10** Και συνίχθησαν εἰς Ιερουσαλήμ κατά τον τρίτον μήνα του δεκάτου πέμπτου έτους της βασιλείας του Ασά. **11** Και προσέφεραν θυσίας εις τον Κύριον, κατά την ημέραν εκείνην, εκ των λαφύρων τα οποία ἐφεραν, επτακοσίους βόας και επτά χιλιάδας προβάτων. **12** Και εισήλθον εἰς συνθήκην να εκζητήσωσι Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτῶν, εξ ὀλης της καρδίας αυτῶν και εξ ὀλης της ψυχῆς αυτῶν· **13** και πας ὅστις δεν εκζητήσῃ Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ να θανατόνται, από μικρού ἐως μεγάλου, από ανδρός ἐως γυναικός. **14** Και ώμοσαν προς τον Κύριον εν φωνῇ μεγάλῃ και εν αλαλαγμῷ και εν σάλπιγκι και εν κερατίναις. **15** Και πας ο Ιούδας ευφράνθη εἰς τον ὄρκον διότι ώμοσαν εξ ὀλης της καρδίας αυτῶν και εξεζήτησαν αυτόν μεθ' ὀλης της θελήσεως αυτῶν και ευρέθη εἰς αυτούς και ἐδωκεν εις αυτούς ο Κύριος ανάπτασιν κυκλόθεν. **16** Ἐτὶ δε Μααχά, την μητέρα του βασιλέως Ασά, απέβαλεν αυτήν του να ἴναι βασίλισσα, επειδή ἐκαμεν είδωλον εἰς ἀλος· και κατέκοψεν ο Ασά το είδωλον αυτής και συνέτριψε και ἐκαυσεν αυτό εἰς τον χείμαρρον Κέδρων. **17** Οι υψηλοί ὄμως τόποι δεν αφηρέθησαν από του Ισραήλ· πλην η καρδία του Ασά ἤτο τελεία πάσας τας ημέρας αυτού. **18** Και ἐφερεν εἰς τον οίκον του Θεού τα αφιερώματα του πατρός αυτού και τα εαυτού αφιερώματα, ἀργυρον και χρυσόν και σκεύη. **19** Και δεν ἔγινε πόλεμος ἐώς του τριακοστού πάσας τας πόλεις διότι ήσαν εν αυταίς λάφυρα πολλά.

16 Εν τω τριακοστώ ἔτει της βασιλείας του Ασά, πρώταις, και δεν εξεζήτησε τους Βααλείμ· 4 αλλά τον ο Βαασά βασιλεύς του Ισραήλ ανέβη εναντίον Θεόν του πατρός αυτού εξεζήτησε και εις τας εντολάς του Ιούδα και ωκοδόμησε την Ραμά, διά να μη αφίνη αυτού περιεπάτησε και ουχί κατά τα ἔργα του Ισραήλ. 5 μηδένα να εξέρχηται μηδέ να εισέρχηται προς τον Ασά Διά τούτο εστερέωσεν ο Κύριος την βασιλείαν εν τη χειρὶ βασιλέα του Ιούδα. 2 Τότε ο Ασά εξέφερεν αργύριον και αυτού· και πας ο Ιούδας ἐδώκε δώρα εις τον Ιωσαφάτ· και χρυσίον εκ των θησαυρών του οίκου του Κυρίου και τον Ιούδαν· 3 Ας γείνη συνθήκη αναμέσον εμού και σου, εν την τρίτω ἔτει της βασιλείας αυτού απέστειλε τους ως ήτο και αναμέσον του πατρός μου και του πατρός ἀρχοντας αυτού, τον Βεν-αἴλ και τον Οβαδίαν και τον σου· ιδού, απέστειλα προς σε αργύριον και χρυσίον· Ζαχαρίαν και τον Ναθαναϊλ και τον Μιχαϊλ, διά να ύπαγε, διάλυσον την συνθήκην σου την προς Βαασά διδάσκωσιν εν ταις πόλεσι του Ιούδα. 8 και μετ' αυτών βασιλέα του Ισραήλ, διά να αναχωρήσῃ απ' εμού. 4 τους Λευΐτας, τον Σεμαϊαν και Ναθανίαν και Ζεβαδίαν Και εισήκουσεν ο Βεν-αδάδ εις τον βασιλέα Ασά, και και Ασαήλ και Σεμιραμώθ και Ιωνάθαν και Αδωνίαν απέστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεων αυτού εναντίον και Τωβίαν και Τωβ-αδωνίαν, τους Λευΐτας· και μετ' των πόλεων του Ισραήλ· και επάταξαν την ίών και την αυτών Ελισαμά και Ιωράμ, τους ιερείς· 9 και εδίδασκον Δαν και την Αβέλ-μαϊτι και πάσας τας αποθήκας των εν τω Ιούδᾳ, ἔχοντες μεθ' εαυτών το βιβλίον του νόμου πόλεων Νεφθαλί. 5 Και ως ήκουσεν ο Βαασά, ἐπαυσε τον Κυρίου, και περιήρχοντο εις πάσας τας πόλεις του να οικοδομή την Ραμά και κατέλιπε το ἔργον αυτού. 6 Ιούδα και εδίδασκον τον λαόν. 10 Και επέπεσε φόβος Και παρέλαβεν ο βασιλεύς Ασά πάντα τον Ιούδαν, και Κυρίου επί πάσας τας βασιλείας των πέριξ του Ιούδα εσήκωσαν τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτής, με τόπων· και δεν επολέμουν εναντίον του Ιωσαφάτ. 11 Και τα οποία ωκοδόμει ο Βαασά· και με τάυτα ωκοδόμησε από των Φιλισταίων ἔφερον δώρα προς τον Ιωσαφάτ την Γαβαά και την Μισπά. 7 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν και φόρον αργυρίου· οἱ Ἀραβεῖς προσέτι ἔφερον προς Ανανί ο βλέπων ήλθε προς Ασά τον βασιλέα του Ιούδᾳ αυτὸν ποίμνια κριών επτά χιλιάδας επτακοσίους και και είπε προς αυτόν, Επειδή επεστηρίχθης επί τον τράγων επτά χιλιάδας επτακοσίους. 12 Και προεχώρει ο βασιλέα της Συρίας και δεν επεστηρίχθης επί Κύριου τον Ιωσαφάτ μεγαλυνόμενος σφόδρα· και ωκοδόμησεν εν Θεόν σου, διά τούτο ἔξεψη το στράτευμα του βασιλέως Ιούδᾳ φρούρια και πόλεις αποθηκών. 13 Και είχε πολλά της Συρίας από της χειρός σου· 8 οι Αιθίοπες και οι έργα εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα· καὶ ἄνδρας πολεμιστάς, Λίβυες δεν ἡσαν στράτευμα μέγα, μετά πολυάριθμων δυνατούς εν ισχύι, εν λεπυσαλήν. 14 Ούτοι δε είναι οι αιμαδών και ιππέων; επειδή ὅμως επεστηρίχθης εις τον αριθμού αυτών, κατὰ τοὺς οίκους των πατριών αυτών· Κύριου, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα σου· 9 διότι οι εκ του Ιούδᾳ, χιλιάρχοι, Αδνά ο αρχηγός, και μετ' αυτού οφθαλμοί του Κύριου περιτρέχουσι διά πάσης της γης, δυνατοί εν ισχύν τριακόσιαι χιλιάδες. 15 Και μετά τούτον διά να δειχθῇ δυνατός υπέρ των εχόντων την καρδίαν Ιωανάν ο αρχηγός, και μετ' αυτού διακόσιαι ογδοίκοντα αυτών τελείαν προς αυτόν· εις τούτο ἐπράξας αφρόνως χιλιάδες. 16 Και μετά τούτον Αμασίας ο νιός του Ζιχρί, διά τούτο θέλεις ἔχει πολέμους εις το εξής. 10 Και δόστις προθύμως προσέφερεν εαυτόν εις τον Κύριον· ὥργισθη ο Ασά κατά του βλέποντος και ἔβαλεν αυτόν εις και μετ' αυτού διακόσιαι χιλιάδες δυνατοί εν ισχύ. φυλακήν· διότι ηγανάκτησεν εναντίον αυτού διά τούτο. 17 Εκ δε του Βενιαμίν, δυνατός εν ισχύ, Ελιαδά και Και κατέθλιψεν ο Ασά τινάς εκ του λαού εν εκείνω τω τοις οίκους των πατριών αυτούς· 11 Και ιδού, αι πράξεις του Ασά, αι πρώται και αι έσχαται, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίων των βασιλέων του Ιούδα και του Ισραήλ. 12 Ηρρώστησε δε ο Ασά τους πόδας αυτού εν τω τριακοστώ εννάτω ἔτει της βασιλείας αυτού, εώσοντας η αρρωστία αυτού ἔγεινε μεγίστη· αλλ' ουδέ εν τη αρρωστίᾳ αυτού εξεζήτησε τον Κύριον, αλλά τους ιατρούς. 13 Και εκοιμήθη ο Ασά μετά των πατέρων αυτού· και απέθανεν εν τω τεσσαροκατώ πρώτω ἔτει της βασιλείας αυτού. 14 Και ἔθαψαν αυτόν εις τον τάφον αυτού, τον οποίον ἔσκαψε δι' εαυτόν εν πόλει Δαφίδ, και ἔθεσαν αυτόν επὶ κλίνης πλήρους ευωδίας και διαφόρων αρωμάτων μυρεψικών και ἔκαμον εις αυτόν καύσιν μεγάλην σφόδρα.

17 Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσαφάτ ο νιός αυτού και ενεδυναμώθη κατά του Ισραήλ. 2 Και ἔβαλε δυνάμεις εις πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και κατέστησε φουρουράς εν τη γη Ιούδᾳ και εν ταῖς πόλεσι του Εφραϊτ, τας οποίας είχε κυριεύσει Ασά ο πατήρ αυτού. 3 Και ήτο Κύριος μετά του Ιωσαφάτ, επειδή τον Ισραήλ τους προφήτας, τετρακοσίους ἄνδρας, και περιεπάτησεν εν ταῖς οδοίς Δαφίδ του πατρός αυτού ταῖς

διά να πολεμήσωμεν; ή να απέχω; Οι δε είπον, Ανάβα, και θέλει παραδώσει ο Θεός αυτήν εις την χείρα του Κυρίου απ' εμού, διά να λαλήσῃ προς σε; 24 Και είπεν ο Μιχαΐτας, Ιδού, θέλεις ιδεί καθ' η νημέραν θέλεις βασιλέως. 6 Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Δεν είναι ενταύθα ἐτι προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν δι' αυτού; 7 Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Πιάσατε τον Μιχαΐταν Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, και επαναφέρετε αυτόν προς Αμών τον ἀρχοντα της είναι ἔτι ἀνθρωπός τις, διά του οποίου δυνάμεθα να πόλεως, και προς Ιωάς τον υιόν του βασιλέως, 26 και είπατε, Ούτω λέγει ο βασιλεύς: Βάλετε τούτον εις την προφητεύει καλόν περί εμού αλλά πάντοτε κακόν είναι φυλακήν και τρέφετε αυτόν με ἄρτον θλίψεως και με ο Μιχαΐτας ο υιός του Ιεμλά. Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Ας ὑδωρ θλίψεως, εωσύν επιστρέψω εν ειρήνη. 27 Και μη λαλή ο βασιλεύς ούτως. 8 Και εκάλεσεν ο βασιλεύς είπεν ο Μιχαΐτας, Εάν τωντό επιστρέψης εν ειρήνη, ο του Ισραήλ ἔνα ενυόνυχον και είπε, Σπέύσον να φέρης Κύριος δεν ελάλησε δι' εμού. Και είπεν, Ακούσατε σεις, Μιχαΐταν τον υιόν του Ιεμλά. 9 Ο δε βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εκάθηντο, Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εις Ραμώθ-γαλαάδ. 29 έκαστος επὶ του θρόνου αυτού, ενδεδυμένοι στολαίς, και εκάθηντο εν τόπῳ ανοικτῷ, κατὰ την ἵσσον της πόλης Εγώ θέλω μετασχηματισθή και εισθέλη εις την μάχην της Σαμαρείας και πάντες οι προφήται προεφήτευον συ δε ενδύθητι την στολήν σου. Και μετεσχηματίσθη ο ἔπιρροθεν αυτών. 10 Και Σεδεκίας ο υιός του Χαναανά βασιλεύς του Ισραήλ και εισήλθον εις την μάχην. 30 Ο είχε κάμει εις εαυτόν κέρατα σιδηρά και είπεν, ούτω λέγει Κύριος: Διά τούτων θέλεις κερατίσεις τους Συρίους, των αμαξών αυτού, λέγον, Μη πολεμείτε μήτε μικρόν εωσούν συντελέσης αυτούς. 11 Και πάντες οι προφήται μήτε μέγαν, αλλά μόνον τον βασιλέα του Ισραήλ. 31 Και προεφήτευον ούτω, λέγοντες, Ανάβα εις Ραμώθ-γαλαάδ ως είδον οι ἀρχοντες των αμαξών τον Ιωσαφάτ, τότε και ευοδού διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις αυτού είπον, Ούτος είναι ο βασιλεύς του Ισραήλ· και την χείρα του βασιλέως. 12 Και ο μηνυτής, όστις υπήγει περιεκύλωσαν αυτόν διά να πολεμήσωσιν αυτόν αλλ' να καλέσῃ τον Μιχαΐταν, είπε προς αυτόν, λέγων, Ιδού, ο Ιωσαφάτ ανεβόθησε, και εβοήθησεν αυτόν ο Κύριος: οι λόγοι των προφητών φανερόνυσιν εξ ενός στόματος και απέστρεψεν αυτούς ο Θεός απ' αυτού. 32 Ιδόντες καλόν περὶ του βασιλέως ο λόγος σου λοιπόν ας ἡναι, δε οι ἀρχοντες των αμαξών ότι δεν ἡτο ο βασιλεύς του Ισραήλ, επέστρεψαν από της καταδώξεως αυτού.

13 Ο δε Μιχαΐτας είπε, Ζη Κύριος, δι', τι μοι είπη ο Θεός 33 Άνθρωπος δε τις, τοξεύόντας ασκόπως, εκτύπησε μου, τούτο θέλω λαλήσιε. 14 Ήλθε λοιπόν προς τον τον βασιλέα του Ισραήλ μεταξύ των αρθρώσεων του βασιλέα, και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Μιχαΐτα, να θώρακος ο δε επέν προς τον ηνίονον, Στρέψον την υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ διά να πολεμήσωμεν; 34 Και εμεγαλύνθη η μάχη εν τη ημέρα η απέχω; Ο δε είπεν, Ανάβητε και ευοδούσθε, διότι θέλουσι παραδοθή εις την χείρα σας. 15 Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Έως ποσάκις θέλω σε ορκίζει να μη παρακαλώ, ως ενός εξ εκείνων, και λάλησον το καλόν. του Ισραήλ, επέστρεψαν από της καταδώξεως αυτού.

16 Ο δε είπεν είδον πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον επὶ τα όρη, ως πρόβατα μη ἔχοντα ποιμένα: και είπε Κύριος, Ούτοι δεν ἔχουσι κύριον: ας επιστρέψωσιν ἔκαστος εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη. 17 Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Δεν δοι είπα ότι δεν θέλει προφητεύει καλόν περὶ εμού, αλλά κακόν; 18 Και ο Μιχαΐτας είπεν, Ακούσατε λοιπόν τον λόγον του Κυρίου: είδον τον Κύριον καθήμενον επὶ του θρόνου αυτού και πάσαν την στρατιάν του ουρανού παρισταμένην εκ δεξιῶν αυτού και εξ αριστερών αυτού. 19 Και είπε ο Κύριος, Τις θέλεις απατήσει Αχαάβ τον βασιλέα του Ισραήλ, ὥστε να αναβή και να πέση ο Ραμώθ-γαλαάδ; Και οι μεν ελάλησε λέγων ούτως, ο δε λέγων ούτως. 20 Τότε εξήλθε το πνεύμα και εστάθη ενώπιον Κυρίου και είπεν, Εγώ θέλω απατήσει αυτόν. Και είπε Κύριος προς αυτό, Τίνι τρόπω; 21 Και είπε, Θέλω εξέλθει και θέλω είσθαι πνεύμα φεύδονς εν τω στόματι πάντων των προφητών αυτού. Και είπε Κύριος, Θέλεις απατήσει και μάλιστα θέλεις κατορθώσει εξέλθει και κάμε ούτω. 22 Τώρα λοιπόν, ιδού, ο Κύριος ἔβαλε πνεύμα φεύδονς εν τω στόματι τούτων των προφητών σου, και ελάλησε Κύριος κακόν επί σε. 23 Τότε πλησίασας Σεδεκίας ο υιός του Χαναανά, ερράπισε τον Μιχαΐταν επὶ την σιαγόνα και είπε, Διά ποίας οδού επέρασε το πνεύμα

Ιερουσαλήμ. **9** Και προσέταξεν αυτούς, λέγων, Ούτω θέλετε κάμνει εν φόβῳ Κυρίου, εν πίστει και εν καρδίᾳ τελεία: **10** και οποιαδήποτε διαφορά ἐλθή προς εσάς εκ των αδελφών σας, των κατοικούντων εν ταῖς πόλεσιν αυτών, αναμέσον αίματος και αίματος, αναμέσον νόμου και εντολής, διαταγμάτων και νομίμων, θέλετε νουσθετεί αυτούς, διά να μη γίνωνται ἔνοχοι εις τον Κύριον, και ἐλθή οργή εφ' υμάς και επί τους αδελφούς υμῶν ούτω αναβάσεως Σίς και θέλετε ευρεῖ αυτούς εν τω ἀκρῷ του κάμνετε, και δεν θέλετε γίνεσθαι ἔνοχοι: **11** και ιδού, χειμάρρουν, ἐμπροσθεν της ερήμου Ιερουήλ: **12** δεν θέλετε Αμαρίας ο ιερεύς θέλει εἰσόθι την αρχηγῆς υμῶν εν πάσῃ πολεμήσει σεις εν ταύτῃ τη μάχῃ παρουσιάσθητε, στήτε υποθέσει του Κυρίου, και Ζεβαδίας ο ιούς του Ιοραήλ, οι ἄρχων του οἴκου Ιούδα, εν πάσῃ υποθέσει του βασιλέως οι δε Λευΐται θέλουσιν εἰσθαι επιστάται ἐμπροσθέν σας: ανδρίζεσθε και πράττετε, και ο Κύριος θέλει εἰσθαι μετά του αγαθού.

20 Και μετά ταύτα ἥλθον κατά του Ιωσαφάτ οι ιοί Μωάβ και οι ιοί Αμμών και μετ' αυτών ἄλλοι εκτός των Αμμωνίτων, διά να πολεμήσωσι. **2** Και ἥλθον και απήγγειλαν προς τον Ιωσαφάτ, λέγοντες, Μέγα πλήθος ἔρχεται εναντίον σου εκ του πέραν της θαλάσσης, εκ της Συρίας και ιδού, είναι εν Ασαδώνθαμάρ, ἡτις είναι Εν-γαδί. **3** Και εφοβήθη ο Ιωσαφάτ και εδόθη εις το να εκζητῇ τον Κύριον, και εκήρυξεν ηστείαν διά παντὸς του Ιούδα. **4** Και συνήχθησαν οι ἄνδρες Ιούδα, διά να ζητήσωσι βοήθειαν παρὰ Κυρίου· εκ πασῶν ἐτί των πόλεων Ιούδα ἥλθον διά να ζητήσωσι τον Κύριον. **5** Και εστάθη ο Ιωσαφάτ εν τη συνάξει του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, εν τω οίκῳ του Κυρίου, κατά πρόσωπον της νέας αυλής, **6** και είπε, Κύριε Θεέ των πατέρων ημών, δεν είσαι σον ο Θεός ο εν τω ουρανώ; και δεν είσαι σον ο κυριεύων επί πάντα τα βασίλεια των εθνών, και δεν είναι εν τη χειρί σου η δύναμις και η ισχύς, και ουδεὶς δύναται να αντισταθῇ εις σε; **7** Δεν είσαι σον ο Θεός ημών, ο εκδιώξας τους κατοίκους της γης ταύτης ἐμπροσθέν του λαού σου Ισραήλ, και δους αυτήν εις το στέρεμα του Αβραάμ του αγαπητού σου εις τον αἰώνα; **8** Και κατώκησαν εν αυτῇ και ωκοδόμησαν εις σε αγιαστήριον εν αυτῇ διά το ονόμα σου, λέγοντες, **9** Εάν, ὅταν επέλθῃ εφ' ημάς κακῶν, ρομφαία, κρίσις ἡ θανατικόν ἡ πείνα, σταθόμεν ἐμπροσθέν του οἴκου τούτου και ενώπιον σου, διότι το ονόμα σου είναι εν τω οίκῳ τούτῳ, και βοήσωμεν προς σε εν τη θλίψει ημών, τότε θέλεις ακούσει και σώσει. **10** Και τώρα, ιδού, οι ιοί Αμμών και Μωάβ και οι από του όρους Σηείρ, προς τους οποίους δεν αφήκας τον Ισραήλ να υπάγῃ, ότε ἡρχοντο εκ γης Αιγύπτου, αλλ' εξέκλιναν απ' αυτών και δεν εξωλόθρευσαν αυτούς, **11** και ιδού, πως ανταμείβουσιν ημάς, ερχόμενοι να εκβάλωσιν ημάς από της κληρονομίας σου, την οποίαν ἐδώκας εις ημάς να κληρονομήσωμεν. **12** Θεέ ημών, δεν θέλεις κρίνει αυτούς; διότι δεν υπάρχει εις ημάς δύναμις διά να αντισταθμώμεν εις τούτο το μέγα πλήθος, το οποίον ἔρχεται εφ' ημάς, και δεν εξεύρομεν τι να κάμωμεν· αλλ' επί σε είναι οι οφθαλμοί ημών. **13** Και ίστατο πας ο Ιούδας ενώπιον του Κυρίου με τα βρέφη αυτών, τας γυναίκας αυτών και τους ιούς αυτών. **14** Τότε ἥλθε Πνεύμα Κυρίου επί Ιαζήλ τον ιούν του Ζαχαρίου, ιούν του Βεναζία, ιούν του Ιεϊήλ, ιούν του Ματθανίου του Λευίτου, εκ των ιιών του Ασάφ, εν τω μέσω της συνάξεως. **15** και είπε, Ακούσατε, πας ο Ιούδας και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ, και συ βασιλεύ Ιωσαφάτ ούτω λέγει Κύριος προς υμάς· Μη φοβείσθε σεις μηδέ πτοηθήτε από προσώπου τούτου του μεγάλου πλήθους· διότι η μάχη δεν είναι υμών, αλλά του Θεού· **16** κατάβητε ποτέ την μεθ' υμών σωτηρίαν του Κυρίου, Ιούδα και Ιερουσαλήμ· μη φοβείσθε μηδέ πτοηθήτε αύριον εξέλθετε εναντίον αυτών· και ο Κύριος μεθ' υμών. **18** Και ἐκύψεν ο Ιωσαφάτ επί πρόσωπον εις την γῆν· και πας ο Ιούδας και οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ ἔτεσον ενώπιον του Κυρίου, προσκυνούντες τον Κύριον. **19** Και εστηκώθησαν οι Λευίται, εκ των ιιών των Κααθιτών και εκ των ιιών των Κοριτών, διά να υμνήσωσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ εν φωνῇ υψωμένῃ σφρόδρᾳ. **20** Και εξεγερθέντες το πρωΐ· εξήλθον προς την ἐρημον Θεκουέ· και ὅτε εξήλθον, εστάθη ο Ιωσαφάτ και είπεν, Ακούσατε μου, Ιούδα και οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ· πιστεύσατε εις τον Κύριον τον Θεόν υμών, και θέλετε στερεωθῆν πιστεύσατε τους προφήτας αυτού και θέλετε ευοδωθῆν. **21** Και συμβούλευθείς μετά του λαού, διέταξε φαλτωδόν διά να ψάλλωσιν εις τον Κύριον και να υμνώσι την μεγαλοπρέπειαν της αγιότητος αυτού, εξέλθοντες ἐμπροσθέν του στρατεύματος, και να λέγωσι, Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι το ἔλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **22** Και ὅτε ἡρχισαν να ψάλλωσι και να υμνώσιν, ο Κύριος ἐστησεν ενέδρας εναντίον των ιιών Αμμών, Μωάβ και των εκ του όρους Σηείρ, των ελθόντων κατά τον Ιούδα· και εκτυπήθησαν. **23** Διότι εστηκώθησαν οι ιοί Αμμών και Μωάβ κατά των κατοίκων του όρους Σηείρ, διά να εξολοθρεύσωσι και να εξαλείψωσιν αυτούς· και αφού συνετέλεσαν τους κατοίκους του Σηείρ εβοήθησαν αλλήλους διά να εξολοθρευθώσιν. **24** Ελθών δε ο Ιούδας εις την σκοτιάν της ερήμου, ανέβλεψε προς το πλήθος, και ιδού, ἡσαν νεκρά σώματα πεπτωκότα κατά γῆς, και ουδεὶς διεσώθη. **25** Και ὅτε ἥλθον ο Ιωσαφάτ και ο λαός αυτού διά να λαφυραγγήσωσιν αυτούς, εύρηκαν μεταξύ των νεκρών σωμάτων αυτών και πλούτη εν αφθονίᾳ και πολύτιμον αποσκευήν, και ἐλαβον εις εαυτούς τοσαῦτα, ώστε δεν ηδύναντο να μεταφέρωσιν αυτά· και εστάθησαν τρεις ημέρας λαφυραγγωγόντες, διότι τα λάφυρα ἡσαν πολλά. **26** Και την τετάρτην ημέραν συνήχθησαν εν τη κοιλάδι της Ευλογίας διότι εκεί ευλόγησαν τον Κύριον· διά τούτο ωνομάσθη το ονόμα του τόπου εκείνου Κοιλάς Ευλογίας ἡώς της ημέρας ταύτης. **27** Τότε πάντες οι ἄνδρες Ιούδα και της Ιερουσαλήμ και ο Ιωσαφάτ επί κεφαλής αυτών, εκίνησαν διά να επιστρέψωσιν εις Ιερουσαλήμ εν ευφροσύνῃ· διότι εύφρανεν αυτούς ο Κύριος από των εχθρών αυτών. **28** Και ἥλθον εις Ιερουσαλήμ εν φαλτωδόν και κιθάραις και σάλπιγξ, προς τον οίκον του Κυρίου. **29** Και επέπεσε φόβος Θεού επί πάντα τα βασίλεια των τόπων εκείνων· ότε ἡκουσαν ἐτί ο Κύριος επολέμησεν εναντίον των εχθρών του Ισραήλ. **30** Και ησύχασεν

η βασιλεία του Ιωσαφάτ διότι ο Θεός αυτού ἔδωκεν προς αυτόν ἐγγραφον παρά του Ηλία του προφήτου, εις αυτόν ανάπαινσιν κυκλόθεν. **31** Και εβασιλεύσεν ο λέγον, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατρός Ιωσαφάτ επί τον Ιούδαν· τριάκοντα πέντε ετών ηλικίας σου· Επειδή δεν περιεπάτησας εν ταῖς οδοῖς Ιωσαφάτ ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εικοσιπέντε ἑτη εν τον πατρός σου και εν ταῖς οδοῖς του Ασά βασιλέως του Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός αυτού ήτο Αζούβα¹ Ιούδα, **13** αλλά περιεπάτησας εν τη οδώ των βασιλέων θυγάτηρ του Σιλεύτ. **32** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ Ασά του Ισραήλ, και ἔκαμες τον Ιούδαν και τους κατοίκους του πατρός αυτού και δεν εξέκλινεν απ' αυτής, πράττων της ιερουσαλήμ να πορνεύσωσι κατά τας πορνείας του το ευθές ενώπιον του Κυρίου. **33** Οι υψηλοί ὄμικοι τόποι δεν αφηρέθησαν· διότι ο λαός δεν είχον ἐτι κατευθύνει σου, τον Ισραήλ, και ἔκαμες τον Ιούδαν και τους κατοίκους του πατρός αυτού προς τον Θεόν των πατέρων αυτών. **34** Αι δε λοιπά πράξεις του Ιωσαφάτ, αι πρώται και αι λαόν σου κατα τέκνα σου και τας γυναίκας σου και ἔσχαται, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις λόγοις του Ιησού πάντα να τα υπάρχοντά σου· **15** και σι θέλεις κτυπηθή νιού του Ανανί, οίτινες κατεγράφησαν εν τω βιβλίων των βασιλέων του Ισραήλ. **35** Μετά δε ταύτα ηνώθη σε ο Ιωσαφάτ ο βασιλεὺς του Ιούδα μετά του Οχοζίου ηνώθη δε μετ' αυτού, διά να κάμωσι πλοία, τα οποία να πλεύσωσιν εις Θαρσεῖς και ἔκαμον τα πλοία εν Εσιών γάρθερ. **37** Τότε Ελιέζερ ο νιός του Δωδανά από Μαρησά προεφίτευσεν εναντίον του Ιωσαφάτ, λέγων, Επειδή ηνώθης μετά του Οχοζίου, ο Κύριος ἔθραυσε τα ἔργα σου. Και συνετρίβησαν τα πλοία και δεν ηδυνήθησαν να υπάγωσιν εις Θαρσεῖς.

21 Και εκοιμήθη ο Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωράμ ο νιός αυτού. **2** Και είχεν αδελφούς, νιούς του Ιωσαφάτ, τον Αλζαρίαν, και Ιεχιήλ και Ζαχαρίαν και Αλζαρίαν και Μιχαήλ και Σεφατίαν πάντες ούτοι ήσαν νιοί του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ισραήλ. **3** Και ο πατήρ αυτών ἔδωκεν εις αυτούς δώρα πολλά αργυρίου και χρυσίου και πολυτίμων πραγμάτων, μετά πόλεων οχυρών εν Ιούδα: την βασιλείαν ὄμως ἔδωκεν εις τον Ιωράμ, επειδή ήτο ο πρωτότοκος. **4** Ὁτε δε ο Ιωράμ υψώθη εις την βασιλείαν του πατρός αυτού και εκραταιώθη, εθανάτωσε πάντας τους αδελφούς αυτού εν ρομφαίᾳ και τινάς ἐτι εκ των αρχόντων του Ισραήλ. **5** Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ο Ιωράμ διότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν οκτώ ἐτη εν Ιερουσαλήμ. **6** Και περιεπάτησεν εν τη οδῷ των βασιλέων του Ισραήλ, καθώς ἔκαμεν ο οίκος του Αχαΐβ· διότι θυγάτηρ ον Αχαΐβ ήτο η γυνὴ αυτού και ἔπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου. **7** Άλλ' ο Κύριος δεν ηθέλησε να εξολοθρεύσῃ τον οίκον του Δαβίδ, διά την διαθήκην την οποίαν ἔκαμε προς τον Δαβίδ, και διότι είπε να δώσῃ λύχνον εις αυτόν και εις τους νιούς αυτού πάντοτε. **8** Εν ταῖς ημέραις αυτού ἀπεστάτησεν ο Εδώμ από της υποταγῆς του Ιούδα, και κατέστησαν βασιλέα εφ' εαυτούς. **9** Και διήλθεν ο Ιωράμ μετά των αρχόντων αυτού και πάσαι αι ἀμάξαι μετ' αυτού· και σηκωθείς διά νυκτός, επάταξε τους ίδουμαίους τους περικυκλούντας αυτόν και τους ἀρχοντας των αμάξων. **10** Ούτως απεστάτησεν ο Εδώμ από της υποταγῆς του Ιούδα ἔως της ημέρας ταύτης. Τότε κατά τον αυτόν καιρόν απεστάτησε και η λιβνά από της υποταγῆς αυτού, περικυκλούντας αυτόν και τους ἀρχοντας των αμάξων. **11** Αυτός οκδόμησεν ἐτι υψηλούς τόπους επι τα ὄρη ολεθρος του Οχοζίου το να ἐλθη προς τον Ιωράμ διότι, του Ιούδα, και ἔκαμε τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ να ὄτε ήλθεν, εξήλθε μετά τον Ιωράμ εναντίον Ιησού του πορνεύσωσι και απεπλάνησε τον Ιούδαν. **12** Και ἡλθε νιού του Νιμισί, τον οποίον ἔχρισεν ο Κύριος διά να

προς αυτόν ἐγγραφον παρά του Ηλία του προφήτου, εις αυτόν ανάπαινσιν κυκλόθεν. **31** Και εβασίλευσεν ο λέγον, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατρός Ιωσαφάτ ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εικοσιπέντε ἑτη εν τον πατρός σου και εν ταῖς οδοῖς του Ασά βασιλέως του Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός σου, τον οίκον του πατρός σου, τους καλητέρους σου, τας καρδίας αυτών προς τον Θεόν των πατέρων αυτών. **14** Ιδού, ο Κύριος θέλει πατάξει με πληγήν μεγάλην τον λαόν σου κατα τέκνα σου και τας γυναίκας σου και ἔσχαται, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις λόγοις του Ιησού πάντα να τα υπάρχοντά σου· **15** και σι θέλεις κτυπηθή με πολλάς αρρωστίας, με αρρωστίαν των εντοσθίων σου, εωσού εξέλθωσι τα εντόσθιά σου εκ της αρρωστίας από ημέρας εις ημέραν. **16** Ο Κύριος ἐτι διήγειρεν εναντίον του Ιωράμ το πνεύμα των Φιλισταίων και Ηνώθη δε μετ' αυτού, διά να κάμωσι πλοία, τα οποία να πλεύσωσιν εις Θαρσεῖς και επισινώρων των Αιθιόπων· **17** και ανέβησαν κατά του Ιούδα και εφωρμησαν επ' αυτόν και διήρπασαν πάντα τα υπάρχοντα τα ευρεθέντα εν τω οίκου του βασιλέως, και τους νιούς αυτού ἐτι και τας γυναίκας αυτού· ὥστε δεν ἔμεινεν εις αυτόν ἄλλος νιός, ειμή Ιωάχαζ, ο νεώτερος των νιών αυτού. **18** Μετά δε πάντα ταύτα επάταξεν αυτόν ο Κύριος εις τα εντόσθια αυτού με αρρωστίαν ανίατον· **19** και προϊόντος του καιρού, μετά παρέλευσιν δύο ετών, εξήλθον τα εντόσθια αυτού, εκ της αρρωστίας αυτού, και απέθανε με πόνους σκληρούς. Ο δε λαός αυτού δεν ἔκαμεν εις αυτόν καύσιν, κατά την καύσιν των πατέρων αυτού. **20** Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσεν εβασίλευσε δε εν Ιερουσαλήμ οκτώ ἐτη, και απήλθε χωρίς να ἔναι ποθητός και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, πλην ουχί εν τοις τάφοις των βασιλέων.

22 Και ἔκαμον οι κατοίκοι της Ιερουσαλήμ αντ' αυτού βασιλέα Οχοζίαν τον νεώτερον αυτού νιόν· διότι πάντας τους πρεσβυτέρους εθανάτωσαν τα τάγματα τα επελθόντα μετά των Αράβων εις το στρατόπεδον. Και εβασίλευσεν Οχοζίας ο νιός του Ιωράμ βασιλέως του Ιούδα. **2** Τεσσαράκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ο Οχοζίας ότε εβασίλευσεν, εβασίλευσε δε εν έτος εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Γοθολία, θυγάτηρ του Αμρί. **3** Και αυτός περιεπάτησεν εν ταῖς οδοῖς του οίκου Αχαΐβ· διότι η μήτηρ αυτού ήτο σύμβουλος αυτού εις το αμφατάνειν. **4** Και ἔπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς ο οίκος Αχαΐβ διότι μετά τον θάνατον του πατρός αυτού, αυτοί ήσαν οι σύμβουλοι αυτού διά τον αφανισμόν αυτού. **5** Και διά των συμβουλών αυτών υπήγε μετά τον Ιωράμ νιόν του Αχαΐβ βασιλέως του Ισραήλ, εις πόλεμον εναντίον του Αλαζήλ βασιλέως της Συρίας εις Ραμώθ-γαλαάδ και επάταξαν οι Σύριοι τον Ιωράμ. **6** Και επέστρεψε διά να ιατρεύθη εις Ιεζραέλ, εξ αιτίας των πληγών τας οποίας ἐλαβεν εν Ραμά, ότε επολέμει κατά του Αλαζήλ βασιλέως της Συρίας. **7** Και κατέβη Αλζαρίας ο νιός του Ιωράμ, ο βασιλεὺς του Ιούδα, διά να ίδη Ιωράμ τον νιόν του Αχαΐβ εις επειδή ήτο άρρωστος. **8** Και εστάθη παρά θεού Ιεζραέλ, επειδή ήτο άρρωστος. **9** Και διήλθεν ο Ιωράμ διότι, του Ιούδα, και ἔκαμε τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ να ὄτε ήλθεν, εξήλθε μετά τον Ιωράμ εναντίον Ιησού του Νιμισί, τον οποίον ἔχρισεν ο Κύριος διά να

εξολοθρεύση τον οίκον Αχαάβ. **8** Και ότε έκαμνεν ο θυσιαστηρίου και του ναού, κύκλω του βασιλέως. **11** Ιηού την εκδίκησιν κατά τον οίκον Αχαάβ, ευρών τους Τότε εξήγαγον τον νιόν του βασιλέως, και επέθεσαν επ' αρχοντας του Ιούδα και τους νιούς των αδελφών του αυτόν το διάδημα και το μαρτύριον, και έκαμνον αυτόν Οχοζίου, τους υπηρετούντας τον Οχοζίαν, εθανάτωσεν βασιλέα. Και ἔχρισαν αυτόν ο Ιωδαέ και οι νιοί αυτού αυτούς. **9** Και εζήτησε τον Οχοζίαν και συνέλαβον και είπον, Ζήτω ο βασιλεύς. **12** Και ακούσασα η Γοθολία αυτόν κρυπτόμενον εν Σαμαρεία και ἔφεραν αυτόν προς την φωνήν του λαού τρέχοντος και ευφημούντος τον τον Ιηού· και εθανάτωσαν αυτόν και ἔθαψαν αυτόν· βασιλέα, ἥλθε προς τον λαόν εις τον οίκον του Κυρίου. Διότι είπον, Υἱός του Ιωσαφάτ είναι, ὅστις εξεζήτησε τον **13** Και είδε, και ιδού, ο βασιλεύς ίστατο πλησίον του Κύριου εξ ὅλης της καρδίας αυτού. Και ο οίκος Οχοζίου στύλου αυτού εν τη εισόδῳ, και οι ἄρχοντες και αι δεν είχε δύναμιν να κρατήσῃ πλέον την βασιλείαν. **10** σάλπιγγες πλησίον του βασιλέως και πας ο λαός της γῆς Ή δε Γοθολία, η μήτηρ του Οχοζίου, ιδούσα ὅτι ο νιός ἔχαιρε και εοσάλπιζον εν ταῖς οὐληγίξ, και οι ψαλτῶδι αυτής απέθανεν, εσηκώθη και εξωλόθρευσεν ἀπαν τὸ έψαλλον εν τοῖς μουσικοῖς οργάνοις και ὅσι ήσαν βασιλικὰ σπέρμα του οίκου Ιούδα. **11** Ιωσαφέεθ δόμως, επιστήμονες εις τον υμνωδεῖν τότε διέρρηξεν η Γοθολία η θυγάτηρ του βασιλέως, λαβούσα τον Ιωάς νιόν του τα ιμάτια αυτής και είπε, Προδοσία. Προδοσία. **14** Και Οχοζίου, ἐκλεψεν αυτόν εκ του μέσου των νιών του βασιλέως των θανατουμένων, και ἔβαλεν αυτόν και την τροφήν αυτού εν τα ταμείω του κοιτώνος. Ούτως η Ιωσαφέεθ, η θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ, η γνηνή Ιωδαέ αυτήν, ας θανατόνεται εν μαχαίρᾳ. Διότι ο ιερεὺς είχεν ειπεῖ, Μη θανατώσῃτε αυτήν εν τω οίκω του Κυρίου. **15** Και ἔβαλον χείρας επ' αυτήν· και ότε ἥλθεν εις την είσοδον της πύλης των ἵππων, την εις τον οίκον του βασιλέως, εθανάτωσαν αυτήν εκεί. **16** Και ἔκαμνεν ο Ιωδαέ διαθήκην αναμέσον εαυτού και παντός του λαού και του βασιλέως, ὅτι θέλουσιν είσθαι λαός του Κυρίου. **17** Και εισήλθον ο πας ο λαός εις τον οίκον του Βάαλ, και εκρήμνισαν αυτόν και τα θυσιαστήρια αυτού και τα είδωλα αυτού κατεσύντριψαν και Ματθάν τον ιερέα του Βάαλ εθανάτωσαν ἐμπροσθεν των θυσιαστηρίων.

23 Εν δε τω εβδόμῳ ἔτει εκραταώθη ο Ιωδαέ, και λαβών τους εκατοντάρχους, Αζαρίαν τον νιόν του Ιεροάμ και Ισμαήλ τον νιόν του Ιωανάν και Αζαρίαν τον νιόν του Ωβήδ και Μαασίαν τον νιόν του Αδαΐον και Ελισαφάτ τον νιόν του Ζιχρί, ἔκαμε συνθήκην μετ' αυτών. **2** Και περιήλθον τον Ιούδαν και συνήγαγον τους Λευίτας εκ πασών των πόλεων του Ιούδα και τους αρχηγούς των πατριών του Ισραήλ, και ἥλθον εις Ιερουσαλήμ. **3** Και πάσα η σύναξις ἔκαμε συνθήκην μετά του βασιλέως εν τω οίκω του Θεού. Και είπε προς αυτούς, Ιδού, ο νιός του βασιλέως θέλει βασιλεύει, καθώς ελάλησε Κύριος περί των νιών του Δαβίδ. **4** Τούτο είναι το πράγμα, το οποίον θέλετε κάμει το τρίτον από σας οι εισερχόμενοι το σάββατον, εκ των ιερέων και εκ των Λευίτων, θέλοντο φυλάσσει εν ταῖς πύλαις· **5** και το τρίτον εν τω οίκω του βασιλέως και το τρίτον εν τη πύλη του θεμελίου· ἀπάς δε ο λαός εν ταῖς αυλαῖς του οίκου του Κυρίου· **6** και ουδεὶς θέλει εισέρχεσθαι εἰς τὸν ναόν του Κυρίου, εἰμῇ οι ιερεῖς και ὅσιοι εκ των Λευίτων λειτουργούσιν· αυτοῦ θέλουσιν εισέρχεσθαι, διότι είναι ἄγιοι ἄπας δε ο λαός θέλει φυλάσσει την φυλακήν του Κυρίου· **7** και οι Λευίται θέλουσι περικυκλόνει τον βασιλέα κύκλω, ἔκαστος ἔχων τα ὄπλα αυτού εν τη χειρὶ αυτού· και ὅστις εισέλθῃ εἰς τον οίκον, ας θανατόνεται και θέλετε είσθαι μετά του βασιλέως, ὅταν εισέρχηται και ὅταν εξέρχηται. **8** Και ἔκαμνον οι Λευίται και πας ο Ιούδας κατά πάντα ὄσα προσέταξεν Ιωδαέ ο ιερεὺς, και ἔλαβον ἔκαστος τους ἄνδρας αυτού, τους εισερχομένους το σάββατον, μετά των εξερχομένων το σάββατον· διότι Ιωδαέ ο ιερεὺς δεν απέλευ τας τάξεις. **9** Και ἔδωκεν Ιωδαέ ο ιερεὺς εἰς τους εκατοντάρχους τας λόγχας και τους θυρεούς και τας ασπίδας του βασιλέως Δαβίδ, τας εν τω οίκω του Θεού. **10** Και ἔστησε πάντα τον λαόν, ἔκαστον ἄνδρα ἔχοντα τα ὄπλα αυτού εν τη χειρὶ αυτού, τα από της δεξιάς πλευράς του οίκου προς την εισέστησην της γῆς της αριστεράς πλευράς του οίκου, πλησίον του

24 Επτά ετών ηλικίας ἦτο ο Ιωάς ότε εβασίλευσεν εβασίλευσε δε τεσσαράκοντα ἔτη εν Ιερουσαλήμ: το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Σιβιά, εκ Βηρ-σαβεέ. **2** Και ἐπραττεν ο Ιωάς το ευθές ενώπιον Κυρίου, πάσας τας ημέρας Ιωδαέ του ιερέως. **3** Και ἐλαβεν εις αυτούν ο Ιωδαέ δύο γυναίκας, και εγέννησεν νιούς και θυγατέρας. **4** Και μετά ταύτα ἥλθεν εις την καρδίαν του Ιωάς να ανακαινίση τον οίκον του Κυρίου. **5** Και συναγαγών τους ιερεῖς και τους Λευίτας, είπε προς αυτούς, Εξέλθετε εις τας πόλεις του Ιούδα, και συνάγετε από παντός του Ισραήλ αργύριον προς επισκευήν του οίκου του Θεού σας κατ' ἔτος, και επιστέπεστε το πράγμα· οι Λευίται ὅμως δεν επέσπευσαν. **6** Και εκάλεσεν ο βασιλεὺς τον Ιωδαέ τον αρχηγόν και είπε προς αυτόν, Διά τι δεν εζήτησας

παρά των Λευτών να εισπράξωσιν εκ του Ιούδα και εκ πατήρ αυτού, αλλ' εθανάτωσε τον υιόν αυτού· ενώ δε της Ιερουσαλίμ τον φόρον του Μωϋσέως, του δούλου απέθησκεν, είπεν, Ο Κύριος ας ίδη και ας εκζητήσῃ. **23** του Κυρίου, και της συναγωγής του Ισραήλ, διά την Και ειν τω τέλει του έτους ανέβη το στράτευμα της Συρίας σκηνήν του μαρτυρίου; **7** Διότι η Γοθολία, η ασεβής, και εναντίον αυτού· και ήλθον επί τον Ιούδαν και επί την οι νιοί αυτής κατέφθειραν τον οίκον του Θεού· και πάντα ιερουσαλήμ, και εξωλόθρευσαν πάντας τους ἀρχοντας ἐτι τα αφιερώματα του οίκου του Κυρίου ανέθηκαν εις τον λαού εκ μέσου του λαού, και ἐστειλαν πάντα τα τους Βααλεῖμ. **8** Ἐκαμόν λοιπόν κατά προσταγήν του λάφυρα αυτών προς τον βασιλέα της Δαμασκού. **24** Αν βασιλέως εν κιβώτιον, και ἔθεσαν αυτόν εν τη πύλῃ και το στράτευμα της Συρίας ἥλθε μετ' ολίγων ανδρών, του οίκου του Κυρίου ἔξω. **9** Και διεκήρυξαν εις τον ο Κύριος ὁμος παρέδωκε στράτευμα μέγα σφόδρα εις Ιούδαν και εις την Ιερουσαλήμ να εισφέρωσι προς τον την κείρα αυτών, επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν Κύριον τον φόρον του Μωϋσέως του δούλου του Θεού, των πατέρων αυτών· και εξετέλεσαν κρίσιν κατά του τον επιβληθέντα επί τον Ισραήλ εν τη ερήμῳ. **10** Καὶ ιώας. **25** Αφού δέ ανεχώρησαν απ' αυτού, αφίσαντες ηνφράνθησαν πάντες οι ἀρχοντες και παῖς ο λαός, και αυτὸν εν αρρωστίαις μεγάλαις, συνώμοσαν εναντίον εισέφερον και ἔρριπτον εις το κιβώτιον, εωσού γεμισθῇ. **11** Ὁτε δε εφέρετο το κιβώτιον προς τους επιστάτας του βασιλέως διά χειρός των Λευτών, και ὅτε αυτοί των ιερέων αυτού διά της κείρας των ιωάς. **26** Οι έβλεπον ὅτι ἤτο πολὺ το αργύριον, ἥρχετο ο γραμματεύς αυτού δούλοι αυτού διά το αίμα των νιών Ιωδαέ του βασιλέως και ο επιστάτης του ιερέως του πρώτου, και εξεκένοντον το κιβώτιον και φέροντες ἔθετον αυτό ιερέως, και εθανάτωσαν αυτόν επί της κλίνης αυτού, και απέθανε· και ἔθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, δεν έθαψαν ὁμώς αυτόν εν τοις τάφοις των βασιλέων. **27** Περί δε των νιών αυτού και του πλήθους των υπ' αυτού φορτίων, και της επισκευής του οίκου του Θεού, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις υπομνήμασι του βιβλίου των βασιλέων. Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αμασίας ο νιός αυτού.

25 Εικοσιπέντε ετών ηλικίας εβασίλευσεν ο Αμασίας, και εβασίλευσεν εικοσιεννέα ἔτην εν Ιερουσαλήμ το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἤτο Ιωαδάν, εξ Ιερουσαλήμ. **2** Και ἐτράξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, πλὴν ουχί εν καρδία τελεία. **3** Ως δε η βασιλεία εκραταώθη εις αυτόν, εθανάτωσε τους δούλους αυτού τους φονεύσαντας τον βασιλέα τον πατέρα αυτού· **4** τα τέκνα ὁμως αυτών δεν εθανάτωσεν, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμῳ, εν τω βιβλίῳ του Μωϋσέως, ὃπου ο Κύριος προσέταξε, λέγων, οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διά τα τέκνα, ουδέ τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διά τους πατέρας αλλ' ἐκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το εαυτού αμάρτημα. **5** Και συνίγαγεν ο Αμασίας τον Ιούδαν, και κατέστησεν εξ αυτών χιλιάρχους και εκατοντάρχους, κατ' οίκους πατριών, διά παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· και πρίμησεν αυτούς από εἰκοσι τεών και επάνω, και εύρηκεν αυτούς τριακοσίας χιλιάδας, εκλεκτούς, εξερχομένους εις πόλεμον, κρατούντας λόγχην και ασπίδα. **6** Εμίσθωσεν ἔτι εκ του Ισραήλ εκατόν χιλιάδας δυνατών εν ισχύi, δι' εκατόν τάλαντα αργυρίου. **7** Ήλλε δε προς αυτόν ἀνθρωπος τον Θεού, λέγων, Βασιλεύ, ας μη ἔλθῃ μετά σου το στράτευμα του Ισραήλ διότι ο Κύριος δεν είναι μετά του Ισραήλ, μετά πάντων των νιών Εφραΐμ· **8** αλλ' εάν θέλης να υπάγης, κάμε τούτο· ενδυναμώθητι διά τον πόλεμον· ο Θεός ὁμως θέλει σε κατατροπώσει ἐμπροσθεν του εχθρού· διότι ο Θεός ἔχει δύναμιν να βοηθήσῃ και να κατατροπώσῃ. **9** Ο δε Αμασίας είπε προς τον ἀνθρωπον του Θεού, Άλλα τι θέλομεν κάμει διά τα εκατόν τάλαντα, τα οποία ἔδωκα εις το στράτευμα του Ισραήλ; Και ο ἀνθρωπος του Θεού απεκρίθη, Ο Κύριος είναι δυνατός να δώσῃ εις σε πλειότερα τούτων. **10** Τότε διεχώρισεν αυτούς ο Αμασίας, το στράτευμα το ελθόν προς αυτόν εκ του Εφραΐμ, διά να επιστρέψωσιν εις τον τόπον αυτών· και

εξήφθη σφόδρα ο θυμός αυτών κατά του Ιούδα, και επέστρεψαν εις τον τόπον αυτών με ἔξαψιν θυμού. **11** Ενεδυναμώθη δε ο Αμασίας και εξήγαγε τον λαόν αυτού και υπήγειν εις την κοιλάδα του ἀλατος και επάταξε τους νιούς Σηείρ δέκα χιλιάδας. **12** Και δέκα χιλιάδας ζώντας ηχητώσαν οι νιοί Ιούδα, και ἐφέραν αυτούς εις το ἄκρον του κρημνού και κατεκρήμνιζον. **13** Οι ἄνδρες ὅμως του στρατεύματος, το οποίον απέπεμψεν ο Αμασίας, διά να μη υπάγωσι μετ' αυτού εις πόλεμον, επέπεσον επί τας πόλεις του Ιούδα, από Σαμαρείας ἑώς Βαιθ-ωρών, και επάταξαν τρεις χιλιάδας εξ αυτών και ἐλάφον λάφυρα πολλά. **14** Αφού δε ο Αμασίας επέστρεψεν από της σφαγῆς των Ιδουμαίων, ἐφέρει τους θεούς των νιών Σηείρ και ἐστήσειν αυτούς εις εαυτὸν θεούς και προσεκύνησεν ἐμπροσθεν αυτών και εθυμίασεν εις αυτούς. **15** Διά τούτο εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά του Αμασίου και απέστειλε προς αυτόν προφήτην και είπε προς αυτόν, Διά τι εξεζήτησας τους θεούς του λαού, οίτινες δεν ήδην ήθησαν να ελευθερώσωσι τον λαόν αυτών εκ της χειρός σου; **16** Και ενώ ελάλει προς αυτόν, ο βασιλεὺς είπε προς αυτόν, Σύμβουλον σε ἔκαμον του βασιλεῶς; παύσον διά τι να θανατωθῆς; Και ἐπαυσεν ο προφήτης, ειπών, Εξένρω ὅτι ο Θεός εβουλεύθη να σε εξολοθρεύσῃ, επειδή ἔκαμες τούτο και δεν υπήκουουσας εις την συμβουλήν μου. **17** Τότε συνεβουλεύθη Αμασίας ο βασιλεὺς του Ιούδα και απέστειλε προς τον Ιώας υἱὸν του Ιωάχαζ, υιού του Ιηού, τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Ελθε, να ἴδωμεν αλλήλους προσωπικώς. **18** Και απέστειλεν Ιώας ο βασιλεὺς του Ισραήλ προς τον Αμασίαν βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Η ἀκανθὴ η εν τω Λιβάνων απέστειλε προς την κέδρον την εν τω Λιβάνω, λέγοντα, Δος την θυγατέρα σου εις τον υἱὸν μου διά γυναίκα: πλὴν διεβή θηρίον του αγρού το εν τω Λιβάνω, και κατεπάτησε την ἀκανθαν. **19** Συ λέγεις, ιδού, επάταξας τον Εδώμ και η καρδία σου επήρθη εις καύχησιν κάθου τώρα εν τω οίκῳ σου διά τι εμπλέκεσαι εις κακόν, διά το οποίον ίθελες πέσει, συ και ο Ιούδας μετά σου; **20** Αλλ' ο Αμασίας δεν υπήκουε διότι εκ Θεού ήτο τούτο, διά να παραδώσῃ αυτούς εις την χείρα των εχθρών, επειδή εξεζήτησαν τους θεούς του Εδώμ. **21** Ανέβη λοιπόν Ιώας ο βασιλεὺς του Ισραήλ και εἶδον αλλήλους προσωπικώς, αυτός και Αμασίας ο βασιλεὺς του Ιούδα, εν Βαιθ-σεμές, ήτις είναι του Ιούδα. **22** Και εκτυπήθη ο Ιούδας ἐμπροσθεν του Ισραήλ, και ἐφυγον ἑκαστος εις τας σκηνάς αυτού. **23** Και συνέλαβεν Ιώας ο βασιλεὺς του Ισραήλ Αμασίαν τον βασιλέα του Ιούδα, υἱὸν του Ιωάς υἱού του Ιωάχαζ, εν Βαιθ-σεμές, και ἐφέρειν αυτὸν εις Ιερουσαλήμ και κατεδάφισε το τείχος της Ιερουσαλήμ από της πύλης Εφραΐτ ἑώς της πύλης της γωνίας, τετρακοσίας πήχας. **24** Και λαβών παν το χρυσόν και το αργύριον και πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν τω οίκῳ του Θεού μετά του Ωβήδεδώμ, και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως, και ανθρώπους ενέχυρα, επέστρεψεν εις Σαμάρειαν. **25** Ἐζήσε δε Αμασίας ο υἱός του Ιωάς ο βασιλεὺς του Ιούδα, μετά τον θάνατον του Ιωάς υἱού του Ιωάχαζ βασιλέως του Ισραήλ, δεκαπέντε ἑτη. **26** Αι δε λοιπαὶ πράξεις

του Αμασίου, αι πρώται και αι ἔσχαται, ιδού, δεν είναι γεγραμμέναι ειν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιούδα και του Ισραήλ; **27** Και ύστερον αφού εστράφη ο Αμασίας από οπίσθεν του Κυρίου, ἔκαμον συνωμοσίαν κατ' αυτού εν Ιερουσαλήμ: και ἐψυγειν εις Λαχεῖς: απέστειλαν ὡμως κατόπιν αυτού εις Λαχεῖς και εθαψαν αυτὸν μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Ιούδα.

26 Ἐλαβε δε πας ο λαός του Ιούδα τον Οζίαν, ὃντα ηλικίας δεκαέξι ετών, και ἔκαμον αυτὸν βασιλέα αντὶ του πατρός αυτού Αμασίου. **2** Ούτος ωκοδόμησε την Αιλώθ και επέστρεψεν αυτήν εις τον Ιούδαν, αφού ο βασιλεὺς εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού. **3** Δεκαέξι ετών ηλικίας ἦτο ο Οζίας ὃτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πεντήκοντα δύο ἑτη εν Ιερουσαλήμ: το δε δόνομα της μητρός αυτού ἦτο Ιεχολία εξ Ιερουσαλήμ. **4** Και ἐπράξει το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντα ὄσα ἐπράξειν Αμασίας ο πατήρ αυτού. **5** Και εξεζήτηε τον Θεόν εν ταῖς ἡμέραις του Ζαχαρίου, του νοιήμονος εις τας οράσεις του Θεού και ὄσον καιρόν εξεζήτηε τον Κύριον, ευδόνεν αυτὸν τον Θεός. **6** Και εξήλθε και επολέμησεν εναντίον των Φιλισταίων, και εκρήμνισε το τείχος της Γαθ και το τείχος της Ιαβνή και το τείχος της Αζώτου και ωκοδόμησε πόλεις εν Αζώτῳ και εν Φιλισταίοις. **7** Και εβοήθησεν αυτὸν τον Θεός εναντίον των Φιλισταίων και εναντίον των Αράβων των κατοικούντων εν Γούρβαάλ, και των Μεουνείμ. **8** Και ἔδωκαν οι Αιμμωνίται δώρα εις τον Οζίαν και διεδόθη το ὄνομα αυτού ἑως της εισόδου της Αιγύπτου: διότι εκραταιώθη εις ἄκρον. **9** Και ωκοδόμησεν ο Οζίας πύργους εν Ιερουσαλήμ, επὶ της πύλης της γωνίας και επὶ της πύλης της φάραγγος και επὶ των γωνιών, και ωχύρωσεν αυτούς. **10** Ωκοδόμησεν ετὶ πύργους εν τη ερήμῳ και ἥνοιξε πολλὰ φρέατα: διότι είχε κτήνη πολλά και εν τοις χαμηλοίς τόποις και εν ταῖς πεδιάσι και γεωργούς και αμπελουργούς εν τη ορεινῇ και εν τω Καρμήλῳ διότι ἥγαπα την γεωργίαν. **11** Και είχεν ο Οζίας στράτευμα πολεμιστῶν, εξερχομένων εις πόλεμον κατά τάγματα, κατά τον αριθμὸν της απαριθμήσεως αυτών γενομένης υπὸ Ιεϊλ του γραμματέως και Μαασία του επιοτάτου, υπὸ την οδηγίαν του Ανανίου, ενός των στρατηγῶν του βασιλέως. **12** Πας ο αριθμὸς των αρχηγῶν των πατριών των δυνατῶν εν ισχύι ἦτο δύο χιλιάδες εξακόσιοι. **13** Και υπό την οδηγίαν αυτῶν ἦτο δύναμις πολεμική, τριακόσιαι επτά χιλιάδες και πεντακόσιοι, δυνατοί και ανδρεῖοι εις τον πόλεμον, διά να βοηθώσι τον βασιλέα εναντίον των εχθρῶν. **14** Και ητοίμασεν εις αυτούς ο Οζίας, εις ἄπαν το στράτευμα, θυρεός και λόγχας και περικεφαλαίας και θώρακας και τόξα και σφενδόνας διά λίθους. **15** Και ἔκαμεν εν Ιερουσαλήμ μηχανάς, εφευρημένας υπὸ μηχανικῶν, διά να ἥναι επὶ των πύργων και επὶ των γωνιών, ὡστε να ρίπτωσι δι' αυτῶν βέλη και λίθους μεγάλους και εξήλθε το δόνομα αυτού μακράν: διότι εβοήθειτο θαυμασίως, εωσού εκραταιώθη. **16** Αλλ' αφού εκραταιώθη, επήρθη η καρδία αυτού εις διαφθοράν: και ησέβησεν εις Κύριον τον Θεόν αυτού και ειοήλθεν εις τον ναόν του Κυρίου διά να θυμιάσῃ επὶ το θυσιαστήριον του θυμιάματος. **17** Και Αζαρίας ο ιερεὺς

εισήλθε κατόπιν αυτού, και μετ' αυτού ογδοήκοντα εις την ιερείς του Κυρίου, ἀνδρες δυνατοί 18 και αντέστησαν εις τον Οζίαν τον βασιλέα και είπον προς αυτόν, Δεν ανήκει εις σε, Οζία, να θυμιάσης εις τον Κύριον, αλλ' εις τους ιερείς τους υιούς του Ααρών, τους καθιερωμένους να θυμιάσωσιν ἔξελθε εκ του αγιαστηρίου διότι ησέβησας: κατά τα βδελύγματα των εθνών τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απ' ἐμπροσθεν των υιών Ισραήλ. 4 Και εθυμίαζε και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους και επί τους λόφους και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. 5 Διά τούτο παρέδωκεν αυτὸν Κύριος ο Θεός αυτού εις την Κυρίου του Θεού. 19 Ο δε Οζίας, ἔχων εν τη χειρὶ της χειρα του βασιλέως της Συρίας και επάταξαν αυτόν, αυτού θυμιατήριον διά να θυμιάσῃ, εθυμώθῃ και ενώ και ἐλαύνον αιχμαλώτους μέγα πλήθος εξ αυτών και εθυμώθη προς τους ιερείς, ανέτειλεν η λέπρα εν τω ἐφεραν αυτούς εις Δαμασκόν. Και παρεδόθη ἐπί εις την μετώπῳ αυτού ἐμπροσθεν των ιερέων εν τοικίω του χειρα του βασιλέως του Ισραήλ, δότις επάταξεν αυτὸν Κυρίου, πλησίον του θυσιαστηρίου του θυμιάματος. 20 εν σφαγῇ μεγάλῃ. 6 Διότι Φεκάρ ο υιός του Ρεμαλία Και ανέβλεψεν εις αυτὸν Αζαρίας ο ιερεὺς ο πρώτος και εθανάτωσεν εκ του Ιούδα εκατόν είκοσι χιλιάδας εν μιᾷ πάντες οι ιερείς, και ιδού, ὡς λεπρός κατά το μέτωπον ημέρα, πάντας δυνατούς εν ισχύΐ, επειδή εγκατέλιπον αυτούς και ἐσπεύσαν να εκβάλωσιν αυτὸν εκείθεν· και Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτῶν. 7 Και Ζιχρί, ανήρ αυτός μάλιστα ἐσπεύσεις να εξέλθῃ, διότι επάταξεν αυτὸν δυνατός εκ του Εφραΐτη, εθανάτωσε Μαασίαν τον υιόν ο Κύριος. 21 Και ἵτο ο Οζίας ο βασιλεὺς λεπρός ἔως της ημέρας του θανάτου αυτού και κατώκει εν οίκω και Ελκανά τον δεύτερον μετά τον βασιλέα. 8 Και κεχωρισμένων λεπρός διότι απεκόπη από τον οίκου του Κυρίου ἵτο δε επί του οίκου του βασιλέως Ιωθάμ ο υιός αυτού, κρίνων τον λαόν της γῆς. 22 Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Οζίου, αι πρώται και αι ἐσχαται, εγράφησαν υπό Ησαΐου του προφήτου υιού του Αμώς. 23 Και εκοιμήθη ο Οζίας μετά των πατέρων αυτού, και ἐθαψαν αυτὸν μετά των πατέρων αυτού εν τω πεδίῳ της ταφῆς των βασιλέων διότι είπον, Είναι λεπρός. Και εβασιλεύσεν αυτὸν Ἀχαῖον ο υιός αυτού.

27 Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ἵτο ο Ιωθάμ ὅτε εβασίλευσε· και εβασίλευσε δεκαέξ ἑτη εν Ιερουσαλήμ: το δε ὄνομα της μητρὸς αυτού ἵτο Ιερουσάλημ, θυγάτηρ του Σαδώκ. 2 Και ἐτράξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντα δόσα ἐπράξεν Οζίας ο πατήρ αυτού δεν εισήλθεν ὁμώς εις τον ναόν του Κυρίου. Και ο λαός ἵτο ἐτι διεφθαρμένος. 3 Ούτος ωκοδόμησε την υψηλήν πύλην του οίκου του Κυρίου· και επί του τείχους του Οφῆλ οκοδόμησε πολλά. 4 Ωκιοδόμησεν ἐτι πόλεις εν τη ορεινή του Ιούδα, και εν τοις δρυμοίς ωκοδόμησε φρούρια και πύργους. 5 Και πολεμήσας με τον βασιλέα των υιών Αμμών, υπερίσχυσεν εναντίον αυτῶν. Και κατ' εκείνον τον ενιαυτόν οι υιοί Αμμών ἐδωκαν εις αυτὸν εκατὸν τάλαντα αργυρίου και δέκα χιλιάδας κόρων σίτου και δέκα χιλιάδας κριθῆς. Τόσα επλήρωσαν εις αυτόν οι υιοί Αμμών και το δεύτερον ἔτος και το τρίτον. 6 Και εκραταίωθη ο Ιωθάμ, επειδή κατέύθυνε τας οδοὺς αυτού ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. 7 Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωθάμ και πάντες οι πόλειμοι αυτού, και αι οδοὶ αυτού, ιδού, είναι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ, και Ιούδα. 8 Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ἵτο ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ ἑτη εν Ιερουσαλήμ. 9 Και εκοιμήθη ο Ιωθάμ μετά των πατέρων αυτού, και ἐθαψαν αυτὸν εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ἀχαῖον ο υιός αυτού.

28 Είκοσι ετών ηλικίας ἵτο ο Ἀχαῖος ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ ἑτη εν Ιερουσαλήμ· δεν ἐπράξεν ὁμώς το ευθές ενώπιον Κυρίου, ως ο Δαβίδ ο πατήρ αυτού· 2 αλλά πειρεπάτησεν εν ταῖς οδοῖς των βασιλέων του Ισραήλ και ἐκαμεν ἐτι εἰδωλα χωνευτά εις τους Βααλείμ. 3 Και αυτός εθυμίασεν εν τη κοιλάδι του υιού Εννόμ και διεβίβασε τα τέκνα αυτού διά τον πυρός, τον Οζίαν τον βασιλέα και είπον προς αυτόν, Κύριος απ' ἐμπροσθεν των υιών Ισραήλ. 4 Και εθυμίαζε και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους και επί τους λόφους και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. 5 Διά τούτο παρέδωκεν αυτὸν Κύριος ο Θεός αυτού εις την Κυρίου του Θεού. 19 Ο δε Οζίας, ἔχων εν τη χειρὶ της χειρα του βασιλέως της Συρίας και επάταξαν αυτόν, αυτού θυμιατήριον διά να θυμιάσῃ, εθυμώθῃ και ενώ και ἐλαύνον αιχμαλώτους μέγα πλήθος εξ αυτών και εθυμώθη προς τους ιερείς, ανέτειλεν η λέπρα εν τω ἐφεραν αυτούς εις Δαμασκόν. Και παρεδόθη ἐπί εις την μετώπῳ αυτού ἐμπροσθεν των ιερέων εν τοικίω του χειρα του βασιλέως του Ισραήλ, δότις επάταξεν αυτὸν Κυρίου, πλησίον του θυσιαστηρίου του θυμιάματος. 20 εν σφαγῇ μεγάλῃ. 6 Διότι Φεκάρ ο υιός του Ρεμαλία Και ανέβλεψεν εις αυτὸν Αζαρίας ο ιερεὺς ο πρώτος και εθανάτωσεν εκ του Ιούδα εκατόν είκοσι χιλιάδας εν μιᾷ πάντες οι ιερείς, και ιδού, ὡς λεπρός κατά το μέτωπον ημέρα, πάντας δυνατούς εν ισχύΐ, επειδή εγκατέλιπον αυτούς και ἐσπεύσαν να εκβάλωσιν αυτὸν εκείθεν· και Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτῶν. 7 Και Ζιχρί, ανήρ αυτός μάλιστα ἐσπεύσεις να εξέλθῃ, διότι επάταξεν αυτὸν δυνατός εκ του Εφραΐτη, εθανάτωσε Μαασίαν τον υιόν ο Κύριος. 21 Και ἵτο ο Οζίας ο βασιλεὺς λεπρός ἔως της ημέρας του θανάτου αυτού και κατώκει εν οίκω και Ελκανά τον δεύτερον μετά τον βασιλέα. 8 Και κεχωρισμένων λεπρός διότι απεκόπη από τον οίκου του Κυρίου ἵτο δε επί του οίκου του βασιλέως Ιωθάμ ο υιός αυτού, κρίνων τον λαόν της γῆς. 22 Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Οζίου, αι πρώται και αι ἐσχαται, εγράφησαν υπό Ησαΐου του προφήτου υιού του Αμώς. 23 Και εκοιμήθη ο Οζίας μετά των πατέρων αυτού, και ἐθαψαν αυτὸν μετά των πατέρων αυτού εν τω πεδίῳ της ταφῆς των βασιλέων διότι είπον, Είναι λεπρός. Και εβασιλεύσεν αυτὸν Ἀχαῖον ο υιός αυτού.

την Βαιθ-σεμές και την Αιαλών και την Γεδηρώθ, και την Σοκχώ και τας κώμας αυτής, και την Θαμνά και τας κώμας αυτής, και την Γιμζώ και τας κώμας αυτής και κατώκησαν εκεί. **19** Διότι ο Κύριος επαπείνωσε τον Ιούδαν διά τον Ἀχαζ βασιλέα του Ισραὴλ επειδή θασυρούς του οίκου του Κυρίου και του οίκου του ιερού του Ζιμμά και Εδέν Ασσυρίας πλην ουχὶ εἰς βοήθειαν αυτού. **22** Και εν τω ο νιός του Ιωάχιμ στον Ελισαφάν, καιρῷ τῆς στενοχωρίας αυτού ἐτι μάλλον παρηγόμησεν Σιμίρι και Ιεϊήλ: και εκ των νιών του Ασάφ, Ζαχαρίας και εις τον Κύριον αυτός ο βασιλεὺς Ἀχαζ. **23** Και εθυσίαζεν Μαθθαίας: **14** και εκ των νιών του Αιμάν, Ιεχίηλ και εις τους θεοὺς της Δαμασκού, τους πατάξαντας αυτὸν Σιμεῖτ και εκ των νιών του Ιεδουθούν, Σεμαΐας και Οζήιλ, και ἔλεγεν, Επειδὴ οι θεοὶ του βασιλέως της Συρίας **15** Και συνήγαγον τους αδελφούς αυτῶν και ηγιάσθησαν βοηθούσιν αυτούς, εις τούτους θέλω θυσιάσει, διὰ να και ίήλθον, ως προσέταξεν ο βασιλεὺς διά του λόγου βοηθήσωται και εμέ. Εκείνοι ὅμως εστάθησαν η φθορά του Κυρίου, να καθαρίσωσι τον οίκον του Κυρίου. **16** αυτού και παντός του Ισραὴλ. **24** Και συνήθροισεν ο Και εισήλθον οι ιερεῖς εις το ενδότερον του οίκου Ἀχαζ τα σκεύη του οίκου του Θεού, και κατέκοψε τα σκεύη του οίκου του Θεού και ἔκλεισε τας θύρας του οίκου του Κυρίου, και ἔκαμεν εις εαυτόν θυσιαστήρια εν πάσῃ γνωίᾳ εν Ιερουσαλήμ. **25** Και εν πάσῃ πόλει του Ιούδα ἔκαμεν υψηλούς τόπους, διὰ να θυμιάζῃ εις τον Κυρίου, διὰ να καθαρίσωσιν αυτόν και εξέβαλον πάσαν την ακαθαρσίαν την ευρεθείσαν εν τω ναώ του Κυρίου, εν τη αὐλῇ του οίκου του Κυρίου· οι δε λευῖται λαβόντες, ἔφεραν ἔχω εις τον χείμαρρον Κέδρων. **17** τον Ιούδαν επειδή οι θεοί του οίκου του Θεού, και πατέρων αυτού, και παρώργισε Κύριον τον Θέον των πρώτων, και τη ογδόνη μημέρα του μηνός εισήλθον εις τον πρόναον του Κυρίου. Και ηγίασαν τον οίκον του Κυρίου εν οκτώ μημέραις, και τη δεκάτη ἔκτη του μηνός του πρώτου ετελείωσαν. **18** Τότε εισήλθον πρὸς Εζεκίαν τον βασιλέα και είπον, Εκαθαρίσαμεν όλον τον οίκον του Κυρίου και το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως και πάντα τα σκεύη αυτού και την τράπεζαν της προθέσεως και πάντα τα σκεύη αυτῆς **19** και πάντα τα σκεύη, τα οποία εμίανεν ο βασιλεὺς Ἀχαζ επὶ τῆς βασιλείας αυτού, ὅτε απεστάθησεν, ητοιμάσαμεν και ηγιάσαμεν και ιδού, είναι ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου. **20** Τότε εξηγέρθη Εζεκίας ο βασιλεὺς, και συναγαγών τους ἀρχόντας της πόλεως, ανέβη πρὸς τον οίκον του Κυρίου. **21** Και ἔφεραν επτά μόσχους και επτά κριούς και επτά αρνία και επτά τράγους διά προσφοράν περὶ αμαρτίας υπέρ της βασιλείας και υπέρ του αγιαστηρίου και υπέρ του Ιούδα. Και είπε πρὸς τους ιερεῖς, τους νιούς Ααρὼν, να προσφέρωσιν αυτά επὶ τον θυσιαστήριον του Κυρίου. **22** Και ἔσφαξαν τους μόσχους και παραλαβόντες οι ιερεῖς το αἷμα, ερράντισαν επὶ το θυσιαστήριον ομοίως ἔσφαξαν τους κριούς και ερράντισαν το αἷμα επὶ το θυσιαστήριον και ἔσφαξαν τα αρνία και ερράντισαν το αἷμα επὶ το θυσιαστήριον. **23** Επειτα προστήγαγον τους τράγους, διά την περὶ αμαρτίας προσφοράν, ἐμπροσθεν του βασιλέως και της συνάξεως, οι δε επέθεσαν τας χείρας αυτών επὶ αυτούς. **24** και ἔσφαξαν αυτούς οι ιερεῖς και ερράντισαν το αἷμα αυτών περὶ αμαρτίας επὶ το θυσιαστήριον, διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ παντός του Ισραὴλ: διότι ο βασιλεὺς προσέταξε το ολοκαύτωμα και την περὶ αμαρτίας προσφοράν υπέρ παντός του Ισραὴλ. **25** Και ἔστησε τους Λευῖτας εν τω οίκω του Κυρίου εν κυμβάλοις, εν ψαλτήριοις και εν κιθαραῖς, κατά το πρόσταγμα του Δαβίδ και Γαδ του βλέποντος του βασιλέως και Νάθαν του προφήτου διότι το πρόσταγμα ήτο παρά Κυρίου διά των προφητών

29 Ο Εζεκίας εβασίλευσεν ηλικίας εικοσιπέντε ετών, και εβασίλευσεν εικοσιεννέα ἔτη εν Ιερουσαλήμ: το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Αβιά, θυγάτηρ του Ζαχαρίου. **2** Και ἔπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντα ὅσα ἔπραξε Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **3** Οὗτος εν τω πρώτω ἔτει της βασιλείας αυτού, τον πρώτων μήνα, ἤνοιξε τας θύρας του οίκου του Κυρίου και επεσκέψανεν αυτάς. **4** Και εισήγαγε τους ιερεῖς και τους Λευῖτας, και συνήγαγεν αυτούς εἰς την ανατολικήν πλατείαν, **5** και είπε πρὸς αυτούς, Ακούσατε μου, Λευῖται: Αγιάσθητε τώρα, και αγιάστε τον ναόν Κυρίου του Θεού των πατέρων σας και εκβάλετε την ακαθαρσίαν εκ του αγίου τόπου. **6** Διότι οι πατέρες ημών παρηγόμησαν και ἔπραξαν πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών και εγκατέλιπον αυτόν, και απέστρεψαν τα πρόσωπα αυτών απὸ του κατοικητηρίου του Κυρίου και ἔστρεψαν τα νώτα: **7** και ἔκλεισαν τας θύρας του προνάου και ἔσβεσαν τους λύχνους και θυμίαμα δεν εθυμίαζον και ολοκαυτώματα δεν προσέφερον εἰς τον Θεόν του Ισραὴλ εν τω αγίῳ τόπῳ. **8** Διά τούτο η οργὴ του Κυρίου ἤλθεν επὶ τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ, και παρέδωκεν αυτούς εἰς διασποράν, εἰς ἔκστασιν και εἰς συριγμόν, καθὼς βλέπετε με τους οφθαλμούς σας. **9** Διότι ιδού, οι πατέρες ημών ἐπέσον διά μαχαίρας και οι υἱοί ημών και οι θυγατέρες ημών και οι γυναίκες ημών είναι διά τούτο

αυτού. **26** Και εστάθησαν οι Λευτήται με τα όργανα του Δαφίδ και οι ιερείς με τας σάλπιγγας. **27** Και είπεν ο Εζεκίας να προσφέρωσι την ολοκαύτωσιν επί του θυσιαστηρίου. Και ότε ήρχισεν η ολοκαύτωσις, ήρχισεν ο ύμνος του Κυρίου, με τας σάλπιγγας και με τα όργανα τα διωρισμένα παρά του Δαφίδ βασιλέως του Ισραήλ. **28** Και προσεκύνει πάσα η σύναξις και ἑψαλόν οι ψαλτώδι και οι σαλπιγκταί εσάλπιζον όλον τούτο εξηκολούθησε εωσού ετελείωσε η ολοκαύτωσις. **29** Και ως ετελείωσαν προσφέροντες, ἐκλιναν ο βασιλεύς και πάντες οι ευρεθέντες με¹ αυτού και προσεκύνησαν. **30** Και είπε προς τους Λευτήτας Εζεκίας ο βασιλεύς και οι ἄρχοντες να υμνώσι τον Κύριον με τους λόγους του Δαφίδ και Ασάφ του βλέποντος. Και ύμνησαν εν ευφροσύνῃ και κύψαντες προσεκύνησαν. **31** Τότε αποκριθείς ο Εζεκίας είπε, Τώρα είσθε καθιερωμένοι εις τον Κύριον προσέλθητε και προσφέρετε θυσίας και ευχαριστηρίους προσφοράς εν τα οίκω του Κυρίου. Και προσέφερεν η σύναξις θυσίας και ευχαριστηρίους προσφοράς, και πας καὶ κύψαντες προσεκύνησαν. **32** Και ἔγινεν ο αριθμός των ολοκαυτωμάτων, τα οποία προσέφερεν η εργασίας, εβδομήκοντα μόσχοι, εκατόν κριοί, διακόσια αρνία: πάντα ταύτα ήσαν διά ολοκαύτωσιν προς τον Κύριον. **33** Τα δε αφιερώματα ήσαν εξακόσιοι βρέες και τρισχίλια πρόβατα. **34** Οι ιερείς όμως ήσαν ολίγοι και δεν ήδυναντο να εκδέρωσι πάντα τα ολοκαυτώματα: διά να κάμωσι την εορτήν των αζύμων εν τω μηνί των ειρηνικών προσφορών, και μετά των σπονδών δι' εισέφεραν ολοκαυτώματα εις τον οίκον του Κυρίου. **35** Ετίς έκαστον ολοκαύτωμα. Ούτως αποκατεστάθη η υπηρεσία του οίκου του Κυρίου. **36** Και ευφράνθη ο Εζεκίας και πας ο λαός, ότι ο Θεός προδιέθεσε τον λαόν: επειδή το πράγμα ἔγινεν αιφνιδίως.

30 Και απέστειλεν ο Εζεκίας προς πάντα τον Ισραήλ και Ιούδαν: ἔγραψεν ἐτί πειστολάς προς Εφραΐμ και Μανασσή, διά να ἐλθωσιν εις τον οίκον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, να κάμωσι πάσχα εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **2** Διότι συνεβούλεύθη ο βασιλεύς και οι ἄρχοντες αυτού και πάσα η σύναξις εν Ιερουσαλήμ να κάμωσι το πάσχα εν τω δευτέρω μηνί. **3** Επειδή δεν ήδυνθήσαν να κάμωσιν αυτό εν τω καιρῷ εκείνῳ, διότι οι ιερεῖς δεν ήσαν αρκετά ηγιασμένοι και ο λαός δεν ήτο συνηγμένος εν Ιερουσαλήμ. **4** Και ἡρεσε το πράγμα εις τον βασιλέα και εις πάσαν την σύναξιν. **5** Όθεν απεφάσισαν να διακρίζωσι διά παντός του Ισραήλ, από Βηρ-σαβεέ ἔως Δαν, να ἐλθωσι διά να κάμωσι πάσχα εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ: διότι από πολλού χρόνου δεν είχον κάμει κατά το γεγραμμένον. **6** Και υπήγαν οι ταχινόρμοι μετά των επιτολών παρά του βασιλέως και των αρχόντων αυτού, διά παντός του Ισραήλ και Ιούδα, και κατά την προσταγήν του βασιλέως, λέγοντες, νιοί Ισραήλ, επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν του Αβραάμ, Ισαάκ και Ισραήλ: και αυτός θέλει εις τους εναπολειφθέντας από σας, οσοι διεσώθητε εκ χειρός των βασιλέων της Ασσυρίας: **7** και μη γίνεσθε καθώς οι πατέρες σας και καθώς οι πατέρων αυτών: και παρέδωκεν αυτούς εις ερήμωσιν, ως βλέπετε: **8** τώρα μη σκληρύνητε τον τράχηλόν σας, καθώς οι πατέρες σας υποτάχθητε εις τον Κύριον και εισέλθετε εις το αγιαστήριον αυτού, το οποίον ηγίασεν εις τον αιώνα: και δουλεύσατε Κύριον τον Θεόν σας, διά φαστωδοί και οι σαλπιγκταί εσάλπιζον όλον τούτο εις την γην την ταύτην διότι οικτίμων και ελεήμων είναι Κύριος ο Θεός σας και δεν θέλει αποστρέψει την πρόσωπον αυτού από σας, εάν επιστρέψητε προς αυτόν. **9** Διότι εάν επιστρέψητε προς τον Κύριον, οι αδελφοί σας και τα τέκνα σας θέλουσιν ευρεί έλεος ἐμπροσθεν πάντες οι ευρεθέντες με¹ αυτού και προσεκύνησαν. **10** Και διήλθον οι ταχινόρμοι από πόλεως εις πόλιν διά της γης του Εφραΐμ και Μανασσή και ἔως Ζαβουλών προσέλθητε και προσφέρετε θυσίας και ευχαριστηρίους πλην εκείνοι κατεγέλασαν αυτούς και εμυκτήρισαν προσφοράς εν τα οίκω του Κυρίου. Και προσέφερεν η σύναξις θυσίας και ευχαριστηρίους προσφοράς, και πας και Ζαβουλών υπέκλιναν και ήλθον εις Ιερουσαλήμ. **12** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις αυτούς καρδίαν μίαν, διά να κάμωσι την προσταγήν του βασιλέως και των αρχόντων, κατά τον λόγον του Κυρίου. **13** Και συνήχθησαν εις Ιερουσαλήμ λαός πολύς, πρόθυμος την καρδίαν, ολοκαυτώματα. **14** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις αυτούς καρδίαν μίαν, διά να κάμωσι την προσταγήν του βασιλέως και των αρχόντων, κατά τον λόγον του Κυρίου. **15** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον χείμαρρον Κέδρων. **16** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα τη δεκάτη τετάρτη του δευτέρου μηνός και καρδίαν εις το να αγιασθώσι, παρά οι ιερείς. **17** Ετίς εντράπτησαν οι ιερείς και οι Λευτήται, και αγιασθέντες εισέφεραν ολοκαυτώματα εις τον οίκον του Κυρίου. **18** Επειδή δεν είχον καθαρισθή, αλλ' ἔτρωγον το πάσχα ουχί κατά το γεγραμμένον· ο Εζεκίας όμως εδεήθη υπέρ αυτών, λέγων, Ο αγαθός Κύριος ας γείνη ίλεως εις πάντα, **19** οστίς κατευθύνει την καρδίαν αυτού εις το να εκζητή τον Θεόν, Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, και αν δεν εκαθαρίσθη κατά τον καθαρισμόν του αγιαστηρίου. **20** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Εφραΐμ και Μανασσή, Ισαάκ και Ζαβουλών δεν είχον καθαρισθή, αλλ' ἔτρωγον το πάσχα ουχί κατά το γεγραμμένον· ο Εζεκίας όμως εδεήθη υπέρ αυτών, λέγων, Ο αγαθός Κύριος ας γείνη ίλεως εις πάντα, **21** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ οι ιερείς του Κυρίου την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **22** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **23** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **24** Διότι ήσαν αλλας επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **25** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **26** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **27** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **28** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **29** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **30** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **31** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **32** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **33** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **34** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **35** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **36** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **37** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **38** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **39** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **40** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **41** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **42** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **43** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **44** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **45** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **46** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **47** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **48** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **49** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **50** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **51** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **52** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **53** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **54** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **55** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **56** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **57** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **58** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **59** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **60** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **61** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **62** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **63** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **64** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **65** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **66** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **67** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **68** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **69** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **70** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **71** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **72** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **73** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις τον πάσχα την προσταγήν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εις τον Θεόν των πατέρων αυτών. **74</b**

σύναξιν χιλίους βόας και επτά χιλιάδας προβάτων· τα αφιερώματα επ' αυτών δε ήτο επιστάτης Χωνανίας ο και οι άρχοντες προσέφεραν εις την σύναξιν χιλίους Λευίτης και μετ' αυτὸν Σιμεὶ ο αδελφός αυτού. **13** Ο δε βόας και δέκα χιλιάδας προβάτων· και ηγιάσθησαν Ιεχιήλ και Αζαζίας και Ναχάθ και Ασαήλ και Ιεριμώθ και πολλοὶ ιερεῖς. **25** Και ευφράνθησαν πάσα η σύναξις του Ιωαζάβαδ και Ελιήλ και Ισμαχίας και Μαάθ και Βεναίας Ιούδα και οι ιερεῖς και οι λευίται και πάσα η σύναξις η ήσαν επιτηρηταί, υπό την οδηγίαν του Χωνανίου και συνελθούσα εκ του Ισραήλ και οι ξένοι οι ελθόντες εκ Σιμεὶ του αδελφού αυτού, διά προσταγής Εζεκίου του της γης του Ισραήλ και οι κατοικούντες εν Ιούδᾳ. **26** βασιλέως και Αζαρίου του επιστάτου του οίκου του Και έγινεν ευφροσύνη μεγάλη εν Ιερουσαλήμ διότι Θεού. **14** Και Κωρή ο υιός του Ιεμνά του Λευίτου, ο από την ημερών του Σολομώντος υιού του Δαβίδ πυλωρός κατά αντολάς, ήτο επί των προαιρετικών βασιλέως του Ισραήλ, δεν έγινε τοιούτον πράγμα εν προσφορών του Θεού, διά να διανέμη τας προσφοράς Ιερουσαλήμ. **27** Μετά ταύτα σηκωθέντες οι ιερεῖς οι του Κυρίου και τα αγιώτατα πράγματα. **15** Και μετ' αυτὸν Λευίται ηὐλόγησαν τον λαόν· και επικούσθη η φωνή Εδέν και Μινιαμέν και Ιησούς και Σεμαίας, Αμαρίας και αυτῶν, και ἤλθεν η προσευχή αυτών εις τον ουρανόν, Σεχανίας, εν ταῖς πόλεσι των ιερέων εμπεπιστευμένοι να διανέμωσιν εις τους αδελφούς αυτών κατά τας διαιρέσεις αυτών, εξ ίσου εις τον μεγάλον και εις τον μικρόν, **16** εις πάντα τον εισερχόμενον εις τον οίκον του Κυρίου, το καθημερινόν αυτού μερίδιον, διά την εις τα υπουργήματα αυτών υπηρεσίαν αυτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών, εκτός των αρεσικών αυτών, τα οποία απηριθμήσαν κατά γενεαλογίαν, από τριών ετών ηλικίας και επάνω. **17** Η απαριθμήσις δε των ιερέων και των Λευίτων έγινε κατά τον οίκον των πατριών αυτών, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, κατά τα υπουργήματα αυτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών **18** και εις πάντα τα τέκνα αυτών, τας γυναίκας αυτών και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών, εις πάσαν την σύναξιν, οἵτινες απηριθμήσαν κατά γενεαλογίαν διότι εν πίστει ηγιάσθησαν εις τα ἄγια. **19** Περί δε των υιών Ααρὼν των ιερέων εν τοις αγροίς των προαστείων των πόλεων αυτών, ήσαν εν εκάστη πόλει άνθρωποι διωρισμένοι κατ' ὄνομα διά να δίδωσι μερίδια εις πάντα τα αρεσικά μεταξύ των ιερέων και εις πάντα τα απαριθμητά μεταξύ των Λευίτων. **20** Και ούτως έκαμεν ο Εζεκίας καθ' ὅλον τον Ιούδαν· και ἐπράξε το καλόν και ευθές και αληθινόν ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **21** Και εις παν ἔργον, το οποίον ήρχισεν εις την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού, και εις τον νόμον και εις τα προστάγματα, εκζήτων τον Θεόν αυτού, ἔκαμνεν αυτὸν εξ ὀλης της καρδίας αυτού και ευωδούτο.

31 Αφού δε συνετελέσθησαν πάντα ταύτα, πας ο Ισραήλ οι ευρεθέντες εξήλθον εις τας πόλεις του Ιούδα και συνέτριψαν τα αγάλματα και κατέκοψαν τα ἀλση και εκρήμνισαν τους υψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια από παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· το αυτό ἔκαμψαν και εις τον Εφραΐμ και Μανασσῆ, εσωσύ συνετέλεσαν. Τότε επέστρεψαν πάντες οι υιοί Ισραήλ, ἔκαστον εις την ιδιοκτησίαν αυτού, εις τας εαυτών πόλεις. **2** Και διέταξεν ο Εζεκίας τας διαιρέσεις των ιερέων και των Λευίτων, κατά τας διαιρέσεις αυτών, ἔκαστον κατά την υπηρεσίαν αυτού, τους ιερείς και τους Λευίτας, διά τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, διά να λειτουργώσι και να δοξολογώσι και να υμνώσιν εν ταῖς πόλεσι των σκηνωμάτων του Κυρίου. **3** Διέταξε και το μερίδιον του βασιλέως εκ των υπαρχόντων αυτού, διά τας ολοκαυτώσεις, διά τας πρωϊνάς και εσπερινάς ολοκαυτώσεις και διά τας ολοκαυτώσεις των σαββάτων και των νεομηνιών και των επισήμων εορτών, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμῳ του Κυρίου. **4** Είπεν ἔτι προς τον λαόν τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ, να δίδῃ την μερίδια των ιερέων και Λευίτων, διά να ενισχύνωται εν τω νόμῳ του Κυρίου. **5** Και καθώς εξεδόθη ο λόγος, οι υιοί Ισραήλ ἔφεραν εν αφθονίᾳ απαρχάς σίτου, σίνου και ελαίου και μέλιτος και πάντων των γεννημάτων του αγρού· ἔφεραν ἔτι εν αφθονίᾳ τα δέκατα παντός πράγματος. **6** Και οι υιοί Ισραήλ και Ιούδᾳ, οι κατοικούντες εν τους πόλεσιν Ιούδα, και αυτοί ἔφεραν τα δέκατα βοών και προβάτων και τα δέκατα των αγίων πραγμάτων των αφιερουμένων εις Κύριον τον Θεόν αυτών, και ἔθεσαν κατά σωρούς. **7** Εν τω τρίτῳ μηνὶ ἤρχισαν να κάμνωσι τους σωρούς και εν τω εβδόμῳ μηνὶ ετελείωσαν. **8** και ιερουσαλήμ, **3** συνεβούλευθή μετά των αρχόντων αυτού ὅτε ἤλθον ο Εζεκίας και οι ἄρχοντες και είδον τους και μετά των δυνατών αυτού, να εμφράξῃ τα ὑδατα σωρούς, ηὐλόγησαν τον Κύριον και τον λαόν αυτού τον των πηγών των ἔξω της πόλεως και συνήργησαν μετ' Ισραήλ. **9** Ἐπειτα ἥρωτησεν ο Εζεκίας τους ιερείς και τους Λευίτας περί των σωρών. **10** Και απεκρίθη προς τους Αζαρίας, ο πρώτος ιερεύς, εκ του οίκου Σαδώκ, τας πηγάς και τον ποταμόν τον ρέοντα διά μέσου της αυτόν ηγιάσθησε τον Κύριος ηὐλόγησε τον Μιλλώ της πόλεως Δαβίδ, και ἤλθεν οι βασιλεῖς της Ασσυρίας να είπεν, Αφού ἤρχισαν να φέρωσι τας προσφοράς είναι η μεγάλη θυρεός της πόλεως Δαβίδ, και ἤκαμψαν ὅπλα πολλά και αύτη αφθονία. **11** Τότε είπεν ο Εζεκίας να ετοιμάσωσι θυρεός. **6** Και ἐβαλε πολεμάρχους επί τον λαόν, και ταμεία εκ τω οίκων του Κυρίου· και ητοίμασαν, **12** και συνήθροισεν αυτούς προς εαυτόν εις την πλατείαν εισέφεραν εν πίστει τας προσφοράς και τα δέκατα και της πόλης της πόλεως και ελάλησε κατά την καρδίαν

32 Μετά τα πράγματα ταύτα και την αλήθειαν ταύτην, ἤλθε Σενναχειρέιμ ο βασιλεὺς της Ασσυρίας, και εισήλθεν εις τον Ιούδαν και εστρατοπέδευσεν εναντίον των οχυρών πόλεων και είπε να υποτάξῃ αυτάς εις εαυτόν. **2** Και ίδων ο Εζεκίας, ὅτι ο Σενναχειρέιμ ἤλθε κατά σωρούς. **7** Εν τω τρίτῳ μηνὶ ἤρχισαν να κάμνωσι τους σωρούς και εν τω εβδόμῳ μηνὶ ετελείωσαν. **8** και ιερουσαλήμ, **3** συνεβούλευθή μετά των αρχόντων αυτού ὅτε ἤλθον ο Εζεκίας και οι ἄρχοντες και είδον τους και μετά των δυνατών αυτού, να εμφράξῃ τα ὑδατα σωρούς, ηὐλόγησαν τον Κύριον και τον λαόν αυτού τον των πηγών των ἔξω της πόλεως και συνήργησαν μετ' Ισραήλ. **9** Και συνήθη λαός πολύς, και ενέφραξαν πάσας τους Λευίτας περί των σωρών. **10** Και απεκρίθη προς τους Αζαρίας, ο πρώτος ιερεύς, εκ του οίκου Σαδώκ, την πύργων, και ἀλλό τείχος ἔξω και επεσκεύασε την λαόν αυτού· και το εναπολειφθέν είναι η μεγάλη Μιλλώ της πόλεως Δαβίδ, και ἤκαμψαν ὅπλα πολλά και αύτη αφθονία. **11** Τότε είπεν ο Εζεκίας να ετοιμάσωσι θυρεός. **6** Και ἐβαλε πολεμάρχους επί τον λαόν, και ταμεία εκ τω οίκων του Κυρίου, εφάγομεν εις χορτασμόν, δύον το τείχος το κεχαλασμένον και ύψωσεν ἔως

αυτών, λέγων, **7** Ενδυναμούσθε και ανδρίζεσθε, μη κατοίκους της Ιερουσαλήμ εκ της χειρός Σενναχειρέιμ φοβηθήτε μηδέ πτοιηθήτε από προσώπου του βασιλέως του βασιλέως της Ασσυρίας και εκ της χειρός πάντων, της Ασσυρίας, και από προσώπου παντός του πλήθους και ησφάλισεν αυτούς κυκλόθεν. **23** Και ἐφέραν πολλοί του μετ' αυτού διότι πλειότεροι είναι μεθ' ημών παρά δώρα προς τον Κύριον εις Ιερουσαλήμ και πολύτιμα μετ' αυτού· **8** μετ' αυτού είναι βραχίονες σάρκινοι μεθ' πράγματα προς Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα· και ημών δε είναι Κύριος ο Θεός ημών, διά να βοηθή ημάς εμεγαλύνθη ἐκτοτε ενώπιον πάντων των εθνών. **24** Κατ' και να μάχηται τας μάχας ημών. Και ενεθαρρύνθη ο εκείνας τας ημέρας πρρώστησεν ο Εζεκίας ἡώς θανάτουλαός εις τους λόγους Εζεκίου του βασιλέως του Ιούδα· και προσευχήθη εις τον Κύριον· και επήκουσεν αυτού και **9** Μετά ταύτα απέστειλεν ο Σενναχειρέιμ βασιλεύς ἐδωκεν εις αυτὸν σημείον. **25** Πλην δεν ανταπέδωκεν ο της Ασσυρίας τους δούλους αυτού εις Ιερουσαλήμ, Εζεκίας κατά την εις αυτὸν ενεργεσίαν· διότι επήρθη αυτός δε, ἔχων μεθ' εαυτού πάσαν την δύναμιν αυτού, η καρδία αυτού· ὅθεν επήλθεν οργὴ επ' αυτὸν και επὶ εποιούρκει την Λαχεῖς, προς Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. **26** Και επαπεινώθη ο Εζεκίας διά την ἐπάρσιν της καρδίας αυτού, αυτός λέγων, **10** Ούτω λέγει Σενναχειρέιμ ο βασιλεὺς τῆς και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και δεν ἥθεν επ' Ασσυρίας· Εἰς τι πεποιθότες κάθησθε, πολιορκούμενοι αυτούς η οργὴ του Κυρίου εν ταῖς ημέραις του Εζεκίου· εν Ιερουσαλήμ; **11** Δεν σας απατά ο Εζεκίας διά να **27** Απέκτησε δε ο Εζεκίας πλούτον και δόξαν πολλήν σας παραδώσῃ εις θάνατον από πείνης και από δύψης, σφόδρα· και ἐκαμεν εις εαυτόν θησαυρούς αργυρίου λέγων, Κύριος ο Θεός ημών θέλει ελευθερώσει ημάς και χρυσίου και λίθων πολυτίμων και αρωμάτων και εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; **12** Αυτός ασπίδων και παντός είδους σκευών επιθυμητῶν· **28** ούτος ο Εζεκίας δεν εστήκωσε τους υψηλούς αυτού και αποθήκας διά το εισόδημα του σίτου και του οίνου τόπους και τα θυσιαστήρια αυτού και εἴπε προς τον Ιούδαν και προς τον Ιερουσαλήμ, λέγων, Ἐμπροσθεν και του ελαίου· και σταύλους διά παν είδος κτηνών λέγων, Έμπροσθεν εις την άνω ἔξοδον των ηδυνήθησαν οι θεοί των εθνών της γης να λυτρώωσι τους τόπους αυτών εκ της χειρός μου; **14** Τις εκ πάντων της πόλεις και απέκτησε πρόβατα και βόας εις πλήθος διότι αυτό θέλετε θυμιάζει; **13** Δεν εξέρυθε τι ἐπράξα εγώ και οι πατέρες μου εις πάντας τους λαούς της γης; **29** Και ἐκαμεν εις εαυτόν ενός μόνον θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνεῖ και επ' ο Θεός δέωκεν εις αυτόν περιουσίαν πολλήν σφόδρα. και οι πατέρες μου εις πάντας τους λαούς της γης; **30** Έφραξεν ἔτι αυτός ο Εζεκίας την ἀνω ἔξοδον των ιδιούτερων του Γιών, και δημηθυνεν αυτά κάτω προς δύσμάς της πόλεως Δαβίδ. Και ευαδώθη ο Εζεκίας εις πάντα τα των θέων των εθνών εκείνων, τα οποία οι πατέρες μου εξωλόθρευσαν, ηδυνήθη να λυτρώση τον λαόν αυτού της Βαθυλώνος, οίτινες ἐστειλαν προς αυτόν διά να εκ της χειρός μου, ώστε να δυνηθῇ ο Θεός υμών να ερευνήσωσι περὶ του θαύματος του γενομένου εν τη λυτρώσιν υμάς εκ της χειρός μου; **15** Τώρα λοιπὸν αμ αγη, ο Θεός εγκατέλιπεν αυτόν, διά να δοκιμάσῃ αυτόν, σας πλανάν ο Εζεκίας, και ας μη σας απατά ούτως, και ώστε να γνωρίσῃ πάντα τα εν τη καρδίᾳ αυτού. **32** Αι δε μη πιστεύετε αυτόν διότι ουδείς θεός ουδενός έθνους λοιπαὶ πράξεις του Εζεκίου και τα ελέη αυτού, ιδού, ή βασιλείας ηδυνήθη να λυτρώση τον λαόν αυτού εκ είναι γεγραμμένα εν τη οράσει Ησαΐου του προφήτου, της χειρός μου και εις της χειρός των πατέρων μου· υιού του Αμώς, εν τω βιβλίω των βασιλέων Ιούδα και πολύ οιλγώτερον ο Θεός σας θέλει σας λυτρώσει εκ Ισραήλ. **33** Και εικοιμήθη ο Εζεκίας μετά των πατέρων της χειρός μου. **16** Και περισσότερα ἔτι ελάλησαν οι δούλοι αυτού εναντίον Κυρίου του Θεού και εναντίον του δούλου αυτού Εζεκίου. **17** Και επιστολάς ἔγραψε διά την ονειδίση Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και να λαλήσῃ να επιστολάς του Θεού της Ιερουσαλήμ, καθώς κατά των θεών των λαών της γης, οίτινες είναι ἔργα χειρών ανθρώπων. **20** Και προσευχήθη περὶ τούτων Εζεκίας ο βασιλεὺς και Ησαΐας ο προφήτης, ο υιός του Αμώς, και εβόησαν προς τον ουρανόν. **21** Και απέστειλε Κύριος ἄγγελον, ὅστις ηράνισε πάντας τους δυνατούς εν ισχύi και τους ἀρχοντας και τους στρατηγούς εν τω στρατοπέδῳ του βασιλέως της Ασσυρίας. Και επέστρεψε με κατηχυμένον πρόσωπον εις την γην αυτού. Και ὅτε εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού αυτού, οι ξελθόντες εκ των σπλάγχνων αυτού εθανάτωσαν αυτόν εκεὶ εν μαχαίρᾳ. **22** Και ἐσώσεν ο Κύριος τον Εζεκίαν και τους

33 Δώδεκα ετών ηλικίας ἦτο ο Μανασσῆς ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πεντήκοντα πέντε ἔτη εν Ιερουσαλήμ. **2** Και ἐπράξει ποντρά ενώπιον του Κυρίου, κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απ' ἐμπροσθεν των ιιών Ισραήλ· **3** και ανωκοδόμησε τους υψηλούς τόπους, τους οποίους Εζεκίας ο πατήρ αυτού κατέστρεψε, και ανήγειρε θυσιαστήρια εις τους Βααλείμ, και ἐκαμεν ἀλση και προσεκύνησε πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάττρευσεν αυτά. **4** Και ανωκοδόμησε θυσιαστήρια εν τω οίκω του Κυρίου, περὶ τον οποίου ο Κύριος είπεν, Εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι το ονομά μου εις τον αιώνα. **5** Και ανωκοδόμησε θυσιαστήρια εις πάσαν την στρατιάν του ουρανού εντός των δύο αυλών του οίκου του Κυρίου. **6** Και αυτός διεβίβασε τους υιούς αυτού διά του πυρός εν τη κοιλάδι του υιού του Εννόμ· και προεμάντευε καιρούς και ἐκαμεν οιωνισμούς και μαγείας και εσύστησεν

ανταποκριτάς δαιμονίων και επαοιδούς πολλά πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς εταπεινώθη Μανασσής ο έπραξεν ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίσῃ αυτόν.

7 Και ἔστησε το γλυπτόν, την εικόνα την οποίαν ἔκαμεν, μάλλον. 24 Και συνώμοσαν οι δούλοι αυτού κατ' αυτού εν τω οίκῳ του Θεού, περί του οποίου ο Θέος είπε προς και εθανάτωσαν αυτόν εν τω οίκῳ αυτού. 25 Ο δε λαός τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα τον υἱόν αυτού, Εν της γης εθανάτωσε πάντας τους συνομόσαντας κατά τω οίκῳ τούτῳ και εν Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα του βασιλέως Αμών και ἔκαμεν ο λαός της γης βασιλέα από πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλω θέσει το όνομά αντ' αυτού Ιωσίαν τον υἱόν αυτού.

μου εις τον αιώνα: 8 και δεν θέλω μετασαλεύει τον πόδα του Ισραήλ από της γης, την οποίαν παρέδωκα εις τους πατέρας σας· εάν μόνον προσέξωσι να κάμωσι πάντα ούσα προσέταξα εις αυτούς, κατό πάντα τον νόμον και τα διατάγματα και τας κρίσεις τας δοθείσας διά του Μωϋσέως. 9 Και επλήνησον ο Μανασσής τον Ιούδαν και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ώστε να πράττωσι πονηρότερα παρά τα έθνη, τα οποία ο Κύριος ηφάντισεν απ' ἐμπροσθεν των υιών Ισραήλ. 10 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μανασσήν και προς τον λαόν αυτού· πλὴν δεν ἔδωκαν ακρόσιν. 11 Διά τούτο ἔφερε κατ' αυτών ο Κύριος τους ἀρχοντας του στρατεύματος του βασιλέως της Ασσυρίας, και επίσαν τον Μανασσήν μεταξύ των θάμνων και δέσαντες αυτόν με ἀλύσεις, ἔφεραν αυτόν εις Βαβυλώνα. 12 Και ενώ ήτο εν Θλίψι, ικέτευσε Κύριον τον Θεόν αυτού και εταπεινώθη σφόδρα ενώπιον του Θεού των πατέρων αυτού, 13 και προσηχθῆי εἰς αυτόν τότε ηλέσσεν αυτόν και επήκουσε της δεήσεως αυτού και επανέφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, εἰς το βασίλειον αυτού. Τότε εγνώρισεν ο Μανασσής ἐτι ο Κύριος αυτός είναι ο Θεός. 14 Μετά δε ταύτα ωκοδόμησε τείχος ἔξω της πόλεως Δαβίδ, προς δυσμάς του Γιών, εν τη κοιλάδι, ἡώς της εισόδου της πύλης της ἱθυκής, και περιεκύλωσε το Οφρή και ὑψώσεν αυτό εἰς μέγαν ύψος, και ἔβαλε πολεμάρχους εν πάσας ταῖς ωχυρωμέναις πόλεσι του Ιούδα. 15 Και αφήρεσε τους ξένους θεούς και την εικόνα από του οίκου του Κυρίου και πάντα τα θυσιαστήρια, τα οποία ωκοδόμησεν εν τω ὥρᾳ του οίκου του Κυρίου και εν Ιερουσαλήμ· και ἔριψεν αυτά ἔξω της πόλεως. 16 Και ανώρθωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου και εθυσίασεν επ' αυτού θυσίας ειρηνικάς και ευχαριστηρίους, και προσέταξε τον Ιούδαν να λατρεύν Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. 17 Ο λαός δύως εθυσίαζεν ἐτι επι τους υψηλούς τόπους, πλὴν μόνον εἰς Κύριον τον Θεόν αυτών. 18 Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Μανασσή και η προσευχή αυτού η προς τον Θεόν αυτού και οι λόγοι των βλεπόντων, οίτινες ελάλησαν προς αυτόν εν ονόματι Κυρίου του Θεού Ισραήλ, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τοις χρονικοίς των βασιλέων του Ισραήλ. 19 Και η προσευχή αυτού, και πως εισηκούσθη, και πάσαι αι αμαρτίαι αυτού και η αποστασία αυτού και τα μέρη, δύο ωκοδόμησεν υψηλούς τόπους και ἔστησε τα ἀλσοῦ και τα γλυπτά, πριν ταπεινώθη, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις λόγοις των βλεπόντων. 20 Και εκοιμήθη ο Μανασσής μετά των πατέρων αυτού, και ἔθαψαν αυτόν εν τω οίκῳ αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αμών ο υιός αυτού. 21 Εικοσιδύο ετών ήταν ο Αμών ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δύο ἔτη εν Ιερουσαλήμ. 22 Και ἔπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς ἔπραξε Μανασσής ο πατήρ αυτού και εθυσίαζεν ο Αμών εις πάντα τα γλυπτά, τα οποία Μανασσής ο πατήρ αυτού ἔκαμεν, και ελάτρευεν αυτά. 23 και δεν εταπεινώθη

ενώπιον του Κυρίου, καθώς εταπεινώθη Μανασσής ο πατήρ αυτού αλλ' αυτός ο Αμών ηνόμησε μάλλον και περιεπάτησεν εν ταῖς οδοῖς Δαβίδ του πατρός αυτού, και δεν ἔξεκλινε δεξιά η αριστερά. 3 Και εν τω ογδόν ἔτει της βασιλείας αυτού, νέος ων ἐτι, ήρχισε να εκζητῇ τον Θεόν του Δαβίδ του πατρός αυτού και εν τω δωδεκάτῳ ἔτει ἥρχισε να καθαρίζῃ τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ από των υψηλών τόπων και από των ἄλσεων και των γλυπτών και των χωνευτών. 4 Και κατέστρεψαν ἐμπροσθεν αυτού τα θυσιαστήρια των Βασαλείμ· και τα είδωλα τα υπεράνω αυτών κατεκρήμνισε· και τα ἄλση και τα γλυπτά και τα χωνευτά κατεσύντριψε και ελέπτυνεν εἰς σκόνην και ἔρριψεν αυτήν επι τα μνήματα των θυσιαζόντων εις αυτά. 5 Και τα οστά των ιερέων ἔκαψεν επι των θυσιαστηρίων αυτών και εκαθάρισε τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. 6 Και ἔκαμε το αυτό εις τας πόλεις του Μανασσή και Εφραΐμ και Συμεών και μέχρι του Νεφθαλί, κύκλω των ηρημωμένων τόπων αυτών. 7 Και αφού κατέστρεψε τα θυσιαστήρια και τα ἄλση και κατελέπτυνεν εἰς σκόνην τα γλυπτά και κατέκοψε πάντα τα είδωλα διά πάσσης της γης του Ισραήλ, επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. 8 Εν δε τω δεκάτῳ ογδόν ἔτει της βασιλείας αυτού, αφού εκαθάρισε την γην και τον ναόν, εξαπέστειλε τον Σαφάν υιόν του Αζαλίου, και τον Μασσίαν τον ἀρχοντα της πόλεως, και τον Ιωάχι τον υπομνηματογράφον, διά να επισκευάσωσι τον οίκον Κυρίου του Θεού αυτού. 9 Και ελθόντες προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν, παρέδωκαν το αργύριον το εισαχθέν εἰς τον οίκον του Θεού, το οποίον οι Λευΐται οι φυλάττοντες τας θύρας εσύναξαν εκ της χειρός του Μανασσή και Εφραΐμ και εκ παντός του επιλοίπου του Ισραήλ και εκ παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ. 10 Και ἔδωκαν αυτά εις την χείρα των ποιούντων τα ἔργα, των επιστατούντων εν τω οίκῳ του Κυρίου· οι δε ποιούντες τα ἔργα, τα οποία ειργάζοντο εν τω οίκῳ του Κυρίου, παρέδωκαν αυτό διά να επισκευάσωσι και να επιδιορθώσωσι τον οίκον. 11 εις τους τέκτονας και οικοδόμους ἔδωκαν αυτό, διά v' αγοράσωσι λίθους πελεκητούς και ξύλα διά δοκούς, και διά να στεγάσωσι τους οίκους τους οποίους κατέστρεψαν οι βασιλεῖς του Ιούδα. 12 Και ειργάζοντο οι ἄνδρες το ἔργον εν πίστει επιτηρηταί δε επ' αυτών ήσαν Ιαάθ και Οβαδίας, οι Λευΐται, εκ των υιών Μεραρί· και Ζαχαρίας και Μεσουλλάμ, εκ των υιών των Κααθιτών, διά να κατεπείγωσι το ἔργον· και εκ των Λευΐτών πάντες οι επιστήμονες μουσικών οργάνων. 13 Ήσαν ἐτι επι των αχθοφόρων και εργοδιώκται πάντων των εργαζομένων, καθ' οποιανδήποτε υπηρεσίαν· και εκ των Λευΐτών ήσαν γραμματείς και επιστάται και θυρωροί. 14 Και ενώ εξέφερον το αργύριον το εισαχθέν

τα ολοκαυτώματα, διά να δώσωσιν αυτά κατά τας διαιτέσεις των οίκων των πατριών του λαού, διά να προσφέρωσιν εις τον Κύριον, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίῳ του Μωϋσέως και ωσαύτως περί των βοών.

13 Καὶ ἐψήσαν τὸ πάσχα εν πυρί, κατὰ τὸ διατεταγμένον· τα δε ἄγια ἐψήσαν εἰς χύτρας καὶ εἰς λέβητας καὶ εἰς κακάβια, καὶ διεμοιράσαν ταχέως μεταξὺ παντός του λαοῦ. **14** Καὶ ἐπειτα ητοίμασαν εἰς εαυτούς καὶ εἰς τοὺς ιερεῖς οἱ ιερεῖς οἱ νιοὶ Ααρὼν κατεγίνοντο εἰς τὸ προσφέρωσι τα ολοκαυτώματα καὶ τα στέατα μέχρι νυκτός διὰ τοῦτο οἱ Λευΐται ητοίμασαν εἰς εαυτούς καὶ εἰς τοὺς ιερεῖς τοὺς νιούς Ααρών. **15** Καὶ οἱ ψαλτῶδοι οἱ νιοὶ τοῦ Αστράφ ήσαν εν τα τόπω αυτών, κατά την διαταγὴν του Δαβὶδ καὶ του Ασδράβ καὶ του Αιμάν καὶ του Ιεδουθούν, του βλέποντος του βασιλέως, καὶ οἱ πυλωροί εφύλαττον εν εκάστη πύλῃ δεν ἡτο χρεία να απομακρύνθωσιν από της υπηρεσίας αυτών διότι οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται ητοίμασαν δι' αυτούς. **16** Καὶ ητοίμασθη πάσα η υπηρεσία του Κυρίου την αυτήν ημέραν, διά να κάμωσι το πάσχα καὶ να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου, κατά την προσταγὴν του βασιλέως Ιωσία. **17** Καὶ οἱ νιοὶ Ισραήλ οι παρευρεθέντες ἔκαμον το πάσχα εν τα καιρώ εκείνω καὶ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας. **18** Καὶ δεν ἔγινε πάσχα ως εκείνο εν τω Ισραήλ, από των ημερών Σαμουήλ του προφήτου ουδὲ ἔκαμον πάντες οι βασιλεῖς του Ισραήλ ως το πάσχα, το οποίον ἔκαμεν ο Ιωσίας καὶ οι ιερεῖς καὶ οι Λευΐται καὶ πας ο Ιούδας καὶ ο Ισραήλ οι παρευρεθέντες, καὶ οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. **19** Εν τω δεκάτω ογδών ἔτει της βασιλείας του Ιωσία έγινε το πάσχα τούτο. **20** Μετά δε ταύτα πάντα, αφού ο Ιωσίας ητοίμασε τον οίκον, ανέβη Νεχαίος ο βασιλεὺς της Αιγύπτου διά να πολεμήσῃ εν Χαρκεμίς επί τον Ευφράτην· καὶ εξῆλθεν ο Ιωσίας εναντίον αυτού. **21** Απέστειλε δε μηνυτάς προς αυτόν, λέγων, Τι είναι μεταξὺ εμού καὶ σου, βασιλεύ του Ιούδα; δεν ἔχομαι σήμερον εναντίον σου, ἀλλ' εναντίον του οίκου, με τον οποίον ἔχω πόλεμον· καὶ ο Θεός προσέταξεν εἰς εμέ να σπεύσω· ἀπεχει από του Θεού, ὅτις είναι μετ' εμού, καὶ να μη σε εξολοθρεύσῃ. **22** Πλην ο Ιωσίας δεν απέστρεψε το πρόσωπον αυτού απ' αυτού· αλλά μετεσχηματίσθη, διά να πολεμήσῃ εναντίον αυτού, καὶ δεν εισήκουσεν εις τους λόγους του Νεχαίου, τους εκ στόματος του Θεού, καὶ ήλθε να πολεμήσῃ εν τη κοιλάδι Μεγιδδώ. **23** Καὶ ετόξευσαν οι τοξόται επί τον βασιλέα Ιωσίαν· καὶ είπεν ο βασιλεὺς προς τους δούλους αυτού, Εκβάλετε με ἔξω, διότι επλιγώθην βαρέως. **24** Καὶ εξέβαλον αυτόν οι δούλοι αυτού ει της αμάξης, καὶ επεβίβασαν αυτόν εις την δευτέραν αυτού ἀμάξαν· καὶ ἔφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, καὶ απέθανε· καὶ ετάρη εν τοις τάφοις των πατέρων αυτού. Καὶ πας ο Ιούδας καὶ ο Ιερουσαλήμ επένθησαν επί τον Ιωσίαν. **25** Καὶ εθρήνησεν ο Ιερεμίας διά τον Ιωσίαν· καὶ πάντες οι ψάλται καὶ οι ψάλτραι αναφέρουσιν ἔως της σήμερον εις τους θρήνους αυτών τον Ιωσίαν, καὶ ἔκαμον αυτούς νόμιμον εν τω Ισραήλ· καὶ ιδού, είναι γεγραμμένοι ειν τοις θρήνοις. **26** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωσία καὶ τα ελέη αυτού, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου, **27** και τα ἔργα αυτού, τα πρώτα καὶ τα ἔσχατα, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των βασιλέων του Ισραήλ καὶ του Ιούδα.

36 Καὶ ἐλάβεν ο λαός της γης τον Ιωάχαζ, υιόν του Ιωσία, και ἔκαμον αυτόν βασιλέα εν Ιερουσαλήμ, αντί του πατρός αυτού. **2** Εικοσιτριών ετών ηλικίας ήτο ο Ιωάχαζ ὃς εβασίλευε, και εβασίλευε τρεις μήνας ειν Ιερουσαλήμ. **3** Καθήρεσ δε αυτόν ο βασιλεύς της Αιγύπτου εν Ιερουσαλήμ, και κατεδίκασε την γην εις πρόστιμον εικατόν ταλάντων αργυρίου και εινός ταλάντου χρυσίου. **4** Καὶ ἔκαμεν ο βασιλεύς της Αιγύπτου τον Ελιακέμι τον αδελφόν αυτού βασιλέα επί Ιούδαν και Ιερουσαλήμ, και μετήλλαξε το ονόμα αυτού εις Ιωακέμι τον δε Ιωάχαζ, τον αδελφόν αυτού, ἐλάβεν ο Νεχαίος και ἔφερεν αυτόν εις Αιγύπτον. **5** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ο Ιωακέμι ὃς εβασίλευε, και εβασίλευεν ένδεκα ἔτη εν Ιερουσαλήμ· και ἐπράξε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **6** Ανέβη εναντίον αυτού Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος, και ἔδεσεν αυτόν με αλύσεις, διά να φέρη αυτού εις Βαβυλώνα. **7** Καὶ εκ των σκευών του οίκου του Κυρίου έφερεν ο Ναβουχοδονόσορ εις Βαβυλώνα και θεσεν αυτά εν τω ναώ αυτού εν Βαβυλώνι. **8** Αι δε λοιπά πράξεις του Ιωακέμι και τα βθελύματα αυτού ὅσα ἔκαμε, και ὅσα ευρέθησαν εν αυτώ, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των βασιλέων του Ισραήλ και του Ιούδα: και εβασίλευεν αντ' αυτού Ιωαχείν ο νιός αυτού. **9** Δέκα οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωαχείν ὃς εβασίλευε, και εβασίλευε τρεις μήνας και δέκα ημέρας ειν Ιερουσαλήμ· και ἐπράξε πονηρά ενώπιον Κυρίου. **10** Εν τω τέλει δε του ενιαυτού αποστείλας ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ, ἔφερεν αυτόν εις Βαβυλώνα, μετά των εκλεκτών σκευών του οίκου του Κυρίου· και ἔκαμε Σεδεκίαν τον αδελφόν αυτού βασιλέα επί τον Ιούδαν και Ιερουσαλήμ. **11** Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Σεδεκίας ὃς εβασίλευε, και εβασίλευεν ένδεκα ἔτη εν Ιερουσαλήμ. **12** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού· δεν επατεινώθη ενώπιον Ιερεμίου του προφήτου, λαλούντος εκ σόματος του Κυρίου. **13** Και ἐτι απεστάτησεν εναντίον του βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, ὅστις ὥρκισεν αυτόν εις τον Θεόν και εσκλήρυνε τον τράχηλον αυτού και επειομάτωσε την καρδίαν αυτού, ώστε να μη επιστρέψῃ εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **14** Πάντες προσέτι οι πρώτοι των ιερέων και ο λαός ηθέτησαν καθ υπερβολήν κατά πάντα τα βθελύματα των εθνών και εμίαναν τον οίκον του Κυρίου, τον οποίον ηγίασεν ειν Ιερουσαλήμ. **15** Και παρήγγειλεν εις αυτούς Κύριος ο Θεός των πατέρων αυτών διά χειρός των απεταλμένων αυτού, εγειρόμενος πρωΐ και εξαποστέλλων διότι εφείδετο του λαού αυτού και του κατοικητηρίου αυτού. **16** Αλλ' αυτοί εχλεύαζον τους απεταλμένους του Θεού και κατεφρόνουν τους λόγους αυτού και ἐσκωπτον τους προφήτας αυτού, εωσού η οργή του Κυρίου ανέβη κατά του λαού αυτού, ώστε δεν ήτο θεραπεία· **17** διά τούτο ἔφερεν ειτ' αυτούς τον βασιλέα των Χαλδαίων, και εθανάτωσε τους νεανίσκους αυτών ει μαχαίρα εντός του οίκου του αιγιαστηρίου αυτών, και δεν εφείσθη νέου ή παρθένου, γέροντος η κεκυφότος πάντας παρέδωκεν εις την χείρα αυτού. **18**

Και πάντα τα σκεύη του οίκου του Θεού, μεγάλα και μικρά, και τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του βασιλέως και των αρχόντων αυτού, τα πάντα ἔφερεν εἰς Βαβυλώνα. **19** Και κατέκαυσαν τον οίκον του Θεού και κατέσκαψαν το τείχος της Ιερουσαλήμ, και πάντα τα παλάτια αυτής κατέκαυσαν εν πυρί, και πάντα τα πολύτιμα σκεύη αυτής ηφάνισαν **20** Και τους εκφυγόντας την μάχαιραν μετώκισεν εἰς Βαβυλώνα, ὅπου ἦσαν δούλοι εἰς αυτόν και εἰς τους γιούς αυτού, μέχρι του καιρού της βασιλείας των Περσών: **21** διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος Ιερεμίου, εωσού η γη χαρή τα σάββατα αυτής διότι πάντα τον καιρόν της ερημώσεως αυτής εφύλαττε σάββατον, εωσού συμπληρωθώσιν εβδομήκοντα ἑτη. **22** Εν δε τω πρώτω ἔτει Κύρου του βασιλέως της Περσίας, διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος Ιερεμίου, διῆγειρεν ο Κύριος το πνεύμα του Κύρου βασιλέως της Περσίας, και διεκήρυξε διά παντός του βασιλείου αυτού, και μάλιστα εγγράφως, λέγων, **23** Οὗτω λέγει Κύρος ο βασιλεύς της Περσίας· πάντα τα βασίλεια της γης ἔδωκεν εἰς εμέ Κύριος ο Θεός του ουρανού· και αυτός προσέταξεν εἰς εμέ να οικοδομήσω εἰς αυτόν οίκον εν Ιερουσαλήμ, ἵτις είναι εν τη Ιουδαίᾳ· τις εξ υμών είναι εκ παντός του λαού αυτού· Κύριος ο Θεός αυτού ἔστω μετ' αυτού, και ας αναβῇ.

"Εσδρας Α'

1 Και εν τω πρώτω ἔτει Κύρου του βασιλέως της Περσίας, διά να πληρωθῇ ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος του Ιερεμίου, διήγειρον ο Κύριος το πνεύμα του Κύρου βασιλέως της Περσίας, και διεκόρυζε δι' ἀλού του βασιλείου αυτού, και μάλιστα εγγράφως, λέγων, 2 Ούτω λέγει Κύρος η βασιλεύς της Περσίας πάντα τα βασιλεία της γης ἐδωκεν εις εμὲν Κύριος ο Θεός του ουρανού· και αυτός προσέταξεν εις εμὲν να οικοδομήσων εις αυτὸν οίκον εν Ιερουσαλήμ, ἣτις είναι εν τη Ιουδαΐᾳ· 3 τις εξ υμῶν είναι εκ παντὸς του λαού αυτού; ο Θεός αυτού ἔστω μετ' αυτού, και ας αναβῇ εἰς Ιερουσαλήμ, ἣτις είναι εν τη Ιουδαΐᾳ, και ας οικοδομήσῃ τον οίκον Κυρίου του Θεού του Ισραήλ· αυτός είναι ο Θεός ο εν Ιερουσαλήμ· 4 πάντα δε απολειπόμενον, εκ πάντων των τόπων, όπου παροικεῖ, ας βοηθήσωσιν αυτὸν οι ἄνδρες του τόπου αυτού με αργύριον και με χρυσίον και με αγαθά και με κτήνη, εκτός της προαιρετικής προσφοράς διά τον οίκον του Θεού, τον εν Ιερουσαλήμ. 5 Τότε εστικώθησαν οι αρχιγοί των πατριών του Ιούδα και του Βενιαμίν και οι ιερείς και οι Λευΐται, μετά πάντων ὄσων το πνεύμα δηγείρεν ο Θεός εἰς το να αναβάσῃ διά να οικοδομήσων τον οίκον του Κυρίου, τον εν Ιερουσαλήμ· 6 καὶ πάντες οι πέριξ αυτών εβοήθησαν αυτούς με σκεύη αργυρά, με χρυσίον, με αγαθά και με κτήνη και με πολύτιμα πράγματα, εκτός πασών των προαιρετικών προσφορών. 7 Και εξήγαγεν ο βασιλεὺς Κύρος τα σκεύη του οίκου του Κυρίου, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ είχε φέρει από Ιερουσαλήμ και θέσει αυτά εν τω οίκω του Θεού αυτού· 8 και εξήγαγε ταῦτα Κύρος ο βασιλεὺς της Περσίας διά χειρός του Μιθρεδάθ του θησαυροφύλακος, και ηρίθμησεν αυτά εἰς τον Σασαβασσάρ τον ἀρχόντα της Ιουδαΐας. 9 Και ούτος είναι ο αριθμός αυτών· τριάκοντα δίσκοι χρυσοί, χίλιοι δίσκοι αργυροί, εικοσιεννέα μάχαιραι, 10 τριάκοντα φιάλαι χρυσαί, τετρακόσια δέκα φιάλαι αργυραί δέντεραι, ἄλλα σκεύη χίλια. 11 Πάντα τα σκεύη τα χρυσά και αργυρά ἡσαν πεντακισχίλια και τετρακόσια· τα πάντα ανεβίβασεν ο Σασαβασσάρ μετά των αιχμαλώτων των αναβίβασθέντων από Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ.

2 Ούτοι δε είναι οι ἀνθρωποι της επαρχίας οι αναβάντες εκ της αιχμαλωσίας, εκ των μετοικισθέντων, τους οποίους Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος μετώκισεν εις Βαβυλώνα, και επιστρέψαντες εις Ιερουσαλήμ και εις την Ιουδαίαν, ἔκαστος εις την πόλιν αυτού· 2 οἵτινες ἥλθον μετά Ζοροβάβελ, Ιησού, Νεεμία, Σεραία, Ρεελαΐα, Μαροδοχαίου, Βιλσάν, Μιστάρ, Βιγουά, Ρεούμ, Βαανά. Αριθμός των ανδρών του λαού του Ισραήλ· 3 Υιοί Φαρώς, δισχίλιοι εκατόν εβδομήκοντα δύο. 4 Υιοί Σεφατία, τριακόσιοι εβδομήκοντα δύο. 5 Υιοί Αράχ, επτακόσιοι εβδομήκοντα πέντε. 6 Υιοί Φαάθμαράβ, εκ των υιών Ιησού και Ιωάθ, δισχίλιοι οκτακόσιοι δώδεκα. 7 Υιοί Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες. 8 Υιοί Ζατθού, εννεακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. 9 Υιοί Ζακχαί, επτακόσιοι εξήκοντα. 10 Υιοί Βανί, εξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο. 11 Υιοί Βηβαΐ, εξακόσιοι

εικοσιτρείς. 12 Υιοί Αζγάδ, χίλιοι διακόσιοι εικοσιδύο. 13 Υιοί Αδωνικάμ, εξακόσιοι εξήκοντα εξ. 14 Υιοί Βιγουαί, δισχίλιοι πεντήκοντα εξ. 15 Υιοί Αδίν, τετρακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες. 16 Υιοί Ατήρ εκ του Εζεκίου, ενενήκοντα οκτώ. 17 Υιοί Βησαί, τριακόσιοι εικοσιτρείς. 18 Υιοί Ιωρά, εκατόν δώδεκα. 19 Υιοί Ασούμ, διακόσιοι εικοσιτρείς. 20 Υιοί Γιββάρ, ενενήκοντα πέντε. 21 Υιοί Βηθλεέμ, εκατόν εικοσιτρείς. 22 Ἀνδρες Νετωφά, πεντήκοντα εξ. 23 Ἀνδρες Αναθώθ, εκατόν εικοσιοκτώ. 24 Υιοί Αζμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο. 25 Υιοί Κιριάθ-αρέιμ, Χερεφάρα και Βηρώθ, επτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεις. 26 Υιοί Ραμά και Γαβαά, εξακόσιοι είκοσι και εις. 27 Ἀνδρες Μιχάμας, εκατόν εικοσιδύο. 28 Ἀνδρες Βαιθήλ και Γαί, διακόσιοι εικοσιτρείς. 29 Υιοί Νεβώ, πεντήκοντα δύο. 30 Υιοί Μαγβίς, εκατόν πεντήκοντα εξ. 31 Υιοί του ἄλλου Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες. 32 Υιοί Χαρήμ, τριακόσιοι είκοσι. 33 Υιοί Λωδ, Αδίδ, και Ωνώ, επτακόσιοι εικοσιπέντε. 34 Υιοί Ιεριχώ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. 35 Υιοί Σεναά, τρισχίλιοι και εξακόσιοι τριάκοντα. 36 Οι ιερείς· υιοί Ιεδαΐα, εκ του οίκου Ιησού, εννεακόσιοι εβδομήκοντα τρεις. 37 Υιοί Ιμμήρ, χίλιοι πεντήκοντα δύο. 38 Υιοί Πασχώρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα επτά. 39 Υιοί Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτά. 40 Οι Λευΐται· υιοί Ιησού, και Καδμήλ, εκ των υιών Ωδουνία, εβδομήκοντα τέσσαρες. 41 Οι φαλτωδοί· υιοί Ασάφ, εκατόν εικοσιοκτώ. 42 Οι υιοί των πυλωρών υιοί Σαλλούμ, υιοί Ατήρ, υιοί Ταλμών, υιοί Ακρούβ, υιοί Ατιτά, υιοί Σωβᾶ· πάντες εκατόν τριάκοντα εννέα. 43 Οι Νεθινεῖμ· υιοί Σιχά, υιοί Ασουφά, υιοί Ταββαώθ, 44 υιοί Κηρώς, υιοί Σιαά, υιοί Φαδών, 45 υιοί Λεβανά, υιοί Αγαθά, υιοί Ακκούβ, 46 υιοί Αγάθ, υιοί Σαλμάι, υιοί Ανάν, 47 υιοί Γιδδήλ, υιοί Γαάρ, υιοί Ρεαΐα, 48 υιοί Ρεσίν, υιοί Νεκωδά, υιοί Γαζάμ, 49 υιοί Ουζά, υιοί Φασέα, υιοί Βησαί, 50 υιοί Ασενά, υιοί Μεουνείμ, υιοί Νεφουσέιμ, 51 υιοί Βακβούκ, υιοί Ακουφά, υιοί Αρούρ, 52 υιοί Βασλούθ, υιοί Μειδά, υιοί Αρά, 53 υιοί Βαρκώς, υιοί Σισάρα, υιοί Θαμά, 54 υιοί Νετιά, υιοί Ατιφά. 55 Οι υιοί των δούλων του Σολομώντος· υιοί Σωταΐ, υιοί Σωφερέθ, υιοί Φερουδά, 56 υιοί Ιασαλά, υιοί Δαρκών, υιοί Γιδδήλ, 57 υιοί Σεφατία, υιοί Αττίλ, υιοί Φοχερέθ από Σεβαΐμ, υιοί Αμί. 58 Πάντες οι Νεθινεῖμ, και οι υιοί των δούλων του Σολομώντος, ήσαν τριακόσιοι ενενήκοντα δύο. 59 Ούτοι δε ήσαν οι αναβάντες από Θελ-μελάχ, Θελ-αρησά, Χερούβ, Αδάν και Ιμμήρ· δεν ηδόναντο όμως να δείξωσι τον οίκον της πατριάς αυτών και το σπέρμα αυτών, αν ήσαν εις του Ισραήλ· 60 Υιοί Δαλαΐα, υιοί Τωβία, υιοί Νεκωδά, εξακόσιοι πεντήκοντα δύο· 61 και εκ των υιών των ιερέων· υιοί Αβαΐα, υιοί Ακκώς, υιοί Βαρέλλαι, δότις ἐλάβε γυναίκα εκ των θυγατέρων Βαρέλλαι του Γαλααδίτου και ωνομάσθη κατά το όνομα αυτών. 62 Ούτοι εξήγησαν την καταγραφήν αυτών μεταξύ των απαριθμητών κατά γενεαλογίαν, και δεν ευρέθησαν θέμεν εξεβλήθησαν από της ιερατείας. 63 Και είπε προς αυτούς ο Θιρσαθά· να μη φάγωσιν από των αγιωτάτων πραγμάτων, εωσօν αναστηθή ιερεύς μετά Ουρίμ και Θουμψίμ. 64 Πάσα η σύναξις ομού· ήσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι εξήκοντα, 65 εκτός των δούλων αυτών και των θεραπαινίδων αυτών, οίτινες ήσαν

επτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα επτά· καὶ πλην τούτων, διακόσιοι ψαλτῶδοι καὶ ψάλτραι. **66** Οἱ ἕποι αυτῶν επτακισχίλιοι τριάκοντα ἔξι· αἱ ημίονοι αυτών, διακόσιαι τεσσαράκοντα πέντε· **67** αἱ κάμηλοι αυτών, τετρακόσιαι τριάκοντα πέντε· αἱ ὄνοι, εξακισχίλιαι επτακόσιαι εἴκοσι. **68** Καὶ τινές εκ των αρχηγών των πατριών, ὅτε ἡλθον εἰς τὸ οἴκον του Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ, προσέφεραν αυτοπροαιρέτως διά τον οἴκον του Θεού, να ανεγέρωσιν αυτόν εν τα τόπω αυτού· **69** ἔδωκαν κατά την δύναμιν αυτών εἰς το θησαυροφυλάκιον του ἐργού εξ μυριάδας και χιλίας δραχμάς χρυσίου και πέντε χιλιάδας μνας αργυρίου και εκατόν ειρατικούς χιτώνας. **70** Οὕτως οἱ ιερεῖς και οι Λευΐται και μέρος ει του λαού και οι ψαλτῶδοι και οι πυλωροί και οι Νεθινείμι κατώκησαν εν ταῖς πόλεσιν αυτών, και πας ο Ισραήλ εν ταῖς πόλεσιν αυτού.

ενδέδυμένοι, μετά σαλπίγγων, και οι Λευΐται οι ιοι του Ασάφ μετά κυμβάλων, διά να υμνώσι τον Κύριον, κατά την διαταγήν Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ· **11** και ἐψαλλον αμοιβαίως υμνούντες και ευχαριστούντες τον Κύριον, Ὄτι αγαθός, ὅτι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού επί τον Ισραήλ. Και πας ο λαός ἥλαζεν αλαλαγμόν μέγαν, υμνούντες τον Κύριον διά την θεμελίωσαν του οίκου του Κυρίου. **12** Και πολλοί εκ των ιερών και Λευΐτών και των αρχηγών των πατριών, γέροντες, οίτινες είχον ιδεῖ τον πρότερον οίκον, ενώ ο οίκος ούτος έθεμελιούτο ενώπιον των οφθαλμών αυτών, ἔκλαιον μετά φωνής μεγάλης πολλοί δε ἥλαζεν εν φωνή μεγάλῃ μετ' ευφροσύνης. **13** Και δεν διέκρινεν ο λαός την φωνήν του αλαλαγμού της ευφροσύνης από της φωνής του κλαυθμού του λαού διότι ο λαός ηλάζεν αλαλαγμόν μέγαν, και η βοή ηκούντε έως

3 Και ότε ἐφθασεν ο ἑβδομος μην και οι υἱοί Ισραήλ

ήσαν εν ταῖς πόλεσι, συνηθροίσθη ο λαός ως εἰς ἀνθρώπος εἰς Ιερουσαλήμ. 2 Καὶ εσηκώθη Ἰησούς, ο νιός του Ιωσεδέκ, καὶ οι αδελφοί αυτού οι ιερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ο νιός του Σαλαθίηλ καὶ οι αδελφοί αυτού, καὶ ωκεδόμησαν τὸ θυσιαστήριον του Θεού του Ισραήλ, διὰ να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα επ' αυτού, κατά το γεγραμμένον εν τῷ νόμῳ Μωϋσέως του ανθρώπου του Θεού³ 3 καὶ ἐστήσαν τὸ θυσιαστήριον εν τῷ τόπῳ αυτού, καίτοι επαπειλούμενοι υπὸ τοῦ λαού των τόπων εκείνων· καὶ προσέφεραν επ' αυτού ολοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριον, ολοκαυτώματα πρῶτη καὶ εσπέρας. 4 Καὶ ἐκάμον τὴν εορτήν των σκηνών, κατά το γεγραμμένον, καὶ ταῖς καθημερινάς ολοκαυτώσεις κατά αριθμόν, ως ἡτοί διατεταγμένον κατά το καθῆκον εκάστης ημέρας. 5 Καὶ μετά ταύτα προσέφεραν τα παντοτεινά ολοκαυτώματα, καὶ των νεομηνιών καὶ πασών των καθηγιασμένων εορτών του Κυρίου καὶ παντός προσφέροντος αυτοπροσάίρετον προσφοράν εἰς τὸν Κύριον. 6 Από της πρώτης ημέρας του εβδόμου μηνὸς ἥρχισαν να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριον πλην τα θεμέλια του ναού του Κυρίου δεν είχον τεθῆ ἐτι. 7 Καὶ ἐδωκαν αργύριον εἰς τους λιθοθόμους καὶ εἰς τους τέκτονας· καὶ τροφάς καὶ ποτά και ἔλαιον, εἰς τους Σιδωνίους καὶ εἰς τους Τυρίους, διὰ να φέρωσι ξύλα κέδρινα από τον Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Ιόπης, κατά την εἰς αυτούς δοθείσαν ἀδειαν Κύρου του βασιλέως τῆς Περσίας. 8 Καὶ εν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς επιτροφής αυτών πρὸς τὸν οἶκον του Θεού εν Ιερουσαλήμ, εν μνή τι δευτέρῳ, ήρχισαν Ζοροβάβελ ο νιός του Σαλαθίηλ καὶ Ἰησούς ο νιός του Ιωσεδέκ καὶ οι λοιποί των αδελφών αυτών, ιερεῖς καὶ Λευΐται, καὶ πάντες οι ελθόντες από της αιχμαλωσίας εἰς Ιερουσαλήμ· και κατέστησαν τους Λευΐτας, από εἴκοσι ετών ηλικίας και επάνω, διὰ να επιπτεύδωσι το ἔργον του οίκου του Κυρίου. 9 Καὶ παρεστάθη ο Ἰησούς, ο νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, ο Καδμίηλ και οι νιοί αυτού, νιοί Ιούδα, ως εἰς ἀνθρώπως, διὰ να κατεπείγωσι τους εργαζομένους εν τῷ οίκῳ του Θεού· οι νιοί του Ηναδάδ, οι νιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται. 10 Καὶ ότε ἐθέσαν οι οικοδόμοι τα θεμέλια του ναού του Κυρίου, εστάθησαν οι ιερεῖς

4 Οι δε εχθροί του Ιούδα και Βενιαμίν, ακούσαντες ότι οι υιοί της αιχμαλωσίας οικοδομούσι τον ναόν εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, **2** ἤλθον προς τον Ζοροβάβελ και προς τους αρχιγούς των πατριών και είπον προς αυτούς, Ας οικοδομήσωμεν με σάς διότι και ημεῖς Εκχειτούμεν τον Θεόν σας, καθώς σεις, και είς αυτὸν θυσιάζουμεν από των ημερών του Εσαράδων βασιλέως της Ασσούρ, ὅστις ανεβίβασεν ημάς ἐδώ. **3** Ο Ζοροβάβελ ὄμως και ο Ἰησοῦς και οι λοιποὶ των αρχιγούς των πατριών του Ισραήλ, είπον προς αυτούς, Ουδέν κοινόν εις εσάς και εις ημάς, ώστε να οικοδομήσητε οίκον εις τον Θέον ημών· αλλ' ημεῖς αυτοὶ ηνωμένοι θέλομεν οικοδομῆσει εἰς Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, καθώς προσέταξεν εις ημάς ο βασιλεὺς Κύρος, ο βασιλεὺς της Περσίας. **4** Τότε ο λαός της γης παρέλυε τας χειράς του λαού του Ιούδα και ετάραπτεν αυτούς εν τη οικοδομῇ, **5** και εμίσθοντον συμβούλους εναντίον αυτών, διά να ματαίωνωσι την βουλήν αυτών, πάσας τας ημέρας Κύρου του βασιλέως της Περσίας και ἔως της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως της Περσίας. **6** Και επί της βασιλείας Ασσουήρου, εν αρχῇ της βασιλείας αυτού, ἔγραψαν κατηγορίαν κατά των κατοίκων της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ. **7** Και εν ταῖς ημέραις του Αρταξέρξου ἔγραψεν ο Βισλάμ, ο Μιθρεδάθ, ο Ταβεϊλ και οι λοιποί συνέταιροι αυτών προς Αρταξέρξην τον βασιλέα της Περσίας και η επιστολή ἦτο γεγραμμένη Συριστὶ και εξηγημένη Συριστὶ. **8** Ρεόμεν ο ἐπάρχος και Σαμψάι ο γραμματεύς, ἔγραψαν επιστολὴν κατά της Ιερουσαλήμ προς Αρταξέρξην τον βασιλέα, κατά τούτον τον τρόπον. **9** Ρεόμεν ο ἐπάρχος και Σαμψάι ο γραμματεύς και οι λοιποί συνέταιροι αυτών, οι Δειναίοι, οι Αφαρσαχαίοι, οι Ταρφαλαίοι, οι Αφαρσαίοι, οι Αρχεναίοι, οι Βαβυλώνιοι, οι Σουσαναχαίοι, οι Δεαναίοι, οι Ελαμίται **10** και οι λοιποί εκ των εθνῶν, τα οποία ο μέγας και ἐνδόξος Ασεναφάρ μετεκόμισε και κατώκισεν εις τας πόλεις της Σαμαρείας, και οι λοιποί οι πέραν του ποταμού, και τα λοιπά. **11** Τούτο είναι το αντίγραφον της επιστολῆς, την οποίαν ἔστειλαν προς αυτόν, προς Αρταξέρξην τον βασιλέα· οι δούλοι σου, οι ἀνδρες οι πέραν του ποταμού, και τα λοιπά. **12** Γνωστόν ἔστω εις τον βασιλέα, ότι οι Ιουδαίοι οι αναβάντες από σου προς ημάς, ελθόντες εις

Ιερουσαλήμ, οικοδομούσι την πόλιν, την αποστάτιδα και πονηράν, και εγέίρουσι τον τοίχον και συνάπτουσι τα θεμέλια. **13** Γνωστόν ἐστα ήδη εἰς τὸν βασιλέα, ὅτι εάν η πόλις αὕτη οικοδομηθῇ καὶ οἱ τοίχοι εγερθῶσι, δεν θέλει ζημιώθῃ το εισόδημα των βασιλέων. **14** Επειδὴ δε τρεφόμεθα από τον παλατίου, καὶ ήτο απρέπες διά ημάς να βλέπωμεν την ατιμίαν του βασιλέως, διὰ τοῦτο προς τὸν βασιλέα. **15** Διά να γείνη ἔρευνα εν τῷ βιβλίῳ των υπομνημάτων των πατέρων σου· και θέλεις ευρεῖ εν τῷ βιβλίῳ των υπομνημάτων και γνωρίσει, ὅτι η πόλις αὕτη είναι πόλις αποστάτις και ολέθριος εἰς τοὺς βασιλεῖς και εἰς τας επαρχίας, και οτί ει παλαιού χρόνου εκίνουν επανάστασιν εν τῷ μέσῳ αυτῆς, διά την οποίαν αιτιάν η πόλις αὕτη κατηρημώθη. **16** Γνωστοποιούμεν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εάν η πόλις αὕτη ανοικοδομηθῇ και οι τοίχοι αυτῆς ανεγερθῶσι, δεν θέλεις ἔχει ουδέν μέρος εἰς τὸ πέραν του ποταμού. **17** Ο βασιλεὺς απεκρίθη πρὸς τὸν Ρεούμ τον ἑπαρχον και Σαμψάι τον γραμματέα και τους λοιπούς συνεταίρους αυτών τους κατοικούντας εν Σαμφερία, και τους ἄλλους τους πέραν του ποταμού, Ειρήνη, και τα λοιπά. **18** Η επιτολή, την οποίαν εστείλατε πρὸς ημάς, ανεγνώσθη ακριβώς ενώπιον μου. **19** Και εξεδόθη διαταγὴ παρ' εμού, και ηρεύνησαν και εύρηκαν ὅτι η πόλις αὕτη ει παλαιού χρόνου επαναστατεί εναντίον των βασιλέων, και γίνονται εν αυτῇ στάσεις και συνωμοσίαι: **20** Υπήρξαν ἔτι ισχυροί βασιλεῖς επὶ Ιερουσαλήμ, δεσπόζοντες επὶ πάντας τους τελώνιον και διαγώνιον. **21** Τώρα λοιπόν προστάξατε πρώτων ἔτει Κύρου του βασιλέως της Βαβυλώνος, ο να παύσωσι τους ανθρώπους εκείνους, και η πόλις αὕτη βασιλεὺς Κύρος ἐδώκε προσταγήν να οικοδομηθῇ ούτος να μη οικοδομηθῇ, εωσύν εκδοθῇ διαταγὴ παρ' εμού. Ο οίκος του Θεού. **14** Και τα σκεύη ἔτι τα χρυσά και πέραν του ποταμού· και επληρόνετο εἰς αυτούς φόρος, μετώκισε τον λαόν εἰς την Βαβυλώνα. **13** Πλην εν τῷ τελώνιον και διαγώνιον. **21** Τώρα λοιπόν προστάξατε πρώτων ἔτει Κύρου του βασιλέως της Βαβυλώνος, ο να παύσωσι τους ανθρώπους εκείνους, και η πόλις αὕτη βασιλεὺς Κύρος ἐδώκε προσταγήν να οικοδομηθῇ ούτος να μη αιχνήθῃ το κακόν επὶ ζημίᾳ των βασιλέων. **22** Και προσέξατε να μη αιμελήσητε να κάψητε τούτο ἀργυρά το οίκου του Θεού, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ διά να μη αιχνήθῃ το κακόν επὶ ζημίᾳ των βασιλέων. **23** Ότε δε το αντίγραφον της επιτολής του βασιλέως Αρταξέρξου ανεγνώσθη ενώπιον του Ρεούμ και Σαμψάι τον γραμματέως και των συνεταίρων αυτών, ανέβησαν μετά σπουδῆς εἰς Ιερουσαλήμ προς τους Ιουδαίους, και ἔπαινον αυτούς εν βίᾳ και μετά δυνάμεως. **24** Και ταύτα, ὑπαγε, φέρε αυτά εἰς τον ναόν της Βαβυλώνος, ταύτα ο θαυματεύσας εἰς τον ονομαζόμενον Σασαβασσάρ, τον οποίον εἶχε μετά τον ονομαζόμενον Σασαβασσάρ, τον οποίον εἶχε κάμει ἑπαρχον: **15** και εἴπε πρὸς αυτόν, Λάβε τα σκεύη ταύτα, ὑπαγε, φέρε αυτά εἰς τον ναόν του εν Ιερουσαλήμ, και ο οίκος του Θεού ας οικοδομηθῇ εν τῷ τόπῳ αυτού. **16** Τότε ελθών ούτος ο Σασαβασσάρ έθεσε τα θεμέλια του οίκου του Θεού, του εν Ιερουσαλήμ· και απ' εκείνου

5 Τότε προεφήτευσαν ο προφήτης Αγγαίος και Ζαχαρίας ο νιός του Ιδδώ, προς τους Ιουδαίους τους εν Ιουδαίᾳ και Ιερουσαλήμ, προφητεύοντες προς αυτούς εν ονόματι του Θεού του Ισραήλ. **2** Και εσηκώθησαν Ζοροβάβελ ο νιός του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο νιός του Ιωσεδέκ και ἡρχισαν να οικοδομώσι τον οίκον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ: και μετ' αυτών οι προφήται του Θεού βοηθούντες αυτούς. **3** Εν τούτῳ των καιρών ελθόντες προς αυτούς Ταθνᾶί, ο ἑπάρχος των εντείθεν του ποταμού, και ο Σεθάρ-βισσονᾶί και οι συνέταιροι αυτών, εἴπον προς αυτούς ούτως Τις προσέταξαν εις εσάς να οικοδομήτε τον οίκον τούτον και να εγείρητε τούτον τον τοίχον; **4** Και τότε είπομεν προς αυτούς ποιά είναι τα ονόματα των ανδρών, οίτινες οικοδομούσι την οικοδομήν ταύτην. **5** Άλλ' επί τους πρεσβυτέρους

'Εσδρας Α'

322

Ιερουσαλήμ, Ας οικοδομηθή ο οίκος, ο τόπος εις τον οποίον προσφέρονται αι θυσίαι, και ας τεθώσι τα θεμέλια αυτού δυνατά: το ύψος αυτού εξήκοντα πίχαι, το πλάτος αυτού εξήκοντα πίχαι: **4** τρεις σειραί μεγάλων λίθων, και μία σειρά ξύλων νέων και τα αναλώματα ας δοθώσιν εκ του οίκου του βασιλέως: **5** τα χρυσά έτι και τα αργυρά ήσαν κεκαθαρισμένοι, και ἔσφαξαν το σκεύη του οίκου του Θεού, τα οποία ο Ναβουχοδόνοσορ ἔλαβεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ και ἔφερεν εις Βαβυλώνα, ας αποδοθώσι και ας επανέλθωσιν εις τον ναόν του εν Ιερουσαλήμ, ἔκστον εις τον τόπον αυτού, και ας τεθώσιν εις τον οίκον του Θεού. **6** Τώρα λοιπον, αυτούς από της ακαθαρσίας των εθνών της γῆς, διά να Ταθναΐ, ἐπαρχε των πέραν του ποταμού, Σεθάρ-βοσναΐ, και οι συνέταιροί σας οι Αφαραχαίοι, οι πέραν του ποταμού, απομακρύνθητε εκείθεν: **7** αφήστε το ἔργον τούτου του οίκου του Θεού ο ἐπάρχος των Ιουδαίων και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ας οικοδομήσωσι τον οίκον τούτον του Θεού εν τω τόπω αυτού. **8** Ἐξέδόθη ἐτι π' ειμού διαταγή, τι θέλετε κάμει εις τους πρεοβυτέρους των Ιουδαίων τούτων, διά την οικοδομήν τούτου του οίκου του Θεού: εκ των υπαρχόντων του βασιλέως, εκ του φόρου των πέραν του ποταμού, θέλουσι δοθῆ αμέσως αναλώματα εις τους ανθρώπους τούτους, διά να μη εμποδισθώσι. **9** Και ούτινος πράγματος ἔχουσι χρείαν, και μόσχοι και κριοί και πρόβατα, διά τας ολοκαυτώσεις του Θεού του ουρανού, σίτος, ἄλας, σίνος και ἔλαιον, κατά την αίτησιν των ιερέων των εν Ιερουσαλήμ, ας δίδωνται εις αυτούς καθ' ημέραν ἀνέν ελλείφεως, **10** διά να προσφέρωσι θυσίας εις οσμήν ευωδίας προς τον Θεόν του ουρανού, και να προσεύχωνται υπέρ της ζωῆς του βασιλέως και των ιερών των αυτού. **11** Ἐξέδόθη ἐτι παρ' ειμού διαταγή περί παντός ανθρώπου, ὅστις παραλλάξῃ τον λόγον τούτον, να αποσπαθή ξύλον εις της οικίας αυτού και να στηθή και να κρεμασθή επ' αυτό: ή δε οικία αυτού ας γείνη διά τούτο κοπρών. **12** Και ο Θεός, ὅστις κατώκισε το ονόμα αυτού εκεί, ας εξολοθρέυσῃ πάντα βασιλέα και λαόν, ὅστις εκτείνη την χείρα αυτού διά να παραλλάξῃ τι, ὡστε να καταστρέψῃ τούτον τον οίκον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ. Εγώ ο Δαρείος εξέδωκα την διαταγήν: ας εκτελεσθή ταχέως. **13** Τότε ο Ταθναΐ, ο ἐπάρχος των εντεύθεν του ποταμού, ο Σεθάρ-βοσναΐ, και οι συνέταιροι αυτών, κατά τα προσταχθέντα υπό του Δαρείου του βασιλέως, ούτως ἔκαμον ταχέως. **14** Και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων οκοδόμουν και ευωδούντο, κατά την προφητείαν Αγγαίου του προφήτου και Ζαχαρίου ιερού του Ιδώ. Και οκοδόμησαν και ετελείωσαν, κατά την προσταγήν του Θεού του Ισραήλ, και κατά την προσταγήν του Κύρου και Δαρείου και Αρταζέρου βασιλέως της Περσίας. **15** Και συντελέσθη ο οίκος ούτος την τρίτην ημέραν του μηνός Αδάρ, εν τω ἐκτῷ έτει της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως. **16** Και εγκαινίασαν εν ευφροσύνῃ οι ιεροί του Ισραήλ, οι ιερείς και οι λοιποί εκ των ιερών της αιχμαλωσίας, τον οίκον τούτον του Θεού: **17** και προσέφεραν εις τον εγκαινιασμόν του οίκου τούτου του Θεού εκατόν μόσχους, διακοσίους κριούς, τετρακόσια αρνία· και διά προσφοράν περί αμαρτίας υπέρ παντός του Ισραήλ δώδεκα τράγους, κατά τον αριθμόν των φυλών του Ισραήλ. **18** Και ἔστησαν τους ιερείς εις τας διαιρέσεις αυτών, και τους λευτάς εις τα υπουργήματα αυτών, διά την υπηρεσίαν του Θεού την εν Ιερουσαλήμ, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του Μωϋσέως. **19** Και ἔκαμον το πάσχα οι υιοί της αιχμαλωσίας τη δεκάτη τετάρτη του πρώτου μηνός: **20** διότι οι ιερείς και οι λευτάς εις τους αιχμαλωσίας, και εις τους αδελφούς αυτών τους ιερείς, και εις εαυτούς. **21** Και ἔσφαξον της αιχμαλωσίας, και πάντες οι χωριστέντες προς την Ερετίην των άζυμων επτά ημέρας μετ' ευφροσύνης διότι ενέφραντεν αυτούς τον Κύριος, και ἔστρεψε προς αυτούς την καρδίαν του βασιλέως της Ασυρίας, διά να ενισχύσῃ τας χείρας αυτών εις το ἔργον του οίκου του Θεού, τον Θεού του Ισραήλ.

7 Μετά δε τα πράγματα ταύτα, επί της βασιλείας Αρταζέρου βασιλέως της Περσίας, Ἐσδρας ο ιερός του Σεραΐου, ιερού του Αζαρία, ιερού του Χελκία, **2** ιερού του Σαλλούμ, ιερού του Σαδώκ, ιερού του Αχιτώβ, **3** ιερού του Αμαρία, ιερού του Αζαρία, ιερού του Μεραϊώθ, **4** ιερού του Ζεράα, ιερού του Οζί, ιερού του Βουκκί, **5** ιερού του Αβισσουά, ιερού του Φινέες, ιερού του Ελεάζαρ, ιερού του Ααρών τοι ειρέως του πρώτου, **6** ούτος ο Ἐσδρας ανέβη από της Βαβυλώνος, ων γραμματεύς ἐμπειρος εις τον νόμον του Μωϋσέως, τον οποίον ἐδώκε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· και ο βασιλεὺς εχάρισεν εις αυτόν πάντα τα αιτήματα αυτού, κατά την επ' αυτού χείρα Κυρίου του Θεού αυτού. **7** Ανέβησαν και τινές εκ των ιιών Ισραήλ και εκ των ιερέων, και οι λευτάς, και οι ψαλτωδοί και οι πυλωροί και οι Νεθινείμ, εις Ιερουσαλήμ, εν τω εβδόμῳ έτει Αρταζέρου του βασιλέως. **8** Και ήλθον εις Ιερουσαλήμ τον πέμπτον μηνά του εβδόμου έτους του βασιλέως. **9** Διότι την πρώτην του πρώτον μηνός ήρχισεν ούτος να αναβαίνη από της Βαβυλώνος, και την πρώτην του πέμπτου μηνός ήλθεν εις Ιερουσαλήμ, κατά την επ' αυτού αγαθήν χείρα του Θεού αυτού. **10** Επειδή ο Ἐσδρας είχεν ετοιμάσει την καρδίαν αυτού εις το να εκζητή τον νόμον του Κυρίου, και να εκτελή και να διδάσκῃ εις τον Ισραήλ διατάγματα και κρίσεις, **11** Τούτο δε είναι το αντίγραφον της επιστολής, την οποίαν ο βασιλεὺς Αρταζέρης ἐδώκεν εις τον Ἐσδραν τον ιερέα, τον γραμματέα, γραμματέα των λόγων των εντολών του Κυρίου και των διαταγμάτων αυτού προς τον Ισραήλ: **12** Αρταζέρης, βασιλεὺς των βασιλέων, προς Ἐσδραν τον ιερέα, τον γραμματέα του νόμου του Θεού του ουρανού, τον τέλειον, και τα λοιπά. **13** Εξέδόθη παρ' ειμού διαταγή, ὡστε πάντες οι εκ του λαού του Ισραήλ και των ιερέων αυτού και των λευτών, οι εν τω βασιλείᾳ μου, δοσι θέλουσιν αυτοπροαιρέτως να αναβώσιν εις Ιερουσαλήμ, να ἔλθωσι μετά σου. **14** Διότι πέμπεσαι παρά του βασιλέως και των επτά συμβούλων αυτού, διά να επισκεφθής την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ, κατά τον εν τη χειρί σου νόμον του Θεού σου· **15** και να φέρης το αργύριον και το χρυσόν, το οποίον ο βασιλεὺς και οι σύμβουλοι αυτού προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον Θεόν του Ισραήλ, του οποίου το κατοικητήριον είναι

εν Ιερουσαλήμ, **16** και ἀπαν το αργύριον και χρυσίον και μετ' αυτού τα αρσενικά τριακόσιοι. **6** Και εκ των ὁσον συνάξης καθ' ὅλην την επαρχίαν της Βαβυλώνος, νιών Αδίν, Εβέδ ο νιός του Ιωνάθαν, και μετ' αυτού τα μετά των προαιρετικών προσφορών του λαού και των αρσενικά πεντήκοντα. **7** Και εκ των νιών Ελάμ, Ιεσαΐας ιερέων, των προσφερόντων αυτοπροαιρέτως διά τον εν ο νιός του Γοθολία, και μετ' αυτού εβδομήκοντα. **8** Ιερουσαλήμ οίκον του Θεού αυτών· **17** διά ν' αγοράστης Και εκ των νιών Σεφατία, Ζεβαδίας ο νιός του Μιχαήλ, ταχέως διά του αργυρίου τούτου μόσχους, κριούς, αρνία, και μετ' αυτού τα αρσενικά ογδοήκοντα. **9** Εκ των τας εξ αλφίτων προσφοράς αυτών και τας σπονδάς νιών Ιωάβ, Οβαδία ο νιός του Ιεχιήλ, και μετ' αυτού αυτών, και να προσφέρης αυτά επί το θυσιαστήριον του τα αρσενικά διακόσιοι δεκαοκτώ. **10** Και εκ των νιών οίκου του Θεού σας, το εν Ιερουσαλήμ. **18** Και παν δ, του Σελωμείθ, ο νιός του Ιωσιφία, και μετ' αυτού τα τι φανή αρεστης εις σε και εις τους αδελφούς σου να αρσενικά εκατόν εξήκοντα. **11** Και εκ των νιών Βηθαί, κάμπτε διά του υπολόιτου αργυρίου και χρυσίου, τούτο Ζαχαρίας ο νιός του Βηθαί, και μετ' αυτού τα αρσενικά κάμπτε, κατά το θέλημα του Θεού σας. **12** Και τα σκεύη, εικοσιοκτώ. **13** Και εκ των νιών Αζγάδ, Ιωανάν ο τα δοθέντα εις σε διά την υπηρεσίαν του οίκου του νιός του Ακκατάν, και μετ' αυτού τα αρσενικά εκατόν Θεού σου, παράδος ενώπιον του Θεού της Ιερουσαλήμ. δέκα. **14** Και εκ των νιών Αδωνικάμ οι τελευταίοι, και **20** Και δ, τι περιπλέον χρειασθή διά τον οίκον του ταύτα τα ονόματα αυτών, Ελιφελέτ, Ιεϊήλ και Σεμαΐας, Θεού σου, δ, τι συμβήν να εξοδεύσης, εξόδευε εκ του και μετ' αυτών τα αρσενικά εξήκοντα. **15** Εκ δε των βασιλικού θησαυροφυλακίου. **21** Και παρ' εμού, εμού νιών Βιγουάι, Γουθαΐ και Ζαφβούδ, και μετ' αυτών τα του Αρταξέρξου βασιλέως, εξεδόθη διαταγή εις πάντας αρσενικά εβδομήκοντα. **16** Και συνήθοισα αυτούς τους θησαυροφύλακας τους πέραν του ποταμού, παν δ, παρά τον ποταμόν, τον ρέοντα προς Ααβά, και εκεί τι ζητήση παρ' υμών ο Έσδρας ο ιερεύς, ο γραμματεύς κατεσκηνώσαμεν τρεις ημέρας: και παρετίρησα μεταξύ του νόμου του Θεού του ουρανού, να γίνηται πάραυτα, του λαού και των ιερέων και δεν εύρηκα εκεί ουδένα εκ **22** έως εκατόν ταλάντων αργυρίου, και έως εκατόν των νιών του Λευϊ. **16** Τότε απέστειλα προς τον Ελιέζερ, κόρων σίτου, και έως εκατόν βαθ οίνου, και έως εκατόν διά τον οίκον του θεού του ουρανού· και τον Ελιέζερ, τον Αριήλ, τον Σεμαΐαν και τον Ελιάθαν και τον Ιαρείβ βαθ ελαίου, και ἄλας απροσδιόριστον, **23** Παν δ, τι είναι και τον Ελιάθαν και τον Νάθαν και τον Ζαχαρίαν προστεταγμένον παρά τον Θεού του ουρανού, ας γενή και τον Μεσουλλάμ, τους ἄρχοντας και τον Ιωαΐριβ, μετά σπουδής διά τον οίκον του θεού του ουρανού· και τον Ελιάθαν, συνετούς. **17** Και ἔδωκα εις αυτούς διά να μη ἐλθῃ οργή επί την βασιλείαν του βασιλέως παραγγελίαν προς τον Ιδών τον ἄρχοντα, εν τω τόπω και των νιών αυτού. **24** Έτι γνωστοποιείται εις εσάς, Κασιφία, και ἔβαλον εις το στόμα αυτών λόγους διά να ότι εις ουδένα εκ των ιερέων και Λευϊν, φαλτωδών, λαλήσωσι προς τον Ιδών και τους αδελφούς αυτού τους θυρώων, Νεθινέιμ και υπηρέτων τούτου του οίκου του Νεθινέιμ, εν τω τόπω Κασιφία, διά να πέμψωσι προς θεού, δεν θέλει είσθαι νόμιμον να επιβληθῇ φόρος, ημάς λειτουργούς διά τον οίκον του θεού ημών. **18** τελώνιον ή διαγώγιον επ' αυτούς. **25** Και συ, Έσδρα, Και κατά την εφ' ημάς αγαθήν χείρα του θεού ημών κατά την εν σοι του θεού σου σοφίαν, κατάστησον έφεραν προς ημάς ἄνδρα συνετόν, εκ των νιών Μααλί, κριτάς και δικαστάς, διά να κρίνωσι πάντα τον λαόν τον ιούν του Λευϊ, ιούν Ισραήλ και τον Σερεβίαν μετά των πέραν του ποταμού, πάντας τους ειδότας τους νόμους νιών αυτού και των αδελφών αυτού, δεκαοκτώ. **19** του θεού σου· και διδάσκετε τους μη ειδότας. **26** Και και τον Ασαβίαν, και μετ' αυτού τον Ιεσαΐαν εκ των πας δότις δεν κάμνει τον νόμον του θεού σου και τον νιών Μεραρί, τους αδελφούς αυτού και τους νιούς νόμον του βασιλέως, ας εκτελίται ταχέως κρίσις επ' αυτών, είκοστι. **20** και εις των Νεθινέιμ, τους οποίους αυτόν, είτε εις θάνατον, είτε εις εξορίαν, ή εις δήμευσιν ο Δαβίδ και οι ἄρχοντες διώρισαν διά την υπηρεσίαν υπαρχόντων, ή εις φυλακήν. **27** Ευλογητός Κύριος ο των Λευίτων, διακοσίους είκοσι Νεθινέιμ πάντες ούτοι θεός των πατέρων ημών, ὅστις ἔδωκε τοιαύτα εις την καρδίαν του βασιλέως, διά να δοξάσῃ τον οίκον του Κυρίου, τον εν Ιερουσαλήμ· **28** και ἔκαμε να εύρω ἔλεος ενώπιον του βασιλέως και των συμβούλων αυτού και ενώπιον των αρχόντων του βασιλέως των δυνατών. **29** Διότι η σχύνθην να ζητήσω παρά των πάντων των αρχόντων του βασιλέως των δυνατών. **30** Και εγώ ενισχύθην κατά την επ' εμέ χείρα Κυρίου του του βασιλέως δύναμιν και ιπτείς διά να βοηθήσωσιν θεού μου, και συνήγαγον εκ του Ισραήλ ἄρχοντας διά ημάς εναντίον του εχθρού καθ' οδόν· επειδή είχομεν να συναντάβωσι μετ' εμού.

8 Ούτοι δε είναι οι αρχηγοί των πατριών αυτών, και η γενεαλογία των συνανταβάντων μετ' εμού από της Βαβυλώνος, επί της βασιλείας Αρταξέρξου του βασιλέως. **2** Εκ των νιών Φινέές, Γηρσώμ εκ των νιών Ιθάμαρ, Δανιήλ· εκ των νιών Δαβίδ, Χαττούνς. **3** Εκ των νιών Σεχανία, του εκ των νιών Φαρώς, Ζαχαρίας και μετ' αυτού ηριθμήθησαν κατά γενεαλογίαν τα αρσενικά εκατόν πεντήκοντα. **4** Εκ των νιών του Φαάθ-μωάρ, Ελιωνᾶς ο νιός του Ζεραΐα, και μετ' αυτού τα αρσενικά διακόσιοι. **5** Εκ των νιών Σεχανία, ο νιός του Ιααζήλ,

εζύγισα λοιπόν και παρέδωκα εις την χείρα αυτών τας χείρας μου προς Κύριον τον Θεόν μου, **6** και εξακόσια πεντήκοντα τάλαντα αργυρίου, και σκεύη είπον, Θεέ μου, αισχύνομαι και ερυθριώ να υψώσω το αργυρά εκατόν ταλάντων, και εκατόν τάλαντα χρυσίου πρόσωπόν μου προς σε, Θεέ μου διότι αι ανομίαι ημών **27** και είκοσι φιάλας χρυσάς, χλίων δραχμών, και η ξήνθησαν υπεράν της κεφαλής, και αι παραβάσεις δύο σκεύη εκ χαλκού στίλβοντος καλού, πολύτιμα ως ημών εμεγαλύνθησαν ἔως των ουρανών. **7** Από των χρυσίον. **28** Και είπον προς αυτούς, Σεις είσθε ἄγιοι ημερών των πατέρων ημών ήμεθα εν παραβάσει μεγάλη εις τον Κύριον, και τα σκεύη ἄγια και το αργύριον και μέχρι της ημέρας ταῦτης και διά τας ανομίας ημών το χρυσίον αυτοπροάιρετος προσφορά εις Κύριον τον παρεδόθημεν, ημείς, οι βασιλεῖς ημών, οι ιερεῖς ημών, Θεόν των πατέρων σας. **29** Προσέχετε και φυλάττε εις την χείρα των βασιλέων των τόπων, εις μάχαιραν, αυτά, εωσού ζηγίσθετε ἐμπροσθεν των αρχόντων των εις αιχμαλωσίαν και εις διαρπαγήν και εις αισχύνην ιερέων και των Λευτών και των αρχόντων των πατριών προσώπουν, ως είναι την ημέραν ταῦτην. **8** Και τώρα του Ισραήλ, εν Ιερουσαλήμ, εντός των οικήμάτων του ως εν μιᾷ στιγμῇ ἔγινεν ἔλεος παρά Κυρίου του Θεού οίκου του Κυρίου. **30** Και παρέλαβον οι ιερεῖς και οι ημών, ὧστε να διασωθῆται εις ημάς υπόλοιπον, και να διάτα το βάρος του αργυρίου και του χρυσίου και δοθῆται εις ημάς στερέωσις εν τω αγίῳ αυτού τόπω, διά τα σκεύη, διά να φέρωσιν αυτά εις Ιερουσαλήμ, προς να φωτίζῃ ο Θεός ημών τους οφθαλμούς ημών, και τον οίκον του Θεού ημών. **31** Και εσηκώθημεν από να δώσῃ εις ημάς μικράν αναψυχήν εν τη δουλείᾳ του ποταμού Ααβά την δωδεκάτην του πρώτου μηνός, ημών. **9** Διότι δούλοι ήμεθα: και εν τη δουλείᾳ ημών διά να υπάγωμεν εις Ιερουσαλήμ· και η χειρ του Θεού δεν εγκατέλιπεν ημάς ο Θεός ημών, αλλ' ηδόκησε να ημών ήτο εφ' ημάς, και η λευθέρωσεν ημάς εκ χειρός εύρωμεν ἔλεος ενώπιον των βασιλέων της Περσίας, εχθρού και ενεδρεύοντος εν τη οδώ. **32** Και ἡλθομεν ὧστε να δώσῃ εις ημάς αναψυχήν, διά να ανεγείρωμεν εις Ιερουσαλήμ· και εκαθήσαμεν εκεί τρεις ημέρας. **33** τον οίκον του Θεού ημών και να ανορθώσωμεν τας Την τετάρτην δε ημέραν εζηγίσθη το αργύριον και το ερημώσεις αυτού, και να δώσῃ εις ημάς περιτείχισμα εν χρυσίον και τα σκεύη, εν τω οίκω του Θεού ημών, και Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ. **10** Αλλά τώρα, Θεέ ημών, παρεδόθη διά χειρός του Μερημώθ υιού του Ουρία του τι θέλομεν ειπεί μετά ταῦτα; διότι εγκατελίπομεν τα ιερέως και μετ' αυτού ήτο Ελεάζαρ ο υιός του Φινεές προστάγματά σου, **11** τα οποία προσέταξας διά χειρός και μετ' αυτών Ιωζαβάδ, ο υιός του Ιησού, και Νωαδίας των δούλων σου των προφητών, λέγων, Η γη, εις ο υιός του Βιννοῦ, οι Λευταῖ: **34** κατά αριθμὸν και την οποίαν εισέρχεσθε διά να κιηρονομήσητε αυτήν, κατά βάρος τα πάντα· και ἀπαν το βάρος εγγάρφη εν τη είναι γη μεμολυσμένη με τον μολυσμόν των λαών ώρα εκείνην. **35** Οι υιοί της μετοικείσιας, οι ελθόντες από των τόπων, με τα βδελύματα αυτών, οίτινες εγέμισαν της αιχμαλωσίας, πρόσφεραν ολοκαυτώματα προς τον αυτήν, απ' ἀκρους ἔως ἄκρου, από των ακαθαρσιών θέον τον Ισραήλ, δώδεκα μόσχους υπέρ παντός του αυτών. **12** Τώρα λοιπόν τας θυγατέρας σας μη διδετε Ισραήλ, ενενήκοντα εξ κριούς, εβδομήκοντα επτά αρνιά, δώδεκα τράγους περὶ αμαρτίας, τα πάντα ολοκαύτωμα εις τους υιούς αυτών, και τας θυγατέρας αυτών μη λαμβάνετε εις τους υιούς σας, και μη ζητείτε ποτέ εις τον Κύριον. **36** Και παρέδωκαν τα προστάγματα του βασιλέως εις τους σατράπας του βασιλέως και εις τους επάρχους τους πέραν του ποταμού· και ούτοι ειροήθησαν εις τους υιούς σας διά παντός. **13** Και μετά πάντα τα επελθόντα εφ' ημάς ἔνεκα των πράξεων των πονηρών ημών, και της παραβάσεως ημών της μεγάλης, αφού συ, Θεέ ημών, εκρατήθης κάτω της αξίας των ανομιών ημών, και ἐδωκας εις ημάς ελευθέρωσιν τοιαύτην, **14** πρέπει ημείς να αθετήσωμεν πάλιν τα προστάγματά σου, και να συμπενθερεύσωμεν με τον λαόν των βδελυγμάτων τούτων; δεν ήθελες οργισθή καθ' ημών, εωσού συντελέσης ημάς, ὧστε να μη μείνη υπόλοιπον ή σεωσμένον; **15** Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δίκαιοις είσαι διότι εμείναμεν σεωσμένοι, ως την ημέραν ταῦτην· ίδον, ενώπιον σου είμεθα με τας παραβάσεις ημών διότι δεν ήτο δυνατόν ἔνεκα τούτων να σταθώμεν ενώπιον σου.

9 Και αφού ετελέσθησαν ταύτα, προσήλθον προς εμέ οι ἀρχοντες, λέγοντες, Ο λαός του Ισραήλ και οι ιερεῖς και οι Λευταῖ, δεν εχωρίσθησαν από τον λαόν των τόπων τούτων, και πράττουσι κατά τα βδελύματα αυτών, των Χαναναίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ιεβουσαίων, των Αμμωνιτῶν, των Μωαβίτων, των Αιγυπτίων και των Αμορραίων. **2** διότι ἔλαβον εκ των θυγατέρων αυτών εις εαυτούς και εις τους υιούς αυτών· ὧστε το σπέρμα το ἄγιον συνεμίχθη μετά το λαόν των τόπων· και η χειρ των αρχόντων και των προεστώτων ήτο πρώτη εις την παράβασιν ταῦτην. **3** Και ως ἥκουσα το πρόγμα τούτο, διέσχισα το ιμάτιό μου και το επένδυμά μου, και ανέσπασα τας τρίχας της κεφαλής μου και του πώγωνός μου, και εκαθήμην εκστατικός. **4** Τότε συνίχθησαν προς εμέ πάντες οι τρέμοντες εις τους λόγους του Θεού του Ισραήλ, διά την παράβασιν των μετοικισθέντων· και εκαθήμην εκστατικός ἔως της εσπερινής προσφοράς. **5** Και εν τη εσπερινή προσφορά εσηκώθην από της ταπεινώσεώς μου, και διασχίσας το ιμάτιό μου και το επένδυμά μου, ἔκλινα επί τα γόνατά μου και εξέτεινα

τούτου· 3 ὅθεν ας κάμωμεν τώρα διαθήκην προς τὸν Θεόν ημῶν, να αποβάλωμεν πάσας τας γυναίκας και τα γεννηθέντα εξ αυτών, κατά την συμβούλιήν του κυρίου μου και των όσοι τρέμουσιν εἰς τὴν εντολήν του Θεού ημῶν· και ας γείνη κατά τὸν νόμον· 4 εγέρθητι διότι τὸ πράγμα ανήκει εἰς σέ· και ημεῖς είμεθα μετά σου· ανδρίζου και πράττε. 5 Τότε εγερθείς ο Ἐσδρας, ψαλτωδών, Ελιασείβ· και εκ των θυρωρών, Σαλλούμ ώρκισε τους ἀρχοντας των ιερέων, των Λευΐτων και παντὸς του Ισραήλ, ὅτι θέλουσι κάμει κατά τὸν λόγον Φαρὼς, Ραφίας και Ιεζίας και Μαλγίας και Μιαμείν και τούτον. Και ὥρκισθησαν. 6 Καὶ σηκωθείς ο Ἐσδρας απ' τὴν ιωκωθείσαν. 7 Και διεκήρυξαν δε τῶν ιωκωθείσαν. 8 και πας ὁ στίς δεν ἐλθῃ εντός τριών ημερών, κατά την παράβασιν των αρχόντων και πρεσβυτέρων, θέλει 28 Εκ δε των ιωνίων Βηβαΐ, Ιωανάν, Ανανίας, Ζαββαΐ και κατά την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ προς πάντας τους Αθλαΐ. 29 Και εκ των ιωνίων Βανί, Μεσουλλάμ, Μαλλούχ ιωνίων της μετοικεσίας, να συναχθῶσιν εἰς Ιερουσαλήμ· και Αδαΐας, Ιασούβ και Σεάλ και Ραμώθ. 30 Και εκ των 33 Εκ των ιωνίων Ασούμ, Ματθεναΐ, Ματταθά, Ζαβάδ, Ιεριφέλετ, Ιερεμαΐ, Μανασής και Σιμεῖ. 34 Εκ των ιωνίων η εικοστή του μηνός· και πας ο λαός εκάθησεν εν τῇ Βανί, Μααδαΐας, Αμράμ και Ουήλ, 35 Βεναΐας, Βεδεΐας, πλατείᾳ του οίκου του Θεού, τρέμων διὰ τὸ πράγμα και διὰ τὴν μεγάλην βροχήν. 10 Και εγερθείς ο Ἐσδρας ο ιερεύς, εἴπε πρὸς αὐτοὺς, Σεις ηνομῆσατε και ελάβετε γυναίκας ξένας, διὰ να επιπροσθέσητε εἰς τὴν παράβασιν τοῦ Ισραήλ· 11 τώρα λοιπὸν εξομολογήθητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων σας και κάμετε τὸ θέλημα αυτοῦ και χωρίσθητε από τῶν λαών τῆς γης και από τῶν ζένων γυναικῶν. 12 Και απεκρίθη πάσα η σύναξις και είπον μετά φωνῆς μεγάλης, Καθώς ελάλησα πρὸς ημάς, ούτω να κάμωμεν· 13 ο λαός ὅμως είναι πολὺς και ο καιρός πολὺ βροχερός, και δεν δυνάμεθα να στεκώμεθα έξω, και τὸ ἔργον δεν είναι μιας ημέρας ουδὲ δύο· διότι είμεθα πολλοί οι αμαρτίσαντες εἰς τούτῳ τὸ πράγμα· 14 ας διορισθῶσι τώρα ἀρχοντες ημῶν εν ὅλῃ τῇ συνάξει, και ας ἐλθωσι καθ'¹ ωρισμένους καιρούς πάντες οι λαβόντες ξένας γυναίκας εἰς τὰς πόλεις ημῶν, και μετ' αὐτών οι πρεσβύτεροι εκάστης πόλεως και οι κριταὶ αυτῆς, εωσού η φλογερά οργή του Θεού ημῶν διά τὸ πράγμα τούτο αποστραφή αφ' ημῶν. 15 Διωρίσθησαν λοιπὸν εἰς τούτο Ιωνάθαν ο ιωνίς του Ασαήλ, και Ιααζίας ο ιωνίς του Τικβά· ο δε Μεσουλλάμ και ο Σαββεθαΐ, οι Λευΐται, ησαν βοηθοί αυτών. 16 Και ἔκαμον ούτως οι ιωνίς της μετοικεσίας. Καὶ ο Ἐσδρας ο ιερεὺς και ἀρχοντές τινές των πατριών, κατά τους πατρικούς οίκους αυτών, και ούτοι πάντες κατ' ὄνομα, εχωρίσθησαν και εκάθησαν τὴν πρώτην ημέραν του δεκάτου μηνὸς διά να εξετάσωσι τὴν υπόθεσιν. 17 Και ετελείωσαν με πάντας τους ἀνδρας, τους λαβόντας ξένας γυναικας, ἔως τῆς πρώτης ημέρας του πρώτου μηνός. 18 Και μεταξύ των ιωνίων των ιερέων ευρέθησαν οι λαβόντες ξένας γυναικας, εκ των ιωνίων του Ιησού ιωνίου του Ιωσεδέκη και των αδελφών αυτού, ο Μαασίας και ο Ελιέζερ, και ο Ιαρείβ και ο Γεδαλίας. 19 Και ἐδώκαν τὰς χείρας αυτών, ὅτι θέλουσιν αποβάλει τὰς γυναικας αυτών· και ως ἐνοχοι, προσέφεραν κριόν εκ του ποιμνίου διά την ανομίαν αυτών. 20 Και εκ των

νιών του Ιημήρ, Ανανί και Ζεβαδίας. 21 Και εκ των νιών του Χαρίμ, Μαασίας και Ηλίας και Σεμαΐας και Οζίας. 22 Και εκ των νιών του Πασχώρ, Ελιωηνάϊ, Μαασίας, Ισμαήλ, Ναθαναήλ, Ιωζαβάδ και Ελασά. 23 Εκ Θεού ημῶν· και ας γείνη κατά τὸν νόμον· 4 εγέρθητι δε τῶν Λευΐτων, Ιωζαβάδ και Σιμεῖ και Κελαΐας, ούτος διότι τὸ πράγμα ανήκει εἰς σέ· και ημεῖς είμεθα μετά είναι ο Κελιτά, Πεθαΐα, Ιούδας και Ελιέζερ. 24 Και εκ των σου· ανδρίζου και πράττε. 5 Τότε εγερθείς ο Ἐσδρας, ψαλτωδών, Ελιασείβ· και εκ των θυρωρών, Σαλλούμ ώρκισε τους ἀρχοντας των ιερέων, των Λευΐτων και παντὸς του Ισραήλ, ὅτι θέλουσι κάμει κατά τὸν λόγον Φαρὼς, Ραφίας και Ιεζίας και Μαλγίας και Μιαμείν και τούτον. Και ὥρκισθησαν. 6 Καὶ σηκωθείς ο Ἐσδρας απ' τὴν ιωκωθείσαν. 7 Και διεκήρυξαν δε τῶν ιωκωθείσαν. 8 και πας ὁ στίς δεν ἐλθῃ εντός τριών ημερών, κατά την παράβασιν των αρχόντων και πρεσβυτέρων, θέλει 28 Εκ δε των ιωνίων Βηβαΐ, Ιωανάν, Ανανίας, Ζαββαΐ και κατά την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ προς πάντας τους Αθλαΐ. 29 Και εκ των ιωνίων Βανί, Μεσουλλάμ, Μαλλούχ ιωνίων της μετοικεσίας, να συναχθῶσιν εἰς Ιερουσαλήμ· και Αδαΐας, Ιασούβ και Σεάλ και Ραμώθ. 30 Και εκ των 33 Εκ των ιωνίων Ασούμ, Ματθεναΐ, Ματταθά, Ζαβάδ, Ιεριφέλετ, Ιερεμαΐ, Μανασής και Σιμεῖ. 34 Εκ των ιωνίων η εικοστή του μηνός· και πας ο λαός εκάθησεν εν τῇ Βανί, Μααδαΐας, Αμράμ και Ουήλ, 35 Βεναΐας, Βεδεΐας, πλατείᾳ του οίκου του Θεού, τρέμων διὰ τὸ πράγμα και διὰ τὴν μεγάλην βροχήν. 10 Και εγερθείς ο Ἐσδρας ο ιερεύς, εἴπε πρὸς αὐτοὺς, Σεις ηνομῆσατε και ελάβετε γυναίκας ξένας, διὰ να επιπροσθέσητε εἰς τὴν παράβασιν τοῦ Ισραήλ· 11 τώρα λοιπὸν εξομολογήθητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων σας και κάμετε τὸ θέλημα αυτοῦ και χωρίσθητε από τῶν λαών τῆς γης και από τῶν ζένων γυναικῶν. 12 Και απεκρίθη πάσα η σύναξις και είπον μετά φωνῆς μεγάλης, Καθώς ελάλησα πρὸς ημάς, ούτω να κάμωμεν· 13 ο λαός ὅμως είναι πολὺς και ο καιρός πολὺ βροχερός, και δεν δυνάμεθα να στεκώμεθα έξω, και τὸ ἔργον δεν είναι μιας ημέρας ουδὲ δύο· διότι είμεθα πολλοί οι αμαρτίσαντες εἰς τούτῳ τὸ πράγμα· 14 ας διορισθῶσι τώρα ἀρχοντες ημῶν εν ὅλῃ τῇ συνάξει, και ας ἐλθωσι καθ'¹ ωρισμένους καιρούς πάντες οι λαβόντες ξένας γυναικας εἰς τὰς πόλεις ημῶν, και μετ' αὐτών οι πρεσβύτεροι εκάστης πόλεως και οι κριταὶ αυτῆς, εωσού η φλογερά οργή του Θεού ημῶν διά τὸ πράγμα τούτο αποστραφή αφ' ημῶν. 15 Διωρίσθησαν λοιπὸν εἰς τούτο Ιωνάθαν ο ιωνίς του Ασαήλ, και Ιααζίας ο ιωνίς του Τικβά· ο δε Μεσουλλάμ και ο Σαββεθαΐ, οι Λευΐται, ησαν βοηθοί αυτών. 16 Και ἔκαμον ούτως οι ιωνίς της μετοικεσίας. Καὶ ο Ἐσδρας ο ιερεὺς και ἀρχοντές τινές των πατριών, κατά τους πατρικούς οίκους αυτών, και ούτοι πάντες κατ' ὄνομα, εχωρίσθησαν και εκάθησαν τὴν πρώτην ημέραν του δεκάτου μηνὸς διά να εξετάσωσι τὴν υπόθεσιν. 17 Και ετελείωσαν με πάντας τους ἀνδρας, τους λαβόντας ξένας γυναικας, ἔως τῆς πρώτης ημέρας του πρώτου μηνός. 18 Και μεταξύ των ιωνίων των ιερέων ευρέθησαν οι λαβόντες ξένας γυναικας εκ των ιωνίων του Ιησού ιωνίου του Ιωσεδέκη και των αδελφών αυτού, ο Μαασίας και ο Ελιέζερ, και ο Ιαρείβ και ο Γεδαλίας. 19 Και ἐδώκαν τὰς χείρας αυτών, ὅτι θέλουσιν αποβάλει τὰς γυναικας αυτών· και ως ἐνοχοι, προσέφεραν κριόν εκ του ποιμνίου διά την ανομίαν αυτών. 20 Και εκ των

”Εσδρας Β’

1 Λόγοι Νεεμία υιού του Αχαλία. Και εν τω μηνί Χισλέυ, εν τω εικοστώ ἔτει, ὅτε ἡμην εν Σύδοσι τη βασιλευόσῃ, **2** ο Ανανί, εἰς εκ των αδελφών μου, ἥλθεν, αυτός και τινές εκ του Ιούδα, και πρώτησα αυτούς περὶ των διασωθέντων Ιουδαίων, οίτινες εναπέλειφθησαν εκ της αιχμαλωσίας, και περὶ Ιερουσαλήμ. **3** Και εἴπον προς εμέ, Οι υπόλοιποι, οι εναπολειφθέντες εκ της αιχμαλωσίας εκεῖ εν τη επαρχίᾳ, είναι εν θλίψει μεγάλη, και ονειδισμῷ· καὶ τὸ τείχος τῆς Ιερουσαλήμ καθηρέθη, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεκαύθησαν εν πυρί. **4** Καὶ ὅτε ἤκουσα τους λόγους τούτους, εκάθησα καὶ ἐκλαυσα καὶ ἐπένθησα ημέρας καὶ ενήστευον, καὶ προσηυχόμην ενώπιον του Θεού του ουρανού, **5** καὶ είπα, Δέομαι, Κύριε, Θεέ του ουρανού, ο μέγας και φοβερός Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην και το ἔλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και τηρούντας τας εντολάς αυτού, **6** ας ἦνται τώρα το ους σου προσεκτικόν και οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι, διά να ακούσης την προσευχήν του δούλου σου, την οποίαν ἡδη προσέχομαι ενώπιον σου ημέραν και νύκτα υπέρ των υιών Ισραήλ των δούλων σου, και ἔξομολογύματα τα αμαρτήματα των υιών Ισραήλ, τα οποία ημαρτίσαμεν εἰς σέ και εγώ και ο οίκος του πατρός μου ημαρτίσαμεν. **7** Ὁλως διεφράμημεν ενώπιον σου, και δεν εφυλάξαμεν τας εντολάς και τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας προσέταξας εἰς τον δούλον σου τον Μωϋσήν. **8** Ενθυμηθήτι, δέομαι, τον λόγον, τον οποίον προσέταξας εἰς τον δούλον σου τον Μωϋσήν, λέγων, Εάν γείνητε παραβάται, εγώ θέλω σας διασκορπίσει μεταξύ των εθνών: **9** ἄλλ' εάν επιστρέψητε προς εμέ και φυλάξητε τας εντολάς μου και εκτελήτε αυτάς, και αν ἦνται από σας απεριριμένοι ἔως των εσχάτων του ουρανού, και εκείθεν θέλω συνάξει αυτούς και θέλω φέρει αυτούς εἰς τον τόπον, τον οποίον εξέλεξα διά να κατοικίσω το ὄνομά μου εκεί. **10** Όντοι δε είναι δούλοι σου και λαός σου, τους οποίους ελύτρωσας διά της δυνάμεως σου της μεγάλης και διά της χειρός σου της κραταιάς. **11** Δέομαι, Κύριε, ας ἦνται ἡδη το ους σου προσεκτικόν εἰς την προσευχήν του δούλου σου και εἰς την προσευχήν των δούλων σου, των θελόντων να φροντίσαι το ὄνομά σου και ευδώσων, δέομαι, τον δούλον σου την ημέραν ταύτην, και χάρισον εἰς αυτόν ἔλεος ενώπιον του ανδρός τούτου. Διότι εγώ ἡμην οινοχόος του βασιλέως.

2 Και εν τω μηνί Νισάν, εν τω εικοστώ ἔτει Αρταξέρξου του βασιλέως, ἥτο οίνος ἐμπροσθεν αυτού και λαβών τον οίνον, ἔδωκα εἰς τον βασιλέα. Ποτέ δε δεν είχον σκυθρωπάσει ενώπιον αυτού. **3** Όθεν ο βασιλεὺς εἶπε προς εμέ, Διά τι το πρόσωπόν σου είναι σκυθρωπόν, ενώ σα ἄρρωστος δεν είσαι; τούτο δεν είναι ειμὴ λύπη καρδίας, Τότε εφοβήθητο πολύ ὁρόδρα. **3** Και είπα προς τον βασιλέα, Ζήτω ο βασιλεὺς εἰς τον αἰώνα διὰ τι το πρόσωπόν μου να μη ἡναι σκυθρωπόν, ενώ η πόλις, ο τόπος των τάφων των πατέρων μου, κείται πρημωμένος, και αἱ πύλαι αὐτῆς κατηναλωμέναι υπό του πυρός; **4** Τότε ο βασιλεὺς εἶπε προς εμέ, Περί

τίνος κάμνεις συ αίτησιν; Και προσηυχήθην εις τον Θεόν του ουρανού. **5** Και είπα προς τον βασιλέα, Εάν ἦνται αρεστόν εις τον βασιλέα, και εάν ο δούλός σου εύρηκε χάριν ενώπιον σου, να με πέμψῃς εις τον Ιούδαν, εις την πόλιν των τάφων των πατέρων μου, και να ανοικοδομήσω αυτήν. **6** Και είπεν ο βασιλεὺς προς εμέ, καθημένης πλησίον αυτού της βασιλίσσης, Πόσον μακρά θέλει είσθαι η πορεία σου; και πότε θέλεις επιστρέψει; Και ευηρεστήθη ο βασιλεὺς και με ἐπεμψει και ἔδωκα εἰς αυτόν προθεσμίαν. **7** Και είπα προς τον βασιλέα, Εάν ἦνται αρεστόν εις τον βασιλέα, ας μοι δοθώσιν επιστολάι προς τους πέραν του ποταμού επάρχους, διά να με συμπαραπέμψωσιν, εωσούν ἐλθω εις τον Ιούδαν: **8** και επιστολή προς τον Ασάφ τον φύλακα του βασιλικού δάσους, διά να μοι δώσῃ ἔχλα να κατασκευάσω τας πύλας του φρουρίου του ναού και το τείχος της πόλεως και τον οίκον, εις τον οποίον θέλω εισέλθει. Και εχάρισεν ο βασιλεὺς εἰς εμέ πάντα, κατά την επ' εμέ αγαθήν χείρα του Θεού μου. **9** Ἡλθον λοιπόν προς τους πέραν του ποταμού επάρχους και ἔδωκα εἰς αυτούς τας επιστολάς του βασιλέως. Είχε δε αποστείλει ο βασιλεὺς αρχηγόν τυνάμεως και ιππείς μετ' εμού. **10** Ότε δε Σαναβαλλάτ ο Ορωνίτης και Τωβίας ο δούλος, ο Αμμωνίτης, ήκουσαν, ελυπήθησαν καθ' υπερβολήν ὅτι ήλθεν ἀνθρωπός να ζητήσῃ το καλόν των υιών Ισραήλ. **11** Και ήλθον εἰς Ιερουσαλήμ και ἡμην εκεί τρεις ημέρας. **12** Και εστήκωθην την νύκτα, εγώ και ολίγοι τινές μετ' εμού· και δεν εφανέρωσα εἰς ουδένα τι είχε βάλει ο Θεός μου εν τη καρδία μου να κάμω εἰς την Ιερουσαλήμ· και ἀλλο κτήνος δεν ἦτο μετ' εμού, ειμὶ το κτήνος επί του οποίου εκαθήμην. **13** Και εξήλθον την νύκτα διά της πύλης της φάραγγος, και ήλθον απέναντι της πηγής του δράκοντος και προς την θύραν της κοπρίας, και παρετήρουν τα τείχη της Ιερουσαλήμ, τα οποία ήσαν κατακερημνισμένα, και τας πύλας αὐτῆς κατηναλωμένας υπό του πυρός. **14** Επειτα διέβην εἰς την πύλην της πηγής και εἰς την βασιλικήν κολυμβήθραν· και δεν ἓτο τόπος διά να περάσῃ το κτήνος το υποκάτω μου. **15** Και ανέβην την νύκτα διά του χειμάρρου· και αφού παρετήρησα το τείχος, εστράφην και εισήλθον διά της πύλης της φάραγγος και επέστρεψα. **16** Οι δε προεστώτες δεν ἤξερον που υπῆγα και τι ἔκαμον ουδέ είχον φανερώσει ἔτι τούτο ούτε εις τους Ιουδαίους, ούτε εις τους ιερείς, ούτε εις τους προκρίτους, ούτε εις τους προεστώτας, ούτε εις τους λοιπούς τους εργαζόμενους το ἔργον. **17** Και είπα προς αυτούς, Σεις βλέπετε την δυστυχίαν εις την οποίαν είμεθα, πως η Ιερουσαλήμ κείται πρημωμένη και αἱ πύλαι αὐτῆς είναι κατηναλωμέναι υπό του πυρός ἔλθετε και ας ανοικοδομήσωμεν το τείχος της Ιερουσαλήμ, διά να μη ἡμεθα πλέον ὄνειδος. **18** Και απίγγειλα προς αυτούς περὶ της επ' εμέ αγαθής χειρός του Θεού μου, και ἔτι τους λόγους του βασιλέως, τους οποίους είπε προς εμέ. Οι δε είπον, Ας σηκωθῶμεν και ας οικοδομήσωμεν. Ούτως ενίσχυσαν τας χειράς αυτών προς το αγαθόν. **19** Αλλ' ὅτε ἡκουσαν ο Σαναβαλλάτ ο Ορωνίτης και Τωβίας ο δούλος, ο Αμμωνίτης, και ο Γηρέμ ο Ἀράψ, περιεγέλασαν ημάς και περιεφρόνησαν ημάς, λέγοντες, Τι είναι το πράγμα το οποίον

κάμνετε; θέλετε να επαναστατήσητε κατά του βασιλέως; **20** Και εγώ απεκρίθην προς αυτούς και είπα προς αυτούς, Ο Θεός του ουρανού, αυτός θέλει ευοδώσει ημάς διά τούτο ημείς οι δούλοι αυτού θέλομεν σηκωθή και οικοδομήσει σεις δώμας δεν έχετε μερίδα ουδέ δικαίωμα ουδέ μνημόσυνον εν Ιερουσαλήμ.

3 Τότε εσηκώθη Ελιασείβ ο ιερεύς ο μέγας, και οι αδελφοί αυτού οι ιερείς, και ωκοδόμησαν την πύλην την προβατικήν· ούτοι ηγίασαν αυτήν και έστησαν τας θύρας αυτής· και ηγίασαν αυτήν έως του πύργου Μεά, έως του πύργου Ανανεήλ. **2** Και εις τα πλάγια αυτού ωκοδόμησαν οι ἀνδρες της Ιεριχώ. Και εις τα πλάγια αυτών ωκοδόμησε Ζαχούρ ο οιός του Ιησού. **3** Την θύραν δε την ιχθυίκήν ωκοδόμησαν οι ιοί του Ασσενά, οίτινες εσανίδωσαν αυτήν και έστησαν τας θύρας αυτής, τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. **4** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Μερημώθ ο οιός του Ουρία, ιού του Ακκώς. Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Μεσουλλάμ ο οιός του Βαραχίου, ιού του Μεσιζαβήλ. Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Σαδώκ ο οιός του Βασανά. **5** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασαν οι Θεκωτίαι πλην οι πρόκριτοι αυτών δεν υπέβαλον τον τράχηλον αυτών εἰς το ἔργον του Κυρίου αυτών. **6** Και την πύλην την παλαιάν επεσκεύασεν Ιωδάς ο οιός του Φασέα, και Μεσουλλάμ ο οιός του Βεσωδία· ούτοι εσανίδωσαν αυτήν και έστησαν τας θύρας αυτής και τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. **7** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Μελαθίας ο Γαβανίτης και Ιαδών ο Μερωνοθίτης, ἀνδρες της Γαβαών και της Μισπά, υπό τον θρόνον του επάρχου των εντεθέντων του ποταμού. **8** Εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασεν Οχήμηλ ο οιός του Αραχίου, εκ των χρυσοχόων. Και εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασεν Ανανίας, ο εκ των μυρεψών και αφήκαν την Ιερουσαλήμ έως του τείχους του πλατέος. **9** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Ρεφαΐα ο οιός του Ωρ, ο άρχων του ημίσεος της περιχώρου της Ιερουσαλήμ. **10** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασεν Ιεδαίας ο οιός του Αρουμάφ, και απέναντι της οικίας αυτού. Και εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασε Χαττούς ο οιός του Ασαβνία. **11** Μαλχίας ο οιός του Χαρίμ, και Ασσούβ ο οιός του Φαάθ-μωάβ, επεσκεύασαν το ἄλλο τμήμα και τον πύργον των φούρων. **12** Και εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασε Σαλλούμ ο οιός του Αλλών, ο άρχων του ημίσεος της περιχώρου της Ιερουσαλήμ, αυτός και αι θυγατέρες αυτού. **13** Την πύλην της φράγγως επεσκεύασεν ο Ανούν και οι κάτοικοι της Ζανώα· ούτοι ωκοδόμησαν αυτήν και έστησαν τας θύρας αυτής, τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής και κλίδιας πήχας εις το τείχος έως της πύλης της κοπρίας. **14** Την πύλην δε της κοπρίας επεσκεύασε Μαλχίας ο οιός του Ρηχάβ, ο άρχων της περιχώρου της Βαιθ-ακκερέμ ούτος ωκοδόμησεν αυτήν και έστησε τας θύρας αυτής, τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. **15** Την πύλην δε της πηγής επεσκεύασε Σαλλούν ο οιός του Χολ-οζέ, ο άρχων της περιχώρου της Μισπά· ούτος ωκοδόμησεν αυτήν και εσανίδωσεν αυτήν και έστησε τας θύρας αυτής, τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής, ούτοι Ιουδαίοι; Θέλουσιν αφήσει αυτούς; Θέλουσιν και το τείχος της κολυμβήθρας του Σιλωάμ πλησίον θυσιάσει; Θέλουσιν

τον κήπου του βασιλέως, και έως των βαθμίδων των καταβαίνουσών, από της πόλεως Δαβίδ. **16** Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Νεεύμιας ο οιός του Αζβούκ, ο άρχων της ημίσεος της περιχώρου της Κεειλά, διά το μέρος αυτού. **18** Κατόπιν αυτού επεσκεύασαν οι αδελφοί αυτών, Βαβαΐ ο οιός του Ηναδάδ, ο άρχων του ἄλλου ημίσεος της περιχώρου της Κεειλά. **19** Και εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασεν Εσέρ ο οιός του Ιησού, ο άρχων της Μισπά, ἄλλο τμήμα απέναντι της αναβάσεως προς την οπλοθήκην της γωνίας. **20** Κατόπιν αυτού Βαρούχ ο οιός του Ζαββαΐ επεσκεύασε μετά ζήλου το ἄλλο τμήμα, από της γωνίας έως της θύρας του οίκου Ελιασείβ του ιερέως του μεγάλου. **21** Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Μερημώθ ο οιός του Ουρίου, ιού του Ακκώς, ἄλλο τμήμα, από της θύρας του οίκου του Ελιασείβ έως το τέλους του οίκου του Ελιασείβ. **22** Και κατόπιν αυτού επεσκεύασαν οι ιερείς, οι κάτοικοι της περιχώρου. **23** Κατόπιν αυτών επεσκεύασαν οι Βενιαμίν και ο Ασαούβι απέναντι του οίκου αυτών. Κατόπιν αυτών επεσκεύασεν Αζαρίας ο οιός του Μαασίου, ιού του Ανανίου, πλησίον του οίκου αυτού. **24** Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Βιννούϊ ο οιός του Ηναδάδ ἄλλο τμήμα, από τον οίκου του Αζαρίου έως της καμπής, έως μάλιστα της γωνίας. **25** Φαλάλ ο οιός του Ουζαΐ επεσκεύασεν απέναντι της καμπής και τον πύργον του εξέχοντος από τον ψηλού οίκου του βασιλέως, του πλησίον της αυλής της φυλακής. Κατόπιν αυτού Φεδαΐας ο οιός του Φαρώρ, **26** Οι δε Νεθινείμ κατώκουν εν Οφήλ, και επεσκεύασαν έως απέναντι της πύλης των υδάτων προς ανατολάς και του πύργου του εξέχοντος. **27** Κατόπιν αυτών οι Θεκωτίαι επεσκεύασαν ἄλλο τμήμα, απέναντι του μεγάλου πύργου του εξέχοντος και έως του τείχους του Οφήλ. **28** Επάνωθεν της πύλης των ιππών επεσκεύασαν οι ιερείς, ἔκαστος απέναντι της οικίας αυτού. **29** Κατόπιν αυτών επεσκεύασε Σαδώκ ο οιός του Ιμμήρ, απέναντι της οικίας αυτού. Και κατόπιν αυτού επεσκεύασε Σεμαΐας ο οιός του Σεχανίου, ο φύλαξ της ανατολικής πύλης. **30** Κατόπιν αυτού επεσκεύασεν Ανανίας ο οιός του Σελεμία, και Ανούν ο ἔκτος οιός του Σαλάφ, ἄλλο τμήμα. Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Μεσουλλάμ ο οιός του Βαραχίου απέναντι του οικήματος αυτού. **31** Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Μαλχίας, ιούς χρυσοχόους, έως της οικίας των Νεθινείμ και των μεταπτών, απέναντι της πύλης Μιφκάδ, και έως της αναβάσεως της γωνίας. **32** Και μεταξύ της αναβάσεως της γωνίας έως της προβατικής πύλης, επεσκεύασαν οι χρυσοχόοι και οι μεταπτώται.

4 Ότε δε ήκουσεν ο Σαναβαλλάτ ότι ημείς οικοδομούμεν το τείχος, ωργίσθη και ηγανάκτησε πολύ και περιεγέλασε τους Ιουδαίους. **2** Και ελάλησεν ενώπιον των αδελφών αυτού και του στρατεύματος της Σαμαρείας και είπε, Τι κάμνουσιν οι ἀθλοί ούτοι Ιουδαίοι; Θέλουσιν αφήσει αυτούς; Θέλουσιν και το τείχος της κολυμβήθρας του Σιλωάμ πλησίον θυσιάσει; Θέλουσιν

αναζωποιήσει εκ των σωρών του χώματος τους ημών. **21** Ούτως ειργαζόμεθα το έργον· και το ήμισυ λίθους, και τούτους κεκαυμένους; **3** Πλησίον δε αυτών εκράτει τας λόγχας, απ' αρχής της αυγής έως της αυτού ἡτο Τωβίας ο Αμμωνίτης και είπε, Και αν κτίσωσιν, αλώπηξ αναβαίνουσα θέλει καθαίρεσι το λίθινον αυτών τείχος. **4** Άκουσον, Θεέ ημών διότι μυκτηριζόμεθα· και στρέψον τον ονειδισμόν αυτών κατά της κεφαλής αυτών και κάμε αυτούς να γείνωσι λάφυρον εν γη αιχμαλωσίας; **5** και μη καλψής την ανομίαν αυτών, και η αμαρτία αυτών ας μη εξαλειφθῇ απ' ἔμπροσθεν σου διότι προφέρων ονειδισμός κατά των οικοδομούντων. **6** Ούτως ανωκοδομήσουμεν το τείχος· και ἀπαν το τείχος συνεδέθῃ, έως του ημίσεος αυτού διότι ο λαός είχε καρδίαν εις το εργάζεσθαι. **7** Αλλ' ὅτε Σαναβαλλάτ και Τωβίας και οἱ Ἀράβες και οι Αμμωνίται και οι Αζώτοι ἡκουσαν ὅτι τα τείχη της Ιερουσαλήμ επισκευάζονται, και ὅτι τα χαλάσματα ἥρχισαν να φράττωνται, ωργίσθησαν σφόδρα: **8** και συνώμοσαν πάντες ομού να ἐλθωσι να πολεμήσωσιν εναντίον της Ιερουσαλήμ, και να κάμωσιν εις αυτήν βλάβην. **9** Και ημείς προσηυχήθημεν εις τον Θεόν ημών και εστήσαμεν φυλακάς εναντίον αυτών ημέραν και νύκτα, φοβούμενοι απ' αυτών. **10** Και είπεν ο Ιούδας, Ή δύναμις των εργατών ητόνησε, και το χώμα είναι πολύ, και ημείς δεν δυνάμεθα να οικοδομώμεν το τείχος. **11** Οι δε εχθροί ημών είπον, Δεν θέλουσι μάθει ουδέ θέλουσιν ιδεί, εωσούν ἐλθωμεν εις το μέσον αυτών και φονεύσωμεν αυτούς, και καταπάνωσωμεν το έργον. **12** Και ελθόντες οι Ιούδαιοι, οι κατοικούντες πλησίον αυτών, είπον προς ημάς δεκάτις, Προσέχετε από πάντων των τόπων, διά των οποίων επιστρέψετε προς ημάς. **13** Όθεν ἐστήσα εις τους χαμηλοτέρους τόπους, ἐστήσα τον λαόν κατά συγγενείας, με τας ρομφαίας αυτών, με τας λόγχας αυτών και με τα τόξα αυτών. **14** Και είδον και εστήκωθην και είπα προς τους προκρίτους και προς τους προεστώτας και προς το επίλοιπον του λαού, Μη φοβηθήτε απ' αυτών ενθυμείσθε τον Κύριον, τον μέγαν και φοβερόν, και πολεμήσατε υπέρ των αδελφών σας, των ιών σας και των θυγατέρων σας, των γυναικών σας και των οίκων σας. **15** Και ὅτε οι εχθροί ημών ἡκουσαν ὅτι το πράγμα εγνώσθη εις ημάς, και διεσκέδασεν ο Θεός την βουλήν αυτών, επεστρέψαμεν πάντες ημείς εις το τείχος, ἐκαστος εις το έργον αυτού. **16** Και απ' εκείνης της ημέρας το ήμισυ των δύλων μου ειργάζοντο το έργον, και το ήμισυ αυτών εκράτουν τας λόγχας, τους θυρεούς και τα τόξα, τεθωρακισμένοι και οι ἄρχοντες ἡσαν οπίσω παντός του οίκου Ιούδα. **17** Οι οικοδομώντες το τείχος και οι αχθοφορούντες και οι φορτίζοντες, ἐκαστος διά της μιας χειρός αυτού εδούλευνεν εις το έργον και διά της ἄλλης εκράτει το ὄπλον. **18** Οι δε οικοδόμοι, ἐκαστος είχε την ρομφαίαν αυτού περιεζωσμένην εις την οσφύν αυτού και ωκοδόμει ο δε σαλπίζων εν τη σάλπιγη ἡτο πλησίον μου. **19** Και είπα προς τους προκρίτους και προς τους προεστώτας και προς το επίλοιπον του λαού, το έργον είναι μέγα και πλατύ· ημείς δε είμεθα διακεχωρισμένοι επί το τείχος, ο εις μακράτ του ἄλλου· **20** εἰς ὄντινα λοιπόν τόπον ακούστητε την φωνήν της σάλπιγγος, εκεί δράμετε προς ημάς· ο Θεός ημών θέλει πολεμήσει υπέρ

μέρας προσετάχθην να ήμαι κυβερνήτης αυτών εν τη γεγονότι, Άνθρωπος οποίος εγώ ήθελον φύγει; γη Ιούδα, από του εικοστού έτους έως του τριακοστού και τις, οποίος εγώ, ήθελεν εισέλθει εις τον ναόν διά δευτέρου έτους Αρταξέρξου του βασιλέως, δώδεκα να σώσῃ την ζωήν αυτού; δεν θέλω εισέλθει. **12** Και έτη, εγώ και οι αδελφοί μου δεν εφάγομεν τον άρτον ιδού, εγνώρισα ότι ο Θεός δεν απέστειλεν αυτόν να του κυβερνήτου. **13** Οι πρότεροι ήμας κυβερνήται, οι προφέρει την προφητείαν ταύτην εναντίον μους αλλ' προ εμού, κατεβάρυνον τον λαόν, και ελάμβανον παρ' ίδιο τούτο ήτο μεμισθωμένος, διά να φοβηθώ και να αργυρίουν ἔτι και οι δούλοι αυτών εξουσίαζον τον κάμω ούτω και να αμαρτήσω, και να έχωσιν αφορμήν λαόν αλλ' εγώ δεν έκαμψαν ούτω, φοβούμενος τον να κακολογήσωσι, διά να με ονειδίσωσα. **14** Μνήσθητι, Θεόν. **15** Και μάλιστα ενισχύθην εις το ἔργον τούτου θεέ μου, του Τωβίας και του Σαναβαλλάτ κατά τα ἔργα του τείχους, και αγρόν δεν ηγοράσσαμεν και πάντες αυτών τάντα, και ἔτι της προφητίσσης Νωαδίας και των οι δούλοι μου ήσαν συνηγμένοι εκεί εις το ἔργον. **16** λοιπών προφητών, οίτινες με εφοβέριζον. **15** Ούτω Ἡσαν ἔτι εις την τράπεζάν μου εκάποτε πεντήκοντα συντελέσθη το τείχος κατά την εικοστήν πεμπτήν του ἀνδρες εκ των Ιουδαίων και των προεστώτων, και οι μηνός Ελούλ, εν πεντήκοντα δύο ημέραις. **16** Και ότε ερχόμενοι προς ημάς εκ των εθνών των πέριξ ημών. **17** ήκουσαν πάντες οι εχθροί ημών, τότε εφοβήθησαν Το δε καθ' ήμεραν ετοιμαζόμενον δι' εμέ ήτο εις βους πάντα τα ἔθνη τα πέριξ ημών, και εταπεινώθησαν και εξ εκλεκτά πρόβατα και πηγνά ηγοιμάζοντο δι' εμέ, σφόρδια εις τους οφθαλμούς εσαύτων διότι γεννώρισαν και ἄπαξ εις δέκα ημέρας αφθονία από παντός είδους διότι παρά του Θεού ημών ἔγεινε το ἔργον τούτο. **18** οίνου· και ήμως δεν εζήτησα τον άρτον του κυβερνήτου· Προσέστι εν ταις ημέραις εκείναις οι πρόκριτοι του διότι η δουλεία ήτο βαρεία επί τούτον τον λαόν. **19** Ιούδα ἐπέμπον συνεχώς τας επιστολάς αυτών προς τον Μνήσθητι μου, Θεέ μου, επ' αγαθώ, κατά πάντα ὅσα Τωβίαν, και αι του Τωβία πρόχοντο προς αυτούς. **20** Λιότι εγώ ἔκαψαν υπέρ του λαού τούτου.

6 Καθώς δε ἡκουσαν ο Σαναβαλλάτ και ο Τωβίας και ο Γησέμ ο Ἀραψ και οι λοιποί εκ των εχθρών ημών, δότι εγώ ωκοδόμησα το τείχος και δεν έμεινε πλέον χάλασμα εις αυτό, αν και μέχρις εκείνου του καιρού θύρας δεν έστησα επί των πυλών, **2** ο Σαναβαλλάτ και ο Γρεζό στέπτεται τα τοις συνέ λήγουσας. [Ελλαστικό]

καὶ οἱ Γεράσιμοι απεστείλαν πρὸς ἡμές, λεγοντεῖς, Ἐλεύθεροι,
καὶ αἱ συναχθώμενοι ομόδιοι εἰς τινά ἐκ τῶν κωμῶν εν
τῇ πεδιάδι Λωνώ. Εβουλεύοντο δέ να κάμωσιν εἰς εμέ
κακόν. 3 Καὶ απέστειλα μηνυτάς πρὸς αυτούς, λέγων,
Ἐργον μέγα κάμνων καὶ δεν δύναμαι να καταβώ· διά
τι να πάσσῃ τὸ ἔργον, ὅταν εγώ αφήσας αυτό καταβώ
προς εσάς; 4 Καὶ απέστειλαν πρὸς εμέ τετράκις κατά
τον τρόπον τούτον· καὶ εγώ απεκρίθην πρὸς αυτούς
κατά τον αυτόν τρόπον. 5 Τότε ο Σαναβαλλάτ απέστειλε
πρὸς εμέ τον δούλον αυτού κατά τον αυτόν τρόπον,
πέμπτην φοράν, με ανοικτήν επιστολήν εἰς τὴν χείρα
αυτού· 6 εν ή ήτο γεγραμένον, Ηκούσθη μεταξύ των
εθνών, καὶ ο Γαστρόν λέγει, ὅτι συ και οι Ιουδαίοι
βουλεύεσθε να επαναστήσητε· διά τούτο συ οικοδομεῖς
το τείχος, διά να γείνης βασιλεύς αυτών, κατά τους
λόγους τούτους· 7 έτι διώριας προφήτας, να κηρύξτωσι

περί σου εν Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Είναι βασιλεύς εν Ιούδᾳ· καὶ τώρα θέλει απαγγελθῆ πρὸς τὸν βασιλέα κατά τους λόγους τούτους ελθὲ λοιπὸν τώρα, καὶ ας συμβουλευθῶμεν ομού. 8 Τότε απέστειλα πρὸς αὐτὸν, λέγων, Δεν είναι τοιαύτα πράγματα καθὼς συ λέγεις, αλλὰ συ πλάττεις αυτά εκ της καρδίας σου. 9 Διότι πάντες ούτοι εφοβθέριζον ημάς, λέγοντες, Θέλουσιν εξαθενησει αι χειρες αυτών από του έργου, καὶ δεν θέλει εκτελεσθή. Τώρα λοιπόν, Θεέ, κραταίωσον τας χειράς μου. 10 Και εγώ υπήγα εις την οικίαν του Σεμαία, υιού του Δαλαΐα, υιού του Μεεταβεήλ, ὅστις ἦτο κεκλεισμένος εἰς Επίεν, Ας συνέλθωμεν ομού εις τον οίκον του Θεού, εντός του ναού, καὶ ας κλείσωμεν τα θύρας του ναού διότι αυτοί ἔρχονται να σε φονεύσωσιν γαι την γύντα ἔρχονται να σε φονεύσωσιν. 11 Αλλά!

γώ απεκρίθην, Ἄνθρωπος οποίος εγώ ήθελον φύγει; και τις, οποίος εγώ, ήθελεν εισέλθει εἰς τὸν ναὸν διά σά σώση τὴν ζῷήν αυτοῦ; δὲν θέλω εισέλθει. **12** Καὶ δού, εγνώρισα ὅτι ο Θεός δὲν απέστειλεν αυτόν να φροφέρῃ τὴν προφητείαν ταύτην εναντίον μου ἀλλ' ὅτι ο Τωβίας και ο Σαναβαλλάτ εμίσθωσαν αυτόν. **13** Λια τούτο ἡτο μεμισθωμένος, διά να φριθή και να ζάμω ούτω και να αμαρτήσω, και να έχωσιν αφορμήν να κακολογήσωσι, διά να με ονειδίσωσι. **14** Μνήσθητι, θέε μου, του Τωβία και του Σαναβαλλάτ κατά τα ἔργα εκπονήσαντα ταύτα, και ἐτι της προφητίσσης Νωαδίας και των λοιπών προφητών, οίτινες με εφοβέριζον. **15** Ούτω συνετελέσθη το τέχος κατά την εικοστήν πέμπτην του ηπηνός Ελούλ, εν πεντήκοντα δύο νημέραις. **16** Και ότε ίκουσαν πάντες οι εχθροί ημών, τότε εφοβήθησαν οἱ άντα τα ἔθνη τα πέρι ημών, και επαπεινώθησαν φόρδρα εις τους οφθαλμούς εαυτῶν διότι εγνώρισαν ὅτι παρά του Θεού ημών ἔγεινε το ἐργόν τούτο. **17** Ιπρόσετι εν ταῖς νημέραις εκείναις οι πρόδκριτοι του οὐδαία ἐπεμπον συνεχώς τας επιστολάς αυτῶν προς τὸν Τωβίαν, και αι του Τωβία ήρχοντο προς αυτούς. **18** Διότι ήσαν εν τω Ιούδᾳ πολλοί ὥρκισμένοι εις αυτόν, επειδή ἡτο γαμβρός του Σεχανία, υιού του Αράχ: και Ιωανάν ο πιός αυτού είχε λάβει την θυγατέρα του Μεσουλλάμ, υιού του Βαραχίου. **19** Μάλιστα διηγούντο ενώπιον μους αγαθοεργίας αυτού, και ανέφερον προς αυτόν τους δόγμους μου. Και ο Τωβίας ἐστέλλεν επιστολάς διά να με οισθερίζῃ.

Αφού δέ το τείχος εκτίσθη, καὶ ἐστησα τας θύρας,
καὶ διωρίσθησαν οι πυλώροι καὶ οι ψαλτωδοί καὶ
καὶ Λευτίται, 2 προσέταξα περὶ τῆς Ιερουσαλήμ τον
ἀρχελάφον μου Ανανί και τον Ανανίαν τον ἀρχοντα
του φρουρίου διότι ἡτο ως ἀνθρωπος πιστός και
πισθιούμενος τον Θεόν, υπέρ πολλούν. 3 Και είπα προς
αυτούς, Ας μη ανοίγωνται αι πύλαι της Ιερουσαλήμ
ωσδού θερμάνη ο ἥλιος και εκείνων ἔτι παρόντων, να
λείωνται αι θύραι και να ασφαλίζωνται και φυλακαί
αι διορίζωνται εκ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ,
καπστος εν τη φυλακή αυτού και ἔκαστος απέναντι
της οικίας αυτού. 4 Και η πόλις ἡτο ευρώχωρος και
ιειγάλη, ο δε λαός ολίγος εν αυτῇ, και οικίαι δεν ήσαν
υκοδομημέναι. 5 Και ἔβαλεν ο Θεός μου εν τη καρδίᾳ
ιου να συνάξω τους προκρίτους και τους προεστώτας

και τὸν λαόν, διὰ να αριθμηθώσι κατά γενεαλογίαν. Και εύρηκα βιβλίον τῆς γενεαλογίας εκείνων, οἵτινες πινέβησαν κατ' αρχάς και εύρηκα γεγραμμένον εν αυτῷ. Οὗτοι είναι οι ἀνθρώποι τῆς επαρχίας, οι αναβάντες σε πάντα της αιχμαλωσίας, εκ των μετοικισθέντων, τους ποιούσες μετώκισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος, και επιστρέψαντες εις Ιερουσαλήμ και την Ιουδαίαν, ἔκαστος εις τὴν πόλιν αυτού· 7 οἱ ελθόντες μετά Ζοροβάβελ, Ἰησού, Νεεμία, Αζαρία, Φασιμία, Νααμανί, Μαρδοξάιον, Βιλσάν, Μιστέρεθ, Βιγουαί, Νεούμ, Βαανά. Αριθμός των ανδρῶν του λαοῦ σε παραήλιον 8 ιεροί Φαρών, δισχίλιοι εκαπτονταί εβδομήκοντα δύο. 9 Υιοί Σεφατία, τριακόσιοι εβδομήκοντα δύο. 10 Υιοί Αράχ, εξακόσιοι πεντήκοντα δύο. 11 Υιοί Φασθιώαρβ, εκ των νιών Ιησού και Ιωάβ, δισχίλιοι και

οκτακόσιοι δεκαοκτώ. **12** Υιοί Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι των αγιωτάτων πραγμάτων, εωσού αναστηθή ιερεύς πεντίκοντα τέσσαρες. **13** Υιοί Ζατθού, οκτακόσιοι μετά Ουρίμ και Θουμμίμ. **66** Πάσα η σύναξις ομού τεσσαράκοντα πέντε. **14** Υιοί Ζακχαί, επτακόσιοι ήσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι εξήκοντα, εξήκοντα. **15** Υιοί Βιννού, εξακόσιοι τεσσαράκοντα **67** εκτός των δούλων αυτών και των θεραπαινίδων οκτώ. **16** Υιοί Βηθβά, εξακόσιοι εικοσιοκτώ. **17** Υιοί αυτών, οίτινες ήσαν επτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα Αζγάδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εικοσιδύο. **18** Υιοί Αδωνικάμ, επτά και πλην τούτων διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε εξακόσιοι εξήκοντα επτά. **19** Υιοί Βιγουάι, δισχίλιοι φαλτωδοί και φάλτριαι. **68** Οι ίπποι αυτών, επτακόσιοι εξήκοντα επτά. **20** Υιοί Αδίν, εξακόσιοι πεντήκοντα τριάκοντα έξι και ημίονοι αυτών, διακόσια τεσσαράκοντα πέντε. **21** Υιοί Ατήρ εκ του Εζεκίου, ενενήκοντα πέντε: **69** αι κάμηλοι, τετρακόσια τριάκοντα πέντεοκτώ. **22** Υιοί Ασούμ, τριακόσιοι εικοσιοκτώ. **23** αι όνοι, εξακιοχίλιαι επτακόσια είκοσι. **70** Και τινές Υιοί Βησαΐ, τριακόσιοι εικοσιτέσσαρες. **24** Υιοί Αρίφ, εκ των αρχηγών των πατριών ἔδωκαν διά το ἐργόν. εκατόν δώδεκα. **25** Υιοί Γαβαών, ενενήκοντα πέντε. Ο Θιρσάρα έδωκεν εις το θησαυροφυλάκιον χιλίας **26** Ἀνδρες Βηθλεέμ και Νετωφά, εκατόν ογδοήκοντα δραχμάς χρυσίου, πεντήκοντα φιάλας, πεντακοσίους οκτώ. **27** Ἀνδρες Αναθώθ, εκατόν εικοσιοκτώ. **28** Ἀνδρες τριάκοντα ιερατικούς χιτώνας. **71** Και τινές εκ των Βαιθ-ασμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο. **29** Ἀνδρες Κιριάθ-αρχηγών των πατριών ἔδωκαν εις το θησαυροφυλάκιον ιαρείμ, Χεφειρά, και Βηρώθ, επτακόσιοι τεσσαράκοντα του ἐργού είκοσι χιλιάδας δραχμάς χρυσίου και δύο τρεις. **30** Ἀνδρες Ραμά και Γαβαά, εξακόσιοι είκοσι και χιλιάδας διακοσίας μηνας αργυρίου. **72** Και το δοθέν εις. **31** Ἀνδρες Μιχμάς, εκατόν εικοσιδύο. **32** Ἀνδρες από του επιλοίπου λαού ἡτο είκοσι χιλιάδες δραχμαί Βαιθήλ, και Γάι, εκατόν εικοσιτρείς. **33** Ἀνδρες της χρυσίου, και δισχίλιαι μναί αργυρίου, και εξήκοντα επτά ἄλλης Νεβώ, πεντήκοντα δύο. **34** Υιοί του ἄλλου Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες. **35** Υιοί Χαρήμ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα επτά. **42** Υιοί Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτά. **43** Οι Λευτίταις οιοί Ιησού εκ του Καδμίηλ, εκ των οιών Ωδανία, εβδομήκοντα τέσσαρες. **44** Οι φαλτωδοί: οιοί Ασάρ, εκατόν τεσσαράκοντα οκτώ. **45** Οι πυλωροί: οιοί Σαλλούμ, οιοί Ατήρ, οιοί Ταλμών, οιοί Ακκούθ, οιοί Ατιτά, οιοί Σωβαί, εκατόν τριάκοντα οκτώ. **46** Οι Νεθινέίμ: οιοί Σιχά, οιοί Ασουφά, οιοί Ταββαάθ, **47** οιοί Κιρώς, οιοί Σιαά, οιοί Φαδών, **48** οιοί Λεβανά, οιοί Αγαθά, οιοί Σαλμάι, **49** οιοί Ανάν, οιοί Γιδδήλ, οιοί Γάρά, **50** οιοί Ρεάτι, οιοί Ρεούν, οιοί Νεκωδά, **51** οιοί Γαζάμ, οιοί Ουζά, οιοί Φασεά, **52** οιοί Βησαΐ, οιοί Μεουνείμ, οιοί Ναφουσεσείμ, **53** οιοί Βακβούν, οιοί Ακουφά, οιοί Αρούρ, **54** οιοί Βασλίθ, οιοί Μειδά, οιοί Αρσά, **55** οιοί Βαρκώς, οιοί Σισάρα, οιοί Θαμά, **56** οιοί Νεσιά, οιοί Ατιφά. **57** Οι οιοί των δούλων του Σολομώντος: οιοί Σωταΐ, οιοί Σωφερέθ, οιοί Φερειδά, **58** οιοί Ιαλά, οιοί Δαρκών, οιοί Γιδδήλ, **59** οιοί Σεφατία, οιοί Αττίλ, οιοί Φοχερέθ από Σεβαΐμ, οιοί Αμών. **60** Πάντες οι Νεθινέίμ, και οι οιοί των δούλων του Σολομώντος, ήσαν τριακόσιοι ενενήκοντα δύο. **61** Ούτοι δε ήσαν οι αναβάντες από Θελ-μελάχ, Θελ-αρπισά, Χερούθ, Αδδών, και Ιμηρίδες δεν ηδύναντο όμως να δεῖξωντι τον οίκον της πατριάς αυτών και το σπέρμα αυτών, αν ήσαν εκ του Ισραήλ. **62** Υιοί Δαλαΐτα, οιοί Τωβία, οιοί Νεκωδά, εξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο. **63** Και εκ των ιερέων οιοί Αβαΐα, οιοί Ακκώς, οιοί Βαρζελαΐται, όστις έλαβε γυναίκα εκ των θυγατέρων Βαρζελαΐται του Γαλααδίτου και ωνομάσθη κατά το ονόμα αυτών. **64** Ούτοι εξήτησαν την καταγραφήν αυτών μεταξύ των απαριθμηθέντων κατά γενεαλογίαν, και δεν ευρέθη: όθεν εξεβλήθησαν από της ιερατείας. **65** Και είπε προς αυτούς ο Θιρσαθά, να μη φάγωσιν από

εις Κύριον τον Θεόν σας: μη πενθείτε μηδέ κλαίετε. την γην και πάντα τα επ' αυτής, τας θαλάσσας και Διότι πας ο λαός έκλαιεν, ως ήκουσαν τους λόγους του πάντα τα εν αυταίς, και συζωποιείς πάντα ταύτα νόμου. **10** Και είπε προς αυτούς, Υπάγετε, φάγετε παχέα και σε προσκυνούσιν αι στρατιάι των ουρανών. **7** Συ και πίετε γλυκάσματα, και αποστέλλατε μερίδας προς είσαι Κύριος ο Θεός, όστις εξέλεξας τον Ἀβραμ και τους μη ἔχοντας μηδένη ητοιμασμένον διότι η ημέρα εξήγαγες αυτόν από της Ουρ των Χαλδαίων, και ἐδωκας είναι αγία εις τον Κύριον ημών· και μη λυπείσθε διότι η εις αυτόν το όνομα Αβραάμ: **8** και εύρηκας την καρδίαν χαρά του Κυρίου είναι η ισχύς σας. **11** Και κατεσίγασαν αυτού πιστήν ενώπιον σου, και ἐκαμες προς αυτόν οι Λευτήται πάντα τον λαόν, λέγοντες, Ησυχάζετε διότι η διαθήκην, ότι θέλεις δώσει την γην των Χαναναίων, ημέρα είναι αγία· και μη λυπείσθε. **12** Και απήθη πας ο των Χετταίων, των Αμορραίων και των Φερεζαίων λαός, διά να φάγωται και να πίωται και να αποστέλλωται και των Ιεθουσαίων και των Γεργεσαίων, ότι θέλεις μερίδας και να κάμωσιν ευφρούνην μεγάλην, διότι δώσεις αυτήν εις το σπέρμα αυτού· και εξετέλεσος τους ενόψιαν τους λόγους τους οποίους εφανέρωσαν εις λόγους σου· διότι δίκαιος είσαι συ. **9** Και είδες την αυτούς. **13** Και την δευτέραν ημέραν συνίχθησαν θύλιψιν των πατέρων ημών εν Αιγύπτω, και ήκουσας ἀρχοντες των πατριών παντός του λαού, οι ιερείς και οι την κραυγήν αυτῶν επί την Ερυθράν θάλασσαν **10** Λευτήται, προς Ἐσδραν τον γραμματέα, διά να διδαχθώσι και ἐδειξας σημεία και τέρατα επί τον Φαραώ και επί τους λόγους του νόμουν. **14** Και εύρηκαν γεγραμμένον πάντας τους δούλους αυτού και επί πάντα τον λαόν εν τω νόμω, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος διά του της γης αυτού επειδή εγνώρισας ότι υπερηφανεύθησαν Μωϋσέως, να κατοικήσωσιν οι ιοιοί Ισραήλ εν σκηνάς εναντίον αυτών. Και ἐκαμες εις σεαυτόν δύομα, ως εν τη εορτή του εβδόμου μηνός: **15** και να δημοσιεύσωσι την ημέραν ταύτην. **11** Και διέσχισας την θάλασσαν και να διακηρύξωσιν εις πάσας τας πόλεις αυτών και εις την ιερουσαλήμ, λέγοντες, Εξέλθετε εις το δρός και εις φέρετε κλάδους ελαίας και κλάδους αγριελαίας και κλάδους μυρσίνης και κλάδους φοινίκων και κλάδους δασυφύλλων δένδρων, διά να κάμητε σκηνάς, κατά το διά στύλου πυρός, διά να φωτίζης εις αυτούς την γεγραμμένον. **16** Και εξελθών ο λαός ἐφέρε, και ἐκαμον οδόν δι' ης ἐμέλλον να διέλθωσι. **13** Και κατέβης επί εις εαυτούς σκηνάς, ἔκαστος επί του δώματος αυτού, το δρός Σινά, και ελάλησας μετ' αυτών εξ ουρανού, και εν ταῖς αυλαῖς αυτών και εν ταῖς αυλαῖς του οίκου και ἐδωκας εις αυτούς ευθείας κρίσεις και αληθινούς του Θεού και εν τη πλατείᾳ της πύλης των υδάτων νόμους, διατάγματα και εντολάς αγαθάς: **14** και το και εν τη πλατείᾳ της πύλης του Εφραΐτη. **17** Και πάσα άγιόν σου σάββατον ἔκαμες γνωστόν εις αυτούς, και η σύναξις των επιστρέψαντων από της αιχμαλωσίας προστέατας εις αυτούς εντολάς και διατάγματα και ἐκαμον σκηνάς, και εκάθησαν εν ταῖς σκηναῖς διότι νόμους, διά χειρός Μωϋσέως του δούλου σου. **15** Και από των ημερών Ιησούν ιερού του Ναού μέχρι εκείνης ἄρτον εξ ουρανού ἔδωκας εις αυτούς εις την πείνα της ημέρας, οι ιοιοί Ισραήλ δεν είχον κάμει ούτω. Και ἔγινεν ευφροσύνη μεγάλη σφόδρα. **18** Και καθ' εκάστην την δύψαν αυτών και είπας προς αυτούς να εισέλθωσι ημέραν, από της πρώτης ημέρας μέχρι της τελευταίας διά να κληρονομήσωτι την γην, περί ης ύψωσας την ημέρας, ανεγίνωσκεν εν τω βιβλίων του νόμου του Θεού. **16** Και ἐκαμον εορτήν επτά ημέρας την δε ογδόνη ημέραν πάνδημον σύναξιν, κατά το διατεταγμένον.

9 Και εν τη εικοστή τετάρτη ημέρα τούτου του μηνός συνίχθησαν οι ιοιοί Ισραήλ με νηστείαν και με σάκκους και με χώμα εφ' εαυτούς. **2** Και εχώρισθη το σπέρμα του Ισραήλ από πάντων των ζένων· και σταθέντες εξωμοιλογήθησαν τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας των πατέρων αυτών. **3** Και σταθέντες εν τω τόπῳ αυτών, ανέγνωσαν εν τω βιβλίω του νόμου Κυρίου του Θεού αυτών, εν τέταρτον της ημέρας· και εν τέταρτον, εξωμοιλογούντο και προσεκύνουν Κύριον τον Θεόν αυτών. **4** Τότε εσηκώθη επί το βήμα των Λευτήτων Ιησούς και Βανί, Καδμιήλ, Σεβανίας, Βουνί, Σερεβίας, Βανί και Χανανί, και ανεβόσαν μετά φωνής μεγάλης προς Κύριον τον Θεόν αυτών. **5** Και οι Λευτήται, Ιησούς και Καδμιήλ, Βανί, Ασαβνίας, Σερεβίας, Ωδίας, Σεβανίας και Πεθαΐα, είπον, Σηκώθητε, ευλογήσατε Κύριον τον Θεόν υμών από του αιώνος ἔως του αιώνος και ας ἡναι, Θεέ, ευλογημένον το ἐνδοξόν σου δόνομα, το υπέρτερον πάσης ευλογίας και αινέσωσ. **6** Συ αυτός είσαι Κύριος μόνος: συ εποίησας τον ουρανόν, τους ουρανούς των ουρανών, και πάσαν την στρατιάν αυτών,

την γην και πάντα τα επ' αυτής, τας θαλάσσας και σε προσκυνούσιν αι στρατιάι των ουρανών. **7** Συ είσαι Κύριος ο Θεός, όστις εξέλεξας τον Ἀβραμ και εξήγαγες αυτόν από της Ουρ των Χαλδαίων, και ἐδωκας είναι αγία εις τον Κύριον ημών· και μη λυπείσθε διότι η εις αυτόν το όνομα Αβραάμ: **8** και εύρηκας την καρδίαν χαρά του Κυρίου είναι η ισχύς σας. **11** Και κατεσίγασαν αυτού πιστήν ενώπιον σου, και ἐκαμες προς αυτόν οι Λευτήται πάντα τον λαόν, λέγοντες, Ησυχάζετε διότι η διαθήκην, ότι θέλεις δώσει την γην των Χαναναίων, ημέρα είναι αγία· και μη λυπείσθε. **12** Και απήθη πας ο των Χετταίων, των Αμορραίων και των Φερεζαίων λαός, διά να φάγωται και να πίωται και να αποστέλλωται και των Ιεθουσαίων και των Γεργεσαίων, ότι θέλεις μερίδας και να κάμωσιν ευφρούνην μεγάλην, διότι δώσεις αυτήν εις το σπέρμα αυτού· και εξετέλεσος τους ενόψιαν τους λόγους τους οποίους εφανέρωσαν εις λόγους σου· διότι δίκαιος είσαι συ. **9** Και είδες την αυτούς. **13** Και την δευτέραν ημέραν συνίχθησαν θύλιψιν των πατέρων ημών εν Αιγύπτω, και ήκουσας ἀρχοντες των πατριών παντός του λαού, οι ιερείς και οι την κραυγήν αυτῶν επί την Ερυθράν θάλασσαν **10** Λευτήται, προς Ἐσδραν τον γραμματέα, διά να διδαχθώσι και ἐδειξας σημεία και τέρατα επί τον Φαραώ και επί τους λόγους του νόμουν. **14** Και εύρηκαν γεγραμμένον πάντας τους δούλους αυτού και επί πάντα τον λαόν εν τω νόμω, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος διά του της γης αυτού επειδή εγνώρισας ότι υπερηφανεύθησαν Μωϋσέως, να κατοικήσωσιν οι ιοιοί Ισραήλ εν σκηνάς εναντίον αυτών. Και ἐκαμες εις σεαυτόν δύομα, ως εν τη εορτή του εβδόμου μηνός: **15** και να δημοσιεύσωσι την ημέραν ταύτην. **11** Και διέσχισας την θάλασσαν και να διακηρύξωσιν εις πάσας τας πόλεις αυτών και εις την ιερουσαλήμ, λέγοντες, Εξέλθετε εις το δρός και εις φέρετε κλάδους ελαίας και κλάδους αγριελαίας και κλάδους μυρσίνης και κλάδους φοινίκων και κλάδους δασυφύλλων δένδρων, διά να κάμητε σκηνάς, κατά το διά στύλου πυρός, διά να φωτίζης εις αυτούς την γεγραμμένον. **16** Και εξελθών ο λαός ἐφέρε, και ἐκαμον οδόν δι' ης ἐμέλλον να διέλθωσι. **13** Και κατέβης επί εις εαυτούς σκηνάς, ἔκαστος επί του δώματος αυτού, το δρός Σινά, και ελάλησας μετ' αυτών εξ ουρανού, και εν ταῖς αυλαῖς αυτών και εν ταῖς αυλαῖς του οίκου και ἐδωκας εις αυτούς ευθείας κρίσεις και αληθινούς του Θεού και εν τη πλατείᾳ της πύλης των υδάτων νόμους, διατάγματα και εντολάς αγαθάς: **14** και το και εν τη πλατείᾳ της πύλης του Εφραΐτη. **17** Και πάσα άγιόν σου σάββατον ἔκαμες γνωστόν εις αυτούς, και η σύναξις των επιστρέψαντων από της αιχμαλωσίας προστέατας εις αυτούς εντολάς και διατάγματα και ἐκαμον σκηνάς, και εκάθησαν εν ταῖς σκηναῖς διότι νόμους, διά χειρός Μωϋσέως του δούλου σου. **15** Και από των ημερών Ιησούν ιερού του Ναού μέχρι εκείνης ἄρτον εξ ουρανού ἔδωκας εις αυτούς εις την πείνα της ημέρας, οι ιοιοί Ισραήλ δεν είχον κάμει ούτω. Και ἔγινεν ευφροσύνη μεγάλη σφόδρα. **18** Και καθ' εκάστην την δύψαν αυτών και είπας προς αυτούς να εισέλθωσι ημέραν, από της πρώτης ημέρας μέχρι της τελευταίας διά να κληρονομήσωτι την γην, περί ης ύψωσας την ημέρας, ανεγίνωσκεν εν τω βιβλίων του νόμου του Θεού. **16** Και ἐκαμον εορτήν επτά ημέρας την δε ογδόνη ημέραν πάνδημον σύναξιν, κατά το διατεταγμένον.

9 Και εν τη εικοστή τετάρτη ημέρα τούτου του μηνός συνίχθησαν οι ιοιοί Ισραήλ με νηστείαν και με σάκκους και με χώμα εφ' εαυτούς. **2** Και εχώρισθη το σπέρμα του Ισραήλ από πάντων των ζένων· και σταθέντες εξωμοιλογήθησαν τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας των πατέρων αυτών. **3** Και σταθέντες εν τω τόπῳ αυτών, ανέγνωσαν εν τω βιβλίω του νόμου Κυρίου του Θεού αυτών, εν τέταρτον της ημέρας· και εν τέταρτον, εξωμοιλογούντο και προσεκύνουν Κύριον τον Θεόν αυτών. **4** Τότε εσηκώθη επί το βήμα των Λευτήτων Ιησούς και Βανί, Καδμιήλ, Σεβανίας, Βουνί, Σερεβίας, Βανί και Χανανί, και ανεβόσαν μετά φωνής μεγάλης προς Κύριον τον Θεόν αυτών. **5** Και οι Λευτήται, Ιησούς και Καδμιήλ, Βανί, Ασαβνίας, Σερεβίας, Ωδίας, Σεβανίας και Πεθαΐα, είπον, Σηκώθητε, ευλογήσατε Κύριον τον Θεόν υμών από του αιώνος ἔως του αιώνος και ας ἡναι, Θεέ, ευλογημένον το ἐνδοξόν σου δόνομα, το υπέρτερον πάσης ευλογίας και αινέσωσ. **6** Συ αυτός είσαι Κύριος μόνος: συ εποίησας τον ουρανόν, τους ουρανούς των ουρανών, και πάσαν την στρατιάν αυτών,

την γην και πάντα τα επ' αυτής, τας θαλάσσας και σε προσκυνούσιν αι στρατιάι των ουρανών. **7** Συ είσαι Κύριος ο Θεός, όστις εξέλεξας τον Ἀβραμ και εξήγαγες αυτόν από της Ουρ των Χαλδαίων, και ἐδωκας είναι αγία εις τον Κύριον ημών· και μη λυπείσθε διότι η εις αυτόν το όνομα Αβραάμ: **8** και εύρηκας την καρδίαν χαρά του Κυρίου είναι η ισχύς σας. **11** Και κατεσίγασαν αυτού πιστήν ενώπιον σου, και ἐκαμες προς αυτόν οι Λευτήται πάντα τον λαόν, λέγοντες, Ησυχάζετε διότι η διαθήκην, ότι θέλεις δώσει την γην των Χαναναίων, ημέρα είναι αγία· και μη λυπείσθε. **12** Και απήθη πας ο των Χετταίων, των Αμορραίων και των Φερεζαίων λαός, διά να φάγωται και να πίωται και να αποστέλλωται και των Ιεθουσαίων και των Γεργεσαίων, ότι θέλεις μερίδας και να κάμωσιν ευφρούνην μεγάλην, διότι δώσεις αυτήν εις το σπέρμα αυτού· και εξετέλεσος τους ενόψιαν τους λόγους τους οποίους εφανέρωσαν εις λόγους σου· διότι δίκαιος είσαι συ. **9** Και είδες την αυτούς. **13** Και την δευτέραν ημέραν συνίχθησαν θύλιψιν των πατέρων ημών εν Αιγύπτω, και ήκουσας ἀρχοντες των πατριών παντός του λαού, οι ιερείς και οι την κραυγήν αυτῶν επί την Ερυθράν θάλασσαν **10** Λευτήται, προς Ἐσδραν τον γραμματέα, διά να διδαχθώσι και ἐδειξας σημεία και τέρατα επί τον Φαραώ και επί τους λόγους του νόμουν. **14** Και εύρηκαν γεγραμμένον πάντας τους δούλους αυτού και επί πάντα τον λαόν εν τω νόμω, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος διά του της γης αυτού επειδή εγνώρισας ότι υπερηφανεύθησαν Μωϋσέως, να κατοικήσωσιν οι ιοιοί Ισραήλ εν σκηνάς εναντίον αυτών. Και ἐκαμες εις σεαυτόν δύομα, ως εν τη εορτή του εβδόμου μηνός: **15** και να δημοσιεύσωσι την ημέραν ταύτην. **11** Και διέσχισας την θάλασσαν και να διακηρύξωσιν εις πάσας τας πόλεις αυτών και εις την ιερουσαλήμ, λέγοντες, Εξέλθετε εις το δρός και εις φέρετε κλάδους ελαίας και κλάδους αγριελαίας και κλάδους μυρσίνης και κλάδους φοινίκων και κλάδους δασυφύλλων δένδρων, διά να κάμητε σκηνάς, κατά το διά στύλου πυρός, διά να φωτίζης εις αυτούς την γεγραμμένον. **16** Και εξελθών ο λαός ἐφέρε, και ἐκαμον οδόν δι' ης ἐμέλλον να διέλθωσι. **13** Και κατέβης επί εις εαυτούς σκηνάς, ἔκαστος επί του δώματος αυτού, το δρός Σινά, και ελάλησας μετ' αυτών εξ ουρανού, και εν ταῖς αυλαῖς αυτών και εν ταῖς αυλαῖς του οίκου και ἐδωκας εις αυτούς ευθείας κρίσεις και αληθινούς του Θεού και εν τη πλατείᾳ της πύλης των υδάτων νόμους, διατάγματα και εντολάς αγαθάς: **14** και το και εν τη πλατείᾳ της πύλης του Εφραΐτη. **17** Και πάσα άγιόν σου σάββατον ἔκαμες γνωστόν εις αυτούς, και η σύναξις των επιστρέψαντων από της αιχμαλωσίας προστέατας εις αυτούς εντολάς και διατάγματα και ἐκαμον σκηνάς, και εκάθησαν εν ταῖς σκηναῖς διότι νόμους, διά χειρός Μωϋσέως του δούλου σου. **15** Και από των ημερών Ιησούν ιερού του Ναού μέχρι εκείνης ἄρτον εξ ουρανού ἔδωκας εις αυτούς εις την πείνα της ημέρας, οι ιοιοί Ισραήλ δεν είχον κάμει ούτω. Και ἔγινεν ευφροσύνη μεγάλη σφόδρα. **18** Και καθ' εκάστην την δύψαν αυτών και είπας προς αυτούς να εισέλθωσι ημέραν, από της πρώτης ημέρας μέχρι της τελευταίας διά να κληρονομήσωτι την γην, περί ης ύψωσας την ημέρας, ανεγίνωσκεν εν τω βιβλίων του νόμου του Θεού. **16** Και ἐκαμον εορτήν επτά ημέρας την δε ογδόνη ημέραν πάνδημον σύναξιν, κατά το διατεταγμένον.

οι πόδες αυτών δεν επήρθησαν. **22** Και ἐδῶκας εἰς αυτούς βασίλεια καὶ λαούς, καὶ διεμέρισας εἰς αυτούς διά μερίδας· καὶ εκληρονόμησαν τὴν γῆν του Σηνών καὶ τὴν γῆν του βασιλέως τῆς Εσεβών καὶ τὴν γῆν του Ωγ βασιλέως τῆς Βασάν. **23** Καὶ τους νιούς αυτών επλήθυνας ως τὰ ἀστρα του ουρανού· καὶ ἔφερες αυτούς εἰς την γῆν, εἰς την οποίαν εἴπας πρὸς τους πατέρας αυτών να εισέλθωσι, διὰ να κληρονομήσωσιν αυτήν. **24** Καὶ εισήλθον οι νιοί αυτών καὶ εκληρονόμησαν τὴν γῆν· καὶ τετέαξας ἐμπρόσθεν αυτών τους κατοικούς της γῆς, τους Χαναναίους, καὶ παρέδωκας αυτούς εἰς τας χείρας αυτών, καὶ τους βασιλεῖςς αυτών καὶ τους λαούς της γῆς, διὰ να κάμωσιν εἰς αυτούς κατὰ τὴν θέλησιν αυτῶν. **25** Καὶ εκυρίευσαν πλοεὶς ισχυράς καὶ γην παχείαν, καὶ εκληρονόμησαν οίκους πλήρεις πάντων των αγαθών, φρέατα ωρυγμένα, αμπελώνας καὶ ελαιώνας καὶ δένδρα κάρπια εν αφθονίᾳ· καὶ ἔφαγον καὶ εχορτάσθησαν καὶ επαχύνθησαν καὶ ενετρύφησαν, εν τη μεγάλη συ αγαθότητι. **26** Καὶ ηπείθησαν καὶ επανεστάησαν εναντίον σου, καὶ ἔρριψαν τὸν νόμον σου οπίσω των νώτων αυτών, καὶ τους προφήτας σου εφόνευσαν, οἵτινες διεμαρτύροντο εναντίον αυτών διὰ να επιστρέψωσιν αυτούς πρὸς σε, καὶ ἐπράζαν μεγάλους παροργισμούς. **27** Διά τούτο παρέδωκας αυτούς εἰς την χείρα των θλιβόντων αυτούς, καὶ κατέθλιψαν αυτούς· καὶ εν τω καιρῷ της θλίψεως αυτών ανεβόησαν πρὸς σε, καὶ συ εισήκουσας εξ ουρανού· καὶ κατὰ τους πολλούς οικτιρμούς σου ἐδῶκας σωτήρας εἰς αυτούς, καὶ ἑωσαν αυτούς εκ της χειρός των θλιβόντων αυτούς. **28** Άλλ' αφοῦ ανέπαυθησαν, εστράφησαν εἰς τὸ να πράττωσι πονηρὰ ενώπιον σου ὅθεν εγκατέλιπες αυτούς εἰς την χείρα των εχθρών αυτών, καὶ εξουσίασαν αυτούς δέ όμως επέστρεψαν καὶ ανεβόησαν πρὸς σε, συ εισήκουσας εξ ουρανού· καὶ πολλάκις ἥλευθέρωσας αυτούς κατὰ τους οικτιρμούς σου. **29** Καὶ διεμαρτυρήθησαν εναντίον αυτών, διὰ να επιστρέψῃς αυτούς εἰς τὸν νόμον σου· πλην αυτοὶ υπερηφανεύθησαν καὶ δὲν υπήκουσαν εἰς τας εντολάς σου, αλλ' ἡμάρτησαν εἰς τας κρίσεις σου, τας οποίας εάν τις εκτελή, θέλει ζῆσει δι' αυτών· καὶ ἐδῶκαν νότον απειθή καὶ εσκλήρυναν τὸν τράχηλον αυτών καὶ δὲν ἤκουσαν. **30** Καὶ όμως ἐτη πολλά παρέκτεινας επ' αυτούς, καὶ διεμαρτυρήθησαν εναντίον αυτών διὰ του πνεύματός σου διά των προφητών σου· αλλά δὲν ἐδῶκαν ακρόασιν· διά τούτο παρέδωκας αυτούς εἰς την χείρα των λαών των τόπων. **31** Πλην διά τους πολλούς οικτιρμούς σου δὲν συνετέλεσας αυτούς, οὐδὲ εγκατέλιπες αυτούς διότι Θεός οικτίρμων καὶ ελεήμων είσαι. **32** Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ο μέγας, ο ισχυρός καὶ φοβερός Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην καὶ το ελέος, ας μη λογισθή μικρά ενώπιον σου πάσα θ θλίψις ήτις εύρηκεν τηνημάς, τους βασιλεῖςς ημών, τους ἄρχοντας ημών καὶ τους ιερεῖςς ημών καὶ τους προφήτας ημών καὶ τους πατέρας ημών καὶ πάντα τον λαόν σου, από των ημερών των βασιλέων της Ασσυρίας μέχρι της ημέρας ταύτης. **33** Δίκαιοις βεβαίως είσαι εἰς πάντα τα επελθόντα εφ' ημάς· διότι σ μεν αλήθειαν ἔκαμες, ημείς δε ησεβήσαμεν. **34** Καὶ οι βασιλεῖςς ημών, οι ἄρχοντες ημών, οι ιερεῖςς ημών καὶ οι πατέρες ημών, δὲν εφύλαξαν τον νόμον σου καὶ δὲν ἐδῶκαν προσοχήν εἰς τας εντολάς σου καὶ εἰς τα μαρτύρια σου, με τα οποία διεμαρτυρήθης εναντίον αυτών. **35** Διότι αυτοί, εν τη βασιλεία αυτών καὶ εν τη μεγάλῃ σου αγαθωσύνῃ την οποίαν ἐδῶκας εἰς αυτούς, καὶ εν τη γη τη πλατεία καὶ παχεία, την οποίαν ἐδῶκας ενώπιον αυτών, δὲν σε εδούλευσαν ουδὲ εστράφησαν από των πονηρών ἔργων αυτών. **36** Ιδού, δούλοι είμεθα την ημέραν ταύτην καὶ εν τη γη, την οποίαν ἐδῶκας εἰς τους πατέρας ημών, διά να τρώγωσι τον καρπόν αυτής καὶ τα αγαθά αυτής, ιδού, δούλοι είμεθα επ' αυτής· **37** καὶ αυτή διδει πολλήν αφθονίαν εις τους βασιλεῖςς, τους οποίους επεβάλεσες εφ' ημάς διά τας αμαρτιών ημών καὶ κατεξουσιάζουσιν επι των σωμάτων ημών καὶ επι των κτηνών ημών κατά την αρέσκειαν αυτών καὶ είμεθα εν θλίψι μεγάλην. **38** Όθεν διά πάντα ταύτα ημείς κάμνομεν διαθήκην πιστήν καὶ γράφομεν αυτήν· καὶ επισφραγίζουσιν αυτήν οι ἄρχοντες ημών, οι Λευΐται ημών καὶ οι ιερεῖς ημών.

προσφοράν, και διά την παντοτεινήν ολοκαύτωσιν των Γαββαεί, Σαλλαΐ, εννεακόσιοι εικοσιοκτών 9 και Ιωήλ ο σαββάτων, των νεομηνιών, διά τας επισήμους εορτάς νιός του Ζιχρί ήτο ἐφόρος αυτών· ο δε Ιούδας, ο νιός και διά τα ἀγια πράγματα και διά τας περί αμαρτίας του Σενουά, δεύτερος επί την πόλιν· 10 Εκ των ιερέων, προσφοράς, διά να κάμνωμεν εξιλέωσιν υπέρ του Ιεδαΐας ο νιός του Ιωάριψ, Ιαχείν, 11 Σεραΐας ο νιός του Ισραήλ, και διά παν το ἐργον του οίκου του Θεού ημών. Χελκία, νιού Μεσουλλάμ, νιού Σαδώκ, νιού Μεραΐθ, 12 Και οι Λευίτών και του λαού περί της προσφοράς των ἔντλων, αδελφοί αυτών οι πιούντες το ἐργον του οίκου ήσαν διά να φέρωσιν αυτά εἰς τον οίκον του Θεού ημών, οκτακόσιοι εικοσιδύοντες· και Αδαΐας ο νιός του Ιερού, νιού κατά τους οίκους των πατριών ημών, εν ωρισμένοις Φελαλία, νιού Αμσί, νιού Ζαχαρία, νιού Πασχώρ, νιού καιρούς κατ' ἑτούς, διά να καίωσιν επί τον θυσιαστηρίου Μαλχία, 13 και οι αδελφοί αυτού, ἀρχοντες πατριών, Κυρίου του Θεού ημών, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω· 14 και οι αδελφοί αυτών, ἀνδρες δυνατοί εν ισχύ, δένδρου, κατ' ἑτούς, προς τον οίκον του Κυρίου· 15 Και εκ των Λευίτών, Σεμαΐας ο νιός των βοών ημών και των ποινιών ημών, να φέρωμεν 16 και Σαββεθαΐ και Ιωζεβάδ, εκ των αρχόντων των αυτά εἰς τον οίκον του Θεού ημών, προς τους ιερείς Λευίτών, ήσαν επί των εξωτερικών ἐργών του οίκου τους λειτουργούντας εν τω οίκων του Θεού ημών· 17 Και Ματθανίας ο νιός του Μιχά, νιού και να φέρωμεν τας απαρχάς του φυράματος ημών και τας προσφοράς ημών και τους καρπούς παντός δένδρου, οίνου και ελαίου, προς τους ιερείς, εἰς τα οικήματα του οίκου του Θεού ημών· και τα δέκατα της γης ημών προς τους Λευίτας, και αυτοί οι Λευίται πόλεις ήσαν διακόσιοι ογδοήκοντα τέσσαρες. 18 Οι δε να λαμβάνωσι τα δέκατα εν πάσαις ταις πόλεσι της πυλωρού, Ακκούθ, Ταλμών, και οι αδελφοί αυτών οι γεωργίας ημών. 19 Και οι ιερεύς ο νιός του Ααρών θέλει φυλάττοντες εν ταις πύλαις, ήσαν εκατόν εβδομήκοντα είσθαι μετά των Λευίτών, ὅταν οι Λευίται λαμβάνωσι δύο. 20 Και το υπόλοιπον του Ισραήλ, οι ιερείς και τα δέκατα και οι Λευίται θέλουσιν αναφέρει το δέκατον των δέκατων εἰς τον οίκον του Θεού ημών, εἰς τα οικήματα του οίκου του θησαυρού. 21 Διότι οι νιοί Ισραήλ και οι νιοί Λευίτ θέλουσι φέρει τας προσφοράς τη προσευχή και Βακθουνίας ο δεύτερος μεταξύ των αδελφών αυτού, και Αβδά ο νιός του Σαμμουά, νιού Ταλάλ, νιού Ιεδουθούν. 22 Και ο ἐφόρος των Λευίτών εν Ιερουσαλήμ ήτο Οζί, ο νιός του Βανί, νιού Ασαρία, νιού Ματθανία, νιού Μιχά. Εκ των νιών του Ασάφ, οι ψαλτωδοί ήσαν επί του ἐργού του οίκου του Θεού. 23 Διότι ήτο προσταγή του βασιλέως περὶ αυτών, και διατεταγμένον μερίδιον διά τους ψαλτωδούς κατά πάσαν ημέραν. 24 Και Πεθαΐα ο νιός του Μεσηζαφέήλ, εκ των νιών του Ζερά νιού του Ιούδα, ήτο επιτρόπος του βασιλέως εν πάσῃ υποθέσει περὶ τον λαού. 25 Περὶ δε των χωρίων, μετά των αγρών αυτών, τινές εκ των νιών Ιούδα κατώκησαν εν Κιριάθ-αρβά και ταις κώμαις αυτής, και εν Δαιβών και ταις κώμαις αυτής, και εν Ιεκαβσεήλ και τοις χωρίοις αυτής, 26 και εν Ιησουά και εν Μωλαδά και εν Βαιθ-φελέτ, 27 και εν Ασάρ-σουάλ και εν Βηρ-σαβεέ και ταις κώμαις αυτής, 28 και εν Σικλάγ και εν Μεκονά και εν ταις κώμαις αυτής, 29 και εν Εν-ριμμών και εν Σαρέα και εν Ιαρούθ, 30 Ζανωά, Οδολλάμ και τοις χωρίοις αυτών, Λαχείς και τοις αγροίς αυτής, Αζηκά και ταις κώμαις αυτής. Και κατώκησαν από Βηρ-σαβεέ ἔως της φάραγγος Εννόμ. 31 Και οι νιοί Βενιαμίν κατώκησαν από Γεβά εν Μιχάς και Αιτά και Βαιθήλ και ταις κώμαις αυτής, 32 εν Αναθώθ, Νωβ, Ανανία, 33 Ασώρ, Ραμά, Γιτθάμ, 34 Αδί, Σεβωείμ, Νεβαλλάτ, 35 Λωδ, και Ωνώ, τη φάραγγι των τεκτόνων. 36 Και εκ των Λευίτών κατώκησαν διαιρέσεις εν Ιούδα και Βενιαμίν.

11 Και κατώκησαν οι ἀρχοντες του λαού εν Ιερουσαλήμ· και το υπόλοιπον του λαού ἐριψιν κλίρους, διά να φέρωσιν ἔνα εκ των δέκα να κατοικήση εν Ιερουσαλήμ τη ἀγία πόλει, τα δε εννέα μέρη εν ταις ἄλλαις πόλεσι. 2 Και ηγόντησεν ο λαός πάντας τους ανθρώπους, δοσοι προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εαυτούς να κατοικήσωσιν εν Ιερουσαλήμ. 3 Ούτοι δε είναι οι ἀρχοντες της επαρχίας οι κατοικήσαντες εν Ιερουσαλήμ· εν δε ταις πόλεσι του Ιούδα κατώκησαν ἔκαστος εν τη ιδιοκτησίᾳ αυτού, εν ταις πόλεσιν αυτών, ο Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευίται και οι Νεθινείμ και οι νιοί των δούλων του Σολομώντος. 4 Και εν Ιερουσαλήμ κατώκησαν τινές εκ των νιών Ιούδα και εκ των νιών Βενιαμίν· εκ των νιών Ιούδα, Αθαΐας ο νιός του Οζία, νιού Ζαχαρία, νιού Αμαρία, νιού Σεφατία, νιού Μααλελεήλ, εκ των νιών Φαρές· 5 και Μαασίας ο νιός του Βαρούχ, νιού Χολ-οζέ, νιού Αζαΐα, νιού Αδαΐα, νιού Ιωάριψ, νιού Ζαχαρία, νιού του Σηλωνί· 6 πάντες οι νιοί Φαρές οι κατοικήσαντες εν Ιερουσαλήμ ήσαν τετρακόσιοι εξήκοντα οκτώ ἀνδρες δυνάμεως, 7 οι δε νιοί Βενιαμίν είναι ούτοι· Σαλλαΐ, ο νιός του Μεσουλλάμ, νιού Ιωάδ, νιού Φεδαΐα, νιού Κωλαΐα, νιού Μαασία, νιού Ιθιήλ, νιού Ιεσαΐα· 8 και μετ' αυτών, Ιησούν Σεραΐας, Ιερεμίας, Εσδρας, 2 Αμαρίας, Μαλλούχ,

Χαττούς, 3 Σεχανίας, Ρεούμ, Μερημώθ, 4 Ιδδώ, Γιννεθώ, υιού του Ζακχούρ, υιού του Ασάφ· 36 και οι αδελφοί Αβιά, 5 Μιαμείν, Μααδίας, Βιλγά, 6 Σεμαΐας και Ιωαρίβ, αυτού, Σεμαΐας, και Αζαρεήλ, Μιλαλαΐ, Γιλαλαΐ, Μααΐ, Ιεδαΐας, 7 Σαλλού, Αμώκ, Χελχίας, Ιεδαΐας. Ούτοι ήσαν Ναθαναήλ, και Ιούδας, Ανανί, μετά μουσικών οργάνων οι αρχηγοί των ιερέων και των αδελφών αυτών εν Δαβίδ του ανθρώπου του Θεού, και Έσδρας ο γραμματεύς ταις ημέραις Ιησού. 8 Οι δε Λευΐται, Ιησούς, Βιννούΐ, έμπροσθεν αυτών. 37 Και επί την πύλην της πηγής Καδμιήλ, Σερεβίας, Ιούδας και Μαθανίας, ο επί των και απέναντι αυτών, ανέβησαν διά των βαθμίδων της ύμνων, αυτός και οι αδελφοί αυτού. 9 Ο δε Βακρουκίας πόλεως Δαβίδ εις την ανάβασιν του τείχους, επάνωθεν και ο Ουννί, ο αδελφοί αυτών, ήσαν απέναντι αυτών του οίκου του Δαβίδ, και έως της πύλης των υδάτων διά τας φυλακάς. 10 Και ο Ιησούς εγένησε τον Ιωακείμ, προς ανατολάς. 38 Ο δε ἄλλος χορός των αινούντων Ιωακείμ δε εγένησε τον Ελιασεΐβ, Ελιασεΐβ δε εγένησε επορεύεται εις το απέναντι, και εγώ κατόπιν αυτών, τον Ιωαδά. 11 Ιωαδά δε εγένησε τον Ιωνάθαν· Ιωνάθαν και το ήμισυ του λαού επί του τείχους, επάνωθεν του δε εγένησε τον Ιαδδούαν. 12 Και εν ταις ημέραις του πύργου των φούρνων και έως του τείχους, επάνωθεν του Ιωακείμ, ιερείς, ἀρχοντες πατριών, ήσαν τον Σεραΐα, 39 Και επάνωθεν της πύλης Εφραΐμ και επάνωθεν της ο Μεραΐας του Ιερεμία, ο Ανανίας· 13 του Ἐσδρα, ο παλαίας πύλης, και επάνωθεν της ιχθυίκης πύλης και Μεσουλλάμι· του Αμαρία, ο Ιωανάν· 14 του Μελιχού, του πύργου Ανανεΐλ και του πύργου του Μεά και έως ο Ιωνάθαν· του Σεβανία, ο Ιωσήφ· 15 του Χαρίμ, ο της πύλης της προβατικής και εστάθησαν εν τη πύλῃ Αδνά· του Μεραΐώθ, ο Ελκαΐ· 16 του Ιδδώ, ο Ζαχαρίας· 40 Και εστάθησαν οι δύο χοροί των του Γιννεθών, ο Μεσουλλάμ· 17 του Αβιά, ο Ζιχρί· του αινούντων εν τω οίκῳ του Θεού, και εγώ και το ήμισυ Μινιαμείν, και του Μωαδία, ο Φιλιταΐ· 18 του Βιλγά, ο των προεστώτων μετ' εμού· 41 και οι ιερείς, Ελιασεΐμ, Σαμμούά του Σεμαΐα, ο Ιωνάθαν· 19 και του Ιωαρίβ, ο Μαασίας, Μινιαμείν, Μιχαΐας, Ελιωηνάι, Ζαχαρίας και Ματθεναΐ· του Ιεδαΐα, ο Οζί· 20 του Σαλλαΐ, ο Καλλαΐ· Ανανίας, μετά σαλπίγγων· 42 και Μαασίας και Σεμαΐας του Αμώκ, ο Εβερ· 21 του Χελκία, ο Ασαβίας· του και Ελεάζαρ και Οζί και Ιωανάν και Μαλχίας και Ελάμ Ιεδαΐα, ο Ναθαναήλ. 22 Οι Λευΐται εν ταις ημέραις του Ιελιασεΐβ, Ιωαδά και Ιωανάν και Ιαδδούαν, ήσαν μετά του Ιεζαΐα του επιστάτου. 43 Και προσέφεραν καταγεγραμμένοι ἀρχοντες πατριών· και οι ιερείς, επί εν εκείνη τη ημέρα θυσίας μεγάλας και ευφράνθησαν της βασιλείας Δαρείου του Πέρσου. 23 Οι υιοί του Λευΐ, διότι ο Θεός εύφρανεν αυτούς ευφροσύνην μεγάλην. ἀρχοντες των πατριών, ήσαν καταγεγραμμένοι εν τω Και αι γυναίκες ἐτί και τα παιδία ευφράνθησαν και η βιβλίω των Χρονικών, μάλιστα έως των ημερών του ευφροσύνη της Ιερουσαλήμ η κονθήθη ἔως μαρκόθεν. 44 Ιωανάν υιού του Ελιασεΐβ. 24 Και οι ἀρχοντες των Και εν τη ημέρᾳ εκείνη διωρίσθησαν ἀνδρες επί των Λευΐτων, Ασαβίας, Σερεβίας, και Ιησούς ο υιός του οικημάτων διά τους θησαυρούς, διά τας προσφοράς, διά Καδμιήλ, και οι αδελφοί αυτών απέναντι αυτών, διά τας απαρχάς και διά τα δέκατα, διά να συναγωσιν εν να αινώτι και να υψώσι κατά την προσταγήν Δαβίδ αυτούς από των αγρών των πόλεων τα νενομισμένα του ανθρώπου του Θεού, φυλακή απέναντι φυλακής. μερίδια διά τους ιερείς και Λευΐτας διότι ο Ιούδας 25 Ο Μαθανίας και Βακρουκίας, Οβαδία, Μεσουλλάμ, ευφράνθη εξ αιτίας των ιερέων και εξ αιτίας των Ταλμών, Ακκούβ, ήσαν πυλωροί φυλάττοντες την Λευΐτών των παρεστώτων. 45 Και οι φαλτωδί και οι φυλακήν εν τοις ταμείοις των πυλών. 26 Ούτοι ήσαν εν πυλωροί εφύλαξαν την φυλακήν του Θεού αυτών και τας ημέραις του Ιωακείμ, υιού Ιησού, υιού Ιωαδέχ, και την φυλακήν του καθαρισμού, κατά την προσταγήν εν ταις ημέραις Νεεμία του κυβερνήτου και του ιερέως του Δαβίδ και Σολομώντος του υιού αυτού. 46 Διότι εν Έσδρα του γραμματέως. 27 Και εν τοις εγκαίνιοις του ταις ημέραις του Δαβίδ και του Ασάφ ήσαν εξ αρχής τείχους της Ιερουσαλήμ, εζήτησαν τους Λευΐτας από πρωτοφάλται και ασματα αινέσεως και ύμνοι προς πάντων των τόπων αυτών διά να φέρωσιν αυτούς εις την φυλακήν του καθαρισμού, κατά την προσταγήν τον Θεόν. 47 Και πας ο Ισραήλ εν ταις ημέραις του Ιερουσαλήμ, να κάμωσι τα εγκαίνια μετ' ευφροσύνης, Ζοροβάβελ και εν ταις ημέραις του Νεεμία έδιδον τα υμνούντες και φάλλοντες εν κυμβάλοις, φαλτηρίοις και τεταγμένα μερίδια των φαλτωδών και των πυλωρών, εν κιθθραίς. 28 Και συνήθησαν οι υιοί των φαλτωδών κατά πάσαν ημέραν· και γίγαζον αυτά εις τους Λευΐτας, και από της περιχώρου κυκλόθεν της Ιερουσαλήμ και πάντων χωρίων Νετωφαθί· 29 και από του οίκου Γιλγάλ και από των αγρών Γεβά και Αζμαβέθ διότι οι φαλτωδί οικοδόμησαν χρώια εις εαυτούς κύκλου της Ιερουσαλήμ. 30 Και εκαθαρίσθησαν οι ιερείς και οι Λευΐται, και εκαθάρισθαν τον λαόν και τας πύλας και το τείχος. 31 Τότε ανεβίβασαν τους ἀρχοντας του Ιουδά επί το τείχος και ἔστησα δύο μεγάλους χορούς αινούντων· ο μεν επορεύεται επί τα δεξιά, επί του τείχους προς την πύλην της κοπτίας· 32 και κατόπιν αυτών επορεύοντο ο Ωσαΐας και το ήμισυ των αρχόντων του Ιουδά, 33 και ο Αζαρίας, ο Έσδρας και ο Μεσουλλάμ· 34 ο Ιούδας και ο Βενιαμίν και ο Σεμαΐας και ο Ιερεμίας· 35 και ει των υιών των ιερέων μετά σαλπίγγων, ο Ζαχαρίας ο υιός του Ιωνάθαν, υιού του Σεμαΐα, υιού του Μαθανία, υιού του Μιχαΐα,

τας εξ αλφίτων προσφοράς, το λιβάνιον και τα σκεύη μου, θεέ μου, και περί τούτου, και ελέησόν με κατά και τα δέκατα του σίτου, του οίνου και του ελαίου, το πλήθος του ελέους σου. **23** Προσέτι εν ταῖς ημέραις το διατεταγμένον των Λευΐτών και των ψαλτώδων εκείναις είδον τοὺς Ιουδαίους τους λαβόντας γυναίκας και των πυλωρών και τας προσφοράς των iερέων. **6** Αζωτίας, Αμμωνίτιδας και Μωαβίτιδας: **24** και τα τέκνα Πλην εν πάσι τούτοις εγώ δεν ήμην εν Ιερουσαλήμ: αυτών λαλούντα ήμισυ Αζωτιστί, και μη εξεύροντα να διότι εν τω τριακοστώ δευτέρω ἔτει Αρταξέρξου του λαλήσωσιν Ιουδαίστι αλλά κατά την γλώσσαν διαφόρων βασιλέως της Βαβυλώνος ήλθον προς τὸν βασιλέα λαῶν. **25** Και επέπληξα αυτούς και κατηράσθην αυτούς, και μεθ' ημέρας τινάς εξήτησα παρὰ τὸν βασιλέως, **7** και εράρθδισα τινάς εξ αυτῶν και ετριχομάδησα αυτούς, και ήλθον εἰς Ιερουσαλήμ και ἐμαθον τὸ κακόν, το και ὥρκισαν αυτούς εἰς τὸν Θεόν, λέγων, Δεν θέλετε οποίον ο Ελιασεΐβ ἔκαμε χάριν τοῦ Τωβία, ετοιμάσας εἰς δώσει ταῖς θυγατέρας σας εἰς τοὺς ινιούς αυτῶν οίκημα εν ταῖς αλαίσ του οίκου του Θεού. **8** θέλετε λάβει εκ τῶν θυγατέρων αυτῶν εἰς τοὺς ινιούς Και δυσπρεπήθην πολύ και ἐρρίψα ἔξω τον οικήματος σας ἡ εἰς εαυτούς **26** δεν ημάρτησεν ούτω σολομών ο πάντα τα σκεύη του οίκου του Τωβία. **9** Και προστάξα, βασιλεύς του Ισραήλ; καίτοι μεταξύ πολλών εθνών δεν και εικαθάρισαν τα οικήματα και επανέφερα εκεί τα υπῆρχε βασιλεύς ὄμοιος αυτού, ὅστις ἡτο αγαπώμενος σκεύη του οίκου του Θεού, τας εξ αλφίτων προσφοράς υπὸ τον Θεού αυτού, και ἐκαμεν αυτόν ο Θεός βασιλέα και το λιβάνιον. **10** Και ἐμάθον ὅτι τα μερίδια των επὶ πάντα τον Ισραὴλ αλλ' ὄμως και αυτόν αἱ ξέναι Λευΐτών δεν εδόθησαν εἰς αυτούς διότι οι Λευΐται και γυναίκες ἐκαμον να αμαρτήσῃ. **27** θέλομεν λοιπόν οι φαλτωδοί, οι ποιούντες το ἔργον, ἐψυγον ἐκαστος εἰς συγκατανεύσει εἰς εσάς να κάμνητε ἀπαν τούτο το τον αγρόν αυτού. **11** Και επέπληξα τους προεστώτας μέγα κακόν, να γίνησθε παραβάται εναντίον εἰς τον και είπα, Διά τι εγκατελείφθη ο οίκος του Θεού; Και θεόν ημών λαμβάνοντες ξένας γυναίκας; **28** Και εις εσύναξα αυτούς και αποκατέσθησα αυτούς εἰς τὴν θέσιν εκ των ινών του Ιωαδά, ινιού του Ελιασεΐβ τον ιερέων αυτών. **12** Τότε ἐφέρε πας ο Ιούδας εἰς τας αποθήκας το του μεγάλου, ἡτο γαμβρός Σαναβαλλάτ τον Ορωνίτου δέκατον του σίτου και του οίνου και του ελαίου. **13** Και θέθην απεδίωξα αυτόν απ' ἐμπροσθέν μου. **29** Μνήσθητι κατέστησα φύλακας επὶ των αποθηκών, Σελεμίαν τον αυτών, θεέ μου, διότι εβεβήλωσαν την ιερατείαν και ιερέα και Σαδώκ τον γραμματέα και εκ των Λευΐτών την διαθήκην της ιερατείας και των Λευΐτών. **30** Και τον Φεδαίαν και πλησίον αυτών, Ανάν τον ινιόν του εκαθάρισα αυτούς από πάντων των ξένων, και διώρισα Ζακχούρ, ινιό του Ματθανία διότι ελογίζοντο πιοτοί το φυλακάς εκ των ιερέων και των Λευΐτών, ἐκαστον εἰς ἔργον δε αυτών ἡτο να διανέμωσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς τα ἔργα αυτού. **31** και διά την προσφοράν των ξύλων αυτών. **14** Μνήσθητι μου, θεέ μου, περὶ τούτου, και μην εκαιροίς ωρισμένοις, και διά τας απαρχάς. Μνήσθητι εξαλείψης τα ελέη μου, τα οποία ἐκαμα εἰς τον οίκον μου, θεέ μου, επ' αγαθώ.

του θεού μου και εις τας τελετάς αυτού. **15** Εν εκείναις ταις ημέραις εἰδόν τινάς εν Ιούδᾳ ληνοπατούντας εν σαββάτῳ και εισφέροντας δράγματα και επιφορτίζοντας επὶ ονους, και οίνον, σταφύλια και σύκα και παν είδος φορτίων, τα οποία ἐφέρον εἰς Ιερουσαλήμ την ημέραν του σαββάτου· και διεμαρτυρήθην εν τῇ ημέρᾳ, καθ' ἣν επώλουν τρόφιμα. **16** Και οι Τύριοι, οι κατοικούντες εν αυτῇ, ἐφέρον ιχθύας και παν είδος ονίν και επώλουν εν σαββάτῳ εις τοὺς ινιούς Ιούδᾳ και εν Ιερουσαλήμ. **17** Και επέπληξα τους προκρίτους του Ιούδα και είπα προς αυτούς, Τι είναι το πράγμα τούτο το κακόν, το οποίον σεις κάμνετε, βεβηλούντες την ημέραν του σαββάτου; **18** δεν ἐκαμνον ούτως οι πατέρες σας, και ἐφέρεν ο θεός ημών πάντα ταύτα τα κακά εφ' ημάς και επὶ την πόλιν ταύτην; αλλά σεις επαναφέρετε οργήν επὶ τον Ισραὴλ, βεβηλούντες το σάββατον. **19** Διά τούτο, δτε ἡρχικε να συσκοτάζῃ εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ προ του σαββάτου, είπα, και ἐκλεισαν τας πύλας, και προσέταξα να μη ανοιχθώσιν ἔως μετά το σάββατον· και κατέστησα επὶ τας πύλας τινάς εκ των υπηρετών μου, διά να μη εισέλθῃ φορτίον την ημέραν του σαββάτου. **20** Και διενυκτέρευσαν οι ἐμποροι και οι πωληταί παντός ειδους ονίν έξω της Ιερουσαλήμ ἀπαξ και δις. **21** Τότε διεμαρτυρήθην εναντίον αυτών και είπα προς αυτούς, Διά τι διανυκτερεύετε ἐμπροσθέν του τείχους; εάν δεντερώσητε, θέλω βάλει χείρα επάνω σας. Ἐκτοτε δεν ήλθον εν σαββάτῳ. **22** Και είπα προς τοὺς Λευΐτας να καθαρίζωνται και να ἐρχωνται να φυλάττωσι τας πύλας, διά να αγιάζωσι την ημέραν του σαββάτου. Μνήσθητί

Ἐσθήρ

1 Καὶ εν ταις ημέραις του Ασσουνήρου, ούτος είναι ο Ασσουνήρης, ο βασιλεύων από της Ινδίας ἔως της Αιθιοπίας, επί εκατόν εικοσιεπτά επαρχιών **2** εν εκείναις ταις ημέραις, ὅτε ο βασιλεὺς Ασσουνήρης εκάθισεν επί τον θρόνον της βασιλείας αυτού, εν Σούσοις τη βασιλευόντι, **3** εν τω τρίτω ἐτεί της βασιλείας αυτού, ἔκαμε συμπόσιον εις πάντας τους ἀρχοντας αυτού και τους δούλους αυτού· και ἡτο ενώπιον αυτού η δύναμις της Περσίας και της Μηδίας, οι ευγενεῖς και οι ἀρχοντες των επαρχιών, **4** ὅτε εδείκνυε τα πλούτη της ενδόξου βασιλείας αυτού, και την λαμπρότητα της εξόχου μεγαλειότητος αυτού, ημέρας πολλάς, εκατόν ογδοήκοντα ημέρας. **5** Και αφού επληρώθησαν αι ημέραι αύται, ἔκαμεν ο βασιλεύς συμπόσιον εις πάντα τον λαόν τον ευρεθέντα εν Σούσοις τη βασιλευόντι, από μεγάλουν ἔως μικρούν, επτά ημέρας, εν τη αυλή του κήπου του βασιλικού παλατίου: **6** ὅπου ήσαν παραπετάσματα λευκά, πράσινα και κυανά, κρεμάμενα διά σχοινίων βιστίσιων και πορφυρών διά κρίκων αργυρών εις στύλους εις μαρμάρουν κλίναι χρυσαί και αργυραί ήσαν επί λιθότρωτον εκ πορφυρίου και κυανού και λευκού και μέλανος μαρμάρου. **7** Εκέρωντας δε εις σκεύη χρυσά, ηλλάσσοντο δε τα σκεύη διαδοχικώς, και ἡτο οίνος βασιλικός εν αφθονίᾳ, κατά την μεγαλοπρέπειαν του βασιλέως. **8** Η δε πόδις ἡτο κεκανονισμένη ουδείς εβίαζε διότι ο βασιλεύς προσέταξεν ούτως εις πάντας τους οικονόμους του παλατίου αυτού, να κάμωσι κατά την ευχαριστίσιμην εκάστου. **9** Και Αστίν ἐτι η βασιλίσσα ἔκαμεν εις τας γυναίκας συμπόσιον εν τω οίκω τω βασιλικών του βασιλέως Ασσουνήρου. **10** Εν τη εβδόμῃ δε ημέρα, ὅτε η καρδία του βασιλέως ἡτο εύθυμος εκ του οίνου, προσέταξε τον Μεουμάν, τον Βηζαθά, τον Αρβωνά, τον Βηγηθά και Αβαγθά, τον Ζεθάρ και τον Χαρκάς, τους επτά ευνούχους τους υπηρετούντας τον βασιλέως Ασσουνήρου. **11** να φέρωσι την ὄψιν την βασιλίσσαν ενώπιον του βασιλέως, μετά βασιλέως, του φύλακος των γυναικών· και ας δοθώσιν του βασιλικού διαδήματος, διά να δείξῃ το κάλλος εις αυτάς τα προς καθαρισμόν αυτών. **4** και η νέα, ἡτις αυτής εις τους λαούς και εις τους ἀρχοντας διότι ἡτο ἀρέστη εις τον βασιλέα, ας ἡναι βασιλίσσα αντι της Αστίν. **12** Ήτη κατά την προσταγήν του βασιλέως, την διά ελθήτη την θυμώθη σφόδρα, και η οργή αυτού εξήρθη εν εαυτώ. **13** Τότε είπεν ο βασιλεύς εθυμώθη σφόδρα, Ιουδαίος, ονομαζόμενος Μαρδοχαίος, υιός του Ιαείρ, και η οργή αυτού εξήρθη εν εαυτώ. **14** Τότε είπεν ο βασιλεύς προς τους σοφούς, τους γνωρίζοντας τους καιρούς διότι τοιαύτη ἡτο η συνήθεια του βασιλέως προς πάντας τους γνωρίζοντας τον νόμον και την κρίσιν πλησίον δε αυτού ἡτο ο Καρόσενα, ο Σεθάρ, ο Αδμαθά, ο Θαρσείς, ο Μερές, ο Μαρσενά και ο Μεμουκάν, οι επτά ἀρχοντες της Περοίας και της Μηδίας, οίτινες έβλεπον το πρόσωπον του βασιλέως και είχον την προεδρίαν εν τω βασιλείω: **15** Τι αρμόζει να κάμωμεν προς την βασιλίσσαν Αστίν κατά τον νόμον, διότι δεν εξετέλεσε την διά των ευνούχων προσταγήν του βασιλέως Ασσουνήρου; **16** Και απεκρίθη ο Μεμουκάν ενώπιον του βασιλέως και των αρχόντων, Η βασιλίσσα βασιλεύουσαν υπό την τίρησιν του Ὅγαϊ, εφέρθη και η Αστίν δεν ημάρτησε μόνον εις τον βασιλέα, αλλά και εις Εσθήρ εις τον οίκον του βασιλέως υπό την τίρησιν του πάντας τους ἀρχοντας και εις πάντας τους λαούς τους εν Ὅγαϊ, τον φύλακος των γυναικών. **9** Και το κοράσιον πάσας ταις επαρχίαις του βασιλέως Ασσουνήρου: **17** διότι η πράξις της βασιλίσσης θέλει διαδοθή εις πάσας τας γυναίκας, ώστε θέλουσι καταφρονεί τους ἀνδρας αυτών ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτών, ὅταν διαφημισθή ὅτι ο βασιλεύς Ασσουνήρης προσέταξε την βασιλίσσαν Αστίν να φερθή ενώπιον αυτού, και δεν ἡλθε: **18** και την σημερον αι δέσποιναι της Περσίας και της Μηδίας, ὅσαι ἱκουσαν περί της πράξεως της βασιλίσσης, θέλουσι λαλήσει ούτω προς πάντας τους ἀρχοντας του βασιλέως ενεπέθεν μεγάλη περιφρόνησις και οργή: **19** εάν λοιπόν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας εξέλθῃ παρ' αυτού βασιλική διαταγή, και ας γραφή μεταξύ των νόμων των Περσών και των Μήδων, διά να ἡναι αμετάθετος, να μη ἐλθη πλέον η Αστίν ενώπιον του βασιλέως Ασσουνήρου και ας δώση ο βασιλεύς την βασιλικήν αυτής αξίαν εις ἄλλην καλητέραν αυτής: **20** και ὅταν το πρόσταγμα του βασιλέως, το οποίον θέλει κάμει, δημοσιευθή διά παντός του βασιλείου αυτού, διότι είναι μέγα, πάσαι αι γυναίκες θέλουσιν αποδίδει τιμήν εις τους ἀνδρας αυτών, από μεγάλουν ἔως μικρούν. **21** Και ο λόγος ήρεσεν εις τον βασιλέα και εις τους ἀρχοντας και ἔκαμεν ο βασιλεύς κατά τον λόγον του Μεμουκάν: **22** και ἐστειλε γράμματα εις πάσας τας επαρχίας του βασιλέως, εις εκάστην επαρχίαν κατά το γράφειν αυτής, και προς έκαστον λαόν κατά την γλώσσαν αυτού, να ἡναι πας ανήρ κύριος εν τη οικία αυτού, και να λαλή κατά την γλώσσαν του λαού αυτού.

2 Μετά τα πράγματα ταύτα, αφού κατεπραύνθη ο θυμός του βασιλέως Ασσουνήρου, ενεθυμήθη την Αστίν, και τι είχε κάμει αυτή και τι είχεν αποφασισθή εναντίον αυτής. **2** Και είπον οι δούλοι του βασιλέως, οι υπηρετούντες αυτόν, Ας ζητηθώσι διά τον βασιλέα νέαι παρθένοι, ωραίαι την όψιν· **3** και ας διορίση ο βασιλεύς εφόρους εν πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλείου αυτού, και να συνάξωσιν εις τα Σούσα την βασιλεύουσαν πάσας τας νέας παρθένους τας ωραίας την όψιν εις τον γυναικώνα, υπό την τίρησιν του Ὅγαϊ ευνούχου του Αστίν την βασιλεύουσαν ἀνθρώπος τις των ευνούχων. Οθεν ο βασιλεύς εθυμώθη σφόδρα, Ιουδαίος, ονομαζόμενος Μαρδοχαίος, υιός του Ιαείρ, ιουί του Σιμεΐ, ιουί του Κείς, Βενιαμίτης: **6** δότις είχε μετοικισθή από Ιερουσαλήμ μετά των αιχμαλώτων, οιτίνες μετωκίσθησαν μετά τον Ιεχονία βασιλέως του Ιούδα, τους οποίους μετώκισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος. **7** Και ούτος ανέτρεψε ο Θαρσείς, ο Μερές, ο Μαρσενά και ο Μεμουκάν, οι την Αδασσά, ήτις είναι η Εσθήρ, την θυγατέρα του πρόσταγμα του βασιλέως και η διαταγή αυτού, και βασιλεύς Ασσουνήρου; **8** Ότε δε ηρούσθη το πρόσταγμα του βασιλέως και η διαταγή αυτού, και βασιλεύς Ασσουνήρου, **9** και πολλά κοράσια συνήχθησαν εις τα Σούσα την ενώπιον του βασιλέως και των αρχόντων, Η βασιλίσσα βασιλεύουσαν υπό την τίρησιν του Ὅγαϊ, εφέρθη και η Αστίν δεν ημάρτησε μόνον εις τον βασιλέα, αλλά και εις Εσθήρ εις τον οίκον του βασιλέως υπό την τίρησιν του πάντας τους ἀρχοντας και εις πάντας τους λαούς τους εν Ὅγαϊ, τον φύλακος των γυναικών. **9** Και το κοράσιον

ήρεσεν εις αυτόν και εύρηκε χάριν ενώπιον αυτού, ώστε αμφότεροι εις ξύλον· και εγράφη εν τω βιβλίῳ των ἐσπεισε να δώση εις αυτήν τα προς καθαρισμόν αυτής χρονικών ενώπιον του βασιλέως.

και την μερίδα αυτής ἔδωκε δε εις αυτήν και τα επτά κοράσια τα διωρισμένα εκ του οίκου του βασιλέως· και μετέφερεν αυτήν και τα κοράσια αυτής εις το καλήτερον μέρος του γυναικώνος. **10** Η Εσθήρ δεν εφανέρωσε τον λαόν αυτής ουδέ την συγγένειαν αυτής διότι ο Μαροδοχαίος είχε προστάξει εις αυτήν να μη φανερώσῃ. **11** Και καθ' εκάστην ημέραν περιεπάτει ο Μαροδοχαίος ἐμπροσθεν της αὐλῆς του γυναικώνος, διά να μανθάνη πως είχεν η Εσθήρ και τι ἔγινεν εις αυτήν. **12** Ότε δε ἐφθανεν η σειρά εκάστου κορασίου διά να εισέλθῃ προς τον βασιλέα Ασσουήρην, αφού ήθελε σταθή δώδεκα μήνας κατά το ήθος των γυναικών, διότι ούτω συνεπληρούντο αι ημέραι του καθαρισμού αυτών, εξ μήνας περιηλείφοντο με ἔλαιον σμύρνινον, και εξ μήνας με αρώματα και με ἄλλα καθαριστικά των γυναικών. **13** και ούτως εισήρχετο το κοράσιον προς τον βασιλέα· παν δι, τι ἔλεγεν, εδίδετο εις αυτήν, διά να λάβῃ μεθ' εαυτής εκ του γυναικώνος εις τον οίκον του βασιλέως. **14** Το εσπέρας εισήρχετο και το πρωΐ επέστρεψεν εις τον δεύτερον γυναικώνα, υπό την τίρησιν του Σαασγάζ, ευνούχου του βασιλέως, όστις εφύλαττε τας παλλακίδας δεν εισήρχετο πλέον εις τον βασιλέα, ειμή εάν ήθελεν αυτήν ο βασιλεύς, και εκαλείτο ονομαστί. **15** Οτε λοιπόν ἐφθασεν η σειρά διά να εισέλθῃ προς τον βασιλέα η Εσθήρ, η θυγάτη του Αβιχαϊλ, θείου του Μαροδοχαίου, την οποίαν ἔλαβε διά θυγατέρα αυτού, δεν εζήτησεν ἀλλο παρ', οι διώρισεν ο Ὅγας ο ευνούχος του βασιλέως, ο φύλαξ των γυναικών. Και η Εσθήρ εύρισκε χάριν ενώπιον πάντων των βλεπόντων αυτήν. **16** Η Εσθήρ λοιπόν εφέρθη προς τον βασιλέα Ασσουήρην εις τον βασιλικὸν αυτού οίκον, τον δέκατον μήνα, ούτος είναι ο μην Τεβέθ, εν τω εβδόμῳ ἔτει της βασιλείας αυτού. **17** Και ηγάπησεν ο βασιλεὺς την Εσθήρ υπέρ πάσας τας γυναικάς, και εύρηκε χάριν και ἔλεος ενώπιον αυτού υπέρ πάσας τας παρθένους· και επέθηκε το βασιλικὸν διάδημα επὶ την κεφαλήν αυτής και ἔκαμεν αυτήν βασίλισσαν αντί της Αστίν. **18** Τότε ἔκαμεν ο βασιλεὺς συμπόσιον μέγα εις πάντας τους ἀρχοντας αυτού και τους δούλους αυτού, το συμπόσιον της Εσθήρ· και ἔκαμεν ἀφεσιν εις τας επαρχίας και ἔδωκε δώρα κατά την βασιλικὴν μεγαλοπρέπειαν. **19** Και ότε αι παρθένοι συνήθησαν την δευτέραν φοράν, τότε εκάθισεν ο Μαροδοχαίος εν τη βασιλικῇ πύλῃ. **20** Η Εσθήρ δεν εφανέρωσε την συγγένειαν αυτής ούτε τον λαόν αυτής, καθώς προσέταξεν εις αυτήν ο Μαροδοχαίος· διότι η Εσθήρ ἔκαμεν την προσταγήν του Μαροδοχαίου, καθώς ὅτε ανετρέφετο πλήσιον αυτού. **21** Εν εκείναις ταις ημέραις, ενώ ο Μαροδοχαίος εκάθιστο εν τη βασιλικῇ πύλῃ, δύο εκ των ευνούχων του βασιλέως, Βιχθάν και Θερές, εκ των φυλαττόντων την είσοδον, ωργίσθησαν και εζήτουν να επιβάλωσι χείρα επί τον βασιλέα Ασσουήρην. **22** Και το πράγμα ἔγινεν γνωστὸν εις τον Μαροδοχαίον, και ανίγγειλεν αυτό προς Εσθήρ την βασίλισσαν· η δε Εσθήρ είπεν αυτό προς τον βασιλέα εξ ονόματος του Μαροδοχαίου. **23** Και γενομένης εξετάσεως περὶ του πράγματος, ευρέθη ούτως θέτην εκρεμάσθησαν

3 Μετά τα πράγματα ταύτα εμεγάλυνεν ο βασιλεύς Ασσουήρης τον Αμάν, τον υιόν του Αμμεδαθά του Αγαγίτου, και ύψωσεν αυτόν και ἔθεσε τον θρόνον αυτοῦ υπεράνω πάντων των αρχόντων των περὶ αυτόν. **2** Και πάντες οι δούλοι του βασιλέως, οι εν τη βασιλικῇ πύλῃ, ἔκλινον και προσεκύνουν τον Αμάν· διότι ούτω προσέταξεν ο βασιλεὺς περὶ αυτού. Ο Μαροδοχαίος δύμας δεν ἔκλινε και δεν προσεκύνει αυτόν. **3** Και είπον οι δούλοι του βασιλέως, οι εν τη βασιλικῇ πύλῃ, πρὸς τον Μαροδοχαίον, Διά τι σι παραβαίνεις την προσταγήν του βασιλέως; **4** Αφού δε καθ' ημέραν ἔλεγον πρὸς αυτόν, και εκείνος δεν υπήκουεν εις αυτούς, απίγγειλαν τούτο πρὸς τον Αμάν, διά να ίδωσιν αν οι λόγοι του Μαροδοχαίου ήσαν στερεοί διότι είχε φανερώσει πρὸς αυτούς ότι ήτο Ιουδαίος. **5** Και ότε ο Αμάν είδεν ότι ο Μαροδοχαίος δεν ἔκλινε και δεν προσεκύνει αυτόν, ενεπλήσθη θυμού ο Αμάν. **6** Και εστοχάσθη ταπεινόν να βάλῃ χείρα επὶ μόνον τον Μαροδοχαίον· διότι είχον φανερώσει πρὸς αυτόν τον λαόν του Μαροδοχαίου· θέθην εζήτει ο Αμάν να αφανίσῃ πάντας τους Ιουδαίους τους εν παντὶ τῷ βασιλεῖ τον Ασσουήρου, τον λαόν του Μαροδοχαίου. **7** Και εν τῷ πρώτῳ μηνὶ, ούτος είναι ο μην Νισάν, εν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει του βασιλέως Ασσουήρου, ἐριψών φούρ, ήγουν κλήρον, ενώπιον του Αμάν, απὸ ημέρας εις ημέραν και απὸ μηνὸς εις μήνα, μέχρι του δωδεκάτου μηνὸς, ούτος είναι ο μην Αδάρ. **8** Και είπεν ο Αμάν πρὸς τον βασιλέα Ασσουήρην, Υπάρχει τις λαός διεσπαρμένος και διακεχωρισμένος μεταξὺ τῶν λαῶν κατά πάσας τας επαρχίας τον βασιλείου σου· και οι νόμοι αυτῶν διάφοροι των νόμων πάντων των λαῶν, και δεν φυλάττουσι τους νόμους του βασιλέως θέθην δεν αρμόζει εις τον βασιλέα να υποφέρῃ αυτούς· **9** εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας γραφή να εξολοθρευθώσι και εγὼ θέλω μετρήσει δέκα χιλιάδας ταλάντων αργυρίου εις τας χείρας των οικονόμων διά να φέρωσιν εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως. **10** Και εικβαλών ο βασιλεὺς το δακτυλίδιον αυτοῦ απὸ τῆς χειρός αυτού, ἔδωκεν αυτὸν εις τον Αμάν τον υιόν του Αμμεδαθά του Αγαγίτου, τον εχθρόν των Ιουδαίων, **11** Και είπεν ο βασιλεὺς πρὸς τον Αμάν· το αργύριον δίδεται εις σε, και ο λαός, διά να κάμης εις αυτόν ὅπως σοι αρέσκει. **12** Και προσεκλήθησαν οι γραμματεῖς τον βασιλέως την δεκάτην τρίτην ημέραν τον πρώτον μηνός, και εγράφη κατά πάντας δόσα προσέταξεν ο Αμάν, πρὸς τους σταράπας του βασιλέως και πρὸς τους διοικητάς τους κατά πάσαν επαρχίαν και πρὸς τους ἀρχοντας εκάστου λαοῦ πάσας επαρχίας κατά το γράφειν αυτῶν, και πρὸς έκαστον λαόν κατά την γλώσσαν αυτῶν· εν ονόματι του βασιλέως Ασσουήρου εγράφη και εσφραγίσθη με το δακτυλίδιον του βασιλέως. **13** Και εστάλησαν γράμματα διά ταχυδρόμων εις πάσας τας επαρχίας τον βασιλέως, διά να αφανίσωσι, να φονεύσωσι και να εξολοθρεύσωσι πάντας τους Ιουδαίους, νέους και γέροντας, νήπια και γυναικάς, εν μιᾷ ημέρᾳ, την δεκάτην του δωδεκάτου μηνὸς, ούτος είναι ο μην Αδάρ, και να διαρπάσωσι τα υπάρχοντα αυτῶν. **14** Το αντίγραφον

της επιστολής, το προς διάδοσιν του προστάγματος προς τον Μαροδοχαίον: **16** Ὑπαγε, σύναξον πάντας κατά πάσαν επαρχίαν, εδημοσιεύθη προς πάντας τους τους Ιουδαίους τους ευρισκομένους εν Σούσοις, και λαούς, διά να ἡναι ἐτοιμοι εν εκείνη τη ημέρᾳ. **15** Οι ταχυδρόμοι εξήλθον, σπεύδοντες διά την προσταγήν του βασιλέως, και η διαταγή εξεδόθη εν Σούσοις τη βασιλευόσῃ. Ο δε βασιλεύς και ο Αμάν εκάθισαν να συμποσιάσωσιν· ἡ δε πόλις Σούσα ἦτο εν αμηχανίᾳ.

4 Και μαθών Μαροδοχαίος ἀπαν το γινόμενον, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και ενεδύθη σάκκον εν σποδῷ και εξῆλθεν εἰς το μέσον της πόλεως και εβρα μετά βοής μεγάλης και πικρᾶς· **2** και ἤλθεν ἔως ἐμπροσθεν της βασιλικῆς πύλης διότι ουδεὶς ηδύνατο να εισέλθῃ εἰς την βασιλικήν πύλην ενδεδυμένος σάκκον. **3** Και κατά πάσαν επαρχίαν, ὅπου ἐφθασεν η προσταγή του βασιλέως και το διάταγμα αυτού, ἥτο μέγα πένθος μεταξύ των Ιουδαίων, και νηστεία και θρήνος και ολολυγμός πολλοὶ εκοίτοντο με σάκκον και σποδόν. **4** Εισήλθον δε αι θεράπαινι της Εσθήρ και οι ευνοοῦχοι αυτής, και απίγγειλαν τούτο προς αυτήν. Και εταράχθη σφόδρα η βασιλισσα και ἐπέμψεν ιμάτια διά να ενδύσωσι τον Μαροδοχαίον και να εκβάλλωσι τον σάκκον αυτού απ' αυτού· και δεν εδέχθη. **5** Τότε εκάλεσεν η Εσθήρ τον Αθάχ, ει των ευνούχων του βασιλέως, τον οποίον είχε διορίσει εις την υπηρεσίαν αυτής, και προσέσταξεν εις αυτὸν περὶ του Μαροδοχαίου, διά να μάθῃ τι τούτο, και διά τι τούτο. **6** Και εξήλθεν ο Αθάχ προς τον Μαροδοχαίον εἰς την πλατείαν της πόλεως, την απέναντι της βασιλικῆς πύλης. **7** Και εφανέρωσε προς αυτόν ο Μαροδοχαίος ἀπαν το γεγονός εις αυτόν, και το ποσόν του αργυρίου το οποίον ο Αμάν υπεσχέθη να μετρήσῃ εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως διά τους Ιουδαίους διά να απολέσῃ αυτούς. **8** Και ἐδώκεν εις αυτόν το αντίγραφον του γράμματος της διαταγῆς, της εκδοθείσης εν Σούσοις διά να αφανίσωσιν αυτούς, διά να δεῖξη αυτό εις την Εσθήρ, και να απαγγείλη προς αυτήν και να παραγγείλη εις αυτήν να εισέλθῃ προς τον βασιλέα, να παρακαλέσῃ αυτόν και να κάμη αίτησιν προς αυτόν υπέρ του λαού αυτής. **9** Και ἤλθεν ο Αθάχ και απίγγειλε προς την Εσθήρ τους λόγους του Μαροδοχαίου. **10** Η δε Εσθήρ ελάλησε προς τον Αθάχ και ἐδώκεν εις αυτόν προσταγήν προς τον Μαροδοχαίον, **11** Πάντες οι δούλοι του βασιλέως, και ο λαός των επαρχιών του βασιλέως, εξέύρουσιν, ὅτι ὁστις, ανήρ ἡ γυνι, εισέλθῃ προς τον βασιλέα εις την ενδότεραν αιλήν ἄκλητος, εις νόμος αυτού είναι να θανατόνηται, εκτός εκείνου προς τον οποίον ο βασιλεὺς εκτείνει το χρυσούν σκήπτρον διά να ζήσῃ ἀλλ' ἐγώ δεν προσεκλήθην να εισέλθω προς τον βασιλέα ἱδη τριάκοντα ημέρας. **12** Και απίγγειλαν προς τον Μαροδοχαίον τους λόγους της Εσθήρ. **13** Τότε ο Μαροδοχαίος παρήγγειλε ν' αποκριθώσι προς την Εσθήρ, Μη στοχάζεσαι εν σεαυτῇ ὅτι σε εκ πάντων των Ιουδαίων θέλεις σωθῆν εν τω οίκῳ του βασιλέως· **14** διότι εάν σιωπήσῃς διόλου εν τω καιρῷ τούτῳ, θέλει ελθεῖ ἀλλοιοθεν αναψυχή και σωτηρία εις τους Ιουδαίους, συ δε και ο οίκος του πατρός σου θέλετε απολεσθή και τις εξεύρει εάν συ ἥλθες εις την βασιλείαν διά τοιούτον καιρόν οποίος ουτός; **15** Τότε προσέσταξεν η Εσθήρ να αποκριθώσι

προς τον Μαροδοχαίον· **16** Ὑπαγε, σύναξον πάντας τους Ιουδαίους τους ευρισκομένους εν Σούσοις, και νηστεύσατε υπέρ εμού και μη φάγητε και μη πίτητε τρεις ημέρας, νύκτα και ημέραν· και εγώ και αι θεράπαιναί μου θέλομεν νηστεύσει ομοίως και ούτω θέλω εισέλθει προς τον βασιλέα, το οποίον δεν είναι κατά τον νόμον· και αι απολεσθώ, ας απολεσθώ. **17** Και απελθών ο Μαροδοχαίος ἔκαμε κατά πάντα δσα προσέταξεν εις αυτόν η Εσθήρ.

5 Την τρίτην δε ημέραν ενδυθείσα η Εσθήρ την βασιλικήν στολήν εστάθη εν τη εσωτέρᾳ αυλή του βασιλικού οίκου, απέναντι του οίκου του βασιλέως και ο βασιλεύς εκάθητο επι του βασιλικού θρόνου αυτού εν τω βασιλικώ οίκω, απέναντι της πύλης του οίκου. **2** Και ως είδεν ο βασιλεύς την Εσθήρ την βασιλισσαν ισταμένην εν τη αυλή, εύρηκε χάριν ενώπιον αυτού· και εξέτεινεν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ το χρυσούν σκήπτρον το εν τη χειρί αυτού και επλησίασεν η Εσθήρ και ἤγγισε το ἄκρον του σκήπτρου. **3** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι θέλεις, βασιλίσσα Εσθήρ; και τις η αίτησίς σου; και ἔως του ημίσεος της βασιλείας θέλει δοθή εις σε. **4** Και απεκρίθη η Εσθήρ, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας ἐλθῃ ο βασιλεύς και ο Αμάν την ημέραν ταύτην εις το συμπόσιον, το οποίον ητοίμασα δι' αυτόν. **5** Και είπεν ο βασιλεύς, Επισπενδάτε τον Αμάν, διά να κάμη τον λόγον της Εσθήρ. Και ἤλθον ο βασιλεύς και ο Αμάν εις το συμπόσιον, το οποίον έκαμεν η Εσθήρ. **6** Και είπεν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ επι του συμποσίου του οίκου, Τι το ζήτημά σου; και θέλει δοθή εις σέ· και τις η αίτησίς σου; και ἔως του ημίσεος της βασιλείας εάν ζητήσης, θέλει γείνει. **7** Τότε αποκριθείσα η Εσθήρ είπε, το ζήτημά μου και τη αίτησίς μου είναι· **8** Εάν εύρηκα χάριν ενώπιον του βασιλέως, και εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα να εκτελέσῃ το ζήτημά μου και να κάμη την αίτησίν μου, ας ἐλθῃ ο βασιλεύς και ο Αμάν εις το συμπόσιον το οποίον θέλω ετοιμάσει δι' αυτούς· και αύριον θέλω κάμει κατά τον λόγον του βασιλέως. **9** Τότε εξήλθεν ο Αμάν την ημέραν εκείνην περιχαρής και ευθύμος την καρδίαν ἀλλ' ὅτε ο Αμάν είδε τον Μαροδοχαίον εν τη πύλῃ του βασιλέως, ὅτι δεν εσηκώθη ουδέ εκινήθη δι' αυτόν, ενεπλήσθη ο Αμάν θυμού κατά τον Μαροδοχαίον. **10** Αλλ' ο Αμάν εκράτησεν εαυτόν· και εισελθών εις τον οίκον αυτού ἔστειλε και εκάλεσε τους φίλους αυτού και Ζερές την γυναίκα αυτού, **11** και δηγγήθη προς αυτούς ο Αμάν περί της δόξης του πλούτου αυτού και του πλήθους των τέκνων αυτού, και πόσον ο βασιλεύς εμεγάλυνεν αυτόν, και τίνι τρόπῳ ύψωσεν αυτόν υπεράνω των αρχόντων και των δούλων του βασιλέως. **12** Και είπεν ο Αμάν, Μάλιστα η βασιλίσσα Εσθήρ δεν προσεκάλεσεν εις το συμπόσιον το οποίον έκαμεν, ειμή εμέ, μετά του βασιλέως και αύριον ἔτι είμαι προσκεκλημένος προς αυτήν μετά του βασιλέως· **13** πλην πάντα ταύτα δεν με ωφελούσιν, ενόσῳ βλέπω τον Μαροδοχαίον τον Ιουδαίον καθήμενον εν τη πύλῃ του βασιλέως. **14** Και είπε προς αυτόν Ζερές η γυνή αυτού και πάντες οι φίλοι αυτού, Άς κατασκευασθή ξύλον πεντήκοντα πηχών το ύψος, και το πρωΐ ειπέ προς τον βασιλέα να κρεμασθή ο

Μαροδοχαίος επ' αυτό τότε ύπαγε περιχαρής μετά του έσπευσαν να φέρωσι τον Αμάν εις το συμπόσιον, το βασιλέως εις το συμπόσιον. Και το πράγμα ἡρεσεν εις οποίον ητοίμασεν η Εσθήρ. τον Αμάν, και προσέταξε να ετοιμασθή το ξύλον.

6 Εν εκείνη τη νυκτί ο ύπνος ἐφυγεν από του βασιλέως· και προσέταξε να φέρωστο το βιβλίον των υπομνημάτων των χρονικών και ανεγινώσκοντο ενώπιον του βασιλέως. **2** Και ευρέθη γεγαμένον ὅτι ο Μαροδοχαῖος απήγγειλε περὶ τοῦ Βιχάνων και Θερές, δύο εἰς των ευνούχων του βασιλέως, θυρωρῶν, οίτινες εζήτησαν να επιβάλωσι χείρα επὶ τὸν βασιλέα Ασσουνῆρην. **3** Και εἶπεν ο βασιλεὺς, Ποία τιμῇ καὶ αξιοπρέπεια ἔγεινεν εἰς τὸν Μαροδοχαῖον διά τούτο; Και εἶπον οι δύολοι του βασιλέως οι υπηρετούντες αυτόν, Δεν ἔγεινεν ουδέν εἰς αυτόν. **4** Και εἶπεν ο βασιλεὺς, Τις είναι εν τῇ αὐλῇ; εἴχε δὲ ελθεῖ ο Αμάν εἰς τὴν εξωτέραν αὐλήν του βασιλικού οίκου, διά να είπῃ πρὸς τὸν βασιλέα να κρεμάσῃ τὸν Μαροδοχαῖον εἰς τὸ ξύλον το ὅποιον ητοίμασε δι' αυτόν. **5** Και εἶπον πρὸς αυτόν οι δύολοι του βασιλέως, Ιδού, ο Αμάν ίσταται εν τῇ αὐλῇ. Και εἶπεν ο βασιλεὺς, Ας εισέλθῃ. **6** Και ὅτε εισήλθεν ο Αμάν, εἶπε πρὸς αυτόν ο βασιλεὺς, Τι πρέπει να γείνη εἰς τὸν ἀνθρώπον, τὸν οποίον ευαρεστεῖται ο βασιλεὺς να τιμήσῃ; Ο δε Αμάν εστοχάσθη εν τῇ καρδίᾳ αυτού, εἰς ποίον ἄλλον ο βασιλεὺς ήθελεν ευαρεστηθῆνα να κάμη τιμήν, παρὰ εἰς εμὲ; **7** Απεκρίθη λοιπὸν ο Αμάν πρὸς τὸν βασιλέα, Περὶ τοῦ ανθρώπου, τὸν οποίον ο βασιλεὺς ευαρεστεῖται να τιμήσῃ, **8** ας φέρωστ τὴν βασιλικήν στολήν, τὴν οποίαν ο βασιλεὺς ενδύεται, καὶ τὸν ἵππον επὶ τοῦ οποίου ο βασιλεὺς ιπτεύει, καὶ να τεθῇ τὸ βασιλικὸν διάδημα επὶ τῆς κεφαλῆς αυτοῦ. **9** καὶ η στολὴ αὕτη καὶ ο ἵππος ας δοθῶσιν εἰς τὸν χείρα τινός εἰς τῶν μεγαλητέρων αρχόντων του βασιλέως, διά να στολίσῃ τὸν ἀνθρώπον τὸν οποίον ο βασιλεὺς ευαρεστεῖται να τιμήσῃ καὶ φέρων αυτόν ἐφιπτον διά των οδῶν τῆς πόλεως ας κηρύξτῃ ἐμπροσθεν αυτού, ούτως θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἀνθρώπον, τὸν οποίον ο βασιλεὺς ευαρεστεῖται να τιμήσῃ. **10** Και εἶπεν ο βασιλεὺς πρὸς τὸν Αμάν, Σπεύσον, λάβε τὴν στολήν καὶ τὸν ἵππον, ως είπας, καὶ κάμε ούτως εἰς τὸν Μαροδοχαῖον τὸν Ιουδαίον τὸν καθήμενον εν τῇ βασιλικῇ πύλῃ· ας μη λείψῃ μηδέν εκ πάντων ὄσα είπας.

11 Καὶ ἐλάβεν ο Ἀμάν τιν στολίν καὶ τον ἵππον, καὶ εστόλισε τον Μαροδοχαίον καὶ ἐφερεν αυτόν ἐφίππον διὰ των οδών της πόλεως, κηρύττων ἐμπροσθεν αυτού, ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον ἀνθρωπον, τον οποιον ο βασιλεύς ευαρεστείαν να τιμήσῃ. **12** Και επανήλθεν ο Μαροδοχαίος εις την πόλιν τον βασιλέως ο δε Αμάν ἐσπεύσε προς τον οίκον αυτού περίλυπος και ἔχων την κεφαλήν αυτού καραυλημένην. **13** Και διηγήθη ο Αμάν προς Ζερές την γυναίκα αυτού και προς πάντας τους φίλους αυτού παν δ, τι συνέβη εις αυτόν. Και είπον προς αυτόν οι σοφοί αυτού και Ζερές η γυνή αυτού, Εάν ο Μαροδοχαίος, ἐμπροσθεν του οποίου ήρχισας να εκπίπτης, ήναι εκ του σπέρματος των Ιουδαίων, δεν θέλεις κατισχύσει εναντίον αυτού, αλλ' εξάπαντος θέλεις πέσει ἐμπροσθεν αυτού. **14** Ενώ ελάλουν ἐτι μετ' αυτού, ἐφθασαν οι ευνούχοι του βασιλέως και

7 Ἦλθον λοιπόν οἱ βασιλεύς καὶ οἱ Αἵμαν να συμποιάσωσι μετὰ τῆς Εσθήρ της βασιλίσσης. **2** Καὶ εἶπε πάλιν οἱ βασιλεύς πρὸς τὴν Εσθήρ την δευτέραν ημέραν επὶ του συμποσίου του οίνου, Τι τὸ ζῆτημα σου, βασιλίσσα Εσθήρ; καὶ θέλει δοθῆ εἰς αὐτήν την αἴτησί σου; καὶ ἔως του ημίσεος της βασιλείας εάν ζητήσῃς, θέλει γείνει. **3** Τότε απεκρίθη η Εσθήρ η βασιλίσσα καὶ εἶπεν, Εάν εύρηκα χάριν ενώπιον σου, βασιλεύ, καὶ εάν ήγειρα αρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, η ζωὴ μου ἡ μοι δοθῆ εἰς τὸ ζῆτημά μου καὶ οἱ λαὸς μου εἰς τὴν αἴτησί μου. **4** διότι επωλήθημεν, εγὼ καὶ οἱ λαὸς μου, εἰς απώλειαν, σφαγήν καὶ εἰς ὀλεθρὸν· καὶ εάν ηθέλομεν πωλήθηται δούλοι καὶ δούλαι ήθελον σιωπήσει, αν καὶ ο εχθρός δεν ηδύνατο να αναπληρώσῃ την ζημίαν του βασιλέως. **5** Τότε απεκρίθη ο βασιλεὺς Ασσουήρης καὶ εἶπε πρὸς τὴν Εσθήρ την βασιλίσσαν, Τις είναι αὐτός καὶ που είναι εκείνος, ὅστις ετόλμησε να κάμη ούτω; **6** Καὶ εἶπεν η Εσθήρ, Ο εναντίος καὶ εχθρός είναι ούτος ο αχρείος Αἵμαν. Τότε ετεράχθη ο Αἵμαν ενώπιον του βασιλέως καὶ της βασιλίσσης. **7** Καὶ σηκωθείς ο βασιλεὺς από του συμποσίου του οίνου ωργισμένος υπίγειεν εἰς τὸν κήπον του παλατίου· ο δε Αἵμαν εστάθη, διά να ζητήσῃ την ζωὴν αυτού παρά της Εσθήρ της βασιλίσσης διότι είδεν ότι κακόν ήτο αποφασισμένον εναντίον αυτού παρά του βασιλέως. **8** Καὶ επέστρεψεν ο βασιλεὺς από του κήπου του παλατίου εἰς τὸν οίκον του συμποσίου του οίνου· ο δε Αἵμαν ήτο πεπτωκάς επὶ τῆς κλίνης εφ' ης ήτο η Εσθήρ. Καὶ εἶπεν ο βασιλεὺς, Θέλει ἐτί καὶ την βασιλίσσαν να βιάσῃ ἐμπροσθέν μου εν τω οίκων; Ο λόγος εξῆλθεν εκ του στόματος του βασιλέως καὶ εισκέπασσαν το πρόσωπον του Αἵμαν. **9** Καὶ εἶπεν ο Αρβονά, εἰς εκ των ευνούχων, ενώπιον του βασιλέως, Ιδού, καὶ το ἔγχον πεντήκοντα πηχών το ὑψός, το οποίον ο Αἵμαν ἔκαμε διά τον Μαροδοχαίον, τον λαλήσαντα αγαθά υπέρ του βασιλέως, ίσταται εν τη οικίᾳ του Αἵμαν. Καὶ εἶπεν ο βασιλεύς, Κρεμάσατε αὐτὸν επ' αυτού. **10** Καὶ εκρέμασαν τον Αἵμαν επὶ του ξύλου, το οποίον ητοίμασε διά τον Μαροδοχαίον. Καὶ κατέπαυσεν ο θυμός του βασιλέως.

8 Εν τη μέρα εκείνη ο βασιλεύς Ασσουνήρης ἐδωκεν
εις την Εσθήρ την βασίλισσαν τον οίκον του Αμάν,
του εχθρού των Ιουδαίων. Και ἤλθεν ο Μαροδοχαίος
ενώπιον του βασιλέως διότι η Εσθήρ εφανέρωσε τι
ήτο αυτής. **2** Και εκβαλάν ο βασιλεύς το δακτυλίδιον
αυτού, το οποίον αφήρεσεν από τον Αμάν, ἐδωκεν αυτό
εις τον Μαροδοχαίον. Και κατέστησεν η Εσθήρ τον
Μαροδοχαίον επί τον οίκον του Αμάν. **3** Και ελάχησε
πάλιν η Εσθήρ ενώπιον του βασιλέως, και προσέπεσεν
εις τους πόδας αυτού και ικέτευσεν αυτὸν μετά δακρύων
να ακυρώσῃ την κακίαν του Αμάν του Αγαγίτου, και
κατηγορήσῃ την σκευωρίαν αυτού την οποίαν εσκευώρησε κατά^{την} Ιουδαίων. **4** Και εξέτινεν ο βασιλεὺς το χρυσόν
σκήπτρον προς την Εσθήρ. Τότε σηκωθείσα η Εσθήρ
εστάθη ενώπιον του βασιλέως, **5** και είπεν, Εάν ήναι
αρεστόν εις τον βασιλέα, και εάν εύρηκα χάριν ενώπιον
αυτού, και το πρόώμα ωφάνηται ουδόν εις τον βασιλέα

και αρέσκηται εις εμέ, ας γραφή να ανακαλεσθώσι τα γράμματα τα σκευωρηθέντα υπό του Αμάν του νιού Αμμεδαθά του Αγαγίτου, τα οποία ἔγραψε διά να απολεσθώσιν οι Ιουδαίοι οι εν πάσαις ταῖς επαρχίαις του βασιλέως: **6** διότι πως δύναμαι να υποφέρω να ήλπιζον να κατακρατήσωσιν αυτών, αν και ετράπη ίδω το κακόν, το οποίον θέλει ευρεί τον λαόν μου; ή εις το εναντίον, διότι οι Ιουδαίοι κατεκράτησαν των πως δύναμαι να υποφέρω να ίδω τον αφανισμόν της μισούντων αυτούς, **2** συνήχθησαν οι Ιουδαίοι εν ταῖς συγγενείας μου; **7** Τότε είπεν ο βασιλεὺς Ασσουήρης προς πόλεσιν αυτῶν κατά πάσας ταῖς επαρχίαις του βασιλέως Εσθήρ την βασιλίσσαν και προς τον Μαροδοχαίον τον Ασσουήρου, διά να επιβάλωσι χείρα επι τούς ζητούντας Ιουδαίον, ίδού, ἐδώκα εις την Εσθήρ τον οίκον του Αμάν το κακόν αυτῶν· και ουδεὶς ηδύνηθα να αντισταθῇ και αυτὸν εκρέμασαν επὶ τους ξύλου, διότι εξήπλωσε εἰς αυτούς, διότι ο φόρος αυτῶν επέπεσεν επὶ πάντας την χείρα αυτού κατὰ τῶν Ιουδαίων: **8** σεις λοιπόν τους λαούς. **3** Και πάντες οι ἀρχοντες των επαρχιῶν γράψατε υπέρ των Ιουδαίων, ὅπως φαίνεται εἰς εσάς και οι σατράπαι και οι διοικηταί και οι οικονόμοι καλόν, εν ονδματι του βασιλέως, και σφραγίσατε με το του βασιλέως εβοήθουν τους Ιουδαίους διότι ο φόρος βασιλικὸν δακτυλίδιον διότι το γράμμα το γεγραμμένον του Μαροδοχαίου επέπεσεν επ' αυτούς: **4** επειδὴ ο εν ονδματι του βασιλέως και εσφραγισμένον με το Μαροδοχαίος ήτο μέγας εν τω οίκω του βασιλέως και βασιλικὸν δακτυλίδιον, είναι αμετάτρεπτον. **9** Και η φήμη αυτού διεδόθη εἰς πάσας ταῖς επαρχίαις διότι ο προσεκλήθησαν οι γραμματεῖς του βασιλέως εν τῷ ἀνθρώπῳ ο Μαροδοχαίος προέβαντε μεγαλονύμενος. **5** καιπρόκειναν εν τῷ τρίτῳ μηνί, ούτος είναι ο μην Σιβάν, Και επάταξαν οι Ιουδαίοι πάντας τους εχθρούς αυτῶν την εικοστήν τρίτην αυτού και εγράφη κατά πάντα με πάταγμα ρομφαίας και σφραγίν και όλεθρον, και όσα ο Μαροδοχαίος προσέταξε, προς τους Ιουδαίους και προς τους σατράπας και διοικητάς και ἀρχοντας των επαρχιῶν των από Ινδίας ἡών Αιθιοπίας, εκατόν εκαμόν εις τους μισούντας αυτούς ὅπως ήθελον. **6** Και και προς τους σατράπας και διοικητάς και ἀρχοντας των επαρχιῶν των από Ινδίας ἡών Αιθιοπίας, εκατόν και τον Δαλφών και τον Ασπαθά **8** και τον Ποραθά γράψειν αυτής και προς πάντα λαόν κατά την γλώσσαν και τον Αδαλία και τον Αριδαθά **9** και τον Φαρμαστά αυτού και προς τους Ιουδαίους κατά το γράψειν αυτῶν και τον Αριδαθά και τον Βαΐεζαθά, **10** και κατά την γλώσσαν αυτῶν. **10** Και ἐγράφεν εν τοῖς δέκα ιοινός του Αμάν υιού του Αμμεδαθά, του ονόματι του βασιλέως Ασσουήρου και εσφράγισεν εχθρού των Ιουδαίων, εφόνευσαν επὶ λάφυρα ὄμως αυτό με το βασιλικὸν δακτυλίδιον και εξαπέστειλε τα δεν ἔβαλον την χείρα αυτῶν. **11** Εν τῃ ημέρᾳ εκείνῃ ο γράμματα διά ταχυδρόμων εφίππων, ιππάζοντων επὶ αριθμός των φονευθέντων εν Σούσοις τη βασιλευόση ταχυπόδων και γενναίων ημιόνων: **11** δι' αὐτῶν επέτρεψεν εφέρθη ενώπιον του βασιλέως. **12** Και είπεν ο βασιλεὺς εις τους Ιουδαίους τους κατά πάσαν πόλιν, προς Εσθήρ την βασιλισσαν, Εν Σούσοις τη βασιλευόση να συναχθώσι και να σταθώσιν υπέρ της ζωῆς αυτῶν, να εφόνευσαν οι Ιουδαίοι και απώλεσαν πεντακοσίους απολέσωσι, να φονεύσωσι και να αφανίσωσι πάσαν την ἀνδρας και τους δέκα ιοινός του Αμάν εν ταῖς λοιπαῖς δύναμιν του λαού και της επαρχίας των καταθλιβόντων επαρχίας του βασιλέως τι ἔκαμον; τώρα τι τὸ ζήτημά αυτούς, παιδία και γυναίκας, και τα λάφυρα αυτῶν σου; και θέλει δοθή εἰς σέ και τις ἔτι η αίτησις σου; και να διαρράσωσιν, **12** εν μιᾷ ημέρᾳ, κατά πάσας ταῖς θέλει γείνει. **13** Και είπεν η Εσθήρ, Εάν ήναι αρεστόν εις επαρχίας του βασιλέως Ασσουήρου, τη δεκάτη τρίτη τον βασιλέα, ας δοθή εἰς τους Ιουδαίους τους εν Σούσοις, του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ. **13** να κάμωσι και αύριον κατά την διαταγήν της ημέρας Το αντίγραφον της επιστολής, το προς διάδοσιν του ταύτης και τους δέκα ιοινός του Αμάν να κρεμάσωσιν προστάγματος κατά πάσαν επαρχίαν, εδημοσιεύθη προς επὶ ξύλων. **14** Και προσέταξεν ο βασιλεὺς να γείνη ούτω πάντας τους λαούς, διά να ἔται οι Ιουδαίοι ἔτοιμοι και εξεδόθη διαταγή εν Σούσοις· και εκρέμασαν τους κατ' εκείνην την ημέραν να εκδικηθώσιν εναντίον δέκα ιοινός του Αμάν. **15** Και συνήχθησαν οι Ιουδαίοι των εχθρών αυτών. **14** Και εξήλθον οι ταχυδρόμοι, οι εν Σούσοις και την δεκάτην τετάρτην του μηνός ιππάζοντες επὶ ταχυπόδων ημιόνων, σπεύδοντες και Αδάρ και εφόνευσαν τριακοσίους ἀνδρας εν Σούσοις κατεπειγόμενοι υπό της προσταγής του βασιλέως. επὶ λάφυρα ὄμως δεν ἔβαλον την χείρα αυτῶν. **16** Οι Και η διαταγή εξέδοθη εν Σούσοις τη βασιλευόση. δε ἄλλοι Ιουδαίοι, οι εν ταῖς επαρχίαις του βασιλέως, **15** Ο δε Μαροδοχαίος εξήλθεν απ' ἐμπροσθέν του συνήχθησαν και εστάθησαν υπέρ της ζωῆς αυτῶν, βασιλέως εν στολῇ βασιλική κυανή και λευκή και φορών και ἔλαφον ανάπτωσιν από των εχθρών αυτῶν και μέγαν στέφανον χρυσούν και επένδυμα βύστινον και εφόνευσαν εκ των μισούντων αυτούς εβδομήκοντα πορφυρούν· και η πόλις Σούσα ἔχαιρε και ευφραίνετο. πέντε χιλιάδας επὶ τα λάφυρα ὄμως δεν ἔβαλον την **16** Εις τους Ιουδαίους ήτο φως και αγαλλίασις και χαρά χείρα αυτών **17** την δεκάτην τρίτην ημέραν του μηνός και δόξα. **17** Και εν πάσῃ επαρχίᾳ και εν πάσῃ πόλει, Αδάρ· και την δεκάτην τετάρτην ημέραν του αυτού όπου ἤλθε του βασιλέως το πρόσταγμα και η διαταγή, ανεπαθήσαν και ἔκαμον ταύτην ημέραν συμποσίου και ἔγεινεν εις τους Ιουδαίους χαρά και αγαλλίασις, ευωχία ευφροσύνης. **18** Οι δε Ιουδαίοι οι εν Σούσοις συνήχθησαν και ημέρα αγαθή. Και πολλοί εἰκ των λαών της γῆς την δεκάτην τρίτην αυτού και την δεκάτην τετάρτην ἔγειναν Ιουδαίοι διότι ο φόρος των Ιουδαίων επέπεσεν αυτούς την δεκάτην πέμπτην του αυτού ανεπάθησαν επ' αυτούς.

εν ταῖς ατειχίστοις πόλεσιν ἔκαμνον την δεκάτην ην ο βασιλεύς προεβίθασεν αυτόν, δεν είναι γεγραμμένα τετάρτην ήμέραν του μηνὸς Αδάρ ημέραν ευφροσύνης εν τω βιβλίῳ των χρονικών των βασιλέων τῆς Μηδίας και συμποσίου και ήμέραν αγαθήν, και απέστελλον και Περσίας; 3 Διότι ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος εστάθη μερίδας προς αλλήλους. 20 Και ἐγραψεν ο Μαροδοχαίος δεύτερος μετά τον βασιλέα Ασσουήρην και μέγας μεταξύ τα πράγματα ταύτα και απέστειλεν επιστολάς προς των Ιουδαίων και αγαπώμενος υπό του πλήθους των πάντας τους Ιουδαίους τους εν πάσαις ταις επαρχίαις τον ἀδελφών αυτού, ζητών το καλόν του λαού αυτού και βασιλεώς Ασσουήρου, τους πλησίον και τους μακράν, λαλών ειρήνην περί παντός του σπέρματος αυτού.

21 προσδιορίζων εις αυτούς να φυλάττωσι την δεκάτην τετάρτην ήμέραν του μηνὸς Αδάρ και την δεκάτην πέμπτην του αυτού καθ' ἔκαστον ἔτος, 22 ως τας ημέρας καθ' ας οι Ιουδαίοι ανεπαιάθησαν από των εχθρών αυτών, και τον μίναν καθ' ον ή λύπη αυτών ετράπη εις αυτούς εις χαράν και το πένθος εις ημέραν αγαθήν·ώστε να κάμνωσιν αυτάς ημέρας συμποσίου και ευφροσύνης και να αποστέλλωσι μερίδας προς αλλήλους και δώρα προς τους πτωχούς. 23 Και εδέχθησαν οι Ιουδαίοι εκείνο το οποίον ἤρχισαν να κάμνωσι και εκείνο το οποίον ἐγραψεν ο Μαροδοχαίος προς αυτούς 24 διότι ο Αμάν ο υιός του Αμμεδαθά, ο Αγαγίτης, ο εχθρός πάντων των Ιουδαίων, εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων να απολέσῃ αυτούς, και ἔρριψε Φούρ, ήγουν κλήρον, διά να αναλώσῃ αυτούς και να αφανίσῃ αυτούς· 25 Ὄτε όμως ἥλθεν αυτή η Εσθήρ ενώπιον του βασιλέως, προσέταξε δι'¹ επιστολών να τραπῇ κατά της κεφαλής αυτού η κακή αυτού σκευωρία, την οποίαν εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων, και εκρέμασσαν επί του ξύλου αυτόν και τους υιούς αυτού. 26 Διά τούτο ωνόμασαν τας ημέρας ταύτας Φουρείμ εκ του ονόματος Φούρ. Ὅθεν διά πάντας τους λόγους της επιστολής ταύτης, και δι'¹ εκείνο το οποίον είδον περί του πράγματος τούτου και το οποίον συνέβη εις αυτούς, 27 διέταξαν οι Ιουδαίοι, και εδέχθησαν εφ'¹ εαυτούς και επί το σπέρμα αυτών και επί πάντας τους προστιθεμένους εις αυτούς, να μη λείψωσι ποτέ από του να φυλάττωσι τας δύο ταύτας ημέρας, κατά το γεγραμμένον περί αυτών και κατά τον καιρόν αυτών εκάστου ἔτους· 28 και αι ημέραι αύται να μνημονεύωνται και να φυλάττωνται εν πάσῃ γενεά, εκάστη συγγενεία, εκάστη επαρχία, και εκάστη πόλει και αι ημέραι αύται Φουρείμ να μη εκλείψωσιν εκ μέσου των Ιουδαίων, και να μη παύσῃ το μνημόσυνον αυτών από του σπέρματος αυτών. 29 Τότε η Εσθήρ η βασίλισσα, η θυγάττη του Αβιχαϊλ, και ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος, ἐγραψαν εκ δευτέρου μεθ' ὄλου του κύρους, διά να στερεώσωσι ταύτα τα περί Φουρείμ γεγραμμένα. 30 Και ἐπέμψεν επιστολάς προς πάντας τους Ιουδαίους, εις τας εκατόν εικοσιεπτά επαρχίας του βασιλείου του Ασσουήρου, με λόγους ειρήνης και αληθείας, 31 διά να στερεώσῃ τας ημέρας ταύτας Φουρείμ εν τοις καιροίς αυτών, καθὼς προσδώρισαν εις αυτούς ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος και Εσθήρ η βασίλισσα, και καθὼς διώρισαν, εφ'¹ εαυτούς και επί το σπέρμα αυτών, την υπόθεσιν των νηστειών και της κραυγῆς αυτών. 32 Και διά διαταγῆς της Εσθήρ εκυρώθη η υπόθεσις αύτη των Φουρείμ, και εγράφη εν βιβλίῳ.

10 Και επέβαλεν ο βασιλεύς Ασσουήρης φόρον επί την γην και τας νήσους της θαλάσσης, 2 Πάσαι δε αι πράξεις της δυνάμεως αυτού και της ισχύος αυτού, και η περιγραφή μεγαλειότητος του Μαροδοχαίου, εις

Ίώβ

1 Άνθρωπος τις ἡτο εν τη γη της Αυσίτιδος ονομαζόμενος Ιώβ: και ο ἀνθρωπος ούτος ἡτο ἀμεμπτος και ευθύς και φοβουμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού. **2** Και εγεννήθησαν εις αυτόν επτά υιοι και τρεις θυγατέρες. **3** Και ἡσαν τα κτήνη αυτού επτακισχίλια πρόβατα και τρισχίλια κάμηλοι και πεντακόσια ζεύγη βοών και πεντακόσιαι ὄνοι και πλήθος πολύ υπηρετών· και ἡτο ο ἀνθρωπος εκείνος ο μεγαλύτερος πάντων των κατοίκων της Ανατολίης. **4**

Και υπήγαινον οι υιοί αυτού και ἔκαμπον συμπόσια εν ταις οικίαις αυτών, ἔκαστος κατά την ημέραν αυτού, και ἔστελλον και προσεκάλουν τας τρεις ἀδελφάς αυτών διά να τρώγωσι και να πίνωσι μετ' αυτών. **5** Και ὅτε ετελείονον αι ημέραι του συμποσίου, ἔστελλεν ο Ιώβ και ηγίαζεν αυτούς, και εξεγειρόμενος πρωΐ προσέφερεν ολοκαυτώματα κατά τον αριθμόν πάντων αυτών διότι ἐλεγεν ο Ιώβ, Μήπως οι υιοί μου ημάρτησαν και εβλασφήμησαν τον Θεόν εν τη καρδίᾳ αυτών. Ούτως ἔκαμψεν ο Ιώβ, πάντοτε. **6** Ήμέραν δε τινά ἥλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθῶσιν ενώπιον του Κύριου, και μεταξὺ αυτών ἥλθε και ο Σατανάς. **7** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν ἔρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτῇ πάρειμι. **8** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ἐβαλες τον νοῦν σου επὶ τον δούλον μου Ιώβ, ὅτι δεν υπάρχει ὁμοιος αυτού εν τῃ γῃ, ἀνθρωπος ἀμεμπτος και ευθύς, φοβουμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; **9** Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε, Μήπως δωρεάν φοβείται ο Ιώβ τον Θεόν; **10** δεν περιέφραξας κυκλόθεν αυτόν και την οικίαν αυτού και πάντα ὄσα ἔχει; τα ἔργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού επιληθύθησαν επὶ της γῆς: **11** πλην τώρα ἔκεινον την χείρα σου και ἔγγισον πάντα ὄσα ἔχει, διά να ἴδης εάν δεν σε βλασφημήσῃ κατά πρόσωπον. **12** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ιδού, εις την χείρα σου πάντα ὄσα ἔχει μόνον επ' αυτόν μη επιβάλλης την χείρα σου. Και εξῆλθεν ο Σατανάς απ' ἐμπροσθέν του Κύριου. **13** Ήμέραν δε τινά οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού ἔτρωγον και ἔπινον οίνον εν τη οικίᾳ του ἀδελφού αυτών του πρωτότοκου. **14** Και ἥλθε μηνυτίς προς τον Ιώβ και είπεν, Οι βόες προτριάζον και αι ὄνοι ἔβοσκον πλησίον αυτών: **15** και επέπεσαν οι Σαβαίοι και ἤραπασαν αυτά· και τους δούλους επάταξαν εν στόματι μαχαίρας· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **16** Ενώ ούτος ἔτι ελάλει, ἥλθε και ἄλλος και είπε, Πυρ Θεού ἔτεσεν εξ ουρανού και ἔκαυσε τα πρόβατα και τους δούλους και κατέφαγεν αυτούς και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **17** Ενώ ούτος ἔτι ελάλει, ἥλθε και είπεν, Οι Χαλδαίοι ἔκαμψαν τρεις λόχους και εφώρμησαν εις τας καμίλους και ἤρπασαν αυτάς και τους δούλους επάταξαν εν στόματι μαχαίρας· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **18** Ενώ ούτος ἔτι ελάλει, ἥλθε και ἄλλος και είπεν, Οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου ἔτρωγον και ἔπινον οίνον εν τη οικίᾳ του ἀδελφού αυτών του πρωτότοκου. **19** και

ιδού, ἥλθε μέγας ἀνέμος εκ του πέραν της ερήμου και προσέβαλε τας τέσσαρας γωνίας του οίκου και ἔπεσεν επί τα παιδία, και απέθανον· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **20** Τότε σηκωθείς ο Ιώβ διέσχισε το επένδυμα αυτού και εξόρισε την κεφαλήν αυτού και ἔπεσεν επί την γην και προσεκύνησε, **21** και είπε, Γυμνός εξῆλθον εκ κοιλίας μητρός μου και γυμνός θέλω επιστρέψει εκεί ο Κύριος ἔδωκε και ο Κύριος αφήρεσεν είνη τὸ ὄνομα Κυρίου ευλογημένον. **22** Εν πάσι τούτοις δεν ήμαρτησεν ο Ιώβ και δεν ἔδωκεν αφροσύνην εις τον Θεόν.

2 Ήμέραν δε τινά ἥλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθῶσιν ενώπιον του Κύριου· και μεταξύ αυτών ἥλθε και ο Σατανάς, διά να παρασταθῇ ενώπιον του Κύριου. **2** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν ἔρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτῇ πάρειμι. **3** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ἐβαλες τον νοῦν σου επὶ τον δούλον μου Ιώβ, ὅτι δεν υπάρχει ὁμοιος αυτού εν τη γῃ, ἀνθρωπος ἀμεμπτος και ευθύς, φοβουμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; **4** Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε, Δέρμα υπέρ δέρματος, και πάντα ὄσα ἔχει ο ἀνθρωπος θέλει δῶσει υπέρ της ζωῆς αυτού. **5** πλην τώρα ἔκεινον την χείρα σου και ἔγγισον τα οστά αυτού και την σάρκα αυτού, διά να ἴδης εάν δεν σε βλασφημήσῃ κατά πρόσωπον. **6** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ιδού, αυτός εις την χείρα σου· μόνον την ζωήν αυτού φύλαζον. **7** Τότε εξῆλθεν ο Σατανάς απ' ἐμπροσθέν του Κύριου και επάταξε τον Ιώβ με ἔλκος κακόν από του ίχνους των ποδών αυτού ἔως της κορυφῆς αυτού. **8** Και ἐλαβεν εις εαυτόν ὄστρακον, διά να δόνται με αυτό και εκάθητο εν μέσῳ της σποδού. **9** Τότε είπε προς αυτόν η γυνή αυτού, Ἐτί κρατεῖς την ακεραιότητά σου; Βλασφήμησον τον Θεόν και απόθανε. **10** Ο δε είπε προς αυτήν, Ελάλησας ως λαλεῖ μία εκ των αφρόνων γυναικών· τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθῆ εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθῆ; Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ιώβ με τα χεῖλη αυτού. **11** Ακούσαντες δε οι τρεις φίλοι του Ιώβ πάντα ταύτα τα κακά τα επελθόντα επ' αυτού, ἥλθον ἔκαστος εκ του τόπου αυτού· Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλδάδ ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Νααμαθίτης διότι είχον συμφωνήσει να ἔλθωσιν ομού, διά να συλλυπηθῶσιν αυτούν και να παρηγορήσωσιν αυτόν. **12** Και ὅτε εσήκωσαν τους οφθαλμούς αυτών μακρόθεν και δεν εγνώρισαν αυτόν, οὐψώσαν την φωνήν αυτών και ἔκλαυσαν· και διέσχισαν ἔκαστος το ιμάτιον αυτού και ἔριψαν χώμα επί τας κεφαλάς αυτών προς τον ουρανόν. **13** Και εκάθησαν μετ' αυτού κατά γῆς επτά ημέρας και επτά νύκτας, και ουδεὶς ελάλησε λόγον προς αυτόν, διότι ἐβλεπον ὅτι ο πόνος αυτού ἦτο μέγας σφόδρα.

3 Μετά ταύτα ἤνοιξεν ο Ιώβ το στόμα αυτού, και κατηράσθη την ημέραν αυτού. **2** Και ελάλησεν ο Ιώβ και είπεν· **3** Είθε να χαθή η ημέρα καθ' ην εγεννήθην,

και η νυξ καθ' ην είπον, Εγεννήθη αρσενικόν. **4** Η λέοντος και το γαυρίαμα των σκύμνων, εσβέσθησαν· ήμέρα εκείνη να ήναν σκότος ο Θεός να μη αναζητήσῃ **11** ο λέων απόλλυται δι' ἐλλειψιν θηράματος, και οι αυτήν ἀνώθεν, και να μη φέγξῃ επ' αυτήν φως. **5** σκύμνοι της λεαίνας διασκορπίζονται. **12** Και λόγος Σκότος και σκιά θανάτου να αμαυρώσωσιν αυτήν· ήλθεν επ' εμέ κρυψίως, και το ωτίον μου ἐλάβε τι παρ' γνόφος να επικάθηται επ' αυτήν. Να επέλθωσιν επ' αυτήν. **13** Εν μέσω των στοχασμών διά τα οράματα της αυτήν ως πικροτάτην ημέραν. **6** Την νύκτα εκείνην να νυκτός, ότε βαθύς ύπνος πίπτει επί τους ανθρώπους, **14** κατακρατήση σκότος να μη συναφθῇ με τας ήμερας του Φρίκη συνέλαβε με και τρόμος, και μεγάλως τα οστά ἔτους· να μη εισέλθῃ εις τον αριθμόν των μηνών. **7** μου συνέσεισε. **15** Και πνεύμα διήλθεν απ' ἐμπροσθέν Ιδού, ἔρημος να ήναν η νυξ εκείνη φωνή χαρμόσουσας μου, αι τρίχες του σώματός μου ανεσηκώθησαν· **16** να μη επέλθη επ' αυτήν. **8** Να καταρασθώσιν αυτήν εστάθη, αλλ' εγώ δεν διέκρινα την μορφήν αυτού· οι καταρόμενοι τας ημέρας, οι ἔτοιμοι να ανεγέρωσι σχήμα εφάνη ἐμπροσθεν των οφθαλμών μου· ἥκουσα το πένθος αυτών. **9** Να σκοτισθώσι τα τάχα της λεπτόν φύσημα και φωνήν λέγουσαν, **17** Ο ἀνθρωπός εσπέρας αυτής· να προσμένη το φως, και να μη ἔρχηται· θέλει είσθαι δικαιότερος του Θεού; θέλει είσθαι ο και να μη ίδη τα βλέφαρα της αυγῆς· **10** διότι δεν ἀνθρωπός καθαρώτερος του Ποιητού αυτού; **18** Ιδού, ἔκλεισε τας θύρας της κοιλίας της μητρός μου, και δεν αυτος δεν εμπιστεύεται εις τους δούλους αυτού, και εν ἔκρυψε την θλίψιν από των οφθαλμών μου. **11** Διά τοις αγγέλοις αυτού βλέπει ελάττωμα· **19** πόσα μάλλον τι δεν απέθανον από μήτρας; και δεν εξέπνευσα ἀμά εις τους κατοικούντας οικίας πηλίνας, αίτινες ἔχουσι εξήλθον εκ της κοιλίας; **12** Διά τι με υπεδέχθησαν τα το θεμέλιον αυτών εν τω χώματι και αφανίζονται γόνατα; ή διά τι οι μαστοί διά να θηλάσω; **13** Διότι ἐμπροσθεν του σαρακίου; **20** Από πρωΐ ἔως εσπέρας τώρα ήθελον κοιμάσθαι και ησυχάζει· ήθελον υπνώτει· φθείρονται χωρίς να νοήση τις, αφανίζονται διά παντός, τότε ήθελον είσθαι εις ανάπαυσιν, **14** μετά βασιλέων **21** Το μεγαλείον αυτών το εν αυτοίς δεν παρέρχεται; και βουλευτών της γης, οικοδομούντων εις εαυτούς Αποθήκουσιν, αλλ' ουχί εν σοφίᾳ.

ερημώσεις **15** ή μετά αρχόντων, οίτινες ἔχουσι χρυσίον, οίτινες εγέμισαν τους οίκους αυτών αργυρίου· **16** ή ως εξάμβλωμα κεκρυμμένον δεν ήθελον υπάρχει, ας βρέφη μη ιδόντα φως. **17** Εκεί οι ασεβείς παύουσιν από του να ταράττωσι, και εκεί αναπαύονται οι κεκοπιασμένοι· **18** εκεί αναπαύονται οιούν οι αιχμάλωτοι δεν ακούουσι φωνήν καταδυνάστου· **19** εκεί είναι ο μικρός και ο μέγας· και ο δούλος, ελεύθερος του κυρίου αυτού. **20** Διά τι εδόθη φως εις τον δυστυχίη, και ζωή εις τον πεπικραμένον την ευχήν, **21** οίτινες ποδούσι τον θάνατον και δεν επιτυγχάνουσιν, αν και ανορύττωσιν αυτόν μάλλον πάρα κεκρυμμένους θησαυρούς, **22** οίτινες υπερχαίρουσιν, υπερευφράνονται, όταν εύρωσι τον τάφον; **23** Διά τι εδόθη φως εις ἀνθρωπον, του οποίου η οδός είναι κεκρυμμένη, και τον οποίον ο Θεός περιέκλεισε; **24** Διότι προ του φαγητού μου ἔρχεται ο στεναγμός μου, και οι βρυγμοί μου εκχέονται ως ύδατα. **25** Επειδή εκείνο, το οποίον εφοβούμην, συνέβη εις εμέ, και εκείνο, το οποίον ετρόμαζον, ήλθεν επ' εμέ. **26** Δεν είχον ειρήνην ουδέ ανάπαυσιν ουδέ ησυχίαν· οργή επήλθεν επ' εμέ.

4 Τότε Ελιφάς ο Θαιμανίτης απεκρίθη και είπεν· **2** επιχείρησαν αυτών· **13** οστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανούργια αυτών· και η βουλή των δολίων ανατρέπεται· **14** την ημέραν απαντώσι σκότος, και εν μεσημβρίᾳ φηλαφώσι καθώς εν νυκτί. **15** Τον πτωχόν αδυνάτους ενίσχυσας, **4** Οι λόγοι σου υπετήριζαν τους κλονιζόμενους, και γόνατα κάμπτοντα ενεδυνάμωσας, **5** Τώρα δε ήλθεν επί σε τούτο, και βαρυθυμεῖς σε εγγίζει· **6** Ο φόβος σου δεν είναι το θάρρος σακάριος ο ἀνθρωπός, τον οποίον ελέγχει ο Θεός διά σου, και η ευθύτης των οδών σου η ελπίς σου; **7** τούτο μη καταφρόνει την παιδείαν του Παντοδυνάμου· Ενθυμήθητι, παρακαλώ τις αθώος ων απωλέσθη· και που εξαλοθρεύθησαν οι ευθείς; **8** Καθώς εγώ είδον, οσοι ηροτρίασαν ανομίαν και ἐσπειραν ασέβειαν, θερίζουσιν αυτάς· **9** εξολοθρεύονται υπό του φυσήματος του Θεού, και από της πνοής των μυκτήρων αυτού αφανίζονται· και εν πολέμῳ εκ χειρός ρομφαίας. **10** Ο βρυγμός του λέοντος και η φωνή του αγρίου γλώσσης θέλεις είσθαι πεφυλαγμένος· και δεν θέλεις

φοβηθή από του επερχομένου ολέθρου. **22** Τον όλεθρον εις τον φίλον σας. **28** Τώρα λοιπόν ευαρεστήθητε να και την πείναν θέλεις καταγελά: και δεν θέλεις φοβηθή εμβλέψητε εις εμέ, διότι έμπροσθεν υμών κείται αν από των θηρίων της γης. **23** Διότι θέλεις έχει συμμαχίαν μετά των λίθων της πεδιάδος και τα θηρία του αγρού θέλουσιν ειρηνεύει μετά σου. **24** Και θέλεις γνωρίσειν τότε ειρήνη είναι εν τη σκινή σου, και θέλεις επισκεφθῆται την κατοικίαν σου, και δεν θέλει σοι λείπει ουδέν. **25** Και θέλεις γνωρίσει ότι είναι πολύ το σπέρμα σου, και οι έκγονοί σου ως η βοτάνη της γης. **26** Θέλεις ελθεῖ εις την τάφον εν βαθεί γήρατι, καθώς συσσωρεύεται η θημωνία του σίτου εν τω καιρῷ αυτῆς. **27** Ιδού, τούτο εξιχνιάσαμεν, ούτως έχει ἀκουσον αυτό και γνώρισον εν σεαυτῷ.

6 Ο δι Ιώβ απεκρίθη και είπεν: **2** Είθε να εζυγίζετο τώντι η λύπη μου, και η συμφορά μου να ετίθετο όλη ομούν εν τη πλάστιγγι. **3** Επειδή τώρα ήθελεν είσθαι βαρυτέρα υπέρ την ἄμμον της θαλάσσης διά τούτο οι λόγοι μου καταπίνονται. **4** Διότι τα βέλη του Παντοδύναμου είναι εντός μου, των οποίων το φαρμάκιον εκπίνει το πνεύμα μου· οι τρόμοι του Θεού παρατάπτονται εναντίον μου. **5** Ογκάται ο ἄγριος ὄνος παρά τη χλόη; ή μυκάται ο βους παρά τη φάτνη αυτού; **6** Τρώγεται το ἀνόστον χωρὶς ἀλατὸς; ή υπάρχει γεύσις εν τω λευκώματι του ωού; **7** Τα πράγματα, τα οποία η ψυχὴ μου απεστρέφετο να εγγίση, ἔγειναν ως το ἀρέος φαγητὸν μου. **8** Είθε να απελάμβανον την αἴτησίν μου, και να μοι ἐδίδεν ο Θεός την επιθυμίαν μου. **9** Και να ήθελεν ευδοκήσει ο Θεός να με αφανίσῃ· να απολύσῃ την χείρα αυτού και να με κόψῃ. **10** Και θέλει είσθαι ἐτι η παρηγορία μου, ότι, και αν καταναλωθῶν εν τη θλίψει και αυτός δεν με λυπηθῇ, εγὼ δεν ἔκρυψα τους λόγους του Αγίου. **11** Ποία η δύναμίς μου, ώστε να εγκαρπερῶ; και ποίον το τέλος μου, ώστε να υποφέρῃ η ψυχὴ μου; **12** Μήπως η δύναμίς μου είναι δύναμις λίθων; ή η σαρξ μου χαλκός; **13** Μήπως δεν εξέλιπεν εν εμοὶ η βοηθεία μου και απεμακρύνθη απ' εμού η σωτηρία; **14** Εις τον τεθλιμμένον ἔλεος πρέπει παρά του φίλου αυτού· αλλ' αυτός εγκατέλιπε τον φόρβον του Παντοδύναμου. **15** Οι αδελφοί μου εφέρθησαν απατηλῶς ως χείμαρρος, ως ρεῦμα χειμάρρων παρήλθον· **16** οίτινες θολόνονται εκ του πάγου, εις τους οποίους διαλύεται η χιών. **17** ὅταν θερμανθώσιν, εκλείπουσιν ὅταν γείνη θερμότης, εξαλείφονται από του τόπου αυτῶν. **18** Τα ίχνη της πορείας αυτῶν συστέρεονται· καταντῶσιν εις το μηδέν και χάνονται. **19** τα πλήθη της Θαιμά εθεώρουν, οι συνυδοιπόροι της Σεβά περιέμενον αυτούς. **20** Εψεύσθησαν της ελπίδος αυτῶν· ἥλθον εκεί και ενετράπτησαν. **21** Τώρα και σεις είσθε ως αυτοί· είδετε την πληγήν μου και ετρομάζατε. **22** Μήπως εγώ είπα, Φέρετε προς εμέ· ή, Δότε δώρον εις εμέ από της περιουσίας υμών; **23** ή, Ελευθερώσατε με εκ της χειρός του εχθρού· ή, Λυτρώσατε με εκ της χειρός των ισχυρῶν; **24** Διδάξατε με, και εγώ θέλω σιωπήσει· και δείξατε μοι κατά τι ἐσφαλα. **25** Πόσον ισχυροί είναι οι ορθοί λόγοι· αλλ' ο ἐλέγχος σας, τι αποδεικνύει; **26** Φαντάζεσθε να ελέγχετε λόγους, ενώ αι ομιλίαι του απηλπισμένου είναι ως ἀνεμος; **27** Τωόντι, σεις επιπίπτετε επί τον ορφανόν, και σκάπτετε λάκκον

7 Δεν είναι εκστρατεία ο βίος του ανθρώπου επί της γης; αι ημέραι αυτού ως ημέραι μισθωτού; **2** Καθώς ο δούλος επιποθεί την σκιάν, και καθώς ο μισθωτός αναμένει τον μισθόν αυτού, **3** ούτως εγώ ἔλαβον διά κληρονομίαν μήνας ματαιότητος, και οδυνηρά νύκτες δωρισθησαν εις εμέ. **4** Όταν πλαγιάζω, λέγω, Πότε θέλω εγερθή, και θέλει περάσει η νυξ; και είμαι πλήρης αντιχυσίας ἔως της αυγῆς. **5** Η σαρξ μου είναι περιενδεδυμένη σκώληκας και βώλους χώματος· το δέρμα μου διασχίζεται και ρέει. **6** Αι ημέραι μου είναι ταχύτεραι της κερκίδος του υφαντού, και χάνονται ἀνευ ελπίδος. **7** Ενθυμήθητι ότι η ζωή μου είναι ἀνέμος· ο οφθαλμός μου δεν θέλει επιστρέψει διά να ίδη αγαθόν. **8** Ο οφθαλμός του βλέποντός με δεν θέλει με ιδεί πλέον· οι οφθαλμοί σου είναι επ' εμέ, και εγώ δεν υπάρχω. **9** Καθώς το νέφος διαλύεται και χάνεται ούτως ο καταβαίνων εις τον τάφον δεν θέλει επαναβῆτι· (*Sheol h7558*) **10** δεν θέλει επιστρέψει πλέον εις τον οίκον αυτού, και ο τόπος αυτού δεν θέλει γνωρίσει αυτόν πλέον. **11** Διά τούτο εγώ δεν θέλω κρατήσει το στόμα μου· θέλω λαλήσει εν τη γανωνίᾳ του πνεύματός μου· θέλω θρηνολογήσει εν τη πικρία της ψυχῆς μου. **12** Θάλασσα είμαι ή κήτος, ώστε έθεσας επ' εμέ φυλακήν; **13** Όταν λέγω, Η κλίνη μου θέλει με παρηγορήσει, η κοιτή μου θέλει ελαφρώσει το παράπονό μου, **14** τότε με φοβίζει με όνειρα και με καταπλήττεις με οράσεις **15** και η ψυχὴ μου εκλέγει αγχόνην και θάνατον, παρά τα οστά μου. **16** Αηδίασα· δεν θέλω ζήσει εις τον αιώνα· λείψον απ' εμού διότι αι ημέραι μου είναι ματαιότης. **17** Τι είναι ο ἀνθρωπος, ώστε μεγαλύνεις αυτόν, και βάλλεις τον νούν σου επ' αυτόν; **18** Και επισκέπτεσαι αυτόν κατά πάσαν πρωΐαν και δοκιμάζεις αυτόν κατά πάσαν στιγμήν; **19** Ἐως πότε δεν θέλεις συρθῆ απ' εμού και δεν θέλεις με αφήσει, ἔως να καταπίω τον σίελόν μου; **20** Ημάρτησα· τι δύναμαι να κάμω εις σε, διατηρήτα του ανθρώπου; διά τι με έθεσας σημάδιόν σου, και είμαι βάρος εις εμαυτόν; **21** Και διά τι δεν συγχωρεῖς την παρφάσιαν μου και αφαιρεῖς την ανομίαν μου; διότι με! ολίγον θέλω κοιμάσθαι εν τω χώματι· και το πρωΐ θέλεις με ζητήσει, και δεν θέλω υπάρχει.

8 Και απεκρίθη Βιλαδάδος ο Σαυχίτης και είπεν. **2** Έως πότε θέλεις λαλεί ταύτα; και οι λόγοι του στόματός σου θελουσιν είσθαι ως ἀνέμος σφοδρός; **3** Μήπως ο Θεός ανατρέπει την κρίσιν; ή ο Παντοδύναμος ανατρέπει το δίκαιον; **4** Εάν οι υιοί σου ημάρτησαν εις αυτόν, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα της ανομίας αυτών. **5** Εάν συ ήθελες ζητήσεις τον Θεόν πρωΐ, και ήθελες δεηθή του Παντοδύναμου· **6** εάν ήσος καθαρός και ευθύς, βεβαίως τώρα ήθελεν εγερθή διά σε, και ήθελεν ευτυχείη κατοικία της δικαιοσύνης σου. **7** Και αν η αρχή σου ήτο μικρά, τα ίστερά σου όμως ήθελον

μεγαλυνθή σφόδρα. **8** Επειδή ερώτησον, παρακαλώ, ἀμεμπτος, ήθελε με αποδείξει διεφθαρμένον. **21** Και αν περί των προτέρων γενεών, και ερεύνησον ακριβώς ἡμην ἀμεμπτος, δεν ήθελον φροντίσει περί εμαυτού· περί των πατέρων αυτών· **9** διότι ημείς είμεθα χθεσινοί, ήθελον καταφρονήσει την ζωήν μου. **22** Εν τούτῳ είναι, και δεν εξεύρομεν ουδέν, επειδή αιημέραι ημών επί διά τούτο είπα, αυτός αφανίζει τον ἀμεμπτον και τον της γης είναι σκιά: **10** δεν θέλουσι σε διδάξει αυτοί, και ασεβή. **23** Και αν η μάστιξ αυτού θανατόνη ευθύς, σοι ειπεί και προφέρει λόγους εκ της καρδίας αυτών; γελά όμως εις την δοκιμασίαν των αθώων. **24** Η γη **11** Θάλλει ο πάπυρος ἀνεύ πηλού; αυξάνει ο σχοίνος παρεδόθη εις τας χειρας του ασεβούς αυτός σκεπάζει τα ἀνεύ ὑδατος; **12** Ενώ είναι ἐτι πράτινος και αθέριστος, πρόσωτα των κριτών αυτής αν ουχί αυτός, που και τις ξηραίνεται προ παντός χόρτου. **13** Ούτως είναι αι οδοί είναι; **25** Αι δε ημέραι μου είναι ταχιδρόμου ταχύτεραι πάντων των λησμονούντων τον θέον και η επίτις του φεύγουσι και δεν βλέπουσι καλόν. **26** Παρήθλον ως υποκριτού θέλει χοή: **14** η επλή αυτού θέλει κοπή, πλοιά σπεύδοντας αι αετος πετώμενος επί το θήραμα, και το θάρρος αυτού θέλει είσθαι ιστός αράχνης. **15** **27** Εάν είπω, Θέλω λησμονήσει το παράπονο μου, θέλω θέλει επιστηριχθή επί την οικίαν αυτού, πλην αυτή παραιτήσει το πένθος μου και παρηγορηθή **28** τρομάζω δεν θέλει σταθή θέλει κρατήσει αυτήν, πλην δεν θέλει διά πάσας τας θλίψεις μου, γνωρίζων ότι δεν θέλεις με ανορθωθή. **16** Είναι χλωρός ἔμπροσθεν του ήλιου, και ο αθωάσει. **29** Είμαι ασεβής διά τι λοιπόν να κοπιάω εις κλάδος αυτού απλόνεται εις τον κήπον αυτού. **17** Αι μάτην; **30** Εάν λουσθώ εν ὑδατι χιόνος και επιμελώς ρίζαι αυτού περιπλέκονται εις τον σωρόν των λίθων, αποκαθαρίσω τας χειράς μου· **31** συ όμως θέλεις με και εκλέγει τον πετρώδη τόπον. **18** Εάν εξαλειφθή από βυθίσει εις τον βρόβροφον, ώστε και αυτά μου τα μάτια του τόπου αυτού, τότε θέλει αρνηθή αυτόν, λέγων, **26** δεν θέλουσι με βδελύτεσθαι. **32** Διότι δεν είναι ἀνθρωπος σε είδον. **19** Ιδού, αύτη είναι η χαρά της οδού αυτού, και ως εγώ, διά να αποκριθώ προς αυτόν, και να ἔλθωμεν εκ του χώματος ἄλλοι θέλουσι αναβλαστήσει. **20** Ιδού, εις κρίσιν ομού. **33** Δεν υπάρχει μεσίτης μεταξύ ημών, ο Θεός δεν θέλει απορρίψει τον ἀμεμπτον, ουδέ θέλει διά να βάλῃ την χείρα αυτού επ' αμφοτέρους ημάς. πιάσει την χείρα των κακοποιών. **21** εωσού γεμίστη το **34** Ας απομακρύνη απ' εμού την ράβδον αυτού, και ο στόμα σου από γέλωτος, και τα χειλή σου αλαλαγμού. **22** Οι μισούντες σε θέλουσιν ενδυθή αισχύνην· και η και δεν θέλω φοβηθή αυτόν· διότι ούτω δεν είμαι εν κατοικία των ασεβών δεν θέλει υπάρχει.

9 Και απεκρίθη ο ίωβ και είπεν· **2** Αληθώς εξέύρω ότι ούτως έχει αλλά πως ο ἀνθρωπος θέλει δικαιωθή παραδοθή εις το παράπονόν μου· θέλω λαλήσει ενώπιον του θεού; **3** Εάν θελήσηται να διαδικασθή μετ' εν τη πικρία της ψυχής μου. **2** Θέλω ειπεί προς τον αυτού δεν δύναται να αποκριθή προς αυτόν εν εκ θεόν, μη με καταδικάσης δείξον μοι διά τι με δικάζεις χιλίων. **4** Είναι σοφός την καρδίαν και κραταίσι την **3** Είναι καλόν εις σε να καταθλίβης, να καταφρονής το δύναντις τις εστληρηθή εναντίον αυτού και ευτύχησεν; έργον των χειρών σου και να ευοδόντης την βουλήν των **5** Αυτός μετακινεί τα όρη, και δεν γνωρίζουσι τις ασεβών; **4** Σαρκός οφθαλμούς έχεις; ή βλέπεις καθώς έστρεψεν αυτά εν τη οργή αυτού. **6** Αυτός σείει την γην βλέπει ἀνθρωπος; **5** Ανθρώπινος είναι ο βίος σου; ή τα από του τόπου αυτής, και οι στύλοι αυτής σαλεύονται. έτη σου ως ημέραι αι ανθρώπου, **6** ώστε αναζητείς την **7** Αυτός προστάζει τον ήλιον, και δεν ανατέλλει· και ανομίαν μου και ανερευνάς την αμαρτίαν μου; **7** Ενώ κρύπτει υπό σφραγίδα τα ἄστρα. **8** Αυτός μόνος εκτείνει εξέντρεις ότι δεν ησέβησα· και δεν υπάρχει ο ελευθερών τους ουρανούς και πατεί επί τα ύψη της θαλάσσης. εκ των χειρών σου. **8** Αι χειρές σου με εμόρφωσαν **9** Αυτός κάμνει τον Αρκτούρον, τον Ωρίωνα και την και με ἐπλασαν δόλον κύκλω και με καταστρέφεις. **9** Πλειάδα και τα ταμεία του νότου. **10** Αυτός κάμνει Ενθυμήθητι, δέομαι, ότι ως πηλόν με ἔκαμες και εις μεγαλεία ανεχινίαστα και θαυμάσια αιναρίθμιτα. **11** χώμα θέλεις με επιστρέψει. **10** Δεν με ήμελεξας ως ιδού, διαβαίνει πλησίον μου, και δεν βλέπω αυτόν· γάλα και με ἐπήξας ως τυρόν; **11** Δέρμα και σάρκα με δέρχεται, και δεν εννοώ αυτόν. **12** Ιδού, αιφαιρεί· τις ενέδυσας και με οστά και νεύρο με περιέφραξας. **12** θέλει εμποδίσει αυτόν; τις θέλει ειπεί προς αυτόν, Τι Ζωήν και ἔλεος εχάρισας εις εμέ, και η επιστρέψις σου κάμνεις; **13** Εάν ο θεός δεν σύρη την οργήν αυτού, οι εφύλαξε το πνεύμα μου· **13** ταύτα όμως ἔκρυπτες εν επιτρέμοι βοηθοί καταβάλλονται υποκάτω αυτού. **14** τη καρδία σου· εξεύρω ότι τούτο ήτο μετά σου. **14** Εάν Πόσον οιλγύτερον εγώ ήθελον αποκριθή προς αυτόν, αιμαρτήσω, με παραφυλάττεις, και από της ανομίας εκλέγων τους προς αυτόν λόγους μου; **15** προς τον μου δεν θέλεις με αθωάσει. **15** Εάν ασεβήσω, ουάι εις οποίον, και αι ήμην δίκαιος, δεν ήθελον αποκριθή, εμέ· και εάν ήμαι δίκαιος, δεν δύναμαι να σηκώσω αλλ' ήθελον ζητήσει έλεος παρά του Κριτού μου. **16** την κεφαλήν μου· είμαι πλήρης αιτιμάς· ιδέ λοιπόν Εάν κράξω, και μοι αιοκριθή, δεν ήθελον πιστεύσει ότι την θλίψιν μου, **16** διότι αινάνει. Με κυνηγείς ως εισιθκουσε της φωνής μου. **17** Διότι με κατασυντρίβει με ἄγριος λέων· και επιστρέφων δεικνύεσαι θαυμαστός αινεμοστρόβιλον και πληθύνει τας πληγάς μου αινατίως. κατ' εμού. **17** Ανανεόντες τους μάρτυράς σου εναντίον **18** Δεν με αφίνει να αιναπεύσω, αλλά με χορτάζει από μου, και πληθύνεις την οργήν σου κατ' εμού· αιλαγαί πικρίας. **19** Εάν πρόκηται περί δυνάμεως, ιδού, είναι στρατεύματος γίνονται επ' εμέ. **18** Διά τι λοιπόν με δυνατός· και εάν περι κρίσεως, τις θέλει μαρτυρήσει τον ζωήν μου, είμαι περέπνεον, και οφθαλμός υπέρ εμού; **20** Εάν ήθελον να δικαιώσω εμαυτόν, το να μη με ἔβλεπεν. **19** Ήθελον είσθαι ως μη υπάρχας στόμα μου ήθελε με καταδικάσει· εάν ήθελον ειπεί, είμαι ήθελον φερθή εκ της μήτρας εις τον τάφον. **20** Αι ημέραι

μου δεν είναι ολίγαι; παύσον λοιπόν, και άφες με, διά
να αναλάβω ολίγον, **21** πριν υπάγω όθεν δεν θέλω
επιστρέψει, εις γην σκότους και σκιάς θανάτου· **22** γην
γνοφεράν, ως το σκότος της σκιάς του θανάτου, όπου
τάξις δεν είναι, και το φως είναι ως το σκότος.

11 Και απεκρίθη ο Σωφρός ο Νααμαθίτης και είπε· **2**

Δεν δίδεται απόκρισις εις το πλήθος των λόγων;
και ο πολύλογος θέλει δικαιωθή; **3** Αι φλυαρίαι σου
θέλουσιν αποστομώσει τους ανθρώπους; και όταν
περιγελάς, δεν θέλει σε κατασχύνει τις; **4** Διότι είπες, Η
ομιλία μου είναι καθαρά, και είμαι καθαρός ενώπιον
σου. **5** Άλλ'¹ είθε να ελάλει ο Θεός και να ήνοιγε τα χείλη
αυτού εναντίον σου. **6** Και να σοι εφανέρωνε τα κρύφια
της σοφίας, ότι είναι διπλάσια των ίσα γνωρίζονται.
Έξευρε λοιπόν, ότι ο Θεός απαιτεί από σου ολιγώτερον
της ανομίας σου. **7** Δύνασαι να ειχινιάσῃς τα βάθη του
Θεού; δύνασαι να ειχινιάσῃς τον Παντοδύναμον με
εντέλειαν; **8** Ταύτα είναι ως τα ύψη του ουρανού· τι
δύνασαι να κάψῃς; είναι βαθύτερα του άδου τι δύνασαι
να γνωρίσῃς; (**Sheol h7585**) **9** Το μέτρον αυτών είναι
μακρότερον της γης, και πλατύτερον της θαλάσσης. **10**
Εάν θελήσῃς να χαλάσῃ και να κλείσῃ, ή να συνάξῃ,
τότε τις δύναται να εμποδίσῃ αυτόν; **11** Διότι αυτός
γνωρίζει την ματαιότητα των ανθρώπων, και βλέπει
την ασέβειαν και δεν θέλει εξετάσεις; **12** Ο δε μάταιος
άνθρωπος υπερηφανεύεται, και γεννάται ο άνθρωπος
άγριον ονάριον. **13** Εάν συ ετοιμάσῃς την καρδίαν
σου και εκτείνης τας χείρας σου προς αυτόν· **14** εάν
την ανομίαν, την εν χερσί σου, απομακρύνης και
δεν αφίνης να κατοικήσῃ ασέβεια εν ταῖς σκηναῖς
σου· **15** τότε βεβαίως θέλεις υψώσει το πρόσωπόν σου
αικηλίδωτον· μάλιστα θέλεις είσθαι σταθερός και δεν
θέλεις φοβείσθαι. **16** Διότι συ θέλεις λησμονήσει την
θύψιν· θέλεις ενθυμηθῆ αυτήν ως ίδατα διαφρεύσαντα·
17 και ο καιρός σου θέλει ανατέλει λαμπτρότερος της
μεσοημβρίας και εάν επέλθῃ σκότος επί σε, πάλιν θέλεις
γείνεις ως η αυγή· **18** και θέλεις είσθαι ασφαλής, διότι
υπάρχει επλίς εις σέ ναι, θέλεις σκάπτει διά τη σκηνήν
σου και θέλεις κοιμάσθαι εν ασφαλείᾳ· **19** θέλεις
πλαγιάζει, και ουδέποτε θέλεις τα τρομάζει· και πολλοί
θέλουσιν ικετεύει το πρόσωπόν σου. **20** Των δε ασεβών
οι οφθαλμοί θέλουσιν μαρανθή, και καταφύγιον θέλει
λέιψει απ' αυτών, και η ελπίς αυτών θέλει είσθαι να
εκπνεύσωσι.

12 Ο δε Ιώβ απεκρίθη και είπε· **2** Σεις είσθε αληθώς οι

άνθρωποι, και με σας θέλει τελευτήσει η σοφία. **3**
Και εγώ έχω σύνεσιν ως και υμείς δεν είμαι κατώτερος
υμάν· και τις δεν γνωρίζει τοιαύτα πράγματα; **4** Έγεινα
χλεύη εις τον πλησίον μου, όστις επικαλούμαι του
Θεούν, και μοι αποκρίνεται. Ο δίκαιος και ἀμέμπτος
περιγελάται. **5** Ο κινδυνεύων να ολισθήσῃ με τους πόδας
είναι εις τον στοχασμόν του ευτυχούντος ως λύκνος
καταπεφρονημένος. **6** Αι σκηναὶ των ληστῶν ευτυχούσι,
και οι παροργίζοντες τον Θεόν είναι εν ασφαλείᾳ, εις
τας χείρας των οποίων ο Θεός φέρει αφθονίαν. **7** Άλλ'
ερώτησον τώρα τα ζώα, και θέλουσι σε διδάξει· και τα
πετεινά του ουρανού, και θέλουσι σοι απαγγείλει· **8**
ή λάλησον προς την γην, και θέλει σε διδάξει· και οι

ιχθύες της θαλάσσης θέλουσι σοι διηγηθή. **9** Τις εκ
πάντων τούτων δεν γνωρίζει, ότι η χειρ του Κυρίου
έκαμε ταύτα; **10** Εν τη χειρί του οποίου είναι ψυχή
πάντων των ζώντων και η πνοή πάσης ανθρωπίνης
σαρκός. **11** Το ωτίον δεν διακρίνει τους λόγους; και ο
ουρανίσκος λαμβάνει γεύσιν του φαγητού αυτού; **12**

Η σοφία είναι μετά των γερόντων, και η σύνεσις εν
τη μακρότητι των ημερών. **13** Εν αυτῷ είναι η σοφία
και η δύναμις αυτός έχει βουλήν και σύνεσιν. **14** Ιδού,
καταστρέφει, και δεν ανοικοδομείται· κλείει κατά του
ανθρώπου, και ουδείς ο ανοίγων. **15** Ιδού, κρατεί τα
ύδατα, και ξηραίνονται· πάλιν εξαποστέλλει αυτά, και
καταστρέφουσι την γην. **16** Μετ'¹ αυτού είναι η δύναμις
και η σοφία· αυτού είναι ο απατώμενος και ο απατών. **17**
Παραδίδει λάφυρον τους βουλευτάς και μωράνει τους
κριτάς. **18** Λύει την ζώνην των βασιλέων και περιζώνει
την οσφύν αυτών με σχοινίον. **19** Παραδίδει λάφυρον
τους άρχοντας και καταστρέφει τους ισχυρούς. **20**
Αφαιρεί τον λόγον των δεινών ρητόρων, και σηκώνει την
σύνεσιν από των πρεσβυτέρων. **21** Εκήκει καταφρόνησιν
επί τους άρχοντας, και λύει την ζώνην των ισχυρών.
22 Αποκαλύπτει εκ του σκότους βαθέα πράγματα, και
εξάγει εις φως την σκιάν του θανάτου. **23** Μεγαλύνει τα
έθνη και αφανίζει αυτά· πλατύνει τα έθνη και συστέλλει
αυτά. **24** Αφαιρεί την καρδίαν από των αρχηγών των
λαών της γης, και κάμνει αυτούς να περιπλανώνται εν
ερήμῳ αβάτῳ· **25** Φηλαφάσων εν σκότει χωρίς φωτός,
και κάμνει αυτούς να παραφέρωνται ως ο μεθύνων.

13 Ιδού, ταύτα πάντα είδεν ο οφθαλμός μου το ωτίον μου ήκουσε και ενόησε ταύτα. **2** Καθώς γνωρίζετε

σεις, γνωρίζω και εγώ δεν είμαι κατώτερος υμών. **3**
Άλλ'¹ όμως θέλω λαλήσει προς τον Παντοδύναμον, και
επιθυμώ να διαλεχθώ μετά του Θεού. **4** Σεις δε είσθε
εφευρεταί ψεύδους είσθε πάντες ιατροί ανωφελείς. **5**
Είθε να εσιωπάτε παντάπασι και τούτο ήθελεν είσθαι
εις εσάς σοφία. **6** Ακούσατε τώρα τους λόγους μου, και
προσέξατε εις τας δικαιολογίας των χειλέων μου. **7**
Θέλετε λαλεί άδικα υπέρ του Θεού; και θέλετε προφρέπει
δόλια υπέρ αυτού; **8** Θέλετε κάμει προσωποληψίαν
υπέρ αυτού; θέλετε δικολογήσει υπέρ του Θεού; **9** Είναι
καλόν να σας ειχινιάση; ή καθώς άνθρωπος περιγελά
άνθρωπον, θέλετε περιγελά αυτόν; **10** Εξάπαντος θέλει
σας εξελέγξει, εάντοντος κρυψίων προσωποληπτή. **11** Το
μεγαλείον αυτού δεν θέλει σας τρομάξει, και ο φόρος
αυτού πέσει εφ' υμάς; **12** τα απομνημονεύματά σας
ισοδυναμούσι με κονιορτόν, τα προπύργια σας με
προπύργια χώματος. **13** Σιωπήσατε, αφήσατε με, διά
να λαλήω εγώ, και ας έλθῃ επ' εμέ ό, τη δήποτε. **14**
διά τι πιάνω τας σάρκας μου με τους οδόντας μου
και βάλλω την ζώην μου εις την χείρα μου; **15** Και
αν με θανατόνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν· πλην
θέλω υπερασπισθή τας οδούς μου ενώπιον αυτού. **16**
Αυτός μάλιστα θέλει είσθαι η σωτηρία μου διότι δεν
θέλει ελθεί ενώπιον αυτού υποκριτής. **17** Ακροάσθητε
προσεκτικώς τον λόγον μου, και την παράστασίν μου
με τα ώτα σας. **18** Ιδού τώρα, διέταξα την κρίσιν μου·
εξέντω ότι εγώ θέλω δικαιωθή. **19** Τις είναι εκείνος
στις θέλει αντιδιαλεχθή μετ' εμού, διά να σωπήσω

τώρα και να εκπνεύσω; **20** Μόνον δύο μη κάμης εις εμέ τότε δεν θέλω κρυφθή από του προσώπου σου. **21** την χείρα σου απομάκρυνον απ' εμού· και ο φόβος σου ας μη με τρομάξῃ. **22** Ἐπειτα κάλεσον, και εγώ θέλω αποκριθή· ή ας λαλήσω, και αποκριθήτη μοι. **23** Πόσαι είναι αι ανομίαι μου και αι αμαρτίαι μου; φανέρωσόν μοι το ἐγκλημά μου και την αμαρτίαν μου. **24** Διά τι κρύπτεις το πρόσωπόν σου και με θεωρείς ως εχθρόν σου; **25** Θέλεις κατατρίψει φύλλον φερόμενον υπό του σου σε καταδικάζει, και ουχί εγώ· και τα χείλη σου ανέμουν; και θέλεις κατατρέξει ἀχυρὸν ξηρόν; **26** Διά τι γράφεις πικρίας εναντίον μου, και αποδίδεις εις εμέ τας ανομίας της νεότητος μου; **27** και βάλλεις τους πόδας μου εις δεσμά, και παραφυλάττεις πάσας τας οδούς μου σημειόνεις τα ίχνη των ποδών εμού· **28** δόστις φθείρεται ως πράγμα σεσηπός, ως ἔνδυμα σκωληκόβρωτον.

14 Ανθρωπος γεγεννημένος εκ γυναικός είναι ολιγόβιος και πλήρης ταραχής: **2** αναβλαστάνει ως ἀνθρός και κόπτεται φεύγει ως σκιά και δεν διαμένει. **3** Και επί τοιούτον ανοίγεις τους οφθαλμούς σου, και με φέρεις εις κρίσιν μετά σου; **4** Τις δύναται να εξαγάγην καθαρόν από ακαθάρτους; ουδείς. **5** Επειδή αι ημέραι αυτού είναι προσδιωρισμέναι, ο αριθμός των μηνών αυτού ευρίσκεται παρά σοι, και συ έθεσας τα όρια αυτού, και δεν δύναται να υπερβή αυτά, **6** απόστρεψον απ' αυτού, διά να ησυχάσῃ, εωδού χάριων εκπληρώσῃ ως μισθωτός την ημέραν αυτού. **7** Διάτι περί του δένδρου, εάν κοπή, είναι επίτις ότι θέλει αναβλαστήσει, και ότι ο τρυφερός αυτού βλαστός δεν θέλει εκλείψει. **8** Και αν η ρίζα αυτού παλαιωθή εν τη γη και ο κορμός αυτού αποθάνη εν τω χώματι, **9** όμως διά της οσμῆς του ύδατος θέλει αναβλαστήσει και θέλει εκβάλει κλάδους ως νεόφυτον. **10** Αλλ' ο ἀνθρωπος αποθνήσκει και παρέρχεται· και ο ἀνθρωπος εκπνέει, και που είναι; **11** Καθώς τα υδατα εκλείπουν εκ της θαλάσσης και ο ποταμός στειρεύει και ξηραίνεται, **12** ούτως ο ἀνθρωπος, αφού κοιμηθή, δεν ανίσταται· εωδού οι ουρανοί μη υπάρξωσι, δεν θέλουσιν εξυπνήσει, και δεν θέλουσιν εγερθή εκ του ὑπνου αυτών. **13** Είθε να με ἔκρυπτες εν τω τάφω, να με εσκέπαζες εωδού παρέλθη η οργή σου, να προσδιώριζες εις εμέ προθεσμίν, και τότε να με ενθυμηθής (*Sheol h7585*). **14** Εάν αποθάνη ο ἀνθρωπος, θέλει αναζήσει; πάσας τας ημέρας της εκστρατείας μου θέλω περιμένει, εωδού ἔλθη η απαλλαγή μου. **15** Θέλεις καλέσει, και εγώ θέλω σοι αποκριθή θέλεις επιβλέψει εις το ἔργον των χειρών σου. **16** Διάτι τώρα αριθμεῖς τα διαβήματά μου· δεν παραφυλάττεις τας αμαρτίας μου; **17** Η παράβασίς μου είναι επεσφραγισμένη εν βαλαντίῳ, και επισημειόνεις την ανομίαν μου. **18** Βεβαίως το μεν όρος πίπτων εξουδενούται, ο δε βράχος μετακινείται από του τόπου αυτού. **19** Τα υδατα τρώγουσι τας πέτρας· αι πλημμύραι αυτών παρασύρουσι το χώμα της γής· ούτω συ καταστρέφεις την ελπίδα του ανθρώπου, **20** υπερισχύεις πάντοτε εναντίον αυτού, και αυτός παρέρχεται· μεταβάλλεις την όψιν αυτού και αποπέμπεις αυτόν. **21** Οι ινοί αυτού υψώνυται, και αυτός δεν εξεύρει· και ταπεινούνται, και αυτός δεν εννοεί ουδέποτε περί αυτών. **22** Μόνον η σαρξ αυτού επ' αυτού θέλει πονεί, και η ψυχή αυτού εν αυτώ θέλει πενθεί.

15 Τότε απεκρίθη Ελιφάς ο Θαιμανίτης και είπεν· **2** Ἐπρεπε σοφός να προφέρῃ στοχασμούς μάταιους και να γεμίζῃ την κοιλίαν αυτού από ανατολικού ανέμου; **3** Ἐπρεπε να φιλονεική διά λόγων ματαίων και ομιλιών ανωφελών; **4** Βεβαίως συ απορρίπτεις τον φόβον και αποκλείεις την δέσην ενώπιον του Θεού. **5** μοι το ἐγκλημά μου και την αμαρτίαν μου. **24** Διά τι κρύπτεις το πρόσωπόν σου και με θεωρείς ως εχθρόν σου; **25** Θέλεις κατατρίψει φύλλον φερόμενον υπό του σου σε καταδικάζει, και ουχί εγώ· και τα χείλη σου ανέμουν; **26** Διά τι καταμαρτυρούσιν εναντίον σου. **7** Μη πρώτος ἀνθρωπος εγενήθης; ή προ των βουνών επλάσθης; **8** Μήτιως ήκουσας τας βουλάς του Θεού; και εξήντλησας εις σεαυτόν την σοφίαν; **9** Τι εξεύρεις, και δεν εξεύρομεν; **10** Υπάρχουσι και μεταξύ ημών πολιοί και γέροντες, γεροντότεροι του πατρός σου. **11** Αι παρηγορίαι του Θεού φαίνονται μικρόν πράγμα εις σε; ή έχεις τι απόκρυφον εν σεαυτώ; **12** Διά τι σε αποπλανά η καρδία σου; και διά τι παραφέρονται οι οφθαλμοί σου, **13** ώστε στρέφεις το πνεύμα σου κατά του Θεού και αφίνεις να εξέρχωνται τοιούτοι λόγοι εκ του στόματός σου; **14** Τι είναι ο ἀνθρωπος, ώστε να ἡναι καθαρός; και ο γεγεννημένος εκ γυναικός, ώστε να ἡναι δίκαιος; **15** Ιδού, εις τους αγίους αυτού δεν εμπιστεύεται· και οι ουρανοί δεν είναι καθαροί εις τους οφθαλμούς αυτού· **16** πόσω μάλλον βδελυρός και ακάθαρτος είναι ο ἀνθρωπος, ο πίνων ανομίαν ως θόωρ; **17** Εγώ θέλω σε διδάξεις ἀκουσόν μου· τούτο βεβαίως είδον και θέλω φανέρωσει, **18** το οποίον οι σοφοί ανήγγειλαν παρά των πατέρων αυτών, και δεν ἔκρυψαν· **19** εις τους οποίους μόνον εδόθη η γη, και ζένος δεν επέρασε διά μέσου αυτών. **20** Ο ασεβής βασανίζεται πάσας τας ημέρας, και αριθμητά ἔτη είναι πεφυλαγμένα διά τον τύραννον. **21** Ὡχος φόβου είναι εις τα ώτα αυτού· εν μέσω ειρήνης θέλει επέλθει επ' αυτόν ο εξολοθρευτής. **22** Δεν πιστεύει διτι θέλει επιστρέψει εκ του σκότους, και περιμένει την μάχαιραν. **23** Περιπλανάται διά ἄρτον, και που; εξεύρει διτι η ημέρα του σκότους είναι ετοίμη πλήσιον αυτού. **24** Θλίψις και στενοχωρία θέλουσι καταπλήττει αυτόν· θέλουσιν υπερισχύσει κατ' αυτού, ως βασιλεύς εις μάχην παρεσκευασμένος· **25** διάτι εξήπλωσε την χείρα αυτού κατά του Θεού και ηλαζονεύθη κατά του Παντοδυνάμου· **26** ώρμησε κατ' αυτού με τράχηλον επηρημένον, με την πεπυκνωμένην ράχιν των ασπίδων αυτού· **27** διάτι εσκέπασε το πρόσωπον αυτού με το πάχος αυτού και υπερεπάχνει τα πλευρά αυτού· **28** και κατώκησεν εις πόλεις ερήμους, εις οίκους ακατοικήτους, ετοίμους διά σωρών. **29** δεν θέλει πλούτιοθή, ουδέ θέλει εκτανθή η αφθονία αυτών επί την γην. **30** Δεν θέλει χωρισθή εκ του σκότους φύλος θέλει ξηράνει τους βλαστούς αυτού, και με την πνοήν του στόματος αυτού θέλει απέλθει. **31** Ας μη πιστεύσῃ εις την ματαιότητα ο ηπατημένος, διάτι ματαιότης θέλει είσθαι η αμοιβή αυτού. **32** Προ του καιρού αυτού θέλει φθαρή, και ο κλάδος αυτού δεν θέλει πρασινίσει. **33** Θέλει αποβάλει την ἄωρον σταφυλήν αυτού ως η ἄμπελος, και θέλει ρίψει το ἄνθος αυτού ως η ελαία. **34** Διάτι η σύναξις των υποκριτών θέλει ερημωθή, και πυρ θέλει καταφάγει τας σκηνάς της

δωροληψίας. **35** Συλλαμβάνουσι πονηρίαν και γεννώσι ματαιότητα, και η καρδία αυτών μηχανάται δόλον.

16 Τότε ο Ιώβ απεκρίθη και είπε: **2** Πολλά τοιαύτα ήκουσα: άθλιοι παρηγορηταί είσθε πάντες. **3** Έχουσι τέλος αι ματαιολογίαί; ή τι σε ενθαρρύνει εις το να αποκρίνοσαι; **4** Και εγώ εδυνάμην να λαλήσω καθώς σείς εάνη η ψυχή σας ήτο εις τον τόπον της ψυχής μου, ηδυνάμην να επισωρέω λόγους εναντίον σας, και να κινήσω εναντίον σας την κεφαλήν μου. **5** Ήθελον σας ενισχύσει με το σόμα μου, και η κίνησης των χειλέων μου ήθελε σας ανακουφίσει. **6** Αν λαλώ, ο πόνος μου δεν ανακουφίζεται· και αν σωπώ, ποία ελάττωσις γίνεται εις εμέ; **7** Άλλα τώρα με υπερεβάρυνεν· ηρήμωσας πάσαν την συνοδίαν μου. **8** Και αι ρυτίδες με τας οποίας με εσημείωσας, είναι μαρτυρία· και η ισχνότης μου ανισταμένη εις εμέ, μαρτυρεί επί του προσώπου μου. **9** Με διασπαράττει ο εχθρός μου εν τω θυμώ αυτού και με μισεῖ· τρίζει τους οδόντας αυτού εναντίον μου· οξύνει τους οφθαλμούς αυτού επ' εμέ. **10** Ανοίγουσι το σόμα αυτών κατ' εμού· με τύπτουσι κατά της σιαγονός υψηλοτάκις συνήχθησαν οιού επ' εμέ. **11** Ο Θεός με παρέδωκεν εις τον άδικον, και με έρριψεν εις χείρας αεβών. **12** Ήμην εν ησυχίᾳ, και με κατεσπάραξε· και πιάσας με από του τραχήλου, με κατεσύντριψε, και με έθεσε σκοπόν αυτού. **13** Οι τοξόται αυτού με περιεκύλωσαν διαπερά τα νεφρά μου, και δεν φείδεται· εκχέει την χολήν μου επί την γην. **14** Με συντρίβει με πληγήν επί πληγήν· έδραμεν επ' εμέ ως γύγας. **15** Αυτού με διότι με τους εαυτού πόδας εριφίθη εις δίκυνον, και περιπατεί επί βρόχων. **9** Παγίς θέλει είσθαι σκότος εν τη σκηνή αυτού, και ο λύχνος αυτού άνωθεν αυτού θέλει σβεσθή· **7** τα βίηματα της δύναμεως αυτού θέλουσι συσταλθή, και η βουλή αυτού θέλει κατακρημνίσει αυτόν. **8** Διότι με τους εαυτού πόδας εριφίθη εις δίκυνον, και περιπατεί επί βρόχων. **9** Παγίς θέλει συλλάβει αυτόν επότις πτέρνας· ο κλέπτης θέλει υπερισχύσει κατ' αυτού. **10** Η παγίς αυτού είναι κεκρυμμένη εν τη γη, και Σάκκον έρροφα επι το δέρμα μου, και εμδύνυν τα κέρας η ενέδρα αυτού επί της οδού. **11** Τρόμοι θέλουσι φοβίζει αυτόν κυκλόθεν, και θέλουσι καταδίωκει αυτόν κατά πόδας. **12** Η δύναμις αυτού θέλει λιμοκτονήσει, και ολεθρος θέλει είσθαι έτοιμος εις την πλευράν αυτού. **13** Πρωτότοκος θάνατος θέλει καταφάγει το κάλλος του δέρματος αυτού· το κάλλος αυτού θέλει καταφάγει. **14** Το θάρρος αυτού θέλει εκριζωθή από της σκηνής αυτού, και αυτός θέλει συρθή προς τον βασιλέα των τρόμων. **15** Ούτοι θέλουσι κατοικήσει εν τη σκηνή αυτού, ήτις δεν είναι πλέον αυτού θείον θέλει διασπαρή επί την κατοικίαν αυτού. **16** Υποκάθωθεν αι ρίζαι αυτού θέλουσι ξηρανθή, και επάνωθεν θέλει κοπή ο κλάδος αυτού. **17** Το μνημόσυνον αυτού θέλει εξαλειφθή από της γης, και δεν θέλει υπάρχει πλέον το ονόμα αυτού εν ταις πλατείαις. **18** Θέλει εξωσθή από τον φωτός εις το σκότος, και θέλει εκβληθή από του κόσμου. **19** Δεν θέλει έχει ούτε ινόν ούτε έγγονον μεταξύ του λαού αυτού, ουδέ υπόλοιπον εν ταις κατοικίαις αυτού. **20** Οι μεταγενέστεροι θέλουσιν εκπλαγή διά την ημέραν αυτού, καθώς οι προγενέστεροι έλαβον φρίκην. **21** Βεβαίως τοιαύται είναι αι κατοικίαι του ασεβούς, και ούτος ο τόπος του μη γνωρίζοντος τον Θεόν.

17 Το πνεύμα μου φθείρεται, αι ημέραι μου οφύνονται, οι τάφοι είναι έτοιμοι δι' εμέ. **2** Δεν είναι χλευαστάι πλησίον μου; και δεν διανυκτερεύει ο οφθαλμός μου εν ταις πικρίαις αυτών; **3** Ασφάλισόν με, δέομαι· γενού εις εμέ εγγυητής πλησίον σου τις ήθελεν εγγυηθή εις εμέ: **4** Διότι συ έκρυψας την καρδίαν αυτών από συνέσεως· διά τούτο δεν θέλεις υψώσει αυτούς. **5** Του Λαλούντος με απάτην προς τους φίλους, και οι οφθαλμοί των τέκνων αυτού θέλουσι τίκεσθαι. **6** Και με κατέστησε παροιμίαν των λαών· και ενώπιον αυτών κατεστάθην όνειδος. **7** Και ο οφθαλμός μου εμφανώθη υπό της θλίψεως, και πάντα τα μέλη μου έγειναν ως σκιά. **8** Οι ευθείς θέλουσι θαυμάσει εις τούτο, και ο αθώος θέλει διεγερθή κατά του υποκριτού. **9** Ο δε δίκαιος θέλει κρατεί την οδόν αυτού, και ο καθαρός ολλήντει εξάπαντος να μεγαλυνθήσει εναντίον τας χειράς θέλει επαυξήσει την δύναμιν αυτού. **10** μου, και να ρίπτητε κατ' εμού το όνειδος μου, **6** μάθετε

Σεις δε πάντες επιστράφητε, και έλθετε τώρα διότι ουδένα συνετόν θέλω ευρεί μεταξύ σας. **11** Αι ημέραι μου παρήλθον, εκόπτησαν οι σκοποί μου, αι επιθυμίαι της καρδίας μου. **12** Την νύκτα μετέβαλον εις ημέραν· ο φως είναι πλησίον του σκότους. **13** Εάν προσμένω, ο τάφος είναι η κατοικία μου· έστρωσα την κλίνην μου εν τω σκότει. (**Sheol h7585**) **14** Εβόησα προς την φθοράν, Είσαι, πατήρ μου· προς τον σκύληκα, Μήτρη μου και αδελφή μου είσαι. **15** Και που τώρα η ελπίς μου; και την επίλια μου της θέλει ιδεί; **16** εις το βάθος του άδου θέλει καταβήι βεβαίως θέλει αναπαυθή μετ' εμού εν τω χώματι. (**Sheol h7585**)

18 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Έως πότε δεν θέλετε τελεώσει τους λόγους; προσέξατε, και έπειτα θέλομεν λαλήσει. **3** Διά τι λογιζόμεθα ως τετράποδα, και εξαχρειούμεθα έμπροσθέν σας; **4** Ω διασπαράττων την ψυχήν σου εν τω θυμώ σου, διά σε η γη θέλει εγκαταλειφθή; και ο βράχος θέλει μετακινηθή από του τόπου αυτού; **5** Βεβαίως το φως των ασεβών θέλει σβεσθή, και ο σπινθήρ του πυρός αυτών δεν θέλει αναλάμψει; **6** το φως θέλει είσθαι σκότος εν τη σκηνή αυτού, και ο λύχνος αυτού άνωθεν αυτού θέλει σβεσθή· **7** τα βίηματα της δύναμεως αυτού θέλουσι συσταλθή, και η βουλή αυτού θέλει κατακρημνίσει αυτόν. **8** Διότι με τους εαυτού πόδας εριφίθη εις δίκυνον, και περιπατεί επί βρόχων. **9** Παγίς θέλει συλλάβει αυτόν επότις πτέρνας· ο κλέπτης θέλει υπερισχύσει κατ' αυτού. **10** Η παγίς αυτού είναι κεκρυμμένη εν τη γη, και Σάκκον έρροφα επι το δέρμα μου, και εμδύνυν τα κέρας η ενέδρα αυτού επί της οδού. **11** Τρόμοι θέλουσι φοβίζει αυτόν κυκλόθεν, και θέλουσι καταδίωκει αυτόν κατά πόδας. **12** Η δύναμις αυτού θέλει λιμοκτονήσει, και ολεθρος θέλει είσθαι έτοιμος εις την πλευράν αυτού. **13** Πρωτότοκος θάνατος θέλει καταφάγει το κάλλος του δέρματος αυτού· το κάλλος αυτού θέλει καταφάγει. **14** Το θάρρος αυτού θέλει εκριζωθή από της σκηνής αυτού, και αυτός θέλει συρθή προς τον βασιλέα των τρόμων. **15** Ούτοι θέλουσι κατοικήσει εν τη σκηνή αυτού, ήτις δεν είναι πλέον αυτού θείον θέλει διασπαρή επί την κατοικίαν αυτού. **16** Υποκάθωθεν αι ρίζαι αυτού θέλουσι ξηρανθή, και επάνωθεν θέλει κοπή ο κλάδος αυτού. **17** Το μνημόσυνον αυτού θέλει εξαλειφθή από της γης, και δεν θέλει υπάρχει πλέον το ονόμα αυτού εν ταις πλατείαις. **18** Θέλει εξωσθή από τον φωτός εις το σκότος, και θέλει εκβληθή από του κόσμου. **19** Δεν θέλει έχει ούτε ινόν ούτε έγγονον μεταξύ του λαού αυτού, ουδέ υπόλοιπον εν ταις κατοικίαις αυτού. **20** Οι μεταγενέστεροι θέλουσιν εκπλαγή διά την ημέραν αυτού, καθώς οι προγενέστεροι έλαβον φρίκην. **21** Βεβαίως τοιαύται είναι αι κατοικίαι του ασεβούς, και ούτος ο τόπος του μη γνωρίζοντος τον Θεόν.

19 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν· **2** Έως πότε θέλετε θλίβετε την ψυχήν μου, και θέλετε με κατασυντρίβει με λόγους; **3** Δεκάκις ήδη με ωνειδίστε· δεν αισχύνεσθε να σκληρύνησθε εναντίον μου; **4** Και εάν τωντίν έσφαλα, το σφάλμα μου μένει εν εμοί. **5** Αλλ' εάν θέλητε εξάπαντος να μεγαλυνθήσει εναντίον τας χειράς θέλει επαυξήσει την δύναμιν αυτού. **6** μάθετε

τώρα ότι ο Θεός με κατέστρεψε, και με περιεκύκλωσε χείρες αυτού θέλουσιν επιστρέψει τα αγαθά αυτών. **11** με το δίκτυον αυτού. **7** Ιδού, φωνάζω, Αδικία αλλά Τα οστά αυτού γέμουσιν από των αμαρτημάτων της δεν εισακούμαι: επικαλούμαι, αλλ' ουδεμία κρίσις. **8** νεότητος αυτού, και θέλουσι κοιμηθή μετ' αυτού εν Ἐφραξε την οδόν μου, και δεν δύναμαι να περάσω, και χώματι. **12** Αν και η κακία ήναι γλυκεία εν τω στόματι έθεσε σκότος εις τας τρίβους μου. **9** Με εξέδυσε την αυτού, κρύπτη αυτήν υπό την γλώσσαν αυτού: **13** αν δόξαν μου, και αφήρεσε τον στέφανον της κεφαλής μου. και περιθάλπη αυτήν και δεν αφίνη αυτήν, αλλά κρατή **10** Με ηφάντισε πανταχόθεν, και χάνομαι: και εξερίζωσε αυτήν εν τω μέσω του ουρανίσκου αυτού: **14** δώμας η την επιπίδα μου ως δένδρον. **11** Και εξήψε κατ' εμού τον τροφή αυτού θέλει αλλοιωθή εις τα εντόσθια αυτού θυμούν αυτού, και με στοχάζεται ως εχθρόν αυτού. **12** Τα χολή ασπιδῶν θέλει γείνει εν αυτώ. **15** Τα πλούτη όσα τάγματα αυτού ήλθον ομού και ήτομασαν την οδόν κατέπιε, θέλει εξεμέσει: ο Θέός θέλει εκοπάσει αυτά αυτούν εναντίον μου, και εστρατοπέδευσαν πέριξ της από της κοιλίας αυτού. **16** Φαρμάκιον αστίδων θέλει σκηνής μου. **13** Απεμάκρυνεν απ' εμού τους αδελφούς θηλάσει: γλώσσα εχίδνης θέλει θανατώσει αυτόν. **17** μου, και ήλλοτριώθησαν όλως απ' εμού οι γνώριμοί Δεν θέλει ιδεί τους ποταμούς, τους ρύακας τους ρέοντας μου. **14** Οι πλησίον μου με αφήκαν, και οι γνωστοί μου μέλι και βούτυρον. **18** Εκείνο, διά το οποίον εκοπίασε, με ελημόνησαν. **15** Οι κατοικοῦντες εν τω οικώ μου θέλει αποδώσει και δεν θέλει καταπίει αυτό κατά την και αι θεράπαιναί μου με στοχάζονται ως ξένον· ξένος απόκτησιν θέλει γείνει η απόδοσις αυτού, και δεν θέλει κατεστάθην εις τους οφθαλμούς αυτών. **16** Καλώ τον χαρῆ. **19** Διότι κατέθλιψεν, εγκατέλιπε τους πένητας υπηρέτην μου, και δεν αποκρίνεται: με το σόδα μου ήρπασεν οικίαν, την οποίαν δεν ωκοδόμησε. **20** Βεβαίως ικέτευσα αυτόν. **17** Η πνοή μου έγινε ξένη εις την δεν θέλει γνωρίσει ανάπαυσιν εν τη κοιλία αυτού δεν γυναίκα μου, και αι παρακλήσεις μου εις τα τέκνα της θέλει διασώσει ουδέν εκ των επιθυμητών αυτού. **21** κοιλίας μου. **18** Και αυτά τα παιδάρια με κατεφρόνησαν: Δεν θέλει μείνει εις αυτόν ουδέν προς τροφήν: όθεν εσηκώθην, και ελάλησαν εναντίον μου. **19** Πάντες οι δεν θέλει ελπίσει επί τα αγαθά αυτού. **22** Εν τη πλήρει μυστικοί φίλοι μου με εβδελύχθησαν: και εκείνοι, τους αφθονία αυτού θέλει επέλθει επ' αυτόν στενοχωρία: οποίουνς ηγάπησα, εστράφησαν εναντίον μου. **20** Τα πάσα η δύναμις της ταλαιπωρίας θέλει επιπέσει επ' οστά μου εκολλήθησαν εις το δέρμα μου και εις την αυτόν. **21** Ενώ καταγίνεται να εμπλήσῃ την κοιλίαν σάρκα μου και διεσώθην με το δέρμα των οδόντων μου. αυτού, ο Θεός θέλει αποστέίλει τον θυμόν της οργής **22** Ελεήσατέ με, ελεήσατέ με, σεις φίλοι μου: διότι χειρ αυτού επ' αυτόν, και θέλει επιβρέξει αυτόν κατ' αυτού Θεού με επλήγωσε. **22** Διά τι με κατατρέχετε ως ο Θεός, ενώ τρώγει. **24** Ενώ φεύγει το όπλον το σιδηρούν, το και δεν εχορτάσθητε από των σάρκών μου; **23** Ω και χάλκινον τόξον θέλει διαπεράσει αυτόν. **25** Το βέλος να εγράφοντο οι λόγοι μου να ενετυπώνοτε εν βιβλίων σύρεται και διαπερά το σώμα, και η αστράπουσα ακμή **24** να ενεχαράπτοντο επι βράχον διά σιδηράς γραφίδος εξέρχεται εκ της χολής αυτού. Τρόμοι είναι επ' αυτόν, και μολύβδου διαπαντός **25** Διότι εξένυρα διό ζη ο **26** παν σκότος κρύπτεται εν τοις ταμείοις αυτού πυρ Λυτρωτής μου, και θέλει εγερθήν εις τοις εσχάτοις καιροίς ασβεστον θέλει κατατρώγει αυτόν δοι εναπελείφθησαν επί της γῆς: **26** και αφού μετά το δέρμα μου το σώμα εν τη σκηνή αυτού θέλουσι δυστυχεί. **27** Ο ουρανός τούτο φθαρή, πάλιν με την σάρκα μου θέλω ιδή τον θέλει ανακαλύψει την ανομίαν αυτού: και η γη θέλει Θεόν: **27** τον οποίον αυτός εγώ θέλω ιδεί, και θέλουσι σηκωθή κατ' αυτού. **28** Η περιουσία του οίκου αυτού θεωρήσει οι οφθαλμοί μου, και ουχί άλλος: οι νεφροί θέλει αφανισθή θέλει διαρρεύσει εν τη ημέρᾳ της κατ' μου κατατήκονται εν τω κόλπω μου. **28** Άλλα σεις αυτού οργής. **29** Αύτη είναι η παρά του Θεού μερίς του έπρεπε να είπητε, Διά τι κατατρέχομεν αυτόν; επειδή η ασβεύοντος ανθρώπου, και η κληρονομία η διωρισμένη εις ρίζα του πράγματος ευρίσκεται εν εμοί. **29** Φοβήθητε αυτόν παρά του Θεού.

την ρομφαίαν: διότι η ρομφαία είναι ο εκδικητής των ανομιών, διά να γνωρίσητε ότι υπάρχει κρίσις.

20 Και απεκρίθη Σωφάρ ο Νααμαθίτης και είπε: **2**

Διά τούτο οι στοχασμοί μου με κινούσιν εις το να αποκριθώ, και διά τούτο σπεύδω. **3** Ἦκουσα την εις εμέ ονειδιστικήν επίπληξιν, και το πνεύμα της συνέσεως μου με κάμνει να αποκριθώ. **4** Δεν γνωρίζεις τούτο παλαιόθεν αφ' ότου ο ἄνθρωπος ετέθη επί της γῆς, **5** ότι ο θριάμβος των ασεβών είναι ολιγοχρόνιος, και η χαρά του υποκριτού στιγμαία. **6** Και αν το μεγαλείον αυτού αναβή εις τους ουρανούς και η κεφαλή αυτού φθάση έως των νεφελών, **7** θέλει αφανισθή διαπαντός ως κόπρος αυτού δοι έβλεπον αυτόν θέλουσι λέγει, Που εκείνος; **8** θέλει πετάξει ως όνειρον και δεν θέλει ευρεθή· και, ως όρασις της νυκτός θέλει εξαφανισθή. **9** Και ο οφθαλμός όστις έβλεπεν αυτόν δεν θέλει ιδεί αυτόν πλέον· και ο τόπος αυτού δεν θέλει πλέον γνωρίσει αυτόν. **10** Οι νιοί αυτού θέλουσι ζητήσει την εύνοιαν των πτωχών, και αι

21 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν: **2** Ακούσατε μετά προσοχής την ομιλίαν μου, και τούτο ας ήναι αντί των παρηγοριών σας. **3** Υποφέρετέ με να λαλήσω· και αφού λαλήσω, εμπαίξετε. **4** Μη εις ἄνθρωπον παραπονούματι εγώ; διά τι λοιπόν να μη ταραχθή το πνεύμά μου; **5** Εμβλέψατε εις εμέ και θαυμάσατε, και βάλετε χείρα επί στόματος. **6** Μόνον να ενθυμηθώ, ταραπτομαι, και τρόμος κυριεύει την σάρκα μου. **7** Διά τι οι ασεβείς ζώσι, γηράσκουσι, μάλιστα ακμάζουσιν εις πλούτη; **8** Το σπέρμα αυτών στερεούταν έμπροσθεν αυτών μετ' αυτών, και τα έκγονα αυτών έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **9** Αι οικίαι αυτών είναι ασφαλείς από φόβου· και ράβδος Θεού δεν είναι επ' αυτούς. **10** Ο βούς αυτών συλλαμβάνει και δεν αποτυχάνει· η δάμαλις αυτών τίκτει και δεν αποβάλλει. **11** Απολύσουτε τα τέκνα αυτών ως πρόβατα, και τα παιδία αυτών σκιρτώσι. **12** Λαμβάνουσι το τύμπανον και την κιθάραν και ευφραίνονται εις τον ήχον του οργάνου. **13**

Διάγουσι τας ημέρας αυτών εν αγαθοίς και εν μιᾷ στιγμῇ καταβαίνουσιν εἰς τὸν ἀδην. (**Sheol h7585**) 14 Καὶ λέγουσι πρὸς τὸν Θεόν, ἀπόστθι αφ' ἡμῶν, διότι δὲν θέλομεν να γνωρίσωμεν τας οδούς σου 15 τι εἶναι ο Παντοδύναμος διά να δουλεύωμεν αυτόν; καὶ τι ὀφελούμεθα επικαλούμενοι αυτόν; 16 Ιδού, τα αγαθά αυτών δὲν είναι εν τῇ χειρὶ αυτών μακράν απ' εμού ο βουλή των ασεβών. 17 Ποσάκις σβύνεται ο λύχνος των ασεβών, καὶ ἔρχεται η καταστροφὴ αυτών επ' αυτούς Ο Θεός διαιτοῖται εἰς αυτούς ὡδίνας εν τῇ ὄργῃ αυτού. 18 Είναι ως ἀχρόνιον ἐμπρόσθιεν του ανέμους καὶ ως κονιορτός, του οποίον αρτάζει ο ανεμοστρόβιλος. 19 Ο Θεός φυλάττει την ποινήν της ανομίας αυτών διά τους ιυιούς αυτών ανταποδίδει εἰς αυτούς, καὶ θέλουσι γνωρίσει τούτο. 20 Οι οφθαλμοὶ αυτῶν θέλουσιν ιδεῖ την καταστροφὴν αυτών, καὶ θέλουσι πίει από του θυμού του Παντοδύναμου. 21 Διότι ο ασεβής ποίαν ήδονή έχει μεθ' εαυτόν εν τῷ οἴκῳ αυτού, αφού κοπή εἰς το μέσον ο αριθμός των μηνών αυτού; 22 Θέλει διδάξει τις τὸν Θέον γνώσιν; καὶ αυτός κρίνει τους υψηλούς. 23 Ο μεν αποθνήσκει εν τῷ ἀκρῷ τῆς ευδαιμονίας αυτού, ενώ είναι κατά πάντα ευτυχίς καὶ ἡσυχός 24 τα πλευρά αυτού είναι πλήρη πάχοντος, καὶ τα οστά αυτού ποτίζονται μυελόν. 25 Ο δε αποθνήσκει εν πικρίᾳ ψυχῆς, καὶ ποτέ δὲν ἐφαγεν εν ευφροσύνῃ. 26 Θέλουσι κοίτεσθαι οιμού εν τῷ χώματι, καὶ σκώληκες θέλουσι σκεπάσει αυτούς. 27 Ιδού, γνωρίζω τους διαλογισμούς σας, καὶ τας πονηρίας τας οποίας μηχανάσθε κατ' εμού. 28 Διότι λέγετε, Που ο οίκος του ἀρχοντος; καὶ που η σκηνὴ της κατοικήσεως των ασεβών; 29 Δεν προτήστε τους διαβινθόντας την οδόν; καὶ τα σημεία αυτῶν δεν καταλαμβάνετε; 30 Οι ο ασεβής φυλάττεται εἰς ημέραν αφανισμού, εἰς ημέραν οργῆς φέρεται. 31 Τις θέλει φανερώσει ἐμπροσθεν αυτοῦ την οδόν αυτού; καὶ τις θέλει ανταποδώσει εἰς αυτὸν ὁ, τι αυτός ἐπράξει; 32 καὶ αυτός θέλει φερθῆ εἰς τὸν τάφον, καὶ θέλει διαμένειν εν τῷ μνήματι. 33 Οι βώλοι της κοιλάδος θέλουσιν εἰσθαι γλυκεῖς εἰς αυτόν, καὶ πας ἀνθρωπὸς θέλει υπάγει κατόπιν αυτού, καθὼς ἀναρίθμητοι προπορεύονται αυτού. 34 Πως λοιπόν με παρηγορείτε ματαίως, αφού εις τας αποκρίσεις σας μένει ψεύδος;

22 Καὶ απεκρίθη Ἐλιφάς ο Θαιμανίτης καὶ εἶπε· 2 Δύναται ἀνθρώπος να ωφελήσῃ τὸν Θέον, διότι φρόνιμος ὁ δύναται να ωφελήσῃ εαυτόν; 3 Είναι ευχαριστησίς εἰς τὸν Παντοδύναμον, εάν ἡσαὶ δίκαιος; ο κέρδος, εάν καθιστάται αμεμπτους τας οδούς σου; 4 Μήπως φοβούμενός εσθέλει εἰς τὸν τάφον, καὶ θέλει διαμένειν εν τῷ μνήματι. 5 Η κακία σου δεν είναι μεγάλη; καὶ αἱ ανομίαι σου ἀπέιροι; 6 Διότι ἔλαβες ενέχυρον πάρα τοι ἀδελφοὺς σου ανατίκας καὶ εστέρησας τους γυμνούς από τον ενδύματος αυτών. 7 Δεν επότισας ὅδωρ τον διψώντα, καὶ ηρνήθης ἀρτον εἰς τον πεινώντα. 8 Ο δε ισχυρός ἀνθρώπος απελάμβανε την γῆν· καὶ ο περιβλεπτὸς κατώκει εν αυτῇ. 9 Χίρας απέβαλες αβοηθήσους, καὶ οι βραχίονες των ορφανών συνετρίβησαν υπό σου. 10 Διά τούτο παγίδες σε περιεκύλωσαν, καὶ φόβος αιφνίδιος σε ταράττει· 11 καὶ σκότος, ὥστε δεν βλέπεις καὶ πλημμύρα οδάτων σε σκεπάζει. 12 Δεν είναι ο Θεός εν τοις υψηλοίς του ουρανού; καὶ θεώρησον το ὑψός των ἀστρων, πόσον υψηλά είναι 13 Καὶ συ λέγεις, Τι γνωρίζει ο Θεός; δύναται να κρίνῃ διά του γνόφου; 14 Νέφη αποκρύπτουσιν αυτόν, καὶ δεν βλέπει, καὶ το γύρον του ουρανού διαπορεύεται. 15 Μήπως θέλεις φυλάξει την παντοτεινήν οδόν, την οποίαν επάτησαν οι ἀνομοί; 16 Οίτινες αφηρητάσθησαν αώρως, καὶ το θεμέλιον αυτών κατεπόντισε χειμάρρος· 17 οίτινες είπον προς τὸν Θέον, απόστθι αφ' ἡμῶν· καὶ τι θέλει κάμει ο Παντοδύναμος εἰς αυτούς; 18 Άλλ' αυτός ενέπλησεν αγαθῶν τους οίκους αυτῶν· πλην μακράν απ' εμού η βουλή των ασεβών. 19 Οι δίκαιοι βλέπουσι και αγάλλονται, και οι αθώοι μυκτηρίζουσιν αυτούς. 20 Η μεν περιουσία ημών δεν ηφανίσθη, το υπόλοιπον ὡμώς αυτών κατατρέγει πυρ. 21 Οικειώθητι λοιπόν μετ' αυτού και ἔσο εν ειρήνῃ ούτω θέλει ελθεί καλόν εις σε. 22 Δέχθητι λοιπόν τον νόμον εκ του στόματος αυτού, και βάλε τους λόγους αυτού εν τῃ καρδίᾳ σου. 23 Εάν επιστρέψῃς προς τὸν Παντοδύναμον, θέλεις ανοικοδομηθή, εκδιώξας την ανομίαν μακράν από των σκηνών σου. 24 Καὶ θέλεις επισωρεύεσθε το χρυσίον ως χώμα και το χρυσίον του Οφείρ ως τας πέτρας των χειμάρρων. 25 Καὶ ο Παντοδύναμος θέλει είσθαι ο υπερασπιστής σου, και θέλεις έχει πλήθος αργυρίου. 26 Διότι τότε θέλεις ευφράνεσθε εἰς τον Παντοδύναμον, και θέλεις υψώσει το πρόσωπό σου προς τον Θεόν. 27 Θέλεις δεηθή αυτού, και θέλει σου εισακούσει, και θέλεις αποδώσει τας ευχάς σου. 28 Καὶ δι, τι αποφασίστης, θέλει κατορθούσθαι εἰς σέ· και το φως θέλει φέγγει επι τας οδούς σου. 29 Όταν ταπεινώθῃ τις, τότε θέλεις ειπει, Είναι ύψωσις διότι θέλει σώσει τον κεκυρότα τους οφθαλμούς. 30 Θέλει σώσει και τον μη αθώον· ναι, διά της καθαρότητος των χειρών σου θέλει σωθή.

23 Καὶ απεκρίθη ο Ιώβ καὶ εἶπε· 2 Καὶ την σήμερον το παράπονό μου είναι πικρόν· η πληγὴ μου είναι βαρυτέρα του στεναγμού μου. 3 Είθε να ἡξευρον που να εύρω αυτόν ήθελον υπάγει ἔως του θρόνου αυτού· 4 ήθελον εκθέσει κρίσιν ενώπιον αυτού, και ήθελον εμπλήσει το στόμα μου αποδείξεων· 5 ήθελον γνωρίσει τους λόγους τους οποίους ήθελε μοι αποκρήθη, και ήθελον νοήσει τι ήθελε μοι ειπει. 6 Μη εν πλήθει δυνάμεως θέλει διαμάχεσθαι μετ' εμού· ουχὶ ἀλλ' ήθελε βάλει εις εμὲ προσοχῆν. 7 Τότε ήδύνων ο δίκαιος να διαλεχθῇ μετ' αὐτοῦ· και ηθελον ειλευθερωθή διαπαντός από του κριτού μου. 8 Ιδού, υπάγω εμπρός, αλλά δεν είναι· και οπίσω, αλλά δεν βλέπω αυτόν· 9 εἰς τα αριστερά, όταν εργάζηται, αλλά δεν δύναμαι να ίδω αυτόν. Κρύπτεται εἰς τα δεξιά, και δεν βλέπω αυτόν. 10 Γνωρίζει δύμας την οδόν μου· με εδοκίμασε θέλω εξέλθει ως χρυσίον. 11 Ο πους μου ενέψεινεις τα βήματα αυτού· εφύλαξα την οδόν αυτού και δεν εξέκλινα· 12 την εντολήν των χειλέων αυτού, και δεν ωπισθοδρόμησα διετήρησα τους λόγους του στόματος αυτού, μάλλον παρά την αναγκαίαν μου τροφήν. 13 Διότι αυτός είναι εν μιᾷ βουλή και τις δύναται να αποστρέψῃ αυτόν; και δι, τι επιθυμει η ψυχή αυτού, κάμει. 14 Διότι εκτελεί το ορισθέν εις εμέ· και πολλά τοιαύτα είναι μετ' αυτού. 15 Διά τούτο καταπλήττομαι από προσώπου αυτού·

συλλογίζομαι και φρίττω απ' αυτού· **16** διότι ο Θεός ειρήνην εις τα ύψη αυτού. **3** Υπάρχει αριθμός των εμαλάκωσε την καρδίαν μου, και ο Παντοδύναμος με στρατευμάτων αυτού; και επί τίνα δεν ανατέλλει το φως κατέπληξεν· **17** επειδή δεν απεκόπην προ του σκότους, αυτού; **4** Πως λοιπόν δύναται άνθρωπος να δικαιωθή ενώπιον του Θεού; ή πως δύναται να ήναι καθαρός ο ενώπιον του Θεού; **5** Ιδού, και αυτή η σελήνη δεν είναι λαμπρά, και οι αστέρες δεν είναι καθαροί ενώπιον αυτού. **6** Πόσον ολιγώτερον ο άνθρωπος, σαπρία; και οι υιοί του ανθρώπου, ο σκώληξ;

24 Επειδή οι καιροί δεν είναι κεκρυμμένοι από του Παντοδύναμου, διά τι οι γνωρίζοντες αυτόν δεν βλέπουσι τας ημέρας αυτού; **2** Μετακινούσιν ορία: αρπάζουσι ποίμνια και ποιμαίνουσιν· **3** αφαιρούσι την όντον των ορφανών· λαμβάνουσι τον βουν της χήρας εις ενέχυρον· **4** εξωθούσι τους ενδεείς από της οδού· οι πτωχοί της γης ομού κρύπτονται. **5** Ιδού, ως άγριοι δονι εν τη ερήμω, εξέρχονται εις τα έργα αυτών εγειρόμενοι πρωΐ διά αρπαγήν· η έρημος δίδει τροφήν δι' αυτούς και διά τα τέκνα αυτών. **6** Θερίζουσιν αγρόν μη ίστανται, και τρυγώσιν άμπελον αδικίας. **7** Κάμνουσι τους γυμνούς να νυκτερεύωσιν άνευ ιματίου, και δεν έχουσι σκέπασμα εις το ψύχος. **8** Υγραίνονται εκ των βροχών των ορέων και εναγκαλίζονται τον βράχον, μη έχοντες καταφύγιον. **9** Εκείνοι αρπάζουσι τον ορφανόν από τον μαστού, και λαμβάνουσιν ενέχυρον παρά του πτωχούν· **10** κάμνουσιν αυτούν να υπάρχῃ γυμνός άνευ ιματίου, και οι βαστάζοντες τα χειρόβολα μένουσι πεινώντες. **11** Οι εκπλέζοντες το έλαιον εντός των τοίχων αυτών και πατούντες τους ληνούς αυτών, διψώσιν. **12** Άνθρωποι στενάζουσιν εκ της πόλεως, και η ψυχή των πεπληγμένων βοᾶ· αλλ' ο Θεός δεν επιθέτει εις αυτούς αφροσύνην. **13** Ούτοι είναι εκ των ανθισταμένων εις το φῶς· δεν γνωρίζουσι τας οδούς αυτού, και δεν μένουσιν εν ταῖς τρίβοις αυτού. **14** Ο φονεύς εγειρόμενος την αυγήν φονεύει τον πτωχόν και τον ενδεή, την δε νύκτα γίνεται ως κλέπτης. **15** Ο οφθαλμός ομοίως του μοιχού παραφυλάττει το νύκτωμα, λέγων, Οφθαλμός δεν θέλει με ιδεί· και καλύπτει το πρόσωπον αυτού. **16** Εν τω σκότει διατρυπώσι τας οικίας, τας οποίας την ημέραν εσημείωσαν δι' εαυτούς. Δεν γνωρίζουσι φῶς· **17** διότι η αυγή είναι εις πάντας αυτούς σκιά θανάτου· εάν τις γνωρίσῃ αυτούς, είναι τρόμοι σκιάς θανάτου. **18** Είναι ελαφροί επί το πρόσωπον των υδάτων· η μερίς αυτών είναι κατηραμένη επί της γῆς· δεν βλέπουσι την οδόν των αιμάτων. **19** Η ξηρασία και η θερμότης αρπάζουσι τα υδάτα της χιόνος, ο δε τάφος τους αμαρτωλούς. (**Sheol h7585**) **20** Η μήτρα θέλει λησμονήσει αυτούς· ο σκώληξ θέλει βόσκεσθαι επ' αυτούς· δεν θέλουσιν ελθεῖ πλέον εις ενθύμησιν· και η αδικία θέλει συντριψθή ως ξύλον. **21** Κακοποιούσι την στείραν την άτεκνον· και δεν αγαθοποιούσι την χήραν· **22** και κατακρατούσι τους δυνατούς διά της δυνάμεως αυτών· εγείρονται, και δεν είναι ουδείς ασφαλής εν τη ζωή αυτού. **23** Έδωκε μεν ο Θεός εις αυτούς ασφάλειαν και αναπαύονται· όμως οι οφθαλμοί αυτού είναι επί τας οδούς αυτών. **24** Υψόνται ολίγον καιρόν και δεν υπάρχουσι, και καταβάλλονται ως πάντες σηκόνται εκ του μέσου και αποκόπτονται ως η κεφαλή των ασταχύων· **25** και εάν τώρα δεν ήναι ούτω, τις θέλει με διαψεύσει και εξουθενίσει τους λόγους μου;

25 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Εξουσία και φόβος είναι μετ' αυτού· εκτελεί

χίραι αυτού δεν θέλουσι κλαύσει. **16** Και αν επισωρεύσῃ ύδατα με μέτρον. **26** Ότε έκαμε νόμον διά την βροχήν αργυρίον ως το χώμα και ετοιμάση ιμάτια ως τον και οδόν διά την αστραπήν της βροντής, **27** τότε είδε πηλόν: **17** δύναται μεν να ετοιμάσῃ, πλην ο δίκαιος και εφανέρωσεν αυτήν· ητοίμασεν αυτήν και μάλιστα θέλει ενδυθή αυτά· και ο αθώος θέλει διαμοιρασθή το εξιχνίασεν αυτήν. **28** Και είπε προς τὸν ἀνθρωπὸν, ἰδού, αργυρίον. **18** Οικοδομεῖ τὸν οἰκον αυτοῦ ως τὸ σαράκιον, ο φόβος του Κυρίου, ούτος είναι η σοφία, και η αποχή και ως καλύβην, τὴν οποίαν κάμνει ο αγροφύλαξ. **19** από του κακού σύνεσις.
Πλαγιάζει πλούσιος, πλην δεν θέλει συναχθῆναι γίγνεται τους οφθαλμούς αυτού και δεν υπάρχει. **20** Τρόποι συλλαμβάνουσιν αυτόν ως ύδατα, ανεμοστρόβιλος αρπάζει αυτόν την νύκτα. **21** Σηκόνει αυτὸν ανατολικὸς ἄνεμος, και υπάγει· και αποστὰ αὐτὸν απὸ τοῦ ποτοῦ αυτοῦ. **22** Διότι ο Θεός θέλει ρίψει κατ' αὐτὸν συμφοράς και δεν θέλει φεισθῆναι απὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ σπενδεῖ να φύγη. **23** Θέλουσι κροτήσει τὰς χείρας αὐτῶν επ' αὐτόν, και θέλουσι συρίξει αυτόν απὸ τοῦ πότου αυτῶν.

28 Βεβαίως είναι τόπος του αργυρίου ὅθεν εξάγεται, και τόπος του χρυσού ὅπου καθαρίζεται· **2** ο σίδηρος λαμβάνεται εκ τῆς γῆς και ο χαλκός χύνεται εἰ τῆς πέτρας. **3** Βάλλει μεν ο ἀνθρώπος ὄρια εἰς τὸ σκότος και ανιχνεύει τα πάντα μέχρι τελειότητος τους λίθους του σκότους και τῆς σκιάς του θανάτου. **4** Χειμάρρος εξοριά εκ του τόπου δύον κατοικεῖ ύδατα αδοκίμαστα υπὸ του ποδός ταύτα ολιγοστεύουσι και αναχωρούσιν απὸ των ανθρώπων. **5** Περὶ δὲ τῆς γῆς, εξ αὐτῆς εξέρχεται ο ἄρτος και υποκάτωθεν αὐτῆς ανασκάπτεται ως υπὸ πυρός **6** οι λίθοι αὐτῆς είναι τόπος ασπερίφεων· και εν αὐτῇ χώμα χρυσού. **7** Την οδόν εκείνην δεν γνωρίζει πτηνόν και οφθαλμός γυπός δεν είδεν αὐτήν· **8** τα θηρία δεν επάτησαν αὐτήν, ο ἀγριος λέων δεν επέρασε δι' αὐτής. **9** Εκτείνει την χείρα αὐτού επὶ τὸν σκληρὸν βράχον· ανατρέπει τα ὄρη απὸ τῆς ρίζης. **10** Εγκόπτει ποταμούς μεταξὺ των βράχων· και ο οφθαλμός αυτού ανακαλύπτει παν πολύτιμον. **11** Δεσμεύει των ποταμών την πλημμύραν και το κεκρυμένον εκφέρει εἰς φως. **12** Αλλ' η σοφία πόθεν θέλει ευρεθῆν;· και που είναι ο τόπος τῆς συνέσεως; **13** Ο ἀνθρώπος δεν γνωρίζει την τιμὴν αὐτῆς· και δεν ευρίσκεται εἰ τῇ την ζώντων. **14** Η ἀψύσσος λέγει, δεν είναι εἰν μοί· και η θάλασσα λέγει, δεν είναι μετ' εμού. **15** Δεν δύναται να δοθῇ χρυσὸν αντ' αὐτῆς· και αργύριον δεν δύναται να ζυγισθῇ εἰς αντάλλαγμα αὐτῆς. **16** Δεν δύναται να εκτιμηθῇ με το χρυσόν του Οφείρ, με τον πολύτιμον όνυχα και σάπφειρον. **17** Το χρυσόν και ο κρύσταλλος δεν δύναται να εξισωθῶσι με αὐτήν· και αντάλλαγμα αὐτῆς να γείνῃ με σκεύη καθαρωτάτου χρυσού. **18** Δεν θέλει μνημονεύθη κοράλλιον, ή μαργαρίται· διότι η τιμὴ τῆς σοφίας είναι υπερτέρα των πολυτίμων λίθων. **19** Το τοπάζιον τῆς Αιθιοπίας δεν θέλει εξισωθῆ με αὐτήν· δεν θέλει εκτιμηθῆ με καθαρόν χρυσόν. **20** Πόθεν λοιπόν έρχεται η σοφία· και που είναι ο τόπος τῆς συνέσεως; **21** Είναι βεβαίως κεκρυμμένη απὸ των οφθαλμών πάντων των ζώντων, και εσκεπασμένη απὸ των πτηνών του ουρανού. **22** Η απώλεια και ο θάνατος λέγουσι, Διά των ὡτῶν ημῶν ηκούσαμεν την φήμην αὐτῆς. **23** Ο Θεός εννοεῖ τὸν οδόν αὐτῆς, και αυτός γνωρίζει τὸν τόπον αὐτῆς. **24** Επειδή αὐτός θεωρεῖ ἔως των περάτων τῆς γῆς, βλέπει υποκάτω παντός του ουρανού, **25** διά της ζυγίζει το βάρος των ανέμων, και να σταθμίζει τα καταδεχθή να βάλω μετά των κυνών του ποιμνίου μου. **2** Και εις τι τωόντι ηδύνατο να με ωφελήσῃ η δύναμις των χειρῶν αὐτῶν, εἰς τους οποίους η ισχὺς εξελίπει; **3** Δι' ἐνδειαν και πείναν ἵσαν απομεμονωμένοι έφευγον εἰς γην ἀνύδρον, σκοτεινήν, ηφαντισμένην και ἐρημον· **4** ἐκοπτὸν μολόχην πλησίον των θάμνων και την ρίζαν των αρκεύθων διά τροφήν αὐτών. **5**

΄Ησαν εκ μέσου δεδιωγμένοι εφώναζον επ' αυτούς ως μου, 10 η γυνή μου να αλέσῃ δι' άλλον, και άλλοι να κλέπτας. 6 Κατώκουν εν τοις κρημνοίς των χειμάρρων, πέσωσιν επ' αυτήν. 11 Διότι μιαρόν ανόμημα τούτο και ταῖς τρύπαις της γης και τοῖς βρόχοις. 7 Μεταξύ των αμάρτημα κατάδικον: 12 διότι είναι πυρ κατατρώγον θάμνων ωγκώντο· υποκάτω των ακανθών συνήγοντο μέχρις αφανισμού, και ήθελεν εκριζώσει πάντα τα 8 άφρονες και δύσφημοι, εκδεδιωγμένοι εκ της γης. 9 γεννήματά μου. 13 Αν κατεφρόνησα την κρίσιν του Και τώρα εγώ είμαι το τραγώδιον αυτών, είμαι και η δούλου μου ή της δούλης μου, ότε διεφέροντο προς παροιμία αυτών. 10 Με βδελύττονται, απομακρύνονται εμέ, 14 τι θέλω κάμει τότε, όταν εγερθή ο Θεός; και απ' εμού, και δεν συστέλλονται να πτύωσιν εις το όταν επισκεφθή, τι θέλω αποκριθή προς αυτόν; 15 Ο πρόσωπόν μου. 11 Επειδή ο Θεός διέλυσε την υπεροχήν ποιήσας εμέ εν τη κοιλίᾳ, δεν εποίησε και εκείνον; μου και με έθλιψεν, απέρριψαν και αυτού τον χαλινόν και δεν εμφράσων ημάς ο αυτός εν τη μήτρα; 16 Αν έμπροσθεν μου. 12 Εκ δεξιών ανίστανται οι νέοι: ηρνίθην την επιθυμίαν των πτωχών, ή εμάρανα τους απωθούσι τους πόδας μου, και ετοιμάζουσι κατ' εμού οφθαλμούς της χήρας, 17 ή έφαγον μόνον τον άρτον τας ολεθρίους οδούς αυτών. 13 Ανατρέπουσι την οδόν μου, και ο ορφανός δεν έφαγεν εξ αυτού· 18 διότι μου, επαυξάνουσι την συμφοράν μου, χωρίς να έχωσι ο μεν εκ νεότητος μου ετρέφετο μετ' εμού, ας μετά βοηθόν. 14 Εφορμώσιν ως σφοδρά πλημμύρα, επί της πατρός, την δε εκ κοιλίας της μητρός μου ωδήγησα: 19 ερημώσεώς μου περικυλίσαντα. 15 Τρόμοι εστράφησαν αν είδον τινά απολλύμενον δι! έλλειψιν ενδύματος ή επ' εμέ· καταδιώκουσι την ψυχήν μου ως άνεμος και η πτωχόν χωρίς σκεπάσματος, 20 αν οι νεφροί αυτού δεν σωτηρία μου παρέχεται ως νέφος. 16 Και τώρα η ψυχή με ευλόγησαν και δεν εθερμάνθη με το μαλλίον των μου εξεχύθη εντός μου· ημέραι θλίψεως με κατέλαβον. προβάτων μου, 21 αν εσήκωσα την χείρα μου κατά του 17 Την νύκτα τα οστά μου διεπεράσθησαν εν εμοί, και ορφανού, βλέπων ότι υπερίσχυον εν τη πύλῃ, 22 να τα νεύρά μου δεν αναπαύονται. 18 Υπό της σφοδράς πέστη ο βραχίων μου εκ του ώμου, και η χειρ μου να δυνάμεως ήλιοιώθη το ένδυμά μου· με περισφίγγει συντριψθή εκ του αγκώνος. 23 Διότι ο παρά του Θεού ως το περιλαίμιον του χιτώνος μου. 19 Με έρριψεν δόλερος ήτο εις εμέ φρίκη και διά την μεγαλειότητα εις τον πηλόν, και αωμοιώθην με χώμα και κόνιν. 20 αυτού δεν ήθελον δυνηθή να ανθέξω. 24 Αν έθεσα εις Κράζω προς σε, και δεν μοι αποκρίνεσαι ίσταμαι, και με το χρυσόν την ελπίδα μου, ή είπα προς το καθαρόν παραβλέπεις. 21 Έγεινες ανελέήμων προς εμέ διά της χρυσίν, Συ είσαι το θάρρος μου, 25 αν ευφράνθην διότι κραταΐάς χειρός σου με μαστιγίνεις. 22 Με εσήκωσας ο πλούτος μου ήτο μέγας και διότι η χειρ μου εύρηκεν επί τον άνεμον· με επεβίβασας και διέλυσας την ουσίαν αφθονίαν, 26 αν εθεώρουν τον ήλιον αναλάμποντα ή μου. 23 Εξέρω μεν ότι θέλεις με φέρει εις θάνατον και τον οίκον του προσδιωρισμένον εις πάντα ζώντα. 27 και η καρδία μου εθέλχθη κρυψίως, ή με το στόμα 24 Άλλα δεν θέλει εκτείνει χείρα εις τον τάφον, εάν μου εφίλησα την χείρα μου, 28 και τούτο ήθελον είσθαι κράζωσι προς αυτόν όταν αφανίζη. 25 Δεν έλασαν μεφύλησα την ιερότηταν την Υψιστον. 29 Αν εχάρην εις τον αφανισμόν του εγώ διά τον όντα εν ημέραις σκληραίς, και ελυπήθη την ψυχή μου διά τον πτωχόν; 26 Ενώ περιέμενον το η η θύραν μου εις τον θάρρος μου, 25 αν ευφράνθην διότι ήθελον αρνηθή τον Θεόν εγώ διά τον θάρρος μου, 26 Ενώ περιέμενον το καλόν, τότε ήλθε το κακόν· και ενώ ανέμενον το φως, διότι ουδέ αφήκα το στόμα μου να αμαρτήση, ευχόμενος τότε ήλθε το σκότος. 27 Τα εντόσθιά μου ανέβρασαν και κατάραν εις την ψυχήν αυτού· 31 αν οι άνθρωποι της δεν ανεπαύθησαν· ημέραι θλίψεως με προέφθασαν. 28 οκηνής μου δεν είπον, τις θέλει δείξει άνθρωπον μη Περιεπάτησα με λαγχροίνός ουχί υπό ήλιους εστικώθη, χορτασθέντα από των κρεάτων αυτού; 32 Ο ξένος δεν εβοήσα εν συνάξει. 29 Έγεινα αδελφός των δρακόντων διευνκτέρευεν έξω· ήνοιγον την θύραν μου εις τον και σύντροφος των στρουθοκαμήλων. 30 Το δέρμα μου οδοιπόρον. 33 αν εσκέπασα την παράβασίν μου ως ο ομοίωμα την ανομίαν μου εν τω κόλπῳ μου· 34 εμαύρισεν επ' εμέ, και τα οστά μου κατεκαύθησαν υπό διότι μήπως εφοβούμην μέγα πλήθος, ή με ετρόμαζεν πάντα τη βίματά μου; 5 Εάν περιεπάτησα με φεύδος, ή ο πους μου έσπευσεν εις δόλον, 6 ας με ζυγίση διά της στάθμης της δικαιοσύνης και ας γνωρίση ο Θεός την ακεραιότητά μου· 7 αν το βίμα μου εξετράπη από της οδού και η καρδία μου επηκολούθησε τους οφθαλμούς μου, και αν κηλίς προσεκολλήθη εις τας χειρας μου· 8 να σπείρω, και άλλος να φάγη· και να εκριζωθώσιν οι έγκονοί μου. 9 Αν η καρδία μου ηπατήθη υπό γυναικός, ή παρεμόνευσα εις την θύραν του πλησίου

΄Επαυσαν δε και οι τρεις ούτοι άνθρωποι αποκρινόμενοι προς τον Ιώβ, διότι ήτο δίκαιος εις τους οφθαλμούς αυτού. 2 Τότε εξήφθη ο θυμός

του Ελιού, νιού του Βαραχιήλ του Βουζίτου, εκ της περί ουδεμιάς των πράξεων αυτού. **14** Διότι ο Θεός συγγενείας του Αράμ· κατά του Ιώβ εξήφθη ο θυμός λαλεί ἄπαξ και δις, αλλ' ο ἀνθρωπος δεν προσέχει. αυτού, διότι εδικαίονεν εαυτόν μάλλον παρά τον Θεόν. **15** Εν ευπνίᾳ, εν οράσει νυκτερινή, ότε βαθύς ύπνος **3** Και κατά των τριών αυτού φίλων εξήφθη ο θυμός πίπτει επί τους ανθρώπους, ότε υπνώττουσιν επί της αυτού, διότι δεν εύρηκαν απόκρισιν και κατεδίκασαν κλίνης: **16** τότε ανοίγει τα ὡτα των ανθρώπων, και τον Ιώβ. **4** Ο δε Ελιού περιέμενε να λαλήσῃ προς τον επισφραγίζει την προς αυτούς νουθεσίαν: **17** διά να Ιώβ, διότι εκείνοι ἡσαν γεροντότεροι αυτού. **5** Ότε δε ο αποστρέψη τον ἀνθρωπον από των πράξεων αυτού Ελιού είδεν, διτι δεν ἵτο απόκρισις εν τω στόματι των και να εκβάλη την υπερηφανίαν εκ του ανθρώπου. **18** τριών ανδρών, εξήφθη ο θυμός αυτού. **6** και απεκρίθη Προλαμψάνει την ψυχήν αυτού από του λάκκου και ο Ελιού ο ιούς του Βαραχιήλ του Βουζίτου και είπεν την ζωήν αυτού από του να διαπερασθή υπό ρομφαίας. Εγώ είμαι νέος την ηλικίαν, και σεις γέροντες διά **19** Πάλιν, τιμωρείται με πόνους επί της κλίνης αυτού, τούτο εφοβήθην και συνεστάλην να σας φανερώσω και το πληθωρισμός των οστέων αυτού με δυνατός πόνους την γνώμην μου. **7** Εγώ είπα, Αι ημέραι ας λαλήσωσι **20** ώστε η ζωή αυτού αποστρέφεται τον ἀρότον και η και το πλήθος των ετών ας διδάξῃ, σοφίαν. **8** Βεβαίως ψυχή αυτού το επιθυμητόν φαγήτον. **21** Η σαρξ αυτού είναι πνεύμα εν τω ανθρώπῳ η ἐμπνευστὶς ὅμως του αναλίσκεται, ώστε δεν φαίνεται, και τα οστά αυτού τα Παντοδυνάμου συνετίζει αυτόν. **9** Οι μεγαλήτεροι δεν αφανή εξέχουσιν **22** η δε ψυχή αυτού πλησιάζει εις είναι πάντοτε σοφοί ούτε οι γέροντες νοούσι κρίσιν. τον λάκκον και η ζωή αυτού εις τους φορευτάς. **23** **10** Διά τούτο είπα, Ακούσατε μου· θέλω φανερώσει και Εάν ήναι μηνυτής μετ' αυτού ή ερμηνευτής, εις μεταξύ εγώ την γνώμην μου. **11** Ιδού, επρόσμενα τους λόγους χιλίων, διά να αναγγείλη προς τον ἀνθρωπον την σας ηκρόασθην τα επιχειρήματά σας, εωσού εξετάσητε ευθύτητα αυτού: **24** τότε θέλει είσθαι ίλεως εις αυτόν τους λόγους. **12** Και σας παρετίρουν, και ιδού, ουδείς εξ και θέλει ειπει, Λύτρωσον αυτόν από του να καταβῇ εις υμών ηδυνήθη να καταπείση τον Ιώβ, αποκρινόμενος τον λάκκον· εγώ εύρηκα εξιλασμόν. **25** Η σαρξ αυτού εις τους λόγους αυτού· **13** διά να μη είπητε, Ήμερίς θέλει είσθαι ανθηροτέρα νηπίου· θέλει επιστρέψει εις ευρήκαμεν σοφίαν. Ο Θεός θέλει καταβάλει αυτόν, τας ημέρας της νεότητος αυτού· **26** θέλει δεηθή του ουχί ἀνθρωπος. **14** Εκείνος δε δεν διηγύθυνε λόγους Θεού και θέλει ευνοήσει προς αυτόν· και θέλει βλέπει προς εμέ· και δεν θέλω αποκριθή προς αυτόν κατά τας το πρόσωπον αυτού εν χαρά· και θέλει αποδώσει εις ομιλίας σας. **15** Εκείνοι ετρόμαξαν, δεν απεκρίθησαν τον ἀνθρωπον την δικαιοσύνην αυτού. **27** θέλει βλέπει πλέον· ἔχασαν τους λόγους αυτούν. **16** Και περιέμενον, προς τους ανθρώπους και θέλει λέγει, Ήμάρτησα και επειδή δεν ελάουσιν· αλλ' ίσταντο δεν απεκρίνοντο διέστρεψα το ορθόν, και δεν με ωφέλησον. **28** αλλ' πλέον. **17** Ας αποκριθώ και εγώ το μέρος μου ας αυτούς ελύτρωσε την ψυχήν μου από του να υπάγη εις φανερώσω και εγώ την γνώμην μου. **18** Διότι είμαι τον λάκκον και η ζωή μου θέλει ιδεί το φως. **29** Ιδού, πλήρης λόγων το πνεύμα εντός μου με αναγκάζει. **19** πάντα ταύτα εργάζεται ο Θεός δις και τρίς μετά του Ιδού, η κοιλία μου είναι ως οίνος όστις δεν ηνοίχθη· ανθρώπουν, **30** διά να αποστρέψη την ψυχήν αυτού είναι ετοίμη να σπάση, ως ασκοί γλεύκους. **20** Θέλω από του λάκκου, ώστε να φωτισθή εν τω φωτί των λαλήσει διά να αναπτεύσω θέλω ανοίξει τα χείλη μου ζώντων. **31** Πρόσεχε, Ιώβ, άκουσόν μου· σιώπα, και εγώ και αποκριθή. **21** Μη γένοιτο να γείνω προσωπολήπτης, θέλω λαλήσει. **32** Εάν έχῃς τι να είπης, αποκρίθη μοι· μηδὲ να κολακεύσω ἀνθρωπον. **22** Διότι δεν εξέρω να λάλησον, διότι επιθυμώ να δικαιωθής. **33** Ει δη μη, συ κολακεύω ο Ποιητής μου ήθελε με αναρπάσει ευθύν. άκουσόν μου· σιώπα και θέλω σε διδάξει σοφίαν.

33 Διά τούτο, Ιώβ, άκουσον τώρα τας ομιλίας μου, και αποκράσθητι πάντας τους λόγους μου. **2** Ιδού, τώρα άκοράσθητι πάντας τους λόγους μου. **3** Ιδού, τώρα ήνοιξα το σόμα μου· η γλώσσα μου λαλεί εν τω στόματι μου. **3** Οι λόγοι μου θέλουσιν είσθαι κατά την ευθύτητα της καρδίας μου· και τα χείλη μου θέλουσι προφέρει την γνώστιν καθαρόν. **4** Το Πνεύμα του Θεού με ἔκαμε και αποκρίθητι μοι· παρατάχθητι ἐμπροσθέν μου· **5** Εάν αφήρεσε την κρίσιν μου· **6** εψεύσθην εις την κρίσιν μου· δύνασαι, αποκρίθητι μοι· παρατάχθητι ἐμπροσθέν μου· η πληγή μου είναις ανίστος, ἀνευ παραβάσεως. **7** Τις στήθι. **6** Ιδού, εγώ είμαι κατά τον λόγων σου από μέρους ἀνθρωπος ως ο Ιώβ, όστις κατατίνει τον χλευασμόν ως του Θεού· εκ πηλού είμαι και εγώ μεμορφωμένος. **7** ύδωρ· **8** και υπάγει εν συνοδίᾳ μετά των εργατών της Ιδού, ο τρόμος μου δεν θέλει σε ταράξει, ουδέ η χειρ μου ανομίας, και περιπατεί μετά ανθρώπων ασεβών; **9** Διότι θέλει είσθαι βαρεία επί σε. **8** Συ τωδόντι είπας εις τα ὡτα μου, και ήκουσα την φωνήν των λόγων σου, **9** Είμαι εις τον Θεόν. **10** Διά τούτο ακούσατε μου, ἀνδρες καθαρός χωρίς αμαρτίας είμαι αθώος· και ανομία δεν συνετότι μη γένοιτο να υπάρχῃ εις τον Θεόν αδικία, υπάρχει εν εμοί· **10** Ιδού, ευρίσκει αφορμάς εναντίον και εις τον Παντοδύναμον ανομία. **11** Επειδή κατά το μου με νομίζει εχθρόν αυτού· **11** βάλλει τους πόδας μου ἔργον του ανθρώπου θέλει αποδώσει εις αυτόν, και εν τω ξύλω παραφυλάττει πάσας τας οδούς μου. **12** θέλει κάμει ἔκαστον να εύρη κατά την οδόν αυτού. **12** Ιδού, κατά τούτο δεν είσαι δίκαιος θέλω αποκριθή προς Ναι, βεβαίως ο Θεός δεν θέλει πράξει ασεβώς, ουδέ σε, διότι ο Θεός είναι μεγαλήτερος του ανθρώπου. **13** θέλει διαστρέψει ο Παντοδύναμος την κρίσιν. **13** Τις διά τι αντιμάχεσαι προς αυτόν; διότι δεν δίδει λόγον κατέστησεν αυτόν επιτηρητήν της γης; ή τις διέταξε

πάσαν την οικουμένην; **14** Εάν βάλῃ την καρδίαν κραυγάζουσιν ἐνεκεν του βραχίονος των ισχυρών· **10** αυτού επὶ τὸν ἀνθρωπὸν, θέλει σύρει εἰς εαυτόν το Αλλὶ οὐδεὶς λέγει, που είναι ο Θεός ο Ποιητής μου, ὅστις πνεύμα αυτού και την πνοήν αυτού· **15** πάσα σαρξ θέλει δίδει ἀσματα εἰς την νύκτα, **11** Ὅστις συνετίζει ημάς εκπνεύσει ομού, και ο ἀνθρωπὸς θέλει επιστρέψει εἰς υπέρ τα κτήνη της γῆς, και σοφίζει ημάς υπέρ τα πετεινά το χώμα. **16** Εάν τώρα ἔχης σύνεσιν ἀκουσον τούτο· του ουρανού· **12** Εκεί βοώσι διὰ την υπερηφανίαν ακροάθητι της φωνής των λόγων μου. **17** Μήπως των πονηρών, δεν θέλει ούμως αποκριθή. **13** Ο Θεός κυβερνά ο μισών την ευθύτητα; και θέλεις καταδίκασει βεβαίως δεν θέλει εισακούσει της ματαιολογίας, ουδέ τον κατ' εξοχήν δίκαιον; **18** ὁστις λέγει προς βασιλέα, θέλει επιβλέψει ο Παντοδύναμος εἰς αυτήν· **14** πόσον Είσαι ασεβής, προς ἄρχοντας, Εἰσθε κακοί; **19** Ὅστις ολιγάτερον ὅταν συ λέγης, διὰ δεν θέλεις ιδεῖ αυτὸν· η δεν προσωπληπτεῖ εἰς ἄρχοντας ουδὲ αποβλέπει εἰς κρίσις ούμως είναι ενώπιον αυτού· ὅθεν ἔχει το θάρρος τον πλούσιον μάλλον παρεῖ εἰς τον πτωχὸν; επειδὴ δεν επεοκέθη πάντες ούτοι είναι ἔργον των χειρῶν αυτού. **20** Εν μιᾷ στιγμῇ θέλουσιν αποθάνει, και το μεσονύκτιον ο λαός θέλει ταραχή και θέλει παρέλθει και ο ισχυρός θέλει αναπταχή, ουχὶ υπὸ χειρός. **21** Διότι οι οφθαλμοί αυτού είναι επὶ τας οδούς του ανθρώπου, Και βλέπει πάντα τα βήματα αυτού. **22** Δεν είναι σκότος ουδέ σκιά θανάτου, όπου οι εργάται της ανομίας να κρυφθῶσιν. **23** Επειδὴ δεν θέλει αφήσει πλέον τον ἀνθρωπὸν να ἔλθῃ εἰς κρίσιν μετά του Θεού. **24** Θέλει συντρίψει αναριθμήτους ισχυρούς και βάλει ἀλλοὺς αντ' αυτῶν **25** διότι γνωρίζει τα ἔργα αυτών, και ανατρέπει αυτούς την νύκτα, και συντρίβονται. **26** Κτυπά αυτούς ως ασεβείς εν τω τόπῳ των θεατῶν· **27** επειδὴ εξέκλιναν απ' αυτού και δεν εθεώρησαν ουδεμίαν των οδών αυτού· **28** και ἔκαμον να ἔλθῃ προς αυτὸν η κραυγὴ των πτωχῶν, και ἤκουσε την φωνὴν των τεθλιμμένων. **29** Και ὅταν αυτὸς δίδη ησυχίαν, τις θέλει διαταράξει αυτήν; και ὅταν κρύπτη το πρόσωπον αυτού, τις δονάτα να ἴδῃ αυτόν; είτε επὶ ἔθον είτε επὶ ἀνθρώπον ομού· **30** ὥστε να μη παγιδεύηται ο λαός. **31** Βεβαίως πρέπει να λέγῃ τις προς τον Θεόν, Ἐπαθον, δεν θέλω πλέον πράξει κακώς· **32** ο, τι δεν βλέπω, συ διδάξον με· εάν ἐπράξαν ανομίαν, δεν θέλω πράξει πλέον. **33** Αλλά μήπως θέλει γείνει κατά τον στοχασμὸν σου; είτε συ αποβάλλῃς είτε εκλέξῃς, αυτός θέλει ανταποδώσει, και ουχὶ εγὼ λέγει λοιπὸν ὁ, τι εξέρυπει. **34** Άνδρες συνετοί θέλουσιν εἰπεῖ προς εμέ, και ο σφρός ἀνθρωπὸς ὅστις με ακούει, **35** Ο Ιώβ δεν ελάλησεν εν γνώσει, και οι λόγοι αυτού δεν ἡσαν μετά συνέσεως. **36** Η επιθυμία μου είναι, ο Ιώβ να εξετασθή ἡώς τέλους· επειδὴ απεκρίθη ως οι ἀνθρωποι οι ασεβεῖς. **37** Διότι εἰς την αμαρτίαν αυτού προσθέτει ασεβείαν καυχάται μεταξύ ημών, και πολλαπλασιάζει τους λόγους αυτού εναντίον του Θεού.

35 Και επανέλαβεν ο Ελιού και είπε· **2** Στοχάζεσον οι ορθόν τούτο, το οποίον είπας, Εἶμαι δικαιότερος του Θεού; **3** Διότι είπας, Τις ὀφέλεια θέλει είσθαι εἰς σε; Τι κέρδος θέλω λάβει εκ τούτου μάλλον παρά εκ της αμαρτίας μου; **4** Εγὼ θέλω αποκριθῆ προς την σε και προς τους φίλους σου μετά σου. **5** Ανάβλεψον εἰς τους ουρανούς και ιδέ· και θεώρησον τα νέφη, πόσον υψηλότερά σου είναι. **6** Εάν αμαρτάνης, τι πράττεις κατ' αυτού; ή αν αι παραβάσεις σου πολλαπλασιασθώσι, τούτο μάλλον παρά την θλίψιν. **7** Εάν ίσαι δίκαιος, τι κατορθώνεις κατ' αυτού; **7** Εάν ίσαι δίκαιος, τι θέλεις υψωμένος διά της δυνάμεως αυτού· τις διδάσκει ως δώσει εἰς αυτόν; ή τι θέλει λάβει εκ της χειρός σου; **8** Η αυτός; **23** Τις διώρισεν εἰς αυτόν την οδόν αυτού; ή ασεβεία σου δύναται να βλάψῃ ἀνθρωπὸν ως οέ και η τις δύναται να είπῃ, Ἐπράξας ανομίαν; **24** Ενθυμού να δικαιοσύνη σου δύναται να ωφελήση υιόν ανθρώπου. μεγαλύνης το ἔργον αυτού, το οποίον θεωρούσιν οι **9** Εκ του πλήθους των καταθλιβόντων καταβούσι· ἀνθρωποι. **25** Πας ἀνθρωπὸς βλέπει αυτό· ο ἀνθρωπὸς

θεωρεί αυτό μακρόθεν. **26** Ιδού, ο Θεός είναι μέγας και ακατανόητος εις ημάς, και ο αριθμός των ετών αυτού ανεξερεύνητος. **27** Οταν ανασύρη τας ρανίδας του νόδατος, αυτάι καταχέουσιν εκ των ατμών αυτού βροχήν, **28** την οποίαν τα νέφη ραίνουσιν αφθόνως σταλάζουσιν επί τον άνθρωπον. **29** Δύναται τις έτι να εννοήσῃ τας εφαπλώσεις των νεφελών, τον κρότον της σκηνής αυτού; **30** Ιδού, εφαπλόνει το φως αυτού επ' αυτήν και σκεπάζει τους πυθμένας της θαλάσσης: **31** επειδή δι' αυτής; ή τις έθεσε τον ακρογώνιαίον λίθον αυτής, **7** αυτών δικάζει τους λαούς και δίδει τροφήν αφθόνως. **32** Εν ταῖς παλάμαις αυτοῦ κρύπτει την αστραπήν και προστάζει αυτήν εις ό, τι έχει να απαντήσῃ. **33** Παραγγέλλει εις αυτήν υπέρ του φίλου αυτού, κατά δε του ασεβούς ετοιμάζει οργήν.

37 Εἰς τούτο έτι η καρδία μου τρέμει και εκπιδά από του τόπου αυτής. **2** Ακούσατε προσεκτικώς την τρομεράν των φωνήν αυτού και τον ήχον των εξερχόμενον εκ του σώματος αυτού. **3** Αποστέλλει αυτήν υποκάτω παντός του ουρανού και το φως αυτού επί τα ἔσχατα της γης. **4** Κατόπιν αυτού βοά φωνή· βροντά με την φωνήν της μεγαλωσύνης αυτού· και δεν θέλει στήσει αυτά, αφού η φωνή αυτού ακουσθή. **5** Ο Θεός βροντά θαυμασίως με την φωνήν αυτού· κάμνει μεγαλεία, και δεν εννοούμεν. **6** Διότι λέγει προς την χιόνα, γίνου επί την γῆν· και προς την φεκάδα και προς τον νετόν της δυνάμεως αυτού. **7** Κατασφραγίζει την χείρα παντός ανθρώπου· διά να γνωρίσωσι πάντες οι ἄνθρωποι το ἔργον αυτού. **8** Τότε τα θηρία εισέρχονται εις τα σπήλαια και κατασκηνούσιν εν τοις τόποις αυτών. **9** Εκ του νότου ἔρχεται ο ανεμοστρόβιλος, και το ψύχος εκ του βορρά. **10** Εκ του φυσίματος του Θεού δίδεται πάγος και το πλάτος των ιδάτων στερεούται. **11** Πάλιν η γαλήνη διασκεδάζει την νεφέλην· το φως αυτού διασκορπίζει τα νέφη· **12** και αυτά περιφέρονται κύκλων υπό τας οδηγίας αυτού, διά να κάμνωσι παν ό, τι προστάζει εις αυτά επί το πρόσωπον της οικουμένης: **13** κάμνει αυτά να ἔρχωνται, ή διά παιδείαν, ή διά την γην αυτού, ή διά έλεος. **14** Ακροάσθητο τούτο, Ιώβ στάθητι και συλλογίσθητι τα θαυμάσια του Θεού. **15** Εννοείς πως ο Θεός διατάττει αυτά, και κάμνει να λάμπῃ το φως της νεφέλης αυτού; **16** Εννοείς τα ζυγοσταθμίσματα των νεφών, τα θαυμάσια του τελείου κατά την γνώσιν; **17** Διά τι τα ενδύματά σου είναι θερμά, δόταν αναπάνη την γην διά του νότου; **18** Εξήπλωσας μετ' αυτού το στερέωμα το δυνατόν ως κάτοπτρον χτόνων; **19** Διδάξον ημάς τι να είτωμεν προς αυτόν ημείς δεν δυνάμεθα να διατάξωμεν τους λόγους ημών εξ αιτίας του σκότους. **20** Θέλει αναγγελθή προς αυτόν, εάν εγώ λαλώ; εάν λαλήση ἄνθρωπος, βεβαίως θέλει καταποθή. **21** Τώρα δε οι ἄνθρωποι δεν δύνανται να ατενίσωσιν εις το λαμπρόν φως, το εν τω στερεώματι, αφού ο ἀνέμος περάση και καθαρίσηται αυτό, **22** και χρυσαυγής καιρός ἐλθη από βορρά. Φοβερά δόξα υπάρχει εν τω Θεώ. **23** Τον Παντοδύναμον, δεν δυνάμεθα να εννοήσωμεν αυτόν· είναι υπέροχος κατά την δύναμιν και κατά την κρίσιν και κατά το πλήθος της δικαιοσύνης, δεν καταθίσει. **24** Διά τούτο οι ἄνθρωποι φοβούνται αυτόν ουδείς σοφός την καρδίαν δύναται να εννοήσῃ αυτόν.

38 Τότε απεκρίθη ο Κύριος προς τον Ιώβ εκ του ανεμοστροβίλου και είπε· **2** Τις ούτος, δότις σκοτίζει την βουλήν μου διά λόγων ασυνέτων; **3** Ζώσον ήδη την οσφύν σου ως ανήρ διότι θέλω σε ερωτήσει, και φανέρωσόν μοι. **4** Που ήσο ότε εθεμελίον την γην; απάγγειλον, εάν έχης σύνεσιν. **5** Τις έθεσε τα εφαπλώσεις των νεφελών, τον κρότον της σκηνής μέτρα αυτής, εάν εξεύρης; ή τις ήπλωσε στάθμην επ' αυτήν; **6** Επί τίνος είναι εστηριγμένα τα θεμέλια σκεπάζει τους πυθμένας της θαλάσσης; **7** Η τις έθεσε τον ακρογώνιαίον λίθον αυτής, **8** ότε τα ἄστρα της αυγής ἐφαλλον ομού και πάντες οι νιοί του Θεού ήλαζον; **9** Ή τις συνέκλεισε την θάλασσαν με θύρας, ότε εξορμάσα εξήλθεν εκ μήτρας; **10** Ή ότε περιέβαλον αυτήν με νεφέλινην και με ομίχλην εσπαργάνωσα αυτήν, **11** και περιώρισα αυτήν διά προστάγματός μου, και ἔβαλον μοχλούς και πύλας, **12** και είπα, Ἔως αυτού θέλεις ἔρχεσθαι και δεν θέλεις υπερβή· και εδώ θέλει συντρίβεσθαι η υπερηφανία των κυμάτων σου; **13** Προσέταξας στην πρώιαν επί των ημερών σου; έδειξας εις την αυγήν τον τόπον αυτής, **14** διά να πιάσῃ τα ἔσχατα της γης, ώστε οι κακούργοι να εκτιναχθώσιν απ' αυτής; **15** Αυτή μεταμορφούται ως πηλός σφραγίζομενος και τα πάντα παρουσιάζονται ως στολή. **16** Και το φως των ασεβών αφαιρείται απ' αυτών, ο δε βραχίων των υπερηφάνων συντρίβεται. **17** Εισήλθες ἔως των πηγών της θαλάσσης; **18** Η περιπάτησας εις εξιχνίασιν της αβύσσου; **19** Ή οι θανάτου αι πύλαι; **20** Ή είδες τας θύρας της οικάς του θανάτου; **21** Εγνώρισας τα πλάτος της γης; απάγγειλον, εάν ενόησας πάντα τάυτα. **22** Που είναι η οδός της κατοικίας του φωτός; και του σκότους, που είναι ο τόπος αυτού, **23** διά να συλλάβῃς αυτό εις το δρίον αυτού και να γνωρίσῃς τας τρίψους της οικίας αυτού; **24** Γνωρίζεις αυτό, διότι τότε εγεννήθης; **25** Η διότι ο αριθμός των ημερών σου είναι πολύς; **26** Εισήλθες εις τους θησαυρούς της χιόνους; **27** Η είδες τους θησαυρούς της χαλδῆς, **28** τους οποίους φυλάττω διά τον καιρόν της θλίψεως διά την ημέραν της μάχης και του πολέμου; **29** Διά τίνος οδού διαδίδεται το φως, ή ο ανατολικός ἀνέμος διαχέεται επί την γην; **30** Τις ήνοιες ρύακας διά τας ραγδαίας βροχάς, ή δρόμον διά την αστραπήν της βροντής, **31** διά να φέρῃ βροχήν επί γην ακατοίκητον, εις έρημον, όπου ἄνθρωπος δεν υπάρχει, **32** διά να χορτάσῃ την ἄβατον και ακατοίκητον, και να αναβλαστήσῃ τον βλαστόν της χλόης; **33** Έχει πατέρα η βροχή; **34** Εγένησε τας σταγόνας της δρόσου; **35** Από μήτρας τίνος εξέρχεται ο πάγος; και την πάχνην του ουρανού, τις εγένησε; **36** Τας δύναται σκληρύνονται ως λίθος, και το πρόσωπον της αβύσσου πηγνύεται. **37** Δύνασαι να δεσμεύσῃς τας γλυκείας επιτρόπας της Πλειάδος ή να λύσῃς τα δεσμά του Ωρίωνος; **38** Δύνασαι να εκβάλῃς τα Ζώδια εις τον καιρόν αυτών; **39** Δύνασαι να οδηγήσης τον Αρκτούρον μετά των νιών αυτού; **40** Γνωρίζεις τους νόμους του ουρανού; δύνασαι να διατάξῃς τας επιτρόπας αυτού επί την γην; **41** Δύνασαι να υψώσῃς την φωνήν σου εις τα νέφη, διά να σε σκεπάσῃ αφθόνια υδάτων; **42** Δύνασαι να αποστείλης αστραπάς, ώστε να εξέλθωσι και να είπωσι προς σε, Ιδού, ημείς; **43** Τις έβαλε σοφίαν εντός του ανθρώπου; **44** Η τις έδωκε σύνεσιν εις την καρδίαν αυτού; **45** Τις δύναται να αριθμήσῃ τα

νέφη διά σοφίας; ή τις δύναται να κενόνη τα δοχεία τόπων. **29** εκείθεν αναζητεί τροφήν· οι οφθαλμοί αυτού του ουρανού, **38** διά να χωνευθή το χώμα εις σύμπτηξιν σκοπεύουσι μακρόθεν. **30** και οι νεοσσοί αυτού αίμα πίνουσι· και όπου πτώματα, εκεί και αυτός.

θήραμα διά τον λέοντα; ή χορτάσει την όρεξιν των σκύμνων, **40** όταν κοίτωνται εν τοις σπηλαίοις και κάθηνται εις τους κρυπτήρας διά να ενεδρεύωσι; **41** Τις ετοιμάζει εις τον κόρακα την τροφήν αυτού, όταν οι νεοσσοί αυτού κράζωσι προς τον Θεόν, περιπλανώμενοι δι' ἐλλειψιν τροφής;

39 Γνωρίζεις τον καιρόν του τοκετού των αγρίων αιγών του βράχου; δύνασαι να σημειώσης πότε γεννώσιν αι ἑλάφοι; **2** Δύνασαι να αριθμήσης τους μήνας τους οποίους πληρούσιν; ή γνωρίζεις τον καιρόν του τοκετού αυτών; **3** Αυταί συγκάμπτονται, γεννώσι τα παιδία αυτών, ελευθερόνονται από των ωδίνων αυτών. **4** Τα τέκνα αυτών ενδυναμούνται, αυξάνουσιν εν τη πεδιάδι εξέρχονται και δεν επιστρέφουσι πλέον εις αυτάς. **5** Τις εξαπέστειλεν ελεύθερον τον ἄγριον ὃνον; ή τις ἔλυσε τους δεσμούς αυτού; **6** του οποίου οικίαν ἔκαμπον την ἔρημον, και την αλμυρίδα κατοικίαν αυτού. **7** Καταγελά του θορύβου της πόλεως δεν ακούει την κραυγήν του εργοδιώκτου. **8** Κατασκοπεύει τα ὅρη διά βοσκήν αυτού, και υπάγει ζητῶν κατόπιν παντός εἰδους χλόης. **9** Θέλει ευχαριστηθή ο μονόκερως να σε δουλεύῃ, ή θέλει διανυκτερεύει εν τη φάτνη σου; **10** Δύνασαι να δέστης τον μονόκερων με τον δεσμόν του προς αφορτίσσιν; ή θέλει ομαλίζει τας πεδιάδας οπίσω σου; **11** Θέλεις βάλει το θάρρος σου εις αυτόν, και την ευχαριστηθή η μονόκερως να σε δουλεύῃ, ή θέλει διανυκτερεύει εν τη φάτνη σου; **12** Θέλεις εμπιστευθή την εργασίαν σου επ' αυτόν; **13** Κρύψου αυτούς ομούν των χώματων κάλυψων τα πρόσωπα αυτών εν αφανείᾳ. **14** Τότε και εγώ θέλω ομολογήσει προς σέ, οτι δεξιά σου δύναται να σε σώση. **15** Ιδού τώρα, ο Βεεμώθ, τον οποίον ἔκαμα μετά σου, τρώγει χόρτον ως βους. **16** Ιδού τώρα, η δύναμις αυτού είναι εν τοις νεφροίς αυτού και η ισχύς αυτού εν τω ομφαλώ της κοιλίας διότι η δύναμις αυτού είναι μεγάλη; ή θέλεις αφήσει αυτού. **17** Υφόνει την ουράνιαν αυτού ως κέδρον τα νεύρα την εργασίαν σου επ' αυτόν; **18** Θέλεις εμπιστευθή των μηρών αυτού είναι συμπελεγμένα. **19** Τα οστά εις αυτόν να σοι φέρη τον σπόρον σου και να συνάξῃ αυτόν εν τω αλωνίω σου; **20** Έδωκας συ τας ὠραίας πτέρυγας εις τους ταώνας; ή πτέρυγας και πτερά εις την στρουθοκάμηλον; **21** Ητίς αφίνει τα ωά αυτής εις την γην και θάλπει αυτά επί του χώματος, **25** και λησμονεί ότι ο πους ενδέχεται να συντρίψῃ αυτά, ή το θηρίον του αγρού να καταπατήσῃ αυτά: **26** σκληρύνεται κατά των τέκνων αυτής, ως να μη ἡσαν αυτής ματαίως εκοπίση, με φρούσουμένην. **27** Οι θεοί εστέρησεν αυτήν από σοφίας και δεν εμοίρασεν εις αυτήν σύνεσιν **18** οσακίς σηκόνεται ὄρθιος, καταγελά του φόβου και του αναβάτου αυτού. **19** Συ ἔδωκας δύναμιν εις τον ἵππον; περιενέδυσας τον τράχηλον αυτού με βροντήν; **20** συ κάμνεις αυτόν να πηδά ως ακρίς; το γαυρίμα των μυκτήρων αυτού είναι τρομερόν· **21** ανασκάπτει εν τη κοιλάδι και αγάλλεται εις την δύναμιν αυτού· εξέρχεται εις απάντηση των ὄπλων· **22** καταγελά του φόβου και δεν τρομάζει· ουδέ στρέφει από προσώπουν ρομφαίας· **23** η φαρέτρα κροταλίζει κατ' αυτού, η εξαστράπτουσα λόγχη και το δόρυ. **24** Καταπίνει την γην εν αγριότητι και μανία· και δεν πιστεύει ότι ηχει σάλπιγξ· **25** ἀμά δε τη φωνή της σάλπιγγος, λέγει, Α, α και μακρόθεν οσφραίνεται την μάχην, την κραυγήν των στρατηγών και τον αλαλαγμόν. **26** Διά της σοφίας σου πετά ο ιέραξ και απλόνει τας πτέρυγας αυτού προς νότον; **27** Εις την προσταγήν σου ανυψούνται ο αετός και κάμνει την φωλέαν αυτού εν τοις υψηλοίς; **28** Κατοικεί επί βράχου και διατρίβει, επί αποτόμου βράχου και επί αβάτων

40 Ο Κύριος απεκρίθη ἐτί προς τον Ιώβ και είπεν· **2** Ο διαδικαζόμενος προς τον Παντοδύναμον θέλει διδάξει αυτόν; ο ελέγχων τον Θεόν ας αποκριθή προς τούτο. **3** Τότε ο Ιώβ απεκρίθη προς τον Κύριον και είπεν· **4** Ιδού, εγώ είμαι ουτιδανός· τι δύναμαι να αποκριθώ προς σέ; Θέλω βάλει την χείρα μου επί το σόμα μου· **5** ἀπάξ, ελάλησα και δεν θέλω αποκριθή πλέον μάλιστα, δις αλλά δεν θέλω επιπροσθέσει. **6** Τότε απεκρίθη ο Κύριος προς τον Ιώβ εκ του ανεμοστροβίλου και είπε· **7** Ζώσων ήδη ως ανήρ την οσφύν σου· εγώ θέλω σε ερωτήσει, και απάγγειλόν μοι. **8** Θέλεις ἄρα αναιρέσει την κρίσιν μου; θέλεις με καταδίκασει, διά να δικαιωθής; **9** Έχεις βραχίονα ως ο Θεός; ή δύνασαι να βροντάς με φωνήν ως αυτός; **10** Στολίσθητι τώρα μεγαλοπρέπειαν και υπεροχήν· και ενδύθητι δόξαν και ώραιότητα. **11** Έκχες τας φλόγας της οργῆς σου· και βλέπε πάντα υπερήφανον και ταπείνοντε αυτόν. **12** Βλέπε πάντα υπερήφανον κρήμνιζε αυτόν· και καταπάτει τους ασεβείς εν τω τόπῳ αυτών. **13** Κρύψου αυτούς ομούν των χώματων κάλυψων τα πρόσωπα αυτών εν αφανείᾳ. **14** Τότε και εγώ θέλω ομολογήσει προς σέ, οτι δεξιά σου δύναται να σε σώση. **15** Ιδού τώρα, ο Βεεμώθ, τον οποίον ἔκαμα μετά σου, τρώγει χόρτον ως βους. **16** Ιδού τώρα, η δύναμις αυτού είναι εν τοις νεφροίς αυτού και η ισχύς αυτού εν τω ομφαλώ της κοιλίας διότι η δύναμις αυτού είναι μεγάλη; ή θέλεις αφήσει αυτού. **17** Υφόνει την ουράνιαν αυτού ως κέδρον τα νεύρα των μηρών αυτού είναι συμπελεγμένα. **18** Τα οστά αυτού είναι χάλκινοι σωλήνες· τα οστά αυτού ως μοχλοί σιδήρου. **19** Τούτο είναι το αριστούργημα του Θεού· ο ποιήσας αυτόν δύναται να πλησιάσῃ εις αυτόν την ρομφαίαν αυτού. **20** Διότι τα ὅρη προμηθεύουσιν εις αυτόν την τροφήν, όπου παίζουσι πάντα τα θηρία του αγρού. **21** Πλαγιάζει υποκάτω των σκιερών δένδρων, υπό την σκέπην των καλάμων και εν τοις βάλτοις. **22** Τα σκιερά δένδρα σκεπάζουσιν αυτόν με την σκιάν αυτών· αι ιτέαι των ρυάκων περικαλύπτουσιν αυτόν. **23** Ιδού, εάν πλημμυρίστη ποταμός, δεν σπεύδει να φύγη· έχει θάρρος, και αν ο Ιορδάνης προσβάλλῃ εις το σόμα αυτού. **24** Δύναται τις φανερά να συλλάβῃ αυτόν; ή διά παγίδων να διατρυπήσῃ την ρίνα αυτού;

41 Δύνασαι να σύρης ἔξω τον Λευεάθαν διά αγκίστρου; ή να περιδέσης την γλώσσαν αυτού με φορβίάν; **2** Δύνασαι να βάλης χαλινόν εις την ρίνα αυτού; ή να τρυπήσης την σιαγόνα αυτού με ἄκανθαν; **3** Θέλεις πληθύνει προς σε ικεσίας; θέλει σοι λαλήσει μετά γλυκύτητος; **4** Θέλει κάμει συνθήκην μετά σου; θέλεις πάρει αυτόν διά δούλον παντοτεινόν; **5** Θέλεις παίζει μετ' αυτού ως μετά πτηνού; ή θέλεις δέσει αυτόν διά τας θεραπαίνας σου; **6** Θέλουσι κάμει οι φίλοι σου μπατόσιον εξ αυτού; θέλουσι μοιράσει αυτόν μεταξύ των εμπόρων; **7** Δύνασαι να γεμίσης το δέρμα αυτού με βέλη; ή την κεφαλήν αυτού με αλιευτικά καράκια; **8** Βάλε την χείρα σου επ' αυτόν ενθυμήθητι τον πόλεμον· μη κάμης πλέον τούτο. **9** Ιδού, η ελπίς να πιάση τις

αυτόν είναι ματαία δεν ήθελε μάλιστα εκπλαγή εις την δούλος μου Ιώβ· 8 διά τούτο λάβετε τώρα εις εαυτούς θεωρίαν αυτού; 10 Ουδείς είναι τόσον τολμηρός ώστε να επιτά μόσχους και επιτά κριούς και υπάγετε προς τον εγείρη αυτόν· και τις δύναται να σταθή έμπροσθεν εμού; δούλον μου Ιώβ, και προσφέρετε ολοκαύτωμα υπέρ 11 Τις πρότερον έδωκεν εις εμέ και να ανταποδόσω; εαυτών· ο δε Ιώβ ο δούλος μου θέλει ικετεύσει υπέρ τα υποκάτω παντός του ουρανού είναι εμού. 12 Δεν υμών διότι θέλω δεχθή το πρόσωπον αυτού· διά να θέλω σιωπήσει τα μέλη αυτού ουδέ την δύναμιν ουδέ μη πράξω με σας κατά την αφροσύνην σας· διότι δεν την ευάρεστον αυτού συμμετρίαν. 13 Τις να εξιχνιάσῃ ελαλήσατε περὶ εμού το ορθὸν ως ο δούλος μου Ιώβ. 9 την επιφάνειαν του ενδύματος αυτού; τις να εισέλθῃ Και υπήγοντον Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλάδδος ο Σανχίτης εντός των διπλών σιαγόνων αυτού; 14 Τις δύναται και Σωφάρ ο Νασαμάθίτης, και ἔκαμον ως προσέταξεν να ανοίξῃ τας πύλας του προσώπου αυτού; οι οδόντες εις αυτούς ο Κύριος ο δε Κύριος εδέχθη το πρόσωπον αυτού κύνλω είναι τρομεροί. 15 Αι ισχυραὶ αποδέες του Ιώβ. 10 Καὶ ἐστρέψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν αυτού είναι το εγκαύχημα αυτού, συγκεκλεισμένα του Ιώβ, αφού προσηγήθη υπέρ των φίλων αυτού· και ομού διά σφραγίδων σιφραγίσματος· 16 η μία ενούτα είδωκεν ο Κύριος εις τον Ιώβ διπλάσια πάντων των όσα μετά της ἀλλῆς, ώστε ουδέ αήρ δύναται να περάσῃ είχε πρότερον. 11 Τότε ἡλθον προς αυτόν πάντες οι δι' αυτών· 17 είναι προσκεκολλημένα η μία μετά αδελφοί αυτού και πάσαι αι αδελφαί αυτού και πάντες της ἀλλῆς συνέχονται ούτως, ώστε δεν δύνανται να οι γνωρίζοντες αυτόν πρότερον, και ἔφαγον ἄρτον μετ' αποσπαθώσιν. 18 Εἰς τὸν πτανθίσμόν αυτού λάμπει αυτού ὃν τώσικα αυτού και συνέκλαυσαν με αυτόν και φως, και οι οφθαλμοί αυτού είναι ως τα βλέφαρα της παρηγόρησαν αυτόν περὶ παντός του κακού, το οποίον αυγής. 19 Εκ του στόματος αυτού εξέρχονται λαμπάδες ο Κύριος επέφερεν επ' αυτόν· και ἔδωκαν ἔκαστος εις και ούμεναι και σπινθήρες πυρός εξακοντίζονται. 20 Ει αυτόν εν αργύριον και ἔκαστος εν χρυσούν ενώτιον. των μυκτήρων αυτού εξέρχεται καπνός, ως εξ αγγείου 21 Η πνοή αυτού ανάπτει κοχλάζοντος ἡ λέβητος. 21 Η πνοή αυτού ανάπτει παρά τα πρώτα· ώστε απέκτησε δεκατέσσαρας χιλιάδας ἀνθρακας, και φλόξ εξέρχεται εκ του στόματος αυτού προβάτων και εξακισθιλίας καμήλους και χίλια ζεύγη 22 Εν τω τραχήλῳ αυτού κατοικεῖ δύναμις, και τρόμος βοών και χιλίας όνους. 23 Τα στρώματα της επιτά νιοί και τρεις θυγατέρες· 24 Η καρδία αυτού και το όνομα σαρκός αυτού είναι συγκεκολλημένα· είναι στερεά επ' της πρώτης Ιεμιμά· και το όνομα της δευτέρας Κεσιά· αυτόν δεν δύνανται να σαλευθώσιν. 25 Οτε ανεγέρεται, φρίττουσιν οι δυνατοί, και το φύσικον τον Ιώβ και ο πατήρ αυτών ἔδωκεν εις αυτάς και εκ του φύσιου παραφρούσιν. 26 Η ρομφαία του κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών. 16 Μετά συναπαντώντος αυτόν δεν δύναται να ανθέξῃ η λόγχη, ταύτα ἔζησεν ο Ιώβ εκατόν τεσσαράκοντα ἔτη, και το δόρο, ουδέ ο θώραξ. 27 Θεωρεῖ τον σιδήρον ως είδε τους νιούς αυτού και τους νιούς των νιών αυτού, ἄχυρον, τον χαλκόν ως ξύλον σαθρόν. 28 Τα βέλη δεν τετάρτην γενεάν. 17 και ετελεύτησεν ο Ιώβ, γέρων και δύνανται να τρέψωσιν αυτόν εις φυγήν· αι πέτραι της πλήρης ημερών.

σφενδόνης είναι εις αυτόν ως στυπίον. 29 Τα ακόντια λογίζονται ως στυπίον· γελά εἰς το σείσμα της λόγχης.

30 Οξεῖς λίθοι κοίτονται υποκάτω αυτού· υποστρόβει τα αγκυλωτά σώματα επί πηλού. 31 Κάμνει την ἀβυσσον ως λέβητα να κοχλάζει· καθιστά την θάλασσαν ως σκεύος μυρεψού. 32 Αφίνει οπίσω την πορείαν φωτεινήν· ήθελέ τις υπολάβει την ἀβυσσον ως πολιάν. 33 Επί της γης δεν υπάρχει δόμοιον αυτού, δεδημιουργημένον ούτως ἄφοβον. 34 Περιορά πάντα τα υψηλά· είναι βασιλεύς επί πάντας τους νιούς της υπερηφανίας.

42 Τότε απεκρίθη ο Ιώβ προς τον Κύριον και εἶπεν· 2 Εξεύρω ότι δύνασαι τα πάντα, και ουδείς στοχασμός σου δύναται να εμποδισθή. 3 Τις ούτος ο κρύπτων την βουλήν ασυνέτως; Εγώ λοιπόν προέφερα εκείνο, το οποίον δεν ενόδιον. Πράγματα υπερθαύμαστα δι' εμέ, τα οποία δεν εγνώριζον. 4 Ἀκουσον, δέομαι· και εγώ θέλω λαλήσει· θέλω σε ερωτήσει, και συ δίδαξόν με. 5 Ήκουνον περὶ σου με την ακοήν του ωτίου, αλλά τώρα ο οφθαλμός μου σε βλέπει· 6 διά τούτο βδελύττομαι εμαυτόν, και μετανοώ εν χώματι και σποδώ. 7 Αφού δε ο Κύριος ελάλησε τους λόγους τούτους προς τον Ιώβ, είπεν ο Κύριος προς Ελιφάς τον Θαιμανίτην, Ο θυμός μου εξήρθη κατά σου και κατά των δύο φίλων σου· διότι δεν ελαλήσατε περὶ εμού το ορθόν ως ο

Ψαλμοί

1 Μακάριος ο ἀνθρωπος, ὅστις δεν περιεπάτησεν εν βουλῇ ασεβών, και εν οδῷ αμαρτωλών δεν εστάθῃ, και επὶ καθέδρας χλευαστών δεν εκάθησεν. **2** αλλ' εν τῷ νόμῳ του Κυρίου είναι τοι θέλημα αυτού, και εν τῷ νόμῳ αυτού μελετᾷ ημέραν και νύκτα. **3** Και θέλει είσθαι ως δένδρον πεφυτευμένον παρά τους ρόσακας των υδάτων, το οποίον δίδει τοι καρπόν αυτού εν τῷ καιρῷ αυτού, και το φύλλον αυτού δεν μαραίνεται και πάντα, ὅσα αν πράττῃ, θέλουσιν ευοδωθῆ. **4** Δεν θέλουσιν είσθαι ούτως οι ασεβεῖς αλλ' ως το λεπτόν ἄχυρον, το οποίον εκρίπτει ο ἀνέμος. **5** Διά τούτο δεν θέλουσιν εγερθῆ οι ασεβεῖς εν τῇ κρίσει, ουδὲ οι αμαρτωλοί εν τῇ συνάξει τῶν δικαίων. **6** Διότι γνωρίζει ο Κύριος την οδόν των δικαίων· η δε οδός των ασεβών θέλει απολεσθῆ.

2 Διὰ τι εφρύαξαν τα ἔθνη και οι λαοὶ εμελέτησαν μάταια; **2** Παρεστάθησαν οι βασιλεῖς τῆς γῆς, και οι ἄρχοντες συνήχθησαν ομού, κατά του Κυρίου, και κατά του χριστού αυτού, λέγοντες, **3** Ας διαπάσωμεν τους δεσμούς αυτών, και ας απορρίψωμεν αφ' ημών τας αλύσεις αυτών. **4** Ο καθήμενος εν ουρανοῖς θέλει γελάσει· ο Κύριος θέλει εκμυκτηρίσει αυτούς. **5** Τότε θέλει λαλήσει προς αυτούς εν τῇ οργῇ αυτού, και εν τῷ θυμῷ αυτού θέλει συνταράξει αυτούς. **6** Άλλ' εγώ, θέλει ειπεῖ, ἔχρισα τον Βασιλέα μου επὶ Σιών, το ὄρος το ἄγιον μου. **7** Εγώ θέλω αναγγείλει το πρόσταγμα· ο Κύριος είπε προς εμέ, Υἱός μου είσαι σὺ εγώ σήμερον σε εγέννησα· **8** Ζήτησον παρ' εμού, και θέλω σοι δώσει τα ἔθνη κληρονομίαν σου, και ιδιοκτήσιαν σου τα πέρατα της γῆς· **9** θέλεις ποιμάνει αυτούς εν ράβδῳ σιδηρῷ· ως σκεύος κεραμέως θέλεις συντρίψει αυτούς. **10** Τώρα λοιπόν, βασιλεῖς, συνετίσθητε· διδάχθητε, κριταὶ τῆς γῆς. **11** Δουλεύετε τον Κύριον εν φόρῳ και αγάλλεσθε εν τρόμῳ. **12** Φιλείτε τον Υἱόν, μήποτε οργισθή, και απολεσθήτε εκ τῆς οδού, ὅταν εξαφθή ταχέως ο θυμός αυτού. Μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτόν.

3 «Ψαλμός του Δαβίδ, ὅτε ἐφύγεν απ' ἐμπροσθεν του νιού αυτού Αβεσσαλώμ.» Κύριε, πόσον επληθύνθησαν οι εχθροί μου πολλοί επανίστανται επ' εμέ· **2** πολλοί λέγουσι περὶ τῆς ψυχῆς μου, δεν είναι δι' αυτὸν σωτηρία εν τῷ Θεῷ· Διάψαλμα. **3** Άλλα συ, Κύριε, είσαι η ασπίς μου, η δόξα μου και ο υψόνων την κεφαλήν μου. **4** Ἐκραξα με την φωνήν μου προς τον Κύριον, και εισήκουσε μου εκ του θρόνου του αγίου αυτού. Διάψαλμα. **5** Εγώ επλαγίασα και εκοιτήθην· εξηγέρθην· διότι ο Κύριος με υποστηρίζει. **6** Δεν θέλω φοβηθῆ από μυριάδων λαού των αντιπαρατασσομένων κατ' εμού κύκλω. **7** Ανάστηθι, Κύριε· σώσον με, θεέ μου· διότι συ επάταξας πάντας τους εχθρούς μου κατά της σιαγόνος συνέτριψας τους οδόντας των ασεβών. **8** Του Κυρίου είναι η σωτηρία· επί τον λαόν σου είναι η ευλογία σου. Διάψαλμα.

4 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Όταν επικαλώμαι, εισάκουέ μου θεέ της

δικαιοσύνης μου· εν στενοχωρίᾳ με επλάτυνας ελέησόν με και εισάκουσον της προσευχῆς μου. **2** Υἱόι ανθρώπων, ἔως πότε μετατρέπετε την δόξαν μου εἰς κατασχύνην, αγαπάτε ματαιότητα και ζητείτε ψεύδος; Διάψαλμα. **3** Άλλα μάθετε ότι εξέλεξεν ο Κύριος τον ὄσιον αυτού· ο Κύριος θέλει ακούσει, ὅταν κράζω προς αυτόν. **4** Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε· λαλείτε εν ταις καρδίαις υμῶν επὶ τῆς κλίνης υμῶν και ησυχάζετε. Διάψαλμα. **5** Θυσίαστε θυσίας δικαιοσύνης και ελπίσατε επὶ τὸν Κύριον. **6** Πολλοί λέγουσι, Τις θέλει δείξει εἰς ημάς το αγαθόν; Υψώσων εφ' ημάς το φως του προσώπου σου, Κύριε· **7** Ἐδώκας μεγαλητέραν ευφροσύνην εἰς την καρδίαν μου, παρ' ὅσην απολαμβάνουσιν αυτοί, ὅταν πληθύνηται στο σίτος αυτών και ο σίνος αυτών. **8** Εν ειρήνῃ θέλω και πλαγίασει και κοιμηθή· διότι συ μόνος, Κύριε, με κατοικίζεις εν ασφαλείᾳ.

5 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Ακροάσθητι, Κύριε, τους λόγους μουνόσον τον στεναγμόν μου. **2** Πρόσεχον εἰς την φωνήν της κραυγῆς μου, Βασιλεύ μου και θεέ μου· διότι εἰς σε θέλω προσευχῆθη. **3** Κύριε, το πρῶι θέλεις ακούσει την φωνήν μου· το πρῶι θέλω παρασταθή εἰς σε και θέλω προσδοκά. **4** Διότι δεν είσαι συ θεός θέλων την ασέβειαν· ο πονηρεύμενος δεν θέλει κατοικεί πλησίον σου. **5** Ουδέ θέλουσι σταθή οι ὄφρονες ἐμπροσθεν των οφθαλμών σου· μισείς πάντας τους εργάτας της ανομίας. **6** Θέλεις εξολοθρεύει τους λαλούντας το ψεύδος· ο Κύριος βδελύττεται τον ἀνθρωπον τον αιμοβόρον και τον δόλιον. **7** Άλλ' εγώ διά του πλήθους του ελέους σου θέλω εισέλθει εἰς τον οίκον σου· θέλω προσκυνήσει προς τον ναὸν της αγιότητός σου μετά φόρου σου. **8** Κύριε, οδήγησόν με εν τη δικαιοσύνῃ σου, ἔνεκα των εχθρών μου· κατεύθυνον την οδόν σου ἐμπροσθέν μου. **9** Διότι δεν είναι εν τω στόματι αυτών αλήθεια· η καρδία αυτών είναι πονηρία· τάφος ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών· διά της γλώσσης αυτών κολακεύουσι. **10** Καταδίκασον αυτούς· θεέ· ας αποτύχωσι των διαβούλων αυτών· ἔξωσον αυτούς διά το πλήθος των παραβάσεων αυτών, διότι απεστάτησαν εναντίον σου. **11** Ας ευφρατίνωνται δε πάντες οι επιτίζοντες επὶ σέ· ας χαίρωσι διαπαντός, διότι συ περισκεπτάζεις αυτούς· ας καυχώνται ομοίως επὶ σε οι αγαπώντες το όνομά σου. **12** Διότι συ, Κύριε, θέλεις ευλογήσει τον δίκαιον· θέλεις περισκεπάσει αυτόν με ευμένειαν, ως με ασπίδα.

6 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, επί Σεμινίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, μη με ελέγχης εν τῷ θυμῷ σου, μηδέ εν τῇ οργῇ σου παιδεύσης με. **2** Ελέησόν με, Κύριε, διότι είμαι αδύνατος· ιάτρευσόν με, Κύριε, διότι εταράχθησαν τα οστά μου. **3** Και η ψυχή μου εταράχθη σφόδρα· αλλά συ, Κύριε, ἔως πότε; **4** Επίστρεψον, Κύριε· λύτρωσον την ψυχήν μου· σώσον με διά το ἔλεός σου.

5 Διότι εν τῷ θανάτῳ δεν υπάρχει ενθύμησις περὶ σου· εν τῷ ἀδῃ της θέλει σε δοξολογήσει; (*Sheol h7585*)

6 Απέκαμον εν τῷ στεναγμῷ μου· ώλην την νύκτα λούω την κλίνην μου· με τα δάκρυά μου καταβρέχω την στρωμήν μου. **7** Ο οφθαλμός μου εμφανίζεται εκ της θλίψεως· εγήρασεν εξ αιτίας πάντων των εχθρών

μου. **8** Απομακρύνθητε απ' εμού, πάντες οι εργάται της ανομίας, διότι ήκουσεν ο Κύριος την φωνήν του κλαυθμού μου. **9** Ἦκουσεν ο Κύριος την δέσην μου· ο Κύριος εδέχθη την προσευχήν μου. **10** Ας αισχυνθώσι και ας ταραχθώσι σφόδρα πάντες οι εχθροί μου· ας στραφώσιν εις τα οπίσω ας κατασχυνθώσιν αιφνιδιώς.

7 «Σιγαϊών του Δαβίδ, το οποίον ἐψαλλεν εις τον Κύριον, διά τους λόγους Χούς του Βενιαμίτου.» Κύριε ο Θεός μου, επί σε επίτζω· σώσον με εκ πάντων των διωκόντων με και ελευθέρωσόν με· **2** μήποτε ο εχθρός αρπάσῃ ως λέων την ψυχήν μου και διασπαράξῃ, χωρίς να υπάρξῃ ελευθερωτής. **3** Κύριε ο Θεός μου, εάν εγώ ἐπραξα τούτο, εάν εις τας χείρας μου ήναι ανομία: **4** εάν ανταπέδωκα κακόν εις τον ειρηνεύοντα μετ' εμού, ή κατέθλιψα τον αναιτίως διώκοντά με· **5** ας καταδιώξῃ ο εχθρός την ψυχήν μου και ας φθάσῃ αυτήν· και ας καταπατήσῃ εις γην την ζωήν μου, και ας καταβάλῃ την δόξαν μου εις το χώμα. Διάψαλμα. **6** Ανάστηθι, Κύριε, εν τη οργή σου· υψώθητι ἐνεκα της λύσης των εχθρών μου· και εγέρθητι δι' εμέ εις την κρίσιν την οποίαν προσέταξα. **7** Και η σύναξις των λαών θέλει σε κυκλώσει· και σε επιστρέψον, να καθήσης υπεράνωθεν αυτής εις ύψος. **8** Ο Κύριος θέλει κρίνει τους λαούς. Κρίνον με, Κύριε, κατά την δικαιοσύνην μου, και κατά την ακεραιότητά μου, την εν εμοί. **9** Ας τελεώσῃ πλέον η κακία των ασεβών· και στέρεωσον τον δίκαιον, σε θεός ο δίκαιος, ο εξετάζων καρδίας και νεφρούς. **10** Η αστίς μου είναι εν τω θεώ, ὅστις σώζει τους ευθείς την καρδίαν. **11** Ο Θεός είναι κριτής δίκαιος και Θεός οργιζόμενος καθ' εκάστην ημέραν. **12** Εάν ο ασεβής δεν επιστραφή, θέλει ακονίσει την ρομφαίαν αυτούν ενέτεινε το τόξον αυτού και ητοίμασεν αυτό· **13** και δι' αυτούν ητοίμασεν όργανα θανάτουν προσήρμοσε τα βέλη αυτού εναντίον των διωκτών. **14** Ιδού, ο ασεβής κοιλοπονεί ανομίαν· συνέλαβε δε πονηρίαν και εγένηντε σφέδος. **15** Ἐκσαψε λάκκον και εβάθυννεν αυτόν· πλην αυτός θέλει πέσει εις τον βόθρον, τον οποίον ἔκαμεν. **16** Η πονηρία αυτού θέλει επιστρέψει κατά της κεφαλής αυτού, και η καταδυναστεία αυτού θέλει καταβή επί την κορυφήν αυτού. **17** Εγώ θέλω επανεί τον Κύριον κατά την δικαιοσύνην αυτού, και θέλω ψαλμωδεί εις το ονόμα Κυρίου του Υψίστου.

8 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε ο Κύριος ημών, πόσον είναι θαυμαστόν το ονόμά σου εν πάσῃ τη γῇ· ὅστις έθεσας την δόξαν σου υπεράνω των ουρανών. **2** Εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων ητοίμασας αίνεστιν ἐνεκα των εχθρών σου, διά να καταργήσης τον εχθρόν και τον εκδικητήν. **3** Ὁταν θεωρώ τους ουρανούς σου, το ἔργον των δακτύλων σου, την σελήνην και τους αστέρας, τα οποία σε εθεμελίωσας, **4** Τι είναι ο ἀνθρωπός, ὡστε να ενθυμήσαι αυτόν; ή ο υιός του ανθρώπου, ὡστε να επισκέπτησαι αυτόν; **5** Συ δέ ἐκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, και με δόξαν και τιμήν εστεφάνωσας αυτόν. **6** Κατέστησας αυτόν κύριον επί τα ἔργα των χειρών σου· πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού· **7** πάντα τα πρόβατα και τους βόας, ἔτι δε

και τα ζώα του αγρού· **8** τα πετεινά του ουρανού, και τους ιχθύας της θαλάσσης, πάντα τα διαπορεύμενα τας οδούς των θαλασσών. **9** Κύριε ο Κύριος ημών, πόσον είναι θαυμαστόν το ονόμά σου εν πάσῃ τη γῇ.

9 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μούθ-λαββέν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Θέλω σε δοξολογήσει, Κύριε, εν όλῃ καρδίᾳ μου θέλω διηγηθή πάντα τα θαυμάσιά σου. **2** Θέλω ευφρανθή και χαρί· εν σοί· θέλω ψαλμωδήσει εις το ονόμά σου, Υψίστε. **3** Ὁταν στραφώσιν οι εχθροί μου εις τα οπίσω, πέσωσι και αφανισθώσιν απ' ἐμπροσθέν σου. **4** Διότι συ ἐκαμες την κρίσιν μου και την δίκην μου· εκάθησας επί θρόνου κρίνων εν δικαιοσύνῃ· **5** Επετίμησας τα ἔθνη· εξαλόθρευσας τον ασεβή· το ονόμα αυτών εξήλειψας εις τον αιώνα του αιώνος· **6** Εχθρέ, αι ερημώσεις εξέλιπον διαπαντός· και κατηδάφισας πόλεις το μνημόσυνον αυτών εχάθη μετ' αυτών. **7** Άλλ! ο Κύριος διαμένει εις τον αιώνα· ητοίμασε τον θρόνον αυτού διά κρίσιν. **8** Και αυτός θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνῃ· θέλει κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι. **9** Και ο Κύριος θέλει είσθαι καταφύγιον εις τον πένητα, καταφύγιον εν καιρώ θλίψεως. **10** Και θέλουσιν επίστει επί σε οι γνωρίζοντες το ονόμά σου· διότι δεν εγκατέλιπες τους εκλητούντας σε, Κύριε. **11** Ψαλμωδέίτε εις τον Κύριον, τον κατοικούντα εν Σιών· αναγγείλατε μεταξύ των λαών τα κατορθώματα αυτού· **12** διότι ὅταν κάμην εκήτησιν αιμάτων, ενθυμείται αυτούς· δεν λημφονεί την κραυγήν των ταλαιπωρουμένων. **13** Ελέησόν με, Κύριε· ιδέ την θλίψιν μου την εκ των εχθρών μου, σο ο υψόνων με εκ των πυλών του θανάτου, **14** διά να διηγηθώ πάσας τας αινέσεις σου εν ταις πύλαις της θυγατρός Σιών· εγώ θέλω αγαλλιάσθαι διά την σωτηρίαν σου. **15** Τα ἔθνη κατεβυθίσθησαν εις τον λάκκον, τον οποίον έκαμον εν τη παγίδι, την οποίαν έκρυψαν, επιάσθη ο πους αυτών. **16** Ο Κύριος γνωρίζεται διά την κρίσιν, την οποίαν κάμνει· ο ασεβής παγιδεύεται εις τα ἔργα των χειρών αυτού· Ιγαΐών· Διάψαλμα. **17** Οι ασεβείς θέλουσιν επιστραφή εις τον ἀδην πάντα τα ἔθνη τα λησμονούντα τον Θεόν. (*Sheol h7585*) **18** Διότι δεν θέλει λησμονήθη διαπαντός ο πτωχός· η προσδοκία των πενήτων δεν θέλει απολεθή διαπαντός. **19** Ανάστηθι, Κύριε· ας μη υπερισχύη ἀνθρωπος· ας κριθώσι τα ἔθνη ενώπιον σου. **20** Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην επ' αυτούς· ας γνωρίσωσι τα ἔθνη, ότι είναι ἀνθρωποι. Διάψαλμα.

10 Διά τι, Κύριε, ίστασαι μακρόθεν; κρύπτεσαι εν καιρώ θλίψεως; **2** Εν τη υπερηφανία του ασεβούς κατακαίεται ο πτωχός· ας πιασθώσιν εν ταις πανουργίαις, τας οποίας διαλογίζονται. **3** Διότι ο ασεβής καυχάται εις τας επιθυμίας της ψυχής αυτού, και ο πλεονέκτης μακαρίζει εαυτόν· καταφρονεί τον Κύριον. **4** Ο ασεβής διά την αλαζονείαν του προσώπου αυτού δεν θέλει εκήτησει τον Κύριον· πάντες οι διαλογισμοί αυτού είναι ότι δεν υπάρχει θεός. **5** Αι οδοί αυτού μολύνονται εν πάντι καιρῷ· αι κρίσεις σου είναι πολὺ υψηλά από προσώπου αυτού· φυσά εναντίον πάντων των εχθρών αυτού. **6** Είπεν εν τη καρδίᾳ αυτού, δεν θέλω σαλευθή από γενεάς εις γενεάν· διότι δεν θέλω πέσει εις δυστυχίαν. **7** Το σόμα αυτού γέμει κατάρας και

απάτης και δόλου· υπό την γλώσσαν αυτού είναι κακία και ανομία. **8** Κάθηται εν ενέδρᾳ των προσυλίων, εν αποκρύφοις, διά να φονεύσῃ τον αθώον· οι οφθαλμοί αυτού παραμονεύουσι τον πένητα. **9** Ενεδρεύει εν αποκρύφῳ, ως λέων εν τω σπηλαίῳ αυτού· ενεδρεύει διά να αρπάσῃ τον πτωχόν· αρπάζει τον πτωχόν, όταν σύρη αυτού εν τη παγίδῃ αυτού. **10** Κύπτει, χαμηλούνει, διά να πέσωσιν οι πτωχοί εἰς τους ὄνυχας αυτού. **11** Εἴπεν εν τη καρδίᾳ αυτού, ἐλησμόνησεν ο Θεός· ἔκρυψε το πρόσωπόν αυτού· δεν θέλει ιδεῖ ποτέ. **12** Ανάστηθι, Κύριε· Θεέ, ὑψωσον την χείρα σου μη λημονίσης τους τεθλιμένους. **13** Διά τι παράξυνεν ο ασεβής τον Θεόν; εἴπεν εν τη καρδίᾳ αυτού, Δεν θέλεις εξετάσει. **14** Εἶδες διότι συ παρατηρεῖς την αδικίαν και την ύβριν, διά να ανταποδώσῃς με την χείρα σου· εἰς σε αφιερόνται ο πτωχός· εἰς τον ορφανόν συ εἴσαι ο βοηθός. **15** Σύντριψον τον βραχίονα του ασεβούς και πονηρού· εξερεύνησον την ασεβείαν αυτού, εωσού μη εύρης αυτήν πλέον. **16** Ο Κύριος είναι βασιλεὺς εἰς τον αιώνα του αιώνος· τα έθνη θέλουσιν εξαλειφθή εκ της γης αυτού. **17** Κύριε, εισήκουσας την επιθυμίαν των πενήντων· θέλεις στηρίξει την καρδίαν αυτών, θέλεις κάμει προσεκτικόν το ωτίον σου· **18** διά να κρίνης τον ορφανόν και τον τεταπεινωμένον, ώστε ο ἀνθρωπός ο γῆνος να μη καταδυναστεύῃ πλέον.

11 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Επί τον Κύριον πέποιθα· πως λέγετε εἰς την ψυχήν μου, Φεύγε εἰς το ὄρος σας, ως πτηνόν; **2** Διότι, ιδού, οι ασεβείς ενέτειναν τόξον· ητοίμασαν τα βέλη αυτών επί την χορδήν, διά να τοξεύσωσιν εν σκότει τους ευθείς την καρδίαν. **3** Εάν τα θεμέλια καταστραφώσιν, ο δίκαιος τι δύναται να κάμη; **4** Ο Κύριος είναι εν τω ναώ τω αγίω αυτού· Ο Κύριος είναι εν τω ουρανώ ἔχει τον θρόνον αυτού· οι οφθαλμοί αυτού βλέπουσι, τα βλέφαρα αυτού εξετάζουσι, τους υιούς των ανθρώπων. **5** Ο Κύριος εξετάζει τον δίκαιον· τον δε ασεβή και τον αγαπώντα την αδικίαν μισεί η ψυχή αυτού. **6** Θέλει βρέξει επὶ τους ασεβείς παγίδας· πυρ και θείον και ανεμοζάλη είναι η μερίς του ποτηρίου αυτών. **7** Διότι δίκαιος αν ο Κύριος, αγαπά δίκαιοισούντην το πρόσωπον αυτού βλέπει ευθύτητα.

12 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν, επί Σεμινίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Σώσον, Κύριε· διότι εξέλιπεν ὄσιος, διότι εχάθησαν οι φιλαλήθεις μεταξύ των υιών των ανθρώπων. **2** Ἐκαστος λαλεῖ ματαιότητα προς τον πλησίον αυτού· με χείλη δόλια λαλούσιν από διπλής καρδίας. **3** Ας εξολοθρεύσῃ ο Κύριος πάντα τα χεῖλη τα δόλια, την γλώσσαν την μεγαλορρήμονα. **4** Διότι είπον, Θέλομεν υπερισχύσει διά της γλώσσης ημῶν· τα χεῖλη ημῶν είναι ημέτερα· τις θέλει εἰσθαι κύριος εφ' ημάς; **5** Διά την ταλαιπωρίαν των πτωχών, διά τον στεναγμόν των πενήντων, τύρα θέλω εγερθή, λέγει ο Κύριος· θέλω θέσει εν ασφαλεία εκείνον, κατά του οποίου φυσάει ασεβής. **6** Τα λόγια του Κυρίου είναι λόγια καθαρά· αργύριον δεδοκιμασμένον εν πηλίνω χωνευτηρίω, κεκαθαρισμένον επταπλασίως. **7** Συν, Κύριε, θέλεις φυλάξει αυτούς· θέλεις διατηρήσει αυτούς από της

γενεάς ταύτης εἰς τον αιώνα. **8** Οι ασεβείς περιπατούσι κύκλω, όταν οι αχρείοι υψωθώσι μεταξύ των υιών των ανθρώπων.

13 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»

Ἐως πότε, Κύριε, θέλεις με λησμονεῖ διαπαντός; έως πότε θέλεις κρύπτει το πρόσωπόν σου απ' εμού; **2** Ἐως πότε θέλω ἔχει βουλάς εν τη ψυχῇ μου, οδύνας καθ' ἡμέραν εν τη καρδίᾳ μου· ἔως πότε θέλει υψονεσθαι ο εχθρός μου επ' εμέ· **3** Επίβλεψον· εισάκουσόν μου, Κύριε ο Θεός μου· φώτισον τους οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω τον ὑπνον του θανάτου· **4** Μήποτε είπίτε ο εχθρός μου, Υπερίσχυσα κατ' αυτού, και οι θίλιοντες με αγαλλιασθώσιν, εάν σαλευθώ. **5** Αλλ' εγώ ἡλπίσα επί το έλεός σου· η καρδία μου θέλει αγάλλεσθαι εἰς την σωτηρίαν σου. **6** Θέλω ψάλλει εἰς τον Κύριον, διότι με αντικείμειψε.

14 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»

Είπεν ο ἄφρων εν τη καρδίᾳ αυτού, δεν υπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν ἔγειναν βδελυροί εἰς τα ἔργα· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν. **2** Ο Κύριος διέκυψεν εξ ουρανού επὶ τους υιούς των ανθρώπων διά να ἴδη εάν ήνται τις ἔχων σύνεσιν, εκζητών τον Θεόν. **3** Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχρεώθησαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν· δεν υπάρχει ουδέ εἰς. **4** Δεν ἔχουσι γνώσιν πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, οι κατατρώγοντες τον λαόν μου ως βρώσιν ἀρτου; τον Κύριον δεν επεκαλέσθησαν. **5** Εκεὶ εφοβήθησαν φόβον· διότι ο Θεός είναι εν τη γενεᾷ των δικαίων. **6** Κατησχύνατε την βουλήν του πτωχού, διότι ο Κύριος είναι η καταφυγή αυτού. **7** Τις θέλει δώσει εκ Σιών την σωτηρίαν του Ισραήλ· όταν ο Κύριος επιστρέψῃ τον λαόν αυτού από της αιχμαλωσίας, θέλει αγάλλεσθαι ο Ιακώβ, θέλει ευφράνεσθαι ο Ιοραΐλ.

15 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, τις θέλει κατοικήσει

εν τη σκηνή σου; τις θέλει κατοικήσει εν τω ὄρει τω αγίω σου; **2** Ο περιπατών εν ακεραϊότητι και εργαζόμενος δικαιοσύνην, και λαλών αλήθειαν εν τη καρδίᾳ αυτού· **3** Ο μη καταλαλών διά της γλώσσης αυτού, μηδέ πράττων κακόν εἰς τον φίλον αυτού, μηδέ δεχόμενος ονειδισμόν κατά του πλησίον αυτού. **4** Εἰς τους οφθαλμούς αυτού καταφρονεῖται ο αχρείος τιμά δε τους φοβουμένους τον Κύριον· ομνύει εἰς τον πλησίον αυτού και δεν ασθεῖ· **5** δεν δίδει το αργύριον αυτού επὶ τόκω, ουδέ λαμψάνει δώρα κατά του αθώου. Ο πράττων ταύτα δεν θέλει σαλευθή εἰς τον αιώνα.

16 «Μικτάμ του Δαβίδ.» Φύλακόν με, Θεέ, διότι

επί σε ἡλπίσα. **2** Συ ψυχῇ μου, είπας προς τον Κύριον, Συ είσαι ο Κύριος μου· η αγαθότης μου δεν εκτείνεται εἰς σέ· **3** Αλλ' εἰς τους αγίους τους ὄντας εν τη γη και εἰς τους εξαιρέτους, εἰς τους οποίους είναι δόλη μου η ευχαριστίστης. **4** Οι πόνοι των τρεχόντων κατόπιν ἀλλών θεών θέλουσι πολλαπλασιασθή· εγώ δεν θέλω προσφέρει τας εξ αίματος σπονδάς αυτών, ουδέ θέλω λάβει εἰς τα χεῖλη μου τα ονόματα αυτών. **5** Ο Κύριος είναι η μερίς της κληρονομίας μου και του ποτηρίου μου· συ διαφυλάττεις τον κλήρον μου. **6**

Αι μερίδες μου έπεσον εις τόπους τερπνούς έλαβον ώραιοτάτην κληρονομίαν. 7 Θέλω ευλογεί τον Κύριον τον νουθετήσαντά με· έτι και εν καιρώ νυκτός με διδάσκουσιν οι νεφροί μου. 8 Ενώπιόν μου είχον τον Κύριον διαπαντός διότι είναι εκ δεξιών μου, διά να μη σαλευθώ. 9 Διά τούτο ευφράνθη η καρδία μου και η γαλλιάσεν η γλώσσα μου· έτι δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθή επ' ελπίδι. 10 Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τω ἀδί, ουδέ θέλεις αφήσει τον Οσιόν σου να ίδη διαφοράν. (Sheol h7585) 11 Εφανέρωσας εις εμέ την οδόν της ζωής χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπόν σου· τερπνότητες είναι διαπαντός εν τη δεξιά σου.

17 «Προσευχή του Δαβίδ.» Ἅκουσον, Κύριε, το δίκαιον πρόσεξον εις την δέησίν μου· ακροάσθητι την προσευχήν μου, την γινομένην ουχί με χείλη δόλια. 2 Ας εξέλθῃ η κρίσις μου παρά του προσώπου σου· οι οφθαλμοί σου ας ίδωσι την ευθύτητα. 3 Ηρεύνησας την καρδίαν μου επεσκέφθης αυτήν εν καιρώ νυκτός· εδοκίμασάς με και δεν ήρες ουδένεν εν εμοί· ο στοχασμός μου δεν είναι διάφορος των λόγων μου. 4 Ως προς τα ἔργα των ανθρώπων, εγώ διά των λόγων των χειλέων σου εφυλάχθην από των οδών των παρανόμων. 5 Στήριξον τα διαβήματά μου εν ταῖς οδοῖς σου, διά να μη σαλευθώσιν οι πόδες μου. 6 Εγώ σε επεκαλέσθην, θεέ, διότι θέλεις μου εισακούσει· κλίνον εις εμέ το ωτίον σου, ἄκουσον τους λόγους μου. 7 Θαυμάστωσον τα ελέη σου, συ ο σώζων τους επιζίνοντας επί σε εκ των επανισταμένων κατά της δεξιάς σου. 8 Φύλαξόν με ως κόρην οφθαλμού· κρύψον με υπό την σκιάν των πτερύγων σου· 9 απ' ἐμπροσθεν των ασεβών των ταλαιπωρούντων με· οι εχθροί της ψυχής μου με περιεκύλωσαν. 10 Υπερεπάχυναν· το στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα. 11 Τώρα περιεκύλωσαν τα διαβήματα ημών· προσήλωσαν τους οφθαλμούς αυτών διά να κρημνίσωσιν ημάς κατά γῆς· 12 Ως λέων επιθυμών να κατασπαράξῃ· και ως σκύνιος, καθίμενος εν αποκρύφοις. 13 Ανάστηθι, Κύριε· πρόφθασον αυτόν, υποσκέλισον αυτόν· ελευθέρωσον την ψυχήν μου από του ασεβούς· δότις είναι η ρομαϊά σου· 14 Από ανθρώπων, Κύριε, της χειρός σου· από ανθρώπων του κόσμου, οίτινες λαμβάνουσι την μερίδα αυτών εν ταύτη τη ζωή, και των οποίων την κοιλίαν γεμίζεις από των θησαυρών σου· εχόρτασαν τους υιούς, και αφίνουσι τα υπόλοιπα αυτών εις τους εγγόνους αυτών. 15 Εγώ δε εν δικαιοσύνῃ θέλω ιδεί το πρόσωπόν σου· θέλω χορτασθή από της θεωρίας σου, όταν εξεγερθώ.

18 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ δούλου του Κυρίου, δότις ελάλησε προς τον Κύριον τους λόγους της ωδής ταύτης, καθ' ην ημέραν ηλευθέρωσεν αυτόν ο Κύριος εκ της χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ της χειρός του Σαούλ· και είπε·» Θέλω σε αγαπά, Κύριε, η ισχύς μου. 2 Ο Κύριος είναι πέτρα μου και φρούριόν μου και ελευθερωτής μου· θεός μου, βράχος μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει· η ασπίς μου και το κέρας της ωτηρίας μου· υψηλός πόργος μου. 3 Θέλω επικαλεσθή τον αξιέμνητον Κύριον, και εκ των εχθρών

μου θέλω σωθή. 4 Πόνοι θανάτου με περιεκύλωσαν, και χείμαρροι ανομίας με κατετρόμαξαν· 5 Πόνοι του άδου με περιεκύλωσαν, παγίδες θανάτου με ἐφθασαν. (Sheol h7585) 6 Εν τη στενοχωρίᾳ μου επεκαλέσθην τον Κύριον, και προς τον Θεόν μου εβόησα. Ἡκουσεν εκ του ναού αυτού της φωνής μου, και η κραυγή μου ήλθεν ενώπιον αυτού εις τα ώτα αυτού. 7 Τότε εσαλεύθη και ἐντρομος ἐγίνενη η γη, και τα θεμέλια των ορέων εταράχθησαν και εσαλεύθησαν, διότι ωργίσθη. 8 Καπνός ανέβαινεν εκ των μυκτήρων αυτού, και πυρ κατατρώγων εκ των στόματος αυτού· ἀνθρακες ανήφθησαν απ' αυτού. 9 Και ἐκλινεί τους ουρανούς και κατέβη, και γνόφος υπό τους πόδας αυτού. 10 Και επέβη επί χερούβειμ και επετάσθη· και επέταξεν επί πτερύγων ανέμων. 11 Έθεσε το σκότος απόκρυφον τόπον αυτού· η σκηνή αυτού, πέριξ αυτού ήσαν ύδατα σκοτεινά, νέφη πυκνά των αέρων. 12 Εκ της λάμψεως της ἐμπροσθέν αυτού διήλθον τα νέφη αυτού, χάλαζα και ἀνθρακες πυρός. 13 Και εβρόντησεν εν ουρανοίς ο Κύριος, και ο Υψιστος ἐδώκε την φωνήν αυτού· χάλαζα και ἀνθρακες πυρός. 14 Και απέστειλε τα βέλη αυτού και εσκόρπισεν αυτούς και αστράπας επλήθυνε και συνετάραξεν αυτούς. 15 Και εφάνησαν τα βάθη των υδάτων και ανεκαλύφθησαν τα θεμέλια της οικουμένης, από της επιτιμήσεως σου, Κύριε, από τον φυσήματος της πνοής των μυκτήρων σου. 16 Εξαπέστειλεν εξ ψύους· ἐλαβέ με εἰλικρισίη με εξ υδάτων πολλών. 17 Ηλευθέρωσε με εις του δυνατού εχθρού μου, και εις των μισούντων με, διότι ήσαν δυνατωτεροί μου. 18 Προέφθασάν με εις τη μέρη της θλίψεως μου· αλλ' ο Κύριος εστάθη το αντιστήριγμά μου· 19 και εξήγαγε με εις ευρυχωρίαν· ηλευθέρωσε με διότι ηυδόκησεν εις εμέ. 20 Αντίημεψή με ο Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου· κατά την καθαρότητα των χειρών μου· ανταπέδωκεν εις εμέ. 21 Διότι εφύλαξα τας οδούς του Κυρίου, και δεν ησέβησα εκκλίνας από τον Θεού μου. 22 Διότι πάσας αι κρίσεις αυτού ήσαν ἐμπροσθέν μου, και τα διατάγματα αυτού δεν απεμάκρυνα απ' εμού· 23 και εστάθην ἀμέμπτος προς αυτόν, και εφυλάχθην από της ανομίας μου. 24 Και ανταπέδωκεν εις εμέ· ο Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου, κατά την καθαρότητα των χειρών μου· ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτού. 25 Μετά οσίου όσιος θέλεις είσθαι· μετά ανδρός τελείου τελείος θέλεις είσθαι· 26 μετά καθαρού, καθαρός θέλεις είσθαι· και μετά διεστραμμένου διεστραμμένως θέλεις φερθῇ. 27 Διότι συ θέλεις σώσει λαόν τεθλιμένον· οφθαλμούς δε υπερηφάνων θέλεις ταπεινώσει. 28 Διότι συ θέλεις φωτίσει τον λύχνον μου· Κύριος ο Θεός μου θέλει φωτίσει το σκότος μου. 29 Διότι διά σου θέλω διασπάσει στράτευμα, και διά του Θεού μου θέλω υπερηφήσει τείχος. 30 Του Θεού, η οδός αυτού είναι ἀμώμος· ο λόγος του Κυρίου είναι δεδοκιμασμένος· είναι ασπίς πάντων των επιζόντων επ' αυτόν. 31 Διότι τις Θεός πληγ του Κυρίου· και τις φρούριον πληγ του Θεού ημών; 32 Ο Θεός είναι ο περιζωννών με δύναμιν, και καθιστών ἀμώμον την οδόν μου. 33 Κάμνει τους πόδας μου· ως των ελάφων και με στήνει επί τους υψηλούς τόπους μου. 34 Διδάσκει τας χείρας μου εις πόλεμον, και ἔκαμε τόξον χαλκούν τους βραχιούς μου. 35 Και έδωκας εις εμέ την ασπίδα της σωτηρίας σου·

και η δεξιά σου με υπεστήριξε και η αγαθότης σου με ευάρεστα τα λόγια του στόματός μου και η μελέτη της εμεγάλυνεν. **36** Επλάτυνας τα βήματά μου υποκάτω καρδίας μου ενώπιον σου, Κύριε, φρούριόν μου και μου, και ο πόδες μου δεν εκλονίσθησαν. **37** Κατεδίωξα λυτρωτά μου.

τους εχθρούς μου και ἐφθασα αυτούς· και δεν επέστρεψα εωσού συνετέλεσα αυτούς. **38** Συνέτριψα αυτούς· και δεν ήδυνήθησαν να ανεγερθώσιν· ἐπέσον υπό τους πόδας μου. **39** Και περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον· συνέκαψα υποκάτω μου τους επανισταμένους επ' ἐμέ. **40** Και ἔκαμες τους εχθρούς μου να τρέψωσιν εἰς εἰμὲ τα νώτα, και ἐξωλόθρευσα τους μισούντας με. **41** Εβόησαν, και ουδές ο σῶζων προς τον Κύριον, και δεν εισήκουσεν αυτών. **42** Και κατελέπυνα αυτούς· ως κόνιν κατά πρόσωπον ανέμου· απετίναξα αυτούς· ως τον πηλόν των οδών. **43** Ηλευθέρωσάς με εκ των αντιλογιών του λαού· κατέστησάς με κεφαλήν εθνών· λαός, τον οποίον δεν εγνώρισα, εδούλευσεν εἰς εμέ. **44** Μόλις ἤκουσαν, και υπήκουσαν εἰς εμέ· ἔζονι υπετάχθησαν εἰς εμέ. **45** Ξένοι παρελύθησαν και κατετρόμαχαν εκ των αποκρύφων τόπων αυτών. **46** Ζη Κύριος, και ευλογημένον το φρουριόν μου· και ας υψωθή ο Θεός της σωτηρίας μου· **47** ο Θεός ο εκδικών με και υποτάσσων λαούς υποκάτω μου· **48** όστις με ελευθερόνει εκ των εχθρών μου. Ναι, με υψόνεις υπεράνω των επανισταμένων επ' ἐμέ· ηλευθέρωσάς με από ανδρός αδίκου. **49** Διά τούτο θέλω σε υμνεῖ, Κύριε, μεταξύ των εθνών, και εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω ψάλλει. **50** Αυτός μεγαλύνει τας σωτηρίας του βασιλέως αυτού, και κάμνει ἔλεος εἰς τὸ κεχριμένον αυτού, εἰς τὸν Δαβίδ και εἰς τὸ σπέρμα αυτού ἔως αιώνος.

19 «Εις τὸν πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»

Οι ουρανοὶ διηγούνται τὴν δόξαν του Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το ἔργον των χειρών αυτού. **2** Η ημέρα προς την ημέραν λαλεῖ λόγον, και η νυξ προς την νύκταν αναγγέλλει γνώσιν. **3** Δεν είναι λαλία ουδέ λόγος, των οποίων η φωνή δεν ακούεται. **4** Εἰς πάσαν την γην εξῆλθεν ο φθόγγος αυτών και ἔως των περάτων της οικουμένης οι λόγοι αυτών. Εν αυτοῖς ἔθεσε σκηνήν διὰ τὸν ἡλιον· **5** καὶ ούτος εξέρχεται ως νυμφίος εἰς τὸν θαλάμον αυτού· αγάλλεται ως ο ανδρείος εἰς τὸ να τρέξῃ τὸ στάδιον· **6** απ' ἀκρου του ουρανού είναι η ἔξοδος αυτού· καὶ τὸ κατάντημα αυτού ἔως ἀκρου αυτού· και δεν κρύπτεται ουδέν από της θερμότητος αυτού. **7** Ο νόμος του Κυρίου είναι ἀμώμος, επιστρέψων ψυχήν· η μαρτυρία του Κυρίου πιστή, σοφιζόντα τὸν απλούν· **8** τα διατάγματα του Κυρίου ευθέα, ευφραίνοντα καρδίαν· η εντολή του Κυρίου λαμπρά, φωτίζουσα οφθαλμούς· **9** ο φόβος του Κυρίου καθαρός, διαμένων εἰς τὸν αἰώνα· αἱ κρίσεις του Κυρίου αληθιναί, δίκαιαι εἰν ταυτώ· **10** πλέον επιθυμηταὶ παρὰ τὸ χρυσίον, μάλιστα παρὰ πλήθος καθαρού χρυσίου, και γλυκύτεραι υπέρ το μέλι και τους σταλαγμούς της κηρήθρας. **11** Ο δούλος σου μάλιστα νοιθετείται δι' αυτών· εἰς τὴν τήρησιν αυτών· η ανταμοιβή είναι μεγάλη. **12** Τις συναισθάνεται τα εαυτού αμαρτήματα; καθάρισόν με από των κρυφών αμαρτημάτων. **13** Και ἔτι προφύλαξον τὸν δούλον σου από υπερηφανιών· μη με κυριεύσωσι· τότε θέλω είσθαι τέλειος, και θέλω καθαρισθή από μεγάλης παρανομίας. **14** Ας ἴναι

20 «Εις τὸν πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»

Ο Κύριος να σου υπακούσῃ εν ημέρᾳ θλίψεως το ὄνομα του Θεού του Ιακούβ να σε υπερασπίσῃ. **2** Να σοι εξαποστείλη βοήθειαν εκ του αγιαστηρίου και εκ της Σιών να σε υποστηρίξῃ. **3** Να ενθυμηθῇ πάσας τας προσφοράς σου και να προσδεχθῇ το ολοκαύτωμά σου. Διάφαλμα. **4** Να σοι δώσῃ κατά την καρδίαν σου και να εκπληρώσῃ πάσαν βουλήν σου. **5** Εἰς τὴν σωτηρίαν σου θέλομεν χαρῆ· και εἰς τὸ ὄνομα του Θεού ημών θέλομεν υψώσει τας σημαίας· ο Κύριος να εκπληρώσῃ πάντα τα αιτήματά σου. **6** Τώρα εγνώρισα ὅτι ἔσωσεν ο Κύριος τὸν χριστὸν αυτού· θέλει εισακούσει αυτού εκ του ουρανοῦ τῆς αγιότητος αυτού· η σωτηρία της δεξιάς αυτού γίνεται εν δυνάμει. **7** Οι μεν εἰς αμάξας, οι δε εἰς ἵππους, ἀλλ' ημείς εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου του Θεού ημών θέλομεν καυχάσθαι· **8** ούτοι συνεκάμφησαν και ἐπέσον· ημείς δε ανέστημεν και ανωρθόθημεν. **9** Κύριε, ὡσδον τὸν βασιλέα· και εισάκουσον ημών, καθ' ημέραν σε επικαλεσθώμεν.

21 «Εις τὸν πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»

Κύριε, εν τῇ δυνάμει σου θέλει ευφραίνεσθαι ο βασιλεὺς και πόσον θέλει υπεραγάλλεσθαι εν τῇ σωτηρίᾳ σου. **2** Την επιθυμίαν της καρδίας αυτού έδωκας εἰς αυτόν, και της αιτήσεως των χειλέων αυτού δεν εστέρησα αυτόν. Διάφαλμα. **3** Διότι προέφθασας αυτὸν εν εὐλογίαις αγαθότητος· έθεσας επὶ τὴν κεφαλὴν αυτού στέφανον εκ καθαρού χρυσίου. **4** Ζωήν σε εζήτησε, και ἔδωκας εἰς αυτὸν μακρότητα ημέρων εἰς αἰώνα· **5** Μεγάλη η δόξα αυτοῦ διά της σωτηρίας σου· τιμήν και μεγαλοπρέπειαν έθεσας επ' αυτούν. **6** Διότι έθεσας αυτὸν ευλογίαν εἰς τὸν αἰώνα· υπερεύφρανας αυτὸν διά τον προσώπου σου. **7** Διότι ο βασιλεὺς ελπίζει επὶ τὸν Κύριον, και διά τον ελέον του Υψίστου δεν θέλει σαλευθή. **8** Η χειρ σου θέλει ευρεῖ πάντας τους εχθρούς σου· η δεξιά σου θέλει ευρεῖ τους μισούντας σε. **9** Θέλεις κάμει αυτούς· ως κάμινον πυρός εν τῷ καιρῷ της οργῆς σου· ο Κύριος θέλει καταπίει αυτούς εν τῷ θυμῷ αυτού· και πυρ θέλει καταφάγει αυτούς. **10** Θέλεις αφανίσει από της γῆς τὸν καρπόν αυτών, και τὸ σπέρμα αυτών από των υἱῶν των ανθρώπων. **11** Διότι εμηχανεύθησαν κακά ενεντίον σου· διελογίσθησαν βουλήν, αλλά δεν ίσχυσαν. **12** Διά τούτο θέλεις κάμει αυτούς να τρέψωσι τα νώτα, ὅταν επὶ τας χορδάς σου ετοιμάσῃς τα βέλη σου κατά τον προσώπου αυτών. **13** Υψώθητι, Κύριε, εν τῇ δυνάμει σου· θέλομεν υμνεῖ και φαλμωδεί την δύναμίν σου.

22 «Εις τὸν πρώτον μουσικόν, επὶ Αγέλεθ Σάχαρ.

Ψαλμός του Δαβίδ.» Θέε μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; διά τι ίστασαι μακράν από της σωτηρίας μου και από των λόγων των στεναγμῶν μου; **2** Θέε μου, κράζω την ημέραν, και δεν αποκίνεσαι· και την νύκτα, και δεν σιωπώ. **3** Συ δε ο Ἅγιος κατοικεῖς μεταξύ των επαίνων του Ισραήλ. **4** Επί σε ἡλπισαν οι πατέρες ημών· ἥπισαν, και ηλευθέρωσας αυτούς. **5** Προς σε ἔκραξαν

και εσώθησαν· επί σε ήλιπισαν και δεν κατησχύθησαν. δικαιοσύνης ἐνεκεν του ονόματος αυτού. **4** Και εν **5** Εγώ δε είμαι σκώληξ και ουχί ἀνθρωπος· όνειδος κοιλάδι σκιάς θανάτου εάν περιπατήσω, δεν θέλω ανθρώπων και εξουθένημα του λαού. **7** Με εμυκτήρισαν φοβηθή κακόν· διότι συ είσαι μετ' εμού η ράφδος σου και πάντες οι βλέποντες με· ανοίγουσι τα χείλη, κινούσι η βακτηρία σου, αύται με παρηγορούσιν. **5** Ητοίμασας την κεφαλήν, λέγοντες, **8** Ἡλπίσεν επί τον Κύριον· έμπροσθέν μου τράπεζαν απέναντι των εχθρών μου· ας ελευθερώσῃ αυτόν· ας σώσῃ αυτόν, επειδή θέλει ήλειψας εν ελαίῳ την κεφαλήν μου· το ποτήριόν μου αυτόν. **9** Αλλά συ είσαι ο εκσπάσας με εκ της κοιλίας η ελπίς μου από των μαστών της μητρός μου. **10** Επί σε εριφίθην εκ μήτρας εκ κοιλίας της μητρός μου συ είσαι ο Θεός μου. **11** Μη απομακρυνθής απ' εμού· διότι η θλίψις είναι πληγή· διότι ουδείς ο βοηθός. **12** Ταύροι πολλοί με περιεκύκλωσαν· ταύροι δυνατοί εκ Βασάν με περιεστούχισαν. **13** Ἡνοίξαν επ' εμέ το στόμα αυτών, ως λέων αρπάζων και βρυχόμενος. **14** Εξέχυθην ως ύδωρ, και εξηρθρώθησαν πάντα τα οστά μου· η καρδία μου ἔγεινεν ως κηρίον, κατατήκεται εν μέσω των εντοσθίων μου. **15** Η δύναμις μου εξηράνθη ως ὄστρακον, και η γλώσσα μου εκολλήθη εἰς τὸν λάρυγγά μου· και συ με κατεβίβασας εἰς τὸ χώμα του θανάτου. **16** Διότι κύνες με περιεκύκλωσαν σύναξις πονηρευομένων με περιέκλεισεν· ετρύπησαν τας χείρας μου και τους πόδας μου· **17** Δύναμαι να αριθμήσω πάντα τα οστά μου· ούτοι με ενατενίζουσι και με παραπτηρούσι. **18** Διεμερίσθησαν τα ιμάτια μου εἰς εαυτούς· και επί τον ιματισμόν μου ἔβαλον κλήρον. **19** Αλλά συ, Κύριε, μη απομακρυνθής συ, η δύναμις μου, σπεύσον εἰς βοήθειάν μου. **20** Ελευθέρωσον από ρομφαίας την ψυχήν μου την μεμονωμένην μου από δυνάμεως κυνός. **21** Σώσον με εκ στόματος λέοντος και ειοσάκουσόν μου, ελευθερώνων με από κεράτων μονοκερώνων. **22** Θέλω διηγείσθαι το δόνομά σου προς τους αδελφούς μου· εν μέσω συνάξεως θέλω σε επαινεῖ. **23** Οι φοβούμενοι τον Κύριον, αινείτε αυτόν· ἀπαν το σπέρμα Ιακώβη, δοξάστε αυτόν· και φοβήθητε αυτόν, ἀπαν το σπέρμα Ιεραχή. **24** Διότι δεν εξουθένωσε και δεν απεστράφη την θλίψιν του τεθλιμένου, και δεν ἔκρυψε το πρόσωπον αυτού απ' αυτού· και ότε εβόησε προς αυτόν, εισήκουσεν. **25** Από σου θέλει αρχίζει η αίνεσίς μου εν εκκλησίᾳ μεγάλη· θέλω αποδώσει τας ευχάς μου ενώπιον των φοβουμένων αυτόν. **26** Οι τεθλιμένοι θέλουσι φάγει και θέλουσι χορτασθή· θέλουσιν αινέσει τον Κύριον οι εκζητούντες αυτόν· η καρδία σας θέλει ζη εις τον αιώνα. **27** Θέλουσιν ενθυμηθή και επιστραφή προς τον Κύριον πάντα τα πέρατα της γῆς· και θέλουσι προσκυνήσει ενώπιον σου πάσαι και φυλαί των εθνών. **28** Διότι του Κύριου είναι η βασιλεία, και αυτός εξουσιάζει τα έθνη. **29** Θέλουσι φάγει και θέλουσι προσκυνήσει πάντες οι παχείς της γῆς ενώπιον αυτού θέλουσι κλίνει πάντες οι καταβαίνοντες εἰς τὸ χώμα· και ουδεὶς την ζωήν αυτού θέλει δυνηθή να φυλάξῃ. **30** Οι μεταγενέστεροι θέλουσι δουλεύεσι αυτόν· θέλουσιν αναγραφή εἰς τον Κύριον ως γενεά αυτού. **31** Θέλουσιν ελθεῖ και αναγγείλει την δικαιοσύνην αυτού, προς λαόν, δοτις μέλλει να γεννηθή διότι αυτός έκαμε τούτο.

23 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου· δεν θέλω στερηθή ουδενός. **2** Εις βοσκάς χλοεράς με ανέπαυσεν· εις ύδατα αναπάυσεως με ωδήγησεν. **3** Ηνώρθωσε την ψυχήν μου· με ωδήγησε διά τρίβων

24 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Τον Κύριον είναι η γη και το πλήρωμα αυτής η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτή. **2** Διότι αυτός εθεμελίωσεν αυτήν επί των θαλασσών, και εστερέωσεν αυτήν επί των ποταμών. **3** Τις θέλει αναβή εις το όρος του Κυρίου; και τις θέλει σταθή εν τω τόπῳ τω αγίω αυτού; **4** Ο αθώος τας χειρας και ο καθαρός την καρδίαν· δοτις δεν έδωκεν εις ματαίότητα την ψυχήν αυτού και δεν ώμοσε μετά δολιότητος. **5** Ούτος θέλει λάβει ευλογίαν πάρα Κυρίου και δικαιούντην πάρα το θέον της σωτηρίας αυτού. **6** Αύτη είναι η γενεά των εκζητούντων αυτόν, των ζητούντων το πρόσωπόν σου, θεέ του Ιακώβη. Διάψαλμα. **7** Σηκώσατε, πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο Βασιλεύς της δόξης. **8** Τις ούτος ο Βασιλεύς της δόξης; ο Κύριος ο κραταίος και δυνατός, ο Κύριος ο δυνατός εν πολέμῳ. **9** Σηκώσατε, πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο Βασιλεύς της δόξης. **10** Τις είναι ούτος ο Βασιλεύς της δόξης; ο Κύριος των δυνάμεων αυτός είναι ο Βασιλεύς της δόξης. Διάψαλμα.

25 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Προς σε, Κύριε, ύψωσα την ψυχήν μου. **2** Θεέ μου, επί σε ήλιπισα· ας μη κατασχυνθώ, ας μη χαρώσιν επ' εμέ οι εχθροί μου. **3** Βεβαίως πάντες οι προσμένοντές σε δεν θέλουσι κατασχυνθή· ας κατασχυνθώσιν οι μωροί παραβάται. **4** Δείξον μοι, Κύριε, τας οδούς σου· διδάξον με τα βήματά σου. **5** Οδήγησόν με εν τη αληθεία σου και διδάξον με· διότι συ είσαι ο Θέος της σωτηρίας μου· σε προσμένω όλην την ημέραν. **6** Μνήσθητι, Κύριε, τους οικτιρμούς σου και τα ελέη σου, διότι είναι απ' αιώνος. **7** Τας αμαρτίας της νεότητός μου και τας παραβάσεις μου μη μνησθής· κατά το έλεός σου μνήσθητί μου συ, Κύριε, ένεκεν της αγαθότητός σου. **8** Αγαθός και ευθύς ο Κύριος διά τούτο θέλει διδάξει τους αμαρτωλούς την οδόν. **9** Θέλει οδηγήσει τους πράους εν κρίσει και θέλει διδάξει τους πράους την οδόν την οδόν· **10** Πάσαι αι οδοί του Κυρίου είναι έλεος και αλήθεια εις τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και τα μαρτύρια αυτού. **11** Ἐνεκεν του ονόματός σου, Κύριε, συγχώρησον την ανομίαν μου, διότι είναι μεγάλη. **12** Τις είναι οι άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον; αυτον θέλει διδάξει την οδόν, την οποίαν πρέπει να εκλέξῃ· **13** Η ψυχή αυτού θέλει κατοικει εν αγαθοίς, και το σπέρμα αυτού θέλει κληρονομησει την γην. **14** Το απόρρητον του Κυρίου είναι μετά των φοβουμένων αυτόν και την διαθήκην αυτού θέλει φανερώσει εις αυτούς. **15** Οι οφθαλμοί μου είναι διαπαντός προς τον Κύριον, διότι αυτός θέλει εξαγάγει εκ παγίδος τους πόδας μου. **16** Επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με, διότι μεμονωμένος και τεθλιμένος

είμαι. **17** Αι θλίψεις της καρδίας μου ηύξησαν· εξάγαγέ Κύριε, την οδόν σου και οδήγησόν με εν οδώ ευθεία με εκ των στενοχωριών μου. **18** Ιδέ την θλίψιν μου και ένεκεν των εχθρών μου. **19** επιθυμίαν των εχθρών μου· διότι ηγέρθησαν κατ' εμού Ιδέ τους εχθρούς μου, διότι επληθύνθησαν και μίσος μάρτυρες ψευδεῖς και πνέοντες αδικίαν. **20** Ουαί εάν δεν άδικον με εμίσθησαν. **20** Φύλαξον την ψυχήν μου και σώσον με· ας μη καταισχυνθώ, διότι επί σε ήλπισα. **21** Ακακία και ευθύτης ας με περιφυλάττωσι, διότι σε προσέμεινα. **22** Λύτρωσον, Θεέ, τον Ισραήλ εκ πασών των θλίψεων αυτού.

26 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κρίνον με, Κύριε· διότι εγώ περιεπάτησα εν ακακίᾳ μου· και επί τον Κύριον ήλπισα, και δεν θέλω σαλευθή. **2** Εξέτασόν με, Κύριε, και δοκίμασόν με δοκίμασον τους νεφρούς μου και την καρδίαν μου. **3** Διότι το έλεος σου είναι ἐμπροσθεν των οφθαλμών μου και περιεπάτησα εν τη αληθεία σου. **4** Δεν εκάθησα μετά ανθρώπων ματαίων· και μετά υποκριτών δεν θέλω υπάγει. **5** Εμίσθησα την σύναξιν των πονηρευόμενών, και μετά ασεβών δεν θέλω καθήσει. **6** Θέλω νίψει εν αθωάτητι τας χείρας μου και θέλω περικυλώσαει το θυσιατήριόν σου, Κύριε· **7** διά να κάμω να αντηχήση φωνή αινέσεως, και διά να διηγηθῇ πάντα τα θαυμάσιά σου. **8** Κύριε, ηγάπατε την κατοίκησιν του οίκου σου και τον τόπον της σκηνῆς της δόξης σου. **9** Μη συμπεριλάβῃς μετά αμαρτωλών την ψυχήν μου και μετά ανδρών αιμάτων την ζωήν μου· **10** εις των οποίων τας χείρας είναι ανομία, και η δεξιά αυτών πλήρης δώρων. **11** Αλλ' εγώ θέλω περιπατεί εν ακακίᾳ μου· λύτρωσόν με και ελέησόν με. **12** Ο πους μου ίσταται εν τη ευθύτητι εν εκκλησίαις θέλω ευλογεί τον Κύριον.

27 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι φως μου και σωτηρία μου· τίνα θέλω φοβηθή; ο Κύριος είναι δύναμις της ζωής μου· από τίνος θέλω δειλιάσει; **2** Ότε επλησίασαν επ' εμέι οι πονηρεύόμενοι, διά να καταφράγωσι την σάρκα μου, οι αντίδικοι και οι εχθροί μου, αυτοί προσέκρουσαν κατ' έπεσον. **3** Και αν παραταχθῇ εναντίον μου στρέψεμα, η καρδία μου δεν θέλει φοβηθή· και αν πόλεμος σηκωθῇ επ' εμέ, και τότε θέλω ελπίζει. **4** Εν εζήτησα παρά του Κυρίου, τούτο θέλω εκζητεί· το να κατοικώ εν τω οίκω του Κυρίου πάσας τας ημέρας της ζωής μου, να θεωρώ το κάλλος του Κυρίου και να επισκέπτωμαι τον ναόν αυτού. **5** Διότι εν ημέρᾳ συμφοράς θέλει με κρύψει εν τη σκηνῇ αυτού· θέλει με κρύψει εν τω αποκρύφῳ της σκηνῆς αυτού· θέλει με υψώσει επί βράχον· **6** και ήδη η κεφαλή μου θέλει υψωθή υπεράνω των εχθρών μου των περικυκλούντων με· και θέλω θυσιάσει εν τη σκηνῇ αυτού θυσίας αλαλαγμού· θέλω υμνεί και θέλω ψαλμωδεί εις τον Κύριον. **7** Άκουσον, Κύριε, της φωνῆς μου, όταν κράζω και ελέησόν με και εισάκουσόν μου. **8** Και αν ο πατήρ μου και η μήτηρ μου με εγκαταλείψωσιν, ο Κύριος ομώς θέλει με προσδεχθή. **11** Δίδαξόν με,

28 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Προς σε θέλω κράξει, Κύριε· φρούριόν μου, μη σιωπήσης προς εμέ μήποτε σιωπήσης προς εμέ, και ομοιωθώ με τους καταβάνοντας εις τον λάκκον. **2** Άκουσον της φωνῆς των δεήσεών μου, όταν κράζω προς σε, όταν υψώνω τας χείρας μου προς τον ναόν τον άγιον σου. **3** Μη με σύρης μετά των ασεβών και μετά των εργαζομένων ανομίαν, οίτινες λαλούντες ειρήνην μετά των πλησίον αυτών, έχουσι κακίαν εν ταῖς καρδίαις αυτών. **4** Δος εις αυτούς κατά τα έργα αυτών και κατά την πονηρίαν των επιχειρήσεων αυτών· κατά τα έργα των χειρών αυτών δος εις αυτούς απόδος εις αυτούς την ανταμοιβήν αυτών. **5** Επειδή δεν προσέχουντιν εις τας πράξεις του Κυρίου και εις τα έργα των χειρών αυτού, θέλει κατακριμνίσει αυτούς και δεν θέλει ανοικοδομήσει αυτούς. **6** Ευλογητός ο Κύριος, διότι ήκουσε της φωνῆς των δεήσεών μου. **7** Ο Κύριος είναι δύναμις μου, και ασπίς μου επ' αυτόν ήλπισεν η καρδία μου, και εβοηθήθη· διά τούτο ηγαλλίσειν η καρδία μου, και με τας ωδάς μου θέλω υμνεί αυτόν. **8** Ο Κύριος είναι δύναμις του λαού αυτού· αυτός είναι και υπεράσπισις της σωτηρίας του κεχρισμένου αυτού. **9** Σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου· και ποίμανε αυτούς και ύψωσον αυτούς έως αιώνος.

29 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Απόδοτε εις τον Κύριον, υιοί των δυνατών, απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και κράτος. **2** Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού· προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρία αυτού. **3** Η φωνή του Κυρίου είναι επί των υδάτων ο Θεός της δόξης βροντά· ο Κύριος είναι επί υδάτων πολλών. **4** Η φωνή του Κυρίου είναι δύνατι· η φωνή του Κυρίου είναι μεγαλοπρεπής. **5** Η φωνή του Κυρίου συντρίβει κέδρους και συντρίβει κύριος τας κέδρους του Λιβάνου· **6** Και κάμει αυτάς να σκιρτώσιν ως μόσχος τον Λιβανόν και το Σιριών ως νέος μονόκερως. **7** Η φωνή του Κυρίου καταδιαιρεί τας φλόγας του πυρός. **8** Η φωνή του Κυρίου σείει την έρημον· ο Κύριος σείει την έρημον Κάδης. **9** Η φωνή του Κυρίου κάμνει να κοιλοπονώσιν αι έλαφοι και γυμνόνει τα δάση· εν δε τω ναώ αυτού πας τις κηρύττει την δόξαν αυτού. **10** Ο Κύριος κάθηται επί τον κατακλυσμόν· και κάθηται ο Κύριος Βασιλεύς εις τον αιώνα. **11** Ο Κύριος θέλει δώσει δύναμιν εις τον λαόν αυτού· ο Κύριος θέλει ευλογήσει τον λαόν αυτού εν ειρήνῃ.

30 «Ψαλμός οδήγης εις τον εγκαινιασμόν του οίκου του Δαβίδ.» Θέλω σε μεγαλύνει, Κύριε· διότι συ με ανύψωσας, και δεν εύφρανας τους εχθρούς μου επ' εμέ. **2** Κύριε ο Θεός μου, εβόνησα προς σε, και με θερέαπευσας. **3** Κύριε, ανεβίβασας εξ ἀδου την ψυχήν μου· μ' εφύλαξας την ζωήν, διά να μη καταβώ

εις τον λάκκον. (*Sheol h7585*) **4** Ψαλμωδήσατε εις τον Κύριον, οι όσιοι αυτού, και υμνείτε την μνήμην της μόνην στιγμήν ζωής όμως είναι εν τη ευμενεία αυτού το εσπέρας δύναται να συγκατοικήσῃ κλαυθμός, αλλά το πρωΐ ἔρχεται αγαλλίασις. **6** Εγώ δε είπα εν τη ευτυχίᾳ μου, δεν θέλω σαλευθή εις τον αιώνα. **7** Κύριε, διά της της φωνῆς των δεήσεων μου, ότε εβρήσα προς σε. **23** ευμενείας σου εστέρεωσας το όρος μου. Απέκρυψας το πρόσωπόν σου, και εταράχθη. **8** Προς σε, Κύριε, ἔκραξα: φυλάττει τους πιστούς, και ανταποδίδει περισσώς εις και προ τον Κύριον εδεήθην. **9** Τις ωφέλεια εν τω τους πράττοντας την υπερηφανίαν. **24** Ανδρίζεσθε, και αίματί μου, εάν καταβά εις τον λάκκον; μήπως θέλει σε ας κραταιωθή η καρδία σας, πάντες οι ελπίζοντες επί υμείς ο κονιορτός; Θέλει αναγγέλλει την αλήθειαν σου;

10 Ἀκουσον, Κύριε, και ελέγσον με: Κύριε, γενού βοηθός μου. **11** Μετέβαλες εις εμέ τον θρήνον μου εις χαράν έλυσας τον σάκκον μου και με περιέζωσας ευφρούνην. **12** διά να φαλμωδή εις σε η δόξα μου και να μη σιωπά. Κύριε ο Θεός μου, εις τον αιώνα θέλω σε υμνεί.

31 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Επί σε, Κύριε, ἥλπισα ας μη καταισχυνθώ εις τον αιώνας εν τη δικαιοσύνη σου σώσον με. **2** Κλίνον εις χειρ σου επ' εμέ· ή νυγρότης μου μετεβλήθη εις θερινήν εμέ το ωτίον σου· τάχυνον να με ελευθερώσης· γενού εις ισχυρός βράχος· σίκος καταφυγής, διά να μη προς σε, και την ανομίαν μου δεν ἔκρυψαι· είπα, Εις τον σώσης. **3** Διότι πέτρα μου και φρύνιόν μου είσαι· και Κύριον θέλω εξομολογηθή τας παραβάσεις μου· και συ ένεκεν του ονόματός σου οδήγησον με και διάθρεψον συνεχώρησας την ανομίαν της αμαρτίας μου. Διάψαλμα. με. **4** Εκβαλέ με εκ της παγίδος, την οποίαν ἔκρυψαν **6** Διά τούτο πας δίσος θέλει προσεύχεσθαι προς σε εν δι' εμέ· διότι είσαι η δύναμίς μου. **5** Εις τας χείρας σου καιρώ προσήκοντις βεβαίως εν κατακλυσμῷ πολλών παραδίδω το πνεύμά μου συ με ελύτρωσας, Κύριε ο θέος της αληθείας. **6** Εμίσησα τους προσέχοντας εις τας ματαίότητας του φύεύδους· εγώ δε επί τον Κύριον ελπίζω. **7** Θέλω αγάλλεσθαι και ευφραντίσθαι εις το ἔλεος σου· διότι είδες την θλίψιν μου, εγνώσισας την ψυχήν μου εν στενοχωρίαις, **8** και δεν με συνέκλεισας εις την χείρα του εχθρού· ἔστησας εν ευρυχωρίᾳ τους πόδας μου. **9** Ελέγσον με, Κύριε, διότι είμαι εν θλίψι· εμαράνθη από της λύπης ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου και η κοιλία μου. **10** Διότι εξέλιπεν εν οδύνῃ η ζωή μου και τα έτη μου εν στεναγμοίς ησθένησεν από ταλαιπωρίας μου· η δύναμίς μου, και τα οστά μου κατεφθάρησαν. **11** Εις πάντας τους εχθρούς μου ἔγεινα ὄνειδος και εις τους γείτονάς μου σφόδρα, και φόβος εις τους γνωστούς μου· οι βλέποντές με ἔξω ἐφευγον απ' εμού. **12** Ελημονίθηντον από της καρδίας ως νεκρός· ἔγεινα ως σκεύος συντετριμένον. **13** Διότι ήκουσα τον ονειδισμόν πολλών φόρος ἵτο πανταχόθεν· δέ συνεβούλευθήσαν κατ' εμού· εμηχανεύθησαν να αφαιρέσωσι την ζωήν μου. **14** Αλλ' εγώ επί σε, Κύριε, ἥλπισα· είπα, συ είσαι ο Θεός μου. **15** Εις τας χείρας σου είναι οι καιροί μου· λύτρωσόν με εκ χειρός των εχθρών μου και εκ των καταδικόντων με. **16** Επίφανον το πρόσωπον σου επί τον δούλον σου· σώσον με εν τω ελέει σου. **17** Κύριε, ας μη καταισχυνθώ, διότι σε επεκαλέσθη· ας καταισχυνθώσιν οι ασεβείς, ας σιωπήσωσιν εν τω ἀδη. (*Sheol h7585*) **18** Ἀλλαλα ας γείνωσι τα χείλη τα δόλια, τα λαλούντα σκληρώς κατά του δικαίου εν υπερηφανίᾳ και καταφρονήσει. **19** Πόσον μέγαλη είναι η αγαθότης σου, την οποίαν εφύλαξας εις τους φοβουμένους σε και ενήργησας εις τους ελπίζοντας επί σε ἐμπροσθετούν των νιών των ανθρώπων. **20** Θέλεις κρύψει αυτούς

της αντιλογίας των γλωσσών. **21** Ευλογητός ο Κύριος, διότι εθαυμάστωσε το ἔλεος αυτού προς εμέ εν πόλει οχυρά. **22** Εγώ δε είπα εν τη εκπλήξει μου, Απερρίφθη απ' ἐμπροσθετούν των οφθαλμών σου· πλην συ ήκουσας της φωνῆς των δεήσεων μου, ότε εβρήσα προς σε. **23** ευμενείας σου εστέρεωσας το όρος μου. Απέκρυψας το πρόσωπόν σου, και εταράχθη. **8** Προς σε, Κύριε, ἔκραξα: φυλάττει τους πιστούς, και ανταποδίδει περισσώς εις και προ τον Κύριον εδεήθην. **9** Τις ωφέλεια εν τω τους πράττοντας την υπερηφανίαν. **24** Ανδρίζεσθε, και αίματί μου, εάν καταβά εις τον λάκκον; μήπως θέλει σε ας κραταιωθή η καρδία σας, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

32 «Ψαλμός του Δαβίδ. Μακάριος εκείνος, του οποίου συνεχωρίθη η παράβασις, του οποίου εσκεπάσθη η αμαρτία. **2** Μακάριος ο ἀνθρωπός, εις τον οποίον ο Κύριος δεν λογαριάζει ανομίαν και εις τον οποίον το πνεύμα δεν υπάρχει δόλος. **3** Ότε απεσιώπησα, επαλαιώθησαν τα οστά μου εκ του ολολυγμού μου όλην την ημέραν. **4** Επειδή ημέραν και νύκτα εβαρύνθη η συνεχώρησας την ανομίαν της αμαρτίας μου. Διάψαλμα. με. **5** Επειδή ημέραν και νύκτα εβαρύνθη τας παραβάσεις μου· και συ ένεκεν του ονόματός σου οδήγησον με και διάθρεψον συνεχώρησας την ανομίαν της αμαρτίας μου. Διάψαλμα. με. **6** Διά τούτο πας δίσος θέλει προσεύχεσθαι προς σε εν δι' εμέ· διότι είσαι η δύναμίς μου. **7** Εις τας χείρας σου καιρώ προσήκοντις βεβαίως εν κατακλυσμῷ πολλών υδάτων ταύτα δεν θελούσιν εγγίζεις αινότον. **8** Συ είσαι η σκέπη μου· θέλεις με φυλάττει από θλίψεως· αγαλλίασιν λυτρώσεως θέλεις με περικυκλώνει. Διάψαλμα. **9** Εγώ θέλω σε συνετίσει και θέλω σε διδάξει την οδόν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατής θέλω σε συμβουλεύει επί σε θέλει είσθια ο οφθαλμός μου. **10** Μη γίνεσθε ως ίππος, ως ημίονος, εις τα οποία δεν υπάρχει σύνεσις των οποίων το στόμα πρέπει να κρατήται εν κημώ και χαλινώ, ἄλλως δεν ήθελον πλησιάζει εις σε. **11** Πολλαί αι μάστιγες του ασεβούς· τον δε ελπίζοντα επί Κύριον αι μάστιγες του ασεβούς· τον δε ελπίζοντα επί Κύριον ελέος θέλει περικυκλώσει. **12** Ευφραντίσθε εις τον Κύριον και αγάλλεσθε, δίκαιοι και αλαλάξατε, πάντες οι ευθείς την καρδίαν.

33 Αγάλλεσθε, δίκαιοι, εν Κυρίω εις τους ευθείς αρμόζει η αίνεσις. **2** Υμνείτε τον Κύριον εν κιθάρᾳ εν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλμωδήσατε εις αυτόν. **3** Ψάλλετε εις αυτόν ἄσμα νέον· καλώς σημάντε τα όργανά σας εν αλαλαγμῷ. **4** Διότι ευθύς είναι ο λόγος του Κυρίου, και πάντα τα ἔργα αυτού μετά αληθείας. **5** Αγαπά δικαιούντην και κρίσιν· από του ελέους του Κυρίου είναι πλήρης η γη. **6** Με τον λόγον του Κυρίου έγειναν οι ουρανοί, και διά της πνοής του στόματος αυτού πάσα η στρατιά αινότων. **7** Συνήγαγεν ως σωρόν τα ύδατα της θαλάσσης· ἔβαλεν εις αποθήκας τας αβύσσους. **8** Ας φοβηθή τον Κύριον πάσα η γῆ· ας τρομάξωσιν απ' αυτού πάντες οι κάτοικοι της οικουμένης. **9** Διότι αυτός είπε, και ἔγεινεν αυτός προσέταξε, και εστερεώθη. **10** Ο Κύριος ματαίονει την βουλήν των εθνών, ανατρέπει τους διαλογισμούς των λαών. **11** Η βουλή του Κυρίου μένει εις τον αιώνα· οι λογισμοί της καρδίας αυτού εις γενεάν και γενεάν. **12** Μακάριον το θένος, του οποίου ο

Θεός είναι ο Κύριος. Ο λαός, τον οποίον εξέλεξε διά ψυχήν των δούλων αυτού, και δεν θέλουσιν απολεσθή κληρονομίαν αυτού. **13** Ο Κύριος διέκυψεν εξ ουρανού πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

είδε πάντας τους νιούς των ανθρώπων. **14** Εκ του τόπου της κατοικήσεως αυτού θεωρεί πάντας τους κατοίκους της γης. **15** Εξ ίσου ἐπλασε τας καρδίας αυτών· γνωρίζει πάντα τα ἑργα αυτών. **16** Δεν σώζεται βασιλεύς διά πλήθους στρατεύματος· ο δυνατός δεν ελευθερούται διά της μεγάλης αυτού ανδρείας. **17** Μάταιος ο ἵπτος προς σωτηρίαν· και διά της πολλής αυτού δύναμεως δεν θέλει σώσει. **18** Ιδού, ο οφθαλμός του Κυρίου είναι επί τους φορούμενους αυτούν· επί τους ελπίζοντας επί το ἔλεος αυτού. **19** Διά να ελευθερώσῃ εκ θανάτου την ψυχήν αυτών, και εν καιρώ πείνης να διαφυλάξῃ αυτούς εις ζωήν. **20** Η ψυχή ημών προσμένει τον Κύριον αυτός είναι βοηθός ημών και ασπίς ημών. **21** Διότι εις αυτόν θέλει ευφρανθήη καρδία ημών, επειδή επί το ονόμα αυτού το ἄγιον ηλπίσαμεν. **22** Γένοιτο, Κύριε, το ἔλεος σου εφ' ημάς, καθώς ηλπίσαμεν επί σε.

34 «Ψαλμός του Δαβίδ, ὅτε μετέβαλε τον τρόπον αυτοῦ ἐμπροσθεν του Αβιμέλεχ ούτος δε απέλυσεν αυτόν, και απῆλθε.» Θέλω ευλογεί τον Κύριον εν παντὶ καιρῷ· η αίνεσις αυτού θέλει εἰσθαι διαπαντός εν τω στόματί μου. **2** Εἰς τον Κύριον θέλει καυχᾶσθαι την ψυχή μου· οι ταπεινοί θέλουσιν ακούσει, και θέλουσι χαρή. **3** Μεγαλύνατε τον Κύριον μετ' εμού, και ας υψώσωμεν ομού το ονόμα αυτού. **4** Εξέζητησα τον Κύριον, και επήκουσέ μου, και εκ πάντων των φόβων μου με ηλευθέρωσεν. **5** Απέβλεψαν προς αυτόν και εφωτίθησαν, και τα πρόσωπα αυτών δεν κατησχύνθησαν. **6** Ούτος ο πτωχός ἔκραξε, και ο Κύριος εισήκουσε, και εκ πασών των θλίψεων αυτού ἐσώσεν αυτόν. **7** Ἀγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλω των φορούμενων αυτόν και ελευθερόνει αυτούς. **8** Γεύθητε και ιδέτε ὅτι αγαθός ο Κύριος μακάριος ο ἀνθρωπος ο ελπίζων επ' αυτόν. **9** Φοβήθητε τον Κύριον, οι ἄγιοι αυτού διότι δεν υπάρχει στέρησις εις τους φορούμενους αυτόν. **10** Οι πλούσιοι πτωχεύουσι και πεινώσιν· αλλ' οι εικήσιοντες τον Κύριον δεν στερούνται ουδενός αγαθού. **11** Ἐλθετε, τέκνα, ακούσατε μου· τον φόβον του Κυρίου θέλω σας διδάξει. **12** Τις είναι ο ἀνθρώπος όστις θέλει ζωήν, αγαπά ημέρας, διά να ίδη καλόν· **13** Φύλατε την γλώσσαν σου από κακού, και τα χείλη σου από του να λαλώσι δόλον· **14** Ἐκκλινον από του κακού και πράττε το αγαθόν ζήτει ειρήνην και κυνήγει αυτήν. **15** Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι επί τους δικαίους, και τα ώτα αυτού εις την κραυγήν αυτών. **16** Το πρόσωπον του Κυρίου είναι κατά των πραττόντων κακόν, διά να αφανίσῃ από της γης το μνημόσυνον αυτών. **17** Ἐκραξαν οι δικαιοι, και ο Κύριος εισήκουσε, και εκ πασών των θλίψεων αυτών ελευθέρωσεν αυτούς. **18** Ο Κύριος είναι πλησίον των συντετριμμένων την καρδίαν, και σώζει τους ταπεινούς το πνεύμα. **19** Πολλάι αι θολίψεις του δικαίου, αλλ' εκ πασών τούτων θέλει ελευθερώσει αυτόν ο Κύριος. **20** Αυτός φυλάττει πάντα τα οστά αυτού· ουδέν εκ τούτων θέλει συντριφθή. **21** Η κακία θέλει θανατώσει τον αμαρτωλόν· και οι μισούντες τον δίκαιον θέλουσιν απολεσθή. **22** Ο Κύριος λυτρόνει την

ψυχήν των δούλων αυτού, και δεν θέλουσιν απολεσθή πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

35 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Δίκασον, Κύριε, τους δικαζομένους μετ' εμού· πολέμησον τους πολεμούντας με. **2** Ανάλαβε όπλον και ασπίδα και ανάστηθι εις βοήθειάν μου. **3** Και δράξον το δόρυ και σύγκλεισον την των καταδιωκόντων με· επιέ εις την ψυχήν μου, Εγώ είμαι η σωτηρία σου. **4** Ας αισχυνθώσι και ας εντραπώσιν οι ζητούντες την ψυχήν μου· ας στραφώσιν εις τα οπίω και ας αισχυνθώσιν οι βουλευόμενοι το κακόν μου. **5** Ας ήναι ως λεπτόν ἀχυρὸν κατά πρόσωπον ανέμου, και ἀγγελος Κυρίου ας διώκη αυτούς. **6** Ας ήναι η οδός αυτών σκότος και ολίσθημα, και ἀγγελος Κυρίου ας καταδιώκη αυτούς. **7** Διότι αναίτιως ἔκρυψαν δι' εμέ την παγίδα αυτών εν λάκκω· αναίτιως ἔσκαψαν αυτόν διά την ψυχήν μου. **8** Ας ἔλθῃ επ' αυτόν όλεθρος απροσδόκητος· και η παγίς αυτού, την οποίαν ἔκρυψεν, ας συλλάβῃ αυτόν· ας πέσῃ εις αυτήν εν ολέθρῳ. **9** Η δε ψυχή μου θέλει αγάλλεσθαι εις τον Κύριον, θέλει χαίρει εις την σωτηρίαν αυτού. **10** Πάντα τα οστά μου θέλουσιν ειπεῖ, Κύριε, τις όμοιός σου, δύστις ελευθερόνεις τον πτωχόν από του ισχυρότερους αυτού, και τον πτωχόν και τον πένητα από του διαρπάζοντος αυτόν; **11** Σηκωθέντες μάρτυρες ἀδίκοι, με ηρώων περί πραγμάτων, τα οποία εγώ δεν ήξενορ· **12** Ανταπέδωκαν εις εμέ κακόν αντί καλού· στέρησαν εις την ψυχήν μου. **13** Εγώ δε, ὅτε αυτοί ήσαν εν θλίψει, ενεδυδόμην σάκκον· επατείνωσα εν νηστείᾳ την ψυχήν μου· και η προσευχή μου επέστρεψεν εις τον κόλπον μου. **14** Εφερόμην ως προς φίλον, ως προς ὀδελφόν μου· ἔκυπτον σκυθωπάζων, ως ο πενθών διά την μητέρά αυτού. **15** Άλλ' αυτοί εχάρησαν διά την συμφοράν μου· και συνήχθησαν· συνήχθησαν εναντίον μου οι χαμερπετίς, και εγώ δεν ήξενορ· με ἔξεσχιζον και δεν ἐπανούν· **16** Μετά υποκριτικών χλευαστών εν συμποσίοις ἔτριζον κατ' εμού τους οδόντας αυτών. **17** Κύριε, πότε θέλεις ιδεί· ελευθέρωσον την ψυχήν μου από του ολέθρου αυτών, την μεμονωμένην μου εκ των λεόντων. **18** Εγώ θέλω σε υμνεί εν μεγάλῃ συνάξει· μεταξύ πολυαριθμού λαού θέλω σε υμνεί. **19** Ας μη χαρώσων επ' εμέ οι εχθρεύομενοί με αδικως· οι μισούντες με αναίτιως ας μη νεύσω με τους οφθαλμούς. **20** Διότι δεν ελάουν ειρήνην, αλλά εμελέτων δόλους κατά των ησυχαζόντων επί της γῆς· **21** και επλάτεναν κατ' εμού το στόμα αυτών, λέγοντες, Εύγε, εύγε· είδεν ο οφθαλμός ημών. **22** Εἰδες, Κύριε· μη σιωπήσῃς· Κύριε, μη απομακρυνθής απ' εμού. **23** Εγέρθητι και εξύπνησον διά την κρίσιν μου, Θεέ μου και Κύριέ μου, διά την δίκιην μου. **24** Κρίνόν με, Κύριε ο Θεός μου, κατά την δικαιοσύνην σου, και ας μη χαρώσων επ' εμέ. **25** Ας μη είπωσιν εν ταῖς καρδίαις αυτών, Εύγε, ψυχή ημών· μηδὲ ας είπωσι, Κατεπίσιμεν αυτόν. **26** Ας αισχυνθώσι και ας εντραπώσιν ομού οι επιχαίροντες εις το κακόν μου· ας ενδυθώσιν εντραπήν· και ὄνειδος οι μεγαλαυχούντες κατ' εμού. **27** Ας ευφρανθώσι και ας χαρώσων οι θέλοντες την δικαιοσύνην μου· και διαπαντός ας λέγωσιν, Ας μεγαλυνθή ο Κύριος, δύστις θέλει την ειρήνην του

δούλου αυτού. **28** Και η γλώσσα μου θέλει μελετά την δικαιοσύνη σου και τον ἐπαίνον σου όλην την ημέραν.

36 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, δούλου του Κύριου.» Του ασεβούς η παρανομία λέγει εν τη καρδίᾳ μου, δεν είναι φόβος Θεού ἐμπροσθετῶν των οφθαλμῶν αυτού. **2** Διότι απατά εαυτόν εἰς τους οφθαλμούς αυτού περὶ του δότι θέλει ευρεθῆ η ανομία αυτού διὰ να μισθηῇ. **3** Τα λόγια του στόματος αυτού είναι ανομία και δόλος δεν ηθέλησε να νοήσῃ διὰ να πράττῃ το αγαθόν. **4** Ανομίαν διαλογίζεται επὶ τῆς κλίνης αυτού ἵσταται εν οδῷ οὐχὶ καλῆ το κακὸν δεν μισεῖ. **5** Κύριε, ἔως του ουρανού φθάνει το ἔλεός σου, η αλήθεια σου ἔως των νεφελών. **6** Η δικαιοσύνη σου είναι ως τα υψηλά ὄρη· αι κρίσεις σου ἀβυσσος μεγάλη ανθρώπους και κτήνη σώζεις, Κύριε. **7** Πόσον πολύτιμον είναι το ἔλεός σου, Θεέ. Διὰ τούτο οι ιοί των ανθρώπων ελπίζουσιν επὶ την σκιάν των πτερύγων σου. **8** Θέλουσι χορτασθῆ από του πάχοντος του οίκου σου, και από του χειμάρρου της τρυφής σου θέλεις ποτίσει αυτούς. **9** Διότι μετά σου είναι η πηγή της ζωῆς εν τω φωτί σου θέλομεν ιδεί φως, **10** Ἐκτεινον το ἔλεός σου προς τους γνωρίζοντάς σε, και την δικαιοσύνην σου προς τους ευθείς την καρδίαν. **11** Ας μη ἐλθῃ επ' εμέ πους υπερηφανίας και χειρ ασεβών ας μη με σαλεύσῃ. **12** Εκεὶ ἐπέσον οι εργάται της ανομίας κατεσπρώχθησαν και δεν θέλουσι δυνηθῆ να ανεγερθώσι.

37 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Μη αγανάκτει διὰ τους πονηρευομένους, μηδὲ ζήλευε τους εργάτας της ανομίας. **2** Διότι ως χόρτος ταχέως θέλουσι κοπῆ, και ως χλωρά βοτάνη θέλουσι καταμαρανθῆ. **3** Ἐπίλιπε επὶ τούτον και πράττε το αγαθόν· κατοίκει την γην και νέμουν την αλήθειαν· **4** και ευφράνουν εν Κύριῳ, και θέλει σοι δώσει τα ζητήματα της καρδίας σου. **5** Ανάθεις εις τον Κύριον την οδόν σου και ἐπίλιπε επ' αυτόν, και αυτός θέλει ενεργήσει· **6** και θέλει εξάξει ως φως την δικαιοσύνην σου και την κρίσιν σου ως μεσημβρίαν. **7** Αναπαίουν επὶ τον Κύριον και πρόσμενε αυτόν· μη αγανάκτει διὰ τον κατευοδούμενον εν τη οδῷ αυτού, διὰ ἀνθρώπων πράττοντα παρανομίας. **8** Παύσον από θυμού και ἀφές την οργήν· μηδόλως αγανάκτει ώστε να πράττης πονηρά. **9** Διότι οι πονηρεύομενοι θέλουσιν εξολοθρευθῆ οι δε προσμένοντες τον Κύριον, ούτοι θέλουσι κληρονομήσει την γην. **10** Διότι ἐτι μικρόν και ο ασεβής δεν θέλει υπάρχει· και θέλεις ζητήσει τον τόπον αυτού, και δεν θέλει ευρεθῆ· **11** οι πραεῖς όμως θέλουσι κληρονομήσει την γην· και θέλουσι κατατρυφάνε πολλή ειρήνη. **12** Ο ασεβής μηχανάται κατά του δικαίου, και τρίζει κατ' αυτού τους οδόντας αυτού. **13** Ο Κύριος θέλει γελάσει επ' αυτῷ, επειδή βλέπει ότι ἔρχεται η ημέρα αυτού. **14** Οι ασεβεῖς εξέστασαν ρομφαίαν και ενέτειναν το τόξον αυτών, διά να καταβάλωσι τον πτωχόν και τον πένιτα, διά να σφάξωσι τους περιπατούντας εν ευθύτητι. **15** Η ρομφαία αυτών θέλει εμβῆ εις την καρδίαν αυτών, και τα τόξα αυτών θέλουσι συντριφθῆ. **16** Κάλλιον το ολύγον του δικαίου παρά ο πλούτος πολλών ασεβών. **17** Διότι οι βραχίονες των ασεβών θέλουσι συντριφθῆ· τους δε

δικαίους υποστηρίζει ο Κύριος. **18** Γινώσκει ο Κύριος τας ημέρας των αμέμπτων· και η κληρονομία αυτών θέλει είσθαι εις τον αιώνα· **19** δεν θέλουσι κατασχυνθῆ εν καιρῷ πονηρῷ· και εν ημέραις πενήντας θέλουσι χορτασθῆ. **20** Οι δε ασεβεῖς θέλουσιν εξολοθρευθῆ και οι εχθροί του Κύριου, ως το πάχος των αρνίων, θέλουσιν αναλωθῆ· εἰς καπνόν θέλουσι διαλαυθῆ. **21** Δανείζεται ο ασεβής και δεν αποδίδει, ο δε δίκαιος ελεεῖ και δίδει. **22** Διότι οι ευλογημένοι αυτού θέλουσι κληρονομήσει την γην· οι δε κατηφαμένοι αυτού θέλουσιν εξολοθρευθῆ. **23** Οταν υπό Κύριου κατευθύνωνται τα διαβήματα του ανθρώπου, η οδός αυτού είναι αρεστή εις αυτόν. **24** Εάν πέσῃ, δεν θέλει συντριφθῆ· διότι ο Κύριος υποστηρίζει την χείρα αυτού. **25** Νέος ήμην και ἡδη εγήρασα, και δεν είδον δίκαιον εγκαταλείψαμένον ουδέ το σπέρμα αυτού ζητούν άρτον. **26** Όλην την ημέραν ελεεῖ και δανείζει, και το σπέρμα αυτού είναι εις ευλογίαν. **27** Έκκλινον από του κακού και πράττε το αγαθόν, και θέλεις διαμένει εις τον αιώνα. **28** Διότι ο Κύριος αγαπά κρίσιν, και δεν εγκαταλείπει τους οσίους αυτού εις τον αιώνα θέλουσι διαφυλαχθῆ· το δε σπέρμα των ασεβών θέλει εξολοθρευθῆ. **29** Οι δίκαιοι θέλουσι κληρονομήσει την γην, και επ' αυτής θέλουσι κατοικεί εις τον αιώνα. **30** Το στόμα του δικαίου μελετά σοφίαν, και η γλώσσα αυτού λαλεῖ κρίσιν. **31** Ο νόμος του Θεού αυτού είναι εν τη καρδίᾳ αυτού· τα διαβήματα αυτού δεν θέλουσιν ολισθήσει. **32** Κατασκοπεύει ο αμαρτωλός τον δίκαιον και ζητεῖ να θανατώσῃ αυτόν. **33** Ο Κύριος δεν θέλει αφίσει αυτόν εις τα χείρας αυτού, ουδέ θέλει καταδικάσει αυτόν ὅταν κρίνη αυτόν. **34** Πρόσμενε τον Κύριον και φύλαττε την οδόν αυτού, και θέλει σε ψύσσει διά να κληρονομήσης την γην· όταν εξολοθρευθῶντιν οι ασεβεῖς, θέλεις ιδεί. **35** Είδον τον ασεβή υπερψύσθουμενον και εξηπλωμένον ως την χλωράν δάφνην· **36** αλλ' η φωνήσθη· και ιδού, δεν υπήρχε· και εζήτησα αυτόν, και δεν ευρέθη. **37** Παρατίρει τον ἀκακον και βλέπε τον ευθύνη, διτε εις τον ειρηνικόν ἀνθρωπον θέλει είσθαι εγκατάλειμμα· **38** ο δε παραβάται θέλουσιν όλως εξολοθρευθῆ των ασεβών το εγκατάλειμμα θέλει αποκοπῆ. **39** Των δικαίων όμως η σωτηρία είναι παρά Κυρίου· αυτός είναι η δύναμις αυτών εν καιρῷ θλίψεως. **40** Και θέλει βοηθήσει αυτούς ο Κύριος, και ελευθερώσει αυτούς· θέλει ελευθερώσει αυτούς από ασεβών και σώσει αυτούς διότι ήλπισαν επ' αυτόν.

38 «Ψαλμός του Δαβίδ εις ανάμνησιν.» Κύριε, μη ελέγχης εν τω θυμῷ σου, μηδὲ εν τη οργῇ σου παιδεύστης με. **2** Διότι τα βέλη σου ενεπήχθησαν εις εμέ και η χειρ σου καταπέζει με. **3** Δεν υπάρχει υγεία εν τη σαρκὶ μου εξ αιτίας της οργής σου. δεν είναι ειρήνη εις τα οστά μου εξ αιτίας της αμαρτίας μου. **4** Διότι αι ανομίαι μου υπερέβησαν την κεφαλήν μου· ως φορτίον βαρύ υπερεβάρυναν επ' εμέ. **5** Εβρώμησαν και εσάπησαν αι πληγαί μου εξ αιτίας της ανονησίας μου. **6** Εταλαιπωρήθην, εκυρτώθην εις ἀκρον δόλην την ημέραν περιπατώ σκυθρωπός. **7** Διότι τα εντόσθια μου γέμουσι φλογώσεως, και δεν υπάρχει υγεία εν τη σαρκὶ μου. **8** Ησθένησα και καθ' υπερβολήν κατεκόπην· βρυχώμαι από της αδημονίας της καρδίας μου. **9**

Κύριε, ενώπιόν σου είναι πάσα η επιθυμία μου, και ο στεναγμός μου δεν κρύπτεται από σου. **10** Η καρδία μου ταράττεται, η δύναμίς μου με εγκαταλείπει· και το φως των οφθαλμών μου, και αυτό δεν είναι μετ' εμού. **11** Οι φίλοι μου και οι πλησίον μου στέκουσιν απέναντι της πληγής μου, και οι πλησιέστεροί μου στέκουσιν από μακρόθεν. **12** Και οι ζητούντες την ψυχήν μου μου λαλούντι πονηρά, και μελετώντι δόλους δλην την μου λαλούντι πονηρά, και μελετώντι δόλους δλην την ημέραν. **13** Αλλ' εγώ ως κωφός δεν ήκονον και ήμην τον Κύριον επίπεδα αυτού και δεν αποβλέπει εις τους ως άφωνος μη ανοίγων το στόμα αυτού. **14** Καὶ ήμην υπεριάνους και εις τους κλίνοντας επὶ φεύδην. **5** ως ἀνθρώπος μη αικούων και μη ἔχων αντιλογίαν εν Πολλά ἔκαμες συ, Κύριε ο Θεός μου, τα θαυμάσια σου- τω στόματι αυτού. **15** Διότι επὶ σε, Κύριε, ἥπιστα συ και τους περὶ ήμων διαλογισμούς σου δεν είναι δυνατόν θέλεις μου εισακούσει, Κύριε ο Θεός μου. **16** Επειδή να εκθέσῃ τις εις σέ· εάν ήθελον να απαγγέλλω και είπα, Ας μη χαρώσων επ' εμέ· όταν ολισθήσῃ ο πόνος μου, να ομιλώ περὶ αυτών, υπερβαίνουσι πάντα αφιθμόν. αυτοί μεγαλαυχούσι κατ' εμού. **17** Διότι είμαι ἔτοιμος επιθυμόνας και εις τους κλίνοντας επὶ φεύδην. **6** Θυσίαν και προσφοράν δεν ηθέλησας διηγούσας εν να πέω, και ο πόνος μου είναι πάντοτε ἐμπροσθέν μου. εμοὶ ώτα ολοκαύτωμα και προσφοράν περὶ αμαρτίας **18** Επειδή εγώ θέλω αναγέγλει την ανομίαν μου, θέλω δεν εξήτησας. **7** Τότε είπα, Ιδού, έρχομαι εν τω τόμω λυπείσθαι διά την αμαρτίαν μου. **19** Αλλ' οι εχθροί μου του βιβλίου είναι γεγραμμένον περὶ εμού. **8** χαίρω, Θεέ ζώσιν, υπερισχύουσι και επληθύνθησαν οι μισούντες με αδίκως. **20** Και οι ανταποδίδοντες κακόν αντί καλού είναι εναντίοι μου, επειδή κυνηγώ το καλόν. **21** Μη με εγκαταλίπης, Κύριε Θεέ μου, μη απομακρυνθής απ' εμού. **22** Τάχυνον εις βοήθειάν μου, Κύριε, η σωτηρία μου.

39 «Εις τον πρώτον μουσικόν, τον Ιεδουθούν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπα, Θέλω προσέχει εις τας οδούς μου, διά να μη αμαρτάνω διά της γλώσσης μου· θέλω φυλάττει το στόμα μου με χαλινόν, ενώ είναι ο ασεβής ἐμπροσθέν μου. **2** Εστάθην ἀφώνος και σιωπηλός· εσιώπησα και από τον να λέγω καλόν· και ο πόνος μου ανεταράχθη. **3** Εθερμάνθη η καρδία μου εντός μου· ενώ εμελέτων, εξήρθη εν εμοί πύρ ελάλησα διά της γλώσσης μου και είπα, **4** Κάμε γνωστόν εις εμέ· Κύριε, το τέλος μου και τον αριθμόν των ημερών μου, τις είναι, διά να γνωρίσω πόσον ἔτι θέλω ζήσει. **5** Ιδού, μέτρον σπιθαμής κατέστησας τας ημέρας μου, και ο καιρός της ζωῆς μου είναι ως ουδέν ἐμπροσθέν σου· επ' αληθείας πας ἀνθρώπος, καίτοι στερέός, είναι ίδιας ματαίότης. Διάψαλμα. **6** Βεβαίως ο ἀνθρώπος περιπατεῖ εν φαντασίᾳ· βεβαίως εις μάτην ταράττεται θησαυρίζει, και δεν εξεύρει τις θέλει συνάξει αυτά. **7** Και τώρα, Κύριε, τι περιμένω; η ελπίς μου είναι επὶ σε. **8** Από πασών των ανομιών μου λύτρωσόν με· μη με κάμψη όνειδος του ἀφρονος. **9** Έγεινα ἀφώνος δεν ἴνοιξα το στόμα μου, επειδή σύ έκαμες τούτο. **10** Απομάκρυνον απ' εμού την πληγήν σου· από της πάλης της χειρός σου εγώ απέκαμον. **11** Όταν δι' ελέγχων παιδεύεις ἀνθρωπον διά ανομίαν, Κατατρώγεις ως σκώληκ την ώραιότητα αυτού· τω νότι ματαιότης πας ἀνθρώπος. Διάψαλμα. **12** Εισάκουσον, Κύριε, της προσευχής μου και δος ακρόσιν εις την κραυγήν μου· μη παρασωπήσης εις τα δάκρυα μου. Διότι πάροικος είμαι παρά σοι και παρεπίδημος, καθώς πάντες οι πατέρες μου. **13** Παύσαι απ' εμού, διά να αναλάβω δύναμιν, πριν αποδημήσω και δεν υπάρχω πλέον.

40 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»

Περιέμεινα εν υπομονή τον Κύριον, και ἐκλινε προς εμέ και ήκουσε της κραυγής μου· **2** και με των ανεβίβασεν εκ λάκκου ταλαιπωρίας, εκ βορβορώδους πηλού, και ἐστησεν επὶ πέτραν τους πόδας μου, της πληγής μου, και οι πλησιέστεροί μου στέκουσιν εστερέωσε τη βήματά μου· **3** και ἐβαλεν εν τω στόματι από μακρόθεν. **12** Και οι ζητούντες την ψυχήν μου μου ἀσμα νέον, ύμνον εις τον Θεόν ημῶν· θέλουσιν στήνουσιν εις εμέ παγίδας και οι εικήτοντες το κακόν ιδεῖ πολλοί και θέλουσι φοβηθή και θέλουσιν ελπίσει μου λαλούντι πονηρά, και μελετώντι δόλους δλην την επὶ Κύριον. **4** Μακάριος ο ἀνθρωπος, σότις έθεσε ημέραν. **13** Αλλ' εγώ ως κωφός δεν ήκονον και ήμην τον Κύριον επίπεδα αυτού και δεν αποβλέπει εις τους ως άφωνος μη ανοίγων το στόμα αυτού. **14** Καὶ ήμην υπεριάνους και εις τους κλίνοντας επὶ φεύδην. **5** ως ἀνθρώπος μη αικούων και μη ἔχων αντιλογίαν εν Πολλά ἔκαμες συ, Κύριε ο Θεός μου, τα θαυμάσια σου- τω στόματι αυτού. **15** Διότι επὶ σε, Κύριε, ἥπιστα συ και τους περὶ ήμων διαλογισμούς σου δεν είναι δυνατόν θέλεις μου εισακούσει, Κύριε ο Θεός μου. **16** Επειδή να εκθέσῃ τις εις σέ· εάν ήθελον να απαγγέλλω και είπα, Ας μη χαρώσων επ' εμέ· όταν ολισθήσῃ ο πόνος μου, να ομιλώ περὶ αυτών, υπερβαίνουσι πάντα αφιθμόν. αυτοί μεγαλαυχούσι κατ' εμού. **17** Διότι είμαι ἔτοιμος επιθυμόνας και εις τους κλίνοντας επὶ φεύδην. **6** Θυσίαν και προσφοράν δεν ηθέλησας διηγούσας εν να πέω, και ο πόνος μου είναι πάντοτε ἐμπροσθέν μου. εμοὶ ώτα ολοκαύτωμα και προσφοράν περὶ αμαρτίας **18** Επειδή εγώ θέλω αναγέγλει την ανομίαν μου, θέλω δεν εξήτησας. **7** Τότε είπα, Ιδού, έρχομαι εν τω τόμω λυπείσθαι διά την αμαρτίαν μου. **19** Αλλ' οι εχθροί μου του βιβλίου είναι γεγραμμένον περὶ εμού. **8** χαίρω, Θεέ ζώσιν, υπερισχύουσι και επληθύνθησαν οι μισούντες με αδίκως. **20** Και οι ανταποδίδοντες κακόν αντί καλού είναι εναντίοι μου, επειδή κυνηγώ το καλόν. **21** Μη με εγκαταλίπης, Κύριε Θεέ μου, μη απομακρυνθής απ' εμού. **22** Τάχυνον εις βοήθειάν μου, Κύριε, η σωτηρία μου.

39 «Εις τον πρώτον μουσικόν, τον Ιεδουθούν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπα, Θέλω προσέχει εις τας οδούς μου, διά να μη αμαρτάνω διά της γλώσσης μου· θέλω φυλάττει το στόμα μου με χαλινόν, ενώ είναι ο ασεβής ἐμπροσθέν μου. **2** Εστάθην ἀφώνος και σιωπηλός· εσιώπησα και από τον να λέγω καλόν· και ο πόνος μου ανεταράχθη. **3** Εθερμάνθη η καρδία μου εντός μου· ενώ εμελέτων, εξήρθη εν εμοί πύρ ελάλησα διά της γλώσσης μου και είπα, **4** Κάμε γνωστόν εις εμέ· Κύριε, το τέλος μου και τον αριθμόν των ημερών μου, τις είναι, διά να γνωρίσω πόσον ἔτι θέλω ζήσει. **5** Ιδού, μέτρον σπιθαμής κατέστησας τας ημέρας μου, και ο καιρός της ζωῆς μου είναι ως ουδέν ἐμπροσθέν σου· επ' αληθείας πας ἀνθρώπος, καίτοι στερέός, είναι ίδιας ματαίότης. Διάψαλμα. **6** Βεβαίως ο ἀνθρώπος περιπατεῖ εν φαντασίᾳ· βεβαίως εις μάτην ταράττεται θησαυρίζει, και δεν εξεύρει τις θέλει συνάξει αυτά. **7** Και τώρα, Κύριε, τι περιμένω; η ελπίς μου είναι επὶ σε. **8** Από πασών των ανομιών μου λύτρωσόν με· μη με κάμψη όνειδος του ἀφρονος. **9** Έγεινα ἀφώνος δεν ἴνοιξα το στόμα μου, επειδή σύ έκαμες τούτο. **10** Απομάκρυνον απ' εμού την πληγήν σου· από της πάλης της χειρός σου εγώ απέκαμον. **11** Όταν δι' ελέγχων παιδεύεις ἀνθρωπον διά ανομίαν, Κατατρώγεις ως σκώληκ την ώραιότητα αυτού· τω νότι ματαιότης πας ἀνθρώπος. Διάψαλμα. **12** Εισάκουσον, Κύριε, της προσευχής μου και δος ακρόσιν εις την κραυγήν μου· μη παρασωπήσης εις τα δάκρυα μου. Διότι πάροικος είμαι παρά σοι και παρεπίδημος, καθώς πάντες οι πατέρες μου. **13** Παύσαι απ' εμού, διά να αναλάβω δύναμιν, πριν αποδημήσω και δεν υπάρχω πλέον.

41 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Μακάριος ο επιβλέπων εις τον πτωχόν· εν ημέρᾳ θλίψεως θέλει ελευθερώσει αυτόν τον Κύριος. **2** Ο Κύριος θέλει φυλάξει αυτόν και διατηρήσει την ζωήν αυτού· μακάριος θέλει είσθαι επὶ της γῆς· και δεν θέλεις την ψυχήν μου, διότι ήμαρτον εις σε. **3** Ο Κύριος θέλει ενδυναμόνει αυτόν επὶ της κλίνης της ασθενίας εν τη αρρωστίᾳ αυτού στο θέλεις στρόνει δλην την κλίνην αυτού. **4** Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με· εύγε, εύγε. **16** Ας αγάλλωνται και ας ευφραίνωνται εις σε πάντες οι ζητούντες σε· οι αγαπώντες την σωτηρίαν σου ας λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος. **17** Εγώ δε είμαι πτωχός και πέντης αλλ' ο Κύριος φροντίζει περὶ εμού· η βοήθειά μου και ο ελευθερωτής μου σε είσαι· Θέε μου, μη βραδύνης.

41 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Μακάριος ο επιβλέπων εις τον πτωχόν· εν ημέρᾳ θλίψεως θέλει ελευθερώσει αυτόν τον Κύριος. **2** Ο Κύριος θέλει φυλάξει αυτόν και διατηρήσει την ζωήν αυτού· μακάριος θέλει είσθαι επὶ της γῆς· και δεν θέλεις την ψυχήν μου, διότι ήμαρτον εις σε. **3** Οι εχθροί μου λέγουσι κακά περὶ εμού, Πότε θέλει αποθάνει, και θέλει απολεσθή το όνομα αυτού; **6** Και εάν τις ἐρχηται να με ίδη, ομιλεί ματαιότητα· η καρδία αυτού συνάγει εις εαυτήν ανομίαν· εξελθών έξω, λαλεί αυτήν. **7** Κατ'

εμού ψιθυρίζουσιν ομού πάντες οι μισούντες με· κατ' αυτός είναι η σωτηρία του προσώπου μου και ο Θεός εμού διαλογίζονται κακά λέγοντες, 8 Πράγμα κακόν μου.

εκολλήθη εις αυτόν· και κατάκοιτος ων δεν θέλει πλέον σηκωθή· 9 Και αυτός ο ἀνθρωπός, μετά του οποίου έζων ειρηνικώς, επί τον οποίον ἡλπίσα, δότις ἔτρωγε τον ἄρτον μου, εσήκωσεν επ' εμέ πτέρναν. 10 Άλλα συ, Κύριε, ελέησόν με και ανάστησόν με, και θέλω ανταποδώσει εις αυτούς. 11 Εκ τούτου γνωρίζω ότι συ με ευνοείς, επειδή δεν θριαμβεύει κατ' εμού ο εχθρός μου. 12 Εμέ δε, συ με εστήριξα εις την ακεραίοττά μου, και με εστερέωσας ενώπιον σου εις τον αιώνα. 13 Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, απ' αιώνος και ἔως αιώνος. Αμήν και αμήν.

42 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, Μασχίλ, διὰ τοὺς νιούς Κορέ.» Καθώς επιποθεὶ ή ἐλαφος τοὺς ρύακας των υδάτων, ούτως η ψυχὴ μου σε επιποθεῖ, θεέ. 2 Διψά η ψυχὴ μου τὸν Θεόν, τὸν Θεόν τὸν ζῶντα πότε θέλω ελθεί καὶ θέλω φανή ενώπιον του Θεού; 3 Τα δάκρυά μου ἔγιναν τροφὴ μου ημέραν καὶ νύκτα, και κατήσχυνας τους μισούντας ημάς: 8 εἰς τὸν Θεόν δταν μοι λέγωντας καθ' ημέραν, Που είναι ο Θεός σου; 4 Ταῦτα ενεθυμήθην και εξέχεια την ψυχήν μου εντός μου, δτι διέβαινον μετά τον πλήθους και περιεπάτουν μετ' αυτοῦ ἔως του οίκου του Θεού, εν φωνῇ χαράς και αινέσεως, μετά πλήθους εορτάζοντος. 5 Διά τι είσαι ο περίλυπος, ψυχὴ μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου; Ἐλπισον επὶ τὸν Θεόν επειδή ἐτι θέλω υμνεί αυτόν το πρόσωπον αυτού είναι σωτηρία. 6 Θεέ μου, η ψυχὴ μου είναι περίλυπος εντός μου· διά τούτο θέλω σε ενθυμείσθαι εκ γῆς Ιορδάνου και Ερμωνείμ εκ του δρους Μισάρ. 7 Ἀβύσσος προσκαλεί ἀβύσσον εις τὸν ήχον των καταρρακτῶν σου· πάντα τα κύματά σου και αι τρικυμίαι σου διήλθον επ' εμέ. 8 Εν τῃ ημέρᾳ θέλει προστάξει ο Κύριος τὸν ἔλεος αυτού· εν δε τῃ νυκτὶ θέλει είσθαι μετ' εμού η ὥδη αυτού, η προσευχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν της ζωῆς μου. 9 Θέλω ειπεῖ πρὸς τὸν Θεόν, την πετραν μου, διά τι με ελησμόνησας; διά τι περιπατῶ σκυθρωπός εκ της καταθλίψεως του εχθρού; 10 Οι εχθροί μου ονειδίζοντές με συντρίβουσι τα οστά μου, λέγοντές μοι καθ' ημέραν, Που είναι ο Θεός σου; 11 Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχὴ μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου; Ἐλπισον επὶ τὸν Θεόν· επειδή ἐτι θέλω υμνεί αυτόν· αυτός είναι η σωτηρία του προσώπου μου και ο Θεός μου.

43 Κρίνον με, Θεέ, και δίκασον την δίκην μου κατά έθνους ανοσίου· από ανθρώπου απάτης και ανομίας ελευθέρωσόν με· 2 Διότι συ είσαι ο Θεός της δυνάμεως μου· διά τι με απέβαλες; διά τι περιπατῶ σκυθρωπός εκ της καταθλίψεως του εχθρού; 3 Εξαπόστειλον το φως σου και την αλήθειάν σου αυτά ας με οδηγώσιν· ας με φέρωσιν εις τὸ ὄρος της αγιότητός σου και εις τα σκηνώματά σου. 4 Τότε θέλω εισέλθει εις το θυσιαστήριον του Θεού, εις τὸν Θεόν, την ευφροσύνην της αγαλλιάσεως μου· και θέλω σε δοξολογεῖ εν κιθάρᾳ, ω Θεέ, ο Θεός μου. 5 Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχὴ μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου; Ἐλπισον επὶ τὸν Θεόν· επειδή ἐτι θέλω υμνεί αυτόν·

44 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, διὰ τοὺς νιούς Κορέ· Μασχίλ.» Θεέ, με τὰ ώτα ημών ηκούσαμεν, οι πατέρες ημών διηγήθησαν πρὸς ημάς τὸ ἔργον, το οποίον ἐπράξας εν ταῖς ημέραις αυτών, εν μηέραις αρχαίαις. 2 Συ διά της χειρός σου εξεδίωξας ἔθνη και εφύτευσας αυτούς κατέθλιψας λαούς και απεδίωξας αυτούς. 3 Διότι δεν εκληρονόμησαν την γην διά της ρομφαίας αυτών, και ο βραχίων αυτών δεν ἔσωσεν αυτούς αλλ' η δεξιά σου και ο βραχίων σου και το φως το προσώπου σου διότι ευηρεστήθης εις αυτούς. 4 Συ είσαι ο βασιλεὺς μου, Θεέ, ο διορίζων τας σωτηρίας του Ιακώβ. 5 Διά σου θέλομεν καταβάλει τους εχθρούς ημών· διά του ονόματός σου θέλομεν καταπατήσει τους επανισταμένους εφ' ημάς· 6 Διότι δεν θέλω ελπίσει επὶ το τόξον ουδέ η ρομφαία μου θέλει με σώσει. 7 Διότι συ ἔσωσας ημάς εκ των εχθρών ημών και κατήσχυνας τους μισούντας ημάς: 8 εἰς τὸν Θεόν διά του ονόματός σου θέλομεν καυχάσθαι ὀλην την ημέραν, και το ονόμα του επανισταμένους εφ' ημάς· 9 Διότι δεν θέλω ελπίσει επὶ το τόξον ουδέ η ρομφαία μου θέλει με σώσει. 10 Διότι συ ἔσωσας ημάς εκ των εχθρών ημών· διά των στρατευμάτων ημών. 10 Έκαμες ημάς να στρέψωμεν εις τα οπίσα έμπροσθεν του εχθρού· και οι μισούντες ημάς διαρράζουσι τα ημέτερα εις εαυτούς. 11 Παρέδωκας ημάς ως πρόβατα εις βρώσιν και εις τα ἔθνη διεσκόρπισας ημάς. 12 Επώλησας τον λαόν σου μετά των στρατευμάτων ημών. 13 Κατέστησας ημάς να στρέψωμεν εις τα οπίσα έμπροσθεν του εχθρού· και οι πισσούντες ημάς διαρράζουσι τα ημέτερα εις εαυτούς. 14 Κατέστησας ημάς παροιμίαν μεταξύ των εθνών, κίνησιν κεφαλής μεταξύ των λαών. 15 Όλην την ημέραν η εντροπή μου είναι ενώπιον μου, και η αισχύνη του προσώπου μου με εκάλυψε· 16 διά την φωνήν του ονειδίζοντος και υβρίζοντος διά τον εχθρόν και εκδικητήν. 17 Πάντα ταῦτα ἡλθον εφ' ημάς, ὅμως δεν σε ελησμονήσαμεν και δεν θετήσαμεν την διαθήκην σου· 18 Ουδέ εστράφη εις τα οπίσα η καρδία ημών, ουδέ εξέκλιναν τα βίβματα ημών από της οδού σου. 19 Αν και συνέτριψας ημάς εν τω τόπω των δρακόντων και περιεκάλυψας ημάς διά της σκιάς του θανάτου. 20 Εάν ελησμονύμενο το ονόμα του Θεού ημών και εξετίνομεν τας χείρας ημών εις θεόν αλλότριον, 21 ο Θεός δεν ήθελεν εξετάσει τούτο· διότι αυτός εξέρει τα κρύφια της καρδίας. 22 Ότι ένεκα σου θανατούμεθα ὀλην την ημέραν ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγῆς. 23 Εξεγέρθητι, διά τι καθεύδεις, Κύριε; εξεγέρθητι, μη αποβάλης ημάς διαπαντός. 24 Διά τι κρύπτεις το πρόσωπόν σου; λησμονεῖς την ταλαιπωρίαν ημών και την καταδυνάστευσιν ημών; 25 Διότι επαπεινώθη ἔως χώματος η ψυχὴ ημών· εκολλήθη εις την γην η κοιλία ημών. 26 Ανάστηθι εις βοήθειαν ημών και λύτρωσον ημάς ένεκεν του ελέους σου.

45 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, επί Σοσανίμ, διὰ τοὺς νιούς Κορέ· Μασχίλ· ωδή υπέρ του αγαπητού.» Η καρδία μου αναβρύνει λόγον αγαθόν· εγώ λέγω τα ἔργα μου πρὸς τον βασιλέα· η γλώσσα μου είναι κάλαμος

γραμματέως ταχυγράφου. **2** Συ είσαι ώραιότερος των νιών των ανθρώπων· εξεχύθη χάρις εις τα χείλη σου διά τούτο σε ευλόγησεν ο Θεός εις τον αιώνα. **3** Περίζωσον την ρομφαίαν σου επί τον μηρόν σου, δυνατέ, εν τη διότι ο Κύριος είναι υψίστος, φοβερός, Βασιλεύς μέγας δόξης σου και εν τη μεγαλοπεπεία σου. **4** Και κατευδού δέξη σου και εν τη μεγαλειότητή σου και βασιλεύειν αληθεία και πραδητή και δικαιούσνη και η δεξιά σου θέλει σοι κληρονομίαν την δόξαν του Ιακώβ, τον οποίον ηγάπησε. δείξει φοβερά πράγματα. **5** Τα βέλη σου είναι οξεά: λαοί Διάφαλμα. **5** Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, ο Κύριος υποκάτω σου θέλουσιν πέσεις· και αυτά θέλουσιν εμπικήχη εν φωνή σάλπιγγος. **6** Ψάλτε εις τον Θεόν, ψάλτε· εις την καρδιάν των εχθρών του Βασιλέως. **6** Ο θρόνος ψάλτε εις τον Βασιλέα ημών, ψάλτε. **7** Διότι Βασιλεύς σου, θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου. **7** Η γάπτησας δικαιούσνην και εμίστησας αδικίαν διά τούτο έχρισε σε ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου. **8** Συμύρναν και αλόην και κασίαν ευδιάλουσι πάντα τα ιμάτιά σου, δόταν εξέρχησαι εκ των ελεφαντίνων παλατίων, διά των οποίων σε εύφραναν. **9** Θυγατέρες βασιλέων παρίστανται εν ταῖς τιμαῖς σου· η βασιλίσσα εστάθη εκ δεξιών σου εστολισμένη με χρυσίον Οφείρ. **10** Άκουσον, θύγατερ, και ίδε, και κλίνον το ωτίον σου· και λησμόνησον τον λαόν σου και τον οίκον του πατρός σου. **11** και θέλει επιθυμήσει ο βασιλεύς το κάλλος σου· διότι αυτός είναι ο κύριός σου· και προσκύνησον αυτόν. **12** Και η θυγάτηρ της Τύρου θέλει παρασταθή με δώρα· το πρόσωπόν σου θέλουσιν ικετεύσει οι πλούσιοι του λαού. **13** Όλη η δόξα της θυγατρός του βασιλέως είναι έσωθεν· το ένδυμα αυτής είναι χρυσούνφατον. **14** Θέλει φερθή προς τον βασιλέα με ιμάτιον κεντητόν παρθένοι σύντροφοι αυτής, κατόπιν αυτής, θέλουσι φερθή εις σε. **15** Θέλουσι φερθή εν ευφροσύνῃ και αγαλλιάσει· θέλουσιν εισέλθει εις το παλάτιον του βασιλέως. **16** Αντί των πατέρων σου θέλουσιν είσθαι οι νιοί σου αυτούς θέλεις καταστήσει άρχοντας επί πάσαν την γην. **17** Θέλω μημονεύει το όνομά σου εις πάσας τας γενεάς· διά τούτο οι λαοί θέλουσι σε υμνεί εις αιώνα αιώνος.

46 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά τους ιυιούς Κορέ· ωδή επί Αλαμώθ.» Ο Θεός είναι καταφυγή ημών και δύναμις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψεις. **2** Διά τούτο δεν θέλομεν φοβηθή, και αν σαλευθή η γη και μεταποιοθώσι τα όρη εις το μέδον των θαλασσών· **3** και αν ηχώι και ταράττωνται τα ύδατα αυτών· και σείωνται τα όρη διά το έπαρμα αυτών. Διάφαλμα. **4** Ποταμός, και οι ρύκες αυτού θέλουσιν εφραΐνει την πόλιν του Θεού, τον άγιον τόπον των σκηνωμάτων του Υψίστου. **5** Ο Θεός είναι εν τω μέσω αυτής· δεν θέλει εις αυτήν θέλει βοηθήσει αυτήν· ο Θεός από το χαράγματος της αυγής. **6** Εφρύάζων τα ένθνη· εσαλεύθησαν αι βασιλεῖαι· έδωκε φωνήν αυτού· η γη ανελύθη. **7** Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μεθ' ημών· προπύργιον ημών είναι ο Θεός του Ιακώβ. Διάφαλμα. **8** Έλθετε, ιδέτε τα ἔργα του Κυρίουν οποίας καταστροφάς ἔκαμεν εν τη γη. **9** εξαγοράσῃ αδελφόν, μηδέ να δώσῃ εις τον Θεόν λύτρον Καταπαύει τους πολέμους ἔως των περάτων της γῆς· δι' αυτόν· **8** διότι πολύτιμος είναι η απολύτωσις της συντρίβει τόξον και κατακόπτει λόγχην· καίει αμάξας ψυχής αυτών, και αινεύρητος διαπαντός, **9** ώποτε να ζη εν πυρι. **10** Ησυχάσατε και γνωρίσατε δότι εγώ είμαι ο αινιώνας, να μη ίδη διαφθοράν. **10** Διότι βλέπει τους Θεός θέλω υψωθή μεταξύ των εθνών· θέλω υψωθή σοφούς αποθηκώντας, καθώς και τον άφρονα και τον προπύργιον ημών είναι ο Θεός του Ιακώβ. Διάφαλμα.

47 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους ιυιούς Κορέ.» Πάντες οι λαοί, κροτήσατε χείρας αλαλάζατε εις τον Θεόν εν φωνή αγαλλιάσεως. **2** την ρομφαίαν σου επί τον μηρόν σου, δυνατέ, εν τη διότι ο Κύριος είναι υψίστος, φοβερός, Βασιλεύς μέγας δόξης σου και εν τη μεγαλοπεπεία σου. **4** Και κατευδού δέξη σου και βασιλεύειν αληθεία και πραδητή και δικαιούσνη και η δεξιά σου θέλει σοι κληρονομίαν την δόξαν του Ιακώβ, τον οποίον ηγάπησε. δείξει φοβερά πράγματα. **5** Τα βέλη σου είναι οξεά: λαοί Διάφαλμα. **5** Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, ο Κύριος υποκάτω σου θέλουσιν πέσεις· και αυτά θέλουσιν εμπικήχη εν φωνή σάλπιγγος. **6** Ψάλτε εις τον Θεόν, ψάλτε· εις την καρδιάν των εχθρών του Βασιλέως. **6** Ο θρόνος ψάλτε εις τον Βασιλέα ημών, ψάλτε. **7** Διότι Βασιλεύς σου, θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος σκήπτρον ευθύτητος είναι ο Θεός ψάλτε μετά συνέσεως. **8** Ο Θεός βασιλεύει επί τα έθνη· ο Θεός κάθηται επί του θρόνου της αγιότητος αυτού. **9** Οι άρχοντες των λαών συνικήθησαν μετά τον λαού του Θεού του Αβραάμ διότι του Θεού είναι αι ασπίδες της γῆς υψώθη σφόδρα.

48 «Ωιδή Ψαλμού διά τους ιυιούς Κορέ.» Μέγας ο Κύριος και αινετός σφόδρα εν τη πόλει του Θεού ημών, τω όρει της αγιότητος αυτού. **2** Ωραίον την θέσιν, χαρέ πάστης της γῆς, είναι το όρος Σιών, προς τα πλάγια του βορρά· η πόλις του Βασιλέως του μεγάλου· **3** ο Θεός εν τοις παλατίοις αυτής γνωρίζεται ως προπύργιον. **4** Διότι, ιδού, οι βασιλείς συνήχθησαν διήλθον ομού. **5** Αυτοί, ως είδον, εθαύμασαν εταφάχθησαν και μετά σπουδής έψυχον. **6** Τρόμος συνέλαβεν αυτούς εκεί· πόνοι ως τικτούσης, **7** Δι' ανέμου ανατολικού συντρίβεις τα πλοία της Θαρσείς, **8** Καθώς ηκούσαμεν, ούτω και είδομεν εν τη πόλει του Κυρίου των δυνάμεων, εν τη πόλει του Θεού ημών· ο Θεός θέλει θεμελιώσει αυτήν εις τον αιώνα. Διάφαλμα. **9** Μελετώμεν, θεέ, το έλεός σου εν μέσω του ναού σου. **10** Κατά το όνομά σου, θεέ, ούτω και η αίνεσίς σου είναι έως των περάτων της γῆς· η δεξιά σου είναι πλήρης δικαιοισύνης. **11** Ας ευφραίνεται το όρος Σιών, ας αγάλλωνται αι θυγατέρες του Ιούδα διά τας κρίσεις σου. **12** Κυκλώσατε την Σιών και περιέλθετε αυτήν· αριθμήσατε τους πύργους αυτής. **13** Θέσατε την προσόχην σας εις τα περιτειχίσματα αυτής περιεργάσθητε τα παλάτια αυτής· διά να δηγήσθε εις γενέαν μεταγενεστέραν· **14** Διότι ούτος ο Θεός είναι ο Θεός ημών εις τον αιώνα του αιώνος αυτός θέλει οδηγεί ημάς μέχρι θανάτου.

49 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους ιυιούς Κορέ.» Ακούσατε ταύτα, πάντες οι λαοί· ακροάσθητε, πάντες οι κάτοικοι της οικουμένης· **2** μικροί τε και μεγάλοι, πλούσιοι ομού και πέντες, **3** Το στόμα μου θέλει λαλήσει σοφίαν· και η μελέτη της καρδίας μου είναι σύνεσις. **4** Θέλω κλίνει εις παραβολήν το άτομον μου· θέλω εκθέσει εν κιθάρᾳ το αίνιγμά μου. **5** Διά τι να φορώμαι εν ημέραις συμφοράς, όταν με περικυκλώσῃ η ανομία των ενεδρευόντων με; **6** Οίτινες επλίζουντιν εις τα αγαθά αυτών και καυχώνται εις το πλήθος του πλούτου αυτών· **7** ουδείς δύναται ποτέ να εξαγοράσῃ αδελφόν, μηδέ να δώσῃ εις τον Θεόν λύτρον Καταπαύει τους πολέμους ἔως των περάτων της γῆς· δι' αυτόν· **8** διότι πολύτιμος είναι η απολύτωσις της συντρίβει τόξον και κατακόπτει λόγχην· καίει αμάξας ψυχής αυτών, και αινεύρητος διαπαντός, **9** ώποτε να ζη εν πυρι. **10** Ησυχάσατε και γνωρίσατε δότι εγώ είμαι ο αινιώνας, να μη ίδη διαφθοράν. **10** Διότι βλέπει τους Θεός θέλω υψωθή μεταξύ των εθνών· θέλω υψωθή σοφούς αποθηκώντας, καθώς και τον άφρονα και τον προπύργιον ημών είναι ο Θεός του Ιακώβ. Διάφαλμα.

ότι οι οίκοι αυτών θέλουσιν υπάρχει εις τον αιώνα, αι κατοικίαι αυτών εις γενεάν και γενεάν ονομάζουσι τα υποστατικά αυτών με τα ίδια αυτών ονόματα. **12** Πλην ο άνθρωπος ο εν τιμῇ δεν διαμένει, ωμοιώθη με τα κτήνη τα φθειρόμενα. **13** Αύτη η οδός αυτών είναι μωρία αυτών· και όμως οι απόγονοι αυτών ήδυνονται εις τα λόγια αυτών. Διάψαλμα. **14** Ως πρόβατα εβλήθησαν εις τον ἀδην θάνατος θέλει ποιμάνει αυτούς· και οι ευθέις θέλουσι κατακυρίεσσι αυτούς το πρωΐ η δε δύναμις αυτών θέλει παλαιωθή τιν οδή, αφού ἔκαστος αφήστη την κατοικίαν αυτού. (**Sheol h7585**) **15** ΑΛΛ' ο Θεός θέλει λυτρώσει την ψυχήν μου εκ χειρός ἀδου· διότι θέλει με δεχθή. Διάψαλμα. (**Sheol h7585**) **16** Μη φοβού όταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, όταν αυξήσῃ η δόξα της οικίας αυτού· **17** διότι εν τω θανάτω αυτού, δεν θέλει συμπαραλάβει ουδέν, ουδέ θέλει καταβή κατόπιν αυτού η δόξα αυτού. **18** Αν και ηὐλόγησε την ψυχήν αυτού εν τη ζωή αυτού, και οι ἄνθρωποι θέλωσι σε επαινεῖ αγαθοτοιούντα σεαυτόν, **19** θέλει υπάγει εις την γενεάν των πατέρων αυτού· εις τον αιώνα δεν θέλουσιν ιδεί φως. **20** Ο ἄνθρωπος ο εν τιμῇ και μη εννοών ωμοιώθη με τα κτήνη τα φθειρόμενα.

50 «Ψαλμός του Ασάφη». Ο Θεός των θεών, ο Κύριος ελάλησε, και εκάλεσε την γην, από ανατολής ηλίου έως δύσεως αυτού. **2** Εκ της Σιών, ήτις είναι η εντέλεια της ώραιότητος, ἐλαμψεν ο Θεός. **3** Θέλει ο Θεός ημών και δεν θέλει σωτηρίσει· πυρ κατατρώγον θέλει εἰσθαι ἐμπροσθεν αυτού και πέριξ αυτού σφοδρά ανεμοζάλη, **4** θέλει προσκαλέσει τους ουρανούς ἀνώθεν και την γην, διά να κρίνῃ τον λαόν αυτού. **5** Συναθροίσατε μοι τοὺς οσίους μου, οίτινες ἔκαμον μετ' εμού συνθήκην επί θυσίας. **6** Και οι ουρανοί θέλουσιν αναγγέλλει την δικαιοσύνην αυτού· διότι ο Θεός, αυτός είναι ο Κριτής. Διάψαλμα. **7** Ἀκούσον, λαέ μου, και θέλω λαλήσει· Ισραήλ, και θέλω διαμαρτυρήσει κατά σου· Ο Θεός, ο Θεός σου είμαι εγώ. **8** Δεν θέλω σε ελέγξει διά τας θυσίας σου, τα δε ολοκαυτώματα σου είναι διαπαντός ενώπιον μου. **9** Δεν θέλω δεχθή εκ του οίκου σου μόσχον, τράγους εκ των ποιμνίων σου. **10** Διότι εμού είναι πάντα τα θηρία του δάσους, τα κτήνη τα επί χιλίων ορέων. **11** Γνωρίζω πάντα τα πετεινά των ορέων, και τα θηρία του αγρού είναι μετ' εμού. **12** Εάν πεινάσω, δεν θέλω ειπεῖ τούτο προς σέ διότι εμού είναι η οικουμένη και το πλήρωμα αυτῆς. **13** Μήπως εγώ θέλω φάγει κρέας ταύρων ή πίει αίμα τράγων; **14** θυσίασον εις τον Θεόν θυσίαν αινέσεως, και απόδοσις εις τον Υψιστον τας ευχάς σου· **15** και επικαλού εμέν εν ημέρᾳ θλίψεως, θέλω σε ελευθερώσει, και θέλεις με δοξάσει. **16** Προς δε τον ασεβή είπεν ο Θεός· Τι προς σε, να διηγήσαι τα διατάγματά μου και να αναλαμβάνης την διαθήκην μου εν τω στόματι σου; **17** Συ δε μισείς παιδείαν και απορρίπτεις οπίσω σου τους λόγους μου. **18** Εάν ίδης κλέπτην, τρέχεις μετ' αυτού· και μετά των μοιχών είναι η μερίς σου. **19** Παραδίδεις το στόμα σου εις την κακίαν, και η γλώσσα σου περιπλέκει δολιότητα. **20** Καθήμενος λαλείς κατά του αδελφού σου· βάλλεις σκάνδαλον κατά τον νιού της μητρός σου. **21** Ταύτα ἐπραξας, και εσιώπησα· υπέλαβες

ότι είμαι τω όντι όμοιός σου· θέλω σε ελέγξει, και θέλω παραστήσει πάντα ἐμπροσθεν των οφθαλμών σου. **22** Θέσατε λοιπόν τούτο εις τον νούν σας, οι λημονούντες τον Θεόν, μήποτε σας αρπάσω, και ουδείς ο λυτρώσων. **23** Ο προσφέρων θυσίαν αινέσεως, ούτος με δοξάζει· και εις τον ευθετούντα την οδόν αυτού θέλω δείξει την σωτηρίαν του Θεού.

51 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, ότε ἡλθε Νάθαν ο προφήτης προς αυτόν, αφού εισήλθε προς την Βηθσαβεέ.» Ελέησόν με, ω Θεέ, κατά το ἔλεος σου· κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τα ανομήματά μου. **2** Πλύνόν με μάλλον και μάλλον από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. **3** Διότι τα ανομήματά μου εγώ γνωρίζω, και η αμαρτία μου ενώπιό μου είναι διαπαντός. **4** Εις σε, εις σε μόνον ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον σου ἐπραξα· διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να ήσαι ἀμέμπτος εις τας κρίσεις σου. **5** Ιδού, συνελήφθην εν ανομίᾳ, και εν αμαρτίᾳ με εγέννησεν μητρό μου. **6** Ιδού, ηγάπησας αλήθειαν εν τη καρδία, και εις τα ενδύματα θέλεις με διδάξει σοφίαν. **7** Ράντισόν με με ύσσωσον, και θέλω είσθαι καθαρός πλύνόν με, και θέλω είσθαι λευκότερος χιόνος. **8** Κάμε με να ακούσω αγαλλίασιν και ευφρατώσην, διά να ευφρατώση τα οστά, τα οπία συνέθλασας. **9** Απόστρεψον το πρόσωπόν σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. **10** Καρδιάν καθαράν κτίσον εν εμοί, Θεέ· και πνεύμα ευθές ανανέωσον εντός μου. **11** Μη με απορρίψης από τον προσώπου σου· και το πνεύμα το άγιόν σου μη αφαρέστης απ' εμού. **12** Απόδος μοι την αγαλλίασιν της σωτηρίας σου· και με πνεύμα ηγεμονικόν στήριξόν με. **13** Θέλω διδάξει εις τους παραβάτας τας οδούς σου· και αμαρτωλοί θέλουσιν επιστρέψει εις σε. **14** Ελευθέρωσόν με από αιμάτων, Θεέ, της σωτηρίας μου· γλώσσα μου θέλει φάλλει εν αγαλλιάσει την δικαιοσύνην σου. **15** Κύριε, ἀνοίξον τα χείλη μου και το στόμα μου θέλει αναγγέλλει την αίνεσίν σου. **16** Διότι δεν θέλεις θυσίαν, ἀλλως θήλεον προσφέρεις εις ολοκαυτώματα δεν αρέσκεσαι. **17** θυσίαν του Θεού είναι πνεύμα συντετριμένον· καρδιάν συντετριμένην και τεταπεινωμένην, Θεέ, δεν θέλεις καταφρονήσει. **18** Ενεργέτησον την Σιών διά της ευνοίας σου· οικοδόμησον τα τείχη της Ιερουσαλήμ. **19** Τότε θέλεις εναρεστήθη εις θυσίας δικαιοσύνης, εις προσφοράς και ολοκαυτώματα· τότε θέλουσι προσφέρει μόσχουν επί το θυσιαστήριόν σου.

52 «Εις τον πρώτον μουσικόν, Μασχίλ του Δαβίδ, ότε ἡλθε Δωήκ ο Ιδουμαίος και ανήγγειλε προς τον Σαούλ, και είπε προς αυτόν. Ήλθεν ο Δαβίδ εις την οικίαν του Αχιμέλεχ.» Τι καυχάσαι εις την κακίαν, δυνατές; το ἔλεος του Θεού διαμένει εις τον αιώνα. **2** Η γλώσσα σου μελετά κακίας ως ξυράφιον ηκονημένον εργάζεται δόλον. **3** Η γάπησας το κακόν μάλλον παρά το αγαθόν, το φεύδος παρά να λαλής δικαιοσύνην. Διάψαλμα. **4** Ηγάπησας πάντας τους λόγους του αφανισμού, γλώσσαν δολιάν. **5** Διά τουτό ο Θεός θέλει σε εξολοθρεύσει διαπαντός· θέλει σε

αποσπάσει και σε μετατοπίσει εκ της σκηνής σου, και θέλει σε εκριζώσει εκ γης ζώντων. Διάψαλμα. 6 Και οι δίκαιοι θέλουσιν ιδεί και φοβηθήται οι θέλουσιν γελάσει επ' αυτόν λέγοντες, 7 Ιδού, ο ἀνθρωπός, ὅστις δεν έθεσε τον Θεόν δύναμιν αυτού. αλλ' ἡλπίσεν επί το πλήθος του πλούτου αυτού και επεστηρίζετο επί την πονηρίαν αυτού. 8 Εγώ δε θέλω εἰσθαι ως ελαία ακμάζουσα εν τω αὐτῆς: 9 Οικάριον του Θεού· επί το ἔλεος του Θεού εις την αἰώνα. 9 Θέλω σε δοξολογεί πάντοτε, διότι εἴδομεν αὐτής: 10 Ημέραν και νύκτα περικυκλούσιν αυτήν περί τη τείχη αυτής: και ανομία και ύβρις είναι εν τω μέσω αυτού. 8 Ήθελον ταχύνει την φυγήν μου από της ορμής του ανέμου, από της θυέλλης. 9 Καταπόντισον αυτούς, Κύριε· διαιρέσον τας γλώσσας αυτών διότι είδον καταδυναστείαν και ἐριδα εν τη πόλει. 10 Ημέραν και νύκτα περικυκλούσιν αυτήν περί τη τείχη αυτής: και ανομία και ύβρις είναι εν τω μέσω αυτής: 11 πονηρία εν τω μέσω αυτής: και απάτη και δόλος δεν λείπουσιν από των πλατειών αυτής. 12 Επειδή δεν με ανειδίσουν εχθρός, το οποίον ήθελον υποφέρει· δεν γέρηθε επ' εμέ σε μισών με· τότε ήθελον κρυψθή απ' είναι αγαθόν εμπροσθεν των οσίων σου.

53 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μαχαλάθ Μασχίλ του Δαβίδ.» Είπεν ο ἄφρων εν τη καρδίᾳ αυτού, δεν υπάρχει θέρος, Διεφθάρησαν και ἔγιναν βδελυροί διά την ανομίαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν. 2 Ο θεός εξ ουρανού διέκυψεν επί τους υιούς των ανθρώπων, διά να ίδη εάν ήναι τις ἔχων σύνεσιν, εκζητών τον Θεόν. 3 Πάντες εξέκλιναν· ομούν εξηχρειώθησαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. 4 Δεν ἔχουσι γνώσιν οι εργαζόμενοι την ανομίαν, οι κατατρώγοντες τον λαόν μου ως βρώσιν ἄρτου; τον Θεόν δεν επεκαλέσθησαν. 5 Εκεὶ εφοβήθησαν φόβον, ὃπου δεν ἦτο φόβος, διότι ο θεός διεσκόρπισε τα οστά των στρατοπεδεύοντων κατά σύνεσιν κατήχουσαν αυτούς, διότι ο θεός κατεφρόνησεν αυτούς. 6 Τις θέλει δῶσει εκ Σιών την σωτηρίαν του Ισραήλ; ὅταν ο θεός επιστρέψῃ τον λαόν αυτού από της αιχμαλωσίας, θέλει αγάλλεσθαι ο Ιακώβ, θέλει ευφραντίσθαι ο Ισραήλ.

54 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ Μασχίλ του Δαβίδ, ότε ἥλθον οι Ζιφαίοι και είπον προς τον Σαούλ, Δεν είναι κεκρυμμένος ο Δαβίδ παρ' ήμιν;» Θέε, σώσον με εν τω ονόματί σου και εν τη δυνάμει σου κρίνον με. 2 Θέε, ἀκουσον της προσευχῆς μου· ακροάσθητι των λόγων του στόματός μου. 3 Διότι ξένοι ηγέρθησαν κατ' εμού, και καταδυνάσται ζητούσι την ψυχήν μου· δεν έθεσαν τον Θεόν ενώπιον αυτών. Διάψαλμα. 4 Ιδού, ο θεός με βοηθεῖ ο Κύριος είναι μετά των υποστηριζόντων την ψυχήν μου. 5 Θέλει στρέψει το κακόν επί τους εχθρούς μου· εξολόθρευσον αυτούς εν τη αληθεία σου. 6 Αυτοπροαιρέτως θέλω θυσιάσθαι εις σέ θέλω δοξολογεί το ονόματό σου, Κύριε, διότι είναι αγαθόν. 7 Διότι εκ πάσης στενοχωρίας με ελύτρωσε, και ο οφθαλμός μου είδε την εκδίκησιν επί τους εχθρούς μου.

55 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ Μασχίλ του Δαβίδ.» Δος ακρόασιν, θέε, εις την προσευχήν μου, και μη αποσυρθής από της δεήσεως μου. 2 Πρόσεξον εις εμέ και εισάκουσόν μου· λυπούμαι εν τη μελέτῃ μου και ταράττομαι, 3 από της φωνής του εχθρού, από της καταθλίψεως του ασεβούς διότι ρίπτουσιν επ' εμέ ανομίαν και μετ' οργής με μισούσιν. 4 Η καρδία μου καταθλίβεται εντός μου, και φόβος θανάτους ἐπέσεων επ' εμέ. 5 Φόβος και τρόμος ήλθεν επ' εμέ, και φρίκη με εκάλυψε. 6 Και είπα, Τις να μοι ἐδίδε πτέρυγας εν τω Κυρίων θέλω αινέσει τον λόγον αυτού· με εκάλυψε. 7 Ιδού, τον Θεόν ελπίζω· δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι κάμη ήθελον απομακρυνθή φεύγων, ήθελον διατρίβει εν

τη ερήμω. Διάψαλμα. 8 Ήθελον ταχύνει την φυγήν μου από της ορμής του ανέμου, από της θυέλλης. 9 Καταπόντισον αυτούς, Κύριε· διαιρέσον τας γλώσσας αυτών διότι είδον καταδυναστείαν και ἐριδα εν τη πόλει. 10 Ημέραν και νύκτα περικυκλούσιν αυτήν περί τη τείχη αυτής: και ανομία και ύβρις είναι εν τω μέσω αυτής: 11 πονηρία εν τω μέσω αυτής: και απάτη και δόλος δεν λείπουσιν από των πλατειών αυτής. 12 Επειδή δεν με ανειδίσουν εχθρός, το οποίον ήθελον υποφέρει· δεν γέρηθε επ' εμέ σε μισών με· τότε ήθελον κρυψθή απ' αυτούς. 13 Άλλα συ, ἀνθρωπε ομόψυχε, οδηγή μου και γνωστέ μου· 14 οίτινες συνωμιλούμεν μετά γλυκύτητος, συνεπορευόμεθα εις τον οίκον του Θεού. 15 Ας ἔλθη θάνατος επ' αυτούς· ας καταβώσι ζώντες εις τον ἀδην· διότι μεταξύ αυτών, εν ταῖς κατοικίαις αυτών, είναι κακία. (Sheol h7585) 16 Εγώ προς τον Θεόν θέλω κράζει, και ο Κύριος θέλει με σώσει. 17 Εσπέρας και πρωΐ και μετημβρίαν θέλω παρακαλεί και φωνάζει· και θέλει ακούσει της φωνής μου. 18 Θέλει λυτρώσει εν ειρήνη την ψυχή μου από της μάχης της κατ' εμού· διότι πολλοί είναι εναντίον μου. 19 Ο θεός, ο υπάρχων προ των αιώνων, θέλει εισακούσει και θέλει ταπεινώσει αυτούς Διάψαλμα· διότι δεν μεταβάλλουσι τρόπον ουδέ φοβούνται τον Θεόν. 20 Έκαστος εκτείνει τας χείρας αυτού επί τους ειρηνεύοντας μετ' αυτού· αθετεί την συνθήκην αυτού. 21 Το στόμα αυτού είναι απαλώτερον βουτύρου, αλλ' εν τη καρδίᾳ αυτού είναι πόλεμος· τα λόγια αυτού είναι μαλακώτερα ελαίουν, πλην είναι ξίφη γυμνά. 22 Επιτρίψου επί τον Κύριον το φορτίον σου, και αυτός θέλει σε ανακουφίσει· δεν θέλει ποτέ συγχρήσει να σαλευθῇ ο δίκαιος. 23 Άλλα συ, θέε, θέλεις καταβίσει αυτούς εις φρέαρ απωλείας ἀνδρες αιμάτων και δολιότητος δεν θέλουσι φθάσει εις το ήμισυ των ημερών αυτών· αλλ' εγώ θέλω ελπίζει επί σε.

56 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Ιωνάθ-ελέμ-ρεχοκίμ, Μικτάμ του Δαβίδ, οπότε εκράτησαν αυτούν οι Φιλισταίοι εν Γαθ.» Ελέησόν με, ω θεέ, διότι ἀνθρωπος χάσκει να με καταπίῃ δόλην την ημέραν πολεμών με καταδλίβει. 2 Οι εχθροί μου χάσκουσιν δόλην την ημέραν να με καταπίωσι· διότι πολλοί είναι, Υψίστε, οι πολεμούντες με. 3 Καθ' ην ημέραν φοβηθώ, επί σε θέλω ελπίζει· 4 εν τω Θεώ θέλω αινέσει τον λόγον αυτού επί τον Θεόν ἥλπισα· δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι κάμη σαρξ; 5 Καθ' εκάστην μεταπλάστουσι τα λόγια μου· πάντες οι διαλογισμοί αυτών είναι κατ' εμού εις κακόν. 6 Συνάγονται, κρύπτονται, παραφυλάττουσι τα βήματά μου, πως να πιάσωσι την ψυχήν μου. 7 Θέλουσι λυτρωθή διά της ανομίας; Θεέ, εν τη οργή σου κατακρήμνισον τους λαούς. 8 Συ αριθμείς τας αποπλανήσεις μου· θες τα δάκρυά μου εις την φιάλην σου· δεν είναι ταύτα εν τω βιβλίω σου; 9 Τότε θέλουσιν επιστρέψει οι εχθροί μου εις τα οπίσω, καθ' ην ημέραν σε επικαλεσθώ· εξένυρω τούτο, διότι ο θεός είναι υπέρ επ' έμει. 5 Φόβος και τρόμος ήλθεν επ' εμέ, και φρίκη με εκάλυψε. 6 Και είπα, Τις να μοι ἐδίδε πτέρυγας εν τω Κυρίων θέλω αινέσει τον λόγον αυτού· με εκάλυψε. 7 Ιδού, τον Θεόν ελπίζω· δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι κάμη ήθελον απομακρυνθή φεύγων, ήθελον διατρίβει εν

μου θέλω σοι αποδίδει δοξολογίας. **13** Διότι ελύτρωσας Ελευθέρωσόν με από των εργαζομένων την ανομίαν την ψυχήν μου εκ θανάτου, ουχί και τους πόδας μου εξ και σώσον με από ανδρών αιμάτων. **3** Διότι, ιδού, ολισθήματος, διά να περιπατώ ενώπιον του Θεού εν τω ενεδρεύουσα την ψυχήν μου δυνατούσι συνήχθησαν κατ' εμού ουχί, Κύριε, διά ανομίαν μου ουδέ διά αμαρτίαν μου **4** χωρίς να υπάρχη εν εμοί ανομία, τρέχουσι και ετοιμάζονται. Εξεγέρθητι εις συνάντησίν μου και ιδέ. **5** Συ λοιπόν, Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, εξύπνησον διά να επισκεψής πάντα τα έθνη. Μη ελεήσης μηδένα εκ των δολίων παραβατών. Διάψαλμα. **6** Επιστρέφουσι το εσπέρας υλακτούσιν ως κύνες και κυκλούσι την πόλιν. **7** Ιδού, αυτοί εκέχουσι λόγους διά του στόματος αυτών ρομφαίαί είναι εις τα χεῖλη αυτών επειδή λέγουσι, Τις ακούει; **8** Άλλά συ, Κύριε, θέλεις γελάσει επ' αυτούς θέλεις μυκτήρισει πάντα τα έθνη. **9** Εν τη δυνάμει αυτών επί σε θέλω ελπίζει διότι συ, Θεέ, είσαι το προπύργιόν μου. **10** Ο Θεός του ελέονς μου θέλει με προφθάσει ο Θεός θέλει με κάμει να ίδω την εκδίκησιν επί τους παραφυλάττοντάς με. **11** Μη φονεύσης αυτούς, μήποτε λησμονήση αυτό ο λαός μου διασκόρπισον αυτούς εν τη δυνάμει σου και ταπείνωσον αυτούς, Κύριε, η ασπίς ημών. **12** Διά την αμαρτίαν του στόματος αυτών, διά τους λόγους των χειλέων αυτών, ας πιασθώσιν εν τη υπερηφανία αυτών και διά την κατάραν και το ψεύδος, τα οποία λαλούσι. **13** Κατάστρεψον αυτούς, εν οργή κατάστρεψον αυτούς, ώστε να μη υπάρχωσι: και ας γνωρίσωσιν ότι ο Θεός δεσπόζει ειν Ιωκώβ, έως των περάτων της γης. Διάψαλμα. **14** Ας επιστρέψωτι λοιπόν το εσπέρας, ας υλακτώσων ως κύνες και ας περικυλλώσων την πόλιν. **15** Ας περιπλανώνται διά τροφήν· και αν δεν χορτασθώσιν, ας γογγύζωσιν. **16** Εγώ δε θέλω ψάλλει την δύναμιν σου, και το πρώτη θέλω υμνολογεί εν αγαλλίαισει το έλεος σου διότι έγινες προπύργιόν μου και καταφύγιον εν τη ημέρᾳ της θλίψεώς μου. **17** Ω δύναμίς μου, σε θέλω ψαλμωδεί διότι συ, Θεέ, είσαι το προπύργιόν μου, ο Θεός του ελέονς μου.

58 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ, Μικτάμ του Δαβίδ.» Αληθώς ἄρα λαλείτε δικαιοισύνην; κρίνετε μετ' ευθύτητος, νιοί των ανθρώπων; **2** Μάλιστα εν τη καρδία εργάζεσθε αδικίας διαμοιράζετε την αδικίαν των χειρών σας εν τη γη. **3** Απεξενώθησαν οι ασεβείς εκ μήτρας επλανήθησαν από κοιλαίς οι λαλούντες ψεύδος. **4** Ἐχουσι φαρμάκιον ως το φαρμάκιον του δόφεως είναι όμοιοι με την κωφήν ασπίδα, ήτις φράττει τα ώτα αυτής: **5** ήτις δεν θέλει να ακούσῃ την φωνήν των γοήτων, των γοητεύοντων τόσον επιδεξίως. **6** Θεέ, σύντριψον αυτών τους οδόντας εν τω στόματι αυτών· Κύριε, κατάθραυσον τους κυνόδοντας των λεόντων. **7** Ας διαλυθώσιν ως ύδωρ και ας ρεύσωσι θέλει εικέμψει τα βέλη αυτού, εωσούν εξολοθρευθώσιν. **8** Ως κοκλίας διαλύσμενος ας παρέλθωσιν ως ξάμβλωμα γυναικός ας μη ίδωσι τον ήλιον. **9** Πριν αυξήθωστι αι άκανθαί σας, ώστε να γείνωσι ράμνοι, ζώντας ως εν οργή, θέλει αρπάσει αυτούς εν ανεμοστροβίλῳ. **10** Ο δίκαιος θέλει ευφρανθή, όταν ίδη την εκδίκησιν· τους πόδας αυτού θέλει νίψει εν τω αίματι του ασεβούς. **11** Και έκαστος θέλει λέγει, Επ' αληθείας είναι καρπός διά τον δίκαιον επ' αληθείας είναι Θεός, κρίνων επί της γης.

59 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ, Μικτάμ του Δαβίδ, ότε ἔστειλε ο Σαούλ, και παρεφύλαττον την οικίαν αυτού διά να θανατώσωσιν αυτόν.» Ελευθέρωσόν με εκ των εχθρών μου, Θεέ μου υπεράσπισόν με από των επανισταμένων επ' εμέ. **2**

θέλεις εξέλθει, θεέ, μετά των στρατευμάτων ημών; **11** μυελού θέλει χορτασθή η ψυχή μου και διά χειλέων Βοήθησον ημάς από της θλίψεως διότι ματαία είναι η αγαλλιάσεως θέλει υμεί το στόμα μου, **6** Όταν σε παρά των ανθρώπων σωτηρία. **12** Διά του Θεού θέλομεν κάμει ανδραγαθίας, και αυτός θέλει καταπατήσει τους εχθρούς ημών.

61 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Ειοάκουσον, θεέ, της κραυγής μου· πρόσεξον εις την προσευχήν μου. **2** Από των περάτων της γης προς σε θέλω κράζει, όταν λιποθυμή η καρδία μου. Οδήγησον με εις την πέτραν, ήτις είναι παραπολύ υψηλή δι' εμέ. **3** Διότι συ έγεινες καταφυγή μου, πύργος ισχυρός έμπροσθεν του εχθρού. **4** Εν τη σκηνή σου θέλω παροικεί διαπαντός θέλω καταφύγει υπό την σκέπην των πτερύγων σου. Διάψαλμα. **5** Διότι συ, θεέ, εισήκουσας των ευχών μου· ἔδωκάς μοι την κληρονομίαν των φοιβουμένων το ονόμα σου. **6** Θέλεις προσθέσει ημέρας εις τας ημέρας του βασιλέως τα ἐτή αυτούς ήναι εις γενεάν και γενεάν. **7** Θέλει διαμένει εις τον αὐώνα ενώπιον του Θεού· κάμε να διαφυλάττωσιν αυτόν το ἔλεος και η αλήθεια. **8** Ούτω θέλω ψαλμωδεί διαπαντός το ονόμα σου, διά να εκπληρώ τας ευχάς μου καθ' ημέραν.

62 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά Ιεδουθούν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Επί τον Θεόν βεβαίως αναπαύεται η ψυχή μου· εξ αυτού πηγάζει η σωτηρία μου. **2** Αυτός βεβαίως είναι πέτρα μου και σωτηρία μου· προπύργιον μου· δεν θέλω σαλευθή πολύ. **3** Ἔως πότε θέλετε επιβουλεύεσθαι εναντίον ανθρώπου; σεις πάντες θέλετε φονευθή· είσθε ως τοίχος κεκλιμένος και φραγμός ετοιμόρροπος. **4** Δεν συμβουλεύονται παρά να ρίψωται αυτούν από τον ύψους αυτούν· αγαπώστο το φένδος· διά μεν του στόματος αυτών ευλογούστι, διά δε της καρδίας αυτών καταρρώνται. Διάψαλμα. **5** Άλλα συ, ω ψυχή μου, επί τον Θεόν αναπαύον, διότι εξ αυτού κρέμαται η επλίς μου. **6** Αυτός βεβαίως είναι πέτρα μου και σωτηρία μου· προπύργιον μου· δεν θέλω σαλευθή. **7** Εν τω Θεώ είναι η σωτηρία μου και η δόξα μου· η πέτρα της δυνάμεως μου, το καταφύγιόν μου, είναι εν τω Θεώ. **8** Ελπίζετε επ' αυτόν εν παντί καιρών· ανοίγετε, λαοί, ενώπιον αυτού τας καρδίας σας· ο Θεός είναι καταφύγιον εις ημάς. Διάψαλμα. **9** Οι κοινοί ἀνθρώποι βεβαίως είναι ματαιότης, οι ἄρχοντες ψεύδος εν τη πλάστιγι· πάντες ομού είναι ελαφρότεροι αυτής της ματαιότητος. **10** Μη ελπίζετε επί αδικίαν και επί αρπαγήν μη ματαιόνεσθε πλούτος εάν ρέη, μη προσηλόνετε την καρδίαν σας. **11** Ἀπαξ ἐλάλησεν ο Θεός, δις ἡκουσα τούτο, ότι η δύναμις ὅρη, ο περιεζωσμένος ισχύν· **7** ο κατασιγάζων τον ἤχον είναι του Θεού· **12** και σου είναι, Κύριε, το ἔλεος· Διότι της θαλάσσης, τον ἤχον των κυμάτων αυτής και τον θύριβον των λαών. **8** και αυτοί οι κατοικούντες τα πέρατα φοβούνται τα σημεία σου· χαροποιείς τας αρχάς της αγνής και της εσπέρας. **9** Επισκέπτεσαι την γην και ποτίζεις αυτήν· υπερπλούτιζεις αυτήν· ο ποταμός του Θεού είναι πλήρης υδάτων· ετοιμάζεις τον σίτον αυτών, επειδή ούτω διέταξας. **10** Τα αυλάκια αυτής ποτίζεις εξομαλίζεις τους βώλους αυτής· απαλύνεις αυτήν διά σταλακτής βροχής· ευλογείς τα βλαστήματα αυτής. **11** Στεφανόντες το ἔτος με τα αγαθά σου· και τα ίχνη σου σταλάζουνται πάχος. **12** Σταλάζουσιν αι βοσκαί της ερήμου σου θέλω υψόνει τας χείρας μου. **5** Ως από πάχους και

μυελού θέλει χορτασθή η ψυχή μου και διά χειλέων ενθυμώματα επί της στραμνής μου, εις σε μελετών εν ταῖς φυλακαῖς της νυκτός. **7** Επειδή εστάθης βοήθειά μου· διά τούτο υπό την σκιάν των πτερύγων σου θέλω χαίρει. **8** Προσεκολλήθη η ψυχή μου κατόπιν σου· η δεξιά σου με υποστηρίζει. **9** Οι δε ζητούντες την ψυχήν μου, διά να εξολοθρεύσωσιν αυτήν, θέλουσιν εμβή εις τα κατώτατα μέρη της γης: **10** Θέλουσι πέσει διά ρομφαίας· θέλουσιν είσθαι μερίς αλωτέκων. **11** Ο δε βασιλεὺς θέλει ευφρανθή επί τον Θεόν· θέλει δοξασθή πας ο ομνύων εις αυτόν· διότι θέλει φραχθή το στόμα των λαλούντων ψεύδος.

64 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Ακουσον, θεέ, της φωνής μου εν τη δεήσει μου· από του φόβου του εχθρού φύλαξον την ζωήν μου. **2** Σκέπασόν με από συμβουλίου πονηρών, από φρυγάματος εργαζομένων ανομίαν· **3** οίτινες ακονώσιν ως ρομφαίαν την γλώσσαν ετοιμάζουσιν ως βέλη λόγους πικρούς, **4** διά να τοξεύωσιν κρυφίως τον ἀμέμπτον· εξαίφνης τοξεύουσιν αυτόν και δεν φοβούνται. **5** Στερεούνται επί πονηρού πρόγαματος μελετώνται να κρύπτωσιν παγίδας, λέγοντες, Τις θέλει ιδεί αυτούς; **6** Ανιχνεύουσιν ανομίας απέκαμον ανιχνεύοντες επιμέλως εκάστου δε τα εντός και η καρδία είναι βιθός. **7** Αλλ' ο Θεός θέλει τοξεύσει αυτούς· από αιφνιδίουν βέλους θέλουσιν είσθαι αι πληγαί αυτών. **8** Και οι λόγοι της γλώσσης αυτών θέλουσι πέσει επ' αυτού· θέλουσι φεύγει πάντες οι βλέποντες αυτούς. **9** Και θέλει φοβηθή πας ἀνθρωπός, και θέλουσι δηγηθή το ἔργον του Θεού και εννοήσει τας εργασίας αυτού. **10** Ο δίκαιος θέλει ευφρανθή εις τον Κύριον και θέλει ελπίζει επ' αυτόν· και θέλουσι καυχάσθαι πάντες οι ευθείς την καρδίαν.

65 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός ωδής του Δαβίδ.» Σε προσέμειν ύμνος, θεέ, εν Σιών· και εις σε θέλει αποδοθή η ευχή. **2** Ω ακούων προσευχήν, εις σε θέλει ἔρχεθαι πάσα σαρξ. **3** Λόγοι ανομίας υπερίσχυσαν κατ' εμού· σε θέλεις καθαρίσει τας παραβάσεις ημών. **4** Μακάριος εκείνος, τον οποίον εξέλεξας και προσέλαβες, διά να κατοικήν εν ταις αυλαίς σου· θέλομεν χορτασθή από των αγαθών του οίκου σου, του αγίου ναού σου. **5** Διά τρομερών πραγμάτων μετά δικαιοσύνης θέλεις αποκρίνεσθαι προς ημάς, θεέ της σωτηρίας ημών, η ελπίς πάντων των περάτων της γης, και των μακράν εν θαλάσσῃ· **6** ο στερεόνων διά της δυνάμεως σου τα δρύινα· **7** ο περιεζωσμένος ισχύν· **7** ο κατασιγάζων τον ἤχον της θαλάσσης, τον ἤχον των κυμάτων αυτής και τον θύριβον των λαών. **8** και αυτοί οι κατοικούντες τα πέρατα φοβούνται τα σημεία σου· χαροποιείς τας αρχάς της αγνής και της εσπέρας. **9** Επισκέπτεσαι την γην και ποτίζεις αυτήν· υπερπλούτιζεις αυτήν· ο ποταμός του Θεού είναι πλήρης υδάτων· ετοιμάζεις τον σίτον αυτών, επειδή ούτω διέταξας. **10** Τα αυλάκια αυτής ποτίζεις εξομαλίζεις τους βώλους αυτής· απαλύνεις αυτήν διά σταλακτής βροχής· ευλογείς τα βλαστήματα αυτής. **11** Στεφανόντες το ἔτος με τα αγαθά σου· και τα ίχνη σου σταλάζουνται πάχος. **12** Σταλάζουσιν αι βοσκαί της ερήμου

63 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε ευρίσκετο εν τη ερήμῳ Ιούδα.» Θεέ, συ είσαι ο Θεός μου· από πρώτας σε ζητώ· σε διψά η ψυχή μου, σε ποθεί η σαρξ μου, εν γη ερήμω, ξηρά και ανύδρω· **2** διά να βλέπω την δύναμιν σου και την δόξαν σου, καθώς σε είδον εν τω αγιαστηρώ. **3** Διότι το ἔλεος σου είναι καλήτερον παρά την ζωήν· τα χείλη μου θέλουσι σε επανεί. **4** παρά την ζωήν· τα χείλη μου θέλουσι σε επανεί. **5** Ως από πάχους και

και οι λόφοι περιζώνονται χαράν. **13** Αι πεδιάδες είναι ενδέδυμέναι ποίμνια και αι κοιλάδες εσκεπασμέναι υπό σίτου αλαλάζουσι και έτι υμνολογούσι.

66 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ωιδή ψαλμού.»
Αλαλάζατε εις τον Θεόν, πάσα η γη. **2** Ψάλατε την δόξαν του ονόματος αυτού κάμετε ἐνδόσον τον ύμνον αυτού. **3** Είπατε προς τον Θεόν, Πόσον είναι φοβερά τα ἔργα σου διά το μέγεθος της δυνάμεως σου, υποκρίνονται υποταγήν εις σε οι εχθροί σου. **4** Πάσα η γη θέλει σε προσκυνεί και ψαλμωδεί εις σέ θέλουσι ψαλμωδεί το όνομά σου. Διάψαλμα. **5** Ἐλθετε και ιδέτε τα ἔργα του Θεού είναι φοβερός εις τας πράξεις προς τους νιούς των ανθρώπων. **6** Μετέβαλε την θάλασσαν εις ζηράν· πεζοί διέβησαν διά του ποταμού· εκεί ευφράνθημεν εις αυτόν. **7** Διά της δυνάμεως αυτού δεσπόζει εις τον αιώνα· οι οφθαλμοί αυτού επιβλέπουσιν επί τα ἔθνη· οι αποστάται ας μη υψόνωσιν εαυτούς. Διάψαλμα. **8** Ευλογείτε, λαοί, τον Θεόν ημών, και κάμετε να ακουσθή η φωνή της αινέσεως αυτού· **9** ὅστις διαφυλάττει εν ζωῇ την ψυχήν ημών και δεν αφίνει να κλονίζωνται οι πόδες ημών. **10** Διότι ση πρεύνησας ημάς, Θεέ, ἐδοκίμασες ημάς, ως δοκιμάζεται το αργύριον. **11** Ενέβαλες ημάς εις το δίκτυον ἔθεσας βαρύ φορτίον επί τα νώτα ημών. **12** Επεβίβασας ανθρώπους επί τας κεφαλάς ημών· διήλθομεν διά πυρός και ύδατος· και εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν. **13** Θέλω εισέλθει εις τον οίκον σου με ολοκαυτώματα θέλω σοι αποδώσει τας ευχάς μου, **14** τας οποίας επρόφεραν τα χεῖλη μου, και ελάλησε το στόμα μου, εν τη θλίψει μου. **15** Παχέα ολοκαυτώματα κριών θέλω σοι προσφέρει μετά θυμιάματος θέλω προσφέρει βόας μετά τράγων. Διάψαλμα. **16** Ἐλθετε, ακούσατε, πάντες οι φοβούμενοι τον Θεόν· και θέλω διηγηθή ὄσα ἔκαμεν εις την ψυχήν μου. **17** Προς αυτόν εβόησα διά του στόματός μου, και υψώθη διά της γλώσσης μου. **18** Εάν εθεώρουν αδικίαν εν τη καρδία μου, ο Κύριος δεν ήθελεν ακούσει· **19** αλλ' ο Θεός βεβαίως εισήκουσεν· επρόσεξεν εις την φωνήν της προσευχής μου. **20** Ευλογητός ο Θεός, ὅστις δεν απεμάκρυνε την προσευχήν μου και το ἔλεος αυτού απ' εμού.

67 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός ωδής.» Ο Θεός να σπλαγχνισθή ημάς και να ευλογήσῃ ημάς να επιφάνη το πρόσωπόν αυτού εφ' ημάς Διάψαλμα. **2** Διά να γνωρισθή εν τη γη η οδός σου, εν πάσι τοις ἔθνεσιν η σωτηρία σου. **3** Ας σε υμνώσιν οι λαοί, Θεέ· ας σε υμνώσιν πάντες οι λαοί. **4** Ας ευφρανθώσι και ας αλαλάξωσι τα ἔθνη· διότι θέλεις κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι και τα ἔθνη εν τη γη θέλεις οδηγήσει. Διάψαλμα. **5** Ας σε υμνώσιν οι λαοί, Θεέ, ας σε υμνώσι πάντες οι λαοί. **6** Η γη θέλει δίδει τον καρπόν αυτής· θέλει μας ευλογήσει ο Θεός, ο Θεός ημών. **7** Θέλει μας ευλογήσει ο Θεός, και θέλουσι φοβηθή αυτόν πάντα τα πέρατα της γης.

68 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός ωδής του Δαβίδ.» Ας εγερθή ο Θεός, και ας διασκορπισθώσιν οι εχθροί αυτού· και ας φύγωσιν απ' ἐμπροσθεν αυτού οι οποίον ενήργησας εις ημάς. **29** Διά τον ναόν σου τον εμισούντες αυτόν. **2** Καθώς αφανίζεται ο καπνός, ούτως Ζαβουλών και οι ἀρχοντες Νεφθαλί. **28** Διέταξεν ο Θεός σου την δύναμιν σου· στέρεωσον, Θεέ, τούτο, το μισούντες αυτόν. **29** Διά τον ναόν σου τον εν

αφάνισον αυτούς· καθώς διαλύεται ο κηρός ἐμπροσθεν του πυρός, ούτως ας απολεσθώσιν οι ασεβείς από προσώπου του Θεού. **3** Οι δε δίκαιοι ας ευφραίνωνται· ας αγάλλωνται ενώπιον του Θεού· και ας τέρπωνται εν ευφροσύνῃ. **4** Ψάλλετε εις τον Θεόν· ψαλμωδείτε εις το όνομα αυτού· ετοιμάσατε τας οδούς εις τον επιβαίνοντα επὶ των ερήμων· Κύριος είναι το όνομα αυτού· και αγάλλεσθε ενώπιον αυτού. **5** Πατήρ των οφράνων και κριτής των χηρῶν, είναι ο Θεός εν τω αγίῳ αυτού τόπω. **6** Ο Θεός κατοικίζει εις οικογένειαν τους μεμονωμένους· εξάγει τους δεσμίους εις αρθρών· οι δε αποστάταις κατοικούσιν εν γη ανύδρω. **7** Θεέ, ὅτε εξήλθες ἐμπροσθεν του λαού σου, ότε περιεπάτεις διά της ερήμου· Διάψαλμα· **8** η γη εσείσθη, και αυτοί οι ουρανοί ἔσταξαν από προσώπου του Θεού· το Σινά αυτό εσείσθη από προσώπου του Θεού, τον Θεόν του Ισραήλ. **9** Θεέ, ἐπεμψας βροχήν ἀφθονον εις την κληρονομίαν σου, και εν τη αδυναμίᾳ αυτής συ ανεζωποίσας αυτήν. **10** Η συναγωγή σου κατώκησεν εν αυτῇ· Θεέ, ἔκαμες ετοιμασίαν εις τον πτωχόν διά την αγαθότητά σου. **11** Ο Κύριος ἔδωκε λόγον· οι ευαγγελιζόμενοι ήσαν στράτευμα μέγα. **12** Βασιλείς στρατευμάτων φεύγοντες ἐφυγον, και αι διαμένουσαι εν τη οικία εμοίραζον τα λάφυρα. **13** Και αν εκοίτεσθε εν μέσω εστίας, ὅμως θέλετε είσθαι ως πτέρυγες περιστεράς περιηργωμένης, και της οποίας τα πτερά είναι περικεχρυσωμένα από κιτρίνου χρυσίου. **14** Ότε ο Παντοδύναμος διεικόπτιζε βασαλείες εν αυτῇ, ἔγεινε λευκή ως η χιών εν Σαλμών. **15** Το όρος του Θεού είναι ως το όρος της Βασάν· όρος υψηλόν ως το όρος της Βασάν. **16** Διά τι ζηλοτυπείτε, ὥρη υψηλά; τούτο είναι το όρος, εν ω ευδόκησεν ο Θεός να κατοική ο Κύριος, ναι, εν αυτῷ θέλει κατοική εις τον αιώνα. **17** Αι ἀμάξαι του Θεού είναι δισμύρια χιλιάδες χιλιάδων· ο Κύριος είναι μεταξύ αυτών ως εν Σινά, εν τω αγίῳ τόπω. **18** Ανέβης εις ύψος· ηχηλώτισας αιχμαλωσίαν· ἔλαβες χαρίσματα διά τους ανθρώπους· ἔτι δε και διά τους απειθείς, διά να κατοική μεταξύ αυτών, Κύριε Θεέ. **19** Ευλογητός Κύριος, ὅστις καθ' ημέραν επιφορτίζεις ημάς αγαθά· ο Θεός της σωτηρίας ημών. Διάψαλμα. **20** Ο Θεός ημών είναι Θεός σωτηρίας και Κυρίου του Θεού είναι η λύτρωσις από του θανάτου.

21 Ο Θεός εξάπαντος θέλει συντρίψει την κεφαλήν των εχθρών αυτού· και την τετριχωμένην κορυφήν του περιπατούντος εν ταις ανομίαις αυτού. **22** Ο Κύριος είπε, Θέλω επαναφέρει εκ Βασάν, θέλω επαναφέρει τον λαόν μου εκ των βαθέων της θαλάσσης· **23** διά να βασιφί ο πους σου εν τω αίματι των εχθρών σου και η γλώσσα των κυνών σου εξ αυτού. **24** Εθεωρήθησαν τα βήματά σου, Θεέ· τα βήματα του Θεού μου, του βασιλέως μου, εν τω αγιαστηρίω. **25** Προεπορεύοντο οι ψάλται· κατόπιν οι παίζοντες όργανα, εν τω μέσω νεάνιδες τυμπανίστρια. **26** Εν εκκλησίαις ευλογείτε τον Θεόν ευλογείτε τον Κύριον, οι εις της πηγής του Ισραήλ. **27** Εκεί ήτο ο μικρός Βενιαμίν, ο αρχηγός αυτών· οι ἀρχοντες Ιούδα και ο λαός αυτών· οι ἀρχοντες

Ζαβουλών και οι ἀρχοντες Νεφθαλί. **28** Διέταξεν ο Θεός σου την δύναμιν σου· στέρεωσον, Θεέ, τούτο, το μισούντες αυτόν. **29** Διά τον ναόν σου τον εν

30 Επιτίμησον τα θηρία του καλαμώνος, το πλήθος των ταύρων και τους μόσχους των λαών, εωσού ἑκαστος προσφέρη υποταγήν με πλάκας αργυρίου· διασκόρπισον τους λαούς τους αγαπώντας πολέμους. **31** Θέλουσιν ελθεί μεγιστάνες εξ Αιγύπτου· Η Αιθιοπία ταχέως θέλει σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών διά να μη βλέπωσι· και εκτείνει τας χείρας αυτής προς τον Θεόν. **32** Αι βασιλείαι την ράχιν αυτών διαπαντός κύρτωσον. **24** Εκχες επ' της γης, φάλλετε εις τον Θεόν, φαλμωδείτε εις τον αυτούς την οργήν σους και ο θυμός της αγανακτήσεώς Κύριου· Διάφαλμα: **33** εις τον επιβαίνοντα επί τους σου ας συλλάβῃ αυτούς. **25** Ας γείνωσιν ἔρημα τα ουρανούς των ἐκπαλαι ουρανών· ιδού εκπέμπει την παλάτια αυτών εν ταις σκηναῖς αυτών ας μη ήναι ο φωνήν αυτού, φωνήν κραταιάν. **34** Απόδοτε το κράτος κατοικών. **26** Διότι εκείνον, τον οποίον συ επάταξας, εις τον Θεόν· η μεγαλοπρέπεια αυτού είναι επί τον αυτοί κατεδίωξαν· και λαλούσι περὶ τον πόνου εκείνων, Ισραήλ και η δύναμις αυτού επί τους ουρανούς. **35** τους οποίους επλήγωσας. **27** Πρόσθες ανομίαν επί Φοβερός είσαι, Θεέ, εκ των αγιαστηρίων σου· ο Θεός του Ισραήλ είναι ο διδούς κράτος και δύναμιν εις τον λαόν αυτού. Ευλογητός ο Θεός.

69 «Εις τον πρώτον μουσικόν, υπὸ Σοσανίμ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Σώσόν με, Θεέ, διότι εισήλθον ύδατα ἑως ψυχής μου. 2 Εβυθίσθην εἰς βαθύν πηλόν, ὃπου δεν είναι τόπος στερεός διὰ να σταθώ ἐφθασα εἰς τα βάθη των ύδατων, καὶ το ρεύμα με κατακλύζει. 3 Ητόνησα κράζων ο λάρυγξ μου εξηράνθη ἀπέκαμον οι οφθαλμοί μου από του να περιμένω τον Θεόν μου. 4 Οι μισούντες με ανατίως επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου· εκραταίωθησαν οι εχθροί μου οι προσπαθούντες να με αφανίσωσιν ἀδίκως. Τότε εγὼ επέστρεψα ὁ, τι δεν ἡράσα. 5 Θεέ, σ γνωρίζεις την αφροσύνην μου· καὶ τα πλημμελήματά μου δεν είναι κεκρυμμένα από σου. 6 Άς μη αἰσχυνθώσαν εξ αιτίας μου, Κύριε Θεέ των δυνάμεων, οι προσμένοντές σε· ας μη εντραπώσι δι' εμέ τοι εκζητούντες σε, Θεέ του Ισραήλ. 7 Διότι ἔνεκα σου υπέφερα ονειδισμών· αισχύνη εκάλυψε το πρόσωπό μου. 8 Ξένος ἔγεινα εἰς τους αδελφούς μου, καὶ αλλογενής εἰς τους γιούς της μητρός μου· 9 Διότι ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγε· καὶ οι ονειδισμοί των ονειδίζοντων σε επέπεσον επ εμέ. 10 Καὶ ἔκλαυσα ταλαιπωρών εν νηστείᾳ την ψυχήν μου, αλλά τούτο ἔγεινεν εἰς ὄνειδός μου. 11 Καὶ ἔκαμψα τὸν σάκκον ἐνδυμά μου καὶ ἔγεινα εἰς αυτούς παροιμία. 12 Κατ' εμού λαλούσιν οι καθήμενοι εν ταῖς πύλαις, καὶ ἔγεινα ἀσμα των μεθυσόντων. 13 Εγώ δε προς σε κατευθύνω την προσευχήν μου, Κύριε· καιρός ευμενείας είναι· Θεέ, κατά το πλήθος του ελέους σου, επάκουσόν μου, κατά την αλήθειαν της σωτηρίας σου.

14 Ελευθέρωσόν με από του πηλού, διά να μη βυθισθώ ας ελευθερώθω εκ των μισούντων με και εκ των βαθέων των υδάτων. **15** Ας μη με κατακλύσῃ το ρεύμα των υδάτων, μηδέ ας με καταπίη ο βυθός· και το φρέαρ ας μη κλείστη το στόμα αυτού επ' έμει. **16** Εισάκουσόν μου, Κύριε, διότι αγαθόν είναι το έλεός σου· κατά το πλήθος των οικτιρμών σου επίβλεψον επ' έμει. **17** Και μη κρύψης το πρόσωπόν σου από το δούλον σου· επειδή θλίβομαι, ταχέως επάκουσόν μου. **18** Πληρίσασον εις την ψυχήν μου λύτρωσον αυτήν· ένεκα των εχθρών μου λύτρωσόν με. **19** Συ γνωρίζεις τον ονειδισμόν μου και την αισχύνην μου και την εντροπήν μου· ενώπιον σου είναι πάντες οι θλίβοντές με. **20** Ονειδισμός συνέτριψε την καρδίαν μου και είμαι περίλυπος· περιέμεινα δε συλλυπούμενον, αλλά δεν υπήρξε, και παρηγοράτας,

αλλά δεν εύρηκα. **21** Και ἐδωκαν εἰς ἡμέ τοι μοι διά φραγμῶν μου, και εἰς τὴν δίψαν μου με ἐπότισαν ὁζός. **22** Ας γείνῃ η τράπεζα αυτῶν ἐμπροσθεν αυτών εἰς ταγίδα και εἰς ανταπόδοσιν και εἰς βρόχον. **23** Ας σκοτισθῶσιν οι οφθαλμοί αυτῶν διά να μη βλέπωσι και την ράχιν αυτῶν διαπαντός κύρτωσον. **24** Ἐκχες επ' αυτούς την ὄργην σου· και ο θυμός της αγανακτήσεώς σου ας συλλάβῃ αυτούς. **25** Ας γείνωσιν ἔρημα τα ταλάτια αυτῶν εν ταῖς σκηναῖς αυτῶν ας μη ἴνται ο κατοικῶν. **26** Διότι εκείνον, τον οποίον σε πεπάταξας, υποτοί κατεδίωξαν· και λαλούσι περὶ τον πόνου εκείνων, τους οποίους επλήγωσας. **27** Πρόσθες ανομίαν επὶ την ανομίαν αυτῶν, και ας μη εισέλθωσιν εἰς την δικαιοσύνην σου. **28** Ας εξαλειφθῶσιν εκ βίβλου ζῶντων και μετὰ τῶν δικαίων ας μη καταγραφθῶσιν. **29** Εμέ δε, τον πτωχὸν και λελυπημένον, η σωτηρία σου, Θεέ, ας με υψώσῃ. **30** Θέλω αινέσει το ὄνομα του Θεού εν ὡδίαι και θέλω μεγαλύνει αυτὸν εν ὑμνοῖς. **31** Τούτῳ βεβαίως δηλεῖται αρέσει εἰς τον Κύριον, υπέρ μόσχον νέον ἔχοντα κέρατα και οπλάς. **32** Οι ταπεινοί θέλουσιν ιδεῖ θέλουσιν ευφρανθῆ και η καρδία υμῶν των εκζητούντων τον θέον θέλει ζῆσει. **33** Διότι εισακούει των πενήτων ο Κύριος και τους δεσμίους αυτού δεν καταφρονεί. **34** Ας αινέσωσιν αυτὸν οι ουρανοί και η γη, αι θάλασσαι και πάντα τα κινούμενα εν αυταῖς. **35** Διότι ο Θεός θέλει σώσει την Σιών, και θέλει οικοδομήσει τας πολεις του Ιούδα· και θέλουσι κατοικήσει εκεί και θέλουσι κληρονομήσει αυτήν. **36** Και το σπέρμα των δούλων αυτοῦ θέλει κληρονομήσει αυτήν, και οι αγαπώντες το ὄνομα αυτοῦ θέλουσι κατοικεῖ εν αυτῇ.

70 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ,
εἰς ανάμνησιν». Θεέ, τάχυνον να με ελευθερώσῃς
τάχυνον, Κύριε, εἰς βοήθειάν μου. **2** Ας αισχυνθώσι
και ας εντραπώσιν οι ζητούντες την ψυχήν μου· ας
στραφώσιν εἰς τα οπίσω και ας εντραπώσιν οι θέλοντες
το κακόν μου. **3** Ας στραφώσιν οπίσω προς αμοιβήν
της αισχύνης αυτών οι λέγοντες, εὐγέ, εὐγέ. **4** Ας
χάγγαλωνται και ας ευφραίνωνται εἰς τα πάντες οι
ζητούντες σέ· και οι αγαπώντες την σωτηρίαν σου ας
λέγωσι διαπαντός, Μεγαλούμθήτω ο Θεός. **5** Εγώ δε
είμαι πτωχός και πένης· Θεέ, τάχυνον προς εμέ· σου είσαι
δοξήθειά μου και ελευθερωτής μου· Κύριε, μη βραδύνης.

71 Επί σε, Κύριε, ἥπιτσα: ας μη καταισχυνθώ ποτε.
2 Διά την δικαιοσύνην σου λύτρωσόν με και
ελευθέρωσόν με: Κλίνον προς εμέ το ωτίον σου και
σώσον με. **3** Γενού εις εμέ τόπος οχυρός, διά να
καταφεύγω πάντοτε στο διέταξας να με σώσης, διότι
τέτρα μου και φρούριόν μου είσαι. **4** Θεέ μου, λύτρωσόν
με εκ δυνάμεως ασεβούς, εκ χειρός παρανόμους και
αδίκου. **5** Διότι σε είσαι η ελπίς μου, Κύριε Θεέ: το
δάρρος μου εκ νεότητός μου. **6** Επί σε επεστηρίχθην εκ
της κοιλίας συ είσαι σκέπη μου εκ των σπλάγχνων της
μητρός μου: εις σε θέλει είσθαι πάντοτε ο ύμνος μου. **7**
Ως τέρας κατεστάθην εις τους πολλούς αλλά συ είσαι
το δυνατόν καταφύγιόν μου, **8** Ας εμπλησθή το στόμα
μου από του ύμνου σου, από της δόξης σου, όλην την
λιμέραν. **9** Μη με απόρριψης εν καιρώ γίρατος: όταν

εκλείπη η δύναμις μου, μη με εγκαταλίπης. **10** Διότι οι εχθροί μου λαλούσι περί εμού· και οι παραφυλάττοντες την ψυχήν μου συμβουλεύονται ομού, **11** Λέγοντες, θέλει δοθή εις αυτόν από του χρυσίου της Αραβίας, και την Ο Θεός εγκατέλιπεν αυτόν· καταδιώξατε και πιάσατε ημέραν θέλουσιν ευλογεί αυτόν. **12** Δράξ σίτου εάν αυτόν, διότι δεν υπάρχει ο σώζων. **13** Θεέ, μη μακρυνθής υπάρχη εν τη γη επί των κορυφών των ορέων, ο καρπός απ' εμού· Θεέ μου, τάχυνον εις βοήθειάν μου. **14** Ας αυτού θέλει σείσθαι ως ο Λίβανος· και οι κάτοικοι αισχυνθώσιν, ας εξαλειφθώσιν οι εχθροί της ψυχής μου· ας σκεπασθώσι από ονείδους και εντροπής οι ζητούντες το κακόν μου. **15** Εγώ δε πάντοτε θέλω ελπίζει, και θέλω προσθέτει επί πάντας τους επαίνους σου. **16** Το στόμα μου θέλει κηρύττει την δικαιούντην σου και την ένθη θέλουσι μακαρίζει αυτόν. **17** Ευλογητός Κύριος ο σωτήριαν σου όλην την ήμεραν· διότι δεν δύναμαι να θέος, ο Θεός του Ισραήλ, δόσις μόνος κάμνει θαυμάσια· απαριθμήσω αυτάς. **18** Θέλω περιπατεί εν τη δυνάμει ιερών μανημονεύει την δικαιούντην Κυρίου του Θεού· θέλω μνημονεύει την δικαιούντην σου, σου μάρον. **19** Θεέ, συ με εδιδάξας εκ νεοτέρως μου· **20** Ετελείωσαν από της δόξης αυτού η πάσα γη· Μη μέχρι του νυν εκήρυξτον τα θαυμάσια σου. **21** Μη με εγκαταλίπης μηδέ μέχρι του γήρατος και πολιάς, θέέ, εωσούν κηρύξω τον βραχίονά σου εις τάυτην την γενεάν, την δύναμιν σου εις πάντας τους μεταγενεστέρους. **22** Διότι η δικαιούντην σου, θέέ, είναι υπερψωμένη διότι έκαμες μεγαλεία θέέ, τις όμοιός σου, **23** όστις έδειξας εις εμέ θλίψιες πολλάς και ταλαιπωρίας, και πάλι με ανεζωποίησας και εκ των αβύσσων της γης πάλιν ανήγαγές με; **24** Η Χύνησας το μεγαλείόν μου και επιστρέψας με παρηγόρησας. **25** Και εγώ, θέέ μου, θέλω δοξολογεί εν τω οργάνων του ψαλτηρίου σε και την αλήθειάν σου· εις σε θέλω ψαλμωδεί εν κιθάρᾳ, Ἀγίε του Ισραήλ. **26** Θέλουσιν αγάλλεθαι τα χείλη μου, όταν εις σε ψαλμωδώ· καὶ η ψυχή μου, την οποίαν ελύτρωσας. **27** Ετί δη γιλώσσα μου όλην την ήμεραν θέλει μελετά την δικαιούντην σου· διότι ενετράπησαν, διότι κατησχύνθησαν, οι ζητούντες το κακόν μου.

72 «Ψαλμός διά τον Σολομώντα.» Θεέ, δος την κρίσιν σου εις τον βασιλέα και την δικαιούντην σου εις τον υιόν του βασιλέως· **2** Διά να κρίνῃ τον λαόν σου εν δικαιούντην και τους πτωχούς σου εν κρίσει. **3** Τα όρη θέλουσι φέρει ειρήνην εις τον λαόν και οι λόφοι δικαιούντην. **4** Θέλει κρίνει τους πτωχούς του λαού· θέλει σώσει τους υιούς των πενήτων και συντρίψει τον καταδυναστεύοντα. **5** Θέλουσι σε φοβείσθαι ενόσω διαμένει ο ήλιος και η σελήνη, εις γενέας γενεών. **6** Θέλει καταβήι ως βροχή επί θερισμένον λειβάδιον· ως ρανίδες σταλάζουσα επί την γην. **7** Εν ταῖς ημέραις αυτού θέλει ανθεῖ ο δίκαιος· και αφθονία ειρίνης θέλει είσθαι εωσού μη υπάρξῃ η σελήνη. **8** Και θέλει κατακυριεύει από θαλάσσης ἔως θαλάσσης και από του ποταμού ἔως των περάτων της γης. **9** Εμπροσθεν αυτού θέλουσι γονυκλιτήσει οι κατοικούντες εν ερήμοις, και οι εχθροί αυτού θέλουσι γλείψει το χώμα. **10** Οι βασιλείς της Θαρσείς και των νήσων θέλουσι προσφέρει προσφοράς οι βασιλείς της Αραβίας και της Σεβά θέλουσι προσφέρει δώρα. **11** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτόν πάντες οι βασιλείς πάντα τα ένθη θέλουσι δουλεύσει αυτόν. **12** Διότι θέλει ελευθερώσει τον πτωχόν κράζοντα και τον πένητα και τον αβοήθητον. **13** Θέλει ελεήσει της θρασείς και των νήσων θέλουσι προσφέρει προσφοράς οι βασιλείς της Αραβίας και της Σεβά θέλουσι προσφέρει δώρα. **14** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτόν πάντες οι βασιλείς πάντα τα ένθη θέλουσι δουλεύσει αυτόν. **15** Και θέλει σείσθαι ως ο Λίβανος· και οι κάτοικοι αισχυνθώσιν, ας εξαλειφθώσιν οι εχθροί της ψυχής μου· ας σκεπασθώσι από ονείδους και εντροπής οι ζητούντες το κακόν μου. **16** Ας αυτών εις τους οφθαλμούς αυτού· **17** Το όνομα αυτού θέλει διαμένει εις τον αιώνα· το ονόμα αυτού θέλει διαφρένει ενόσω διαμένει ο ήλιος· και ο άνθρωποι θέλουσιν ευλογείσθαι εν αυτώ· πάντα τα στόμα μου θέλει κηρύττει την δικαιούντην σου και την ένθη θέλουσι μακαρίζει αυτόν. **18** Ευλογητός Κύριος ο σωτήριαν σου όλην την ήμεραν· διότι δεν δύναμαι να θέος, ο Θεός του Ισραήλ, δόσις μόνος κάμνει θαυμάσια· απαριθμήσω αυτάς. **19** Και ευλογημένον το ένδοξον όνομα αυτού εις τον Κυρίου του Θεού· θέλω μνημονεύει την δικαιούντην Κυρίου του Θεού· θέλω μνημονεύει την δικαιούντην σου, σου μάρον. **20** Θεέ, συ με εδιδάξας εκ νεοτέρως μου· **21** Επειδή δεν είναι λύται εις τον θάνατον αυτών, αλλ' η δύναμις αυτών είναι στερεά. **22** Δεν είναι εν κόποις, ως οι άλλοι άνθρωποι· ουδέ μαστιγόνονται μετά των λοιπών ανθρώπων. **23** Διά τούτο περικυλόνει αυτούς η υπερηφανία· ως περιδέραιον· η αδικία σκεπάζει αυτούς ως μιάτιον. **24** Ζ Οι οφθαλμοί αυτών εξέχουσιν εικονάς του πάχονς εξεπέρασαν τας επιθυμίας της καρδίας αυτών. **25** Εμπάζουσι και λαλούσιν εν πονηρία καταδυναστείαλαλούσιν υπερηφάνως. **26** Θέτουσιν εις τον ουρανόν το στόμα αυτών, και η γιλώσσα αυτών διατρέχει την γην. **27** Διά τούτο θέλει στραφή ενταύθα ο λαός αυτού· και ύδατα ποτηρίου πλήρους εκθλίβονται δι' αυτούς. **28** Και λέγουσι, Πως γνωρίζει ταύτα ο Θεός; και υπάρχει γνώσις εις τω Υψίστω; **29** Ιδού, ούτοι είναι ασεβείς και ευτυχούσι διαπαντός αυξάνουσι τα πλούτη αυτών. **30** Επιτημίας της καρδίας αυτών, και ένιψα Αρά, ματαίως εκαθάρισα την καρδίαν μου και ένιψα εν αθωότητι τας χείρας μου. **31** Διότι εμαστιγώθην όλην την ημέραν και ετιμωρήθην πάσαν αγγήν. **32** Αν είπω, θέλω ομιλεί ούτως ιδού, εξυβρίζω εις την γενεάν των υιών σου. **33** Και εστοχάσθην να εννοήσω τούτο, πλην μ' εφάνη δύσκολον· **34** εωσού εισελθών εις το αγιαστήριον του Θεού, ενόσωσα τα τέλη αυτών. **35** Συ βεβαίως έθεσας αυτούς εις τόπους ολιοθηρίους έριψας αυτούς εις κρημνών. **36** Πως διά μιας κατήντησαν εις ερήμωσιν Ηφανίσθησαν, απωλέσθησαν υπό αιφνιδίου ολέθρου. **37** Ως δύνειρον εξεγειρομένου Κύριε, όταν εγερθής, θέλεις αφανίσει την εικόνα αυτών. **38** Ούτως εκάιετο η καρδία μου, και τα νεφρά μου εβασανίζοντο· **39** και εγώ ήμην ανόητος και δεν εγνώριζον· κτήνος ήμην ενώπιον σου. **40** Εγώ όμως είμαι πάντοτε μετά σου· συ με επίσιασ από της δεξιάς μου χειρός. **41** Διά πάντες οι βασιλείς πάντα τα ένθη θέλουσι δουλεύσει αυτούς· **42** θέλεις με οδηγήσει και μετά ταύτα θέλεις με προσλάβει εν δόξῃ. **43** Τίνα άλλον έχω εν τω ουρανώ; και επί της γης δεν θέλω άλλον παρά σε. **44** Ητόνησεν η σαρξ μου και η καρδία μου αλλ' ο θέλει σώσει. **45** Εκ δόλου και εξ αδικίας θέλει λυτρόνει την οργήν σου. **46** Εγώ όμως είμαι πάντοτε μετά της συμβουλής σου θέλεις με οδηγήσει και μετά ταύτα θέλεις με προσλάβει εν δόξῃ. **47** Τίνα άλλον έχω εν τω ουρανώ; και επί της γης δεν θέλω άλλον παρά σε. **48** Ητόνησεν η σαρξ μου και η καρδία μου αλλ' ο θέλει σώσει. **49** Εκ δόλου και εξ αδικίας θέλει λυτρόνει την οργήν σου. **50** Εγώ όμως είμαι πάντοτε μετά της συμβουλής σου· σε. **51** Διά τούτη, ιδού, όσοι απομακρύνονται

από σου, θέλουσιν απολεσθή συ εξωλόθρευσας πάντας εστερέωσα τους στύλους αυτής. Διάψαλμα. 4 Είπα τους εκκλίνοντας από σου. 28 Αλλά δι' εμέ, το να προς τους ἀφρονας, μη γίνεσθε ἀφρονες και προς τους προσκολλώμαι εις τον Θεόν είναι το αγαθόν μου· θέσα ασεβείς, μη υψώνετε κέρας. 5 Μη υψόνετε εις ύψος το πάντα τα κηρύττω την ελπίδα μου επί Κύριον τον Θεόν, διά να κηρύττω κέρας υμών μη λαλείτε με τράχηλον σκληρόν. 6 Διότι ούτε εξ ανατολών, ούτε εκ δυσμών, ούτε εκ της ερήμου, έρχεται ψυχωσίς. 7 Άλλ' ο Θεός είναι ο Κριτής τούτον ταπεινώνει και εκείνον υψόνει. 8 Διότι εν τη χειρί του Κυρίου είναι ποτήριον πλήρες κεράσματος οίνου ασκράτου, και εκ τούτου θέλει χύσει πλην την τρυγίαν αυτού θέλουσι στραγγίσει πάντες οι ασεβείς της γης και θέλουσι πιεί. 9 Εγώ δε θέλω κηρύττει διαπαντός, θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν του Ιακώβ. 10 Και πάντα τα κέρατα των ασεβών θέλω συντρίψει· τα δε κέρατα των δικαίων θέλουσιν υψωθή.

74 «Μασχίλ του Ασάφ.» Διά τι, Θεέ, απέρριψας ημάς διαπαντός; διά τι καπνίζει η οργή σου εναντίον των προβάτων της βοσκής σου; 2 Μνήσθητι της συναγωγής σου, την οποίαν απέκτησας απ' αρχής την ράβδον της κληρονομίας σου, την οποίαν ελύτρωσας τούτο το όρος Σιών, εν ω κατώκησας. 3 Κίνησον τα βήματά σου προς τας παντοτεινάς ερημώσεις, προς παν κακόν, το οποίον ἐπραξεν ο εχθρός εν τω αγιαστηρίῳ.

4 Οι εχθροί σου βρυχώνται εν τω μέσω των συναγωγών σου· θέσαν σημαίας τας σημαίας αυτών. 5 Γνωστόν ἔγινεν· ως εάν τις σηκόνων πέλεκυν καταφέρη επί πυκνά δένδρα, 6 ούτω τώρα αυτοί συνέτριψαν διά μιας με πελέκι και σφυρία, τα πελεκήτη ἐργά αυτού. 7 Κατέκαυσαν εν πυρί το αγιαστήριον σου ἑως εδάφους· 8 επιστίλλουν και την ρωμαϊν και τον πόλεμον. Διάψαλμα. Είπον εν τη καρδία αυτών, Ας εξολοθρεύσωμεν αυτούς 9 ομού· κατέκαυσαν πάσας τας συναγωγάς του Θεούν εν τη γη. 9 Τα σημεία ημών δεν βλέπομεν δεν υπάρχει πλέον προφήτης ουδέ γνωρίζων μεταξύ ημών το ἑως πότε. 10 Ήως πότε, Θεέ, θέλει ονειδίζει ο εναντίος; θέλει βλασφημεί ο εχθρός το ὄνομά σου διαπαντός; 11 Διά τι αποστρέφεις την χείρα σου, και την δεξιάν σου; έκβαλε αυτήν εις μέσου του κόλπου σου και αφάνισον αυτούς. 12 Άλλ' ο Θεός είναι εξ αρχής Βασιλεύς μου, εργάζομενος σωτηρίαν εν μέσω της γης. 13 Συ διεχώρισας διά της δυνάμεώς σου την θάλασσαν συ συνέτριψας τας κεφαλάς των δρακόντων εν τοις άνδασι. 14 Συ συνέτριψας τας κεφαλάς τον Λευκάθαντον και τον λαόν, τον κατοικούντα εν έδωκας αυτόν βρώσιν εις τον λαόν, τον κατοικούντα εν ερήμοις, 15 Συ ἡνοίξας πηγάς και χειμάρρους εξήρανας ποταμούς δυνατούς, 16 Σού είναι η ημέρα και σου η νύξ συ ητοίμασας το φως και τον ἥλιον. 17 Συ έθεσας πάντα τα όρια της γῆς συ ἑκάμες το θέρος και τον χειμώνα. 18 Μνήσθητι τούτου, ότι ο εχθρός ανειδίσεις τον Κύριον και λαός ἀφρων εβλασφήμησε το ὄνομά σου. 19 Μη παραδώσης εις τα θηρία την ψυχήν της τρυγόνος σου· την σύναξιν των πενήντων σου μη λησμονήσης διαπαντός. 20 Επίβλεψον επι την διαθήκην σου· διότι επλήσθησαν οι σκοτεινοί της γης τόποι από οίκουν καταδυναστείας. 21 Ας μη στραφή ο ταλαιπωρος εις τα οπίσω κατησχυμένος ο πτωχός και ο πένης ας επαινώσι το ὄνομά σου. 22 Ανάστα, Θεέ· δίκαιον την δίκην σου· μνήσθητι του ονειδισμού, τον οποίον εις σε κάμνει ο ἀφρων ὀλην την ημέραν. 23 Μη λησμονήσης την φωνήν των εχθρών σου· ο θόρυβος των ωρισμένον καιρόν, εγώ θέλω κρίνει εν ευθύτητι.

75 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ. Ψαλμός ωδής του Ασάφ.» Δοξολογούμεν σε, Θεέ, δοξολογούμεν, διότι πλησίον ημών είναι το ὄνομά σου· κηρύττονται τα θαυμάσια σου. 2 Όταν λάβω τον ωρισμένον καιρόν, εγώ θέλω κρίνει εν ευθύτητι. 3 Διελύθη η γη και πάντες οι κάτοικοι αυτής εγώ

εστερέωσα τους στύλους αυτής. Διάψαλμα. 4 Είπα ασεβείς, μη υψώνετε κέρας. 5 Μη υψόνετε εις ύψος το κέρας υμών μη λαλείτε με τράχηλον σκληρόν. 6 Διότι ούτε εξ ανατολών, ούτε εκ δυσμών, ούτε εκ της ερήμου, έρχεται ψυχωσίς. 7 Άλλ' ο Θεός είναι ο Κριτής τούτον ταπεινώνει και εκείνον υψόνει. 8 Διότι εν τη χειρί του Κυρίου είναι ποτήριον πλήρες κεράσματος οίνου ασκράτου, και εκ τούτου θέλει χύσει πλην την τρυγίαν αυτού θέλουσι στραγγίσει πάντες οι ασεβείς της γης και θέλουσι πιεί. 9 Εγώ δε θέλω κηρύττει διαπαντός, θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν του Ιακώβ. 10 Και πάντα τα κέρατα των ασεβών θέλω συντρίψει· τα δε κέρατα των δικαίων θέλουσιν υψωθή.

76 Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός ωδής του Ασάφ. Γνωστός είναι εν τη Ιουδαίᾳ ο Θεός εν τω Ισραήλ μέγι το ὄνομα αυτού. 2 Η δε σκηνή αυτού είναι εν Σαλήν, και το κατοικητήριον αυτού εν Σιών. 3 Εκεί συνέτριψε τα βέλη του τόξου, την εβεβήλωσαν το κατοικητήριον του ονόματός σου. 8 ασπίδα και την ρωμαϊν και τον πόλεμον. Διάψαλμα. Είπον εν τη καρδία αυτών, Ας εξολοθρεύσωμεν αυτούς 4 Είσαι λαμπρότερος υπέρ τα όρη των αρπακτήρων. 5 Οι θρασυκάρδιοι εγνυμώθησαν· εκοιμήθησαν τον ώπον τη γη. 9 Τα σημεία ημών δεν βλέπομεν δεν υπάρχει πλέον προφήτης ουδέ γνωρίζων μεταξύ ημών το ἑως πότε. 10 Ήως πότε, Θεέ, θέλει ονειδίζει ο εναντίος; θέλει βλασφημεί ο εχθρός το ὄνομά σου διαπαντός; 11 Διά τι αποστρέφεις την χείρα σου, και την δεξιάν σου; έκβαλε αυτήν εις μέσου του κόλπου σου και αφάνισον αυτούς. 12 Άλλ' ο Θεός είναι εξ αρχής κρίσις η γη εφοβήθη και η ηρύχασεν, 9 ότε εστηκώθη εις κρίσις της γης. Διάψαλμα. 10 Βεβαίως ο θυμός του ανθρώπου θέλει καταντήσει εις έπαινον σου θέλεις χαλινώσει το υπόλοιπον του θυμού. 11 Κάμετε ευχάς και απόδοτε εις Κύριον τον Θεόν σας πάντες οι κύκλω αυτού ας φέρωσι δώρα εις τον φοβερόν· 12 τον αφαιρούντα το πνεύμα των αρχόντων, τον φοβερόν εις τους βασιλέας της γης.

77 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά Ιεδουθόν. Ψαλμός του Ασάφ.» Η φωνή μου είναι προς τον Θεόν, και εβόβησα· η φωνή μου είναι προς τον Θεόν, και έδωκεν εις εμέ ακρόασιν. 2 Εν ημέρα θλίψεως μου εξεζήτησα τον Κύριον· εξέτεινον την νύκτα τας χείρας μου και δεν έπαινον· η ψυχή μου δεν ήθελε να παρηγορηθή. 3 Ενεθυμήθησε τον Θεόν και εταράχθη· διελογίσθη, και ωλιγοφύγησε το πνεύμά μου. Διάψαλμα. 4 Εκράτησες τους οφθαλμούς μου εν αγρυπνίας εταράχθην και δεν ηδυνάμην να λαλήσω. 5 Διελογίσθην τας αρχαίας ημέρας, τα έπτι των αιώνων. 6 Ανακαλώ εις μνήμην την ωδήν μου την νύκτα διαλογίζομαι μετά της καρδίας μου, και το πνεύμά μου διερευνά· 7 μήποτε ο Κύριος με αποβάλλει αιωνίως, και δεν θέλει είσθαι ευμενής πλέον; 8 Η εξέλιπε διαπαντός το έλεος αυτού· έπαινεσεν ο λόγος αυτού εις γενεάν και γενεάν; 9 Μήποτε ελησμόνησε να ελεί ο Θεός; μήποτε εν τη οργή αυτού θέλει κλείσει τους οικτηριμούς αυτού· Διάψαλμα. 10 Τότε είπα, Αδυναμία μου είναι τούτο· αλλοιούται η δεξιά του Υψίστου;

11 Θέλω μνημονεύει τα έργα του Κυρίου· ναι, θέλω μνημονεύει τα απ' αρχής θαυμάσιά σου· 12 και θέλω μελετά εις πάντα τα έργα σου, και περί των πράξεων

σου θέλω διαλογίζεσθαι. **13** Θεέ, εν τω αγιαστηρίω είναι και πυρ εξήφθη κατά του Ιακώβ, ἐτί δε και οργή ανέβη η οδός σου τις Θεός μέγας, ως ο Θεός; **14** Συ είσαι ο Θεός κατά του Ισραήλ· **22** διότι δεν επίστευσαν εις τον Θεόν, ο ποιών θαυμάσια: εφανέρωσας μεταξύ των λαών την ουδέ ήλπισαν επί την σωτηρίαν αυτού· **23** ενώ προσέταξε δύναμιν σου. **15** Ελύτρωσας διά του βραχίονός σου τον τας νεφέλας από ἀνώθεν και τας θύρας του ουρανού λαόν σου, τους υιούς Ιακώβ και Ιωσήφ. Διάψαλμα. **16** Τα ήνοιξε, **24** και ἔβρεξεν εις αυτούς μάννα διά να φάγωσι ίδατα σε είδον, Θεέ, τα ίδατα σε είδον και εφοβήθησαν και σίτον ουρανού ἐδώκεν εις αυτούς· **25** ἄρτον αγγέλων εταράχθησαν και αι ἀβύσσοι. **17** Πλημμύραν υδάτων έχυσαν αι νεφέλαι: φωνήν ἐδώκαν οι ουρανοί και τα ρέλη σου διεπέταξαν. **18** Η φωνή της βροντής σου ήτο εν τω ουρανώ τροχώ εφώτισαν αι αστραπαί την οικουμένην: εσαλεύθη και ἐντρομός ἔγεινεν η γη. **19** Διά της θαλάσσας είναι η οδός σου και αι τρίβοι σου εν ύδασι πολλοίς, και τα ίχνη σου δεν γνωρίζονται. **20** Ωδήγησας πτερώτα ως την ἀμμον της θαλάσσης· **28** και ἔκαμε να πέσωσιν εις το μέσον του στρατοπέδου αυτών, κύκλω των σκηνών αυτών. **29** Και ἔφαγον και εχορτάσθησαν σφόδρα: και ἔφερεν εις αυτούς την επιθυμίαν αυτών· **30** δεν είχον χωρισθή από της επιθυμίας αυτών, ἐτί ήτο εν τω στόματι αυτών βρώσις αυτών, **31** και οργή του Θεού ανέβη επ' αυτούς, και εφόνευσε τους μεγαλητέρους εξ αυτών και τους εκλεκτούς του Ισραήλ κατέβαλεν. **32** Εν πάσι τούτοις ημάρτησαν ἐτί και δεν επίστευσαν εις τα θαυμάσια αυτού. **33** Διά τούτο συνετέλεσεν εν ματαίοτηι τας ημέρας αυτών και τα ἐτη αυτών εν ταραχῇ. **34** Ότε εθανάτονεν αυτούς, τότε εξεζήτουν αυτόν, και επέστρεφον και από ὄρθρου προσέτρεχον εις τον Θεόν· **35** και ενεθυμούντο, ὅτι ο Θεός ἡτο φρούριον αυτών και ο Θεός ο Ὑψιστος λυτρωτής αυτών. **36** Αλλ' εκολόγευνον αυτόν διά του στόματος αυτών και διά της γλώσσης αυτών εψεύδοντο προς αυτόν· **37** Η δε καρδία αυτών δεν ἡτο ευθεία μετ' αυτού, και δεν ήσαν πιστοί εις την διαθήκην αυτού. **38** Αυτός δόμως οικτίρμων συνεχώρησε την ανομίαν αυτών και δεν ηφάνισεν αυτούς αλλά πολλάκις ανέστελλε τον θυμόν αυτού, και δεν διήγειρεν ὅλην την οργήν αυτού· **39** και ενεθυμήθη ὅτι ήσαν σάρξ ἀνεμος παρερχόμενος και μη επιστρέφων. **40** Ποσάκις παρώξυναν αυτόν εν τη ερήμῳ, παρώργισαν αυτόν εν τη ανύδρῳ, **41** και εστράφησαν και επειράσαν τον Θεόν, και τον Ἀγιον του Ισραήλ παρώξυναν. **42** Δεν ενεθυμήθησαν την χείρα αυτού, την ημέραν καθ' ήν ελύτρωσεν αυτούς από του εχθρού: **43** πως ἐδείξεν εν Αιγύπτῳ τα σημεία αυτού και τα θαυμάσια αυτού εν τη πεδιάδι Τάνεως· **44** και μετέβαλεν εις αίμα τους ποταμούς αυτών και τους ρύακας αυτών, διά να μη πίωσιν. **45** Απέστειλεν επ' αυτούς κυνόμυιαν και κατέφαγεν αυτούς, και βατράχους και εφάνισαν αυτούς. **46** Και παρέδωκε τους καρπούς αυτών εις τον βρούχον και τους κόπους αυτών εις την ακρίδα. **47** Κατηφάνισε διά της χαλάζης τας αμπέλους αυτών και τας συκαμίνους αυτών με πέτρας χαλάζης· **48** και παρέδωκεν εις την χάλαζαν τα κτήνη αυτών και τα πόνινα αυτών εις τους κεραυνούς. **49** Απέστειλεν επ' αυτούς την ἔξαψιν του θυμού αυτού, την αγανάκτησιν και την οργήν και την θλίψιν, αποστέλλων αυτά δι' αγγέλων κακοποιών. **50** Ἕνοιξεν οδόν εις την οργήν αυτού δεν εφείσθη από τον θανάτον την ψυχήν αυτών, και παρέδωκεν εις θανατικόν την ζωήν αυτών· **51** και επάταξε παν πρωτότοκον εν Αιγύπτῳ, την απαρχήν της δυνάμεως αυτών εν τας σκηναίς του Χάμ· **52** και εσήκωσεν εκείθεν ως πρόβατα τον λαόν αυτού και ὠδήγησεν αυτούς ως ποίμνιον εν τη ερήμῳ· **53** και ὠδήγησεν αυτούς εν ασφαλείᾳ, και

78 «Μασχίλ του Ασάφ.» Ἀκουσον, λαέ μου, τον νόμον μου· κλίνατε τα ὡτα σας εις τα λόγια του στόματός μου. **2** Θέλω ανοίξει εν παραβολή το στόμα μου· θέλω προφέρει πράγματα αξιομνημόνευτα, τα απ' αρχῆς **3** ὃσα ηκούσαμεν και εγνωρίσαμεν και οι πατέρες ημών διηγήθησαν εις ημάς. **4** Δεν θέλομεν κρύψει αυτά από των τέκνων αυτών εις την επερχομένην γενεάν, διηγούμενοι τους επαίνους του Κυρίου και την δύναμιν αυτού και τα θαυμάσια αυτού, τα οποία έκαμε. **5** Και ἔστησε μαρτύριον εν τω Ιακώβ και νόμον ἔθεσεν εν τω Ισραήλ, τα οποία προσέταξεν εις τους πατέρες ημών, να κάμνωσιν αυτά γνωστά εις τα τέκνα αυτών· **6** διά να γνωρίζῃ αυτά η γενεά η επερχομένη, οι νιοί οι μέλλοντες να γεννηθώσι· και αυτοί, ὅταν αναστηθώσι, να διηγώνται εις τα τέκνα αυτών· **7** διά να θέσωσιν επί τον Θεόν την ελπίδα αυτών, και να μη λησμονώσι τα ἔργα του Θεού, αλλά να φυλάττωσι τας εντολάς αυτού· **8** και να μη γείνωσιν, ως οι πατέρες αυτών, γενεά διεστραμένη και απειθής γενεά, ήτις δεν εφύλαξεν ευθείαν την καρδίαν αυτής, και δεν εστάθη πιστόν μετά του Θεού το πνεύμα αυτής· **9** ως οι νιοί του Εφραΐμ, οίτινες ὥπλισμένοι, βαστάζοντες τόξα, εστράφησαν οπίσσα την ημέραν της μάχης. **10** Δεν εφύλαξαν την διαθήκην του Θεού, και εν τω νόμῳ αυτού δεν ηθελήσαν να περιπατώσι· **11** και ελημνόνταν τα ἔργα αυτού και τα θαυμάσια αυτού, τα οποία ἐδείξεν εις αυτούς. **12** Ἐμπροσθεν των πατέρων αυτών ἔκαμε θαυμάσια, εν τη γη της Αιγύπτου, τη πεδιάδι Τάνεως. **13** Διέσχισε την θάλασσαν και διεπέρασεν αυτούς και ἔστησε τα ίδατα ως σωρόν· **14** και ὠδήγησεν αυτούς την ημέραν εν νεφέλῃ και ὅλην την νύκτα εν φωτὶ πυρός. **15** Διέσχισε πέτρας εν τη ερήμῳ και επότισεν αυτούς ως εκ μεγάλων αβύσσων· **16** και εξίγαγε ρύακας εκ της πέτρας και κατεβίβασεν ίδατα ως ποταμούς. **17** Αλλ' αυτοί εξηκολούθουν ἐτί αμαρτάνοντες εις αυτόν, παροξύνοντες τον Ὑψιστον εν ανύδρῳ τόπῳ· **18** και επειράσαν τον Θεόν εν τη καρδία αυτών, ζητούντες βρώσιν κατά την ὄρεξιν αυτών· **19** και ελάλησαν κατά του Θεού, λέγοντες, Μήπως δύναται ο Θεός να ετοιμάσῃ τράπεζαν εν τη ερήμῳ; **20** Ιδού, επάταξε την πέτραν, και ἔρευνταν ίδατα και χειμάρροι επλημμύρησαν· μήπως δύναται να δώσῃ και ἄρτον; ή να ετοιμάσῃ κρέας εις τον λαόν αυτού; **21** Διά τούτο ήκουσεν ο Κύριος και ωργίσθη-

δεν εδειλίασαν· τους δε εχθρούς αυτών εσκέπασεν η θάλασσα. **54** Και εισήγαγεν αυτούς εις το όριον της αγιότητος αυτού, το όρος τούτο, το οποίον απέκτησεν η δεξιά αυτού **55** και εξεδίωξεν απ' ἐμπροσθεν αυτών τα έθνη και διεμοίρασεν αυτά κληρονομίαν με σχοινίον, και εν ταῖς σκηναῖς αυτών κατώκισε τας φυλάς του Ισραὴλ. **56** Και ὡμας επείρασαν και παρώξυναν τον Θεόν τον ὑψιστον και δεν εφύλαξαν τα μαρτύρια αυτού **57** ἀλλ' εστράφησαν και εφέρθησαν απίστως, ως οι πατέρες αυτών εστράφησαν ως τόξον στρεβλόν **58** και παρώργισαν αυτόν με τους υψηλούς αυτών τόπους, και με τα γλυπτά αυτών διήγειραν αυτόν εις ζηλοτυπίαν. **59** Ἦκουσεν ο Θεός και υπερωργίσθη και εβδελύχθη σφόδρα τον Ισραὴλ: **60** και εγκατέλιπε την σκηνήν του Σηλᾶ, την σκηνήν όπου κατώκησε μεταξύ των ανθρώπων: **61** και παρέδωκεν εις αιχμαλωσίαν την δύναμιν αυτού και την δόξαν αυτού εις χείρα εχθρού: **62** και παρέδωκεν εις ρομφαίαν τον λαόν αυτού και υπερωργίσθη κατά της κληρονομίας αυτού **63** τους νέους αυτών κατέφαγε πυρ, και αι παρέθενοι αυτών δεν ενυμφεύθησαν: **64** οι ιερείς αυτών ἐπεσον εν μαχαίρᾳ, και αι χήραι αυτών δεν επένθησαν. **65** Τότε εξήρεθη ως εξ ὑπου τον Κύριος, ως ἀνθρωπος δυνατός, βιών από οίνου: **66** και επάταξε τους εχθρούς αυτού εις τα οπίσω όνειδος αιώνιον ἔθεσεν επ' αυτούς. **67** Και απέρριψε την σκηνήν Ιωσῆφ, και την φυλήν Εφραϊμ δεν εξέλεξεν. **68** Ἀλλ' εξέλεξε την φυλήν Ιούδα, το όρος της Σιών, το οποίον ηγάπησε. **69** Και οικοδόμησεν ως υψηλά παλάτια το αιγαστήριον αυτού, ως την γην την οποίαν εθεμελίωσεν εις τον αιώνα. **70** Και εξέλεξε Δαβὶδ τον δούλον αυτού και ανέλαβεν αυτόν εις των ποιμνίων των προβάτων: **71** Εξπισθεν των θηλαζόντων προβάτων ἐφέρεν αυτόν, διά να ποιμανή Ιακὼβ τον λαόν αυτού και Ισραὴλ την κληρονομίαν αυτού: **72** Και εποίμανεν αυτούς κατά την ακακίαν της καρδίας αυτού· και διά της συνέσεως των χειρών αυτού ὠδήγησεν αυτούς.

79 «Ψαλμός του Ασάφ.» Θεέ, ἥλθον ἔθνη εις την κληρονομίαν σου εμίαναν τον ναόν τον ἄγιον σου· κατέστησαν την Ιερουσαλήμ εις σωρούς ερειπίων: **2** ἔδωκαν τα πτώματα των δούλων σου βρώσιν εις τα πετεινά του ουρανού, την σάρκα των οσιών σου εις τα θηρία της γης. **3** Εξέχεαν το αίμα αυτών ως ύδωρ κύκλῳ της Ιερουσαλήμ, και δεν υπήρχεν ο θάπτων. **4** Εγίναμεν ὄνειδος εις τους γείτονας ημών, κατάγελως και χλευασμός εις τους πέριξ ημών. **5** Ἔως πότε, Κύριε; θέλεις οργίζεσθαι διαπατνός; θέλει καίει ως πυρ η ζηλοτυπία σου; **6** Ἐκέχον την οργήν σου επί τα ἔθνη τα μη γνωρίζοντά σε και επί τα βασιλεία τα μη επικαλεσθέντα το ὄνομά σου: **7** διότι κατέφαγον τον Ιακὼβ, και το κατοικητήριον αυτού ηρήμωσαν. **8** Μη ενθυμηθής καθ' ημών τας ανομίας των αρχαίων ταχέως ας προφέθασων ημάς οι οικιτριμοί σου, διότι εταπεινώθημεν σφόδρα. **9** Βοήθησον ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, ἐνέκεν της δόξης του ονόματός σου· και ελευθέρωσον ημάς και γενού ἰλεως εις τας αμαρτίας ημών, ἐνέκεν του ονόματός σου. **10** Διά τι να είπωσι τα ἔθνη, Που είναι ο Θεός αυτών; Ας γνωρισθή εις τα ἔθνη, Εμπροσθεν ημών, η εκδίκησις του εκχυθέντος αίματος

των δούλων σου. **11** Ας ἔλθῃ ενώπιόν σου ο στεναγμός των δεσμών· κατά την μεγαλωσύνην του βραχίονός σου σώσον τους καταδεικασμένους εις θάνατον: **12** και απόδος εις τους γείτονας ημών επταπλάσια εις τον κόλπον αυτών τον ονειδισμόν αυτών, με τον οποίον σε ωνειδισαν, Κύριε. **13** Ημείς δε ο λαός σου και τα πρόβατα της βοσκής σου Θέλομεν σε δοξολογεί εις τον αιώνα· από γενεάς εις γενεάν θέλομεν αναγγέλλει την αινεσίν σου.

80 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σοσανίμ-εδούθ. Ψαλμός του Ασάφ.» Ακροάσθητι, ο ποιμαίνων τον Ισραὴλ, συ ο οδηγών ως ποίμνιον τον Ιωσῆφον ο καθήμενος επί των χερουβείμ, εμφανίσθητι. **2** Ἐμπροσθεν του Εφραϊμ και του Βενιαμίν και του Μανασσῆς διέγειρον την δύναμιν σου και ελθεί εις σωτηρίαν ημών. **3** Επίστρεψον ημάς, Θεέ, και επίλαμψον το πρόσωπόν σου, και θέλομεν λυτρωθῆ. **4** Κύριε Θεέ των δυνάμεων, έως πότε θέλεις οργίζεσθαι κατά της προσευχής του λαού σου; **5** Τρέφεις αυτούς με ἄρτον δακρύων και ποτίζεις αυτούς αφθόνως με δάκρυα. **6** Έκαμες ημάς ἐρίδα εις τους γείτονας ημών· και οι εχθροί ημών γελώσι μεταξύ αλλήλων. **7** Επίστρεψον ημάς, Θεέ των δυνάμεων, και επίλαμψον το πρόσωπόν σου, και θέλομεν λυτρωθῆ. **8** Άμπελον εξ Αιγύπτου μετεκόμισας· εξεδίωξας ἔθνη και εφύτευσας αυτήν. **9** Ητοίμασας τόπον ἐμπροσθεν αυτής και βαθέως ερρίζωσας αυτήν· και εγέμισε την γην. **10** Εσκεπάσθησαν τα όρη υπό της σκιάς αυτής, και αι αναδενδράες αυτής ήσαν ως αι υψηλαί κέδροι. **11** Εξέτεινε τα κλήματα αυτής έως θαλάσσης και τους βλαστούς αυτής έως του ποταμού. **12** Διά τι εκρήμνισας τους φραγμούς αυτής, και τρυγώσιν αυτήν πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν; **13** Ερημόνει αυτήν ο αγριόχοιρος εκ του δάσους, και το θηρίον του αγρού νέμεται αυτήν. **14** Επίστρεψον, δέομεθα, Θεέ των δυνάμεων επιβλεψον εξ ουρανού και ίδε, και επίσκεψαι την ἀμπελον ταύτην, **15** και το φυτόν, το οποίον εφύτευσεν η δεξιά σου και τον βλαστόν, τον οποίον εκράταιώσας εις σεαυτόν. **16** Εκαΐθη επιρύ· εκόπτη εχάθησαν από επιτιμήσεως τον προσώπου σου. **17** Ας ήναι η χειρ σου επί τον ἄνδρα της δεξιάς σου· επί τον ουίον του ανθρώπου, τον οποίον έκαμες δυνατόν εις σεαυτόν. **18** Και ημείς δεν θέλομεν εκκλίνει από σου· ζωποίησον ημάς, και το όνομά σου θέλομεν επικαλείσθαι. **19** Επίστρεψον ημάς, Κύριε Θεέ των δυνάμεων επιλαμψον το πρόσωπόν σου, και θέλομεν λυτρωθῆ.

81 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός του Ασάφ.» Ψάλατε εν ευφροσύνη εις τον Θεόν, την δύναμιν ημών· ἀλαλάξατε εις τον Θεόν του Ιακώβ. **2** Υψώσατε ψαλμωδίαν και κρούετε τύμπανον, κιθάραν τερπτήν μετά ψαλτηρίου. **3** Σαλπίσατε σάλπιγγα εν νεομηνίᾳ, εν κατώ ωρισμένον, εν τη ημέρᾳ της εορτής ημών. **4** Διότι πρόσταγμα είναι τούτο εις τον Ισραὴλ, νόμος του Θεού του Ιακώβ. **5** Εις μαρτύριον διέταξε τούτο εις τον Ιωσῆφο, ὅτε εξήλθε κατά της γης Αιγύπτου· δύο ήκουσα γλώσσαν, την οποίαν δεν εγνώριζον: **6** απεμάκρυνα από του φορτίου τον ώμον αυτού· αι χειρες

αυτού ἔπαινσαν από κοφίνου· 7 εν καιρῷ θλίψεως τον ανεμοστρόβιλον σου κατατρόμαξον αυτούς. 16 επεκαλέσθης, και σε ελύτρωσα σοι απεκρίθης από Γέμισον τα πρόσωπα αυτών από ατιμίας, και θέλουσι του αποκρύφου τόπου της βροντής σε εδοκίμασα εν τοις ύδασι της αντιλογίας. Διάφαλμα. 8 Ἀκουσον, λαέ ζητήσει το όνομά σου, Κύριε. 17 Ας καταισχυνθώσι μου, και θέλω διαμαρτυρηθή κατά σού· Ισραήλ, εάν και ας απολεσθώσι· 18 και ας γνωρίσωσιν ότι συ, του οποίου το όνομα είναι Κύριος, είσαι ο μόνος· Υψιστος επί πάσαν μου ακούσης, 9 Ας μη ήναι εις σε θεός ξένος, και μη προσκυνήσης θεόν αλλότριον. 10 Εγώ είμαι Κύριος ο την γην.

Θεός σου, δοτίς σε ανήγαγεν εκ γης Αιγύπτου πλάτυνον το σόμα σου, και θέλω γεμίσει αυτό. 11 Άλλοι ο λαός μου δεν ήκουσε της φωνής μου, και ο Ισραήλ δεν επρόσεξεν εις εμέ· 12 Διά τούτο παρέδωκα αυτούς εις τας επιθυμίας της καρδίας αυτών· και περιεπήσαν εν ταῖς βουλαίς αυτῶν. 13 Είθε να μου ήκουεν οι λαός μου, και ο Ισραήλ να περιεπάτει εις τας οδούς μου· 14 πάραυτα ήθελον καταβάλει τους εχθρούς αυτών, και κατά των θιλιόντων αυτούς ήθελον στρέψει την χείρα μου. 15 Οι μισούντες τον Κύριον ήθελον αποτύχει εναντίον αυτού, ο δε καιρός εκείνων ήθελε διαμένει πάντοτε· 16 και ήθελε θρέψει αυτούς με το πάχος του σίτου, και με μέλι εκ πέτρας ήθελον σε χορτάσει.

82 «Ψαλμός του Ασάφ.» Ο Θεός ίσταται εν τη συνάξει των δυνατών· αναμέσον των θεών θέλει κρίνει. 2 Έως πότε θέλετε κρίνει αδίκως, και θέλετε προσωποληπτεί τους ασεβείς; Διάφαλμα. 3 Κρίνατε τον πτωχόν και τον ορφανόν· κάμετε δικαιοσύνην εις τον τεθλιμένον και πένητα. 4 Ελευθερόντε τον πτωχόν και τον πένητα· λυτρόντε αυτόν εκ χειρός των ασεβών. 5 Δεν γνωρίζουσιν, ουδέ νοούσι περιπατούσιν εν σκότει· πάντα τα θεμέλια της γης σαλεύονται. 6 Εγώ είπα, θεοί είσθε σεις και νιοί Υψίστου πάντες· 7 Σεις όμως ως ἀνθρωποι αποθνήσκετε, και ως εις των αρχόντων πίπτετε. 8 Ανάστα, Θεέ, κρίνον την γῆν· διότι συ θέλεις κατακληρονομήσει πάντα τα έθνη.

83 «Ωδή Ψαλμού του Ασάφ.» Θεέ, μη σιωπήσης· μη σιγήσης· και μη ησυχάσης, Θεέ. 2 Διότι, ίδού, οι εχθροί σου θορυβούσι, και οι μισούντες σε ύψωσαν κεφαλήν. 3 Κακήν βουλίην ἐλάφον κατά του λαού σου και συνεβούλεύθησαν κατά των εκλεκτών σου. 4 Είπον, Ἐλθετε, και ας εξολοθρεύσωμεν αυτούς από του να ήναι έθνος· και το όνομα του Ισραήλ ας μη μνημονεύηται πλέον. 5 Διότι εκ συμφώνου συνεβούλεύθησαν ομούς συνεμάχησαν κατά σού· 6 αι σκηναί του Εδώμ και οι Ισμαηλίται· ο Μωάβ και οι Αγαρηνοί· 7 Ο Γερβάλ και ο Αμμών και ο Αμαλήκ· οι Φιλισταίοι μετά των κατοικούντων την Τύρον. 8 Και αυτός ο Ασσούρης ηνώθη μετ' αυτών εβοήθησαν τους νιούς του Λωτ. Διάφαλμα. 9 Κάμε εις αυτούς ως εις τους Μαδιανίτας, ως εις τον Σιάραν, ως εις τον Ιαβέιν εν τω χειμάρρω Κειών· 10 οίτινες απωλέσθησαν εν Ενδώρ· ἔγειναν κόπρος διά την γην. 11 Κάμε τους ἀρχόντας αυτών ως τον Ωρήβ και ως τον Ζήβ· και ως τον Ζεβέέ και ως τον Σαλμανάν πάντας τους αρχηγούς αυτών· 12 οίτινες είπον, Ας κληρονομήσωμεν εις εαυτούς τα κατοικητήρια του Θεού. 13 Θεέ μου, κάμε αυτούς ως τροχόν, ως ἄχυρον κατά πρόσωπον ανέμου. 14 Ως το πυρ καίει το δάσος, και ως η φλόξ κατακαίει τα ὄρη, 15 ούτω καταδίωξον αυτούς με την ανεμοζάλην σου, και με

τον ανεμοστρόβιλον σου κατατρόμαξον αυτούς. 16 Γέμισον τα πρόσωπα αυτών από ατιμίας, και θέλουσι ζητήσει το όνομά σου, Κύριε. 17 Ας καταισχυνθώσι και ας ταραχθώσι διαπαντός· και ας εντραπώσι και ας απολεσθώσι· 18 και ας γνωρίσωσιν ότι συ, του οποίου το όνομα είναι Κύριος, είσαι ο μόνος· Υψιστος επί πάσαν την γην.

84 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επὶ Γιττίθ. Ψαλμός διά τους νιούς Κορέ.» Πόσον αγαπηταί είναι αι σκηναί σου, Κύριε των δυνάμεων· 2 Επιποθεί και μάλιστα λιποθυμεῖ ψυχή μου διά τας αυλάς του Κυρίου· η καρδία μου και η σαρξ μου αγαλλιώνται διά τον Θεόν τον ζώντα. 3 Ναι, το στρονθίον εύρηκε κατοικίαν, και η τρυγών φωλέαν εις εαυτήν, όπου θέτει τους νεοσσούς αυτής, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων, Βασιλεύ μου και Θεέ μου. 4 Μακάριοι οι κατοικούντες εν τα οίκω σου· πάντοτε θέλουσι σε αινεῖ. Διάφαλμα. 5 Μακάριος ο ἀνθρωπός, του οποίου η δύναμις είναι εν σοί· εν τη καρδία των οποίων είναι αι οδοί σου· 6 οίτινες διαβαίνοντες διά της κοιλάδος του κλαυθμώνος καθιστώσιν αυτήν πηγήν υδάτων· και η βροχή ἐτι γεμίζει τους λάκκους. 7 Προβαίνουσιν από δυνάμεως εις δύναμιν· ἔκαστος αυτών φάνεται ενώπιον του Θεού εν Σιών. 8 Κύριε, θεέ των δυνάμεων, εισάκουσον της προσευχής μου· Ακροάσθητι, θεέ του Ιακώβ. Διάφαλμα. 9 Ιδέ, θεέ, η ασπίς μηών, και επίβλεψον εις το πρόσωπον του χριστού σου. 10 Διότι καλητέρα είναι μία ημέρα εν τας αυλαίς σου υπέρ χιλιάδας· ήθελον προτιμήσει να ήματι θυρωρός εν τω οίκω του Θεού μου, παρά να κατοικώ εν τας σκηναίς της πονηρίας. 11 Διότι ήλιος και ασπίς είναι Κύριος ο Θεός· χάριν και δόξαν θέλει δώσει ο Κύριος· δεν θέλει στερήσει ουδενός αγαθού τους περιπατούντας εν ακακίᾳ. 12 Κύριε των δυνάμεων, μακάριος ο ἀνθρωπός ο ελπίζων επί σε.

85 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους νιούς Κορέ.» Ευηρεστήθης, Κύριε, εις την γην σου· ἔφερες από της αιχμαλωσίας τον Ιακώβ. 2 Συνεχώρησας την ανομίαν του λαού σου· εσκέπασας πάσας τας αμαρτίας αυτῶν. Διάφαλμα. 3 Κατέπαυσας πάσαν την οργήν σου απέστρεψας από της οργής του θυμού σου. 4 Επίστρεψον ημάς, θεέ της οωτηρίας ημών, και κατάπαυσον τον καθ' ημών θυμόν σου. 5 Θέλεις είσθαι διαπαντός ωριγμένος εις ημάς; Θέλεις επεκτείνει την οργήν σου από γενέας εις γενέαν; 6 Δεν θέλεις πάλιν ζωτοπιήσει ημάς, διά να ευφραίνηται ο λαός σου εις σε; 7 Δείξον εις ημάς, Κύριε, το έλεός σου και δος εις ημάς την οωτηρίαν σου. 8 Θέλω ακούσει τι θέλει λαλήσει Κύριος ο Θεός· διότι θέλει λαλήσει ειρήνην προς τον λαόν αυτού και προς τους οσίους αυτού και ας μη επιστρέψωσιν εις αφροσύνην. 9 Βεβαίως πλησίον των φοβουμένων αυτόν είναι η οωτηρία αυτού, διά να κατοική δόξα εν τη γη ημών. 10 Έλεος και αλήθεια συναπτηνήθησαν δικαιοσύνη και ειρήνη εφιλήθησαν. 11 Αλήθεια εκ της γης θέλει αναβλαστήσει και δικαιοσύνη εξ ουρανού θέλει κύψει. 12 Ο Κύριος βεβαίως θέλει δώσει τον καρπόν αυτής. 13 Δικαιοσύνη

έμπροσθεν αυτού θέλει προπορεύεσθαι, και θέλει βάλει αυτήν εις την οδόν των διαβημάτων αυτού.

86 «Προσευχή του Δαβίδ.» Κλίνον, Κύριε, το ωτίον σου επάκουον μου, διότι πτωχός και πένης έμαι εγώ. 2 Φύλαξον την ψυχήν μου, διότι είμαι δύσις συ, Θεέ μου, σώσον τον δούλον σου τον ελπίζοντα επί σε. 3 Ελέησόν με, Κύριε, διότι προς σε κράζω όλην την ημέραν. 4 Εύφραντον την ψυχήν του δούλου σου, διότι προς σε, Κύριε, υψόνω την ψυχήν μου. 5 Διότι συ, Κύριε, είσαι αγαθός και εύσπλαχνος και πολυέλεος εις πάντας τους επικαλουμένους σε. 6 Ακροάσθητι, Κύριε, της προσευχής μου και πρόσεξον εις την φωνήν των δεισέσων μου. 7 Εν ημέρᾳ θλίψεως μου θέλω σε επικαλείσθαι, διότι θέλεις μου εισακούει. 8 Δεν είναι δύοις σου μεταξύ των θεών, Κύριε: ουδέ έργα όμοια των έργων σου. 9 Πάντα τα έθνη, τα οποία έκαμες, θέλουσιν ελθεί και προσκυνήσει ενώπιόν σου, Κύριε, και θέλουσι δοξάσει το όνομά σου: 10 διότι μέγας είσαι και κάμνεις θαυμάσια: σε είσαι Θέός μόνος. 11 Διδάξον με, Κύριε, την οδόν σου, και θέλω περιπατεί εν τη αληθεία σου προσήλοντας την καρδίαν μου εις τον φόβον του ονόματός σου. 12 Θέλω σε αινεῖ, Κύριε ο Θέός μου, εν όλῃ τη καρδίᾳ μου και θέλω δοξάζει το όνομά σου εις τον αιώνα: 13 διότι μέγα επ' εμέ το έλεός σου και ηλευθέρωσας την ψυχήν μου εξ ἀδου κατωτάτου. (**Sheol h7585**) 14 Θέέ, οι υπερήφανοι εστηκώθησαν κατ' εμού, και αι συνάξεις των βιαστῶν εζήτησαν την ψυχήν μου και δεν σε θέθεσαν ενώπιόν αυτών. 15 Αλλά συ, Κύριε, είσαι Θέός οικτήριμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός. 16 Επιβλέψον επ' εμέ και ελέησόν με: δος την δύναμίν σου εις τον δούλον σου και σώσον τον υιόν της δούλης σου. 17 Κάμε εις εμέ σημείον εις αγαθόν, διά να ίδωσιν οι μισούντες με και να αισχυνθώσι: διότι συ, Κύριε, με εβοήθησας και με παρηγόρησας.

87 «Ψαλμός ωδής διά τους υιούς Κορέ.» Το θεμέλιον αυτού είναι εις τα όρη τα άγια. 2 Αγαπά ο Κύριος τας πύλας της Σιών υπέρ πάντα τα σκηνώματα του Ιακώβ. 3 Ένδοξα ελαλήθησαν περί σου, πόλις του Θεού. Διάφαλμα. 4 Θέλω αναφέρει την Ραάβ και την Βαθύλωνα μεταξύ των γνωριζόντων με: ιδού, η Παλαιστίνη και η Τύρος μετά της Αιθιοπίας: ούτος εγεννήθη εκεί. 5 Και περί της Σιών θέλουσιν ειπεῖ, ούτος και εκείνος εγεννήθη εν αυτῇ: και αυτός ο Ύψιστος θέλει στερέωσει αυτήν. 6 Ο Κύριος θέλει αριθμήσει, όταν καταγράψῃ τους λαούς, ότι ούτος εγεννήθη εκεί. Διάφαλμα. 7 Και οι φάλται καθώς και οι λαληταί των οργάνων θέλουσι λέγει, Πάσαι αι πηγαί μου είναι εν σοι.

88 «Ωιδή ψαλμού διά τους υιούς Κορέ, εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μαχαλάθ-λεανώθ, Μασχίλ του Αιμάν του Εζραΐτου.» Κύριε ο Θέός της σωτηρίας μου, ημέραν και νύκτα έκραξα ενώπιόν σου: 2 Ας έλθῃ ενώπιόν σου η προσευχή μου: κλίνον το ωτίον σου εις την κραυγήν μου: 3 Διότι ενεπλήσθη κακών η ψυχή μου, και η ζωή μου πλησιάζει εις τον ἄδην. (**Sheol h7585**) 4 Συγκατηριθμήθην μετά των καταβαινόντων

εις τον λάκκον: έγεινα ως ἀνθρωπος μη ἔχων δύναμιν: 5 εγκαταλειμμένος μεταξύ των νεκρών, ως οι πεφρούνεμοί, κοιτώμενοι εν τω τάφῳ, τους οποίους δεν ενθυμείσαι πλέον, και οίτινες απεκόπησαν από της χειρός σου. 6 Μ' ἔβαλες εις τον κατώτατον λάκκον, εις το σκότος, εις τα βάθη. 7 Επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου, και πάντα τα κύματά σου επέφερες επ' εμέ. Διάφαλμα. 8 Εμάκρυνας τους γνωστούς μου απ' εμού: με ἔκαμες βδέλυγμα προς αυτούς: απεκλείσθην και δεν δύναμαι να εξέλθω. 9 Ο οφθαλμός μου ητόνησεν από της θλίψεως: σε επεκαλέσθην, Κύριε, όλην την ημέραν: ήλπισα προς σε τας χείρας μου. 10 Μήπως εις τους νεκρούς θέλεις κάμει θαυμάσια; ή οι τεθνεώτες θέλουσι σηκωθή και θέλουσι σε αινέσει; Διάφαλμα. 11 Μήπως εν τω τάφῳ θέλουσι διηγείσθαι το έλεός σου ή την αλήθειάν σου εν τη φθορᾷ; 12 Μήπως θέλουσι γνωρισθή εν τω σκότει τα θαυμάσιά σου και η δικαιοσύνη σου εν τω τόπω της λήθης. 13 Αλλ' εγώ προς σε, Κύριε, έκραξα: και το πρωὶ η προσευχή μου θέλει σε προφθάσει. 14 Διά τι, Κύριε, απορρίπτεις την ψυχήν μου, αποκρύπτεις το πρόσωπόν σου απ' εμού; 15 Είμαι τεθλιμμένος και ψυχομαχών εκ νεότητος δοκιμάζω τους φόβους σου και ευρίσκομαι εν αμηχανίᾳ. 16 Επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου: οι τρόμοι σου με εφάνισαν. 17 Ως ύδατα με περιετριγύρισαν όλην την ημέραν: ομού με περιεκύλωσαν. 18 Απεμάκρυνας απ' εμού τον σγαπτήτον και τον φίλον: οι γνωστοί μου είναι αφανείς,

89 «Μασχίλ του Εθάν του Εζραΐτου.» Τα ελέη του Κυρίου εις τον αιώνα θέλω ψάλλει: διά του στόματός μου θέλω αναγγέλλει την αλήθειάν σου εις γενεάν και γενεάν. 2 Διότι είπα, το έλεός σου θέλει θεμελιώθη εις τον αιώνα: εν τοις ουρανοίς θέλεις στερεώσει την αλήθειάν σου. 3 Έκαμα διαθήκην μετά του εκλεκτού μου: ώμοσα προς Δαβίδ τον δούλον μου: 4 Διαπαντός θέλω στερεώσει το σπέρμα σου, και θέλω οικοδομήσει τον θρόνον σου εις γενεάν και γενεάν. Διάφαλμα. 5 Και οι ουρανοί θέλουσιν υμνεῖ τα θαυμάσιά σου, Κύριε: και η αλήθειά σου θέλει εξυμνείσθαι εν τη συνάξει των αγίων. 6 Διότι τις εν τω ουρανών δύναται να εξισωθή με τον Κύριον; Τις μεταξύ των υιών των δυνατών δύναται να ομοιωθή με τον Κύριον; 7 Ο Θεός είναι φοβερός σφόδρα εν τη βουλή των αγίων και σεβαστός εν πάσι τοις κύκλω αυτού. 8 Κύριε θέει των δυνάμεων, τις όμοιος σου; δυνατός είσαι, Κύριε, και η αλήθειά σου είναι κύκλω σου. 9 Συ δεσπόζεις την ἐπαρσίαν της θαλάσσης ὅταν σηκόνωνται τα κύματα αυτής, συ ταπεινόντες αυτά. 10 Συ συνέτριψας την Ραάβ ως τραυματίαν: διά του βραχίονος της δυνάμεως σου διεσκόρπισας τους εχθρούς σου. 11 Σού είναι οι ουρανοί και σου η γη την οικουμένην και το πλήρωμα αυτής, συ θεμελίωσας αυτά. 12 Τον βορράν και τον νότον, συ ἐκτίσας αυτούς: Θαβώρ και Αερμών εις το όνομά σου θέλουσιν αγάλλεσθαι. 13 Έχεις ισχυρόν τον βραχίονα: κραταί είναι η χειρ σου: υψηλή η δεξιά σου. 14 Η δικαιοσύνη και η κρίσις είναι η βάσις του θρόνου σου το έλεος και η αλήθεια θέλουσι προπορεύεσθαι έμπροσθεν του προσώπου σου. 15 Μακάριος ο λαός ο γινώσκων αλαλαγμόν: θέλουσι περιπατεί, Κύριε, εν τω

φωτί του προσώπου σου. **16** Εις το όνομά σου θέλουσιν φωτί του προσώπου σου. **16** Εις το όνομά σου θέλουσιν αγάλλεσθαι όλην την ημέραν· καὶ εἰς την δικαιούσην της θέλουσιν υψωθή. **17** Διότι συν είσαι το καύχημα της δυνάμεως αυτών· καὶ διὰ της ευμενείας σου θέλει υψωθή το κέρας ημών. **18** Διότι ο Κύριος είναι η ασπίς της δυνάμεως αυτών· καὶ ο Ἀγιος του Ισραήλ ο βασιλεύς ημών. **19** Καὶ θέλω κατακόψει απ' ἐμπροσθεν αυτού τους εχθρούς αυτούς· καὶ τους μισούντας αυτόν θέλω κατατροπώσει. **20** Η δὲ αλήθεια μου καὶ τὸ ἔλεος μου θέλει εἰσθαι μετ' αὐτού· καὶ εἰς τανόδιαν εὑρίσκει εχθρός κατ' αὐτούς. **21** Καὶ θέλω κατακόψει απ' ἐμπροσθεν αυτού τους εχθρούς αυτούς· καὶ τους μισούντας αυτόν θέλω κατατροπώσει. **22** Δεν θέλει υπερισχύσει εχθρός κατ' αὐτούς· οὐδένειν ιδίας ανομίας θέλει ταλαιπωρήσει αυτόν. **23** Καὶ θέλω κατακόψει απ' ἐμπροσθεν αυτού τους εχθρούς αυτούς· καὶ τους μισούντας αυτόν θέλω κατατροπώσει. **24** Η δὲ αλήθεια μου καὶ τὸ ἔλεος μου θέλει εἰσθαι μετ' αὐτού· καὶ εἰς τανόδιαν εὑρίσκει εχθρός το κέρας αυτού. **25** Καὶ θέλω θέσει την χείρα αυτού επὶ την θάλασσαν, καὶ επὶ τους ποταμούς την δεξιάν αυτού. **26** Αυτός θέλει κράξει πρὸς εμέ, Πατέρ μου είσαι, Θεός μου καὶ πέτρα της σωτηρίας μου. **27** Εγώ βεβαίως θέλω κάμει αυτόν πρωτότοκόν μου, Ὑψιστον επὶ τους βασιλεῖς της γῆς. **28** Διαπαντός θέλω φυλάττει εἰς αυτόν τὸ ἔλεος μου, καὶ η διαθήκη μου θέλει εἰσθαι στέρεα μετ' αὐτού. **29** Καὶ θέλω κάμει να διαμένῃ το στέρεμα αυτού εἰς τον αἰώνα, καὶ ο θρόνος αυτού ως αι ημέραι του ουρανού. **30** Εάν εγκαταλίπωσιν οι ιοί αυτού τον νόμον μου καὶ εἰς τας κρίσεις μου δεν περιτατήσωσιν· **31** Εάν παραβώσι τα διαταγμάτα μου καὶ δεν φυλάξωσι τας εντολάς μου· **32** Τότε θέλω επισκεφθή με ράβδον τας παραβάσεις αυτών καὶ με πληγάς τας παρανομίας αυτών. **33** Το έλεος μου όμως δεν θέλω αφαιρέσει απ' αυτού, ουδέ θέλω ψευσθή κατά της αλήθειας μου. **34** Δεν θέλω παραβή την διαθήκην μου, ουδέ θέλω αθετήσει οι, τι εξήλθεν ει των χειλέων μου. **35** Άπαξ ώμοσα εἰς την αγιότητά μου, ότι δεν θέλω ψευσθή πρὸς τὸν Δαβὶδ. **36** Το στέρεμα αυτού θέλει διαμένει εἰς τον αἰώνα καὶ ο θρόνος αυτού ως ο ήλιος, ενώπιον μου· **37** Ως η σελήνη θέλει στερεωθή εἰς τον αἰώνα καὶ μάρτυς πιστός εν τω ουρανῷ. Διάψαλμα. **38** Αλλά σ απέβαλες καὶ εβδελύχθης, ωργίσθης κατά τον χριστού σου· **39** ηκύρωσας την διαθήκην του δούλου σου· εβεβήλωσας το διάδημα αυτού ὡς της γῆς. **40** Κατέβαλες πάντας τους φραγμούς αυτού· ηφάντισας τα οχυρώματα αυτού· **41** διαρπάζουσιν αυτόν πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν· κατεστάθη ὄνειδος εἰς τους γείτονας αυτού. **42** Υψώσας την δεξιάν των εναντίων αυτού· εύφρανας πάντας τους εχθρούς αυτού· **43** ἡμβλυνας μάλιστα το κοπερόν της ρομφαίας αυτού· καὶ δεν εστέρεωσας αυτόν εν τη μάχῃ· **44** Ἐπανυσας την δόξαν αυτού καὶ τον θρόνον αυτού ἐρρίψας κατά γης. **45** Ολιγόστευσας τας ημέρας της νεότητος αυτού· ενέδυσας αυτόν με αισχύνην. Διάψαλμα. **46** Έως πότε, Κύριε; θέλεις κρύπτεσθαι διαπαντός; θέλει καίεσθαι ως πυρ η οργή σου; **47** Μνήσθητι πόσον βραχύς είναι ο καιρός μου, εν τίνι ματαίστητη εποίησας πάντας τους ιούς των ανθρώπων. **48** Τις ἀνθρωπος θέλει ζήσει καὶ δεν θέλει ιδεῖ θάνατον; τις θέλει λυτρώσει την ψυχήν αυτού εκ της χειρός του ἀδου; Διάψαλμα. (**Sheol h7585**) **49** Που είναι τα ελέη σου τα αρχαία, Κύριε, τα οποία ώμοσας πρὸς τὸν Δαβὶδ εν τη αλήθεια σου; **50** Μνήσθητι, Κύριε, του ονειδισμού των δούλων σου, τον οποίον φέρω εν τω κόλπῳ μου υπό τοσούτων πολυαρίθμων λαών· **51** με τον οποίον ονειδίσαν οι εχθροί σου, Κύριε· με τον οποίον ονειδίσαν τα ίχνη του χριστού σου. **52** Ευλογητός Κύριος εἰς τον αἰώνα. Αμήν, καὶ αμήν.

90 «Προσευχή του Μωϋσέως, του ανθρώπου του Θεού.» Κύριε, συ έγινες εἰς ημάς καταφυγή εἰς γενεάν και γενεάν. **2** Πριν γεννηθώσι τα δρη, και πλάσης την γην και την οικουμένην, και από του αιώνος ἔως του αιώνος, συ είσαι ο Θεός. **3** Επαναφέρεις τον ἀνθρωπον εις τον χούν· και λέγεις, Επιστρέψατε, υιοί των ανθρώπων. **4** Διότι χίλια ἔτη ενώπιον σου είναι ως ημέρα η χθές, ήτις παρήλθε, και ως φυλακή νυκτός. **5** Κατακλύζεις αυτούς είναι ως ονειρον της αυγής, ως χόρτος ὄστις παρέρχεται **6** το πρωΐ ανθεί και παρακμάζει: το εσπέρας κόπτεται και ξηραίνεται. **7** Διότι εκλείπομεν εν τη οργή σου και εν τω θυμῷ σου ταραττόμεθα. **8** Θεθεσας τας ανομίας ημών ενώπιον σου, τα κρύφια ημών εις το φως του προσώπου σου. **9** Επειδή πάσαι αι ημέραι ημών παρέρχονται εν τη οργή σου· διατρέχομεν τα ἔτη ημάτων αι διανόημα. **10** Αι ημέραι της ζωής ημών είναι καθ' εαυτάς εφδομήκοντα ἔτη, και εάν εν ευρωστίᾳ, ογδοήκοντα ἔτη: πλην και το καλήτερον μέρος αυτών είναι κόπος και πόνος, διότι ταχέως παρέρχεται και εμείς πετώμεν. **11** Τις γνωρίζει την δύναμιν της οργής σου και τον θυμόν σου αναλόγως του φόβου σου; **12** Δίδαξον ημάς να μετρώμεν ούτω τας ημέρας ημών, ώστε να προσκολλώμεν τας καρδίας ημών εις την σοφίαν. **13** Επίστρεψον, Κύριε· ἔως πότε; και γενού ἵλεως εις τους δούλους σου. **14** Χόρτασον ημάς του ελέους σου από πρωΐας, και θέλομεν αγάλλεσθαι και ευφράνεσθαι κατά πάσας τας ημέρας ημών. **15** Εύφρανον ημάς αντί των ημερών, καθ' αι έθιψας ημάς, των ετών καθ' αι είδομεν κακά. **16** Ας γείνη το ἔργον σου φανερόν εις τους δούλους σου και η δόξα σου εις τους ιούς αυτών. **17** και αι ήναι η λαμπρότης Κυρίου του θεού ημών εφ' ημάς και το ἔργον των χειρών ημών, στερέον εφ' ημάς ναι, το ἔργον των χειρών ημών, στερέον αυτό.

91 Ο κατοικών υπό την σκέπην του Υψίστου υπό την σκιάν του Παντοκράτορος θέλει διατρίβει. **2** Θέλω λέγει πρὸς τον Κύριον, Συ είσαι καταφυγή μου και φρούριόν μου· Θεός μου επ' αὐτούν θέλω επιτίζει. **3** Διότι αυτός θέλει σε λυτρόνει εκ της παγίδος των κυνηγών και εκ θανατηφόρου λοιμού. **4** Με τα πτερά αυτού θέλει σε σκεπάζει, και υπό τας πτέρυγας αυτού θέλεις εἰσθαι ασφαλής η αλήθεια αυτού είναι πανοπλία και ασπίς. **5** Δεν θέλεις φοβείσθαι από φόβου νυκτερινού, την ημέραν από βέλους πετωμένου. **6** Από θανατικού, το οποίον περιπατεί ει σκότει από ολέθρου, όστις ερημούει ει μεσημβρία: **7** Χιλιάς θέλει πίπτει εξ αριστερών σου και μυριάς εκ δεξιών σου· πλην εις σε δεν θέλει πλησιάζει. **8** Μόνον με τους οφθαλμούς σου θέλεις θεωρεί και θέλεις βλέπει των ασεβών την ανταπόδοσιν. **9** Επειδή συ τον Κύριον, την ελπίδα μου, τον Υψίστον

έκαμες καταφύγιόν σου, **10** δεν θέλει συμβαίνει εις σε καυχάσθαι πάντες οι εργάται της ανομίας; **5** Τον λαόν κακόν, και μάστιξ δεν θέλει πλησιάζει εις την σκηνήν σου, Κύριε, καταθίλισουσι και την κληρονομίαν σου σου. **11** Διότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, διά να σε διαφυλάττωσιν εν πάσαις ταις οδοίς θανατόνουσι τους ορφανούς. **7** Και λέγοντι, δεν θέλει σου. **12** Θέλουσι σε σηκόνει επί των χειρών αυτών, διά ιδεί ο Κύριος ουδέ θέλει νοήσει ο Θεός του Ιακώβ. **8** να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. **13** Θέλεις Εννοήσατε, οι ἄφρονες μεταξύ του λαού και οι μωροί, πατήσει επί λέοντα και επί ασπίδα θέλεις καταπατήσει πότε θέλετε φρονιμεύει; **9** Ο φυτεύσας το αιτίον, σκύμνον και δράκοντα. **14** Επειδή έθεσεν εις εμέ την αγάπην αυτού, διά τούτο θέλω λυτρώσει αυτὸν θέλω διέξαγει επί το ονόμα μου. **15** Θέλεις ιδεί τον άνθρωπον γνώσιν; **11** Ο Κύριος γνωρίζει με επικαλέσθαι, και θέλω εισακούει αυτού μετ' αυτού θέλω είσθαι εν θύλιψι θέλω λυτρόνει αυτόν και θέλω δοξάζει αυτόν. **16** Θέλω χορτάσει αυτόν μακρότητα διδάσκων τον άνθρωπον γνώσιν; **12** Ο Κύριος γνωρίζει τους διαλογισμούς των ανθρώπων, ότι είναι μάταιοι. **17** Μακάριος ο άνθρωπος, τον οποίον σωφρονίζεις, Κύριε, και διά του νόμου σου διδάσκεις αυτόν. **13** διά να αναπάντησεις αυτόν από των ημερών της συμφοράς, εωσού σκαφθή λάκκος εις τον ασεβή. **14** Διότι δεν θέλει απορρίψει ο Κύριος τον λαόν αυτού, και την κληρονομίαν αυτού δεν θέλει εγκαταλείψει. **15** Επειδή η κρίσις θέλει επιστρέψει εις την δικαιοσύνην, και θέλουσιν ακολουθήσει αυτήν πάντες οι ευθείς την καρδίαν. **16** Τις θέλει σηκωθή υπέρ εμού κατά των πονηρευομένων; τις θέλει παρασταθή υπέρ εμού κατά των εργατών της ανομίας; **17** Εάν ο Κύριος δεν με εβοηθεί, παρ' ολίγον ήθελε κατοικήσει ψυχή μου εν τη σωτηρίᾳ. **18** Οτε έλεγον, ωλίσθησεν ο πους μου, το έλεός σου, Κύριε, με εβοήθει. **19** Εν τω πλήθει των αμηχανιών της καρδίας μου, αι παρηγορίαι σου εύφραναν την ψυχή μου. **20** Μήπως έχει μετά σου συγκοινωνίαν ο θρόνος της ανομίας, δότις μηχανάται αδικίαν αντί νόμου; **21** Αυτοί εφορμώσατε κατά της ψυχής του δικαίου και αίμα αθώον καταδικάζουσιν. **22** Αλλ' ο Κύριος είναι εις εμέ καταφύγονται και ο Θεός μου το φρούριον της επίδοσης μου. **23** Και θέλει επιστρέψει επ' αυτούς την ανομίαν αυτών και εν τη πονηρίᾳ αυτών θέλει αφανίσει αυτούς Κύριος ο Θεός ημών θέλει αφανίσει αυτούς.

92 «Ψαλμός ωδής διά την ημέραν του Σαββάτου.» Αγαθόν το να δοξολογή τις τον Κύριον και να ψαλμωδή εις το ονόμα σου, Υψίστε: **2** να αναγγέλλῃ το πρωΐ το έλεός σου και την αλήθειάν σου πάσαν νύκτα, **3** με δέκαχροδον ὄργανον και με ψαλτήριον με ωδήν και κιθάραν. **4** Διότι με εύφρανας, Κύριε, εν τοις ποιήμασί σου θέλω αγάλλεσθαι εν τοις ἔργοις των χειρῶν σου. **5** Πόσον μεγάλα είναι τα ἔργα σου, Κύριε βαθεῖας είναι οι διαλογισμοί σου σφρόδρα. **6** Ο άνθρωπος ο ανόητος δεν γνωρίζει, και ο μωρός δεν εννοεί τούτο· **7** ότι οι ασεβείς βλαστάνουνται ως ο χόρτος, και ανθύνοι πάντες οι εργάται της ανομίας, διά να αφανισθῶσιν αιωνίως. **8** Άλλα συ, Κύριε, είσαι ύψιστος εις τον αιώνα. **9** Διότι, ιδού, οι εχθροί σου, Κύριε, διότι, ιδού, οι εχθροί σου θέλουσιν εξολοθρευθή θέλουσι διασκορπισθή πάντες οι εργάται της ανομίας. **10** Άλλα συ θέλεις υψώσει ως του μονοκέρωτος το κέρας μους εγώ θέλω χρισθή με νέον έλαιον· **11** και ο οφθαλμός μου θέλει ιδεί την εκδίκησιν των εχθρών μου· τα ώτα μου θέλουσιν ακούσει περί των κακοποιών των επανισταμένων κατ' εμού. **12** Ο δίκαιος ως φοίνιξ θέλει ανθεῖς ως κέδρος του Λιβάνου θέλει αυξάνει. **13** Πεφυτεύμενοι εν τω οίκω του Κυρίου, θέλουσιν ανθεῖς εν ταις αυλαίς του Θεού ημών. **14** Θέλουσι καρποφορεῖ και εν αυτώ τω βαθεῖ γήραστι, θέλουσιν είσθαι ακμάζοντες και ανθροΐς: **15** διά να αναγγέλλωσιν ότι δίκαιος είναι ο Κύριος, το φρούριό μου· και δεν υπάρχει αδικία εν αυτώ.

93 Ο Κύριος βασιλεύει μεγαλοπρέπειαν είναι ενδεδυμένος ενδεδυμένος είναι ο Κύριος δύναμιν και περιεζωσμένος και την οικουμένην εστερέωσεν, ώστε δεν θέλει σαλευθή. **2** Απ' αρχής είναι εστερεώμενός ο θρόνος σου· από τον αιώνος συ είσαι. **3** Υψώσαν οι ποταμοί, Κύριε, ύψωσαν οι ποταμοί την φωνήν αυτών οι ποταμοί ίψώσαν τα κύματα αυτών. **4** Ο Κύριος ο εν υψίστοις είναι δυνατάτερος υπέρ τον ἵχον πολλών υδάτων, υπέρ τα δυνατά κύματα της θαλάσσης: **5** τα μαρτύρια σου είναι πιστά σφρόδρα· εις τον οίκον σου ανήκει αγιότης, Κύριε, εις μακρότητα ημερών.

94 Θεέ των εκδικήσεων, Κύριε, θεέ των εκδικήσεων, ξυφάννηθι. **2** Υψώθητι, Κριτά της γῆς απόδος ανταπόδοσιν εις τους υπερηφάνους, **3** Ἐως πότε οι ασεβείς, Κύριε, έως πότε οι ασεβείς θέλουσι θριαμβεύει; **4** Ἐως πότε θέλουσι προφέρει και λαλεί σκληρά; θέλουσι

καυχάσθαι πάντες οι εργάται της ανομίας; **5** Τον λαόν κακοποιούσι. **6** Την χήραν και τον κληρονομίαν σου, Κύριε, καταθίλισουσι και την κληρονομίαν σου. **7** Και λέγοντι, δεν θέλει θανατόνουσι τους ορφανούς. **8** Και λέγοντι, δεν θέλει νοήσει ο Θεός του Ιακώβ. **9** Εννοήσατε, οι ἄφρονες μεταξύ του λαού και οι μωροί, πατήσει επί λέοντα και επί ασπίδα θέλεις καταπατήσει πότε θέλετε φρονιμεύει; **10** Ο φυτεύσας το αιτίον, δεν θέλει ακούσει; ο πλάσας τον οφθαλμόν, δεν θέλει ιδεί; **11** Ο σωφρονίζων τα έθνη, δεν θέλει ελέγχει; ο υψώσας αυτόν, διότι εγνώσιτο το ονόμα μου. **12** Θέλεις διδάσκων τον άνθρωπον γνώσιν; **13** Ο Κύριος γνωρίζει τους διαλογισμούς των ανθρώπων, ότι είναι μάταιοι. **14** Διότι δεν θέλει απορρίψει ο Κύριος τον λαόν αυτού, και την κληρονομίαν αυτού δεν θέλει εγκαταλείψει. **15** Επειδή η κρίσις θέλει επιστρέψει εις την δικαιοσύνην, και θέλουσιν ακολουθήσει αυτήν πάντες οι ευθείς την καρδίαν. **16** Τις θέλει σηκωθή υπέρ εμού κατά των πονηρευομένων; τις θέλει παρασταθή υπέρ εμού κατά των εργατών της ανομίας; **17** Εάν ο Κύριος δεν με εβοηθεί, παρ' ολίγον ήθελε κατοικήσει ψυχή μου εν τη σωτηρίᾳ. **18** Οτε έλεγον, ωλίσθησεν ο πους μου, το έλεός σου, Κύριε, με εβοήθει. **19** Εν τω πλήθει των αμηχανιών της καρδίας μου, αι παρηγορίαι σου εύφραναν την ψυχή μου. **20** Μήπως έχει μετά σου συγκοινωνίαν ο θρόνος της ανομίας, δότις μηχανάται αδικίαν αντί νόμου; **21** Αυτοί εφορμώσατε κατά της ψυχής του δικαίου και αίμα αθώον καταδικάζουσιν. **22** Αλλ' ο Κύριος είναι εις εμέ καταφύγονται και ο Θεός μου το φρούριον της επίδοσης μου. **23** Και θέλει επιστρέψει επ' αυτούς την ανομίαν αυτών και εν τη πονηρίᾳ αυτών θέλει αφανίσει αυτούς Κύριος ο Θεός ημών θέλει αφανίσει αυτούς.

95 Δεύτε, ας αγαλλιασθώμεν εις τον Κύριον ας αλαλάξωμεν εις το φρούριον της σωτηρίας ημών. **2** Ας προφθάσωμεν ενώπιον αυτού μετά δοξολογίας εν ψαλμούς ας αλαλάξωμεν εις αυτόν. **3** Διότι Θεός μέγας είναι ο Κύριος, και Βασιλεύς μέγας υπέρ πάντας τους θεούς. **4** Διότι εις αυτού την χείρα είναι τα βάθη της γῆς· και τα ψύχη των ορέων είναι αυτού. **5** Διότι αυτού είναι η θάλασσα, και αυτός έκαμεν αυτήν· και την ξηράν και χείρες αυτού ἐπλασαν. **6** Δεύτε, ας προσκυνήσωμεν και ας προσπέσωμεν· ας γονατίσωμεν ενώπιον του Κυρίου, του Ποιητού ημών. **7** Διότι αυτός είναι ο Θεός ημών και ημείς λάός της βοσκής αυτού και πρόβατα της χειρός αυτού. Σήμερον εάν ακούσητε της φωνής αυτού, **8** μη σκληρύνητε την καρδίαν σας, ως εν τω παροργισμῷ, ως εν τη ημέρᾳ του πειρασμού εν τη ερήμῳ **9** όπου οι πατέρες σας με επείρασαν, με εδοκίμασαν και είδον τα ἔργα μου. **10** Τεσσαράκοντα ἐτη δυστηρεστήθην με την γενεάν εκείνην, και είπα, ούτος είναι λαός πεπλανημένος την καρδίαν, και αυτοί δεν εγνώρισαν τας οδούς μου. **11** Διά τούτο ώμοσα εν τη οργῇ μου, ότι εις την ανάπαυσίν μου δεν θέλουσιν εισέλθει.

96 Ψάλατε εις τον Κύριον ἀσμα νέον· ψάλατε εις τον Κύριον, πάσα η γη. **2** Ψάλατε εις τον Κύριον-

ευλογείτε το όνομα αυτού· κηρύγγετε από ημέρας εις κερατίνης αλαλάξατε ενώπιον του Βασιλέως Κυρίου. 7 ημέραν την σωτηρίαν αυτού. 3 Αναγγείλατε εν τοις Ας ηχή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής η οικουμένη έθνεσι την δόξαν αυτού, εν πάσι τοις λαοίς τα θαυμάσια και οι κατοικούντες εν αυτή. 8 Οι ποταμοί ας κροτώσι αυτού. 4 Διότι μέγας ο Κύριος και αξιούμνητος σφόδρα: χείρας, τα όρη ας αγάλλωνται ομού, 9 ενώπιον του είναι φοβερός υπέρ πάντας τους θεούς. 5 Διότι πάντες οι Κυρίου· διότι έρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει θεοί των εθνών είναι είδωλα: ο δε Κύριος τους ουρανούς την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν εποίησε. 6 Δόξα και μεγαλοπρέπεια είναι ενώπιον αυτού· ιχθύς και ωραίοτης εν τα αγιαστήρια αυτού. 7

Απόδοτε εις τον Κύριον, πατριά των λαών, απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και ισχύν. 8 Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού· λάβετε προσφοράς και εισέλθετε εις τας αυλάς αυτού. 9 Προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστήρια αυτού· φοβείσθε από προσώπουν αυτού, πάσα η γη. 10 Είπατε εν τοις έθνεσιν, Ο Κύριος βασιλεύει· η οικουμένη θέλει βεβαίως είσθαι εστερεωμένη· δεν θέλει σαλευθή αυτός θέλει κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι. 11 Ας ευφράνωνται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γῆ· ας ηχή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής. 12 Ας χαίρωσιν απειδάδες και πάντα τα εν αυταῖς· τότε θέλουσιν αγάλλεσθαι πάντα τα δένδρα του δάσους 13 ενώπιον του Κυρίου· διότι έρχεται, διότι έρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν τη αληθείᾳ αυτού.

97 Ο Κύριος βασιλεύει· ας αγάλλεται η γῆ· ας ευφράνεται το πλήθος των νήσων. 2 Νεφέλη και ομίχλη είναι κύκλων αυτού· δικαιοσύνη και κρίσις η βάσις του θρόνου αυτού. 3 Πυρ προπορεύεται ἐμπροσθεν αυτού και καταφλέγει πανταχόθεν, τους εχθρούς αυτού. 4 Αι αστραπαί αυτού φωτίζουν την οικουμένην· είδεν η γη και εσαλεύθη. 5 Τα όρη διαλύνονται ως κηρός από της παρουσίας του Κυρίου, από της παρουσίας του Κυρίου πάσης της γῆς· 6 Αναγγέλλουσιν οι ουρανοί την δικαιοσύνην αυτού, και βλέπουσι πάντες οι λαοί την δόξαν αυτού. 7 Ας αισχυνθῶσι πάντες οι λατρεύοντες τα γλυπτά, οι καυχῶμενοι εἰς τα είδωλα· προσκυνεύτε αυτόν, πάντες οι θεοί. 8 Ἡκουσεν η Σιών και ευφράνθη, και εχάρησαν αι θυγατέρες του Ιούδα διά τας κρίσεις σου, Κύριε. 9 Διότι συ, Κύριε, είσαι ψύστος εφ' όλην την γῆν· σφόδρα υπερψύθης υπέρ πάντας τους θεούς. 10 Οι αγαπώντες τον Κύριον, μισείτε το κακόν· αυτός φυλάττει τας ψυχάς των οσίων αυτού· ελευθερόνει αυτούς εκ χειρός ασεβών. 11 Φως σπείρεται διά τον δίκαιον και ευφρούνη διά τους ειθεῖς την καρδιάν. 12 Ευφραίνεσθε, δίκαιοι, εν Κυρίῳ, και υμνείτε την μνήμην της αγιωσύνης αυτού.

98 Ψάλατε εις τον Κύριον ἄσμα νέον· διότι ἔκαμε θαυμάσια· η δεξιά αυτού και ο βραχίων ο ἀγιος αυτού ενήργησαν εις αυτὸν σωτηρίαν. 2 Ο Κύριος ἔκαμε γνωστήν την σωτηρίαν αυτού· ἐμπροσθεν των εθνών απεκάλυψε την δικαιοσύνην αυτού. 3 Ενεθυμήθη το ἔλεος αυτού και την αλήθειαν αυτού πρὸς τον οἶκον του Ισραὴλ· πάντα τα πέρατα της γῆς εἶδον την σωτηρίαν του Θεού ημών. 4 Αλαλάξατε εις τον Κύριον, πάσα η γῆ· ευφραίνεσθε και αγάλλεσθε και ψαλμωδεῖτε. 5 Ψαλμωδεῖτε εις τον Κύριον εν κιθάρᾳ εν κιθάρᾳ και φωνῇ ψαλμωδίας. 6 Μετά σαλπίγγων και εν φωνῇ

και οι κατοικούντες εν αυτῇ. 8 Οι ποταμοί ας κροτώσι χείρας, τα όρη ας αγάλλωνται ομού, 9 ενώπιον του Κυρίου· διότι έρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν ευθύτητι.

99 Ο Κύριος βασιλεύει, ας τρέμωσιν οι λαοί· ο καθήμενος επὶ των χερουβίθεμ· ας σεισθῇ η γη. 2 Ο Κύριος είναι μέγας εν Σιών, και επὶ πάντας τους λαούς είναι υψηλός. 3 Ας δοξολογώσι το ονόμα σου το μέγα και φοβερόν, διότι είναι ἄγιον· 4 και την δύναμιν του βασιλέως, δότις αγαπά την δικαιοσύνην· συ διώρισας την ευθύτητα, συ ἔκαμες κρίσιν και δικαιοσύνην εις τον Ιακώβ. 5 Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε εις το υποπόδιον των ποδών αυτού· διότι είναι ἄγιος. 6 Μωϋσής και Ααρὼν μεταξύ των ιερέων αυτού, και Σαμουήλ μεταξύ των επικαλούμενων το ονόμα αυτού, επεκαλούντο τον Κύριον, και αυτός εισήκουνεν αυτών. 7 Εν στύλῳ νεφέλης ελάλει πρὸς αυτούς· εφύλαξε τα μαρτύρια αυτού και τα προστάγματα, τα οποία εδώκεν εις αυτούς· 8 Κύριε Θεό ημών, συ εισήκουεν αυτῶν ἔγεινας εις αυτούς θεός συγχωρητικός, πλην και εκδικητής διά τας πράξεις αυτών. 9 Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε εις το ὄρος το ἄγιον αυτού· διότι ἄγιος Κύριος ο Θεός ημών.

100 «Ψαλμός δοξολογίας.» Αλαλάξατε εις τον Κύριον, πάσα η γη. 2 Δουλεύσατε εις τον Κύριον εν ευφροσύνῃ· ἔλθετε ενώπιον αυτού εν αγαλλίᾳσει. 3 Γνωρίσατε διτι ο Κύριος είναι ο Θεός αυτός ἔκαμεν ημάς, και ουχὶ ημεῖς ημεῖς είμεθα λαός αυτού και πρόβατα της βοσκής αυτού. 4 Εισέλθετε εις τας πύλας αυτού εν δοξολογίᾳ, εις τας αυλάς αυτού εν ὑμνῷ· δοξολογείτε αυτόν· ευλογείτε το ονόμα αυτού. 5 Διότι ο Κύριος είναι αγαθός εις τον αιώνα μένει το ἔλεος αυτού, και ἔως γενεάς και γενεάς η αλήθεια αυτού.

101 Ψαλμός του Δαβίδ. Έλεος και κρίσιν θέλω φάλλει εις σε, Κύριε, θέλω ψαλμωδεῖ. 2 Θέλω είσθαι συνετός εν οδῷ αμώμω· πότε θέλεις ελθεῖ πρὸς εμὲ; θέλω περιπατεῖ εν ακεραιότητι της καρδίας μου εν μέσω του οίκου μου. 3 Δεν θέλω βάλει πρὸς οφθαλμῶν μου πράγμα πονηρόν· μισώ τους ποιούντας παράνομα· ουδὲν τούτων θέλει κολληθῆ εἰς εμέ. 4 Η διεστραμένη καρδία θέλει αποβληθῆ απ' εμού· τον πονηρόν δεν θέλω γνωρίζει. 5 Τον καταταλούντα κρυφίως τον πλησίον αυτού, τούτον θέλω εξολοθρεύει· τον ἔχοντα υπερήφανον βλέμμα και επιτρέπειν καρδίαν, τούτον δεν θέλω υποφέρει. 6 Οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι επὶ τους πιστούς της γῆς, διά να συγκατοικώσι μετ' εμού· ο περιπατών εν οδῷ αμώμω, ούτος θέλει με υπηρετεῖ. 7 Δεν θέλει κατοικεῖ εν μέσω του οίκου μου ο εργαζόμενος απάτην· ο λαζών ψεύδος δεν θέλει στερεωθῆ ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν μου. 8 Κατά πάσαν πρώταν θέλω εξολοθρεύει πάντας τους ασεβεῖς της γῆς, διά να εκκόψω εκ της πόλεως του Κυρίου πάντας τους εργάτας της ανομίας.

102 «Προσευχή του τεθλιμμένου, όταν αδημονί, οικτίρμοις: 5 τον χορτάζοντα εν αγαθοίς το γήρας σου· η και εκχέτι το παράπονον αυτού ενώπιον του νεότης σου ανανεώντα ως του αετού. 6 Ο Κύριος κάμνει Κυρίου.» Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, και η δικαιοσύνη και κρίσιν εις πάντας τους αδικούμενους, κραυγή μου ας έλθῃ προς σε. 2 Μη κρύψῃ το πρόσωπόν 7 Εφανέρωσε τας οδούς αυτού εις τον Μωϋσήν, τα σου απ' εμού καθ' ην ημέραν θλίβομαι, κλίνον προς εμέ έργα αυτού εις τους νιούς Ισραήλ. 8 Οικτίρμων και το ωτίον σου καθ' ην ημέραν σε επικαλούμαι, ταχέως ελείμων είναι ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος. 9 επάκουε μου. 3 Διότι εξέλιπον ως καπνός αι ημέραι Δεν θέλει δικολογεί διαπαντός ουδέ θέλει φυλάττει την μου, και τα οστά μου ως φρύγανον κατεξηράθησαν. 4 οργήν αυτού εις τον αιώνα. 10 Δεν έκαμεν εις ημάς Επληγώθη η καρδία μου και εξηράθη ως χόρτος, ώστε κατά τας αμαρτίας ημών, ουδέ ανταπέδωκεν εις ημάς ελημησόντας να τρώγων τον άρπτον μου. 5 Από φωνής του κατά τας ανομίας ημών. 11 Διότι όσον είναι το ύψος στεναγμού μου εκολλήθησαν τα οστά μου εις το δέρμα του ουρανού υπεράνω της γης, τόσον μέγα είναι το μου. 6 Κατεστάθην όμοιος του ερημικού πελεκάνος έλεος αυτού προς τους φοβουμένους αυτόν. 12 Όσον έγινενα ως νυκτοκόραξ εν ταῖς ερήμοις. 13 Αγρυπνώ και απέχει η ανατολή από της δύσεως, τόσον εμάκρυνεν είμαι ως στρουθίον μονάζον επί δώματος. 8 Θληγήν την αφ' ημών τας ανομίας ημών. 13 Καθώς σπλαγχνίζεται ο ημέραν με ονειδίζουσιν οι εχθροί μου· οι μαινόμενοι πατήρ τα τέκνα, ούτως ο Κύριος σπλαγχνίζεται τους ομηνύουσι κατ' εμού. 9 Διότι έφαγον στάκτην ως άρπτον φοβουμένους αυτόν. 14 Διότι αυτός γνωρίζει την πλάσιν και συνεκέρασα με δάκρυα το ποτόν μου, 10 Εξ αιτίας ημών, ενθυμείται ότι είμεθα χώμα. 15 Τον ανθρώπον αι της οργής σου και της αγανακτήσεώς σου διότι σηκώσας ημέραι είναι ως χόρτος ως το άνθος του αγρού, ούτως με έρριψας κάτω. 11 Αι ημέραι μου παρέρχονται ως ανθεί. 16 Διότι διέρχεται ο άνεμος επ' αυτού, και δεν σκιά, και εγώ εξηράθην ως χόρτος. 12 Συ δε, Κύριε, εις υπάρχει πλέον· και ο τόπος αυτού δεν γνωρίζει αυτό τον αιώνα διαμένεις, και το μνημόσυνον σου εις γενεάν πλέον. 17 Το δε έλεος του Κυρίου είναι από τον αιώνος και γενεάν. 13 Συ θέλεις σηκωθή, θέλεις σπλαγχνισθή και έως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν· και η την Σιών διότι είναι καιρός να ελεήσης αυτήν, διότι ο δικαιοσύνη αυτού επί τους νιούς των ιιών· 18 επί τους διωρισμένος καιρός έφθασεν. 14 Επειδή οι δούλοι σου φρέσκονται εις την Σιών διότι είναι καιρός αρέσκονται εις τους λίθους αυτής και σπλαγχνίζονται τας εντολάς αυτού διά να εκπληρώσιν αυτάς. 19 Ο το χώμα αυτής. 15 Τότε τα έθνη θέλουσι φοβηθή το Κύριος ητοίμασε τον θρόνον αυτού εν τω ουρανώ, και η όνομα του Κυρίου, και πάντες οι βασιλείς της γης την βασιλεία αυτού δεσπόζει τα πάντα. 20 Ευλογείτε τον δόξαν σου. 16 Όταν ο Κύριος οικοδομήστη την Σιών θέλει φράνη εν τη δόξα αυτού. 17 Θέλει επιβλέψει επί την προσευχήν των εγκαταλειπμένων και δεν θέλει καταφρονήσει την δέσιον αυτών. 18 Τούτο θέλει γραφθή διά την γενεάν την επερχομένην και ο λαός, δόστις θέλει δημιουργηθή, θέλει αινεί τον Κύριον. 19 Διότι έκυψεν εκ του ύψους του αγιαστηρίου αυτού, εξ ουρανού επέβλεψεν ο Κύριος επί την γην, 20 διά να ακούσῃ τον στεναγμόν των δεσμών, διά να λύσῃ τους καταδεδικασμένους εις θάνατον· 21 διά να κηρυγτώσιν εν Σιών το όνομα του Κυρίου και την αίνεσιν αυτού εν Ιερουσαλήμ, 22 όταν συναχθώσιν ομού οι λαοί και αι βασιλείαι, διά να δουλεύσωσι τον Κύριον. 23 Ηδυνάτισεν εν τη οδώ την ισχύν μου· συνέτεμε τας ημέρας μου. 24 Εγώ είπα, μη με αρπάσης, Θεέ μου, εν τω ημίσει των ημερών μου· τα έτη σου είναι εις γενεάς γενεών. 25 Κατ' αρχάς συ, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. 26 Αυτοί θέλουσιν απολεθή, συ δε διαμένεις και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή· ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή· 27 συ όμως είσαι ο αυτός, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει. 28 Οι νιοί των δουλώων σου θέλουσι κατοικεί, και το σπέρμα αυτών θέλει διαμένειν ενώπιον σου.

103 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον· και πάντα τα εντός μου το όνομα το άγιον αυτού. 2 Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον, και μη λησμονής πάσας τας ευεργεσίας αυτού· 3 τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας σου· τον ιατρεύοντα πάσας τας αρρωστίας σου· 4 τον λυτρόνοντα εκ της φθοράς την ζωήν σου· τον στεφανούντα σε με έλεος και

θεοφόρας την ζωήν σου· τον στεφανούντα σε με έλεος και

εξαποστέλλων πηγάς εις τας φάραγγας, διά να ρέωσιν αναμέσον των ορέων· 11 ποτίζουσι πάντα τα θηρία του αγρού· οι άγριοι όντοι σβήνουσι την δίψαν αυτών· 12 πλησίον αυτών τα πετεινά του ουρανού κατασκηνούσι, και αναμέσον των κλάδων κελαδούσιν. 13 Ο ποτίζων τα δέρη εκ των υπερώων αυτού· από του καρπού των έργων σου χορταίνει η γη. 14 Ο αναδίδων χόρτον διά τα

κτήνη και βοτάνην προς χρήσιν του ανθρώπου, διά να εξάγη τροφήν εκ της γης, **15** και οίνον ευφραίνοντα την καρδίαν του ανθρώπου, έλαιον διά να λαμπρύνη την καρδίαν του στηρίζοντα την καρδίαν του ανθρώπου. **16** Εχορτάσθησαν τα δένδρα του Κυρίου αι κέδροι του Λιβάνου, τας οποίας εφύτευσεν: **17** Όπου τα πετεινά κάμηνοι φωλεάς αι πεύκαι είναι η κατοικία του πελαργού. **18** Τα όρη τα υψηλά είναι διά τας δορκάδας αι πέτραι καταφυγή εις τους δασύποδας. **19** Έκαμε την σελήνην διά τους καιρούς ο ήλιος γνωρίζει την δύσιν αυτού. **20** Φέρεις σκότος, και γίνεται νύξ περιφρέονται πάντα τα θηρία του δάσους: **21** οι σκύμνοι βρυχώνται διά να αρπάσωσι, και να ζητήσωσι παρά του Θεού την τροφήν αυτών. **22** Ο ίλιος ανατέλλει: συνάγονται και πλαγιάζουσιν εν τοις διάδαξη σοφίαν τους πρεσβυτέρους αυτού. **23** Έξερχεται ο άνθρωπος εις το έργον διάλεκτος διάδεινος εις την Αίγυπτον, και ο Ιακώβ παρώκησεν εν Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε: τα πάντα εν γη Χαμ. **24** Και ο Κύριος ηνέξησε σφόρδια τον λαόν αυτού, σοφία εποίησας η γη είναι πλήρης των ποιημάτων σου και εκραταίωσεν αυτόν υπέρ τους εχθρούς αυτού. **25** **25** αυτή η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος. Εκεί είναι ερπετά αναρίθμητα, ζώα μικρά μετά μεγάλων: **26** εκεί διατρέχουσι τα πλοία: εκεί ο Λευιάθαν ούτος, τον οποίον έπλασας διά να παίζη εν αυτή. **27** Πάντα ταύτα επί σε ελπίζουσι, διά να δώσης εν καιρώ την τροφήν αυτών. **28** Δίδεις εις αυτά, συνάγουσιν ανοίγεις την χείρα σου, θαυμάσια αυτού εν γη Χαμ. **29** Αποστρέψεις το πρόσωπόν σου, εσκότασε: και δεν ηπειθήσαν εις τους λόγους αυτού. **30** ταράπτονται: σηκώνεις την πνοήν αυτών, αποθνήσκουσι και εις το χώμα αυτών επιστρέφουσιν: **31** Η δόξα του Κύριου έστω εις τον αιώνα: ας ευφραίνεται ο Κύριος εις τα έργα αυτού. **32** Ο επιβλέπων επί την γην και κάμηνον αυτήν να τρέμητε γιγίζει τα όρη, και καπνίζουσι. **33** Θέλω ψάλλει εις τον Κύριον ενόσω ζώ: θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω. **34** Η εις αυτόν μελέτη μου θέλει είσθαι γλυκεία: εγώ θέλω ευφραίνεθαι εις τον Κύριον. **35** Ας εκλείψωσιν οι αμαρτωλοί από της γης και οι ασεβείς ας μη υπάρχωσι πλέον. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Αλληλούϊα.

105 Δοξολογείτε τον Κύριον: επικαλείσθε το όνομα αυτού· καμέτε γνωστά εν τοις λαοίς τα έργα αυτού. **2** Ψάλλετε εις αυτόν: ψαλμωδείτε εις αυτόν: λαλείτε περί πάντων των θαυμασίων αυτού. **3** Κακυάσθε εις το άγιον αυτού όνομα: ας ευφραίνεται η καρδία των εκζητούντων τον Κύριον. **4** Ζητείτε τον Κύριον και την δύναμιν αυτού: εκζητείτε το πρόσωπον αυτού διαπαντός. **5** Μνημονεύετε των θαυμασίων αυτού τα οποία έκαμε: των τεραστίων αυτού και των κρίσεων του στόματος αυτού: **6** Στέρημα Αβραάμ τον δύσλου αυτού, υιοί Ιακώβ, οι εκλεκτοί αυτού. **7** Αυτός είναι Κύριος ο Θεός ημών: εν πάσῃ τη γη είναι αι κρίσεις αυτού. **8** Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αυτού, του λόγου, τον οποίον προσέταξεν εις χιλίας γενεάς, **9** της διαθήκης, την οποίαν έκαμε προς τον Αβραάμ, και του όρκου αυτού προς τον Ισαάκ: **10** και εβεβαίωσεν αυτόν προς τον Ιακώβ διά νόμου, προς τον Ισραήλ διά διαθήκην αιώνιον, **11** λέγων, Εις σε θέλω δώσει την γην Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. **12** Ενώ τον Κύριον, να κάμη ακουντάς πάσας τας αινέσεις ήσαν αυτοί ολιγοστοί τον αριθμόν, ολίγοι, και πάροικοι

εν αυτή, **13** και διήρχοντο από έθνους εις έθνος, από βασιλείου εις άλλον λαόν, **14** δεν αφίκεν ανθρώπον να αδικήση αυτούς μάλιστα υπέρ αυτών ήλεγχε βασιλείς, **15** λέγων, μη εγγίσητε τους κεχρισμένους μου και μη κακοποιήσητε τους προφήτας μου. **16** Και εκάλεσε πείναν επί την γην: συνέτριψε παν στήριγμα ἄρτου. **17** Απέστειλεν ἐμπροσθεν αυτών ἀνθρώπων, Ιωσήφ τον πελαργού. **18** Τα όρη τα υψηλά είναι διά τας τον πωλιθέντα ως δούλον: **19** του οποίου τους πόδας δορκάδας αι πέτραι καταφυγή εις τους δασύποδας. **20** Έσφιγξαν εν δεσμοίς: ἔβαλον αυτούν εις τα σίδηρα: Έκαμε την σελήνην διά τους καιρούς ο ήλιος γνωρίζει **21** εωσούν ἔλθη ο λόγος του Κυρίου την δύσιν αυτού. **22** Φέρεις σκότος, και γίνεται νύξ περιφρέονται πάντα τα θηρία του δάσους: **23** Κατέστησεν αυτόν τον κύριον του οικού αυτού, και ἔρχοντα ζητήσωσι παρά του Θεού την τροφήν αυτών. **24** Ο επί πάντων των κτημάτων αυτού **25** διά να παιδεύῃ τους ἄρχοντας αυτού κατά την αρέσκειαν αυτού, και να σπηλαίοις αυτών **26** Επέστειλεν ο βασιλεὺς και ἔλυσεν αυτόν: **27** Απέστειλεν ο βασιλεὺς αι ήλιον των λαών, και ηλευθέρωσεν αυτόν. **28** Κατέστησεν αυτόν τον κύριον του οικού αυτού, και ἔρχοντα ζητήσωσι παρά του Θεού την τροφήν αυτών. **29** Ο ειρηνικός ιακώβιος ιακώβιος εις την Αίγυπτον, και ο Ιακώβ παρώκησεν εν Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε: τα πάντα εν γη Χαμ. **30** Και ο Κύριος ηνέξησε σφόρδια τον λαόν αυτού, σοφία εποίησας η γη είναι πλήρης των ποιημάτων σου και εκραταίωσεν αυτόν υπέρ τους εχθρούς αυτού. **31** Εστράφη η καρδία αυτών εις το να μιωσίτον λαόν ερπετά αναρίθμητα, ζώα μικρά μετά μεγάλων: **32** εις το να δολεύωνται εναντίον των δούλων διατρέχουσι τα πλοία: εκεί ο Λευιάθαν ούτος, τον οποίον έπλασας διά να παίζη εν αυτή. **33** Πάντα ταύτα επί σε ελπίζουσι, διά να δώσης εν καιρώ την τροφήν αυτών. **34** Δίδεις εις αυτά, συνάγουσιν ανοίγεις την χείρα σου, θαυμάσια αυτού εν γη Χαμ. **35** Εξαπέστειλε σκότος, και χορτάνουσιν αγαθά. **36** Αποστρέψεις το πρόσωπόν σου, εσκότασε: και δεν ηπειθήσαν εις τους λόγους αυτού. **37** Μετέβαλε τα ύδατα αυτών εις αίμα και εθανάτωσε τους ιχθύας αυτών. **38** Η γη αυτών ανέβρυσε βατράχους, έως των ταμείων των βασιλέων αυτών. **39** Είτε, και της γης. **40** Η δόξα του Κύριου έστω εις τον αιώνα: ας ευφραίνεται ο Κύριος εις τα έργα αυτού. **41** Ο επιβλέπων επί την γην και κάμηνον αυτήν να τρέμητε γιγίζει τα όρη, και καπνίζουσι. **42** Θέλω ψάλλει εις τον Κύριον ενόσω ζώ: θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω. **43** Η εις αυτόν μελέτη μου θέλει είσθαι γλυκεία: εγώ θέλω ευφραίνεθαι εις τον Κύριον. **44** Ας εκλείψωσιν οι αμαρτωλοί από της γης και οι ασεβείς ας μη υπάρχωσι πλέον. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Αλληλούϊα.

106 Αινείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός: διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **2** Τις δύναται να κηρύξῃ τα κραταία έργα του Κυρίου, να κάμη ακουντάς πάσας τας αινέσεις αυτού; **3** Μακάριοι οι φυλάττοντες κρίσιν, οι πράπτοντες

δικαιοσύνην εν παντί καιρώ. **4** Μνήσθητί μου, Κύριε, εν γλυπτά της Χαναάν· και εμιάνθη η γη εξ αιμάτων. **39** τη ευμενεία τη προς τον λαόν σου· επισκέφθητί με εν τη Και εμολύνθησαν με τα ἔργα αυτών, και επόρνευσαν με σωτηρία σου· **5** διά να βλέπω το καλόν των εκλεκτών τας πράξεις αυτών. **40** Διά τούτο η οργή του Κυρίου σου, διά να ευφραίνωμαι εν τη ευφροσύνη του ἔθνους εξήφθη κατά τον λαού αυτού, και εβδελύχθη την σου, διά να καυχώμαι μετά της κληρονομίας σου. **6** κληρονομίαν αυτού, **41** Και παρέδωκεν αυτούς εις τας Ημαρτήσαμεν μετά των πατέρων ημών· ηνομήσαμεν, χείρας των εθνών· και εκυρίευσαν αυτούς οι μισούντες ησεβήσαμεν. **7** Οι πατέρες ημών εν Αιγύπτῳ δεν ενόησαν αυτούς. **42** Και έθλιψαν αυτούς οι εχθροί αυτών, και τα θαυμάσιά σου· δεν ενεθυμήθησαν το πλήθος του εταπεινώθησαν υπό τας χείρας αυτών. **43** Πολλάκις ελέουσαν σου, και σε παρώργισαν εν τη θαλάσση, εν τη ελύτρωσαν αυτούς, αλλ' αυτοί παρώργισαν αυτόν με Ερυθρά θαλάσση. **8** Και οώμας έσωσεν αυτούς διά το τας βουλάς αυτών· διό εταπεινώθησαν διά την ανομίαν ονόμα αυτού, διά να κάμη γνωστά τα κραταίά ἔργα αυτών. **44** Πλην επέβλεψεν επί την Θίλψιν αυτών, ὅτε αυτού. **9** Και επετίμησε την Ερυθράν θάλασσαν, και ἡκουσε την κραυγὴν αυτών· **45** και ενεθυμήθη την προς εξηράνθη· και διεβίβασεν αυτούς διά των αβύσσων ως αυτούς διαθήκην αυτού και μετεμελήθη κατά το πλήθος δι'**10** ερήμου· **10** και έσωσεν αυτούς εκ της χειρός του του ελέους αυτού. **46** Και έκαμεν αυτούς να εύρωσιν μισούντος αυτούς, και ειλύτρωσεν αυτούς εκ της χειρός ἔλεος ενώπιον πάντων των αιχμαλωτισάντων αυτούς, του εχθρού. **11** Και τα ύδατα κατεκάλυψαν τους εχθρούς **47** Σώσον ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, και συνάγαγε ημάς αυτών· δεν απελείφθη ουδέ εις εξ αυτών. **12** Τότε από των εθνών, διά να δοξολογώμεν το ὄνομά σου επίστευσαν εις τους λόγους αυτού· ἔψαλαν την αίνεσιν το ἀγίον και να καυχώμεθα εις την αίνεσιν σου. **48** αυτού. **13** Πλην ταχέως ελησμόνησαν τα ἔργα αυτού· Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, από του αιώνος δεν περιέμειναν την βουλήν αυτού· **14** Αλλ' επεθύμησαν απιώνος και έως του αιώνος· και ας λέγη πας ο λαός, Αμήν. επιθυμίαν εν τη ερήμω, και επείρασαν τον Θεόν εν τη Αλληλούϊα.

ανύδρω. **15** Και ἐδώκεν εις αυτούς την αίτησιν αυτών·

απέστειλεν ὁώμας εις αυτούς νόσον θανατηφόρον. **16** Εφθόνησαν ἐτί τον Μωϋσῆν εν τω στρατοπέδῳ και τον Ααρὼν τον ἀγίον του Κυρίου. **17** Η γη ἤνοιξε και κατέπιε τον Δαθάν, και εσκέπασε την συναγωγὴν του Αβειρῶν· **18** και πυρ εξήφθη εν τη συναγωγὴ αυτών· η φόρδι κατέκεασε τους ασεβεῖς. **19** Κατεκεκάσαν μόσχον εν Χωρίβ, και προσεκύνησαν το χωνευτόν· **20** και μετήλλαξαν την δόξαν αυτών εις ομοίωμα βρός τρώγοντος χόρτον. **21** Ελησμόνησαν τον Θεόν τον σωτήρα αυτών τον ποιήσαντα μεγαλεία εν Αιγύπτῳ, **22** θαυμάσια εν γη Χαμ, φοβερά εν τη Ερυθρᾷ θαλάσσῃ. **23** Και είπε να εξολοθρεύσῃ αυτούς, αν ο Μωϋσῆς ο εκλεκτὸς αυτού δεν ίστατο εν τη θραύσει ενώπιον αυτού, διά να αποστρέψῃ την οργήν αυτού, ὥστε να μη αφανίσῃ αυτούς. **24** Κατεφρόνησαν ἐτί την γην την επιθυμητήν δεν επίστευσαν εις τον λόγον αυτού· **25** και εγόγγυσαν εν ταῖς σκηναῖς αυτών· δεν εισήκουσαν της φωνῆς του Κυρίου. **26** Διά τούτο εοίκωσε την χείρα αυτού κατ'**27** αυτών, διά να καταστρέψῃ αυτούς εν τη ερήμω. **28** και να στρέψῃ το σπέρμα αυτών μεταξὺ των εθνών και να διασκορπίσῃ αυτούς εις τους τόπους. **29** Και παρέδωκεν αυτούς τον Βέλλ-φεγώρ, και ἔφαγον θυσίας νεκρών· **30** και παρώξυναν αυτόν εν τοῖς θυσίας της αντιλογίας, και ἔπαθε κακώς ο Μωϋσῆς δι'**31** αυτούς· **32** διότι παρώργισαν το πνέυμα αυτού, ὥστε ελάλησεν αστοχάστως διά των χειλέων αυτού. **34** Δεν

διότι εχόρτασε ψυχήν διψώσαν, και ψυχήν πεινώσαν ενέπλησεν από αγαθών. **35** Τους καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, τους δεδεμένους εν θλίψιει και εν σιδήρῳ· **36** διότι η πειθήσαν εις τα λόγια του Θεού και την βουλήν του Υψίστου κατεφρόνησαν· **37** διά τούτο εταπεινώσε την καρδίαν αυτών εν κόπων ἔπεσον, και δεν υπήρχεν ο βοηθών. **38** Τότε εβόησαν προς τον Κύριον εν τη θλίψιει αυτών, και έσωσεν αυτούς από των αναγκών αυτών· **39** εξήγαγεν αυτούς εκ του σκότους και εκ της σκιάς του θανάτου και τα δεσμά αυτών συνέτριψεν. **40** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **41** διότι συνέτριψε πύλας χαλκίνας και μοχλούς σιδηρούς κατέκοψεν. **42** Οι ἄφρονες βασανίζονται διά τας παραβάσεις αυτών και διά τας ανομίας αυτών. **43** Παν φαγητόν βδελύττεται η ψυχή αυτών, και πλησιάζουσιν έως των πυλών του θανάτου. **44** Τότε βοώσι προς τον Κύριον εν τη θλίψιει αυτών, και σώζει αυτούς από των αναγκών αυτών· **45** αποστέλλει τον λόγον αυτού και ιατρεύει αυτούς και ελευθερόνει από της φθοράς αυτών. **46** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού, και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **47** και ας θυσιάζωσι

θυσίας αινέσεως και ας κηρύττωσι τα έργα αυτού εν αγαλλιάσει. **23** Οι καταβαίνοντες εις την θάλασσαν με πλοία, κάμνοντες εργασίας εν ύδασι πολλοίς, **24** αυτοί βλέπουσι τα έργα του Κυρίου και τα θαυμάσια αυτού τα γινόμενα εις τα βάθη! **25** Διότι προστάζει, και εγείρεται ἀνέμος καταιγίδος, και υψόνει τα κύματα αυτής. **26** Αναβαίνουσιν ἔως των ουρανών και καταβαίνουσιν ἔως των αβύσσων· η ψυχή αυτών τίκεται υπό της συμφοράς. **27** Σείονται και κλονίζονται ως οι μεθύνων, και πάσσα η σοφία αυτών χάνεται. **28** Τότε τράχουστη προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών, και ἔχαγει αυτούς από των αναγκών αυτών. **29** Κατασιγάζει την ανεμοζάλην, και σιωπώσι τα κύματα αυτής. **30** Και ευφραίνονται, διότι η ησύχασσαν και οδηγεῖ αυτούς εις τον επιθυμητόν λιμένα αυτών. **31** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **32** και ας υψόνωσιν αυτόν εν τη συνάξει του λαού, και εν τω συνεδρίᾳ των πρεσβυτέρων ας αινώσιν αυτόν. **33** Μεταβάλλει ποταμούς εις ἔρημον και πηγάς υδάτων εις ξηρασίαν· **34** την καρποφόρον γην εις αλμυράν, διά την κακίαν των κατοικούντων εν αυτῇ. **35** Μεταβάλλει την ἔρημον εις λίμνας υδάτων και την ξηράν γην εις πηγάς υδάτων. **36** Και εκεί κατοικίζει τους πεινώντας, και συγκροτούσι πόλεις εις κατοίκησιν· **37** και σπείρουσιν αγρούς και φυτεύουσιν αμπελώνας, οἵτινες κάμνουσι καρπούς γεννήματος. **38** Και ευλογεί αυτούς, και πληθύνονται σφόδρα, και δεν ολιγοτευέται τα κτήνη αυτών. **39** Ολιγοστεύουσιν ὄμως ἐπείται και ταπεινόνται, από τῆς στενοχωρίας, τῆς συμφοράς και του πόνου. **40** Επιχείρει καταφρόνησιν επὶ τοὺς ἀρχοντας και κάμνει αυτούς να περιπλανώνται εν ερήμω αβάτω. **41** Τον δὲ πένιντα υψόνει από τῆς πτωχείας και καθιστά ως ποίμνια τα οικογενείας. **42** Οι ευθείς βλέπουσι και ευφραίνονται πάσα δε ανομία θέλει εμφράξει το στόμα αυτής. **43** Όστις είναι σφόδρας ας παραπτηρή ταῦτα· και θέλουσιν εννοήσει τα ελέη του Κυρίου.

108 «Ωιδή Ψαλμού του Δαβίδ.» Ετοίμη είναι η καρδία μου, Θεέ, θέλω ψάλλει και θέλω ψαλμωδεί εν τη δόξῃ μου. **2** Εξεγέρθητι, ψαλτήριον, και κιθάρα· θέλω εξεγερθή το πρωΐ. **3** Θέλω σε επαινέσει, Κύριε, μεταξύ λαών, και θέλω ψαλμωδεί εις σε μεταξύ εθνών· **4** διότι εμεγαλύνθη ἔως των ουρανών το ἔλεός σου και ἔως των νεφελών την ἀλήθειά σου. **5** Υψώθητι, Θεέ, επὶ τοὺς ουρανούς και η δόξα σου ας ἡναι εφ' ὅλην την γῆν· **6** διά την γῆν· **7** διά της δεξιάς σου και επάκουσον μου. **7** Ο Θεός ελάλησεν εν τω αγιαστηρίῳ αυτού· θέλω χαίρει, θέλω μοιράσει την Συχέμ· και την κοιλάδα Σοκχώθ θέλω διαμετρήσει· **8** Εμού είναι ο Γαλαάδ, εμού ο Μανασσής· ο μεν Εφραΐμ είναι η δύναμις της κεφαλής μου· ο δε Ιούνδας ο νομοθέτης μου· **9** Ο Μωάβ είναι η λεκάνη του πλυντήματός μου· επὶ τον Εδώμ θέλω ρίψει το υπόδημά μου· θέλω αλαλάξει επὶ την Παλαιστίνην. **10** Τις θέλει με φέρει εις την περιτειχισμένην πόλιν; τις θέλει με οδηγήσει ἔως Εδώμ; **11** ουχί συ, Θεέ, ο απορρίψας ημάς; και δεν θέλεις εξέλθει, Θεέ, μετά των στρατευμάτων ημών; **12** Βοήθησον ημάς από της θλίψεως, διότι ματαία είναι η παρά των ανθρώπων αυτού.

110 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριο μου, Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **2** Εκ της Σιών θέλει εξαποστείλει ο Κύριος την ράβδον της δυνάμεως σου· κατακυρίευεν μέσω των εχθρών σου. **3** Ο λαός σου θέλει είσθαι πρόθυμος εν τη ημέρᾳ της δυνάμεως σου, εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίων αυτού· οι νέοι σου θέλουσιν είσθαι εις σε ως δρόσος, η εξερχομένη εις της μήτρας της αγής. **4** Ωμοσεν ο Κύριος και δεν θέλει μεταμεληθή, συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχιοεδέκ. **5** Ο Κύριος εις δεξιών σου θέλει συντρίψει βασιλεῖς εν τη ημέρᾳ της οργής αυτού. **6** Θέλει κρίνειν εν τοις έθνεσι θέλει γεμίσει την γην πτωμάτων θέλει συντρίψει κεφαλήν δεσπόζοντος επι πολλών τόπων. **7** Θέλει πίει εκ του χειμάρρουν εν τη οδώ αυτού διά τούτο θέλει υψώσει κεφαλήν.

111 Αινείτε τον Κύριον. Θέλω εξυμνεί τον Κύριον εν όλη καρδία, εν βουλῇ ευθέων και εν συνάξει. **2** Μεγάλα τα ἔργα του Κυρίου, εξηκριβωμένα υπό πάντων των ήδυνομένων εις αυτά. **3** Ἐνδόξον και μεγαλοπρεπές το ἔργον αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. **4** Αξιομνημόνευτα ἔκαμε τα θαυμάσια αυτού· ελεήμων και οικτίρμων είναι ο Κύριος. **5** Ἐδώκε τροφήν εις τους φοβουμένους αυτόν· θέλει ενθυμείσθαι διαπαντός την διαθήκην αυτού. **6** Ανήγγειλε προς τον λαόν αυτού την δύναμιν των ἔργων αυτού, διά να δώσῃ εις αυτούς κληρονομίαν εθνών. **7** Τα ἔργα των χειρών αυτού είναι αλήθεια και κρίσις· αληθινά πάσαι αι εντολαί αυτού· **8** εστερεωμέναι εις τον αιώνα του αιώνος, πεποιημέναι εν αληθείᾳ και ευθύτητι. **9** Απέστειλε λύτρωσιν προς τον λαόν αυτού· διώρισε την διαθήκην αυτού εις τον αιώνα· ὄγιον και φοβερόν το όνομα αυτού. **10** Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· πάντες οι πράττοντες αυτάς ἔχουσι σύνεσιν καλήν· η αίνεσις αυτού μένει εις τον αιώνα.

112 Αινείτε τον Κύριον. Μακάριος ο ἀνθρωπὸς ο φοβούμενος τον Κύριον· εἰς τας εντολὰς αυτού ηδύνεται σφόδρα. **2** Το στέρεμα αυτού θέλει είσθαι δυνατόν εν τη γῇ· η γενεά των ευθέων θέλει ευλογηθῆ· **3** Αγαθά και πλούτη θέλουσιν είσθαι εν τω οίκω αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. **4** Φως ανατέλλει εν τω σκότει διά τους ευθεῖς είναι ελεήμων και οικτίρμων και δίκαιος. **5** Ο καλός ἀνθρωπὸς ελεεί και δανείζει· οικονομεί τα πράγματα αυτού εν κρίσει. **6** Βεβαίως δεν θέλει ποτέ κλονισθή εις μνημόσυνον αιώνιον θέλει είσθαι ο δίκαιος. **7** Από κακής φήμης δεν θέλει φοβηθῆ· η καρδία αυτού είναι στερεά, επλιζούσα επι τον Κύριον. **8** Εστηριγμένη είναι η καρδία αυτού· δεν θέλει φοβηθῆ· εωσού ίδη την εκδίκησην επι τους εχθρούς αυτού. **9** Εσκόρπισεν, ἔδωκεν εις τους πέννητας· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα· το κέρας αυτού θέλει υψωθῆν δόξῃ. **10** Ο ασεβῆς θέλει ιδεί και θέλει οργισθῆ· θέλει τρίζει τους οδόντας αυτού· και θέλει αναλυθῆ· η επιθυμία των ασεβών θέλει απολεσθῆ.

113 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε, δούλοι του Κυρίου, αινείτε το όνομα του Κυρίου. **2** Εἴη το όνομα

Κυρίου ευλογημένον από του νυν και ἔως του αιώνος. **3** Από ανατολών ηλίου ἔως δυσμῶν αυτού, ας αινίται το όνομα του Κυρίου. **4** Ο Κύριος είναι υψηλός επι πάντα τα έθνη· επι τους ουρανούς είναι η δόξα αυτού. **5** Τις ως Κύριος ο Θεός ημῶν; ο κατοικών εν υψηλοῖς· **6** Ο συγκαταβαίνων διά να επιβλέπῃ τα εν τω ουρανῷ και της δυνάμεως σου, εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίων αυτού· οι νέοι σου θέλουσιν είσθαι εις σε ως δρόσος, και από της κοπρίας ανυψών τον πένητα, **7** διά να εξερχομένη εις της μήτρας της αγής. **8** Ωμοσεν ο καθίση αυτόν μετά των αρχόντων, μετά των αρχόντων Κύριος και δεν θέλει μεταμεληθῆ, συ είσαι ιερεύς εις του λαού αυτού **9** ο κατοικίων την στείραν εν οίκῳ, τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχιοεδέκ. **10** Οι κριός εις τη γῇ· **11** Ο εγείρων από του χώματος τον πτωχόν τα εν τη γῇ· **12** Ο εγείρων από της κοπρίας ανυψών τον πένητα, **13** διά να επιβλέπῃ τα εν τω ουρανῷ και από της κοπρίας ανυψών τον πένητα, **14** οι μητέραι ευφρατονιμένην εις τέκνα. Άλληλοια.

114 Ότε εξήλθεν ο Ισραήλ εξ Αιγύπτου, ο οίκος του Ιακώβ εικαστός θαρράρου, **2** Ο Ιούδας ἔγινεν ἄγιος αυτού, ο Ισραήλ δεσποτεία αυτού. **3** Η θάλασσα είδε και ἔφυγεν ο Ιορδάνης εστράφη εις τα οπίσω· **4** τα ὄρη εστικρήσαν ως κριόι, οι λόφοι ως αρνία. **5** Τι σοι συνέβη, θάλασσα, ότι ἔφυγες; και συ, Ιορδάνη, ότι εστράφης εις τα οπίσω; **6** τα ὄρη, ότι εσκιρτήσατε ως κριόι; και οι λόφοι, ως αρνία; **7** Τρέμε, γη, από προσώπου του Κυρίου, από προσώπου του Θεού του Ιακώβ· **8** ὅστις μετέβαλε την πέτραν εις λίμνας υδάτων, τον σκληρὸν βράχον εις πηγάς υδάτων.

115 Μη εις ημάς, Κύριε, μη εις ημάς, αλλ' εις το όνομά σου δος δόξαν, διά το ἔλεός σου, διά την αλήθειάν σου. **2** Διά τι να είπωσι τα έθνη, και που είναι ο Θεός αυτών; **3** Αλλ' ο Θεός ημῶν είναι εν τω ουρανῷ· πάντα όσα ηθέλησεν εποίησε. **4** Τα είδωλα αυτῶν είναι αργύριον και χρυσίον, ἔργα χειρών ανθρώπων· **5** Στόμα ύσχουσι και δεν λαλούσιν· οφθαλμούς ύσχουσι και δεν βλέπουσιν· **6** ώτα ύσχουσι και δεν ακούσουται· μυκτήρας ύσχουσι και δεν οσφραίνονται· **7** Χείρας ύσχουσι και δεν ψηλαφώσι· πόδας ύσχουσι και δεν περιπατούσιν· ουδέ ομιλούσι διά τον λάρυγγος αυτῶν. **8** Όμοιοι αυτῶν ας γίνεσιν οι ποιούντες αυτά, πας ο ελπίζων επ' αυτά. **9** Ο Ισραήλ ἡλπισεν επι τον Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτῶν. **10** Ο οίκος του Ααρὼν ἡλπισεν επι τον Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτῶν. **11** Οι φοβούμενοι τον Κύριον ἡλπισαν επι τον Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτῶν. **12** Ο Κύριος μας ενεθυμηθή· θέλει ευλογεί, θέλει ευλογεί τον οίκον Ισραήλ· θέλει ευλογεί τον οίκον Ααρὼν. **13** Θέλει ευλογεί τους φοβούμενούς τον Κύριον, τους μικρούς μετά των μεγάλων. **14** Ο Κύριος θέλει αυδῆσει υμάς, υμάς και τα τέκνα υμών. **15** Σεις είσθε οι ευλογημένοι τον Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην. **16** Οι ουρανοί των ουρανῶν είναι του Κυρίου, την δε γην ἔδωκεν εις τους νιούς των ανθρώπων. **17** Οι νεκροί δεν θέλουσιν αινέσει τον Κύριον, ουδέ πάντες οι καταβαίνοντες εις τον τόπον της σιωπῆς· **18** αλλ' ήμεις θέλομεν ευλογεί τον Κύριον, από του νυν και ἔως του αιώνος. Άλληλούσια.

116 Χαίρω ότι ο Κύριος εισήκουσε της φωνής μου, των δεήσεων μου· **2** ότι εκλίνει το ωτίον αυτού προς εμέ· και ενδύσα ζω, θέλω επικαλείσθαι αυτόν. **3** Πόνοι θανάτου με περιεκύλωσαν, και στενοχωρία του άδου με εύρηκαν θλίψιν και πόνον απήντησα. (**Sheol** h7585) **4** Και επεκαλέσθη το όνομα του Κυρίου· ω Κύριε,

λύτρωσον την ψυχήν μου. **5** Ελεήμων ο Κύριος και δοξολογήσει τον Κύριον. **20** Αύτη είναι η πύλη του δίκαιος και εύπλασγχος ο Θεός ημών. **6** Ο Κύριος Κυρίου· οι δίκαιοι θέλουσιν εισέλθει εις αυτήν. **21** φυλάττει τους απλούς εταλαιπωρήθην, και με ἐσωσεν. Θέλω σε δοξολογεί, διότι μου επήκουσας και ἔγεινες εις **7** Επίστρεψον, ψυχή μου, εις την ανάπαινσίν σου, διότι ο εμές σωτηρία. **22** Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι Κύριος σε ευηργέτησε. **8** Διότι ελύτρωσας την ψυχήν οικοδομούντες, ούτος ἔγεινε κεφαλή γωνίας: **23** παρά μου εκ θανάτου, τους οφθαλμούς μου από δακρύων, Κυρίου ἔγεινεν αύτη και είναι θαυμαστήν εν οφθαλμοίς τους πόδας μου από ολισθήματος. **9** Θέλω περιπατεί ημών. **24** Αύτη είναι η ημέρα, την οποίαν ἔκαμεν ο ενώπιον του Κυρίου εν γῇ ζώντων. **10** Επίστευσα, Κύριος· ας αγαλλιασθώμεν και ας ευφρανθώμεν εν διά τούτο ελάλησα· εγὼ ἡμῖν σφόδρα τεθλιμένος· αυτή. **25** Ω Κύριε, σώσον, δέομαι· α Κύριε, ευδόσων, **11** εγώ είπα εν τη εκπλήξει μου, πας ἀνθρωπος είναι· **26** Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου· ψεύστης. **12** Τι να ανταποδώσω εις τον Κύριον, διά σας ευλογήσαμεν εκ του οίκου του Κυρίου. **27** Ο Θεός πάσας τας ευεργεσίας αυτού τας προς εμέ; **13** Θέλω είναι ο Κύριος και ἔδειξε φως εις ημάς· φέρετε την λάβει το ποτήριον της σωτηρίας και θέλω επικαλεσθή την θυσίαν δεδεμένην με σχοινία ἔως των κεράτων του το ονόμα του Κυρίου. **14** Τας ευχάς μου θέλω αποδώσει την θυσίαστηρίου. **28** Συ είσαι ο Θεός μου, και θέλω σε εις τον Κύριον, τώρα ενώπιον παντός του λαού αυτού. **15** Πολύτιμος ενώπιον του Κυρίου ο θάνατος των οιών αυτού. **16** Ναι, Κύριε διότι είμαι δούλος σου· είμαι δούλος σου, υιός της δούλης σου· συ έλυσας τα δεσμά μου. **17** Εις σε θέλω θυσίασι θυσίαν αινέσεως και το ονόμα του Κυρίου θέλω επικαλεσθή. **18** Τας ευχάς μου θέλω αποδώσει εις τον Κύριον, τώρα ἐμπροσθεν παντός του λαού αυτού· **19** εν ταῖς αυλαίς του οίκου του Κυρίου, εν μέσω σου, Ιερουσαλήμ. Αλληλούϊα.

117 Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα ἔθνη δοξολογείτε αυτόν, πάντες οι λαοί: **2** Διότι το έλεος αυτού είναι μέγα εφ' ημάς και η αλήθεια του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Αλληλούϊα.

118 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **2** Ας είπη τώρα ο Ισραήλ, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **3** Ας είπη τώρα ο οίκος Ααρών, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **4** Ας είπωται τώρα ο φιούσμενοι τον Κύριον, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **5** Εν θλίψιει επεκαλεσθην τον Κύριον· ο Κύριος μου υπήκουσε, δους ευρυχωρίαν. **6** Ο Κύριος είναι υπέρ εμού δεν θέλω φοβηθήτι να μοι κάμη ἀνθρωπος; **7** Ο Κύριος είναι υπέρ εμού μεταξύ των βοηθούντων με· και εγὼ θέλω ιδεί την εκδίκησην επί τους εχθρούς μου. **8** Κάλλιον να ελπίζη τις επί Κύριου, παρά να θαρρή επ' ἀνθρωπον. **9** Κάλλιον να ελπίζη τις επί Κύριου, παρά να θαρρή επ' ἄρχοντας. **10** Πάντα τα ἔθνη με περιεκύλωσαν· αλλ' εν τω ονόματι τον Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **11** Με περιεκύλωσαν, ναι, με περιεκύλωσαν πανταχόθεν· αλλ' εν τω ονόματι τον Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **12** Με περιεκύλωσαν ως μέλισσας· εσβέσθησαν ως πυρ ακανθών διότι εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **13** Με ὥθησας δυνατά διά να πέσω· αλλ' ο Κύριος με εβοήθησε. **14** Δύναμίς μου και ὑμνος είναι ο Κύριος, και ἔγεινεν εις εμέ σωτηρία. **15** Φωνή αγαλλιάσεως και σωτηρίας είναι εν σκηναίς δικαίων· η δεξιά του Κυρίου κάμνει κατορθώματα. **16** Η δεξιά του Κυρίου υψώθη· η δεξιά του Κυρίου κάμνει κατορθώματα. **17** Δεν θέλω αποθάνει αλλά θέλω ζήσει και θέλω διηγείσθαι τα ἔργα του Κυρίου. **18** Αυστηρώς με επαΐδευσεν ο Κύριος, αλλά δεν με παρέδωκεν εις θάνατον. **19** Ανοίξατε εις εμέ τας πύλας της δικαιοσύνης θέλω εισέλθει εις αυτάς και θέλω

119 Ἅλεφ. Μακάριοι οι ἄμωμοι εν οδώ· οι περιπατούντες εν τω νόμῳ του Κυρίου· **2** Μακάριοι οι φυλάττοντες τα μαρτύρια αυτού, οι εκζητούντες αυτόν εξ ὀλῆς καρδίας· **3** αυτοὶ βεβαίως δεν πράττουσιν ανομίαν· εν ταῖς οδοῖς αυτού περιπατούσι. **4** συ προσέταξας να φυλάττωνται ακριβῶς αι εντολαί σου. **5** Είθε να κατευθύνωνται αι οδοί μου, διά να φυλάττω τα διατάγματά σου **6** Τότε δεν θέλω αισχυνθή, ὅταν επιβλέπω εις πάντα τα προστάγματά σου. **7** Θέλω σε δοξολογεί εν ευθύτητι καρδίας, ὅταν μάθω τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **8** Τα διατάγματά σου θέλω φυλάττει μη με εγκαταλίπης ολοκλήρως. **9** Βεθ. Τίνι τρόπω θέλει καθαρίζει ο νέος την οδόν αυτού· φυλάττων τους λόγους σου. **10** Εξ ὀλῆς της καρδίας μου σε εξεζητήσας μη μη αφήσης να αποπλανηθώ από των προσταγμάτων σου. **11** Εν τη καρδία μου εφύλαξα τα λόγια σου, διά να μη αμαρτάνω εις σε. **12** Ευλογητός είσαι, Κύριε· δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **13** Διά των χειλέων μου διηγήθην πάσας τας κρίσεις του στόματός σου. **14** Εν τη οδώ των μαρτυρίων σου ευφράνθην, ως διά πάντα τα πλούτη. **15** Εις τας εντολάς σου θέλω μελετά, και εις τας οδούς σου θέλω ενατενίζει. **16** Εις τα διατάγματά σου θέλω εντρυφά· δεν θέλω λησμονήσει τους λόγους σου. **17** Γίμελ. Αντάμειφον τον δούλον σου· ούτον θέλω ζήσει, και θέλω φυλάξει τον λόγον σου. **18** Άνοιξον τους οφθαλμούς μου, και θέλω βλέπει τα θαυμάτια τα εκ του νόμου σου. **19** Πάροικος είμαι εγώ εν τη γῇ μη κρύψης απ' εμού τα προστάγματά σου. **20** Η ψυχή μου λιποθυμεί εκ του πόθου τον οποίον ἔχω εις τας κρίσεις σου πάντοτε. **21** Συ επειτίμησας τους επικαταράτους υπερηφάνους, τους εκκλίνοντας από των προσταγμάτων σου. **22** Σήκωσον απ' εμού το ὄνειδος και την καταφρόνησην· διότι εφύλαξα τα μαρτύριά σου. **23** Ἅρχοντες τωντότε εκάθισαν και ελάλουν εναντίον μου· αλλ' ο δούλος σου εμελέτα εις τα διατάγματά σου. **24** Τα μαρτυριά σου βεβαίως είναι η τρυφή μου και οι σύμβουλοί μου. **25** Δάλεθ. Η ψυχή μου εκολλήθη εις το χώμα· ζωποίσθων με κατά τον λόγον σου. **26** Εφανέρωσα τας οδούς μου, και μου εισήκουσας διδάξον με τα διατάγματά σου. **27** Κάμε με να εννοώ την οδόν των εντολών σου, και θέλω μελετά εις τα θαυμάτια

σου. **28** Η ψυχή μου τήκεται υπό θλίψεως: στερέωσόν εις τα προστάγματά σου. **67** Πριν ταλαιπωρηθώ, εγώ με κατά τον λόγον σου. **29** Απομάκρυνον απ' εμού επλανώμην: αλλά τώρα εφύλαξα τον λόγον σου. **68** Συ την οδόν του ψεύδους, και χάρισον μοι τον νόμον είσαι αγαθός και αγαθοποιός διδαξόν με τα διατάγματά σου. **30** Την οδόν της αληθείας εξέλεξα: προ οφθαλμών σου. **69** Οι υπερήφανοι έπλεξαν κατ' εμού ψεύδος μου έθεσα τας κρίσεις σου. **31** Προσεκολλήθην εις τα αλλ' εγώ εν ολή καρδία θέλω φυλάττει τας εντολάς μαρτύριά σου Κύριε, μη με καταισχύνης. **32** Την οδόν σου. **70** Η καρδία αυτών έπηξεν ως πάχος αλλ' εγώ των προσταγμάτων σου θέλω τρέχει, όταν πλατύνης εντρυφώ εις τον νόμον σου. **71** Καλόν έγινεν εις την καρδίαν μου. **33** Ε. Διδαξόν με, Κύριε, την οδόν εμέ διότι εταλαιπωρήθην, διά να μάθω τα διατάγματά των διαταγμάτων σου, και θέλω φυλάττει αυτήν μέχρι σου. **72** Ο νόμος του στόματός σου είναι καλήτερος εις τέλους. **34** Συνέτισόν με, και θέλω φυλάττει τον νόμον εμέ, υπέρ χιλιάδας χρυσίου και αργυρίου. **73** Ιώδ. Αι σου ναι, θέλω φυλάττει αυτόν εν ολή καρδία. **35** χειρές σου με έκαμπαν και με έπλασαν συνέτισόν με, και Οδήγησόν με εις την οδόν των προσταγμάτων σου διότι θέλω μάθει τα προστάγματά σου. **74** Οι φοβούμενοί ευφρατίνομαι εις αυτήν. **36** Κλίνον την καρδίαν μου εις σε θέλουσι με ιδεί και ευφρανθή, διότι ήλπισα επί τον τα μαρτύριά σου και μη εις πλεονεξίαν. **37** Απόστρεψον λόγον σου. **75** Γνωρίζω, Κύριε, ότι αι κρίσεις σου είναι τους οφθαλμούς μου από του να βλέπωσι ματαύτητα δικαιούνη, και διότι πιστώς με εταλαιπώρησας. **76** Ας ζωοποίησόν με εν τη οδώ σου. **38** Εκτέλεσον τον λόγον με παρηγορήση, δέομαι, το έλεός σου, κατά τον λόγον σου προς τον δούλον σου, διτις είναι δεδομένος εις τον σου τον προς τον δούλον σου. **77** Ας έλθωσιν επ' εμέ φόβον σου. **39** Αφαίρεσον το όνειδός μου, το οποίον οι οικτηρίμοι σου, διά να ζώ διότι ο νόμος σου είναι η φοβούμαι: διότι αι κρίσεις σου είναι αγαθαί. **40** Ιδού, τρυφή μου. **78** Ας αισχυνθώσιν οι υπερήφανοι, διότι επεθύμησα τας εντολάς σου: ζωοποίησόν με διά της ζητούσιν αδίκως να με ανατρέψωσιν αλλ' εγώ θέλω δικαιούνης σου. **41** Βάσον. Και αι έλθη επ εμέ το μελετά εις τας εντολάς σου. **79** Ας επιστρέψωσιν εις εμέ έλεός σου, Κύριε, και η σωτηρία σου κατά τον λόγον σου τον προς τον δούλον σου. **80** Ας ήναι η καρδία μου άμωμος εις τα διατάγματά σου, διότι ελπίζω επί τον λόγον σου. **42** Και μη αφαιρέστης διά να μη αισχυνθώ. **81** Καφ. Λιποθυμεί η ψυχή μου ολοτελώς από του στόματός μου τον λόγον της αληθείας: διά την σωτηρίαν σου επί τον λόγον σου ελπίζω. **82** Οι διότι ήλπισα επί τας κρίσεις σου. **44** Και θέλω φυλάττει οφθαλμού μου απέκαμπον διά τον λόγον σου, λέγοντες, τον νόμον σου διαπαντός, εις τον αιώνα του αιώνος. **45** Πότε θέλεις με παρηγορήσει; **83** Διότι έγινα ως ασκός Και θέλω περιπατεί εν ευρυχωρίᾳ διότι εξεζήτησας εν τα καπνώ αλλά τα διατάγματά σου δεν ελημηνόνσα. εντολάς σου. **46** Και θέλω ομιλέι περί των μαρτυρίων **84** Πόσαι είναι να ημέραι του δούλου σου; πότε θέλεις σου έμπροσθεν βασιλέων, και δεν θέλω αισχυνθή. **47** κάμει κρίσιν εναντίον των καταδιωκόντων με; **85** Και θέλω εντρυφά εις τα προστάγματά σου, τα οποία Οι υπερήφανοι, οι εναντίοι του νόμου σου, έσκαψαν πηγάπτησα. **48** Και θέλω υψόνει τας χείρας μου προς τα εις εμέ λάκκους. **86** Πάντα τα προστάγματά σου είναι προστάγματά σου, τα οποία ηγάπησα: και θέλω μελετά αλήθειας αδίκως με κατατρέχουσι: βοήθησον μοι. **87** εις τα διατάγματά σου. **49** Ζάψιν. Ενεθυμήθητι τον λόγον Παρ' ολίγον με κατέστρεψαν εις την γήν: αλλ' εγώ τον προς τον δούλον σου, εις τον οποίον με επήλπισας, δεν εγκατέλιπτον τας εντολάς σου. **88** Ζωοποίησόν με **50** Αύτη είναι η παρηγορία μου εν τη θλίψει μου, ότι κατά το έλεός σου- και θέλω φυλάξει τα μαρτύρια του ο λόγος σου με εξωποτίσσεν. **51** Οι υπερήφανοι με στόματός σου. **89** Λάμεδ. Εις τον αιώνα, Κύριε, διαμένει εχλεύαζον σφόδρα: αλλ' εγώ από του νόμου σου δεν ο λόγος σου εν τω ουρανώ. **90** η αλήθειά σου εις γενέαν εξέκλινα. **52** Ενεθυμήθητας απ' αιώνος κρίσεις σου, και γενεάν: εθεμελίωσας την γην, και διαμένει. **91** Κύριε, και παρηγορήθην. **53** Φρίκη με κατέλαβεν εξ Κατά τας διατάξεις σου διαμένουσιν έως της σήμερον, αιτίας των ασεβών, των εγκαταλειπόντων τον νόμον διότι τα σύμπαντα είναι δούλοι σου. **92** Εάν ο νόμος σου. **54** Τα διατάγματά σου υπήρξαν εις εμέ ψαλμωδίαι σου δεν ήτο η τρυφή μου, τότε ήθελον χαθή εν τη εν τω οίκω της παροικίας μου. **55** Ενεθυμήθητην εν νυκτί θλίψει μου. **93** Εις τον αιώνα δεν θέλω λησμονήσει τας το όνομά σου, Κύριε: και εφύλαξα τον νόμον σου. **56** εντολάς σου, διότι ειναυταίς με εζωποίησας. **94** Σος Τούτο έγινεν εις εμέ, διότι εφύλαξα τας εντολάς σου. είμαι εγώ: σώσον με: διότι τας εντολάς σου εξεζήτησα. **57** Χεθ. Συ, Κύριε, μερίς μου είσαι: είτα να φυλάξω **95** Οι ασεβείς με περιέμενον διά να με αφανίσωσιν αλλ' τους λόγους σου. **58** Παρεκάλεσα το πρόσωπόν σου εγώ θέλω προσέχει εις τα μαρτύριά σου. **96** Εις πάσαν εν ολή καρδία ελέσθων με κατά τον λόγον σου. **59** τελειότητα είδον δριού: αλλ' ο νόμος σου είναι πλατύς Διελογίσθην τας οδούς μου και έστρεψα τους πόδας μου σφόδρα. **97** Μεμ. Πόσον αγαπά τον νόμον σου όλην την εις τα μαρτύριά σου. **60** Έσπευσα και δεν εβράδυνα ημέραν είναι μελέτη μου. **98** Διά των προσταγμάτων να φυλάξω τα προστάγματά σου. **61** Στίφη ασεβών με σου με έκαμπες σοφώτερον των εχθρών μου, διότι είναι περιεκύλωσαν αλλ' εγώ δεν ελημηνήσα τον νόμον πάντοτε μετ' εμού. **99** Είμαι συνετώτερος πάντων των σου. **62** Το μεσονύκτιον εγείρομαι διά να σε δοξολογώ διδασκόντων με: διότι τα μαρτύριά σου είναι μελέτη μου. διά τας κρίσεις της δικαιοισηνής σου. **63** Εγώ είμαι **100** Είμαι συνετώτερος των γερόντων διότι εφύλαξα μέτοχος πάντων των φοβουμένων σε και φυλαττόντων τας εντολάς σου. **101** Από πάσης οδού πονηράς εκώλυσα τας εντολάς σου. **64** Η γη, Κύριε, είναι πλήρης του τους πόδας μου, διά να φυλάξω τον λόγον σου. **102** Από ελέους σου διδαξόν με τα διατάγματά σου. **65** Τεθ. Συ, των κρίσειν σου δεν εξέκλινα: διότι συ με εδδαξα. **103** Κύριε, ευηγέρησας τον δούλον σου κατά τον λόγον σου. Πόσον γλυκείς είναι οι λόγοι σου εις τον ουρανίσκον **66** Διδαξόν με φρόνησιν και γνώσιν: διότι επίστευσα μου: είναι υπέρ μέλι εις το στόμα μου. **104** Εκ των

εντολών σου έγεινα συνετός διά τούτο εμίσησα πάσαν τούτο ο δούλός σου αγαπά αυτόν. **141** Μικρός είμαι και οδόν ψεύδους. **105** Νούν. Λύχνος εις τους πόδας μου εξουδενωμένος δεν ελησμόνησα όμως τας εντολάς σου. είναι ο λόγος σου και φως εις τας τρίβους μου. **106** **142** Η δικαιοσύνη σου είναι δικαιοσύνη εις τον αιώνα, Θμοσα και θέλω εμένει να φυλάττω τας κρίσεις της και ο νόμος σου αλήθεια. **143** Θλίψεις και στενοχωρίαι δικαιοσύνης σου. **107** Εταλαιπωρήθην σφόδρα Κύριε, με εύρηκαν τα προστάγματά σου όμως είναι η χαρά ζωοποίησόν με κατά τον λόγον σου. **108** Πρόσδεξαι, μου. **144** Τα μαρτύρια σου είναι δικαιοσύνη εις τον δέοματι, τας προαιρετικάς προσφοράς του στόματός μου, αιώνας Συνέτισόν με και θέλω ζήσει. **145** Κοφ. Έκραξα Κύριε και δίδαξόν με τας κρίσεις σου. **109** Η ψυχή μου εν δλη καρδίας άκουσόν μου, Κύριε, και θέλω φυλάξει είναι πάντοτε εν κινδύνω τον νόμον σου όμως δεν τα διατάγματά σου. **146** Έκραξα προς σέ: ώσδον με, και ελησμόνησα. **110** Οι ασεβείς έστησαν εις εμέ παγίδα: θέλω φυλάξει τα μαρτύριά σου. **147** Προσλαβον την αλλ' εγώ από των εντολών σου δεν εξέκλινα. **111** Τα αυγήν και έκραξα ήλπισα επί τον λόγον σου. **148** Οι μαρτύρια σου εκληρονόμησα εις τον αιώνα: διότι ταύτα οφθαλμοί μου προλαμψάνουσι τας νυκτοφυλακάς, διά είναι η αγαλλίασις της καρδίας μου. **112** Έκλινα την να μελετώ εις τον λόγον σου. **149** Άκουσον της φωνής καρδίαν μου εις το να κάμνω τα διατάγματά σου πάντοτε μου κατά το έλεος σου: ζωοποίησόν με, Κύριε, κατά μέχρι τέλους. **113** Ξάμεψ. Εμίσησα τους διεστραμμένους την κρίσιν σου. **150** Επλησίασαν οι ακολουθώντες την στοχασμούς τον δε νόμον σου ηγάπησα. **114** Συ είσαι η πονηρίαν εξέκλιναν από τον νόμου σου. **151** Συ, Κύριε, σκέπη μου και η αστίς μου επί τον λόγον σου επλήζω. είσαι πλησίον, και πάντα τα προστάγματά σου είναι **115** Απομακρύνθητε απ' εμού οι πονηρευόμενοι διότι αλήθεια. **152** Προ πολλού εγνώρισα εκ των μαρτυρίων θέλω φυλάττει τα προστάγματα του Θεού μου. **116** σου, ότι εις τον αιώνα εθεμελίωσας αυτά. **153** Ρες. Υποστήριζε με κατά τον λόγον σου και θέλω ζή: και Ιδέ την θλίψιν μου και ελευθέρωσόν με: διότι δεν μη με καταισχύνης εις την επλίζω μου. **117** Υποστήριζε ελησμόνησα τον νόμον σου. **154** Δίκασον την δίκην μου με και θέλω σωθή: και θέλω προσέχει διαπαντός εις και λύτρωσόν με: ζωοποίησόν με κατά τον λόγον σου. τα διατάγματά σου. **118** Συ κατεπάτησας πάντας τους **155** Μακράν από ασεβών η σωτηρία: διότι δεν εκζητούσι εκκλίνοντας από των διαταγμάτων σου: διότι ματαία τα διατάγματά σου. **156** Μεγάλοι οι οικτιρμοί σου, Κύριε είναι η δολιότης αυτών. **119** Αποσκυβαλίζεις πάντας ζωοποίησόν με κατά τας κρίσεις σου. **157** Πολλοί είναι τους πονηρούς της γῆς διά τούτο ηγάπησα τα μαρτύρια οι καταδιώκοντές με και οι θλίβοντές με: αλλ' από των σου. **120** Έφριξεν η σαρξ μου από τον φόβου σου, και μαρτυρίων σου δεν εξέκλινα. **158** Είδον τους παραβάτας από των κρίσεών σου εφοβήθην. **121** Νγάϊν. Έκαμα και εταράχθην διότι δεν εφύλαξαν τον λόγον σου. **159** κρίσιν και δικαιούσην: μη με παραδώσης εις τους ιδέ πόσον αγαπώ τας εντολάς σου: Κύριε, ζωοποίησόν αδικούντας με. **122** Γενούν εγγυήτης του δούλου σου με κατά το έλεός σου. **160** Το κεφαλίον του λόγου σου εις καλόν: ας μη με καταθλίψωσιν οι υπερήφανοι. **123** είναι η αλήθεια: και εις τον αιώνα μένουσι πάσαι αι Οι οφθαλμοί μου απέκαμον διά την σωτηρίαν σου και κρίσεις της δικαιούσης σου. **161** Σχίν. Αρχοντες με διά τον λόγον της δικαιούσης σου. **124** Κάμε μετά κατεδίωξαν ανατίως αλλ' η καρδία μου τρέμει από του δούλου σου κατά το έλεος σου και δίδαξόν με τα του λόγου σου. **162** Αγάλλομαι εις τον λόγον σου, ως ο διατάγματά σου. **125** Δούλος σου είμαι και εγώ συνέτισόν ευρίσκων λάφυρα πολλά. **163** Μιώ και βδελύτομαι το με, και θέλω γνωρίσει τα μαρτύριά σου. **126** Καιρός φεύδος τον νόμον σου αγαπώ. **164** Επτάκις της ημέρας είναι διά να ενεργήσῃ ο Κύριος: ηκύρωσαν τον νόμον σε αινώ, διά τας κρίσεις της δικαιούσης σου. **165** σου. **127** Διά τούτο ηγάπησα τα προστάγματά σου υπέρ Ειρήνην πολλήν έχουστιν οι αγαπώντες τον νόμον σου χρυσίον, και υπέρ χρυσίον καθαρόν. **128** Διά τούτο και εις αυτούς δεν υπάρχει πρόσκομμα. **166** Ήλπισα επί εγνώρισα ορθάς πάσας τας εντολάς σου περί παντός την σωτηρίαν σου, Κύριε και έπραξα τα προστάγματά πράγματος και εμίσησα πάσαν οδόν ψεύδους. **129** Πε. σου. **167** Εφύλαξεν η ψυχή μου τα μαρτύριά σου και Θαυμαστά είναι τα μαρτύριά σου: διά τούτο εφύλαξεν ηγάπησα αυτά σφόδρα. **168** Εφύλαξα τας εντολάς σου αυτά η ψυχή μου. **130** Η φανέρωσις των λόγων σου και τα μαρτύριά σου: διότι πάσαι αι οδοί μου είναι φωτιζεί συνετίζει τους απλούς. **131** Ήνοιξε το στόμα ενώπιον σου. **169** Ταν. Ας πλησίασθη η κραυγή μου μου και ανεστέναξα: διότι επεθίμησα τα προστάγματά ενώπιον σου, Κύριε: συνέτισόν με κατά τον λόγον σου. **132** Επίβλεψον επ' εμέ και ελέσον με, καθώς **170** Ας έλθῃ η δέσησί μου ενώπιον σου: λύτρωσόν με συνειθίζεις προς τους αγαπώντας το ονόμα σου. **133** κατά τον λόγον σου. **171** Τα χείλη μου θέλουσι προφέρει Στέρεωσαν τα βήματά μου εις τον λόγον σου: και ας μη ύμνουν, όταν με δίδαξης τα διατάγματά σου. **172** Η με κατακυριεύση μηδεμία ανομία. **134** Λύτρωσόν με γλώσσα μου θέλει λαλεῖ τον λόγον σου: διότι πάτα από καταδυναστείας ανθρώπων, και θέλω φυλάττει τα προστάγματά σου είναι δικαιούσην. **173** Ας ήναι η τας εντολάς σου. **135** Επίφανον το πρόσωπό σου επί χειρ σου εις βοήθειάν μου: διότι εξέλεξα τας εντολάς τον δούλον σου, και δίδαξόν με τα διατάγματά σου. σου. **174** Επεθύμησα την σωτηρίαν σου, Κύριε: και ο **136** Ρύακας υδάτων κατεβίβασαν οι οφθαλμοί μου, νόμος σου είναι τρυφή μου. **175** Ας ζήσῃ η ψυχή μου επειδή δεν φυλάττουσι τον νόμον σου. **137** Τσάδε. και θέλει σε αινέι: και αι κρίσεις σου ας με βοηθώσι. **176** Δίκαιος είσαι, Κύριε, και ευθείας αι κρίσεις σου. **138** Περιεπλανήθην ως πρόβατον απολωλός: ζήτησον τον Τα μαρτύριά σου, τα οποία διέταξας, είναι δικαιούσην δούλον σου: διότι δεν ελησμόνησα τα προστάγματά σου. και υπερτάπη αλήθεια. **139** Ο ζήλος μου με κατέφαγε, διότι ελησμόνησαν τους λόγους σου οι εχθροί μου. **140** Ο λόγος σου είναι κεκαθαρισμένος σφόδρα: διά

Κύριε, λύτρωσον την ψυχήν μου από χειλέων ψευδών, από γλώσσης δολίας. 3 Τι θέλει σοι δώσει ή τι θέλει σοι προσθέσει, η δολία γλώσσα; 4 Τα ηκονημένα βέλη του δυνατού, μετά ανθράκων αρκεύθουν. 5 Ουαί εις εμέ, διότι παροικών οι Μεσέχ, κατοικώνται τας σκηναίς του Κηδάρ· 6 Πολύν καιρόν κατώκησεν η ψυχή μου μετά των μισούντων την ειρήνην. 7 Εγώ αγαπώ την ειρήνην· αλλ' οταν ομιλώ, αυτοί ετοιμάζονται διά πόλεμον.

121 «Ωδή των Αναβαθμών.» Υψόνω τους οφθαλμούς μου προς τα ὄρη· πόθεν θέλει ελθεῖ η βοήθειά μου; 2 Η βοήθειά μου έρχεται από του Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην. 3 Δεν θέλει αφήσει να κλονισθῇ ο πους σου· ουδέ θέλει νυστάξει ο φυλάττων σε. 4 Ιδού, δεν θέλει νυστάξει ουδέ θέλει αποκοιμηθῆ, ο φυλάττων τον Ισραήλ. 5 Ο Κύριος είναι ο φύλαξ σου· ο Κύριος είναι η σκέπη σου εκ δεξιών σου. 6 Την ημέραν ο ἡλιος δεν θέλει σε βλάψει, ουδέ η σελήνη την νύκτα. 7 Ο Κύριος θέλει σε φυλάττει από παντός κακού· θέλει φυλάττει την ψυχήν σου. 8 Ο Κύριος θέλει φυλάττει την ἔξοδόν σου και την είσοδόν σου, από του νυν και ἔως του αιώνος.

122 «Ωδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Ευφράνθην ότε μοι είπον, Ας υπάγωμεν εις τον οίκον του Κυρίου· 2 Οι πόδες ημών θέλουσιν ίστασθαι εν ταις πύλαις σου, Ιερουσαλήμ· 3 Ιερουσαλήμ, η ωκοδομημένη ως πόλις συνηρμοσμένη ομού. 4 Εκεί αναβαίνουσιν αι φυλαί, αι φυλαί του Κυρίου, κατά το διατεταγμένον εις τον Ισραήλ, διά να δοξολογήσωσι το ονόμα του Κυρίου. 5 Διότι εκεί ετέθησαν θρόνοι διά κρίσιν, οι θρόνοι του οίκου του Δαβίδ. 6 Ζητείτε την ειρήνην της Ιερουσαλήμ· αι ευτυχώσιν οι αγαπώντές σε. 7 Ας ἱναι ειρήνη εις τα τείχη σου, αφθονία εις τα παλάτια σου. 8 Ἐνεκεν των αδελφών μου και των πλησίον μου, θέλω λέγει τώρα, Ειρήνη εις σέ· 9 Ἐνεκεν του οίκου Κυρίου του Θεού ημών, θέλω ζητεί το καλόν σου.

123 «Ωδή των Αναβαθμών.» Ύψωσα τους οφθαλμούς μου προς σε τον κατοικούντα εν ουρανοίς. 2 Ιδού, καθώς οι οφθαλμοί των δούλων ατενίζουσιν εις την χείρα των κυρίων αυτών, καθώς οι οφθαλμοί της δούλης εις την χείρα της κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, εωσούν ελεήση ημάς. 3 Ελέσοντας ημάς, Κύριε, ελέσοντας ημάς διότι εχορτάσθημεν σφρόδα από εξουδενώσεως· 4 Καθ'¹ υπερβολήν εχορτάσθη η ψυχή ημών από της ύβρεως των τρυφώντων, από της εξουδενώσεως των υπερηφάνων.

124 «Ωδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Αν δεν ἴτο ο Κύριος μεθ' ημών, ας είπῃ τώρα ο Ισραήλ· 2 αν δεν ἴτο ο Κύριος μεθ' ημών, ότε εστικώθησαν ἀνθρωποί εφ'¹ ημάς, 3 ζώντας ήθελον μας καταπίει τότε, ενώ ο θυμός αυτών εφλέγετο εναντίον ημών· 4 Τότε τα ίδατα ήθελον μας καταποντίσει, ο χείμαρρος ήθελε περάσει επάνωθεν της ψυχής ημών· 5 τότε τα ίδατα τα επηρέμενα ήθελον περάσει επάνωθεν της ψυχής ημών.

6 Ευλογητός Κύριος, όστις δεν παρέδωκεν ημάς θήραμα εις τους οδόντας αυτών. 7 Η ψυχή ημών ελυτρώθη

ως πτηνόν από της παγίδος των θηρευτών· η παγίς από γλώσσης δολίας. 3 Τι θέλει σοι δώσει ή τι θέλει σοι προσθέσει, η δολία γλώσσα; 4 Τα ηκονημένα βέλη του δυνατού, μετά ανθράκων αρκεύθουν. 5 Ουαί εις εμέ, διότι παροικών οι Μεσέχ, κατοικώνται τας σκηναίς του Κηδάρ· 6 Πολύν καιρόν κατώκησεν η ψυχή μου μετά των μισούντων την ειρήνην. 7 Εγώ αγαπώ την ειρήνην· αλλ' οταν ομιλώ, αυτοί ετοιμάζονται διά πόλεμον.

125 «Ωδή των Αναβαθμών.» Οι πεποιθότες επί Κύριον είναι ως το όρος Σιών, το οποίον δεν θέλει σαλευθή εις τον αιώνα διαμένει. 2 Καθώς η Ιερουσαλήμ κυκλόνεται υπό των ορέων, ούτως ο Κύριος κυκλόνει τον λαόν αυτού από του νυν και ἔως του αιώνος. 3 Διότι δεν θέλει διαμένει η ράβδος της ασεβείας επί τον κλήρον των δικαίων, διά να μη εκτείνωσιν οι δίκαιοι τας χείρας αυτών εις την ανομίαν. 4 Αγαθοποίησον, Κύριε, τους αγαθούς και τους ευθείς την καρδίαν. 5 Τους δε εκκλίνοντας εις τας σκολιάς οδούς των, ο Κύριος θέλει απαγάγει αυτούς μετά των εργαζομένων την ανομίαν. Ειρήνη επί τον Ισραήλ.

126 «Ωδή των Αναβαθμών.» Ότε ο Κύριος επανέφερε τους αιχμαλώτους της Σιών, ήμεθα ως οι ονειρευόμενοι. 2 Τότε ενεπλήσθη το στόμα ημών από γέλωτος και η γλώσσα ημών από αγαλλιάσεως· τότε ἐλέγοντας μεταξύ των εθνών, Μεγαλεία ἔκαμε δι'¹ αυτούς ο Κύριος. 3 Μεγαλεία ἔκαμεν ο Κύριος δι'¹ ημάς· ενεπλήσθημεν χαράς. 4 Επίστρεψον, Κύριε, τους αιχμαλώτους ημών, ως τους χειμάρρους εν τω νότω. 5 Οι σπείροντες μετά δακρύων εν αγαλλιάσει θέλουσι θερίσει. 6 Όστις εξέρχεται και κλαίει, βαστάζων σπόρον πολύτιμον, ούτος βεβαίως θέλει επιστρέψει εν αγαλλιάσει, βαστάζων τα χειρόβιολα αυτού.

127 «Ωδή των Αναβαθμών, του Σολομώντος.» Εάν ο Κύριος δεν οικοδομήσῃ οίκον, εις μάτην κοπιάζουσιν οι οικοδομούντες αυτόν· εάν ο Κύριος δεν φυλάξῃ πόλιν, εις μάτην αγρυπνεί ο φυλάττων. 2 Μάταιον είναι εις εσάς να σηκώνησθε πρωΐ, να πλαγιάζητε αργά, τρώγοντες τον ἀρπόν του κόπου· ο Κύριος βεβαίως δίδει ύπνον εις τον αγαπητόν αυτού. 3 Ιδού, κληρονομία παρά του Κυρίου είναι τα τέκνα· μισθός αυτού ο καρπός της κοιλίας. 4 Καθώς είναι τα βέλη εν τη χειρὶ του δυνατού, ούτως οι νιοί της νεότητος. 5 Μακάριος ο ἀνθρωπός, όστις εγέμισε την βελοθήκην αυτού εκ τούτων· οι τοιούτοι δεν θέλουσι καταισχυνθῆ, όταν λαλώσι μετά των εχθρών εν τη πύλῃ.

128 «Ωδή των Αναβαθμών.» Μακάριος πας ο φοβούμενος τον Κύριον, ο περιπατών εν ταις οδοίς αυτού. 2 Λιότι θέλεις τρώγει από του κόπου των χειρών σου· μακάριος θέλεις είσθαι, και ευτυχία εις σε. 3 Η γυνὴ σου θέλει είσθαι ως ἀμπελος εύκαρπος εις τα πλάγια της οικίας σου· οι νιοί σου ως νεόφυτα ελαιών κύκλω της τραπέζης σου. 4 Ιδού, ούτω θέλει ευλογηθῆ ο ἀνθρωπός ο φοβούμενος τον Κύριον. 5 Ο Κύριος θέλει σε ευλογήσει εκ της Σιών, και θέλεις ιδεί το καλόν της Ιερουσαλήμ πάσας τας ημέρας της ζωῆς σου· 6 και θέλεις ιδεί νιούς των ιιών σου ειρήνη επί τον Ισραήλ.

129 «Ωδή των Αναβαθμών.» Πολλάκις με επολέμησαν εκ νεότητος μου, ας είπῃ τώρα ο

Ισραήλ 2 Πολλάκις με επολέμησαν εκ νεότητός μου εις τον αιώνα του αιώνος ενταύθα θέλω κατοικεί, αλλά δεν υπερίσχυσαν εναντίον μου. 3 Οι γεωργοί διότι ηγάπησα αυτήν. 15 Θέλω ευλογήσει εν ευλογίᾳ ηροτρίασαν επί των νώτων μου· έσυραν μακρά τα τας τροφάς αυτής τους πτωχούς αυτής θέλω χορτάσει αυλάκια αυτών. 4 Αλλά δίκαιος ο Κύριος· κατέκοψε άρτον 16 και τους iερείς αυτής θέλω ενδύσει σωτηρίαν· τα σχοινία των ασεβών. 5 Ας αισχυνθώσι και ας και οι όσοι αυτής θέλουσιν αγάλλεσθαι εν αγαλλιάσει. στραφώσιν εις τα οπίσω πάντες οι μισούντες την Σιών. 17 Εκεί θέλω κάμει να βλαστήσῃ κέρας εις τον Δαβίδ· 6 Ας γείνωσιν ως ο χόρτος των δωμάτων, όστις πριν ητοίμασα λύχνον διά τον κεχρισμένον μου. 18 Τους εκριζωθή ξηραίνεται· 7 από τον οποίον δεν γεμίζει ο εχθρούς αυτού θέλω ενδύσει αισχύνη· επί δε αυτόν θέλει ανθεί το διάδημα αυτού.

τον κόλπον αυτού· 8 ώστε οι διαβάται δεν θέλουσιν ειπεί, Ευλογία Κυρίου εφ' υμάς· σας ευλογύμεν εν ονόματι Κυρίου.

130 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Εκ βαθέων ἔκραξα προς σε, Κύριε. 2 Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου· ας ήναι τα ώτα σου προσεκτικά εις την φωνήν των δεήσεών μου. 3 Εάν, Κύριε, παρατηρήσης ανομίας, Κύριε, τις θέλει δυνηθή να σταθή; 4 Παρά σοι όμως είναι συγχώρησις, διά να σε φοβώνται. 5 Προσέμεινα τον Κύριον, προσέμεινεν η ψυχή μου, και ήλπισα επί τον λόγον αυτού. 6 Η ψυχή μου προσμένει τον Κύριον, μάλλον παρά τους προσμένοντας την αγήνη, ναι, τους προσμένοντας την αγήνη. 7 Ας ελπίζη ο Ισραήλ επί τον Κύριον διότι παρά των Κυρίων είναι έλεος, και λυτρώσις πολλή παρ' αυτών· 8 και αυτός θέλει λυτρώσει τον Ισραήλ από πασών των ανομιών αυτού.

131 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Κύριε, δεν υπερφανεύθη η καρδία μου ουδέ υψωθήσαν οι οφθαλμοί μου· ουδέ περιπατώ εις πράγματα μεγάλα και υψηλότερα υπέρ εμέ. 2 Βεβαίως, υπέταξα και καθησύχασα την ψυχήν μου, ως το απογεγαλακτισμένον παιδίον πλησίον της μητρός αυτού· η ψυχή μου είναι εν εμοί ως απογεγαλακτισμένον παιδίον. 3 Ας ελπίζη ο Ισραήλ επί τον Κύριον, από του νυν και έως του αιώνος.

132 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Ενθυμήθητ, Κύριε, τον Δαβίδ, και πάντας τους αγώνας αυτού· 2 πως ώμοσε προς τον Κύριον και έκαμεν ευχήν εις τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ· 3 Δεν θέλω εισέλθει υπό την στέγην του οίκου μου, δεν θέλω αναβή εις την κλίνην της στρωμνής μου, 4 δεν θέλω δώσει ύπνον εις τους οφθαλμούς μου, νυσταγμόν εις τα βλέφαρά μου, 5 εωσού εύρω τόπον διά τον Κύριον, κατοικίαν διά τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ. 6 Ιδού, ηκούσαμεν περί τους αιώνας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 7 Ας εισέλθωμεν εις τας σκηνάς αυτού· ας κληρονομίαν, κληρονομίαν εις τον Ισραήλ τον λαόν προσκυνήσωμεν εις το υποπόδιον των ποδών αυτού. αυτού. 13 Το όνομά σου, Κύριε, μένει εις τον αιώνα· 8 Ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, συ και η το μηνόδιον σου, Κύριε, εις γενεάν και γενεάν. 14 κιβώτος της δυνάμεως σου. 9 Οι iερείς σου ας ενδυθώσι διότι θέλει κρίνει ο Κύριος τον λαόν αυτού· και τους δικαιοσύνην, και οι όσοι σου ας αγάλλωνται. 10 Ένεκεν δούλους αυτού θέλει ελεήσει. 15 Τα ειδώλα των εθνών Δαβίδ του δούλου σου μη αποστρέψης το πρόσωπον του είναι αργύριον και χρυσίον, έργον χειρών ανθρώπου. κεχρισμένου σου. 11 Ωμοσεν ο Κύριος αλήθειαν προς 16 Στόμα έχουσι και δεν λαλούσιν οφθαλμούς έχουσι τον Δαβίδ, δεν θέλει αθετήσει αυτήν. Εκ του καρπού και δεν βλέπουσιν· 17 Ωτα έχουσι και δεν ακούσουσιν του σώματός σου θέλω θέσει επί τον θρόνον σου. 12 ουδέ είναι πνοή εν τω στόματι αυτών. 18 Όμοιοι αυτών Εάν φυλάξωσιν οι νιοί σου την διαθήκην μου, και τα ας γείνωσιν οι ποιούντες αυτά· πας ο ελπίζων επ' αυτά μαρτύρια μου τα οποία θέλω διδάξει αυτούς, και οι 19 Οίκος Ισραήλ, ευλογήσατε τον Κύριον οίκος Ααρών, νιοί αυτών θέλουσι καθίσει διαπαντός επί τον θρόνου ευλογήσατε τον Κύριον· 20 οίκος Λευΐ, ευλογήσατε τον να κατοική εν αυτή. 14 Αύτη είναι η ανάπαυσίς μου

εις τον αιώνα του αιώνος ενταύθα θέλω κατοικεί, αλλά δεν υπερίσχυσαν εναντίον μου. 3 Οι γεωργοί διότι ηγάπησα αυτήν. 15 Θέλω ευλογήσει εν ευλογίᾳ ηροτρίασαν επί των νώτων μου· έσυραν μακρά τα τας τροφάς αυτής τους πτωχούς αυτής θέλω χορτάσει αυλάκια αυτών. 4 Αλλά δίκαιος ο Κύριος· κατέκοψε άρτον 16 και τους iερείς αυτής θέλω ενδύσει σωτηρίαν· τα σχοινία των ασεβών. 5 Ας αισχυνθώσι και ας και οι όσοι αυτής θέλουσιν αγάλλεσθαι εν αγαλλιάσει. στραφώσιν εις τα οπίσω πάντες οι μισούντες την Σιών. 17 Εκεί θέλω κάμει να βλαστήσῃ κέρας εις τον Δαβίδ· 6 Ας γείνωσιν ως ο χόρτος των δωμάτων, όστις πριν ητοίμασα λύχνον διά τον κεχρισμένον μου. 18 Τους εκριζωθή αυτού θέλω ενδύσει αισχύνη· επί δε αυτόν θέλει ανθεί το διάδημα αυτού.

133 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Ιδού, τι καλόν και τι τερπνόν, να συγκατοικώσιν εν ομονοία αδελφοί. 2 Είναι ως το πολύτιμον μύρον επί την κεφαλήν, το καταβαίνον επί τον πώγωνα, τον πώγωνα του Ααρών· το καταβαίνον επί το στόμιον του ενδύματος αυτού· 3 ως η δρόσος του Αερμών, η καταβαίνουσα επί τα όρη της Σιών· διότι εκεί διώρισεν ο Κύριος την ευλογίαν, ζωήν έως του αιώνος.

134 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Ιδού, ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι του Κυρίου, οι ιστάμενοι την νύκτα εν τω οίκω του Κυρίου. 2 Υψώσατε τας χειράς σας εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον. 3 Να σε ευλογήση ο Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τον ουρανόν και την γην.

135 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε το όνομα του Κυρίου· αινείτε, δούλοι του Κυρίου, 2 Οι ιστάμενοι εν τω οίκω του Κυρίου, εν τας αιλαίς του οίκου του θεού ημών. 3 Αινείτε τον Κύριον, διότι αγαθός ο Κύριος· φαλμωδήσατε εις το όνομα αυτού, διότι είναι τερπνόν. 4 Διότι τον Ιακώβ εξέλεξην εις εαυτόν το Κύριος, τον Ισραήλ εις θησαυρόν αυτού. 5 Διότι εγώ γεννώρισα ότι μέγας ο Κύριος· και ο Κύριος ημών είναι υπέρ πάντας τους θεούς. 6 Πάντα ούσα θηέλησεν ο Κύριος εποίησεν, εν τω ουρανώ και εν τη γη, εν τας θαλάσσαις και εν πάσαις τας αιβύσσοις. 7 Αναβιβάζει νεφέλας από των εσχάτων της γῆς· κάμνει αστραπάς διά βροχήν· εκβάλλει ανέμους εκ των θησαυρών αυτού. 8 Όστις επάταξε τα πρωτότοκα της Αιγύπτου, από ανθρώπου την στέγην του οίκου μου, δεν θέλω αναβή εις την Αιγύπτη, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών μέσον σου, Αιγύπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και

Κύριον. **21** Ευλογητός ο Κύριος εν Σιών, ο κατοικών εν αρημωθής, μακάριος όστις σοι ανταποδώσῃ την ανταμοιβήν των όσα ἐπραξας εις ημάς **9** Μακάριος όστις πιάσῃ και ρίψῃ τα νήπια σου επί την πέτραν

136 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **2**

Δοξολογείτε τον Θεόν των θεών· διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **3** Δοξολογείτε τον Κύριον των κυρίων το διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **4** Τον μόνον ποιούντα θαυμάσια μεγάλα διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **5** Τον ποιήσαντα τους ουρανούς εν συνέσει διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **6** Τον στερεώσαντα την γην επί των υδάτων διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **7** Τον ποιήσαντα τους φωτιές τους μεγάλους διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **8** τον ἥλιον, διά να εξουσιάζῃ επί της ημέρας διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **9** την σελήνην και τους αστέρας, διά να εξουσιάζωσιν επί της νυκτός διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **10** Τον πατάξαντα την Αίγυπτον εις τα πρωτότοκα αυτής διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού **11** και εξαγαγόντα τον Ισραήλ εκ μέσου αυτής διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **12** Εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι πηλωμένω διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού.

13 Τον διαιτέσαντα την Ερυθράν θάλασσαν εις δύν μέρη: διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **14** και διαβιβάσαντα τον Ισραήλ διά μέσου αυτής διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **15** και καταστρέψαντα τον Φαραώ και το στράτευμα αυτού εν τη Ερυθρᾷ θαλάσσῃ διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **16** Τον οδηγήσαντα τον λαόν αυτού εν τη ερήμῳ διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **17** Τον πατάξαντα βασιλείς μεγάλους διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **18** και αποκτείναντα βασιλείς κραταιούς διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **19** τον Σηών, βασιλέα των Αμφραίων διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **20** και τον Ω βασιλέα της Βασάν διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **21** και δόντα την γην αυτήν εις κληρονομίαν διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **22** κληρονομίαν εις τον Ισραήλ τον δούλον αυτού διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **23** Τον μνησθέντα ημῶν εν τη ταπεινώσει ημῶν· διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **24** και λυτρώσαντα ημάς εκ των εχθρών ημῶν διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **25** Τον διδόντα τροφήν εις πάσαν σάρκα διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **26** Δοξολογείτε τον Θεόν του ουρανού διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού.

137 Επί των ποταμών Βαθυλώνος, εκεί εκαθίσαμεν και εκλαύσαμεν, ότε ενευθυμήθημεν την Σιών.

2 Επί τας ιτέας εν μέσω αυτής εκερεύσαμεν τας κιθάρας ημῶν. **3** Διότι οι αιχμαλωτίσαντες ημάς εκεὶ έζητησαν παρ' ήμων λόγους ασμάτων· και οι ερημώσαντες ημάς ύμνον, λέγοντες, Ψάλατε εις ημάς εκ των ωδών της Σιών. **4** Πως να ψάλωμεν την ωδήν του Κυρίου επί ξένης γης; **5** Εάν σε λησμονήσω, Ιερουσαλήμ, ας λησμονήσῃ η δεξιά μου **6** Ας κολληθῇ η γλώσσα μου εις τον ουρανόσκον μου, εάν δεν σε ενθυμώμαι· εάν δεν προτάξω την Ιερουσαλήμ εις την αρχήν της ευφροσύνης μου. **7** Μνήσθητι, Κύριε, των υιών Εδώμ, οίτινες την ημέραν της Ιερουσαλήμ ἔλεγον, Κατεδαφίσατε, κατεδαφίσατε αυτήν ἔως των θεμελίων αυτής. **8** Θυγάτηρ Βαθυλώνος, η μέλλουσα

να ερημωθής, μακάριος όστις σοι ανταποδώσῃ την ανταμοιβήν των όσα ἐπραξας εις ημάς **9** Μακάριος όστις πιάσῃ και ρίψῃ τα νήπια σου επί την πέτραν **10** «Ψαλμός του Δαβίδ.» Θέλω σε δοξολογήσει εν όλη καρδία μου· θέλω ψαλμωδήσει εις σε ἐμπροσθεν των θεών. **2** Θέλω προσκυνήσει προς τον ναόν τον ἀγίον σου· και θέλω δοξολογήσει το ονόμα σου διά το ἑλέος σου και διά την αλήθειάν σου διότι εμεγάλυνας τον λόγον σου υπέρ πάσαν την φήμη σου. **3** Καθ'¹ την ημέραν ἔκραξα, μου εισήκουσας με ενίσχυσας με δύναμιν εν τη ψυχή μου. **4** Θέλουσι σε δοξολογήσει, Κύριε, πάντες οι βασιλείς της γης, ὅταν ακούσωσι τους διότι εις τον αιώνα το ἑλεος αυτού. **5** και θέλουσι ψάλλει εν ταῖς οδοῖς του Κυρίου, ὅτι μεγάλη η δόξα του Κυρίου **6** ὅτι ο Κύριος είναι ψυηλός και επιβλέπει επί τον ταπεινόν τον δε ψυηλόφρονα γινώσκει μακρόθεν. **7** Εάν περιπάτησω εν μέσω στενοχωρίας, θέλεις με ζωοποιήσει θέλεις εκτείνει την χείρα σου κατά της οργής των εχθρών μου· και η δεξιά σου θέλει με σώσει. **8** Ο Κύριος θέλει εκτελέσει τα περί εμού· Κύριε, το ἑλεός σου μένει εις τον αιώνα: τα ἔργα των χειρών σου μη παραβλέψῃς.

139 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, εδοκίμασάς με και με εγνώρισας. **2**

Συ γνωρίζεις το κάθισμά μου και την ἑγερσίν μου· νοεῖς τους λογισμούς μου από μακρόθεν. **3** Εξερευνάς το περιπάτημά μου και το πλαγίασμά μου και πάσας τας οδούς μου γνωρίζεις. **4** Διότι και πριν ἔλθῃ ο λόγος εις την γλώσσαν μου, ίδού, Κύριε, γνωρίζεις το παν. **5** Με περικυλόνεις όπισθεν και ἐμπροσθεν, και έθεσας επ' εμέ την χείρα σου. **6** Η γνώσις αὐτή είναι υπερθαύμαστος εις εμέ· είναι ψυηλή δεν δύναμαι να φθάσω εις αυτήν. **7** Που να υπάγω από του πνεύματός σου; και από του προσώπου σου που να φύγω; **8** Εάν αναβώ εις τον ουρανό, είσαι εκεί εάν πλαγίωσα εις τον ἄδην, ίδού, συ. (*Sheol h7585*) **9** Εάν λάβω τας πτέρυγας της αυγῆς και κατοικήσω εις τα ἑσχατα της θαλάσσης, **10** και εκεὶ θέλει με οδηγήσει η χειρ σου και η δεξιά σου θέλει με κρατεί. **11** Εάν είτω, Άλλα το σκότος θέλει με σκεπάσει, και η νυξ θέλει είσθαι φως περί εμέ· **12** και αυτό το σκότος δεν σκεπάζει ουδέν από σου· και η νυξ λάμπει ως η ημέρα· είς σε το σκότος είναι ως το φως. **13** Διότι συ εμφρωσάς τους νεφρούς μου· με περιετύλιξας εν τη κοιλίᾳ της μητρός μου. **14** Θέλω σε υμενεί, διότι φοβερός και θαυμασίως επλάσθην· θαυμασία είναι τα ἔργα σου· και η ψυχή μου κάλλιστα γνωρίζει τούτο. **15** Δεν εκρύψθησαν τα οστά μου από σου, ενώ επλαττόμην εν τω κρυπτώ και διεμορφωνόμην εν τοις κατωτάτοις της γης. **16** Το αδιαμόρφωτον του σώματός μου είδον οι οφθαλμοί σου· και εν τω βιβλίω σου πάντα ταύτα ήσαν γεγραμμένα, ως και αι ημέραι καθ'¹ ας εσχηματίζοντο, και ενώ ουδέν εκ τούτων υπήρχε· **17** πόσον δε πολύτιμοι είναι εις εμέ· αι βούλαι σου, θεέ· πόσον εμεγαλύνθη ο αριθμός αυτών. **18** Εάν ήθελον να απαριθμήσω αυτάς, υπερβαίνουσι την ἄμμον· εξυπνώ, και έτι είμαι μετά σου. **19** Βεβαίως θέλεις θανατώσει τους ασεβείς, θεέ· απομακρύνθητε λοιπόν απ' εμού· άνδρες αιμάτων. **20** Διότι λαλούσι κατά σου ασεβώς· οι

εχθροί σου λαμβάνουσι το όνομά σου επί ματαίω. 21 Μη δεν μισώ, Κύριε, τους μισούντας σε; και δεν αγανακτώ κατά των επανισταμένων επί σε; 22 Με τέλειον μίσος μισώ αυτούς διά εχθρούς έχω αυτούς. 23 Δοκίμασόν με, Θεέ, και γνώρισον την καρδίαν μου· εξέτασόν με και μάθε τους στοχασμούς μου· 24 και ιδέ, αν υπάρχη εν εμοι οδός ανομίας και οδήγησόν με εις την οδόν την αιώνιον.

140 «Εις τὸν πρώτον μουσικόν. Ψαλμός τοῦ Δαβίδ.» Ελευθέρωσόν με, Κύριε, από ανθρώπου πονηρού λύτρωσόν με από ανθρώπου αδίκου· 2 Οίτινες διαλογίζονται πονηρά εν τῇ καρδίᾳ ὀλην την ημέραν παρατάττονται εἰς πολέμους. 3 Ηικόνησαν την γλώσσαν αυτῶν ως ὄφεως φαρμάκιον ασπίδος είναι υπὸ τὰ χεῖλη αυτῶν. Διάψαλμα. 4 Φύλαξόν με, Κύριε, από χειρῶν ασεβούς λύτρωσόν με από ανθρώπου αδίκου οίτινες εμηχανεύθησαν να υποσκελίσωσι τα διαβήματά μου. 5 Οι υπερήφανοι ἔκρυψαν κατ' εμού παγίδα, και με σχοινία ήπιωσαν δίκτυα εἰς τὴν διάβασίν μου ἐστησαν δι' εμέ βρόχια. Διάψαλμα. 6 Εἴπα πρὸς τὸν Κύριον, Σὺ εἶσαι ο Θεός μου ακροάσθητι, Κύριε, τῆς φωνῆς των δεήσεων μου. 7 Κύριε Θέέ, η δύναμις τῆς σωτηρίας μου, συ περισκέπασας τὴν κεφαλήν μου εν ημέρᾳ πολέμου. 8 Μη δώσῃς, Κύριε, εἰς τὸν ασεβή τας επιθυμίας τον καρπόν μη αφήσῃς να εκτελεσθῇ ο στοχασμός αυτού, μήποτε υψωθῶσι. Διάψαλμα. 9 Η πονηρία των χειλέων των περικυκλωνόντων με ας σκεπάσῃ τὴν κεφαλήν αυτῶν. 10 Ἀνθρακες πεπυρακτωμένοι ας πέσωσιν επ' αυτούς· ας ριφθῶσιν εἰς τὸ πῦρ, εἰς λάκκους βαθείς, διά να μη εγερθῶσι πλέον. 11 Ἀνθρωπος κακόγλωσσος ας μη στερεωθῇ επὶ τῆς γῆς· η κακία θέλει καταδιώξει τὸν ἀδίκον ἀνθρωπὸν, εωσού απολέσθαι αυτόν. 12 Εξεύρω ὅτι ο Κύριος θέλει κάμει τὴν κρίσιν του τεθλιμμένου και την δίκην των πτωχῶν. 13 Βεβαίας οι δίκαιοι θέλουσι δοξολογεῖ τὸ όνομά σου οι ευθείς θέλουσι κατοικεῖ έμπροσθεν του προσώπου σου.

141 «Ψαλμός τοῦ Δαβίδ.» Κύριε, πρὸς σὲ ἔκραξα· σπεύσον πρὸς εμέ· ακροάσθητι τῆς φωνῆς μου, ὅταν κράξω πρὸς σὲ. 2 Ας κατευθυνθῇ ενώπιόν σου η προσευχή μου ως θυμίαμα· η ὑψωτὶς τῶν χειρῶν μου ας γείνῃ ως θυσία εσπερινή. 3 Βάλε, Κύριε, φυλακίν εἰς τὸ σόμα μου· φύλαττε τὴν θύραν τῶν χειλέων μου. 4 Μη εκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς πράγμα πονηρόν, ὥστε να εκτελὼ πράξεις ασεβείς μετὰ ανθρώπων εργαζομένων ανομίαν· μηδέ να φάγω από τῶν εκλεκτῶν αυτῶν φαγητῶν. 5 Ας με κτυπᾷ ο δίκαιος τούτῳ θέλει εἰσθαι ἔλεος· και ας με ελέγχῃ τούτῳ θέλει είσθαι μύρον εξαίρετον· δεν θέλει βλάψει τὴν κεφαλήν μου· διότι μάλιστα και θέλω προσεύχεσθαι υπὲρ αυτῶν εν ταῖς συμφοραῖς αυτῶν. 6 Ὁτε οι αρχηγοὶ αυτῶν περιήρχοντο εἰς τόπους πετρώδεις, ἡκουσαν τὰ λόγια μου, ὅτι ἡσαν γλυκέα. 7 Τα οστά ημῶν διασκορπίζονται εν τῷ στόματι του τάφου, ως ὅταν τὶς κόπτῃ και σχίζῃ ξύλα επὶ τὴν γῆν. (Sheol h7585) 8 Διά τούτῳ οι οφθαλμοί μου, Κύριε Θέέ, ατενίζουσι πρὸς σὲ επὶ σὲ ἡλπίσας· μη καταστρέψῃς τὴν ψυχήν μου. 9 Φύλαξόν με από τῆς παγίδος, τὴν οποίαν ἐστησαν δι' εμέ, και από των βρόχων τῶν

εργαζομένων ανομίαν. 10 Ας πέσωσιν ομού οι ασεβείς εἰς τὰ δίκτυα αυτῶν, ενώ εγώ θέλω περάσει αβλαβῆς.

142 «Μασχίλ του Δαβίδ· προσευχή ὅτε ἡτο εν τω σπιλαιώ.» Με την φωνήν μου ἔκραξα πρὸς τὸν Κύριον· με την φωνήν μου πρὸς τὸν Κύριον εδείθην. 2 Θέλω εικέχει ενώπιον αυτού τὴν δέσσον μου· τὴν θλίψιν μου ενώπιον αυτού θέλω απαγγείλει. 3 Ὁτε το πνεύμα μου ἡτο κατατεθλιμμένον εν εμοί, τότε συ εγνώρισας τὴν οδόν μου. Παγίδα ἔκρυψαν δι' εμέ εν τῇ οδῷ την οποίαν περιεπάτουν. 4 Ἐβλεπον εἰς τα δεξιά και παρετίρουν, και δεν υπήρχεν ο γνωρίζων με καταφύγιον εχάθη απ' εμού, δεν υπήρχεν ο εκζητών την ψυχήν μου. 5 Πρὸς σε, Κύριε, ἔκραξα, και είπα, συ είσαι η καταφυγή μου, η μερίς μου εν γη ζώντων. 6 Πρόσεξον εἰς την φωνήν μου, διότι ταλαιπωρούμαι σφόδρα ελευθέρωσόν με εκ των καταδιωκόντων με, διότι είναι δυνατώτεροι μου. 7 Εξάγαγε εκ φυλακής την ψυχήν μου, διά να δοξολογώ τὸ όνομά σου. Οι δίκαιοι θέλουσι με περικυκλώσει, όταν με ανταμείψητο.

143 «Ψαλμός τοῦ Δαβίδ.» Εισάκουσον, Κύριε, της προσευχῆς μουν ακροάσθητι των δεήσεων μου· αποκρίθητι πρὸς εμέ κατά την αλήθειάν σου, κατά την δικαιοισύνην σου. 2 Και μη εισέλθης εἰς κρίσιν μετά του δουλούσου· διότι δεν θέλει δικαιαθῆ ενώπιον σου ουδείς ἀνθρωπος ζων. 3 Διότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου· εταπείνωσεν ἑώς εδάφους την ζωήν με εκάθισεν εἰς σκοτεινούς τόπους, ως τους αιωνίους νεκρούς. 4 Διά τούτο το πνεύμα μου είναι κατατεθλιμμένον εν εμοί, και η καρδία μου τεταραγμένη εντός μου. 5 Ενθυμούμαι τας αρχαίας ημέρας· διαλογίζομαι πάντα τα ἔργα σου· μελετώ εἰς τα ποιήματα τῶν χειρῶν σου. 6 Εκτείνω πρὸς σε τας χείρας μου· η ψυχή μου σε διψά ως γη ἀνυδρός. Διάψαλμα. 7 Ταχέως εισάκουσον μου, Κύριε· το πνεύμα μου εκλείπει· μη κρύψης το πρόσωπόν σου απ εμού, και ομοιωθώ μετά των καταβαίνοντων εἰς τὸ λάκκον. 8 Κάμε με να ακούσω το πρῶτον τὸ έλεός σου· διότι επὶ σὲ θέσθεσα τὸ θάρρος μου· κάμε με να γνωρίσω την οδόν, εἰς την οποίαν πρέπει να περιπάτω· διότι πρὸς σὲ ύψωσα τὴν ψυχήν μου. 9 Ελευθέρωσόν με εκ των εχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σε κατέφυγον. 10 Διδάξον με να κάμω το θέλιμμά σου· διότι συ είσαι ο Θεός μου· το πνεύμα σου το αγοθόν ας με οδηγήσῃ εἰς οδόν ευθείαν. 11 Ενεκεν τον ονόματόσου, Κύριε, ζωοπόιασόν με· διά την δικαιοισύνην σου εξάγαγε την ψυχήν μου εκ της στενοχωρίας. 12 Και διά τὸ έλεός σου εξολόθρευσον τους εχθρούς μου, και αφάνισον πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου· διότι εγώ είμαι δούλος σου.

144 «Ψαλμός τοῦ Δαβίδ.» Ευλογητός ο Κύριος, το φρούριόν μου, ο διδάσκων τας χείρας μου εις πόλεμον, τους δακτύλους μου εις μάχην· 2 το έλεός μου και το οχύρωμά μου, το υψηλόν καταφύγιον μου και ο ελευθερωτής μου· η ασπίς μου, επὶ τὸν οποίον ἡλπίσα, ὅστις υποτάσσει τὸν λαόν μου υπ' εμέ. 3 Κύριε, τι είναι ο ἀνθρωπός, και γνωρίζεις αυτόν; ή ο υιός του ανθρώπου, και συλλογίζεσαι αυτόν; 4 Ο άνθρωπος ομοιάζει την ματαίτητα· η μέραι αυτού είναι ως σκιά παρερχομένη. 5 Κύριε, κλίνον τους ουρανούς σου

και κατάβηθι: ἔγγισον τα ὄρη, και θέλουσι καπνίσει. **6** της κραυγῆς αυτών εισακούει και σώζει αυτούς. **20** Ο Ἀστραφόν αστραπήν, και θέλεις διασκορπίσει αυτούς Κύριος φυλάττει πάντας τους αγαπώντας αυτόν: θέλει ρίψον τα βέλη σου, και θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς. **7** δε εξολοθρεύσει πάντας τους ασεβείς. **21** Το στόμα μου Εξαπόστειλον την χείρα σου εξ ὑψους λύτρωσόν με εξ υδάτων πολλών, εκ χειρός των ευλογή το ὄνομα το ἅγιον αυτού εις τον αιώνα και εις νιών του αλλοτρίου, **8** των οποίων το στόμα λαλεῖ ματαίτητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους, ματαίτητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους, **9** Θεέ, ωδήν νέαν θέλω ψάλλει εἰς σέ εν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ θέλω ψαλμωδεί εἰς σέ: **10** τον διδόντα σωτηρίαν εις τους βασιλείς τον λυτρόντα Δαβίδ τον δούλον αυτού από ρομφαίας ποντράς, **11** Λύτρωσόν με και ελευθέρωσόν με από χειρός των νιών του αλλοτρίου, των οποίων το στόμα λαλεῖ ματαίτητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους: **12** διά να ἡναι οι νιοί ημών ως νεόφυτα, αυξάνοντες εις την νεότητα αυτών: αι θυγατέρες ημών ως ακρογωνιαίοι λίθοι τετορενεμένοι προς στολισμόν παλατίον: **13** Αι αποθήκαι ημών πλήρεις, ώστε να δίδωσι παν είδος τροφής τα πρόβατα ημών πληθυνόμενα εις χιλιάδας και μυριάδας εν τοις αγροίς ημών: **14** οι βόες ημών πολύτοκοι: να μη υπάρχῃ μήτε ἔφοδος εχθρών μήτε εξόρμησις, μηδέ κραυγή εν ταις πλατείαις ημών. **15** Μακάριος ο λαός, ὅστις ευρίσκεται εν τοιαύτῃ καταστάσει μακάριος ο λαός, του οποίου ο Κύριος είναι ο Θεός αυτού.

145 «Αίνεις του Δαβίδ.» Θέλω σε υψόνει, θεέ μου, βασιλεύ και θέλω ευλογεί το ὄνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. **2** Καθ' εκάστην ημέραν θέλω σε ευλογεί· και θέλω αινεί το ὄνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. **3** Μέγας ο Κύριος και αξιούμνητος σφόδρα· και η μεγαλωσύνη αυτού ανεχινίαστος. **4** Γενέα εις γενεάν θέλει επαινεί τα ἑργα σου, και τα μεγαλείά σου θέλουσι διηγείσθαι. **5** Θέλω λαλεῖ περὶ της ενδόξου μεγαλοπρεπείας της μεγαλειότητός σου και περὶ των θαυμαστών ἑργών σου. **6** και θέλουσι λέγει την δύναμιν των φοβερών σου κατορθωμάτων, και θέλω διηγείσθαι την μεγαλωσύνην σου. **7** Θέλουσι διαδίδει την μνήμην του πλήθους της αγαθότητός σου, και θέλουσιν αλαλάξει την δικαιοσύνην σου. **8** Ελεήμων και οικτίμων ο Κύριος μακρόθυμος και πολυλέος. **9** Αγαθός ο Κύριος προς πάντας και οι οικτήριμοι αυτού επί πάντα τα ποιήματα αυτού. **10** Πάντα τα ποιήματα σου, Κύριε, θέλουσι σε αινεί· και οι ὄσιοί σου θέλουσι σε ευλογεί. **11** Την δόξαν της βασιλείας σου θέλουσι κηρύττει και θέλουσι διηγείσθαι το μεγαλείόν σου: **12** διά να γνωστοποιήσωσιν εις τους νιούς των ανθρώπων τα μεγαλεία αυτού, και την δόξαν της μεγαλοπρεπείας της βασιλείας αυτού. **13** Η βασιλεία σου βασιλεία πάντων των αιώνων, και η δεσποτεία σου εν πάσῃ γενεά και γενεά. **14** Ο Κύριος υποστηρίζει πάντας τους πίπτοντας και ανορθοί πάντας τους κεκυρωμένους. **15** Οι οφθαλμοί πάντων αποβλέπουσι προς σέ· και συ δίδεις εις αυτούς την τροφήν αυτών εν καιρῷ. **16** Ανοίγεις την χείρα σου και χορταίνεις την επιθυμίαν παντός ζώντος. **17** Δίκαιος ο Κύριος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και αγαθός εν πάσι τοις ἑργοῖς αυτού. **18** Ο Κύριος είναι πλησίον πάντων των επικαλουμένων αυτόν· πάντων των επικαλουμένων αυτόν εν αληθείᾳ. **19** Εκπληροί την επιθυμίαν των φοβουμένων αυτόν, και

146 Αινείτε τον Κύριον. Αίνει, η ψυχή μου, τον Κύριον. **2** Θέλω αινεί τον Κύριον ενόσω ζώ· θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω. **3** Μη πεποιθατε επ' ἀρχοντας, επὶ νιόν ανθρώπου, εκ του οποίου δεν είναι σωτηρία. **4** Το πνεύμα αυτού εξέρχεται αυτὸς επιστρέφει εις την γην αυτού εν εκείνῃ τη ημέρα οι διαλογισμοί αυτού αφανίζονται. **5** Μακάριος εκείνος, του οποίου βοηθός είναι ο Θεός του Ιακώβ: του οποίου η ελπίς είναι επὶ Κύριον τον Θεόν αυτού: **6** τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς τον φυλάττοντα αλήθειαν εις τον αιώνα: **7** τον ποιούντα κρίσιν εις τους αδικουμένους τον διδόντα τροφήν εις τους πεινώντας. Ο Κύριος ελευθερόνει τους δεσμίους. **8** Ο Κύριος ανοίγει τους οφθαλμούς των τυφλών· ο Κύριος ανορθοί τους κεκυρωμένους· ο Κύριος αγαπά τους δικαίους: **9** Ο Κύριος διακυρώνει τους ζένους υπερασπίζεται τον ορφανόν και την χήραν, την δε οδόν των αμφατωλών καταστρέφει. **10** Ο Κύριος θέλει βασιλεύει εις τον αιώνα· ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν. Αλληλούϊα.

147 Αινείτε τον Κύριον· διότι είναι καλόν να ψάλλωμεν εις τον Θεόν ημών· διότι είναι τερπτόν, η αίνεις πρέπουσα. **2** Ο Κύριος οικοδομεί την Ιερουσαλήμ θέλει συνάξει τους διεσπαρμένους του Ισραήλ. **3** Ιατρεύει τους συντετριψμένους την καρδίαν και δένει τας πληγάς αυτών. **4** Αριθμεί τα πλήθη των ἀστρων· Καλεί τα πάντα ονομαστί. **5** Μέγας ο Κύριος ημών και μεγάλη η δύναμις αυτού η σύνεσις αυτού αμέτρητος. **6** Ο Κύριος υψόνει τους πράους, τους δε ασεβείς ταπεινόντες έως εδάφους. **7** Ψάλατε εις τον Κύριον ευχαριστούντες ψαλμωδείτε εις τον Θεόν ημών ει κιθάρα: **8** τον σκεπάζοντα τον ουρανόν με νεφέλας· τον ετοιμάζοντα βροχήν διά την γήν: τον αναδιδόντα χόρτον επί των ορέων: **9** τον διδόντα εις τα κτήνη την τροφήν αυτών και εις τους νεοσσούς των κοράκων, οίτινες κράζουσι προς αυτόν. **10** Δεν χαίρει εις την δύναμιν του ίπου· δεν ηδύνεται εις τους πόδας του ανδρός. **11** Ο Κύριος ηδύνεται εις τους φοβουμένους αυτόν, εις τους επλίζοντας επί το έλεος αυτού. **12** Επαίνει, Ιερουσαλήμ, τον Κύριον αίνει τον Θεόν σου, Σιών. **13** Διότι ενεδυνάμωσε τους μοχλούς των πυλών σου· ηλιόγησε τους νιούς σου εν μέσω σου. **14** Βάλλει ειρήνην εις τα δριά σου· σε χορταίνει με το πάχος του σίτου. **15** Αποτέλλει το πρόσταγμα αυτού εις την γην, ο λόγος αυτού τρέχει ταχύτατα. **16** Δίδει χιόνα ως μαλλίον διασπείρει την πάχνην ως στάκτην. **17** Ρίπτει τον κρύσταλλον αυτού ως κομμάτια· έμπροσθεν του ψύχουσιν αυτού τις δύναται να σταθή; **18** Αποτέλλει τον λόγον αυτού και διαλύνει αυτά· φυσά τον ἄνεμον αυτού, και τα ύδατα ρέουσιν. **19** Αναγγέλλει τον λόγον αυτού προς τον Ιακώβ, τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις

αυτού προς τον Ισραήλ. **20** Δεν έκαμεν ούτως εις ουδέν έθνος ουδέ εγνώρισαν τας κρίσεις αυτού. Αλληλούια.

148 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε τον Κύριον εκ των ουρανών· αινείτε αυτόν εν τοις υψίστοις. **2** Αινείτε αυτόν, πάντες οι ἄγγελοι αυτού· αινείτε αυτόν, πάσαι αι δυνάμεις αυτού. **3** Αινείτε αυτόν, ἡγιε και σελήνη· αινείτε αυτόν, πάντα τα ἀστρα του φωτός. **4** Αινείτε αυτόν, οι ουρανοί των ουρανών, και τα ὄδατα τα υπεράνω των ουρανών. **5** Ας αινώσι το ὄνομα του Κυρίου· διότι αυτός προσέταξε, και εκτίσθησαν· **6** και εστερέωσεν αυτά εις τον αἰώνα και εις τον αἰώνα· ἔθεσε διάταγμα, το οποίον δεν θέλει παρέλθει. **7** Αινείτε τον Κύριον εκ της γης, δράκοντες και πάσαι ἀβύσσοι· **8** πυρ και χάλαζα, χιών και ατμίς, ανεμοστρόβιλος, ο εκτελών τον λόγον αυτού· **9** τα ὄρη και πάντα τα βουνά· δένδρα καρποφόρα και πάσαι κέδροι· **10** τα θηρία και πάντα τα κτήνη· ερπετά και πετεινά πτερωτά. **11** Βασιλείς της γης και πάντες λαοί· ἀρχοντες και πάντες κριταί της γης· **12** νέοι τε και παρθένοι, γέροντες μετά νεωτέρων **13** ας αινώσι το ὄνομα του Κυρίου· διότι το ὄνομα αυτού μόνου είναι υψωμένον· **14** Η δόξα αυτού είναι επί την γην και τον ουρανόν· και αυτός ύψωσε κέρας εις τον λαόν αυτού, ὑμνον εις πάντας τους οσίους αυτού, εις τους υιούς Ισραήλ, λαόν ὁστις είναι πλησίον αυτού. Αλληλούια.

149 Αινείτε τον Κύριον. Ψάλατε εις τον Κύριον ωδήν νέαν, την αίνεσιν αυτού εν τη συνάξει των οσίων. **2** Ας ευφραίνεται ο Ισραήλ εις τον Ποιητήν αυτού· οι νιοί της Σιών ας αγάλλωνται εις τον Βασιλέα αυτών. **3** Ας αινώσι το ὄνομα αυτού χοροστατούντες εν τυμπάνω και κιθάρᾳ ας ψαλμωδώσιν εις αυτόν. **4** Διότι ο Κύριος ευδοκεί εις τον λαόν αυτού· θέλει δοξάσει τους πράσους εν σωτηρίᾳ. **5** Οι ὄσιοι θέλουσιν αγάλλεσθαι εν δόξῃ· θέλουσιν αγάλλεσθαι επί τας κλίνας αυτών. **6** Αι εξυμνίσεις του Θεού θέλουσιν είσθαι εν τω λάρυγγι αυτών, και το ρομφαία δίστομος εν τῇ χειρὶ αυτών· **7** διά να κάμνωσιν εκδίκησιν εις τα ἔθνη, παιδείαν εις τους λαούς· **8** διά να δέσωσι τους βασιλείς αυτών με αλόσεις· και τους ενδόξους αυτών με δεσμά σιδηρά· **9** διά να κάμωσιν επ' αυτούς την γεγραμμένην κρίσιν. Η δόξα αύτη θέλει είσθαι εις πάντας τους οσίους αυτού. Αλληλούια.

150 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε τον Θεόν εν τω αγιαστηρίῳ αυτού· αινείτε αυτόν εν τω στερεώματι της δυνάμεως αυτού. **2** Αινείτε αυτόν διά τα μεγαλεία αυτού· αινείτε αυτόν κατά το πλήθος της μεγαλωσύνης αυτού. **3** Αινείτε αυτόν εν ἡχῳ σάλπιγγος· αινείτε αυτόν εν φαλτηρίῳ και κιθάρᾳ. **4** Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω και χοροστασίᾳ· αινείτε αυτόν εν χορδαίς και οργάνω. **5** Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις· αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. **6** Πάσα πνοή ας αινή τον Κύριον. Αλληλούια.

Παροιμίαι

1 Παροιμίαι Σολομώντος, υιού του Δαβίδ, βασιλέως του Ισραήλ, **2** διά να γνωρίστη τις σοφίαν και παιδείαν, διά να νοήσῃ λόγους φρονήσεως, **3** διά να λάβῃ διδασκαλίαν συνέσεως, δικαιοσύνης και κρίσεως και ευθύτητος, **4** διά να δώσῃ νόησιν εις τους απλούς, και εις τον νέον μάθησιν και διάγνωσιν. **5** Ο σοφός ακούων θέλει γείνει σοφώτερος, και ο νοήμων θέλει αποκτήσει επιστήμην κυβερνήσεως: **6** ώστε να εννοή παροιμιάν και σκοτεινόν λόγον, ρήσεις σοφών και αινίγματα αυτών. **7** Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· οι ἀφρονες καταφρονούσι την σοφίαν και την διδασκαλίαν. **8** Ἄκουε, νιέ μου, την διδασκαλίαν του πατρός σου, και μη απορρίψης τον νόμον της μητρός σου. **9** Διότι ταύτα θέλουσιν είσθαι στέφανος χαρίτων εις την κορυφήν σου και περιδέραιον περὶ τον τράχηλόν σου. **10** Υἱέ μου, εάν θελήσωσιν οι αμαρτωλοί να σε δελεάσωσι, μη θελήσης **11** εάν είπωσιν, Ελθέ μεθ' ημών, ας ενεδρεύσωμεν δι' αίμα, ας επιβουλευθώμεν αναιτίων τον αθώον. **12** Ας καταπιώμεν αυτούς ζώντας, ως ο ἀδης, και οιολκήρους ως τους καταβαίνοντας εις τον λάκκον (*Sheol h7585*). **13** Θέλομεν ευρεῖ παν πολύτιμον αγαθόν, θέλομεν γεμίσει τους οίκους ημών από λαφύρων: **14** Θες τον κλήρον σου μεταξύ ημών, εν βαλάντιον ας ἔρναι εις πάντας ημάς: **15** νιέ μου, μη περιπατήσης εν οδῷ μετ' αυτών ἄπειχε τον πόδα σου από των τριβών αυτών: **16** διότι οι πόδες αυτών τρέχουσιν εις το κακόν, και σπειδούσιν εις το να χύσωσιν αίμα. **17** Διότι ματαίως εξαπλόνεται δίκτυον ἐμπροσθετῶν των οφθαλμῶν παντός πτερωτού. **18** Διότι ούτοι ενεδρεύουσι κατά του ιδίου αυτών αίματος, επιβουλεύονται τας εαυτών ψυχάς: **19** Τοιαύται είναι αι οδοί παντός πλεονέκτου η πλεονεξία αφαιρεί την ζωήν των κυριευομένων υπ' αυτής. **20** Η σοφία φωνάζει έξω, εκπέμπει την φωνήν αυτής εν ταῖς πλατείαις: **21** Κράζει επί κεφαλῆς των αγορών, εν ταῖς εισόδοις των πυλών· απαγγέλλει τους λόγους αυτής διά της πόλεως, λέγουσα, **22** Ἔως πότε, μωροί, θέλετε αγαπά την μωρίαν, και οι χλευαστάι θέλουσιν ηδύνεσθαι εις τους χλευασμούς αυτών, και οι ἀφρονες θέλουσι μισεῖ την γνώσιν; **23** Επιστρέψατε προς τους ελέγχους μου· ιδού, εγώ θέλω εκχέει το πνεύμά μου εφ' ημάς, θέλω σας κάμει να νοήσητε τους λόγους μου. **24** Επειδή εγώ ἔρκαζον, και σεις δεν υπηκοούετε· εξέτεινον την χείρα μου, και ουδείς προσείχεν· **25** Άλλα κατεφρονείτε πάσας τας συμβουλάς μου και τους ελέγχους μου δεν εδέχεσθε: **26** διά τούτο και εγώ θέλω επιγελάσεις εις τον ὀλεθρόν σας· θέλω καταχαρή, ὅταν επέλθῃ ο φόβος σας. **27** Οταν ο φόβος σας επέλθῃ ως ερήμωσις και η καταστροφή σας εφορμήσῃ ως ανεμοστρόβιλος, ὅταν η θλίψις και η στενοχωρία ἐλθωσιν εφ' ημάς: **28** τότε θέλουσι με επικαλεσθή, αλλά δεν θέλω αποκριθῆ· επιμόνως θέλουσι με εκζητήσει, αλλά δεν θέλουσι με ευρεῖ. **29** Διότι εμίστησαν την γνώσιν και τον φόβον του Κυρίου δεν εξέλεξαν· **30** δεν ηθέλησαν τας συμβουλάς μου· κατεφρόνησαν πάντας τους ελέγχους μου· **31** διά τούτο θέλουσι φάγει από των καρπών της οδού αυτών και θέλουσι χορτασθή από των κακοβουλιών αυτών.

32 Διότι η αποστασία των μωρών θέλει θανατώσει αυτούς, και η αμεριμνήσια των αφρόνων θέλει αφανίσει αυτούς. **33** Όστις όμως αικούει εμού, θέλει κατοικήσει εν ασφαλείᾳ· και θέλει ησυχάζει, μη φοβούμενος κακόν.

2 Υἱέ μου, εάν δεχθής τους λόγους μου και ταμιεύσης τας εντολάς μου παρά σεαυτώ, **2** ώστε να προσέξῃ το ωτίον σου εις την σοφίαν, να κλίνης την καρδίαν σου εις την σύνεσιν· **3** και εάν επικαλεσθής την φρόνησιν, και υψώσῃς την φωνήν σου εις την σύνεσιν· **4** εάν ζητήσῃς αυτήν ως αργύριον και εξερευνήσης αυτήν ως κεκρυμμένους θησαυρούς, **5** τότε θέλεις εννοήσει τον φόβον του Κυρίου και θέλεις ευρεῖ την επίγνωσιν του Θεού. **6** Διότι ο Κύριος δίδει σοφίαν· εκ του στόματος αυτού εξέρχεται γνώσις και σύνεσις. **7** Αποταμιεύει σωτηρίαν εις τους ευθείς είναι ασπίς εις τους περιπατούντας εν ακεραιότητι, **8** υπερασπίζων τας οδούς της δικαιοσύνης και φυλάττων την οδόν των οσίων αυτού. **9** Τότε θέλεις εννοήσει δικαιοσύνην και κρίσιν και ευθύτητα, πάσαν οδόν αγαθήν. **10** Εάν η σοφία εισέλθῃ εις την καρδίαν σου και η γνώσις ηδύνη την ψυχήν σου, **11** ορθή βουλή θέλει σε φυλάττει, σύνεσις θέλει σε διατηρεῖ· **12** διά να σε ελευθερόντη από της οδού της πονηράς, από ανθρώπου λαλούντος δόλια, **13** οίτινες εγκαταλείπουσι τας οδούς της ευθύτητος, διά να περιπατώσιν εν ταῖς οδοῖς του σκότους· **14** οίτινες ηδύνονται εις το να κάμινωσι κακόν, χαίρουσιν εις τας διαστροφάς της κακίας, **15** των οποίων αι οδοί είναι σκολιαί και αι πορείαι αυτών διεστραμμέναι· **16** διά να σε ελευθερόντη από ξένης γυναικός, από αλλοτρίας κολακευούσης με τους λόγους αυτής, **17** ήτις εγκατέλιπε τον επιστήμιον της νεότητος αυτής και ελημσόνησε την διαθήκην του Θεού αυτής. **18** Διότι ο οίκος αυτής καταβιβάζει εις τον θάνατον, και τα βήματα αυτής εις τους νεκρούς· **19** πάντες οι εισερχόμενοι προς αυτήν δεν επιστρέφουσιν ουδέ αναλαμβάνουσι τας οδούς της ζωής· **20** διά να περιπατής εν τη οδῷ των αγαθών και να φυλάττης τας τρίβουσ των δικαίων. **21** Διότι οι ευθείς θέλουσι κατοικήσει την γην, και οι τέλειοι θέλουσιν εναπολειφή εν αυτῇ. **22** Οι δε ασεβείς θέλουσιν εκκοπή από της γης, και οι παράνομοι θέλουσιν εκριζωθή απ' αυτής.

3 Υἱέ μου, μη λησμονής τους νόμους μου, και η καρδία σου ας φυλάττῃ τας εντολάς μου. **2** Διότι μακρότητα ημερών και ἔτη ζωής και ειρήνην θέλουσι προσθέσει εις σε. **3** Ἐλεος και αλήθεια ας μη σε εγκαταλίπωσι· δέσοντας περὶ τον τράχηλόν σου· εγχάραξον αυτάς επί την πλάκα της καρδίας σου· **4** ούτω θέλεις ευρεί χάριν και εύνοιαν ενώπιον Θεού και ανθρώπων. **5** Ἐλπίζε επί Κύριον εξ όλης σου της καρδίας, και μη επιστηρίζεσαι εις την σύνεσιν σου· **6** εν πάσαις ταις οδοίς σου αυτόν γνώριζε, και αυτός θέλει διευθύνει τα διαβήματά σου. **7** Μη φαντάζεσαι σεαυτόν σοφόν· φοβού τον Κύριον και ἔκκλινον από κακό. **8** Τούτο θέλει είσθαι ίασις εις τα νεύρα σου και μυέλωσις εις τα οστά σου. **9** Τίμα τον Κύριον από των υπαρχόντων σου και από των απαρχών πάντων των γεννημάτων σου· **10** και θέλουσιν εμπλησθή αι σιτοθήκαι σου από αφθονίας

και οι ληνοί σου θέλουσιν εκχειλίζει από νέου οίνου. **11** αυτήν. **9** Θέλει επιθέσει επί την κεφαλήν σου στέφανον Υἱέ μου, μη καταφρόνει την παιδείαν του Κύριου και χαρίτων θέλει σοι δώσει διάδημα δόξης. **10** Ἀκουε, νιέ μη αθύμει ελεγχόμενος υπ' αυτού. **12** Διότι ο Κύριος μου, και δέχθητι τους λόγους μου· και θέλουσι πληθυνθή ελέγχει οντινα αγαπά, καθώς και ο πατήρ τον ιιόν, εις τα ἔτη της ζωῆς σου. **11** Σε διδάσκω την οδόν της σοφίας τον οποίον ευαρεστείται. **13** Μακάριος ο ἀνθρωπός, σε εμβιβάζω εις τρίβοντα ευθείας. **12** Ὄταν περιπατής, όστις εύρηκε σοφίαν, και ο ἀνθρωπός, όστις απέκτησε τα βήματά σου δεν θέλουσιν είσθαι εστενοχωρημένα· σύνεσιν. **14** Διότι το εμπόριον αυτής είναι καλήτερον και ὅταν τρέχης, δεν θέλεις προσκόψει. **13** Δράζον παρά το εμπόριον του αργυρίου και το κέρδος αυτής την παιδείαν, μη αφήσης αυτήν φύλαττε αυτήν, διότι παρά χρυσίον καθαρόν. **15** Είναι τιμωτέρο πολυτίμων είναι η ζωή σου. **14** Μη εισέλθης εις την τρίβον των λίθων· και πάντα ὅσα επιθυμήστης δεν είναι αντάξια ασεβών, και μη υπάγης εις την οδόν των πονηρών. αυτής. **16** Μακρότης ημερών είναι εν τη δεξιᾷ αυτής εν τη αριστερά πλούτος και δόξα. **17** Αι οδοί αυτής είναι οδοί τερπναί και πάσαι αι τρίβοι αυτής ειρήνη. **18** Είναι δένδρον ζωῆς εις τους εναγκαλιζούμενους εάν δεν κακοποιήσωται και ο ύπνος αυτών αφαιρείται, εάν δεν υποσκελίσωσιν. **17** Επειδή τρώγουσιν ἄρτον αυτήν και μακάριοι οι κρατούντες αυτήν. **19** Διά της σοφίας εθεμελίωσεν ο Κύριος, εστερέωσε τους ουρανούς όμως των δικαίων είναι ως το λαμπτρόν φως, το φέγγον εν συνέσει. **20** Διά της γνώσεως αυτού αι ἀβύσσοι επί μάλλον και μάλλον, εωσού γείνη τελεία ημέρα. **19** ηνοίχθησαν και τα νέφη σταλάζουσι δρόσον. **21** Υιέ Η οδός των ασεβών είναι ως το σκότος· δεν γνωρίζουσι μου, ας μη απομακρυνθώσι ταύτα από των οφθαλμών που προσκόπτουσιν. **20** Υιέ μου, πρόσεχε εις τας ρήσεις σου φύλαττε ορθήν βουλήν και φρόνησιν. **22** και μου κλίνον το ωτίον σου εις τα λόγια μου. **21** Ας μη θέλει είσθαι ζωή εις την ψυχήν σου και χάρις εις τον απομακρυνθώσιν από των οφθαλμών σου· φύλαττε τράχηλόν σου. **23** Τότε θέλεις περιπατεί ασφαλώς την αυτά εν τη καρδία σου· **22** διότι είναι ζωή εις τους οδόν σου, και ο πους σου δεν θέλει προσκόψει. **24** Όταν πλαγιάζης, δεν θέλεις τρομάζει μάλιστα θέλεις πλαγιάζει, και ο ύπνος σου θέλει είσθαι γλυκύς. **25** Δεν θέλεις τρομάζει από αιφνιδίου φόβου ουδέ από του ολέθρου των ασεβών, όταν επέλθῃ. **26** Διότι ο Κύριος θέλει είσθαι η ελπίς σου, και θέλει φυλάξει τον πόδο σου από του να πιασθῇ. **27** Μη αρνηθής το καλόν προς εκείνους, εις τους οποίους πρέπει, ὅταν ήναι εν τη χειρί σου να κάμνης αυτό. **28** Μη είπης προς τον πλησίον σου, 'Υπαγε και επανάστρεψον και αύριον θέλω σοι δώσει ενώ έχεις τούτο παρά σεαυτώ. **29** Μη μηχανεύου κακόν κατά του πλησίον σου, ενώ πεποιθώς κατοικεί μετά σου. **30** Μη μάχου τινά αναιτίως, εάν δεν έκαμε κακόν εις σε. **31** Μη ζήλευε τον βίαιον ἀνθρωπὸν και μη ειλέξῃς μηδεμίαν εκ των οδών αυτού· **32** διότι ο Κύριος βδελύττεται τον σκολιόν· το δε απόρρητον αυτού φανερόνται εις τους δικαίους. **33** Κατάρα Κυρίου εν τω οίκω του ασεβούς ευλογεί δε την κατοικίαν των δικαίων. **34** Βεβαίως αυτός αντιτάττεται εις τους υπερηφάνους εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **35** Οι σοφοί θέλουσι κληρονομήσει δόξαν· το δε ύψος των αφρόνων θέλει είσθαι η ατιμία.

4 Ακούσατε, τέκνα, παιδείαν πατρός, και προσέχετε να μάθητε σύνεσιν. **2** Διότι δίδω εις εσάς καλήν διδασκαλίαν· μη εγκαταλίπητε τον νόμον μου. **3** Διότι και εγώ εστάθην υιός του πατρός μου, αγαπητός και μονογενής ενώπιον της μητρός μου· **4** και με εδίδασκε και μοι ἐλέγεν, Ας κρατή η καρδία σου τους λόγους μου· φύλαττε τας εντολάς μου και θέλεις ζήσει. **5** Απόκτησον σοφίαν, απόκτησον σύνεσιν· μη λησμονήσης αυτήν, μηδέ εικλίνης από των λόγων του στόματός μου· **6** μη εγκαταλίπητες αυτήν, και θέλει σε περιφυλάττει· αγάπα αυτήν, και θέλει σε διατηρεῖ. **7** Η σοφία είναι το πρώτιστον· απόκτησον σοφίαν· και υπέρ πάσαν απόκτησίν σου απόκτησον σύνεσιν. **8** Ανάλαβε αυτήν· και υπέρ σε υψώσει· θέλει σε δοξάσει, όταν εναγκαλισθής

ρυάκια των υδάτων σου εις τας πλατείας. **17** σου μόνου τον κόλπον αυτού, και τα ιμάτια αυτού να μη καώσι; ας ήναι αυτά, και ουχί ξένων μετά σου. **18** Η πηγή σου ας και οι πόδες αυτού να μη κατακαώσιν; **29** Ούτω και νεότητός σου. **19** Ας ήναι εις σε ως έλαφος ερασμία και δύναται τις να περιπατήσῃ επ' ανθράκων πυρός, ήναι ευλογημένη και ευφραίνου μετά της γυναικός της και ο εισερχόμενος προς την γυναίκα του πλησίον αυτού δοτικές εγγίζει αυτήν, δεν θέλει αθωωθή. **30** Τον κλέπτην δοτικές εγγίζει αυτήν, δεν θέλει αθωωθή. **30** Τον κλέπτην εν παντί καιρώ ευφραίνου πάντοτε εις την αγάπην δεν αποστρέφονται, εάν κλέπτη διά να χορτάσῃ την αυτής. **20** Και διά τι, υιέ μου, θέλεις θέλγεσθαι υπό ξένης ψυχήν αυτού, όταν πεινά: **31** αλλ' εάν πιασθή, θέλεις και θέλεις εναγκαλίζεσθαι κόλπον αλλοτρίας; **21** Διότι αποδώσει επιπλάσια: θέλει δώσει πάντα τα υπάρχοντα του ανθρώπουν αι οδοί είναι ενώπιον των οφθαλμών της οικίας αυτού. **32** Όστις όμως μοιχεύει με γυναίκα, του Κύριου, και σταθμίζει πάσας τας πορείας αυτού. **22** Είναι ενδείξη φρενών απώλειαν φέρει εις την ψυχήν Αι διαίς αυτού ανομία θέλουσι συλλάβει τον αερέβη, και αυτού, δοτικές πράττει τούτο. **33** Πληγάς και ατιμίαν θέλει με τα σχοινία της αμαρτίας αυτού θέλει σφίγγεσθαι. **23** Ούτος θέλει αποθάνει απαίδευτος και εκ του πλήθους Διότι η ζηλοτυπία είναι μανία του ανδρός, και δεν θέλει δείξει έλεος εις την ημέραν της εκδικήσεως. **34** Δεν θέλει δεχθή ουδέν λότρον ουδέ θέλει εξιλεωθή, και αν πολλαπλασιάσης τα δώρα.

6 Υιέ μου, εάν έγεινας εγγυητής διά τον φίλον σου, εάν έδωκας την χείρα σου εις ξένον, **2** επαγιδεύθης

διά των λόγων του στόματός σου, επιάσθης διά των λόγων του στόματός σου: **3** Κάμε λοιπόν τούτο, υιέ μου, και σωζόν, επειδή ήλθες εις τας χειράς του φίλου σου: **4** Μη δώσης ύπνου εις τους οφθαλμούς σου, μηδέ νυσταγμόν εις τα βλεφαρά σου: **5** Σώζουν, ως δορκάδιον εκ χειρός του κυνηγού και ως πτηνόν εκ χειρός του ξεντού.

6 Ύπαγε προς τον μύρμηκα, ωκ οκνηρέ παρατήρησον τας οδούς αυτού και γίνου σοφός: **7** δόστις μη έχων άρχοντα, επιστάτην ή κυβερνήτην, **8** ετοιμάζει την τροφήν αυτού το θέρος, συνάγει τας τροφάς αυτού εν τω θερισμώ. **9** Έως πότε θέλεις κοιμάσθαι, οκνηρές πότε θέλεις σηκωθή εις του ύπνου σου; **10** Ολίγος ύπνος, ολίγος νυσταγμός, ολίγη συμπλοκή των χειρών εις τον ύπνον: **11** Έπειτα η πτωχεία σου έρχεται ως ταχυδρόμος, και η ένδειά σου ως ανήρ ένοπλος. **12** Ο αρχείος άνθρωπος, ο κακότροπος άνθρωπος, περιπατεί με σόμα διεστραφμένον: **13** Κάμνει νεύμα διά των οφθαλμών αυτού, σημαίνει διά των ποδών αυτού, διδάσκει διά των δακτύλων αυτού: **14** μετά διεστραφμένης καρδίας μηχανάται κακά εν παντί καιρών εγείρει έριδας: **15** διά τούτο εξαίφνης θέλει επέλθει η απώλεια αυτού εξαίφνης θέλει συντριψθή ανιάτως. **16** Ταύτα τα εξ μιού ο Κύριος, επάν μάλιστα βδελύτεται η ψυχή αυτού: **17** οφθαλμούς υπερφάνους, γλώσσαν ψευδή και χείρας εκχειρός αίμα αθώων, **18** καρδίαν μηχανευμένην λογισμούς κακούς, πόδας τρέχοντας ταχέως εις το κακοποιείν, **19** μάρτυρα ψευδή λαλούντα ψεύδος και τον εμβάλλοντα έριδας μεταξύ αδελφών. **20** Υιέ μου, φύλαττε την εντολήν του πατρός σου, και μη απορρίψης τον νόμον της μητρός σου. **21** Περιάφων αυτά διασταντός επί της καρδίας σου, περίδεσον αυτά περί τον τράχηλόν σου. **22** Όταν περιπατής, θέλει σε οδηγεῖ: όταν κοιμάσαι, θέλει σε φυλάττει: και όταν εχυπνήσης, θέλει συνομιλεί μετά σου. **23** Διότι λύχνος είναι η εντολή και φως ο νόμος, και οι έλεγχοι της παιδείας οδός ζωής: **24** διά να σε φυλάττωσιν από κακής γυναικός, από κολακείας γλώσσης γυναικός αλλοτρίας. **25** Μη ορεχθής το κάλλος αυτής εν τη καρδία σου: και ας μη σε θηρεύσῃ διά των βλεφάρων αυτής. **26** Διότι εξ αιτίας γυναικός πόρνης καταντά τις έως τη μήματος άρτου, η δε μοιχαλίς θηρεύει την πολύτιμον ψυχήν. **27** Δύναται τις να βάλη πυρ εις

τον κόλπον αυτού, και τα ιμάτια αυτού να μη καώσι; και οι πόδες αυτού να μη κατακαώσιν; **29** Ούτω και ο εισερχόμενος προς την γυναίκα του πλησίον αυτού δοτικές εγγίζει αυτήν, δεν θέλει αθωωθή. **30** Τον κλέπτην δοτικές εγγίζει αυτήν, δεν θέλει αθωωθή. **31** αλλ' εάν πιασθή, θέλεις ενεδίξη φρενών απώλειαν φέρει εις την ψυχήν Αι διαίς αυτού ανομία θέλουσι συλλάβει τον αερέβη, και αυτού, δοτικές πράττει τούτο. **33** Πληγάς και ατιμίαν θέλει με τα σχοινία της αμαρτίας αυτού θέλει σφίγγεσθαι. **23** Ούτος θέλει αποθάνει απαίδευτος και εκ του πλήθους Διότι η ζηλοτυπία είναι μανία του ανδρός, και δεν θέλει δείξει έλεος εις την ημέραν της εκδικήσεως. **34** Δεν θέλει δεχθή ουδέν λότρον ουδέ θέλει εξιλεωθή, και αν πολλαπλασιάσης τα δώρα.

7 Υιέ μου, φύλαττε τους λόγους μου και ταμίευσον τας εντολάς μου παρά σεαυτώ. **2** Φύλαττε τας εντολάς μου, και θέλεις ζήσει και τον νόμον μου, ως την κόρην των οφθαλμών σου. **3** Δέσσον αυτά επί τους δακτύλους σου, εγχάραξον αυτά επί την πλάκα της καρδίας σου. **4** Ειπέ προς την σοφίαν: σε είσαι αδελφή μου και κάλεσον την φρόνησιν συγγενή σου: **5** διά να σε φυλάττωσιν από ξένης γυναικός, από αλλοτρίας κολακευούσης διά των λόγων αυτής. **6** Επειδή από τον παραθύρον της οικίας μου έκυψα διά του δικτυωτού μου: **7** και είδον μεταξύ των αφρόνων, παρετίρησα μεταξύ των νεανίσκων, νέον ενδεή φρενών: **8** δόστις διέβαινε διά της πλατείας, πλησίον της γωνίας αυτής, και διήρχετο την οδόν προς την οικίαν αυτής, **9** εν τω εστερινώ σκότει της ημέρας, εν τω σκοταδιώ της νυκτός και τω γνόφω: **10** και ιδού, συναπαντά αυτόν γυνή έχουσα σχήμα πορνικόν, και καρδίαν δολιόφρονα, **11** φλύρος και αναιδής οι πόδες αυτής δεν μένουσιν εν τω οίκω αυτής: **12** τώρα είναι έξω, τώρα εν ταις πλατείαις, και ενεδρεύει πλησίον πάστης γωνίας. **13** Και πιάνει αυτόν και φιλεί αυτόν και με αναιδές πρόσωπον λέγει προς αυτόν, **14** Έως θυσίας ειρηνικάς σήμερον απέδωκα τας ευχάς μου: **15** διά τούτο εξήλθον εις απάντησίν σου, ποθούσα το πρόσωπό σου, και σε εύρηκα: **16** έστρωσα την κλίνην μου με πέπλους, με τάπητας πεποικιλμένους, με νήματα της Αιγύπτου: **17** εθυμίασα την κλίνην μου με σμύρναν, αλόην και κινάμωμαν: **18** ελθέ, ας μεθυσθώμεν από έρωτος μερχί της αυγής: ας εντρυφήσωμεν εις έρωτας: **19** διότι δεν είναι ο ανήρ εν τη οικία αυτού, υπήγειν εις οδόν μακράν: **20** έλαβε βαλάντιον αργυρίου εν τη χειρί αυτού: εν ωρισμένω καιρώ θέλει επανέλθει εις την οικίαν αυτού. **21** Διά της πολλής αυτής τέχνης απεπλάνησεν αυτόν διά της κολακείας των χειλέων αυτής είλκυσεν αυτόν. **22** Ευθύς ακολούθει αυτήν κατόπιν, καθώς ο βους υπάρει εις την σφαγήν, ή καθώς η έλαφος πηδά εις τον βρόχον, **23** εωσού βέλος διαπεράσῃ το ήπαρ αυτής: καθώς το πτηνόν σπεύδει εις την παγίδα και δεν εξένερει ότι είναι εναντίον της ζωής αυτού. **24** Τώρα λοιπόν ακούστατέ μου, τέκνα, και προσέχετε εις τους λόγους του στόματός μου. **25** Ας μη εκκλίνη εις τας οδούς αυτής η καρδία σου, μη παρεκτραπής εις τας τρίβους αυτής. **26** Διότι πολλούς έκαμε να πέσωσι πεπληγωμένοι, και δυνατοί

είναι οι φονευθέντες υπ' αυτής. **27** Οδοί ἀδου είναι ο οίκος αυτής, καταβαίνουσαι εις τα ταμεία του θανάτου. (Sheol h7585)

8 Δεν κράζει η σοφία; και δεν εκπέμπει την φωνήν αυτής η σύνεσις; **2** Ἰσταται επί της κορυφής των υψηλών τόπων, υπέρ την οδόν, εν τω μέσω των τριόδων. **3** Κράζει πλησίον των πυλών, εν τη εισόδῳ της πόλεως, εν τη εισόδῳ των θυρών: **4** προς εσάς, ἀνθρωποί, κράζω και η φωνή μου εκπέμπεται προς τους νιούς των ανθρώπων. **5** Απλοί, νοήσατε φρόντησιν και ἀφρονες, αποκτήσατε νοήμονα καρδίαν. **6** Ακούσατε διότι θέλω λαλήσει πράγματα ἔξοχα, και τα χείλη μου θέλουσι προφέρει ορθά. **7** Διότι αλήθειαν θέλει λαλήσει ο λάρυγξ μου τα δε χείλη μου βδελύττονται την ασέβειαν. **8** Πάντες οι λόγοι του στόματός μου είναι μετά δικαιοσύνης δεν υπάρχει εν αυτοίς δόλιον διεστραμμένον: **9** Πάντες είναι σαφείς εις τον νοούντα και ορθοί εις τους ευρίσκοντας γνώσιν. **10** Λάβετε την παιδείαν μου, και μη αργύριον· και γνώσιν, μᾶλλον παρά χρυσίον εκλεκτόν. **11** Διότι η σοφία είναι καλητέρα λίθων πολυτίμων· και πάντα τα επιθυμητά πράγματα δεν είναι αντάξια αυτής. **12** Εγώ η σοφία κατοικία μετά της φρονήσεως, και εφευρίσκω γνώσιν συνετών βουλευμάτων. **13** Ο φόρος του Κυρίου είναι να μισή τις το κακόν αλαζονείαν και αυθάδειαν και πονηράν οδόν και διεστραμμένον στόμα εγώ μισώ. **14** Εμού είναι η βουλή και η ασφάλεια: εγώ είμαι η σύνεσις εμού η δύναμις. **15** Δι' εμού οι βασιλεῖς βασιλεύουσι, και οι ἀρχοντες θεσπίζουσι δικαιοσύνην. **16** Δι' εμού οι ηγεμόνες ηγεμονεύουσι, και οι μεγιστάνες, πάντες οι κριταὶ της γῆς. **17** Εγώ τους εμέ αγαπώντας αγαπώ· και οι ζητούντες με θέλουσι με ευρεί. **18** Πλούτος και δόξα είναι μετ' εμού, αγαθά διαμένοντα και δικαιοσύνη. **19** Οι καρποί μου είναι καλήτεροι χρυσίου και χρυσίου καθαρού· και τα γεννήματά μου, εκλεκτού αργυρίου. **20** Περιπατώ εν οδῷ δικαιοσύνης, αναμέσον των τρίβων της κρίσεως, **21** διά να κάμω τους αγαπώντάς με να κληρονομήσωσιν αγαθά, και να γεμίσω τους θησαυρούς αυτών. **22** Ο Κύριος με είχεν εν τη αρχῇ των οδών αυτού, προ των ἔργων αυτού, απ' αιώνος. **23** Προ του αιώνος με ἔρχισεν, απ' αρχής, πριν υπάρξῃ η γη. **24** Εγεννήθην ότε δεν ήσαν αι άβυσσοι, ότε δεν υπήρχον αι πηγαί αι αναβρύουσαι ύδατα: **25** Πριν τα όρη θεμελιωθώσι, προ των λόφων, εγώ εγεννήθην: **26** ενώ δεν είχεν έτι κάμει την γην ούτε πεδιάδας, ούτε κορυφάς χωμάτων της οικουμένης. **27** Ότε ητοίμαζε τους ουρανούς, εγώ ήμην εκεί· ότε περιέγραφε καμάραν υπεράνω το προσώπου της αβύσσου: **28** ότε εστέρεον τον αιθέρα επάνω· ότε ωχύρον τας πηγάς της αβύσσου **29** ότε επέβαλλε τον νόμον αυτού εις την θάλασσαν, να μη παραβώσι τα ύδατα το πρόσταγμα αυτού· ότε διέτατε τα θεμέλια της γῆς: **30** τότε ήμην πλησίον αυτού δημιουργούσα· και εγώ ήμην καθ' ημέραν η τρυφή αυτού, ευφρατινομένη πάντοτε ενώπιον αυτού, **31** ευφρατινομένη εν τη οικουμένη της γῆς αυτού· και η τρυφή μου ήτο μετά των ιιών των ανθρώπων. **32** Τώρα λοιπόν ακούσατέ μου, ω τέκνα· διότι μακάριοι οι φυλάττοντες τας οδούς μου. **33** Ακούσατε παιδείαν

και γένεσθε σοφοί, και μη αποδοκιμάζετε αυτήν. **34** Μακάριος ο ἀνθρωπός, ὅστις μου ακούση, αγρυπνών καθ' ημέραν εν ταις πύλαις μου, περιμένων εις τους παραστάτας των θυρών μου: **35** διότι ὅστις εύρη εμέ, θέλει ευρεί ζωήν, και θέλει λάβει χάριν παρά Κυρίου. **36** Ὅστις όμως αμαρτήση εις εμέ, την εαυτού ψυχήν αδικεί πάντες οι μισούντες με αγαπώσι θάνατον.

9 Η σοφία ακοδόμησε τον οίκον αυτής, ελατόμησε τους στύλους αυτής επτά· **2** ἐσφαξε τη σφάγια αυτής, εκέρασε τον οίνον αυτής, και ητοίμασε την τράπεζαν αυτής: **3** απέστειλε τας θεραπαίνας αυτής, κηρύζει επί των υψηλών τόπων της πόλεως, **4** Ὅστις είναι ἀφρων, ας στραφή εδώ· και, προς τους ενδεείς φρενών, λέγει προς αυτούς, **5** Ἐλθετε, φάγετε από του ἄρτου μου, και πίετε από του οίνου τον οποίον εκέρασα: **6** αφήσατε την αφροσύνην και ζήσατε· και κατευθύνθητε εν τη οδῷ της συνέσεως. **7** Ο νουθετών χλευαστήν λαμβάνει εις εαυτόν ατιμίαν· και ο ελέγχων τον ασεβή λαμβάνει εις εαυτόν μώμον. **8** Μη ἐλεγχει χλευαστήν, διά να μη σε μισήσῃ ἐλεγχει σοφόν, και θέλει σε αγαπήσει. **9** Διδέ αφορμήν εις τον σοφόν και θέλει γείνει σοφώτερος· διδάσκει τον δίκαιον και θέλει αυξηθή εις μάθησιν. **10** Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· και επιγνωσίς αγώνων φρόντης. **11** Διότι δι' εμού αι ημέραι σου θέλουσι πολλαπλασιασθή, και ἐπί ζωῆς θέλουσι προστεθή εις σε. **12** Εάν γείνης σοφός, θέλεις είσαθαι σοφός διά σεαυτόν· και εάν γείνης χλευαστής, συ μόνος θέλεις πάσχει. **13** Γυνή ἀφρων, θρασεία, ανότος και μη γνωρίζουσα μηδέν: **14** κάθηται εν τη θύρᾳ της οικίας αυτής επί θρόνου, εν τοις υψηλοίς τόποις της πόλεως, **15** προσκαλούσα τους διαβάτας τους κατευθυνομένους εις την οδόν αυτών: **16** Ὅστις είναι ἀφρων, ας στραφή εδώ· και προς τον ενδεεί φρενών, λέγει προς αυτόν, **17** Τα κλοπιμαία ύδατα είναι γλυκέα, και ο κρύφιος ἄρτος είναι ηδύς. **18** Αλλ' αυτός αγνοεί διτε εκεί είναι οι νεκροί, και εις τα βάθη του ἀδου οι κεκλημένοι αυτής. (Sheol h7585)

10 Παροιμίαι Σολομώντος. Υιός σοφός ευφραίνει πατέρα: νιός δε ἀφρων είναι λύπη της μητρός αυτού. **2** Οι θησαυροί της ανομίας δεν ωφελούσιν· η δε δικαιοσύνη ελευθερόνει εκ θανάτου. **3** Ο Κύριος δεν θέλει λιμοκτονήσει ψυχήν δικαίου· ανατρέπει δε την περιουσίαν των ασεβών. **4** Η οκνηρά χειρ πτωχείαν φέρει· πλουτίζει δε η χειρ του επιμελούς. **5** Ο συνάγων εν τω θέρει είναι νιός συνέσεως· ο δε κοιμώμενος εν τω θερισμώ νιός αισχύνης. **6** Ευλογία επί την κεφαλήν του δικαίου· το στόμα δε των ασεβών αδικία καλύπτει. **7** Η μνήμη του δικαίου είναι μετ' ευλογίας· το δε όνομα των ασεβών σήπεται. **8** Ο σοφός την καρδίαν θέλει δέχεσθαι εντολάς· ο δε μωρός τα χείλη θέλει υποσκελισθή. **9** Ο περιπατών εν ακεραιότητι περιπατεί ασφαλώς· ο δε διαστρέφων τας οδούς αυτού θέλει γνωριθή. **10** Ὅστις νεύει διά του οφθαλμού, πρόξενει οδύνην· ο δε μωρός τα χείλη θέλει υποσκελισθή. **11** Το στόμα του δικαίου είναι πηγή ζωῆς· το στόμα δε των ασεβών αδικία καλύπτει. **12** Το μίσος διεγέρει έριδας· αλλ' η αγάπη καλύπτει πάντα τα σφάλματα. **13** Εις τα χείλη του συνετού ευρίσκεται η σοφία· η δε ράβδος είναι διά την ράχιν του ενδεούς

φρενών. **14** Οι σοφοί αποταμεύουσι γνώσιν το σόμα δε του προπετούς είναι πλησίον απωλείας. **15** Τα αγαθά του πλουσίου είναι η οχυρά αυτού πόλις καταστροφή δε των πενήντας πτωχεία αυτών. **16** Τα έργα του δικαίου είναι εις ζωήν το προϊόν του ασεβούς εις αμαρτίαν. **17** πλήθους δε των συμβούλων προέρχεται σωτηρία. **18** Όστις εγγύάται δι' ἄλλον, θέλει πάθει κακόν και ὁστὶς μισεῖ την εγγύόσιν, είναι ασφαλής. **19** Η εύκοσμος γυνή απολαμβάνει τιμήν· οι δε καρτερικοί απολαμβάνουσι πλούτη. **20** Ο ελέήμων ἀνθρωπὸς αγαθοποιεῖ τὴν ψυχὴν αυτού· ο δε ανελέήμων θλίβει τὴν σάρκα αυτοῦ. **21** Ο φυλάττων την παιδείαν ευρίσκεται εν ὡδῷ ζωῆς ο δε εγκαταλείπων τὸν ἔλεγχον αποπλανάται. **22** Όστις ασεβής εργάζεται εργὸν φευδεῖς· εἰς δε τὸν σπείροντα δικαιουὴν θέλει εἰσθία μισθός ασφαλής. **23** Καθὼς η δικαιοιστὴν τείνει εἰς ζωήν, οὐτῶς ο κυνηγῶν το κακὸν τρέχει εἰς τὸν θάνατον αυτού. **24** Οι διεστραμμένοι την καρδίαν είναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· ἀλλ' οι ἀμέμπτοι την οδὸν είναι δέκτοι εἰς αυτὸν. **25** Καὶ χειρ με χείρα δικαίου βόσκουσι πολλοὺς· οι δε ἀφρονες αποθνήσκουσι δι' ἔλλειψιν φρενών. **26** Η ευλογία του Κυρίου πλουτίζει, και λύπη δεν θέλει προστεθή εἰς αυτήν. **27** Ως γέλως είναι εις τὸν ἀφρονα να πράττῃ κακὸν· η δε σοφία είναι ανδρός συνετού. **28** Ο φόβος του ασεβούς θέλει επέλθει επ' αυτὸν· η επιθυμία δε των δικαίων θέλει εκπληρωθῆ. **29** Καθὼς παρέρχεται ο ανεμιστρόβιλος, οὐτῶς ο ασεβῆς δεν υπάρχει· ο δε δίκαιος θέλει εἰσθαι τεθεμελιωμένος εις τὸν αἰώνα. **30** Καθὼς τὸ δόξος εἰς τους οδόντας και ο καπνός εις τους οφθαλμούς, οὐτῶς είναι ο οκνηρός εις τους αποτελλοντας αυτὸν. **31** Ο φόβος του Κυρίου προσθέτει ημέρας· τα δε ἐτή των ασεβῶν θέλουσιν ελαττωθῆ. **32** Η προσδοκία των δικαίων θέλει εἰσθαι ευφροσύνη· η ελπίς ὄμως των ασεβῶν θέλει απολεσθῆ. **33** Η οδὸς του Κυρίου είναι οχύρωμα εἰς τὸν ἀμέμπτον, οὐθὲν δε εἰς τους εργάτας τῆς ανομίας. **34** Ο δίκαιος εις τὸν αἰώνα δεν θέλει σαλευθῆ· ο δε ασεβεῖς δεν θέλουσι κατοικήσει τὴν γῆν. **35** Το σόμα του δικαίου αναδίδει σοφίαν· η δε φευδής γλώσσα θέλει εκκοπήν. **36** Οι δίκαιοι είναι σοφός. **37** Αν ο δίκαιος παιδεύνται επὶ τῆς γῆς, **38** Τα χείλη του δικαίου γνωρίζουσι τὸ ευχάριστον· το σόμα δε των ασεβῶν τα διεστραμμένα.

11 Δολία πλάστιγκ βδέλυγμα εις τον Κύριον: δίκαιοι δε ζύγιον ευαρέστησις αυτού. **2** Όπου εισέλθῃ υπερηφανία, εισέρχεται και κατασχύνη: η δε σοφία είναι μετά των ταπεινών. **3** Η ακεραίότης των ευθέων θέλει οδηγεῖ αυτούς: η δε υπουργότης των σκολιών θέλει απολέσει αυτούς. **4** Τα πλούτη δεν ωφελούσιν εν ημέρᾳ οργής η δε δικαιοσύνη ελευθερόνει εκ θανάτου. **5** Η δικαιοσύνη του ακεραίου θέλει ορθοτομήσει την οδόν αυτού ο δε ασεβής θέλει πέσει διά της ασεβείας αυτού. **6** Η δικαιοσύνη των ευθέων θέλει ελευθερώσει αυτούς οι δε παραβάται θέλουσι συλληφθή εν τη κακίᾳ αυτών. **7** Όταν ο ασεβής ἀνθρωπος αποθήκη, η ελπίς αυτού απόλλυται: απόλλυται και η προσδοκία των ανδρών. **8** Ο δίκαιος ελευθερόνεται εκ της θλίψεως, αντ' αυτού δε εισέρχεται ο ασεβής. **9** Ο υποκρίτης διά του στόματος αφανίζει τον πλησίον αυτού· αλλ' οι δίκαιοι θέλουσιν ελευθερωθή διά της γνώσεως. **10** Εις την ευδόσιων των δικαίων η πόλις ευφραίνεται: και εις τον όλεθρον των ασεβών αγάλλεται. **11** Διά της εὐλογίας των ευθέων υψόνεται πόλις διά του στόματος δε των ασεβών καταστρέφεται. **12** Ο ενδεής φρενών περιφρονεί τον πλησίον αυτού· ο δε φρόνιμος ἀνθρωπος σιωπά. **13** Ο σπερμολόγος περιέρχεται αποκαλύπτων τα μυστικά· ο δε την ψυχήν πιστός κρύπτει το πράγμα. **14** Όπου δεν είναι κυβέρνησις, ο λαός πίπτει· εκ του

12 Ὁστις αγαπά παιδείαν, αγαπά γνώσιν· αλλ' ὅστις μισεῖ ἔλεγχον, είναι ἀφρων. **2** Ο καλός ευρίσκει χάριν παρά Κυρίου· τὸν δε μηχανεύσμενον κακά θέλει καταδικάσει. **3** Δεν θέλει στερεωθή ἀνθρωπος διὰ τῆς ανομίας η ρίζα δε των δικαίων θέλει μένει ασάλευτος. **4** Η ενάρετος γνηγί είναι στέφανος εἰς τὸν ἄνδρα αυτῆς η δε προξενούσα αισχύνη είναι ως σαπρία εἰς τὰ οστά αυτού. **5** Οι λογισμοί των δικαίων είναι ευθύτης· αι δε βουλαί των ασεβών δόλος. **6** Οι λόγοι των ασεβών ενεδρεύουσιν αίμα· το δε στόμα των ευθέων θέλει ελευθερώσει αυτούς. **7** Οι ασεβεῖς καταστρέφονται και δεν υπάρχουσιν· ο οίκος δε των δικαίων θέλει διαιμένει. **8** Ο ἀνθρωπος εγκωμιάζεται κατά τὴν σύνεσιν αυτού· ο δε διεστραμμένος τη καρδίαν θέλει είσθαι εἰς καταφρόνισην. **9** Καλίτερος ο ἀνθρωπος ο μη τιμώμενος και επαρκών εἰς εαυτόν, παρά ο κενοδοξῶν και στερούμενος ἄρτου. **10** Ο δίκαιος επιμελεῖται τὴν ζωὴν του κτήνους αυτού· τα δε σπλάγχνα των ασεβών είναι ανελέήμονα. **11** Ο εργαζόμενος την γην αυτού θέλει χορτασθή ἄρτου· ο δε ακολουθών τους ματαιόδρονας είναι ενδεής φρενών. **12** Ο ασεβής ζητεῖ τὴν υπεράσπισιν των κακών· αλλ' η ρίζα του δικαίουν αναδίδει. **13** Δι' αμαρτίαν χειλέων παγιδεύεται ο ασεβής· ο δε δίκαιος εξέρχεται εκ στενοχωρίας. **14** Εκ των καρπών του στόματος αυτού ο ἀνθρωπος θέλει εμπλησθή αγαθών· και η αμοιβή των χειρών του

ανθρώπου θέλει επιστρέψει εις αυτόν. **15** Η οδός του βδελυρόν να εκκλίνωσιν από του κακού. **20** Ο περιπατών αάφρονος είναι ορθή εις τους οφθαλμούς αυτού· ο δε μετά σοφών θέλει είσθαι σοφός· ο δε σύντροφος των αικούνων συμβουλάς είναι σοφός. **16** Ο αάφρων φανερόνει ευθύς την οργήν αυτού· ο δε φρόνιμος σκεπάζει το όνειδος αυτού. **17** Ο λαλών αλήθειαν αναγγέλλει το δίκαιον· ο δε ψευδομάρτυς δόλον. **18** Ο φλύαρος είναι ως τραύματα μαχαίρας· η δε γλώσσα των σοφών, ίασις. **19** Τα χεῖλη της αληθείας θέλουσιν είσθαι σταθερά πτωχών· τινές δε δι' ἐλλειψιν κρίσεως αφανίζονται. **24** Διαπαντός· η δε ψευδής γλώσσα μόνον στιγμαία. **20** Ο φειδόμενος της ράβδου αυτού μισεί τον ιυόν αυτού· Δόλος είναι εν τη καρδίᾳ των μηχανευούμενων κακά· αλλ' ο αγαπών αυτόν παιδεύει αυτόν εν καιρώ. **25** Ο ευφροσύνη δε εις τους βουλευούμενους ειρήνην. **21** Ο δίκαιος βλάψη θέλει συμβή· εις τον δίκαιον· ο δε Ουδεμία βλάψη θέλει συμβή· εις τον δίκαιον· ο δε ασεβείς θέλουσιν εμπλησθή κακών. **22** Ψευδή χείλη βδέλυγμα εις τον Κύριον· ο δε πιούντες αλήθειαν είναι δεκτοί εις αυτόν. **23** Ο φρόνιμος ἀνθρωπος καλύπτει γνώσιν· η δε καρδία των αφρόνων διακηρύζει μωρίαν. **24** Η χειρ των επιμελών θέλει εξουσιάζει· ο δε οκνηρόι θέλουσιν είσθαι υποτελείς. **25** Η λύπη εν τη καρδίᾳ του ανθρώπου ταπεινόνει αυτήν· ο δε καλός λόγος ευφραίνει αυτήν. **26** Ο δίκαιος υπερέχει του πλησίου αυτού· η δε οδός των ασεβών πλανά αυτούς. **27** Ο οκνηρός δεν επιτυγχάνει του θηράματος αυτού· τα δε υπάρχοντα του επιμελούς ανθρώπου είναι πολύτιμα. **28** Εν τη οδώ της δικαιοσύνης είναι ζωή· και η πορεία της οδού αυτής δεν φέρει εις θάνατον.

13 Ο σοφός νιός δέχεται την διδασκαλίαν του πατρός· ο δε χλευαστής δεν ακούει ἔλεγχον. **2** Εκ των καρπών του στόματος αυτού ο ἀνθρωπός θέλει φάγει αγαθά· η δε ψυχή των ανόμων αδικίαν. **3** Ο φυλάττων το στόμα αυτού διαφυλάττει την ζωήν αυτού· ο δε ανοίγων προπετώς τα χεῖλη αυτού θέλει απολεσθή. **4** Η ψυχή του οκνηρού επιθυμεί και δεν ἔχει· η δε ψυχή των επιμελών θέλει χορτασθή. **5** Ο δίκαιος μισεί λόγον ψευδή· ο δε ασεβής καθίσταται δυσώδης και ἄτιμος. **6** Η δικαιοσύνη φυλάττει τον τέλειον την οδόν· η δε ασεβεία καταστρέφει τον αιματωλόν. **7** Υπάρχει ἀνθρωπός ὃς τις κάμνει τον πλούσιον, και δεν ἔχει οὐδέν· και ἄλλος ὅστις κάμνει τον πτωχόν, και ἔχει πλούτον πολύν. **8** Το λύτρον της ψυχής του ανθρώπου είναι ο πλούτος αυτού· ο δε πτωχός δεν ακούει επίπληξιν. **9** Το φύς των δικαίων είναι φαιδρόν· ο δε λύχνος των ασεβών θέλει σφεσθή. **10** Μόνον από της υπερηφανίας προέρχεται η ἔρις· η δε σοφία είναι μετά των δεχομένων συμβουλάς. **11** Τα εκ ματαιότητος πλούτη θέλουσιν ελαττωθή· ο δε συνάγων με την χειραντού θέλει αυξηνθή. **12** Η ελπίς αναβαλλομένη απονίζει την καρδίαν· το δε ποθούμενον, ὅταν ἔρχηται, είναι δένδρον ζωής. **13** Ο καταφρονών τον λόγον θέλει αφανισθή· ο δε φωβούμενος την εντολήν, ούτος θέλει ανταμειφθή. **14** Ο νόμος του σοφού είναι πηγή ζωής, απομακρύνων από παγίδων θανάτου. **15** Σύνεσις αγαθή δίδει χάριν· η δε οδός των παρανόμων φέρει εις ὀλεθρον. **16** Πας φρόνιμος πράττει μετά γνώσεως· ο δε αάφρων ανακαλύπτει μωρίαν. **17** Ο κακός μηνυτής πίπτει εις δυστυχίαν· ο δε πιστός πρέσβυς είναι ίασις. **18** Πτωχεία και αισχύνη θέλουσιν είσθαι εις τον αποβάλλοντα την διδασκαλίαν· ο δε φυλάττων τον ἔλεγχον θέλει τιμηθή. **19** Επιθυμία εκπληρωθείσα ευφραίνει την ψυχήν· εις δε τους αάφρονας είναι

βδελυρόν να εκκλίνωσιν από του κακού. **20** Ο περιπατών αφρόνων θέλει είσθαι σοφός· ο δε σύντροφος των αικούνων θέλει απολεσθή. **21** Κακόν παρακολουθεί τους αιματωλούς· εις δε τους δικαίους θέλει ανταποδοθή καλόν. **22** Ο αγαθός αφίνει κληρονομίαν εις νιούς νιών· ο πλούτος δε του αιματωλού θησαυρίζεται διά τον δίκαιον. **23** Πολλήν τροφήν δίδει ο αγρός των πτωχών· τινές δε δι' ἐλλειψιν κρίσεως αφανίζονται. **24** Διαπαντός· η δε ψευδής γλώσσα μόνον στιγμαία. **20** Ο φειδόμενος της ράβδου αυτού μισεί τον ιυόν αυτού· αλλ' ο αγαπών αυτόν παιδεύει αυτόν εν καιρώ. **25** Ο δίκαιος τρώγει μέχρι χορτασμού της ψυχής αυτού· η δε Ουδεμία κοιλία των ασεβών θέλει στερείσθαι. **14** Αι σοφαί γυναίκες οικοδομούντι τον οίκον αυτών· η δε αάφρων κατασκάπτει αυτόν διά των χειρών αυτής. **2** Ο περιπατών εν τη ευθύτητι αυτού φοβείται τον Κύριον· ο δε σκολιός τας οδούς αυτού καταφρονεί αυτόν. **3** Εν στόματι αάφρονος είναι η ράβδος της υπερηφανίας· τα δε χεῖλη των σοφών θέλουσι φυλάττει αυτούς. **4** Όπου δεν είναι βόες, η αποθήκη είναι κενή· η δε αφρονία των γεννημάτων είναι εκ της δυνάμεως του βόες. **5** Ο αληθής μάρτυς δεν θέλει ψευδέσθαι· ο δε ψευδής μάρτυς εκχέει ψεύδη. **6** Ο χλευαστής ζητεί σοφίαν και δεν ευρίσκει· εις δε τον συνέτον είναι εύκολος η μάθησις. **7** Ύπαγε κατέναντι του αάφρονος ανθρώπουν και δεν θέλεις ευρεῖ χείλη συνέσεως. **8** Η σοφία του φρονίμου είναι να γνωρίζῃ την οδόν αυτού· η δε μωρία των αφρόνων αποπλάνησης. **9** Οι αάφρονες γελώντιν εις την ανομίαν· εν μέσω δε των ευθέων είναι χάρις. **10** Η καρδία του ανθρώπουν γνωρίζει την πικρίαν της ψυχής αυτού· και ξένος δεν συμμετέχει της χαράς αυτής. **11** Η οικία των ασεβών θέλει αφανισθή· η δε σκηνή των ευθέων θέλει ανθεί. **12** Υπάρχει οδός, ήτις φαίνεται ορθή εις τον ανθρώπον, αλλά τα τέλη αυτής φέρουσιν εις θάνατον. **13** Εἳται και εις τον γέλωτα πονεί η καρδία· και το τέλος της χαράς είναι λύπη. **14** Ο διεφθαρμένος την καρδίαν θέλει εμπλησθή από των οδών αυτού· ο δε αγαθός ἀνθρωπος αφ' εαυτού. **15** Ο απλούς πιστεύει εις πάντα λόγον· ο δε φρόνιμος προσέρχει εις τα βίγματα αυτού. **16** Ο σοφός φοβείται και φεύγει από τους κακούς· αλλ' ο αάφρων προχωρεί και θρασύνεται. **17** Ο οδύνημος πράττει αιτοχόστως· και ο κακόβουλος ἀνθρωπος είναι μιστήτος. **18** Οι αάφρονες κληρονομούντι μωρίαν· οι δε φρόνιμοι στεφανούνται σύνετον. **19** Οι κακοί υποκλίνουσιν έμπροσθεν των αγαθών, και οι ασεβείς εις τας πόλας των δικαίων. **20** Ο πτωχός μισείται και υπό του πλησίουν αυτού· του δε πλουσίουν οι φίλοι πολλοί. **21** Ο καταφρονών τον πλησίουν αυτού αιματάνει· ο δε ελεών τους πτωχών είναι μακάριος. **22** Δεν πλανώνται οι βουλευόμενοι κακόν· έλεος δώμας και αλήθεια θέλει είσθαι εις τους βουλευόμενους αγαθόν. **23** Εν παντί κόπω πτάρχει κέρδος· η δε φυλαρία των χειλέων φέρει μόνον εις ἔνδειαν. **24** Τα πλούτη των σοφών είναι στέφανος εις αυτούς· των δε αφρόνων η υπεροχή μωρία. **25** Ο αληθής μάρτυς ελευθερόντι ψυχάς· ο δε δόλιος εκχέει ψεύδη. **26** Εν τω φόβω του Κυρίου είναι επίτις ισχυρά· και εις τα τέκνα αυτού θέλει υπάρχει καταφύγιον. **27** Ο φόβος του Κυρίου είναι πηγή ζωής, απομακρύνων

από παγίδων θανάτου. **28** Εν τω πλήθει του λαού κάτω. (**Sheol h7585**) **25** Ο Κύριος καταστρέφει τον οίκον είναι η δόξα του βασιλέως εν δε τη ελλείψει του λαού των υπερηφάνων στερεόνει δε το δρίον της χήρας. **26** ο αιφανισμός του ηγεμονεύοντος. **29** Ο μακρόθυμος Οι λογισμοί του πονηρού είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον-έχει μεγάλην φρόνησιν ο δε οξύθυμος ανεγείρει την των δε καθαρών οι λόγοι ευάρεστοι. **27** Ο δωρολήπτης αφροσύνην αυτού. **30** Η υγιαίνουσα καρδία είναι ζωή ταράττει τον οίκον αυτού αλλ' διτις μισεί τα δώρα της σαρκός: ο δε φθόνος σαπρία των οστέων. **31** Ο θέλει ζήσει. **28** Η καρδία του δικαίου προμελετά διά να καταθλίβων τον πέντα ονειδίζει τον Ποιητήν αυτού αποκριθή: το δε στόμα των ασεβών εξερεύγεται κακά. ο δε τιμών αυτόν ελεῖ τον πτωχόν. **32** Ο ασεβής **29** Ο Κύριος είναι μακράν από των ασεβών εισακούει δε εκτινάσσεται εν τη ασεβεία αυτού: ο δε δίκαιος και της δέήσεως των δικαίων. **30** Το φως των οφθαλμών εν τω θανάτῳ αυτού έχει επλίπει. **33** Εν τη καρδίᾳ ευφραίνει την καρδίαν· και η καλή φήμη παχύνει τα του συνετού επαναπαύεται σοφία: εν μέσω δε των οστά. **31** Το ωτίον, το οποίον ακούει τον έλεγχον της αφρόνων φανερούται. **34** Η δικαιοσύνη υψόνει έθνος η ζωής, διατρίβει μεταξύ των σοφών. **32** Όστις απωθεί δε αμαρτία είναι ονειδος λάων. **35** Εύνοια του βασιλέως δε αυτού προς τον την διδασκαλίαν, αποστρέφεται την ψυχήν αυτού αλλ' είναι προς φρόνιμον δούλον θυμός δε αυτού προς τον προξενούντα αισχύνην.

15 Η γλυκεία απόκρισις καταπραύνει θυμόν: αλλ' ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργήν. **2** Η γλώσσα των σοφών καλλωπίζει την γνώσιν το στόμα δε των αφρόνων εξερεύνεται μωρίαν. **3** Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι εν παντί τόπω, παραπτηρούντες κακούς και αγαθούς. **4** Η υγιαίνουσα γλώσσα είναι δενδρον ζωής η δε διεστραμμένη, σύντριψις εις το πνεύμα. **5** Ο άφρων καταφρονεί την διδασκαλίαν του πατρός αυτού: ο δε φυλάττων έλεγχον είναι φρόνιμος. **6** Εν τω οίκω του δικαίου είναι θησαυρός πολύς εις δε το εισόδημα του ασεβούς διασκορπισμός. **7** Τα χείλη των σοφών διαδίδουσι γνώσιν· αλλ' η καρδία των αφρόνων δεν είναι ούτως. **8** Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον: αλλ' η δέησις των ευθέων ευπρόσδεκτος εις αυτόν. **9** Βδέλυγμα είναι εις τον Κύριον η οδός του ασεβούς αγαπά δε τον θηρεύοντα την δικαιοσύνην. **10** Η διδασκαλία είναι δυσάρεστος εις τον εγκαταλείποντα την οδόν: ο μισών τον έλεγχον θέλει τελευτήσει. **11** Ο ἄδης και η απώλεια είναι ἐμπροσθετον του Κυρίου· πόσω μάλλον αι καρδίαι των νιών των ανθρώπων; (**Sheol h7585**) **12** Ο χλευαστής δεν αγαπά τον ελέγχοντα αυτόν, ουδέ θέλει υπάγει προς τους σοφούς. **13** Καρδία ευφραινούμενην Ιλαρύνει το πρόσωπον: υπό δε της λύπτης της καρδίας καταθλίβεται το πνεύμα. **14** Η καρδία του συνετού ζητεί γνώσιν το δε στόμα των αφρόνων βόσκει μωρίαν. **15** Πάσαι αι ημέραι του τεθλιμμένου είναι κακάι: ο δε ευφραινόμενος την καρδίαν έχει ευωχίαν παντοτεινήν. **16** Καλήτερον το ολίγον εν φόβῳ Κυρίου, παρά θησαυροί πολλοί και ταραχή εν αυτοίς. **17** Καλήτερον ξενισμός λαχάνων μετά αγάπης, παρά μόσχος σιτευτός μετά μίσους. **18** Ο θυμώδης ἀνθρωπός διεγείρει μάχας ο δε μακρόθυμος καταπαύει ἐριδας. **19** Η οδός του οκνηρού είναι ως περφραγμένη από ακάνθας: αλλ' η οδός των ευθέων είναι εξωμαλισμένη. **20** Υιός σοφός ευφραίνει πατέρα: ο δε μωρός ἀνθρωπός καταφρονεί την μητέρα αυτού. **21** Η μωρία είναι χαρά εις τον ενδεή φρενών: ο δε συνετός ἀνθρωπός περιπατεί ορθώς. **22** Όπου συμβούλιον δεν υπάρχει, οι σκοποί ματαιόνονται εν δε τω πλήθει των συμβούλων στερεόνονται. **23** Χαρά εις τον ἀνθρωπον διά την απόκρισιν του στόματος αυτού, και λόγος εν καιρῷ, πόσον καλός είναι. **24** Η οδός της ζωής εις τον συνετόν είναι προς τα ἀνω, διά να εκκλίνη από του ἀδου

των υπερηφάνων στερεόνει δε το δρίον της χήρας. **26** Οι λογισμοί του πονηρού είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον-των δε καθαρών οι λόγοι ευάρεστοι. **27** Ο δωρολήπτης ταράττει τον οίκον αυτού αλλ' διτις μισεί τα δώρα της σαρκός: ο δε φθόνος σαπρία των οστέων αποκριθή: το δε στόμα των ασεβών εξερεύγεται κακά. **28** Η καρδία του δικαίου προμελετά διά να καταθλίβων τον πέντα ονειδίζει τον Ποιητήν αυτού αποκριθή: το δε στόμα των ασεβών εξερεύγεται κακά. **29** Ο Κύριος είναι μακράν από των ασεβών εισακούει δε εκτινάσσεται εν τη ασεβεία αυτού: ο δε δίκαιος και της δέήσεως των δικαίων. **30** Το φως των οφθαλμών εν τω θανάτῳ αυτού έχει επλίπει. **33** Εν τη καρδίᾳ ευφραίνει την καρδίαν· και η καλή φήμη παχύνει τα του συνετού επαναπαύεται σοφία: εν μέσω δε των οστά. **31** Το ωτίον, το οποίον ακούει τον έλεγχον της αφρόνων φανερούται. **34** Η δικαιοσύνη υψόνει έθνος η ζωής, διατρίβει μεταξύ των σοφών. **32** Όστις απωθεί δε αμαρτία είναι ονειδος λάων. **35** Εύνοια του βασιλέως δε αυτού προς τον την διδασκαλίαν, αποστρέφεται την ψυχήν αυτού αλλ' είναι προς φρόνιμον δούλον θυμός δε αυτού προς τον προξενούντα αισχύνην.

16 Του ανθρώπου είναι αι προπαρασκευαί της καρδίας: παρά δε του Κυρίου η απόκρισις της γλώσσης. **2** Πάσαι αι οδοί του ανθρώπου φαίνονται ορθαί εις τους οφθαλμούς αυτού πλην ο Κύριος σταθμίζει τα πνεύματα. **3** Αφιέρονται τα έργα σου εις τον Κύριον, και αι βουλαί σου θέλουσι στερεωθή. **4** Ο Κύριος έκαμε τα πάντα δι' εαυτόν, έτι και τον ασεβή διά την ημέραν την κακήν. **5** Βδέλυγμα εις τον Κύριον είναι πας υψηλοκάρδιος και χειρ με χείρα αν συνάπτηται, δεν θέλει μένει ατιμώρητος. **6** Διά χάριτος και αληθείας καθαρίζεται η ανομία και διά του φόβου του Κυρίου εκκλίνονται οι ἀνθρωποι από του κακού. **7** Όταν ο Κύριος αρέσκηται εις τας οδούς του ανθρώπου, και τους εχθρούς αυτού ειρηνεύει μετ' αυτού. **8** Καλήτερον ολίγον μετά δικαιοσύνης, παρά εισοδήματα μεγάλα μετά αδικίας. **9** Η καρδία του ανθρώπου βουλεύεται την οδόν αυτού· αλλ' ο Κύριος διευθύνει τα βήματα αυτού. **10** Χρησμός είναι εις τα χείλη του βασιλέως: το στόμα αυτού δεν σφάλλει εν τη κρίσει. **11** Δικαία στάθμη και πλάστιξ είναι του Κυρίου πάντα τα ζύγια του σακκίου είναι έργου αυτού. **12** Βδέλυγμα είναι εις τους βασιλείς να πράττωσιν ανομίαν διότι ο θρόνος στερεόνεται μετά της δικαιοσύνης. **13** Τα δίκαια χείλη είναι ευπρόσδεκτα εις τους βασιλείς, και αγαπώσι τον λαλούντα ορθά. **14** Θυμός βασιλέως είναι ἀγγελος θανάτου· αλλ' ο σοφός ἀνθρωπος καταπραύνει αυτόν. **15** Εις το φως του προσώπου του βασιλέως είναι ζωής: και η ενύοις αυτού είναι ως νέφος οψίμων βροχής. **16** Πόσον καλητέρα είναι η απόκτησις της σοφίας παρά το χρυσίον και προκριτωτέρα η απόκτησις της συνέσεως παρά το αργύριον. **17** Η οδός των ευθέων είναι να εκκλίνωσιν από του κακού διτις φυλάττει την οδόν αυτού, διατηρεί την ψυχήν αυτού. **18** Η υπερηφανία προηγείται του ολέθρου, και υψηλοφροσύνη του πνεύματος προηγείται της πτώσεως. **19** Καλήτερον να ήναι τις ταπεινόφρων μετά των ταπεινών, παρά να μοιράζῃ λάφυρα μετά των υπερηφάνων. **20** Ο συνετός εις τα πράγματα θέλει ευρεί καλόν· και ο ελπίων επί τον Κύριον είναι μακάριος. **21** Ο σοφός την καρδίαν θέλει ονομάζεσθαι φρόνιμος και η γλυκύτης των χειλέων προσθέτει μάθησιν. **22** Η σύνεσις είναι πηγή ζωής εις τον έχοντα αυτήν· η δε παιδεία των αφρόνων μωρία. **23** Η καρδία του σοφού συνετίζει το

στόμα αυτού, και εις τα χείλη αυτού προσθέτει μάθησιν. χαράν. 22 Η ευφραινομένη καρδία δίδει ευεξίαν ως 24 Κηρήθρα μέλιτος οι ευάρεστοι λόγοι: γλυκύτης εις ιατρικόν: το δε κατατεθλιμμένον πνεύμα ξηραίνει τα την ψυχήν και ίασις εις τα οστά. 25 Υπάρχει οδός ήτις οστά. 23 Ο ασεβής δέχεται δώρον από του κόλπου, φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής διά να διαστρέψῃ τας οδούς της κρίσεως. 24 Επί του είναι οδοί θανάτου. 26 Ο εργαζόμενος εργάζεται δι' προσώπου του συνετού είναι σοφία: αλλ' οι οφθαλμοί εαυτόν διότι το στόμα αυτού αναγκάζει αυτόν. 27 Ο του άφρονος βλέπουσιν εις τα άκρα της γης. 25 Ο άφρων αχρείος άνθρωπος σκάπτει κακόν και εις τα χείλη αυτού υιός είναι βαρυθυμία εις τον πατέρα αυτού και πικρία είναι ως πυρ καίον. 28 Ο διεστραμμένος άνθρωπος εις την γεννήσασαν αυτόν. 26 Δεν είναι ποτέ καλόν να διασπείρει έριδας και ο ψιθυριστής διαχωρίζει τους επιβάλληται ποινή εις τον δίκαιον, να επιβουλεύται τις στενωτέρους φίλους. 29 Ο βίαιος άνθρωπος αποπλανά τους άρχοντας διά την ευθύτητα αυτών. 27 Ο κρατών τον πλησίον αυτού και φέρει αυτόν εις οδόν ουχί τους λόγους αυτού είναι γνωστικός ο μακρόθυμος καλήν. 30 Κλείων τους οφθαλμούς αυτού μηχανάται άνθρωπος είναι φρόνιμος. 28 Και αυτός ο άφρων, όταν διεστραμμένας δαγκάνων τα χείλη αυτού εκτελεί το σιωπά λογίζεται σοφός και ο κλείων τα χείλη αυτού, κακόν. 31 Η πολιά είναι στέφανος δόξης, ευρισκομένην εν τη οδώ της δικαιοσύνης. 32 Καλήτερος ο μακρόθυμος παρά τον δυνατόν και ο εξουσιάζων το πνεύμα αυτού παρά τον εκπορθόντα πόλιν. 33 Ο κλήρος ρίπτεται εις την κάλπην: όλη όμως η κρίσις αυτού είναι παρά Κυρίου.

17 Καλήτερον ξηρόν ψωμίον και ειρήνην μετ' αυτού, η ατιμία. 4 Οι λόγοι του στόματος του ανθρώπου παρά οίκον πλήρη θυμάτων μετά έριδος. 2 Ο είναι ίδατα βαθέα: και η πηγή της σοφίας, χείμαρρος φρόνιμος υπηρέτης θέλει εξουσιάζει επί υιού αισχύνης αναπτηδών. 5 Δεν είναι καλόν να προσωποληπτή τις και θέλει συμμοιρασθή την κληρονομίαν μεταξύ του ασεβή, διά να ανατρέπει το δίκαιον εν τη κρίσει. αδελφών. 3 Το χωνευτήριον δοκιμάζει τον άργυρον και 6 Τα χείλη του άφρονος εμβαίνουσιν εις έριδας, και η κάμινος τον χρυσόν, ο δε Κύριος τας καρδίας. 4 Ο το στόμα αυτού προσκαλεί ραπίσματα. 7 Το στόμα κακοποιός υπακούει εις τα άνομα χείλη: ο ψεύτης δίδει του άφρονος είναι ο αφανισμός αυτού, και τα χείλη ακρόασιν εις την κακήν γλώσσαν. 5 Όστις περιελά τον αυτού παγίς εις την ψυχήν αυτού. 8 Οι λόγοι του πτωχόν, ονειδίζει τον Ποιητήν αυτού: όστις χάριει εις ψιθυριστού καταπίνονται ήδεως και καταβαίνουσιν έως συμφοράς, δεν θέλει μενεί αιτιώριτος. 6 Τέκνα τέκνων των ενδομύχων της κοιλίας. 9 Οκνηρός εις το έργον είναι ο στέφανος των γερόντων και η δόξα των τέκνων αυτού είναι βεβαίως αδελφός του ασώτου. 10 Το όνομα οι πατέρες αυτών. 7 Χείλη υπεροχής δεν αρμόζουσιν του Κυρίου είναι πύργος οχυρός ο δίκαιος, καταφεύγων εις τον άφρονα: πολύ ολιγώτερον χείλη ψεύδους εις εις αυτόν, είναι εν ασφαλείᾳ. 11 Τα αγαθά του πλουσίου τον άρχοντα. 8 Το δώρον είναι ως λίθος πολύτιμος είναι η οχυρά αυτού πόλις, και φαντάζεται αυτά ως εις τους οφθαλμούς του δωροδοκούμενου όπου τούτο υψηλόν τείχος. 12 Προ του αφανισμού υψόνται η εμφανισθή, κατορθώνει. 9 Όστις κρύπτει παράβασιν, καρδία του ανθρώπου και η ταπείνωσις προπορεύεται ζητεί φιλίαν: αλλ' όστις επαναλέγει το πράγμα, χωρίζει της δόξης. 13 Το να αποκρίνηται τις πριν ακούση, είναι τους στενωτέρους φίλους. 10 Περισσότερον τύπει εις αυτόν αφροσύνη και όνειδος. 14 Το πνεύμα του ο έλεγχος των φρόνιμον, παρά εκατόν μαστιγώσεις ανθρώπου θέλει υποστηρίζει την αδυναμίαν αυτού τον άφρονα. 11 Ο κακός ζητεί μόνον στάσεις διά αλλά το κατατεθλιμμένον πνεύμα τις δύναται να τούτο άγγελος σκληρός θέλει πεμφόρη κατ' αυτού. 12 υποφέρῃ: 15 Η καρδία του φρονίμου αποτκά σύνεσιν. Ας απαντήση τον άνθρωπον άρκτος στερηθείσα των και το ωτίον των σοφών ζητεί γνώσιν. 16 Το δώρον τέκνων αυτής και ουχί άφρων εν τη μωρία αυτού. 13 του ανθρώπου ανοίγει τόπον εις αυτόν, και φέρει Όστις αποδίδει κακόν αντί καλού, κακόν δεν θέλει αυτόν έμπροσθεν των μεγάλων. 17 Ο πρωτολογών αναχωρήσει από του οίκου αυτού. 14 Όστις αρχίζει εν τη κρίσει αυτού φαίνεται δίκαιος αλλ' ο αντιδίκος φιλονεκίαν, είναι ως ο εκφράτων ύδατα: όθεν παύσον αυτού έρχεται και εξελέγχει αυτόν. 18 Ο κλήρος παύει από της φιλονεκίας πριν εξαφθή. 15 Ο δικαιόνων τας αντιλογίας και αποφασίζει μεταξύ των δυνατών. τον ασεβή και ο καταδικάζων τον δίκαιον, αμφότεροι 19 Αδελφός δυσαρεστηθείς υποτάσσεται δυσκολώτερα είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον. 16 Τι χρησιμέουσι τα παρά οχυρά πόλις: αι δε διαφοράι αυτών είναι ως χρήματα εις την χείρα του άφρονος, διά να αγοράσῃ μοχλοί φρουρίου. 20 Εν των καρπών του στόματος σοφίαν, αφού δεν έχει γνώσιν; 17 Εν παντί καιρώ του ανθρώπου θέλει χορτασθή η κοιλία αυτού: από αγαπά ο φίλος, και ο αδελφός γεννάται διά καιρόν του προϊόντος των χειλέων αυτού θέλει εμπλησθή. 21 ανάγκης. 18 Άνθρωπος ενδέής φρενών δίδει χείρα και Θάνατος και ζωή είναι εις την χείρα της γλώσσης και οι εγγυάται διά τον φίλον αυτού. 19 Ο αγαπών έριδας αγαπώντες αυτήν θέλουσι φάγει τους καρπούς αυτής. αγαπά αμαρτήματα: ο υπερυψώνων την πύλην αυτού 22 Όστις εύρηκε γυναίκα, εύρηκεν αγαθόν και απήλαυσε ζητεί όλεθρον. 20 Ο σκολιός την καρδιάν δεν ευρίσκει χάριν παρά Κυρίου. 23 Ο πέντης λαλεί μετά ικεσιών καλόν: και ο διεστραμμένος την γλώσσαν αυτού πίπτει αλλ' ο πλούσιος αποκρίνεται μετά σκληρότητος. 24 Ο εις συμφοράν. 21 Όστις γεννά άφρονα, γεννά αυτόν διά άνθρωπος ο έχων φίλους πρέπει να φέρηται φιλικώς: λύπην αυτού και ο πατήρ του ανοίγτου δεν απολαμβάνει και υπάρχει φίλος στενώτερος αδελφού.

19 Καλήτερος ο πτωχός ο περιπατών εν τη φρόνιμος. **2** Απειλή βασιλέως είναι βρυχηθμός λέοντος ακεραιότητι αυτού, παρά τον πλούσιον τον όστις παροξύνει αυτόν, αμαρτάνει εἰς την ιδίαν αυτού διεστραφμένον τα χείλη αυτού και όντα ἄφρονα. **2** ζωήν. **3** Τιμή είναι εἰς τον ἀνθρωπον να παύῃ από Ψυχή ἀνέν γνώσεως βεβαίως δεν είναι καλόν και όστις της ἐρίδος πας δε ἄφρων εμπλέκεται εἰς ταῦτην. **4** Ο σπεύδει με τους πόδας, προσκόπτει. **3** Η αφροσύνη οκνηρός δεν θέλει να αροτριά εξ αιτίας του χειμώνος του ανθρώπου διαστρέφει την οδόν αυτού και η διά τούτο θέλει ζητεῖ εν τω θέρει και δεν θέλει λαμβάνει. καρδία αυτού αγανακτεί κατά του Κυρίου. **4** Ο πλούτος **5** Η βουλή εν τη καρδία του ανθρώπου είναι ως προσθέτει φίλους πολλούς: ο δε πτωχός εγκαταλείπεται ύδατα βαθέα: αλλ' ο συνετός ἀνθρωπος θέλει ανασύρει υπό του φίλου αυτού. **5** Φυεδής μάρτυς δεν θέλει μείνει αυτήν. **6** Πολλοί ἀνθρωποι κηρύγτουσιν ἔκαστος την ατιμώρητος: και ο λαλών ψεύδη δεν θέλει εκφύγει. καλοκαγαθίαν αυτού· αλλά τις θέλει εύρη ἀνθρωπον **6** Πολλοί κολακεύουσιν το πρόσωπον του ἀρχοντος: πιστον; **7** Ο δίκαιος περιπατεῖ εν τη ακεραιότητι αυτού· και πας τις είναι φίλος του διδόντος ανθρώπου. **7** και τα τέκνα αυτού είναι μακάρια μετ' αυτού. **8** Τον πτωχόν μισούσιν πάντες οι αδελφοί αυτού· πόσω Βασιλεύς, καθήμενος επὶ θρόνου κρίσεως, διασκεδάζει μάλλον θέλουσιν αποφεύγει αυτόν οι φίλοι αυτού; αυτός παν κακόν διά των οφθαλμών αυτού. **9** Τις δύναται να ακολουθεῖ φωνάζων: αλλ' εκείνοι δεν αποκρίνονται. **8** εἴπιτε, Εκαθάρισα την καρδίαν μου, είμαι καθαρός από ὅστις αποκτά σοφίαν, αγαπά την ψυχήν αυτού· όστις των αμαρτιών μου; **10** Ζύγια διάφορα, μέτρα διάφορα, φυλάττει φρόνησιν, θέλει ευρεί καλόν. **9** Ο ψευδής είναι αμφότερα βδέλυγμα εἰς τον Κύριον. **11** Γνωρίζεται μάρτυς δεν θέλει μείνει ατιμώρητος: και ο λαλών και αυτό το παιδίον εκ των πράξεων αυτού, αν τα ψεύδη θέλει απολεσθή. **10** Η τρυφή δεν αρμόζει εἰς ἔργα αυτού είναι καθαρά, και αν ευθέα. **12** Το ωτίον ἀφροναπολύ οιλιγώτερον εἰς δούλον, να εξουσιάζῃ επ' ακούει και ο οφθαλμός βλέπει: αλλ' ο Κύριος ἐκαμεν αρχόντων. **11** Η φρόνησις του ανθρώπου συστέλλει τον αμφότερα. **13** Μη αγάπα τον ύπνον, διά να μη ἐλθῃς θυμόν αυτού· και είναι δόξα αυτού να παραβλέπῃ την εἰς πτωχείαν ἀνοίξον τους οφθαλμούς σου και θέλεις παραβάσιν. **12** Η οργή του βασιλέως είναι ως βρυχηθμός χορτασθή ἀρτου. **14** Κακόν, κακόν, λέγει ο αγοραστής λέοντος: η δε εύνοια αυτού ως δρόσος επί τον χόρτον. αλλ' αφού αναχωρήσῃ, τότε καυχάται. **15** Υπάρχει **13** Ο φρόνων υιός είναι ὀλέθρος εἰς τον πατέρα αυτού· και χρυσίον και πλήθος μαργαριτών: τα χειλη ὁμώς της αι ἐριδες της γυναικος είναι ακατάπαυστον στάξιμον. **14** γνώσεως είναι το πολύτιμον κειμήλιον. **16** Λάβε το Οίκος και πλούτη κηληρονομούνται εκ των πατέρων: αλλ' ιμάτιον του εγγυωμένου διά ξένον και λάβε ενέχυρον η φρόνιμος γονή παρά Κύριον διδέται. **15** Η οκνηρία απ' αυτού, εγγυωμένου περὶ ξένων πραγμάτων. **17** Ο ρίπτει εἰς βαθύν ύπνον· και η ἀεργος ψυχή θέλει πεινά. ἀρτος του ψεύδους είναι γλυκύς εἰς τον ἀνθρωπον μετά **16** Ο φυλάττων την εντολήν φυλάττει την ψυχήν αυτού· ταύτα ώμως το στόμα αυτού θέλει γεμισθή χαλίκων. ο δε καταφρονών τας οδούς αυτού θέλει απολεσθή. **17** Οι σκοποί στερέονται διά της συμβουλής: και ελεών πτωχών δανείζει εἰς τον Κύριον και θέλει γείνει μετά καλήν σκέψιν κάμψε πόλεμον. **19** Ο σπερμολόγος εις αυτόν η ανταπόδοσις αυτού. **18** Παιδίεν του ιούν περιερχόμενος αποκαλύπτει τα μυστικά διά τούτο μη σου ενόσω είναι επιτίς αλλά μη διεγείρης την ψυχήν σμύγου μετά του πλατύνοντος τα χειλη αυτού. **20** σου, ώστε να θανατώσης αυτόν. **19** Ο οργύλος θέλει Ο λύχνος του κακολογούντος τον πατέρα αυτού ή λάβει ποινήν: διότι και αν ελευθερώσης αυτόν, πάλιν την μητέρα αυτού θέλει σβεσθή εν βαθεί σκότει. **21** θέλεις κάμει το αυτό. **20** Άκουε συμβουλήν και δέχου Κληρονομία αποκτηθείσα ταχέως την αρχήν, εις το διδασκαλίαν διά να γείνης σοφός εἰς τα ἔσχατα σου. **21** τέλος δεν ευλογείται. **22** Μη είπης, Θέλω ανταποδώσει Είναι πολλοί λογισμοί ειν τη καρδία του ανθρώπου η κακόν: ανάμενε τον Κύριον και θέλει σε σώσει. **23** βουλή ώμως του Κυρίου, εκείνη θέλει μένει. **22** Τιμή Ζύγια διάφορα είναι βδέλυγμα εἰς τον Κύριον: και η του ανθρώπου είναι η αγαθότης αυτού: και καλήτερος δολία πλάστιγκ δεν είναι καλόν. **24** Τα διαβήματα του ο πτωχός παρά τον ψεύτην. **23** Ο φόβος του Κυρίου ανθρώπου διευθύνονται υπό του Κυρίου πως λοιπόν ο φέρει ζωήν, και ο φοβούμενος αυτόν θέλει πλαγιάζει ἀνθρωπος ήθελε γνωρίσει την εαυτού οδόν: **25** Παγίς κεχορτασμένος: κακόν δεν θέλει συναπαντήσει. **24** Ο είναι εἰς τον ἀνθρωπον, προπετώς να λαλήη περί iερών οκνηρός ειμβάπτει την χείρα αυτού εἰς το τρυβλίον, και μετά τας ευχάς να σκέπτηται. **26** Ο σοφός βασιλεύς και δεν θέλει ουδέ εἰς το στόμα αυτού να επιστρέψῃ λικιζει τους ασεβείς και στρέφει τον τροχόν επ' αυτούς, αυτήν. **25** Εάν μαστιγώσης τον χλευαστήν, ο απλούς **27** Λύχνος του Κυρίου είναι το πνεύμα του ανθρώπου, θέλει γείνει προσεκτικός: και εάν ελέγχης τον φρόνιμον, το οποίον δειρεύει πάντα τα ενδόμυχα της καρδίας. θέλει εννοήσει γνώσιν. **26** Οστις αιτιάζει τον πατέρα **28** Έλεος και αλήθεια διαφοράτουσι τον βασιλέα: και απωθεί την μητέρα, είναι υιός προξενών αισχύνην ο θρόνος αυτού υποστηρίζεται υπό του ελέους. **29** και ονειδος. **27** Παύσον, νιέ μου, να αικούνης διδασκαλίαν Καύχημα των νέων είναι η δύναμις αυτών: και δόξα παρεκτρέπουσαν από των λόγων της γνώσεως. **28** Ο των γερόντων η πολιά. **30** Τα μελανίσματα των πληγών ασεβής μάρτυς χλευάζει το δικαιον: και το στόμα των λευκαίνουσι τον κακόν: και τα κτυπήματα τα ενδόμυχα ασεβών καταπίνει ανομίαν. **29** Κρίσεις ετοιμάζονται της καρδίας.

διά τους χλευαστάς, και ραβδισμοί διά την ράχιν των αφρόνων.

20 Ο οίνος είναι χλευαστής, και τα σίκερα στασιαστικά και όστις δελεάζεται υπό τούτων, δεν είναι αυτήν.

καρδίας. 3 Να κάμνη τις δικαιοσύνην και κρίσιν είναι φόβου του Κυρίου είναι πλούτος και δόξα και ζωή. αρεστότερον εις τον Κύριον παρά θυσίαν. 4 Το επηρέμενον 5 Τρίβολοι και παγίδες είναι εν τη οδώ του σκολιού-όμμα και η αλαζών καρδία, ο λύχνος των ασεβών, όστις φυλάττει την ψυχήν αυτού, θέλει είσθαι μακράν είναι αμαρτία. 5 Οι λογισμοί του επιμελούς φέρουσι απ' αυτών. 6 Δίδαξον το παιδίον εν αρχή της οδού βεβαίως εις αφθονίαν παντός δε προπετούς βεβαίως εις αυτού και δεν θέλει απομακρυνθή απ' αυτής ουδέ ένδειαν. 6 Το αποκτάν θησαυρούς διά ψευδούς γλώσσης όταν γηράσῃ. 7 Ο πλούσιος εξουσιάζει τους πτωχούς είναι ματαίτης ἀστατος των ζητούντων θάνατον. 7 Αι και ο δανειζόμενος είναι δύσλος του δανείζοντος. 8 αρταγαί των ασεβών θέλουσιν εξολοθρεύσει αυτούς Ο σπείρων ανομίαν θέλει θερίσει συμφοράς και η διότι αρνούνται να πράττωσι το δίκαιον. 8 Η οδός του ράβδος της υβρίσεως αυτού θέλει εκλείψει. 9 Ο έχων διεφθαρμένον ανθρώπου είναι σκοιλί· του δε καθαρού όμμα αγαθόν θέλει ευλογηθή διότι δίδει εκ του ἄρτου το ἔργον είναι ευθές. 9 Καλήτερον να κατοική τις εν αυτού εις τον πτωχόν. 10 Εκδίλων τον χλευαστήν και γνωνία δώματος, παρά εν οίκῳ ευρυχώρῳ μετά γυναικός θέλει συνεξέλθει η φιλονεικία, και η ἔρις και η ύβρις φιλέριδος. 10 Η ψυχή του ασεβούς επιθυμεί κακόν· ο θέλουσι πάσειν. 11 Όστις αγαπά την καθαρότητα της πλησίουν αυτού δεν ευρίσκει χάριν εις τους οφθαλμούς καρδίας, διά την χάριν των χειλέων αυτού ο βασιλεύς αυτού. 11 Όταν ο χλευαστής τιμωρήται, ο απλούς θέλει είσθαι φίλος αυτού. 12 Οι οφθαλμοί του Κυρίου γίνεται σοφώτερος και ο σοφός διδασκόμενος λαμβάνει περιφρουρούσι την γνώσιν· ανατρέπει δε τας υποθέσεις γνώσιν. 12 Ο δίκαιος συλλογίζεται την οικίαν του του παρανόμου. 13 Ο οκνηρός λέγει, Λέων είναι έξω-ασεβούς, όταν οι ασεβείς κατακρημνίζωνται εις την εν τω μέσω των πλατειών θέλων φονευθή. 14 Στόμα κακίαν αυτών. 13 Όστις εμφράττει τα ὡτά αυτού εις γυναικός αλλοτρίας είναι λάκκος βαθύς· ο μισούμενος την κραυγήν του πτωχού, θέλει φωνάζει και αυτός και υπό Κυρίου θέλει εμπέσει εις αυτόν. 15 Η ανοησία δεν θέλει εισακουσθή. 14 Δώρον κρύψιον καταπραΐνει είναι συνδεδεμένη μετά της καρδίας του παιδίου· η θυμόν· και χάρισμα εις τον κόλπον βαλλόμενον, οργήν ράβδος της παιδείας θέλει αποχωρίσει αυτήν απ' αυτού. ισχυράν. 15 Χαρά είναι εις τον δίκαιον να κάμνη κρίσιν. 16 Όστις καταθλίβει τον πτωχόν διά να αυξήση τα όλεθρος δε εις τους εργάτας της ανομίας. 16 Ἀνθρωπος πλούτη αυτού, και ὄστις δίδει εις τον πλούσιον, θέλει αποπλανώμενος από της οδού της συνέσεως θέλει ελθεῖ βεβαίως εις ἔνδειαν. 17 Κλίνον το ωτίον σου και κατασκηνώσει εν τη συνάξει των τεθανατωμένων. 17 Ο ἀκούει τους λόγους των σοφών, και προσκόλλησον την αγαπών ευθυμίαν θέλει κατασταθή πένης ο αγαπών καρδίαν σου εις την γνώσιν μου· 18 διότι είναι τερπνοί, οίνον και μύρα δεν θέλει πλούτησει. 18 Ο ασεβής εάν φυλάττει αυτούς εν τη καρδίᾳ σου· και θέλουσι θέλει είσθαι αντίλυτρον του δίκαιου, και των ευθέων συναρμόζεσθαι ομού επί των χειλέων σου. 19 Διά να ο παραβάτης. 19 Καλήτερον να κατοική τις εν γῇ ήναι το θάρρος σου επί τον Κύριον, εδίδαξα ταύτα εις σε ερήμω παρά μετά γυναικός φιλέριδος και θυμώδους. την ημέραν ταύτην, μάλιστα εις σε. 20 Δεν έγραφα εις 20 Θησαυρός πολύτιμος και μύρα ευρίσκονται εν τω σε πολλάκις διά συμβουλών και γνώσεων. 21 διά να οίκω του σοφού· ο δε ἀφρωπός άνθρωπος καταδαπανά σε κάμω να γνωρίσης την βεβαίότητα των λόγων της αυτά. 21 Ο θηρεύων δικαιοσύνην και ἔλεος θέλει ευρεί αληθείας, ώστε να αποκρίνησαι λόγους αληθείας προς ζωήν, δικαιοσύνην και δόξαν. 22 Ο σοφός εκπορθεί την τους εξαποστέλλοντάς σε; 22 Μη γυμνόντης τον πτωχόν, πόλιν των δυνατών και καταβάλλει το οχύρωμα του διότι είναι πτωχός· μηδέ καταθλίβει εις την πύλην θάρρους αυτής. 23 Όστις φυλάττει το στόμα αυτού και τον δυστυχούντα· 23 διότι ο Κύριος θέλει ειδικάσει την γλώσσαν αυτού, φυλάττει την ψυχήν αυτού από την δίκην αυτών· και θέλει γυμνώσει την ψυχήν των στενοχωριών. 24 Υπερίφανος και αλαζών χλευαστής γυμνωσάντων αυτούς. 24 Μη κάμνε φιλίαν μετά καλείται, ὄστις πράττει μετά θυμού αλαζονείας. 25 Αι ανθρώπου θυμώδους· και μετά ανθρώπου οργίλου μη επιθυμίαί του οκνηρού θανατόντων αυτόν· διότι αι συμπεριπάτει· 25 μήποτε μάθης τας οδούς αυτού, και χείρες αυτού δεν θέλουσι να εργάζωνται· 26 επιθυμεί λάβητς παγίδα εις την ψυχήν σου. 26 Μη ἐσο εκ των όλην την ημέραν επιθυμίας· ο δε δίκαιος δίδει και δεν διδόντων χείρα, εκ των εγγυωμένων διά χρέη. 27 φείδεται. 27 Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυμα· πολλώ Εάν δεν ἔχης πόθεν να πληρώσης, διά τι να πάρωσι μάλλον όταν προσφέρωσιν αυτήν μετά πονηρίας. 28 Ο την κλίνην σου υποκάθωθέν σου; 28 Μη μετακίνει ψευδής μάρτυς θέλει απολεσθή· ο δε ἀνθρωπός ὄστις ὄρια αρχαία, τα οποία έθεσαν οι πατέρες σου. 29 Είδες υπακούει θέλει λαλεί πάντοτε. 29 Ο ασεβής ἀνθρωπός ἀνθρωπον επιτήδειον εις τα ἔργα αυτού· αυτός θέλει σκληρύνει το πρόσωπον αυτού· αλλ' ο ευθύς κατευθύνει παρασταθή ενώπιον βασιλέων· δεν θέλει παρασταθή τας οδούς αυτού. 30 Δεν είναι σοφία ούτε σύνεσις ούτε ενώπιον ουτιδανών.

βουλή εναντίον του Κυρίου. 31 Ο ίπος ετοιμάζεται διά την ημέραν της μάχης· η σωτηρία όμως είναι παρά Κυρίου.

22 Προτιμότερον όνομα καλόν παρά πλούτη μεγάλα, χάρις αγαθή παρά αργύριον και χρυσίον. 2 Πλούσιος και πτωχός συναπαντώνται· ο Κύριος είναι ο Ποιητής αμφοτέρων τούτων. 3 Ο φρόνιμος προβλέπει το κακόν και κρύπτεται· οι ἀφρονες όμως προχωρούσι βεβαίως εις εαυτόν πτέρυγας ως αετού και πετά προς και τιμωρούνται. 4 Η αμοιβή της ταπεινώσεως και του

23 Όταν καθήστης να φάγης μετά ἀρχοντος, παρατήρει επιμελώς τα παρατιθέμενα ἐμπροσθέν σου· 2 και βάλε μάχαιραν εις τον λαιμόν σου, εάν ήσαι αδηφάγος· 3

μη επιθύμει τα εδέσματα αυτού· διότι ταύτα είναι τροφή δολιότητος. 4 Μη μερίμνα διά να γείνης πλούσιος· ἀπό της σοφίας σου. 5 Θέλεις επιστήσεις τους οφθαλμούς σου εις το μη υπάρχον· διότι ο πλούτος κατασκευάζει τον οργάνον της παρασταθή ενώπιον βασιλέων· δεν θέλει παρασταθή τας οδούς αυτού. 6 Μη τρώγε τον ἄρτον του φθονερού,

μηδέ επιθύμει τα εδέσματα αυτού· 7 διότι καθώς φρονεί ευφροσύνου πλούτου. 5 Ο σοφός ἀνθρωπος ισχύει, και εν τη ψυχή αυτού, τοιούτος είναι φάγε και πίε, λέγει ο ἀνθρωπος ο φρόνιμος αυξάνει δύναμιν. 6 Διότι διά προς σέ αλλ' η καρδία αυτού δεν είναι μετά σου. 8 Το σοφών βουλών θέλεις κάμει τον πόλεμόν σου εκ του ψωμίον, το οποίον ἔφαγες, θέλεις εξέμεσει και θέλεις πλήθους δε των συμβούλων προέρχεται σωτηρία. 7 Η χάσει τας γλυκείας συνομιλίας σου. 9 Μη λάλει εις σοφία είναι παραπολύ υψηλή διά τον ἄφρονα δεν θέλει τα ώτα του ἄφρονος· διότι θέλει καταφρονήσει την ανοίξει το σόμα αυτού εν τη πύλῃ. 8 Ὁστις μελετά να σοφίαν των λόγων σου. 10 Μη μετακίνει όρια αρχαία· πρᾶξη κακόν, θέλει ονομασθή ανήρ κακεντρεχής. 9 Η και μη εισέλθης εις τους αγρούς των ορφανών· 11 διότι μελέτη της αφροσύνης είναι αμαρτία· και ο χλευαστής ο Λυτρωτής αυτών είναι ισχυρός· αυτός θέλει εικδικάσει βδέλυγμα εις τους ανθρώπους· 10 Εάν μικροψυχήσης την δίκην αυτών εναντίον σου. 11 Προσκόλλησον την εν τη ημέρᾳ της συμφοράς, μικρά είναι η δύναμις σου. καρδίαν σου εις την παιδίαν και τα ώτα σου εις τους λόγους της γνώσεως· 12 Μη φίδειν να παιδεύης το παιδίον· διότι εάν κτυπήσης αυτό διά της ράβδου, δεν θέλει αποθάνει· 14 συ κτυπών αυτό διά της ράβδου, θέλεις ελευθερώσει την ψυχήν αυτού εκ του ἀδου. (Sheol h7585) 15 Υἱέ μου, εάν η καρδία σου γείνη σοφή· εξενύρει; 13 Υἱέ μου, φάγε μέλι, διότι είναι καλόν· και θέλει ευφραίνεσθαι και η καρδία ειμού· 16 και τα νεφρά κηρήθραν, διότι είναι γλυκεία επί του ουρανίσκον σου· μου θέλουσιν αγάλλεσθαι, όταν τα χείλη σου λαλώσιν 14 Τοιαῦτη θέλει εἰσθαι εις την ψυχήν σου η γνώσης της ορθά. 17 Ας μη ζηλεύῃ η καρδία σου τους αμαρτωλούς· σοφίας· όταν εύρης αυτήν, τότε θέλεις λάβεις αμοιβήν, αλλ' έσο εν τω φόβω του Κυρίου δόλην την ημέραν· 18 και η ελπίς σου δεν θέλει εκκοπή· 15 Μη στήνε παγίδα, διότι βεβαίως είναι αμοιβήν, και η ελπίς σου δεν θέλει ω ἀνομε, κατά της κατοικίας του δικαίου· μη ταράξης εκκοπή· 19 Ἀκουε συ, νιέ μου, και γίνου σοφός, και τον τόπον της αναπαύσεως αυτού· 16 διότι ο δίκαιος κατεύθυνε την καρδίαν σου εις την οδόν. 20 Μη ἔσο πίπτει επτάκις και σηκόνεται· αλλ' οι ασεβεῖς θέλουσι μεταξύ οινοποτών, μεταξύ κρεοφάγων ασώτων· 21 πέσει εις ὀλέθρον. 17 Εις την πτώσιν του εχθρού σου μη διότι ο μέθυσος και ο ἀσωτος θέλουσι πτωχεύεις· και ο χαρής· και εις το ολίσθημα αυτού ας μη ευφράίνεται η υπνώδης θέλει ενδυνήρα κάρη. 22 Υπάκουε εις τον πατέρα καρδία σου· 18 Μήποτε ο Κύριος ίδη και φανή τούτο σου, όστις σε εγέννησε· και μη καταφρόνει την μητέρα κακόν· δεν θέλεις λάβεις αμοιβήν, αλλ' έσο εν τω φόβω του Κυρίου δόλην την ημέραν· 19 Μη αγανάκτει περὶ των πώλει την σοφίαν και την παιδίαν και την σύνεσιν. πονηρευσμένων· μη ζήλευε τους ασεβεῖς· 20 διότι δεν 24 Ο πατήρ του δικαίου θέλει χαρή σφόδρα· και όστις θέλει έχει τέλος αγαθόν ο κακός ο λύχνος των ασεβών γεννά σοφόν νιόν, θέλει ευφραίνεσθαι εις αυτόν. 25 Θέλει σιθεσθή· 21 Υἱέ μου, φοβού τον Κύριον και τον Ο πατήρ σου και η μήτηρ σου θέλουσιν ευφραίνεσθαι· βασιλέα· και μη ἔχει συγκοινωνίαν μετά στασιαστών· 22 μάλιστα εκείνη, ήτις σε εγέννησε, θέλει χαρίει. 26 Υἱέ διότι η συμφορά αυτών θέλει επέλθει εξαίφνης· και τις μου, δος την καρδίαν σου εις εμέ· και ας προσέχωσιν γνωρίζει αμφοτέρων τας τιμωρίας; 23 Ταύτα προσέτι οι οφθαλμοί σου εις τας οδούς μου· 27 διότι η πόρνη είναι διά τους σοφούς· Η προσωποληψία εν τη κρίσει είναι λάκκος βαθύς· και η αλλοτρία γυνή στενόν φρέαρ. δεν είναι καλόν. 24 Τον λέγοντα πρός τον ασεβή, Είσαι 28 Αυτή προσέτι ενεδρεύει ως ληστής και πληθύνει δίκαιος, τούτον οι λαοί θέλουσι καταφασθή και τα ἔθνη τους παραβάτας μεταξύ των ανθρώπων. 29 Εις τίνα θέλουσι βδελύττεσθαι· 25 αλλ' εις τους ελέγχοντας είναι ουαί; εις τίνα στεναγμοί; εις τίνα ἐριδες; εις τίνα αυτόν θέλει εἰσθαι χάρις, και ευλογία αγαθών θέλει ματαιολογία; εις τίνα κτυπήματα ἀνευ αιτίας; εις τίνα ελθεί επ' αυτούς. 26 Ὁστις αποκρίνεται λόγους ορθούς, φλόγωσις οφθαλμών; 30 Εις τους εγχρονίζοντας εν είναι ως ο φιλών τα χείλη. 27 Διάταττε το ἔργον σου τω οίνω· εις εκείνους οίτινες διάγουσιν ανιχνεύοντες ἔξω και προετοίμαζε αυτό εις σεαυτόν εν τω αγρώ και οινοποσίας. 31 Μη θεώρει τον οίνον ότι κοκκινίζει, ότι ἐπειτα οικοδόμησον τον οίκον σου. 28 Μη ἡσο μάρτυς δίδει το χρώμα αυτού εις το ποτήριον, ότι καταβαίνει ἀδικος κατά του πλησίον σου, μηδέ απάτα διά των ευαρέστως. 32 Εν τω τέλει αυτού δάκνει ως δύρις και χειλέων σου. 29 Μη είπης, Καθώς ἔκαμεν εις εμέ, ούτω κεντρώνει ως βασιλίσκος· 33 οι οφθαλμοί σου θέλουσι θέλω κάμει εις αυτόν θέλω αποδώσει εις τον ἀνθρωπον κυττάξει αλλοτρίας γυναίκας, και η καρδία σου θέλει κατά το ἔργον αυτού. 30 Διέβαινον διά του αγρού του λαλήσει αισχρά· 34 και θέλεις εἰσθαι ως κοιμώμενος οκνηρού και διά του αμπελώνος του ανθρώπου του εν μέσω θαλάσσης, και ως κοιτώμενος επί κορυφής, καταρτίου· 35 με ἔπιπτον, θέλεις επειται, και δεν επόνεσαι· με ἔδειραν, και δεν ησθάνθην πότε θέλω εγερθή, διά να υπάγω να ζητήσω αυτόν πάλιν;

24 Μη ζήλευε τους κακούς ανθρώπους, μηδέ επιθύμει να ήσαι μετ' αυτών· 2 διότι η καρδία αυτών μελετά καταδυνάστευσιν, και τα χείλη αυτών λαλούσι κακουργίας. 3 Διά της σοφίας οικοδομείται οίκος και διά της συνέσεως στερεόνεται. 4 Και διά της γνώσεως τα ταμεία θέλουσι γεμισθή από παντός πολυτίμουν και

25 Και αύτα είναι παροιμίαι του Σολομώντος, τας οποίας συνέλεξαν οι ἀνθρωποι του Εζεκίου,

βασιλέως του Ιούδα. **2** Δόξα του Θεού είναι να καλύπτῃ και συ όμοιος αυτού. **5** Αποκρίνου εις τον άφρονα το πράγμα: δόξα δε των βασιλέων να εξιχνιάζωσι το κατά την αφροσύνην αυτού, διά να μη ήναι σοφός εις πράγμα. **3** Ο ουρανός κατά το ύψος και η γη κατά τον οφθαλμούς αυτού. **6** Όστις αποστέλλει μήνυμα βάθος και η καρδία των βασιλέων είναι ανεξέρευνητα. **7** Διά χειρός του άφρονος, αποκόπτει τους πόδας αυτού διά χειρός του άφρονος, αποκόπτει τους πόδας αυτού και πίνει ζημίαν. **8** Ως τα σκέλη του χωλύον κρέμονται θέλει εξέλθει εις τον χρυσοχόον. **9** Αφαίρεσον τους ανωφελή, ούτως είναι και παροιμία ειν τω στόματι ασεβείς απ' έμπροσθεν του βασιλέως, και ο θρόνος των αφρόνων. **10** Ως ο δεσμεύνων λίθον εις σφενδόνην, αυτού θέλει στερεώθηκεν διά την αφροσύνη. **11** Μη αλαζονεύοντας είναι ούτως είναι ούτως δίδει τιμήν εις τον άφρονα. **12** Ως η έμπροσθεν του βασιλέως, και μη ίστασαι εν τω πότῳ άκανθα αθωυμένη εις την χείρα του μεθύσου, ούτως των μεγάλων: **13** Διότι καλήτερον να σοι είπωσιν, Ανάβα είναι η παροιμία ειν τω στόματι των αφρόνων. **14** Εδώ, παρά να καταβιβασθής επί παρουσία του άρχοντος, δυνάστης μιαίνει τα πάντα και μισθόνει τους άφρονας, τον οποίον είδον οι οφθαλμοί σου. **15** Μη εξέλθης εις μισθόνει και τους παραβάτας. **16** Ως ο κόνων επιστρέψει έριδα ταχέως μήποτε εν τω τέλει απορήστης τι να κάμης, εις τον εμετόν αυτού, ούτως ο άφρων επαναλαμβάνει όταν ο πλησίον σου σε κατασχύνη. **17** Εκδίκασον την την αφροσύνην αυτού. **18** Είδες άνθρωπον νομίζοντα δίκην σου μετά το πλησίον σου· και μη ανακάλυπτε το εαυτόν σοφόν; μάλλον ελπίς είναι εκ του άφρονος παρά μυστικόν ἄλλου. **19** Μήποτε ο ακούνων σε ονειδίση και εξ αυτού. **20** Ο οκνηρός λέγει, Λέων είναι εν τη οδώ, η κατασχύνη σου δεν εξαλειφθῇ. **21** Λόγος λαληθείς λέων εν ταις πλατείαις. **22** Ως η θύρα πειστρέψεται πρεπόντως είναι μήλα χρυσά εις ποικίλματα αργυρά. **23** Επί τας στρόφιγγας αυτής, ούτως ο οκνηρός επί την Ως ενώτιον χρυσούν και στολίδιον καθαρού χρυσούν, κλίνην αυτού. **24** Ο οκνηρός εμβάπτει την χείρα αυτού είναι ο σοφός ο ελέγχων ωτίον υπήκοον. **25** Ως το ψύχος εις το τρυφλίον και βαρύνεται να επιστρέψῃ αυτήν της χιόνος εν καιρῷ του θερισμού, ούτως είναι ο πιστός εις το στόμα αυτού. **26** Ο οκνηρός νομίζει εαυτόν πρέσβυτον εις τους αποστέλλοντας αυτόν διότι αναπαύει σοφώτερον παρά επτά σοφούς γνωμοδότας. **27** Όστις την ψυχήν των κυρίων αυτού. **28** Ο καυχώμενος εις διαβαίνων ανακατόντεται εις έριδα μη ανήκουσαν εις δώρον ψευδές ομοιάζει σύννεφα και άνεμον χωρίς αυτόν, ομοιάζει τον πιάνοντα κύνα από των ωτίων. **29** Βροχής. **30** Δι' υπομονής πειθεται ο ηγεμών· και η Ως ο μανιακός δόστις ρίπτει φλόγας, βέλη και θάνατον, γλυκεία γλώσσα συντρίβει οστά. **31** Εύρηκας μέλι; φάγε ούτως είναι ο άνθρωπος, δόστις απατά τον πλησίον αυτού δόσον σοι είναι αρκετόν, μήποτε υπερεμπληθής απ' και λέγει, δεν έκαμον εγώ παῖζων; **32** Όπουν δεν είναι αυτού και εξεμέσης αυτοῦ. **33** Σπανιός βάλε τον πόδα ξύλα, το πυρ σβύνεται καὶ όπου δεν είναι ψιθυριστής, η σου εις τον οίκον του πλησίον σου, μήποτε σε βαρυνθή έρις ησυχάζει. **34** Ο άνθρωπος, δόστις μαρτυρεῖ κατά ξύλα διά το πυρ, και ο φίλερις άνθρωπος διά να εξάπτη του πλησίον αυτού μαρτυρίαν ψευδή, είναιν αως ρόπαλον έριδας. **35** Οι λόγοι του ψιθυριστού καταπίνονται ηδέως, και μάχαιρα και βέλος οξύ. **36** Πίστις προς ἀπίστον και καταβαίνονταν εις τα ενδύματα της κοιλίας. **37** Τα εν ημέρα συμφοράς είναιν αως οδόντιον σεσηπός και ένθερμα χείλη μετά πονηράς καρδίας είναιν αως σκωρία πους εξηρθρωμένος. **38** Ως ο εκδύνωμενος ιμάτιον εν αργύρου επικεχρισμένη επί πήλινον αγγείον. **39** Όστις ημέρα ψύχουν και το δόξος επί νίτρον, ούτως είναιν αως μισεί, υποκρίνεται με τα χείλη αυτού, και μηχανεύεται ψάλλων άσματα εις λελυπημένην καρδίαν. **40** Εάν δόλον εν τη καρδία αυτού. **41** Όταν ομιλή χαριέντως, πεινά ο εχθρός σου, δος εις αυτόν ἀρτον να φάγη: μη πίστευε αυτόν διότι έχει επτά βδελύγματα εν τη και εάν διψά, πότισον αυτόν ίδωρ· **42** διότι θέλεις καρδία αυτού. **43** Όστις σκεπάζει το μίσος διά δόλου, η σωρεύει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού, και πονηρία αυτού θέλει φανερωθή εν μέσω της συνάξεως. ο Κύριος θέλει σε ανταμείψει. **44** Ο βορράς άνεμος **45** ο εκδιώκει την βροχήν· το δε ωργισμένον πρόσωπον την υποψιθυρίζουσαν γλώσσαν. **46** Καλήτερον να κατοικήσεις εν γνωνίᾳ δώματος, παρά εν οίκω ευρυχώρω μετά γυναικός φιλέριδος. **47** Ως ύδωρ ψυχρόν εις ψυχήν διψώσαν, ούτως είναισι αγγελίαι αγαθαί από μακρονής γης. **48** Ο δίκαιος σφάλλων έμπροσθεν του ασεβούς είναισι απηγή θολερά και βρύσις διαφθαρείσα. **49** Καθώς δεν είναιι καλονταν τρώγη τις πολύ μέλι, ούτω δεν είναι ένδοξον να ζητή την ίδιαν αυτού δόξαν. **50** Όστις δεν κρατεί το πνεύμα αυτού, είναισι αως πόλις κατηδαφισμένη και ατείχιστος.

26 Καθώς η χώρα εν τω θέρει και καθώς η βροχή εν τω θερισμώ, ούτως είσι τον άφρονα η τιμή δεν αρμόζει. **27** Ως πειριφέρεται το στρουθίον, αως πειριτετα η χειλίδων, ούτως η ἀδίκος κατάρα δεν θέλει επιφθάσει. **28** Μάστις διά τον ίππον, κημός διά τον όνον, και ράβδος διά την ράχιν των αφρόνων. **29** Μη αποκρίνου εις τον άφρονα κατά την αφροσύνην αυτού, διά να μη γείνης

και συ όμοιος αυτού. **30** Αποκρίνου εις τον άφρονα το πράγμα: δόξα δε των βασιλέων να εξιχνιάζωσι το κατά την αφροσύνην αυτού, διά να μη ήναι σοφός εις πράγμα. **31** Ο ουρανός κατά το ύψος και η γη κατά την αφροσύνην αυτού, διά χειρός του άφρονος, αποκόπτει τους πόδας αυτού και πίνει ζημίαν. **32** Ως τα σκέλη του χωλύον κρέμονται θέλει εξέλθει εις τον χρυσοχόον. **33** Αφαίρεσον τους ανωφελή, ούτως είναι και παροιμία ειν τω στόματι των αφρόνων. **34** Εδώ, παρά να καταβιβασθής επί παρουσία του άρχοντος, δυνάστης μιαίνει τα πάντα και μισθόνει τους άφρονας, τον οποίον είδον οι οφθαλμοί σου. **35** Μη εξέλθης εις το στόμα αυτού. **36** Ο οκνηρός λέγει, Λέων είναι εν τη οδώ, η κατασχύνη σου δεν εξαλειφθῇ. **37** Λόγος λαληθείς λέων εν ταις πλατείαις. **38** Ως η θύρα πειστρέψεται πρεπόντως είναι μήλα χρυσά εις ποικίλματα αργυρά. **39** Επί τας στρόφιγγας αυτής, ούτως ο οκνηρός επί την ψυχήν των κυρίων αυτού. **40** Ο καυχώμενος εις διαβαίνων ανακατόντεται εις έριδα μη ανήκουσαν εις δώρον ψευδές ομοιάζει σύννεφα και άνεμον χωρίς αυτόν, ομοιάζει τον πιάνοντα κύνα από των ωτίων. **41** Βροχής. **42** Δι' υπομονής πειθεται ο ηγεμών· και η Ως ο μανιακός δόστις ρίπτει φλόγας, βέλη και θάνατον, γλυκεία γλώσσα συντρίβει οστά. **43** Εύρηκας μέλι; φάγε ούτως είναι ο άνθρωπος, δόστις απατά τον πλησίον αυτού δόσον σοι είναι αρκετόν, μήποτε υπερεμπληθής απ' και λέγει, δεν έκαμον εγώ παῖζων; **44** Όπουν δεν είναι αυτού και εξεμέσης αυτοῦ. **45** Σπανιός βάλε τον πόδα ξύλα, το πυρ σβύνεται καὶ όπου δεν είναι ψιθυριστής, η σου εις τον οίκον του πλησίον σου, μήποτε σε βαρυνθή έρις ησυχάζει. **46** Ο άνθρωπος, δόστις μαρτυρεῖ κατά ξύλα διά το πυρ, και ο φίλερις άνθρωπος διά να εξάπτη του πλησίον αυτού μαρτυρίαν ψευδή, είναιν αως ρόπαλον έριδας. **47** Οι λόγοι του ψιθυριστού καταπίνονται ηδέως, και μάχαιρα και βέλος οξύ. **48** Πίστις προς ἀπίστον και καταβαίνονταν εις τα ενδύματα της κοιλίας. **49** Τα εν ημέρα συμφοράς είναιν αως οδόντιον σεσηπός και ένθερμα χείλη μετά πονηράς καρδίας είναιν αως σκωρία πους εξηρθρωμένος. **50** Ως ο εκδύνωμενος ιμάτιον εν αργύρου επικεχρισμένη επί πήλινον αγγείον. **51** Όστις ημέρα ψύχουν και το δόξος επί νίτρον, ούτως είναιν αως μισεί, υποκρίνεται με τα χείλη αυτού, και μηχανεύεται ψάλλων άσματα εις λελυπημένην καρδίαν. **52** Εάν δόλον εν τη καρδία αυτού. **53** Όταν ομιλή χαριέντως, πεινά ο εχθρός σου, δος εις αυτόν διότι έχει επτά βδελύγματα εν τη και εάν διψά, πότισον αυτόν ίδωρ· **54** διότι θέλεις καρδία αυτού. **55** Όστις σκεπάζει το μίσος διά δόλου, η σωρεύει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού, και πονηρία αυτού θέλει φανερωθή εν μέσω της συνάξεως. ο Κύριος θέλει σε ανταμείψει. **56** Ο βορράς άνεμος **57** Όστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εις αυτόν· και ο εκδιώκει την βροχήν· το δε ωργισμένον πρόσωπον την υποψιθυρίζουσαν γλώσσαν. **58** Καλήτερον να κατοικήσεις εν γνωνίᾳ δώματος, παρά εν οίκω ευρυχώρω μετά γυναικός φιλέριδος. **59** Ως ύδωρ ψυχρόν εις ψυχήν διψώσαν, ούτως είναισι αγγελίαι αγαθαί από μακρονής γης. **60** Ο δίκαιος σφάλλων έμπροσθεν του ασεβούς είναισι απηγή θολερά και βρύσις διαφθαρείσα. **61** Καθώς δεν είναιι καλονταν τρώγη τις πολύ μέλι, ούτω δεν είναι ένδοξον να ζητή την ίδιαν αυτού δόξαν. **62** Όστις δεν κρατεί το πνεύμα αυτού, είναισι αως πόλις κατηδαφισμένη και ατείχιστος.

διά της εγκαρδίου συμβουλής. **10** Τον φίλον σου και ευθείς εις οδόν κακήν αυτός θέλει πέσει εις τον ίδιον τον φίλον του πατρός σου μη εγκαταλίπης εις δε τον αυτού λάκκον αλλ' οί άμεμπτοι θέλουσι κληρονομήσει οίκον του αδελφού σου μη εισέλθης εν τη ημέρᾳ της αγαθά. **11** Ο πλούσιος άνθρωπος νομίζει εις ευτόνος σοφόν-
συμφοράς σου διότι καλήτερον είναι γείτων πλησίον αλλ' ο συνετός πτωχός εξελέγχει αυτόν. **12** Όταν οι παρά αδελφός μακράν. **11** Υἱέ μου, γίνου σοφός και δίκαιοι θριαμβεύωσι, μεγάλη είναι η δόξα: αλλ' οταν εύφρανε την καρδίαν μου, διά να έχω τι να αποκρίνωμαι οι ασεβείς υψώνωνται, οι άνθρωποι κρύπτονται. **13** Ο προς τον ονειδίζοντά με. **12** Ο φρόνιμος προβλέπει κρύπτων τας αμαρτίας αυτού δεν θέλει ευδοθή ο δε το κακόν και κρύπτεται: οι ἄφρονες εξακολουθούσι εξομολογούμενος και παραιτώνται αυτάς θέλει ελεηθή. **14** και τιμωρούνται. **13** Λάβε το ιμάτιον του εγγυωμένου Μακάριος ο άνθρωπος ο φοβούμενος πάντοτε όστις διά ζένον και λάβε ενέχυρον απ' αυτού, εγγυωμένου όμως σκληρύνει την καρδίαν αυτού, θέλει πέσει εις περί ζένων πραγμάτων. **14** Ο εγειρόμενος το πρῶτον και συμφοράν. **15** Λέων βρυχώμενος και ἀρκτος πεινώσα ευλογών μετά μεγάλης φωνῆς τον πλησίον αυτού θέλει είναι διοικήτης ασεβής επί λαόν πενιχρόν. **16** Ο γηγεών λογισθή ως καταρώμενος αυτόν. **15** Ακατάπαυστον ο στερούμενος συνέσεως πληθύνει τας καταδυναστείας στάξιμον εν ημέρᾳ βροχερά, και φίλερις γυνή είναι ο δε μισών την αρπαγήν θέλει μακρύνει τας ημέρας όμοια: **16** Ο κρύπτων αυτήν κρύπτει τον ἀνέμον· και το αυτού. **17** Ο άνθρωπος ο ἔνοχος αἴματος ανθρώπου μύρον εν τη δεξιά αυτού κρυπτόμενον φωνάζει. **17** Ο θέλει σπεύσει εις τον λάκκον ουδείς θέλει κρατήσει στίδηρος ακονίζει τον σίδηρον· και ο άνθρωπος ακονίζει αυτόν. **18** Ο περιπατών εν ακεραιότητι θέλει σωθή: ο δε το πρόσωπον του φίλου αυτού. **19** Ο φυλάττων την διεστραμμένος εν ταῖς οδοῖς αυτού θέλει πέσει διά μιας, συκήν θέλει φάγει τον καρπό αυτής και ο φυλάττων **19** Ο εργαζόμενος την γιν ουτού θέλει χορτασθή ἀρτον· τον κύριον αυτού θέλει τιμηθή. **19** Καθώς εις το ύδωρ ο δε ακολουθών τους ματαιόφρονας θέλει εμπλησθή ανταποκρίνεται πρόσωπον εις πρόσωπον, ούτω καρδία πτωχείας. **20** Ο πιστός άνθρωπος θέλει ἔχει πολλήν ανθρώπου εις άνθρωπον. **20** Ο άδης και η απώλεια ουδείς θέλει σπεύσει να πλουτήσῃ, δεν θέλει δεν χορταίνουσι: και οι οφθαλμοί του ανθρώπου δεν μείνει αιτιμώρητος. **21** Να ήναι τις προσωπολήπτης, χορταίνουσιν. (*Sheol h7585*) **21** Ο ἄργυρος δοκιμάζεται δεν είναι καλόν· διότι ο τοιούτος άνθρωπος δι' εν διά του χωνευτηρίου και ο χρυσός διά της καμίνου ο δε κομμάτιον ἀρτου θέλει ανομήσει. **22** Ο έχων πονηρόν άνθρωπος διά του στόματος των εγκωμιαζόντων αυτόν. οφθαλμόν σπεύδει να πλουτήσῃ, και δεν καταλαμβάνει **22** Και αν κοπανίσης διά κοπάνου τον ἀφρονα εν ιδίῳ ότι η ἐνδεια θέλει ελθεί επ' αυτόν. **23** Ο ελέγχων μεταξύ σίτου κοπανίζομένου, η αφροσύνη αυτού δεν άνθρωπον ύστερον θέλει ευρει περισσότεραν χάριν, θέλει χωρισθή απ' αυτόν. **23** Πρόσεχε τα γνωρίζεις την παρά τον κολακεύοντα διά της γλώσσης. **24** Ο κλέπτων κατάστασιν των ποιμνίων σου, και επιμελούς καλώς τας τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, και λέγων, Τούτο αγέλας σου: **24** Διότι ο πλούτος δεν μένει διαπαντός δεν είναι αμαρτία, αυτός είναι σύντροφος του ληστού. ουδε το διάδημα από γενέας εις γενέαν. **25** Ο χόρτος **25** Ο αλαζών την καρδίαν διεγέρει ἔριδας: ο δε θαρρών βλαστάνει και η χλόη αναφαίνεται, και τα χόρτα των ορέων συνάγονται. **26** Τα αρνία είναι διά τα ενδύματα σου, και οι τράγοι διά την πληρωμήν του αγρού. **27** Και θέλεις έχει ἀφθονον γάλα αιγών διά την τροφήν σου, διά την τροφήν του οίκου σου και την ζωήν των θεραπαινών σου.

28 Οι ασεβείς φεύγουσιν ουδενός διώκοντος οι δε δίκαιοι έχουσι θάρρος ως λέων. **2** Διά τα αμαρτήματα του τόπου πολλοί είναι οι ἀρχοντες αυτού δι' ανθρώπους όμως συνετού και νοήμονος το πολίτευμα αυτού θέλει διαφρέκει. **3** Πτωχός άνθρωπος και δυναστεύων πτωχούς είναι ως βροχή κατακλύζουσα, τον ήτις δεν δίδει ἀρτον. **4** Όσοι εγκαταλείπουσι τον πατέρα αυτού αλλ' οι φυλάττοντες φθείρει την περιουσίαν αυτού. **4** Ο βασιλεύς διά της τον νόμον αντιμάχονται εις αυτούς. **5** Οι κακοί δικαιούντης στερέονται τον τόπον αλλ' ο δωρολήπτης άνθρωποι δεν θέλουσι νοήσει κρίσιν: αλλ' οι ζητούντες τον Κύριον θέλουσι νοήσει τα πάντα. **6** Καλήτερος ο πτωχός ο περιπατών εν τη ακεραιότητι αυτού, παρά τον διεστραμμένον τας οδούς αυτού, και αν αποτελεί την περιουσίαν αυτού διά τον ελεούντα τον οργήν. **8** Ο αυξάνων την περιουσίαν αυτού διά τον οργήν. **9** Του εκκλίνοντος το ωτίον αυτού τον ἀφρονος ανθρώπου, είτε οργίζεται, είτε γελά, από του να ακούν τον νόμον, και αυτή η προσευχή δεν ευρίσκει ανάπαυσιν. **10** Οι ἄνδρες των αιμάτων αυτού θέλει είσθαι βδέλυγμα. **10** Ο αποπλανών τους μισούσι τον άμεμπτον: αλλ' οι ευθείς εκζητούσι την

ζωήν αυτού. **11** Ο άφρων εκθέτει όλην αυτού την είναι ρομφαία και οι μυλόδοντες μάχαιραι, διά να ψυχήν· ο δε σοφός αναχαιτίζει αυτήν εις τα οπίσω. **12** κατατρώγωστοι τους πτωχούς της γης και τους ενδεείς εκ Εάν ο διοικητής προσέχῃ εις λόγους ψευδείς, πάντες μέσου των ανθρώπων. **15** Η βδέλλα έχει δύο θυγατέρας, οι υπηρέται αυτού γίνονται ασεβείς. **13** Πένης και αίτινες φωνάζουσι, Φέρε, φέρε. Τα τρία ταύτα δεν δανειστής συναπαντώνται: ο Κύριος φωτίζει αμφοτέρων χορταίνονται ποτέ, μάλιστα τέσσαρα δεν λέγουσι ποτέ, τους οφθαλμούς. **14** Βασιλέως κρίνοντος τους πτωχούς Αρκεί. **16** Ο ἄδης, και η στείρα μήτρα η γη, ήτις δεν εν αληθείᾳ, ο θρόνος αυτού θέλει στερεωθῆ διαπαντός. χορταίνει από υδάτος, και το πυρ, το οποίον δεν λέγει, **15** Η ράβδος και ο ἔλεγχος δίδουν σοφίαν παιδίον δε Αρκεί. (*Sheol h7585*). **17** Τον οφθαλμόν, όστις εμπαίζει απολελυμένον κατασύχνει την μητέρα αυτού. **16** Ὄταν τον πατέρα αυτού και καταφρονεί να υπακούσῃ εις οι ασεβείς πληθύνωνται, η ανομία περισσεύει· αλλ' οι δίκαιοι θέλουσιν ιδεῖ την πτώσιαν αυτών. **17** Παίδευεν εκράβει και οι νεοσσοί των αετών θέλουσι φάγει. **18** Τα τον νιόν σου και θέλει φέρει ανάπτωσιν εις σέ· και τρία ταύτα είναι θαυμαστά εις εμέ, μάλιστα τέσσαρα δεν θέλει φέρει ήδονήν εις την ψυχήν σου. **18** Ὄπου δεν έννοω· **19** Τα ίχνη του αετού εις τον ουρανόν· τα ίχνη υπάρχει όρασις, ο λαός διαφθείρεται· είναι δε μακάριος του οφέως επί του βράχου· τα ίχνη του πλοίου εν μέσω ο φυλάττων τον νόμον. **19** Ο δούλος διά λόγων δεν της θαλάσσης και τα ίχνη του ανθρώπου εν τη νεότητι. θέλει διορθωθή· επειδή καταλαμβάνει μεν, αλλά δεν υπακούει. **20** Είδες ἀνθρώπον ταχύν εις τους λόγους **20** Τοιαύτη είναι η οδός της μοιχαλίδος γυναικός τρώγει και στογγίζει το σόμα αυτής, και λέγει, Δεν ἐπράξα αυτού· περισσότερα ελπίς είναι εκ του ἄφρονος παρά ανομίαν. **21** Διά τρία η γη ταράπτεται, μάλιστα διά εξ αυτού. **21** Εάν τις ανατρέψῃ παιδιόθεν τον δούλον τέσσαρα, τα οποία δεν δύναται να υποφέρῃ· **22** Διά τον αυτού τρυφηλώς, τέλος πάντων θέλει κατασταθή νιός. δούλον, ὅταν βασιλεύῃ και τον ἄφρονα, ὅταν χορτασθή **22** Ο θυμώδης ἀνθρώπος εξάπτει ἐρίδα, και ο οργίλος ἀρτον· **23** διά την μιστήν γυναίκα, ὅταν υπανδρευθή· ἀνθρωπος πληθύνει ανομίας. **23** Η υπερηφανία του και την δούλην, ὅταν εκδιώχη την κυρίαν αυτής. **24** Τα ανθρώπου θέλει ταπεινώσει αυτόν· ο δε ταπεινόφρων τέσσαρα ταύτα είναι ελάχιστα επί της γης, είναι όμως απολαμβάνει τιμήν. **24** Ο συμμεριστής του κλέπτον μισεῖ την εαυτού ψυχήν· ακούει τον ὄρκον και δεν ομολογεί. **25** Ο φόβος του ανθρώπου στήνει παγίδα· οι χοιρογύριλοι, οίτινες είναι λαός ανίσχυρος αλλά ο δε πεποιθώς επί Κύριον θέλει είσθαι εν ασφαλείᾳ. **26** Πολλοί ζητούντι το πρόσωπον την ηγεμόνος αλλ' ή του ανθρώπου κρίσις είναι παρά Κυρίου. **27** Ο ἄδικος κάμνουσι τους οίκους αυτών επί βράχου· **28** αι ακρίδες, **26** Πολλοί ζητούντι το πρόσωπον την ηγεμόνος αλλ' ή του ανθρώπου κρίσις είναι παρά Κυρίου. **27** Ο ἄδικος κατά τάγματα· **28** ο ασκάλαβος, όστις βαστάζεται εν ταῖς χερσίν αυτού, και διατρίβει εν τοῖς παλατίοις των βασιλέων. **29** Τα τρία ταύτα βαδίζουσι καλώς, μάλιστα τέσσαρα περιπατούντιν ευπρεπώς· **30** Ο λέων, όστις είναι ο ισχυρότερος των ζώων, και δεν στρέφει από προσώπου τινός· **31** Ο αλέκτωρ, ο τράγος ἔτι· και ο βασιλέυς, περικεκυλωμένος υπό του λαού αυτού. **32** Εάν ἐπράξας αφρόνως υψόνων σεαυτόν, και εάν εβουλεύθης κακόν, βάλε χείρα επί στόματος. **33** Διότι όστις κτυπά το γάλα, εκβάλλει βούτυρον· και όστις εκθλίβει την ρίνα, εκβάλλει αίμα· και όστις ερεθίζει οργήν, εξάγει μάχας.

30 Οι λόγοι του Αγούρ, ιυού του Ιακαί· τούτουσιν ο χρησμός, τον οποίον ο ἀνθρώπος ελάλησε προς τον Ιθιήλ, προς τον Ιθιήλ και τον Ούκαλ. **2** Βεβαίως εγώ είμαι ο αφρονέστερος των ανθρώπων, και φρόντισε ανθρώπου δεν υπάρχει εν εμοί· **3** και δεν ἐμαθον την σοφίαν, ούτε εξένυρα την γνώσιν των αγίων. **4** Τις ανέβη εις τον ουρανόν και κατέβη; τις συνήγαγε τον ἀνέμον εν ταις χερσίν αυτού; τις εδέσμευσε τα ὄδατα εν ιματίῳ; τις εστερέωσε πάντα τα ἄκρα της γης; τι το ὄνομα αυτού; και τι το ὄνομα του ιυού αυτού, εάν εξεύρης; **5** Πας λόγος Θεού είναι δεδοκιμασμένος· είναι αστίς εις τους πεποιθότας επ' αυτόν. **6** Μή προσθέσης εις τους λόγους αυτού· μήποτε σε ἔξελέχη, και ευρεθής φεύνης. **7** Δύο ζητώ παρά σού μη αρνηθής ταύτα εις εμέ πριν αποθάνω. **8** Ματαιότητα και λάγον ψευδή απομάκρυνε απ' εμού· πτωχείαν και πλούτον μη δώσης εις εμέ τρέφε με με αυτάρκη τροφήν. **9** Μήποτε χορτασθῶ και σε αρνηθῶ και εἴπω, Τις είναι ο Κύριος; ή μήποτε ευρεθής πτωχός κλέψω και λάβω το δόνομα του Θεού μου επί ματαίω. **10** Μή καταλάλει υπηρέτην προς τον κύριον αυτού· μήποτε σε καταρασθή και ευρεθής ἔνοχος. **11** Υπάρχει γενέα, ήτις καταράται τον πατέρα αυτής και δεν ευλογεῖ την μητέρα αυτής. **12** Υπάρχει γενέα καθαρά εις τους οφθαλμούς αυτής, αλλά δεν είναι πεπλυμένη από της ακαθαρσίας αυτής. **13** Υπάρχει γενέα, της οποίας πόσον υψηλοί είναι οι οφθαλμοί και τα βλέφαρα αυτής επιηρμένα. **14** Υπάρχει γενέα, της οποίας οι οδόντες

οι λόγοι του βασιλέως Λεμουνήλ, ο χρησμός, τον οποίον η μήτηρ αυτού εδίδαξεν αυτόν. **2** Τι, νιέ μου; και τι, τέκνον της κοιλίας μου; και τι, νιέ των ευχών μου; **3** Μη δώσης τας δυνάμεις σου εις τας γυναίκας, μηδέ τας οδούς σου εις τας αφανιστρίας των βασιλέων. **4** Δεν είναι των βασιλέων, Λεμουνήλ, δεν είναι των βασιλέων να πίνωσιν οίνον, ουδέ των ηγεμόνων, σίκερα· **5** μήποτε πιόντες λησμονήσωσι τον νόμον και διαστρέψωσι την κρίσιν τινός τεθλιμένουν. **6** Δίδετε σίκερα εις τους τεθλιμένους, και οίνον εις τους πεπικραμένους την ψυχήν· **7** διά να πίωσι και να λησμονήσωσι την πτωχείαν αυτών και να μη ενθυμώνται πλέον την δυστυχίαν αυτών. **8** Ἀνοιγε το στόμα σου υπέρ του αφώνου, υπέρ της κρίσεως πάντων των εγκαταλειμμένων. **9** Ἀνοιγε το στόμα σου, κρίνε δικαίως, και υπερασπίζου τον πτωχών και τον ενδεή. **10** Γυναίκα ενάρετον τις θέλει ευρεῖ; διότι η τοιαύτη είναι πολύ τιμιωτέρα υπέρ τους μαργαρίτας. **11**

Η καρδία του ανδρός αυτής θαρρεί επ' αυτήν, και δεν θέλει στερείσθαι αφθονίας. **12** Θέλει φέρει εις αυτόν καλόν και ουχί κακόν, πάσας τας ημέρας της ζωής αυτής. **13** Ζητεί μαλλίον και λινάριον και εργάζεται ευχαρίστως με τας χείρας αυτής. **14** Είναι ως τα πλοία των εμπόρων φέρει την τροφήν αυτής από μακρόθεν. **15** Και εγείρεται ενώ είναι έτι νυξ και δίδει τροφήν εις τον οίκον αυτής, και έργα εις τας θεραπαίνας αυτής. **16** Θεωρεί αγρόν και αγοράζει αυτόν· εις του καρπού των χειρών αυτής φυτεύει αμπελώνα. **17** Ζώνει την οσφύν αυτής με δύναμιν, και ενιοχήνει τους βραχίονας αυτής. **18** Αισθάνεται ότι το εμπόριον αυτής είναι καλόν· ο λύχνος αυτής δεν σβύνεται την νύκτα. **19** Βάλλει τας χείρας αυτής εις το αδράκτιον και κρατεί εν τη χειρί αυτής την ηλακάτην. **20** Ανοίγει την χείρα αυτής εις τους πτωχούς και εκτείνει τας χείρας αυτής προς τους ενδεείς. **21** Δεν φοβείται την χιόνα διά τον οίκον αυτής διότι πας ο οίκος αυτής είναι ενδεδυμένοι διπλά. **22** Κάμνει εις εαυτήν σκεπάσματα· το ένδυμα αυτής είναι βύσσος και πορφύρα. **23** Ο ανήρ αυτής γνωρίζεται εν ταις πύλαις, όταν κάθηται μεταξύ των πρεσβυτέρων του τόπου. **24** Κάμνει λεπτόν πανίον και πωλεί· και δίδει ζώνας εις τους εμπόρους. **25** Ισχύν και ευπρέπειαν είναι ενδεδυμένη και ευφραίνεται διά τον μέλλοντα καιρόν. **26** Ανοίγει το στόμα αυτής εν σοφίᾳ· και επί της γλώσσης αυτής είναι νόμος ευμενείας. **27** Επαγρυπνεί εις την κυβέρνησιν του οίκου αυτής και ἀρτον οκνηρίας δεν τρώγει. **28** Τα τέκνα αυτής σηκώνονται και μακαρίζουσιν αυτήν· ο ανήρ αυτής, και επαινεί αυτήν. **29** Πολλαί θυγατέρες εφέρθησαν αξίως, αλλά συ υπερέβης πάσας. **30** Ψευδής είναι η χάρις και μάταιον το κάλλος η γυνή η φοβουμένη τον Κύριον, αυτή θέλει επαινείσθαι. **31** Δότε εις αυτήν εκ του καρπού των χειρών αυτής και τα έργα αυτής ας επαινώσιν αυτήν εν ταις πύλαις.

’Εκκλησιαστής

1 Λόγοι του Εκκλησιαστού, υιού του Δαβίδ, βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. **2** Ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν ο Εκκλησιαστής ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης. **3** Τις αφέλεια εις τον ἄνθρωπον εκ παντός του μόχθου αυτού, τον οποίον μοχθεῖ υπὸ τον ἥλιον; **4** Γενεά υπάγει, και γενεά ἔρχεται: η δε γη διαμένει εις τον αιώνα. **5** Και ανατέλλει ο ἥλιος, και δύει ο ἥλιος: και σπεύδει προς τον τόπον αυτού, ὅθεν ανέτελεν. **6** Υπάγει προς τον νότον ο ἀνέμος, και επιστρέψει προς τον βορράν ακαταπαύτως περιστρέφομενος υπάγει, και επανέρχεται επὶ τους κύκλους αυτού, ο ἀνέμος. **7** Πάντες οι ποταμοί υπάγουσιν εις την θάλασσαν, και η θάλασσα ποτὲ δεν γεμίζει εις τον τόπον ὅθεν ρέουσιν οι ποταμοί, εκεί πάλιν επιστρέφουσι, διὰ να υπάγωσι. **8** Πάντα τα πράγματα είναι εν κόπων δεν δύναται ἄνθρωπος να εκφράσῃ τούτο ο οφθαλμός δεν χορτάνει βλέπων, και το ωτίον δεν γεμίζει ακούον. **9** ο, τι ἔγεινε, τούτο πάλιν θέλει γείνει· και ο, τι συνέβη, τούτο πάλιν θέλει συμβῆ· και δεν είναι ουδέν νέον υπὸ τον ἥλιον. **10** Υπάρχει πράγμα, περὶ του οποίου δύναται τις να εἴπῃ, ιδέ, τούτο είναι νέον; τούτο ἔγεινεν ἡδη εἰς τους αιώνας οίτινες υπήρχαν προ ημών. **11** Δεν είναι μνήμη των προγεγονότων, ουδέ θέλει είσθαι μνήμη των επιγενησομένων μετά ταύτα, εις τους μέλλοντας να υπάρξωντι ἔπειτα. **12** Εγώ ο Εκκλησιαστής εστάθην βασιλεύς επὶ τον Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ: **13** και ἐδῶκα την καρδίαν μου εις το να εκζητήσω και να ερευνήσω διὰ της σοφίας περὶ πάντων των γινομένων υπὸ τον ουρανὸν· τον οχληρόν τούτον περισπασμόν ο Θεός ἐδώκεν εις τους υιούς των ανθρώπων, διὰ να μοχθώσιν εν αυτῷ. **14** Είδον πάντα τα ἔργα τα γινόμενα υπὸ τον ἥλιον, και ιδού, τα πάντα ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **15** Το στρεβλόν δεν δύναται να γείνη ευθές, και αι ελείψεις δεν δύνανται να αριθμηθώσιν. **16** Εγώ ελάλησα εν τη καρδίᾳ μου λέγων, Ιδού, εγώ εμεγαλύνθην και ηυξήνθην εις σοφίαν υπέρ πάντας τους υπάρχαντας προ ειουν εν Ιερουσαλήμ, και η καρδία μου απήλαυσε πολλήν σοφίαν και γνώσιν. **17** Και ἐδῶκα την καρδίαν μου εις το να γνωρίσῃ σοφίαν και εις το να γνωρίσῃ ανοίσαν και αφορούντιν πλην εγνώσια στις και τούτο είναι θλίψις πνεύματος. **18** Διότι εν πολλῇ σοφίᾳ είναι πολλή λόπη· και δότις προσθέτει γνώσιν, προσθέτει πόνον.

2 Εγώ είπα εν τη καρδίᾳ μου, Ελθέ τώρα, να σε δοκιμάσω δι' ευφροσύνης και εντρύφα εις αγαθά· και ιδού, και τούτο ματαιότης. **2** Είπα περὶ του γέλωτος, Είναι μωρία· και περὶ της χαράς, Τι αφελεῖ αὐτή; **3** Εσκέφθην εν τη καρδίᾳ μου να ευφράινω την σάρκα μου με οίνον, ενώ ἔτι η καρδία μου ησχολείτο εις την σοφίαν· και να κρατήσω την μωρίαν, εωσού ἴδω τι είναι το αγαθόν εις τους υιούς των ανθρώπων, διὰ να κάμωνσιν αυτό υπὸ τον ουρανὸν πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτών. **4** Ἐκαμόν πράγματα μεγάλα εις εμαυτόν ωκοδόμησα εις εμαυτόν οικίας· εφύτευσα δι' εμαυτόν αμπελώνας. **5** Ἐκαμόν δι' εμαυτόν κήπους και

παραδείσους και εφύτευσα εν αυτοίς δένδρα παντός καρπού. **6** Ἐκαμόν δι' εμαυτόν δεξαμενάς υδάτων, διὰ να ποτίζω εξ αυτών το ἄλσος το κατάφυτον εκ δένδρων. **7** Απέκτησα δούλους και δούλας και είχον δούλους οικογενείς απέκτησα ἐτι αγέλας και ποίμνια περισσότερα υπέρ πάντας τους υπάρχαντας προ ειουν εν Ιερουσαλήμ. **8** Συνήθροισα εις εμαυτόν και αργύριον και χρυσίον και εκλεκτά κειμήλια βασιλέων και τόπων απέκτησα εις εμαυτόν ἀδόντας και αδούσας και τα εντυρφίματα των υιών των ανθρώπων, παν είδος παλλακίδων. **9** Και εμεγαλύνθη και ηυξήνθην υπέρ πάντας τους υπάρχαντας προ ειουν εν Ιερουσαλήμ· και η σοφία μου ἔμενεν εν ειοί. **10** Και παν ό, τι εζήτησαν οι οφθαλμοί μου, δεν ηρνήθην εις αυτούς δεν εμπόδισα την καρδίαν μου από πάσης ευφροσύνης, διότι η καρδία μου ευφράινετο εις πάντας τους μόχθους μου· και τούτο ἡτο η μερίς μου εκ παντός του μόχθου μου. **11** Και παρετήρησα εγώ εν πάσι τοις ἔργοις μου τα οποία εκάμουν αι χειρές μου, και εν παντί τω μόχθω τον οποίον εμόχθησα, και ιδού, τα πάντα ματαιότης και θλίψις πνεύματος, και ουδέν όφελος υπὸ τον ἥλιον. **12** Και εστράφην εγώ διά να παρατηρήσω την σοφίαν και την μωρίαν και την αφροσύνην· διότι τι θέλει κάμει ἄνθρωπος ελθών μετά τον βασιλέα; ο, τι έκαμον ήδη. **13** Και εγώ είδον διή τη σοφία υπερέχει της αφροσύνης, καθώς το φως υπερέχει του σκότους. **14** Του σοφού οι οφθαλμοί είναι εν τη κεφαλή αυτού, ο δε ἀφρων περιπατεῖ εν τω σκότει πλὴν εγώ εγνώρισα ἐτι διή εν συνάντημα θέλει συναντήσει εις πάντας τούτους. **15** Διά τούτο είπα εγώ εν τη καρδίᾳ μου, Καθώς συμβαίνει εις τον ἀφρονα, ούτω θέλει συμβή και εις εμέ· διά τι λοιπόν εγώ να γείνων σοφώτερος; δόθεν εσυμπέραν πάλιν εν τη καρδίᾳ μου, διή και τούτο είναι ματαιότης. **16** Διότι δεν θέλει μένει διαπαντός η μνήμη του σοφού ουδέ του ἀφρονος· επειδή εν ταις επερχομέναις ημέραις τα πάντα θέλουσι πλέον ληφθονθῆ. Και πως θέλει αποθάνει ο σοφός μετά τον ἀφρονος; **17** Διά τούτο εμίσθησα την ζωήν, διότι μοχθήρα εφάνησαν εις εμέ τα ἔργα τα γενόμενα υπὸ τον ἥλιον· επειδή τα πάντα ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **18** Εμίσθησα ἐτι εγώ πάντα τον μόχθον μου, τον οποίον είχον μοχθήσει υπό τον ἥλιον· διότι αφίνων αυτόν εις τον ἄνθρωπον δότις θέλει σταθή μετ' εμέ. **19** Και τις οιδεν αν θέλη είσθαι σοφός η ἀφρων; και δώμας θέλει εξουσιάσει επί παντός του μόχθου μου, τον οποίον εμόχθησα και εις τον οποίον ἔδειξα την σοφίαν μου υπὸ τον ἥλιον ματαιότης και τούτο. **20** Όθεν εγώ στραφείς απήλτησα την καρδίαν μου περὶ παντὸς του μόχθου, τον οποίον εμόχθησα υπὸ τον ἥλιον. **21** Διότι είναι ἄνθρωπος, του οποίου ο μόχθος εστάθη εν σοφίᾳ και γνώσει και εν ορθότητι· και μώας αφίνει αυτόν εις ἀλλον διά μερίδα αυτού, δότις δεν εκοπίσαν εις αυτόν· και τούτο ματαιότης και κακόν μέγα. **22** Διότι τις αφέλεια εις τον ἄνθρωπον από παντός του μόχθου αυτού και από της θλίψιεως της καρδίας αυτού, εις τα οποία μοχθεῖ υπὸ τον ἥλιον; **23** Επειδή πάσας αι ημέρας αυτού είναι πόνος, και οι μόχθοι αυτού λόπη· και την νύκτα ἐτι η καρδία αυτού δεν κοιμάται· είναι και τούτο ματαιότης. **24** Δεν είναι αγαθόν εις τον ἄνθρωπον να τρώγη και να πίνη και

να κάμνη την ψυχήν αυτού να απολαμβάνη καλόν εκ των ιιών των ανθρώπων, αν αυτό αναβαίνη εις τα ἄνω, του μόχθου αυτού; και τούτο είδον εγώ, ότι είναι από και το πνεύμα του κτήνους, αν αυτό καταβαίνη κάτω της χειρός του Θεού. **25** Διότι τις θέλει φάγει και τις εις την γην; **22** Εἶδον λοιπόν ότι δεν είναι καλήτερον, θέλει εντρυφήσει υπέρ εμέ; **26** Επειδή ο Θεός εις τον ειμῇ το να ευφρατίνηται ο ἀνθρωπός εις τα ἔργα αυτού· ανθρωπὸν τον αρεστόν ενώπιον αυτού δίδει σοφίαν διότι αυτή είναι η μερίς αυτού· επειδή τις θέλει φέρει και γνώσιν και χαράν· εις δε τον αμαρτωλὸν δίδει αυτὸν διὰ να ἴδῃ το γενησόμενον μετ' αυτόν;

3 Χρόνος είναι εις πάντα, και καιρός παντὶ πράγματι

υπὸ τὸν οὐρανόν. **2** Καιρός του γεννάθαι και καιρός του αποθνήσκειν· καιρός του φυτεύειν και καιρός του εκριζόνειν το πεφυτευμένον· **3** καιρός του αποκτείνειν και καιρός του ιατρεύειν· καιρός του καταστρέψειν και καιρός του οικοδομεῖν· **4** καιρός του κλαίειν και καιρός του γελάν· καιρός του πενθείν και καιρός του χορεύειν· **5** καιρός του διασκορπίζειν λίθους και καιρός του συνάγειν λίθους· καιρός του εναγκαλίζεσθαι και καιρός του απομακρύνεσθαι από τον εναγκαλισμόν· **6** καιρός του αποκτήσαι και καιρός του απολέσαι· καιρός του φυλάττειν και καιρός του ρίπτειν· **7** καιρός του σχίζειν και καιρός του ράπτειν· καιρός του σιγάν και καιρός του λαλεῖν· **8** καιρός του αγαπήσαι και καιρός του μισήσαι· καιρός πολέμου και καιρός ειρήνης· **9** Τις ωφέλεια εις τον εργαζόμενον από δσα αυτός μοχθεῖ; **10** Εἶδον τὸν περιστασμόν, τὸν οποίον ἐδώκεν τὸν Θεός εἰς τοὺς ιιούς τῶν ανθρώπων διὰ να μοχθώσιν εν αὐτῷ. **11** Τα πάντα ἔκαμε καλά εν τῷ καιρῷ εκάστου· και τὸν κόσμον υπέβαλεν εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, χωρὶς ο ἀνθρωπός να δύναται να εξιχνιάσῃ απ' αρχῆς μέχρι τέλους το ἑργον, το οποίον ο Θεός ἔκαμεν. **12** Εγνώρισα ότι δεν είναι ἄλλο καλόν δι' αυτούς, ειμήν να ευφρατίνηται τις και να κάμνη καλόν εν τῇ ζῶν αυτού. **13** Καὶ ἔτι το να τρώγη πας ἀνθρωπός και να πίνη και να απολαμβάνη καλόν εκ παντός του μόχθου αυτού, είναι χάρισμα Θεού. **14** Εγνώρισα ότι πάντα δσα ἔκαμεν ο Θεός, τα αυτά θέλουντιν είσθαι διαπαντός· δεν είναι δυνατόν να προσθέτῃ τις εις αυτὰ ουδὲ να αφαιρέσῃ απ' αυτῶν· και ο Θεός ἔκαμε τούτο διὰ να φορώνται ενώπιον αυτού. **15** ο, τι ἔγεινεν, ἡδη είναι· και δ, τι θέλει γείνειν, ἡδη ἔγεινε· και ο Θεός ανακαλεῖ τα παρελθόντα. **16** Και εἶδον ἔτι υπὸ τὸν ήλιον τὸν τόπον της κρίσεως, και εκεὶ είναι η ανομία· και τὸν τόπον της δικαιούνης, και εκεὶ η ανομία. **17** Εἴπα εγὼ εν τῇ καρδίᾳ μου, Ο Θεός θέλει κρίνει τον δίκαιον και τον ασεβῆ· διότι δι' ἑκαστὸν πράγμα και επὶ παντός ἑργοῦ είναι καιρός εκεὶ. **18** Εἴπα εγὼ εν τῇ καρδίᾳ μου περὶ τῆς καταστάσεως των ιιών τῶν ανθρώπων, ὅτι θέλει δοκιμάσει αυτούς ο Θεός, και θέλουσιν ιδεῖ ότι αυτοί καθ' εαυτούς είναι κτήνη. **19** Διότι το συνάντημα των ιιών τῶν ανθρώπων είναι και το συνάντημα του κτήνους και εν συνάντημα είναι εις αυτούς καθώς αποθνήσκει τούτο, ούτως αποθνήσκει και εκείνος· και η αυτή πνοή είναι εις πάντας· και ο ἀνθρωπός δεν υπερτερεῖ κατ' ουδέν το κτήνος· διότι τα πάντα είναι ματαιότης. **20** Τα πάντα καταντώσιν εις τον αυτὸν τόπον· τα πάντα ἔγειναν εκ του χώματος και τα πάντα

των ιιών των ανθρώπων, αν αυτό αναβαίνη εις τα ἄνω, και το πνεύμα του κτήνους, αν αυτό καταβαίνη κάτω εις την γην; **22** Εἶδον λοιπόν ότι δεν είναι καλήτερον, ειμῇ το να ευφρατίνηται ο ἀνθρωπός εις τα ἔργα αυτού· διότι αυτή είναι η μερίς αυτού· επειδή τις θέλει φέρει αυτὸν διὰ να ἴδῃ το γενησόμενον μετ' αυτόν; **4** Τότε εγώ εστράφην και εἶδον πάσας τας αδικίας τας γινομένας υπὸ τὸν ήλιον· και ιδού, δάκρυα των αδικουμένων, και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών· η δε δύναμις ήτο εν τῃ χειρὶ των αδικούντων αυτούς· και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών. **2** Όθεν εγώ εμακάρισα τους τελευτήσαντας, τους ήδη αποθανόντας, μάλλον παρὰ τους ζῶντας, όσοι ζῶσιν ἔτι. **3** Καλήτερος δε αμφοτέρων είναι, όστις δεν υπήρξεν ἔτι, όστις δεν είδε τα πονηρά ἔργα τα γινόμενα υπὸ τὸν ήλιον. **4** Προσέτι εγώ εθεώρησα πάντα μόχθον και πάσαν επίτευξιν ἔργου, ότι διὰ τούτο ο ἀνθρωπός φθονεῖται υπὸ του πλησίον αυτού· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **5** Ο ἄφρων περιπλέκει τας χειρας αυτού και τρώγει την εαυτού σάρκα. **6** Καλήτερον μία δραξ πλήρης αναπαύσεως παρὰ δύο πλήρεις μόχθου και θλίψεως πνεύματος. **7** Πάλιν εστράφην εγώ και εἶδον ματαιότητα υπὸ τὸν ήλιον· **8** υπάρχει τις και δεν ἔχει δεύτερον ναι, δεν ἔχει ούτε ιιόν ούτε αδελφόν· και ούμως δεν παύει από παντός του μόχθου αυτού· μάλιστα ο οφθαλμός αυτού δεν χορταίνει πλούτου· και δεν λέγει, διὰ τίνα εγώ κοπιάζω και στερώ την ψυχήν μου από αγαθών·; και τούτο είναι ματαιότης και περισπασμός λυπηρός. **9** Καλήτεροι οι δύο υπέρ τον ἔνα· επειδή αυτοί ἔχουσι καλήν αντιμισθίαν εν τῷ κόπῳ αυτών. **10** Διότι, εάν πέσωσιν, ο εις θέλει σηκώσει τον σύντροφον αυτού· αλλ' ουαί εις τον ἔνα, όστις πέσῃ και δεν ἔχῃ δεύτερον να σηκώσῃ αυτόν. **11** Πάλιν, εάν δύν πλαγιάσωσιν ομού, τότε θερμαίνονται· ο εις ούμως πως θέλει θερμανθή; **12** Και εάν τις υπερισχύσῃ κατά του ενός, οι δύο θέλουσιν αντισταθή εις αυτόν· και το τριπλούν σχοινίον δεν κόπτεται ταχέως. **13** Καλήτερον πτωχών και σοφόν παιδίον παρά βασιλεύς γέρων και ἄφρων, όστις δεν είναι πλέον επιδεκτικός νουθεσίας· **14** διότι το μεν ἔξερχεται εκ του οίκου των δεσμίων διὰ να βασιλεύῃ ο δε και βασιλεύς γεννηθείς καθίσταται πένης. **15** Εἶδον πάντας τους ζῶντας τους περιπατούντας υπὸ τὸν ήλιον, μετά του ιιού, του δεύτερου, όστις θέλει σταθή αντ' αυτού. **16** Δεν υπάρχει τέλος εις πάντα τὸν λάόν, εις πάντας τους προϋπάρχαντας αυτών· αλλ' ουδέ οι μετά ταύτα θέλουσιν ευφρανθή εις αυτόν· λοιπόν και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος.

5 Φύλαττε τον πόδα σου, όταν υπάγης εις τον οίκον του Θεού· και προθυμού μάλλον να ακούς, παρά να προσφέρῃς θυσίαν αφρόνων, οίτινες δεν αισθάνονται ότι πράττουσι κακώς. **2** Μη σπεύδε διὰ του στόματός σου, και η καρδία σου ας μη επιταχύνῃ να προφέρῃ λόγον ενώπιον του Θεού· διότι ο Θεός είναι εν τω ουρανώ, συ δε επὶ της γῆς θέντε οι λόγοι σου ας ἡναι ολίγοι. **3** Επειδή το μεν ὄντειρον ἔρχεται εν τω πλήθει των περισπασμῶν· η δε φωνή του ἄφρονος εν τω πλήθει των λόγων. **4** Όταν ευχηθής ευχήν εις τον Θεόν, μη

βραδύνης να αποδώσης αυτήν· διότι δεν ευαρεστείται υπό σκότους· **5** δεν είδεν, ουδέ εγνώρισε τον ήλιον, εις τους ἄφρονας· απόδος ό, τι πυχήθης. **5** Κάλλιον ἔχει όμως περισσότεραν ανάπαυσιν παρ' εκείνον, **6** και να μη ευχηθής, παρά ευχηθείς να μη αποδώσης. **6** Μη δισχίλια ἔτη αν ζήσῃ και καλόν δεν ίδη· δεν υπάγουσι συγχωρήσεις εις το στόμα σου να φέρη επί σε αμαρτίαν πάντες εις τον αυτόν τόπον; **7** Πας ο μόχθος του μηδὲ είπης ενώπιον του αγγέλου, ότι ήτο εξ αγνοίας διά ανθρώπου είναι διά το στόμα αυτού; και όμως η πυχή τι να οργισθή ο Θεός εις την φωνήν σου και να αφανίσῃ δεν χορτάνει. **8** Διότι κατά τι υπερβαίνει ο σοφός τον τα ἔργα των χειρών σου; **7** Διότι εν τω πλήθει των ἄφρονας; κατά τι ο πτωχός, αν και εξεύρη να περιπατή ονείρων και εν τω πλήθει των λόγων είναι ματαιότητες ἐμπροσθεν των ζωντων; **9** Κάλλιον είναι να βλέπῃ συνέ φοβού τον Θέον. **8** Εάν ίδης κατάθλιψιν πένητος τις διά των οφθαλμών, παρά να περιπλανάται με την και παραβίασην κρίσεως και δικαιοσύνης εν τη χώρᾳ, μη πυχήν και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **10** ο θαυμάσις διά τούτο διότι ο επί τον υψηλὸν υψηλότερος τι έγινεν, ἐλαφεν ἤδη το ονόμα αυτού, και εγνωρίσθη επιτηρεῖ· και επί τούτους υψηλότεροι. **9** Η γη ωφελεί ότι ούτος είναι ἀνθρωπός και δεν δύναται να κριθή υπέρ πάντα· και αυτός ο βασιλεύς υπό των αγρών μετά τον ισχυρότερου αυτού· **11** Επειδή είναι πολλά υπηρετείται. **10** Ο αγαπών το αργύριον δεν θέλει πράγματα πληθύνοντα την ματαιότητα, τις ωφέλεια εις χορτασθή αργυρίους ουδέ εισοδημάτων ο αγαπών την αφθονίαν· ματαιότης και τούτο. **11** Πληθυνομένων των αγαθών πληθύνονται και οι τρώγοντες αυτά· και τις η ωφέλεια εις τους κυρίους αυτών, ειμῇ το να θεωρώσιν αυτά διά των οφθαλμών αυτών; **12** Ο ύπνος του εργαζομένου είναι γλυκύς, είτε ολίγον φάγη, είτε πολύ· ο δε του πλουσίου χορτασμός δεν αφίνει αυτόν να κοιμάται. **13** Υπάρχει κακόν θλιβερόν, το οποίον είδον υπό τον ήλιον· πλούτος φυλαττόμενος υπό τον έχοντος αυτόν προς βλάβην αυτού. **14** Και ο πλούτος εκείνος χάνεται υπό συμφοράς κακής αυτός δε γεννά υιόν και δεν έχει ουδέν εν τη χειρί αυτού. **15** Καθώς εξήλθεν εις της κοιλίας της μητρός αυτού, γυμνός θέλει επιτρέψει, υπάγων καθώς ἥλθε· και δεν θέλει βαστάζει ουδέν εις του κόπου αυτού, διά να ἔχῃ τη χειρί αυτού. **16** Και τούτο ἔτι κακόν θλιβερόν, καθώς ἥλθεν, ούτω να υπάρχη και τις ωφέλεια εις αυτόν ότι εκοπίασε διά τον ἀνέμον; **17** Θέλει προσέτι τρώγει κατά πάσας αυτού τας ημέρας εν σκότει και εν πολλῇ λύπῃ και αρρωστίᾳ και βασάνων. **18** Ιδού, τι είδον εγώ αγαθόν· είναι καλόν να τρώγη τις και να πίνη και να απολαμβάνῃ τα αγαθά δόλου του κόπου αυτού, τον οποίον κοπιάζει υπό τον ήλιον, κατά τον αριθμὸν των ημερών της ζωῆς αυτού, δότας ἔδωκεν ο Θεός εις αυτόν· διότι τούτο είναι η μερίς αυτού. **19** Και εις ὄντινα ἀνθρωπὸν ο Θεός δόσας πλούτη και υπάρχοντα, ἔδωκεν εις αυτόν και εξουσίαν να τρώγῃ απ' αυτών και να λαμβάνῃ το μερίδιον αυτού και να ευφρατίνεται εις τον κόπον αυτού, τούτο είναι δώρον Θεού· **20** διότι δεν θέλει ενθυμείσθαι πολύ τας ημέρας της ζωῆς αυτού· επειδή ο Θεός αποκρίνεται εις την καρδίαν αυτού δι'¹ ευφροσύνης.

6 Υπάρχει κακόν, το οποίον είδον υπό τον ήλιον, και τούτο συχνόν μεταξύ των ανθρώπων· **2** Ἀνθρωπος, εις τον οποίον ο Θεός ἔδωκε πλούτον και υπάρχοντα και δόξαν, ώστε δεν στερείται η πυχή αυτού από πάντων όσα ήθελεν επιθυμήσει· πλην ο Θεός δεν ἔδωκεν εις αυτόν εξουσίαν να τρώγῃ εξ αυτών, αλλά τρώγει αυτά ξένοις και τούτο ματαιότης και είναι νόσος κακή. **3** Εάν ἀνθρωπὸς γεννήσῃ εκατόν τέκνα και ζήσῃ πολλὰ ἔτη, ώστε αι ημέραι των ετών αυτού να γείνωσι πολλαί, και η πυχή αυτού δεν χορτάνει αγαθόν και δεν λάβῃ και ταφήν, λέγω ότι το εξάμβλωμα είναι καλήτερον παρ'¹ αυτόν. **4** Διότι ἥλθεν εν ματαιότητι και θέλει υπάρχει εν σκότει, και το ονόμα αυτού θέλει σκεπασθή

υπό σκότους· **5** δεν είδεν, ουδέ εγνώρισε τον ήλιον, εις τους ἄφρονας· απόδος ό, τι πυχήθης. **5** Κάλλιον ἔχει όμως περισσότεραν ανάπαυσιν παρ' εκείνον, **6** και να μη ευχηθής, παρά ευχηθείς να μη αποδώσης. **6** Μη δισχίλια ἔτη αν ζήσῃ και καλόν δεν ίδη· δεν υπάγουσι συγχωρήσεις εις το στόμα σου να φέρη επί σε αμαρτίαν πάντες εις τον αυτόν τόπον; **7** Πας ο μόχθος του μηδὲ είπης ενώπιον του αγγέλου, ότι ήτο εξ αγνοίας διά ανθρώπου είναι διά το στόμα αυτού; και όμως η πυχή τι να οργισθή ο Θεός εις την φωνήν σου και να αφανίσῃ δεν χορτάνει. **8** Διότι κατά τι υπερβαίνει ο σοφός τον τα ἔργα των χειρών σου; **7** Διότι εν τω πλήθει των ἄφρονας; κατά τι ο πτωχός, αν και εξεύρη να περιπατή ονείρων και εν τω πλήθει των λόγων είναι ματαιότητες ἐμπροσθεν των ζωντων; **9** Κάλλιον είναι να βλέπῃ συνέ φοβού τον Θέον. **8** Εάν ίδης κατάθλιψιν πένητος τις διά των οφθαλμών, παρά να περιπλανάται με την και παραβίασην κρίσεως και δικαιοσύνης εν τη χώρᾳ, μη πυχήν και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **10** ο θαυμάσις διά τούτο διότι ο επί τον υψηλὸν υψηλότερος τι έγινεν, ἐλαφεν ἤδη το ονόμα αυτού, και εγνωρίσθη επιτηρεῖ· και επί τούτους υψηλότεροι. **9** Η γη ωφελεί ότι ούτος είναι ἀνθρωπός και δεν δύναται να κριθή υπέρ πάντα· και αυτός ο βασιλεύς υπό των αγρών μετά τον ισχυρότερου αυτού· **11** Επειδή είναι πολλά υπηρετείται. **10** Ο αγαπών το αργύριον δεν θέλει πράγματα πληθύνοντα την ματαιότητα, τις ωφέλεια εις χορτασθή αργυρίους ουδέ εισοδημάτων ο αγαπών την αφθονίαν· ματαιότης και τούτο. **11** Πληθυνομένων των αγαθών πληθύνονται και οι τρώγοντες αυτά· και τις η ωφέλεια εις τους κυρίους αυτών, ειμῇ το να θεωρώσιν αυτά διά των οφθαλμών αυτών; **12** Ο ύπνος του εργαζομένου είναι γλυκύς, είτε ολίγον φάγη, είτε πολύ· ο δε του πλουσίου χορτασμός δεν αφίνει αυτόν να κοιμάται. **13** Υπάρχει κακόν θλιβερόν, το οποίον είδον υπό τον ήλιον· πλούτος φυλαττόμενος υπό τον έχοντος αυτόν προς βλάβην αυτού. **14** Και ο πλούτος εκείνος χάνεται υπό συμφοράς κακής αυτός δε γεννά υιόν και δεν έχει ουδέν εν τη χειρί αυτού. **15** Καθώς εξήλθεν εις της κοιλίας της μητρός αυτού, γυμνός θέλει επιτρέψει, υπάγων καθώς ἥλθε· και δεν θέλει βαστάζει ουδέν εις του κόπου αυτού, διά να ἔχῃ τη χειρί αυτού. **16** Και τούτο ἔτι κακόν θλιβερόν, καθώς ἥλθεν, ούτω να υπάρχη και τις ωφέλεια εις αυτόν ότι εκοπίασε διά τον ἀνέμον; **17** Θέλει προσέτι τρώγει κατά πάσας αυτού τας ημέρας εν σκότει και εν πολλῇ λύπῃ και αρρωστίᾳ και βασάνων. **18** Ιδού, τι είδον εγώ αγαθόν· είναι καλόν να τρώγη τις και να πίνη και να απολαμβάνῃ τα αγαθά δόλου του κόπου αυτού, τον οποίον κοπιάζει υπό τον ήλιον, κατά τον αριθμὸν των ημερών της ζωῆς αυτού, δότας ἔδωκεν ο Θεός εις αυτόν· διότι τούτο είναι η μερίς αυτού. **19** Και εις ὄντινα ἀνθρωπὸν ο Θεός δόσας πλούτη και υπάρχοντα, ἔδωκεν εις αυτόν και εξουσίαν να τρώγῃ από τον κόπον αυτού, τούτο είναι δώρον Θεού· **20** διότι δεν θέλει ενθυμείσθαι πολύ τας ημέρας της ζωῆς αυτού· επειδή ο Θεός αποκρίνεται εις την καρδίαν αυτού δι'¹ ευφροσύνης.

τάντα. **19** Η σοφία ενδυναμώνει τον σοφόν περισσότερον φοβούνται από προσώπου αυτού. **13** εις δέ τον ασεβή παρά δέκα εξουσάζοντες, οίτινες είναι εν τη πόλει. **20** δεν θέλει είσθαι καλόν, και δεν θέλουσι μακρυνθή Διότι δεν υπάρχει ἀνθρωπος δίκαιος επί της γης, ὅστις αι ημέραι αυτού, αίτινες παρέρχονται ως σκιά: διότι να πράττῃ το καλόν και να μη αμαρτάνῃ. **21** Προσέτι, μη δεν φοβεῖται από προσώπου του Θεού. **14** Υπάρχει δώσης την προσοχήν σου εις πάντας τους λόγους σού ματαιότης, ήτης γίνεται επι της γης: ότι είναι, δίκαιοι λέγονται μήποτε ακούσητον τον δούλον σου καταρρωμένον εις τους οποίους συμβαίνει κατά τα ἔργα των ασεβών, σε **22** διότι πολλάκις και η καρδία σου γνωρίζει ότι και είναι ασεβείς εις τους οποίους συμβαίνει κατά τα και συ παρομίως κατηράσθης ἄλλους. **23** Πάντα ταύτα ἔργα των δικαίων· είπα ότι και τούτο ματαιότης. **15** Διά εδοκίμασα διά της σοφίας είπα, Θέλω γείνει σοφός: διότι τούτο εγώ επήνεα την ευφροσύνην: διότι ο ἀνθρωπός αλλ' αὐτή απεμακρύνθη απ' εμού. **24** ο, τι είναι πολύ μακράν και εις ἄκρον βαρύ, τι δύναται να εύρῃ τούτο; δεν ἔχει καλήτερον υπό τον ἡλιον, ειμῆν να τρώγη και **25** Εγώ περιήλθον εν τη καρδίᾳ μου διά να μάθω και να πίνη και να ευφραίνηται· και τούτο θέλει μείνει να ανιχνεύσω, και να εκζητήσω σοφίαν και τον λόγον εις αυτόν από του κόπου αυτού εν ταῖς ημέραις της ζωῆς αυτού, τας οποίας ο Θεός ἐδώκεν εις αυτόν υπό των πραγμάτων, και να γνωρίσω την ασέβειαν της τον ἡλιον: **16** Αφού ἐδώκα την καρδίαν μου εις το να αφροσύνης και την ηλιθιότητα της ανοησίας. **26** Και γνωρίσω την σοφίαν και να ἴδω τον περιστασμόν τον εύρον διότι πικροτέρα είναι παρά θάνατον η γυνή, της γινόμενον επι της γης, διότι ούτε ημέραν ούτε νύκτα οποίας η καρδία είναι παγίδες και δίκτυα και αι χείρες δεν βλέπουσιν υπόν τον οφθαλμούς αυτών: **17** αυτής δεσμά: ο αρεστός ενώπιον του Θεού θέλει εκφύγει τότε είδον παν το ἔργον του Θεού, ότι ἀνθρωπος δεν απ' αυτής: ο δε αμφιτραλός θέλει συλληφθῆν εν αυτῇ. **27** δύναται να εύρῃ το ἔργον το οποίον ἔγεινεν υπό τον Ιδέ, τούτο εύρηκα, λέγει ο Εκκλησιαστής, εξετάζων εν διέ, διά να εύρω τον λόγον: **28** τον οποίον ἔτι η ψυχή μου εικήστει ἀλλά δεν ευρίσκω ἀνδρά ἐνα μεταξύ χλιών εύρηκα: γυναίκα όμως μίαν μεταξύ πασών τούτων δεν εύρηκα. **29** Ιδού, τούτο μόνον εύρηκα ότι ο Θεός ἔκαμε τον ἀνθρωπον ευθύνη, αλλ' αυτοί επεζήτησαν λογισμούς πολλούς.

8 Τις είναι ως ο σοφός; και τις γνωρίζει την λύσιν των πραγμάτων; η σοφία του ανθρώπου φαιδρύνει το πρόσωπον αυτού, και η σκληρότης του προσώπου αυτού θέλει μεταβληθή. **2** Εγώ σε συμβουλεύω να φυλάττε την προσταγήν του βασιλέως, και διά τον όρκον του Θεού. **3** Μη σπεύδε να φύγης απ' ἐμπροσθεν αυτού· μη εμμένης εις πράγμα κακόν· διότι παν ό, τι θελήσῃ, κάμνει. **4** Εν τω λόγῳ του βασιλέως είναι εξουσία· και τις θέλει ειπεῖ προς αυτόν, Τι κάμνεις; **5** Ο φυλάττων την προσταγήν δεν θέλει δοκιμάσει πράγμα κακόν· και η καρδία του σοφού γνωρίζει τον καιρόν και το τρόπον. **6** Παντί πράγματι είναι καιρός και τρόπος θένει η αθλιότης του ανθρώπουν είναι πολλή επ' αυτόν· **7**

διότι δεν γνωρίζει τι θέλει συμβήγει πεπειδή τις δύναται να απαγγείλη προς αυτόν πως θέλει ακολουθήσει; **8** Δεν υπάρχει άνθρωπος έχων εξουσίαν επί του πνεύματος, ώστε να εμποδίζῃ το πνεύμα: ουδέ έχων εξουσίαν επί της ημέρας του θανάτου· και εν τω πολέμῳ δεν είναι αποφυγή· και η ασέβεια δεν θέλει ελευθερώσει τους έχοντας αυτήν. **9** Πάντα ταύτα είδον, και προσήλωσα τον νούν μου εις παν έργον, το οποίον γίνεται υπό τον ήλιον: είναι καιρός βαθ' ουν ο άνθρωπος εξουσιάζει άνθρωπον προς βλάψην αυτού. **10** Και ούτως είδον τους ασεβεῖς ενταφιασθέντας, οίτινες ήλθον και απήλθον από της γης της αγίας και ελημσονήθησαν εν τη πόλει, όπου είχον πράξει ούτως και τούτο ματαίότης. **11** Επειδή η κατά του πονηρού έργου απόφασις δεν εκτελείται ταχέως, διά τούτο η καρδία των νιών των ανθρώπων είναι όλη έκδοτος εις το να πράττη το κακόν. **12** Αν και ο αμφτωλός πράττη κακόν, εκατοντάκις και μακροημερένη, εγώ όμως γνωρίζω βεβαίως ότι θέλει είσθαι καλόν εις τους φοβουμένους τον Θεόν, οίτινες

9 Διότι άπαν τούτο εστέφθην εν τη καρδίᾳ μου, διά να εξιχνιάσω άπαν τούτο, ότι οι δίκαιοι και οι σοφοί, και τα έργα αυτών, είναι εν χειρί Θεού· δεν υπάρχει άνθρωπος γνωρίζων, είτε αγάπη θέλει είσθαι είτε μίσος τα πάντα είναι έμπροσθεν αυτών. 2 Πάντα συμβαίνουσιν επίσης εις πάντας εν συνάντημα είναι εις τον δίκαιον και εις τον ασεβή, εις τον αγαθόν και εις τον καθαρόν και εις τον ακάθαρτον, και εις τον θυσιάζοντα και εις τον μη θυσιάζοντα· ως ο αγαθός, ούτω και ο αμφατωλός· ο ομηρός ων α ο φοβούμενος τον ὄρκον. 3 Τούτο είναι το κακόν μεταξύ πάντων των γινομένων υπό τον ἡλιον, ότι εν συνάντημα είναι εις πάντας· και μάλιστα η καρδία των ιιών των ανθρώπων είναι πλήρης κακίας, και αφροσύνη είναι εν τη καρδίᾳ αυτών ενόσω ζώσι, και μετά ταύτα υπάγουσι προς τους νεκρούς. 4 Διότι εις τον έχοντα κοινωνίαν μεταξύ πάντων των ζώντων είναι ελπίς επειδή κύνων ζων είναι καλήτερος παρά λέοντα νεκρόν. 5 Διότι οι ζώντες γνωρίζουσιν ότι θέλουσιν αποθάνει· αλλ' οι νεκροί δεν γνωρίζουσιν ουδέν ουδέ έχουσι πλέον απόλαυσιν· επειδή το μνημόσυνον αυτών ελησμονήθη. 6 Ἔτι και η αγάπη αυτών και το μίσος αυτών και ο φθόνος αυτών ἡδη εχάθη· και δεν θέλουσιν έχει πλέον εις τον αιώνα μερίδα εις πάντα δσα γίνονται υπό τον ἡλιον. 7 Ὑπαγε, φάγε τον ἀρτον σου εν ευφροσύνῃ και πίε τον οίνον σου εν ευθύνῳ καρδία· διότι ἡδη ο Θεός ευαρεστείται εις τα ἔργα σου. 8 Εν παντὶ καιρῷ ας ἡναι λευκά τα μιάτια σου· και ἐλαῖον ας μη εκλείψῃ από της κεφαλής σου. 9 Χαίρουν ζωήν μετά της γυναικός, την οποίαν ηγάπησας, πάσας τας ήμέρας της ζωῆς της ματαίοτητός σου, αίτινες σοι εδόθησαν υπό τον ἡλιον, πάσας τας ήμέρας της ματαίοτητός σου διότι τούτο είναι η μερίς σου εν τη ζωῇ και εν τω μόχθῳ σου, τον οποίον μοχθείς υπό τον ἡλιον. 10 Πάντα δσα εύρηη η χειρ σου να κάμη, κάμε κατά τη δύναμιν σου· διότι δεν είναι πράξις ούτε λογισμός ούτε γνώσις ούτε σοφία εν τω ἀδή όπου υπάγεις. (**Sheol h7585**) 11 Επέστρεψα και

είδον υπό τον ήλιον, ότι ο δρόμος δεν είναι εις τους ταχύποδας, ουδέ ο πόλεμος εις τους δυνατούς, αλλ' ουδέ ο ἄρτος εις τους σοφούς, αλλ' ουδέ τα πλούτη εις τους νοήμονας, αλλ' ουδέ η χάρις εις τους αξίους διότι καιρός και περίστασις συναντά εις πάντας αυτούς.

12 Διότι ουδέ ο ἀνθρωπος γνωρίζει τον καιρόν αυτού καθώς οι ιχθύες οιτίνες πάνονται εν κακῷ δικτύῳ, και καθώς τα πτηνά, τα οποία πάνονται εν παγίδῃ, ούτω παγιδεύονται οι υιοί των ἀνθρώπων εν καιρῷ κακῷ διότι οι ξεψήνησης επέλθη επ' αυτούς.

13 Και ταύτην την σοφίαν είδον υπὸ τὸν ἥλιον, και εφάνη εἰς εμὲ μεγάλην.

14 Ήτο μικρά πόλις και ἀνδρες εν αυτῇ ολίγοι και ἡλθε κατ' αυτής βασιλεύεν μέγας και εποιόρκησεν αυτήν και ακοδομήσεν εναντίον αυτής προχώματα μεγάλα:

15 αλλ' ευρέθη εν αυτῇ ἀνθρωπος πτωχός και σοφός, και αυτός διὰ της σοφίας αυτού ηλευθέρωσε την πόλιν πλὴν ουδείς ενεθυμῆθη τον πτωχὸν εκείνον ἀνθρωπον.

16 Τότε εγώ εἶπα, Η σοφία είναι καλητέρα παρά την δύναμιν, αν και η σοφία του πτωχού καταφρονήτα και οι λόγοι αυτού δεν εισακούνται.

17 Οι λόγοι των σοφών εν ησυχίᾳ ακούονται μάλλον παρά την κραυγήν του εξουσιάζοντος μετά αφρόνων.

18 Η σοφία είναι καλητέρα παρά τα ὄπλα του πολέμου εις δε αμαρτωλός αφανίζει μεγάλα καλά.

10 Μυίαι αποθηκούσαι κάμνουσι το μύρον του μυρεφού να βρωμά, να αναβράζῃ και μικρά αφροσύνη αιτιάζει τον εν υπολήψει επί σοφίᾳ και τιμῇ.

2 Η καρδία του σοφού είναι εν τη δεξιᾷ αυτού· η δε καρδία του ἀφρόνος εν τη αριστερά αυτού.

3 Και ἐτί ίστον ο ἀφρών περιπατή εν τη οδῷ, λείπει σύνεσις αυτού και αναγγέλλει προς πάντας ότι είναι ἀφρών.

4 Εάν το πνεύμα του ηγεμόνος εγερθή εναντίον σου, μη αφήσης τον τόπον σου διότι η γλυκύτης καταπαύει αμαρτίας μεγάλας.

5 Είναι κακόν το οποίον είδον υπὸ τὸν ἥλιον, λάθος, λέγω, προερχόμενον από τον εξουσιαστού· **6** ότι ο ἀφρών βάλλεται εις μεγάλας αξίας, οι δε πλούσιοι κάθηνται εν ταπεινῷ τόπῳ.

7 Είδον δούλους εφ' ἵππων και ἄρχοντας περιπατούντας ως δούλους επὶ τῆς γῆς.

8 Όστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εις αυτόν· και δότις χαλᾶ φραγμόν, ὄφις θέλει δαγκάσει αυτόν.

9 Ο μετακινών λίθους θέλει βλαφθή υπ' αυτών· ο σχίζων ξύλα θέλει κινδυνεύσει εν αυτοῖς.

10 Εάν ο σίδηρος αμβλυνθή και δεν ακονίση τις την κόψιν αυτού, πρέπει να προσθέσῃ δύναμιν· η σοφία δε είναι αφέλιμος προς διεύθυνσιν.

11 Εάν ο ὄφις δαγκάνη χωρίς συριγμού, πλὴν και ο συκοφάντης καλήτερος δεν είναι.

12 Οι λόγοι του στόματος του σοφού είναι χάρις τα δε χείλη του ἀφρόνος θέλουσι καταπάτει αυτόν.

13 Η αρχή των λόγων του στόματος αυτού είναι αφροσύνη· και το τέλος της ομιλίας αυτού κακή μωρία.

14 Ο ἀφρών προσέτι πληθύνει λόγους, ενώ ο ἀνθρωπος δεν εξεύρει τι μέλλει γενέσθαι· και τις δύναται να απαγγείλη προς αυτόν τι θέλει είσθαι μετ' αυτόν;

15 Ο μόχθος των αφρόνων απαυδίζει αυτούς, επειδή δεν εξεύρουσι να υπάγωσιν εις την πόλιν.

16 Ουαί εις σε, γη, της οποίας ο βασιλεὺς είναι νέος, και οι ἄρχοντές σου τρώγουσι το πρωΐ.

17 Μακαρία συ, γη, της οποίας ο βασιλεὺς είναι νιός ευγενών, και οι ἄρχοντές σου τρώγουσιν εν καιρῷ

προς ενίσχυσιν και ουχί προς μέθην **18** Διά την πολλήν χειρών σταλάζει η οικία.

19 Δι' ευθυμίαν κάμνουσι συμπόσια, και ο οίνος ευφράίνει τους ζώντας το δε αργύριον αποκρίνεται εις πάντα.

20 Μη καταρασθής τον βασιλέα μηδέ εν τη διανοίᾳ σου και μη καταρασθής τον πλούσιον εν τω ταμείῳ του κοιτώνός σου διότι πτηνόν του ουρανού θέλει φέρει την φωνήν, και το έχον τας πτέρυγας θέλει αναγγείλει το πράγμα.

11 Ρίψον τον ἄρτον σου επί πρόσωπον των υδάτων· διότι εν ταῖς πολλαῖς ημέραις θέλεις ευρεῖ αυτόν.

2 Δος μερίδιον εις επτά και ἐτί εις οκτώ διότι δεν εξεύρεις τι κακόν θέλει γείνει επί της γης.

3 Εάν τα νέφη ήναι πλήρη, θέλουσι διαχύσει βροχήν επὶ την γῆν και εάν δένδρον πέσῃ προς τον νότον ή προς τον βορράν, εν τω τόπῳ όπου πέσῃ το δένδρον, εκεί θέλει μείνει.

4 Όστις παρατηρεῖ τον άνεμον, δεν θέλει σπέρει και δότις θεωρεῖ τα νέφη, δεν θέλει θερίσει.

5 Καθώς δεν γνωρίζεις τις η οδός του ανέμου ουδέ τίνι τρόπῳ μορφόντοντας τα οστά εν τη κοιλίᾳ της κυοφορούσης, ούτω δεν γνωρίζεις τα ἔργα του Θεού, δότις κάμνει τα πάντα.

6 Σπείρε τον σπόρον σου το πρῶτον, και την εσπέραν ας μη ησυχάσῃ η χειρ σου διότι δεν εξεύρεις τι θέλει ευδοκιμήσει, τούτο ή εκείνο, ή εάν και τα δύο ήναι επίσης αγαθά.

7 Γλυκύ βέβαια είναι το φως, και ενάρεστον εις τους οφθαλμούς να βλέπωσι τον ήλιον· **8** αλλά και εάν ο ἀνθρωπος ζήσῃ ἐπὶ τοπλά και ευφράντηται εν πάσι τούτοις, ας ενθυμηθή δύμως τας ημέρας του σκότους, ότι θέλουστιν είσθαι πολλαῖ.

9 Πάντα τα συμβαίνοντα ματαιότης.

10 Ευφράντην, νεανίσκε, εν τη νεότητί σου· και η καρδία σου ας σε χαροποιή εν

ταις ημέραις της νεότητός σου· και περιπάτει κατά τας

επιθυμίας της καρδίας σου και κατά την δρασιν των

οφθαλμών σου· πλὴν ἔξευρε, ότι διά πάντα ταύτα ο Θεός θέλει σε φέρει εις κρίσιν.

11 Και αφαίρεσον τον θυμόν σου από της καρδίας σου, και απομάκρυνον την πονηρίαν από της σαρκός σου· διότι η νεότης και η παιδική ήλικια είναι ματαιότης.

12 Και ενθυμού τον Πλάστην σου εν ταῖς ημέραις της νεότητός σου· πριν ἔλθωσιν αι κακαὶ ημέραι, και φθάσωσι τα ἐτή εις τα οποία θέλεις ειπεῖ· Δεν ἔχω ευχαρίστησιν εις αυτά· **2** πριν σκοτισθῇ ο ήλιος και το φως και σελήνη και οι αστέρες, και επανέλθωσι τα νέφη μετά την βροχήν· **3** ότε οι φύλακες της οικίας θέλουσι τρέμει, και οι άνδρες οι ισχυροί θέλουσι κλονίζεσθαι,

και αι αλέθουσαι θέλουσι παύει διότι αλιγοτεύθησαν,

και αι βλέπουσαι διά των θυρίδων θέλουσιν αμαρτωθή-

4 και αι θύραι θέλουσι κλεισθή εν τη οδῷ, ότε θέλει

ασθενήσει η φωνή της αλεθούσης, και ο ἀνθρωπος θέλει εξεγείρεσθαι εις την φωνήν του στρουθίου,

και πάσαι αι θυγατέρες του ἄσματος απονίσων· **5** ότε θέλουσι φοβείσθαι το ύψος και θέλουσι τρέμει εν τη οδῷ ότε η αμυγδαλέα θέλει ανθήσει και η ακρίς θέλει προξενεῖ βάρος και η ὄρεις θέλει εκλείψει· διότι ο

ἄνθρωπος υπάρχει εις τον αιώνιον οίκον αυτού και οι πενθούντες περικυλούσι τας οδούς· **6** πριν λυθή

η αργυρά ἀλυσος και σπάση ο λύχνος ο χρυσούς ή

συντριψθή η υδρία εν τη πηγή ή χαλάση ο τροχός εν τω φρέατι, **7** και επιστρέψῃ το χώμα εις την γην, καθώς ήτο, και το πνεύμα επιστρέψῃ εις τον Θεόν, όστις ἔδωκεν αυτό. **8** Ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν ο Εκκλησιαστής: τα πάντα ματαιότης. **9** Και όσον περισσότερον ο Εκκλησιαστής εστάθη σοφός, τόσον περισσότερον εδίδαξε την γνώσιν εις τον λαόν μάλιστα επρόσεξε και ηρεύνησε και ἔβαλεν εις τάξιν πολλάς παροιμίας. **10** Ο Εκκλησιαστής εζήτησε να εύρη λόγους ευαρέστους και το γεγραμμένον ἡτο ευθύτης και λόγοι αληθείας. **11** Οι λόγοι των σοφών είναι ως βούκεντρα και ως καρφία εμπεπηγμένα υπό των διδασκάλων των συναθροισάντων αυτούς· εδόθησαν δε παρά του αυτού ποιμένος. **12** Περιπλέον δε τούτων, μάθε, νιέ μου, ότι το να κάμνη τις πολλά βιβλία δεν ἔχει τέλος, και η πολλή μελέτη είναι μόχθος εις την σάρκα. **13** Ας ακούσωμεν το τέλος της όλης υποθέσεως· φοβού τον Θεόν και φύλαττε τας εντολάς αυτού, επειδή τούτο είναι το παν του ανθρώπου. **14** Διότι ο Θεός θέλει φέρει εις κρίσιν παν ἔργον και παν κρυπτόν, είτε αγαθόν είτε πονηρόν.

Ἄσμα Ἀσμάτων

1 Το Ἀσμα των Ασμάτων, το του Σολομώντος. **2** Ας με φιλήσῃ με τα φιλήματα του στόματος αυτού. Διότι η αγάπη σου είναι καλητέρα παρά τον οίνον. **3** Διά την ευωδίαν των καλών μύρων σου, το όνομά σου είναι μύρον εκεχευμένον διά τούτο αι νεάνιδες σε αγαπώσιν. **4** Ελκυσόν με θέλομεν δράμει κατόπιν σου· ο βασιλεύς με εισήγαγεν εις τα ταμεία αυτού· θέλομεν αγάλλεσθαι και ευφράνεσθαι εις σε, θέλομεν ενθυμείσθαι την αγάπην σου μάλλον παρά οίνον· οι έχοντες ευθύτητα σε αγαπώσι. **5** Μέλαταινα είμαι, πλην εύχαρις, θυγατέρες της Ιερουσαλήμ· ως τα σκηνώματα του Κηδάρ, ως τα παραπετάσματα του Σολομώντος. **6** Μη βλέπετε εις εμέ, ότι είμαι μεμελανωμένη, επειδή ο ἥλιος με ἔκαυσεν· οι νιοί της μητρός μου ωργίσθησαν κατ' εμού· με ἔβαλον φύλακα εις τους αμπελώνας τον ίδιον μου αμπελώνα όμως δεν εφύλαξα. **7** Απάγγειλόν μοι, συ, τον οποίον αγαπά τη ψυχή μου, Που ποιμαίνεις, που αναπαύεις το ποιμνίον την μεσημβρίαν· διά τι να γείνω ως περικεκαλυμμένη μεταξύ των ποιμνίων των συντρόφων σου; **8** Εάν δεν γνωρίζες τούτο αφ' εαυτής, ώραία μεταξύ των γυναικών, ἔξελθε συ κατόπιν εις τα ίχνη του ποιμνίου, και ποιμαίνει τα εριφιά συ πλησίουν των σκηνών των βοσκών. **9** Με τας ἵππους των αμάξων του Φαραώ σε εξωμοίσων, γηπημένη μου. **10** Αι σιαγόνες σου είναι ώραία με τας σειράς των μαργαριτών, και ο τράχηλός σου με τα περιδέρραια. **11** Θέλομεν κάμει εις σε αλύσεις χρυσάς με στήγματα αργυρίου. **12** Ενόσω ο βασιλεύς κάθηται εις την τράπεζαν αυτού, ο νάρδος μου διαχέει την οσμήν αυτού. **13** Δεμάτιον σύμρυγνης είναι εις εμέ ο αγαπητός μου· θέλει διανυκτερεύει μεταξύ των μαστών μου. **14** Ο αγαπητός μου είναι εις εμέ ως βότρυς κύπρινος εις τους αμπελώνας του Εν-γαδδί. **15** Ιδού, είσαι ώραία, αγαπητή μου· ιδού, είσαι ώραία· οι οφθαλμοί σου είναι ως περιστερών. **16** Ιδού, είσαι ώραίος, αγαπητή μου, ναι, εύχαρις και η κλίνη ημών είναι ευθαλής. **17** Αι δοκοί των οίκων ημών είναι κέδροι, τα σανιδώματα ημών εκ κυπαρίσσου.

2 Εγώ είμαι το ἀνθός του Σαρών και το κρίνον των κοιλάδων. **2** Καθώς το κρίνον μεταξύ των ακανθών, ούτως είναι η αγαπητή μου μεταξύ των νεανίδων. **3** Καθώς η μηλέα μεταξύ των δένδρων του δάσους, ούτως είναι ο αγαπητός μου μεταξύ των νεανίσκων· επεθύμησα την σκιάν αυτού και εκάθησα υπ' αυτήν, και ο καρπός αυτού ήτο γλυκύς εις τον ουρανίσκον μου. **4** Με ἔφερεν εις τον οίκον του οίνου, και η σημαία αυτού επ' εμέ η αγάπη. **5** Υποστηρίξατέ με με γλυκίσματα δυναμωτικά, αναψύξατε με με μήλα· διότι είμαι τετρωμένη υπό αγάπης. **6** Η αριστερά αυτού είναι υπό την κεφαλήν μου, και η δεξιά αυτού με εναγκαλίζεται. **7** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εις τας δορκάδας και εις τας ελάφους του αγρού, να μη εξεγείρητε μηδέ να εξυπνήσητε την αγάπην μου, εωσού θελήση. **8** Φωνή του αγαπητού μου ιδού, αυτός ἔρχεται πηδών επί τα ὄρη, σκιρτών επί τους λόφους. **9** Ο αγαπητός μου είναι όμοιος με δορκάδα ή με σκύμνον

ελάφου· ιδού, ίσταται όπισθεν του τοίχου ημών, κυττάζει ἔξω διά των θυρίδων, προκύπτει διά των δικτυωτών.

10 Αποκρίνεται ο αγαπητός μου και λέγει προς εμέ, Σηκωθήτι, αγαπητή μου, ώραία μου, και ελθέ· **11** Διότι ιδού, ο χειμών παρήλθεν, η βροχή διέβη, απήλθε· **12** τα ἄνθη φαίνονται εν τη γῇ ο καιρός του ἀσμάτος ἐφθασε, και η φωνὴ της τρυγόνος ηκούσθη εν τη γῇ ημών· **13** η συκῆ εξέφερε τους ολύνθους αυτῆς, και αι ἀμπελοι με τα ἄνθη της σταφυλής διαδίδουσιν ευωδίαν· σηκωθήτι, αγαπητή μου, ώραία μου, και ελθέ· **14** Ω περιστερά μου, ήτις είσαι εν ταῖς σχιζμάσι του βράχου, εν τοῖς αποκρύφοις των κρημνῶν, δεῖξόν μοι τὴν ψύχιν σου, κάμε με να ακούσω την φωνὴν σου· διότι η φωνὴ σου είναι γλυκεία και η δύψις σου ώραία. **15** Πιάσατε εις ημάς τας αλώπεκας, τας μικράς αλώπεκας, αίτινες αφανίζουσι τας αμπέλους· διότι αι ἀμπελοι ημών ανθοδίσιν. **16** Ο αγαπητός μου είναι εις εμέ και εγώ εις αυτόν· ποιμαίνει μεταξύ των κρίνων. **17** Εωσού πνεύση η αύρα της ημέρας και φύγωσιν αι σκιαί, επιστρεψον, αγαπητέ μου· γίνονται όμοιος με δορκάδα ή με σκύμνον ελάφου επί τα ὄρη τα διεσχισμένα.

3 Την νύκτα επί της κλίνης μου εζήτησα εκείνον, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου· εζήτησα αυτὸν και δεν εύρηκα αυτὸν. **2** Θέλω σηκωθή τώρα και περιέλθει την πόλιν, εν ταῖς αγοραῖς και εν ταῖς πλατείαις θέλω ζητήσει εκείνον, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου· εζήτησα αυτὸν και δεν εύρηκα αυτόν. **3** Με εύρηκαν οι φύλακες οι περιερχόμενοι την πόλιν. Μη είδετε εκείνον, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου; **4** Αφού ολίγον επέρασα απ' αυτών, εύρηκα εκείνον, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου· επίσασα αυτὸν και δεν αφήκα αυτόν, εωσού εισιτήγαγον αυτόν εις τον οίκον της μητρός μου, και εις τον κοιτώνα της συλλαβούσης με. **5** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εις τας δορκάδας και εις τας ελάφους του αγρού, να μη εξεγείρητε μηδέ να εξυπνήσητε την αγάπην μου, εωσού θελήση. **6** Τις αὐτή, η αναβαίνουσα από της ερήμου ως στύλοι καπνού, τεθυμιαμένη με σμύρναν και λίβανον, με πάσαν αρωματικήν σκόνην του μυρεψού; **7** Ιδού, η κλίνη του Σολομώντος εξήκοντα δυνατοί ἄνδρες είναι περί αυτήν, εκ των δυνατῶν του Ισραήλ: **8** Πάντες ούτοι κρατούσι ρομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον· ἔκαστος ἔχει την ρομφαίαν αυτού επί τον μηρόν αυτού διά νυκτερινούς φόβους. **9** Ο βασιλεὺς Σολομών ἔκαμεν εις εαυτόν φορείον εκ ξύλων του Λιβάνου· **10** τους στύλους αυτού ἔκαμεν εξ αργύρου, το ανακλιντήριον αυτού εκ χρυσού, την στρωματήν αυτού εκ πορφύρας· το μέσον αυτού ἡτο εγκεκοσμημένον ερασμίων υπό των θυγατέρων της Ιερουσαλήμ. **11** Εξέλθετε και ιδέτε, θυγατέρες Σιών, τον βασιλέα Σολομώντα εν τω διαδήματι, με το οποίον ἔστειλεν αυτόν η μήτηρ αυτού εν τη ημέρᾳ της νυμφεύσεως αυτού και εν τη ημέρᾳ της ευφροσύνης της καρδίας αυτού.

4 Ιδού, είσαι ώραία, αγαπητή μου· ιδού, είσαι ώραία· οι οφθαλμοί σου είναι ως περιστερών μεταξύ των πλοκάμων σου· τα μαλλία σου είναι ως ποιμνίων αιγάνω, ο αγαπητός μου είναι όμοιος με δορκάδα ή με σκύμνον καταβαίνοντων από του όρους Γαλαάδ. **2** Οι οδόντες

σου είναι ως ποίμνιον προβάτων κεκουρευμένων, επλήγωσαν· οι φύλακες των τειχών αφήρεσαν απ' εμού αναβαίνοντων από της λούσεως, τα οποία πάντα το ιμάτιόν μου. **8** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, γεννώνται δίδυμα, και δεν υπάρχει άτεκνον μεταξύ αυτών εάν εύρητε τον αγαπητόν μου, Τι θέλετε ειπεί προς **3** τα χείλη σου ως ταΐνια ερυθρά, και η λαλιά σου αυτόν; Ότι είμαι τετρωμένη υπό αγάπης. **9** Τι διαφέρει εύχαρις αι παρειά σου ως τμήμα ροϊδίου μεταξύ των άλλου αγαπητού ο αγαπητός σου, ω ώραία μεταξύ των πλοκάμων σου. **4** Ο τράχηλός σου ως ο πύργος του γυναικών; τι διαφέρει άλλου αγαπητού ο αγαπητός Δαβίδ, ο ωκοδομημένος διά οπλοθήκην, επί του οποίου σου, και ώρκισας ημάς ούτως; **10** Ο αγαπητός μου είναι κρέμανται χίλιοι θυρεοί, πάντες ασπίδες ισχηρών: **5** λευκός και ερυθρός, διακρινόμενος μεταξύ μυριάδων οι δύο μαστοί σου ως δύο σκύμνου δορκάδος δίδυμοι, **11** Η κεφαλή αυτού είναι χρυσίον δεδοκιμασμένον, οι βόσκοντες μεταξύ των κρίνων. **6** Εωσού πνεύση η αύρα πλόκαμοι αυτού κλάδοι φοινίκων, μέλανες ως κόραξ: **12** της ημέρας και φύγωσιν αι σκιά, εγώ θέλω υπάγει εις οι οφθαλμοί αυτού ως περιστερών επί των ριδάκων των το όρος της σύμρηνς, και εις τον λόφον του θυμιάματος. υδάτων, λελουμένοι εν γάλακτι, καθήμενοι ως λίθοι **7** Όλη ώραία είσαι, αγαπητή μου· και μώμος δεν υπάρχει ενθέσεως: **13** Αι σιαγόνες αυτού ως πρασιάι αρωμάτων, εν σοι. **8** Ελθέ μετ' εμού από του Λιβάνου, νύμφη από της ημέρας και εις τον λόφον του θυμιάματος, παρδάλεων. **9** Έτρωσας την καρδίαν μου, αδελφή με σαπερέιρους: **15** αι κνήμαι αυτού στύλοι μαρμάρινοι, μου, νύμφη: έτρωσας την καρδίαν μου, δι' ενός των εστητριγμένοι επί βάσεων καθαρού χρυσίου το είδος οφθαλμών σου, δι' ενός πλοκάμου του τραχύλου σου. **10** Οι ουρανίσκος πόσον ωραία είναι η αγάπη σου, αδελφή μου, νύμφη πόσον καλητέρα η αγάπη σου παρά τον οίνον και η οιμή των μύρων σου παρά πάντα τα αρώματα **11** Τα χείλη σου, νύμφη, στάζουσιν ως κηρήθρα: μέλι και γάλα είναι υπό την γλώσσαν σου· και η οιμή των ιματίων σου ως οιμή του Λιβάνου. **12** Κήπος κεκλεισμένος είναι η αδελφή μου, η νύμφη μου: βρύσις κεκλεισμένη, πηγή εσφραγισμένη. **13** Οι βλαστοί σου είναι παράδεισος ροϊδίων, μετά εκλεκτών καρπών κύπρος μετά νάρδου: **14** νάρδος και κρόκος: κάλαμος και κιννάμαμον, μετά πάντων των δένδρων του θυμιάματος σύμρνα και αλόη, μετά πάντων των πρωτίστων αρωμάτων. **15** πηγή κήπων, φρέαρ ύδατος ζώντος, και ρύακες από τον Λιβάνου. **16** Εγέρθητι, Βορρά· και έρχου, Νότε: πνεύσου εις τον κήπον μου διά να εκχυθώστι τα αρώματα αυτού. Ας έλθῃ ο αγαπητός μου εις τον κήπον αυτού, και ας φάγη τους εξαιρέτους καρπούς αυτού.

5 Ήλθον εις τον κήπον μου, αδελφή μου, νύμφη: ετρύγησα την σύμρναν μου μετά των αρωμάτων μου· έφαγον την κηρήθραν μου μετά του μέλιτός μου· έπιον τον οίνον μου μετά του γάλακτος μου· Φάγετε, φίλοι· πίετε, ναι, πίετε αφθόνως, αγαπητοί. **2** Εγώ κοιμώμαι, αλλ' η καρδία μου αγρυπνεῖ: φωνή του αγαπητού μου· κρούει· Ανοιξέν μοι, αδελφή μου, αγαπητή μου, περιστέρα μου, αμώμητε μου· διότι η κεφαλή μου εγέμισεν από δρόσουν, οι βόστρυχοί μου από ψεκάδων της νυκτός. **3** Εξεδύθην τον χιτώνα μου· πως να ενδυθώ αυτόν; ένιψα τους πόδας μου· πως θέλω μολύνει αυτούς; **4** Ο αγαπητός μου εισήγει την χείρα αυτού διά της τρύπης της θύρας, και τα σπλάγχνα μου εταράχθησαν δι' αυτόν. **5** Εγώ εστικώθην διά να ανοίξω εις τον αγαπητόν μου· και αι χειρές μου έσταζον συμύρναν, και οι δάκτυλοί μου συμύρναν σταλακτήν, επί τας λαβάς του μοχλού. **6** Εγώ ήνοιξα εις τον αγαπητόν μου· αλλ' ο αγαπητός μου εσύρθη, έφυγεν· η ψυχή μου ελιποθύμησεν εις τον λόγον αυτού· εξήτησα αυτόν και δεν εύρηκα αυτόν, εφώνησα αυτόν και δεν μοι απεκρίθη. **7** Με εύρηκαν οι φύλακες οι πειρεχόμενοι την πόλιν, με εκτύπησαν, με

6 Που υπήγειν ο αγαπητός σου, ω ώραία μεταξύ των γυναικών; που εστράφη ο αγαπητός σου; και θέλομεν ζητήσει αυτόν μετά σου. **2** Ο αγαπητός μου κατέβη εις τον κήπον αυτού, εις τας πρασιάς των αρωμάτων, διά να ποιμάνη εν τοις κήποις και να συνάγη κρίνα. **3** Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και εμού ο αγαπητός μου· ποιμάνει μεταξύ των κρίνων. **4** Είσαι ώραία, αγαπητή μου, ως Θερσά, εύχαρις ως η Ιερουσαλήμ, τρομερά ως στράτευμα με σημαίας. **5** Απόστρεψον τους οφθαλμούς σου απεναντίον μου, διότι με κατέπληξαν τα μαλλία σου είναι ως ποίμνιον αιγών καταβαίνοντων από Γαλαάδ. **6** Οι οδόντες σου είναι ως ποίμνιον προβάτων, αναβαίνοντων από της λούσεως, τα οποία πάντα γεννώσι δίδυμα, και δεν υπάρχει άτεκνον μεταξύ αυτών: **7** αι παρειά σου ως τμήμα ροϊδίου μεταξύ των πλοκάμων σου. **8** Εξήκοντα βασίλισσαι είναι και ογδοήκοντα παλλακαί, και νεάνιδες αναριθμητοί: **9** μία είναι η περιστερά μου, η αμώμητός μου· αυτήν είναι η μόνη της μητρός αυτής είναι η εκλεκτή της τεκούσης αυτήν. Είδον αυτήν αι θυγατέρες και εμακάρισαν αυτήν· αι βασίλισσαι και αι παλλακαί, και επήγενσαν αυτήν. **10** Τις αύτη, η προκύπτουσα ως αυγή, ώραία ως η σελήνη, λάμπουσα ως ο ήλιος, τρομερά ως στράτευμα με σημαίας; **11** Κατέβην εις τον κήπον των καρυών διά να ίδω την αυτόν; χλόην της κοιλάδος, να ίδω εάν εβλάστησεν η άμπελος και εξήνθησαν αι ροϊδιαί. **12** Χωρίς να αισθανθώ, η ψυχή μου με κατέστησεν ως τας αμάξας του Αμινναδίβ. **13** Επίστρεψον, επίστρεψον, ω Σουλαμίτις επίστρεψον, επίστρεψον, διά να σε θεωρήσωμεν. Τι θέλετε ιδεί εις την Σουλαμίτιν; Ως χορόν δύο στρατοπέδων;

7 Πόσον ώραία είναι τα βήματά σου με τα σανδάλια, θύγατρε του ηγεμόνος το τόρνευμα των μηρών σου είναι όμοιον με περιδέραιον, έργον χειρών καλλιτέχνου. **2** Ο ομφαλός σου κρατήρ τορνευτός, πλήρης κεκερασμένου οίνου· η κοιλία σου θημωνία

σίτου περιπεφραγμένη με κρίνους **3** οι δύο σου μαστοί χίλια ας ήναι διά σε, Σολομών, και διακόσια διά τους ως δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι: **4** ο τράχηλός φυλάττοντας τον καρπόν αυτού. **13** Ω ση καθημένη εν σου ως πύργος ελεφάντινος οι οφθαλμοί σου ως αι τοις κήποις, οι σύντροφοι προσέχουσιν εις την φωνήν κολυμβήθραι εν Εσεβών, προς την πύλην Βαθ-ραβίμη: η σου κάμε με να ακούσω αυτήν. **14** Φεύγε, αγαπητέ μου, μήτη σου ως ο πύργος του Λιβάνου, βλέπων προς την και γίνου όμοιος με δορκάδα ή με σκύμνον ελάφου επί Δαμασκόν: **5** Η κεφαλή σου επί σε ως Κάρμηλος, και η τα όρη των αρωμάτων.

κόμη της κεφαλής σου ως πορφύρα: ο βασιλεύς είναι δεδεμένος εις τους πλοκάμους σου. **6** Πόσον ώραία και πόσον επιθυμητή είσαι, αγαπητή, διά τας τρυφάς. **7** Τούτο το ανάστημά σου ομοιάζει με φοίνικα, και οι μαστοί σου με βότρυνας. **8** Είτα, Θέλω αναβή εις τον φοίνικα, θέλω πιάσει τα βαΐα αυτού· και ιδού, οι μαστοί σου θέλουσιν είσθαι ως βότρυνες της αμπέλου, και η οσμή της ρινός σου ως μήλα: **9** και ο ουρανίσκος σου ως ο καλός οίνος ρέων ηδέως διά τον αγαπητόν μου, και κάρμνων να λαλώσι τα χείλη των κοιμωμένων. **10** Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και η επιθυμία αυτού είναι προς εμέ. **11** Ελθέ, αγαπητέ μου, ας εξέλθωμεν εις τον αγρόν: ας διανυκτερεύσωμεν εν ταῖς κώμαις. **12** Ας εξημερωθώμεν εις τους αμπελώνας: ας ίδωμεν εάν εβλάστησεν η άμπελος, εάν ήνοιξε το άνθος της σταφυλής και εξήνθησαν αι ροϊδιάι: εκεί θέλω δώσει την αγάπην μου εις σε. **13** Οι μανδραγόραι έδωκαν οσμήν, και εν ταῖς θύραις ημών είναι παν είδος καρπών αρεστών, νέων και παλαιών, τους οποίους εφύλαξα, αγαπητέ μου, διά σε.

8 Είθε να ήσο ως αδελφός μου, θηλάσας τους μαστούς της μητρός μου. Ευρίσκουσά σε ἔξω ήθελον σε φιλήσει, και δεν ήθελον με καταφρονήσει. **2** Ήθελον σε σύρει και σε εισάξει εις τον οίκον της μητρός μου, διά να με διδάξῃς ήθελον σε ποτίσει οίνον αρωματικόν και χυμόν του ροϊδίου μου. **3** Η αριστερά αυτού ήθελεν είσθαι υπό την κεφαλήν μου, και η δεξιά αυτού ήθελε με εναγκαλισθή. **4** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, να μη εξεγείρητε μηδέ να εξυπνήσητε την αγάπην μου, εωσού θελήση. **5** Τις αύτη η αναβαίνουσα από της ερήμου, επιστηρίζομένη επί τον αγαπητόν αυτής; Εγώ σε εξύπνησα υπό την μηλέαν· εκεί σε εκοιλοπόνησεν η μήτηρ σου εκεί σε εγέννησεν η τεκούσά σε. **6** Θέσον με, ως σφραγίδα, επί την καρδίαν σου, ως σφραγίδα επί τον βραχίονά σου διότι η αγάπη είναι ισχυρά ως ο θάνατος: η ζηλοτυπία σκληρά ως ο ἀδης: αι φλόγες αυτής φλόγες πυρός, ανάφλεξις ορμητικωτάτη. (**Sheol h7585**) **7** Γ'δατα πολλά δεν δύνανται να φέσωσι την αγάπην, ουδέ ποταμοί δύνανται να πνίξωσιν αυτήν· εάν τις δώση πάντα τα υπάρχοντα του οίκου αυτού διά την αγάπην, παντελώς θέλουσι καταφρονήσει αυτά. **8** Ήμεις έχομεν αδελφήν μικράν, και μαστούς δεν έχει: τι θέλομεν κάμει εις την αδελφήν ημών την ημέραν καθ' ήν γείνη λόγος περί αυτής; **9** Εάν ήναι τείχος, θέλομεν οικοδομήσει επ' αυτήν παλάτιον αργυρούν· και εάν ήναι θύρα, θέλομεν περιασφαλίσει αυτήν με σανίδας κεδρίνας. **10** Εγώ είμαι τείχος, και οι μαστοί μου ως πύργοι τότε ήμην εις τους οφθαλμούς αυτού ως ευρίσκουσα ειρήνην. **11** Ο Σολομών είχεν αμπελώνα εν Βάσαλ-χαμών· έδωκε τον αμπελώνα εις φύλακας· έκαστος έπρεπε να φέρη διά τον καρπόν αυτού χίλια αργύρια. **12** Ο αμπελών εμού είναι έμπροσθέν μου· τα

΄Ησαΐας

1 Όρασις Ησαΐου τού Υ Αμώς, την οποίαν είδε περί του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, εν ταῖς ημέραις Οζίου Ιωάθαμ, Ἀχαὶ καὶ Ἐζέκιου, βασιλέων Ιούδα. 2 Ακούσατε, ουρανοί, καὶ ακροάσθητε, γῆ δότι ο Κύριος ελάλησεν Υιούς ἔθρεψα καὶ ψώσα, αλλ' αὐτοῖς απεστάτησαν απ' εμού. 3 Ο βους γνωρίζει τὸν κτήτορα αὐτοῦ καὶ ο ὄνος τὴν φάτνην του κυρίου αυτού ο Ἰσραὴλ δὲν γνωρίζει, ο λαός μου δὲν εννοεῖ. 4 Ουαὶ, ἔθνος αμαρτωλόν, λαέ πεφορτωμένε ανομίαν, σ्पέρμα κακοποιῶν ιοίο διεφθαρμένοι εγκατέλιπον τὸν Κύριον, κατεφρόνισαν τὸν Ἅγιον του Ἰσραὴλ, εστράφησαν εἰς τὰ ὅπισ. 5 Διά τι παιδεύμονι θέλετε επιπροσθέτει στασισμόν; δόλη η κεφαλή είναι ἄρρωστος καὶ δόλη η καρδία κεχανωμένη! 6 από ίχνους ποδός μέχρι κεφαλής δὲν υπάρχει εν αυτῷ ακεραιότης αλλά τραύματα καὶ μελανίσματα καὶ ἐλκή σεσηπτότα δὲν εξεπίεσθησαν ουδέ εδέθησαν ουδέ εμαλακώθησαν δι' αλοιφῆς 7 η γη σας είναι ἔρημος, αὶ πόλεις σας πυρίκαυστοι την γην σας ξένοι κατατρώγουσιν ἐμπροσθέν σας καὶ είναι ἔρημος, αὶς πεπορθμένη υπὸ αλλοφύλων 8 καὶ η θυγάτηρ Σιών εγκαταλείπεμένη ὡς καλύβῃ εν αμπελῶνι, αἱ πορωφυλάκιον εν κήπῳ αγγούριών ως πόλις πολιορκούμενη. 9 Αν ο Κύριος των δυνάμεων δὲν ἤθελεν αφήσει εἰς ημάς μικρόν υπόλοιπον, αἱ τα Σόδομα ηθέλοιμεν γείνει, με τα Γόμορρα ηθέλομεν εξομοιωθῇ. 10 Ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου, ἀρχοντες Σοδόμων ακροάσθητι τὸν νόμον του Θεού ημών, λαέ Γομρόρων. 11 Τίνα χρείαν ἔχω του πλήθους των θυσιῶν σας; λέγει Κύριος κέχορτασμένος εἴμαι από ολοκαυτωμάτων κριών καὶ από πάχοντων των σιτευτῶν καὶ δεν ευαρεστούμαι εἰς αἷμα ταύρων ἡ αρνίων ἡ τράγων. 12 Ὄταν ἐρχήσθε να εμφανισθήτε ενώπιον μου, τις εξήτησεν εκ των χειρών σας τούτο, να πατήτε τας αυλάς μου; 13 Μη φέρετε πλέον, ματαίας προσφοράς το θυμιάμα είναι βδέλυγμα εἰς εμέ τας νεομηνίας καὶ τα σάββατα, την συγκάλεσιν των συνάξεων, δεν δύναμαι να υποφέρω, ανομίαν καὶ πανηγυρικήν σύναξιν. 14 Τας νεομηνίας σας καὶ τας διατεταγμένας εορτάς σας διά ουνία καὶ τας λόγχας αυτῶν διά δρέπανα δὲν θέλει μισεῖ η ψυχή μου είναι φορτίον εἰς εμέ εφαρύνθην σηκώσει μάχαιραν ἔθνος εναντίον ἔθνους, ουδέ θέλουσι να υποφέρω. 15 Και ὅταν εκτείνητε τὰς χείρας σας, μάθει πλέον τὸν πόλεμον. 5 Οίκος Ιακώβ, ἐλέθετε καὶ θέλω κρύπτει τους οφθαλμούς μου από σας ναι, ὅταν αἱ περιπατήσωμεν εν τῷ φωτί του Κυρίου. 6 Βεβαίως πληθυντες δεῖσεις, δεν θέλω εισακούει αἱ χειρές σας είναι πλήρεις αιμάτων. 16 Λούσθητε, καθαρίσθητε αποβάλετε τὴν κακίαν των πράξεων σας απ' ἐμπροσθεν των οφθαλμών μου παύσατε πράττοντες τὸ κακόν, καὶ κάμετε ευθύτητα εἰς τὸν δεδύναστευμένον, κρίνατε ενεπλήσθησαν τῆς ανατολής καὶ ἔγειναν μάντεις ως οι Φιλισταίοι, καὶ συνηγνώθησαν μετά τῶν τέκνων των αλλοφύλων. 7 Και η γη αυτῶν ενεπλήσθη ἀγρυπνίου και χρυσίου, καὶ δεν είναι τέλος των θησαυρών αυτῶν ενεπλήσθη η γη αυτῶν καὶ ἵππων, καὶ δεν είναι τέλος των αμαξῶν αυτῶν. 8 Και η γη αυτῶν ενεπλήσθη από ειδώλων ελάτρευσαν τὸ ποίημα των χειρών αυτών, εάν αἱ αμαρτίαι σας ἡναὶ ως το πορφυρόν, θέλουσι εκείνο το οποίον οι δάκτυλοι αυτῶν ἔκαμον 9 καὶ ο γείνει λευκαὶ ως χιών εάν ἡναὶ ερυθραὶ ως κόκκινον, θέλουσι γείνει ως λευκόν μαλλίον. 19 Εάν θέλητε καὶ υπακούσθητε, θέλετε φάγει τα αγαθά της γῆς 20 εάν ὅμως δεν θέλητε καὶ αποστατήσητε, θέλετε καταφαγώθη ὑπὸ μαχαίρας διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησε. αυτού. 11 Οι υπερήφανοι οφθαλμοί του ανθρώπου

κρίσεων η δικαιοσύνη κατώκει εν αυτῇ αλλά τώρα, φονεῖς. 22 Ο ἄργυρός σου κατεστάθη σκωρία, ο οίνός σου συνεκεράσθη μεθ' ὑδατος. 23 Οι ἀρχοντές σου είναι απειθεῖς καὶ σύντροφοι κλεπτῶν πάντες αγαπώσι δώρα καὶ κυνηγόσιν αντιπληρωμάς δεν κρίνουσι τὸν οφρανόν ουδέ ἔρχεται η δίκη της χήρας πρὸς αυτούς. 24 Διά τούτο λέγει ο Κύριος, ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Κραταῖος του Ἰσραὴλ, Ω, θέλω χορτασθῆ επὶ τοὺς εναντίους μου καὶ θέλω εκδικηθῆ κατά τῶν εχθρῶν μου 25 καὶ θέλω στρέψει τὴν χείρα μου επὶ σε καὶ αποκαθαρίσει τὴν σκωρίαν σου καὶ αφαιρέσει ὅλον σου τὸν κασσίτερον. 26 Και θέλω αποκατασθῆσει τοὺς κριτάς σου ως το πρότερον καὶ τους συμβούλους σου ως το ἀπ' αρχῆς μετά ταύτα θέλεις ονομασθῆ η πόλις της δικαιοσύνης, η πιστή πόλις. 27 Η Σιών θέλει εξαγορασθῆ διά κρίσεως, καὶ οι επιστρέψαντες αυτῆς διά δικαιοσύνης. 28 Και οι παράνομοι καὶ οι αμαρτωλοί ομού θέλουσι καταστραφῆ, καὶ οι εγκαταλιπόντες τὸν Κύριον θέλουσι καταναλωθῆ. 29 Διότι θέλετε κατασχυνθῆ διά τὰ ἀλση, τα οποία επεπλημήσατε, καὶ θέλετε εντραπῆ διά τοὺς κήπους, τους οποίους εξελέξατε. 30 Επειδή θέλετε γείνει ως δρυς, της οποίας τα φύλλα μαραίνονται, καὶ ως κήπος, ὅστις δὲν ἔχει ὑδωρ. 31 Και ο ισχυρός θέλει είσθαι ως καλάμιον στυπίου, καὶ τὸ ἔργον αυτού ως σπινθήρ, καὶ θέλουσι καυθῆ καὶ τα δύο ομού, καὶ δεν θέλει είσθαι ο σύβινων.

2 Ο λόγος, ο γενόμενος δι' οράματος εἰς τὸν Ησαΐαν τὸν ιούν του Αμώς, περὶ του Ιούδα καὶ της Ιερουσαλήμ. 2 Εν ταῖς εσχάταις ημέραις τὸ ὄρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθῆ επὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὄρεών καὶ υψωθῆ υπεράνω τῶν βουνῶν καὶ πάντα τα ἔθνη θέλουσι συρρέει εἰς αὐτὸν, 3 καὶ πολλοὶ λαοὶ θέλουσιν υπάγει καὶ ειπεῖ, Ἐλέθετε καὶ αἱ αναβώμεν εἰς τὸ ὄρος του Κυρίου, εἰς τὸν οίκον του Θεού του Ιακώβ καὶ θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αὐτού, καὶ θέλομεν περιπατῆσει εν ταῖς τρίβοις αὐτού. Διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος καὶ λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. 4 Και θέλει κρίνει αναμέσον των εθνῶν καὶ θέλει ελέγχει πολλούς λαούς καὶ θέλουσι σφυρηλατῆσει τας μαχαίρας αυτῶν εν ταῖς τρίβοις αὐτού. Διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος καὶ λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. 4 Και θέλει κρίνει αναμέσον των εθνῶν καὶ θέλει ελέγχει πολλούς λαούς καὶ θέλουσι σφυρηλατῆσει τας μαχαίρας αυτῶν ενεπλήσθησαν τῆς ανατολής καὶ ἔγειναν μάντεις ως οι Φιλισταίοι, καὶ συνηγνώθησαν μετά τῶν τέκνων των αλλοφύλων. 7 Και η γη αυτῶν ενεπλήσθη ἀγρυπνίου και χρυσίου, καὶ δεν είναι τέλος των θησαυρών αυτῶν ενεπλήσθη η γη αυτῶν καὶ ἵππων, καὶ δεν είναι τέλος των αμαξῶν αυτῶν. 8 Και η γη αυτῶν ενεπλήσθη από ειδώλων ελάτρευσαν τὸ ποίημα των χειρών αυτών, εάν αἱ αμαρτίαι σας ἡναὶ ως το πορφυρόν, θέλουσι εκείνο το οποίον οι δάκτυλοι αυτῶν ἔκαμον 9 καὶ ο γείνει λευκαὶ ως χιών εάν ἡναὶ ερυθραὶ ως κόκκινον, θέλουσι γείνει ως λευκόν μαλλίον. 19 Εάν θέλητε καὶ υπακούσθητε, θέλετε φάγει τα αγαθά της γῆς 20 εάν ὅμως δεν θέλητε καὶ αποστατήσητε, θέλετε καταφαγώθη ὑπὸ μαχαίρας διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησε. αυτού. 11 Οι υπερήφανοι οφθαλμοί του ανθρώπου

θέλει υποκύψει μόνος δε ο Κύριος θέλει υψωθή εν επ' αυτού. Λαέ μου, οι οδηγοί σου σε κάμνουσι να εκείνη τη ημέρα. **12** Διότι ημέρα Κυρίου των δυνάμεων πλανάσαι και καταστρέφουσι την οδόν των βημάτων θέλει επέλθει επί πάντα αλαζόνα και υπερήφανον σου. **13** Ο Κύριος εξεγείρεται διά να δικάσῃ και ίσταται και επί πάντα υψωμένον και θέλει ταπεινωθή **14** και διά να κρίνη τους λαούς. **15** Ο Κύριος θέλει εισέλθει εις κρίσιν μετά των πρεσβυτέρων του λαού αυτού και επιτημένας και επί πάσας τας κέδρους του Λιβάνου τας υψηλάς και μετά των αρχόντων αυτού διότι σεις κατεφάγετε τον επί πάντα τα υψηλά όρη και επί πάντα τα υψωμένα αμπελώνα: τα αρπάγματα του πτωχού είναι εν ταῖς βουνά, **16** και επί πάντα πύργον υψηλόν και επί παν τείχος περιπεφραγμένον, **17** και επί πάντα τα πλοία της θαρσείς και επί πάντα τα δηονικά θεάματα. **18** Και το θεάματα του Ανθρώπου θέλει υποκύψει, και η ἔπαρσις των περιπάτων θέλει ταπεινωθή μόνος δε ο Κύριος θέλει την ημέρα. **19** Και τα είδωλα θέλουσιν υψωθή εν εκείνη τη ημέρα. **20** Και αυτοί θέλουσιν εισέλθει εις τα σπήλαια των βράχων και εις τας τρύπας της γης, διά τον φόβον του Κυρίου και διά την δόξαν της μεγαλειότητος αυτού, ὅταν εγερθή διά να κλονίσῃ την γην. **21** Εν εκείνη τη ημέρα θέλει ρίψει ο ἀνθρωπός εις τους ασπάλακας και εις τας νυκτερίδας τα αργυρά αυτού είδωλα και τα χρυσά αυτού είδωλα, τα οποία ἔκαμεν εις εαυτόν διά να προσκυνή: **22** διά να εισέλθωσιν εις τας σχισμάς των βράχων και εις τα σπήλαια των πετρών, διά τον φόβον του Κυρίου και διά την δόξαν της μεγαλειότητος αυτού, ὅταν εγερθή διά να κλονίσῃ την γην. **23** Παραίτηθε από άνθρωπου, του οποίου η πνοή είναι εις τους μυκτήρας αυτού διότι εις τι είναι ἄξιος λόγου;

3 Διότι ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει αφαιρέσει από της Ιερουσαλήμ και από του Ιούδα υποστήριγμα και βοήθειαν, ἀπαν το υποστήριγμα του ἄρπου και ἀπαν το υποστήριγμα του ὄντας, **2** ισχυρόν και πολεμιστήν, κριτήν και προφήτην και συνετόν και πρεσβύτερον, **3** πεντηκόνταρχον και ἐντιμον και σύμβουλον και σοφόν τεχνίτην και συνετόν γοητευτήν.

4 Και θέλω δώσει παιδάρια ἀρχοντας αυτών, και νήπια θέλουσιν εξουσιάζει επ' αυτών. **5** Και ο λαός θέλει καταδυναστεύεσθαι, ἀνθρωπος υπό ανθρώπου, και ἔκαστος υπό του πλησίον αυτού το παιδίον θέλει αλαζονεύεσθαι προς τον γέροντα, και ο ποταπός προς τον ἐντιμον. **6** Εάν τις πιάστην αυτού εκ του οίκου του πατρός αυτού, λέγων, Ιμάτιον ἔχεις, γενού και αρχηγός ημών, και ο αφανισμός ούτος ας ἡναι υπό αρχηγούς ημών, και ο εναπολειφθείς εν Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή την χειρά σου. **7** Εν εκείνη τη ημέρα θέλει ομόσει, Ιερουσαλήμ, **4** όταν εκπλύνη ο Κύριος την ακαθαρσίαν λέγων, δεν θέλω γείνει θεραπευτής διότι εν τη οικία των θυγατέρων της Σιών και καθαρίστη το αίμα της μου δεν είναι ούτε ἄρπος ούτε ιμάτιον μη με κάμητε και ο εναπολειφθείς εν Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή αρχηγόν του λαού **8** διότι ηφανίσθη η Ιερουσαλήμ και και διά πνεύματος καύσεως. **9** Και ο Κύριος θέλει έπεσον ο Ιούδας, επειδή η γλώσσα αυτών και τα ἔργα δημιουργήσει επί πάντα τόπον του ὄρους Σιών και αυτών ἡναι εναντία εις τον Κύριον, παροξύνωσι τους επι τας συναθροίσεις αυτής νεφελήν και καπνὸν την οφθαλμούς της δόξης αυτού. **10** Η ψώσις του προσώπου αυτών μαρτυρεῖ εναντίον αυτών και κηρύγτωσι την αμαρτίαν αυτών ως τα Σόδομα δεν κρύπτουσιν αυτήν. **11** Ουαί εις τον ἀνόμον κακόν θέλει είσθαι εις τον Κύριον, εις τον οποίον κακά και αυτών ήναι εναντία εις τον Κύριον, παροξύνωσι τους ιερουσαλήμ εκ μέσου αυτής διά πνεύματος κρίσεως διότι επί πάσαν την δόξαν θέλει είσθαι υπεράποιτος, **12** Τον λαόν μου, παιδάρια και διά πνεύματος καύσεως. **13** Και θέλει είσθαι σκηνή, διά περιέφραξεν αυτόν, και συνήθωσεν εξ αυτούς κακά. **14** Είπατε προς τον δίκαιον ότι καλόν θέλει είσθαι εις αυτόν διότι θέλει φάγει τον καρπόν των ἔργων αυτού. **15** Ουαί εις τον ἀνόμον κακόν θέλει είσθαι εις αυτόν διότι η ανταπόδοσις των χειρών αυτού θέλει γείνει εις αυτόν. **16** Τον λαόν μου, παιδάρια και γυναίκες εξουσιάζουσιν

4 Και εν εκείνη τη ημέρα επτά γυναίκες θέλουσι πιάσει ένα ἄνδρα λέγουσαι, θέλομεν τρώγει τον ἄρπον ημών και θέλομεν ενδύεσθαι τα ιμάτια ημών μόνον ας κράζεται το ὄνομά σου εφ ημάς, διά να αφαιρέσης το ὄνειδος ημών. **2** Εν εκείνη τη ημέρα ο κλάδος του Κυρίου θέλει είσθαι ώραίος και ἐνδοξός και ο αλαζονεύεσθαι προς τον γης εξαίρετος και ευφρόσυνος εις τους περίζωμα σάκκινον ήλιόκαυμα αντί ώραιότερος. **25** Οι ἄνδρες σου θέλουσι πέσειν μαχαίρα και η δύναμις σου εν πολέμῳ. **26** Και αι πύλαι αυτής θέλουσι στενάζει και πενθήσει και αυτή θέλει κοίτεσθαι επί του εδάφους ηρηματένη.

5 Τώρα θέλω ψάλλει εις τον ηγαπημένον μου ἄσμα του αγαπητού μου περί του αμπελώνος αυτού. Ο ηγαπημένος μου είχεν αμπελώνα επί λόφου παχυτάτου. **2** Και περιέφραξεν αυτόν, και συνήθωσεν εξ αυτού

με τα ώτα αυτών και νοήσωσι με την καρδίαν αυτών και επιστρέψωσι και θεραπευθώσι. **11** Τότε είπα, Κύριε, έως πότε; Και απεκρίθη, Εωσού ερημωθώσιν αι πόλεις, ώστε να μη υπάρχῃ κάτοικος, και αι οικίαι, ώστε να μη υπάρχῃ ἀνθρώπος, και η γη να ερημωθῇ παντάπασιν **12** και απομακρύνη ο Κύριος τους ανθρώπους, και γείνη μεγάλη εγκαταλειψίς εν τω μέσω της γης. **13** Έτι δύμας θέλει μείνει εν αυτή εν δέκατον, και αυτό πάλιν θέλει καταφαγωθή καθώς η τερέβινθος και η δρυς, των οποίων ο κορμός μένει εν αυταῖς ὅταν κόπτωνται, ούτω το ἄγιον σπέρμα θέλει είσθαι ο κορμός αυτῆς.

7 Και εν ταις ημέραις του Ἀχαζ, νιού του Ιωάθαμ, νιού του Οζίου, βασιλέως του Ιούδα, Ρεσίν ο βασιλεὺς της Συρίας, και Φεκάρ ο νιός του Ρεμαλία, βασιλεὺς του Ισραήλ, ανέβησαν επί την Ιερουσαλήμ διά να πολεμήσωσιν αυτήν αλλά δεν ηδυνήθησαν να εκπολιορκήσωσιν αυτήν. **2** Και ανήγγειλαν προς τον οίκον Δαβίδ λέγοντες, Η Συρία συνεφώνησε μετά του Εφραΐμ. Και η καρδία του Ἀχαζ και η καρδία του λαού αυτού εκλονίσθη, ως τα δένδρα του δάσους κλονίζονται υπό του ανέμου. **3** Τότε είπεν ο Κύριος προς τον Ησαΐαν, Ἐξελθε τώρα εις συνάντησιν του Ἀχαζ, συ και Σεάρ-ιασούβ οι νιός σου, εις το ἄκρον του υδραγωγού τῆς ἀνώ κολυμβήθρας κατά την μεγάλην οδόν του αγρού του γναφέως **4** και ειπέ προς αυτόν, Πρόσεχε να μένης ήσυχος μη φοβηθής μηδέ μικροψυχήσης, διά τας δύο ουράς των κατηνζόντων τούτων δαυλών, διά τον ἄγριον θυμόν του Ρεσίν και της Συρίας, και του νιού του Ρεμαλία. **5** Επειδή η Συρία, ο Εφραΐμ και ο νιός του Ρεμαλία εβουλεύθησαν κακήν βουλήν εναντίον σου, λέγοντες, **6** Ας αναβώμεν εναντίον του Ιούδα και ας στενοχωρήσωμεν αυτόν, και ας διαμερισθώμεν αυτόν εις εαυτούς, και ας βάλωμεν βασιλέα εν μέσω αυτού, του νιού του Ταβεήλ: **7** ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Τούτο δεν θέλει σταθή ουδέ θέλει γείνει. **8** Διότι η κεφαλή της Συρίας είναι η Δαμασκός, και η κεφαλή της Δαμασκού ο Ρεσίν και εις εξήκοντα πέντε ἔτη ο Εφραΐμ θέλει συντριψθή, ώστε να μη ήναι λαός. **9** Και η κεφαλή του Εφραΐμ είναι η Σαμάρεια, και η κεφαλή της Σαμαρείας ο νιός του Ρεμαλία. Εάν δεν πιστεύητε, δεν θέλετε βεβαίως στερεωθή. **10** Και ελάλησεν έπι ο Κύριος προς τον Ἀχαζ, λέγων, **11** Ζήτησον σημείον παρά Κυρίου του Θεού σου ζήτησον αυτό ή εις το βάθος ή εις το ύψος ἀνω. (Sheol h758) **12** Άλλ' ο Ἀχαζ είπε, δεν θέλω ζήτησε ουδέ θέλω πειράσει τον Κύριον. **13** Και είπεν ο Ησαΐας, Ακούστε τώρα, οίκος Δαβίδ μικρόν πράγμα είναι διά σας να βαρύνητε ανθρώπους, και θέλετε βαρύνει ἔτι και τον Θεόν μου; **14** Διά τούτο ο Κύριος αυτός θέλει σας δώσει σημείον ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και γεννήσει νιόν, και θέλει καλεσθή το δόνομα αυτού Εμμανουήλ. **15** Βούτυρον και μέλι θέλει φάγει, εωσού μάθη να απορρίπτη το κακόν και να εκλέγη το αγαθόν. **16** Διότι πριν μάθη το παιδίον να απορρίπτη το κακόν και να εκλέγη το αγαθόν, η γη, την οποίαν αποστρέψει, θέλει εγκαταλειψίη υπό των δύο βασιλέων αυτῆς. **17** Ο Κύριος θέλει φέρει επὶ σε, και επὶ τον λαόν σου, και επὶ τον οίκον του πατρός σου, ημέρας, αίτινες δεν ήλθον αφ' ης ημέρας εχωρίσθη από του Ιούδα ο Εφραΐμ, διά

του βασιλέως της Ασσυρίας. **18** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλει συρίζει ο Κύριος εις τας μυίας τας εν τοις εσχάτοις των ποταμών της Αιγύπτου, και εις τας μελίσσας τας εν τη γη της Ασσυρίας **19** και θέλουσιν ελθεί και αναπαυθή πάσαι επι τας ηρημωμένας κοιλάδας και εν ταις τρύπαις των βράχων και επι πάσαν βάτον και επι παν ώραίον δένδρον. **20** Εν τη αυτή ημέρᾳ ο Κύριος θέλει ξυρίσει, με το ξυράφιον το μεμισθωμένον από του πέραν του ποταμού, μετά του βασιλέως της Ασσυρίας, την κεφαλήν και τας τρίχας των ποδών και των πάγωνα είτι θέλει αφαιρέσει. **21** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ ἀνθρώπος τρέφων μίαν δάμαλιν και δύο πρόβατα, **22** από της αφθονίας του γάλακτος, το οποίον θέλουσι διδει, βούτυρον θέλει τρύγοι διότι βούτυρον και μέλι θέλει τρύγοι έκαστος, όστις υπελείφθη εν τω μέσω της γης. **23** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ πας τόπος, εν ω ήσαν χιλιαί αμπελοί χιλιών αργυρών, θέλει είσθαι διά τριβόλους και ακάνθας. **24** Με βέλη και με τόξα θέλουσιν ελθεί εκεί διότι πάσα η γη θέλει κατασταθή τρίβολοι και ακάνθας. **25** Και παν όρος γεγεωργημένον με δίκελλαν, όπου δεν ήλθε φόβος τριβόλων και ακανθών, θέλει είσθαι διά να εξαποστέλλωνται εκεί βόες και διά να καταπατήται υπό προβάτων.

8 Και είπε Κύριος προς εμέ, Λάβε εις σεαυτόν τόμον μέγαν, και γράψον εν αυτῷ διά γραφίδος ανθρώπου περὶ του Μαχέρ-σαλάλ-χας-βάζ: **2** Και παρέλαβον εις εμαυτόν πιστούς μάρτυρας, Ουρίαν τον ιερέα και Ζαχαρίαν τον νιόν του λεβερεχίου. **3** Και προσίλθον προς την προφήτισσαν, ήτις συνέλαβε και εγένησεν νιόν. Και είπε Κύριος προς εμέ, Κάλεσον το δόνομα αυτού Μαχέρ-σαλάλ-χας-βάζ **4** διότι πριν μάθη το παιδίον να προφέρει, Πάτερ μου και μήτέρ μου, τα πλούτη της Δαμασκού και τα λάφυρα της Σαμαρείας θέλουσι διαπραχθή ἐμπροσθεν του βασιλέως της Ασσυρίας. **5** Και ελάλησεν έπι Κύριος προς εμέ, λέγων, **6** Επειδή ο λαός ούτος απέβαλε τα ὄντα του Σιλωάμ τα ρέοντα ησυχῶς, και χαίρει εις τον Ρεσίν και εις τον νιόν του Ρεμαλία, **7** διά τούτο, ιδού, ο Κύριος αναβιάζει επ' αυτούς τα ὄντα του ποταμού, τα δυνατά και τα πολλά, τον βασιλέα της Ασσυρίας και πάσαν την δόξαν αυτούν και θέλει υπερβή πάντα τα αυλάκια αυτού και πλημμυρίσει πάσας τας όχθας αυτούν **8** και θέλει περάσει διά του Ιούδα, θέλει πλημμυρίσει και υπεραναβή, θέλει φθάσει μέχρι λαιμού και το εξάπλωμα των πετερύγων αυτού θέλει γεμίσει το πλάτος της γης σου, Εμμανουήλ. **9** Ενώθητε, λαοί, και θέλετε κατακοπή και ακροάσθητε, πάντες οι εν τοις εσχάτοις της γης ζώσθητε, και θέλετε κατακοπή: ζώσθητε, και θέλετε κατακοπή. **10** Βουλεύθητε βουλήν, και θέλει ματαιωθή: λαλήσατε λόγον, και δεν θέλει σταθή διότι μεθ' ημών ο Θεός. **11** Διότι ούτως ελάλησε Κύριος προς εμέ εν χειρί κραταία, και με εδίδαξε να μη περιπατώ εν τη οδώ του λαού τούτου, λέγων, **12** Μη είπητε, Συνωμοσία, περὶ παντός εκείνου, περὶ του οποίου ο λαός ούτος θέλει ειπεί, Συνωμοσία και τον φόβον αυτού μη φοβηθήτε μηδέ τρομάζητε. **13** Τον Κύριον των δυνάμεων, αυτός αγιάσατε και αυτός ας ήναι ο φόβος σας και αυτός ας ήναι ο τρόμος σας. **14** Και θέλει είσθαι διά αγιαστήριον θέλει είσθαι ομών

διά πέτραν προσκόμματος και διά βράχον πτώσεως εις Κύριος θέλει εξεγείρει τους εχθρούς του Ρεσίν εναντίον τους δύο οίκους του Ιεραήλ διά παγίδα και διά βρόχον αυτού και συνενώσει τους πολεμίους αυτού· **12** τους εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. **15** Και πολλοί Συρίους ἐμπροσθεν και τους Φιλισταίους ὅπισθεν· και θέλουσι προσκόψει επ' αυτά και πέσει και συντριφθῇ θέλουσι καταφάγει τον Ιεραήλ με ανοικτόν στόμα. Εν και παγιδευθῇ και πιασθῇ. **16** Δέσον την μαρτυρίαν, πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράφη, αλλ' η σφράγισον τον νόμον μεταξύ των μαθητών μου. **17** χειρ αυτού είναι ἔτι εξηπλωμένη. **13** Πλην ο λαός δεν Εγώ δε θέλω περιμείνει τον Κύριον, δοτις κρύπτει το επιστρέψει προς τον πατάξαντα αυτόν, ουδέ εκζητούσι πρόσωπον αυτού από του οίκου Ιακώβ, και επ' αυτόν τον Κύριον των δυνάμεων. **14** Διά τούτο ο Κύριος θέλω εἰσθανει ποιθῶς. **18** Ιδού, εγώ και τα παιδία, τα θέλει εκκόψει από του Ιεραήλ κεφαλήν και ουράν, οποία μοι έδωκεν ο Κύριος, διά σημεία και τεράστια κλάδον και σάρτον, εν μιᾷ ημέρᾳ. **15** Ο πρεσβύτης εις τον Ιεραήλ παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του και ο ὄντιμος, αυτός είναι η κεφαλή και ο προφήτης κατοικούντος εν τω όρει Σιών. **19** Και ὅταν σας εἴπωσιν, δοτις διδάσκει ψεύδην, αυτός είναι η ουρά. **16** Διότι οι Ερωτήσατε τους ἔχοντας πνεύμα μαντείας και τους μακαρίζοντες τον λαόν τούτον πλανώσιν αυτόν· και οι νεκρομάντεις, τους μορμυρίζοντας και ψιθυρίζοντας, μακαριζόμενοι υπ' αυτών αφανίζονται. **17** Διά τούτο ο αποκριθῆτε. Ο λαός δεν θέλει ερωτήσει τον Θεόν Κύριος δεν θέλει ευφρανθή εις τους νεανίσκους αυτών, αυτού; θέλει προστρέξει εις τους νεκρούς περί των ουδετέρων θέλει ελεήσει τους ορφανούς και τας χήρας αυτών· ζώντων; **20** Εἰς τον νόμον και εἰς την μαρτυρίαν εάν επειδή πάντες είναι υποκριταί και κακοποιοί, και παν δεν λαλώσι κατά τον λόγον τούτον, βεβαίως δεν είναι στόμα λαλεί αεβών. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν φως εν αυτοίς. **21** Και θέλουσι περάσει δι! αυτής της απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι ἔτι εξηπλωμένη.

9 Δεν θέλει είσθαι δύμως τοιούτον θάμβωμα εις την γην την τεθλιμένην· εν τοις προτέροις καιροίς εξουθένωσε την γην Ζαβουλών και την γην Νεφθαλείου· εν δε τοις υστέροις ἔκαμεν ἔνδοξα τα μέρη τα προς την οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, την Γαλιλαίαν των εθνών. **20** Ο λαός ο περιπατών εν τω σκότει είδε φως μέγα· εις τους καθημένους εν γη σκιάς θανάτου, φως ἔλαμψεν επ' αυτούς. **3** Επολλαπλασίασας το θένος, ηγέησας εις αυτήν την χαράν· χαίρουσιν ἐμπροσθέν σου κατά την χαράν του θερισμού, καθώς αγάλλονται οι διαιμεριζόμενοι τα λάφυρα. **4** Διότι συ συνέτριψαν τον ζυγόν του φορτίου αυτού και την ράβδον του ὀμούν αυτού και την μάστιγα του καταδυναστεύοντος αυτόν, καθώς εν τη ημέρᾳ του Μαδιάμ. **5** Διότι πάσα περικνημής πολεμιστού μαχομένουν μετά θορύβου και πάσα στολή κεκυλισμένη εις αίματα θέλει είσθαι διά καύσιν και υλην πυρός. **6** Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επὶ τον ὄμον αυτού· και το ὄνομα αυτού θέλει καλεσθή θαυμαστός, Σύνμουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Ἀρχων ειρήνης. **7** Εἰς την αὐξησην της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επὶ τον θρόνον του Δαβΐδ και επὶ την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξῃ αυτήν και να στερεώσῃ αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνῃ από του νυν και ἔως αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο. **8** Ο Κύριος απέστειλε λόγον κατά του Ιακώβ και ἐπεσεν επὶ τον Ιεραήλ. **9** Και πας ο λαός θέλει γνωρίσει τούτο, ο Εφραῖμ και ο κάτοικος της Σαμαρείας, οίτινες λέγουσιν υπερηφάνως και με ἐπαροιν καρδίας, **10** οι πλίνθοι ἐπεσον, πλην ημείς θέλομεν κτίσει με πελεκητάς πέτρας και συκομορέαι εκόπησαν, πλην ημείς η χαλάνη ως η Χαρχεμίς; δεν είναι η Αιμάθ ως η θέλομεν αλλάζει αυτάς εις κέδρους. **11** Διά τούτο ο Αρφάδ; δεν είναι η Σαμάρεια ως η Δαμασκός; **10** Καθώς

η χειρ μου κατεκράτησε τα βασίλεια των ειδώλων, κατέλυσαν εν Γεβά· η Ραμά επρόμαξεν· η Γαβαά του των οποίων τα γλυπτά ίσχυον μάλλον παρά τα της Σαούλ έφυγεν. **30** Ύψωσαν την φωνήν σου, θυγάτηρ Ιερουσαλήμ και της Σαμαρείας, **31** δεν θέλω κάμει, ως έκαμον εις την Σαμάρειαν και εις τα είδωλα αυτής, ούτω και εις την Ιερουσαλήμ και εις τα είδωλα αυτής; **32** Διά τούτο, αφού ο Κύριος εκτελέση ἄπαν το ἔργον αυτού επὶ τὸ ὄρος Σιών και επὶ τὴν Ιερουσαλήμ, θέλω παιδεύσει, λέγει, τὸν καρπὸν τῆς επιτημένης καρδίας του βασιλέως της Ασσυρίας και την αλαζονείαν των υψηλῶν οφθαλμῶν αυτοῦ. **13** Διότι λέγει, Εν τῇ δυνάμει τῆς χειρός μου ἔκαμον τούτο και διὰ τῆς σοφίας μου, επειδὴ είμαι συνετός· και μετέστησα τὰ ὄρια τῶν λαών και διήρπασα τους θησαυρούς αυτῶν και καθήρεσα, ως ισχυρός, τους εν ψύχει καθημένους· **14** και η χειρ μου εύρηκεν ως φωλεάν τα πλούτη τῶν λαών· και καθώς συνάγει τις ωά αφειμένα, ούτῳ συνήγαγον πάσαν τὴν γην εγώ και ουδεὶς εκίνησε πτέρυγα ἡ ἱνοῖξε στόμα ἡ εψιθύρισεν. **15** Ἡθέλει καυχηθή η αξίνη κατά του κόπτοντος δι' αυτής; ήθελε μεγαλαυχήσει το πριόνιον κατά του κινούντος αυτό· ως εάν ήθελε κινηθή ἡ ράβδος κατά των υψούντων αυτήν, ως εάν ήθελεν υψώσει εαυτήν η βακτηρία ως μη ούσα ξύλον. **16** Διά τούτο ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει αποστείλει εἰς τους παχεῖς αυτού ισχνότητα· και υπὸ την δόξαν αυτού θέλει εξαφθή καύσις, ως καύσις πυρός. **17** Και το φως του Ισραήλ θέλει γείνει πυρ και ο Ἅγιος αυτού φλόξει και θέλει καύσει και καταφάγει τας ακάνθας αυτού και τους τριβόλους αυτού εν μιᾷ ημέρᾳ· **18** και θέλει αφανίσει την δόξαν του δάσους αυτού και του καρποφόρου αγρού αυτού από ψυχής ἑώς σαρκός· και θέλουσιν είσθαι ως ὅταν σημαιοφόρος λιποψυχί. **19** Το δε υπόλοιπον τῶν δένδρων του δάσους αυτού θέλει είσθαι ευάριθμον, ώστε παιδίον να καταγράψῃ αυτά. **20** Και εν εκείνῃ τη ημέρᾳ, το υπόλοιπον του Ισραήλ και οι διασεωσμένοι του οίκου Ιακώβ δεν θέλουσι πλέον επιστηρίζεσθαι επὶ τὸν πατάξαντα αυτούς, αλλὰ θέλουσιν επιστηρίζεσθαι επὶ Κύριον, τὸν Ἅγιον του Ισραήλ, κατὰ αλήθειαν. **21** Το υπόλοιπον θέλει επιστρέψει, το υπόλοιπον του Ιακώβ, προς τον ισχυρόν Θεόν. **22** Διότι αν και ο λαός σου, Ισραήλ, ήναι ως η ἀμμός της θαλάσσης, υπόλοιπον εξ αυτῶν θέλει επιστρέψει· η αποφασισθείσα κατανάλωσις θέλει συντελεσθή ἐν δικαιοσύνῃ. **23** Διότι Κύριος ο Θεός των δυνάμεων θέλει κάμει κατανάλωσιν, βεβαίως προσδιωρισμένην, εν μέσω πάσης της γῆς· **24** διά τούτο, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. Λαέ μου, ὅστις κατοικεῖς εν Σιών, μη φοβηθής απὸ του Ασσυρίου· θέλει σε πατάξει εν ράβδῳ και θέλει σηκώσει την βακτηρίαν αυτού εναντίου σου κατά τον τρόπον της Αιγύπτου· **25** διότι ἔτι ολίγον και η οργὴ θέλει παύσει· και ο θυμός μου θέλει είσθαι εἰς ὀλεθρὸν εκείνων. **26** Και ο Κύριος των δυνάμεων θέλει σηκώσει επὶ αυτὸν μάστιγα, κατὰ την πληγήν της Μαδιάμ εν τῷ βράχῳ Ωρήβῃ· και καθώς ἡ ράβδος αυτού υψώθῃ επὶ τὴν θάλασσαν, ούτως θέλει υψώσει αυτήν κατά τον τρόπον της Αιγύπτου. **27** Και εν εκείνῃ τη ημέρᾳ το φορτίον αυτού θέλει αφαιρεθή απὸ του ὄμου σου και ο ὥνγος αυτού απὸ του τραχίλου σου, και ο ὥνγος θέλει συντριψθή εξ αιτίας του χρίσματος. **28** Αυτός ήλθεν εις Αἴαθ, επέρασεν εις Μιγρών. Εν Μιχμάς θέλει αποθέσει τα σκεύη αυτού· **29** διέβησαν το πέρασμα· της Γαλλείμ· κάμει αυτήν, πτωχή Ἀναθώθ, να ακουσθή εν Λαισά. **31** Η Μαδημνά μετετοπίσθη· οι κάτοικοι της Γεβείμ έφυγον ομού. **32** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει μείνει εν Νωβ, θέλει σείσει την χείρα αυτού κατά του όρους της θυγατρός της Σιών, κατά του λόφου της Ιερουσαλήμ. **33** Ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει κόψει τους κλάδους μετά κρότου τρομερού· και οι υψηλῶν οφθαλμῶν αυτοῦ. **34** Και τα πυκνά τού δάσους θέλει κόψει εν σιδήρω, και ο Λίβανος θέλει πέσει δι' ισχυρού.

11 Και θέλει εξέλθει ράβδος εκ του κορμού του Ιεσσαί, και κλάδος θέλει αναβήι εκ των ριζῶν αυτού· **2** και το πνεύμα του Κυρίου θέλει αναπαυθή επ' αυτόν, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και δυνάμεως, πνεύμα γνώσεως και φόβου του Κυρίου· **3** και θέλει κάμει αυτόν οξύνουν εἰς τὸν φόβον του Κυρίου, ώστε δεν θέλει κρίνει κατά την θεωρίαν των οφθαλμῶν αυτού ουδὲ θέλει ελέγχει κατά την ακρασίαν των ατίων αυτού· **4** αλλ' εν δικαιοσύνῃ θέλει κρίνει τους πτωχούς, και εν ευθύτητι θέλει υπερασπίζεσθαι τους ταπεινούς της γῆς· και θέλει πατάξει την γην εν τη ράβδῳ του στόματος αυτού, και διά της πνοής των χειλέων αυτού θέλει θανατόνει τον ασεβή. **5** Και δικαιοσύνη θέλει είσθαι η ζώνη της οσφύος αυτού και πίστη η ζώνη των πλευρών αυτού. **6** Και ο λόκος θέλει συγκατοικεί μετά του αρνίου, και λεοπάρδαλις θέλει αναπαύεσθαι μετά του εριφίου· και ο μόσχος και ο σκύνης και τα σιτεύτα ομού, και μικρόν παιδίον θέλει οδηγεί αυτά. **7** Και η δάμαλις και η ἀρκτος θέλουσι συμβόσκεσθαι, τα τέκνα αυτών θέλουσιν αναπαύεσθαι ομού, και ο λέων θέλει τρώγει ἀχυρον καθώς ο βους. **8** Και το θηλάζον παιδίον θέλει παίζει εἰς την τρύπαν της ασπίδος, και το απογεγαλακτισμένον παιδίον θέλει βάλλει την χείρα αυτού εἰς την φωλεάν του βασιλίσκου. **9** Δεν θέλουσιν κακοποιεί ουδὲ φθείρει εν δόλῳ τω αγίω μου όρει· διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως του Κυρίου, καθώς τα ὄντα σκεπάζουσι την θάλασσαν. **10** Και εν εκείνῃ τη ημέρᾳ προς τὴν ρίζαν του Ιεσσαί, ἡτος θέλει ίστασθαι σημαία των λαών, προς αυτὸν θέλουσι προστρέξει τα ἔθνη, και η ανάπαυσις αυτού θέλει είσθαι δόξα· **11** Και εν εκείνῃ τη ημέρᾳ ο Κύριος θέλει βάλει την χείρα αυτού πάλιν δευτέραν φοράν διά να αναλάβῃ το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει μείνει, απὸ της Ασσυρίας και απὸ της Αιγύπτου και απὸ του Παθρῶς και απὸ της Αιθιοπίας και απὸ του Ελάμ και απὸ του Σενναάρ και απὸ του Αιμάθ και απὸ των νήσων της θαλάσσης. **12** Και θέλει υψώσει σημαίαν εἰς τα ἔθνη, και θέλει συνάξει τους απεριμμένους του Ισραήλ και συναθροίσει τους διεσκορπισμένους του Ιούδα από των τεσσάρων γωνιών της γῆς. **13** Και ο φθόνος του Εφραΐτη θέλει αφαιρεθή, και οι εχθρεύμενοι του Ιούδα θέλουσιν αποκοπή· ο Εφραΐτης δεν θέλει φθονεῖ τον Ιούδαν και ο Ιούδας δεν θέλει θλίβει τον Εφραΐτη. **14** Αλλά θέλουσιν ορμήσει επὶ τα δρία των Φιλισταίων προς την δύσιν θέλουσι λεηλατήσει και τους υιούς της ανατολής πάντας ομού· θέλουσι βάλει την χείρα αυτών

επί τον Εδώμ και Μωάβ· και οι ιοί Αμμών θέλουσιν σεισθή από τον τόπου αυτής, εν τω θυμῷ του Κυρίου των υποταχθή εἰς αυτούς. **15** Καὶ ο κύριος θέλει καταξηράνει δυνάμεων και εν τη ημέρα της φλογεράς οργής αυτού. την γλώσσαν της Αιγυπτιακής θαλάσσης· και διά του βιαίου αυτού ανέμου θέλει σείσει την χείρα αυτού επί τον ποταμόν, και θέλει πατάξει αυτόν εις επτά ρεύματα, και θέλει κάμει να διαβαίνωσι με υποδήματα. **16** Καὶ θέλει είσθαι οδός πλατεία εις το υπόδιον του λαού αυτού, το οποίον θέλει μείνει, από της Ασσυρίας· ως ἡτο εις τον Ισραήλ, καθ' ην ημέραν ανέβη εκ γης Αιγύπτου.

12 Καὶ εν εκείνῃ τη ημέρᾳ θέλεις ειπεῖ, Κύριε, θέλω σε δοξολογήσει διότι αν και ωργίσθης εναντίον μου, εστράφη ο θυμός σου και με παρηγόρησας. **2** Ιδού, ο Θεός είναι η σωτηρία μου θέλω θαρρεί και δεν θέλω φοβείσθαι διότι Κύριος ο Θεός είναι η δύναμίς μου και το ἄσμα· και εστάθη η σωτηρία μου. **3** Καὶ εν ευφροσύνῃ θέλετε αντλήσει ίδωρο εκ των πηγών της σωτηρίας. **4** Καὶ εν εκείνῃ τη ημέρᾳ θέλετε ειπεῖ, Δοξολογείτε τον Κύριον, επικαλείσθε το ονόμα αυτού, κάμετε γνωστά εις τα ἔθνη τα ἥργα αυτού, μνημονεύτε οτι υψώθη το ονόμα αυτού. **5** Ψάλλετε εις τον Κύριον διότι ἔκαμεν υψήλα γνωστόν είναι εις πάσαν την γην. **6** Αγάλλου και ευφραίνουν, κάτοικε της Σιών διότι ο Ἅγιος του Ισραήλ είναι μέγας εν τω μέσω σου.

13 Η κατά Βαβυλώνος ὥρασις, την οποίαν είδεν Ησαΐας ο ιούς του Αμώς. **2** Σηκώσατε σημαίαν επί το όρος το υψηλόν, υψώσατε την φωνήν προς αυτούς, σείστε την χείρα διά να εισέλθωσιν εις τας πύλας των αρχόντων. **3** Εγώ προσέταξα τους διωρισμένους μου, μάλιστα ἔκραξα τους δυνατούς μου, διά να εκτελέσωσι τον θυμόν μου, τους χαίροντας εις την δόξαν μου. **4** Φωνή πλήθους επί τα ὄρη ως μεγάλου λαού θορυβώδης φωνή των βασιλείων των εθνών συνηγμένων· ο κύριος των δυνάμεων επισκέπτεται το στράτευμα της μάχης. **5** Ἐρχονται από γης μακράς, εκ των περάτων του ουρανού, ο κύριος και τα ὄπλα της αγανακτήσεως αυτού, διά να αφανίσωσι πάσαν την γην. **6** Ολολύζετε, διότι η ημέρα του κυρίου επλησσασε· θέλει ελθεῖ ως ὀλεθρος από τον παντοδυνάμου. **7** Διά τούτο πάσαι αι χείρες θέλουσιν εκλυθή, και πάσα καρδία ανθρώπου θέλει διαλυθή. **8** Καὶ θέλουσι τρομάζει· πόνοι και θλίψει θέλουσι κατακυριεύσει αυτούς θέλουσιν είσθαι εν πόνω, ως τίκτουσα· θέλουσι μείνει εκστατικοί ο εις προς τον ἄλλον· τα πρόσωπα αυτών θέλουσιν είσθαι πεφλογισμένα. **9** Ιδού, η ημέρα του κυρίου ἔρχεται, σκληρά και πλήρης θυμού και οργής φλογεράς, διά να καταστήσῃ την γην ἔρημον· και θέλει εξαλείψει απ' αυτής τους αμαρτωλούς αυτής. **10** Διότι τα ἄστρα του ουρανού και οι αστερίσμοι αυτού δεν θέλουσι δώσει το φως αυτών· ο ἥλιος θέλει σκοτισθή εν τη ανατολή αυτού, και η σελήνη δεν θέλει εκπέμψει το φως αυτής. **11** Καὶ θέλω παιδεύσει τον κόσμον διά την κακίαν αυτού και τους ασεβεῖς διά την ανομίαν αυτών και θέλω παύσει την μεγαλαυχίαν των υπερηφάνων και ταπεινώσει την υψηλοφροσύνην των φοβερών. **12** Θέλω καταστήσει ἀνθρωπον πολυτιμότερον υπέρ χρυσίον καθαρόν· μάλιστα ἀνθρωπον υπέρ το χρυσίον του οφερί. **13** Διά τούτο θέλω ταράξει τους ουρανούς, και η γη θέλει

σεισθή από τον τόπου αυτής, εν τω θυμῷ του κυρίου των δυνάμεων και εν τη ημέρα της φλογεράς οργής αυτού. **14** Καὶ θέλουσιν είσθαι ως δορκάδιον κυνηγούμενον και ως πρόβατον εγκαταλειμμένον θέλουσι στρέφεσθαι ἔκαστος προς τον λαόν αυτού και θέλουσι φεύγει ἔκαστος εις τον τόπον αυτού. **15** Πας ο ευρεθείς θέλει διαπερασθή και πάντες οι συνηθροισμένοι θέλουσι πέσει διά μαχαίρας. **16** Καὶ τα τέκνα αυτών θέλουσι συντριψθή ἐμπροσθεν αυτών· αι οικίαι αυτών θέλουσι λεηλατηθή, και αι γυναίκες αυτών θέλουσι βιασθή. **17** Ιδού, θέλω επεγέρει τους μήδους εναντίον αυτών, οίτινες δεν θέλουσι συλλογισθή αργύριον· και εις το χρυσίον, δεν θέλουσι ηδυνθή εις αυτό. **18** αλλά τα τόξα αυτών θέλουσι συντρίψει τους νεανίσκους· και δεν θέλουσιν ελεήσει τον καρπόν της κοιλίας· ο οφθαλμός αυτών δεν θέλει φεισθή παιδία. **19** Καὶ η βαβυλών, η δόξα των βασιλείων, το ἐνδοξον καύχημα των χαλδαίων, θέλει είσθαι ως ότι κατέστρεψεν ο Θεός τα σόδομα και τα Γόμορρα· **20** ουδέποτε θέλει κατοικηθή ουδέ θέλει κατασκηνωθή ἑως γενεάς και γενεάς ούτε ἄραβες θέλουσι στήσει τας σκηνάς αυτών εκεί, ούτε ποιμένες θέλουσιν αναπαύεσθαι εκεί· **21** αλλά θηρία θέλουσιν αναπαύεσθαι εκεί· και αι οικίαι αυτών θέλουσιν είσθαι πλήρεις ολολυζόντων ζώων· και στρουθοκάμηλοι θέλουσι κατοικεί εκεί και σάτυροι θέλουσι χορεύει εκεί· **22** και οι αιλουροι θέλουσι φωνάζει ειν τας πρημωμέναις οικίαις αυτών και θώες εν τοις πλαταίσις της τρυφής· και ο καιρός αυτής πλησιάζει να ἔλθῃ, και αι ημέραι αυτής δεν θέλουσιν επιμακρυνθή.

14 Διότι ο κύριος θέλει ελεήσει τον Ιακώβ, και θέλει ετί εκλέξει τον Ισραήλ και καταστήσει αυτούς εν τη γη αυτών· και οι ξένοι θέλουσιν ενωθή μετ' αυτών και θέλουσι προσκολληθή εις τον οίκον του Ιακώβ. **2** Καὶ οι λαοί θέλουσι λάβει αυτούς και φέρει αυτούς εις τον τόπον αυτών· και ο οίκος του Ισραήλ θέλει κληρονομήσει αυτούς εν τη γη του κυρίου διά δύολους και δύολας· και θέλουσιν είσθαι αιχμάλωτοι αυτών οι αιχμαλώτισαντες αυτούς, και θέλουσι γείνει κύριοι των καταδλιβόντων αυτούς. **3** Και καθ' ην ημέραν του κύριος θέλει σε αναπαύσει από της θλίψεως σου και από του φύσου σου και από της σκληράς δουλείας, εις την οποίαν ήσο καταδεδουλωμένος, **4** θέλεις μεταχειρισθή την παροιμίαν ταῦτην κατά του βασιλέως της βαβυλώνος, λέγων, πως επαύθη ο καταδυνάστης· πως επαύθη η φορολόγος του χρυσίον. **5** Ο κύριος συνέτριψε την πάρδον των ασεβών, το σκήπτρον των δυναστών. **6** Ο πατάσσων εν θυμῷ τον λαόν με ακατάπαυστον κτύπημα, ο δεσπόζων εν οργή επί τα ἔθνη, καταδιώκεται, και ουδείς ο κωλύων. **7** Πάσα η γη αναπαύεται, η συνάζει· εκφωνώσιν ἀσμάτα αγαλλιάσεως. **8** Χαίρουσιν επί σε και αι έλατοι, αι κέδροι του λιβάνου, λέγουσαι, αφού σε εκοιμήθης, δενδροτόμος δεν ανέβη εφ' ημάς. **9** Ο ἄδης κάτωθεν εκινήθη διά σε, διά να απαντήσῃ την έλευσίν σου· διά σε εξήγειρε τους νεκρούς, πάντας τους πηγεμόνας της γῆς εστήκωσεν εκ των θρόνων αυτών πάντας τους βασιλείς των εθνών. (**Sheol h7585**) **10** Πάντες ουτοί θέλουσιν αποκριθή και ειπεί προς σε, και συ

έγεινες αδύνατος, καθώς ημείς; κατεστάθης όμοιος ημών; **11** Η μεγαλαυχία σου κατηνέχθη εις τον τάφον και ο θόρυβος των μουσικών σου οργάνων· ο σκώληξ είναι εστρωμένος υποκάτω σου και οι σκώληκες σε σκεπάζουσι: (**Sheol h7585**) **12** πως ἐπέσες εκ του ουρανού, Εωσφόρε, νιέ της αυγής· συνεντρίφθης κατά γης, συ ο καταπατών τα ἔθνη. **13** Συ δε ἐλέγες εν τη καρδίᾳ σου, Θέλω αναβή εις τον ουρανόν, Θέλω υψώσει τον θρόνον μου υπέραν των ἀστρών του Θεού· και θέλω καθήσει επί το ὄρος της συνάξεως, προς τα μέρη του βορρά· **14** Θέλω αναβή επί τα ὑψή των νεφελών· Θέλω είσθαι όμοιος του Υψίστου. **15** Εις τον ἀδην ὡμάς θέλεις καταβή, εις τα βάθη του λάκκου. (**Sheol h7585**) **16** Οι βλέποντές σε θέλουσιν ενατενίσει προς σε, θέλουσι σε παρατηρεῖ, λέγοντες, ούτος είναι ο ἀνθρώπος ο ποιῶν την γην να τρέμη, ο σείων τα βασιλεία; **17** Ο ερημόνων την οικουμένην και καταστρέψων τας πόλεις αυτής; ο μη απολύων εις τας οικίας αυτών τους δεσμίους αυτούς; **18** Πάντες οι βασιλείς των εθνών, πάντες αναπαύονται εν δόξῃ, ἔκαστος εν τη οικίᾳ αυτού· **19** συ δε απερρίφθης του τάφου σου ως κλάδος βδελυκτός, ιμάτιον κεκεντημένων, πεφονευμένων εν μαχαίρᾳ, καταβαίνοντων εις τας πέτρας του λάκκου ως πτώμα καταπατούμενον. **20** Δεν θέλεις ενωθῆ μετ' αυτών εις ενταφιασμόν, διότι ηφαντίσας την γην σου, εφόνευσας τον λαόν σου· το σπέρμα των κακοποιών ουδέποτε θέλει ονομασθή. **21** Ετοιμάσατε σφραγήν εις τα τέκνα αυτού διά την ανομίαν των πατέρων αυτών, διά να μη σηκωθώσι και κληρονομήσωσι την γην, και γειμίσωσι το πρόσωπον της οικουμένης από πάλεων. **22** Διότι θέλω σηκωθή εναντίον αυτών, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και θέλω εξαλείψει από της Βαρβλώνος το ὄνομα και το υπόλοιπον και νιόν και ἔκγονον, λέγει Κύριος. **23** Και θέλω καταστήσει αυτήν κληρονομίαν εχίνων και λίμνας υδάτων· και θέλω σαρώσει αυτήν με το σάρωθρον της απωλείας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **24** Ζωσεν ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Εξάπαντος καθώς εβουλεύθην, ούτω θέλει γείνει· και καθώς απεφάσισα, ούτω θέλει μείνει, **25** να συντρίψω τον Ασσύριον εν τη γη μου και να καταπατήσω αυτόν επί των ορέων μου· τότε ο ζυγός αυτού θέλει σηκωθή απ' αυτών και το φορτίον αυτού θέλει αφαιρεθή από των ώμων αυτών. **26** Αὕτη είναι η βουλή η βεβουλευμένη καθ' όλης της γῆς· και αὕτη η χειρ η εξηπλωμένη επί πάντα τα ἔθνη. **27** Διότι ο Κύριος των δυνάμεων απεφάσισε και τις θέλει ανατρέψει· και η χειρ αυτού εξηπλώθη και τις θέλει αποστρέψει αυτήν; **28** Εν τω ἔτει, καθ' ο απέθανεν ο βασιλεὺς Ἀχαζ, ἔγεινεν αύτη η ὁρασίς. **29** Μη χάρε, Παλαιστίνη πάσα, διότι συνεντρίφθη η ράβδος του πατάξαντός σε· επειδή εκ της ρίζης του ὄφεως θέλει εξέλθει βασιλίσκος, και ο καρπός αυτού θέλει είσθαι φλογερός πετώμενος ὄφις. **30** Και οι πρωτότοκοι του πτωχού θέλουσι τραφή και οι ενδεείς θέλουσιν αναπαύεσθαι εν ασφαλείᾳ· και θέλω θανατώσει την ρίζαν σου με πείναν, και θέλω φονεύσει το υπόλοιπόν σου. **31** Ολόλυχε, πύλη· βόα, πόλις· εχάθης, Παλαιστίνη πάσα· διότι ἔρχεται καπνός από βορρά, και ουδέ εις θέλει λείψει από της εκστρατεύσεως αυτού εν τοις αριστερούς καιροίς. **32** Και τις απόκρισις θέλει δοθή

εις τους πρέσβεις των εθνών; Ότι ο Κύριος εθεμελίωσε την Σιών, και επ' αυτήν θέλουσιν ελπίζει οι πτωχοί του λαού αυτού.

15 Η κατά Μωάβ ὁρασίς. Επειδή η Αρ Μωάβ επορθήθη την νύκτα και ηφανίσθη επειδή η Κιρ Μωάβ επορθήθη την νύκτα και ηφανίσθη· **2** ανέβη εις τον οίκον και εις Δαιβών, τους υψηλούς τόπους, διά να κλαύσῃ· ο Μωάβ θέλει ολολύξει διά την Νεβώ, και διά την Μεδεβά· πάσαι αι κεφαλαί θέλουσι φαλακροθή, παν γένειον θέλει ξυρισθή. **3** Εν ταῖς οδοῖς αυτών θέλουσιν είσθαι περιεζωσμένοι σάκκους· επί των δωμάτων αυτών και εν ταῖς πλατείαις αυτών πάντες θέλουσιν ολολύξει μετά κλαυθμού μεγάλου. **4** Και η Εσεβών θέλει βοά, και η Ελεαλή· η βοή αυτών θέλει ακουσθή ἔως Ιασσά· διά τούτο οι οπλοφόροι ἄνδρες του Μωάβ θέλουσιν ολολύξει· η ψυχή αυτών θέλει ολολύξει δι' αυτούς. **5** Η καρδία μου θέλει αναβοήσει διά τον Μωάβ· οι φυγάδες αυτού θέλουσι τρέξει ἔως Σηγώρ ως τριετής δάμαλις· διότι κλαίοντες θέλουσιν αναβή διά της αναβάσεως της Λουεΐθ· διότι εν τη οδώ της Οροναΐμ θέλουσιν υψώσει φωνήν εξολοθρευμού· **6** διότι τα ὑδάτα της Νιμρείμ θέλουσιν εκλείψει· διότι ο χόρτος εξηράνθη, η χλόη εξέλιπε, δεν υπάρχει ουδέν χλωρόν· **7** διά τούτο η αφθονία, την οποίαν συνήξαν, και εκείνο το οποίον απεταμίευσαν, θέλει φερθή εις την κοιλάδα των ιτεών. **8** Διότι η φωνή ἔφθασε κύκλω εις τα ὄρια του Μωάβ· ο ολολυγμός αυτής ἔως Εγλαΐμ, και ο ολολυγμός αυτής εις Βηρ-αιλείμ. **9** Διότι τα ὑδάτα της Δειμών θέλουσι γειμισθή αίματος· διότι θέλω επιφέρει ἔτι δεινά επί Δειμών, λέοντας επί τον διασθέντα εκ του Μωάβ και επί τα υπόλοιπα του τόπου.

16 Αποστέιλατε το αρνίον προς τον ἀρχοντα της γης, από Σελά εν τη ερήμῳ προς το ὄρος της θυγατρός της Σιών. **2** Διότι οι πτηνόν πλανώμενον, από της φωλαίς αυτού δεδιωγμένον, ούτως αι θυγατέρες του Μωάβ θέλουσιν είσθαι κατά τας διαβάσεις του Αρνών. **3** Βουλεύον, εκτέλεσον το δίκαιον εν τω μέσω της ημέρας κάμε την σκιάν σου ως νύκτα· κρύψον τους διωκομένους· μη φανερώσης τον περιπλανώμενον. **4** Οι δεδιωγμένοι μου ας παροικήσωσι παρά σοι, Μωάβ· γενού εις αυτούς σκέπη από προσώπου του πορθητού· διότι ο αρπακτήρ ετελείωσεν, ο πορθητής ἔπαυσεν, οι καταδυνάσται εξωλοθρεύθησαν από της γης. **5** Και μετά ελέους θέλει συσταθή ο θρόνος, και επ' αυτόν θέλει καθήσει εν αληθείᾳ, εν τη σκηνῇ του Δαβίδ, ο κρίνων και εκζητών κρίσιν και σπεύδων δικαιοσύνην. **6** Ηκούσαμεν την υπερηφανίαν του Μωάβ, είναι λίαν υπερήφανος· την υψηλοφροσύνην αυτού και την αλαζονείαν αυτού και την μανίαν αυτού· τα φεύδη αυτού θέλουσι ματαιωθή. **7** Διά τούτο ο Μωάβ θέλει ολολύξει· πάντες θέλουσιν ολολύξει διά τον Μωάβ· θέλετε θρηνολογήσει διά τα θεμέλια της Κιρ-αρεσέθ· εκτυπήθησαν βεβαίως. **8** Διότι αι πεδιάδες της Εσεβών είναι ητονημέναι και η ἀμπελος της Σιβμά· οι κύριοι των εθνών κατεσύντριψαν τα καλήτερα αυτής φυτά, τα οποία ήρχοντο ἔως της Ιαζήρ, και περιεπλανώντο διά της ερήμου· οι κλάδοι αυτής ήσαν εξηπλωμένοι, διέβαινον την θάλασσαν. **9** Διά

τούτο μετά κλαυθμού της Ιαζήρ θέλω κλαύσει την θορυβούσιν ως θόρυβον υδάτων πολλών. **13** Τα έθνη ἀμπελον της Σιβίμα θέλω σε βρέξει με τα δάκρυά μου, θέλουσι θορυβήσει ως θόρυβον υδάτων πολλών: αλλ' Εσεβών και Ελεαλή διότι επί τους θερινούς καρπούς ο Θεός θέλει ελέγχει αυτά, και θέλουσι φύγει μακράν σου και επί τον θερισμόν σου επέπεσεν αλαλαγμός. **10** Και αφηρέθη η ευφροσύνη και η αγαλλίασις από και θέλουσιν εκδιωχθή, ως το άχυρον των βουνών έμπροσθεν του ανέμου και ως κονιορτός έμπροσθεν του της καρποφόρου πεδιάδος: και εις τους αμπελώνας ανεμοστροβίλουν. **14** Προς το εσπέρας, ιδού, ταραχή και σου δεν θέλουσιν είσθαι πλέον ἀσματα ουδέ φωναί πριν της αυγῆς δεν υπάρχει. Αὕτη είναι η μερίς των αγαλλιάσεως οι ληνοπάται δεν θέλουσι πατεί οίνον λεηλατούντων ημάς και ο κλήρος των διαρπάζοντων εν τοις ληνοίς: εγώ κατέπαυσα τον αλαλαγμὸν του ημάς.

τρυγητού. **11** Όθεν τα εντοσθιά μου θέλουσιν ηγήσει ως κιθάρα διά τον Μωάβ, και τα εσωτερικά μου διά την Κιρ-άρες. **12** Και ο Μωάβ, ὅταν φωνή διτί απέκαμψε επὶ τους βωμούς αυτού, θέλει εισέλθει εἰς το αγιαστήριον αυτού διά να προσευχήθῃ πλὴν δεν θέλει επιτύχει. **13** Ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον ἔκτοτε ελάλησε Κόριος περὶ του Μωάβ. **14** Τώρα δε ο Κύριος ελάλησε λέγων, Εἰς τρία ἔτη, ως είναι τα ἔτη του μισθωτού, η δόξα του Μωάβ θέλει καταφρονήθῃ μεθ' ὅλου του μεγάλου πλήθους αυτού· και το υπόλοιπον θέλει είσθαι πολὺ ολίγον και αδύνατον.

17 Η κατά Δαμασκού ὄρασις. Ιδού, η Δαμασκός πεπαυμένη του να ἴναι πόλις, και θέλει είσθαι σωρός ερεπίων. **2** Αι πόλεις της Αροήρ περιελείφθησαν· θέλουσιν είσθαι διά τα πούμνια, τα οποία θέλουσιν αναπάνεσθαι εκεῖ, και δεν θέλει είσθαι ο φοβίζων. **3** Και θέλει εκλείψει από τον Εεραΐμη η βοήθεια και το βασιλείον από της Δαμασκού, και το υπόλοιπον της Συρίας θέλει γείνει ως η δόξα των νιών του Ισραήλ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη η δόξα του Ιακώβ θέλει σμικρυνθῇ και το πάχος της σαρκός αυτού θέλει ισχνωθῆ. **5** Και θέλει είσθαι, ως ὅταν ο θεριστής συνάγῃ τον σίτον και θερίζῃ τα αστάχνα διά του βραχίονος αυτού· και θέλει είσθαι ως ο συνάγων αστάχνα εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **6** Θέλουσιν ὅμως μείνειν εν αυτῇ ρώγες, ως εν τω τιναγμῷ της ελαίας, δύο τρεις ελαίαι επὶ τῆς κορυφῆς των υψηλοτέρων κλάδων, τέσσαρες πέντε επὶ των μακροτέρων αυτῆς καρποφόρων κλάδων, λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. **7** Εν εκείνη τη ημέρᾳ ο ἀνθρώπος θέλει αναβλέψει προς τον Ποιητήν αυτού και οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν ενατενίσει προς τον ἄγιον του Ισραήλ. **8** Και δεν θέλει αναβλέψει προς τους βωμούς, το ἔργον των χειρῶν αυτού, ουδὲ θέλει σεβασθῇ εκείνο το οποίον ἔκαμπον οι δάκτυλοι αυτού, ούτε τα ἀλση ούτε τα είδωλα. **9** Εν εκείνη τη ημέρᾳ αι οχυραὶ πόλεις αυτού θέλουσιν είσθαι ως εγκαταλειπμένος κλάδος και ακρότατον κλωνάριον, το οποίον αφήκαν εξ αιτίας των νιών του Ισραήλ· και θέλει είσθαι ερήμωσις. **10** Επειδή ελημσόνησας τον Θέον της σωτηρίας σου και δεν ενεθυμήθης τον βράχον της δυνάμεως σου, διά τούτο θέλεις φυτεύσει ευάρεστα φυτά, και θέλεις κάμει την εμφύτευσιν με ξένα βλαστήματα: **11** την ημέραν θέλεις κάμει το φυτόν σου να ανηθῇ, και το πρωΐ θέλεις κάμει τον σπόρον σου να ανθήσῃ πλὴν το θέρος θέλει διαρπαχθή, εν τη ημέρᾳ του πόνου και της απηλπισμένης θλίψεως. **12** Ουαί εις το πλήθος πολλών λαών, οίτινες κάμνουσι ταραχήν ως την ταραχήν των θαλασσών· και εις τον θόρυβον των εθνών, τα οποία

18 Ουαί, γη σκιάζουσα διά των πτερύγων, η πέραν των ποταμών της Αιθιοπίας, **2** η εξαποστέλλουσα πρέβεις διά θαλάσσης και με πλοιά σπάρτινα επὶ των υδάτων. Υπάγετε, ταχύδρομοι αγγελιαφόροι, προς έθνος διηρηπαγμένον και κατεσπαραγμένον, προς λαόν τρομερὸν από της αρχής αυτού ἔως της σήμερον, έθνος μεμετρημένον και καταπεπατημένον, του οποίου την γην διήρπασαν οι ποταμοί. **3** Πάντες οι κάτοικοι του κόσμου και οι ενοικούντες επὶ της γης, βλέπετε, ὅταν υψώθῃ σημαία επὶ τα ὄρη· και ακούσατε, ὅταν εκπεμφῇ φωνῆ σάλπιγγος. **4** Διότι ούτως είπε Κύριος προς εὑέθελον ησυχάσει και θέλω επιβλέψει εἰς το κατοικητήριον μου, ως καύσων λαμπρότερος του φωτός, ως νεφέλη δρόσου εν τω καύσωνι του θέρους. **5** Διότι πριν τον θέρους, ὅταν το βλάστημα γείνη τέλειον και η αγοριδία ωριμάσῃ εκ του ἀνθοῦς, θέλει κόψει τους βλαστούς διά κλαδευτηρίων και τας κληματίδας αποκόψας θέλει αφαρέσει. **6** Θέλουσιν εγκαταλειφθῇ ομού διά τα ὄρεα των βουνών και διά τα θηρία της γης· και τα ὄρεα θέλουσι περάσει το θέρος επ' αυτούς, και πάντα τα θηρία της γης θέλουσι διαχειμάσει επ' αυτούς. **7** Εν εκείνω τω καιρώ θέλει φερθῇ δώρον προς τον Κύριον των δυνάμεων εκ λαού διηρηπαγμένου και κατεσπαραγμένου και εκ λαού τρομερού από της αρχής αυτού ἔως της σήμερον, έθνους μεμετρημένον και καταπεπατημένον, του οποίου την γην διήρπασαν οι ποταμοί, εις τον τόπον του ονόματος του Κυρίου των δυνάμεων, το όρος Σιών.

19 Η κατά της Αιγύπτου ὄρασις. Ιδού, ο Κύριος επιβιάνει επὶ νεφέλης κούφης και θέλει επέλθει επὶ την Αίγυπτον· και τα είδωλα της Αιγύπτου θέλουσι σεισθή από προσώπου αυτού, και η καρδία της Αιγύπτου θέλει διαλυθή εν μέσω αυτής. **2** Και θέλει σηκώσει Αιγυπτίους κατά Αιγυπτίων, και θέλουσι πολεμήσει ἔκαστος κατά του αδελφού αυτού και ἔκαστος κατά του πλησίον αυτού· πόλις κατά πόλεως, βασιλεία κατά βασιλείας. **3** Και θέλει εκλείψει το πνεύμα της Αιγύπτου εν μέσω αυτής και θέλω ανατρέψει την βουλήν αυτής· και θέλουσιν ερωτήσει τα είδωλα και τους μάγους και τους εγγαστριμύθους και τους μάντεις. **4** Και θέλω παραδώσει τους Αιγυπτίους εις χείρα σκληρών κυρίων και βασιλεύς ἄγριος θέλει εξουσιάζει αυτούς, λέγει ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Και τα ὄντα θέλουσιν εκλείψει εκ των θαλασσών και ο ποταμός θέλει αφανισθή και καταξηρανθή. **6** Και οι ποταμοί θέλουσι στειρεύσει· οι ρύακες οι περιπεφραγμένοι θέλουσι κενωθή και καταξηρανθή· **7** τα λιβάδια πλησίον των ρυάκων, επὶ των στομίων των ρυάκων, και παν

το εσπαρμένον παρά τους ρύακας θέλει ξηρανθή, απορριφθή και αφανισθή. **8** Και οι αλιείς θέλουσι στενάξει και πάντες οι ρίπτοντες άγκιστρον εις τους ρύακας θέλουσι θρηνήσει και οι βάλλοντες δίκτυα επί τα ύδατα θέλουσι νεκρωθή. **9** Και οι εργάζομενοι εις λεπτόν Κύριος προς Ησαΐαν τον υιόν του Αμώς, λέγων, Υπαγε λινάριον και οι πλέκοντες δίκτυα θέλουσι ταραχθή. και λύσον τον σάκκον από της οσφύός σου και έκβαλε **10** Και οι στύλοι αυτής θέλουσι συντριψθή και πάντες τα σανδάλια σου από των ποδών σου. Και έκαμεν οι κερδαίνοντες από ιχθυοτροφείων. **11** Βεβαίως οι ούτω, περιπατών γυμνός και ανυπόδητος, **3** Και είπε άρχοντες της Τάνεως είναι μωροί, η βουλή των σοφών Κύριος, Καθώς ο δούλος μου Ησαΐας περιεπάτει γυμνός συμβούλων του Φαραώ κατεστάθη ἀλογος πως λέγετε και ανυπόδητος τρία ἐτη, διά σημείον και τεράστιον ἔκαστος προς τον Φαραώ. Εγώ είμαι υιός σοφών, υιός κατά της Αιγύπτου και κατά της Αιθιοπίας, **4** ούτως ο αρχαίων βασιλέων; **12** Που, που, οι σοφοί σουν; και ας βασιλεύεις της Ασσυρίας θέλει απαγάγει τους Αιγυπτίους είπωσι τώρα προς σε, και ας καταλάβωσι τι εβούλευθή δεσμίους και τους Αιθίοπας αιχμαλώτους, νέους και ο Κύριος των δυνάμεων κατά της Αιγύπτου. **13** Οι γέροντας, γυμνούς και ανυπόδητους, με γυμνά μάλιστα άρχοντες της Τάνεως εμωράνθησαν, οι άρχοντες της Μέμφεως επλανήθησαν· και επλάνησαν την Αίγυπτον Και θέλουσι τρομάξει και εντραπτή διά την Αιθιοπίαν, το οι άρχοντες των φυλών αυτής. **14** Ο Κύριος εκέρασεν εν τω μέσω αυτής πνεύμα παραφροσύνης και επλάνησαν θάρρος αυτών και διά την Αίγυπτον, το οποίον ή κεφαλή ή η ουρά, ο **6** Και οι κάτοικοι του τόπου τούτου θέλουσι λέγει εν την Αίγυπτον εις πάντα τα ἔργα αυτής, ως ο μεθύνων πλανάται εν τω εμετώ αυτού. **15** Και δεν θέλει είσθαι έργον διά την Αίγυπτον, το οποίον η κεφαλή ή η ουρά, ο κλάδος ή ο σπάρτος, να δύναται να κάμη. **16** Εν εκείνη τη ημέρᾳ οι Αιγύπτιοι θέλουσιν είσθαι ως γυναίκες, και θέλουσι τρομάξει και φοβηθή από της χειρός του Κυρίου των δυνάμεων σειομένης, την οποίαν σείει επ' αυτούς. **17** Και η γη του Ιούδα θέλει είσθαι φρίκη εις τους Αιγυπτίους· πας δότις ενθυμείται αυτήν θέλει φρίττει, διά την βουλήν του Κυρίου των δυνάμεων, την οποίαν απεράσπισεν εναντίον αυτών. **18** Εν εκείνη τη ημέρᾳ πέντε πόλεις θέλουσιν είσθαι εν τη γη της Αιγύπτου λαλούσαι την γλώσσαν της Χαναάν και ομούνουσαι εις τον Κύριον των δυνάμεων η μία θέλει ονομάζεσθαι η πόλις Αχέρες. **19** Εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλει είσθαι εν τω μέσω της γης Αιγύπτου θυσιαστήριον εις τον Κύριον και στήλη κατά το όριον αυτής εις τον Κύριον. **20** Και θέλει είσθαι εν τη γη της Αιγύπτου διά σημείον και μαρτυρίαν εις τον Κύριον των δυνάμεων διότι θέλουσι βοά προς τον Κύριον εξ αιτίας των καταθλιβόντων, και θέλει εξαποστέλει προς αυτούς σωτήρα και μέγαν και θέλει σώσει αυτούς. **21** Και θέλει γνωρισθή ο Κύριος εις τους Αιγυπτίους· και οι Αιγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει τον Κύριον εν εκείνη τη ημέρᾳ και θέλουσι προσφέρει θυσίαν και προσφοράν· και θέλουσιν ευχηθή ευχήν εις τον Κύριον και εκπληρώσει αυτήν. **22** Και θέλει κτυπήσει ο Κύριος την Αιγύπτον· θέλει κτυπήσει και θεραπεύσει αυτήν· και θέλουσιν επιστραφή εις τον Κύριον· και θέλει παρακαλεσθή υπ' αυτών και θέλει ιατρεύσει αυτούς. **23** Εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλει είσθαι οδός μεγάλη από της Αιγύπτου προς την Ασσυρίαν· και οι Ασσύριοι θέλουσιν ελθεί εις την Αιγύπτον, και οι Αιγύπτιοι εις την Ασσυρίαν, και οι Αιγύπτιοι μετά των Ασσυρίων θέλουσι δουλεύσει εις τον Κύριον. **24** Εν εκείνη τη ημέρᾳ ο Ισραήλ θέλει είσθαι ο τρίτος μετά του Αιγυπτίου και μετά του Ασσυρίου ευλογίαν εν μέσω της γης θέλει είσθαι· **25** διότι ο Κύριος των δυνάμεων θέλει ευλογήσει αυτούς λέγων, Ευλογημένη η Αίγυπτος ο λαός μου και η Ασσυρία το έργον των χειρών μου και ο Ισραήλ η κληρονομία μου.

20 Εν τω έτει καθ' ο ταρτάν ήλθεν εις την Άζωτον, ότε απέστειλεν αυτόν ο Σαργών βασιλεύς της Ασσυρίας και επολέμησε κατά της Άζωτου και εκυρίευσεν αυτήν, **2** κατά τον αυτόν καιρόν ελάλησεν ο ίδιος προς Ησαΐαν τον υιόν του Αμώς, λέγων, Υπαγε λινάριον και οι πλέκοντες δίκτυα θέλουσι ταραχθή. και λύσον τον σάκκον από της οσφύός σου και έκβαλε **10** Και οι στύλοι αυτής θέλουσι συντριψθή και πάντες τα σανδάλια σου από των ποδών σου. Και έκαμεν οι κερδαίνοντες από ιχθυοτροφείων. **11** Βεβαίως οι ούτω, περιπατών γυμνός και ανυπόδητος, **3** Και είπε άρχοντες της Τάνεως είναι μωροί, η βουλή των σοφών Κύριος, Καθώς ο δούλος μου Ησαΐας περιεπάτει γυμνός συμβούλων του Φαραώ κατεστάθη ἀλογος πως λέγετε και ανυπόδητος τρία ἐτη, διά σημείον και τεράστιον ἔκαστος προς τον Φαραώ. Εγώ είμαι υιός σοφών, υιός κατά της Αιγύπτου και κατά της Αιθιοπίας, **4** ούτως ο αρχαίων βασιλέων; **12** Που, που, οι σοφοί σουν; και ας βασιλεύεις της Ασσυρίας θέλει απαγάγει τους Αιγυπτίους είπωσι τώρα προς σε, και ας καταλάβωσι τι εβούλευθή δεσμίους και τους Αιθίοπας αιχμαλώτους, νέους και ο Κύριος των δυνάμεων κατά της Αιγύπτου. **13** Οι γέροντας, γυμνούς και ανυπόδητους, με γυμνά μάλιστα άρχοντες της Τάνεως εμωράνθησαν, οι άρχοντες της Μέμφεως επλανήθησαν· και επλάνησαν την Αίγυπτον Και θέλουσι τρομάξει και εντραπτή διά την Αιθιοπίαν, το οι άρχοντες των φυλών αυτής. **14** Ο Κύριος εκέρασεν εν τω μέσω αυτής πνεύμα παραφροσύνης και επλάνησαν θάρρος αυτών και διά την Αίγυπτον, το οποίον ή κεφαλή ή η ουρά, ο κλάδος ή ο σπάρτος, να δύναται να κάμη. **16** Εν εκείνη τη ημέρᾳ οι Αιγύπτιοι θέλουσιν είσθαι ως γυναίκες, και θέλουσι τρομάξει και φοβηθή από της χειρός του Κυρίου των δυνάμεων σειομένης, την οποίαν σείει επ' αυτούς. **17** Και η γη του Ιούδα θέλει είσθαι φρίκη εις τους Αιγυπτίους· πας δότις ενθυμείται αυτήν θέλει φρίττει, διά την βουλήν του Κυρίου των δυνάμεων, την οποίαν απεράσπισεν εναντίον αυτών. **18** Εν εκείνη τη ημέρᾳ πέντε πόλεις θέλουσιν είσθαι εν τη γη της Αιγύπτου λαλούσαι την γλώσσαν της Χαναάν και ομούνουσαι εις τον Κύριον των δυνάμεων η μία θέλει ονομάζεσθαι η πόλις Αχέρες. **19** Εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλει είσθαι εν τω μέσω της γης Αιγύπτου θυσιαστήριον εις τον Κύριον και στήλη κατά το όριον αυτής εις τον Κύριον. **20** Και θέλει είσθαι εν τη γη της Αιγύπτου διά σημείον και μαρτυρίαν εις τον Κύριον των δυνάμεων διότι θέλουσι βοά προς τον Κύριον εξ αιτίας των καταθλιβόντων, και θέλει εξαποστέλει προς αυτούς σωτήρα και μέγαν και θέλει σώσει αυτούς. **21** Και θέλει γνωρισθή ο Κύριος εις τους Αιγυπτίους· και οι Αιγυπτίοι θέλουσι γνωρίσει τον Κύριον εν εκείνη τη ημέρᾳ και θέλουσι προσφέρει θυσίαν και προσφοράν· και θέλουσιν ευχηθή ευχήν εις τον Κύριον και εκπληρώσει αυτήν. **22** Και θέλει κτυπήσει ο Κύριος την Αιγύπτον· θέλει κτυπήσει και θεραπεύσει αυτήν· και θέλουσιν επιστραφή εις τον Κύριον· και θέλει παρακαλεσθή υπ' αυτών και θέλει ιατρεύσει αυτούς. **23** Εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλει είσθαι οδός μεγάλη από της Αιγύπτου προς την Ασσυρίαν· και οι Ασσύριοι θέλουσιν ελθεί εις την Αιγύπτον, και οι Αιγύπτιοι εις την Ασσυρίαν, και οι Αιγύπτιοι μετά των Ασσυρίων θέλουσι δουλεύσει εις τον Κύριον. **24** Εν εκείνη τη ημέρᾳ ο Ισραήλ θέλει είσθαι ο τρίτος μετά του Αιγυπτίου και μετά του Ασσυρίου ευλογίαν εν μέσω της γης θέλει είσθαι· **25** διότι ο Κύριος των δυνάμεων θέλει ευλογήσει αυτούς λέγων, Ευλογημένη η Αίγυπτος ο λαός μου και η Ασσυρία το έργον των χειρών μου και ο Ισραήλ η κληρονομία μου.

21 Η κατά της ερήμου της θαλάσσης όρασις. Καθώς οι διαβαίνοντες ανεμοστρόβιλοι της μεσημβρίας, ούτως έρχεται από της ερήμου, από γης τρομεράς. **2** Σκληρόν όραμα εφανερώθη εις εμέ· ο καταδυναστεύων καταδυναστεύει και ο πορθών πορθεί. Ανάβιθι, Ελάμπολιόρκησον, Μηδία· έπανσα πάσας τας καταδυναστείας αυτής. **3** Διά τούτο η οσφύς μου είναι πλήρης οδύνης πόνοι με εκυρίευσαν, ως οι πόνοι της τικτούσης εκυρώθην εις την αικρόσιαν αυτού· συνεταράχθην εις την θέαν αυτού. **4** Η καρδία μου κλονίζεται τρόμος με εξέπληξην· η νυξ της ευφροσύνης μου εις φρίκην μετεβλήθη εν εμοί. **5** Ετοιμάζεται η τράπεζα· φυλάττουσι σκοπιάν, τρώγουσι, πίνουσι· σηκώθητε, στρατάρχαι, ετοιμάσατε ασπίδας. **6** Διότι ο Κύριος είπεν ούτω προς εμέ· Υπαγε, στήσου σκοπευτήν, διά να αναγγέλλῃ ό, τι βλέπει. **7** Και είδεν αναβάτας δύο ιππείς, αναβάτην δύον και αναβάτην καμήλου· και επρόσεξεν επιμελώς μετά πολλής προσοχής. **8** Και εφώναξεν ως λέων, Ακαταπαύτως, κύριε μου, ίσταμαι εν τη σκοπιά την ημέραν και φυλάττω πάσας τας νύκτας **9** και ιδού, έρχονται εδώ αναβάται άνδρες δύο ιππείς. Και απεκρίθη και είπεν, Έπεσεν, έπεσεν η Βαθύλων, και πάσαι αι γλυπταί εικόνες των θεών αυτής συνετρίφθησαν κατά γης. **10** Αλώνισμά μου και σίτε του αλώνιου μου, εφανέρωσα εις εσάς εκείνο, το οποίον ήκουσα παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού του Ισραήλ. **11** Η κατά Δουμά όρασις. Προς εμέ φωνάζει από Σηείρ, Φρουρέ, τι περί της νυκτός; φρουρέ, τι περί της νυκτός; **12** Ο φρουρός είπε, Το πρωΐ ήλθεν, έτι και η νύξ· αν θέλητε να ερωτήσητε, ερωτάτε· επιστρέψατε, έλθετε. **13** Η κατά Αραβίας όρασις. Εν τω δάσει της Αραβίας θέλετε διανυκτερέύσει, συνοδία των Δαιδανιτών. **14** Φέρετε ύδωρ εις συνάντησιν του διψώντος, κάτοικοι της γης Θαιμάν· προϋπαντάτε με άρτους τον φεύγοντα. **15** Διότι φεύγουσιν από προσώπου των ζιφών, από προσώπου του γεγυμνωμένου ζιφών και από προσώπου

του εντεταμένου τόξου και από προσώπου της ορμής ενδύσει αυτόν την στολήν σου και θέλω περιζώσει του πολέμου. **16** Διότι ο Κύριος είπεν ούτω προς εμένα: αυτόν την ζώνην σου, και την εξουσίαν σου θέλω δώσει Εντός ενός έτους, ως είναι τα έτη του μισθωτού, θέλει εις την χείρα αυτού και θέλει είσθαι πατήρ εις τους εκλείψει βεβαίως πάσα η δόξα της Κηδάρ. **17** και το κατόπιν της Ιερουσαλήμ και εις τον οίκον του Ιούδα. υπόλοιπον του αριθμού των ισχυρών τοξοτών εκ των οίκου του Δαβίδ· και θέλει ανοίγει και ουδείς θέλει νιών του Κηδάρ θέλουσιν ελαττωθή· διότι Κύριος ο κλειει· και θελει κλειει και ουδείς θέλει ανοίγει. **23** Και Θεός του Ισραήλ ελάλησε.

22 Ήρασις κατά της κοιλάδος του οράματος. Τι σοι έγινε τώρα, ότι ανέβης στην πάσα εις τα δώματα; **2** Συ, η πλήρης βοής, πόλις θορύβου, πόλις ευθυμίας οι πεφονευμένοι σου δεν εφονεύθησαν διά μαχαίρας ουδέ απέθανον εν μάχῃ. **3** Πάντες οι ἄρχοντές σου ἔφυγον ομού· φεύγοντες από του τόξου, εδεσμεύθησαν πάντες οι ευρισκόμενοι εν σοί· οι μακρόθεν καταφυγόντες εδεσμεύθησαν ομού. **4** Διά τούτο είπα, Σύρθητε απ' εμού· θέλω κλαύσει πικρώς· μη αγωνίζεσθε να με παρηγορήσητε διά την διαρπαγήν της θυγατρός του λαού μου. **5** Διότι είναι ημέρα ταραχής και καταπατήσεως και αμηχανίας εν τη κοιλάδι του οράματος παρά Κυρίου του Θεού των δυνάμεων, ημέρα καταστροφής των τειχών· και η κραυγή θέλει φθάσει εις τα όρη. **6** Και ο Ελάμ έλαβε την φαρέτραν με αμάξας ανδρών και ιππείς, και ο Κιρ εξέκεπε την απόδια. **7** Και αι εκλεκταί κοιλάδες διαβάνοντες επί της θαλάσσης. **3** Και το εισόδημα σου εγειμίσθησαν αμαξών, και οι ιππείς παρετάχθησαν εν τη πόλη. **8** Και εσηκώθη το κάλυμμα του Ιούδα· και εν τη ημέρα εκείνη ενέβλεψας εις την οπλοθήκην της οικίας του δάσους. **9** Και είδετε ότι αι χαλάστραι της πόλεως του Δαβίδ είναι πολλαί, και συνηθρίσατε τα άλασσα ελάλησε, το οχύρωμα της θαλάσσης, λέγουσα, πόλεως του Δαβίδ· και ουδένα ουδένα γεννών ουδένα νέους ουδένα μεγαλώνων παρθένους. **10** Και απηριθμήσατε τα θάλασσαν ακούσθη εν Αιγύπτω, τας οικίας της Ιερουσαλήμ, και διά να οχυρώσητε το θέλουσι λυπηθή ακούσντες περί της Τύρου. **6** Διέλθετε τείχος εχαλάσσατε τας οικίας. **11** Εκάμετε προς τούτοις εις Θαρσείς ολολύζατε, κάτοικοι της νήσου. **7** Αύτη μεταξύ των δύο τειχών λάκκον διά το ύδωρ του παλαιού υδροστασίου· αλλά δεν ανεβλέψατε προς τον Ποιητήν είναι η ουθύμος πόλις σας, της οποίας η αρχαιότης είναι συδροστασίου· αλλά δεν ανεβλέψατε προς τον Ποιητήν εκ παλαιών ημερών· οι πόδες αυτής θέλουσι φέρει τούτων ουδέ εθεωρήσατε προς τον παλαιόθεν κτίσανταν αυτήν μακράν διά να παροικήση. **8** Τις εβουλεύθη τούτο αυτά. **12** Και εν εκείνη τη ημέρα Κύριος ο Θεός των δυνάμεων σας εκάλεσεν εις κλαυθμόν και εις πένθος έμποροι είναι ηγεμόνες, της οποίας οι πραγματευταί και εις ξύρισμα και εις ζώσιμον σάκκου. **13** αλλ' ίδιον, είναι οι ένδοξοι της γης; **9** Ο Κύριος των δυνάμεων χαρά και ευθυμία· σφάζουσι βόας και θύσιυς πρόβατα, εβουλεύθη τούτο, διά να κατασχύνη την υπερηφανίαν τρώγουσι κρέατα και πίνουσιν οίνον, λέγοντες, Ας πάσης δόξης, να εξεντελίση πάντα ένδοξον της γης. φάγωμεν και ας πώμεν· διότι αύριον θέλομεν αποθάνει. **10** Διαπέρασον την γην σου ως ποταμός, θυγάτηρ της **14** Και ανεκαλύφθη εις ταώ μου παρά του Κυρίου Θαρσείς δύναμις πλέον δεν υπάρχει. **11** Εξέτεινε την των δυνάμεων, Βεβαίως αύτη η ανομία σας δεν θέλει χείρα αυτού επί την θάλασσαν, έσεισε βασίλεια· ο καθαρισθή εωσούν αποθάνητε, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· **16** Και είπε τη ημέρα της Τύρου· προσταγήν κατά της Χανάν, διά να δυνάμεων. **17** Υπαγε, είσελθε προς τον θησαυροφύλακα τούτον, προς θέλεις αγάλλεσθαι πλέον, παρθένε κατατεθλιμένη, τον Σομινάν, τον επιστάτην του οίκου, και ειπέ, **16** Τι θυγάτηρ της Σιδώνος σηκώθητι, πέρασον προς τους έχεις εδώ· και εδώ τίνα έχεις, ώστε να κατασκευάσης Κητιαίους ουδέ εκεί θέλεις έχει ανάπαυσιν. **13** Ίδιού, η ενταύθι μηνημέον εις σεαυτόν· κατασκευάζει το μνήμα γη των Χαλδαίων ούτος ο λαός δεν υπήρχεν ο Ασσύριος αυτού υψηλά και κόπτει εν πέτρα κατοικίαν εις εαυτόν. εθεμελίωσεν αυτόν διά τους κατοικούντας την έρημον· **17** Ίδιου, ο Κύριος θέλει σε εκβάλει εκβολήν βιαίαν και ήγειραν τους πύργους αυτής, ύψωσαν τα παλάτια θέλει σε περικαλύψει αισχύνην. **18** Θέλει βεβαίως σε αυτής και κατέστησεν αυτήν ερεπίτα. **14** Ολολύζετε, στροφογυρίσει και τινάξει βιαίως ως σφράπιν εις τόπον πλοία της Θαρσείς διότι ηρημώθη το οχύρωμά σας. ευρύχωρον· εκεί θέλεις αποθάνει και εκεί θέλουσιν είσθαι αι αμάξαι της δόξης σου, ω αίσχος του οίκου του κυρίου σου. **19** Και θέλω σε εξώσει από της στάσεώς δε τα εβδομήκοντα έτη θέλει είσθαι εν τη Τύρω ως σου και θέλει σε κρημνίσει από του αξιώματός σου. **20** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλω καλέσει τον δούλον πόρνη λησμονημένη, παίζε γλυκά, άδε πολλά άσματα, μου Ελιακέμ, τον οιών του Χελκίου. **21** Και θέλω διά να σε ενθυμηθώσι. **17** Και μετά τα εβδομήκοντα

ενδύσει αυτόν την στολήν σου και θέλω περιζώσει αυτόν την ζώνην σου, και την εξουσίαν σου θέλω δώσει εις την χείρα αυτού και θέλει είσθαι πατήρ εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και εις τον οίκον του Ιούδα. **22** Και θέλω βάλει επί τον ώμον αυτού το κλειδίον του οίκου του Δαβίδ· και θέλει ανοίγει και ουδείς θέλει κλειει· και θελει κλειει και ουδείς θέλει ανοίγει. **23** Και θέλω στηρίξει αυτόν ως πάσαλον εν τόπῳ στερεώ και θέλει είσθαι ως θρόνος δόξης του οίκου του πατρός αυτού. **24** Και απ' αυτού θέλουσι κρεμάσει πάσαν την δόξαν του οίκου του πατρός αυτού, τους εκγόνους και απογόνους, πάντα τα σκεύη τα μικρά, από των σκευών των ποτηρίων έως πάντων των σκευών των φιαλών. **25** Εν εκείνη τη ημέρα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, το εστηριγμένον καρφίον εν τω στερεώ τόπῳ θέλει κινηθή και θέλει εκβληθή και πέσει, και το φορτίον το επ' αυτού θέλει κρημνισθή· διότι ο Κύριος ελάλησε. **23** Η κατά της Τύρου όρασις. Ολολύζετε, πλοία της Θαρσείς διότι εξωλοθρεύθη, ώστε να μη υπάρχη οικία μηδέ είσοδος εκ της γης των Κητιαίων ανηγγέλθη τούτο προς αυτούς. **2** Σωπήσατε, κάτοικοι της νήσου συ, την οποίαν εγέμισαν οι έμποροι της Σιδώνος, οι οικίες είναι οι σπόροι του Σιώρ, το θέρος του ποταμού, φερόμενα διά πολλών υδάτων και αύτη έγινε το επόριον των εθνών. **4** Αισχύνθητι, Σιδών· διότι η θάλασσα ελάλησε, το οχύρωμα της θαλάσσης, λέγουσα, Δεν κοιλοπονώ ουδέ γεννώ ουδέ ανατρέφω νέους ουδέ μεγαλώνων παρθένους. **5** Όταν ακουσθή εν Αιγύπτω, θέλουσι λυπηθή ακούσντες περί της Τύρου. **6** Διέλθετε τείχος εχαλάσσατε τας οικίας. **11** Εκάμετε προς τούτοις εις Θαρσείς ολολύζατε, κάτοικοι της νήσου. **7** Αύτη μεταξύ των δύο τειχών λάκκον διά το ύδωρ του παλαιού υδροστασίου· αλλά δεν ανεβλέψατε προς τον Ποιητήν είναι η ουθύμος πόλις σας, της οποίας η αρχαιότης είναι συδροστασίου· αλλά δεν ανεβλέψατε προς τον Ποιητήν εκ παλαιών ημερών· οι πόδες αυτής θέλουσι φέρει τούτων ουδέ εθεωρήσατε προς τον παλαιόθεν κτίσανταν αυτήν μακράν διά να παροικήση. **8** Τις εβουλεύθη τούτο αυτά. **12** Και εν εκείνη τη ημέρα Κύριος ο Θεός των δυνάμεων σας εκάλεσεν εις κλαυθμόν και εις πένθος έμποροι είναι ηγεμόνες, της οποίας οι πραγματευταί και εις ξύρισμα και εις ζώσιμον σάκκου. **13** αλλ' ίδιον, είναι οι ένδοξοι της γης; **9** Ο Κύριος των δυνάμεων χαρά και ευθυμία· σφάζουσι βόας και θύσιυς πρόβατα, εβουλεύθη τούτο, διά να κατασχύνη την υπερηφανίαν τρώγουσι κρέατα και πίνουσιν οίνον, λέγοντες, Ας πάσης δόξης, να εξεντελίση πάντα ένδοξον της γης. φάγωμεν και ας πώμεν· διότι αύριον θέλομεν αποθάνει. **10** Διαπέρασον την γην σου ως ποταμός, θυγάτηρ της **14** Και ανεκαλύφθη εις ταώ μου παρά του Κυρίου Θαρσείς δύναμις πλέον δεν υπάρχει. **11** Εξέτεινε την των δυνάμεων, Βεβαίως αύτη η ανομία σας δεν θέλει χείρα αυτού επί την θάλασσαν, έσεισε βασίλεια· ο καθαρισθή εωσούν αποθάνητε, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· **16** Και είπε τη ημέρα της Τύρου· προσταγήν κατά της Χανάν, διά να δυνάμεων. **17** Υπαγε, είσελθε προς τον θησαυροφύλακα τούτον, προς θέλεις αγάλλεσθαι πλέον, παρθένε κατατεθλιμένη, τον Σομινάν, τον επιστάτην του οίκου, και ειπέ, **16** Τις θυγάτηρας της Σιδώνος σηκώθητι, πέρασον προς τους έχεις εδώ· και εδώ τίνα έχεις, ώστε να κατασκευάσης Κητιαίους ουδέ εκεί θέλεις έχει ανάπαυσιν. **13** Ίδιού, η ενταύθι μηνημέον εις σεαυτόν· κατασκευάζει το μνήμα γη των Χαλδαίων ούτος ο λαός δεν υπήρχεν ο Ασσύριος αυτού υψηλά και κόπτει εν πέτρα κατοικίαν εις εαυτόν. εθεμελίωσεν αυτόν διά τους κατοικούντας την έρημον· **17** Ίδιου, ο Κύριος θέλει σε εκβάλει εκβολήν βιαίαν και ήγειραν τους πύργους αυτής, ύψωσαν τα παλάτια θέλει σε περικαλύψει αισχύνην. **18** Θέλει βεβαίως σε αυτής και κατέστησεν αυτήν ερεπίτα. **14** Ολολύζετε, στροφογυρίσει και τινάξει βιαίως ως σφράπιν εις τόπον πλοία της Θαρσείς διότι ηρημώθη το οχύρωμά σας. ευρύχωρον· εκεί θέλεις αποθάνει και εκεί θέλουσιν είσθαι αι αμάξαι της δόξης σου, ω αίσχος του οίκου του κυρίου σου. **19** Και θέλω σε εξώσει από της στάσεώς δε τα εβδομήκοντα έτη θέλει είσθαι εν τη Τύρω ως σου και θέλει σε κρημνίσει από του αξιώματός σου. **20** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλω καλέσει τον δούλον πόρνη λησμονημένη, παίζε γλυκά, άδε πολλά άσματα, μου Ελιακέμ, τον οιών του Χελκίου. **21** Και θέλω διά να σε ενθυμηθώσι. **17** Και μετά τα εβδομήκοντα

έτη, ο Κύριος θέλει επισκεφθή την Τύρον· και αυτή τω ύψει και τους βασιλείς της γης επί της γης. **22** Και θέλει επιστρέψει εις το μίσθωμα αυτής, και θέλει θέλουσι συναχθή, καθώς συνάγονται οι αιχμάλωτοι εις πορνεύσεθα μετά πάντων των βασιλείων του κόσμου τον λάκκον, και θέλουσι κλεισθή εν τη φυλακή, και επί προσώπου της γης. **18** Και το εμπόριον αυτής και μετά πολλάς ημέρας θέλει γείνει επίσκεψις εις αυτούς. το μίσθωμα αυτής θέλει αφιερωθή εις τον Κύριον δεν **23** Τότε η σελήνη θέλει εντραπή και ο ήλιος θέλει θέλει θησαυρισθή ουδέ ταμιευθή διότι το εμπόριον αισχυνθή, όταν ο Κύριος των δυνάμεων βασιλεύση εν αυτής θέλει είσθαι διά τους κατοικούντας ενώπιον του τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ και δοξασθή ενώπιον Κυρίου διά να τρώγωσιν εις χορτασμόν και να έχωσιν των πρεσβυτέρων αυτού. ενδύματα πολυχρόνια.

24 Ιδού, ο Κύριος κενόνει την γην και ερημόνει αυτήν και ανατρέπει αυτήν και διασκορπίζει τους κατοίκους αυτής. **2** Και θέλει είσθαι, ως ο λαός, ούτως οιερέυς· ως ο θεράπων, ούτως ο κύριος αυτού· ως η θεράπαινα, ούτως η κυρία αυτής· ως ο αγοραστής, ούτως ο πωλητής· ως ο δανειστής, ούτως ο δανειζόμενος· ως ο λαός θέλει σε δοξάσει, η πόλις των τρομερών εθνών λαμβάνων τόκον, ούτως ο πληρόνων τόκον εις αυτόν. **3** Ολοκλήρως θέλει κενωθή η γη και ολοκλήρως θέλει πτωχόν, δύναμις του ενδεούς εν τη στενοχωρίᾳ αυτού, γυμνωθή διότι ο Κύριος ελάλησε τον λόγον τούτον. **4** καταφύγιον εναντίον της ανεμοζάλης, σκιά εναντίον Η γη πενθεί, μαραίνεται, ο κόσμος απονεί, μαραίνεται, του καύσωνος, όταν το φύσημα των τρομερών προσβάλη οι υψηλοί εις των λαών της γης είναι πτονεμένοι. **5** Και ως ανεμοζάλη κατά τοίχουν. **5** Θέλεις καταπαύει τον γη μηδολύνθη υποκάτω των κατοίκων αυτής διότι θόρυβον των αλλογενών, ως τον καύσωνα εν ξηρώ παρέβησαν τους νόμους, ήλλαξαν το διάταγμα, ηθήσαν τόπω, τον καύσωνα διά της σκιάς του νέφους ο θρίαμβος διαθήκην αιώνιον. **6** Διά τούτο η αρά κατέφερε την γην και οι κατοικούντες εν αυτήν ηρημώθησαν διά τούτον ο Κύριος των δυνάμεων θέλει κάμει εις πάντας τους λαούς ευωχίαν από παχέων, ευωχίαν από οίνων άνθρωποι έμειναν. **7** Ο νέος οίνος πενθεί, η ἀμπελος είναι εν ατονίᾳ, πάντες οι ευφραντόμενοι την καρδίαν στενάζουσιν. **8** Η ευφροσύνη των τυμπάνων παύει ο θόρυβος των ευθυμούντων τελείωνει πάνει της κιθάρας η ευφροσύνη. **9** δεν θέλουσι πίνει οίνον μετά ασμάτων το σίκερα θέλει είσθαι πικρόν εις τους πίνοντας αυτό. **10** Η πόλις της ερημώσεως ηφανίσθη πάσα οικία εκλείσθη, ώστε να μη εισέλθῃ μηδείς. **11** Κραυγή είναι εν ταῖς οδοίς διά τον οίνον· πάσα ευθυμία παρήλθεν η χαρά του τόπου ἐφύγεν. **12** Ερημία ἐμεινεν εν τη πόλει, και η πύλη εκτυπήθη υπό αφανισμού· **13** δύταν γείνη ούτως ηνών περιεμέναν αυτόν και θέλει σώσει ημάς ούτος εν μέσω της γης μεταξύ των λαών, θέλει είσθαι ως είναι ο Κύριος περιεμείναν αυτόν· θέλομεν χαρή τιναγμός ελαίας, ως το σταφυλόδηγμα αφού πάντη ο και ευφρανθή εν τη σωτηρίᾳ αυτού. **14** Ούτοι θέλουσιν ψύσωει την φωνήν αυτών, πάσης της γῆς διότι ο Κύριος ελάλησε. **9** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλουσιν επεί, ίδού, ούτος είναι ο Θεός πάντα τα έθνη. **8** Θέλει καταπίει τον θάνατον εν νίκῃ· και Κύριος ο Θεός θέλει σπογγίσει τα δάκρυα από πάντων των προσώπων και θέλει εξαλείψει το όνειδος του λαού αυτού από πάσης της γῆς διότι ο Κύριος ελάλησε. **9** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλουσιν επεί, ίδού, ούτος είναι ο Θεός πύλη εκτυπήθη υπό αφανισμού· **13** δύταν γείνη ούτως ηνών περιεμέναν αυτόν και θέλει σώσει ημάς ούτος εν μέσω της γης μεταξύ των λαών, θέλει είσθαι ως είναι ο Κύριος περιεμείναν αυτόν· θέλομεν χαρή τιναγμός ελαίας, ως το σταφυλόδηγμα αφού πάντη ο και ευφρανθή εν τη σωτηρίᾳ αυτού. **10** Διότι εν τω τρυγήσατε τον Κύριον εν ταις κοιλάσι, το ονόμα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ εν ταις νήσοις της θαλάσσης. **16** Απ' ἄκρου της γης ηκούσαμεν ἀσμάτα, Δόξα εις τον δίκαιον. Αλλ' εγώ είπα, Ταλαιπωρία μου, ταλαιπωρία μου· ουαί εις εμέ· οι ἀπίστοι απίστως ἐπραξαν· ναι, οι ἀπίστοι πολλά απίστως ἐπραξαν. **17** Φόβος και λάκκος και παγίς είναι επί σε, κάτοικε της γης. **18** Και ο φεύγων από του ήχου του φόβου θέλει πέσει εις τον λάκκον· και ο αναβαίνων εκ μέσου του λάκκου θέλει πιασθή εις την παγίδα· διότι αι θυρίδες ἀνώθεν είναι ανοικτάι, και τα θεμέλια της γης σείονται. **19** Η γη κατεσυντρίφθη, η γη ολοκλήρως διελύθη, η γη εκινήθη εις την παγίδα· διότι αι θυρίδες ἀνώθεν είναι ανοικτάι, και τα θεμέλια της γης σείονται. **19** Η γη κατεσυντρίφθη, η γη ολοκλήρως διελύθη, η γη εκινήθη εις την παγίδα· διότι αι θυρίδες ἀνώθεν είναι ανοικτάι, και τα θεμέλια της γης σείονται. **20** Η γη θέλει κλονισθή εδώ και εκεί ως ο μεθύων και θέλει μετακινηθή ως καλύβη· και η ανομία αυτής θέλει βαρύνει επ' αυτήν· και θέλει πέσει και πλέον δεν θέλει σηκωθή. **21** Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει παιδεύσει το στράτευμα των υψηλών εν

25 Κύριε, σε είσαι ο Θεός μου· θέλω σε υψόνει, θέλω υψεῖ το ονόμα σου· διότι ἔκαμες θαυμάσια· αι απ'

αρχής βουλαί σου είναι πίστις και αλήθεια. **2** Διότι συ κατέστησας πόλιν σωρόν· πόλιν ωχυρωμένην, ερείπιον· τα οχυρώματα των αλλογενών, ώστε να μη ήναι πόλις ουδέποτε θέλουσιν ανοικοδομηθή. **3** Διά τούτο ο ισχυρός

ο πωλητής· ως ο δανειστής, ούτως ο δανειζόμενος· ως ο λαός θέλει σε δοξάσει, η πόλις των τρομερών εθνών λαμβάνων τόκον, ούτως ο πληρόνων τόκον εις αυτόν. **4** Διότι εστάθης δύναμις εις τον

πτωχόν, δύναμις του ενδεούς εν τη στενοχωρίᾳ αυτού, γυμνωθή διότι ο Κύριος ελάλησε τον λόγον τούτον. **4** Διότι καταφύγιον εναντίον της ανεμοζάλης, σκιά εναντίον Η γη πενθεί, μαραίνεται, ο κόσμος απονεί, μαραίνεται, του καύσωνος, όταν το φύσημα των τρομερών προσβάλη οι υψηλοί εις των λαών της γης είναι πτονεμένοι. **5** Και ως ανεμοζάλη κατά τοίχουν. **5** Θέλεις καταπαύει τον γη μηδολύνθη υποκάτω των κατοίκων αυτής διότι θόρυβον των αλλογενών, ως τον καύσωνα εν ξηρώ παρέβησαν τους νόμους, ήλλαξαν το διάταγμα, ηθήσαν τόπω, τον καύσωνα διά της σκιάς του νέφους ο θρίαμβος διαθήκην αιώνιον. **6** Διά τούτο η αρά κατέφερε την γην και οι κατοικούντες εν αυτήν ηρημώθησαν διά τούτον ο Κύριος των δυνάμεων διά τούτον ο Κύριος των δυνάμεων θέλει κάμει εις πάντας τους λαούς ευωχίαν από παχέων, ευωχίαν από οίνων άνθρωποι έμειναν. **7** Ο νέος οίνος πενθεί, η ἀμπελος είναι εν ατονίᾳ, πάντες οι ευφραντόμενοι την καρδίαν στενάζουσιν. **8** Η ευφροσύνη των τυμπάνων παύει ο θόρυβος των ευθυμούντων τελείωνει πάνει της κιθάρας η ευφροσύνη. **9** δεν θέλουσι πίνει οίνον μετά ασμάτων το σίκερα θέλει είσθαι πικρόν εις τους πίνοντας αυτό. **10** Η πόλις της ερημώσεως ηφανίσθη πάσα οικία εκλείσθη, ώστε να μη εισέλθῃ μηδείς. **11** Κραυγή είναι εν ταῖς οδοίς διά τον οίνον· πάσα ευθυμία παρήλθεν η χαρά του τόπου ἐφύγεν. **12** Ερημία ἐμεινεν εν τη πόλει, και η πύλη εκτυπήθη υπό αφανισμού· **13** δύταν γείνη ούτως ηνών περιεμέναν αυτόν και θέλει σώσει ημάς ούτος εν μέσω της γης μεταξύ των λαών, θέλει είσθαι ως είναι ο Κύριος περιεμείναν αυτόν· θέλομεν χαρή τιναγμός ελαίας, ως το σταφυλόδηγμα αφού πάντη ο και ευφρανθή εν τη σωτηρίᾳ αυτού. **14** Ούτοι θέλουσιν ψύσωει την φωνήν αυτών, πάσης της γῆς διότι ο Κύριος ελάλησε. **9** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλουσιν επεί, ίδού, ούτος είναι ο Θεός πάντα τα έθνη. **8** Θέλει καταπίει τον θάνατον εν νίκῃ· και Κύριος ο Θεός θέλει σπογγίσει τα δάκρυα από πάντων των προσώπων και θέλει εξαλείψει το όνειδος του λαού αυτού από πάσης της γῆς διότι ο Κύριος ελάλησε. **9** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλουσιν επεί, ίδού, ούτος είναι ο Θεός πύλη εκτυπήθη υπό αφανισμού· **13** δύταν γείνη ούτως ηνών περιεμέναν αυτόν και θέλει σώσει ημάς ούτος εν μέσω της γης μεταξύ των λαών, θέλει είσθαι ως είναι ο Κύριος περιεμείναν αυτόν· θέλομεν χαρή τιναγμός ελαίας, ως το σταφυλόδηγμα αφού πάντη ο και ευφρανθή εν τη σωτηρίᾳ αυτού. **10** Διότι εν τω τρυγήσατε τον Κύριον εν ταις κοιλάσι, το ονόμα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ εν ταις νήσοις της θαλάσσης. **16** Απ' ἄκρου της γης ηκούσαμεν ἀσμάτα, Δόξα εις τον δίκαιον. Αλλ' εγώ είπα, Ταλαιπωρία μου, ταλαιπωρία μου· ουαί εις εμέ· οι ἀπίστοι απίστως ἐπραξαν· ναι, οι ἀπίστοι πολλά απίστως ἐπραξαν. **17** Φόβος και λάκκος και παγίς είναι επί σε, κάτοικε της γης. **18** Και ο φεύγων από του ήχου του φόβου θέλει πέσει εις τον λάκκον· και ο αναβαίνων εκ μέσου του λάκκου θέλει πιασθή εις την παγίδα· διότι αι θυρίδες ἀνώθεν είναι ανοικτάι, και τα θεμέλια της γης σείονται. **19** Η γη κατεσυντρίφθη, η γη ολοκλήρως διελύθη, η γη εκινήθη εις την παγίδα· διότι αι θυρίδες ἀνώθεν είναι ανοικτάι, και τα θεμέλια της γης σείονται. **20** Η γη θέλει κλονισθή εδώ και εκεί ως ο μεθύων και θέλει μετακινηθή ως καλύβη· και η ανομία αυτής θέλει βαρύνει επ' αυτήν· και θέλει πέσει και πλέον δεν θέλει σηκωθή. **21** Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει παιδεύσει το στράτευμα των υψηλών εν

26 Εν εκείνη τη ημέρα το άσμα τούτο θέλει φαλή εν γη Ιούδα· Έχουμεν πόλιν οχυράν· σωτηρίαν θέλει βάλει ο Θεός αντί τειχών και προτειχισμάτων. **2** Ανοίξατε τας πύλας και θέλει εισέλθει το δίκαιον έθνος το φυλάττον την αλήθειαν. **3** Θέλεις φυλάξει εν τελεία ειρήνη το πνεύμα το επί σε επιστηριζόμενον, διότι επί σε θαρρεί· **4** Θαρρείτε επί τον Κύριον πάντοτε· διότι επί την Κυρίων τω Θεώ είναι αιώνιος δύναμις. **5** Διότι ταπεινόνει τους κατοικούντας εν υψηλοῖς· κρημνίζει την υψηλήν πόλιν· κρημνίζει αυτήν έως εδάφους καταβάλλει αυτήν

27 Εν εκείνη τη ημέρα θέλει παιδεύσει ο Κύριος, διά της μαχαίρας αυτού της σκληράς και μεγάλης και δυνατής, τον Λευιάθαν, τον λοξοβάτην όφιν, ναι, τον Λευιάθαν, τον σκολιόν όφιν και θέλει αποκτείνει τον δράκοντα τον εν τη θαλάσσῃ. **2** Εν εκείνη τη ημέρα φάλλετε προς αυτήν, Ἀμπελος αγαπητή! **3** εγώ ο Κύριος θέλω φιλάττει αυτήν κατά πάσαν στιγμήν θέλω ποτίζει αυτήν διά να μη βλάψῃ αυτήν μηδείς, νύκτα και ημέραν θέλω φυλαττεί αυτήν. **4** οργή δέν είναι εν εμοι τις ήθελουν αντιτάξει εναντίον μου τριβόλους και ακάνθας εν τη μάχῃ; ήθελον περάσει διά μέσουν αυτών, ήθελον κατακαύσει ταύτα ομού· **5** ή ας πιασθή από της δυνάμεως μου, διά να κάμψι ειρήνην μετ' εμού· και θέλει κάμψι μετ' εμού ειρήνην. **6** Εις το ερχόμενον θέλει ριζώσει τον Ιακώβο ο Ισραήλ θέλει ανθίσει και βλαστήσει και γειμίσει συνάμεων θελει εισοι τοεφανος δοξης και διαδημα ωριάτητος εις τον υπόλοιπον του λαοο αυτον, **6** και πνεύμα κρίσεως εις τον καθημενον διά κρίσιν, και δύναμις εις τους απωθώντας τον πόλεμον ἔως των πυλών. **7** Πλην και αυτοί επλανήθησαν υπό οίνου και παρεδρόμησαν υπό σίκερα ο ιερεύς και ο προφήτης επλανήθησαν υπό σίκερα, κατεπόθησαν υπό οίνου, παρεδρόμησαν υπό σίκερα πλανώνται εν τη δράσει, προσκόπουσιν εν τη κρίσει. **8** Διότι πάσαι αι τράπεζαι είναι πληρεις εμετού και ακαθαρσίας, ουδείς τόπος μένει καθαρός. **9** Τίνα θέλει διδάξει την σοφίαν; και τίνα θέλει κάμει να καταλάβῃ την διδασκαλίαν; αυτοί είναι ως βρέφη απογεγαλακτισμένα, απόσπασμένα από των μαστών. **10** Διότι με διδασκαλίαν επί διδασκαλίαν, με διδασκαλίαν επί διδασκαλίαν, με στίχον επί στίχον, στίχον επί στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί. **11** διότι

με χεύλη ψελλίζοντα και με άλλην γλώσσαν θέλει ομιλεί προς τούτον τον λαόν· **12** προς τον οποίον είπεν, Αὕτη είναι η ανάπαισις, με την οποίαν δύνασθε να αναπαίσητε τον κεκοπιασμένον, και αύτη είναι η άνεσις αλλ' αυτοί δεν θηλέησαν να ακούσωσι. **13** Και ο λόγος του Κυρίου θέλει είσθαι προς αυτούς διδασκαλία επί διδασκαλίαν, διδασκαλία επί διδασκαλίαν, στίχος επί στίχον, στίχος επί στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκείδιά να περιπατήσωσι και να προσκόπτωσαν εις τα οπίσω και να συντριφθώσι και να παγιδευθώσι και να πιασθώσι. **14** Διά τούτο ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, ἀνθρώποι χλευαστάι, οι οδηγούντες τούτον τον λαόν τον εν Ιερουσαλήμ. **15** Επειδή είπετε, Ήμείς εκάμομεν συνθήκην μετά τον θανάτου και συνεφωνήσαμεν μετά του ἀδου· ὅταν η μάστιξ πλημμυρούσα διαβαίνῃ, δεν θέλει ελθεί εις ημάς διότι εκάμομεν καταφύγιον ημών το ψεύδος και υπό την ψευδοσύνην θέλομεν κρυψθή· (*Sheol h7585*). **16** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ἰδού, θέτω εν τη Σιών θεμέλιον, λίθον, λίθον εκλεκτόν, ἐντιμον ακρογωνιαίον, θεμέλιον ασφαλές· ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει κατασχυνθῆ. **17** Και θέλω βάλει την κρίσιν εις τον κανόνα και την δικαιοσύνην εις την στάθμην· και η χάλαζα θέλει εξαφανίσει το καταφύγιον του ψεύδους, και τα ὄντα θέλουσι πλημμυρίσει τον κρυψώνα. **18** Και η μετά τον θανάτου συνθήκη σας θέλει ακυρωθῆ, και μετά τον ἀδου συμφωνία σας δεν θέλει σταθῆ· ὅταν η πλημμυρούσα μάστιξ διαβαίνῃ, τότε θέλετε καταπατηθῆ υπ' αυτής. (*Sheol h7585*). **19** Ευθύν όταν διαβή, θέλει σας πάσει· διότι καθ' εκάστην πρωΐαν θέλει διαβαίνει ημέραν και νύκταν και μόνον το να ακούσῃ τις την βοήν, θέλει είσθαι φρίκη. **20** Διότι η κλίνη είναι μικρότερα παρά ώστε να δύναται τις να εξαπλωθή και το σκέπασμα στενώτερον παρά ώστε να δύναται να περιτυλιχθή. **21** Διότι ο Κύριος θέλει σηκωθῆ ως εν τω ὄρει Φερασείμ, θέλει θυμωθῆ ως εν τη κοιλάδι του Γαβάων, διά να ενεργήσῃ το ἔργον αυτού, το παράδοξον ἔργον αυτού, και να εκτελέσῃ την πράξιν αυτού, την εξάσιον πράξιν αυτού. **22** Τώρα λοιπόν μη ήσθε χλευαστάι, διά να μη γείνωσι δυνατώτερα τα δεσμά σας διότι εγώ ήκουσα παρά Κυρίου του Θεού των δυνάμεων συντέλειαν και απόφασιν επί πάσαν την γην. **23** Ακροάσθητε και ακούσατε την φωνήν μου· προσέξατε και ακούσατε τον λόγον μου. **24** Ο αροτριών μήπως όλην την ημέραν αροτριά διά να σπειρή, διανοίγων και βωλοκοπών τον αγρόν αυτού; **25** Αφού έξομαλύνη το πρόδωπον αυτού, δεν διασκορπίζει τον ἄρακον και διασπείρει το κύμινον και βάλλει τον σίτον εις το καλήτερον μέρος και την κριθήν εις τον διωρισμένον αυτής τόπον και την βρίζαν εις το μέρος αυτού το ανήκον; **26** Διότι ο Θεός αυτού μανθάνει αυτόν να διακρίνη, και διδάσκει αυτόν. **27** Διότι δεν αλωνίζεται ο ἄρακος διά αλωνιστικού οργάνου, ουδέ αμάξης τροχός περιστρέφεται επί το κύμινον· αλλά διά ράρβδου κτυπάται ο ἄρακος και διά βακτηρίας το κύμινον. **28** Ο δε σίτος του ἄρτου κατασυντίβεται· αλλά δεν θέλει διά πάντα αλωνίζει αυτόν, ουδέ θέλει συντρίψει αυτόν διά του τροχού της αμάξης αυτού, ουδέ θέλει λεπτύνει αυτόν διά των ονύχων των ἵππων αυτού.

29 Και τούτο εξήλθε παρά τον Κυρίου των δυνάμεων, του θαυμαστού εν βουλή, του μεγάλου εν συνέσει.

29 Ουαί εις την Αριήλ, την Αριήλ, την πόλιν όπου κατώκησεν ο Δαβίδ· προσθέσατε ενιαυτόν επί ενιαυτόν· ας σφάλωσιν εορταστικά θυσίας. **2** Άλλ'¹ εγώ θέλω στενοχωρίσει την Αριήλ, και εκεί θέλει είσθαι βάρος και θύλιψις και εις εμέ τηλει είσθαι ως Αριήλ. **3** Και θέλω στρατοπεδεύσει εναντίον σου κύκλω, και θέλω στήσει πολιορκίαν κατά σου με χαράκωμα, και θέλω ανεγέρει φρούρια εναντίον σου. **4** Και θέλεις ριψή κάτω, θέλεις λαλεῖ από τον εδάφους και η λαλιά σου θέλει είσθαι ταπεινή εκ του χώματος, και η φωνή σου εκ του εδάφους θέλει είσθαι ως του εγγαστριμύθου και η λαλιά σου θέλει ψιθυρίζει εκ του χώματος. **5** Το δε πλήθος των εχθρών σου θέλει είσθαι ως κονιορτός και το πλήθος των φοβερών ως ἀχύρον φερόμενον υπὸ ανέμουν· ναι, τούτο θέλει γείνει αιφνιδίως εν μιᾷ στιγμῇ. **6** Θέλει γείνει εις σε επίσκεψις παρά τον Κυρίου των δυνάμεων, μετά βροντής και μετά σεισμού και φωνής μεγάλης, μετά ανεμοζάλης και ανεμοστροβίλου και φλογός πυρός κατατρώγοντος. **7** Και το πλήθος πάντων των εθνών των πολεμούντων εναντίον της Αριήλ, πάντες βεβαίως οι μαχόμενοι εναντίον αυτῆς και των οχυρωμάτων αυτῆς και οι στενοχωρούντες αυτήν θέλουσιν είσθαι ως δύνειρον νυκτερινού οράματος. **8** Καθώς μάλιστα ο πεινών ονειρεύεται ότι ιδού, τρώγει· πλην εξεγίρεται και η ψυχή αυτού είναι κενή· ή καθώς ο διψών ονειρεύεται ότι ιδού, πίνει· πλην εξεγίρεται και ιδού, είναι ητονημένος και η ψυχή αυτού διψά· ούτω θέλουσιν είσθαι τα πλήθη πάντων των εθνών των πολεμούντων εναντίον του όρους Σιών. **9** Στήτε και θαυμάσατε· αναβοήσατε και ανακράζατε· ούτοι μεθύουσιν αλλ'¹ ουχὶ υπὸ οίνου· παραφέρονται αλλ'¹ ουχὶ υπὸ σίκερα. **10** Διότι ο Κύριος εξέχεεν εφ' υμάς πνεύμα βαθέος υπνου και ἐκλεισε τους οφθαλμούς υμών περιεκάλυψε τους προφήτας και τους ἀρχοντας υμών, τους βλέποντας οράσεις. **11** Και πάσα δραστική θέλει είσθαι εις εσάς ως λόγια εσφραγισμένον βιβλίου, το οποίον ήθελον δώσει εις τινὰ εξεύροντα να αναγινώσκη, λέγοντες, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, Δεν δύναμαι, διότι είναι εσφραγισμένον· **12** και δίδουσι το βιβλίον εις μη εξεύροντα να αναγινώσκη και λέγουσιν, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, δεν εξεύρω να αναγινώσκω. **13** Διά τούτο ο Κύριος λέγει, Επειδή ο λαός ούτος με πλησίαζει διά τον στόματος αυτού και με τιμά διά των χειλέων αυτού, αλλ'¹ η καρδία αυτού απέχει μακράν απ' εμού, και με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, εντάλματα ανθρώπων· **14** διά τούτο, ιδού, θέλω προσθέσει να κάμω θαυμαστόν ἔργον μεταξύ τούτου του λαού, θαυμαστόν ἔργον και εξάσιον διότι η σοφία των σοφών αυτού θέλει χαθῆ και η σύνεσις των συνετών αυτού θέλει κρυψθή. **15** Ουαί εις τους σκάπτοντας βαθέως διά να κρύψωσι την βουλήν αυτών από τον Κυρίου, και των οποίων τα ἔργα είναι εν τω σκότει, και λέγουσι, Τις βλέπει ημάς; και τις εξεύρει ημάς; **16** Ω διεστραμένοι, ο κεραμεύς θέλει νομισθή ως πηλός; το πλάσμα θέλει ειπεῖ περὶ του πλάσαντος αυτό, ούτος δεν με ἐπλασεν; ή το ποιόμα

Θέλει ειπεί περί του ποιήσαντος αυτό, Ούτος δεν είχε Επειδή καταφρονείτε τον λόγον τούτον και ελπίζετε νόησιν; 17 Δεν θέλει είσθαι έτι πολύ ολίγος καιρός και επί την απάτην και πονηρίαν και επιστηρίζεσθε επί ο Λίβανος θέλει μεταβληθή εις καρποφόρον πεδιάδα, ταύτα: 13 διά τούτο η ανομία αύτη θέλει είσθαι εις και η καρποφόρος πεδιάς θέλει λογισθή ως δάσος; 18 εσάς ως χάλασμα ετοιμόρροπον, ως κοιλία εις υψηλόν Και εν εκείνη τη ημέρᾳ οι κωφοί θέλουσιν ακούσει τοίχον, του οποίου ο συντριψμός έρχεται εξαίφνης εν τους λόγους του βιβλίουν, και οι οφθαλμοί των τυφλών μιά στιγμή. 14 Και θέλει συντρίψει αυτό ως σύντριμμα θέλουσιν ιδεί, ελευθερωθέντες εκ του σκότους και εκ αγγείου οστρακίνου, κατασυντριβομένου ανηλέως, ώστε της ομιλήση. 19 Και οι πραείς θέλουσιν επανήξοει την να μη ευρίσκηται εν τοις θρύμμασιν αυτού δότρακον, χαράν αυτῶν εν Κυρίῳ, και οι πωροί των ανθρώπων διά να λάβῃ της πυρ από της εστίας ή να λάβῃ άνδρων θέλουσιν ευφρανθή διά τον Ἀγιον του Ισραήλ. 20 Διότι εκ του λάκκου. 15 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο τρομέρος εξέλιπε και ο χλευαστής εξαλοθρεύθη και ο Ἀγιος του Ισραήλ· Εν τη επιστροφή και αναπάυσει πάντες οι παραφύλακτοντες την ανομίαν εξηλείφθησαν θέλειε σωθή· εν τη ησυχία και πεποιθήσει θέλει είσθαι 21 οίτινες κάμνουσι τον ἀνθρώπων πταίστην διά ένα η δύναμις σας αλλά δεν ηθελήσατε· 16 και είπετε, λόγον, και στήνουσι παγίδα εις τον ελέγχοντα εν τη Ουχί· αλλά θέλομεν φεύγει έφιπποι· διά τούτο θέλετε πύλη, και με ψεύδος διαστρέφουσι το δίκαιον. 22 Όθεν φεύγει και, θέλομεν ιππεύσει επί ταχύποδας διά τούτο ο Κύριος ο λυτρώσας τον Αθραάμ ούτω λέγει περὶ του οι διώκοντές σας θέλουσιν είσθαι ταχύποδες. 17 Θέλετε οίκου Ιακώβ· ο Ιακώβ δεν θέλει πλέον αισχυνθή, και το φεύγει χίλιοι εν τη απειλή ενός, και πάντες εν τη πρόσωπον αυτού δεν θέλει πλέον ωχριάσει. 23 Άλλ' απειλή πέντε, εωσού μείνητε ως στύλος επί κορυφής όταν ίδη τα τέκνα αυτού, το έργον των χειρών μουν, όρους και ως σημαία επί λόφου. 18 Καὶ ούτω θέλει εν μέσω αυτού, θέλουσιν αγιάσει το όνομά μουν και θέλουσιν αγιάσει τον Ἀγιον του Ιακώβ και θέλουσι φοβείσθαι τον Θεόν του Ισραήλ. 24 Οι δε πλανώμενοι κατά το πνεύμα θέλουσιν ελθεῖ εις σύνεσιν, και οι γογγύζοντες θέλουσι μάθει διδασκαλίαν.

30 Ουαί εις τα αποστατήσαντα τέκνα, λέγει Κύριος, τα οποία λαμβάνουσι βουλήν, πλην ουχί παρ' εμού· και τα οποία κάμνουσι συνθήκας, πλην ουχί διά του πνεύματός μουν, διά να προσθέσωσιν αμαρτίαν εις αμαρτίαν· 2 τα οποία υπάγουσι διά να καταβώσιν εις Αίγυπτον, και δεν ερωτώσι το στόμα μουν, διά να ενδυναμωθώσι με την δύναμιν του Φαραώ και να εμπιστευθώσιν εις την σκιάν της Αιγύπτου. 3 Η δε δύναμις του Φαραώ θέλει είσθαι αισχύνη σας και η πεποιθήσις επί την σκιάν της Αιγύπτου όνειδος. 4 Διότι οι αρχηγοί αυτού εστάθησαν εν Τάνει και οι πρέσβεις αυτού ήλθον εις Χανές. 5 Πάντες ησχύνθησαν διά λαόν, όστις δεν ηδυνήσῃ να ωφελήσῃ αυτούς ουδέν να σταθῇ βοήθεια ή όφελος αλλά καταισχύνη και μάλιστα όνειδος. 6 Η κατά των ζώων της Μεσοπτηρίας δράσαι. Εν τη γη της Θλίψεως και της στενοχωρίας, όπου ευρίσκονται ο δυνατός λέων και ο λέων ο γηραλέος, η ξέιδνα και ο φλογερός πτερωτός όφις, εκεί θέλουσι φέρει τα πλούτη αυτών επί ώμων οναρίων και τους θησαυρούς αυτών επί του κυρτώματος των καμήλων, προς λαόν όστις δεν θέλει ωφελήσει αυτούς. 7 Διότι οι Αιγύπτιοι εις μάτην και ανωφελώς θέλουντι βοηθήσει θέτεν εβόηστα περί τούτου, Η δύναμις αυτών είναι να κάθηνται ήσυχοι. 8 Τώρα ύπαγε, γράψον τούτο έμπροσθεν αυτών επί πινακιδίου, και σημείωσον αυτόν εν βιβλίῳ, διά να σώζηται εις τον μέλλοντα καιρόν έως αιώνος· 9 ότι ούτος είναι λαός απειθής, ψευδεῖς υιοί, υιοί μη θέλοντες να ακούσωσι τον νόμον του Κυρίου· 10 οίτινες λέγουσι προς τους βλέποντας, Μη βλέπετε· και προς τους προφήτας, Μη προφητεύετε εις ημάς τα ορθά, λαλείτε προς ημάς κολακευτικά, προφητεύετε απατηλά· 11 αποσύρθητε από της οδού, εκκλίνατε από της τρίβου, σηκώσατε απ' έμπροσθεν ημών τον Ἀγιον του Ισραήλ. 12 Όθεν ούτω λέγει ο Ἀγιος του Ισραήλ·

Επειδή καταφρονείτε τον λόγον τούτον και ελπίζετε νόησιν; 17 Δεν θέλει είσθαι έτι πολύ ολίγος καιρός και προσέρχεται εν τη σημερινή από την απάτην και πονηρίαν και επιστηρίζεσθε επί της ομιλήσης· 18 εσάς ως χάλασμα ετοιμόρροπον, ως κοιλία εις υψηλόν Και εν εκείνη τη ημέρᾳ οι κωφοί θέλουσιν ακούσει τοίχον, του οποίου ο συντριψμός έρχεται εξαίφνης εν τους λόγους του βιβλίουν, και οι οφθαλμοί των τυφλών μιά στιγμή. 14 Και θέλει συντρίψει αυτό ως σύντριμμα θέλουσιν ιδεί, ελευθερωθέντες εκ του σκότους και εκ αγγείου οστρακίνου, κατασυντριβομένου ανηλέως, ώστε της ομιλήση. 19 Και οι πραείς θέλουσιν επανήξοει την να μη ευρίσκηται εν τοις θρύμμασιν αυτού δότρακον, χαράν αυτῶν εν Κυρίῳ, και οι πωροί των ανθρώπων διά να λάβῃ της πυρ από της εστίας ή να λάβῃ άνδρων θέλουσιν ευφρανθή διά τον Ἀγιον του Ισραήλ. 20 Διότι εκ του λάκκου. 15 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο τρομέρος εξέλιπε και ο χλευαστής εξαλοθρεύθη και ο Ἀγιος του Ισραήλ· Εν τη επιστροφή και αναπάυσει πάντες οι παραφύλακτοντες την ανομίαν εξηλείφθησαν θέλειε σωθή· εν τη ησυχία και πεποιθήσει θέλει είσθαι 21 οίτινες κάμνουσι τον ἀνθρώπων πταίστην διά ένα η δύναμις σας αλλά δεν ηθελήσατε· 16 και είπετε, λόγον, και στήνουσι παγίδα εις τον ελέγχοντα εν τη Ουχί· αλλά θέλομεν φεύγει έφιπποι· διά τούτο θέλετε πύλη, και με ψεύδος διαστρέφουσι το δίκαιον. 22 Όθεν φεύγει και, θέλομεν ιππεύσει επί ταχύποδας διά τούτο ο Κύριος ο λυτρώσας τον Αθραάμ ούτω λέγει περὶ του οι διώκοντές σας θέλουσιν είσθαι ταχύποδες. 17 Θέλετε οίκου Ιακώβ· ο Ιακώβ δεν θέλει πλέον αισχυνθή, και το φεύγει χίλιοι εν τη απειλή ενός, και πάντες εν τη πρόσωπον αυτού δεν θέλει πλέον ωχριάσει. 23 Άλλ' απειλή πέντε, εωσού μείνητε ως στύλος επί κορυφής όταν ίδη τα τέκνα αυτού, το έργον των χειρών μουν, όρους και ως σημαία επί λόφου. 18 Καὶ ούτω θέλει εν μέσω αυτού, θέλουσιν αγιάσει το όνομά μουν και θέλουσι φοβείσθαι τον Θεόν του Ισραήλ· 19 Και αν ο Κύριος σας δίδη όρτον θλίψεως και άνδωρ στενοχωρίας, οι διδάσκαλοί σους όμως δεν θέλουσιν αφαιρεθή πλέον, αλλ' οι οφθαλμοί σου θέλουσι βλέπει τους διδασκάλους σου· 21 καὶ τα ώτα σου θέλουσιν ακούει λόγον όπισθέν σου, λέγοντα, Αύτη είναι η οδός, περιπατείτε εν αυτή· όταν στρέφοθε επί τα δεξιά και όταν στρέφοθε επί τα αριστερά. 22 Και θέλετε αποστραφή ως μεμιασμένα το επικάλυμμα των αργυρών γυπτών σας και τον στολισμόν των χρυσών χωνευτών σας· θέλεις απορρίψει αυτά ως ράκος ακάθαρτον· θέλεις ειπεῖ προς αυτά, Φεύγετε από εδώ. 23 Τότε θέλει δώσει βροχήν διά τον στόρον σου, τον οποίον ήθελες σπείρει εν τω αγρώ· και όρτον του γεννήματος της γης, όστις θέλει είσθαι παχύς και άφθονος· εν εκείνη τη ημέρᾳ τα κτήνη σου θέλουσι βόσκεσθαι εν ευρυχώροις νομαίς. 24 Και οι βρές και αι νέαι όνοι, τα οποία εργάζονται την γην, θέλουσι τρώγει καθαρόν άχυρον λελικημένον διά του πτυαρίου και ανεμιστηρίου. 25 Και θέλουσιν είσθαι επί παντός υψηλού όρους και επί παντός υψηλού λόφου, ποταμοί και ρεύματα υδάτων, εν τη ημέρα της μεγάλης σφραγής, όταν οι πύργοι καταπίπτωσι. 26 Το δέ φως της σελήνης θέλει είσθαι ως το φως του ήλιου, και το φως του ήλιου θέλει είσθαι επιταπλάσιον ως το φως επτά ημερών, εν τη ημέρα καθ' ην ο Κύριος επιδένει το σύντριμμα του λαού αυτού και θεραπεύει την πληγήν του τραυματισμού αυτών. 27 Ιδού, το όνομα του Κυρίου έρχεται μακρόθεν φλογερός είναι ο θυμός αυτού και το φορτίον βαρύ· τα χελήν αυτού είναι πλήρη αγανακτήσεως και η γλώσσα αυτού ως πυρ κατατρύγον· 28 και η πνοή αυτού ως ρεύμα πλημμυρίζον, φθάνον έως μέσου του τραχήλου, διά να κοσκινίση τα έθνη εν τω κοσκίνω της ματαώσεως· και θέλει είσθαι εις τας σιαγόνας των λαών χαλινός, όστις θέλει κάμει αυτούς να περιπλανώνται. 29 Εις εσάς θέλει είσθαι

άσμα, καθώς εν τη νυκτί πανηγυριζούμενης εορτής ως καταφύγιον από της τρικυμίας ως ποταμοί ύδατος και ευφροσύνη καρδίας, καθώς ότε υπάγουσι μετά εν ξηρά γη, ως σκιά μεγάλου βράχου εν γη διψώση. **3** αυλών διά να έλθωσιν εις το όρος του Κυρίου, προς τον Και οι οφθαλμοί των βλεπόντων δεν θέλουσιν είσθαι Ισχυρόν του Ισραήλ. **30** Και θέλει κάμει ο Κύριος να εσκοτισμένοι, και τα ώτα των ακουόντων θέλουσιν ακουσθήη δόξα της φωνής αυτού, και θέλει δεῖξει την είσθια προσεκτικά. **4** Και η καρδία των θρασέων θέλει κατάβασιν του βραχίονος αυτού μετά της αγανακτήσεως καταλάβει σοφίαν, και η γλώσσα των τραυλιζόντων του θυμού και της φλογός του κατατρώγοντος πυρός, θέλει επιταχνείν να λαλή καθαρά. **5** Ο αχρείος δεν θέλει των εκτιναγμών και της ανεμοζάλης και των λίθων ονομάζεσθαι πλέον ελευθέριος, και ο φιλάργυρος δεν της χαλάζης. **31** Διότι ο Ασσύριος διά της φωνής του θέλει λέγεσθαι μεγαλοπρεπής. **6** Διότι ο αχρείος θέλει Κυρίου θέλει καταβληθή· εν ράβδω θέλει κτυπηθή. λαλεῖ αχρεία, και η καρδία αυτού θέλει εργάζεσθαι **32** Και ούτε διαβήη η διωρισμένη πάρδος, την οποίαν ανομίαν, διά να εκτελή πονηρίαν και να προφέρη ο Κύριος θέλει καταφέρει επ' αυτόν, τύμπανα και πλάνην εναντίον του Κυρίου, ώστε να στερή την κιθάρα θέλουσιν είσθαι και διά πολέμων τρομερών ψυχήν του πεινώντος και να εμποδίζῃ την πόσιν εις θέλει πολεμήσει κατ' αυτών. **33** Διότι ο Τοφέθ είναι προ καιρού παρεσκευασμένος; ναι, διά τον βασιλέα άδικα: αυτός βουλεύεται πονηρίας διά να αφανίση τον ητοιμασμένος: αυτός έκαμεν αυτόν βαθόν και πλατύν πτωχόν με λόγους φευδείς, έτι και όταν ο ενδεής λαλή η πυρά αυτού είναι πυρ και ξύλα πολλά: η πνοή του δίκαια. **8** Άλλ'¹ ο ελευθέριος βουλεύεται ελευθέρια και επί ελευθέρια θέλει στηρίζεσθαι αυτός. **9** Σηκώθητε, γυναίκες εύποροι ακούσατε την φωνή μου, θυγατέρες αμέριμνοι: ακροάσθητε τους λόγους μου: **10** ημέρας και έτη θέλετε είσθαι τεταραγμέναι, σεις αι αμέριμνοι: διότι ο τρυγητός θέλει χαθή, η συγκομιδή δεν θέλει ελθεῖ **11** τρέμετε, αι εύποροι: ταράχθητε, αι αμέριμνοι: ενδύθητε και γυμνώθητε και περιζώσατε τας οσφάς με σάκκον. **12** Θέλουσι κτυπήσει τα στήθη διά τους ηδονικούς αγρούς, διά τους καρποφόρους αιπελώνας. **13** Άκανθαι και τρίβολοι θέλουσι βλαστήσει επί την γην του λαού μου· έτι και επί πάτας τας οικίας της χαράς εν τη ευφρατονέμην πόλει. **14** Διότι τα παλάτια θέλουσιν εγκαταλειφθή: το πλήθος της πόλεως θέλει ερημωθή· τα φρούρια και οι πύργοι θέλουσι κατασταθή ένως αιώνος σπίλαια, τρυφή αγρίων όνων, βοσκή ποιμνών¹⁵ εωσόν το πνεύμα εξ ύψους εκχυθή εφ' ημάς και η έρμος γενίη πεδιάς καρποφόρος, η δε καρποφόρος πεδιάς λογισθή ως δάσος. **16** Τότε κρίταις θέλει κατασκηνώσει εν τη ερήμω και δικαιοσύνη θέλει κατοικήσει εν τη καρποφόρῳ πεδιάδι. **17** Το δε ἔργον της δικαιοσύνης θέλει είσθαι ειρήνη· και το αποτέλεσμα της δικαιοσύνης ησυχία και ασφάλεια εις τον αιώνα. **18** Και ο λαός μου θέλει κατοικεί ειρηνικήν κατοικίαν και οικήματα ασφαλή και ησύχους τόπους ευπορίας, **19** και θέλει πίπτει χάλαζα κατασυντρίβουσα το δάσος, και η πόλις με ολεθρον θέλει ανατραπή. **20** Μακάριοι σεις οι σπείροντες πλησίον παντός ύδατος, οι εξαποστέλλοντες εκεί τους πόδας του βοός και της όνου.

31 Ουαί εις τους καταβαίνοντας εις Αίγυπτον διά βοήθειαν και επιστηρίζομένους επί ίππους και θαρρούντας επί αμάξας, διότι είναι πολυάριθμοι και επί ιππείς, διότι είναι πολύ δυνατοί και δεν αποβλέπουσιν εις τον Ἀγίον του Ισραήλ και τον Κύριον δεν εκήποντο. **2** Πληγι αυτός είναι σοφός και θέλει επιφέρει κακά και δεν θέλει ανακαλέσει τους λόγους αυτού, αλλά θέλει σηκωθή επί τους οίκους των κακοποιών και επί την βοήθειαν των εργαζομένων την ανομίαν. **3** Οι δε Αιγύπτιοι είναι άνθρωποι και ουχί Θεός· και οι ίπποι αυτών σάρκες και ουχί πνεύμα. Όταν ο Κύριος εκτείνη την χειρά αυτού, και ο βοηθών θέλει προσκόψει και ο βοηθούμενος θέλει πέσει και πάντες ομού θέλουσιν απολεσθή. **4** Διότι ούτως ελάλησε Κύριος προς εμέ· Καθώς ο λέων και ο σκύμνος του λέοντος βρυχώμενος επί το θήραμα αυτού, αν και συνήθη εναντίον αυτού πλήθος βοσκών, δεν πτοείται εις την φωνήν αυτών ουδέ συστέλλεται εις τον θόρυβον αυτών· ούτως ο Κύριος των δυνάμεων θέλει καταβή διά να πολεμήσῃ υπέρ του όρους της Σιών και υπέρ των λόφων αυτής. **5** Ως πτηνά διαπετώμενα επί τους νεοσούς, ούτως ο Κύριος των δυνάμεων θέλει υπερασπισθή την Ιερουσαλήμ, υπερασπίζομενος και ελευθερόντων αυτήν, διαβαίνων και σώζων αυτήν. **6** Επιστράφετε προς εκείνον, από του οποίου οι νιοί του Ισραήλ όλως απεστάτησαν. **7** Διότι εν εκείνη τη ημέρα πας άνθρωπος θέλει ρίψει τα αργυρά αυτού είδωλα και τα χρυσά αυτού είδωλα, τα οποία αι χείρες σας κατεσκεύασαν εις εσάς αμαρτίαν. **8** Τότε ο Ασσύριος θέλει πέσει εις μαχαίρα ουχί ανδρός· και μάχαιρα ουχί ανθρώπου θέλει καταφέρει αυτόν· και θέλει φεύγει από προσώπου της μαχαίρας, και οι νέοι αυτού θέλουσιν είσθαι διά φόρον. **9** Και από του φόρου θέλει παραδράμει το οχύρωμα αυτού, και οι αρχηγοί αυτού θέλουσιν κατατρομάξει εις την σημαίαν, λέγει Κύριος, του οποίου το πυρ είναι εν Σιών και η κάμινος αυτού εν Ιερουσαλήμ.

32 Ιδού, βασιλεύς θέλει βασιλεύσει εν δικαιοσύνῃ, και άρχοντες θέλουσιν άρχει εν κρίσει. **2** Και ο υψηλοίς ενέπλιγες την Σιών κρίσεως και δικαιούσης. **6** άνθρωπος θέλει είσθαι ως σκέπη από του ανέμου και

καιρών σου και η σωτήριος δύναμις· ο φόβος του Κυρίου, σφαγήν. 3 Οι δε πεφονευμένοι αυτών θέλουσι ριψή αυτός είναι ο θησαυρός αυτού. 7 Ιδού, οι ανδρείοι αυτών έξω, και η δυσδιά αυτών θέλει αναδοθή από των θέλουσι βοήσει έξαθεν, και οι πρέσβεις της ειρήνης πτωμάτων αυτών· τα δε όρη θέλουσι διαλυθή από του θέλουσι κλαύσει πικρώς. 8 Αι οδοί ηρημάθησαν, οι αίματος αυτών. 4 Και πάσα η στρατιά του ουρανού οδοιπόροι ἐπαυσαν· διέλυσε την συνθήκην, απέβαλε θέλει λυώσει, και οι ουρανοί θέλουσι περιτυλιχθή τας πόλεις, δεν λογίζεται άνθρωπον. 9 Η γη πενθεί, ως βιβλίον, και πάσα η στρατιά αυτών θέλει πέσει, μαραίνεται· ο Λίβανος αισχύνεται, κατακόπτεται· ο καθώς πίπτει το φύλλον από της αμπέλου και καθώς Σαρών ομοιάζει ἐρήμον· και η Βασάν και ο Κάρμηλος πίπτουσι τα φύλλα από της συκής. 5 Διότι η μάχαιρα κατετινάχθησαν. 10 Τώρα θέλω σηκωθή, λέγει Κύριος· μου εμεθύσθη εν τω ουρανώ· ιδού, επί την ίδουμαίαν τώρα θέλω υψωθή, τώρα θέλω μεγαλυνθή. 11 Χνούν και επί τον λάον της καταστροφής μου θέλει καταβή διά θέλετε συλλάβει και ἀχυρόν θέλετε γεννήσει· η πνοή κρίσιν. 6 Η μάχαιρα του Κυρίου είναι πλήρης αἵματος σας ως πυρ θέλει σας καταφάγει. 12 Και οι λαοί θέλουσιν επαχύνθη με το πάχος, με το αίμα των αρνίων και είσθαι ως καύσεις ασβέστου· ως ἀκανθή κεκομμέναι τράγων, με το πάχος των νεφρών των κριών· διότι ο θέλουσι καυθή εν πυρί. 13 Οι μακράν, ακόδυστε τον Κύριος ἔχει θυσίαν εν Βοσόρρα και σφαγήν μεγάλην ἔκαμον· και σεις οι πλησίον, γνωρίσατε την δύναμιν εν τη γη της ίδουμαίας. 7 Και οι μονόκεροι θέλουσι μουν. 14 Οι αμαρτωλοί εν Σιών θέλουσιν τρομάξει· τρόμος καταβή μετ' αυτών και οι μόσχοι μετά των ταύρων· και θέλει καταλάβει τους υποκριτάς, ώστε θέλουσι λέγει, Τις· η γη αυτών θέλει μεθυσθή από αἵματος, και το χώμα μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά του κατατρώγοντος αυτών θέλει παχυνθή από πάχους. 8 Διότι είναι ημέρα πυρός· τις μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά των εκδίκησεων του Κυρίου, ενιαυτός ανταποδόσεων διά αιωνίων καύσεων; 15 Ο περιπατών εν δικαιοσύνῃ την κρίσιν της Σιών. 9 Και τα ρεύματα αυτής θέλουσι και ο λαλών εν ευθύτητι· ο καταφρονών το κέρδος μεταβληθή εις πίσσαν και το χώμα αυτής εις θείον, και των δυναστεύσεων, ο σείων τας χείρας αυτού από· η γη αυτής θέλει κατασταθή πίσσα καιομένη· 10 νύκτα δωροληψίας· ο εμφράττων τα ὡτα αυτού διά να μη και ημέραν δεν θέλει σιβεσθή· ο καπνός αυτής θέλει ακούγη περί αἵματος, και ο κλείων τους οφθαλμούς αναβαίνει ακαταπαύστως από γενεάς εις γενεάν θέλει αυτού διά να μη ίδη το κακόν· 16 ούτος θέλει κατοικήσει μένει ηρημώμενή· και δεν θέλει υπάρχει ο διαβαίνων εν τοις υψηλοίς· οι τόποι της υπερασπίσεως αυτού διά αυτής εις αἰώνα αἰώνος. 11 Άλλ' ο πελεκάν και ο θέλουσιν είσθαι τα οχυρώματα των βράχων ἄρτος ακανθόχυορος θέλουσι κληρονομήσει αυτήν· και η γλαύξ θέλει δοθή εις αυτόν· το ὑδωρ αυτού θέλει είσθαι· και ο κόραξ θέλουσι κατοικεί εν αυτή· και ο Κύριος θέλει βέβαιον· 17 Οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί τον βασιλέα εξαπλώσει επ' αυτής, σχινίον ερημώσεως και στάθμην εν τη ὥραιότητι αυτού· θέλουσιν ιδεί την γην την κρημνισμού. 12 Θέλουσι καλέσει εις την βασιλείαν τους μακράν. 18 Η καρδία σου θέλει μελετά τον παρελθόντα μεγιστάνας αυτής αλλ' ουδείς θέλει είσθαι εκεί· και τρόμον, φυνάζουσα, Που είναι· ο γραμματέυς· που ο πάντες οι ἀρχοντες αυτής θέλουσιν ελθεῖ εις το μηδέν. συζητητής· που ο λογιστής των πύργων; 19 δεν θέλεις· 13 Και ἀκανθή θέλουσιν βλαστήσει εν τοις παλατίοις ιδεί λαόν ἀγριον, λαόν βαθείας φωνής, ώστε να μη αυτής, κνίδαι και βάτοι εν τοις οχυρώμασιν αυτής· και διακρίνης· τραυλιζόντας γλώσσης, ώστε να μη εννοής. Θέλει είσθαι κατοικία θώρων, αυλή στρουθοκαμήλων. 20 Ανάβλεψον εις την Σιών, την πόλιν των εορτών 14 Και οι λύκοι θέλουσι συναπαντάσθαι εκεί με τους ημών· οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί την Ιερουσαλήμ αιλούρους· και ο σάτυρος θέλει φωνάζει προς τον ήσυχον κατοικίαν, σκηνήν ήτις δεν θέλει καταβίβασθή· σύντροφον αυτού· ο κόκκυξ έτι θέλει αναπαύσθαι εκεί, οι πάσσαλοι αυτής δεν θέλουσι μετακινηθή εις τον ευρίσκων εις εαυτόν τόπον αναπαύσεως. 15 Εκεὶ θέλει αιώνα και ουδέν εκ των σχοινίων αυτής θέλει κοπή· εμφωλεύει ο νυκτοκόραξ· και θέλει γεννά· και επωάζει 21 Άλλ' εκεί ο Κύριος της δόξης θέλει είσθαι εις ημάς· και συνάγει τους νεοσσούς υπό την σκιάν αυτού· εκεί τόπος πλατέων ποταμών και ρευμάτων· εκεί δεν θέλει θέλουσιν συνάγεσθαι και οι γύπες, έκαστος μετά του εισέλθει πλοίον διά κωπίων ούτε ναυς μεγαλοπρεπής· συντρόφου αυτού. 16 Ζητήσατε εν τω βιβλίω του Κυρίου θέλει περάσει εκείθεν. 22 Διότι ο Κύριος είναι ο κριτής· και αναγνώσατε· ουδέν εκ τούτων θέλει λείψει, ουδέν ημών· ο Κύριος είναι ο νομοθέτης ημών· ο Κύριος είναι θέλει είσθαι χωρίς του συντρόφου αυτού· διότι αυτό ο βασιλεύς ημών αυτός θέλει σώσει ημάς. 23 Τα σχοινία το στόμα του Κυρίου προσέταξε, και αυτό το πνεύμα σου εχανωνάθησαν· δεν δύνανται να στρεψώσαι το αυτόν συνίγαγε ταύτα. 17 Και αυτός ἐρριψε τον κλήρον κατάτριτον αυτών, δεν δύνανται να εξαπλώσαι τα περί αυτών, και η χειρ αυτού διεμοιράσεν εις αυτά με πανία· τότε λέιτα μεγάλων λαφύρων θέλει διαμερισθή· οι στάθμην εκείνην την γήν· θέλουσι κληρονομήσει αυτήν χωλοί θέλουσι διαρπάσει την λείαν. 24 Και ο κάτοικος εις τον αιώνα· από γενεάς εις γενεάν θέλουσι κατοικεί δεν θέλει λέγει, Ητόνησα· ο λαός ο κατοικών εν αυτή· εν αυτή· θέλει λάβει ἀφεσίν ανομίας.

34 Πλησιάσατε, ἔθνη, διά να ακούστητε· και προσέξατε,

λαοί· ας ακούσητη· η γη και το πλήρωμα αυτής· η ως ρόδον. 2 Θέλει ανθήσει εν αφθονία και αγαλλιασθή οικουμένη και πάντα όσα γεννώνται εν αυτή. 2 Διότι μάλιστα χαίρουσα και αλαλάζουσα· η δόξα του Λιβάνου ο θύμος του Κυρίου είναι επί πάντα τα έθνη, και η θέλει δοθή εις αυτήν, η τιμή του Καρμήλου και Σαρών· φλογερά οργή αυτού επί πάντα τα στρατεύματα αυτών· οι τόποι ούτοι θέλουσιν ιδεί την δόξαν του Κυρίου και κατέστρεψεν αυτά ολοκλήρως· παρέδωκεν αυτά εις την μεγαλωσύνην του Θεού ημών. 3 Ενισχύσατε τας

κεχαυνωμένας χείρας και στερεώσατε τα παραλελυμένα γόνατα. **4** Είπατε προς τους πεφροβισμένους την καρδίαν, Ισχύσατε, μη φοβείσθε: ιδού, ο Θεός σας θέλει ελθεί μετ' εκδικήσεως, ο Θεός μετά ανταποδόσεως αυτός θέλει ελθεί και θέλει σας σώσει. **5** Τότε οι οφθαλμοί των τυφλών θέλουσιν ανοιχθῆ και τα ὡτα των κωφών θέλουσιν ακούσει. **6** Τότε ο χωλός θέλει πηδά ως έλαφος και η γλώσσα του μογιλάλου θέλει φάλλει διότι εν τη ερήμῳ θέλουσιν αναβλύσει ύδατα και ρεύματα εν τη ερημία. **7** Και η ξηρά γη θέλει καταστή λίμνη και η πηγαί γη πηγαί ύδατος εν τη κατοικίᾳ των θώρων, όπου εκοίτοντο, θέλει είσθια χλόη μετά καλάμων και οι μωροί δεν θέλουσι πλανάσθαι. **8** Και εκεί θέλει είσθια λεωφόρος και οδός ονομασθή, Οδός αγία: ο ακάθαρτος δεν θέλει περάσει δι' αυτής αλλά θέλει είσθια δι' αυτούς ο οδεύνων και οι μωροί δεν θέλουσι πλανάσθαι. **9** Λέων δεν θέλει είσθια εκεί και θηρίον αρπακτικόν δεν θέλει αναβή εκεί: δεν θέλει ευρεθή εκεί: αλλά οι λελυτρωμένοι θέλουσι περιπατεί εκεί. **10** Και οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουσιν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγώ εις την Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθια επί της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουσιν απολαύσει· η λύπη δε και ο στεναγμός θέλουσι φύγει.

36 Εν τω δεκάτω τετάρτω έτει του βασιλέως Εζεκίου ανέβη Σενναχειρέιμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας επί πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και εκυρίευσεν αυτάς. **2** Και απέστειλεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας τον Ραβ-σάκην από Λαχείς εις Ιερουσαλήμ, προς τον βασιλέα Εζεκίαν, μετά δύναμεως μεγάλης. Και εστάθη εν τω υδραγωγῷ, της ἀνω κολυμβήθρας εν τη μεγάλῃ οδῷ του αγρού του γναφέως. **3** Τότε εξήλθον προς αυτόν Ελιακείμ, ο νιός του Χελκίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς και Ιωάχ, ο νιός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος. **4** Και είπε προς αυτούς ο Ραβ-σάκης, Είπατε τώρα προς τον Εζεκίαν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς ο μέγας, ο βασιλεύς της Ασσυρίας Ποίον είναι το θάρρος, επί το οποίον θαρρεῖς; **5** Λέγεις, πλὴν είναι λόγοι χειλέων, Ἐχω βουλήν και δύναμιν διά πόλεμον. Άλλ' επί τίνα θαρρεῖς ώστε απετάτησας εναντίον μου; **6** Ιδού, θαρρεῖς επί την ράβδον του συντετριμμένου εκείνου καλάμου, επί την Αίγυπτον επί του οποίου εάν τις επιστηριχθῇ, θέλει εμπιχθῇ εἰς την χειρά αυτού και τρυπήσει αυτήν· τοιούτος είναι ο Φαράω ο βασιλεύς της Αιγύπτου προς πάντας τους θαρρούντας επ' αυτόν. **7** Άλλ' εάν είπης προς εμέ, Επί Κύριον τον Θεόν ημών θαρρούμεν, δεν είναι αυτός, του οποίου τους υψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια αφήρεσεν ο Εζεκίας και είπε προς τον Ιούδαν και προς την Ιερουσαλήμ, Ἐμπροσθεν τούτου του θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσει; **8** Τώρα λοιπόν δος ενέχυρα εἰς τον κύριον μου τον βασιλέα της Ασσυρίας, και εγώ θέλω σοι δώσει δισχιλίους ἵπους, αν δύνασαι από μέρους σου να δώσης επιβάτας επ' αυτούς. **9** Πως λοιπόν θέλεις τρέψει οπίσω το πρόσωπον ενός τοπάρχου εκ των ελαχίστων δούλων του κυρίου μου, και ήπιτσας επί την Αίγυπτον διά αμάξας και διά ιππείς; **10** Και τώρα, ἀνέν του Κυρίου ανεβήν εγώ επί τον τόπον τούτον, διά να καταστρέψω αυτόν; ο Κύριος είπε προς Ανάβα επί την γην ταύτην και κατάστρεψον αυτήν.

11 Τότε είπεν ο Ελιακείμ και ο Σομνάς και ο Ιωάχ προς σου εις την Συριακήν γλώσσαν· διότι καταλαμβάνομεν αυτήν· και μη λάλει προς ημάς Ιουδαϊστί εἰς επήκοον του λαού του επί το τείχους. **12** Άλλ' ο Ραβ-σάκης είπε, Μήπως ο κύριός μου απέστειλεν εμέ προς τον κύριόν θέλουσιν ακούσει. **13** Τότε ο Ραβ-σάκης διψώσα γη πηγαί διάτη και εφώνησεν Ιουδαϊστί μετά φωνής μεγάλης όπου εκοίτοντο, θέλει είσθια χλόη μετά καλάμων και επί το τείχους διά να φάγωσι την κόπρον αυτών και ερημία. **14** Ούτω λέγει ο βασιλεύς Μη σας απατά ο Εζεκίας διότι δεν θέλει περάσει δι' αυτής αλλά θέλει είσθια δι' αυτούς ο οδεύνων και οι μωροί δεν θέλουσι πλανάσθαι. **15** Και μη σας κάμην ο Εζεκίας να θαρρήτε επί τον Κύριον, λέγων, Ο Κύριος βεβαίως θέλει μας λυτρώσει η πόλις αύτη δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **16** Μη ακούνετε του Εζεκίου διότι ούτω λέγει ο βασιλεύς της Ασσυρίας· Κάμετε συμβιβασμόν μετ' εμού και εξέλθετε προς εμέ· και φάγετε έκαστος από της αμπέλου αυτού και έκαστος από της συκής αυτού και πίετε έκαστος από των υδάτων της δεξαμενής αυτού· **17** Εωσούν έλθω και σας λάβω εις γην ομοίαν με την γην σας, γην σίτου και οίνου, γην ἄρτου και αμπελώνων. **18** Μη σας απατά ο Εζεκίας, λέγων, Ο Κύριος θέλει μας λυτρώσει. Ελύτρωσε τις εκ των θεών των εθνών την γην αυτού εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; **19** Ποιν οι θεοί της Αιμάθ και Αρφάδ; που οι θεοί της Σεφαρούμ; μήπως ελύτρωσαν εκ της χειρός μου την Σαμάρειαν; **20** Τίνες μεταξύ πάντων των θεών των τόπων τούτων ελύτρωσαν την γην αυτών εκ της χειρός μου, ώστε και ο Κύριος να λυτρώση την Ιερουσαλήμ εκ της χειρός μου; **21** Εκείνοι δε εσιώπων και δεν απεκρίθησαν λόγον προς αυτόν· διότι ο βασιλεύς είχε προστάξει, λέγων, Μη αποκριθήτε προς αυτόν. **22** Τότε Ελιακείμ ο νιός του Χελκίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς, και Ιωάχ ο νιός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ἥλθον προς τον Εζεκίαν με διεσχισμένα ιμάτια και απήγγειλαν προς αυτόν τους λόγους του Ραβ-σάκη.

37 Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Εζεκίας, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου. **2** Και απέστειλεν Ελιακείμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα και τους πρεσβύτερους των ιερέων εσκεπασμένους με σάκκους, προς τον προφήτην Ησαΐαν, τον νιόν του Αιμώς. **3** και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Εζεκίας· Ημέρα θλίψεως και ονειδισμού και βλασφημίας, η ημέρα αύτη· διότι τα τέκνα ήλθον εις την ακμήν της γέννας, πλὴν δύναμις δεν είναι εις την τίκτουσαν· **4** είθε να ήκουσε Κύριος ο Θεός σου τους λόγους του Ραβ-σάκη, τον οποίον ο βασιλεύς της Ασσυρίας ο κύριος αυτού απέστειλε διά να ονειδίσῃ τον ζώντα Θεόν, και να υβρίσῃ διά των λόγων, τους οποίους ήκουσε Κύριος ο Θεός σουν διά τούτο ούφωσον δέροιν υπέρ του υπολοίπου του σωζόμενουν. **5** Και ἥλθον προς τον Ησαΐαν οι δούλοι του βασιλέως Εζεκίου. **6** Και είπε προς αυτούς ο Ησαΐας, Ούτω θέλετε ειπεί προς

τον κύριόν σας· Ούτω λέγει Κύριος· Μη φοβού από **26** Μη δεν ήκουσας ότι εγώ έκαμπον τούτο παλαιόθεν των λόγων, τους οποίους ήκουσας, διά των οποίων και από ημερών αρχαίων εβουλεύθην αυτό; τώρα δε οι δούλοι του βασιλέως της Ασσυρίας με ωνείδισαν **7** εξετέλεσα τούτο, ώστε να ήσαι διά να καταστρέψῃς ιδού, εγώ θέλω βάλει εις αυτόν τοιούτον πνεύμα, ώστε πόλεις αχωρωμένας εις ερειπίων σωρούς **27** διά τούτο ακούσας θρύψον θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού· οι κάτοικοι αυτών ήσαν μικράς δυνάμεως, επρόδαξαν και θέλω κάμει αυτόν να πέσῃ διά μαχαίρας εν τη γη και κατηχυνθήσαν· ήσαν ως ο χόρτος του αγρού και αυτού. **8** Ο Ραβ'-σάκης λοιπόν επέστρεψε και εύρηκε ως η χλόη, ως ο χόρτος των δωμάτων και ως ο σίτος ο τον βασιλέα της Ασσυρίας πολεμούντα εναντίον της και διόμενος πριν καλαμώσῃ. **28** Πλην εγώ εξένυρα την Λιβνά διότι ήκουσεν ότι έφυγεν από Λαχείς. **9** Και ο κατοικία σου και την έξοδόν σου και την είσοδόν σου βασιλεύς ήκουσε να λέγωσι περί Θιρακά του βασιλέως και την κατ' εμού λόσσαν σου. **29** Επειδή η κατ' εμού της Αιθιοπίας, Εξήλθε να σε πολεμήσῃ. Και ότε ήκουσε λύσσα σου και η αλαζονεία σου ανέβησαν εις τα ώτα τούτο, απέστειλε πρέσβεις προς τον Εζεκίαν, λέγων, **10** μου, διά τούτο θέλω βάλει τον κρίκον μου εις τους Ούτω θέλετε ειπεί προς Εζεκίαν, τον βασιλέα του Ιούδα, μυκτήράς σου και τον χαλινόν μου εις τα χείλη σου, λέγοντες, Ο Θεός σου, επί τον οποίον θαρρεῖς, ας μη σε και θέλω σε επιστρέψει διά της οδού δ' ης ήλθες. **30** απατά, λέγων, Η Ιερουσαλήμ δεν θέλει παραδοθῆ εις την Και τούτο θέλει εἰσθαι εις σε το σημείον· το έτος τούτο χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **11** Ιδού, συ ήκουσας θέλετε φάγει ό, τι είναι αυτοφυές· και το δεύτερον τι έκαμπον οι βασιλεῖς της Ασσυρίας εις πάντας τους έτος, ό, τι εκφύεται από του αυτού· το δε τρίτον έτος, τόπους, καταστρέφοντες αυτούς· και συ θέλεις λυτρωθῆ; σπειράτε και θερίσατε και φυτεύσατε αμπελώνας και **12** Μήπως οι θεοί των εθνών ελύτρωσαν εκείνους, τους φάγατε τον καρπόν αυτών. **31** Και το υπόλοιπον εκ οποίους οι πατέρες μου κατέστρεψαν, την Γωλάν και του οίκου Ιούδα, το διασωθέν, θέλει ριζώσει πάλιν την Χαρράν και Ρεσέφ και τους ιυούς του Εδέν, τους εν υποκάτωθεν και θέλει δώσει επάνω καρπούς. **32** Διότι Τελασσάρ· **13** Που ο βασιλεύς της Αιμάθ και ο βασιλεύς εξ Ιερουσαλήμ θέλει εξήλθει το υπόλοιπον και εκ του της Αρφάδ και ο βασιλεύς της πόλεως Σεφαρούν, Ενά όρους Σιών το διασωθέν ο ζήλος του Κυρίου των και Αυά; **14** Και λαβών ο Εζεκίας την επιστολήν εκ της δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο. **33** Όθεν ούτω λέγει χειρός των πρέσβεων ανέγνωσεν αυτήν· και ανέβη ο Κύριος περί του βασιλέως της Ασσυρίας· δεν θέλει Εζεκίας εις τον οίκον του Κυρίου και εξετύλιξεν αυτήν εισέλθει εις την πόλιν ταύτην, ουδέ θέλει τοξεύσει εκεί ενώπιον του Κυρίου. **15** Και προσηγήθη εις τον Κύριον βέλος, ουδέ θέλει προβάλει κατ' αυτής ασπίδας, ουδέ ο Εζεκίας λέγων, **16** Κύριε των δυνάμεων, θέε του θέλει υψώσει εναντίον αυτής πρόχωμα· **34** διά της οδού Ισραήλ, ο καθήμενος επί των χερούσειν, συ αυτός είσαι δι' ης ήλθε, δι' αυτής θέλει επιστρέψει και εις την πόλιν ο Θεός, ο μόνος, πάντων των βασιλείων της γής· σα ταύτην δεν θέλει εισέλθει, λέγει ο Κύριος. **35** διότι έκαμες τον ουρανόν και την γην. **17** Κλίνον, Κύριε, το θέλων περαστοιθή την πόλιν ταύτην, ώστε να σώσω ους σου και ἀκουστὸν ἀνοίξον, Κύριε, τους οφθαλμούς αυτήν, ἔνεκεν εμού και ἔνεκεν του δούλου μου Δαρβίδ. σου και ιδέ· και ἀκουσον πάντας τους λόγους του **36** Τότε εξήλθεν ο ἄγγελος του Κυρίου και επάταξεν Σενναχειρέιμ, όστις απέστειλε τούτον διά να ονειδίσῃ εν τω στρατοπέδων των Ασσυρίων εκατόν ογδοήκοντα τον ζώντα Θεόν. **18** Αληθώς, Κύριε, οι βασιλεῖς της πέντε χιλιάδας· και ότε εξηγέρθησαν το πρῶ, ιδού, Ασσυρίας πρήμωσαν πάντα τα έθνη και τους τόπους ήσαν πάντες σώματα νεκρά. **37** Και εσηκώθη και ἔφυγε αυτών, **19** και ἔρριψαν εις το πυρ τους θεούς αυτών· και επέστρεψε Σενναχειρέιμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας διότι δεν ήσαν θεοί, αλλ' ἔργον χειρών ανθρώπων, και κατώκησεν εν Νινευῇ. **38** Και ενώ προσεκύνει εν τω ξύλα και λίθοι· διά τούτο κατέστρεψαν αυτούς. **20** Τώρα οίκω Νισρώκ του θεού αυτού, Αδραμμέλεχ και Σαρασάρ λοιπόν, Κύριε Θεέ ημών, σώσων ημάς εκ της χειρός οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν εν μαχαίρᾳ, αυτοί δε αυτού· διά να γνωρίσωτα πάντα τα βασιλεία της γης, ότι ἔφυγον εις γην Αρμενίας εβασίλευσε δε αντ' αυτού σείσαι ο Κύριος, ο μόνος. **21** Τότε απέστειλεν Ησαΐας Εσφαρδών ο υιός αυτού.

ο νιός του Αμώς προς Εζεκίαν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ήκουσα όσα προσηγήθησαν εις την Σενναχειρέιμ, βασιλέως της Ασσυρίας. **22** Ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος ελάλησε περί αυτού· Σε κατεφρόνησε, σε ενέπαιξεν η παρθένος, θυγάτηρ της Σιών· οπίσω σου ἐσεισθε κεφαλή την θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ. **23** Τίνα ωνείδισας και εβλαφήμισας; και κατά τίνος ψύχωσας φωνήν και εσήκωσας υψηλά τους οφθαλμούς σου; κατά του Αγίου του Ισραήλ. **24** Τον Κύριον ωνείδισας διά των δούλων σου και είπας, Με το πλήθος των αμαξών μου ανέβην εγώ εις το ύψος των ορέων, εις τα πλευρά του Λιβάνου· και θέλω κόψει τας υψηλάς κέδρους αυτού, τας εκλεκτάς ελάτους αυτού· και θέλω εισέλθει εις το ύψος των ἀκρών αυτού, εις το δάσος του Καρμήλου αυτού· **25** εγώ ανέσκαψα και ἔπιον ύδατα· και με το ίχνος των ποδών μου δεκαπέντε ἔτη· **6** και θέλω ελευθερώσει σε και την εξήρανα πάντας τους ποταμούς των πολιορκουμένων.

38 Κατ' εκείνας ημέρας ηρρώστησεν ο Εζεκίας εις θάνατον και ήλθε προς αυτόν Ησαΐας ο προφήτης ο νιός του Αμώς και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος Διάταξον περί του οίκου σου επειδή αποθήσκεις και δεν θέλεις ζήσει. **2** Τότε έστρεψεν ο Εζεκίας το πρόσωπον αυτού προς τον τοίχον και προσηγήθη εις τον Κύριον, **3** και είπε, Δέομαι, Κύριε, ενθυμιζήτι τώρα πως περιεπάτησα ενώπιον σου εν αληθεία και εν καρδία τελεία και ἔπραξα το αρεστόν ενώπιον σου. Και ἔκλαυσεν ο Εζεκίας κλαυθμόν μέγαν. **4** Τότε ἔγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ησαΐαν λέγων, **5** Υπαγε και ειπέ προς τον Εζεκίαν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαρβίδ του πατέρος σου· Ήκουσα την προσευχήν σου, είδον τα δάκρυά σου· ιδού, θέλω προσθέσει εις τας ημέρας σου δεκαπέντε ἔτη· **6** και θέλω ελευθερώσει σε και την πόλιν ταύτην εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας

και θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην· **7** και τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον παρά Κυρίου ότι θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα τούτο, το οποίον ελάλησεν· **8** θέλω στρέψει οπίσω δέκα βαθμούς την σκιάν των βαθμών, τους οποίους κατέβη εις το ηλιακόν ωρολόγιον **9** Άχαζ. Και εστράφη ο ήλιος δέκα βαθμούς, διά των οποίων είχε καταβή. **9** Ταῦτα είναι τα γραφέντα υπό Εζεκίου βασιλέως του Ιούδα, διότι ηρώωτης και ανέλαβεν εκ της αρρωστίας αυτού· **10** Εγώ είπα, Εν τη μεσημβρίᾳ των ημερών μου θέλω υπάρχει εις τα πύλας του τάφου εστερήθητο το υπόλοιπον των ετών μου. (**Sheol h7585**) **11** Είπα, δεν θέλω ιδεί πλέον τον Κύριον, τον Κύριον, εν γη ζώντων δεν θέλω ιδεί πλέον άνθρωπον μετά των κατοίκων του κόσμου. **12** Η ζωή έτι, Διότι θέλει είσθαι ειρήνη και ασφάλεια εν ταις μου ἔφυγε και μετετοίηθη απ' εμού ως ποιμένος σκηνῆς κόπη της ζωής μου ως υπό υφαντού από του στημονίου θέλει με κόψει· από πρωΐας ἔως εσπέρας θέλεις με τελειώσει. **13** Εστοχαζόμην ἔως πρωΐας, ως λέων θέλει συντρίψει πάντα τα οστά μου· από πρωΐας ἔως εσπέρας θέλεις με τελειώσει. **14** Ως γερανός, ως χελιδών, ούτω εψέλλιζον· ωδυρόμην ως τρυγών· οι οφθαλμοί μου απέκαμπον απενίζοντες εις τα ἄνω. Καταθλίβομαι, Κύριε· ανακούφισόν με. **15** Τι να είπω; αυτός και είπε προς εμένει και εξετέλεσε θέλω διάγει πάντα τα ἄτη μου εν τη πικρίᾳ της ψυχής μου. **16** Εν τούτοις, Κύριε, ζώσιν οι ἄνθρωποι, και εν πάσι τούτοις υπάρχει ζωή του πνεύματός μου· συ βεβαίως με θεραπεύεις και με αναζωοποιείς. **17** Ιδού, αντί της ειρήνης επίλλθεν επ' εμέ μεγάλη πικρία· αλλά συ, δι' αγάπην της ψυχής μου, ελύτρωσας αυτήν από του λάκκον της φθοράς διότι ἐρρίψας οπίσω των νώτων σου πάσας τας αμαρτίας μου. **18** Διότι ο τάφος δεν θέλει σε υμνήσει· ο θάνατος δεν θέλει σε δοξολογήσει· οι καταβαίνοντες εις τον λάκκον δεν θέλουσιν επλίζει επί την αλήθειάν σου. (**Sheol h7585**) **19** Ο ζων, ο ζων, αυτός θέλει σε υμνεῖ, καθώς εγώ ταύτην την ημέραν· ο πατήρ θέλει εις τα τέκνα γνωτοποιήσει την αλήθειάν σου. **20** Ο Κύριος ήλθε να με σώσῃ· διά τούτο θέλομεν ψάλλει το ἀσμά μου επί εντεταμένων οργάνων πάσας τας ημέρας της ζωῆς ημών εν τω οίκω του Κυρίου. **21** Διότι ο Ησαΐας είχεν ειπεῖ, Ας λάβωσι παλάθην σύκων και ας βάλωσιν αυτήν ως ἐμπλαστρὸν επὶ τὸ ἔλκος και θέλει ιατρευθῆ. **22** Και ο Εζεκίας είχεν ειπεῖ, Τι είναι το σημείον ότι εγώ θέλω αναβή εις τον οίκον του Κυρίου;

39 Κατ' εκείνον τον καιρόν Μερωδάχ-βαλαδάν, ο νιός του Βαλαδάν, βασιλεύς της Βαβυλώνος, έστειλεν επιστολάς και δώρα προς τον Εζεκίαν, αικούσας ότι ηρώωτης και ανέλαβε. **2** Και εχάρη δι' αυτά τον Εζεκίας και ἐδείξεν εις αυτούς τον οίκον των πολυτίμων πραγμάτων αυτού, τον ἄργυρον και τον χρυσόν και τα αρώματα και τα πολύτιμα μύρα και πάσαν την οπλοθήκην αυτού και παν ό, τι ευρίσκετο εν τοις θησαυροίς αυτού· δεν ἵτο ουδέν εν τω οίκω αυτού ουδέν πάσαν την εξουσίαν αυτού, το οποίον ο Εζεκίας δεν ἐδείξεν εις αυτούς. **3** Τότε ήλθεν Ησαΐας ο προφήτης προς τον βασιλέα Εζεκίαν και είπε προς αυτόν, Τι λέγουσιν ούτοι οι ἄνθρωποι και πόθεν ήλθον προς σε; Και ο Εζεκίας είπεν, Από γης μακράς ἐρχονται προς εμέ, από Βαβυλώνος. **4** Ο δε είπε, Τι είδον εν τω οίκω σου;

Και απεκρίθη ο Εζεκίας, Είδον παν ό, τι είναι εν τω οίκω μου· δεν είναι ουδέν εν τοις θησαυροίς μου, το οποίον κάμει ο Κύριος το πράγμα τούτο, το οποίον ελάλησεν· **8** δεν ἐδείξα εις αυτούς. **5** Τότε είπεν ο Ησαΐας προς τον ιδού, θέλω στρέψει οπίσω δέκα βαθμούς την σκιάν των βαθμών, τους οποίους κατέβη εις το ηλιακόν ωρολόγιον **6** Ιδού, ἐρχονται ημέραι, καθ' ας παν ό, τι είναι εν τω οίκω σου και ό, τι οι πατέρες σου εναπεταμένουσαν μέχρι της ημέρας ταύτης, θέλει μετακομισθή εις την Βαβυλώνα· δεν θέλει μείνει ουδέν, λέγει Κύριος· **7** και εκ των νιών σου, οίτινες θέλουσιν εξέλθει από σου, τους οποίους θέλεις γεννήσει, θέλουσι και θέλουσι γείνει ευνούχοι εν τω παλατίω του βασιλέως της Βαβυλώνος. **8** Τότε είπεν ο Εζεκίας προς τον Ησαΐαν, Καλός ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησας. Είπεν άνθρωπον μετά των κατοίκων του κόσμου. **12** Η ζωή έτι, Διότι θέλει είσθαι ειρήνη και ασφάλεια εν ταις μου ἔφυγε και μετετοίηθη απ' εμού ως ποιμένος σκηνῆς.

40 Παρηγορείτε, παρηγορείτε τον λαόν μου, λέγει ο Θεός σας. **2** Λαλήσατε παρηγορητικά προς την Ιερουσαλήμ, και φωνήσατε προς αυτήν, ότι ο καιρός της ταπεινώσεως αυτής επληρώθη, ότι η ανομία αυτής συνεχωρίητη διότι ἐλαβεν εις της χειρός Κυρίου διπλάσιον διά πάσας τας αμαρτίας αυτής. **3** Φωνή βούντος εν τη ερήμω, Ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου. ευθείας κάμετε εν τη ερήμω τας τρίβους του Θεού ημών. **4** Πάσα φάραγξ θέλει υψωθῆ και παν δρος και βουνός θέλει ταπεινωθῆ και τα σκολιά θέλουσι γείνει ευθέα· και οι τραχεῖς τόποι ομαλοί· **5** και η δόξα του Κυρίου θέλει φανερωθῆ και πάσα σαρξ ομού θέλει ιδείδιοτι το στόμα του Κυρίου ελάλησε. **6** Φωνή λέγουσα, Φώνησον· και είπε, Τι να φωνήσω; πάσα σαρξ είναι χόρτος και πάσα η δόξα αυτής ως ἀνθός του αγρού. **7** Ο χόρτος εξηράνθη, το ἀνθός εμαράνθη διότι πνεύμα Κυρίου ἐπνευσεν επ' αυτῷ χόρτος τη αληθεία είναι ο λαός. **8** Ο χόρτος εξηράνθη, το ἀνθός εμαράνθη· ο λόγος ὄμως του Θεού ημών μένει εις τον αἰώνα. **9** Συ, ο φέρων εις την Σιών αγαθάς αγγελίας, ανάβα εις το όρος το υψηλόν· συ, ο φέρων αγαθάς αγγελίας εις την Ιερουσαλήμ, ύψωσαν ισχυράς την φωνήν σου ύψωσαν μη φοβού· επέ τη προς τα πόλεις του Ιούδα, Ιδού, ο Θεός συμών. **10** Ιδού, Κύριος ο Θεός θέλει ελθεῖ μετά δυνάμεως και ο βραχίων αυτού θέλει εξοντάζει δι' αυτούν ιδού, ο μισθός αυτού είναι μετ' αυτού και η αμοιβή αυτού ενώπιον αυτού. **11** Θέλει βοσκήσει το ποιμνιον αυτού ως ποιμήν· θέλει συνάξει τα αρνία διά του βραχίονος αυτού και βαστάσει εν τω κόλπω αυτού· και θέλει οδηγεῖ τα θηλάζοντα. **12** Τις εμέτρησε το θύτα εν τω κοιλώματι της χειρός αυτού και εστάθμισε τους ουρανούς με την σπιθαμήν και συμπεριέλαβεν εν μέτρῳ το χώμα της γης και εζύγισε τα ὄρη διά στατήρος και τους λόφους διά πλάστιγγος; **13** Τις εστάθμισε το πνεύμα του Κυρίου ή ἔγεινε σύμβουλος αυτού και, εδιδάξεν αυτόν; **14** Μετά τίνος συνεβούλευθή, και τις εσυνέτισεν αυτόν και εδίδαξεν αυτόν την οδόν της κρίσεως και παρέδωκεν εις αυτόν επιστήμην και ἐδείξεν εις αυτόν την οδόν της συνέσεως; **15** Ιδού, τα έθνη είναι ως σανίς από κάδου και λογίζονται ως η λεπτή σκόνη της πλάστιγγος ιδού, η μετατοπίζει τας νήσους ως σκόνην. **16** Και ο Λίβανος δεν είναι ικανός εις καύσιν ουδέ τα ζώα αυτού ικανά εις ολοκαύτωμα. **17** Πάντα τα έθνη ενώπιον αυτού είναι

ως μηδέν· λογίζονται παρ' αυτώ· ολιγότερον παρά το εκλεκτέ μου, το σπέρμα Αβραάμ του αγαπητού μου, **9** μηδέν και την ματαιότητα. **18** Με τίνα λοιπόν θέλετε συ, τον οποίον έλαβον εκ των άκρων της γης και σε εξομοιώσει τον Θεόν; ή τι ομοίωμα θέλετε προσαρμόσει εκάλεσα εκ των εσχάτων αυτής και σοι είπα, Συ είσαι ο εις αυτόν; **19** Ο τεχνίτης χωνεύει εικόνα γλυπτήν, και ο δούλος μου· εγώ σε εξέλεξα και δεν θέλω σε απορρίψει· χρυσοχόος εκτείνει χρυσόν επ' αυτήν και χύνει αργυράς **10** μη φοβού διότι εγώ είμαι μετά σου· μη τρόμαζε· αλύσεις. **20** Ο πτωχός κάμνων προσφοράν εκλέγει ξύλον διότι εγώ είμαι ο Θεός σου· σε ενίσχυσα· μάλιστα σε άσηπτον· και ζητεί εις εαυτόν επιδέξιον τεχνίτην, διά να εβοήθησα· μάλιστα σε υπερησπισθην διά της δεξιάς της κατασκευάση εικόνα γλυπτήν μη σαλευούμενην. **21** Δεν δικαιοσύνης μου. **11** Ιδού, πάντες οι ωριγμένοι κατά εγνωρίσατε; δεν ηκούσατε; δεν ανηγγέλθη προς εσάς εξ σου θέλουσι κατασχυθή και εντραπή· θέλουσιν είσθαι αρχής; δεν ένοχαστε από καταβολής της γης; **22** Αυτός ως μηδέν· και οι αντίδικοί σου θέλουσιν αφανισθή. **12** είναι ο καθίμενος επ' τον γύρον της γης και οι κάτοικοι θέλεις ζητήσει αυτούς· και δεν θέλεις ευρεῖ αυτούς, αυτής είναι ως ακρίδες ο εκτείνων τους ουρανούς ως τους εναντιουμένους εις σέ· οι πολεμούντες κατά σου παραπέτασμα και εξαπλώνων αυτούς ως σκηνήν προς θέλουσι γείνει μηδέν και ως εξουθένημα. **13** Διότι εγώ κατοίκησιν· **23** ο φέρων τους ηγεμόνας εις το μηδέν και Κύριος ο Θεός σου είμαι ο κρατών την δεξιάν σου, καθιστών ως ματαιότητα τους κριτάς της γης. **24** Άλλ' λέγων προς σε, Μη φοβού· εγώ θέλω σε βοηθήσει. **14** ουδέ θέλουσι φυτευθή· άλλ' ουδέ θέλουσι σπαρθή· άλλ' Μη φοβού, σκύληξ Ιακώβ, θνητοί του Ισραήλ· εγώ θέλω ουδέ θέλει ριζωθή εν τη γη το στέλεχος αυτών· μόνον σε βοηθεί, λέγει ο Κύριος· και λυτρωτής σου είναι ο να πνεύσῃ επ' αυτούς, θέλουσι πάραντα ξηρανθή και ο Ἅγιος του Ισραήλ. **15** Ιδού, εγώ θέλω σε κάμει νέον ανεμοστρόβιλος θέλει αναφράσει αυτούς ως άχυρον. **25** κοπτερόν αλωνιστήριον όργανον οδοντωτόν θέλεις Με τίνα λοιπόν θέλετε με εξομοιώσει και θέλω εξισωθή; αλωνίσει τα όρη και λεπτένει αυτά, και θέλεις κάμει λέγει ο Ἅγιος. **26** Σηκώσατε υψηλά τους οφθαλμούς σας τους λόφους ως λεπτόν άχυρον. **16** Θέλεις ανεμίσει αυτά και ο άνεμος θέλει σηκώσει αυτά και ο ανεμοστρόβιλος θέλει διασκορπίσει αυτά· συ δε θέλεις ευφρανθή εις τον εν τη μεγαλειότητι της δυνάμεως αυτού, διότι είναι Κύριον και θέλεις δοξασθή εν τω Αγίω του Ισραήλ. **17** ισχυρός εις εξουσίαν· δεν λείπει ουδέν. **27** Διά τι λέγεις, Ὄταν οι πτωχοί και ενδεείς ζητήσωσιν υδρω και δεν Ιακώβ, και λαλείς, Ισραήλ, Η οδός μου είναι κεκρυμμένη υπάρχη, η γλώσσα δε αυτών ξηραίνηται υπό δίψης, από του Κυρίου και η κρίσις μου παραμελείται υπό εγώ ο Κύριος θέλω εισακούσει αυτούς, ο Θεός του του Θεού μου; **28** Δεν εγνώρισας; δεν ήκουσας, ότι οι αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Ποιητής των άκρων της γης, δεν αποκάμει· δεν εξιχνιάζεται η φρόνησις αυτού. **29** Δίδει ισχύν εις τους ητονημένους και αυξάνει την δύναμιν εις τους αδυνάτους. **30** Και οι νέοι θέλουσιν απονήσει και αποκάμει, και οι εκλεκτοί μύρτον και την ελαίαν· εν τη ακατοικήτω γη θέλω νέοι θέλουσιν αδυνατήσει παντάπασιν· **31** άλλ' οι εμφυτεύσει την κέδρον, το δένδρον της σίττης και τον βάλει την έλατον, την πεύκην και τον πύξον ομού· **20** διά να ίδωσι και να γνωρίσωσι και να στοχασθώσι δύναμιν αυτών· θέλουσιν αναβή με πτέρυγας ως αετοί· και να εννοήσωσιν ομού, ότι η χειρ του Κυρίου έκαμε θέλουσι τρέξει και δεν θέλουσιν αποκάμει θέλουσι περιπατήσει και δεν θέλουσιν απονήσει.

41 Σιωπάτε ενώπιον μου, νήσοι· οι λαοί ας ανανεώσωσι δύναμιν· και ας πλησιάσωι και τότε ας λαλήσωσιν· ας προσέλθωμεν ομού εις κρίσιν. **2** Τις ήγειρε τον δίκαιον από της ανατολής, προσεκάλεσεν αυτόν κατά πόδας αυτού, παρέδωκεν εις αυτόν τα έθνη και κατέστησεν αυτούν κύριον επί τους βασιλεῖς· τις παρέδωκεν αυτούς εις την μάχαιραν αυτού ως χώμα, και εις το τόξον αυτού ως άχυρον θωδύμενον από ανέμουν; **3** Κατεδίωξεν αυτούς και διήλθεν ασφαλώς διά της οδού, την οποίαν δεν είχε περιπατήσει με τους πόδας αυτού. **4** Τις ενήγρησε και έκαμε τούτο, καλών τας γενέας απ' αρχής; Εγώ ο Κύριος, ο πρώτος και ο μετά των εσχάτων· εγώ αυτός. **5** Αι νήσοι είδον και εφοβήθησαν· πέρατα της γης ετρόμαξαν, επλησίασαν και ήλθον. **6** Εβοήθησαν έκαστος τον πλησίον αυτού και είπε προς τον αδελφόν αυτού, Ισχε. **7** Και ο ξυλουργός ενίσχυσε τον χρυσοχόον και ο λεπτύνων με την σφύραν, τον σφυροκοπούντα επί τον άκμονα, λέγων, Καλόν είναι διά την συγκόλλησιν· και στερεόνει αυτό με καρφία, διά να μη κινήται. **8** Άλλα συ, Ισραήλ, δούλε μου, Ιακώβ,

Παραστήσατε την δίκην σας, λέγει Κύριος προφέρετε τα ισχυρά σας επιχειρήματα, λέγει ο βασιλεύς του Ιακώβ. **22** Ας πλησιάσωσι και ας δείξωσιν εις ημάς τι θέλει συμβή· ας αναγγείλωσι τα πρότερα, τι ήσαν, διά να στοχασθώμεν αυτά και να γνωρίσωμεν τα έσχατα αυτών· ή ας αναγγείλωσι προς ημάς τα μέλλοντα. **23** Αναγγείλατε τα συμβήσόμενα εις το μετέπειτα, διά να γνωρίσωμεν ότι είσθε θεοί· κάμετε έτι καλόν ή κάμετε κακόν, διά να θαυμάσωμεν και να ίδωμεν ομού. **24** Ιδού, σεις είσθε ολιγότερον παρά το μηδέν, και το έργον σας χειρόπερον παρά το μηδέν· δόστις σας εκλέγει, είναι βρέλυγμα. **25** Ήγειρα ένα εκ βορρά και θέλει έλθει· απ' ανατολών ήλιού θέλει επικαλείσθαι το όνομά μου και θέλει πατήσει επί τους ηγεμόνας ως επί πηλον και ως ο κεραμεύς καταπατεί τον άργιλον. **26** Τις ανήγγειλε ταύτα απ' αρχής, διά να γνωρίσωμεν· και προ του καιρού, διά να είπωμεν, αυτός είναι ο δίκαιος; Άλλ' ουδείς ο αναγγέλλων· αλλ' ουδείς ο διακηρύττων· αλλ' ουδείς ο ακούων τους λόγους σας. **27** Εγώ ο πρώτος θέλω ειπεί προς την Σιών, Ιδού, ιδού, ταύτα· και θέλω δώσει εις την Ιερουσαλήμ τον ευαγγελιζόμενον. **28** Διότι εθεώρησα και δεν ήτο ουδείς, ναι, μεταξύ αυτών,

αλλά δεν υπήρχε σύμβουλος δυνάμενος να αποκριθή λόγον, ότε ηρώτησα αυτούς. **29** Ιδού, πάντες είναι ματαιότης, τα έργα αυτών μηδέν· τα χωνευτά αυτών ανέμος και ματαιότης.

42 Ιδού, ο δούλος μου, τον οποίον υπεστήριξα· ο εκλεκτός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη· θέσεα το πνεύμα μου επ' αυτόν· θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη. **2** Δεν θέλει φωνάξει ουδέ θέλει ανακράξει ουδέ θέλει κάμει την φωνήν αυτού να ακουσθῇ εν ταῖς οδοῖς. **3** Κάλαμον συντελασμένον δεν θέλει συντρίψει και λινάριον καπνίζον δεν θέλει σφύσει· θέλει εκφέρει κρίσιν ειν αληθεία. **4** Δεν θέλει εκλίπει ουδέ θέλει μικροψυχήσει, εωσού βάλῃ κρίσιν εν τη γῇ και αι νήσοι θέλουσι προσμένει τον νόμον αυτού. **5** Ούτω λέγει ο Θεός ο Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανούς και εκτείνας αυτούς ο στερεώσας την γην και τα γενννύμενα εξ αυτής ο διδύνυς πνοήν εις τον λαόν τον επ' αυτής και πνεύμα εις τους περιπατούντας επ' αυτής. **6** Εγώ ο Κύριος σε εκάλεσα εν δικαιοσύνη, και θέλω κρατεῖ την χείρα σου και θέλω σε φυλάττει και θέλω σε καταστήσει διαθήκην του λαού, φως των θενών· **7** διά να ανοίξεις τους οφθαλμούς των τυφλών, να εκβάλης τους δεσμίους εκ των δεσμών, τους καθημένους εν σκότει εκ του οίκου της φυλακής. **8** Εγώ είμαι ο Κύριος τούτο είναι το όνομά μου· και δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις ἄλλον ουδέ την αίνεστίν μου εις τα γλυπτά. **9** Ιδού, ἥθλον τα απ' αρχῆς και εγώ αναγγέλλω νέα πράγματα· πριν εκφύωστι, λαλῶ περὶ αυτών εις εοάς. **10** Ψάλλετε εις τον Κύριον ἀσμά νέον, την δόξαν αυτού εκ των ἀκρων της γης, σεις οι καταβαίνοντες εις την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτή· αι νήσοι και οι κατοικούντες αυτάς. **11** Η ἑρμηνος και αι πόλεις αυτής ας υψώσωσι φωνήν, αι κώμαι τας οποίας κατοικεί ο Κηδάρ ας ψάλλωσιν οι κάτοικοι της Σελά, ας αλαλάζωσιν εκ των κορυφών των ορέων. **12** Ας δώσωσι δόξαν εις τον Κύριον και ας αναγγείλωσι την αίνεστιν αυτού εν ταις νήσοις. **13** Ο Κύριος θέλει εξέλθει ως ισχυρός· θέλει διεγείρει ζήλον ας πολεμιστής· θέλει φωνάξει, μάλιστα θέλει βρυχήσει, θέλει υπερισχύει κατά τα πολεμίους αυτού. **14** Από πολλούν εσώπησα θέλω μείνει ήσυχος; θέλω κρατήσει εμαυτόν; τώρα θέλω φωνάξει ως η τίκτουσα· θέλω καταστρέψει και καταπίει ομού. **15** Θέλω ερημώσει ὁρή και λόφους και καταξήρανει πάντα τον χόρτον αυτών· και θέλω καταστήσει τους ποταμούς νήσους και τας λίμνας θέλω ξηράνει. **16** Και θέλω φέρει τους τυφλούς δι' οδού την οποίαν δεν ήξευρον, θέλω οδηγήσει αυτούς εις τρίβους τας οποίας δεν εγνώριζον· το σκότος θέλω κάμει φως έμπροσθεν αυτών και τα σκολιά ευθέα. Ταύτα τα πράγματα θέλω κάμει εις αυτούς και δεν θέλω εγκαταλείψει αυτούς. **17** Εστράφωσαν εις τα οπίσω, κατησχύνθησαν οι θαρρούντες επὶ τα γλυπτά, οι λέγοντες προς τα χωνευτά, σεις είσθε οι θεοί ημών. **18** Ακούσατε, κωφοί· και ανοίξατε τους οφθαλμούς σας, τυφλοί, διά να ίδητε. **19** Τις τυφλός, παρά ο δούλος μου· ή κωφός, παρά ο μηνυτής μου, τον οποίον απέστειλα; τις τυφλός, παρά ο τέλειος· και τις τυφλός, παρά ο δούλος του Κυρίου; **20** Βλέπεις πολλά αλλά δεν παρατηρεῖς· ανοίγεις τα ώτα αλλά

δεν ακούεις. **21** Ο Κύριος ευνόησε προς αυτόν ένεκεν της δικαιοσύνης αυτού· θέλει μεγαλύνει τον νόμον αυτού και καταστήσει έντιμον. **22** Πλην αυτός είναι λαός διηρηγμένος και γεγυμνωμένος· είναι πάντες πεπαγιδευμένοι εν σπηλαίοις και κεκρυμμένοι εν ταῖς φυλακαῖς είναι λάφυρον και δεν υπάρχει ο λυτρόνων διάρταγμα, και ουδείς ο λέγων, Επίστρεψον αυτό. **23** Τις από σας θέλει δώσει αικράσιν εις τούτο; θέλει προσέξει και αικουσίει εις το μετά ταύτα; **24** Τις παρέδωκε τον Ιακώβι εις διαπαγήν και τον Ισραήλ εις λεηλατιστάς; ουχί ο Κύριος, αυτός εις τον οποίον ημαρτίσαμεν; διότι δεν θέλησαν να περιπατήσωσαν εν ταῖς οδοῖς αυτού ουδὲ υπήκουσαν εις τον νόμον αυτού. **25** Διά τούτο εξέχεεν επ' αυτόν την σφοδρότητα της οργῆς αυτού και την ορμήν του πολέμου· και συνέφλεξεν αυτόν πανταχόθεν αλλ' αυτός δεν ενόησε· και έκαυσεν αυτόν αλλ' αυτός δεν έβαλε τούτο εν τη καρδία αυτού.

43 Και τώρα ούτω λέγει Κύριος, ο δημιουργός σου, Ιακώβι, και ο πλάστης σου, Ισραήλ· Μη φοβούδιότι εγώ σε ελύτρωσα, σε εκάλεσα με το όνομά σου· εμού είσαι. **2** Όταν διαβαίνης διά των υδάτων, μετά σου θέλω είσθαι· και διά των ποταμών, δεν θέλουσι πλημψυρήσει επί σέ· όταν περιπατής διά του πυρός, δεν θέλεις καή ουδέ θέλει εξαφθή η φλόξ επί σέ. **3** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, ο Ἀγιος του Ισραήλ, ο Σωτήρ σου· διά αντίλυτρόν σου ἐδώκα την Αίγυπτον υπέρ σου την Αιθιοπίαν και Σεβά. **4** Αφότου εστάθης πολύτιμος εις τους οφθαλμούς μου, εδοξάσθης και εγώ σε ηγάπησα· και θέλω δώσει ανθρώπους πολλούς υπέρ σου και λαούς υπέρ της κεφαλής σου. **5** Μη φοβούδιότι εγώ είμαι μετά σου· από ανατολών θέλω φέρει το σπέρμα σου και από δυσμών θέλω σε συνάξει· **6** Θέλω ειπεῖ προς τον βορράν, Δός· και προς τον νότον, Μη εμποδίσης· φέρε τους γιούς μου από μακράν και τας θυγατέρας μου από των ἀκρων της γης, **7** πάντας όσοι καλούνται με το όνομά μου· διότι εδημιούργησα αυτούς διά την δόξαν μου, ἐπλασα αυτούς και ἐκάμα αυτούς. **8** Εξάγαγε τον λαόν τον τυφλόν και ἔχοντα οφθαλμούς και τον κωφόν και ἔχοντα ώτα. **9** Ας συναθροισθώσι πάντα τα έθνη και ας συναχθώσιν οι λαοί· τις μεταξύ αυτών ανήγγειλε τούτο και ἔδειξεν εις ημάς τα πρότερα; **10** ας φέρωσα τους μάρτυρες αυτών και ας δικαιωθώσιν· και ας αικουσωσι και ας είπωσι, Τούτο είναι αληθινόν. **11** Σεις είσθε μάρτυρες μου, λέγει Κύριος, και ο δούλος μου, τον οποίον εξέλεξα, διά να μάθητε και να πιστεύσητε εις εμέ· και να εννοήσητε ότι εγώ αυτός είμαι· προ εμού ἄλλος Θεός δεν υπήρξεν ουδέ θέλει υπάρχει μετ' εμέ· **12** Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος· και εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει. **13** Εγώ ανήγγειλα και ἔσωσα και ἔδειξα· και δεν εστάθη εις εσάς ζένος θεός σεις δε είσθε μάρτυρες μου, λέγει Κύριος, και εγώ ο Θεός. **14** Και πριν γείνη η ημέρα, εγώ αυτός ήμην· και δεν υπάρχει ο λυτρόνων εκ της χειρός μου· θέλω κάμει και τις δύναται να εμποδίσητε αυτό· **15** Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής σας, ο Ἀγιος του Ισραήλ· διά σας εξαπέστειλα εις την Βαβυλώνα και κατέβαλον πάντας τους φυγάδας αυτής και τους Χαλδαίους τους εγκαυχωμένους εις τα πλοία. **16** Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Ἀγιος σας, ο Ποιητής του

Ισραήλ, ο Βασιλεύς σας. **16** Ούτω λέγει Κύριος, όστις αισχυνθή· και οι τεχνίται, αυτοί είναι εξ ανθρώπων· έκαμεν οδόν εις την θάλασσαν και τρίβον εις τα ισχυρά ας συναχθώσι πάντες ομού· ας παρασταθώσι θέλουσι ύδατα: **17** όστις εξήγαγεν αμάξας και ίππους, στράτευμα φοβηθή, θέλουσιν εντραπή πάντες ομού. **18** Ο χαλκεύς και ρωμαλέους· πάντα ομού εξηπλώθησαν κάτω, δεν κόπτει σίδηρον και εργάζεται εις τους άνθρακας και με εσηκώθησαν· ηφανίσθησαν, εσβέσθησαν ως στυπίον. τα σφυρία μορφόνει αυτό και κατασκευάζει αυτό με την **19** Μη ενθυμήσθε τα πρότερα και μη συλλογίζεσθε δύναμιν των βραχιόνων αυτού· μάλιστα πεινά και η τα παλαιά. **20** Ιδού, εγώ θέλω κάμει νέον πράγμα: δύναμις αυτού αποκάμει· ύδωρ δεν πίνει και ατονεί. τώρα θέλει ανατείλει· δεν θέλετε γνωρίσει αυτό; Θέλω **21** Ο ξυλουργός εξαπλόνει τον κανόνα, σημειόνει αυτό βεβαίως κάμει οδόν ειν τη ερήμω, ποταμούς εν τη με στάθμην, ομαλύνει αυτό με ροκάνια και σημειόνει ανύδρων. **22** Τα θηριά του αργού θέλουσι με διόσατε, οι αυτό διά του διαβήτου και κάμει αυτό κατά την θώες και οι στρουθοκάμηλοι: διότι διδώ ίδατα εις την ανθρωπίνην μορφήν, κατά ανθρωπίνην ώραιότητα, διά έρημον, ποταμούς εις την άνυδρον, διά να ποτίσω τον λαόν μου, τον εκεκτόνυ μου. **23** Ο λαός, τον οποίον και λαμψάνει την κυπάρισσον και την δρυν, τα οποία έπλασα εις εμαυτόν, θέλει διηγείσθαι την αίνεσίν μου. **24** Αλλά συ, Ιακώβ, δεν με επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **25** Και θέλει εφαρύνθης απ' εμού. **26** Δεν προσέφερες εις εμέ τα είσθαι χρήσιμον εις τον άνθρωπον διά καύσιμον· και εξ αρνία των ολοκαυτωμάτων σου ουδέ με ετίμησας με τας αυτού λαμψάνει και θερμάνεται προσέτι καίει αυτό και θυσίας σου. Εγώ δεν σε εδούλωσα με προσφοράς ουδέ ψήνει ἀρτὸν προσέτι κάμει αυτό θεόν και προσκυνεί σε εβάρυνα με θυμίαμα: **27** Δεν ηγόρασας με αργύριον αυτό· κάμει αυτό είδωλον και γονατίζει ἐμπροσθεν κάλαμιν αρωματικόν δι' εμέ, ουδέ με ενέπλησας από τον πάχον των θυσιών σου· αλλά με εδούλωσας με τας αιμαρτίας σου, με επεβάρυνας με τας ανομίας σου. **28** Δεν καταλαμβάνουσιν ουδέ φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **29** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **30** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ιακώβ, δεν με επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **31** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **32** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **33** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **34** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **35** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **36** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **37** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **38** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **39** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **40** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **41** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **42** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **43** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **44** Και θέλει επεκαλέσθης αλλά συ, Ισραήλ, φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν.

44 Αλλά τώρα άκουσον, δούλε μου Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον εξέλεξα. **2** Ούτω λέγει Κύριος, όστις σε έκαμε και σε έπλασεν εκ κοιλίας και θέλει σε βοηθήσει· Μη φοβού, δούλε μου Ιακώβ, και συ, Ιεσουρούν, τον οποίον εξέλεξα. **3** Διότι θέλω εκχείει ίδωρο επί τον διψώντα και ποταμούς επί την ξηράν· θέλω εικέσσει το πνεύμα μου επί τη σπέρμα σου και την ουλογίαν μου επί τους εκγύοντας σου· **4** και θέλουσι βλαστήσει· ως μεταξύ χόρτουν, ως ιτέαι παρά τους ρύακας των υδάτων. **5** Ο μεν θέλει λέγει, Εγώ είμαι του Κυρίου ο δε θέλει ονομάζεσθαι με το όνομα Ιακώβ· και άλλος θέλει υπογράφεσθαι με την χειρά αυτού εις τον Κύριον και επονομάζεσθαι με το όνομα Ισραήλ. **6** Ούτω λέγει Κύριος ο Βασιλεύς του Ισραήλ και ο Λυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ είμαι ο πρώτος και εγώ ο έσχατος· και εκτός εμού δεν υπάρχει θεός. **7** Και τις ως εγώ θέλει κράξει και αναγγείλει και διατάξει εις εμέ· αφού εσύ στησήσας τον παλαιόν λάον· και τα επερχόμενα και τα μέλλοντα ας αναγγείλωσι προς αυτούς. **8** Μη φοβείσθε μηδέ τρομάζετε· έκτοτε δεν σε έκαμα να ακούσης και ανήγγειλα τούτο· σεις είσθε μάλιστα μάρτυρες μου· εκτός εμού υπάρχει θεός; βεβαίως δεν υπάρχει βράχος· δεν γνωρίζω ουδένα. **9** Όσοι κατασκευάζουσιν ειδώλα, πάντες είναι ματαίοτης· και τα πολυέραστα αυτών είδωλα δεν αφελούσται· και αυτοί είναι μάρτυρες αυτών ότι δεν βλέπουσιν ουδένα· νοούσι, διά να κατασχυθώσι. **10** Τις έπλασε θεόν ή έχυσεν ειδώλον, το οποίον ουδένα ωφελεί; **11** Ιδού, πάντες οι σύντροφοι αυτού θέλουσιν

ο λέγων προς την Ιερουσαλήμ, Θέλεις ανακτισθή· και προς τον ναόν, Θέλουσι τεθή τα θεμέλιά σου.

45 Ούτω λέγει Κύριος προς τον κεχρισμένον αυτού, τον Κύρον, του οποίου την δεξιάν χείρα εκράτησα, διά να υποτάξω τα ἔθνη ἐμπροσθεν αυτού· καὶ θέλω λόγει την οφεύν των βασιλέων, διά να ανοίξω τα δίθυρα ἐμπροθεν αυτού· καὶ αἱ πύλαι δεν θέλουσι κλεισθή. **2** Εγώ θέλω υπάγει ἐμπροθέν σου καὶ εξομαλύνει τας σκολιάς οδούς θέλω συντρίψει τας χαλκίνας θόρας καὶ κόψει τους σιδηρούς μοχλούς. **3** Καὶ θέλω σοι δώσει θησαυρούς φυλαττομένους εν σκότει καὶ πλούτῃ κερυμμένα εν αποκρύφοις· διά να γνωρίσῃς ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος ο καλών σε κατ' ὄνομα, ο Θεός του Ισραήλ. **4** Διά τον Ιακώβ τον δούλον μου καὶ τον Ισραήλ τον εκλεκτόν μου σε εκάλεσα μάλιστα με τὸ ὄνομά σου, σε επωνόμασα, αν καὶ δεν με εγνώρισας. **5** Εγώ είμαι ο Κύριος καὶ δεν είναι ἄλλος δεν υπάρχει εκτός εμού Θεός εγώ σε περιέζωσα, αν καὶ δεν με εγνώρισας, **6** διά να γνωρίσωσιν από ανατολών ηλίου καὶ από δυνμών, ὅτι εκτός εμού δεν υπάρχει ουδείς εγώ είμαι ο Κύριος καὶ δεν είναι ἄλλος δεν υπάρχει ἄλλος. **7** Ο κατασκευάσας το φῶς καὶ ποιήσας το σκότος· ο ποιῶν ειρήνην καὶ κτίζων κακόν· εγώ ο Κύριος ποιῶ πάντα ταύτα. **8** Σταλάζατε δρόσους ἀνώθεν, ουρανοί, καὶ αἱ ράνναιν αἱ νεφέλαι δικαιοσύνην· αἱ ανοίξῃ η γη καὶ αἱ γεννητὰ σωτηρίαν καὶ αἱ βλαστήσῃ δικαιοσύνην ομού· εγώ ο Κύριος εποίησα τούτη. **9** Ουαί εἰς τον αντιμάχομενον προς τον Ποιητήν αυτού. Ας αντιμάχεται το δόστρακον προς τα δόστρακα της γῆς· ο πηλός θέλει ειπεῖ προς τον πλάττοντα αυτόν, Τι κάμεις; ή τὸ ἔργον σου, Οὗτος δεν ἔχει χειράς; **10** Ουαί εἰς τον λέγοντα προς τον πατέρα, τι γεννάς; προς την γυναίκα, τι κοιλοπονεῖς; **11** Ούτω λέγει Κύριος, ο Ἀγιος του Ισραήλ καὶ ο Πλάτης αυτού· Ερωτάτε με διά τα μέλλοντα περὶ των νιών μου καὶ περὶ του ἔργου των χειρών μου προστάξατε με. **12** Εγώ ἔκτισα την γην καὶ εποίησα ἀνθρωπὸν επ' αὐτῆς· εγώ διά των χειρών μου εξέτεινα τους ουρανούς καὶ ἔδωκα διαταγάς εἰς πάσαν την στρατιάν αυτών. **13** Εγώ εξήγηρα εκείνον εἰς δικαιοσύνην καὶ θέλω διευθύνει πάσας τας οδούς αυτού· αὐτός θέλει οικοδομήσει την πόλιν μου καὶ θέλει επιστρέψει τους αιχμαλώτους μου, ουχὶ με λύτρον ουδὲ με δώρα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **14** Ούτω λέγει Κύριος ο κόπος της Αιγύπτου καὶ το εμπόριον της Αιθιοπίας καὶ των Σαραΐων, ανδρών μεγαλοσώμων, θέλουσι περάσει εἰς σε καὶ σου θέλουσιν εἰσθαι· οπίσω σου θέλουσιν ακολουθεῖ· με αλύσεις θέλουσι περάσει καὶ θέλουσι σε προσκυνήσει, θέλουσι σε ικετεύσει, λέγοντες, Βεβαίως ο Θεός είναι εν σοι, καὶ δεν υπάρχει ουδείς ἄλλος Θεός. **15** Τωάντι σε εἰσαὶ Θεός κρυπτόμενος, Θεέ του Ισραήλ, ο Σωτήρ. **16** Πάντες ούτοι θέλουσιν αισχυνθή καὶ εντραπή· οι εργάται των ειδώλων θέλουσι φύγει εν καταισχύνη πάντες ομού. **17** Ο δε Ισραήλ θέλει σωθῆ διά του Κυρίου σωτηρίαν αιώνιον· δεν θέλετε αισχυνθή ουδέ εντραπή αιώνιως. **18** Διότι ούτω λέγει Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανούς· αυτός ο Θεός, ο πλάσας την γην καὶ ποιήσας αυτήν·

είμαι ο Κύριος καὶ δεν υπάρχει ἄλλος. **19** Δεν ελάλησα εν κρυπτώ ουδέ εν σκοτεινώ τόπῳ της γῆς δεν είπα προς το σπέρμα του Ιακώβ, Ζητήσατε με ματαίως εγώ είμαι ο Κύριος, ο λαλών δικαιοσύνην, ο αναγγέλλων ευθύτητα. **20** Συνάχθητε καὶ ἐλθετε πλησιάσατε ομού, οι σεσωσμένοι των εθνών· δεν ἔχουσι νόησιν, όσοι στηκόνουσι το γλυπτόν ξύλον αυτών καὶ προσεύχονται εἰς θεόν μη δυνάμενον να σώσῃ. **21** Απαγγείλατε καὶ φέρετε αυτούς πλησίον· μάλιστα, ας συμβουλευθώσιν ομού· τις ανηγγειλε τούτο απ' αρχής· τις εφανέρωσε τούτο εξ εκείνου του καιρού; ουχὶ εγώ ο Κύριος; καὶ δεν υπάρχει εκτός εμού ἄλλος Θεός δίκαιος καὶ Σωτήρ· δεν υπάρχει εκτός εμού. **22** Εἰς εμὲ βλέψατε καὶ σώθητε, πάντα τα πέρατα της γῆς διότι εγώ είμαι ο Θεός καὶ δεν υπάρχει ἄλλος. **23** Ωμοσα εις εμαυτόν· ο λόγος εξήλθεν εκ του στόματός μου εν δικαιοσύνη καὶ δεν θέλει επιστραφή· Ότι παν γόνυ θέλει κάμψει εις εμέ, πάσα γλώσσα θέλει ομινύει εις εμέ. **24** Βεβαίως θέλουσιν ειπεῖ περὶ εμού, Εν τω Κυρίω είναι η δικαιοσύνη καὶ η δύναμις εις αυτόν θέλουσι προσέλθει καὶ θέλουσιν κατασχυνθή πάντες οι οργιζόμενοι εναντίον αυτού. **25** Εν τω Κυρίω θέλει δικαιωθή ἀπαν το σπέρμα του Ισραήλ.

46 Κατεκάμφθη ο Βηλ, ἐκυψεν ο Νεβώτα τε είδωλα αυτών επετέθησαν επὶ ζώων καὶ κτηνών· αἱ ἀμάξαι ουμών ἡσαν πεφορτισμέναι φορτίον κοπιαστικόν. **2** Κύπτουσι, κάμπτουσιν ομού· δεν δύνανται να σώσωσι το φορτίον αλλά καὶ αυτά φέρονται εις αιχμαλωσίαν. **3** Ακούσατέ μου, οίκος Ιακώβ καὶ παν το υπόλοιπον του οίκου Ισραήλ, τους οποίους εσήκωσα από κοιλίας, τους οποίους εβάστασα από μήτρας· **4** καὶ ἔως του γήρατός σας εγώ αυτός είμαι· καὶ ἔως των λευκών τριχών εγώ θέλω σας βαστάσει· εγώ σας ἔκαμα καὶ εγώ θέλω σας σηκώσει· ναι, εγώ θέλω σας βαστάσει καὶ σώσει. **5** Με τίνα θέλετε με εξομοιώσει καὶ θέλετε με εξισώσει καὶ με συγκρίνει καὶ θέλομεν είσθαι ὄμοιοι; **6** Χύνουσι χρυσίον εκ του βαλαντίου και ζηγίζουσιν αργύριον διά του στατήρος και μιοθόνουσι χρυσοχόν και κατασκευάζει αυτό θέρον· ἐπειτα προστίπουσι και προσκυνούσι· **7** σηκόνουσιν αυτόν επ' ὧμου· φέρουσιν αυτόν και θέτουσιν αυτόν εις τον τόπον αυτού και ίσταται· δεν θέλει μετασαλεύειν εκ του τόπου αυτού· προσέτι βοώσι προς αυτόν αλλά δεν δύναται να αποκριθῇ ουδέ να σώσῃ αυτούς από της συμφοράς αυτών. **8** Ενθυμήθητε τούτο και δείχθητε ἀνθρωποι· ανακαλέσατε αυτό εις τον νού σας, αποστάται. **9** Ενθυμήθητε τα πρότερα, τα απ' αρχῆς διότι εγώ είμαι ο Θεός και δεν υπάρχει ἄλλος εγώ είμαι ο Θεός και ουδείς ὄμοιός μου· **10** ὅστις απ' αρχῆς αναγγέλλω το τέλος και από πρότερον τα μη γεγονότα, λέγων, Η βουλή μου θέλει σταθή και θέλω εκτελέσει απαν το θέλημά μου· **11** ὅστις κράζω το αρπακτικόν πτηνόν εξ ανατολών, τον ἀνδρά της βουλής μου από γης μακράν ναι, ελάλησα και θέλω κάμει να γείνηται εβουλεύθην και θέλω εκτελέσει αυτό. **12** Ακούσατέ μου, σκληροκάρδιοι, οι μακράν από της δικαιοσύνης· **13** Επλισίασα την δικαιοσύνην μου δεν θέλει είσθαι διά της σωτηρίας εις τον Ισραήλ, την δόξαν μου.

47 Κατάβα και κάθησον επί του χώματος, παρθένε έκαμα ταύτα αιφνιδίως και έγειναν. **4** Επειδή γνωρίζω θυγάτηρ της Βαβυλώνος κάθησον κατά γῆς διότι είσαι σκληρός, και ο τράχηλός σου είναι νεύρον θρόνος πλέον δεν είναι, θυγάτηρ των Χαλδαίων διότι σιδηρούν και το μέτωπόν σου χάλκινον. **5** Ἐκτοτε δεν θέλεις πλέον ονομασθή απαλή και τρυφερά. **2** δε ανήγγειλα τούτο προς σέ πριν γείνη διεκήρυξα Πίασον τον χειρόμυλον και άλεθε άλευρον εκκάλυψον τούτο εις σε, διά να μη είπης, Το είδωλόν μου έκαμε τους πλοκάμους σου, γύμνωσον τους πόδας, εκκάλυψον ταύτα και το γλυπτόν μου και το χυτόν μου προσέταξε τας κνήμας, πέρασον τους ποταμούς. **3** Η γύμνωσίς ταύτα. **6** Ηκουσας ιδέ πάντα ταύτα και δεν θέλετε σου θέλει εκκαλύψθη: ναι, η αισχύνη σου θέλει φανή: ομολογήσει; από τούδε διακηρύττω προς σέ νέα, μάλιστα εκδίκησον θέλω λάβει και δεν θέλω φεισθή άνθρωπον. αποκεκρυμμένα, και τα οποία συ δεν ήξευρες. **7** Τώρα **4** Του Λυτρωτού ημών το όνομα είναι, Ο Κύριος των έγειναν και ουχί παλαιόθεν, και ουδέ προ της ημέρας δυνάμεων, ο Άγιος του Ισραήλ. **5** Κάθησον σωάλωσα και ταύτης ήκουσας περί αυτών, διά να μη είπης, ίδού, είσεθλε εις το σκότος, θυγάτηρ των Χαλδαίων διότι δεν εγώ ήξευρον ταύτα. **8** Ούτε ήκουσας ούτε ήξευρες θέλεις πλέον ονομάζεσθαι, Η κυρία των βασιλείων. **6** ούτε απ' αρχής ηνοίχθησαν τα ώτα σου διότι ήξευρον Ωργίσθην κατά του λαού μου, εμίανα την κληρονομίαν ἐτί βεβαίως ήθελες φερθή απίστως και εκ κοιλίας μου και παρέδωκα αυτούς εις την χείρα σους πλην συ ωνυμάσθης παραβάτης. **9** Ένεκεν του ονόματός μου δεν ἔδειξας εις αυτούς ἔλεος σφρόδρα εβάρυνας τον θέλων μακρύνει τον θυμόν μου, και διά τον ἔπαινόν μου ζυγόν σου επί τον γέροντα. **7** Και είπας, εις τον αιώνα θέλων βασταχθή προς σε, ώστε να μη σε εξολοθρεύσω. **10** θέλω είσθαι κυρία ώστε δεν ἔβαλες ταύτα εν τη καρδία ίδού, σε εκαθάρισα, πλην ουχί ως ἄργυρον σε κατέτησα σου ουδέ ενεθυμήης τα ἔσχατα αυτών. **8** Τώρα λοιπόν εκλεκτόν εν τω χωνευτήρια της θλίψιεως. **11** Ένεκεν άκουσον τούτο, η παραδεδομένη εις τας τρυφάς, η εμού, ἔνεκεν εμού θέλων κάμει τούτο διότι πως ήθελε κατοικούσα αμερίμνως, η λέγουσα εν τη καρδία σου, μολυνθή το όνομά μου; ναι, δεν θέλω δώσει την δόξαν Εγώ είμαι και εκτός εμού ουδεμία ἀλλη̄ δεν θέλω μου εις ἀλλον. **12** Ακουσόν μου, Ιακώβ, και Ισραήλ τον καθήσει χήρα και δεν θέλω γνωρίσει ατέκνωσιν. **9** Τα οποίον εγώ εκάλεσα: εγώ αυτός είμαι: εγώ ο πρώτος, δύο ταύτα θέλουσι βεβαίως ελθεῖ επί σε εξαίφνης εν εγώ και ο ἔσχατος. **13** Και η χειρ μου εθεμελίωσε μιά ημέρα, ατέκνωσι και χηρεία: θέλουσιν ελθεῖ επί την γην και η δεξιά μου εμέτρησε με σπιθαμήν τους σε καθ' ολοκληρίαν διά το πλήθος των μαγειών σου, ουρανούς ὅταν καλώ αυτούς, παρίστανται ομού. **14** διά την μεγάλην αφθονίαν των γοητευμάτων σου: **10** Συνάχθητε, πάντες σεις, και ακούσατε: τις εκ τούτων διότι εθαρρεύθης επί την πονηρίαν σους και είπας, δεν ανήγγειλε ταύτα: Ο Κύριος ηγάπησεν αυτόν: θέλει με βλέπει ουδείς. Η σοφία σου και η επιστήμη σου σε επικληρώσει το θέλημα αυτού επί την Βαβυλώνα και ο απεπλάνησαν: και είπας εν τη καρδία σου, Εγώ είμαι βραχίων αυτού θέλει είσθαι επί τους Χαλδαίους. **15** και εκτός εμού ουδεμία ἀλλη̄. **11** Διά τούτο θέλει ελθεῖ Εγώ, εγώ ελάλησα: ναι, εκάλεσα αυτόν: ἔφερα αυτόν και κακόν επί σε, χωρίς να εξέύρης πόθεν γεννάται: και εγώ θέλων ευοδώσει την οδόν αυτού. **16** Πλησιάσατε συμφορά θέλει πέσει κατά σου, χωρίς να δύνασαι να προς εμέ, ακούσατε τούτο: απ' αρχής δεν ελάλησα εν αποστρέψης αυτήν: και ὀλέθρος θέλει ελθεῖ, αιφνιδίως κρυπτώ: αφότου ἔγεινε τούτο, εγώ ήμην εκεί και τώρα επί σε, χωρίς να εξένηρης. **12** Στήθι τώρα με τας γοητείας Κύριος ο Θεός απέστειλεν εμέ και το πνεύμα αυτού. σου και με το πλήθος των μαγειών σου, εις τας οποίας **17** Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής σου, ο Αγιος του ηγωνίσθης εκ νεότητός σου: αν δύνασαι να ωφεληθής, Ισραήλ Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο διδάσκων σε αν δύνασαι να υπερισχύσης. **13** Απέκαμες εν τω πλήθει διά την ωφελείαν σου, ο οδηγών σε διά της οδού δι' ής των βουλών σου. Ας σηκωθώσι τώρα οι ουρανοσκόποι, έπρεπε να υπάγης. **18** Είθε να ήκουες τα προστάγματά οι αστρολόγοι, οι μηνολόγοι προγνωστικοί, και ας σε μου τότε η ειρήνη σου ήθελεν είσθαι ως ποταμός και σώσωσιν εκ των επερχομένων επί σε. **14** Ιδού, θέλουσιν η δικαιοσύνη σου ως κύματα θαλάσσης **19** και το είσθαι ως ἄχυρον: πυρ θέλει κατακαύσει αυτούς δεν σπέρμα σου ήθελεν είσθαι ως η ἄμμος και τα ἔγκονα θέλουσι δυνηθή να σώσωσιν εαυτούς από της δυνάμεως της κοιλίας σου ως τα λιθάρια αυτής το όνομα αυτού της φλογός δεν θέλει μείνει άνθραξ διά να θερμανθή τις δεν ήθελεν αποκοπή ουδέ εξαλειφθή απ' έμπροσθέν ουδέ πυρ διά να καθήση έμπροσθεν αυτού. **15** Τοιούτοι μου. **20** Εξέλθετε εκ της Βαβυλώνος, φεύγετε από των Χαλδαίων, μετά φωνής αλαλαγμού αναγγείλατε, διακηρύξατε τούτο, εκφωνήσατε αυτό έως εσχάτου της γης, επίτε, Ο Κύριος ελύτρωσε τον δούλον αυτού Ιακώβ. **21** Και δεν εδίψησαν, ὅτε ωδήγηει αυτούς διά της ερήμου: έκαμε να ρεύσωσι δι' αυτούς ύδατα εκ πέτρας και ἔσχισε την πέτραν και τα ύδατα ἔρρευσαν. **22** Ειρήνη δεν είναι εις τους ασεβείς, λέγει Κύριος.

48 Ακούσατε τούτο, οίκος Ιακώβ: οι κληθέντες με το όνομα του Ισραήλ και εξέλθοντες εκ της πηγής του Ιούδα: οι οιμύνοντες εις το όνομα του Κυρίου και αναφέροντες τον θεόν του Ισραήλ, πλην ουχί εν αιληθεία ουδέν εν δικαιοσύνη. **2** Διότι λαμβάνοντι το όνομα αυτούν εκ της πόλεως της αγίας και επιστηρίζονται επί τον θεόν του Ισραήλ το όνομα αυτού είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων. **3** Ἐκτοτε ανήγγειλα τα απ' αρχής και εξήλθον εκ του στόματός μου και διεκήρυξα αυτά:

49 Ακούσατε μου, αι νήσοι και προσέξατε, λαοί μακρυνοί: Ο Κύριος με εκάλεσεν εκ κοιλίας: εκ των σπλάγχνων της μητρός μου ανέφερε το όνομά μου. **2** Και έκαμε το στόμα μου ως μάχαιραν οξείαν υπό την σκιάν της χειρός αυτού με ἔκρυψε, και με έκαμεν ως βέλος εκλεκτόν, και εν τη φαρέτρα αυτού

με έκρυψε, 3 και είπε προς εμέ, Συ είσαι ο δούλος εις εμέ ταύτα, ενώ εγώ ήμην η τεκνωμένη και έρημος, μου, Ισραήλ, εις τον οποίον θέλω δοξασθή. 4 Και αιχμάλωτος και μεταφερομένη; ταύτα δε τις εξέθρεψεν; εγώ είπα, Ματαίως εκοπίασα· εις ουδέν και εις μάτην ιδού, εγώ είχον εγκαταλειφθή μόνη· ταύτα που ήσαν; κατηνάλωσα την δύναμιν μου· πλην η κρίσις μου είναι 22 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω υψώσει την μετά του Κυρίου και το έργον μου μετά του Θεού μου. χείρα μου προς τα έθνη και στήσει την σημαίαν μου 5 Τώρα λοιπόν λέγει Κύριος, ο πλάσας με εκ κοιλίας προς τους λαούς, και θέλουσι φέρει τους υιούς σου εν δούλον αυτού, διά να επαναφέρω τον Ιακώβ προς αυτόν ταις αγκάλαις και αι ψυγατέρες σου θέλουσι φερθή επ' και διά να συναχθή προς αυτόν ο Ισραήλ, και θέλω ώμων· 23 και βασιλείς θέλουσιν είσθαι οι παιδοτρόφοι δοξασθή εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, και ο Θεός σου και αι βασιλίσσαις αυτών αι τροφοί σους θέλουσι μου θέλει είσθαι η δύναμις μου· 6 και είπε, Μικρόν σε προσκυνήσει με το πρόσωπον προς την γην και είναι το να ήσαι δούλος μου διά να ανορθώσης τας γλείφει το χώμα των ποδών σου· και θέλεις γνωρίσει, φυλάς του Ιακώβ και να επαναφέρης το υπόλοιπον ότι εγώ είμαι ο Κύριος και ότι οι προσμένοντές με του Ισραήλ· θέλω προσέτι σε δώσει φως εις τα έθνη, δεν θέλουσιν αισχυνθή. 24 Δύναται το λάφυρον να διά να ήσαι η σωτηρία μου έως εσχάτου της γης. 7 αφαιρεθή από του ισχυρού ή να ελευθερωθώσιν οι Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής του Ισραήλ, ο Άγιος δικαίως αιχμαλωτισθήνες; 25 Άλλ! ο Κύριος ούτω λέγει αυτού, προς εκείνον τον οποίον καταφρονεί άνθρωπος, Και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θέλουσιν αφαιρεθή προς εκείνον τον οποίον βδελύτεται έθνος, προς τον και το λάφυρον του τρομερού θέλει αποστασθή· διότι δούλον των εξουσιαστών· Βασιλείς θέλουσι σε ιδεί εγώ θέλω δικολογήσει προς τους δικολογούντας κατά και σηκωθή, ηγεμόνες και θέλουσι σε προσκυνήσει, σου και εγώ θέλω σώσει τα τέκνα σου. 26 Τους δε ένεκεν του Κυρίου, δόστις είναι πιστός, του Αγίου του Ισραήλ, δόστις σε εξέλεξην 8 Ούτω λέγει Κύριος· Εν καιρώ δεκτώ επήκουσά σου και εν ημέρᾳ σωτηρίας, σε εβοήθησα· και θέλω σε διαφυλάξει και θέλω σε δώσει εις διαθήκην των λαών, διά να ανορθώσης την γην, να κληροδοτήσης κληρονομίας ηρημωμένας· 9 λέγων προς τους δεσμίους, Εξέλθετε προς τους εν τω σκότει, Ανακαλύψθητε. Θέλουσι βοσκηθή πλησίον των οδών, και αι βοσκάι αυτών θέλουσιν είσθαι εν πάσι τοις υψηλούς τόποις. 10 δεν θέλουσι πεινάσσει ουδέ διψήσει· δεν θέλει προσβάλλει αυτούς ούτε καύσων ούτε ήλιος· διότι ο ελεών αυτούς θέλει οδηγήσει αυτούς και διά πηγών υδάτων θέλει φέρει αυτούς. 11 Και θέλω κάμει πάντα τα όρη μου οδούς, και αι τρίβοι μου θέλουσιν υψωθή. 12 Ιδού, ούτοι θέλουσιν ελθεί μακρόθεν· και ιδού, ούτοι από βορρά και από νότου και ούτοι από της γης του Σιναί· 13 Ευφραίνεσθε, ουρανοί· και αγάλλου, η γῆ· αλαλάξετε, τα όρη· διότι ο Κύριος παρηγόρησε τον λαόν αυτού και τους τεθλιμένους αυτού ελέγησεν. 14 Αλλ! η Σιών είπεν, Ο Κύριος με εγκατέλιπε και ο Κύριός μου με ελησμόνησε. 15 Δύναται γυνή να λησμονήση το θηλάζον βρέφος αυτής, ώστε να μη ελείσητο το τέκνον της κοιλίας αυτής; αλλά και αν αύτα λησμονήσωσιν, εγώ ούμως δεν θέλω σε λησμονήσει. 16 Ιδού, επί των παλαμών μου σε εξωγράφισα· τα τείχη σου είναι πάντοτε ενώπιον μου. 17 Τα τέκνα σου θέλουσιν ελθεί μετά σπουδής· οι δε καταστρέφοντές σε και ερημόντοντές σε θέλουσιν εξέλθει από σου. 18 Υψωσων κύκλω τους οφθαλμούς σου και ιδέ· πάντες ούτοι συναθροίζονται ομού, έρχονται προς σε. Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι συ θέλεις ενδυθή πάντας τούτους ως κόσμημα, και ως νύμφη θέλεις στολισθή αυτούς. 19 Διότι οι ηφαντισμένοι σου και οι ηρημωμένοι σου τόποι και η γη σου η κατεφθαρμένη θέλουσιν είσθαι τώρα παραπολύ μαλιστα στενοί διά τους κατοίκους σου· εκείνοι δε, οίτινες σε κατέτρωγον, θέλουνται μακρυνθή από σου. 20 Τα τέκνα, τα οποία θέλεις αποκτήσει μετά την ατεκνίαν σου, θέλουσιν επεί προσέτι εις τα ώτα σου, Στενός είναι ο τόπος δι! εμέ· κάμε εις εμέ τόπον διά να κατοικήσω. 21 Τότε θέλεις ειπεί εν τη καρδία σου, Τις εγέννησεν

εις εμέ ταύτα, ενώ εγώ ήμην η τεκνωμένη και έρημος, μου, Ισραήλ, εις τον οποίον θέλω δοξασθή. 4 Και αιχμάλωτος και μεταφερομένη; ταύτα δε τις εξέθρεψεν; κατηνάλωσα την δύναμιν μου· πλην η κρίσις μου είναι 22 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω υψώσει την μετά του Κυρίου και το έργον μου μετά του Θεού μου. χείρα μου προς τα έθνη και στήσει την σημαίαν μου 5 Τώρα λοιπόν λέγει Κύριος, ο πλάσας με εκ κοιλίας προς τους λαούς, και θέλουσι φέρει τους υιούς σου εν δούλον αυτού, διά να επαναφέρω τον Ιακώβ προς αυτόν ταις αγκάλαις και αι ψυγατέρες σου θέλουσι φερθή επ' και διά να συναχθή προς αυτόν ο Ισραήλ, και θέλω ώμων· 23 και βασιλείς θέλουσιν είσθαι οι παιδοτρόφοι δοξασθή εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, και ο Θεός σου και αι βασιλίσσαις αυτών αι τροφοί σους θέλουσι μου θέλει είσθαι η δύναμις μου· 6 και είπε, Μικρόν σε προσκυνήσει με το πρόσωπον προς την γην και είναι το να ήσαι δούλος μου διά να ανορθώσης τας γλείφει το χώμα των ποδών σου· και θέλεις γνωρίσει, φυλάς του Ιακώβ και να επαναφέρης το υπόλοιπον ότι εγώ είμαι ο Κύριος και ότι οι προσμένοντές με του Ισραήλ· θέλω προσέτι σε δώσει φως εις τα έθνη, δεν θέλουσιν αισχυνθή. 24 Δύναται το λάφυρον να διά να ήσαι η σωτηρία μου έως εσχάτου της γης. 7 αφαιρεθή από του ισχυρού ή να ελευθερωθώσιν οι Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής του Ισραήλ, ο Άγιος δικαίως αιχμαλωτισθήνες; 25 Άλλ! ο Κύριος ούτω λέγει αυτού, προς εκείνον τον οποίον καταφρονεί άνθρωπος, Και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θέλουσιν αφαιρεθή προς εκείνον τον οποίον βδελύτεται έθνος, προς τον και το λάφυρον του τρομερού θέλει αποστασθή· διότι δούλον των εξουσιαστών· Βασιλείς θέλουσι σε ιδεί εγώ θέλω δικολογήσει προς τους δικολογούντας κατά και σηκωθή, ηγεμόνες και θέλουσι σε προσκυνήσει, σου και εγώ θέλω σώσει τα τέκνα σου. 26 Τους δε καταθλίβοντάς σε θέλω κάμει να φάγωσι τας ιδιαίς αυτών σάρκας και θέλουσι μεθυσθή με το ίδιον αυτών αίμα, ως με νέον οίνον· και θέλει γνωρίσει πάσα σαρξ, οτι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρ σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ.

50 Ούτω λέγει Κύριος· Που είναι το έγγραφον του διαζυγίου της μητρός σας, δι! οι απέβαλον αυτήν; ή τις είναι εκ των δανειστών μου, εις τον οποίον σας επώλησα; Ιδού, διά τας ανομίας σας επωλήθητε, και διά τας παραβάσεις σας απεβλήθη η μήτρα σας. 2 Διά τι, ότε ήλθον, δεν υπήρχεν ουδείς; και ότε εκάλεσα, δεν υπήρχεν ο αποκρινόμενος; Εσμικρύνθη ποσώς η χειρ μου, ώστε να μη δύναται να λυτρώσω; ή δεν έχω δύναμιν να ελευθερώσω; Ιδού, εγώ με την επιτίμησην μου εξήρανα την θάλασσαν, έκαμα έρημον τους ποταμούς οι ιχθύες αυτών εξηράνθησαν δι! έλλειψιν ύδατος και απεθάνονταν υπό διψής. 3 Εγώ πειρειδύνω τους ουρανούς σκότος και θέτω σάκκον το περικάλλυμα αυτών. 4 Κύριος ο Θεός έδωκεν εις εμέ γλώσσαν πεταδευμένων, διά να εξεύρω πως να λαλήσω λόγον εν καιρώ προς τον βεβαρυμένον εγείρει από πρωΐ εις πρωΐ, εγείρει το ωτίον μου, διά να ακούω ως οι πεπαιδευμένοι. 5 Κύριος ο Θεός ήνοιξεν ωτίον εν εμού και εγώ δεν ηπείθησα ουδέ εστράφην οπίσω. 6 Τον νώτον μου έδωκα εις τους μαστιγύντας και τας σιαγόνας μου εις τους μαδίζοντας δεν έκρυψα το πρόσωπόν μου από υβρισμών και εμπτυσμάτων. 7 Διότι Κύριος ο Θεός θέλει με βοηθήσει· διά τούτο δεν ενετράπην· διά τούτο έθεσα το πρόσωπόν μου ως πέτραν σκληράν και εξεύρω ότι δεν θέλω καταισχυνθή. 8 Πλησίον είναι ο δικαιόνων με· τις θέλει κριθή με! εμού· ας παρασταθώμεν ομού τις είναι η αντιδίκος μου· ας πλησιάσῃ εις εμέ. 9 Ιδού, Κύριος ο Θεός θέλει με βοηθήσει· διά τούτο θέλει με καταδικάσει ιδού, πάντες ούτοι θέλουσι παλαιωθή ως ιμάτιον ο σκώληξ θέλει καταφάγει αυτούς. 10 Τις είναι μεταξύ σας ο φοβιθύνεος τον Κύριον, ο υπακούων εις την φωνήν του δούλου αυτού· ούτος, και αν περιπατή εν σκότει και δεν έχῃ φως, ας θαρρή επί το όνομα του Κυρίου και ας επιστηρίζεται επί τον Θεόν αυτού. 11 Ιδού, πάντες σεις,

οι ανάπτοντες πυρ και περικυκλούμενοι με σπινθήρας, **16** Και έθεσα τους λόγους μου εις το στόμα σου και σε περιπατείτε εν τω φωτί του πυρός σας και διά των εσκέπασα με την σκιάν της χειρός μου, διά να στερεώσω τους ουρανούς και να θεμελιώσω την γῆν· και διά να είπω προς την Σιών, Λαός μου είσαι. **17** Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ανάστηθι, Ιερουσαλήμ, ήτις ἐπιεις εκ της χειρός του Κυρίου το ποτήριον του θυμού αυτού· ἐπιεις, εξεκένωσας και αυτήν την τρυγίαν του ποτηρίου της ζάλης. **18** Εκ πάντων των ιιών, τους οποίους εγέννησε, δεν υπάρχει ο οδηγώντας αυτήν· ουδέ είναι εκ πάντων των ιιών, τους οποίους εξέθρεψεν, ο πιάνων αυτήν εκ της χειρός.

51 Ακούσατέ μου, σεις οι ακολουθούντες την δικαιοσύνην, οι ζητούντες τον Κύριον· εμβλέψατε εις τον βράχον, εκ του οποίου ελατομήθητε, και εις το στόμιον του λάκκου, εκ του οποίου ανωρύχθητε.

2 Εμβλέψατε εις τον Αβραάμ τον πατέρα σας και εις την Σάραν, ήτις σας εγέννησε· διότι εκάλεσα αυτόν όντα ένα και ευλόγησα αυτόν και επλήμθυνα αυτόν. **3** Ο Κύριος λοιπόν θέλει παρηγορήσει την Σιών· αυτὸς θέλει παρηγορήσει πάντας τους ηρημωμένους τόπους αυτής· και θέλει κάμει την ἔρημον αυτής ως την Εδέμ και την ερημίαν αυτής ως παράδεισον του Κυρίου· ευφροσύνη και αγαλλίασις θέλει ευρίσκεσθαι εν αυτῇ, δοξολογία και φωνή αινέσεως. **4** Ακούσον μου, λαέ μου· και δος ακρόασιν εις εμέ· έθνος μου διότι νόμος θέλει εξέλθει παρ' εμού και θέλω στήσει την κρίσιν μου διά φως των λαών. **5** Η δικαιοσύνη μου πλησιάζει· η σωτηρία μου εξήλθε και οι βραχίονές μου θέλουνται κρίνει τους λαούς· αι νήσοι θέλουνται προσμένει εμέ· και θέλουνται επλίζει επὶ τον βραχίονα μου. **6** Υψώσατε τους οφθαλμούς σας εις τους ουρανούς και βλέψατε εις την γην κάτω· διότι οι ουρανοί θέλουνται διαλυθή ως καπνός και η γη θέλει παλαιωθή ως ιμάτιον και οι κατοικούντες εν αυτῇ θέλουνται αποθάνει εξίσου· αλλ' η σωτηρία μου θέλει είσθαι εις τον αιώνα και η δικαιοσύνη μου δεν θέλει εκλείψει. **7** Ακούσατέ μου, σεις οι γνωρίζοντες δικαιοσύνην· λαέ, εν τη καρδίᾳ του οποίου είναι ο νόμος μου· μη φοβείσθε τον ονειδισμόν των ανθρώπων μηδέ ταράττεσθε εις τας ύβρεις αυτών. **8** Διότι ως ιμάτιον θέλει καταφάγει αυτούς ο σκώληξ και ως μαλλίον θέλει καταφάγει αυτούς ο σκώρος· αλλ' η δικαιοσύνη μου θέλει μένει εις τον αιώνα και η σωτηρία μου εις γενέας γενεών. **9** Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ενδυθητι την δύναμιν σου, Σιών· ενδύθητι τα ιμάτια της μεγαλοπρεπείας σου, Ιερουσαλήμ, πόλις αγίας διότι του λοιπού δεν θέλει πλέον εισέλθει εις σε ο απερίτητος και ακάθαρτος.

52 Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ενδύθητι την δύναμιν σου, Σιών· ενδύθητι τα ιμάτια της μεγαλοπρεπείας σου, Ιερουσαλήμ, πόλις αγίας διότι του λοιπού δεν θέλει πλέον εισέλθει εις σε ο απερίτητος και ακάθαρτος.

2 Εκτινάχθητι από το χώμα· σηκώθητι, κάθησον, Ιερουσαλήμ· λύσον τα δεσμά από του τραχήλου σου, αιχμάλωτος θυγάτηρ της Σιών. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος Επωλήθητε διά μηδέν και θέλετε λυτρωθή άνευ αργυρίου. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο λαός μου κατέβη το πρότερον εις την Αίγυπτον διά να παροικήσῃ κακούς· εκεί και οι Αστόριοι ανατίως κατέθλιψαν αυτούς. **5** Τώρα λοιπόν, τι ἔχω να κάμω εδώ, λέγει Κύριος, επειδή ο λαός μου ελήητη διά μηδέν; οι εξουσιάζοντες επ' Ραάβ και τραυματίσας τον δράκοντα; **10** Δεν είσαι συ, ο ποιήσας τα βάθη της θαλάσσης οδόν διαβάσεως των λελυτρωμένων; **11** Και οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουνται επιστρέψει και ελθεῖν αν αλαλαγμών εις Σιών· είμαι ο λαλών· ιδού, εγώ. **7** Πόσον ωραίοι είναι επί των και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουνται απολαύσει· η λύπη και ο στεναγμός θέλουνται φύγει. **12** Εγώ, εγώ είμαι ο παρηγορών υμάς. Συ τις είσαι και φοβείσαις από ανθρώπουν θνητούν και από υιούν ανθρώπουν, όστις θέλει γείνει ως χόρτος· **13** και ελημόνησας Κύριον τον Ποιητήν σου, τον εκτείναντα τους ουρανούς και θεμελιώσαντα την γῆν· και εφοβείσο πάντοτε καθ' ημέραν την οργήν του καταθλίβοντός σε, ως εάν ήτο έτοιμος να καταστρέψῃ· και που είναι τώρα η οργή εγύμνωσε τον ἀγίον βραχίονα αυτού ενώπιον πάντων του καταθλίβοντος; **14** Ο ηχηραλωτισμένος σπεύδει των εθνών· και πάντα τα πέρατα της γης θέλουνται ιδεί να λυθή και να μη αποθάνειν τω λάκκων μηδέ να την σωτηρίαν του Θεού ημών. **11** Σύρθητε, στερηθή τον ἄρτον αυτού· **15** διότι εγώ είμαι Κύριος εξέλθετε εκείθεν, μη εγγίστε ακάθαρτον· εξέλθετε εκ ο Θεός σου, ο ταράττων την θάλασσαν και ηχούνται τα μέσουν αυτής καθαρίσθητε σεις οι βαστάζοντες τα σκεύη κύματα αυτής Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού. του Κυρίου· **12** διότι δεν θέλετε εξέλθει εν βίᾳ, ουδέ

μετά φυγής θέλετε οδοιπορήσει διότι ο Κύριος θέλει πλειότερα είναι τα τέκνα της ηρημωμένης παρά υπάγει έμπροσθέν σας και ο Θεός του Ισραήλ θέλει τα τέκνα της εχούσης τον ἄνδρα, λέγει Κύριος. 2 είσθαι η οπισθοφυλακή σας. 13 Ιδού, ο δούλος μου Πλάτυνον τον τόπον της σκηνής σου και ας εκτείνωσι θέλει ευοδωθή θέλει υψωθή και δοξασθή και αναβή τα παραπετάσματα των κατοικιών σου μη φεισθής υψηλά σφόδρα. 14 Καθώς πολλοί έμειναν εκστατικοί μάκρυνον τα σχοινία σου και στερέωσον τους πασσάλους επί σε, τόσον ήτο το πρόσωπον αυτού ἀδόξον παρά σου. 3 Διότι θέλεις εκταθή εις τα δεξιά και εις τα αριστερά παντός ανθρώπουν και το είδος αυτού παρά των ιυών και το σπέρμα σου θέλει κληρονομήσει τα έθνη και των ανθρώπων. 15 Ούτω θέλει ραντίσει πολλά ἔθνη: θέλει κάμει τας ηρημωμένας πόλεις να κατοικισθώσι. 4 οι βασιλεῖς θέλουσι φράξει το σόμα αυτών επ' αυτούν διότι θέλουσιν ιδεί εκείνο το οποίον δεν ελαλήθη πολλά διότι δεν θέλεις αισχυνθή διότι θέλεις λησμονήσει την προς αυτούς και θέλουσι νοίσει εκείνο, το οποίον δεν ήκουσαν.

53 Τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; 2 διότι ανέβη ενώπιον αυτού ως τρυφερόν φυτόν και ως ρίζα από ξηράς γῆς δεν ἔχει είδος ουδέ κάλλος και είδομεν αυτόν και δεν είχεν ωραίοτητα ώστε να επιθυμώμεν αυτόν. 3 Καταπεφρονημένος και απερριμένος υπό των ανθρώπων ἀνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθενείας και ως ἀνθρωπος από τον οποίου αποστρέφει τις το πρόσωπον, κατεφρονήθη και ως ουδέν ελογίσθημεν αυτόν. 4 Αυτός τωντί τας ασθενείας ημών εβάστασε και τας θλίψεις ημών επεφορτίσθη τημείς δε ενοιμόσωμεν αυτόν τετραυματισμένον, πεπληγώμενον υπό Θεού και τεταλαιπωρημένον. 5 Άλλ' αυτός ετραυματίσθη διά τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημών η τιμωρία, ήτις ἔφερε την ειρήνην ημών, ἥτο επ' αυτόν και διά των πληγών αυτού ημείς ιάθημεν. 6 Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα: εστράφημεν ἔκαστος εις την οδόν αυτού· και ο Κύριος ἔθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών. 7 Αυτός ἥτο κατατεθιμένος και βεβασανισμένος αλλά δεν ήνοιξε το σόμα αυτού· εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν, και ως πρόβατον ἐμπροσθεν του κείροντος αυτό ἀφωνον, ούτω δεν ήνοιξε το σόμα αυτού. 8 Από καταθλίψεως και κρίσεως ανηρπάχθη· την δε γενεάν αυτού τις θέλει διηγηθή; διότι εσηκωθή από της γης των ζωντων· διά τας παραβάσεις του λαού μου ετραυματίσθη. 9 Και ο τάφος αυτού διωρίσθη μετά των κακούργων πλην εις τον θάνατον αυτού εστάθη μετά του πλουσίουν· διότι δεν ἔκαμεν ανομίαν ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. 10 Άλλ' ο Κύριος θηέλησε να βασανίστη αυτούν εταλαιπώρησεν αυτόν. Αφοί όμως δώσης την ψυχήν αυτού προσφοράν περί αμαρτίας, θέλει ιδεί ἔγκονα, θέλει μακρύνει τας ημέρας αυτού, και το θέλημα του Κυρίου θέλει ευοδωθή εν τη χειρί αυτού. 11 Θέλει ιδεί τους καρπούς του πόνου της ψυχής αυτού και θέλει χορτασθή ο δικαιος δούλος μου θέλει δικαιώσει πολλούς διά της επιγνώσεως αυτού· διότι αυτός θέλει βαστάσει τας ανομίας αυτών. 12 Διά τούτο θέλω δώσει εις αυτόν μερίδα μετά των μεγάλων και τους ισχυρούς θέλει μοιρασθή λάφυρον, διότι παρέδωκε την ψυχήν αυτού εις θάνατον και μετά ανόμων ελογίσθη και αυτός εβάστασε τας αμαρτίας πολλών και θέλει μεσιτεύσει πολλούς διά της επιγνώσεως αυτού· διότι αυτός θέλει πάντες οι διψώντες, έλθετε εις τα ύδατα· και οι μη ἔχοντες αργύριον, έλθετε, αγοράσατε και φάγετε· ναι έλθετε, αγοράσατε οίνον και γάλα ἀνευ αργυρίου και ἀνευ αντιτίμου. 2 Διά τι εξοδεύετε αργύρια ουχί εις ἄρτον; και τον κόπον σας ουχί εις χορτασμόν; ακούσατε μου μετά προσοχής και θέλετε φάγει αγαθά και η ψυχή σας θέλει ευφρανθή εις το πάχος. 3 Κλίνατε το ωτίον σας και έλθετε προς εμένα, λέγει ο Κύριος.

54 Ευφράνθητι, στέίρα, η μη τίκτουσα· αναβόησον εν αγαλλιάσει και τέρπου, η μη ωδίνουσα· διότι

ακούσατε και η ψυχή σας θέλει ζήσει· και θέλω κάμει προς εσάς αιώνιον διαθήκην, τα ελέη του Δαφίδ τα μου θέλει ονομάζεσθαι, Οίκος προσευχής διά πάντας πιστά. **4** Ιδού, έδωκα αυτόν μαρτύριον εις τους λαούς, τους λαούς. **8** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο συνάγων πιστά· και προστάττοντα εις τους λαούς. **5** Ιδού, θέλεις και άλλους εις αυτόν, εκτός των συνηγμένων αυτού. καλέσει έθνος, το οποίον δεν εγνώριζες· και έθνη, τα ζώα του αγρού, πάντα οποία δεν σε εγνώριζον, θέλουσι τρέξει προς σε, διά τα Θηρία του δάσους. **10** Οι δε φύλακες αυτού είναι Κύριον τον Θεόν σου και διά τον Ἅγιον του Ισραὴλ· τυφλοί· πάντες χωρίς νοήσεως· πάντες κύνες ἄλαλοι, διότι σε εδόξασε. **6** Ζητείτε τον Κύριον, ενόσω δύναται μη δυνάμενοι να υλακτήσωσι κοινώμενοι, κοιτάμενοι, να ευρεθῇ επικαλείσθε αυτόν, ενόσω είναι πλησίον. **7** σαρπάντες νυσταγμόν· **11** ναι, κύνες αδηφάγοι, οίτινες Ας εγκαταλίπῃ ο ασεβής την οδόν αυτού και ο ἀδικός δεν γνωρίζουσι χορτασμόν και ποιμένες, οίτινες δεν τας βουλάς αυτού· και ας επιστρέψῃ προς τον Κύριον, γνωρίζουσαν σύνεσιν· πάντες είναι εστραφμένοι προς την οδόν αυτών, ἔκαστος εις το μέρος αυτού, διά το κέρδος αυτών. **12** Θέλετε, λέγουσι, θέλω φέρει οίνον και θέλομεν μεθυσθή με σίκερα· και αύριον θέλει είσθαι **13** ας η ημέρα αὕτη, πολύ πλέον ἀφθονος.

της γης, ούτως αι οδοί μου είναι ψηλότεραι των οδών υμών και αι βουλαί μου των βουλών υμών. **10** Διότι καθώς καταβαίνει η βροχή και η χιών εκ του ουρανού και δεν επιστρέψει εκεί, αλλά ποτίζει την γην και κάμνει αυτήν να εκφύνει και να βλαστάνει, διά να δώση σπόρον εις τον σπέρωντα και ἄρτον εις τον εσθίοντα, **11** ούτω θέλει είσθαι ο λόγος μου ο εξερχόμενος εκ του στόματός μου· δεν θέλει επιστρέψει εις εμένεις, αλλά θέλει εκτελέσει το θέλημά μου και θέλει ευδωθή εις δότην, τι αυτόν αποστέλλω. **12** Διότι θέλετε εξέλθειν εχαρά και οδηγηθήνει ειναρχίην· τα ὄρη και οι λόφοι θέλουσιν αντηχήσει εμπροσθέν εας υπό αγαλλιάσεως και πάντα τα δένδρα του αγρού θέλουσιν επικροτήσει τας χειράς. **13** Αντί της ακάνθης θέλει αναβήν κυπαρίσσος, αντί της κνίδης θέλει αναβήν μυρσίνη· και τούτο θέλει είσθαι εις τον Κύριον διά δόνομα, διά σημείον αιώνιον, το οποίον δεν θέλει εκλείψει.

56 Ούτω λέγει Κύριος Φυλάττετε κρίσιν και κάμνετε δικαιοσύνην· διότι η σωτηρία μου πλησιάζει να έλθῃ και η δικαιοσύνη μου να αποκαλυφθῇ. **2** Μακάριος ο ἀνθρώπος ὅστις κρατεῖ αυτό· ὅστις φυλάττει το σάββατον, ώστε να μη βεβηλώσῃ αυτό, και κρατεῖ την χειρα αυτού, ώστε να μη πράξῃ μηδὲν κακόν. **3** Ο δε υἱός του αλλογενούς, ο προστεθεμένος εις τον Κύριον, ας μη είπῃ, λέγων, Ο Κύριος διόλου θέλει μη χωρίσει από του λαού αυτού· μηδὲ ο ευνούχος ας λέγῃ· Ιδού, εγώ είμαι δένδρον ξηρόν. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος εις τους ευνούχους, δούι φυλάττουται τα σάββατά μου και εκλέγουνται τα αρέσκοντα εις εμέ και κρατούντι την διαθήκην μου, **5** εις αυτούς μάλιστα θέλω δώσει ειν τω οίκω μου και εντός των τειχών μου τόπον και ονόμα καλήτερον παρά των υιών και των θυγατέρων· εις αυτούς θέλω δώσει ονόμα αιώνιον, το οποίον δεν θέλει εκλείψει. **6** Περὶ δε των υιών του αλλογενούς, οίτινες ήθελον προστεθή εις τον Κύριον, διά να δουλεύωσιν εις αυτόν και να αγαπώσι το ονόμα του Κυρίου, διά να ήναι δούλοι αυτού· όσοι φυλάττουται το σάββατον, ώστε να μη βεβηλώσωσιν αυτό και κρατούσι την διαθήκην μου· **7** και τούτους θέλω φέρει εις το ἄγιον μου όρος και θέλω ευφράνει αυτούς εν τω οίκω της προσευχής μου· τα ολοκαυτώματα αυτών και αι θυσίαι αυτών θέλουσιν είσθαι δεκτά επι το θυσιαστήριόν μου· διότι ο οίκος

τους διεσκορπισμένους του Ισραὴλ· θέλω συνάξει έτι και άλλους εις αυτόν, εκτός των συνηγμένων αυτού. **9** Έλθετε, φάγετε, πάντα τα ζώα του αγρού, πάντα τα Θηρία του δάσους. **10** Οι δε φύλακες αυτού είναι Κύριον τον Θεόν σου και διά τον Ἅγιον του Ισραὴλ· τυφλοί· πάντες χωρίς νοήσεως· πάντες κύνες ἄλαλοι, διότι σε εδόξασε. **6** Ζητείτε τον Κύριον, ενόσω δύναται μη δυνάμενοι να υλακτήσωσι κοινώμενοι, κοιτάμενοι, να ευρεθῇ επικαλείσθε αυτόν, ενόσω είναι πλησίον. **7** σαρπάντες νυσταγμόν· **11** ναι, κύνες αδηφάγοι, οίτινες Ας εγκαταλίπῃ ο ασεβής την οδόν αυτού και ο ἀδικός δεν γνωρίζουσι χορτασμόν και ποιμένες, οίτινες δεν τας βουλάς αυτού· και ας επιστρέψῃ προς τον Κύριον, γνωρίζουσαν σύνεσιν· πάντες είναι εστραφμένοι προς την οδόν αυτών, ἔκαστος εις το μέρος αυτού, διά το κέρδος αυτών. **12** Έλθετε, λέγουσι, θέλω φέρει οίνον και θέλομεν μεθυσθή με σίκερα· και αύριον θέλει είσθαι **13** ας η ημέρα αὕτη, πολύ πλέον ἀφθονος.

57 Ο δίκαιος αποθνήσκει και ουδείς βάλλει τούτο εν τη καρδία αυτού· και οι ἄνδρες ελέους συλλέγονται, χωρίς να εννοή τις, αν ο δίκαιος συλλέγεται απ' ἐμπροσθεν της κακίας. **2** Θέλει εισέλθει εις ειρήνην· οι περιπατούντες εν τη ευθύτητι αυτών, θέλουσιν αναπαυθή εν ταις κλίναις αυτών. **3** Σεις δε οι υιοί της μαγίσσης, σπέρμα μοιχού και πόρνης, πλησιάσατε εδώ. **4** Κατά τίνος εντυφάτε; κατά τίνος επλαύνατε το στόμα, εξετείνατε την γλώσσαν; δεν είσθε τέκνα ανομίας, σπέρμα ψεύδους, **5** φλογιζόμενοι με τα είδωλα υπό παν δένδρον πράσινον, σφάζοντες τα τέκνα εν ταις φάραγξιν, υπό τους κρήμνους των βράχων; **6** Η μερις σου είναι μεταξύ των χαλίκων των χειμάρρων· ούτοι, ούτοι είναι η κληρονομία σου· και εις αυτούς εξέχεις σπονδάς, προσέφερες προσφοράν εξ αλφίτων εις ταύτα θέλω ευαρεστηθή; **7** Επί όρους υψηλού και μετεώρου έβαλες την κλίνην σου και εκεί ανέβης διά να προσφέρης θυσίαν. **8** Και οπίσω των θυρών και των παραστατών ἔστησας το μνημόσυνόν σου· διότι εξεκέπασας σεαυτήν αποστατήσασα απ' εμού και ανέβης επλαύνας την κλίνην σου και συνεφώνησας μετ' εκείνων γηγάπτησας την κλίνην αυτών, εξέλεξας τους τόπους: **9** υπήγεις μάλιστα προς τον βασιλέα με χρίσματα και οὐξησας τα αρώματά σου και απέστειλας μακράν τους πρόσβετις σου και εταπείνωας σεαυτήν μέχρις ἄδου. (**Sheol h7585**) **10** Εκοπίασας εις το μάκρος της οδού σου· και δεν είπας, εις μάτην κοπιάων εύρηκας το ζην διά της χειρός σου· διά τούτο δεν απέκαμες. **11** Και τίνα επιτοήθης ή εφοβήθης, ώστε να ψευσθής και να μη με ενθυμηθής μηδέ να θέστης τούτο εν τη καρδία σου· δεν είναι, διότι εγώ εισώπησα, μάλιστα προ πολλού, διά τούτο συ δεν με εφοβήθης; **12** Εγώ θέλω απαγγείλει την δικαιοσύνην σου και τα ἔργα σου όμως δεν θέλουσι σε ωφελήσει. **13** Όταν αναβοήσης, ας σε ελευθερώσωσιν οι συνηγμένοι σου· αλλ' ο ἀνέμος θέλει αφαρπάσει πάντας αυτούς· η ματαίστης θέλει λάβει αυτούς· ο ελπίζων όμως επ' εμέ θέλει κληρονομήσει την γην και αποκτήσει το ἄγιον μου όρος. **14** Και θέλω ειπεῖ, Υψώσατε, υψώσατε, ετοιμάσατε την οδόν, εκβάλετε το πρόσκομμα από της οδού του λαού μου. **15** Διότι ούτω λέγει ο Ὕψιστος και ο Υπέρτατος, ο κατοικών την αιωνιότητα, του οποίου το ονόμα είναι Ο Αγιος· Εγώ κατοικώντας σε υψηλούς και εν αγίω τόπω· και μετά

του συντετριμμένου την καρδίαν και του ταπεινού το ψυχήν σου εν ανομβρίας και παχύνει τα οστά πνεύμα, διά να ζωποιώ το πνεύμα των ταπεινών και σου και θέλεις είσθαι ως κήπος ποτιζόμενος και ως να ζωποιώ την καρδίαν των συντετριμμένων. **16** Διότι πηγή ύδατος, της οποίας τα ύδατα δεν εκλείπουσι. δεν θέλω δικολογεί αιωνίως ουδέ θέλω είσθαι πάντοτε **12** Και οι από σου θέλουσιν οικοδομήσει τας παλαιάς ωργισμένος επειδή τότε ήθελον εκλείψει απ' έμπροσθέν ερημώσεις θέλεις ανεγέρει τα θεμέλια πολλών γενεών μου το πνεύμα και αι ψυχαί τας οποίας έκαμον. **17** Διά και θέλεις ονομασθή, Ο επιδιορθωτής των χαλασμάτων, την ανομίαν της αισχροκερδείας αυτού ωργίσθην και επάταξα αυτόν ἔκρυψα το πρόσωπόν μου και ωργίσθη αποστρέψης τον πόδα σου από του σαββάτου, από του αλλά αυτός η κολούθησε πεισματωδός την οδόν της να κάμνης τα θελήματά σου εν τη αγίᾳ μου ημέρα, και ονομάζης το σάββατον τρυφήν, αγίαν ημέραν του ιατρεύσει αυτούν· και θέλω οδηγήσει αυτούν και δώσει πάλιν παρηγορίας εις αυτόν και εις τους τεθλιμμένους αποδέξης σου μηδέ ευρίσκων εν αυτώ το θέλημά σου μηδέ αυτού. **18** Είδον τας οδούς αυτού και θέλω καρδίας αυτού. **19** Εγώ δημηουργώ των καρπόν των χειλέων λαλών τους λόγους σου, **14** τότε θέλεις εντυφώφα εν ειρίνην, ειρήνην, εις τον μακράν και εις τον πλησίον, Κυρίων και εγώ θέλω σε ιππεύσει επί τους υψηλούς λέγει Κύριος· και θέλω ιατρεύσει αυτούν. **20** Οι δε ασεβείς τόπους της γης και σε θρέψει με την κληρονομίαν του είναι ως η τεταραγμένη θάλασσα, όταν δεν δύναται να ησυχάσῃ· και τα κύματα αυτής εκρίπτουσι καταπάτημα και πηλόν. **21** Ειρήνη δεν είναι εις τους ασεβείς, λέγει ο Θεός μου.

58 Αναβόθησον δυνατά, μη φεισθής ύψωσον την φωνήν σου ως σάλπιγγα και ανάγγειλον προς τον λαόν μου τας ανομίας αυτών και προς τον οίκον Ιακώβ τας αμαρτίας αυτών. **2** Με ζητούντον όμως καθ' ημέραν και επιθυμούσι να μανθάνωσι τας οδούς μου, ως έθνος το οποίον ἔκαμε δικαιοσύνην και δεν εγκατέλιπτε την κρίσιν του Θεού αυτού· ζητούσι παρ' εμού κρίσεις δικαιοσύνης επιθυμούσι να πλησιάζωσιν εις τον Θεόν. **3** Διά τι ενηστεύσαμεν, λέγουσι, και δεν είδες; εταλαιπωρήσαμεν την ψυχήν ημών και δεν εγγνώρισας; Ιδού, εν τη ημέρᾳ της νηστείας σας ευρίσκετε ηδονήν και καταθλίβετε πάντας τους μισθωτούς σας. **4** Ιδού, νηστεύετε διά δίκας και ἐρίδας και γρονθίζετε ασεβώς μη νηστεύετε, καθώς την σήμερον, διά να ακουσθή ἀνωθεν η φωνή σας. **5** Τοιαύτη είναι η νηστεία, την οποίαν εγώ εξέλεξα; να ταλαιπωρή ο ἀνθρωπός την ψυχήν αυτού μίαν ημέραν; να κλίνη την κεφαλήν αυτού ως σπάτον και να υποστρόνη σάκκον και στάκτην εις εαυτόν; νηστείαν θέλεις ονομάσει τούτο και ημέραν δεκτήν εις τον Κύριον; **6** Η νηστεία την οποίαν εγώ εξέλεξα, δεν είναι αύτη; το να λύνης τους δεσμούς της κακίας, το να διαλύνης τα βαρέα νφορία και το να αφίνης ελευθέρους τους καταδεύναστευμένους και το να συντρίβης πάντα ζυγόν; **7** Δεν είναι το να διαιμοιάζεις τον ἄρτον σου εις τον πεινώντα και να εισάγης εις την οικίαν σου τους αστέγους πτωχούς; όταν βλέπης τον γυμνόν, να ενδύνης αυτόν, και να μη κρύπτης σεαυτόν από της σάρκός σου; **8** Τότε τη φως σου θέλει εκλάμψει ως η αγή και η ηγεία σου ταχέως θέλει βλαστήσει και η δικαιοσύνη σου θέλει προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου η δόξα του Κυρίου θέλει είσθαι η οπισθοφυλακή σου. **9** Τότε θέλεις κράζει και ο Κύριος θέλει αποκρίνεσθαι: θέλεις φωνάζει και εκείνος θέλει λέγει, Ιδού, εγώ. Εάν εκβάλης εκ μέσου σου τον ζυγόν, την ανάτασιν του δακτύλου και τους ματαίους λόγους: **10** και ανοίγης την ψυχήν σου προς τον πεινώντα και ευχαριστής την τεθλιμμένην ψυχήν τότε το φως σου θέλει ανατέλλει εν τω σκότει και το σκότος σου θέλει είσθαι ως μεσημβρία. **11** Και ο Κύριος θέλει σε οδηγεί πάντοτε και χορταίνει

την ψυχήν σου εν ανομβρίας και παχύνει τα οστά πνεύμα, διά της οποίας τα ύδατα δεν εκλείπουσι. **12** Και οι από σου θέλουσιν οικοδομήσει τας παλαιάς ωργισμένος επειδή τότε ήθελον εκλείψει απ' έμπροσθέν ερημώσεις θέλεις ανεγέρει τα θεμέλια πολλών γενεών μου το πνεύμα και αι ψυχαί τας οποίας έκαμον. **13** Διά και θέλεις ονομασθή, Ο επιδιορθωτής των οδών διά τον κατοικισμόν. **14** Εάν ονομασθής των οδών διά τον κατοικισμόν. **15** Εάν επάταξα αυτόν ἔκρυψα το πρόσωπόν μου και ωργίσθη αποστρέψης τον πόδα σου από του σαββάτου, από του αλλά αυτός η κολούθησε πεισματωδός την οδόν της να κάμνης τα θελήματά σου εν τη αγίᾳ μου ημέρα, και ονομάζης το σάββατον τρυφήν, αγίαν ημέραν του ιατρεύσει αυτούν· και θέλω οδηγήσει αυτούν και δώσει πάλιν παρηγορίας εις αυτόν και εις τους τεθλιμμένους αποδέξης σου μηδέ ευρίσκων εν αυτώ το θέλημά σου μηδέ αυτού. **16** Εγώ δημηουργώ των καρπόν των χειλέων λαλών τους λόγους σου, **17** τότε θέλεις εντυφώφα εν ειρίνην, ειρήνην, εις τον μακράν και εις τον πλησίον, Κυρίων και εγώ θέλω σε ιππεύσει επί τους υψηλούς λέγει Κύριος· και θέλω ιατρεύσει αυτούν. **18** Οι δε ασεβείς τόπους της γης και σε θρέψει με την κληρονομίαν του πατρός σου Ιακώβ διότι το στόμα τον Κυρίον ελάλησε.

59 Ιδού, η χειρ του Κυρίου δεν εσμικρύνθη, ώστε να μη δύναται να σώση, ουδέ το ωτίον αυτού εβάρυνε, ώστε να μη δύναται να ακούσῃ² αι ανομίαί σας ἔβαλον χωρίσματα μεταξύ υμών και του Θεού υμών, και αι αμαρτίαί σας ἔκρυψαν το πρόσωπον αυτού από σας, διά να μη ακούνη. **3** Διότι αι χειρές σας είναι μεμολυσμέναι από αίματος και οι δάκτυλοί σας από ανομίας τα χείλη σας ελάλησαν φεύδη³ η γλώσσα σας εμελέτησε κακίαν. **4** Ουδέποτε εκζητεῖ την δικαιοσύνην ουδέ κρίνει εν αληθεία θαρρούσιν επί την ματαίότητα και λαλούσι φεύδη⁴ τυλαμφάνουσι κακίαν και γεννώσιν ανομίαν. **5** Βαστίσκουν απά επωάζουσι και ιστὸν αράχνης υφαίνουσιν⁵ οστίς φάγη εκ των ωών αυτών, αποθνήσκει και αν σπάσης κανέν, εξέρχεται έχιδνα. **6** Τα πανία αυτών δεν θελουσι χρητιμεύσει εις ενδύματα, ουδέ θέλουσιν ενδυθή από των έργων αυτών τα έργα αυτών είναι έργα ανομίας, και το έργον της βίας είναι εν ταις χερσίν αυτών. **7** Οι πόδες αυτών τρέχουσι προς το κακόν και σπεύδουσι να χύσωσιν αίμα αθώων· οι διαλογισμοί αυτών είναι διαλογισμοί ανομίας· ερήμωσις και καταστροφή είναι εν ταις οδοίς αυτών. **8** Την οδόν της ειρήνης δεν γνωρίζουσιν και δεν είναι κρίσις εις τα βήματα αυτών· αυτοί εις εαυτούς διέστρεψαν τας οδούς αυτών· πας ο περιπατών εν αυταίς δεν γνωρίζει ειρήνην. **9** Διά τούτο η κρίσις είναι μακράν αφ' ημών και η δικαιοσύνη δεν μας φθάνει προσμένουμεν φως και ιδού, σκότος λάζψιν, και περιπατούμεν εν ζύρῳ. **10** Ψηλαφώμεν τον τοίχον ως οι τυφλοί, και ψηλαφώμεν ως οι μη έχοντες οφθαλμούς εν μεσημβρία προσκόποτεν μως εν νυκτί· είμεθα εν μέσω των αγαθών ως νεκροί. **11** Πάντες βρυχώμεθα ως άρκτοι και στενάζουμεν ως τρυγόνες κρίσιν προσμένουμεν αλλά δεν υπάρχει σωτηρίαν αλλ' είναι μακράν αφ' ημών. **12** Διότι αι παραβάσεις ημών επληθύνθησαν ενώπιον σου, και αι αμαρτίαί ημών είναι μάρτυρες καθ' ημών· διότι μεθ' ημών είναι αι παραβάσεις ημών· και τας ανομίας ημών ημείς γνωρίζουμεν αυτάς· **13** παρέβημεν και εψεύθημεν προς τον Κύριον και απεμαρκύρημεν από οπισθεν του Θεού ημών· ελαλήσαμεν άδικα και στασιαστικά· συνελάβομεν και επροφέραμεν εκ της καρδίας λόγους ψεύδους. **14** Και η κρίσις εστράφη οπίσω και η δικαιοσύνη ίσταται μακράν· διότι η αλήθεια έπεσεν

εν τη οδώ και η ευθύτης δεν δύναται να εισχωρήσῃ. κλεισθή ημέραν και νύκτα, διά να εισάγωσιν εις σε τας
15 Ναι, εξέλιπεν η αλήθεια· και ο εκκλίνων από του δυνάμεις των εθνών και να εισφέρωνται οι βασιλεῖς κακού γίνεται θήραμα. Και είδε Κύριος και δυσηρεστήθη αυτών. **12** Διότι το έθνος και η βασιλεία, τα οποία διτή δεν υπήρχε κρίσις **16** και είδεν ότι δεν υπήρχεν δεν ήθελον σε δουλεύσει, θέλουσιν αφανισθή ναι, ἀνθρώπος, και εθαύμασεν ότι δεν υπήρχεν ο μεσιτεύων τα έθνη εκείνα θέλουσιν ολοκλήρως ερημωμάθη. **13** Η δόξα του Λιβάνου θέλει η ελθεί εις σε, η ἔλατος, η και η δικαιοσύνη αυτού, αυτή εβάστασεν αυτόν. **17** Και πεύκη και ο πύξος ομού, διά να στολίσωσι τον τόπον ενεδύθη δικαιοσύνην ως θώρακα και περιέθηκε την αγιαστήριον μου· και θέλα δοξάσει τον τόπον περικεφαλαίαν της σωτηρίας επί την κεφαλήν αυτού των ποδών μου. **14** Και τα τέκνα των λυπτάστων και εφόρεσεν ως ιμάτιον τα ενδύματα της εκδίκησεως σε θέλουσιν ελθεί υποκλίνοντα προς σέ· και πάντες και ως επένδυμα περιενδύθη τον ζήλον. **18** Κατά τα οι καταφρονήσαντές σε θέλουσι προσκυνήσει τα ίχνη έργα αυτών, ούτω θέλει ανταποδώσει, οργήν εις τους των ποδών σου· και θέλουσι σε ονομάζει, Η πόλις του εναντίους αυτού, ανταπόδοσιν εις τους εχθρούς αυτού· Κυρίου, Η Σιών του Αγίου του Ισραήλ. **15** Αντί του ότι θέλει κάμει ανταπόδοσιν και εις τας νήσους. **19** Και εγκατελείφθης και ειμήνθης, ώστε ουδείς διέβαινε διά θέλουσι φοβηθῆ το όνομα του Κυρίου από δυσμών και μέσου σου, θέλω σε καταστήσει αιώνιον αγαλλίαμα, την δόξαν αυτού από ανατολών ηλίου· όταν ο εχθρός ευφροσύνην εις γενεάς γενεών. **16** Και θέλεις θηλάσει το επέλθη ως ποταμός, το πνέυμα του Κυρίου θέλει υψώσει γάλα των εθνών και θέλεις θηλάσει τους μαστούς των σημαίαν εναντίον αυτού. **20** Και ο Λυτρωτής θέλει ελθεί βασιλέων· και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο εις Σιών και προς τους δύοι εκ του Ιακώβ επιστρέφουσιν Σωτήρ σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ. από της παραβάσεως, λέγει Κύριος. **21** Παρ' εμού δε **17** Αντί χαλκού θέλω φέρει χρυσούν και αντί σιδήρου αυτή είναι η προς αυτούς διαθήκη μου, λέγει Κύριος το θέλω φέρει αργύριον και αντί ξύλου χαλκού και αντί πνεύμαν μου το επί σε και οι λόγοι μου, τους οποίους λίθων σιδήρουν· και θέλω καταστήσει τους αρχηγούς σου έθεσα εν τω στόματί σου, δεν θέλουσι λείψει από τους στόματός σου· από του στόματος του σπέρματός σου ειρήνην και τους επιστάτας σου δικαιοισύνην. **18** Δεν θέλεις πλέον ακούεσθαι βία εν τη γη σου, ερήμωσις και ούτε από του στόματος του σπέρματος του σπέρματός καταστροφή εν τοις ορίοις σου· αλλά θέλεις ονομάζει τα σου, από του νυν και ἄων, λέγει Κύριος.

60 Σηκώθητι, φωτίζουν διότι το φως σου ήλθε, και
η δόξα του Κυρίου ανέτειλεν επί σε. **2** Διότι ίδού,
σκότος θέλει σκεπάσει την γην και ζόφος τα ἔθνη: επί¹
σε όμως θέλει ανατείλει ο Κύριος και η δόξα αυτού
θέλει φανερωθή επί σε. **3** Και τα ἔθνη θέλουσιν ελθεί
εις το φως σου και οι βασιλεῖς εις την λάμψιν της
ανατολής σου. **4** Ὑψωστον κύκλω τους οφθαλμούς σου
και ιδέ πάντες ούτοι συναθροίζονται, ἐρχονται προς σέ²
οι υιοί σου θέλουσιν ελθεί μακρόθεν και αι θυγατέρες
σου θέλουσιν τραφή εις τα πλευρά σου. **5** Τότε θελεις
ιδεί και χαρή, και η καρδία σου θέλει εκπλαγή και
πλατυνθή διότι η αφονία της θαλάσσης θέλει στραφή³
προς σέ⁴ και δυνάμεις των εθνών θέλουσιν ελθεί προς
σε. **6** Πλήθος καμίλων θέλει σε σκεπάσει, αι δρομάδες⁵
του Μαδιάμ και του Γεφά⁶ πάντες οι από Σεβά⁷ βέλουσιν
ελθεί⁸ χρυσίον και λίβανον θέλουσι φέρει⁹ και θέλουσιν
ευαγγελίζονται τους επαίνους του Κυρίου. **7** Πάντα τα
πρόβατα του Κηδάρ θέλουσι συναχθή προς σέ¹⁰ οι κριοί¹¹
του Νεβαϊώθ θέλουσιν είσθαι εις χρήσιν σου¹² θέλουσιν
προσφερθή επί το θυσιαστήριόν μου ευπρόσδεκτοι,
και εγώ θέλω δοξάσει τον οίκον της δόξης μου. **8**
Τίνες είναι οι πετώμενοι ως νέφη και ως περιστεράι
εις τας θυρίδας αυτών; **9** Αι νήσοι βεβαίως θέλουσιν
προσμείνει εμέ και εν πρώτοις τα πλοία της Θαρσείς,
διά να φέρωσι μακρόθεν τους υιούς σου, το αργύριον
αυτών και το χρυσίον αυτών μετ' αυτών, διά το όνυμα
Κυρίου του θεού σου και διά τον Ἀγιον του Ισραήλ, διότι
σε εδόξασε. **10** Και οι υιοί των αλλογενών θέλουσιν
ανοικοδομήσαι τα τείχη σου, και οι βασιλείς αυτών
θέλουσι σε υπηρετήσει διότι εν τη οργή μου σε επάταξα,
πλην διά την εύνοιάν μου σε ηλέσσα. **11** Και αι πύλαι
σου θέλουσιν είσθαι πάντοτε ανοικτάι δεν θέλουσιν

61 Πνεύμα Κυρίου του Θεού είναι επ' εμέ διότι ο Κύριος με ἔχρις διά να ευαγγελίζωμα εις τους πτωχούς με απέστειλε διά να ιατρεύων τους συντετριμένους την καρδίαν, να κηρύξω ελευθερίαν εις τους αιχμαλώτους και ἀνοίκιν δεσμωτηρίου εις τους δεσμίους· **2** διά να κηρύξω ενιαυτόν ευπρόσδεκτον του Κυρίου και ημέραν εκδίκησεως του Θεού ημών· διά να παρηγορήων πάντας τους πενθούντας· **3** διά να θέσω εις τους πενθούντας εν Σιών, να δώσω εις αυτούς ωραίοτητα αντί της στάκης, ἐλαῖον ευφροσύνης αντί του πένθους, στολὴν αινέσσων αντί του πνεύματος της αικήδιας διά να ονομάζωνται δέρδαν δικαιοσύνης, φύτευμα του Κυρίου, εις δόξαν αυτού. **4** Και θέλουσιν ανοικοδομήσει τας παλαιάς ερημώσεις, θέλουσιν ανεγέρει τα αρχαία ερείπια, και θέλουσιν ανακανίσει τας ερήμους πόλεις, τας ηρημωμένας από γενέας γενεών. **5** Και αλλογενείς θέλουσιν ίστασθαι και βόσκει τα ποιμνιά σας, και οι υιοί των αλλογενών θέλουσιν είσθαι οι γεωργοί σας και οι αμπελουργοί σας. **6** Σεις δε ιερείς του Κυρίου θέλετε ονομάζεσθαι λειτουργούς του Θεού ημών θέλουσι σας

λέγει· Θέλετε τρώγει τα αγαθά των εθνών και εις την δόξαν αυτών θέλετε καυχάσθαι. 7 Αντί της αισχύνης σας θέλετε έχει διπλάσια· και αντί της εντροπίας θέλουσιν

ονομάσει αυτούς, Ο Ἅγιος λαός, Ο λελυτρωμένος του Κυρίου και συ θέλεις ονομασθή, Επιζητουμένη, πόλις ουκ εγκαταλελειμένη.

έχει αγαλλίασιν εν τη κληρονομίᾳ αυτών· θένεν εν τη γη αυτών θέλουσι κληρονομήσει το διπλούν· αιώνιος ευφροσύνη θέλει είσθαι εις αυτούς. **8** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγαπών δικαιοσύνην, ο μισών αρπαγήν και αδικίαν· καὶ θέλω ανταποδώσει το ἔργον αυτών πιστά καὶ θέλω κάμει προς αυτούς διαθήκην αιώνιον. **9** Καὶ το σπέρμα αυτών θέλει φημισθή μεταξύ των εθνών καὶ οι ἔκγονοι αυτών μεταξύ των λαών· πας ο βλέπων αυτούς θέλει γνωρίζει αυτούς, ὅτι είναι το σπέρμα, το οποίον ο Κύριος ευλόγησε. **10** Θέλω ευφρανθή τα μέγιστα επί τον Κύριον· η ψυχή μου θέλει αγαλλιασθή εἰς τον Θέον μου· διότι με ενέδυσεν ιμάτιον σωτηρίας, με εφόρεσεν επένδυμα δικαιοσύνης, ως νυμφίον ευπρεπισμένον με μίτραν και ως νύμφην κεκοσμημένην με τα πολύτιμα αυτής καλλωπίσματα. **11** Διότι καθώς η γη αναδίδει το βλάστημα αυτής και καθώς ο κήπος εκφύει τα σπειρόμενα εν αυτώ ούτω Κύριος ο Θεός θέλει κάμει την δικαιοσύνην και την αίνεσιν να βλαστήσωσιν ενώπιον πάγων των εθνῶν.

63 Τις ούτος, ο ερχόμενος εξ Εδώμ, με ιμάτια ερυθρά
εκ Βοσδράς; ούτος ο ἔνδοξος εις την στολήν
αυτού, ο περιπατών εν τη μεγαλείότητι της δυνάμεως
αυτού; Εγώ, ο λαλών εν δικαιοσύνῃ, ο ισχυρός εις
το σώζειν. **2** Διά τι είναι ερυθρά η στολή σου και τα
ιμάτια σου δμοια ανθρώπου πατούντος εν ληνώ; **3**
Επάτησα μόνος τον ληνόν, και ουδείς εικ των λαών ἡτο
μετ' εμού και κατεπάτησα αυτούς εν τω θυμώ μου και
κατελάτισα αυτούς εν τη οργή μου· και το αίμα αυτών
ερραντίσθη επί τα ιμάτια μου και εμόλυνα ὀλήν μου
την στολήν. **4** Διότι η ημέρα της εκδίκησεως ἡτο εν τη
καρδία μου, και ἐφθασεν ο ενιαυτός των λελυτρώμένων
μου. **5** Και περιέβλεψα και δεν υπήρχεν ο βοηθῶν·
και εθαύμασα ὅτι δεν υπήρχεν ο υποστηριζών· ὅθεν ο
βραχίων μου ενήργησε σωτηρίαν εις εμέ· και ο θυμός
μου, αυτός με υπεστήριξε. **6** Και κατεπάτησα τους λαούς
εν τη οργή μου και εμέθυσα αυτούς εκ του θυμού μου
και κατεβίβασα εις την γην το αίμα αυτών. **7** Θέλω
αναφέρει τους οικτιρμούς του Κυρίου, τας αινέσεις του

62 Διά την Σιών δεν θέλω σιωπήσει και διά την Ιερουσαλήμ δεν θέλω ησυχάσει, εωσού η δικαιοισύνη αυτής εξέλθῃ ως λάμψις και η σωτηρία αυτής ως λαμπάς και ομένη. **2** Και θέλουσιν ιδεί τα έθνη την δικαιοισύνην σου και πάντες οι βασιλεῖς την δόξαν σου· και θέλεις ονομασθή με νέον όνομα, το οποίον του Κυρίου το στόμα θέλει ονομάσει. **3** Και θέλεις είσθαι στέφανος δόξης εν χειρί Κυρίου και διάδημα βασιλικόν εν τη παλάμη του Θεού σου. **4** Δεν θέλεις πλέον ονομασθή, Εγκαταλειπμένη· ουδέ τη γη σου θέλει πλέον ονομασθή, Ηρημωμένη· αλλά θέλεις ονομασθή, Η ευδοκία μου εν αυτή· και η γη σου, Η νευνηφευμένη· διότι ο Κύριος ηδούσκεν επί σε, και η γη σου θέλει είσθαι νευνηφευμένη. **5** Διότι καθώς ο νέος νυμφεύεται με παρθένον, ούτως οι υιοί σου θέλουσιν συνοικεί μετά σου· και καθώς ο νυμφίος ευφραίνεται εις την νύμφην, ούτως ο Θεός σου θέλει ευφρανθή εις σε. **6** Επί των τειχών σου, Ιερουσαλήμ, κατέστησα φύλακας, οίτινες ποτέ δεν θέλουσι σιωπά ούτε ημέραν ούτε νύκτα· δοσι ανακαλείτε τον Κύριον, μη φυλάττετε σιωπήν. **7** Και μη δίδετε εις αυτόν ανάπαυσιν, εωσού συστήση και εωσού κάμη την Ιερουσαλήμ αίνεσιν επί της γης. **8** Ο Κύριος ώμοσεν επί την δεξιάν αυτού και επί τον βραχίονα της δυνάμεως αυτού, δεν θέλω δώσει πλέον τον σίτον σου τροφήν εις τους εχθρούς σου· και οι υιοί του αλλογενούς δεν θέλουσι πίνει τον οίνον σου, διά τον οποίον εμόχθησας· **9** αλλ' οι θερίζοντες θέλουσι τρώγει αυτούν και αινεί τον Κύριον· και οι τρυγώντες θέλουσι πίνει αυτόν εν ταῖς αυλαίς της αγιότητός μου. **10** Περάσοτε, περάσοτε διά των πυλών· ετοιμάσατε την οδόν του λαού· επισκευάσατε, επισκευάσατε την οδόν· εκρύψατε τους λίθους· υψώσατε σημαίαν προς τους λαούς. **11** Ιδού, ο Κύριος διεκήρυξεν ἔως των ἀκρών της γης, Είπατε προς την θυγατέρα της Σιών, Ιδού, ο Σωτήρ σου ἔρχεται· ιδού, ο μισθός αυτού είναι μετ' αυτού και το ἔργον αυτού ενώπιον αυτού. **12** Και θέλουσιν

Κυρίου, κατά πάντα δσα ο Κύριος ἔκαμεν εις ημάς, και την μεγάλην αγαθότητα προς τον οίκον Ισραήλ, την οποίαν ἔδειξε προς αυτούς κατά τους οικτηριμούς αυτού και κατά το πλήθος του ελέους αυτού. **8** Διότι επίτε, Βεβαίως λαός μου είναι αυτοί, τέκνα τα οποία δεν θέλουσι ψευδήν και υπῆρξεν ο Σωτήρ αυτών. **9** Κατά πάσας τας θλίψεις αυτών εθίλειτο, και ο ἄγγελος της παρουσίας αυτού ἔσωσεν αυτούς εν τη αγάπῃ αυτού και εν τη ευσπλαγχνίᾳ αυτού αυτός ελύτρωσεν αυτούς: και εσήκωσεν αυτούς και εβάστασεν αυτούς πάσας τας ημέρας του αιώνος. **10** Αυτοί ούμως ηπειθησαν και ελύπτησαν το ἀγιον πνεύμα αυτού· διά τούτο εστράφη ὥστε να γείνη εχθρός αυτών, αυτός επολέμησεν αυτούς. **11** Τότε ενεθυμήθη τας αρχαίας ημέρας, τον Μωϋσῆν, τον λαόν αυτού, λέγων, Ποι είναι ο αναβίβασσας αυτούς από της θαλάσσης μετά του ποιμένος του ποιμνίου αυτού; που ο θέσας το ἀγιον αυτού πνεύμα εν τω μέσω αυτών; **12** Ο οδηγήσας αυτούς διά της δεξιάς του Μωϋσέως με τον ἐνδοξὸν βραχίονα αυτού, ο διασχίσας τα ὑδατα ἐμπροσθεν αυτών, διά να κάμη εις εαυτόν ονόμα αιώνιον; **13** Ο οδηγήσας αυτούς διά της αβύσσου, ως ἵππον διά της ερήμου, χωρίς να προσκόψωσι; **14** Το πνεύμα του Κυρίου ανέπαυσεν αυτούς ως κτήνος καταβαίνον εις την κοιλάδα ούτως ὡδήγησας τον λαόν σου, διά να κάμης εις σεαυτόν ἐνδοξὸν όνομα. **15** Επιβλέψον εξ ουρανού και ιδέ ει της κατοικίας της αγιότητός σου και της δόξης σου· ποι ο ζήλος σου και η δύναμις σου, το πλήθος του ελέους σου και των οικτηριμών σου; απεκλείσθησαν εις εμέ· **16** Συ βεβαίως είσαι ο Πατήρ ημών, αν και ο Αβραάμ δεν εξένρη ημάς και ο Ισραήλ δεν γνωρίζῃ ημάς· συ, Κύριε, είσαι ο Πατήρ ημών· Λυτρωτής ημών είναι το όνομά σου απ' αιώνος. **17** Διά τι Κύριε, αφήκας ημάς να αποπλανώμεθα από των οδών σου και να σκληρύνωμεν την καρδιάν ημών, ὥστε να μη σε φοβώμεθα; επίστρεψον ἐνέκεν των δούλων σου, των φυλών της κληρονομίας σου. **18**

Ως πράγμα ελάχιστον κατεκυρίευσαν τον άγιον σου λαόν· οι εναντίοι ήμών κατεπάτησαν το αγιαστήριόν σου. **19** Κατεστάθημεν ως εκείνοι, επί τους οποίους δεν εδέσποσας ποτέ ουδέ επεκλήθη το ονομά σου επ' αυτούς.

64 Είθε να ἐσχίξεις τους ουρανούς, να κατέβαινεις, να διελύνοντα τα ὄρη εν τη παρουσίᾳ σου, **2** ως πυρ καίον θάμνους, ως πυρ κάμνον το ὑδωρ να κοχλάζῃ, διά να γείνη το ονομά σου γνωστόν εἰς τους εναντίους σου, να λάβῃ τρόμος τα ἔθνη εν τη παρουσίᾳ σου. **3** Ότε ἐκαμες τρομερά πράγματα, οποία δεν επροσμέναμεν, κατέβης, και τα ὄρη διελύθησαν εν τη παρουσίᾳ σου. **4** Διότι εκ του αιώνος δεν ἐμαθον οι ἀνθρωποι, τα ὡτα αυτών δεν δένουσαν, οι οφθαλμοί αυτών δεν εἶδον θέον εκτός σου, διότι να ἐκαμει τοιαύτα εἰς τους επικαλούμενους αυτόν. **5** Ἐρχεσαι εἰς συνάντησιν του ευφρατούνεμον και εργάζομένου δικαιούνην, των ενθυμούμενών σε εν ταις οδοίς σου· ιδού, συ ωργίσθης, διότι ημεὶς ἡμαρτίσαμεν· έαν διεμένομεν εν αυταῖς, ηθέλομεν σωθῆναι; **6** Πάντες τωντι εγέναμεν ως ακάθαρτον πράγμα, και πάσα η δικαιούσην ημών είναι ως ρυπαρὸν ιμάτιον διά τούτο επέσαμεν πάντες ως το φύλλον, και αι ανομίαι ημών αφήραπαν ημάς ως ο ὄντες. **7** Και δεν υπάρχει ο επικαλούμενος το ονομά σου, ο εγειρόμενος διά να πιασθῇ από σοῦ διότι ἐκρυψας το πρόσωπόν σου αφ' ημών και ηφάνισας ημάς διά της χειρός των ανομίων ημών. **8** Άλλα τώρα, Κύριε, συ είσαι ο Πατέρη ημών· ημεὶς είμεθα ο πηλός και συ ο Πλάστης ημών· και πάντες είμεθα το ἔργον της χειρός σου. **9** Μη οργίζου σφόδρα, Κύριε, μηδέ ενθυμού πάντοτε την ανομίαν· και τώρα επίβλεψον, δεδμεθα λαός σου είμεθα πάντες. **10** Αι ἀγιαi πόλεις σου ἐγείναν ἐρημοι, η Σιών ἐγείνεν ἐρημος, η Ιερουσαλήμ ηρημωμένη. **11** Ο ἀγιος ημών και ο ώραίος ημών οίκος, εν οι πατέρες ημών σε εδοξολόγουν, κατεκάν εν πυρί· και πάντα τα εἰς ημάς αγαπητά ηφανίσθησαν. **12** Θέλεις, Κύριε, κρατήσει σεαυτόν εν τούτοις; Θέλεις σιωπήσει και θέλεις θίλψει ημάς ἑώς σφόδρα;

65 Εξητήθην παρά των μη ερωτώντων περί εμού· ευρέθην παρά των ζητούντων με· εἴπα, ιδού, εγώ, ιδού, εγώ, προς ἔθνος μη καλούμενον με το ονόμα μου. **2** Εξήπλωσα τας χείρας μου δόλην την ημέραν προς λαόν απειθή, περιπατούντα εν οδώ ουχὶ καλή, οπίσω των διαβουλίων αυτών, **3** λαόν παροξύνοντά με πάντοτε κατά πρόσωπόν μου, θυσιάζοντα εν κήποις και θυμιάζοντα επί πλίνθων, **4** μένοντα εν τοις αυτοῖς και ἄλλος να κατοικήσῃ δεν θέλουσι φυτεύσει μνήμασι και διανυκτερεύοντα εν αποκρύφοις, τρώγοντα αυτοῖς και ἄλλος να φάγῃ διότι αι ημέραι του λαού μου χορεύοντας και εν τοις αγγείοις αυτού ἔχοντα ζωμόν ακαθάρτων πραγμάτων, **5** λέγοντα, Μακράν απ' εμού, μη με εγγίσης, διότι είμαι αγιώτερός σου. Ούτοι είναι καπνός εἰς τους μυκτήράς μου, πυρ καιούμενον δόλην την ημέραν. **6** Ιδού, γεγραμμένον είναι ενώπιον μου, δεν θέλω σιωπήσει αλλά θέλω ανταποδώσει, ναι, θέλω ανταποδώσει εἰς τους κόλπους αυτών **7** τας ανομίας σας και τας ανομίας των πατέρων σας ομού, λέγει Κύριος, οίτινες εθυμίασαν επί των ορέων και με εβλασφήμησαν επί των λόφων· διά τούτο θέλω αντιπληρώσει εἰς τους κόλπους αυτών τα απ' αρχής ἔργα αυτών. **8** Ούτω λέγει Κύριος Καθώς ὅταν ευρίσκηται γλεύκος εν τη σταφυλή, λέγουσι, Μη φθείρης αυτό, διότι είναι ευλογία εν αυτώ ούτω θέλω κάμει ἐνέκεν των δούλων μου, διά να μη εξολοθρεύσω πάντας. **9** Και θέλω εξάξει σπέρμα εξ Ιακώβ και κληρονόμον των ορέων μου εξ Ιούδα· και οι εκλεκτοί μου θέλουσι κληρονομήσει αυτά και οι δύολοι μου θέλουσι κατοικήσει εκεί. **10** Και ο Σαρών θέλει είσθια μάνδρα των ποιμίνων και η κοιλάς του Αχώρ τόπος εἰς ανάπαυσιν των βουκολίων, διά τον λαόν μου τον εκζητούντα με. **11** Εσάς ούμως, τους εγκαταλείποντας τον Κύριον, τους λησμονούντας το ἀγιόν μου όρος, τους ετοιμάζοντας τράπεζαν εἰς τον Γάδην και τους κάμνοντας σπονδήν εἰς τον Μένι, **12** θέλω σας αριθμήσει διά την μάχαιραν και πάντες θέλετε κύψει εἰς την σφαγήν· διότι εκάλουν και δεν απεκρίνεσθε· ελάλουν και δεν ηκούντε· αλλ' επράττετε το κακόν ενώπιόν μου και εξελέγετε το μη αρεστόν εἰς εμέ· **13** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· ιδού, οι δύολοι μου θέλουσι φάγει, σεις δε θέλετε πεινάσει· ιδού, οι δύολοι μου θέλουσι πίει, σεις δε θέλετε διψήσει· ιδού, οι δύολοι μου θέλουσιν ευφρανθή, σεις δε θέλετε αισχυνθή· **14** ιδού, οι δύολοι μου θέλουσιν αλαλάζει ειν ευθυμία· σεις δε θέλετε βοά εν πόνω καρδίας και ολολύζει υπό καταθλίψεως πνεύματος. **15** Και θέλετε αφήσει το ονόμα σας εἰς τους εκλεκτούς μου διά κατάραν· διότι Κύριος ο Θεός θέλει σε θανατώσει και με ἄλλο ονόμα θέλει ονομάσει τους δούλους αυτού, **16** διά να μακαρίζῃ εαυτόν εἰς τον Θέον της αληθείας ο μακαρίζων εαυτόν επί της γῆς· και να ομνή εἰς τον Θέον της αληθείας ο ομνών επί της γῆς· διότι αι πρότεραι θίλψεις ελησμονήθησαν και διότι εκρύθησαν από των οφθαλμών μου. **17** Επειδή ιδού, νέους ουρανούς κτίζω και νέαν γῆν· και δεν θέλει είσθια μνήμη των προτέρων ουδέ θέλουσιν ελθεί εἰς τον νούν. **18** Αλλ' ευφράνεσθε και χαίρετε πάντοτε εἰς εκείνο το οποίον κτίζω· διότι, ιδού, κτίζω την Ιερουσαλήμ σαγαλλίαμα και τον λαόν αυτής ευφρασύνην. **19** Και θέλω αγάλλεσθαι εἰς την Ιερουσαλήμ και ευφράνεσθαι εἰς τον λαόν μου· και δεν θέλει ακουσθή πλέον εν αυτῇ φωνή κλαυθμού και φωνή κραυγής. **20** Δεν θέλει είσθια πλέον εκεί βρέφος ολιγοήμερον και γέρων δόστις δεν επλήρωσε τας ημέρας αυτού· διότι το παιδίον θέλει αποθήνησει εκατόν ετών, ο δε εκατόν ετών αμαρτωλός θέλει είσθια επικατάρατος. **21** Και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και κατοικήσει, και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και φάγει τον καρπόν αυτών. **22** δεν θέλουσι κτίσει και φάγει τον καρπόν αυτών. **23** δεν θέλουσι παλαιώσει το ἔργον των χειρών αυτών. **24** Δεν θέλουσι κοπιάζει εἰς μάτην ουδέ θέλουσι τεκνοποιεί διά καταστροφήν· διότι είναι σπέρμα των ευλογημένων του Κυρίου και οι ἔγκονοι αυτών μετ' αυτών. **24** Και πριν αυτοί κράξωσιν, εγώ θέλω αποκρίνεσθαι και ενώ ανταποδώσει εἰς τους κόλπους αυτών **7** τας ανομίας σας αυτοί λαλούσιν, εγώ θέλω ακούει. **25** Ο λύκος και το αρνίον θέλουσι βόσκεσθαι ομού, και ο λέων θέλει είσθια το χώμα· εν ὅλω τω αγίω μου όρει δεν θέλουσι κάμνει ζημιάν ουδέ φθοράν, λέγει Κύριος.

66 Ούτω λέγει Κύριος: Ο ουρανός είναι θρόνος μου και η γη υποπόδιον των ποδών μου· ποίος είναι ο οίκος, τον οποίον θήλετε οικοδομήσει δι' εμέ; και ποίος είναι ο τόπος της αναπαύσεως μου; **2** Διότι η ποίηση είναι διαλογισμούς αυτών· και έχομαι διά να συνάξω πάντα την ποίηση και τας γλώσσας· και θέλουσιν ελθεί και ιδεί την ποίηση της αναπαύσεως μου· **3** Διότι η ποίηση είναι δόξαν μου. **19** Και θέλω στήσει σημείον μεταξύ αυτών χειρ μου έκαμε πάντα ταύτα και έγειναν πάντα ταύτα, και τους σεσωσμένους εξ αυτών θέλω εξαποστείλει εις λέγει Κύριος: εις τίνα λοιπόν θέλω επιβλέψει; εις τον πτωχόν και συντετριμένον το πνεύμα και τρέμοντα τόδον, εις Θουβάλ και Ιαυάν, εις τας νήσους τας μακράν, τον λόγον μου. **3** Όστις δε σφάζει βουν, είναι ως οίτινες δεν ήκουσαν την φήμην μου ουδέ είδον την ο φυσεύων ἀνθρώπων· δοτὶς θυσιάζει αρνίον, ως ο δόξαν μου· και θέλουσι κηρύξει την δόξαν μου μεταξύ κόπτων κυνός λαιμόν· οστὶς προσφέρει προσφοράν εξ των εθνών. **20** Και θέλουσι φέρει πάντας τους αδελφούς αλρίτων, ως προσφέρων αίμα χούριον· δοτὶς θυσιάζει σας εκ πάντων των εθνών προσφοράν εις τον Κύριον, ως ο ευλογών είδωλον. Ναι, αυτοὶ εξέλεξαν τας οδούς επί ίππων και επί αμαξών και επί φορείων και επί αυτών, και η ψυχή αυτών ηδύνεται εις τα βδελύγματα ημίονων και επί ταχυδρόμων ζώων, προς το ἄγιον μου αυτών. **4** Και εγώ λοιπόν θέλω εκλέξει τα εις αυτούς όρος, την Ιερουσαλήμ, λέγει Κύριος, καθώς τα τέκνα του ολέθρια και θέλω φέρει επ' αυτούς όσα φοβούνται: Ιεραήλ φέρουσι την εξ αλρίτων προσφοράν εν καθαρῷ διότι εκάλουν και ουδείς απεκρίνετο· ελάλουν και αγγείω προς τον οίκον του Κυρίου. **21** Και προσέτι θέλω δεν ήκουνον αλλ' ἐπραττον το κακόν ενώπιόν μου λάβει εξ αυτών ιερεῖς και Λευΐτας, λέγει Κύριος. **22** Διότι και εξέλεγον το μη αρεστόν εις εμέ. **5** Ακούσατε ως οι νέοι ουρανοί και η νέα γη, τα οποία εγώ θέλω τον λόγον του Κυρίου, σεις οι τρέμοντες τον λόγον κάμει, θέλουστ διαμένει ενώπιόν μου, λέγει Κύριος, αυτού· οι αδελφοί σας, οίτινες σας μισούστι και σας ούτον θέλει διαμένει το σπέρμα σας και το όνομά σας. αποβάλλουσιν ένεκεν του ονόματός μου, είπαν, Ας **23** Και από νέας σελήνης ἡώς ἀλλῆς και από σαββάτου δοξασθή ο Κύριος πλην αυτός θέλει φωνή εις χαράν ούτον θέλει ἔρχεσθαι πάσα σαρξ διά να προσκυνή σας, εκείνοι δε θέλουσι κατασχυνθῆ. **6** Φωνή κραυγῆς ενώπιον μου, λέγει Κύριος. **24** Και θέλουσιν εξέλθει έρχεται εκ της πόλεως, φωνή εκ του ναού, φωνή του Κυρίου, ούτον θέλει διότι εκάλεσαν ανταπόδοσιν εις τους εχθρούς τα τέκνα αυτής. **7** Πριν κοιλοπονήσῃ, εγέννησε πριν έλθωσιν οι πάντες οι τέκνα αυτής κάμει να γεννήση; λέγει Κύριος εγώ, ο κάμνων να γεννώσιν, ήθελον κλείσει την μήτραν; λέγει ο Θεός σου. **10** Ευφράνθητε μετά της Ιερουσαλήμ και αγάλλεσθε μετ' αυτής, πάντες οι αγαπώντες αυτήν· χαρήτε χαράν μετ' αυτής, πάντες οι πενθούντες δι' αυτήν· **11** διά να θηλάστητε και να χορτασθήτε από των μαστών των παρηγοριών αυτής διά να εκθηλάστητε και να εντρυφήστητε εις την αφθονίαν της δόξης αυτής. **12** διότι ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εις αυτήν θέλω στρέψει την ειρήνην ως ποταμόν, και την δόξαν των εθνών ως χείμαρρον πλημμυρούντα· τότε θήλετε θηλάστει, θέλετε βασταχθή επί των πλευρών και κολακευθή επί των γονάτων αυτής. **13** Ως παιδίον, το οποίον παρηγορεί η μήτηρ αυτού, ούτως εγώ θέλω σας παρηγορήσει· και θήλετε παρηγορηθήτε εν τη Ιερουσαλήμ. **14** Και θέλετε ιδεί, και η καρδία σας θήλετε ευφρανθή και τα οστά σας θέλουσιν ανθήσει ως χόρτος· και η χειρ του Κυρίου θήλει γνωρισθή προς τους δούλους αυτού, η δε οργή προς τους εχθρούς αυτού. **15** Διότι, Ιδού, ο Κύριος θήλει ελθείτε περινή, και αι ἀμάξαι αυτού θέλουσιν είσθαι ως ανεμοστρόβιλος, διά να αποδώση την οργήν αυτού με ορμήν και την επιτίμησην αυτού με φλόγας πυρός. **16** Διότι εν πυρί Κυρίου και εν τη μαχαίρᾳ αυτού θήλει κριθή πάσα σαρξ, και οι πεφονευμένοι του Κυρίου θέλουσιν είσθαι πολλοί. **17** Οι αγιαζόμενοι και καθαριζόμενοι εν τοις κήποις ο εις κατόπιν του ἀλλου αναφανδόν, τρώγοντες χοίρειον κρέας και τα βδελύγματα και τον ποντικόν, ούτοι θέλουσι καταναλωθή ομού, λέγει

Ιερεμίας

1 Οι λόγοι του Ιερεμίου υιού του Χελκίου, εκ των ιερέων των εν Αναθώθ εν γῇ Βενιαμίν· **2** προς τὸν οποῖον ἔγεινε λόγος Κυρίου εν ταῖς ημέραις του Ιωσίου υιοῦ τοῦ Αμών βασιλέως Ιούδα, κατά το δέκατον τρίτον ἑτοὶ τῆς βασιλείας αυτού. **3** Ἐγείνει καὶ εν ταῖς ημέραις του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως Ιούδα, μέχρι τοῦ τέλους του ενδεκάτου ἑτοὺς του Σεδεκίου, υιοῦ του Ιωσίου βασιλέως Ιούδα, μέχρι τῆς αιχμαλωσίας της Ιερουσαλήμ, κατά τὸν πέμπτον μῆνα. **4** Καὶ λόγος Κυρίου ἔγεινε πρὸς εἱμὲ λέγων, **5** Πρὶν σὲ μορφώσω εν τῃ κοιλίᾳ, σε εγνώρισα· καὶ πρὶν εξέλθης εἰς της μήτρας, σε γῆγιασ· προφήτην εἰς τὰ θέντη σε κατέστησα. **6** Καὶ εγὼ εἴπα, Ω, Κύριε Θεέ, ίδού, δεν εξεύρω να λαλήσω διότι είμαι παιδίον. **7** Ο δε Κύριος εἶπε πρὸς εἱμὲ, Μη λέγε, είμαι παιδίον διότι θέλεις υπάγει πρὸς πάντας, πρὸς τοὺς οποίους θέλω σε εξαποστείλει· καὶ πάντα ὄσα σε προστάξω, θέλεις εἰπεῖ. **8** Μη φοβηθής απὸ προσώπου αυτῶν διότι εγώ είμαι μετά σου διὰ να σε ελευθερόνω, λέγει Κύριος. **9** Καὶ εξέτεινε Κύριος τὴν χείρα αυτοῦ καὶ ἤγιστε τὸ στόμα μου· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς εἱμὲ, ίδού, έθεσα τοὺς λόγους μου εν τῷ στόματί σου. **10** Ιδέ, σε κατέστησα σύμερον επὶ τὰ θέντη καὶ επὶ τὰς βασιλείας διά να εκρίζονται καὶ να κατασκάπτης καὶ να καταστρέψῃς καὶ να κατεδαφίζῃς, να ανοικοδομής καὶ να καταφυτεύῃς. **11** Λόγος Κυρίου ἔγεινε ἐτί πρὸς εἱμὲ λέγων, Τι βλέπεις συ, Ιερεμία; Καὶ εἴπα, Βλέπω βακτηρίαν αμυγδαλίνην. **12** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς εἱμὲ, Καλώς είδες διότι εγώ θέλω ταχύνει να εκπληρώσω τὸν λόγον μου. **13** Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εἱμὲ εκ δευτέρου λέγων, Τι βλέπεις συ; Καὶ εἴπα, Βλέπω λέβητα αναβράζοντας καὶ τὸ πρόσωπον αυτού είναι πρὸς βορράν. **14** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς εἱμὲ, Απὸ βορρᾶ θέλει εκχυθῆ τὸ κακόν επὶ πάντας τους κατοίκους της γῆς. **15** Διότι ίδού, εγώ θέλω καλέσει πάσας τας οικογενείας των βασιλείων του βορρᾶ, λέγει Κύριος καὶ θέλουσιν ελθεῖ καὶ θέλουσι θέσει ἔκαστος τον θρόνον αυτού εν τῇ εισόδῳ των πυλών της Ιερουσαλήμ καὶ επὶ πάντα τα τείχη αυτής κύκλων καὶ επὶ πάσας τας πόλεις του Ιούδα. **16** Καὶ θέλω προφέρει τας κρίσεις μου εναντίον αυτῶν περὶ πάσης της κακίας αυτῶν διότι με εγκατέλιπον καὶ εθυμίασαν εἰς θεούς αλλοτρίους καὶ προσεκύνησαν τα ἑργά των χειρών αυτῶν. **17** Συ λοιπόν περίζωσον την οσφύν σου καὶ σηκώθητι καὶ εἰπε πρὸς αυτούς πάντα ὄσα εγώ σε προστάξω μη φοβηθής απὸ προσώπου αυτῶν, μήποτε τάχα σε αφήσω να πέσης εἰς αμφιχνάνιαν ἐμπροσθεν αυτῶν. **18** Διότι, ίδού, εγώ σε ἔθεσα σήμερον ως πόλιν οχυράν καὶ ως στήλην σιδηράν καὶ ως τείχη χάλκινα εναντίον πάσης της γῆς, εναντίον των βασιλέων του Ιούδα, εναντίον των αρχόντων αυτού, εναντίον των ιερέων αυτού καὶ εναντίον του λαοῦ της γῆς. **19** καὶ θέλουσι σε πολεμήσει αλλά δεν θέλουσιν υπερισχύσει εναντίον σου διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε ελευθερόνω, λέγει Κύριος.

2 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εἱμὲ λέγων, **2** Υπάγε καὶ βόησον εἰς τα ὡτα της Ιερουσαλήμ λέγων,

Ούτω λέγει Κύριος· Ενθυμούμαι περὶ σου την προς τε ευμένειάν μου εν τῇ νεοτέρτῃ σου, την αγάπην τῆς νυμφεύσεώς σου, ὅτε με ηκολούθεις εν τῇ ερήμῳ, εν γῇ ασπάτῳ **3** ο Ισραήλ ἵτο ἀγιος εἰς τὸν Κύριον, απαρχῆ των γεννημάτων αυτού πάντες οι κατατρώγοντες αυτὸν ἦσαν ἐνοχοι· κακὸν ἦλθεν επ' αυτούς, λέγει Κύριος. **4** Ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου, οίκος Ιακώβ καὶ πάσαι αι συγγένειαι του οίκου Ισραήλ· **5** Ούτω λέγει Κύριος· Ποίαν αδικίαν εύρηκαν εν εμοί οι πατέρες σας, ὡστε απειμακρύνθοσαν απ' εμού καὶ περιεπάτησαν οπίσω τῆς ματαίστητος καὶ εματαιώθησαν; **6** καὶ δεν είπον, Που είναι ο Κύριος, ο αναβιβάσας ημάς εκ γῆς Αιγύπτου, ο οδηγήσας ημάς διά της ερήμου, διά τόπου ερημίας καὶ χασμάτων, διά τόπου ανυδρίας καὶ σκιάς θανάτου, διά τόπου τον οποίον δεν επέρασεν ἀνθρωπος καὶ όπου ἀνθρωπος δεν κατώκησε; **7** Καὶ σας εισήγαγον εἰς τόπον καρποφόρον, διά να τρώγητε τους καρπούς αυτού καὶ τα αγαθά αυτού· αφού δύμως εισήλθετε, εμιάνατε την γην μου καὶ κατεστήσατε βδέλυγμα την κληρονομίαν μου. **8** Οι ιερείς δεν είπον, Που είναι ο Κύριος; καὶ οι κρατούντες τὸν νόμον δεν με εγνώρισαν· καὶ οι ποιμένες εγίνοντο παραβάται εναντίον μου, καὶ οι προφήται προεφήτευον διά του Βάαλ καὶ περιεπάτουν οπίσω πραγμάτων ανωφελών. **9** Διά τούτο ἐτί θέλω κριθῆ με εσάς, λέγει Κύριος, καὶ με τους ιούς των ιιών σας θέλω κριθῆ. **10** Διότι διάβητε εἰς τὰς νήσους των Κητιαίων καὶ ιδέτε· καὶ πέμψατε εἰς Κηδάρ· καὶ παρατηρήσατε επιμελός, καὶ ιδέτε αν εστάθη τοιούτον πράγμα. **11** Ἡλλάξεν ἔθνος θεούς, αν καὶ ούτοι δεν ἔναι θεοί; ο λαός μου δύμως ἡλλαξε την δόξαν αυτού με πράγμα ανωφελές. **12** Εκπλάγητε, ουρανοί, διά τούτο, καὶ φρίξατε, συνταράχθητε σφόδρα, λέγει Κύριος. **13** Διότι δύο κακά ἐπράξεν ο λαός μου εμέ εγκατέλιπον, την πηγήν των ζώντων υδάτων, καὶ ἐσκαψαν εἰς εαυτούς λάκκους, λάκκους συντετριμμένους, οἵτινες δεν δύνανται να κρατήσωσιν ὑδωρ. **14** Μήπως είναι δούλος ο Ισραήλ; ή δούλος οικογενής; διά τι κατεστάθη λάφυρον; **15** Οι σκύμνοι εβρύχησαν επ' αυτόν, εξέδωκαν την φωνήν αυτών καὶ κατέστησαν την γην αυτού ἔρημον· αι πόλεις αυτού κατεκάσθαν καὶ ἐμειναν ακατοίκητοι. **16** Οι ιοί προσέτι της Νωφ καὶ της Τάφρης συνέτριψαν την κορυφήν σου. **17** Δεν ἔκαμες τούτο σου εἰς σεαυτόν, διότι εγκατέλιπες Κύριον τὸν Θεόν σου ότε σε ὁδήγηειν τη οδώ; **18** Καὶ τώρα τι ἔχεις να κάμης εν τη οδώ της Αιγύπτου, διά να πίης τα ὑδάτα Σιώρ; ή τι ἔχεις να κάμης εν τη οδώ της Ασσορίας, διά να πίης τα ὑδάτα του ποταμού; **19** Η ασεβεία σου θέλει σε παιδεύσει καὶ αι παραβάσεις σου θέλουσι σε ελέγξει γνώρισον λοιπούς καὶ διέ, ὅτι είναι κακὸν καὶ πικρόν, το διέ εγκατέλιπες Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ δεν είναι ο φόβος μου εν σοι, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. **20** Επειδή πρὸ πολλού συνέτριψα τὸν ζυγόν σου, διέσπασα τα δεσμά σου, καὶ συ είπας, δεν θέλω σταθή παραβάτης πλέον· ενώ επὶ πάντα υψηλόν λόφον καὶ υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου περιεπλανήθης εκπορνεύων. **21** Εγώ δε σε εφύτευσα ἀμπέλον εκλεκτήν, σπέρμα ὄλως αληθινόν· πως λοιπόν μετεβλήθης εἰς παρεφθαρμένον κλήμα αμπέλου ζένης εἰς εμέ; **22** Διά τούτο καὶ εάν πλυθής με νίτρον καὶ πληθύνης εἰς

σεαυτόν το σμήγμα, η ανομία σου μένει σεσημειωμένη απέβαλες πάσαν εντροπήν. **4** Δεν θέλεις κράζει από του ενώπιον μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **23** Πως δύνασαι να νυν προς εμέ, Πάτερ μου, σε είσαι ο οδηγός της νεότητός είπης, δεν εμιάνθην, δεν υπήγα οπίσω των Βασαλείμ; μου; **5** Θέλει διατηρεί την οργήν αυτού διαπαντός; ιδέ την οδόν σου εν τη φάραγγι, γνώρισον τι ἐπραξας· θέλει φυλάττει αυτήν ἡώς τέλους; ιδού, ελάλησας και είσαι ταχεία δρομάς διατρέχουσα εν ταῖς οδοῖς αυτῆς: **24** ἐπραξας τα κακά, ὅσον ηδυνήθης. **6** Ο Κύριος είπεν ἐτί όνος αγρία συνειθμόνενη εἰς τὴν ἔρημον, αναπνέουσα προς εμέ εν ταῖς ημέραις Ιωσίου του βασιλέως, Εἶδες τον αέρα κατὰ τὴν επιθυμίαν τῆς καρδίας αυτῆς· τὴν εκείνα, τα οποία Ισραὴλ ἡ αποστάτις ἐπράξεν; υπήγειν ορμήν αυτῆς, τις δύναται να επιστρέψῃ αυτήν; πάντες οι επὶ παν υψηλὸν ὄρος και υποκάτω παντός πρασίνου ζητούντες αυτήν δεν θέλουσι κοπιάζει εν τω μηνὶ αυτῆς δένδρου και επόρνευσεν εκεί. **7** Και αφού ἐπράξε πάντα θέλουσιν ευρεῖ αυτήν. **25** Κράτησον τον πόδα σου από ταύτα, είπα, Επίστρεψον προς εμέ· και δεν επέστρεψε. του να περιπάτησης ανυπόδητος, και τον λάρυγγά σου Και είδε τούτο Ιούδας η ἀπίστος αυτῆς αδελφῆ. **8** Και από δίψης αλλά σύ επίας, εις μάτην· ουχὶ διότι η γάπησα είδον ὅτι ενώ επειδή Ισραὴλ η αποστάτις εμοίχευσεν ξένους και κατόπιν αυτών θέλω υπάγει. **26** Καθὼς ο εγώ απέπεμψα αυτήν και ἐδῶκα εἰς αυτήν το γράμμα κλέπτης αισχύνεται ὅταν ευρεθῇ, ούτω θέλει αισχυνθῆ τον διαζυγίον αυτῆς, Ιούδας η ἀπίστος αυτῆς αδελφῆ ο οίκος Ισραὴλ, αυτοί, οι βασιλεῖς αυτών, οι ἀρχοντες δεν εφοβήθη αλλ' υπήρχει και επόρνευσε και αυτή. **9** Και αυτών και οι ιερεῖς αυτών και οι προφήται αυτών· με την διαφήμισην της πορνείας αυτής εμίανε τον τόπον **27** οίτινες λέγουσι προς το ξύλον, Πατήρ μου είσαι· και εμοίχευσε μετά των λίθων και μετά των ξύλων. **10** και προς τον λίθον, Συ με γέννηντας διότι ἐστρεψαν Και εν πάσι τούτοις Ιούδας η ἀπίστος αυτῆς αδελφῆ δεν νώτα προς εμέ και ουχὶ πρόδωσαν· εν τω καιρῷ όμως επέστρεψε προς εμέ εξ ὅλης της καρδίας αυτῆς αλλά της συμφοράς αυτών θέλουσιν ειπει, Ανάστηθι και φευδώς, λέγει Κύριος. **11** Και είπε Κύριος προς εμέ, σώσον ημάς. **28** Και που είναι οι θεοί σου, τους οποίους Ισραὴλ ἡ αποστάτις εδικαίωσεν εαυτήν περισσότερον ἔκαμες εἰς σεαυτόν; ας αναστηθώσιν, εάν δύνανται να παρά Ιούδας η ἀπίστος. **12** Ὦπαγε και διακήρυξον τους σε σώσωσιν εν τω καιρῷ της συμφοράς σου διότι κατά λόγους τούτους προς τον βορράν και ειπέ, Επίστρεψον, τον αριθμόν των πόλεων σου ήσαν οι θεοί σου, Ιούδα. Ισραὴλ ἡ αποστάτις, λέγει Κύριος, και δεν θέλω κάμει **29** Διά τι ηθέλετε κριθῆ μετ' εμού; σεις πάντες είσθε να πέση η οργή μου εφ' υμάς διότι ελειγμῶν είμαι, λέγει παραβάται εις εμέ, λέγει Κύριος. **30** Εις μάτην επάταξα Κύριος δεν θέλω φυλάττει την οργήν διαπαντός. **13** τα τέκνα σας· δεν εδέχθησαν διόρθωσιν η μάχαιρά σας Μόνον γνώρισον την ανομίαν σου, ότι ημάρτησας εις κατέφραγε τους προφήτας σας ως λέων εξολοθρεύων. **31** Κύριον τον θεόν σου, και διήρεας τας οδούς σου εις Ω γενεά, ιδέτε τον λόγον του Κυρίου· Εστάθην ἐρήμος τους ξένους υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου, και εις τον Ισραὴλ, γη σκότους; διά τι λέγει ο λαός μου, δεν υπηκούσατε εις την φωνήν μου, λέγει Κύριος. **14** Ημείς είμεθα κύριοι· δεν θέλομεν ελεθή πλέον προς Επιστρέψατε, υιοί αποστάται, λέγει Κύριος, αν και εγώ σε; **32** Δύναται η κόρη να λησμονήσῃ τους στολισμούς σας απεστράφην και θέλω σας λάβει ἐναντίον πλέον εκ συγγενείας και θέλω σας εισάχει εις την λαός μου με ελησμόνησεν ημέρας αναφριθήτουν. **33** Σιών· **15** και θέλω σας δώσει ποιμένας κατά την καρδίαν Διά τι καλλωπίζεις την οδόν σου διά να ζητής εραστάς; μου και θέλουσι σας ποιμάνει εν γνώσει και συνέσει. εις τρόπον ώστε και εδίδαξας τας οδούς σου εις τας **16** Και όταν πληθυνθήτε και αυξηνθήτε επι της γης, κακάς. **34** Έτι εις τα κράστεδά σου ευρέθησαν αἵματα ψυχών πτωχών αθώων· δεν εύρηκα αυτά ανορύττων, προφρέπει πλέον, Η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου, αλλ' επι πάντα ταύτα. **35** Και όμως λέγεις, Επειδή είμαι αθώος, βεβαίως ο θυμός αυτού θέλει αποστραφή απ' ενθυμηθή αυτήν, ουδέ θέλουσιν επισκεφθή, ουδέ θέλει εμού. Ιδού, εγώ θέλω κριθῆ μετά σου, διότι λέγεις, κατασκευασθή πλέον. **17** Εν εκείνω τω καιρῷ θέλουσιν Δεν ημάρτησα. **36** Διά τι περιπλανάσαι τόσον διά να ονομάσει την Ιερουσαλήμ: θρόνον του Κυρίου· και πάντα αλλάξης την οδόν σου; θέλεις κατασχυνθῆ και υπὸ τῆς τα έθνη θέλουσι συνανθή προς αυτήν εν τω ονόματι Αιγύπτου, καθώς κατησχύνθης υπό της Ασσυρίας. **37** του Κυρίου, προς την Ιερουσαλήμ· και δεν θέλουσι Ναι, θέλεις εξέλθει εντεύθεν με τας χειρας σου επι την κεφαλήν σου· διότι ο Κύριος απέβαλε τας ελπίδας σου και δεν θέλεις ευημερήσει εις αυτάς.

3 Λέγουσιν, Εάν τις αποβάλη την γυναίκα αυτού και αναχωρήση από αυτού και γείνη ἄλλου ανδρός, θέλει επιστρέψει πάλιν εκείνος προς αυτήν; η γη εκείνη δεν θέλει ὥλως μιανθή; συ επόρνευσας μεν μετά πολλών εραστών· επίστρεψον δε πάλιν προς εμέ, λέγει Κύριος. **2** Σήκωσον τους οφθαλμούς σου προς τους υψηλούς τόπους, και ιδέ που δεν εσέλγησας. Εν ταῖς οδοῖς εκάθησας δι' αυτούς, ως ο Ἀράψ εν τη ερήμῳ, και εμίανας την γην με τας πορνείας σου και με την κακίαν σου. **3** Διά τούτο εκρατήθησαν αι βροχαί, και δεν ἔγεινε βροχή ὄψιμος· και συ είχες το μέτωπον της πόρνης,

αποστασίας σας. Ιδού, ημείς ερχόμεθα προς σέ διότι όρους Εφραϊμ. **16** Ενθυμίσατε τούτο εις τα έθνη· ιδού, συ είσαι Κύριος ο Θεός ημών. **23** Τωόντι εις μάτην διακηρύξατε εναντίον της Ιερουσαλήμ, ότι πολιορκηταί ελπίζεται σωτηρία εκ των λόφων και εκ του πλήθους ἔρχονται από γης μακράς και εκπέμπουσι την φωνήν των ορέων· μόνον εν Κυρίῳ τω Θεώ ημών είναι η αυτών εναντίον των πόλεων Ιούδα. **17** Ως φύλακες σωτηρία του Ισραήλ. **24** Διότι η αισχύνη κατέφαγε αγρού παρετάχθησαν εναντίον αυτής κυκλόθεν διότι τον κόπον των πατέρων ημών εικ της νεότητος ημών· απεστάτησεν εναντίον μου, λέγει Κύριος. **18** Αι οδοί σου τα ποιμνια αυτών και τας αγέλας αυτών, τους υιούς και τα επιτηδεύματά σου επροξένησαν εις σε ταύτα· αύτη αυτών και τας θυγατέρας αυτών. **25** Εν τη αισχύνῃ η κακία σου εστάθη μάλιστα πικρά, ναι, ἐφθασεν ἐώς της ημών κατακείμεθα, και η αιτιά ημών καλύπτει ημάς· καρδίας σου. **19** Τα εντόσθια μου, τα εντόσθια μου· πονώ διότι ημαρτήσαμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών, ημείς και εις τα βάθη της καρδίας μου· η καρδία μου θρυβείται οι πατέρες ημών, εκ της νεότητος ημών ἐώς της ημέρας ταύτης, και δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών.

4 Εάν επιστρέψης, Ισραήλ, λέγει Κύριος, επίστρεψον προς εμέ· και εάν εκβάλης τα βδελύματά σου απ' ἐμπροσθέν μου, τότε δεν θέλεις μεταποισθή. **2** Και θέλεις ομόσει, λέγων, Ζη Κύριος, εν αληθείᾳ εν κρίσει και εν δικαιοσύνῃ· και τα έθνη θέλουσιν ευλογείσθαι εν αυτῷ και εν αυτῷ θέλουσι δοξασθή. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος προς τους ἄνδρας Ιούδα και προς την Ιερουσαλήμ· Αροτρίσατε τους κεχερωμένους αγρούς σας και μη σπείρετε μεταξύ ακανθών. **4** Περιπτύμητε εις τον Κύριον και αφαιρέσατε τας ακροβυστίας της καρδίας σας, ἄνδρες Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, μήποτε εξέλθῃ ο θυμός μου ως πυρ και εξαφθή, και ουδεὶς θέλει είσθαι ο σφέσων, ἐνέκεν της κακίας των πράξεων σας. **5** Αναγγείλατε προς τον Ιούδαν και κηρύξατε προς την Ιερουσαλήμ· και είνατε και ηχήσατε σάλπιγγα εις την γήν· βοήσατε, συναθροίσθητε και είπατε, Συνάχθητε και αι εισέλθωμεν εις τας ωχυρωμένας πόλεις. **6** Υψώσατε σημαίαν προς την Σιών σύρθητε, μη σταθήτε· διότι εγώ θέλω φέρει κακόν από βορρά και συντριμμόν μέγαν. **7** Ο λέων ανέβη εκ του δάσους αυτού και ο εξολοθρευτής των εθνών εστηκώθη· εξήλθεν εκ του τόπου αυτού διά να ερημώσῃ την γην σου· αι πόλεις σου θέλουσι καταστραφή, ὥστε δεν θέλει είσθαι ουδείς ο κατοικών. **8** Διά τούτο περιζώσθητε σάκκους, θρηνήσατε και ολολύζατε· διότι ο φλογερός θυμός του Κυρίου δεν εστράφη αφ' ημών. **9** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ, λέγει Κύριος, η καρδία του βασιλέως θέλει χαθή και η καρδία των αρχόντων· και οι ιερεῖς θέλουσιν εκθαμβίθη και οι προφήται θέλουσιν εκπλαγή. **10** Τότε είπα, Ω Κύριε θεέ απατών λοιπόν ηπάτησας τον λαόν τούτον και την Ιερουσαλήμ, λέγων, Ειρήνην θέλετε ἔχει ενώ η μάχαιρα ἐφθασεν ἐώς της ψυχῆς. **11** Εν εκείνων τω καιρῷ θέλουσιν ειπεί προς τον λαόν τούτον και προς την Ιερουσαλήμ, Ανέμος καυστικός των υψηλών τόπων της ερήμου φυσά προς την θυγατέρα του λαού μου, ουχί διά να ανεμίσῃ ουδέ διά να καθαρίσῃ· **12** άνεμος σφοδρότερος παρά τούτους θέλει ελθεί δι! εμέ· εγώ δε τώρα θέλω εκφέρει κρίσεις εις αυτούς. **13** Ιδού, ως νεφέλη θέλει αναβή, και αι ἀμαζαξι αυτού θέλουσιν είσθαι ως ανεμοιστρόβιλος· οι ἵπποι αυτού είναι ελαφρότεροι των αετών. Ουαί εις ημάς, διότι εχάθημεν. **14** Ιερουσαλήμ, απόπλυνον την καρδίαν σου από κακίας, διά να σωθής ἐώς πότε θέλουσι κατοικεῖ εν σοι οι μάταιοι διαλογισμοί σου; **15** Διότι φωνή αναγγέλλει εκ του Δαν και κηρύγτει θλίψιν από του

Συντριμμός επί συντριμμού διακηρύττεται· διότι πάσα η γη ερημούται· εξαίφνης αι σκηναί μου ηρημώθησαν και τα παραπετάματά μου εν μιά στιγμῇ. **21** Έως πότε θέλω βλέπει την σημαίαν, θέλω ακούει τον ήχον της σάλπιγγος; **22** Διότι ο λαός μου είναι ἀφρων· δεν με εγνώρισαν είναι ιοι ἀφρονες και δεν ἔχουσι σύνεσιν είναι σοφοί εις το να κακοποιώσι, να αγαθοποιώσιν όμως δεν εξεύρουσιν. **23** Επέβλεψα επί την γην και ιδού, ἀμορφος και ἐρημος και εις τους ουρανούς και δεν υπήρχε το φως αυτών. **24** Είδον τα ὄρη και ιδού, ἐτρεμον και πάντες οι λόφοι κατεσείοντο. **25** Είδον και ιδού, δεν υπήρχεν ἀνθρωπος και πάντα τα πετεινά του ουρανού είχον φύγει. **26** Είδον και ιδού, ο Κάρμηλος ἐρημος και πάσαι αι πόλεις αυτού κατηδαφισμέναι από προσώπουν Κυρίου, από του φλογερού θυμού αυτού. **27** Διότι ούτω λέγει Κύριος· πάσα η γη θέλει είσθαι ἐρημος· συντελειαν όμως δεν θέλω κάμει. **28** Διά τούτο η γη θέλει πενθήσει και οι ουρανοί ἀνώθεν θέλουσι συσκοτάσει διότι εγώ ελάλησα, απεφάσισα και δεν θέλω μετανοήσει ουδέ θέλω επιστρέψει από τούτον. **29** Πάσα η πόλις θέλει φύγει υπό του θορύβου των ιππέων και των τοξοτών θέλουσιν ελθεί εις τα δάση και αναβή επί τους βράχους· πάσα πόλις θέλει εγκαταλειφθή και δεν θέλει είσθαι ἀνθρωπος κατοικών εν αυταίς. **30** Και συ, ηφαντισμένη, τι θέλεις κάμει; και αν ενδυθής κόκκινον, και αν στολισθής με στολισμούς χρυσούς, και αν διατείνης με στίμμι τους οφθαλμούς σου, εις μάτην θέλεις καλλωπισθή οι εραστάι σου θέλουσι σε καταφρονήσει, θέλουσι ζητεί την ζωήν σου. **31** Διότι ήκουσα φωνήν ως κοιλοπονούσης, στεναγμόν ως πρωτογεννώσης φωνήν της θυγατρός Σιών, ήτις θρηνολογεί εαυτήν, εκτείνει τας χείρας αυτής, λέγουσα, Ουαί εις εμέ τώρα, διότι η ψυχή μου εκλείπει ἐνέκεν των φονευτών.

5 Περιέλθετε εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ και ιδέτε τώρα και μάθετε και ζητήσατε εν ταις πλατείαις αυτής, εάν δύναθε να εύρητε ἀνθρωπον, εάν υπάρχη ο ποιών κρίσιν, ο ζητών αλήθειαν· και θέλω συγχωρήσει εις αυτήν. **2** Και αν λέγωσι, Ζη ο Κύριος, ψευδώς τωόντι ομνύουσι. **3** Κύριε, δεν επιβλέπουσιν οι οφθαλμοί σου επί την αλήθειαν; εμαστίγωσας αυτούς και δεν επόνεσαν· κατηνάλωσας αυτούς και δεν θηλέησαν να δεχθώσι διόρθωσιν εσκλήρυναν τα πρόσωπα αυτών υπέρ τον βράχον δεν θηλέησαν να επιστρέψωσι. **4** Τότε εγώ είπα, Ούτοι βεβαίως είναι πτωχοί· είναι ἀφρονες· διότι δεν γνωρίζουσι την οδόν του Κυρίου, την κρίσιν

του Θεού αυτών· **5** θέλω υπάγει προς τους μεγάλους και θέλω λαλήσει προς αυτούς διότι αυτοί εγνώρισαν την οδόν του Κυρίου, την κρίσιν του Θεού αυτών· αλλά και ούτοι πάντες ομού συνέτριψαν τον ζυγόν, ἐκοφαν τους δεσμούς. **6** Διά τούτο λέων εκ του δάσους θέλει φονεύσει αυτούς, λύκος της ερήμου θέλει εξολοθρεύσει αυτούς, πάρδαλις θέλει κατασκοπεύσει επί τας πόλεις αυτών· πας ότις εξέλθη εκείθεν, θέλει κατασπαραχθῆ δόλουν διά τούτο εμεγαλύνθησαν και επλούτησαν. **28** διότι επληθύνθησαν αι παραβάσεις αυτών, ησήνθησαν επαχύνθησαν, αποστίλθουσιν υπερέβησαν μάλιστα τας αι αποστασίαι αυτών. **7** Πως θέλω συγχωρήσει εις την πράξεις των ασεών δεν κρίνουστι την κρίσιν, την διά τούτο; οι νιοὶ σου με εγκατέλιπον και ώμυνον εις την θεούς αφού εχόρτασα αυτούς, τότε εμοίχευον πενήτων δεν κρίνουσι. **29** Δεν θέλω κάμει διά ταύτα και συνεσωρεύοντο εις οίκον πόρνης. **8** Ὡσαν ως επίσκεψιν; λέγει Κύριος ἡ ψυχή μου δεν θέλει εκδικηθῆ ειναντίον έθνους, τοιούτου; **30** Ἐκπληξις και φρίκη κατόπιν της γυναικούς του πλησίον αυτού. **9** Δεν θέλω έγειναν εν τη γη. **31** Οι προφήται προφητεύουσι ψευδώς κάμει διά ταύτα επίσκεψιν; λέγει Κύριος· και ἡ ψυχή μου δεν θέλει εκδικηθῆ ειναντίον έθνους τοιούτου; **10** και φρίκη μου αγαπά ούτω και τι θέλετε κάμει εις το μετά ταύτα; Ανάβητε επί τα τείχη αυτής και κρημνίζετε, πλην μη κάμψτε συντέλειαν· αφαιρέσατε τας επάλξεις αυτής, διότι δεν είναι του Κυρίου. **11** Διότι ο οίκος Ισραήλ και ο οίκος Ιούδα εφέρθησαν πολλά απίστως προς εμέ, λέγει Κύριος. **12** Ηρνήθησαν τον Κύριον και είπον, Δεν είναι αυτός, και δεν θέλει ειθεί κακόν εφ' ημάς, ουδέ θέλομεν ιδεί μάχαιραν ή πείναν· **13** και οι προφήται είναι ἀνέμος και ο λόγος δεν υπάρχει εν αυτοῖς· εις αυτούς θέλει γείνει ούτω. **14** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θέός των δυνάμεων· Επειδή λαλείτε τον λόγον τούτον, ίδού, εγώ θέλω κάμει τους λόγους μου εν τα στόματι σου πυρ και τον λαὸν τούτον ξύλα και θέλει καταφάγει αυτούς. **15** Ιδού, εγώ θέλω φέρει εφ' υμάς ἔθνος μακρόθεν, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος είναι ἔθνος ισχυρόν, είναι θένος αρχαίον, ἔθνος του οποίου δεν γνωρίζεις την γλώσσαν ουδέ καταλαμβάνεις τι λέγουσιν. **16** Η φαρέτρα αυτών είναι ως τάφος ανεωγμένος· είναι πάντες ισχυροί. **17** Και θέλουσι κατατρώγει τον θερισμόν σου και τον ἄρτον σου, τον οποίον οι νιοὶ σου και αι θυγατέρες σου ίθελον τρώγει· θέλουσι κατατρώγει τα ποίμνια σου και τας αγέλας σου· θέλουσι κατατρώγει τους αμπελώνας σου και τας συκέας σου· θέλουσιν εξολοθρεύσει διά της ρομφαίας τας οχυράς πόλεις σου, επί τας οποίας συ ήπιζες. **18** Και ὄμως, εν ταις ημέραις εκείναις, λέγει Κύριος, δεν θέλω κάμει συντέλειαν εις εσάς. **19** Και όταν είπητε, Διά τι ἔκαμε Κύριος ο Θέός ημών πάντα ταύτα εις ημάς; τότε θέλεις ειπεῖ προς αυτούς, Καθώς με εγκατελίπετε και εδουλεύσατε θεούς ξένους εν τη γη υμών, ούτω θέλετε δουλεύσει ξένους εν γη ουχί υμών. **20** Αναγγείλατε τούτο προς τον οίκον Ιακώβ και κηρύζατε αυτό εν Ιούδᾳ, λέγοντες; **21** Ακούσατε τώρα τούτο, λαὶ μῷραι και ασύνετε οίτινες οφθαλμούς ἔχετε και δεν βλέπετε· ώτα ἔχετε και δεν ακούετε· **22** εμέ δεν φοβεῖσθε; λέγει Κύριος δεν θέλετε τρέμει ενώπιον μου, όστις έθεσα την ἄμμον ὥριον της θαλάσσης κατά πρόσταγμα αιώνιον, και δεν θέλει υπερβή αυτό· και τα κύματα αυτής συνταράσσονται, όμως δεν θέλουσιν υπερισχύσει· και ηχούσιν, όμως δεν θέλουσιν υπερβή αυτό; **23** Αλλ' ούτος ο λαός ἔχει καρδίαν στασιαστικήν και απειθή απεστάτησαν κατ απήλθον. **24** Και δεν είπον εν τη καρδία αυτών, Ας φοβηθώμεν τώρα Κύριον τον Θεόν ημών, όστις δίδει βροχήν πρώϊμον και όψιμον εν τω καιρώ αυτής φυλάττει δι' ημάς τας διωρισμένας εβδομάδας του θερισμού. **25** Αι ανομίαί σας απέστρεψαν ταύτα και αι αμαρτίαι σας εμπόδισαν το αγαθόν από σας. **26** Διότι ευρέθησαν εν τω λαώ μου ασεβείς ἐστησαν ενέδραν, καθώς ο στήνων βρόχια· θέτουσι παγίδα, συλλαμβάνουσιν ανθρώπους. **27** Καθώς το κλωβίον είναι αυτούς, πάρδαλις θέλει κατασκοπεύσει επί τας πόλεις πλήρες πτηνών, ούτωσα οι οίκοι αυτών είναι πλήρεις αυτών· πας ότις εξέλθη εκείθεν, θέλει κατασπαραχθῆ δόλουν διά τούτο εμεγαλύνθησαν και επλούτησαν. **28** Διότι επληθύνθησαν αι παραβάσεις αυτών, ησήνθησαν επαχύνθησαν, αποστίλθουσιν υπερέβησαν μάλιστα τας αι αποστασίαι αυτών. **7** Πως θέλω συγχωρήσει εις την πράξεις των ασεών δεν κρίνουστι την κρίσιν, την διά τούτο; οι νιοὶ σου με εγκατέλιπον και εωμυνον εις την ορφανον, και ευημερούσι και το δίκαιον των τους μη θεούς αφού εχόρτασα αυτούς, τότε εμοίχευον πενήτων δεν κρίνουσι. **29** Δεν θέλω κάμει διά ταύτα και συνεσωρεύοντο εις οίκον πόρνης. **8** Ὡσαν ως επίσκεψιν; λέγει Κύριος ἡ ψυχή μου δεν θέλει εκδικηθῆ ειναντίον έθνους, τοιούτου; **30** Ἐκπληξις και φρίκη κατόπιν της γυναικούς του πλησίον αυτού. **9** Δεν θέλω έγειναν εν τη γη. **31** Οι προφήται προφητεύουσι ψευδώς και οι ιερείς δεσπόζουσι διά μέσου αυτών· και ο λαός μου δεν θέλει εκδικηθῆ ειναντίον έθνους τοιούτου; **10** μου αγαπά ούτω και τι θέλετε κάμει εις το μετά ταύτα; **6** Υιοί Βενιαμίν, φύγετε μετά σπουδής εκ μέσου της Ιερουσαλήμ και ηχήσατε σάλπιγγα εν Θεουκέ και υψώσατε σημείον εκ πυρός εν Βαιθ-ακκερέμ διότι κακόν προκύπτει από βορρά και συντριψμός μέγας, **2** Παρωμοίασα την θυγατέρα της Σιών με χαρίεσσαν και τρυφέραν γυναικά. **3** Οι ποιμένες και τα ποίμνια αυτών θέλουσιν ελθεί εις αυτήν θέλουσι στήσει σκηνάς κύκλων εναντίον αυτής θέλουσι ποιμάνει έκαστος εν τω τόπω αυτού. **4** Ετοιμάσατε πόλεμον κατ' αυτής σηκώθητε και ας αναβάμεν εν μεσημβρίᾳ. Ουάι εις ημάς, διότι κλίνει η ημέρα, διότι εκτείνονται αι σκιαί της εσπέρας. **5** Σηκώθητε και ας αναβάμεν διά νυκτός και ας καταστρέψωμεν τα παλάτια αυτής. **6** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Κατακόψατε δένδρα και υψώσατε περιχαρακώματα εναντίον της Ιερουσαλήμ. Αύτη είναι η πόλις, εφ' ην πρέπει να γείνη επίσκεψις· είναι όλη καταδυναστεία εν μέσω αυτής. **7** Καθώς η πηγή αναβρύει τα ύδατα αυτής, ούτως αυτή αναβρύει την κακίαν αυτής βία και αρπαγή ακούονται εν αυτή ενώπιον μου ακαταπαύστως είναι πόνος και πληγαί. **8** Σωφρονίσθητι, Ιερουσαλήμ, μήποτε αποσυρθή η ψυχή μου από σού μήποτε σε καταστήσω έριμον, γην ακατοίκητον. **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· θέλουσι σταφυλολογήσει ολοτελώς ως ἀμπελον τα υπόλοιπα του Ισραήλ επίστρεψον την χείρα σου ως ο τρυγητής εις τα καλάθια. **10** Προς τίνα θέλω λαλήσει και διαμαρτυρηθή, διά να ακούσωσιν; ιδού, το οπίν αυτών είναι απερίτμητον και δεν δύνανται να ακούσωσιν ιδού, ο λόγος του Κυρίου είναι προς αυτούς ὄνειδος δεν δύνανται εις αυτούν. **11** Διά τούτο είμαι πλήρης από θυμόν του Κυρίου· απέκαμψαν κρατών εμαυτόν· θέλω εκκένει αυτόν επί τα νήπια έξιθεν και επί την σύναξιν των νέων ομού διότι και ο ανήρ θέλει πιασθή μετά της γυναικός και ο ληλικιωμένος μετά του πλήρους ημερών. **12** Και αι οικίαι αυτών θέλουσι περάσει εις άλλους, οι αγροί και αι γυναίκες ομού, διότι θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τους κατοίκους της γης, λέγει Κύριος. **13** Διότι από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών πας τις εδόθη εις την πλεονεξίαν· και από προφήτου έως ιερέως πας τις πράττει ψευδός. **14** Και ιάτρευσαν το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επιπολαίως,

λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη· καὶ δεν υπάρχει ειρήνη. **15** αναμέσον ανθρώπου και του πλησίον αυτού· **6** εάν Μήπως η σχύνθησαν, ότε έπραξαν βδέλυγμα; μάλιστα δεν καταδύναστεύητε τον ξένον, τον οφρανόν και την παντελώς δεν η σχύνθησαν ουδέ πρυθίασαν· διά τούτο χήραν, και δεν χύνητε αίμα αθώον εν τω τόπω τούτω θέλουσι πέσει μεταξύ των πιπτόντων όταν επισκεφθώ μηδέ περιπατήτε οπίσω ξένων θέων εις φθοράν σας· **7** αυτούς, θέλουσιν απολεσθή, είπε Κύριος. **16** Ούτω λέγει τότε θέλω σας κάμει να κατοικήτε εν τω τόπω τούτω, εν Κύριος· Στήτε επί τας οδούς και ιδέτε και ερωτήσατε τη γη την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας σας εις αιώνα περί των αιωνίων τριβών, που είναι η αγαθή οδός, αιώνος. **8** Ιδού, σεις πεποιθατε εις λόγους ψευδεῖς, εκ και περιπατείτε εν αυτή, και θέλετε ευρεῖ ανάπτασιν των οπίων δεν θέλετε αφεληθή. **9** Κλέπτετε, φονεύετε εις τας ψυχάς σας. Άλλ' αυτοί είπον, δεν θέλομεν και μοιχεύετε και ομιλεύετε εις τον περιπάτηση εν αυτή. **17** Και κατέστησα σκοπούς εφ' Βάαλ και περιπατείτε οπίσω άλλων θεών, τους οποίους υμάς, λέγων, Ακούσατε τον ήχον της σάλπιγγος. Άλλ' δεν γνωρίζετε **10** έπειτα έρχεσθε και ίστασθε ενώπιον είπον, δεν θέλομεν ακούσει. **18** Διά τούτο ακούσατε, μου εν τω οίκων τούτω, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, και έθνη, και συ, συναγωγή, γνώρισον ταί είναι μεταξύ λέγετε, Ηλευθερώθημεν, διά να κάμνητε πάντα ταύτα αυτών. **19** Άκουε, γηγ ιδού, εγώ θέλω φέρει κακούν επί τα βδελύγματα; **11** Σπήλαιον ληστών έγεινεν ενώπιον τον λαόν τούτον, τον καρπόν των διαλογισμών αυτών, σας ο οίκος ούτος, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου; Ιδού, διότι δεν επρόσεξαν εις τους λόγους μου και εις τον αυτός εγώ είδον ταύτα, λέγει Κύριος. **12** Άλλ' υπάγετε νόμον μου, αλλ' απέρριψαν αυτόν. **20** Τι προς εμέ ο τώρα εις τον τόπον μου τον εν Σηλώ, όπου έθεσα το φερόμενος λίβανος από Σεβά και το από γης μακράς όνομά μου κατ' αρχάς, και ιδέτε τι έκαμον εις αυτόν ευώδες κιννάμωμον; τα ολοκαυτώματα σας δεν είναι διά την κακίαν του λαού μου Ισραήλ. **13** Και τώρα, δεκτά ουδέ αι θυσία σας ευάρεστοι εις εμέ. **21** Διά τούτο επειδή επράξατε πάντα ταύτα τα έργα, λέγει Κύριος, και ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω βάλει προσκόμιμα ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωΐ και λαλών, και έμπροσθεν του λαού τούτου και οι πατέρες και οι νιοί δεν ηκούσατε· και σας έκραξα και δεν απεκρίθητε· **14** διά ομού θέλουσι προσκόψει επ' αυτά, ο γείτων και ο φίλος τούτο θέλω κάμει εις τον οίκον, εφ' ον εκλήθη το όνομά αυτού θέλουσιν απολεσθή. **22** Ούτω λέγει ο Κύριος· μου, εις τον οποίον σεις θαρρείτε, και εις τον τόπον ιδού, λαός έρχεται από της γης του βορρά, και έθνος τον οποίον εδωκα εις εσάς και εις τους πατέρας σας, μέγα θέλει εγερθή από των άκρων της γης. **23** Τόξον και καθώς έκαμα εις την Σηλώ· **15** και θέλω σας απορρίψει λόγχην θέλουσι κρατεί· είναι σκληροί και ανίλεοι φωνή από τον προσώπου μου, καθώς απέρριψε πάντας τους αυτών εκεί ως θάλασσα, και επιβάνουσιν επί ίππους, αδελφούς σας, ἀπαν το σπέρμα του Εφραΐμ. **16** Διά παρατεταμένοι ως άνδρες εις πόλεμον εναντίον σου, τούτο συ μη προσεύχουν υπέρ του λαού τούτου και μη θυγάτη της Σιών. **24** Ηκούσαμεν την φήμην αυτών ύψον φωνήν ή δέσποιν υπέρ αυτών μηδέ μεστίτευε προς αι χείρες ημών παρεύθησαν· στενοχωρία κατέλαβεν εμέ διότι δεν θέλω σου εισακούσει. **17** Δεν βλέπεις τι ημάς, ωδίνες ως τικτούσης. **25** Μη εξέλιθτε εις τον κάμνουσιν αυτοί εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα και εν ταῖς αγρόν και εν οδῷ μη περιπατείτε· διότι η ρομφαία του οδοίς της Ιερουσαλήμ; **18** Οι νιοί συλλέγουσι ζήλα και εχθρού είναι τρόμος πανταχόθεν. **26** Θυγάτηρ του λαού οι πατέρες ανάπτουσι το πυρ και αι γυναίκες ζυμόνουσι μου, περιζώσθητι σάκκον και κυλίσθητι εις στάκτην· την ζυμην, διά να κάμωσι πέμματα εις την βασιλισσαν πένθος μονογενούς κάμε εις σεαυτήν· θριήνοσιν πικρώς· του ουρανού και να κάμωσι, σπονδάς εις άλλους θεούς, διότι ο εξολοθρευτής θέλει ελθεί εξαίφνης εφ' ημάς. **27** διά να με παροξύνωσι. **19** Μήπως εμέ παροξύνουσι; Σε έθεσα σκοπιάν, φρούριον μεταξύ του λαού μου, διά λέγει Κύριος· ουχί εαυτους προς καταισχύνην των να γνωρίσης και να εξερευνήσης την οδόν αυτών. **28** προσώπων αυτών; **20** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Πάντες είναι ολώς απειθείς, περιπατούσι κακολογούντες Θεός· Ιδού, η οργή μου και ο θυμός μου εκχέονται επί είναι χαλκός και σίδηρος· πάντες είναι διεφθαρμένοι. τον τόπον τούτον, επί άνθρωπον και επί κτήνος και επί **29** Το φυστήριον εκαύθη· ο μόλυβδος κατηναλώθη υπό τα δένδρα του αγρού και επί τον καρπόν της γης· και του πυρός· ο χωνευτής διαλύνει εις μάτην· διότι οι κακοί θέλει εξαφθή και δεν θέλει σβεσθή. **21** Ούτω λέγει ο δεν εχωρίσθησαν. **30** Αργύριον αποδεδοκιμασμένον τον Κύριος των δυνάμεων, ο θέος του Ισραήλ· προσθέσατε τα ολοκαυτώματα σας εις τας θυσίας σας και φάγετε κρέας. **22** Διότι δεν ελάλησα προς τους πατέρας σας ουδέ έδωκα εις αυτούς εντολάς, καθ' η ημέραν εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, περί ολοκαυτωμάτων και θυσιών· **23** αλλά τον λόγον τούτον προσέταξα εις αυτούς, λέγων, Ακούσατε την φωνήν μου και θέλω είσθαι θεός σας, και σεις θέλετε είσθαι λαός μου· και περιπατείτε εν πάσαις ταις οδοίς, τας οποίας διώρισα εις εσάς, διά να ευημερήτε· **24** πλὴν δεν ήκουσαν ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών, αλλά περιεπάτησαν εν ταις βουλαίς, εν ταις ορέξεσι της πονηράς αυτών καρδίας, και υπήγον εις τα οπίω και ουχί εις τα εμπρός. **25** Αφ' ης ημέρας εξήλθον οι πατέρες σας εκ γης Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης, εξαπέστειλα προς εοάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, καθ' ημέραν εγειρόμενος πρωΐ και

αποστέλλων· 26 πλιν δεν μου υπήκουσαν ουδέ έκλιναν ελεύσεως αυτών· ο δε λαός μου δεν γνωρίζει την κρίσιν το ωτίον αυτών, αλλ' εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών, του Κυρίου. 8 Πως λέγετε, Είμεθα σοφοί, και ο νόμος του έπραξαν χειρότερα των πατέρων αυτών. 27 Διά τούτο Κυρίου είναι μεθ' ημών; Ιδού, βεβαίως εις μάτην έγινε θέλεις λαλήσει προς αυτούς πάντας τούτους τους λόγους τούτο· ο κάλαμος των γραμματέων είναι φυεύδης. 9 Οι και δεν θέλουσι σε ακούσει· και θέλεις φωνάξει προς σοφοί κατησχύνθησαν, επιτοήθησαν και συνελήφθησαν, αυτούς και δεν θέλουσι σοι αποκριθή. 28 Θέλεις όμως διότι απέρριψαν τον λόγον του Κυρίου· και ποία σοφία ειπεῖ προς αυτούς, Τούτο είναι το έθνος, το οποίον δεν είναι εν αυτοίς; 10 Διά τούτο θέλω δώσει τας γυναίκας ακούνει την φωνήν Κυρίου του θεού αυτού ουδέ δέχεται αυτών εις άλλους, τους αγρούς αυτών εις εκείνους παιδείαν· η αλήθεια εξέλιπε και εχάθη από του σόδατος οίτινες θέλουσι κιληρονομίσει αυτούς διότι πας τις αυτών. 29 Κούρευσαν την κεφαλήν σου, Ιερουσαλήμ, από μικρού ἡώς μεγάλου εδόθη εις πλεονέξιαν· από και απόρριψαν τας τρίχας, και ανάλαβε θρήνον επί προφήτου ἑώς ιερέως, πας τις πράττει φεύδος. 11 Διότι τους υψηλούς τόπους διότι ο Κύριος απέρριψε και ιάτρευσαν το σύντιμα της θυγατρός του λαού μου εγκατέλιπε την γενεάν, κατά της οποίας ωργίσθη. 30 επιπολαίως, λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη· και δεν υπάρχει Διότι οι νιοί Ιούδα ἐπράξαν πονηρά ενώπιον μου, λέγει ειρήνη. 12 Μήπως ησύνθησαν ότι ἐπράξαν βδέλυγμα; Κύριος ἔθεσαν τα βδελύγματα αυτών εν τω οίκῳ εφ' ον προφήτου ἑώς ιερέως, πας τις πράττει φεύδος. 13 Εξάπαντος θέλω αναλώσει αυτούς, λέγει Κύριος δεν τους ιούντες αυτών και τας θυγατέρας αυτών εν πυρί· το τούτο θέλουσι πέσει μεταξύ των πιπτόντων· εν τω καιρῷ εκλήθη το δόνομά μου, διά να μιάνωσιν αυτόν. 31 Και τη συκέα και το φύλλον θέλει μαρανθή· και τα αγαθά, αυκοδόμησαν τους υψηλούς τόπους του Τοφέθ, όστις τα οποία έδωκα εις αυτούς, θέλουσι φύγει απ' αυτών. 32 Διά τούτο, ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, καθ' ας δεν θέλει ονομάζεσθαι πλέον Τοφέθ ουδέ Φάραγξ του 14 Διά τι καθήμεθα; συνάχθητε και ας εισέλθωμεν εις ιούντος θέλωντας δεν προσέταξα ουδέ ησύνθησαν διά εκλήθη το δόνομά μου, διά να μιάνωσιν αυτόν. 33 Και τη συκέα και το φύλλον θέλει μαρανθή· και τα αγαθά, 33 Και τα πτώματα του λαού τούτου θέλουσιν είσθαι τροφή εις τα πτεινά του ουρανού και εις τα θηρία της γῆς και δεν θέλει είσθαι ο εκφροβίζων. 34 Και θέλω πανύει από των πόλεων του Ιούδα και από των οδών της Ιερουσαλήμ την φωνή της χαράς και την φωνή της ευφροσύνης, την φωνή του νυμφίου και την φωνή της νύμφης διότι η γη θέλει κατασταθή ἐρήμος.

8 Εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, θέλουσιν εκρίψει τα οστά των βασιλέων του Ιούδα και τα οστά των αρχόντων αυτού και τα οστά των ιερέων, και τα οστά των προφητών και τα οστά των κατοίκων της Ιερουσαλήμ, από των τάφων αυτών· 2 και θέλουσιν απλώσει αυτά κατέναντι του ήλιου και της σελήνης και κατέναντι πάσης της στρατιάς του ουρανού, τα οποία ηγάπησαν και τα οποία ελάτρευσαν και οπίσω των οποίων περιεπάτησαν και τα οποία εξεζήτησαν και τα οποία προσεκύνησαν· δεν θέλουσι συναχθή ουδέ ταφή· θέλουνταν είσθαι διά κοπρίαν επί του προσώπου της γης. 3 Και ο θάνατος θέλει είσθαι προτιμότερος παρά την ζωήν εις ἄπαν τη υπόλοιπον των εναπολειφθέντων από εκείνης της πονηράς γενεάς, δοσί ήθελον μείνειν εν πάσι τοις τόποις, ὅπου ήθελον εξώσει αυτούς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 4 Και θέλεις επειπόντος αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Εάν τις πέσῃ, δεν σηκονέται; εάν τις εκκλίνη, δεν θέλει επιστρέψει; 5 Διά τι ο λαός ούτος της Ιερουσαλήμ εστράφη παντοτεινή στροφήν; προσηλόνονται εις την απάτην, αρνούνται να επιστρέψωσιν. 6 Ηκράσθην και ήκουσα, αλλά δεν ελάλησαν εν ευθύτητι· δεν υπάρχει ουδείς μετανοών από της κακίας αυτού, λέγων, Τι ἐπράξα; πας τις εστράφη εις την οδόν αυτού, ως ἵππος εφορμών εις την μάχην. 7 Και αυτός ο πελαργός εν τω ουρανώ γνωρίζει τους διωρισμένους καιρούς αυτού· και η τρυγών και ο γερανός και η χελιδών φυλάττουσι τον καιρόν της

εις τη συκέα και το φύλλον θέλει μαρανθή· και τα αγαθά, τα οποία έδωκα εις αυτούς, θέλουσι φύγει απ' αυτών. 15 Επροσμείναμεν ειρήνην, αλλ' ουδέν αγαθὸν καιρόν θεραπείας, αλλ' ίδού, ταραχή. 16 Το φρύγαμα των ιππών αυτού ηκούσθη από Δάν· πάσα η γη εσείσθη από του ήχου του χρεματισμού των ρωμαλέων ιππών αυτού· διότι ήλθον και κατέφαγον την γην και το πλήρωμα αυτής· την πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτῇ· 17 διότι, ιδού, εγύ εξαποστέλλω προς εσάς όφεις, βασιλίσκους, οίτινες δεν θέλουσι γοητεύεσθαι αλλά θέλουσι σας δαγκάνει, λέγει Κύριος. 18 Ηθέλησα να παρηγορηθώ από της λύπης, αλλ' η καρδία μου είναι εκλεισμένη εντός μου. 19 Ιδού, φωνή κραυγής της θυγατρός του λαού μου από γης μακράς. Δεν είναι ο Κύριος εν Σιών; ο βασιλεὺς αυτής δεν είναι εν αυτῇ; Διά τι με παρώργισαν με τα γλυπτά αυτών, με ματαιότητας ζένας; 20 Παρήλθεν ο θερισμός, ετελείωσε το θέρος, και ημείς δεν εσώθημεν. 21 Διά το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επληγώθην, είμαι εις πένθος, ἐκπληξίς με κατέλαβε. 22 Δεν είναι βάλσαμον εν Γαλαάδ· δεν είναι εκεί ιατρός; διά τι λοιπόν η θυγάτηρ του λαού μου δεν ανέλαβε την υγείαν αυτής;

9 Είθε να ήτο η κεφαλή μου ύδατα και οι οφθαλμοί μου πηγή δακρύων, διά να κλαία ημέραν και νύκτα τους πεφονευμένους της θυγατρός του λαού μου. 2 Είθε να είχον εν τη ερήμω κατάλυμα οδοιπόρων, διά να εγκαταλείψω τον λαόν μου και να απέλθω απ' αυτών· διότι πάντες είναι μοιχοί, άθροισμα απίστων. 3 Ενέτειναν και την γλώσσαν αυτών ως τόξον φεύδους και ίσχυσαν επί της γης, ουχί υπέρ της αληθείας· διότι προχωρούσιν από κακίας εις κακίαν και εμέ δεν γνωρίζουσι, λέγει Κύριος. 4 Φυλάττεσθε έκαστος από του πλησίουν αυτού και επ' ουδένα αδελφόν μη πεποιθατε· διότι πας αδελφός θέλει πάντοτε υποσκελίζει και πας πλησίουν θέλει περιπατεί εν δολιότητι. 5 Και θέλουσιν

απατά έκαστος τον πλησίον αυτού και δεν θέλουσι εις τούτο, ότι εννοεί και γνωρίζει εμέ, ότι εγώ είμαι ο λαλεί την αλήθειαν· εδίδαξαν την γλώσσαν αυτών να Κύριος, ο ποιών έλεος, κρίσιν και δικαιούνην επί της λαλή Φεύδη, αποκάμνουσι πράττοντες ανομίαν. **6** Η γῆς επειδή εις ταύτα ευαρεστούμαι, λέγει Κύριος. **25** κατοικία σου είναι εν μέσω δολιότητος· εν τη δολιότητι Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει αρνούνται να με γνωρίσωσι, λέγει Κύριος. **7** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω βάλει από την ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω δοκιμάσει αυτούς διότι και επί τον πως θέλω κάμει ένεκεν της θυγατρός του λαού μου; **8** Μωάβ και επί πάντας τους περικείροντας την κόμην, Η γλώσσα αυτών είναι βέλος εξακοντίζομενον· λαλεί δόλια· έκαστος λαλεὶ ειρηνικά διά του στόματος αυτού προς τον πλησίον αυτού, πλην εν τη καρδίᾳ αυτού στήνει ενέδραν κατ' αυτού. **9** Δεν θέλω επισκεφθή αυτούς διά ταύτα; λέγει Κύριος· η ψυχή μου δεν θέλει εκδικήθη εναντίον έθνους, τοιούτουν; **10** Διά τα όρη θέλω αναλάβει κλαυθμόν και θρήνον και διά τας βοσκάς της ερήμου οδυρμόν, διότι ηφαντίσθησαν, ώστε δεν υπάρχει άνθρωπος διαβαίνων, ουδέ ακούνται φωνή ποιμνίου· από του πτηνού του ουρανού ἔως του κτήνους, ἔφυγον, απήλθον. **11** Και θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ εἰς σωρούς, κατοικίαν θώρων· και τας πόλεις του Ιούδα θέλω κάμει ερήμωσιν, ώστε να μη υπάρχῃ ο κατοικών. **12** Τις είναι ο ἀνθρωπός ο σοφός, ὅστις δύναται να εννοήσῃ τούτο; και προς τον οποίον ελάλησε το στόμα του Κυρίου, διά να αναγγείλη αυτό, διά τι η γη εχάθη, ηφαντίσθη ως ἑρόμης, ώστε να μη υπάρχῃ ο διαβαίνων; **13** Και είπε Κύριος, διότι εγκατέλιπον τον νόμον μου, τον οποίον ἔθεσα ἐμπροσθεν αυτών και δεν υπήκουουν εἰς την φωνήν μου και δεν περιεπάτησαν εν αυτών· **14** αλλά περιεπάτησαν οπίσω της ὁρέζων της καρδίας αυτών και οπίσω των Βασαλίμ, τα οποία οι πατέρες αυτών εδίδαξαν αυτούς· **15** διά τούτο, ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω θρέψει αυτούς, τον λαόν τούτον· με αφίνθισον και ὄδωρο χολής θέλω ποτίσει αυτούς· **16** και θέλω διασκορπίσει αυτούς εν τοις έθνεσι, τα οποία αυτοί και οι πατέρες αυτών δεν εγνώρισαν· και θέλω αποστείλει την μάχαιραν οπίσω αυτών, εωσօν αναλώσω αυτούς, **17** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Συλλογίσθητε και καλέσατε τας θρηνούσας να ἔλθωσι και αποστείλατε διά τας σοφάς να ἔλθωσι· **18** και ας σπεύσωσι και ας αναλάβωσιν οδυρμόν περί ημών και ας καταβιβάσωσιν οι οφθαλμοί ημών δάκρυα και τα βλέφαρα ημών ας ρεύσωσιν ὄδατα. **19** Διότι φωνή θρήνου ηκούσθη από Σιών, Πως απωλέσθημεν κατησχύνθημεν σφόδρα, διότι εγκατελίπομεν την γην, διότι αι κατοικίαι ημών εξέρριψαν ημάς. **20** Ακούσατε λοιπόν, γυναίκες, τον λόγον του Κυρίου, και ας δεχθή το ωτίον σας τον λόγον του στόματος αυτού, και διδάξατε τας θυγατέρας σας οδυρμόν και εκάστη την πλησίον αυτής θρήνουν. **21** Διότι θάνατος ανέβη διά των θυρίδων ημών, εισήλθεν εις τα παλάτια ημών, διά να εκκόψῃ τα νήπια από των οδών τους νέους από των πλατειών. **22** Ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος· Και τα πτώματα των ανθρώπων θέλουσι ριφθή ως κοπρία επί πρόσωπον αγρού και ως δράγμα απίσω θεριστού, και δεν θέλει υπάρχει ο συνάγων. **23** Ούτω λέγει Κύριος· Ας μη καυχάται ο σοφός εἰς την σοφίαν αυτού, και ας μη καυχάται ο δυνατός εἰς την δύναμιν αυτού, ας μη καυχάται ο πλούσιος εἰς τον πλούτον αυτού· **24** αλλ' ο καυχώμενος ας καυχάται εις τούτο, ότι εννοεί και γνωρίζει εμέ, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο ποιών έλεος, κρίσιν και δικαιούνην επί της Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει επίσκεψιν επί πάντας τους περιτετμημένους μετά των απεριτμήτων· **25** Δεπί την Αίγυπτον και επί τον Ιούδαν και επί τον Εδώμ και επί τους υιούς Αμιών και επί τον Μανθάνετε την οδόν των εθνών και εἰς τα σημεία του ουρανού μη πτοείσθε, διότι τα έθνη πτοούνται εἰς αυτά. **3** Διότι τα νόμιμα των λαών είναι μάταια, διότι κόπτουσι ξύλον εκ του δάσους, ἔργον χειρών τέκτονος με τον πέλεκυν. **4** Καλλωπίζουσιν αυτό με ἄργυρον και χρυσόν στερέοντουσιν αυτό με καρφία και με σφύρας, διά να μη κινήται. **5** Είναι ὄρθια ως φοίνιξ, αλλά δεν λαλούσιν ἔχουσι χρείαν να βαστάζωνται, διότι δεν δύνανται να περιπατήσωσι. Μη φοβείσθε αυτά· διότι δεν δύνανται να κακοποιήσωσι, ουδέ είναι δυνατόν εις αυτά να αγαθοποιήσωσι. **6** Δεν υπάρχει όμοιός σου, Κύριε· είσαι μέγας και μέγα το ονόμα σου εν δυνάμει. **7** Τις δεν ήθελε σε φοβείσθαι, Βασιλεύ των εθνῶν; διότι εις τε ανήκει τούτο, διότι μεταξύ πάντων των σοφῶν των εθνῶν και εν πάσι τοις βασιλείοις αυτών δεν υπάρχει όμοιός σου. **8** Αλλ' είναι παντάπασι κτηνώδεις και ἀφρονες διδασκαλία ματαιοτήτων είναι το ξύλον. **9** Αργύριον κεχυμένον εις πλάκας εφέρθη από Θαρσείς και χρυσίον από Ουφάζ, ἔργον τεχνίτου και χειρών χρυσοχόους κυανούν και πορφυρούν είναι το ἔνδυμα αυτών· ἔργον σοφών πάντα ταύτα. **10** Αλλ' ο Κύριος είναι Θεός αληθινός, είναι Θεός ζων και βασιλεύς αιώνιος· εν τη οργή αυτού η γη θέλει σεισθή και τα έθνη δεν θέλουσιν ανθέξει εις την αγανάκτησιν αυτού. **11** Ούτω θέλετε ειπεῖ προς αυτούς· οι θεοί, οίτινες δεν έκαμπον τον ουρανόν και την γην, θέλουσιν αφανισθή από της γης και υποκάτωθεν του ουρανού τούτου. **12** Αυτός εποίησε την γην διά της δυνάμεως αυτού, εστερέωσε την οικουμένην εν τη σοφία αυτού, και εξέτεινε τους ουρανούς εν τη συνέσει αυτού. **13** Όταν εκπέμπτη την φωνήν αυτού, συνίσταται πλήθος υδάτων εν ουρανοίς, και ανάγει νεφέλας από των ἄκρων της γῆς κάμνει αστράπας διά βροχήν και εξάγει ἄνεμον από των θησαυρών αυτού. **14** Πας ἀνθρωπός εμωράνθη υπό της γνώσεως αυτού, πας χωνευτής κατησχύνθη υπό των γλυπτῶν διότι ψεύδος είναι το χωνευτόν αυτού και πνοή δεν υπάρχει εν αυτῷ. **15** Ματαίότης ταύτα, ἔργον πλάνης εν τω καιρώ της επισκέψεως αυτών θέλουσιν απολεσθή. **16** Η μερίς του Ιακώβ δεν είναι ως αυτά· διότι αυτός είναι ο πλάσας τα πάντα, και ο Ισραήλ είναι η ράβδος της κληρονομίας αυτού· Κύριος των δυνάμεων το ονόμα αυτού. **17** Σύναξον εκ της γης την περιουσίαν σου, συ, η κατοικούσα εν οχυρώματι. **18** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω εκσφενδονίσει τους κατοίκους της γης ταύτην την

φοράν και θέλω στενοχωρήσει αυτούς, ώστε να εύρωσιν αυτούς κακόν, εκ του οποίου δεν θέλουσι δυνηθή να αυτό. **19** Ουαί εις εμέ διά την θραύσιν μου· η πληγή εξέλθωσι και θέλουσι βοήσει προς εμέ και δεν θέλω μου είναι οδυνηρά. αλλ' εγώ είπα, Τωόντι τούτο είναι εισακούσει αυτούς. **20** Η σκηνή κάτοικοι της Ιερουσαλήμ θέλουσιν υπάγει και θέλουσι βοήσει προς τους θεούς, εις τους οποίους θυμιάζουσι πλην δεν θέλουσι σώσει εαυτούς παντελώς εν καιρώ δεν υπάρχει πλέον ο εκτείνων την σκηνήν μου και της ταλαιπωρίας αυτών. **21** Διότι κατά τον αριθμόν σηκόνων τα παραπετάσματά μου. **22** Επειδή οι ποιμένες των πόλεων σου ήσαν οι θεοί σου, Ιούδα· και κατά ειωράνθησαν και τον Κύριον δεν εξέζητησαν, διά τούτο τον αριθμόν των οδών της Ιερουσαλήμ ανηγείρατε δεν θέλουσιν ευοδώθη και πάντα τα ποιμάνια αυτών βωμούς εις τα αισχρά, βωμούς διά να θυμιάζητε εις τον θέλουσι διασκορπισθή. **23** Ιδού, ήχος θορύβου ἔρχεται Βάαλ. **24** Διά τούτο συ μη προσέχουν υπέρ του λαού και συγκίνησις μεγάλη εκ της γης του βορρά, διά να τούτου και μη ὑψωνε φωνήν ή δέσην υπέρ αυτών καταστήση τας πόλεις του Ιούδα ερήμωσιν, κατοικίαν διότι εγώ δεν θέλω εισακούσει, οταν κράζωσι προς θώρων. **25** Κύριε, γνωρίζω ότι η οδός του ανθρώπου δεν εξαρτάται απ' αυτού του περιπατούντος ανθρώπου δεν είναι το να κατευθύνηται διαβήματα αυτού. **26** Κύριε, παίδευσόν με, πλην εν κρίσει μη εν τω θυμώ σου, διά να μη με συντελέσῃς. **27** Έκχες τον θυμόν σου επί τα διότι εγώ δεν θέλω εισακούσει, οταν κράζωσι προς θώρων. **28** Έκχες τον θυμόν σου επί τα έθνη τα μη γνωρίζοντά σε, και επί γενεάς, αίτινες δεν επικαλούνται το ονόμα σου διότι κατέφαγον τον Ιακώβ και κατηνάλωσαν αυτόν και κατέφθειραν αυτόν και ηρήμωσαν την κατοικίαν αυτού.

11 Ο λόγος, ο γενέμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης και λαλήσατε προς τους ἄνδρας Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ: **3** και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ιεραπήλ. Επικατάρατος ο ἀνθρωπος, ὅστις δεν υπακούει εις τους λόγους της διαθήκης ταύτης, **4** την οποίαν προσέταξα εις τους πατέρας υμών, καθ' ην ημέραν εξήγαγον αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου, εκ της καμίνου της σιδηράς, λέγων, Ακούσατε της φωνής μου και πράττετε αυτά, κατά πάντα ὥστα προσέταξα εις εοάς και θέλετε είσθαι λαός μου, και εγώ θέλω είσθαι Θεός υμών· **5** διά να εκπληρώσω τον ὄρκον, τον οποίον ώμοσα προς τους πατέρας υμών, να δώσω εις αυτούς γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ως εν τη ημέρᾳ ταύτη. Τότε απεκρίθην και είπα, Αμήν, Κύριε. **6** Και ο Κύριος είπε προς εμέ, Διακήρυξον πάντας τους λόγους τούτους εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα και εν ταῖς οδοῖς της Ιερουσαλήμ, λέγων, Ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης και πράττετε αυτούς. **7** Διότι ρητῶς διεμαρτυρήθην προς τους πατέρας υμών, καθ' ην ημέραν ανεβίβασα αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου μέχρι της σήμερον, εγειρόμενος πρῶτην και διαμαρτυρόμενος, λέγων, Ακούσατε της φωνής μου. **8** Αλλά δεν ήκουσαν και δεν ἐκλιναν το ωτίον αυτών, αλλά περιεπάτησαν ἔκαστος εν ταῖς ορέξεσι της πονηράς αυτών καρδίας διά τούτο θέλω φέρει επ' αυτούς πάντας τους λόγους της διαθήκης ταύτης, την οποίαν προσέταξα να πράττωσι, αλλά δεν ἐπράξαν. **9** Καὶ είπε Κύριος προς εμέ, Συνωμοσία ευρέθη μεταξύ των ανδρών Ιούδα και μεταξύ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ. **10** Επεστρέψαν εις τας αδικίας των προπατόρων αυτών, οίτινες δεν ηθέλησαν να ακούσωσι τους λόγους μου· και αυτοί υπήγαν οπίσω ἀλλων θεών, διά να λατρεύωσιν αυτούς ο οίκος Ιεραπήλ και ο οίκος Ιούδα ηθέτησαν την διαθήκην μου, την οποίαν ἔκαμα προς τους πατέρας αυτών. **11** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω φέρει πλην ας διαλεχθώ μετά σου περί των κρίσεών σου· διατί η οδός των ασεβών ευοδούται; διά τι ευημερούσι πάντες οι φερόμενοι απίστως; **2** Εφύτευσας αυτούς, μάλιστα ερριζώθησαν αυξάνουσι, μάλιστα καρποφορούσι συ είσαι πλησίον του στόματος αυτών και μακράν από των νεφρών αυτών. **3** Αλλά συ, Κύριε, με γνωρίζεις με είδες και εδοκίμασας την καρδίαν μου ενώπιον σου· σύρε αυτούς ως πρόβατα διά σφαγήν και ετοίμασον αυτούς διά την ημέραν της σφαγής. **4** Έως πότε θέλει πενθεί η γη, και ο χόρτος παντός αγρού θέλει ξηραίνεσθαι διά την κακίαν των κατοικώντων εν αυτῇ; Ηφανίσθησαν τα κτήνη και τα πτηνά, διότι είπον, δεν θέλει ιδεί τα έσχατα ημών. **5** Εάν τρέξης μετά των

πεζών και σε κάμωσι να ατονήσης, τότε πως θέλεις προς εμέ, λέγων, **9** Ούτω λέγει Κύριος· κατά τούτον τον αντιπαραταχθή προς τους ίππους; και εάν απέκαμες εν τρόπον θέλω φθείρει την υπερηφανίαν του Ιούδα και τη γη της ειρήνης, εφ' ήντης, τότε πως θέλεις κάμει την μεγάλην υπερηφανίαν της Ιερουσαλήμ. **10** Ο κακός εις το φρύγαμα του Ιορδάνου; **6** Διότι και οι αδελφοί σου είναι αρνούνται το να υπακούωσιν εις σου και ο οίκος του πατρός σου και αυτοί εφέρθησαν ούτος λαός, οίτινες αρνούνται το να υπακούωσιν εις σου και ο οίκος του πατρός σε. **7** Εγκατέλιπον τον οίκον μου, αφήκα την θέλει είσθαι εξάπαντος ως η ζώνη αύτη, ήτις δεν είναι κληρονομίαν μου, έδωκα την ηγαπημένην της ψυχής χρήσιμος εις ουδέν. **11** Διότι καθώς η ζώνη κολλάται εις μου εις τας χείρας των εχθρών αυτής. **8** Η κληρονομία την οφύρων του ανθρώπου, ούτως εκόλλησα εις εμαυτόν μου έγινεν εις έμεινεις λέων εν δρυμών εξέπεμψε την πάντα τον οίκον Ισραήλ και πάντα τον οίκον Ιούδα, φωνήν αυτής εναντίον μου διά τούτο εμίσθια αυτήν. **9** λέγει Κύριος· διά να ήναι εις έμεινεις λαός και ούνομα και Η κληρονομία μου είναι εις έμεινεις όρνεον αρπακτόν, τα καύχημα και δόξας αλλά δεν υπήκουσαν. **12** Διά τούτο όρνεα κύκλων είναι εναντίον αυτής έλθετε, συνάχθητε, θέλεις λαλήσει προς αυτούς τον λόγον τούτον· Ούτω πάντα τα θηριά του αγρού, έλθετε να καταφάγητε αυτήν. λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· πας ασκός θέλει γεμισθή **10** Ποιμένες πολλοί διέφερθεραν τον αμπελώνα μου, οίνου· και αυτοί θέλουσιν ειπεί προς σε, Μήπως τωδόντι κατεπάτησαν την μερίδα μου, κατέστησαν την μερίδα δεν γνωρίζουμεν ότι πας ασκός θέλει γεμισθή οίνου; **13** την επιθυμητήν μου έρημον άβατον. **11** Παρέδωκαν Τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, αυτήν εις ερήμωσιν· ερημωθείσα πενθεί ενώπιον μου· θέλω γεμίσει πάντας τους κατοίκους της γης ταύτης πάσα τη γη πρημώθη, διότι δεν υπάρχει ο φροντίζων. και τους βασιλείς τους καθημένους επί τον θρόνον του **12** Επί πάσας τας υψηλάς θέσεις της ερήμου ήλθον οι Δαβίδ και τους ιερείς και τους προφήτας και πάντας τους λεηλάται· διότι η μάχαιρα του Κυρίου θέλει καταφάγει κατοίκους της Ιερουσαλήμ, από μεθυσμού. **14** Και θέλω απ' άκρου της γης έως άκρου της γης· εις ουδεμίαν συντρίψει αυτούς μετ' αλλήλων, και τους πατέρας και σάρκα δεν θέλει είσθαι ειρήνη. **13** Έσπειραν σίτον αλλά τους γειούς ομού, λέγει Κύριος· δεν θέλω σπλαγχνισθή θέλουσι θερίσει ακάνθας εκοπίασαν αλλά δεν θέλουσιν ουδέ φεισθή ουδέ ελεήσει, αλλά θέλω εξολοθρεύσει αωφεληθή· και θέλετε αισχυνθή διά τα προϊόντα σας αυτούς. **15** Ακούσατε και ακροάσθητε· μη επαίρεσθε· από του φλογερού θυμού του Κυρίου. **14** Ούτω λέγει ο διότι ο Κύριος ελάλησε. **16** Δότε δόξαν εις Κύριον τον Κύριος κατά πάντων των κακών γειτόνων μου, οίτινες θεόν υμάν, πριν φέρη σκότος και πριν οι πόδες σας εγγίζουσι την κληρονομίαν την οποίαν κληροδότησα προσκόψωσαν επί τα σκοτεινά δρη, και ενώ προσμένετε εις τον λαόν μου τον Ισραήλ· Ιδού, θέλω αποσπάσαι φως, μετατρέψῃ αυτό εις σκιάν θανάτου και καταστήσῃ αυτούς από της γης αυτών, και θέλω αποσπάσαι τον αυτό πυκνόν σκότος. **17** Αλλ' εάν δεν ακούσητε τούτο, η οίκον Ιούδα εκ μέσου αυτών. **15** Και αφού αποσπάσω ψυχή μου θέλει κλάυσει κρυφίως διά την υπερηφανίαν αυτούς, θέλω επιστρέψει και ελεήσει αυτούς, και θέλω υμάν, και ο οφθαλμός μου θέλει κλάυσει πικρά και επαναφέρει έκαστον εις την κληρονομίαν αυτού και καταρρεύσει δάκρυα, διότι το ποίμνιον του Κυρίου έκαστον εις την γην αυτού. **16** Και εάν μάθωσι καλώς φέρεται εις αιχμαλωσίαν. **18** Είπατε προς τον βασιλέα τας οδούς του λαού μου, να ομιλώσων εις το όνομά μου, και προς την βασίλισσαν, Ταπεινώθητε, καθήσατε· διότι Ζη Κύριος, καθώς εδίδαξαν τον λαόν μου να ομιλύ θέλει καταβιβασθή από των κεφαλών υμών ο στέφανος εις τον Βάσαλ, τότε θέλουσιν οικοδομηθή εν τω μέσω της δόξης υμών. **19** Αι πόλεις του νότου θέλουσιν του λαού μου. **17** Αλλ' εάν δεν υπακούσωσι, θέλω κλεισθή και δεν θέλει είσθια ο ανοίγων ο Ιούδας άπας αποσπάσει οιλοτελώς και εξολοθρεύσει το θένος εκείνο, θέλει φερθή εις αιχμαλωσίαν, οιοκλήρως θέλει φερθή λέγει Κύριος.

13 Ούτως είπε Κύριος προς εμέ· 'Υπαγε και απόκτησον εις σεαυτόν ζώνην λινήν και περιβάλε αυτήν επί την οσφύν σου και εις ίδωρο μη βάλης αυτήν. **2** Απέκτησο λοιπόν την ζώνην κατά τον λόγον του Κυρίου και περιέβαλον επί την οσφύν μου. **3** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ εκ δευτέρου, λέγων, **4** Λάβε την ζώνην την οποίαν απέκτησας, την επί την οσφύν σου, και σηκωθείς ύπαγε εις τον Ευφράτην και κρύψων αυτήν εκεί εν τη οπή του βράχου. **5** Υπήρχα λοιπόν και έκρυψα αυτήν πλησίον του Ευφράτου, καθώς προσέταξεν εις εμέ ο Κύριος. **6** Και μετά πολλάς ημέρας είπε Κύριος προς εμέ, Σηκωθείς ύπαγε εις τον Ευφράτην και λάβε εκείθεν την ζώνην, την οποίαν προσέταξα εις να κρύψης εκεί. **7** Και υπήργα εις τον Ευφράτην και έσκαψα και έλαβον την ζώνην εκ του τόπου όπου έκρυψα αυτήν και ιδού, η ζώνη ήτο εφθαρμένη, δεν ήτο χρήσιμος εις ουδέν. **8** Τότε έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **9** Ούτω λέγει Κύριος· κατά τούτον τον τρόπον θέλω φθείρει την υπερηφανίαν της Ιερουσαλήμ. **10** Ο κακός εις το φρύγαμα του Ιορδάνου; **6** Διότι και οι αδελφοί σου είναι αρνούνται το να υπακούωσιν εις σου και ο οίκος του πατρός σου, είναι αρνούνται την ηγαπημένην της ψυχής χρήσιμος εις ουδέν. **11** Διότι καθώς η ζώνη κολλάται εις μου εις τας χείρας των εχθρών αυτής. **8** Η κληρονομία την οφύρων του ανθρώπου, ούτως εκόλλησα εις εμαυτόν μου έγινεν εις έμεινεις λέων εν δρυμών εξέπεμψε την πάντα τον οίκον Ισραήλ και πάντα τον οίκον Ιούδα, φωνήν αυτής εναντίον μου διά τούτο εμίσθια αυτήν. **9** λέγει Κύριος· διά να ήναι εις έμεινεις λαός και ούνομα και Η κληρονομία μου είναι εις έμεινεις όρνεον αρπακτόν, τα καύχημα και δόξας αλλά δεν υπήκουσαν. **12** Διά τούτο όρνεα κύκλων είναι εναντίον αυτής έλθετε, συνάχθητε, θέλεις λαλήσει προς αυτούς τον λόγον τούτον· Ούτω πάντα τα θηριά του αγρού, έλθετε να καταφάγητε αυτήν. λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· πας ασκός θέλει γεμισθή **10** Ποιμένες πολλοί διέφερθεραν τον αμπελώνα μου, οίνου· και αυτοί θέλουσιν ειπεί προς σε, Μήπως τωδόντι κατεπάτησαν την μερίδα μου, κατέστησαν την μερίδα δεν γνωρίζουμεν ότι πας ασκός θέλει γεμισθή οίνου; **13** την επιθυμητήν μου έρημον άβατον. **11** Παρέδωκαν Τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, αυτήν εις ερήμωσιν· ερημωθείσα πενθεί ενώπιον μου· θέλω γεμίσει πάντας τους κατοίκους της γης ταύτης πάσα τη γη πρημώθη, διότι δεν υπάρχει ο φροντίζων. και τους βασιλείς τους καθημένους επί τον θρόνον του **12** Επί πάσας τας υψηλάς θέσεις της ερήμου ήλθον οι Δαβίδ και τους ιερείς και τους προφήτας και πάντας τους λεηλάται· διότι η μάχαιρα του Κυρίου θέλει καταφάγει κατοίκους της Ιερουσαλήμ, από μεθυσμού. **14** Και θέλω απ' άκρου της γης έως άκρου της γης· εις ουδεμίαν συντρίψει αυτούς μετ' αλλήλων, και τους πατέρας και σάρκα δεν θέλει είσθαι ειρήνη. **13** Έσπειραν σίτον αλλά τους γειούς ομού, λέγει Κύριος· δεν θέλω σπλαγχνισθή θέλουσι θερίσει ακάνθας εκοπίασαν αλλά δεν θέλουσιν ουδέ φεισθή ουδέ ελεήσει, αλλά θέλω εξολοθρεύσει αωφεληθή· και θέλετε αισχυνθή διά τα προϊόντα σας αυτούς. **15** Ακούσατε και ακροάσθητε· μη επαίρεσθε· από του φλογερού θυμού του Κυρίου. **14** Ούτω λέγει ο διότι ο Κύριος ελάλησε. **16** Δότε δόξαν εις Κύριον τον Κύριος κατά πάντων των κακών γειτόνων μου, οίτινες θεόν υμάν, πριν φέρη σκότος και πριν οι πόδες σας εγγίζουσι την κληρονομίαν την οποίαν κληροδότησα προσκόψωσαν επί τα σκοτεινά δρη, και ενώ προσμένετε εις τον λαόν μου τον Ισραήλ· Ιδού, θέλω αποσπάσαι φως, μετατρέψῃ αυτό εις σκιάν θανάτου και καταστήσῃ αυτούς από της γης αυτών, και θέλω αποσπάσαι τον αυτό πυκνόν σκότος. **17** Αλλ' εάν δεν ακούσητε τούτο, η οίκον Ιούδα εκ μέσου αυτών. **15** Και αφού αποσπάσω ψυχή μου θέλει κλάυσει κρυφίως διά την υπερηφανίαν αυτούς, θέλω επιστρέψει και ελεήσει αυτούς, και θέλω υμάν, και ο οφθαλμός μου θέλει κλάυσει πικρά και επαναφέρει έκαστον εις την κληρονομίαν αυτού και καταρρεύσει δάκρυα, διότι το ποίμνιον του Κυρίου έκαστον εις την γην αυτού. **16** Και εάν μάθωσι καλώς φέρεται εις αιχμαλωσίαν. **18** Είπατε προς τον βασιλέα τας οδούς του λαού μου, να ομιλώσων εις το όνομά μου, και προς την βασίλισσαν, Ταπεινώθητε, καθήσατε· διότι Ζη Κύριος, καθώς εδίδαξαν τον λαόν μου να ομιλύ θέλει καταβιβασθή από των κεφαλών υμών ο στέφανος εις τον Βάσαλ, τότε θέλουσιν οικοδομηθή εν τω μέσω της δόξης υμών. **19** Αι πόλεις του νότου θέλουσιν του λαού μου. **17** Αλλ' εάν δεν υπακούσωσι, θέλω κλεισθή και δεν θέλει είσθια ο ανοίγων ο Ιούδας άπας αποσπάσει οιλοτελώς και εξολοθρεύσει το θένος εκείνο, θέλει φερθή εις αιχμαλωσίαν, οιοκλήρως θέλει φερθή λέγει Κύριος.

αισχρότητα της πορνείας σου, τα βδεικτικά τους λόφους, επί τας πεδιάδας. Ουαί είσαι δεν θέλεις καθαρισθή; μετά, πότε έτι;

διότι η παρθένος, η θυγάτηρ του λαού μου, συνετρίφθη σύντριμμα μέγα, πληγήν οδυνηράν σφόδρα. **18** Εάν εξέλθω εις την πεδιάδα, τότε ίδού, οι πεφονευμένοι εν μαχαίρᾳ· και εάν εισέλθω εις την πόλιν, τότε ίδού, οι νενεκρωμένοι υπό της πένινς, ο δε προφήτης έτι και ο

19 Απέρριψας παντάσιο τον Ιούδαν; απετράφη την Σιών η ψυχή σου; Διά τι επάταξας ημάς, και δεν υπάρχει θραυστής σε μέρις από την ουρανού μαζί μας; ελλαίας;

θεραπειας εις ημας, επροσενομενη ειρηνην, αλλ ουδεις αγαθόν· και τον καιρόν της θεραπείας, και ιδού, ταραχή.
20 Γνωρίζουμεν, Κύριε, την ασέβειαν ημών, την ανομίαν
των πατέρων μας, έτοι μητερών μας, εtc. 21 Μα

των πατέρων ήμων, οι ημαρτησόμενοι εἰς δε. 21 Μή αποστραφῆς ημάς, διά το δύνομά σου· μη ατιμάσσεις τον θρόνον της δόξης σου· ενθυμίθητι, μη διασκεδάσης την διεθνάσκυ την τροπή μας. 22 Υεράγους μεταξέν των

σιατική της ουδεὶς την προς ἡμάς. 22 Ήπλαχεὶ μεταξὺ των ματαιοτήτων των εθνών διδούς βροχῆν; ή οι ουρανοί δίδουσιν υετούς; δεν είσαι συ αυτός ο δοτήρ, Κύριε Θεέ ημών; διά τούτο θέλομεν συ προσμένει· διότι συ ἔκαμες πάντα ταύτα.

14 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ιερεύμαν περί της ανομβρίας. **2** Ο Ιούδας πενθεί και αι πύλαι αυτού είναι περίλυποι· κοίτονται κατά γης μελανειμονύσαι· και ανέβη η κραυγή της Ιερουσαλήμ. **3** Και οι μεγιστάνες αυτής απέστειλαν τους νέους αυτών διά άνδωρ· ήλθον εις τα φρέατα, δεν εύρηκαν άνδωρ· επέστρεψαν με τα αγγεία αυτών κενά ποχύνθησαν και ενετράπησαν και εσκέπασαν τας κεφαλάς αυτών. **4** Επειδή η γη εσχίσθη, διότι δεν ήτο βροχή επί της γης, οι γεωργοί ήσχυνθησαν, εσκέπασαν τας κεφαλάς αυτών. **5** Και η έλαφος έτι, γεννήσασα εν τη πεδιάδι, εγκατέλιπε το τέκνον αυτής, επειδή χόρτος δεν ήτο. **6** Και οι ἄγριοι όνοι εστάθησαν επί τους υψηλούς τόπους, ερρόφουν τον αέρα ως θώες· οι οφθαλμοί αυτών εμαράνθησαν, επειδή χόρτος δεν ήτο. **7** Κύριε, αν και αι ανομίαι μάνω

καταμαρτυρώσιν εναντίον ημών, κάμε όμως διά το όνομά σου διότι αποστασία ημών επλήνθυσαν-
εις σε γηρατήσαμεν. **8** Επλίς τον Ισραήλ, οπωρή αυτού
εν καιρῷ θλίψεως, διά τι ήθελες είσθιαν ως πάροικοι
εν τῇ γῇ καὶ ὡς οδοιπόρος εκκλίνων εἰς κατάλυμα;
9 Διά τι ήθελες είσθιαν ως ἀνθρώπος εκστατικός, ως
ισχυρός μη δυνάμενος να σώσῃ; Αλλά συ, Κύριε, εν
μέσῳ ημών είσαι, και το όνομά σου εκλήθη εφ' ημάς;
μη εγκαταλίπητς ημάς, **10** Ούτω λέγει Κύριος προς
τὸν λαὸν τούτον· Επειδὴ ήγάπησαν να πλανώνται και
δεν εκράτησαν τους πόδας αυτών, διά τούτο ο Κύριος
δεν ηδόκησεν εἰς αυτούς· τώρα θέλει ενθυμηθῆ την
ανομίαν αυτών και επισκεφθῆ τας αμαρτίας αυτών. **11**
Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη προσεύχουν υπέρ του λαού
τούτου διά καλόν. **12** Και εάν νηστεύσωσι, δεν θέλω
εισακούσει της κραυγῆς αυτών· και εάν προσφέρωσιν
ολοκαυτώματα και προσφοράν, δεν θέλω ευδοκήσει
εις αυτά· αλλὰ θέλω καταναλώσει αυτούς εν μαχαίρᾳ
και εν πείνῃ και εν λοιμῷ. **13** Και είπα, Ω, Κύριε Θεέ,
ιδού, οι προφήται λέγουσι προς αυτούς, δεν θέλετε ιδεῖ
μάχαιραν ουδέ θέλει είσθιαν πείνα εις εσάς, αλλά θέλω
σας δώσει ειρήνην ασφαλήν εν τω τόπω τούτω. **14** Και
είπε Κύριος προς εμέ, Ψευδή προφητεύουσιν οι προφήται
εν τω ονόματί μου· εγώ δεν απέστειλα αυτούς ουδέ
προσέταξα εις αυτούς ουδέ ελάλησα προς αυτούς· αυτοί
προφητεύουσιν εις εσάς όρασιν ψευδή και μαντείαν
και ματαιότητα και την δολιότητα της καρδίας αυτών.

15 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί των προφητών των προφητεύοντων εν τω ονόματι μου, ενώ εγώ δεν απέστειλα, αυτούς αλλ' αυτοί λέγονται, Μάχαιρα και πείνα δεν θέλει είσθαι εν τω τόπω τούτων εν μαχαίρᾳ και εν πείνῃ θέλουσι συντελεσθή οι προφήται εκείνοι. **16** Ο δε λαός, εις τους οποίους αυτοί προφητεύουσι, θέλουσιν είσθαι ερριμένοι εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ υπό πείνης και μαχαίρας· και δεν θέλει είσθαι ο θάρτων αυτούς, τας γυναίκας αυτών και τους νιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών· και θέλω εικέξει επ' αυτούς την κακίαν αυτών. **17** Διά τούτο θέλεις ειπεῖ προς αυτούς τὸν λόγον τούτον· Ας χύσωσιν οι οφθαλμοί μου δάκρυα, νύκτα και ημέραν, και ας μη πάυσωσι-

15 Και είπε Κύριος προς εμέ, Καὶ αν ο Μωϋσής και ο Σαμουήλ ίσταντο εώπιόν μου, η ψυχή μου δεν ήθελεν ισίθαι ωπέρ του λαού τούτουν αποδίωξον αυτούς απ' ἐμπροσθέν μου και ας εξέλθωσι. **2** Και εάν είπωσ προς σε, Που θέλομεν εξέλθει; τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ὅσοι είναι διά τον θάνατον, εις θάνατον· και οσοι διά την μάχαιραν, εις μάχαιραν· και οσοι διά την πείναν, εις πείναν· και οσοι διά την αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν. **3** Και θέλω επιφέρει επ' αυτούς τέσσαρα ειδή, λέγει Κύριος· την μάχαιραν διά σφαγήν, και τους κύνας διά σταραγμόν, και τα πετεινά του ουρανού, και τα θηρία της γης, διά να καταφάγωσι και να αφανίσωσι. **4** Και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν εν πάσι τοις βασιλείοις της γῆς· εξ αιτίας του Μανασσή, υιού Εζεκίου βασιλέως του

Ιούδα, δι' ὅσα ἐπραξεν εν Ιερουσαλήμ. 5 Διότι τις θέλει σε οικτείρει, Ιερουσαλήμ; ή τις θέλει σε συλλυπηθή; ή τις θέλει στραφή διά να ερωτήσῃ, Πως ἔχεις; 6 Συ

με εγκατέλιπες, λέγει Κύριος, υπήγεις εις τα οπίσω διά τούτο θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε αφανίσει απέκαμον ελεών. 7 Και θέλω εκλικήσει

αυτούς με το λικητήριον εν ταις πύλαις της γῆς θέλω ατεκνώσει αυτούς, θέλω αφανίσει τον λαόν μου, διότι δεν επιστρέφουσιν από των οδών αυτών. 8 Αι χήραι

αυτών επιληθύνθησαν ενώπιόν μου υπέρ την άμμον της θαλάσσης· έφερα επ' αυτούς, επί τας μητέρας των νέων, λεηλάτην εν μεσημβρίᾳ· επέφερα επ' αυτάς εξαίφνης

ταραχάς και τρόμουν. **9** Εκείνη, ήτις εγέννησεν επτά, απέκαμψε, παρέδωκε το πνεύμα: ο ήλιος αυτής έδυσεν, ενώ, ήτο έτι ημέρα· κατησύνθη και εταράχθη: το δε

υπόλοιπον αυτών θέλω παραδώσει εις την μάχαιραν
έμπροσθεν των εχθρών αυτών, λέγει Κύριος. **10** Ουαί
εις εμέ, μήτέρ μου, διότι εγέννησας εμέ ἀνδρα ἐριδος και

άνδρα φιλονεκίας μεθ' ὀλης της γης. Ούτε επόκισα ούτε με επόκισαν· και δώμας πας τις εξ αυτών με καταράται. **11** Ο Κύριος λέγει, Βεβαίως το υπόλοιπόν σου θέλει είσθαι

καλόν· βεβαίως θέλω μεσιτεύσει υπέρ σου προς τον εχθρόν εν καιρώ συμφοράς και εν καιρώ θλίψεως. 12 Ο σίδηρος θέλει συντρίψει τον σίδηρον του βορρά και τον

χαλκόν; **13** Τα υπάρχοντά σου και τους θησαυρούς σου οφθαλμών υμών και εν ταῖς ημέραις υμών, την φωνήν θέλω παραδώσει εἰς λειλασίαν ἀνέν ανταλλάγματος, της χαράς και την φωνήν τῆς ευφροσύνης, την φωνήν και τούτο διά πάσας τας αμαρτίας σου και κατά πάντα τα του νυμφίου και την φωνήν τῆς νύμφης. **10** Και ὅταν ὄριά σου. **14** Και θέλω σε περάσει μετά τῶν εχθρῶν σου αναγγείλης προς τὸν λαὸν τούτον πάντας τούτους τους εἰς τόπον τὸν οποίον δὲν γνωρίζεις διότι πυρ εξήφθη λόγους, καὶ εἴπωσι προς σε, Διά τι ο Κύριος επρόφερεν εν τῷ θυμῷ μου, τὸ οποίον θέλει εκκαυθῆ καθ' υμῶν. ἀπαν τούτῳ τῷ μέγᾳ κακῷ εναντίον ημῶν; καὶ τις η **15** Συ, Κύριε, γνωρίζεις ενθυμήθητι με καὶ επίσκεψάι ανομίᾳ ημῶν; καὶ τις η αμαρτία ημῶν, τὴν οποίαν με καὶ εκδίκησόν με από τῶν καταδικώντων με· μη̄ ημαρτήσαμεν εἰς Κύριον τὸν Θεόν ημῶν; **11** Τότε θέλεις με αρπάσειν τὴν μακροθυμίαν σου· γνωρίσον ὅτι διά εἰπεῖ προς αὐτούς, Επειδή με εγκατέλιπον οἱ πατέρες σε τυπέφερα ονειδισμόν. **16** Καθὼς ευρέθησαν οἱ λόγοι υμῶν, λέγει Κύριος, καὶ υπῆγαν οπίσω ἀλλῶ θέων σου, κατέφαγον αυτούς· καὶ ο λόγος σου ἵτοι εν εμοὶ καὶ ελάττευσαν αυτούς· καὶ προσεκύνησαν αυτούς· καὶ χαρά καὶ αγαλλίασίς της καρδίας μου διότι τὸ ὄνομά εγκατέλιπον εμέ· καὶ τὸν νόμον μου δεν εφύλαξαν· **12** σου εκλήθη επ' εμέ, Κύριε Θέε τῶν δυνάμεων. **17** Δεν καὶ επειδή σεις επράξατε χειρότερα παρὰ τοὺς πατέρες εκάθησα εν συνεδρίῳ χλευαστῶν καὶ συνευφράνθην· υμῶν, καὶ ιδού, περιπατείτε ἔκαστος οπίσω τῆς ορέξεως εκάθησα μόνος εξ αιτίας τῆς χειρός σου· διότι συ μη̄ πτακούητε εἰς τῆς πονηρᾶς αυτού καρδίας, ὡστε να μη̄ πτακούητε εἰς ενέπλησας αδημονίας. **18** Διά τι ο πόνος μου εἶναι εμέ· **13** διά τούτῳ θέλω απορρίψει υμάς από τῆς γῆς παντοτεινός καὶ η πληγή μου ανίστος, μη̄ θέλουσα να ταύτης, εἰς τὴν γῆν, τὴν οποίαν δὲν εγνωρίσατε, υμείς ιατρευθῆ; θέλεις εἰσθαι διόλου εἰς εμέ ὡς ψεύτης καὶ καὶ οἱ πατέρες υμῶν· καὶ εκεῖ θέλετε λατρεύσει ἀλλούς ως ὑδάτα απατηλά; **19** Διά τούτῳ ούτα λέγει Κύριος Εάν θεούς ημέραν καὶ νύκτα· διότι δὲν θέλω κάμει ἔλεος επιστρέψης, τότε θέλω σε αποκαταστήσει πάλιν, καὶ θέλεις ίστασθαι ενώπιόν μου· καὶ εάν αποχωρίστης τὸ τίμιον από τοὺς αχρείου, θέλεις εἰσθαι ως τὸ στόμα μου· αυτοί αἱ επιστρέψωσι προς σε, αλλὰ συ με επιστρέψῃς προς μη̄, έρχονται ημέραι, **20** Και θέλω σε κάμει προς τούτον τὸν λαὸν ουχόν τείχος καὶ θέλουσι σε πολεμήσει, αυτούς· καὶ θέλω επαναφέρει αυτούς πάλιν εἰς τὴν γῆν αλλὰ δὲν θέλουσιν υπερισχύσει εναντίον σου, διότι εγώ αυτῶν, τὴν οποίαν ἐδώκα εἰς τοὺς πατέρες αυτῶν, **21** εἶμα καὶ μετά σου διά να σε σώζω καὶ να σε ελευθερόνω, Ιδού, θέλω αποστέλλει πολλούς αλιείς, λέγει Κύριος, λέγει Κύριος. **22** Και θέλω σε ελευθερώσει εκ τῆς χειρός των πονηρῶν καὶ θέλω σε λυτρώσει εκ τῆς χειρός των καταδυναστευόντων.

16 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Μη λάβῃς εἰς σεαυτόν γυναίκα μηδέ να γείνωσιν εἰς σε ιοὶ μηδέ θυγατέρες εν τῷ τόπῳ τούτῳ. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος περὶ τῶν ιοῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων εν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων αυτῶν, αἵτινες εγέννησαν αυτούς, καὶ περὶ τῶν πατέρων αυτῶν, οἵτινες ετεκνοποίησαν αυτούς εν τῇ γῇ ταύτῃ. **4** Θέλουσιν αποθάνει με οδυνήρον θάνατον· δεν θέλουσι κλαυθή ουδέ θέλουσι ταφή θέλουσιν εἰσθαι διά κοπρίαν επὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ θέλουσιν αφανισθῆν υπὸ μαχαίρας καὶ υπὸ πείνης, καὶ τὰ πτώματα αυτῶν θέλουσιν εἰσθαι τροφή εἰς τα πετεινά τὸν ουρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς. **5** Διότι ούτω λέγει Κύριος Μη εισέλθῃς εἰς οίκον πένθους καὶ μη̄ υπάγης να πενθήσῃς μηδέ να συγκλαύσῃς αυτούς διότι αφήρεσα τὴν ειρήνην μου από τοὺς λαούς τούτου, λέγει Κύριος, τὸ ἔλεος καὶ τοὺς οικτιμούς. **6** Και θέλουσιν αποθάνει μεγάλοι καὶ μικροί εν τῇ γῇ ταύτῃ· δεν θέλουσι ταφή ουδὲ θέλουσι κλαύσει αυτούς ουδέ θέλουσι κάμει εντομάς εἰς τὰ σώματα αυτῶν ουδέ θέλουσι ξυρισθῆ δι' αυτούς· **7** ουδέ θέλουσι διαμοιράσει ἀρτὸν εἰς τὸ πένθος προς παρηγορίαν αυτῶν διά τὸν τεθνεώτα, ουδέ θέλουσι ποτίσει αυτούς τὸ ποτήριον τῆς παρηγορίας διά τὸν πατέρα αυτῶν ἢ διά τὴν μητέρα αυτῶν. **8** Και δεν θέλεις εισέλθει εἰς οίκον συμποιούσιον, διά να συγκαθήσης μετ' αὐτῶν διά να φάγης καὶ να πίης. **9** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ Ιδού, εγώ θέλω παύσει από τοὺς τόπους τούτου, ενώπιον τῶν

οφθαλμών υμών καὶ εν ταῖς ημέραις υμών, την φωνήν της χαράς καὶ την φωνήν τῆς ευφροσύνης, την φωνήν της νυμφίου και την φωνήν τῆς νύμφης. **10** Και ὅταν ὄριά σου. **14** Και θέλω σε περάσει μετά τῶν εχθρῶν σου αναγγείλης προς τὸν λαὸν τούτον πάντας τούτους εἰς τόπον τὸν οποίον δὲν γνωρίζεις διότι πυρ εξήφθη λόγους, καὶ εἴπωσι προς σε, Διά τι ο Κύριος επρόφερεν εν τῷ θυμῷ μου, τὸ οποίον θέλει εκκαυθῆ καθ' υμῶν. ἀπαν τούτῳ τῷ μέγᾳ κακῷ εναντίον ημῶν; καὶ τις η αμαρτία ημῶν, τὴν οποίαν με καὶ εκδίκησόν με από τῶν καταδικώντων με· μη̄ ημαρτήσαμεν εἰς Κύριον τὸν Θεόν ημῶν; **11** Τότε θέλεις με αρπάσειν τὴν μακροθυμίαν σου· γνωρίσον ὅτι διά εἰπεῖ προς αὐτούς, Επειδή με εγκατέλιπον οἱ πατέρες σε τυπέφερα ονειδισμόν. **16** Καθὼς ευρέθησαν οἱ λόγοι υμῶν, λέγει Κύριος, καὶ υπῆγαν οπίσω ἀλλῶ θέων σου, κατέφαγον αυτούς· καὶ ελάττευσαν αυτούς· καὶ προσεκύνησαν αυτούς· καὶ χαρά καὶ αγαλλίασίς της καρδίας μου διότι τὸ ὄνομά εγκατέλιπον εμέ· καὶ τὸν νόμον μου δεν εφύλαξαν· **12** σου εκλήθη επ' εμέ, Κύριε Θέε τῶν δυνάμεων. **17** Δεν καὶ επειδή σεις επράξατε χειρότερα παρά τοὺς πατέρες εκάθησα εν συνεδρίῳ χλευαστῶν καὶ συνευφράνθην· υμῶν, καὶ ιδού, περιπατείτε ἔκαστος οπίσω τῆς ορέξεως εκάθησα μόνος εξ αιτίας τῆς χειρός σου· διότι συ μη̄ πτακούητε εἰς τῆς πονηρᾶς αυτού καρδίας, ὡστε να μη̄ πτακούητε εἰς ενέπλησας αδημονίας. **18** Διά τι ο πόνος μου εἶναι εμέ· **13** διά τούτῳ θέλω απορρίψει υμάς από τῆς γῆς παντοτεινός καὶ η πληγή μου ανίστος, μη̄ θέλουσα να ταύτης, εἰς τὴν γῆν, τὴν οποίαν δὲν εγνωρίσατε, υμείς ιατρευθῆ; θέλεις εἰσθαι διόλου εἰς εμέ ὡς ψεύτης καὶ καὶ οἱ πατέρες υμῶν· καὶ εκεῖ θέλετε λατρεύσει ἀλλούς ως ὑδάτα απατηλά; **19** Διά τούτῳ ούτα λέγει Κύριος Εάν θεούς ημέραν καὶ νύκτα· διότι δὲν θέλω κάμει ἔλεος επιστρέψης, τότε θέλω σε αποκαταστήσει πάλιν, καὶ θέλεις ίστασθαι ενώπιόν μου· καὶ εάν αποχωρίστης τὸ τίμιον από τοὺς αχρείου, θέλεις εἰσθαι ως τὸ στόμα μου· αυτοί αἱ επιστρέψωσι προς σε, αλλὰ συ με επιστρέψῃς προς μη̄, έρχονται ημέραι, **20** Και θέλω σε κάμει προς τούτον τὸν λαὸν ουχόν τείχος καὶ θέλουσι σε πολεμήσει, αυτούς· καὶ θέλω επαναφέρει αυτούς πάλιν εἰς τὴν γῆν αλλὰ δὲν θέλουσιν υπερισχύσει εναντίον σου, διότι εγώ αυτῶν, τὴν οποίαν ἐδώκα εἰς τοὺς πατέρες αυτῶν, **21** εἶμα καὶ μετά σου διά να σε σώζω καὶ να σε ελευθερόνω, Ιδού, θέλω αποστέλλει πολλούς αλιείς, λέγει Κύριος, καὶ θέλουσιν αλιεύσει αυτούς· καὶ μετά ταύτα θέλω αποτείλει πολλούς κυνηγούς· καὶ θέλουσιν θηρεύσει αυτούς από παντός όρους· καὶ από παντός λόφους καὶ από τῶν σχισμῶν τῶν βράχων. **17** Διότι οι οφθαλμοί μου εἶναι επὶ πάσας ταῖς οδύσσαις αυτῶν δεν εἶναι κεκρυμμέναι από τοὺς προσώπους μου ουδέ η ανομία αυτῶν εἶναι κεκρυμμένη απ' ἐμπροσθεν τῶν οφθαλμῶν μου. **18** Και πρώτων θέλω ανταποδώσει διπλά τὴν ανομίαν αυτῶν καὶ τὴν αμαρτίαν αυτῶν διότι εμίαναν τὴν γῆν μου με τὰ πτώματα τῶν βδελυγμάτων αυτῶν καὶ ενέπλησαν τὴν κληρονομίαν μου από τῶν μιασμάτων αυτῶν. **19** Κύριε, δύναμίς μου καὶ φρούριόν μου καὶ καταφυγή μου εν ημέρᾳ θύλιψεως, τὰ έθνη θέλουσιν ελθεῖ προς σε από τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Βεβαίως οι πατέρες ημών εκληρονόμησαν ψεύδος, ματαιότητα καὶ τὰ ανωφελή. **20** Θέλει κάμει ἀνθρωπος εἰς εαυτόν θεούς του μη̄ άντας θεούς; **21** Διά τούτῳ, ιδού, θέλω κάμει αυτούς να γνωρίσωσι τὴν χείρα μου καὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι τὸ ὄνομά μου εἶναι ο Κύριος.

17 Η αμαρτία του Ιούδα είναι γεγραμμένη με γραφίδα σιδηράν, με όνυχα αδαμάντινον, ενεχαράχθη επὶ τῆς πλακός της καρδίας αυτῶν καὶ επὶ τῶν κεράτων τῶν θυσιαστήρων υμών. **2** ὡστε οι ιοί αυτῶν ενθυμούνται τα θυσιαστήρια αυτῶν καὶ τα ἀλση αυτῶν, μετά των πρασίνων δένδρων επὶ τους υψηλούς λόφους. **3** Ωρός μου εν τῇ πεδιάδι, θέλω δώσει τὴν περιουσίαν σου καὶ πάντας τους θησαυρούς σου εἰς διαρπαγήν καὶ τους υψηλούς σου τόπους κατά πάντα τα ὄρια σου, διά την αμαρτίαν. **4** Και συ, μάλιστα αυτή συ, θέλεις

εκβληθή από της κληρονομίας σου, την οποίαν έδωκα εις σε, και θέλω σε καταδουλώσει εις τους εχθρούς σου, εν γη την οποίαν δεν εγγνώρισας διότι πυρ εξήψατε φορτίον διά των πυλών της ημέραν του σαββάτου, αλλά να αγιάζητε την ημέραν του σαββάτου μη κάμνοντες εν αυτή μηδεμίαν εν τω θυμώ μου, το οποίον θέλει καίσθαι εις τον εργασίαν· 25 τότε θέλουσιν εισέλθει διά των πυλών αιώνα. 5 Ούτω λέγει Κύριος Επικατάρατος ο ἀνθρωπος, της πόλεως ταύτης βασιλείς και ἄρχοντες καθήμενοι στον θρόνον του Δαβίδ, εποχούμενοι επί αμάξας και από του οποίου η καρδία απομακρύνεται από τον Κύριον. 6 Διότι θέλει είσθαι ως η αγριομυρίκη εν ερήμῳ, και δεν θέλει ιδεί ὅταν ἐλθῃ το αγαθόν· αλλά θέλει κατοικεῖ τόπους ζηρούς εν ερήμῳ, γινην αλμυρά και ακατοίκητον. 7 Ευλογημένος ο ἀνθρωπος ο επίζων επί Κύριον και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίς. 8 Διότι θέλει είσθαι ως δένδρον πεφυτεμένον πλησίον των υδάτων, το οποίον εξαπλώνει τας ρίζας αυτού πλησίον του ποταμού, και δεν θέλει ιδεί ὅταν ἐρχηται το καύμα, αλλά το φύλλον αυτού θέλει θάλλει· και δεν θέλει μεριμνήσει εν τω ἔτει της ανομβρίας ουδέ θέλει παύσει από του να κάμνη καρπόν. 9 Η καρδία είναι απατηλή υπέρ πάντα και σφόδρα διεφθαρμένη· τις δύναται να γνωρίσῃ αυτήν; 10 Εγώ ο Κύριος εξετάζω την καρδίαν, δοκιμάζω τους νεφρούς, διά να δώσω εις έκαστον κατά τας οδούς αυτού, κατά τον καρπόν των ἔργων αυτού. 11 Καθώς η πέρδιξ η επωάζουσα και μη νεοσσεύουσα, ούτως ο αποκτών πλούτη αδίκως θέλει αφήσει αυτά εις το ήμισυ των ημερών αυτού και εις τα ἔσχατα αυτού θέλει είσθαι ἄφρων. 12 Θρόνος δόξης υψωμένος εξ αρχής είναι ο τόπος του αγιαστηρίου ημών. 13 Κύριε, η ελπίς του Ισραήλ, πάντες οι εγκαταλείποντές σε θέλουσι κατασιχνθή και οι αποστάται εμού θέλουσι γραφήτη εν τη γῇ διότι εγκατέλιπον τον Κύριον, την πιγήν των ζώντων υδάτων. 14 Ιασαί με, Κύριε, και θέλω ιαθήσων με και θέλω σωθή διότι συ είσαι το καύχημά μου· 15 Ιδού, ούτοι λέγουσι προς εμέ· Που ο λόγος του Κυρίου; ας ἐλθῃ τώρα. 16 Αλλ' εγώ δεν απετύθην από του να σε ακολουθώ ως ποιμήν, ουδέ επεθύμησα την ημέραν της θλίψεως συ εξεύρεις τούτο· τα εξελόντα εκ των χειλέων μου ήσαν ενώπιον σου. 17 Μη γείνης εις εμέ τρόμος· συ είσαι η ελπίς μου εν ημέρᾳ συμφοράς· 18 Ας κατασιχνθώσιν οι καταδιώκοντές με, εγώ δε ας μη κατασιχνθώ ας τρομάξωσιν εκείνοι αλλ' ας μη τρομάξω εγώ· φέρε επ' αυτούς ημέραν συμφοράς και σύντριψον αυτούς διπλούν σύντριψμα. 19 Ούτως είπε Κύριος προς εμέ· Ὑπαγε και στήθι εν τη πύλῃ των οιών του λαού σου, δι' ης εισέρχονται οι βασιλεῖς Ιούδα και δι' ης εξέρχονται, και εν πάσαις ταις πύλαις της Ιερουσαλήμ· 20 και ειπέ προς αυτούς, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, βασιλείς Ιούδα και, πας ο Ιούδας και πάντες οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, οι εισερχόμενοι διά των πυλών τούτων· 21 ούτω λέγει Κύριος· Προσέχετε εις εαυτούς, και μη βαστάζετε φορτίον την ημέραν του σαββάτου μηδέ εμβιβάζετε διά των πυλών της Ιερουσαλήμ· 22 μηδέ εκφέρετε φορτίον εκ των οικιών σας την ημέραν του σαββάτου και μη κάμνετε μηδεμίαν εργασίαν· αλλά αγιάζετε την ημέραν του σαββάτου, καθώς προσέταξα εις τους πατέρας υμών· 23 δεν υπήκουσαν όμως ουδέ ἐκλιναν το ωτίον αυτών, αλλ' εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών διά να μη ακούσωσι και διά να μη δεχθώσι νουθεσίαν. 24 Αλλ' εάν υπακούσητε εις εμέ, λέγει Κύριος, ώστε να μη εμβιβάζητε φορτίον διά των πυλών της πόλεως ταύτης την ημέραν του σαββάτου, αλλά να αγιάζητε την ημέραν του σαββάτου μη κάμνοντες εν αυτή μηδεμίαν εν τω θυμώ μου, το οποίον θέλει καίσθαι εις τον εργασίαν· 25 τότε θέλουσιν εισέλθει διά των πυλών της Ιερουσαλήμ· της πόλεως ταύτης βασιλείς και ἄρχοντες καθήμενοι επί του θρόνου του Δαβίδ, εποχούμενοι επί αμάξας και ίππους, αυτοί και οι ἄρχοντες αυτών, οι ἄνδρες Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ· και η πόλις αὕτη θέλει κατοικεῖσθαι εις τον αιώνα. 26 Κατ θέλουσιν ελθεί εκ των πόλεων Ιούδα και εκ των περιξ της Ιερουσαλήμ και εκ της γης Βενιαμίν και εκ της πεδίνης και εκ των ὄρεων και εκ του νότου, φέροντες ολοκαυτώματα και θυσίας και προσφοράς εξ αλφίτων και λίβανον, φέροντες ἔτι και προσφοράς ευχαριστηρίους εις τον οίκον του Κυρίου. 27 Αλλ' εάν δεν μου υπακούσητε, ώστε να αγιάζητε την ημέραν του σαββάτου και να μη βαστάζητε φορτίον και εμβιβάζητε εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ την ημέραν του σαββάτου, τότε θέλω ανάψει πυρ εν τας πύλαις αυτής και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Ιερουσαλήμ και δεν θέλει σβεσθή.

18 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, 2 Σημώθητι και καταβίθι εις τον οίκον του κεραμέως, και εκεί θέλω σε κάμει να ακούσης τους λόγους μου. 3 Τότε κατέβην εις τον οίκον του κεραμέως, και ίδου, ειργάζετο ἐργον επί τους τροχούς. 4 Και εχαλάσθη το αγγείον, το οποίον ἐκαμνεν εκ πηλού, εν τη χειρί του κεραμέως, και πάλιν ἐκαμνεν αυτό ἄλλο αγγείον, καθώς ἡρεσεν εις τον κεραμέα να κάμη. 5 Τότε ἔγεινε λόγος Κύριου προς εμέ, λέγων, 6 Οίκος Ισραήλ, δεν δύναμαι να κάμω εις εσάς, καθώς ούτος ο κεραμεὺς; λέγει Κύριος. Ιδού, ως ο πηλός εν τη χειρί του κεραμέως, ούτω σεις, οίκος Ισραήλ, είσθε εν τη χειρί μου. 7 Εν τη στιγμῇ, καθ' ην ήθελον λαλήσει κατά έθνους ή κατά βασιλείας, διά να εκριζώσω και να κατασκάψω και να καταστρέψω, 8 εάν το ἔθνος εκείνο, κατά το οποίου ελάλησα, επιστρέψῃ από της κακίας αυτού, θέλω μετανοήσει περὶ του κακού, το οποίον εβουλεύθην να κάμω εις αυτό. 9 Και εν τη στιγμῇ, καθ' ην ήθελον λαλήσει περὶ έθνους ή περὶ βασιλείας, να οικοδομήσω και να φυτεύσω, 10 εάν κάμη κακόν ενώπιον μου, ώστε να μη υπακούνη της φωνῆς μου, τότε θέλω μετανοήσει περὶ του καλού, με το οποίον είπα ότι θέλω αγαθοποίησει αυτό. 11 Και τώρα ειπέ προς τους ἄνδρας Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ ετοιμάζω κακόν καθ' υμών και βουλήν καθ' υμών· επιστρέψατε λοιπόν ἐκαστος από της πονηράς οδού αυτού και διορθώσατε τας οδούς υμών και τας πράξεις υμών. 12 Οι δε είπον, Εἰς μάτην· διότι οπίσω των διαβουλίων ημών θέλομεν περιπατεί και ἐκαστος τας ορέξεις της καρδίας αυτού της πονηράς θέλομεν πράττει. 13 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ερωτήσατε τώρα μεταξὺ των εθνῶν, τις ἱκουσει τοιαύτα; η παρθένος του Ισραήλ ἐκαμε φρικτά σφόδρα. 14 Θέλει τις αρέξεις τον χιονώδη Λίβανον διά τον βράχον της πεδιάδος; ή θέλουσιν εγκαταλίπει τα δροσερά εκρέοντα ύδατα διά τα μακρόθεν ερχόμενα; 15 Αλλ' ο λαός μου ελησμόνησεν εμέ, εθυμίασεν εις την ματαίοτητα και

προσέκοψαν εν ταις οδοίς αυτών, ταις αιωνίοις τρίβοις, τα πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία της γης. διά να περιπατώσιν εν τρίβοις οδού μη εξωμαλισμένης 8 Και Θέλω καταστήσει την πόλιν ταύτην ερήμωσιν 16 διά να καταστήσωσι την γην αυτών ερήμωσιν και και συριγμόν: πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει μένει χλευασμόν αιώνιον· πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει έκθαμψος και θέλει συρίζει διά πάσας τας πληγάς αυτής. μένει έκθαμψος και σείει την κεφαλήν αυτού. 17 9 και Θέλω κάμει αυτούς να φάγωσι την σάρκα των Θέλω διασκορπίσει αυτούς ἐμπροσθεν του εχθρού ως υιών αυτών και την σάρκα των θυγατέρων αυτών, και καυτοκός ἀνέμος θέλω δεῖξει εις αυτούς νώτα και ουχὶ_ θέλουσι φάγει ἔκαστος την σάρκα του φίλου αυτού πρόσωπον εν τη νημέρᾳ της συμφοράς αυτών. 18 Τότε εν τη πολιορκίᾳ και στενοχωρίᾳ, με την οποίαν οι είπον, Ἐλθετε και ας συμβουλεύστωμεν βουλάς κατά εχθρού αυτών και οι ζητούντες την ζωήν αυτών θέλουσι του Ιερεμίουν διότι νόμος δεν θέλει χαθῆ από ιερέων στενοχωρήσει αυτούς. 10 Τότε θέλεις συντρίψει την ουδέ βουλή από σοφού ουδέ λόγος από προφήτουν λάγηνον ἐμπροσθεν των ανδρών των εξελθόντων μετά έλθετε και ας πατάξωμεν αυτόν με την γλώσσαν και σού· 11 και θέλεις επειπον προς αυτούς, Ούτω λέγει ο ας μη προσέξωμεν εις μηδένα των λόγων αυτού. 19 Κύριος των δυνάμεων. Ούτω θέλω συντρίψει τον λαόν Πρόσεξον εις εμέ, Κύριε, και ἀκούσον την φωνήν των τούτον και την πόλιν ταύτην, καθώς συντρίβει τις διαφορετικούντων με εμέ. 20 Θέλει ανταποδοθή κακόν το αγγείον του κεραμέως, το οποίον δεν δύναται να αντί καλού; διότι ἔσκαψαν λάκκον διά την ψυχήν μου. διορθωθή πλέον· και θέλουσι θάπει αυτούς εν Τοφέθ, Ενθυμήθητι ότι εστάθην ενώπιον σου διά να λαλήσω εωσού να μη υπάρχῃ τόπος εις ταφήν. 12 Ούτω θέλω υπέρ αυτών αγαθά, διά να αποστρέψω τον θυμόν σου κάμει εις τον τόπον τούτον, λέγει Κύριος, και εις τους απ' αυτών. 21 Διά τούτο παράδος τους νιούς αυτών εις κατοίκους αυτού, και θέλω κάμει την πόλιν ταύτην ως την πείναν και δος αυτούς εις χείρας μαχαίρας, και ας την ιερουσαλήμ και οι οίκοι γείνωσιν αι γυναίκεις αυτών ἀτέκνοι και χήραι· και οι των βασιλέων του Ιούδα θέλουσι μιανθή, καθώς ο τόπος άνδρες αυτών ας θανατωθώσιν· οι νεανίσκοι αυτών ας της Τοφέθ μετά πασών των οικιών, επί των δωμάτων πέσωσι διά μαχαίρας εν τη μάχῃ. 22 Ας ακουσθή κραυγή των οικιών αυτών, δόταν φέρης εξαίφνης επ' αυτούς ουρανού και ἔκαμαν σπονδάς εις ἄλλους θεούς. 14 λειλάτας· διότι ἔσκαψαν λάκκον διά να μη πιάσωσι και Τότε ἥλθεν ο Ιερεμίας εκ της Τοφέθ, όπου ο Κύριος ἔκρυψαν παγίδας διά τους πόδας μου. 23 Συ δε, Κύριε, απέστειλεν αυτόν διά να προφητεύσῃ· και σταθείς εν γνωρίζεις πάσαν την κατ' εμού βουλήν αυτών εις το να τη αὐλή του οίκου του Κυρίου είπε προς πάντα τον με θανατώσωσι· μη συγχωρήστης την ανομίαν αυτών, λαόν, 15 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός και την αμαρτίαν αυτών μη εξαλείψῃς απ' ἐμπροσθέν σου· αλλά οι νεανίσκοι αυτών πάντα τα κακά ὅσα ελάλησα επί πάσας τας κώμας αυτής πάντα τα κακά ὅσα ελάλησα κατ' αυτής διότι εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών, ώστε να μη ακούσωσι τους λόγους μου.

19 Ούτω λέγει Κύριος· Ὑπαγε και απόκτησον λάγηνον πηλίνην κεραμέως, και φέρε τινάς εκ των πρεσβυτέρων του λαού και εις των πρεσβυτέρων των ιερέων· 2 και ἔξελθε εις την φάραγγα του νιού Εννόμ, την πλησίον της εισόδου της ανατολικής πύλης, και διακήρυξον εκεί τους λόγους, τους οποίους θέλω λαλήσει προς σε. 3 Και ειπέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, βασιλείς Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Και οι ιερεμίας είπε προς αυτόν, Ο Κύριος δεν εκάλεσε το Ιδού, θέλω φέρει επί τον τόπον τούτον κακά, τα οποία τον επάταξεν ο Πασχώρ Ιερεμίαν τον προφήτην και διακήρυξον εκεί τους λόγους, τους οποίους δεν εγνώρισαν, αυτοί και οι πατέρες αυτών και οι βασιλείς Ιούδα, και εγέμισαν τον τόπον τούτον Ιούδαν εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος, και από αίματος αθώων. 5 Και ωκοδόμησαν τους υψηλούς τούτους πάντας τους φίλους σους· και θέλουσι πέσει τούτον και εθνίμασαν εν αυτῷ εις ἄλλους θεούς, τους διά της μαχαίρας των εχθρών αυτών και οι οφθαλμοί οποίους δεν εγέμισαν, αυτοί και οι πατέρες αυτών σου θέλουσιν ιδεῖ τούτο· και θέλω δώσει πάντα τον και οι βασιλείς Ιούδα, και εγέμισαν τον τόπον τούτον Ιούδαν εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος, και από αίματος αθώων. 6 Διά τούτο, ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, πάντας τους θησαυρούς των βασιλέων Ιούδα θέλω και ο τόπος ούτος δεν θέλει καλείσθαι πλέον Τοφέθ δώσει εις την χείρα των εχθρών αυτών, και θέλουσι ουδέ Φάραγξ του νιού Εννόμ, αλλά· Η φάραγξ της περιήλατησε αυτούς και λάβει αυτούς και φέρει αυτούς σφαγής. 7 Και θέλω ματαιώσει την βουλήν του Ιούδα εις την Βαβυλώνα. 8 Και συ, Πασχώρ, και πάντες και της Ιερουσαλήμ εν τω τόπῳ τούτῳ· και θέλω κάμει αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα, και αυτούς να πέσωσι διά μαχαίρας ἐμπροσθεν των εχθρών αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα, και αυτών και διά των χειρών των ζητούντων την ζωήν εκεί θέλεις αποθάνει και εκεί θέλεις ταφή, συ και πάντες αυτών· τα δε πτώματα αυτών θέλω δώσει βρώσιν εις οι φίλοι σου, εις τους οποίους προεφήτευσας ψευδώς.

7 Κύριε, με εδελέασας και εδελεάσθην· υπερίσχυσας λέγει Κύριος, θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τον βασιλέα κατ' εμού και κατίσχυσας ἔγεινα χλευασμός ὀλην την του Ιούδα και τους δούλους αυτού και τον λαόν και τους ημέραν πάντες με εμπαίζουσι. 8 Διότι αφού ἤνοιξα εναπολειφθέντας εν τη πόλει ταύτη από τον λοιμού, στόμα, βοώ, φωνάζω βίσαν και αρπαγήν ὅθεν ο λόγος από της μαχαίρας και από της πείνης, εἰς την χείρα του του Κυρίου ἔγεινεν εἰς εμέ προς ονειδισμόν και προς Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος, και εἰς χλευασμόν ὀλην την ημέραν. 9 Καὶ εἴπα, Δεν θέλω την χείρα των εχθρών αυτών και εἰς την χείρα των αναφέρει περὶ αυτού ουδὲ θέλω λαλήσει πλέον εν ζητούντων την ψυχήν αυτών· και αυτὸς θέλει πατάξει των ονόματι αυτού· ὄμως ο λόγος αυτού ἵτο εν τη αυτού εν στόματι μαχαίρας· δεν θέλει φεισθή αυτούς καρδία μου ως καιδιμόνεν πυρ περικελεισμένον εν ουδέ θέλει οικτέρει ουδέ θέλει σπλαγχνισθή αυτούς, τοις οστέοις μου, και απέκαμον χαλινόνων εμαυτόν 8 Καὶ προς τον λαόν του τούτον θέλεις επιεῖ, Ούτω λέγει και δεν ιηνύμην πλέον. 10 Διότι ἱκουσα ύψριν παρά Κύριος ἴδου, ἔθεσα ενώπιον σας την οδόν της ζωῆς και πολλών· τρόμον πανταχόθεν· Κατηγορήσατε, λαγουσι, την οδόν του θανάτου. 9 Ὁστις κάθηται εν τη πόλει και θέλομεν κατηγορήσει αυτόν. Πάντες οι ειρηνεύοντες ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας και υπό πείνης και μετ' εμού παρεφύλατον το πρόσκομμά μου, λέγοντες, υπό λοιμού ἀλλ' ὅστις εξέλθῃ και προχωρήση προς τους Ἰσας δελεασθή, και θέλομεν υπερισχύσει εναντίον Χαλδαίους οίτινες σας πολιορκούσι, θέλει ζήσει και η αυτού και εκδικηθή κατ' αυτού. 11 Αλλ' ο Κύριος είναι ζωὴ αυτού θέλει είσθαι ως λάφυρον εις αυτόν. 10 Διότι μετ' εμού ως ισχυρός πολεμιστής διά τούτο οι διώκται ἔστησα το πρόσωπόν μου εναντίον της πόλεως ταύτης μου θέλουσι προσκόψει και δεν θέλουσιν υπερισχύσει· προς κακόν και ουχί προς καλόν, λέγει Κύριος θέλει θέλουσι κατασχυνθή σφόδρα: διότι δεν ενόησαν· η παραδοθή εις την χείρον του βασιλέως της Βαβυλώνος αιώνιος αισχύνη αυτών δεν θέλει λησμονηθή. 12 και θέλει κατακάυσει αυτήν εν πυρί. 11 Περί δε του Αλλά, Κύριε των δυνάμεων, ο δοκιμάζων τον δίκαιον, οίκου του βασιλέως του Ιούδα, ειπέ, Ακούσατε τον λόγον ο βλέπων τους νεφρούς και την καρδίαν, ας ίδω την του Κυρίου· 12 οίκος Δαβίδ, ούτω λέγει Κύριος Κρίνετε εκδίκησίν σου επ' αυτούς· διότι εις σε εφανέρωσα την της χειρός του δυνάστου, μήποτε η οργή μου εξέλθη Κύριον· διότι ήλευθέρωσε την ψυχήν του πτωχού εκ ως πυρ και εκκαυθή, χωρίς να υπάρχῃ ο σφέσων, εξ χειρός πονηρευομένων. 14 Επικατάρατος η ημέρα, αιτίας της κακίας των έργων σας. 13 Ίδού, εγώ είμαι καθ' ην εγεννήθην· η ημέρα καθ' ην η μήτηρ μου με εναντίον εις σε, λέγει Κύριος, την καθημένην εν τη εγέννησεν, ας μη ἡναυ ευλογημένην. 15 Επικατάρατος ο κοιλάδι και εν τω βράχω της πεδιάδος, εναντίον εις ἀνθρώπος, ὅστις ευηγγελίσατο προς τον πατέα μου, εσάς τους λέγοντας, Τις θέλει καταβή εναντίον ημών, ή λέγων, Εγεννήθη με σε παιδίον ἀρσεν, ευφράτινων τις θέλει εισέλθει εις τας κατοικίας ημών· 14 Καὶ θέλω αυτόν σφόδρα. 16 Καὶ ας ἡναι ο ἀνθρώπως εκείνος σας τιμωρήσει κατά τον καρπόν των έργων σας, λέγει ως αι πόλεις, τας οποίας ο Κύριος κατέστρεψε και δεν μετεμελήθη και ας ακούσητε κραυγήν το πωϊ και αλαλαγμόν εν μεσημβρίᾳ. 17 Διά τι δεν εθανατώθην εκ μήτρας; ή η μήτηρ μου δεν ἔγεινε τάφος εις εμέ και η μήτρα αυτής δεν με εβάτασεν εις αιώνιον σύλληψιν; 18 διά τι εξήλθον εκ της μήτρας, διά να βλέπω μόχθον και λύπην και να τελειώσωσιν αι ημέραι μου εν αισχύνη;

21 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κύριον, στε πατέστειλε προς αυτόν ο βασιλεὺς Σεδεκίας τον Πασχώριον του Μελχίουν και τον Σοφονίαν υιον του Μαασίουν τον ιερέα, λέγων, 2 Ερώτησον, παρακαλώ, τον Κύριον περὶ ημών· διότι Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς ξένον, τον ορφανόν και την χήραν και αίμα αθώον της Βαβυλώνος ὑγειρε πόλεμον καθ' ημών ίσως ο μη χύνετε εν τω τόπω τούτω. 4 Διότι εάν τωντότι Κύριος ενεργήση εις ημάς κατά πάντα τα θαυμάσια κάμνητε τον λόγον τούτον, τότε θέλουσιν εισέλθει αυτού, ώστε να απέλθη αφ' ημών. 3 Τότε είπε προς διά των πυλών του οίκου τούτου βασιλείς καθήμενοι αυτούς ο Ιερεμίας, Ούτω θέλετε ειπεῖ προς τον Σεδεκίαν. επι του θρόνου του Δαβίδ, εποχούμενοι επί αιμαξών 4 Ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ· ίδου, εγώ και ίππων, αυτοί και οι δούλοι αυτών και ο λαός στρέφω εις τα οπίσια τα όπλα του πολέμου τα εν ταῖς χερσίν υμών, με τα οποία σεις πολεμείτε κατά τους βασιλέως της Βαβυλώνος και των Χαλδαίων, οίτινες πολιορκούσιν ἔχασθεν των τειχών· και θέλω συνάξει προς τον οίκον του βασιλέως του Ιούδα. Συ είσαι αυτούς εις το μέσον της πόλεως ταύτης. 5 Καὶ εγώ θέλω Γαλαάδ εις εμέ και κορυφή του Λιβάνου· αλλά θέλω σε πολεμήσει εναντίον σας με χείρα εξηπλωμένην και με καταστήσει ερημίαν, πόλεις ακατοικήτους. 7 Καὶ θέλω βραχίονα κραταίον και θυμόν και με αγανάκτησιν και ετοιμάσει εναντίον σου εξολοθρευτάς, έκαστον μετά με οργήν μεγάλην. 6 Καὶ θέλω πατάξει τους κατοίκους των όπλων αυτού· και θέλουσι κατακόψει τας εκλεκτάς της πόλεως ταύτης και ἀνθρωπον και κτήνος υπό κέδρους σου και ρίψει εις το πυρ. 8 Καὶ πολλά έθνη λοιμού μεγάλου θέλουσιν αποθάνει. 7 Καὶ μετά ταύτα, θέλουσι διαβή διά της πόλεως ταύτης και θέλουσιν

ειπεί έκαστος προς τον πλησίον αυτού, Διά τι ο Κύριος ἔκαμεν ούτως εἰς ταύτην την μεγάλην πόλιν; 9 Και θέλουσιν αποκριθή, Διότι εγκατέλιπον την διαθήκην του Θεού αυτών και προσεκύνησαν ἄλλους θεούς και ελάττευσαν αυτούς. 10 Μη κλαίετε τον αποθανόντα και μη θρηνείτε αυτόν κλαύσατε πικρώς τον θεούς και τον βασιλεύοντος αντί Ιωσίου του πατρός αυτού, δοτὶς εξῆλθεν εκ τοῦ τόπου τούτου· Δεν θέλει επιστρέψει εκεί πλέον, 12 αλλά θέλει ειναι στο πότω πέφεραν αυτὸν αιχμάλωτον, και δεν θέλει ιδεί πλέον την γην την ταύτην. 13 Ουαί εις τον οικοδομούντα τον οίκον αυτού ουχί εις δικαιοσύνη και τα υπερώα αυτού ουχί ειν ευθύτητι, τον μεταχειρίζομενον την εργασίαν του πλησίον αυτού αμιθί και μη αποδίδοντα εις αυτόν τον μισθόν του κόπου αυτού, 14 τον λέγοντα, Θέλω οικοδομήσει εις εμαυτόν οίκον μέγαν και υπερώα ευρύχωρα, και ανοίγοντα εις εαυτόν παράθυρα και στεγάζοντα με κέδρον και χρωματίζοντα με μίλτον. 15 Θέλεις βασιλεύει, δοτὶς εγκλείεις σεαυτόν εις κέδρον; ο πατήρ σου δεν δέν ἔτρωγε και ἐπιδή έκαμνε κρίσιν και δικαιοσύνην, ευημέρει; 16 Ἐκρινει την κρίσιν του πτωχού και του πένιτος και τότε ευημέρει δεν ήτο τούτο να με γνωρίζῃ; λέγει Κύριος. 17 Άλλ' οι οφθαλμοί σου και η καρδία σου δεν είναι παρά εις την πλεονεξίαν σου και εις το να εκχέξης αίμα αθώον και εις την δυναστείαν και εις την βίαν, διά να κάμνης ταύτα. 18 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περὶ του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα· Δεν θέλουσι κλαύσει αυτόν, λέγοντες, Ουαί αδελφέ μου Ουαί αδελφή δεν θέλουσι κλαύσει αυτόν, λέγοντες, Ουαί κύριε ή, Ουαί δόξα 19 Θέλει ταφή ταφήν όνου, συρόμενος και ριπτόμενος πέραν των πυλών της Ιερουσαλήμ. 20 Ανάβιθι εις τον Λίβανον και βόησον και ύψωσον την φωνήν σου προς την Βασάν και βόησον από Αβραΐμ δοτὶη φανίσθησαν πάντες οι ερασταί σου. 21 Ελάλησα προς ειν τη ευημερία σου, αλλ' είπας, Δεν θέλω ακούσει ούτος εστάθη ο τρόπος σου εκ νεότητός σου, ότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν μου. 22 Ο ἀνέμος θέλει καταβοσκήσει πάντας τους ποιμένας σου και οι ερασταί σου θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν τότε, ναι, θέλεις αισχυνθή και εντραπή διά πάσας τας ασεβείας σου. 23 Συ ήτις κατοικείς εν τω Λιβάνω, ήτις κάμνεις την φωλαέαν σου εν ταῖς κέδροις, πόσον αξιοθρίνητος θέλεις είσθαι, ὅταν ἔλθωσι λύπαι επί σε, ωδίνες ως τικτωνής. 24 Ζω εγώ, λέγει Κύριος, και εάν ο Χονίας, ο υιός του Ιωακείμ, βασιλεύς του Ιούδα, ήθελε γείνει σφραγίς επι την δεξιάν μου χείρα, και εκείθεν ήθελον σε αποσπάσει: 25 και θέλω σε παραδώσει εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν σου και εις την χείρα εκείνων, των οπίων το πρόσωπον φοβείσαι, ναι, εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ πασιλέως της Βαβυλώνος και εις την χείρα των Χαλδαίων. 26 Και θέλω απορρίψει σε και την μητέρα σου, ήτις σε εγέννησεν, εις γην ξένην όπου δεν εγεννήθητε, και εκεί θέλετε αποθάνει. 27 Εις δε την γην, εις την οποίαν η ψυχή αυτών επιθυμεί να επιστρέψωσιν, εκεί δεν θέλουσιν επιστρέψει.

28 Ο ἀνθρωπος ούτος ο Χονίας κατεστάθη είδωλον καταπεφρονημένον και συντετριμμένον; σκεύος, εν ω δεν υπάρχει χάρις; διά τι απεβλήθησαν, αυτός και το Κυρίου του Θεού αυτών και προσεκύνησαν ἄλλους σπέρμα αυτού, και ερρίφθησαν εις τόπον, τον οποίον θεούς και ελάττευσαν αυτούς. 29 Ω γη, γη, γη, ἀκουε τον λόγον του αποθανόντα και μη θρηνείτε αυτόν κλαύσατε πικρώς τον Κύριον. 30 Ούτω λέγει Κύριος Γράψατε τον ἀνθρωπον τον εξερχόμενον, διότι δεν θέλει επιστρέψει πλέον και τούτον ἀτεκνον, ἀνθρωπον δόστις δεν θέλει ευοδοθή ιδεί την γην της γεννήσεως αυτού. 31 Διότι ούτω λέγει εν ταις ημέραις αυτού διότι δεν θέλει ευοδοθή εκ του Κύριος περὶ του Σαλλούν, υιού του Ιωσίου, βασιλέως σπέρματος αυτού ἀνθρωπος καθήμενος επί τον θρόνον του Ιούδα, του βασιλεύοντος αντί Ιωσίου του πατρός του Δαβίδ και εξουσιάζων πλέον επί του Ιούδα. 23 Ουαί εις τους ποιμένας τους φθείροντας και διασκορπίζοντας τα πρόβατα της βοσκής μου, λέγει Κύριος. 2 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, κατά των ποιμένων, οίτινες ποιμάνουσι τον λαὸν μου. Σεις διεσκορπίσατε τα πρόβατά μου και απεδιώξατε αυτά και δεν επεσκέφθητε αυτά: ιδού, εγώ θέλω επισκέφθη εφ' υψάς την κακίαν των ἔργων υμών, λέγει Κύριος. 3 Και εγώ θέλω συνάξει το υπόλοιπον των προβάτων μου εκ πάντων των τόπων, ὃντος εδίνεια αυτά, και θέλω επιστρέψει αυτά πάλιν εις τα βοσκάς αυτών, και θέλουσι καρποφορήσει και πληθυνθήτηρί 4 και θέλω καταστήσει ποιμένας επ' αυτά και θέλουσι ποιμάνειν αυτά: και δεν θέλουσι φοβηθή πλέον ουδέ τρομάξει ουδέ εκλείψει, λέγει Κύριος. 5 Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω ανεγείρει εις τον Δαβίδ βλαστόν δίκαιον, και βασιλεύς θέλει βασιλεύει και ευημερήσει και εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην επί της γης. 6 Εν ταις ημέραις αυτού ο Ιούδας θέλει σωθή και ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία: και τούτο είναι το όνομα αυτού, με το οποίον θέλει ονομασθή, Ο Κύριος η δικαιοσύνη ημών. 7 Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και δεν θέλουσιν ειπεί πλέον, Ζη ο Κύριος, δόστις ανήγαγε τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου 8 αλλά, Ζη ο Κύριος, δόστις ανήγαγε και δόστις έφερε το σπέρμα του οίκου Ισραήλ εκ της γης του βορρά και εκ πάντων των τόπων, ὃντος είχα διώξει αυτούς: και θέλουσι κατοικήσει εν τη γη αυτών. 9 Ἐνεκεν των προφητών η καρδία μου συντρίβεται εντός μουσαλεύονται πάντα τα οστά μου: είμαι ως ἀνθρωπος μεθύνων και ως ἀνθρωπος συνεχόμενος υπό οίνου, εξ αιτίας του Κυρίου και εξ αιτίας των λόγων της αγιότητος αυτού. 10 Διότι η γη είναι πλήρης μοιχών διότι εξ αιτίας του όρκου πενθεί η γῆ εξηράνθησαν αι βοσκαί της ερήμου και η οδός αυτών έγινε πονηρά και η δύναμις αυτών ἀδίκος. 11 Διότι και ο προφήτης και ο ιερέυς ειολύνθησαν ναι, εν τω οίκω μου εύρηκα τας ασεβείας αυτών, λέγει Κύριος. 12 Διά τούτο η οδός αυτών θέλει είσθαι εις αυτούς ως ολίσθημα εν τω σκότει: θέλουσιν θωθήθη και πέσει εν αυτή διότι θέλω φέρει κακόν επ' αυτούς εν τω ενιαυτώ της επισκέψεως αυτών, λέγει Κύριος. 13 Είδον μεν αφροσύνην εν τοις προφήταις της Σαμαρείας προεφήτευσαν διά του Βάαλ και επλάνων τον λαὸν μου τον Ισραήλ. 14 αλλ' εν τοις προφήταις της Ιερουσαλήμ είδον φρίκην: μοιχέυουσι και περιπατούσιν εν ψεύδει και ενισχύουσι τας χείρας των κακούργων, ώστε ουδείς επιστρέψει από της κακίας αυτού πάντες ούτοι είναι εις εμέ ως Σόδομα και οι κάτοικοι αυτής ως Γόμορρα. 15 Διά τούτο ούτω λέγει ο

Κύριος των δυνάμεων κατά των προφητών· Ιδού, εγώ δε προφήτην και τον ιερέα και τον λαόν, ὅστις είπη, Το θέλω ψωμίσει αυτούς αψίνθιον και θέλω ποτίσει αυτούς φορτίον του Κυρίου, εγώ βεβαίως θέλω παιδεύσει τον ύδωρ χολής διότι εκ των προφητών της Ιερουσαλήμ ἀνθρωπον εκείνον και τον οίκον αυτού. **35** Ούτω θέλετε εξήλθεν ο μολυσμός εις ἄπαντα τον τόπον. **16** Ούτω ειπεῖ, ἔκαστος προς τον πλησίον αυτού και ἔκαστος λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Μη ακούνετε τους λόγους προς τον αδελφόν αυτού· Τι απεκρίθη ο Κύριος; και, Τι των προφητών των προφητεύοντων εις εσάς· οὗτοι ελάλησεν ο Κύριος; **36** Και φορτίον Κυρίου δεν θέλετε σας κάμινουσι ματαίους· λαλούσιν οράσεις από της αναφέρει πλέον· επειδή το φορτίον θέλει εἰσθαι εις καρδίας αυτῶν, ουχὶ από στόματος Κυρίου. **17** Λέγουσιν ἔκαστον ο λόγος αυτού· διότι διεστρέψατε τους λόγους πάντοτε προς τους καταφρονούντας με, Ο Κύριος είπεν, του Θεού του ζώντος, του Κυρίου των δυνάμεων, του Ειρήνη θέλει εἰσθαι εις εσάς και λέγουσι προς πάντα Θεού ημών. **37** Ούτω θέλεις ειπεῖ προς τον προφήτην· περιπατούντα κατά τας ὁρέζεις της καρδίας αυτού, Δεν Τι οἱ απεκρίθη ο Κύριος; και, Τι ελάλησεν ο Κύριος; **38** θέλει ειλθεί κακὸν εφ' υμάς **18** διότι τις παρεστάθη εν Αλλ' επειδή λέγετε, Το φορτίον του Κυρίου, διά τούτο τη βουλή του Κυρίου και είδε και ἡκουσε τον λόγον αυτού και ἡκουσεν; Το φορτίον του Κυρίου, εγώ δε απέστειλα προς εσάς, **19** Ιδού, ανεμοστρόβιλος παρά Κυρίου εξῆλθε με ορμήν, λέγων, δεν θέλετε λέγει, Το φορτίον του Κυρίου· **39** διά και ανεμοστρόβιλος ορμητικός θέλει εξορμίσει επὶ την τούτο, Ιδού, εγώ θέλω σας λησμονήσει παντελώς και κεφαλήν των ασεβών. **20** Ο θυμός του Κυρίου δεν θέλει αποστρέψει εωσού εκτελέση και εωσού κάμη τους εις υμάς και εις τους πατέρας υμών, από προσώπου στοχασμούς της καρδίας αυτού· εν ταῖς εσχάταις ημέραις μου· **40** και θέλω φέρει εφ' υμάς ὄνειδος αἰώνιον, και θέλετε νοήσει τούτο εντελώς. **21** Δεν απέστειλα τους προφήτας τότε· δεν ελάλησα προς αυτούς και αυτοί ἐτρέχαν· δεν προφήτας τότε· δεν ελάλησα προς αυτούς και αυτοί προεφήτευσαν· **22** αλλ' εάν ήθελον παραστάθη εν τη βουλή μου, τότε ήθελον κάμει τον λαόν μου να ακούση τους λόγους μου, και ήθελον αποστρέψει αυτούς από της πονηράς οδού αυτῶν και από της κακίας των ἔργων αυτῶν. **23** Θεός εγγύθεν είμαι εγώ, λέγει Κύριος, και ουχὶ Θεός μακρόθεν; **24** Δύναται τις να κρυφθῇ εν κρυφοῖς τόποις και εγὼ να μη ἴδω αυτόν; λέγει Κύριος. Δεν πληρών εγώ τον ουρανόν και την γην; λέγει Κύριος. **25** Ἡκουσα τι λέγουσιν οι προφήται, οι προφητεύοντες εν τω ὄνομάτι μου ψεύδος, λέγοντες, Είδον ενύπνιον, είδον ενύπνιον. **26** Ήως πότε θέλει εἰσθαι τούτο εν τη καρδίᾳ των προφητών των προφητεύοντων ψεύδος; ναι, προφητεύοντι τας απάτας της καρδίας αυτῶν· **27** οἵτινες στοχάζονται να κάμωσι τον λαόν μου να λησμονήσῃ το ὄνομά μου, διά των ενυπνίων αυτῶν τα οποία διηγούνται ἔκαστος προς τον πλησίον αυτού, καθώς ελησμόνταν οι πατέρες αυτῶν το ὄνομά μου διά τον Βάαλ. **28** Ο προφήτης εις τον οποίον είναι ενύπνιον, ας διηγηθῇ το ενύπνιον· και εκείνος, εις τον οποίον είναι ο λόγος μου, ας λαλήσῃ τον λόγον μου εν αληθείᾳ. Τι είναι το ἀχρυρόν προς τον σίτον; λέγει Κύριος. **29** Δεν είναι ο λόγος μου ως πυρ; λέγει ο Κύριος και ως σφύρα κατασυντρίβουσα τον βράχον; **30** Διά τούτο, Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητών, λέγει Κύριος, οἵτινες κλέπτουσι τους λόγους μου, ἔκαστος από του πλησίον αυτού. **31** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητών, λέγει Κύριος, οἵτινες κινούσι τας γλώσσας αυτῶν και λέγουσιν, Αυτός λέγει. **32** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητεύοντων ενύπνια ψεύδη, λέγει Κύριος, οἵτινες διηγούνται αυτά και πλανώσι τον λαόν μου με τα ψεύδη αυτῶν και με την αφροσύνην αυτῶν· ενώ εγώ δεν απέστειλα αυτούς ουδέ προσέταξα αυτούς διά τούτο ουδόλως θέλουσιν ωφελήσει τον λαόν τούτον, λέγει Κύριος. **33** Και εάν ο λαός ωτός ἡ ο προφήτης ἡ ο ιερεύς σε ερωτήσωσι, λέγοντες, Τι είναι το φορτίον του Κυρίου; τότε θέλεις ειπεῖ προς αυτούς, Τι το φορτίον; θέλω βεβαίως σας εγκαταλείψει, λέγει Κύριος. **34** Τον

25 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν περί Ιούδα και τους βασιλείς αυτού και τους μεγιστάνας παντός του λαού του Ιούδα εν τω τετάρτῳ έτει του αυτού, διά να καταστήσω αυτούς ερήμωσιν, θάμβος, Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως τον Ιούδα, το οποίον συριγμόν και κατάραν, καθώς την ημέραν ταύτην· **19** ήτο το πρώτον έτος του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και τους δούλους Βαβυλώνος· **20** τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης ελάλησε αυτού και τους μεγιστάνας αυτού και ἀπάντα τον λαόν προς πάντα τον λαόν του Ιούδα και προς πάντας τους αυτού, **20** και πάντα τον σύμμικτον λαόν και πάντας κατοίκους της Ιερουσαλήμ, λέγων, **3** Από τον δεκάτου τους βασιλείς της γης Ουζ και πάντας τους βασιλείς τρίτου έτους του Ιωσίου· υιού του Αμών, βασιλέως του της γης των Φιλισταίων και την Ασκάλωνα και την Ιούδα, ἔως της ημέρας ταύτης, ἣτις είναι το εικοστόν Γάζαν και την Ακιαρών και το υπόλοιπον της Αζώτου, τρίτον έτος, ο λόγος του Κυρίου ἔγεινε προς εμέ και **21** τον Εδώμ και τους υιούς Αμών, **22** ελάλησε προς εσάς, εγειρόμενος πρωΐ και λαλών και πάντας τους βασιλείς της Τύρου και πάντας τους δεν ηκούσατε. **4** Και απέστειλε Κύριος προς εσάς πάντας βασιλείς της Σιδώνος και τους βασιλείς των ήσσων των τους δούλους αυτού τους προφήτας, εγειρόμενος πρωΐ πέραν της θαλάσσης, **23** την Δαιδάν και την Θαιμά και και αποστέλλων και δεν ηκούσατε ουδέ εκλίνατε την Βουζ και πάντας τους περικείροντας την κόμην· **24** ωτίον σας διά να ακροασθήτε. **5** Οἵτινες είπον, Στράφητε και πάντας τους βασιλείς της Αραβίας και πάντας τους τώρα ἔκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και βασιλείς των συμμίκτων λαών των κατοικούντων εν από της κακίας των ἔργων σας, και κατοικήσατε επί τη ερήμω, **25** και πάντας τους βασιλείς της Ζιμβρί και της γης, την οποίαν ο Κύριος ἔδωκεν εις εσάς και εἰς πάντας τους βασιλείς της Ελάμ και πάντας τους βασιλείς τους πατέρας σας εἰς τον αἴωνας· **6** και μη των Μήδων, **26** και πάντας τους βασιλείς του βορρά πορεύεσθε οπίσω ἄλλων θεών, διά να λατρεύητε και τους μακράν και τους εγγύς, ἐνα μετά του ἄλλου, και να προσκυνήτε αυτούς, και μη με παροργίζετε με τα πάντα τα βασίλεια της οικουμένης, τα επί προσώπου της ἔργα των χειρών σας και δεν θέλω σας κάμει κακόν. γῆς και ο βασιλεύς της Σησάχ θέλει πίει μετ' αυτούς. **7** Άλλά δεν μου ηκούσατε, λέγει Κύριος· διά να με **27** Διά τούτο θέλεις ειπεῖ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο παροργίσητε με τα ἔργα των χειρών σας προς κακόν Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Πίετε και σας. **8** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· μεθύσατε και εμέσατε και πέσετε και μη σηκωθήτε, εξ Επειδή δεν ηκούσατε τους λόγους μου, **9** ίδού, εγώ αιτίας της μαχαίρας, την οποίαν εγώ θέλω αποστείλει θέλω αποστείλει και λάβει πάσας τας οικογενείας του εν μέσω νηών. **28** Και εάν δεν θελήσωσι να λάβωσι το βορρά, λέγει Κύριος, και τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα ποτίριον εκ της χειρός σου διά να πιωσι, τότε θέλεις της Βαβυλώνος τον δύσιον μου, και θέλω φέρει αυτούς ειπεῖ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· επί την γην ταύτην και επί τους κατοίκους αυτής και Εξάπαντος θέλετε πίει. **29** Διότι ίδού, ενώ εγώ επί την επί πάντα ταύτα τα ἔθνη κόκλω, και θέλω εξολοθρέυσει πόλιν, επί της οποίας εκλήθη το ονόμα μου, αρχίζω να αυτούς και καταστήσει αυτούς ἔκπληξιν και ερημώσεις φέρων κακόν, σεις θέλετε μείνει λοιπόν ατιμώρητοι; αιωνίους. **10** Και θέλω αφαίρεσει απ' αυτών την φωνήν δεν θέλετε μείνει ατιμώρητοι, διότι εγώ θέλω καλέσει της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν μάχαιραν επί πάντας τους κατοίκους της γης, λέγει ο του νυμφίου και την φωνήν της νύμφης, τον ἥκον των Κύριος των δυνάμεων. **30** Διά τούτο, συ προφήτευσον μυλοπετρών και το φως του λύχνου. **11** Και πάσα αύτη κατ' αυτών πάντας τους λόγους τούτους και ειπέ προς η γη θέλει είσθαι εις ερήμων και θάμβος, και τα ἔθνη αυτούς, Ο Κύριος θέλει βρυχήσει εξ ψυχών και εκπέμψει ταύτα θέλουσι δουλεύει τον βασιλέα της Βαβυλώνος την φωνήν αυτού από της κατοικίας της αγιότητος εβδομήκοντα· ἔτη. **12** Και όταν συμπληρωθώσι τα αυτού θέλει βρυχήσει δυνατά επί της κατοικίας αυτού· εβδομήκοντα ἔτη, θέλω ανταποδώσει επί τον βασιλέα θέλει βοήσει ως οι ληνοπατούντες κατά πάντων των της Βαβυλώνος και επί το ἔθνος εκείνο, λέγει Κύριος, κατοίκων της γης. **31** Θόρυβος θέλει φθάσει ἐώς των την ανομίαν αυτών, και επί την γην των Χαλδαίων, και περάτων της γῆς διότι ο Κύριος ἔχει κρίσιν μετά των θέλω καταστήσει αυτήν ερήμωσιν αιώνιον. **13** Και θέλω εθνών αυτός διαδικάζεται μετά πάσης σαρκός θέλει φέρει επί την γην εκείνην πάντας τους λόγους μου, παραδώσει τους ασβείς εις μάχαιραν, λέγει Κύριος. **32** τους οποίους ελάλησα κατ' αυτής, ἀπάν το γεγραμμένον Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, κακόν θέλει εν τω βιβλίω τούτω, το οποίον ο Ιερεμίας προεφίτευσε εξέλθει από ἔθνους εις ἔθνος και ανεμοστρόβιλος μέγας κατά πάντων των εθνών. **14** Διότι ἔθνη πολλά και θέλει εγερθή εκ των ἄκρων της γῆς. **33** Και εν εκείνη τη βασιλείς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει και αυτούς· ημέρα θέλουσι κοιτεσθα τεθανατωμένοι παρά Κύριον και θέλω ανταποδώσει εις αυτούς κατά τα πράξεις απ' ἄκρου της γῆς ἔως ἄκρου της γῆς· δεν θέλουσι αυτών και κατά τα ἔργα των χειρών αυτών. **15** Διότι θρηνολογήθη ουδέ συναχθή ουδέ ταφή θέλουσιν είσθαι ούτω λέγει προς Εύριος ο Θεός του Ισραήλ, Λάβε το διά κοπρίαν επί της επιφανείας της γῆς. **34** Ολολύζατε, ποτίριον τούτο του οίνου του θυμού μου εκ της χειρός ποιμένες, και αναβοήσατε και κυλίσθητε εις το χώμα, μου και πότισον εξ αυτού πάντα τα ἔθνη, προς τα οποία οι ἔγκριτοι του ποιμνίου διότι επιληρώθησαν αι ημέραι εγώ σε αποστέλλω· **16** και θέλουσι πίει και θέλουσι σας διά την σφαγήν και διά τον σκορπισμόν σας, και ταραχή και παραφρονήσει εξ αιτίας της μαχαίρας, θέλετε πέσει ως σκεύος εκλεκτόν. **35** Και θέλει λείψει την οποίαν εγώ θέλω αποστείλει εν μέσω αυτών. **17** η φυγή από των ποιμένων και η σωτηρία από των Τότε ἔλαβον το ποτήριον εκ της χειρός του Κυρίου εγκρίτων του ποιμνίου. **36** Φωνή κραυγής των ποιμένων και επότισα πάντα τα ἔθνη, προς τα οποία ο Κύριος και ολοι λυγμός των εγκρίτων του ποιμνίου διότι ο με απεστειλε· **18** την Ιερουσαλήμ και τας πόλεις του Κύριος ηφάντισε την βοσκήν αυτών. **37** Και αι ειρηνικά

κατοικίαι κατηδαφίσθησαν εξ αιτίας της φλογεράς οργής του Κυρίου. **38** Κατέλιπε το κατοικητήριον αυτού ως ο λέων, διότι η γη αυτών κατεστάθη έρημος εξ αιτίας της αγριότητος του καταδυναστεύοντος και εξ αιτίας του θυμού της οργής αυτού.

26 Εν τη αρχῇ της βασιλείας του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, ἔγεινεν ο λόγος ούτος παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος· Στήθι εν τη αυλή του οίκου του Κυρίου και λάλησον προς πάσας τας πόλεις του Ιούδα τας ερχομένας διά να προσκυνήσωσιν εν τα οίκω του Κυρίου, πάντας τους λόγους, τους οποίους προσέταξα εις σε να λαλήσης προς αυτούς μη αφαιρέστης λόγον. **3** Ισως θέλουσιν ακούσει και επιστρέψει ἔκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και μετανοήσω περὶ του κακού, το οποίον βουλεύομαι να κάμω εις αυτούς διά την κακίαν των ἑργῶν αυτών. **4** Και θέλεις ειπεῖ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Εάν δὲν μου ακούσητε, ὥστε να περιπατήτε εν τοῖς νόμῳ μου, τον οποίον ἔθεσα ἐμπροσθέν σας, **5** να υπακούήτε εις τους λόγους των δούλων μου των προφητῶν, τους οποίους απέστειλα προς εσάς εγειρόμενος πρωΐ και αποστέλλων, πλην σεις δὲν ηκούσατε, **6** τότε θέλω καταστῆσει τον οίκον τούτουν ως την Σηλώ, και την πόλιν ταύτην θέλω καταστῆσει κατάραν εις πάντα τα ἔννη της γῆς. **7** Και ἡκουσαν οι ιερεῖς και οι προφήται και πας ο λαός τον Ιερεμίαν, λαλούντα τους λόγους τούτους εν τα οίκω του Κυρίου. **8** Και αφού ο Ιερεμίας ἔπαινε λαλών πάντα ὄσα προσέταξεν εις αυτὸν ο Κύριος να λαλήσῃ προς πάντα τον λαόν, οι ιερεῖς και οι προφήται και πας ο λαός συνέλαβον αυτὸν λέγοντες, Θέλεις εξάπαντος θανατωθῆ· **9** διά τι προεφήτευσας εν ονόματι Κυρίου λέγων, Ο οίκος ούτος θέλει εἰσθαι ως η Σηλώ και η πόλις αὕτη θέλει ερημωθῆ· ὥστε να μη ἦναι ο κατοικών; Και πας ο λαός συνήχθη κατά του Ιερεμίου εν τα οίκω του Κυρίου. **10** Και ακούσαντες οι ἀρχοντες του Ιούδα τα πράγματα ταύτα, ανέβησαν εκ του οίκου του βασιλέως εις τον οίκον του Κυρίου και εκάθισαν εν τη εισόδω της νέας πύλης του Κυρίου. **11** Τότε οι ιερεῖς και οι προφήται ειλάλησαν προς τους ἀρχοντας και προς πάντα τον λαόν λέγοντες, Κρίσις θανάτου πρέπει εις τον ἀνθρωπον τούτουν, διότι προεφήτευσε κατά της πόλεως ταύτης, ως ηκούσατε με τα ὡτα σας. **12** Και ελάλησεν ο Ιερεμίας προς πάντας τους ἀρχοντας και προς πάντα τον λαόν λέγων, Ο Κύριος με απέστειλε διά να προφητεύσω κατά του οίκου τούτουν και κατά της πόλεως ταύτης πάντας τους λόγους τους οποίους ηκούσατε. **13** Διά τούτο τώρα διορθώσατε τας οδούς υμών και τας πράξεις υμών και υπακούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών· και ο Κύριος θέλει μετανοήσει περὶ του κακού, το οποίον ειλάλησε καθ' υμών. **14** Εγώ δε, ιδού, είμαι εν ταῖς χερσίν υμών· κάμετε εις ειμέ, ὅπως είναι καλόν και ὄπως αρεστόν εις τους οφθαλμούς υμών. **15** Πλην εξεύρετε μετά βεβαιότητος, ότι εάν με θανατώσητε, αἴμα αθώον θέλετε βεβαίως φέρει εφ' υμάς και επί την πόλιν ταύτην και επί τους κατοίκους αυτής διότι τη αληθεία ο Κύριος με απέστειλε προς υμάς, διά να λαλήσω εις τα ὡτα υμών πάντας τους λόγους τούτους. **16** Τότε οι ἀρχοντες και ἀπας ο λαός είπον προς τους ιερείς και προς τους προφήτας, δεν υπάρχει κρίσις θανάτου εις τον ἀνθρωπον τούτουν διότι ειν τω ονόματι Κυρίου του Θεού ημών ελάλησε προς ημάς. **17** Τότε εσηκώθησαν τινές εκ των πρεσβυτέρων του τόπου και ελάλησαν προς ἀπασαν την συναγωγήν του λαού, λέγοντες, **18** Ο Μιχαίας ο Μωρασθίτης προεφήτευεν εν ταις ημέραις Εζεκίου βασιλέως του Ιούδα και ελάλησε προς πάντα τον λαόν του Ιούδα λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Η Σιων θέλει αφοτριασθή ως αγρός, και η Ιερουσαλήμ θέλει γείνει σωροί λίθων και το ὄρος του οίκου ως υψηλοί τόποι δρυμοι. **19** Μήπως ο Εζεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα και πας ο Ιούδας εθανάτωσαν αυτόν; δεν εφοβήθη τον Κύριον και παρεκάλεσε το πρόσωπον του Κυρίου, και ο Κύριος μετενόησε περί του κακού, το οποίον ειλάλησε κατ' αυτών; Ήμεις λοιπόν ήβλομεν προξενήσει μέγα κακόν κατά των ψυχών ημών. **20** Και προσέτι υπήρξεν ἀνθρωπος προφητεύων εν ονόματι Κυρίου, Ουρίας ο ιδού του Σεμαῖου από Κιριάθ-ιαρείμ, και προεφήτευσε κατά της πόλεως ταύτης και κατά της γῆς ταύτης κατά πάντας τους λόγους του Ιερεμίου. **21** Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Ιωακείμ και πάντες οι δυνατοί αυτού και πάντες οι ἀρχοντες τους λόγους αυτού, ο βασιλεύς εζήτει να θανατώσῃ αυτόν· ακούσας δε ο Ουρίας εφοβήθη και ἔφυγε και υπήγειν εις την Αίγυπτον. **22** Και απέστειλεν Ιωακείμ ο βασιλεύς ἀνδρας εις την Αίγυπτον, τον Ελναθάν υιόν του Αχβώρ και ἀνδρας μετ' αυτού εις την Αίγυπτον· **23** και εξήγαγον τον Ουρίαν εις της Αίγυπτου και ἔφεραν αυτόν προς τον βασιλέα Ιωακείμ, και επάταξεν αυτόν εν μαχαίρᾳ και ἔριψε το πτώμα αυτού εις τους τάφους του ὄχλου. **24** Πλην η χειρ ου Αχικάμ υιού του Σαφάν ήτο μετά του Ιερεμία, διά να μη παραδύσωσαν αυτόν εις την χειρά του λαού ώστε να θανατώσωσιν αυτόν.

27 Εν τη αρχῇ της βασιλείας του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, ἔγεινεν ο λόγος ούτος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος προς εμέ· Κάμε εις σεαυτόν δεσμά και ζυγούς και επίθες αυτά επί τον τράχηλόν σου· **3** και πέμψων αυτά προς τον βασιλέα του Εδώμ και προς τον βασιλέα του Μωάβ και προς τον βασιλέα των ιών Αμμών και προς τον βασιλέα της Τύρου και προς τον βασιλέα της Σιδώνος, διά χειρός των μηνυτών των ερχομένων εις την Ιερουσαλήμ προς τον Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα· **4** και πρόσταξον αυτούς να εἰπωτι προς τους κυρίους αυτών, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ούτω θέλετε ειπεῖ προς τους κυρίους υμών· **5** Εγώ έκαμον την γην, τον ἀνθρωπον και τα ζώα τα επί προσώπου της γῆς, διά της δυνάμεως μου της μεγάλης και διά του βραχίονός μου του εξηπλωμένου· και ἔδωκα αυτήν εις ὄντινα ηυδόκησα. **6** Και τώρα εγώ ἔδωκα πάντας τούτους τους τόπους εις την χειρά του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος, του δούλου μου και αυτά τα θηρία του αγρού ἔδωκα εις αυτόν διά να υπηρετώσιν αυτόν. **7** Και πάντα τα ἔννη θέλουσι δουλεύειν εις αυτόν και εις τον υιόν αυτού και εις τον υιόν του υιού αυτού, εωσού ἔλθη ο καιρός της γῆς και αυτού, και ἔθνη πολλά και βασιλείς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει αυτόν. **8** Και το ἔθνος και το

βασίλειον, το οποίον δεν θέλει δουλεύσει εις αυτόν τον Ναβουχοδονόσορ, τον βασιλέα της Βαβυλώνος, και το οποίον δεν θέλει βάλει τον τράχιλον αυτού υπό τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνος, το έθνος εκείνο θέλω τιμωρήσει, λέγει Κύριος, εν μαχαίρᾳ και εν πείνῃ και εν λοιμώ, εωσού εξολοθρεύσα αυτό διά χειρός εκείνου. **9** Καὶ σεῖς, μὴ ακούετε τοὺς προφῆτας σας μήτε τοὺς μάντεις σας μήτε τοὺς ενυπνιαστάς σας μήτε τοὺς οἰωνοσκόπους σας μήτε τοὺς μάγους σας, οἵτινες λαλούσι πρὸς εσάς, λέγοντες, δὲν θέλετε δουλεύσει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνος· **10** διότι αυτοὶ προφητεύουσι ψεύδος πρὸς εσάς, διὰ νὰ σας απομακρύνωσιν απὸ τῆς γῆς σας, καὶ διὰ νὰ σας διώξω καὶ νὰ απολεσθῆτε. **11** Το δέ έθνος, το οποίον υποβάλλει τον τράχιλον αυτού υπὸ τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνος καὶ δουλεύσει εἰς αυτόν, εκείνο θέλω αφήσει να μένῃ ακόμη εν τῇ γῇ αυτού, λέγει Κύριος· καὶ θέλει εργάζεσθαι αυτήν καὶ κατοικεῖ εν αυτῇ. **12** Ελάλησε καὶ πρὸς τὸν Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα κατά πάντας τους λόγους τούτους, λέγων, Φέρετε τους τραχίλους σας υπὸ τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνος καὶ δουλεύσατε εἰς αυτόν καὶ εἰς τὸν λαόν αυτού, καὶ θέλετε ζήσει. **13** Διά τι θέλετε να αποθάνητε, συ καὶ ο λαός σου, εν μαχαίρᾳ, εν πείνῃ καὶ εν λοιμῷ, καθὼς ο Κύριος ελάλησε κατά του έθνους, το οποίον δεν δουλεύσθη εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνος; **14** Διά τούτο, μὴ ακούετε τοὺς λόγους των προφητῶν, οἵτινες λαλούσι πρὸς εσάς, λέγοντες· Δὲν θέλετε δουλεύσει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνος· διότι αυτοὶ προφητεύουσιν εἰς εσάς ψεύδος. **15** Διότι εγὼ δὲν απέστειλα αυτούς, λέγει Κύριος, καὶ αυτοὶ προφητεύουσι ψεύδως εν τῷ οὐρανῷ μου διὰ νὰ σας διώξω καὶ νὰ απολεσθῆτε, σεῖς καὶ οι προφῆται οι προφητεύοντες πρὸς εσάς. **16** Ελάλησε καὶ πρὸς τοὺς ιερεῖς καὶ πρὸς πάντα τούτον τὸν λαόν λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ ακούετε τοὺς λόγους των προφητῶν σας, οἵτινες προφητεύουσι πρὸς εσάς, λέγοντες, Ιδού, τὰ σκεῦη του οἴκου του Κυρίου θέλουσιν επανακοιμισθή εντός ολίγου απὸ τῆς Βαβυλώνος· διότι αυτοὶ προφητεύουσι ψεύδος πρὸς εσάς. **17** Μὴ ακούετε αυτούς δουλεύσατε εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνος καὶ θέλετε ζήσει· διά τι η πόλις αὐτή να ερημωθῇ; **18** Εάν δε αυτοὶ ἡναὶ προφῆται καὶ εάν ο λόγος του Κυρίου ἡναὶ μετ' αὐτών, ας ικετεύσωσι τώρα τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, ὥστε τὰ σκεῦη τα εναπολειφθέντα εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ του βασιλέως του Ιούδα καὶ εν Ιερουσαλήμ να μη υπάγωσιν εἰς τὴν Βαβυλώνα. **19** Διότι οὕτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων περὶ τῶν στύλων καὶ περὶ τῆς θαλάσσης καὶ περὶ τῶν βάσεων καὶ περὶ τοῦ υπολόιτου τῶν σκευῶν των εναπολειφθέντων εν τῇ πόλει ταύτη, **20** τα οποία Ναβουχοδονόσορος ο βασιλεύς τῆς Βαβυλώνος δεν ἐλαβεν, ὅτε ἔφερεν αιχμάλωτον τὸν Ιεχονίαν, οὗτόν του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα, απὸ Ιερουσαλήμ εἰς Βαβυλώνα καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας του Ιούδα καὶ της Ιερουσαλήμ: **21** μάλιστα οὕτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, περὶ τῶν σκευῶν των εναπολειφθέντων εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ του βασιλέως του Ιούδα καὶ εν Ιερουσαλήμ: **22** αὐτὰ θέλουσι μετακομισθή εἰς τὴν Βαβυλώνα καὶ θέλουσιν είσθαι εκεί ἑως τῆς ημέρας καθ' ην θέλω επισκεφθή αυτά; λέγει Κύριος· τότε θέλω επαναφέρει αυτά καὶ αποκαταστήσει αυτά εἰς τὸν τόπον τούτον.

28 Καὶ εν τῷ αυτῷ ἔτει, εν τῇ αρχῇ τῆς βασιλείας του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα, εν τῷ τετάρτῳ ἔτει, εν τῷ πέμπτῳ μηνὶ, Ανανίας ο υἱός του Αζώρ ο προφήτης, ο απὸ Γαβαών, ελάλησε πρὸς εμέ εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου ενώπιον τῶν ιερέων καὶ παντός του λαού, λέγων, **2** Οὕτως είπεν ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Συνέτριψε τὸν ζυγόν του βασιλέως τῆς Βαβυλώνος. **3** Εν τῷ διαστήματι δύο ολοκλήρων ετῶν θέλω επαναφέρει εἰς τὸν τόπον τούτον πάντα τὰ σκεῦη του οἴκου του Κυρίου, τα οποία Ναβουχοδονόσορος ο βασιλεύς τῆς Βαβυλώνος ἐλαβεν εκ του τόπου τούτου καὶ ἔφερεν αυτά εἰς τὴν Βαβυλώνα· **4** καὶ εἰς τὸν τόπον τούτον θέλω επαναφέρει, λέγει Κύριος, Ιεχονίαν τον ιούν του Ιωακείμ τον βασιλέα του Ιούδα καὶ πάντας τους αιχμαλώτους του Ιούδα, οἵτινες εφέρθησαν εἰς τὴν Βαβυλώνα· διότι θέλω συντρίψει τὸν ζυγόν του βασιλέως τῆς Βαβυλώνος. **5** Καὶ ελάλησεν Ιερεμίας ο προφήτης πρὸς τὸν προφήτην Ανανίαν ενώπιον τῶν ιερέων καὶ ενώπιον παντός του λαού του παρεστώτος εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου: **6** καὶ είπεν Ιερεμίας ο προφήτης, Αμήν· ο Κύριος να κάμη ούτω ο Κύριος να εκπληρώσῃ τοὺς λόγους σου, τους οποίους συ προεφήτευσας, να επαναφέρῃ απὸ τῆς Βαβυλώνος εἰς τὸν τόπον τούτον τὰ σκεῦη του οἴκου του Κυρίου καὶ παν ὁ, τι ηχμαλωτίσθῃ **7** Πλην ἀκουσον τώρα τὸν λόγον τούτον, τον οποίον εγώ λαλῶ εἰς τὰ ὡτα σου και εἰς τὰ ὡτα παντός του λαού· **8** Οι προφῆται, οἵτινες εστάθησαν πρὸ εμού καὶ πρὸ σου ἐκπαλαῖ, προεφήτευσαν και κατά πολλῶν τόπων και κατά μεγάλων βασιλείων, περὶ πολέμου και περὶ κακῶν και περὶ λοιμού· **9** ο προφήτης, δότις προφητεύει περὶ ειρήνης, ὅταν ο λόγος του προφήτου εκπληρωθή, τότε θέλει γνωρισθή ο προφήτης, διτι αληθώς απέστειλεν αυτόν ο Κύριος. **10** Τότε ο Ανανίας ο προφήτης ἐλαβε τὸν ζυγόν απὸ τον τραχίλου του προφήτου Ιερεμίου και συνέτριψεν αυτόν. **11** Καὶ ελάλησεν ο Ανανίας ενώπιον παντός του λαού, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· κατά τούτον τὸν τρόπον θέλω συντρίψει τὸν ζυγόν του Ναβουχοδονόσορο, βασιλέως τῆς Βαβυλώνος, από του τραχίλου πάντων των εθνῶν εν τῷ διαστήματι δύο ολοκλήρων ετῶν. Και ο προφήτης Ιερεμίας υπήγε την οδόν αυτού. **12** Και ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸ Ιερεμίαν, αφού Ανανίας ο προφήτης συνέτριψε τὸν ζυγόν απὸ του τραχίλου του προφήτου Ιερεμίου, λέγων, **13** Υπαγε και ειπέ πρὸς τον Ανανίαν, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Συ συνέτριψας τους ζυγούς τους ξυλίνους· αλλ' αντί τούτων θέλεις κάμει ζυγούς σιδηρούς. **14** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ζυγόν σιδηρούν θέσα επί τον τράχιλον πάντων τούτων των εθνῶν διά να δουλεύσωσιν εἰς τὸν Ναβουχοδονόσορο τον βασιλέα της Βαβυλώνος· και θέλουσι δουλεύσει εἰς αυτόν· και αυτά τα θηρία του αγρού ἐδωκα εἰς αυτόν. **15** Τότε είπεν Ιερεμίας ο προφήτης πρὸς τον Ανανίαν τον προφήτην, Ἀκουσον τώρα, Ανανία· δεν σε απέστειλεν ο Κύριος· αλλά συ κάμνεις τον λαόν τούτον να ελπίζη εις ψεύδος. **16** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ

θέλω σε απορρίψει από προσώπου της γῆς εν τούτῳ τῷ
ἔτει θέλεις αποθάνει, διότι ελάλησας στασιασμὸν κατά^τ
του Κυρίου. 17 Καὶ ἀπέθανεν Ανανίας ὁ προφήτης εν
εκείνῳ τῷ ἔτει, τὸν ἔδρον μήνα.

29 Καὶ οὗτοι είναι οἱ λόγοι τῆς επιστολῆς, τὴν
οποίαν Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἐστειλεν ἀπὸ^τ
Ιερουσαλήμ πρὸς τοὺς υπολοίπους τῶν πρεσβυτέρων
τῆς αιχμαλωσίας καὶ πρὸς τοὺς ἵερεis καὶ πρὸς τοὺς
προφήτας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν, τὸν οποίον οἱ
Ναβουχοδονόσορες ἐφέρεν αιχμάλωτον ἀπὸ Ιερουσαλήμ
εἰς τὴν Βαβυλώνα, 2 αφοῦ ἱερονίας οἱ βασιλεὺς καὶ η
βασιλίσσα καὶ οἱ ευνούχοι, οἱ ἀρχοντες του Ιούδα καὶ
τῆς Ιερουσαλήμ καὶ οἱ ξυλουργοί καὶ οἱ χαλκεῖς εξήλθον
ἀπὸ Ιερουσαλήμ, 3 διά χειρός Ελασά νιού του Σαφάν καὶ
του Γεμαρίου νιού του Χελκίου, τοὺς οποίους Σεδεκίας ο
βασιλεὺς του Ιούδα ἀπέστειλεν εἰς τὴν Βαβυλώνα πρὸς
Ναβουχοδονόσορα τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνος λέγων, 4
Οὕτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ,
πρὸς πάντας εκείνους, οἵτινες εφέρθησαν αιχμάλωτοι,
τοὺς οποίους εγὼ ἔκαμον νὰ φερθῶσιν αιχμάλωτοι ἀπὸ^τ
Ιερουσαλήμ εἰς τὴν Βαβυλώνα: 5 οικοδομήσατε οἴκους
καὶ κατοικήσατε· καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγετε
τὸν καρπὸν αὐτῶν 6 λάβετε γυναίκας καὶ γεννήσατε
υιούς καὶ θυγατέρας καὶ λάβετε γυναίκας διὰ τοὺς
υιούς σας καὶ δότε τας θυγατέρας σας εἰς ἄνδρας καὶ ας
γεννήσωσιν υιούς καὶ θυγατέρας καὶ πληθυνθήτε εκεί
καὶ μη σμικρυνθήτε: 7 καὶ ζητήσατε τὴν ειρήνην τῆς
πόλεως, ὅπου εγὼ σας ἔκαμον νὰ φερθῆτε αιχμάλωτοι,
καὶ προσεύχεσθε υπὲρ αυτῆς πρὸς τὸν Κύριον· διότι εν
τῇ ειρήνῃ αυτῆς θέλετε ἔχει ειρήνην. 8 Διότι οὕτω
λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ας μη
απατώσιν υμᾶς οι προφήται νῦν οι εν μέσῳ υμῶν καὶ
οι μάντεις υμῶν, καὶ μη ακούετε τα ενύπνια υμῶν τα
οποία νυμένης ονειρεύεσθε: 9 διότι προφητεύοντι ψευδώς
πρὸς υμᾶς επὶ τῷ ονόματι μου· εγὼ δὲν ἀπέστειλα
αυτούς, λέγει Κύριος. 10 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ότι
αφοῦ πληρωθῶσιν εβδομήκοντα ἔτη εν Βαβυλώνι, θέλω
επισκεφθῆ υμᾶς καὶ θέλω εκτελέσει πρὸς υμᾶς τὸν
λόγον μου τὸν αγάθον, νὰ επαναφέρω υμᾶς εἰς τὸν
τόπον τούτον. 11 Διότι εγὼ γνωρίζω τας βουλάς τας
οποίας βουλεύομαι περὶ υμῶν, λέγει Κύριος, βουλάς
ειρήνης καὶ ουχὶ κακού, διά να δώσω εἰς υμᾶς τὸ
προσδοκώμενον τέλος. 12 Τότε θέλετε κράξει πρὸς
εμέ καὶ θέλετε υπάρξει καὶ προσευχήθη εἰς εμέ καὶ
θέλω σας εισακούσει. 13 Καὶ θέλετε με ζητήσητε καὶ
ευρεῖ, ὅταν με εκζητήσητε εξ ὅλης τῆς καρδίας υμῶν.
14 Καὶ θέλω ευρεθῆ ἀπὸ σας, λέγει Κύριος καὶ θέλω
αποστρέψει τὴν αιχμαλωσίαν σας καὶ θέλω σας συνάξει
εκ πάντων τῶν εθνῶν καὶ εκ πάντων τῶν τόπων ὃπου
σας εδίωξα, λέγει Κύριος καὶ θέλω σας επαναφέρει εἰς
τὸν τόπον, ὅθεν σας ἔκαμον νὰ φερθῆτε αιχμάλωτοι. 15
Ἐπειδὴ εἶπετε, Ο Κύριος εσήκωσεν εἰς ημάς προφήτας
εν Βαβυλώνι, 16 γνωρίσατε, ότι οὕτω λέγει Κύριος
περὶ τοῦ βασιλέως του καθημένου επὶ του θρόνου
Δαβὶδ καὶ περὶ παντός του λαού του κατοικούντος εν
τῇ πόλει ταύτη καὶ περὶ τῶν ἀδελφῶν σας, τῶν μη
εξελθόντων μεθ' υμῶν εἰς αιχμαλωσίαν· 17 οὕτω λέγει
ο Κύριος τῶν δυνάμεων· Ιδού, θέλω αποστέλει επ'

αυτούς την μάχαιραν, την πείναν καὶ τὸν λοιμόν, καὶ
θέλω καταστήσει αυτούς ως τὰ σύκα τα αχρεία, τα
οποία διὰ την αχρειότητα δεν τρώγονται. 18 Καὶ θέλω
καταδιώξει αυτούς εν μαχαίρᾳ, εν πείνη καὶ εν λοιμῷ
καὶ θέλω παραδώσει αυτούς εἰς διασποράν εν πάσι τοις
βασιλείοις της γης, ώστε να ἴναι κατάρα καὶ θάμβος
καὶ συριγμός καὶ ὄνειδος εν πάσι τοις ἔθνεσιν ὃπου
εδίωξα αυτούς· 19 διότι δεν ἡκουσαν τους λόγους μου,
λέγει Κύριος, τους οποίους ἐστειλα πρὸς αυτούς διά
των δούλων μου τῶν προφήτων, εγειρόμενος πρῶ
καὶ αποστέλλων καὶ δεν υπηκόουσατε, λέγει Κύριος. 20
Ακούσατε λοιπόν τὸν λόγον του Κυρίου, πάντες σεις
οἱ αιχμαλωτισθέντες, τους οποίους ἔξαπέστειλα ἀπὸ^τ
Ιερουσαλήμ εἰς Βαβυλώνα. 21 Οὕτω λέγει ο Κύριος
τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, περὶ τοῦ Αχαάβ υιού
του Κωλαίου καὶ περὶ τοῦ Σεδεκίου υιού του Μαασίου,
οἵτινες προφητεύοντι ψευδύη πρὸς εσάς εν τῷ ονόματι
μου· Ιδού, θέλω παραδώσει αυτούς εἰς τὴν κείρα του
Ναβουχοδονόσορα, βασιλέως της Βαβυλώνος, καὶ θέλει
πατάξει αυτούς ενώπιον σας. 22 Καὶ εξ αυτῶν θέλουσι
λάβει κατάραν εν πάσι τοις αιχμαλώτοις του Ιούδα τοις
εν Βαβυλώνι, λέγοντες, Ο Κύριος να σε κάμη ως τὸν
Σεδεκίαν καὶ ως τὸν Αχαάβ, τους οποίους ο βασιλεὺς
της Βαβυλώνος ἔψησεν εν πυρί· 23 διότι ἐπράξαν
αφροσύνην εν Ισραήλ καὶ εμοίχευσον τας γυναίκας των
πλησίον αυτῶν καὶ ελάσουν λόγους ψευδείς εν τῷ
ονόματι μου, τους οποίους δεν προσέταξα εἰς αυτούς·
καὶ εγὼ εξένυρα καὶ είμαι μάρτυς, λέγει Κύριος. 24 Καὶ
πρὸς Σεμαῖαν τὸν Νεαιλαμίτην θέλεις λαλήσει, λέγων,
25 Οὕτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του
Ισραήλ, λέγων, Επειδὴ συ απέστειλας επιστολάς εν τῷ
ονόματι σου πρὸς πάντα τὸν λαόν τον εν Ιερουσαλήμ
καὶ πρὸς τὸν Σοφονίαν τὸν υιόν του Μαασίου τὸν ιερέα
καὶ πρὸς πάντας τους ιερεῖς, λέγων, 26 Ο Κύριος σε
κατέστησεν ιερέα αντί Ιωδαέ του ιερέως, διά να ἥσθε
επιστάται εἰς τὸν οίκον του Κυρίου επὶ πάντα ἀνθρώπων
μανιόμενον καὶ προφητεύοντα, διά να βάλλῃς αυτὸν
εἰς φυλακήν καὶ εἰς δεσμό· 27 τώρα λοιπόν διά τι δεν
ήλεγχας Ιερεμίαν τὸν εξ Αναθώθ, ὡστὶς προφητεύει
εἰς εσάς; 28 επειδὴ αυτός διά τούτο επέστειλε πρὸς
ημάς εἰς τὴν Βαβυλώνα, λέγων, Η αιχμαλωσία αὐτῆ
είναι μακρά· οικοδομήσατε οικίας καὶ κατοικήσατε· καὶ
φυτεύσατε κήπους καὶ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν. 29
Καὶ Σοφονίας οιερέυς ανέγνωσε τὴν επιστολήν ταύτην
εἰς επήκοον του Ιερεμίου του προφήτου. 30 Καὶ ἔγινε
λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ιερεμίαν, λέγων, 31 Απόστειλον
πρὸς πάντας τους αιχμαλώτους, λέγων, Οὕτω λέγει
Κύριος περὶ Σεμαῖαν τὸν Νεαιλαμίτην. Επειδὴ ο Σεμαῖας
προερήφετο πρὸς εοσάς καὶ εγὼ δεν απέστειλα αυτὸν
καὶ σας ἔκαμε να ελπίζητε εἰς ψεύδος, 32 διά τούτο
οὕτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω επισκεφθῆ Σεμαῖαν τὸν
Νεαιλαμίτην καὶ τὸ σπέρμα αυτούς δεν θέλει ἔχει
ἀνθρώπων κατοικούντα μεταξύ του λαού τούτου, ουδέ
θέλει ιδεῖ το καλόν, το οποίον εγὼ θέλω κάμει εἰς τὸν
λαόν μου, λέγει Κύριος· διότι ελάλησε στασιασμὸν κατά^τ
τον Κυρίου.

30

Ο λόγος ο γενόμενος πρὸς τὸν Ιερεμίαν παρὰ^τ
Κυρίου, λέγων, 2 Οὕτως εἶπε Κύριος ο Θεός

του Ισραήλ, λέγων, Γράψον εις σεαυτόν εν βιβλίῳ θέλει στερεωθή ενώπιόν μου, και θέλω τιμωρήσει πάντας τους λόγους, τους οποίους ελάλησα προς σέ: 3 πάντας τους καταθίβοντας αυτούς. 21 Και ο ἄρχων διότι, ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του λαού μου Ισραήλ και Ιούδα, λέγει Κύριος και θέλω επιστρέψει αυτούς εις την γην, την οποίαν ἔδωκα εις τους πατέρας αυτών, και θέλουσι κυριεύσει αυτήν. 4 Και ούτοι είναι οι λόγοι, να πλησιάζῃ προς εμέ; λέγει Κύριος. 22 Και θέλετε τους οποίους ελάλησε Κύριος περὶ του Ισραήλ και περὶ είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός υμῶν. 23 του Ιούδα. 5 Διότι ὡτα λέγει Κύριος: Ηκούσαμεν φωνὴν τρομεράν, φόβον και ουχὶ ειρήνην. 6 Ερωτήσατε τώρα ανεμοστρόβιλος αφανίζων θέλει εξορμήσει επὶ την και ιδέτε, εάν ἀρσεν τίκτη: διά τι βλέπετε ἐκαστον ἄνδρα κεφαλήν των αεσβών. 24 Ο φλογερός θυμός του Ιούδαν δεν θέλει επιστρέψει, εωσού εκτελέση και εωσού και πάντα τα πρόσωπα εστράφησαν εις ωχρίσιαν; 7 εκπληρώση τας βουλάς της καρδίας αυτού· εν ταις Ουαΐ: διότι μεγάλη είναι η ημέρα εκείνη ομοία αυτής δεν υπήρξε και είναι καιρός της στενοχωρίας του Ιακώβ: πλην θέλει σωθῆ εξ αυτής. 8 Και εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω συντρίψει τον ζυγόν αυτού από του τραχύλου σου και θέλω διασπάσει τα δεσμά σου και ξένοι δεν θέλουσι πλέον καταδουλώσει αυτόν. 9 αλλά θέλουσι δουλεύει Κύριον τον Θεόν αυτών και Δαβίδ τον βασιλέα αυτών, τον οποίον θέλω αναστήσει εις αυτούς. 10 Συ δε μη φοβού, δούλε μου Ιακώβ, λέγει Κύριος: μηδὲ δειλιάσης, Ισραήλ διότι, ιδού, θέλω σε σώσει από του μακρυνού τόπου και το σπέρμα σου από της γης της αιχμαλωσίας αυτών· και ο Ιακώβ θέλει επιστρέψει και θέλει ησυχάσει και αναπαυθή και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. 11 Διότι εγώ είμαι μετά σου, λέγει Κύριος, διά να σε σώσω· και αν κάμω συντέλαια πάντων των εθνῶν σου που σε διεσκόρπισα, εις σε δόμως δεν θέλω κάμει συντέλειαν, αλλά θέλω σε παιδεύσει εν κρίσει και δεν θέλω ὀλώς σε αθωύωσει. 12 Διότι ούτω λέγει Κύριος: Το σύντριμμά σου είναι ανίατον, η πληγή σου αλγεινή. 13 δεν υπάρχει ο κρίνων την κρίσιν σου, ώστε να ανορθωθής δεν υπάρχουν διά σε φάρμακα θεραπευτικά. 14 Πάντες οι αγαπητοί σου σε ελησμόνησαν δεν σε ζητούσι διότι σε επλήγωσα εν πληγῇ εχθρού, εν τιμωρίᾳ σκληρά, εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών σου· αι αμαρτίαι σου επληθύνθησαν. 15 Τι βοάς διά το σύντριμμά σου; ο πόνος σου είναι ανίατος εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών σου· αι αμαρτίαι σου επληθύνθησαν· διά τούτο ἐκαμον ταύτα εις σε. 16 Διά τούτο πάντες οι κατατρύγοντές σε θέλουσι καταφαγωθή και πάντες οι εναντίοι σου, πάντες ομού θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν· και οι λαφυραγωγούντες σε θέλουσι γείνει λάδυρον και πάντας τους διαφράζοντάς σε θέλω δώσει εις διαφραγήν. 17 Διότι θέλω αποκαταστήσει την υγίειαν εις σε και θέλω σε ιατρεύσει από των πληγῶν σου, λέγει Κύριος διότι αυτούς σε ωνδύμασαν Απερριμμένην, λέγοντες, Αὕτη είναι η Σιών· δεν υπάρχει ο ζητών αυτήν. 18 Ούτω λέγει Κύριος. Ιδού, εγώ θέλω επιστρέψει από της αιχμαλωσίας τας σκηνᾶς του Ιακώβ και θέλω οικτείρει τας κατοικίας αυτού· και η πόλις θέλει οικοδομηθῇ επὶ των ερειπίων αυτής, και ο ναός θέλει αποκατασταθῇ κατά την διάταξιν αυτού. 19 Και εξ αυτών θέλει εξέρχεσθαι ευχαριστία και φωνὴ αγαλλομένων· και θέλω πολλαπλασιάσει αυτούς και δεν θέλουσιν ολιγοστέσει· και θέλω δοξάσει αυτούς και δεν θέλουσιν σμικρυνθή. 20 Και τα τέκνα αυτών θέλουσιν είσθαι ως το πρότερον, και η συναγωγή αυτών

την ψυχήν των ιερέων από παχύτητος, και ο λαός μου θέλει χορτασθή από των αγαθών μου, λέγει Κύριος. **15** Ούτω λέγει Κύριος: Φωνή ηκουόσθη εν Ραμά, Θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός η Ραχήλ, κλαίουσα τα τέκνα αυτής, και δεν ήθελε να παρηγορηθῇ διά τα τέκνα αυτής, διότι δεν υπάρχουσιν. **16** Ούτω λέγει Κύριος: Παύσον την φωνήν σου από κλαυθμού και τους οφθαλμούς σου από δακρύων διότι το έργον σου θέλει ανταμειφθή, λέγει Κύριος: και θέλουσιν επιστρέψει εκ της γης του εχθρού. **17** Και είναι ελπίς εις τα ἔσχατα σου, λέγει Κύριος, και τα τέκνα σου θέλουσιν επιστρέψει εις τα ορία αυτών. **18** Ἡκουσα ταώντι τον Εφραΐτη λέγοντα εν οδυρμούς, Με επαίδευσας, και επαιδεύθην ως μόδχος αδάμαστος επιστρέψω με και θέλω επιστρέψων διότι συ είσαι Κύριος ο Θεός μου· **19** βεβαίως αφού επέστρεψα, μετενόησα, και αφού εδιδάχθην, εκτύπησα επί τον μηρόν μου· ηχαύνθην και μάλιστα ηρυθρίσα, διότι εβάστασα το ονείδος της νεότητός μου. **20** Ο Εφραΐτης είναι υιός αγαπητός εις εμέ· παιδίον φίλιταν; διότι αφού ελάλησα εναντίον αυτού, πάντοτε ενθυμούμαι αυτόν, διά τούτο τα σπλάγχνα μου ηχούσι δι' αυτόν· θέλω βεβαίως σπλαγχνισθή αυτόν, λέγει Κύριος. **21** Στήσον σημεία της οδού, κάμε εις σεαυτόν σωρούς υψηλούς προσήλωσον την καρδίαν σου εις την λεωφόρον, εις την οδόν δι' ης υπήργες επιστρέψων, παρθένε του Ισραήλ, επιστρέψων εις αυτάς τας πόλεις σου. **22** Ἔως πότε θέλεις περιφέρεσθαι, θυγάτηρ αποστάτρια; διότι ο Κύριος εποίησε νέον πράγμα εν τη γῇ Γυνή θέλει περικυκλώσει ἄνδρα. **23** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Ἐτι θέλουσι λέγει τον λόγον τούτον εν τη γῃ Ιούδα και εν ταις πόλεισσι αυτού, όταν επιστρέψω την αιχμαλωσίαν αυτών, ο Κύριος να σε ευλογήσῃ, κατοικία δικαιοσύνης, δόρος αγιότητος. **24** Και θέλουσι κατοικήσει εν αυτῇ ο Ιούδας και πάσαι αι πόλεις αυτού ομού, οι γεωργοί και οι εξερχόμενοι μετά των ποιμνίων· **25** διότι εχόρτασα την εκλεψυμένην ψυχήν και ενέπλησα πάσαν τεθλιμμένην ψυχήν. **26** Διά τούτο εζύπνησα και εθεώρησα, και ο ύπνος μου εστάθη γλυκύς εις εμέ. **27** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω σπείρει τον οίκον Ισραήλ και τον οίκον Ιούδα με σπέρμα ανθρώπου και με σπέρμα κτήνους. **28** Και καθώς εγρηγόρουν επ' αυτούς διά να εκριζόνω και να κατασκάπω και να κατεδαφίζω και να καταστρέψω και να καταθλίψω, ούτω θέλω γρηγορήσει επ' αυτούς διά να ανοικοδομώ και να φυτεύω, λέγει Κύριος. **29** Εν ταις ημέραις εκείναις δεν θέλουσι λέγει πλέον, Οι πατέρες ἔφαγον όμφακα και οι οδόντες των τέκνων ημωδιάσαν· **30** αλλ! ἔκαστος θέλει αποθηνήσκει διά την ανομίαν αυτού πας ἀνθρώπος, ὁστις φάγη τον όμφακα, τούτου οι οδόντες θέλουσιν αιμωδάσει. **31** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ και προς τον οίκον Ιούδα διαθήκην νέαν· **32** ουχὶ κατά την διαθήκην, την οποίαν ἔκαμον προς τους πατέρας αυτών, καθ' ην ημέραν επίσα αυτούς από τῆς χειρὸς διά να εξαγάγω αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου· διότι αυτοὶ παρέβησαν την διαθήκην μου και εγώ απεστράφησαν αυτούς, λέγει Κύριος· **33** αλλ! αὐτῇ θέλει εἰσθαι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ· μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος, θέλω θέσει τον νόμον μου εις τα ενδόμυχα αυτών και θέλω γράψει αυτόν εν ταῖς καρδίαις αυτών· και θέλω είσθαι Θεός Ούτω λέγει Κύριος: Φωνή ηκουόσθη εν Ραμά, Θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός η Ραχήλ, κλαίουσα τα τέκνα αυτής, διότι δεν υπάρχουσιν. **34** Και δεν θέλουσι διδάσκει πλέον ἔκαστος τον πλησίον αυτού και ἔκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων, Γνωρίσατε τον Κύριον διότι πάντες ούτοι θέλουσι με γνωρίζει από μικρού αυτών ἔως μεγάλου αυτών, λέγει Κύριος διότι θέλω συγχωρήσει την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών δεν θέλω ενθύμεισθαι πλέον. **35** Ούτω λέγει Κύριος, ο διδούς τον ἥλιον εις φως της ημέρας, τας διατάξεις της σελήνης και των αστέρων εις φως της νυκτός, ο ταράττων την θάλασσαν, και τα κύματα αυτῆς βοιωθούσι Κύριος των δυνάμεων τον ὄντα αυτού· **36** Εάν αι διατάξεις αύταί εκλείψωσιν απ' ἐμπροσθέν μου, λέγει Κύριος, τότε και το σπέρμα του Ισραήλ θέλει παύσει από τον ουρανό θένος ενώπιον μου πάσας τας ημέρας. **37** Ούτω λέγει Κύριος: Εάν ο ουρανός ἀνώ δύναται να μετρηθῇ και τα θεμέλια της γης κάτω να εξιχνιασθώσι, τότε και εγώ θέλω απορρίψει παν το σπέρμα του Ισραήλ διά πάντα όσα ἐπράξαν, λέγει Κύριος. **38** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και η πόλις θέλει οικοδομηθῆ εις τον Κύριον από τον πύργον Ανανεήλ ἔως της πύλης της γωνίας. **39** Και σχοινίον διαμετρήσεως θέλει εξέλθει ἐπι απέναντι αυτής επί τον λόφον Γαρήβ και θέλει περιέλθει ἔως Γοάθ. **40** Και πάσα η κοιλάς των πτωμάτων και της στάκτης και πάντες οι αγροί ἔως του χειμάρρου Κέδρων, ἔως της γωνίας της πύλης των ἵππων προς ανατολάς, θέλουσιν εἰσθαι ἄγιοι εις τον Κύριον δεν θέλει πλέον εκριζωθή ουδέτε καταστραφή εις τον αιώνα.

της κληρονομίας και εις σε η εξαγορά αγόρασσον αυτόν δύσκολον εις εμέ; **28** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος εις σεαυτόν. Τότε εγνώρισα ότι λόγος Κυρίου ήτο ούτος. Ιδού, θέλω παραδώσει την πόλιν ταύτην εις την χείρα **9** Και η γόρασσα παρά του Αναμεήλ, νιού του θείου μου, των Χαλδαίων και εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ τον αγρόν τον εν Αναθώθ και εζύγισα προς αυτόν τα βασιλέως της Βαβυλώνος, και θέλει κυριεύσει αυτήν· **29** χρήματα, δεκαεπτά σίκλους αργυρίου. **10** Και ἔγραψα το και οι Χαλδαίοι οι πολεμούντες κατά της πόλεως ταύτης συμφωνητικόν και εσφράγισα και ἔβαλον μάρτυρας και Θέλουσιν ελθεῖ και βάλει πυρ εις την πόλιν ταύτην και εζύγισα τα χρήματα εν τη πλάστιγγι. **11** Και ἐλάβον το κατακαύσει αυτήν και τας οικίας, επί τα δώματα των συμφωνητικόν της αγοράς, το εσφραγισμένον κατά τον οποίων εθυμίαζον εις τον Βάαλ και ἔκαμνον σπονδάς εις νόνον και την συνήθειαν και το ανοικτόν· **12** και ἔδωκα ἄλλους θεούς, διά να με παροργίσωσι. **30** Διότι οι νιοί το συμφωνητικόν της αγοράς εις τον Βαρούχ τον ιερόν του ιερού Ισραήλ και οι νιοί Ιούδα κακόν μόνον ἔκαμνον ενώπιον του Νηρίου νιού του Μαασίου, ἐμπροσθεν του Αναμεήλ μου εκ νεοτήτος αυτών διότι οι νιοί Ισραήλ ἀλλο δεν νιού του θείου μου και ἐμπροσθεν των μαρτύρων ἔκαμνον, πάρα να με παροργίζωσι διά των ἔργων των των υπογραφάντων το συμφωνητικόν της αγοράς, χειρών αυτών, λέγει Κύριος. **31** Διότι η πόλις αὐτή ἐμπροσθεν πάντων των Ιουδαίων των καθημένων εν εστάθῃ εις εμέ ερεθισμός της οργῆς μου και τον θυμού τη αὐλή της φυλακής. **13** Και προσέταξα τον Βαρούχ μου, ἀφ' ης ημέρας ωκοδόμησαν αυτήν ἕως της ημέρας ἐμπροσθεν αυτών, λέγων, **14** Ούτω λέγει ο Κύριος των ταύτης, διά να απορρίψω αυτήν απ' ἐμπροσθέν μου, δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Λάβε τα συμφωνητικά **32** ἐνεκεν πάσης της κακίας των νιών Ισραήλ και των ταύτα, το συμφωνητικόν τούτο της αγοράς και το νιών Ιούδα, την οποίαν ἔκαμνον διά να με παροργίσωσιν, εσφραγισμένον και το συμφωνητικόν τούτο το ανοικτόν· αυτοί, οι βασιλεῖς αυτών, οι ἀρχοντες αυτών, οι ιερείς και θες αυτά εις αγγείον πτήλινον, διά να διαμένωσιν αυτών και οι προφήται αυτών και οι ἀνδρες Ιούδα και ημέρας πολλάς. **15** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. **33** Και ἐστρεφαν νώτα δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Οικίαί και αγροί και προς εμέ και ουχὶ πρόσωπον· καὶ εδίδασκον αυτούς ἀμπελοὶ θέλουσιν αποκτηθῇ πάλιν εν ταύτῃ τη γη. εγειρόμενος πρῶται καὶ διδάσκων, πλὴν δεν ἡκουσαν, **16** Αφού δέ ἔδωκα το συμφωνητικόν, της αγοράς εις ὥστε να λάβωσι παιδείαν· **34** αλλ' ἔθεσαν τα βδελύγματα τον Βαρούχ τον ιερόν του Νηρίου προσηγήθην εις τον αυτών εν τω οίκω, εφ' ον εκλήθη το ὄνομά μου, διά να Κύριον, λέγων, **17** Ω Κύριε Θεέ· ίδού, σε ἔκαμες τον μιάνωσιν αυτόν. **35** Και ωκοδόμησαν τους υψηλούς ουρανούς και την γην εν τη δυνάμει σου τη μεγάλη τόπους του Βάαλ τους εν τη φάραγγι του νιού Εννόμ, και εν τω βραχίονί σου τω εξηπλωμένων δεν είναι διά να διαπεράσωσι τους νιούς αυτών και τας θυγατέρας ουδέν πράγμα δύσκολον εις σε. **18** Κάμενις ἔλεος εις αυτών διά του πυρός εις τον Μολόχ το οποίον δεν χιλιάδας και ανταποδίδεις την ανομίαν των πατέρων προσέσταξα εις αυτούς ουδὲ ανέβη επί την καρδίαν μου, εις τον κόπλον των τέκνων αυτών μετ' αυτούς ο Θεός να πράξωσι το βδελύγμα τούτο, ώστε να κάμωσι τον ο μέγας, ο ισχυρός, Κύριος των δυνάμεων το ὄνομα Ιούδαν να αμαρτάνη. **36** Και τώρα διά ταύτα ούτω λέγει αυτού, **19** μέγας εν βουλῇ και δυνατός εν ἔργοις· διότι Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, περὶ της πόλεως ταύτης, οι οφθαλμοὶ σου είναι ανεωγμένοι επί πάσας τας οδούς περὶ ης υμείς λέγεθε, Θέλει παραδοθῆ εις την χείρα των νιών των ανθρώπων, διά να δώσῃς εις ἔκαστον του βασιλέως της Βαβυλώνος, διά μαχαίρας και διά κατά τας οδούς αυτού και κατά τον καρπόν των ἔργων πείνης και διά λοιμού· **37** Ιδού, θέλω συνάξει αυτούς εκ αυτού· **20** ὄστις ἔκαμες σημεία και τέρατα εν τη γη της πάντων των τόπων, ὅπου εδίωξα αυτούς εν τη οργή μου Αιγύπτου, γνωστά έως της ημέρας ταύτης, και εν Ισραήλ και εν τω θυμῷ μου και εν τη μεγάλῃ αγανακτήσει μου· και εν ανθρώποις και ἔκαμες εις σεαυτόν όνομα, ως και θέλω επιστρέψει αυτούς εις τον τόπον τούτον και την ημέραν ταύτην. **21** και εξήγαγες τον λαόν σου τον θέλω κατοικίσει αυτούς εν ασφαλείᾳ· **38** και θέλουσιν Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου με σημεία και με τέρατα και με είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών· **39** κραταίαν χείρα και με βραχίονα εξηπλωμένον και με και θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν μίαν και οδόν μίαν, τρόμον μέγαν· **22** και ἔδωκας εις αυτούς την γην ταύτην, διά να με φοβώνται πάσας τας ημέρας, διά το καλόν την οποίαν ώμοσας προς τους πατέρας αυτών να δώσῃς αυτών και των τέκνων αυτών μετ' αυτούς· **40** και εις αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **23** και εισήλθον θέλω κάμει διαθήκην αιώνιον προς αυτούς, ότι δεν και εκληρονόμησαν αυτήν· αλλά δεν υπήκουσαν εις θέλω αποστρέψει απ' οπίσσω αυτών, διά να αγαθοποιώ την φωνήν σου ουδὲ περιεπάτησαν εν τω νόμῳ σου· δεν αυτούς και θέλω δώσει τον φόβον μου εις τας καρδίας ἔκαμον ουδέν εκ πάντων όσα προσέταξα εις αυτούς αυτών, διά να μη αποστατήσωσιν απ' εμού· **41** και να κάμωσι διά τούτο επέφερες επ' αυτούς ἄπαν τούτο θέλω ευφράτενθασι επ' αυτούς εις το να αγαθοποιώ το κακόν. **24** Ιδού, τα χαρακώματα ἔφθασαν εις την αυτούς, και θέλω φυτεύσει αυτούς εν τη γη ταύτη κατά πόλιν, διά να κυριεύσωσιν αυτήν· και η πόλις εδόθη αλήθειαν, εξ ὀλίγης μου της καρδίας και εξ ὀλίγης μου της εις την χείρα των Χαλδαίων των πολεμούντων κατ' ψυχῆς. **42** Διότι ούτω λέγει Κύριος Καθώς επέφερα επί αυτής, εξ αιτίας της μαχαίρας και της πείνης και του τούτον τον λαόν πάντα ταύτα τα μεγάλα κακά, ούτω λοιμού· και ὁ, τι ελάλησας, ἔγινε και ίδού, βλέπεις· **25** θέλω επιφέρει επ' αυτούς πάντα τα αγαθά, τα οποία και σε είπας προς εμέ, Κύριε Θεέ, Αγόρασσον εις σεαυτόν εγώ ελάλησα περὶ αυτών. **43** Και θέλουσιν αποκτηθῆ τον αγρόν δι' αργυρίου και παράστησον μάρτυρας και αγροί εν τη γη ταύτη, περὶ της οποίας σεις λέγετε, Είναι η πόλις εδόθη εις την χείρα των Χαλδαίων. **26** Και ἔρημος χωρίς ανθρώπου η κτήνους παρεδόθη εις την ἔγινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **27** Ιδού, χείρα των Χαλδαίων. **44** Θέλουσιν αγοράζει αγρούς δι' εγώ είμαι Κύριος ο Θεός πάσης σαρκός είναι τι πράγμα αργυρίου και υπογράφει συμφωνητικά και σφραγίζει

και θέλουσι παριστάνει μάρτυρας, εν τη γη Βενιαμίν και εν τοις πέριξ Ιερουσαλήμ και εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα και εν ταῖς πόλεσι της ορεινής και εν ταῖς πόλεσι της πεδινής και εν ταῖς πόλεσι του νότου διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών, λέγει Κύριος.

33 Καὶ ἐγίνετο λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν εκ δευτέρου, ενώ αὐτὸς ἦτο ἔτι κεκλεισμένος εν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων, **2** Οὕτω λέγει Κύριος ο κτίσας αυτήν, Κύριος ο πλάσας αυτήν διὰ να στερεώσῃ αυτήν· Κύριος τὸ νόμον αυτοῦ. **3** Κράζον πρὸς εμέ καὶ θέλω σοι αποκριθῆ καὶ σοι δεῖξει μεγάλα καὶ απόκρυφα, τὰ οποία δεν γνωρίζεις. **4** Διότι οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ἱεραήλ περὶ τῶν οικιῶν τῆς πόλεως ταύτης καὶ περὶ τῶν οικιῶν των βασιλέων του Ιούδα, αἵτινες θέλουσι καταστραφῆ από χαρακωμάτων καὶ από μαχαίρας, **5** τῶν ερχομένων διὰ να πολεμήσωσι πρὸς τους Χαλδαίους καὶ διὰ να εμπλήσωσιν αυτάς με τα πάνωματα των ανθρώπων, τους οποίους εγώ θέλω πατάξει εν τῇ οργῇ μου καὶ εν τῷ θυμῷ μου καὶ διὰ πάσας τας κακίας των οποίων ἐκρύψα το πρόσωπόν μου από τῆς πόλεως ταύτης· **6** Ιδού, εγώ θέλω φέρει εἰς αυτήν υγιείαν καὶ ίασιν καὶ θέλω ιατρεύσει αυτούς, καὶ θέλω κάμει αυτούς να ίδωσιν αφθονίαν ειρήνης καὶ αληθείας. **7** Καὶ θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιούδα καὶ την αιχμαλωσίαν του Ἱεραήλ, καὶ θέλω οικοδομῆσαι αυτούς ως το πρότερον· **8** καὶ θέλω καθαρίσει αυτούς από πάσης της ανομίας αυτών, με την οποίαν ημάρτησαν εἰς εμέ· καὶ θέλω συγχωρήσει πάσας τας ανομίας αυτών, με τας οποίας ημάρτησαν εἰς εμέ καὶ με τας οποίας απεστάτησαν απ' εμού. **9** Καὶ η πόλις αὐτή θέλει εἰσθαι εἰς εμέ ὄνομα ευφροσύνης, αἵνεσις καὶ δόξα ἐμπροσθεν πάντων των εθνῶν της γης, τα οποία θέλουσιν ακούσει πάντα τα αγαθά, τα οποία εγώ κάμνω εἰς αυτούς· καὶ θέλουσιν εκπλαγῆ καὶ τρομάξει διὰ πάντα τα αγαθά καὶ διὰ πάσαν την ειρήνην, την οποίαν θέλω κάμει εἰς αυτήν. **10** Οὕτω λέγει Κύριος· Πάλιν θέλει ακουσθῆν τω τόπῳ τουτῷ, περὶ του οποίου σεις λέγετε, Είναι ἔρημος, χωρίς ανθρώπουν καὶ χωρίς κτίνους εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα καὶ εν ταῖς πλατείαις τῆς Ιερουσαλήμ, αἵτινες είναι ἔρημοι, χωρίς ανθρώπουν καὶ χωρίς κατοίκου καὶ χωρίς κτίνους, **11** Η φωνὴ τῆς χαρᾶς καὶ η φωνὴ τῆς ευφροσύνης, η φωνὴ του νυμφίου καὶ η φωνὴ της νύμφης, φωνὴ των λεγόντων, Αινείτε τον Κύριον των δυνάμεων, διότι αγαθός ο Κύριος, διότι το ἔλεος αυτού μένει εἰς τον αιώνα· καὶ των προσφερόντων ευχαριστηρίους προσφοράς εἰς τον οίκον του Κυρίου διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν της γης, ως το πρότερον, λέγει Κύριος. **12** Οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Πάλιν εν τω τόπῳ τούτῳ ὄστις είναι ἔρημος, χωρίς ανθρώπουν καὶ χωρίς κτίνους, καὶ εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτού, θέλουσιν εἰσθαι μάνδραι ποιμένων διὰ να αναπαύσωσι τα ποιμνία. **13** Εν ταις πόλεσι της ορεινής εν ταις πόλεσι της πεδινής καὶ εν ταις πόλεσι του νότου και εν τη γη Βενιαμίν και εν τοις πέριξ της Ιερουσαλήμ και εν ταις πόλεσι του Ιούδα θέλουσι περάσει πάλιν τα ποιμνία υπό την χείρα του αριθμούντος, λέγει Κύριος. **14** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω εκτελέσει τον αγαθόν εκείνον λόγον, τον οποίον ελάλησα περὶ

του οίκου Ιεραήλ και περί του οίκου Ιούδα. **15** Εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω θέλω αναβλαστήσει εἰς τον Δαβίδ βλαστὸν δικαιοσύνης, και θέλει εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην εν τη γη. **16** Εν εκείναις ταις ημέραις ο Ιούδας θέλει σωθῆ και η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικήσει εν ασφαλείᾳ· και τούτο είναι το ὄνομα, με το οποίον θέλει ονομασθῆ, Ο Κύριος η δικαιοσύνη ημών. **17** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Δεν θέλει λείψει από του Δαβίδ ἀνθρωπος καθήμενος επί τον θρόνον του οίκου Ιεραήλ· **18** ούτε από των ιερέων των Λευΐτων θέλει λείψει ἀνθρωπος ενώπιον μου, διὰ να προσφέρῃ ολοκαυτώματα και να καίη προσφοράς εξ αλφίτων και να κάμνη θυσίας πάσας τας ημέρας. **19** Και ἐγίνετο λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν λέγων, **20** Οὕτω λέγει Κύριος· Εάν ήναι δυνατόν να καταλύσητε την διαθήκην μου της ημέρας και την διαθήκην μου της νυκτός, ώστε να μη ήναι πλέον ημέρα και νυξ εν τω καιρῷ αυτών, **21** τότε θέλει δυνηθῆ να καταλυθῆ και η διαθήκη μου η πρὸς τον Δαβίδ τον δούλον μου, ώστε να μη ἔχη ιιών διὰ να βασιλεύῃ επὶ του θρόνου αυτού, και η πρὸς τους Λευΐτας τους ιερείς, τους λειτουργούς μου. **22** Καθὼς η στρατιά του ουρανού δεν δύναται να αριθμηθῇ ουδέ η ἀμμος της θαλάσσης να μετρηθῇ, ούτω θέλω πληθύνει το σπέρμα Δαβίδ τον δούλον μου και τους Λευΐτας τους λειτουργούντας εἰς εμέ. **23** Και ἐγίνετο λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, λέγων, **24** Δεν εἰδεῖς τι ελάλησεν ο λαός ούτος, λέγων, Τας δύο οικογενείας, τας οποίας ο Κύριος εξέλεξεν, απέρριψεν αυτάς; ούτως αυτοὶ κατεφόρνισαν τον λαόν μου, ώστε δεν λογίζεται πλέον ἔθνος εἰς αυτούς. **25** Οὕτω λέγει Κύριος· Εάν δεν έκαμον την διαθήκην μου της ημέρας και της νυκτός, και εάν δεν διέταξα τους νόμους του ουρανού και της γης, **26** τότε θέλω απορρίψει το σπέρμα του Ιακώβ και του Δαβίδ τον δούλον μου, ώστε να μη λάβω εκ του σπέρματος αυτού κυβερνήστας επὶ το σπέρμα του Αβραάμ, του Ιασάκ και του Ιακώβ· διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών και θέλω οικτείρει αυτούς,

34 Ο λόγος ο γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, ότε Ναβυνοχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος και πάσα η δύναμις αυτού και πάντα τα βασιλεῖα της γης τα υποκείμενα υπὸ την χείρα αυτού και πάντες οι λαοὶ επολέμουν κατά της Ιερουσαλήμ και κατά πασῶν των πόλεων αυτής, λέγων, **2** Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ἱεραήλ· Υπαγε καὶ λάλησον πρὸς τὸν Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα καὶ εἰπέ πρὸς αυτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω παραδώσει την πόλιν ταύτην εἰς την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος, και θέλει κατακαύσει αυτήν εν πυρί· **3** καὶ συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτού, αλλ' εξάπαντος θέλεις πιασθῆ καὶ παραδοθῆ εἰς την χείρα αυτού και οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεῖ τους οφθαλμούς του βασιλέως της Βαβυλώνος, και το σόμα αυτού θέλει λαλήσει εἰς το σόμα σου, και θέλεις υπάγει εἰς την Βαβυλώνα. **4** Άκουσον όμως τον λόγον του Κυρίου, Σεδεκία βασιλεύ του Ιούδα· ούτω λέγει Κύριος περὶ σού· Δεν θέλεις αποθάνει διά μαχαίρας· **5** εν ειρήνη θέλεις αποθάνει, και κατά τας καύσεις τας εἰς τους πατέρας σου, τους προγενεστέρους βασιλείς, τους υπάρξαντας

προ σου, ούτω θέλουσι κάμει καύσεις εις σέ· και θέλουσι θηρία της γης. **21** Και Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα κλαύσει, λέγοντες, Ουαί, Κύριε· διότι εγώ ελάλησα και τους ἀρχοντας αυτού θέλω παραδώσει εις την χείρα των εχθρών αυτών και εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών και εις την χείρα του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνος, οἵτινες ανεχώρησαν από εσάς. **22** Ιδού, θέλω προστάξει, λέγει Κύριος, και κατά της Ιερουσαλήμ και κατά πασῶν των πόλεων θέλω επιστρέψει αυτούς εις την πόλιν ταύτην· και του Ιούδα των εναπολειφθεισών, κατά της Λαχείς και θέλουσι πολεμήσει κατ' αυτής και κυριεύσει αυτήν και κατά της Αζηκά διότι αύται ενεπελείφθησαν εν ταῖς κατακαύσεις αυτήν εν πυρί· και θέλω κάμει ερήμωσιν πόλεσιν Ιούδα, πόλεις οχυρά. **8** Ο λόγος ο γενόμενος τας πόλεις του Ιούδα, ώστε να μη παράχῃ ο κατοικών. προς τὸν Ιερεμίαν παρὰ Κυρίου, αφοῦ ο βασιλεὺς Σεδεκίας ἔκαμε συνθήκην μετά πάντος του λαοῦ του εν Ιερουσαλήμ, διά να κηρύξῃ εἰς αυτούς ἀφεσιν· **9** ώστε να αποπέμψῃ ἔκαστος τον δούλον αυτού και ἔκαστος την δούλην αυτού, Εβραίον ἢ Εβραίαν, ελευθέρους, διά να μη ἔχῃ μηδεὶς δόύλον Ιουδαίον αδελφόν αυτού· **10** και ἡκουσαν πάντες οἱ ἀρχοντες και πας ὁ λαός, οι εισελθόντες εἰς τὴν συνθήκην, του να αποπέμψωσιν ἔκαστος τον δούλον αυτού και ἔκαστος την δούλην αυτού ελευθέρους, ώστε να μη ἔχωσι πλέον δούλους αυτούς υπήκουσαν λοιπόν και απέπεμψαν· **11** μετά ταύτα ὄμως τους δούλους και τας δούλιας, τους οποίους απέπεμψαν ελευθέρους, ἔκαμον να επιστρέψωσι, και καθυπεβάλον αυτούς να ἴναι δούλοι και δούλαι· **12** και ἐγεινε λόγος Κυρίου προς τὸν Ιερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων, **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγὼ ἔκαμον διαθήκην πρὸς τους πατέρας σας, καθ' ἣν ἡμέραν εξῆγαγον αυτούς εἰς Ηγιάντου, εξ οίκου δουλείας, λέγων, **14** Εν τῷ τέλει επτά επών αποπέμψατε ἔκαστος τον αδελφόν αυτού τὸν Εβραίον, ὅστις επωλήθη εἰς σε και σε υπηρέτησον εἰς ἔτη τότε θέλεις αποπέμψει αυτὸν ελεύθερον από σου ἀλλ' οι πατέρες σας δεν μου ἡκουσαν ουδὲ ἐκλιναν το ωτίον αυτών. **15** Και σεις τώρα είχετε επιστρέψει και κάμει το ευθές ενώπιον μου, κηρύττοντες ἔκαστος ἀφεσιν εἰς τὸν πλησίον αυτοῦ· και είχετε κάμει συνθήκην ενώπιον μου εν τῷ οἴκῳ, εφ' ον εκλήθη τὸ ονόμα μου· **16** αλλ' επειστρέψατε και εμάνατε τὸ ονόμα μου, και εκάμετε ἔκαστος τον δούλον αυτού και ἔκαστος την δούλην αυτού να επιστρέψωσι, τους οποίους είχετε αποπέμψει ελευθέρους κατά την θέλησιν αυτών, και καθυπεβάλετε αυτούς διά να ἴναι εἰς εօάς δούλοι και δούλαι. **17** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Σεις δεν μου ηκούσατε, να κηρύξητε ἀφεσιν ἔκαστος εἰς τὸν αδελφόν αυτού και ἔκαστος εἰς τὸν πλησίον αυτού· ιδού λοιπόν, λέγει Κύριος, εγὼ κηρύττω ἀφεσιν εναντίον σας εἰς τὴν μάχαιραν, εἰς τὸν λοιμὸν και εἰς τὴν πείναν· και θέλω σας παραδώσει εἰς διασποράν εν πάσι τοῖς βασιλείοις τῆς γῆς. **18** Και θέλω παραδώσει τους ανθρώπους τοὺς ἀθετήσαντας τὴν διαθήκην μου, οἵτινες δεν εξετέλεσαν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης, τὴν οποίαν ἔκαμον ενώπιον μου, ὅτε ἐσχίσαν τὸν μόσχον εἰς δύο και ἐπέρασαν μεταξύ τῶν τμημάτων αυτού, **19** τους ἄρχοντας του Ιούδα και τους ἄρχοντας τῆς Ιερουσαλήμ, τους ευνούχους και τους ιερεῖς και πάντα τὸν λαόν του τόπου, οἵτινες επέρασαν μεταξύ τῶν τμημάτων τοῦ μόσχου· **20** και θέλω παραδώσει αυτούς εἰς τὴν χείρα τῶν εχθρῶν αυτῶν και εἰς τὴν χείρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχήν αυτῶν· τα δε πτώματα αυτῶν θέλουσιν είσθαι διά τροφήν εἰς τὰ πετεινά του ουρανού και εἰς τὰ

35 Ο λόγος ο γενόμενος πρὸς τὸν Ιερεμίαν παρὰ Κυρίου εν ταῖς ημέραις του Ιωακείμ νιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, λέγων, **2** Ὅπαγε πρὸς τὸν οἶκον τῶν Ρηχαβιτῶν και λάλησον πρὸς αὐτούς και φέρε αὐτούς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν δωματίων, και πότισον αὐτούς οίνον. **3** Τότε ἐλαβον Ιαζανίαν, τὸν νιόν του Ιερεμίου, νιού του Χαβασινία, και τους ἀδελφούς αυτού και πάντας τους νιούς αυτού και πάντα τὸν οἶκον τῶν Ρηχαβιτῶν, **4** και ἔφερα αὐτούς πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ δωματίον τῶν νιών του Ανάν, νιού του Ἰγαλίον, ανθρώπου τοῦ Θεού, το οποίον ἦτο πλησίον του δωματίου τῶν αρχόντων του επὶ τὸν δωματίον του Μαασίου νιού του Σαλλούμ, το φύλακος τῆς αυλῆς· **5** και ἔθεσα ἐμπροσθετῶν τῶν νιών του οἴκου τῶν Ρηχαβιτῶν αγγεία πλήρη οίνου και ποτήρια, και είπα πρὸς αὐτούς, Πίετε οίνον. **6** Και είπον, Δεν θέλομεν πίει οίνον· διότι Ιωναδάβ, ο νιός του Ρηχάβ, ο πατήρ ημῶν, προσέταξεν εἰς ημάς λέγων, Δεν θέλετε πίει οίνον, σεις και οι νιοί σας, εἰς τὸν αἰώνα· **7** ουδὲ οικίαν θέλετε οικοδομήσει ουδέ σπέρμα θέλετε σπείρει ουδέ αμπελώνα θέλετε φυτεύσει ουδέ θέλετε ἔχει αλλ' εν σκηναῖς θέλετε κατοικεῖ πάσας τας ημέρας σας, διά να ζήσητε πολλάς ημέρας επί της γῆς, εν ἡ παροικείτε. **8** Και υπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ιωναδάβ, νιού του Ρηχάβ, τον πατέρος ημῶν, κατά πάντα ὃσα προσέταξεν εἰς ημάς, να μη πιώμεν οίνον πάσας τας ημέρας ημῶν, ημεῖς, οι γυναίκες ημῶν, οι νιοί ημῶν και αι θυγατέρες ημῶν· **9** μηδέ να οικοδομήσαμεν οικίας διά να κατοικώμεν· και δεν είχομεν αμπελώνα ή σηρόν ή σπέρμα· **10** αλλά κατωκήσαμεν εν σκηναῖς και υπηκούσαμεν και επράξαμεν κατά πάντα ὄσα προσέταξεν εἰς ημάς Ιωναδάβ ο πατήρ ημῶν· **11** ότε όμως Ναβουχοδονόσορος ο βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνος ανέβη εἰς τὸν τόπον, εἴπομεν, Έλθετε και ας υπάγωμεν εἰς Ιερουσαλήμ, εξ αἰτίας του στρατεύματος τῶν Χαλδαίων και εξ αἰτίας του στρατεύματος τῶν Συρίων και κατοικούμεν εν Ιερουσαλήμ. **12** Και ἐγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ιερεμίαν, λέγων, **13** Ούτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ὅπαγε και εἰπέ πρὸς τοὺς ανθρώπους τοῦ Ιούδα και πρὸς τους κατοίκους τῆς Ιερουσαλήμ, Δεν θέλετε λάβει παιδείαν διά να ακούητε τοὺς λόγους μου; λέγει Κύριος. **14** Οι μεν λόγοι του Ιωναδάβ, νιού του Ρηχάβ, ὅστις προσέταξεν εἰς τὸν νιόν αὐτού να μη πιώνωσιν οίνον, εξετελέσθησαν· και ἔως της ημέρας ταύτης δεν πίνουσι, διότι υπακούουσιν εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ πατέρος αὐτῶν· εγώ δε ελάλησα πρὸς εσάς, εγειρόμενος πρωΐ και λαλών, πλην δεν μου ηκούσατε. **15** Και απέστειλα πρὸς εσάς πάντας

τους δούλους μου τους προφήτας, εγειρόμενος πρωΐ **10** Και ανέγνωσεν ο Βαρούχ εν τω βιβλίῳ τους λόγους και αποστέλλων, λέγων, Επιστρέψατε ἡδη ἐκαστος του Ιερεμίου εν τα οίκω του Κυρίου, εν τω δωματίῳ από της οδού αυτού της πονηράς και διορθώσατε τας πράξεις υμών και μη υπάγετε οπίσια ἀλλων θέων διά αυλή τη ἀνω, εν τη εισόδω της νέας πύλης του οίκου να λατρεύητε αυτούς, και θέλετε κατοικήσει εν τη του Κυρίου, εις τα ὡτα παντός του λαού. **11** Και ήκουσε γη, την οποίαν ἔδωκα εις εσάς και εις τους πατέρας Μιχαῖας ο οιός του Γεμαρίου, υιού του Σαφάν, εκ του σας ἀλλά δεν εκλίνατε το ωτίον σας και δεν μου βιβλίου πάντας τους λόγους του Κυρίου, **12** και κατέβη εισηκούσατε. **16** Επειδή οι υιοί του Ιωναδάβ υιού του προς τον οίκον του βασιλέως, εις το δωμάτιον του Ρηχάβ εξετέλεσαν την προσταγήν του πατρός αυτών, γραμματέως και ιδού, πάντες οι ἄρχοντες εκάθηντο την οποίαν προσέταξεν εις αυτούς, ο δε λαός ούτος εκεί, Ελισαμάρ ο γραμματέυς και Δελαΐας ο οιός του δεν μου εισήκουσε, **17** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· ίδου, θέλω φέρει επί τον Ιούδαν και επί πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πάντα τα κακά, τα οποία ελάλησα κατ' αυτών, διότι ελάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν, και έκραξα προς αυτούς και δεν απεκρίθησαν. **18** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον οίκον των Ρηχαβίτων, ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Επειδή υπηκούσατε εις την προσταγήν Ιωναδάβ του πατρός σας και εψυλάζατε πάσας τας εντολάς αυτού και εκάμετε κατά πάντα ὅσα προσέταξεν εις εσάς, **19** διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Επειδή δεν θέλει λείψει άνθρωπος από του Ιωναδάβ υιού του Ρηχάβ παριστάμενος ενώπιον μου εις τον αιώνα.

36 Και εν τω τετάρτῳ ἑτει του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως του Ιούδα, ἔγινεν ο λόγος ούτος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Λάβε εις σεαυτὸν τόμον βιβλίου και γράψον εν αυτῷ πάντας τους λόγους, τους οποίους ελάλησα προς σε κατά του Ισραήλ και κατά του Ιούδα και κατά πάντων των εθνών αφ' ης ημέρας ελάλησα προς σε, από των ημερών του Ιωσίου ἔως της ημέρας ταύτης **3** ίσως ακούσῃ ο οίκος Ιούδα πάντα τα κακά, τα οποία εγώ βουλεύομαι να κάμω εις αυτούς, ώστε να επιστρέψωσιν ἐκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και να συγχωρήσω την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών. **4** Και εκάλεσεν ο Ιερεμίας τον Βαρούχ τον υιόν του Νηρίου, και ο Βαρούχ ἔγραψεν εις στόματος του Ιερεμίου πάντας τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους ελάλησε προς αυτόν, επί τόμου βιβλίου. **5** Και προσέταξεν ο Ιερεμίας τον Βαρούχ, λέγων, Εγώ είμαι υπό φύλαξιν δεν δύναμαι να εισέλθω εις τον οίκον του Κυρίου· **6** διά τούτο εἰσέλθε συ και ανάγνωσον εν τω τόμω, τον οποίον ἔγραψας εκ στόματός μου τους λόγους του Κυρίου, εις τα ὡτα του λαού εν τω οίκω του Κυρίου εν ημέρᾳ νηστείας και θέλεις προσέτι αναγνώσει αυτούς εις τα ὡτα παντός του Ιούδα, ὅσοι ἔρχονται εις των πόλεων αυτών· **7** ίσως η δέησις αυτών φθάσῃ ενώπιον του Κυρίου και επιστρέψωσιν ἐκαστος από της οδού αυτού της πονηράς διότι μέγας είναι ο θυμός και η οργή, την οποίαν ο Κύριος ελάλησε κατά του λαού τούτου. **8** Και έκαμεν ο Βαρούχ ο οιός του Νηρίου κατά πάντα ὅσα προσέταξεν εις αυτόν Ιερεμίας ο προφήτης, αναγνώσας εν τω βιβλίῳ τους λόγους του Κυρίου εν τω οίκω του Κυρίου. **9** Και εν τω πέμπτῳ ἑτει του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως του Ιούδα, εν τω εννάτω μηνί, εκήρυξαν νηστείαν ενώπιον του Κυρίου πας ο λαός εν Ιερουσαλήμ και πας ο λαός ο ερχόμενος εκ των πόλεων Ιούδα εις Ιερουσαλήμ.

κατέκαυσε τον τόμον και τους λόγους, τους οποίους Φαραώ, **12** τότε εξήλθεν ο Ιερεμίας εξ Ιερουσαλήμ, διά έγραψεν ο Βαρούχ εκ στόματος του Ιερεμίου, λέγων, να υπάγη εις την γην Βενιαμίν, ώστε να υπεκφύγῃ **28** Λάβε πάλιν εις σεαυτόν άλλον τόμον και γράψον εκείθεν μεταξύ του λαού. **13** Και ότε αυτός ήλθεν εις την πύλην Βενιαμίν, ο αρχηγός της φρουράς ευρίσκετο εκεί, εν τω πρώτω τόμῳ, τον οποίον κατέκαυσεν Ιωακείμ του οποίου το όνομα ήτο Ιρέας νιός του Σελεμίου, νιού ο βασιλεύς του Ιούδα: **29** και προς τον Ιωακείμ, τον του Ανανίου· και επίσας τον Ιερεμίαν τον προφήτην, βασιλέα του Ιούδα, θέλεις ειπεῖ, Ούτω λέγει Κύριος: Συ λέγων, Συ προσφεύγεις προς τους Χαλδαίους. **14** Και κατέκαυσας τον τόμον τούτον, λέγων, Διά τι έγραψας είπεν ο Ιερεμίας, Ψεύδος είναι· εγώ δεν προσφεύγω εν αυτώ, λέγων, Ο βασιλεύς της Βαβυλώνος θέλει ελθεῖ προς τους Χαλδαίους. Πλην δεν ήκουσεν αυτόν· και εξάπαντος και θέλει εξολοθρεύειν την γην τάυτην και επίσας ο Ιρέας τον Ιερεμίαν και ἐφερεν αυτόν προς κάμει να εκλεψῃ απ' αυτής ἀνθρωπος και κτήνος; τους ἄρχοντας. **15** Και ωργίσθησαν οι ἄρχοντες κατά του **30** Διά τούτο ούτη λέγει Κύριος περὶ του Ιωακείμ του Ιερεμίου και επάταξαν αυτόν και εφυλάκισαν αυτόν εν βασιλέως του Ιούδα· δεν θέλει έχει καθημενον επί του θρόνου του Δαβΐδ· και το πτώμα αυτού θέλει εικριφθῆ καμέι δεσμωτήριον. **16** Οτε δε ο Ιερεμίας εισήλθεν εις την ημέραν εις το καύμα και την νύκτα εις τον παγετόν τη οικία Ιωνάθαν τον γραμματέως, διότι ταύτην είχον φέρει επ' αυτούς και επὶ τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ βασιλεύς και ἐλάβεν αυτόν, και ηρώτησεν αυτόν ο φέρει πολλάς ημέρας, **17** τότε απέστειλε Σεδεκίας ο τους δούλους αυτού διά την ανομίαν αυτών· και θέλω βασιλεύς και ἐλάβεν αυτόν, και ηρώτησεν αυτόν ο πάραδοθή. **18** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον βασιλέα Σεδεκίαν, Τι ημάρτησα εις σε ή εις τους δούλους σου ή είπεν, εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος θέλεις παραδοθή. **19** Και είναι οι προφήται σας οι προφητεύσαντες εις τους λάόν τούτον, και με εβάλετε εις το δεσμωτήριον; **20** διά τούτο είπεν, είναι και οποία ελάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν. **31** Και έλαβεν ο Ιερεμίας ἀλλον τόμον και ἐδώκεν αυτόν εις τον Βαρούχ, τον ιερέα της Νηρίου, τον γραμματέα, και έγραψεν εν αυτώ εκ στόματος του Ιερεμίου πάντας τα κακά, τα λόγια πάρα Κύριου; Και ο Ιερεμίας είπεν, είναι και οποία ελάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν. **32** Και έλαβεν ο Ιερεμίας και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ βασιλεύς και κρυφίων εν τη οικία αυτού και είπεν, Είναι και επὶ τους ανθρώπους του Ιούδα πάντα τα κακά, τα λόγια πάρα Κύριου; Και ο Ιερεμίας είπεν, είναι και οποία ελάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν. **33** Και απέστειλεν ο βασιλεὺς Σεδεκίας τον Ιεουχάλ υἱόν του Σελεμίου και τον Σοφονίαν υἱόν του Μαασίου, τον ιερέα, προς Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, Δείηθητ, παρακαλώ, υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών. **4** Ο δε Ιερεμίας εισήρχετο και εξήρχετο μεταξύ του λαού, και δεν είχον βάλει αυτόν εις φυλακήν. **5** Και εξήλθε το στράτευμα του Φαραώ εκ της Αιγύπτου και ότε οι Χαλδαίοι οι πολιορκούντες την Ιερουσαλήμ ήκουσαν την φήμην αυτών, ανεχώρησαν από Ιερουσαλήμ. **6** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, **7** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ούτω θέλετε ειπεῖ προς τον βασιλέα του Ιούδα, όστις απέστειλεν υμάς προς εμέ διά να με ερωτήσηστε· Ιδού, το στράτευμα του Φαραώ το εξελθόν εις βοήθειαν υμών θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού, την Αἴγυπτον· **8** και οι Χαλδαίοι θέλουνταν επαναστρέψει και πολεμήσει κατά της πόλεως ταύτης και θέλουντι κυριεύσει αυτήν και κατακαύσει αυτήν εν πυρί. **9** Ούτω λέγει Κύριος Μη πλανάσθε, λέγοντες, οι Χαλδαίοι εξάπαντος θέλουσιν απέλθει αφ' ημών· επειδή δεν θέλουσιν απέλθει. **10** Διότι και αν πατάξητε ἀπάν το στράτευμα των Χαλδαίων, το οποίον σας πολεμεῖ, και εναπολειφθώσι πεπληγμένοι τινές μεταξύ αυτών, ούτοι θέλουντι σηκωθή ἔκαστος εκ της σκηνής αυτού και κατακαύσει την πόλιν ταύτην εν πυρί. **11** Και ότε το στράτευμα των Χαλδαίων απήλθεν από Ιερουσαλήμ διά τον φόβον του στρατεύματος του

38 Και ήκουσαν Σεφατίας ο υἱός του Ματθάν και Γεδαλίας ο υἱός του Πασχώρ και Ιουχάλ ο υιός του Σελεμίου και Πασχώρ ο υιός του Μαλχίου τους λόγιους, τους οποίους ο Ιερεμίας ελάλησε προς πάντα τον λαόν, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος· Όστις κάθηται εν τη πόλει ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας, υπό πείνης και υπό λοιμού· αλλ' οστις εξέλθη προς τους Χαλδαίους, θέλει ζήσει· και η ζωή αυτού θέλει είσθαι ας λαφύρονται εις αυτόν, και θέλει ζήσει· **3** Ούτω λέγει Κύριος· Η πόλις αὐτή θέλει εξάπαντος παραδοθή εις την χείρα του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνος και θέλει κυριεύσει αυτήν. **4** Και είπον οι ἄρχοντες προς τον βασιλέα, Ας θανατώθη, παρακαλούμεν, ο ἀνθρωπός ούτος· διότι εκλύει ούτα τας χείρας των ανδρών των πολεμιστών των εναπολειφθέντων εν τη πόλει ταύτη και τας χείρας παντός του λαού, λαλών προς αυτούς τοιούτους λόγους διότι ο ἀνθρωπός ούτος δεν ζητεί το καλόν του λαού τούτου αλλά το κακόν. **5** Και είπε Σεδεκίας ο βασιλεὺς, Ιδού, εις την χείρα σας είναι· διότι ο βασιλεὺς δεν δύναται ουδέν εναντίον σας. **6** Τότε ἐλάβον τον Ιερεμίαν, και ἐρριψαν αυτόν εις τον λάκκον του Μαλχίου υἱού του Αιμμέλεχ τον εν τη αυλή της φυλακής, και κατεβίθασαν τον Ιερεμίαν διά σχοινίων·

και εν τω λάκκω δεν ήτο ύδωρ αλλά βόρβορος, και εξώθη ο Ιερεμίας εις τον βόρβορον. 7 Και ὅτε ἤκουσεν Αβδέ-μέλεχ ο Αιθίοψ, εις των ευνούχων, ο εν τη οικίᾳ του βασιλέως, ὃτι ἔβαλον τον Ιερεμίαν εις τον λάκκον, ενώ ο βασιλεὺς εκάθητο εν τη πύλῃ Βενιαμίν, 8 εξήλθεν ο Αβδέ-μέλεχ εκ της οικίας του βασιλέως και ἐλάλησε προς τον βασιλέα, λέγων, 9 Κύριέ μου βασιλεύ, οι ἀνθρώποι οὓτοι ἐπράζαν κακά εις δσα ἔκαμον εις τον Ιερεμίαν τον προφήτην, τον οποίον ἔρριψαν εις τον λάκκον· και αυτοὶ ήθελεν αποθάνειν υπὸ πείνης εν τῷ τόπῳ ὃπου ἦναι, διότι δεν είναι πλέον ἄρτος εν τῇ πόλει. 10 Και προσέταξεν ο βασιλεὺς τον Αβδέ-μέλεχ τον Αιθίοψα, λέγων, Λάβε εντεύθεν τριάκοντα ανθρώπους μετά σου και αναβίβασον τον Ιερεμίαν τον προφήτην εκ του λάκκου, πριν αποθάνῃ. 11 Και ἐλάβεν ο Αβδέ-μέλεχ τους ανθρώπους μεθ' εαυτού, και εἰσῆλθεν εις τὴν οικίαν του βασιλέως υπὸ τὸ θησαυροφυλλάκιον, και εκείθεν ἐλάβε παλαιά ράκη και παλαιά σεσηπότα αποφόρια και κατεβίβασεν αυτά διά σχοινίων εις τον λάκκον προς τον Ιερεμίαν. 12 Και είπε προς τον Ιερεμίαν Αβδέ-μέλεχ ο Αιθίοψ, Βάλε τώρα τα παλαιά ράκη και τα σεσηπότα αποφόρια υπὸ τας μασχάλας σου, υποκάτω των σχοινίων. Και ἔκαμεν ο Ιερεμίας ούτω. 13 Και ἐσυραν τον Ιερεμίαν διά των σχοινίων και ανεβίβασαν αυτόν εκ του λάκκου· και ἔμεινεν ο Ιερεμίας εν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς. 14 Και ἀπέστειλε Σεδεκίας ο βασιλεὺς και ἔφερε τον Ιερεμίαν τον προφήτην προς εαυτόν, εις τὴν τρίτην εἰσόδον την εν τω οἴκω του Κυρίου· και είπεν ο βασιλεὺς προς τον Ιερεμίαν, Θέλω να σε ἐρωτήσω εν πράγματι μη κρύψῃς απ' ειμού μηδέν. 15 Και είπεν ο Ιερεμίας προς τὸν Σεδεκίαν, Εάν φανερώσω τούτο προς σε, δεν θέλεις τωάντι με θανατώσει; και εάν σε συμβουλεύσω, δεν θέλεις με ακούσει; 16 Και ὡμοίσε κρυφίως Σεδεκίας ο βασιλεὺς προς τὸν Ιερεμίαν, λέγων, Ζη Κύριος, δόστις ἔκαμεν εις ημάς την ψυχήν ταύτην, δεν θέλω σε θανατώσει ουδέ θέλω σε δώσει εις την χείρα των ανθρώπων τούτων, οἵτινες ζητοῦσι την ψυχήν σου. 17 Και είπεν ο Ιερεμίας προς τὸν Σεδεκίαν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Εάν τωάντι εξέλθης προς τους ἄρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνος, τότε η ψυχή σου θέλει ζήσει και η πόλις αὐτή δεν θέλει κατακαυθῆν πυρί, και θέλεις ζήσει συ και ο οίκος σου. 18 αλλ' εάν δεν εξέλθης προς τους ἄρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνος, τότε η πόλις αὐτή θέλει παραδοθῆνει την χείρα των Χαλδαίων και θέλουσι κατακαύσει αυτήν εν πυρί και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτῶν. 19 Και είπε Σεδεκίας ο βασιλεὺς προς τον Ιερεμίαν, Εγώ φοβούμαι τους Ιουδαίους, οἵτινες κατέφυγον προς τους Χαλδαίους, μήποτε με παραδώσωσιν εις την χείρα αυτῶν και με εμπαιτίωσιν. 20 Και είπεν ο Ιερεμίας, δεν θέλουσι σε παραδώσει. Υπάκουσον, παρακαλώ, εις την φωνήν του Κυρίου, την οποίαν εγώ λαλώ προς σέ και θέλει εἰσθαι καλὸν εις σε και η ψυχή σου θέλει ζήσει. 21 Εάν όμως συ δεν εξέλθης ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος ἔδειξεν εις εμέν. 22 Και ιδού, πάσαι και γυναίκες αι εναπολειφθείσαι εν τη οικίᾳ του βασιλέως του Ιουδά θέλουσιν αχθῆ προς τους ἄρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνος, και αύται θέλουσι λέγει, Οι ἄνδρες οι ειρηνικοί σου σε εδελεάσαν και υπερίσχυσαν εναντίον σου· εψυθίσθησαν οι πόδες σου εις τον βόρβορον και αυτοί εσύρθησαν οπίσω. 23 και πάσαι αι γυναίκες σου και τα τέκνα σου θέλουσιν αχθῆ προς τους Χαλδαίους και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτῶν, αλλά θέλεις πιασθῆ υπὸ της χειρός του βασιλέως της Βαβυλώνος· και θέλεις κάμει την πόλιν ταύτην να κατακαυθῇ εν πυρί. 24 Και είπεν ο Σεδεκίας προς τον Ιερεμίαν, Ας μη μάθῃ μηδείς περὶ τῶν λόγων τούτων και δεν θέλεις αποθάνει. 25 Και εάν οι ἄρχοντες ακούσωσιν ότι ώμίλησα μετά σου και ἐλθωσι προς σε και σοι είπωσιν, Ανάγγειλον προς ημάς τώρα τι ελάλησε προς τον βασιλέα, μη κρύψῃς αυτὸν αφ' ημών και δεν θέλομεν σε θανατώσεις και τι ο βασιλεὺς ελάλησε προς σέ. 26 τότε θέλεις επειπον προς αυτούς, Εγώ υπέβαλον την δέσην μου ενώπιον του βασιλέως, διά να μη με επαναστρέψῃ εις την οικίαν του Ιωνάθαν, ώστε να αποθάνω εκεί. 27 Ἡθόν δε πάντες οι ἄρχοντες προς τον Ιερεμίαν και ηρώτησαν αυτόν· και ανήγγειλε προς αυτούς κατά πάντας τους λόγους εκείνους, τους οποίους προσέταξεν ο βασιλεὺς. Και αυτοί ἐπαυσαν να ομιλώσι μετ' αυτού, διότι δεν ηκούσθη το πράγμα. 28 Και ἔμεινεν ο Ιερεμίας εν τῃ αὐλῇ της φυλακῆς, ἔως της ημέρας καθ' ην εκυριεύθη η Ιερουσαλήμ· και ήτο εκεί, ὅτε η Ιερουσαλήμ εκυριεύθη.

τους μη έχοντας μηδέν αφήκεν ο Νεβούζαραδάν ο αυτών, ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνος κατέστησε αρχισωματοφύλαξ εν τη γη του Ιούδα και έδωκεν εις Γεδαλίαν τον νιόν του Αχικάμ επί την γην και έτι αυτούς αμπελώνας και αγρούς εν τω καιρώ εκείνων. **11** ενεπιστεύθη εις αυτόν ἀνδρας και γυναίκας και παιδία Και έδωκε διαταγήν Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της και εκ των πτωχών της γης, εκ των μη μετοικισθέντων Βαβυλώνος περί του Ιερεμίου εις τον Νεβούζαραδάν εις την Βαβυλώνα, **8** ἥλθον προς τον Γεδαλίαν εις τον αρχισωματοφύλακα, λέγων, **12** Λάβε αυτόν και Μισπά και Ισμαήλ ο νιός του Νεθανίου και Ιωανάν επιμελήθητι αυτού και μη κάμης εις αυτόν κακόν ἀλλ' και Ιωνάθαν οι υιοί του Καρηά και Σεραΐας ο νιός του ὡπας λαλήση προς σε, ούτω κάμε εις αυτόν. **13** Και Τανούμεθ και οι υιοί του Ιωφή του Νετωφαθίτου και απέστειλεν ο Νεβούζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ και Ιεζανίας υιός Μασαχάθιτου τινός, αυτοί και οι ἀνδρες ο Νεβουσαζβάν, ο Ραβ'-σαρείς και ο Νεργάλ'-σαρεσέρ, αυτών. **9** Και ὥμος προς αυτούς Γεδαλίας ο νιός του ο Ραβ'-μαγ και πάντες οι ἀρχοντες του βασιλεύς της Αχικάμ υιού του Σαφάν και προς τους ἀνδρας αυτών, Βαβυλώνος, **14** απέστειλαν και ἔλαβον τον Ιερεμίαν εκ λέγων, Μη φοβεῖσθε να ἴσθε δούλοι των Χαλδαίων της αυλής της φυλακής και παρέδωκαν αυτόν εις τον Γεδαλίαν, υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, διά να φέρη θέλουσιν εκτελεσθή ενώπιον σου την ημέραν εκείνην. **10** Εγώ αυτόν εις τον οίκον αυτού· και κατώκησε μεταξύ του δε, ιδού, θέλω κατοικήσει εν Μισπά, διά να παρίσταμαι λαού. **15** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, ενώπιον των Χαλδαίων, οἵτινες θέλουσιν ελθεῖ προς ενώ ἢτο κεκλεισμένος εν τη αυλή της φυλακής, λέγων, ημάς και σεις συνάξατε οίνον και οπωρικά και ἔλαιον **16** Ὑπαγε και λάλησον προς Αβδέ'-μέλεχ τον Αιθιόπα, και βάλετε αυτά εις τα αγγεία σας και κατοικήσατε εν λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός ταις πόλεσιν υμών, τας οποίας κρατείτε. **11** Παρομοίως του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω φέρει τους λόγους μου επί πάντες οι Ιουδαίοι οι εν Μωάβ και οι μεταξύ των την πόλιν ταύτην διά κακόν και ουχί διά καλόν· και νιών Αμμών και οι εν Εδώμ και οι εν πάσι τοις τόποις, θέλουσιν εκτελεσθή ενώπιον σου την ημέραν εκείνην. **12** Τότε ἤκουσαν ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνος αφήκεν **17** Θέλω όμως σε σώσει εν τη ημέρᾳ εκείνην, λέγει υπόλοιπον εις τον Ιούδαν και ότι κατέστησεν επ' αυτούς Κύριος, και δεν θέλεις παραδοθή εις την χείρα των Γεδαλίαν τον νιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, **13** Τότε ανθρώπων, των οποίων συ φοβεῖσαν το πρόσωπον, **18** επέστρεψαν πάντες οι Ιουδαίοι εκ πάντων των τόπων διότι εξάπαντος θέλω σε σώσει και δεν θέλεις πέσει διά όπου ήσαν διεσπαρμένοι και ήλθον εις την γην του μαχαίρας, αλλ' η ζωή σου θέλει είσθαι ως λάφυρον εις Ιούδα, προς τον Γεδαλίαν εις Μισπά, και εσύνεχαν οίνον σε, επειδή πέποιθας επ' εμέ, λέγει Κύριος.

40 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, αφού Νεβούζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ εξαπέστειλεν αυτόν από Ραμά, ότε είχε λάβει αυτόν δεδεμένον με χειρόδεσμα μεταξύ πάντων των μετοικισθέντων από Ιερουσαλήμ και Ιούδα, οἵτινες εφέροντο αιχμάλωτοι εις την Βαβυλώνα. **2** Και επίσαντεν ο αρχισωματοφύλαξ τον Ιερεμίαν και είπε προς αυτόν, Κύριος ο Θεός σου ελάλησε τα κακά ταύτα επί τον τόπον τούτον. **3** Και επέφερεν αυτά ο Κύριος και ἔκαμε καθώς είπεν επειδή ημαρτήσατε εις τον Κύριον και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν αυτού, διά τούτο ἔγεινεν εις εδάς το πράγμα τούτο. **4** Και τώρα ίδου, σε ἔλουσα στήμερον εις των χειροδέσμων των επί των χειρών σου· εάν φαίνηται εις σε καλόν να ἐλθης μετ' εμού εις την Βαβυλώνα, ελέθε, και εγώ θέλω σε περιποιηθῆ αλλ' εάν φαίνηται εις σε κακόν να ἐλθης μετ' εμού εις την Βαβυλώνα, μείνον· ίδου, πας ο τόπος είναι ἐμπροσθέν σου· όπου σοι φαίνεται καλόν και αρεστόν να υπάγης, εκεὶ ὑπαγε. **5** Και επειδή δεν εστρέφετο, Επίστρεψαν λοιπόν, είπε, προς τον Γεδαλίαν, υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, τον οποίον ο βασιλεύς της Βαβυλώνος κατέστησεν επί τας πόλεις του Ιούδα, και κατοίκησεν μετ' αυτού μεταξύ του λαού ἡ ὑπαγε τον Γεδαλίαν τον νιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν διά όπου σοι φαίνεται αρεστόν να υπάγης. Και ἔδωκεν εις ρομφαίας και εθανάτωσαν αυτόν, τον οποίον ο βασιλεύς αυτόν ο αρχισωματοφύλαξ ζωτορφίας και δώρα και εξαπέστειλεν αυτόν. **6** Και υπήγειν ο Ιερεμίας προς Μισπά και κατώκησε Γεδαλίου εν Μισπά, και τους Χαλδαίους τους ευρεθέντας μετ' αυτού μεταξύ του λαού τον εναπολειφθέντος εκεὶ, ἀνδρας πολεμιστάς, επάταξεν ο Ισμαήλ. **7** Ακούσαντες δε πάντες οι αρχηγοί των την δευτέραν ημέραν, αφού εθανάτωσε τον Γεδαλίαν, στρατευμάτων των εν τω αγρώ, αυτοί και οι ἀνδρες και ουδείς είχε μάθει αυτό, **8** τότε τινές από Συχέμ,

41 Και εν τω εβδόμῳ μηνί ο Ισμαήλ ο νιός του Νεθανίου, υιού του Ελισαμά, εκ του βασιλικού σπέρματος και εκ των αρχόντων του βασιλέως, και δέκα ἀνδρες μετ' αυτού, ἥλθον προς τον Γεδαλίαν τον νιόν του Αχικάμ εις Μισπά και συνέφαγον εκεὶ ἄρτον εν Μισπά. **2** Και εστικώθη Ισμαήλ ο νιός του Νεθανίου της Βαβυλώνος είχε καταστήσει επί την γην. **3** Και πάντας τους Ιουδαίους τους ὄντας μετ' αυτού, μετά του Γεδαλίου εν Μισπά, και τους Χαλδαίους τους ευρεθέντας μετ' αυτού μεταξύ του λαού τον εναπολειφθέντος εκεὶ, ἀνδρας πολεμιστάς, επάταξεν ο Ισμαήλ. **4** Και εν τη γη. **5** Ακούσαντες δε πάντες οι αρχηγοί των την δευτέραν ημέραν, αφού εθανάτωσε τον Γεδαλίαν, στρατευμάτων των εν τω αγρώ, αυτοί και οι ἀνδρες και ουδείς είχε μάθει αυτό, **6** τότε τινές από Συχέμ,

από Σηλώ και από Σαμαρείας, ογδοήκοντα ἀνδρες, εξυρισμένοι τους πώγωνας και διεσχισμένοι τα ιμάτια και με εντομάς εἰς το σώμα, ἥρχοντο μετά προσφοράς και λιβανίου εν τη χειρὶ αὐτῶν, διά να φέρωσιν εἰς τὸν οἴκον του Κυρίου. **6** Καὶ εἱκῆθεν Ἰσμαήλ οὐδός του Νεθανίου εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Μισπά, κλαίων ενώ επορεύετο και ὅτε ἀπήντησεν αὐτούς, εἶπε προς αὐτούς, Κύριος ο Θεός σου τὴν οἰδόν εἰς τὴν οποίαν πρέπει να Εισέλθετε προς Γεδαλίαν τὸν οὐρόν του Αχικάμ. **7** Καὶ ὅτε ἥθον εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, Ἰσμαήλ οὐδός του Νεθανίου ἐσφαζεν αὐτοὺς και ἐρρίψεν εἰς τὸ μέσον του λάκκου, αὐτὸς και οἱ ἄνδρες οι μετ' αὐτού. **8** Δέκα ὄμως ἀνδρες ευρέθησαν μεταξὺ αὐτῶν και ἔπιον προς τὸν Ἰσμαήλ, Μη μας θανατώσῃς, διότι ἔχομεν θησαυρούς εν τω αγρῷ, σίτον και κριθήν και ἔλαιον και μέλι. Οὐτῶς εκρατήθη και δεν εθανάτωσεν αὐτούς μεταξύ των αδελφῶν αὐτών. **9** Ο δε λάκκος, εἰς τὸν οποίον ο Ἰσμαήλ ἐρρίψε πάντα τα πτώματα των ανδρῶν, τους οποίους επάταξεν εξ αιτίας του Γεδαλίου, ἤτο εκείνος, τον οποίον ο βασιλεύς Ασά είχε κάμει υπό φόβου του Βασαά βασιλέως του Ἰσραήλ· τούτον ο Ἰσμαήλ ο υἱός του Νεθανίου εγέμισεν από των θανατωθέντων. **10** Καὶ ηχμαλώτισεν ο Ἰσμαήλ ἀπαν το υπόλοιπον του λαού το εν Μισπά, τας θυγατέρας του βασιλέως και πάντα τον λαόν τον εναπολειφθέντα εν Μισπά, τον οποίον Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ είχεν εμπιστευθή εἰς τον Γεδαλίαν τον οὐρόν του Αχικάμ· και ηχμαλώτισεν αυτά ο Ἰσμαήλ ο υἱός του Νεθανίου και ανεχώρησε, διά να περάσῃ προς τους υιούς Αμμών. **11** Καὶ ὅτε ἱκούσεν Ιωανάν τους Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων οι μετ' αὐτού πάντα τα κακά, τα οποία έκαμεν Ισμαήλ ο υἱός του Νεθανίου, **12** ἐλάφον πάντα τους ἀνδρας και υπήγαν να πολεμήσωσι με τον Ἰσμαήλ τον οὐρόν του Νεθανίου· και εύρηκαν αυτόν πλησίον των πολλών υδάτων των εν Γαβαών. **13** Καὶ ως είδε πας ο λαός ο μετά του Ἰσμαήλ Ιωανάν τον οὐρό του Καρηά και πάντας τους αρχηγούς των στρατευμάτων των μετ' αὐτού, εχάρησαν. **14** Καὶ εστράφησαν πας ο λαός, τον οποίον ο Ἰσμαήλ ηχμαλώτισεν από Μισπά, και επέστρεψαν και υπήγαν μετά του Ιωανάν υιού του Καρηά. **15** Άλλ'¹ ο Ἰσμαήλ ο υἱός του Νεθανίου εξέφυγεν από του Ιωανάν μετά οκτώ ανδρών και υπήγε προς τους υιούς Αμμών. **16** Καὶ ἐλαβεν ο Ιωανάν ο υἱός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων οι μετ' αὐτού, ἀπαν το υπόλοιπον του λαού, το οποίον ηλευθέρωσεν από τον Ἰσμαήλ υιού του Νεθανίου, από Μισπά, αφού επάταξε Γεδαλίαν τον οὐρόν του Αχικάμ, τους δυνατούς ἀνδρας του πολέμου και τας γυναικάς και τα παιδιά και τους ευνούχους, τους οποίους ηχμαλώτισεν από Γαβαών, **17** και υπήγαν και κατώκησαν εν τη κατοικίᾳ του Χιμάμ, τη πλησίον της Βηθλέεμ, διά να υπάγωσι να εισέλθωσιν εἰς την Αἴγυπτον, **18** εξ αιτίας των Χαλδαίων διότι εφορίθησαν από αυτούς, επειδή ο Ἰσμαήλ ο υἱός του Νεθανίου επάταξε τον Γεδαλίαν τον οὐρόν του Αχικάμ, τον οποίον ο βασιλεύς της Βαβυλώνος κατέστησεν επί την γην.

42 Καὶ προσήλθον πάντες οἱ ἀρχηγοί των στρατευμάτων καὶ Ιωανᾶν οὐιός του Καρηβά καὶ Ιεζανίας οὐιός του Ωσαΐου καὶ πᾶς ο λαός από μικρού

Θεός του Ισραήλ· Καθώς ο θυμός μου και η οργή μου διά θάνατον, τους δε διά αιχμαλωσίαν, εξεχύθησαν επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ούτως εις αιχμαλωσίαν, τους δε διά ρομφαίαν, η οργή μου θέλει εκχυθή εφ' υμάς, όταν εισέλθητε εις 12 Και θέλω ανάψει πυρ εν ταῖς οικίαις των θεών την Αιγύπτου και τας μεν θέλει κατακαύσει τους δε θάμφος και εις κατάραν και εις ὄνειδος και δεν θέλετε θέλει φέρει εις αιχμαλωσίαν και θέλει ενδυθή την γην ιδεί πλέον τον τόπον τούτον. 19 Ο Κύριος είπε περί της Αιγύπτου, καθώς ο ποιμήν ενδύεται το ιμάτιον συμών, ω υπόλοιποι του Ιούδα, Μη υπάγητε εις την αυτού, και θέλει εξέλθει εκείθεν εν ειρήνη. 13 Και θέλει Αιγύπτουν γνωρίσατε καλώς ὅτι σήμερον διεμαρτυρήθην συντρίψει τα είδωλα του οίκου του ηλίου, του εν τη γη εναντίον σας. 20 Διότι σεις εδολεύθητε εν ταῖς ψυχαῖς της Αιγύπτου· και τους οίκους των θεών των Αιγύπτων συμών, ότε με απεστείλατε προς Κύριον τον Θέον υμών, θέλει κατακάυσει εν πυρι.

λέγοντες, Δεήθητε υπέρ ήμων προς Κύριον τον Θέον ημών και κατά πάντα σα λαλήση Κύριος ο Θεός ημών, ούτως απάγγειλον προς ήμάς και θέλομεν κάμει. 21 Και απήγγειλα σήμερον προς εσάς· και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών ουδὲ εις πάντα, διά τα οποία με απέστειλε προς εσάς. 22 Τώρα λοιπόν εξένρετε βεβαίως, ότι θέλετε αποθάνει εν μαχαίρᾳ, εν πείνη και εν λοιμῷ, εν τω τόπω όπου επιθυμείτε να υπάγητε διά να παροικήσητε εκεί.

43 Και ότε ἐπαυσεν ο Ιερεμίας λαλών προς πάντα τον λαόν πάντας τους λόγους Κυρίου του Θεού αυτών, διά τους οποίους Κύριος ο Θεός αυτών απέστειλεν αυτόν προς αυτούς, πάντας τους λόγους τούτους, 2 τότε ελάλησεν Αζαρίας ο νιός του Ωσαΐου και Ιωανάν ο νιός του Καρηά και πάντες οι υπερήφανοι ἀνδρες, λέγοντες προς τον Ιερεμίαν Ψεύδεσαι Κύριος ο Θεός ημών δεν σε απέστειλε να είπης, Μη υπάγητε εις την Αιγύπτον διά αυτών, την οποίαν ἔπραξαν διά να με παροργίσωσιν, υπάγοντες να θυμιάζωσι και να λατρεύωσιν ἀλλούς θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισαν αυτοί, σεις, ουδέ οι πατέρες σας. 4 Και απέστειλα προς εσάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, εγειρόμενος πρωΐ και αποστέλλων, λέγων, Μη πράττετε το βδελυρόν τούτο πράγμα, το οποίον μιώ. 5 Άλλα δεν ίκουσαν απέστειλε να είπης, Μη υπάγητε εις την Αιγύπτον διά ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών διά να επιστρέψωσιν από της κακίας αυτών, ώστε να μη θυμιάζωσιν εις ἀλλούς θεούς. 6 Διά τούτο εξεχύθη η οργή μου και ο θυμός μου και εξεκαύθη εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα και μας φέρωσιν αιχμαλώτους εις την Βαθύλωνα. 4 Και δεν υπήκουσεν Ιωανάν ο νιός του Καρηά και πάντες ἄβατοι, ως την ημέραν ταύτην. 7 Και τώρα ούτω λέγει οι αρχηγοί των στρατευμάτων και πας ο λαός εις την Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Διά φωνήν του Κυρίου, να κατοικήσωσιν εν γῇ Ιούδᾳ· 5 τι σεις πράττετε το μέγα τούτο κακόν εναντίον των αλλ' ο Ιωανάν ο νιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί ψυχών σας, ώστε να αφανίσητε αφ' υμών ἀνδρα και των στρατευμάτων ἔλαβον πάντας τους υπολοίπους γυναικία, νήπιον και θηλάζον, εκ μέσου του Ιούδα, του Ιούδα, τους επιστρέψαντας εκ πάντων των εθνών, διά να μη μείνῃ εις εσάς υπόλοιπον· 8 παροργίζοντές όπου είχον διασπαρή, διά να κατοικήσωσιν εν γῇ Ιούδᾳ, με διά των ἔργων των χειρών σας, θυμιάζοντες εις 6 τους ἀνδρας και τα γυναικίας και τα παιδία και τας ἀλλούς θεούς εν τῇ γῃ τῆς Αιγύπτου, ὃπου ίθλετε θυγατέρας του βασιλέως και πάντα ἀνθρωπον, τον οποίον Νεβούζαραδάν ο αρχισωματοφύλακ είχεν αφήσει μετά τον Γεδαλίου νιού του Αχικάμ νιού του Σαφάν, και τον Ιερεμίαν τον προφήτην και τον Βαρούχ τον ιούν του Νηρίου· 7 και εισήλθον εις την γην της Αιγύπτου· διότι δεν υπήκουσαν εις την φωνήν του Κυρίου· και διότι δεν υπήκουσαν εις την φωνήν του Κυρίου προς τον Ιερεμίαν εν Τάφνης, λέγων, 9 Λάβε εις την χείρα σου λίθους μεγάλους και κρύψων αυτούς ἐμπροσθεν των οφθαλμών των ανδρών των Ιουδαίων εν αργίλῳ εν τη κεραμεική καμίνω τη προς την είσοδον της οικίας του Φαραώ, εν Τάφνης· 10 και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λίθους μεγάλους και κρύψων αυτούς ἐμπροσθεν των θρόνων αυτού επάνω των λίθων τούτων, έστησαν το πρόσωπον αυτών εις το νόμα μου και οφθαλμών των ανδρών των Ιουδαίων εν αργίλῳ εν τη γη του Ιούδα και εν ταῖς πλατείαις της Ιερουσαλήμ;

10 Δεν εταπεινώθησαν έως της ημέρας ταύτης ουδέ εφοβήθησαν ουδέ περιεπάτησαν εν τω νόμῳ μου και εν τοις διατάγμασί μου, τα οποία εθέσα ενώπιόν σας και εν τη γη του Ιούδα και εν ταῖς πλατείαις της Ιερουσαλήμ; 11 Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον υμών εις θέλω εξαποστείλει και λάβει τον Ναβουχοδονόσορ τον κακόν, και διά να εξολοθρεύσω πάντα τον Ιούδαν. 12 βασιλέα της Βαθύλωνος, τον δούλον μου, και θέλω Και θέλω λάβει τους υπολοίπους του Ιούδα, οίτινες θέσει τον θρόνον αυτού επάνω των λίθων τούτων, έστησαν το πρόσωπον αυτών εις το να υπάγωσαν εις τους οποίους ἔκρυψα· και θέλει απλώσει την βασιλικήν την γην της Αιγύπτου, διά να παροικήσωσιν εκεί, και αυτού σκηνήν επάνω αυτών. 11 Και θέλει ελθεῖ και θέλουσι καταναλωθή πάντες εν τῃ γῃ της Αιγύπτου· πατάξει την γην της Αιγύπτου και παραδώσει τους μεν θέλουσι πέσει εν μαχαίρᾳ, θέλουσι καταναλωθή εν

πείνη από μικρού ἔως μεγάλου εν μαχαίρᾳ καὶ εν πείνῃ εἰς αυτήν εξάπαντος λοιπόν θέλετε εκπληρώσει τας θέλουσιν αποθάνει καὶ θέλουσιν είσθαι εἰς βδέλυγμα, ευχάς σας καὶ εξάπαντος θέλετε εκτελέσει τας ευχάς εἰς θάμβος καὶ εἰς κατάραν καὶ εἰς δονείδος. **13** Διότι θέλω σας. **26** Διά τούτο ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου, επισκεφθῆ τους κατοικούντας εν τῇ γῇ τῆς Αιγύπτου, πας ο Ιούδας, οι κατοικούντες εν τῇ γῇ τῆς Αιγύπτου· πάντες οι ιούδαιοι θέλουσιν καταναλωθῆναι μαχαίρᾳ καὶ επιστρέψει τὴς Αιγύπτου, ὡςτε να λέγη, Ζη Κύριος ο Θεός. **27** Ιδού, να επιστρέψῃ εἰς τὴν γῆν του Ιούδα, εἰς τὴν οποίαν εγώ θέλω επαγρυπνεῖ επ' αὐτούς εἰς κακόν καὶ ουχί αυτοῖς ἔχουσι προστλωμένην τὴν ψυχήν αυτῶν, διὰ να εις καλόν· καὶ πάντες οι ἄνδρες του Ιούδα οι εν τῇ γῇ επιστρέψωσιν να κατοικήσωσιν εκεῖ διότι δεν θέλουσιν τῆς Αιγύπτου θέλουσιν καταναλωθῆναι μαχαίρᾳ καὶ εν επιστρέψει, ειμὶ οι διασεωσιμένοι. **15** Καὶ πάντες οι πείνη, εωσού εκλείψωσιν. **28** Οι δε διασεωσιμένοι από ἄνδρες οι γνωρίζοντες ότι αι γνωνάκες αυτῶν εθυμίαζον τῆς μαχαίρας, ολίγοι τον αριθμόν, θέλουσιν επιστρέψει εις ἄλλους θεούς, καὶ πάσαι αι γνωνάκες αι παρεστώσαι, εκ γης Αιγύπτου εις γην Ιούδα και πάντες οι υπόλοιποι σύναξις μεγάλη, και πας ο λαός οι κατοικούντες εν του Ιούδα, οι απελθόντες εις τὴν γῆν τῆς Αιγύπτου διά τη γη της Αιγύπτου, εν Παθρώ, απεκριθήσαν προς να παροικήσωσιν εκεί, θέλουσι γνωρίσει τίνος λόγος τον Ιερεμίαν, λέγοντες, **16** Περί του λόγου, τον οποίον θέλουμεν ελάλησας προς ημάς εν ονόματι Κυρίου, δεν θέλομεν είσθια σημείον εις σας, λέγει Κύριος, ότι εγώ θέλω ασας σου ακούσει: **17** ἀλλά θέλομεν εξάπαντος κάμνει παν τιμωρήσει εν τῷ πότῳ τούτῳ, διὰ να γνωρίσητε ότι πράγμα εξερχόμενον εκ του στόματος ημών, διὰ να οι λόγοι μου θέλουσιν εξάπαντος πληρωθή εναντίον θυμιάζωμεν εις την βασίλισσαν του ουρανού και να σας εις κακόν: **30** ούτω λέγει Κύριος: Ιδού, εγώ θέλω κάμνωμεν σπονδάς εις αυτήν, καθὼς εκάμνομεν, ημέρες σας εις την ζητούντων την ψυχήν αυτού, καθὼς παρέδωκα της Ιερουσαλήμ και εχορταίνομεν ἄρτον και διεκείμεθα τον Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα εις την χείρα του καλώς και κακόν δεν εβλέπομεν. **18** Αλλ' αφ' ότου Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος, του εχθρού επανάσαμεν θυμιάζοντες εις την βασίλισσαν του ουρανού αυτού και ζητούντος την ψυχήν αυτού. και κάμνοντες σπονδάς εις αυτήν, ὥστε εστερήθημεν πάντων και κατηναλώθημεν εν μαχαίρᾳ και εν πείνῃ. **19** Καὶ οἱ μημεὶς εθυμιάζομεν εις την βασίλισσαν του ουρανού και εκάμνομεν σπονδάς εις αυτήν, μήπως ἀνευ τῶν ανδρῶν ημῶν εκάμνομεν εις αυτήν πέμψατε διά να προσκυνήσωμεν αυτήν και εκάμνομεν εις αυτήν σπονδάς; **20** Καὶ εἶπεν ο Ιερεμίας προς πάντα τον λαόν, προς ἄνδρας τε και γυναίκας και προς πάντα τον λαόν, τους αποκριθέντας προς αυτὸν ούτω, λέγων, **21** Μήπως το θυμίαμα, το οποίον εθυμιάζετε εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα και εν ταῖς πλατείαις της Ιερουσαλήμ, σεις και οι πατέρες σας, οι βασιλεῖς σας και οι ἄρχοντές σας και ο λαός του τόπου, δεν ενεθυμήθη αυτό ο Κύριος και δεν ανέβη εις την καρδίαν αυτού; **22** Ωστε ο Κύριος δεν ήδυνήθη πλέον να υποφέρῃ, εξ αιτίας της κακίας των ἔργων σας, εξ αιτίας των βδέλυγμάτων, τα οποία επράττετε: ὅθεν η γη σας κατεστάθη ερήμωσις και θάμβος και κατάρα, ἀνευ κατοίκου, ως την ημέραν ταῦτην. **23** Επειδή θυμιάζετε και επειδή ημαρτάνετε εις τον Κύριον και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν του Κυρίου ουδὲ περιπτάσθατε εν τῷ νόμῳ αυτοῦ και εν τοῖς διατάγμασιν αυτοῦ και εν τοῖς μαρτυρίοις αυτοῦ, διά τούτο συνέβη εις εσάς το κακόν τούτο, ως την ημέραν ταῦτην. **24** Καὶ εἶπεν ο Ιερεμίας προς πάντα τον λαόν και προς πάσας τας γυναίκας, Ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου, πας ο Ιούδας, ο εν τῇ γῇ τῆς Αιγύπτου: **25** ούτως ελάλησεν ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγων. Σεις και αι γνωνάκες σας και ελαλήσατε διά του στόματος σας και εξετελέσατε διά της χειρός σας, λέγοντες, Θέλομεν εξάπαντος εκπληρώσει τας ευχάς ημών, τας οποίας ημιχήθημεν, να θυμιάζωμεν εις την βασίλισσαν του ουρανού και να κάμνωμεν σπονδάς

Κύριος. 6 Ο ταχύς ας μη εκφύγη, και ο ισχυρός ας αυτής και τους βασιλείς αυτής, τον Φαραώ αυτόν και μη διασωθή: θέλουσι προσκόψει και θέλουσι πέσει τους επ' αυτόν θαρρούντας 26 και θέλω παραδώσει προς βορράν, παρά τον ποταμόν Ευφράτην. 7 Τις αυτούς εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών ούτος, ο αναβαίνων ως πλημμύρα, του οποίου τα ύδατα και εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της κυλινδούνται ως ποταμοί; 8 Η Αίγυπτος αναβαίνει Βαβυλώνος και εις την χείρα των δούλων αυτού και ως πλημμύρα και τα ύδατα αυτής κυλινδούνται ως μετά ταύτα θέλει κατοικηθή, καθώς εις τας πρότερον ποταμοί: και λέγει, θέλω αναβήθη: θέλω σκεπάσει την ημέρας, λέγει Κύριος. 27 Συ δε μη φοβηθής, δούλε γίνη: θέλω αφανίσει την πόλιν και τους κατοικούντας εν μου Ιακώβ, μηδέ δειλιάσης, Ισραήλ: διότι ίδού, θέλω αυτή. 9 Αναβαίνετε, ίπποι, και μαίνεσθε, ἄμαξαι και σε σώσει από του μακρονού τόπουν και το στέρμα σου ας εξέλθωσιν οι ισχυροί, οι Αιθίοπες και οι Λίβυες οι από της γης της αιχμαλωσίας αυτών· και ο Ιακώβ θέλει κρατούντες την ασπίδα και οι Λύδοι οι κρατούντες επιτρέψει και θέλει ησυχάσει και αναπαυθή και δεν και εντείνοντες τόξον. 10 Διότι αύτη η ημέρα είναι εις θέλει υπάρχει ο εικοφών. 28 Μη φοβηθής συ, δούλε Κύριον τον Θεόν των δυνάμεων, ημέρα εκδίκησεως, διά μου Ιακώβ, λέγει Κύριος διότι εγώ είμαι μετά σου διότι να εκδικηθή τους εχθρούς αυτούς και η μάχαιρα θέλει και αν κάμω συντέλειαν πάντων των εθνών όπου σε καταφάγει αυτούς και θέλει χορτασθή και μεθυσθή έξωσα, εις σε όμιας δεν θέλω κάμει συντέλειαν, αλλά από του αίματος αυτών διότι Κύριος ο Θεός των θέλω σε παιδεύσει εν κρίσει και δεν θέλω όλως σε δυνάμεων έχει θυσίαν εν τη γη του βορρά, παρά τον ποταμόν Ευφράτην. 11 Ανάβα εις Γαλαάδ και λάβε βάλοσαμον, παρθένε, θυγάτηρ της Αιγύπτου: ματαίως θέλεις πληθύνει τα ιατρικά: θεραπεία δεν υπάρχει διά σε. 12 Τα έθνη ήκουσαν την αισχύνην σου, και η κραυγή σου ενέπλησε την γήν: διότι ισχυρός προσέκρουσεν επ' ισχυρόν, επί το αυτό ἐπεσον αμφότεροι. 13 Ο λόγος, τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος προς Ιερεμίαν τον προφήτην, περί της ελεύσεως του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος, διά να πατάξῃ την γην της Αιγύπτου: 14 Αναγείλατε εν Αιγύπτω και κηρύξατε εν Μιγδαλ και κηρύξατε εν Νωφ και εν Τάφνης είτατε, Παραστάθητε και ετοιμάσθητε διότι η μάχαιρα κατέφεγε τους περί σε. 15 Διά τι εστρώθησαν κατά γῆς οι ανδρείοι σους; δεν στέκουσι, διότι ο Κύριος απέστρωξεν αυτούς. 16 Επλήνυνε τους προσκρούοντας, μάλιστα ἐπίπτειν ο εις επί τον ἄλλον· και ἔλεγον, Σηκώθητι και ας επαναστρέψωμεν εις τον λαόν ημών και εις την γην της γεννήσεως ημών από προσώπου της εξολοθρευτικής μαχαίρας. 17 Εβόθσαν εκεί, Φαραώ, ο βασιλεύς της Αιγύπτου, απωλέσθη, επέρασε τον διωριζόντον καιρόν. 18 Ζω εγώ, λέγει ο Βασιλεύς, του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων, Ξάπαντος καθώς το Θαβώρ είναι μεταξύ των ορέων και καθώς ο Κάρμηλος πλησίον της θαλάσσης, ούτω θέλει ελθεί εκείνος. 19 Θυγάτηρ, η κατοικόύσα εν Αιγύπτω, παρασκευάσθητη εις αιχμαλωσίαν διότι η Νωφ θέλει αφανισθή και ερημωθή, ώστε να μη υπάρχῃ ο κατοικών. 20 Η Αιγύπτος είναι ως δάμαλις ωραιοτάτη, πλὴν ο δλεθρος ἔρχεται: ἔρχεται από βορρά. 21 Και αυτοί οι μισθωτοί αυτής είναι εν μέσω αυτής ως μόσχοι παχεῖς διότι και αυτοί εστράφησαν, ἔφυγον ομού· δεν εστάθησαν, επειδή η ημέρα της συμφοράς αυτών ήλθεν επ' αυτούς, ο καιρός της επισκέψεως αυτών. 22 Η φωνή αυτής θέλει εξέλθει ως ὄφεως διότι θέλουσι κινηθή εν δυνάμει και θέλουσιν επέλθει επ' αυτήν με πελέκεις, ως ξυλοκόποι. 23 Θέλουσι κατακόψει το δάσος αυτής, λέγει Κύριος, αν και ήναι αμέτρητον διότι είναι κατά το πλήθος υπέρ την ακρίδα και αναρίθμητοι. 24 Θέλει κατασχυνθή η θυγάτηρ της Αιγύπτου: θέλει παραδοθή εις την χείρα του λαού του βορρά. 25 Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγει, ίδού, θέλω τιμωρήσει το πλήθος της ζωήν σας, και γένεσθε ως αγριομυρίκη εν τη ερήμω. 7 Διότι, επειδή ήλπισας επί τα οχυρώματά σου και Νω και τον Φαραώ και την Αιγύπτον και τους θεούς

47 Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Ιερεμίαν τον προφήτην, κατά των Φιλισταίων, πριν πατάξῃ την Γάζαν ο Φαραώ. 2 Ούτω λέγει Κύριος: ίδού, ύδατα αναβαίνουσιν από βορρά, και θέλουσιν είσθαι ξείμαρρος πλημμυρών, και θέλουσι πλημμυρήσει την γην και το πλήρωμα αυτής, την πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτῇ τότε οι ἀνθρώποι θέλουσιν αναβοήσει και πάντες οι κάτοικοι της γης θέλουσιν ολολύξει. 3 Υπό του κρότου των πατημάτων των όπλων των ρωμαλέων αυτού ἵππων, υπό του σεισμού των αμαξών αυτού, υπό του ήχου των τροχών αυτού, οι πατέρες δεν θέλουσι στραφή προς τα τέκνα διά την ατονίαν των χειρών, 4 εξ αιτίας της ημέρας της επερχομένης διά να απολέση πάντας τους Φιλισταίους, να εκκόψῃ από της Τύρου και της Σιδώνος πάντα εναπολειφθέντα βοηθόν διότι ο Κύριος θέλει αφανίσει τους Φιλισταίους, το υπόλοιπον της νήσου Καφθόρ. 5 Φαλάκρωμα ήλθεν επί την Γάζαν: ή Ασκάλων απωλέσθη μετά του υπολοίπου της κοιλάδος αυτών. Ἐώς πότε θέλεις κάμνει εντομάς εις σεαυτήν; 6 Ω μάχαιρα του Κυρίου, ἔως πότε δεν θέλεις ησυχάσει; είσελθε εις την θήκην σου, αναπαυθήτη και ησύχασον. 7 Πως να ησυχάσης; διότι ο Κύριος έδωκεν εις αυτήν παραγγελίαν κατά της Ασκάλωνος και κατά της παραθαλασσίου· εκεί διώρισεν αυτήν.

48 Κατά του Μωάβ. Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Ουάι εις την Νεβώ: διότι απωλέσθη η Κιριαθαΐμ κατησχύνθη, εκυριεύθη η Μισγάβ κατησχύνθη και ετρόμαξε. 2 δεν θέλει είσθαι πλέον καύχημα εις τον Μωάβ: εν Εσεβών κακόν εβουλεύθησαν εναντίον αυτής: Ἐλθετε και ας εξαλείψωμεν αυτήν από του να ήναι έθνος: και συ, Μαδμέν, θέλεις κατεδαφισθή μάχαιρα θέλει σε καταδιώξει. 3 Φωνή κραυγής από Οροναΐμ, λεγαλασία και σύντριμμα μέγα. 4 Ο Μωάβ συνετρίβη: τα παιδία αυτού εξέπεμψαν κραυγήν. 5 Διότι εις την ανάβασιν της Λουείθ θέλει υψωθή κλαυθμός επί κλαυθμόν, επειδή εις την κατάβασιν του Οροναΐμ ήκουσαν οι εχθροί κραυγήν συντρίμματος. 6 Φύγετε, σώσατε την ζωήν σας, και γένεσθε ως αγριομυρίκη εν τη ερήμω. 7 Διότι, επειδή ήλπισας επί τα οχυρώματά σου και

επί τους θησαυρούς σου, και συν αυτός θέλεις πιασθή. Θέλω ολολύξει διά τον Μωάβ και θέλω αναβοήσει διά και ο Χεμώς θέλει εξέλθει εις αιχμαλωσίαν, οι ιερείς όλον τον Μωάβ θέλουσι θρηνολογήσει διά τους άνδρας αυτού και οι άρχοντες αυτού ομού. **8** Και θέλει ελθεί της Κιρ-έρες. **32** Άμπελε της Σιβμά, θέλω κλαύσει επί πάσαν πόλιν ο εξολοθρευτής, και πόλις δεν θέλει διά σε υπέρ τον κλαυθμόν της Ιαζήρ τα κλήματά σου εκφύγει· η κοιλάς διτί θέλει απολεσθή και η πεδινή διεπέρααν την θάλασσαν, έφθασαν έως της θαλάσσης θέλει αφανισθή, καθώς είπε Κύριος. **9** Δότε πτέρυγας της Ιαζήρ ο λεγλάτης επέπεσεν επί το θέρος σου και εις τον Μωάβ, διά να πετάξῃ και να εκφύγη διότι αι επί τον τρυγητόν σου. **33** Και χαρά και αγαλλίασις πόλεις αυτού θέλουσιν ερημωθή, χωρίς να υπάρχη ο εξηλείφθη από της καρποφόρου πεδιάδος και από της κατοικών εν αυταίς. **10** Επικατάρατος ο ποιών το έργον γης Μωάβ· και αφήρεσαν τον οίνον από των ληγών του Κυρίου αμελώς· και επικατάρατος ο αποσύρων ουδείς θέλει ληνοπατήσει αλαλάζων· αλαλαγμός δεν την μάχαιραν αυτού από άιματος. **11** Ο Μωάβ εστάθη θέλει ακουσθή. **34** Διά την κραυγήν της Εσεβών, ήτις ατάραχος εκ νέότης αυτού και ανεπάνετο επί την έφθασεν έως Ελεαλή και έως Ιαάς, αυτοί έδωκαν την τρυγίαν αυτού και δεν εξεκενώθη από αγγείον εις φωνήν αυτών από Σηγώρ έως Οροναΐμ ως δάμαλις αγγείον ουδέ πτήγην εις αιχμαλωσίαν· διά τούτο η τριετής διότι και τα ίδατα του Νιμρεύμ θέλουσιν γεύσις αυτού έμεινεν εις αυτόν, και η ουμή αυτού δεν εκλεψει. **35** Και θέλω παύσει εν τω Μωάβ, λέγει Κύριος, μετεβλήθη. **12** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει τον προσφέροντα ολοκαύτωμα εις τους υψηλούς τόπους Κύριος, και θέλω αποστέλλει επ' αυτόν μεταποιτάς και και τον θυμιάζοντα εις τους θεούς αυτού. **36** Διά τούτο θέλουσι μεταποίσει αυτόν· και θέλουσιν εκκενώσει τα η καρδία μου θέλει βομβήσει διά τον Μωάβ ως αυλός αγγεία αυτού και συντρίψει τους πίθους αυτού. **13** Και ο και η καρδία μου θέλει βομβήσει ως αυλός διά τους Μωάβ θέλει αισχυνθή διά τον Χεμώς, καθώς η σχύνθη ο άνδρας της Κιρ-έρες διότι τα αποκτηθέντα εις αυτήν οίκος Ισραήλ διά την Βαιθήλ την ελπίδα αυτών. **14** Πως αγαθά απωλέσθησαν. **37** Διότι πάσα κεφαλή θέλει λέγετε, Ημείς είμεθα ισχυροί και άνδρες δυνατοί εις είσθαι φαλακρά και πας πώγων εξηρισμένος επί πάσας πόλεμον; **15** Ο Μωάβ ελεηλατήθη, και επυρπολήθησαν τας χείρας θέλουσιν είσθαι εντομάι και επί την οσφύν αι πόλεις αυτού, και οι εκλεκτοί νέοι αυτού κατέβησαν σάκικος. **38** Επί πάντα τα δώματα του Μωάβ και επί εις σφαγήν, λέγει ο Βασιλεύς, του οποίου το δόνομα πάσας τας πλατείας αυτού θρίνος θέλει είσθαι διότι είναι ο Κύριος των δυνάμεων. **16** Η συμφορά του Μωάβ συνέτριψα τον Μωάβ ως σκεύος εν ω δεν υπάρχει χάρις, πλησιάζει να έλθη, και η θλίψις αυτού σπεύδει σφόρδα. λέγει Κύριος. **39** Ολολύξατε, λέγοντες, Πως συνετρίβη! **17** Πάντες οι κύκλων αυτού, θρηγύσατε αυτόν· και πάντες πως ο Μωάβ έστρεψε τα νώτα εν καταισχύνη· ούτως οι γνωρίζοντες το όνομα αυτού, είπατε, Πως συνετρίβη Μωάβ έτέλει είσθαι γέλως και φρίκη εις πάντας τους η δυνατή ράβδος, η ένδοξος βακτηρία. **18** Θυγάτηρ, περί αυτόν. **40** Διότι ούτω λέγει Κύριος Ιδού, θέλει η κατοικόσα εν Δαιβών, κατάβα από της δόξης και πετάξει ως αετός, και θέλει απλώσει τας πτέρυγας κάθησον εν ανιδρώ διότι ο λεγλάτης του Μωάβ αυτού επί τον Μωάβ. **41** Η Κεριώθ εκυριεύθη και τα αναβαίνει επί σε και θέλει αφανίσει τα οχυρώματα οχυρώματα επιάσθησαν, και αι καρδίαι των ισχυρών σου. **19** Η κατοικόσα εν Αροήρ, στήθι πλησίον της του Μωάβ θέλουσιν είσθαι κατ' εκείνην την ημέραν ως οδού και παραπτήρησον ερώτησον τον φεύγοντα και καρδία γυναικός κοιλοπονούσης. **42** Και ο Μωάβ θέλει την διασωζομένην και ειπέ, Τι έγεινεν; **20** Ο Μωάβ εξαλειφθή από του να ήναι λαός, διότι εμεγαλύνθη κατά κατησχύνθη· διότι συνετρίβη ολόλυχον και βόησον. του Κυρίου. **43** Φόβος και λάκκος και παγής θέλουσιν αναγγείλατε εις Αρνών ότι ο Μωάβ ελεηλατήθη, **21** και είσθαι επί σε, κάτοικε του Μωάβ, λέγει Κύριος. **44** Ο κρίσις ήλθεν επί την γην της πεδινής, επί Ωλών και επί εκφυγών από του φόβου θέλει πέσει εις τον λάκκον, Ιααά και επί Μηφαάθ, **22** και επί Δαιβών και επί Νεβώ και ο αναβάς εκ του λάκκου θέλει πιασθή εν τη παγίδη· και επί Βαιθ-δεβλαθαΐμ, **23** και επί Κιριαθαΐμ και επί διότι θέλω φέρει επ' αυτόν, επί τον Μωάβ, το έτος Βαιθ-γαμούλ και επί Βαιθ-μεών, **24** και επί Κεριώθ και της επισκέψεως αυτών, λέγει Κύριος. **45** Οι φυγόντες επί Βοσόρρα και επί πάσας τας πόλεις της γης Μωάβ, εστάθησαν υπό την σκιάν της Εσεβών ητονημένοι· τας μακράν και τας εγγύς. **25** Το κέρας του Μωάβ πυρ ώμως θέλει εξέλθει εξ Εσεβών και φλόξ εκ μέσου συνεθλάσθη και ο βραχίων αυτού συνετρίβη, λέγει της Σηών, και θέλει καταφάγει το όριον του Μωάβ Κύριος. **26** Μεθύσατε αυτόν· διότι εμεγαλύνθη κατά του και την ακρόπολιν των θορυβούντων πολεμιστών. **46** Κυρίουν· και ο Μωάβ θέλει κυλισθή εις τον εμετόν αυτού και θέλει είσθαι εις γέλωτα και αυτός. **27** Διότι μήπως ο Ισραήλ δεν εστάθη γέλως εις σε; μήπως ευρέθη μεταξύ κλεπτών; διότι οσάκις ομιλεύς περί αυτού, σκητάς υπό σου αιχμάλωτοι. **47** Αλλ' εγώ θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Μωάβ εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει Κύριος. Μέχρι τούτου η κρίσις του Μωάβ.

49 Περί των υιών Αμμών. Ούτω λέγει Κύριος Μήπως δεν έχει ιυιόν το Ισραήλ; δεν έχει κληρονόμον; διά το Μαλχόμ εκληρονόμησε την Γαδ και ο λαός αυτού κατοικεί εν ταις πόλεσιν εκείνου; **2** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει να ακουσθή εν Ραββά των υιών Αμμών θόρυβος πολέμου· και θέλει είσθαι σωρός ερειπών και αι κώμαι

αυτής θέλουσι κατακαυθή εν πυρί: τότε ο Ισραήλ θέλει τους λογισμούς αυτού, τους οποίους ελογίσθη κατά κληρονομίσει τους κληρονομίσαντας αυτόν, λέγει των κατοίκων της Θαιμάν. Εξάπαντος και τα ελάχιστα Κύριος. **3** Ολόλυκον, Εσεβών, διότι η Γαϊ ελεηλατήθη του ποιμνίου θέλουσι κατασύρει αυτούς εξάπαντος η βοήσατε, αι κώμαι της Ραββά, περιζώσθητε σάκκους κατοικία αυτών θέλει ερημωθή μετ' αυτών. **21** Από θρηνήσατε και περιδράμετε διά των φραγμών διότι ο του ήχου της αλώσεως αυτών εσείσθη η γῆ ο ήχος Μαλχόμ θέλει υπάγει εις αιχμαλωσίαν, οι ιερεῖς αυτού της φωνής αυτής ηκούσθη εν τη Ερυθρά θαλάσση. και οι ἄρχοντες αυτού ομού. **4** Διά τι καυχάσαι εις τας **22** Ιδού, θέλει αναβή και πετάξει ως αετός, και θέλει κοιλάδας; η κοιλάς σου διέρρευσε, θυγάτηρ αποστάτια, απλώσει τας πτέρυγας αυτού επί Βοσόρρων· και εν τη ήτις ἥπιζες επί τους θησαυρούς σου, λέγουσα, Τις θέλει ημέρα εκείνη η καρδία των ισχυρών του Εδώμ θέλει ελθεί εναντίον μου; **5** Ιδού, εγώ φέρω φόβον επί σε, είσθια ως καρδία γυναικός κοιλοπονούσης. **23** Περί λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, από πάντων των της Δαμασκού. Κατηχούνθη η Αιμάθ και η Αρφάδ-περιοίκων σου· και θέλετε διασκορπισθή έκαστος κατά διότι ήκουσαν κακήν αγγελίαν· ανελύθησαν· ταραχή πρόσωπον αυτού· και δεν θέλει υπάρχει συνάξων τον είναι εν τη θαλάσσας· δεν δύναται να ησυχάσῃ. **24** Η πλανώμενον. **6** Και μετά ταύτα θέλω επιστρέψει την Δαμασκός παρελθόθη, εστράφη εις φυγήν, και τρόμος αιχμαλωσίαν των ιιών Αμμών, λέγει Κύριος. **7** Περί κατέλαβεν αυτήν· αγνοία και πόνοι εκυρίευσαν αυτήν του Εδώμ. Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· δεν ως τικτούσης. **25** Πως δεν εναπελείφθη η πόλις η είναι πλέον σοφία εν Θαιμάν· εχάθη η βουλή από των ευκλεής, η πόλις της ευφροσύνης μου. **26** Διά τούτο οι συνετών; έφυγεν η σοφία αυτών; **8** Φύγετε, στραφήτε, νέοι αυτής θέλουσι πέσει εν ταῖς πλατείαις αυτής, και κάμετε τόπους βαθείς διά κατοικίαν, κάτοικοι της πάντες οι ἀνδρες οι πολεμισταί θέλουσιν απολεσθή κατ' Δαιδάν· διότι θέλω φέρει επ' αυτόν τον ὄλεθρον του εκείνην την ημέραν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Ήσαύ, τον καιρόν της επισκέψεως αυτού. **9** Εάν ήρχοντο προς σε τρυγητά, δεν ήθελον αφήσει επιφυλλίδας; **27** Και θέλω ανάψει πυρ εν τω τείχει της Δαμασκού εάν κλέπται διά νυκτός, ήθελον αρπάσει το αρκούν εις της Κηδάρ, και περί των βασιλείων της Ασώρ, τα οποία είναι πλέον σοφία εν Θαιμάν· εχάθη η βουλή από των ευκλεής, η πόλις της ευφροσύνης μου. **28** Διά τούτο οι συνετών; έφυγεν η σοφία αυτών; **8** Φύγετε, στραφήτε, νέοι αυτής θέλουσι πέσει εν ταῖς πλατείαις αυτής, και κάμετε τόπους βαθείς διά κατοικίαν, κάτοικοι της πάντες οι ἀνδρες οι πολεμισταί θέλουσιν απολεσθή κατ' Δαιδάν· διότι θέλω φέρει επ' αυτόν τον ὄλεθρον του εκείνην την ημέραν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Ήσαύ, τον καιρόν της επισκέψεως αυτού. **9** Εάν ήρχοντο προς σε τρυγητά, δεν ήθελον αφήσει επιφυλλίδας; **27** Και θέλω ανάψει πυρ εν τω τείχει της Δαμασκού και θέλει καταφάγει τα παλάτια του Βεν-αδάδ. **28** Περί εάν κλέπται διά νυκτός, ήθελον αρπάσει το αρκούν εις της Κηδάρ, και περί των βασιλείων της Ασώρ, τα οποία είναι πλέον σοφία εν Θαιμάν· εχάθη η βουλή από των ευκλεής, η πόλις της ευφροσύνης μου. **29** Θέλουσι οι γείτονες αυτού, και αυτός δεν υπάρχει. **11** Ήφες τα κυριεύσει τας σκηνάς αυτών και τα ποίμνια αυτών· ορφανά σου· εγώ θέλω ζωγονήσει αυτά· και αἱ χρίαι θέλουσι λάβει εις εαυτούς τα παραπετάσματα αυτών και σου ας ελπίζωσιν επ' έμει. **12** Διότι ούτω λέγει Κύριος· πάσταν την αποσκευήν αυτών και τας καμήλους αυτών· Ιδού, εκείνοι εἰς τους οποίους δεν προσίστε να πίωσιν και θέλουσι βοήσει προς αυτούς, Τρόμος πανταχόθεν. από του ποτηρίου, τωντόντι ἔπιον· και συ θέλεις μείνει επάντιμότης, δεν θέλεις μείνει απιμώρητος· δεν θέλεις μείνει απιμώρητος· **13** Διότι άμοσα εἰς εμαυτόν, Ναβουχοδονόσορος ο βασιλεύς της Βαβυλώνος εβουλεύθη λέγει Κύριος, ότι η Βοσόρρα θέλει είσθαι εις θάμβος, βουλήν εναντίον σας και ελογίσθη λογισμούς εναντίον εις ονείδος, εις ερήμωσιν και εις κατάραν· και πάσαι αι σας. **31** Σηκώθητε, ανάβητε εις το ήσυχον έθνος το πόλεις αυτής θέλουσιν είσθαι έρημοι εις τον αιώνα. **14** κατοικούν εν ασφαλείᾳ, λέγει Κύριος οίτινες δεν έχουσι Ήκουσα αγγελίαν παρά Κυρίου και μηνυτής απεστάλη πύλας ουδέ μοχλών αλλά κατοικούσι μόνοι. **32** και αι προς τα έθνη, λέγων, Συνάχθητε και ἐλθετε εναντίον κάμηλοι αυτών θέλουσιν είσθαι λεηλασία και το πλήθος αυτής και σηκώθητε εις πόλεμον. **15** Διότι ίδού, θέλω των κτηνών αυτών λάφυρον· και θέλω διασκορπίσει σε κάμει μικρόν μεταξύ των εθνών, ευκαταφρόνητον αυτούς εις πάντας τους ανέμους, προς τους κατοικούντας μεταξύ των ανθρώπων. **16** Η τρομερότης σου σε ηπάτησεν την απωτάτοις μέρεσι· και θέλω επιφέρει τον ὄλεθρον και η υπερηφανία της καρδίας σου, συ ο κατοικών εν τη θαλάσση· δεν θέλει κατοικία σου· και θέλει κατοικία των εθνών, ευκαταφρόνητον αυτούς εις πάντας τους ανέμους, προς τους κατοικούντας μεταξύ των ανθρώπων. **17** Και θέλει παροικεί εν αυτῇ ινδός ανθρώπου. **34** Ο λόγος ο Εδώμ θέλει είσθαι εις θάμβος· πας ο διαβαίνων δι' του Κυρίου, ο γενόμενος προς Ιερεμίαν τον προφήτην, αυτού θέλει εκθαμβωθή και θέλει συρίξει επὶ πάσαις κατά της Ελάμ εν τη αρχῇ της βασιλείας του Σεδεκίου ταις πληγαῖς αυτού. **18** Καθὼς κατεστράφησαν τα βασιλέως του Ιούδα, λέγων, **35** Ούτω λέγει ο Κύριος Σόδομα και τα Γόμιρρα και τα πλησίωχα αυτών, των δυνάμεων ίδοι, θέλω συντρίψει το τόξον της Ελάμ, λέγει Κύριος, ούτως άνθρωπος δεν θέλει κατοικήσει εκεί. **19** επὶ την Ελάμ τους τέσσαρας ανέμους εκ των τεσσάρων ίδοι, θέλει αναβή ως λέων από του φρυάγματος του ἄκρων του ουρανού, και θέλω διασκορπίσει αυτούς Ιορδάνου εναντίον της κατοικίας του δυνατού· αλλ' εις πάντας τούτους τους ανέμους· και δεν θέλει είσθαι εγώ ταχέως θέλω εκδιώξει τούτουν απ' αυτής και δοτίς έθνος, όπου οι δεδιωγμένοι της Ελάμ δεν θέλουσιν είναι ο εκλεκτός μου, τούτουν θέλω καταστήσει εκεί. **37** Διότι θέλω κατατρομάξει την Ελάμ έπροσθεν αυτήν διότι τις δομούς μου· και τις θέλει αντισταθή εις των εχθρών αυτών και έμπροσθεν των ζητούντων την εμέ· και τις ο ποιμήν εκείνος, δοτίς θέλει σταθή κατά ψυχήν αυτών· και θέλω επιφέρει κακόν επ' αυτούς, τον πρόσωπον μου; **20** Διά τούτο ακούσατε την βουλήν θυμόν της οργής μου, λέγει Κύριος και θέλω αποστείλει του Κυρίου, την οποίαν εβουλεύθη κατά του Εδώμ, και την μάχαιραν οπίσω αυτών, εωσού αναλώσω αυτούς.

38 Και θέλω στήσει τον θρόνον μου εν Ελάμ, και θέλω εξολοθρεύσει εκείθεν βασιλέα και μεγιστάνας, λέγει Κύριος. **39** Πλην εν ταῖς εσχάταις ημέραις θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν της Ελάμ, λέγει Κύριος.

50 Ο λόγος, τον οποίον ελάλησε Κύριος κατά της Βαβυλώνος, κατά της γῆς των Χαλδαίων, διά Ιερεμίου του προφήτου. **2** Αναγγέλατε εν τοῖς έθνεσι και κηρύξατε και υψώσατε σημαίαν· κηρύξατε, μη κρύψητε εἰπάτε, Εκυρεύθη η Βαβυλών, κατησχύνθη ο Βηλ, συνετρίβη ο Μερωδάχ· κατησχύνθησαν τα είδωλα αυτής, συνετρίβησαν τα βδελύματα αυτής. **3** Διότι από βορρά αναβαίνει έθνος εναντίον αυτής, το οποίον θέλει καταστήσει την γην αυτής ἐρημον, και δεν θέλει υπάρχει ο κατοικών εν αυτή από ανθρώπουν ἔως κτήνους θέλουσι μεταποιηθή, θέλουσι φύγει. **4** Εν ταῖς ημέραις εκείναις και εν τω καιρῷ εκείνῳ, λέγει Κύριος, θέλουσιν εἰθεῖ οι νιοὶ Ισραὴλ, αυτοὶ και οι νιοὶ Ιούδα ομού, βαδίζοντες και κλαίοντες θέλουσιν υπάγει και ζητήσει Κύριον τον Θεόν αυτῶν. **5** Θέλουσιν ερωτήσει περὶ τῆς οδού τῆς Σιών με τα πρόσωπα αυτῶν πρὸς εκεῖ, λέγοντες, Ἐλθετε και ας ενωθῶμεν μετά του Κυρίου εν διαθήκῃ αιωνίων, ήτις δεν θέλει λησμονηθῆ. **6** Ο λαός μου ἔγεινε πρόβατα απολωλότα· οι ποιμένες αυτῶν παρέτρεψαν αυτούς, περιπλάνησαν αυτούς εἰς τα ὄρη· υπῆγαν από όρους εἰς βουνόν, ελησμόνησαν την μάνδραν αυτῶν. **7** Πάντες οι ευρισκοντες αυτούς κατέτρωγον αυτούς, και οι εχθροί αυτῶν εἴπον, Δεν πταίομεν, διότι ημάρτησαν εἰς Κύριον, την κατοικίαν της δικαιοισύνης ναι, εἰς Κύριον, την ελπίδα των πατέρων αυτῶν. **8** Φύγετε εκ μέσου τῆς Βαβυλώνος και εξέλθετε εκ της γῆς των Χαλδαίων και γείνετε ως κριοί ἐμπροσθεν ποιμνίων. **9** Διότι ιδού, εγώ θέλω εγείρει και αναβιβάσει επί Βαβυλώνα συναγωγήν εθνών μεγάλων εκ γῆς βορρά, και θέλουσι παραταχθῆ εναντίον αυτής· εκείθεν θέλει αλωθῆ τα βέλη αυτῶν θέλουσιν εἰσθαι ως εμπέιρουν ισχυρού· δεν θέλουσιν επιστρέψει κενά. **10** Και η Χαλδαία θέλει εἰσθαι λάφυρον· πάντες οι λεηλατούντες αυτήν θέλουσι χορτασθῆ, λέγει Κύριος. **11** Επειδή ημφραίνεσθαι και εκαυχάθε, φθορεῖς της κληρονομίας μου, επειδή εσκιρτάτε ως δάμαλις επὶ χλόης και εχρεμεῖτε ως ρωμαλέοι ἵπποι, **12** η μήτηρ σας κατησχύνθη σφόδρα· η γεννήτηρά σας ενετράπητι ιδού, αυτή θέλει εἰσθαι η σχάστη των εθνών, ἐρημος, γη ἔρα και ἀβάτος. **13** Εξ αιτίας της οργῆς του Κυρίου δεν θέλει κατοικηθῆ, αλλὰ θέλει ερημωθῆ ἄπασα· πας ο διαβαίνων διά της Βαβυλώνος θέλει εκθαμβιθῆ και συρίξει επὶ πάσας ταῖς πληγαῖς αυτής. **14** Παρατάχθητε εναντίον της Βαβυλώνος κύκλων πάντες οι εντείνοντες τόξον, τοξέυσατε κατ' αυτής, μη φείδεσθε βελών· διότι ημάρτησεν εἰς Κύριον. **15** Αλαλάζατε επὶ αυτή κύκλων· παρέδωκεν εαυτήν· ἐπεσαν τα θεμέλια αυτής, κατηδαφίσθησαν τα τείχη αυτής· διότι τούτο εἶναι η εκδίκησις του Κυρίου εκδικήθητε αυτήν· καθὼς αυτή ἔκαμε, κάμετε εἰς αυτήν. **16** Εκκόψατε από Βαβυλώνος τον σπείροντα και τον κρατούντα δρέπανον εν καιρῷ θερισμού· από προσώπου της εξολοθρευτικής μαχαίρας θέλουσιν επιστρέψει έκαστος εἰς τον λαόν αυτού, και θέλουσι φύγει έκαστος εἰς την γην αυτού. **17** Ο Ισραὴλ είναι πρόβατον πλανώμενον· λέοντες εκυνήγησαν αυτό

πρώτος ο βασιλεὺς της Ασσυρίας κατέφαγεν αυτόν· και ύστερον ούτος ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος, κατεύντριψε τα στά αυτού. **18** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραὴλ· Ιδού, εγώ θέλω τιμωρήσει τον βασιλέα της Βαβυλώνος και την γην αυτού, καθὼς επιμώρησα τον βασιλέα της Ασσυρίας. **19** Και θέλω αποκαταστήσει τον Ισραὴλ εν τη κατοικίᾳ αυτού, και θέλει βόσκεσθαι τον Κάρμηλον και την Βασάν, και η ψυχή αυτού θέλει χορτασθῆ επὶ το δόρος Εφραΐμ και Γαλαάδ. **20** Εν ταῖς ημέραις εκείναις και εν τω καιρῷ εκείνων, λέγει Κύριος, η ανομία του Ισραὴλ θέλει ζητηθῆ και δεν θέλει υπάρχει, και αι αμφατίαι του Ιούδα και δεν θέλουσιν ευρεθῆ διότι θέλω συγχωρήσει σούσιας αφήσω υπόλοιπον. **21** Ανάβα επὶ την γην των καταδυναστῶν, επ' αυτήν και επὶ τους κατοίκους της Φεκώδ· αφάνισον και εξολόθρευσον κατόπιν αυτών, λέγει Κύριος, και κάμε κατά πάντα όσα προσέταξα εἰς σε. **22** Φωνή πολέμου εν τη γη και σύντριψμα μέγα. **23** Πως συνεθλάσθη και συνετρίβη η σφύρα πάσης της γῆς πως ἔγινεν η Βαβυλών εἰς θάμβος μεταξύ των εθνών. **24** Έστησα παγίδα εἰς σε, μάλιστα και επιάσθης, Βαβυλών, και σε δεν εγνώρισας ευρέθης μάλιστα και συνελήφθης, διότι εις τον Κύριον αντεστάθης. **25** Ο Κύριος ἤνοιξε την οπλοθήκην αυτού και εξήγαγε το όπλα της οργῆς αυτού· διότι το ἔργον τούτο ἔχει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων εν τη γη των Χαλδαίων. **26** Ελθετε επ' αυτήν από των περάτων· ανοίξατε τας αποθήκας αυτής καταστήσατε αυτήν ως σωρούς και εξολοθρεύσατε αυτήν· ας μη μείνη εξ αυτής υπόλοιπον. **27** Σφάξατε πάντας τους μόσχους αυτής· ας καταβώσων εις σφαγήν· ουάι εις αυτούς διότι ἥλθεν η ημέρα αυτών, ο καιρός της επισκέψεως αυτών. **28** Φωνή φευγόντων και διασυζομένων από της γῆς Βαβυλώνος, διά να αναγγείλη εν Σιών την εκδίκησιν Κυρίου του Θεού ημών, την εκδίκησιν του ναού αυτού. **29** Συγκαλέσατε τους τοξότας επὶ Βαβυλώνα· πάντες οι εντείνοντες τόξον, στρατοπεδεύσατε κατ' αυτής κύκλωμηδεῖς εξ αυτής· ας μη διασωθή ανταπόδοτε εἰς αυτήν κατά το ἔργον αυτής· κατά πάντα όσα ἔκαμε, κάμετε εἰς αυτήν· διότι υπερηφανεύθη κατά τον Κυρίον, κατά τον Αγίον του Ισραὴλ. **30** Διά τούτο οι νέοι αυτής θέλουσι πέσει εν ταῖς πλατείαις αυτής, και πάντες οι ἄνδρες αυτής οι πολεμισταί θέλουσιν απολεσθῆ κατ' εκείνην την ημέραν, λέγει Κύριος. **31** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, ω επηρέμνη, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· διότι ἥλθεν η ημέρα σου, ο καιρός της επισκέψεως σου. **32** Και ο επηρέμνος θέλει προσκόψει και πέσει, και δεν θέλει υπάρχει ο αναστόσων αυτῶν και θέλω ανάψει πυρ εν ταῖς πόλεσιν αυτού και ο θέλει καταφάγει πάντα τα πέριξ αυτοῦ. **33** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων οι νιοὶ Ισραὴλ και οι νιοὶ Ιούδα κατεδυναστεύθησαν ομού· και πάντες οι αιχμαλωτίσαντες αυτούς κατεκράτησαν αυτούς· ηρνήθησαν να απολύσωσιν αυτούς. **34** Πλην ο Λυτρωτής αυτών είναι Ισχυρός Κύριος των δυνάμεων το ὄνομα αυτού· θέλει εξάπαντος διαδικάσει την δίκην αυτῶν, διά να αναπαύσῃ την γην και να ταράξῃ τους κατοίκους της Βαβυλώνος. **35** Μάχαιρα επὶ τους Χαλδαίους, λέγει Κύριος, και επί τους κατοίκους της Βαβυλώνος και επί τους μεγιστάνας αυτής και επί τους σοφούς αυτής. **36** Μάχαιρα επὶ τους ψευδοπροφήτας

και θέλουσι παραφρονήσει μάχαιρα επί τους ισχυρούς πάσαν την γήν· από του οίνου αυτής ἐπιον τα ἔθνη· διά αυτής και θέλουσι τρομάξει. **37** Μάχαιρα επί τους ἵππους τούτο τα ἔθνη παρεφρόνησαν. **8** Ἐπεσεν εξαίφνης η αυτών και επί τας αμάξας αυτών και επί πάντα τον σύμμικτον λαόν τον εν μέσω αυτής, και θέλουσιν είσθαι βάλσαμον διά τον πόνον αυτής, ἵσως ιατρευθῆ. **9** ως γυναίκες μάχαιρα επί τους θησαυρούς αυτής και θέλουσι διαρπαχθῆ. **38** Εἱρασία επί τα ὄντα αυτής, και θέλουσι ξηρανθῆ διότι είναι γη των γλυπτών ἑκαστος εἰς την γην αυτού· διότι η κρίσις αυτής ἐφθασεν και ειμωράνθησαν εν τοις ειδώλοις αυτών. **39** Διά εἰς τον ουρανόν και υψώθη ἔως του στερεώματος. **10** Ο τούτο θηρία και αἴλουροι θέλουσι κατοικήσει εκεῖ και Κύριος εφανέρωσε την δικαιούνην ημῶν· ἐλθετε και ας στρουθοκάμηλοι θέλουσι κατοικήσειν αυτήν και δεν διηγηθῶμεν εν Σιών το ἐργον Κυρίου του Θεού ημῶν. Θέλει κατοικήθη πλέον εἰς τον αὐνάν και ουδεὶς θέλει **11** Στιλβώσατε τα βέλη πυκνώσατε τας ασπίδας ο Κύριος κατασκηνώσει εν αυτῇ εἰς γενέαν και γενεάν. **40** Καθὼς ἡγειρε το πνεύμα των βασιλέων των Μήδων· διότι ο κατέστρεψεν ο Θεός τα Σόδομα και τα Γόμορρα και τα σκόπος αυτού είναι εναντίον της Βαβυλώνος, διά να πλησιόχωρα αυτών, λέγει Κύριος, ούτως ἀνθρώπως εξολοθρεύσῃ αυτήν· επειδή η εκδίκησις του Κυρίου είναι δεν θέλει κατοικήσει εκεῖ ουδὲ οὐνός ανθρώπου θέλει εκδίκησις του ναού αυτού. **12** Υψώσατε σημαίαν επί παροικήσει εν αυτῇ. **41** Ιδού, λαός θέλει ελθεῖ από τα τείχη της Βαβυλώνος, ενδυναμώσατε την φρουράν, βορρά και θένος μέγα, και βασιλείς πολλοί θέλουσιν στήσατε φυλακάς, ετοιμάσατε ενέδρας διότι ο Κύριος εγερθή από των εσχάτων της γης. **42** Τόξον και λόγχην και εθουλεύθη και θέλει εκτελέσει εκείνο, το οποίον θέλουσι κρατεῖ· είναι σκληροί και ανίλεοι η φωνή ελάλησεν εναντίον των κατοίκων της Βαβυλώνος. **13** Ω αυτών ηχεί ως θάλασσα, και επιβαίνουσιν επί ἵππους, η κατοικύσα επί υδάτων πολλών, η πλήρης θησαυρών, παρατεταγμένοι ως ἀνδρες εἰς πόλεμον, εναντίον ἡλθε το τέλος σου, το πέρας της πλεονεξίας σου. **14** σου, θυγάτηρ Βαβυλώνος. **43** Ήκουσεν ο βαιλεύς της Ο Κύριος των δυνάμεων ώμοσεν εἰς εαυτόν, λέγων, Βαβυλώνος την φίμην αυτών και αι χείρες αυτού Εξάπαντος θέλω σε γεμίσει από ανθρώπων ως από παρελθότησαν στενοχωρία συνέλαβεν αυτόν, ωδίνες ακριδῶν, και θέλουσιν εκπέμψει αλαλαγμόν εναντίον ως τικτούσης. **44** Ιδού, θέλει αναβή ως λέων από του σου. **15** Αυτός εποίησε την γην εν τη δυνάμει αυτού, φρυγάνιμα του Ιορδάνου εναντίον της κατοικίας του εστέρεωσε την οικουμένην εν τη σοφίᾳ αυτού και δυνατού· ἀλλ' εγώ ταχέως θέλω εκδιώξει αυτούς απ' εξέτεινε τους ουρανούς εν τη συνέσει αυτού. **16** Όταν αυτής και ὄστις είναι ο εκλεκτός σου, τούτον θέλω εκπέμπη την φωνήν αυτού, συνίσταται πλήθος υδάτων καταστήσει επ' αυτήν· διότι τις ὄμοιός μου; και τις θέλει εν ουρανοίς, και ανάγει νεφέλας από των ὄκρων της αντισταθή εις εμέ; και τις είναι ο ποιμήν εκείνος, ὄστις γῆς κάμει αστραπάς διά βροχήν και ξάγει ἀνέμον εκ θέλει σταθή κατά πρόσωπον μου; **45** Διά τούτο ακούσατε των θησαυρών αυτού. **17** Πας ἀνθρωπος εμφράνθη υπό την βουλήν του Κυρίου, την οποίαν εθουλεύθη κατά της της γνώσεως αυτού· πας χωνευτής κατησχύνθη από Βαβυλώνος, και τους λογισμούς αυτού, τους οποίους των γλυπτών διότι ψεύδος είναι το χωνευτόν αυτού ελογίσθη κατά της γης των Χαλδαίων· εξάπαντος και και πνοή εν αυτώ δεν υπάρχει. **18** Ματαιότης ταύτα, τα ελάχιστα του ποιμινού θέλουσι κατασύρει αυτούς· ἐργον πλάνης εν καιρῷ επισκέψεως αυτών θέλουσιν εξάπαντος η κατοικία αυτών θέλει ερημωθῆ μετ' αυτών. **19** Η μερίς του Ιακώβ δεν είναι ως αυτά, **46** Από του ήχου της αλώσεως της Βαβυλώνος εσείσθη η γη, και η κραυγὴ ηκούσθη εν τοις έθνεσι.

51 Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ εγείρω ἀνεμον φθιροποιόν επί την Βαβυλώνα και επί τους κατοίκους αυτής τους υψώσαντας την καρδίαν αυτών κατ' εμού. **2** Και θέλω εξαποστείλει επί την Βαβυλώνα λικητάς και θέλουσιν εκλικημήσει αυτήν και εκκενώσει την γην αυτής διότι εν τη ημέρᾳ της συμφοράς κυκλόθεν θέλουσιν είσθαι εναντίον αυτής. **3** Τοξότης επί τοξότην ας εντείνη το τόξον αυτού και επί τον πεποιθότα επί τον θώρακα αυτού· και μη φειδεσθε τους νέους αυτής εξολοθρεύσατε ἀπάν το στράτευμα αυτής. **4** Και οι τραυματίαι θέλουσι πέσει εν τη γη των Χαλδαίων και οι κατακεκεντημένοι εν ταις οδοίς αυτής. **5** Διότι ο Ισραήλ δεν εγκατελείψθη ουδέ ο Ιούδας παρά του Θεού αυτού, παρά του Κυρίου των δυνάμεων, αν και η γη αυτών ενεπλήσθη ανομίας εναντίον του Αγίου του Ισραήλ. **6** Φύγετε εκ μέσου της Βαβυλώνος και διασώσατε ἑκαστος την ψυχήν αυτού· μη απολεσθῆτε εν τη ανομίᾳ αυτής διότι είναι καιρός ειδικήσεως του Κυρίου· ανταπόδομα αυτός ανταποδίδει εἰς αυτήν. **7** Η Βαβυλών εστάθη ποτήριον χρυσούν εν τη χειρὶ του Κυρίου, μεθόν πάσαν την γήν· από του οίνου αυτής ἐπιον τα ἔθνη· διά Βαβυλών και συνετρίψῃ· ολολύζετε δι' αυτήν· λάβετε βάλσαμον διά τον πόνον αυτής, ἵσως ιατρευθῆ. **9** Μετεχειρίσθημεν ιατρικά διά την Βαβυλώνα αλλά δεν ιατρεύθῃ· εγκαταλείψατε αυτήν, και ας απέλθωμεν και θέλουσι ξηρανθῆ διότι είναι γη των γλυπτών έκαστος εἰς την γην αυτού· διότι η κρίσις αυτής ἐφθασεν και ειμωράνθησαν εν τοις ειδώλοις αυτών. **10** Διά εἰς τον ουρανόν και υψώθη ἔως του στερεώματος. **11** Τιτλώσατε τα βέλη πυκνώσατε τας ασπίδας ο Κύριος κατασκηνώσει εν αυτῇ εἰς γενέαν και γενεάν. **40** Καθὼς ἡγειρε το πνεύμα των βασιλέων των Μήδων· διότι ο κατέστρεψεν ο Θεός τα Σόδομα και τα Γόμορρα και τα σκόπος αυτού είναι εναντίον της Βαβυλώνος, διά να πλησιόχωρα αυτών, λέγει Κύριος, ούτως ἀνθρώπως εξολοθρεύσῃ αυτήν· επειδή η εκδίκησις του Κυρίου είναι δεν θέλει κατοικήσει εκεῖ ουδὲ οὐνός ανθρώπου θέλει εκδίκησις του ναού αυτού. **12** Υψώσατε σημαίαν επί παροικήσει εν αυτῇ. **41** Ιδού, λαός θέλει ελθεῖ από τα τείχη της Βαβυλώνος, ενδυναμώσατε την φρουράν, βορρά και θένος μέγα, και βασιλείς πολλοί θέλουσιν στήσατε φυλακάς, ετοιμάσατε ενέδρας διότι ο Κύριος εγερθή από των εσχάτων της γης. **42** Τόξον και λόγχην και εθουλεύθη και θέλει εκτελέσει εκείνο, το οποίον θέλουσι κρατεῖ· είναι σκληροί και ανίλεοι η φωνή ελάλησεν εναντίον των κατοίκων της Βαβυλώνος. **13** Ω αυτών ηχεί ως θάλασσα, και επιβαίνουσιν επί ἵππους, η κατοικύσα επί υδάτων πολλών, η πλήρης θησαυρών, παρατεταγμένοι ως ἀνδρες εἰς πόλεμον, εναντίον ἡλθε το τέλος σου, το πέρας της πλεονεξίας σου. **14** σου, θυγάτηρ Βαβυλώνος. **43** Ήκουσεν ο βαιλεύς της Ο Κύριος των δυνάμεων ώμοσεν εἰς εαυτόν, λέγων, Βαβυλώνος την φίμην αυτών και αι χείρες αυτού Εξάπαντος θέλω σε γεμίσει από ανθρώπων ως από παρελθότησαν στενοχωρία συνέλαβεν αυτόν, ωδίνες ακριδῶν, και θέλουσιν εκπέμψει αλαλαγμόν εναντίον ως τικτούσης. **44** Ιδού, θέλει αναβή ως λέων από του σου. **15** Αυτός εποίησε την γην εν τη δυνάμει αυτού, φρυγάνιμα του Ιορδάνου εναντίον της κατοικίας του εστέρεωσε την οικουμένην εν τη σοφίᾳ αυτού και δυνατού· ἀλλ' εγώ ταχέως θέλω εκδιώξει αυτούς απ' εξέτεινε τους ουρανούς εν τη συνέσει αυτού. **16** Όταν αυτής και ὄστις είναι ο εκλεκτός σου, τούτον θέλω εκπέμπη την φωνήν αυτού, συνίσταται πλήθος υδάτων καταστήσει επ' αυτήν· διότι τις ὄμοιός μου; και τις θέλει εν ουρανοίς, και ανάγει νεφέλας από των ὄκρων της αντισταθή εις εμέ; και τις είναι ο ποιμήν εκείνος, ὄστις γῆς κάμει αστραπάς διά βροχήν και ξάγει ἀνέμον εκ θέλει σταθή κατά πρόσωπον μου; **45** Διά τούτο ακούσατε των θησαυρών αυτού. **17** Πας ἀνθρωπος εμφράνθη υπό την βουλήν του Κυρίου, την οποίαν εθουλεύθη κατά της της γνώσεως αυτού· πας χωνευτής κατησχύνθη από Βαβυλώνος, και τους λογισμούς αυτού, τους οποίους των γλυπτών διότι ψεύδος είναι το χωνευτόν αυτού ελογίσθη κατά της γης των Χαλδαίων· εξάπαντος και και πνοή εν αυτώ δεν υπάρχει. **18** Ματαιότης ταύτα, τα ελάχιστα του ποιμινού θέλουσι κατασύρει αυτούς· ἐργον πλάνης εν καιρῷ επισκέψεως αυτών θέλουσιν εξάπαντος η κατοικία αυτών θέλει ερημωθῆ μετ' αυτών. **19** Η μερίς του Ιακώβ δεν είναι ως αυτά, **46** Από του ήχου της αλώσεως της Βαβυλώνος εσείσθη η γη, και η κραυγὴ ηκούσθη εν τοις έθνεσι.

κατ' αυτής, παραγγείλατε κατ' αυτής, εις τα βασίλεια επί τα γλυπτά της Βαβυλώνος και πάσα η γη αυτής του Αραράτ, του Μιννί και του Ασχενάζ: καταστήσατε θέλει καταισχυνθή και πάντες οι τετραυματισμένοι επ' αυτήν αρχηγούς: αναβιβάσατε ίππους ως ακρίδας αυτής θέλουσι πέσει εν τω μέσω αυτής. **48** Τότε οι ορθότριχας. **28** Ετοιμάσατε κατ' αυτής έθνη, τους ουρανοί και η γη και πάντα τα εν αυτοίς θέλουσιν βασιλείς των Μήδων, τους στρατηγούς αυτής και πάντας αλαλάξει επί Βαβυλών: διότι οι εξολοθρευταί θέλουσιν τους άρχοντας αυτής και πάσαν την γην της επικρατείας ελθεί επ' αυτήν από βορρά, λέγει Κύριος. **49** Καθώς η αυτής. **29** Και η γη θέλει σεισθή και στενάξει διότι η Βαβυλών έκαμε τους τετραυματισμένους του Ισραήλ βουλή του Κυρίου θέλει εκτελεσθή κατά της Βαβυλώνος, να πέσωσιν, ούτω και εν Βαβυλώνι θέλουσι πέσει οι διά να καταστή την γην της Βαβυλώνος έρημον, τετραυματισμένοι πάσης της γης. **50** Οι εκφυγόντες άνευ κατοίκου. **30** Οι ισχυροί της Βαβυλώνος εξέλιπον την μάχαιραν, υπάγετε, μη στέκεσθε ενθυμήθητε τον από τον να πολεμώσουν, έμειναν εν τοις οχυρώμασιν τον Κύριον μακρόθεν, και Ιερουσαλήμ ας αναβή επί την δύναμις αυτών εξέλιπεν έγειναν ως γυναίκες έκαναν καρδίαν σας. **51** Κατησχύνθημεν, διότι ηκούσαμεν τας κατοικίας αυτής οι μοχλοί αυτής συνετρίβησαν. **31** ονειδισμόν: αισχύνη κατεκάλυψε το πρόσωπον ημών· Ταχυδρόμος θέλει δράμει εις απάντησιν ταχυδρόμου και διότι εισήλθον ξένοι εις το αγιαστήριον του οίκου του μηνυτής εις απάντησιν μηνυτού, διά να αναγγείλωσι Κύριον. **52** Διά τούτο, ίδού, έρχονται ημέραι, λέγει προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος ότι η πόλις αυτού Κύριος, και θέλω κάμει εκδίκησιν επί τα γλυπτά αυτής: ηλώθη από των άκρων αυτής, **32** και ότι αι διαβάσεις και καθ' ολην την γην αυτής οι τετραυματισμένοι επιάθησαν, και κατέκαυσαν εν πυρί τους καλαμώνας, θέλουσιν οιμώζει. **53** Και αν η Βαβυλών αναβή έως του και οι ἄνδρες του πολέμου κατετρόμαξαν. **33** Διότι ουρανού και αν οχυρώση το ύψος της δυνάμεως αυτής, ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ. Θέλουσιν ελθεί παρ' εμού εξολοθρευταί επ' αυτήν, λέγει Η θυγάτηρ της Βαβυλώνος είναι ως αλώνιον, καιρός Κύριος. **54** Φωνή κραυγής έρχεται από Βαβυλώνος και είναι να καταπατηθή ετι ολίγον και θέλει ελθεί ο συντριμός μέγας εκ γης Χαλδαίων, **55** διότι ο Κύριος καιρός του θερισμού αυτής. **34** Ναβουχοδονόσορ ο εξωλόθρευσε την Βαβυλώνα και ηφάντισεν εξ αυτής βασιλεύς της Βαβυλώνος με κατέφαγε, με συνέτριψε, με την μεγάλην φωνήν· τα δε κύματα εκείνων ηχούσιν· κατέστησεν αγγείον ἀχρηστον, με κατέπιεν ως δράκων, ο θόρυβος της φωνής αυτών εξακούεται ως υδάτων ενέπλησε την κοιλίαν αυτού από των τρυφερών μου, πολλών **56** διότι ο εξολοθρευτής ήλθεν επ' αυτήν, επί με ζέξωσεν. **35** Η εις εμέ και εις την σάρκα μου αδικία την Βαβυλώνα, και οι δυνατοί αυτής συνελήφθησαν, τα ας έλθη επί την Βαβυλώνα, θέλει ειπεί η κατοικόντα τοξά αυτών συνετρίβησαν· επειδή Κύριος ο Θεός των την Σιών· και το αίμα μου επί τους κατοίκους της ανταποδόσεων θέλει εξάπαντος κάμει ανταπόδοσιν. **57** Χαλδαίας, θέλει ειπεί η Ιερουσαλήμ. **36** Διά τούτο Και θέλω μεθύσει τους ηγεμόνας αυτής και τους σοφούς ούτω λέγει Κύριος Ίδού, εγώ θέλω διαδικάσει την αυτής, τους στρατηγούς αυτής και τους άρχοντας αυτής δίκιην σου και θέλω εκδικήσει την ειδίκησήν σου, και και τους δυνατούς αυτής και θέλουσι κοιμηθῆ ώπτον θέλω καταστήσει την θάλασσαν αυτής ξηράν και θέλω αιώνιον και δεν θέλουσιν εξυπνήσει, λέγει ο Βασιλεύς, ξηράνει την πηγήν αυτής. **37** Και η Βαβυλών θέλει του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων. **58** είσθαι εις σωρούς, κατοικήτηριον θώρων, θάμβος και Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· τα πλατέα τείχη συριγμός, ἀνευ κατοίκου. **38** Θέλουσιν βρυχάσθαι ομού της Βαβυλώνος θέλουσιν ολοτελώς κατακαρφή, και αι ως λέοντες, θέλουσιν ωρύεσθαι ως σκύμνοι λεόντων. **39** πύλαι αυτής αι ψυλλαί θέλουσιν κατακαή εν πυρί, και θέλω κάμει αυτούς να θερμανθώσιν εν τοις συμποσίοις όσα οι λαοί εκοπίασαν θέλουσιν είσθαι εις μάτην, και αυτών, και θέλω μεθύσει αυτούς, διά να ευθυμίσωσι και όσα οι λαοί εκοπίασαν θέλουσιν είσθαι διά το πυρ. **59** να υπνώσωσιν ώπτον αιώνιον και να μη εξυπνήσωσι, Ο λόγος, τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης προσέταξεν λέγει Κύριος. **40** Θέλω καταβιβάσει αυτούς ως αρνία εις εις τον Σεραΐαν τον ιιόν του Νηρίου νιού του Μαασίου, σφαγήν, ως κριούς μετά τράγων. **41** Πως ηλώθη η Σησάχ ότε επορεύετο μετά του Σεδεκίουν βασιλέως του Ιούδα και εθηρεύθη το καύχημα πάσης της γῆς πως ζέγιενεις Βαβυλώνα, κατά το τέταρτον έτος της βασιλείας Βαβυλών θάμβος εν τοις έθνεσιν. **42** Η θάλασσα ανέβη αυτού ήτο δε ο Σεραΐας κοιτωνάρχης. **60** Ἐγραψε δε ο επί την Βαβυλώνα: κατεκαλύφθη υπό του πλήθους των Ιερεμίας εν εινί βιβλίων πάντα τα κακά, τα οποία έμελλον κυμάτων αυτής. **43** Αι πόλεις αυτής κατεστάθησαν να έλθωσιν επί την Βαβυλώνα, πάντας τους λόγους θάμβος, γη ἀνύδρος και ἀβάτος γη, εν ή δεν κατοικεί τούτους τους γεγραμένους κατά της Βαβυλώνος. **61** ουδείς ἀνθρώπος ουδένεις ουδένιος ανθρώπου διέρχεται δι! Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεραΐαν, Ὄταν έλθης αυτής. **44** Και θέλω τιμωρήσει τον Βηλ εν Βαβυλώνι και εις την Βαβυλώνα και δίης και αναγνώσης πάντας εκβάλει εκ του στόματος αυτού όσα κατέπιε· και τα έθνη τους λόγους τούτους, **62** τότε θέλεις ειπεί, Κύριε, συ δεν θέλουσι συναχήθη πλέον προς αυτόν, και αυτό το ελάλησας κατά του τόπου τούτου, διά να εξολοθρεύσης τείχος της Βαβυλώνος θέλει πέσει. **45** Λαεί μου, εξέλθετε αυτόν, ώστε να μη υπάρχη ο κατοικών εν αυτώ, από εκ μέσου αυτής και σώσαστε ἔκαστος την ψυχήν αυτού ανθρώπου ἔως κτήνους, αλλά να ἡναι ερήμωσις αιωνία. από της οργής του θυμού του Κυρίουν **46** μήποτε η καρδία **63** Και αφού τελειώσης αναγινώσκων το βιβλίον τούτο, σας χαυνωθή και φοβηθήσετε υπό της αγγελίας ήτης θέλει θέλεις δέσει επ' αυτό λίθον και ρίψει αυτό εις το μέσον ακουσθή εν τη γῇ θέλει δε ελθεί αγγελία το εν ἔτος, και του Ευφράτου· **64** και θέλεις ειπεί, Ούτω θέλει βιθιοθή μετά τούτο η αγγελία το ἄλλο ἔτος, και καταδυναστεία της Βαβυλώνων, και δεν θέλει σηκωθή εκ των κακών, τα εν τη γῃ, εξουσιαστής εναντίον εξουσιαστού. **47** Διά οποια εγώ θέλω φέρει επ' αυτήν· και οι Βαβυλώνιοι τούτο, ίδού, έρχονται ημέραι και θέλω κάμει εκδίκησιν

θέλουσιν εξασθενήσει. Μέχρι τούτου είναι οι λόγοι του Ιερεύιου.

52 Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ἡτο ο Σεδεκίας ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ἑνδέκα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεύιου από Λιβνά.
2 Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὅσα ἐπράξεν ο Ιωαχείμ.

3 Διότι από το θυμού του Κυρίου του γενομένου κατά Ιερουσαλήμ και Ιούδα, εωσού ἀπέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού, ο Σεδεκίας ἀπεστάτησε κατά του βασιλέως της Βαβυλώνος.
4 Και εν τω ενάτῳ ἔτει της βασιλείας αυτού, τον δέκατον μήνα, την δεκάτην του μηνός, ἥλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος, αυτός και ἄπαν το στράτευμα αυτού, επί την Ιερουσαλήμ, και εστρατοπέδευσαν εναντίον αυτῆς και ὠκοδόμησαν περιτείχισμα κατ' αυτής κύκλω.
5 Και η πόλις εποιλορκείτο μέχρι του ενδεκάτου ἔτους του βασιλέως Σεδεκίου.

6 Εν τω τετάρτῳ μηνί, την ενάτην του μηνός, η πείνα εκραταιώθη εν τη πόλει και δεν υπήρχεν ἄρτος διά τον λαόν του τόπου.
7 Και εξεπορθήθη η πόλις και πάντες οι ἀνδρες του πολέμου ἐφύγον και εξήλθον εκ της πόλεως την νύκτα, διά της οδού της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών, της πλησίον του βασιλικού κήπου· οι δε Χαλδαίοι ἵσαν πλησίον της πόλεως κύκλω, και υπήρχον κατά την οδόν της πεδιάδος.
8 Το δε στράτευμα των Χαλδαίων κατεδίωξεν οπίσια του βασιλέως και ἐφθάσαν τον Σεδεκίαν εἰς τας πεδιάδας της Ιεριχώ και ἄπαν το στράτευμα αυτού διεσκορπίσθη από πλησίον αυτού.
9 Και αυνέλαβον τον βασιλέα και ανίγαγον αυτόν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος εἰς Ριβλά εν τη γη Αιμάθ και επρόφερεν καταδίκην επ' αυτόν.

10 Και ἐφτάξεν ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος τους γιούς του Σεδεκίου ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτού· ἐσφαζεν ὅτι και πάντας τους ἀρχοντας Ιούδα εν Ριβλά.
11 Και τους οφθαλμούς του Σεδεκίου εξετύφλωσε, και ἐδεσεν αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις· και ἐφέρεν αυτόν ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος εἰς Βαβυλώνα και ἐβαλεν αυτόν εἰς οίκον φυλακῆς ἔως της ημέρας του θανάτου αυτού.
12 Εν δε τω πέμπτῳ μηνὶ, τη δεκάτῃ του μηνός, του δεκάτου εννάτου ἔτους του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος ἥλθεν επί Ιερουσαλήμ Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, ο παριστάμενος ενώπιον του βασιλέως της Βαβυλώνος,

13 και κατέκαυσεν τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως, και πάντας τους οίκους της Ιερουσαλήμ και πάντα μέγαν οίκον κατέκαυσεν εν πυρί.
14 Και ἄπαν το στράτευμα των Χαλδαίων, το μετά του αρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισαν πάντα τα τείχη της Ιερουσαλήμ κύκλω.
15 Και εκ των πτωχών του λαού και το υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν εν τη πόλει και τους φυγόντας, οίτινες προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος, και το εναπολειφθέν του πλήθους, μετώκισε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ.

16 Εκ των πτωχών όμως της γης αφήκε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ διά αμπελουργούς και διά γεωργούς.
17 Και τους στύλους τους χαλκίνους τους εν τω οίκων του Κυρίου και τας βάσεις και την χαλκίνη θάλασσαν την εν τω οίκων του Κυρίου κατέκοψαν οι Χαλδαίοι, και

μετεκόμισαν όλον τον χαλκόν αυτών εἰς την Βαβυλώνα.

18 Ἐλαβον δε και τους λέβητας και τα πτυάρια και τα λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τα θυμιατήρια και πάντα τα σκεύη τα χάλκινα, διά των οποίων ἐκαμνον την υπηρεσίαν.
19 Ἐλαβε προσέτι ο αρχισωματοφύλαξ και τους κρατήρας και τα πυροδοχεία, και τας λεκάνας και τους λέβητας και τας λυχνίας και τα θυμιατήρια και τας φιάλες, δοσα ἵσαν χρυσά και δοσα αργυρά.
20 τους δύο στύλους, την μίαν θάλασσαν και τους δώδεκα χαλκίνους μόσχους τους ἀντί βάσεων, τα οποία ἐκαμνον ο βασιλεύς Σολομών δύο των οίκων του Κυρίου ο χαλκός πάντων τουών των σκευών ἥτο αζύγιστος.
21 Περί δε των στύλων, το ύψος του ενός στύλου ἥτο δεκαοκτώ πηχών, και ζώνη πηχών δώδεκα περιεκύλονεν αυτόν, και το πάχος αυτού δάκτυλων τεσσάρων ἥτο κενός.
22 Και το κιονόκρανον το επ' αυτού χάλκινον το δε ύψος του ενός κιονοκράνου πέντε πηχών και το δικτυωτόν και τα ρόδια επί του κιονοκράνου κύκλω, τα πάντα χάλκινα τα αυτά είχε και ο δεύτερος στύλος μετά των ροδίων.
23 Και ἵσαν ενενήκοντα εξ ρόδια κρεμάμενα πάντα τα ρόδια τα επί του δικτυωτού ἵσαν εκατόν κύκλω.
24 Και ἐλαβεν ο αρχισωματοφύλαξ Σεραΐαν τον πρώτον ιερέα και Σοφονίαν τον δεύτερον ιερέα και τους τρεις θυρωρούς.
25 Και εκ της πόλεως ἐλαβεν ἐνα ευνούχον, ὅστις ἥτο επιστάτης επί των ανδρῶν των πολεμιστῶν, και επτά ἄνδρας εκ των παρισταμένων ἐμπροσθεν του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει, και τον γραμματέα τον ἀρχοντα των στρατευμάτων, ὅστις ἐκαμεν την στρατολογίαν του λαού της γης, και εξήκοντα ενάρας εκ του λαού της γης, τους ευρεθέντας εν μέσω της πόλεως.
26 Και λαβών αυτούς Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ ἐφέρεν αυτούς προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος εἰς Ριβλά.
27 Και επάταξεν αυτούς τον βασιλεύς της Βαβυλώνος και εθανάτωσεν αυτούς εν Ριβλά, εν τη γη Αιμάθ. Ούτω μετωκίθη ο Ιούδας από της γης αυτού.
28 Ούτος είναι ο λαός, τον οποίον μετώκισεν ο Ναβουχοδονόσορ, εν τω εβδόμῳ έτει, τρεις χιλιάδας και εικοσιτρείς Ιουδαίους:
29 εν τω δεκάτῳ ογδόν ἔτει του Ναβουχοδονόσορ μετώκισεν αυτούς από Ιερουσαλήμ οκτακοσίας τριάκοντα δύο ψυχάς
30 εν τω εικοστῷ τρίτῳ ἔτει του Ναβουχοδονόσορ μετώκισε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ εκ των Ιουδαίων επτακοσίας τεσσαράκοντα πέντε ψυχάς πάσαι αι ψυχαί τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιαι.
31 Εν δε τω τριακοστῷ εβδόμῳ ἔτει της μετοικείας του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα, τον δωδέκατον μήνα, την εικοστήν πέμπτην του μηνός, Ευείλ-μερωδάχ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος, κατά το ἔτος καθ' ο εβασίλευσεν, ανύψωσε την κεφαλήν του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα και εξήγαγεν αυτόν εκ του οίκου της φυλακῆς,
32 και ελάλησεν ευμενώς μετ' αυτού και ἐθεσε τον θρόνον αυτού επάνωθεν του θρόνου των βασιλέων των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι.
33 Και ἡλλαξε τα ιμάτια της φυλακῆς αυτού· και ἐτρωγεν ἄρτον πάντοτε μετ' αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.
34 Και το σιτηρέσιον αυτού ἥτο παντοτενίν σιτηρέσιον διδόμενον εἰς αυτόν παρά του βασιλέως της Βαβυλώνος, ημερήσιος χορηγία μέχρι της ημέρας του θανάτου αυτού, πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.

Θρῆνοι

1 Πως εκάθησε μόνη η πόλις η πεπληθυμμένη λαών.

■ Κατέστη ως χήρα η πεπληθυμμένη εν έθνεσιν, η άρχουσα εν ταῖς επαρχίαις ἔγεινεν υποτελής.² Ακαταπαύστως κλαίει την νύκτα καὶ τα δάκρυα αυτῆς καταρρέουσιν επὶ ταῖς σιαγόνας αυτῆς εκ πάντων των αγαπώντων αυτήν δὲν υτάρχει ο παρηγορών αυτήν· πάντες οι φίλοι αυτῆς εφέρθοσαν πρὸς αυτὴν απίστως εχθροὶ ἔγειναν εἰς αυτήν.³ Η Χμαλωτίσθη ο Ιούδας υπὸ Θλίψεως καὶ υπὸ βαρείας δουλείας· κάθηται εν τοῖς έθνεσι· δὲν ευρίσκει ανάπταυσιν πάντες οι δώκται αυτού κατέλαβον αυτόν εν μέσῳ τῶν στενών.⁴ Αἱ οδοὶ τῆς Σιών πενθούσι, διότι ουδείς ἔρχεται εἰς τὰς εορτάς πάσαι· αἱ πύλαι αυτῆς είναι ἐρημοὶ οι ιερεῖς αυτῆς αναστενάζουσιν· αἱ παρθένοι αυτῆς είναι περίλυποι καὶ αυτή πλήρης πικρίας.⁵ Οἱ εναντίοι αυτῆς ἔγειναν κεφαλή, οἱ εχθροὶ αυτῆς ευημερούσι· διότι ο Κύριος κατέθλιψεν αυτήν διά το πλήθος των ανομιών αυτῆς τα νήπια αυτῆς επορεύθησαν εἰς αιχμαλωσίαν ἐμπροσθεν τοῦ εχθρού.⁶ Καὶ ἐφυγεν απὸ τῆς θυγατρός Σιών πάσα η δόξη αυτῆς· οἱ ἀρχοντες αυτῆς ἔγειναν ως ἐλάφοι μη ευρίσκουσαι βοσκήν, καὶ εβάδιον χωρὶς δυνάμεως ἐμπροσθεν του διώκοντος.⁷ Ενεθυμήθη η Ιερουσαλήμ εν ταῖς ήμεραις της Θλίψεως αυτῆς καὶ της εξώσεως αυτῆς πάντα τα επιθυμητά αυτῆς, τα οποία είχεν από χρόνων αργαίων, ὅτε ἐπέσεν ο λαός αυτῆς εἰς την γέισα

τον εχθρόυ και δεν υπήρχον ο βοηθών αυτήν· είδον αυτήν οι εχθροί, εγέλασαν επί τη καταπάνει αυτής. 8 Αμαρτίαν ήμαρτησεν η Ιερουσαλήμ· διά τούτο ἐγίνεν ως ακάθαρτος πάντες οι δοξάζοντες αυτήν κατεφρόνησαν αυτήν, διότι είδον την ασχημοσύνην αυτής· αυτή δε ανεστέναξε και απεστράψει τα οπίσω. 9 Η ακαθαρσία της αυτής ήταν εις τα κράσπεδα αυτής δεν ενεθυμήθη τα τέλη αυτής ούθεν επαπεινώθη εξαισίως· δεν υπήρχεν οι παρηγορών αυτήν. Ιδέ, Κύριε, την θλίψιν μου, διότι εμεγαλύνθη ο εχθρός. 10 Ο εχθρός εξήπλωσε την χείρα αυτού επι πάντα τα επιθυμητά αυτής· διότι αυτή είδε τα έθνη εισερχόμενα εις το αγιαστήριον αυτής, τα οποία

προσέταξας να μη εισέλθωσιν εις την συναγωγήν σου. 11 Πας ο λαός αυτής κατασενάζει, ζητών άρτον ἐδωκαν
τα επιθυμητά αυτών αντί τροφής, διά να επανέλθῃ η ψυχή αυτών. Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον διότι ἔγεινα
εξουθενημένη. 12 Ω, προς υμάς, πάντες οι διαβαίνοντες
την οδόν· επιβλέψατε και ιδέτε, αν ἡναι πόνος κατά
τον πόνον μου, ὅστις ἔγεινεν εις εμέ, με τον οποίον με
έθλιψεν ο Κύριος εν τη ημέρᾳ της οργῆς του θυμού
αυτού. 13 Εξαπέστειλεν εξ ὑψους πυρ επί τα οστά
μου και κατεκράτησεν αυτά· ήπλωσε δίκτυον εις τους

πόδας μου· με έστρεψεν εις τα οπίσω με κατέστησεν η φραντισμένη, όλην την ημέραν οδυνώμενην. **14** Ο ίαζος των ασεβήμάτων μου συνεσφίγχθη διά της χειρός αυτού· περιπλέκθησαν, ανέβησαν επί τον τράχηλόν μου, κατέλισαν την δύναμιν μου· ο Κύριος με παρέδωκεν εις χειράς, εξ αν δεν δύναμαι να εγερθώ. **15** Ο Κύριος κατέστρωσε πάντας τους δυνατούς μου εν τω μέσω μου· εκάλεσεν επ' εμέ ωρισμένον καιρόν διά να συντρίψῃ τους εκλεκτούς μου· ο Κύριος επάτησεν εν ληνώ την

παρθένον, την θυγατέρα Ιούδα. 16 Διά ταύτα εγώ θρηνῶ· οι οφθαλμοί μου, οι οφθαλμοί μου καταρρέουσιν ίνδατα διότι απεμακρύνθη απ' εμού ο παρηγορητής ο αναζωοποιών την ψυχήν μου· οι νιοί μου ηφαντίσθησαν,

διότι υπερισχύουν ο εχθρός. **17** Η Σιών εκτείνει τας χείρας αυτής, δεν υπάρχει ο παρηγορών αυτήν· ο Κύριος προσέταξε περί του Ιακώβοι σε εχθρούς αυτούς πειρεκύλωσαν αυτόν· η Ιερουσαλήμ ἔγεινε μεταξύ αυτών ως ακάθαρτος. **18** Δίκαιος είναι ο Κύριος διότι απεστάτησα από του λόγου αυτού. Ακούσατε, παρακαλώ, πάντες οι λαοί, και ιδέτε τον πόνον μου· αι παρθένοι μου και οι νεανίσκοι μου επορεύθησαν εις αιχμαλωσίαν.

19 Εκάλεσα τους αγαπώντάς με, αλλ' αυτοί με ηπάτησαν.

οι ιερείς μου και οι πρεσβύτεροί μου εξέπνευσαν εν τη πόλει, διότι εζήτησαν τροφήν υπέρ εαυτών διά να επανέλθῃ η ψυχή αυτών. **20** Ιδέ, Κύριε, διότι θλίψομα: τα εντόσθια μου ταράπτονται, η καρδία μου αναστρέφεται εντός μου, διότι μεγάλως απεστάτησα: έξαθεν ητέκενωσεν η μάχαιρα: εν τω σίκυ ο θάνατος:

21 Ἦκουσαν, διότι στενάζω· δὲν υπάρχει ο παρηγορών με· πάντες οι εχθροί μου ἤκουσαν την συμφοράν μου· εχάρησαν ότι συ ἔκαμες τούτο· ὅταν φέρης την ημέραν, την οποίαν εκάλεσας, αυτοῖ θέλουσι γείνει ως εγώ. 22 Ας ἐλθήτη ενώπιόν σου πάσα η κακία αυτῶν· και κάμε εις αυτούς ως ἔκαμες εις εμέ διά πάντα τα αμαρτίματά μου· διότι πολλοί είναι οι στεναγμοί μου και η καρδία μου εξέλιπε.

2 Πως περιεκάλυψεν ο Κύριος με νέφος την θυγατέρα Σιών εν τη οργή αυτού, κατέρριψεν από του ουρανού εις την γην την δόξαν του Ισραήλ, και δεν ενεθυμήθη εν τη ημέρᾳ της οργής αυτού το υποπόδιον των ποδών αυτού **2** Ο Κύριος κατεπόντισε πάσας τας κατοικίας του Ιακώβ και δεν εφείσθη κατέστρεψεν εν τω θυμῷ αυτού τα οχυρώματα της θυγατρός Ιούδας κατηδάφισεν αυτά· εφεβήλωσε το βασίλειον και τους ἀρχόντας αυτού.

3 συνεθαδεν εν τη εξωφει τον θυμον αυτον παν το κερας του Ισραιηλ έστρεψεν οπίσω την δεξιάν αυτού απ' έμπροσθεν του εχθρού και εξήφθη κατά του Ιακώβ αως πυρ φλογερόν, κατατρώγον τα πέριξ. 4 Ενετείνε το τόξον αυτού ως εχθρός, έστησε την δεξιάν αυτού ως υπεναντίος, και εφόνευσε παν το αρεστόν εις τους οφθαλμούς εν τη σκηνή της θυγατρός Σιών εξέχειν ως πυρ τον θυμόν αυτού. 5 Ο Κύριος ἔγεινεν ως εχθρός,

κατεπόντισε τον Ισραήλ· κατεπόντισε πάντα τα παλάτια αυτού· ηφάντισε τα οχυρώματα αυτού· και επλήθυνε εις την θυγατέρα Ιούδα το πένθος και την θλίψιν. 6 Και εξέσπασε την σκηνήν αυτού ως καλύβην κήπου· κατηφάνισε τον τόπον των συνάξεων αυτού· ο Κύριος ἔκαμε να λησμονήθῃ εν Σιών η εορτή και το σάββατον, και εν τη αγανακτήσει της οργής αυτού απέρριψε βασιλέα και ιερέα. 7 Ο Κύριος απέβαλε το θυσιαστήριον αυτού, εβδελύχθη το αγιαστήριον αυτού· συνέκλεισεν εν τη χειρί των εχθρών τα τείχη των παλατίων αυτής η ήλαλάζαν εν τω οίκω του Κυρίου ως εν ημέρᾳ εορτής. 8 Ο Κύριος εβούλευθή να αφανίσῃ το τείχος της θυγατρός

Σιών: εξέτεινε την στάθμην, δεν απέστρεψε την χείρα αυτού από του να καταποντίζη, και έκαμε να πενθήση το περιτείχισμα και το τείχος: τα πάντα ήτοντισαν ομού.

9 Αι πύλαι αυτής ενεπήχθησαν εις την γήν· ηφάνισε και κατεσύντριψε τους μοχλούς αυτής· ο βασιλεύς αυτής και οι ἄρχοντες αυτής είναι ειναι εν τοις ἔθνεσι νόμος δεν υπάρχει· ουδέ οι προφήται αυτής ευρίσκουσιν ὀράσιν παρά Κυρίου. **10** Οι πρεσβύτεροι της θυγατρός Σιών, ημέραν. **11** Οι οφθαλμοί μου εμαράνθησαν υπό των διά να μη εξέλθω· εβράνους τας αλύσεις μου. **12** Επαλαίωσε την σάρκα μου και το δέρμα μου· κάθηνται κατά γης, σιωπώντες· ανεβίβασαν χώμα επί την κεφαλήν αυτών, εξωσθησαν σάκκους· αι παρθένοι με περιεκύλωσε χολήν και μόχθον. **13** Με εκάθισεν της Ιερουσαλήμ κατεβίβασαν τας κεφαλάς αυτών προς εν σκοτεινούς αι νεκρούς αιωνίους. **14** Με περιέφραξε, την γην. **15** Οι οφθαλμοί μου εμαράνθησαν υπό των διά να μη εξέλθω· εβράνους τας αλύσεις μου. **16** Ετί και δακρύων, τα εντόσθια μου ταράπτονται, η χολή μου όταν κράζω και αναβού, αποκλείει την προσευχήν εξεχύθι εις την γην, διά τον συντριψμόν της θυγατρός μου. **17** Περιέφραξε με πελεκητούς λίθους τας οδούς του λαού μου, επειδή τα νήπια και τα θηλάζοντα μου, εστρέβλωσε τας τρίβους μου. **18** Έγεινεν εις ελιποψύχουν εν ταις πλατείαις της πόλεως. **19** Είπον εμέ άρκτος ενεδρεύουσα, λέων εν αποκρύφοις. **20** προς τας μητέρας αυτών, Που είναι σίτος και οίνος; Παρέτρεψε τας οδούς μου και με κατεσπάραξε, με Οπότε ελιποθύμουν εν ταις πλατείαις της πόλεως αι κατέστησεν ηφανιομένην. **21** Ενέτειν το τόξον αυτού ο τραυματίας, οπότε η ψυχή αυτών εξεχέστο εις τον και με έστησεν αι σκοπόν εις βέλος. **22** Ενέπηξεν κόλπον των μητέρων αυτών. **23** Τίνα να λάβω μάρτυρα εις τα νεφρά μου τα βέλη της φαρέτρας αυτού. **24** εις σε; με τι να σε συγκρίνων, θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ; Έγεινα γέλως εις πάντα τον λαόν μου, ἀσμα αυτών Με ποίον να σε εξομοιώσω διά να σε παρηγορήω, όλην την ημέραν. **25** Με εχόρτασε πικρίαν· με εμέθυσεν παρθένε, θυγάτηρ Σιών; Διότι ο συντριψμός σου είναι μέγας αι θάλασσας τις δύναται να σε ιατρέύσῃ; **26** Οι προφήται σου είδον περί σου μάταια και αφροσύνην, και δεν εφανέρωσαν την ανομίαν σου, διά να αποστρέψωσι την αιχμαλωσίαν σου αλλ' είδον περί σου φορτία υπό του Κυρίου. **27** Ενθυμήθητι την θλίψιν μου και μάταια και πρόξενα εξώσεως. **28** Πάντες οι εχθροί σου ήνοιαν επί σε το στόμα οι οικτηρίοι αυτού. **29** Ανανέσονται εν ταις πρωΐαις αυτών εσύριζαν και έτριξαν τους οδόντας λέγοντες, μεγάλη είναι η πιστότης σου. **30** Ο Κύριος είναι η μερίς Κατεπίομεν αυτήν αύτη τωνότι είναι η ημέρα, την μου, είπεν η ψυχή μου διά τούτο θέλω ελπίζει επ' οποίαν περιεμένομεν εύρομεν, είδομεν. **31** Ο Κύριος αυτόν. **32** Αγαθός ο Κύριος εις τους προσμένοντας αυτόν, έκαμεν ό, τι εβουλεύθη εξεπλήρωσε τον λόγον αυτού, εις την ψυχήν την εκζητούσαν αυτόν. **33** Καλόν είναι τον οποίον δώρισεν από ημερών αρχαίων· Κατέστρεψε και να ελπίζη τις και να εφησυχάζη εις την σωτηρίαν και δεν εφείσθη, και εύφρανεν επί σε τον εχθρόν· του Κυρίου. **34** Καλόν είτε τον ἀνθρώπον να βαστάζη ύψωσε το κέρας των εναντίων σου. **35** Η καρδία αυτών ζυγόν εν τη νεότητι αυτού. **36** Θέλει κάθησθαι κατά εβόησε προς τον Κύριον, Τείχος της θυγατρός Σιών, μόνας και σωπά, επειδή ο Θεός επέβαλε φορτίον επ' καταβίβαζε αι χείμαρρον δάκρυα ημέραν και νύκτα: μη αυτόν. **37** Θέλει βάλει το στόμα αυτού εις το χώμα, δώσης παύσιν εις σεαυτόν· αι μη σιωπήσῃ η κόρη των ίσως ήναι ελπίς. **38** Θέλει δώσει την σιαγόνα εις τον οφθαλμών σου. **39** Σηκωθήτι, βόησον την νύκτα, όταν ραπίζοντα αυτόν· θέλει χορτασθή από ονειδισμού. **40** αρχίζωσιν αι φυλακαί· έκχεον την καρδίαν σου ως ύδωρ Διότι ο Κύριος δεν απορρίπτει εις τον αιώνα· **41** Άλλ' έμπροσθεν του προσώπου του Κυρίου· ίψωσον προς εάν και θλίψη, θέλει όμως και οικτειρήσει κατά το αυτόν τας χείρας σου, διά την ζωήν των νηπίων σου, πλήθος του ελέους αυτού. **42** Διότι δεν θίβει εκ καρδίας τα οποία λιποθυμούσιν από της πείνης επί των ἀκρών αυτού ουδέ καταθλίβει τους ιυούς των ανθρώπων. πασών των οδών. **43** Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον, εις τίνα **44** Το να καταπατή τις υπό τους πόδας αυτόν πάντας ποτέ έκαμες ούτω; Να φάγωσιν αι γυναίκες τον καρπόν τους δεσμίους τη γης. **45** Το να διαστρέψῃ κρίσιν της κοιλίας αυτών, τα νήπια εν τοις σπαραγάνοις αυτών; ανθρώπουν κατέναντι του προσώπου του Υἱότου· **46** Να φονεύθωσιν εν τω αγιαστηρών του Κυρίου ιερεύς Το να αδική ἀνθρωπον εν τη δίκη αυτού· ο Κύριος και προφήτης; **47** Το παιδίον και ο γέρων κοίτονται δεν βλέπει ταύτα. **48** Τις λέγει τι και γίνεται, χωρίς κατά γης εν ταις οδοίς· αι παρθένοι μου και οι νεανίσκοι να προστάξῃ αυτόν ο Κύριος; **49** Εκ του στόματος του μου ἐπεσον εν μαχαίρα· εφόνευσας εν τη ημέρα της Υἱότου δεν εξέρχονται τα κακά και τα αγαθά; **50** Διά οργής σου, κατέφαξες, δεν εφείσθης. **51** Προσεκάλεσας τι ήθελε γογγύσει ἀνθρωπος ζων, ἀνθρωπος, διά την πανταχόθεν, ως εν ημέρα πανηγύρεως, τους τρόμους ποινήν της αμφατίας αυτού; **52** Ας ερευνήσωμεν τας μου, και ουδέης εσώθη ουδέ υπελείφη εν τη ημέρα της οδούς ημών και ας εξετάσωμεν και ας επιστρέψωμεν οργής του Κυρίου· εκείνους, τους οποίους εσπαργάνωσα εις τον Κύριον. **53** Ας υψώσωμεν τας καρδίας ημών και ηγήσα, ο εχθρός μου συνετέλεσεν αυτούς.

3 Εγώ είμαι ο ἀνθρωπος, όστις είδον θλίψιν από της ράβδου του θυμού αυτού. **4** Με ώδήγησε και έφερεν εις σκότος και ουχί εις φως. **5** Ναι, κατ' εμού εστράφη κατ' εμού έστρεψε την χείρα αυτού όλην την παρά Κυρίου. **6** Οι πρεσβύτεροι της θυγατρός Σιών, ημέραν. **7** Επαλαίωσε την σάρκα μου και το δέρμα μου· κάθηνται κατά γης, σιωπώντες· ανεβίβασαν χώμα επί την κεφαλήν αυτών, εξωσθησαν σάκκους· αι παρθένοι με περιεκύλωσε χολήν και μόχθον. **8** Με εκάθισεν της Ιερουσαλήμ κατεβίβασαν τας κεφαλάς αυτών προς εν σκοτεινούς αι νεκρούς αιωνίους. **9** Με περιέφραξε με πελεκητούς λίθους τας οδούς του λαού μου, επειδή τα νήπια και τα θηλάζοντα μου, εστρέβλωσε τας τρίβους μου. **10** Έγεινεν εις ελιποψύχουν εν ταις πλατείαις της πόλεως. **11** Είπον εμέ άρκτος ενεδρεύουσα, λέων εν αποκρύφοις. **12** προς τας μητέρας αυτών, Που είναι σίτος και οίνος; Παρέτρεψε τας οδούς μου και με κατεσπάραξε, με Οπότε ελιποθύμουν εν ταις πλατείαις της πόλεως αι κατέστησεν ηφανιομένην. **13** Ενέτειν το τόξον αυτού ο τραυματίας, οπότε η ψυχή αυτών εξεχέστο εις τον και με έστησεν αι σκοπόν εις βέλος. **14** Ενέπηξεν κόλπον των μητέρων αυτών. **15** Τίνα να λάβω μάρτυρα εις τα νεφρά μου τα βέλη της φαρέτρας αυτού. **16** εις σε; με τι να σε συγκρίνων, θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ; Έγεινα γέλως εις πάντα τον λαόν μου, ἀσμα αυτών Με ποίον να σε εξομοιώσω διά να σε παρηγορήω, όλην την ημέραν. **17** Με εχόρτασε πικρίαν· με εμέθυσεν παρθένε, θυγάτηρ Σιών; Διότι ο συντριψμός σου είναι χάλικας με εκάλυψε με σποδόν. **18** Και απέσπωξα, από ειρήνης την ψυχήν μου· ελησμόνησα το αγαθόν. **19** Και είπα, Απωλέσθη τη δύναμις μου και η ελπίς μου την αιχμαλωσίαν σου αλλ' είδον περί σου φορτία υπό του Κυρίου. **20** Ενθυμήθητι την θλίψιν μου και μάταια και πρόξενα εξώσεως. **21** Πάντες οι εχθροί σου ήνοιαν επί σε το στόμα οι οικτηρίοι αυτού. **22** Ανανέσονται εν ταις πρωΐαις αυτών εσύριζαν και έτριξαν τους οδόντας λέγοντες, μεγάλη είναι η πιστότης σου. **23** Ο Κύριος είναι η μερίς Κατεπίομεν αυτήν αύτη τωνότι είναι η ημέρα, την μου, είπεν η ψυχή μου διά τούτο θέλω ελπίζει επ' οποίαν περιεμένομεν εύρομεν, είδομεν. **24** Ο Κύριος αυτόν. **25** Αγαθός ο Κύριος εις τους προσμένοντας αυτόν, έκαμεν ό, τι εβουλεύθη εξεπλήρωσε τον λόγον αυτού, εις την ψυχήν την εκζητούσαν αυτόν. **26** Καλόν είναι τον οποίον δώρισεν από ημερών αρχαίων· Κατέστρεψε και να ελπίζη τις και να εφησυχάζη εις την σωτηρίαν και δεν εφείσθη, και εύφρανεν επί σε τον εχθρόν· του Κυρίου. **27** Καλόν είτε τον ἀνθρώπον να βαστάζη ύψωσε το κέρας των εναντίων σου. **28** Θέλει κάθησθαι κατά εβόησε προς τον Κύριον, Τείχος της θυγατρός Σιών, μόνας και σωπά, επειδή ο Θεός επέβαλε φορτίον επ' καταβίβαζε αι χείμαρρον δάκρυα ημέραν και νύκτα: μη αυτόν. **29** Θέλει βάλει το στόμα αυτού εις το χώμα, δώσης παύσιν εις σεαυτόν· αι μη σιωπήσῃ η κόρη των ίσως ήναι ελπίς. **30** Θέλει δώσει την σιαγόνα εις τον οφθαλμών σου. **31** Σηκωθήτι, βόησον την νύκτα, όταν ραπίζοντα αυτόν· θέλει χορτασθή από ονειδισμού. **32** Άλλ' έμπροσθεν του προσώπου του Κυρίου· ίψωσον προς εάν και θλίψη, θέλει όμως και οικτειρήσει κατά το αυτόν τας χείρας σου, διά την ζωήν των νηπίων σου, πλήθος του ελέους αυτού. **33** Διότι δεν θίβει εκ καρδίας τα οποία λιποθυμούσιν από της πείνης επί των ἀκρών αυτού ουδέ καταθλίβει τους ιυούς των ανθρώπων. πασών των οδών. **34** Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον, εις τίνα **35** Το να καταπατή τις υπό τους πόδας αυτόν πάντας ποτέ έκαμες ούτω; Να φάγωσιν αι γυναίκες τον καρπόν τους δεσμίους τη γης. **36** Το να διαστρέψῃ κρίσιν της κοιλίας αυτών, τα νήπια εν τοις σπαραγάνοις αυτών; ανθρώπουν κατέναντι του προσώπου του Υἱότου· **37** Να φονεύθωσιν εν τω αγιαστηρών του Κυρίου ιερεύς Το να αδική ἀνθρωπον εν τη δίκη αυτού· ο Κύριος και προφήτης; **38** Το παιδίον και ο γέρων κοίτονται δεν βλέπει ταύτα. **39** Τις λέγει τι και γίνεται, χωρίς κατά γης εν ταις οδοίς· αι παρθένοι μου και οι νεανίσκοι να προστάξῃ αυτόν ο Κύριος; **40** Εκ του στόματος του μου ἐπεσον εν μαχαίρα· εφόνευσας εν τη ημέρα της Υἱότου δεν εξέρχονται τα κακά και τα αγαθά; **41** Διά οργής σου, κατέφαξες, δεν εφείσθης. **42** Προσεκάλεσας τι ήθελε γογγύσει ἀνθρωπος ζων, ἀνθρωπος, διά την πανταχόθεν, ως εν ημέρα πανηγύρεως, τους τρόμους ποινήν της αμφατίας αυτού; **43** Ας ερευνήσωμεν τας μου, και ουδέης εσώθη ουδέ υπελείφη εν τη ημέρα της οδούς ημών και ας εξετάσωμεν και ας επιστρέψωμεν οργής του Κυρίου· εκείνους, τους οποίους εσπαργάνωσα εις τον Κύριον. **44** Ας υψώσωμεν τας καρδίας ημών και ηγήσα, ο εχθρός μου συνετέλεσεν αυτούς.

και κατεδίωξας ημάς εφόνευσας, δεν εφείσθης. **44** δι' ἐλλειψιν γεννημάτων του αγρού. **10** Αι χείρες Εκάλυψας σεαυτόν με νέφος, διά να μη διαβαίνη η των ευπολάγχων γυναικών ἔψησαν τα τέκνα αυτών· προσευχή ημών. **45** Μας ἔκαμες σκύβαλον και βδέλυμα ἔγειναν εις αυτάς τροφή εν τω συντριμμώ της θυγατρός εν μέσω των λαών. **46** Πάντες οι εχθροί ημών ἤνοιξαν του λαού μου. **11** Ο Κύριος συνετέλεσε τον θυμόν το στόμα αυτών εφ' ημάς. **47** Φόβος και λάκκος ἥλθον αυτού, εξέχει την φλόγα της οργής αυτού, και εξῆψε εφ' ημάς, ερήμωσις και συντριμμός. **48** Ρύακας υδάτων πυρ εν Σιών, το οποίον κατέφαγε τα θεμέλια αυτής. καταβιβάζει ο οφθαλμός μου διά τον συντριμμόν της **12** Δεν επίστευον οι βασιλεῖς της γῆς και πάντες οι θυγατρός του λαού μου. **49** Ο οφθαλμός μου σταλάζει κατοικούντες την οικουμένην, ότι ήθελεν εισέλθει και δεν σιωπά, διότι δεν ἔχει ἀνεστ, **50** Εωσόν ο Κύριος εχθρός και πολέμιος εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ. **13** διακύψι και ἴδη εξ ουρανού. **51** Ο οφθαλμός μου Τούτο ἔγεινε διά τας αμαρτίας των προφητών αυτής και καταθίβει την ψυχή μου, εκ πασών των θυγατέρων τας ανομίας των ιερέων αυτής, οίτινες ἔχουν το αίμα της πόλεως μου. **52** Οι εχθρευόμενοί με ανατίκης με των δικαίων εν μέσω αυτής. **14** Περιεπλανήθησαν ως εκυνήγησαν ακαταπαύστως ως στρουθίον. **53** Ἐκοψαν τυφλοί εν ταῖς οδοῖς, εμοιλύνθησαν εν τω αἵματι, ώστε την ζωήν μου εν τω λάκκω και ἔριψαν λίθον επ' εμέ. οι ἄνθρωποι δεν ήδυναντο να εγγίσωσι τα ενδύματα **54** Τα ὄντα επλημμύρησαν υπεράνω της κεφαλής μου. **55** Επεκαλέσθην το ὄνομά σου, Κύριε, απόστητε, απόστητε, μη εγγίσητε: ενώ ἔφευγον και εκ λάκκου κατωτάτου. **56** Ἡκουσαν την φωνήν μου περιεπλανώντο, ελέγετο μεταξύ των εθνών, Δεν θέλουσι μη κλείσης το ωτίον σου εις τον στεναγμὸν μου, εις παροικεὶ πλέον μεθ' ημών. **16** Το πρόσωπον του Κυρίου την κραυγήν μου. **57** Επλησίασας καθ' ην ημέραν σε διεμέρισεν αυτούς, δεν θέλει πλέον επιβλέπει επ' επεκαλέσθην· εἴπας, Μη φοβού. **58** Εδίκασας, Κύριε, την δίκην της ψυχῆς μου· ελύτρωσας την ζωήν μου. **59** Εἶδες, Κύριε, το πρός εμέ ἀδικον· κρίνον την κρίσιν μου. **60** Εἶδες πάσας τας ειδικήσεις αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού. **61** Ἡκουσαν, Κύριε, τον ονειδισμόν αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών περιπατώμεν εν ταῖς πλατείαις ημῶν· επλησίασε το κατ' εμού· **62** Τους λόγους των επανισταμένων επ' εμέ τέλος ημών, αι ημέραι ημών επληρώθησαν, διότι ἡλθε και τας μελέτας αυτών κατ' εμού δόλην την ημέραν. **63** το τέλος ημών. **19** Οι καταδίωκοντες ημάς ἔγειναν Ιδέ, ὅταν κάθηται και ὅταν σηκώνωνται εγώ είμαι το ἄσμα αυτών. **64** Κάμε, Κύριε, εις αυτούς ανταπόδοσιν κατά τα ἔργα των χειρών αυτών. **65** Δος εις αυτούς πώρωσιν καρδίας, την κατάραν· σου επ' αυτούς. **66** εν ταῖς παγίσιν αυτών, υπό την σκιάν του οποίου, Καταδίωξον εν οργῇ και αφάνισον αυτούς υποκάτωθεν ελέγομεν, θέλομεν ζη μεταξύ των εθνών. **21** Χαίρε και ευφραίνου, θυγάτηρ Εδώμ, η κατοικούσα εν γη Ούζ· ἔτι και προς σε θέλει περάσει το ποτήριον· θέλεις μεθυσθή και θέλεις γυμνωθή. **22** Ετελείωσεν η ποινή της ανομίας σου, θυγάτηρ Σιών· δεν θέλει σε φέρει πλέον εις αιχμαλωσίαν· θέλει επισκεφθή την ανομίαν σου, θυγάτηρ Εδώμ: θέλει αποκαλύψει τα αμαρτήματά σου.

4 Πως ημαρψώθη το χρυσίον, ηλλοιώθη το χρυσίον το καθαρώταν, οι λίθοι του αγιαστηρίου διεσπάρησαν εις τα ἄκρα πασών των οδών. **2** Οι ἔνδοξοι νεοί της Σιών, οι εκτιμώμενοι ως το καθαρόν χρυσίον, πως ελογίσθησαν ως αγγεία πήλινα, ἔργον χειρός κεραμέως. **3** Ἐτι και τα κήπη προσφέρουσι μαστούς και θηλάζουσι τα τέκνα αυτών η δε θυγάτηρ του λαού μου εστοληρύνθη ως αι στρουθοκάμπηλοι εν ερήμῳ. **4** Η γλώσσα του θηλάζοντος εκολλήθη εις τον ουρανίσκον αυτού υπό της δίψης· τα παιδία εζήτησαν ἄρτον και δεν υπάρχει ο κόπτων εις αυτά. **5** Οι τρύγοντες φαγητά τρυφερά κοίτονται εν ταῖς οδοῖς οφανισμένοι οι ανατεθραμμένοι εν πορφύρᾳ ενηγκαλίσθησαν την κοπρίαν. **6** Και η ποινή της ανομίας της θυγατρός του λαού μου ἔγεινε μεγαλητέρα παρά την ποινήν της αμαρτίας των Σοδόμων, τα οποία κατεστράφησαν ως εν ριπή, και δεν ενήργησαν επ' αυτών χείρες. **7** Οι Ναζηραίοι αυτής ήσαν καθαρώτεροι χιόνος, λευκότεροι γάλακτος, ερυθρότεροι την όψιν υπέρ τους πολυτίμους λίθους, στιλπνοί ως ο σάπφειρος. **8** Η όψις αυτών κατημαρψώθη υπέρ την ημών, απ' ἔμπροσθεν της ρομφαίας της ερήμου. **10** Το ασβόλινην δεν εγνωρίζοντο εν ταῖς οδοῖς το δέρμα αυτών δέρμα ημών ημαρψώθη ως κλίβανος, από της καύσεως εκολλήθη επί των οστέων αυτών· εξηράνθη, ἔγεινε της πείνης. **11** Εταπείνωσαν τας γυναικάς εν Σιών, ως ξύλον. **9** Ευτυχέστεροι εστάθησαν οι θανατωθέντες τας παρθένους εν ταῖς πόλεσιν Ιούδα. **12** Οι ἄρχοντες υπό της ρομφαίας, παρά οι θανατωθέντες υπό της εκρεμάσθησαν υπό των χειρών αυτών· τα πρόσωπα των πείνης διότι ούτοι κατατίκονται, τετραυματισμένοι πρεσβυτέρων δεν ετιμήθησαν. **13** Οι νέοι υπεβλήθησαν

εις το ἀλεσμα, και τα παιδια ἐπεσον υπό τα ξύλα. **14**
Οι πρεσβύτεροι ἐπαυσαν από των πυλών, οι νέοι από
των ασμάτων αυτών. **15** Ἐπαυσεν η χαρά της καρδίας
ημών, ο χορός ημών εστράφη εις πένθος. **16** Ο στέφανος
της κεφαλής ημών ἐπεσεν· ουάι δε εις ημάς, διότι
ημαρτήσαμεν. **17** Διά τούτο εξέλιτεν η καρδία ημών, διά
ταύτα εσκοτοδινίασαν οι οφθαλμοί ημών. **18** Διά την
ερήμωσιν του δρους Σιών, αι αλώπεκες περιπατούσιν εν
αυτώ. **19** Συ, Κύριε, κατοικείς εις τον αιώνα· ο θρόνος
σου διαιμένει εις γενέαν και γενεάν. **20** Διά τι θέλεις μας
λησμονήσει διά παντός; θέλεις μας εγκαταλείψει εις
μακρότητα ημερών; **21** Επίστρεψον ημάς, Κύριε, προς σε
και θέλομεν επιστραφή. Ανανέωσον τας ημέρας ημών
ως το πρότερον. **22** Διατί απέρριψας ημάς ολοτελώς,
ωργίσθης εναντίον ημών έως σφόδρα;

’Ιεζεκιήλ

1 Εν τω τριακοστώ ἔτει, τω τετάρτω μηνί, τη πέμπτη του μηνός, ενώ ἡμην μεταξύ των αιχμαλώτων παρά τον ποταμόν Χεβάρ, ηνοίχθησαν οι ουρανοί και είδον οράματα του Θεού **2** τη πέμπτη του μηνός του ἔτους τούτου, του πέμπτου της αιχμαλωσίας του βασιλέως Ιωαχέν, **3** ἐγίνεται ρητώς λόγος Κυρίου προς τον Ιεζεκιήλ γιόν του Βουζεὶ τον ιερέα, εν τη γη των Χαλδαίων παρά τον ποταμόν Χεβάρ, και εκεὶ εστάθη ἡ χειρ του Κυρίου επ' αυτόν. **4** Και είδον και ιδού, ανεμοστρόβιλος ὥρχετο από βορρά, νέφος μέγα και πυρ συστρέψομενον· πέριξ δε τούτου λάμψις και εκ μέσου αυτού εφαίνετο ως ὄψις ηλέκτρου, εκ μέσου του πυρός. **5** Και εκ μέσου αυτού εφαίνετο τεσσάρων ζώων ομοίωμα. Καὶ η θέα αυτών ἡτο αὐτῆς εἶχον ομοίωμα ανθρώπου. **6** Και ἐκαστον είχε τέσσαρα πρόσωπα και ἐκαστον αυτών είχε τέσσαρας πτέρυγας. **7** Και οι πόδες αυτών ἦσαν πόδες ορθοί, και τὸ ίχνος του ποδός αυτών ὅμοιον με ἴχνος ποδός μόσχου· και εσπινθητροβδίους ως ὄψις χαλκού στίλβιοντος. **8** Και είχον χείρας ανθρώπου υποκάτωθεν των πτερύγων αυτών, εις τα τέσσαρα αυτών μέρη· και τα τέσσαρα είχον τα πρόσωπα αυτών και τας πτέρυγας αυτών. **9** Αι πτέρυγες αυτών συνείχοντο η μία μετά της ἀλλῆς δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον· κατέναντι του προσώπου αυτών επορεύοντο ἐκαστον. **10** Περί δε του ομοιώματος του προσώπου αυτών, τα τέσσαρα είχον πρόσωπον ανθρώπου, και πρόσωπον λέοντος κατά το δεξιόν μέρος· και τα τέσσαρα είχον πρόσωπον βόσι· κατά το αριστερόν· είχον και τα τέσσαρα πρόσωπον αετού. **11** Και τα πρόσωπα αυτών και αι πτέρυγες αυτών Ἠσαν διηρημέναι προς τα ἀνω· δύο εκάστου συνείχοντο η μία μετά της ἀλλῆς και δύο εκάλυπτον τα σώματα αυτών. **12** Και επορεύοντο ἐκαστον κατέναντι του προσώπου αυτού· ὅπου το πνεύμα εφέρετο, εκεὶ εβάδιζον· ενώ εβάδιζον, δεν εστρέφοντο. **13** Περί δε του ομοιώματος των ζώων, η θέα αυτών ἡτο ως καιδιμενοί ἀνθρακες πυρός, ως θέα λαμπάδων· τούτο συνεστρέφετο μεταξύ των ζώων· και ἡτο το πυρ λαμπρόν, και αστραπή εζήρχετο από του πυρός. **14** Και τα ζώα ἔτρεχον και επέστρεψον ως η θέα της αστραπῆς. **15** Και ως είδον τα ζώα, ιδού, τροχός εις επί την γην, πλησίων των ζώων εις τα τέσσαρα αυτών πρόσωπα. **16** Η θέα των τροχών και η εργασία αυτών Ἠσαν ως ὄψις βηρύλλου· και οι τέσσαρες είχον το αυτό ομοίωμα· και η θέα αυτών και η εργασία αυτών Ἠσαν ως εάν ἡτο τροχός εν μέσω των τεσσάρων τούτων. **17** Ότε εβάδιζον, εκινούντο κατὰ τα τέσσαρα αυτών πλάγια· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον. **18** Οι δε κύκλοι αυτών Ἠσαν ως ὄψις βηρύλλου, ὥστε ἔκαμνον μη φόβηθής επί των λόγων αυτών και από προσώπου αυτών μη τρομάξῃς, διότι είναι οίκος αποστάτης. **7** Και των λόγων αυτών μη δειλιάσῃς, διότι είναι ἀκανθαί και σκόλοπες μετά σου, και κατοικεῖς μεταξύ σκορπίων· μη φοβηθής από των λόγων αυτών και από προσώπου αυτών μη τρομάξῃς, διότι είναι οίκος αποστάτης. **8** Και θέλεις λαλήσει τους λόγους μου προς αυτούς, εάν τε ακούσωσιν, εάν τε απειθήσωσι, διότι είναι οίκος αποστάτης, θέλουσιν όμως γνωρίσει ότι εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών. **9** Και συ, υιέ ανθρώπου, μη φοβηθής απ' αυτών και από των τεσσάρων αυτών μη δειλιάσῃς, διότι είναι οίκος αποστάτης. **7** Και θέλεις λαλήσει τους λόγους μου προς αυτούς, εάν τε ακούσωσιν, εάν τε απειθήσωσι διότι είναι αποστάται. **8** Συ όμως, υιέ ανθρώπου, ἀκούεις τούτο, το οποίον εγώ λαλῶ προς σέ· μη γείνης αποστάτης ως ο αποστάτης οίκος ἀνοικόν το σόμα σου και φάγε τούτο, το οποίον επορεύοντο οι τροχοί πλησίων αυτών· και ὅτε τα ζώα εγώ δίδω εις σε. **9** Και είδον και ιδού, χειρ εξηπλωμένη υψόνοντο από της γης, υψόνοντο και οι τροχοί. **20** προς εμέ, και ιδού, εν αυτή τόμος βιβλίου. **10** Και Ὅπου ἡτο να υπάγη το πνεύμα, εκεὶ επορεύοντο, εκεὶ το πνεύμα ἡτο να υπάγη και οι τροχοί υψόνοντο απέναντι τούτων, διότι το πνεύμα των ζώων ἡτο εν τοις τροχοίς. **21** Ότε εκείνα επορεύοντο, επορεύοντο και ούτοι· και ὅτε εκείνα ισταντο, ισταντο και ούτοι· ὅτε δε εκείνα

υψόνοντο από της γης, και οι τροχοί υψόνοντο απέναντι αυτών, διότι το πνεύμα των ζώων ἡτο εν τοις τροχοίς.

22 Και το ομοίωμα του στερεώματος του επάνωθεν της κεφαλής των ζώων ἡτο ως ὄψις φοβερού κρυστάλλου, εξηπλωμένου υπέρ τας κεφαλάς αυτών. **23** Υποκάτω δε του στερεώματος Ἠσαν εκτεταμέναι αι πτέρυγες αυτών, η μία προς την ἄλλην· δύο είχεν ἐκαστον, με τας οποίας εκάλυπτον τα σώματα αυτών. **24** Και ὅτε επορεύοντο, ἤκουον τον ἥχον των πτερύγων αυτών, ως ἥχον υδάτων πολλών, ως φωνήν του Παντοδυνάμου, και την φωνήν της λαλίας ως φωνήν στρατοπέδου· ὅτε ίσταντο, κατεβίβαζον τας πτέρυγας αυτών. **25** Και εγίνετο φωνή ἀνώθεν εκ του στερεώματος του υπέρ την κεφαλήν αυτών ὅτε ίσταντο, κατεβίβαζον τας πτέρυγας αυτών. **26** Υπεράνωθεν δε του στερεώματος του υπέρ την κεφαλήν αυτών εφαίνετο ομοίωμα θρόνου, ως θέα λιθου σαπφείρου· και επὶ του ομοιώματος του θρόνου ομοίωμα ως θέα ανθρώπου καθημένου επ' αυτόν ἀνώθεν. **27** Και είδον ως ὄψιν ηλέκτρου, ως θέαν πυρός εν αυτώ κύκλω, από της θέας της οσφύος αυτού και επάνω· και από της θέας της οσφύος αυτού και κάτω είδον ως θέαν πυρός, και είχε λάμψιν κύκλω. **28** Ως η θέα του τόξου, του γινομένου εν τη νεφέλῃ εν ημέρᾳ βροχής, ούτως ἡτο η θέα της λάμψεως κύκλω. Αύτη ἡτο η θέα του ομοιώματος της δόξης του Κυρίου. Και ὅτε είδον, ἐπεσον επί πρόσωπόν μου και ἤκουσα φωνήν λαλούντος,

2 Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, στήθι επί τους πόδας σου, και θέλω λαλήσει προς σε. **2** Και καθώς ελάλησε προς εμέ, εισήλθεν εις εμέ το πνεύμα και με ἔστησεν επί τους πόδας μου, και ἤκουσα τον λαλούντα προς εμέ. **3** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, εγώ σε εξαποστέλλω προς τους ινούς Ισραήλ, προς ἔθνη αποστατικά, τα οποία απεστάτησαν απ' εμού· αυτοί και οι πατέρες αυτών εστάθησαν παραβάται εναντίον μου ἔως ταύτης της σήμερον ημέρας **4** και είναι νιοί σκληροπρόσωποι και σκληροκάρδιοι. Εγώ σε εξαποστέλλω προς αυτούς, και θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός. **5** Και εάν τε ακούσωσιν, εάν τε απειθήσωσι, διότι είναι οίκος αποστάτης, θέλουσιν όμως γνωρίσει ότι εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών. **6** Και συ, υιέ ανθρώπου, μη φοβηθής από των λόγων αυτών και από των τεσσάρων αυτών μη δειλιάσῃς, διότι είναι οίκος αποστάτης. **7** Και θέλεις λαλήσει τους λόγους μου προς αυτούς, εάν τε απειθήσωσι, διότι είναι οίκος αποστάτης, θέλουσιν όμως γνωρίσει ότι εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών. **8** Και συ, υιέ ανθρώπου, μη φοβηθής από των λόγων αυτών και από προσώπου αυτών μη τρομάξῃς, διότι είναι οίκος αποστάτης. **9** Και είδον και ιδού, χειρ εξηπλωμένη υψόνοντο από της γης, υψόνοντο και οι τροχοί. **20** προς εμέ, και ιδού, εν αυτή τόμος βιβλίου. **10** Και εξετύλιξεν αυτόν ενώπιον μου· και ἡτο γεγραμμένος έσωθεν και ἔξωθεν, και εν αυτώ γεγραμμένοι κλαυθμοί και θρηνωδίαι και ουαί.

3 Και είπε προς εμέν, Υιέ ανθρώπου, φάγε τούτο, το οποίον ευρίσκεις φάγε τούτον τον τόμον και ύπαγε αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν θέλει μνημονευθή πλην να λαλήσῃς προς τον οίκον Ισραήλ. **2** Και ήνοιξα το σόμα μου και με εψώμισε τον τόμον εκείνον. **3** Και είπε προς εμέν, Υιέ ανθρώπου, ας φάγη η κοιλία σου και ας εμπληθώστα τα εντόσθιά σου από τον τόμον τούτου, τον οποίον εγώ δίδω εις σε. Και ἐφαγον και ἐγένεν εν τω σόματί μου ως μέλι υπό της γλυκύτητος. **4** Και είπε προς εμέν, Σικώθητι, ἔξελθε εις την πεδιάδα και εκεί προς εμέν, Υιέ ανθρώπου, ύπαγε, εἰσέλθε εις τον οίκον του Ισραήλ και λάλησον τους λόγους μου προς αυτούς.

5 Διότι δεν ἔξαποτέλλεσαι προς λαόν βαθύχειλον πεπονιών βαρύγλωσσον αλλά προς τον οίκον Ισραήλ **6** ουχὶ προς λαούς πολλούς βαθυχείλους και βαρυγλώσσους, των οποίων τους λόγους δεν εννοεῖς. Και προς τοιούτους εάν σε ἔξαπετελλον, ούτοι ήθελον σου εισακούσθε. **7** Ο οίκος ουάς Ισραήλ δεν θέλει να σου ακούσῃ διότι δεν θέλουσι να εισακούσων εμού επειδή πας ο οίκος Ισραήλ είναι με αυτά και δεν θέλεις εξέλθει εις το μέσον αυτών. **8** Ιδού, ἔκαμον το σκληρομέτωπος και σκληροκάρδιος. **9** Ιδού, ἔκαμον το μέτωπόν σου· μη φοβηθής αυτούς και μη τρομάξῃς από προσώπου αυτών, διότι είναι οίκος αποστάτης. **10** Και είπε προς εμέν, Υιέ ανθρώπου, πάντας τους λόγους μου, τους οποίους θέλω λαλήσει προς σε, λάβε εν τη καρδίᾳ σου και ἀκουσον με τα ὡτα σου. **11** Και ύπαγε, εἰσελθε προς τον αιχμαλωτισθέντας, προς τον υιούς του λαού σου, και λάλησον προς αυτούς και εἰπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, εάν τε ακούσωνται, εάν τε απειθήσωται. **12** Και με εσήκωσε το πνεύμα, και ἤκουσα όπισθεν μου φωνήν μεγάλης συγκινήσεως λεγόντων, Εὐλογημένη η δόξα του Κυρίου εκ του τόπου αυτού. **13** Και ἤκουσα τον ἥχον των πτερύγων των ζώων, αἵτινες συνείχοντο η μία μετά της ἄλλης, και τον ἥχον των τροχών απέναντι τούτων και φωνήν μεγάλης συγκινήσεως. **14** Και με ὑψωσε το πνεύμα και με ἔλοβε και υπῆγα εν πικρίᾳ και εν αγανακτίσει του πνεύματός μου· πλην ἡ χειρ του Κυρίου ἡτο κραταία επ' εμέ. **15** Και ἤλθον προς τους μετοικισθέντας εις Τελαβίβ, τους κατοικούντας παρά τον ποταμόν Χεβάρ, και εκάθησα όπου εκείνοι εκάθηντο και παρέμεινα εκεί μεταξύ αυτών επτά ημέρας εκστατικός. **16** Και μετά τας επτά ημέρας ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **17** Υιέ ανθρώπου, σε κατέστησα φύλακα επί τον οίκον Ισραήλ· ἀκουσον λοιπὸν λόγον εκ του σόματός μου και νουθέτησον αυτούς παρ' εμού. **18** Όταν λέγω προς τον ἄνομον, ἔξαπαντος θέλεις θανατωθή, και σε δεν νουθετήσης αυτόν και δεν λαλήσῃς διά να αποτρέψῃς τον ἄνομον από της οδού αυτού της ἄνομου, ὥστε να σώσης την ζωήν αυτού, εκείνος μεν ο ἄνομος θέλει αποθάνει εν τη ανομίᾳ αυτού· πλην εκ της χειρός σου θέλω ζητήσει το αἷμα αυτού. **19** Άλλ' εάν σε μεν νουθετήσης τον ἄνομον, αυτός όμως δεν επιστρέψῃ από της ανομίας αυτού και από της οδού αυτού της ἄνομου, εκείνος μεν θέλει αποθάνει εν τη ανομίᾳ αυτού, σε δε ηλευθέρωσας την ψυχήν σου. **20** Πάλιν, εάν ο δίκαιος εκτραπῇ από της δικαιοσύνης αυτού και πράξῃ ανομίαν, και εγὼ θέσω πρόσκομμα ἐμπροσθεν αυτού· εκείνος θέλει αποθάνει επειδή δεν ἐδωκας εις αυτόν νουθεσίαν εκ της χειρός σου θέλει ζητήσει το αἷμα αυτού· πλην εκ της χειρός σου θέλει μνημονευθή πλην νουθεσίαν εκ της χειρός σου θέλει εις την πεδιάδα και εκεί προς εμέ, Σικώθητι, ἔξελθε εις την πεδιάδα και εκεί προς εμέ, θέλω λαλήσει προς σε. **23** Και εσηκώθην και εξήλθον την πεδιάδα και ιδού, η δόξα του Κυρίου ἵστατο εκεί, ως η δόξα την οποίαν είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ· και ἐπέσον επί πρόσωπόν μου. **24** Και εισήλθε το πνεύμα εις εμέ και με ἔστησεν επί τους πόδας μου και ελάλησε προς εμέ και μοι εἶπεν, Ὑπαγε, κλείσθητι εντός της οικίας σου. **25** Διότι, όσον περί σου, νιέ ανθρώπου, ουάς Ισραήλ δεν θέλει να σου ακούσῃ διότι δεν θέλουσι να εισακούσων εμού επειδή πας ο οίκος Ισραήλ είναι με αυτά και δεν θέλεις εξέλθει εις το μέσον αυτών. **26** Και την γλώσσαν σου θέλω κολλήσει προς τον λάρυγγά σου και θέλεις γείνει ἀλαλος και δεν θέλεις είσθαι προς αυτούς ανήρ ελέγχων, διότι είναι οίκος αποστάτης. **27** Πληγή όταν λαλήσω προς σε, θέλω ανοίξει το σόμα σου και θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο αικούνως ας ακούῃ· και ο απειθών ας απειθή διότι είναι οίκος αποστάτης.

4 Και συ, νιέ ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν κεφαμίδα και θες αυτήν ἐμπροσθέν σου και διάγραψον επ' αυτής πόλιν, την Ιερουσαλήμ· **2** και στήσον πολιορκίαν εναντίον αυτής και οικοδόμησον προμαχώνας εναντίον αυτής και υψώσων προχώματα εναντίον αυτής, θες ἐτί στρατόπεδον εναντίον αυτής και στήσον κριούς κύκλων εναντίον αυτής. **3** Και λάβε εις σεαυτόν πλάκα σιδηράν και θες αυτήν ως τοίχον σιδηρούν μεταξύ σου και της πόλεως, και στήριξον το πρόσωπόν σου εναντίον αυτής και θέλει πολιορκηθή και θέλεις βάλει πολιορκίαν εναντίον αυτής· τούτο θέλει είσθαι σημείον εις τον οίκον Ισραήλ. **4** Και συ πλαγίασον επί την αριστεράν σου πλευράν και θες την ανομίαν του οίκου Ισραήλ επ' αυτήν· κατά τον αριθμόν των ημερών, καθ' ας θέλεις πλαγίασει επ' αυτήν, θέλεις βαστάσει την ανομίαν αυτών. **5** Διότι εγώ επί σε ἔθεσα τα ἔτη της ανομίας αυτών κατά τον αριθμόν των ημερών, τριακοσίας ενενήκοντα ημέρας· και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου Ισραήλ. **6** Και αφού τελειώσης ταύτας, πλαγίασον πάλιν επί την πλευράν σου την δεξιάν, και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου Ιούδα τεσσαράκοντα ημέρας· εκάστην μίαν ημέραν προσδιώρισα εις σε αντί ενός ἔτους. **7** Και θέλεις στηρίξει το πρόσωπόν σου προς την πολιορκίαν της Ιερουσαλήμ και ο βραχίων σου θέλει είσθαι γυμνός και θέλεις προφητεύσει εναντίον αυτής. **8** Και ιδού, θέλω βάλει επί σε δεσμά, και δεν θέλεις στραφή από της μιας σου πλευράς εις την ἄλλην, εωσού τελειώσης τας ημέρας της πολιορκίας σου. **9** Και συ λάβε εις σεαυτόν σίτον και κριθήν και κυάμους και φακήν και κέγχρων και ἄρακον, και θες αυτά εις εν αγγείον και κάμε εξ αυτών ἄρτους εις σεαυτόν· κατά τον αριθμόν των ημερών καθ' ας θέλεις πλαγίασει επί την πλευράν σου, τριακοσίας και ενενήκοντα ημέρας θέλεις τρώγει

εκ τούτων. **10** Και το φαγητόν σου, το οποίον θέλεις επειδή συ εμίανας τα ἀγιά μου με πάσας τας μιαράς τρώγει εκ τούτων, θέλει είσθαι με ζόγιον, είκοσι σίκλων πράξεις σου και με πάντα τα βδελύγματά σου, και εγώ την ημέραν· από καιρού ἑως καιρού θέλεις τρώγει λοιπόν θέλω σε συντρίψει· και ο οφθαλμός μου δεν εξ αυτών. **11** Και ὑδωρ με μέτρον θέλεις πίνει, το θέλει φεισθή, και εγώ δεν θέλω σε ελεήσει. **12** Το έκτον ενδός ίν· από καιρού ἑως καιρού θέλεις πίνει. τρίτον σου θέλουσιν αποθάνει υπό λοιμόν και θέλουσιν **12** Και θέλεις τρώγει αυτούς ως κριθίνους εγκρυφίας, αναλωθήν εν μέσω σου υπό πείνης και το τρίτον θέλουσιν και θέλεις ψήνεις αυτούς με κόπρον εξερχομένην από πέσει κύκλων σου υπό ρομφαίας το δέ ἄλλο τρίτον θέλω ανθρώπου, ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **13** Και διασκορπίσει εις πάντα ἀνεμον και θέλω γυμνώσει είπε Κύριος, Ούτω θέλουσα φάγει οι νιοί Ισραήλ τον μάχαιραν ὥσπισθεν αυτών. **13** Και θέλει συντελεσθή ἄρτον αυτών μεμολυσμένον μεταξύ των εθνών, ὃπου ο θυμός μου και θέλω αναπαύσει την οργήν μου επ' θέλω διασκορπίσει αυτούς. **14** Και εγώ είπα, Α, Κύριε αυτούς και θέλω ευχαριστηθή και θέλουσι γνωρίσει ὅτι Θεέ· ιδού, ψυχή μου δεν εμολύνθη, επειδή από νεότητός εγώ ο Κύριος ελάλησα εν τω ζήλω μου, ὅταν συντελέσω μου ἑως του νυν δεν ἔφαγον θηνησαίον ἡ θηριάλωτον, κατ' αυτών την οργήν μου. **14** Και θέλω σε καταστήσει ουδέ εισήλθε ποτέ εις το στόμα μου κρέας βδελυκτόν. ἔρημον και ὄνειδος μεταξύ των εθνών των κύκλων σου, **15** Και είπε προς εμέ· Ιδέ, ἔδωκα εις σε κόπρον βοός ενώπιον παντός διαβαίνοντος. **15** Και θέλεις είσθαι εντίκα κόπρου ανθρωπίνης, και με τάντην θέλεις ψήσει ὄνειδος και παίγνιον, διδασκαλία και θάμβος, εις τα τον ἄρτον σου. **16** Και είπε προς εμέ· Υἱέ ανθρώπου, έθνη τα κύκλων σου, ὅταν εκτελέσω κρίσεις εις σε εν ιδού, εγώ θέλω συντρίψει το υποστήριγμα του ἄρτου εν θυμῷ καὶ εν οργῇ καὶ μετ' επιτιμήσεων οργής· εγώ ο Ιερουσαλήμ και θέλουσι τρώγει ἄρτον με ζόγιον και στενοχωρία, και θέλουσι πίνει ὑδωρ με μέτρον και εν αγωνίᾳ· **17** διά να καταντήσωσιν ενδεείς ἄρτου και ουδατος και θέλουσιν εκθαμβείσθαι προς αλλήλους, και θέλουσιν αναλωθή διά τας ανομίας αυτών.

5 Και συ, νιεί ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν μάχαιραν κοπτεράν θέλεις λάβει εις σεαυτόν ξυράφιον κουρέως και θέλεις περάσει αυτό επί την κεφαλήν σου και επί τον πώγωνά σου. Λάβε ἐπειτα εις σεαυτόν πλάστιγγας ζυγίων και διαίρεσον αυτά. **2** Το τρίτον θέλεις καύσει εν πυρί εν τω μέσω της πόλεως, ενώ αι ημέρα της πολιορκίας συμπληρώνυται· και το τρίτον θέλεις λάβει και κατακόψει κύκλων αυτής εν μαχαίρα και το τρίτον θέλεις διασκορπίσει εις τον αέρα· και εγώ θέλω γυμνώσει μάχαιραν ὥσπισθεν αυτών. **3** Και εκ τούτων θέλεις λάβει ἐτι ολίγας τινάς και δέσει αυτάς εις τα κράσπεδά σου. **4** Ἐπειτα λάβε ἐτι εκ τούτων και ρίψον αυτάς εις το μέσον του πυρός και κατάκαυσον αυτάς εν πυρί ενετύθεν θέλει εξέλθει πυρ εις πάντα τον οίκον Ισραήλ. **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αὕτη είναι η Ιερουσαλήμ εγώ θέσα αυτήν εν μέσω των εθνών και των πέριξ αυτής τόπων. **6** Άλλ' αυτή μετήλλαξε τας κρίσεις μου εις ανομίαν χειρότερα παρά τα ἔθνη, και τα διατάγματά μου χειρότερα παρά τους τόπους τους πέριξ αυτής· διότι απέρριψαν τας κρίσεις μου και τα διατάγματά μου δεν περιεπάτησαν εν αυτοίς. **7** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή σεις υπερέβητε τα ἔθνη τα πέριξ υμών και δεν περιεπατήσατε εν τοις διατάγμασι μου και τας κρίσεις μου δεν εξετελέσατε αλλ' ουδέ κατά τας κρίσεις των εθνών των πέριξ υμών επράξατε, **8** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, και εγώ είμαι εναντίον σου και θέλω εκτελέσει κρίσεις εν μέσω σου ενώπιον των εθνών. **9** Και θέλω κάμει εις σε εκείνο το οποίον δεν ἔκαμον, ουδέ θέλω κάμει ποτέ όμοιον τούτου, διά πάντα τα βδελύγματά σου. **10** Διά τούτο οι πατέρες θέλουσι φάγει τα τέκνα αυτών εν μέσω σου και τα τέκνα θέλουσι φάγει τους πατέρας αυτών· και θέλω εκτελέσει κρίσεις εις σέ· ἀπάν δε το υπόλοιπόν σου θέλω διασκορπίσει εις πάντα ἀνέμον. **11** Διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος,

επειδή συ εμίανας τα ἀγιά μου με πάσας τας μιαράς πράξεις σου και με πάντα τα βδελύγματά σου, και εγώ την ημέραν· από καιρού ἑως καιρού θέλεις τρώγει λοιπόν θέλω σε συντρίψει· και ο οφθαλμός μου δεν εξ αυτών. **12** Το τρίτον σου θέλουσιν αποθάνει υπό λοιμόν και θέλουσιν αναλωθήν εν μέσω σου υπό πείνης και το τρίτον θέλουσιν και θέλεις ψήνεις αυτούς με κόπρον εξερχομένην από πέσει κύκλων σου υπό ρομφαίας το δέ ἄλλο τρίτον θέλω ανθρώπου, ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **13** Και διασκορπίσει εις πάντα ἀνεμον και θέλω γυμνώσει μάχαιραν ὥσπισθεν αυτών. **13** Και θέλει συντελεσθή ο θυμός μου και θέλω αναπαύσει την οργήν μου επ' θέλω διασκορπίσει αυτούς. **14** Και εγώ είπα, Α, Κύριε αυτούς και θέλω ευχαριστηθή και θέλουσι γνωρίσει ὅτι Θεέ· ιδού, ψυχή μου δεν εμολύνθη, επειδή από νεότητός εγώ ο Κύριος ελάλησα εν τω ζήλω μου, ὅταν συντελέσω μου ἑως του νυν δεν ἔφαγον θηνησαίον ἡ θηριάλωτον, κατ' αυτών την οργήν μου. **14** Και θέλω σε καταστήσει ουδέ εισήλθε ποτέ εις το στόμα μου κρέας βδελυκτόν. ἔρημον και ὄνειδος μεταξύ των εθνών των κύκλων σου, **15** Και είπε προς εμέ· Ιδέ, ἔδωκα εις σε κόπρον βοός ενώπιον παντός διαβαίνοντος. **15** Και θέλεις είσθαι κακά βέλη της πείνης τα εξολοθρευτικά, τα οποία θέλω εξαποστείλει διά να σας εξολοθρεύσω, θέλω επαινήσει είς τα ενώπιον παντός διαβαίνοντος. **16** Όταν εξαποστείλω επ' αυτούς τα κακά βέλη της πείνης τα εξολοθρευτικά, τα οποία θέλω εξαποστείλει διά να σας εξολοθρεύσω, θέλω επαινήσει είτι την πείναν εις εσάς και θέλω συντρίψει εις εσάς το υποστήριγμα του ἄρτου. **17** Και θέλω εξαποστείλει εφ' υμάς πείναν και θηρία κακά και θέλουσι σε ορφανίσει, και λοιμός και αίμα θέλουσι περάσει διά σου, και θέλω φέρει ρομφαίαν επί σέ· εγώ ο Κύριος ελάλησα.

6 Και ἐγίνει λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου προς τά όρη του Ισραήλ και προφήτευσον εναντίον αυτών, **3** και ειπέ, Ορη του Ισραήλ, ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τα όρη και προς τα βουνά, προς τους ρύακας και προς τας κοιλάδας. **1** Ιδού, εγώ, εγώ θέλω φέρει εφ' υμάς ρομφαίαν, και θέλω καταστρέψει τους υψηλούς τόπους σας. **4** Και τα θυσιαστήριά σας θέλουσιν αφανισθή και τα είδωλά σας θέλουσι συντριψθή, και τους τετραυματισμένους σας θέλω καταβάλει ἐμπροσθεν των ξόανων σας. **5** Και θέλω στρώσει τα πτώματα των νιών Ισραήλ ἐμπροσθεν των ξόανων αυτών, και θέλω διασκορπίσει τα οστά σας κύκλων των θυσιαστηρίων σας. **6** κατά πάσαν κατοίκησίν σας αι πόλεις θέλουσιν ερημωθή, και οι υψηλοί τόποι του θέλουσιν αφανισθή, ώστε τα θυσιαστήριά σας να ερημωθσι και να αφανισθσι, και τα ξόανά σας να συντριψθσι και να εκλείψουσι, και τα είδωλά σας να πέσουσι κατακεκομένα, και τα ἔργα σας να εξαλειφθσι. **7** Και οι τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει εν μέσω υμών, και θέλετε γνωρίσει ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Θέλω όμως αφήσει υπόλοιπον, διά να ἔχητε τινάς εκφυγόντας την μάχαιραν μεταξύ των εθνών, ὅταν διασκορπισθήτε εις τους τόπους. **9** Και δοι από σας εκφύγωσι, θέλουσι με ενθυμείσθαι μεταξύ των εθνών, ὅπου θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι, ὅταν φέρω εις συντριψθήν την πορνικήν αυτών καρδίαν ήτις εξέκλινεν απ' εμού, και τους οφθαλμούς αυτών τους εκπορεύοντας κατόπιν των ξόανων αυτών· και θέλουσιν αποστρέψθσι εαυτούς δι' ύσας κακίας ἐπραξαν εν πάσι τοις βδελύγμασιν αυτών. **10** Και θέλουσι γνωρίσει ὅτι εγώ ο Κύριος δεν ελάλησα ματαίως, ὅτι ήθελον κάμει εις αυτούς τα κακά ταύτα. **11**

Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Κρότησον με την χείρα σου αγρώ θέλει τελευτήσει εν μαχαίρᾳ, τον δε εν τη πόλει, και κτύπησον με τον πόδα σου και ειπέ, Ουάι διά πάντα η πείνα και ο λοιμός θέλουσι καταφάγει αυτόν. **16** τα κακά βδελύγματα του οίκου Ισραήλ· διότι θέλουσι Και οσοι εξ αυτών εκφύγωσι, θέλουσι διασωθῆ και πέσει υπό μαχαίρας, υπό πείνης και υπό λοιμού. **12** θέλουσιν είσθαι επί των ορέων ως αι περιστεράι των Ο μακράν θέλει αποθάνει υπό λοιμού και ο πλησίον κοιλάδων, θρηνούντες πάντες ούτοι, έκαστος διά τας θέλει πέσει υπό μαχαίρας, ο δε εναπολειφθείς και ο ανομίας αυτού. **17** Πάσαι αι χείρες θέλουσι παραλυθή πολιορκούμενος θέλει αποθάνει υπό πείνης ούτω θέλω και πάντα τα γόνατα θέλουσι ρεύσει ως ύδωρ. **18** Και συντελέσει την οργήν μου επ' αυτούς. **13** Και θέλετε θέλουσι περιζωσθή σάκκον και φρίκη θέλει καλύψει γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν οι τραυματίαι αυτούς και αισχύνη θέλει είσθαι επί πάντα τα πρόσωπα αυτών κήνται μεταξύ των ξοάνων αυτών κύκλων των και φαλάκρωμα επί πάσας τας κεφαλάς αυτών. **19** Το θυσιαστηρίων αυτών, επί πάντα υψηλόν λόφου, επί αργύριον αυτών θέλουσι ρίψει εις τας δούνις, και το πάσας τας κορυφάς των ορέων και υποκάτω παντός χρυσίον αυτών θέλει είσθαι ως ακαθαρσία· το αργύριον δένδρον πρασίνου και υποκάτω πάσης δασυφύλλου αυτών και το χρυσίον αυτών δεν θέλουσι δυνηθή δρυός, το τόπον όπου προσέφερον οσμήν ευωδίας να λυτρώσωσιν αυτούς εν τη ημέρα της οργής του εις πάντα τα ξόανα αυτών. **14** Και θέλω εκτείνει την Κυρίου δεν θέλουσι χορτάσει τας ψυχάς αυτών και χείρα μου επ' αυτούς και καταστήσει έρημον την γην, δεν θέλουσι γεμίσει τας κοιλαίς αυτών, διότι έγινε ερημοτέραν μάλιστα παρά την έρημον Διβλαθά, εις το πρόσκομμα της ανομίας αυτών. **20** Επειδή την πάσας αυτών τας κατοικήσεις και θέλουσι γνωρίσει ότι δόξαν του στολισμού αυτών, μετεχειρίσθησαν αυτήν εις υπερηφανίαν και έκαμπον εξ αυτής τας εικόνας των βδελυγμάτων αυτών, τα μισητά αυτών διά τούτο εγώ καθιστώ αυτήν εις αυτούς ακαθαρσίαν. **21** Και θέλω παραδώσει αυτήν εις χείρας αλλοτρίων διάρπαγμα και εις τους ασεβείς της γης λάφυρον, και θέλουσι βεβηλώσει αυτήν. **22** Και θέλω αποστρέψει το πρόσωπόν μου απ' αυτών, και θέλουσι βεβηλώσει το άδυτόν μου· και οι λεηλάται θέλουσιν ειβή εις αυτό και βεβηλώσει αυτό. **23** Κάμε άλυσον, διότι η γη είναι πλήρης από κρίσεων αιμάτων και η πόλις πλήρης καταδυναστείας, **24** Διά τούτο θέλω φέρει τους κακίστους των ιεθών και θέλουσι κληρονομήσει τας οικίας αυτών· και θέλω καταβάλει την έπαρσιν των ισχυρών· και τα άγια αυτών θέλουσι βεβηλωθή. **25** Όλεθρος επέρχεται· και θέλουσι ζητήσει ειρήνην και δεν θέλει υπάρχει. **26** Συμφορά επί συμφοράν θέλει έρχεσθαι και αγγελία θέλει φθάνει επ' αγγελίαν τότε θέλουσι ζητήσει παρά προφήτου όρασιν· και θέλει χαθή ο νόμος από του ιερέως και η βουλή από των πρεσβυτέρων. **27** Ο βασιλεύς θέλει πενθήσει και ο ἄρχων θέλει ενδυθή αφανισμόν και αι χείρες του λαού της γης θέλουσι παραλυθή· κατά τας οδούς αυτών θέλω κάμει εις αυτούς και κατά τας κρίσεις αυτών θέλω αιτούς, και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο πατάσσων. **10** Ιδού, η ημέρα, ιδού, ήλθεν η πρώτα εφάνη· η ράβδος ήνθησεν η υπερηφανία εβλαστήσεων. **11** Η βία ηυξήνθη εις ράβδον ανομίας· ουδείς εξ αυτών θέλει μείνει ούτε εκ του πλήθους αυτών ούτε εκ των θορυβούντων εξ αυτών· και δεν θέλει υπάρχει ο πενθών δι' αυτούς. **12** Ο καιρός ήλθεν, η ημέρα επλησίασεν· ας μη χαίρη ο αγοράζων και ας μη θρηνή ο πωλών, διότι είναι οργή επί παν το πλήθος αυτής. **13** Διότι ο πωλητής δεν θέλει επιστρέψει εις το πωληθέν, αν και ευρίσκηται έτι μεταξύ των ζώντων· επειδή η όρασις η περί παντός του πλήθους αυτών δεν θέλει στραφή οπίσω· και ουδείς θέλει στερεώσει εαυτόν, του οποίου η ζωή είναι εν τη ανομία αυτού. **14** Εσάλπισαν εν σάλπιγγι και ητοιμάσθησαν τα πάντα· πλην ουδείς υπάγει εις τον πόλεμον, διότι η οργή μου είναι επί παν το πλήθος αυτής. **15** Η μάχαιρα είναι έξωθεν και ο λοιμός και η πείνα έσωθεν· ο εν τω

αγρώ θέλει τελευτήσει εν μαχαίρᾳ, τον δε εν τη πόλει, και πάντα τα γόνατα θέλουσι ρεύσει ως ύδωρ. **18** Και συντελέσει την οργήν μου επ' αυτούς. **13** Και θέλετε θέλουσι περιζωσθή σάκκον και φρίκη θέλει καλύψει γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν οι τραυματίαι αυτούς και αισχύνη θέλει είσθαι επί πάντα τα πρόσωπα αυτών κήνται μεταξύ των ξοάνων αυτών κύκλων των και φαλάκρωμα επί πάσας τας κεφαλάς αυτών. **19** Το θυσιαστηρίων αυτών, επί πάντα υψηλόν λόφου, επί αργύριον αυτών θέλουσι ρίψει εις τας δούνις, και το πάσας τας κορυφάς των ορέων και υποκάτω παντός χρυσίον αυτών θέλει είσθαι ως ακαθαρσία· το αργύριον δένδρον πρασίνου και υποκάτω πάσης δασυφύλλου αυτών και το χρυσίον αυτών δεν θέλουσι δυνηθή δρυός, το τόπον όπου προσέφερον οσμήν ευωδίας να λυτρώσωσιν αυτούς εν τη ημέρα της οργής του εις πάντα τα ξόανα αυτών. **14** Και θέλω εκτείνει την Κυρίου δεν θέλουσι χορτάσει τας ψυχάς αυτών και χείρα μου επ' αυτούς και καταστήσει έρημον την γην, δεν θέλουσι γεμίσει τας κοιλαίς αυτών, διότι έγινε ερημοτέραν μάλιστα παρά την έρημον Διβλαθά, εις το πρόσκομμα της ανομίας αυτών. **20** Επειδή την πάσας αυτών τας κατοικήσεις και θέλουσι γνωρίσει ότι δόξαν του στολισμού αυτών, μετεχειρίσθησαν αυτήν εις υπερηφανίαν και έκαμπον εξ αυτής τας εικόνας των βδελυγμάτων αυτών, τα μισητά αυτών διά τούτο εγώ καθιστώ αυτήν εις αυτούς ακαθαρσίαν. **21** Και θέλω παραδώσει αυτήν εις χείρας αλλοτρίων διάρπαγμα και εις τους ασεβείς της γης λάφυρον, και θέλουσι βεβηλώσει αυτήν. **22** Και θέλω αποστρέψει το πρόσωπόν μου απ' αυτών, και θέλουσι βεβηλώσει το άδυτόν μου· και οι λεηλάται θέλουσιν ειβή εις αυτό και βεβηλώσει αυτό. **23** Κάμε άλυσον, διότι η γη είναι πλήρης από κρίσεων αιμάτων και η πόλις πλήρης καταδυναστείας, **24** Διά τούτο θέλω φέρει τους κακίστους των ιεθών και θέλουσι κληρονομήσει τας οικίας αυτών· και θέλω καταβάλει την έπαρσιν των ισχυρών· και τα άγια αυτών θέλουσι βεβηλωθή. **25** Όλεθρος επέρχεται· και θέλουσι ζητήσει ειρήνην και δεν θέλει υπάρχει. **26** Συμφορά επί συμφοράν θέλει έρχεσθαι και αγγελία θέλει φθάνει επ' αγγελίαν τότε θέλουσι ζητήσει παρά προφήτου όρασιν· και θέλει χαθή ο νόμος από του ιερέως και η βουλή από των πρεσβυτέρων. **27** Ο βασιλεύς θέλει πενθήσει και ο ἄρχων θέλει ενδυθή αφανισμόν και αι χείρες του λαού της γης θέλουσι παραλυθή· κατά τας οδούς αυτών θέλω κάμει εις αυτούς, και κατά τας κρίσεις αυτών θέλω αιτούς, και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο πατάσσων. **10** Ιδού, η ημέρα, ιδού, ήλθεν η πρώτα εφάνη· η ράβδος ήνθησεν η υπερηφανία εβλαστήσεων. **11** Η βία ηυξήνθη εις ράβδον ανομίας· ουδείς εξ αυτών θέλει μείνει ούτε εκ του πλήθους αυτών ούτε εκ των θορυβούντων εξ αυτών· και δεν θέλει υπάρχει ο πενθών δι' αυτούς. **12** Ο καιρός ήλθεν, η ημέρα επλησίασεν· ας μη χαίρη ο αγοράζων και ας μη θρηνηθή ο πωλών, διότι είναι οργή επί παν το πλήθος αυτής. **13** Διότι ο πωλητής δεν θέλει επιστρέψει εις το πωληθέν, αν και ευρίσκηται έτι μεταξύ των ζώντων· επειδή η όρασις η περί παντός του πλήθους αυτών δεν θέλει στραφή οπίσω· και ουδείς θέλει στερεώσει εαυτόν, του οποίου η ζωή είναι εν τη ανομία αυτού. **14** Εσάλπισαν εν σάλπιγγι και ητοιμάσθησαν τα πάντα· πλην ουδείς υπάγει εις τον πόλεμον, διότι η οργή μου είναι επί παν το πλήθος αυτής. **15** Η μάχαιρα είναι έξωθεν και ο λοιμός και η πείνα έσωθεν· ο εν τω

την οδόν την προς βορράν. Και ύψωσα τους οφθαλμούς μου προς την οδόν την προς βορράν και ιδού, κατά το βόρειον μέρος εν τη πύλῃ του θυσιαστηρίου το είδωλον τούτο της ζηλοτυπίας κατά την είσοδον. **6** Τότε είπε προς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, βλέπεις σι τι κάμνουσιν ούτοι; τα μεγάλα βδελύγματα, τα οποία ο οίκος Ισραήλ κάμνει εδώ, διά να απομακρυνθώ από των αγίων μου; πλην στρέψον ἐτι, θέλεις ιδεί μεγαλήτερα βδελύγματα. **7** Και με ἔφερεν εἰς την πύλην της αὐλῆς· και εἰδὼν και ιδού, μία οπή στην τοιχώ. **8** Και είπε προς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, σκάψον τώρα εν τω τοιχώ· και ἔκαψα εν τω τοιχώ και ιδού, μία θύρα. **9** Και είπε προς εμέ, Είσελθε και ιδέ τα πονηρά βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουσιν εδώ. **10** Και εισήλθον και εἰδὸν· και ιδού, παν ομοίωμα ερπετών και βδελυκτών ζώων και πάντα τα είδωλα του οίκου Ισραήλ, εζωγραφημένα επὶ τον τοίχον κύκλω κύκλω. **11** Και ίσταντο ἐμπροσθεν αυτῶν εβδομίκοντα ἀνδρες εκ των πρεσβυτέρων του οίκου Ισραήλ· εν μέσῳ δε αυτῶν ίστατο Ιαζανίας ο υἱός του Σαφάν· και εκράτει ἔκαστος εν τη χειρὶ αυτού το θυμιατήριον αυτού· και ανέβαινε πυκνόν νέφος θυμιάματος. **12** Και είπε προς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, εἰδὲς τι κάμνουσιν εν τω σκότει οι πρεσβύτεροι του οίκου Ισραήλ, ἔκαστος εν τω κρυπτώ οικήματι των εικόνων αυτούν; διότι είπον, Ο Κύριος δεν μας βλέπει ο Κύριος εγκατέλιπε την γην. **13** Και είπε προς εμέ, Στρέψον ἐτι· θέλεις ιδεί μεγαλήτερα βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουσι. **14** Και με ἔφερεν εἰς τα πρόθυρα της πύλης του οίκου του Κυρίου της προς βορράν, και ιδού, εκεὶ εκάθηντο γυναίκες θρηνούσαι τον θαμμού·. **15** Και είπε προς εμέ, Εἰδὲς, νιέ ανθρώπου; Στρέψον ἐτι· θέλεις ιδεί μεγαλήτερα βδελύγματα παρά ταύτα. **16** Και με εισήγαγεν εἰς την εσωτέραν αυλήν του οίκου του Κυρίου· και ιδού, εν τη θύρᾳ του ναού του Κυρίου, μεταξὺ της στοάς και του θυσιαστηρίου, περίπου είκοσιπέντε ἀνδρες με τα νώτα αυτών προς τον ναόν του Κυρίου και τα πρόσωπα αυτών προς ανατολάς, και προσεκύνουν τον ἡλιον κατά ανατολάς. **17** Και είπε προς εμέ, εἰδὲς, νιέ ανθρώπου; Μικρόν είναι τούτο εἰς τον οίκον Ιούδα, να κάμνωσι τα βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουσιν ενταύθα; ὥστε εγέμισαν την γην από καταδυναστείας και εξέκλιναν διά να με παροργίσωσι και ιδού, βάλλουσι τον κλάδον εις τους μυκτήρας αυτών. **18** Και εγώ λοιπόν θέλω φερθή μετ' οργής ο οφθαλμός μου δεν θέλει φεισθή ουδέ θέλω ελεήσει και οταν κράξωσιν εις τα ώτα μου μετά φωνῆς μεγάλης, δεν θέλω εισακούσει αυτούς.

προς τον ἄνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά, τον ἔχοντα εν τη οσφυΐ αυτού το καλαμάριον του γραμματέως· **4** και είπε Κύριος προς αυτόν, Δίελθε διά της πόλεως, διά της Ιερουσαλήμ, και κάμε σημείον επὶ των μετώπων των ανδρών, των στεναζόντων και βοώντων διά πάντα τα βδελύγματα τα γινόμενα εν μέσω αυτής. **5** Προς δε τους ἄλλους είπεν, ακούσοντος εμού, Διέλθετε κατόπιν αυτού διά της πόλεως και πατάξατε· ας μη φεισθῇ ο οφθαλμός σας και μη ελεήσῃς· **6** γέροντας, νέους και παρθένους και νήπια και γυναίκας, φονεύσατε μέχρις εξαλείφεως· εἰς πάντα οώμως ἀνθρωπον εφ' ου είναι το σημείον μη πλησιάστε· και αρχίσατε από τον αγιαστήριον μου. Και ἤρχισαν από των ανδρών των πρεσβυτέρων των ἔμπροσθεν του οίκου. **7** Και είπε προς αυτούς, Μιάνατε τον οίκον και γεμίσατε τας αυλάς από τραυματιών εξέλθετε. Και εξήλθον και επάταξαν εν τη πόλει. **8** Ενώ δε ούτοι επάτασσον αυτούς, εναπολειφθείς εγώ ἔπεσον επὶ πρόσωπόν μου και ανεβόησα και είπα, Οίμοι, Κύριε Θεέ· σε εξαλείψεις ἀπαν το υπόλοιπον του Ισραήλ, εκχέων την οργήν σου επὶ την Ιερουσαλήμ; **9** Και είπε προς εμέ, Η ανομία του οίκου Ισραήλ και Ιούδα υπερεμεγαλύνθη σφόδρα και η γη είναι πλήρης αιμάτων· και πόλις πλήρης διαφθοράς διότι λέγουσιν, Ο Κύριος εγκατέλιπε την γην, και, Ο Κύριος δεν βλέπει. **10** Και εγώ λοιπόν δεν θέλει φεισθή ο οφθαλμός μου και δεν θέλω ελεήσει· κατά της κεφαλής αυτών θέλω ανταποδώσει τας οδούς αυτών. **11** Και ιδού, ο ανήρ ο ενδεδυμένος τα λινά, ο ἔχων εν τη οσφυΐ αυτού το καλαμάριον, ἔφερεν απόκρισιν, λέγων, Ἐκαμον καθώς προσέταξας εις εμέ.

10 Ἐπειτα είδον και ιδού, εν τω στερεώματι τω ἀνώθεν της κεφαλής των χερουβείμ εφαίνετο υπεράνω αυτών ως λίθος σάπφειρος, κατά την θέαν ομοιώματος θρόνου. **2** Και ελάλησε προς τον ἄνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά και είπεν, Είσελθε μεταξύ των τροχών, υποκάτω των χερουβείμ, και γέμισον την κείρα σου ἀνθρακας πυρός εκ μέσου των χερουβείμ και διασκόρπισον αυτούς επὶ την πόλιν. Και εισήλθεν ενώπιον μου. **3** Τα δε χερουβείμ ίσταντο εν δεξιοίς του οίκου, ότε εισήρχετο ο ανήρ και η νεφέλη εγέμισε την εσωτέραν αυλήν. **4** Και η δόξα του Κυρίου υψώθη ἀνώθεν των χερουβείμ κατά το κατώφλιον του οίκου και ενέπλησε τον οίκον η νεφέλη και η αυλή ενεπλήσθη από της λάμψεως της δόξης του Κυρίου. **5** Και ο ἥχος των πτερύγων των χερουβείμ ηκούσετο ἔως της εξωτεράς αυλής· ως ουνά την Παντοδικίαν θεούς απόταν λαλή-

9 Και ἐκραζεν εις τα ὡτα μου μετα φωνής μεγάλης λέγων, Ας πλησιάσωσιν οι τεταγμένοι κατά της πόλεως, ἔκαστος ἔχων το ὄπλον αυτού της εξοιλοθρεύσεως εν τη χειρί αυτού. **2** Και ιδού, εξ ἀνδρες ἥρχοντο από της οδού της υψηλοτέρας πύλης της βλεπούσης προς βορράν, ἔκαστος ἔχων εν τη χειρί αυτού ὄπλον καταστρημόυσ· και εν τα μέσω αυτών εις ἀνθρώπους ενδεδυμένους λινά με γραμματέως καλαμάριον εν τη οσφύΐ αυτού και εισελθόντες εσταθήσαν πλησίον του χαλκίνου θυσιαστηρίου. **3** Και η δόξα του Θεού του Ισραήλ ανέβη επάνωθεν των χερουβέων, επάνωθεν των οποίων ἦτο, εις το κατώφλιον του οίκουν καὶ εφώνησε

6 Και ὅτε προσέταξε τον ἄνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά, λέγων, Λάβε πυρ εκ μέσου των τροχών, εκ μέσου των χερουβέων, τότε ισήμηθε και εστάθη πλησίον των τροχών. **7** Και εν χερούβ έξετεινε την χείρα αυτού εκ μέσου των χερουβέων, προς το πυρ το εν τα μέσω των χερουβέων, και ἐλαβεν εκ τούτου και ἔθεσεν εις τας χειράς του ενδεδυμένου τα λινά· ο δέ ἐλαβεν αυτό και εξῆλθεν. **8** Εφαίνετο δε ομοίωμα χειρός ανθρώπου εις τα χερουβέων υπό τας πτέρυγας αυτών. **9** Και είδον και ιδού, τέσσαρες τροχοί πλησίον των χερουβέων, εις τροχός πλησίον ενός χερούβ και εις τροχός πλησίον ἄλλον χερούβ, και η θέα των τροχών ἦτο ως ὄψις βηρύλλου

λίθου. **10** Περί δε της θέας αυτών, και οι τέσσαρες εκβάλει εκ μέσου αυτής. **8** Την μάχαιραν εφοβήθητε είχον το αυτό ομοίωμα, ως εάν ήτο τροχός εν μέσω και μάχαιραν θέλω φέρει εφ' υμάς, λέγει Κύριος ο Θεός, τροχού. **11** Ενώ εβάδιζον, επορεύοντο κατά τα τέσσαρα **9** Και θέλω σας εκβάλει εκ μέσου αυτής και θέλω σας αυτών πλάγια: δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον, αλλ' παραδώσει εις χείρας αλλοφύλων και θέλω εκτελέσει εις οντινα τόπον ο πρώτος απευθύνετο, ηκολούθουν εφ' υμάς κρίσεις. **10** Υπό ρομφαίας θέλετε πέσει εν τοις αυτόν οι άλλοι δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον. **12** Όλον δε το σώμα αυτών και τα νώτα αυτών και αι χείρες δότι εγώ είμαι ο Κύριος. **11** Η πόλις αύτη δεν θέλει είσθαι αυτών και αι πέτρυγες αυτών και οι τροχοί, οι τέσσαρες εις εσάς ο λέβης ουδέ σεις θέλετε είσθαι εν μέσω αυτής αυτών τροχοί, ήσαν κύκλω πλήρεις οφθαλμών. **13** το κρέας εν τοις ορίοις του Ισραήλ θέλω σας κρίνει **12** Περί δε των τροχών, ούτοι εκαλούντο, ακούντος εμού, και θέλετε γνωρίσει ούτι εγώ είμαι ο Κύριος διότι δεν Γαλάγ. **14** Και έκαστον είχε τέσσαρα πρόσωπα: το περιπατήσατε εν τοις διατάγμασι μου ουδέ εξετελέσατε πρόσωπον του ενός πρόσωπον χερούβ, και το πρόσωπον τας κρίσεις μου, αλλ' επράξατε κατά τας κρίσεις των του δευτέρου πρόσωπον ανθρώπου, και του τρίτου εθνών των κύκλων υμών. **13** Ενώ δ' εγώ προεφήτευον, πρόσωπον λέοντος, και του τετάρτου πρόσωπον αετού, απέθανεν ο Φελατίας ο νιός του Βεναά. Τότε ἐπεσον επί **15** Και τα χερούβειμ υψώθησαν τούτο είναι το ζών, το πρόσωπόν μου και ανεβόησα μετά φωνής μεγάλης και οποίον είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ. **16** Και ότε τα είπα, Οίμοι, Κύριε Θεέ συντέλειαν θέλεις να κάμης συ χερούβειμ επορεύοντο, επορεύοντο οι τροχοί πλησίον του υπολοίπου του Ισραήλ; **14** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου αυτών και ότε τα χερούβειμ ύψωντον τας πτέρυγας αυτών προς εμέ, λέγων, **15** Υιέ ανθρώπου, οι αδελφοί σου, οι διά να ανυψώθωσαν από της γης, και αυτοί οι τροχοί αδελφοί σου, οι ἀνδρες της συγγενείας σου, και σύμπας δεν εξέκλινον από πλησίον αυτών. **17** Ότε δε ίσταντο, ο οίκος Ισραήλ, είναι εκείνοι προς τους οποίους είπον και εκείνοι ίσταντο και ότε ανυψούντο, και εκείνοι οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, Απομακρύνθητε από ανυψούντο μετ' αυτών διότι το πνεύμα των ζώων ήτο του Κυρίου εις ημάς εδόθη αύτη η γη διά κληρονομίαν. εν αυτοίς. **18** Και η δόξα του Κυρίου εξήλθεν από του **16** Διά τούτο ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Αν και κατωφλίου του οίκου και εστάθη επί των χερούβειμ. απέρριψα αυτούς μακράν μεταξύ των εθνών, αν και **19** Και τα χερούβειμ ύψωσαν τας πτέρυγας αυτών και διεκόρπισα αυτούς εις τους τόπους, θέλω είσθαι όμως ανυψώθησαν από της γης ενώπιον μου ότε εξήλθον, εις αυτούς ως μικρόν αγιαστήριον, εν τοις τόποις όπου ήσαν και οι τροχοί πλησίον αυτών: και εστάθησαν εν τη υπάγωσα. **17** Διά τούτο ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: θύρα της ανατολικής πύλης του οίκου του Κυρίου και η Και θέλω σας συναθροίσει από των λαών και θέλω δόξα του Θεού του Ισραήλ ήτο επ' αυτών υπεράνωθεν. **18** Και θέλω σας συνάξει εκ των τόπων όπου ήσθε διεσκορπισμένοι και θέλω σας δώσει την γην Ισραήλ. **19** Και εθόλντες εκεί θέλουσι σηκωσει απ' αυτής πάντα τα βδελύγματα αυτής και πάντα τα μιαρά αυτής. **19** Και θέλω δώσει πρόσωπα και έκαστον τέσσαρας πτέρυγας και ομοίωμα εις αυτούς καρδίαν μίαν και πνεύμα νέον θέλω βάλει χειρών ανθρώπουν υπό τας πτέρυγας αυτών. **20** Τα εινώνει ανά τέσσαρα πρόσωπα και ομοίωμα εν υμίν· και αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της δε πρόσωπα αυτών ήσαν κατά το ομοίωμα, τα αυτά σαρκός αυτών θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν σαρκίνην, πρόσωπα, τα οποία είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ, η **20** Διά να περιπατώσιν εν τοις διατάγμασι μου και να φυλάττωσι τας κρίσεις μου και να εκτελώσιν αυτάς: και του προσώπου αυτού.

11 Και με ανέλαβε το πνεύμα και με ἔφερεν εις την ανατολικήν πύλην του οίκου του Κυρίου, την βλέπονταν προς ανατολάς: και ιδού, εν τη θύρᾳ της πύλης εικοσιπέντε ἀνδρες, και μεταξύ αυτών είδον τον Ιαζανίαν υιόν του Αζώρ και τον Φελατίαν υιόν του Βεναά, ἀρχοντας του λαού. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ούτοι είναι οι ἀνδρες οι διαλογιζόμενοι αδικίαν και συμβούλευοντες κακήν συμβούλην εις την πόλιν ταῦτην, **3** οι λέγοντες, Δεν είναι πλησίον: ας κτίσωμεν οικίας αύτη η πόλις είναι ο λέβης και ημείς το κρέας. **4** Διά τούτο προφήτευσον εναντίον αυτών, προφήτευσον, νιέ ανθρώπου. **5** Και πνεύμα Κυρίου ἐπεσεν επ' εμέ και μοι είπε, Λάλησον Ούτω λέγει Κύριος: κατά τούτον τον τρόπον ελαλήσατε, οίκος Ισραήλ διότι τα διαβούλια του πνεύματός σας, εγώ εξεύρω αυτά. **6** Επλήθυντε τους πεφονευμένους σας εν τη πόλει ταῦτη, και εγειμίσατε τας οδούς αυτής από πεφονευμένων. **7** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός οι πεφονευμένοι σας, τους οποίους εθέσατε εν μέσω αυτής, ούτοι είναι σας, τους οποίους εθέσατε εν μέσω αυτής, ούτοι είναι ακούντοι: διότι είναι οίκος αποστάτης. **3** Διά τούτο, το κρέας και αύτη η πόλις ο λέβης: σας όμως θέλω

12 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, συ κατοικείς εν μέσω οίκου αποστάτου, οίτινες οφθαλμούς ἔχουσι διά να βλέπωσι, και δεν βλέπουσιν ώτα έχουσι διά να ακούωσι, και δεν ακούντοι: διότι είναι οίκος αποστάτης. **3** Διά τούτο, συ, νιέ ανθρώπου, ετοίμασον εις σεαυτόν αποσκευήν

μετοικισμού, και μετοικίσθητι την ημέραν ενώπιον αυτών· και θέλεις μετοικισθή από του τόπου σου εις άλλον τόπον ενώπιον αυτών· ίσως προσέξωσιν, εις τα Ισραήλ· αλλ' ειπε προς αυτούς, Πλησιάζουσιν αν και ήναι οίκος αποστάτης. **4** Και θέλεις εκφέρει δεν θέλει είσθαι πλέον ουδεμίᾳ όρασις ψευδῆς ουδέ την αποσκευήν σου την ημέραν ενώπιον αυτών, ως μάντευμα κολακευτικόν εν μέσω του οίκου Ισραήλ. **5** αποσκευήν μετοικισμού και συ θέλεις εξέλθει το εσπέρας Διότι εγώ είμαι ο Κύριος· εγώ θέλω λαλήσει και ο λόγος ενώπιον αυτών, ως οι εξερχόμενοι εις μετοικισμόν. **6** τον οποίον θέλω λαλήσει θέλει εκτελεσθή· δεν θέλει Ενώπιον αυτών κάμε διόρυγμα εν τω τοίχω και ἔκφερε πλέον μακρυνθή· διότι εν ταῖς ημέραις υμῶν, οίκος δι' αυτού. **7** Ενώπιον αυτών θέλεις σηκώσει αυτήν αποστάτης, θέλω λαλήσει λόγον και εκτελέσει αυτόν, επ' ὡμῶν, και θέλεις εκφέρει, εποκάταζει· θέλεις λέγει Κύριος ο Θεός. **8** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς σκεπάσει το πρόσωπόν σου και δεν θέλεις ιδεῖ την γῆν· εμέ, λέγων, **9** Υἱέ ανθρώπου, ο οίκος Ισραήλ διότι σε ἔδωκα σημείον εις τον οίκον Ισραήλ. **10** Και λέγουσιν, Η όρασις, την οποία ούτος βλέπει, εκτείνεται έκαμον ως προσετάχθην· ἐφερα ἔξω την αποσκευήν εις ημέρας πολλάς και προφητεύει περὶ χρόνων μακρών. **11** Μου την ημέραν ως αποσκευήν μετοικισμού, και το εσπέρας ἔκαμον εις εμαυτόν διόρυγμα εν τω τοίχω διά θεός· Ουδείς των λόγων μου θέλει πλέον μακρυνθή επ' ὡμῶν, και θέλεις εκφέρει αυτήν ενώ εσκόταζεν, ενώπιον αυτών εστήκωσα αυτήν επ' ὡμῶν. **12** Και το πρωΐ έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **13** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **14** Υἱέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τους προφήτας του Ισραήλ τους προφητεύοντας και ειπέ προς τους προφητεύοντας εξ ιδίας αυτών καρδίας, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαί εις τους προφήτας τους μωρούς, τους περιπατούντας οπίσω του πνεύματος αυτών, και δεν είδον ουδεμίαν όρασιν. **16** Ισραήλ, οι προφήται σου είναι ως αι ἀλόπεκες εν ταις ερήμοις. **17** Δεν ανέβητε εις τας χαλάστρας ουδέ ανεγείρατε τα περιφράγματα υπέρ του οίκου Ισραήλ, διά να σταθήτε εν τη μάχῃ την ημέραν του Κυρίου. **18** Είδον ματαίότητας και μαντείας ψευδεῖς, αἴτινες λέγουσιν, Ο Κύριος λέγει· και ο Κύριος δεν απέστειλεν αυτούς· και ἔκαμον τους ανθρώπους να ελπίζωσιν ότι ο λόγος αυτών ήθελε πληρωθή. **19** Δεν είδετε οράσεις ματαίας και ειλαήσατε μαντείας ψευδεῖς και λέγετε, Ο Κύριος είπεν, ενώ εγώ δεν ελάλησα; **20** Οθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ειλαήσατε ματαίότητας και ειδέτε ψεύδη, διά τούτο, ιδού, εγώ είμαι εναντίον σας, λέγει Κύριος ο Θεός. **21** Και η χειρ μου θέλει είσθαι επί τους προφήτας τους βλέποντας ματαίότητας και μαντεύοντας ψεύδη· δεν θέλουσιν είσθαι εν τη βουλῇ του λαού μου και εν τη καταγραφῇ του οίκου του Ισραήλ δεν θέλουσιν καταγραφή ουδέ θέλουσιν εισέλθει εις γην Ισραήλ, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **22** Επειδή, ναι, επειδή επλάνησαν τον λαόν μου, λέγοντες, Ειρήνη· και δεν υπάρχει ειρήνη· και ο εις ἔκτιξ τοίχον και ιδού, οι ἄλλοι περιήλειψαν αυτόν με πηλὸν αμάλακτον· **23** ειπέ προς τους αὐλέφοντας με πηλὸν αμάλακτον, ότι θέλει πέσει· θέλει γείνει βροχὴ κατακλύζουσα· καὶ σεις, λίθοι χαλάζης, θέλετε πέσει κατ' αυτού και ἀνέμος θυελλώδης θέλει σχίσει αυτόν. **24** Ιδού, δαν το τοίχος πέση, δεν θέλουσιν ειπεί προς εσάς, Που είναι αλοιφή, με την οποίαν ηλείψατε αυτόν; **25** Διά τούτο, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· θέλω εξάπαντος σχίσει αυτόν εν τη οργῇ μου δι' ανέμου θυελλώδους· και εν τω θυμῷ μου θέλει γείνει βροχὴ κατακλύζουσα και εν τη οργῇ μου λίθοι φοιβεράς χαλάζης, διά να καταστρέψωσιν αυτόν. **26** Και θέλω ανατρέψει τον τοίχον, τον οποίον ηλείψατε με πηλὸν αμάλακτον και θέλω κατεδαφίσει αυτόν, και θέλουσιν ανακαλυφθή τα θεμέλια αυτού, και θέλει

πέσει και σεις θέλετε συναπολεσθή εν μέσω αυτού, και οίκου Ισραήλ και εκ των ξένων των παροικούντων εν θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **15** Και θέλω τω Ισραήλ, δόσις απαλλοτριώθηκε απ' εμού και αναβιβάση συντελέσει τον θυμόν μου επί τον τοίχον και επί τους τα είδωλα αυτού εις την καρδίαν αυτού και θέση το αλείφαντας αυτόν με πηλόν αμάλακτον, και θέλω ειπεί πρόσκομμα της ανομίας αυτού έμπροσθεν του προσώπου προς εσάς, Ο τοίχος δεν υπάρχει ουδέ οι αλείφαντες αυτού και έλθη προς τον προφήτην διά να ερωτήσῃ αυτόν, **16** οι προφήται του Ισραήλ, οι προφητεύοντες αυτόν περί εμού, εγώ ο Κύριος θέλω αποκριθή προς περί της ιερουσαλήμ και βλέποντες οράματα ειρήνης αυτόν περί εμού· **8** και θέλω στήσει το πρόσωπόν περί αυτής, και δεν υπάρχει ειρήνη, λέγει Κύριος ο Θεός, μου εναντίον του ανθρώπου εκείνου και θέλω κάμει **17** Και συ, ωντες ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί αυτόν σημείον και παροιμίαν και θέλω εικόνεις αυτόν τας θυγατέρας του λαού σου, τας προφητεύοντάς εξ εκ μέσου του λαού μου· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ιδίας αυτών καρδίας και προφήτευσον κατ' αυτών, **18** είμαι ο Κύριος. **9** Και εάν ο προφήτης πλανηθή και και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ουαί εις εκείνας, λαλήση λόγον, εγώ ο Κύριος επλάνησα το προφήτην αίτινες συρράπτουσι προσκεφάλαια διά πάντα αγκώνα εκείνον· και θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτόν και χειρός και κάμνουνται καλύπτρας επί την κεφαλήν πάσσης εξολοθρεύει αυτόν εκ μέσου του λαού μου Ισραήλ. ηλικίας, διά να δελεάζωσι ψυχάς. Τας ψυχάς του λαού **10** Και θέλουνται λάβει την ποινή της ανομίας αυτών· μου δελεάζετε και θέλετε σώσει τας εαυτών ψυχάς; η ποινή του προφήτου θέλει είσθαι ως η ποινή του **19** Και θέλετε με βεβηλόνει μεταξύ του λαού μου διά ερωτώντος; **11** διά να μη αποπλανάται πλέον ο οίκος μίαν δράκα κριθής και διά κομμάτια ἀρτου, ώστε να Ισραήλ απ' εμού, και να μη μιανώνται πλέον με πάσας θανατόντης ψυχάς αίτινες δεν ἐπρεπε να αποθάνωσι, τας παραβάσεις αυτών, αλλά να ήναι λαός μου και εγώ και να σώζητε ψυχάς αίτινες δεν ἐπρεπε να ζώσι, να ήματε Θεός αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **12** Και ἔγεινε ψευδόμεναι προς τον λαόν μου, τον ακούοντα ψεύδην; λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **13** Υιέ ανθρώπου, όταν **20** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ γη τις αμαρτήση εις εμέ με παράβασιν βαρείαν, τότε είμαι εναντίον εις τα προσκεφάλαιά σας, με τα οποία θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτήν και συντρίψει το δελεάζετε τας ψυχάς, διά να πετώσι προς εσάς, και υποστήριγμα του ἀρτου αυτής, και θέλω εξαποστείλει θέλω διαφρήζει αυτά από των βραχιόνων σας, και θέλω την πείναν εναντίον αυτής και εικόνεις άνθρωπον και αφήσει τας ψυχάς να φύγωσι, τας ψυχάς τας οποίας κτήνος απ' αυτής. **14** και εάν οι τρεις ούτοι ἄνδρες, σεις δελεάζετε διά να πετώσι προς εσάς. **21** Και θέλω Νώε, Δανιηλ και Ιώβ, ήσαν εν μέσω αυτής, μόνοι ούτοι διαφρήζει τας καλύπτρας σας και ελευθερώσει τον λαόν ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην μου εκ της χειρός σας, και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον εις αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Και εάν ήθελον επιφέρει την χείρα σας διά να δελεάζωνται· και θέλετε γνωρίσει κατά της γης θηρία κακά και ἐφθειρον αυτήν, ώστε να ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **22** Διότι με τα ψεύδη εθλίψατε την καρδίαν του δικαίουν, τον οποίον εγώ δεν ελύπτησα εξ αιτίας των θηρίων, **16** και οι τρεις ούτοι ἄνδρες και ενισχύσατε τας χειράς του κακούργου, ώστε να μη ευρίσκοντο εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, επιστρέψη από της οδού αυτού της πονηράς, διά να δεν ήθελον σώσει ούτε υιούς ούτε θυγατέρας μόνοι σώσω την ζωήν αυτού. **23** Διά τούτο δεν θέλετε ιδεί ούτοι ήθελον σωθή, η δε γη ήθελεν αφανισθή. **17** Η και πλέον ματαιώθητα και δεν θέλετε μαντεύεσι μαντείας· εάν ήθελον επιφέρει ρομφαίαν επί την γην εκείνην και και θέλετε γνωρίσει έτι εγώ είμαι ο Κύριος.

14 Και ήλθον προς εμέ τινές εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ και εκάθησαν έμπροσθεν μου. **2** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **3** Υιέ ανθρώπου, οι ἄνδρες ούτοι ανεβίβασαν τα είδωλα αυτών εις τας καρδίας αυτών και έθεσαν το πρόσκομμα της ανομίας αυτών έμπροσθεν του προσώπου αυτών ήθελον εκζητηθή τωδότι παρ' αυτών; **4** Διά τούτο λάλησον προς αυτούς και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· εις πάντα ἄνθρωπον εκ του οίκου Ισραήλ, δόσις αναβιβάση τα είδωλα αυτού εις την καρδίαν αυτού και θέση το πρόσκομμα της ανομίας αυτού έμπροσθεν του προσώπου αυτού και έλθη προς τον προφήτην, εγώ ο Κύριος θέλω αποκριθή προς αυτόν ερχόμενον, κατά το πλήθος των ειδώλων αυτού· **5** διά να πιάσω τον οίκον Ισραήλ από της καρδίας αυτών, επειδή πάντες απηλλοτριώθησαν απ' εμού διά των ειδώλων αυτών. **6** Διά τούτο ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Μετανοήσατε και επιστρέψατε από των ειδώλων σας και αποστρέψατε τα πρόσωπά σας από πάντων των βδελυγμάτων σας. **7** Διότι εις πάντα ἄνθρωπον εκ του

απ' αυτής ἄνθρωπον και της πλανηθήσει την ποινή της ανομίας αυτής· **8** και εάν οι τρεις ούτοι ἄνδρες ευρίσκονται εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει ούτε υιούς ούτε θυγατέρας μόνοι ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην αυτών. **21** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Πόσω μάλλον λοιπόν, όταν εξαποστείλω τας τέσσαρας δεινάς κρίσεις μου επί της ιερουσαλήμ, την ρομφαίαν και την πείναν και τα κακά θηρία και το θανατικόν, ώστε να εκκόψω απ' αυτής ἄνθρωπον και κτήνος; **22** Πληγή ιδού, θέλουσι μένειν αυτή λείψανα τινά, διασεωμένοι τινές, υιοί και θυγατέρες ιδού, ούτοι θέλουσιν εξέλθει προς εσάς και θέλετε ιδεί τας οδούς αυτών και τας πράξεις αυτών· και θέλετε παρηγορηθή διά τα κακά, τα οποία επέφερα επί την ιερουσαλήμ, διά πάντα ούσα επέφερε επ' αυτήν. **23** Και ούτοι θέλουσι σας παρηγορήσει, όταν ίδητε τας οδούς αυτών και τας πράξεις αυτών· και θέλετε

γνωρίσει ότι εγώ δεν έκαμον χωρίς αιτίας πάντα όσα έκαμον εν αυτή, λέγει Κύριος ο Θεός.

15 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱὲ ανθρώπου, τι ἡθελεν είσθαι το ἔνδον της αμπέλου προς παν ἄλλο ξύλον, τα κλήματα προς παν ὅ, τι είναι εν τοις ξύλοις του δρυμού; **3** Ἡθελον λάβει απ' αυτής ξύλον διὰ να μεταχειρισθώσιν εις εργασίαν; ή Ἡθελον λάβει απ' αυτής πάσσαλον, διὰ να κρεμάσωσιν εις αυτόν σκεύος τι; **4** Ιδού, ρίπτεται εις το πυρ διὰ να καταναλωθῇ το πυρ κατατρώγει και τα δύο ἄκρα αυτοῦ και το μέσον αυτοῦ κατακαίεται. θέλει είσθαι χρήσιμον εις εργασίαν; **5** Ιδού, ότε ἵτο ακέραιον, δεν ερχοτίσμενεν εις εργασίαν πόσον ολιγώτερον θέλει είσθαι χρήσιμον εις εργασίαν, αφού το πυρ κατέφαγεν αυτό και εκάπι; **6** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Καθώς είναι το ξύλον της αμπέλου εν τοις ξύλοις του δρυμού, το οποίον παρέδωκα εις το πυρ διὰ να καταναλωθῇ, ούτω θέλω παραδώσει τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ. **7** Και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον αυτών· εκ του πυρός θέλουσιν εξέλθει και το πυρ θέλει καταφάγει αυτούς· και όταν στήσω το πρόσωπό μου εναντίον αυτών, θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Και θέλω παραδώσει την γην εις αφανισμόν, διότι έγειναν παραβάται, λέγει Κύριος ο Θεός.

16 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱὲ ανθρώπου, κάμε την Ιερουσαλήμ γνωρίστα βδελύγματα αυτής, **3** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την Ιερουσαλήμ· Η ρίζα σου και η γέννησίς σου είναι εικ της γης των Χαναναίων· ο πατήρ σου Αμορραίος και η μήτηρ σου Χετταία. **4** Εἰς δε την γέννησίν σου, καθ' ην ημέραν εγεννήθης, ο ομφαλός σου δεν εκόπη και εν ύδατι δεν ελούσθης, διά να καθαρισθής, και με ἀλας δεν ηλατίσθης και εν σπαργάνοις δεν εσταργανώθης. **5** Οφθαλμός δεν σε εφείσθη, διά να κάμη εις σε τι εκ τούτων, ώστε να σε σπλαγχνισθῇ ἀλλ' ἵσο απερριμμένη εις το πρόσωπον της πεδιάδος, εν τη αποστροφῇ της ψυχῆς σου, καθ' ην ημέραν εγεννήθης. **6** Και ότε διέβην από πλησίον σου και σε είδον κυλιομένην εν τω αίματί σου, είπα προς σε ευρισκομένην εν τω αίματί σου, Ζήθι· ναι, είπα προς σε ευρισκομένην εν τω αίματί σου, Ζήθι. **7** Και σε ἔκαμον μυριοπλάσιον, ως την χλόην του αγρού, και ηυξήνθης και εμεγαλύνθης και ἐφθασας εις το ἄκρον της ὠραίοτητος οι μαστοί σου εμφράγθησαν και αι τρίγες σου ανεψύνθαν ἵσο όμως γυμνή και ασκέπαστος. **8** Και ότε διέβην από πλησίον σου και σε είδον, ιδού, η ηλικία σου ἵτο ηλικία ἑρώως· και απλώσας το κράσπεδόν μου επί σε, εσκέπασα την ασχημοσύνην σου· και ώμοσα προς σε και εισήλθον εις συνθήκην μετά σου, λέγει Κύριος ο Θεός, και ἔγεινες εμού. **9** Και σε ἔλουσα εν ύδατι και απέπλυνα το αίμα σου από σου και σε ἔχρισα εν ελαίω. **10** Και σε ενέδυσα κεντητά και σε υπέδησα με σανδάλια υακίνθινα και σε περιέζωσα με βύσσον και σε εφόρεσα μεταξωτά. **11** Και σε εστόλισα με στολίδια και περιέθεσα εις τας χειράς σου βραχιόλια και περιδέραιον επί τον τράχηλόν σου. **12** Και ἔβαλον ἔρρινα εις τους μυκτήράς σου και ενώπια εις τα ὡτα σου και στέφανον δόξης επί την κεφαλήν

σου. **13** Και εστολίσθης με χρυσίον και αργύριον, και τα ὑμάτια σου ἱσαν βύσσινα και μεταξωτά και κεντητά· σεμίδαλιν και μέλι και ἐλαῖον ἔτρωγες· και ἔγεινες ὠράια σφόδρα και ευημέρησας μέχρι βασιλείας. **14** Και εξήλθεν η φήμη σου μεταξύ των εθνών διά το κάλλος σου· διότι ἵτο τέλειον διά του στολισμού μου, τον οποίον έθεσα επί σε, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Συ όμως εθαρρεύθης εις το κάλλος σου, και επορνεύθης διά την φήμην σου και εξέχεας την πορνείαν σου εις πάντα διαβάτην, γινομένη αυτού. **16** Και ἐλαβες εκ των ὑματίαν σου και εστόλισας τους υψηλούς σου τόπους με ποικίλα χρώματα και εξεπονεύθης απ' αυτών· τοιαύτα δεν ἔγειναν ουδέ θέλουστα γείνει. **17** Και ἐλαβες τα σκεύη της λαμπρότητός σου, τα εκ του χρυσίου μου και τα εκ του αργυρίου μου, τα οποία ἔδωκα εις σε, και ἐκαμες εις σεαυτήν εικόνας αρσενικάς και εξεπορνεύθης με αυτάς· **18** και ἐλαβες τα κεντητά σου ὑμάτια και εσκέπασας αυτάς και ἔθεας ἐμπροσθεν αυτών το ἔλαιόν μου και το θυμίαμά μου. **19** Και τον ἄρτον μου, τον οποίον ἔδωκα εις σε, την σεμίδαλιν και το ἔλαιον και το μέλι, με τα οποία σε ἔτρεφον, θέθεσας και ταύτα ἐμπροσθεν αυτών εις οσμήν ευωδίας· ούτως ἔγεινε, λέγει Κύριος ο Θεός. **20** Και ἐλαβες τους υιούς σου και τας θυγατέρας σου, τας οποίας εγέννησας εις εμέ, και ταύτα εθυσίασας εις αυτάς, διά να αναλωθώσιν εν τω πυρί μικρόν ἔργον των πορνεύσεων σου ἵτο τούτο, **21** ότι ἐσφαξας τα τέκνα σου και παρέδωκας αυτά διά να διαβιβάσωνταν αυτά διά του πυρός εις τιμὴν αυτών; **22** Και εν πάσι τοις βδελύγμασι σου και τας πορνείασι σου δεν ενεθυμήθης ταις ημέρας της νεότητός σου, ότε ήσο γυμνή και ασκέπαστος, κυλιομένη εν τω αίματί σου. **23** Και μετά πάσας τας κακίας σου, Ουάι, ουαί εις σε, λέγει Κύριος ο Θεός, **24** ἐκτίσας και εις σεαυτήν οίκημα πορνικόν και ἐκαμες εις σεαυτήν πορνοστάσιον εν πάσῃ πλατείᾳ. **25** Εἰς πάσαν αρχήν οδού ακοδόμησας το πορνοστάσιόν σου και ἐκαμες το κάλλος σου βδελυκτόν και ἤνοιξας τους πόδας σου εις πάντα διαβάτην, και επλήθυνας την πορνείαν σου. **26** Και εξεπορνεύθης με τους Αιγυπτίους τους πλησιοχώρους σου, τους μεγαλοσάρκους· και επολλαπλασίασας την πορνείαν σου, διά να με παροργίση. **27** Ιδού λοιπόν, εξήπλωσα την χείρα μου επί σε, και αφήρεσα τα νενομισμένα σου, και σε παρέδωκα εις την θέλησιν εκείνων αίτινες σε ειμίσουν, των θυγατέρων των Φιλισταίων, αίτινες εντέροποντα διά την οδόν σου την αισχρά. **28** Και εξεπορνεύθης με τους Ασσυρίους, διότι ἵσο ἀπληστος· ναι, εξεπορνεύθης με αυτούς και ἔτι δεν εχορτάσθης. **29** Και επολλαπλασίασας την πορνείαν σου εν γη Χανάν μέχρι των Χαλδαίων· και ουδέ ούτως εχορτάσθης. **30** Πόσον διεφθάρη η καρδία σου, λέγει Κύριος ο Θεός, επειδή πράττεις πάντα ταύτα, ἔργα της πλέον αναισχύντον πόρνης. **31** Διότι ἐκτίσας το πορνικό οίκημά σου εν τη αρχῇ πάσης οδού, και ἐκαμες το πορνοστάσιόν σου εν πάσῃ πλατείᾳ· και δεν εστάθης ως πόρνη, καθότι κατεφρόνησας μίσθωμα, **32** αλλ' ως γυνή μοιχαλίς, αντί του ανδρός αυτής δεχομένη ξένους. **33** Εἰς πάσας τας πόρνας δίδουσι μίσθωμα· αλλά συ τα μισθώματά σου δίδεις εις πάντας τους εραστάς σου και διαφθείρεις αυτούς, διά να εισέρχωνται προς σε

πανταχόθεν επί τη πορνεία σου. **34** Και γίνεται εις σε το ενώπιόν μου όθεν, καθώς είδον ταύτα, ηφάνισα αυτάς, ανάπαλιν των άλλων γυναικών εν ταῖς πορνείαις σου **35** Και η Σαμάρεια δεν ημάρτησεν ουδέ το ήμισυ των διότι δεν σε ακολουθεί ουδείς διά να πράξῃ πορνείαν αμαρτημάτων σου αλλά συ επλήγματά καθότι συ διδεῖς μίσθωμα και μίσθωμα δεν δίδεται σου υπέρ εκείνας και εδικαίωσας τας αδελφάς σου με εις σε, κατά τούτο γίνεται εις σε το ανάπαλιν. **36** πάντα τα βδελύγματά σου, τα οποία ἐπραξας. **52** Συ Διά τούτο, ἀκουσον, πόρνη, τον λόγον του Κυρίου λοιπόν, ήτις ἔκρινες τας αδελφάς σου, βάσταζε την ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Επειδή εξέχεας τον καταισχύνην σου ἐνέκα των αμαρτημάτων σου, με τα χαλκόν σου, και η γύμνωσίς σου εξεκεπάσθη εν ταῖς οποία κατεστάθης βδελυρωτέρα εκείνων, εκείναι είναι πορνείας σου προς τους εραστάς σου και προς πάντα δικαιότερα σου όθεν αισχύνθητι και συ και βάσταζε τα είδωλα των βδελυγμάτων σου, και διά το αίμα των την καταισχύνην σου, στις εδικαίωσας τας αδελφάς σου. τέκνων σου, τα οποία προσέφερες εις αυτά: **37** διά **53** Οταν φέρω οπίσια τους αιχμαλώτους αυτών, τους τούτο ιδού, εγώ συνάπτωντας τους εραστάς σου, μεθ' αιχμαλώτους Σοδόμων και των θυγατέρων αυτής και ων κατετρύφησας, και πάντας όσους ηγάπησας, μετά τους αιχμαλώτους της Σαμαρείας και των θυγατέρων πάντων των μισθέντων υπό σού και θέλω συνάξει αυτής, τότε θέλω επιστρέψει και τους αιχμαλώτους της αυτούς επί σε πανταχόθεν και θέλω αποκαλύψει την αιχμαλωσίας σου μεταξύ αυτών: **54** διά να βαστάζης αισχύνην σου εις αυτούς, και θέλουσιν ιδεί δόλην την την αιτιάν σου και να καταισχύνησαι διά πάντα γύμνωσίν σου. **38** Και θέλω σε κρίνει κατά την κρίσιν όσα ἐπραξας και να ήσαι παρηγορία εις αυτάς. **55** των μοιχαλίδων και εκχεουσών αίματα και θέλω σε Όταν η αδελφή σου Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής παραδώσει εις αίμα μετ' οργής και ζηλοτυπίας. **39** Και επιστρέψωσιν εις την προτέραν αυτών κατάστασιν, και η θέλω σε παραδώσει εις την χείρα αυτών· και θέλουσιν αιχμαλώτους Σαμάρεια και αι θυγατέρες αυτής επιστρέψωσιν εις την κατασκάψει το πορνικόν οίκημά σου και κατεδαφίσει προτέραν αυτών κατάστασιν, τότε θέλεις επιστρέψει συ τους υψηλούς τόπους σου θέλουσιν ότι σε εκδύσει και αι θυγατέρες σου εις την προτέραν σας κατάστασιν. **40** Και θέλουσιν φέρει επί σε όχλους, οίτινες **56** Διότι η αδελφή σου Σόδομα δεν ανεφέρθη εκ του λαμπρότητός σου και θέλουσιν σε αφήσει γυμνήν και στόματός σου εν ταῖς ημέραις της υπερηφανίας σου, ασκέπαστον. **41** Και θέλουσιν σε λιθοβολήσει με λίθους και σε διαπεράσει εν καιρώ του γενομένου εις σε ονείδους υπό των με τα ξίφη αυτών. **42** Και θέλουσιν κατακάψει εν πυρί θυγατέρων της Συρίας και πασών των περιξ αυτής, των τας οικίας σου, και θέλουσιν εκτελέσει επί σε κρίσεις θυγατέρων των Φιλισταίων, αίτινες σε ελεγάτησαν ενώπιον πολλών γυναικών· και θέλω σε κάμει να πανταχόθεν. **43** Συ εβάστασας την ασέβειάν σου και παύσης από της πορνείας, και δεν θέλεις δίδει του τα βδελύγματά σου, λέγει Κύριος. **57** πριν ανακαλυφθή η κακία σου, καθώς ανεκαλύφθη θέλουσι σε λιθοβολήσει με λίθους και σε διαπεράσει εν καιρώ του γενομένου εις σε ονείδους υπό των παραδώσει εις αίμα μετ' οργής και ζηλοτυπίας. **44** Και θέλουσιν σε λιθοβολήσει με λίθους την άνδρα αυτής, και η ζηλοτυπία μου θέλει σηκωθή από σου, και η θέλω συνχάσει και δεν θέλω οργισθή πλέον. **45** Και θέλω στήσει την διαθήκην Κύριος ο Θεός Εγώ θέλω κάμει εις σε καθώς έκαμες μου επί σε, και η ζηλοτυπία μου θέλει σηκωθή από σου, συ, ήτις κατεφρόνισας τον όρκον, παραβάνουσα την και θέλω ησυχάσει και δεν θέλω οργισθή πλέον. **46** Και θέλεις επί της κεφαλής σου, και η ζηλοτυπία μου θέλει στήσει την διαθήκην Επειδή δεν ενεθυμήθης τας ημέρας της νεότητός σου, μου την γενομένην προς σε εν ταῖς ημέραις της νεότητός αλλά με παρώντας εν πάσι τούτοις, διά τούτο ιδού, και **47** διαθήκην. **60** Αλλ' όμως θέλω ενθυμηθή την διαθήκην Επειδή δεν ενεθυμηθής τας ημέρας της νεότητός σου, μου την γενομένην προς σε εν ταῖς ημέραις της νεότητός αλλά με παρώντας εν πάσι τούτοις, διά τούτο ιδού, και **48** διαθήκην. **61** εγώ θέλω ανταποδώσει τας οδούς σου επί της κεφαλής σου, και αισχυνθή, σου, λέγει Κύριος ο Θεός και δεν θέλεις κάμει κατά Τότε θέλεις ενθυμηθή τας οδούς σου και αισχυνθή, σου, λέγει Κύριος ο Θεός και δεν θέλεις κάμει κατά άταν δεχθής τας αδελφάς σου, τας πρεσβυτέρας σου την ασέβειαν ταύτην επί πάσι τοις βδελύγμασί σου. **49** και τας νεωτέρας σου· και θέλω δώσει αυτάς εις σε διά Ιδού, πας ο παροιμιαζόμενος θέλει παροιμιασθή κατά θυγατέρας, ουχί όμως κατά την διαθήκην σου. **50** Και σου, λέγων, κατά την μητέρα η θυγάτηρ αυτής. **51** Συ είσαι η θυγάτηρ της μητρός σου, της αποβαλούσης τον άνδρα αυτής και τα τέκνα αυτής· και είσαι η αδελφή των αδελφών σου, αίτινες απέβαλον τους άνδρας πάντας τα βδελύγματα αυτών· αλλ' ως εάν ήτο τούτο πολύ μικρόν, υπερέβης αυτών την διαφθοράν εν πάσαις ταις οδοίς σου. **52** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, η αδελφή σου Σόδομα δεν ἐπραξειν, αυτή και αι θυγατέρες αυτής, ως ἐπραξας συ και αι θυγατέρες σου. **53** Ιδού, αύτη ήτο η ανομία της αδελφής σου Σόδομων, υπερηφανία, πλησμονή ἄρτου και αφθονία τρυφηλότητος, αυτής και των θυγατέρων αυτής τον πτωχόν δε και τον ενδέη δεν εβοήθει **54** και υψούντο και ἐπραττον βδελυρά

ήσαν υποκάτω αυτού· και ἔγεινεν ἀμπελος και ἐκαμενος αυτόν, και θέλει εκφέρει κλάδους και καρποφορήσει και κλήματα και εξέδωκε βλαστούς. 7 Ἡτο και ἄλλος αετός θέλει γείνει κέδρος μεγάλη και υποκάτω αυτῆς θέλουσι μέγας, ο μεγαλοπτέρυγος και πολύπτερος και ιδού, η ἀμπελος αύτη εξέτεινε τας ρίζας αυτῆς προς αυτόν, και ήπλωσε τους κλάδους αυτῆς προς αυτόν, διά να ποτίσῃ αυτήν διά των αυλακίων της φυτεύσεως αυτῆς. 8 Ἡτο πεφυτευμένη εν γη καλή πλησίον υδάτων πολλών, διά να κάμη βλαστούς και να φέρη καρπόν, ώστε να γείνη ἀμπελος αγαθή. 9 Ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός θέλει ευοδωμή; δεν θέλει αναστάσει αυτός τας ρίζας αυτής και κψει τον καρπόν αυτής, ώστε να ξηρανθή; θέλει ξηρανθή κατά πάντα τα φύλλα του βλαστήματος αυτής, χωρίς μάλιστα μεγάλης δυνάμεως ή πολλού λαού, διά να εκσπάσῃ αυτήν εκ των ριζών αυτής. 10 Ναι, ιδού, φυτευθείσα θέλει ευοδωμή; δεν θέλει ξηρανθή οιολιγήρως, ως όταν εγγίσῃ αυτήν ο ανατολικός ἄνεμος; θέλει ξηρανθή εν ταῖς αὐλάξιν όπου εβλάστησε. 11 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 12 Ειπέ τώρα προς τὸν οἰκόν τὸν αποστάτην δεν εννοείτε τι δηλούσι ταύτα; ειπέ, Ιδού, ο βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνος ἥλθεν εἰς Ιερουσαλήμ, καὶ ἐλάβε τὸν βασιλέα αυτής καὶ τοὺς ἀρχοντας αυτής, καὶ ἐφέρεν αυτοὺς μεθ' εαυτοῦ εἰς Βαβυλώνα: 13 καὶ ἐλαβεν ἀπὸ του σπέρματος του βασιλικού καὶ ἐκαμενος συνθήκην μετ' αυτού και ἐκαμενος αυτὸν να ὄρκισθή ἐλαβε και τους δυνατούς του τόπου, 14 διά να ταπεινωθή το βασιλειον, ώστε να μη ανορθωθή, διά να φυλάττη την συνθήκην αυτού, ώστε να στηρίζῃ αυτήν. 15 Απεστάτησεν ὅμως απ' αυτού, εξαποστείλας πρέσβεις εαυτοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον, διά να δώσωσιν εις αυτόν ἵπους και λαόν πολύν. Θέλει ευοδωμή; θέλει διασωθή ο πράττων ταύτα; Η παραβάνων την συνθήκην θέλει διασωθή; 16 Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, βεβαίως εν τω τόπῳ του βασιλέως του βασιλεύσαντος αυτόν, του οποίου τον ὄρκον κατεφρόνησε και του οποίου την συνθήκην παρέβη, μετ' αυτού εν μέσω της Βαβυλώνος θέλει τελευτήσει. 17 Και δεν θέλει κάμει υπέρ αυτού ουδέν εν τω πολέμῳ ο Φαραώ, με το δυνατόν στράτευμα και με το μέγα πλήθος, υψόνων προχώματα και οικοδομών προμαχώνας, διά να απολέσῃ πολλάς ψυχάς. 18 Διότι κατεφρόνησε τον ὄρκον παραβαίνων την συνθήκην, και ιδού, επειδή, αφού ἐδώκε την χείρα αυτού, ἐπράξει πάντα ταύτα, δεν θέλει διασωθή. 19 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ζω εγώ, βεβαίως τον ὄρκον μου τον οποίον κατεφρόνησε, και την συνθήκην μου την οποίαν παρέβη, κατά της κεφαλής αυτού θέλω ανταποδοσει αυτά. 20 Και θέλω εξαπλωσει το δίκτυον μου επ' αυτόν και θέλει πιασθή εις τα βρύχαια μου και θέλω φέρει αυτόν εις Βαβυλώνα, και εκεί θέλω κριθή μετ' αυτού περὶ της ανομίας αυτού, την οποίαν ἡνόμησεν εις εμέ. 21 Καὶ πάντες οι φυγάδες αυτού μετά πάντων των ταγμάτων αυτού θέλουσι πέσει εν μαχαίρᾳ, και οι εναπολειφθέντες θέλουσι διασκορπισθή εις πάντα ἀνέμον· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα. 22 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Και θέλω λάβει εγώ εκ του υψηλοτέρου κλάδου της υψηλής κέδρου και φυτεύσει: θέλω κόψει εγώ ει της κορυφής των νέων αυτού κλώνων ἔνα τρυφερόν και φυτεύσει επι ὄρους υψηλού και εξόχουν 23 επι του υψηλού όρους του Ιεραήλ θέλω φυτεύσει

εν τη ανομία αυτού. **19** Σεις όμως λέγετε, Διά τι; ο νιός σκύμνος και έμαθε να αρπάζῃ θήραμα· ανθρώπους δεν βαστάζει την ανομίαν του πατρός; Αφού ο νιός έτρωγε. **7** Και εγνώρισε τα παλάτια αυτών και ερήμουνε έκαμε κρίσιν και δικαιοσύνην, και εφύλαξε πάντα τα τας πόλεις αυτών· και ήτο ηφαντισμένη η γη και το διατάγματά μου και εξετέλεσεν αυτά, εξάπαντος θέλει πλήρωμα αυτής από του ήχου του βρυχήματος αυτού. **8** ζήσει. **20** Η ψυχή η αμαρτάνουσα, αυτή θέλει αποθάνει· Και τα έθνη παρετάχθησαν εναντίον αυτού κυκλόθεν ο νιός δεν θέλει βαστάσει την ανομίαν του πατρός και εκ των επαρχιών και ήπιωσαν κατ' αυτού τα βρύχια ο πατήρ δεν θέλει βαστάσει την ανομίαν του νιού· η αυτών, και επιάσθη εν τω λάκκω αυτών. **9** Και έβαλον δικαιοσύνη του δικαίου θέλει είσθαι επ' αυτόν και η αυτόν με αλύσεις εις κλωβίον και έφεραν αυτόν προς ανομία του ανόμου θέλει είσθαι επ' αυτόν. **21** Άλλ' εάν ο τον βασιλέα της Βαβυλώνος εν δεσμωτηρίω εισήγαγον άνομος επιστραφή από πασών των αμαρτιών αυτού, τας αυτόν, διά να μη ακουσθή πλέον φωνή αυτού επί τα όρη οπίας ἐπράξει, και φυλάξῃ πάντα τα διατάγματά μου και του Ισραήλ. **10** Ή μήτηρ σου, καθ' ομοίωσίν σου, ήτο πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, εξάπαντος θέλει ζήσει, ως ἀμπελος πεφυτευμένη πλησίον των υδάτων· έγινε δεν θέλει αποθάνει· **22** πάσαι αι ανομίαι αυτού, τας καρποφόρος και πλήρης κλάδων διά τα πολλά ίδατα. οπίας ἐπράξει, δεν θέλουσι μνημονευθή εις αυτόν εν τη **11** Και έγινεν εις αυτήν ράβδοι ισχυραί διά σκήπτρα δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν ἐπράξει, θέλει ζήσει. **23** των κρατούντων· και ο κορμός αυτής υψώθη εν μέσω Μήπως εγώ θέλω τωάντι τον θάνατον του ανόμου, λέγει των πυκνών κλάδων, και έγινε περιβλεπτος κατά το Κύριος ο Θεός, και ουχί το να επιστρέψῃ από των οδών ύψος αυτής μεταξύ του πλήθους των βλαστών αυτής, αυτού και να ζήσῃ; **24** Οταν όμως ο δικαίος επιστραφή **12** Απεσπάθη όμως μετά θυμού, ερρίφθη κατά γης, και από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικιάν και πράξη ανατολικός ἀνέμος κατεξήρανε τον καρπόν αυτής· αι κατά πάντα τα βδελύγματα τα οποία ο ἀνόμος πράττει, ισχυραί αυτής ράβδοι συνεθλάσθησαν· και εξηράνθησαν τότε θέλει ζήσει; Πάσα η δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν πυρ κατέφαγεν αυτάς. **13** Και τώρα είναι πεφυτευμένη εν ερήμω, εν ξηρά και ανύδρω γη. **14** Και εξήλθε πυρ από ράβδον τινός εκ των κλάδων αυτής και κατέφαγε ημάρτησεν, εν αυταῖς θέλει αποθάνει. **25** Σεις όμως τον καρπόν αυτής, ωστε δεν υπήρχε πλέον εν αυτή λέγετε, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία. Ακούσατε ράβδος ισχυρά διά σκήπτρον ηγεμονίας· ούτος είναι ο πώρος, οικός Ισραήλ· Η οδός μου δεν είναι ευθεία; ουχί αι θρήνος και θέλει είσθαι εις θρήνον.

οδοί υμών διεστραμμέναι; **26** Οταν ο δικαίος επιστραφή από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικιάν και αποθάνηνε αν αυτή, διά την αδικίαν αυτού την οποίαν ἐπράξει θέλει αποθάνει. **27** Και οταν ο ἀνόμος επιστραφή από της ανομίας αυτού, την οποίαν ἐπράξει, και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, ούτος θέλει φυλάξει ζώσαν την ψυχήν αυτού. **28** Επειδή εσυλογίσθη και επέστρεψεν από πασών των ανομιών αυτού, τας οπίας ἐπράξει, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει. **29** Άλλ' ο οίκος Ισραήλ λέγει, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία· οίκος Ισραήλ, αι οδοί μου δεν είναι ευθείαι; ουχί αι οδοί υμών διεστραμμέναι; **30** Διά τούτο, οίκος Ισραήλ, θέλω σας κρίνει, έκαστον κατά τας οδούς αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός. Μετανοήσατε και επιστρέψατε από πασών των ανομιών υμών, και δεν θέλει είσθαι εις εσάς η ανομία εις απώλειαν. **31** Απορρίψατε αφ' υμών πάσας τας ανομίας υμών, τας οπίας ηνομήσατε εις εμέ, και κάμετε εις εαυτούς νέαν καρδίαν και νέον πνεύμα· και διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ; **32** Διότι εγώ δεν θέλω τον θάνατον του αποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ο Θεός διά τούτο επιστρέψατε και ζήσατε.

19 Και συ ανάλαβε θρήνον διά τους ηγεμόνας του Ισραήλ, **2** και ειπέ. Τι είναι η μήτηρ σου; Λέαινα· κείται μεταξύ λεόντων, έθρεψε τα βρέφη αυτής εν μέσω σκύμνων. **3** Και ανέθρεψεν εν εκ των βρεφών αυτής και έγινε σκύμνος και έμαθε να αρπάζῃ το θήραμα· ανθρώπους ἐτρωγε. **4** Και τα έθνη ήκουσαν περὶ αυτού επιάσθη εν τω λάκκω αυτών, και έφεραν αυτόν με αλύσεις εις την γην της Αιγύπτου. **5** Και ιδούσα ὅτι η ελπίς αυτής εματιώθη και εχάθη, έλαβεν εν ἄλλῳ επι των βρεφών αυτής και έκαμεν αυτό σκύμνον. **6** τούτο, να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου. **10** Και Και αναστρεφόμενον εν μέσω των λεόντων έγινεν εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου και έφερα αυτούς εις

την έρημον· **11** και ἔδωκα εἰς αυτούς τα διατάγματά μου και εκεί προσέφεραν τας θυσίας αυτών και ἐστησαν και ἔκαμον εἰς αυτούς γνωστάς τας κρίσεις μου, τας εκεί τας παροργιστικάς προσφοράς αυτών, και ἐθεσαν οποίας κάμνων ο ἀνθρωπος θέλει ζήσει δι' αυτών. **12** εκεί οσμήν ευωδίας αυτών και ἔκαμον εκεί τας σπονδάς Και τα σάββατά μου ἔδωκα ἐτί εἰς αυτούς, διά να ἦναι αυτών. **29** Και είπα προς αυτούς, Τι δηλοί ο υψηλός μεταξύ εμού και αυτών σημείον, ὥστε να γνωρίζωσιν τόπος, εἰς τον οποίον σεις υπάγετε; και το ὄνομα αυτού ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος ο αγιάζων αυτούς. **13** Άλλ'^ο ο εκλίθη Βαμά, ἔως της σήμερον. **30** Διά τούτο ειπε προς οίκος Ισραήλ απεστάθησεν απ' εμού εν τη ερήμων εν τοις τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ενώ σεις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τας κρίσεις μου μιαίνεσθε εν τη ὁδῷ των πατέρων σας και εκπορεύετε απέρριψαν, τας οποίας κάμνων ο ἀνθρωπος θέλει ζήσει κατόπιν των βδελυγμάτων αυτών **31** και μιαίνεσθε με δι' αυτών· και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν σφόδρα· πάντα τα εἰδώλα τὰς ἑως της σήμερον, προσφέροντες τα τότε είπα να εικέψω τον θυμόν μοι επ' αυτούς εν τη δώρα σας, διαβιβάζοντες τους υἱούς σας διά του πυρός, ερήμω, διά να εξολοθρεύσω αυτούς. **14** Πλην εακμον και εγώ θέλω επερωτηθή από σας, οίκος Ισραήλ; Ζω τούτο ἐνεκεν τον ονόματός μου, διά να μη βεβήλωθή εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω επερωτηθή από σας. ενώπιον των εθνών, ἐμπροσθεν των οποίων εξήγαγον **32** Και εκείνο το οποίον διαβούλευσθε, ουδόλως θέλει αυτούς. **15** Και εγώ ὑψωσα ὅτι προς αυτούς την χείρα γείνει διότι σεις λέγετε, Θέλομεν είσθαι ως τα ἔθνη, ως μου εν τη ερήμω, ὅτι δεν θέλω φέρει αυτούς εἰς τὴν αι οικογένεια των τόπων, εἰς το να λατρεύωμεν ξόλα γην, την οποίαν ἔδωκα εἰς αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και λίθους. **33** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος και μέλι, ἡτις είναι δόξα πασών των γαιών. **16** διότι τας εν χειρί κραταί και εν βραχίονι εξηπλωμένω και εν κρίσεις μου απέρριψαν και εν τοις διατάγμασί μου δεν θυμώ εκχεομένω θέλω βασιλεύει εφ' υμάς. **34** Και περιεπάτησαν και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν· διότι θέλω σας εξαγάγαι εκ των λαών και θέλω σας συνάξει αι καρδίαι αυτών επορεύοντο κατόπιν των ειδώλων εκ των τόπων, εἰς τον οποίους είσθε διεσκορπισμένοι, αυτών. **17** Και εφείσθη ο οφθαλμός μου επ' αυτούς, εν χειρί κραταί και εν βραχίονι εξηπλωμένω και εν ώστε να μη εξαλείψω αυτούς, και δεν συνετέλεσα θυμώ εκχεομένω. **35** Και θέλω σας φέρει εἰς τὴν έρημον αυτούς εν τη ερήμω. **18** Άλλ'^ο είπα προς τα τέκνα αυτών των λαών και εκεί θέλω κριθή με σας πρόσωπον προς εν τη ερήμω, Μη περιπατείτε εν τοις διατάγμασι των πρόσωπον· **36** καθώς εκριθην με τους πατέρας σας εν τη πατέρων σας και μη φυλάττε τας κρίσεις αυτών και ερήμω της γης Αιγύπτου, ούτω θέλω σας κρίνει, λέγει μη μιαίνεσθε με τα εἰδώλα αυτών. **19** εγώ είμαι Κύριος Κύριος ο Θεός. **37** Και θέλω σας περάσει υπό την ράβδον ο Θεός σας· εν τοις διατάγμασί μου περιπατείτε· και και θέλω σας φέρει εἰς τοὺς δεσμούς της διαθήκης. **38** τας κρίσεις μου φυλάττε και εκτελείτε αυτάς **20** και Και θέλω εκκαθαρίσει εκ μέσου τῶν αποστάτας αγιάζετε τα σάββατα μου, και ας ἦναι μεταξύ εμού και και τους ασεβήσαντας εἰς εμέ· θέλω εκβάλει αυτούς εκ υμών σημείον, ὥστε να γνωρίζητε ὅτι εγώ είμαι Κύριος της γης της παροικίας αυτών και δεν θέλουσιν εισέλθει ο Θεός σας. **21** Τα τέκνα ὄμως απεστάτησαν απ' εμού εν εἰς γην Ισραήλ, και θέλετε γνωρίσει ὅτι εγώ είμαι ο τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τας κρίσεις Κύριος. **39** Σεις δε, οίκος Ισραήλ, ούτω λέγει Κύριος μου δεν εφύλαξαν, ὥστε να εκτελώσιν αυτάς, τας οποίας ο Θεός· Υπάγετε, λατρεύετε ἔκαστος τα εἰδώλα αυτού, κάμνων ο ἀνθρωπος θέλει ζήσει δι' αυτών τα σάββατα και το λοιπόν, εάν δεν θέλητε να μου ακούντε· και μη μου εβεβήλωσαν· τότε είπα να εικέψω τον θυμόν μου βεβηλόνετε πλέον το ὄνομά μου το ἄγιον με τα δώρα επ' αυτούς, διά να συντελέσω την οργίν μου εναντίον σας και με τα εἰδώλα σας. **40** Διότι επί του δρόου του αυτών εν τη ερήμω. **22** Και απέστρεψα την χείρα μου αγίου μου, επί του υψηλού δρόους του Ισραήλ, λέγει και ἔκαμον τούτο ἐνεκεν τον ονόματός μου, διά να μη Κύριος ο Θεός, εκεί πας ο οίκος του Ισραήλ, πάντες οι εν βεβήλωθή ενώπιον των εθνών, ἐμπροσθεν των οποίων τη γη θέλουσι με λατρεύει· εκεί θέλω δεχθή αυτούς και εξήγαγον αυτούς. **23** Ὕψωσα ἐτί εγώ την χείρα μου εκεί θέλω ζήτησει τας προσφοράς σας και τας απαρχάς προς αυτούς εν τη ερήμω, ὅτι ἥθελον διασκορπίσει των δώρων σας με πάντα τα ἄγια σας. **41** Θέλω σας αυτούς μεταξύ των εθνών και διασπείρει αυτούς εἰς δεχθή με οσμήν ευωδίας, ὅταν σας εξαγάγω εκ των τούς τόπους· **24** διότι τας κρίσεις μου δεν εξετέλεσαν λαών και σας συνάξω εκ των τόπων εἰς τους οποίους και τα διατάγματά μου απέρριψαν και τα σάββατά μου διεσκορπίσθητε και θέλω αγιασθή εἰς εσάς ενώπιον των εβεβήλωσαν, και οι οφθαλμοί αυτών ἥσαν κατόπιν των εθνών. **42** Και θέλετε γνωρίσει ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος, ειδώλων των πατέρων αυτών. **25** Διά τούτο και εγώ ὅταν σας φέρω εἰς γην Ισραήλ, εἰς την περί της οποίας ἔδωκα εἰς αυτούς διατάγματα ουχὶ καλά και κρίσεις, διά ψυχά την χείρα μου ὅτι θέλω δώσει αυτήν εἰς τους των οποίων δεν ἥθελον ζῆσει **26** και είμιαν αυτούς εἰς πατέρας σας. **43** Και εκεί θέλετε ενθυμηθῆτε τας οδούς τας προσφοράς αυτών, εἰς το διεβιβάζον διά του σας και πάντα τα ἔργα σας, εἰς τα οποία εμιάνθητε· πυρός παν διανοίγον μήτραν, διά να ερημώσω αυτούς, και θέλετε αποστραφή αυτοί εαυτούς ἐμπροσθεν των ὥστε να γνωρίσωσιν ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος. **27** Διά οφθαλμών σας, διά πάντα τα κακά σας ὅσα επράξατε. **44** τούτο, υἱέ ανθρώπου, λάλησον προς τον οίκον Ισραήλ. Και θέλετε γνωρίσει ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος, ὅταν κάμω και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός κατά ούτως εἰς εσάς ἐνέκεν του ονόματός μου, ουχὶ κατά τας τούτο ὅτι οι πατέρες σας ὑβρίσαν εἰς ειμέ, κάμνοντες πονηράς οδούς σας ουδέ κατά τα διεφθαρμένα ἔργα σας, παράβασιν εναντίον μου. **28** Διότι αφού ἐφέρα αυτούς οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός. **45** Και ἔγεινε λόγος εἰς την γην, περὶ της οποίας ὑψωσα την χείρα μου Κυρίου προς ειμέ, λέγων, **46** Υἱέ ανθρώπου, στήριξον το ὅτι θέλω δώσει αυτήν εἰς αυτούς τότε ενέβλεψαν εἰς πρόσωπόν σου προς μεσημβρίαν και στάλαξον λόγον πάντα λόφον υψηλόν και εἰς παν δένδρον κατάσκιον, προς μεσημβρίαν και προφήτευσον κατά του δάσους

της μεσημβρινής πεδιάδος: **47** και ειπέ προς το δάσος ουτόνος της μεσημβρίας, Ἀκουσον τον λόγον του Κυρίου· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω ανάψει πυρ εν σοι, και θέλει καταφάγει εν σοι παν δένδρον χλωρόν και παν δένδρον ξηρόν· η φλόξη η εξαφθείσα δεν θέλει σφεσθή, και παν πρόσωπον από μεσημβρίας μέχρι βορρά θέλει καυθή εν αυτώ. **48** Και πάσα σαρξ θέλει ιδεί, ότι εγώ ο Κύριος εξέκαυσα αυτό δεν θέλει σφεσθή. **49** Και εγώ είπα, Φευ Κύριε Θεέ αυτοί λέγουσι περὶ ειμού, δεν λαλεί ούτος παροιμίας;

21 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **2** Υἱὲ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου πρὸς Ιερουσαλήμ και στάλαξον λόγον πρὸς τους αγίους τόπους και προφήτευσον κατὰ τῆς γῆς Ισραὴλ. **3** και ειπέ πρὸς την γῆν Ισραὴλ, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγὼ εἶμαι εναντίον σου και θέλω σύρει την μάχαιράν μου εκ τῆς θήκης αυτῆς και θέλω εκκόψει απὸ σου τὸν δίκαιον και τὸν αερβῖ, διὰ τούτο θέλει εξέλθει η μάχαιρα μου εκ τῆς θήκης αυτῆς εναντίον πάσης σαρκός, απὸ μεσημβρίας μέχρι βορρά· **5** και θέλουσι γνωρίσει πάσα σαρξ διὰ τοῦ εγώ ο Κύριος ἐσυρά την μάχαιράν μου εκ τῆς θήκης αυτῆς· δεν θέλει επιστρέψει πλέον. **6** Διὰ τούτο συ, νιέ ανθρώπου, στέναξον μετά συντριψμού της οσφύος σου, και μετά πικρίας στέναξον ενώπιον αυτῶν. **7** Και ὅταν εἴπωσι πρὸς σε, διὰ τι στενάζεις συ; θέλεις αποκριθῆ; διὰ τὴν αγγελίαν, ὃτι ἔρχεται και πάσα καρδία θέλει λυώσει, και πάσαι αἱ χεῖρες θέλουσι παραλυθῆ, και παν πνεύμα θέλει λιποθυμήσει, και πάντα τα γόνατα θέλουσι ρεύσει ὡς ὑδωρ· Ιδού, ἔρχεται και θέλει γείνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **8** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **9** Υἱὲ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος· Εἰπέ, Ρομφαία, ρομφαία ακονίζεται και μάλιστα στιλβούνται· **10** ακονίζεται, διὰ να κάμη σφαγήν στιλβούνται, διὰ να αστράπῃ. Δυνάμεθα λοιπόν να ἡμέθα εὐθύμῳ; αὕτη είναι η ράβδος του υιού μου, η καταφρονύσα παν δύλον. **11** Και ἐδώκεν αυτήν να στιλβωθῇ, διὰ να κρατήται εν τῇ χειρὶ· η ρομφαία αὕτη είναι η κονισμένη και εστιλβωμένη, διὰ να δοθῇ εἰς τὴν χείρα του σφραγέως. **12** Βόρησον και ολόυξον, νιέ ανθρώπου διότι αὕτη είναι εναντίον του λαού μου, είναι εναντίον πάντων των αρχόντων του Ισραὴλ· τρόμος θέλει επιπέσει επὶ τὸν λαόν μου διὰ τὴν ρομφαίαν· διὰ τούτο κτύπησον επὶ τὸν μηρόν σου. **13** Διότι εξέτασις είναι καὶ τι; βεβαίως καὶ η καταφρονύσα ράβδος δεν θέλει υπάρχει, λέγει Κύριος ο Θεός. **14** Διὰ τούτο συ, νιέ ανθρώπου, προφήτευσον και κρότησον χείρα επὶ χείρα καὶ αἱ διπλασιασθή η ρομφαία, αἱ τριπλασιασθή, η ρομφαία των τετραυματισμένων· αὕτη είναι η ρομφαία των μεγάλων τραυματιών, ἣτις θέλει διαπέρασει ἔως των ενδομύχων αυτῶν. **15** Επέφερα την κοπήν της ρομφαίας επὶ πάσας τας πύλας αυτῶν, διὰ να λυνώσῃ πάσα καρδία και να πληθυνθῇ ο ὄλεθρος. Ουαί· ητοιμάσθη διὰ να εξαστράπῃ, ηκονίσθη διὰ σφαγήν. **16** Συσφίγχθητι, ρομφαία, επιτέθητι δεξιά, διὰ τον στραφή το πρόσωπόν σου. **17** Και εγώ είτι θέλω κροτήσει χείρα μου επὶ χείρα μου και θέλω να λυνώσῃ πάσα καρδία και να πληθυνθῇ ο ὄλεθρος. Ουαί· ητοιμάσθη διὰ να εξαστράπῃ, ηκονίσθη διὰ σφαγήν. **18** επιστρέψει τον θυμόν μου εγώ ο Κύριος ελάλησα.

Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **19** Και συ, νιέ ανθρώπου, διόρισον εἰς σεαυτόν δύο οδούς, διὰ να διέλθῃ η ρομφαία του βασιλέως της Βαβυλώνος, και αμφότεραι θέλουσιν εξέρχεσθαι από της αυτῆς γῆς και κάμε τόπον, κάμε αυτόν εν τη αρχῇ της οδού της πόλεως. **20** Διόρισον οδόν διὰ να διέλθῃ η ρομφαία εἰς την Ραββία των ιιών Αμμών και εἰς την Ιουδαίαν πρὸς την Ιερουσαλήμ την ωχρωμένην. **21** Διότι ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος εστάθη εἰς τὸν διαχωρισμόν, εν τῃ αρχῇ των δύο οδών, διὰ να ερωτήσῃ τους μάντεις ανεκάπτωσε τα μαντικά βέλη, πρώτης τα γλυπτά, παρετήρησε τὸ ήπαρ. **22** Προς την δεξιάν αυτού ἔγεινεν ο χρησμός διὰ την Ιερουσαλήμ, διὰ να στήσῃ τους κριούς, διὰ να ανοίξῃ το στόμα επὶ σφαγήν, να υψώσῃ την φωνήν μετά αλαλαγμού, να στήσῃ κριούς εναντίον των πυλών, να κάμη προχώματα, να οικοδομήσῃ προμαχώνας. **23** Πλην τούτο θέλει εἰσθαι εἰς αυτούς ως μαντεία ματαία, εἰς τους οφθαλμούς εκείνων, οἵτινες ἔκαμπον δρόκους πρὸς αυτούς αυτός ὅμις θέλει ενθυμίσει αυτούς την ανομίαν αυτών, διὰ να πιασθώσι. **24** Διὰ τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός. Επειδὴ εκάμετε να ἐλθῃ εἰς ενθύμησιν η ανομία σας, ὅτε ανεκαλύφθησαν αἱ παραβάσεις σας, ὥστε να φανερωθώσι τα αμαρτήματά σας εἰς πάσας τας πράξεις σας· επειδὴ ἡλθετε εἰς ενθύμησιν, θέλετε γείνει χειριάλωτοι. **25** Και συ, βέβηλε ασεβῆ, ηγεμών του Ισραὴλ, του οποίου ἤλθεν η ημέρα, ὅτε η ανομία ἐφθασεν εἰς πέρας, **26** ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Σήκωσον το διάδημα και αφαίρεσον το στέμμα· αυτό δεν θέλει εἰσθαι τοιούτον· ο ταπεινός θέλει υψωθῆ και ο υψηλός θέλει ταπεινωθῆ. **27** Θέλω ανατρέψει, ανατρέψει, ανατρέψει αυτό, και δεν θέλει υπάρχει εωσιοῦ ἐλθή εκείνος, εἰς ον άνικει και εἰς τούτον θέλω δώσει αυτό. **28** Και συ, νιέ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περὶ των ιιών Αμμών και περὶ του ονειδισμού αυτῶν, και ειπέ, Η ρομφαία, η ρομφαία είναι γεγμωνωμένη, διὰ την σφαγήν εστιλβωμένη, διὰ να εξολοθρεύσῃ εξαστράπτουσα, **29** ενώ βλέπουσι ματαίας ὁράσεις περὶ σου, ενώ μαντεύουσι ψεύδος εἰς σε, διὰ να σε βάλωσιν επὶ τὸν τράχηλον των τετραυματισμένων, των ασεβών, των οποίων η ημέρα ἤλθεν, ὅτε η ανομία αυτών ἐφθασεν εἰς πέρας. **30** Επιστρέψον αυτήν εἰς την θήκην αυτῆς. Εν τῷ τόπῳ δύου εκτίσθης, εν τῇ γῇ της γεννήσεως σου, θέλω σε κρίνει. **31** Και θέλω εκχεεῖ την οργήν μου επὶ σε εν τῷ πυρὶ τῆς οργῆς μου θέλω εμφυσήσει επὶ σέ· και θέλω σε παραδώσει εἰς χείρας ανδρών αγρίων, τεκταινόντων ὀλεθρον. **32** Τροφή πυρός θέλεις γείνει το οίμα σου θέλει εἰσθαι εν τω μέσω της γῆς σου· δεν θέλει εἰσθαι πλέον μνήμη περὶ σού διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα.

22 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ· λέγων, **2** Και συ, νιέ ανθρώπου, θέλεις κρίνει, θέλεις κρίνει την πόλιν των αιμάτων; και θέλεις παραστήσει εἰς αυτήν πάντα τα βδελύγματα αυτῆς; **3** Επέ λοιπόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ω πολὶς εκχέουσα αίματα μέσω εαυτῆς, διὰ να ἐλθῃ ο καιρός αυτῆς, και κατασκευάζουσα εἰδώλα εναντίον εαυτῆς, διὰ να μιαίνηται, **4** ἔγεινας ἐνόχος εν τῷ αιμάτι σου, το οποίον εξέχεας, και εμιάνθης εν τοις ειδώλοις σου, τα οποία κατεσκεύασας, και ἔκαμες να

πλησιάσωσιν αι ημέραι σου, και ήλθες μέχρι των ετών σου· διά τούτο σε κατέστησα όνειδος εις τα έθνη και πάγιον εις πάντας τους τόπους. **5** Οι πλησίον και οι μακράν από σου θέλουσιν εμπαίξει σε, μεμολυσμένη πάγιον εις πάντας τους τόπους. **6** Ιδού, οι κατά το όνομα, μεγάλη κατά τας συμφοράς. **7** Ιδού, οι άρχοντες του Ισραήλ ήσαν εν σοι, διά να χύνωσιν αίμα, έκαστος κατά την δύναμιν αυτού. **8** Εν σοι κατεφρόνουν πατέρας και μητέρας· εν μέσω σου εφέροντο απατηλώς προς τον ξένον· εν σοι κατεδυνάστευν τον ορφανόν και την χήραν. **9** Τα αγία μου κατεφρόνησας και τα σάββατα μου εφεβήλωσας. **10** Εν σοι ήσαν ἀνδρες συκοφάντην διά να χύνωσιν αίμα, καὶ εν σοι ἐτρωγον επὶ τῶν ορέων, εν μέσω σου πράττουσιν ανοσιογρίας. **11** Εν σοι εξεσκέπασαν αισχύνην πατρός, εν σοι εταπείνωσαν την αποκεχωρισμένην ειν τη ακαθαρσίᾳ αυτής. **12** Και ο μεν ἐπράξει βδελυρίαν μετά της γυναικός του πλησίον αυτού, ο δε εμίανεν ανοσίως την νῦμφην αυτού, και ἄλλος εν σοι εταπείνωσε την αδελφήν αυτού, την θυγατέρα του πατρός αυτού. **13** Εν σοι ελάμβανον δώρα διά να εκχέωσιν αίμα· ἔλαβες τόκον και προσθήκην και δι' απάτης ησχροκέρδησας από των πλησίον σου, και ελησμόνησας εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός. **14** Ιδού, διά τούτο εκρότησα τας χείρας μου επί τη αισχροκερδεία σου, την οποίαν ἐπράξας, και επὶ τω αίματί σου, το οποίον ήτο εν μέσω σου. **15** Θέλει ανθέξει η καρδία σου; ή θέλουσιν ἔχει δύναμιν αι χείρες σου, εν ημέραις καθ' ας εγώ θέλω ενεργήσει εναντίον σου; εγώ ο Κύριος ελάλησα και θέλω εκτελέσει. **16** Και θέλω σε διασκορπίσει τοις έθνεις και σε διασπείρει εις τους τόπους και θέλω εξαλείψει από σου την ακαθαρσίαν σου. **17** Και θέλεις βεβηλωθήν εις ενώπιον των εθνών, και θέλεις γνωρίσει ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος. **18** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **19** Υἱέ ανθρώπου, ο οίκος Ισραήλ έγεινεν εις εμέ σκωρία πάντες είναι χαλκός και καστίτερος και σίδηρος και μόλυβδος εν τω μέσω του χωνευτηρίου είναι σκωρία αργύρου. **20** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Επειδή πάντες σεις εγείνετε σκωρία, ιδού, διά τούτο θέλω σας συνάξει εις το μέσον της Ιερουσαλήμ: **21** καθώς συνάγουσιν εις το μέσον του χωνευτηρίου τον ἄργυρον και τον χαλκόν και τον σίδηρον και τον μόλυβδον και τον καστίτερον, διά να φυσήσωσι το πυρ επ' αυτά ὡστε να διαλύσωσιν αυτά, ούτως εν τω θυμῷ μου και εν τη οργῇ μου θέλω σας συνάξει και θέλω σας βάλει εκεί και διαλύσει. **22** Θέλω εξάπαντος σας συνάξει, και εν τω πυρὶ τῆς οργῆς μου θέλω εμφυσήσει εφ' υμάς και θέλετε διαλυθήν εν τω μέσω αυτής. **23** Καθώς ο ἄργυρος διαλύνεται εν μέσω του χωνευτηρίου, ούτω θέλετε διαλυθήν εν μέσω αυτής και θέλετε γνωρίσει ὅτι εγώ ο Κύριος εξέχει την οργήν μου εφ' υμάς. **24** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **25** Υἱέ ανθρώπου, ειπέ προς αυτήν· Συ είσαι η γη, ήτις δεν εκαθαρίσθη, και δεν έγεινε βροχή επ' αυτής εν τη ημέρᾳ της οργῆς. **26** Εν μέσω αυτής είναι συνωμοσία των προφητών αυτής· ως λέοντες ωρυσμένοι, αρπάζοντες το θήραμα, κατατρώγουσιν ψυχάς ἔλαβον θησαυρούς και πολύτιμα πράγματα· επλήθυναν τας χήρας αυτής εν τω μέσω αυτής. **27** Οι ιερεῖς αυτής ηθέτησαν τον νόμον μου και εφεβήλωσαν τα αγία μου· μεταξύ αγίου και βεβήλου δεν

έκαμον διαφοράν και μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού αυτών από των σαββάτων μου, και εβεβηλούμην εν μέσω αυτών. **28** Οι ἀρχοντες αυτής είναι εν μέσω αυτής της αισχροκέρδειαν. **29** Και οι προφήταις αυτής περήλειφον αυτούς με πηλόν αμάλακτον, βλέποντες οράσεις ματαίας και μαντεύοντες προς αυτούς ψεύδη, λέγοντες, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· ενώ ο Κύριος δεν ελάλησεν. **30** Ο λόρας της γης μετεχειρίζετο απάτην και ἔκαμεν αρπαγάς και κατεδυνάστευε τον πτωχόν και τον ενδεή προς τον ξένον ηπάτα ἀνέν κρίσεως. **31** Και εξήτησα μεταξύ αυτών ἀνδρά, ὅστις να ανεγείρη το περίφραγμα και να σταθῇ εν τη χαλάστρᾳ ενώπιον μου υπὲρ της γης, διά να μη εξολοθρέυσω αυτήν· και δεν εύρηκα. **32** Διά τούτο εξέχει την οργήν μου επ' αυτούς κατηνάλωσα αυτούς εν τω πυρὶ της οργῆς μου· τας οδούς αυτών ανταπέδωκα επὶ τας κεφαλάς αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός.

23 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **24** Υἱέ ανθρώπου, ήσαν δύο γυναίκες, θυγατέρες της αυτής μητρός **25** και εξεπορνεύθησαν εν Αιγύπτῳ εξεπορνεύθησαν εν τη νεότητι αυτών· εκεὶ επιέσθησαν τα στήθη αυτών και εκεὶ συνεθλίβησαν οι πάρθενικοί αυτών μαστοί. **26** Τα δε ονόματα αυτών ήσαν, Οολά η πρεσβυτέρα και Οολιβά η αδελφή αυτής· και αύται έγινεν εμού και εγέννησαν υιούς και θυγατέρας. **27** Ήσαν λοιπόν τα ονόματα αυτών Σαμάρεια η Οολά και Ιερουσαλήμ η Οολιβά. **28** Και η Οολά εξεπορνεύθη, ενώ ήτο εμού, και παρεφρόνησε διά τους εραστάς αυτής, τους Ασσυρίους τους γείτονας αυτής, **29** ενδεδυμένους κυανά, ταξιάρχους και ἀρχοντας, πάντας ερασμίους νέους, ιππεῖς ιππεύοντας εφ' ίππων. **30** Και ἔπραξε τας πορνείας αυτής μετ' αυτών, οίτινες πάντες ήσαν οι εκλεκτοί των Ασσυρίων, και μετά πάντων εκείνων, διά τους οποίους παρεφρόνησεν εν πάσι τοις ειδώλοις αυτών εμιάνετο. **31** Και δεν αφήκε την πορνείαν αυτής την εξ Αιγύπτου· διότι μετ' αυτής εκοιμώντας εν τη νεότητι αυτής και ούτοι επιέζοντας παρθενικά αυτής στήθη και εξέχοντας την πορνείαν αυτών εφ' αυτήν. **32** Διά τούτο παρέδωκα αυτήν εις τας χείρας των εραστών αυτής, εις τας χείρας των Ασσυρίων, διά τους οποίους παρεφρόνησεν. **33** Ούτοι ανεκάλυψαν την αισχύνην αυτής· ἔλαβον τους υιούς αυτής και τας θυγατέρας αυτής και αυτήν εν ρομφαία πατέκτειναν, και ἔγεινε πειρήσθησεν μεταξύ των γυναικών, και εξετέλεσαν κρίσιν εφ' αυτήν. **34** Ότε δε η αδελφή αυτής Οολιβά είδε τούτο, διεφθάρη εν τη παραφροσύνῃ αυτής υπέρ εκείνην και εν ταις πορνείαις αυτής υπέρ τας πορνείας της αδελφής αυτής· **35** παρεφρόνησε διά τους Ασσυρίους τους γείτονας αυτής, ταξιάρχους και ἀρχοντας ενδεδυμένους πολυτελώς, ιππεῖς ιππεύοντας εφ' ίππων, πάντας νέους ερασμίους. **36** Και είδον ότι εμιάνθη μίαν οδὸν ἔχουσιν αμφότεραι. **37** Προσέθεσεν ἔτι εις τας εαυτής πορνείας διότι ως είδεν ἀνδρας εζωγραφημένους επὶ του τοίχου, εικόνας Χαλδαίων, οίτινες ήσαν εζωγραφημένοι με μίλτον, **38** περιεζωσμένους ζώνας επὶ τας οσφύας

αυτών, φορούντας τιάρας βεβαμένας επί τας κεφαλάς Σαμαρείας. **34** Και θέλεις πίει αυτό και στραγγίσει, αυτών, πάντας ἔχοντας ὄψιν αρχόντων, ομοίους με τους και θέλεις συντρίψει τα ὄστρακα αυτού, και θέλεις Βαβυλωνίους της γης των Χαλδαίων, εν ἡ εγεννήθησαν. διασπαράζει τα στίθη σου· διότι εγώ ελάλησα, λέγει **16** και ως είδεν αυτούς με τους οφθαλμούς αυτής, Κύριος ο Θεός. **35** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός παρεφρόνησε δι' αυτούς και εξαπέστειλε προς αυτούς Επειδή με ελησμόνησας και με απέρριψας οπίσω των πρέσβεις εις την Χαλδαίαν. **17** Και οι Βαβυλωνίοι ἤλθον νώτων σου, βάστασον λοιπόν και συ την ακολασίαν προς αυτήν εις την κοιτήν του ἑρωτὸς και εμίανεν αυτήν σου και τας πορνείας σου. **36** Και είπε Κύριος προς με την πορνείαν αυτών και εμιάνθη μετ' αυτών και η εμέ· Υἱε ανθρώπου, θέλεις κρίνει την Οολά και την ψυχή αυτής απεξενώθη απ' αυτών. **18** Και απεκάλυψε Οολιβᾶ; απάγγειλον λοιπόν προς αυτάς τα βδελύγματα τας πορνείας αυτής και εξεσκέπασε την αισχύνης αυτής· **37** οτι εμοιχένοτο, και είναι αίμα εν ταῖς χερσὶν τότε η ψυχὴ μου απεξενώθη απ' αυτής, καθὼς η ψυχὴ αυτών, και εμοιχένοντο μετά των ειδώλων αυτών, και μου είχεν αποξενώθη από της αδελφής αυτής. **19** Διότι διεβίβαζον χάριν αυτών τα τέκνα αυτών, τα οποία επλήθυνε τας πορνείας αυτής, ανακαλούσα εις μνήμην εγέννησαν εις εμέ, διά του πυρός εις κατανάλωσιν. **38** τας ημέρας της νεότητος αυτής, ότε επορνεύετο εν γῇ Ἐπραξαν ἐτι τούτο εις εμέ· εμίανεν τα ἀγιά μου εν τη Αιγύπτῳ. **20** Και παρεφρόνησε διά τους εραστάς αυτής, αυτή ημέρα και εβεβήλωσαν τα σάββατά μου. **39** Διότι των οποίων η σαρξ ἔναι σαρξ ὄνων και η ρεύσις αυτών ότε ἔσφαξαν τα τέκνα αυτών εις τα είδωλα αυτών, τότε ρεύσις ἵππων. **21** Και ενεθυμήθη την ακολασίαν της εισήρχοντο την αυτήν ημέραν εις τα ἀγιά μου, διά να νεότητός σου, ότε τα στήθη σου επιέζοντο υπό των βεβήλωνωσιν αυτά· και ίδού, ούτως ἐπραττον εν μέσω Αιγυπτίων, διά τους μαστούς της νεότητός σου. **22** Διά του οίκου μου. **40** Και προσέπι τις οικίας της επέμψατε τούτο, Οολιβά, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ προς ἄνδρας, διά να ἐλθωσι μακρόθεν, προς τους οποίους θέλω εγείρει τους εραστάς σου εναντίον σου, αφ' ων η εστάλη πρέσβυς, καὶ ιδού, ἤλθον· διά τους οποίους ψυχὴ σου απεξενώθη, και θέλω φέρει αυτούς εναντίον ελούσθης, βάψας τους οφθαλμούς σου και εστολίσθης με σου πανταχόθεν· **23** τους Βαβυλωνίους και πάντας στολισμούς. **41** Και εκάθησας επὶ κλίνης μεγαλοπρεπούς τους Χαλδαίους, Φεκώδ και Σωέ και Κωέ, πάντας τους και ἐμπροσθεν αυτής ἡτο τράπεζα ητοιμασμένη, εφ' Ασσυρίους μετ' αυτών ὥτινες πάντες είναι εράσμοι ης ἔθεσας το θυμίαμά μου και το έλαιον μου. **42** νέοι, ταξιαρχοι και ηγεμόνες, στρατάρχαι και ονομαστοί, Και ήσαν εν αυτῇ φωναί πλήθους αγαλλομένους· και πάντες ιππεύοντες εφ' ἵππων. **24** Και θέλουσιν ελθεῖ μετά των ανδρών του ὄχλου εισήγοντο Σαβαίοι εκ της εναντίον σου μετά αρμάτων, μετά αμάξων και τροχών ερήμου, φορούντες βραχιόλια επι τας χειράς αυτών και μετά πλήθους λαών, και θέλουσι θέσει κύκλων και ωραίους στεφάνους επι τας κεφαλάς αυτών. **43** εναντίον σου θυρεόνς και ασπίδας και περικεφαλαίας· Τότε είπα προς την καταγήρασαν εν μοιχείαις, Τώρα και θέλω θέσει ενώπιον αυτών κρίσιν και θέλουσι σε κάμνουσι πορνείας μετ' αυτής και αυτή μετ' εκείνων **44** κρίνει κατά τας κρίσιες αυτών. **25** Και θέλω στήσει τον κρίλον μου εναντίον σου και θέλουσι φερθή προς σε προς γυναίκα πόρνην· ούτως εισήρχοντο προς την Οολά μετ' οργῆς θέλουσιν εκκόψει την μύτην σου και τα ώτα και προς την Οολιβά, τας ακολάστους γυναίκας. **45** σου και το υπόλοιπόν σου θέλει πέσει εν μαχαίρᾳ ούτοι Διά τούτο ἀνδρες δίκαιοι, ούτοι θέλουσι κρίνει αυτάς, θέλουσι λάβει τους νιούς σου και τας θυγατέρας σου· το κατά την κρίσιν των μοιχαλίδων και κατά την κρίσιν δε υπόλοιπόν σου θέλει καταφαγωθή υπό πυρός. **26** των εκχεουσών αἵματα επειδή είναι μοιχαλίδες και αίμα θέλουσιν έτι σε εκδύσει τα ιμάτια σου και αφαιρέσει είναι εν ταῖς χερσὶν αυτών. **46** Όθεν ούτω λέγει Κύριος τους στολισμούς της λαμπρότητός σου. **27** Και θέλω ο Θεός· θέλω αναβιβάσει επ' αυτάς όχλον και θέλω παύσει από σου την ακολασίαν σου και την πορνείαν παραδώσει αυτάς εις ταραχήν και διαρπαγήν. **47** Και ο σου την εκ γης Αιγύπτου· και δεν θέλεις σηκώσει τους όχλος θέλει λιθοβολήσει αυτάς με λίθους και κατακόψει οφθαλμούς σου προς αυτούς, και δεν θέλεις ενθυμηθή αυτάς με τα ξίφη αυτών· θέλουσι φονεύσει τους νιούς πλέον την Αίγυπτον. **28** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο αυτών και τας θυγατέρας αυτών και τας οικίας αυτών Θεός· Ιδού, θέλω σε παραδώσει εις την χείρα εκείνων θέλουσι κατακάνσει εν πυρί. **48** Ούτω θέλω παύσει τους οποίους μισεῖς, εις την χείρα εκείνων αφ' ων την ακολασίαν από της γης, διά να μάθωσι πάσαι αι απεξενώθη η ψυχὴ σου. **29** Και θέλουσι φερθή προς σε γυναίκες να μη πράττωσι κατά τας ακολασίας σας. **49** με μίσος, και θέλουσι λάβει πάντας τους κόπους σου, Και θέλουσιν ανταποδώσει τας ακολασίας υμάς εφ' και θέλουσι σε εγκαταλεύσει γυμνήν και αστέπτασον· υμάς, και θέλετε βαστάσει τας αμφατίας των ειδώλων και η αισχύνη της πορνείας σου θέλει αποκαλυφθή και σας· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός· η ακολασία σου και αι πορνείασι σου. **30** Ταύτα θέλω κάμει εις σε, επειδή επορνεύθης κατόπιν των εθνών, επειδή εμιάνθης εν τοις ειδώλοις αυτών. **31** Εν τοι διώ της αδελφής σου περιεπάτησας διά τούτο θέλω δώσει εις την χείρα σου το ποτήριον αυτής. **32** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Το ποτήριον της αδελφής σου θέλεις πίει, το βαθύ και πλατύ· θέλεις είσθαι γέλως και παίγνιον· το ποτήριον τούτο χωρεί πολύ. **33** Θέλεις εμπλησθή από μέθης και θλίψεως, με το ποτήριον της εκπλήξεως σου και του αφανισμού, με το ποτήριον της αδελφής σου

παν τιμήμα καλόν, τον μηρόν και τον ώμον γέμισον αυτόν από των εκλεκτών οστέων. **5** Λάβε εκ των εκλεκτών του ποιμίνου και στίβασον ἐτί τα οστά κάτω αυτού· βράσον αυτά καλώς και ας εψηθώσι και αυτά τα οστά αυτού εν αυτῷ. **6** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαὶ εἰς την πόλιν των αιμάτων, εἰς τον λέβητα, του οποίου η σκωρία είναι εν αυτῷ και του οποίου η σκωρία δεν εξήλθεν απ' αυτού. Ἐκβαλε κατά σειράν τα τμήματα αυτής κλήρος ας μη πέσῃ επ' αυτήν. **7** Διότι το αίμα αυτής είναι εν μέων αυτής επί λειόπετραν εξέθεσεν αυτό· δεν έχουνεν αυτό επί την γην, ώστε να σκεπασθή με χώμα. **8** Διά να κάμω να αναβή θυμός εις εκτέλεσιν εκδικήσεως, θέλω εκθέσει το αίμα αυτής επί λειόπετραν, διά να μη σκεπασθή. **9** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαὶ εἰς την πόλιν των αιμάτων και εγώ θέλω μεγαλύνει την πυράν. **10** Επισώρευσον τα ξύλα, ἀνάψον το πυρ, κατανάλωσον τα κρέατα και διάλυσον αυτά, ας καώσι και τα οστά. **11** Τότε στήσον αυτόν κενόν επί τους ἀνθρακας αυτόν, διά να πυρωθῇ ο χαλκός αυτού και να καή και να λυώσῃ εν αυτῷ η ακαθαρσία αυτού, να καταναλωθῇ η σκωρία αυτού. **12** Ματαίως εδοκιμάσθη με κόπους, και η μεγάλη αυτής σκωρία δεν εξήλθεν απ' αυτής, η σκωρία αυτής εν τω πυρί. **13** Εν τη ακαθαρσία σου υπάρχει μιαρότης επειδή εγώ σε εκαθάρισα και δεν εκαθαρίσθης, δεν θέλεις πλέον καθαρισθή από της ακαθαρσίας σου, εωσού αναπαύσω τον θυμόν μου επί σε. **14** Εγώ ο Κύριος ελάλησα· θέλει γείνει και θέλω εκτελέσει αυτό· δεν θέλω στραφή οπίων και δεν θέλω φεισθή και δεν θέλω μεταμεληθῆ· κατά τας οδούς σου και κατά τας πράξεις σου θέλουσι σε κρίνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **16** Υἱε ανθρώπου, ιδού, εγώ θέλω αφαρέσεις από σου διά μιας πληγῆς το επιθύμημα των οφθαλμῶν σου και μη πενθήσης και μη κλαύσης και ας μη ρεύσωσι τα δάκρυά σου· **17** κρατήθητι από στεναγμών, μη κάμης πένθος νεκρών, δέσον την τιάραν σου επί την κεφαλήν σου, και βάλε εἰς τους πόδας σου τα υποδήματά σου, και μη καλύψῃς τα χεῖλη σου, και ἄρτον ανδρών μη φάγης. **18** Και ελάλησα προς τον λαόν το πρωΐ, και το εσπέρας απέθανεν η γυνή μου· και ἔκαμον το πρωΐ ως προσετάχθην. **19** Και εἴπεν ο λαός προς εμέ, Δεν θέλεις απαγγείλει προς υμάς τι δηλούσιν εἰς υμάς τάυτα, τα οποία κάμνεις; **20** Και απεκρίθην προς αυτούς, λόγος Κυρίου ἔγινε προς εμέ λέγων, **21** Ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω βεβηλώσει τα ἀγία μου, το καύχημα της δυνάμεως σας, τα επιθυμήματα των οφθαλμῶν σας και τα περιτόθητα των ψυχῶν σας· και οι ιοί σας και αι θυγατέρες σας, ὃσους αφήκατε, εν ρομφαίᾳ θέλουσι πέσει. **22** Και θέλετε κάμει καθώς εγώ ἔκαμον· δεν θέλετε καλύψει τα χεῖλη σας και ἄρτον ανδρών δεν θέλετε φάγει. **23** Και αι τιάρα σας θέλουσιν είσθαι επί των κεφαλῶν σας και τα υποδήματά σας εἰς τους πόδας σας· δεν θέλετε πενθήσεις ουδέ κλαύσει· αλλά θέλετε λυώσει διά τας ανομίας σας και θέλετε στενάξει ο εἰς προς τον ἄλλον. **24** Και ο Ιεζεκιήλ θέλει είσθαι σημείον εἰς εσάς· κατά πάντα δα ἔκαμε θέλετε κάμει· όταν τούτο ἐλθῃ, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **25** Περί δε σου, υἱε ανθρώπου, εν εκείνη τη ημέρᾳ, όταν αφαιρέσω απ' αυτών την ισχύ αυτών, την χαράν της δόξης αυτών, τα επιθυμήματα των οφθαλμῶν αυτών και το θάρρος των ψυχῶν αυτών, τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών, **26** εν τη ημέρᾳ εκείνη ο διασωθεῖς δεν θέλει ελθεῖ προς σε, διά να αναγείλη ταύτα εἰς τα ώτα σου; **27** Εν εκείνη τη ημέρᾳ το στόμα σου θέλει ανοιχθῆ προς τον διασωθέντα και θέλεις λαλήσει και δεν θέλεις είσθαι πλέον ἀλαλος· και θέλεις είσθαι εἰς αυτούς σημείον· και θέλουσι γνωρίσει διά εγώ είμαι ο Κύριος.

25 Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱε ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπό σου επί τους υιούς Αμμών και προφήτευσον κατ' αυτών· **3** και ειπέ προς τους υιούς Αμμών, Ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή επιλέγεις εἰς τα ἀγία μου, Εύγε, διότι εβεβηλώθησαν, και εἰς την γην του Ισραήλ, διότι ηφαντίσθη, και εἰς τον οίκον Ιούδα, διότι υπήρχαν εἰς αιχμαλωσίαν, **4** διά τούτο, ιδού, θέλω σε παραδώσει προς κληρονομίαν εἰς τους υιούς της ανατολής, και θέλουσι θέσει τας επαύλεις αυτών εν δοι και θέλουσι κάμει τας κατασκηνώσεις αυτών εν δοι· ούτοι θέλουσι τάφαγει τους καρπούς σου και ούτοι θέλουσι πίει το γάλα σου. **5** Και θέλω καταστήσει την Ραββά σταύλον καμήλων και την γην των υιών Αμμών μάνδραν προβάτων και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή επεκρότησας χείρας και εκτύπωσας με τον πόδα και εν όλῃ τη περιφρονίσει της καρδίας σου εχάρης κατά της γης Ισραήλ, **7** διά τούτο, ιδού, θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε παραδώσει εἰς διαρπαγήν των εθνών και θέλω σε εκκόψει από των λαών και σε εξαφανίσει από των τόπων θέλω σε εξολοθρεύσει και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ο Μωάβ και ο Σηερί λέγουσιν, Ιδού, ο οίκος Ιούδα είναι ως πάντα τα ἔθνη· **9** διά τούτο, ιδού, θέλω ανοίξει την πλευράν του Μωάβ από των πόλεων, από των πόλεων αυτού, από των ἀκρών αυτού, την δόξαν της γης, την Βαθ-Ιεσιμώθ, Βάσαλμεών και Κιριαθαΐμη, **10** εις τους υιούς της ανατολής, κατά των υιών Αμμών, και θέλω παραδώσει αυτήν εἰς κληρονομίαν, διά να μη μνημονεύσωται οι υιοί Αμμών μεταξύ των εθνών. **11** Και θέλω εκτελέσει κρίσεις επί τον Μωάβ· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **12** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ο Εδώμ ἔπραξεν εκδικητικῶς εἰς τον οίκον Ιούδα και ἔβρισε βαρέως και εξεδικήθη εναντίον αυτών, **13** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· θέλω λοιπόν εκτείνει την χείρα μου επί τον Εδώμ, και θέλω εκκόψει απ' αυτού ἀνθρώπων και κτήνος και θέλω εξαφανίσει αυτόν από Θαιμάν, και θέλουσι πέσει εν ρομφαίᾳ ἔως Δαιδάν. **14** Και θέλω ενεργήσει την εκδίκησίν μου επί τον Εδώμ διά χειρός τον λαού μου Ισραήλ· και θέλουσι κάμει εἰς τον Εδώμ κατά τον θυμόν μου και κατά την οργήν μου· και θέλουσι γνωρίσει την εκδίκησίν μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή οι Φιλισταίοι εφέρθησαν εκδικητικῶς και ἔκαμον εκδίκησιν περιφρονούντες εκ ψυχῆς, ώστε να φέρωσιν ὀλέθρον διά παλαιόν μίσος, **16** διά τούτο

ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τους Φιλισταίους και θέλω εκκόψει τους Χερεθαίους και εξαφανίσει το υπόλοιπον των λιμένων της θαλάσσης **17** και θέλω κάμει επ'¹ αυτούς μεγάλην εκδίκησιν εν ελεγμοίς θυμού· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτελέσω την εκδίκησίν μου επ' αυτούς.

26 Και εν τω ενδεκάτῳ ἔτει, τη πρώτη του μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, επειδή η Τύρος είπε κατά της Ιερουσαλήμ, Εύγε, συνετρίβῃ η πόλη των λαών εστράφη προς εμέ· θέλω γεμισθή, διότι ηρημώθη: **3** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Τύρος, και θέλω επεγείρει εναντίον σου έθνη πολλά, ως επεγείρει η θάλασσα τα κύματα αυτής. **4** Και θέλουσι καταστρέψει τα τείχη της Τύρου και κατεδαφίσει τους πύργους αυτής· και θέλω ξέσει το χώμα αυτής απ'¹ αυτής και καταστήσει αυτήν ως λειόπετραν. **5** Θέλει είσθαι διά να εξαπλώνωσι δίκτυα εν μέσω της θαλάσσης διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός· και θέλει καταστάθη διαιραπαγή των εθνών. **6** Καὶ αἱ κώμαις αυτής, αἱ εν τῇ πεδιάδι, θέλουσιν εξολοθρευθῆν μαχαίρᾳ καὶ θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **7** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, θέλω φέρει κατά της Τύρου τον Ναβουχοδονόσορα βασιλέα της Βαβυλώνος, βασιλέα βασιλέων, από βορρᾶ, μεθ' ἵππων καὶ μετά αρμάτων καὶ μεθ' ιππέων καὶ συνάξεως καὶ λαού πολλού. **8** Ούτος θέλει εξολοθρεύειν μαχαίρᾳ τας κώμας σου εν τῃ πεδιάδῃ· και θέλει εγείρει προμαχώνας εναντίον σου και θέλει κάμει προχώματα εναντίον σου και υψώσει κατά σου ασπίδας. **9** Και θέλει στήσει τας πολεμικάς μηχανάς αυτού επί τα τείχη σου και με τους πελέκεις αυτού θέλει καταβάλει τους πύργους σου. **10** Από του πλήθους των ἵππων αυτού ο κονιορτός αυτών θέλει σε σκεπάσει· τα τείχη σου θέλουσι σεισθή από του ήχου των ιππέων και των τροχών και των αμάξων, ὅταν εισέρχωνται εἰς τας πύλας σου, καθώς εισέρχονται εἰς πόλιν εκπορθουμένην. **11** Με τας οπλάς των ἵππων αυτού θέλει καταπατήσει πάσας τας οδούς σου· τον λαόν σου θέλει θανατώσει εν μαχαίρᾳ, και οι ισχυροί σου φυρουροί θέλουσι καταβληθῆ εἰς την γην. **12** Και θέλουσι διαράπασει τα πλούτη σου και λαφυραγγήσει τα εμπορεύματά σου· και θέλουσι καταβάλει τα τείχη σου και κρηπινίσει τους οίκους σου τους ὡραίους· και θέλουσι ρίψει εἰς το μέσον των υδάτων τους λίθους σου και τα ξύλα σου και το χώμα σου. **13** Και θέλω παύσει τον θόρυβον των ασμάτων σου, και η φωνή των κιθαρών σου δεν θέλει ακουσθή πλέον· **14** και θέλω σε καταστήσει ως λειόπετραν· θέλεις είσθαι διά να εξαπλώνωσι δίκτυα· δεν θέλεις πλέον οικοδομηθῆ· διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την Τύρον· δεν θέλουσι σεισθή αι νήσοι εις τον ήχον της πτώσεως σου, ὅταν οι τραυματίαι σου στενάζωσιν, ὅταν η σφαγή γίνηται εν μέσω σου; **16** Τότε πάντες οι γηγένοις της θαλάσσης θέλουσι καταβή από των θρόνων αυτών, και θέλουσιν εκβάλει τας χλαμύδας αυτών και εκδυθή τα κεντητά ιμάτια αυτών· θέλουσιν ενδυθή τρόμον· κατά

γης θέλουσι καθήσει και τρέμει κατά πάσαν στιγμήν και εκπλήττεοθα διά σε. **17** Και αναλαβόντες θρήνον διά σε θέλουσι λέγει προς σε, Πως κατεστράφης, η κατοικούμενη υπό θαλασσοπόρων, η περίφημος πόλις, ήτις ήσοι ισχυρά εν θαλάσσῃ, συ και οι κάτοικοι σου, οίτινες διέδιδον τον τρόμον αυτών εις πάντας τους ενοικούντας εν αυτῇ. **18** Τώρα αι νήσοι θέλουσι τρέμει εν τη ημέρᾳ της πτώσεώς σου, ναι, αι νήσοι αι εν τη θαλάσση θέλουσι ταραχή εν τη αφανεία σου. **19** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Όταν σε καταστήσω πόλιν ηρημωμένην ως τας πόλεις τας μη κατοικούμενας, όταν επιφέρω επί σε την ἀβύσσον και σε σκεπάσων υδάτα πολλά, **20** δόταν σε καταβιβάσω μετά των καταβαινόντων εις λάκκον, προς λαόν αιώνιον, και σε θέσω εις τα κατώτατα της γης, εις τόπους ερήμους απ' αιώνος, μετά των καταβαινόντων εις λάκκον, διά να μη κατοικηθής, και ούταν αποκαταστήσω δόξαν εν τη γη των ζώντων, **21** θέλω σε καταστήσω τρόμον και δεν θέλεις υπάρχει· και θέλεις ζητηθή και δεν θέλεις ευρεθή πλέον εις τον αιώνα, λέγει Κύριος ο Θεός.

27 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Και συ, υἱέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον διά την Τύρον, **3** και ειπέ προς την Τύρον την κειμένην εν τη εισόδῳ της θαλάσσης, την εμπορευομένην μετά των λαών εν πολλαίς νήσοις, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Τύρος, σου είπας, Εγώ είμαι πλήρης εις το κάλλος. **4** Τα όριά σου είναι εν τη καρδίᾳ των θαλασσών, οι οικοδόμοι σου ἔκαμον πλήρες το κάλλος σου. **5** Ἐκτισαν πάντα τα πλευρά των πλοίων σου εξ ελάτων από Σενείρ-έλαβον κέδρους εικ του Λιβάνου διά να κάμωσι κατάρτια εις σε. **6** Εκ των δρυών της Βασάν ἔκαμον τα κωπία σου ἔκαμον τα καθίσματά σου εξ ελέφαντος, εν πύξω από των νήσων των Κητιαίων. **7** Λεπτόν λινόν εξ Αιγύπτου κεντήτον εξήπλονες εις σεαυτήν διά πανία· κυανούν και πορφυρούν εκ των νήσων Ελεισά ἥτο το επισκήνωμά σου. **8** Οι κάτοικοι της Σιδώνος και Αρβάδ ήσαν οι κωπλάται σου· οι σοφοί σου, Τύρος, οι ὄντες εν σοι, αυτοί ήσαν οι κυβερνήται των πλοίων σου. **9** Οι πρεούτεροι της Γεβάλ και οι σοφοί αυτής ήσαν εν σοι οι επισκευασταί των χαλασμάτων σου πάντα τα πλοία της θαλάσσης και οι ναύται αυτών ήσαν εν σοι, διά να εμπορεύωνται το εμπόριόν σου. **10** Πέρσαι και Λύδοι και Λίβυες ήσαν εν τοις στρατεύμασι σου οι ἄνδρες σου οι πολεμισταί· ασπίδας, και περικεφαλαίας εκρέμων εις σέ· ούτοι επεδείκνυον την μεγαλοπρέπειάν σου. **11** Οι ἄνδρες της Αρβάδ μετά του στρατεύματός σου ήσαν κύκλω επι τα τείχη σου, και οι Γαμμαδίται επί τους πύργους σου εκρέμων τας ασπίδας αυτών επί τα τείχη σου κύκλω· ούτοι συνεπλήρουν το κάλλος σου. **12** Η Θαρσείς εμπορεύετο μετά σου εις πλήθος παντός πλούτου· μέργυρον, σίδηρον, κασσίτερον και μόλυβδον εμπορεύοντο εν ταις αγοραίς σου. **13** Ιαυάν, Θουβάλ και Μεσέχ ήσαν έμποροι σου εν τη αγορά σου εμπορεύοντο ψυχάς ανθρώπων και σκεύη χάλκινα. **14** Από δι τού οίκου Θωγράμα εμπορεύοντο εν ταις αγοραίς σου ἵππους και ιππέας και ημιόνους. **15** Οι ἄνδρες της Δαιδάν ήσαν έμποροι σου πολλών νήσων το εμπόριον ἥτο εν τη χειρί σου· έφερον εις σε οδόντας

ελεφάντων και έβενον εις ανταλλαγήν. **16** Η Συρία ανθρώπου, ειπέ προς τον ηγεμόνα της Τύρου, **28** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ αυθρώπου, ειπέ προς τον ηγεμόνα της Τύρου, **17** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή υψώθη η καρδία σου και είπας, Εγώ είμαι θεός, επί της καθέδρας του Ιούδας και η γη Ισραήλ ήσαν ἐμποροί σου· ἐδίδον εις θεόν κάθημαι, εν τη καρδίᾳ των θαλασσών ενώ είσαι την αγοράν σου οίτον του Μιννίθ και στακτήν και μέλι ἀνθρωπος αλλ' ουχὶ Θεός· και ἔκαμες την καρδίαν και ἔλαιον και βάλασμον. **18** Η Δαμασκός εμπορεύετο σου ως καρδίαν θεού· **3** ιδού, συ είσαι σοφώτερος μετά σου εις το πλήθος των εργασιών σου, εις το πλήθος του Δανιήλ· ουδέν μυστήριον είναι κεκρυμμένον από παντός πλούτου εις οίνον της Χελβών και εις λευκά σου· **4** διά της σοφίας σου και διά της συνέσεως σου ὄρια. **19** Καὶ Δαν και Ιανάν και Μωσέλ ἐδίδον εις τας ἔκαμες εις σεαυτὸν δύναμιν και απέκτησας εν τοις αγοράς σου σίδηρον ειργασμένον, κασίν και κάλαμον θησαυρούς σου χρυσίον και αργύριον· **5** διά της μεγάλης αρωματικόν· ταύτα ήσαν μεταξύ των πραγματειών σοφίας σου η νύχησας τα πλούτη σου διά του εμπορίου, σου. **20** Η Δαιδάλην εμπορεύετο μετά σου εις πολύτιμα και η καρδία σου υψώθη διά την δύναμιν σου· **6** διά υφάσματα διά αμάξας. **21** Η Αραβία και πάντες οι τούτο, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ἔκαμες την ἄρχοντες Κηδάρη ήσαν ἐμποροί σου, εμπορεύμενοι μετά καρδίαν σου ως καρδίαν θεού, **7** ιδού, διά τούτο θέλω σου εις αρνία και κριούς και τράγους. **22** Οι ἐμποροί φέρει εναντίον σου ξένους, τους τρομερωτέρους των της Σαβά και Ρααμά ήσαν ἐμποροί σου, δίδοντες εις εθνῶν· και θέλουσιν εκσπάσει τα ξίφη αυτῶν κατά τας αγοράς σου παν εξαίρετον ἄρωμα και πάντα λίθον του κάλλους της σοφίας σου και θέλουσι μοιλύνει τίμιον και χρυσίον. **23** Χαρράν και Χαναά και Εδέν, οι την λαμπρότητά σου. **8** Θέλουσι σε καταβιβάσει εις ἐμποροι της Σαβά, ο Ασσούρ και ο Χιλμάδ, εμπορεύοντο τον λάκκον, και θέλεις τελευτήσει με τον θάνατον μετά σου. **24** Ούτοι ήσαν ἐμποροί σου εις παν είδος, εις των πεφονευμένων εν τη καρδίᾳ των θαλασσών. **9** κυανά ενδύματα και κεντητά και εις κιβώτια πλουσίων Θέλεις λέγει έτι ενώπιον του φονεύοντός σε, Εγώ στολισμάτων, δεδεμένα με σχοινία και κατεσκευασμένα είμαι θεός, ἀνθρωπος ων και ουχὶ θεός, εν ταις χερσὶ εκ κέδρου, μεταξύ των ἄλλων σου πραγματειών. **25** του φονεύοντός σε; **10** Θάνατον απεριτιμήτων θέλεις Τα πλοία της Θαρσείς υπερείχον εις το εμπόριόν σου, θανατωθή διά χειρός των ξένων· διότι εγώ ελάλησα, και ίσο πλήρης, και εστάθης ενδοξοτάτη εν τη καρδίᾳ λέγει Κύριος ο Θεός. **11** Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου προς των θαλασσών. **26** Οι κωπηλάται σου σε ἐφερον εις εμέ, λέγων, **12** Υἱὲ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον επί τον ὄντα πολλά· αλλ' ο ἀνέμος ο ανατολικός σε σύνετριψεν. **27** Τα πλούτη σου και βασιλέα της Τύρου και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει εν τη καρδίᾳ των θαλασσών. **28** Τα πλούτη σου και αι αγορά σου, το εμπόριόν σου, οι ναύται σου και οι σοφίας και τέλειος εις κάλλος. **13** Εστάθης εν Εδέμ τω παραδείσω του θεού· ίσος περιεκπασμένος υπό παντός λίθου τιμού, υπό σαρδίου, τοπαζίου και αδάμαντος, βηρυλλίου, όνυχος και ιάσπεως, σαπφείρου, σμαράγδου εν μέσω σου, θέλουσι πέσει εν τη καρδίᾳ των θαλασσών, και άνθρακος και χρυσίου· η υπηρεσία των τυμπάνων την ημέραν της πτώσεως σου. **29** Τα προάστεια θέλουσι σου και των αὐλῶν σου ἡτο ητοιμασμένη διά σε την σεισθή εις τον ήχον της κραυγῆς των κυβερνητών σου. **30** Και πάντες οι κωπηλάται, οι ναύται, πάντες διά να επισκιάζης και εγώ σε ἔστησα· ίσο εν τω ὄρει τω οι κυβερνήται της θαλάσσης, θέλουσι καταβή εκ των αγίω του θεού· περιεπάτεις εν μέω λίθων πυρίνων. **15** πλοίων αυτών, θέλουσι σταθή επί της γης, **31** Και θέλουσι ήμαρτες διά τούτο θέλω σε απορρίψει ως βέβηλον από φαλακρωθή ολοκλήρως διά σε και περιζωσθή σάκκον του ὄρους του θεού, και θέλω σε καταστρέψει εν μέσω και κλαύσει διά σε με πικρίαν ψυχής, οδυρόμενοι των πυρίνων λίθων, χερούβις επισκιάζον. **16** Εκ του πλήθους του θέλουσι βοήσει πικρά και ρίψει χώμα επί τας κεφαλάς εμπορίου σου ενέπλησαν το μέσον σου από ανομίας και αυτών και κατακυλισθή εν τη σποδώ. **32** Και θέλουσι κάταβη εκ των ημαρτες διά το κάλλος σου· ἔφεθεις την σοφίαν σου θρήνον διά σε και θέλουσι θρηνωδήσει, λέγοντες περί διά την λαμπρότητά σου· θέλω σε ρίψει κατά γῆς θέλω σου, Τις ως η Τύρος, ως η καταστροφείσα εν μέσω της σε εκθέσει ενώπιον των βασιλέων, διά να βλέπωσιν θαλάσσης; **33** Ότε αι πραγματεία σου εξήρχοντο εκ των εις σε. **18** Εβεβήλωσας τα ιερά σου διά το πλήθος θαλασσών, εχόρταινες πολλούς λαούς με το πλήθος των αμφατίων σου, διά τας αδίκιας του εμπορίου σου· του πλούτου σου και του εμπορίου σου επλούτιζες διά τούτο θέλω εικβάλει πυρ εκ μέσου σου, το οποίον τους βασιλείς της γης. **34** Τώρα συνετρίβης εν ταις θέλεις σε καταφάγει· και θέλω σε καταστήσει ποδόν θαλάσσαις, εν τω βάθει των υδάτων· το εμπόριόν σου επί της γης, ενώπιον πάντων των βλεπόντων σε. **19** και παν το ἀθροισμά σου ἐπέσον εν μέσω σου. **35** Πάντες Πάντες οι γνωρίζοντές σε μεταξύ των λαών θέλουσιν οι κάτοικοι των ήσων θέλουσιν εκπλαγή διά σε και εκπλαγή διά σέ φρίκη θέλεις είσθαι και δεν θέλεις οι βασιλείς αυτών θέλουσι κατατρομάξει, θέλουσιν υπάρξει έως αιώνος. **20** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς ωχριάσει τα πρόσωπα. **36** Οι ἐμποροι μεταξύ των εθνῶν εμέ, λέγων. **21** Υἱὲ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν θέλουσι συρίξει επί σέ φρίκη θέλεις είσθαι και δεν σου επί την Σιδώνα, και προφήτευσον κατ' αυτής **22** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Σιδών και θέλω δοξασθή εν μέσω σου· και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι στην Σιδώνα, και προφήτευσον κατ' αιώνος.

θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτελέσω τεσσαράκοντα έτη· και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους κρίσεις εις αυτήν και αγιασθώ εν αυτή. **23** Διότι θέλω μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους εξαποστείλει εις αυτήν θανατικόν και αίμα εν ταῖς τόπους. **13** Πλην ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τω τέλει οδοίς αυτής· και οι τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει εν των τεσσαράκοντα ετών θέλω συνάξει τους Αιγυπτίους μέσω αυτής διά μαχαίρας ελθούσης επ' αυτήν κυκλόθεν εκ των λαών, εις τους οποίους ἡσαν διεσκορπισμένοι. **14** και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **24** Και και θέλω επαναγάγει τους αιχμαλώτους της Αιγύπτου δεν θέλει είσθαι πλέον εν τω οίκων Ισραὴλ σκόλοιψ και επιστρέψει αυτούς εις την γην Παθρώς, εις την πικρίας και ἀκανθα οδύνης εκ πάντων των πέριξ αυτών γην της καταγωγῆς αυτῶν· και θέλουσιν εἰσθαι εκεί των καταφρονούντων αυτούς· και θέλουσι γνωρίσει βασίλειον ποταπόν. **15** Θέλει είσθαι το ποταπώτερον ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **25** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ούτω λέγει Κύριος ο των βασιλείων και δεν θέλει υψωθή πλέον επὶ τα ἔθνη· Θεός· Όταν συνάξα των οίκων Ισραὴλ εις των λαών, διότι θέλω ελαττώσει αυτούς, διά να μη δεσπόζωσιν μεταξύ των οποίων είναι διεσκορπισμένοι, και αγιασθώ επὶ τα ἔθνη. **16** Και δεν θέλει είσθαι πλέον το θάρρος εν αυτοίς ενώπιον των εθνών, τότε θέλουσι κατοικήσει του οίκου Ισραὴλ, αναμιμνήσκον την ανομίαν αυτών, εν τη γη αυτών, την οποίαν ἐδωκα εις τον δούλον αποβλεπόντων οπίσω αυτών· και θέλουσι γνωρίσει μου τον Ιακώβ. **26** Και θέλουσι κατοικήσει εν αυτήν επί τα πάντας τους καταφρονίσαντας διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **17** Και εν τω εικοστώ ασφαλεία και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και φυτεύσει εβδόμων ἔτει, τω πρώτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, αμπελώνας ναι, θέλουσι κατοικήσει εν ασφαλείᾳ, ὅταν ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υἱέ ανθρώπου, εκτελέσω κρίσεις επί πάντας τους καταφρονίσαντας Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος εδούλευσε αυτούς κυκλόθεν αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών.

29 *Εν τω δεκάτῳ έτει τω δεκάτῳ μηνί, τη δωδεκάτῃ του μηνός, ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων,* **2** *Υἱέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επὶ Φαραὼ τον βασιλέα της Αιγύπτου και προφίτευσον κατ' αυτού και καθ' ὅλης της Αιγύπτου·* **3** *λάλησον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Φαραὼ βασιλεὺς Αιγύπτου, μεγάλε δράκων, κοιτόμενε εν μέσω των ποταμών αυτού· ὅτις είπας, Ο ποταμός μου είναι εμού και εγώ ἔκαμον αυτόν δι' εμαυτόν.* **4** *Και θέλω βάλει ἄγκιστρα εις τας σιαγόνας σου, και θέλω προσκολλήσει τους ιχθύας του ποταμού σου εις τα λέπτη σου, και θέλω σε ανασύρει εκ μέσου των ποταμών σου· και πάντες οι ιχθύες των ποταμών σου θέλουσι προσκολληθῆνεις τα λέπτη σου.* **5** *Και θέλω σε εκρίψει εν τη ερήμω, σε και πάντας τους ιχθύας των ποταμών σου θέλεις πέσει επὶ πρόσωπον της πεδιάδος δεν θέλεις συναχθῆναι ουδέ περισταλθῆναι· εις τα θηρία της γης και εις τα πετεινά του ουρανού σε παρέδωκα εις βρώσιν·* **6** *και πάντες οι κατοικούντες την Αιγύπτον θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος διότι εστάθησαν ράβδος καλαμίνη εις τον οίκον Ισραὴλ.* **7** *Οτε σε επίσασαν με την χείρα, συνετρίψης και ετρύπησας ὅλον τον ὄμον αυτών· και ὅτε εστηρίχθησαν επὶ σε, συνεθλάσθης και συνέκαμψας πάσας τας οσφύας αυτών.* **8** *Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω φέρει ρομφαίαν επὶ σε και θέλω εκκόψει από σου ἀνθρώπων και κτήνος.* **9** *Και η γη της Αιγύπτου θέλει είσθαι θάμβος και ερημία· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος διότι είπεν, Ο ποταμός είναι εμού και εγώ ἔκαμον αυτόν.* **10** *Διά τούτο ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου και εναντίον των ποταμών σου· και θέλω κάμει την γην της Αιγύπτου όλως ἔρημον και θάμβος, από Μιγδάλ μέχρι Συήνης και μέχρι των ορίων της Αιθιοπίας.* **11** *Πούς ανθρώπου δεν θέλει διέλθει δι' αυτής ουδέ πούς κτήνους θέλει διέλθει εγώ είμαι ο Κύριος, όταν βάλω πυρ εις την Αιγύπτον και δι' αυτής ουδέ θέλει κατοικηθῆ τεσσαράκοντα ἔτη.* **12** *συντριψθωσι πάντες οι βοηθούντες αυτήν.* **9** *Εν εκείνη Και θέλω κάμει την γην της Αιγύπτου θάμβος, εν μέσω τη ημέρα θέλουσιν εξέλθει απ' εμού μηνυταί εν πλοίοις, των ηρημαμένων τόπων, και αι πόλεις αυτής εν μέσω διά να εκπλήξωσι τους αμερίμνους Αιθιοπάς και τρόμος των πόλεων των ηρημαμένων θέλουσιν είσθαι θάμβος μέγας θέλει επέλθει επ' αυτούς, καθώς εν τη ημέρα της*

Αιγύπτου διότι, ιδού, ἔρχεται. **10** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καὶ θέλω απολέσει τὸ πλήθος τῆς Αιγύπτου διὰ χειρὸς τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλώνος. **11** Αὐτός καὶ ο λαός αυτού μετ' αὐτού, οι τρομερώτεροι τῶν εθνῶν, θέλουσι φερθῆ διὰ να αφανίσωσι την γῆν καὶ θέλουσιν εκσπάσει τας ρομφαίας αυτών κατὰ τῆς Αιγύπτου καὶ γεμίσει την γην ἀπό τετραμυτισμένων.

12 Καὶ θέλω ξηράνει τοὺς ποταμούς καὶ παραδώσει τὴν γην εἰς χείρας κακών, καὶ θέλω αφανίσει τὴν γην καὶ τὸ πλήρωμα αυτῆς διὰ χειρὸς τῶν ζένων· εγὼ ο Κύριος ελάλησα.

13 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καὶ θέλω καταστρέψει τα ζόανα καὶ εξαλεῖψει τα είδωλα από Νωφ, καὶ δεν θέλει υπάρχει πλέον ἄρχων εκ τῆς γης τῆς Αιγύπτου, καὶ θέλω εμβάλει φόβον εἰς τὴν γην τῆς Αιγύπτου. **14** Καὶ θέλω αφανίσει την Παθρώς καὶ βάλει πυρ εἰς τὴν Τάνιν καὶ εκτελέσει κρίσεις εν Νῷ. **15** Καὶ θέλω εκκένει τὸν θυμόν μου επὶ Σιν τὴν ισχύν τῆς Αιγύπτου, καὶ θέλω εκκόψει τὸ πλήθος τῆς Νῷ. **16** Καὶ θέλω βάλει πυρ εἰς τὴν Αἴγυπτον· η Σιν θέλει λάβει μέγαν τρόμον καὶ η Νῷ θέλει διασπαραχθῆ καὶ η Νωφ θέλει είσθαι καθ' ημέραν εν αγωνίᾳ. **17** Οι νεανίσκοι τῆς Αβήν καὶ τῆς Πι-βεσέθ θέλουσι πέσει εν μαχαίρᾳ, καὶ αὐταὶ θέλουσιν υπάγει εἰς αιχμαλωσίαν.

18 Καὶ εν Τάφνης η ημέρα θέλει συσκοτάσει, ὅταν συντρίψω εκεῖ τὰ σκήπτρα τῆς Αιγύπτου καὶ η ἐπαρσίς τῆς δυνάμεως αυτῆς θέλει παύσειν εν αυτῇ ταῦτην δε, νέφος θέλει σκεπάσει αυτήν, καὶ αἱ θυγατέρες αυτῆς θέλουσιν υπάγει εἰς αιχμαλωσίαν. **19** Καὶ θέλω εκτελέσει κρίσεις επὶ τὴν Αἴγυπτον· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι εγὼ είμαι ο Κύριος. **20** Καὶ εν τῷ ενδεκάτῳ ἔτει, τῷ πρώτῳ μηνὶ, τῇ εβδόμῃ του μηνὸς, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ερέθιγων, **21** Υἱέ ανθρώπου, συνέθλασα τὸν βραχίονα του Φαραὼ βασιλέως τῆς Αιγύπτου καὶ ιδού, δεν θέλει επιδεθῆ πρὸς θεραπείαν, ώστε να περιτυλίξωσιν αυτὸν με επιδέσματα διὰ να δοθῇ εἰς τὸν δυναμις να κρατή μάχαιραν. **22** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγὼ είμαι εναντίον του Φαραὼ βασιλέως τῆς Αιγύπτου καὶ θέλω συνθλάσει τους βραχίονας αυτού, τον δυνατόν και τον συντεθλασμένον και θέλω κάμει την μάχαιραν να εκπέσῃ από της χειρὸς αυτού. **23** Καὶ θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνῶν και διασκορπίσει αυτούς εἰς τους τόπους. **24** Καὶ θέλω ενισχύσει τους βραχίονας του βασιλέως τῆς Βαβυλώνος και θέλω δώσει την ρομφαίαν μου εἰς την χείρα αυτού, τους δε βραχίονας του Φαραὼ θέλω συνθλάσει και θέλει στενάξει έμπροσθεν αυτού με στεναγμούς τετραμυτισμένου. **25** Τους βραχίονας ὅμως του βασιλέως τῆς Βαβυλώνος θέλω ενισχύσει, οι δε βραχίονες του Φαραὼ θέλουσι πέσει και θέλουσι γνωρίσει διτε εγώ είμαι ο Κύριος, οταν δώσω την ρομφαίαν μου εἰς την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος και θέλει εκτείνει αυτήν επι την γην της Αιγύπτου. **26** Καὶ θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνῶν και διασκορπίσει αυτούς εἰς τους τόπους· και θέλουσι γνωρίσει διτε εγώ είμαι ο Κύριος.

Αιγύπτου και προς τὸ πλήθος αυτού· Με ποίον ώμοιώθησεν τη μεγαλειότητί σου; **3** Ιδού, ο Ασσύριος ήτο κέδρος εν τω Λιβάνω με κλάδους ωραίους, και πυκνός την σκιάν και υψηλός το μέγεθος, και η κορυφή αυτού ήτο μέσω κλάδων πυκνών. **4** Τα ίδατα ηξήσαν αυτόν, η άβυσσος ψύχωσεν αυτόν με τους ποταμούς αυτῆς τους ρέοντας κύκλω των φυτών αυτού, και εξέπεμπε τους ρύνακας αυτῆς εἰς πάντα τα δένδρα του αγρού. **5** Όθεν τού ύψος εαυτού ανέβη υπεράνω πάντων των δένδρων του αγρού και οι κλάνοι αυτού επλήθυναν και οι κλάδοι αυτού εξετάνθησαν διά το πλήθος των υδάτων, ενώ εβλάστανε. **6** Πάντα τα πετεινά του ουρανού εφώλευν εν τοις κλώνοις αυτού, και πάντα τα ζώα του αγρού εγέννων υπό τους κλάδους αυτού· υπό δε την σκιάν αυτού κατάκουν πάντα τα μεγάλα θηνη. **7** Ήτο λοιπόν ώραίος κατά το μέγεθος αυτού και κατά την έκτασιν των κλάδων αυτού, διότι αι ρίζαι αυτού ήσαν πλησίον υδάτων πολλών. **8** Αι κέδροι εν τω παραδείσω του Θεού δεν ιδύναντο να κρύψωσιν αυτόν· αι έλατοι δεν εξισούντο με τους κλώνους αυτού, και αι κάστανοι δεν εξισούντο με τους κλάδους αυτού· ουδέν δένδρον εν τω παραδείσω του Θεού ώμοιάζειν αυτόν κατά την ωραίότητα αυτού. **9** Έκαμον αυτόν ώραίον κατά το πλήθος των κλάδων αυτού, ώστε πάντα τα δένδρα της Εδέμ, τα εν τω παραδείσω του Θεού, εξήλευν αυτόν.

10 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδὴ ψύχωσας σεαυτὸν ψυχλά, και επειδὴ εστήκωσε την κορυφήν αυτού μεταξύ των πυκνών κλώνων και η καρδία αυτού επιτήρηθη εἰς τὸ ύψος αυτού, **11** διά τούτο παρέδωκα αυτόν εἰς την χείρα του δυνάστου των εθνῶν, δόστι θέλει φερθῆ αξίων προς αυτὸν· απέβαλον αυτόν διά την ασέβειαν αυτού.

12 Καὶ ξένοι, οι τρομερώτεροι των εθνῶν, έκοψαν αυτὸν και εγκατέλιπον αυτόν· οι κλάδοι αυτού ἐπεσοντεί πάροι και εν πάσαις ταῖς φάραγξι· καὶ οι κλώνοι αυτού συντετρίψθησαν υπό πάντων των ποταμών της γῆς, και πάντες οι λαοί της γῆς κατέβησαν από της σκιάς αυτού και εγκατέλιπον αυτόν. **13** Επί του πτώματος αυτού θέλουσιν επικάθησαι πάντα τα πετεινά του ουρανού και επί τους κλάδους αυτού θέλουσιν είσθαι πάντα τα ζώα του αγρού. **14** διά να μη υψωθή εν τω ύψει αυτού ουδέν εκ των δένδρων των υδάτων μηδέ να σηκώσωσι την κορυφήν αυτών μεταξύ των πυκνών κλάδων, και εκ πάντων των πινόντων ύδωρ, ουδέν εκ τούτων να μη στέκηται εν τω ύψει αυτού· διότι πάντα παρεδόθησαν εἰς τον θάνατον, εἰς τα κατώτατα της γῆς, εν μέσω των ιιών των ανθρώπων, μετά των καταβαίνοντων εἰς λάκκον. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καθ' η μέραν κατέβη εἰς τὸν ἀδην, έκαμον να γείνει πένθος εσκέπασα την ἀβύσσον δι' αυτούν και εμπόδισα τους ποταμούς αυτῆς και τα μεγάλα υδάτα εκρατήθησαν και ἔκαμον να πενθήση ο Λίβανος δι' αυτούν και πάντα τα δένδρα του αγρού εμαράνθησαν δι' αυτόν. (**Sheol h7585**) **16** Έκαμον τα ίδην να σεισθώσιν εἰς τὸν ιχὸν της πτώσεως αυτού, ὅτε κατεβίθασα αυτόν εἰς τὸν ἄδην μετά των καταβαίνοντων εἰς λάκκον· και

31 Καὶ εν τω ενδεκάτῳ ἔτει, τω τρίτῳ μηνί, τη πρώτη του μηνός, ἐγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων,
2 Υἱε ανθρώπου, ειπέ προς τον Φαραὼ βασιλέα της

τεθανατωμένους εν μαχαίρᾳ και ὅσοι ἡσαν ο βραχίων αυτού, οι κατοικούντες υπό την σκιάν αυτού εν μέσω των εθνών. (*Sheol h7585*) **18** Με ποίον ὡμοιώθησε ούτως εν τη δόξῃ και εν τη μεγαλειότητι, μεταξύ των δένδρων της Εδέμ; Θέλεις όμως καταβιβασθή μετά των δένδρων της Εδέμ εις τα κατώτατα της γῆς; Θέλεις κοίτεσθαι εν μέσω των απεριτμήτων μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ· ούτος είναι ο Φαραὼ και ἀπαν το πλήθος αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

32 Και εν τω δωδεκάτῳ ἔτει, τω δωδεκάτῳ μηνὶ, τη πρώτη του μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **2** Υἱε ἀνθρώπου, ανάλαβε θρήνον επὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα της Αιγύπτου και εἰπέ πρὸς αὐτόν, Ωμοιώθης με σκύμνον λέοντος μεταξύ των εθνών και είσαι ὡς δράκων εν ταις θαλάσσαις και εφώρημησας εις τους ποταμούς σου και ετάραπτες τα ὄντα με τους πόδας σου και κατεπάτεις τους ποταμούς αυτῶν. **3** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός διὰ τούτο θέλω εξαπλώσει το δίκτυον μου επὶ σε με ἀθροισμα πολλών λαών, και θέλουσι σε αναβάρει εν τη σαγήνη μου. **4** Και θέλω σε εγκαταλέψει εν τη γῇ, θέλω σε εκρίψει επὶ το πρόσωπον της πεδιάδος, και θέλω επικαθίσει επὶ σε πάντα τα πετεινά του ουρανού και χορτάσει από σου τα θηρία πάσης της γῆς. **5** Και θέλω εκθέσει τας σάρκας σου επί τα ὄρη, και εμπλήσει τας κοιλάδας από των σωρών του πτώματός σου. **6** Και την γῆν, ὅπου πλέεις, θέλω ποτίσει με το αἷμα σου ἐώς των ὁρέων· και οι ποταμοί θέλουσιν εμπλήσθη από σου. **7** Και ὅταν σε αποβέσω, θέλω περικαλύψει τον ουρανόν και συσκοτάσει τους αστέρας αυτού· θέλω περικαλύψει εν νεφρέλη τον ἥλιον και σελήνην δεν θέλει φέγγει το φως αυτῆς. **8** Πάντας τους λαμπρούς φωστήρας του ουρανού θέλω συσκοτάσει επὶ σε, και θέλω επιβάλει σκότος επὶ την γην σου, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Και θέλω κάμει να φρίξῃ η καρδία πολλών λαών, ὅταν φέρω τον συντριμόν σου μεταξύ των εθνών, εις τόπους τους οποίους δεν εγνώρισας. **10** Και θέλω κάμει πολλούς λαούς να εκπλαγώσται διά σε και οι βασιλεῖς αυτών θέλουσι φρίξει σφόδρα διά σε, ὅταν διασείσω την ρομφαίαν μου ενώπιον αυτών· και θέλουσι τρέμει κατά πάσαν στιγμήν, ἔκαστος διά την ζωήν αυτού, εν τη ημέρᾳ της πτώσεώς σου. **11** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Η ρομφαία του βασιλέως της Βαθυλώνος θέλει ελθεῖ επὶ σε. **12** Εν μαχαίραις ισχυρών θέλω καταβάλει το πλήθος σου· πάντες ούτοι είναι οι τρομερώτεροι των εθνών και θέλουσι πορθῆσει την ἐπάρσιν της Αιγύπτου και ἀπαν το πλήθος αυτῆς θέλει καταστραφή. **13** Και θέλω εξαφανίσει πάντα τα κτήνη αυτῆς από πλησίον υδάτων πολλών, και δεν θέλει πλέον ταράξει αυτά πους ανθρώπουν και ίχνος κτήνους δεν θέλει ταράξει αυτά. **14** Τότε θέλω ησυχάσει τα ὄντα αυτών και κάμει τους ποταμούς αυτών να ρέωσιν ως ἔλαιον, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Οταν κάμω την γην της Αιγύπτου θάμβος, και ερημωθή η γη από του πληρώματος αυτῆς, ὅταν πατάξω πάντας τους κατοικούντας εν αυτῇ, τότε θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **16** Ούτος είναι ο θρήνος, με τον οποίον θέλουσι θρηνήσει αυτήν· και θυγατέρες των εθνών θέλουσι θρηνήσει αυτήν·

θέλουσι θρηνήσει διά την Αιγύπτον και δι' ἀπαν το πλήθος αυτῆς, λέγει Κύριος ο Θεός. **17** Και εν τω δωδεκάτῳ ἔτει τη δεκάτη πέμπτη του μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **18** Υἱε ἀνθρώπου, θρήνησον διά το πλήθος της Αιγύπτου και καταβιβασον αυτούς, αυτήν και τας θυγατέρας των ισχυρών εθνών, εις τα κατώτατα της γῆς, μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον. **19** Τίνος είσαι ὠραιοτέρα; κατάβιθι και κοίτου μετά των απεριτμήτων. **20** Θέλουσι πέσει εν μέσω των θεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ· εις την μάχαιραν παρεδόθη αυτή· σύρετε αυτήν και πάντα τα πλήθη αυτῆς. **21** Οι ισχυρότεροι μεταξύ των δυνατών θέλουσι λαλήσει πρὸς αυτὸν εκ μέσου του ἀδου μετά των βοηθούντων αυτὸν· κατέβησαν, κοίτονται απερίτμητοι, τεθανατωμένοι εν μαχαίρᾳ. (*Sheol h7585*) **22** Εκεὶ είναι ο Ασσούρ και ἀπαν το ἀθροισμα αυτού· οι τάφοι αυτού είναι κύκλω αυτού· πάντες ούτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρᾳ, οίτινες διέδιδον τρόμον εις την γην των ζώντων. **24** Εκεὶ είναι ο Ελάμ και ἀπαν το πλήθος αυτού κύκλω του τάφου αυτού· πάντες ούτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρᾳ, καταβάντες απερίτμητοι εις τα κατώτατα της γῆς, οίτινες διέδιδον τον τρόμον αυτῶν εις την γην των ζώντων· και ἔλαβον την καταισχύνην αυτῶν μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον. **25** Ἐθέσαν εις αυτὸν κλίνην μετά παντός του πλήθους αυτού εν μέσω των θεθανατωμένων· οι τάφοι αυτού είναι κύκλω αυτού· πάντες ούτοι απερίτμητοι, τεθανατωμένοι εν μαχαίρᾳ, αν και διεδόθη ο τρόμος αυτών εις την γην των ζώντων και ἔλαβον την καταισχύνην αυτῶν μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον· ετέθη εν μέσω των θεθανατωμένων. **26** Εκεὶ είναι ο Μεσέχ, ο Θουβάλ και ἀπαν το πλήθος αυτού· οι τάφοι αυτού είναι κύκλω αυτού· πάντες ούτοι απερίτμητοι, τεθανατωμένοι εν μαχαίρᾳ, αν και διέδωκαν τον τρόμον αυτών εις την γην των ζώντων. **27** Πληγὴ δεν κοίτονται μετά των πεσόντων ισχυρών εκ των απεριτμήτων, οίτινες κατέβησαν εις τον ἀδην μετά των πολεμικών αυτῶν ὄπλων και ἔθεσαν τας μαχαίρας αυτών υπὸ τας κεφαλάς αυτῶν· αλλ' αι ανομία αυτών θέλουσιν είσθαι επὶ τα οστά αυτών, αν και ήσαν τρόμος των ισχυρών εν τη γη των ζώντων. (*Sheol h7585*) **28** Ναι, συ θέλεις συντριφθῇ εν μέσω των απεριτμήτων, και θέλεις κοίτεσθαι μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ. **29** Εκεὶ είναι ο Εδώμ, οι βασιλεῖς αυτού και πάντες οι ηγεμόνες αυτού, οίτινες μετά της δυνάμεως αυτῶν ετέθησαν μεταξύ των τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ ούτοι θέλουσι κοίτεσθαι μετά των απεριτμήτων και μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον. **30** Εκεὶ είναι οι ηγεμόνες του βορρᾶ, πάντες ούτοι, και πάντες οι Σιδώνιοι, οίτινες κατέβησαν μετά των τεθανατωμένων, εν τω τρόμω αυτῶν, κατησχυμένοι εν τη δυνάμει αυτών· και κοίτονται απερίτμητοι μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ, και ἔλαβον την καταισχύνην αυτῶν μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον. **31** Ο Φαραὼ θέλει ιδει αυτούς και παρηγορήθῃ δι' ἀπαν το πλήθος αυτού, ο Φαραὼ και ἀπαν το στράτευμα αυτού, οι τεθανατωμένοι

εν μαχαίρᾳ, λέγει Κύριος ο Θεός. **32** Διότι ἔδωκα τὸν τρόμον μου εἰς τὴν γην τῶν ζώντων· καὶ θέλει κοίτεσθαι εν μέσῳ τῶν απεριτίμητων μετά τῶν τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ· ο Φαραὼ καὶ ἀπαν τὸ πλήθος αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

33 Καὶ ἐγίνετο λόγος Κυρίου πρὸς εμὲ, λέγων, **2** Υἱὲ ανθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς υιούς του λαού σου καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Ὄταν επιφέρω τὴν ρομφαίαν επὶ γην τινὰ καὶ ο λαός της γης λάβῃ ἀνθρωπὸν τινὰ εἰ μέσου αυτού καὶ θέσωσιν αυτὸν φύλακα εἰς εαυτούς, **3** καὶ αυτός, ιδών την ρομφαίαν επερχομένην επὶ τὴν γην, σαλπίσῃ εν σάλπιγgi καὶ σημάνῃ εἰς τὸν λαόν, **4** τότε ὅστις ακούσῃ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ δεν φυλαχθῇ, εάνη η ρομφαία ελθούσα καταλάβῃ αυτὸν, το αἴμα αυτού θέλει εἰσθαι επὶ τὴν κεφαλὴν αυτού. **5** Ἡκουε την φωνήν της σάλπιγγος καὶ δεν εφυλάχθῃ το αἴμα αυτού θέλει εἰσθαι επ' αυτόν. Ὅστις ὄμως φυλαχθῇ, θέλει διασώσει την ζωήν αυτού. **6** Αλλ' εάν ο φύλαξ, ιδών την ρομφαίαν επερχομένην, δεν σαλπίσῃ εν τῇ σάλπιγgi καὶ ο λαός δεν φυλαχθῇ, η δε ρομφαία ελθούσα καταλάβῃ τινὰ εἰς αυτών, ούτος μεν κατελήφθῃ διά την ανομίαν αυτού, πλὴν το αἴμα αυτού θέλω εκζητήσει ει της χειρός του φύλακος. **7** Καὶ συ, νιέ ανθρώπου, εγώ σε έθεσα φύλακα επὶ τὸν οίκον Ισραήλ ἀκούσον λοιπόν λόγον εκ του στόματός μου και νουθέτησον αυτούς παρ' εμού. **8** Ὄταν λέγω εἰς τὸν ἀνόμον, Ἀνομε, θέλεις εξάπαντος θανατωθῆς και σ δεν λαλήσῃς διά να αποτρέψης τὸν ἀνόμον από τῆς οδού αυτού, εκείνος μεν ο ἀνομος θέλει αποθάνει ει τη ανομία αυτού, πλην εκ της χειρός σου θέλω εκζητήσει το αἴμα αυτού. **9** Αλλ' εάν συ αποτρέπῃς τὸν ἀνόμον από της οδού αυτού διά να επιστρέψῃ απ' αυτής, και δεν επιστρέψῃ από της οδού αυτού, εκείνος μεν θέλει αποθάνει ει τη ανομία αυτού, σε δη ληυθέρωσας την ψυχήν σου. **10** Διά τούτο, συ, νιέ ανθρώπου, εἰπέ πρὸς τὸν οίκον Ισραήλ· Ούτω σεις ελαλήσατε, λέγοντες, Εάν αι παραβάσεις ημών και αι αμαρτίαι ημών ήναι εφ' ημάς, και ημείς είμεθα απωλεσμένοι δι' αυτάς, πως θέλομεν ζήσεις; **11** Εἰπέ πρὸς αὐτούς· Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω των θάνατων του αμαρτωλού, αλλά α επιστρέψῃ ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζήι επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών· διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ; **12** Διά τούτο συ, νιέ ανθρώπου, εἰπέ πρὸς τοὺς υιούς του λαού σου, Η δικαιοσύνη του δικαίου δεν θέλει ελευθερώσει αυτόν ει τη ημέρα της παραβάσεως αυτού, και ο ασεβής δεν θέλει πέσει διά την ασέβειαν αυτού, καθ' ην ημέραν επιστρέψῃ από της ασεβείας αυτού, και ο δίκαιος δεν θέλει δυνηθῇ να ζήση διά την δικαιοσύνην αυτού, καθ' ην ημέραν αμαρτίσης. **13** Ὄταν είπω πρὸς τὸν δικαιον ότι θέλει εξάπαντος ζήσει, και αυτός θαρρών εις την δικαιοσύνην αυτού πράξῃ αδικίαν, ἀπασα η δικαιοσύνη αυτού δεν θέλει μνημονευθῆς· και ει τη αδικία αυτού την οποίαν ἐπράξειν, εν αυτή θέλει αποθάνει. **14** Και ὅταν λέγω πρὸς τον ασεβή, Εξάπαντος θέλεις αποθάνει, ο δε επιστρέψας από της αμαρτίας αυτού πράξῃ κρίσιν και δικαιοσύνην, **15** αποδώσῃ το ενέχυρον ο ασεβής, επιστρέψῃ το ηρηγμένον, περιπατή ει τοις διατάγμασι της ζωής μη πράττων αδικίαν, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει· **16** πάσαι αι αμαρτίαι αυτού, τας οποίας ημάρτησε, δεν θέλουσι πλέον μνημονευθῆ εις αυτόν· ἐκαμε κρίσιν και δικαιοσύνην· θέλει εξάπαντος ζήσει. **17** Οι νιοί όμως του λαού σου λέγουσιν, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία. Αλλά τούτων αυτών η οδός δεν είναι ευθεία. **18** Ὄταν ο δίκαιος επιστρέψῃ από της δικαιοσύνης αυτού και πράξῃ αδικίαν, διά τούτο μάλιστα θέλει αποθάνει. **19** Και ὅταν ο ἀνομος επιστρέψῃ από της ανομίας αυτού και πράξῃ κρίσιν και δικαιοσύνην, αυτός θέλει ζήσει διά τούτο. **20** Σεις όμως λέγετε, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία· οίκος Ισραήλ, θέλω σας κρίνει έκαστον κατά τας οδούς αυτού. **21** Και ει τω δωδεκάτῳ έτει της αιχμαλωσίας ημών, τω δεκάτω μηνί, τη πέμπτη του μηνός, ήλθε πρὸς εμέ διασεσωμένος τις εξ Ιερουσαλήμ, λέγων, Ηλώθη η πόλις. **22** Και η χειρ του Κυρίου εστάθη επ' εμέ το εσπέρας πρὶν ἐλθῃ ο διασεσωμένος, και ήνοιξε το στόμα μου εωσσύ ήλθε πρὸς εμέ το πρωΐ· και ανοιχθέντος του στόματός μου δεν εσιώπησα πλέον. **23** Και ἐγίνετο λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **24** Υἱὲ ανθρώπου, οι κατοικούντες εκείνας τας ερημώσεις εν τη γη Ισραήλ λαλούσι, λέγοντες, Εις ήτο ο Αβραάμ και εκληρονόμησε την γήνη· ημείς δε είμεθα πολλοί· εις ημάς εδόθη η γη διά κληρονομίαν. **25** Διά τούτο ειπέ πρὸς αὐτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· σεις τρώγετε κρέας εν αίματι και σηκόνετε τους οφθαλμούς σας πρὸς τα είδωλά σας και κύνετε αίμα, και θέλετε κληρονομήσει την γην; **26** Σεις στηρίζεσθε επὶ την ρομφαίαν σας, εργάζεσθε βδελύγματα και μιαίνετε ἔκαστος την γυναίκα του πλησίου αυτού, και θέλετε κληρονομήσει την γην; **27** Ειπέ ούτω πρὸς αὐτούς· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ζω εγώ, οι ει ταις ερημώσεις θέλουσιν εξάπαντος πέσει εν μαχαίρᾳ, και τον επὶ το πρόσωπον της πεδιάδος, θέλω παραδώσει αυτόν εις τα θηρία διά να καταφάγωσιν αυτόν, οι δε ει τοις φρουρίοις και ει τοις σπηλαίοις θέλουσιν αποθάνειν υπό θανατοκιού. **28** Διάτι θέλω παραδώσει εις όλεθρον και ερήμωσιν την γην, και η ἐπαρσίς της δυνάμεως αυτής θέλει καταβληθῆ, και τα ὄρη του Ισραήλ θέλουσιν ερημωθῆ, ώστε να μη υπάρχη ο διαβαίνων. **29** Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν παραδώσω εις όλεθρον και ερήμωσιν την γην, διά πάντα τα βδελύγματα αυτών τα οποία επράξαν. **30** Και συ, νιέ ανθρώπου, οι νιοί του λαού σου λαλούσιν εναντίον σου παρά τα τείχη και ει ταις θύραις των οικιών, και λαλούσι πρὸς αλλήλους, ἔκαστος πρὸς τον αδελφὸν αυτού, λέγοντες, Έλθετε λοιπόν και ακούσατε τις ο λόγος ο εξερχόμενος παρὰ Κυρίου. **31** Και ἔρχονται πρὸς σε, καθώς συνάγεται ο λαός, και κάθηται έμπροσθεν σου ο λαός μου και ακούσουσι τους λόγους σου, αλλά δεν κάμνουσιν αυτούς· διότι ει τω στόματι αυτών δεικνύουσι πολλήν αγάπην, η καρδία όμως αυτών υπάγει κατόπιν της αισχροκερδείας αυτών. **32** Και ιδού, σεις πρὸς αὐτούς ως ερωτικόν ἀσμα ανθρώπου ηδυφόνου και παίζοντος όργανα καλώς, διότι ακούσουσι τους λόγους σου αλλά δεν κάμνουσιν αυτούς. **33** Πλην ούτων ἐλθῃ τούτο, και ιδού, έρχεται, τότε θέλουσι γνωρίσει ότι εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών.

34 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** εταράττε με τους πόδας σας; **19** τα δε πρόβατά μου γιε ανθρώπουν, προφίτευσον επί τους ποιμένας ἔβοσκον το καταπεπατημένον με τους πόδας σας και του Ισραήλ προφίτευσον και ειπέ προς αυτούς, Ούτω ἐπίνον το τεταραγμένον με τους πόδας σας. **20** Διά λέγει Κύριος ο Θεός προς τους ποιμένας Ουαὶ εἰς τους τούτο ούτω λέγει προς αυτά Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ, ποιμένας του Ισραήλ, οίτινες βόσκουσιν εαυτούς οι εγώ θέλω η κρίνει αναμέσον προβάτου παχέος και ποιμένες δεν βόσκουσι τα ποιμνία; **3** Σεις τρώγετε το αναμέσον προβάτου ισχνού. **21** Επειδή απωθείτε με πάχος και ενδύεσθε το μαλλίον, σφάξετε τα παχέα· πλευρά και με ώμους και κερατίζετε διά των κεράτων δεν βόσκετε τα ποιμνία. **4** Δεν ενισχύσατε το ασθενές σας πάντα τα ασθενή, εωσού διεσκορπίσατε αυτά εις και δεν ιατρεύαστε το κακώς ἔχον και δεν εκάμετε τα ἔξω, **22** διά τούτο θέλω σωσει τα πρόβατά μου επίδειμα εις το συντετριμένον και δεν επανεφέρετε και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον λάφυρον και θέλω το πεπλανημένον και δεν εξήτησατε το απολωλός· κρίνει αναμέσον προβάτου και προβάτου. **23** Και θέλω αλλά εν βίᾳ και εν σκληρότητι εδεσπόζετε επ' αυτά. **5** καταστήσει επ' αυτά ἐνα ποιμένα και θέλει ποιμαίνει Και διεσκορπίσθησαν, επειδή δεν υπήρχε ποιμήν, και έγιναν κατάβρωμα εις πάντα τα θηρία του αγρού και διεσκορπίσθησαν. **6** Τα πρόβατά μου περιεπλανώτο επί πάντα λόφον υψηλόν, και επί πάντα το Δαβίδ ἀρχών εν μέσω αυτών· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **25** πρόσωπον της γης ἡσαν διεσκορπισμένα τα πρόβατά Και θέλω κάμει προς αυτά διαθήκην ειρήνης· και θέλω μου, και δεν υπήρχεν ο ερευνών ουδέ ο ζητών. **7** Διά αφανίσει από της γης τα πονηρά θηρία· και θέλουσι τούτο, ακούσατε, ποιμένες, τον λόγον του Κυρίου· **8** κατοικήσει ασφαλώς εν τη ερήμῳ και κοιμάσθαι εν τοις Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος, επειδή τα πρόβατά μου, **26** Και θέλω καταστήσει ευλογίαν αυτά και τα πρόβατά μου ἔγειναν λάφυρον και τα πρόβατά μου πέρι του όρους μου, και θέλω καταβίβάζει την βροχήν εν τω καιρῷ αυτῆς βροχή ευλογίας θέλει είσθαι. **27** Και έλλειψιν ποιμένος, και δεν εξήτησαν οι ποιμένες μου τα πρόβατά μου αλλ' οι ποιμένες εβόσκησαν εαυτούς και δεν εβόσκησαν τα πρόβατά μου, **9** διά τούτο, ακούσατε, είσθαι ασφαλείς εν τη γη αυτών· και θέλουσιν γνωρίσει ποιμένες, τον λόγον του Κυρίου· **10** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· ούτι εγώ είμαι ο Κύριος, ὅταν συντρίψω τα δεσμά του Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των ποιμένων, και θέλω ζυγού αυτών και ελευθερώσω αυτούς εκ της χειρός εκζητήσεις τα πρόβατά μου εκ της χειρός αυτών και των καταδούλωσάντων αυτούς. **28** Και δεν θέλουσιν θέλω πάντες αυτούς από το να ποιμάνων τα πρόβατα· είσθαι πλέον λάφυρον εις τα έθνη, και τα θηρία της γης και δεν θέλουσιν πλέον βόσκει εαυτούς οι ποιμένες, διότι δεν θέλουσιν κατατρώγει αυτούς αλλά θέλουσιν κατοικεί θέλω ελευθερώσει εκ του στόματος αυτών τα πρόβατά ασφαλώς και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **29** Και μου και δεν θέλουσιν είσθαι κατάβρωμα εις αυτούς. **11** θέλω αναστήσει εις αυτούς φυτόν ονομαστόν, και δεν Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ, εγώ θέλω θέλουσιν πλέον φθείρεσθαι υπό πείνης εν τη γη και και αναζητήσει τα πρόβατά μου και επισκεφθή αυτά. **12** δεν θέλουσι φέρει πλέον την ύβριν των εθνών. **30** Και Καθώς ο ποιμήν επισκέπτεται το ποιμνίον αυτού, καθ' θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ Κύριος ο Θεός αυτών είμαι η ημέραν ευρίσκεται εν μέσω των προβάτων αυτού μετ' αυτών και αυτοί, ο οίκος Ισραήλ, λαός μου, λέγει διεσκορπισμένων, ούτω θέλω επισκεφθή τα πρόβατά Κύριος ο Θεός. **31** Και σεις, πρόβατά μου, τα πρόβατα μου και θέλω ελευθερώσει αυτά εκ πάντων των τόπων, της βοσκής μου, σεις είσθε ἀνθρωποί, και εγώ ο Θεός όπου ἡσαν διεσκορπισμένα, εν ημέρα νεφώδει και σας, λέγει Κύριος ο Θεός.

13 Και θέλω εξαγάγει αυτά εκ των λαών και συνάξει αυτά εκ των τόπων και φέρει αυτά εις την γην αυτών και βοσκήσει αυτά επί τα ὄρη του Ισραήλ, πλησίον των ποταμών και επί πάντα τα κατοικούμενα της γης. **14** Θέλω βοσκήσει αυτά εν αγαθή νομῇ, και η μάνδρα αυτών θέλει είσθαι επί των υψηλών ὁρέων του Ισραήλ· εκεί θέλουσιν αναπατάνεσθαι εν μάνδρα καλή, και θέλουσι βόσκεσθαι εν παχεία νομῇ επί των ὁρέων του Ισραήλ. **15** Εγώ θέλω βοσκήσει τα πρόβατά μου και εγώ θέλω αναπατύσει αυτά, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Θέλω εκζητήσει το απολωλός και επαναφέρει το πεπλανημένον και επιδέσει το συντετριμένον και ενισχύσει το ασθενές το παχύ δόμως και το ισχυρόν θέλω καταστρέψει εν δικαιοσύνῃ θέλω βοσκήσει αυτά. **17** Και περί υμών, ποιμνίον μου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω κρίνει αναμέσον προβάτου και προβάτου, αναμέσον κριών και τράγων. **18** Μικρόν είναι εις εσάς, ότι εβοσκήσατε την καλήν βοσκήν, το δε επίλοιπον της βοσκής σας κατεπατείτε με τους πόδας σας; και ότι επίνετε καθαρόν ίδωρ, το δε επίλοιπον

35 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπουν, στήριξον το πρόσωπόν σου επί το όρος Σηείρ και προφίτευσον επ' αυτό· **3** και ειπέ προς αυτό, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, δόρος Σηείρ, εγώ είμαι εναντίον σου· και θέλω εκτείνει την χείρα μου κατά σου, και θέλω σε παραδώσει εις ολέθρον και ερήμωσιν. **4** Θέλω αφανίσει τας πόλεις σου και συ θέλεις είσθαι ερήμωσις, και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **5** Επειδή εφύλαξας παλαιόν μίσος και παρέδωκας τους υιούς Ισραήλ εις χείρα ρομφαίας εν τω καιρῷ της θλίψεως αυτών, ότε η ανομία αυτών ἔφθασεν εις το ἀκρον, **6** διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω σε παραδώσει εις αίμα και αίμα θέλει σε καταδιώκει· επειδή δεν εμίσησας το αίμα, αίμα λοιπόν θέλει σε καταδιώκει· **7** και θέλω παραδώσει εις παντελή ερήμωσιν το όρος Σηείρ και θέλω εξαλείψει απ' αυτού τον διαβαίνοντα και τον επιστρέφοντα. **8** Και θέλω γειμίσει τα ὄρη αυτού από των τεθανατωμένων αυτού των ορέων της οικού μου και εν πάσι

τοις ποταμοίς σου θέλουσι πέσει οι τεθανατωμένοι εν μαχαίρᾳ. **9** Θέλω σε καταστήσει ερημιάν αιώνιον, και αι πόλεις σου δεν θέλουσι κατοικηθῆναι θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **10** Επειδή είπας, τα δύο ταύτα έθνη και οι δύο ούτοι τόποι θέλουσιν είσθαι εμού και ημεῖς θέλομεν κληρονομήσειν αυτά, αν και ο Κύριος εστάθη εκεί, **11** διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω κάμει κατά τον θυμόν σου και κατά τον φθόνον σου, τον οποίον εξετέλεσας διά το πρόσωπον μίσους σου, και θέλω γνωσθή εις αυτούς όταν σε κρίνω. **12** Καὶ θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ήκουσα πάσας τας βλασφημίας σου, τας οποίας επρόφερες κατά των ορέων του Ισραήλ, λέγων, αυτά ηρημώθησαν, εις ημάς εδόθησαν διά τροφήν. **13** Καὶ με το στόμα υμών εμεγαλορρημόνισατε κατ' εμού και επληθύνατε τους λόγους υμών κατ' εμούν εγώ ήκουσα. **14** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Οταν πάσα η γη ευφράνηται, έρημον θέλω καταστήσει σε. **15** Καθώς ευφράνθης επί την κληρονομίαν των οίκων Ισραήλ διότι ηρανίσθη, ούτω θέλω κάμει εις σέ θέλεις ερημωθή, όρος Σηερί και πας ο Εδώμ, πας αυτός και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

πληθύνει εφ' υμών ανθρώπους και κτήνη και θέλουσιν αυξηθή και καρποφορήσει: και θέλω σας κατοικίσει ως ήσθε πρότερον και αγαθοποιήσει μάλλον παρά τας αρχάς σας και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **12** Καὶ θέλω κάμει να περιπατώσιν εφ' υμών ἀνθρώποι, ο λαός μου Ισραήλ: και θέλουσι σας κληρονομήσει, και θέλετε είσθαι κληρονομία αυτών, και του λοιπού δεν θέλετε πλέον ατεκνώσει αυτούς. **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Επειδή είπον πρός εσάς, Συ είσαι γη κατατρώγουσα ανθρώπους και ατεκνώνουσα τους λαούς σου, **14** διά τούτο δεν θέλεις πλέον κατατρώγει ανθρώπους ουδέ ατεκνώσει πλέον τους λαούς σου, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Καὶ δεν θέλω πλέον κάμει να ακουσθῇ εν δοι την ουρβίς των εθνών, και δεν θέλεις φέρει πλέον τον ονειδισμόν των λαών, και δεν θέλεις κάμει πλέον τους λαούς σου να ατεκνώθωσι, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Καὶ έγεινε λόγος Κυρίου πρός εμέ, λέγων, **17** Υἱέ ανθρώπου, ότε ο οίκος Ισραήλ κατώκησαν εν τη γη αυτών, εμίαναν αυτήν διά της οδού αυτών και διά των πράξεων αυτών· η οδός αυτών ήτο έμπροσθεν μου ως ακαθαρσία αποκεχωρισμένης. **18** Διά τούτο εξέχει το θυμόν μου επ' αυτούς, διά το αίμα, το οποίον έχυσαν επί

36 Καὶ σὺ, νιὲ ανθρώπου, προφήτευσον επὶ τὰ ὄρη
Ισραὴλ καὶ εἰπέ, Ορη του Ισραὴλ, ακούσατε τὸν
λόγον του Κυρίου· **2** Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδὴ ο
εχθρός εἴπεν εναντίον σας, Εὔγε, οι αιώνιοι υψηλοί τόποι
έγειναν κληρονομίᾳ ημών, **3** διά τούτῳ προφήτευσον
και εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδὴ ηρήμωσαν
και κατέπιον εσάς κυκλόθεν, διά να γείνητε κληρονομία
εις το υπόλοιπον των εθνών, και κατεστάθητε λάλημα
της γλώσσας και όνειδος των λαών· **4** διά τούτῳ, ορη
του Ισραὴλ, ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· Οὕτω
λέγει Κύριος ο Θεός προς τα ὄρη και προς τα βουνά, προς
τους χειμάρρους και προς τας φάραγγας και προς τους
ηρημώμενους και ηφαντιζέμενους τόπους και προς τας
εγκαταλειμμένας πόλεις, αίτινες ἔγειναν λάφυρον και εμπαιγμός εις το υπόλοιπον των πέριξ εθνών· **5**
διά τούτῳ οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εξάπαντος εν τω
πυρὶ του ζήλου μου ελάλησα κατά του υπόλοιπου των
εθνών και κατά παντός του Εδώμ, οίτινες ἔκαμον την
γην μου κληρονομίαν εαυτών εν χαρά δόλης της καρδίας
αυτών και εν περιφρονήσει ψυχής, διά να εκθέσωσιν
αυτήν εις λάφυρον. **6** Διά τούτῳ προφήτευσον επὶ την
γην Ισραὴλ, και εἰπέ προς τα ὄρη και προς τα βουνά,
προς τους χειμάρρους και προς τας φάραγγας, Οὕτω
λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ ελάλησα εν τω ζήλω
μου και εν τω θυμῷ μου, διότι εβαστάσατε την ύβριν
των εθνών· **7** διά τούτῳ οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός·
Εγώ ύψωσα την χείρα μου εξάπαντος τα ἔθνη τα πέριξ
υμών, αυτά θέλουσι βαστάσει την αισχύνην αυτών.
8 Σεις δε, ὄρη του Ισραὴλ, θέλετε εκβλαστήσει τους
κλάδους σας και θέλετε δώσει τον καρπόν σας εις τον
λαόν μου Ισραὴλ, διότι πλησιάζουσι να ἐλθωσι. **9**
Διότι ιδού, εγώ επιβλέπω εφ' υμάς και θέλω στραφή
προς υμάς, και θέλετε αροτριασθή και σπαρθή. **10** Και
θέλω πλημύνει εφ' υμών ανθρώπους, ἀπαντά τον οίκον
Ισραὴλ, ἀπαντά αυτόν και αι πόλεις θέλουσιν κατοικηθῆ
και αι ερημώσεις θέλουσιν οικοδομηθή. **11** Και θέλω

527

'Ιεζεκιήλ

πλέον ονειδισμόν πείνης μεταξύ των εθνών. **31** Και προφήτευσον και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος θέλετε ενθυμηθή τας οδούς υμών τας πονηράς και τα ο Θεός· Ιδού, λαέ μου, εγώ ανοίγω τους τάφους σας έργα υμών τα μη αγαθά, και θέλετε αποστραφή αυτοί και θέλω σας αναβιβάσει εκ των τάφων σας, θέλω σας εαυτούς έμπροσθεν των οφθαλμών σας διά τας ανομίας φέρει εις την γην του Ισραήλ. **13** Και θέλετε γνωρίσει σας και διά τα βδελύγματά σας. **32** Εγώ δεν κάμω ταύτα διτί εγώ είμαι ο Κύριος, δταν, λαέ μου, ανοίξω τους ένεκεν υμών, λέγει Κύριος ο Θεός, ας ήναι γνωστόν τάφους σας και σας αναβιβάσω εκ των τάφων σας. **14** εις εσάς αισχύνθητε και εντράπτε διά τας οδούς σας, Και θέλω δώσω σε το πνεύμα μου εις εσάς και θέλετε οίκος Ισραήλ. **33** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καθ' ην αναζήσει και θέλω σας θέσει εν τη γη υμών, και θέλετε ημέραν σας καθαρίσω από πασον των ανομίων σας, γνωρίσει διτί εγώ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα, λέγει θέλω κάμει έτι να κατοικήσων αι πόλεις, και θέλουσιν Κύριος. **15** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, οικοδομηθή αι ερημώσεις. **34** Και η γη η ηφαντισμένη Κατ συν, ων, εις ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν ράβδον θέλει γεωργηθή, αντί να κήται ηφαντισμένη ενώπιον μίαν και γράψων επ' αυτήν περί του Ιούδα και περί παντός διαβαίνοντος. **35** Και θέλουσι λέγει, Η γη αύτη, των οιών Ισραήλ των συνακολούθων αυτού· λάβε και ήτις ήτο ηφαντισμένη, κατεστάθη ως ο παράδεισος της ἀλλην ράβδον και γράψων επ' αυτήν περί του Ιωσήφ, Εδέμ, και αι πόλεις αι ηρημωμέναι και ηφαντισμέναι και της ράβδον του Εφραΐμ, και παντός του οιώκου Ισραήλ κατηδαφισμέναι ωχυρώθησαν, κατωκίσθησαν. **36** Και τα των συνακολούθων αυτού. **17** Και σύναψων αυτάς εις έθνη τα εναπολειφθέντα κύκλω υμών θέλουσι γνωρίσει σεαυτόν μίαν προς μίαν εις ράβδον μίαν και θέλουσι διτί εγώ ο Κύριος οικοδόμησα τα κατηδαφισμένα και γείνει μία εν τη χειρί σου. **18** Και όταν οι ιοί του λαού εφύπευσα τα ηφαντισμένα· εγώ ο Κύριος ελάλησα, και σου είπωσι προς σε, λέγοντες, Δεν θέλεις απαγεγγείλει εις θέλω εκτελέσει. **37** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και ημάς τι δηλούσιν εις σε ταύτα; **19** ειπέ προς αυτούς, τούτο θέλει ζητηθή παρ' εμού εκ του οιώκου Ισραήλ να Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω λάβει την κάμω εις αυτούς, να πληθύνω αυτούς με ανθρώπους ράβδον του Ιωσήφ, την εν τη χειρί του Εφραΐμ, και των ως ποίμνιον προβάτων. **38** Ως το άγιον ποίμνιον, ως φυλών του Ισραήλ των συνακολούθων αυτού, και θέλω το ποίμνιον της Ιερουσαλήμ εν ταις επισήμοις εορταίς βάλει εκείνας μετά ταύτης, της ράβδου του Ιούδα, και αυτής, ούτως αι πόλεις αι ηρημωμέναι θέλουσι γείνει κάμει αυτάς μίαν ράβδον, και θέλουσιν είσθαι μία εν τη πλήρεις ποιμνών ανθρώπων· και θέλουσι γνωρίσει ότι χειρί μου. **20** Και αι ράβδοι, επί τας οποίας έγραψας, εγώ είμαι ο Κύριος.

37 Χείρ Κυρίου εστάθη επ' εμέ· και με εξήγαγεν ο Κύριος διά πνεύματος και με έθεσεν εν μέσω πεδιάδος και αυτή ήτο πλήρης οτεών. **2** Και με έκαψε να δείχθω πλησίον αυτών κύκλω και ιδού, ήσαν πολλά σφόδρα επί το πρόσωπον της πεδιάδος· και ιδού, ήσαν καταξήρα. **3** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, δύνανται τα οστά ταύτα να αναζήσωσι; Και είπα, Κύριε Θεέ, συ εξεύρεις. **4** Και είπε προς εμέ, Προφήτευσον επί τα οστά ταύτα και ειπέ προς αυτά, Τα οστά τα ξηρά, ακούσατε τον λόγον του Κυρίου· **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τα οστά ταύτα· Ιδού, εγώ θέλω εμβάλει εις εσάς πνεύμα και θέλετε αναζήσει και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **7** Και προεφήτευσα, ως προσετάχθην· και καθώς προεφήτευσα, έγινεν ίχος, και ιδού, σειμός, και τα οστά συνήλθον ομού, οστούν μετά του οστού αυτού. **8** Και είδον και ιδού, νέύρα και σάρκες ανεψύσαν επ' αυτά και δέρμα περιεσκέπασεν αυτά επάνω πνεύμα όμως δεν ήτο εν αυτοίς. **9** Και είπε προς εμέ, προφήτευσον επί το πνεύμα, προφήτευσον, ων εις ανθρώπου, και ειπέ προς το πνεύμα, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ελθέ, πνεύμα, εκ των τεσσάρων ανέμων και εμφύσθον επί τους πεφονευμένους τούτους και ας αναζήσωσι. **10** Και προεφήτευσα, ως προσετάχθην· και το πνεύμα εισήλθεν εις αυτούς και ανεζήσαν και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, στράτευμα μέγα σφόδρα. **11** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, τα οστά ταύτα είναι πας ο οίκος Ισραήλ· ιδού, ούτοι λέγουσι, τα οστά ημών εξηράνθησαν και η ελπίς ημών εχάθη· ημείς ηφαντισθημεν. **12** Διά τούτο

προφήτευσον και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, λαέ μου, εγώ ανοίγω τους τάφους σας και θέλω σας αναβιβάσει εκ των τάφων σας, θέλω σας φέρει εις την γην του Ισραήλ. **13** Και θέλετε γνωρίσει σας και διά τα βδελύγματά σας, γνωρίσει διτί εγώ ο Κύριος, δταν, λαέ μου, ανοίξω τους τάφους σας και σας αναβιβάσω εκ των τάφων σας. **14** εις εσάς αισχύνθητε και εντράπτε διά τας οδούς σας, Και θέλω δώσω σε το πνεύμα μου εις εσάς και θέλετε οίκος Ισραήλ. **33** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καθ' ην αναζήσει και θέλω σας θέσει εν τη γη υμών, και θέλετε ημέραν σας καθαρίσω από πασον των ανομίων σας, γνωρίσει διτί εγώ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα, λέγει θέλω κάμει έτι να κατοικήσων αι πόλεις, και θέλουσιν Κύριος. **15** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, οικοδομηθή αι ερημώσεις. **34** Και η γη η ηφαντισμένη Κατ συν, ων, εις ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν ράβδον θέλει γεωργηθή, αντί να κήται ηφαντισμένη ενώπιον περί του Ιούδα και περί παντός διαβαίνοντος. **35** Και θέλουσι λέγει, Η γη αύτη, των οιών Ισραήλ των συνακολούθων αυτού· λάβε και ήτις ήτο ηφαντισμένη, κατεστάθη ως ο παράδεισος της ἀλλην ράβδον και γράψων επ' αυτήν περί του Ιωσήφ, Εδέμ, και αι πόλεις αι ηρημωμέναι και ηφαντισμέναι και της ράβδον του Εφραΐμ, και παντός του οιώκου Ισραήλ κατηδαφισμέναι ωχυρώθησαν, κατωκίσθησαν. **36** Και τα των συνακολούθων αυτού. **17** Και σύναψων αυτάς εις έθνη τα εναπολειφθέντα κύκλω υμών θέλουσι γνωρίσει σεαυτόν μίαν προς μίαν εις ράβδον μίαν και θέλουσι διτί εγώ ο Κύριος οικοδόμησα τα κατηδαφισμένα και γείνει μία εν τη χειρί σου. **18** Και όταν οι ιοί του λαού εφύπευσα τα ηφαντισμένα· εγώ ο Κύριος ελάλησα, και σου είπωσι προς σε, λέγοντες, Δεν θέλεις απαγεγγείλει εις θέλω εκτελέσει. **37** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω λάβει τους ιούς Ισραήλ εκ μέσου των εθνών όπου υπήγουν, και θέλω συνάξει αυτούς πανταχόθεν και φέρει αυτούς εις τη γην αυτών. **22** Και θέλω κάμει αυτούς εν έθνος εν τη γη, επί των ορέων του Ισραήλ· και εις βασιλεύς θέλει είσθαι βασιλεύς επί πάντας αυτούς και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον δύο έθνη και δεν θέλουσιν είσθαι του λοιπού διηρημένοι πλέον εις δύο βασιλεια: **23** και δεν θέλουσι μιαίνεσθαι πλέον εν τοις ειδώλοις αυτών ουδέ εν τοις βδελύγμασιν αυτών ουδέ εν πάσαις ταις παραβάσεσιν αυτών· αλλά θέλω σώσει αυτούς εκ πασών των κατοικήσεων αυτών, εν αις ημάρτησαν, και θέλω καθαρίσει αυτούς· και θέλουσιν είσθαι λαός μου και ειγώ θέλω είσθαι θεός αυτών. **24** Και Δαβίδ ο δούλος μου θέλει είσθαι βασιλεύς επ' αυτούς· και θέλει είσθαι επί πάντας αυτούς εις ποιμήν· και θέλουσι περιπατεί εν ταις κρίσεσί μου και θέλουσι φυλάττει τα διαταγμάτα μου και εκτελεί αυτά. **25** Και θέλουσι κατοικεί εν τη γη, την οποίαν έδωκα εις τον δούλον μου τον Ιακώβ, όπου κατώκησαν οι πατέρες σας· και εν αυτή θέλουσι κατοικεί, αυτοί και τα τέκνα αυτών και τα τέκνα των τέκνων αυτών, έως αιώνος· και Δαβίδ ο δούλος μου θέλει είσθαι άρχων αυτών εις τον αιώνα. **26** Και θέλω κάμει προς αυτούς διαθήκη ειρήνης αύτη θέλει είσθαι διαθήκη αιώνιος προς αυτούς· και θέλω στηρίξει αυτούς· και πληρύνει αυτούς, και θέλω θέσει το αιγιαστήριόν μου εν μέσω αυτών εις τον αιώνα. **27** Και η σκηνή μου θέλει είσθαι εν μέσω αυτών, και θέλω είσθαι θεός αυτών και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. **28** Και θέλουσι γνωρίσει τα έθνη ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο αιγιάζων τον Ισραήλ, όταν το αιγιαστήριόν μου ήναι εν μέσω αυτών εις τον αιώνα.

38 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ημέρα καθ¹ ην ο Γωγ ἐλθη εναντίον της γῆς Ισραήλ, ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί Γωγ, η οργή μου θέλει αναβή επί το πρόσωπόν μου, λέγει την γην του Μαγώ, του ηγεμόνος της Ρως, Μεσέχ και Κύριος ο Θεός. **19** Διότι εν τω ζήλω μου, εν τω πυρί Θουβάλ, και προφήτευσον κατ' αυτού, **3** και ειπέ, Ούτω της οργής μου ελάλησα, Εξάπαντος εν τη ημέρᾳ εκείνη λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Γωγ, θέλει είσθαι σεισμός μέγας εν γη Ισραήλ· **20** και οι ηγεμών της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ· **4** και θέλω σε ιχθύες της θαλάσσης και τα πετεινά του ουρανού και τα περιστρέψει και βάλει ἀγκιστρά εις τας σιαγόνας σου, θηρία του αγρού και πάντα τα ερπετά τα ἐρποντα επί και θέλω εκβάλει σε και πάσαν την δύναμίν σου, ἵππους της γῆς και πάντες οι ἀνθρώποι οι επί του προσώπου και ιππέας, πάντας τούτους εντελώς ὠπλισμένους, μέγα της γῆς θέλουσι σεισήη από της παρουσίας μου· και τα ἀθροισμα μετά θυρεών και ασπίδων, πάντας τούτους ὄρη θέλουσιν ανατραπή και οι πύργοι θέλουσι πέσει και μεταχειρίζομένους μαχαίρας. **5** Πέρος, Αιθίοπας και παν τείχος θέλει κατεδαφισθή· **21** Και θέλω καλέσει Λίβυας μετ'¹ αυτών· πάντας τούτους μετ'¹ ασπίδων και παντίν αυτού μάχαιραν κατά πάντα τα ὄρη μου, λέγει περικεφαλαιών· **6** τον Γομέρ και πάντα τα τάγματα Κύριος ο Θεός· η μάχαιρα εκάστου ανθρώπου θέλει αυτού, τον οίκον Θωγαρμά από των εσχάτων του βορρά είσθαι κατά του αδελφού αυτού. **22** Και θέλω ελθεί εἰς και πάντα τα τάγματα αυτού και πολλούς λαούς μετά κρίσιν εναντίον αυτού εν λοιμῷ και εν αἴματι· και θέλω σου. **7** Ετοιμάσθητι και ετοιμάσον σεαυτόν, συ και παν το ἀθροισμά σου το συναθροισθέν εἰς σε, και ἵστο φύλαξ βρέξει επ' αυτόν και επί τα τάγματα αυτού και επί τον πολύν λαόν τον μετ'¹ αυτού βροχήν κατακλυσμού και εἰς αυτούς **8** μετά πολλάς ημέρας θέλει γείνει επίσκεψις λίθους χαλάζης, πυρ και θείον. **23** Και θέλω μεγαλυνθή εἰς σέ· εν τοις εσχάτοις χρόνοις θέλεις ελθεί εἰς την γην, ήτις ηλευθερώθη εκ της μαχαίρας και συνίκηθη εκ πολλών λαών εναντίον των ορέων του Ισραήλ, τα οποία κατεστάθησαν ἔρημα διαπαντός αυτός ὄμως μετεφέρθη εκ μέσου των λαών, και θέλουσι κατοικήσει πάντες ασφαλώς. **9** Και θέλεις αναβή και ελθεί ως ανεμοζάλη· θέλεις είσθαι ως νέφος, διά να σκεπάσης την γην, συ και πάντα τα τάγματά σου και πολὺς λαός μετά σου. **10** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και εν εκείνῃ τη ημέρᾳ θέλουσιν αναβή πράγματα επί την καρδίαν σου και θέλεις βουλευθή βουλάς πονηράς· **11** και θέλεις ειπεῖ, θέλω αναβή εἰς γην πολέων ατειχίστων· θέλω ελθεί προς ησυχάζοντας, κατοικούντας εν ασφαλείᾳ, πάντας τούτους κατοικούντας πόλεις ατειχίστους και μη ξεύδας μοχλούς και πύλας· **12** διά να λεηλατήσης λεηλασίαν και να λαφυραγγήσης λάφυρον, διά να επαναστρέψῃς την χείρα σου επί ερημώσεις κατοικισθείας και επί λαόν συνηγμένον εκ των εθνών αποκτήσαντα κτήνη και αγαθά, κατοικούντα εν μέσω της γῆς. **13** Σεβά και Δαιδάν και οι ἐμποροί της Θαρσείς, μετά πάντων των σκύμνων αυτής, θέλουσιν ειπεῖ προς σε, Ηλθες να λεηλατήσης λεηλασίαν; συνήθροισας το πλήθος σου διά να λαφυραγγήσης λάφυρον; διά να αρπάσης αργύριον και χρυσίον, διά να λάβης κτήνη και αγαθά, διά να κάμης λείαν μεγάλην; **14** Διά τούτο, νιέ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ προς τον Γωγ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν εκείνῃ τη ημέρᾳ, ὅτε ο λαός μου Ισραὴλ θέλει κατοικείν εν ασφαλείᾳ, συ δεν θέλεις μάθει τούτο; **15** Και θέλεις ελθεί εκ του τόπου σου, εκ των εσχάτων του βορρά, συ και πολλοί λαοί μετά σου, ἀπαντες αναβάταις ἵππων, πλήθος μέγα και δύναμις πολλή· **16** και θέλεις αναβή εναντίον του λαού μου Ισραὴλ ως νέφος, διά να σκεπάσης την γήν· τούτο θέλει είσθαι εν ταις εσχάταις ημέραις και θέλω σε φέρει εναντίον της γῆς μου, διά να με γνωρίσωσι τα ἔθνη, ὅταν αγιασθῶ εν σοι, Γωγ, ενώπιον αυτών. **17** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Συ είσαι εκείνος, περί του οποίου ελάλησα εν ταις αρχαίαις ημέραις, διά των δούλων μου των προφητών του Ισραὴλ, οίτινες προεφήτευσαν εν εκείναις ταις ημέραις διά πολλών ετών, ὅτι ἐμελλον να σε φέρω εναντίον αυτών; **18** Αλλ'¹ εν εκείνῃ τη ημέρᾳ, εν τῇ

λαός της γης θέλει χόνει αυτούς· και θέλει είσθαι εις εν τη αυτή ημέρα χειρ Κυρίου εστάθη επ' εμέ και αυτούς ονομαστή η ημέρα καθ' ήν εδοξάσθην, λέγει με ἔφερεν εκεί. 2 Δι' οραμάτων του Θεού με ἔφερεν Κύριος ο Θεός. 14 Και θέλουσι διαχωρίσει ἀνδρας, εις γην Ισραήλ και με ἔθεσεν επί ὄρους υψηλοτάτου, οίτινες περιερχόμενοι ακαταπαύστως την γην θέλουσι εφ' ου ἡτο προς μεσημβρίαν ως οικοδομή πόλεως. 3 θάπτει με την βοήθειαν των διαβατών τους μεινάντας. Και με ἔφερεν εκεί και ιδού, ἀνθρωπος του οποίου η επί του προσώπου της γης, διά να καθαρίσωσιν αυτήν· θέα ἡτο ως θέα χαλκού, και είχεν εν τη χειρί αυτού μετά το τέλος των επτά μηνῶν θέλουσι κάμει ακριβῇ νῆμα λινούν και μέτρον καλάμινον, και αυτός ίστατο αναζήτησιν. 15 Και εκ των διαβατών των διαβανόντων εν τη πύλῃ. 4 Και ο ἀνθρωπος είπε προς εμέ, Υἱέ την γην, ὅταν τις ἴδη οστούν ἀνθρώπου, τότε θέλει ἀνθρώπου, ιδε με τους οφθαλμούς σου και ἀκουσον στημένοι πλησίον αυτού, εωσού οι ενταφιασταί με τα ώτα σου και θέσον την καρδίαν σου επί πάντα θάψωσιν αυτό εν τη φάραγγι του Αμάν·γων. 16 Και της ὄσα εγώ σοι δεῖξω διότι, διά να σοι δεῖξω ταύτα, πόλεως δε το ὄνομα θέλει είσθαι Αμάνων. Ούτο θέλουσι εισίθησης ενταύθα· απάγγειλον πάντα ὄσα βλέπεις προς καθαρίσει την γην. 17 Και συ, νιέ ἀνθρώπου, ούτω λέγει τον οίκον Ισραήλ. 5 Και ιδού, περιβολος ἔξωθεν του Κύριος ο Θεός· Ειπέ προς τα δρέπα παντός είδους και οίκους κύκλω, και εν τη χειρί του ανθρώπου μέτρον προς πάντα τα θηρία του αγρού, συνάχθητε και ἐλθετε· καλάμινον εξ πηχών και μιας παλάμης· και εμέτρησε συναθροίσθητε πανταχόθεν εις την θυσίαν μου, την το πλάτος του οικοδομήματος, ἔνα κάλαμον, και το οποίαν εγώ εθυσίασα διά σας, θυσίαν μεγάλην επί των ύψος, ἔνα κάλαμον. 6 Τότε ἡλθε προς την πύλην την ορέων του Ισραήλ, διά να φάγητε σάρκα και να πίπτε βλέπουσαν κατά ανατολάς, και ανέβη τας βαθμίδας αἵμα. 18 Θέλετε φάγει την σάρκα των ισχυρών και πίει αυτής και εμέτρησε το κατώφλιον της πύλης, πλάτος το αἷμα των αρχόντων της γης, των κριών, των αρνίων ενός καλάμου, και το ανώφλιον, πλάτος ενός καλάμου. και των τράγων και των μόσχων, πάντων σιτευτών της 7 Και ἔκαστον οίκημα ἡτο μακρόν ἔνα κάλαμον και Βασάν· 19 και θέλετε φάγει πάχος εις χορτασμόν και πίει πλατύ ἔνα κάλαμον· και μεταξύ των οικημάτων ἡσαν αἵμα εις μέθην εκ της θυσίας μου την οποίαν εθυσίασα πέντε πήχαι· και το κατώφλιον της πύλης πλησίον διά σάς· 20 και θέλετε χορτασθή επί της τραπέζης μου, της στοάς της προς την πύλην την ἔσωθεν ἡτο ενός από ίππων και αναβατών, από ισχυρών και από παντός καλάμου. 8 Τότε εμέτρησε την στοάν της πύλης της ανδρός πολεμιστού, λέγει Κύριος ο Θεός. 21 Και θέλω ἔσωθεν και ἡτο ενός καλάμου. 9 Ἐπειτα εμέτρησε θέσει την δόξαν μου μεταξύ των εθνών, και πάντα τα την στοάν της πύλης, οκτώ πήχας, και τα μέτωπα ἔθνη θέλουσιν ιδει την κρίσιν μου την οποίαν εξετέλεσα αυτής, δύο πήχας η στοά δε της πύλης ἡτο ἔσωθεν. 10 και την χείρα μου, την οποίαν επέβαλον επ' αυτά. 22 Και τα οικήματα της πύλης προς ανατολάς ἡσαν τρία Και θέλει γνωρίσει ο οίκος Ισραήλ ὅτι εγώ είμαι Κύριος εντεύθεν και τρία εκείθεν· και τα τρία ενός μέτρου, και ο Θεός αυτών, από της ημέρας ταύτης και εις το εξής· τα μέτωπα είχον εν μέτρον, εντεύθεν και εκείθεν. 11 Και 23 Και τα ἔθνη θέλουσι γνωρίσει ὅτι ο οίκος Ισραήλ εμέτρησε το πλάτος της εισόδου της πύλης, δέκα πήχας, ηχημαλωτίσθη διά την ανομίαν αυτών επειδή εστάθησαν και το μήκος της πύλης, δεκατρείς πήχας. 12 Ἡτο δε παραβάται προς εμέ, διά τούτο ἔκρυψα το πρόσωπόν μου από την ειδούσαν της πύλης, δέκα πήχας· εμπροσθεν των οικημάτων διάστημα μία πήχη εντεύθεν μου απ' αυτών και παρέδωκα αυτούς εις την χείρα και διάστημα μία πήχη εκείθεν· και τα οικήματα ἡσαν των εχθρών αυτών· και ἔπεισον πάντες εν μαχαίρᾳ. 24 εξ πηχών εντεύθεν και εξ πηχών εκείθεν. 13 Ἐπειτα Κατά τας ακαθαρίσιας αυτών και κατά τας παραβάσεις εμέτρησε την πύλην από της στέγης του ενός οικήματος αυτών ἐπραξα εις αυτούς, και ἔκρυψα απ' αυτών το μέχρι της στέγης του ἀλλου· το πλάτος ἡτο εικοσιπέντε πρόσωπον μου. 25 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· πηχών και θύρα απέναντι θύρας. 14 Και ἔκαμε τα Τώρα θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιακώβ μέτωπα εξήκοντα πηχών μέχρι του μετώπου της αυλής και ελεήσει ἀπαντα τον οίκον Ισραήλ, και θέλω είσθαι κύκλω κύκλω του πυλώνος. 15 Και από το προσώπου ζηλότυπος διά το ὄνομά μου το ἄγιον, 26 και θέλουσι της πύλης της εισόδου ἔως το προσώπου της στοάς της βαστάσει την αισχύνην αυτών και πάσας τας παραβάσεις εσωτέρας πύλης ἡσαν πεντήκοντα πήχαι. 16 Και ἡσαν αυτών, διά των οποίων ἔγιναν παραβάται προς εμέ, ὅτε παραθύρα αδιόρατα εις τα οικήματα και εις τα μέτωπα κατωκουν ασφαλώς εν τη γη αυτών και δεν υπήρχεν ο αυτών ἔσωθεν της πύλης κύκλω κύκλω, και ωσαύτως εκφριβών. 27 Όταν επαναφέρω αυτούς εκ των λαών και εις τας στοάς ἡσαν παράθυρα και ἔσωθεν κύκλω κύκλω, συνάξω αυτούς εκ των τόπων των εχθρών αυτών και εφ' εκάστοτε δε μετώπου φοίνικες. 17 Και με ἔφερεν εις αγιασθώ εν αυτοῖς ενώπιον εθνώπων πολλών, 28 τότε την εξωτέραν αυλήν και ιδού, θάλαμοι και λιθόστρωτον θέλουσι γνωρίσει ὅτι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών, κατεσκευασμένον εν τη αυλή κύκλω κύκλω τριάκοντα ὅταν, αφού κάμω αυτούς να φερώσουν εις αιχμαλωσίαν μεταξύ των εθνών, πολλών, κατά το μήκος των πυλών, και δεν αφήσω εξ αυτών πλέον εκεί υπόλοιπον· 29 και δεν θέλω κρύψει πλέον το πρόσωπόν μου απ' αυτών, διότι εξέχει το πνεύμα μου επί τον οίκον Ισραήλ, λέγει διότι εξέχει το πνεύμα μου επί τον οίκον Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός.

40 Εν τω εικοστώ πέμπτω ἔτει της αιχμαλωσίας ημών, εν τη αρχῇ του ἔτους, τη δεκάτῃ του μηνός, τω δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει μετά την ἀλώσιν της πόλεως,

μέτρον της πρώτης πύλης, το μήκος αυτής πεντήκοντα πηχών και το πλάτος αυτής εικοσιπέντε πηχών. **22** Και τα παράθυρα αυτών και τα τόξα αυτών και οι φοίνικες αυτών ήσαν κατά το μέτρον της πύλης της βλεπούσης προς ανατολάς· και ανέβαινον προς αυτήν δι' επτά βαθμίδων· και τα τόξα αυτής ήσαν έμπροσθεν αυτών. **23** Και η πύλη της εσωτέρας αυλής ήτο απέναντι της πύλης της προς βορράν και προς ανατολάς· και εμέτρησεν από πύλης εις πύλην, εκατόν πήχας. **24** Και με ἔφερε προς νότον, και ίδοι, πύλη βλέπουσα προς νότον· και εμέτρησε τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής, κατά τα αυτά μέτρα. **25** Και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλων κύκλων, ως τα παράθυρα εκείνα το μήκος πεντήκοντα πηχών και το πλάτος εικοσιπέντε πηχών. **26** Και η ανάβασις αυτής ήτο επτά βαθμίδες και τα τόξα αυτής ήσαν έμπροσθεν αυτών· και είχε φοίνικας, ἔνα εντεύθεν και ἔνα εκείθεν, επί των μετώπων αυτής. **27** Και ήτο πύλη εις την εσωτέραν αυλήν προς νότον και εμέτρησεν από πύλης εις πύλην, προς νότον, εκατόν πήχας. **28** Και με ἔφερεν εις την εσωτέραν αυλήν διά της νοτίου πύλης και εμέτρησε την νότιον πύλην κατά τα αυτά μέτρα. **29** Και τα οικήματα αυτής και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής κατά τα αυτά μέτρα· και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλων κύκλων πεντήκοντα πηχών το μήκος και εικοσιπέντε πηχών το πλάτος. **30** Και τα τόξα κύκλων ήσαν εικοσιπέντε πηχών το μήκος και πέντε πηχών το πλάτος. **31** Και τα τόξα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **32** Και με ἔφερεν εις την εσωτέραν πύλην προς ανατολάς, και εμέτρησε την πύλην κατά τα αυτά μέτρα. **33** Και τα οικήματα αυτής και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής ήσαν κατά τα αυτά μέτρα· και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλων κύκλων, πεντήκοντα πηχών το μήκος και εικοσιπέντε πηχών το πλάτος. **34** Και τα τόξα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, εντεύθεν και εκείθεν, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **35** Και με ἔφερεν εις την βόρειον πύλην και εμέτρησεν αυτήν κατά τα αυτά μέτρα: **36** τα οικήματα αυτής, τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής και τα παράθυρα αυτής κύκλων κύκλων το μήκος πεντήκοντα πηχών και το πλάτος εικοσιπέντε πηχών. **37** Και τα μέτωπα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, εντεύθεν και εκείθεν, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **38** Και οι θάλαμοι και αι εἰσόδοι αυτής ήσαν πλησίον των μετώπων των πυλών, ὅπου ἐπλύνον το ολοκαύτωμα. **39** Και εν τη στοά της πύλης ήσαν δύο τράπεζαι εντεύθεν και δύο τράπεζαι εκείθεν, διά να σφάζωσιν επ' αυτῶν το ολοκαύτωμα και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν. **40** Και εις το ἔξω πλάγιον, καθώς ανέβαινε της προς την εἰσόδον της βορείου πύλης, ήσαν δύο τράπεζαι, και εις το ἄλλο πλάγιον, το προς την στοά της πύλης, δύο τράπεζαι. **41** Τέσσαρες τράπεζαι ήσαν εντεύθεν και τέσσαρες τράπεζαι εκείθεν παρά τα πλάγια της πύλης· οκτώ τράπεζαι, εφ' ὀντός εσφαζον τα θύματα. **42** Και αι τέσσαρες τράπεζαι του ολοκαυτώματος ήσαν εκ λίθου πελεκητού, μιας πήχης και ημίσεος το μήκος και μιας πήχης και ημίσεος το πλάτος και μιας πήχης το ύψος· και επ' αυτών θέτετον τα εργαλεία, δι' ὧν ἐσφαζον το ολοκαύτωμα και την θυσίαν. **43** Και ἐσωθεν ήσαν ἀγκιστρα, μιας παλάμης το πλάτος, προσηλωμένα κύκλων κύκλων επί δε των τραπεζών θέτετον το κρέας των προσφορών. **44** Και ἔξωθεν της πύλης της εσωτέρας ήσαν οι θάλαμοι των μονοικών, εν τη εσωτέρᾳ αυλῇ τη επι τα πλάγια της βορείου πύλης και τα πρόσωπα αυτών ήσαν πρός νότον, εν επι το πλάγιον της ανατολικῆς πύλης βλέποντας προς βορράν. **45** Και εἶπε προς εμέ, Ο θάλαμος ούτος ο βλέπων πρός νότον είναι διά τους ιερείς τους φυλάττοντας την φυλακήν του οίκου, **46** ο δε θάλαμος ο βλέπων πρός βορράν είναι διά τους ιερείς τους φυλάττοντας την φυλακήν του θυσιαστήριου· ούτοι είναι οι νιοὶ Σαδώκ, μεταξύ των νιών Λευΐ, οίτινες προσέρχονται εις τον Κύριον, διά να λειτουργώσιν εις αυτόν. **47** Και εμέτρησε την αυλήν, μήκος εκατόν πηχών και πλάτος εκατόν πηχών, εις τετράγωνον· και το θυσιαστήριον ήτο έμπροσθεν του οίκου. **48** Και με ἔφερεν εις την στοάν του οίκου και εμέτρησεν ἔκαστον μέτωπον της στοάς, πέντε πηχών εντεύθεν και πέντε πηχών εκείθεν· και το πλάτος της πύλης τριών πηχών εντεύθεν και τριών πηχών εκείθεν. **49** το μήκος της στοάς ήτο είκοσι πηχών και το πλάτος ἔνδεκα πηχών· και με ἔφερε διά των βαθμίδων, δι' ὧν ανέβαινον εις αυτήν και ήσαν στύλοι παρά τα μέτωπα, εις εντεύθεν και εις εκείθεν.

ήτο ο τόπος των έσωθεν πλαγίων οικημάτων. **10** Και εσωτέραν αυλήν, και απέναντι του λιθοστρώτου του διά μεταξύ των θαλάμων ήτο διάστημα είκοσι πηχών κύκλων πηχών αυλήν, ήτο στοά αντικρύ στοάς τριπλή. **4** κύκλων, περί τον οίκον. **11** Και αι θύραι των πλαγίων Και κατά πρόσωπον των θαλάμων ήτο περίπατος δέκα οικημάτων ήσαν προς το μέρος το εναπολειφθέν μία πηχών το πλάτος, και προς τα έσω οδός μιας πήχης και θύρα προς βορράν και μία θύρα προς νότον· και το αι θύραι αυτών ήσαν προς βορράν. **5** Οι δε ανώτατοι πλάτος του εναπολειφθέντος μέρους ήτο πέντε πηχών θάλαμοι ήσαν στενώτεροι, επειδή αι κάτω στοάι και αι κύκλων κύκλω. **12** Η δε οικοδομή η κατά πρόσωπον μεσαίαι της οικοδομής εξείχον μάλλον παρά εκείνους, του κεχωρισμένου μέρους, προς το δυτικόν πλάγιον, **6** Διότι ούτοι ήσαν εις τρία πατώματα, δεν είχον όμως ήτο εβδομήκοντα πηχών το πλάτος και ο τοίχος της στύλους ως τους στύλους των αυλών· διά τούτο η οικοδομής, πέντε πηχών το πάχος κύκλων το δε οικοδομή εστονύτο μάλλον παρά το κατώτατον και μήκος αυτής ενενήκοντα πηχών. **13** Και εμέτρησε το μεσαίον από της γης. **7** Και ο τοίχος ο έζωθεν τοίχον, εξ εκατόν πηχών το μήκος και το κεχωρισμένον απέναντι των θαλάμων, προς την εξωτέραν αυλήν κατά μέρος και την οικοδομήν και τους τοίχους αυτής, εκατόν πρόσωπον των θαλάμων, είχε μήκος πεντήκοντα πηχών. πηχών το μήκος· **14** και το πλάτος του προσώπου του **8** Διότι το μήκος των θαλάμων των εν τη εξωτέρα αυλή οίκου και του κεχωρισμένου μέρους προς ανατολάς, ήτο πεντήκοντα πηχών· και ιδού, κατά πρόσωπον του εκατόν πηχών. **15** Και εμέτρησε το μήκος της οικοδομής ναύον ήσαν εκατόν πήχαι. **9** Κάτωθεν δε των θαλάμων της κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους όπισθεν τούτων ήτο η είσοδος κατά ανατολάς, καθώς υπάγει αυτού, και τας στοάς αυτού εντεύθεν και εκείθεν, εκατόν τις προς αυτούς από της αυλής της εξωτέρας. **10** Οι πηχών, και τον ενδότερον ναύον και τα πρόθυρα της θάλαμοι ήσαν εις το πάχος του τοίχου της αυλής προς αυλής· **16** τους παραστάτας της θύρας και τα αόρατα παράθυρα και τας στοάς κύκλω κατά τα τρία αυτών και κατά πρόσωπον της οικοδομής· **17** Και είπε προς εμέ, Οι βόρειοι παράθυρα και τας στοάς κύκλω κατά τα διατάξεις εκείνων και κατά τας θύρας και δι" ολου του τοίχου κύκλω έσωθεν και έζωθεν, εκείνων. **18** Και κατά τας θύρας των βαλάμων των προς κατά τα μέτρα. **19** Και ήτο ειργασμένον με χερούβειμ νότον ήτο θύρα εις την αρχήν της οδού, της οδού κατ' και με φοίνικας, ώστε φοίνιξ ήτο μεταξύ χερούβι και ευθείαν απέναντι του τοίχου προς ανατολάς, καθώς χερούβ, και έκαστον χερούβ είχε δύο πρόσωπα: **20** Από εμβαίνει τις προς αυτά. **13** Και είπε προς εμέ, Οι βόρειοι πρόσωπον ανθρώπου προς τον φοίνικα εντεύθεν και κατά πρόσωπον του πρόσωπον λέοντος προς τον φοίνικα εκείνων· ούτως ήτο κεχωρισμένου μέρους, ούτοι είναι θάλαμοι άγιοι, όπου ειργασμένον δι" ολου του οίκου κύκλω κύκλω. **21** Οι παραστάται του ναού ήσαν τετράγωνοι και το πρόσωπον του αγιαστηρίου, η θέα του ενός ως η θέα του τόπου είναι άγιος. **14** Οταν οι ιερείς εισέρχωνται εκεί, δεν άλλου. **22** Το ξύλινον θυσιαστήριον ήτο τριάν πηχών θέλουσιν εξέρχεσθαι από του αγίου τόπου εις την αυλήν το υψός, το δε μήκος αυτού δύο πηχών· και τα κέρατα την εξωτέραν, αλλ' εκεί θέλουσιν αποθέτει τα ενδύματα αυτού και το μήκος αυτού και οι τοίχοι αυτού ήσαν αυτών, με τα οποία λειτουργούσι, διότι είναι άγια· και εκ ξύλου· και είπε προς εμέ, Αύτη είναι η τράπεζη η θέλουσιν ενδύσθαι ἀλλὰ ενδύματα, και τότε θέλουσι ενώπιον του Κυρίου. **23** Και ο ναός και το αγιαστήριον πλησιάζει εις ό, τι είναι του λαού. **15** Αφού δε ετελείωσε είχον δύο θυρώματα. **24** Και τα θυρώματα είχον δύο τα μέτρα του έσωθεν οίκου, με εξήγαγε προς την πύλην φύλλα έκαστον, δύο στρεφόμενα φύλλα· δύο εις το την βλέπουσαν κατά ανατολάς και εμέτρησεν αυτόν εν θύρωμα και δύο φύλλα εις το άλλο. **25** Και ήσαν κύκλω κύκλω. **16** Εμέτρησε την ανατολικήν πλευράν ειργασμένα επ' αυτών, επί των θυρωμάτων του ναού, με το καλάμινον μέτρον, πεντακοσίους καλάμους, με το χερούβειμ και φοίνικες, καθώς ήσαν ειργασμένα επί καλάμινον μέτρον κύκλω. **17** Εμέτρησε την βόρειον των τοιχών· και ήσαν δοκοί ξύλιναι επί το πρόσωπον πλευράν, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον της στοάς έζωθεν. **26** Και ήσαν παράθυρα αδιόρατα μέτρον κύκλω. **18** Εμέτρησε την νότιον πλευράν, και φοίνικες εντεύθεν και εκείθεν εις τα πλάγια της στοάς και επί τα πλάγια οικήματα του οίκου και δοκοί πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον. **19** Εμέτρησε πεντακοσίους καλάμους με το καλάμινον μέτρον. **20** Εμέτρησεν αυτόν κατά τας τέσσαρας πλευράς είχε τοίχουν κύκλω κύκλω, πεντακοσίους καλάμους το μήκος και πεντακοσίους το πλάτος, διά να κάμνη χώρισμα μεταξύ του αγίου και του βεβήλου τόπου.

42 Και με εξήγαγεν εις την αυλήν την εξωτέραν κατά την οδόν την προς βορράν και με ἔφερεν εις τον θάλαμον τον απέναντι του κεχωρισμένου μέρους κατά τον κατά πρόσωπον της οικοδομής, προς βορράν. **2** κατά πρόσωπον του μήκους, το οποίον ήτο εκατόν πηχών, ήτο η βόρειος θύρα, το δε πλάτος πεντήκοντα πηχών. **3** Απέναντι των είκοσι πηχών, αίτινες ήσαν διά την

43 Και με ἔφερεν εις την πύλην, την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς. **2** Και ιδού, η δέξα του Θεού του Ισραήλ ήρχετο από της οδού της ανατολής

και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών· και η γη αυτής θέλουσι βλέπει προς ανατολάς. **18** Και είπε προς έλαμπεν από της δόξης αυτού. **3** Και η θέα την οποίαν εμέ, Υἱέ ανθρώπου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αύται είδον ήτο κατά την θέαν, κατά την θέαν την οποίαν είναι αι διατάξεις του θυσιαστηρίου καθ' ή νημέραν είδον, ότε ήλθον να χαλάσω την πόλιν· και αι θέαι ήσαν κατασκευάσωσιν αυτό, διά να προσφέρωσιν επ' αυτού κατά την θέαν, την οποίαν είδον παρά τον ποταμόν ολοκαύτωμα και να ραντίζωσιν επ' αυτό αίμα. **19** Χεβάρ· και ἐπεσον επὶ πρόσωπον μου. **4** Και η δόξα του Κυρίου εισήλθεν εις τον οίκον διά της οδού της πύλης της βλεπούσης κατά ανατολάς. **5** Και με εστίκωσε το πνεύμα και με ἔφερεν εις την αυλήν την εσωτέραν· και ιδού, ο οίκος ήτο πλήρης της δόξης του Κυρίου. **6** Και ήκουσα φωνήν λαλούντος προς εμὲ εκ του οίκου· και της άνθρωπος ίστατο πλησίον μου. **7** Και είπε προς εμέ, Υἱέ, τον τόπον του θρόνου μου και τον τόπον του ανθρώπου, τον θρόνον μου και τον τόπον του αυτού και κάμει εἰλέωσιν περὶ αυτού. **21** Και θέλεις ίχνους των ποδών μου, όπου θέλω κατοικείν εν μέσω των νιών Ισραὴλ εις τον αιώνα, και το ονόμα μου το άγιον, δεν θέλει πλέον βεβηλώσει ο οίκος Ισραὴλ, ούτε αυτοί ούτε οι βασιλεῖς αυτών, με τας πορνείας αυτών ουδέ με τα πτώματα των βασιλέων αυτών ουδέ με τους υψηλούς αυτών τόπους. **8** Θέτοντες τα κατώφλια αυτών πλησίον των κατωφλίων μου και τους παραστάτας αυτών πλησίον των παραστατών μου, ώστε δεν ήτο παρά ο τοίχος μεταξύ εμού και αυτών, εβεβήλουν ούτω ουδέ με τα πτώματα των βασιλέων αυτών, τα οποία ἐπραττον διά τούτο ηνάλωσα αυτούς εν τω θυμῷ μου. **9** Τώρα ας απομακρύνωσιν απ' εμού τας πορνείας αυτών και τα πτώματα των βασιλέων αυτών, και θέλων κατοικείν εν μέσω αυτών εις τον αιώνα. **10** Συ, μόσχον βοός και κριόν εκ του ποιμνίου, αμώμους, ιερέαν ανθρώπουν, δείξον τον οίκον τούτον εις τον οίκον Ισραὴλ, διά να εντράψω διά τας ανομίας αυτών· και ας μετρήσω το σχέδιον. **11** Και εάν εντράψω διά πάντα όσα ἐπραζαν, δείξον εις αυτούς την μορφήν του οίκου και την διάταξιν αυτού και τας εξόδους αυτού και τας εισόδους αυτού και πάσαν την μορφήν αυτού και πάσας τας διατάξεις αυτού και πάσαν την μορφήν αυτού και πάντα τον νόμον αυτού, και διάγραψον αυτόν ενώπιον αυτών, διά να φυλάξωσιν όλην την μορφήν αυτού και πάσας τας διατάξεις αυτού και να εκτελώσιν αυτάς. **12** Ούτος είναι ο νόμος του οίκου· επὶ της κορυφής του όρους, όλον το όριον αυτού κύκλω κύκλω θέλει είσθαι αγιώτατον. Ιδού, ούτος είναι ο νόμος του οίκου. **13** Και ταύτα είναι τα μέτρα του θυσιαστηρίου εις πήχας· η πήχη είναι μία πήχη κοινή και παλάμη· το μεν κοιλώμα αυτού θέλει είσθαι μία πήχη και το πλάτος μία πήχη, το δε γείσωμα αυτού εις τα χείλη αυτού κύκλω μία σπιθαμή· και τούτο θέλει είσθαι το ανώτερον μέρος του θυσιαστηρίου. **14** Από δε του κοιλώματος του προς την γην ἔως της κατωτέρας οφρύος θέλει είσθαι δύο πήχαι και το πλάτος μία πήχη· και απὸ της οφρύος της μικρότεράς ἔως της οφρύος της μεγαλύτερας, τέσσαρες πήχαι, και το πλάτος μία πήχη. **15** Και το θυσιαστήριον θέλει είσθαι τεσσάρων πηχών το ὑψος· από δε του θυσιαστηρίου και επάνω θέλουσιν είσθαι τέσσαρα κέρατα. **16** Και το θυσιαστήριον θέλει είσθαι δώδεκα πηχών το μήκος και δώδεκα το πλάτος, τετράγωνον εις τας τέσσαρας πλευράς αυτού. **17** Και η οφρύς θέλει είσθαι δεκατεσσάρων πηχών το μήκος και δεκατεσσάρων το πλάτος εις τας τέσσαρας πλευράς αυτής· και το γείσωμα κύκλω αυτής μισή πήχη· και το κοιλώμα αυτής κύκλω μία πήχη· και αι βαθμίδες

αυτής θέλουσι βλέπει προς ανατολάς. **18** Και είπε προς έλαμπεν από της δόξης αυτού, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αύται είδον ήτο κατά την θέαν, κατά την θέαν την οποίαν είναι αι διατάξεις του θυσιαστηρίου καθ' ή νημέραν είδον, ότε ήλθον να χαλάσω την πόλιν· και αι θέαι ήσαν κατασκευάσωσιν αυτό, διά να προσφέρωσιν επ' αυτού κατά την θέαν, την οποίαν είδον παρά τον ποταμόν ολοκαύτωμα και να ραντίζωσιν επ' αυτό αίμα. **19** Χεβάρ· και ἐπεσον επὶ πρόσωπον μου. **4** Και η δόξα του Κυρίου εισήλθεν εις τους πλησίαντάς της επόμενης εκ του σπέρματος Σαδώκ, τους πλησιάζοντάς με διά να λειτουργώσιν εις εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός, μόσχον βοός διά προσφοράν περὶ αμαρτίας. **20** Και θέλεις λάβει από του αίματος αυτού και βάλει επὶ τα τέσσαρα κέρατα αυτού και επὶ τας τέσσαρας γνώμινας της οφρύος και επὶ το γείσωμα κύκλω· και θέλεις καθαρίσει αυτό και κάμει εἰλέωσιν περὶ αυτού. **21** Και θέλεις ίχνους των ποδών μου, όπου θέλω κατοικείν εν μέσω λάβει τον μόσχον τον διά προσφοράν περὶ αμαρτίας, των νιών Ισραὴλ εις τον αιώνα, και το ονόμα μου το και θέλουσι καύσι αυτόν εν τω διωρισμένω τόπω άγιον, δεν θέλει πλέον βεβηλώσει ο οίκος Ισραὴλ, ούτε αυτοί ούτε οι βασιλεῖς αυτών, με τας πορνείας αυτών ουδέ με τα πτώματα των βασιλέων αυτών ουδέ με τους υψηλούς αυτών τόπους. **8** Θέτοντες τα κατώφλια αυτών πλησίον των κατωφλίων μου και τους παραστάτας αυτών πλησίον των παραστατών μου, ώστε δεν ήτο παρά ο τοίχος μεταξύ εμού και αυτών, εβεβήλουν ούτω ουδέ με τα πτώματα των βασιλέων αυτών, τα οποία ἐπραττον διά τούτο ηνάλωσα αυτούς εν τω θυμῷ μου. **9** Τώρα ας απομακρύνωσιν απ' εμού τας πορνείας αυτών και τα πτώματα των βασιλέων αυτών, και θέλων κατοικείν εν μέσω αυτών εις τον αιώνα. **10** Συ, μόσχον βοός και κριόν εκ του ποιμνίου, αμώμους, **26** Επτά ημέρας θέλουσι κάμινε εἰξιλέωσιν περὶ τον οίκον έξω του αγιαστηρίου. **22** Και την δευτέραν ημέραν θέλεις προσφέρει τράγον εξ αιγών άμωμον διά προσφοράν περὶ αμαρτίας· και θέλουσι καθαρίσει το θυσιαστήριον, ως εκαθάρισαν διά τον μόσχον. **23** Αφού τελειώσῃς καθαρίζων αυτό, θέλεις προσφέρει μόσχον βοός άμωμον και κριόν εκ του ποιμνίου άμωμον. **24** Και θέλεις προσφέρει αυτά ενώπιον του Κυρίου, και οι ιερείς θέλουσι κάμινε εἰξιλέωσιν περὶ τον οίκον έξω του αιγιαστηρίου. **25** Επτά ημέρας θέλουσι κάμινε εἰξιλέωσιν περὶ τον θυσιαστήριον και καθαρίζει αυτό· και αυτοί θέλουσι καθιερωθῆ. **27** Και αφού συμπληρωθώσιν αι ημέραι, από της ογδόντης ημέρας και εφεξής θέλουσι προσφέρει οι ιερείς τα ολοκαυτώματά σας επὶ του θυσιαστηρίου και τας ειρηνικάς προσφοράς σας· και εγώ θέλω σας δεχθῆ, λέγει Κύριος ο Θεός.

44 Και με επέστρεψε κατά την οδόν της εξωτέρας πύλης του αιγιαστηρίου της βλεπούσης κατά ανατολάς· και αύτη ήτο κεκλεισμένη. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ, Η πύλη αύτη θέλει είσθαι κεκλεισμένη, δεν θέλεις ανοιχθῆ, και ανθρωπός δεν θέλει εισέλθει δι' αυτής διότι Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ εισήλθε δι' αυτής, διά τούτο θέλει είσθαι κεκλεισμένη. **3** Αύτη θέλει είσθαι διά τον άρχοντα· ο άρχων, ούτος θέλει καθήσει εν αυτῇ διά να φάγῃ άρτον ενώπιον του Κυρίου· θέλει εισέλθει διά της οδού της στοάς της πύλης ταύτης και διά της αυτής οδού θέλει εξέλθει. **4** Και με ἔφερε κατά την οδόν της βορείου πύλης κατέναντι του οίκου· και είδον και ιδού, ο οίκος του Κυρίου ήτο πλήρης της δόξης του Κυρίου· και ἐπεσον επὶ πρόσωπον μου. **5** Και είπε Κύριος προς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, πρόσεξον εν τη καρδίᾳ σου και ιδε με τους οφθαλμούς σου και άκουσον με τα ώτα σου πάντα όσα εγώ λαλώ προς σε περὶ πασών των διατάξεων του οίκου του Κυρίου και περὶ πάντων των νόμων αυτού· και παρατήρησον καλῶς την είσοδον του οίκου, μετά πασών των εξόδων του αιγιαστηρίου. **6** Και θέλεις ειπει προς τους απειθείς, προς τον οίκον Ισραὴλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Οίκος Ισραὴλ, αρκέσθητε εις πάντα τα βλεδύγματα συμών, **7** ότι εισήξατε αλλογενείς, απεριτμήτους την

καρδίαν και απεριτμήτους την σάρκα, διά να ήναι εν τω αγιαστηρίω μου, να βεβηλώνωσιν αυτό, τον οίκον μου, όταν προσφέρητε τον ἄρτον μου, το πάχος και το αίμα, ενώ παραβαίνουσι την διαθήκην μου εξ αιτίας πάντων των βδελυγμάτων σας. **8** Και δεν εφυλάξατε σεις την φυλακήν των αγίων μου, αλλά κατεστήσατε την φυλακήν μου αντί των ἄλογενών των μεταξύ των ιών Ισραήλ: **10** αλλ' ιούν ή διά θυγατέρα, δι' αδελφόν ή διά αδελφήν μη οι λευτίται, οίτινες απεστάθησαν απ' εμού ότε ο Ισραήλ υπανδρεύθεισαν, διά τούτους θέλουσι μιαίνεσθαι. **26** απερίτμητος την καρδίαν και απερίτμητος την σάρκα Και δεν θέλουσιν εισέρχεσθαι εις νεκρόν ανθρώπου θέλει εισέρχεσθαι εις το αγιαστηρίον μου, εκ πάντων διά να μιανθώσιν· ειμή διά πατέρα ή διά μητέρα ή διά των ἄλογενών των μεταξύ των ιών Ισραήλ: **10** αλλ' ιούν ή διά θυγατέρα, δι' αδελφόν ή διά αδελφήν μη οι λευτίται, οίτινες απεστάθησαν απ' εμού ότε ο Ισραήλ υπανδρεύθεισαν, διά τούτους θέλουσι μιαίνεσθαι. **26** απεπλανάτο, αποπλανήθεντες απ' εμού κατόπιν των Αφού δε ο μεμισμένος καθαρισθή, θέλουσιν αριθμεῖ ειδώλων αυτών, και θέλουσι βαστάσει την ανομίαν εις αυτόν επτά ημέρας. **27** Και την ημέραν, καθ' ην αυτών. **11** Και θέλουσιν είσθαι λειτουργοί εν τω εισέρχεται εις το αγιαστήριον, εις την αυλήν την αγιαστηρίω μου, επιστατούντες επί των πυλών του εσωτέραν, διά να λειτουργήσῃ εν τω αγιαστηρίῳ, θέλει οίκου και φυλάττοντες τον οίκον αυτού θέλουσι σφάζει προσφέρει την περί αμαρτίας προσφοράν αυτού, λέγει εις τον λαόν τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας, και αυτοί Κύριος ο Θεός. **28** Και τούτο θέλει είσθαι εις αυτούς θέλουσιν ίστασθαι ενώπιον αυτών διά να υπηρετώσιν διά κληρονομίαν· εγώ είμαι η κληρονομία αυτών και εις αυτούς. **12** Διότι υπηρέτουν εις αυτούς ἐμπροσθεν ιδιοκτησίαν δεν θέλετε δίδει εις αυτούς εις των Ισραήλ· των ειδώλων αυτών και ήσαν πρόσκομμα ανομίας εις εγώ είμαι η ιδιοκτησία αυτών. **29** Θέλουσι τρώγει τον οίκον Ισραήλ· διά τούτο εγώ ύψωσα την χείρα την εξ αλφίτων προσφοράν και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν· και παν βαστάσει την ανομίαν αυτών. **13** Και δεν θέλουσι με αφιέρωμα μεταξύ του Ισραήλ θέλει είσθαι αυτών. **30** πλησιάζει διά να ιερατεύωσιν εις εμέ και δεν θέλουσι Και αι απαρχαί πάντων των πρωτογεννημάτων και πλησιάζει εις ουδέν από των αγίων μου, εις τα ἀγία πάσα υψουμένη προσφορά πάντων εκ παντός ειδούς των αγίων αλλά θέλουσι βαστάσει την αισχύνην αυτών των υψουμένων προσφορών σας θέλουσιν είσθαι των και τα βδελύγματα αυτών, τα οποία ἐπράξαν. **14** Και ιερέων· και την απαρχήν της ζύμης σας θέλετε δίδει εις θέλω καταστήσει αυτούς φύλακας της φυλακής του ιερέα, διά να επαναπάνυ ευλογίαν εις τους οίκους οίκουν διά πάντα την υπηρεσίαν αυτού και διά πάντα σας. **31** Οι ιερείς δεν θέλουσι τρώγει ουδέν θνητισμάτων δοσα θέλουσι γίνεσθαι εν αυτώ. **15** Οι δε ιερείς οι ή θηριάλωτον, είτε πτηνόν είτε κτήνος. Λευτίται, οι νιοί Σαδών, οι φυλάξαντες την φυλακήν του αγιαστηρίου μου, ότε οι νιοί Ισραήλ απεπλανώντο απ' εμού, ούτοι θέλουσι με πλησιάζει διά να λειτουργώσιν εις εμέ, και θέλουσιν ίστασθαι ενώπιον μου διά να προσφέρωσιν εις εμέ το πάχος και το αίμα, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** ούτοι θέλουσιν εισέρχεσθαι εις το αγιαστηρίον μου και ούτοι θέλουσι πλησιάζει εις την τράπεζάν μου, διά να λειτουργώσιν εις εμέ και θέλουσι φυλάττει την φυλακήν μου. **17** Και οταν εισέρχωνται εις τας πύλας της εσωτέρας αυλής, θέλουσιν ενδύεσθαι λινά τιμάτια· και δεν θέλει είσθαι μαλλίον επ' αυτών, ενώ λειτουργούσιν εις τας πύλας της εσωτέρας αυλής, και ένδον. **18** Θέλουσιν έχει τιάρας λινάς επί τας κεφαλαλάς αυτών και θέλουσιν έχει λινά περισκελή επί τας ουφάς αυτών· δεν θέλουσι περιζώνυνσι ουδέν προξενούν ιδρώτα. **19** Και οταν εξέρχωνται εις την αυλήν την εξωτέραν, εις την αυλήν την εξωτέραν προς τον λόρδον, θέλουσιν εκδεσθαι τα ενδύματα αυτών, με τα οποία ελειτούργουν, και θέτει αυτά εις τους αγίους θαλάμους, και θέλουσιν ενδύεσθαι ἀλλά ενδύματα· και δεν θέλουσιν αγιάζει τον λαόν με τα ενδύματα αυτών. **20** Και δεν θέλουσι ζυρίζει τας κεφαλαλάς αυτών και δεν θέλουσιν αφίνει την κόμην αυτών να αυξάνηται· μόνον θέλουσι κουρεύει τας κεφαλαλάς αυτών. **21** Και οίνον δεν θέλει πίνει ουδέις ιερέυς, όταν εισέρχηται εις την εσωτέραν αυλήν. **22** Και χήραν και αποβεβλημένην δεν θέλουσι λαμβάνει εις εαυτούς διά γυναίκα· αλλά θέλουσι λαμβάνει παρθένον εκ του σπέρματος του οίκου Ισραήλ ή χήραν χηρεύουσαν ιερέως. **23** Και θέλουσι διδάσκει τον λαόν μου την διαφοράν μεταξύ αγίου και βεβήλου, και θέλουσι κάμνει αυτούς να διακρίνωσι μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού. **24** Και εν ταις αμφισβητήσεσιν πάντων των βδελυγμάτων σας. **8** Και δεν εφυλάξατε σεις την φυλακήν των αγίων μου, αλλά κατεστήσατε κρίσεις μου θέλουσι κρίνει αυτάς και θέλουσι φυλάττει επί του αγιαστηρίου μου φύλακας της φυλακής μου αντί τα νόμιμά μου και τα διατάγματά μου εν πάσαις ταις υμών. **9** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουδείς αλλογενής εορταίς μου· και θέλουσιν αγιάζει τα σάββατα μου. **25** απερίτμητος την καρδίαν και απερίτμητος την σάρκα Και δεν θέλουσιν εισέρχεσθαι εις νεκρόν ανθρώπου θέλει εισέρχεσθαι εις το αγιαστηρίον μου, εκ πάντων διά να μιανθώσιν· ειμή διά πατέρα ή διά μητέρα ή διά των ἄλογενών των μεταξύ των ιών Ισραήλ: **10** αλλ' ιούν ή διά θυγατέρα, δι' αδελφόν ή διά αδελφήν μη οι λευτίται, οίτινες απεστάθησαν απ' εμού ότε ο Ισραήλ υπανδρεύθεισαν, διά τούτους θέλουσι μιαίνεσθαι. **26** απεπλανάτο, αποπλανήθεντες απ' εμού κατόπιν των Αφού δε ο μεμισμένος καθαρισθή, θέλουσιν αριθμεῖ ειδώλων αυτών, και θέλουσι βαστάσει την ανομίαν εις αυτόν επτά ημέρας. **27** Και την ημέραν, καθ' ην αυτών. **11** Και θέλουσιν είσθαι λειτουργοί εν τω εισέρχεται εις το αγιαστήριον, εις την αυλήν την αγιαστηρίω μου, επιστατούντες επί των πυλών του εσωτέραν, διά να λειτουργήσῃ εν τω αγιαστηρίῳ, θέλει οίκου και φυλάττοντες τον οίκον αυτού θέλουσι σφάζει προσφέρει την περί αμαρτίας προσφοράν αυτού, λέγει εις τον λαόν τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας, και αυτοί Κύριος ο Θεός. **28** Και τούτο θέλει είσθαι εις αυτούς θέλουσιν ίστασθαι ενώπιον αυτών διά να υπηρετώσιν διά κληρονομίαν· εγώ είμαι η κληρονομία αυτών και εις αυτούς. **12** Διότι υπηρέτουν εις αυτούς ἐμπροσθεν ιδιοκτησίαν δεν θέλετε δίδει εις αυτούς εις των Ισραήλ· των ειδώλων αυτών και ήσαν πρόσκομμα ανομίας εις εγώ είμαι η ιδιοκτησία αυτών. **29** Θέλουσι τρώγει τον οίκον Ισραήλ· διά τούτο εγώ ύψωσα την χείρα την εξ αλφίτων προσφοράν και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν· και παν βαστάσει την ανομίαν αυτών, τα οποία ἐπράξαν. **14** Και ιερέων· και την απαρχήν της ζύμης σας θέλετε δίδει εις θέλω καταστήσει αυτούς φύλακας της φυλακής του ιερέα, διά να επαναπάνυ ευλογίαν εις τους οίκους οίκουν διά πάντα την υπηρεσίαν αυτού και διά πάντα σας. **31** Οι ιερείς δεν θέλουσι τρώγει ουδέν θνητισμάτων δοσα θέλουσι γίνεσθαι εν αυτώ. **15** Οι δε ιερείς οι ή θηριάλωτον, είτε πτηνόν είτε κτήνος.

45 Και οταν κληρόντετε την γην εις κληρονομίαν, θέλετε χωρίσει μερίδα εις τον Κύριον, μερίδα αγίαν εκ της γῆς το μήκος θέλει είσθαι μήκος εικοσιπέντε χιλιάδων καλάμων και το πλάτος δέκα χιλιάδων· τούτο θέλει είσθαι ἄγιον κατά πάντα τα ὄρια αυτού κύκλω. **2** Εκ τούτου θέλουσιν είσθαι διά το αγιαστήριον πεντακόσια κατά μήκος με πεντακοσίας κατά πλάτος, τετράγωνον κύκλω, και πεντήκοντα πήχαι κύκλω διά τα προσάτεια αυτού. **3** Κατά τούτο λοιπόν το μέτρον θέλεις μετρήσει μήκος εικοσιπέντε χιλιάδων και πλάτος δέκα χιλιάδων, και εν τούτω θέλει είσθαι το αγιαστήριον, το ἄγιον των αγίων, **4** Τούτο θέλει είσθαι εκ της γῆς, αγίο μερίς διά τοὺς ιερεῖς, τους λειτουργούντας εν τω αγιαστηρίῳ, τους πλησιάζοντας διά να λειτουργώσιν εις τον Κύριον· και θέλει είσθαι εις αυτούς τόπος διά οικίας και τόπος ἄγιος διά το αγιαστήριον. **5** Και εικοσιπέντε χιλιάδας μήκους και δέκα χιλιάδας πλάτους θέλουσιν έχει οι λευτίται δι' εαυτούς, οι υπηρέται του οίκου, διά ιδιοκτησίαν μετά είκοσι θαλάμων. **6** Και θέλετε δώσει διά ιδιοκτησίαν της πόλεως πέντε χιλιάδας πλάτους και εικοσιπέντε χιλιάδας μήκους πλησίον της αγίας μερίδος τούτο θέλει είσθαι δι' ἀπαντά τον οίκον Ισραήλ· **7** και διά τον ἄρχοντα θέλει είσθαι μερίς εντεύθεν και εκείθεν της αγίας μερίδος και της ιδιοκτησίας της πόλεως, κατά πρόσωπον της αγίας μερίδος και κατά πρόσωπον της ιδιοκτησίας της πόλεως, από του δυτικού προς δυσμάς και από του ανατολικού προς ανατολάς· και το μήκος

θέλει είσθαι πλησίον μιας εκάστης των μερίδων, από δεκάτη πέμπτη ημέρα του μηνός, θέλει κάμνει εν τη του δυτικού ορίου προς το ανατολικόν όριον. **8** Εις εορτή κατά τα αυτά επτά ημέρας, κατά την προσφοράν γην θέλει είσθαι εις αυτόν η ιδιοκτησία, εν τω Ισραὴλ· και οι ἀρχοντές μου δεν θέλουσι πλέον καταβλίσει τον λαόν μου το υπόδοιπον δε της γης θέλουσι δώσει εις τον οίκον Ισραὴλ κατά τας φυλάς αυτών. **9** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αρκεῖ εις εσάς, ἀρχοντες του Ισραὴλ· απομακρύνετε την βίαν και αρπαγήν και κάμνετε κρίσιν και δικαιοσύνην· σηκώσατε τας καταδυναστείας σας από τον λαού μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **10** Δικαίαν πλαστιγά θέλετε ἔχει και δίκαιον εφά και δίκαιον βαθ. **11** Το εφά και το βαθ θέλουσιν είσθαι του αυτού μέτρου, ώστε το βαθ να περιλαμβάνη το δέκατον του χομόρ και το εφά το δέκατον του χομόρ· το μέτρον αυτού θέλει είσθαι κατά το χομόρ. **12** Και ο σίκλος θέλει είσθαι είκοσι γερά· είκοσι σίκλοι, εικοσιπέντε σίκλοι, δεκαπέντε σίκλοι, θέλει είσθαι η μνα σας. **13** Η υψουμένη προσφορά, την οποίαν θέλετε προσφέρει, είναι αὕτη· Το ἔκτον του εφά ενός χομόρ σίτου· και θέλετε δίδει το ἔκτον του εφά ενός χομόρ κριθῆς. **14** Περί δε του διατάγματος του ελαίου, ενός βαθ ελαίου, θέλετε προσφέρει το δέκατον του βαθ διά εν κορ, το οποίον είναι εν χομόρ εκ δέκα βάθ· διότι δέκα βαθ είναι εν χομόρ. **15** Και εκ του ποιμνίου εν πρόβατον από των διακοσίων, από των παχειών βοσκών του Ισραὴλ, διά προσφοράν εξ αλφίτων και διά ολοκαύτωμα και διά ειρηνικάς προσφοράς, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Πας ο λαός της γης θέλει δίδει ταύτην την υψουμένην προσφοράν εις τον ἄρχοντα εν τω Ισραὴλ. **17** Εἰς δε τον ἄρχοντα ανήκει να δίδῃ τα ολοκαυτώματα και τας εξ αλφίτων προσφοράς και τας σπονδάς, εν ταῖς εορταῖς και εν ταῖς νεομηνίαις και εν τοῖς σάββασι κατά πάσας τας πανηγύρεις του οίκου Ισραὴλ· αυτός θέλει ετοιμάζει την περί αμαρτίας προσφοράν και την εξ αλφίτων προσφοράν και το ολοκαύτωμα και τας ειρηνικάς προσφοράς, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ του οίκου Ισραὴλ. **18** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τω πρώτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, θέλεις λαμβάνει μόσχον βοός ἀμώμουν και θέλεις καθαρίζει το αγιαστήριον· **19** και ο ιερέυς θέλει λαμβάνει από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς και θέλει επί τους παραστάτας του οίκου και επί τας τέσσαρας γνωνίας της οφρύος του θυσιαστηρίου και επί τους παραστάτας της πύλης της εσωτέρας αυλής. **20** Και ούτω θέλεις κάμνει τη εβδόμη του μηνός υπέρ παντός αμαρτάνοντος εξ αγνοίας και υπέρ του απλού· ούτω θέλεις κάμνει εξιλέωσιν υπέρ του οίκου. **21** Εν τω πρώτω μηνί, τη δεκάτη τετάρτη ημέρα του μηνός, θέλει είσθαι εις εօσ το πάσχα, εορτή επτά ημερών· ἄζυμα θέλουσι τρώγει. **22** Και κατ' εκείνην την ημέραν ο ἄρχοντας θέλει ετοιμάζει υπέρ εαυτού και υπέρ παντός του λαού της γης μόσχον διά προσφοράν περί αμαρτίας. **23** Και εν ταῖς επτά ημέραις της εορτῆς θέλει κάμνει ολοκαυτώματα εις τον Κύριον, επτά μόσχους και επτά κριούς αμώμους καθ' ημέραν εν ταῖς επτά ημέραις, και τράγον εξ αιγών καθ' ημέραν διά προσφοράν περί αμαρτίας. **24** Και θέλει ετοιμάζει προσφοράν εξ αλφίτων ενός εφά διά τον μόσχον και ενός εφά διά τον κριόν, και τράγον εξ αιγών καθ' ημέραν διά προσφοράν περί αμαρτίας. **25** Εν τω εβδόμῳ μηνί, τη

αλφίτων εις τον Κύριον διά παντός κατά πρόσταγμα ποταμού δένδρα πολλά σφόδρα, εντεύθεν και εντεύθεν. **15** Και θέλουσιν ετοιμάζει το αρνίον και την εξ αιώνιον. **16** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός αλφίτων προσφοράν και το έλαιον καθ' εκάστην πρώιαν, ολοκαύτωμα παντοτεινόν. **17** Εάν ο ἄρχων δώσῃ δώρον εις τινὰ εκ των νιών αυτού, τούτῳ θέλει είσθαι κιληρονομία αυτού· των νιών αυτού είναι: ιδιοκτησία αυτών θέλει είσθαι εν κιληρονομίᾳ. **18** Ο δε ἄρχων δεν θέλει λαμβάνει εκ της κιληρονομίας του λαού, εκβάλλων αυτούς διά καταδυναστείας εκ της ιδιοκτησίας αυτών θέλει είσθαι. **19** Επειτα με ἔφερε διά της εισόδου της εις τα πλάγια της πύλης προς τους αγίους θαλάμους των ιερών τους βλέποντας προς βορράν και ιδού, εκεὶ τόπος εις το ενδότερον προς δυσμάς. **20** Και είπε προς εμέ, ούτος είναι ο τόπος, όπου οι ιερεῖς θέλουσι βράζει την περί ανομίας προσφοράν και την περί αμαρτίας προσφοράν, όπου θέλουσι ψήνει την εξ αλφίτων προσφοράν, διά να μη εκφέρωνται αυτά εις την αυλήν την εξωτέραν, διά να αγιάσωσι τον λαόν. **21** Και με εξήγαγεν εις την αυλήν την εξωτέραν και με κατά τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ ο Ιωσήφ θέλει περιέφερεν εις τας τέσσαρας γνωνίας της αυλής και ίδου, έχει δύο μερίδας. **22** Κατά τας τέσσαρας αυτήν, έκαστος καθώς ο αδελφός αυτού περί της οποίας γνωνίας της αυλής ήσαν αυλάκια ηνωμέναι, τεσσαράκοντα πτώχων το μήκος και τριάκοντα το πλάτος αι τέσσαρες πατέρες σας· και η γη αυτή θέλει κιληρωθῆ εις εσάς εις αύται γνωνία ήσαν του αυτού μέτρου. **23** Και ήτο σειρά οικοδομών κύκλω αυτών, κύκλω των τεσσάρων αυτών και ήσαν μαγειρεία κατεσκευασμένα υποκάτω των μεγάλης, κατά την οδόν της Εθλών, καθώς υπάγει τις εις σειρών κύκλω. **24** Και είπε προς εμέ, Τάντα είναι τα Σεδάδ, **16** Αιμάθ, Βηρωάθ, Σιβραΐ, ήτις είναι αναμέσον του ορίου της Δαμασκού και του ορίου της Αιμάθ, Ασάρ-απτιχών, η πλησίον των ορίων της Αυράν. **17** Και το

47 Καὶ με επέστρεψεν εἰς την θύραν του οίκου· και ιδού, ὑδατα εξερχόμενα κάτωθεν από του κατωφλίου του οίκου προς ανατολάς διότι το μέτωπον του οίκου ήτο προς ανατολάς, και τα ὑδατα κατέβαινον κάτωθεν από του δεξιού πλαγίου του οίκου, κατά το νότιον του θυσιαστηρίου. **2** Και με εξήγαγε διά της οδού της πύλης της προς βορράν και με ἐφερε κύκλω διά της ἔξωθεν οδού προς την πύλην την εξωτέραν, διά της οδού της βλεπούσης προς ανατολάς· και ιδού, τα ὑδατα ἔρεον από του δεξιού πλαγίου. **3** Και ο ἀνθρώπος, ὅστις είχε το μέτρον εν τη χειρί αυτού, εξελθών προς ανατολάς εμέτρησε χιλίας πήχας και με διεβίβασε διά των ὑδάτων· τα ὑδατα ήσαν ἔως των αστραγάλων. **4** Και εμέτρησε χιλίας και με διεβίβασε διά των ὑδάτων· τα ὑδατα ήσαν ἔως των γονάτων. Πάλιν εμέτρησε χιλίας και με διεβίβασε· τα ὑδατα ήσαν ἔως της οσφύος. **5** Ἐπειτα εμέτρησε χιλίας· και ήτο ποταμός, τον οποίον δεν ηδυνάμην να διαβώ, διότι τα ὑδατα ήσαν υψωμένα, ὑδατα κολυμβήματος, ποταμός αδιάβατος. **6** Και είπε προς εμέ, Είδες, νιέ ανθρώπουν; Τότε με ἐφερε και με επέστρεψεν εις το χείλος του ποταμού. **7** Και ὅτε επέστρεψα, ιδού, κατά το χείλος του ορίου από της υδατούς ούτε είσαι Ααρένων, το ορίον της Δαμασκού, και το βόρειον το κατά βορράν, και το ορίον της Αιμάθ. Και τούτο είναι το βόρειον πλευρόν. **18** Το δε ανατολικόν πλευρόν θέλετε μετρήσει από Αυράν και από Δαμασκού και από Γαλαάδ και από της γης του Ισραήλ κατά τον Ιορδάνην, από του ορίου του προς την θάλασσαν την ανατολικήν. Και τούτο είναι το ανατολικόν πλευρόν. **19** Το δε μεσημβρινόν πλευρόν προς νότον, από Θαμάρ ἔως των ὑδάτων της Μεριβά Κάδης, κατά την ἔκτασιν του χειμάρρου ἔως της μεγάλης θαλάσσης. Και τούτο είναι το νότιον πλευρόν προς μεσημβρίαν. **20** Το δε δυτικόν πλευρόν θέλει είσθαι η μεγάλη θάλασσα από του ορίου, εωσού ἐλθή τις κατενάντι της Αιμάθ. Τούτο είναι το δυτικόν πλευρόν. **21** Ούτω θέλετε διαιρέσει την γην ταύτην μεταξύ σας· κατά τα φυλάς του Ισραήλ. **22** Και θέλετε κληρώσει αυτήν εις εαυτούς διά κληρονομίαν, μετά των ἔξων των παροικούντων μεταξύ σας, ὅσι γεννήσασιν υιούς εν μέων σας· και θέλουσιν είσθαι εις εσάς ως αυτόγθονες μεταξύ των υιών Ισραήλ· θέλουσιν ἔχει μεθ' υμῶν κληρονομίαν μεταξύ των φυλών Ισραήλ. **23** Και εις ην τινά φυλήν παροική ο ζένος, εκεί θέλετε δώσει εις αυτούν την κληρονομίαν αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

48 Ταύτα δε είναι τα ονόματα των φυλών· από τον βορείου άκρου, κατά την οδόν της Εθλών, καθώς υπάγει τις εις Αιμάθ, Ασάρ-ενάν, το δόριον της Δαμασκού προς βορράν, κατά το μέρος της Αιμάθ και ταύτα είναι το ανατολικόν αυτού πλευρόν και το δυτικόν του Δαν, εν μερίδιον. **2** Και πλησίον του ορίου του Δαν, από τον ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Ασήρ, εν. **3** Και πλησίον του ορίου του Ασήρ, από τον ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Νεφθαλί, εν. **4** Και πλησίον του ορίου του Νεφθαλί, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Μανασσή, εν. **5** Και πλησίον του ορίου του Μανασσή, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Εφραΐμ, εν. **6** Και πλησίον του ορίου του Εφραΐμ, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Ρουβήν, εν. **7** Και πλησίον του ορίου του Ρουβήν, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Ιούδα, εν. **8** Και πλησίον του ορίου του Ιούδα, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, θέλει είσθαι το μερίδιον, το οποίον θέλεται αφιερώσει από εικοσιπέντε χιλιάδων καλάμων εις πλάτος, κατά δε το μήκος ως εν των ἄλλων μεριδίων, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού και το αγιαστήριον θέλει είσθαι εν μέσω αυτού. **9** Η μερίς, την οποίαν θέλεται αφιερώσει εις τον Κύριον, θέλει είσθαι από εικοσιπέντε χιλιάδων κατά μήκος και δέκα χιλιάδων κατά πλάτος. **10** Και δι' αυτούς, διά τους ιερείς, θέλει είσθαι αύτή η αγία μερίς, προς βορράν είκοσιπέντε χιλιάδων κατά μήκος και προς δυσμάς δέκα χιλιάδων κατά πλάτος και προς ανατολάς δέκα χιλιάδων κατά πλάτος και προς νότον είκοσιπέντε χιλιάδων κατά μήκος και το αγιαστήριον του Κυρίου θέλει είσθαι εν μέσω αυτού. **11** Αὕτη θέλει είσθαι διά τους ιερείς τους καθιερωθέντας, εκ των νιών Σαδών, τους φυλάξαντας την φυλακήν μου, τους μη αποπλανήθεντας εις την αποπλάνησιν των νιών Ισραήλ, καθώς απεπλανήθησαν οι Λευίται. **12** Και αύτη η αφιερωθείσα μερίς της γῆς θέλει είσθαι εις αυτούς αγιωτάτη, πλησίον του ορίου των Λευίτων. **13** Και πλησίον του ορίου των ιερέων θέλουσιν ἔχει οι Λευίται είκοσιπέντε χιλιάδας κατά μήκος και δέκα χιλιάδας κατά πλάτος ὀλον το μήκος θέλει είσθαι είκοσιπέντε χιλιάδων και το πλάτος δέκα χιλιάδων. **14** Και δεν θέλουσι πωλήσει εξ αυτού ουδέ θέλουσιν αλλάξει ουδέ θέλουσιν απαλλοτριώσει τα πρωτογενήματα της γῆς· διότι είναι ἄγιον εις τον Κύριον. **15** Αι δε πέντε χιλιάδες αι περισσεύουσαι εις το πλάτος απέναντι των είκοσιπέντε χιλιάδων θέλουσιν είσθαι τόπος βέβηλος διά την πόλιν, προς κατοίκησιν και διά πρόστεια: και η πόλις θέλει είσθαι εν μέσω αυτού. **16** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι τα μέτρα αυτής το βόρειον πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσιαι και το μεσημβρινόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσιαι και κατά το ανατολικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσιαι και πεντακόσιαι και το δυτικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσιαι. **17** Και τα πρόστεια της πόλεως θέλουσιν είσθαι προς βορράν διακόσιαι πεντήκοντα και προς νότον διακόσιαι πεντήκοντα και προς ανατολάς διακόσιαι πεντήκοντα και προς δυσμάς διακόσιαι πεντήκοντα. **18** Και το επιλοιπον κατά μήκος το συνεχόμενον μετά της αγίας μερίδος, δέκα χιλιάδες προς ανατολάς και δέκα χιλιάδες προς δυσμάς, και θέλει συνέχεσθαι μετά της αγίας μερίδος, και τα γεννήματα αυτού θέλουσιν είσθαι διά τροφήν των υπηρετούντων την πόλιν. **19** Και οι υπηρετούντες την πόλιν θέλουσιν υπηρετεί αυτήν εκ πασών των φυλών του Ισραήλ. **20** Ἀπαν το αφιέρωμα θέλει είσθαι εικοσιπέντε χιλιάδων μετά εικοσιπέντε χιλιάδων· τετράγωνον θέλεται αφιερώσει την αγίαν μερίδα, μετά της ιδιοκτησίας της πόλεως. **21** Και το υπόλοιπον θέλει είσθαι διά τον ἄρχοντα, εντεύθεν και εντεύθεν της αγίας μερίδος, και της ιδιοκτησίας της πόλεως, απέναντι των εικοσιπέντε χιλιάδων του αφιερώματος κατά το ανατολικόν όριον, και προς δυσμάς απέναντι των εικοσιπέντε χιλιάδων κατά το δυτικόν όριον, πλησίον των μερίδων του ἄρχοντος. Ούτω θέλει είσθαι αγία μερίς· και το αγιαστήριον του οίκου εν μέσω αυτού. **22** Και εκ της ιδιοκτησίας των Λευίτων και εκ της ιδιοκτησίας της πόλεως, αίτινες είναι εν μέσω του ανήκοντος εις τον ἄρχοντα, μεταξύ του ορίου του Ιούδα και του ορίου του Βενιαμίν, τούτο θέλει είσθαι του ἄρχοντος. **23** Περί δε των επιλοίπων φυλών, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Βενιαμίν, εν μερίδιον. **24** Και πλησίον του ορίου του Βενιαμίν, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Συμεών, εν. **25** Και πλησίον του ορίου του Συμεών, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Ισσάχαρ, εν. **26** Και πλησίον του ορίου του Ισσάχαρ, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Ζαβουλών, εν. **27** Και πλησίον του ορίου του Ζαβουλών, από τουν ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Γαδ, εν. **28** Και πλησίον του ορίου του Γαδ κατά το μεσημβρινόν πλευρόν προς νότον, το ορίον θέλει είσθαι από Θαμάρ ἔως των υδάτων της Μεριβά Κάδης, κατά τον χείμαρρον ἔως της μεγάλης θαλάσσης. **29** Αὕτη είναι η γη, την οποίαν θέλετε κληρώσει εις τας φυλάς του Ισραήλ διά κληρονομίαν, και αύται είναι αι μερίδες αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **30** Και αύτη είναι η ἔκτασις της πόλεως η προς βορράν, τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσια μέτρα. **31** Και αι πύλαι της πόλεως θέλουσιν είσθαι κατά τα ονόματα των φυλών Ισραήλ· τρεις πύλαι προς βορράν η πύλη του Ρουβήν μία, η πύλη του Ιούδα μία, πύλη του Λευίτη μία. **32** Και κατά το ανατολικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσια μέτρα· και τρεις πύλαι· και η πύλη του Ιωσήφ μία, η πύλη του Βενιαμίν μία, η πύλη του Δαν μία. **33** Και κατά το μεσημβρινόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσια μέτρα, και τρεις πύλαι· η πύλη του Συμεών μία, η πύλη του Ισσάχαρ μία, η πύλη του Ζαβουλών μία. **34** Κατά το δυτικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσια· αι πύλαι αυτών τρεις· η πύλη του Γαδ μία, η πύλη του Ασήρ μία, η πύλη του Νεφθαλί μία. **35** Η περιφέρεια ήτο δεκαοκτώ χιλιάδων μέτρων. Και το όνομα της πόλεως απ' εκείνης της ημέρας θέλει είσθαι, Ο Κύριος εκεί.

Δανιήλ

1 Εν τω τρίτῳ ἐτεί της βασιλείας του Ιωακείμ, βασιλέως του Ιούδα, ἥλθε Ναβουχοδονόσορος ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος εἰς Ιερουσαλήμ και εποιούρκησεν αυτῖν. **2** Και παρέδωκε Κύριος εἰς τὴν χεῖρα αυτού τὸν Ιωακείμ, βασιλέα του Ιούδα, και μέρος των σκευών του οίκου του Θεού· και ἔφερεν αυτά εἰς γην Σενναάρ, εἰς τὸν οίκον του θεού αυτού· και εισῆγαγε τα σκεύη εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον του θεού αυτού. **3** Και εἶπεν ο βασιλεὺς πρὸς τὸν Ασφενᾶς τὸν αρχιευνούχον αυτού, να φέρῃ εἰς τῶν ιερῶν Ισραὴλ και εκ του σπέρματος του βασιλικού και εκ των αρχόντων **4** νεανίσκους μη ἔχοντας μηδένα μώμον και ωραίους την ὄψιν και νοιήμονας εν πάσῃ σοφίᾳ και ειδήμονας πάστις γνώσεως και ἔχοντας φρόνησιν και δυναμένους να ἴστανται εν τῷ παλατίῳ του βασιλέως και να διδάσκῃ αυτούς τα γράμματα και την γλώσσαν των Χαλδαίων. **5** Και διέταξεν εἰς αυτούς ο βασιλεὺς καθημερινήν μεριδὰ απὸ τῶν βασιλικῶν εδεσμάτων και απὸ τοῦ οίνου, τον οποίον αυτὸς ἔπινε· και αφού ανατράφωτο τρία ἑτη, να ἴστανται μετὰ ταύτα ενώπιον του βασιλέως. **6** Και μετὰκ τούτων ἡσαν, εκ των ιερῶν Ιούδα, Δανιήλ, Ανανίας, Μισαήλ και Αζαρίας· **7** εἰς τοὺς οποίους ο αρχιευνούχος ἐπέθηκεν ονόματα· και τον μὲν Δανιήλ ἀνόμασε Βαλτασάρ· τον δὲ Ανανίαν Σεδράχ· τον δὲ Μισαήλ Μισάχ· και τον Αζαρίαν Αβδέ-νεγώ. **8** Αλλ' ο Δανιήλ ἔβαλεν εν τῇ καρδίᾳ αυτού να μη μιανθῇ απὸ τῶν εδεσμάτων του βασιλέως ουδέ απὸ τοῦ οίνου τον οποίον εκείνος ἔπινε· διὰ τούτο παρεκάλεσε τὸν αρχιευνούχον να μη μιανθῇ. **9** Και ἔκαμεν ο Θεός τον Δανιήλ να εύρῃ χάριν και ἔλεος ενώπιον του αρχιευνούχου. **10** Και εἶπεν ο αρχιευνούχος πρὸς τὸν Δανιήλ, Εγώ φοβούμαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, ὅστις διέταξε τὸ φαγητὸν σας και τὸ ποτόν σας, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπά σας σκυθρωπότερα παρὰ τῶν νεανίσκων τῶν συνομηλίκων σας, και ενοχοποιήσῃ τὴν κεφαλὴν μου εἰς τὸν βασιλέα. **11** Και εἶπεν ο Δανιήλ πρὸς τὸν Αμελσάρ, τὸν οποίον ο αρχιευνούχος κατέστησεν επὶ τὸν Δανιήλ, τὸν Ανανίαν, τὸν Μισαήλ και τὸν Αζαρίαν, **12** Δοκίμασον, παρακαλώ, τοὺς δούλους σου δέκα ημέρας· και ας δοθώσιν εἰς ημάς ὅσπρια να τρώγωμεν και ὑδωρ να πίνωμεν. **13** ἔπειτα ας θεωρήθωσι τὰ πρόσωπα ημῶν ενώπιον σου και τὸ πρόσωπον τῶν νεανίσκων, οἵτινες τρώγουσιν απὸ τῶν εδεσμάτων του βασιλέως· και ὅπως ἴδης, κάμε με τοὺς δούλους σου. **14** Και εισήκουσεν αυτῶν εἰς τούτο τὸ πράγμα και εδοκίμασεν αυτούς δέκα ημέρας. **15** Και μετά τὸ τέλος τῶν δέκα ημερῶν τα πρόσωπα αυτῶν εφάνησαν ὠραίοτερα και παχύτερα εἰς τὴν σάρκα παρὰ πάντων τῶν νεανίσκων, οἵτινες ἔτρωγον τὰ εδέσματα του βασιλέως. **16** Και αφήρει ο Αμελσάρ τὸ φαγητὸν αυτῶν και τὸν οίνον τὸν οποίον ἔπρεπε να πίνωσι και ἔδιδεν εἰς αυτούς ὄσπρια. **17** Και εἰς τους τέσσαρας τούτους νεανίσκους ἔδωκεν ο Θεός γνώσιν και σύνεσιν εἰς πάσαν μάθησιν και σοφίαν, και κατέστησε τὸν Δανιήλ νοήμονα εἰς πάσαν δρασιν και ενώπιον. **18** Και εν τω τέλει των ημερῶν, ὅτε ο βασιλεὺς εἶπε να εισάξωσιν αυτούς, ο αρχιευνούχος

εισῆξεν αυτούς ενώπιον του Ναβουχοδονόσορος. **19** Και ελάλησε μετ' αυτῶν ο βασιλεὺς και δεν ευρέθη μεταξύ πάντων αυτῶν ὁμοιος του Δανιήλ, του Ανανία, του Μισαήλ και του Αζαρία, και ἴσταντο ενώπιον του βασιλέως. **20** Και εν πάσῃ υποθέσει σοφίας και νοήσεως, περὶ τῆς οποίας ο βασιλεὺς πρώτησεν αυτούς, εύρηκεν αυτούς δεκαπλασίας καλητέρους παρὰ πάντας τους μάγους και επασιδόνυς, ὅσοι ἤσαν εν παντὶ τῷ βασιλείῳ αυτού. **21** Και διέμενεν ο Δανιήλ ούτως ἔως του πρώτου ἔτους Κύρου του βασιλέως.

2 Και εν τῷ δευτέρῳ ἐτεί τῆς βασιλείας του Ναβουχοδονόσορο, ο Ναβουχοδονόσορος ενυπνιάσθη ενύπνια, και εταράχθη το πνεύμα αυτού και ο ὑπνος αυτού ἐφυγεν απ' αυτού. **2** Και εἶπεν ο βασιλεὺς να καλέσωσι τους μάγους και τους επασιδόνυς και τους γόνητας και τους Χαλδαίους, διά να φανερώσωσι πρὸς τὸν βασιλέα τα ενύπνια αυτού. Ἡλθον λοιπόν και εστάθησαν ἐμπροσθεν του βασιλέως. **3** Και εἶπε πρὸς αυτούς ο βασιλέυς, Ενυπνιάσθην ενύπνιον και το πνεύμα μου εταράχθη εἰς το να γνωρίσω το ενύπνιον. **4** Και ελάλησαν οι Χαλδαίοι πρὸς τὸν βασιλέα Συριστί, λέγοντες, Βασιλεύ, ζήθι εἰς τὸν αἰώνα· εἰπέ το ενύπνιον πρὸς τους δούλους σου και ημεῖς θέλομεν φανερώσει τὴν ερμηνείαν. **5** Ο βασιλεὺς απεκρίθη και εἴπε πρὸς τους Χαλδαίους, το πράγμα διέφυγεν απ' εμού εάν δεν κάμητε γνωστὸν εἰς εμέ το ενύπνιον και τὴν ερμηνείαν αυτού, θέλομεν φανερώσει τὴν ερμηνείαν αυτού φανερώσατε εἰς εμέ. **7** Απεκρίθησαν εκ δευτέρου και είπον, Ας εἴπῃ ο βασιλεὺς το ενύπνιον πρὸς τους δούλους αυτού, και ημεῖς θέλομεν φανερώσει τὴν ερμηνείαν αυτού. **8** Ο βασιλεὺς απεκρίθη και εἴπε, Επ' αληθείας καταλαμβάνω ὅτι σεις θέλετε να εξαγοράζετε τὸν καιρόν, βλέποντες ὅτι διέφυγεν απ' εμού τὸ πράγμα. **9** Αλλ' εάν δεν κάμητε γνωστὸν εἰς εμέ το ενύπνιον, αὐτή μόνη η απόφασις είναι διά σας· διότι συνεβούλευθήτε να εἴπητε Φυεδείς και διεφθαρμένους λόγους ἐμπροσθεν μου, εωσού παρέλθη ο καιρός εἴπατέ μοι λοιπόν το ενύπνιον και θέλω γνωρίσει ὅτι δύνασθε να φανερώσητε εἰς εμέ και τὴν ερμηνείαν αυτού. **10** Απεκρίθησαν οι Χαλδαίοι ἐμπροσθεν του βασιλέως και είπον, δεν υπάρχει ἀνθρωπός επί τῆς γῆς δυνάμενος να φανερώσῃ τὸ πράγμα του βασιλέως καθώς δεν υπάρχει ουδείς βασιλεὺς, ἀρχων ἡ διοικητής, ὅστις να ζητῇ τοιαύτα πράγματα παρὰ μάγουν ἡ επασιδόνυς ἡ Χαλδαίους· **11** και τὸ πράγμα το οποίον ο βασιλεὺς ζητεῖ είναι μέγα, και δεν είναι ἀλλος δυνάμενος να φανερώσῃ αὐτό ἐμπροσθεν του βασιλέως, εκτός των θεών, των οποίων η κατοικία δεν είναι μετά σαρκός. **12** Διά τούτο εθυμιώθη ο βασιλεὺς και ωργίσθη σφόδρα και εἴπε να απολέσωσι πάντας τους σοφούς της Βαβυλώνος. **13** Και εξήλθεν η απόφασις και οι σοφοί εθανατόντο εζήτησαν δε και τὸν Δανιήλ και τους συντρόφους αυτού, διά να θανατώσωσιν αυτούς. **14** Και απεκρίθη ο Δανιήλ μετά φρονήσεως και σοφίας πρὸς τὸν Αριών τὸν αρχιεματοφύλακα του βασιλέως, ὅστις εξήλθε διά να

θανατώση τους σοφούς της Βαβυλώνος, **15** απεκρίθη εκείνης ήτο εκ χρυσού καθαρού, το στήθος αυτής και και είπε προς τον Αριώχ, τον ἀρχοντα του βασιλέως; Καὶ μηροὶ αυτής εκ χαλκού, **33** αι κνήμαι αυτής εκ σιδήρου, ο Αριώχ εφανέρωσε το πράγμα προς τον Δανιήλ. **16** οι πόδες αυτής μέρος μεν εκ σιδήρου, μέρος δε εκ Και εισήλθεν ο Δανιήλ και παρεκάλεσε τον βασιλέα πηλού. **34** Θεώρεις εωσούν απεκόπτη λίθος ἀνέν χειρών, να δώσῃ καιρόν εις αυτόν και ἡθελε φανερώσει την και εκτύπησε την εικόνα επί τους πόδας αυτής τους ερμηνείαν προς τον βασιλέα. **17** Και υπήγειν ο Δανιήλ εκ σιδήρου και πηλού και κατεύντριψεν αυτούς. **35** εις τον οίκον αυτού και εγνωστοποίησε το πράγμα προς Τότε ο σίδηρος, ο πηλός, ο χαλκός, ο ἄργυρος και ο τον Ανανίαν, προς τον Μισαήλ και προς τον Αζαρίαν, χρυσός κατευντρίφθησαν ομού και ἔγειναν ως λεπτόν τους συντρόφους αυτού, **18** διά να ζητήσων ἐλέος ἀχρυτούν θερινού· και ο ἀνέμος εσήκωσεν αυτά παρά του θεού του ουρανού περί του μυστηρίου τούτου, και ουδείς τόπος ευρέθη αυτών ο δε λίθος ο κτυπήσας ώστε να μη απολεσθή ο Δανιήλ και οι σύντροφοι αυτού την εικόνα ἔγεινεν δρός μέγα και εγέμισεν δόλην την μετά των επιλοίπων σοφών της Βαβυλώνος. **19** Και το γην. **36** Τούτο είναι το ενύπνιον· και την ερμηνείαν μυστηρίουν απεκαλύφθη προς τον Δανιήλ δι' οράματος αυτού θέλομεν ειπεῖ ενώπιον του βασιλέως. **37** Συ, της νυκτός, Τότε ευλόγησεν ο Δανιήλ τον Θεόν του βασιλεύ, είσαι βασιλεὺς βασιλέων· διότι ο Θεός του ουρανού. **20** Και ελάλησεν ο Δανιήλ και είπεν, Εἴ το ουρανού ἔδωκεν εις σε βασιλείαν, δύναμιν και ισχύν και όνομα του θεού ευλογημένον από του αιώνος και ἔως δόξαν. **38** Και πάντα τότον, ὅπου κατοικούσιν οι ουοί του αιώνος· διότι αυτού είναι η σοφία και η δύναμις· **21** των ανθρώπων, τα θηρία του αγρού και τα πετεινά του και αυτός μεταβάλλει τους καιρούς και τους χρόνους· ουρανού, ἔδωκεν εις την χείρα σου και σε κατέστησε καθαρεί βασιλείς και καθιστά βασιλείς δίδει σοφίαν εις κύριον επί πάντων τούτων· συ είσαι η κεφαλή εκείνη η τους σοφούς και γνώσιν εις τους συνετούς. **22** Αυτός χρυσή. **39** Και μετά σε θέλει αναστήθη ἄλλη βασιλεία αποκαλύπτει τα βαθέα και τα κεκρυμένα· γνωρίζει τα κατωτέρα σου και τρίτη ἄλλη βασιλεία εκ χαλκού, ήτις εν τω σκότει και το φῶς κατοικεί μετ' αυτού. **23** Σε, θεέ θέλει κυριεύσει επί πάσης της γης. **40** Και τετάρτη των πατέρων μου, ευχαριστώ και σε δοξολογώ, ὁστις βασιλεία θέλει σταθή ισχυρά ως ο σίδηρος καθώς ο μοι ἔδωκας σοφίαν και δύναμιν, και ἔκαμες γνωστόν εις σίδηρος κατακόπτει και καταλεπτύνει τα πάντα μάλιστα εμέ ὁ, τι εδεήθημεν παρά σου. Διότι συ ἔκαμες γνωστήν καθώς ο σίδηρος ο συντρίβων τα πάντα, ούτω θέλει εις ημάς του βασιλέως την υπόθεσιν. **24** Υπήγε λοιπόν ο κατακόπτει και κατασυντρίβει. **41** Περὶ δε του ὅτι είδες Δανιήλ προς τον Αριώχ, τον οποίον ο βασιλεὺς δέταξε τους πόδας και τους δακτύλους, μέρος μεν εκ πηλού να απολέσῃ τους σοφούς της Βαβυλώνος· υπήγε και κεφαλέως, μέρος δε εκ σιδήρου, θέλει είσθαι βασιλεία είπε προς αυτούν ούτω· Μη απολέσῃς τους σοφούς της διηρημένην πλην θέλει μένει τι εν αυτῇ εκ της δυνάμεως Βαβυλώνος είσαξόν με ενώπιον του βασιλέως και εγώ του σιδήρου, καθώς είδες τον σιδήρον αναμεμιγμένον θέλω φανερώσει την ερμηνείαν προς τον βασιλέα. **25** μετά αργιλλώδους πηλού. **42** Και καθώς οι δάκτυλοι Και εισήξεν ο Αριώχ μετά σπουδῆς τον Δανιήλ ενώπιον των ποδών ήσαν μέρος εκ σιδήρου και μέρος εκ πηλού, του βασιλέως και είπε προς αυτόν ούτως· Εύρηκα ἄνδρα ούτως η βασιλεία θέλει είσθαι κατά μέρος ισχυρά και εκ των ιιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, ὁστις θέλει κατά μέρος ευθραυστος. **43** Και καθώς είδες τον σιδήρον φανερώσει την ερμηνείαν εις τον βασιλέα. **26** Απεκρίθη αναμεμιγμένον μετά του αργιλλώδους πηλού, ούτω ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, του οποίου το θέλουσιν αναμικθή διά στέρματος ανθρώπων· πλην δεν δύνομα ἡτο Βαττασάσαρ, Είσαι ικανός να φανερώσῃ θέλει φθαρή· και η βασιλεία αύτη δεν θέλει περάσει προς εμέ το ενύπνιον το οποίον είδον και την ερμηνείαν θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει καθώς ο σίδηρος δεν μιγνύεται μετά του πηλού. **44** Και αυτού; **27** Απεκρίθη ο Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως εν ταῖς ημέραις των βασιλέων εκείνων, θέλει αναστήσει και είπε, Το μυστήριον, περὶ του οποίου ο βασιλεὺς ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα δεν επερωτά, δεν δύνανται σοφοί, επαοιδοί, μάγοι, μάντεις, θέλει φθαρή· και η βασιλεία αύτη δεν θέλει περάσει να φανερώσωσι προς τον βασιλέα· **28** αλλ' είναι θέσδεν εις ἄλλον λαόν· θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει πάσας ταύτας τας βασιλείας, αύτη δε θέλει διαμένει εις γνωστόν εις τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, τι μέλλει τους αιώνας, **45** καθώς είδες ὅτι απεκόπτη λίθος εκ του γενέθθαι εν ταῖς εσχάταις ημέραις. Το ενύπνιον σου και ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα δεν επερωτά, δεν δύνανται σοφοί, επαοιδοί, μάγοι, μάντεις, θέλει φθαρή· και η βασιλεία αύτη δεν θέλει περάσει να φανερώσωσι προς τον βασιλέα· **29** βασιλεύ, οι διαλογισμοί σου ανέβησαν εις ο μέγας ἔκαμες γνωστόν εις τον βασιλέα, οι διαλογισμούς της καρδίας σου. **30** Πλην έπεσεν επί πρόσωπον και προσεκύνησε τον Δανιήλ όσον το κατ' εμέ, το μυστήριον τούτο δεν απεκαλύφθη και προσέταξε να προσφέρωσιν εις αυτόν προσφοράν προς εμέ διά σοφίας, την οποίαν ἔχω εγώ μᾶλλον και θυμιάματα. **47** Και αποκριθείς ο βασιλεὺς προς παρά πάντας τους ζώντας, αλλά διά να φανερωθή η τον Δανιήλ, είπεν, Επ' αληθείας, ο Θεός σας, αυτός ερμηνεία προς τον βασιλέα και διά να γνωρίσης τους είναι θέσδεν και Κύριος των βασιλέων και ὁστις διαλογισμούς της καρδίας σου. **31** Συ, βασιλεύ, εθέωρεις αποκαλύπτει μυστήρια· διότι ηδηνήθης να αποκαλύψῃς και ιδού, εικών μεγάλη· εξαίσιος ἡτο εκείνη η εικών το μυστήριον τούτο. **48** Τότε ο βασιλεὺς εμεγάλυνε τον υπέροχος η λάμψις αυτής, ισταμένης ενώπιον σου, Δανιήλ και δώρα μεγάλα και πολλά ἔδωκεν εις αυτόν και η μορφή αυτής φοβερά. **32** Η κεφαλή της εικόνος και κατέστησεν αυτόν κύριον επί πάσης της επαρχίας

της Βαβυλώνος και αρχιδιοικητήν επί πάντας τους έτοιμοι, οπόταν ακούσητε τον ἥχον της σάλπιγγος, της σοφούς της Βαβυλώνος. **49** Και εζήτησεν ο Δανιήλ παρά σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου του βασιλέως και κατέστησε τον Σεδράχ, τον Μισάχ και της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να και τον Αβδέ-νεγώ επί τας υποθέσεις της επαρχίας της πέσητε και να προσκυνήσητε την εικόνα την οποίαν Βαβυλώνος ο δε Δανιήλ ευρίσκετο εν τη αὐλῇ του έκαμα, καλώς εάν όμως δεν προσκυνήσητε, θέλετε φιρθή την αυτήν ώραν εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης και τις είναι εκείνος ο

3 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς ἔκαμεν εικόνα χρυσήν, ο Θεός, ὅστις θέλει σας ελευθερώσει εκ των χειρῶν τούψος αυτής εξήκοντα πηχών και το πλάτος αυτής εξ πηχών και ἐστησεν αυτήν εν τη πεδιάδι Δουρά, εν τη επαρχίᾳ της Βαβυλώνος. **2** Και απέστειλε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς να συνάξῃ τους σατράπας, τους διοικητάς και τους τοπάρχας, τους κριτάς, τους θησαυροφύλακας, τους συμβούλους, τους νομοδιδάσκαλους και πάντας τους ἄρχοντας των επαρχιών, διά να ἐλθωσιν εἰς τα εγκαίνια της εικόνος, την οποίαν ἐστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς. **3** Και οι σατράπαι, οι διοικηταί και οι τοπάρχαι, οι κριταί, οι θησαυροφύλακες, οι σύμβουλοι, οι νομοδιδάσκαλοι και πάντες οι ἄρχοντες των επαρχιών συνήχθησαν εἰς τα εγκαίνια της εικόνος, την οποίαν ἐστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς και ἐστάθησαν ἐμπροσθεν της εικόνος, την οποίαν ἐστησεν ο Ναβουχοδονόσορ. **4** Και κῆρυξ εβόδια μεγαλοφύρωνας, Εἰς εσάς προστάτεται, λαοί, ἔθνη και γλώσσαι, **5** καθ' ην ώραν ακούσητε τον ἥχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, πεσόντες προσκονήσατε την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν ἐστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς **6** και ὅστις δεν πέσῃ και προσκυνήσῃ, την αυτήν ώραν θέλει ριφθή εἰς το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **7** Διὰ τούτο ὅτε ἤκουσαν πάντες οι λαοί τον ἥχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και παντός είδους μουσικής, πίπτοντες πάντες οι λαοί, τα ἔθνη και αι γλώσσαι προσεκύνουν την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν ἐστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς. **8** Χαλαδίοι δε τινές προστήλθον τότε και διέβαλον τους Ιουδαίους **9** και είπον λέγοντες προς τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, Βασιλεύ, ζήτη εις τον αἰώνα. **10** Συ, βασιλεύ, εξέδωκας πρόσταγμα, πας ἀνθρωπος, ὅστις ακούσητον τὸν ἥχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να πέσῃ και να προσκυνήσῃ τὴν εικόναν τὴν χρυσήν: **11** καὶ ὅστις δεν πέσῃ και προσκυνήσῃ, να ριφθή εἰς το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **12** Είναι ἀνδρες τινές Ιουδαίοι, τους οποίους κατέστησας επί τας υποθέσεις της επαρχίας της Βαβυλώνος, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ ούτοι οι ἀνθρώποι, βασιλεύ, δεν σε εσεβάσθησαν τους θεούς σου δεν λατρεύουσι και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν ἐστήσας, δεν προσκυνούσι. **13** Τότε ο Ναβουχοδονόσορ μετά θύμοι και οργής προσέταξε να φέρωσι τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ. Και ἐφέραν τους ανθρώπους τούτους ενώπιον του βασιλέως. **14** Και αποκριθείς ο Ναβουχοδονόσορ είπε προς αυτούς, Τώοντι, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, τους θεούς μου δεν λατρεύετε και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν ἐστησα, δεν προσκυνείτε; **15** τώρα λοιπόν εάν ήσθε και της σαμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να και της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να και της σαμβύκης, του ψαλτηρίου του βασιλέως, **16** Απεκρίθησαν ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ και είπον προς τον βασιλέα, Ναβουχοδονόσορ, ημεῖς δεν ἔχομεν χρείαν να σοι αποκριθώμεν περί του πράγματος τούτου. **17** Εάν ήναι ούτως, ο Θεός ημών, τον οποίον ημείς λατρεύομεν, είναι δυνατός να μας ελευθερώσῃ εκ της καμίνου του πυρός της καιομένης και εκ της χειρός σου, βασιλεύ, θέλει μας ελευθερώσει. **18** Άλλα και αν ουχί, ας ήναι γνωστόν εἰς σε, βασιλεύ, ότι τους θεούς σου δεν λατρεύομεν και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν ἐστήσας, δεν προσκυνούμεν. **19** Τότε ο Ναβουχοδονόσορ επλήσθη θυμού και η ὄψις του προσώπου αυτού ήλλοιώθη κατά του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδέ-νεγώ και λαλήσας προσέταξε να εκκαύσωσι την κάμινον επταπλασίως μάλλον παρ' ὅσον εφαίνετο καιομένη. **20** Και προσέταξε τους δυνατωτέρους ἀνδρας του στρατεύματος αυτού να δέσωσι τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, και να ρίψωσιν αυτούς εἰς την κάμινον του πυρός την καιομένην. **21** Τότε οι ἀνδρες εκείνοι εδέθησαν μετά των σαλβαρίων αυτών, των τιαρῶν αυτών και των περικυμίων αυτών και των ἀλλων ενδυμάτων αυτών και ερρίφθησαν εἰς το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **22** Επειδή δε η προσταγή του βασιλέως ἤτοι κατεπέγυσα και η κάμινος εξεκαύθη εἰς υπερβολήν, η φλόξ του πυρός εθανάτωσε τους ἀνδρας εκείνους, οίτινες εσήκωσαν τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ. **23** Ούτοι δε οι τρεις ἀνδρες, ο Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, ἐπεσον δεμένοι εἰς το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **24** Ο δε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς εξεπλάγη· και σηκωθείς μετά σπουδής ελάλησε και είπε προς τους μεγιστάνας αυτού, δεν ερρίψαμεν τρεις ἀνδρας δεδεμένους εἰς το μέσον του πυρός; οι δε απεκρίθησαν και είπον προς τον βασιλέα, Αληθώς, βασιλεύ. **25** Και αποκριθείς είπεν, Ιδού, εγώ βλέπω τέσσαρας ἀνδρας λελυμένους, περιπατούντας εν μέσῳ του πυρός, και βλάβη δεν είναι εἰς αυτούς, και η ὄψις του τετάρτου είναι ομοία με Υἱόν Θεού. **26** Τότε πλησιάσας ο Ναβουχοδονόσορ εἰς το στόμα της καμίνου του πυρός της καιομένης ελάλησε και είπε, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, δούλοι του Θεού του Υἱούτου, εξέλθετε και ἐλθετε. Τότε ο Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ εξήλθησαν με μέσον του πυρός. **27** Και συναχθέντες οι σατράπαι, οι διοικηταί και οι τοπάρχαι και οι μεγιστάνες του βασιλέως είδον τους ἀνδρας τούτους, ότι επί των σωμάτων αυτών το πυρ δεν ίχυσε και θριξ της κεφαλής αυτών δεν εκάπι και τα σαλβαρία αυτών δεν παρήλαβαν ουδέ οσμή πυρός επέρασεν επ' αυτούς. **28** Τότε ελάλησεν ο Ναβουχοδονόσορ και είπεν, Εὐλογητός ο Θεός του Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, ὅστις απέστειλε τον ἄγγελον αυτού και ηλευθέρωσε τους δούλους αυτού, οίτινες ἡλπίσαν επ' αυτόν και

παρήκουσαν τον λόγον του βασιλέως και παρέδωκαν τα σώματα αυτών, διά να μη λατρεύσωσι μηδέ να καρδία θηρίου· και επτά καιροί θέλουσι παρέλθει επ' προσκυνήσωσιν άλλον θεόν εκτός του Θεού αυτών. **29** Διά τούτο εκδίω πρόσταγμα, ότι πας λαός, έθνος και γλώσσα, ήτις λαλήσῃ κακόν εναντίον του Θεού του Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, θέλει καταμελισθή, και αι οικία αυτών θέλουσι γείνει κοπρώνες· διότι άλλος Θεός δεν είναι δυνάμενος να ελευθερώσῃ ούτω. **30** Τότε ο βασιλεύς προεβίβασε τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ εις την επαρχίαν της Βαβυλώνος.

4 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς, προς πάντας τους λαούς, έθνη και γλώσσας τους κατοικούντας επί πάσης της γῆς Ειρήνη ας πληθυνθή εις εσάς. **2** Τα σημεία και τα θαυμάσια, τα οποία έκαμεν εις εμέ ο Θεός ο Υψιστος, ήρεσεν ενώπιον μου να αναγγειλω. **3** Πόσον είναια μεγάλα τα σημεία αυτού· και πόσον ισχυρά τα θαυμάσια αυτού· η βασιλεία αυτού είναι βασιλεία αιώνιος και η εξουσία αυτού εις γενέαν και γενεάν. **4** Εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ἡμήν αναπαύσομενος εν τω οίκω μου και ακμάζων εν τω παλατίω μου. **5** Είδον ενύπιον, το οποίον με κατέπληξη, και οι διαλογισμοί μου επί της κλίνης μου και αι οράσεις της κεφαλής μου με ετάραξαν. **6** Διά τούτο εξέδωκα πρόσταγμα να εισαχθώσιν ενώπιον μου πάντες οι σοφοί της Βαβυλώνος, διά να φανερώσωσιν εις εμέ την ερμηνείαν του ενυπίον. **7** Τότε εισήλθον οι μάγοι, οι επασιδοί, οι Χαλδαίοι και οι μάντεις και εγώ είπα το ενύπιον ἐμπροσθεν αυτών, αλλά δεν μοι εφανέρωσαν την ερμηνείαν αυτού. **8** Ύστερον δε ἥλθεν ο Δανιήλ ενώπιον μου, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ κατά το όνομα του Θεού μου, και εις τον οποίον είναι το πνεύμα των αγίων θεών· και ἐμπροσθεν τούτου είπα το ενύπιον, λέγων, **9** Βαλτασάσαρ, ἄρχων των μάγων, επειδή εγνώρισα ότι το πνεύμα των αγίων θεών είναι εν σοι, και ουδέν κρυπτόν είναι δύσκολον εις σε, επει τας οράσεις του ενυπίον μου, το οποίον είδον, και την ερμηνείαν αυτού. **10** Ιδού αι οράσεις της κεφαλής μου επί της κλίνης μου· Ἐβλεπον και ιδού, δένδρον εν μέσω της γης και το ύψος αυτού μέγα. **11** Το δένδρον εμεγαλύνθη και ενεδύναμωθη και το ύψος αυτού ἐφθανεν ἔως του ουρανού, και η θέα αυτού ἔως των περάτων πάσης της γης. **12** Τα φύλλα αυτού ἡσαν ώραία και ο καρπός αυτού πολὺς και εν αυτώ ήτο τροφή πάντων· υπό την σκιάν αυτού ανεπαύνοτο τα θηρία του αγρού, και εν τοις κλάδοις αυτού κατεσκήνουν τα πετεινά του ουρανού, και εξ αυτού ετρέφετο πάσα σαρξ. **13** Είδον εν ταις οράσεις της κεφαλής μου επί της κλίνης μου και ιδού, φύλαξ και ἄγιος κατέβη ει του ουρανού, **14** και εφώνησε μεγαλοφώνως και είπεν ούτω· Κόψατε το δένδρον και αποκόψατε τους κλάδους αυτού· εκτινάξατε τα φύλλα αυτού και διασκορπίσατε τον καρπόν αυτού· ας φύγωσι τα θηρία υποκάτωθεν αυτού και τα πετεινά από των κλάδων αυτού· **15** το στέλεχος ὅμως των ριζών αυτού αφήσατε εν τη γη, και τούτο με δεσμόν σιδηρούν καχαλούν, εν τω τρυφερώ χόρτω του αγρού· και θέλει βρέχεσθαι με την δρόσον του ουρανού και η μερίς αυτού θέλει είσθαι μετά των θηρίων εν τω χόρτω της γῆς· **16** Η καρδία αυτού θέλει μεταβληθή εκ της ανθρωπίνης και θέλει δοθή εις αυτόν καρδία θηρίου· και επτά καιροί θέλουσι παρέλθει επ' αυτόν. **17** Το πράγμα τούτο είναι διά προστάγματος των φυλάκων και η υπόθεσις διά του λόγου των αγίων· ώστε να γνωρίσωσιν οι ζώντες, ότι ο Υψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και εις ὄντινα θέλει δίδει αυτήν, και το εξουθένημα των ανθρώπων καθιστά επ' αυτήν. **18** Τούτο το ενύπιον είδον εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς· και συ, Βαλτασάσαρ, ειπέ την ερμηνείαν αυτού· διότι πάντες οι σοφοί του βασιλείου μου δεν είναι ικανοί να φανερώσωσι προς εμέ την ερμηνείαν· συ δε είσαι ικανός διότι το πνεύμα των αγίων θεών είναι εν σοι. **19** Τότε ο Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ, ἐμεινεν εκστατικός ἔως μιας ώρας, και οι διαλογισμοί αυτού ετάραπτον αυτόν. Ο βασιλεύς ελάλησε και είπε, Βαλτασάσαρ, ας μη σε ταράπτη το ενύπιον ή η ερμηνεία αυτού. Ο Βαλτασάσαρ απεκρίθη και είπε, Κύριε μου, το ενύπιον ας επέλθη επί τους μισούντας σε και η ερμηνεία αυτού επί τους εχθρούς σου. **20** Το δένδρον, το οποίον είδες, το ανηρέθην και ενδυναμώθην, του οποίου το ύψος ἐφθανεν ἔως του ουρανού και η θέα αυτού επί πάσαν την γην, **21** και τα φύλλα αυτού ἡσαν ώραία και ο καρπός αυτού πολὺς, και τροφή πάντων ήτο εν αυτώ, και υποκάτω αυτού κατώκουν τα θηρία του αγρού, εν δε τοις κλάδοις αυτού κατεσκήνουν τα πετεινά του ουρανού, **22** συ είσαι το δένδρον τούτο, βασιλεύ, δόστις εμεγαλύνθης και ενεδύναμώθης· και η μεγαλωσύνη σου ψύχωθη και ἐφθασεν ἔως του ουρανού και η εξουσία σου ἔως των περάτων της γης. **23** Περί δε του ότι είδεν ο βασιλεύς φύλακα και ἄγιον καταβαίνοντα εκ του ουρανού και λέγοντα, Κόψατε το δένδρον και καταστρέψατε αυτό μόνον το στέλεχος των ριζών αυτού αφήσατε εν τη γη, και τούτο με δεσμόν σιδηρούν και χαλκούν, εν τω τρυφερώ χόρτω του αγρού· και ας βρέχηται υπό της δρόσου του ουρανού και μετά των θηρίων του αγρού ας ἡναι η μερίς αυτού, εωσού παρέλθωσιν επτά καιροί επ' αυτό· **24** αύτη είναι η ερμηνεία, βασιλεύ, και αύτη η απόφασις του Υψίστου, ήτις ἐφθασεν επί τον κύριόν μου τον βασιλέα· **25** και θέλεις διωχθή εκ των ανθρώπων και μετά των θηρίων του αγρού θέλει είσθαι η κατοικία σου, και θέλεις τρώγει χόρτον ως οι βόες και υπό της δρόσου του ουρανού θέλεις βρέχεσθαι· και επτά καιροί θέλουσι παρέλθει επί σε, εωσού γνωρίσης ότι ο Υψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων και εις ὄντινα θέλει, δίδει αυτήν. **26** Περί δε του ότι προσετάχθη να αφήσωσι το στέλεχος των ριζών του δένδρου το βασιλεύον σου θέλει ετερεωθήν εν σοι, αφού γνωρίσης την ουράνιον εξουσίαν. **27** Διά τούτο, βασιλεύ, ας γείνη δεκτή η συμβούλη μου προς σε, και έκκινον τας αμαρτίας σου διά δικαιοσύνης και τας ανομίας σου διά οικτηρύμων πενήτων· ίσως και διαρκέση η ευημερία σου. **28** Πάντα ταύτα ἡθον επί τον Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα. **29** Εν τω τέλει δώδεκα μηνών, ενώ περιεπάτει επί του βασιλικού παλατίου της Βαβυλώνος, **30** ελάλησεν ο βασιλεύς και είπε, Δεν είναι αύτη η Βαβυλώνη η μεγάλη, την οποίαν εγώ ωκοδόμησα διά καθέδραν του βασιλείου με την ισχύ της δυνάμεως μου και εις τιμήν της δόξης μου; **31** Ο

5 Βαλτάσαρ ο βασιλεύς ἔκαμε συμπόσιον μέγα εἰς χιλίους εκ των μεγιστάνων αυτού καὶ ἐπίνεν οίνον ενώπιον των χιλίων. **2** Καὶ εν τῇ γεύσει του οίνου προσέταξεν ο Βαλτάσαρ να φέρωσι τα σκεύη τα χρυσά καὶ τα αργυρά, τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ αυτού αφήρεσεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ, διὰ να πίωσιν εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού, αι γυναίκες αυτού και αι παλλακάι αυτού. **3** Και εφέρθησαν τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία αφηρέθησαν εκ του ναού του οίκου του Θεού του εν Ιερουσαλήμ· και ἐπίνον εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού, αι γυναίκες αυτού και αι παλλακάι αυτού. **4** Ἐπίνον οίνον και ἡνεαν τους θεούς τους χρυσούς και αργυρούς, τους χαλκούς, τους σιδηρούς, τους ξυλίνους και τους λιθίνους. **5** Εν αυτῇ τῃ ὥρᾳ εξῆλθον δάκτυλοι χειρός ανθρώπους και ἔγραψαν κατέναντι της λυχνίας επί το κονίαμα του τοίχου του παλατίου του βασιλέως· και ο βασιλεὺς ἔβλεπε την παλάμην της χειρός, ήτις ἔγραψε. **6** Τότε η ὄφις του βασιλέως ήλλοιωθή και οι διαλογισμοί αυτού συνετάραπτον αυτόν, ὧστε οι σύνδεσμοι της οσφύος αυτού διελύοντο και τα γόνατα αυτού συνεκρούοντο. **7** Και εβόησεν ο βασιλεύς μεγαλοφώνως να εισάξωσι τους επαοιδούς, τους Χαλδαίους και τους μάντεις. Τότε ο βασιλεύς ελάλησε και είπε προς τους σοφούς της

λόγος ήτοι έτι εν τω στόματι του βασιλέως και ἔγεινε φωνή εξ ουρανού λέγουσα, Προς σε αναγγέλλεται, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς η βασιλεία παρήλθεν από σου· **32** και θέλεις εκδιωχθῆνει των ανθρώπων και μετά των θηρίων του αγρού θέλεις εἰσθαι η κατοικία σου χόρτον ως οι βόες θέλεις τρώγει, και επτά καιροί θέλουσι παρέλθει επὶ σε, εώσον γνωρίσῃς διτοῦ ὁ Υψίστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και εἰς **33** Εν αυτῇ τῇ ώρᾳ ο λόγος ηλλοιώθη εν αυτῷ η ὄψις αυτού και οι μεγιστάνες εξετελέσθη επὶ τον Ναβουχοδονόσορ και εξεδιωχθῆνει αυτού συνεταράχθησαν. **10** Η βασιλίσσα εκ των λόγων εκ των ανθρώπων και χόρτον ως οι βόες ἑτρώγει και τον βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού εισήλθεν εις υπὸ της δρόσου του ουρανού το σώμα αυτού εβρέχετο, τον οίκον του συμποσίου και ειλάησεν η βασιλίσσα και εωσοῦν α τρίχες αυτοῦ ηγκήνθησαν ως αετῶν πτερά και είπε, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνας μη σε ταράπτωσιν οι οι όνυχες αυτού ως ορνέων. **34** Και εν τέλει των μηρών, διαλογισμοῖσον σου και η ὄψις τους ας μη αλλοιούται. **11** εγώ ο Ναβουχοδονόσορ εσήκωσα τους οφθαλμούς μου προς τον ουρανόν και οι φρένες μου επέστρεψαν εις εμέ ειναὶ το πνεύμα των αγίων θεών και εν ταις ημέραις και ειλόγησα τον Ὑψίστον και ἡνεασ και εδόξασα τον ζώντα εις τον αιώνα, του οποίου η εξουσία είναι εξουσία των θεών, ευρέθησαν εν αυτῷ, τον οποίον ο βασιλεύς αιώνιος και η βασιλεία αυτού εις γενεάν και γενεάν, Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ σου, ο βασιλεύς ο πατήρ σου, **35** και πάντες οι κάτοικοι της γης λογίζονται ενώπιον κατέστησεν ἀρχοντα των μάγων, των επαοιδών, των αυτού ως ουδέν, και κατά την θέλησιν αυτού πράττει Χαλδαίων και των μάντεων. **12** Διότι πνεύμα ἔχον και εις το στράτευμα του ουρανού και εις τους κατοίκους της γης, και δεν υπάρχει ο εμποδίζων την χείρα αυτού ο λέγων προς αυτόν, Τι ἔκαμες; **36** Εν τω αυτώ καιρών αιφρίσεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ, διά ν ποιώντες οι βασιλείας μου επανήλθεν εις εμέ και προς δόξαν της και η μορφή μου και οι αιυλικοί μου και οι μεγιστάνες μου με εξήτουν, και εστερέωθην εν τη βασιλεία μου και μεγαλειότης περισσότερα προσετέθη εις εμέ. **37** ιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, τους οποίους ἐφερεν Τώρα εγώ ο Ναβουχοδονόσορ αινώ και υπερψύφω και δοξάζω τον βασιλέα του ουρανού, διότι πάντα τα ἑργά αυτού είναι αλήθεια και αι οδοί αυτού κρίτις, και τους περιπατούντας εν τη υπερηφανίᾳ δύναται να ταπεινώσῃ.

5 Βαλτάσαρ ο βασιλεύς ἔκαμε συμπόσιον μέγα εις χιλίους εκ των μεγιστάνων αυτού και ἔπινεν οίνον ενώπιον των χιλίων. **2** Και εν τη γεύσει του οίνου προσέταξεν ο Βαλτάσαρ να φέρωσι τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά, τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ αυτού αφίρεσεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ, διά ν πίωσιν εν αυτοῖς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού, αι γυναίκες αυτού και αι παλλακαί αυτού. **3** Και εφέρθησαν τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία αφηρέθησαν εκ του ναού του οίκου του Θεού του εν Ιερουσαλήμ και ἔπινεν εν αυτοῖς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού, αι γυναίκες αυτού και αι παλλακαί αυτού. **4** Ἐπίνον οίνον και ἡνεασ τους θεούς τους χρυσούς και αργυρούς, τους χαλκούς, τους σιδηρούς, τους ξυλίνους και τους λιθίνους. **5** Εν αυτῇ τῇ ώρᾳ εξήλθον δάκτυλοι χειρός ανθρώπου και ἔγραψαν κατέναντι της λυχνίας επί το κονίαμα του τοίχου του παλατίου του βασιλέως και ο βασιλεὺς ἔβλεπε την παλάμην της χειρός, ήτις ἔγραψε. **6** Τότε η ὄψις του βασιλέως ηλλοιώθη και οι διαλογισμοῖσον αυτού συνετάραπτον αυτόν, ὥστε οι σύνδεσμοι της οσφύος αυτού διελύνοντο και τα γόνατα αυτού συνεκρούόντο. **7** Και εβόησεν ο βασιλεύς μεγαλοφύνων να εισάξωι τους επαοιδόν, τους Χαλδαίους και τους μάντεις. Τότε ο βασιλεύς ειλάησε και είπε προς τους σοφούς της Βαβυλώνος, Ὅστις αναγνώσῃ την γραφήν ταύτην και δεῖξη την ερμηνείαν αυτής, θέλει ενδυθή πορφύραν, και η ἀλυσος η χρυσή θέλει τεθή περὶ τον τράχηλον σου και θέλεις είσθαι ο τρίτος ἀρχων του βασιλείου. **8** Τότε ειοήλθον πάντες οι σοφοί του βασιλέως πλην δεν ήδυναντο να αναγνώσωσι την γραφήν ουδὲ την ερμηνείαν αυτής να φανερώσωσι προς τον βασιλέα. **9** Και ο βασιλεύς Βαλτάσαρ εταράχθη μεγάλως και ὄντινα θέλει, διδει αυτήν. **33** Εν αυτῇ τῇ ώρᾳ ο λόγος ηλλοιώθη εν αυτῷ η ὄψις αυτού και οι μεγιστάνες εξετελέσθη επὶ τον Ναβουχοδονόσορ και εξεδιωχθῆνει αυτού συνεταράχθησαν. **10** Η βασιλίσσα εκ των λόγων εκ των ανθρώπων και χόρτον ως οι βόες ἑτρώγει και τον βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού εισήλθεν εις υπὸ της δρόσου του ουρανού το σώμα αυτού εβρέχετο, τον οίκον του συμποσίου και ειλάησεν η βασιλίσσα και εωσοῦν α τρίχες αυτοῦ ηγκήνθησαν ως αετῶν πτερά και είπε, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνας μη σε ταράπτωσιν οι οι όνυχες αυτού ως ορνέων. **34** Και εν τέλει των μηρών, διαλογισμοῖσον σου και η ὄψις τους ας μη αλλοιούται. **11** εγώ ο Ναβουχοδονόσορ εσήκωσα τους οφθαλμούς μου προς τον ουρανόν και οι φρένες μου επέστρεψαν εις εμέ ειναὶ το πνεύμα των αγίων θεών και εν ταις ημέραις και ειλόγησα τον Ὑψίστον και ἡνεασ και εδόξασα τον ζώντα εις τον αιώνα, του οποίου η εξουσία είναι εξουσία των θεών, ευρέθησαν εν αυτῷ, τον οποίον ο βασιλεύς αιώνιος και η βασιλεία αυτού εις γενεάν και γενεάν, Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ σου, ο βασιλεύς ο πατήρ σου, **35** και πάντες οι κάτοικοι της γης λογίζονται ενώπιον κατέστησεν ἀρχοντα των μάγων, των επαοιδών, των αυτού ως ουδέν, και κατά την θέλησιν αυτού πράττει Χαλδαίων και των μάντεων. **12** Διότι πνεύμα ἔχον και εις το στράτευμα του ουρανού και εις τους κατοίκους της γης, και δεν υπάρχει ο εμποδίζων την χείρα αυτού ο λέγων προς αυτόν, Τι ἔκαμες; **36** Εν τω αυτώ καιρών αιφρίσεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ, διά ν ποιώντες οι βασιλείας μου επανήλθεν εις εμέ και προς δόξαν της και η μορφή μου και οι αιυλικοί μου και οι μεγιστάνες μου με εξήτουν, και εστερέωθην εν τη βασιλεία μου και μεγαλειότης περισσότερα προσετέθη εις εμέ. **37** ιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, τους οποίους ἐφερεν Τώρα εγώ ο Ναβουχοδονόσορ αινώ και υπερψύφω και δοξάζω τον βασιλέα του ουρανού, διότι πάντα τα ἑργά αυτού είναι αλήθεια και αι οδοί αυτού κρίτις, και τους περιπατούντας εν τη υπερηφανίᾳ δύναται να ταπεινώσῃ.

βόες ετρέφετο και το σώμα αυτού εβρέχετο υπό της Ὄθεν ο βασιλεὺς Δαρείος υπέγραψε την γραφήν και δρόσου του ουρανού· εωσού εγνώρισεν ότι ο Θεός ο την απαγόρευσιν. **10** Και ο Δανιήλ, καθώς έμαθεν ότι ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων υπεγράφη η γραφή, εισήλθεν εις τον οίκον αυτού· και και οντινα θέλει, στήνει επ' αυτήν. **22** Και συ ο νιός έχων τας θυρίδας του κοιτώνος αυτού ανεωγμένας αυτού, ο Βαλτάσαρ, δεν εταπείνωσας την καρδίαν προς την Ιερουσαλήμ, ἐπίπετεν επὶ τα γόνατα αυτού τρίς σου, ενώ εγνώριζες πάντα ταύτα· **23** αλλ' υψώθης της ημέρας, προσευχόμενος και δοξολογών ενώπιον εναντίον του Κυρίου του ουρανού· και τα σκέυη του του Θεού αυτού, καθώς ἔκαμεν πρότερον. **11** Τότε οι οίκου αυτού ἐφέραν ἐμπροσθέν σου, και επίνετε οίνον ἀνθρωποι εκείνοι συνήχθησαν και εύρηκαν τον Δανιήλ εξ αυτών και και συ και οι μεγιστάνες σου, αι γνωνίκες κάμνοντας αἴτησην και ικετεύοντα ενώπιον του Θεού σου και αι παλλακάι σου και εδοξολόγησας τους θεούς αυτού. **12** Ὄθεν προσελθόντες ελάλησαν ἐμπροσθεν του τους αργυρούς και τους χρυσούς, τους χαλκούς, τους σιδηρούς, τους ξυλίνους και τους λιθίνους, οίτινες δεν δεν υπέγραψας απόφασιν, ότι πας ἀνθρωπός, δόσις βλέπουσιν ουδέ ακούουσιν ουδέ νοούσι· τον δε Θέον, κάμη αἴτησιν παρ' οποιουδήποτε θεού ἡ ανθρώπων, ἔως εις του οποίου την χείρα είναι η πνοή σου και εις την τριάκοντα ημερών, εκτός παρά σου, βασιλεύ, θέλει ριφή εξουσίαν αυτού πάσαι αι οδοί σου, δεν εδόξασας. **24** εις τον λάκκον των λεόντων; Ο βασιλεὺς απεκρίθη Διά τούτο εστάλη απ' ἐμπροσθεν αυτού η παλάμη της και είπεν, Αληθινός είναι ο λόγος, κατά τον νόμον χειρός και ενεχαράχθη η γραφή αυτη. **25** Και αύτη είναι των Μήδων και Περσών, δόσις δεν ακυρούται. **13** Τότε η γραφή ἡτις ενεχαράχθη· Μενέ, Μενέ, Θεκέλ, Ο ω φ α ρ απεκρίθησαν και είποντες ἐμπροσθεν του βασιλέως, Ο σ ίν. **26** Αύτη είναι η ερμηνεία του πράγματος· Μενέ, Δανιήλ εκείνος, ο εκ των νιών της αιχμαλωσίας του εμέτρησεν ο Θεός την βασιλείαν σου και ετελείωσεν Ιούδα, δεν σε σέβεται, βασιλεύ, ουδέ την απόφασιν την αυτήν· **27** Θεκέλ, εζυγίσθης εν τη πλάστιγγι και ευρέθης οπίσιν υπέγραψας, αλλά κάμνει την δέσιν αυτού τρίς ελλιπής· **28** Φερές, διηρέθη η βασιλεία σου και εδόθη της ημέρας. **14** Τότε ο βασιλεύς, ως ήκουσε τους λόγους, εις τους Μήδους και Πέρσας. **29** Τότε προσέταξεν ο ελυπήθη πολύ επ' αυτώ και εφόρνιτζεν εγκαρδίων περί Βαλτάσαρ και ενέδυσαν τον Δανιήλ την πορφύραν, και του Δανιήλ να ελευθερώσῃ αυτόν, και ηγωνίζετο μέχρι περιέθηκαν την ἀλυσον την χρυσήν περί τον τράχηλον της δύσεως του ήλιου διά να λυτρώσῃ αυτόν. **15** Τότε αυτού, και διεκήρυξαν περί αυτού, να ήναι ο τρίτος οι ἀνθρωποι εκείνοι συνήχθησαν εις τον βασιλέα και ἄρχων του βασιλείου. **30** Την αυτήν νύκτα εφονεύθη ο βαλτάσαρ ο βασιλεύς των Χαλδαίων. **31** Και Δαρείος ο Μήδος ἔλαβε την βασιλείαν, ων περίποι ετών εξήκοντα δύο.

6 Αρεστόν εφάνη εις τον Δαρείον να καταστήσῃ επί του βασιλείου εκατόν είκοσι σατράπας, διά να ήναι εφ' όλου του βασιλείου· **2** και επ' αυτούς τρεις προέδρους, εις των οποίων ήτο ο Δανιήλ, διά ν' αποδίδωσι λόγον εις αυτούς οι σατράπαι ούτοι, και ο βασιλεύς να μη ζημιόνται. **3** Τότε ο Δανιήλ ούτος προετιμήθη υπέρ τους προέδρους και σατράπαις, διότι πενύμα ἔχον ήτο εν αυτώ· και ο βασιλεύς εστοχάσθη να καταστήσῃ αυτόν εφ' όλου του βασιλείουν. **4** Οι δε πρόεδροι και οι σατράπαι εζήτουν να εύρωσι πρόφασιν κατά του Δανιήλ εκ των υποθέσεων της βασιλείας πλην δεν ήδυναντο να εύρωσιν ουδεμίαν πρόφασιν ουδέ αμάρτημα· διότι ήτο πιστός, και δεν ευρέθη εν αυτώ ουδέν σφάλμα ουδέ αμάρτημα. **5** Και είπον οι ἀνθρωποι ούτοι, δεν θέλομεν ευρεί πρόφασιν κατά του Δανιήλ τούτου, εκτός εάν εύρωμέν τι εναντίον αυτού εκ του νόμου του Θεού αυτού. **6** Τότε οι πρόεδροι και οι σατράπαι ούτοι συνήχθησαν εις τον βασιλέα και είπον ούτω προς αυτόν Βασιλεύ Δαρείε, ζήθι εις τον αιώνα. **7** Πάντες οι πρόεδροι του βασιλείουν, οι διοικηταί και οι σατράπαι, οι αυλικοί και οι τοπάρχαι, συνεβούλεύθησαν να εκδοθῇ βασιλικόν ψήφισμα και να στηριχθῇ απαγόρευσις, ότι δόσις κάμη αἴτησιν τινά παρ' οποιουδήποτε θεού ἡ ανθρώπων, ἔως τριάκοντα ημερών, εκτός παρά σου, βασιλεύ, ούτος να ριφή εις τον λάκκον των λεόντων· **8** τώρα λοιπόν, βασιλεύ, κάμε την απαγόρευσιν και υπόγραψον το ψήφισμα, διά να μη αλλαχθή, κατά τον νόμον των Μήδων και Περσών, δόσις δεν ακυρούται. **9** Τότε ο βασιλεὺς μεγάλως εχάρη επ' αυτώ και προσέταξε να αναβιβάσωσι τον Δανιήλ εκ του λάκκου. Και ανεβιβάσθη ο Δανιήλ εκ του λάκκου και ουδεμία βλάβη ηρυθή εν αυτώ, διότι αθωότης ευρέθη εν εμοί ενώπιον αυτού, και έτι ενώπιον σου, βασιλεύ, πταίσμα δεν ἐπραξα. **23** Τότε ο βασιλεὺς μεγάλως εχάρη επ' αυτώ και προσέταξε να αναβιβάσωσι τον Δανιήλ εκ του λάκκου. Και ανεβιβάσθη ο Δανιήλ εκ του λάκκου και ουδεμία βλάβη ηρυθή εν αυτώ, διότι είχε πίστιν εις τον Θεόν αυτού. **24** Τότε ο βασιλεὺς προσέταξε και ἐφέραν τους ανθρώπους εκείνους, οίτινες δέβαλον τον Δανιήλ, και ἐρριψαν εις τον λάκκον των λεόντων

αυτούς, τα τέκνα αυτών και τας γυναίκας αυτών· και και εδόθη εις καύσιν πυρός. **12** Περί δε των λοιπών πριν φθάσωσιν εις το βάθος του λάκκου, οι λέοντες θηρίων, η εξουσία αυτών αφηρέθη πλην παράτασις συνήρπασαν αυτούς και κατευντριψάν πάντα τα οστά ζωής εδόθη εις αυτά έως καιρού και χρόνου. **13** Είδον αυτών. **25** Τότε ἔγραψε Δαρείος ο βασιλεὺς πρὸς πάντας εν οράμασι νυκτός και ιδού, ως Υἱός ανθρώπου ἡρχετο τους λαούς, Ἐθνὴ και γλώσσας, τους κατοικούντας επὶ μετὰ των νεφελῶν του ουρανού και ἐφθασεν ἔως του πάσης της γῆς, Ειρήνην ας πληθυνθῇ εἰς εօάς. **26** Διαταγὴ Παλαιού των ημερών και εισήγαγον αυτόν ενώπιον εξεδόθη παρ' εμού, εν ὅλῳ τω κράτει της βασιλείας μου, αυτού. **14** Καὶ εἰς αυτόν εδόθη η εξουσία και η δόξα να τρέμωσιν οι ἀνθρωποι και να φοβώνται ενώπιον και η βασιλεία, διά να λατρεύωσιν αυτόν πάντες οι του Θεού του Δανιήλ· διότι αυτός είναι Θεός ζῶν και λαοί, τα Ἐθνὴ και αι γλώσσαι· η εξουσία αυτού είναι διαμενών εις τον αἰώνα, και η βασιλεία αυτού δεν εξουσία αινίονις, ήτις δεν θέλει παρέλθει, και η βασιλεία θέλει φθαρή και η εξουσία αυτού θέλει είσθαι μέχρι αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρή. **15** Έφριξε το πνεύμα τέλους· **27** αυτός ο ελευθερωτής και σωτήρ και ποιών εμού του Δανιήλ εντός του σώματός μου και αι οράσεις σημεία και τεράστια εν τω ουρανῷ και επὶ της γῆς, δότις της κεφαλής μου με ετάραττον. **16** Επλησίασα εἰς ἔνα ηλιουθέρωσε τον Δανιήλ εκ της δυνάμεως των λεόντων. **17** Και ευημέρησεν αυτός ο Δανιήλ εν τη βασιλείᾳ του των παρισταμένων και εζήτουν να μάθω παρ' αυτού την αλήθειαν πάντων τούτων. Και ελάλησε προς εμέ **28** Και ευημέρησεν αυτός ο Δανιήλ εν τη βασιλείᾳ Κύρου του Πέρσου. και μοι εφανέρωσε την ερμηνείαν των πραγμάτων.

7 Εν τω πρώτω ἔτει του Βαλτάσαρ βασιλέως της Βαβυλώνος ο Δανιήλ είδεν ενύπνιον και οράσεις της κεφαλής αυτού επὶ της κλίνης αυτού· τότε ἔγραψε το ενύπνιον και διηγήθη το κεφάλαιον των λόγων. **2** Ο Δανιήλ ελάλησε και είπεν, Εγώ εθεώρουν εν τω οράματί μου την νύκτα και ιδού οι τέσσαρες ἀνέμοι του ουρανού συνεφάρωμησαν επὶ την θάλασσαν την μεγάλην. **3** Και τέσσαρα θηρία μεγάλα ανέβησαν εκ της θαλάσσης, διαφέροντα απ' αλλήλων. **4** Το πρώτον ἵτο ως λέων και είχε πτέρυγας αετού· εθεώρουν εωσού απεποάθησαν αι πτέρυγες αυτού, και εσπικώθη από της γῆς και εστάθη επὶ τους πόδας ως ἀνθρωπος, και καρδία ανθρώπου εδόθη εις αυτό. **5** Και ιδού, ἐπειτα θηρίον δεύτερον ὄμοιον με ἄρκτον, και εσπικώθη κατά το εν πλάγιον, και είχε τρεις πλευράς εν τω στόματι αυτού μεταξύ των οδόντων αυτού· και ἐλέγον οὕτω προς αυτό· Σηκώθητι, κατάφαγε σάρκας πολλάς. **6** Μετά τούτο εθεώρουν και ιδού, ἔτερον ως λεοπάρδαλις, ἔχον επὶ τα νώτα αυτού τέσσαρας πτέρυγας πτηνούν· το θηρίον είχεν ἔτι τέσσαρας κεφαλάς και εδόθη εξουσία εις αυτό. **7** Μετά τούτο είδον εν τοις οράμασι της νυκτός και ιδού, θηρίον τέταρτον, τρομερόν και καταπληκτικόν και ισχυρόν σφόδρα· και είχε μεγάλους σιδηρούς ὁδόντας· κατέτρωγε και κατευντριψε και κατεπάτει το υπόλοιπον με τους πόδας αυτού· και αυτὸν ἵτο διάφορον πάντων των θηρίων των πρωτών και ιδού, ἔτερον ως λεοπάρδαλις, και στόμα λαλούν πράγματα μεγάλα. **8** Εθεώρουν ἑως ὅτου οι θρόνοι τετέθησαν και ο Παλαιός των ημερών εκάθισε, του οποίου το ἑνδυμα ἵτο λευκόν ως χιών και αι τρίχες της κεφαλής αυτού ως μαλλίον καθαρόν· ο θρόνος αυτού ἵτο ως φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού ως πυρ καταφλέγον. **10** Ποταμός πυρός εξήρχετο και διεχέετο απ' ἐμπροσθεν του οποίου τρία εκ των πρώτων κεράτων εξεριζώθησαν· και ιδού, εν τω κέρατι τούτω ήσαν οφθαλμοί ως οφθαλμοί ανθρώπου και στόμα λαλούν πράγματα μεγάλα. **9** Εθεώρουν ἑως ὅτου οι θρόνοι τετέθησαν και ο Παλαιός των ημερών εκάθισε, του οποίου το ἑνδυμα ἵτο λευκόν ως χιών και αι τρίχες της κεφαλής αυτού ως μαλλίον καθαρόν· ο θρόνος αυτού ἵτο ως φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού ως πυρ καταφλέγον. **10** Ποταμός πυρός εξήρχετο και διεχέετο απ' ἐμπροσθεν αυτού· χίλιαι χιλιάδες υπηρέτουν εις αυτόν και μύριαι μυριάδες παρίσταντο ενώπιον αυτού· το κριτήριον εκάθισε και τα βιβλία ανεώχθησαν. **11** Εθεώρουν τότε εξ αιτίας της φωνῆς των μεγάλων λόγων, τους οποίους το κέρας ελάλει, εθεώρουν εωσού εθανατώθη το θηρίον και το σώμα αυτού απωλέσθη και εδόθη εις καύσιν πυρός. **12** Περί δε των λοιπών πριν φθάσωσιν εις το βάθος του λάκκου, οι λέοντες θηρίων, η εξουσία αυτών αφηρέθη πλην παράτασις συνήρπασαν αυτούς και κατευντριψάν πάντα τα οστά ζωής εδόθη εις αυτά έως καιρού και χρόνου. **13** Είδον αυτών. **25** Τότε ἔγραψε Δαρείος ο βασιλεὺς πρὸς πάντας εν οράμασι νυκτός και ιδού, ως Υἱός ανθρώπου ἡρχετο τους λαούς, Ἐθνὴ και γλώσσας, τους κατοικούντας επὶ μετὰ των νεφελῶν του ουρανού και ἐφθασεν ἔως του πάσης της γῆς, Ειρήνην ας πληθυνθῇ εἰς εօάς. **26** Διαταγὴ Παλαιού των ημερών και εισήγαγον αυτόν ενώπιον εξεδόθη παρ' εμού, εν ὅλῳ τω κράτει της βασιλείας μου, αυτού. **14** Καὶ εἰς αυτόν εδόθη η εξουσία και η δόξα να τρέμωσιν οι ἀνθρωποι και να φοβώνται ενώπιον και η βασιλεία, διά να λατρεύωσιν αυτόν πάντες οι του Θεού του Δανιήλ· διότι αυτός είναι Θεός ζῶν και λαοί, τα Ἐθνὴ και αι γλώσσαι· η εξουσία αυτού είναι διαμενών εις τον αἰώνα, και η βασιλεία αυτού δεν εξουσία αινίονις, ήτις δεν θέλει παρέλθει, και η βασιλεία θέλει φθαρή και η εξουσία αυτού θέλει είσθαι μέχρι αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρή. **15** Έφριξε το πνεύμα τέλους· **27** αυτός ο ελευθερωτής και σωτήρ και ποιών εμού του Δανιήλ εντός του σώματός μου και αι οράσεις σημεία και τεράστια εν τω ουρανῷ και επὶ της γῆς, δότις της κεφαλής μου με ετάραττον. **16** Επλησίασα εἰς ἔνα ηλιουθέρωσε τον Δανιήλ εκ της δυνάμεως των λεόντων. **17** Και ευημέρησεν αυτός ο Δανιήλ εν τη βασιλείᾳ του παρισταμένων και εζήτουν να μάθω παρ' αυτού την αλήθειαν πάντων τούτων. **18** Και ελάλησε προς εμέ και μοι εφανέρωσε την ερμηνείαν των πραγμάτων. **19** Ταύτα τα μεγάλα θηρία, τα οποία είναι τέσσαρα, είναι τέσσαρες βασιλείς, οίτινες θέλουσιν εγερθή εκ της γῆς. **20** Άλλοι οι ἄγιοι του Υψίστου θέλουσι παραλάβει την βασιλείαν και θέλουσιν ἔχει το βασίλειον εις τον αἰώνα και εις τον αιώνα του αιώνος. **21** Τότε ήθελον να μάθω την αλήθειαν περὶ του τετάρτου θηρίου, το οποίον ἵτο διάφορον από πάντων των ἀλλων, καθ' υπερβολήν τρομερόν, του οποίου οι οδόντες ήσαν οιδηροί και οι ὄνυχες αυτού χάλκινοι· κατέτρωγε, κατευντριψε και κατεπάτει το υπόλοιπον με τους πόδας αυτού· **22** και περὶ των δέκα κεράτων, τα οποία ήσαν εν τη κεφαλή αυτού και περὶ του ἀλλου, το οποίον ανέβη και ἐμπροσθεν του οποίου ἑπεον τρία περὶ του κέρατος λέγω εκείνου, το οποίον είχεν οφθαλμούς και στόμα λαλούν μεγάλα πράγματα, του οποίου η όψις ἵτο ρωμαλεωτέρα παρά των συντρόφων αυτού. **23** Εθεώρουν, και το κέρας εκείνο έκαμνε πόλεμον μετά των αγίων και υπερίσχυε κατ' αυτών· **24** εωσού ήλθεν ο Παλαιός των ημερών και εδόθη η κρίσις εις τους αγίους του Υψίστου· και ο καιρός έφθασε και οι ἄγιοι έλαβον την βασιλείαν. **25** Και εκείνος είπε, το θηρίον το τετάρτον θέλει είσθαι η τετάρτη βασιλεία επὶ της γῆς, ήτις θέλει διαφέρει από πασών των βασιλειών, και θέλει καταφάγει πάσαν την γην και θέλει καταπατήσει αυτήν και κατασυντρίψει αυτήν. **26** Και τα δέκα κέρατα είναι δέκα βασιλείς, οίτινες θέλουσιν εγερθή εκ της βασιλείας ταύτης και κατόπιν αυτών ἀλλος θέλει εγερθή και αυτός θέλει διαφέρει των πρώτων και θέλει υποτάξει τρεις βασιλείες. **27** Και θέλει λαλήσει λόγους εναντίον του Υψίστου, και θέλει κατατρέχει τους αγίους του Υψίστου, και θέλει διανοηθή να μεταβάλλῃ καιρούς και νόμους και θέλουσι δοθῆ εις την χείρα αυτού μέχρι καιρού και καιρών και ημίσεος καιρού. **28** Κριτήριον θέλως θέλει καθήσει, και θέλει αφαιρεθή η εξουσία αυτού, διά να φθαρή και να αφανισθή ἔως τέλους. **29** Και η βασιλεία και η εξουσία και η μεγαλωσύνη των βασιλειών των υποκάτω παντός του ουρανού θέλει δοθῆ εις τον λαόν των αγίων του Υψίστου, του οποίου η βασιλεία είναι βασιλεία αιώνιος, και πάσαι αι εξουσίαι θέλουσι λατρεύσει και υπακούσει εις αυτόν. **30** Έως ον δι' εμέ τον Δανιήλ, οι διαλογισμοί μου πολύ με ετάραττον και εθανατώθη το θηρίον και το σώμα αυτού απωλέσθη

η όψις μου ηλλοιώθη εν εμοί πλην συνετήρησα το οράσις είναι διά τους εσχάτους καιρούς. **18** Και ενώ ελάλει προς εμέ, εγώ ήμην βεβυθισμένος εις βαθύν ύπνον με το πρόσωπόν μου επί την γήν πλην με ήγγισε και με έκαμε να σταθώ όρθιος. **19** Και είπεν, Ιδού, εγώ θέλω σε κάμει να γνωρίσης τι θέλει συμβήνει τοις εσχάτοις της οργής διότι εν τω αριστερών καιρών θέλει είσθαι το τέλος. **20** Ο κριός, τον οποίον είδες, ο έχων τα δύο κέρατα, είναι οι βασιλεῖς της Μηδίας και της Περσίας. **21** Και ο τριχωτός τράγος είναι ο βασιλεὺς της Ελλάδος και το κέρας το μέγα, το μεταξύ των οφθαλμῶν αυτού, αυτός είναι ο πρώτος βασιλεύς. **22** Το δε ότι συνετρίβη και ανέβησαν τέσσαρα αντ' αυτού, δηλοὶ ότι τέσσαρα βασίλεια θέλουσιν εγερθή εκ του έθνους τούτουν πλην ουχί κατά την δύναμιν αυτού. **23** Και εν τοις εσχάτοις καιροίς της βασιλείας αυτών, όταν αι ανομία φθάσωσιν εις το πλήρες, θέλει εγερθή βασιλεύς σκληροπρόσωπος και συνετός εις πανουργίας. **24** Και η δύναμις αυτού θέλει είσθαι ισχυρά, ουχί δύως εξ ίδιας αυτού δυνάμεως και θέλει αφανίζει εξαισίως και θέλει ευοδούσθαι και κατορθόνει και θέλει αφανίζει τους ισχυρούς και τον λαόν τον ἀγιον. **25** Και διά της πανουργίας αυτού θέλει κάμει να ευοδούται η απάτη εν τη χειρί αυτού και θέλει μεγαλυνθή εν τη καρδία αυτού και εν ειρήνῃ θέλει αφανίσει πολλούς και θέλει σηκωθή κατά του Ἀρχοντος των αρχόντων πλην θέλει συντριψθή ἀνέν χειρός. **26** Και η ρηθείσα όρασις περί των ημερονυκτίων είναι αληθής συ λοιπόν σφράγισον την όρασιν, διότι είναι διά ημέρας πολλάς. **27** Και εγώ ο Δανιήλ ελιποθύμησα και ήμην ασθενής ημέρας τινάς μετά ταύτα εσηκώθην και έκαμνον τα ἐργα του βασιλέως εθαύμαζον δε διά την όρασιν και δεν υπήρχεν ο εννοών.

9 Εν τω πρώτῳ έτει του Δαρείου, του νιού του Ασσούνηρου, εκ του σπέρματος των Μήδων, ὅστις εβασίλευσεν επί το βασίλειον των Χαλδαίων, **2** εν τω πρώτῳ έτει της βασιλείας αυτού, εγώ ο Δανιήλ ενόησα εν τοις βιβλίοις τον αριθμόν των ετών, περί των οποίων ο λόγος του Κυρίου ἔγεινε προς Ιερεμίαν τον προφήτην, ότι ήθελον συμπληρωθῆ εβδομήκοντα ἑτη εις τας ερημώσεις της Ιερουσαλήμ. **3** Και ἐστρέψα το πρόσωπόν μου προς Κύριον τον Θεόν, διά να κάμω προσευχήν και δεήσεις εν νηστείᾳ και σάκκω και σπόδω· **4** και εδεήθην προς Κύριον τον Θεόν μου και εξωμολογήθην και είπον, Ω Κύριε, ο μέγας και φορερός Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην και το ἔλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και τηρούντας τας εντολάς αυτού· **5** ημαρτήσαμεν και ηνομήσαμεν και ησεβήσαμεν και απεστατήσαμεν και εξεκλίναμεν από των εντολών σου και από των κρίσεών παραδίδονται εις καταπάτησιν; **14** Και εἶπε προς εμέ, σου. **6** Και δὲν υπηκούσαμεν εις τους δούλους σου τους Ἐως δύο χιλιάδων και τριακούσιων ημερονυκτίων τότε πρωφήτας, οίτινες ελάλουν εν τω ονόματί σου προς τους το αγιαστήριον θέλει καθαρισθή. **15** Και ότε εγώ ο βασιλεὺς ημών, τους ἀρχοντας ημών και τους πατέρας Δανιήλ είδον την όρασιν και εἴήτον την ἐννοιαν, τότε ημών, και προς πάντα τον λαόν της γης. **7** Εἰς σε, Κύριε, ιδού, εστάθη ἐμπροσθέν μου ως θέα ανθρώπου· **16** και ήκουσα φωνήν ανθρώπου εν μέσω του Ουλαΐ, ήτις έκραξε και εἶπε, Γαβριήλ, κάμε τον ἀνθρώπον τούτον να εννοήσῃ την όρασιν. **17** Και ήλθε πλησίον ὅπου ιστάμην την ο δε εἶπε προς εμέ, Εννόσουν, νιέ ανθρώπου διότι η την οποίαν παρέβησαν εις σε. **8** Κύριε, εις ημάς είναι η

αισχύνη του προώπου, εις τους βασιλείς ημών, τους ἀρχοντας ημών και εις τους πατέρας ημών, οίτινες ημαρτήσαμεν εις σε. 9 Εις Κύριον τον Θεόν ημών είναι οι οικτιρμοί και αι αφέσεις διότι απεστατήσαμεν απ' αυτού, 10 και δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, να περιπατώμεν εν τοις νόμοις αυτού, τους οποίους έθεσεν ενώπιον ημών διά των δύλων αυτού των προφητών. 11 Και πας ο Ισραήλ παρέβη τον νόμον σου και εξέκλινε διά να μη υπακούνεις την φωνήν σου· διά τούτο εξεχύθη εφ' ημάς η κατάρα και ο όρκος ο γεγραμμένος εν τω νόμῳ του Μωϋσέως, δούλου του Θεού· διότι ημαρτήσαμεν εις αυτόν. 12 Και εφεβαίωσε τους λόγους αυτού, τους οποίους ελάχιστας εναντίον ημών και εναντίον των κριτών ημών, οίτινες μας ἔκρινον, φέρων εφ' ημάς κακόν μέγα· διότι δεν έγινεν υποκάτω παντός του ουρανού, ως ἔγινεν εν Ιερουσαλήμ. 13 Ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμῳ Μωϋσέως, ἀπαν το κακόν τούτο ἥλθεν εφ' ημάς πλην δεν εδεήθημεν ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, διά να επιτρέψωμεν από των ανομιών ημών και να προσέξωμεν εις την αλήθειάν σου: 14 διά τούτο ο

επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις και να τελεώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περὶ της ανομίας και να εισαχθῇ δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθῇ ὁράσις και προφητεία και να χρισθῇ ο Ἅγιος των αγίων. 25 Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε ότι από της εξελεύσεως της προσταγῆς του να ανοικοδομηθῇ η Ιερουσαλήμ ἑως αυτού των προφητῶν. 26 Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχὶ δι' εαυτόν και ο λαός του ηγουμένου, ὅστις θέλει ελθεῖ, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτῆς θέλει ελθεῖ μετά κατακλυσμού, και ἑως του τέλους του πολέμου είναι διωρισμένοι αφανισμόι. 27 Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιᾷ εβδομάδι· και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει πάνει η θυσία και η προσφορά, και επὶ το πετρύγιον του Ιερού θέλει εἰσθαι το βδέλυγμα της ἐρημώσεως, και ἑως της συντελείας του καιρού θέλει δοθῆ διορία επὶ την εοήνωσιν.

Κύριος εγρηγόρθεσεν επί το κακόν και ἐφέρεν αυτό
εφ' ήμας διότι δίκαιος είναι Κύριος ο Θεός ημών εν
πάσι τοις ἔργοις αυτού, ὅσα πράττει επειδή ημεῖς δεν

υπηκούσαμεν εις την φωνήν αυτού. **15** Και τώρα, Κύριε ο Θεός ημών, δόστι εξήγαγες τον λαόν σου εκ γης Αιγύπτου εν χειρί κραταία και ἐκάμες εις σεαυτὸν ὄνομα, ως εν τῷ πιέζονταί τούτῳ πιεσθήσαμεν πιεσθήσαμεν. **16**

ως εν τη ἡμέρᾳ ταύτῃ, μηριτησμένες, πορεύομεν. 10 Κύριε, κατά πάσας τας δικαιοσύνας σου ας αποστραφή, δέομαι, ο θυμός σου και η οργή σου από της πόλεως σου Ιερουσαλήμ, του όρους του αγίου σου· διότι διά

τας αμαρτίας ημών και διά τας ανομίας των πατέρων ημών η Ιερουσαλήμ και ο λαός σου κατεστάθημεν όνειδος εἰς πάντας τους πέριξ ημών. 17 Τώρα λοιπόν εισάκουσον, Θεέ ημών, την προσευχήν του δούλου σου

και τας δεήσεις αυτού, και επίλαμψον το πρόσωπόν σου,
ένεκεν του Κυρίου, επί το ηρηματένον αγιαστήριον
σου. **18** Κλίνον, Θεέ μου, το ωτίον σου και άκουσον
άνοιξον τους οφθαλμούς σου και ιδέ τας ερημώσεις

ημών και την πόλιν, επί την οποίαν εκλήθη το όνομά σου· διότι ημείς δεν προσφέρομεν τας ικεσίας ημών ενώπιόν σου διά τας δικαιούσυνας ημών, αλλά διά τους πολλούς εγκεκρινούσας του.

19 Κύριε, σιεύκουντον Κύριε

πολλούς οικτίρμους σου. 19 Κορίε, εισακουσον κορίε,
συγχώρησον Κύριε, ακροάσθητι και κάμε μη χρονίστε,
ένεκεν σου, Θεέ μου διότι το όνομά σου εκλήθη επί¹
την πόλιν σου και επί τον λαόν σου. 20 Και ενώ εγώ

ελάλουν ἔτι καὶ προσηχόμην καὶ εξωμοιλογούμην τὴν αμαρτίαν μου καὶ τὴν αμαρτίαν του λαού μου Ἰσραὴλ, καὶ προσέφερον την ικεσίαν μου ενώπιον Κυρίου του Θεού μου περὶ του δρους του αγίου του Θεού μου, **21** καὶ

ενώ εγώ ελάλουν έτι εν τη προσευχή, ο ανήρ Γαβριηλ, τον οποίον είδον εν τη οράσει κατ' αρχάς, πετών ταχέως με ἤγγισε περί την ώραν της εσπερινής θυσίας: 22 και με συνέτισε και ελάλησε μετ' εμού και είπε. Δαγκίλ.

με την επίστα και στην περιοχή με τρεις λα ήταν οι Σα.Α.Π.,
τώρα εξήλθον διά να σε κάμψα να λάβης σύνεσιν. 23
Εν τη αρχή των ικεσιών σου εξήλθεν η προσταγή και
εγώ ήλθον να δείξω τούτο εις σέ διότι είσαι σφόδρα
αγαπητός διά τούτο ενυόησον τον λόγον και κατάλαβε
την οπτασίαν. 24 Εβδομάκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν

10 Εν τω τρίτῳ ἔτει του Κύρου, βασιλέως της Περσίας, απεκαλύφθη λόγος εἰς τὸν Δανιήλ, τοῦ οποίου τὸ

όνομα εκλήθη Βαλτασάρ· καὶ ο λόγος ἵτο αιληθινός
καὶ η δύναμις των λεγομένων μεγάλη· καὶ κατέλαβε
τὸν λόγον καὶ εννόησε τὴν οπτασίαν. 2 Εν ταῖς
ημέραις εκείναις εγώ ο Δανιήλ ἡμιν πενθών τρεῖς

ολοκλήρους εβδομάδας. 3' Απότον επιθυμητόν δεν έφαγον και κρέας και οίνος δεν εισήλθεν εις το στόμα μου ουδέ ήλειψα εμαυτόν παντελώς, μέχρι συμπληρώσεως τοιών ολοκλήρων εβδομάδων. 4' Καὶ την σικεστάν

τιριών υποκλήτων ερεδυμάσων. 4 Καὶ τὴν εἰκόσιτην τετάρτην ημέραν του πρώτου μηνός, ενώ ήμην παρά την ὄχθην του μεγάλου ποταμού, ὅστις είναι ο Τίγρις, 5 εστίκωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, εις

ανθρωπος ενδευμένος λινά και αι οσφύες αυτού ήσαν περιεζωσμένα με χρυσίον καθαρόν του Ουφάζ, **6** το δε σώμα αυτού ήτο ως βηρύλλιον, και το πρόσωπον αυτού ως θέα αστραπής, και οι οφθαλμοί αυτού ως λαμπάδες

πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτού καὶ οἱ πόδες αὐτού ως ὄψις χαλκού στίλβοντος, καὶ η φωνή των λόγων αὐτού ως φωνή ὄχλου. 7 Καὶ μόνος εγώ ο Δανιήλ εἶδον τὴν δόσαν· οἱ δὲ ἀνδρες οἱ ὄντες μετ' εμοῦ δὲν εἶδον τὴν

προστίθενται τα επόμενα στοιχεία της ιστορίας της πόλης, καθώς αποδεικνύεται ότι η πόλη ήταν στην περιοχή από την αρχαιότητα μέχρι την παρούσα εποχή.

απεμεινέν ισχύς εν εμοι· καὶ η ἀκή μον μετεστράφη
εν εμοι εἰς μαρασμόν και δεν έμεινεν ισχύς εν εμοι.
9 Ὁκουσα όμως την φωνήν των λόγων αυτού· και
εών ήκουον την φωνήν των λόγων αυτού, εγώ ήμην

βεβιθισμένος εις βαθύν ὑπνον επί πρόσωπόν μου και το πρόσωπόν μου επί την γην. **10** Και ιδού, χειρ με ἡγγισεις και με ἡγειρειν επί τα γόνατά μου και τας παλάμας των χειρών μου. **11** Και είπε προς εμέ, Δανιήλ, ανήρ σφόδρα

αγαπητέ, εννόησον τους λόγους, τους οποίους εγώ
λαλώ προς σε, και στήθι ορθός διότι προς σε απεστάλη
τώρα. Και ότε ελάλησε προς εμέ τον λόγον τούτον,
εσηκώθην ἐντρομος. **12** Και είπε προς εμέ, Μη φοβού,
Δανιήλ: διότι από της πρώτης ημέρας, καθ' ην ἔδωκας

την καρδίαν σου εις το να εννοής και κακουχήσαι και προσέτι θέλει φέρει αιχμαλώτους εις την Αίγυπτον ενώπιον του Θεού σου, εισηκούσθησαν οι λόγοι σου των θεούς αυτών, μετά των χωνευτών αυτών, μετά και εγώ ήλθον εις τους λόγους σου. **13** Πλην ο ἄρχων των πολυτίμων σκευών αυτών, των αργυρών και των της βασιλείας της Περσίας ανθίστατο εις εμέ εικοσιμίαν χρυσών και αυτός θέλει σταθή ἐτή τινά υπέρ τον βασιλέα ημέραν ἀλλ' ιδού, ο Μιχαήλ, εις των πρώτων αρχόντων, του βορρά. **9** Εκείνος δε θέλει εισέλθει εις το βασιλείον ήλθε διά να μοι βοηθήσῃ και εγώ έμεινα εκεί πλησίον του βασιλέως του νότου, πλην θέλει επιστρέψει εις την των βασιλέων της Περσίας. **14** Και ήλθον να σε κάμω γην αυτού. **10** Οι δε υιοί αυτού θέλουσιν εγερθή εις να καταλάβης τι θέλει συμβή εις τον λαόν σου εν ταῖς πόλεμον και συνάξῃ πλήθος δυνάμεων πολλών και εσχάτας ημέραις διότι η ὥρας είναι ἔτι διά πολλάς εις ευτών θέλει ελθεῖ εν ορμῇ και πλημμυρήσει και ημέρας. **15** Και ενώ ελάλει τοιούτους λόγους προς εμέ, διαβῆ και θέλει επανέλθει και εγερθή εις μάχην ἔως του ἔβαλον το πρόσωπόν μου προς την γην και ἔγεινα οχυρώματος αυτοῦ. **11** Και ο βασιλεὺς του νότου θέλει ἀφώνος. **16** Και ιδού, ως θέα υιού ανθρώπου ἤγγισε εξαγριωθή και θέλει εξέλθει και πολεμήσῃ μετ' αυτού, τα χεῖλη μου· τότε ἡνοίξα το στόμα μου και ελάλησα μετά του βασιλέως του βορρά ὅστις θέλει παρατάξει και είπον προς τον ιστάμενον ἐμπροσθέν μου, Κύριε πλήθος πολύ το πλήθος ὄμως θέλει παραδοθή εις την μου, εξ αιτίας της οράσεως συνεπτράφησαν τα εντόσθια χείρα αυτού. **12** Και αφού πατάξῃ το πλήθος, η καρδία μου εν εμοί και δεν ἔμεινεν ισχύς εν εμοί. **13** Και πως αυτού θέλει υψωθῆ και θέλει καταβάλει μυριάδας, πλὴν δύναται ο δούλος τούτου του κυρίου μου να λαλήσῃ δεν θέλει κραταωθῆ. **14** Και ο βασιλεὺς του βορρά θέλει μετά του κυρίου μου τούτου; εν εμοὶ βεβαίως από τον νυν δεν υπάρχει ουδεμία ισχύς ἀλλ' ουδέ πνοή ἔμεινεν εν εμοί. **15** Και με ἤγγισε πάλιν ως θέα ανθρώπου και με ενίσχυσε, **16** και επίε, Μη φοβού, ανήρ σφόδρα αγαπατέπει ειρήνη εις σέ· ανδρίζου και ίσχυε. Και ενώ ελάλει προς εμέ, ενισχύθην και είπον, Ας λαλήσῃ ο κύριός μου· διότι με ενίσχυσας. **17** Και είπεν, Εξένερεις διά τι ήλθον προς σέ; τώρα δε θέλω επιστρέψει να πολεμήσω μετά του ἄρχοντος της Περσίας και οταν εξέλθω, ιδού, ο ἄρχων της Ελλάδος θέλει ελθεῖ. **18** Πλην θέλω σοι αναγγείλει το γεγραμένον εν τη γραφῇ της αληθείας και δεν είναι ουδείς ο αγωνιζόμενος μετ' εμού υπέρ τούτων, ειμὴ Μιχαήλ ο ἄρχων υμῶν.

11 Και εγώ εν τω πρώτῳ ἐτεί Δαρείου του Μήδου ιστάμην διά να κραταίωσα και να ενδυναμώσω αυτόν. **2** Και τώρα θέλω σοι αναγγείλει την αλήθειαν. Ιδού, ότι τρεις βασιλεῖς θέλουσιν εγερθή εν τη Περσίᾳ: και ο τέταρτος θέλει εἰσθαι πολύ πλουσιώτερος παρά πάντας· και αφού κραταίωθή εν τα πλούτῳ αυτού, θέλει διεγείρει το παν εναντίον του βασιλείου της Ελλάδος. **3** Και θέλει σηκωθῆ βασιλεύς δυνατός και θέλει εξουσιάζει εν δυνάμει μεγάλη και κάμει κατά την θέλησιν αυτού. **4** Και καθὼν σταθή, θέλει ποντηρήθη η βασιλεία αυτού και θέλει διαιτεθή εις τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού· πλην ουχὶ εις τους απογόνους αυτού, ουδέ κατά την εξουσίαν αυτού, με την οποίαν εξουσίασε διότι η βασιλεία αυτού θέλει εκριζωθῆ και διαμερισθή εις ἄλλους, εκτὸς τούτων. **5** Και ο βασιλεὺς του νότου θέλει ισχύσει, και εἰς εκ των αρχόντων αυτού· και θέλει ισχύσει υπέρ αυτόν και θέλει εξουσίασε· η εξουσία αυτού θέλει εἰσθαι εξουσία μεγάλη. **6** Και μετά ἐτη θέλουσι συζευχήν· και η θυγάτηρ του βασιλέως του νότου θέλει ελθεῖ προς τον βασιλέα του βορρά, διά να κάμη συμφιλίωσιν· πλην αυτή δεν θέλει αναχαίτισει την δύναμιν του βραχίονος ουδέ το σπέρμα αυτού θέλει σταθῆ ἀλλά θέλει παραδοθῆ αυτή και οι φέροντες αυτήν και το γεννηθέν εξ αυτής και οι ενισχύνοντες αυτήν εν καιροίς. **7** Εκ του βλαστού ὄμως των ριζῶν αυτῆς θέλει σηκωθῆ τις αντ' αυτού, και έλθων μετά δυνάμεων θέλει εισέλθει εις τα οχυρώματα του βασιλέως του βορρά και θέλει ενεργήσει εναντίον αυτών και υπερισχύσει· **8** και προσέτι θέλει αιχμαλώτους εις την Αίγυπτον των θεούς αυτών, μετά των χωνευτών αυτών, των αργυρών και των της βασιλείας της Περσίας ανθίστατο εις εμέ εικοσιμίαν χρυσών και αυτός θέλει σταθή ἐτή τινά υπέρ τον βασιλέα ημέραν ἀλλ' ιδού, ο Μιχαήλ, εις των πρώτων αρχόντων αρχόντων, του βορρά. **9** Εκείνος δε θέλει εισέλθει εις το βασιλείον ήλθε διά να μοι βοηθήσῃ και εγώ έμεινα εκεί πλησίον του βασιλέως του νότου, πλην θέλει επιστρέψει εις μάχην ἔως του βασιλέων της Περσίας. **10** Οι δε υιοί αυτού θέλουσιν εγερθή εις την Αίγυπτον των θεούς αυτών, μετά των χωνευτών αυτών, των αργυρών και των της βασιλείας της Περσίας ανθίστατο εις εμέ εικοσιμίαν χρυσών και αυτός θέλει σταθή ἐτή τινά υπέρ τον βασιλέα ημέρας διότι η θέλει επέλθει εν ορμῇ και πλημμυρήσει και ημέρας. **11** Και ενώ ελάλει τοιούτους λόγους προς εμέ, διαβῆ και θέλει επανέλθει και εγερθή εις μάχην ἔως του βασιλέων της Περσίας. **12** Και αφού πατάξῃ το πλήθος, η καρδία μου εν εμοί και δεν ἔμεινεν ισχύς εν εμοί. **13** Και πως αυτού θέλει υψωθῆ και θέλει καταβάλει μυριάδας, πλὴν δύναται ο δούλος τούτου του κυρίου μου να λαλήσῃ δεν θέλει κραταωθῆ. **14** Και ο βασιλεὺς του βορρά θέλει μετά του κυρίου μου τούτου; εν εμοὶ βεβαίως από τον νυν δεν υπάρχει ουδεμία ισχύς ἀλλ' ουδέ πνοή ἔμεινεν εν εμοί. **15** Και με ενίσχυσε πάλιν ως θέα ανθρώπου και με ενίσχυσε, **16** και επίε, Μη φοβού, ανήρ σφόδρα αγαπατέπει ειρήνη εις σέ· ανδρίζου και ίσχυε. Και ενώ ελάλει προς εμέ, ενισχύθην και είπον, Ας λαλήσῃ ο κύριός μου· διότι με ενίσχυσας. **17** Και είπεν, Εξένερεις διά τι ήλθον προς σέ; τώρα δε θέλω επιστρέψει να πολεμήσω μετά του ἄρχοντος της Περσίας και οταν εξέλθω, ιδού, ο ἄρχων της Ελλάδος θέλει ελθεῖ. **18** Πλην θέλω σοι αναγγείλει το γεγραμένον εν τη γραφῇ της αληθείας και δεν είναι οαγωνιζόμενος μετ' εμού υπέρ τούτων, ειμὴ Μιχαήλ ο ἄρχων υμῶν.

μηχανευθή τας μηχανάς αυτού κατά των οχυρωμάτων και τούτο μέχρι καιρού. **25** Και θέλει διεγέίρει την δύναμιν αυτού και την καρδίαν αυτού εναντίον του βασιλέως του νότου μετά δυνάμεως μεγάλης και ο βασιλεύς του νότου θέλει εγερθή εις πόλεμον μετά δυνάμεως μεγάλης και ισχυράς σφόδρα: πλην δεν θέλει δυνηθή να σταθή, διότι θέλουσι μηχανευθή εκτείνει την χείρα αυτού επί τους τόπους και η γη της μηχανάς κατ' αυτό. **26** Και οι τρώγοντες τα εδέσματα αυτού συντρίψει αυτού, κατα το στράτευμα τους θησαυρούς του χρυσίου και του αργυρίου και αυτού θέλει πλημμυρίσει, και πολλοί θέλουσι πέσει πάντα τα επιθυμητά της Αιγύπτου· και οι Λίβυες και οι πεφονευμένοι. **27** Άτας καρδία αμφοτέρων τούτων των βασιλέων θέλουσιν είσθαι εν τη πονηρίᾳ και θέλουσι λαλεί ψεύδην εν τη αυτή τραπέζῃ αλλά τούτο δεν θέλει ευδοκιμήσει, επειδή ἐτι το τέλος θέλει είσθαι εν τω αριστερών καιρώ. **28** Τότε θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού μεγάλου πλούτου· και η καρδία αυτού θέλει είσθαι εναντίον της διαθήκης της αγίας· και θέλει ενεργήσει και θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού. **29** Εν τω αριστερών καιρώ θέλει επιστρέψει και ελθεί προς τον νότον: πλην η εσχάτη φορά δεν θέλει είσθαι ως η πρώτη, **30** διότι τα πλοία των Κηττιαίων θέλουσιν ελθεί εναντίον αυτού, και θέλει ταπεινωθή και επιστρέψει και θυμωθή εναντίον της διαθήκης της αγίας· και θέλει ενεργήσει και επιστρέψει και θέλει συνεννοηθή μετά των εγκαταλιπόντων την διαθήκην την αγίαν. **31** Και βραχίονες θέλουσιν εγερθή εξ αυτού, και θέλουσι βεβήλωσει το αγιαστήριον της δυνάμεως και αφαιρέσει την παντοτεινή θυσίαν και στήσει το βδέλυγμα της ερημώσεως. **32** Και τους ανομούντας εις την διαθήκην θέλει διαφθέρειν εν κολακείαις ο λαός δύμως, δόστις γνωρίζει τον Θεόν αυτού, θέλει ισχύσει και κατορθώσει. **33** Και οι συνετού του λαού θέλουσι διδάξει πολλούς πλην θέλουσι πέσει διά ρομφαίας και διά φλογός, δι' αιχμαλωσίας και διά λαφυραγωγίας, πολλών ημερών. **34** Και ὅταν πέσωσι, θέλουσι βοηθήθη μικράν βοήθειαν· πολλοί όμως θέλουσι προστεθή εις αυτούς εν κολακείαις. **35** Και εκ των συνετών θέλουσι πέσει, διά να δοκιμασθώσι και να καθαρισθώσι και να λευκανθώσιν, ἔως του εσχάτου καιρού· διότι και τούτο θέλει γείνει εν τω αριστερών καιρώ. **36** Και ο βασιλεύς θέλει κάμει κατά την θέλησιν αυτού, και θέλει υψωθή και μεγαλυνθή υπεράνω παντός Θεού, και θέλει μεγαλορρημονήσει κατά του Θεού των θεών, και θέλει ευημερεί, εωσού συντελεσθή η οργή διότι το αριστερόν θέλει γείνει. **37** Και δεν θέλει φροντίζει περί των θεών των πατέρων αυτού ουδέ περί επιθυμίας γυναικών ουδέ θέλει φροντίζει περί ουδενός θεού, διότι θέλει μεγαλυνθή υπεράνω πάντων. **38** Τον δε θεόν Μαούζειμ θέλει δόξασε επί του τόπου αυτού· και θεόν, τον οποίον οι πατέρες αυτού δεν εγγύωσαν, θέλει τιμήσει με χρυσόν και ἄργυρον και με πολυτίμους λίθους και με πράγματα επιθυμητά. **39** Ούτω θέλει κάμει εις τα οχυρώματα Μαούζειμ μετά θεού αλλοτρίους οι γνωρίσωσιν αυτόν, εις αυτούς θέλει πληθύνει δόξαν και θέλει κάμει αυτούς να εξουσιάσωσιν επί πολλών, και την γην θέλει διαμοιράσει με τιμήν. **40** Και εν τω εσχάτω καιρώ ο βασιλεύς του βορρά συγκερατισθή μετ' αυτού· και ο βασιλεύς του βορρά θέλει ελθεί εναντίον αυτού ως ανεμοστρόβιλος, μετά αμαξών και μετά ιππέων και μετά πολλών πλοίων· και θέλει ελθεί εις τους τόπους και θέλει πλημμυρήσει και διαβή· **41** θέλει εισέλθει ἐτι εις την γην της δόξης και πολλοί τόποι θέλουσι καταστραφή· ούτοι όμως θέλουσι διασωθή εκ της χειρός αυτού, ο Εδώμ και ο Μωάβ και οι πρώτοι των νιών Αμμών. **42** Και θέλει θέλει εισέλθει την χείρα αυτού επί τους τόπους και η γη της Αιγύπτου δεν θέλει εκφύγει. **43** Και θέλει κυριεύσει αυτού θέλουσιν συντρίψει αυτού, κατα το στράτευμα τους θησαυρούς του χρυσίου και του αργυρίου και αυτού πάντα τα επιθυμητά της Αιγύπτου· και οι Λίβυες και οι πεφονευμένοι. **27** Άτας δε καρδία αμφοτέρων τούτων των βασιλέων θέλουσιν είσθαι κατόπιν των βημάτων αυτού. **44** Πλην αγγείαί εις της ανατολής και εις τον βορρά θέλουσι ταράζει αυτόν διά τούτο θέλει εκβή μετά θυμού μεγάλου, διά να αφανίση και να εξολοθρεύση πολλούς. **45** Και θέλει στήσει τας σκηνάς της βασιλικής αυτού κατοικήσεως μεταξή των θαλασσών επι του ενδόξου δρόους της αγιότητος πλην θέλει ελθεί εις το τέλος αυτού και δεν θέλει υπάρχει ο βοηθών αυτόν.

12 Και εν τω καιρώ εκείνω θέλει εγερθή Μιχαήλ, ο ἄρχων ο μέγας, ο ιστάμενος υπέρ των νιών του λαού σου· και θέλει είσθαι καιρός θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγινεν αφού υπήρξεν έθνος, μέχρις εκείνου του καιρού· και εν τω καιρώ εκείνω θέλει διασωθή ο λαός σου, πας ὀστίς ευρεθή γεγραμμένος εν τω βιβλίῳ. **2** Και πολλοί εκ των κοιμωμένων εν τω χώματι της γης θέλουσιν εξεγερθή, οι μεν εις αιώνιον ζωήν, οι δε εις ονειδισμόν και εις καταισχύνην αιώνιον. **3** Και οι συνετοί θέλουσιν εκλάμψει ως η λαμπρότης του στερεώματος· και οι επιστρέφοντες πολλούς εις δικαιοσύνην ως οι αστέρες, εις τους αιώνας των αιώνων. **4** Και συ, Δανιήλ, ἔγκλεισον τους λόγους και σφράγισον το βιβλίον, ἔως του εσχάτου καιρού· τότε πολλοί θέλουσι περιτρέχει και η γνώσις θέλει πληθυνθή. **5** Και εγώ ο Δανιήλ εθεώρησα και ίδού, ίσταντο δύο ἄλλοι, εις εντεύθεν επί του χείλους του ποταμού και εις εκείθεν επί του χείλους του ποταμού. **6** Και είπεν ο εις προς τὸν ἄνδρα τον ενδεδυμένον λινά, ὅτις ἡτο επάνωθεν των υδάτων του ποταμού, ὃτε ύψωσε την δεξιάν αυτού και την αριστεράν αυτού εις τον ουρανόν και ώμοσεν εις τον ζώντα εις τον αιώνα, ὅτι θέλει είσθαι εις καιρόν, καιρούς και ήμισυ καιρούς και ὅταν συντελεσθή ο διασκορπισμός της δυνάμεως του αγίου λαού, πάντα ταύτα θέλουσιν εκπληρωθή. **8** Και εγώ ήκουσα, ἄλλα δεν ενόησα· τότε είπον, Κύριε μου, ποίον το τέλος τούτων; **9** Και είπε, Υπάγε, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και εσφραγισμένοι ἔως του εσχάτου καιρού. **10** Πολλοί θέλουσι καθαρισθή και λευκανθή και δοκιμασθή· και οι ασεβείς θέλουσιν ασεβεῖ· και ουδείς εκ των ασεβών θέλει νοήσει· αλλά οι συνετοί θέλουσιν νοήσει. **11** Και από του καιρού, καθ' ον η παντοτεινή θυσία αφαιρεθή και το βδέλυγμα της ερημώσεως στηθή, θέλουσιν είσθαι ημέραι χλιδαί διακόσιαι και ενενήκοντα. **12** Μακάριος δοτίς υπομείνη και φθάσει εις ημέρας χιλιάς τριακοσίας και τριάκοντα πέντε. **13** Άλλα συ θάγε, ἔως του τέλους

και θέλεις αναπαυθή και θέλεις σταθή εν τω κλήρω σου
εις το τέλος των ημερών.

‘Ωσηέ’

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ωσηέ τον υιόν του Βεηρί, εν ταῖς ημέραις Οζίου, Ιωάθαμ, Ἀχαζ καὶ Εζεκίου, βασιλέων του Ιούδα, καὶ εν ταῖς ημέραις Ιεροθόαμ, υιού του Ιωάς, βασιλέως του Ισραήλ. **2** Ἀρχῆ του λόγου του Κυρίου διά του Ωσηέ. Καὶ εἶπε Κύριος προς τὸν Ωσηέ, Ὑπαγε, λάβε εἰς σεαυτόν γυναίκα πορνείας καὶ τέκνα πορνείας διότι ἡ γη κατεπόνευσε, εκκλίνασα από ὄπισθεν του Κυρίου. **3** Καὶ υπῆγε καὶ ἐλαβε την Γόμερ, θυγατέρα του Δεβηλαΐτη· καὶ συνέλαβε καὶ εγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱόν. **4** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Κάλεσον τὸ όνομα αὐτού Ιεζαέλ· διότι ἔτι ολίγον καὶ θέλω εκδικήσει το αίμα του Ιεζαέλ επὶ τὸν οίκον Ιηού, καὶ θέλω καταπάσσει την βασιλείαν του οίκου Ισραήλ. **5** Καὶ εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ θέλω συντρίψει τὸ τόξον του Ισραήλ εν τῇ κοιλάδι του Ιεζαέλ. **6** Καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ εγέννησεν θυγατέρα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Κάλεσον τὸ όνομα αὐτῆς Λό-ρουχαμμά· διότι δὲν θέλω ελείσησε πλέον τὸν οίκον Ισραήλ ἀλλὰ θέλω σηκώσει αὐτούς διόλου. **7** Τον δε οίκον Ιούδα θέλω ελείσησε καὶ θέλω σώσει αὐτούς διά Κυρίου του Θεού αὐτῶν, καὶ δεν θέλω σώσει αὐτούς διά τόξου ουδὲ διά ρομφαίας ουδὲ διά πολέμου, διά ἑπτῶν ουδὲ διά ιππέων. **8** Καὶ αφού απεγάλακτισε τὴν Λό-ρουχαμμά, συνέλαβε καὶ εγέννησεν υἱόν. **9** Καὶ εἶπε Κύριος, Κάλεσον τὸ όνομα αὐτού Λό-αμμί· διότι οεῖς δεν είσθε λαός μου καὶ εγὼ δεν θέλω είσθαι νυμών. **10** Ο αριθμός δύμως των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι ως ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἡτίς δεν δύναται να μετρηθῇ ουδὲν να εξαριθμηθῇ καὶ εν τῷ πόνῳ ὃποι ελέχθη πρὸς αὐτούς, δεν είσθε λαός μου, εκεὶ θέλει λεχθῆ πρὸς αὐτούς, Υιοί του Θεού του ζώντος. **11** Τότε θέλουσι συνανθήκη ομού οι υιοί Ιούδα καὶ οι υιοί Ισραήλ, καὶ θέλουσι καταστῆσει εἰς εαυτούς αρχηγόν ἔνα, καὶ θέλουσιν αναβήι εκ τῆς γῆς διότι μεγάλη θέλει είσθαι η ημέρα του Ιεζαέλ.

2 Εἴπατε πρὸς τους αδελφούς σας, Αμμί, καὶ πρὸς τας αδελφάς σας, Ρουχαμμά. **2** Κρίθητε μετά της μητρός σας, κρίθητε· διότι αὕτη δεν είναι γυνή μου καὶ εγὼ δεν είμαι ανήρ αὐτῆς ας αφαιρέσῃ λοιπὸν τας πορνείας αὐτῆς ατ' ἐμπροσθεν αὐτῆς καὶ τας μοιχείας αὐτῆς ει μέσου των μαστών αὐτῆς. **3** μήποτε εκδύσας γυμνώσω αὐτήν καὶ αποκατασθῶσα αὐτήν καθώς εν τῇ ημέρᾳ της γεννήσεως αὐτῆς, καὶ θέσω αὐτήν ως ἔρημον καὶ καταστήσω αὐτήν ως γην ἀνύδρον καὶ θανατώσω αὐτήν εν διψῇ. **4** Καὶ δεν θέλω ελείσησει τα τέκνα αὐτῆς επειδή είναι τέκνα πορνείας. **5** Διότι η μήτηρ αὐτῶν επόρνευσεν· ἡ συλλαβούσα αὐτά ἐπράξεν αισχύνην· διότι εἶπε, Θέλω υπάγει κατόπιν των εραστῶν μου, οἵτινες μοι δίδουσι τὸν ἄρτον μου καὶ τὸ θύρω μου, το μαλλίον μου καὶ τὸ λινάριόν μου, τὸ ἔλαιον μου καὶ τα ποτά μου. **6** Διά τούτο, ιδού, εγὼ θέλω φράξει την οδόν σου με ακάνθας καὶ οικοδομήσει φραγμόν, διά να μη εύρῃ τας οδούς αὐτῆς. **7** Καὶ θέλει τρέξει κατόπιν των εραστῶν αὐτῆς καὶ δεν θέλει φθάσει αὐτούς, καὶ θέλει ζητήσει αὐτούς καὶ δεν θέλει ευρεῖ τότε θέλει ειπεί, Θέλω υπάγει καὶ επιστρέψει πρὸς τὸν πρώτον μου

ἀνδρα· διότι καλήτερον ἡτο τότε εἰς εμέ παρά τώρα.

8 Καὶ αυτή δεν εγνώριζεν ὅτι εγώ ἐδωκα εἰς αυτήν τὸν σίτον καὶ τὸν οίνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ επλήθυνα τὸ αργύριον εἰς αυτήν καὶ τὸ χρυσίον, με τα οποία κατεσκεύασαν τὸν Βάσαλ. **9** Διά τούτο θέλω επιστρέψει καὶ λάβει τὸν σίτον μου εν τα καιρώ αυτού καὶ τὸν οίνον μου εν τω διωρισμένω καιρώ αυτού, καὶ θέλω αφαρέσει τὸ μαλλίον μου καὶ τὸ λινάριόν μου, τα οποία είχε διά να σκεπάζῃ την γύμνωσιν αυτής. **10** Καὶ τώρα θέλω αποκαλύψει την ακαθαρσίαν αυτής ἐμπροσθεν των εραστῶν αὐτῆς, καὶ ουδείς θέλει λυτρώσει αυτήν εκ της χειρός μου. **11** Καὶ θέλω καταπάνει πάσαν την ευφροσύνην αὐτῆς, τας εορτάς αὐτῆς, τας νεομηνίας αὐτῆς καὶ τα σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τας πανηγύρεις αὐτῆς. **12** Καὶ θέλω αφανίσει τας αμπέλους αὐτῆς καὶ τας συκάς αὐτῆς, περὶ των οποίων είπε, Μισθώματά μου είναι ταύτα, τα οποία μοι ἐδωκαν οι εραστάι μου· καὶ θέλω καταστήσει αυτάς δάσος, καὶ τα θηρία του αγρού θέλουσι κατατρώγει αυτάς. **13** Καὶ θέλω επισκεφθή επ' αυτήν τας ημέρας των Βααλείμ, καθ' ας εθυμίαζεν εἰς αυτούς καὶ εστολίζετο με τα ενώτια αὐτῆς καὶ τα περιδέραια αὐτῆς καὶ επορεύετο κατόπιν των εραστῶν αὐτῆς, εμὲ δε ελημόνησε, λέγει Κύριος. **14** Διά τούτο, ιδού, εγὼ θέλω εφελκύσει αυτήν καὶ θέλω φέρει αυτήν εἰς την ἔρημον καὶ θέλω λαλήσει πρὸς την καρδίαν αὐτῆς. **15** Καὶ εκείθεν θέλω δώσει εἰς αυτήν τους αμπελώνας αὐτῆς καὶ την κοιλάδα του Αχώρ διά θύραν επλίδος· καὶ θέλει ψάλλει εκεὶ ως εν τας ημέραις της νεότητος αὐτῆς καὶ ως εν τη ημέρα της αναβάσεως αὐτῆς από γης Αιγύπτου. **16** Καὶ εν τῃ ημέρᾳ εκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλεις με καλέσει, Ο ανήρ μου· καὶ δεν θέλεις με καλέσει πλέον, Ο Βάσαλ μου· **17** διότι θέλω αφαρέσει τα ονόματα των Βααλείμ από του στόματος αὐτῆς καὶ δεν θέλουσιν αναφέρεσθαι πλέον τα ονόματα αὐτῶν. **18** Καὶ εν τῃ ημέρᾳ εκείνῃ θέλω κάμει διαθήκην υπέρ αυτῶν πρὸς τα θηρία του αγρού καὶ πρὸς τα πετεινά του ουρανού καὶ τα ερπετά της γῆς τόξον δε και ρομφαίαν και πόλεμον θέλω συντρίψει εκ της γῆς και θέλω κατοικίσει αὐτούς εν ασφαλείᾳ. **19** Καὶ θέλω σε μνηστευθή εἰς εμαυτόν εἰς τὸν αιώνα· καὶ θέλω σε μνηστευθή εἰς εμαυτόν εἰς δικαιοσύνη καὶ εν κρίσει καὶ εν ελέει καὶ εν οικτηροίς· **20** καὶ θέλω σε μνηστευθή εἰς εμαυτόν εἰς πίστει· καὶ θέλεις γνωρίσει τον Κύριον. **21** Καὶ εν εκείνῃ τη ημέρᾳ θέλω αποκριθή, λέγει Κύριος, θέλω αποκριθή πρὸς τους ουρανούς, καὶ αυτοί θέλουσιν αποκριθή πρὸς την γῆν· **22** καὶ η γη θέλει αποκριθή πρὸς τὸν σίτον καὶ τὸν οίνον καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ ταύτα θέλουσιν αποκριθή πρὸς τὸν Ιεζαέλ. **23** Καὶ θέλω σπείρει αὐτήν δι' εμαυτόν επὶ της γῆς καὶ θέλω ελείσησει την οὐκ ηλεμένην· καὶ θέλω ειπεί πρὸς τὸν ου λαόν μου, Λαός μου είσαι· καὶ αυτοί θέλουσιν ειπεί, Θεός μου είσαι.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς εμέ, Ὑπαγε ἔτι, αγάπησον γυναίκα, ἡτίς καίτοι αγαπωμένη υπό του φίλου αὐτῆς είναι μοιχαλίς, κατά την αγάπην του Κυρίου πρὸς τους ιούν Ισραήλ, οίτινες δύμως επιβλέπουσιν εἰς θεούς αλλοτρίους καὶ αγαπώσι φιάλας οίνου. **2** Καὶ εμίσθωσα αὐτήν εἰς εμαυτόν διά δεκαπέντε αργύρια και

εν χομόρ κριθής και ήμισυ χομόρ κριθής. **3** Και είπα προς αυτήν, Θέλεις καθήσει δι' εμέ πολλάς ημέρας δεν θέλεις πορνεύσει και δεν θέλεις είσθαι δι' άλλον· και εγώ ομοίως θέλω είσθαι διά σε. **4** Διότι οι νιοί Ισραήλ θέλουσι καθήσει πολλάς ημέρας χωρίς βασιλέως και χωρίς ἀρχοντος και χωρίς θυσίας και χωρίς αγάλματος και χωρίς εφόδη και θεραφείμ. **5** Μετά ταύτα θέλουσιν επιστρέψει οι νιοί Ισραήλ και θέλουσι ζητήσει Κύριον τον Θεόν αυτών και Δαβίδ τον βασιλέα αυτών· και θέλουσι φοβείσθαι τον Κύριον και την αγαθότητα αυτού εν ταῖς εσχάταις ημέραις.

4 Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, νιοί Ισραήλ· διότι

ο Κύριος ἔχει κρίσιν μετά των κατοίκων της γης, επειδή δεν υπάρχει αλήθεια ουδέ έλεος ουδέ γνώσης Θεού επί της γης. **2** Επιορκία και ψεύδος και φόνος και κλοπή και μοιχεία επλημμύρησαν, και αίματα εγγίζουσιν επί αίματα. **3** Διά τούτο θέλει πενθήσει η γη, και πας ο κατοικών εν αυτῇ θέλει λιποψυχήσει, μετά των θηρίων του αγρού και μετά των πετεινών του ουρανού· έτι και οι ιχθύες της θαλάσσης θέλουσιν εκλείψει. **4** Πλην ας μη αντιλέγη μηδείς μηδ' ας ελέγχῃ τον άλλον· διότι ο λαός σου είναι ως οι αντιλεγόντες εις τον ιερέα. **5** Διά τούτο θέλεις ολιοθήσει την ημέραν, και μετά σου θέλει ολιοθήσει και ο προφήτης την νύκτα, και θέλω αφανίσει την μητέρα σου. **6** Ο λαός μου ηφανίσθη δι' ἔλλειψην γνώσεως επειδή συ απέριψας την γνώσιν και εγώ απέριψα σε από του να ιερατεύης εις εμέ επειδή ελησμόνησας τον νόμον του Θεού σου, και εγώ θέλω λησμονήσει τα τέκνα σου. **7** Καθώς επλήθυναν, ούτως ημάρτησαν εις εμέ την δόξαν αυτών εις ατιμίαν θέλω μεταβάλει. **8** Τρόχυνοι τας αμαρτίας του λαού μου και έχουσι προστηλώμένην την ψυχήν αυτών εις την ανομίαν αυτών. **9** Διά τούτο θέλει είσθαι, καθώς ο λαός, ούτω και ο ιερεύς· και θέλω επισκεφθή επ' αυτούς τας οδούς αυτών και ανταποδόσει εις αυτούς τας πράξεις αυτών. **10** Διότι θέλουσι τρώγει και δεν θέλουσι χορτάζεσθαι, θέλουσι πορνεύει και δεν θέλουσι πληθύνεσθαι· επειδή εγκατέλιπον το να λατρεύωσι τον Κύριον. **11** Πορνεία και οίνος και μέθη αφαιρούσι την καρδίαν. **12** Ο λαός μου ερωτά τα ξύλα αυτού, και η ράβδος αυτού αποκρίνεται προς αυτόν· διότι το πνεύμα της πορνείας επλάνησεν αυτούς και επόρευσαν εκκλίνοντες από τον Θεόν αυτών. **13** Θυσιάζουσιν επί τας κορυφώς των ορέων και θυμιάζουσιν επί τους λόφους, υπό τας δρυς και λεύκας και τερεβίνθους, διότι η σκιά αυτών είναι καλή διά τούτο αι θυγατέρες σας θέλουσι πορνεύσει και αι νύμφαι σας θέλουσι μοιχεύσει. **14** Δεν θέλω τιμωρήσει τας θυγατέρας σας όταν πορνεύσωνταν ουδέ τας νύμφας σας όταν μοιχεύσωσι, διότι αυτοί αποχωρίζονται μετά των πορνών και θυσιάζουσι μετά των ασελγών· διά τούτο ο λαός ο ασύνετος θέλει κατακρημνισθή. **15** Εάν σι, Ισραήλ, πορνεύης, τουλάχιστον ας μη ανομήσῃ ο Ιούδας μη υπάγετε λοιπόν εις Γάλγαλα μηδ' αναβαίνετε εις Βαιθ-αυέν μηδέ ομνύνετε, Ζη ο Κύριος. **16** Διότι ο Ισραήλ απεσκίρτησεν ως δάμαλις αποσκιρτώσας τώρα θέλει βοσκήσει αυτούς ο Κύριος ως αρνία εν τόπω πλατεί. **17** Ο Εφραΐμ προσεκολλήθη εις τα είδωλα· αφήσατε αυτόν. **18** Το ποτόν αυτών ωξνισεν όλως

εδόθησαν εις την πορνείαν· οι υπερασπισταί αυτής ω της αισχύνης, αγαπώσι το Δότε. **19** Ο άνεμος θέλει συσφίγει αυτήν εν ταῖς πτέρυξιν αυτού, και θέλουσι κατασχυνθή διά τας θυσίας αυτών.

5 Ακούσατε τούτο, ιερείς, και προσέξατε, οίκος Ισραήλ, και δότε ακρόσιαν, οίκος βασιλέως διότι προς εօάς είναι κρίσις επειδή εστάθητε παγίς επί Μισπά και δίκυνον ηπλωμένον επί το Θαβώρ. **2** Και οι αγρεύοντες έκαμψαν βαθείαν σφαγήν· αλλ' εγώ θέλω παιδεύσει πάντας αυτούς. **3** Εγώ εγνώρισα τον Εφραΐμ, και ο Ισραήλ δεν είναι κεκρυμμένος απ' εμού· διότι τώρα πορνεύεις, Εφραΐμ, και εμιάνθη ο Ισραήλ. **4** Δεν αφίνουσιν αυτούς αι πράξεις αυτών να επιστρέψωσιν εις το Θεόν αυτών διότι το πνεύμα της πορνείας είναι εν μέσω αυτών και δεν εγνώρισαν τον Κύριον. **5** Και η υπεριηφανία του Ισραήλ μαρτυρεί κατά πρόσωπον αυτού διά τούτο ο Ισραήλ και ο Εφραΐμ θέλουσι πέσει εν τη ανομία αυτών· ο Ιούδας έτι θέλει πέσει μετ' αυτών. **6** Μετά των ποιμνίων αυτών και μετά των αγελών αυτών θελουσιν γέγονται διά να ζητήσωσι τον Κύριον· αλλά δεν θέλουσιν ευρεῖ· απεμαρκύνθη απ' αυτών. **7** Εφέρθησαν απίστως προς τον Κύριον διότι εγένησαν τέκνα αλλότρια τώρα δε εις μην θέλει καταφάγει αυτούς και τας κληρονομίας αυτών. **8** Σαλπίσατε κερατίνην εν Γαβαά, σάλπιγγα εν Ραμά· ηχίσατε δυνατά εν Βαιθ-αυέν· κατόπιν σου, Βενιαμίν. **9** Ο Εφραΐμ θέλει είσθαι ηρημωμένος εν τη ημέρα του ελέγχου· μεταξύ των φυλών του Ισραήλ εγνωστοποίησα το βεβαίως γενήσομενον· **10** οι άρχοντες Ιούδα έγειναν ως οι μετατοπίζοντες δριά· επ' αυτούς θέλω εκκύσει ως άνδατα την οργήν μου. **11** Κατεδυναστεύθη ο Εφραΐμ, συνετρίβη εν τη κρίσει διότι εκουσίως υπήργε κατόπιν προστάγματος· **12** διά τούτο εγώ θέλω είσθαι ως σαράκιον εις τον Εφραΐμ και ως σκώληξ εις τον οίκον Ιούδα. **13** Και είδεν ο Εφραΐμ την νόσον αυτού και ο Ιούδας το έλκος αυτού, και υπήργεν ο Εφραΐμ προς τον Ασύριον και απέστειλε προς τον βασιλέα Ιαρείβ· αλλ' ούτος δεν ηδυνήθη να σας iατρεύσῃ ουδέ να σας απαλλάξῃ από τον έλκους σας. **14** Διότι εγώ θέλω είσθαι ως λέων εις τον Εφραΐμ και ως σκύνως λέοντος εις τον οίκον Ιούδα· εγώ, εγώ θέλω διασπαράξει και αναχωρήσει· θέλω λάβει, και δεν θέλει υπάρχει ο ελευθερών. **15** Θέλω υπάγει, θέλω επιστρέψει εις τον τόπον μου, εωσού γνωρίσωσι το έγκλημα αυτών και ζητήσωσι το πρόσωπόν μου· εν τη θλίψει αυτών θέλουσιν ορθρίσει προς εμέ.

6 Ελθετε και αι επιστρέψωσιν προς τον Κύριον· διότι αυτός διεσπάραξε, και θέλει μας iατρεύσει· επάταξε, και θέλει περιδέσει την πληγήν ημών. **2** Θέλει αναζωποήσει ημάς μετά δύο ημέρας εν τη τρίτη ημέρα θέλει μας αναστήσει, και θέλομεν ζη ενώπιον αυτού. **3** Τότε θέλουμεν γνωρίσει και θέλομεν εξακολουθεί να γνωρίζωμεν τον Κύριον· η έξοδος αυτού είναι προδιατεταγμένη ως η αγνή· και θέλει ελθεῖ προς ημάς ως υετός, ως βροχή οψιώμος και πρώγμος επί την γην. **4** Τι να κάμω εις σε, Εφραΐμ; τι να κάμω εις σε, Ιούδα; διότι η καλωσύνη σας είναι ως νεφέλη πρωΐη και ως

δρόσος εωθινή ήτις παρέρχεται. **5** Διά τούτο κατέκοψα αυτούς διά των προφητών· εφόνευσα αυτούς διά των δύνειδος αυτών είναι τη γη της Αιγύπτου.

λόγων του στόματός μου· και αι κρίσεις σου θέλουσιν εξέλθει ως φως. **6** Διότι έλεος θέλω και ουχί θυσίαν και επίγνωσιν Θεού μάλλον παρά ολοκαυτώματα. **7**

Αυτοί όμως ως ο Άδαμ παρέβησαν την διαθήκην· εν τοιτω εφέρθησαν απίστως προς εμέ. **8** Η Γαλαάδ είναι πόλις εργαζομένων ανομίαν, ενδερεύουσα αίμα. **9** Και ως στήφη ληστών παραμονεύοντας άνθρωπων, ούτως ο σύλλογος των ιερέων φυνεύουσιν εν τη οδώ μέχρι Συχέμ· διότι ἔπραξαν αισχρά. **10** Εν τα οίκων Ισραήλ είδον φρίκην· εκεί είναι η πορνεία του Εφραΐμ· ο Ισραήλ εμιάνθη. **11** Και διά σε, Ιούδα, διωρίσθη θερισμός, οταν εγώ επιστρέψω την αιχμαλωσίαν του λαού μου.

7 Ενώ ιάτρευνον τον Ισραήλ, απεκαλύψθη τότε η ανομία του Εφραΐμ και η κακία της Σαμαρείας διότι ἔπραξαν φυέδος· και ο κλέπτης εισέρχεται, ο ληστής γυμνόνει ἔξωθεν. **2** Και αυτοί δεν λέγουσιν εν τη καρδίᾳ αυτών, ότι ενθυμούμασι πάσαν την ανομίαν αυτών· τώρα πειρεύκλωσαν αυτούς αι πράξεις αυτών· εμπροσθεν του προσώπου μου ἔγειναν. **3** Εν τη κακίᾳ αυτών εύφραναν τον βασιλέα και εν τοις φυέδεσιν αυτών τους ἄρχοντας. **4** Πάντες είναια μοιχοί, ως ο κλίβανος ο πεπυρωμένος υπό του αρποτοπού όστις, αφού ζυμώσθη το φύραμα, πάνει του να θερμαίνη αυτόν, εωσού γείνη η ζυμώσι. **5** Εν τη ημέρα του βασιλέως της ημών, οι ἄρχοντες ησθένησαν υπό της φλογώσεως του οίνου, και αυτός εξήτιλωσε την χείρα αυτού προς τους αχρείους. **6** Διότι ενασχολούνται την καρδίαν αυτών φλεγωμένην ως κλίβανος και κατέφαγον τους κριτάς αυτών· πάντες οι βασιλείς αυτών ἐπέσον· δεν υπάρχει μεταξύ αυτών ο επικαλούμενος με. **8** Ο Εφραΐμ, αυτός συνεμήγη μετά των λαών ο Εφραΐμ είναι ως εγκυψίας όστις δεν εστράφη. **9** Ξένοι κατέφαγον την δύναμιν αυτού και αυτός δεν γνωρίζει τούτο· και λευκοί τρίχες ανεφύσαν σποράδην εν αυτώ και αυτός δεν γνωρίζει τούτο. **10** Και η υπερηφανία του Ισραήλ μαρτυρεῖ κατά πρόσωπον αυτού· δεν επιστρέφουσι προς Κύριον τον Θεόν αυτών ουδέ εκζητούσιν αυτόν διά πάντα ταύτα.

11 Και ο Εφραΐμ είναι ως περιστερά δελεαζομένη, μη ἔχουσα σύνεσιν· επικαλούνται την Αίγυπτον, υπάγουσιν εις την Ασσυρίαν. **12** Όταν υπάγωσι, θέλω εξαπλώσει επ' αυτούς το δίκτυόν μου· θέλω καταβιβάσει αυτούς τα καθώς τα πετεινά του ουρανού· θέλω παιδεύει αυτούς τα καθώς εκηρύχθη εν τη συναγωγή αυτών. **13** Ουαί εις αυτούς, διότι απεσκίρτησαν απ' εμού· ολεθρος εις αυτούς, διότι ησέβησαν εις εμέ· ενώ εγώ εξηγόρασα αυτούς, αυτοί ελάλησαν κατ' εμού φυένδη. **14** Και δεν με επεκαλέσθησαν εν τη καρδίᾳ αυτών, αλλά ωλόλυκον επί τας κλίνας αυτών· βασανίζονται διά σίτον και οίνον και στασιάζουσιν εναντίον μου. **15** Και εγώ επαίδευσα αυτούς ενώ ενίσχυσα τους βραχίονας αυτών, αυτοί όμως διελογίζοντο πονηρά εναντίον μου. **16** Επιστρέφουσιν, Μέμφις θέλει θάψει αυτούς τα δι' αργυρίου επιθυμητά ουχί εις τον Υψιστον· ἔγειναν ως τόξον στρεβλόν· οι αυτών, κνίδαι θέλουσι κληρονομήσει αυτά· ἀκανθαί ἄρχοντες αυτών θέλουσι πέσει εν ρομφαία διά την

αυθάδειαν της γλώσσης αυτών· τούτο θέλει είσθαι το δύνειδος αυτών εν τη γη της Αιγύπτου. **8** Σάλπισον ταύτα με το στόμα σου· θέλεις ορμήσει ως αετός εναντίον του οίκου του Κυρίου, διότι παρέβησαν την διαθήκην μου και ησέβησαν εις τον νόμον μου. **2** Ο Ισραήλ θέλει κράζει προς εμέ, Θέσει μου, σε γνωρίζομεν. **3** Ο Ισραήλ απέρριψε το αγαθόν· ο εχθρός θέλει καταδιώξει αυτόν. **4** Αυτοί κατέστησαν βασιλείς, πλην ουχί παρ' εμού· έκαμον ἄρχοντας, πλην χωρίς να ἔχω ειδήσην· εκ του αργυρίου αυτών και εκ του χρυσίου αυτών ἔκαμον εις εαυτούς ειδώλα, διά να εξολοθρευθώσιν. **5** Απέρριψεν αυτούς ο μόσχος σου, Σαμάρεια· ο θυμός μου εξήφθη εναντίον αυτών· ἔως πότε δεν θέλουσι δυνηθή να καθαρισθώσι; **6** Και τούτο βεβαίως ἔγεινεν υπό του Ισραήλ· ο τεχνίτης ἔκαμεν αυτό· όθεν αυτό δεν είναι Θεός· ο μόσχος λοιπόν της Σαμαρείας θέλει γείνει συντρίμματα. **7** Επειδή ἔσπειραν ἄνεμον, διά τούτο θέλουσι θερίσει ανεμοστρόβιλον· δεν ἔχει κάλαμον· ο βλαστός δεν θέλει δώσει ἀλευρον· και αν δώσῃ, ξένοι θέλουσι καταπίει αυτό. **8** Κατεπόθη ο Ισραήλ· τώρα ἔγειναν μεταξύ των εθνών ως σκεύος εν ω δεν υπάρχει χάρις. **9** Διότι αφ' εαυτών ανεβίσαν εις τους Ασσυρίους, ως οναργος μονάζων καθ' εαυτόν· ο Εφραΐμ εμίσθωσεν εραστάς. **10** Πλην αν και εμίσθωσαν εραστάς μεταξύ των εθνών, τώρα θέλω συνάξει αυτούς και θέλουσι λυπηθή μετ' ολίγον διά το φορτίον του βασιλέως των αρχόντων. **11** Επειδή ο Εφραΐμ επλήσθηνε τα θυσιαστήρια διά να αμαρτάνη, θέλουσι γείνει εις αυτόν θυσιαστήρια του αμαρτάνειν. **12** Έγραψα προς αυτόν τα μεγαλεία του νόμου μου· πλην ελογίσθησαν ως αλλότριον πράγμα. **13** Εν ταις θυσίαις, τας οποίας προσφέρουσιν εις εμέ, θυσιάζουσι κρέας και τρώγουσιν· ο Κύριος δεν δέχεται αυτάς· τώρα θέλει ενθυμηθή την ανομίαν αυτών και επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών· αυτοί θέλουσιν επιστρέψει εις την Αίγυπτον. **14** Διότι ο Ισραήλ ελημόνησε τον Ποιητήν αυτού και οικοδομεί ναούς, και ο Ιούδας επλήσθηνε ωχυρωμένας πόλεις· αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τας πόλεις αυτού και θέλει καταφάγει τα παλατία αυτών.

9 Μη χαίρε, Ισραήλ, μηδέ ευφραίνου ως οι λαοί· διότι επόρευνας εκκλίνων από τον Θεόν σου· ηγάπησας μισθώματα επί παν αλώνιον σίτου. **2** Το αλώνιον και ο ληνός δεν θέλουσι θρέψει αυτούς, και ο οίνος θέλει εκλείψει απ' αυτών. **3** Δεν θέλουσι κατοικήσει εν τη γη του Κυρίου· αλλ' ο Εφραΐμ θέλει επιστρέψει προς την Αίγυπτον, και θέλουσι φάγει ακάθαρτα εν τη Ασσυρίᾳ. **4** Δεν θέλουσι προσφέρει σπονδάς οίνου εις τον Κύριον, ουδέ θέλουσιν είσθαι αρεστοί εις αυτόν· αι θυσίαι αυτών θέλουσιν είσθαι εις αυτούς ως ἄρτος πενθούντων· πάντες οι τρώγοντες αυτάς θέλουσι μιανθή· διότι ἄρτος αυτών υπέρ της ψυχής αυτών δεν θέλει εισέλθει εις τον οίκον του Κυρίου. **5** Τι θέλετε κάμει εν ημέρᾳ πανηγύρεως και εν ημέρᾳ εορτής του Κυρίου; **6** Διότι, ιδού, έφυγον διά την ταλαιπωρίαν· η Αίγυπτος θέλει συνάξει αυτούς, η διελογίζοντο πονηρά εναντίον μου. **16** Επιστρέφουσιν, Μέμφις θέλει θάψει αυτούς τα δι' αργυρίου επιθυμητά ουχί εις τον Υψιστον· εγέιναν ως τόξον στρεβλόν· οι αυτών, κνίδαι θέλουσι κληρονομήσει αυτά· ἀκανθαί ἄρχοντες αυτών θέλουσι πέσει εν της σκηναίς αυτών. **7** Ήλθον αι

ημέραι της επισκέψεως, αι ημέραι της ανταποδόσεως ήμάρτησας από των ημερών της Γαβαά· εκεί εστάθησαν· ήλθον· ο Ισραήλ θέλει γνωρίσει τούτο· ο προφήτης είναι η εν Γαβαά κατά των υιών της ανομίας μάχη δεν άφρων, ο άνθρωπος ο πνευματέμφορος μαινόμενος, διά έφθασεν εις αυτούς. **10** Κατά την βουλήν μου βεβαίως το πλήθος της ανομίας σου και του μεγάλου κατά σου θέλω παιδεύσει αυτούς· και οι λαοί θέλουσι συναχθή μίσους. **8** Ο φρουρός του Εφραΐμ ήτο ο μετά του Θεού εναντίον αυτών, όταν φέρωνται εις αιχμαλωσίαν διά μου, ο δε προφήτης έγεινε παγίς ιξευτόν εις πάσας τας τας δύο ανομίας αυτών. **11** Ο Εφραΐμ είναι μεν δάμαλις οδούς αυτού και μίσος εν τω οίκων του Θεού αυτού. **9** δεδιδαγμένη και αγαπώσα να αλλωνίζη πλην εγώ θέλω Διεφθάρησαν βαθέως ως εν ταῖς ημέραις της Γαβαά· περάσει ζυγόν επί τον ώραίον αυτής τράχηλον θέλω διά τούτο θέλει ενθυμηθή την ανομίαν αυτών, θέλει υποχέζει τον Εφραΐμ ο Ιούδας θέλει αροτριά, ο Ιακώβ επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών. **10** Εύρηκα τον Ισραήλ θέλει βιωλοκοπεί εις εαυτούν. **12** Σπείρατε δι' εαυτούς εν ως στοκφυλήν εν ερήμω· είδον τους πατέρας σας ως δικαιοισύνη, θερίσατε εν ελέει· ανοίξατε την αφειμένην τα πρωτογενήτα της συνής εν τη αρχή αυτής αλλ' σας γίγνεται διότι είναις καιρός που εκζητήσατε τον Κύριον, αυτοί υπήργον προς τον Βέελ-φεγώρ και αφιερώθησαν εωσούν έλθη και επισταλάξη δικαιοισύνην εφ' υμάς. **13** εις την αισχύνην· και έγειναν βδελυκοί, καθώς το εκθρέψωτα τα τέκνα αυτών, θέλω ατεκνώσει αυτός, φρούριά σου θέλουσιν εκπορθηθή, καθώς ο Σαλμάν ώστε να μη μείνη άνθρωπος, διότι ουαί είτι εις αυτούς, εξεπόρθησε την Βαιθ-αρβέλ εν τη ημέρα της μάχης· η θέλει εκφέρει τα τέκνα αυτού διά τον φονέα. **14** Δος εις αυτούς, Κύριε· τι θέλεις δώσει; δος εις αυτούς μήτεραν αποβάλλουσαν και μαστούς ξηρούς. **15** Πάσα η κακία αυτών είναι εν Γαλγάλοις· διότι εκεί εμίσησα αυτούς· διά την κακίαν των πράξεων αυτών θέλω εξώσει αυτούς από του οίκου μου· δεν θέλω αγαπάτα πλέον αυτούς· πάντες οι άρχοντες αυτών είναι αποστάται. **16** Επατάχθη ο Εφραΐμ η ρίζα αυτών εξηράνθη· καρπόν δεν θέλουσι κάμει· ότι και γεννήσωσι, θέλω θανατώσει τα επιθυμητά της μήτρας αυτών. **17** Ο Θεός μου θέλει απορρίψει αυτούς, διότι δεν εισήκουσαν αυτόν· και θέλουσιν είσθαι πλανώμενοι μεταξύ των εθνών.

10 Ο Ισραήλ είναι άμπελος ευκληματούσα· εκαρποφόρησεν αφθόνως κατά το πλήθος των καρπών αυτού επλήθυνε τα θυσιαστήρια· κατά την αγαθότητα της γης αυτού ελάμπρυνε τα αγάλματα. **2** Η καρδία αυτών είναι μεμερισμένη· τώρα θέλουσι τιμωρηθή· αυτός θέλει κατασκάψει τα θυσιαστήρια αυτών, θέλει φθείρει τα αγάλματα αυτών. **3** Διότι τώρα θέλουσιν ειπεῖ, Ημείς δεν έχομεν βασιλέα, διότι δεν εφοβήθημεν τον Κύριον· και ο βασιλεύς τι ίθελε μας κάμει; **4** Ελάλησαν λόγους, ομνύοντες ψευδώς, ενώ έκαμπον συνθήκην θένει η καταδίκη θέλει εικβλαστήσει ως το κώνειον εν ταῖς αύλαιξι του αγρού. **5** Οι κάτοικοι της Σαμαρέας θέλουσι κατατρομάξει διά τον μόσχον της Βαιθ-αυέν διότι ο λαός αυτού θέλει πενθήσει δι' αυτόν· και οι ειδωλοθύται αυτού, οι χαίροντες εις αυτόν, διά την δόξαν αυτού, διότι μετωκίσθη απ' αυτού. **6** Αυτός ότι θέλει φερθή εις την Ασσυρίαν, δώρον προς τον βασιλέα Ιαρείβ· αισχύνη θέλει καταλάβει τον Εφραΐμ, και ο Ισραήλ θέλει εντραπή διά την βουλήν αυτού. **7** Αφανίζεται η Σαμαρέα και ο βασιλεύς αυτής ως αφρός επί πρόσωπον ύδατος. **8** Και οι βωμοί της Ανέν, η αμαρτία του Ισραήλ, θέλουσι καταστραφή· άκανθαι και τριβόλοι θέλουσι βλαστήσει επί τα θυσιαστήρια αυτών· και θέλουσιν ειπεῖ προς τα όρη, Καλύψατέ μας· και προς τους λόφους, Πέσατε εφ' ημάς. **9** Ισραήλ,

12 Ο Εφραΐμ βόσκεται άνεμον και κυνηγεί τον κριτάι σου, περί των οποίων είπας, Δος μοι βασιλέα και ανατολικόν άνεμον· καθ' ημέραν πληθύνει ψεύδη ἄρχοντας; **11** Σοι ἐδώκα βασιλέα εν τῷ θυμῷ μου καὶ καὶ ὀλεθρὸν κάμνουσι δε συνθήκην μετά τῶν Ασσυρίων αφήρεσα αυτὸν εν τῇ οργῇ μου. **12** Η ανομία του Εφραΐμ και φέρουσιν ἔλαιον εἰς τὴν Αἴγυπτον. **2** Ο Κύριος εἶναι περιδεδεμένη η αμαρτία αυτού αποτελαιμένη. ἔχει ἐτί κρίσιν μετά του Ιούδα, και θέλει επισκεψθῆ **13** Πόνοι τικτούσης θέλουσιν ελθεῖ επ' αυτόν· εἶναι τον Ιακώβ κατά τὰς οδούς αυτού· κατά τὰς πράξεις νιός ασύνετος διότι δεν είναι καιρός να στέκηται εν αυτού θέλει ανταποδώσει εἰς αυτόν. **3** Εν τῇ κοιλίᾳ των ανοιγμάτι της μήτρας. **14** Εκ χειρός ἀδου θέλω ελευθερώσει αυτούς, εκ θανάτου θέλω σώσει αυτούς. Που είναι, θάνατε, ο ὀλεθρός σου; που, ἀδη, η φθορά σου; η μεταμέλεια θέλει κρύπτεσθαι από των οφθαλμών μου. (*Sheol h7585*) **15** Αν και ὅντος εστάθη καρποφόρος μεταξὺ των αδελφῶν αυτού, ανατολικὸς ἀνέμος ὥμως θέλει ελθεῖ, ο ἀνέμος του Κυρίου θέλει αναβή από της ερήμου, και αι βρύσεις αυτού θέλουσιν εκλείψει και θέλει καταξηρανθή η πηγή αυτού· ούτος θέλει αφαρτάσει τον ζύγια απάτης είναι εν τῃ χειρί αυτού· αγαπά να αδική. **8** Η θησαυρόν πάντων των επιθυμητῶν αυτού σκευών. **16** Και ο Εφραΐμ είπε, Βεβαίως εγώ επλούτησα, απέκτησα Η Σαμάρεια θέλει αφανισθή, διότι απεστάτησε κατά του υπάρχοντα εἰς εμαυτόν· εν πάσι τοις κόποις μου δεν Θεού αυτής θέλουσι πέσει εν ρομφαία τα θηλάζοντα θέλει ευρεθή εν εμοί ανομία, ήτις να λογίζηται αμαρτία. νήπια αυτών θέλουσι συντριψθή, και αι εγκυμονούσαι **9** Εγώ δε είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ γης Αιγύπτου, θέλω σε κατοικίσει ἐτί εν σκηναίς ως εν ημέραις επισίμου εορτῆς. **10** Ελάλησα ἐτί διά προφήτων και οράσεις επλήθυνα εγώ, και παρέστησα ομοιώσεις διά χειρός των προφήτων. **11** Εν Γαλαάδ τάχα υπήρξεν ανομία; εν Γαλγάλοις μάλιστα εστάθησαν ματαιότης; θυσιάζουσι ταύρους, και τα θυσιαστήρια αυτών είναι ως σωροί εν ταις αύλαξι των αγρών. **12** Ο δε Ιακώβ ἐγνηγεν εἰς τὴν γην της Συρίας και ο Ισραήλ εδούλευσε διά γυναίκας και διά γυναίκα εφύλαξε πρόβατα. **13** Και διά προφήτου ανεβίβασεν ο Κύριος τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου και διά προφήτου διεφυλάχθη. **14** Ο Εφραΐμ παρώντεν αυτόν πικρότατα διά τούτο θέλει εκκένει το αίμα αυτού επ' αυτόν και τον ονειδισμόν αυτού ο Κύριος αυτού θέλει επιστρέψει επ' αυτόν.

13 Ότε ο Εφραΐμ ελάλει εν τρόμῳ, αυτός υψώθη εν τω Ισραήλ· ότε δε ημάρτησε περί του Βάσαλ, η ομψή αυτού ως του Λιβάνου. **7** Θέλουσιν επιστρέψει τότε ετελέντησε. **2** Και τώρα αμαρτάνουσιν επί μάλλον και μάλλον και ἔκαμον εἰς εαυτούς χωνευτά εκ του αργυρίου αυτών, ειδώλα κατά την φαντασίαν αυτών, οι ἀνθρώποι οι θυσιάζοντες ας φιλήσωσι τους μόδους. **3** Διά τούτο θέλουσιν είσθαι ως νεφέλη πρωΐνη και ως δρόσος εωθινή διαβαίνουσα, ως λεπτόν ἀχύρον εκφυσώμενον εκ του αλωνίου και ως καπνός εκ της καπνοδόχου. **4** Αλλ' εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ της γης Αιγύπτου· και ἄλλον θέσον πλην εμού δεν θέλεις γνωρίσει· διότι δεν υπάρχει ἄλλος οικτήριος εμού. **5** Εγώ σε εγνώρισα εν τῃ ερήμῳ, εν γῃ ανύδρῳ. **6** Κατά τὰς βοσκάς αυτών, ούτις εχορτάσθησαν· εχορτάσθησαν, και υψώθη η καρδία αυτών· διά τούτο με ελησμόντησαν. **7** Όθεν θέλω είσθαι εἰς αυτούς ως λέων· ως πάρδαλις εν οδώ θέλω παραμονεύει αυτούς. **8** Θέλω απαντήσει αυτούς ως ἄρκτος τερηθείσα των τέκνων αυτής, και θέλω διασπαράξει το περίφραγμα της καρδίας αυτών και καταφράγει αυτούς εκεί ως λέων· θηρίον ἀγριον θέλει διασπαράξει αυτούς. **9** Απωλέσθης, Ισραήλ· πλην εν εμοί είναι η βοήθειά σου. **10** Που είναι ο βασιλεύς σου; που; ας σε ωσή τώρα εν πάσαις σου ταις πόλεσι και που οι

Ίωήλ'

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ιωήλ τον ιιόν του Φαθούνηλ. **2** Ακούσατε τούτο, οι πρεσβύτεροι, και δότε ακρόασιν, πάντες οι κατοικούντες την γῆν· ἔγινε τούτο εν ταῖς ημέραις υμῶν ί εν ταῖς ημέραις των πατέρων υμῶν; **3** Διηγήθητε προς τα τέκνα σας περὶ τούτου και τα τέκνα σας προς τα τέκνα αυτών και τα τέκνα αυτών προς ἄλλην γενεάν. **4** ο, τι αφήκεν η κάμπη, κατέφαγεν η ακρίς· και ὁ, τι αφήκεν η ακρίς, κατέφαγεν ο βρούχος· και ὁ, τι αφήκεν ο βρούχος, κατέφαγεν η ερυσίβη. **5** Ανανίψατε, μέθυσοι, και κλαύσατε, και ολολύζατε, πάντες οι οινοπόται, διά τον νέον οίνον διότι αφηρέθη από του σόματός σας. **6** Επειδὴ ἔθνος ανέβη επὶ την γην μου, ισχυρόν και αναρίθμητον, του οποίου οι οδόντες είναι οδόντες λέοντος, και ἔχει μυλόδοντας σκύμνου. **7** Ἐθεσε την ἀμπελόν μου εις αφανισμόν και τας συκάς μου εις θραύσιν· ὀλώς εξελέπισεν αυτήν και απέρριψε· τα κλήματα αυτής ἐμειναν λευκά. **8** Θρήνησον ως νύμφη περιεζωσμένη σάκκον διά τον ἄνδρα της νεότητος αυτής. **9** Η προσφορά και η σπονδή αφηρέθη από του οίκου του Κυρίου πενθόστιν οι ιερείς, οι λειτουργοί του Κυρίου. **10** Ηρημώθη η πεδιά, πενθεὶ η γῆ διότι η φανίσθη ο σίτος, εξηράνθη ο νέος οίνος, εξέλιπε το ἔλαιον. **11** Αισχύνθητε, γεωργοί ολολύζατε, ἀμπελουργοί, διά τον σίτον και διά την κριθήν διότι ο θερισμός του αγρού απωλέσθη. **12** Η ἀμπελός εξηράνθη και η συκή εξέλιπεν· η ροῦδιά και ο φοίνις και η μηλέα, πάντα τα δένδρα του αγρού εξηράνθησαν, ώστε εξέλιπεν η χαρά από των ιιών των ανθρώπων. **13** Περιώσθητε και θρηνείτε, ιερείς· ολολύζετε, λειτουργοί του θυσιαστηρίου· ἔλθετε, διανυκτερεύσατε εν σάκκῳ, λειτουργοί του Θεού μου· διότι η προσφορά και η σπονδή επαύθη από του οίκου του Θεού σας. **14** Αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν επίσημον, συνάξατε τους πρεσβυτέρους, πάντας τους κατοίκους του τόπου, εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σας· και βοήσατε προς τον Κύριον, **15** Οίμοι διά την ημέραν εκείνην διότι η ημέρα του Κυρίου επλισίασε και θέλει ελθεί ως ὀλέθρος από του Παντοδύναμου. **16** Δεν αφηρέθησαν αι τροφαί απ' ἐμπροσθεν των οφθαλμών ημών, η ευφροσύνη και η χαρά από του οίκου του Θεού ημών; **17** Οι σπόροι φθείρονται υπὸ τους βώλους αυτών, αι σιτοθήκαι πρημώθησαν, αι αποθήκαι εχαλάσθησαν διότι ο σίτος εξηράνθη. **18** Πως στενάζουσι τα κτήνη· αδημονούσιν αι αγέλαι των βοών, διότι δεν ἔχουσι βοσκήν· ναι, τα ποιμνία των προβάτων ηφανίσθησαν. **19** Κύριε, προς σε θελών βοήσει διότι το πυρ κατηγάλωσε τας βοσκάς της ερήμου και η φλόξ κατέκαυσε πάντα τα δένδρα του αγρού. **20** Τα κτήνη ἔτι της πεδιάδος χάσκουσι προς σέ· διότι εξηράνθησαν οι ρύακες των υδάτων και πυρ κατέφαγε τας βοσκάς της ερήμου.

2 Σαλπίσατε σάλπιγγα εν Σιών, και αλαλάξατε εν τω ὥρει τω αγίω μου· αι τρομάξωσι πάντες οι κατοικούντες την γῆν διότι ἔρχεται η ημέρα του Κυρίου, διότι είναι εγγύς· **2** ημέρα σκότους και γνόφου, ημέρα νεφέλης και ομίχλης· ως αυγή εξαπλούται επὶ τα ὥρη

λαός πολὺς και ισχυρός· όμοιος αυτού δεν εστάθη απ' αιώνος ουδέ μετ' αυτόν θέλει σταθή πλέον ποτέ εις γενεάς γενεών. **3** Πυρ κατατρώγει ἐμπροσθεν αυτού και φλόξ κατακαίει ὥπισθεν αυτού· η γη είναι ως ο παράδεισος της Εδέμ έμπροσθεν αυτού, και ὥπισθεν αυτού πεδιάς ηφανισμένη· και βεβαίως δεν θέλει εκφύγει απ' αυτού ουδέν. **4** Η θέα αυτών είναι ως θέα ιππων, και ως πιπείς, ούτω θέλουσι τρέχει. **5** Ως κρότος αμαζών θέλουσι πηδέ επὶ τας κορυφάς των ορέων, ως ήχος φλογού πυρός, ήτις κατατρώγει την καλάμην, ως ιχυρός λαός παρατεγμένος εις μάχην. **6** Ενώπιον αυτού οι λαοί θέλουσι κατατρομάξει· πάντα τα πρόσωπα θέλουσιν αποσβολωθῆ. **7** Θέλουσι τρέξει ως μαχηταί, ως ἄνδρες πολεμισταί θέλουσιν αναβή το τείχος, και θέλουσιν υπάγει ἔκαστος εις την οδόν αυτού και δεν θέλουσι χαλάσει τας τάξεις αυτών. **8** Και δεν θέλουσι σπρώξει ο εις τον ἄλλον· θέλουσι περιπατεῖ ἔκαστος εις την οδόν αυτού, και πίπτοντες επὶ τα βέλη δεν θέλουσι πληγωθῆ. **9** Θέλουσι περιτρέχει ειν τη πόλει, θέλουσι δράμει επὶ το τείχος, θέλουσιν αναβαίνει επὶ τας οικίας, θέλουσιν εμβαίνει διά των θυρίδων ως κλέπτης. **10** Η γη θέλει σεισθή ἐμπροσθεν αυτών, οι ουρανοί θέλουσι τρέμει, ο ήλιος και η σελήνη θέλουσι συσκοτάσει, και τα ἀστρα θέλουσι σύρει οπίσω το φέγγος αυτών. **11** Και ο Κύριος θέλει εκπέμψει την φωνήν αυτού ἐμπροσθεν του στρατεύματος αυτού· διότι το στρατόπεδον αυτού είναι μέγα σφόδρα, διότι ο εκτελών τον λόγον αυτού είναι ισχυρός, διότι η ημέρα του Κυρίου είναι μεγάλη και τρομερά σφόδρα και τις δύναται να υποφέρῃ αυτήν; **12** Και τώρα διά τούτο, λέγει Κύριος, επιστρέψατε προς εμέ εξ δῆλης της καρδίας υμών και εν νηστεία και εν κλαυθμώ και εν πένθει. **13** Και διαρρήξατε την καρδίαν σας και μη τα ιμάτια σας και επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν σας· διότι είναι ελεήμων και οικτίμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μεταμελούμενος διά το κακούν. **14** Τις οίδεν, αν θέλῃ επιστρέψει και μεταμελήθη και αρήσει ευλογίαν κατόπιν αυτού, προσφοράν και σπονδήν εις Κύριον τον Θεόν υμών; **15** Σαλπίσατε σάλπιγγα εν Σιών, αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν επίσημον. **16** Συναθρόισατε τον λαόν, αγιάσατε την σύναξιν, συνάξατε τους πρεσβυτέρους, συναθροίσατε τα νήπια και τα θηλάζοντα μαστούς αι εξέλιθη ο νυμφίος εκ του κοιτώνος αυτού και η νύμφη εκ του θαλάμου αυτής. **17** Ας κλαύσασιν οι ιερείς, οι λειτουργοί του Κυρίου, μεταξύ της στοάς και του θυσιαστηρίου, και αι είπωσι, Φείσαι, Κύριε, του λαού σου και μη δώσης την κληρονομίαν σου εις ὄνειδος, ώστε να κυριεύσωσιν αυτούς τα ἔθην· διά τι να είπωσι μεταξύ των λαών, Που είναι ο Θέος αυτών; **18** Και ο Κύριος θέλει ζηλοτυπήσει διά την γην αυτού και θέλει φεισθή του λαού αυτού. **19** Ναι, ο Κύριος θέλει αποκριθή και ειπεί προς τον λαόν αυτού, Ιδού, εγώ θέλω εξαποστείλει προς υμάς τον σίτον και τον οίνον και το ἔλαιον και θέλετε εμπλησθή απ' αιώνα, και δεν θέλω σας κάμει πλέον ὄνειδος μεταξύ των εθνών. **20** Άλλα θέλω απομακρύνει από σας τον εκ του βορρά πολέμιον, και θέλω εξώσει αυτόν εις γην ἀνυδρον και ἔρημον, με το πρόσωπον αυτού προς την ανατολικήν θάλασσαν, το δε ὥπισθεν αυτού μέρος προς την διατολικήν θάλασσαν την δυτικήν, και η δυσωδία αυτού θέλει

αναβή και η κακή οσμή αυτού θέλει υψωθή, διότι έπραξε θέλουσι πωλήσει αυτούς εις τους Σαβαίους, εις έθνος μεγάλα. **21** Μη φοβού, γήραπε και ευφραίνου διότι ο μακράν απέχον· διότι ο Κύριος ελάλησε. **9** Κηρύζατε Κύριος θέλει κάμει μεγαλεία. **22** Μη τρομάζετε, κτήνη τούτο εν τοις έθνεσιν, αγιάσατε πόλεμον, διεγείρατε της πεδιάδος διότι αι βοσκαί της ερήμου βλαστάνουσι, τους μαχητάς, ας πλησιάσωσιν, ας αναβαίνωσι πάντες οι διότι το δένδρον φέρει τον καρπόν αυτού, η συκή και ἄνδρες του πολέμου· **10** σφυρηλατήσατε τα υνία σας εις η ἀμπέλος εκδίδουσι την δύναμιν αυτών. **23** Και, τα ρομφαίας και τα δρέπανά σας εις λόγχας· ο αδύνατος ας τέκνα της Σιών, χάριτε και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον λέγη, Εγώ είμαι δυνατός· **11** Συναθροίσθητε και ἔλθετε Θεόν σας διότι ἔδωκεν εις εσάς την πρώτην βροχήν κυκλόθεν, πάντα τα έθνη, και συνάχθητε ομού· εκεί εγκαίρως και θέλει βρέξει εις εσάς βροχήν πρώτην θέλει καταστρέψει ο Κύριος τους ισχυρούς σου. **12** Ας και ούμινον ως πρότερον. **24** Και τα αλώνια θέλουσι εγερθώσι και ας αναβάσι τα έθνη εις την κοιλάδα του γειμούθι από οίτους και οι ληνοί θέλουσιν υπερεκχειλίσει. Ιωσαφάτ διότι εκεί θέλω καθήσει διά να κρίνω πάντα από οίνους και ελαίους. **25** Και θέλω αναπληρώσει εις τα έθνη τα κυκλόθεν. **13** Βάλετε δρέπανον, διότι ο εσάς τα ἔτη, τα οποία κατέφαγεν η ακρίς, ο βρύνχος και θερισμός είναι ώριμος ἔλθετε, κατάβατε διότι ο ληνός η ερυσίβη και η κάμπη, το στράτευμά μου το μέγα, το είναι πλήρης, τα υπολήνια υπερεκχειλίζουσιν· επειδή η οποίον εξαπέστειλα εναντίον σας. **26** Και θέλετε φάγει κακία αυτών είναι μεγάλη. **14** Πλήθη, πλήθη εις την αφθόνως και χορτασθή και αινέσει το όνομα Κυρίου του κοιλάδα της δίκης διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου Θεού σας· ὅστις έκαιμε θαυμάσια με σάς και ο λαός μου εις την κοιλάδα της δίκης. **15** Ο ήλιος και σελήνη δεν θέλει καταισχυνθή εις τον αιώνα. **27** Και θέλετε θέλουσι συσκοτάσει και οι αστέρες θέλουσι σύρει οπίσω γνωρίσει ότι εγώ είμαι εν μέσω του Ισραήλ και εγώ το φέγγος αυτών. **16** Ο δε Κύριος θέλει βρυχησει εκ είμαι Κύριος ο Θεός σας και δεν είναι ἄλλος ουδείς και Σιών και εκπέμψει την φωνήν αυτού εξ Ιερουσαλήμ· ο λαός μου δεν θέλει καταισχυνθή εις τον αιώνα. **28** και οι ουρανοί και η γη θέλουσι σεισθή αλλ' ο Κύριος Και μετά ταύτα θέλω εκχέει το πνεύμα μου επί πάσαν θέλει είσθαι το καταφύγιον του λαού αυτού και η ισχύς σάρκας και θέλουσι προφητεύσει οι νιοί σας και αι των νιών Ισραήλ. **17** Ούτω θέλετε γνωρίσει ότι εγώ θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροι σας θέλουσιν ενυπνιασθή είμαι Κύριος ο Θεός σας, ο κατοικών εν Σιών, τω όρει ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις. **29** Και τα αγία μου· τότε η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι αγία και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλως μου εν αλλογενείς δεν θέλουσι διέλθει δι' αυτής πλέον. **18** Και ταῖς ημέραις εκείναις θέλω εκχέει το πνεύμα μου. **30** εν τη ημέρᾳ εκείνη τα ὄρη θέλουσι σταλάξει γλεύκος Και θέλω δεῖξει τέρατα εν τοις ουρανοῖς και επί της και οι λόφοι θέλουσιν ρέει γάλα και πάντες οι ρύακες γης, αίμα και πυρ και αιτμά καπνού. **31** Ο ήλιος θέλει του Ιούδα θέλουσιν ρέει ύδατα και πηγή θέλει εξέλθει εκ μεταστραφή εις σκότος και η σελήνη εις αίμα, πριν ἔλθῃ του οίκου του Κυρίου και θέλει ποτίζει την φάραγγα η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. **32** Και πας του Σιττείμ. **19** Η Αίγυπτος θέλει είσθαι ηρημωμένη ὅστις επικαλεσθή το άνομα του Κυρίου, θέλει εις θωθή και ο Εδώμ θέλει είσθαι ἐρήμος ἀβατος διά τας εις τους διότι εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι εις θωθή σινούς Ιούδα αδικίας, διότι έχυσαν αίμα αθώον εν τη σωτηρίᾳ, καθώς είπεν ο Κύριος, και εις τους υπολοίπους γη αυτών. **20** Η δε Ιουδαία θέλει κατοικείσθαι εις τον τους οποίους ο Κύριος θέλει προσκαλέσει. **21** Και θέλω καθαρίσει το αίμα αυτών, το οποίον δεν εκαθάρισα διότι ο Κύριος κατοικεί εν Σιών.

3 Διότι, ιδού, εν ταῖς ημέραις εκείναις και εν τω καιρῷ εκείνῳ, όταν επιστρέψω τους αιχμαλώτους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, **2** θέλω συνάξει είτη πάντα τα έθνη και θέλω καταβιβάσει αυτά εις την κοιλάδα του Ιωσαφάτ, και θέλω κριθή μετ' αυτών εκεί υπέρ του λαού μου και της κληρονομίας μου Ισραήλ, τον οποίον διέσπειραν μεταξύ των εθνών και διεμοιράσθησαν την γην μου· **3** και ἔρριψαν κλήρους διά τον λαόν μου· και ἔδωκαν παιδίον διά πόρνην και επώλουν κοράσιον διά οίνουν και ἔπινον. **4** Και ἔτι τι έχετε σεις να κάμητε μετ' εμού, Τύρε και Σιδών και πάντα τα ὄρια της Παλαιστίνης; θέλετε μοι ανταποδώσει ανταπόδομα; εάν σεις ανταποδώσητε εις εμέ· χωρίς αργοπορίας ταχέως θέλω επιστρέψει το ανταπόδομά σας επί την κεφαλήν σας. **5** Διότι ελάβετε το αργύριον μου και το χρυσίον μου, και τα εκλεκτά μου αγαθά εφέρετε εις τους ναούς σας. **6** Τους δε νιούς Ιούδα και τους νιούς Ιερουσαλήμ επωλήσατε εις τους νιούς των Ελλήνων, διά να απομακρύνητε αυτούς από των ορίων αυτών. **7** Ιδού, εγώ θέλω εγείρει αυτούς από του τόπου όπου επωλήσατε αυτούς, και θέλω επιστρέψει το ανταπόδομά σας επί την κεφαλήν σας. **8** Και θέλω πωλήσει τους νιούς σας και τας θυγατέρας σας εις την χείρα των νιών Ιούδα, και

Αμώς'

1 Οι λόγοι του Αμώς, όστις ήτο εκ των βοσκών της Θεκούν, τους οποίους είδε περί του Ισραήλ εν ταις ημέραις Οζίου βασιλέως του Ιούδα, και εν ταις ημέραις Ιεροφοάμ, νιού του Ιωάς βασιλέως του Ιοραΐλ, δύο έτη προ του σεισμού. **2** Και είπεν, Ο Κύριος θέλει βρυχήσει εκ Σιών και θέλει εκπέμψει την φωνήν αυτού εξ Ιερουσαλήμ: και αι κατοικία των ποιμένων θέλουσι πενθήσει, και η κορυφή του Καρμήλου θέλει ξηρανθή. **3** Ούτω λέγει Κύριος: διά τας τρεις παραβάσεις της Δαμασκού και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτής, διότι ηλώνισαν τη Γαλαάδ με τριβόλους σιδηρούς: **4** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ εις τον οίκον Αζαήλ και θέλει καταφάγει τα παλάτια του Βεν-αδάδ. **5** Και θέλω συντρίψει τους μοχλούς της Δαμασκού και εξολοθρεύσει τον κάτοικον από της πεδιάδος Αβέν και τον κρατούντα το σκήπτρον από τον οίκου Εδέν, και ο λαός της Συρίας θέλει φερθή αιχμάλωτος εις Κιρ, λέγει Κύριος. **6** Ούτω λέγει Κύριος: Διά τας τρεις παραβάσεις της Γάζης και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτής διότι ηχμαλώτισαν τον λαόν μου αιχμαλωσίαν τελείαν, διά να παραδώσωντιν αυτούς εις τον Εδώμ: **7** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ εις το τείχος της Γάζης και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής. **8** Και θέλω εξολοθρεύσειν τον κάτοικον από της Αζώτου και τον κρατούντα το σκήπτρον από της Ασκάλωνος, και θέλω στρέψει την χείρα μου εναντίον της Ακκαρών και το υπόλοιπον των Φιλισταίων θέλει απολεσθή, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Ούτω λέγει Κύριος: Διά τας τρεις παραβάσεις της Τύρου και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτής διότι παρέδωκαν τον λαόν μου εις αιχμαλωσίαν τελείαν εις τον Εδώμ και δεν ενεθυμήθησαν την αδελφικήν συνθήκην: **10** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ εις το τείχος της Τύρου και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής. **11** Ούτω λέγει Κύριος: Διά τας τρεις παραβάσεις του Εδώμ και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού, διότι κατεδίωξε τον αδελφόν αυτού εν ρομφαίᾳ και ηθέτησε την ευσπλαγχνίαν αυτού, και ο θυμός αυτού κατεσπάραττεν ακαταπάντως και εφύλαττε την οργήν αυτού παντοτεινά: **12** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί Θαιμάν και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Βοσδόρρας. **13** Ούτω λέγει Κύριος: Διά τας τρεις παραβάσεις των νιών Αμμών και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού, διότι διέσχιζον τας εγκυμονούσας της Γαλαάδ, διά να πλατύνωσι το ορίον αυτών: **14** αλλά θέλω ανάψει πυρ εις το τείχος της Ραββά και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής, μετά κραυγής εν τη ημέρᾳ της μάχης, μετά ανεμοστροβίλου εν τη ημέρᾳ της θυέλλης. **15** Και ο βασιλεύς αυτών θέλει υπάγει εις αιχμαλωσίαν, αυτός και οι άρχοντες αυτού ομού, λέγει Κύριος.

2 Ούτω λέγει Κύριος: Διά τας τρεις παραβάσεις του Μωάβ και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την παγής εκ της γης, χωρίς να πιασθή τι; **6** Δύναται να τιμωρίαν αυτού διότι κατέκαυσε τα οστά του βασιλέως ηχήση σάλπιγκ εν πόλει και ο λαός να μη πτοηθή;

του Εδώμ μέχρι κονίας: **2** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τον Μωάβ και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Κιριώθ και ο Μωάβ θέλει αποθάνει μετά θορύβου, μετά κραυγῆς, μετ' ήχου σάλπιγγος. **3** Και θέλω εξολοθρεύσει τον κριτήν εκ μέσου αυτού, και θέλω αποκτείνει πάντας τους άρχοντας αυτού μετ' αυτού, λέγει Κύριος. **4** Ούτω λέγει Κύριος: Διά τας τρεις παραβάσεις του Ιούδα και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού, διότι κατεφρόνησαν τον νόμον του Κυρίου και δεν εφύλαξαν τα προστάγματα αυτού και επλάνησαν αυτούς τα μάταια αυτών, κατόπιν των οποίων περιεπάτησαν οι πατέρες αυτών: **5** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τον Ιούδαν και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Ιερουσαλήμ. **6** Ούτω λέγει Κύριος: Διά τας τρεις παραβάσεις του Ισραήλ και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού διότι επώλησαν τον δίκαιον δι' αργύριον και τον πένητα διά ζεύγος υποδημάτων: **7** οίτινες ποθούσι να βλέπωσι την κόνιν της γης επί την κεφαλήν των πτωχών και εκκλίνουσι την οδόν των πενήτων: και νιούς και πατήρ αυτού υπάγουσι προς την αυτήν παιδίσκην, διά να βεβηλώνωσι το όνομα το άγιον μου: **8** και πλαγιάζουσι πλησίον παντός θυσιαστηρίου επί ενδυμάτων ενεχυριασμένων, και πίνουσιν εν τω οίκω των θεών αυτών τον οίνον των καταδυναστευμένων. **9** **Αλλ'** εγώ εξωλόθρευσα τον Αμορραίον απ' ἐμπροσθεν αυτών, του οποίου το ύψος ήτο ως το ύψος των κέδρων και αυτός ισχυρός ως αι δρύς και ηφάντια τον καρπόν αυτού επάνωθεν και τας ρίζας αυτού υποκάτωθεν. **10** Και εγώ σας ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτουν και σας περιέφερον τεσσαράκοντα έτη διά της ερήμου, διά να κληρονομήσητε την γην του Αμορραίου. **11** Και ανέστησα εκ των νιών σας διά προφήτας και εκ των νεανίσκων σας διά Ναζηραίους. Δεν είναι ούτως, νιού Ισραήλ: λέγει Κύριος. **12** Σεις δε εποτίζετε τους Ναζηραίους οίνον και προσετάξατε τους προφήτας λέγοντες, Μη προφητεύσητε. **13** Ιδού, εγώ θέλω καταθίψει υμάς εν τω τόπῳ υμών, καθώς καταθίβεται η άμαξα η πλήρης δραγμάτων. **14** Και η φυγή θέλει χαθή από του δρομέως και ο ανδρείος δεν θέλει στερεώσει την ισχύν αυτού και ο ισχυρός δεν θέλει διασώσει την ψυχήν αυτού, **15** και ο τοξότης δεν θέλει δυνηθή να σταθή: και ο ταχύπους να εκφύγη και ο ιππεύς να σώση την ζωήν αυτού, **16** και ο μεταξύ των δυνατών γενναιοκάρδιος γυμνός θέλει φύγει εν εκείνη τη ημέρᾳ, λέγει Κύριος.

3 Ακούσατε τον λόγον τούτον, τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος εναντίον σας, νιού Ισραήλ, εναντίον παντός του γένους, το οποίον ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτου λέγων, **2** Εσάς μόνον εγνώρισα εκ πάντων των γενών της γης διά τούτο θέλω σας τιμωρήσει διά πάσας τας ανομίας σας. **3** Δύνανται δύο να περιπατήσωσιν ομού, εάν δεν ήναι σύμφωνοι; **4** Θέλει βρυχήσει την φωνήν αυτού ο σκύμνος από της κατοικίας αυτού, αν δεν επίασέ τι; **5** Δύναται πτηνόν να πέσῃ εις παγίδα επί της γης, όπου δεν είναι βρόχος δι' αυτό: ήθελε σηκωθή της γης, όπου δεν είναι βρόχος δι' αυτό: ήθελε σηκωθή της γης, χωρίς να πιασθή τι; **6** Δύναται να πιασθήση σάλπιγκ εν πόλει και ο λαός να μη πτοηθή;

δύναται να γείνη συμφορά εν πόλει και ο Κύριος να μη επεστρέψετε προς εμέ, λέγει Κύριος. **10** Εξαπέστειλα εφ' έκαμεν αυτήν; **7** Βεβαίως Κύριος ο Θεός δεν θέλει κάμει ημάς θανατικόν κατά τον τρόπον της Αιγύπτου· τους ουδέν, χωρίς να αποκαλύψῃ το απόκρυφον αυτού εις νεανίσκους σας εθανάτωσα εν ρομφαία, αιχμαλωτίσας τους δούλους αυτού τους προφήτας. **8** Ο λέων εβρύχησε και τους ίπους σας και ανεβίβασα την δυσωδίαν των τις δεν θέλει φοβηθή; Κύριος ο Θεός ελάλησε τις δεν στρατοπέδων σας έως των μυκτήρων σας, και δεν θέλει προφητεύσει; **9** Κηρύζατε προς τα παλάτια της επεστρέψετε προς εμέ, λέγει Κύριος. **11** Σας κατέστρεψα, Αζώτου και προς τα παλάτια της γης της Αιγύπτου καθώς ο Θεός κατέστρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και είπατε, Συνάχθητε επί τα δόρη της Σαμαρείας και και εγίνετε ως δαυλός απεσπασμένος από της πυρκαϊάς, ιδέτε τους μεγάλους θορύβους εν μέσω αυτής και τας και δεν επεστρέψετε προς εμέ, λέγει Κύριος. **12** Διά καταδυναστείας εν μέσω αυτής, **10** διότι δεν εξέρουσι τούτο ούτω θέλω κάμει εις σε, Ισραήλ· θεριδή να πράττωσι το ορθόν, λέγει Κύριος, ο θησαυρίζοντες θέλω κάμει τούτο εις σε, ετοιμάσθητι να απαντήσης τον αδικίαν και αρπαγήν εν τοις παλατίοις αυτών. **11** Θεόν σου, Ισραήλ. **13** Διότι ίδού, ο μορφών τα δόρη και Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εχθρός ή θέλει κατασκευάζων τον άνεμον και απαγγέλλων προς τον περικυλώσει την γην σου και θέλει καταβάλει την άνθρωπον τις είναι ο στοχασμός αυτού, ο ποιών την ισχύν σου από σου και τα παλάτιά σου θέλουσι διαρπαγή. **12** Ούτω λέγει Κύριος· Καθώς ο ποιμην αποσπά από του στόματος του λέοντος δύο σκέλη ή λοβόν ωτίου, ούτω θέλουσιν αποσπασθή οι υιοί Ισραήλ, οι κατοικούντες εν Σαμαρεία από της γωνίας της κλίνης και εν Δαμασκώ από της στρωμνής. **13** Ακούσατε και διαμαρτυρήθητε προς τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος ο Θεός, ο Θεός των δυνάμεων, **14** ότι καθ' ήνημέραν επισκεφθώ τας παραβάσεις του Ισραήλ επ' αυτόν, θέλω επισκεφθή και τα θυσιαστήρια της Βαιθήλ, και τα κέρατα του θυσιαστηρίου θέλουσιν εκκοπή και πέσει κατά γης. **15** Και θέλω πατάξει τον χειμερινόν οίκον μετά του θερινού οίκου, και οι οίκοι οι ελεφάντινοι θέλουσιν απολεσθή και οι οίκοι οι μεγάλοι θέλουσιν αφανισθή, λέγει Κύριος.

4 Ακούσατε τον λόγον τούτον, δαμάλεις της Βασάν, αι τω δρει της Σαμαρείας, αι καταδυναστεύουσαι τους πτωχούς, αι καταθλίβουσαι τους πέντας, αι λέγουσαι προς τους κυρίους αυτών, Φέρετε και ας πίωμεν. **2** Κύριος ο Θεός ώμοσεν εις την αγιότητα αυτού ότι ίδού, ημέραι ἔρχονται εις υμάς, καθ' ας θέλουσιν σας πιάσει με ἀγκιστρά και τους απογόνους σας με καμάκια αλιευτικά. **3** Και θέλετε εξέλθει από τας χαλάστρας εκάστητην ευθείας ενώπιον αυτής, και θέλετε απορρίψει πάντα τα παλατίου, λέγει Κύριος. **4** Έλθετε εις Βαιθήλ και ασεβήσατε· εν Γαλγάλοις πληθύνατε την ασέβειαν και φέρετε τας θυσίας σας κατά πάσαν πρωΐαν, τα δέκατα σας κατά πάσαν τριετίαν. **5** Και προσφέρετε εις θυσίαν ευχαριστίας ἄρτον ἐνζύμον, και κηρύξατε τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς αναγγείλατε αυτάς· διότι ούτως αγαπάτε, υιοί Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός. **6** Και εγώ ότι σας ἔδωκα πείναν εν πάσαις ταις πόλεσιν συμών και ἔλλειψιν ἄρτου εν πάσι τοις τόποις υμών, και δεν επεστρέψετε προς εμέ, λέγει Κύριος. **7** Και εγώ προσέτι εκράτησα την βροχήν από σας, ότε ἐμένον τρεις μήνες ἔτι ἔως του θέρους· και ἔβρεξα επί μίαν πόλιν και επί ἄλλην πόλιν δεν ἔβρεξα· μία μερίς εβράχη και η μερίς, επί την οποίαν δεν ἔβρεξεν εξηράνθη. **8** Ούτω δύο τρεις πόλεις υπήγαν περιπλανώμεναι εις μίαν πόλιν να πίωσιν ὑδωρ και δεν εχορτάσθησαν, και δεν επεστρέψετε προς εμέ, λέγει Κύριος. **9** Σας επάταξα με ανεμοφθορίαν και ερυσίβην· το πλήθος των κήπων σας και των αμπελώνων σας και των συκεώνων σας και των ελαιώνων σας κατέφαγεν η κάμπη, και δεν

5 Ακούσατε τον λόγον τούτον, τον θρήνον τον οποίον εγώ αναλαμβάνω εναντίον σας, οίκος Ισραήλ. **2** Επεσε δεν θέλει η σηκωθή πλέον η παρθένος του Ισραήλ· είναι ερριμένη επί της γης αυτής· δεν υπάρχει ο ανιστών αυτήν. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Η πόλις, εξ ης εξηράνθοντο χίλιοι, θέλει μείνει με εκατόν· και εξ ης εξηράνθοντο εκατόν, θέλει μείνει με δέκα εν τω οίκω Ισραήλ. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος προς τον οίκον του Ισραήλ· Εκζητήσατέ με και θέλετε ζήσει. **5** Και μη εκζητείτε την Βαιθήλ και μη εισέρχεσθε εις Γάλαγαλα και μη διαβαίνετε εις Βηρ-σαρβές διότι τα Γάλαγαλα θέλουσιν υπάγει εξάπαντος εις αιχμαλωσίαν και η Βαιθήλ θέλει καταντήσει εις το μηδέν. **6** Εκζητήσατε τον Κύριον και θέλετε ζήσει, μήπως εφορμήσῃ ως πυρ επί τον οίκον Ιωσήφ και καταφάγη αυτόν και δεν υπάρχη ο σβύνων την Βαιθήλ. **7** Σεις, οι μεταστρέφοντες την κρίσιν εις αφύιθιον και απορρίπτοντες κατά γης την δικαιοσύνην, **8** εκζητήσατε τον ποιούντα την Πλειάδα και τον Ωρίωνα και μετατρέποντα την σκιάν του θανάτου εις αυγήν και σκοτίζοντα την ημέραν εις νύκτα, τον προσκαλούντα τα ύδατα της θαλάσσης και εκχέοντα αυτά επί το πρόσωπον της γης· Κύριος είναι το όνομα αυτού· **9** τον εγείροντα αφανισμόν κατά του ισχυρού και επάγοντα αφανισμόν εις τα οχυρώματα. **10** Μισούσι τον ελέγχοντα εν τη πύλῃ και βδελύτοντα τον λαλούντα εν ευθύτητι. **11** Όθεν, επειδή καταθλίβετε τον πτωχόν και λαμβάνετε απ' αυτού φόρον σίτου, αν και ωκοδομήσατε οίκους λαζεύτους, δεν θέλετε όμως κατοικήσει εν αυτοῖς· αν και εφυτεύσατε αμπελώνας επιθυμητούς, δεν θέλετε όμως πίει τον οίνον αυτών. **12** Διότι γνωρίζω τας πολλάς ασεβείας σας και τας ισχυράς αμαρτίας σας οίτινες καταθλίβετε τον δίκαιον, δωροδοκείσθε και καταδυναστεύετε τους πτωχούς εν τη πύλῃ. **13** Διά τούτο συνετός θέλει σιωπά εν τω καιρώ εκείνω· διότι είναι καιρός κακός. **14** Εκζητήσατε το καλόν και ουχί το κακόν, διά να ζήσητε· και ούτω Κύριος ο Θεός των δυνάμεων θέλει είσθαι μεθ' υμών, καθώς είπετε. **15** Μισείτε το κακόν και αγαπάτε το καλόν και αποκαταστήσατε την κρίσιν εν τη πύλῃ ίσως ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ελεήση το υπόλοιπον του Ιωσήφ. **16** Διά τούτο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος, λέγει ούτως· Οδυρμός εν πάσαις ταις πλατείαις και εν

πάσαις ταις οδοίς θέλουσι λέγει, Οναί, ουαί· καὶ θέλουσι κράζει τον γεωργόν εἰς πένθος καὶ τους επιτηδείους θρηνωδούς εἰς οδυρμόν. **17** Καὶ εν πάσαις ταις αμπέλοις οδυρμός διότι θέλω περάσει διὰ μέσου σου, λέγει Κύριος. **18** Οναί εἰς τους επιθυμούντας την ημέραν του Κυρίου πρὸς τι θέλει εἰσθαι αὐτῇ διὰ σας; ή ημέρα του Κυρίου είναι σκότος και ουχί φως. **19** Εἶναι ως εάν ἐφευγεν ἀνθρωπος απ' ἐμπροσθεν λέοντος και ἄρκτος απήντα την χείρα αυτού εἰς τον τούχον, εδάγκανεν αυτὸν ὄφις. **20** Δεν θέλει είσθαι σκότος η ημέρα του Κυρίου και ουχί φως; μάλιστα ζόφος και φέγγος μη ἔχουσα; **21** Εμίσσας, απεστράφην τας εօρτας σας, και δεν θέλω οσφρανθῆ εν ταις πανηγύρεσιν υμών. **22** Εάν μοι προσφέρετε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας σας, δεν θέλω δεχθῆ αυτάς και δεν θέλω επιβλέψει εις τας ειρηνικάς θυσίας των σιτεντών σας. **23** Αφαρίεστον απ' εμού τον ἵχον των ωδών σου, και το ἄσμα των οργάνων σου δεν θέλω ακούσει. **24** ΑΛλ' ι κρίσις ας καταρρέῃ ως ὑδωρ και η δικαιοισύνη ως αέννανος χειμαρρος. **25** Μήποτε θυσίας και προσφοράς προσφέρετε εις εμέ, οίκος Ισραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη εν τη ερήμῳ; **26** Μάλιστα ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ σας και τον Χιούν, τον αστέρα του θεού σας, τα είδωλα υμών, τα οποία εκάμετε εἰς αυτούς. **27** Διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επέκεινα της Δαμασκού, λέγει Κύριος· ο Θεός των δυνάμεων είναι το δόνομα αυτού.

τον μέγαν με συντριμμούς και τον οίκον τον μικρόν με διαρρήξεις. **12** Δύνανται να τρέξωσιν οι ἵπποι επί βράχον; δύναται τις να αροτριάσῃ εκεὶ με βόας; σεις ὁμως μετεστρέψατε την κρίσιν εἰς χολήν και τον καρπόν της δικαιοισύνης εἰς αψίνθιον. **13** σεις οι ευφραινόμενοι εἰς μηδαμινά, οι λέγοντες, Δεν απεκτήσαμεν εἰς εαυτούς δόξαν διά της δυνάμεως ημών; **14** ΑΛλ' ιδού, εγώ θέλω επαναστήσει έθνος εναντίον σας, οίκος Ισραὴλ, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· και θέλουσι σας καταθλίψει από εισόδου Αιμάθ ἑώς του ποταμού της ερήμου.

7 Ούτως ἔδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός· και ιδού, εμόρφωσεν ακρίδας εν τη αρχῇ της βλαστήσεως του δευτέρου χόρτου, και ιδού, ἡτο δεύτερος χόρτος μετά τον θερισμόν του βασιλέως. **2** Και ὅτε ετελείωσαν να τράγωσι τον χόρτον της γης, τότε είπα, Κύριε Θεέ, γενού ἡλεως, δέομαι τις θέλει αναστήσει τον Ιακώβ; διότι είναι ολιγοστός. **3** Ο Κύριος μετεμελήθη εἰς τούτο δεν θέλει γείνει, λέγει Κύριος. **4** Ούτως ἔδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός· και ιδού, Κύριος ο Θεός καλεί εἰς δίκιην διά πυρός και το πυρ κατέφαγε την ἀβύσσον την μεγάλην και κατέφαγε μέρος της γης. **5** Τότε είπα, Κύριε Θεέ, παύσον, δέομαι: τις θέλει αναστήσει τον Ιακώβ; διότι είναι ολιγοστός. **6** Ο Κύριος μετεμελήθη εἰς τούτο· Και τούτο δεν θέλει γείνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **7** Ούτως ἔδειξεν εις εμέ, και ιδού, ο Κύριος ίστατο

6 Ουαί εις τους αμεριμνούντας εν Σιών και πεποιθότας επί το όρος της Σαμαρείας, τα διαφημιζόμενα ως έξοχα μεταξύ των εθνών και εις τα οποία ήλθεν ο οίκος Ισραήλ. **2** Διάβητε εις Χαλνέ και ιδέτε· και εκείθεν διέλθετε εις Αιμάθ την μεγάλην ἐπειτα κατάβητε εις την Γαθ των Φιλισταών είναι αύται καλλίτεραι παρά τα βασιλεια τάυτα; το όριον αυτών μεγαλήτερον παρά το όριόν σας; **3** Οίτινες θέτετε μακράν την κακήν ημέραν και φέρετε πλήσιον την καθέδραν της αρπαγής **4** οίτινες φλαιγάζετε επί κλίνιας ελεφαντίνας και εξαπλόνεσθε επί τας στρωμάνας σας και τρώγετε τα αρνία εκ του ποιμνίου και τους μόδους εκ μέσου της αγέλης, **5** οίτινες φάλλετε εν τη φωνή της λύρας, εφευρίσκετε εις εαυτούς όργανα μουσικής καθώς ο Δαβίδ, **6** οίτινες πίνετε τον οίνον με φίλας και χρίσθε με τα εξαίρετα μύρα· διά δε τον συντριψμόν του Ιωαήφ δεν θλίβεσθε. **7** Διά τούτο τώρα ούτοι θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν μετά των πρώτων αιχμαλωτισθησομένων, και η αγαλλίασις των εξηπλωμένων εν τω συμποσίω θέλει αφαρεθῆ. **8** Κύριος ο Θεός ώμοσεν εις εαυτόν, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων λέγει, Εγώ βδελύτομα την ἔπαρσιν του Ιακώβ και ειμίσης τα παλάτια αυτού· διά τούτο θέλω παραδώσει την πόλιν και το πλήρωμα αυτής. **9** Και δέκα ἀνθρώποι εάνεν εναπολειφθώσιν εν μιᾷ οικίᾳ, θέλουσιν αποθάνει. **10** Και ο σηκόνων ἔκαστον αυτών θείος ή ο καίνου αυτόν, διά να εκβάλῃ τα οστά εκ του οίκου, θέλει ειπεῖ προς τον ευρισκόμενον εις τα ενδότερα της οικίας, Είναι τις ἔτι μετά σου; Και αυτός θέλει ειπεῖ, Ουχί. Τότε θέλει ειπεῖ, Σιώπα· διότι δεν είναι πλέον καιρός να αναφέρωμεν το όνομα του Κυρίου. **11** Διότι ιδού, ο Κύριος προστάττει και θέλει πατάξει τον οίκον αυτού στάθμην. **12** Και είπε Κύριος προς εμέ, Τι βλέπεις συ, Αμώς; Καὶ είπα, Στάθμην. Τότε είπεν ο Κύριος, Ιδού, εγώ θέλω βάλει στάθμην εις το μέσον του λαού μου Ισραήλ· δεν θέλω πλέον παρατρέξει αυτόν του λοιπού. **13** Και οι βωμοί του Ισαάκ θέλουσιν ερημωθή και τα αγιαστήρια του Ισραήλ θέλουσιν αφανισθή και θέλω σηκωθή εναντίον του οίκου Ιεροβοάμ εν ρομφαία. **14** Τότε ο Αμασίας ο ιερεύς της Βαιθήλ εξαπέστειλε προς Ιεροβοάμ τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Ο Αμώς συνυμμοσεν εναντίον σου εν μέσῳ του οίκου Ισραήλ· ο τόπος δεν δύναται να υποφέρῃ πάντας τους λόγους αυτού. **15** Διότι ούτω λέγει ο Αμώς Ο Ιεροβοάμ θέλει τελευτήσει διά ρομφαίας, ο δε Ισραήλ βεβαίως θέλει φερθῆ αιχμάλωτος εκ της γης αυτού. **16** Τότε είπεν ο Αμασίας προς τον Αμώς, Ω συ ο βλέπων, ύπαγε, φύγε εις την γην Ιούδα και εκεί τρώγε ἄρτον και εκεί προφίτευε· **17** Διά τη Βαιθήλ μη προφητεύσης πλέον, διότι είναι αιγιαστήριον του βασιλέως και είναι οίκος του βασιλείου. **18** Και απεκρίθη ο Αμώς και είπε προς τον Αμασίαν, δεν ήμην εγώ προφήτης ουδέ υιός προφήτου εγώ, αλλ' ήμην βοσκός και συνάζων συκάμινα· **19** και ο Κύριος με έλαβεν από όπισθεν του ποιμνίου και είπε Κύριος προς εμέ, Υπαγε, προφήτευσον εις τον λαόν μου Ισραήλ. **20** Τώρα λοιπόν ἀκούει τον λόγον του Κυρίου. Συ λέγεις, Μη προφήτευε κατά τον Ισραήλ και μη στάλαζε λόγον κατά του οίκου Ισαάκ. **21** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Η γυνή σου θέλει είσθαι πόρνην εν τη πόλει, και οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου θέλουσι πέσει διά ρομφαίας, και η γη σου θέλει μερισθή διά σχοινίου, και συ θέλεις τελευτήσει εν γη ακαθάρτως ο δε Ισραήλ βεβαίως θέλει φερθῆ αιχμάλωτος εις της γης αυτού.

8 Ούτως ἐδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός· και ιδού, διά κακόν και ουχί διά καλόν. **5** Διότι Κύριος ο Θεός κάνιστρον καρπού θερινού. **2** Και είπε, Τι βλέπεις συ, των δυνάμεων είναι, ὅστις εγγίζει την γην και τίκεται, Αμώς; **3** Και είπα, Κάνιστρον καρπού θερινού. Τότε είπε και πάντες οι κατοικούντες εν αυτῇ θέλουσι πενθήσει Κύριος προς εμέ, Ἐλθε το τέλος επὶ τὸν λαὸν μου Ισραὴλ· και θέλει υπερεκχειλίσει ὅλη ᾧ ποταμός και θέλει δεν θέλω πλέον παρατρέξει αυτὸν του λοιπού. **3** Και τα καταποντισθή ᾧ ως υπό του ποταμού της Αιγύπτου. **6** ἀσματα του ναού θέλουσιν είσθαι ολολυγμοί εν τη ημέρᾳ Αυτός είναι ο οικοδομών τα υπερώα αυτού εν τω εκείνῃ, λέγει Κύριος ο Θεός· πολλὰ πτώματα θέλουσιν ουρανῷ και θεμελιῶν τον θόλον αυτού επὶ της γῆς, ο είσθαι εν παντὶ τόπῳ θέλουσιν εκρίψει αυτὰν εν σιωπῇ. προσκαλών τα ὄντα της θαλάσσης και εκχέων αυτά **4** Ακούσατε τούτο, οι ροφούντες τους πένητας και οι επὶ το πρόσωπον της γῆς Κύριος τὸ ὄνομα αυτού. **7** δεν αφανίζοντες τους πτωχούς του τόπου, 5 λέγοντες, Πότε είσθε εις εμέ ᾧ ιού Αιθιόπων, σεις ιού Ισραὴλ; λέγει θέλει παρέλθει ο μῆν, διά να πωλήσωμεν γεννήματα; Κύριος δὲν ανεβίβασε τον Ισραὴλ εκ γῆς Αιγύπτου και και το σάββατον, διά να ανοίξωμεν σίτον, σμικρύνοντες τους Φιλισταίους από Καφθόρ και τους Συρίους από το εφά και μεγαλύνοντες τον σίκλον και νοθεύοντες τα Κίρ; **8** Ιδού, οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού είναι επὶ ζύγια της απάτης; **6** διά να αγοράσωμεν τους πτωχούς με το βασίλειον το αμαρτωλόν, και θέλω αφανίσει αυτό αργυρίουν και τον πένητα διά ζεύγος υποδημάτων, και να από προσώπου της γῆς πλην ὅτι δεν θέλω αφανίσει πωλήσωμεν τα σκύβαλα του σίτου; **7** Ο Κύριος ὡμοιεσεν ολοτελώς τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος. **9** Διότι ιδού, εις την δόξαν του Ιακώβ, λέγων, Βεβαίως δεν θέλω εγώ θέλω προστάξει και θέλω λικημήσει τον οίκον λησμονήσει ποτέ ουδέν εκ των ἔργων αυτών. **8** Η γη δεν Ισραὴλ μεταξύ πάντων των εθνῶν, καθώς λικάμαται θέλει ταραχή διά τούτο και πενθήσει πας ο κατοικών ο σίτος εν τω κοσκίνω, και δεν θέλει πέσει κόκκος εν αυτῇ; και δεν θέλει υπερεκχειλίσει ὅλη ᾧ ποταμός επὶ την γην. **10** Υπό ρομφαίας θέλουσιν αποθάνει και δεν θέλει απορριφθή και καταποντισθή ᾧ υπό του πάντες οι αμαρτωλοί του λαού μου, οι λέγοντες, Δεν ποταμού της Αιγύπτου; **9** Και εν τη ημέρᾳ εκείνῃ, λέγει θέλει μας εγγίσει ουδέ μας καταφθάσει το κακόν. **11** Κύριος ο Θεός, θέλω κάμει τον ἥλιον να δύσῃ εν καιρῷ Εν τη ημέρᾳ εκείνῃ θέλω αναστήσει την σκηνήν του μεσημβρίας και θέλω συσκοτάσει την γην εν φωτεινῇ Δαβίδ την πεπτωκίαν, και θέλω φράξει τας χαλάστρας ημέρα. **10** Και θέλω μεταστρέψει τας εορτάς σας εις αυτής, και θέλω ανεγείρει τα ερείπια αυτής, και θέλω πένθος και πάντα τα ἀσματά σας εις θρήνον, και θέλω ανοικοδομήσει αυτήν ᾧ εν τας αρχαίας ημέραις **12** αναβιθάσει σάκκον επὶ πάσαν οσφύν και φαλάκρωμα διά να κληρονομήσω το υπόλοιπον του Εδώμ και επὶ πάσαν κεφαλήν, και θέλω καταστήσει αυτὸν ᾧ τον πάντας τα έθνη, επὶ τα οποία καλείται το ὄνομά μου, πενθούντα νιόν μονογενήν και το τέλος αυτού θέλει λέγει Κύριος, οι ποιῶν ταύτα. **13** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, είσθαι ᾧ ημέρα πικρίας. **11** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και ο αροτρεύς θέλει φθάσει τον θεριστήν λέγει Κύριος ο Θεός, και θέλω εξαποστείλει πείναν επὶ και ο ληνοβάτης τον σπείροντα τον σπόρον, και τα ὄρη την γην· ουχί πείναν ἄρτου ουδέ δίψαν ὄντας, αλλ' θέλουσι σταλάξει γλεύκος και πάντες οι βουνοί θέλουσι ακροάσεως των λόγων του Κυρίου. **12** Και θέλουσι ρέει αγαθά. **14** Και θέλω επιστρέψει τους αιχμαλώτους περιπλανάσθαι από θαλάσσης ἔως θαλάσσης, και από τον λαού μου Ισραὴλ, και θέλουσιν ανοικοδομήσει τας βορρά ἔως ανατολής θέλουσι περιτρέχει, ζητούντες τον πόλεις τας ηρημωμένας και κατοικήσει και θέλουσι λόγον του Κυρίου, και δεν θέλουσιν ευρεῖ. **13** Εν τη φυτεύει αμπελώνας και πίει τον οίνον αυτών, και ημέρα εκείνῃ θέλουσι λιποθυμήσει αιώραια παρθένοι θέλουσι κάμει κήπους και φάγει τον καρπόν αυτών. και οι νεανίσκοι υπό δίψης, **14** οι ομνύντες εις την **15** Και θέλω φυτεύει αυτούς επὶ την γην αυτών, και αμαρτίαν της Σαμαρείας και οι λέγοντες, Ζη ο Θεός σου, δεν θέλουσιν εκσπασθή πλέον από της γῆς αυτών, την Δαν, και, Ζη η οδός της Βηροσαβεέ, και θέλουσι πέσει και οποίαν ἐδώκα εις αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός σου. δεν θέλουσι σηκωθή πλέον.

9 Είδον τον Κύριον ιστάμενον επὶ του θυσιαστηρίου, και είπε, Πάταξον το ανώφλιον της πύλης, διά να σεισθώσι τα προπύλαια, και σύντριψον αυτά κατά της κεφαλής πάντων τοιών δε υπολοίπους αυτών θέλω θανατώσει εν ρομφαίᾳ ουδέ εξ αυτών φεύγων θέλει διαφύγει και ουδέ εξ αυτών σωζόμενος θέλει διασωθῆ. **2** Εάν σκάψωσιν ἔως ἀδου, εκείθεν η χειρ μου θέλει αναστάσει αυτούς· και εάν αναβώσιν εις τον ουρανόν, εκείθεν θέλω κατάξει αυτούς. (*Sheol h7585*) **3** Και εάν κρυφθώσιν εν τη κορυφή του Καρμήλου, εκείθεν θέλω εξερευνήσει και συλλάβει αυτούς· και εάν κρυφθώσιν από των οφθαλμών μου εις τα βάθη της θαλάσσης, εκεί θέλω προστάξει τον δράκοντα και θέλει δαγκάσει αυτούς. **4** Και εάν υπάγωσιν εις αιχμαλωσίαν ἐμπροσθετων των εχθρών αυτών, εκείθεν θέλω προστάξει την μάχαιραν και θέλει θανατώσει αυτούς· και θέλω στήσει τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς

’Οβδιού

1 Ὁρασὶ Αβδιού. Οὗτα λέγει Κύριος ο Θεός περί του Εδώμ Ηκούσαμεν αγγελίαν παρά Κυρίου και μηνυτής απεστάλη προς τα ἔθνη, Εγέρθητε και ας εγερθώμεν εναντίον αυτού εις πόλεμον. **2** Ιδού, σε κατέστησα μικρόν μεταξύ των εθνών· είσαι καταπεφρονημένος σφρόδα. **3** Η υπερηφανία της καρδίας σου ηπάτησε σε τον κατοικούντα εν τοις κοιλάμασι των κρημνών, του οποίου η κατοικία είναι υψηλή, δόστις λέγει εν τη καρδίᾳ αυτού, Τίς θέλει με καταβιβάσει εις την γην; **4** Εάν μετεωρισθής ως αετός και εάν θέσης την φωλεάν σου αναμέσον των ἀστρων, και εκείθεν θέλω σε καταβιβάσει, λέγει Κύριος. **5** Εάν κλέπται ήρχοντο προς σε, εάν λησταί διά νυκτός -πως εξηλείφθης- δεν ήθελον αρπάσει το αρκούν εις αυτούς; εάν τρυγηταί ήρχοντο προς σε, δεν ήθελον αφήσει επιφυλλίδας; **6** Πως εξηρευνήθη ο Ησαύ· απεκαλύφθησαν οι κρυψώνες αυτού. **7** Πάντες οι ἀνδρες της συμμαχίας σου σε συνῶδευσαν ἔως του ορίου σου· οι ἀνθρωποι, οίτινες ήσαν εν ειρήνῃ μετά σου, σε ηπάτησαν και υπερίσχυσαν εναντίον σου· οι τρώγοντες τον ἄρτον σου ἔβαλον ενέδραν υποκάτω σου· δεν υπάρχει σύνεσις εν αυτῷ. **8** Εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει Κύριος, δεν θέλω απολέσει και τους σοφούς από του Εδώμ και την σύνεσιν από του όρους του Ησαύ; **9** Και οι μαχηταί σου, Θαιμάν, θέλουσι πτοηθῆ, διά να εκκοπή εν σφαγῇ πας ἀνθρωπος εκ του όρους του Ησαύ. **10** Διά την αδικίαν την προς τον αδελφόν σου Ιακώβ θέλει σε καλύψει αισχύνη και θέλεις εκκοπή διαπαντός. **11** Εν τη ημέρᾳ καθ' ην ίστασο απέναντι, τη ημέρα καθ' ην οι αλλογενεῖς ἐφέραν εις αιχμαλωσίαν το στράτευμα αυτού και οι αλλότριοι εισήλθον εις τας πύλας αυτού και ἔβαλον κλίρους επί την Ιερουσαλήμ, ἔσο και συ ως εις αυτών. **12** Δεν ἐπρεπεν όμως να επιβλέπης εις την ημέραν του αδελφού σου, εις την ημέραν της αποξενώσεως αυτού, ουδέ να επιχαίρης κατά των νιών του Ιούδα εν τη ημέρᾳ του αφανισμού αυτών, ουδέ να μεγαλορρημονής εν τη ημέρᾳ της θλίψεως αυτών. **13** Δεν ἐπρεπε να εισέλθης εις την πύλην του λαού μου εν τη ημέρᾳ της συμφοράς αυτών, ουδέ να θεωρής και συ την θλίψιν αυτών εν τη ημέρᾳ της συμφοράς αυτών, ουδέ να επιβάλης χείρα επί την περιουσίαν αυτών εν τη ημέρᾳ της συμφοράς αυτών, **14** ουδέ ἐπρεπε να σταθής επί τας διεζδούς, διά να αποκλείης τους διασωζομένους αυτού ουδέ να παραδώσης τους υπολοίπους αυτού εν τη ημέρᾳ της θλίψεως αυτών **15** διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου επί πάντα τα ἔθνη· καθώς ἔκαμες θέλει γείνει εις σέ η ανταπδοσίς σου θέλει στρέψει επί την κεφαλήν σου. **16** Διότι καθώς σεις επίτετε επί το όρος το ἄγιόν μου, ούτω θέλουσι πίνει διαπαντός πάντα τα ἔθνη· ναι, θέλουσι πίνει και θέλουσιν εκροφεί και θέλουσιν είσθαι ως οι μη υπάρχοντες **17** Επί δε του όρους Σιών θέλει είσθαι σωτηρία και θέλει είσθαι ἄγιον· και ο οίκος Ιακώβ θέλει κατακληρονομήσει τας κληρονομίας αυτών· **18** και ο οίκος Ιακώβ θέλει είσθαι πυρ και ο οίκος Ιωσήφ φλόξ, ο δε οίκος Ησαύ ως καλάμη· και θέλουσιν εξαφθή κατ' αυτών και καταφάγει αυτούς· και δεν θέλει είσθαι

υπόλοιπον του οίκου Ησαύ· διότι Κύριος ελάλησε. **19** Και οι της μεσημβρίας θέλουσι κατακληρονομήσει το όρος του Ησαύ και οι της πεδινής τους Φιλισταίους και θέλουσι κατακληρονομήσει τους αγρούς του Εφραΐτι και τους αγρούς της Σαμαρείας, ο δε Βενιαμίν την Γαλαάδ, **20** και το αιχμαλωτισθέν τούτο στράτευμα των νιών Ισραήλ την γην εκείνην των Χαναναίων ἔως Σαρεπτά, και οι αιχμαλωτισθέντες της Ιερουσαλήμ, οι εν Σεφαράδ, θέλουσι κατακληρονομήσει τας πόλεις του νότου· **21** και θέλουσιν αναβή σωτήρες εις το όρος Σιών, διά να κρίνωσι το όρος του Ησαύ· και του Κυρίου θέλει είσθαι η βασιλεία.

'Ιωνᾶς'

1 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς Ιωνάν τον υἱόν του Αμαθί, λέγων, **2** Σηκώθητι, ὑπαγε εἰς Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον κατ' αυτῆς διότι η ασέβεια αυτῶν ανέβη ενώπιον μου. **3** Και εστικώθη ο Ιωνάς διὰ να φύγῃ εἰς Θαρσεῖς από προσώπου Κυρίου και κατέβη εἰς Ιόππην και εύρηκε πλοίον πορεύμενον εἰς Θαρσεῖς, και ἐδώκε τον ναύλον αυτού και επέβη εἰς αυτό, διὰ να υπάγῃ μετ' αυτῶν εἰς Θαρσεῖς από προσώπου Κυρίου. **4** Αλλ' ο Κύριος εξήγειρεν ἀνέμον μέγαν επὶ την θάλασσαν, και ἔγεινε κλύδων μέγας εν τη θαλάσση και το πλοίον εκινδύνευε να συντριψθῇ. **5** Και εφοβήθησαν οι ναύται και ανεβόθησαν ἔκαστος προς τον θεόν αυτού και ἔκαμον εκβολήν των εν τω πλοίῳ σκευών εἰς την θάλασσαν, διὰ να ελαφρωθῇ απ' αυτῶν ο δε Ιωνάς κατέβη εἰς το κοίλωμα του πλοίου και επλαγίσας και εκοιμάτο βαθέως. **6** Και επλησίασε προς αυτὸν ο πλοιάρχος και εἶπε πρὸς αυτόν, Τι κοιμάσαι συ; σηκώθητι, επικαλού τον Θεόν σου, ίσως ο Θεός μας ενθυμηθῇ και δεν χαθῷμεν. **7** Και εἴπον ἔκαστος πρὸς τον πλοιάρχον αυτού, Ἐλθετε και ας ρίψωμεν κλήρους, διὰ να γνωρίσωμεν τίνος ἔνεκεν το κακόν τούτο είναι εφ' ημάς. Και ἐρριψαν κλήρους και ἐπεσεν ο κλήρος επὶ τον Ιωνάν. **8** Τότε είπον πρὸς αυτούν, Ειπέ τώρα πρὸς ημάς, τίνος ἔνεκεν το κακόν τούτο ἥλθεν εφ' ημάς; Τι είναι το ἔργον σου; και πόθεν ἔρχεται; τις ο τόπος σου; και εκ τίνος λαού είσαι; **9** Ο δε εἶπε πρὸς αυτούς, Εγώ είμαι Εβραίος και σέβομαι Κύριον τον Θεόν του ουρανού, ὅστις εποίησε την θαλάσσαν και την ξηράν. **10** Τότε εφοβήθησαν οι ἄνθρωποι φόβον μέγαν και εἴπον πρὸς αυτόν, Τι είναι τούτο, το οποίον ἔκαμες; διότι εγνώρισαν οι ἄνθρωποι, ότι ἐφευγεν από προσώπου Κυρίου, επειδή είχεν αναγγείλει τούτο πρὸς αυτούς. **11** Και εἴπον πρὸς αυτόν, Τι να σε κάμωμεν, διὰ να ησυχάσῃ η θάλασσα αφ' ημών; διότι η θάλασσα εκλυδωνίζετο επὶ το μάλλον. **12** Και είπε πρὸς αυτούς, Σηκώσατε με και ρίψατε με εἰς την θάλασσαν, και η θάλασσα θέλει ησυχάσει αφ' υμών διότι εγώ γνωρίζω, ότι εξ αιτίας εμού ἔγεινεν ο μέγας ύποτος κλύδων εφ' υμάς. **13** Οι ἄνθρωποι δόμας εκωπηλάτουν δυνατά διὰ να επιστρέψων πρὸς την ξηράν· αλλά δεν εδύναντο, διότι η θάλασσα εκλυδωνίζετο επὶ το μάλλον κατ' αυτόν. **14** Όθεν ανεβόθησαν πρὸς τον Κύριον και εἴπον, Δέομεθα, Κύριε, δεόμεθα, ας μη χαθῷμεν διά την ζωήν του ανθρώπου τούτου και μη επιβάλης εφ' ημάς αίμα αθώον διότι συ, Κύριε, ἔκαμες ως ήθελες. **15** Και εστήκωσαν τον Ιωνάν και ἐρριψαν αυτὸν εἰς την θάλασσαν και η θάλασσα εστάθη από τον θυμού αυτῆς. **16** Τότε οι ἄνθρωποι εφοβήθησαν τον Κύριον φόβον μέγαν και προσέφεραν θυσίαν εἰς τον Κύριον και ἔκαμον ευχάς. **17** Και διέταξε Κύριος μέγα κήτος να καταπίν τον Ιωνάν. Και ήτο ο Ιωνάς εν τη κοιλίᾳ του κήτους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας.

2 Και προσηχήθη Ιωνάς πρὸς Κύριον τον θεόν αυτού εκ της κοιλίας του κήτους, **2** Και εἶπεν, Εβρόνος εν τη θλίψει μου πρὸς τον Κύριον, και εισήκουσε μου· εκ

κοιλίας ἀδου εβόησα, και ἡκουσας της φωνῆς μου. (**Sheol h7585**) **3** Διότι με ἐρριψας εις τα βάθη, εις την καρδίαν της θαλάσσης, και ρεύματα με περιεκύλωσαν πάσαι αι τρικυμίαι σου και τα κύματά σου διήλθον επάνωθεν μου. **4** Και εγώ είπα, Απερρίφθην απ' ἐμπροσθεν των οφθαλμών σου· όμως θέλω επιβλέψει πάλιν εις τον ναόν τον ἀγίον σου. **5** Τα ὑδατα με περιεκύλωσαν ἔως της ψυχῆς, η ἀβύσσος με περιέκλεισε, τα φύκια περιετυλίχθησαν περὶ την κεφαλήν μου. **6** Κατέβην εις τα ἔχατα των ορέων· οι μοχλοί της γης είναι επάνωθεν μου διαπαντός αλλ' ανέβη η ζωή μου από της φθοράς, Κύριε θεέ μου **7** Ενώ ήτο εκλείπουσα εν εμοί η ψυχή μου, ενεθυμήθην τον Κύριον· και η προσευχή μου εισήλθε πρὸς σε, εις τον ναόν τον ἀγίον σου. **8** Οι φυλάττοντες ματαίοτης της φεύδους εγκαταλείπουσι το ἔλεος αυτών. **9** Αλλ' εγώ θέλω θυσίασει πρὸς σε μετά φωνῆς αινέσως· θέλω αποδώσει ὅσα ημιχήθην· η σωτηρία είναι παρά του Κυρίου. **10** Και προσέταξεν ο Κύριος το κήτος και εξήμεσε τον Ιωνάν επὶ την ξηράν.

3 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς Ιωνάν εκ δευτέρου, λέγων, **2** Σηκώθητι, ὑπαγε εἰς Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον πρὸς αυτήν το κήρυγμα, το οποίον εγὼ λαλώ πρὸς σε. **3** Και εστηκώθη ο Ιωνάς και υπήγειν εἰς Νινευή κατά τον λόγον του Κυρίου. Η δε Νινευηή ήτο πόλις μεγάλη σφόδρα, οδού τριών ημερών· **4** Και ἤρχισεν ο Ιωνάς να διέρχηται εἰς την πόλιν οδόν μιας ημέρας και εκήρυξε και εἶπεν, Έτι τεσαράκοντα ημέραι και η Νινευή θέλει καταστραφή. **5** Και ο ἄνδρες της Νινευή επίστευσαν εἰς τον θεόν και εκήρυξαν νηστείαν και ενεδύθησαν σάκκους από μεγάλου αυτών ἔως μικρού αυτών. **6** διότι ο λόγος είχε φάσσει πρὸς τον βασιλέα της Νινευή και εστηκώθη από τον θρόνου αυτού και αφήρετο την στολήν αυτού επάνωθεν εαυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εκάθησεν επὶ σποδού. **7** Και διεκηρύχθη και εγνωστοποιήθη εν τη Νινευή διά ψηφίσματος του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού και ελαλήθη, οι ἄνθρωποι και τα κτήνη, οι βόες και τα πρόβατα, να μη γευθώσι μηδέν, μηδέ να βοσκήσωι, μηδὲ ώδρον να πίωσιν. **8** αλλ' ἄνθρωπος και κτήνος να σκεπασθώσι με σάκκους και να φωνάζωσι ισχυρώς πρὸς τον θεόν· και ας επιστρέψωσιν ἔκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από της αδικίας, ήτις είναι εν ταῖς χερσίν αυτών. **9** Τις εξεύρει αν επιστρέψῃ και μεταμελήθῃ ο Θεός και επιστρέψῃ από της οργής του θυμού αυτού και δεν απολεσθώμεν; **10** Και εἶδεν ο Θεός τα ἔργα αυτών, διότι επέστρεψαν από της οδού αυτών της πονηράς και μετεμελήθη ο Θεός περὶ του κακού, το οποίον είπε να κάμη εις αυτούς· και δεν ἔκαμεν αυτό.

4 Και ελυπτήθη ο Ιωνάς λύπην μεγάλην και ηγανάκτησε. **2** Και προσηχήθη πρὸς τον Κύριον και εἶπεν, Ω Κύριε, δεν ήτο ούτος ο λόγος μου, ενώ ἐτι ήμην εν τη πατρίδι μου; διά τούτο προέλαβον να φύγω εις Θαρσεῖς διότι εγνώριζον ότι συ είσαι θεός ελεήμων και οικτίρων, μακρόθυμος και πολυσέλεος και μετανοών διά το κακόν. **3** Και τώρα, Κύριε, λάβε, δέομαί σου, την ψυχήν μου απ' έμοι· διότι είναι κάλλιον εις εμέ να αποθάνω παρά να ζω. **4** Και εἶπε Κύριος, Είναι καλόν να αγανακτής; **5** Και εξήλθεν Ιωνάς από της πόλεως

και εκάθησε κατά το ανατολικόν μέρος της πόλεως, και εκεί έκαμεν εις εαυτόν καλύβην και εκάθητο υποκάτω αυτής εν τη σκιά, εωσού ἵδη τι ἐμελλε να γείνη εις την πόλιν. **6** Και διέταξε Κύριος ο Θεός κολοκύνθην και ἔκαμε να αναβή επάνωθεν του Ιωνά, διά να ἤναι σκιά υπεράνω της κεφαλής αυτού, διά να ανακουφίσῃ αυτόν από της θλίψεως αυτού. Και εχάρη ο Ιωνάς διά την κολοκύνθην χαράν μεγάλην. **7** Και διέταξεν ο Θεός σκώληκα, ότε εχάραξεν η αυγή της επαύριον και επάταξε την κολοκύνθην και εξηράνθη. **8** Και καθώς ανέτειλεν ο ἥλιος, διέταξεν ο Θεός ἀνεμὸν ανατολικὸν καυστικόν· και προσέβαλεν ο ἥλιος επὶ την κεφαλήν του Ιωνά, ὡστε ὠλιγοψύχησε· και εζήτησεν εν τῇ ψυχῇ αυτού να αποθάνῃ, και είπεν, Είναι κάλλιον εις εμέ να αποθάνω παρά να ζω. **9** Και είπεν ο Θεός πρὸς τὸν Ιωνάν, είναι καλόν να αγανακτῆς διά την κολοκύνθην; Και είπε, Καλόν είναι να αγανακτῶ ἑώς θανάτου. **10** Και είπε Κύριος, Σὺ ελυτήθης υπέρ της κολοκύνθης, διά την οποίαν δεν εκοπίασας, αλλ' ουδέ ἔκαμες αυτήν να αυξῆσῃ, ήτις εγεννήθη εν μιᾷ νυκτὶ και εν μιᾷ νυκτὶ εχάθη. **11** Και εγώ δεν ἐπρεπε να λυπηθῶ υπέρ της Νινευής, της πόλεως της μεγάλης, εν ᾧ υπάρχουσι πλειότεροι των δώδεκα μυριάδων ανθρώπων, οίτινες δεν διακρίνουσι την δεξιάν αυτών από της αριστεράς αυτών, και κτήνη πολλά;

Μιχαίας

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Μιχαίαν των Μωρασθίτην εν ταῖς ήμέραις Ιωάθα, Ἀχαὶ καὶ Εζεκίου, βασιλέων του Ιούδα, τον οποίον εἶδε περὶ Σαμαρείας καὶ Ιερουσαλήμ. **2** Ακούσατε, πάντες οι λαοὶ πρόσεχε, γη, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, καὶ αἱ ἡναὶ Κύριος ο Θεός μάρτυς εἰς εσάς, ο Κύριος εκ του ναού του αγίου αυτού. **3** Διότι ιδού, ο Κύριος εξέρχεται εκ του τόπου αυτού καὶ θέλει καταβῆ καὶ πατήσει επὶ τὰ ύψη της γῆς. **4** Καὶ τὰ ὄρη θέλουσιν αναλύσει υποκάτω αυτού καὶ αἱ κοιλάδες θέλουσι διασχισθῆ ᾧ κηρός από προσώπου πυρός καὶ ως ὑδατα καταφερόμενα εἰς κατήφορον. **5** Διά την ασέβειαν του Ιακώβ είναι ἀπαν τούτο καὶ διά τας αμαρτίας του οίκου Ισραήλ. Τις είναι η ασέβεια του Ιακώβ; ουχὶ η Σαμάρεια; καὶ τίνες οι υψηλοὶ τόποι του Ιούδα; ουχὶ η Ιερουσαλήμ; **6** Διά τούτο θέλω καταστήσει την Σαμάρειαν εἰς σωρούς λίθων αγρού, ὃντα φυτεύεται αμπελών, καὶ θέλω κατακυλίσει τους λίθους αυτῆς εἰς την κοιλάδα καὶ ανακαλύψει τα θεμέλια αυτῆς. **7** Καὶ πάντα τα γλυπτά αυτῆς θέλουσι κατακοπῆ, καὶ πάντα τα μισθώματα αυτῆς θέλουσι κατακαί εν πυρί, καὶ πάντα τα είδωλα αυτῆς θέλω εξαφανίσει· διότι από μισθού πορνείας συνήγαγεν αυτά καὶ εἰς μισθόν πορνείας θέλουσιν επιστρέψει. **8** Διά τούτο θέλω θρηνήσει καὶ ολούξει, θέλω υπάγει εκδεδυμένος καὶ γυμνός, θέλω κάμει θρήνον ως θύων καὶ πένθος ως στρουθοκαμήλων. **9** Διότι η πληγὴ αυτῆς είναι ανίστος, διότι ἥλθεν ἔως του Ιούδα, ἐφθασεν ἔως της πύλης του λαού μου, ἔως της Ιερουσαλήμ. **10** Μη αναγγείλητε τούτο εἰς Γαθ, μη πενθήσῃτε πένθος εν Βηθ-αφρά κυλίσθητι εἰς την κόνιν. **11** Διάβηθι, η κάτοικος της Σαφίρ, ἔχουσα γυνήν την αισχύνην σου· η κάτοικος της Σαανά· ας μη εξέλθῃ πένθος της Βαιθ-εζήλ θέλει λάβει από σας την αρχήν αυτού. **12** Διότι η κάτοικος της Μαρώθ ελυπήθη διά τα αγαθά αυτῆς, επειδὴ κατέβη κακόν από του Κυρίου εις την πύλην της Ιερουσαλήμ. **13** Κάτοικε της Λαχείς, ζεύξον την ἀμάξαν εἰς τον ταχύν ίππον συ, η αρχή της αμαρτίας εἰς την θυγατέρα της Σιών· διότι αἱ ασέβειαι του Ισραήλ εν σοι ευρέθησαν. **14** Διά τούτο θέλεις δῶσει ἐγγραφον ελευθερώσεως εἰς την Μορέσεθ-γάθοι οι οίκοι του Αχζίβ θέλουσι ματαύσει τας ελπίδας των βασιλέων του Ισραήλ. **15** Θέλω ἔτι φέρει κληρονόμον εις σε, κάτοικε της Μαρησά· θέλει ελθεῖ ἔως Οδόλαμόν, της δόξης του Ισραήλ. **16** Φαλακρώθητι καὶ κείρον την κεφαλήν σου διά τα τέκνα σου τα τρυφερά· πλάτυνον την φαλακρότητά σου ως αετός, διότι ηχημαλώτισθησαν από σου.

ελευθερώσει τους τραχήλους σας ουδέ θέλετε περιπατεί υπερηφάνως, διότι ο καιρός ούτος είναι κακός. **4** Εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει ληφθή παροιμία εναντίον σας, καὶ θέλει θρηνήσει ο θρηνών με θρήνον καὶ ειπεῖ, Διόλου ηφαντίσθημεν· ἡλοίσωσε την μερίδα του λαού μου· πως απεμάκρυνεν αυτήν απ' εμού· αντί να αποδώσῃ, διεμέρισε τους αγρούς ημών. **5** Διά τούτο συ δεν θέλεις ἔχει τινὰ βάλλοντα σχοινίον διά κλήρον, εν τη συνάξει του Κυρίου. **6** Μη προφητεύετε, οι προφητεύοντες δεν θέλουσι προφητεύεις εἰς αυτούς η αισχύνη αυτών δεν θέλει απομακρυνθῆ. **7** Ω συ, ο καλούμενος οίκος Ιακώβ, εσμικρύνθη το πνεύμα του Κυρίου; είναι τοιαύτα τα επιτηδεύματα αυτού; οι λόγοι μου δεν κάμνουνται καλόν εις τον ορθώς περιπατούντα; **8** Και πρότερον ο λαός μου επανέστη ᾧ εχθρός το επένδυμα μετά του χιτώνος αρπάζετε από των διαβαίνοντων αφόβως, των επιτρεφόντων από του πολέμου. **9** Τας γυναίκας του λαού μου εξώσατε από των τερπτών αυτών οίκων· από των τέκνων αυτών αφηρέσατε την δόξαν μου διαπαντός. **10** Σηκώθητε καὶ αναχωρήσατε, διότι αύτη δεν είναι η ανάπαυσίς σας· επειδὴ εμιάνθη, θέλει σας αφανίσει, μάλιστα εν σκληρώ αφανισμώ. **11** Εάν τις περιπατή κατά το πνεύμα αυτού καὶ λαλή ψεύδη, λέγων, θέλω προφητεύεις εἰς σε περί οίνου καὶ σίκερα, ούτος βεβαίως θέλει είσθαι ο προφήτης του λαού τούτου. **12** Θέλω βεβαίως σε συνάξει ὅλον Ιακώβ· θέλω βεβαίως συλλέξει το υπόλοιπον του Ισραήλ· θέλω θέσει αυτούς ομού ως πρόβατα της Βοσόρρας, ως ποιμνιον εν μέσω της μάνδρας αυτων μέγαν θύρυσον θέλουσι κάμει εκ του πλήθους των ανθρώπων. **13** Ο διαρρηγνύων ανέβη ἐμπροσθεν αυτών· διέρρηξαν καὶ διέβησαν διά της πύλης και εξήλθον δι' αυτῆς και ο βασιλεύς αυτών θέλει διαβή ἐμπροσθεν αυτών και ο Κύριος επί κεφαλής αυτών.

3 Καὶ είπα, Ακούσατε τώρα, αρχηγοί του Ιακώβ καὶ ὄρχοντες του οίκου Ισραήλ· δεν ανήκει εἰς εσάς να γνωρίζητε την κρίσιν; **2** Οι μισούντες το καλόν και σαγαπώντες το κακόν, οι αποσπώντες το δέρμα αυτών επάνωθεν αυτών και την σάρκα αυτών από των οστών αυτών, **3** οι κατατρώγοντες ἔτι την σάρκα του λαού μου και εκδείροντες το δέρμα αυτών επάνωθεν αυτών και συντρίβοντες τα οστά αυτών και κατακόπτοντες αυτά ως διά χύτραν και ως κρέας εν μέσω λέβητος. **4** Τότε θέλουσι βοήσει προς τον Κύριον, πλὴν δεν θέλει εισακούσει αυτούς θέλει μάλιστα κρύψει το πρόσωπον αυτού απ' αυτών εν τω καιρῷ εκείνῳ, διότι εφέρθησαν κακώς εις τας πράξεις αυτών. **5** Ούτω λέγει Κύριος περὶ των προφητών, οίτινες πλανώσι τον λαόν μου, οίτινες δαγκάνοντες διά των οδόντων αυτών φωνάζουσιν, Ειρήνη· καὶ εάν τις δεν βάλλῃ τι εἰς το στόμα αυτών, κηρύττουσιν εναντίον αυτού πόλεμον. **6** Διά τούτο νυξ θέλει είσθαι εἰς εσάς αντί οράσεως και σκότος εις εσάς αντί μαντείας και ο ήλιος θέλει δύσει επί τους προφήτας και η ημέρα θέλει συσκοτάσει επ' αυτούς. **7** αυτούς οιτώ διαρράζουσιν ἀνθρωπον και τον οίκον Τότε θέλουσι κατασχυθῆ οι βλέποντες και θέλουσιν αυτού, ναι, ἀνθρωπον και την κληρονομίαν αυτού. **3** εντραπή οι μάντεις και θέλουσι σκεπάσει τα χείλη διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εναντίον του γένους αυτών πάντες ούτοι, διότι δεν είναι απόκρισις θεού. τούτου εγώ βουλεύομαι κακόν, εκ του οποίου δεν θέλετε **8** Αλλ' εγώ βεβαίως είμαι πλήρης δυνάμεως διά του

2 Ουαί εις τους διαλογιζομένους ανομίαν και μηχανευομένους κακόν εν ταις κλίναις αυτών· μόλις φέγγει η αυγή και πράττουσιν αυτό, διότι είναι ειν τη δυνάμει της χειρός αυτών. **2** Και επιτυμούσιν αγρούς εσάς αντί μαντείας και ο ήλιος θέλει δύσει επί τους και λαμβάνουσι διά της βίας, και οίκους και αρπάζουσιν προφήτας και η ημέρα θέλει συσκοτάσει επ' αυτούς. **7** αυτούς οιτώ διαρράζουσιν ἀνθρωπον και τον οίκον Τότε θέλουσι κατασχυθῆ οι βλέποντες και θέλουσιν αυτού, ναι, ἀνθρωπον και την κληρονομίαν αυτού. **3** εντραπή οι μάντεις και θέλουσι σκεπάσει τα χείλη διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εναντίον του γένους αυτών πάντες ούτοι, διότι δεν είναι απόκρισις θεού. τούτου εγώ βουλεύομαι κακόν, εκ του οποίου δεν θέλετε **8** Αλλ' εγώ βεβαίως είμαι πλήρης δυνάμεως διά του

πνεύματος του Κυρίου και κρίσεως και ισχύος, διά να απαγγέλω εις τον Ιακώβ την παράβασιν αυτού και εις τον Ισραήλ την αμαρτίαν αυτού. **9** Ακούσατε λοιπόν τούτο, αρχηγοί του οίκου Ιακώβ και ἄρχοντες του οίκου Ισραήλ, οι βδελυτόμενοι την κρίσιν και διαστρέφοντες πάσαν ευθύτητα, **10** οι οικοδομούντες την Σιών εν αἴματι και την Ιερουσαλήμ εν ανομίᾳ. **11** Οι ἄρχοντες αυτῆς κρίνουσι με δώρα και οι ιερεῖς αυτῆς διδάσκουσιν επί μισθῷ και οι προφήται αυτῆς μανεύουσιν επί αργυρίῳ και επαναπαύονται επί τον Κύριον, λέγοντες, Δεν είναι ο Κύριος εν μέσω ημῶν; κακὸν δέν θέλει ελθεῖ εφ' ημάς. **12** Διά τούτο η Σιών εξ αιτίας σας θέλει αροτριασθή ως αγρός, και η Ιερουσαλήμ θέλει γείνει σωροί λίθων, και το δρός του οίκου ως υψηλοί τόποι δρυμού.

4 Και εν ταῖς εσχάταις ημέραις το δρός του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθῆ επὶ τῆς κορυφῆς των ὡρέων και υψωθῆ υπεράνω των βουνῶν, και λαοὶ θέλουσι συρρέει εἰς αυτό. **2** Και ἔθνη πολλά θέλουσιν υπάρει και ειπεῖ, Ἐλθετε καὶ αἱ αναβώμεν εἰς τοῦ δρός του Κυρίου και εἰς τοὺς οίκους του Θεού του Ιακώβ και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταῖς τρίβοις αυτοῦ διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. **3** Και θέλει κρίνει αναμέσον λαών πολλών και θέλει ελέγχει ἐθνη ἰσχυρά, ἔως εἰς μακράν· και θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτῶν διά υνία και τας λόγχας αυτῶν διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν ἔθνος εναντίον ἔθνους ουδὲ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον. **4** Και θέλουσι κάθησθαι ἔκαστος υπὸ την ἀμπελὸν αυτού και υπὸ την συκήν αυτού, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών· διότι το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων ελάλησε. **5** Διότι πάντες οι λαοὶ θέλουσι περιπατεῖ ἔκαστος εν τῷ ονόματι του θεού αυτού· ήμεις δε θέλομεν περιπατεῖ εν τῷ ονόματι Κυρίου του Θεού ημῶν εἰς τον αἰώνα και εἰς τον αἰώνα. **6** Εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω συνάσσει την χωλαίνουσαν και θέλω ισεδεχθῆ την εξωσμένην και εκείνην, την οποίαν ἔθλιψα. **7** Απολέσει τας αμάξας σου. **11** Και θέλω εξολοθρεύσει τας πόλεις της γῆς σου, και κατεδαφίσει πάντα τα οχυρώματά σου. **12** Και θέλω εξολοθρεύσεις τα μαγείας από της χειρός σου, και δεν θέλεις ἔχει πλέον μάντεις. **13** Και θέλω εξολοθρεύσει τα γλυπτά σου και τα ειδωλά σου εκ μέσου σου, και δεν θέλεις λατρεύσει πλέον το ἔργον των χειρών σου. **14** Και θέλω αναστάσει τα ἄλση σου εκ μέσου σου, και θέλω αφανίσει τας πόλεις σου. **15** Και θέλω κάμει εικόνησιν μετά θυμού και μετ' οργῆς επὶ τὰ έθνη, τα οποία δεν μου εισήκουσαν.

6 Ακούσατε τώρα δέ, τι λέγει ο Κύριος Σηκώθητι, διαδικάσθητι ἐμπροσθεν των ὡρέων, και ας ακούσωσιν οι βουνοί την φωνήν σου. **2** Ακούσατε, ὥρι, την κρίσιν του Κυρίου, και σεις, τα ισχυρά θεμέλια της γῆς διότι ο Κύριος ἔχει κρίσιν μετά του λαού αυτού και θέλει διαδικασθή μετά του Ισραήλ. **3** Λαέ μου, τι σοι ἔκαμψα; και εἰς τι σε παρηγάλησα; μαρτύρησον κατ' εμού. **4** Διότι σε ανεβίβασα εκ γῆς Αιγύπτου και σε ελύτρωσα εξ οίκου δουλείας και εξαπέστειλα ἐμπροσθεν σου τον Μωϋσήν, τον Ααρὼν και την Μαριάμ. **5** Λαέ

μου, ενθυμήθητι τώρα τι εβουλεύθη Βαλάκ ο βασιλεύς σκότει, ο Κύριος θέλει είσθαι φως εις εμέ. **9** Θέλω του Μωάβ και τι απεκρίθη προς αυτόν Βαλαάμ ο του υποφέρει την οργήν του Κυρίου, διότι ημάρτησα εις Βεώρ από Σιττείμ έως Γαλγάλων, διά να γνωρίσητε την αυτόν, εωσού διαδικάση την δίκην μου και κάμη την δικαιοσύνην του Κυρίου. **6** Με τι θέλω ελθεί ενώπιον κρίσιν μου θέλει με εξάζει εις το φως, θέλω ιδεί την του Κυρίου, να προσκυνήσω ενώπιον του υψίστου δικαιοσύνην αυτού. **10** Και θέλει ιδεί η εχθρά μου, Θεού; θέλω ελθεί ενώπιον αυτού με ολοκαυτώματα, με και αισχύνη θέλει περικαλύψει αυτήν, ήτις λέγει προς μόσχους ενιαυστίους; **7** Θέλει ευαρεστηθή ο Κύριος εις εμέ, Που είναι Κύριος ο Θεός σου; οι οφθαλμοί μου χιλιάδας κριών ή εις μυριάδας ποταμών ελαίους; θέλω θέλουσιν ιδεί αυτήν τώρα θέλει είσθαι εις καταπάτημα δώσει τον πρωτότοκόν μου διά την παράβασιν μου, τον ως ο πηλός των οδών. **11** Καθ' ην ημέραν τα τείχη καρπόν της κοιλίας μου διά την αμαρτίαν της ψυχής σου μέλλουσι να κτισθώσι, την ημέραν εκείνην θέλει μου; **8** Αυτός οι έδειξεν, άνθρωπε, το καλόν και τι διαδόθη εις μακρόν το πρόσταγμα. **12** Την ημέραν ζητεί το Κύριος παρά σου, ειμή να πράττει το δίκαιον και εκείνην θέλουσιν ελθεί έως εις σε από της Ασσυρίας να αγαπάς έλεος και να περιπατής ταπεινώς μετά του και των πόλεων της Αιγύπτου και από της Αιγύπτου Θεού σου; **9** Η φωνή του Κυρίου κράζει προς την πόλιν, έως του ποταμού και από θαλάσσης έως θαλάσσης και η σοφία θέλει φοβερόθια το ονόμα σου ακούσατε και από δρόους έως όρους. **13** Και η γη θέλει ερημωθή την ράβδον και τις διώρισεν αυτήν. **10** Υπάρχουσιν εξ αιτίας των κατοικούντων αυτήν, διά τον καρπόν έτι οι θησαυροί της ασεβείας εν τω οίκων του ασεβούς των πράξεων αυτών. **14** Ποίμανε τον λαόν σου εν και το ελλιπές μέτρον το βδελυκτόν; **11** να δικαιώσω τη ράβδω σου, το ποίμνιον της κληρονομίας σου, το αυτούς με τας ασεβείς πλάστιγγας και με το σακκίον οποίον κατοικεί μεμονωμένον εν τω δάσει, εν μέσω των δολίων ζυγίων; **12** Διότι οι πλούσιοι αυτής είναι του Καρμήλου· ας νέμωνται την Βασάν και την Γαλαάδ πλήρεις αδικίας, και οι κάτοικοι αυτής ελάλησαν ψεύδη, καθώς εν ταις αρχαίαις ημέραις. **15** Καθώς εν ταις και η γλώσσα αυτών είναι απατηλή εν τω στόματι ημέραις της εξόδου σου εκ γης Αιγύπτου θέλω δείξει εις αυτών. **13** Και εγώ λοιπόν πατάξας θέλω σε αδυνατίσει, αυτόν θαυμάσια. **16** Τα έθνη θέλουσιν ιδεί και θέλουσι θέλω σε ερημώσει εξ αιτίας των αμαρτιών σου. **14** Συ καταισχυνθή διά πάσαν την ισχύν αυτών θέλουσιν θέλεις τρώγει και δεν θέλεις χορτάζεσθαι, και η πείνα επιθέσει την χείρα επί το στόμα, τα ώτα αυτών θέλουσι σου θέλει είσθαι εν μέσω σου και θέλεις φύγει αλλά δεν κωφωθή. **17** Θέλουσι γλείφει το χώμα ως όφεις, ως θέλεις διασώσει, και διά τις διέσωσας, θέλω παραδώσει τα ερπετά της γης θέλουσι σύρεσθαι από των τρυπών εις την ρομφαίαν. **15** Συ θέλεις σπείρει και δεν θέλεις αυτών θέλουσιν επιθέσει την χείρα επί το στόμα, τα ώτα αυτών θέλουσιν θέλεις πιέσει ελαίας και δεν θέλεις αλειφθή και θέλουσι φοβηθή από σου. **18** Τι Θεός όμοιός σου, με έλαιον, και γλεύκος και δεν θέλεις πίει οίνον. **16** συγχωρών ανομίαν και παραβλέπων την παράβασιν του Διότι εφυλάχθησαν τα διατάγματα του Αμρί και πάντα την οργήν αυτού διαπαντός, διότι αυτός αρέσκεται εις το έλεος. **19** Θέλει επιστρέψει, θέλει ευσπλαγχνισθή ημάς, θέλει καταστρέψει τας ανομίας ημών· και θέλεις ρίψει πάσας τας αμαρτίας αυτών εις τα βάθη της θαλάσσης. **20** Θέλεις εκτελέσει αλήθειαν εις τον Ιακώβ, έλεος εις τον Αβραάμ, καθώς ώμοσας εις τους πατέρας ημών από των αρχαίων ημερών.

7 Ουαί εις εμέ, διότι είμαι ως επικαρπολογία θέρους, ως επιφυλλίς τρυγούτο δεν υπάρχει βότρυς διά να φάγη τις η ψυχή μου επεθύμησε τας απαρχάς των καρπών. **2** Ο δύσιος απωλέσθη εκ της γης και ο ευθύς δεν υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων πάντες ενεδρεύουσι διά αίμα κυνηγούσιν έκαστος τον αδελφόν αυτού. **3** Εις το να κακοποιώσιν ετοιμάζουσι τας χείρας αυτών ο άρχων απαιτεί και ο κριτής κρίνει επί μισθώ· και ο μεγάλος προφέρει την πονηράν αυτού επιθυμίαν, την οποίαν συμπειριστερέφομενοι εκπληρούσιν. **4** Ο καλήτερος αυτών είναι ως άκανθα· ο ευθύς οξύτερος φραγμούν ακανθώδους· η ημέρα των φυλάκων σου, η επίσκεψίς σου έφθασε· τώρα θέλει είσθαι η αμηχανία αυτών. **5** Μη εμπιστεύεσθε εις φίλον, μη θαρρείτε εις οικείον· φύλαττε τας θύρας του στόματός σου από της συγκαθευδόνησης εν τω κόλπω σου· **6** διότι ο νιός περιφρονεί τον πατέρα, η θυγάτηρ επανίσταται κατά της μητρός αυτής, η νύμφη κατά της πενθεράς αυτής οι εχθροί του ανθρώπου είναι οι άνθρωποι της εαυτού οικίας. **7** Εγώ δε θέλω επιβλέψει επί Κύριον· θέλω προσμείνει τον Θεόν της σωτηρίας μου· ο Θεός μου θέλει μου εισακούσει. **8** Μη ευφράνου εις εμέ, η εχθρά μου· αν και έπεσα, θέλω σηκωθή· αν και εκάθησα εν

Ναούμ

1 Η κατά της Νινευή προφητεία: βιβλίον της οράσεως Ναούμ του Ελκοσαίου. **2** Ζηλότυπος είναι ο Θεός και εκδικείται ο Κύριος; ο Κύριος εκδικείται και οργίζεται ο Κύριος θέλει εκδικηθή τους εναντίους αυτούς και φυλάττει οργήν κατά των εχθρών αυτού. **3** Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και μέγας την ισχύν, και ουδόλως θέλει αθωώσει τον ασεβή: η οδός του Κυρίου είναι μετά ανεμοστροβίλου και θυελλής, και νεφέλαι ο κονιορτός των ποδών αυτού. **4** Επιτυμά την θάλασσαν και ξηράίνει αυτήν και καταξηράίνει πάντας τους ποταμούς: μαραίνεται η Βασάν και ο Κάρμηλος και το άνθος του Λιβάνου μαραίνεται. **5** Τα όρη σείονται απ' αυτούς και οι λόφοι διαλύνονται, η δε γη τρέμει από της παρουσίας αυτού, ναι, η οικουμένη, και πάντες οι κατοικούντες εν αυτῇ. **6** Τις δύναται να ανθέξῃ ενώπιον της αγανακτήσεως αυτού; και τις δύναται να σταθή εἰς την έξαψιν της οργής αυτού; ο θυμός αυτού εκχέται ως πυρ και οι βράχοι συντρίβονται έμπροσθεν αυτού. **7** Ο Κύριος είναι αγαθός, οχύρωμα εν ημέρᾳ θλίψεως, και γνωρίζει τους ελπίζοντας επ' αυτόν. **8** Πλην με πλημμύρων κατακλύζουσαν θέλει κάμει συντέλειαν του τόπου αυτής, και σκότος θέλει καταδιώξει τους εχθρούς αυτού. **9** Τι βουλεύεθε κατά του Κυρίου; αυτός θέλει κάμει συντέλειαν θλίψις δεν θέλει επέλθει εκ δευτέρου. **10** Διότι ενώ συμπεριπλέκονται ως ἀκανθαί και μεθύουσιν ως μεθυσταί, θέλουσι καταναλωθή ως κατάξηρον άχυρον. **11** Από σου εξήλθε διαλογίζομενος πονηρά κατά του Κυρίου, σύμβουλος πονηρός. **12** Ούτω λέγει Κύριος: Αν και ήναι εν τη ακμῇ αυτῶν και ἔτι πολλοί, θέλουσιν όμως κουρευθή, ὅταν αυτός διαβῆ: αν και σε κατέθλιψα, δεν θέλω σε καταθλίψει πλέον. **13** Διότι τώρα θέλω συντρίψει τον ζυγόν αυτού από σου και θέλω διαφρήξει τους δεσμούς σου. **14** Και ο Κύριος ἔδωκε προσταγήν περί σου, ότι δεν θέλει σπαρθή πλέον εκ του ονόματός σου από του οίκου των θεών σου θέλω εκκόψει τα γλυπτά και τα χωνευτά θέλω κάμει αυτόν τάφον σου, διότι είσαι βδελυκτός. **15** Ιδού, επί των ορέων οι πόδες του ευαγγελίζομένου, του κηρύττοντος ειρήνην. Εόρταζε, Ιούδα, τας επισήμους εορτάς σου, απόδος τας ευχάς σου, διότι ο εξολοθρευτής δεν θέλει διαβή πλέον διά σού ολοτελώς απεκόπτη.

2 Ο κατασυντρίβων ανέβη έμπροσθεν του προσώπου σου φύλαττε το οχύρωμα, σκόπευσον την οδόν, ενίσχυσον τας οσφύς, ενδυνάμωσον την ισχύν σου σφόδρα. **2** Επειδή ο Κύριος απέτρεψε την δόξαν του Ιακώβ καθώς την δόξαν του Ισραήλ: διότι οι τινακταί εξετίναξαν αυτούς και διέφθειραν τα κλήματα αυτών. **3** Η ασπίς των ισχυρών αυτού είναι κοκκινοβαφής, οι άνδρες δυνάμεως ενδεδυμένοι ερυθρά: αι ἄμαξαι θέλουσι κινείσθαι με σιδηρον λάμποντα εν τη ημέρᾳ της ετοιμασίας αυτού, και τα ελάτινα δόρατα θέλουσι σεισθή τρομερά. **4** Αι ἄμαξαι θέλουσι θορυβίσθαι εν ταῖς οδοῖς, θέλουσι συγκρούεσθαι η μία μετά της ἄλλης εν ταῖς πλατείαις η θέα αυτών θέλει είσθαι ως λαμπάδες, τους ενδόξους αυτής ἄνδρας, και πάντες οι μεγιστάνες θέλουσι τρέχει ως αστραπαί. **5** Θέλει ενθυμηθή τους αυτής εδέθησαν με αλύσεις. **11** Και συνασπισμός αυτού: αλλά θέλουσι κατολισθήσει εν τη οδώ αυτών θέλουσι σπεύσει εις τα τείχη αυτής και οι συνασπισμός θέλει ετοιμασθή. **6** Αι πύλαι των ποταμών θέλουσιν ανοιχθή και τα παλάτια θέλουσι διαλυθή. **7** Και η καθεστώσα θέλει γυμνωθή, θέλει μετοικισθή, και αι δούλαι αυτής θέλουσιν αναδίδει στεναγμούς ως η φωνή των περιστερών, τύπτουσα τα στήθη αυτών. **8** Και η Νινευή είναι παλαιόθεν ως λίμνη υδάτων ταύτα ώμως θέλουσι φύγει. Στήτε, στήτε, θέλουσι φωνάζει· και ουδείς ο βλέπων οπίσ. **9** Λαφυραγωγείτε το αργύριον, λαφυραγωγείτε το χρυσόν διότι δεν είναι τέλος των θησαυρών αυτής είναι πάλιθος παντός σκεύους επιθυμητού. **10** Εξεκενθή και εξετινάχθη και η πρημώθη και η καρδία διαλύεται και τα γόνατα κλονίζονται και ωδίνες είναι εις πάσας τας οσφύς, τα δε πρόσωπα πάντων είναι απησβολωμένα. **11** Που είναι το κατοικητήριον των λεόντων και η βοσκή των σκύμνων, όπου ο λέων, ο γηραιός λέων, περιεπάτει και ο σκύμνος του λέοντος, και δεν υπήρχεν ο εκφρώνων; **12** Ο λέων διεσπάραττεν ικανά διά τους σκύμνους αυτού και απέπνιγε διά τας λεαίνας αυτού, και εγέμιζε τα σπίλαια αυτού από θηράματος και τα κατοικητήρια αυτού από αρπαγής. **13** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλω καύσει τας αμάξας σου μέχρι καπνού και η ρομφαία θέλει καταφάγει τους σκύμνους σου, και θέλω εξολοθρεύσει το θήραμά σου εκ της γης, και δεν θέλει ακουσθή πλέον η φωνή των πρέσβεων σου.

3 Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων· όλη είναι πλήρης φεύδους και αρπαγής: το θήραμα δεν απολείπει. **2** Φωνή μαστίγων ακούεται και φωνή θορύβου τροχών και ίππων ορμώντων και αρμάτων αναπτήδωντων, **3** ιππέως αναβαίνοντος και ρομφαίας στιλβούσης και λόγχης εξαστραπτούσης, και πλήθος τραυματιζομένων και μέγας αριθμός πτωμάτων, και δεν είναι τέλος των πτωμάτων προσκόπτουσιν εις τα πτώματα αυτών: **4** από του πλήθους των πορνειών της θελκτικής πόρνης, της εμπείρου εις γοητείας, ήτις πωλεί έθνη διά των πορνεών αυτής και φυλάς διά των γοητειών αυτής, **5** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων και θέλω ανασκώσει τα κράστεδα σου επί της πρόσωπον σου, και θέλω δείξει εις τα έθνη την αισχύνην σου και εις τα βασίλεια την αιτίαν σου. **6** Και θέλω ρίψει βδελυράν ακαθαρίσιαν επί σε και θέλω σε καταισχύνει και θέλω σε καταστήσει εις θέαμα. **7** Και πάντες οι βλέποντές σε θέλουσι φεύγει από σου και θέλουσι λέγει, Η Νινευή πρημώθη: τις θέλει συλλυπηθή αυτήν; πόθεν θέλω ζητήσει παρηγορητάς διά σε; **8** είσαι καλητέρα της Νω Αμμών, της κειμένης μεταξύ των ποταμών, της περικυλομυένης από υδάτων, της οποίας προμαχών ήτο η θάλασσα και τείχος αυτής το πέλαγος; **9** Η Αιθιοπία ήτο η ισχύς αυτής και η Αίγυπτος και άλλοι απέραντοι: η Φούθ και οι Λίβυες ήσαν οι βοηθοί σου. **10** Αλλά και αυτή μετωκίσθη, υπήργειν εις αιχμαλωσίαν, τα δε νήπια αυτής συνετρίφθησαν επί των ἀκρών πασών των οδών· και ἔρριψαν κλήρους επί των ποταμών των οδών· και πάντες οι μεγιστάνες θέλουσι τρέχει ως αστραπαί. **11** Και συνασπισμός αυτού· αλλά θέλουσι κατολισθήσει εν τη οδώ αυτών θέλουσι σπεύσει εις τα τείχη αυτής και οι συνασπισμός θέλει ετοιμασθή. **6** Αι πύλαι των ποταμών θέλουσιν ανοιχθή και τα παλάτια θέλουσι διαλυθή. **7** Και η καθεστώσα θέλει γυμνωθή, θέλει μετοικισθή, και αι δούλαι αυτής θέλουσιν αναδίδει στεναγμούς ως η φωνή των περιστερών, τύπτουσα τα στήθη αυτών. **8** Και η Νινευή είναι παλαιόθεν ως λίμνη υδάτων ταύτα ώμως θέλουσι φύγει. Στήτε, στήτε, θέλουσι φωνάζει· και ουδείς ο βλέπων οπίσ. **9** Λαφυραγωγείτε το αργύριον, λαφυραγωγείτε το χρυσόν διότι δεν είναι τέλος των θησαυρών αυτής είναι πάλιθος παντός σκεύους επιθυμητού. **10** Εξεκενθή και εξετινάχθη και η πρημώθη και η καρδία διαλύεται και τα γόνατα κλονίζονται και ωδίνες είναι εις πάσας τας οσφύς, τα δε πρόσωπα πάντων είναι απησβολωμένα. **11** Που είναι το κατοικητήριον των λεόντων και η βοσκή των σκύμνων, όπου ο λέων, ο γηραιός λέων, περιεπάτει και ο σκύμνος του λέοντος, και δεν υπήρχεν ο εκφρώνων;

θέλεις μένει αφανής και συ θέλεις ζητήσει δύναμιν εναντίον του εχθρού. **12** Πάντα τα οχυρώματά σου θέλουσιν είσθαι ως συκαί με τα πρωτοφανή σύκα αυτών εάν σεισθώσι, θέλουσι βεβαίως πέσει εις το στόμα του τρώγοντος. **13** Ιδού, ο λαός σου είναι γυναίκες εν μέσω σου· αι πύλαι της γης σου θέλουσιν είσθαι όλως ανεωγμέναι εις τους εχθρούς σου· το πυρ θέλει καταφάγει τους μοχλούς σου. **14** Ανάσυρον εις σεαυτόν ύδωρ διά την πολιορκίαν, ενδυνάμωσον τα οχυρώματά σου· είσελθε εις τον πηλόν και πάτησον την ἄργιλλον, επισκεύασον την κεραμικήν κάμινον. **15** εκεί θέλει σε καταφάγει το πύρ· η ρομφαία θέλει σε εξολοθρεύσει, θέλει σε καταφάγει ως βρούχος· πληθύνουν ως βρούχος, πληθύνουν ως ακρίς. **16** Επλήθυνας τους εμπόρους σου υπέρ τα ἀστρα του ουρανού· ο βρούχος εξηπλώθη και εξεπέταξεν. **17** Οι μεγιστάνες σου είναι ως ακρίδες και οι σατράπαι σου ως μεγάλαι ακρίδες, αίτινες επικάθηνται επί τους φραγμούς εν ημέρα ψύχους· αλλ! όταν ο ήλιος ανατείλη, φεύγουσι και ο τόπος αυτών δεν γνωρίζεται που ήσαν. **18** Οι ποιμένες σου ενύσταξαν, βασιλεύ της Ασσυρίας· οι δυνατοί σου απεκοιμήθησαν· ο λαός σου εσκορπίσθη επί τα ὄρη και δεν υπάρχει ο συνάγων. **19** Δεν είναι ίασις εις το σύντριμμά σου· η πληγή σου είναι χαλεπή· πάντες οι ακούοντες την αγγελίαν σου θέλουσι κροτήσει χείρας επί σέ διότι επί τίνα δεν επήλθε πάντοτε η κακία σου;

Αμβακούμ

1 Η ὥρασις, την οποίαν είδεν Αββακούμ ο προφήτης.

2 Ἔως πότε, Κύριε, θέλω κράζει, και δεν θέλεις εισακούει; Θέλω βοά προς σε, Αδικία: και δεν θέλεις οώξει; **3** Διά τι με κάμνεις να βλέπω ανομίαν και να θεωρώ ταλαιπωρίαν και αρπαγήν και αδικίαν ἐμπροσθέν μου; και υπάρχουσι διεγέροντες ἑρίδα και φιλονεκίαν.

4 Διά τούτο ο νόμος είναι αργός, και δεν εξέρχεται κρίσις τελεία: επειδή ο ασεβής καταδυναστεύει τον δίκαιον, διά τούτο εξέρχεται κρίσις διεστραμμένη. **5** Ιδέτε μεταξύ των εθνών και επιβλέψατε και θαυμάσατε μεγάλως, διότι εγώ θέλω πράξεις ἑρίδας εν ταῖς ημέραις σας, το οποίον δεν θέλετε πιστεύσει, εάν τις διηγηθῇ αυτό. **6** Διότι, ιδού, εγώ εξεγείρω τους Χαλδαίους, το ἔθνος το πικρόν και ορμητικόν, το οποίον θέλει διέλθει το πλάτος του τόπου, διά να κληρονομήσῃ κατοικίας ουχὶ εαυτού. **7** Είναι φοβερόι και τρομεροί: ή κρίσις αυτών και η εξουσία αυτών θέλει προέρχεσθαι εξ αυτών. **8** Και οἱποι αυτών είναι ταχύτεροι παρδάλεων και οξύτεροι λύκων της εσπέρας και οι ιπτείς αυτών θέλουσι διαχωθῆ και οι ιπτείς αυτών θέλουσιν ελθεῖ από μακρόθεν: θέλουσι πετάξεις ως αετός σπεύδων εἰς βρώσιν, **9** πάντες θέλουσιν ελθεῖ πεπὶ αρπαγῆ ή ὁψὶς των προσώπων αυτών είναι ως ο ανατολικὸς ἀνέμος, και θέλουσι συνάξεις τους αιχμαλώτους ως ἄμφον. **10** Και θέλουσι περιπατεῖς τους βασιλεῖς, και οι ἀρχοντες θέλουσιν είσθαι παίγνιον εἰς αυτούς θέλουσιν εμπαῖξει παν οχύρωμα: διότι θέλουσιν επισωρεύσει χώμα και θέλουσι κυριεύσει αυτό. **11** Τότε το πνεύμα αυτού θέλει αλλοιωθῆ, και θέλει υπερβῇ παν ὄριον και θέλει ασεβεῖ, αποδίδων την ισχύν αυτού ταύτην εἰς τον θεόν αυτού. **12** Δεν είσαι συ απ' αιώνος, Κύριε Θεέ μου, ο Ἅγιος μου; δεν θέλομεν αποθάνει. Συ, Κύριε, διέταξας αυτούς διά κρίσιν και συ, Ισχυρέ, κατέστησας αυτούς εἰς παιδείαν ημών. **13** Οι οφθαλμοί σου είναι καθαρώτεροι παρά ώστε να βλέπης τα πονηρά, και δεν δύνασαι να επιβλέπῃς εἰς την ανομίαν διά τι επιβλέπεις εἰς τους παρανόμους και σιωπάς, όταν ο ασεβής καταπίνη τον δικαιότερον εαυτού, **14** και κάμνεις τους ανθρώπους ως τους ιχθύνς της θαλάσσης, ως της ερπετά, τα μη ἔχοντα ἄρχοντα εφ' εαυτών, **15** Ανασύρουσι πάντας διά του αγκίστρου, ἔλκουσιν αυτούς εἰς το δίκτυον αυτών και συνάγουσιν αυτούς εἰς την σαγήνην αυτών διά τούτο ευφρατίνονται και χαίρουσι. **16** Διά τούτο θυσιάζουσιν εἰς το δίκτυον αυτών και καίονται θυμίαμα εἰς την σαγήνην αυτών διότι δι' αυτών η μερίς αυτών είναι παχεία και το φαγητόν αυτών εκλεκτόν. **17** Μη διά τούτο θέλουσι πάντοτε εκκενόντει το δίκτυον αυτών; και δεν θέλουσι φείδεσθαι φονεύοντες πάντοτε τα ἔθνη;

2 Επί της σκοπιάς μου θέλω σταθῆ και θέλω στηλωθῆ επί του πύργου, και θέλω αποσκοπεύει διά να ίδω τι θέλει λαλήσει προς εμέ και τι θέλω αποκριθῆ προς τον ελέγχοντα με. **2** Και απεκρίθη προς εμέ ο Κύριος και είπε, Γράψον την ὁράσιν και ἐκθεσον αυτήν επὶ πινακίδιων, ώστε τρέχων να αναγινώσκῃ τις αυτήν· **3** διότι η ὥρασις μένει ἔτι εἰς αριστερόν καιρόν, αλλ' εἰς το τέλος θέλει λαλήσει και δεν θέλει ψευσθῆ· αν και αργοπορή, πρόσμεινον αυτήν διότι βεβαίως θέλει ελθεῖ, δεν θέλει βραδύνει. **4** Ιδού, η ψυχὴ αυτού επήρθη, δεν είναι ευθεία εν αυτῷ· δε δίκαιος θέλει ζήσει διά της πίστεως αυτού. **5** Και μάλιστα είναι προπετής εξ αιτίας του οίνου, ανήρ αλαζών, ουδέ ησυχάζει· όστις πλατύνει την ψυχὴν αυτού ως ἀδης και είναι ως ο θάνατος και δεν χορτάινει, αλλά συνάγει εἰς εαυτόν πάντα τα ἔθνη και συλλαμψάνει εἰς εαυτόν πάντας τους λαούς. (**Sheol h7585**) **6** Δεν θέλουσι λάβει πάντες ούτοι παραβολήν κατ' αυτού και παροιμίαν εμπαικτικήν εναντίον αυτού; και ειπεί, Ουαί εἰς τον πληθύνοντα το μη εαυτού· ἔως πότε; και εἰς τον επιβαρύνοντα εαυτόν με παχύν πηλόν. **7** Δεν θέλουσι σηκωθῆ εξαίφνιας οι δάκνοντές σε και εξεγερθῆ οι ταλαιπωρούντες σε και θέλεις είσθαι προς αυτούς εἰς διαρπαγῆν; **8** Επειδή σε ελαφυραγώγησας ἔθνη πολλά, ἀπαν το υπόλοιπον των λαών θέλουσι σε λαφυραγώγησει, εξ αιτίας των αιμάτων των ανθρώπων και της αδικίας της γης, της πόλεως και πάντων των κατοικούντων εν αυτῇ. **9** Ουαί εἰς τον πλεονεκτούντα πλεονεξίαν κακήν διά τον οίκον αυτού, διά να θέση την φωλέαν αυτού υψηλά, διά να ελευθερωθῆ εκ χειρός του κακού. **10** Εβουλεύθης αισχύνην εἰς τον οίκον σου, εξολοθρεύων πολλούς λαούς, και ημάρτησας κατά της ψυχῆς σου. **11** Διότι ο λίθος από το τοίχου θέλει βοήσει και τα ξυλοδέματα θέλουσιν αποκριθῆ προς αυτόν. **12** Ουαί εἰς τον οικοδομούντα πόλιν εν αἵμασι και θεμελιούντα πόλιν εν αδικίαις. **13** Ιδού, δεν είναι τούτο παρά του Κυρίου των δυνάμεων, να μοχθώσιν οι λαοί διά το πυρ και τα ἔθνη να αποκάμωσι διά την ματαίοτητα; **14** Διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως της δόξης του Κυρίου, καθώς τα ὄντα σκεπάζονται την θάλασσαν. **15** Ουαί εἰς τον ποτίζοντα τον πλησίον αυτού, εἰς σε όστις προσφέρεις την φιάλην σου και προσέτι μεθύεις αυτόν, διά να θεωρής την γύμνωσιν αυτών. **16** Ενεπλήσθης αισχύνης αντί δόξης πίει και συ, και οι ανακαλυψθῆ ακροβυστία σου· το ποτήριον της δεξιάς του Κυρίου θέλει στραφή προς σε, και εμετός αιμάτιας θέλει είσθαι επὶ την δόξαν σου. **17** Διότι η προς τον Λίβανον αδικία σου θέλει σε καλύψει, και η φθορά των θηρίων η καταποίσασα αυτά θέλει σε πτοήσει, εξ αιτίας των αιμάτων των ανθρώπων και της αδικίας της γης, της πόλεως και πάντων των κατοικούντων εν αυτῇ. **18** Τις η ωφέλεια του γλυπτού, ότι ο μορφωτής αυτού ἐγλυψεν αυτό; του χωνευτού και του διδασκάλου του φεύδους, διτι ο κατασκεύασάς θαρρεῖ εἰς το ἑργον αυτού, ώστε να κάμνη είδωλα ἀφωνα; **19** Ουαί εἰς τον λέγοντα προς το ζύλον, Εξεγείρους εἰς τον ἀφωνον λίθον, Σηκώθητι αυτό θέλει διδάξει; Ιδού, αυτό είναι περιεκπειασμένον με χρυσόν και ἄργυρον, και δεν είναι πνοή παντελώς εν αυτῷ. **20** Αλλ' ο Κύριος είναι εν τω ναώ τω αγίῳ αυτού· σιώπα ενώπιον αυτού, πάσα τη γη.

3 Προσευχὴ Αββακούμ του προφήτου επὶ Σιγιωνῶθ.

2 Κύριε, ήκουσα την ακοήν σου και εφοβήθην· Κύριε, ζωοποίει το ἑργον σου εν μέσω των ετών· Εν μέσω των ετών γνωστοποίει, αυτό· εν τη οργῇ σου μνήσθητι ελέους. **3** Ο θεός ήλθεν από θαιμάν και ο Ἅγιος από του όρους Φαράν· Διάψαλμα. εκάλυψεν ουρανούς η δόξα

αυτού, και της αινέσεως αυτού ἡτο πλήρης η γῆ· **4** Και η λάμψις αυτού ἡτο ως το φώς· ακτίνες εξήρχοντο εκ της χειρός αυτού, και εκεί ἡτο ο κρυψών της ισχύος αυτού. **5** Ἐμπροσθεν αυτού προεπορεύετο ο θάνατος, και αστραπαί εξήρχοντο υπό τους πόδας αυτού. **6** Εστάθη και διεμέτρησε την γῆν· επέβλεψε και διέλυσε τα έθνη· και τα ὄρη τα αιώνια συνετρίβησαν, οι αιώνιοι βουνοί εταπεινώθησαν· αι οδοί αυτού είναι αιώνιοι. **7** Είδον τας σκηνάς της Αιθιοπίας εν θλίψει ετρόμαξαν τα παραπετάσματα της γης Μαδιάμ. **8** Μήπως ωργίσθη ο Κύριος κατά των ποταμών; μήπως ἡτο ο θυμός σου κατά των ποταμών; ή η οργή σου κατά της θαλάσσης, ώστε επέβης επί τους ίππους σου και επί τας αμάξας σου προς σωτηρίαν; **9** Εσύρθη ἔξω το τόξον σου, καθώς μεθ' ὄρκου ανήγειλας εις τας φυλάς. Διάψαλμα. Συ διέσχισας την γην εις ποταμούς. **10** Σε είδον τα ὄρη και ετρόμαξαν. Κατακλυσμός υδάτων επήλθεν· η ἀβύσσος ανέπεμψε την φωνήν αυτής, ανύψωσε τας χείρας αυτής. **11** Ο ήλιος και η σελήνη εστάθησαν εν τω κατοικητηρίῳ αυτών· εν τω φωτί των βελών σου περιεπάτουν, εν τη λάμψει της αστραπτούσης λόγχης σου. **12** Εν αγανακτήσει διήλθες την γην, εν θυμώ κατεπάτησας τα έθνη. **13** Εξήλθες εις σωτηρίαν του λαού σου, εις σωτηρίαν του χριστού σου· επάταξας τον αρχηγόν του οίκου των ασεβών, απεκάλυψας τα θεμέλια ἔως βάθους. Διάψαλμα. **14** Διεπέρασας με τας λόγχας αυτού την κεφαλήν των στραταρχών αυτού· εφώρμησαν ως ανεμοστρόβιλος διά να μη διασκορπίσωσιν· η αγαλλίασις αυτών ἡτο ως εάν ἐμέλλον κρυφίως να καταφάγωσι τον πτωχόν. **15** Διέβης διά της θαλάσσης μετά των ίππων σου, διά σωρών υδάτων πολλών. **16** Ἡκουσα, και τα εντόσθιά μου συνεταράχθησαν· τα χεῖλη μου ἔτρεμον εις την φωνήν· η σαθρότης εισήλθεν εις τα οστά μου, και υποκάτω μου ἐλαβον τρόμον· πλην εν τη ημέρᾳ της θλίψεως θέλω αναπαυθή, ὅταν αναβῇ κατά του λαού ο μέλλων να εκπορθήσῃ αυτόν. **17** Αν και η συκή δεν θέλει βλαστήσει, μηδέ θέλει είσθαι καρπός εν ταῖς αμπέλοις ο κόπος της ελαίας θέλει ματαιωθή, και οι αγροί δεν θέλουσι δώσει τροφήν· το ποίμνιον θέλει εξολοθρευθή από της μάνδρας, και δεν θέλουσιν είσθαι βόες εν τοις σταύλοις· **18** Εγύ όμως θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον, θέλω χαίρει εις τον Θεόν της σωτηρίας μου. **19** Κύριος ο Θεός είναι η δύναμις μου, και θέλει κάμει τους πόδας μου ως των ελάφων· και θέλει με κάμει να περιπατώ επί τους υψηλούς τόπους μου. Εις τον πρώτον μουσικόν επί Νεγινώθ.

Σοφονίας

θέλει κάμει συντέλειαν, μάλιστα ταχείαν, επί πάντας τους κατοικούντας την γην.

1 Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Σοφονίαν τον υιού του Χουσεί, υιού του Γεδαλίου, υιού του Αμαρίου υιού του Ιζκίου, εν ταῖς ημέραις Ιωσίου, υιού του Αμών βασιλέως του Ιούδα. **2** Θέλω αφράνισει παντελώς τα πάντα από προσώπου της γης, λέγει Κύριος. **3** Θέλω υμάς η ημέρα του θυμού του Κυρίου, πριν επέλθῃ εφ' υμάς η ἔξαψις του Κυρίου, πριν επέλθῃ εφ' πάντα από προσώπου της γης, λέγει Κύριος. **3** Ζητείτε τον αφανίσει άνθρωπον και κτήνος θέλω αφανίσει τα κύριον, πάντες οι πραεῖς της γης, οι εκτελέσαντες τας πετεινά του ουρανού και τους ιχθύας της θαλάσσης κρίσεις αυτού· ζητείτε δικαιοσύνην, ζητείτε προάτητα, και τα προσκόμιμα μετά των ασεβών και θέλω ίσως σκεπασθήτε εν τη ημέρᾳ της οργής του Κυρίου. **4** Εξολοθρεύσει τον άνθρωπον από προσώπου της γης, Διότι η Γάζα θέλει εγκαταλειφθή και η Ασκάλων θέλει λέγει Κύριος. **4** Και θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τον ερημωθή· θέλουνταν εκδιώξει την Ἀζωτον εν καιρῷ Ιούδαν και επί πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, μεσημβρίας και η Ακκαρών θέλει εκριζωθή. **5** Ουάι εις και θέλω εξολοθρεύσει το υπόλοιπον του Βάαλ από τον τόπου τούτου και το όνομα των ειδωλοθυτών μετά των ιερέων, **5** και τους προσκυνούντας επί των δωμάτων την στρατιάν του ουρανού και τους προσκυνούντας ουνύνοντας εις τον Κύριον και τους ουνύνοντας εις τον Μαλχόμ, **6** και τους εκκλίνοντας από όπισθεν εξερευνώντας αυτόν. **7** Σιώπα ενώπιον Κυρίου του Θεού, διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου· διότι ο Κύριος ητοίμασε θυσίαν, διώρισε τους κεκλημένους αυτού. **8** Και εν τη ημέρᾳ της θυσίας του Κυρίου θέλω εκδικηθή τους ἄρχοντας και τα τέκνα του βασιλέως και πάντας τους ενδεδυμένους ενδύματα αλλότρια. **9** Εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλω εκδικηθή και πάντας τους υπερπήδωντας τα κατώφλια, τους γεμίζοντας τους οίκους των κυρίων αυτών εξ αρπαγῆς και δόλου. **10** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει Κύριος, θέλει είσθαι θόρυβος κραυγῆς από της ιχθυϊκής πύλης και ολοιλυγής από της πύλης της δευτέρας και συντριψμός μέγας από των ουνύνοντας τους κατοίκους αυτών εξ αρπαγῆς και δόλου. **11** Ολούλξατε, οι κάτοικοι της Μακτές, διότι εξωλοθρεύθη πας ο λαός ο εμπορικός κατεκόπτησαν πάντες οι φέροντες αργύριον. **12** Και εν τω καιρῷ εκείνω θέλω εξερευνήσει την Ιερουσαλήμ με λύχνους τρομέρος εναντίον αυτών, διότι θέλει εξολοθρεύσει και εκδικηθή προς ἄνδρας τους αναπαυομένους επί την πάντας τους θεούς της γῆς και θέλουσι προσκυνήσει τρυγίαν αυτών, τους λέγοντας εν τη καρδία αυτών, Ο αυτόν, έκαστος εκ του τόπου αυτού, πάσαι αι νήσοι των Κύριος δεν θέλει αγαθοτοιχεῖσει ουδέ θέλει κακοποιησει. εθνών. **12** Και σεις, Αιθίοπες, θέλετε διαπερασθή διά της **13** Διά τούτο τα αγαθά αυτών θέλουσιν είσθαι εις ρομφαίας μου. **13** Και θέλει εκτείνει την χείρα αυτού διαρπάγην και οι οίκοι αυτών εις αφανισμόν, και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και δεν θέλουσι κατοικεῖσθαι, καταστήσει την Νινευή εις αφανισμόν, τόπον ἀνύδρου και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και δεν θέλουσι πίει μεών αιτής, πάντα τα ζώα των εθνών και οι πλεκτοί μεγάλη, εγγύς, και σπεύδει σφόδρα· φωνή της ημέρας του Κυρίου· πικρώς θέλει φωνάζει εκεί ο ισχυρός. **14** Εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου την οποίαν αυτών είσθαι εις ρομφαίας μου. **15** Ημέρα οργής η ημέρα εκείνη, ημέρα θλίψεως και στενοχωρίας, ημέρα ερημώσεως και αφανισμού, ημέρα σκότους και γνόφου, ημέρα νεφέλης και ομίχλης, **16** η ημέρα σάλπιγγος και αλαλαγμού κατά των οχυρών πόλεων και κατά των υψηλών πύργων. **17** Και θέλω σκότωθει τους ανθρώπους και θέλουσι περιπατεί αις των οίνων αυτών. **18** Αλλ' ουδέ το αργύριον αυτών ουδέ το χρυσίον αυτών θέλει δυνηθή να λυτρώσῃ αυτούς εν τη ημέρᾳ της οργής του Κυρίου, και πάσα η γη θέλει φωνήν· δεν εδέχθη διόρθωσιν· δεν ίλπιον επί τον καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου αυτού· διότι **3** Ουάι η παραδειγματισμένη και μεμολυσμένη· η πόλις η καταθλίβουσα **2** Δεν υπήκουσεν εις την φωνήν· δεν εδέχθη διόρθωσιν· δεν ίλπιον επί τον Κύριον· δεν επλησίασεν εις τον Θεόν αυτής. **3** Οι

άρχοντες αυτής είναι εν αυτή λέοντες ωρυόμενοι οι κριταί αυτής λύκοι της εσπέρας δεν αφίνουσιν ουδέν διά το πρωΐ. **4** Οι προφήται αυτής είναι προπετείς, ἀνθρώποι δόλιοι· οι ιερείς αυτής εβεβήλωσαν το αγιαστήριον, ηθέτησαν τον νόμον. **5** Ο Κύριος είναι δίκαιος εν μέσω αυτής δεν θέλει κάμει αδικίαν· κατά πάσαν πρώταν φέρει την κρίσιν αυτού εις φως, δεν απολείπει αλλ' ο διεφθαρμένος δεν γνωρίζει αισχύνην. **6** Εξωλόθρευσα έθνη· οι πύργοι αυτών είναι ηρημωμένοι ηρήμωσα τας οδούς αυτών, ώστε να μη υπάρχῃ διαβαίνων· αι πόλεις αυτών ηφαντίσθησαν, ώστε δεν υπάρχει ουδείς κατοικών. **7** Είπα, Βεβαίως ήθελες με φοβηθή, ήθελες δεχθή παιδείαν, και η κατοικία αυτής δεν ήθελεν εξολοθρευθή, όσον και αν επιμώρουν αυτήν· πλην αυτοί έσπευσαν να διαφθείρωσι πάσας τας πράξεις αυτών. **8** Διά τούτο προσμένετέ με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασιλεία, να εκέχω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. **9** Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθαράν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύσωνται πάντοι υπό ένα ζυγόν. **10** Από του πέραν των ποταμών της Αιθιοπίας οι ικέται μου, η θυγάτηρ των διεσπαρμένων μου, θέλουσι φέρει την προσφοράν μου. **11** Εν τη ημέρᾳ εκείνη δεν θέλεις αισχύνεσθαι διά πάσας τας πράξεις σου, δι' ων ηνόμησας εναντίον μου· διότι τότε θέλω αφαιρέσει εις μέσου σου τους καυχωμένους εις την μεγαλοπρέπειάν σου, και δεν θέλεις πλέον μεγαλαυχέι κατά του όρους του αγίου μου. **12** Και θέλω αφήσει ειν μέσω σου λαόν τεθλιψμένον και πτωχόν, και ούτοι θέλουσιν ελπίζει επί το όνομα του Κυρίου. **13** Το υπόδοιπον του Ισραήλ δεν θέλει πράξει ανομίαν ουδέ λαλήσει ψεύδη, ουδέ θέλει ευρεθή εν τω στόματι αυτών γλώσσα δολία· διότι αυτοί θέλουντι βόσκει και πλαγιάζει, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφροβών. **14** Ψάλλε, θύγατρε Σιών· αλαλάξατε, Ισραήλ· τέρπουν και ευφράίνουν εξ όλης καρδίας, θύγατρε Ιερουσαλήμ. **15** Αφίρεσεν ο Κύριος τας κρίσεις σου, απέστρεψε τον εχθρόν σου· βασιλεύς του Ισραήλ είναι ο Κύριος εν μέσω σου· δεν θέλεις πλέον ιδεί κακόν. **16** Εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει λεχθή προς την Ιερουσαλήμ, Μη φοβού· Σιών, ας μη εκλύωνται αι χείρες σου. **17** Κύριος ο Θεός σου, ο εν μέσω σου, ο δυνατός, θέλει σε σώσει, θέλει ευφρανθή επί σε εν χαρά, θέλει αναπαύεσθαι εις την αγάπην αυτού, θέλει ευφραίνεσθαι εις σε εν άσματι. **18** Θέλω συνάξει τους λελυπημένους διά τας επιοήμους εορτάς, τους ίντας από σου, εις τους οποίους ήτο βάρος ο ονειδισμός. **19** Ιδού, εν τω καιρώ εκείνω θέλω αφανίσει πάντας τους καταθλίβοντάς σε· και θέλω σώσει την χωλαίνουσαν και συνάξει την εξωσμένην· και θέλω καταστήσει αυτούς έπαινον και δόξαν εν παντί τόπω της αισχύνης αυτών. **20** Εν τω καιρώ εκείνω θέλω σας φέρει και εν τω καιρώ εκείνω θέλω σας συνάξει· διότι θέλω σας κάμει ονομαστούς και επινετούς μεταξύ πάντων των λαών της γης, όταν εγώ αποστρέψω την αιχμαλωσίαν σας έμπροσθεν των οφθαλμών σας, λέγει Κύριος.

’Αγγαῖος

1 Εν τω δευτέρῳ ἔτει Δαρείου του βασιλέως, εν τω ἑκτῷ μηνὶ, τη πρώτη ημέρα του μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Αγγαίου του προφήτου προς Ζοροβάβελ, τον υιόν του Σαλαθιήλ, τον διοικητήν του Ιούδα, και προς Ιησούν τον υιόν του Ιωσεδέκ, τον ιερέα τον μέγαν, λέγων, **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Ο λαὸς οὗτος λέγουσιν, Ο καιρός δεν ἥλθεν, ο καιρός να οικοδομηθῇ ο οίκος του Κυρίου. **3** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Αγγαίου του προφήτου, λέγων, **4** Είναι καιρός εις εσάς, να κατοικήτε σεις εν τοις φαντωτοίς οίκοις σας, ο δε οίκος οὗτος να ἡναι ἐρημός; **5** Τώρα λοιπόν ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, Συλλογίσθητε τας οδούς σας, **6** Εσπείρατε πολύ και εισωδεύσατε ολίγον, τρώγετε και δεν χορταίνετε, πίνετε και δεν ευχαριστείσθε, ενδύνεσθε και δεν θερμαίνεσθε, και ο μισθοδοτούμενος μισθοδοτείται διά βαλάντιον τετρυπτημένον. **7** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, Συλλογίσθητε τας οδούς σας. **8** Ανάβητε εις το ὄρος και φέρετε ζύλα και οικοδομήσατε τον οίκον, και θέλω ευαρεστήθη εις αυτόν και θέλω ενδοξασθή, λέγει Κύριος. **9** Επεβλέψατε εις πολύ, και ιδού, ἔγεινεν ολίγον και εφέρετε τούτο εις τον οίκον και εγώ απεφύσσασα αυτό. Διά τι; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Εξ αιτίας του οίκου μου, όστις είναι ἐρημός, ενώ σεις τρέχετε ἔκαστος εις τον οίκον αυτού. **10** Διά τούτο ο ουρανός απέκλεισεν από σας την δρόσον αυτού και η γη απέκλεισε τον καρπόν αυτής, **11** και εκάλεσα ανομβρίαν επί την γην και επί τα ὄρη, επί τον σίτον και επί το γλεύκος και επί το ἔλαιον και εφ' ὅσα εκφρέψει η γη, και επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη, και επί πάντας τους κόπους των χειρών αυτών. **12** Και υπήκουσε Ζοροβάβελ ο υιός του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο υιός του Ιωσεδέκ, ο ιερεὺς ο μέγας, και παν το υπόλοιπον του λαού, εις την φωνήν Κυρίου του Θεού αυτών και εις τους λόγους Αγγαίου του προφήτου, καθώς απέστειλεν αυτόν Κύριος ο Θεός αυτών· και εφοβήθη ο λαός ενώπιον του Κυρίου. **13** Και ελάλησεν Αγγαίος ο απεσταλμένος του Κυρίου κατά την αγγελίαν του Κυρίου προς τον λαόν, λέγων, Εγώ είμαι με σας, λέγει Κύριος. **14** Και διήγειρεν ο Κύριος το πνεύμα του Ζοροβάβελ υιού του Σαλαθιήλ, του διοικητού του Ιούδα, και το πνεύμα του Ιησού του Ιωσεδέκ, του ιερέως του μεγάλου, και το πνεύμα παντός του υπολοίπου του λαού, και ἥλθον και ειργάζοντο εν τω οίκω του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού αυτών, **15** εν τη εικοστή τετάρτη ημέρα του ἔκτου μηνός, εν τω δευτέρῳ ἔτει Δαρείου του βασιλέως.

2 Εν τω εβδόμῳ μηνὶ, τη εικοστή πρώτη του μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Αγγαίου του προφήτου, λέγων, **2** Λάλησον τώρα προς Ζοροβάβελ τον υιόν του Σαλαθιήλ, τον διοικητήν του Ιούδα, και προς Ιησούν τον υιόν του Ιωσεδέκ, τον ιερέα τον μέγαν, και προς το υπόλοιπον του λαού, λέγων, **3** Τις μεταξύ σας ἔμεινεν, όστις εἶδε τον οίκον τούτον εν τη πρώτη αυτού δόξῃ; και οποίον τώρα σεις βλέπετε αυτόν; δεν είναι εις τους οφθαλμούς σας ως ουδέν, συγκρινόμενος προς

εκείνον; **4** Πλην ενδυναμού τώρα, Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, και ενδυναμού, Ιησού, υἱε του Ιωσεδέκ, ο ιερέύς ο μέγας, και ενδυναμού, πας ο λαός του τόπου, λέγει Κύριος, και εργάζεσθε διότι εγώ είμαι με σας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Κατά τον λόγον της προς εσάς διαθήκης μου, ότε εξήλθετε εξ Αιγύπτου, το πνεύμα μου θέλει μένει μεταξύ σας μη φοβείσθε. **6** Διότι ύστω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων: Έτι ἀπάξ μετ' ολίγον εγώ θέλω σείσει τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και την έχραν. **7** Και θέλω σείσει πάντα τα έθνη, και θέλει άλιθεον ο εκλεκτός πάντων των εθνών, και θέλω εμπλήσει τον οίκον τούτου δόξης, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **8** Εμού είναι το αργύριον και εμού το χρυσόν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Η δόξα του εσχάτου τούτου οίκου θέλει είσθαι μεγαλητέρα της του πρώτου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και εν τω τόπῳ τούτῳ θέλω δώσει ειρήνην, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **10** Εν τη εικοστή τετάρτη του εννάτου μηνός, εν τω δευτέρῳ ἔτει του Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Αγγαίου του προφήτου, λέγων, **11** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων Ερώτησον τώρα τους ιερείς περί του νόμου, λέγων, **12** Εάν λάβῃ τις κρέας ἄγιον εν τω ἄκρω του ιματίου αυτού και διά του ἄκρου αυτού εγγίση ἄρτον ή μαγείρευμα ή οίνον ή ἑλαιον ή παν φαγητόν, θέλει αγιασθή; Και οι ιερεῖς απεκρίθησαν και είπον, Ουχί. **13** Και είπεν ο Αγγαῖος, Εάν ακάθαρτος από νεκρού σώματος εγγίση τι εξ αυτών, θέλει μιανθή; Και οι ιερεῖς απεκρίθησαν και είπον, Θέλει μιανθή. **14** Και απεκρίθη ο Αγγαίος και είπεν, Ούτως είναι ο λαός οὗτος και ούτω το θένος τούτο ενώπιον μου, λέγει ο Κύριος, και ούτω παν ἔργον των χειρών αυτών· και ο, τι προσφέρουσιν εκεί, είναι μεμιασμένον. **15** Και τώρα λοιπόν συλλογίσθητε από της ημέρας ταύτης και επέκεινα, πριν τεθῇ λίθος επί λίθον εν τω ναώ του Κυρίου, **16** πριν γείνωσι ταύτα, επορεύετό τις εις σωρόν είκοσι μέτρων και ήσαν δέκα: επορεύετο εις τον ληνόν διά να εξαντλήση πεντήκοντα μέτρα από τον ληνού, και ήσαν είκοσι. **17** Σας επάταξα με ανεμοφθορίαν και με ερυσίβην και με χάλαζαν εν πάσι τοις ἔργοις των χειρών σας πλην σεις δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. **18** Συλλογίσθητε τώρα: από της ημέρας ταύτης και επέκεινα, από της εικοστής τετάρτης ημέρας του εννάτου μηνός από της ημέρας καθ' ήν εθεμελιώθη ο ναός του Κυρίου, συλλογίσθητε. **19** Είναι ο σπόρος έτι εν τη αποθήκῃ; έτι και η ἀμπελός και η συκή και η ροΐδια και η ελαία δεν εκαρποφρόησαν από της ημέρας ταύτης θέλω ευλογήσει αυτά. **20** Και ἔγεινε πάλιν λόγος Κυρίου προς Αγγαίον τη εικοστή τετάρτη του μηνός λέγων, **21** Λάλησον προς Ζοροβάβελ, τον διοικητήν του Ιούδα, λέγων, Εγώ σείω τον ουρανόν και την γῆν και θέλω καταστρέψει τον θρόνον των βασιλείων και θέλω εξολοθρεύσει το κράτος των βασιλείων των εθνών και θέλω καταστρέψει αμάξας και τους αναβάτας αυτών, και οι ἵπποι και οι αναβάται αυτών θέλουσι πέσει, έκαστος διά της ρομφαίας του αδελφού αυτού. **23** Εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω λάβει σε, Ζοροβάβελ, τον δούλον μου, τον υιόν του Σαλαθιήλ, λέγει Κύριος, και θέλω σε θέσει ως σφραγίδα, διότι σε εξέλεξα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.

Ζαχαρίας

1 Εν τω ογδόῳ μηνί, τῷ δευτέρῳ ἔτει του Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, τὸν υἱὸν του Βαραχίου υιού του Ἰδδώ, τὸν προφήτην, λέγων, **2** Ο Κύριος ὡργίσθη μεγάλως επὶ τους πατέρας σας. **3** Διὰ τούτῳ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὐτών λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων: Επιστρέψατε πρὸς ἐμὲ, λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ θέλω επιστρέψει πρὸς εσάς, λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων. **4** Μη γίνεσθε οὓς οι πατέρες σας, πρὸς τους οποίους οι πρότεροι προφήται ἔκραξαν λέγοντες, Οὗτοι λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων. Επιστρέψατε τώρα

και είδον και ιδού, τέσσαρα κέρατα: **19** και είπα προς τον ἄγγελον τὸν λαλούντα μετ' εμού, Τι είναι ταύτα; Ο δε απεκρίθη πρὸς εμέ, Ταύτα είναι τα κέρατα, τα οποία διεσκόρπισαν τὸν Ιούδαν, τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. **20** Καὶ οἱ Κύριος ἐδείξεν εἰς εμέ τέσσαρας τέκτονας: **21** καὶ είπα, Τί ἔρχονται οὗτοι να κάμωσι; Καὶ απεκρίθη λέγων, Ταύτα είναι τα κέρατα τα οποία διεσκόρπισαν τὸν Ιούδαν, ὧστε ουδεὶς εσῆκωσε τὴν κεφαλὴν αὐτού· καὶ ούτοι ἡλθον διὰ να φοβίσωσιν αυτά, διὰ να εκτινάξωσι τα κέρατα των εθνῶν, τα οποία εσῆκωσαν το κέρας εναντίον τῆς γῆς του Ιούδα διά να διασκορπίσωσιν αυτήν.

2 Καὶ ὑψωσα τοὺς οφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ιδού,
ανήρ καὶ σχοινίον μετρικόν εν τῇ χειρί αυτού: **2** καὶ
είπα, Που υπάγεις σο; Ο δε εἴπε πρὸς εμέ, να μετρήσω
την Ιερουσαλήμ, διά να ίδω ποίον το πλάτος αυτῆς
και ποίον το μήκος αυτῆς. **3** Και ιδού, ο ἄγγελος ο
λαλών μετ' εμού εξήλθε, και ἔτερος ἄγγελος εξήλθεν
εις συνάντησιν αυτού **4** και είπε πρὸς αυτόν, Δράμε,
λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν τούτον, λέγων, Η Ιερουσαλήμ
θέλει κατοικήθη απειχίστως εξ αιτίας τοῦ πλήθους τῶν
εν αυτῇ ανθρώπων και κτηνῶν: **5** Διότι εγώ, λέγει
Κύριος, θέλω εἰσθαί εις αυτὴν τείχος πυρός κύκλων
και θέλω εἰσθαί πρὸς δόξαν εν μέσῳ αυτῆς. **6** Ω, ώ-
φευγέστε από της γῆς του βορρά, λέγει Κύριος: διότι σας
διεσκόρπισα πρὸς τοὺς τέσσαρας ανέμους του ουρανού,
λέγει Κύριος. **7** Ω, διασώθητε, Σιώπη, η κατοικούσα μετά
της θυγατρός της Βαβυλώνος. **8** Διότι ούτω λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων. Μετά την δόξαν με απέστειλε
πρὸς τα έθνη, τα οποία σας ελεηλάτησαν: διότι ὅστις
εγγίζει εσάς, εγγίζει την κόρην του οφθαλμού αυτού. **9**
Διότι, ιδού, εγώ θέλω σείσει την χείρα μου επ' αυτά και
θέλουσιν εἰσθαι λάφυρον εις τους δουλεύοντας αυτά:
και θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με
απέστειλε. **10** Τέρπου και ευφραίνου, θύγατερ Σιώπη,
διότι ιδού, εγώ ἔρχομαι και θέλω κατοικήσει εν μέσῳ σου,
λέγει Κύριος. **11** Και έθνη πολλὰ θέλουσιν ενωθῆ-
μετά του Κυρίου εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ και θέλουσιν εἰσθαι
λαός μου, και θέλω κατοικήσει εν μέσῳ σου, και θέλει,
γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με εξαπέστειλε
πρὸς σε. **12** Και ο Κύριος θέλει κατακληρονομήσει τον
Ιούδαν διά μερίδα αυτού εν τῇ γῇ τῇ αγίᾳ και θέλει
εκλέξει πάλιν την Ιερουσαλήμ. **13** Σιώπη, πάσα σαρξ,
ενώπιον του Κυρίου διότι εξηγέρθη από της κατοικίας
της αγιότητος αυτού.

3 Καὶ μοι ἐδείξε τὸν Ἰησούν, τὸν ιερέα τὸν μέγαν,
ιστάμενον ἐμπροσθεν του ἀγγέλου του Κυρίου, καὶ ο
διάβολος ἰστάτο εκ δεξιῶν αὐτού διά να ἀντισταθή εἰς
αὐτόν. **2** Καὶ εἴπε Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, Θέλει σε
επιτιμήσει ο Κύριος, διάβολε ναι, θέλει σε επιτιμήσει ο
Κύριος, ὅτις εξέλεξε τὴν Ιερουσαλήμ δεν είναι ούτος
δαυλός απεπασχένος από πυρός; **3** Ο δε Ἰησούς ἦτο
ενδεδυμένος ιμάτια ρυπαρά καὶ ἰστάτο ενώπιον του
ἀγγέλου. **4** Καὶ απεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τους ισταμένους
ενώπιον αὐτού, λέγων, Αφαίρεστα τα ιμάτια τα ρυπαρά
απ' αὐτού· καὶ πρὸς αὐτόν εἶπεν, Ιδού, αφήρεσα από σου
την ανομίαν σου καὶ θέλω σε ενδύσει ιμάτια λαμπρά **5**

και είπα, Ας επιθέσωσι μίτραν καθαράν επί την κεφαλήν αυτού. Και επέθεσαν την μίτραν την καθαράν επί την κεφαλήν αυτού και ενέδυσαν αυτόν ιμάτια· ο δε ἄγγελος βλέπεις συ; Και απεκρίθην, Βλέπω τόμον πετώμενον, το του Κυρίου παρίστατο. **6** Και διεμαρτυρήθη ο ἄγγελος μήκος αυτού είκοσι πηχών και το πλάτος αυτού δέκα του Κυρίου προς τον Ιησούν, λέγων, **7** Ούτω λέγει ο πηχών. **3** Και είπε προς εμέ, Αὕτη είναι η κατάρα η Κύριος των δυνάμεων. Εάν περιπατήσης εν ταῖς οδοῖς εξερχομένη επί το πρόσωπον πάσσης της γῆς διότι πας μου και εάν φυλάξῃς τας εντολάς μου, τότε συ θέλεις όστις κλέπτει θέλει εξολοθρευθῆ, ως γράφεται εν αυτῷ κρίνει ἐτί τον οίκον μου και θέλεις φυλάσσει ἐτί τας εντεύθεν και πας όστις ομνέι θέλει εξολοθρευθῆ, ως αυλάς μου και θέλω σοι δώσει να περιπατής μεταξύ γράφεται εν αυτῷ εκείθεν. **4** Θέλω εκφέρεις αυτήν, των ενταύθη ισταμένων. **8** Άκουε τώρα, Ιησού ο ιερεύς λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλει εισέλθει εις τον μέγας, συ και οι εισάριοι σου οι καθίμενοι ενώπιον τον οίκον του κλέπτουν και εις τον οίκον του ομινύντος σου, επειδή αυτοί είναι ἀνθρώποι θαυμάσιοι διότι ίδου εις το ονόμα μου ψευδώς· και θέλει διαιμείνει εν μέσω εγώ θέλω φέρει ἔξω τον δούλον μου τον Βλαστόν. **9** του οίκου αυτού, και θέλει εξολοθρεύσει αυτὸν και τα Διότι ίδου, ο λίθος, τον οποίον έθεσα ἐμπροσθεν του ξύλα αυτού και τους λίθους αυτού. **5** Και ο ἄγγελος ο Ιησού, επί τον ἔνα τούτον λίθον είναι επτά οφθαλμοί· λαλῶν μετ' εμού εξήλθε και είπε προς εμέ, Ὕψωσον ίδου, εγώ θέλω εγχαράξει το εγχάραγμα αυτού, λέγει ο τώρα τους οφθαλμούς σου και ίδε τι είναι τούτο το Κύριος των δυνάμεων, και θέλω εξαλείψει την ανομίαν εξερχόμενον. **6** Και είπα, Τι είναι τοότο; Ο δε είπε, της γῆς εκείνης εν μιᾷ ημέρᾳ. **10** Εν τη ημέρᾳ εκείνη, τοότο το οποίον εξέρχεται είναι εφά· και είπε, Τοότο λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλετε προσκαλέσεις είναι η παράστασις αυτών καθ' άλην την γην. **7** Και ίδου, εσηκόνετο τάλαντον μολύβδου· και ίδου, μία γυνὴ εκάθητο εν τω μέσω του εφά. **8** Και είπεν, Αὕτη είναι η ασέβεια. Και ἔρριψεν αυτήν εις το μέσον του εφά, και ἔρριψε το μολύβδινον ζύγιον εις το σόδια αυτού. **9** Τότε οὐψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ίδου, εξήρχοντο δύο γυναίκες και ἀνέμοις ήτο εν ταις πτέρυξιν αυτών, διότι αύται είχον πτέρυγας ως πτέρυγας πελαργού· και εστήκωσαν το εφά αναμέσον της γης και του ουρανού. **10** Και είπα προς τον ἄγγελον τον λαλούντα μετ' εμού, Που φέρουσιν αύται το εφά; **11** Και είπε προς εμέ, Διά να οικοδομήσωσι δι' αυτό οίκον εν τη γη Σενναάρ· και θέλει στηριχθῇ και θέλει τεθή εκεί επὶ την βάσιν αυτοῦ.

4 Και επέστρεψεν ο ἄγγελος ο λαλῶν μετ' εμού και με εξήγειρεν ὡς ἀνθρώπον εξεγειρόμενον από τον ὑπνου αυτού, **2** και είπε προς εμέ, Τι βλέπεις συ; Και είπα, Εθέωρησα και ίδου, λυχνία ὅλη χρυσή και δοχείον επί της κορυφῆς αυτῆς, και οι επτά λύχνοι αυτῆς επ' αυτῆς και επτά σωλήνες εις τους λύχνους τους επί της κορυφῆς αυτῆς, **3** και δύο ελαίαι επάνωθεν αυτῆς, μία εκ δεξιῶν του δοχείουν και μία εξ αριστερῶν αυτῆς. **4** Και απεκρίθην και είπα προς τον ἄγγελον τον λαλούντα μετ' εμού, λέγων, Τι είναι ταύτα, κύριέ μου; **5** Και απεκρίθη ο ἄγγελος ο λαλῶν μετ' εμού και είπε προς εμέ, Δεν γνωρίζεις τι είναι ταύτα; Και είπα, Ουχί, κύριέ μου. **6** Και απεκρίθη και είπε προς εμέ, λέγων, Ούτος είναι ο λόγος του Κυρίου προς τον Ζοροβάβελ, λέγων, Ουχί διά δυνάμεως ουδέ διά ισχύος αλλά διά του Πνεύματός μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **7** Τις είσαι συ, το δόρος το μέγα, ἐμπροσθεν του Ζοροβάβελ; πεδιάς· και θέλει εκφέρει τον ακρογωνιαίον λίθον εν αλαλαγμῷ, Χάρις, χάρις εις αυτόν **8** Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **9** Αι χείρες του Ζοροβάβελ ἔθεσαν το θεμέλιον του οίκου τούτου και αι χείρες αυτού θέλουσι τελειώσει αυτόν· και θέλεις γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε προς εσάς. **10** Διότι τι κατερφόνησε την ημέραν των μικρών πραγμάτων; Θέλουσι βεβαίως χαρή και θέλουσιν ιδεῖν τον καστιέριον λίθον εν τη χειρί του Ζοροβάβελ οι επτά εκείνοι οφθαλμοί του Κυρίου, οι περιτρέχοντες διά πάσης της γῆς. **11** Τότε απεκρίθην και είπα προς αυτόν, Τι είναι αι δύο αύται ελαίαι επί τα δεξιά της λυχνίας και επί τα αριστερά αυτῆς; **12** Και απεκρίθην εκ δευτέρου και είπα προς αυτόν, Τι είναι οι δύο κλάδοι των ελαιών, οίτινες διά των δύο χρυσών σωλήνων εκκενώνουσιν εξ εαυτών το ελαιόν εις την χρυσήν λυχνίαν; **13** Και είπε προς εμέ λέγων, Δεν γνωρίζεις τι είναι ταύτα; Και είπα, Ουχί, κύριέ μου. **14** Τότε είπεν, Ούτοι είναι οι δύο κεχρισμένοι, οι παριστάμενοι πλησίον του Κυρίου πάσσης της γῆς.

του Ιωσεδέκ, του ιερέως του μεγάλου, **12** και λάλησον προς αυτόν, λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Ιδού, ο ανήρ, του οποίου το όνομα είναι ο διά την Σιών εν ζηλοτυπίᾳ μεγάλη και είμαι ζηλότυπος Βλαστός· και θέλει βλαστήσει εκ του τόπου αυτού και δι' αυτήν εν οργῇ μεγάλη. **3** Ούτω λέγει Κύριος· θέλει οικοδομήσει τον ναόν του Κυρίου. **13** Ναι, αυτός Επέστρεψε εἰς την Σιών και θέλω κατοικήσει εν μέσω θέλει οικοδομήσει τον ναόν του Κυρίου, και αυτός θέλει της Ιερουσαλήμ· και η Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή λάβει την δόξαν και θέλει καθήσει και διοικήσει επί του πόλις αιλιθείας, και το όρος του Κυρίου των δυνάμεων θρόνου αυτού και θέλει είσθαι ιερέυς επί του θρόνου όρος ἄγιον. **4** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Έτι αυτού, καὶ βουλή ειρήνης θέλει είσθαι μεταξύ των δύο θέλουσι καθήσει πρεσβύτεροι και πρεσβύτεραι εν ταῖς τούτων. **14** Καὶ στέφανοι θέλουσιν είσθαι διά τον Ελέμ πλατείας της Ιερουσαλήμ, καὶ ἔκαστος με την ράβδον καὶ διά τὸν Τωρίαν καὶ διά τὸν Ιεδαΐαν καὶ διά τὸν αυτὸν εν τῇ χειρὶ αυτοῦ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ημερῶν. **5** Καὶ αἱ πλατείαι τῆς πόλεως θέλουσιν είσθαι πλήρεις παιδίων καὶ κορασίων παιζόντων εν ταῖς πλατείαις αὐτῆς. **6** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εάν φανῆ θαυμαστὸν εἰς τοὺς οφθαλμούς του υπόλοιπον του λαού τούτου εν ταῖς ημέραις εκείναις, μήπως θέλει φανῆ θαυμαστὸν καὶ εἰς τους οφθαλμούς μου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **7** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, εγώ θέλω σώσει τον λαόν μου από της γῆς της ανατολής καὶ από της γῆς της δύσεως του ηλίου, **8** καὶ θέλω φέρει αυτούς καὶ θέλουσι κατοικήσει εν μέσῳ τῆς Ιερουσαλήμ· καὶ θέλουσιν είσθαι λαός μου καὶ εγώ θέλω είσθαι θεός αυτών εν αληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ενισχύσατε τας χείρας σας, σεις οι ακούοντες εν ταῖς ημέραις ταῦταις τους λόγους τούτους διὰ στόματος των προφητῶν, οἵτινες ἦσαν εν τῇ ημέρᾳ καθ' ην εθεμελιώθη ο σίκος του Κυρίου των δυνάμεων, διὰ να οικοδομηθῇ ο ναός. **10** Διότι προ των ημερών εκείνων δεν ἦτο μισθός διὰ τὸν ἀνθρώπων ουδέ μισθός διὰ τὸ κτήνος ουδέ ειρήνη εἰς τὸν εξερχόμενον ὡς εισερχόμενον εξ αιτίας τῆς θλίψεως, διότι εξαπέστειλα πάντας τους ανθρώπους ἔκαστον κατά τὸν πλησίον αυτοῦ. **11** Αλλά τώρα, εγώ δεν θέλω φέρεσθαι πρὸς τὸ υπόλοιπον του λαού τούτου καθώς εν ταῖς αρχαῖαις ημέραις, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Διότι ο σπόρος θέλει είσθαι της ειρήνης η ἀμπελὸς θέλει δώσει τον καρπόν αυτῆς καὶ η γῆ θέλει δώσει τα γεννήματα αυτῆς καὶ οι ουρανοί θέλουσι δώσει την δρόσον αυτών, καὶ θέλω κληροδοτήσει εἰς τὸ υπόλοιπον του λαού τούτου πάντα ταύτα. **13** Καὶ καθὼς ήσθε κατάρα μεταξύ των εθνών, οίκος Ιούδα καὶ οίκος Ισραὴλ, ούτω θέλω σας διασώσει καὶ θέλετε είσθαι ευλογία· μη φοβείσθε· ας ενισχύωνται καὶ χείρες σας. **14** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Καθ' ὃν τρόπον εστοχάσθην να σας τιμωρήσω, δὲ οι πατέρες σας με παρώργισαν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, καὶ δεν μετενόησα, **15** ούτω πάλιν εβούλευθην εν ταῖς ημέραις ταῦταις να αγαθοποιήσω την Ιερουσαλήμ καὶ τὸν οίκον του Ιούδα· μη φοβείσθε. **16** Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ο Κύριος των δυνάμεων εξαπέστειλεν εν τῷ πνεύματι αυτού διὰ τῶν προτέρων προφητῶν· διὰ τούτο ἥλθεν οργῇ μεγάλῃ παρὰ του Κυρίου των δυνάμεων. **13** Όθεν καθὼς αυτός ἔκραξε καὶ αυτοί δεν εισήκουν, ούτως αυτοί ἔκραξαν καὶ εγώ δεν εισήκουν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **14** αλλά διεσκόρπισα αυτούς ως δι' ανεμοστροβίλου εἰς πάντα τα ἔθνη, τα οποία δεν εγνώριζον. Καὶ ο τόπος ηρημώθη κατόπιν αυτών, ὧστε δεν υπήρχεν ο διαβαίνων ουδέ ο επιστρέφων· καὶ θέθεσαν την γην την επιθυμητήν εἰς ερήμωσιν.

8 Καὶ ἔγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων, λέγων, **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων είμαι ζηλότυπος Βλαστός· καὶ θέλει βλαστήσει εκ του τόπου αυτού αλιθείαν καὶ θέλω κατοικήσει εν μέσω πόλεως αιλιθείας, και το όρος του Κυρίου των δυνάμεων ὄρος ἄγιον. **4** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Έτι αυτού, καὶ βουλή ειρήνης θέλει είσθαι μεταξύ των δύο θέλουσι καθήσει πρεσβύτεροι και πρεσβύτεραι εν ταῖς τούτων. **14** Καὶ στέφανοι θέλουσιν είσθαι διά τον Ελέμ πλατείας της Ιερουσαλήμ, καὶ ἔκαστος με την ράβδον καὶ διά τὸν Τωρίαν καὶ διά τὸν Ιεδαΐαν καὶ διά τὸν αυτὸν εν τῇ χειρὶ αυτοῦ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ημερῶν. **5** Καὶ αἱ πλατείαι τῆς πόλεως θέλουσιν είσθαι πλήρεις παιδίων καὶ κορασίων παιζόντων εν ταῖς πλατείαις αὐτῆς. **6** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εάν φανῆ θαυμαστὸν εἰς τούς οφθαλμούς του υπόλοιπον του λαού τούτου εν ταῖς ημέραις εκείναις, μήπως θέλει φανῆ θαυμαστὸν καὶ εἰς τους οφθαλμούς μου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **7** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, εγώ θέλω σώσει τον λαόν μου από της γῆς της ανατολής καὶ από της γῆς της δύσεως του ηλίου, **8** καὶ θέλω φέρει αυτούς καὶ θέλουσι κατοικήσει εν μέσῳ τῆς Ιερουσαλήμ· καὶ θέλουσιν είσθαι λαός μου καὶ εγώ θέλω είσθαι θεός αυτών εν αληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ενισχύσατε τας χείρας σας, σεις οι ακούοντες εν ταῖς ημέραις ταῦταις τους λόγους τούτους διὰ στόματος των προφητῶν, οἵτινες ἦσαν εν τῇ ημέρᾳ καθ' ην εθεμελιώθη ο σίκος του Κυρίου των δυνάμεων, διὰ να οικοδομηθῇ ο ναός. **10** Διότι προ των ημερών εκείνων δεν ἦτο μισθός διὰ τὸν ἀνθρώπων ουδέ μισθός διὰ τὸ κτήνος ουδέ ειρήνη εἰς τὸν εξερχόμενον ὡς εισερχόμενον εξ αιτίας τῆς θλίψεως, διότι εξαπέστειλα πάντας τους ανθρώπους ἔκαστον κατά τὸν πλησίον αυτοῦ. **11** Αλλά τώρα, εγώ δεν θέλω φέρεσθαι πρὸς τὸ υπόλοιπον του λαού τούτου καθώς εν ταῖς αρχαῖαις ημέραις, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Διότι ο σπόρος θέλει είσθαι της ειρήνης η ἀμπελὸς θέλει δώσει τον καρπόν αυτῆς καὶ η γῆ θέλει δώσει τα γεννήματα αυτῆς καὶ οι ουρανοί θέλουσι δώσει την δρόσον αυτών, καὶ θέλω κληροδοτήσει εἰς τὸ υπόλοιπον του λαού τούτου πάντα ταύτα. **13** Καὶ καθὼς ήσθε κατάρα μεταξύ των εθνών, οίκος Ιούδα καὶ οίκος Ισραὴλ, ούτω θέλω σας διασώσει καὶ θέλετε είσθαι ευλογία· ας ενισχύωνται καὶ χείρες σας. **14** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Καθ' ὃν τρόπον εστοχάσθην να σας τιμωρήσω, δὲ οι πατέρες σας με παρώργισαν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, καὶ δεν μετενόησα, **15** ούτω πάλιν εβούλευθην εν ταῖς ημέραις ταῦταις να αγαθοποιήσω την Ιερουσαλήμ καὶ τὸν οίκον του Ιούδα· μη φοβείσθε. **16** Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ο Κύριος των δυνάμεων εξαπέστειλεν εν τῷ πνεύματι αυτού διὰ τῶν προτέρων προφητῶν· διὰ τούτο ἥλθεν οργῇ μεγάλῃ παρὰ του Κυρίου των δυνάμεων. **13** Όθεν καθὼς αυτός ἔκραξε καὶ εγώ δεν εισήκουν, ούτως αυτοί ἔκραξαν καὶ εγώ δεν εισήκουν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **14** αλλά διεσκόρπισα αυτούς ως δι' ανεμοστροβίλου εἰς πάντα τα ἔθνη, τα οποία δεν εγνώριζον. Καὶ ο τόπος ηρημώθη κατόπιν αυτών, ὧστε δεν υπήρχεν ο διαβαίνων ουδέ ο επιστρέφων· καὶ θέθεσαν την γην την επιθυμητήν εἰς ερήμωσιν.

εις τον οίκον Ιούδα εν χαρά και εν ευφροσύνη και εν ευθύμοις εορταίς θέντι αγαπάτε την αλήθειαν και την ειρήνην. **20** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Έτι θέλουσιν ελθεῖ λαοί και οι κατοικούντες πόλεις πολλάς: **21** και οι κάτοικοι της μιας θέλουσιν υπάγει εις την άλλην, λέγοντες, Ας υπάγωμεν σπεύδοντες διά να εξιλεώσωμεν το πρόσωπον του Κυρίου και να εκζητήσωμεν τον Κύριον των δυνάμεων· θέλω υπάγει και εγώ. **22** Και λαοί πολλοί και έθνη ισχυρά θέλουσιν ελθεῖ διά να εκζητήσωσι τον Κύριον των δυνάμεων εν Ιερουσαλήμ και να εξιλεώσωσι το πρόσωπον του Κυρίου. **23** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εν ταῖς ημέραις εκείναις δέκα ἀνδρές εκ πασών των γλωσσών των εθνών θέλουσι πάσιες σφριγκτά, ναι, θέλουσι πάσιες φριγκτά το κράστεδον ενός Ιουδαίου, λέγοντες θέλομεν υπάγει με σάς διότι ηκούσαμεν ότι ο Θεός είναι με σας.

9 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου κατά της γῆς

Αδράχ και της Δαμασκού, της αναπαύσεως αυτού· διότι του Κυρίου είναι το να εφορά τους ανθρώπους και πάσας τας φυλάς του Ισραήλ· **2** δύτι και κατά της Αιμάθ, ήτις είναι όμορος αυτής, κατά της Τύρου και Σιδώνος, αν και ήναι σοφαί σφρόδρα. **3** Και η Τύρος ακοδόμησεν εις εαυτήν οχύρωμα και επεσώρευσεν αργύριον ως χώμα και χρυσίον ως πηλόν των οδών. **4** Ιδού, ο Κύριος θέλει σκυλεύσει αυτήν και θέλει πατάξει εν τη θάλασση την δύναμιν αυτής, και αυτή θέλει καταναλωθή εν πυρί. **5** Θέλει ιδεί η Ασκάλων και φρονθή, και η Γάζα και θέλει λυπηθή σφρόδρα, και η Ακκαρών, διότι η προσδοκία αυτής θέλει ματαιωθή και θέλει απολεσθή ο βασιλεύς εκ της Γάζης και η Ασκάλων δεν θέλει κατοικείσθαι. **6** Και αλλογενής θέλει καθήσει εν τη Αζώτω, και θέλω καθαίρεσει την υπερηφανίαν των Φιλισταίων. **7** Και θέλω αφαιρέσει το αίμα αυτών από του σόματος αυτών και τα βδελύγματα αυτών από του μέσου των οδόντων αυτών· και ο εναπολειφθείς θέλει είσθαι και αυτός διά τον Θεόν ημών, και θέλει είσθαι ως χιλίαρχος εις τον Ιούδαν· και Ακκαρών θέλει είσθαι ως ο Ιεβουσαίος. **8** Και θέλω στρατοπεδεύσει κύκλω του οίκου μου εναντίον στρατεύματος, εναντίον διαβαίνοντος και εναντίον επιστρέφοντος· και καταδυναστεύων δεν θέλει περάσει πλέον επ' αυτούς· διότι τώρα είδον με τους οφθαλμούς μου. **9** Χαίρε σφρόδρα, θύγατερ Σιών· αλάλαζε, θύγατερ Ιερουσαλήμ· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται προς σέ αυτός είναι δίκαιος και σώζων· πράξης και καθήμενος επί ονου και επί πώλουν ινιού υποζηγίου. **10** Και θέλω εξολοθρέψει την άμαξαν από τον Εφραΐμ και τον ίππον από της Ιερουσαλήμ και θέλει εξολοθρευθή το τόξον το πολεμικόν, και αυτός θέλει λαλήσει ειρήνην προς τα έθνη, και η εξουσία αυτού θέλει είσθαι από θαλάσσης έως θαλάσσης και από ποταμού ἔως των περάτων της γῆς. **11** Και περὶ σου, διά το αίμα της διαθήκης σου εγώ εξήγαγον τους δεσμίους σου εκ λάκκου ανύδρου. **12** Επιστρέψατε εις το οχύρωμα, δέσμοι της ελπίδος· έτι και σήμερον κηρύντω ότι θέλω ανταποδώσει διπλά εις σε. **13** Διότι ενέτεινα τον Ιούδαν δι' εμαυτόν ως τόξον ισχυρώς ενέτεινα τον Εφραΐμ και εξήγειρα τα τέκνα σου, Σιών, κατά των τέκνων σου, Ελλάς· και σε έκαμπον ως ρομφαίαν μαχητού. **14** Και ο Κύριος θέλει

φανή επ' αυτούς και το βέλος αυτού θέλει εξέλθει ως αστραπή και Κύριος ο Θεός θέλει σαλπίσει εν σάλπιγγι και θέλει κινηθή με ανεμοστροβίλους του νότου. **15** Ο Κύριος των δυνάμεων θέλει υπερασπίζεσθαι αυτούς και θέλουσι καταναλώσει τους εναντίους και καταβάλει εις την άλλην, λέγοντες, Ας υπάγωμεν σπεύδοντες με λίθους σφενδόνης και θέλουσι πίει και θορυβήσει ως από οίνου· και θέλουσιν εμπλησθή ως φιάλη και ως αι γωνία του θυσιαστηρίου. **16** Και Κύριος ο Θεός αυτῶν θέλει σώσει αυτούς εν τη ημέρᾳ εκείνη, ως το ποίμνιον του λαού αυτού, επειδή ως λίθοι διαδήματος θέλουσιν υψηλή επί την γην αυτού. **17** Διότι πόση είναι η αγαθότης αυτού και πόση η ώραιότης αυτού· ο σίτος θέλει κάμει ευθύμους τους νεανίσκους και το γλεύκος τας παρθένους.

10 Ζητείτε παρά του Κυρίου υετόν εν τω καιρώ της οφίμου βροχής και ο Κύριος θέλει κάμει αστραπάς

και θέλει δώσει εις αυτούς βροχάς όμβρου, εις έκαστον βοτάνην εν τω αγρῷ. **2** Διότι τα είδωλα ελάλησαν ματαίστητα και οι μάντεις είδον οράσεις φυεδείς και ελάλησαν ενύπνια μάταια· παρηγόρουσαν ματαίως· διά τούτο μετεποίσθησαν ως ποίμνιον· εταράχθησαν, διότι δεν υπήρχε ποιμήν. **3** Ο θυμός μου εξήγιθη κατά των ποιμένων και θέλω τιμωρήσει τους τράγους διότι ο Κύριος των δυνάμεων επεσκέφθη το ποίμνιον αυτού, τον οίκον Ιούδα, και έκαμεν αυτούς ως ίππον αυτού ένδοξον εν μάχῃ. **4** Απ' αυτού εξήγιλθεν η γνωνία, απ' αυτού ο πάσσαλος, απ' αυτού το πολεμικόν τόξον, απ' αυτού πας ηγεμών ομοιό. **5** Και θέλουσιν είσθαι ως ισχυροί, καταπατούντες τους πολεμίους εν τω πηλώ των οδών, εν τη μάχῃ· και θέλουσι πολεμήσει, διότι ο Κύριος είναι μετ' αυτών, και οι αναβάται των ίππων θέλουσι καταισχυνθή. **6** Και θέλω ενισχύσει τον οίκον Ιούδα και τον οίκον Ιωσήφ θέλω σώσει, και θέλω επαναφέρει αυτούς, διότι ηλέσα αυτούς· και θέλουσιν είσθαι ως εάν δεν είχον αποβάλει αυτούς διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών και θέλω εισακούσει αυτών.

7 Και οι Εφραΐμίται θέλουσιν είσθαι ως ισχυρός και η καρδία αυτών θέλει χαρή ως από οίνους· και τα τέκνα αυτών θέλουσιν ιδεί και χαρή· η καρδία αυτών θέλει ευφρανθή εις τον Κύριον. **8** Θέλω συρίζει εις αυτούς και θέλω συνάξει αυτούς· διότι εγώ ελύτρωσα αυτούς· και θέλουσι πληθυνθή καθώς ποτέ επιληθύνθησαν. **9** Και θέλω σπείρει αυτούς μεταξύ των λαών· και θέλουσι με ενθυμητήν εν απομεμακρυσμένοις τόποις· και θέλουσι ζήσει μετά των τέκνων αυτών και θέλουσιν επιστρέψει. **10** Και θέλω επαναφέρει αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου και συνάξει αυτούς εκ της Ασσυρίας· και θέλω φέρει αυτούς εις την γην Γαλαάδ και εις τον Λίβανον, και δεν θέλει εξαρκέσει εις αυτούς. **11** Και θέλει περάσει διά της θαλάσσης εν θλίψει και θέλει πατάξει τα κύματα εν τη θαλάσση και πάντα τα βάθη του ποταμού θέλουσι ξηρανθή, και η υπερηφανία της Ασσυρίας θέλει καταβληθή και το σκήπτρον της Αιγύπτου θέλει αφαιρεθή. **12** Και θέλω ενισχύσει αυτούς εις τον Κύριον, και θέλουσι περιπατεί εν τω ονόματι αυτού, λέγει Κύριος.

11 Ἀνοιξον, Λίβανε, τας θύρας σου και ας καταφάγη κύκλω, και επί τον Ιούδαν ἐτί θέλει είσθαι τούτο εν πυρ τας κέδρους σου. **2** Ολόλυκνον, ελάτη, διότι τη πολιορκία τη κατά της Ιερουσαλήμ. **3** Και εν τη ἔπεσον κέδρος· διότι οι μεγιστάνες ηφανίσθησαν ημέρα εκείνη θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ προς ολολύκατε, δρυς της Βασάν, διότι το δάσος το απρόσιτον πάντας τους λαούς λίθον καταβαρύνοντα· πάντες όσοι κατεκόπτη. **3** Φωνή ακούνεται ποιμένων θρηνούντων, επιφορτισθώσιν αυτόν θέλουντι κατασυντριφθή, ὅταν διότι η δόξα αυτών ηφανίσθη φωνή βρυχωμένων πάντα τη ἔθνη της γης συναχθώσιν εναντίον αυτής. σκύμνων, διότι το φρύγαμα του Ιορδάνου επατεινώθη. **4** Εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει Κύριος, θέλω πατάξει **4** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός μου· Ποίμανε το ποιμένιον πάντα ίππον εν εκστάσει και τον αναβάτην αυτού εν της σφαγής, **5** το οποίον οι αγοράσαντες αυτό σφάζουσιν παραφροσύνη, και θέλω ανοίξει τους οφθαλμούς μου απιμητήσας οι δε πωλούντες αυτό λέγουσιν, Εὐλογητός επί τον οίκον Ιούδα και θέλω πατάξει εν αποτυφλώσει ο Κύριος, διότι επλούτησα, και αυτοί οι ποιμένες αυτού πάντα ίππον των λαών. **5** Και οι ἀρχοντες του Ιούδα δεν φείδονται αυτού. **6** Διά τούτο δεν θέλω φεισθή θέλουσιν ειπείν εν τη καρδία αυτών, Στήριγμα είναι πλέον των κατοίκων του τόπου, λέγει Κύριος, αλλ' εἰς εμέ οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ διά του Κυρίου ιδού, εγώ θέλω παραδώσει τους ανθρώπους ἔκαστον των δυνάμεων του Θεού αυτών. **6** Εν τη ημέρᾳ εκείνη εἰς την χείρα του πλησίον αυτού και εἰς την χείρα του θέλω καταστήσει τους ἄρχοντας του Ιούδα ως εστίαν βασιλέως αυτού, και θέλουσι κατακόψει την γην και πυρός εἰς ξύλα και ως λαμπάδα πυρός εἰς χειρόβιολον, δεν θέλω ελευθερώσει αυτούς εκ της χειρός αυτών. και θέλουσι καταφάγει πάντας τους λαούς κύκλω, **7** Και εποίμανα το ποιμένιον της σφαγής, το ὄντως εκ δεξιών και εξ αριστερών· και η Ιερουσαλήμ θέλει τεταλαιπωρημένον ποιμένιον. Και ἐλάβον εἰς εμαυτόν κατοικήθη πάλιν εν τῷ τόπῳ αυτής, εν Ιερουσαλήμ. **7** δύο ράβδους, την μίαν εκάλεσα Κάλλος και την ἄλλην Και ο Κύριος θέλει οώσει πρώτον τας σκηνάς του Ιούδα, εκάλεσα Δεσμούς, και εποίμανα το ποιμένιον. **8** Και διά να μη μεγαλύνηται η δόξα του οίκου του Δαβίδ εξωλόθρευσα τρεις ποιμένας εν ενί μηνί και η ψυχή μου και η δόξα των κατοίκων της Ιερουσαλήμ κατά του εβαρύνθη αυτούς και η ψυχή δε αυτών απεστράφη εμέ. Ιούδα. **8** Εν τη ημέρᾳ εκείνη ο Κύριος θέλει υπερασπισθή **9** Τότε είπα, Δεν θέλω σας ποιμάνει· το αποθνήσκον τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ· και ο αδύνατος μεταξύ ας αποθνήσκη και το απολωλός ας απόλλυται και τα αυτών εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει είσθαι ως ο Δαβίδ εναπολειπόμενα ας τρώγωντιν ἔκαστον την σάρκα του και ο οίκος του Δαβίδ ως Θεός, ως ἄγγελος Κυρίου, πληγίον αυτού. **10** Και ἐλάβον την ράβδον μου, το ενώπιον αυτών. **9** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλω ζῆταις Κάλλος, και κατέκοψε αυτήν, διά να ακυρώσω την να εξολοθρεύσω πάντα τα ἔθνη τα ερχόμενα κατά της διαθήκην μου, την οποίαν ἔκαμον προς πάντας τους Ιερουσαλήμ. **10** Και θέλω εικέχει επί τον οίκον Δαβίδ και λαούς τούτους, **11** και η κυρώθητε εν τη ημέρᾳ εκείνη· επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και και ούτα το ποιμένιον το τεταλαιπωρημένον, το οποίον ικετεύω και θέλουσιν επιβλέψει προς εμέ, τον οποίον απέβλεπεν εἰς εμέ, εγνώρισεν ότι ούτος ήτο ο λόγος της διά τον μονογενή αυτού, και θέλουσι λυπηθή δι' αυτούς, εξεκέντησαν, και θέλουσι πενθήσει δι' αυτὸν ως πενθεῖ του Κυρίου. **12** Και είπα προς αυτούς, Εάν σας φαίνηται τις διά τον μονογενή αυτού, και θέλουσι λυπηθή δι' αυτούς, δότε μοι τον μισθόν μου· εἰ δε μη, αρνήθητε αυτόν, ως ο λυπούμενος διά τον πρωτότοκον αυτού. αυτόν. Και ἐστησαν τον μισθόν μου τριάκοντα αργύρια. **11** Εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει είσθαι πένθος μέγα εν **13** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ρίψον αυτά εἰς τον κεραμέα, Ιερουσαλήμ ως το πένθος της Αδαδριψών εν τη πεδιάδι την ἔντιμον τιμὴν, με την οποίαν ετιμήθην υπ' αυτών. Μεγιδῶν. **12** Και θέλει πενθήσει η γη, πάσα οικογένεια Και ἐλάβον τα τριάκοντα αργύρια και ἔρριψα αυτά εν καθ' εαυτήν· η οικογένεια του οίκου Δαβίδ καθ' εαυτήν τω οίκω του Κυρίου εἰς τον κεραμέα. **14** Και κατέκοψα και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια του την ἄλλην μου ράβδον, τους Δεσμούς, διά να ακυρώσω καθ' εαυτήν· η οικογένεια του οίκου Λευΐ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **13** η οικογένεια του οίκου Λευΐ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια Σιμεΐ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **14** πάσαι αι εναπολειφθείσαι οικογένειαι, εκάστη οικογένεια καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς.

13 Εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει είσθαι πηγή ανεωγμένη εἰς τον οίκον Δαβίδ και εἰς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ διά την αμαρτίαν και διά την ακαθαρσίαν. **2** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω εξολοθρεύσει τα ονόματα των ειδώλων από της γης και δεν θέλει πλέον είσθαι ενθύμησις αυτών, και ἐτί θέλω αφαιτέσει τους προφήτας και το πνεύμα το ακάθαρτον από της γης. **3** Και εάν τις προφητεύῃ ἐτί, τότε ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού οι γεννήσαντες αυτόν θέλουσιν ειπεί προς αυτόν, δεν θέλεις ζῆσει διότι ψεύδη λαλεῖς εν τω ονόματι του Κυρίου. Και ο ανθρώπου εντός αυτού· **2** Ιδού, εγώ καθιστώ την πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού οι γεννήσαντες αυτόν θέλουσι διατραυματίσει αυτόν, ὅταν προφητεύῃ. **4** Και

12 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου περί του Ισραήλ. Ούτω λέγει Κύριος, ο εκτείνων τους ουρανούς και θεμελιών την γην και μορφώνων το πνεύμα του Ιερουσαλήμ ποτήριον ζάλης εις πάντας τους λαούς

εν τη ημέρα εκείνη οι προφήται θέλουσι καταισχυνθή, των ληνών του βασιλέως. **11** Και θέλουσι κατοικήσει έκαστος εκ της οράσεως αυτού, όταν προφητεύῃ, και δεν εν αυτή, και δεν θέλει είσθαι πλέον αφανισμός· και θέλουσιν ενδύσεθαι ἐνδύματα τρίχινον διά να απατώσου. **5** Η Ιερουσαλήμ θέλει κάθησθαι εν ασφαλείᾳ. **12** Και Και θέλει ειπεῖ, Εγώ δεν είμαι προφήτης είμαι ἀνθρωπος αύτη θέλει είσθαι η πληγή, με την οποίαν ο Κύριος γεωργός· διότι ἀνθρωπος με εμίσθωσεν εκ νεότητός θέλει πληγώσει πάντας τους λαούς τους στρατεύσαντας μου. **6** Και εάν τις είπῃ προς αυτόν, Τι είναι αι πληγαὶ κατά της Ιερουσαλήμ: η σαρξ αυτών θέλει τίκεσθαι ενώ αύται εν μέσω των χειρών σου; θέλει αποκριθῆ, Εκείναι, ιστανται επι τους πόδας αυτών, και οι οφθαλμοί αυτών τας οποίας επιληγώθην εν τω οίκω των φίλων μου. **7** Θέλουσι διαλυθή εν ταις οπαίς αυτών, και η γλώσσα Ρομφαία, εξύπνησον κατά του ποιμένος μου και κατά αυτών θέλει διαλυθή εν τω στόματι αυτών. **13** Και εν του ανδρός του συνεταίρου μου, λέγει ο Κύριος των τη ημέρα εκείνη ταραχή του Κυρίου μεγάλη θέλει είσθαι δυνάμεων· πάταξον τον ποιμένα και τα πρόβατα θέλουσι μεταξύ αυτών, και θέλουσι πάντες ἔκαστος την χείρα διασκορπισθή θέλω όμως στρέψει την χείρα μου επι του πλησίον αυτού και η χειρ αυτού θέλει εγείρεσθαι τους μικρούς. **8** Και εν πάσῃ τη γη, λέγει Κύριος, δύο κατά της χειρός του πλησίον αυτού. **14** Και ο Ιούδας μέρη θέλουσιν εξολοθρευθή εν αυτή και εκλείψει, το δε ἐτι θέλει πολεμήσει εν Ιερουσαλήμ και ο πλούτος τρίτον θέλει εναπολειφθῆ εν αυτή. **9** Και θέλω περάσει το πληγή αυτήν και θέλω καθαρίσει αυτούς ως αργύριον και ιμάτια, εις πλήθος μέγα. **15** Και η πληγή καθαρίζεται το αργύριον, και θέλω δοκιμάσει αυτούς του ἵππου, του ημίρονου, της καμήλου και του ὄνου ως δοκιμάζεται το χρυσίον· αυτοί θέλουσιν επικαλεσθή και πάντων των κτηνών, τα οποία θέλουσιν είσθαι εν το ονομά μου κα εγώ θέλω εισακούσει αυτούς· θέλω τοις στρατοπέδοις εκείνοις, τοιαύτη θέλει είσθαι ως η ειπεῖ, ούτος είναι λαός μου· και αυτοί θέλουσιν ειπεῖ, Ο Κύριος είναι ο Θεός μου.

14 Ιδού, η ημέρα του Κυρίου ἐρχεται και το λάφυρόν σου θέλει διαμερισθή εν τω μέσω σου. **2** Και θέλω συνάξει πάντα τη έθνη κατά της Ιερουσαλήμ εις μάχην· και θέλει αλωθή η πόλις και αι οικία θέλουσι λεηλατηθή και αι γυναίκες θέλουσιν βιασθή, και το ήμισυ της πόλεως θέλει εξέλθει εις αιχμαλωσίαν, το δε υπόλοιπον του λαού δεν θέλει εξολοθρευθή εκ της πόλεως. **3** Και ο Κύριος θέλει εξέλθει και θέλει πολεμήσει κατά των εθνών εκείνων, ως ὅτε επολέμησεν εν τη ημέρα της μάχης. **4** Και οι πόδες αυτού θέλουσι σταθή κατά την ημέραν εκείνην επι του όρους των ελαιών, του απέναντι της Ιερουσαλήμ εξ ανατολών· και το όρος των ελαιών θέλει σχισθή κατά το μέσον αυτού προς ανατολάς και προς δυσμάς και θέλει γείνει κοιλάς μεγάλη σφόδρα· και το ήμισυ του όρους θέλει συρθή προς βορράν και το ήμισυ αυτού προς νότον. **5** Και θέλετε καταφύγει εις την κοιλάδα των ορέων μου· διότι η κοιλάς των ορέων θέλει φθάνει ἑώς εις Ασάλ· και θέλετε φύγει, καθώς εφύγετε απ' ἐμπροσθεν του σεισμού εν ταις ημέραις Οζίου του βασιλέως του Ιούδα· και Κύριος ο Θεός μου θέλει ελθεί και μετά σου πάντες οι ἄγιοι. **6** Και εν εκείνη τη ημέρα το φως δεν θέλει είσθαι λαμπρόν ουδέ συνεκτοσατέμενον· **7** αλλά θέλει είσθαι μία ημέρα, ήτις είναι γνωστή εις τον Κύριον, ούτε ημέρα ούτε νύξ· και προς την εσπέραν θέλει είσθαι φως. **8** Και εν τη ημέρα εκείνη ὑδάτα ζώντα θέλουσιν εξέλθει εξ Ιερουσαλήμ, το ήμισυ αυτών προς την θάλασσαν την ανατολικήν και το ήμισυ αυτών προς την θάλασσαν την δυτικήν εν θέρει και εν χειμώνι θέλει είσθαι ούτω. **9** Και ο Κύριος θέλει είσθαι βασιλεύς εφ' όλην την γην· εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι Κύριος εις και το ονομα αυτού εν. **10** Πας ο τόπος θέλει μεταβληθή εις πεδιάδα, από Γαβαά ἑώς Ριμμών, κατά νότον της Ιερουσαλήμ· και αύτη θέλει υψωθή και κατοικηθή εν τω τόπω αυτής, από της πύλης του Βενιαμίν ἑώς του τόπου της πρώτης πύλης, ἑώς της πύλης των γωνιών και του πύργου Ανανεήλ, μέχρι

Μαλαχίας

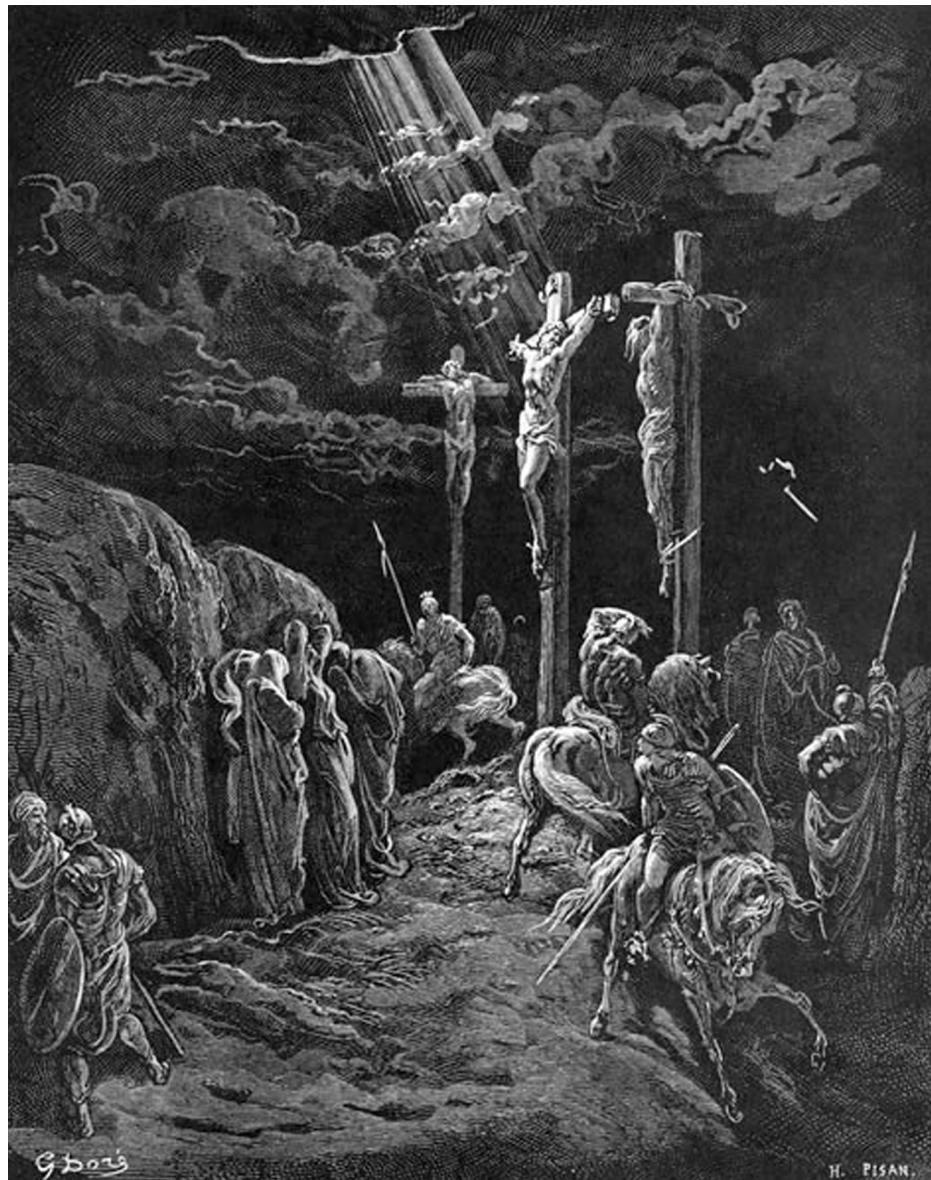
1 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου διά χειρός Μαλαχίου προς Ισραήλ. **2** Εγώ σας ηγάπησα, λέγει Κύριος και σεις είπετε, Εις τι μας ηγάπησας; δεν ἡτο ο Ησαΐ αδελφός του Ιακώβ; λέγει Κύριος πλὴν ηγάπησα τον Ιακώβ, **3** τον δε Ησαΐ εμίσθησα και κατέστησα τα ὄρη αυτού ερήμωσιν και την κληρονομίαν αυτού κατοικίας ερήμουν. **4** Και εάν ο Εδώμ είπῃ, Ήμεις εταλαιπωρήθημεν, πλὴν θέλομεν οικοδομῆσει εἰ νέου τους ηρημωμένους τόπους, ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων Αυτοί θέλουσιν οικοδομῆσει αλλ' εγώ θέλω καταστρέψει· και θέλουσιν ονομασθή, Ὁριον ανομίας, και, Ο λαός κατά του οποίου ο Κύριος ηγανάκτησε διαπαντός. **5** Και οι οφθαλμοί σας θέλουσιν ιδεῖ και σεις θέλετε ειπεῖ, Εμεγαλύνθη ο Κύριος από του ορίου του Ισραήλ. **6** Ο νιός τιμά τον πατέρα και ο δούλος τον κύριον αυτού· αν λοιπόν εγώ ήμαι πατήρ, που είναι η τιμή μου; και αν κύριος εγώ, που ο φόρβος μου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων προς εσάς, ιερείς, οίτινες καταφρονείτε το όνομά μου, και λέγετε, Εις τι κατεφρονήσαμεν το όνομά σου; **7** Προσεφέρετε ἀρτὸν μεμιασμένον επὶ του θυσιαστήριου μου και είπετε, Εις τι σε εμιάναμεν; Εις το ὅτι λέγετε, Η τράπεζα του Κυρίου είναι αξιοκαταφρόνητος. **8** Και αν προσφέρητε τυφλὸν εἰς θυσίαν, δεν είναι κακόν; και αν προσφέρητε χωλὸν ἡ ἀρώστον, δεν είναι κακόν; πρόσφερε τώρα τούτο εἰς τον αρχηγόν σου· θέλει ἄρα γε ευαρεστήθη εἰς σε ἡ υποδεχθή το πρόσωπόν σου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Και τώρα λοιπόν δεήθητε του θεού διά να ελεήσῃ ημάς· εξ αιτίας σας ἔγεινε τούτο· θέλει ἄρα γε υποδεχθή τα πρόσωπά σας; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **10** Τις είναι και μεταξύ σας, ὅστις ήθελε κλείσει τας θύρας, διά να μη ανάπτητε πυρ επὶ το θυσιαστήριον μου ματαίως; δεν ἔχω ευχαριστησιν εἰς εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν θέλω δεχθῆ προσφοράν εκ της χειρός σας. **11** Διότι από ανατολῶν ηλίου ἑώς δυσμῶν αυτού το όνομά μου θέλει εἰσθαι μέγα μεταξύ των εθνῶν, και εν παντὶ τόπῳ θέλει προσφέρεσθαι θυμίαμα εἰς το όνομά μου και θυσία καθαρᾶ· διότι μέγα θέλει εἰσθαι το όνομά μου μεταξύ των εθνῶν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Σεις ὄμως εβεβήλωσατε αυτό, λέγοντες, Η τράπεζα του Κυρίου είναι μεμιασμένη, και τα επιτιθέμενα επὶ αυτήν, το φαγητὸν αυτής, αξιοκαταφρόνητον. **13** Σεις είπετε ἐτί, Ιδού, οποία ενόχλησις· και κατεφρονήσατε αυτήν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και εφέρατε το ηρπαγμένον και το χωλόν και το ἀρώστον, ναι, τοιαύτην προσφοράν εφέρατε· ήθελον δεχθῆ αυτήν εκ της χειρός σας; λέγει Κύριος. **14** Όθεν επικατάρατος ο απατεών, ὅστις ἔχει εν τω ποιμνίῳ αυτού ἀρσεν και κάμνει ευχήν και θυσάζει εἰς τον Κύριον πράγμα διεφθαρμένον· διότι εγώ είμαι βασιλεύς μέγας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και το όνομά μου είναι τρομερόν εν τοις έθνεσι.

2 Και τώρα εις εσάς γίνεται η εντολή αύτη, ιερείς. **2** Εάν δεν ακούσητε και εάν δεν βάλητε τούτο εἰς την καρδίαν, διά να δώσητε δόξαν εἰς το όνομά μου,

λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, τότε θέλω εξαποστείλει την κατάραν εφ' υμάς και θέλω επικαταρασθή τας ευλογίας σας· ναι, μάλιστα και κατηράσθην αυτάς, διότι δεν βάλλετε τούτο εἰς την καρδίαν σας. **3** Ιδού, εγώ θέλω απορρίψει τα σπέρματά σας και θέλω σκορπίσει κόπρον επὶ τα πρόσωπά σας, την κόπρον των εορτών σας· και θέλει σας σηκώσει μεθ' εαυτής. **4** Και θέλετε γνωρίσει διτι εγώ εξαπέστειλα την εντολήν ταύτην προς εσάς, διά να ήνα η διαθήκη μου μετά του Λευΐ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Η της ζωής και της ειρήνης διαθήκη μου ήταν μετ' αυτού· και ἐδόκα αυτάς εις αυτόν διά τον φόβον, τον οποίον με εφοβείτο και ευλαβείτο το όνομά μου. **6** Ο νόμος της αληθείας ήτο εν τω στόματι αυτού και ανομία δεν ευρέθη εν τοις χειλεσίν αυτού· περιεπάτησε μετ' εμού εν ειρήνη και ευθύτητι και πολλούς επέστρεψεν από ανομίας. **7** Επειδή τα χεῖλη του ιερέως θέλουσι φυλάττει γνώσιν, και εκ του στόματος αυτού θέλουσι ζητήσει νόμον· διότι αυτός είναι ἄγγελος του Κυρίου των δυνάμεων. **8** Άλλα σεις εξεκλίνατε από της οδού εκάμετε πολλούς να προσκόπτωσιν εις τον νόμον· διεφθείρατε την διαθήκην του Λευΐ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Διά τούτο και εγώ σας κατέστησα καταφρονητούς και εξουδενωμένους εις πάντα τον λαόν, καθότι δεν εφυλάξατε τας οδούς μου αλλ' ήσθε προσωπολήπται εις τον νόμον. **10** Δεν είναι εις ο πατήρ πάντων ημών· δεν ἔπλασεν ημάς εις Θεός; διά τι δολιεύμεθα ἔκαστος κατά του αδελφού αυτού, βεβηλούντες την διαθήκην των πατέρων ημών; **11** Ο Ιούδας εφέρθη δολίως και επράχθη βδέλυμα σε Ισραήλ και εν Ιερουσαλήμ· διότι εβεβήλωσεν ο Ιούδας το ἀγίον του Κυρίου, το οποίον ηγάπησε, και ενυψεύθη θυγατέρα θεού αλλοτρίου. **12** Ο Κύριος θέλει εξολοθρέυσει εκ των σκηνωμάτων του Ιακώβ τον ἀνθρώπον τον πράττοντα τούτο, τον σκοπόν και τον αποκρινόμενον και τον προσφέροντα προσφοράν εις τον Κύριον των δυνάμεων. **13** Εκάμετε διτι και τούτο· εκαλύπτετε το θυσιαστήριον του Κυρίου με δάκρυα, με κλαυθμόν και με στεναγμούς· όθεν δεν αποβλέπει πλέον εις την προσφοράν και δεν δέχεται αυτήν με ευαρέστησιν εκ της χειρός σας. **14** Και λέγετε, Διά τι; Διότι ο Κύριος εστάθη μάρτυς μεταξύ σου και της γυναικός της νεότητός σου, προς την οποίαν σε εφέρθης δολίως ενώ αυτή είναι η σύζυγός σου και η γυνή της συνθήκης σου. **15** Και δεν έκαμεν ο Θεός ἔνα; και ὄμως αυτός είχεν υπεροχήν πνεύματος. Και διά τι τον ἔνα; διά να ζητήσῃ σπέρμα θείον. Διά τούτο προσέχετε εις το πνεύμα σας, και ας μη φέρηται μηδείς απίστως προς την γυναίκα της νεότητος αυτού. **16** Διότι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέγει διτι μισεῖ τον αποβάλλοντα αυτήν και τον καλύπτοντα την βίαν με το ἀνόμυα αυτού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· διά τούτο προσέχετε εις το πνεύμα σας και μη φέρεσθε δολίως. **17** Κατεβαρύνατε τον Κύριον με τους λόγους σας· και λέγετε, με τι κατεβαρύναμεν αυτόν; Με το να λέγητε, πας ὄστις πράττει κακόν είναι ευάρεστος ενώπιον του Κυρίου, και αυτός ευδοκεί εις αυτούς. Που είναι ο Θεός της κρίσεως;

3 Ιδού, εγώ αποστέλλω τον ἄγγελόν μου και θέλει κατασκευάσει την οδόν ἐμπροσθέν μου· καὶ ο Κύριος, τον οποίον σεις ζητείτε, εξαίφνης θέλει ελθεῖ εἰς τον ναὸν αυτού, ναι, ο ἄγγελος της διαθήκης, τον οποίον σεις θέλετε· ιδού, ἔρχεται, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **2** Άλλα τις δύναται να υπομείνη την ημέραν της ελεύσεως αυτού; και τις δύναται να σταθῇ εἰς την παρουσίαν αυτού; διότι αυτός είναι ως πυρ χωνευτού και ως σμίγμα γναφέων. **3** Και θέλει καθήσει ως ο χωνεύων και καθαρίζων το αργύριον, και θέλει καθαρίσει τους νιούς του Λεύκην και θέλει στραγγίσει αυτούς ως το χρυσόν και το αργύριον, και θέλουσι προσφέρει εἰς τον Κύριον προσφοράν εν δικαιοσύνῃ. **4** Τότε η προσφορά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι αρεστή εἰς τον Κύριον καθώς εν ταῖς ημέραις ταῖς αρχαῖαις και καθώς εν τοῖς προλαβούσιν ἔτεσι. **5** Και θέλω πλησιάσει προς εσάς διά κρίσιν· και θέλω είσθαι μάρτυς σπεύδων εναντίον των μάγων και εναντίον των μοιχεύοντων και εναντίον των επιόρκων και εναντίον των αποστερούντων τον μισθόν του μισθωτού, των καταδυναστευόντων την χήραν και τον ορφανόν, και των αδικούντων τον ξένον και των μη φιοβουμένων με, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **6** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος δεν αλλοιούμαι διά τούτο σεις, οι νιοί του Ιακώβ, δεν απωλέσθητε. **7** Εκ των ημερών των πατέρων σας απεκχωρίσθητε από των διαταγμάτων μου και δεν εφυλάξατε αυτά. Επιστρέψατε προς εμέ και θέλω επιστρέψει προς εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων πλὴν εἴπετε, Τίνι τρόπῳ θέλομεν επιστρέψει; **8** Μήπως θέλει κλέπτει ο ἀνθρώπος τον Θεόν; σεις όμως με εκλέπτετε· και λέγετε, Εἰς τι σε εκλέψαμεν; εἰς τα δέκατα και εἰς τας προσφοράς. **9** Σεις είσθιτε κατηράμενοι με κατάραν διότι σεις με εκλέψατε, ναι, σεις, δύλον το έθνος. **10** Φέρετε πάντα τα δέκατα εἰς την αποθήκην, διά να ἡναι τροφή εἰς τον οίκον μου· και δοκιμάσατέ με τώρα εἰς τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού και εικένω την ευλογίαν εἰς εσάς, ώστε να μη αρκή τόπος δι' αυτήν. **11** Και θέλω επιτιμήσει υπέρ νημών τον καταφεύροντα, και δεν θέλει φθείρει τους καρπούς της γης σας· ουδέ η ἀμπελός σας θέλει απορρίψει προ καιρού τον καρπόν αυτής εν τω αγρῷ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Και θέλουσι σας μακαρίζει πάντα τα έθνη διότι σεις θέλετε είσθαι γη επιθυμητή, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **13** Οι λόγοι σας ήσαν σκληροί εναντίον μου, λέγει ο Κύριος· και είπετε, Τι ελαλήσαμεν εναντίον σου; **14** Σεις είπετε, Μάταιον είναι να δουλεύῃ τις τον Θεόν· και, Τις η ωφέλεια διτι εφυλάξαμεν τα διατάγματα αυτού και διτι περιεπατήσαμεν πενθούντες ενώπιον του Κυρίου των δυνάμεων; **15** Και τώρα ημείς μακαρίζομεν τους υπερηφάνους· ναι, οι εργαζόμενοι την ανομίαν υψώθησαν, ναι, οι πειράζοντες τον Θεόν, και αυτοί εσώθησαν. **16** Τότε οι φοβούμενοι τον Κύριον ελάλουν προς αλλήλους· και ο Κύριος προσείχε και ἱκουσε και εγράφη βιβλίον ενθυμήσεως ενώπιον αυτού περί των φιοφουμένων τον Κύριον και των ευλαβούμενών το άνομα αυτού· **17** και θέλουσιν είσθαι ειμού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εν τη ημέρᾳ εκείνῃ, ὅταν εγώ ετοιμάσω τα πολύτιμά μου· και θέλω σπλαγχνισθή αυτούς, καθώς σπλαγχνίζεται ἀνθρωπος τον νιόν αυτού,

NEW TESTAMENT

Ο δε Ιησούς ἐλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουσι τι πράττουσι.

Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, ἔβαλον κλήρον.

Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Μαθαιον

εγένησε τον νιόν αυτής τον πρωτότοκον και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιησούν.

1 Βίβλος της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, νιού του Δαβίδ, νιού του Αβραάμ. **2** Ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, Ισαάκ δε εγέννησε τον Ιακώβ, Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού, **3** Ιούδας δε εγέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά εκ της Θάμαρ, Φαρές είδομεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή και ήλθομεν δε εγέννησε τον Εσρώμ, Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράμ, **4** διά να προσκυνήσωμεν αυτόν. **5** Ακούσας δε Ηρώδης Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, Αμιναδάβ δε εγέννησε τον Σαλμών, **6** αυτού, **7** και συνάδας πάντας τους αρχιερείς και Σαλμών δε εγέννησε τον Βοόζ εκ της Ραχάβ, Βοόζ δε γραμματείς του λαού, ηρώάτης να μάθη παρ' αυτών που ο εγέννησε τον Ωβήδ εκ της Ρούθ, Ωβήδ δε εγέννησε τον Χριστός γεννάται. **8** Εκείνοι δε είπον προς αυτόν· Εν Ιεσσάι, **9** Ιεσσάι δε εγέννησε τον Δαβίδ τον βασιλέα. Βηθλεέμ της Ιουδαίας διότι ούτως είναι γεγραμμένον Δαβίδ δε ο βασιλεύς εγέννησε τον Σολομώντα εκ της διά του προφήτου **10** Και συ, Βηθλεέμ, γη Ιούδα, δεν γυναικός του Ουρίου, **11** Σολομών δε εγέννησε τον είσαι ουδόλως ελαχίστη μεταξύ των ηγεμόνων του Ροβοάμ, Ροβοάμ δε εγέννησε τον Αβιά, Αβιά δε εγέννησε Ιούδα διότι εκ σου θέλει εξέλθει ηγούμενος, όστις τον Ασά, **12** Ασά δε εγέννησε τον Ιωσαφάτ, Ιωσαφάτ δε θέλει ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ. **13** Τότε ο εγέννησε τον Ιωράμ, Ιωράμ δε εγέννησε τον Οζίαν, **14** Ηρώδης καλέσας κρυφίως τους μάγους εξηκρίβωσε Οζίας δε εγέννησε τον Ιωάθαμ, Ιωάθαμ δε εγέννησε παρ' αυτών τον καιρόν του φαινομένου αστέρος, **15** και τον Ἀχαζ, Ἀχαζ δε εγέννησε τον Ἐζεκίαν, **16** Ἐζεκίας πέμψας αυτούς εις Βηθλεέμ, επίε· Πορευθέντες ακριβώς δε εγέννησε τον Μανασσή, Μανασσής δε εγέννησε τον εξετάσατε περί του παιδίου, αφού δε εύρητε, απαγείλατε Αμών, Αμών δε εγέννησε τον Ιωσίαν, **17** Ιωσίας δε μοι, διά να έλθω και εγώ να προσκυνήσω αυτό. **18** εγέννησε τον Ιεχονίαν και τους αδελφούς αυτού επί της Εκείνοι δε ακούσαντες τον βασιλέως ανεχώρησαν· μετοικείσας Βαβυλώνος. **19** Μετά δε την μετοικείσαν και ιδού, ο αστήρ τον οποίον είδον εν τη ανατολή Βαβυλώνος Ιεχονίας εγέννησε τον Σαλαθίηλ, Σαλαθίηλ προεπορεύετο αυτών, εωσού ελθών εστάθη επάνω όπου δε εγέννησε τον Ζοροβάβελ, **20** Ζοροβάβελ δε εγέννησε ήτο το παιδίον. **21** Ιδόντες δε τον αστέρα εχάρησαν τον Αβιούδ, Αβιούδ δε εγέννησε τον Ελιακείμ, Ελιακείμ χαράν μεγάλην σφόδρα, **22** και ειδόντες εις την οικίαν δε εγέννησε τον Αζώρ, **23** Αζώρ δε εγέννησε τον Σαδώκ, εύρον το παιδίον μετά Μαρίας της μητρός αυτού, και Σαδώκ δε εγέννησε τον Αχείμ, Αχείμ δε εγέννησε τον πεσόντες προσεκύνησαν αυτό, και ανοιξάντες τους Ελιούδ, **24** Ελιούδ δε εγέννησε τον Ελεάζαρ, Ελεάζαρ θησαυρούς αυτών προσέφεραν εις αυτό δώρα, χρυσόν δε εγέννησε τον Ματθάν, Ματθάν δε εγέννησε τον και λίβανον και σμύρναν· **25** **25** και αποκαλυφθέντες Ιακώβ, **26** Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιωσήφ τον ἄνδρα της θεόθεν κατ' όναρ να μη επιστρέψωτι προς τον Ηρώδην, Μαρίας, εξ ης εγεννήθη Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός. **27** δι' ἄλλης οδού ανεχώρησαν εις την χώραν αυτών. **28** Πάσατο λοιπόν αι γενεάι από Αβραάμ ἔως Δαβίδ **29** Αφού δε αυτοί ανεχώρησαν, ιδού, ἀγγελος Κυρίου είναι γενεάι δεκατέσσαρες, και από Δαβίδ ἔως της φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ, λέγων· Εγερθείς μετοικείσας Βαβυλώνος γενεάι δεκατέσσαρες, και από παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγει της μετοικείσας Βαβυλώνος ἔως του Χριστού γενεάι δι' άλλης οδού ανεχώρησαν εις την χώραν αυτών. **30** Πάσατο λοιπόν αι γενεάι από Αβραάμ ἔως Δαβίδ **31** Αφού δε αυτοί ανεχώρησαν, ιδού, ἀγγελος Κυρίου είναι γενεάι δεκατέσσαρες, και από Δαβίδ ἔως της φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ, λέγων· Εγερθείς απολύτη αυτήν κρυψίως. **32** Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ο Ηρώδης να ζητήσῃ το παιδίον, διά να απολέσῃ αυτό. ούτως ήτο. Αφού ηραβωνίσθη η μήτηρ αυτού Μαρία **33** Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα μετά τον Ιωσήφ, πριν συνέλθωσιν, ευρέθη εν γαστρί αυτού διά νυκτός και ανεχώρησεν εις Αίγυπτον, **34** και έχουσα εκ Πνεύματος Αγίου. **35** Ιωσήφ δε ο ανήρ αυτής, ήτο εκεί ἔως της τελευτῆς του Ηρώδου, διά να πληρωθῇ δίκαιος αν και μη θέλων να θεατρίσῃ αυτήν, ηθέλησε να το ριθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου λέγοντος· απολύτη αυτήν κρυψίως. **36** Ενώ δε αυτός διελογίσθη Εξ Αίγυπτου εκάλεσα τον νιόν μου. **37** Τότε ο Ηρώδης, ταύτα, ιδού, ἀγγελος Κυρίου εφάνη κατ' όναρ εις αυτόν, ιδών διά ενεπατάχη υπό των μάγων, εθυμώθη σφόδρα λέγων· Ιωσήφ, νιεύ του Δαβίδ, μη φοβηθής να παραλάβης και αποστείλας εφόνευσε πάντας τους παίδας τους εν Μαριάμ την γυναίκα σου· διότι το εν αυτή γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος Αγίου. **38** Θέλει δε γεννήσεις νιόν και κατωτέρω κατά τον καιρόν, τον οποίον εξηκρίβωσε και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν διότι αυτός παρά των μάγων. **39** Τότε επληρώθη το ριθέν υπό θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμφατιών αυτών. Ιερείμου του προφήτου, λέγοντας· **40** Φωνή η ηκούσθη εν 22 Τούτο δε όλον ἔγινε διά να πληρωθῇ το ριθέν Ραμά, θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς η Ραχήλ υπό του Κυρίου διά του προφήτου, λέγοντος· **41** Ιδού, έκλαιε τα τέκνα αυτής, και δεν ήθελε να παρηγορθῇ, η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσεις νιόν, διότι δεν υπάρχουσι. **42** Τελευτήσαντος δε του Ηρώδου και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού Εμμανουήλ, το ιδού, ἀγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ οποίον μεθερμηνεύσμενον είναι, Μεθ' ημών ο Θεός. **43** εν Αίγυπτω, **44** λέγων· Εγερθείς παράλαβε το παιδίον **45** Εξεγερθείς δε ο Ιωσήφ από του ύπουν ἔκαμεν ως και την μητέρα αυτού και ύπαγε εις γην Ισραήλ· διότι προσέταξεν αυτόν ο ἀγγελος Κυρίου και παρέλαβε την απέθανον οι ζητούντες την ψυχήν του παιδίου. **46** Ο δε γυναίκα αυτού, **47** και δεν εγνώριζεν αυτήν, εωσού εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και ίλθεν εις γην Ισραήλ. **48** Ακούσας δε ότι ο Αρχέλαος

βασιλεύει επί της Ιουδαίας αντί Ηρώδου του πατρός στόματος Θεού. 5 Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος αυτού, εφοβήθη να υπάγη εκεί αποκαλυψθείς δε θεόθεν εις την αγίαν πόλιν και στήνει αυτόν επί το πτερύγιον κατ' ονάρ ανεχώρησεν εις τα μέρη της Γαλιλαίας, 23 και του ιερού 6 και λέγει προς αυτόν, Εάν ήσαι Υιός του ελθών κατώκησεν εις πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, διά να Θεού, ρύψον σεαυτόν κάτω διότι είναι γεγραμένον, πληρωθή το ρηθέν διά των προφητών ότι Ναζωραίος Ότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, θέλει ονομασθή.

3 Εν εκείναις δε ταις ημέραις ἔρχεται Ιωάννης ο βαπτιστής, κηρύττων εν τη ερήμῳ της Ιουδαίας 2 και λέγων· Μετανοείτε· διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. 3 Διότι ούτος είναι ο ρηθεὶς υπό Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν τη ερήμῳ, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας ο κάμετε τας τρίβους αυτού. 4 Αυτός δε ο Ιωάννης είχε το ἐνδυμα αυτού από τριχών καμήλου και ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού, η δε τροφή αυτού ἦτο ακρίδες και μέλι ἄγριον. 5 Τότε εξήρχετο προς αυτόν η Ιεροσόλυμα και πάσα η Ιουδαία και πάντα τα περίχωρα του Ιορδάνου, 6 και εβαπτίζοντο εν τω Ιορδάνη υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. 7 Ιδών δε πολλούς εκ των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων ερχομένους εις το βάπτισμα αυτού, είπε προς αυτούς· Γεννήματα εχιδνών, τις ἐδίειν εις εօάς να φύγητε από της μελλούσης οργῆς; 8 Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, 9 και μη φαντασθήτε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα ἔχομεν τον Αβραάμ διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων τούτων να αναστήσει τέκνα εις τον Αβραάμ. 10 Ἡδη δε και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. 11 Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· ο δε οπίσια μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι αξίος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θέλει σας βαπτίσει ειν Πνεύματι Αγίω και πυρί. 12 Ὁστις κρατεῖ το πυνάριον εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού και θέλει συνάξει τον σίτον αυτού εις την αποθήκην, το δε ἀχρυν θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω. 13 Τότε ἔρχεται ο Ιησούς από της Γαλιλαίας εις τον Ιορδάνην προς τον Ιωάννην διά να βαπτισθή υπ' αυτού. 14 Ο δε Ιωάννης εκώλυνεν αυτόν, λέγων, Εγώ χρείαν ἔχω να βαπτισθῶ υπό σου, και συ ἔρχεσαι προς εμέ· 15 Αποκριθεὶς δε ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Ἀφες τώρα διότι ούτως είναι πρέπον εις ημάς να εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιούσην· Τότε αφίνει αυτόν. 16 Και βαπτισθεὶς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του θύτας και ιδού, ηνοίχθησαν εις αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού καταβαίνων ως περιστεράν και ερχόμενον επ' αυτόν· 17 και ιδού φωνή εκ των ουρανών, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην.

4 Τότε ο Ιησούς εφέρθη υπό του Πνεύματος εις την ἔρημον διά να πειρασθῇ υπό του διαβόλου, 2 και νηστεύσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας τεσσαράκοντα, ὑστερὸν επείνασε. 3 Και ελθὼν προς αυτόν ο πειράζων εἶπεν· Εάν ήσαι Υιός του Θεού, εἰπε να γείνωσιν ἄρτοι οι λίθοι ούτοι. 4 Ο δε αποκριθεὶς εἶπεν· Είναι γεγραμένον, Με ἄρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο ἀνθρωπός, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά

5 Ιδών δε τους ὄχλους, ανέβη εις το όρος και αφού εκάθησε, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, 2 και ανοίξας το στόμα αυτού εδίδασκεν αυτούς, λέγων. 3 Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. 4 Μακάριοι οι πενθούντες, διότι αυτοί θέλουσι παρηγορηθῆ. 5 Μακάριοι οι πραείς,

διότι αυτοί θέλουσι κληρονομήσει την γην. **6** Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνη, διότι αυτοί θέλουσι χορτασθή. **7** Μακάριοι οι ελεήμονες, διότι αυτοί θέλουσιν ελεηθή. **8** Μακάριοι οι καθαροί την καρδίαν, διότι αυτοί θέλουσιν ιδεί τον Θεόν. **9** Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, διότι αυτοί θέλουσιν ονομασθή νιοί Θεού. **10** Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. **11** Μακάριοι είσθε, όταν σας ονειδίσωσα και διώξωσι και είπωντας γινέται μοιχός, **33** Πάλιν ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους εναντίους σας πάντα κακόν λόγον φυεδόμενοι ένεκεν αρχαίους, Μη επιορκήσης, αλλά εκπλήρωσαν εις τον εμού. **12** Χαίρετε και αγαλλιάσθε, διότι ο μιθός σας είναι πολύς εν τοις ουρανοίς επειδή ούτως εδίωξαν τους προφήτας τους προ μυμών. **13** Σεις είσθε το ἀλας της γῆς εάν δε το ἄλας διαφθαρή, με τι θέλει αλατισθή; εις ουδέν πλέον χρησιμεύει ειμῇ να ριφθῇ ἔξω και να καταπατήται υπό των ανθρώπων. **14** Σεις είσθε το φως του κόσμου πόλις κειμένη επάνω ὄρους δεν δύναται να φέγγει εκ του πονηρού. **15** Ουδέν ανάπτουσι λύχνον και θέτουσιν αυτόν υπό τον μόδιον, αλλ' επί τον λυχνοστάτην, και φέγγει εκ του πονηρού. **16** Ούτως ας λάμψῃ το φως σας ἐμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ίδωσι τα καλά σας ἔργα και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς. **17** Μη νομίσητε ότι ἡλθον να καταλύσω τον νόμον μας της λαϊκής δικαιοσύνης, δεν ἡλθον να καταλύσω, αλλά να κριθῇ μετά σου και να λάβῃ τον χιτώνα σου, ἀφες εκπληρώσω. **18** Διότι αληθώς σας λέγω, ἔως αν παρέλθῃ εις αυτὸν και το ιμάτιον **41** και αν σε αγγαρεύση τις ουρανός και η γη, ιώτα εν ἡ μία κεραία δεν θέλει μίλιον εν, ὑπαγε μετ' αυτού δύο. **42** Εις τον ζητούντα παρέλθει από τον νόμον, εωσού εκπληρωθώσι πάντα. παρά σου δίδε και τον θέλοντα να δανεισθῇ από σου μη **19** Ὅστις λοιπόν αθετήσῃ μίαν των εντολών τούτων των ελαχίστων και διδάξῃ ούτως τους ανθρώπους, ελάχιστος θέλει ονομασθή σε τη βασιλεία των ουρανών ὅστις δε εκτελέσῃ και διδάξῃ, ούτος μέγας θέλει ονομασθή εν τη βασιλεία των ουρανών. **20** Επειδή σας λέγω ότι εάν μη περισσεύσῃ η δικαιοσύνη σας πλειότερη της των γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλεία των ουρανών. **21** Ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, Μη φονεύσης ὅστις δε φονεύσῃ, θέλει είσθαι ἔνοχος εις την κρίσιν. **22** Εγώ όμως σας λέγω ότι πας ο οργιζόμενος αναιτίως κατά του αδελφού αυτού θέλει είσθαι ἔνοχος εις την κρίσιν· και ὅστις είπη προς τον αδελφόν αυτού Ρακά, θέλει είσθαι ἔνοχος εις το συνέδριον ὅστις δε είπη Μωρέ, θέλει είσθαι ἔνοχος εις την γέενναν του πυρός. (**Geenna g1067**) **23** Εάν λοιπόν προσφέρετς το δώρον σου εις το θυσιαστήριον και εκεί ενθυμηθής ότι ο αδελφός σου έχει τι κατά σου, **24** ἀφες εκεί το δώρον σου ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου, και ὑπαγε πρώτων φιλιώθητι με τον αδελφόν σου, και τότε εθλών πρόσφερε το δώρον σου. **25** Ειρήνευσον με τον αντίδικόν σου ταχέως, ενόσω είσαι καθ' οδόν μετ' αυτού, μήποτε σε παραδόση ο αντίδικος εις τον κριτήν και ο κριτής σε παραδόση εις τον υπηρέτην, και ριφθής εις φυλακήν· **26** αληθώς σοι λέγω, δεν θέλεις εξέλθει εκείθεν, εωσού αποδώσης το ἔσχατον λεπτόν. **27** Ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, μη μοιχεύσης. **28** Εγώ όμως σας λέγω ότι πας ο βλέπων γυναίκα διά να επιθυμήσῃ αυτήν ἡδη ειούχενσεν αυτήν εν τη καρδία αυτού. **29** Εάν ο οφθαλμός σου ο δεξιός σε σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε αυτόν και ρίψον από σού διότι σε συμφέρει να χαθή σε των μελών σου και να μη ριφθή δύλον το σώμα σου εις την γέενναν. (**Geenna g1067**) **30**

Και εάν η δεξιά σου χειρ σε σκανδαλίζῃ, ἔκκοψον αυτήν και ρίψον από σού διότι σε συμφέρει να χαθή σε των μελών σου, και να μη ριφθή δύλον το σώμα σου εις την γέενναν. (**Geenna g1067**) **31** Ερρέθη προς τούτοις ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, ας δώση εις αυτήν διαζήγιον. **32** Εγώ όμως σας λέγω ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού παρεκτός λόγου πορνείας, κάμνει αυτήν την πορνεία, **33** Μη οιχεύνται, και δότις λάβῃ γυναίκα κεχωρισμένην, θρόνος τους ὄρκους σου. **34** Εγώ όμως σας λέγω να μη ομόσητε μηδόλως μήτε εις τον ουρανόν, διότι είναι θρόνος του Θεού· **35** μήτε εις την γην, διότι είναι υπόποδιον των ποδών αυτού μήτε εις τα Ιεροσόλυμα, διότι είναι πόλις του μεγάλου βασιλέως· **36** μήτε εις την κύριον τους ὄρκους σου. **37** Εγώ όμως σας λέγω να μη ομόσητε μηδόλως μήτε εις τον ουρανόν, διότι είναι θρόνος του Θεού· **38** Εγώ όμως σας λέγω να ομόσης, διότι δεν δύνασαι μίαν τρίχα του κόσμου πόλις κεφαλήν σου να ομόσης, διότι δεν δύνασαι μίαν τρίχα της γάμης λευκήν ή μέλαιναν. **39** Αλλ' ας ήναι ο λόγος κρυφθή· **40** Εγώ όμως σας λέγω να μη αντισταθήτε προς τον πονηρόν· αλλ' οντίσητε την δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψοντας την πονηρού· **41** και οι οφθαλμοί και οδόντα αντί οδόντος. **42** Εγώ όμως σας λέγω να μη αντισταθήτε προς τον πονηρόν· αλλ' οντίσητε την δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψοντας την πονηρού· **43** Ηκούσατε ότι ερρέθη, Οφθαλμόν εις αυτόν οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος. **44** Εγώ όμως σας λέγω να μη αντισταθήτε προς τον εχθρόν σου, εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι, **45** διά να γείνητε υιοί του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς, διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιον αυτού επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους. **46** Διότι εάν αγαπήσητε τους αγαπώντάς σας, ποίον μισθόν έχετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσι το αυτό; **47** και εάν ασπασθήτε τους αδελφούς σας μόνον, τι περισσότερον κάμνετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσιν ούτως; **48** εστέ λοιπόν σεις τέλειοι, καθώς ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς είναι τέλειος.

6 Προσέχετε να μη κάμνητε την ελεημοσύνη σας έμπροσθεν των ανθρώπων διά να βλέπησε υπ' αυτῶν· ει δε μη, δεν έχετε μισθόν πλησίον του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς. **2** Όταν λοιπόν κάμνης ελεημοσύνην, μη σαλπίσης έμπροσθεν σου, καθώς κάμνουσιν οι υποκριταί εν ταις συναγωγαίς και εν ταις οδοίς, διά να δοξασθώσιν υπό των ανθρώπων αληθώς σας λέγω, έχουσιν ἡδη τον μισθόν αυτών. **3** Όταν δε συνέδριον ελεημοσύνην, ας μη γνωρίσῃ η αριστερά σου τι κάμνει η δεξιά σου, **4** διά να ήναι η ελεημοσύνη σου εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ αυτῶν θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **5** Και όταν προσεύχησαι, μη ἔσο ως οι υποκριταί, διότι αγαπώσι να προσεύχωνται ιστάμενοι εν ταις συναγωγαίς και εν ταις γνωνίαις των πλατειών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους· αληθώς σας λέγω ότι έχουσιν ἡδη

τον μισθόν αυτών. **6** Συ όμως, όταν προσεύχησαι, λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάσῃ τη δόξῃ αυτού είσελθε εις το ταμείον σου, και κλείσας την θύραν σου ενεδύθη ως εν τούτων. **30** Αλλ' εάν τον χόρτον του προσευχήθητι εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, αγρού, όστις σήμερον υπάρχει και αύριον ρίπτεται και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη ούτω, δεν θέλει ενδύσει ανταποδόσει εν τω φανερώ. **7** Όταν δε προσεύχησθε, πολλώ μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι; **31** Μη μεριμνήσητε μη βαττολογήσητε ως ο εθνικοί διότι νομίζουσιν ότι λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πίωμεν ή τι να με την πολυλογίαν αυτών θέλουσιν εισακούσθη. **8** Μη ενδιδώμεν; **32** Διότι πάντα ταύτα ζητούσιν οι εθνικοί ομοιωθήτε λοιπόν με αυτούς: διότι εξεύρει ο Πατήρ επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν σας τίνων έχετε χρείαν, πριν σεις ζητήσητε παρ' αυτού. πάντων τούτων. **33** Αλλά ζητείτε πρώτων την βασιλείαν **9** Ούτω λοιπόν προσεύχεσθε σεις: Πάτερ ημών ο εν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα τοις ουρανοῖς αγιασθήτω το όνομά σου: **10** ελέθεται η βασιλεία σου γεννηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανῷ, και επὶ τῆς γῆς: **11** τον ἄρτον ημῶν τον επιούσιον δος εις ημάς σημερον· **12** και συγχώρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθὼς και ημείς συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας εις ημάς: **13** και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού. Διότι σου είναι η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα εις τους αιώνας αμήν. **14** Διότι εάν συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, θέλει συγχωρήσει και εις εσάς ο Πατήρ σας ο ουράνιος: **15** εάν όμως δεν συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, ουδέ ο Πατήρ σας θέλει συγχωρήσει τα πταίσματά σας. **16** Και δταν νηστεύητε, μη γίνεσθε ως οι υποκριταί σκυθρωποί διότι αφανίζουσι τα πρόσωπα αυτών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους ότι νηστεύουσιν: αληθώς σας λέγω, ότι έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **17** Συ όμως όταν νηστεύης, ἀλειψόν την κεφαλήν σου και νίψων το πρόσωπόν σου, **18** διά να μη φανής εις τους ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλ' εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδόσει εν τω φανερώ. **19** Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γῆς, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν. **20** Αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανῷ, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν ουδέ κλέπτουσιν. **21** επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδία σας. **22** Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός εάν λοιπόν ο οφθαλμός σου ήναι καθαρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι φωτεινόν: **23** εάν όμως ο οφθαλμός σου ήναι πονηρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι σκοτεινόν. Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον; **24** Ουδεὶς δύναται δύο κυρίους να δουλεύῃ διότι ή τον ένα θέλει μιούσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει, ή εις τον ένα θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμψωνά. **25** Διά τούτο σας λέγω, μη μεριμνάτε περὶ της ζωῆς σας τι να φάγητε και τι να πίνετε, μηδέ περὶ του σώματός σας τι να ενδυθήτε: δεν είναι η ζωή τιμιώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος; **26** Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει αυτά: σεις δεν είσθε πολύ ανώτεροι αυτών; **27** Αλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθέσῃ μίαν πήχην εις το ανάτημα αυτού; **28** Και περὶ ενδύματος τι μεριμνάτε: Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως αυξάνουσι: δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι. **29** Σας

7 Μη κρίνετε, διά να μη κριθήτε: **2** διότι με οποίαν κρίσιν κρίνετε θέλετε κριθή, και με οποίον μέτρον μετρείτε θέλει αντιμετρηθή εις εσάς. **3** Και διά τι βλέπεις το ξύλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου δεν παρατηρείς; **4** Η πως θέλεις ειπεί προς τον αδελφόν σου, Αφες να εκβάλω το ξύλάριον από του οφθαλμού σου, ενώ η δοκός είναι εν τω οφθαλμώ σου; **5** Υποκριτά, εκβαλε πρώτων την δοκόν εκ του οφθαλμού σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρός διά να εκβάλης το ξύλάριον εκ του οφθαλμού του αδελφού σου. **6** Μη δώσητε το άγιον εις τους κύνας μηδέ ρίψητε τους μαργαρίτας σας ἐμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αυτούς με τους πόδας αυτών και στραφέντες σας διασχίσωσιν. **7** Αιτείτε, και θέλει σας δοθή: ζητείτε, και θέλετε ευρεί, κρούνετε, και θέλει σας ανοιχθή. **8** Διότι πας ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και εις τον κρούνοντα θέλει ανοιχθή. **9** Η τις άνθρωπος είναι από σας, όστις εάν ο νιός αυτού ζητήσῃ ἄρτον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν λίθον; **10** και εάν ζητήσῃ οιφάριον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; **11** εάν λοιπόν σεις, πονηροί οντες, εξεύρητε να δίδητε καλάς δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει δώσει αγαθά εις τους ζητούντας παρ' αυτού; **12** Λοιπόν πάντα όσα να θέλλετε να κάμνωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, ούτω και σεις κάμνετε εις αυτούς διότι ούτος είναι ο νόμος και οι προφήται. **13** Εισέλθετε διά της στενής πύλης διότι πλατείαί είναι η πύλη και ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απώλειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. **14** Επειδή στενή είναι η πύλη και τεθλιψμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν. **15** Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες ἔρχονται προς εσάς με ενδύματα προφάτων, ἔσωθεν όμως είναι λύκοι ἀράγες. **16** Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. Μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια ή από τριβόλων σύκα; **17** ούτω παν δένδρον καλόν κάμνει καλούς καρπούς, το δε σαπρόν δένδρον κάμνει κακούς καρπούς. **18** Δεν δύναται δένδρον καλόν να κάμνη καρπούς κακούς, ουδέ δένδρον σαπρόν να κάμνη καρπούς καλούς. **19** Παν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. **20** Άρα από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. **21** Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων το

θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς. **22** ἐγεινεν εσπέρα, ἔφεραν προς αυτόν δαιμονιζομένους Πολλοὶ θέλουσιν ειπεῖ προς εμέ εν εκείνη τη ἡμέρᾳ, πολλούς, καὶ εξέβαλε τα πνεύματα με λόγον καὶ πάντας Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματί σου, τους κακώς ἔχοντας εθεράπευσε, **17** διὰ να πληρωθῇ καὶ εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν δαιμόνια, καὶ εν τῷ ηρθέν διὰ Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος Αὐτός τω ονόματί σου εκάμομεν θαύματα πολλά; **23** Καὶ τας ασθενείας ημών ἐλαβε καὶ τας νόσους εβάστασεν. τότε θέλω ομολογήσει προς αυτούς ὅτι ποτέ δεν σας **18** Ιδών δε ο Ιησούς πολλούς όχλους περὶ εαυτόν, εγνώρισα: φεύγετε απ' εμού οι εργάζομενοι την ανομίαν. προσέταξε να αναχωρήσωσιν εἰς το πέραν. **19** Και **24** Πας λοιπόν ὄστις ακούει τους λόγους μου τούτους πλησίας εἰς γραμματεύς εἴπε προς αυτόν, Διδάσκαλε, καὶ κάμνει αυτούς, θέλω ομοιώσει αυτόν με ἀνδρα Θέλω σοι ακολουθήσει ὅπου αν υπάγη. **20** Καὶ λέγει φρόνιμον, ὄστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την προς αυτόν ο Ιησούς Αι αλώπεκες ἔχουσι φωλεῖς καὶ τα πέτραν. **25** Καὶ κατέβη η βροχή καὶ ἥλθον οι ποταμοί πετεινὸν του ουρανού κατοικίας, ο δε Υἱός του ανθρώπου καὶ ἐπνευσαν οι ἀνέμοι καὶ προσέβαλον εἰς την οικίαν δεν ἔχει που να κλίνη την κεφαλήν. **21** Ἀλλος δε εκ των εκείνην, καὶ δεν ἐπεσε: διότι ἡτο τεθεμελιωμένη επὶ μαθητῶν αυτού εἴπε προς αυτόν Κύριε, συγχώρησόν την πέτραν. **26** Καὶ πας ο ακούων τους λόγους μου ποιοι να υπάγω πρώτον και να θάψω τον πατέρα μου. **22** τούτους καὶ μη κάμνων αυτούς θέλει ομοιωθῆ με ἀνδρα ποιοι να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς. **23** Και **27** Καὶ κατέβη η βροχή καὶ ἥλθον οι ποταμοί ὅτε εισήλθεν εἰς το πλοίον, ηκολούθησαν αυτόν οι και ἐπνευσαν οι ἀνέμοι καὶ προσέβαλον εἰς την οικίαν μαθηταὶ αυτού. **24** Καὶ ιδού, τρικυμία μεγάλη ἐγεινεν εκείνην, και ἐπεσε, και ἡτο η πτώσις αυτῆς μεγάλη. **28** Ότε δε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, εν τη θαλάσση, ὧστε το πλοίον εσκεπάζετο υπὸ των εξεπλήγητον οι ὄχλοι διά την διδαχήν αυτού: **29** διότι κυμάτων αυτός δε εκοιμάτο. **25** Καὶ προσελθόντες εξεπλήγητον οι διά της ουδέποτε οι ίλθεν εἰς το πέραν εἰς την χώραν οι μαθηταὶ αυτού εξύπνισαν αυτόν, λέγοντες Κύριε, σώσον ημάς, χανόμεθα. **26** Καὶ λέγει προς αυτόν Διά τι είσθε δειλοί, ολιγόπιστοι; Τότε σηκωθεῖς επετίμησε τους ανέμους καὶ την θάλασσαν, καὶ ἐγεινε γαλήνη μεγάλη. **27** Οι δε ἀνθρώποι εθαύμασαν, λέγοντες Οπόιος είναι ούτος, ὅτι καὶ οι ἀνέμοι καὶ η θάλασσα υπακούουσιν εἰς αυτόν; **28** Καὶ ὅτε ίλθεν εἰς το πέραν εἰς την χώραν των Γερεψηγών, υπήντησαν αυτόν δύο δαιμονιζόμενοι εξερχόμενοι εκ των νημείων, ἀγρίοι καθ' υπερβολήν, ώστε ουδείς ήδυνατο να περάσῃ διά της οδού εκείνης. **29** Καὶ ιδού, ἔκραξαν λέγοντες Τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού, Υἱὲ του Θεού; ἥλθες εδῶ προ καιρού να μας βασανίσῃς; **30** Ήτο δε μακράν απ' αυτών αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένη. **31** Καὶ οι δαιμόνες παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες Εάν μας εκβάλης, επιτρέψον εἰς ημάς να απέλθωμεν εἰς την αγέλην των χοίρων. **32** Καὶ είπε προς αυτούς Υπάγετε. Καὶ εκείνοι εξελθόντες υπῆραν εἰς την αγέλην των χοίρων· καὶ ιδού, ὡρμησε πάσα η αγέλη των χοίρων κατά του κρημνού εἰς την θάλασσαν καὶ απέθανον εν τοις ίδασιν. **33** Οι δε βόσκοντες ἐψυγον καὶ ελθόντες εἰς την πόλιν, απήγγειλαν πάντα καὶ τα δαιμονιζομένων. **34** Καὶ ιδού, πάσα η πόλις εξήλθεν εἰς συνάντησιν του Ιησού, καὶ ιδόντες αυτόν παρεκάλεσαν να μεταβῇ από των ορίων αυτών.

8 Ὁτε δε κατέβη από του όρους, ηκολούθησαν αυτόν ὄχλοι πολλοί. **2** Καὶ ιδού, λεπρός ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων Κύριε, εάν Θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. **3** Καὶ εκτείνας την χείρα ο Ιησούς ἤγγισεν αυτόν, λέγων Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ ευθύς εκαθαρίσθη η λέπρα αυτού. **4** Καὶ λέγει προς αυτόν ο Ιησούς Πρόσεχε μη είπης τούτο εἰς μηδένα, αλλ' ὑπαγε, δείξον σεαυτόν εἰς τον ιερέα και πρόσφερε το δώρον, το οποίον προσέταξεν ο Μωϋσῆς διά μαρτυρίαν εἰς αυτούς. **5** Ότε δε εισήλθεν ο Ιησούς εἰς Καπερναούμ, προσήλθε προς αυτόν εκατόνταρχος παρακαλών αυτόν **6** και λέγων Κύριε, ο δούλος μου κείται εν τη οικία παραλυτικός, δεινώς βασανιζόμενος. **7** Καὶ λέγει προς αυτόν ο Ιησούς Εγώ ελθώ θεραπεύσει αυτόν. **8** Καὶ αποκριθείς ο εκατόνταρχος εἴπε Κύριε, δεν είμαι ἄξιος να εισέλθῃς υπὸ την στέγην μου ἀλλά μόνον εἰπέ λόγον, καὶ θέλει ιατρεύθη ο δούλος μου. **9** Διότι και εγώ είμαι ἀνθρωπός υπὸ εξουσίαν, ἔχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Υπαγε, και υπάγει, και προς ἄλλον, Ἐρχου, και ἔρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει. **10** Ακούσας δε ο Ιησούς εθαύμασε και είπε προς τους ακολουθούντας Αληθώς σας λέγω, ουδέν εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην πίστιν. **11** Σας λέγω δε ὅτι πολλοὶ θέλουσιν ελέει από ανατολών και δυσμών και θέλουσιν καθήσει μετά του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ εν τη βασιλείᾳ των ουρανών, **12** οι δε υιοί της βασιλείας θέλουσιν εκβληθῆ εἰς το σκότος το εξώτερον: εκεὶ θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **13** Καὶ είπεν ο Ιησούς προς τον εκατόνταρχον, Υπαγε, και ως επίστευσας, ας γείνη εἰς την ιατρεύθη ο δούλος αυτού εν τη ὥρᾳ εκείνη. **14** Και ιατρεύθη ο δούλος αυτού εν τη ὥρᾳ εκείνη. **15** και επίασε την χείρα αυτῆς, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός, και εσηκώθη και υπηρέτει αυτούς. **16** Καὶ ὅτε Εγερθείς σήκωσον την κλίνην σου και ύπαγε εις τον

οίκον σου. **7** Και εγερθείς ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού. **8** Ιδόντες δε οι όχλοι, εθαύμασαν και εδόξασαν τον Θεόν, δότις ἐδωκε τοιαύτην εξουσίαν εις τους ανθρώπους. **9** Και διαβαίνων ο Ιησούς εκείθεν είδεν ἀνθρώπων καθήμενον εις το τελώνιον, Μαθαίον λεγόμενον, και λέγει πρὸς αὐτὸν Ἀκολούθει μοι. Και σηκωθείς ηκολούθησεν αυτόν. **10** Και ενώ εκάθητο εἰς την τράπεζαν εν τη οικίᾳ, ίδοι, πολλοὶ τελώναι και αμφτωλοί ελθόντες συνεκάθητο μετά τον Ιησούς και των μαθητών αυτού. **11** Και ιδόντες οι Φαρισαῖοι εἴπον πρὸς τους μαθητάς αυτού· Διά το Ιδάσκαλός σας τρώγει μετά των τελωνών και αμφτωλών; **12** Ο δε Ιησούς ακούσας είπε πρὸς αὐτούς· Δεν ἔχουσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. **13** Υπάγετε δε και μάθετε τι είναι, Ἐλεον θέλω και ουχί θυσίαν. Διότι δεν ἡλθον διά να καλέσω δικαίους αλλά αμφτωλούς εις μετάνοιαν. **14** Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτόν οι μαθηταί του Ιωάννου, λέγοντες· Διά τι ήμεις και οι Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οι δε μαθηταί σου δεν νηστεύουσι; **15** Και είπε πρὸς αὐτούς ο Ιησούς· Μήπως δύνανται οι υιοί του νυμφώνος να πενθώσιν, ενώσω είναι μετ' αυτών ο νυμφίος; Θέλουσιν ὁμῶς ελθεῖ ημέρα, όταν αφαιρεθή απ' αυτών ο νυμφίος, και τότε θέλουσι νηστεύσει. **16** Και ουδείς βάλλει επίρραμμα αγνάφου πανίου επὶ μάτιον παλαιόν διότι αφαιρεῖ το αναπλήρωμα αυτού ἀπὸ τον ματιόν, και γίνεται σχίσμα χειρότερον. **17** Ουδὲ βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς ει δε μη, σχίζονται οι ασκοί, και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί φεύρονται· αλλά βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς νέους, και αμφότερα διατηρούνται. **18** Ενώ αυτός ελάλει ταῦτα πρὸς αὐτούς, ίδοι, ἄρχων τις ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων δότι η θυγάτηρ μου ετελεύτησε πρὸς ολίγους αλλά ελθεῖ και βάλε την χείρα σου επ' αυτήν και θέλει ζῆσει. **19** Και σηκωθείς ο Ιησούς ηκολούθησεν αυτόν και οι μαθηταί αυτού. **20** Και ίδοι, γυνὴ αιμορροούσα δώδεκα ἑτη, πλησιάσασα ὑπισθεν ἤγγισε το ἄκρον του ματιού αυτού. **21** Διότι ἐλέγει καθ' εαυτήν, Εάν μόνον εγγίσω το ματίον αυτού, θέλω σωθῆ. **22** Ο δε Ιησούς επιστραφείς και ιδών αυτήν είπε· Θάρρει, θύγατερ· η πίστις σου σε ἔσωσε. Και εσώθη ἡ γυνὴ από της ώρας εκείνης. **23** Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του ἀρχοντος και ιδών τους αυλητὰς και τον όχλον θυρυβούμενον, **24** λέγει πρὸς αὐτούς Αναχωρείτε· διότι δεν απέθανε το κοράσιον, αλλά κοιμάται. Και κατεγέλων αυτόν. **25** Ότε δε εξεβλήθη ὁ όχλος, εισελθών επίσασε την χείρα αυτής, και εστικώθη το κοράσιον. **26** Και διεδόθη ἡ φήμι αὐτήν εἰς δόλην την γη εκείνην. **27** Και ενώ ανεχώρει εκείθεν ο Ιησούς, ηκολούθησαν αυτὸν δύο τυφλοί, κράζοντες και λέγοντες Ελέησον ημάς, νιέ του Δαβίδ. **28** Και δέ εισήλθεν εις την οικίαν, επλησίασαν εις αυτὸν οι τυφλοί, και λέγει πρὸς αὐτούς ο Ιησούς· Πιστεύετε δότι δύναμαι να κάμω τούτο; Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ναι, Κύριε. **29** Τότε ἤγγισε τους οφθαλμούς αυτών, λέγων· Κατά την πίστων σας ας γείνη εις εσάς. **30** Και ηνοίχθησαν αυτών οι οφθαλμοί· προσέταξε δε αυτούς εντόνως ο Ιησούς, λέγων· Προσέχετε, ας μη εξεύρῃ τούτο μηδείς. **31** Αλλ' εκείνοι εξελθόντες διεφήμισαν αυτόν εν ὅλῃ τη γη εκείνη. **32** Ενώ δε αυτοί εξήρχοντο, ίδοι, ἔφεραν πρὸς αὐτὸν ἀνθρωπὸν κωφόν δαιμονιζόμενον· **33** καὶ αφού εξεβλήθη το δαιμόνιον, ελάλησεν ο κωφός, και εθαύμασαν οι όχλοι, λέγοντες δότι ποτέ δεν εφάνη τοιούτον εν τα Ισραήλ. **34** Οι δε Φαρισαῖοι ἐλέγοντες· Διά του ἀρχοντος των δαιμονίων εικβάλλει τα δαιμόνια. **35** Και περιήρχετο ο Ιησούς τας πόλεις πάσας και τας κώμας, διδάσκων εν τας συναγωγαῖς αυτών και κηρύττων τον ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσους και πάσαν ασθένειαν εν τω λαώ. **36** Ιδών δε τους ὄχλους, εσπλαγχνίσθη δ' αυτούς, διότι ἱσαν εκλευμένοι και εσκορπισμένοι ως πρόβατα μη ἔχοντα ποιμένα. **37** Τότε λέγει πρὸς τους μαθητάς αυτού· Ο μεν θερισμός πολύς, οι δε εργάται οιλύγοι· **38** παρακαλέσατε λοιπόν τον κύριον του θερισμού, διά να αποστείλῃ εργάτας εις τον θερισμόν αυτού.

λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του Πατρός σας, το οποίον προσδοκώμεν; **4** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς λαλεί en υμίν. **21** Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν αυτούς Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή όσα αικούντε και βλέπετε· **5** τυφλοί αναβλέπουσι και τέκνα κατά γονέων και θέλουσι θανατώσει αυτούς· χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί **22** και θέλετε είσθια μισούμενοι υπό πάντων διά το ακούντονται, νεκροί εγέρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται· **6** και μακάριος είναι ὅστις δεν σκανδαλισθῇ εν εμοῖ. **7** σωθῆ. **23** Όταν δε σας διώκωσιν εν τῇ πόλει ταῦτη, Ενώ δε ούτοι ανεχώρουν, ήρχισεν ο Ιησούς να λέγῃ φεύγετε εἰς τὴν ἀλληλη̄ διότι αληθῶς σας λέγω, δεν προς τους όχλους περὶ τον Ιωάννουν Τι εξῆλθετε εἰς τὴν θέλετε τελειώσει τὰς πόλεις του Ισραήλ, εωσύν έλθοι ο ἔρημον να ἴδητε; κάλαμον υπὸ ανέμου σαλευόμενον; Υἱὸς του ανθρώπου. **24** Δεν είναι μαθητής ανώτερος **8** Αλλά τι εξῆλθετε να ἴδητε; ἀνθρωπον ενδεδυμένον του διδασκαλούν ουδὲ δούλος ανώτερος του κυρίου μαλακά τιμάτια; Ιδού, οι τα μαλακά φορούντες εν τοις αυτού. **25** Αρκετόν είναι εἰς τὸν μαθητήν να γείνῃ ὡς οίκοις των βασιλείων ευρίσκονται. **9** Αλλά τι εξῆλθετε διδασκαλος αυτού, και ο δούλος ως ο κύριος αυτού. Εάν να ἴδητε; προφήτην; ναι, σας λέγω, και περισσότερον τον οικοδεσπότην ανόδασαν Βεελζεβούλ, πόσω μάλλον προφήτου. **10** Διότι ούτοις είναι, περὶ τον οποίον είναι τους οικιακούς αυτού: **26** Μη φοβηθῆτε λοιπόν αυτούς γεγραμμένον· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον ἄγγελον μου διότι δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει εις τον μαθητήν να γείνῃ ὡς οίκοις των βασιλείων ευρίσκονται. **11** Αληθῶς σας λέγω, μεταξύ των διδάσκαλος αυτού, και ο δούλος ως ο κύριος αυτού. Εάν να ἴδητε; προφήτην; ναι, σας λέγω, και περισσότερον τον οικοδεσπότην ανόδασαν Βεελζεβούλ, πόσω μάλλον προφήτου. **12** Διότι ούτοις είναι, περὶ τον οποίον είναι τους οικιακούς αυτού: **27** Ό, τι σας λέγω εν τῷ σκότει, εἴπατε εἰς τῷ γνωσθή. **28** Και μη φοβηθῆτε από τὸν αποκτείνοντα τὸ σῶμα, τὴν δψψχην μη δυναμένων να αποκτείνωστο φοβήθητε δε μάλλον τὸν δυνάμενον και ψχήν και σώμα να απολέσῃ εἰς τὴν γεέννην. (**Geenna g1067**) **29** Δύο ο στρουθία δεν πωλούνται δι' εν ασσάριον; και εν εξ αυτών δεν θέλει πέσει επί την γην ἀνευ του θελήματος του Πατρός σας. **30** Υμῶν δε και αι τρίχες της κεφαλῆς είναι πάσαι ηριθμημέναι. **31** Μη φοβηθῆτε λοιπόν με τι να ομοιώσω την γενεάν ταύτην; είναι ομοία με πολλών στρουθίων διαφέρετε σεις. **32** Πας λοιπόν παιδάρια καθήμενα εν ταῖς αγοραῖς και φωνάζοντα προς διστική μημπροσθεν τῶν ανθρώπων, θέλων τους συντρόφους αυτῶν, **17** και λέγοντα· Αυλόν σας ομοιογήσει και εγώ αυτῶν εμπροσθεν του Πατρός μου επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε, σας εθρημαδήσαμεν, του εν ουρανοίς. **33** Όστις δε με αρνηθή εμπροσθεν των και δεν εκλαύσατε. **18** Διότι ἥλθον οι Ιωάννης μήτε ανθρώπων, θέλω αρνηθή αυτῶν και εγώ εμπροσθεν τρώγων μήτε πίνων, και λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει. **19** του Πατρός μου του εν ουρανοίς. **34** Μη νομίσητε διτική μημπροσθεν τρώγων και πίνων, και ἥλθον να βάλω ειρίνην επὶ την γῆν δεν ἥλθον να βάλω λέγουσιν· Ιδού, ἀνθρωπος φάγος και οινοπότης, φίλος ειρίνην, αλλά μάχαιραν. **35** Διότι ἥλθον να διαχωρίσω τελωνών και αμαρτωλών. Και εδικαϊδή η σοφία από ἄνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά των τέκνων αυτῆς. **20** Τότε ἥρχισε νο ονειδίζη τας της μητρός αυτῆς και νύμφην κατά της πενθεράς αυτῆς πόλεις εν αἰς ἐγίνεντα πλειότερα θάνατα αυτού, **36** και εχθροί του ανθρώπου θέλουσιν είσθαι οι οικιακοί διότι δεν μετενόησαν· **21** Ουαὶ εἰς σε, Χοραζίν, ουαὶ αυτού. **37** Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι ἄξιος εμού· και διστική αγαπά ιούν ή θυγατέρα υπέρ εις σε, Βηθσαϊδάν διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα είναι ἄξιος εμού· και διστική αγαπά ιούν ή θυγατέρα υπέρ εν υμίν εγίνοντο εν τῃ Τύρῳ και Σιδώνι προ πολλού εμέ, δεν είναι ἄξιος εμού· **38** και διστική δεν λαμβάνει πόλεις εν αἰς ἐγίνεντα πλειότερα θάνατα αυτού, **39** και διστική είσθαι οι οικιακοί διότι δεν μετανοίησει εν σάκκω και σποδώ. **22** Πλην τον σταυρόν αυτού και ακολουθεί οπίσω μου, δεν είναι ἄξιος εμού· **40** Όστις δέχεται εσάς εμέ διότι δεν μετανοίησει εν σάκκω και σποδώ. **23** Επειδή είσθαι οι οικιακοί διότι δεν μετενόησαν· **24** Πλην σας λέγω, διότι δεν μετενόησαν· **25** Εν εκείνω των διστική καταβιβασθή ἔως ἀδου· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα εν σοι εγίνοντο εν Σοδόμοις, ήθελον μείνει μέχρι της σήμερον. (**Hadēs g86**) **26** Πλην σας λέγω, διότι δεν μετενόησει εν ημέρᾳ κρίσεως παρά εις σε. **27** Εν εκείνω των διστική καταβιβασθή ἔως ἀδου· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα εν σοι εγίνοντο εν Σοδόμοις, ήθελον μείνει μέχρι της σήμερον. **28** Ελθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. **29** Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και

11 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς διατάττων εἰς τοὺς δώδεκα μαθητάς αυτού, μετέβη εκείθεν διά να διδάσκῃ και να κηρύξῃ εν ταῖς πόλεσιν αυτῶν. **2** Ο δε Ιωάννης, ακούσας εν τῷ δεσμωτηρίῳ τα ἔργα του Χριστού, ἐπεμψε δύο τῶν μαθητῶν αυτού, **3** και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή ἀλλον πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. **29** Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και

μάθετε απ' εμού, διότι πράος είμαι και ταπεινός την καρδίαν, και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταῖς ψυχαῖς σου· **30** Διότι ο λυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν.

12 Εν εκείνω των καιρών επορεύετο ο Ἰησούς διά των σπαρτών εν σαββάτω οι δε μαθηταὶ αὐτοῦ επείνασαν καὶ ἤρχισαν να ανασπῶσιν αστάχια καὶ να τρώγωσιν. **2** Οι δε Φαρισαῖοι ιδόντες εἴπον πρὸς αὐτὸν· Ιδού, οι μαθηταὶ σου πράττουσιν δι', οι δὲ συγχωρεῖται να πράττηται το σάββατον. **3** Ο δε εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Δεν ανεγνώσατε τι ἐπράξεν ο Δαβὶδ ὅτε επείνασεν αὐτός καὶ οι μετ' αὐτού; **4** πῶς εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, τοὺς οποίους δεν ἦτο συγκεκωρημένον εἰς αὐτὸν να φάγῃ, οὔτε εἰς τοὺς μετ' αὐτού, ειμὴ εἰς τοὺς ιερεῖς μόνους; **5** Η δὲν ανεγνώσατε εν τῷ νόμῳ ὅτι εν τοῖς σάββασιν οι ιερεῖς βεβηλόνουσι το σάββατον εν τῷ ιερῷ καὶ είναι αθώοι; **6** Σας λέγω δὲ ὅτι ἐδὼ είναι μεγαλήτερος το ιεροῦ. **7** Εάν ὅμως εγνωρίζετε τι είναι Ἐλεον θέλω καὶ ουχί θυσίαν, δεν ηθέλετε καταδικάσει τους αθώους. **8** Διότι ο Υἱὸς του ανθρώπου είναι κύριος καὶ του σαββάτου. **9** Και μεταβάς εκείθεν ἤλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν. **10** Και ίδού, ἵτο ἀνθρωπὸς ἔχων τὴν χείρα ξηράν καὶ ηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Συγχωρεῖται τάχα να θεραπεύῃ τις εν τῷ σαββάτῳ; διὰ να κατηγορήσωσιν αὐτὸν. **11** Ο δε εἶπε πρὸς αὐτούς Τις ἀνθρωπὸς απὸ σας θέλει εἰσθαι, οἵτις ἔχων πρόβατον εν, εάν τούτο πέσῃ εν τῷ σαββάτῳ εἰς λάκκον, δεν θέλει πιάσει καὶ σηκώσει αὐτό; **12** πόσον λοιπὸν διαφέρει ἀνθρωπὸς πρόβατον; ὡστε συγχωρεῖται εν τῷ σαββάτῳ να αγαθοποιῇ τις. **13** Τότε λέγει πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν· Ἐκτείνον τὴν χείρα σου καὶ εξέτεινε, καὶ αποκατεστάθη υγίης ὡς ἡ ἀλλη. **14** Οι δε Φαρισαῖοι εἰξελθόντες συνεβούλευθησαν κατ' αὐτού, διὰ να απολέσωσιν αὐτὸν. **15** Αλλ' ο Ἰησούς νοίσας ανεχώρησεν εκείθεν· καὶ ηκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, καὶ εθεράπευσεν αὐτούς πάντας. **16** Και παρήγγειλεν εἰς αὐτούς αυστηρῶς διὰ να μη φανερώσωσιν αὐτόν, **17** διὰ να πληρωθῇ το πτθέν διά Ήσαίου του προφήτου, λέγοντος **18** Ιδού, ο δύνατος μου, τον οποίον εξέλεξα, ο αγαπητός μου, εἰς τὸν οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη θέλω θέσει το Πνεύμα μου επ' αὐτόν, και θέλει εξαγγείλει κρίσιν εἰς τὰ ἔθνη· **19** δεν θέλει αντιλογήσει ουδέ κραυγάσει, ουδέ θέλει ακούσει τις την φωνήν αὐτού εν ταῖς πλατείαις. **20** Κάλαμον συντετριψμένον δεν θέλει θλάσει και λινάριον καπνίζον δεν θέλει σβέσει, εωσού εκφέρει εἰς νίκην την κρίσιν. **21** Και εν τῷ ονόματι αὐτού θέλουσιν ελπίσει τα ἔθνη. **22** Τότε εφέρθη πρὸς αὐτὸν δαιμονιζόμενος τυφλός και κωφός, και εθεράπευσεν αὐτόν, ὡστε ο τυφλός και κωφός και ελάλει και ἔβλεπε. **23** Και εξεπλήγητον πάντες ο ὄχλοι και ἐλέγον· Μήπως είναι ουτος ο οιός του Δαβὶδ; **24** Οι δε Φαρισαῖοι ακούσαντες εἴπον· Ούτος δεν εκβάλλει τα δαιμόνια ειμὴ διὰ του Βεελζεβούλ, του ἀρχοντος των δαιμονίων. **25** Νοίσας δε ο Ἰησούς τους διαλογισμούς αὐτῶν, εἴπε πρὸς αὐτούς· Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημούται, και πάσα πόλις ή οικία διαιρεθείσα καθ' εαυτής δεν θέλει σταθή. **26** Και αν ο Σατανάς τον Σατανάν εκβάλλῃ,

διηρέθη καθ' εαυτού· πως λοιπόν θέλει σταθή η βασιλεία αυτού; **27** Και αν εγώ διά του Βεελζεβούλ εκβάλλω τα δαιμόνια, οι ινοί σας διά τίνος εκβάλλουσι; διά τούτο αυτοὶ θέλουσιν είσθαι κριταὶ σας. **28** Αλλ' εάν εγώ διά Πνεύματος Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, ἀρά ἐφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **29** Η πως δύναται τις να εισέλθῃ εἰς τὴν οικίαν του δυνατού και να διαρράσῃ τα σκεύη αυτού, εάν πρώτον δεν δέσῃ τον δυνατόν; και τότε θέλει διαρράσει την οικίαν αυτού. **30** Όστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμού, και ὅστις δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει. **31** Διά τούτο σας λέγω, Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθῆ εἰς τους ανθρώπους, η κατὰ τον Πνεύματος ὁμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθῆ εἰς αυτὸν δότις ὁμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθῆ εἰς αυτὸν ούτε εν τούτῳ τω αιώνι ούτε εν τῷ μέλλοντι. (**αἰδον** **g165**) **33** Η κάμετε το δένδρον καλόν, και τον καρπόν αυτού καλόν, ή κάμετε το δένδρον σαπρόν, και τον καρπόν αυτού σαπρόν· διότι εκ του καρπού γνωρίζεται το δένδρον. **34** Γεννήματα εχιδνών, πως δύνασθε να λαλήτε καλά ὄντες πονηροί; διότι εκ του περισσεύματος της καρδίας λαλεῖ το στόμα. **35** Ο καλός ἀνθρωπὸς εκ του καλού θησαυρού της καρδίας εκβάλλει τα καλά, και ο πονηρός ἀνθρωπὸς εκ του πονηρού θησαυρού εκβάλλει πονηρά. **36** Σας λέγω δὲ ὅτι διὰ πάντα λόγον αργόν, τον οποίον ήθελον λαλήσει οι ἀνθρωποι, θέλουσιν αποδώσει λόγον δι' αυτόν εν ημέρᾳ κρίσεως. **37** Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθή. **38** Τότε απεκρίθησαν τινές των γραμματέων και Φαρισαίων, λέγοντες Διδάσκαλε, θέλομεν να ίδωμεν σημείον από σου. **39** Εκείνος δε αποκρίθεις είπε πρὸς αὐτούς Γενεά πονηρά και μοιχαλίς σημείον ζητεῖ, και σημείον δεν θέλει δοθή εἰς αυτήν ειμὶ το σημείον Ιωνά του προφήτου. **40** Διότι ως ο Ιωνάς ήτο εν τη κοιλίᾳ του κήπους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας, ούτω θέλει είσθαι ο Υἱός του ανθρώπου εν τη καρδίᾳ της γης τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. **41** Άνδρες Νινεύιται θέλουσιν αναστηθῆ εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αυτήν, διότι μετενόησαν εις το κήρυγμα του Ιωνά, και ίδού, πλειότερον του Ιωνά είναι εδώ. **42** Η βασιλισσα του νότου θέλει σηκωθῆ εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλει κατακρίνει αυτήν, διότι ήλθεν εκ των περάτων της γης διὰ να ακούσῃ την σοφίαν του Σολομώντος, και ίδου, πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ. **43** Όταν δε το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθῃ από του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρους τόπων και ζητεῖ ανάπαυσιν και δεν ευρίσκει. **44** Τότε λέγει· Ας επιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν εξήλθον και ελθόν ευρίσκει αυτὸν κενόν, σεσαρωμένον και εστολισμένον. **45** Τότε υπάγει και παραλαμβάνει μεθ' εαυτού επτά ἀλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα ἔσχατα του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των πρώτων. Ούτω θέλει είσθαι και εις την γενεάν ταύτην την πονηράν. **46** Ενώ δε αυτός ελάλει ἐπι πρὸς τους όχλους, ίδού, η μήτηρ και οι αδελφοί αυτού ίσταντο ἔξω, ζητούντες να λαλήσωσι

προς αυτόν. **47** Είπε δε τις προς αυτόν· Ιδού, η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ίστανται έξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς σέ. **48** Ο δε αποκριθείς προς τον ειπόντα τούτο προς αυτόν είπε· Τις είναι η μήτηρ μου και τίνες είναι οι αδελφοί μου; **49** Και εκτείνας την χείρα αυτού προς τους μαθητάς αυτού είπεν· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί μου. **50** Διότι οστίς κάμη το θέλημα του Πατρός μου του εν ουρανοίς, αυτός μου είναι αδελφός και αδελφή και μήτηρ.

13 Εν εκείνη δε τη ημέρα εξελθών ο Ιησούς από της οικίας εκάθητο πλησίον της θαλάσσης² και συνίχθησαν προς αυτόν όχλοι πολλοί, ώστε εμβάς εις το πλοίον εκάθητο, και πας ο όχλος ίστατο επί τον αιγαλόν. **3** Και ελάλησε προς αυτούς πολλά διά παραβολών, λέγων· Ιδού, εξήλθεν ο σπείρων διά να σπείρῃ. **4** Και ενώ έσπειρεν, ἄλλα μεν ἐπέσον παρά την οδόν, και ἥλθον τα πετεινά και κατέφαγον αυτά· **5** ἄλλα δε ἐπέσον επί τα πετρώδη, ὅπου δεν είχον γην πολλήν, και ευθύς ανερύσσαν, επειδή δεν είχον βάθος γης, **6** και οτε ανέτειλεν ο ἡλιος εκαματίσθησαν και επειδή δεν είχον ρίζαν εξηράνθησαν. **7** ἄλλα δε ἐπέσον επί τας ακανθάς, και ανέβησαν αις ἀκανθαὶ και απέπνιξαν αυτά· **8** ἄλλα δε ἐπέσον επί την γην την καλήν και ἔδιδον καρπόν το μεν εκατόν, το δε εξήκοντα, το δε τριάκοντα. **9** Ο ἔχων ὡτα διά να ακούῃ, ας ακούῃ. **10** Και προσελθόντες οι μαθηταὶ, είπον προς αυτόν· Διά τι λαλεῖς προς αυτούς διά παραβολών; **11** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διότι εις εօάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, εις εκείνους ὅμως δεν εδόθη. **12** Διότι οστίς ἔχει, ἐτι θέλει δοθῆ εις αυτόν και θέλει περισσευθή οστίς ὅμως δεν ἔχει, και ὁ, τι ἔχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **13** Διά τούτο λαλώ προς αυτούς διά παραβολών, διότι βλέποντες δεν βλέπουσι και ακούοντες δεν ακούοντιν ουδέ νοούσι. **14** Και εκπληρούνται επ' αυτών η προφητεία του Ησαΐου η λέγουσα· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· **15** διότι επαχνήθη η καρδία του λαού τούτου, και με τα ὡτα βαρέως ἰκουσαν και τους οφθαλμούς αυτῶν ἔκλεισαν μήποτε ἴδωσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ὡτα και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και iατρέύσωσι αυτούς. **16** Υμών δε οι οφθαλμοί είναι μακάριοι, διότι βλέπουσι, και τα ὡτα σας, διότι ακούοντιν. **17** Επειδη̄ αληθώς σας λέγω ότι πολλοί προφήται και δίκαιοι επεθύμησαν να ἴδωσιν ὄσα βλέπετε, και δεν είδον, και να ακούσωσιν όσα ακούετε, και δεν ἰκουσαν. **18** Σεις λοιπόν ακούσατε την παραβολήν του σπείροντος. **19** Παντός ακούοντος τον λόγον της βασιλείας και μη νοούντος, ἔρχεται ο πονηρός και αρπάζει το εσπαρμένον εν τη καρδία αυτού· ούτος είναι ο σπαρθείς παρά την οδόν. **20** Ο δε επί τα πετρώδη σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και ευθύς μετά χαράς δεχόμενος αυτόν· **21** δεν ἔχει ὅμως ρίζαν εν εαυτώ, ἄλλ' είναι πρόσκαιρος, ὅταν δε γείνη Θίψις ἡ διώγμος διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζεται. **22** Ο δε εις τας ακανθάς σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον, ἐπειτα η μέριμνα του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται

άκαρπος. **(αἰοῦ g165)** **23** Ο δε σπαρθείς επί την γην την καλήν, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και νοών ὅστις και καρποφορεί και κάμνει ο μεν εκατόν, ο δε εξήκοντα, ο δε τριάκοντα. **24** Ἀλλην παραβολήν παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων Ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών με ἀνθρωπον, ὅστις ἐσπειρει καλόν σπόρον εν τω αγρώ αυτού· **25** αλλ' ενώ εκοιμώντο οι ἀνθρωποι, ἥλθεν ο εχθρός αυτού και ἐσπειρει ζιζάνια ανά μέσον του σίτου και ανεχώρησεν. **26** Ὁτε δε εβλάστησεν ο χόρτος και ἔκαμει καρπόν, τότε εφάνησαν και τα ζιζάνια. **27** Προσελθόντες δε οι δούλοι του οικοδεσπότου είπον προς αυτόν· Κύριε, καλόν σπόρον δεν ἐσπειρας εν τω αγρώ σου; πόθεν λοιπόν ἔχει τα ζιζάνια; **28** Ο δε είπε προς αυτούς· Εχθρός ἀνθρωπος ἔκαμε τούτο· οι δούλοι είπον προς αυτόν· Θέλεις λοιπόν να υπάγωμεν και να συλλέξωμεν αυτά; **29** Ο δε είπεν· Ουχί, μήποτε συλλέγοντες τα ζιζάνια εκριζώστε μετ' αυτών τον σίτον· **30** αφήσατε να συναυξάνωσιν αμφότερα μέχρι του θερισμού, και εν τω καιρώ του θερισμού θέλω ειπεί προς τους θεριστάς· Συλλέξατε πρώτον τα ζιζάνια και δέσσατε αυτά εις δέσμας διά να κατακαύσητε αυτά, τον δε σίτον συνάχατε εις την αποθήκην μου. **31** Ἀλλην παραβολήν παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων· Ωμοία είναι η βασιλεία των ουρανών με κόκκον σινάπεως, τον οποίον λαβών ἀνθρωπος ἐσπειρεν εν τω αγρώ αυτού· **32** το οποίον είναι μεν μικρότερον πάντων των σπερμάτων, ὅταν ὅμως αιχνήθη είναι μεγαλύτερον των λαχάνων και γίνεται δένδρον, ώστε ἔρχονται τα πετεινά του ουρανού και κατασκηνώντιν εν τοις κλάδοις αυτού. **33** Ἀλλην παραβολήν είπε προς αυτούς· Ωμοία είναι η βασιλεία των ουρανών με προζύμιον, το οποίον λαβούσα γυνή ενέκρυψεν εις τρία μέτρα αλεύρου, εωσούν ἔγινεν όλον ἐνζυμον. **34** Ταύτα πάντα ελάλησεν ο Ιησούς διά παραβολών προς τους όχλους και χωρίς παραβολής δεν ελάλει προς αυτούς, **35** διά να πληρωθή το ημέρην διά του προφήτου, λέγοντος· Θέλω ανοίξει εν παραβολαίς το στόμα μου, θέλω απαγγείλει πράγματα κεκρυμμένα από καταβολής κόσμου. **36** Τότε αφήσας τους όχλους ἥλθεν εις την οικίαν ο Ιησούς. Και προστίθον προς αυτόν οι μαθηταὶ αυτού, λέγοντες· Εξήγησον εις ημάς την παραβολήν των ζιζανίων του αγρού. **37** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο σπείρων τον καλόν σπόρον είναι ο Υἱός του ανθρώπου· **38** Ο δε αγρός είναι ο κόσμος· ο δε καλός σπόρος, ούτοι είναι οι νιοί της βασιλείας· τα δε ζιζάνια είναι οι νιοί του πονηρού· **39** Ο δε εχθρός, οστίς ἐσπειρει αυτά, είναι ο διάβολος· ο δε θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνος τούτου. **(αἰοῦ g165)** **40** Καθώς λοιπόν συλλέγονται τα ζιζάνια και κατακαύονται εν πυρ, ούτοι θέλει είσθαι εν τη συντελείᾳ του αιώνος τούτου. **(αἰοῦ g165)** **41** Θέλει αποστέλει τον Υἱό του ανθρώπου τους αγγέλους αυτού, και θέλουσι συλλέξει εκ της βασιλείας αυτού πάντα τα σκάνδαλα και τους πράττοντας την ανομίαν, **42** και θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον του πυρός εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **43** Τότε οι δίκαιοι θέλουσιν εκλάμψει ως ο ἡλιος εν τη βασιλείᾳ του Πατρός αυτών. Ο ἔχων ὡτα διά να ακούν ας ακούν. **44** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με θησαυρόν κεκρυμμένον εν τω αγρώ, τον οποίον

ευρών ἀνθρωπος ἐκρύψε, και από της χαράς αυτού συπάγει και πωλεί πάντα ὄσα ἔχει και αγοράζει τον αγρόν εκείνον. **45** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με ἀνθρωπον ἐμπορον ζητούντα καλούς μαργαρίτας **46** ὅστις ευρών ἔνα πολύτιμον μαργαρίτην, υπήγε και επώλησε πάντα ὄσα είχε και ηγόρασεν αυτόν. **47** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με δίκτυον, το οποίον ερρίφητ εις την θάλασσαν και συνήγαγεν από παντός είδους **48** το οποίον, αφού εγειμίσθη, ανεβίβασαν επί τον αιγαλόν και καθήσαντες συνέλεξαν τα καλά εις αγγεία, τα δε αρχεία ἐρρίψαν ἔξω. **49** Ούτω θέλει είσθαι εν τη συντελεία του αιώνος. Θέλουσιν εξέλθει οι ἄγγελοι και θέλουσιν αποχωρίσει τους πονηρούς εκ μέσου των δικαίων, (**αἱδη g165**) **50** και θέλουσιν ρίψει λαβών τους πέντε ἄρτους και τα δύο οὐφάρια, αναβλέψας αυτούς εις την κάμινον του πυρός εκεὶ θέλει είσθαι ο εις τον ουρανον ευλόγησε, και κόψας ἐδώκεν εις τους κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **51** Λέγει προς μαθητάς τους ἄρτους, οι δε μαθηταί εις τους ὄχλους. **20** αυτούς ο Ιησούς Ενοήσατε ταύτα πάντα; Λέγουσα προς Και ἔραγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν το αυτόν Ναι, Κύριε. **52** Ο δε είπε προς αυτούς Διά τούτο πας γραμματεύς, μαθητευθείς εις τα περὶ της βασιλείας των ουρανών, είναι ὄμιος με ἀνθρωπον οικοδεσπότην, ὅστις εκβάλλει εκ του θησαυρού αυτού νέα και παλαιά. **53** Και αφού ετελείωσεν ο Ιησούς τας παραβολάς ταύτας, ανεχώρησεν εκείθεν, **54** και ελθών εις την πατρίδα αυτού, εδίδασκεν αυτούς εν τη συναγωγή αυτών, ὡστε εις το δόρος κατ' ιδίαν διὰ να προσευχήθῃ. Και ὅτε εξεπλήττοντο και ἐλέγον· Πόθεν εις τούτον η σοφία ἔγεινεν εστέρα, ήτο μόνος εκεί. **24** Το δε πλοίον ἦτο αύτη και αι δυνάμεις; **55** δεν είναι ούτος ο υιός του ἥδη εν τω μέσῳ της θελάσσης, βασανιζόμενον υπό τέκτονος; Η μήτη αυτού δεν λέγεται Μαριάμ, και οι αδελφοι αυτού Ιάκωβος και Ιωσής και Σίμων και Ιούδας; **56** και αι αδελφαί αυτού δεν είναι πάσαι παρ' ήμιν; πόθεν λοιπόν εις τούτον ταύτα πάντα; **57** Και εσκανδαλίζοντο εν αυτώ. Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς Δεν είναι προφήτης ἀνέν τιμῆς ειμῇ εν τη πατρίδι αυτού και εν τη οικίᾳ αυτού. **58** Και δεν ἔκαμεν εκεί πολλά θαύματα διὰ την απιστίαν αυτών.

εν πλοίῳ εις ἐρημὸν τόπον κατ' ιδίαν· και ακούσαντες οι ὄχλοι ηκολούθησαν αυτὸν πεζοὶ από των πόλεων. **14** Και ὅτε ο Ιησούς, εἶδε πολὺν ὄχλον και εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς και εθεράπευσε τους αρρώστους αυτών. **15** Ότε δε ἔγεινεν εστέρα, προσήλθον προς αυτὸν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Ἐρημὸς είναι ο τόπος και η ὥρα ἡδη παρηίλθεν απόλυτον τους ὄχλους, διὰ να υπάγωσιν εἰς τας κώμας και αγοράσωσιν εἰς εαυτούς τροφάς. **16** Ο δε παντός είδους **48** το οποίον, αφού εγειμίσθη, ανεβίβασαν Ιησούς είπε προς αυτούς Δεν ἔχουσι χρέαν να υπάγωσι· δότε εις αυτούς σεις να φάγωσιν. **17** Οι δε λέγουσι προς αυτόν Δεν ἔχουσιν εδῶ ειμῇ πέντε ἄρτους και δύο οὐφάρια. **18** Ο δε είπε· Φέρετε μοι αυτά εδῶ. **19** Και προστάξας τους ὄχλους να καθήσωσιν επὶ τα χόρτα, και λαβών τους πέντε ἄρτους και τα δύο οὐφάρια, αναβλέψας εις τον ουρανον ευλόγησε, και κόψας ἐδώκεν εις τους περίσσευμα των κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις, **21** οι δε τρώγοντες ἡσαν ἔως πεντακισχίλιοι ἀνδρες, εκτός γυναικών και παιδίων. **22** Και ευθύς ηνάγκασεν ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον και να υπάγωσι προ αυτού εις το πέραν, εωσούν απολύτη τους ὄχλους. **23** Και αφού απέλυσε τους ὄχλους, ανέβη αυτὸν οι μαθηταί επὶ την θάλασσαν. **26** Και ιδόντες τη τεάρτη φυλακή της νυκτὸς υπήγε προς αυτούς ο Ιησούς, περιπάτων επὶ την θάλασσαν. **27** Εν δε την κυμάτων διότι ἵτο εναντίος ο ἀνέμος, **25** Εν δε τη τεάρτη φυλακή της νυκτὸς υπήγε προς αυτούς ο Ιησούς, περιπάτων επὶ την θάλασσαν. **26** Και ιδόντες αυτὸν οι μαθηταί επὶ την θάλασσαν περιπατούντα, εταράχθησαν, λέγοντες ὅτι φάντασμα είναι, και από του φόβου ἔκραξαν. **27** Ευθύς δε ελάλησε προς αυτούς ο Ιησούς λέγων Θαρσείτε, εγώ είμαι· μη φοβείσθε. **28** Αποκριθείς δε προς αυτόν ο Πέτρος είπε· Κύριε, εάν

14 Κατ' εκείνον τον καιρόν ήκουσεν Ηρώδης ο τετράρχης την φήμην του Ιησού **2** καὶ εἶπε προς τους δούλους αυτού· Ούτος είναι Ιωάννης ο Βαπτιστής αυτός γηρέθη από των νεκρών, καὶ διά τούτο ενεργούσιν αι δυνάμεις εν αυτώ. **3** Διότι ο Ηρώδης συλλαβών τον Ιωάννην ἔδεσεν αυτόν καὶ ἔβαλεν εν φυλακῇ διά Ηρωδιάδα την γυναίκα Φιλίππου του αδελφού αυτού. **4** Διότι ἐλέγει προς αυτόν ο Ιωάννης· Δεν σοι είναι συγκεχωριμένον να ἔχεις αυτήν. **5** Καὶ θέλων να θανατώσῃ αυτόν εφοβήθη τον όχλον, διότι είχον αυτόν ως προφήτην. **6** Ότε δε ετελούντο τα γενέθλια του Ηρώδου, εχόρευσεν η θυγάτηρ της Ηρωδιάδος εν τω μέσω και ἤρεσεν εις τον Ηρώδην· 7 ὅθεν μεθ' ὄρκους ὡμολόγησεν εις αυτήν να δώσῃ ὁ, τι αν ζητήσῃ. **8** Η δε, παρακινηθείσα υπό της μητρός αυτής, Δος μοι, λέγει, εδώ επί πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού.

9 Καὶ εἰλυπήθη ὁ βασιλεύς, διά τους ὄρκους ὄμως καὶ τους συγκαθημένους προσέταξε να δοθή, **10** καὶ πέμψας απεκεφάλισε τὸν Ιωάννην εν τῇ φυλακῇ. **11** Καὶ εφέρθη ἡ κεφαλὴ αυτοῦ επὶ πίνακι καὶ ἐδόθη εἰς τὸ κοράσιον, καὶ ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὴν μητέρα αυτῆς. **12** Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αυτοῦ εσήκωσαν τὸ σώμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ελθόντες απῆγγειλαν τούτῳ εἰς τὸ Ἰησούν. **13** Καὶ ακούσας οἱ Ἰησούς ανεχώρησεν εκεῖθεν

εν πλοίοι εις έρημον τόπον κατ' ιδίαν· και ακούσαντες
οἱ όχλοι ηκολούθησαν αυτὸν πεζοὶ απὸ των πόλεων. **14**
Καὶ ὅτε οἱ Ιησοῦς, εἶδε πολὺν όχλον καὶ εσπλαγχνίσθη δι'
υποτούς καὶ εθεράπευσε τους αρρώστους αυτῶν. **15** Ὁτε
δὲ ἐγίνεν εσπέρα, προσῆλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ^{τοῦ}, λέγοντες· Ἐρημος εἶναι ο ὅτος καὶ η ὥρα ἡδη
ταρπήθην απόλυτον τους όχλους, διὰ να υπάγωσιν εἰς
τας κώμας και αγοράσωται εἰς εαυτούς τροφάς. **16** Ο δε
Ιησοῦς εἶπε πρὸς αυτούς· Δεν ἔχουσι χρέαν να υπάγωσιν
δότε εἰς αυτούς σεις να φάγωσιν. **17** Οι δε λέγουσιν
πρὸς αυτόν· Δεν ἔχομεν εδώ ειμὶ πέντε ἄρτους και δύο
οψάρια. **18** Ο δε εἶπε· Φέρετε μοι αυτὰ δέω. **19** Και
προστάξας τους όχλους να καθίσωσιν επὶ τα χόρτα, και
λαβών τους πέντε ἄρτους και τα δύο οψάρια, αναβλέψας
εἰς τον ουρανὸν ευλόγησε, και κόψας ἐδώκεν εἰς τους
μαθητάς τους ἄρτους, οι δε μαθηταὶ εἰς τους όχλους. **20**
Και ἐφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εστίκωσαν το
περίσσευμα των κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις.
21 Οι δε τρώγοντες ήσαν ἑως πεντακισχίλιοι ἀνδρες,
εκτός γυναικῶν και παιδίων. **22** Και ευθύς ηνάγκασεν ο
Ιησοῦς τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εἰς το πλοίον
και να υπάγωσι προ αυτού εἰς το πέραν, εωσού απολύτη
τους όχλους. **23** Και αφού απέλυσε τους όχλους, ανέβη
εις το όρος κατ' ιδίαν διὰ να προσευχῇ. Και ὅτε
ἐγίνεν εσπέρα, ήτο μόνος εκεῖ. **24** Το δε πλοίον ἦτο
κοῦνην εν τω μέσῳ της θαλάσσης, βασανίζομενον υπό^{το}
των κυμάτων· διότι ἡτο εναντίος ο ἀνέμος. **25** Εν δε
τετάρτῃ φυλακῇ της νυκτός υπήγε πρὸς αυτούς ο
Ιησοῦς, περιπατών επὶ την θάλασσαν. **26** Και ιδόντες
αυτόν οι μαθηταὶ επὶ την θάλασσαν περιπατούντα,
εταράχθησαν, λέγοντες ότι φάντασμα είναι, και απὸ του
φόρου ἐκράξαν. **27** Ευθύς δε ελάλησε πρὸς αυτούς ο
Ιησοῦς λέγων· Θαρσείτε, εγώ είμαι· μη φοβείσθε. **28**
Αποκριθείς δε πρὸς αυτόν ο Πέτρος εἶπε· Κύριε, εάν
ήσαι συ, πρόσταξόν με να ἐλθω πρὸς σε επὶ τα ίδατα.
29 Ο δε εἶπεν, Ελθέ. Και καταβάς απὸ του πλοίου ο
Πέτρος περιεπάτησεν επὶ τα ίδατα, διὰ να ἐλθῃ πρὸς τον
Ιησοῦν. **30** Βλέπων δύως τον ἀνέμον δυνατόν εφοβήθη,
και αρχίσας να καταποντίζηται, ἐκράξε λέγων· Κύριε,
σύσων με. **31** Και ευθύς ο Ιησοῦς εκτείνας την χείρα^{τη}
πεισάσων αυτὸν και λέγει πρὸς αυτόν· Ολιγόποτε, εἰς τι
δείστασας; **32** Και αφού εισῆλθον εἰς το πλοίον, ἐπάνευσεν
ο ἀνέμος· **33** οι δε εν τω πλοίῳ ελθόντες προσεκύνησαν
αυτόν, λέγοντες· Αλιθώς Θεού Υιός είσαι. **34** Και
διαπεράσαντες ἡλθον εἰς την γην Γεννησαρέτ. **35** Και
γιγνώσαντες αυτόν οι ἀνθρώποι του τόπου εκείνου,
απέστειλαν εἰς ὅλην την περίχωρον εκείνην και ἐφεραν
πρὸς αυτόν πάντας τους πάσχοντας, **36** και παρεκάλουν
αυτόν να εγγίσωσι μόνον το ἀκρον του ιματίου αυτού
και οσοι ἤγγισαν ιατρεύθησαν.

15 Τότε προσέρχονται προς τον Ἰησούν οι από Ιερουσαλήμ γραμματεῖς καὶ φαρισαίοι, λέγοντες· **2** Διά τι οι μαθηταί σου παραβαίνουσιν την παράδοσιν των πρεσβυτέρων; διότι δὲ νίπτονται τας χείρας αυτών διάταν τρύγωσαν ἄρτον. **3** Ο δε αποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς Διά τι καὶ σεις παραβαίνετε την εντολὴν του Θεού διά την παράδοσιν σας; **4** Διότι ο Θεός προσέταξε, λέγων· Τίμα τον πατέρα σου καὶ την μητέρα καὶ, Ο

κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος να θανατόνηται· αυτού, είπε· Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, διότι τρεις 5 σεις όμως λέγετε· Όστις είπη προς τον πατέρα ή ήδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν έχουσι τι να προς την μητέρα, Δώρον είναι ό, τι ήθελες ωφεληθή φάγωσι· και να απολύσω αυτούς νήστεις δεν θέλω, εξ εμού, αρκεί, και δύναται να μη τιμήσῃ τον πατέρα μήποτε αποκάμιωσα καθ' οδόν. 33 Και λέγουσι προς αυτούς ή την μητέρα αυτού· 6 και ηκυρώσατε την αυτόν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν εις ημάς εν τη ερημίᾳ εντολήν του Θεού διά την παράδοσίν σας. 7 Υποκριταί, άρτοι τόσοι, ώστε να χορτάσωμεν τόσον όχλον; 34 Και καλώς προεφήτευσε περί υμών ο Ιησαίας, λέγων· 8 Ο λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πόσους άρτους έχετε; οι δε λαός ούτος με πλησιάζει με το στόμα αυτών και με είπονταν Επτά, και ολίγα οιφαράκια. 35 Και προσέταξε τους τα χείλη με τιμά, η δε καρδία αυτών μακράν απέχει όχλους να καθήσωνται επί την γην. 36 Και λαβών τους απ' εμού. 9 Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες επτά άρτους και τα οιφάρια, αφού ευχαριστήσεν, ἐκοψε διδασκαλίας, εντάλματα ανθρώπων. 10 Και προσκαλέσας και έδωκεν εις τους μαθηταίς αυτού, οι δε μαθηταί εις τον όχλον, είπε προς αυτούς Ακούετε και νοείτε. 11 Δεν είπονταν το εισερχόμενον εις το στόμα, εσήκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων επτά σπυρίδας αλλά το εξερχόμενον εκ του στόματος τούτο μολύνει πλήρεις 38 οι δε τρώγοντες ήσαν τετρακισχιλοι άνδρες τον ἀνθρωπον. 12 Τότε προσελθόντες οι μαθηταί εκτός γυναικών και παιδίων. 39 Αφού δε απέλυσε τους αυτού, είπον προς αυτόν· Εξένερεις ότι οι Φαρισαίοι όχλους, εισήλθεν εις το πλοίον και ήλθεν εις τα όρια ακούσαντες τον λόγον τούτον εσκανδαλίσθησαν; 13 Ο δε αποκριθείς είπε· Πάσα φυτεία, την οποίαν δεν εφύτευσεν ο Πατήρ μου ο ουράνιος, θέλει εκριζωθή. 14 Αφήσατε αυτούς είναι οδηγοί τυφλοί τυφλών· τυφλός δε τυφλόν εάν οδηγή, αμφότεροι εις βόθρον θέλουσι πέσει. 15 Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε προς αυτόν· Εξήγησον εις ημάς την παραβολήν ταύτην. 16 Και ο Ιησούς είπεν· Ἐτί και σεις ασύνετοι είσθε; 17 Δεν εννοείτε ἐτί ότι παν το εισερχόμενον εις το στόμα καταβαίνει εις την κοιλιάν και εκβάλλεται εις αφεδρώνα; 18 Τα δε εξερχόμενα εκ του στόματος εκ της καρδίας εξέρχονται, και εκείνα μολύνουσι τον ἀνθρωπον. 19 Διότι εκ της καρδίας εξέρχονται διαλογισμοί πνοησι, φόνοι, μοιχεία, πορνεία, κλοπαί, ψευδομαρτυρία, βλασφημία. 20 Ταύτα είναι τα μολύνοντα τον ἀνθρωπον· το δε να φάγῃ τις με ανίπτους χείρας δεν μολύνει τον ἀνθρωπον. 21 Και εξελθόντων εκείθεν ο Ιησούς ανεχώρησεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδώνος. 22 Και ίδου, γυνή Χαναναία, εξελθόντα από των ορίων εκείνων, εκραγόντας προς αυτόν λέγουσα· Ελέησόν με, Κύριε, νιέ του Δαβίδ· η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται. 23 Ο δε δεν απεκρίθη προς αυτήν λόγον. Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού, παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Απόλυτον αυτήν, διότι κράζει όπισθεν ημών. 24 Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν απεστάλην ειμήν εις τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. 25 Η δε ελθόντα προσεκύνει αυτόν, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. 26 Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν είναι καλὸν να λάβῃ τις των ἀρτον των τέκνων και να ρίψῃ εις τα κυνάρια. 27 Η δε είπε· Ναι, Κύριε· αλλά και τα κυνάρια τρώγουσιν από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης των κυρίων αυτών. 28 Τότε αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Ω γύνα, μεγάλη σου η πίστης· ας γείνη εις σε ως θέλεις· Και ιατρεύθη η θυγάτηρ αυτής από της ώρας εκείνης. 29 Και μεταβάς εκείθεν ο Ιησούς, ήλθε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, και αναβάς εις το όρος εκάθητο εκεί. 30 Και ήλθον προς αυτόν όχλοι πολλοί έχοντες μεθ' εαυτών χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κουλλούς και ἄλλους πολλούς· και ἔρριψαν αυτούς εις τους πόδας του Ιησούν, και εθεράπευσεν αυτούς· 31 ώστε οι όχλοι εθαύμασαν βλέποντες κωρούς λαλούντας, κουλλούς υγιείς, χωλούς περιπατούντας και τυφλούς βλέποντας· και εδόξασαν τον Θεόν του Ισραήλ. 32 Ο δε Ιησούς, προσκαλέσας τους μαθητάς

αυτού, είπε· Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, διότι τρεις 5 σεις όμως λέγετε· Όστις είπη προς τον πατέρα ή ήδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν έχουσι τι να προς την μητέρα, Δώρον είναι ό, τι ήθελες ωφεληθή φάγωσι· και να απολύσω αυτούς νήστεις δεν θέλω, εξ εμού, αρκεί, και δύναται να μη τιμήσῃ τον πατέρα μακράν απέχει όχλους να καθήσωνται επί την γην. 36 Και λαβών τους απ' εμού. 9 Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες επτά άρτους και τα οιφάρια, αφού ευχαριστήσεν, ἐκοψε διδασκαλίας, εντάλματα ανθρώπων. 10 Και προσκαλέσας και έδωκεν εις τους μαθηταίς αυτού, οι δε μαθηταί εις τον όχλον, είπε προς αυτούς Ακούετε και νοείτε. 11 Δεν είπονταν το εισερχόμενον εις το στόμα, εσήκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων επτά σπυρίδας αλλά το εξερχόμενον εκ του στόματος τούτο μολύνει πλήρεις 38 οι δε τρώγοντες ήσαν τετρακισχιλοι άνδρες τον ἀνθρωπον. 12 Τότε προσελθόντες οι μαθηταί εκτός γυναικών και παιδίων. 39 Αφού δε απέλυσε τους αυτού, είπον προς αυτόν· Εξένερεις ότι οι Φαρισαίοι όχλους, εισήλθεν εις το πλοίον και ήλθεν εις τα όρια ακούσαντες τον λόγον τούτον εσκανδαλίσθησαν; 13 Ο δε αποκριθείς είπε· Πάσα φυτεία, την οποίαν δεν εφύτευσεν ο Πατήρ μου ο ουράνιος, θέλει εκριζωθή. 14 Αφήσατε αυτούς είναι οδηγοί τυφλοί τυφλών· τυφλός δε τυφλόν εάν οδηγή, αμφότεροι εις βόθρον θέλουσι πέσει. 15 Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε προς αυτόν· Εξήγησον εις ημάς την παραβολήν ταύτην. 16 Και ο Ιησούς είπεν· Ἐτί και σεις ασύνετοι είσθε; 17 Δεν εννοείτε ἐτί ότι παν το εισερχόμενον εις το στόμα καταβαίνει εις την κοιλιάν και εκβάλλεται εις αφεδρώνα; 18 Τα δε εξερχόμενα εκ του στόματος εκ της καρδίας εξέρχονται, και εκείνα μολύνουσι τον ἀνθρωπον. 19 Διότι εκ της καρδίας εξέρχονται διαλογισμοί πνοησι, φόνοι, μοιχεία, πορνεία, κλοπαί, ψευδομαρτυρία, βλασφημία. 20 Ταύτα είναι τα μολύνοντα τον ἀνθρωπον· το δε να φάγῃ τις με ανίπτους χείρας δεν μολύνει τον ἀνθρωπον. 21 Και εξελθόντων εκείθεν ο Ιησούς ανεχώρησεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδώνος. 22 Και ίδου, γυνή Χαναναία, εξελθόντα από των ορίων εκείνων, εκραγόντας προς αυτόν λέγουσα· Ελέησόν με, Κύριε, νιέ του Δαβίδ· η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται. 23 Ο δε δεν απεκρίθη προς αυτήν λόγον. Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού, παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Απόλυτον αυτήν, διότι κράζει όπισθεν ημών. 24 Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν απεστάλην ειμήν εις τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. 25 Η δε ελθόντα προσεκύνει αυτόν, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. 26 Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν είναι καλὸν να λάβῃ τις των ἀρτον των τέκνων και να ρίψῃ εις σε ως θέλεις· Και ιατρεύθη η θυγάτηρ αυτής από της ώρας εκείνης. 29 Και μεταβάς εκείθεν ο Ιησούς, ήλθε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, και αναβάς εις το όρος εκάθητο εκεί. 30 Και ήλθον προς αυτόν όχλοι πολλοί έχοντες μεθ' εαυτών χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κουλλούς και ἄλλους πολλούς· και ἔρριψαν αυτούς εις τους πόδας του Ιησούν, και εθεράπευσεν αυτούς· 31 ώστε οι όχλοι εθαύμασαν βλέποντες κωρούς λαλούντας, κουλλούς υγιείς, χωλούς περιπατούντας και τυφλούς βλέποντας· και εδόξασαν τον Θεόν του Ισραήλ. 32 Ο δε Ιησούς, προσκαλέσας τους μαθητάς

16 Και προσελθόντες αυτόν εκείθεν να δείξη εις αυτούς σημείον εκ του ουρανού. 2 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Όταν γείνη εσπέρα, λέγετε· Καλωσύνη διότι κοκκινίζει ο ουρανός· 3 και το πρώτη Σήμερον χειμώνα διότι κοκκινίζει οκυθωπάζων ο ουρανός. Υποκριταί, το μεν πρόσωπον του ουρανού εξεύρεται να διακρίνεται, τα δημεία των καιρών δεν δύνασθε; 4 Γενέα πονηρά και μοιχαλίς σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμήν το σημείον Ιωνά του προφήτου. Και αφίσας αυτούς ανεχώρησε. 5 Και ελθόντες οι μαθηταί αυτού εις το πέραν, ελημσόνησαν να λάβωσιν άρτους. 6 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Βλέπετε και προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. 7 Και εκείνοι διελογίζονται εν εαυτοίς, λέγοντες ότι άρτους δεν ελάβομεν. 8 Νοήσας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε εν εαυτοίς, οιλγύπιστοι, ότι άρτους δεν ελάβετε; 9 έτι δεν καταλαμβάνετε, ουδέ ενθυμείσθε τους πέντε άρτους των πεντακισχιλίων και πόσους κοφίνους ελάβετε; 10 ουδέ τους επτά άρτους των τετρακισχιλίων και πόσα σπυρίδας ελάβετε; 11 πως δεν καταλαμβάνετε ότι περί άρτου δεν σας είπον να προσέχητε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. 12 Τότε ενόδησαν, ότι δεν είπε να προσέχωσαν από της ζύμης του άρτου, αλλ' από της διδαχής των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. 13 Ότε δε ήλθεν ο Ιησούς εις τα μέρη της Καισαρείας της Φιλίππου, πρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οι ἀνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός του Ανθρώπου; 14 Οι δε είπον· Άλλοι μεν Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν και άλλοι Ιερείμαν ή ένα των προφήτων. 15 Λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι; 16 Και αποκριθείς ο Σίμων Πέτρος είπε· Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος. 17 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Μακάριος είσαι, Σίμων, υιε του Ιωνά, διότι σαρξ και αίμα δεν σοι απεκάλυψε τούτο, αλλ' ο Πατήρ μου ο εν τοις ουρανοίς. 18 Και εγώ δε σοι λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου, και πύλαι ἄδον δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής. (Hadēs g86) 19 Και θέλω σοι δώσει τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών, και δε, τι εάν δέσης επί της

γης, θέλει είσθαι δεδεμένον εν τοις ουρανοίς, καὶ ὁ, ὃτι περὶ Ιωάννου του Βαπτιστού είπε προς αυτούς. **14** τι εάν λύσης επὶ τῆς γῆς, θέλει είσθαι λελυμένον εν Και ὅτε ἡλθον πρὸς τὸν ὄχλον, επιλησίασεν εἰς αὐτὸν τοῖς ουρανοῖς. **20** Τότε παρήγγειλεν εἰς τοὺς μαθητὰς ἀνθρωπός τις γονυπετών εἰς αὐτὸν καὶ λέγων· **15** αὐτὸν να μη εἴπωσι πρὸς μηδένα ὅτι αὐτὸς εἶναι Ιησούς Κύριε, ελέησόν μου τὸν νιόν, διότι σεληνιάζεται καὶ ο Χριστός. **21** Απὸ τότε ἥρχισεν ο Ιησούς να δεικνύει κακῶς πάσχει διότι πολλάκις πίπτει εἰς τὸ πυρ καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὅτι πρέπει να υπάγῃ εἰς Ιεροσόλυμα πολλάκις εἰς τὸ ὄχλον. **16** Καὶ ἐφέρα αὐτὸν πρὸς τοὺς καὶ να πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ αρχιερέων μαθητὰς σου, ἀλλὰ δὲν ηδύνηθησαν να θεραπεύουσιν καὶ γραμματέων, καὶ να θανατωθῇ, καὶ τὴν τρίτην αὐτὸν. **17** Αποκριθεὶς δε ὁ Ιησούς εἶπεν· Ω γενέε ἀπιστος ημέραν να αναστηθῇ. **22** Καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ Πέτρος καὶ διεστραμένη, ἔως πότε θέλω είσθαι μεθ' ὑμῶν; κατ' ιδίαν ἥρχισε να επιτιμᾷ αὐτὸν, λέγων· Γενούν ἵλεως ἔως πότε θέλω υποφέρειν υμάς; φέρετε μοι αὐτὸν εδώ. εἰς σεαυτὸν, Κύριε· δεν θέλει γείνεται τούτο εἰς σε. **23** **18** Καὶ επετίμησεν αὐτὸν ο Ιησούς, καὶ εξίλθεν απ' Εκείνος δε στραφεὶς εἶπε πρὸς τὸν Πέτρον· Ὕπαγε οπίσσα αὐτού τοῦ δαμόνιον καὶ εθεραπεύθη το παιδίον απὸ μου, Σατανάς σκάνδαλόν μου είσαι· διότι δὲν φρονεῖς τα τῆς ὥρας εκείνης. **19** Τότε προσελθόντες οι μαθηταί του Θεού, ἀλλὰ τα τῶν ανθρώπων. **24** Τότε ο Ιησούς πρὸς τὸν Ιησούν κατ' ιδίαν, εἶπον· Διά τι ημεῖς δεν εἴπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Εάν τις θέλῃ να ἐλθῃ ηδύνηθημεν να εκβάλωμεν αὐτῷ; **20** Ο δε Ιησούς εἴπε οπίσσα μου, ας απαρνηθῇ εαυτὸν καὶ ας σηκώσῃ τὸν πρὸς αὐτούς· Διά την απιστίαν σας. Διότι αλιθώς σας σταυρόν αὐτού καὶ ας με ακολουθήῃ. **25** Διότι ὅστις λέγω, Εάν ἔχητε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, θέλετε θέλει να σώσῃ την ζωήν αὐτού, θέλει απολέσει αυτήν· εἰπεῖ πρὸς τὸ δόρυ τούτο, Μετάβηθι εντεύθεν εκεί, καὶ καὶ ὅστις απολέσῃ την ζωήν αὐτού ἔνεκεν εμού, θέλει θέλει μεταβῆ· καὶ δεν θέλει είσθαι ουδέναν αδύνατον ευρεῖ αυτήν. **26** Επειδή τι οφελείται ἀνθρωπὸς εάν τον κόσμον ὅλον κερδήσῃ, την δε ψυχήν αὐτού ζημιωθῇ; ή προσευχῆς καὶ νηστείας. **27** Καὶ ενώ διέτριψον τη τι θέλει δώσει ἀνθρωπὸς εἰς ανταλλαγήν της ψυχῆς Γαλιλαίᾳ, εἴπε πρὸς αὐτούς ο Ιησούς· Μέλλει ο Υἱός αὐτού; **28** Διότι μέλλει ο Υἱός του ανθρώπου να ἐλθῃ εν τη δόξῃ του Πατρός αὐτού μετά τῶν αγγέλων αὐτού, καὶ καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτόν, καὶ τὴν τρίτην ημέραν τότε θέλει αποδώσει εἰς ἔκαστον κατά την πράξιν αὐτού. **29** Αληθῶς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, ήλθον εἰς την Καπερναούμ, προσήλθον πρὸς τὸν Πέτρον οἵτινες δεν θέλουσι γενθῆ θάνατον, εωσούν ίδωσι τὸν Υἱόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλείᾳ αὐτού.

17 Καὶ μεθ' ημέρας εξ παραλαμβάνει Ιησούς τὸν Πέτρον καὶ Ιάκωβον καὶ Ιωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτού καὶ αναβιβάζει αὐτούς εἰς ὄρος υψηλὸν κατ' ιδίαν· **2** καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτών, καὶ ἐλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτού ως ο ἥλιος, τα δε ιμάτια αὐτού ἔγειναν λευκά ως το φως. **3** Καὶ ίδού, εφάνησαν εἰς αὐτούς Μωϋσῆς καὶ Ηλίας συλλαλούντες μετ' αὐτού. **4** Αποκριθεὶς δε ὁ Πέτρος εἴπε πρὸς τὸν Ιησούν· Κύριε, καλὸν είναι να ἡμεθα εδώ· εάν θέλης, ας κάμωμεν εδώ τρεις σκηνάς, διά σε μίαν καὶ διά τον Μωϋσῆν μίαν καὶ μίαν διά τον Ηλίαν. **5** Ενώ αυτός ελάλει ἐπι, ίδού, νεφέλη φωτεινή επεσκίασεν αὐτούς, καὶ ίδού, φωνή επ της νεφέλης λέγουσα· Ούτος είναι ο Υἱός μου ο αγαπητός, εἰς τον οποίον ευηρεστήθην· αὐτού ακούετε.

6 Καὶ ακούσαντες οι μαθηταὶ ἐπέσον κατά πρόσωπον αὐτῶν καὶ εφοβήθησαν σφόδρα. **7** Καὶ προσελθών ο Ιησούς επίσαντες αὐτούς καὶ εἴπεν· Εγέρθητε καὶ μη των ουρανών. **8** Υψώσαντες δε τοὺς οφθαλμούς αὐτών, το παιδίον τούτο, ούτος είναι ο μεγαλήτερος εν τη δεν είδον ουδένα ειμὶ τον Ιησούν μόνον. **9** Καὶ ενώ βασιλείᾳ των ουρανών. **5** Καὶ ὅτις δεχθή εν τοιούτον κατέβασιν από του ὄρους, παρήγγειλεν εἰς αὐτούς παιδίον εἰς τὸ δόνομά μου, ειμὲ δέχεται· **6** ὅστις ὅμως ο Ιησούς, λέγων· Μη εἴπῃς πρὸς μηδένα τὸ δόραμα, σκανδαλίσῃ ἐνα τῶν μικρών τούτων των πιστεύοντων εωσού ο Υἱός του ανθρώπου αναστηθῇ εκ νεκρών. **10** Καὶ ηρώτησαν αὐτὸν οι μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· εἰς εμέ, συμφέρει εἰς αὐτὸν να κρεμασθῇ μύλου πέτρα προς αὐτούς· Ο Ηλίας μεν ἐρχεται πρώτον και θέλει πλην ουαί εις τον ἀνθρωπον εκείνον, διά του οποίου αποκαταστήσει πάντα· **12** σας λέγω ὅμως διτι ἡλθεν ἡδη το σκάνδαλον ἐρχεται. **8** Και εάν η χειρ σου ή ο πους ο Ηλίας, και δεν εγνώρισαν αὐτόν, αλλ' ἐπράξαν εις σου σε σκάνδαλιζη, ἐκκοφον αυτό και ρίψον από σού αυτόν ὄσα ηθέλησαν ούτω και ο Υἱός του ανθρώπου καλήτερον σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν χωλός μέλλει να πάθῃ υπ' αὐτών. **13** Τότε ενόησαν οι μαθηταί,

ότι περὶ Ιωάννου του Βαπτιστού είπε προς αυτούς. **14** Και ὅτε ἡλθον πρὸς τὸν ὄχλον, επιλησίασεν εἰς αὐτὸν τοῖς ουρανοῖς. **20** Τότε παρήγγειλεν εἰς τοὺς μαθητὰς ἀνθρωπός τις γονυπετών εἰς αὐτὸν καὶ λέγων· **15** αὐτὸν να μη εἴπωσι πρὸς μηδένα ὅτι αὐτὸς εἶναι Ιησούς Κύριε, ελέησόν μου τὸν νιόν, διότι σεληνιάζεται καὶ ο Χριστός. **21** Απὸ τότε ἥρχισεν ο Ιησούς να δεικνύει κακῶς πάσχει διότι πολλάκις πίπτει εἰς τὸ πυρ καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὅτι πρέπει να υπάγῃ εἰς Ιεροσόλυμα πολλάκις εἰς τὸ ὄχλον. **16** Καὶ ἐφέρα αὐτὸν πρὸς τοὺς καὶ να πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ αρχιερέων μαθητὰς σου, ἀλλὰ δὲν ηδύνηθησαν να θεραπεύουσιν καὶ γραμματέων, καὶ να θανατωθῇ, καὶ τὴν τρίτην αὐτὸν. **17** Αποκριθεὶς δε ὁ Ιησούς εἶπεν· Ω γενέε ἀπιστος ημέραν να αναστηθῇ. **22** Καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ Πέτρος καὶ διεστραμένη, ἔως πότε θέλω είσθαι μεθ' ὑμῶν; κατ' ιδίαν ἥρχισε να επιτιμᾷ αὐτόν, λέγων· Γενούν ἵλεως ἔως πότε θέλω υποφέρειν υμάς; φέρετε μοι αὐτὸν εδώ. εἰς σεαυτὸν, Κύριε· δεν θέλει γείνεται τούτο εἰς σε. **23** **18** Καὶ επετίμησεν αὐτὸν ο Ιησούς, καὶ εξίλθεν απ' Εκείνος δε στραφεὶς εἶπε πρὸς τὸν Πέτρον· Ὕπαγε οπίσσα αὐτού τοῦ δαμόνιον καὶ εθεραπεύθη το παιδίον απὸ μου, Σατανάς σκάνδαλόν μου είσαι· διότι δὲν φρονεῖς τα τῆς ὥρας εκείνης. **19** Τότε προσελθόντες οι μαθηταί του Θεού, ἀλλὰ τα τῶν ανθρώπων. **24** Τότε ο Ιησούς πρὸς τὸν Ιησούν κατ' ιδίαν, εἶπον· Διά τι ημεῖς δεν εἴπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Εάν τις θέλῃ να ἐλθῃ ηδύνηθημεν να εκβάλωμεν αὐτῷ; **20** Ο δε Ιησούς εἴπε οπίσσα μου, ας απαρνηθῇ εαυτὸν καὶ ας σηκώσῃ τὸν πρὸς αὐτούς· Διά την απιστίαν σας. Διότι αλιθώς σας σταυρόν αὐτού καὶ ας με ακολουθήῃ. **25** Διότι ὅστις λέγω, Εάν ἔχητε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, θέλετε θέλει να σώσῃ την ζωήν αὐτού, θέλει απολέσει αυτήν· εἰπεῖ πρὸς τὸ δόρυ τούτο, Μετάβηθι εντεύθεν εκεί, καὶ καὶ ὅστις απολέσῃ την ζωήν αὐτού ἔνεκεν εμού, θέλει θέλει μεταβῆ· καὶ δεν θέλει είσθαι ουδέναν αδύνατον ευρεῖ αυτήν. **26** Επειδή τι οφελείται ἀνθρωπὸς εάν τον κόσμον ὅλον κερδήσῃ, την δε ψυχήν αὐτού ζημιωθῇ; ή προσευχῆς καὶ νηστείας. **27** Καὶ ενώ διέτριψον τη τι θέλει δώσει ἀνθρωπὸς εἰς ανταλλαγήν της ψυχῆς Γαλιλαίᾳ, εἴπε πρὸς αὐτούς ο Ιησούς· Μέλλει ο Υἱός του ανθρώπου να ἐλθῃ εν τη δόξῃ του Πατρός αὐτού μετά τῶν αγγέλων αὐτού, καὶ καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτόν, καὶ τὴν τρίτην ημέραν τότε θέλει αποδώσει εἰς ἔκαστον κατά την πράξιν αὐτού. **28** Αληθῶς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, ήλθον εἰς την Καπερναούμ, προσήλθον πρὸς τὸν Πέτρον οἵτινες δεν θέλουσι γενθῆ θάνατον, εωσούν ίδωσι τὸν Υἱόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλείᾳ αὐτού.

ριφθής εις το πυρ το αιώνιον. (*αιδίοις g166*) **9** Καὶ εάν ο ὄφθαλμός σου σε σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε αὐτὸν καὶ ρίψον από σού· καλήτερον δοι είναι μονόφθαλμος να εισέλθῃς εἰς την ζωήν, παρά ἔχων δύο οφθαλμούς να ριφθής εἰς την γέενναν του πυρός. (*Geenna g1067*) **10** Προσέχετε μη καταφρονήσητε ἔνα των μικρών τούτων διότι σας λέγω ότι οι ἀγγελοί αυτῶν εν τοις ουρανοῖς διαπαντός βλέπουσι το πρόσωπον του Πατρός μου του εν ουρανοῖς. **11** Επειδή ο Υἱός του ανθρώπου ἡλθε διά να σώσῃ τα απολωλός. **12** Τι σας φάίνεται; εάν ἀνθρώπος τις ἔχῃ εικατόν πρόβατα και πλανήθη εν εξ αυτών, δεν αφίνει τα ενενήκοντα εννέα και υπάγων επί τα ὄρη, ζητεῖ το πλανώμενον; **13** Και εάν συμβῇ να εύρῃ αυτό, ἀληθῶς σας λέγω ότι χάριει δι' αυτό μάλλον παρά διά τα ενενήκοντα εννέα τα μη πεπλανημένα. **14** Ούτω δεν είναι θέλημα ἐμπροσθεν του Πατρός σας του εν ουρανοῖς να απολεσθή εἰς των μικρών τούτων. **15** Εάν δε αμαρτήσῃ εἰς σε ο αδελφός σου, ὑπαγε και ἐλεγχον αυτὸν μεταξύ σου και αυτού μόνου· εάν σου ακούστη, εκέρδησας τον αδελφόν σου· **16** εάν ὅμως δεν ακούσῃ, παράλαβε μετά σου ἐτί ἔνα ἡ δύο, διά να βεβαιωθή πας λόγος επί στόματος δύο μαρτύρων ἡ τριάν. **17** Και εάν παρακούσῃ αυτών, ειπέ τούτῳ προς την εκικλησίαν αλλ' εάν και της εικλησίας παρακούση, ας είναι εις σε ως ο εθνικός και ο τελώνης. **18** Αληθῶς σας λέγω, Ὄσα εάν δέσητε επί της γης, θέλουσιν είσαι δεδεμένα εν τω ουρανῷ, και ὅσα εάν λύσητε επί της γης, θέλουσιν είσιθαι λελυμένα εν τω ουρανῷ. **19** Πάλιν σας λέγω ότι εάν δύο από σας συμφωνήσωσιν επί της γης περί παντὸς πράγματος, περὶ του οποίου ήθελον κάμει αίτησιν, θέλει γείνει εἰς αυτούς παρά του Πατρός μου του εν ουρανοῖς. **20** Διότι ὅπου είναι δύο ἡ τρεῖς συνυγμένοι εἰς το ὄνομά μου, εκεί είμαι εγὼ εν τω μέσω αυτών. **21** Τότε προσελθών προς αυτὸν ο Πέτρος, εἰπε· Κύριε, ποσάκις αν αμαρτήσῃ εἰς εμέ ο αδελφός μου και θέλω συγχωρήσει αυτὸν; ἔως επτάκις; **22** Λέγει προς αυτὸν ο Ιησούς· Δεν σοι λέγω ἔως επτάκις, αλλ' ἔως εβδομηκοντάκις επτά. **23** Διά τούτο η βασιλεία των ουρανών αωμώθη με ἀνθρωπον βασιλέα, ὅστις ηθέλησε να θεωρήσῃ λογαριασμὸν μετά των δούλων αυτού. **24** Και ὅτε ἤρχισε να θεωρίη, εφέρθη προς αυτὸν εις οφειλέτης μυρίων ταλάντων. **25** Και επειδή δεν είχε να αποδώσῃ, προσέταξεν ο κύριος αυτού να πωληθῇ αυτός και η γυνὴ αυτού και τα τέκνα και πάντα ὅσα εἶχε, και να αποδοθῇ το οφειλόμενον. **26** Πεσών λοιπόν ο δούλος προσεκύνει αυτὸν, λέγων Κύριε, μακροθύμησον εις εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. **27** Σπλαγχνισθεὶς δε ο κύριος του δούλου εκείνουν, απέλυσεν αυτὸν και το δάνειον αφίκεν εἰς αυτὸν. **28** Αφού ὅμως εξῆλθεν ο δούλος εκείνος, εύρεν ἔνα των συνδούλων αυτού, ὅστις εχρεώστει εἰς αυτὸν εκατόν δηνάρια, και πάσας αυτὸν ἐπνιγε, λέγων· Απόδος μοι ὁ, τι χρεωστείς. **29** Πεσών λοιπόν ο σύνδουλος αυτού εἰς τους πόδας αυτού, παρεκάλει αυτὸν λέγων· Μακροθύμησον εις εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. **30** Εκείνος ὅμως δεν ήθελεν, αλλ' απελθών ἔβαλεν αυτὸν εἰς φυλακήν, εωσούν αποδώσῃ το οφειλόμενον. **31** Ιδόντες δε οι σύνδουλοι αυτού τα γενόμενα, ελυπήθησαν σφόρδα και ελθόντες εφανέρωσαν προς τον κύριον αυτών πάντα τα γενόμενα. **32** Τότε προσκαλέσας αυτὸν ο κύριος αυτού, λέγει προς αυτὸν· Δούλε πονηρέ, παν το χρέος εκείνο σοι αφήκα, επειδή με παρεκάλεσας· **33** δεν ἐπρεπε και συ να ελεήσης τον σύνδουλόν σου, καθώς και εγὼ σε ηλέησα; **34** Και οργισθείς ο κύριος αυτού παρέδωκεν αυτὸν εις τους βασανιστάς, εωσού αποδώση παν το οφειλόμενον εις αυτόν. **35** Ούτω και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θέλει κάμει εις εσάς, εάν δεν συγχωρήσητε εκ καρδίας σας ἔκαστος εις τον αδελφόν αυτού τα πταίσματα αυτών.

19 Και ὅτε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, ανεχώρησεν από της Γαλιλαίας και ἡλθεν εις τα ὄρια της Ιουδαίας πέραν του Ιορδάνου. **2** Και ηκολούθησαν αυτὸν ὄχλοι πολλοί, και εθεράπευσεν αυτούς εκεί. **3** Και ἡλθον προς αυτὸν οι Φαρισαίοι, πειράζοντες αυτὸν και λέγοντες προς αυτὸν· Συγχωρείται εις τον ἀνθρωπον να χωρισθή την γυναίκα αυτού διά πάσαν αιτίαν; **4** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Δεν ανεγνώσατε ότι ο πλάσας απ' αρχῆς ἀρσεν και θήλην ἐπλασεν αυτούς **5** και είπεν, Ἐνέκεν τούτου θέλει αφήσει ἀνθρωπος τον πατέρα και την μητέρα και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σράκα μίαν; **6** Ωστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σαρξ. Εκείνο λοιπόν το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, ἀνθρωπος ας μη χωριζῃ. **7** Λέγουσι προς αυτὸν· Διά τι λοιπόν ο Μωϋσῆς προσέταξε να δώσῃ ἔγγραφον διαζηγίσιον και να χωρισθή αυτήν; **8** Λέγει προς αυτούς· Διότι ο Μωϋσῆς διά την σκληροκαρδίαν σας συνεχώρησεν εις εσάς να χωρίζοθε τας γυναίκας σας απ' αρχῆς ὅμως δεν ἐγινεν ούτω. **9** Σας λέγω δε ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού εκτός διά πορνείαν και νυμφευθή ἀλλιγην, γίνεται μοιχός και όστις νυμφευθή γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. **10** Λέγουσι προς αυτὸν οι μαθηταί αυτού· Εάν ούτως ἔχη η υποχρέωσις του ανδρός προς την γυναίκα, δεν συμφέρει να νυμφευθή. **11** Ο δε είπε προς αυτούς· Δεν δύνανται πάντες να δεχθώσι τον λόγον τούτου, αλλ' εις ὄσους είναι δεδομένον. **12** Διότι είναι ευνούχοι, οίτινες εκ κοιλίας μητρός εγεννήθησαν ύπτω, και είναι ευνούχοι, οίτινες ευνούχισθησαν υπό των ανθρώπων, και είναι ευνούχοι, οίτινες ευνούχισαν εαυτούς διά την βασιλείαν των ουρανών. Όστις δύναται να δεχθῇ τούτο, ας δεχθῇ. **13** Τότε εφέρθησαν προς αυτὸν παιδία, διά να επιθέσῃ τας χείρας επ' αυτά και να ευχηθή οι δε μαθηταί επέπληξαν αυτά. **14** Πλην ο Ιησούς είπεν· Αφίσατε τα παιδία και μη εμποδίζετε αυτά να ἔλθωσι προς εμέ· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών. **15** Και αφού επέθηκεν επ' αυτά τας χείρας, ανεχώρησεν εκείθεν. **16** Και ίδοι, προσελθών τις είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι καλόν να πράξω διά να ἔχω ζώνην αιώνιον; (*αιδίοις g166*) **17** Ο δε είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; ουδείς αγαθός ειμή εις, ο Θεός. Αλλ' εάν θέλης να εισέλθης εις την ζωήν, φύλαξον τας εντολάς. **18** Λέγει προς αυτόν· Ποίας; Και ο Ιησούς είπε· Το μη φονεύσης, μη μοιχεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, **19** τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, και θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **20** Λέγει προς αυτόν ο νεανίσκος· Πάντα ταύτα εφύλαξε εκ νεοτήτος μου· τι μοι λείπει έτι; **21** Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν

θέλης να ήσαι τέλειος, ύπαγε, πώλησον τα υπάρχοντά πονηρός διότι εγώ είμαι αγαθός; **16** Ούτω θέλουσιν σου και δος εις πτωχούς, και θέλεις έχει θησαυρόν εν είσθαι οι ἔσχατοι πρώτοι και οι πρώτοι ἔσχατοι διότι ουρανώ, και ελθέ, ακολούθει μοι. **22** Ακούσας δε ο πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί. **17** νεανίσκος τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος διότι είχε Και αναβαίνων ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, παρέλαβε τους κτήματα πολλά. **23** Και ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς δώδεκα μαθητάς κατ' ιδίαν εν τη οδώ και είπε προς αυτού· Αληθώς σας λέγω ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει αυτούς. **18** Ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα, και ο πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών. **24** Και πάλιν Υἱός του ανθρώπου θέλει παραδοθή εις τους αρχιερείς σας λέγω, Ευκολώτερον είναι να περάσῃ κάμηλος διά και γραμματείς και θέλουσι καταδικάσει αυτόν εις τρυπήματος βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθῃ εις την θάνατον, **19** και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις τη θένη βασιλείαν του Θεού. **25** Ακούσαντες δε οι μαθητάς αυτού διά να εμπάξωσι και μαστιγώσωσι και σταυρώσωσι, εξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες Τις λοιπόν δύναται να και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστηθή. **20** Τότε προσήλθε σωθή; **26** Εμβλέψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς Παρά προς αυτόν η μήτηρ των ιερείων μετά ανθρώποις τούτο αδύνατον είναι, παρά τω Θεών όμως των ιιών αυτής, προσκυνούσα και ζητούσα τι παρ' τα πάντα είναι δυνατά. **27** Τότε αποκριθείς ο Πέτρος, αυτού. **21** Ο δε είπε προς αυτήν Τι θέλεις; Λέγει προς είπε προς αυτόν· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σοι αυτόν· Επειδή να καθήσων ούτοι οι δύο υιοί μου εις εκ ηκολούθησαμεν τι λοιπόν θέλει εισθαι εις ημάς; **28** Ο δε δεξιών σου και εις εξ αριστερών εν τη βασιλεία σου. **29** Ιησούς είπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι σεις οι Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε· Δεν εξεύρετε τι ζητείτε. ακολούθησαντές μοι, εν τη παλιγγενεσίᾳ, όταν καθήση Δύνασθε να πάγετε το ποτήριον, το οποίον εγώ μέλλω ο Υἱός του ανθρώπου επί του θρόνου της δόξης αυτού, να πάω, και να βαπτισθήτε το βάπτισμα, το οποίον θέλετε καθήσει και σεις επί δώδεκα θρόνους κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **29** Και πας όστις αφήκεν οικίας ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν του ονόματός μου, εκατονταπλάσια θέλει λάβει και ζωήν αιώνιων θέλει εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να δώσω, ειμήν εις κληρονομήσαι. (**αιδονίος 9:166**) **30** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν είσθαι έσχατοι και έσχατοι πρώτοι.

20 Διότι η βασιλεία των ουρανών είναι ομοία με ἀνθρώπον οικοδεσπότην, όστις εξήλθεν ἄμα τω πρωΐ διά να μισθώσῃ εργάτας διά τον αμπελώνα αυτού. **2** Αφού δε συνεφώνησε μετά των εργατών προς εν δηνάριον την ημέραν, απέστειλεν αυτούς εις τον αμπελώνα αυτού. **3** Και εξελθών περί την τρίτην ώραν, είδεν άλλους ισταμένους εν τη αγορά αργούς, **4** και προς εκείνους είπεν· Υπάγετε και σεις εις τον αμπελώνα, και ό, τι είναι δίκαιον θέλω σας δώσει. Και εκείνοι υπήγον. **5** Πάλιν εξελθών περί την ἑκτηνή και ενάτην ώραν, ἔκαμεν ωσαύτως. **6** Περί δε την ενδεκάτην ώραν εξελθών εύρεν ἄλλους ισταμένους αργούς, και λέγει προς αυτούς· Διά τι ίσταθε εδώ όλην την ημέραν αργοί; **7** Λέγουσι προς αυτόν· Διότι ουδείς εμίσθωσεν ημάς. Λέγει προς αυτούς· Υπάγετε και σεις εις τον αμπελώνα, και ό, τι είναι δίκαιον θέλετε λάβει. **8** Αφού δε ἐγεινεν εσπέρα, λέγει ο κύριος του αμπελώνων προς τον επίτερον αυτού· Κάλεσον τους εργάτας και απόδος εις αυτούς τον μισθόν, αρχίσας από των εσχάτων ἑως των πρώτων. **9** Και ελθόντες οι περί την ενδεκάτην ώραν μισθωθέντες, ἔλαβον ανά εν δηνάριον. **10** Ελθόντες δε οι πρώτοι, ενόμισαν ότι θέλουσι λάβει πλειότερα, ἔλαβον όμως και αυτοί ανά εν δηνάριον. **11** Και λαβόντες εγόγγυζον κατά τους οικοδεσπότους, **12** λέγοντες ότι, Ούτοι οι έσχατοι μίαν ώραν ἔκαμον, και ἔκαμεν αυτούς ίσους με ημάς, οίτινες εβαστάσαμεν το βάρος της ημέρας και τον καύσωνα. **13** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτά· Φίλε, δεν σε αδικώ· δεν συνεφώνησας εν δηνάριον μετ' εμού; **14** πληρωθή το ριθέν διά του προφήτου, λέγοντος· **5** Είπατε λάβε το σον και υπάγε· θέλω δε να δώσω εις τούτον τον έσχατον ως και εις σε. **15** Η δεν ἔχω την εξουσίαν να προσε σε πράξη και καθίμενος επί ονου και πώλου υιού κάμω ό, τι θέλω εις τα εμά; ή ο οφθαλμός σου είναι υποζυγίου. **6** Πορευθέντες δε οι μαθηταί και ποιήσαντες

21 Και ότε επλησίασαν εις Ιεροσόλυμα και ήλθον εις Βηθφαγή προς το ορός των ελαιών, τότε ο Ιησούς απέστειλε δύο μαθητάς, **2** λέγων προς αυτούς· Υπάγετε εις την κώμην την απέναντι υμών, και ευθύς θέλετε ευρεί ὄντον δεδεμένην και πωλάριον μετ' αυτής λύσατε και φέρετε μοι. **3** Και εάν τις σας είπῃ τι, θέλετε ειπεί ότι ο Κύριος έχει χρείαν αυτών· και ευθύς θέλει αποστείλει αυτά. **4** Τούτο δε όλον ἐγεινεν διά να προφήτην, λέγοντος· **5** Είπατε προς την θυγατέρα Σιών, Ιδού, ο βασιλεύς σου ἔρχεται προς σε πράξη και καθίμενος επί ονου και πώλου υιού κάμω ό, τι θέλω εις τα εμά; ή ο οφθαλμός σου είναι υποζυγίου. **6** Πορευθέντες δε οι μαθηταί και ποιήσαντες

καθώς προσέταξεν αυτούς ο Ιησούς, **7** ἐφεραν την ὄνον υπῆγε. **30** Και ελθών προς τὸν δεύτερον εἶπεν ωσάύτως, και το πωλάριον, και ἔβαλον επάνω αυτών τα ἵματα Και εκείνος αποκριθεὶς εἶπεν· Εγώ υπάγω, κύριε· και αυτών και επεκάθισαν αυτόν επάνω αυτών. **8** Ο δε δεν υπῆγε. **31** Τις εκ των δύο ἔκαμε τὸ θέλημα του περισσότερος ὄχλος ἐστρωσαν τα ἵματα εαυτών εἰς τὴν πατρός; Λέγουσι πρὸς αὐτὸν· Ο πρώτος. Λέγει πρὸς οδόν, ἄλλοι δε ἐκοπτον κλάδους απὸ τῶν δένδρων και οι πορναὶ υπάγουσι πρότερον υμῶν εἰς τὴν βασιλείαν αι πόρναι υπάγουσι πρότερον υμῶν εἰς τὴν βασιλείαν του Θεού. **32** Διότι ἡλθε πρὸς υμᾶς ο Ιωάννης εν οδῷ νιώ Δαβὶδ ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου δικαιούσης, και δεν επιστεύσατε εἰς αὐτὸν· οι τελῶναι Ωσαννά εν τοις υψίστοις. **10** Και ὅτε εισήλθεν εἰς ὁμῶς και αι πόρναι επίστευσαν εἰς αὐτὸν· σεις δε ιδόντες Ιεροσόλυμα, εσείσθη πάσα η πόλις, λέγουσα· Τις είναια δεν μετεμελήθητε ὑστερον, ώστε να πιστεύσητε εἰς οὗτος; **11** Οι δε ὄχλοι ἐλέγον· Ούτος είναι Ιησούς αυτὸν. **33** Ἀλλὰ παραβολὴν ακούατε. Ἡτο ἀνθρωπὸς ο προφῆτης ο απὸ Ναζαρέτ της Γαλιλαίας. **12** Καὶ τις οικοδόπητός, ὃστις εφύτευσεν αι μπελώνα και εισήλθεν ο Ιησούς εἰς τὸ ιερὸν του Θεού και ἔζεβαλε περιέβαλεν εἰς αὐτὸν φραγμόν και ἐσκαψεν εν αὐτῷ πάντας τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ, ληνὸν και ωκοδόμησε πύργον, και εμίσθωσεν αὐτὸν και τας τραπέζας των αργυραμοιβών ανέτρεψε και τα εις γεωργούς και απεδήμησεν. **34** Ὁτε δε επλησίασεν καθίσματα των πωλούντων τας περιστέρας, **13** και λέγει πρὸς αὐτούς· Είναι γεγραμμένον, Ο οίκος μου οίκος πρὸς τους γεωργούς διά να λάβωσι τους καρπούς αὐτού. προσευχῆς θέλει ονομάζεσθαι, σεις δε εκάμετε αὐτὸν **35** Και πιάσαντες οι γεωργοί τους δούλους αὐτού, σπίλαιον ληστῶν. **14** Και προσήλθον πρὸς αὐτὸν τυφλοί άλλον μεν ἐδειραν, άλλον δε εφόνευσαν, άλλον δε και χωλοί εν τω ιερώ και εθεράπευσεν αὐτούς. **15** ελιθοβόλησαν. **36** Πάλιν απέστειλεν ἄλλους δούλους Ιδόντες δε οι αρχιερεῖς και οι γραμματεῖς τα θαυμάσια, πλειοτέρους των πρώτων, και ἐκαμον εἰς αὐτούς τα οποία ἐκαμε, και τους παίδας κράζοντας εν τω ιερώ ωσαντώς. **37** Υστερον δε απέστειλε πρὸς αὐτούς τον και λέγοντας, Ωσαννά τω νιώ Δαβὶδ, ηγανάκτησαν **16** ιερόν αὐτού λέγων Θέλουσιν εντραπή τον ιερόν μου. **38** και είπον πρὸς αὐτούς· Ακούεις τι λέγουσιν ούτοι; Ο δε Αλλ' οι γεωργοί, ιδόντες τον ιερόν, είπον πρὸς αλλήλους Ιησούς λέγει πρὸς αὐτούς· Ναὶ· ποτέ δεν ανεγνώσατε ότι εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων ητοίμασας αὐτὸν και ας κατακρατήσωμεν την κληρονομίαν αὐτού. αἴνεσιν; **17** Και αφήσας αὐτούς ἐξήλθεν ἔξω της πόλεως **39** Και πιάσαντες αὐτόν, εξέβαλον ἔξω του αμπελώνος εις Βηθανίαν και διενυκτέρευσεν εκεί. **18** Ὁτε δε το προϊεπέστρεψεν εἰς την πόλιν, επείνασε· **19** και ιδών μίαν συκήν επὶ τῆς οδού, ἥλθε πρὸς αὐτούς και ουδέν ηύρεν επ' αυτήν ειμῇ φύλλα μόνον, και λέγει πρὸς αὐτήν· Να μη γείνη πλέον από τους καρπός εἰς τὸν αἰώνα. Και παρευθύς εξηράνθη η συκή. (**αἱδὸν g165**) **20** Και ιδόντες οι μαθηταί, εθαύμασαν λέγοντες· Πως παρευθύς εξηράνθη συκή; **21** Αποκριθεὶς δε ο Ιησούς εἶπε πρὸς αὐτούς· Αληθῶς σας λέω, εάν ἔχητε πίστιν και δεν διστάσσετε, ουχί μόνον το της συκῆς θέλετε κάμει, αλλά και εις το δρός τούτο αν είπητε, Σηκωθτὶ και ρίφθῃτι εις την θάλασσαν, θέλει γείνει· **22** και πάντα ὅσα αν ζητήσητε εν τη προσευχῇ ἔχοντες πίστιν θέλετε λάβει. **23** Και ὅτε ἤλθεν εἰς το ιερόν, προσήλθον πρὸς αὐτόν, ενώ εδίδασκεν οι αρχιερεῖς και οι πρεσβύτεροι του λαού, λέγοντες· Εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττεις ταύτα, και τις σοι ἔδωκε την εξουσίαν ταύτην; **24** Αποκριθεὶς δε ο Ιησούς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ἔνα λόγον, τον οποίον εάν μοι εἴπητε, και εγώ θέλω σας ειπεῖ εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττεις ταύτα· **25** το βάπτισμα του Ιωάννου πόθεν ἡτο, εξ ουρανού ή εξ ανθρώπων; Και εκείνοι διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες· Εάν εἴπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπεῖ πρὸς ημάς, Διά τι λοιπὸν δεν επιστεύσατε εἰς αὐτὸν· **26** εάν δε εἴπωμεν, Εξ ανθρώπων, φοβούμεθα τον ὄχλον· διότι πάντες ἔχουσι τον Ιωάννην ως προφήτην. **27** Και αποκριθέντες πρὸς τον Ιησούν, εἴπον· Δεν εξεύρομεν. Εἴπε πρὸς αὐτούς και αὐτός· Ουδέ εγώ λέγω πρὸς υμᾶς εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττω ταύτα. **28** Άλλα τι σας φαίνεται; Ἀνθρωπὸς τις είχε δύο ιυούς, και ελθών πρὸς τον πρώτον εἴπε· Τέκνον, ὑπάγε σήμερον εργάζου εν τω αμπελώνι μου. **29** Ο δε αποκριθεὶς εἴπε· Δεν θέλω· ύστερον όμως μετανοήσας

βασιλεύς ωργίσθη, και πέμψας τα στρατεύματα αυτού 37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Θέλεις αγαπά Κύριον απώλεσε τους φρονείς εκείνους και την πόλιν αυτών τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης κατέκαυσε. 8 Τότε λέγει προς τους δούλους αυτού· Ο της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. 38 Αύτη μεν γάμος είναι έτοιμος, οι δε προσκεκλημένοι δεν είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. 39 Δευτέρα δε ομοία ήσαν άξιοι· 9 υπάγετε λοιπόν εις τας διεζόδους των αυτής θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 40 Εν οδών, και δοσούς αν εύρητε καλέσατε εις τους γάμους. ταύταις ταῖς δύο εντολαῖς δόλος ο νόμος και οι προφήται 10 Και εξελθόντες οι δύολοι εικείνοι εις τας οδούς, κρέμανται. 41 Και ενώ ήσαν συνηγμένοι οι Φαρισαίοι, συνήγαγον πάντας δοσούς εύρον, κακούς τε και καλούς· ηρώτησεν αυτούς ο Ιησούς, 42 λέγων· Τι σας φαίνεται και εγεμίσθη ο γάμος από ανακεκλιμένων. 11 Εισελθών περί του Χριστού; τίνος υιός είναι; Λέγουσι προς αυτούν· δε ο βασιλεύς διά να θεωρήσῃ τους ανακεκλιμένους, Του Δαβίδ. 43 Λέγει προς αυτούς· Πως λοιπόν ο Δαβίδ ειδεν εκεί ἀνθρωπον μη ενεδουμένην ἔνδυμα γάμου, 12 διά Πνεύματος ονομάζει αυτὸν Κύριον, λέγων, 44 Εἶπεν και λέγει προς αυτὸν· Φίλε, πως εισῆλθες ενταῦθα μη ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εις δεξιῶν μου ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ο δε απεστομώθη. 13 Τότε είπεν ο εωσφύ θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου; 45 Εάν λοιπόν ο Δαβίδ ονομάζῃ αυτὸν Κύριον, πως και χείρας, σηκώσατε αυτόν και ρίψατε εις το σκότος το εξάπερον· εκεί θέλει εισθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός προς αυτόν λόγον· ουδ' ετόλμησε τις απ' εκείνης της των οδύντων. 14 Διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ημέρας να ερωτήσῃ πλέον αυτόν.

ολίγοι δε οι εκλεκτοί. 15 Τότε υπήγον οι Φαρισαίοι και συνεβούλευθησαν πως να παγιδεύσωσιν αυτόν εν λόγω. 16 Και αποστέλλουσι προς αυτόν τους μαθητάς αυτών μετά των Ηρωδιανών, λέγοντες· Διδάσκαλε, εξενύρουμεν ότι αληθής είσαι και την οδόν του Θεού εν αληθείᾳ διδάσκεις και δεν σε μέλει περὶ ουδενός διότι δεν βλέπεις εις πρόσωπον ανθρώπων. 17 ειπέ λοιπόν προς ημάς, Τι σοι φαίνεται; είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα ή ουχί; 18 Γνωρίσας δε ο Ιησούς τη πονηρίαν αυτών, είπε· Τι με πειράζετε, υποκριταί; 19 δειξάτε μοι το νόμισμα το δασμού· οι δε ἔφεραν προς αυτόν δηνάριον. 20 Και λέγει προς αυτούς· Τίνος είναι η εικὼν αὐτή και η επιγραφή; 21 Λέγουσι προς αυτόν· Του Καίσαρος. Τότε λέγει προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. 22 Και ακούσαντες εθαύμασαν, και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν. 23 Εν εκείνη τη ημέρᾳ προσήλθον προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οι λέγοντες ότι δεν είναι ανάστασις, και πρώτησαν αυτόν, λέγοντες· 24 Διδάσκαλε, ο Μωϋσῆς εἰπεν, Εάν τις αποθάνῃ μη ἔχων τέκνα, θέλει νυμφευθή ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και θέλει αναστήσει σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. 25 Ήσαν δε παρ' ήμιν επτά αδελφοί· και ο πρώτος αφού ενυμφεύθη ετελεύτησε, και μη ἔχων τέκνον, αφήκε την γυναίκα αυτού εις τον αδελφόν αυτού· 26 ομοίως και ο δεύτερος, και ο τρίτος, ἔως των επτά. 27 Υστερὸν δε πάντων απέθανε και η γυνὴ. 28 Εν τη αναστάσει λοιπὸν τίνος των επτά θέλει εισθαι γυνὴ; διότι πάντες ἐλαβον αυτήν. 29 Αποκριθεὶς δο ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Πλανάσθε μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδὲ την δύναμιν του Θεού. 30 Διότι εν τη αναστάσει ούτε νυμφεύονται ούτε νυμφεύονται, αλλ' είναι ως ἄγγελοι του Θεού εν ουρανῷ. 31 Περὶ δε της αναστάσεως των νεκρῶν δεν ανεγνώσατε το ρηθόν προς εσάς υπὸ του Θεού, λέγοντος· 32 Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραὰμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; δεν είναι ο Θεός Θεός νεκρών, αλλά ζώντων. 33 Και ακούσαντες οι όχλοι, εξεπλήγνυντο διά την διδαχήν αυτού. 34 Οι δε Φαρισαίοι, ακούσαντες ότι απεστόμωσε τους Σαδδουκαίους, συνήγθησαν ομού. 35 Και εις εξ αυτών, νομικός, πρώτησε πειράζων αυτόν και λέγων· 36 Διδάσκαλε, ποία εντολή είναι μεγάλη εν τω νόμῳ;

37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. 38 Αύτη είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. 39 Δευτέρα δε ομοία ήσαν άξιοι· 9 υπάγετε λοιπόν εις τας διεζόδους των αυτής θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 40 Εν οδών, και δοσούς αν εύρητε καλέσατε εις τους γάμους. ταύταις ταῖς δύο εντολαῖς δόλος ο νόμος και οι προφήται 41 Και ενώ ήσαν συνηγμένοι οι Φαρισαίοι, συνήγαγον πάντας δοσούς εύρον, κακούς τε και καλούς· ηρώτησεν αυτούς ο Ιησούς, 42 λέγων· Τι σας φαίνεται και εγεμίσθη ο γάμος από ανακεκλιμένων. 11 Εισελθών περί του Χριστού; τίνος υιός είναι; Λέγουσι προς αυτούν· δε ο βασιλεύς διά να θεωρήσῃ τους ανακεκλιμένους, Του Δαβίδ. 43 Λέγει προς αυτούς· Πως λοιπόν ο Δαβίδ ειδεν εκεί ἀνθρωπον μη ενεδουμένην ἔνδυμα γάμου, 12 διά Πνεύματος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εις δεξιῶν μου ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ο δε απεστομώθη. 13 Τότε είπεν ο εωσφύ θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου; 45 Εάν λοιπόν ο Δαβίδ ονομάζῃ αυτὸν Κύριον, πως και χείρας, σηκώσατε αυτόν και ρίψατε εις το σκότος το εξάπερον· εκεί θέλει εισθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός προς αυτόν λόγον· ουδ' ετόλμησε τις απ' εκείνης της των οδύντων. 14 Διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ημέρας να ερωτήσῃ πλέον αυτόν.

23 Τότε ο Ιησούς ελάλησε προς τους όχλους και προς τους μαθητάς αυτού, 2 λέγων· Επί της καθέδρας του Μωϋσέως εκάθησαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι. 3 Πάντα λοιπόν άσα αν είπωσι προς εσάς να φυλάττητε, φυλάττετε και πράττετε, κατά δε τα ἔργα αυτών μη πράττετε επειδή λέγουσι και δεν πράττουσι. 4 Διότι δένουσι φορτία βαρέα και δυσβάστακτα και επιθέτουσιν επί τους ώμους των ανθρώπων, δεν θέλουσιν όμως ουδέ διά του δακτύλου αυτών να κινήσωσιν αυτά. 5 Πράττουσι δε πάντα τα ἔργα αυτών διά να βλέπωνται υπὸ των ανθρώπων. Και πλατύνουσι τα φυλακτήρια αυτών και μεγαλύνουσι τα κράσπεδα των ιματίων αυτών, 6 και αγαπάσι τον πρώτον τόπον εν τοις δείπνοις και τας πρωτοκαθεδρίας εν ταῖς συναγωγαῖς 7 και τους ασπασμούς εν ταῖς αγοραῖς και να ονομάζωνται υπὸ των ανθρώπων Ραββί, Ραββί· 8 σεις όμως μη ονομασθήτε Ραββί· διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός· πάντες δε σεις αδελφοί είσθε. 9 Και πατέρα σας μη ονομάσητε επί της γῆς διότι εις είναι ο Πατήρ σας, ο εν τοις ουρανοίς. 10 Μηδέ ονομασθήτε καθηγητάς διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός. 11 Ο δε μεγαλύτερος από σας θέλει εισθαι υπηρέτης σας. 12 Όστις δε υψώσῃ εαυτόν θέλει ταπεινωθή, και όστις ταπεινώσῃ εαυτὸν θέλει υψωθή. 13 Αλλ' ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κατατρύγετε τας οικίας των χηρῶν και τούτο επὶ προφάσει ὅτι κάμνετε μακράς προσευχάς διά τούτο θέλετε λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. 14 Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι πειρέχεσθε την θάλασσαν και την ξηράν διά να κάμητε ένοι προσήλυτον, και όταν γείνη, κάμνετε αυτόν υιόν της γεέννης διπλότερον υμάν. (Geenna g1067) 16 Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι πειρέχεσθε την θάλασσαν και την ξηράν διά να κάμητε ένοι προσήλυτον, και όταν γείνη, κάμνετε αυτόν υιόν της γεέννης διπλότερον υμάν.

ομόση εν τω δώρω τω επάνω αυτού, υποχρεούται. **19** Μωροί και τυφλοί διότι τι είναι μεγαλίτερον, το δώρον ή το θυσιαστήριον το αγιάζον το δώρον; **20** Ο ομόσας λοιπόν εν τω θυσιαστηρίῳ ομνύει εν αυτῷ και εν πάσι τοις επάνω αυτού· **21** και ο ομόσας εν τω ναώ ομνύει εν αυτῷ και εν τω κατοικούντι αυτόν. **22** Και ο ομόσας εν τω ουρανώ, ομνύει εν τω θρόνω του Θεού και εν τω καθημένω επάνω αυτού. **23** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι αποδεκατίζετε το ιδύονσαν και το ἀνήνθον κατόπιν τούς κύμαντος, και αφήκατε τα βαρύτερα του νόμου, την πράττητε και εκείνα να μη αφίνητε. **24** Οδηγοί σεισμοί κατά τόπους· **8** πάντα δε ταύτα είναι αρχή τυφλοί, οίτινες διυλίζετε τον κώνωπα, την δέ κάμηλον αδίνων. **9** Τότε θέλουσι σας παραδώσει εις θλίψιν και καταπίνετε. **25** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι καθαρίζετε το ἔξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου, ἐσωθεν δώμας γέμουσιν εξ αρπαγῆς και ακρασίας. **26** Φαρισαίες τυφλέ, καθάρισον πρώτον το εντός του ποτηρίου και του πινακίου, διά να γείνη και το εκτός αυτών καθαρόν. **27** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί, διότι ομοιάζετε με τάφους ασβεστωμένους, οίτινες ἔξωθεν μεν φαίνονται ωραίοι, αλλήλους και θέλουσι μισήσει αλλήλους. **11** Και πολλοί ψευδοπροφήται θέλουσιν εγερθή και πλανήσει πολλούς, **12** και επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθή. **13** Ο δε υπομείνας ἐώς τέλους, ούτος θέλει σωθή. **14** Και θέλει κηρυχθή τούτο το ἔσωθεν δώμας γέμουσιν οστέων νεκρών και πάσης ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλῃ τη οικουμένῃ προς ακαθαρσίας. **28** Ούτω και σεις ἔξωθεν μεν φαίνεσθε εις μαρτυρίαν εις πάντα τα ἔθνη, και τότε θέλει ελθεῖ τους ανθρώπους δίκαιοι, ἐσωθεν δώμας είσθε πλήρεις το τέλος. **15** Ὄταν λοιπόν ίδητε το βδέλυμα της υποκρίσεως και ανομίας. **29** Ουαί εις εσάς, γραμματείς ερημώσεως, το λαληθέν διά του προφήτου Δανιήλ, και Φαρισαίοι υποκριταί διότι οικοδομείτε τους τάφους ιστάμενον εν τω τόπω τω αγίω -ο αναγινώσκων ας των προφητῶν και στολίζετε τα μνημεία των δικαίων, εννοοῦ- **16** τότε οι εν τη Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν επὶ τα **30** και λέγετε· Εάν ήμεθα εν ταῖς ημέραις των πατέρων ὄρη· **17** ὅστις ευρεθή επὶ του δώματος, ας μη καταβῇ διὰ ημών, δεν θήλεμον είσθαι συγκοινωνοί αυτών εν τω να λάβῃ τι εκ της οικίας αυτού· **18** και ὅστις ευρεθή αίματι των προφητῶν. **31** Ωστε μαρτυρείτε εις εαυτούς εν των αγρώ, ας μη επιστρέψῃ οπίσω διά να λάβῃ τα ὅτι είσθε νιοί των φονευσάντων τους προφήτας. **32** μάτια αυτού. **19** Ουαί δε εις τας εγκυμονύστας και τας Αναπληρώσατε και σεις το μέτρον των πατέρων σας. **20** Προσεύχεσθε θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις. **33** Όφεις, γεννήματα εχιδνών πως θέλετε φύγει από δε διά να μη γείνη η φυγή υψών εν χειμώνι μηδέ εν της καταδίκης της γεννήντης; (*Geenna g1067*) **34** Διά τούτο σαββάτω. **21** Διότι τότε θέλει είσθαι θλίψις μεγάλη, ιδού, εγώ αποστέλλω προς εσάς προφήτας και σοφούς οποία δεν ἔχεινεν απ' αρχής κόδουμον ἐώς του νυν, και γραμματείς, και εξ αυτών θέλετε θανατώσει και ουδέ θέλει γείνει. **22** Και αν δεν συνετέμινοντο αι σταυρώσει, και εξ αυτών θέλετε μαστιγώσει εν ταις ημέραι εκείναια, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ διά συναγωγαίς σας και διώξει από πόλεως εις πόλιν, **35** διά τους εκλεκτούς δώμας θέλουσι συντημήη και ημέραι η έλθη εφ' υμάς παν αίμα δίκαιον εκχυνόμενον επὶ της εκείναι. **23** Τότε εάν τις είπη προς υμάς ιδού εδώ είναι ο γης από του αίματος Ἀβελ του δικαίου ἐώς του αίματος Χριστός ή εδώ, μη πιστεύσητε· **24** διότι θέλουσιν εγερθή Ζαχαρίου ινού Βαραχίου, τον οποίον εφονεύσατε μεταξύ ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει του ναού και του θυσιαστηρίου. **36** Αληθώς σας λέγω, σημεία μεγάλα και τέρατα, ὥστε να πλανήσωσιν, ει πάντα ταύτα θέλουσιν ελθεῖ επὶ την γενεάν ταύτην. **37** δυνατόν, και τους εκλεκτούς. **25** Ιδού, προείπα προς Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύσουσα τους προφήτας υμάς. **26** Εάν λοιπόν είπωσι προς υμάς, ιδού, εν τη και λιθοβολίονα τους απεσταλμένους προς σέ ποσάκις ερήμω είναι, μη εξέλθητε, ιδού, εν τοις ταμείοις, μη ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σους καθ' ον τρόπον πιοτεύσητε· **27** διότι καθώς η αστραπή εξέρχεται από συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, ανατολών και φαίνεται ἐώς δυσμών, ούτω θέλει είσθαι και δεν ηθελήσατε. **38** Ιδού, αφίνεται εις εσάς ο οικός και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **28** Διότι σας ἐρημος. **39** Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ιδεί εις όπου είναι το πτώμα, εκεί θέλουσι συναχθῆ οι αετοί. το εξής, εωσού είπητε, Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

24 Και εξελθών ο Ιησούς ανεχώρει από του ιερού· και προσήλθον οι μαθηταί αυτού διά να επιδείξωσιν εις αυτόν τας οικοδομάς του ιερού. **20** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν βλέπετε πάντα ταύτα; αληθώς σας λέγω, δεν θέλει αφεθή εδώ λίθος επί λίθου, ὅστις δεν θέλει κατακρημνισθή. **3** Και ενώ εκάθητο επί του όρους

των Ελαιών, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί κατ' ιδίαν, λέγοντες· Εἰπέ προς την ημάτι πότε θέλουσι γείνει ταύτα, και τι το σημείον της παρουσίας σου και της συντελείας του αιώνος; (*aiōn g165*) **4** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Βλέπετε μη σας πλανήση τις. **5** Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεῖ επί τω ονόματί μου, της πλανείας. **6** Θέλετε δε ακούσεις πολέμους και φήμιας πολέμων προσέχετε μη ταραχθῆτε επειδή πάντα ταύτα είναι αρχή τυφλοί, οίτινες διυλίζετε τον κώνωπα, την δέ κάμηλον αδίνων. **9** Τότε θέλουσι σας παραδώσει εις θλίψιν και καταπίνετε. **25** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι καθαρίζετε το ἔξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου, ἐσωθεν δώμας γέμουσιν εξ αρπαγῆς και ακρασίας. **26** Φαρισαίες τυφλέ, καθάρισον πρώτον το εντός του ποτηρίου και του πινακίου, διά να γείνη και το εκτός αυτών καθαρόν. **27** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί, διότι ομοιάζετε με τάφους ασβεστωμένους, οίτινες διυλίζετε τους τάφους ιστάμενον εν τω τόπω τω αγίω -ο αναγινώσκων ας των προφητῶν και στολίζετε τα μνημεία των δικαίων, εννοοῦ- **16** τότε οι εν τη Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν επὶ τα **30** και λέγετε· Εάν ήμεθα εν ταῖς ημέραις των πατέρων ὄρη· **17** ὅστις ευρεθή επὶ του δώματος, ας μη καταβῇ διὰ ημών, δεν θήλεμον είσθαι συγκοινωνοί αυτών εν τω να λάβῃ τι εκ της οικίας αυτού· **18** και ὅστις ευρεθή αίματι των προφητῶν. **31** Ωστε μαρτυρείτε εις εαυτούς εν των αγρώ, ας μη επιστρέψῃ οπίσω διά να λάβῃ τα ὅτι είσθε νιοί των φονευσάντων τους προφήτας. **32** μάτια αυτού. **19** Ουαί δε εις τας εγκυμονύστας και τας Αναπληρώσατε και σεις το μέτρον των πατέρων σας. **20** Προσεύχεσθε θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις. **33** Όφεις, γεννήματα εχιδνών πως θέλετε φύγει από δε διά να μη γείνη η φυγή υψών εν χειμώνι μηδέ εν της καταδίκης της γεννήντης; (*Geenna g1067*) **34** Διά τούτο σαββάτω. **21** Διότι τότε θέλει είσθαι θλίψις μεγάλη, ιδού, εγώ αποστέλλω προς εσάς προφήτας και σοφούς οποία δεν ἔχεινεν απ' αρχής κόδουμον ἐώς του νυν, και γραμματείς, και εξ αυτών θέλετε μαστιγώσει εν ταις ημέραι εκείναια, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ διά συναγωγαίς σας και διώξει από πόλεως εις πόλιν, **35** διά τους εκλεκτούς δώμας θέλουσι συντημήη και ημέραι η έλθη εφ' υμάς παν αίμα δίκαιον εκχυνόμενον επὶ της εκείναι. **23** Τότε εάν τις είπη προς υμάς ιδού εδώ είναι ο γης από του αίματος Ἀβελ του δικαίου ἐώς του αίματος Χριστός ή εδώ, μη πιστεύσητε· **24** διότι θέλουσιν εγερθή Ζαχαρίου ινού Βαραχίου, τον οποίον εφονεύσατε μεταξύ ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει του ναού και του θυσιαστηρίου. **36** Αληθώς σας λέγω, σημεία μεγάλα και τέρατα, ὥστε να πλανήσωσιν, ει πάντα ταύτα θέλουσιν ελθεῖ επὶ την γενεάν ταύτην. **37** δυνατόν, και τους εκλεκτούς. **25** Ιδού, προείπα προς Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύσουσα τους προφήτας υμάς. **26** Εάν λοιπόν είπωσι προς υμάς, ιδού, εν τη και λιθοβολίονα τους απεσταλμένους προς σέ ποσάκις ερήμω είναι, μη εξέλθητε, ιδού, εν τοις ταμείοις, μη ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σους καθ' ον τρόπον πιοτεύσητε· **27** διότι καθώς η αστραπή εξέρχεται από συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, ανατολών και φαίνεται ἐώς δυσμών, ούτω θέλει είσθαι και δεν ηθελήσατε. **38** Ιδού, αφίνεται εις εσάς ο οικός και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **28** Διότι σας ἐρημος. **39** Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ιδεί εις όπου είναι το πτώμα, εκεί θέλουσι συναχθῆ οι αετοί. το εξής, εωσού είπητε, Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού μετά σάλπιγγος οι φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δεν αρκέσῃ εις ημάς και φωνής μεγάλης, καὶ θέλουσι συνάξει τους εκλεκτούς εἰς εσάς θέθεν υπάγετε κάλλιον προς τους πωλούντας αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων απ' ἄκρων ουρανών και αγοράσατε εἰς εαυτάς. **10** Ενώ δε απήρχοντο διά να έως ἄκρων αυτών. **32** Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν· Όταν ο κλάδος αυτής γείνη ἡδη απαλός μετ' αυτού εἰς τους γάμους, και εκλείσθη η θύρα. **11** και εικεβλαστάνη τα φύλλα, γνωρίζετε ὅτι πλησιάζει· Ύστερον δε ἔρχονται και αι λοιπά παρθένοι, λέγουσαι· Το θέρος· **33** οὐτώ και σεις, ὅταν ίδητε πάντα ταύτα, Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον εἰς ημάς. **12** Ο δε αποκριθεῖς εἶπεν· εξεύρετε ὅτι πλησίον εἴναι επί τας θύρας. **34** Αληθώς Αληθώς σας λέγω, δεν σας γνωρίζω. **13** Αγρυπνείτε σας λέγω, δεν θέλει παρέλθει η γενέα αὐτή, εωσού λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε την ημέραν ουδέ την ὥραν, γείνωσαν πάντα ταύτα. **35** Ο ουρανός και η γη θέλουσι καθ' ην ο Υἱός του ανθρώπου ἔρχεται. **14** Διότι θέλει παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **36** Περί ελθεῖς ως ἀνθρώπος, ὅστις αποδημῶν εκάλεσε τους δε της ημέρας εκείνης και της ὥρας ουδείς γινώσκει, δούλους αυτού και παρέδωκεν εἰς αυτούς τα υπάρχοντα ουδέ οι ἄγγελοι των ουρανών, ειμὶ ο Πατήρ μου μόνος αυτού, **15** και εἰς ἄλλον μεν ἐδωκε πέντε τάλαντα, εἰς εἰς 37 και καθώς αι ημέραι του Νώε, οὐτώ θέλει εἰσθαι και ἄλλον δε δύο, εἰς ἄλλον δε εν, εἰς ἔκαστον κατά την η παρουσία του Υἱού του ανθρώπου. **38** Διότι καθώς εν ιδίαν αυτού ικανότητα, και απεδήμησεν ευθύς. **16** Υπήγε ταὶς ημέραις ταὶς προ του κατακλυσμοῦ ἡσαν τρώγοντες δε ο λαβών τα πέντε τάλαντα και εργαζόμενος δι' αυτών και πίνοντες, νυμφευόμενοι και νυμφεύοντες, ἔως της ἔκαμεν ἀλλα πέντε τάλαντα. **17** Ωσαύτως και ο τα δύο ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εἰς την κιβωτόν, **39** και εκέρδησε και αυτός ἀλλα δύο. **18** Ο δε λαβών το εν δεν ενόσσαν, εωσού ἤλθεν ο κατακλυσμός και εσήκωσε υπήγε και ἐσκαψεν εἰς την γην και ἔκρυψε το αργύριον πάντας, οὐτώ θέλει εἰσθαι και η παρουσία του Υἱού του του κυρίου αυτού. **19** Μετά δε καιρόν πολὺν ἔρχεται ο ανθρώπου. **40** Τότε δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρώ ο κύριος των δούλων εκείνων και θεωρεί λογαριασμόν εις παραλαμβάνεται και ο εἰς αφίνεται· **41** δύο γυναίκες μετ' αυτών. **20** Και ελθών ο λαβών τα πέντε τάλαντα, θέλουσιν αλέθει εν τω μύλῳ, μία παραλαμβάνεται και προσέφερεν ἀλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε μία αφίνεται. **42** Αγρυπνείτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε τάλαντα μοι παρέδωκας· ιδού, ἀλλα πέντε τάλαντα ποια ώρα ἔρχεται ο Κύριος υμών. **43** Τούτο δε γινώσκετε εκέρδησα επ' αυτοῖς. **21** Και είπε προς αυτόν ο κύριος ότι εάν ήξενρεν ο οικοδεσπότης εν ποια φυλακή της αυτού· Εὔγε, δούλε αγαθέ και πιστέ εις τα ολίγα εστάθης εις την ημέραν έρχεται ο κλέπτης, ήθελεν αγρυπνήσει και δεν πιστός, επί πολλών θέλω σε καταστήσει· είσελθε εἰς την ημέραν αφήσει να διορυχήῃ η οικία αυτού. **44** Διά χαράν του κυρίου σου. **22** Προσελθών δε και ο λαβών τα τούτο και σεις γίνεσθε ἔτοιμοι, διότι καθ' ην ώραν δεν δύο τάλαντα είπε· Κύριε, δύο τάλαντα μοι παρέδωκας· στοχάζεσθε, ἔρχεται ο Υἱός του ανθρώπου. **45** Τις λοιπόν ιδού, ἀλλα δύο τάλαντα εκέρδησα επ' αυτοῖς. **23** Είπε είναι ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίον ο κύριος προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εὔγε, δούλε αγαθέ και αυτού κατέστησεν επί των υπηρετών αυτού, διά να διδη πιστέ εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επί πολλών θέλω σε εις αυτούς την τροφήν εν καιρώ; **46** Μακάριος ο δούλος καταστήσει· είσελθε εἰς την χαράν του κυρίου σου. **24** εκείνος, τον οποίον ὅταν ἐλθη ο κύριος αυτού θέλει Προσελθών δε και ο λαβών το εν τάλαντον, είπε· Κύριε, ευρεί πράττοντα ούτως. **47** Αληθώς σας λέγω ὅτι θέλει σε γενώρισα ότι είσαι σκληρός ἀνθρωπος, θερίζων όπου καταστήσει αυτόν επί πάντων των υπαρχόντων αυτού. δεν ἐσπειρας και συνάγων όθεν δεν διεσκόρπισας· **25** **48** Εάν δε είτη ο κακός εκείνος δούλος εν τη καρδίᾳ και φοβήθεις υπήγα και ἔκρυψα το τάλαντόν σου εν τη αυτού, Βραδύνει να ἐλθη ο κύριος μου, **49** και αρχίσῃ να γῆ· ιδού, ἔχεις το σου. **26** Αποκριθείς δε ο κύριος αυτού, δέρη τους συνδούλους, να τρώγη δε και να πίνη μετά είπε προς αυτόν· Πονηρέ δούλε και οκνηρέ· ήξενρες των μεθυσόντων, **50** θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου ότι θερίζω όπου δεν δέντε εσπειρα και συνάγω όθεν δεν εκείνου καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, **51** και θέλει αποχωρίσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά των υποκριτών εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **31** Όταν δε ἐλθη ο Υἱός του ανθρώπου εν τη δόξῃ αυτού και πάντες οι ἀγιοι ἄγγελοι μετ' αυτού, τότε θέλει καθήσει επί του θρόνου της δόξης αυτού, **32** και θέλουσι συναχθή ἐμπροσθεν αυτού πάντα τα ἔθνη, και θέλει χωρίσει αυτούς απ' αλλήλων, καθώς ο ποιμήν χωρίζει τα πρόβατα από των εριφίων, **33** και θέλει στήσει τα μεν πρόβατα εκ δεξιών αυτού, τα δε εριφία εξ αριστερών. **34** Τότε ο Βασιλεὺς θέλει ειπεί προς τους εκ δεξιών αυτού· Έλθετε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην εις εσάς βασιλείαν από καταβολής κόσμου. **35** Διότι επείνασα,

25 Τότε θέλει ομοιωθή η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένους, αίτινες λαβούσας τας λαμπάδας αυτών εξήλθον εις απάντησην του νυμφίου. **2** Πέντε δε εξ αυτών ήσαν φρόνιμοι και πέντε μωρά. **3** Αίτινες μωρά, λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών, δεν ἐλαβον μεθ' εαυτών ἐλαῖον· **4** αι φρόνιμοι δύμως ἐλαβον ἐλαῖον εν τοις αγγείοις αυτών μετά των λαμπάδων αυτών. **5** Και επειδή ο νυμφίος εβράδυνεν, ενύσταξαν πάσαι και εκοιμώντο. **6** Εν τω μέσω δε της νυκτός ἐγείνει κραυγή Ιδού, ο νυμφίος ἔρχεται, εξέλθετε εις απάντησην αυτού. **7** Τότε εσηκωθήσαν πάσαι και παρθένοι εκείναι και ητοίμασαν τας λαμπάδας αυτών. **8** Και αι μωρά είτον προς τας φρονίμους· Δότε εις ημάς εκ του ελαῖου σας, διότι αι λαμπάδες ημών σβύνονται. **9** Απεκρίθησαν δε

και μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και με εποτίσατε, λέγοντες προς αυτόν· Που θέλεις να σοι ετοιμάσωμεν ξένος ήμην, και με εφιλοξενήσατε, **36** γυμνός, και με διά να φάγης το πάσχα; **18** Και εκείνος είπεν· Υπάγετε ενεδύσατε, ησθένησα, και με επεσκέφθητε, εν φυλακή εἰς την πόλιν προς τον δείνα και είπατε προς αυτόν· ήμην, και ήλθετε προς εμέ· **37** Τότε θέλουσιν αποκριθή **Ο Διδάσκαλος λέγει**, Ο κατρός μου επλησίασεν· εν τη προς αυτόν οι δίκαιοι, λέγοντες Κύριε, πότε σε είδομεν οικία σου θέλω κάμει το πάσχα μετά των μαθητών πεινώντα και εθρέψαμεν, ή διψώντα και εποτίσαμεν; μου. **19** Και έκαμον οι μαθηταί καθώς παρήγγειλεν εἰς αυτούς ο Ιησούς, και ητοίμασαν το πάσχα. **20** Ότε δε γυμνόν και ενεδύσαμεν; **39** πότε δε σε είδομεν ασθενή ή εγίνεν εστέρα, εκάθητο εἰς την τράπεζαν μετά των φυλακή και ήλθομεν προς σε; **40** Και αποκριθείς ο Βασιλεὺς θέλει ειπεῖ προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι εἰς εξ υψών θέλει με παραδώσει. **22** Και λυπούμενοι καθ' ούνον εκάμετε εἰς ἔνα τούτων των αδελφῶν μου των ελαχίστων, εἰς εμέ εκάμετε. **41** Τότε θέλει ειπεῖ και προς τους εξ αριστερών· Υπάγετε απ' εμού οι κατηραμένοι εἰς το πυρ το αιώνιον, το ητομασμένον διά τον διάβολον και τους αγγέλους αυτού. **[αἰδοῖος g166]** **42** Διότι επείνασα, και δεν μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και δεν με ανθρώπον εκείνον, διά του οποίου ο Υἱός του ανθρώπου πεινώντα ή διψώντα ή ξένον ή γυμνόν ή ασθενή ή εν φυλακή, και δεν σε υπηρετήσαμεν; **43** Τότε θέλει αποκριθή προς αυτούς, λέγων· Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον δεν εκάμετε εἰς ἔνα τούτων των ελαχίστων, ουδέ εἰς εμέ εκάμετε. **46** Και θέλουσιν απέλθει ούτοι μεν εἰς κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εἰς ζωήν αιώνιον. **[αἰδοῖος g166]**

26 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς πάντας τους λόγους τούτους, είπε προς τους μαθητάς αυτού· **2** Εξέρετε ότι μετά δύο ημέρας γίνεται το πάσχα, και ο Υἱός του ανθρώπου παραδίδεται διά να σταυρωθῇ. **3** Τότε συνήθησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι του λαού εἰς την αὐλήν του αρχιερέως του λεγομένου Καϊάφα, **4** και συνεβούλεύθησαν να συλλάβωσι τον Ιησούν με δόλον και να θανατώσωσιν. **5** Ἐλεγον δέ μη εν τη εορτῇ, διά να μη γείνη θύρωσος εν τω λαώ. **6** Ότε δε ο Ιησούς ήτο εν Βηθανίᾳ εν τη οικίᾳ Σίμωνος του λεπρού, **7** προσήλθε προς αυτόν γυνή έχουσα αλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, και κατέχεεν αυτό επί την κεφαλήν αυτού, ενώ εκάθητο εἰς την τράπεζαν. **8** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού, ηγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τι η απώλεια αύτη; **9** διότι ηδύνατο τούτο το μύρον να πωληθῇ με πολλήν τιμήν και να δοθῇ εἰς τους πτωχούς. **10** Νοίσας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Διά τι ενοχλείτε την γυναίκα; διότι ἐργόν καλόν ἐπράξεν εἰς εμέ. **11** Διότι τους πτωχούς πάντοτε ἔχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν ἔχετε. **12** Επειδή χύνασα αὕτη το μύρον τούτο επί του σώματός μου, ἔκαμε τούτο διά τον ενταφιασμόν μου. **13** Αληθώς σας λέγω, όπου εάν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εν όλω τω κόσμω, θέλει λαληθῆ καὶ τούτο, το οποίον ἐπράξεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αυτής. **14** Τότε υπήγειν εἰς των δώδεκα, ο λεγόμενος Ιούδας Ισκαριώτης, προς τους αρχιερείς **15** και είπε· Τι θέλετε να μοι δώσητε, και εγώ θέλω σας παραδώσει αυτόν; Και εκείνοι εἶδωκαν εἰς αυτόν τριάκοντα αργύρια. **16** Και από τότε εζήτει ευκαιρίαν διά να παραδώσῃ αυτόν. **17** Την δε πρώτην των αζύμων προσήλθον οι μαθηταί προς τον Ιησούν,

έγινεν εστέρα, εκάθητο εἰς την τράπεζαν μετά των δώδεκα. **21** Και ενώ ἐτρωγον, είπεν· Αληθώς σας λέγω ότι εἰς εξ υψών θέλει με παραδώσει. **22** Και λυπούμενοι σφόδρα, ἤρχισαν να λέγωσι προς αυτόν ἐκαστος αυτών· Μήπως εγώ είμαι, Κύριε; **23** Ο δε αποκριθείς είπεν· Ο εμβάψας μετ' εμού εν τω πινακίων την χειρά, ούτος θέλει με παραδώσει. **24** Ο μεν Υἱός του ανθρώπου υπάγει, καθώς είναι γεγραμμένον περὶ αυτού ουάδι δε εἰς τον προς αυτόν· Συ είπας. **26** Και ενώ ἐτρωγον, λαβών ο Ιησούς τον ἄρτον και ευλογήσας ἐκοψε καὶ ἐδίδεν εἰς τους μαθητάς και είπε· Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου· **27** και λαβών το ποτήριον και ευχαριστήσας, ἐδώκεν εἰς αυτούς, λέγων· Πίετε εξ αυτού πάντες· **28** διότι τούτο είναι το αἷμα μου το της καινής διαθήκης, το υπέρ πολλών εκχυνόμενον εἰς ἀφεσίν αμαρτιών. **29** Σας λέγω δε ότι δεν θέλω πάιει εἰς το εξής εκ τούτου του γεννήματος της αμπέλου ἔως της ημέρας εκείνης, ὅταν πίνω αυτό νέον μεθ' υψών εν τη βασιλείᾳ του Πατρός μου. **30** Και αφού ὑμνησαν, εξήλθον εἰς το δόρο των ελαιών. **31** Τότε λέγει προς αυτούς ο Ιησούς Πάντες υμείς θέλετε σκανδαλισθήνειν εμοὶ την νύκτα ταύτην διότι είναι γεγραμμένον, θέλω πατάξει τον ποιμένα, και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα της ποιμένης· **32** αφού δε αναστηθώ, θέλω υπάγει πρότερον υμών εἰς την Γαλιλαίαν. **33** Αποκριθείς δε ο Πέτρος, είπε προς αυτόν· Και αν πάντες σκανδαλισθώσιν εν σοι, εγώ ποτέ δεν θέλω σε απαρνηθή. **34** Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω ότι ταύτην την νύκτα, πριν φωνάξῃ ο αλέκτωρ, τρίς θέλεις με απαρνηθή. **35** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Και αν γείνη χρεία να αποθάνω μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθή. Ομοίως είπον και πάντες οι μαθηταί. **36** Τότε ἔρχεται μετ' αυτών ο Ιησούς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανή και λέγει προς τους μαθητάς· Καθήσατε αυτού, εωσδύ υπάγω και προσευχηθῶ εκεῖ. **37** Και παραλαβών τον Πέτρον και τους δύο υιούς του Ζεβεδαίου, ἤρχισε να λυπήται και να αδημονεῖ. **38** Τότε λέγει προς αυτούς· Περίπουτος είναι η ψυχή μου ἔως θανάτου· μείνατε δώδι και αγρυπνείτε μετ' εμού. **39** Και προχωρήσας ολίγον ἐπέσεων επί πρόσωπον αυτού, προσευχόμενος και λέγων· Πάτερ μου, εάν ἡναι δυνατόν, ας παρέλθῃ απ' εμού το ποτήριον τούτο· πλην ουχὶ ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ. **40** Και ἔρχεται προς τους μαθητάς και ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους, και λέγει προς τον Πέτρον· Ούτω δεν ηδυνήθητε μίαν ώραν να αγρυπνήσητε μετ' εμού; **41** αγρυπνείτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εἰς πειρασμόν. Το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής. **42** Πάλιν εκ δευτέρου υπίγει και προσευχήθη, λέγων· Πάτερ μου, εάν δεν ἡναι

δυνατόν τούτο το ποτήριον να παρέλθῃ απ' εμού χωρίς ενέπτυσαν εις το πρόσωπον αυτού και εγρόνθισαν να πώ αυτό, γενηθήτω το θέλημά σου. **43** Και ελθών αυτόν, ἀλλοὶ δὲ ερράπισαν, **68** λέγοντες Προφήτευσον ευρίσκει αυτούς πάλιν κοιμωμένους διότι οι οφθαλμοί εἰς ημάς, Χριστέ, τις είναι ὅστις σε εκτύπησεν; **69** Ο δε αυτών ἡσαν βεβαρημένοι. **44** Και αφήσας αυτούς υπήγει Πέτρος εκάθητο ἔξω εν τη αυλή και προσῆλθε προς πάλιν και προσευχήθη εκ τρίτου, ειπών τον αυτόν αυτόν μία δούλη, λέγουσα: Και συ ήσο μετά Ιησού λόγον. **45** Τότε ἔρχεται προς τους μαθητάς αυτού και του Γαλιλαίου. **70** Ο δε ηρνήθη ἐμπροσθεν πάντων, λέγει προς αυτούς Κοιμάσθε το λοιπόν και αναπαύεσθε λέγων: Δεν εξεύρω τι λέγεις. **71** Και ὅτε εξήλθεν εις ιδού, επλησίασεν η ώρα και ο Υἱός του ανθρώπου τον πυλώνα, είδεν αυτόν ἀλλη και λέγει προς τους παραδίδεται εις χείρας αμαρτωλών. **46** Εγέρθητε, ας εκεί, Και ούτος ἡτο μετά Ιησού του Ναζωραίου. **72** υπάγωμεν: Ιδού, επλησίασεν τον παραδίδων με. **47** Και Και πάλιν ηρνήθη μεθ' ὄρκου ὃτι δεν γνωρίζω τον ενώ αυτός ελάσσει ἔτι, ίδοι, ο Ιούδας εις των δώδεκα ἀνθρωπον. **73** Μετ' ολίγον δε προσελθόντες οι εστώτες, ἥλθε, και μετ' αυτούς ὄχλος πολὺς μετά μαχαιρών και είπον προς τον Πέτρον: Αληθώς και συ εξ αυτών είσαι ξύλων παρά των αρχιερέων και πρεσβυτέρων του λαού. διότι ἡ λαλιά σου σε κάμνει φανερόν. **74** Τότε ἤρχισε **48** Ο δε παραδίδων αυτόν ἔδωκεν εις αυτούς σημείον, να καταναθεματίζῃ και να ομνήσῃ δεν γνωρίζω τον λέγων: Όντινα φιλήσω, αυτός είναι: πιάσατε αυτόν. ἀνθρωπον. Και ευθὺς εφώναξεν ο αλέκτωρ. **75** Και **49** Και ευθύς πλησίασας προς τον Ιησούν, είπε: Χαίρε, ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Ιησού, δόσις είχεν Ραββί, και κατεψήλησεν αυτόν. **50** Ο δε Ιησούς είπε προς ειπεί προς αυτόν ὃτι πριν φωνάξῃ ο αλέκτωρ, τρίς αυτόν Φίλε, διά τι ἥλθες; Τότε προσελθόντες επέβαλον θέλεις με απαρνηθή και εξελθόν ἔξω ἐκλαυσε πικρώς, τας χειράς επί τον Ιησούν και επίσαν αυτόν. **51** Και ιδού, εις των μετά του Ιησού εκτείνας την χείρα ἔσυρε την μάχαιραν αυτού, και κτυπήσας τον δούλον του αρχιερέως απέκοψε το ωτίον αυτού. **52** Τότε λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Επίστρεψον την μάχαιράν σου εις τον τόπον αυτῆς διότι πάντες ὅσιοι πιάσωσι μάχαιραν διά μαχαίρας θελουσιν απολεσθή. **53** Η νομίζεις ὃτι δεν δύναμαι ἡδη να παρακαλέσω τον Πατέρα μου, και θέλει στήσει πλησίον μου περιστοτέρους παρά δώδεκα λεγεώνας αγγέλων; **54** πως λοιπόν θέλουσι πληρωθή αι γραφαί ὃτι ούτω πρέπει να γείνη; **55** Εν εκείνη τη ώρᾳ είπεν ο Ιησούς προς τους ὄχλους Ως επὶ ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξύλων να με συλλάβετε; καθ' ημέραν εκαθίημεν πλησίον υψών διδάσκων εν τω ιερώ, και δεν με επιάσατε. **56** Τούτο δε ὄλον ἔγινε διά να πληρωθώσιν αι γραφαί των προφήτων. Τότε οι μαθητά πάντες αφήσαντες αυτόν ἔφυγον. **57** Οι δε πιάσαντες τον Ιησούν ἔφεραν προς Κατάφαν τον αρχιερέα, ὃτου συνιήθησαν οι γραμματεῖς και οι πρεσβύτεροι. **58** Ο δε Πέτρος ηκολούθει αυτόν από μακρόθεν ἔως της αυλής του αρχιερέως, και εισελθών ἔων εκάθητο μετά των υπηρετών διά να ἴδη το τέλος. **59** Οι δε αρχιερεῖς και οι πρεσβύτεροι και το συνέδριον ὄλον εζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατά του Ιησού, διά να θανατώσωσιν αυτόν, **60** και δεν εύρον και πολλών ψευδομαρτύρων προσελθόντων, δεν εύρον. Ύστερον δε προσελθόντες δύο ψευδομαρτυρες, **61** εἶπον Οὐτὸς είπε, Δύναμαι να χαλάσω τον ναόν του Θεού και διά τριών ημερών να οικοδομήσω αυτόν. **62** Και σηκωθείς ο αρχιερεύς εἶπε προς αυτόν: Δεν αποκρίνεσαι; τι μαρτυρούσιν ούτοι κατά σου; **63** Ο δε Ιησούς ειπώτα. Και αποκριθείς ο αρχιερεύς εἶπε προς αυτόν: Σε ορκίων εις τον Θεόν της ζώντα να είπης προς ημάς αν συ ήσαι ο Χριστός ο Υἱός του Θεού. **64** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Συ είπας πληγήσας λέγω, Εις το εξῆς θέλετε ιδεί τον Υἱόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιῶν της δυνάμεως και ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού. **65** Τότε ο αρχιερεύς διέσχισε τι μάτια αυτού, λέγων ὃτι εβλασφήμησε τι χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; ιδού, τώρα ηκούσατε την βλασφημίαν αυτού: **66** τι σας φαίνεται; Και εκείνοι αποκριθέντες είπον: Ἐνοχος θανάτου είναι. **67** Τότε

27 Ότε δε ἔγινε πρωΐ, συνεβούλεύθησαν πάντες οι αρχιερεῖς και οι πρεσβύτεροι του λαού κατά του Ιησού διά να θανατώσωσιν αυτόν· **2** και δέσαντες αυτόν, ἔφεραν και παρέδωκαν αυτόν εις τον Πόντιον Πιλάτον τον ηγεμόνα. **3** Τότε ιδών Ιούδας ο παραδόσας αυτόν διότι κατεδικάσθη, μεταμεληθείς επέστρεψε τα τριάκοντα αργύρια εις τους πρεσβυτέρους, **4** λέγων: Ἡμαρτον παραδόσας αίμα αθώον. Οι δε είπον: Τι προς ημάς; συ θψει. **5** Και ρίψας τα αργύρια εν τω ναῷ, ανεχώρησε και απελθόν εκρεμάσθη. **6** Οι δε αρχιερεῖς, λαβόντες τα αργύρια, είπον: Δεν είναι συγκεχωρημένον να βάλωμεν αυτά εις το θησαυροφυλάκιον, διότι είναι τιμῇ αίματος. **7** Και συμβούλευθέντες ηγόρασαν με αυτά τον αγρόν του κεραμέως, διά να ενταφιάζωνται εκεί οι ζένοι. **8** Διά τούτο ωνομάσθη ο αγρός εκείνος Αγρός αίματος ἔως της σήμερον. **9** Τότε επληρώθη το ρηθέν διά Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος: Και έλαβον τα τριάκοντα αργύρια, την τιμήν του εκτιμηθέντος, τον οποίον εξετίμησαν από των νιών Ιεραḥ, **10** και ἔδωκαν αυτά εις τον αγρόν του κεραμέως, καθώς μοι παρήγγειλεν ο Κύριος. **11** Ο δε Ιησούς εστάθη ἐμπροσθεν του ηγεμόνος και ηρώτησεν αυτόν ηγεμόνα, λέγων: Συ είσαι ο βασιλεὺς των Ιουδαίων; Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν: Συ λέγεις. **12** Και ενώ εκατηγορείτο υπό των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων, ουδέν απεκρίθη. **13** Τότε λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος: Δεν ακούεις πόσα σου καταμαρτυρούσι; **14** Και δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέ προς ἔνα λόγον, ὥστε ο ηγεμών εθαύμαζε πολύ. **15** Κατά δε την εορτήν εσυνείθιζεν ο ηγεμών να απολύτη εις τον ὄχλον ἔνα δέσμιον, ὄντινον ήθελον. **16** Και είχον τότε δέσμιον περιβόητον λεγόμενον Βαραββάν. **17** Ενώ λοιπόν ήσαν συνηγμένοι, είπε προς αυτούς ο Πιλάτος: Τίνα θέλετε να σας απολύσω; τον Βαραββάν ή τον Ιησούν τον λεγόμενον Χριστόν; **18** Επειδή ήξευρεν ὃτι διά φθόνον παρέδωκαν αυτόν. **19** Ενώ δε εκάθητο επί του βήματος, απέστειλε προς αυτόν η γυνή αυτού, λέγουσα: Ἀπέχε του δικαίου εκείνου διότι πολλά ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αυτόν. **20** Οι δε αρχιερεῖς και οι πρεσβύτεροι επεισαν τους ὄχλους να ζητήσωσι τον Βαραββάν, τον δε Ιησούν να απολέσωσι. **21** Και αποκριθείς ο ηγεμών είπε προς

απούντος Τίνα θέλετε από των δύο να σας απολύσω; οι δε είπον: Τον Βαραββάν. **22** Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος: Τι λοιπόν να κάμω τον Ιησούν τον λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσι προς αυτόν πάντες: Σταυρωθήτω. **23** Ο δε γηγεών είπε: Και τι κακόν ἐπραξεν; Οι δε περισσότερον ἔκραζον, λέγοντες: Σταυρωθήτω. **24** Και ιδών ο Πιλάτος ότι ουδέν αφελεί, αλλά μάλλον θόρυβος γίνεται, λαβών ὑδωρ ἐνίψε τας χείρας αυτού ἐμπροσθεν του ὄχλου, αυτού εισήλθον εἰς την αγίαν πόλιν και ενεφανίσθησαν λέγοντες: Και τι κακόν ἐπραξεν; Οι δε περισσότερον ἔκραζον, λέγοντες: Σταυρωθήτω. **25** Και αποκριθεὶς πας ο λαός εἶπε: το φυλάττοντες τον Ιησούν, ιδόντες τον σεισμὸν και τα αίμα αυτοῦ ας ἡνίας ειφ' ἡμάς και επὶ τὰ τέκνα ημῶν. γενόμενα, εφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες: Αληθός Θεού **26** Τότε απέλυσεν εἰς αυτούς τον Βαραββάν, τον δε Υἱός ήτο ούτος. **25** Ήσαν δε εκεί γυναίκες πολλαί Ιησούν μαστίγωσας παρέδωκε διά να σταυρωθῇ. **27** Τότε οι στρατιώται του ηγεμόνος, παραλαβόντες τον Ιησούν εἰς το πραιτώριον, συνήθροισαν επ' αυτόν ὀλὸν το τάγμα των στρατιωτῶν **28** και εκδύσαντες αυτόν ενέδυσαν αυτόν χλαμύδα κοκκίνην, **29** και πλέξαντες στέφανον εἰς ακανθών, θέσαν επὶ την κεφαλὴν αυτού και κάλαμον εἰς την δεξιάν αυτού, και γονυπετήσαντες την χλαμύδα και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού, και ἐφεραν αυτόν διά να σταυρώσωσιν. **30** Ενώ δε ἐξῆρχοντο, εύρον ἀνθρώπον Κυρηναίον, ονομαζόμενον Σίμωνα τούτον ηγάρευσαν διά να σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού. **31** Και αφού ενέπαιξαν αυτόν, εξέδυσαν αυτόν την χλαμύδα και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού, και ἐφεραν αυτόν διά να σταυρώσωσιν. **32** Ενώ δε ἐξῆρχοντο, εύρον ἀνθρώπον Κυρηναίον, ονομαζόμενον Σίμωνα τούτον ηγάρευσαν διά να σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού. **33** Και ὅτε ἤλθον εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθά, **34** ἐδώκαν εἰς αυτόν να πίπονται μεμημένον μετὰ χολῆς· και γενθεῖς δεν ἰθέλεν να πίπε. **35** Αφού δε εσταύρωσαν αυτὸν διεμερίσθησαν τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον, διά να πληρωθῇ το ριθέν υπὸ το προφήτου, Διεμερίσθησαν τα ιμάτια μου εἰς εαυτούς και επὶ τον ιματισμὸν μου ἐβάλονται κλήρον. **36** Και καθήμενοι εφύλαττον αυτόν εκεί. **37** Και θέσαν επάνωθεν της κεφαλῆς αυτού την κατηγορίαν αυτού γεγραμμένην. Οὗτος εστὶν Ιησούς ο βασιλεὺς των Ιουδαίων. **38** Τότε εσταυρώθησαν μετ' αυτοῦ δύο λησταί, εις εκ δεξιῶν και εις εξ αριστερῶν. **39** οι δε διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας κεφαλάς αυτών **40** και λέγοντες: Ο χαλών τον ναόν και διά τριών ημερών οικοδομών, σώσον σεαυτόν· αν ἡσαι Υἱός του Θεού, κατάβα από τον σταυρού. **41** Ομοίως δε και οι αρχιερεῖς εμπαιζόντες μετά των γραμματέων και πρεσβυτέρων, ἐλεγον. **42** Άλλους ἐσώσεν, εαυτόν δὲν δύναται να σώσῃ· αν ἡνίας βασιλεὺς του Ισραήλ, ας καταβῇ τώρα από τον σταυρού και θέλομεν πιστεύσει εἰς αυτόν. **43** πέποιθεν επὶ τον Θέον, ας σώσῃ τώρα αυτόν, εάν θέλῃ αυτόν επειδή είπεν ότι Θεού Υἱός είμαι. **44** Το αυτό δε και οι λησταί οι συσταυρωθήσετες μετ' αυτού ωνειδίζον εἰς αυτόν. **45** Από δε ἐκτίς ώρας σκότος ἐγίνεν ειφ' ὅλην την γην ἑώς ώρας εννάτης: **46** περὶ δε την εννάτην ώραν ανεβόησεν ο Ιησούς μετά φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ηλί, λαμά σαβαθχανί; τουτέστι, Θεέ μου, θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **47** Και τινές των εκεί εστώτων ακούσαντες, ἐλεγον ότι τον Ηλίαν φωνάζει ούτος. **48** Και ευθὺς ἔδραμεν εἰς εξ αυτών και λαβών σπόγγον και γεμίσας ὄξους και περιθέσας εἰς κάλαμον επότιζεν αυτόν. **49** Οι δε λοιποί ἐλεγον· Ἀφες,

ας ίδωμεν αν ἐρχηται ο Ηλίας να σώσῃ αυτόν. **50** Ο δε Ιησούς πάλιν κράξας μετά φωνῆς μεγάλης, αφίκε το πνεύμα. **51** Και ιδού, το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εἰς δύο από ἀνωθεν ἑως κάτω, και η γη εσείσθη και αι πέτραι εσχίσθησαν, **52** και τα μνημεία νοιοχθησαν πολλὰ σώματα των κεκοιμημένων αγίων ανέστησαν, **53** και εξελθόντες εκ των μνημείων μετά την ανάστασιν εἰς πολλούς. **54** Ο δε εκατόνταρχος και οι μετ' αυτού υμείς οφεούσε. **55** Ήσαν δε εκεί γυναίκες πολλαί Ιησούν μαστίγωσας παρέδωκε διά να σταυρωθῇ. **56** Μεταξὺ των οποίων ἦτο Μαρία η Μαγδαληνή, και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και Ιωσή, και η μήτηρ των οιών Ζεβδαίου. **57** Ότε δε ἐγίνεν εσπέρα, ἤλθεν ἀνθρώπος πλούσιος από Αριμαθαίας, το ονόμα Ιωσήφ, δοτὶς και αυτός εμαθήτευσεν εἰς τον Ιησούν. **58** ούτος ελθών προς τον Πιλάτον, εξήγησε το σώμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος προσέταξε να αποδοθῇ το σώμα. **59** Και λαβών το σώμα ο Ιωσήφ, ετύλιξεν αυτό με σινδόνα καθαράν, **60** και θέσεν αυτό εν τω νέω αυτού μνημείω, το οποίον ελατόμησεν εν τη πέτρᾳ, και προσκυλίσας λίθον μέγαν εἰς την θύραν του μνημείου ανεχώρησεν. **61** Ήτο δε εκεί Μαρία η Μαγδαληνή και η ἄλλη Μαρία, καθήμεναι απέναντι του τάφου. **62** Και τη επαύριον, ἡτις είναι μετά την παρασκευήν, συνήχθησαν οι αρχιερεῖς και οι Φαρισαίοι προς τον Πιλάτον **63** λέγοντες: Κύριε, ενεθυμηθήμην ότι εκείνος ο πλάνος είπεν ἐτί ζων, Μετά τρεις ημέρας θέλω αναστηθῆ. **64** Πρόσταξεν λοιπόν να ασφαλισθῇ ο τάφος ἑώς της τρίτης ημέρας, μήποτε οι μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτὸς κλέψωσιν αυτόν και είπωσι προς τον λάόν, Ανέστη εκ των νεκρῶν και θέλει είσθαι η εσχάτη πλάνη χειροτέρα της πρώτης. **65** Είπε δε προς αυτούς ο Πιλάτος: Ἐχετε φύλακας υπάγετε, ασφαλίσατε καθὼς εξέρυτε. **66** Οι δε υπήγον και ησάλισαν τον τάφον, σφραγίσαντες τον λίθον και επιστήσαντες τους φύλακας.

τους μαθητάς αυτού, ιδού, ο Ιησούς απήντησεν αυτάς, λέγων Χαίρετε. Και εκείναι προσελθόύσαι επίασαν τους πόδας αυτού και προσεκύνησαν αυτόν. **10** Τότε λέγει προς αυτάς ο Ιησούς: Μη φοβείσθε· υπάγετε, απαγγείλατε προς τους αδελφούς μου, διά να υπάγωσιν εις την Γαλιλαίαν· και εκεί θέλουσι με ιδεί. **11** Ενώ δε αυταί απήρχοντο, ιδού, τινές των φυλάκων ελθόντες εις την πόλιν απήγγειλαν προς τους αρχιερείς πάντα τα γενόμενα. **12** Καὶ συναχθέντες μετά των πρεσβυτέρων καὶ συμβουλευθέντες ἐδώκαν εἰς τους στρατιώτας ἀργύρια ικανά, **13** λέγοντες· Εἴπατε ὅτι οι μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτός ἔκλεψαν αυτόν, ενώ ημείς εκοιμώμεθα. **14** Καὶ εάν ακουσθῇ τούτο ενώπιον του ηγεμόνος, ημείς θέλομεν πείσει αυτόν και εσάς θέλομεν κάμει αμερίμνους. **15** Εκείνοι δὲ λαβόντες τα ἀργύρια, ἐπραξαν ὡς εδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ο λόγος οὗτος παρά τοις Ιουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. **16** Οι δὲ ἐνδεκα μαθηταί υπήγον εἰς την Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ὃπου παρήγγειλεν εἰς αυτούς ο Ιησούς. **17** Καὶ ιδόντες αυτόν προσεκύνησαν αυτόν, τινές δὲ εδίστασαν. **18** Καὶ προσελθών ο Ιησούς, ελάλησε προς αυτούς, λέγων· Εδόθη εἰς εμέ πάσα εξουσία εν ουρανῷ καὶ επί γης. **19** Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα ἔθνη, βαπτίζοντες αυτούς εἰς τὸ δόνομα του Πατρός καὶ του Υιού καὶ του Αγίου Πνεύματος, **20** διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα ὅσα παρήγγειλα εἰς εσάς καὶ ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας ἑως της συντελείας του αιώνος. Αμήν. (*aiōn g165*)

Κατα Μαρκον

1 Αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, Υιού του Θεού. **2** Καθώς είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις Ιδού, εγώ αποστέλλω τον ἀγγελόν μου προ προσώπου σου, δότις θέλει κατασκεύασε την οδόν σου ἐμπροσθέν σου. **3** Φωνή βοώντος εν τη ερήμῳ, ετοιμάστε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **4** Ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων εν τη ερήμῳ και κηρύγτων βάπτισμα μετανοίας εις ἀφεσίν αμαρτιών. **5** Και εξήρχοντο προς αυτόν όλος ο τόπος της Ιουδαίας και οι Ιεροσολυμίται, και εβαπτίζοντο πάντες εν τω Ιορδάνη ποταμώ υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. **6** Ήτο δε ο Ιωάννης ενδεδυμένος τρίχας καμίλου και ἔχων ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού, και τρώγων ακρίδας και μέλι ἄγριον. **7** Και εκήρυττε, λέγων· Ἐρχεται ο ισχυρότερός μου οπίσω μου, του οποίου δεν είμαι αξιος σκύψας να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού. **8** Εγώ μεν σας εβαπτίσα εν ὑδατι, αυτός δε θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω. **9** Και εν εκείναις ταῖς ημέραις ἡλθεν ο Ιησούς από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και εβαπτίσθη υπό Ιωάννου εις τον Ιορδάνην. **10** Και ευθύς ενώ ανέβαινεν από τον ὑδατο, εἶδε τους ουρανούς σχιζομένους και το Πνεύμα καταβαίνον αως περιστεράν επ' αυτόν. **11** και φωνή ἔγινεν εκ των ουρανών· Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην. **12** Και ευθύς το Πνεύμα εικόναλει αυτόν εις την ἔρημον· **13** και ἡτο εκεί εν τη ερήμῳ ημέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος υπό του Σατανά, και ἡτο μετά των θηρίων, και οι ἀγγελοι υπήρχοντον αυτόν. **14** Αφού δε παρεδόθη ο Ιωάννης, ἡλθεν ο Ιησούς εις την Γαλιλαίαν κηρύγτων το ευαγγέλιον της βασιλείας του Θεού **15** και λέγων ότι επληρώθη ο καιρός και επλήσιασεν η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον. **16** Περιπατών δε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, εἶδε τον Σίμωνα και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ἵσαν αλιείς. **17** και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Ἐλθετε οπίσω μου, και θέλω σας κάμει να γείνητε αλιείς ανθρώπων. **18** Και ευθύς αφήσαντες τα δίκτυα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. **19** Και προχωρήσας εκείθεν ολίγον, εἶδεν Ιάκωβον τον του Ζεβδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, και αυτούς εν τω πλοίῳ επισκευάζοντας τα δίκτυα, **20** και ευθύς εκάλεσεν αυτούς. Και αφήσαντες τον πατέρα αυτών Ζεβδαίον εν τω πλοίῳ μετά των μισθωτών, υπήργον οπίσω αυτού. **21** Και εισέρχονται εις Καπερναούμ· και ευθύς εν τω σαββάτῳ εισελθών ο Ιησούς εις την συναγωγήν ειδίσασκε. **22** Και εξεπλήγτοντο διά την διδαχήν αυτού· διότι ειδίσασκεν αυτούς ως ἔχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς. **23** Και ἡτο εν τη συναγωγή αυτών ἀνθρωπος ἔχων πνεύμα ακάθαρτον, και ανέκραξε, **24** λέγων· Φεύ, τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού Ναζαρηνέ·, ἡλθες να μας απολέσῃς; σε γνωρίζω τις είσαι, ο Ἀγιος του Θεού. **25** Και επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και ἔξελθε εξ αυτού. **26** Και το πνεύμα το ακάθαρτον, αφού εσπάραξεν αυτόν και ἔκραξε μετά φωνής μεγάλης, εξήλθεν εξ αυτού. **27** Και πάντες εξεπλάγησαν, ώστε συνεζήτουν προς αλλήλους, λέγοντες· Τι είναι τούτο; τις αὐτή η νέα διδαχή, διότι μετά εξουσίας προστάζει και τα ακάθαρτα πνεύματα, και υπαικούουσιν εις αυτόν; **28** Εξήλθε δε η φήμη αυτού ευθύς εις όλην την περίχωρον της Γαλιλαίας. **29** Και ευθύς εξελθόντες εκ της συναγωγής, ἡλθον εις την οικίαν Σίμωνος και Ανδρέου μετά τον Ιακώβου και Ιωάννουν. **30** Η δε πενθερά του Σίμωνος ήτο κατάκοιτος πάσχοντα πυρετόν. Και ευθύς ελάλησαν προς αυτόν περί αυτής. **31** Και πλησιάσας ήγειρεν αυτήν πιάσα την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός ευθύς, και υπηρέτει αυτούς. **32** Αφού δε ἔγινεν εσπέρα, ὅτε ἐδυσεν ο ἥλιος, ἔφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας και τους δαιμονιζομένους· **33** και η πόλις όλη ἡτο συνηγμένη ἐμπροσθεν της θύρας· **34** και εθεράπευσε πολλούς πάσχοντας διαφόρους αρρωστίας, και δαιμόνια πολλά εξέβαλε, και δεν ἀφίνε τα δαιμόνια να λαλώσιν, επειδή εγνώριζον αυτόν. **35** Και το πρώτη ενώ ἡτο δρόμος βαθύς, σηκωθείς εξήλθε· και υπήγειν εις ἔρημον τόπον και εκεί προσηγύνετο. **36** Και ἔδραμον κατόπιν αυτού ο Σίμων και οι μετ' αυτού, **37** και ευρόντες αυτόν λέγουσι προς αυτόν ότι πάντες σε ζητούσι. **38** Και λέγει προς αυτούς· Ας υπάγωμεν εις τας πλησίον κωμοπόλεις, διά να κηρύξω και εκεί· επειδή διά τούτο εξήλθον. **39** Και εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς αυτών εις όλην την Γαλιλαίαν και εξέβαλλε τα δαιμόνια. **40** Και ἔρχεται προς αυτόν λεπρός παρακαλών αυτόν και γονυπετών ἐμπροσθεν αυτού και λέγων προς αυτόν ότι, εάν θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. **41** Ο δε Ιησούς στλαγχνισθείς, εξέτεινε την χείρα και ἤγγισεν αυτούν και λέγει προς αυτόν· Θέλω, καθαρίσθητη. **42** Και ως είπε τούτο, ευθύς ἐφυγεν απ' αυτού η λέπρα, και εκαθαρίσθη. **43** Και προστάξας αυτόν εντόνως, ευθύς απέπεμψεν αυτόν **44** και λέγει προς αυτόν· Πρόσεχε μη είπες προς μηδένα, αλλ' ύπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον iερέα και πρόσφερε περὶ του καθαρισμού σου όσα προσέσταξεν ο Μωϋής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **45** Αλλ' εκείνος εξελθών ήρχισε να κηρύγτη πολλά και να διαφημίζη τον λόγον, ώστε πλέον δεν ήδηνατο αυτός να εισέλθῃ φαρερά εις πόλιν, αλλ' ἡτο έξω εν ερήμοις τόποις και ἥρχοντο προς αυτόν πανταχόθεν.

2 Και μεθ' ημέρας πάλιν εισήλθεν εις Καπερναούμ και ηκούσθη ότι είναι εις οίκον. **2** Και ευθύς συνήχθησαν πολλοί, ώστε δεν εχώρουν πλέον αυτούς ουδέ τα πρόθυρα· και εκήρυττεν εις αυτούς τον λόγον. **3** Και ἔρχονται προς αυτόν φέροντες παραλυτικόν, βασταζόμενον υπό τεσσάρων· **4** και μη δυνάμενοι να πλησιάσωσιν εις αυτόν εξ αιτίας του όχλου, εχάλασαν την στέγην όπου ἡτο, και διατρυπίσαντες καταβιβάζουσι τον κράββατον, εφ' ου κατέκειτο ο παραλυτικός. **5** Ιδών δε ο Ιησούς την πίστιν αυτών, λέγει προς τον παραλυτικόν· Τέκνον, συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. **6** Ήσαν δε τινές των γραμματέων εκεί καθήμενοι και διαλογίζομενοι εν ταις καρδίαις αυτών. **7** Διά τι ούτος λαλεί τοιαύτας βλασφημίας; τις δύνασαι να συγχωρή αμαρτίας ειμήν εις, ο Θεός; **8** Και ευθύς νοήσας ο Ιησούς διά του πνεύματος αυτού ότι ούτος διαλογίζονται καθ' εαυτούς, είπε προς αυτούς· Διά τι διαλογίζεσθε ταύτα εν ταις καρδίαις σας; **9** τι

είναι ευκολώτερον, να είπω προς τον παραλυτικόν, παρετήρουν αυτόν αν εν τω σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει Συγκεχωρημέναι είναι αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, αυτόν, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν. **3** Και λέγει προς Σηκώθητι και ἐπαρε τον κράββατόν σου και περιπάτει; τον ἀνθρώπον τον ἔχοντα εξηραμμένην την χείρα: **10** αλλά διά να γνωρίσητε ὅτι ἔζουσίν ἔχει ο Υἱός Σηκώθητι εἰς το μέσον. **4** Και λέγει προς αυτούς Είναι του ανθρώπου επὶ τῆς γης να συγκεχωρή αμαρτίας λέγει συγκεχωρημένον εν σαββάτῳ να αγαθοποιήσῃ τις ἡ προς τον παραλυτικόν. **11** Προς σε λέγω, Σηκώθητι να κακοποιήσῃ; να σώσῃ ψυχήν ή να θανατώσῃ; οι και ἐπαρε τον κράββατόν σου και ὑπάγε εις τον οικόν δε εισώπων. **5** Και περιβλέψας αυτούς μετ' οργής, σου. **12** Και ηγέρθη ευθύς και σηκώδας τον κράββατον, λυπούμενος διά την πώρωσιν της καρδίας αυτών, εξῆλθεν ενώπιον πάντων, ώστε εξεπλήγοντο πάντες λέγει προς τον ἀνθρώπον Ἐκτεινον την χείρα σου. Και και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες οι ουδέποτε είδομεν εξέτεινε, και αποκατεστάθη η χειρ αυτού υγίης ως η τοιαύτη. **13** Και ἐξήλθε πάλιν πάρα την θάλασσαν ἄλλη. **6** Και ἐξέλθοντες οι Φαρισαίοι συνεβούλευθσαν και πας ο ὄχλος ἤρχετο προς αυτόν, και εδίδασκεν ευθύς μετά των Ηρωδιανών κατ' αυτού, διά να αυτούς. **14** Και διαβαίνων είδε Λευτίν τον Αλφαίον απολέσωσιν αυτόν. **7** Και ο Ιησούς ανεχώρησε μετά των καθήμενον εις το τελώνιον, και λέγει προς αυτόν μαθητῶν αυτού προς την θάλασσαν και ηκολούθησαν Ακολούθει με. Και σηκώθεις ηκολούθησεν αυτόν. **15** αυτόν πολύ πλήθος από της Γαλιλαίας και από της Και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν εν τη οικίᾳ αυτού, Ιουδαίας **8** και από Ιεροσολύμων και από της Ιδουμαίας συνεκάθηντο και πολλοί τελώναι και αμαρτωλοί μετά και από πέραν του Ιορδάνου και οι περί Τύρον και του Ιησού και των μαθητῶν αυτού διότι ήσαν πολλοί, Σιδώνα, πλήθος πολύ, ακούσαντες όσα ἐπρατεν, ἥλθον και ηκολούθησαν αυτόν. **16** Οι δι γραμματείς και προς αυτόν. **9** Και είπε προς τους μαθητάς αυτού να Φαρισαίοι, ιδόντες αυτόν τρώγοντα μετά των τελωνών και από της Ιδουμαίας μένη πλησίον αυτού εν πλοιάριον εξ αιτίας του ὄχλου, και αμαρτωλών, ἐλεγον προς τους μαθητάς αυτού διά να μη συνθίσωσιν αυτόν. **10** διότι εθεράπευσε Διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών τρώγει και πολλούς, ώστε ἐπιπτον επ' αυτόν διά να εγγίσωσιν πίνει; **17** Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν πίνεις; **18** Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν ἥλθον διά να καλέσω δικαίους αλλά αμαρτωλούς διά να μη συνθίσωσιν αυτόν. **19** Και ακούσας ο Ιησούς Μήπως δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας: **20** Και αποστέλλει αυτόν να πνεύματα τα πνεύματα τα ιησουσινον, Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας: **21** Και αποστέλλει αυτόν να πνεύματα τα πνεύματα τα ιησουσινον, Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας: **22** Και αποστέλλει αυτόν να πνεύματα τα πνεύματα τα ιησουσινον, Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας: **23** Και αποστέλλει αυτόν να πνεύματα τα πνεύματα τα ιησουσινον, Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας: **24** Και αποστέλλει αυτόν να πνεύματα τα πνεύματα τα ιησουσινον, Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας: **25** Και αποστέλλει αυτόν να πνεύματα τα πνεύματα τα ιησουσινον, Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας: **26** Και αποστέλλει αυτόν να πνεύματα τα πνεύματα τα ιησουσινον, Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας: **27** Και αποστέλλει αυτόν να πνεύματα τα πνεύματα τα ιησουσινον, Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας: **28** Και αποστέλλει αυτόν να πνεύματα τα πνεύματα τα ιησουσινον, Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας: **29** Και αποστέλλει αυτόν να πνεύματα τα πνεύματα τα ιησουσινον, Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς Δεν διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών δεν δύνανται οι ιοί του νυμφώνος, ενώσω ο νυμφίος είναι ακάθαρτα, ὅτε εθεράπευσεν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν διά την ημέραν, και έκραζον, λέγοντα ότι συνθίσωσιν αυτόν διότι είχον αρρωστίας:

3 Και ειοήλθε πάλιν εις την συναγωγήν· και ήτο εκεί άνθρωπος έχων εξηραμμένην την χείρα. **2** Και

αμαρτήματα θέλουσι συγκεχωρήσῃ εις τους νιούς των ανθρώπων και αι βλασφημίαι, όσας βλασφημήσωσιν· **29** όστις όμως βλασφημήσῃ εις το Πνεύμα το Αγίον, δεν έχει συγχώρησιν εις τον αιώνα, αλλ' είναι ένοχος

αιωνίου καταδίκης (αιῶν g165, αἰώνιος g166) 30 διότι είναι τι κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει φανερωθή, ουδὲ λεγον, Πνεύμα αικάθαρτον ἔχει. 31 Ἐρχονται λοιπόν ἐγείνε τι απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει ελθεί εις το οι αδελφοί και η μήτηρ αυτού, και σταθέντες ἔξω φανερόν. 23 Ὁστις ἔχει ώτα διὰ να ακούη, ας ακούη. απέστειλαν προς αυτόν και ἔκραζον αυτόν. 32 Και 24 Και ἐλεγε προς αυτούς Προσέχετε τι ακούντε. Με εκάθητο ὄχλος περί αυτόν εἶπον δε προς αυτόν· Ιδού, η οποίον μέτρον μετρείτε, θέλει μετρηθή εις εσάς, και μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ἔξω σε ζητούσι. 33 Και θέλει γείνε προσθήκη εις εσάς τους ακούντας. 25 Διότι ὄστις ἔχει, θέλει δοθῆ εις αυτόν· και ὄστις δεν ἔχει, και εκείνο το οποίον ἔχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. 26 Και ἐλεγεν· Ούτως είναι η βασιλεία του Θεού, ως εάν ἀνθρωπος ρίψη τον σπόρον επί της γης, 27 και κοιμάται και σηκώνται νύκτα και ημέραν, και ο σπόρος βλαστάνη και αυξάνη καθώς αυτός δεν εξεύρει. 28

4 Και πάλιν ἥρχισε να διδάσκῃ πλησίον της θαλάσσης και συνήχθη προς αυτόν ὄχλος πολύς, ὡςτε εισελθών εις το πλοίον εκάθητο εις την θάλασσαν· και πας ο ὄχλος ἣτο επί της γης πλησίον της θαλάσσης. 2 Και εδίδασκεν αυτούς διά παραβολῶν πολλά, και ἐλεγε προς αυτούς εν τη διδαχῇ αυτού· 3 Ακούετε· Ιδού, εξῆλθεν ο σπέιρων διά να σπείρῃ. 4 Και ενώ ἐσπειρεν, ἄλλο μεν ἐπεσε παρά την οδόν, και ἡλθον τα πετεινά του ουρανού και κατέφαγον αυτό. 5 Ἀλλο δε ἐπεσεν επί το πετρώδες, ὃπου δεν είχε γην πολλήν, και ευθύς ανεφύνη, διότι δεν είχε βάθος γης, 6 και ὅτε ανέτειλεν ο ἡλιος εκαυματίσθη, και επειδή δεν είχε ρίζαν εξηράνθη. 7 Και ἄλλο ἐπεσεν εις τας ακάνθας, και ανέβησαν αὶ ἀκανθαὶ και συνέπνιξαν αυτό, και καρπόν δεν ἐδωκε. 8 και ἄλλο ἐπεσεν εις την γην την καλήν και ἐδίδε καρπόν αναβαίνοντα και αυξάνοντα, και ἔδωκεν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν. 9 Και ἐλεγε προς αυτούς· Ο ἔχων ὡτα διά να ακούη, ας ακούη. 10 Ὁτε δε ἐμεινε καταμόνας, ηρώτησαν αυτόν οι περί αυτόν μετά των δώδεκα περί της παραβολῆς. 11 Και ἐλεγε προς αυτούς· Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε το μυστήριον της βασιλείας του Θεού· εις εκείνους δε τους ἔξω διά παραβολῶν τα πάντα γίνονται, 12 διά να βλέπωσι βλέποντες και να μη ἰδωσι, και να ακούωσιν ακούοντες και να μη νοήσωσι, μήποτε επιστρέψωσι και συγχωρηθώσιν εις αυτούς τα αμαρτίματα. 13 Και λέγει προς αυτούς· Δεν εξένυρετε την παραβολήν ταύτην, και πως θέλετε γνωρίσει πάσας τας παραβολάς; 14 Ο σπέιρων τον λόγον σπείρει. 15 Οι δε παρά την οδόν είναι ούτοι, εις τους οποίους σπείρεται ο λόγος, και ὅταν ακούσωσιν, ευθύς ἔρχεται ο Σατανάς, και αφαιρεί τον λόγον τον εσταρμένον εν ταις καρδίαις αυτών. 16 Και ομοίως οι επι τα πετρώδη σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες ὅταν ακούσωσι τον λόγον, ευθύς μετά χάρας δέχονται αυτόν, 17 δεν ἔχουσιν ὄμως ρίζαν εν εαυτοῖς, αλλ' είναι πρόσκαριτον ἐπειτα ὅταν γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζονται. 18 Και οι εις τας ακάνθας σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες ακούσουσι τον λόγον, 19 και αἱ μέριμναι του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου και αἱ επιθυμίαι των ἄλλων πραγμάτων εισερχόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον, και γίνεται ἀκαρπός. (αιῶν g165) 20 Και οι εις την γην την καλήν σπαρέντες είναι ούτοι, οίτινες ακούσουσι τον λόγον και παραδέχονται και καρποφορούσιν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν. 21 Και ἐλεγε προς αυτούς· Μήπως ο λύχνος ἔρχεται διά να τεθή υπό τον μόδιον ή υπό την κλίνην; ουχί διά να τεθή επί τον λυχνοστάτην; 22 διότι δεν

Ἐξελθε ἀπό του ανθρώπου το πνεύμα το ακάθαρτον. λόγον λαλούμενον, λέγει προς τον αρχισυνάγωγον· **9** Καὶ ηρώτησεν αὐτόν· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ Μη φοβού, μόνον πίστευε. **37** Καὶ δὲν αφίκει ουδένα απεκρίθη λέγων· Λεγεών είναι τὸ ὄνομά μου, διότι να ακολουθήσῃ αὐτόν εἰμι τὸν Πέτρον καὶ Ιάκωβον πολλοὶ εἰμεθα. **10** Καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλά να μη καὶ Ιωάννην τὸν αδελφόν Ιακώβου. **38** Καὶ ἐρχεται αποστειλή αυτούς ἔξω τῆς χώρας. **11** Ἡτο δε εκεὶ εἰς τὸν οἴκον τοῦ αρχισυναγώγου καὶ βλέπει θόρυβον, προς τὰ ὄρη αγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη. **12** κλαίοντας καὶ αλαλάζοντας πολλά, **39** καὶ εισελθῶν καὶ παρεκάλεσαν αὐτόν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· λέγει προς αὐτοὺς Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ πατεῖον Πέμφουν ημάς εἰς τοὺς χοίρους, διά να εισέλθωμεν εἰς δὲν απέθανεν, αλλά κοιμάται. **40** Καὶ κατεγέλων αυτού· αυτούς. **13** Καὶ οἱ Ιησούς ευθύς επέτρεψεν εἰς αὐτούς. Καὶ Ο δε, αφού εξέβαλεν ἀπάντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα εξελθόντα τὰ πνεύματα τα ακάθαρτα εισήλθον εἰς τοὺς τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μεθ' εαυτού καὶ χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ αγέλη κατὰ τὸν κρηπτινὸν εἰς εισέρχεται ὅπου ἐκεῖτο τὸ πατεῖον, **41** καὶ πάσας τὴν τὴν θάλασσαν ἡσαν δέ εώς δύο χιλιάδες· καὶ επινήγοντο χείρα τοῦ παιδίου, λέγει προς αὐτήν· Ταλιθά, κούμι· τὸ εν τῇ θαλάσσῃ. **14** Οι δε βόσκοντες τοὺς χοίρους οποίον μεθερμηνεύσμονεν είναι, Κοράσιον, σοι λέγω, ἐφύγον καὶ ανήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς σηκωθῆται. **42** Καὶ ευθύς εσηκώθη τὸ κοράσιον καὶ αγρούς· καὶ εξῆλθον διά να ίδωσι τι είναι τὸ γεγονός. περιεπάτει διότι ἡτο ετών δώδεκα. Καὶ εξεπλάγησαν **15** Καὶ ἐρχονται προς τὸν Ιησούν, καὶ θεωρούσι τὸν με ἔκπληξην μεγάλην. **43** Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς δαιμονιζόμενον, ὅστις είχε τὸν λεγεώνα, καθήμενον πολλά να μη μάθῃ μηδείς τούτο καὶ εἴπε να δοθή εἰς καὶ ενδεδυμένον καὶ σωφρονούντα, καὶ εφοβήθησαν. αυτήν να φάγῃ.

16 Καὶ διηγήθησαν προς αὐτούς οἱ ιδόντες πῶς ἐγίνετο πράγμα εἰς τὸν δαιμονιζόμενον, καὶ περὶ τὸν χοίρων. **17** Καὶ ἤρχισαν να παρακαλῶσιν αὐτὸν να αναχωρήσῃ από τῶν ορίων αὐτῶν. **18** Καὶ ὅτε εισήλθεν εἰς τὸ πλεῖον, παρεκάλει αὐτόν ο δαιμονισθείς να ἡναι μετ' αὐτού. **19** Πλην ο Ιησούς δεν αφήκειν αὐτόν, αλλά λέγει προς αὐτόν· Υπάγε εἰς τὸν οἰκόν σου προς τοὺς οικείους σου καὶ ανάγγειλον προς αὐτούς ὅσα ο Κύριος σοι ἔκαμε καὶ σε ἡλέσε. **20** Καὶ ανεχώρησε καὶ ἤρχισε να κηρύξται εν τῇ Εκαπάδολε ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ο Ιησούς, καὶ πάντες εθαύμαζον. **21** Καὶ αφού ο Ιησούς διεπέρασε πάλιν εν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ πέραν, συνίκθη πρὸς αὐτόν ὁχλὸς πολὺς, καὶ ἡτο πλησίον τῆς θαλάσσης. **22** Καὶ ιδού, ἐρχεται εἰς τὸν αρχισυναγώγων, ονόματι Ιάειρος, καὶ ίδων αὐτὸν πίπτει πρὸς τὸν πόδας αὐτού. **23** καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλά, λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου πνέει τὰ λοισθια· να ἐλθῆς καὶ να βάλῃς τὰς χείρας σου επ' αὐτήν, διά να σωθῇ καὶ θέλει ζήσει. **24** Καὶ υπῆγε μετ' αὐτού· καὶ ηκολούθει αὐτόν ὁχλὸς πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. **25** Καὶ γνηνή τις, ἔχουσα ρύσιν αἵματος δώδεκα ἑταίρας καὶ πολλά παθούσα υπὸ πολλών ιατρών καὶ δαπανήσασα πάσαν τὴν περιουσίαν αὐτής καὶ μηδέν αωφεληθείσα, αλλά μάλλον εἰς τὸ χείρον ελθούσα, **26** αικούσασα περὶ τοῦ Ιησού, ἡλθε μεταξύ τοῦ ὄχλου ὄπισθεν καὶ ἤγγισε τὸ ιμάτιον αὐτού. **28** διότι ἐλέγεν ὅτι καὶ αν τα ιμάτια αὐτού εγγίσω, θέλω σωθή. **29** Καὶ ευθύς εξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτής, καὶ ησθάνθη εν τῷ σώματι αὐτής ὅτι ιατρεύθη από της μάστιγος. **30** Καὶ ουδέν ο Ιησούς, νοήσας εν εαυτῷ τὴν δύναμιν τὴν εξελθούσαν απ' αὐτού, στραφεῖς εν τῷ όχλῳ ἐλέγει· Τις ἤγγισε τα ιμάτια μου; **31** Καὶ ἐλέγον πρὸς αὐτὸν οι μαθήται αὐτού· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθίβοντά σε, καὶ λέγεις τις μου ἤγγισε; **32** Καὶ περιέβλεπε διά να ἰδῃ τὴν πράξασαν τούτο. **33** Η δε γυνή, φοβήθεισα καὶ τρέμουσα, επειδή ἤξευρε τι ἔγινεν επ' αὐτήν, ἡλθε καὶ προσέπεσεν εἰς αὐτὸν καὶ εἴπε πρὸς αὐτὸν πάσαν τὴν αλήθειαν. **34** Ο δε εἴπε πρὸς αὐτήν· Θύγατερ, η πίστις σου σε ἐσώσεν· ύπαγε εἰς ειρήνην καὶ ἔσοις υγιής από της μάστιγός σου. **35** Ενώ αὐτός ελάλει ἑταίρη, ἐρχονται από τον αρχισυναγώγου, λέγοντες ὅτι η θυγάτηρ σου απέθανε· τι πλέον ενοχλεῖς τὸν Διδάσκαλον; **36** Ο δε Ιησούς, ευθύς ὅτε ἤκουσε τὸν

6 Καὶ εξῆλθεν εκείθεν καὶ ἤλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτού· καὶ ακολουθούσιν αὐτὸν οι μαθηταί αὐτού. **2** Καὶ ὅτε ἡλθε τὸ σάββατον, ἤρχισε να διδάσκῃ εν τῇ συναγωγῇ καὶ πολλοί ακούοντες εξεπλήττοντο καὶ ἐλέγον· Πόθεν εἰς τούτον ταύτα; καὶ τις η σοφία η δοθείσα εἰς αὐτόν, ώστε καὶ θαύματα τοιαύτα γίνονται διά των χειρῶν αὐτού; **3** δεν είναι ούτος ο τέκτων, ο νιός της Μαρίας, αδελφός δε τοῦ Ιακώβου καὶ Ιωσῆ καὶ Ιούδα καὶ Σίμωνος; καὶ δεν είναι αι αδελφαί αὐτού ενταῦθα παρ' ημίν; Καὶ εσκανδαλίζοντο εν αὐτῷ. **4** Ἐλέγε δε πρὸς αὐτούς ο Ιησούς ὅτι δεν είναι προφήτης ἀνέν τιμῆς ειμι εν τη πατρίδι αυτού και μεταξύ των συγγενών και εν τη οικία αυτού. **5** Καὶ δεν ηδύνατο εκεὶ ουδέν θαύμα να κάμη, ειμι ότι επί ολίγους αρρώστους επιθέσας τας χείρας εθεράπευσεν αὐτούς **6** και εθαύμαζε διά την απιστίαν αὐτών. Καὶ περιήρχετο τας κώμας κύκλω διδάσκων. **7** Καὶ προσκαλέσας τους δώδεκα, ἤρχισε να αποστέλλῃ αὐτούς δόδο, και ἐδίδεν εις αὐτούς εξουσίαν κατά των πνευμάτων των ακαθάρτων, **8** και παρήγγειλεν εις αὐτούς να μη βαστάζωσι μηδέν εις την οδόν ειμι ράβδον μόνον, μη σακκίον, μη ἄρτον, μη χαλκόν εις την ζώνην, **9** αλλά να ἡναι υποδεδεμένοι σανδάλια και να μη ενδύωνται δύο χιτώνας. **10** Καὶ ἐλέγε πρὸς αὐτούς· Όπου εάν εισέλθητε εἰς οικίαν, εκεὶ μένετε εωσού εξέλθητε εκείθεν. **11** Καὶ οσοι δεν σας δεχθώσι μηδέ σας ακούσωντιν, εξερχόμενοι εκείθεν εκτινάξατε τον κονιορτόν τον υποκάτω των ποδών σας διά μαρτυρίαν εις αὐτούς. Αληθώς σας λέγω, ελαφροτέρα θέλει εισθαι η τιμωρία εις τα Σόδομα ή Γόρμορρε εν ημέρα κρίσεως, πάρα εις την πόλιν εκείνην. **12** Καὶ εξελθόντες εκήρυγτον να μετανοήσωσι, **13** και εξέβαλλον πολλά δαιμόνια και ἤλειφον πολλούς αρρώστους με ἔλαιον και εθεράπευον. **14** Καὶ ἤκουσεν ο βασιλεύς Ηρώδης διότι φανερόν ἐγίνεται τὸ ονόμα αὐτού· και ἐλέγεν ότι Ιωάννης ο Βαπτιστής ανέστη εκ νεκρών, και διά τούτο ενεργούσιν αι δυνάμεις ειν αυτώ. **15** Ἀλλοι ἐλέγον ότι ο Ηλίας είναι· ἀλλοι δε ἐλέγον ότι προφήτης είναι· ή ως εις των προφητών. **16** Ακούσας δε ο Ηρώδης είπεν ότι ούτος είναι ο Ιωάννης, τον οποίον εγώ απεκεφάλισα· αυτός ανέστη εκ νεκρών. **17** Διότι

αυτός ο Ηρώδης απέστειλε και επίασε τον Ιωάννην χόρτου συμπόσια συμπόσια. **40** Και εκάθησαν πρασιά και έδεσεν αυτόν εν τη φυλακή διά την Ηρωδιάδα την ανά εκατόν και ανά πεντήκοντα. **41** Και λαβών τους γυναίκα Φιλίππου του αδελφού αυτού, επειδή είχε λάβει πέντε άρτους και τα δύο οψάρια, αναβλέψας εις τον αυτήν εις γυναίκα. **18** Διότι ο Ιωάννης έλεγε προς τον ουρανόν ηλόγησε και κατέκοψε τους άρτους και έδιεν Ηρώδην ότι δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να έχης την εις τους μαθητάς αυτού διά να βάλωσιν έμπροσθεν γυναίκα του αδελφού σου. **19** Η δε Ηρωδιάς ειμίσει αυτόν αυτών, και τα δύο οψάρια εμοίρασεν εις πάντας. **42** Και και ήθελε να θανατώσῃ αυτόν, και δεν ήδυνατο. **20** Έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν. **43** Και εσήκωσαν Διότι ο Ηρώδης εφοβείτο τον Ιωάννην, γνωρίζων αυτόν από των κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις και από άνδρα δίκαιον και ἄγιον, και διεφύλαττεν αυτόν και των οψαρίων. **44** Ήσαν δε οι φαγόντες τους άρτους έκαμψεν πολλά αικούνων αυτού και ευχαρίστως ήκουεν έως πεντακισχιλίον ἀνδρες. **45** Και ευθύς νηγάκασε αυτόν. **21** Καὶ ὅτε ἥλθεν ἀρμόδιος ημέρα, καθ' ήν τοὺς μαθητάς αυτού να ειμώσιν εἰς το πλοίον και να Ηρώδης ἔκαμψεν εν τοις γενεθλίοις αυτοῦ δείπνον εἰς προϋπάγωσιν εἰς το πέραν προς Βηθσαΐδάν, εωσούν αυτός τους μεγιστάνας αυτού και εἰς τους χιλιάρχους και τους απολύτην τον ὄχλον· **46** καὶ απολύτας αυτούς, υπίγεν πρώτους της Γαλιλαίας, **22** καὶ εἰσῆλθεν ἡ θυγάτηρ εἰς το ὄρος να προσευχηθῇ. **47** Καὶ ὅτε ἤγεινε εσπέρα, αυτῆς της Ηρωδιάδος και ἔχόρευε και ἤρεσεν εἰς τον πολοίον ἵτο εν τω μέσω της θαλάσσης και αυτός Ηρώδην και τους συγκαθημένους, εἴπεν ο βασιλεύς προς μόνος επί της γης. **48** Καὶ εἶδεν αυτούς βασανίζομένους το κοράσιον Ζήτησον μὲν ὁ, τι αν Θέλης, και θέλω σοι εις το να κωπηλατώσι: διότι ἵτο ο ἀνέμος εναντίος εἰς δῶσει. **23** Καὶ ὡμοίσε προς αυτήν ὅτι θέλω σοι δῶσει ὁ, αυτούς: και περὶ την τετάρτην φυλακήν της νυκτός τι με ζητήσης, ἔως του ημίσεος της βασιλείας μου. **24** Η ἔρχεται προς αυτούς περιπατών επί της θαλάσσης, δε εξελθούσα είπε προς την μητέρα αυτῆς Τί να ζητήσως; και ήθελε να περάσῃ αυτούς. **49** Οι δε ιδόντες αυτόν Η δε είπε: Την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. **25** περιπατούντα επί της θαλάσσης ενόμισαν ὅτι είναι Και ευθύς εισελθούσα μετά σπουδῆς εἰς τον βασιλέα, φάντασμα και ανέκραξαν: **50** διότι πάντες είδον αυτόν εζήτησε λέγουσα: Θέλω να μοι δώσης πάραυτα επί και εταράχθησαν. Και ευθύς ελάλησε μετ' αυτών και πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. **26** Καὶ ο λέγει προς αυτούς Θαρσείτε, εγώ είμαι, μη φοβείσθε. βασιλεύς, αν και ελυτήθη πολύ, διά τους ὄρκους ὅμως **51** Και ανέβη προς αυτούς εἰς το πλοίον, και ἐπαυσεν και τους συγκαθημένους δεν ηθέλησε να απορρίψῃ την ο ἀνέμος: και εξεπλήσσοντο καθ' εαυτούς λίαν καθ' αίτησην αυτής. **27** Και ευθύς αποστέλλας ο βασιλεύς αιτηθεὶς πάραυτα επί την κεφαλήν την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. **28** Και ο λέγει προς αυτούς Θαρσείτε, εγώ είμαι, μη φοβείσθε. απελθώντας ήλθον εις την γην Γεννησάρετ και έφερε την κεφαλήν αυτού επί πίνακι και ἐδώκεν ακούσαντας την κεφαλήν αυτού εις την εις το κοράσιον, και το κοράσιον ἐδώκεν αυτήν εις την γνωρίσαντες αυτόν, **55** ἐδράμον εἰς πάντα τα περίχωρα εκείνα και ἥρχισαν να περιφέρουσιν επί των κραββάτων τους αρρώστους, ὅπου ἤκουον διότι είναι εκεῖ. **56** Και τους αρρώστους, ὅπου ἤκουον διότι είναι εκεῖ. **57** Και οντούς εισήρχετο εις κώμας ἡ πόλεις ἡ αγρούς, ἔθετον εις τας αγοράς τους ασθενείς και παρεκάλουν αυτόν να εγγίσωσι καν το κράσπεδον του ματίου αυτού και ὁσι ήγγιζον αυτόν, εθεραπεύοντο.

7 Και συνάγονται προς αυτόν οι Φαρισαίοι και τινές των γραμματέων, ελθόντες από Ιεροσολύμων. **2** και ιδόντες τινάς των μαθητών αυτού τρώγοντας ἀρτους με χείρας μεμολυσμένας, τουτέστιν ανίπτους, εμέμφθησαν αυτούς: **3** διότι οι Φαρισαίοι και πάντες οι Ιουδαίοι, εάν δεν νίψωσι μέχρι τον αγκώνος τας χειράς, δεν τρώγουσι, κρατούντες την παράδοσιν των πρεσβυτέρων **4** και επιστρέψαντες από της αγοράς, εάν δεν νιφθώσι, δεν τρώγουσιν είναι και ἄλλα πολλά, τα οποία παρέλαβον να φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων και ξεστών και σκευών χαλκίνων και κλινών: **5** ἐπειτα ερωτώσιν αυτόν οι Φαρισαίοι και οι γραμματεῖς Διατί οι μαθηταί σου δεν περιπατούσι κατά την παράδοσιν των πρεσβυτέρων, αλλά με χείρας ανίπτους τρώγουσι τον ἄρτον; **6** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς ὅτι καλώς προεφήτεσσεν ο Ησαΐας περὶ υμών των υποκριτών, ως είναι γεγραμμένον: Ούτος ο λαός διά των χειλέων με τιμά, η δε καρδία αυτών μακράν απέχει απ' εμού. **7** Εἰς μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων. **8** Διότι αφίσαντες την εντολήν του Θεού, κρατείτε την παράδοσιν των ανθρώπων,

πλύματα ξεστών και ποτηρίων, και άλλα παρόμοια αυτού και ελύθη ο δεσμός της γλώσσης αυτού, και τοιαύτα πολλά κάμνετε. **9** Και ἐλέγε προς αυτούς Καλώς ελάλει ορθώς. **36** Και παρήγγειλεν εις αυτούς να μη αθετείτε την εντολήν του Θεού, διά να φυλάττητε την παράδοσίν σας. **10** Διότι ο Μωϋσῆς είπε Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. καί Ο κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος να θανατόνηται. **11** σεις όμως λέγετε Εάν ἀνθρωπος είπη προς τον πατέρα ή προς την μητέρα, και τους αλλάλους να λαλώσι.

Κορβάν, τουτέστι δώρον, είναι ό, τι ήθελες ωφεληθή εξ εμού, αρκεί, **12** και δεν αφίνετε πλέον αυτόν να κάμη ουδέν εις τον πατέρα αυτού ή εις την μητέρα αυτού, **13** ακυρώντες τον λόγον του Θεού χάριν της παράδοσεώς σας, την οποίαν παρεδώκατε· και κάμνετε παρόμοια τοιαύτα πολλά. **14** Και προσκαλέσας πάντα τον όχλον, ἐλέγε προς αυτούς Ακούετέ μου πάντες και νοείτε. **15** Δεν είναι ουδέν εισερχόμενον ἔξωθεν του ανθρώπου εις αυτόν, το οποίον δύναται να μολύνῃ αυτόν, αλλά τα εξερχόμενα απ' αυτόν, εκείνα είναι τα μολύνοντα τον ἀνθρωπόν. **16** Ο ἔχων ώτα διά να ακούν, ας ακούν. **17** Και ὅτε ειοήλθεν εις οίκον από τον όχλον, πρώτων αυτόν οι μαθηταί αυτού περί της παραβολής. **18** Και λέγει προς αυτούς Ούτω και σεις ασύνετοι είσθε; δεν καταλαμβάνετε ότι παν το ἔξωθεν εισερχόμενον εις τον ἀνθρώπον δεν δύναται να μολύνῃ αυτόν; **19** Διότι δεν εισέρχεται εις την καρδίαν αυτού, αλλ' εις την κοιλίαν, και εξέρχεται εις τον αφερδώνα, καθαρίζον πάντα τα φαγητά. **20** Ἐλεγε δε ὅτι το εξερχόμενον εκ του ανθρώπου, εκείνο μολύνει τον ἀνθρωπόν. **21** Διότι ἔσωθεν εις της καρδίας των ανθρώπων εξέρχονται οι διαλογισμοί οι κακοί, μοιχεία, πορνεία, φόνοι, **22** κλοπαί, πλεονεξία, πονηρία, δόλος, ασέλγεια, βλέμμα πονηρόν· βλασφημία, υπερφανία, αφροσύνη· **23** πάντα ταύτα τα πονηρά ἔσωθεν εξέρχονται και μολύνουνται τον ἀνθρωπόν. **24** Και σηκωθείς εκείθεν υπήρχεν εις τα μεθόρια Τύρου και Σιδώνος. Και εισελθών εις την οικίαν, δεν ἡθελε να μάθῃ τούτο μηδείς, δεν ηδυνήθη όμως να κρυφθῇ. **25** Διότι ακούασα περί αυτού γυνή τις, της οποίας το θυγάτριον είχε πνεύμα ακάθαρτον, ἥλθε και προσέπεσεν εις τους πόδας αυτού· **26** ἦτο δη γυνή Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα το γένος και παρεκάλει αυτόν να εκβάλῃ το δαιμόνιον εκ της θυγατρός αυτής. **27** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτήν· Ἀφες πρώτων να χορτασθώσι τα τέκνα· διότι δεν είναι καλόν να λάβῃ τις τον ἄρτον των τέκνων και να ρίψῃ εις τα κυνάρια. **28** Η δε απεκρίθη και λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε· αλλά και τα κυνάρια υποκάτω της τραπέζης τρώγουσιν από των ψιχίων των παιδίων. **29** Και είπε προς αυτήν· Διά τούτον τον λόγον ὑπαγε εξήλθε το δαιμόνιον από της θυγατρός σου. **30** Και ὅτε υπήργεν εις τον οίκον αυτής, εύρεν ότι το δαιμόνιον εξῆλθε και την θυγατέρα κειμένην επί της κλίνης. **31** Και πάλιν εξελθών εκ των ορίων Τύρου και Σιδώνος ἥλθε προς την θάλασσαν της Γαλιλαίας ανά μέσον των ορίων της Δεκαπόλεως. **32** Και φέρουσι προς αυτόν κωφόν μογιλάρον και παρακαλούσιν αυτόν να επιθέσῃ την χείρα επ' αυτόν. **33** Και παραλαβών αυτόν κατ' ιδίαν από του όχλου ἔβαλε τους δακτύλους αυτού εις τα ώτα αυτού, και πτύσας ἤγγισε την γλώσσαν αυτού, **34** και αναβλέψας εις τον ουρανόν, εστέναξε και λέγει προς αυτόν· Εφραθά, τουτέστιν Ανοίχθητι. **35** Και ευθύς ηνοίχθησαν τα ώτα

αυτού και ελύθη ο δεσμός της γλώσσης αυτού, και είπωσι τούτο εις μηδένα· πλὴν ὅσον αυτός παρήγγειλεν εις αυτούς, τόσον περισσότερον εκείνοιν εκίρυττον. **37** Και εξεπλήττοντο καθ' υπερβολήν, λέγοντες· Καλώς ἔπραξε τα πάντα· και τους κωφούς κάμνει να ακούωσι αυτών, θέλουσιν αποκάμει καθ' οδόν διότι τινές εξ αυτών ἥλθον μακρόθεν. **4** Και απεκρίθησαν προς αυτόν οι μαθηταί αυτού λέγει προς αυτούς· **2** Σπλαγχνίζομα διά τον όχλον, ὅτι τρεις ἡδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν ἔχουσι τι να φάγωσι· **3** και εάν απολύτως αυτούς νήστεις εις τους οίκους αυτών, θέλουσιν αποκάμει καθ' οδόν διότι τινές εξ αυτών ἥλθον μακρόθεν. **5** Και προσκαλέσας πάντας της ερημίας; **6** Και επειδή ήτο πάμπολυς όχλος και δεν είχον τι να φάγωσι, προσκαλέσας ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού λέγει προς αυτούς· **7** Χορτάσθη τούτους από ἄρτων εδώ επί της ερημίας; **8** Και επονεύσας πάρτους άρτους έχετε; Οι δε είπον· Επτά. **9** Και προσέταξε τον όχλον να καθήσωσιν επί της γῆς και λαβών τους επτά ἄρτους, αφού ευχαριστήσεν, ἔκοψε και ἔδιδεν εις τους μαθητάς αυτού διά να βάλωσιν ἐμπροσθεν του όχλουν και ἔβαλον. **10** Είχον και ολίγα οφαράκια και ευλογίσας είπε να βάλωσι και αυτά. **11** Έφαγον δε και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν περισσεύματα κλασμάτων επτά σπυρίδας. **12** Ήσαν δε οι φαγόντες ως τετρακισχίλιοι· και απέλυσεν αυτούς. **13** Και ευθύς ειμάς εις το πλοίον μετά των μαθητών αυτού, ἥλθεν εις τα μέρη Δαλμανουθά. **14** Και εξήλθον οι Φαρισαίοι και ἡρχίσαν να κάμνωσιν ερωτήσεις προς αυτόν, και εξήτουν παρ' αυτού σημείον από του ουρανού, πειράζοντες αυτόν. **15** Τότε αναστενάξας εκ καρδίας αυτού, λέγει· Διά τι ἡ γενεά αύτη σημείον ζητεῖ; αληθώς σας λέγω, δεν θέλει δοθῆ εις την γενεάν ταύτην σημείον. **16** Και αφίσας αυτούς ειςήλθε πάλιν εις το πλοίον και απήλθεν εις το πέραν. **17** Ελημσόνταν δε να λάβωσιν ἄρτους και δεν είχον μεθ' εαυτών εν τω πλοίω ειμὶ ἔνα ἄρτον. **18** Και παρήγγειλεν εις αυτούς, λέγων· Βλέπετε, προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και της ζύμης του Ηρώδου. **19** Και διελογίζοντο προς αλλήλους, λέγοντες ότι ἄρτους δεν ἔχομεν. **20** Νοΐσας δε ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε ότι δεν έχετε ἄρτους; ἔτι δεν ονείτε ουδὲ καταλαμβάνετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε την καρδίαν σας; **21** Οι φθαλμούς έχοντες δεν βλέπετε, και ώτα έχοντες δεν ακούετε; και δεν ενθυμείσθε; **22** Οτε έκοψα τους πέντε ἄρτους εις τους πεντακισχίλιους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Λέγουσι προς αυτόν δύδεκα. **23** Και πάσας την χείρα του τυφλού, ἔφερεν αυτόν ἔξω της κώμης και πτύσας εις τα ώτα αυτού, επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και πρώτα αυτόν αν βλέπῃ τη. **24** Και αναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τους ανθρώπους, ό, τι ως δένδρα βλέπω περιπατούντας. **25** Ἐπειτα πάλιν επέθεσε τας χείρας επί τους οφθαλμούς αυτού και ἔκαμεν αυτόν να αναβλέψῃ,

και αποκατεστάθη η ὥρας αυτού, και είδε καθαρώς ἀπαντας. 26 Και απέστειλεν αυτόν εἰς τὸν οἴκον αυτού, λέγων· Μηδέ εἰς τὴν κώμην εισέλθης μηδὲ εἴπης τούτῳ εἰς τινὰ εν τῇ κώμῃ. 27 Και εξήλθεν ο Ἰησούς και οι μαθηταί αυτού εἰς τὰς κώμας τῆς Καισαρείας Φιλίππου και καθ' οδόν ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων προς αυτούς Τίνα με λέγουσιν οι ἀνθρώποι ότι είμαι; 28 Οι δε απεκρίθησαν Ιωάννην τὸν Βαπτιστήν, και ἄλλοι τὸν Ηλίαν, ἄλλοι δὲ ἔνα τῶν προφητῶν. 29 Και αυτός λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι; Και αποκριθεῖς ο Πέτρος, λέγει προς αυτὸν· Σὺ είσαι ο Χριστός. 30 Και παρηγγειλεν αυστηρώς εἰς αυτούς να μη λέγωσιν εἰς μηδένα περὶ αυτοῦ. 31 Και ἤρχισε να διδάσκῃ αυτούς ότι πρέπει ο Υἱός του ανθρώπου να πάθῃ πολλά, και να καταφρονηθῇ από τῶν πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθῇ, και μετά τρεις ημέρας να αναστῇθῇ. 32 και ελάλει τὸν λόγον παρηρρίσα. Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ιδίαν, πήρισε να επιτιμᾷ αυτόν. 33 Ο δε επιστραφείς και ιδών τους μαθητάς αυτού, επετίμησε τὸν Πέτρον λέγων· Υπαγε οπίσα μου, Σατανάν διότι δεν φρονεῖς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. 34 Και προσκαλέσας τὸν όχλον μετά των μαθητών αυτού, είπε προς αυτούς· Όστις θέλει να ἐλθῃ οπίσα μου, ας απαρνηθῇ εαυτόν, και ας σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αυτού, και ας με ακολουθῇ. 35 Διότι όστις θέλει να σώσῃ τὴν ζωὴν αυτού, θέλει γης εκυλίετο αφρίζων. 21 Και ηρώτησε τὸν πατέρα αυτού· Πόσας καιρὸς είναι αφοῦ τούτῳ ἔγεινε εἰς αυτόν; Ο δε εἶπε· Παιδίσθεν. 22 Και πολλάκις αυτὸν και εἰς πυρ ἔρριψε και εἰς ὑδάτα, διά να απολέσῃ αυτόν· αλλ' εἴναι δύνασαι τι, βοήθησον τημάς, σπλαγχνιθείς εφ' ήμας. 23 Ο δε Ἰησούς είπε προς αυτὸν· Το εάν δύνασαι να πιστεύσῃς, πάντα είναι δυνατά εἰς τὸν πιστεύοντα. 24 Και ευθύς κράζας ο πατήρ τον παιδίου μετά δακρύων, ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε βοήθει εἰς τὴν απιστίαν μου. 25 Ιδών δε ο Ἰησούς ότι επισυντρέχει όχλος, επετίμησε τὸ πνεύμα το ακάθαρτον, λέγων προς αυτό· τὸ πνεύμα

9 Καὶ ἐλέγει πρὸς αὐτούς· Αληθῶς, σας λέγω ὅτι εἶναι τινὲς των εδῶ ισταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γευθῆ θάνατον, εώσιοι ἴδωσι τὴν βασιλείαν του Θεού ελθούσαν μετὰ δυνάμεως. **2** Καὶ μεθ' ημέρας εξ παραλαμβάνει ο Ἰησούς τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και τον Ιωάννην και αναβιβάζει αυτούς εις ὄρος υψηλόν κατ' ιδίαν μόνους· και μετεμφρώθη ἐμπροσθεν αυτών· **3** και τα ιμάτια αυτού ἔγειναν στιλπνά, λευκά λίαν ως χιών, οποία λευκαντής επί της γης δὲν δύναται να λευκάνῃ. **4** Και εφάνη εις αυτούς ο Ηλίας μετά του Μωϋσέως, και ἡσαν συλλαλούντες μετά του Ιησού. **5** Και αποκριθείς ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· Ραββί, καλόν είναι να ἡμεθα εδώ· και ας κάμιωμεν τρεῖς σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωϋσὸν μίαν και διά τον Ηλίαν μίαν. **6** Διότι δεν ἡξευρε τι να είπῃ· επειδή ἡσαν πεφοιτισμένοι. **7** Και νεφρέλη επεκίσανεν αυτούς, και ἥλθε φωνῇ εκ της νεφέλης, λέγουσα· Οὗτος είναι ο Υἱός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε. **8** Και εξαίφνης περιβλέψαντες, δεν είδον πλέον ουδένα, αλλά τον Ιησούν μόνον μεθ' εαυτών. **9** Ενώ δε κατέβαινον από του ὄρους, παρήγγειλεν εις αυτούς να μη διηγηθῶσιν εις μηδένα ὅσα είδον, ειπῷ ὅταν ο Υἱός του ανθρώπου αυτού και μη εισέλθης πλέον εἰς αυτόν. **26** Καὶ το πνεύμα κράξαν και πολλά σπαράξαν αυτού, εξήλθε, και ἤγεινεν ως νεκρός, ὡστε πολλοὶ ἐλέγον ὅτι απέθανεν. **27** Ο δε Ἰησός πιάσας αυτόν από της ριχτούς ήγειρεν αυτόν, και εσπικώθη. **28** Καὶ ὅτε ειοήλθεν εἰς οἴκον, οι μαθηταί αυτού πρώτων αυτόν κατ' ιδίαν, Διά τι ημείς δὲν ἡδυνήθημεν να εκβάλλωμεν αυτό; **29** Καὶ είπε προς αυτούς Τούτο το γένος δὲν δύναται να εξέλθῃ δι' ουδενός ἀλλου τρόπου ειμι διά προσευχῆς και νηστείας. **30** Και εξελθόντες εκείθεν διέβαινον διά της Γαλιλαίας, και δεν ἥθελε να μάθῃ τούτο ουδέποτε. **31** Διότι εδίδασκε τους μαθητάς αυτού και ἐλέγει προς αυτούς ὅτι ο Υἱός του ανθρώπου παραδίδεται εις χείρας ανθρώπων, και θέλουσι θανατώσει αυτόν, και θανατωθεῖς την τρίτην ημέραν θέλει αναστθή. **32** Εκείνοι όμως δεν ηνόουν τον λόγον και εφούροντο να ερωτήσωσαν αυτόν. **33** Καὶ ἥλθεν εις Καπερναούμ· και διότι εισήλθεν εις την οικίαν, ηρώτα αυτούς· Τι διελογίζεσθε καθ' οδόν προς αλλήλους; **34** Οι δε εστιώπων διότι καθ' οδόν διελέχθησαν προς αλλήλους τις είναι μεγαλήτερος. **35** Καὶ καθήσας εκάλεσε τους δώδεκα και λέγει προς αυτούς· Οστις θέξει να ἴναι πορώτος. θέλει εισιθαι πάντων ἐσπατασ

και πάντων υπηρέτης. **36** Και λαβών παιδίον ἐστησεν αυτόν εν τω μέσω αυτών, και εναγκαλισθείς αυτό είπε προς αυτούς: **37** Ὁστις δεχθή εν των τοιούτων παιδίων εις το ὄνομά μου, εμέ δέχεται και ὅστις δεχθή εμέ, δεν δέχεται εμέ, αλλά τον αποστείλαντά με. **38** Απεκρίθη προς αυτούς: Αφήσατε τα παιδία να ἔρχωνται προς δε προς αυτόν ο Ιωάννης, λέγων Διδάσκαλε, ειδομέν τινά εικάσταντα δαιμόνια εις το ὄνομά σου, ὅστις δεν η βασιλεία του Θεού. **15** Αληθώς σας λέγω, Ὁστις ακολουθεῖ ημάς, και ημποδίζαμεν αυτόν, διότι δεν δεν δεχθή την βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν ακολουθεῖ ημάς. **39** Ο δε Ιησούς είπε: Μη εμποδίζετε θέλει εισέλθει εις αυτήν. **16** Και εναγκαλισθείς αυτά, αυτόν διότι δεν είναι ουδείς ὁστις θέλει κάμει θάυμα εις ἔθετε τας χείρας επ' αυτά και ηὐλόγει αυτά. **17** Ενώ το ὄνομά μου και θέλει δυνηθῆ ευδόξης να με κακολογήσεις **40** Επειδή ὁστις δεν είναι καθ' ημῶν, είναι υπέρ ημῶν. **41** Διότι ὁστις σας ποτίση ποτήριον υδάτος εις το ὄνομά μου, επειδή είσθε του Χριστού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει κάποιον αυτού. **42** Και ὁστις σκανδαλίσῃ ἔνα των μικρών των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν καλήτερον να περιτεθή μύλον πέτρα περὶ τον τράχηλον αυτού και να ριφθῇ εις την θάλασσαν. **43** Και εάν σε σκανδαλίζῃ η χειρ σου, απόκοψον αυτήν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθης εις την ζωὴν κουλλός, παρά ἔχων τας δύο χείρας να απέλθῃς εις την γέενναν, εις το πυρ το ἀσβεστον, (**Geenna g1067**) **44** όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **45** Και εάν ο πους σου σε σκανδαλίζῃ, απόκοψον αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθῃς εις την ζωὴν χωλός, παρά ἔχων τους δύο πόδας να ριφθῆς εις την γέενναν, εις το πυρ το ἀσβεστον, (**Geenna g1067**) **46** όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **47** Και εάν ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθῃς μονόφθαλμος εις την βασιλείαν του Θεού, παρά ἔχων δύο οφθαλμούς να ριφθῆς εις την γέενναν του πυρός, (**Geenna g1067**) **48** όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **49** Διότι πας τις με πυρ θέλει αλατισθή, και πάσα θυσία με ἀλας θέλει αλατισθή. **50** Καλόν το ἀλας· αλλ' εάν το ἀλας γείνη ανάλατον, με τι θέλετε αρτύσει αυτόν; ἔχετε ἀλας εν εαυτοίς και ειρηγεύετε εν ἀλλήλοις.

10 Και σηκωθείς εκείθεν ἔρχεται εις τα ὄρια της Ιουδαίας διά του πέραν του Ιορδάνου, και συνέρχονται πάλιν ὄχλοι προς αυτόν, και ως εσυνειθίζεις, πάλιν εδίδασκεν αυτούς. **2** Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι, πρώτησαν αυτόν αν συγχωνήται εις ἄνδρα να χωρισθῇ την γυναίκα αυτού, πειράζοντες αυτόν. **3** Ο δε αποκριθεὶς είπε προς αυτούς τι προσέταξεν εις εσάς ο Μωϋσῆς; **4** Οι δε εἶπον· Ο Μωϋσῆς συνεχώρησε να γράψῃ ἔγγραφον διαζηγόνι και να χωρισθῇ αυτήν. **5** Και αποκριθεὶς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Διά την σκληροκαρδίαν σας ἔγραψεν εις εσάς την εντολήν ταῦτην· **6** απ' ἀρχῆς δύως της κτίσεως ἀρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς ο Θεός· **7** ἐνέκεν τούτου θέλει αφήσει ἀνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα, και θέλει προσκολληθῇ εις την γυναίκα αυτού, **8** και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. Ωστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ· **9** εκείνο λοιπόν, το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, ἀνθρωπος ας μη χωρίζῃ. **10** Και εν τη οικίᾳ πάλιν οι μαθηταί αυτού πρώτησαν αυτόν περὶ του αυτού, **11** και λέγει προς αυτούς· Ὁστις χωρισθῇ την γυναίκα αυτού και νυμφευθῇ ἀλλην, πράττει μοιχείαν εις αυτήν· **12** και εάν γυνή χωρισθή τον ἄνδρα αυτής και συζευχή τον ἄλλον, μοιχεύεται. **13** Και ἔφεραν προς αυτόν παιδία, διά να εγγίση αυτά· οι δε μαθηταί επέπληττον τους φέροντας. **14** Ιδών δε ο Ιησούς ηγανάκτησε και είπε δέχεται εμέ, αλλά τον αποστείλαντά με. **15** Απεκρίθη προς αυτούς· Αφήσατε τα παιδία να ἔρχωνται προς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι τινά εικάσταντα δαιμόνια εις το ὄνομά σου, ὅστις δεν η βασιλεία του Θεού. **16** Και εναγκαλισθείς αυτά, είθετε τας χείρας επ' αυτά και ηὐλόγει αυτά. **17** Ενώ το ὄνομά μου και θέλει δυνηθῆ ευδόξης να με κακολογήσεις **18** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις εις την οδόν, ἔδραμε τις και γονυπετήσας ἔμπροσθεν αυτού, πρώτα αυτόν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι να κάμω διά να κληρονομήσω ζωὴν αιώνιον; (**aiōnios g166**) **19** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; Ουδείς αγαθός ειμῇ εις, ο Θεός. **19** Τας εντολάς εξενέρεις· Μη μοιχεύονταις, Μη φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρήσης, Μη αποστερήσης, Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα. **20** Ο δε αποκριθεὶς είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. **21** Και ο Ιησούς εμβλέψας εις αυτόν, ήγάπησεν αυτόν και είπε προς αυτόν· Εν σοι λείπει· ύπαγε, πώλησον ὅσα ἔχεις και δος εις τους πτωχούς, και θέλεις ἔχει θησαυρὸν εν ουρανῷ, και ελθέ, ακολούθει μοι, σηκώσας τον σταυρὸν. **22** Εκείνος όμως σκυθρωπάσας διά τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος· διότι είχε κτήματα πολλά. **23** Και πειριβλέψας ο Ιησούς, λέγει προς τους μαθηταίς αυτού· Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις την βασιλείαν του Θεού οι ἔχοντες το θάρρος αυτών εις τα χρήματα. **24** Οι δε μαθηταί εξεπλήττοντο διά τους λόγους αυτού. Και ο Ιησούς πάλιν αποκριθεὶς λέγει προς αυτούς· Τέκνα, πόσον δύσκολον είναι να εισέλθωσιν εις την βασιλείαν του Θεού οι ἔχοντες το θάρρος αυτών εις τα χρήματα. **25** Ευκολώτερον είναι κάμηλος να περάσῃ διά της τρύπης της βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. **26** Εκείνοι δε σφόδρα εξεπλήττοντο, λέγοντες προς εαυτούς· Και τις δύναται να σωθῇ; **27** Εμβλέψας δε εις αυτούς ο Ιησούς, λέγει· Παρά τον ανθρώποις είναι αδύνατον, αλλ' ουχὶ παρά τον Θεῷ· διότι τα πάντα είναι δυνατά παρά τον Θεῷ. **28** Και ἥρχισεν ο Πέτρος να λέγῃ προς αυτόν· Ιδού, ημεῖς αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. **29** Αποκριθεὶς δε ο Ιησούς είπεν· Αληθώς σας λέγω, δεν είναι ουδείς ὁστις, αφήσας οικίαν ἡ αδελφούς ἡ αδελφάς ἡ πατέρα ἡ μητέρα ἡ γυναίκα ἡ τέκνα ἡ αγρούς ἐνεκεν ειμού και του ευαγγελίου, **30** δεν θέλει λάβει εκατονταπλασίαν τώρα εν τω καιρῷ τούτῳ, οικίας και αδελφούς και αδελφάς και μητέρας και τέκνα και αγρούς μετά διωγμών, και εν τω ερχομένω αιώνι· ζωὴν αιώνιον. (**aiōn g165, aiōnios g166**) **31** Πολλοὶ όμως πρώτοι θέλουσιν είσθαι ἔχατοι και οι ἔχατοι πρώτοι. **32** Ἡσαν δε εν τη οδῷ αναβαίνοντες εις Ιεροσόλυμα· και ο Ιησούς προπερούετο αυτών, και εθαύμαζον και ακολουθούντες εφοβούντο. Και παραλαβών πάλιν τους δώδεκα, ἥρχισε να λέγῃ προς αυτούς τα μέλλοντα να συμβώσιν εις αυτόν, **33** ὅτι ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα και ο Υἱός του ανθρώπου θέλει παραδοθῆ εις τους αρχιερείς και εις τους γραμματείς, και θέλουσι καταδικάσει αυτόν εις θάνατον και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις τη έθνη, **34** και θέλουσιν εμπαῖξει αυτόν και μαστιγώσει αυτόν και θέλουσιν εμπτύσει εις αυτόν

και θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ημέραν θέλει τα ιμάτια αυτών, και εκάθησεν επ' αυτού. **8** Πολλοί αναστήθη. **35** Τότε ἔρχονται προς αυτόν ο Ιάκωβος και δε ἑστρωσαν τα ιμάτια αυτών εις την οδόν, ἀλλοι δε Ιωάννης, οι υιοί του Ζεβεδαίου, λέγοντες Διδάσκαλε, ἔκοπτον κλάδους από των δένδρων και ἑστρωνον εις την θέλομεν να κάμης εις ημάς ὁ, τι ζητήσωμεν. **36** Ο δε οδόν. **9** Και οι προπορεύμενοι και οι ακολουθούντες είπε προς αυτούς Τι θέλετε να κάμω εις εσάς; **37** Οι δε ἔκραζον, λέγοντες Ωσανά, ευλογημένος ο ερχόμενος είπον προς αυτόν Δος εις ημάς να καθήσωμεν εις εκ επονόματι Κυρίου. **10** Ευλογημένη η ερχομένη βασιλεία δεξιών σου και εις εξ αριστερών σου εν τη δόξῃ σου. **38** εν ονόματι Κυρίου του πατρός ημών Δαβὶδ Ωσανά εν Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς Δεν εξεύρετε τι ζητείτε. τοις υψήστοις. **11** Και εισήλθεν ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα Δύνασθε να πάτητε το ποτήριον, το οποίον εγώ πίνω, και και εις το ιερόν· και αφού περιέβλεψε πάντα, επειδή να βαπτισθήτε το βάπτισμα, το οποίον εγώ βαπτίζομαι; η ώρα ήτο ήδη προς εστέραν, εξήλθεν εις Βηθανίαν **39** Οι δε είπον προς αυτόν Δυνάμεθα. Ο δε Ιησούς είπε μετά των δώδεκα. **12** Κατ τη επαύριον, αφού εξήλθον προς αυτούς το μεν ποτήριον, το οποίον εγώ πίνω, από Βηθανίας, επείνασε· **13** και ιδών μακρόθεν συκήν θέλετε πίει, και το βάπτισμα το οποίον εγώ βαπτίζομαι, έχουσαν φύλλα, ήλθεν αν τυχόν εύρη τι εν αυτῇ· και θέλετε βαπτισθή· **40** το να καθήσητε όμως εκ δεξιών ελθόν επ' αυτήν ουδέν εύρεν ειμῇ φύλλα: διότι δεν ήτο μου και εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να δώσω, καιρός σύκων. **14** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτήν Μηδείς πλέον εις τον αιώνα να μη φάγη καρπόν από σου. Και ήκουν τούτο οι μαθηταί αυτού. **(αἰδον** **g165)** **15** Και ἔρχονται εις Ιεροσόλυμα· και εισελθών ο Ιησούς εις το ιερόν, ήρχισε να εκβάλλῃ τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ, και τας τραπέζας των κατεξουσιάζουσιν αυτά: **43** ούτως όμως δεν θέλει είσθαι εν νυμίν, αλλ' οστις θέλει να γείνη μέγας εν νυμίν, θέλει εν νυμίν, αλλ' οστις θέλει να γείνη μέγας εν νυμίν, θέλει είσθαι ουπηρέτης νυμών, **44** και οστις εξ νυμών θέλει να γείνη πρώτος, θέλει είσθαι δούλος πάντων: **45** διότι ο αυτούς Δεν είναι γεγραμμένον, ότι Ο οίκος μου θέλει Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετήθη, αλλά ονομάζεσθαι οίκος προσευχῆς διά πάντα τα θηνή; σεις διά να υπηρετήσῃ και να δώσῃ την ζωὴν αυτού λύτρον δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον ληστών. **18** Και ήκουσαν αντί πολλών. **46** Και ἔρχονται εις Ιεριχώ. Και ενώ οι γραμματεῖς και οι αρχιερεῖς και εζήτουν πως να εξήρχετο από της Ιεριχώ αυτός και οι μαθηταί αυτού και απολέσωνται αυτὸν διότι εφοβύντο αυτόν, επειδή πας ὄχλος ικανού, ο υιός του Τιμαίου Βαρτίμαιος ο τυφλός εκάθητο παρὰ την οδόν ζητών. **47** Και ακούσας ότι είναι Ιησούς ο Ναζωραίος, ήρχισε να κράζη και να λέγηι Γιέ του Δαβὶδ Ιησού, ελέσσον με. **48** Και επέλιπτον αυτόν πολλοί διά να σιωπήσῃ· αλλ' εκείνος πολλών εγινεν εσπέρα, εξήρχετο έξω της πόλεως. **20** Και το πρῶτη διαβαίνοντες είδον την συκήν εξηραμμένην εκ της πόλεως. **21** Και ενθυμηθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν πολλούς εκράζεν· Υἱέ του Δαβὶδ, ελέσσον με. **49** Και **22** Και αποκριθείς ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Έχετε σταθείς ο Ιησούς, είπε να κραχθή και κράζουσι τον πιότν Θεού. **23** Διότι αληθώς σας λέγω ότι οστις τυφλόν, λέγοντες προς αυτόν· Θάρσει, σηκώθητι· σε είπη προς το όρος τούτο, Σηκώθητε και ρίφθητι εις κράζει. **50** Και εκείνος απορρίψας το ιμάτιον αυτού, την θάλασσαν, και δεν διστάστη εν τη καρδίᾳ αυτού, εσηκώθη και ήλθε προς τον Ιησούν. **51** Και αποκριθείς αλλά πιστεύσῃ ότι εκείνα τα οποία λέγει γίνονται, λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τι θέλεις να σοι κάμω; Και ο θέλει γίνειν εις αυτόν ό, τι εάν είπη. **24** Διά τούτο σας τυφλός είπε προς αυτόν· Ραββούνι, να αναβλέψω. **52** λέγω, Πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ο διά την ουρανούς· ουδέν σας θέλει γίνειν εις εσάς. **25** Και όταν ίστασθε προσευχόμενοι, συγχωρείτε εάν έχητε τι κατά τινός, διά να συγχωρήσῃ εις εσάς και ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς τα αμαρτήματά σας. **26** Αλλ' εάν σεις δεν συγχωρήτε, ουδέν ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας. **27** Και ἔρχονται πάλιν εις Ιεροσόλυμα· και ενώ περιεπάτει εν τω ιερώ, ἔρχονται προς αυτόν οι αρχιερεῖς και οι γραμματεῖς και οι πρεσβύτεροι **28** και λέγονται προς αυτόν· Εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττεις ταύτα; και τις σοι ἐδώκε την εξουσίαν ταύτην, διά να πράττης ταύτα; **29** Ο δε Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ἐνα λόγον, και αποκριθήτε μοι, και θέλω σας ειπεῖ εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττω ταύτα. **30** Το βάπτισμα του Ιωάννου εξ ουρανού ήτο ή εξ ανθρώπων; αποκριθήτε μοι. **31** Και διελογίζοντο καθ' εαυτούς, λέγοντες· Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπεῖ· Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν; **32** Αλλ' εάν είπωμεν, Εξ ανθρώπων; εφοβούντο τον λαόν· διότι πάντες είχον τον Ιωάννην ότι ήτο

τωάντι προφήτης. **33** Και αποκριθέντες λέγουσι προς τον Ιησούν· Δεν εξέρομεν. Και ο Ιησούς αποκριθείς λέγει προς αυτούς Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποιά εξουσίᾳ πράττω ταύτα.

12 Και ἡρήσεις να λέγῃ προς αυτούς διά παραβολῶν· Ανθρωπος τις εφίτευσεν αμπελώνα και περιέβαλεν εἰς αυτὸν φραγμόν και ἔσκαψεν υπολίνιον και ὀκοδόμησε πύργον, και εμίσθωσεν αὐτὸν εἰς γεωργούς και απεδήμησε. **2** Και εν τῷ καιρῷ τῶν καρπῶν απέστειλε πρὸς τοὺς γεωργούς δούλον, διὰ να λάβῃ πάρα τῶν γεωργῶν απὸ τοῦ καρποῦ τοῦ αμπελῶνος. **3** Εκείνοι δὲ πιάσαντες αὐτὸν ἐδείραν καὶ απέπεμψαν κενόν. **4** Και πάλιν απέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δούλον καὶ εκείνον λιθοβολήσαντες, επλήγωσαν τὴν κεφαλήν αὐτοῦ καὶ απέπεμψαν ητιμωμένον. **5** Και πάλιν απέστειλεν ἄλλον καὶ εκείνον εφόνευσαν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν ἐδείραν, τοὺς δὲ εφόνευσαν. **6** Ἐτι λοιπὸν ἔχων ἔναν υἱὸν, αγαπήτον αὐτούν, απέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων ὅτι θέλουσιν εντραπτή τὸν υἱὸν μου. **7** Εκείνοι δε οι γεωργοὶ εἶπον πρὸς αλλήλους ὅτι οὗτος είναι ο κληρονόμος ἐλθεῖτε, ας φονέυσωμεν αὐτόν, καὶ θέλει εἰσθαι ημῶν ἡ κληρονομία. **8** Και πιάσαντες αὐτὸν εφόνευσαν καὶ ἐρρίψαν ἔξω τοῦ αμπελῶνος. **9** Τι λοιπὸν θέλει κάμει ο κύριος τοῦ αμπελῶνος; Θέλει ελθεῖ καὶ απολέσει τοὺς γεωργούς καὶ θέλει δῶσει τὸν αμπελῶνα εἰς ἄλλους. **10** Ουδέ τὴν γραφήν ταῦτην δὲν ανεγνώσατε, Ο λίθος, τὸν οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδόμοι ὑπότες, οὗτος ἔχεινε κεφαλή γνώνας. **11** παρά Κυρίου ἔγεινεν αὐτῇ καὶ είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημῶν. **12** Και εζήτουν να πιάσωσιν αὐτὸν καὶ εφοβίθησαν τὸν ὄχλον· επειδή ενόσησαν ὅτι πρὸς αὐτούς εἴπε τὴν παραβολήν· καὶ αφήσαντες αὐτὸν ανεχώρησαν. **13** Και αποστέλλουσι πρὸς αὐτὸν τινάς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ηρωδιανῶν, διὰ να παγιδεύσωσιν αὐτὸν εἰς λόγον. **14** Και εκείνοι ελθόντες, λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, εξένδρομεν ὅτι είσαι αληθῆς καὶ δεν σε μέλει περὶ ουδενὸς διότι δεν βλέπεις εἰς πρόσωπον ανθρώπων, ἀλλ' επ' ἀληθείας τὴν οδὸν τοῦ Θεού διδάσκεις. Είναι συγκεχωριμένον να δώσωμεν δασμὸν εἰς τὸν Καίσαρα, ή συχὶ; να δώσωμεν ἡ να μη δώσωμεν; **15** Ο δε γνωρίσας τὴν υπόκρισιν αὐτῶν, εἴπε πρὸς αὐτούς τι με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον διὰ να ἴδω. **16** Και εκείνοι ἔφεραν. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς Τίνος είναι η εικὼν αὐτή καὶ η επιγραφή; οἱ δε εἴπον πρὸς αὐτόν· Του Καίσαρος. **17** Και αποκριθείς ο Ιησούς εἴπε πρὸς αὐτούς· Απόδοτε τα του Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα καὶ τα του Θεού εἰς τὸν Θεόν. Καὶ εθαύμασαν δι' αὐτόν. **18** Και ἔρχονται πρὸς αὐτὸν Σαδδουκαίοι, οἵτινες λέγουσιν ὅτι δεν είναι ανάστασις, καὶ ηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· **19** Διδάσκαλε, ο Μωϋσῆς μας ἔγραψεν ὅτι εἴναι αποθάνητινός ο ἀδελφός καὶ αφήσῃ γνωνία καὶ τέκνα δεν αφήσῃ, να λάβῃ ο ἀδελφός αὐτού τὴν γνωνία αὐτού καὶ να εξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν αὐτού. **20** Ἡσαν λοιπὸν επτά ἀδελφοί. Καὶ ο πρώτος ἐλάβε γνωνία, καὶ αποθνήσκων δεν ἀφήκε σπέρμα· **21** καὶ ἐλάβεν αὐτήν ο δευτέρος καὶ απέθανε, καὶ οὐδέ αὐτός αφήκε σπέρμα· καὶ ο τρίτος ωσαύτως· **22** Και ἐλάβον αὐτήν οι επτά, καὶ δεν αφήκαν σπέρμα.

Τελευταία πάντων απέθανε καὶ η γυνή. **23** Εν τῃ αναστάσει λοιπόν, ὅταν αναστηθώσι, τίνος αυτών θέλει εἰσθαι γυνή; διότι καὶ οι επτά ἐλαβον αυτήν γυναίκα. **24** Και αποκριθείς ο Ιησούς, εἴπε πρὸς αὐτούς· Δεν πλανάσθε διά τούτο, μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού· **25** Διότι ὅταν αναστηθώσιν εκ νεκρών ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται, αλλ' είναι ως ἄγγελοι οι εν τοις ουρανοίς. **26** Περὶ δὲ τῶν νεκρών ὃτι ανίστανται, δεν ανεγνώσατε εν τῃ βίβλῳ του Μωϋσέως, πως εἴπε πρὸς αὐτὸν ο Θεός επί της βάστου, λέγων, Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ καὶ ο Θεός του Ισαάκ καὶ ο Θεός του Ιακώβ; **27** Δεν είναι ο Θεός νεκρών, αλλά Θεός ζώντων· σεις λοιπόν πλανάσθε πολύ. **28** Και προσελθόντες εἰς τῶν γραμματέων, ὅστις ἡκουσεν αυτούς συζητούντας, γνωρίζων ὅτι καλῶς απεκρίθη πρὸς αὐτούς, ηρώτησεν αὐτὸν· Ποία εντολή είναι πρώτη πασῶν; **29** Ο δε Ιησούς απεκρίθη πρὸς αὐτόν ὅτι πρώτη πασῶν των εντολών είναι· Ἀκούεις Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημῶν είναι εἰς Κύριος· **30** καὶ θέλεις αγαπάται Κύριον τον Θεόν σου εξ ὀλίγης της καρδίας σου, καὶ εξ ὀλίγης της ψυχῆς σου, καὶ εξ ὀλίγης της διανοίας σου, καὶ εξ ὀλίγης της δυνάμεως σου· αὐτή είναι η πρώτη εντολή. **31** Και δευτέρα ομοία, αὐτῇ θέλεις αγαπάται τὸν πλησίον σου ως σεαυτόν. Μεγαλητέρα τούτων ἀλλη εντολή δεν είναι. **32** Και εἰπε πρὸς αὐτόν ο γραμματεύς Καλώς, Διδάσκαλε, αληθώς είπας ὅτι είναι εἰς Θεός, καὶ δεν είναι ἄλλος εκτός αὐτού· **33** καὶ το να αγαπάταις αὐτὸν εξ ὀλίγης της καρδίας καὶ εξ ὀλίγης της συνείδεως καὶ εξ ὀλίγης της ψυχῆς καὶ εξ ὀλίγης της δυνάμεως, καὶ το να αγαπάται τὸν πλησίον ως εαυτόν, είναι πλειότερον πάντων των δολοκτωμάτων καὶ των θυσιών. **34** Και ο Ιησούς, ιδών αὐτὸν ὅτι φρονίμως απεκρίθη, εἴπε πρὸς αὐτόν· Δεν είσαι μακράν από της βασιλείας του Θεού. Και ουδείς πλέον ετόλμα να ερωτήσῃ αὐτόν. **35** Και αποκριθείς ο Ιησούς, ἐλέγει διδάσκων εν τῷ ιερῷ· Πως λέγουσιν οι γραμματεῖς ὅτι ο Χριστός είναι υιός του Δαβΐδ; **36** Διότι αὐτός ο Δαβίδ είπε διά του Πνεύματος του Αγίου· Εἴπεν ο Κύριος πρὸς τὸν Κύριον μου, Κάθου εκ δεξιῶν μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποτόδιον των ποδῶν σου. **37** Αυτός λοιπόν ο Δαβίδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ πόθεν είναι υιός αὐτού; Και ο πολὺς ὄχλος ἡκουεν αὐτὸν ευχαρίστως. **38** Και ἐλέγει πρὸς αὐτούς εν τῃ διδασκαλίᾳ αὐτού· Προσέχετε από τῶν γραμματέων, οἵτινες θέλουσιν να περιπατώσιν εστολισμένοι καὶ αγαπώσι τους ασπασμούς εν ταῖς αγοραῖς· **39** καὶ πρωτοκαθεδρίας εν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τους πρώτους τόπους εν τοῖς δείπνοις. **40** Οίτινες κατατρώγουσι τας οικίας των χηρῶν, καὶ τούτῳ επὶ προφάσει ὅτι κάμουσι μακράς προσευχάς ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. **41** Και καθήσας ο Ιησούς απέναντι του γαζοφυλακίου, εθεώρει πως ο ὄχλος ἐβαλλε χαλκόν εἰς το γαζοφυλάκιον. Και πολλοί πλούσιοι ἐβαλλον πολλά· **42** καὶ ελθούσα μία χήρα πτωχή ἐβαλε δύο λεπτά, τουτέστιν, ἔνα κοδράντην. **43** Και προσκαλέσας τους μαθητάς αὐτού, λέγει πρὸς αὐτούς· Αληθώς σας λέγω ὅτι η χήρα αὐτή η πτωχή ἐβαλε περισσότερον πάντων, όσοι ἐβαλον εἰς το γαζοφυλάκιον. **44** διότι πάντες εκ του περισσεύοντος εἰς αὐτούς ἐβαλον· αὐτή

όμως εκ του υστερήματος αυτής έβαλε πάντα όσα είχεν, η σελήνη δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτής 25 και οι αστέρες του ουρανού θέλουσι πίπτει και αι δυνάμεις αι εν τοις ουρανοίς θέλουσι σαλευθή. 26 Και τότε θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφελαις μετά δυνάμεως πολλής και δόξης. 27 Και τότε θέλει αποστέλει τους αγγέλους αυτού και συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων, απ' άκρου της γης έως άκρου του ουρανού. 28 Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν. Όταν ο κλάδος αυτής γείνη ήδη απαλός και εκβλαστάνη τα φύλλα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι το θέρος: 29 ούτω και σεις, σταν ίδητε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι επί τας θύρας. 30 Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αυτή, εωσύν γείνωσι πάντα ταύτα. 31 Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δέ λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. 32 Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι οι εν ουρανώ, ουδέ ο Υιός, ειμή ο Πατήρ. 33 Προσέχετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε διότι δεν εξεύρετε πότε είναι ο καιρός. 34 Επειδή τούτο θέλει είσθαι ως άνθρωπος αποδημών, όστις αφήκε την οικίαν αυτού και ἔδωκεν εις τους δούλους αυτού την εξουσίαν και εις ἔκαστον το ἐργον αυτού και εις τον θυρωρόν προσέταξε να αγρυπνή. 35 Αγρυπνείτε λοιπόν διότι δεν εξεύρετε πότε ἔρχεται ο κύριος της οικίας, την εσπέραν ή το μεσονύκτιον ή όταν φωνάζῃ ο αλέκτωρ ή το πρωΐ: 36 μήποτε ελθών εξαίφνης, σας εύρη κοιμωμένους. 37 Και όσα λέγω προς εσάς προς πάντας λέγω: Αγρυπνείτε.

13 Και ενώ εξήρχετο εκ του ιερού, λέγει προς αυτόν εις των μαθητών αυτού· Διδάσκαλε, ίδε οποίοι λίθοι και οποίαι οικοδομαί. 2 Και ο Ιησούς αποκριθεὶς είπε προς αυτόν· Βλέπεις ταύτας τας μεγάλας οικοδομάς; δεν θέλει αφεθή λίθος επί λίθου, όστις να μη κατακρημνισθή. 3 Και ενώ εκάθητο εις το δόρος των Ελαιών κατέναντι του ιερού, ηρώτων αυτόν κατ' ιδίαν ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας. 4 Ειπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνει ταύτα, και τι το σημείον όταν ταύτα πάντα μέλλωσι να συντελεσθώσιν; 5 Ο δε Ιησούς αποκριθεὶς προς αυτούς, ἤρχισε να λέγη· Βλέπετε μη σας πλανήση τις. 6 Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεῖ εν τω ονόματί μου, λέγοντες ότι εγώ είμαι, και πολλούς θέλουσι πλανήσει. 7 Όταν δε ακούσητε πολέμους και φίμας πολέμων, μη ταράπτεσθε διότι πρέπει να γείνωσι ταύτα, αλλά δεν είναι ἔτι το τέλος. 8 Διότι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουσι γείνει σεισμοι κατά τόπους και θέλουσι γείνει πείναι και ταραχαί. Ταύτα είναι αρχαί αωδίνων. 9 Σεις δε προσέχετε εις εαυτούς, Διότι θέλουσιν σας παραδῶσει εις συνέδρια, και εις συναγωγάς θέλετε δαρθή, και ενώπιον τηγεμόνων καθαστέων θέλετε σταθή ἔνεκεν εμού προς μαρτυρίαν εις αυτούς. 10 και πρέπει πρώτον να κηρυχθῇ το ευαγγέλιον εις πάντα τα έθνη. 11 Όταν δε σας φέρωσι διά να σας παραδώσωσι, μη προμειρινάτε τι θέλετε λαλήσει, μηδὲ μελετάτε, αλλ' ο, τι δοθή εις εօάς εν εκείνη τη ώρα, τόντο λαλείτε διότι δεν είσθε σεις οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα το Άγιον. 12 Θέλει δε παραδῶσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστῆ τέκνα επί γονείς και θέλουσι θανατώσει αυτούς. 13 Και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το δόνομά μου· ο δε υπομείνας ἔως τέλους, ούτος θέλει σωθή. 14 Όταν δε ίδητε το βδέλυγμα της ερημώσεως, το λαληθέν υπό Δανιηὴλ του προφήτου, ιστάμενον όπου δεν πρέπει -ο αναγινώσκων ας εννοή- τότε οι εν τη Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν εις τα ὄρη· 15 και ο επί του δώματος ας μη καταβῇ εις την οικίαν, μηδ' ας εισέλθῃ διά να λάβῃ τι εκ της οικίας αυτού, 16 και όστις είναι εις τον αγρόν, ας μη επιστρέψῃ εις τα οπίσια διά να λάβῃ το ιμάτιον αυτού. 17 Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζόντας εν εκείναις ταις ημέραις. 18 Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή υμῶν εν χειμώνι. 19 Διότι αι ημέραι εκείναις θέλουσιν είσθαι θλίψις τοιαύτη, οποία δεν έγεινεν απ' αρχῆς της κτίσεως, την οποίαν ἔκτισεν ο Θεός ἔως του νῦν, ουδέ θέλει γείνει. 20 Και εάν ο Κύριος δεν ήθελε συντέμει τας ημέρας εκείνας, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ· αλλά διά τους εκλεκτούς, τους οποίους εξέλεξε, συνέτεμε τας ημέρας. 21 Και τότε εάν τις είπη προς υμάς, Ιδού, εδώ είναι ο Χριστός, ή, Ιδού, εκεί, μη πιστεύσητε. 22 Διότι θέλουσιν εγερθή ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δειξεῖ σημεία και τέρατα, διά να αποπλανώσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς. 23 Σεις όμως προσέχετε· ιδού, σας μετά την θλίψιν εκείνην, ο ήλιος θέλει σκοτισθή και

μαθητών αυτού και λέγει προς αυτούς· Υπάγετε εις την πόλιν, και θέλει σας απαντήσει άνθρωπος βαστάζων σταμνίον υδάτος· ακολουθήσατε αυτόν, **14** και όπου βεβαρημένοι και δεν ήξευρον τι να αποκριθώσι προς εισέλθη, είπατε προς τον οικοδεσπότην ότι ο Διδάσκαλος αυτόν. **15** Και έρχεται την τρίτην φοράν και λέγει προς λέγει· Που είναι το κατάλυμα, όπου θέλω φάγει το αυτούς· Κοιμάσθε το λοιπόν και αναπαύεσθε. Αρκεῖ πάσχα μετά των μαθητών μου; **16** Και αυτός θέλει ήλθεν η ώρα· ιδού, παραδίδεται ο Υιός του άνθρωπου σας δείξει ανώγεον μέγα εστρωμένον έτοιμον· εκεί εις τας χείρας των αμαρτωλών. **17** Εγέρθητε, υπάγωμεν· ετοιμάσατε εις ημάς. **18** Και εξήλθον οι μαθηταί αυτού ιδού, ο παραδίδων με επλησίασε. **19** Και ευθύς, ενώ και ήλθον εις την πόλιν, και εύρον καθώς είπε προς ελάλει έτι, έρχεται ο Ιούδας, εις εκ των δώδεκα, και μετ' αυτούς, και ητοίμασαν το πάσχα. **20** Και ότε έγινεν αυτούς όχλος πολὺς μετά μαχαιρών και ξύλων, παρά των εσπέρα, έρχεται μετά των δώδεκα· **21** και ενώ οι Ιησούς· Αληθώς **22** Ο δε παραδίδων μετά αυτούς είχε δώσει εις αυτούς σημείον, σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει, δόστις λέγων· Όντινα φιλιήσω, αυτός είναι πιάσατε αυτόν και τρώγει μετ' εμού. **23** Οι δε ήρχισαν να λυπώνται και φέρετε ασφαλώς. **24** Και ότε ήλθεν, ευθύς πλησίασας να λέγωσι προς αυτούς εις ἔκαστος· Μήπως εγώ; και εις αυτόν λέγει· Ραββί, Ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν. ἄλλος· Μήπως εγώ; **25** Ο δε αποκριθείς είπε προς **26** Και εκείνοι επέβαλον επ' αυτόν τας χείρας αυτών και αυτούς· Εἰς εκ των δώδεκα, ο εμβάπτων μετ' εμού εις επίσασαν αυτόν. **27** Εἰς δε τις των παρεστώτων σύρας το πινάκιον την χειρά. **28** Ο μεν Υιός του ανθρώπου την μάχαιραν, εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως υπάγει, καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού· ουαί δε και απέκοψε το ωτίον αυτού. **29** Και αποκριθείς ο εις τον άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου ο Υιός του Ιησούς είπε προς αυτούς· Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά ανθρώπου παραδίδεται· καλόν ήτο εις τον άνθρωπον μαχαιρών και ξύλων να με συλλάβητε; **30** **31** καθ' ημέραν εκείνον, αν δεν ήθελε γεννηθή. **32** Και ενώ έτρωγον, ήμην πλησίον υμών εν τω ιερώ διδάσκων, και δεν με λαβών ο Ιησούς ἀρτον ευλογήσας ἐκοψε και ἐδώκεν επιάσατε, πλην τούτο έγινε διά να πληρωθώσιν αι εις αυτούς και είπε· λάβετε, φάγετε· τούτο έναι το γραφάι. **33** Και αφήσαντες αυτόν πάντες ἐψυγον. **34** Και σώμα μου. **35** Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε και εις τις νεανίσκος ηκολούθει αυτόν, περιτευλιγμένος ἐδώκεν εις αυτούς, και ἐπιον εξ αυτού πάντες. **36** Και σινδόνα εις το γυμνόν σώμα αυτού και πιάνουσιν αυτόν είπε προς αυτούς· Τούτο έναι το αἷμα μου το της καινῆς οι νεανίσκοι. **37** Ο δε αφήσας την σινδόνα, ἐψυγεν διαθήκης, το περὶ πολλῶν εκχυνόμενον. **38** Αληθώς ος απ' αυτῶν γυμνός. **39** Και ἐφέραν τον Ιησούν πρὸς λέγω οτι δεν θέλω πίει πλέον εκ του γεννήματος της τον αρχιερέα· και συνέρχονται προς αυτόν πάντες οι αμπέλουν ἑώς της ημέρας εκείνης, ὅταν πίνω αυτό νέον αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς. **40** εν τη βασιλείᾳ θεού. **41** Και αφού ύμνησαν, εξήλθον Και ο Πέτρος από μακρόθεν ηκολούθησεν αυτόν ἑώς εις το ὄρος των ελαϊών. **42** Και λέγει προς αυτούς ο ἐνδόν της αυλής του αρχιερέως, και συνεκάθιτο μετά Ιησούς ότι πάντες θέλετε σκανδαλισθήν εν εμοί την των υπηρετών και εθερμαίνετο εις το πυρ. **43** Οι δε νύκτα ταῦτην διότι είναι γεγραμμένον, θέλω πατάξει αρχιερείς και δόλον το συνέδριον εζήτουν κατά του τον ποιμένα και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα· **44** Ιησόύς μαρτυρίαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν, και δεν αφού ὄμως αναστηθώ, θέλω υπάγει πρότερον υμῶν εις εύρισκον. **45** Διότι πολλοί εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, την Γαλιλαίαν. **46** Ο δε Πέτρος είπε προς αυτόν· Και εάν αλλ' ι μαρτυρίαί δεν ήσαν σύμφωνοι. **47** Και τινές πάντες σκανδαλισθώσιν, εγώ ὄμως ουχί. **48** Και λέγει σηκωθέντες εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, λέγοντες προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω ότι σήμερον την **49** ότι Ημείς ηκούσαμεν αυτόν λέγοντα, ότι Εγώ θέλω νύκτα ταῦτην, πριν ο αλέκτωρ φωνάξῃ δις, τρίς θέλεις χαλάσει τον ναόν τούτον τον χειροποίητον και διά με απαρνηθή. **50** Ο δε ἔτι μάλλον ἔλεγεν· Εάν γείνη τριών ημερών ἀλλον αχειροποίητον θέλω οικοδομήσει. χρεία να συναποθάνω μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθή. **51** Πλην ουδέ ούτως ήτο σύμφωνος μαρτυρία αυτών. **52** Ωσαύτως δε και πάντες ἔλεγον. **53** Και ἐρχονται εις Και σηκωθείς ο αρχιερεύς εις το μέσον, ηρώτησε τον χωρίον ονομαζόμενον Γεθσημανήν, και λέγει προς τους Ιησούν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; τι μαρτυρούσιν μαθητάς αυτού· Καθήσατε εδώ, εωσού προσευχήθω· **54** ούτοι κατά σου; **55** Ο δε εσιώπα και δεν απεκρίθη και παραλαμβάνει τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και ουδέν. Πάλιν ο αρχιερεύς ηρώτα αυτόν, λέγων προς Ιωάννην μεθ' εαυτού, και ήρχισε να εκθαμβίσται και να αυτόν· Σύν είσαι ο Χριστός ο Υιός του Ευλογητού; **56** αδημονή. **57** Και λέγει προς αυτούς· Περίλυπος είναι η Ο δε Ιησούς είπεν· Εγώ είμαι· και θέλετε ιδεί τον Υιόν ψυχή μου ἑώς θανάτου· μείνατε εδώ και αγρυπνείτε· του ανθρώπου καθίμενον εκ δεξιών της δυνάμεως **58** **59** Και προσηγήσας ολίγον, ἐπεσεν επι της γης και και ερχόμενον μετά των νεφελών του ουρανού. **60** προσηγήσετο να παρέλθη αν ήναν δυνατόν απ' αυτού Τότε ο αρχιερεύς, διασχίσας τα ιμάτια αυτού, λέγει· η ώρα εκείνη, **61** και ἐλέγεν· Αββά ο Πατήρ, πάντα Τι χρείαν έχομεν πλέον μαρτύρων; **62** ηκούσατε την είναι δύνατά εις σέ απομάκρυνον απ' εμού το ποτήριον βλασφημίαν τι σας φαίνεται; Οι δε πάντες κατέκριναν τούτο. Ουχί δώμας ό, τι θέλω εγώ, αλλ' ό, τι συ. **63** Και αυτόν ότι είναι ένοχος θανάτου. **64** Και ήρχισαν τινές να έρχεται και ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους και λέγει προς εμπτύσσων εις αυτόν και να περικαλύπτωσι το πρόσωπον τον Πέτρον· Σίμων, κοιμάσθαι; δεν ηδωνήθης μίαν ώραν αυτού και να γρονθίζωσιν αυτόν και να λέγωσι προς να αγρυπνήσης; **65** **66** αγρυπνείτε και προσεύχεσθε, διά να αυτόν· Προφήτευσον· και οι υπήρξαν έτυπτον αυτόν μη εισέλθητε εις πειρασμόν το μεν πνεύμα πρόθυμον, η με ραπίσματα. **67** Και ενώ ήτο ο Πέτρος εν τη αυλή δε σαρξ ασθενής. **68** Και πάλιν υπήργε και προσηγήθη, κάτω, έρχεται μία των θεραπαινίδων του αρχιερέως, **69**

και ότε είδε τον Πέτρον θερμαινόμενον, εμβλέψασα εις αυτόν, λέγει· Και σύ έσο μετά του Ναζαρηνού Ιησού. **68** Ο δε ηρήθη, λέγων· Δεν εξέρω ουδέ καταλαμβάνω τι συ λέγεις. Και εξήλθεν ἔξω εις το προαύλιον, και ο αλέκτωρ εφώναξε. **69** Και η θεράπαινα ιδούσα αυτόν πάλιν, ήρχισε να λέγη προς τους παρεστώτας ότι ούτος εξ αυτών είναι. **70** Ο δε πάλιν ηρνείτο. Και μετ' ολίγον πάλιν οι παρεστώτες ἐλέγον προς τον Πέτρον· Αληθώς εξ αυτών είσαι· διότι Γαλιλαίος είσαι και η λαλία σου ομοιάζει. **71** Εκείνος δε ἤρχισε να αναθεματίζῃ και να ομινύ διε τον εξέντρον τον ἀνθρωπον τούτον, τον οποίον λέγετε. **72** Και ο αλέκτωρ εφώναξεν εκ δευτέρου. Και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον, τον οποίον είπε προς αυτόν ο Ιησούς, ότι Πριν ο αλέκτωρ φωνάξῃ δις, θέλεις με αρνηθῆ τρίς. Και ἤρχισε να κλαίη πικρώς.

15 Και ευθύς το πρωΐ συνεβούλευθησαν οι αρχιερεῖς μετά των πρεσβύτερων και γραμματέων και όλον το συνέδριον, και δέσαντες τον Ιησούν ἐφέραν και παρέδωκαν εις τον Πιλάτον. **2** Και ηρώτησεν αυτόν ο Πιλάτος· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθεὶς είπε προς αυτόν· Συ λέγεις. **3** Και κατηγόρουν αυτόν οι αρχιερεῖς πολλά. **4** Ο δε Πιλάτος πάλιν ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; ίδε πόσα σου καταμαρτυρούσιν. **5** Ο δε Ιησούς ἔτι δεν απεκρίθη ουδέν, ώστε ο Πιλάτος εθαύμαζε. **6** Κατά δε την εορτήν απέλυνεν εις αυτούς ἔνα δέσμιον, ὄντινα εζήτουν· **7** ήτο δε ο λεγόμενος Βαραββᾶς δεδεμένος μετά των συνωμοτών, οίτινες εν τη στάσει ἐπραξαν φόνον. **8** Και αναβοήσας ο ὄχλος, ἤρχισε να ζητῇ να κάμη καθώς πάντοτε ἐκαμνεν εις αυτούς. **9** Ο δε Πιλάτος απεκρίθη προς αυτούς, λέγων· Θέλετε να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **10** Επειδή ἡζευρεν ότι διά φθόνον παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερεῖς. **11** Οι αρχιερεῖς ὅμως διήγειραν τον ὄχλον να ζητήσωσι να απολύση εις αυτούς μάλλον τον Βαραββᾶν. **12** Και ο Πιλάτος απεκρίθεις πάλιν, είπε προς αυτούς· Τι λοιπόν θέλετε να κάμω τούτον, τον οποίον λέγετε βασιλέα των Ιουδαίων; **13** Οι δε πάλιν ἐκράξαν· Σταύρωσον αυτόν. **14** Ο δε Πιλάτος ἐλέγει προς αυτούς· Και τι κακόν ἐπράξεν; οι δε περισσότερον ἐκράξαν Σταύρωσον αυτόν. **15** Ο Πιλάτος λοιπόν, θέλων να κάμη εις τον ὄχλον το αρεστόν, απέλυσεν εις αυτούς τον Βαραββᾶν και παρέδωκε τον Ιησούν, αφού εμαστήγωσεν αυτόν, διά να σταυρωθῇ. **16** Οι δε στρατιώται ἐφέραν αυτόν ἔνδον της αυλής, το οποίον είναι το πρατιώριον, και συγκαλούσιν όλον το τάγμα των στρατιωτῶν· **17** και ενδύουσιν αυτόν πορφύραν και πλέξαντες αικάνθινον στέφανον, βάλλουσι περί την κεφαλήν αυτού, **18** και ἤρχισαν να χαιρετώσιν αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, βασιλεὺ των Ιουδαίων· **19** και ἐτυπτὸν την κεφαλήν αυτού με κάλαμον και ενέπτυνον εις αυτόν, και γονυπετούντες προσεκύνουν αυτόν. **20** Και αφού ενέπαιξαν αυτόν, εξέδυσαν αυτόν την πορφύραν και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού και ἐφέραν αυτόν ἔξω, διά να σταυρώσωσιν αυτόν. **21** Και αγγαρέουσι τινά Σίμωνα Κυρηναίον διαβαίνοντα, ενώ ήρχετο από του αγρού, τον πάτερα του Αλεξάνδρου και Ρούφου, διά να σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού. **22** Και φέρουσιν αυτόν εις τον τόπον Γολγοθά, το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι, Κρανίου τόπος. **23** Και ἀλλ' εκείνος δεν ἐλαβε. **24** Και αφού εσταύρωσαν αυτόν, διεμερίζοντα τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον επ' αυτά τι ἔκαστος να λάβῃ. **25** Ήτο δε ώρα τρίτη και εσταύρωσαν αυτόν. **26** Και η επιγραφή της κατηγορίας αυτού ἦτο επιγεγραμμένη, Ο βασιλεὺς των Ιουδαίων. **27** Και μετ' αυτού σταυρόνουσι δύο ληστάς, ἔνα εκ δεξιῶν και ἔνα εξ αριστερῶν αυτού. **28** Και επληρώθη η γραφὴ η λέγουσα· Και μετά ανόμων ελογίσθη. **29** Και οι διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας κεφαλὰς αυτών και λέγοντες· Οὐά, ο χαλών τον ναόν και διά τριῶν ημερών οικοδομών, **30** σώσον σεαυτόν και κατάβα από τον σταυρού. **31** Ομοίως δε και οι αρχιερεῖς, εμπαίζοντες προς αλλήλους μετά των γραμματέων, ἐλεγον· Άλλους ἔσωσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώσῃ. **32** Ο Χριστός ο βασιλεὺς του Ισραήλ ας καταβῇ τώρα από του σταυρού, διά να ίδωμεν και πιστεύσωμεν. Και οι συνεσταυρωμένοι μετ' αυτού ωνείδιζον αυτόν. **33** Ότε δὲ ἤλθεν η ἔκτη ώρα, σκότος ἐγείνεν εφ' ὅλην την γην ἔως ώρας εννάτης· **34** και την ώραν την εννάτην εβόησεν ο Ιησούς μετά φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ελῶι, Ελῶι, λαμά σαβαχθανί; το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι, Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **35** Και τινές των παρεστώτων ακούσαντες, ἐλεγον· Ιδού, τον Ηλίαν φωνάζει. **36** Δραμών δε εις και γεμίσας σπόγγον από ὄξους και περιθέσας αυτόν εις κάλαμον, εποτίζεν αυτόν, λέγων· Αφίσατε, ας ίδωμεν αν ἔρχηται ο Ηλίας να καταβιβάσῃ αυτόν. **37** Ο δε Ιησούς, εκβαλλόντων μεγάλην, εξέπνευσε. **38** Και το καταπέτασμα τον ναόν εσχήθη εις δύο από ἄνωθεν ἔως κάτω. **39** Ιδών δε ο εκατόνταρχος ο παριστάμενος απέναντι αυτού ότι ούτω κράξας εξέπνευσεν, είπεν· Αληθώς ο ἀνθρωπός ούτος ἦτο Υἱός Θεού. **40** Ήσαν δε και γυναίκες από μακρόθεν θεωρούσαι, μεταξύ των οποίων ἦτο και Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη, **41** αἵτινες και ότε ἦτο εν τη Γαλιλαίᾳ η κολούθουν αυτόν και υπηρέτουν αυτόν, και ἄλλαι πολλαῖ, αἵτινες συνανέβησαν μετ' αυτού εις Ιεροσόλυμα. **42** Και ότε ἐγείνεν ἡδη εσπέρα, διότι ἦτο παρασκευή, τούτεστι προσάσθιαν, **43** ἥλθεν Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, ἐντίμος βουλευτής, ὅστις και αυτός περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, και τολμήσας εισήλθε προς τον Πιλάτον και εζήτησε το σώμα του Ιησού. **44** Ο δε Πιλάτος εθαύμασεν αν ἡδη απέθανε· και προσκαλέσας τον εκατόνταρχον, πρώτησεν αυτόν αν προλλού απέθανε· **45** και μαθών παρά του εκατοντάρχου, εχάρισε το σώμα εις τον Ιωσήφ. **46** Και ούτος, αγοράσας σινδόνα και καταβιβάσας αυτόν, ετύλιξε με την σινδόνα και έθεσεν αυτόν εν μνημείῳ, το οποίον ἦτο λελατομημένον εκ πέτρας, και προσεκύλισε λίθον επί την θύραν του μνημείου. **47** Η δε Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιωσή ἔβλεπον που τιθέται.

16 Και αφού επέρασε το σάββατον, Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και η Σαλώμη η γέροντας αρώματα, διά να ἐλθωσι και αλείψωσιν αυτόν. **2** Και πολλά πρωῒ της πρώτης

ημέρας της εβδομάδος έρχονται εις το μνημείον, ότε ανέτειλεν ο ήλιος. **3** Και ἐλεγον προς εαυτάς Τις θέλει αποκυλίσει εις ημάς τον λίθον εκ της θύρας του μνημείουν; **4** Και αναβλέψασι θεωρούσιν ότι ο λίθος ἡτο αποκεκυλισμένος διότι ἡτο μέγας σφόδρα. **5** Και εισελθούσαι εις το μνημείον είδον νεανίσκον καθήμενον εις τα δεξιά, ενδεδυμένον στολήν λευκήν, και ετρόμαξαν. **6** Ο δε λέγει προς αυτάς Μη τρομάζετε· Ιησούν ζητείτε τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον· ανέστη, δεν είναι εδώ ιδού ο τόπος, όπου ἔθεσαν αυτόν. **7** Άλλ'¹ υπάγετε, είπατε προς τους μαθητάς αυτού και προς τον Πέτρον ότι υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν, καθώς είπε προς εσάς. **8** Και εξελθούσαι ταχέως, ἔφυγον από τον μνημείουν είχε δε αυτάς τρόμος και ἔκτασις, και δεν είπον ουδέν προς ουδένα· διότι εφοβούντο. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Αφού δε ανέστη το πρωΐ της πρώτης της εβδομάδος, εφάνη πρώτον εις την Μαρίαν την Μαγδαληνήν, εξ ης είχεν εκβάλει επτά δαιμόνια. **10** Εκείνη υπήγε και απήγγειλε προς εκείνους, οίτινες είχον σταθή μετ'¹ αυτού, ενώ επένθουν και ἔκλαιον. **11** Και εκείνοι, ακούσαντες ότι ζη και εθέάθη υπ'¹ αυτής, δεν επίστευσαν. **12** Μετά δε ταύτα εφανερώθη εν ἄλλῃ μορφῇ εις δύο εξ αυτών, ενώ περιεπάτουν και επορεύοντο εις τον αγρόν. **13** Και εκείνοι υπήγαν και απήγγειλαν προς τους λοιπούς· ἀλλ'¹ ουδέ εις εκείνους επίστευσαν. **14** Υστέρον εφάνη εις τους ἔνδεκα, ενώ εκάθηντο εις την τράπεζαν, και ωνείδισε την απιστίαν αυτῶν και σκληροκαρδίαν, διότι δεν επίστευσαν εις τους ιδόντας αυτόν αναστάντα. **15** Και είπε προς αυτούς Υπάγετε εις όλον τον κόσμον και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις δλην την κτίσιν. **16** Οστις πιστεύσῃ και βαπτισθή θέλει σωθή, όστις δώμας απιστήσῃ θέλει κατακριθή. **17** Σημεία δε εις τους πιστεύαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, Εν τω ονόματί μου θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεῖ νέας γλώσσας· **18** όφεις θέλουσι πιάνει· και εάν θανάσιμόν τι πίωσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς· επί αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν ιατρεύεσθαι. **19** Ο μεν λοιπόν Κύριος, αφού ελάλησεν προς αυτούς, ανελήφθη εις τον ουρανόν και εκάθισεν εκ δεξιών του Θεού. **20** Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, συνεργούντος του Κυρίου και βεβαιούντος το κίρυγμα διά των επακολουθούντων θαυμάτων. Αμήν.

Κατα Λουκαν

1 Επειδή πολλοί επεχείρησαν να συντάξωσι διήγησιν περί των μετά πληροφορίας βεβαιώμενών εις ημάς πραγμάτων, 2 καθώς παρέδοσαν εις ημάς οι απ' αρχής γενόμενοι αυτόπται και υπηρέται του λόγου, 3 εφάνη και εις εμέ εύλογον, δότις διηρεύνησα πάντα εξ αρχής ακριβώς, να σοι γράψω κατά σειράν περί τούτων, κράτιστε Θεόφιλε, 4 διά να γνωρίσης την βεβαιότητα των πραγμάτων, περί των οποίων κατηχήθης, 5 γνήριζεν επί των ημερών Ηρώδου, του βασιλέως της Ιουδαίας, ιερέυς τις το άνομα Ζαχαρίας εκ της εφημερίας Αβία, και η γυνή αυτού ἡτο εκ των θυγατέρων του Ααρών, και το άνομα αυτής Ελισάβετ. 6 Ἡσαν δε αμφότεροι δίκαιοι ενώπιον του Θεού, περιπατούντες εν πάσαις ταῖς εντολαῖς και τοῖς δικαιώμασι του Κυρίου ἀμεμπτοι. 7 Και δεν είχον τέκνον, καθότι η Ελισάβετ ἡτο στείρα, και αμφότεροι Ἡσαν προβεβηκότες εις την ηλικίαν αυτών. 8 Ενώ δε ιεράτευεν αυτός εν τῇ τάξει της εφημερίας αυτού ενώπιον του Θεού, 9 κατά το ἔθος της ιερατείας ἐπεσεν εις αυτόν ο κλήρος να θυμιάση εισελθών εις τον ναόν του Κυρίου· 10 και παν το πλήθος του λαού προστήγητο ἔζω εν τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. 11 Εφάνη δε εις αυτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου, ιστάμενος εκ δεξιῶν του θυμιάματος· 12 και ο Ζαχαρίας ιδών εταράχθη, και φόβος επέπεσεν επ' αυτόν. 13 Είπε δε προς αυτὸν ο ἄγγελος· Μή φοβού, Ζαχαρία· διότι εισηκούσθη η δέσησί σου, και η γυνή σου Ελισάβετ θέλει γεννήσειν ιδόν εις σε, και θέλεις καλέσει το άνομα αυτού Ιωάννην. 14 και θέλει είσθαι εις σε χαρά και αγαλλίασις, και πολλοὶ θέλουσι χαρή διά την γέννησιν αυτού. 15 Διότι θέλει είσθαι μέγας ενώπιον του Κυρίου, και οίνον και σίκερα δεν θέλει πίει, και θέλει πληρωθή Πνεύματος Αγίου ἐτι εκ κοιλίας της μητρός αυτού, 16 και πολλοὺς των ιιών Ισραήλ θέλει επιστρέψει εις Κύριον τον Θεόν αυτών. 17 Και αυτός θέλει ελθεί προ προσώπου αυτού εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου, διά να επιστρέψῃ τας καρδίας των πατέρων εις τα τέκνα και τους απειθείς εις την φρόνησιν των δικαίων, διά να ετοιμάσῃ εις τον Κύριον λαόν προδιατεθείμενον. 18 Και είπεν ο Ζαχαρίας προς τον ἄγγελον· Πως θέλω γνωρίσει τούτο; διότι εγώ είμαι γέρων, και η γυνή μου προβεβηκύα εις την ηλικίαν αυτής. 19 Και αποκριθείς ο ἄγγελος, είπε προς αυτόν Εγώ είμαι Γαβριήλ ο παριστάμενος ενώπιον του Θεού, και απεστάλην διά να λαλήσω προς σε και να σε ευαγγελίσω ταύτα. 20 Και ίδού, θέλεις είσθαι σιωπών και μη δυνάμενος να λαλήσης ἔως της ημέρας, καθ' ἣν θέλουσι γείνει ταύτα, διότι δεν επίστευσας εις τους λόγους μου, οἵτινες θέλουσιν εκπληρωθῆ εις τον καιρόν αυτών. 21 Και ο λαός περιέμενε τον Ζαχαρίαν, και εθαύμαζον ὅτι εβράδυνεν εν τω ναῷ. 22 Ὁτε δε εξήλθε, δεν ἡδύνατο να λαλήσῃ προς αυτούς και ενόησαν ὅτι οπτασίαν είδεν εν τω ναῷ· και αυτός ἔκαμνεν εις αυτούς νεύματα και διέμενε κωφός. 23 Και αφού ετελείωσαν αι ημέραι της λειτουργίας αυτού, απήλθεν εις τον οίκον αυτού. 24 Μετά δε ταύτας τας ημέρας συνέλαβεν Ελισάβετ η γυνή αυτού, και ἔκρυπτεν εαυτήν πέντε μήνας, λέγουσα 25 ὅτι ούτως ἔκαμνεν

εις εμέ ο Κύριος εν ταις ημέραις, καθ' ας επέβλεψε να αφαιρέστη το ὄνειδός μου μεταξύ των ανθρώπων. 26

Εν δε τω μηνί τω ἔκτῳ απεστάλη ο ἄγγελος Γαβριήλ υπὸ του Θεού εἰς πόλιν της Γαλιλαίας ονομαζομένην Ναζαρέτ, 27 προς παρθένον ηρραβωνισμένην με ἀνδρα ονομαζόμενον Ιωσήφ, εξ οίκου Δαβίδ, και το ὄνομα της παρθένου Μαριάμ. 28 Και εισελθών ο ἄγγελος προς αυτήν, εἶπε· Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σου· ευλογημένη συν γυναιξίν. 29 Εκείνη δε ἰδούσα διεταράχθη διά τον λόγον αυτού, και διελογίζετο οποίος τάχα ἤτοι ο ασπασμός ούτος. 30 Και είπεν ο ἄγγελος προς αυτήν· Μή φοβού, Μαριάμ διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. 31 Και ίδού, θέλεις εισαλλέσαι εν γαστρί και θέλεις γεννήσειν ιδόν και θέλεις καλέσει το ὄνομα αυτού Ιησούν. 32 Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υἱός Υψίστου θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτὸν Κύριος ο Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, 33 και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος. (aiōn g165) 34 Είπε δε η Μαριάμ προς τον ἄγγελον. Πως θέλει είσθαι τούτο, επειδή ἀνδρα δεν γνωρίζω; 35 Και αποκριθείς ο ἄγγελος είπε προς αυτήν· Πνεύμα Αγίου θέλει επέλθει επί σε, και δύναμις του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει· διά τούτο και το γεννώμενον εκ σου ἄγιον θέλει ονομασθή Υἱός Θεού. 36 και ίδού, Ελισάβετ η συγγενής σου και αυτή συνέλαβεν ιδόν εις το γήρας αυτής, και ούτος είναι μην ἔκτος εις αυτήν την καλούμενην στείραν· 37 διότι ουδέν πράγμα θέλει είσθαι αδύνατον παρά τω Θεώ. 38 Είπε δε η Μαριάμ ίδού, η δούλη του Κυρίου· γένοιτο εις εμέ κατά τον λόγον σου. Και ανεχώρησεν απ' αυτής ο ἄγγελος. 39 Σηκωθείσα δε η Μαριάμ εν ταῖς ημέραις ταύτας, υπήρχε μετά σπουδῆς εις την ορεινήν εις πόλιν Ιούδα, 40 και εισήλθεν εις τον οίκον Ζαχαρίου και ησπάσθη την Ελισάβετ. 41 Και ως ήκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της Μαριάς, εσκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλίᾳ αυτής και επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ 42 και ανεφώνησε μετά φωνής μεγάλης και είπεν· Ευλογημένη συν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. 43 Και πόθεν μοι τούτο, να ἐλθῃ η μήτηρ του Κυρίου μου προς με; 44 Διότι ίδού, καθώς ἡλθεν η φωνή του ασπασμού σου εις τὰ ώτα μου, εσκίρτησεν εν αγαλλίᾳσει το βρέφος εν τη κοιλίᾳ μου. 45 Και μακαρία η πιστεύσασα, διότι θέλει γείνει εκπλήρωσις των λαληθέντων προς αυτήν παρά Κυρίου. 46 Και είπεν η Μαριάμ· Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον 47 και γηγαλίσεις το πνεύμα μου εις τον Θεόν τον Σωτήρα μου, 48 διότι επέβλεψεν επί την ταπείνωσιν της δούλης αυτού. Επειδή ίδού, από του νυν θέλουσι με μακαρίζει πάσασι αι γενεαί· 49 διότι ἔκαμνεν εις εμέ μεγαλεία ο δυνατός και ἀγίον το ὄνομα αυτού, 50 και το έλεος αυτού εις γενέας γενεών επί τους φοβουμένους αυτόν. 51 Ενηργήσεις κραταιώς διά τον βραχίονος αυτού· διεσκόρπισε τους υπερφάνους κατά τα διανοήματα της καρδίας αυτών. 52 Εκρήμνισε δυνάστας από θρόνων και ύψωσε ταπείνους, 53 πεινώντας ενέπλησεν από αγαθά και πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς. 54 Εβοήθησεν Ισραήλ τον δούλον αυτού, ενθυμηθείς το ἔλεος αυτού, 55 καθώς ελάλησε προς τους πατέρας ημών, προς τον Αβραάμ και προς το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα. (aiōn

g165] 56 Ἐμεινε δε η Μαριάμ μετ' αυτής ως τρεις μήνας ἔγκυος. **6** Και ενώ ήσαν εκεί, επληρώθησαν αι ημέραι και υπέστρεψεν εις τον οίκον αυτής. **57** Εις δε την του να γεννήσῃ 7 και εγέννησε τον νιόν αυτής τον Ελισάβετ συνεπληρώθη ο καιρός του να γεννήσῃ, και πρωτότοκον, και εσπαργάνωσεν αυτόν και κατέκλινεν εγέννησεν υιόν. **58** Και ήκουσαν οι γείτονες και οι αυτὸν εν τη φάτνη, διότι δεν ἦτο τόπος δι'**59** αυτούς εν συγγενείς αυτής οτι εμεγάλυνεν ο Κύριος το ἑλεος τω καταλύματι. **8** Και ποιμένες ήσαν κατά το αυτό αυτού προς αυτήν, και συνέχαιρον αυτήν. **59** Και εν μέρος διανυκτερεύοντες εν τοις αγροίς και φυλάττοντες τη ογδόν ημέρα, ἥλθον διά να περιτέμωσι το παιδίον, φυλακάς της νυκτός επί το ποιμνιον αυτών. **9** Και ιδού, και ωνόμαζον αυτό κατά το όνομα του πατρός αυτού ἄγγελος Κυρίου εξαΐφνης εφάνη εις αυτούς, και δόξα Ζαχαρίαν. **60** Και αποκριθείσα η μήτηρ αυτού, είπεν Κυρίου ἐλαμψε περί αυτούς, και εφοβήθησαν φόβον Ουχί, αλλ' Ιωάννης θέλει ονομασθή. **61** Και είπον μέγαν. **10** Και είπε προς αυτούς ο ἄγγελος: Μη φοβείσθε προς αυτήν οτι ουδείς υπάρχει εν τη συγγενεία σου, διότι ίδου, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις δόστις καλείται με το όνομα τούτο. **62** Ηρώτων δε θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν, **11** διότι σύμερον διά νευμάτων τον πατέρα αυτού τον ονόμα ήθελε να εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, επειδης είναι δοθή εις αυτό. **63** Και ζητήσας πινακίδιον ἔγραφε, Χριστός Κύριος. **12** Και τούτο θέλει είσθαι το σημείον εις λέγων Ιωάννης είναι το όνομα αυτού και εθαύμασαν εσάς θέλετε ευρεί βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον πάντες. **64** Ηνοίχθη δε το σόμα αυτού πάραπτα και η εν τη φάτνη. **13** Και εξαΐφνης μετά του αγγέλου γλώσσα αυτού, και ελάει ευλογών τον Θεόν. **65** Και εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανίου υμνούντων τον Θεόν ἐπεισ φόβος επί πάντας τους γείτονας αυτών, και καθ' και λεγόντων **14** Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης όλην την ορεινήν της Ιουδαίας διελαλούντο πάντα τα ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. **15** Και καθώς οι ἄγγελοι πράγματα ταύτα, **66** και πάντες οι ακούσαντες ἔβαλον ανεχώρησαν απ' αυτών εις τον ουρανόν, οι ἀνθρωποι αυτά εν τη καρδία αυτών, λέγοντες Τι ἄρα θέλει είσθαι το παιδίον τούτο; και χειρ Κυρίου ήτο μετ' αυτού. **67** Και Ζαχαρίας ο πατήρ αυτού επλήσθη Πνεύματος Αγίου και προεφήτευσε, λέγων **68** Εὐλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, διότι επεσκέφθη και ἔκαμε λύτρωσιν εις τον λαόν αυτού, **69** και ανήγειρεν εις ημάς κέρας σωτηρίας εν τω οίκων Δαβίδ του δούλου αυτού, **70** καθώς ελάλησε διά στόματος των αγίων, των απ' αιώνος προφητών **71** σωτηρίαν εκ των εχθρών ημών και εις την ιερή της χειρός πάντων των μισούντων ημάς, **72** διάλογος τούτους, διαλογιζούμενη περί αυτών εν τη καρδία διά να εκπληρώση το ἑλεος αυτού προς τους πατέρας αυτής. **73** **20** Και υπέστρεψαν οι ποιμένες, δοξάζοντες ημών και να ενθυμῆθη την αγίαν διαθήκην αυτού, **74** και υμνούντες τον Θεόν διά πάντα ὅσα ήκουσαν και τον ὄρκον, τον οποίον ὡμοσε προς Αβραάμ τον πατέρα επιληρώθησαν προς αυτούς. **21** Και ότε ημών, οτι θέλει δώσει εις ημάς **75** την ελευθερωθώμεν της χειρός των εχθρών ημών και να λατρεύωμεν αυτόν αφόβως **76** εν οιστότητι και δικαιοισύνη ενώπιον ειδόν, καθώς ελαλήθησαν προς αυτούς. **22** Και αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής ημών. **76** Και συ, ότε επιληρώθησαν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής παιδίον, προφήτης του Υψίστου θέλεις ονομασθή. Διότι κατά τον νόμον του Μωϋσέως, ανεβίβασαν αυτόν εις θέλεις προπορευθή προ προσώπου του Κυρίου εις το να παραστήσωσιν εις τον Κύριον, **23** ετοιμάσης τας οδούς αυτού, **77** εις το να δώσης γνώσιν καθώς είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου, οτι σωτηρίας εις τον λαόν αυτού διά της αφέσεως των αμαρτιών αυτών **78** διά σπλάγχνα ελέους του Θεού ημών με τα οποία επεσκέφθη ημάς ανατολή εξ ψύους, **79** διά να φωτίση τους καθημένους εν σκότει και σκιά παν αρσενικόν διανοίγον μήτραν θέλει κληθή ἄγιον εις τον Κύριον, **24** και διά να προσφέρωσι θυσίαν επιληρώθησαν αι οκτώ ημέραι διά να περιτέμωσι το παιδίον, εκλήθη το ὄνομα αυτού Ιησούς, το ονομασθέν υπό του αγγέλου πριν συλληφθή εν τη κοιλίᾳ. **25** Και ιδού, ἥτο την παρηγορίαν του Ισραήλ, και Πνεύμα Αγίου ἥτο ην ἐμέλλε να αναδειχθή προς τον Ισραήλ. **26** και ἥτο εις αυτόν αποκεκαλυμένον υπό του Πνεύματος του Αγίου ὅτι δεν θέλει ιδεί θάνατον, πριν ίδη τον Χριστόν τον Κυρίον. **27** Και ἥλθε διά του Πνεύματος εις το iερόν και ότε οι γονείς εισέφεραν το παιδίον Ιησούν διά να κάμωσι περί αυτού κατά την συνήθειαν του νόμου, **28** αυτός εδέχθη αυτό εις τας αγκάλας αυτού και ευλόγησε τον Θεόν και είπε: **29** Νυν απολύεις τον δούλον σου, δέσποτα, κατά το ρήμα σου, εν ειρήνη: **30** διότι είδον οι φθαλμοί μου το σωτήριόν σου, **31** το οποίον ητοίμασας ενώπιον πάντων των λαών, **32** φως εις φωτισμόν των εθνών και δόξαν του λαού σου Ισραήλ. **33** Και ο Ιωσήφ και η μήτηρ αυτού εθαύμαζον

διά τα λεγόμενα περί αυτού. **34** Και ευλόγησεν αυτούς και παν όρος και βουνός θέλει ταπεινωθή, και τα σκολιά ο Συμεών, και είπε προς Μαριάμ την μητέρα αυτού θέλουσι γείνει ευθέα και αι τραχείαι οδοί ομαλάί, **6** Ιδού, ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών και πάσα σαρξ θέλει ιδεί το σωτήριον του Θεού. **7** εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον. **35** Και Έλεγε δε προς τους όχλους τους εξερχομένους διά σου δε αυτής την ψυχήν ρομφαία θέλει διαπεράσει, διά να βαπτισθώσιν υπ' αυτού Γεννήματα εχιδνών, τις να ανακαλυφθώσιν οι διαλογισμοί πολλών καρδιών. **8** έδειξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργής; **36** Και υπήρχε τις Άννα προφήτης, θυγάτηρ Φανουνήλ, Κάμετε λοιπόν καρπούς αξιούς της μετανοίας, και μη εκ της φυλής Ασήρ αύτη ήτο πολύ προβεβηκούσα εις αρχίστε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον ηλικιάν, ήτις έζησε μετά του ανδρός αυτής επτά έτη Αβραάμ διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θέος εκ των λίθων από της παρθενίας αυτής, **37** και αύτη ήτο χήρα ως τούτων να αναστήσῃ τέκνα εις τον Αβραάμ. **9** Ἡδη δε ετών ογδόκινα τεσσάρων, ήτις δεν απεμακρύνεται από του ιερού, νύκτα και νύμφεαν λατρεύουσα τον Θεόν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται εν νηστείαις και προσευχαίς: **38** και αύτη φθάσασα εν αυτή τη ώρα, εδοξολόγει τον Κύριον και ελάλει περί λέγοντες Τι λοιπόν θέλομεν κάμει; **10** Και ηρώτων αυτόν οι όχλοι, εις τον μη έχοντα, και ο έχων τροφάς ας κάμη ομοίως. **11** Ηρώτων δε και τελώναι διά να βαπτισθώσι, και είπον εις την πόλιν αυτών Ναζαρέτ. **40** Το δε παιδίον ήνταν προς αυτόν Διδάσκαλε, τι θέλομεν κάμει; **12** Ο δε και εδυναμόντο κατά το πνεύμα πληρούμενον σοφίας, είπε προς αυτούς Μη εισπράττε μηδέν περισσότερον και χάρις θεού ήτο επ' αυτό. **41** Επορεύοντο δε οι γονείς παρά το διατεταγμένον εις εσάς. **14** Ηρώτων δε αυτόν αυτού κατ' έτος εις Ιερουσαλήμ εν τη εορτή του πάσχα. **42** Και ότε έγινεν ετών δώδεκα, αφού ανέβησαν εις και στρατιωτικοί, λέγοντες Και ημείς τι θέλομεν κάμει; **15** Και επί προς αυτούς Μη βιάσθητε μηδένα συκοφαντήσητε, και αρκείσθε εις τα σιτηρέσια σας. **16** τας ημέρας, ενώ αυτοί υπέστρεψαν, το παιδίον ο Ιησούς Ενώ δε επρόσμενεν ο λαός, και διελογίζοντο πάντες εν έμεινεν οπίσω εν Ιερουσαλήμ, και δεν ενόσησεν ο Ιωσήφ ταις καρδίαις αυτών περί του Ιωάννου, μήποτε αυτός και η μήτηρ αυτού. **44** Νομίσαντες δε ότι αυτός ήτο είναι ο Χριστός, **16** απεκρίθη ο Ιωάννης προς πάντας, εν τη συνοδίᾳ, ήλθον μιας ημέρας οδόν και ανεξήσιουν λέγων· Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι ἔρχεται ομώς ο αυτόν μεταξύ των συγγενών και των γνωρίμων. **45** Ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω Και μη ευρόντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ, το λαρίον των υποδημάτων αυτού θέλει σας ζητούντες αυτόν. **46** Και μετά τρεις ημέρας εύρονταν αυτόν βαπτίσειν οι Πνεύματι Αγίων και πυρί. **17** Τον οποίου το εν τω ιερώ καθήμενον εν μέσω των διδασκάλων και πιεύονταν είναι εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει αικούντων αυτούν και ερωτώντων αυτούς. **47** Εξίσταντο το αλώνιον αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον εις την δε πάντες οι αικούντες αυτόν διά την σύνεσιν και τας αποθήκην αυτού, το δε άχυρον θέλει κατακαύσειν πυρί αποκρίσεις αυτού. **48** Και ιδόντες αυτόν εξεπλάγησαν, και είπε προς αυτόν η μήτηρ αυτού· Τέκνον, διά τι έπραξας εις ημάς ούτως; Ιδού, ο πατήρ σου και εγώ υπ' αυτού περί της Ηρωδιάδος, της γυναικός Φιλίππου καταλυπούμενοι σε εξήτούμεν. **49** Και είπε προς αυτούς του αδελφού αυτού, και περί πάντων των κακών όσα Διά τι με εζητείτε; δεν ηξερύπετε ότι πρέπει να ήμαι εις έπραξεν ο Ηρώδης, **20** προσέθεσε και τούτο επί πάσι τα του Πατρός μου; **50** Και αυτοί δεν ενόσησαν τον λόγον, και κατέκλεισε τον Ιωάννην εν τη φυλακή. **21** Αφού τον οποίον ελάλησε προς αυτούς. **51** Και κατέβη μετ' θεού προέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν και χάριν παρά Και αποτέλεσε προσευχομένου, ηνοίχθη ο ουρανός **22** και κατέβη το Πνεύμα το Άγιον εν σωματική μορφή ως περιστερά επ' αυτόν, και έγινε φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα Συ είσαι ο Ιησός μου ο αγαπητός, εις σε ευηρεστήθην. **23** Και αυτός ο Ιησούς ήρχιζε να ήναι ως τριάκοντα ετών, ων καθώς ενομίζετο, υιός Ιωσήφ, του Ηλί, **24** του Ματθάτ, του Λευΐ, του Μελχί, του Ιαννά, του Ιωσήφ, **25** του Ματταθίου, του Αμώς, του Ναούμ, του Εσλί, του Ναγγαί, **26** του Μαάθ, του Ματταθίου, του Σεμεΐ, του Ιωσήφ, του Ιούδα, **27** του Ιωαννά, του Ρησά, του Ζοροβάβελ, του Σαλαθιήλ, του Νηρί, **28** του Μελχί, του Αδδί, του Κωσάμ, του Ελμωδάμ, του Ηρ, **29** του Ιωσή, του Ελιέζερ, του Ιωρείμ, του Ματθάτ, του Λευΐ, **30** του Συμεών, του Ιούδα, του Ιωσήφ, του Ιωνάν, του Ελιασέμ, **31** του Μελέα, του Μαΐναν, του Ματταθά, του Ναθάν, του Δαβίδ, **32** του Ιεσαία, του Ωβήδ, του Βοζ, του Σαλμών, του Ναασών, **33** του Αμιναδάβ, του Αράμ, του Εσρώμ, του Φαρές, του Ιούδα, **34** του Ιακώβ, του Ισαάκ, του Αβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ, **35** του

Σερούχ, του Ραγαύ, του Φαλέκ, του Έβερ, του Σαλά, **36** αυτούς Βεβαίως θέλετε με ειπεί την παραβολήν ταύτην του Καΐναν, του Αρφαξάδ, του Σημ, του Νώ, του Λάμεχ, Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν όσα ηκούσαμεν ότι έγειναν **37** του Μαθουσάλα, του Ενώχ, του Ιαρέδ, του Μαλελεήλ, του Καΐναν, **38** του Ενώς, του Σηθ, του Αδάμ, του Θεού.

4 Ο δε Ιησούς, πλήρης Πνεύματος Αγίου, υπέστρεψεν από τον Ιορδάνην και εφέρετο διά του Πνεύματος εις την έρημον, **2** πειράζομενος υπό του διαβόλου ημέρας τεσσαράκοντα, και δεν έφαγεν ουδέν τας ημέρας εκείνας αφού δε αύται ετελείωσαν, ύστερον επείνασε. **3** Και είπε προς αυτόν ο διάβολος: Εάν είσαι Υιός του Θεού, ειπέ προς τον λίθον τούτον να γείνη ἄρτος. **4** Και απεκρίθη ο Ιησούς προς αυτόν, λέγων· είναι γεγραμμένον ότι με ἄρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο ἀνθρωπός, αλλά με πάντα λόγον Θεού. **5** Και αναβιβάσας αυτόν ο διάβολος εις ὄρος υψηλόν, ἐδείξεν εις αυτόν πάντα τα βασιλεία της οικουμένης εν μιᾷ στιγμῇ χρόνου, **6** και είπε προς αυτόν ο διάβολος· εἰς σε θέλω δώσει ἀπασαν την εξουσίαν ταύτην και την δόξαν αυτών, διότι εἰ εμέ είναι παραδεδομένη, και εἰς ὄντινα θέλω δίδω αυτήν. **7** Συ λοιπὸν εάν προσκυνήσης ενώπιον μου, σου θέλουσιν είσθαι πάντα. **8** Και αποκριθεὶς πρός αυτόν, είπεν ο Ιησούς· Υπάγε οπίσω μου, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, θέλεις προσκυνήσει Κύριον τον Θεόν σου και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. **9** Και ἐφέρεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και ἐστήσεν αυτόν επὶ το πτερύγιον του ιερού και είπε προς αυτόν· Εάν είσαι ο Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν εντεύθεν κάτω· **10** διότι είναι γεγραμμένον ότι εἰς τοὺς αγγέλους αυτού θέλει προστάξει περὶ σου, διά να σε διαφυλάξωσι, **11** και ότι θέλουσι σε σηκόνει επὶ των χειρῶν αυτών, διά να μη προσκόψῃς προς λίθον τον πόδα σου. **12** Και αποκριθεὶς είπε προς αυτόν ο Ιησούς ότι είναι ειρημένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. **13** Και αφού ετελείωσε πάντα πειρασμόν ο διάβολος, απεμακρύνθη απ' αυτόν μέχρι καιρού. **14** Και ο Ιησούς υπέστρεψεν εν τη δυνάμει του Πνεύματος εις την Γαλιλαίαν· και εξῆλθε φρήμη περὶ αυτού καθ' όλην την περίχωρον. **15** Και αυτός εδίδασκεν εν ταῖς συναγωγαῖς αυτών, δοξαζόμενος υπὸ πάντων. **16** Καὶ ήλθεν εἰς την Ναζαρέτ, ὅπου ἦτο ανατεθραμμένος, και εισήλθε κατὰ την συνθίσειν αυτού εἰς την συναγωγὴν εν τῇ ημέρᾳ τοῦ σαββάτου και εστήκωθη να αναγνώσῃ. **17** Και ἐδόθη εἰς αὐτὸν το βιβλίον Ησαΐου του προφήτου, και ανοίξας το βιβλίον εύρε τον τόπον, ὃντος ἡτο γεγραμμένον· **18** Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ, διά τούτο με ἔχρισε με απέστειλε διά να εναγγελίζωμαι και προς τους πτωχούς, διά να ιατρέύσω τους συτεριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν και προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστέλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερίᾳ, **19** διά να κηρύξω ευπρόσδεκτον Κυρίου ενιαυτόν. **20** Και κλείσας το βιβλίον, απέδωκεν εἰς τον υπηρέτην και εκάθησε πάντων δε οι οφθαλμοί των εν τη συναγωγῇ ήσαν ατενίζοντες εις αυτόν. **21** Και ἤρχισε να λέγη προς αυτούς ότι σήμερον επιληρώθη η γραφή αύτη εις τα ὄντα υμῶν. **22** Και πάντες εμαρτύρουν εις αυτόν και εθαύμαζον διά τους λόγους της χάριτος λίμνης Γεννησαρέτ, **2** και εἰδε δύο πλοία ιστάμενα τους εξερχομένους εκ του στόματος αυτού και ἐλέγον· παρὰ την λίμνην οι δε αλιείς αποβάντες απ' αυτών Δεν είναι ούτος ο νιός του Ιωσήφ; **23** Και είπε προς εξέπλυναν τα δίκτυα. **3** Εμβάς δε εις εν των πλοίων,

Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν όσα ηκούσαμεν ότι έγειναν εν τη Καπερναούμ, κάμε και εδώ εν τη πατρίδι σου. **24** Εἶπε δέ Αληθώς σας λέγω ότι ουδείς προφήτης είναι δεκτός εν τη πατρίδι αυτού. **25** Και επ' αληθείας σας λέγω, Πολλαὶ χήραι ήσαν εν τω Ισραήλ επί των ημερών Ηλίου, ὅτε εκλείσθη ο ουρανός επὶ ἑτα τρία και μήνας εξ, καθ' ον καιρόν ἐγίνεται πείνα μεγάλη εφ' δόλην την γην, **26** και προς ουδεμίαν αυτών επέμφθη ο Ήλιας, ειμή εις Σαφεπτά της Σιδώνος προς γυναίκα χήραν. **27** Και πολλοὶ λεπροί ήσαν επὶ Ελισσαίου του προφήτου εν τω Ισραήλ, και ουδείς αυτών εκαθαρίσθη, ειμή Νεεμάν ο Σύρος. **28** Και επλήσθησαν πάντες θυμού εν τη συναγωγῇ, ακούοντες ταύτα, **29** και σηκωθέντες εξέβαλον αυτὸν ἔξω της πόλεως και ἐφέραν αυτὸν ἔως της οφρύδος του όρους, επὶ του οποίου η πόλις αυτὸν ἦτο οκοδομημένη, διά να κατακρημνίσωσιν αυτὸν· **30** αυτὸς δύμας περάσας διά μέσου αυτών επορεύετο. **31** Και κατέβη εις Καπερναούμ, πόλιν της Γαλιλαίας, και εδίδασκεν αυτούς εν τοις σάββασι· **32** και εξεπλήσθησαν διά την διδαχήν αυτού, διότι ο λόγος αυτού ἦτο μετά εξουσίας. **33** Και εν τη συναγωγῇ ἦτο ἀνθρωπος ἔχων πνεύμα δαιμονίου ακαθάρτου, και ανέκραξε μετά φωνῆς μεγάλης, **34** λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ υμών και σου, Ιησού Ναζαρηνή; Ἡλθες να απολέσης ημάς; Σε γνωρίζω τις είσαι, ο Ἅγιος του Θεού. **35** Και επετίμησεν αυτόν ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και ἐξελθε εξ αυτού. Και το δαιμονίον ερρίψεν αυτὸν εἰς το μέσον και εξῆλθεν απ' αυτού, χωρίς να βλάψῃ αυτὸν παντελώς. **36** Και εξεπλάγασεν πάντες και συνελάλουν προς αλλήλους, λέγοντες· Τις είναι ο λόγος ούτος, ότι μετά εξουσίας και δυνάμεως προστάξει τα αικάδαρτα πνεύματα, και εξέρχονται; **37** και διεδίδετο φήμη περὶ αυτού εἰς πάντα τόπον της περιχώρου. **38** Σηκωθεὶς δε εκ της συναγωγῆς, εισήλθην εἰς την οικίαν του Σίμωνος. Η πενθερά δε του Σίμωνος εκρατείτο υπό πυρετού μεγάλου, και παρεκάλεσεν αυτόν περὶ αυτής. **39** Και σταθεὶς επάνω αυτής επετίμησε τον πυρετόν, και αφήκεν αυτήν και παρευθύνσι σηκωθείσα υπηρέτει αυτούς. **40** Ενώ δε ἐδιένε ο ἡλιος, πάντες όσοι είχον ασθενούντας υπό διαφόρων νόσων ἐφέραν αυτούς προς αυτόν εκείνος δε επιθέσας τας χειράς εἰς ἓνταστον αυτών εθεράπευσεν αυτούς. **41** Εξήρχοντο δε και δαιμόνια από πολλών, κράζοντα και λέγοντα ότι Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Και επιτιμών αυτά δεν ἀφίνε να λαλώσιν, επειδή εγνώριζον αυτόν ότι είναι ο Χριστός. **42** Και ότε ἐγίνενται ημέρα, εξελθώντες εις ἔρημον τόπον και οι όχλοι εζήτουν αυτόν, και ἡλθον ἔως αυτού και εκράτουν αυτόν διά να μη αναχωρήσῃ απ' αυτών. **43** Ο δε είπε προς αυτούς ότι Και εις τας ἀλλας πόλεις πρέπει να ευαγγελίσω την βασιλείαν του Θεού επειδή εις τούτο είμαι απεσταλμένος. **44** Και εκήρυξεν εν ταῖς συναγωγαῖς της Γαλιλαίας.

5 Ενώ δε ο όχλος συνέθλιβεν αυτόν διά να ακούῃ τον λόγον του Θεού, αυτός ίστατο πλησίον της λίμνης Γεννησαρέτ, **2** και εἰδε δύο πλοία ιστάμενα τους εξερχομένους εκ του στόματος αυτού και ἐλέγον· παρά την λίμνην οι δε αλιείς αποβάντες απ' αυτών Δεν είναι ούτος ο νιός του Ιωσήφ; **3** Εμβάς δε εις εν των πλοίων,

το οποίον ήτο του Σίμωνος, παρεκάλεσεν αυτόν να σε λέγω, Σηκώθητι και σήκωσον το κλινίδιόν σου και απομακρύνη αυτό ολίγον από της γης, και καθήσας ύπαγε εις τον οίκον σου. **25** Και παρευθύς εγερθείς εδίδασκεν εκ του πλοίου τους όχλους. **4** Καθώς δε ενώπιον αυτών, εσήκωσε το κλινίδιον εφ' ου κατέκειτο έπαυσε λαλών, είπε προς τον Σίμωνα: Επανάγαγε το και ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού, δοξάζων τον Θεόν. πλοίον εις τα βαθέα και ρίψατε τα δίκτυα υμών διά **26** Και ἐκστασις κατέλαβεν ἀπάντας και εδόξαζον τον να οιφαρεύσητε. **5** Και αποκριθείς ο Σίμων, είπε προς Θεόν, και επλήσθησαν φόβου, λέγοντες ὅτι είδομεν αυτόν· Διδάσκαλε, δι! ὅλης της νυκτὸς κοπιάσαντες δεν παράδοξα σήμερον. **27** Και μετά ταύτα εξῆλθε και επιάσαμεν ουδέννινον αλλ' ὅμως επὶ τῷ λόγῳ σου θέλων ρίψει εἰδὲ τελώνην τινὰ Λευΐν τὸ ὄνομα, καθήμενον εἰς το δίκτυον. **6** Και αφού ἔκαμον τούτο, συνέκλεισαν τελώνιον, και είπε προς αυτόν· Ακολούθει μοι. **28** Και πλήθος πολὺ ιχθύων και διεσχίζετο το δίκτυον αυτών. αφήσας ἀπάντα, εσηκώθη και ηκολούθησεν αυτόν. **29** **7** Και ἔκαμον νεῦμα εἰς τοὺς συντρόφους τους εν των πλοίων, διά να ἀλθώσι να βοηθήσωσιν αυτούς Και ἔκαμεν εἰς αυτόν τον Λευΐν υποδοχήν μεγάλην εν τη άλλω πλοίῳ, διά να ἀλθώσι να βοηθήσωσιν αυτούς οικία αυτού, και ἡτο πλήθος πολύ τελωνών και ἄλλων, και ἥλθον και εγέμισαν αμφότερα τα πλοία, ὧστε οἵτινες εκάθησαν μετ' αυτών εἰς την τράπεζαν. **30** Και εβυθίζοντο. **8** Ιδών δε ο Σίμων Πέτρος, προσέπεσε εγόγγυζον οι γραμματεῖς αυτών και οι Φαρισαίοι προς προς τα γόνατα του Ιησού, λέγων· Ἐξέλθε απ' εμού, τους μαθητάς αυτού, λέγοντες· Διά τι μετά τελωνών και διότι εἴμαι ἀνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε. **9** Επειδὴ αμαρτωλών τρώγετε και πίνετε; **31** Και αποκριθείς ο ἔκπληξις κατέλαβεν αυτόν και πάντας τους μετ' αυτού Ιησούς, είπε προς αυτούς· Δεν ἔχουσι χρείαν ιατρού οι διά την ἄργαν των ιχθύων, την οποίαν συνέλαβον, **10** υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. **32** Δεν ἥλθον διά να ομοίως δε και τον Ιάκωβον και Ιωάννην, τους υιούς καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν. **33** του Ζεβδαίου, οἵτινες ἤσαν σύντροφοι του Σίμωνος. Οι δε είπον προς αυτόν· Διά τι οι μαθηταί του Ιωάννου Και είπε προς τον Σίμωνα ο Ιησούς· Μή φοβού· από του νηστεύουσι συχνά και κάμνουσι δεήσεις, ομοίως και οι νυν ανθρώπους θέλεις αγρεύει. **11** Και αφού ἔφεραν τα πλοία επί την γην, αφήσαντες ἀπάντα ηκολούθησαν πλοία επί την γην, αφήσαντες ἀπάντα την ιησούς την ζεβδαίον, οἵτινες ἤσαν σύντροφοι του Σίμωνος. **34** Ο δε είπε προς αυτούς· Μήπως δύνασθε να κάμητε αυτόν. **12** Και ενώ ἦτο εν μιᾷ των πόλεων ιδού, τους υιούς του νυμφώνος να νηστεύωσιν, ενόσω είναι ἀνθρωπος πλήρης λέπρας· και ιδών τον Ιησούν, ἔπεσε μετ' αυτών ο νυμφίος; **35** Θέλουσιν ὅμως ελθεῖ ημέραι, κατά πρόσωπον και παρεκάλεσεν αυτόν, λέγων· Κύριε, ὅταν αφαιρεθῇ απ' αυτών ο νυμφίος· τότε θέλουσι εάν θέλῃς, δύνασαι να με καθαρίσῃς. **13** Και εκτείνας νηστεύειν εκείναις ταῖς ημέραις. **36** Ἐλεγε δε και την χείρα, ἥγγισεν αυτόν και είπε· Θέλω, καθαρίσθητι. παραβολήν προς αυτούς, ὃτι ουδεὶς βάλλει επίπραμμα Και ευθὺς η λέπρα ἔφυγεν απ' αυτού. **14** Και αυτός ιματίου νέου επὶ ιματίου παλαιούν ει δε μη, και το νέον παρήγειλεν αυτόν να μη είπῃ τούτο προς μηδένα, σχίζει και με το παλαιόν δεν συμφένει το επίπραμμα αλλ' ὑπάγε, λέγει, και δεῖχον σεαυτὸν εις τον ιερέα και το από του νέου. **37** Και ουδείς βάλλει οίνον εις πρόσφερε περὶ τον καθαρισμού σου, καθὼς προσέστηκεν ο ασκούς παλαιούς ει δε μη, ο νέος οίνος θέλει σχίζει τους Μωϋσῆς, διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **15** Άλλ' ἔτι μάλλον διήρχετο η φήμη περὶ αυτού, και συνηθοίζοντο όχλοι πολλοί, διά να ακούωσι και να θεραπεύωνται υπ' αυτού από των ασθενειῶν αυτών. **16** αυτός δε απετέύθετο εις τας ερήμους και προσηγόρισε. **17** Και εν μιᾷ των ημερών, ενώ αυτός εδίδασκεν, εκάθηντο Φαρισαίοι και νομοδιδάσκαλοι, οἵτινες είχον ελθεῖ εκ πάσης κώμης της Γαλιλαίας και Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ· και δύναμις Κυρίου ἦτο εις το να ιατρεύη αυτούς. **18** Και ιδού, ἀνδρες φέροντες επὶ κλίνης ἀνθρωπον, δόστις ἦτο παραλυτικός, και εζήτουν να φέρωσιν αυτόν ἐσω και να θέσωσιν ενώπιον αυτού. **19** και μη ευρόντες διά ποιάς εισόδουν να φέρωσιν αυτόν ἐσω εξ αιτίας του όχλου, ανέβησαν επί το δώμα και διά των κεραμίδων κατεβίβασαν αυτόν μετά του κλινίδιον εις το μέσον ἐμπροσθεν του Ιησού. **20** Και ιδών την πίστην αυτών, είπε προς αυτόν· Ἀνθρωπε, συγκεχωριμέναν είναι εις εις σε αι μαρτίασαι σου. **21** Και ἤρχισαν να διαλογίζωνται οι γραμματεῖς και οι Φαρισαίοι, λέγοντες· Τις είναι ούτος, δόστις λαλεῖ βλασφημίας; τις δύναται να συγκεχωρή αμαρτίας ειμή μόνος ο Θεός; **22** Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, απεκρίθη και είπε προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε ειναι ταις καρδίαις σας; **23** τι είναι εικολώτερον, να είπω, Συγκεχωριμέναν είναι εις σε αι μαρτίασαι σου, ή να είπω, Σηκώθητι και περιπάτει; **24** αλλά διά να γνωρίσητε ὅτι εξουσίαν έχει ο Υἱός του ανθρώπου επὶ της γης να συγκεχωρή αμαρτίας, είπε προς τον παραλυτικόν· Προς

6 Κατά δε το δευτερόπρωτον σάββατον διέβαινεν αυτός διά των σπαρτών και οι μαθηταί αυτού ανέσπων τα στάχυα και ἔτρωγον, τρίβοντες με τας χείρας. **2** Τινές δε των Φαρισαίων είπον προς αυτούς· Διά τι πράττετε ο, τι δεν συγχωρεῖται να πράττηται εν τοις σάββασι; **3** Και αποκριθείς προς αυτούς, είπεν ο Ιησούς· Ουδέ τούτο δεν ανεγνώστε, το οποίον ἔπραξεν ο Δαφίδ, οπότε επεινάσεν αυτός και οι μετ' αυτού όντες; **4** πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού και ἔλαβε τους ἄρτους της προθέσεως και ἔφαγε και ἔδωκε και εις τους μετ' αυτού, τους οποίους δεν είναι συγκεχωριμένον να φάγωσιν ειμή μόνοι οι ιερεῖς; **5** Και ἔλεγε προς αυτούς· οι Υἱός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου. **6** Και πάλιν εν ἄλλω σαββάτω εισήλθεν εις την συναγωγήν και εδίδασκε· και ἥτο εκεί ἀνθρωπος, του οποίου η δεξιά χειρί ήτο ξηρά. **7** Παρετήρουν δε αυτόν οι γραμματεῖς και οι Φαρισαίοι, αν εν τω σαββάτω θέλη θεραπεύει, διά να εύρωσι κατηγορίαν κατ' αυτού. **8** Αυτός ὅμως εγνώριζε τους διαλογισμούς αυτών και είπε προς τον ανθρώπον τον ἔχοντα ξηράν την χείρα· Σηκώθητι και στήθι εις το μέσον. Και εκείνος σηκωθείς

εστάθη. **9** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς αυτούς Θέλω σας ελπίζετε πάλιν να λάβητε, ποία χάρις χρεωστείται εις ερωτήσει τι είναι συγκεχωρημένον, να αγαθοποιήσῃ τις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί εις αμαρτωλούς δανείζουνται εν τοις σάββασιν ή να κακοποιήσῃ; να σώσῃ ψυχήν ή να διά να λάβωσταν πάλιν τα ίσα. **35** Πλην αγαπάτε τους απολέση; **10** Και περιβλέψας πάντας αυτούς, είπε προς εχθρούς σας και αγαθοποιείτε και δανείζετε, μηδεμίαν τον άνθρωπον· Ἐκτείνον την χείρα σου. Ο δε έκαμεν απολαβήν ελπίζοντες, και θέλει είσθαι ο μισθός σας ούτω, και αποκατεστάθη η χειρ αυτού υγιής ως η άλλη. πολύς, και θέλετε είσθαι νιοί του Υψίστου διότι αυτός **11** Αυτοί δε επλήσθησαν μανίας και συνωμίλουν προς είναι αγαθός προς τους αχαρίστους και κακούς. **36** αλλήλους τι να κάμωσιν εις τον Ιησούν. **12** Εν εκείναις Γίνεσθε λοιπόν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ σας δε ταις ημέραις εξήλθεν εις το δρός να προσευχήθῃ, είναι οικτίρμων. **37** Και μη κρίνετε, και δεν θέλετε και διενυκτέρευεν εν τη προσευχῇ του Θεού. **13** Και κριθή μη καταδικάζετε, και δεν θέλετε καταδικασθήσθε έγινεν ημέρα, έκραξε τους μαθητάς αυτού και συγχωρείτε, και θέλετε συγχωρηθῆν· **38** δίδετε, και εξέλεξεν εξ αυτών δώδεκα, τους οποίους και ωνόμασεν θέλει δοθή εις εσάς μέτρον καλόν, πεπιεσμένον και αποστόλους, **14** τον Σίμωνα, τον οποίον και ωνόμασε συγκεκαθισμένον και υπερεκχυνόμενον θέλουσι δώσει Πέτρον, και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, Ιάκωβον και εις τον κόλπον σας. Διότι με το αυτό μέτρον, με το Ιωάννην, Φίλιππον και Βαρθολομαίον. **15** Μαθαίον οποίον μετρείτε, θέλει αντιμετρηθῆ εις εσάς. **39** Είπε και Θωμάν, Ιάκωβον τον του Αλφαίου και Σίμωνα δε παραβολήν προς αυτούς, Μήπως δύναται τυφλός τον καλούμενον Ζηλωτήν, **16** Ιούδαν τον αδελφόν να οδηγή τυφλόν; δεν θέλουσι πέσει αμφότεροι εις Ιακώβου, και Ιούδαν τον Ισκαριώτην, όστις και έγινε βόθρον; **40** Δεν είναι μαθητής ανώτερος του διδασκάλου προδότης, **17** και καταβάς μετ' αυτών εστάθη επί τόπου αυτού· πας δε τετελειοποιημένος θέλει είσθαι ως ο πεδινόν, και παρήσαν όχλος μαθητών αυτού και πλήθος διδάσκαλος αυτού. **41** Και διά τι βλέπεις το ξυλάριον το πολύ του λαού από πάσης της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την και της παραλίας Τύρου και Σιδώνος, οίτινες ήλθον εν τω ιδίω σου οφθαλμώ δεν παρατηρεῖς; **42** ή πως διά να ακούσωσιν αυτόν και να ιατρευθώσιν από των δύνασαι να λέγης προς τον αδελφόν σου Αδελφέ, άφες νόσων αυτών, **18** και οι ενοχλούμενοι υπό πνευμάτων να εκβάλω το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ σου, ενώ ακαθάρτων, και εθεραπεύοντο. **19** Και πας ο όχλος εζήτει συ δεν βλέπεις την δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου; να εγγίζῃ αυτόν, διότι δύναμις εξήρχετο παρ' αυτού και Υποκριτά, έκβαλε πρώτων την δοκόν εκ του οφθαλμού ιάτρευε πάντας. **20** Και αυτός σκηνώσας τους οφθαλμούς σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εικάζῃς το αυτού εις τους μαθητάς αυτού, ἔλεγε· Μακάριοι σείς οι ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου. **43** Διότι πτωχοί, διότι υμετέρα είναι η βασιλεία του Θεού. **21** δεν είναι δένδρον καλόν, το οποίον κάμνει καρπόν Μακάριοι οι πεινώντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθή. σαπρόν, ουδέ δένδρον σαπρόν, το οποίον κάμνει καρπόν Μακάριοι οι κλαίοντες τώρα, διότι θέλετε γελάσει. **22** καλόν· **44** επειδή ἐκαστον δένδρον εκ του καρπού Μακάριοι είσθε, ὅταν σας μισήσωσι οι ἄνθρωποι, και αυτού γνωρίζεται. Διότι δεν συνάγουσιν εξ ακανθών ὅταν σας αφορίσωσι και ονειδίσωσι και εκβάλωσι το σύκα, ουδέ τρυγώσιν εκ βάτου σταφύλια. **45** Ο αγαθός όνομά σας ως κακόν ἔνεκεν του Υιού του ἄνθρωπου. **23** ἄνθρωπος εκ του αγαθού θησαυρού της καρδίας αυτού Χαίρετε εν εκείνη τη ημέρᾳ και σκιρτήσατε· διότι ίδον, εκφέρει το αγαθόν, και ο κακός ἄνθρωπος εκ του κακού ο μισθός σας είναι πολύς εν τω ουρανώ επειδή ούτως θησαυρού της καρδίας αυτού εκφέρει το κακόν· διότι εκ ἔπραττον εις τους προφήτας οι πατέρες αυτών. **24** Πλήν του περισσεύματος της καρδίας λαλεί το στόμα αυτού. ουαί εις εσάς τους πλουσίους, διότι απηλαύσατε την **46** Διά τι δε με κράζετε, Κύριε, Κύριε, και δεν πράττετε παρηγορίαν σας. **25** Ουαί εις εσάς, οι κεχορτασμένοι, όσα λέγω; **47** Πας όστις ἔρχεται προς εμέ και ακούει διότι θέλετε πεινάσει. Ουαί εις εσάς, οι γελώντες τους λόγους μου και κάμνει αυτούς, θέλω σας δείξει τώρα, διότι θέλετε πενθήσει και κλαύσει. **26** Ουαί εις με ποίον είναι όμοιος· **48** είναι όμοιος με ἄνθρωπον εσάς, ὅταν πάντες οι ἄνθρωποι σας ευφημίσωσι· διότι οικοδομούντα οικίαν, όστις ἔσκαψε και εβάθυνε και ούτως ἔπραττον εις τους ψευδοπροφήτας οι πατέρες ἔβαλε θεμέλιον επί την πέτραν· ότε δε έγινε πλημμύρα, αυτών. **27** Άλλα προς εσάς τους ακούντας λέγω· προσέβαλεν ο ποταμός κατά της οικίας εκείνης και δεν Αγαπάτε τους εχθρούς σας, αγαθοποιείτε εκείνους, ηδυνήθη να σαλεύσῃ αυτήν· διότι ήτο τεθεμελιώμενή οίτινες σας μισούσιν, **28** ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας επί την πέτραν. **49** Όστις όμως ακούσῃ και δεν κάμη, καταράνται, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας είναι όμοιος με ἄνθρωπον οικοδομήσαντα οικίαν επί βλάπτουσιν. **29** Εις τον τύποντά σε επί την σιαγόνα την γην χωρίς θεμέλιον· κατά της οποίας προσέβαλεν ο πρόσφερε και την άλλην, και από του αφαιρούντος ποταμός, και ευθύς ἔπεσε, και έγινεν ο κρημνισμός της το ιμάτιόν σου μη εμποδίσης και τον χιτώνα. **30** Εις οικίας εκείνης μέγας.

πάντα δε τον ζητούντα παρά σου δίδε, και από του αφαιρούντος τα σα μη απαίτει. **31** Και καθώς θέλετε να πράττωσιν εις εσάς οι ἄνθρωποι, και σεις πράττετε ομοίως εις αυτούς. **32** Και εάν αγαπάτε τους αγαπώντας σας, ποία χάρις χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί αγαπώσι τους αγαπώντας αυτούς. **33** Και εάν αγαθοποιήτε τους αγαθοποιούντας σας, ποία χάρις χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί το αυτό πράττουσι. **34** Και εάν δανείζετε εις εκείνους, παρ' αυτά

7 Αφού δε ετελείωσε πάντας τους λόγους αυτού εις τας ακοάς του λαού, εισήλθεν εις Καπερναούμ. **2** Εκατοντάρχου δε τινός δούλος, όστις ήτο πολύτιμος εις αυτόν, κακώς έχων έμελλε να αποθάνῃ. **3** Και ακούσας περὶ του Ιησού, απέστειλε προς αυτόν πρεσβυτέρους των Ιουδαίων, παρακαλών αυτόν να έλθῃ να διασώσῃ τον δούλον αυτού. **4** Οι δε ελθόντες προς τον Ιησούν, παρεκάλουν αυτόν επιμόνως, λέγοντες ότι είναι άξιος

εκείνος, εις τον οποίον θέλεις κάμει τούτο· **5** διότι αγαπά λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων εκ γυναικών ουδείς το έθνος υμών, και την συναγωγήν αυτός ακοδόμησεν προφήτης είναι μεγαλήτερος Ιωάννου του βαπτιστού· εις ημάς. **6** Ο δε Ιησούς επορεύετο μετ' αυτών. Ενώ δε πλην ο μικρότερος εν τη βασιλείᾳ του Θεού είναι απειχέν ήδη ου μακράν από της οικίας, ἐπεμψε προς μεγαλήτερος αυτού. **29** Και πας ο λαός ακούσας και αυτόν ο εκατόνταρχος φίλους, λέγων προς αυτόν Κύριε, οι τελώναι εδικαίωσαν τον Θεόν, βαπτισθέντες το μη ενοχλεῖσαν διότι δεν είμαι άξιος να εισέλθης υπό την βάπτισμα του Ιωάννου. **30** Οι δε Φαρισαίοι και οι στέγην μου· **7** ούτεν ουδὲ εμαυτὸν ἔκρινα ἀξίον να ἐλθω νομικοὶ θητέησαν εἰς εαυτούς την βουλήν του Θεού, προς σέ· ἄλλα ειπε λόγον, και θέλει ιατρεύθη ο δούλος μη βαπτισθέντες υπ' αυτού. **31** Και είπεν ο Κύριος μου. **8** Διότι και εγώ είμαι ἀνθρωπος υποκείμενος εἰς Με τι λοιπόν να ομοιώσω τους ανθρώπους της γενέας εξουσίαν, ἔχων υπ' εμαυτὸν στρατιώτας, και λέγω προς ταύτης; και με τι είναι όμοιοι; **32** Είναι όμοιοι με παιδία τούτον, Ὑπαγε, και υπάγει; και προς ἄλλον, Ἐρχου, καθίμενα εν τη αγορᾷ και φωνάζοντα προς ἄλληλα και και ἔρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και λέγοντα· Αυλόν σας επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε· σας κάμνει. **9** Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς εθαύμασεν αυτόν, εθρηνωδήσαμεν, και δεν εκλαύσατε. **33** Διότι ἡλθεν και στραφείς προς τον ὄχλον τον ακολουθούντα αυτόν, Ιωάννης ο Βαπτιστής μήτε ἀρτόν τρώων μήτε οίνον είπε· Σας λέγω, Ουδέ εν τω Ισραὴλ εύρον τοσαύτην πίνων, και λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει. **34** Ἡλθεν ο Υἱός πίστιν. **10** Και υποστρέψαντες οι απεσταλμένοι εις τον τον ανθρώπουν τρώων και πίνων, και λέγετε· Ιδού οίκον, εύρον τον ασθενή δούλον υγιαίνοντα. **11** Την ἀνθρωπος φάγος και οινοπότης, φίλος τελωνών και δε ακόλουθον ημέραν επορεύετο ο Ιησούς εις πόλιν αμαρτωλών. **35** Και εδικαίωθη η σοφία από πάντων ονομαζόμενην Ναΐν· και συνεπορεύοντο μετ' αυτού των τέκνων αυτής. **36** Παρεκάλει δε αυτούν εις εκ των ικανοί εις των μαθητών αυτού και ὄχλος πολύς. **12** Ως Φαρισαίων να φάγη μετ' αυτού· και εισελθών εις την δε επλησίασεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εφέρετο οικίαν του Φαρισαίου, εκάθισεν εις την τράπεζαν. **37** ἔξω νεκρός υιός μονογενῆς της μητρός αυτού, και αὐτή Και ιδού, γυνή τις εν τη πόλει, ήτις ἡτο αμαρτωλή, ἢτο χήρα, και ὄχλος πολύς της πόλεως ἡτο μετ' αυτής. μαθούσα ότι κάθηται εις την τράπεζαν εν τη οικία του **13** Και ιδών αυτήν ο Κύριος, εσπλαγχνίσθη δι' αυτήν και Φαρισαίου, ἐφέρεν αλάβαστρον μύρου **38** και σταθείσα είπε προς αυτήν· Μη κλαίε· **14** και πλησιάσας ἤγγισε το πλησίον των ποδών αυτού οπίσα κλαίσουσα, ἥρχισε να νεκροκράβθατον, οι δε βαστάζοντες εστάθησαν, και είπε· βρέχη τους πόδας αυτού με τα δάκρυα και εστόγγιζε με Νεανίσκε, προς σε λέγω, σηκώθητι. **15** Και ανεκάθιθεν τας τρίχας της κεφαλής αυτής και κατεφίλει τους πόδας ο νεκρός και ἥρχισε να λαλήι, και ἔδωκεν αυτόν εις αυτού και ἥλειψε με το μύρον. **39** Ιδών δε ο Φαρισαίος την μητέρα αυτού. **16** Κατέλαβε δε ἀπάντας φόβος ο καλέσας αυτόν, είπε καθ' εαυτόν λέγων· Ούτος, εάν και εδόξαζον τον Θέον, λέγοντες ότι προφήτης μέγας ἡτο προφήτης, ἥθελε γνωρίζει και οπίσα είναι η ηγέρθη εν ημίν, και οτι επεσκέφθη ο Θεός τον λαόν γυνή, ήτις εγγίζει αυτόν, ότι είναι αμαρτωλή. **40** Και αυτού. **17** Και εξήλθεν ο λόγος ούτος περὶ αυτού εν αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτόν Σίμων, ἔχω να σοι όλη τη Ιουδαία και εν πάσι τοις περιχώροις. **18** Και είπω τι. Ο δε λέγει· Διδάσκαλε, ειπέ. **41** Είχε τις δανειστάς απήγγειλαν προς τον Ιωάννην οι μαθητάι αυτού περὶ δύο χρεωφειλέτας ο εις εχρεώστει δηνάρια πεντακόσια, πάντων τούτων. **19** Και προσκαλέσας ο Ιωάννης δύο ο δε ἄλλος πεντήκοντα. **42** Και επειδή δεν είχον να τινάς των μαθητών αυτού, ἐπεμψε προς τον Ιησούν, αποδώσωσιν, εχάρισεν αυτά εις αμφοτέρους. Τις λοιπόν λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή ἄλλον προσδοκώμεν; **20** εξ αυτών, ειπέ, θέλει αγαπήσει αυτόν περισσότερον; **43** Και ελθόντες προς αυτόν οι ἀνθρωποι, είπον· Ιωάννης ο Αποκριθείς δε ο Σίμων, είπε· Νομίζω ότι εκείνος, εις τον Βαπτιστής απέστειλεν ημάς προς σε, λέγων· Συ είσαι ο οπίον εχάρισε το περισσότερον. Ο δε είπε προς αυτόν· ερχόμενος, ή ἄλλον προσδοκώμεν; **21** Εν αυτῇ δε τη Ορθώς ἔκρινας. **44** Και στραφείς προς την γυναίκα, ώρα εθεράπευσε πολλούς από νόσων και μαστίγων και είπε προς τον Σίμωνα· Βλέπεις ταύτην την γυναίκα; πνευμάτων πονηρών, και εις τυφλούς πολλούς εχάρισε Εισήλθον εις την οικίαν σου, ὑδωρ διά τους πόδας μου το βλέπειν. **22** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς δεν ἔδωκας· αὐτή δε με τα δάκρυα ἔβρεξε τους πόδας αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην ὅσα μου και με τας τρίχας της κεφαλής αυτής εστόγγισε. **45** είδετε και ηκούσατε· ότι τυφλοί αναβλέπουσι, χωλοί Φίλημα δεν μοι ἔδωκας· αὐτή δε, αφ' ης εισήλθον, δεν περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούσουσι, ἐπαυσε καταφιλούσα τους πόδας μου. **46** Με ἔλαιον την νεκροί εγείρονται, πτωχοί ευαγγελίζονται· **23** και κεφαλήν μου δεν ἥλειψας· αὐτή δε με μύρον ἥλειψε μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοι. **24** Αφού τους πόδας μου. **47** Διά τούτο σοι λέγω, συγκεχωρημέναι δε ανεγρήσαν οι απεσταλμένοι τον Ιωάννου, ἥρχισε να είναι αι αμφτίαι αυτής αι πολλαί, διότι ηγάπησε πολλά λέγη προς τους ὄχλους περὶ του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις ούτινα δε συγκεχωρείται οιλγον, οιλγον αγαπά. **48** Και την ἔρημον να ίδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλεύμενον; είπε προς αυτήν· Συγκεχωρημέναι είναι αι αμφτίαι σου. **25** Άλλα τι εξήλθετε να ίδητε; ἀνθρωπον ενδεδυμένον **49** Και ήρχισαν οι συγκαθήμενοι εις την τράπεζαν να μαλακά ιμάτια; ιδού, οι λαμπρώς ενδεδυμένοι και λέγωσι καθ' εαυτούς· Τις είναι ούτος, όστις και αμφτίας τρυφώντες ευρίσκονται εν τοις βασιλικούς παλατίοις. συγκεχωρεί; **50** Είπε δε προς την γυναίκα· Η πίστις σου σε **26** Άλλα τι εξήλθετε να ίδητε; προφήτην; Ναι, σας έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην.

λέγω, και περισσότερον προφήτου. **27** Ούτος είναι, περὶ του οπίον είναι γεγραμμένον, ιδού, εγώ αποστέλλω τον ἄγγελόν μου προ προσώπου σου, Ὁστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου ἐμπροσθέν σου. **28** Διότι σας

2 καὶ γυναίκες τινές, αἵτινες ἡσαν τεθεραπευμέναι ἐπαυσαν, καὶ ἔγεινε γαλήνη. 25 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, ἀπὸ πνευμάτων πονηρών καὶ αἰθενειών, Μαρίᾳ η που είναι ἡ πίστις σας; Καὶ φοβηθέντες εθαύμασαν, καλούμενή Μαγδαληνῇ, εκ τῆς οποίας είχον εκβή ἐπτά λέγοντες πρὸς αλλήλους Τις λοιπόν είναι οὗτος, ὅτι καὶ δαιμόνια, 3 καὶ Ιωάννα η γυνή του Χουζά, επιτρόπου τους ανέμους προστάζει καὶ το ὄντω, καὶ υπακούοντιν του Ηρώδου, καὶ Σουσάννα καὶ ἄλλαι πολλά, αἵτινες εἰς αὐτὸν; 26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν διηκόνουν αὐτὸν ἀπὸ τῶν υπαρχόντων αὐτῶν. 4 Επειδὴ Γαδαρηνών, ἡτις είναι αντιπέραν της Γαλιλαίας. 27 δε συνέτρεχεν ὄχλος πολὺς καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Καὶ καθὼς εξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, υπῆντησεν αὐτὸν πάσης πόλεως, εἴπε διὰ παραβολῆς 5 Εξῆλθεν ὁ σπείρων, ἀνθρωπός τις εἰς τῆς πόλεως, ὃς τις είχε δαιμόνια ἀπὸ διά ου ποτέρη τον σπόρον αὐτού. Καὶ ενώ ἐπειρειν, χρόνων πολλών, καὶ μιάτιον δεν ενεδύετο καὶ εν ἄλλο μεν ἐπεσε παρά την οδόν καὶ κατεπαθή, καὶ οικία δεν ἐμένειν, αλλ' εν τοις μνήμασιν. 28 Ιδών δε τα πετεινά του ουρανού κατέφαγον αὐτό: 6 ἄλλο δε τον Ιησούν, ανέκραξε καὶ προσέπεσεν εἰς αὐτὸν καὶ ἐπεσεν επὶ την πέτραν και αναφυέν εκηράνθι, διότι μετά φωνής μεγάλης εἴπε: Τι είναι μεταξύ εμού και δεν είχεν ικμάδα: 7 και ἄλλο ἐπεσεν εις το μέσον των σου, Ιησού, Υἱε του Θεού του Υψίστου; δέομαί σου, μη μι ακανθών, και συμφυτρώσασαι αι ἀκανθαι απέπνιξαν με βασανίσης. 29 Διότι προσέταξεν εἰς το πνεύμα το αυτό: 8 και ἄλλο ἐπεσεν επὶ την γην την αγαθήν, αικάθαρτον να εξέλθῃ από του ανθρώπου. Επειδὴ προ και αναφυέν ἔκαμε καρπόν εκατονταπλασιονα. Ταύτα πολλών χρόνων είχε συναρπάσει αὐτόν, και εδεομενετο λέγων, εφώναζεν: Ο ἔχων ὡτα διά να ακούν, ας ακούν. με αλύσεις και εφυλάττετο με ποδόδεσμα και διασπών 9 Ηρώτων δεν αὐτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες Τι τα δεσμά, εφέρετο υπό του δαίμονος εις τας ερήμους, σημαίνει η παραβολή αὕτη; 10 Ο δε είπεν: Εἰς εσάς εδόθη 30 Καὶ πρώτησεν αὐτόν ο Ιησούς, λέγων: Τι είναι το να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, εἰς δε όνομά σου; Ο δε είπε: Λεγεών διότι δαιμόνια πολλά τους λοιπούς διά παραβολών, διά να μη βλέπωσιν ενώ εισήλθον εις αὐτόν. 31 και παρεκάλουν αὐτόν να μη βλέπουσι και να μη καταλαμβάνωσιν ενώ ακούουσιν. προστάξη αυτά να απέλθωσιν εις την ἀβύσσον. (Abyssos 11 Αὕτη δε είναι η παραβολή αὕτη; 12 Οι δε σπειρόμενοι παρά την οδόν είναι οι λόγος 912) 32 Ήτο δε εκεί αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένων του Θεού· 12 οι δε σπειρόμενοι παρά την οδόν είναι οι εν τω ὄρει: και παρεκάλουν αὐτόν να επιτρέψῃ εις ακούντες, ἐπειτα ἔρχεται ο διάβολος και αφαιρεί τον αυτά να εισέλθωσιν εις εκείνους: και επέτρεψεν εις λόγον από της καρδίας αὐτών, διά να μη πιστεύσωσι και αυτά. 33 Εξέλθοντα δε τα δαιμόνια από του ανθρώπου, σωθώσιν. 13 Οι δε επὶ της πέτρας είναι εκείνοι οίτινες, εισήλθον εις τους χοίρους, και ὠρμησεν η αγέλη κατά ὅταν ακούσωσι, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και του κρημνού εις την λίμνην και απεινήγη. 34 Ιδόντες ούτοι πρίζαν δεν ἔχουσιν, οίτινες πρὸς καιρὸν πιστεύουσι δε οι βοσκοί το γενέμενον ἔφυγον, και απελθόντες και εν καιρῷ πειρασμού αποστατούσι. 14 Το δε πεδόν απήγγειλαν εις την πόλιν και εις τους αγρούς. 35 Και εις τας ακάνθας, ούτοι είναι εκείνοι οίτινες ἱκουσαν, εξῆλθον διά να ίδωσι το γεγονός, και ἥλθον πρὸς τον και υπό μεριμνών και πλούτου και ήδονών του βίου Ιησούν και εύρον τον ἀνθρωπόν, εκ του οποίου είχον υπάγονται και συμπνίγονται και δεν τελεσφορούσι. 15 Εξέλθει τα δαιμόνια, καθήμενον παρά τους πόδας του Το δε εις την καλήν γην, ούτοι είναι εκείνοι, οίτινες Ιησού, ενδεδυμένον και σωφρονούντα: και εφοβήθησαν. ακούσαντες τον λόγον, κρατούσιν εν καρδία καλή και 36 Διηγήθησαν δε πρὸς αὐτούς και οι ιδόντες πως αγαθή και καρποφορούσιν εν υπομονῇ. 16 Ουδεῖς δε εσώθη ο δαιμονιζόμενος. 37 Και ἀπαν το πλήθος της λύχνον ανάφας, σκεπάζει αὐτόν με σκεύος και θέτει περιχώρου των Γαδαρηνών παρεκάλεσαν αὐτόν να υποκάτω κλίνης, αλλά θέτει επί του λυχνοστάτου, αναχωρήση απ' αὐτών, διότι κατείχοντο υπό μεγάλου διά να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι. 17 Διότι δεν φόβου, αυτός δε εμβάς εις το πλοίον υπέστρεψεν. 38 Ο υπάρχει κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γείνει φανερόν; δε ἀνθρωπος, εκ του οποίου είχον εξέλθει τα δαιμόνια, ουδὲ απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει γείνει γνωστόν παρεκάλει αὐτόν να ἡναι μετ' αὐτού· ο Ιησούς όμως και εθείει εις το φανερόν. 18 Προσέχετε λοιπόν πως απέλυσεν αὐτόν, λέγων. 39 Επίστρεψον εις τον οίκον ακούετε· διότι ὅστις ἔχει, θέλει δοθή εις αὐτόν, και σου και διηγούν δσα ἔκαμεν εις σε ο Θεός και ανεχώρησε ὅστις δεν ἔχει, και εκείνο το οποίον νομίζει ὅτι ἔχει κηρύττων καθ' ὅλη την πόλιν δσα ἔκαμεν εις αὐτόν θέλει αφαιρεθή απ' αὐτού. 19 Ἡλθον δε πρὸς αὐτόν ο Ιησούς. 40 Οτε δε υπέστρεψεν ο Ιησούς, υπεδέχθη η μήτηρ και οι αδελφοί αὐτού και δεν ήδοναντο διά αὐτὸν ὁ ὄχλος διότι πάντες ήσαν περιμένοντες αὐτόν. τον ὄχλον πα πλησιάσωσιν αὐτόν. 20 Καὶ απηγέλθη 41 Και ιδού, ἥλθεν ἀνθρωπος ονομαζόμενος Ιάειρος, πρὸς αὐτόν υπό τινών λεγόντων: Η μήτηρ σου και οι διστή ήτο ἀρχων της συναγωγής και πεσών εις τους αδελφούς σου ίστανται ἔξω θέλοντες να σε ίδωσιν. 21 Ο πόδας του Ιησού, παρεκάλει αὐτόν να εισέλθῃ εις τον δε αποκριθείς είπε πρὸς αὐτούς Μήτηρ μου και αδελφοί οίκον αυτού, 42 διότι είχε θυγατέρα μονογενήν ως ετών μου είναι οὗτοι, οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και δώδεκα, και αύτη απέθηνησκεν. Ενώ δε επορεύετο, οι πράττοντες αὐτόν. 22 Και εν μιά των ημερών εισήλθεν δχοι συνέθλιβον αὐτόν. 43 Και γυνή τις ἔχουσα ρύσιν εις πλοίον αὐτός και οι μαθηταί αὐτού, και είπε πρὸς αίματος δώδεκα ἔτη, ήτις δαπανήσασα εις ιατρούς όλον αὐτούς. Ας διέλθωμεν εις το πέραν της λίμνης και τον βίον αυτής δεν ήδυνηθῇ να θεραπευθῇ υπ' ουδενός, εσηκώθησαν. 23 Ενώ δε ἐπλέον, απεκοιμήθη. Και κατέβη 44 πλησιάσασα όπισθεν ἤγγισε το ἄκρον του ιματίου ανεμοστροβίλος εις την λίμνην, και εγεμίζετο το πλοίον αὐτόν, και παρευθύς εστάθη η ρύσις του αίματος αὐτής, και εκινδύνευον. 24 Προσελθόντες δε εξύπνισαν αὐτόν, 45 Και είπεν ο Ιησούς: Τις μου ἤγγισε; και ενώ ηρούντο λέγοντες: Επιστάτα, Επιστάτα, χανόμεθα. Ο δε σηκωθείς πάντες, είπεν ο Πέτρος και οι μετ' αὐτού Επιστάτα, οι επετίμησε τον άνεμον και την ταραχήν του ύδατος, και δχοι σε συμπιέζουσι και σε συνθλίβουσι, και λέγεις

Τις μου ἤγγισεν; **46** Ο δε Ἰησούς είπε: Μου ἤγγισε τις διότι εγώ ενόησα ότι εξήλθε δύναμις απ' εμού. **47** Ιδούσα δε η γυνή ότι δεν εκρύφθη, ήλθε τρέμουσα και προσπεσούσα εις αυτόν, απήγγειλε προς αυτόν ενώπιον παντός του λαού διά ποιάν αιτίαν ἤγγισεν αυτόν, και ότι παρευθύνειατρεύθη. **48** Ο δε είπε προς αυτήν: Θάρρει, θύγατρε, η πίστις σου σε ἐσωσεν· ὑπάγε εις ειρήνην. **49** Ενώ δε ελάλει ἔτι, ἔρχεται τις παρά του αρχισυναγάγου, λέγων προς αυτόν ότι απέθανεν η θυγάτηρ σου· μη ενόχλει τον Διδάσκαλον. **50** Ο δε Ἰησούς ακούσας απεκρίθη προς αυτόν, λέγων: Μη φοβού μόνον πίστενε, και θέλει σωθή. **51** Καὶ ὅτε εισήλθεν εἰς την οικίαν, δεν αφήκεν ουδένα να εισέλθῃ ειμὶ τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην και τον πατέρα της κόρης και την μητέρα. **52** Ἐκλαύον δε πάντες και εθρήνουν αυτήν. Ο δε είπε: Μη κλαίετε· δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. **53** Και κατεγέλων αυτόν, εξένυροντες ότι απέθανεν. **54** Άλλ' αυτός εκβαλὼν ἔξω πάντας και πιάσας την χείρα αυτής, εφώναξε λέγων: Κοράσιον, σηκώθητι. **55** Και υπέστρεψε το πνεύμα αυτής, και ανέστη παρευθύνς, και προσέταξε να δοθῇ εις αυτήν να φάγῃ. **56** Και εξεπλάγησαν οι γονεῖς αυτής. Ο δε παρήγγειλεν εις αυτούς να μη είπωσιν εις μηδένα το γεγονός.

9 Συγκαλέσας δε τους δώδεκα μαθητάς αυτού, ἔδωκεν εις αυτούς δύναμιν και ξουδοίαν κατά πάντων των δαιμονίων και να θεραπεύωσι νόσους· **2** και απέστειλεν αυτούς διά να κηρύγτωσι την βασιλείαν του Θεού και να ιατρεύωσι τους ασθενούντας, **3** και είπε προς αυτούς: Μη βαστάζετε μηδέν εις την οδόν, μήτε ράβδους μήτε σακκίον μήτε ἄρτον μήτε αργύριον μήτε να ἔχητε ανά δύο χιτώνας. **4** Και εις ἡντινα οικίαν εισέλθητε, εκεί μένετε και εκείθεν εξέρχεσθε. **5** Και δύοι δεν σας δεχθῶσιν, εξερχόμενοι από της πόλεως εκείνης αποτινάξατε και τον κονιορτόν από των ποδών σας διά μαρτυρίαν κατ' αυτών. **6** Εξερχόμενοι δε διήρχοντο από κώμης εις κώμην, κηρύττοντες το ευαγγέλιον και θεραπεύοντες πανταχού. **7** Ἡκουσε δε Ἡρώδης ο τετράρχης πάντα τα γινόμενα υπ' αυτού, και ἦτο εν απορίᾳ, διότι ελέγετο υπό τινών ότι ο Ιωάννης ανέστη εκ νεκρών· **8** υπό τινών δε ότι ο Ηλίας εφάνη, υπ' ἀλλων δε, ότι ανέστη εις των αρχαίων προφητών. **9** Και είπεν ο Ἡρώδης: Τον Ιωάννην εγώ απεκεφάλισα τις δε είναι ούτοις, περὶ του οποίου εγώ ακούων τοιαύτα; και εζήτει να ἴδῃ αυτόν. **10** Και υποστρέψαντες οι απόστολοι, διηγήθησαν προς αυτόν ότι δέ πραξαν. Και παραλαβών αυτούς απεσύρθη κατ' ιδίαν εις τόπον ἐρήμου πόλεως τινός ονομαζούμενης Βηθσαΐδα. **11** Οι δε ὄχοι λοιπούς θηράσαντες κηδολούθησαν αυτόν, και δεχθείς αυτούς ελάλει προς αυτούς περὶ της βασιλείας του Θεού, και τους ἔχοντας χρείαν θεραπείας ιάτρευεν. **12** Η δε ημέρα ἤρχισε να κλίνῃ και προσελθόντες οι δώδεκα, είπον προς αυτόν: Απόλυτον τον όχλον, διά να υπάγωσιν εις τας πέριξ κώμας και τους αγρούς και να καταλύωσαν και να εύρωσι τροφάς, διότι εδώ είμεθα εν ερήμω τόπῳ. **13** Και είπε προς αυτούς: Δότε σεις εις αυτούς να φάγωσιν. Οι δε είπον: Ήμεις δεν ἔχομεν πλειότερον παρά πέντε ἄρτους και δύο χιτώνας, εκτός εάν υπάγωμεν ημεῖς και αγοράσωμεν τροφάς δι' όλον τον λαόν τούτον· **14** διότι ήσαν ως πεντακισχίλοι ἀνδρες· και είπε προς τους μαθητάς αυτού: Καθίσατε αυτούς κατά αθροίσματα ανά πεντήκοντα. **15** Και ἐπράξαν ούτω, και εκάθησαν ἀπαντας. **16** Λαβών δε τους πέντε ἄρτους και τους δύο χιτώνας, ανέβλεψεν εις τον ουρανόν και ευλόγησεν αυτούς και κατέκοψε, και ἐδίδεν εις τους μαθητάς διά να βάλλωσιν ἐμπροσθεν του όχλου. **17** Και ἐφαγον και εχορτάσθησαν πάντες, και εσπικώθη το περισσεύσαν εις αυτούς εκ των κλασμάτων δώδεκα κοφίνια. **18** Και ενώ αυτὸς προσπήγνυτο καταμόνας, ἥσαν μετ' αυτού οι μαθηταί, και πρωτησεν αυτούς λέγων: Τίνα με λέγουσιν οι ὄχοι ότι είμαι; **19** οι δε αποκριθέντες είπον: Ιωάννην τον Βαπτιστήν, ἄλλοι δε Ηλίαν, ἄλλοι δε ὅτι ανέστη τις των αρχαίων προφητῶν. **20** Επίτε δε προς αυτούς: Σεις δε τίνα με λέγετε ότι είμαι; και αποκριθείς ο Πέτρος είπε: Τον Χριστόν του Θεού. **21** Ο δε προσέταξεν αυτούς σφοδρῶς και παρῆγγειλε να μη είπωσιν εις μηδένα τούτο, **22** ειπών ότι πρέπει ο Υἱός του ανθρώπου να πάθῃ πολλά και να καταφρονήθῃ από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθῇ και τη τρίτη ημέρα να αναστηθῇ. **23** Ἐλέγε δε προς πάντας: Εάν τις θέλῃ να ἐλθῃ οπίσω μου, ας απαρνηθῇ εαυτόν και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν και ας με ακολουθή. **24** Διότι ὅστις θέλει να σώσῃ την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και ὅστις απολέσῃ την ζωήν αυτού ἔνεκεν ομού, ούτος θέλει σώσει αυτήν. **25** Επειδή τι ωφελείται ο ἀνθρωπός, εάν κερδήσῃ τον κόσμον όλον, εαυτόν δε απολέσῃ η ζημιώθη; **26** Διότι ὅστις επαισχυνθῇ δι' εμέ και τους λόγους μου, διά τούτον ο Υἱός του ανθρώπου θέλει επαισχυνθῇ, ὅταν ἐλθῃ εν τη δόξῃ αυτού και του Πατρός και των αγίων αγγέλων. **27** Λέγω δε προς εσάς αληθῶς, Είναι τινές των εδώ ισταμένων, οἵτινες δεν θέλουσι γενθῆ θάνατον, εωσοῦ δύσι την βασιλείαν του Θεού. **28** Μετὰ δε τους λόγους τούτονς παρήλθον ἔως οκτώ ημέρατι, και παραλαβών τον Πέτρον και Ιωάννην και Ιάκωβον, ανέβη εις το όρος διά να προσευχηθῇ. **29** Και ενώ προσηύχετο, ἥλλοιδή η ὄψις του προσώπου αυτού και τα μάτια αυτού ἔγιναν λευκά εξαστράπτοντα. **30** και ιδού, ἀνδρες δύο συνελάλουν μετ' αυτού, οἵτινες ήσαν Μωϋσῆς και Ηλίας, **31** οἵτινες φανέντες εν δόξῃ, ἐλέγον τον θάνατον αυτού, τον οποίον ἐμέλλε να εκπληρώσῃ εν Ιερουσαλήμ. **32** Ο δε Πέτρος και οι μετ' αυτού ήσαν βεβαρημένοι υπὸ του ὑπνου· και ότε εξύπνησαν, εἶδον την δόξαν αυτού και τους δύο ἀνδράς τους ισταμένους μετ' αυτού. **33** Και ενώ αυτοί εχωρίζοντα απ' αυτού, εἴπεν ο Πέτρος προς τον Ἰησούν: Επιστάτα, καλὸν είναι να ἡμεῖς εδῶ· και ας κάμωμεν τρεις σκηνάς, μίαν διά σε και διά τον Μωϋσῆν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν, μη εξέρων τι λέγει. **34** Ενώ δε αυτός ἐλέγε ταύτα, ἥλθε νεφέλη και επεσκίασεν αυτούς· και εφοβήθησαν ότε εισήλθον εις την νεφέλην· **35** και ἔγινε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα: Ούτος είναι ο Υἱός μου ο αγαπητός απότολος ακούετε. **36** Και αφού ἔγινεν η φωνή, ευρέθη ο Ἰησούς μόνος· και αυτοὶ εισώπησαν και προς ουδένα είπον εικείναις ταις ημέραις ουδένεν εξ ὄσων εἶδον. **37** Την δε ακόλουθον ημέραν, ότε κατέβησαν από του όρους, υπήντησεν αυτόν όλος πολύς. **38** Και ιδού, ἀνθρωπός τις εκ των όλων ανέκραξε, λέγων:

Διδάσκαλε, δέομαί σου, επίβλεψον επί τον ιιόν μου, διότι μονογενής μου είναι: **39** καὶ ἰδού, δαιμόνιον πιάνει την βασιλείαν του Θεού.

αυτόν, καὶ εξαίφνης κράζει καὶ σπαράττει αυτόν μετά αφρού, καὶ μόλις αναχωρεῖ απ' αυτού, συντρίβον αυτόν **40** καὶ παρεκάλεσα τους μαθητάς σου διὰ να εκβάλλωσιν αυτό, καὶ δεν ηδυνήθησαν. **41** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, εἶπεν· Ω γενεά ἀπίστος καὶ διεστραμμένη, ἔως πότε θέλω εἰσθαι μεθ' ὑμῶν καὶ θέλω υπομένει υμάς; φέρετον ιιόν σου εδώ. **42** Καὶ ενώ αυτός ἦτι προσήρχετο, ἐρριψεν αυτόν κάτω το δαιμόνιον καὶ κατεσπάραξεν· ο δε Ιησούς επετίμησε το πνεύμα το ακάθαρτον καὶ ιάτρευσε το παΐδιον καὶ απέδωσεν αυτό εἰς τον πατέρα αυτού. **43** Εξεπλήγτον δε πάντες επὶ την μεγαλειότητα του Θεού. Καὶ ενώ πάντες εθαύμαζον διά πάντα ὥστα ἔκαμεν ο Ιησούς, εἶπε πρὸς τους μαθητάς αυτοῦ· **44** Βάλετε σεις εἰς τα ὡτα σας τους λόγους τούνους· διότι ο Υἱός του ανθρώπου μέλλει να παραδοθῇ εἰς χείρας ανθρώπων. **45** Εκείνοι ὄμως δεν ενόδουν τον λόγον τούτον, καὶ ήτο αποκεκρυψένος απ' αυτών, διά να μη νοήσωσιν αυτόν, καὶ εφοβούντο να ερωτήσωσιν αυτόν περὶ τον λόγον τούτου. **46** Εισήλθε δε εἰς αυτούς διαλογισμός, τις τάχα εξ αυτών ἱτο μεγαλήτερος. **47** Ο δε Ιησούς, ίδων τον διαλογισμόν της καρδίας αυτών, επίασε παιδίον καὶ ἐστήσεν αυτό πλησίον εαυτού **48** καὶ εἶπε πρὸς αυτούς· Όστις δεχθῇ τούτο το παιδίον εἰς το ὄνομά μου, εμέ δέχεται, καὶ ὅστις δεχθῇ εμέ, δέχεται τον αποστείλαντά με· διότι ο υπάρχων μικρότερος μεταξύ των υμών ούτος θέλει εἰσθαι μέγας. **49** Αποκριθείς δε ο Ιωάννης, εἶπεν· Επιστάτα, εἰδομένειν τινά εκβάλλοντα τα δαιμόνια εν τω ονόματι σου, και ημποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεῖ μεθ' ημών. **50** Καὶ εἶπε πρὸς αυτόν ο Ιησούς· Μή εμποδίζετε· διότι ὅστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. **51** Καὶ ὅτε συνεπληρούντο αι ημέραι διά να αναληφθή, τότε αυτός ἔκαμε στερεάν απόφασιν να υπάγῃ εἰς Ιερουσαλήμ. **52** Καὶ απέστειλεν ἐμπροσθεν αυτού μηνυτάς, οἵτινες πορευθέντες εισήλθον εἰς κώμην Σαμαρειτών, διά να κάμωσιν ετοιμασίαν εἰς αυτόν. **53** Καὶ δεν εδέχθησαν αυτόν, διότι εφαίνετο ὅτι επορεύετο εἰς Ιερουσαλήμ. **54** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού Ιάκωβος και Ιωάννης, εἶπον Κύριε, θέλεις να εἴπωμεν να καταβήῃ πυρ από του ουρανού και να αφανίσῃ αυτούς, καθώς και ο Ηλίας ἔκαμε; **55** Στραφείς δε επέπληξεν αυτούς και εἶπε· δεν εξεύρετε ποίου πνεύματος είσθε σείς. **56** διότι ο Υἱός του ανθρώπου δεν ἥλθε να απολέσῃ ψυχάς ανθρώπων, αλλά να σώσῃ. Καὶ υπήγον εἰς ἀλλην κώμην. **57** Ενώ δε επορεύοντο, εἶπε τις πρὸς αυτόν καθ' ὁδὸν· Θέλω σε ακολουθήσαι ὅπου ον υπάγης, Κύριε. **58** Καὶ εἶπε πρὸς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες ἔχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υἱός του ανθρώπου δεν ἔχει πον να κλίνη την κεφαλήν. **59** Εἶπε δε πρὸς ἄλλον· Ακολούθει μοι. Ο δε εἶπε· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον να θάψω τον πατέρα μου. **60** Καὶ ο Ιησούς εἶπε πρὸς αυτόν· Ἄφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς συ δε απελθών κήρυστε την βασιλείαν του Θεού. **61** Εἶπε δε και ἄλλος· Θέλω σε ακολουθήσει, Κύριε· πρώτον ὄμως συγχώρησόν μοι να αποχαιρετήσω τους εἰς τον οίκον μου. **62** Καὶ εἶπε πρὸς αυτόν ο Ιησούς· Ουδείς βαλών την χείρα αυτού επί

ἀροτρον και βλέπων εις τα οπίσω είναι αρμόδιος διά την βασιλείαν του Θεού.

10 Μετά δε ταύτα διώρισεν ο Κύριος και ἄλλους εβδομήκοντα, και απέστειλεν αυτούς ανά δύο ἐμπροσθεν αυτού εις πάσαν πόλιν και τόπον, όπου έμελλεν αυτός να υπάγῃ. **2** Έλεγε λοιπόν πρὸς αυτούς· Ο μεν θερισμός είναι πολύς, οι δε εργάται οι λίγοι· παρακαλέσατε λοιπόν τον Κύριον του θερισμού να αποστείλη εργάτας εις τον θερισμόν αυτού. **3** Υπάγετε· ιδο, εγώ σας αποστέλλω ως αρνία εν μέσω λύκων. **4** Μη βαστάζετε βαλάντιον, μη σακκίον, μηδὲ υποδήματα, και μηδένα χαρτεήσητε κατά την οδόν. **5** Εις ἡντινα δε οικίαν εισέρχησθε, πρώτον λέγετε· Ειρήνη εις τον οίκον τούτον. **6** Καὶ εάν μεν ήναι εκεί υιός ειρήνης, θέλει αναπαυθή επ' αυτούν η ειρήνη σας· ει δε μη, θέλει επιστρέψει εις εσάς. **7** Εν αυτή δε τη οικία μένετε τρώγοντες και πίνοντες τα παρ' αυτών διδόμενα· διότι ο εργάτης είναι ἀξιος του μισθού αυτού μη μεταβαίνετε εξ οικίας εις οικίαν. **8** Καὶ εις ἡντινα πόλιν εισέρχησθε και σας δέχωνται, τρώγετε τα παρατιθέμενα εις εσάς, **9** και θεραπεύετε τους εν αυτή ασθενείς και λέγετε πρὸς αυτούς· Επλήσασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **10** Εις ἡντινα όμως πόλιν εισέρχησθε και δεν σας δέχωνται, εξελθόντες εις τας πλατείας αυτής, είπατε· **11** Καὶ τον κονιορτόν, σότις εκολλήθη εις ημάς εκ της πόλεώς σας, εκτινάσσομεν εις εσάς· πληγη τούτο γινώσκετε, διτι επιλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **12** Σας λέγω δε ότι εν τη ημέρᾳ εκείνη ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σδόμα παρά εις την πόλιν εκείνην. **13** Ουαί εις σε, Χοραίν, ουαί εις σε, Βηθσαΐδα· διότι εάν εν τη Τύρῳ και Σιδώνι τίθελον γείνεται τα θαύματα τα γενόμενα εν τω μέσω υμών, προ πολλού ήθελον μετανοήσει καθήμεναι εν σάκκω και σποδώ. **14** Πληγη εις την Τύρον και Σιδώνι ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία ειν τη κρίσει παρά εις εσάς. **15** Καὶ συ, Καπερναούμ, ήτις υψώθης ἔως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή ἔως ἄδου. (**Hadēs g86**) **16** Όστις ακούει εσάς εμέ ακούει, και ὅστις αθετεί εσάς εμέ αθετεί, ο δε αθετών εμέ αθετεί τον αποστείλαντά με. **17** Υπέστρεψαν δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς, λέγοντες Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται εις ημάς εν τω ονόματι σου. **18** Εἶπε δε πρὸς αυτούς· Εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα. **19** Ιδού, δίδω εις εσάς την εξουσίαν του να πατήσετε επάνω όφεων και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού, και ουδέν θέλει σας βλάψει. **20** Πληγη εις τούτο μη χαίρετε, ότι τα πνεύματα υποτάσσονται εις εσάς· αλλά χαίρετε μάλλον ότι τα ονόματά σας εγράφησαν εν τοις ουρανοίς. **21** Εν αυτή τη ώρᾳ ηγαλιάσθη κατά το πνεύμα ο Ιησούς και εἶπεν· Ευχαριστώ σοι, Πάτερ, Κύριε του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνετών και απεκάλυψας αυτά εις νήπια· ναι, ω Πάτερ, διότι ούτως ἔγεινεν αρεστόν ἐμπροσθέν σου. **22** Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ υπό του Πατρός μου· και ουδένς γινώσκει τις είναι ο Υἱός, ειμή ο Πατήρ, και τις είναι ο Πατήρ, ειμή ο Υἱός και εις δύντινα θέλη ο Υἱός να αποκαλύψη αυτόν. **23** Καὶ στραφείς πρὸς τους μαθητάς, εἶπε κατ' ιδίαν· Μακάριοι οι οφθαλμοί οι

βλέποντες όσα βλέπετε. 24 Διότι σας λέγω ότι πολλοί πειρασμόν, αλλ' ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού. 5 προφήται και βασιλείς επεθύμησαν να ίδωσιν όσα σεις Και είπε προς αυτούς Εάν τις εξ υμών έχῃ φίλον, και βλέπετε, και δεν είδον, και να ακούσωσιν όσα ακούετε, υπάγη προς αυτόν το μεσονύκτιον και είπη προς αυτόν και δεν ήκουσαν. 25 Και ιδού, νομικός τις εσηκώθη Φίλε, δάνεισόν μοι τρεις ἄρτους, 6 επειδή ἡλθε φίλος πειράζων αυτόν και λέγων: Διδάσκαλε, τι πράξας θέλω μου προς εμέ εξ οδοιπορίας, και δεν έχω τι να βάλω κληρονομήσει ζωήν αιώνιον; (αἰδηπος γ166) 26 Ο δε είπε έμπροσθεν αυτού. 7 Και εκείνος αποκριθείς ἐσώθεν είπη προς αυτόν Εν τῷ νόμῳ τοῦ εἰναι γεγραμμένον; πως Μή με ενόχλει: η θύρα είναι ἡδη κεκλεισμένη και τα αναγινώσκεις; 27 Ο δε αποκριθείς είπε: Θέλεις αγαπά παιδία μου είναι μετ' εμού εἰς τὴν κλίνην· δεν δύναμαι Κύριον τὸν Θεόν σου εξ ὀλης τῆς καρδίας σου και εξ να σηκωθῇ καὶ να σοι δώσω. 8 Σας λέγω: Και αν δεν δῆλης τῆς ψυχῆς σου και εξ ὀλης τῆς δυνάμεως σου σηκωθῇ καὶ δῶσῃ εἰς αὐτόν, διότι είναι φίλος αυτού, και εξ ὀλης τῆς διανοίας σου, και τὸν πλησίον σου τουλάχιστον διὰ τὴν αναίδειαν αὐτοῦ θέλει σηκωθῇ και ως σεαυτόν. 28 Εἴπε δε προς αὐτόν Ορθός απεκρίθης: δῶσει εἰς αὐτόν ὃσα χρειάζεται. 9 Και εγώ σας λέγω: τούτο κάμνει και θέλεις ζήσει. 29 Αλλ' εκείνος, θέλων Αἰτεῖτε καὶ θέλεις σας δοθή: ζητεῖτε καὶ θέλετε ευρεῖ, να δικαιώσῃς εαυτόν, είπε προς τὸν Ἰησούν. Και τὶς κρούετε καὶ θέλεις σας ανοιχθῇ. 10 Διότι πας ο αιτών είναι ο πλησίον μου; 30 Καὶ αποκριθεὶς ὁ Ἰησούς εἶπεν: λαμβάνει, καὶ ο ζητῶν ευρίσκει, καὶ εἰς τὸν κρούοντα Άνθρωπος τὶς κατέβαινεν απὸ Ιερουσαλήμ εἰς Ιεριχῶ καὶ θέλει ανοιχθῇ. 11 Καὶ εάν τις εξ υμών ἴναι πατήρ, περιέπεσεν εἰς ληστάς οἵτινες καὶ γυμνώσαντες αὐτόν καὶ οιούς αὐτοῦ ζητήσῃ ἄρτον, μήπως θέλει δῶσει εἰς καὶ οιούς αὐτοῦ ζητήσῃ ἄρτον, μήπως θέλει δῶσει εἰς καὶ καταπληγώσαντες, ανεχώρησαν αφήσαντες αὐτόν καὶ θέλει ασαν ανοιχθῇ. 12 Διότι πας ο αιτών είναι ο πλησίον μου; 31 Κατά συγκυρίαν δὲ ιερεύς τις κατέβαινει ο πλησίον σου τούλαχιστον διὰ τὴν αναίδειαν αὐτοῦ θέλει σηκωθῇ και ως σεαυτόν. 32 Ομοίως δε και Λευίτης, φθάσας εἰς τὸν τόπον, ελθών και ιδών επέρασεν από τὸ ἄλλο μέρος. 33 εἰς τὰ τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο ουράνιος Σαμαρείτης δε τὶς οδοιπορών ἥλθεν εἰς τὸν τόπον ὃπου θέλει δῶσει εἰς αὐτόν ὄφιν; 12 ή και αν ζητήσῃ ωόν, δι' εκείνης της οδού, και ιδών αὐτόν επέρασεν από τὸ μήπως θέλει δῶσει εἰς αὐτόν σκορπίον; 13 εάν λοιπόν άλλο μέρος. 32 Ομοίως δε και Λευίτης, φθάσας εἰς τὸν τόπον, ελθών και ιδών επέρασεν από τὸ ἄλλο μέρος. 33 εἰς τὰ τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο ουράνιος Σαμαρείτης δε τὶς οδοιπορών ἥλθεν εἰς τὸν τόπον ὃπου θέλει δῶσει Πνεύμα Ἅγιον εἰς τους αιτούντας παρ' ήτο, και ιδών αὐτόν επολαγχνίσθη, 34 και πλησιάσας αὐτούν; 14 Και εξέβαλλε δαιμόνιον, και αυτὸν ἡτο κωφόν- έδεσε τας πληγάς αυτού επικέων ἔλαιον και οίνον, και αφού δε εξήλθε το δαιμόνιον, ελάλησεν ο κωφός, και επιβιβάσας αυτόν επὶ τὸ κτήνος αυτού, ἔφερεν αὐτόν εἰς εθαύμασαν οι ὄχλοι. 15 Τινές όμως εξ αὐτῶν εἴπον: Διά ξενοδοχείον και επεμελήθη αυτού· 35 και την επαύριον, τον Βεελζεβούλ τον ἄρχοντας των δαιμονίων εκβάλλει οτε εξήρχετο, εκβαλών δύο δηνάρια ἔδωκεν εἰς τὸν τα δαιμόνια. 16 Άλλοι δε πειράζοντες εζήτουν παρ' ξενοδόχον και είπε προς αὐτούν: Επιμελήθητι αυτού, αὐτού σημείον εξ ουρανού. 17 Πλὴν αυτού νοήσας τους και οι, τι συναπήντης περιπλέον, εγώ ὅταν επανέλθω διαλογισμούς αυτῶν, εἴπε προς αὐτούς: Πάσα βασιλεία θέλω σοι αποδώσει. 36 Τις λοιπόν εκ των τριών τούτων διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημούτα, και οίκος διαιρεθείς σοι φαίνεται ότι ἔγεινε πλησίον τον εμπεσόντος εἰς καθ' εαυτού πίπτε. 18 Εάν λοιπόν και ο Σατανάς τους ληστάς; 37 Ο δε είπεν: Ο ποιήσας το ἔλεος εἰς διηρέθη καθ' εαυτού, πως θέλει σταθή η βασιλεία αυτού, αὐτόν. Εἴπε λοιπόν προς αὐτόν ο Ἰησούς: Υπαγε και σου, επειδή λέγετε ότι εγώ εκβάλλω τα δαιμόνια διά του κάμνεις ομοίως. 38 Ενώ δε απήρχοντα, αὐτὸς εισήλθεν εἰς Βεελζεβούλ. 19 Αλλ' εάν εγώ διά του Βεελζεβούλ κώμην τινά και γυνή τις ονομαζομένη Μάρθα υπεδέχθη εκβάλλω τα δαιμόνια, οι νιοί σας διά τίνος εκβάλλουσι; αὐτόν εἰς τον οίκον αυτής. 39 Και αύτη είχεν αδελφήν διά τούτο αυτού θέλουσιν είσθαι κριταί σας. 20 Αλλ' καλούμενην Μαρίαν, ήτις και καθήσαστα παρά τους εάν διά του δακτύλου του Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, πόδας του Ιησού, ήκουε τον λόγον αυτού. 40 Η δε άρα ἐφθασεν εἰς εσάς η βασιλεία του Θεού. 21 Όταν ο Μάρθα ενησχολείτο εἰς πολλήν υπηρεσίαν και ελθούσα τα υπάρχοντα αυτού είναι εν ειρήνῃ: 22 όταν διά του θεάθησεν εἰς εσάς η βασιλεία του Θεού. 23 Όταν οικόν μου ούθεν εξήλθον: 25 και ελθόν ευρίσκει αυτόν σεσαρπαμένον και εστολισμένον. 26 Τότε υπάγει και παραλαμβάνει επτά ἀλλά πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα ἐσχάτα του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των πρώτων. 27 Και ενώ αυτός ἐλέγε ταύτα, γυνή τις εκ του ὄχλου υψώσασα φωνήν, εἴπε προς αὐτόν: Μακαρία η κοιλία ήτις σε εβάστασε, και οι μαστοί, τους οποίους εθήλασα. 28 Αυτός δε είπε: Μακάριοι μάλλον οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και φυλάττοντες αυτόν. 29 Και ενώ οι όχλοι συνηθροίζοντο, ἤρχισε να λέγη: Η γενεά αύτη είναι

11 Και ενώ αυτός προσηύχετο εν τόπῳ τινί, καθὼς ἔπαισεν, εἴπε τις των μαθητῶν αὐτού προς αὐτόν: Κύριε, δίδαξον ημάς να προσευχώμεθα, καθὼς και ο Ιωάννης εδίδαξε τους μαθητάς αυτού. 2 Εἴπε δε προς αὐτούς: Όταν προσεύχησθε, λέγετε: Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το ὄνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννήθω το θέλημά σου ως εν ουρανῷ, και επὶ τῆς γῆς: 3 τον ἄρτον ημών τον επιούσιον διδεις εις ημάς καθ' ημέραν: 4 και συγχωρήσουν εις ημάς τας αμαρτίας ημών, διότι και ημείς συγχωρούμεν εις πάντα αμαρτάνοντα εις ημάς και μη φέρης ημάς εις

πονηρά· σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις εσάς τους νομικούς, διότι αφηρέσατε το κλειδίον της αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. **30** Διότι γνώσεως σεις δεν εισήλθετε και τους εισερχομένους καθώς ο Ιωνάς έγεινε σημείον εις τους Νινεύιτας, ούτω ημποδίσατε. **53** Ενώ δε αυτός ἐλεγε ταύτα προς αυτούς, θέλει είσθαι και ο Υιός του ανθρώπου εις την γενεάν τηρίχισαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι να διεγέρωσιν ταύτην. **31** Η βασίλισσα του νότου θέλει σηκωθή εν τη αυτόν σφόδρα και να βιάζωσιν αυτόν να ομιλήσῃ, κρίσει μετά των ανθρώπων της γενεάς ταύτης και θέλει ηρίχισαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι να διεγέρωσιν ταύτην να ομιλήσῃ, ερωτώντες περί πολλών, **54** ενεδρεύοντες αυτόν και κατακρίνειν αυτούς, διότι ἡλθεν εκ των περάτων της γης ζητούντες να απάσσωσι τι από του στόματος αυτού, διά διά να ακούσῃ την σοφίαν του Σολομώντος, και ιδού, πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ. **32** Οι ἀνδρες της Νινεύη θέλουσιν αναστηθή εν τη κρίσει μετά της γενέας ταύτης και θέλουσιν κατακρίνειν αυτήν, διότι μετενόησαν εις το κίργυμα του Ιωνά, και ιδού, πλειότερον του Ιωνά είναι εδώ. **33** Ουδείς δε λύχνον ανάφας θέτει εις τόπον απόκρυψον ουδέτερον τον μόδιον, αλλ' επί τον λυχνοστάτην, διά να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι. **34** Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός· ὅταν λοιπόν ο οφθαλμός σου ἡναι καθαρός, και δόλον το σώμα σου είναι φωτεινόν ἀλλ' ὅταν ἡναι πονηρός, και το σώμα σου είναι σκοτεινόν. **35** Πρόσχε λοιπόν μήποτε το φως το εν σοι ἡναι σκότος. **36** Εάν λοιπόν όλον το σώμα σου ἡναι φωτεινόν, μη ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, θέλει είσθαι φωτεινόν όλον, καθώς ὅταν ο λύχνος σε φωτίζῃ διά της λάμψεως. **37** Και αφού εὐλάλησε ταύτα, Φαρισαίος τις παρεκάλει αυτόν να γευματίσῃ εν τω οίκω αυτού εισελθών δε εκάθισεν εις την τράπεζαν. **38** Ο δε Φαρισαίος ιδών εθαύμασεν ότι δεν ενίφθη πρώτον πριν του γεύματος. **39** Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Τώρα σεις οι Φαρισαίοι το ἔζωθεν του ποτηρίουν και του πινακίουν καθαρίζετε, το δε εσωτερικόν σας γέμει αρπαγής και πονηρίας. **40** Ἀφρονες, εκείνος όστις ἔκαμε το ἔζωθεν δεν ἔκαμε και το ἔσωθεν; **41** Πληγή δότε ελεμησούντην τα υπάρχοντα υμών, και ιδού, τα πάντα είναι καθαρά εις εօάς. **42** Αλλ' ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αποδεκάτιζετε το ηδύσομνον και το πήγανον και παν λάχανον, και παραβλέπετε την κρίσιν και την αγάπην του Θεού· ταύτα ἔπρεπε να κάμητε και εκείνα να μη αφήσητε. **43** Ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αγαπάτε την πρωτοκαθεδρίαν εν ταῖς συναγαγαῖς και τους ασπασιούς εν ταῖς αγοραῖς. **44** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι εἰσθε ως τα μνημεία, τα οποία δεν φαίνονται, και οι ἀνθρωποι οι περιπατούντες επάνω δεν γνωρίζουνται. **45** Αποκριθείς δε τις των νομικών, λέγει προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα λέγων και ημάς υθρίζεις. **46** Ο δε εἶπε· Και εις εσάς τους νομικούς ουαί, διότι φορτίζετε τους ανθρώπους φορτία δυσβάστακτα, και σεις με ἔνα των δακτύλων σας δεν εγγίζετε τα φορτία. **47** Ουαί εις εσάς, διότι οικοδομείτε τα μνημεία των προφητών, οι δε πατέρες σας εφόνευσαν αυτούς. **48** Ἄρα μαρτυρείτε και συμφωνείτε εις τα ἔργα των πατέρων σας, διότι αυτοί μεν εφόνευσαν αυτούς, σεις δε οικοδομείτε τα μνημεία αυτών. **49** Διά τούτο και η σοφία του Θεού εἶπε θέλω αποστέλει εις αυτούς προφήτας και αποστόλους, και εξ αυτών θέλουσι φονεύσει και εκδιώξει, **50** διά να εκζητηθή το αίμα πάντων των προφητών, το εκχυνόμενον από της αρχής του κόσμου, από της γενεάς ταύτης, **51** από του αίματος του Ἀβελ ἑώς του αίματος Ζαχαρίου του φονευθέντος μεταξύ του θυσιαστηρίου και του ναού· ναι, σας λέγω, θέλει εκζητηθή από της γενεάς ταύτης. **52** Ουαί εις εσάς τους νομικούς, διότι αφηρέσατε το κλειδίον της ημποδίσατε. **53** Ενώ δε αυτός ἐλεγε ταύτα προς αυτούς, ήριχισε το ύχλον, ώστε κατεπάτουν αλλήλους, ήριχισε να λέγη προς τους μαθητάς αυτού πρώτον· Προσέχετε εις εαυτούς από της ζύμης των Φαρισαίων, ήτις είναι υπόκρισις. **2** Αλλά δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωρισθή· **3** Όθεν όσα είπετε εν τω σκότει εν τω φωτί θέλουσιν ακουσθή, και ό, τι ελαλήσατε προς το ωτίον εν τοις ταμείοις θέλει κηρυχθή επί των δωμάτων. **4** Λέγω δε προς εσάς τους φίλους μου· Μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα και μετά ταύτα μη δυναμένους περισσότερον τι να πράξωσι. **5** Θέλω δε σας δείξει ποίον να φοβηθήτε· Φοβήθητε εκείνον, όστις αφού αποκτείνη, έχουσιαν να ρίψῃ εις την γέννηναν· ναι, σας λέγω, τούτον φοβήθητε. (**Geenna g1087**) **6** Δεν πωλούνται πέντε στρουθία διά δύο αστράφια; και εν εξ αυτών δεν είναι λελησμονημένον ενώπιον του Θεού· **7** αλλά και αι τρίχες της κεφαλής υμών είναι πάσια ηριθμημέναι. Μη φοβείσθε λοιπόν από πολλών στρουθίων διαφέρετε. **8** Σας λέγω δέ· Πας όστις με ομολογήση έμπροσθεν των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει ομολογήσει αυτόν έμπροσθεν των αγγέλων του Θεού· **9** όστις δε με αρνηθή ενώπιον των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αρνηθή αυτόν ενώπιον των αγγέλων του Θεού. **10** Και πας όστις θέλει ειπεί λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως βλασφημήσῃ κατά του Αγίου Πνεύματος, εις αυτόν δεν θέλει συγχωρηθή. **11** Όταν δε σας φέρωσιν εις τας συναγαγάς και τας αρχάς και τας εξουσίας, μη μεριμνάτε πως ή τι να απολογήθητε, ή τι να είπητε· **12** διότι το Ἅγιον Πνεύμα θέλει σας διδάξει εν αυτῇ τῇ ώρᾳ τι πρέπει να είπητε. **13** Είτε δε τις προς αυτόν εις του ύχλου Διδάσκαλε, είτε προς τον αδελφόν μου να μοιρασθή μετ' εμού την κληρονομίαν. **14** Ο δε είπε προς αυτόν· Ανθρωπε, τις με κατέστησε δικαστήν ἡ μεριστήν εφ' υμάς; **15** Και είπε προς αυτούς· Προσέχετε και φυλάττεσθε από της πλεονεξίας διότι εάν τις ἔχῃ περισσά, η ζωή αυτού δεν συνίσταται εκ των υπαρχόντων αυτού. **16** Είπε δε προς αυτούς παραβολήν, λέγων· Ανθρώπου τινός πλουσίους ηντύχησαν τα χωράφια· **17** Και διελογίζετο εν εαυτῷ λέγων· Τι να κάμω, διότι δεν ἔχω που να συνάξω τους καρπούς μου; **18** Και είπε· Τούτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τας αποθήκας μου και θέλω οικοδομήσει μεγαλητέρας και συνάξει εκεί πάντα τα γεννιήματά μου και τα αγαθά μου; **19** και θέλω ειπεί προς την ψυχήν μου· Ψυχή, ἔχεις πολλά αγαθά εναποτελαμεύμενά δι' ἔτη πολλά· αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου. **20** Είπε δε προς αυτούς ο Θεός· Άφρον, ταύτην την νύκτα την ψυχήν σου απαιτούσιν από σού· όσα δε ητοίμασας,

τίνος θέλουσιν είσθαι; **21** Ούτω θέλει είσθαι όστις αποχωρίσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά θησαυρίζει εις εαυτόν και δεν πλουτεί εις Θεόν. **22** των απίστων. **47** Εκείνος δε ο δούλος, όστις γνωρίσας Είπε δε προς τους μαθητάς αυτού Διά τούτο λέγω προς το θέλημα του κυρίου αυτού δεν ητοίμασεν ουδέ έκαμε εσάς, Μη μεριμνάτε διά την ζωήν σας, τι να φάγητε, κατά το θέλημα αυτού, θέλει δαρφή πολύ **48** όστις μηδέ διά το σώμα, τι να ενδυθήτε. **23** Η ζωή είναι όμως μη γνωρίσας ἐπραξεν ἀξια δαρμών, θέλει δαρφή τιμιώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος. **24** ολίγον εις πάντα δε, εις τον οποίον εδόθη πολύ, πολύ Παρατηρήσατε τους κόρακας, ότι δεν σπειρουσιν ουδέ θέλει ζητηθή παρ' αυτού, και εις άντινα ενεπιστεύθη θερίζουσιν, οίτινες δεν έχουσι ταμείον ουδέ αποθήκην, πολύ, περισσότερον θέλουσιν απαίτησει παρ' αυτού. και ο Θεός τρέψει αυτούς πόσω μάλλον σεις διαφέρετε **49** Πυρ ήλθον νε βάλω εις την γην, και τι θέλω, εάν των πτηνών. **25** Και τις εξ υμών μεριμνών δύναται να ήδη ανήφθη; **50** Βάπτισμα δε έχω να βαπτισθώ, και προσθέσῃ εις τα ανάστημα αυτού μίαν πήχυν; **26** Εάν πως στενοχωρούμαι εισωσού εκτελεσθή. **51** Νομίζετε ότι λοιπόν ουδέ το ελάχιστον δύνασθε, τι μεριμνάτε περί ήλθον να δώσω ειρήνην εν τη γη; ουχί, σας λέγω, αλλά των λοιπών; **27** Παρατηρήσατε τα κρίνα πως αυξάνουσι· διαχωρισμόν. **52** Διότι από τον υνν θέλουσιν είσθαι δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι· σας λέγω όμως, ουδέ πέντε εν οίκων ενί διακεχωρισμένοι, οι τρεις κατά των ο Σολομών εν πάσῃ τη δόξη αυτού ενεδύθη ως εν πατήρ κατά υιού και υιός κατά πατρός, μήτηρ κατά εν τω αγρώ και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός θυγατρός και θυγάτηρ κατά μητρός, πενθερά κατά της ενδύνη ούτω, πόσω μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι. **29** Και νύμφης αυτής και νύμφη κατά της πενθεράς αυτής. **54** σεις μη ζητείτε τι να φάγητε ή τι να πίνετε, και μη Έλεγε και προς τους όχλους: 'Όταν ίδητε την νεφέλην ήσθε μετέωροι: **30** διότι ταύτα πάντα ζητούσι τα έθνη ανυψωμένην από δυσμών, ευθύν λέγετε, Βροχή έρχεται, του κόδουμον υμών δε ο Πατήρ εξεύρει ότι έχετε χρείαν και γίνεται ούτω: **55** και όταν νότον πνέοντα, λέγετε τούτων: **31** πληγή ζητείτε την βασιλείαν του Θεού, και ότι καύσων θέλει είσθαι, και γίνεται. **56** Υποκριτάι, ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. **32** Μη φοβού, το πρόσωπον της γης και του ουρανού εξένρετε να μικρόν ποίμνιον διότι ο Πατήρ σας ηυδόκησε να σας διακρίνητε, τον δε καιρόν τούτον πως δεν διακρίνετε; δώστη την βασιλείαν. **33** Πωλήσατε τα υπάρχοντά σας **57** Διά τι δε και αφ' εαυτών δεν κρίνετε το δίκαιον; **58** και δότε ελεημοσύνην. Κάμετε εις εαυτούς βαλάντια Ενώ λοιπόν υπάγεις μετά του αντιδίκου σου προς τον τα οποία δεν παλαιούνται, θησαυρόν εν τοις ουρανοίς άρχοντα, προσπάθησον καθ' οδόν να απαλλαχθής απ' δότις δεν εκλείπει, όπου κλέπτης δεν πλησιάζει ουδέ αυτού, μήποτε σε ςύρη προς τον κριτήν, και ο κριτής σε ο σκώληξ διαφεύγει: **34** διότι όπου είναι ο θησαυρός παραδώσω εις τον υπηρέτην, και ο υπηρέτης σε βάλη σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδία σας. **35** Ας ήναι αι εις φυλακήν. **59** Σοι λέγω, δεν θέλεις εξέλθει εκείθεν, οσφύες σας περιεζωμέναι και οι λύχνοι καιόμενοι: **36** εωσούν αποδώσης και το έσχατον λεπτόν. και σεις όμοιοι με ανθρώπους, οίτινες προσμένουσι τον κύριον αυτών, πότε θέλει επιστρέψει οι των γάμων, διά να ανοίξων ευθύν εις αυτόν δταν έλθη και κρούση. **37** Μακάριοι οι δούλοι εκείνοι, τους οποίους ελθών ο κύριος θέλει ευρεί αγρυπνούντας. Αληθώς σας λέγω, ότι θέλει περιζωθή και καθίσει αυτούς εις την τράπεζαν, και ελθών εις το μέσον θέλει υπηρέτησει αυτούς. **38** Και εάν έλθη εν τη δευτέρα φυλακή και εν τη τρίτη φυλακή έλθη και εύρη ούτω, μακάριοι είναι οι δούλοι εκείνοι. **39** Τούτο δε γινώσκετε, ότι εάν ήξευρεν ο οικοδεσπότης ποίαν ώραν ο κλέπτης έρχεται, ήθελεν αγρυπνήσει και δεν ήθελεν αφήσει να διορυχθή ο οίκος αυτού. **40** Και σεις λοιπόν γίνεσθε ἔτοιμοι διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου. **41** Είπε δε προς αυτόν ο Πέτρος· Κύριε, προς ημάς λέγεις την παραβολήν ταύτην ή και προς πάντας; **42** Και ο Κύριος είπε· Τις λοιπόν είναι ο πιστός οικονόμος και φρόνιμος, τον οποίον θέλει καταστήσει ο κύριος αυτού επί των υπηρετών αυτού, διά να δίδη εν καιρώ τη διωρισμένην τροφήν; **43** Μακάριος ο δούλος εκείνος, τον οποίον ελθών ο κύριος αυτού θέλει ευρεί πράττοντα ούτως. **44** Αληθώς σας λέγω, ότι θέλει καταστήσει αυτόν επί πάντων των υπαρχόντων αυτού. **45** Εάν δε είπη ο δούλος εκείνος εν τη καρδία αυτού, Βραδύνει να έλθη ο κύριος μου· και αρχίστη να δέρη τους δούλους και τας δούλας, και να τρώγη και να πίνη και να μεθήνη, **46** θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου εκείνου, καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, και θέλει

13 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ήλθον τινές, απαγγέλλοντες προς αυτόν περί των Γαλιλαίων, των οποίων το αίμα ο Πιλάτος έμιξε με τας θυσίας αυτών. **2** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς Νομίζετε ότι οι Γαλιλαίοι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους Γαλιλαίους, διότι έπαθον τοιαύτα; **3** Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. **4** Η εκείνοι οι δεκαοκτώ, επί τους οποίους έπεσεν ο πύργος εν τω Σιλωάμ και εθανάτωσεν αυτούς, νομίζετε ότι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους ανθρώπους τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ; **5** Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. **6** Έλεγε δε ταύτην την παραβολήν· Είχε τις συκήν πεφυτευμένην εν τω απμελώνι αυτού, και ήλθε ζητών καρπόν εν αυτή και δεν εύρε. **7** Και είπε προς τον απμελουργόν· Ιδού, τρία έτη έρχομαι ζητών καρπόν εν τη συκή ταύτη και δεν ευρίσκω έκκοφων αυτήν· διά τι καταργεί και την γην; **8** Ο δε αποκριθείς λέγει προς αυτόν· Κύριε, άφες αυτήν και τούτο το έτος, έως ότου σκάψω περί αυτήν και βάλω κοπρίαν· **9** και εάν μεν κάμη καρπόν, καλώς ει δε μη, θέλεις εικόνωφει αυτήν μετά ταύτα. **10** Εδίδασκε δε εν μιά των συναγωγών το σάββατον. **11** Και ιδού, γυνή τις είχε πνεύμα ασθενείας δεκαοκτώ έτη και ήτο συγκύπτουσα και δεν ήδυνατο παντελώς να ανακύψῃ. **12** Ιδών δε αυτήν τον Ιησούς, εφώναξε και είπε προς αυτήν· Γύναι, ηλευθερωμένη είσαι από της ασθενείας σου· **13** και έθεσεν επ' αυτήν τας

χείρας και παρευθύνς ανωρθώθη και εδόξαζε τον Θεόν. Ιδεί, εωσού έλθη ο καιρός ότε θέλετε ειπεί· Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

14 Αποκριθείς δε ο αρχισυνάγωγος, αγανακτών δύτι εις το σάββατον εθεράπευσεν ο Ιησούς, ἐλέγε πρὸς τὸν ὄχλον· Εἰς ημέραν εἶναι, εἰς τὰς οποίας πρέπει να εργάζησθε· εν ταῦταις λοιπὸν ερχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μη τῇ ημέρᾳ του σαββάτου. 15 Απεκρίθη λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ο Κύριος καὶ εἶπεν· Υποκριτά, δεν λύει ἔκαστος υἱῶν εν τῷ σαββάτῳ τὸν βούν αὐτού ἡ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ φέρων ποτίζει; 16 αὕτη δέ, ούσα θυγάτηρ του Αβραάμ, τὴν οποίαν ο Σατανᾶς ἔδεσεν, ιδού, δεικνοτά ἔτη, δεν ἐπέρετε να λυθῇ απὸ τὸν δεσμὸν τούτου τη ημέρα του σαββάτου; 17 Καὶ ενών, αὐτὸς ἐλέγε ταύτα, κατησχύνοντο πάντες οι εναντίοι αυτού, καὶ πας ο ὄχλος ἔχαιρε δ' ὅλα τα ἔνδοξα ἐργά τα γινόμενα υπ' αυτού. 18 Ἐλέγε δέ· Με τι είναι ομοία η βασιλεία του Θεού, καὶ με τι να ομοιώσω αυτήν; 19 Εἴναι ομοία με κόκκον σινάπεως, τὸν οποίον λαβών ἀνθρωπος ἐριψεν εἰς τὸν κήπον αυτού· καὶ ήνξησ καὶ ἔγινε δένδρον μέγα, καὶ τα πετεινά του ουρανού κατεσκήνωσαν εν τοῖς κλάδοις αυτού. 20 Καὶ πάλιν εἶπε· Με τι να ομοιώσω τὴν βασιλείαν του Θεού; 21 Εἴναι ομοία με πρόζύμιον, τὸν οποίον λαβούσα γυνὴ ενέκρυψεν εἰς τρία μέτρα αλεύρου, εωσού ανέβη δόλον το φύραμα. 22 Καὶ διήρχετο τας πόλεις και κώμας διδάσκων και οδοιπορών εις Ιερουσαλήμ. 23 Εἶπε δὲ τις πρὸς αὐτὸν· Κύριε, ολίγοι ἄρα είναι οι σωζόμενοι; Ο δε εἶπε πρὸς αὐτούς· 24 Αγωνίζεσθε να εισέλθητε διὰ τῆς στενῆς πύλης· διότι πολλοί, σας λέγω, θέλουν ζῆται να εισέλθωσται και δεν θέλουσι δυνηθῆ. 25 Αφοῦ σηκωθῇ ο οικοδεσπότης και αποκλείσῃ την θύραν, και αρχίστε να στέκησθε ἔξω και να κρούητε την θύραν, λέγοντες Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον εις ημάς και εκείνος αποκριθεῖς σας είπῃ, δεν σας εξενύρω πόθεν είσθε· 26 τότε θέλετε αρχίσει να λέγητε· Εφάγομεν ἐμπροσθέν σου και επίομεν, και εν ταῖς πλατείαις ημῶν εδίδαξας. 27 Καὶ θέλει εἰπεῖ· Σας λέγω, δεν σας εξενύρω πόθεν είσθε· φύγετε ατ' εμού πάντες οι εργάταις της αδικίας. 28 Εκεί θέλει εἰσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων, οταν ίδητε τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντας τους προφήτας εν τῇ βασιλείᾳ του Θεού, εαυτούς δε εκβαλλομένους ἔξω. 29 Καὶ θέλουσιν ελθεῖ απὸ ανατολῶν και δυσμῶν και απὸ βορρᾶ και νότου και θέλουσιν καθῆσειν εν τῇ βασιλείᾳ του Θεού. 30 Καὶ ιδού, είναι ἔσχατοι, οἵτινες θέλουσιν εἰσθαι πρώτοι, και είναι πρώτοι, οἵτινες θέλουσιν εἰσθαι ἔσχατοι. 31 Κατ' εκείνην την ημέραν προσῆλθον τινές Φαρισαίοι, λέγοντες πρὸς αὐτούς· Ἐξελθε καὶ αναχώρησον εντεύθεν, διότι ο Ηρώδης θέλει να σε θανατώσῃ. 32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Υπάγετε και εἴπατε πρὸς την αλώπεκα ταῦτην· Ιδού, εκβάλλω δαιμονία και κάμων θεραπείας σήμερον και αύριον, και την τρίτην ημέραν τελειούμαι. 33 Πλην πρέπει εγώ σήμερον και αύριον και την εφεξής ημέραν να πάγω διότι δεν είναι δυνατόν προφήτης να απολεσθῇ ἔξω της Ιερουσαλήμ. 34 Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύοντα τους προφήτας και λιθοβολίοντα τους απεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον η ὄρνις τα ορνίθια εαυτής υπὸ τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. 35 Ιδού, σας αφίνεται ο οίκος σας ἐρημος αληθώς δε σας λέγω ότι δεν θέλετε με

14 Καὶ ότε ἤλθεν αυτός εἰς τὸν οἶκον τινός των αρχόντων των Φαρισαίων το σάββατον διά να φάγῃ ἄρτον, εκείνοι παρετίρουν αυτόν. 2 Καὶ ιδού, ἀνθρωπός τις υδρωπικός ἥτο ἐμπροσθεν αυτού. 3 Καὶ αποκριθείς ο Ιησούς, εἶπε πρὸς τους νομικούς και Φαρισαίους, λέγων· Είναι τάχα συγκεχωρημένον να θεραπεύῃ τις εν τῷ σαββάτῳ; 4 Οι δε εσιώπησαν. Καὶ πιάσας ἀτρεψεν αυτόν και απέλυσε. 5 Καὶ αποκριθείς πρὸς αὐτούς εἶπε· Τίνος υἱῶν ο ὄνος ἡ ο βους θέλει πέσει εἰς φρέαρ, και δεν θέλει ευθὺς ανασύρει αυτόν εν τη ημέρα του σαββάτου; 6 Καὶ δεν ηδυνήθησαν να αποκριθώσιν εἰς αυτόν πρὸς ταύτα. 7 Εἶπε δε παραβολὴν πρὸς τους κεκλημένους, επειδή παρετίρει πως εξέλεγον τας πρωτοκαθεδρίας, λέγων πρὸς αὐτούς. 8 Όταν προσκληθῆς υπὸ τινός εἰς γάμους, μη καθήσης εἰς τὸν πρώτον τόπον, μήποτε είναι προσκεκλημένος υπ' αυτού εντιμότερός σου, 9 καὶ ελθὼν εκείνος, δόστι εκάλεσε σε και αυτόν, σοι είπῃ· Δος τόπον εἰς τούτον· και τότε αρχίσης με αισχύνην να λαμβάνης τον ἔσχατον τόπον. 10 Αλλ' οταν προσκληθής, υπαγε και κάθησον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, διά να σοι είπῃ όταν ἔλθη εκείνος, δόστι σε εκάλεσε· Φίλε, ανάβα ανωτέρω τότε θέλεις ἔχει δόξαν ενώπιον των συγκαθημένων μετά σου. 11 Διότι πας ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθή και ο ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθῆ. 12 Ἐλέγε δε και πρὸς εκείνον, δόστι προσεκάλεσεν αυτόν. Όταν κάμνης γεύμα δείπνον, μη προσκάλει τους φίλους σου μηδέ τους αδελφούς σου μηδέ τους συγγενείς σου μηδέ γείτονας πλουσίους, μήποτε και αυτοί σε αντικαλέσωσι, και γείνη εἰς σε ανταπόδοσις. 13 Αλλ' οταν κάμνης υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμένους, χωλούς, τυφλούς, 14 και θέλεις εἰσθαι μακάριος, διότι δεν ἔχουσι να σοι ανταποδώσωσιν· επειδή η ανταπόδοσις θέλει γείνει εἰς σε εν τη αναστάσει των δικαίων. 15 Ακούσας δε ταύτα εἰς των συγκαθημένων, εἶπε πρὸς αὐτόν· Μακάριος δόστι φάγῃ ἄρτον εν τῇ βασιλείᾳ του Θεού. 16 Ο δε εἶπε πρὸς αὐτόν· Ανθρωπος τις ἔκαμε δείπνον μέγα και εκάλεσε πολλούς· 17 και απέστειλε τον δούλον αυτού τη ὥρα του δείπνου διά να είπῃ πρὸς τους κεκλημένους· Ἐρχεσθε, επειδή πάντα είναι ἡδη ἐτοιμα. 18 Καὶ ἥρχισαν πάντες με μίαν γνώμην να παραιτώνται. Ο πρώτος εἶπε πρὸς αὐτόν· Αγρόν γιόρασα, και ἔχω ανάγκην να εξέλθω και να ιδω αὐτόν παρακαλώ σε, ἔχε με παρητημένον. 19 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Ηγόρασα πέντε ζεύγη βοών, και υπάγω να δοκιμάσω αυτά· παρακαλώ σε, ἔχε με παρητημένον. 20 και ἄλλος εἶπε· Γυναίκα ενυμφεύθη, και διά τούτο δεν δύναμαι να ἔλθω. 21 Καὶ ελθὼν ο δούλος εκείνος, απήγγειλε πρὸς τὸν κύριον αὐτού ταύτα. Τότε ὄργισθεὶς ο οικοδεσπότης, εἶπε πρὸς τὸν δούλον αὐτού· Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας και τὰς οδούς της πόλεως, και εισάγαγε εδώ τους πτωχούς και βεβλαμένους και χωλούς και τυφλούς. 22 Καὶ είπεν ο δούλος· Κύριε, ἔγινεν ως προσέταξας, και είναι ἐτι τόπος. 23 Καὶ είπεν ο κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς τὰς οδούς και φραγμούς και ανάγκασον να εισέλθωσι, διά να γεμισθῇ ο οίκος μου. 24 Διότι σας λέγω ότι ουδείς των ανδρῶν

εκείνων των κεκλημένων θέλει γευθή του δείπνου μου. αυτόν εις τους αγρούς αυτού διά να βόσκη χοίρους. **16** **25** Ἡρχοντο δε μετ' αυτού ὄχλοι πολλοί. Και στραφείς Και επεθύμει να γεμίσῃ την κοιλίαν αυτού από των εἴπε προς αυτούς **26** Εάν τις ἔρχηται προς εμέ και δεν ξυλοκεράτων, τα οποία ἑτρώγων οι χοίροι, και ουδείς μισή τον πατέρα αυτού και την μητέρα και την γυναίκα έδιδεν εις αυτόν. **17** Ελθών δε εις εαυτόν, εἴπε Πόσοι και τα τέκνα και τους αδελφούς και τας αδελφάς, ἐτί μισθωτοί του πατρός μου περισσεύουσιν ἀρτον, και εγώ δε και την εαυτού ζωήν, δεν δύναται να ἡναι μαθητής χάρονται υπό της πείνης. **18** Σηκωθείς θέλω υπάγει μου. **27** Και ὅστις δεν βαστάζει τον σταυρόν αυτού και προς τον πατέρα μου και θέλω εἰπεῖ προς αυτόν Πάτερ, ἔρχεται οπίσω μου, δεν δύναται να ἡναι μαθητής μου. ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου: **19** και δεν **28** Διότι τις εξ υμών, θέλων να οικοδομήσῃ πύργον, δεν είμαι πλέον ἀξιος να ονομασθώ υιός σου κάμε με ως κάθητα πρώτων και λογαριάζει την δαπάνην, αν ἔχη ένα των μισθωτών σου. **20** Και σηκωθείς ήλθε προς τα αναγκαία διά να τελείωση αυτόν; **29** μήποτε αφού τον πατέρα αυτού. Ενώ, δε απετίχειν ἔτι μακράν, είδεν βάλη θεμέλιον και δεν δύναται να τελείωση αυτόν, αυτόν ο πατήρ αυτού και εσπλαγχνίσθη, και δραμών αρχίσωσι πάντες οι βλέποντες να εμπαίζωσιν αυτόν, **30** επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεψήλθησεν λέγοντες: Οτι ούτος ο ἄνθρωπος ἡρχισε να οικοδομή και δεν δύνηθη να τελείωση. **31** Η τις βασιλεύεις υπάγων να ονομασθώ υιός σου. **22** Και ο πατήρ εἴπε προς τους και σκέπτεται εάν ἡναι δυνατός με δέκα χιλιάδας να δούλους αυτού Φέρετε ἔξω την στολήν την πρώτην και απαντήση τον ερχόμενον κατ' αυτού με είκοσι χιλιάδας; ενδύνατε αυτόν, και δότε δακτυλίδιον εις την χείρα **32** Ει δε μη, ενώ αυτός είναι ἔτι μακράν, αποστέλλει αυτού και υποδήματα εις τους πόδας, **23** και φέροντες πρέσβεις και ζητεί ειρήνην. **33** Ούτω λοιπόν πας ὅστις τον μόσχον τον σιτεύτον σφάζετε, και φαγόντες ας εξ υμών δεν απαρνέται πάντα τα εαυτού υπάρχοντα, ευφρανθώμεν, **24** διότι ούτος ο υιός μου νεκρός ἡτο και δεν δύναται να ἡναι μαθητής μου. **34** Καλόν το ἄλας: ανέζησε, και απολωλώς ἡτο και ευρέθη. Και ἡρχισαν αλλ' εάν το ἄλας διαφθαρή, με τι θέλει αρπυθή; **35** δεν να ευφραίνωνται. **25** Ἡτο δε ο πρεσβύτερος αυτού είναι πλέον χρήσιμον ούτε διά την γην ούτε διά την οικίαν, ήκουσε συμφωνίαν και χορούς, **26** και προσκαλέσας ἔνα των δούλων, ηρώτα τι είναι ταύτα. **27** Ο δε είπε προς αυτόν ότι ο αδελφός σου ήλθε και ἔσφαξεν ο πατήρ σου τον μόσχον τον σιτεύτον, διότι απήλαυσεν αυτόν υγιαίνοντα. **28** Και αργύσθη και δεν ήθελε να εισέλθῃ. Εξήλθε λοιπόν ο πατήρ αυτού και παρεκάλει αυτόν. **29** Ο δε αποκριθείς είπε προς τον πατέρα: Ιδού, τόσα ἔτη σε δουλεύω, και ποτέ εντολήν σου δεν παρέβην, και εις εμέ ουδέ ερίφιον ἐδωκάς ποτέ διά να ευφρανθώ μετά των φίλων μου. **30** Ότε δε ο υιός σου ούτος, ο καταφαγών σου τον βίον μετά πορνών, ήλθεν, ἔσφαξας δι' αυτόν τον μόσχον τον σιτεύτον. **31** Ο δε είπε προς αυτόν: Τέκνον, συ πάντοτε μετ' εμού είσαι, και πάντα τα εμά σα είναι: **32** Ἐπέρετε δε να ευφρανθώμεν και να χαρώμεν, διότι ο αδελφός σου ούτος νεκρός ἡτο και ανέζησε, και απολωλώς ἡτο και ευρέθη.

15 Επλησίαζον δε εις αυτόν πάντες οι τελώναι και οι αμαρτωλοί, διά να ακούωσιν αυτόν. **2** Και διεγόγγυζον οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς, λέγοντες ότι ούτος αμαρτωλούς δέχεται και συντρώγει μετ' αυτών. **3** Είπε δε προς αυτούς την παραβολήν ταύτην, λέγων: **4** Τις ἄνθρωπος εξ υμών εάν ἔχη εκατόν πρόβατα και χάση σε εξ αυτών, δεν αφίνει τα ενεγήκοντα εννέα εν τη ερήμῳ και υπάγει ζητών το απολωλός, εωσού εύρη αυτό; **5** Και ευρών αυτό, βάλλει επί τους ώμους αυτού χάριων. **6** Και ελθών εις τον οίκον, συγκαλεί τους φίλους και τους γείτονας, λέγων προς αυτούς Συγχάρητε μοι, διότι εύρον το πρόβατόν μου το απολωλός. **7** Σας λέγω ότι ούτω θέλει είσθαι χαρά εν τω ουρανώ διά ἔνα αμαρτωλὸν μετανοούντα μᾶλλον παρά διά ενενήκοντα εννέα δικαίους, οίτινες δεν ἔχουσι χρείαν μετανοίας. **8** Η τις γυνή ἔχουσα δέκα δραχμάς, εάν χάστι δραχμήν μίαν, δεν ανάπτει λύχνον και σαρόντει την οικίαν και ζητεί επιμελώς, ἔως ὅτου εύρη αυτήν; **9** και αφού εύρη, συγκαλεί τας φίλας και τας γείτονας, λέγουσα: Συγχάρητέ μοι, διότι εύρον την δραχμήν την οποίαν έχασα. **10** Ούτω, σας λέγω, χαρά γίνεται ενώπιον των αγγέλων του Θεού διά ἔνα αμαρτωλὸν μετανοούντα. **11** Είπε δέ: Ἀνθρωπος τις είχε δύο υιούς. **12** Και είπεν ο νεώτερος προς τον πατέρα: Πάτερ, δος μοι το ανήκον μέρος της περιουσίας. Και διεμοίρασεν εις ζητώντας εντέρομαι: **4** ενόησα τι πρέπει να κάμω, διά να αυτούς τα υπάρχοντα αυτού. **13** Και μετ' ολίγας ημέρας με δεχθώσιν εις τους οίκους αυτών, ὅταν αποβιλήθω συνάξας πάντα ο νεώτερος υιός, απεδήμησεν εις χώραν της οικονομίας. **5** Και προσκαλέσας ἔνα ἔκαστον των μακράν και εκεί διεσκόρπισε την περιουσίαν αυτού χρεωφιλετών του κυρίου αυτού, εἴπε προς τον πρώτον ζων ασώτως. **14** Αφού δε εδαπάνησε πάντα, ἔγεινε Πόσον χρεωστείς εις τον κύριόν μου; **6** Ο δε είπεν πείνα μεγάλη εν τη χώρᾳ εκείνη, και αυτός ἡρχισε Εκατόν μέτρα ελαίου. Και είπε προς αυτόν Λάβε το να στερήται. **15** Τότε υπήγε και προσεκολλήθη εις ἔγγραφόν σου και καθήσας ταχέως γράψων πεντήκοντα. ἔνα των πολιτών της χώρᾳ εκείνης, όστις ἔπεμψεν **7** Ἐπειτα είπε προς ἄλλον: Συ δε πόσον χρεωστείς; Ο δε

είπεν· Εκατόν μόδια σίτου. Και λέγει προς αυτόν· Λάβε το έγγραφόν σου και γράψον ογδοήκοντα. **8** Και επήνεσεν ο κύριος τον ἀδίκον οικονόμον, ότι φρονιμώς ἐπράξει διότι οι νιοί του αιώνος τούτου είναι φρονιμώτεροι εις την εαυτών γενεάν παρά τους νιούς του φωτός. (**aiōn g165**) **9** Και εγώ σας λέγω· Κάμετε εις εαυτούς φίλους εκ του μαμωνά της αδικίας, διά να σας δεχθώτων εις τας αιωνίους σκηνάς, ὅταν εκλείψῃτε. (**aiōnios g166**) **10** Ο εν τω ελαχίστω πιστός και εν τω πολλῷ πιστός είναι, και ο εν τω ελαχίστω ἀδίκος και εν τω πολλῷ ἀδίκος είναι. **11** Εάν λοιπόν εις τον ὀδικὸν μαμωνά δεν εφάνητε πιστοί, τον ἀληθινὸν πλούτον τις θέλει σας εμπιστεύθη; **12** Και εάν εις το ζένον δεν εφάνητε πιστοί, τις θέλει σας δώσει το ἰδικὸν σας; **13** Ουδείς δούλος δύναται να δουλεύῃ δύο κυρίους διότι ή τον ἔνα θέλει μισθοῖς και τον ἄλλον θέλει αγαπήσει· ή εις τον ἔνα θέλει προσκολληθῇ και τον ἄλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύῃς Θεόν και μαμωνά. **14** Ἡκουον δε ταύτα πάντα και οι Φαρισαίοι, φιλάργυροι ὄντες, και περιεγέλων αυτόν. **15** Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε οι δικαιούοντες εαυτούς ενώπιον των ανθρώπων, ο Θεός ὁμως γνωρίζει τας καρδίας σας· διότι εκείνο, το οποίον μεταξύ των ανθρώπων είναι υψηλόν, βδέλυγμα είναι ενώπιον του Θεού. **16** Ο νόμος και οι προφήται ἡώς Ιωάννου υπήρχον· από τότε η βασιλεία του Θεού ευαγγελίζεται, και πας τις βιάζεται να εισέλθῃ εις αυτήν. **17** Ευκολώτερον δε είναι ο ουρανός και η γη να παρέλθωσι παρά μία κεραία του νόμου να πέσῃ. **18** Πας δότις χωρίζεται την γυναίκα αυτού και νυμφεύεται ἀλλην, μοιχεύει, και πας δότις νυμφεύεται κεχωρισμένην από ανδρόν, μοιχεύει. **19** Ἡτο δε ἀνθρώποις τις πλούσιος και ενεδύτο πορφύρων και στολίην βυστίνην, ευφρατινόμενος καθ' ημέραν μεγαλοπρεψώς. **20** Ἡτο δε πτωχός τις ονομαζόμενος Λάζαρος, δότις ἑκείτο πεληγωμένος πλησίον της πλύλης αυτού **21** και επεθύμει να χορτασθῇ από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης του πλουσίουν ἀλλά και οι κύνες ερχόμενοι ἐγλειφόν τας πληγάς αυτού. **22** Απέθανε δε ο πτωχός και εφέρθη υπό των αγγέλων εις τον κόλπον του Αβραάμ απέθανε δε και ο πλούσιος και ετάφη. **23** Και εν τω ἀδί νψώσας τους οφθαλμούς αυτού, ενώ ἡτο εν βασάνοις, βλέπει τον Αβραάμ από μακρόθεν και τον Λάζαρον εν τοις κόλποις αυτού. (**Hadēs g86**) **24** Και αυτός φωνάξας είπε· Πάτερ Αβραάμ, ελέησόν με και πέμψον τον Λάζαρον, διά να βάψῃ το ἄκρον του δακτύλου αυτού εις ύδωρ και να καταδροσίσῃ την γλώσσαν μου, διότι βασανίζομαι εν τη φλογὶ ταῦτη· **25** είπε δε ο Αβραάμ· Τέκνον, ενθυμῆθητο οτι απέλαβες συ τα αγαθά σου εν τη ζωή σου, και ο Λάζαρος ομοίως τα κακά τώρα ούτος μεν παρηγορεῖται, συ δε βασανίζεσσαν· **26** και εκτός τούτων πάντων, μεταξύ ημών και υμών χάσμα μέγα είναι εστηριγμένον, ώστε οι θέλοντες να διαβώσιν εντεύθεν προς εσάς να μη δύνανται, μηδὲ οι εκείθεν να διαπερύσι προς υμάς. **27** Είπε δέ παρακαλώ σε λοιπόν, πάτερ, να πέμψῃς αυτόν εις τον οίκον του πατρός μου· **28** διότι ἔχω πέντε αδελφούς· διά να μαρτυρήσῃ εις αυτόν, ώστε να μη ἐλθωσι και αυτοί εις τον τόπον τούτον της βασανού. **29** Λέγει προς αυτόν ο Αβραάμ, Ἐχουσι τον Μωϋσήν και τους προφήτας· ας ακούσωσιν αυτούς. **30** Ο δε είπεν· Ουχί, πάτερ Αβραάμ,

αλλ' εάν τις από νεκρών υπάγη προς αυτούς, θέλουσι μετανοίσει. **31** Είπε δε προς αυτόν· Εάν τον Μωϋσήν και τους προφήτας δεν ακούσωσιν, ουδέ εάν τις αναστηθῇ εκ νεκρών θέλουσι πεισθή.

17 Είπε δε προς τους μαθητάς· Αδύνατον είναι να μη ἔλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουαί εις εκείνον, διά του οποίου ἔρχονται. **2** Συμφέρει εις αυτόν να κρεμασθῇ περὶ τον τράχηλον αυτού μύλου πέτρα και να ριφθῇ εις την θάλασσαν, παρά να σκανδαλίσῃ ἔνα των μικρών τούτων. **3** Προσέχετε εις εαυτούς. Εάν δε ο αδελφός σου αμαρτήσῃ εις σε, επίπληξον αυτόν· και εάν μετανοίσῃ, συγχώρησον αυτόν. **4** και εάν επτάκις της ημέρας αμαρτήσῃ εις σε, και επτάκις της ημέρας επιστρέψῃ προς σε λέγων· Μετανοώ, θέλεις συγχωρήσει αυτόν. **5** Και είπον οι απόστολοι προς τον Κύριον· Αὔξησον εις ημάς την πίστιν. **6** Ο δε Κύριος είπεν· Εάν ἔχετε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, ηθέλετε ειπεί εις την συκάμινον ταύτην, Εκριζώθητι και φυτεύθητι εις την θάλασσαν· και ήθελε σας υπακούσει. **7** Τις δε από σας ἔχων δούλον αροτρώντα ή ποιμάνοντα, θέλει ειπεί προς αυτόν, ευθύς αφού ἔλθῃ εκ του αγρού· Υπαγε, κάθησον να φάγης, **8** και δεν θέλει ειπεί προς αυτόν· Ετοίμασον τι να δειπνήσω, και περιζωσθείς υπηρέτει με, εωσού φάγω και πίω, και μετά ταύτα θέλεις φάγει και πίει συ; **9** Μήπως γνωρίζει χάριν εις τον δούλον εκείνον, διότι έκαμε τα διαταχθέντα εις αυτόν; δεν μοι φαίνεται. **10** Ούτω και σεις, ὅταν κάμψητε πάντα τα διαταχθέντα εις εσάς, λέγετε ότι δούλοι αχρείοι είμεθα, επειδή εκάμαψεν δ, τι εχρεωστούμεν να κάμωμεν. **11** Και ότε αυτός επορεύετο εις την Ιερουσαλήμ, διέβαινε διά μέσου της Σαμαρείας και Γαλιλαίας. **12** Και ενώ εισήρχετο εις τινά κώμην, απήντησαν αυτόν δέκα ἀνθρώποι λεπροί, οἵτινες εστάθησαν μακρόθεν, **13** και αυτοί ύψωσαν φωνήν, λέγοντες· Ιησού, Επιστάτα, ελέησον ημάς. **14** Και ίδων είπε προς αυτούς· Υπάγετε και δείξατε εαυτούς εις τους ιερείς. Και ενώ, επορεύοντο, εκαθαρίσθησαν. **15** Εις δε εξ αυτών, ίδων ότι ιατρεύθη, υπέστρεψε μετά φωνής μεγάλης δοξάζων τον Θεόν, **16** και ἐπεις κατά πρόσωπον εις τους πόδας αυτού, ευχαριστώντων αυτόν· και αυτός ἤτο Σαμαρείτης. **17** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε· Δεν εκαθαρίσθησαν οι δέκα; οι δε εννέα που είναι; **18** Δεν ευρέθησαν ἀλλοι να υποστρέψωσι διά να δοξάσωσι τον Θεόν ειμήν ο αλλογενής ούτος; **19** Και είπε προς αυτόν· Σηκωθείς ύπαγε· η πίστις σου σε έσωσεν. **20** Ερωτηθείς δε υπό των Φαρισαίων, πότε ἔρχεται η βασιλεία του Θεού, απεκρίθη προς αυτούς και είπε· Δεν ἔρχεται η βασιλεία του Θεού ούτως ώστε να παρατηρήται· **21** ουδέ θέλουσιν ειπεί· Ιδού, εδώ είναι, ή Ιδού εκεί· διότι ιδού, η βασιλεία του Θεού είναι εντός υμών. **22** Είπε δε προς τους μαθητάς· Θέλουσιν ειλθείη μημέραι, ότε θέλετε επιθυμήσει να ίδητε μίαν των ημερών του Υιού του ανθρώπου, και δεν θέλετε ιδεί. **23** και θέλουσι σας ειπεί· Ιδού, εδώ είναι, ή Ιδού εκεί· μη υπάγητε μηδὶ ακολουθήσητε. **24** Διότι ως η αστραπή η αστράπτουσα εις της υπ' ουρανόν λάμπει εις την υπ' ουρανόν, ούτω θέλει είσθαι και ο Υιός του ανθρώπου εν τη ημέρᾳ αυτού. **25** Πρώτον όμως πρέπει αυτός να πάθη πολλά και να καταφρονηθῇ από της γενεάς ταύτης. **26**

Και καθώς έγεινεν εν ταῖς ημέραις του Νώε, ούτω θέλει αυτούς. **16** Ο Ιησούς όμως προσκαλέσας αυτά, είπεν-είσθαι και εν ταῖς ημέραις του Υιού του ανθρώπου **27** Αφήσατε τα παιδία να ἔρχωνται προς εμένε, και μην ἔτρωγον, ἐπίνοι, ενύμφευνον, ενυμφεύοντο, μέχρι τῆς εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία ημέρας καθ' ήν ο Νώε εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν, και του Θεού. **17** Αληθώς σας λέγω, ὅστις δεν δεχθή την ήλθεν ο κατακλυσμός και απώλεσεν ἀπάντας. **28** Ομοίως βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει εισέλθει και καθώς έγεινεν εν ταῖς ημέραις του Λωτ· ἔτρωγον, ειρήνης, πηγάδων, εφύτευον, ακοδόμουν. **29** Διδάσκαλε αγαθέ, τι να πράξω διά να κληρονομήσω καθ' ήν δε ημέραν εξῆλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, ἔβρεξε ζωὴν αιώνιον; (*αιδίοις g166*) **19** Και ο Ιησούς είπε προς πυρ και θείον απ' ουρανού και απώλεσεν ἀπάντας. αυτὸν· Τι με λέγεις αγαθόν; ουδείς αγαθός ειμῇ εἰς **30** Ωσαύτως θέλει εἰσθαι καθ' ήν ημέραν ο Υἱός του ο Θεός. **20** Τας εντολάς εξένερεις Μη μοιχεύσεν, Μη ανθρώπους θέλει φανερωθῆ. **31** Κατ' εκείνην την ημέραν φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τον ὄστις ευρεθῆ επὶ τοῦ δώματος και τα σκεύη αυτοῦ εν πατέρᾳ σου και την μητέρα σου. **21** Ο δε εἴπε· Ταύτα τη οικία, ας μη καταβῇ διά να λάβῃ αυτά, και ὄστις πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. **22** Ακούσας δε ταύτα εν τῷ αγρῷ ομοίῶς ας μη επιστρέψῃ εἰς τὰ οπίσω. **32** Ο Ιησούς, είπε προς αυτὸν· Ἐτί εν σοι λείπει πάντα Ενθυμείσθε την γυναίκα του Λωτ. **33** Ὅστις ζητήσῃ να ὄσα ἔχεις πώλησον και διαμοιράσον εἰς πτωχούς, και σώσῃ την ζωὴν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν, και ὄστις θέλεις ἔχει θησαυρὸν εν ουρανῷ, και ελθέ, ακολούθει απολέση αυτήν, θέλει διαφυλάξει αυτήν. **34** Σας λέγω, μοι. **23** Ο δε ακούσας ταύτα έγεινε περίλυπος διότι ἦτο Εν τη νυκτὶ εκείνη θέλουσιν εἰσθαι δύο επὶ μιας κλίνης, πλούσιος σφόδρα. **24** Ιδών δε αυτὸν ο Ιησούς περίλυπον ο εἰς παραλαμβάνεται και ο ἄλλος αφίνεται· **35** δύο γενόμενον, είπε· Πως δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εἰς γυναίκες θέλουσιν αλέθει ομού, η μία παραλαμβάνεται και η ἄλλη αφίνεται· **36** δύο θέλουσιν εἰσθαι εν τῷ αγρῷ, ο εἰς παραλαμβάνεται και ο ἄλλος αφίνεται. **37** Και αποκριθέντες λέγουσι προς αυτὸν· Που, Κύριε; Ο δε είπε προς αυτούς· Ὁπου είναι το σώμα, εκεί θέλουσι συναχθῇ οι αετοί.

18 Ἐλεγε δε και παραβολήν προς αυτούς περί του ὅτι πρέπει πάντοτε να προσεύχωνται και να μην αποκάμνωσι, **2** λέγων· Κριτής τις Ἰησούς εν τινὶ πόλει, ὄστις τον Θεόν δεν εφοβείτο και ἀνθρωπὸν δεν εντρέπετο. **3** Ἡτο δε χήρα τις εν εκείνῃ τη πόλει και ἡρχετο προς αυτόν, λέγουσα· Εκδίκησόν με από του αντιδίκου μου. **4** Και μέχρι τινός δεν θηλήσῃς μετά δε ταύτα είπε καθ' εαυτόν· Αν και τον Θεόν δεν φοβώμαι και ἀνθρωπὸν δεν εντρέπωμαι, **5** τουλάχιστον επειδή με ενοχλεῖ ἡ χήρα αὐτῆ, ας εκδίκησα αυτήν, διά να μη ἔρχηται πάντοτε και με βασανίζῃ. **6** Και εἶπεν ο Κύριος· Ακούσατε τι λέγει ο ἀδικος κριτής **7** ο δε Θεός δεν θέλει κάμει την εκδίκησιν των εκλεκτῶν αυτού των βούντων προς αυτὸν ημέραν και νύκτα, αν και μακροθυμῇ δι' αυτούς; **8** σας λέγω ὅτι θέλει κάμει την εκδίκησιν αυτῶν ταχέως. Πλὴν ο Υἱός του ανθρώπου, ὅταν ἐλθῃ, ἄρα γε θέλει ευρεῖ την πίστιν επὶ τῆς γῆς; **9** Εἶπε δε και προς τινάς, τους θαρρούντας εις εαυτούς ὅτι είναι δίκαιοι και καταφρονούντας τους λοιπούς, την παραβολήν ταῦτην· **10** Ἀνθρωποι δύο ανέβησαν εις το ιερόν διά να προσευχηθῶσιν, ο εἰς Φαρισαῖος και ο ἄλλος τελώνης. **11** Ο Φαρισαῖος σταθεὶς προσήγειτο καθ' εαυτόν ταύτα· Ευχαριστῶ σοι, Θεέ, ὅτι δεν είμαι καθώς οι λοιποί ἀνθρωποι, ἀρπαγες, ἀδικοι, μοιχοί, ή και καθώς ούτος ο τελώνης **12** νηστεύω δις της εβδομάδος, αποδεκατίζω πάντα ὄσα ἔχω. **13** Και ο τελώνης μακρόθεν ιστάμενος, δεν ἤθελεν ουδέ τους οφθαλμούς να υψώσῃ εἰς τον ουρανόν, αλλ' ἔτυπτεν εις το στήθος αυτού, λέγων Ο Θεός, ιλάσθητι μοι τω αμαρτωλώ. **14** Σας λέγω, Κατέβη ούτος εἰς τον οίκον αυτού δεδικιασμένος μάλλον πάρα εκείνος διότι πας ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθῆ, ο δε ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθῆ. **15** Έφερον δε προς αυτόν και τα βρέφη, διά να εγγύη ουτά· ιδόντες δε οι μαθηταί, επέπληξαν αυτούς. **16** Ο Ιησούς όμως προσκαλέσας αυτά, είπεν-είσθαι και εν ταῖς ημέραις του Υιού του ανθρώπου **27** Αφήσατε τα παιδία να ἔρχωνται προς εμένε, και μην ἔτρωγον, ἐπίνοι, ενύμφευνον, ενυμφεύοντο, μέχρι τῆς εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία ημέρας καθ' ήν ο Νώε εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν, και του Θεού. **17** Αληθώς σας λέγω, ὅστις δεν δεχθή την ήλθεν ο κατακλυσμός και απώλεσεν ἀπάντας. **28** Ομοίως βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει εισέλθει και καθώς έγεινεν εν ταῖς ημέραις του Λωτ· ἔτρωγον, ειρήνης, πηγάδων, εφύτευον, ακοδόμουν. **29** Διδάσκαλε αγαθέ, τι να πράξω διά να κληρονομήσω καθ' ήν δε ημέραν εξῆλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, ἔβρεξε ζωὴν αιώνιον; (*αιδίοις g166*) **19** Και ο Ιησούς είπε προς πυρ και θείον απ' ουρανού και απώλεσεν ἀπάντας. αυτὸν· Τι με λέγεις αγαθόν; ουδείς αγαθός ειμῇ εἰς **30** Ωσαύτως θέλει εἰσθαι καθ' ήν ημέραν ο Υἱός του ο Θεός. **20** Τας εντολάς εξένερεις Μη μοιχεύσεν, Μη ανθρώπους θέλει φανερωθῆ. **31** Κατ' εκείνην την ημέραν φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τον ὄστις ευρεθῆ επὶ τοῦ δώματος και τα σκεύη αυτοῦ εν πατέρᾳ σου και την μητέρα σου. **21** Ο δε εἴπε· Ταύτα τη οικία, ας μη καταβῇ διά να λάβῃ αυτά, και ὄστις πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. **22** Ακούσας δε ταύτα εν τῷ αγρῷ ομοίῶς ας μη επιστρέψῃ εἰς τὰ οπίσω. **32** Ο Ιησούς, είπε προς αυτὸν· Ἐτί εν σοι λείπει πάντα Ενθυμείσθε την γυναίκα του Λωτ. **33** Ὅστις ζητήσῃ να ὄσα ἔχεις πώλησον και διαμοιράσον εἰς πτωχούς, και σώσῃ την ζωὴν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν, και ὄστις θέλεις ἔχει θησαυρὸν εν ουρανῷ, και ελθέ, ακολούθει απολέση αυτήν, θέλει διαφυλάξει αυτήν. **34** Σας λέγω, μοι. **23** Ο δε ακούσας ταύτα έγεινε περίλυπος διότι ἤτοι ο θεός θέλει σε περιττό τον θησαυρόν του, εντρέπετο την πίστιν επὶ τῆς γῆς. **24** Ιδών δε αυτὸν ο Ιησούς περίλυπον ο εἰς παραλαμβάνεται και ο ἄλλος αφίνεται· **35** δύο γενόμενον, είπε· Πως δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εἰς γυναίκες θέλουσιν αλέθει ομού, η μία παραλαμβάνεται και η ἄλλη αφίνεται· **36** δύο θέλουσιν εἰσθαι εν τῷ αγρῷ, ο εἰς παραλαμβάνεται και ο ἄλλος αφίνεται. **37** Βελόνης, παρά πλούσιος να εισέλθῃ εἰς την βασιλείαν του Θεού. **26** Εἰπον δε οι ακούσαντες· Και τις δύναται να σωθῇ; **27** Ο δε εἴπε· Τα αδύνατα παρά ανθρώποις είναι δυνατά παρά τω Θεώ. **28** Είπε δε ο Πέτρος· Ιδού, ημεῖς αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. **29** Ο δε εἴπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ὅτι δεν είναι ουδείς, ὄστις αφήκεν οικίαν ἡ γονείς ή αδελφούς ἡ γυναίκα ἡ τέκνα ἐνεκεν την βασιλείας του Θεού, **30** ὄστις δεν θέλει απολαύσει πολλαπλάσια εν τω καιρῷ τούτῳ και εν τω ερχομένω αιώνι ζωὴν αιώνιον. (*αιδίοις g165, αἰδίοις g166*) **31** Παραλαβών δε τους δύδεκα, είπε προς αυτούς· Ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα, και θέλουσιν εκτελεσθῆ πάντα τα γεγραμμένα διά των προφητῶν εἰς τον Υἱόν του ανθρώπου. **32** Διότι θέλει παραδοθῆ εἰς τα έθνη και θέλει εμπατιχθῆ και υβρισθῆ και εμπτυσθῆ, **33** και μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσει αυτόν, και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστηθῆ. **34** Και αυτοί δεν ενόησαν ουδέν εις τούτων, και ἤτοι ο λόγος ούτος κεκρυμμένος απ' αυτών, και δεν ενόσουν τα λεγόμενα. **35** Ότε δε επλησίαζεν εις την Ιεριχώ, τυφλός τις εκάθητο παρά την οδόν της ζητών· **36** ακούσας δε όχλον διαβαίνοντα, πρώτα τι είναι τούτο. **37** Απήγγειλαν δε προς αυτόν ὅτι Ιησούς ο Ναζωραίος διαβαίνει. **38** Και εφώναξε λέγων· Ιησού, υἱε του Δαβίδ, ελέησόν με. **39** Και οι προπορευόμενοι επέπληττον αυτόν διά να σωπήσῃ αλλ' αυτός πολλώ μάλλον ἔκραζεν· Υἱε του Δαβίδ, ελέησόν με. **40** Σταθεὶς δε ο Ιησούς, προέταξε να φερθῇ προς αυτόν. Και αφού επλησίασεν, πρώτην εις την Ιεριχώ, τυφλός τις εκάθητο παρά την οδόν της ζητών· **41** λέγων· Τι θέλεις να σοι κάμω; Ο δε είπε· Κύριε, να αναβλέψω. **42** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Ανάβλεψον· η πίστις σου σε ἔσωσε. **43** Και παρευθύς ανέβλεψε και ηκολούθει αυτόν δοξάζων τον Θεόν και πας ο λαός ιδόν ήνεσε τον Θεόν.

19 Και εισελθών διήρχετο την Ιεριχώ· **2** και ιδού, ἀνθρώπος ονομαζόμενος Ζακχαίος, ὄστις ἤτοι αρχιτελώνης, και ούτος ἤτοι πλούσιος, **3** και εζῆτει να ίδῃ τον Ιησούν τις είναι, και δεν ηδύνατο διά τον όχλον, διότι ἤτοι μικρός το ανάστημα. **4** και δραμών

καρπού του αμπελώνος· οι γεωργοί όμως δείραντες
υιοί της αναστάσεως. **37** Ότι δε εγείρονται οι νεκροί, και
αυτόν εξαπέστειλαν κενόν. **11** Και πάλιν ἐπεμψεν ο Μωϋσής εφανέρωσεν επί της βάτου, ότε λέγει Κύριον
άλλον δούλον. Πληγαν αυτοί δείραντες και εκείνον τον Θεόν του Αβραάμ και τον Θεόν του Ισαάκ και τον
και ατιμάσαντες εξαπέστειλαν κενόν. **12** Και πάλιν Θεόν του Ιακώβ. **38** Ο δε Θεός δεν είναι νεκρών, αλλά
ἐπεμψε τρίτον. Άλλ' εκείνοι και τούτον πληγώσαντες ζώντων διότι πάντες ζώσι εν αυτώ. **39** Αποκριθέντες δε
απεδίωξαν. **13** Είπε δε ο κύριος του αμπελώνος· Τι τινές των γραμματέων είπον· Διδάσκαλε, καλώς είπας.
να κάμω; ας πέψω τον υιόν μου τον αγαπητόν μους **40** Και δεν ετόλμων πλέον να ερωτώσων αυτόν ουδέν.
ιδόντες τούτον θέλουσιν εντραπεί. **14** Πληγαν ιδόντες **41** Είπε δε προς αυτούς· Πως λέγουσι τον Χριστόν ότι
αυτόν οι γεωργοί, διελογίζοντα καθ' εαυτούς λέγοντες είναι υιός του Δαβίδ; **42** Και αυτός ο Δαβίδ λέγει εν τη
Ούτος είναι ο κληρονόμος ἔλθετε ας φονεύσωμεν αυτόν, βίβλω των ψαλμών· Εἴπεν ο Κύριος προς τον Κύριον
διά να γείνη ημών τη ληπτονομία. **15** Και εκβλόντες μου, κάθου εκ δεξιών μου, **43** εωσού θέσω τους εχθρούς
αυτόν ἔξω του αμπελώνος, εφόνευσαν· Τι λοιπόν θέλει σου υπόποδιον των ποδών σου. **44** Ο Δαβίδ λοιπόν
κάμει εἰς αυτούς τούς κύριος του αμπελώνος; **16** Θέλει ονομάζει αυτόν Κύριον· και πως είναι υιός αυτού; **45**
ελθεί και απολέσει τους γεωργούς τούτους, και θέλει Και ενώ ήκουε πας ο λαός, είπε προς τους μαθητάς
δώσει τον αμπελώνα εἰς ἀλλούς. Ακούσαντες δε είπον· **46** Προσέχετε από των γραμματέων, οίτινες
Μη γένοιτο. **17** Ο δε εμβλέψας εἰς αυτούς είπε· Τι θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι και αγαπώσιν
λοιπόν είναι τούτο το γεγραμμένον, Ο λίθος, τον οποίον ασπασμόν εν ταῖς αγοραῖς και πρωτοκαθεδρίας εν ταῖς
απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος ἔγεινε κεφαλή συναγωγαίς και τους πρώτους τόπους εν τοῖς δείπνοις,
γωνίας; **18** Πας ὄστις πέσῃ επὶ τὸν λίθον εκείνον θέλει **47** οίτινες κατατρώγουστας οικίας των χηρών, και
συντριψθῇ εἰς ὄντινα δε επιτέση, θέλει κατασυντρίψει αυτόν. **19** Και εζήτησαν οι αρχιερεῖς και οι γραμματεῖς
ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην.

να βάλλωσιν επ' αυτόν τας χείρας εν αυτή τη ὥρᾳ, πληγ
εφοβήθησαν τον λαόν διότι ηνόησαν ότι προς αυτούς
είπε την παραβολήν ταύτην. **20** Και παραφυλάξαντες
απέστειλαν ενεδρευτάς, υποκρινομένους ότι είναι
δίκαιοι, επὶ σκοπῷ να πιάσωσιν αυτόν από λόγου, διά να
παραδώσωσιν αυτόν εἰς την αρχήν και εἰς την εξουσίαν
του ηγεμόνος. **21** Και ηρώτησαν αυτόν λέγοντες· Διδάσκαλε,
εξένυρομεν ότι ορθώς ομιλεῖς και διδάσκεις
και δεν βλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλ' εἰς ἀληθείας την
οδόν του Θεού διδάσκεις. **22** είναι συγκεκωρημένον
εἰς ημάς να δύσωμεν φόρον εἰς τον Καίσαρα ή ουχί;
23 Εννοήσας δε την πανουργίαν αυτών, είπε προς
αυτούς· Τι με πειράζετε; **24** δείξατε μοι δηνάριον· τίνος
εικόνα ἔχει και επιγραφήν; Και αποκριθέντες είπον· Του
Καίσαρος. **25** Ο δε είπε προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν
τα του Καίσαρος εἰς τον Καίσαρα και τα του Θεού εἰς
τον Θεόν. **26** Και δεν ηδυνήθησαν να πιάσωσιν αυτόν
από λόγου ἐμπροσθεν του λαού, και θαυμάσαντες διά
την απόκρισιν αυτού εσιώπησαν. **27** Προσελθόντες δε
τινές των Σαδδουκαίων, οίτινες αρνούνται ότι είναι
ανάστασις, ηρώτησαν αυτόν, **28** λέγοντες· Διδάσκαλε, ο
Μωϋσῆς μας ἔγραψεν· Εάν τινός ο αδελφός αποθάνῃ
ἔχων γυναίκα, και ούτος αποθάνηται ἀτέκνος, να λάβη ο
αδελφός αυτού την γυναίκα και να εξαναστήσῃ σπέρμα
εἰς τον αδελφόν αυτού. **29** Ἡσαν λοιπόν επτὰ αδελφοῖς·
και ο πρώτος λαβών γυναίκα, απέθανεν ἀτέκνος· **30** και
έλαβεν ο δεύτερος την γυναίκα, και ούτος απέθανεν
ἀτέκνος· **31** και ο τρίτος ἔλαβεν αυτήν ωσάτως δε
και οι επτά· και δεν αφήκαν τέκνα, και απέθανον. **32**
Ὑστερὸν δε πάντων απέθανε και η γυνή. **33** Εν τη
αναστάσει λοιπόν τίνος αυτών γίνεται γυνή; διότι και οι
επτά ἔλαβον αυτήν γυναίκα. **34** Και ο Ιησούς αποκριθεὶς
είπε προς αυτούς· οι υιοί του αιώνος τούτου νυμφεύουσιν
και νυμφεύονται· (*αἰσθ g165*) **35** οι δε καταξιωθέντες να
απολαύσωσιν εκείνον τον αιώνα και την εκ νεκρών
ανάστασιν ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται· (*αἰσθ g165*) **36** διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται·
επειδή είναι ισάγγελοι και είναι υιοί του Θεού, οντες

εκ της κεφαλής σας δεν θέλει χαθή: **19** διά της υπομονής ημάς το πάσχα, διά να φάγωμεν. **9** Οι δε είπον προς σας αποκτήσατε τας ψυχάς σας. **20** Όταν δε ίδητε την αυτόν· Που θέλεις να ετοιμάσωμεν; **10** Ο δε είπε προς Ιερουσαλήμ περικυκλουμένην υπό στρατοπέδων, τότε αυτούς· Ιδού, οταν εισέλθητε εις την πόλιν, θέλει σας γνωρίσατε ότι επλησίασεν η ερήμωσις αυτής. **21** Τότε συναπαντήσει ἀνθρωπος βαστάζων σταμνίον ύδατος· οι οντες εν τη Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν εις τα ὄρη, και ακολουθήσατε αυτόν εις την οικίαν ὃπου εισέρχεται. οι εν μέσω αυτής ας αναχωρώσιν ἔξω, και οι εν τοις **11** Και θέλετε ειπεῖ προς τον οικοδεσπότην της οικίας· αγροίς ας μη εμβαίνωσιν εις αυτήν, **22** διότι ημέραι **Ο Διδάσκαλος σοι λέγει, Που είναι το κατάλυμα, όπου εκδικήσεως είναι αὕται, διά να πληρωθώσι πάντα τα θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών μου;** **12** και γεγραμένα. **23** Ουαὶ δε εις τας εγκυμονύσας και τας εκείνος θέλει σας δείξει ανώγεον μέγα εστρωμένον· θηλαζόσας εν εκείναις ταις ημέραις διότι θέλει είσθια εκεί ετοιμάσατε. **13** Αφού δε υπήγον, εύρον καθώς μεγάλη στενοχωρία επί της γῆς και οργή κατά του λαού είπε προς αυτούς, και ητοίμασαν το πάσχα. **14** Και ὅτε τούτον, **24** και θέλουσι πέσειν στόματι μαχαίρας και ἡλθεν η ὥρα, εκάθησεν εις την τράπεζαν, και οι δώδεκα θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι εις πάντα τα ἔθνη, και οι απόστολοι μετ' αυτού. **15** Και είπε προς αυτούς· Πολύ Ιερουσαλήμ θέλει είσθια πατουμένη υπό εθνών, εωσού επεθύμησα να φάγω το πάσχα τούτο με σας προ του να εκπληρωθώσιν οι καιροί των εθνών. **25** Και θέλουσιν πάθων **16** διότι οσς λέγω, ὅτι δεν θέλω φάγει πλέον εξ είσθια σημεία εν τω ηλίῳ και τη σελήνῃ και τοις αυτού, εωσού εκπληρωθή εν τη βασιλείᾳ του Θεού. **17** ἀστροῖς, και επί της γῆς στενοχωρία εθνών εν απορίᾳ, Και λαβών το ποτήριον, ευχαριστήσε και είπε· Λάβετε και θέλει ηχεῖ η θάλασσα και τα κύματα, **26** οι ἀνθρώποι τούτο και διαμοιράσατε εις αλλήλους· **18** διότι οσς λέγω θέλουσιν αποψυχεῖ εις του φόβου κα προσδοκίας των ὅτι δεν θέλω πίει από του γεννήματος της αμπέλου, επερχομένων δεινών εις την οικουμένην· διότι αι εωσού ἐλθη η βασιλεία του Θεού. **19** Και λαβών ἀρτον, δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. **27** Και τότε ευχαριστήσας ἐκοψε και ἐδωκεν εις αυτούς, λέγων· Τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών διδόμενον· τούτο νεφέλη μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. **28** Όταν δε κάμινετε εις την ιδικήν μου ανάμνησιν. **20** Ωσαύτως ταύτα αρχίσωσι να γίνωνται, ανακύψατε και σηκώσατε και το ποτήριον, αφού εδείπνησαν, λέγων· Τούτο το τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτωσί σας. ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου, το **29** Και είπε προς αυτούς παραβολήν· Ιδετε την συκήν υπέρ υμών εκχυνόμενον. **21** Πλην ιδού, η χειρ εκείνου και πάντα τα δένδρα. **30** Όταν ήδη ανοίξωσι, βλέποντες δόσις με παραδίδει, είναι μετ' εμού επί της τραπέζης. **22** γνωρίζετε αφ' εαυτῶν ότι ήδη το θέρος είναι πλήσιον. Και ο μεν Υἱός του ανθρώπου υπάγει κατά το ωριμένον· **31** Ούτων και σεις, όταν ίδητε ταύτα γινόμενα, ξένυρετε δι' εις τον ανθρώπον εκείνον, δι' ου παραδίδεται. δι' είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού. **32** Αληθώς σας λέγω ὅτι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αὐτή, εωσού ποίος τάχα ήτο εξ αυτών, δόσις ἐμέλεις να κάμι τούτο. γείνωνται πάντα ταύτα. **33** Ο ουρανός και η γη θέλουσι πληρεθή, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **34** τις εξ αυτών νομίζεται ότι είναι μεγαλήτερος. **25** Ο δε Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδίαις περί τους αι ποτήριον εν την εθνών κυριεύουσιν σας από κραυπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, αυτά, και οι εξουσιαζόντες αυτά ονομάζονται ευεργέται, και επέλθη αιφνίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη! **35** διότι **26** Σεις όμως ουχί ούτως, αλλ' ο μεγαλήτερος μεταξύ ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας τους καθημένους σας ας γείνη ως ο μικρότερος, και ο προϊστάμενος ως ο επί πρόσωπον πάστης της γῆς. **36** Αγρυπνείτε λοιπόν υπηρετών. **27** Διότι τις είναι μεγαλήτερος, ο καθήμενος δεόμενοι εν παντί καιρώ, διά να καταξιωθήτε να εις την τράπεζαν ἡ ο υπηρετών; ουχί ο καθήμενος; αλλ' εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να εγώ είμαι εν μέσω υμών ως ο υπηρετών. **28** Σεις δε είσθε σταθήτε ἐμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου. **37** Και οι διαμείναντες μετ' εμού εν τοις πειρασμοίς μου· **29** τας μεν ημέρας εδίδασκεν εν τω iερώ, τας δε νύκτας θέθεν εγώ ετοιμάζω εις εօάς βασιλείαν, ως ο Πατήρ μου εξερχόμενος διενυκτέρευεν εις το όρος το ονομαζόμενον ητοίμασεν εις εμέ, **30** διά να τρώγητε και να πίνητε επί ποτήριον της τραπέζης μου εν τη βασιλείᾳ μου, και να καθήσητε επί θρόνων, κρίνοντες τας δώδεκα φιλάς του Ιεραήλ.

31 Είπε δε ο Κύριος· Σίμων, Σίμων, ιδού, ο Σατανάς σας εζήτησε διά να σας κοσκινίστως ας τον σίτον· **32** πλην εγώ εδείθην περί σου διά να μη εκλείψῃ η πίστις σου· και σου, όταν ποτέ επιτρέψῃς, στήριζον τους αδελφούς σου. **33** Ο δε είπε προς αυτόν· Κύριε, έτοιμος είμαι μετά σου να υπάγω και εις φυλακήν και εις θάνατον. **34** Ο δε είπε· Σοι λέγω, Πέτρε, δεν θέλει φωνάζει σήμερον ο αλέκτωρ, πριν απαρνηθής τρίς ότι δεν με γνωρίζεις. **35** Και είπε προς αυτούς· Ότε σας απέστειλα χωρίς βαλαντίου και σακκίου και υποδημάτων, μήπως εστερήθητε τινός; οι δε είπον· Ουδενός. **36** Είπε λοιπόν προς αυτούς· Άλλα τώρα δόσις έχει βαλαντίου ας λάβῃ αυτό μεθ' εαυτού, ομοίως και σακκίου, και δόσις δεν έχει ας πωλήσῃ το ιμάτιον αυτού και ας αγοράσῃ μάχαιραν. **37**

Διότι σας λέγω ότι έτι τούτο το γεγραμμένον πρέπει να εκτελεσθή εις εμέ, το. Και μετά ανόμων ελογίσθη. Διότι τα περί εμού γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος. **38** Οι δε είπον· Κύριε, ιδού, ήδη δύο μάχαιραι. Ο δε είπε προς αυτούς· Ικανόν είναι. **39** Και εξελθών υπήγε κατά την συνήθειαν εις το όρος των Ελαιών· ηκολούθησαν δε αυτόν και οι μαθηταί αυτού. **40** Αφού δε ήλθεν εις εκ δεξιῶν της δυνάμεως του Θεού. **70** Είπον δε πάντες τον τόπον, είπε προς αυτούς· Προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **41** Και αυτός εχωρίσθη απ' εις την θέση την οποίαν ήλθε προς αυτούς· Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι. **71** Οι δε είπον· Τι χρείαν αυτών ως λίθου βολήν, και γονατίσας προσηύχετο, **42** έχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημεῖς αυτοί ηκούσαμεν λέγων· Πάτερ, εάν θέλης να απομακρύνης το ποτήριον τούτο απ' εμού· πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνη. **43** Εφάντη δε εις αυτόν ἀγγελος απ' ουρανού ενισχύων αυτόν. **44** Και ελθών εις αγωνίαν, προσηγένετο θεριμέτερον, ἔγεινε δε ο ίδρως αυτού ως θρόμβοι αίματος καταβαίνοντες εις την γην. **45** Και σηκωθείς από της προσευχής, ἥλθε προς τους μαθητάς αυτού και εύρεν αυτούς κοιμωμένους από της λύπης, **46** και είπε προς αυτούς· Τι κοιμάσθε; σηκωθήτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **47** Ενώ δε αυτός ελάλει ἔτι, ιδού ὄχλος, και ο λεγόμενος Ιούδας, εις των δώδεκα, ἤρχετο προ αυτών και επλησίασεν εις τον Ιησούν, διά να φιλήσῃ αυτόν. **48** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν Ιούδα, με φίλημα παραδίδεις τον Υἱόν του ανθρώπου; **49** Ιδόντες δε οι περὶ αυτόν τι ἐμέλλε να γείνη, είπον προς αυτόν· Κύριε, να κτυπήσωμεν με την μάχαιραν; **50** Και εκτύπησεν εις εξ αυτών τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν. **51** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Αφήσατε ἡώς τούτουν και πάσας το ωτίον αυτού ιάτρευσεν αυτόν. **52** Είπε δε ο Ιησούς προς τους ελθόντας επ' αυτόν αρχιερείς και στρατηγούς του ιερού και πρεσβυτέρους, ος επὶ ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξύλων; **53** καθ' ημέραν ἡμην μεθ' υμών εν τω ιερῷ και δεν ηπλώσατε τας χειράς επ' εμέ. Άλλ' αὐτή είναι η ὥρα σας και η εξουσία του σκότους. **54** Συλλαβόντες δε αυτόν, ἔφεραν και εισήγαγον αυτόν εις τον οίκον του αρχιερέως. Ο δε Πέτρος ηκολούθητε μακρόθεν. **55** Αφού δε ανάψαντες πυρ εν τω μέσω της αυλής συνεκάθησαν, ειάθητο ο Πέτρος εν μέσω αυτών. **56** Ιδούσα δε αυτόν μία τις δούλη καθήμενον προς το φως και ενατενίσασα εις αυτόν, είπε· Και ούτος ἡτο μετ' αυτού. **57** Ο δε πρνήθη, λέγων· Γύναι, δεν γνωρίζω αυτόν. **58** Και μετ' ολίγον ἄλλος τις ιδών αυτόν, είπε· Και συ εξ αυτών είσαι. Ο δε Πέτρος είπεν· Ανθρωπε, δεν είμαι. **59** Και αφού επέρασεν ως μία ώρα, ἄλλος τις δισχυρίζετο, λέγων· Ετ' αληθείας και ούτος μετ' αυτού ἦτο διότι Γαλιλαίος είναι. **60** Είπε δε ο Πέτρος· Ανθρωπε, δεν εξέρω τα λέγεις. Και παρευθής, ενύ αυτός ελάλει ἔτι, εφώναντεν ο αλέκτωρ. **61** Και στραφείς ο Κύριος ενέβλεψεν εις τον Πέτρον, και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Κυρίου, ὃτι είπε προς αυτόν ότι πριν φωνάξῃ ο αλέκτωρ, θέλεις με απαρνηθῆ τρίς. **62** Και εξελθών ἔξω ο Πέτρος ἔκλαυσε πικρώς. **63** Και οι ἄνδρες οι κρατούντες τον Ιησούν ενέπαιζον αυτόν δέροντες, **64** και περικαλύψαντες αυτόν ερράπιζον το πρόσωπον αυτού και πρώτων αυτόν, λέγοντες· Προφήτευσον τις είναι ὅστις σε εκτύπησε; **65** Και ἄλλα πολλά βλασφημούντες ἔλεγον εις αυτόν. **66** Και καθώς ἔγεινεν ημέρα, συνήχθη το πρεσβυτέριον του λαού, αρχιερείς τε και γραμματείς, και ανεβίβασαν αυτόν εις το συνέδριον αυτών, λέγοντες· **67** Συ είσαι ο Χριστός; ειπέ προς ημάς είπε δε προς αυτούς. Εάν σας είπω, δεν θέλετε πιστεύει, **68** εάν δε και ερωτήσω, δεν θέλετε μοι αποκριθή ουδέ θέλετε με απολύτει· **69** από την νυν θέλει εἰσθαι ο Υἱός του ανθρώπου καθήμενος δε αυτόν και οι μαθηταί αυτού. **70** Αφού δε ήλθεν εις εκ δεξιῶν της δυνάμεως του Θεού. **70** Είπον δε πάντες τον τόπον, είπε προς αυτούς· Προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **41** Και αυτός εχωρίσθη απ' εις την θέση την οποίαν ήλθε προς αυτούς· Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι. **71** Οι δε είπον· Τι χρείαν αυτών ως λίθου βολήν, και γονατίσας προσηύχετο, **42** έχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημεῖς αυτοί ηκούσαμεν λέγων· Πάτερ, εάν θέλης να απομακρύνης το ποτήριον τούτο απ' εμού· πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνη. **43** Εφάντη δε εις αυτόν ἀγγελος απ' ουρανού ενισχύων αυτόν. **44** Και ελθών εις αγωνίαν, προσηγένετο θεριμέτερον, ἔγεινε δε ο ίδρως αυτού ως θρόμβοι αίματος καταβαίνοντες εις την γην. **45** Και σηκωθείς από της προσευχής, ἥλθε προς τους μαθητάς αυτού και εύρεν αυτούς κοιμωμένους από της λύπης, **46** και είπε προς αυτούς· Τι κοιμάσθε; σηκωθήτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **47** Ενώ δε αυτός ελάλει ἔτι, ιδού ὄχλος, και ο λεγόμενος Ιούδας, εις των δώδεκα, ἤρχετο προ αυτών και επλησίασεν εις τον Ιησούν, διά να φιλήσῃ αυτόν. **48** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν Ιούδα, με φίλημα παραδίδεις τον Υἱόν του ανθρώπου; **49** Ιδόντες δε οι περὶ αυτόν τι ἐμέλλε να γείνη, είπον προς αυτόν· Κύριε, να κτυπήσωμεν με την μάχαιραν; **50** Και εκτύπησεν εις εξ αυτών τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν. **51** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Αφήσατε ἡώς τούτουν και πάσας το ωτίον αυτού ιάτρευσεν αυτόν. **52** Είπε δε ο Ιησούς προς τους ελθόντας επ' αυτόν αρχιερείς και στρατηγούς του ιερού και πρεσβυτέρους, ος επὶ ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξύλων; **53** καθ' ημέραν ἡμην μεθ' υμών εν τω ιερῷ και δεν ηπλώσατε τας χειράς επ' εμέ. Άλλ' αὐτή είναι η ὥρα σας και η εξουσία του σκότους. **54** Συλλαβόντες δε αυτόν εις τον οίκον του αρχιερέως. Ο δε Πέτρος ηκολούθητε μακρόθεν. **55** Αφού δε ανάψαντες πυρ εν τω μέσω της αυλής συνεκάθησαν, ειάθητο ο Πέτρος εν μέσω αυτών. **56** Ιδούσα δε αυτόν μία τις δούλη καθήμενον προς το φως και ενατενίσασα εις αυτόν, είπε· Και ούτος ἡτο μετ' αυτού. **57** Ο δε πρνήθη, λέγων· Γύναι, δεν γνωρίζω αυτόν. **58** Και μετ' ολίγον ἄλλος τις ιδών αυτόν, είπε· Και συ εξ αυτών είσαι. Ο δε Πέτρος είπεν· Ανθρωπε, δεν είμαι. **59** Και αφού επέρασεν ως μία ώρα, ἄλλος τις δισχυρίζετο, λέγων· Ετ' αληθείας και ούτος μετ' αυτού ἦτο διότι Γαλιλαίος είναι. **60** Είπε δε ο Πέτρος· Ανθρωπε, δεν εξέρω τα λέγεις. Και παρευθής, ενύ αυτός ελάλει ἔτι, εφώναντεν ο αλέκτωρ. **61** Και στραφείς ο Κύριος ενέβλεψεν εις τον Πέτρον, και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Κυρίου, ὃτι είπε προς αυτόν ότι πριν φωνάξῃ ο αλέκτωρ, θέλεις με απαρνηθῆ τρίς. **62** Και εξελθών ἔξω ο Πέτρος ἔκλαυσε πικρώς. **63** Και οι ἄνδρες οι κρατούντες τον Ιησούν ενέπαιζον αυτόν δέροντες, **64** και περικαλύψαντες αυτόν ερράπιζον το πρόσωπον αυτού και πρώτων αυτόν, λέγοντες· Προφήτευσον τις είναι ὅστις σε εκτύπησε; **65** Και ἄλλα πολλά βλασφημούντες ἔλεγον εις αυτόν. **66** Και καθώς ἔγεινεν ημέρα, συνήχθη το πρεσβυτέριον του λαού, αρχιερείς τε και γραμματείς, και ανεβίβασαν αυτόν εις το συνέδριον αυτών, λέγοντες· **67** Συ είσαι ο Χριστός; ειπέ προς ημάς είπε δε προς αυτούς. Εάν σας είπω, δεν θέλετε πιστεύει, **68** εάν δε και ερωτήσω, δεν θέλετε μοι αποκριθή ουδέ θέλετε με απολύτει· **69** από την νυν θέλει εἰσθαι ο Υἱός του ανθρώπου καθήμενος δε αυτόν και οι μαθηταί αυτού. **70** Αφού δε ήλθεν εις εκ δεξιῶν της δυνάμεως του Θεού. **70** Είπον δε πάντες τον τόπον, είπε προς αυτούς· Προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **41** Και αυτός εχωρίσθη απ' εις την θέση την οποίαν ήλθε προς αυτούς· Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι. **71** Οι δε είπον· Τι χρείαν αυτών ως λίθου βολήν, και γονατίσας προσηύχετο, **42** έχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημεῖς αυτοί ηκούσαμεν λέγων· Πάτερ, εάν θέλης να απομακρύνης το ποτήριον τούτο απ' εμού· πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνη. **43** Εφάντη δε εις αυτόν ἀγγελος απ' ουρανού ενισχύων αυτόν. **44** Και ελθών εις αγωνίαν, προσηγένετο θεριμέτερον, ἔγεινε δε ο ίδρως αυτού ως θρόμβοι αίματος καταβαίνοντες εις την γην. **45** Και σηκωθείς από της προσευχής, ἥλθε προς τους μαθητάς αυτού και εύρεν αυτούς κοιμωμένους από της λύπης, **46** και είπε προς αυτούς· Τι κοιμάσθε; σηκωθήτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **47** Ενώ δε αυτός ελάλει ἔτι, ιδού ὄχλος, και ο λεγόμενος Ιούδας, εις των δώδεκα, ἤρχετο προ αυτών και επλησίασεν εις τον Ιησούν, διά να φιλήσῃ αυτόν. **48** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν, είπε· Συ λέγεις. **49** Και ο Πιλάτος είπε προς τους αρχιερείς και τους ὄχλους Ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν τω ανθρώπῳ τούτῳ. **50** Οι δε επέμενον λέγοντες ότι Ταράττει τον λαόν, διδάσκων καθ' όλην την Ιουδαίαν, αρχίσαν από της Γαλιλαίας ἔως εδώ. **6** Ο δε Πιλάτος ακούσας Γαλιλαίαν πρωτάσην αν ο ανθρώπος ἦνται Γαλιλαῖος, **7** και μαθών ότι είναι εκ της επικρατείας του Ηρώδου, ἔπειμεν αυτόν προς τον Ηρώδην, δοτίς ἡτο και αυτός εν Ιερουσαλήμοις εν ταύταις ταις ημέραις. **8** Ο δε Ηρώδης, ιδών τον Ιησούν, εχάρη πολύ διότι ἥθελε προ πολλού να ίδη αυτόν, επειδή ἱκουει πολλά περί αυτού και ἡπλίζει να ίδη τι θαύμα γινόμενον υπ' αυτού. **9** Ηρώτα δε αυτόν με λόγους πολλούς πλην αυτός δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέν. **10** Ισταντο δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς, κατηγορούντες αυτόν εντόνως. **11** Αφού δε ο Ηρώδης μετά των στρατευμάτων αυτού εξουθένησεν αυτόν και ενέπαιξεν, ενέδυσεν αυτόν λαμπρόν ιμάτιον και ἔπειμεν αυτόν πάλιν προς τον Πιλάτον. **12** Εν αυτῇ δε τη ημέρᾳ ο Πιλάτος και ο Ηρώδης ἔγειναν φίλοι επιλήλων· διότι πρότερον ήσαν εις ἔχθραν προς αλλήλους. **13** Ο δε Πιλάτος, συγκαλέσας τους αρχιερείς και τους ἄρχοντας και τον λαόν, **14** είπε προς αυτούς· Εφέρατε προς εμέ τον ἄνθρωπον τούτον ως στασιάζοντα τον λαόν, και ιδού, εγώ ενώπιον σας ανακρίνας δεν εύρον τον ἄνθρωπον τούτον ουδέν έγκλημα εξ ὄσων κατηγορείται· κατ' αυτού· **15** αλλ' ουδέ ο Ηρώδης, διότι σας ἔπειμψα προς αυτόν· και ιδού, ουδέν άξιον θανάτου είναι να περαγμένον προ αυτού. **16** Αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύτει. **17** Επέτρε δε αναγκαίων να απολύτη εις αυτούς έναν εν τη εορτῇ. **18** Πάντες δε ομού ανεκραζαν, λέγοντες Σήκωσον τούτον, απόλυτον δε εις ημάς τον Βαραβάβαν· **19** όστις διά στάσιν τινά γενομένην εν τη πόλει και διά φόνον ἥτο βεβλημένος εις φυλακήν. **20** Πάλιν λοιπόν ο Πιλάτος ελάλησε προς αυτούς, θέλων να απολύτη τον Ιησούν. **21** Οι δε εφώναζον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. **22** Ο δε και τρίτην φοράν είπε προς αυτούς· Και τι κακόν ἔπραξεν ούτος; ουδεμίαν αιτίαν θανάτου εύρον εν αυτώ αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύτει. **23** Αλλ' εκείνοι επέμενον, με

φωνάς μεγάλας ζητούντες να σταυρωθή, και αι φωναί ήτο σύμφωνος με την βουλήν και την πράξιν αυτών, αυτών και των αρχιερέων υπερίσχυον. **24** Και ο Πιλάτος από Αριμαθαίας πόλεως των Ιουδαίων, ὁστις και αυτός απεφάσισε να γείνη το ζήτημα αυτών, **25** και απέλυσεν περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, **52** ούτος ελθών εις αυτούς τον διά στάσιν και φόνον βεβλημένον εις την προς τον Πιλάτον, εζήτησε το σώμα του Ιησού, **53** φυλακήν, τον οποίον εζήτουν, τον δε Ιησούν παρέδωκεν και καταβιβάσας αυτό ετύλιξεν αυτό με σινδόνα και εις το θέλημα αυτών. **26** Και καθώς ἐφέραν αυτόν έθεσεν αυτόν εν μνημείῳ λελατομημένων ὅπου ουδείς έξω, επίσαν Σίμωνα τινά Κυρηναίον, ερχόμενον από έτι είχεν ενταφιασθῆ. **54** Και ήτο ημέρα παρασκευή, και του αγρού, και έθεσαν επάνω αυτού τον σταυρόν, διά εξημέρουν σάββατον. **55** Ηκολούθησαν δε και γυναίκες, να φέρη αυτόν ὄπισθεν του Ιησού. **27** Ηκολούθησε δε αἵτινες είχον ελθεῖ μετ' αυτού από της Γαλιλαίας, και αυτόν πολλόθις του λαού και γυναικών, αἵτινες και είδον το μνημείον και πως ετέθη το σώμα αυτού. **56** Και αδύροντα και εθρίνουν αυτόν. **28** Στραφεῖς δε προς αφού υπέστρεψαν ητοίμασαν αρώματα και μύρα. Και το αυτάς ο Ιησούς, εἴπε· θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, μη κλαίετε δι' έμέ, αλλά δι' εαυτάς κλαίετε και διά τα τέκνα σας. **29** Διότι ιδού, ἔρχονται ημέραι καθ' ας θέλουσιν ειπεῖ· Μακάριαι αι στείραι και αι κοιλαί, αἵτινες δεν εγέννησαν, και οι μαστοί, οίτινες δεν εθήλασαν. **30** Τότε θέλουσιν αρχίσει να λέγωντιν εις τα ὅρη, Πέσετε εφ' ημάς, και εις τα βουνά, Σκεπάσατε ημάς· **31** διότι εάν εις το υγρόν ξύλον πράττωτι ταύτα, τι θέλει γείνει εις το ξηρόν; **32** Εφέροντο δε και ἄλλοι δύο μετ' αυτού, οίτινες ήσαν κακούργοι διά να θανατωθώσι. **33** Και ότε ήλθον εις τον τόπον τον ονομαζόμενον Κρανίον, εκεί εσταύρωσαν αυτόν και τους κακούργους, τον μεν εκ δεξιών, τον δε εξ αριστερών. **34** Ο δε Ιησούς ἐλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουσι τι πράττουσι. Διαιμερίζομενοι δε τα ιμάτια αυτού, ἔβαλον κλήρον. **35** Και ίστατο ο λαός θεωρών. Ενέπαιζον δε και οι ἀρχοντες μετ' αυτών, λέγοντες· Ἀλλους ἔσωσεν, ας σώσα αυτόν, εάν ούτος ήναι ο Χριστός ο εκλεκτός του Θεού. **36** Ενέπαιζον δε αυτόν και οι στρατιώται, πλησιάζοντες και προσφέροντες ὄχος εις αυτόν **37** και λέγοντες· Εάν συ ήσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων, σώσον σεαυτόν. **38** Ήτο δε και επιγραφή γεγραμμένη επάνωθεν αυτού με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά και Εβραϊκά· Ούτος εστίν ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. **39** Εις δε των κρεμασθέντων κακούργων εβλασφήμηει αυτόν, λέγων· Εάν συ ήσαι ο Χριστός, σώσον σεαυτόν και ημάς. **40** Αποκριθείς δε ο ἄλλος, επέπληττεν αυτόν, λέγων· Ουδέ τον Θεόν δεν φοβείσαι συ, ὅστις είσαι εν τη αυτῇ καταδίκῃ; **41** και ημείς μεν δικαίως διότι ἀξία των ὄσα επράξαμεν απολαμβάνομεν· ούτος δύμως ουδέν ἀπόπον ἐπράξε. **42** Και ἐλέγε προς τον Ιησούν· Μνήσθητι μου, Κύριε, ὅταν ἐλθης εν τη βασιλείᾳ σου. **43** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω, σήμερον θέλεις εἰσθαι μετ' εμού εν τω παραδείσω. **44** Ήτο δε ως ἑκτη̄ ώρα και ἔγινε σκότος εφ' ὅλην την γην ἔως ὥρας εννατής, **45** και εσκοτίσθη ο ἥλιος και εσχίσθη εις το μέσον το καταπέτασμα του ναού· **46** και φωνάζας με φωνήν μεγάλην ο Ιησούς είπε· Πάτερ, εις χείρας σου παραδίω το πνεύμα μου· και ταύτα ειπών εξέπνευσεν. **47** Ιδών δε ο εκατόνταρχος το γενόμενον, εδόξασε τον Θεόν, λέγων· Όντως ο ἀνθρωπός ούτος ήτο δίκαιος. **48** Και πάντες οι ὄχλοι οι συνελθόντες εις την θεωρίαν ταύτην, βλέποντες τα γενόμενα, υπέστρεψαν τύπτοντες τα στήθη αυτών. **49** Ισταντο δε μακρόθεν πάντες οι γνωστοί αυτού, και αι γυναίκες αἵτινες συνηκολούθησαν αυτόν από της Γαλιλαίας, και ἔβλεπον ταύτα. **50** Και ιδού, ανήρ τις Ιωσήφ το ὄνομα, ὅστις ήτο βουλευτής, ανήρ αγαθός και δίκαιος, **51** ούτος δεν περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, **52** ούτος ελθών εις την βασιλείαν του Ιησού, **53** και καταβιβάσας αυτό ετύλιξεν αυτό με σινδόνα και είδον το μνημείον και πως ετέθη το σώμα αυτού. **54** Και ήτο ημέρα παρασκευή, και του αγρού, και έθεσαν επάνω αυτού τον σταυρόν, διά εξημέρουν σάββατον. **55** Ηκολούθησαν δε και γυναίκες, να φέρη αυτόν ὄπισθεν του Ιησού. **27** Ηκολούθησε δε αἵτινες είχον ελθεῖ μετ' αυτού από της Γαλιλαίας, και αυτόν πολλόθις του λαού και γυναικών, αἵτινες και είδον το μνημείον και πως ετέθη το σώμα αυτού. **56** Και αφού υπέστρεψαν ητοίμασαν αρώματα και μύρα. Και το μεν σάββατον ησύχασαν κατά την εντολήν.

ημών εξέπληξαν ημάς, αίτινες υπήγον την αυγήν εις το υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης, 53 και μνημείον, 23 και μη ευρούσαι το σώμα αυτού, ήλθον ήσαν διαπαντός εν τω iερώ, αινούντες και ευλογούντες λέγουσαι ότι είδον και οπτασίαν αγγέλων, οίτινες τον Θεόν. Αμήν.

λέγουσιν ότι αυτός ζη. 24 Και τινές των υμετέρων υπήγον εις το μνημείον και εύρον ούτω, καθώς και αι γυναίκες είπον, αυτόν όμως δεν είδον. 25 Και αυτός είπε προς αυτούς Ω ανόητοι και βραδεῖς την καρδίαν εις το να πιστεύητε εις πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται: 26 δεν ἐπρεπε να πάθη ταύτα ο Χριστός και να εισέλθῃ εις την δόξαν αυτού; 27 Και αρχίσας από Μωϋσέως και από πάντων των προφητών, διηρμήνευεν εις αυτούς τα περί εαυτού γεγραμμένα εν πάσαις ταις γραφαίς. 28 Και επλησίασαν εις την κώμην όπου επορεύοντο, και αυτός προσεποιέιτο ότι υπάγει μακρότερα: 29 και παρεβίασαν αυτόν, λέγοντες Μέίνον μεθ' ημών, διότι πλησιάζει η εσπέρα και έκλινεν η ημέρα. Και εισήλθε διά να μείνη μετ' αυτών. 30 Και αφού εκάθησε μετ' αυτών εις την τράπεζαν, λαβών τον ἄρτον ευλόγησε και κόψας ἔδιδεν εις αυτούς. 31 Αυτών διηνοίχθησαν οι οφθαλμοί, και εγνώρισαν αυτόν. Και αυτός ἔγεινεν ἀφάντος απ' αυτών. 32 Και είπον προς αλλήλους: Δεν εκαίετο εν υμίν η καρδία ημών, ότε ελάλει προς ημάς καθ' οδόν και μας εξήγει τας γραφάς; 33 Και σηκωθέντες τη αυτή ώρα υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ, και εύρον συνηθροισμένους τους ἔνδεκα και τους μετ' αυτών, 34 οίτινες ἐλεγον ότι ὄντως ανέστη ο Κύριος και εφάνη εις τον Σίμωνα. 35 Και αυτοί διηγούντο τα εν τη οδώ και πως εγνωρίσθη εις αυτούς, ενώ ἔκοπτε τον ἄρτον. 36 Ενώ δε ελάουν ταύτα, αυτός ο Ιησούς εστάθη εν μέσω αυτών και λέγει προς αυτούς Ειρήνη υμίν. 37 Εκείνοι δε εκπλαγέντες και ἐμφοβοὶ γενόμενοι ενόμιζον ότι ἔβλεπον πνεύμα. 38 Και είπε προς αυτούς Διά τι είσθε τεταραγμένοι; και διά τι αναβαίνουσιν εις τας καρδίας σας διαλογισμοί; 39 ίδετε τας χείρας μου και τους πόδας μου, ότι αυτός εγώ είμαι· Ψηλαφήσατέ με και ίδετε, διότι πνεύμα σάρκα και οστέα δεν ἔχει, καθώς εμέ θωρείτε ἔχοντα. 40 Και τούτο ειπών, ἔδειξεν εις αυτούς τας χείρας και τους πόδας, 41 Ενώ δ αυτοί ητίστουν ἔτι από της χαράς και εθαύμαζον, είπε προς αυτούς Ἐχετε τι φαγώσιμον ενταύθα; 42 Οι δε ἔδωκαν εις αυτόν μέρος οπτού ιχθύος και από κηρήθραν μέλιτος. 43 Και λαβών ενώπιον αυτών ἐφαγεν. 44 Είπε δε προς αυτούς Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ελάλησα προς υμάς ότε ήμην ἐτι μεθ' υμών, διότι πρέπει να πληρωθώσι πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω του Μωϋσέως και προφήταις και ψαλμοίς περί εμού. 45 Τότε διήνοιξεν αυτών τον νούν, διά να καταλάβωσι τας γραφάς: 46 και είπε προς αυτούς ότι ούτως είναι γεγραμμένον και ούτως ἐπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθῇ εκ νεκρών τη τρίτη ημέρα, 47 και να κηρυχθῇ εν τω ονόματι αυτού μετάνοια και ἀφεσίς αμαρτιών εις πάντα τα θέντη, γινομένης αρχής από Ιερουσαλήμ. 48 Σεις δε είσθε μάρτυρες τούτων. 49 Και ίδού, εγώ αποτέλω την επαγγελίαν του Πατρός μου εφ' υμάς σεις δε καθήσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ εωσού ενδιθήτε δύναμιν εξ ύψους. 50 Και ἐφέρεν αυτούς ἔξω ἔως εις Βηθανίαν, και υψώσας τας χείρας αυτού ευλόγησεν αυτούς. 51 Και ενώ ευλόγει αυτούς, απεχωρίσθη απ' αυτών και ανεφέρετο εις τον ουρανόν. 52 Και αυτοί προσκυνήσαντες αυτόν,

Κατα Ιωαννην

1 Εν αρχῃ̄ ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. **2** Ούτος ήτο εν αρχῃ παρά τω Θεώ. **3** Πάντα δι' αυτού ἐγειναν, και χωρίς αυτού δεν ἐγεινεν ουδέ εν, το οποίον ἐγεινεν. **4** Εν αυτῷ ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρώπων. **5** Και το φως εν τη σκοτίᾳ φέγγει και η σκοτία δεν κατέλαβεν αυτό. **6** Υπήρξεν ἀνθρωπος απεσταλμένος παρά Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης. **7** Ούτος ήλθεν εις μαρτυρίαν, διά να μαρτυρήσῃ περὶ του φωτός, διά να πιστεύσωσι πάντες δι' αυτού. **8** Δεν ήτο εκείνος το φως, αλλά διά να μαρτυρήσῃ περὶ του φωτός. **9** Ήτο το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα ἀνθρώπον ερχόμενον εις τον κόσμον. **10** Ήτο εν τω κόσμῳ, και ο κόσμος ἐγεινε δι' αυτού, και ο κόσμος δεν εγνώρισεν αυτόν. **11** Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν ἐδέχθησαν αυτόν. **12** Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς ἐδώκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το ὄνομα αυτού. **13** οίτινες ουχὶ εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν. **14** Και ο Λόγος ἐγεινε σαρξ και κατώκησε μεταξύ ημάν, και είδομεν την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενούς παρά του Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας. **15** Ο Ιωάννης μαρτυρεῖ περὶ αυτού και εφώναξε, λέγων· Ούτος ήτο περὶ ου είπον, ο οπίσω μου ερχόμενον είναι ανώτερος μου, διότι ήτο πρότερος μου. **16** Και πάντες ημείς ελάβομεν εκ του πληρώματος αυτού και χάριν αντί χάριτος· **17** διότι και ο νόμος εδόθη διά του Μωϋσέως η δε χάρις και αλήθεια ἐγίνει διά Ιησοῦ χριστού. **18** Ουδείς είδε ποτέ τον Θεόν· ο μονογενής Υἱός, ο ον εις τον κόλπον του Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν αυτόν. **19** Και αύτη είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιερουσαλύμων ιερεῖς και Λευΐτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις είσαι; **20** Και ὡμολόγησε και δεν ηρνήθη και ὡμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. **21** Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίας είσαι συ; και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, ουχὶ. **22** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τις είσαι; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους αποστείλαντας ημάς τι λέγεις περὶ σεαυτού; **23** Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμῳ, ευθύνατε την οδὸν του Κυρίου, καθώς είπεν Ησαΐας ο προφήτης. **24** Οι δε απεσταλμένοι ήσαν εκ των Φαρισαίων. **25** και ηρώτησαν αυτούς και είπον προς αυτόν· Διά τι λοιπόν βαπτίζεις, εάν συ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιωάννης λέγων· Εγώ βαπτίζω εν ύδατι· εν μέων δε υμών ίσταται εκείνος, τον οποίον σεις δεν γνωρίζετε· **27** αυτός είναι ο οπίσω μου ερχόμενος, δότις είναι ανώτερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι αξιος να λύσω το λωρίον του υποδήματος αυτού. **28** Ταύτα ἐγειναν εν Βηθαβαρά πέραν του Ιορδάνου, όπου ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων. **29** Τη επαύριον βλέπει ο Ιωάννης τον Ιησούν ερχόμενον προς αυτόν και λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού ο αἵρων την αμαρτίαν του κόσμου. **30** Ούτος είναι περί ου εγώ είπον· Οπίσω μου έρχεται ανήρ, του Ιησού προς αυτόν· Οίνον δεν έχουν. **4** Λέγει προς οστις είναι ανώτερος μου, διότι ήτο πρότερος μου. **31** αυτήν ο Ιησούς Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γύναι;

Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν, αλλά διά να φανερωθή εις τον Ισραήλ, διά τούτο ήλθον εγώ βαπτίζων εν τω ύδατι. **32** Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι Είδον το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού και ἐμεινεν επ' αυτόν. **33** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν αλλ' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν ύδατι εκείνος μοι είπεν· εἰς ὃντινα ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω. **34** Και εγώ είδον και εμαρτύρησα, ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού. **35** Τη επαύριον πάλι ίστατο ο Ιωάννης και δύο εκ των μαθητῶν αυτού, **36** και εμβλέψας εις τον Ιησούν περιπατούντα, λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού. **37** Και ήκουσαν αυτόν οι δύο μαθηταί λαλούντα και ηκολούθησαν τον Ιησούν. **38** Στραφεῖς δι ο Ιησούς και ίδων αυτούς ακολούθωντας, λέγει προς αυτούς· Τι ζητείτε; Οι δε είπον προς αυτόν, Ραββί, το οποίον ερμηνευόμενον λέγεται, Διδάσκαλε, που μένεις; **39** Λέγει προς αυτούς· Έλθετε και ίδετε, ήλθον και είδον που μένει, και ἐμειναν παρ' αυτώ την ημέραν εκείνην· η δε ώρα ήτο ως δεκάτη. **40** Ήτο Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου εις εκ των δύο, οίτινες ήκουσαν περί αυτού παρά του Ιωάννουν και ηκολούθησαν αυτόν. **41** Ούτος πρώτος ευρίσκει τον εαυτού αδελφόν Σίμωνα και λέγει προς αυτόν· Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι ο Χριστός. **42** Και ἐφερεν αυτόν προς τον Ιησούν. Εμβλέψας δε εις αυτόν ο Ιησούς είπε· Σὺ είσαι Σίμων, ο οιός του Ιωάντα σύ θέλεις ονομασθή Κηφάς, το οποίον ερμηνεύεται Πέτρος. **43** Τη επαύριον ηθέλησεν ο Ιησούς να εξέλθῃ εις την Γαλιλαίαν· και ευρίσκει τον Φίλιππον και λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. **44** Ήτο δε ο Φίλιππος από Βηθσαϊδά, εκ της πόλεως Ανδρέου και Πέτρου. **45** Ευρίσκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Εκείνον τον οποίον έγραφεν ο Μωϋσῆς εν τῷ νόμῳ και οι προφήται ευρίκαμεν, Ιησούν τον οιόν του Ιωάντη τον από Ναζαρέτ. **46** Και είπε προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Εκ Ναζαρέτ δύναται να προέλθῃ τι αγαθόν; Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος, Έρχου και ίδε. **47** Είδεν ο Ιησούς τον Ναθαναήλ ερχόμενον προς αυτόν και λέγει περὶ αυτού· Ιδού, αληθώς Ισραηλίτης, εις τον οποίον δόλος δεν υπάρχει. **48** Λέγει προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Πριν ο Φίλιππος σε φωνάξῃ, ὄντα υποκάτω της συκῆς, ειδόν σε. **49** Απεκρίθη ο Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Ραββί, σε είσαι ο Υιός του Θεού, σε είσαι ο βασιλεὺς του Ισραήλ. **50** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Επειδή σοι είπον· ειδόν σε υποκάτω της συκῆς, πιστεύεις; μεγαλύτερα τούτων θέλεις ιδεῖ. **51** Και λέγει προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς οσας λέγω· από του νυν θέλετε ιδεῖ τον ουρανόν ανεωγμένον και τους αγγέλους του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί τον Υιόν του ανθρώπου.

2 Και την τρίτην ημέραν ἐγεινε γάμος εν Κανά της Γαλιλαίας, και ήτο η μήτηρ του Ιησού εκεί. **2** Προσεκλήθη δε και ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τον γάμον. **3** Και επειδή έλειψεν ο οίνος, λέγει η μήτηρ προς αυτόν· Επειδή σοι είπον· ειδόν σε υποκάτω της συκῆς, πιστεύεις; **4** Λέγει προς οστις είναι ανώτερος μου, διότι ήτο πρότερος μου. **31** αυτήν ο Ιησούς Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γύναι;

δεν ήλθεν έτι η ώρα μου. **5** Λέγει η μήτηρ αυτού προς εισέλθη δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός τους υπηρέτας ό, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε εκεί αυτού και να γεννηθή; **5** Απεκρίθη ο Ιησούς Αληθώς, υδρίαι λίθιναι εξ κείμεναι κατά το έθος του καθαρισμού αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και των Ιουδαίων, χωρούσαι εκάστη δύο ή τρία μέτρα. **7** Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς Γεμίσατε τας υδρίας ύδατος. του Θεού. **6** Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ Και εγέμισαν αυτάς έως άνω. **8** Και λέγει προς αυτούς: και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα. Αντλήσατε τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρίκλινον. **7** Μη θαυμάστης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθήτε Και έφεραν. **9** Καθώς δε ο αρχιτρίκλινος εγεύθη το άνωθεν. **8** Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν ύδωρ εις οίνον μεταβεβλημένον και δεν ήξευρε πάθεν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πάθεν έρχεται και είναι, οι υπηρέταις ήμως ήξευρον οι αντλήσαντες το που υπάγει· ούτας είναι πας, δοτις εγεννήθη ΕΚ του ύδωρ φωνάζει τον νυμφίον τον αρχιτρίκλινος **10** και Πνεύματος. **9** Απεκρίθη ο Νικόδημος και είπε προς αυτόν· λέγει προς αυτόν: Πας άνθρωπος πρώτον τον καλόν Πως δύνανται να γείνωσι ταύτα; **10** Απεκρίθη ο Ιησούς οίνον βάλλει, και αφού πίωσι πολύ, τότε τον κατώτερον· και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ συ εφύλαξας τον καλόν οίνον έως τώρα. **11** Ταύτην και ταύτα δεν εξεύρεις; **11** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω την αρχήν των θαυμάτων έκαμψε ο Ιησούς εν Κανάν ίτι εκείνο το οποίον εξεύρομεν λαλούμεν και εκείνο της Γαλιλαίας και ειφανέρωσε την δόξαν αυτού, και το οποίον είδομεν μαρτυρούμεν, και την μαρτυρίαν επίστευαν εις αυτόν οι μαθηταί αυτού. **12** Μετά τούτο ημών δεν δέχεσθε. **12** Εάν τα επίγεια σας είπον και κατέβη εις Καπερναούμ αυτός και η μήτηρ αυτού και οι δεν πιστεύτη, πως, εάν σας είπω τα επουράνια, θέλετε αδελφοί αυτού και οι μαθηταί αυτού, και εκεί έμειναν πιστεύσει; **13** Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν ειμι ο ουχ πολλάς ημέρας. **13** Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβη εις Ιεροσόλυμα ο Ιησούς. **14** Και εν τω ιερώ, τους πωλούντας βόας και πρόβατα και περιστεράς, και τους αργυραμοιβούς καθημένους. **15** Και ποιήσας μάστιγα εκ σχοινίων, εδίωξε πάντας εκ του ιερού και τα πρόβατα και τους βόας, και τα νομίσματα των αργυραμοιβών έχυσε και τας τραπέζας ανέτρεψε, **16** και προς τους πωλούντας τας περιστεράς είπε: Σηκώσατε ταύτα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός μου οίκον εμπορίου. **17** Τότε ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι είναι γεγραμένον, Ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγεν. **18** Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν Τι σημείον δεικνύεις εις διότι κάμνεις ταύτα; **19** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς: Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και διά τριών ημερών θέλω εγείρει αυτόν. **20** Και οι Ιουδαίοι διότι δεν πιστεύεν είναι είπον: Εις τεσσαράκοντα και εξ ἔτη ωκοδομήθη ο ναός ούτος, και συ θέλεις εγείρει αυτόν εις τρεις ημέρας; **21** Εκείνος δύναται να κρίνη τον κόσμον, αλλά μη ελεγχθώτι τα έργα αυτού **21** διότι δεν κρίνεται, δύναται, διότι δεν επίστευεν είναι το δόναμο του μονογενούς Υιού του Θεού. **19** Και αύτη είναι η κρίσις, διότι το φως ήλθεν εις τον κόσμον, και οι άνθρωποι ηδη κεκριμένος, διότι δεν επίστευεν είναι την αλήθειαν, έρχεται εις το φως, διότι ήσαν πονηρά τα έργα αυτών. **20** Επειδή πας, δύναται πράττει φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται εις το φως, διότι να είπε προς αυτόν προς την αλήθειαν, έρχεται εις το φως, διότι φανερωθώσι τα έργα αυτού διότι επεράχθησαν κατά Θεόν. **22** Μετά επίστευαν εις την γραφήν και εις τον λόγον, τον οποίον είπεν ο Ιησούς. **23** Και ενώ ήτο εν Ιεροσολύμοις γην της Ιουδαίας, και εκεί διέτριβε μετ' αυτών και κατά την εορτήν του πάσχα, πολλοί επίστευαν εις το πλησίον του Σαλείμ, διότι ήσαν εκεί ύδατα πολλά, και έκαμψεν. **24** Αυτός δε ο Ιησούς δεν ενεπιστένετο εις την ηρχοντο και εβαπτίζοντο **24** Επειδή ο Ιωάννης δεν ήτο αυτούς, διότι εγνώριζε πάντας, **25** και διότι δεν είχε ήτι βεβλημένος εις την φυλακήν. **25** Έγεινε λοιπόν χρείαν διά να μαρτυρήσῃ τις περί του ανθρώπου επειδή συζήτησε περί καθαρισμού παρά των μαθητών του αυτός εγνώριζε τι ήτο εντός του ανθρώπου.

3 Ήτο δε άνθρωπός τις εκ των Φαρισαίων, Νικόδημος ονομαζόμενος, άρχων των Ιουδαίων. **2** Ούτος ήλθε προς τον Ιησούν διά νυκτός και είπε προς αυτόν: Ραββί, εξεύρομεν ότι από Θεόν ήλθες διδάσκαλος διότι ουδείς δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις, εάν δεν ήναι ο Θεός μετ' αυτού. **3** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν: Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού. **4** Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος: Πως δύναται να γεννηθή γέρων ων; μήποτε δύναται να

εισέλθη δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός τους υπηρέτας ό, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε εκείνη της μητρός τους υπηρέτας, ιδού, ούτος βαπτίζει και πάντες έρχονται προς αυτόν. **27** Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε: Δεν δύναται ο άνθρωπος να λαμβάνη ουδέν, εάν δεν ήναι δεδομένον εις αυτόν εκ του ουρανού. **28** Σεις αυτοί είσθε μάρτυρές μου ότι είπον: Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι απεσταλμένος έμπροσθεν εκείνου. **29** Όστις έχει την νύμφην είναι νυμφίος ο δε φίλος του νυμφίου, ο ιστάμενος και ακούωντας αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η Ιωάννου με Ιουδαίους τινάς. **26** Και ήλθον προς τον Ιωάννην και είπον προς αυτόν: Ραββί, εκείνος δύτις ήτο μετά σου πέραν του Ιορδάνου, εις τον οποίον συ εμπατρύσας, ιδού, ούτος βαπτίζει και πάντες έρχονται προς αυτόν. **27** Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε: Δεν δύναται ο άνθρωπος να λαμβάνη ουδέν, εάν δεν ήναι δεδομένον εις αυτόν εκ του ουρανού. **28** Σεις αυτοί είσθε μάρτυρές μου ότι είπον: Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι απεσταλμένος έμπροσθεν εκείνου. **29** Όστις έχει την νύμφην είναι νυμφίος ο δε φίλος του νυμφίου, ο ιστάμενος και ακούωντας αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η

ιδική μου επληρώθη. **30** Εκείνος πρέπει να αυξάνη, όπου πρέπει να προσκυνώμεν. **21** Λέγει προς αυτήν εγώ δε να ελαττώνωμαι. **31** Ο ερχόμενος ἀνώθεν είναι ο Ιησούς Γύναι, πίστευσόν μοι ότι ἔρχεται ώρα, ότε υπεράνω πάντων. Ο ων εκ της γης εκ της γης είναι ούτε εις το όρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσόλυμα θέλετε και εκ της γης λαλεῖ ο ερχόμενος εκ του ουρανού προσκυνήσει τον Πατέρα. **22** Σεις προσκυνείτε εκείνο είναι υπεράνω πάντων, **32** και εκείνο το οποίον εἶδε το οποίον δεν εξεύρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο και ήκουσε, τούτο μαρτυρεῖ, και ουδεὶς δέχεται την το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των μαρτυριῶν αυτού. **33** Όστις δεχθῇ την μαρτυρίαν αυτού ο Θεός είναι αληθής. **34** Διότι εκείνος, τον οποίον απέστειλεν ο Θεός, τους λόγους του Θεού εν πνεύματι και αληθείᾳ διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεῖ λαλεῖ· επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτὸν το Πνεύμα μετέρων. **35** Ο Πατήρ αγαπᾷ τον Υἱόν και πάντα ἐδώκει εις την χείρα αυτοῦ. **36** Όστις πιστεύει εις τον Υἱόν έχει ζωήν αιώνιον· ὅστις ὄμως απειθεῖ εις τον Υἱόν δεν θέλει ιδεῖ ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού. (aiōnios g166)

4 Καθώς λοιπόν ἐμάθεν ο Κύριος ότι ἡκουσαν οι Φαρισαίοι ότι ο Ιησούς πλειτέρους μαθητάς κάμνει και βαπτίζει πάρα ο Ιωάννης· **2** αν και ο Ιησούς αυτὸς δεν εβάπτιζεν, αλλ' οι μαθηταί αυτού· **3** αφίκε την Ιουδαίαν και απήλθε πάλιν εις την Γαλιλαίαν. **4** Ἐπρεπε δε να περάσῃ διά της Σαμαρείας. **5** Ἐρχεται λοιπὸν εἰς πόλιν της Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον του αγρού, τον οποίον ἐδωκεν ο Ιακώβος εἰς τον Ιωσήφ τον υιόν αυτού. **6** Ἡτο δε εκεὶ πηγή του Ιακώβου. Ο Ιησούς λοιπόν κεκοπιακώς εκ της οδοιπορίας εκάθητο ούτως εις την πηγήν. Όρα ἥτο περίπου ἑκτή. **7** Ἐρχεται γυνὴ τις εκ της Σαμαρείας, διά να αντλήσῃ ὑδωρ. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δος μοι να πίω. **8** Διότι οι μαθηταί αυτού είχον υπάγει εις την πόλιν, διά να αγοράσωσι τροφάς. **9** Λέγει λοιπόν προς αυτόν η γυνὴ η Σαμαρείτης· Πιωσ συ, Ιουδαίος ων, ζητείς να πίης παρ' εμού, ήτις είμαι γυνὴ Σαμαρείτης; Διότι δεν συγκοινωνούσιν οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας. **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Εάν ήξεν ρες την δωρεάν του Θεού, και τις είναι ο λέγων σοι, Δος μοι να πίω, συ ήθελες ζητήσεις παρ' αυτού, και ήθελε σοι δώσει ὑδωρ ζων. **11** Λέγει προς αυτόν η γυνὴ· Κύριε, ούτε ἀντλημα ἔχεις, και το φρέαρ είναι βαθύ ποθεν λοιπὸν ἔχεις το ὑδωρ το ζων; **12** μήπως συ είσαι μεγαλίτερος του πατρός ημών Ιακώβου, διότι ἐδωκεν εις ημάς το φρέαρ, και αυτὸς ἐπίειν εξ αυτού και οι νιοὶ αυτού και τα θρέμματα αυτού; **13** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Πας ὅστις πίνει εκ του ὑδατος τούτου θέλει διψήσει πάλιν· **14** ὅστις ὄμως τὴν εις του ὑδατος, το οποίον εγώ θέλω δώσει εις αυτόν, δεν θέλει διψήσει εις τον αιώνα, αλλά το ὑδωρ, το οποίον θέλω δώσει εις αυτόν, θέλει γείνει ειν αυτώ πηγή ὑδατος αναβλύζοντος εις ζωήν αιώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Λέγει προς αυτόν η γυνὴ· Κύριε, δος μοι τούτο το ὑδωρ, διά να μη διψώ μηδέ να ἔρχωμαι εδώ να αντλώ. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Υπάγε, κάλεσον τον ἄνδρα σου και ελθέ εδώ. **17** Απεκρίθη η γυνὴ και είπε· Δεν ἔχω ἄνδρα. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Καλώς είπας ότι δεν ἔχω ἄνδρα· **18** διότι πέντε ἄνδρας ἔλαβες, και εκείνος, τον οποίον ἔχεις τώρα, δεν είναι ανήρ σου· τούτο αληθές είπας. **19** Λέγει προς αυτόν η γυνὴ· Κύριε, βλέπω ότι συ είσαι προφήτης. **20** Οι πατέρες ημών εις τούτο το όρος προσεκύνησαν, και σεις λέγετε ότι εν τοις Ιεροσολύμοις είναι ο τόπος

ούτε εις το όρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τον Πατέρα. **22** Σεις προσκυνείτε εκείνο το οποίον δεν εξεύρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων. **23** Πλην ἔρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι αληθινοί προσκυνηταί θέλουσι προσκυνήσει τον Πατέρα εν πνεύματι και αληθείᾳ διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεῖ τους προσκυνούντας αυτόν. **24** Ο Θεός είναι Πνεύμα, και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνεύματι και αληθείᾳ πρέπει να προσκυνώσι. **25** Λέγει προς αυτόν η γυνὴ· Εξέύρω ότι ἔρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός· οταν ἔλθῃ εκείνος, θέλει αναγγείλει εις ημάς πάντα. **26** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι. **27** Και επάνω εις τούτο ἥλθον οι μαθηταί αυτού και εθαύμασαν ότι ελάλει μετά γυναικός ουδείς ὄμως είπε, Τι ζητεῖς; ή Τι λαλεῖς μετ' αυτής; **28** Αφήκε λοιπὸν τη γυνὴ την υδρίαν αυτής και υπήγειν εις την πόλιν και λέγει προς τους ανθρώπους· **29** Ἐλθετε να ἴδητε ἀνθρωπον, ὃστις μοι είπε πάντα ὄσα ἐπράξα· μήπως ούτος είναι ο Χριστός; **30** Εξήλθον λοιπόν εκ της πόλεως και ἤρχοντο προς αυτόν. **31** Εν δε τω μεταξύ οι μαθηταί παρεκάλουν αυτόν λέγοντες· Ραββί, φάγε. **32** Ο δε είπε προς αυτούς· Εγώ ἔχω φαγητόν να φάγω, ω ποιόν σεις δεν εξεύρετε. **33** Ἐλεγον λοιπόν οι μαθηταί προς αλλήλους· Μήπως τις ἐφέρε προς αυτόν να φάγῃ; **34** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Το εμόν φαγητόν είναι να πάρται το θέλημα του πεμψαντός με και να τελείσω το ἐργόν αυτού. **35** Δεν λέγετε σεις ότι τέσσαρες μήνες είναι έτι και ο θερισμός ἔρχεται; Ιδού, σας λέγω, υψώσατε τους οφθαλμούς σας και ίδετε τα χωράφια, ότι είναι ήδη λευκά προς θερισμόν. **36** Και ο θερίζων λαμβάνει μισθόν και συνάγει καρπόν εις ζωήν αιώνιον, διά να χάριν ομού και ο σπείρων και ο θερίζων. (aiōnios g166) **37** Διότι κατά τούτο αληθεύει ο λόγος, ότι ἄλλος είναι ο σπείρων και ἄλλος ο θερίζων. **38** Εγώ σας απέστειλα να θερίζητε εκείνο, εις το οποίον σεις δεν εκποιάσατε· ἄλλοι εκοπίασαν, και σεις εισήλθετε εις τον κόπον αυτών. **39** Εξ εκείνης δε της πόλεως πολλοί των Σαμαρείτων επίστευσαν εις αυτόν διά τον λόγον της γυναικός, μαρτυρούσης ότι μοι είπε πάντα ὄσα ἐπράξα. **40** Καθώς λοιπόν ἥλθον προς αυτόν οι Σαμαρείται, παρεκάλουν αυτόν να μείνη παρ' αυτοίς και ἐμεινεν εκεί δύο ημέρας. **41** Και πολύ πλειότεροι επίστευσαν διά τον λόγον αυτού, **42** και προς την γυναικά ἔλεγον, ότι δεν πιστεύουμε πλέον διά τον λόγον σου· επειδή ημείς ηκούσαμεν, και γιωρίζουμεν ότι ούτος είναι αληθώς ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός. **43** Μετά δε τας δύο ημέρας εξήλθεν εκείθεν και υπήγειν εις την Γαλιλαίαν. **44** Διότι αυτός ο Ιησούς εμαρτύρησεν ότι προφήτης εν τη πατρίδι αυτού δεν ἔχει τιμῆν. **45** Ότε λοιπόν ἥλθεν εις την Γαλιλαίαν, εδέχθησαν αυτόν οι Γαλιλαίοι, ιδόντες πάντα όσα έκαψεν εν Ιεροσολύμοις κατά την εορτήν· διότι και αυτοί ἥλθον εις την εορτήν. **46** Ηλθε λοιπόν ο Ιησούς πάλιν εις την Κανά της Γαλιλαίας, όπου έκαψε το ὑδωρ ούνον. Και ἥτο τις βασιλικός ἀνθρωπός, του οποίου ο νιός ησθένει εν Καπερναούμ· **47** ούτος ακούσας ότι ο Ιησούς ἥλθεν εκ της Ιουδαίας εις την

Γαλιλαίαν, υπήγε προς αυτόν και παρεκάλει αυτόν να καταβῇ καὶ να ιατρέψῃ τὸν οὐιόν αὐτού· διότι ἐμέλλε να καταβῇ καὶ να ιατρέψῃ τὸν οὐιόν αὐτού· Εάν δὲν διότι οὐιός σημεία καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεύειν. **49** Λέγει προς αυτόν ο βασιλικός Κύριε, κατάβα πρὶν αποθάνη τὸν παιδίον μου. **50** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Υπαγε, ο Πατέρα πράττοντα τούτῳ επειδή ὅσα εκείνος πράττει, οὐιός σου ζῇ. Καὶ επίστευσεν ὁ ἀνθρωπὸς εἰς τὸν λόγον, ταῦτα καὶ ο Υἱός πράττει ομοίως. **20** Διότι ο Πατήρ τὸν οὐιόν εἶπε πρὸς αὐτόν ο Ιησούς, καὶ ανεχώρει. αγαπᾷ τὸν Υἱόν καὶ δεικνύει εἰς αὐτὸν πάντα ὄσα αὐτὸς **51** Ενώ δὲ οὗτος ἡδὴ κατέβαινεν, απήνητος αὐτὸν πράττει, καὶ μεγαλήτερα τούτων ἔργα θέλει δεῖξει εἰς οἱ δούλοι αὐτού καὶ απῆγγειλαν λέγοντες ὅτι ο οὐιός αὐτοῦ, διὰ να θαυμάζητε σεις. **21** Επειδὴ καθὼς ο Πατήρ σου ζῇ, **52** Ηρώτησεν λοιπὸν αὐτοὺς τὴν ὥραν, καθ' ην ἔγεινε καλήτερα. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν ὅτι Χθες τὴν εφδόμην ὥραν αφίκειν αὐτὸν ο πυρετός. **53** Ενότησεν λοιπὸν ο πατήρ ὅτι ἔγεινε τούτῳ κατ' εκείνην τὴν ὥραν, καθ' ην ο Ιησούς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι ο οὐιός σου ζῇ καὶ επίστευσεν αὐτὸς καὶ ὅλη η οικία αὐτού. **54** Τούτῳ πάλιν δεύτερον θαύμα ἔκαμεν ο Ιησούς, αφού ἤλθεν εκ τῆς Ιουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετά ταῦτα ἦτο εορτήν τῶν Ιουδαίων, καὶ ανέβη ο Ιησούς εἰς Ιεροσόλυμα. **2** Εἶναι δε ἐν τοις Ιεροσόλυμοις πλησίον τῆς προβατικῆς πύλης κολυμβήθα, η επονομαζομένη Εβραϊστὶ Βηθεδού, ἔχουσα πέντε στοάς. **3** Εν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολύ τῶν ασθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οίτινες περιέμενον τὴν κίνησιν του ὑδατος. **4** Διότι ἄγγελος κατέβαινε κατά καιρόν εἰς τὴν κολυμβήθραν καὶ ετάραττε τὸ ὑδωρ ὅστις λοιπὸν εἰσήρχετο πρώτος μετά τὴν ταραχήν του ὑδατος, εγίνετο υγίης ἀπὸ οποιανδήποτε νόσου ἐπάσχεν. **5** Ήτο δε εκεὶ ἀνθρωπὸς τις τριάκοντα οκτώ ἑταῖρος πάσχων ασθένειαν. **6** Τούτον ίδων ο Ιησούς κατακείμενον, καὶ εξέύρων ὅτι πολύν ἡδη καιρόν πάσχει, λέγει πρὸς αὐτόν Θέλεις να γείνης υγίης; **7** Απεκρίθη πρὸς αὐτόν ο ασθενῶν· Κύριε, ἀνθρωπὸν δεν ἔχω, διὰ να με βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὅταν ταραχή το ὑδωρ ἐνώ δέ ύρχομαι εγώ, ἀλλος προ εμού καταβαίνει. **8** Λέγει πρὸς αὐτόν ο Ιησούς· Εγέρθητι, σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. **9** Καὶ ευθύνς ἔχειν ο ἀνθρωπὸς υγίης καὶ εστίκωσε τὸν κράββατον αὐτού, καὶ περιπάτει. Ήτο δε σάββατον εκείνην τὴν ἡμέραν. **10** Ἐλέγον λοιπὸν οι Ιουδαῖοι πρὸς τὸν τεθεραπευμένον· Σάββατον είναι! Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να σηκώσῃς τὸν κράββατον. **11** Απεκρίθη πρὸς αὐτούς· Οι ιατρεύσας με, εκείνος μοι εἶπε· Σήκωσον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. **12** Ηρώτησαν λοιπὸν αὐτὸν· Τις είναι ο ἀνθρωπὸς, ὃστις σοι είπε, Σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; **13** Ο δε ιατρεύθεις δεν ἡζευρε τὶς είναι· διότι ο Ιησούς υπεξῆλθεν, επειδὴ ἦτο ὄχλος πολύς εν τῷ τόπῳ. **14** Μετά ταῦτα ευρίσκει αὐτὸν ο Ιησούς εν τῷ ιερῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ιδού, ἔγεινες υγίης· μηκέτι αμάρτανε, διὰ να μη σοι γείνῃ τι χειρότερον. **15** Υπῆγε λοιπὸν ο ἀνθρωπὸς καὶ ανήγγειλε πρὸς τους Ιουδαίους ὅτι ο Ιησούς είναι ο ιατρεύσας αὐτὸν. **16** Καὶ διὰ τούτῳ κατέτρεχον τὸν Ιησούν οι Ιουδαῖοι καὶ εζήτουν να θανατώσωσιν αὐτὸν, διότι ἔκαμεν ταῦτα εν σαββάτῳ. **17** Ο δε Ιησούς απεκρίθη πρὸς αὐτούς· Ο Πατήρ μου εργάζεται ἔως τώρα, καὶ εγώ εργάζομαι. **18** Διὰ τούτῳ λοιπὸν μάλλον εζήτουν οι Ιουδαῖοι να θανατώσωσιν αυτὸν, διότι οὐχί μόνον παρέβαινε τὸ σάββατον, αλλά καὶ Πατέρα εαυτὸν ἐλέγει τὸν Θεόν, ίσον με τὸν Θεόν αποθάνη. **19** Απεκρίθη λοιπὸν ο Ιησούς καὶ εἶπε ἰδῆτε σημεία καὶ τέρατα, δεν θέλετε πιστεύειν. **49** Λέγει πρὸς αὐτούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν δύναται ο πρὸς αὐτὸν ο βασιλικός Κύριε, κατάβα πρὶν αποθάνη τὸ παιδίον μου. **50** Λέγει πρὸς αὐτόν ο Ιησούς· Υπαγε, ο Πατέρα πράττοντα τούτῳ επειδή ὅσα εκείνος πράττει, οὐιός σου ζῇ. Καὶ επίστευσεν ὁ ἀνθρωπὸς εἰς τὸν λόγον, ταῦτα καὶ ο Υἱός πράττει ομοίως. **20** Διότι ο Πατήρ τὸν οὐιόν εἶπε πρὸς αὐτόν ο Ιησούς, καὶ ανεχώρει. αγαπᾷ τὸν Υἱόν καὶ δεικνύει εἰς αὐτὸν πάντα ὄσα αὐτὸς **51** Ενώ δὲ οὗτος ἡδὴ κατέβαινεν, απήνητος αὐτὸν πράττει, καὶ μεγαλήτερα τούτων ἔργα θέλει δεῖξει εἰς οἱ δούλοι αὐτού καὶ απῆγγειλαν λέγοντες ὅτι ο οὐιός αὐτοῦ, διὰ να θαυμάζητε σεις. **21** Επειδὴ καθὼς ο Πατήρ σου ζῇ, **52** Ηρώτησεν λοιπὸν αὐτούς τὴν ὥραν, εγέινε καλήτερα. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν ὅτι Χθες τὴν εφδόμην ὥραν αφίκειν αὐτὸν ο πυρετός. **53** Ενότησεν λοιπὸν ο πατήρ ὅτι ἔγεινε τούτῳ κατ' εκείνην τὴν ὥραν, καθ' ην ο Ιησούς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι ο οὐιός σου ζῇ καὶ επίστευσεν αὐτὸς καὶ ὅλη η οικία αὐτού. **54** Τούτῳ πάλιν δεύτερον θαύμα ἔκαμεν ο Ιησούς, αφού ἤλθεν εκ τῆς Ιουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετά ταῦτα ἦτο εορτήν τῶν Ιουδαίων, καὶ ανέβη ο Ιησούς εἰς Ιεροσόλυμα. **2** Εἶναι δε ἐν τοις Ιεροσόλυμοις πλησίον τῆς προβατικῆς πύλης κολυμβήθα, η επονομαζομένη Εβραϊστὶ Βηθεδού, ἔχουσα πέντε στοάς. **3** Εν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολύ τῶν ασθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οίτινες περιέμενον τὴν κίνησιν του ὑδατος. **4** Διότι ἄγγελος κατέβαινε κατά καιρόν εἰς τὴν κολυμβήθραν καὶ ετάραττε τὸ ὑδωρ ὅστις λοιπὸν εἰσήρχετο πρώτος μετά τὴν ταραχήν του ὑδατος, εγίνετο υγίης ἀπὸ οποιανδήποτε νόσου ἐπάσχεν. **5** Ήτο δε εκεὶ ἀνθρωπὸς τις τριάκοντα οκτώ ἑταῖρος πάσχων ασθένειαν. **6** Τούτον ίδων ο Ιησούς κατακείμενον, καὶ εξέύρων ὅτι πολύν ἡδη καιρόν πάσχει, λέγει πρὸς αὐτόν Θέλεις να γείνης υγίης; **7** Απεκρίθη πρὸς αὐτόν ο ασθενῶν· Κύριε, ἀνθρωπὸν δεν ἔχω, διὰ να με βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὅταν ταραχή το ὑδωρ ἐνώ δέ ύρχομαι εγώ, ἀλλος προ εμού καταβαίνει. **8** Λέγει πρὸς αὐτόν ο Ιησούς· Εγέρθητι, σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. **9** Καὶ ευθύνς ἔχειν ο ἀνθρωπὸς υγίης καὶ εστίκωσε τὸν κράββατον αὐτού, καὶ περιπάτει. Ήτο δε σάββατον εκείνην τὴν ἡμέραν. **10** ᘝλέγον λοιπὸν οι Ιουδαῖοι πρὸς τὸν τεθεραπευμένον· Σάββατον είναι! Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να σηκώσῃς τὸν κράββατον. **11** Απεκρίθη πρὸς αὐτούς· Οι ιατρεύσας με, εκείνος μοι εἶπε· Σήκωσον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. **12** Ηρώτησαν λοιπὸν αὐτὸν· Τις είναι ο ἀνθρωπὸς, ὃστις σοι είπε, Σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; **13** Ο δε ιατρεύθεις δεν ἡζευρε τὶς είναι· διότι ο Ιησούς υπεξῆλθεν, επειδὴ ἦτο ὄχλος πολύς εν τῷ τόπῳ. **14** Μετά ταῦτα ευρίσκει αὐτὸν ο Ιησούς εν τῷ ιερῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ιδού, ἔγεινες υγίης· μηκέτι αμάρτανε, διὰ να μη σοι γείνῃ τι χειρότερον. **15** Υπῆγε λοιπὸν οι Ιουδαῖοι καὶ εζήτουν να θανατώσωσιν αὐτὸν, διότι ἔκαμεν ταῦτα εν σαββάτῳ. **16** Ο δε Ιησούς απεκρίθη πρὸς αὐτούς· Ο Πατήρ μου εργάζεται ἔως τώρα, καὶ εγώ εργάζομαι. **17** Διὰ τούτῳ λοιπὸν μάλλον εζήτουν οι Ιουδαῖοι να θανατώσωσιν αὐτὸν, διότι οὐχί μόνον παρέβαινε τὸ σάββατον, αλλά καὶ Πατέρα εαυτὸν ἐλέγει τὸν Θεόν, ίσον με τὸν Θεόν αποθάνη. **18** Απεκρίθη λοιπὸν ο Ιησούς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ο Ιησούς· Υπαγε, ο Πατέρα πράττοντα τούτῳ επειδή ὅσα εκείνος πράττει, οὐιός σου ζῇ. Καὶ επίστευσεν ὁ ἀνθρωπὸς εἰς τὸν λόγον, ταῦτα καὶ ο Υἱός πράττει ομοίως. **20** Διότι ο Πατήρ τὸν οὐιόν εἶπε πρὸς αὐτόν ο Ιησούς, καὶ ανεχώρει. αγαπᾷ τὸν Υἱόν καὶ δεικνύει εἰς αὐτὸν πάντα ὄσα αὐτὸς **21** Ενώ δὲ οὗτος ἡδὴ κατέβαινεν, απήνητος αὐτὸν πράττει, καὶ μεγαλήτερα τούτων ἔργα θέλει δεῖξει εἰς οἱ δούλοι αὐτού καὶ απῆγγειλαν λέγοντες ὅτι ο οὐιός αὐτοῦ, διὰ να θαυμάζητε σεις. **22** Επειδὴ οὐδὲ κρίνει ο Πατήρ οὐσίνας θέλει ζωποιεί. **23** Επειδὴ οὐδέ κρίνει ο Πατήρ οὐσίνας θέλει ζωποιεί. **24** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ὅτι ο οὐκούνων τὸν λόγον μου καὶ πιστεύοντας εἰς τὸν πέμψαντα με έχει ζωήν αιώνιον, καὶ εἰς κρίσιν δεν ἔρχεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εἰς την ζωήν. **(αιδηνος g166) 25** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ὅτι ἔρχεται ώρα, καὶ ἡδη είναι, διότι ο νεκροὶ θέλουσιν ακούσει την φωνήν του Υιού του Θεού, καὶ οι ακούσαντες θέλουσιν ζήσει. **26** Διότι καθὼς ο Πατήρ έχει ζωήν εν εαυτώ, οὐτως ἔδωκε καὶ εἰς τον Υιόν να ἔχῃ ζωήν εν εαυτώ. **27** καὶ εξουσίαν ἔδωκεν, αλλ' εἰς τον Υιόν έδωκεν, διότι είναι οι νεκροί θέλουσιν ακούσει την φωνήν του Υιού του Θεού, καὶ οι ακούσαντες θέλουσιν ζήσει. **28** Μη θαυμάζετε τούτῳ διότι ἔρχεται ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μηνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού, **29** καὶ θέλουσιν εξέλθει οι πράξαντες τα αγάθα εις ανάστασην ζωής, οι δε πράξαντες τα φαύλα εις ανάστασην κρίσεως. **30** Δεν δύναμαι εγώ να κάμνων απ' εμαυτού ουδέν. Καθώς ακούω κρίνω, καὶ η κρίσις η εμὴ δικαία είναι· διότι δεν ζητώ το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα τον πέμψαντος με Πατρός. **31** Εάν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η μαρτυρία μου δεν είναι αληθής. **32** Άλλος είναι ο μαρτυρών περί εμού, καὶ εξεύρω διότι είναι αληθής η μαρτυρία, την οποίαν μαρτυρεί περί εμού. **33** Σεις απεστείλατε πρὸς τον Ιωάννην, καὶ εμαρτύρησεν εἰς την αλήθειαν. **34** εγώ δε παρὰ ανθρώπου δεν λαμβάνω την μαρτυρίαν, αλλά λέγω ταῦτα διά να σωθήτε σεις. **35** Εκείνος δίοτι ο λύχνος ο καιόμενος καὶ φέγγων, καὶ σεις ηθελήσατε να αγαλλιασθήτε πρὸς ώραν εἰς το φως αυτού. **36** Αλλ' εγώ ἔχω την μαρτυρίαν μεγαλητέραν της του Ιωάννου διότι τα ἔργα, τα οποία μοι ἔδωκεν ο Πατήρ διά να τελειώσωντα, αυτά τα ἔργα, τα οποία εγώ πράττω, μαρτυρούστε περί εμού διότι ο Πατήρ με απέστειλε· **37** καὶ ο πέμψας με Πατήρ, αυτός εμαρτύρησε περί εμού. Ούτε φωνήν αυτού ηκούσατε πάποτε ούτε όψιν αυτού είδετε. **38** Καὶ τον λόγον αυτού δεν ἔχετε μένοντα εν εαυτοίς, διότι σεις δεν πιστεύετε εἰς τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλεν. **39** Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις νομίζετε διότι εν αυταίς ἔχετε ζωήν αιώνιον καὶ εκείναι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού· **40** πλην δεν θέλετε να ἔλθητε πρὸς εμέ, διά να ἔχητε ζωήν. **41** Δόξαν παρὰ ανθρώπων δεν λαμβάνω· **42** αλλά σας εγγώρισα διότι την αγάπην του Θεού δεν ἔχετε εν εαυτοίς· **43** εγώ ἥλθον εν τῷ ονόματι του Πατρός μου, καὶ δεν με δέχεσθε· εάν ἄλλος ἥλθη εν τῷ ονόματι του Πατρός μου, καὶ δεν με δέχεσθε· εάν ἄλλος ἥλθη εν τῷ ονόματι του Πατρός μου, εκείνον θέλετε δεχθή. **44** Πως δύνασθε σεις να

πιστεύσητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν τον εις πάρα του ἄλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την πάρα του μόνου Θεού; **45** Μη νομίζετε ότι εγώ θέλω σας κατηγορήσει προς τον Πατέρα υπάρχει ο κατηγορός σας ο Μωϋσῆς, εις τον οποίον σεις ήλπισατε. **46** Διάστι εάν επιστένετε εις τον Μωϋσήν, ηθέλετε πιστεύσει εις εμέ· επειδή περί εμού εκείνος ἔγραψεν. **47** Εάν δε εις τα γεγραμμένα εκείνου δεν πιστεύητε, πως θέλετε πιστεύσει εις τους ιδικούς μου λόγους;

αλλά μόνοι οι μαθηταί αυτού ανεχώρησαν **23** ήλθον δε ἄλλα πλοιάρια εκ της Τιβεριάδος πλησίον του τόπου, ὅπου ἔφαγον τον ἀρτόν, αφού ο Κύριος ευχαρίστησεν **24** δέτε λοιπούν είδεν ο όχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί, ουδὲ οι μαθηταί αυτού, εισήλθον και αυτοί εις τα πλοία και ήλθον εις Καπερναούμ ζητούντες τον Ιησούν. **25** Και ευρόντες αυτόν πέρα της θαλάσσης, είπον προς αυτόν· Ραββί, πότε ήλθες εδώ; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, με

6 Μετά ταύτα ανεχώρησεν ο Ἰησοῦς πέραν της θαλάσσης της Γαλιλαίας της Τιβεριάδος² και ηκολούθει αυτόν όχλος πολύς, διότι ἐβλεπον τα θαύματα αυτού, τα οποία ἔκαμνεν επί των ασθενούντων. **3** Ανέβη δε εις το ὄρος ο Ἰησοῦς και εκεὶ εκάθητο μετά των μαθητῶν αυτού. **4** Ἐπλησίαζε δε το πάσχη, η εօρτη των Ιουδαίων. **5** Υψώσας λοιπόν ο Ἰησοῦς τους οφθαλμούς και ιδών ότι πολύς όχλος ἔρχεται προς αυτόν, λέγει προς τον Φίλιππον Πόθεν θέλομεν εγοράσεις ἀρτους, διά να φάγωσιν ούτοι; **6** Ἐλεγε δε τούτῳ δοκιμάζων αυτόν διότι αυτός ἤξερε τι ἐμέλλε να κάμη. **7** Απεκρίθη προς αυτόν ο Φίλιππος; Διακοσίων δηγαριών ἀρτοι δεν αρκούσιν εις αυτούς, διά να λάβῃ ολίγον τι ἔκαστος αυτών. **8** Λέγει προς αυτόν εις εκ των μαθητῶν αυτού, Ανδρέας ο αδελφός Σίμωνος Πέτρου: **9** Εδώ είναι εν παιδάριον, το οποίον ἔχει πέντε ἀρτους κριθίνους και δύο οφάρια· αλλά ταύτα τι είναι εις τοσούτους; **10** Εἶπε δε ο Ἰησοῦς· Κάμετε τους ανθρώπους να καθήσωσιν ἡτο δέ χόρτος πολύς εν τω τόπω. Εκάθησαν λοιπόν οι ἀνδρες τον αριθμὸν ἑως πεντακισιχιλιοῦ. **11** Και ἐλάβεν ο Ἰησοῦς τους ἀρτους και ευχαριστήσας διεμοίρασεν εις τους μαθητάς, οι δε μαθηταὶ εις τους καθημένους ομοίως και εις των οφάριών ὃσον ἦθελον. **12** Αφοῦ δε ἐχορτάσθησαν, λέγει προς τους μαθητάς αυτούς Συνάξατε τα περισσεύσαντα κλάσματα, διά να μη καθῇ τίποτε. **13** Εσύναξαν λοιπόν και εγέμισαν δῶδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των πέντε ἀρτων των κριθίνων, τα οποία επερίσσευσαν εις τους φαγόντας. **14** Οι ἀνθρώποι λοιπόν, ιδόντες το θαύμα, το οποίον ἔκαμεν ο Ἰησοῦς, ἔλεγον ότι Ούτος είναι αληθῶς ο προφήτης ο μέλλων να ἐλθῃ εις το κόσμον. **15** Ο Ἰησοῦς λοιπόν γνωρίσας ότι μέλλουσι να ἐλθωσι και να αρπάσωσιν αυτόν, διά να κάμωσιν αυτόν βασιλέα, ανεχώρησε πάλιν εις το ὄρος αυτός μόνος. **16** Καθώς δε ἐγένεν εσπέρα, κατέβησαν οι μαθηταὶ αυτοῦ εις την θάλασσαν, **17** και εμβάντες εις το πλοίον, ἤρχοντο πέραν της θαλάσσης εις Καπερναούμ. Και είχεν ήδη γείνει σκότος και ο Ἰησοῦς δεν είχεν ελθεῖ προς αυτούς, **18** και η θάλασσα υψόντε, επειδή ἐπνευ δυνατός ἀνέμος. **19** Αφοῦ λοιπὸν εκωπύλατησαν ως εικοσιπέντε η τριάκοντα στάδια βλέπουσι τον Ιησοῦν περιπατούντα επι της θαλάσσης και πλησιάζοντα εις το πλοίον, και εφοβήθησαν. **20** Εκείνος δε λέγει προς αυτούς· Εγώ είμαι· μη φοβείσθε. **21** Ήθελον λοιπόν να λάβωσιν αυτόν εις το πλοίον, και παρευθύντο το πλοίον ἐφθασεν εις την γην, εις την οποίαν υπῆγαντον. **22** Τη επαύριον ο όχλος ο ιστάμενος πέραν της θαλάσσης ότε είδεν ότι πλοιάριον ἀλλο δεν ἦτο εκεὶ ειμῇ εν, εκείνο εις το οποίον εισήλθον οι μαθηταὶ αυτού, και ότι ο Ἰησοῦς δεν εισήλθε μετά των μαθητῶν αυτού εις το πλοιάριον,

αλλά μόνοι οι μαθηταί αυτού ανεχώρησαν. **23** ήλθον δε καλλά πλοιαρία εκ της Τιβεριάδος πλησίον του τόπου, όπου έφαγον τον ἄρτον, αφού ο Κύριος ευχαριστήσεν. **24** Ότε λοιπόν είδεν ο όχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί, ουδέ οι μαθηταί αυτού, εισήλθον και αυτοί εἰς τα πλοιά και ήλθον εἰς Καπερναούμ ζητούντες τον Ιησούν. **25** Και ευρόντες αυτόν πέραν της θαλάσσης, είπον προς αυτόν Ραββί, πότε ήλθες εδώ; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, με λητείτε, ουχὶ διότι είδετε θαύματα, αλλά διότι εφάγετε των ἄρτων και εχορτάσθητε. **27** Εργάζεσθε μη διά την τροφήν την φθειρομένην, αλλά διά την τροφήν την μένουσαν εἰς ζωὴν αιώνιον, την οποίαν ο Υἱός του ανθρώπου θέλει σας δώσει διότι τούτον εσφράγισεν ο Πατήρ ο Θεός. (**αἰδοῖος γ166**) **28** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τι να κάμωμεν, διά να εργάζωμεθα τα ἔργα του Θεού; **29** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Τούτο είναι το ἔργον του Θεού, να πιστεύσητε εἰς τούτον, τον οποίον κείνος απέστειλε. **30** Τότε είπον προς αυτόν· Τι σημείον λοιπόν κάμνεις συ, διά να ίδωμεν και πιστεύσωμεν εις σε; τι εργάζεσαι; **31** οι πατέρες ημών ἔφαγον το μάννα εν τη ἐρήμῳ, καθὼς είναι γεγραμμένον· Ἀρτὸν τοῦ ουρανού ἔδωκεν εἰς αυτούς να φάγωσιν. **32** Επί τούτου πέλασεν προς αυτούς ο Ιησούς Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν ἔδωκεν εἰς εσάς τον ἄρτον εκ του ουρανού ο Μωϋσῆς, αλλ' ο Πατήρ μου σας δίδει τον ἄρτον εκ του ουρανού τον αληθινόν. **33** Διότι ο ἄρτος του Θεού είναι ο καταβαίνων εκ του ουρανού και δίδων ζωὴν εις τον κόσμον. **34** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Κύριε, τάντοτε δος εις ημάς τον ἄρτον τούτον. **35** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι ο ἄρτος της ζωῆς· δόστις ἔρχεται προς εμέ, δεν θέλει πεινάσσει, και δόστις πιστεύει εἰς εμέ, δεν θέλει διψήσει πώποτε. **36** Πλην σας είπον ότι και με είδετε και δεν πιστεύετε. **37** Παντού, τι μοι δίδει ο Πατήρ, προς εμὲ θέλει ελθεῖ, και τον ἔρχομενον προς εμὲ δεν θέλω εκβάλει ἔξω. **38** Διότι κατέβην εκ του ουρανού, ουχὶ διά να κάμω το θέλημα το εμόν, αλλά ουδέ το θέλημα του πέμψαντος με. **39** Τούτο δε είναι το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός, παν ό, τι μοι ἔδωκε να μη απολέσω ουδένεν εξ αυτού, αλλά να αναστήσω αυτόν εν τη εσχάτῃ ημέρᾳ. **40** Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας δόστις βλέπει τον Υἱόν μου και πιστεύει εἰς αυτόν να ἔχῃ ζωὴν αιώνιον, και εγὼ δέλων αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτῃ ημέρᾳ. (**αἰδοῖος γ166**)
41 Εγγόγγιζον λοιπόν οι Ιούδαιοι περὶ αυτού ότι είπεν, εγώ είμαι ο ἄρτος ο καταβάς εκ του ουρανού, **42** και ελέγον· δεν είναι ούτος Ιησούς ο υιός του Ιωσήφ, του οποίου ημείς γνωρίζομεν τον πατέρα και την μητέρα; τως λοιπόν λέγει ούτος ότι εκ του ουρανού κατέβην; **43** Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Μη γογγύζετε μεταξύ σας. **44** Ουδείς δόναται να ἐλθῃ προς εμέ, εάν δεν ελκύσῃ αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτῃ ημέρᾳ. **45** Είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις· Και πάντες θλεούσι ούτισθαι διδακτοί του Θεού. Πας λοιπόν, δόστις ακούσηται πάταρος του Πατρός και μάθη, ἔρχεται προς εμέ· **46** ουχὶ ότι είδε τις τον Πατέρα, ειμὶ εκείνος δόστις είναι παρά του Θεού, ούτος είδε τον Πατέρα. **47** Αληθώς αληθώς, σας είναι· Ο πιστεύων εἰς μὲν ἔχει ζωὴν αιώνιον. (**αἰδοῖος**

g166) 48 Εγώ είμαι ο ἄρτος της ζωῆς. **49** Οι πατέρες σας ἔφαγον το μάννα εν τη ερήμῳ και απέθανον: **50** ούτος είναι ο ἄρτος ο καταβαίνων εκ του ουρανού, διά να φάγῃ τις εξ αυτού και να μη αποθάνῃ. **51** Εγώ είμαι ο ἄρτος ο ζων, ο καταβάς εκ του ουρανού. Εάν τις φάγη εκ τούτου του ἄρτου, θέλει ζήσει εις τον αιώνα. Και ο ἄρτος δε τον οποίαν εγώ θέλω δώσει, είναι η σαρξ μου την οποίαν εγώ θέλω δώσει υπέρ της ζωῆς του κόσμου.

(aiōn g165) **52** Εμάχοντο λοιπόν προς αλλήλους Ιουδαίοι, λέγοντες: Πως δύναται ούτος να δώσῃ εις ημάς να φάγωμεν την σάρκα αυτού; **53** Είπε λοιπόν εις αυτούς ο Ιησούς Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν δεν φάγητε την σάρκα του ινιού του ανθρώπου και πίνετε το αἷμα αυτού, δεν έχετε ζωήν εν εαυτοίς. **54** Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αἷμα μου, έχει ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτὸν εν τη εσχάτῃ ημέρᾳ. (aiōnios g166) **55** Διότι η σαρξ μου αληθώς είναι τροφή, και το αἷμα μου αληθώς είναι πόσις. **56** Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αἷμα μου εν εμοὶ μένει, και εγώ εν αυτῷ. **57** Καθώς με απέστειλεν ο ζων Πατήρ και εγώ ζω διά τον Πατέρα, ούτω και δόσις με τρώγει θέλει ζήσει και εκείνος δι' εμέ. **58** Ούτος είναι ο ἄρτος ο καταβάς εκ του ουρανού, ουχί καθώς οι πατέρες σας ἔφαγον το μάννα και απέθανον δόσις τρώγει τούτον τον ἄρτον θέλει ζήσει εις τον αιώνα. (aiōn g165) **59** Ταύτα είπεν εν τη συναγωγῇ, διδάσκων εν Καπερναούμ. **60** Πολλοί λοιπόν εις των μαθητῶν αυτού ακούσαντες, είπον: Σκληρός είναι ούτος ο λόγος τις δύναται να ακούσῃ αυτὸν; **61** Νοήσας δε ο Ιησούς εν εαυτῷ ότι γογγύζουνται περὶ τούτους οι μαθηταί αυτού, είπε προς αυτούς Τούτο σας σκανδαλίζει; **62** εάν λοιπόν θεωρήτε τον Υἱόν του ανθρώπου αναβαίνοντα όπου ήταν το πρότερον; **63** το πνεύμα είναι εκείνο το οποίον ζωποιεί, η σαρξ δεν ωφελεῖ ουδέν: οι λόγοι, τους οποίους εγώ λαλώ προς εσάς, πνεύμα είναι και ζωή είναι. **64** Πλην είναι τινές από σας, οίτινες δεν πιστεύουσι. Διότι ήξευρεν εξ αρχής ο Ιησούς, τίνες είναι οι μη πιστεύοντες και τις είναι οι μέλλων να παραδώσῃ αυτόν. **65** Και ἐλέγει: Διά τούτο σας είπον ότι ουδείς δύναται να ἀληθή προς εμέ, εάν δεν είναι δεδομένον εις αυτόν εκ του Πατρός μου. **66** Ἐκτοτε πολλοί των μαθητῶν αυτού εστράφησαν εις τα οπίσα και δεν περιεπάτουν πλέον μετ' αυτού. **67** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τους δώδεκα: Μήπως και σεις θέλετε να υπάγητε; **68** Απεκρίθη λοιπόν προς αυτὸν ο Σίμωνος Πέτρος Κύριε, προς τίνα θέλομεν υπάγει: λόγους ζωῆς αιωνίου ἔχεις (aiōnios g166) **69** και ημείς επιστεύσαμεν και εγνωρίσαμεν ότι σε είσαι ο Χριστός ο Υἱός του Θεού του ζώντος. **70** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς: Δεν εξέλεξα εγώ εօάς τους δώδεκα και εις από σας είναι διάβολος; **71** Ἐλέγει δε τον Ιούδαν του Σίμωνος τον Ισκαριώτην διότι ούτος, εις ων εκ των δώδεκα, ἐμέλλει να παραδώσῃ αυτόν.

7 Και περιεπάτε ο Ιησούς μετά ταύτα εν τη Γαλιλαΐα: διότι δεν ήθελε να περιπατή εν τη Ιουδαίᾳ, επειδή οι Ιουδαίοι εζήτουν να θανατώσωσιν αυτόν. **2** Επλησίαζε δε η εορτή των Ιουδαίων, η σκηνοπηγία. **3** Είπον λοιπόν προς αυτόν οι αδελφοί αυτού Μετάβηθι εντεύθεν και ὑπαγει εις την Ιουδαίαν, διά να ίδωσι και οι μαθηταί σου

όχλον ότι εγόγγυζε ταύτα περί αυτού, και απέστειλαν οι φαρισαίοι και οι αρχιερείς υπηρέτας διά να πιάσωσιν από σας είναι αναμάρτητος, πρώτος ας ρίψῃ τον λίθον αυτόν. **33** Εἶπε λοιπόν προς αυτούς ο Ἰησούς· Ἐτί ολίγον γην. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες, και υπὸ τῆς συνειδήσεως καιρὸν εἴμαι μεθ' υμῶν, και υπάγω προς τὸν πέμφαντα ελεγχόμενοι, εξήρχοντο εἰς ἔκαστος, αρχίσαντες από με. **34** Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεῖ· και των πρεσβυτέρων ἑώς των εσχάτων και ἐμεινε μόνος ο όπου είμαι εγώ, σεις δὲν δύνασθε να ἐλθήτε. **35** Εἶπον Ἰησούς και η γυνὴ ισταμένη εν τω μέσω. **10** Ανακύψας λοιπὸν οι Ιουδαῖοι προς αλλήλους Που μέλλει ώτος να δε ο Ἰησούς, εἰπε προς αυτήν· Γύναι, που είναι εκείνοι υπάγη, ώστε ημείς δεν θέλομεν ευρεῖ αυτὸν; Μήπως οι κατήγοροί σου; δεν σε κατεδίκασεν ουδεῖς; **11** Και μέλλει να υπάγη εἰς τους διεσπαρμένους μεταξύ των εκείνη εἶπεν· Ουδείς, Κύριε. Και ο Ἰησούς εἰπε πρὸς Ελλήνων και να διδάσκῃ τους Ἑλλήνας; **36** Τις είναι αυτήν· Ουδέ εγώ σε καταδικάζω ὑπαγε, και εἰς το εξῆς ούτος ο λόγος τον οποίον εἶπε, θέλετε με ζητήσει και μη αμάρτησε. **12** Πάλιν λοιπὸν ο Ἰησούς ελάλησε πρὸς δεν θέλετε με ευρεῖ, και, όπου είμαι εγώ, σεις δὲν αυτούς λέγων· Εγώ είμαι το φως του κόσμου· ὅστις δύνασθε να ἐλθήτε; **37** Κατὰ δὲ την τελευταίαν ημέραν ακολουθεὶ εμὲ δὲν θέλει περιπατήσει εἰς το σκότος, την μεγάλην της εορτῆς ἵστατο ο Ἰησούς και ἐκράξε αλλὰ θέλει ἔχει το φως της ζωῆς. **13** Εἶπον λοιπὸν λέγων· Εάν τις διψά, ας ἔρχηται προς εμέ και ας πίνη. **38** πρὸς αυτὸν οι φαρισαίοι· Συ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· Ὅστις πιστεύει εἰς εμέ, καθὼς εἴπεν η γραφή, ποταμοί η μαρτυρία σου δὲν είναι αληθής. **14** Απεκρίθη ο ὄντας ζῶντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού. **39** Ιησούς και εἴπε προς αυτούς· Και αν εγώ μαρτυρώ περὶ Τούτο δε εἴπε περὶ του πνεύματος, το οποίον ἔμελλον εμαυτού, η μαρτυρία μου είναι αληθής, διότι εξέύρω να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εἰς αυτόν· διότι δὲν ήτο πόθεν ἥλθον και που υπάγω· σεις δύμως δὲν εξεύρετε ἔτι δεδομένον πνεύμα ἄγιον, επειδή ο Ἰησούς ἔτι δὲν πόθεν ἔρχομαι και που υπάγω. **15** Σεις κατά την σάρκα εδοξάσθη. **40** Πολλοὶ λοιπὸν εκ του όχλου ακούσαντες κρίνετε· εγώ δὲν κρίνω ουδένα. **16** Αλλὰ και εάν εγώ τον λόγον, ἔλεγον· Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης. **41** κρίνω, η κρίσις η εμὴ είναι αληθής, διότι μόνος δὲν ἄλλοι ἔλεγον· Ούτος είναι ο χριστός. Άλλοι δε ἔλεγον· εμαυτού, η μαρτυρία είναι αληθηνή. **17** Εγώ είμαι ο πατήρ ο πέμψας με. **18** Και εν τω Μη γαρ εκ της Γαλιλαίας ἔρχεται ο χριστός; **42** Δεν νόμῳ δε υμών είναι γεγραμμένον ότι δύο ανθρώπων η είπεν η γραφή ότι εκ του σπέρματος του Δαβίδ και μαρτυρία είναι αληθηνή. **19** Εγώ είμαι ο πατήρ μαρτυρεί περὶ εμού. Χριστός; **43** Σχίσμα λοιπὸν ἔγινε μεταξύ του όχλου **20** Ελεγον λοιπὸν προς αυτόν· Που είναι ο πατήρ σου; δι' αυτόν. **44** Τινές δε εξ αυτῶν ήθελον να πιάσωσιν Απεκρίθη ο Ἰησούς· Ούτε εμὲ εξεύρετε ούτε τον πατέρα αυτῶν, αλλ' ουδεὶς επέβαλεν επ' αυτὸν ταχέιρας. **45** μου· εάν ηξεύρετε εμὲ, θέλετε εξεύρει και τον πατέρα Ἁλθον λοιπὸν οι υπηρέται προς τους αρχιερείς και που. **20** Τούτους τους λόγους ελάλησεν ο Ἰησούς εν τω φαρισαίοις, και εκείνοι εἶπον προς αυτούς· Διά τι δεν θησαυροφυλακίων, διδάσκων εν τω ιερῷ, και ουδεῖς εφέρετε αυτὸν; **46** Απεκρίθησαν οι υπηρέται· Ουδέποτε ελάλησεν ανθρώπος ούτω, καθὼς ούτος ο ἀνθρωπός. **47** Είπε λοιπὸν πάλιν προς αυτούς ο Ἰησούς· Εγώ υπάγω και Απεκρίθησαν λοιπὸν προς αυτούς οι φαρισαίοι· Μήπως και. θέλετε με ζητήσει, και θέλετε αποθάνει εν τη μαρταρίᾳ και σεις επιλανήθητε; **48** Μήπως τις εκ των αρχόντων εμαυτού· διότι δὲν είχεν ελθεῖ έτι η ώρα αυτού. **21** επίστευσεν εἰς αυτόν ή εκ των φαρισαίων; **49** Άλλ' Ελεγον λοιπὸν οι Ιουδαῖοι· Μήπως θέλει θανατώσει ο όχλος ούτος, διότι δὲν γνωρίζει τον νόμον, είναι επικατάρατοι. **50** Λέγει ο Νικόδημος προς αυτούς, ο επικατάρατοι. **51** είσθε εκ των κάτω, εγώ είμαι εκ των άνω· σεις είσθε επιλανήθητε; **52** Μήπως τις εκ των άνθρωπων, εάν δεν επιλανήθητε επίστευσεν εἰς αυτόν ή εκ των φαρισαίων; **53** Και υπήγει έκαστος εἰς τον οίκον αυτού.

8 Ο δε Ιησούς υπήγει εἰς το δόρος των ελαιών. **2** Και την αυγήν ήλθε πάλιν εἰς το ιερόν, και πας ο λαός ήρχετο προς αυτόν· και καθήσας εδίδασκεν αυτούς. **3** Φέρουσι δε προς αυτόν οι γραμματεῖς και οι φαρισαίοι γυναίκα συλληφθείσαν επὶ μοιχείᾳ, και στήσαντες αυτήν εν τω μέσω, **4** λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, αὐτή η γυνή συνελήκθη επ' αυτοφώρῳ μοιχευομένη. **5** Εν δε τω νόμῳ ο Μωϋσῆς προσέταξεν ημάς να λιθοβολῶνται αι τοιαύται· συ λοιπὸν τι λέγεις; **6** Έλεγον δε τούτο δοκιμάζοντες αυτόν, διά να ἔχωι ίνα κατηγορώσιν αυτόν. Ο δε Ιησούς κύψας κάτω, ἔγραφε διά του δακτύλου εἰς την γην. **7** Και επειδή επέμενον ερωτώντες αυτόν, ανακύψας είπε προς αυτούς· Ὅστις ἔχω να λέγω και να κρίνω περὶ υμῶν αλλ' ο πέμψας με είναι αληθής, και εγώ όσα ήκουσα παρ' αυτού, ταύτα λέγω εἰς τον κόσμον. **27** δεν ενόησαν ότι ἔλεγε προς αυτούς περὶ του πατρός. **28** Εἶπε λοιπὸν προς αυτούς ο Ιησούς· Όταν υψώσητε τον Υἱόν του ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι, και απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθὼς με εδίδαξεν ο πατήρ μου, ταύτα λαλώ. **29** Και ο πέμψας με είναι μετ' εμού· δεν με αφήκεν ο πατήρ μόνον, διότι εγώ κάμνω πάντοτε τα αρεστά εἰς αυτόν. **30** Ενώ ελάλει ταύτα, πολλοί επίστευσαν εἰς αυτόν. **31** Έλεγε λοιπόν ο Ιησούς προς τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας εἰς αυτόν· Εάν σεις μείνητε εν τω λόγῳ τω εμώ, είσθε αληθώς μαθητά μου, **32** και θέλετε γνωρίσει την αλήθεια,

θέλει σας ελευθερώσει. **33** Απεκρίθησαν προς αυτόν Σπέρμα του Αβραάμ είμεθα, και δεν εγείναμεν δούλοι εις ουδένα πώποτε· πως συ λέγεις ότι θέλετε γείνει ελεύθεροι; **34** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι πας στοις πράττει την αμαρτίαν δούλος είναι της αμαρτίας. **35** Ο δε δούλος δεν μένει πάντοτε εν τη οικίᾳ· ο νιός μένει πάντοτε. (αἰδὸν **g165**) **36** Εάν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώσῃ, όντως ελεύθεροι θέλετε είσθαι. **37** Εξέργα ότι είσθε σπέρμα του Αβραάμ· αλλά ζητείτε να με θανατώσητε, διότι ο λόγος ο εμούς δεν χωρεῖ εις εάσα. **38** Εγώ λαλώ ό, τι είδον πλησίον του Πατρός μου· και σεις ομοίως κάμνετε ό, τι είδετε πλησίον του πατρός σας. **39** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Ο πατήρ ημών είναι ο Αβραάμ. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήθε λέγετε την Αβραάμ, τα έργα του Αβραάμ ηθέλετε κάμνει. **40** Τώρα δε ζητείτε να με θανατώσητε, άνθρωπον όστις σας ελάλησα την αλήθειαν, την οποίαν ήκουσα παρά του Θεού· τούτο ο Αβραάμ δεν έκαψε. **41** Σεις κάμνετε τα έργα του πατρός σας. Είπον λοιπόν προς αυτόν· Ήμεις δεν εγεννήθημεν εκ πορνείας· ένα Πατέρα έχομεν, τον Θεόν. **42** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ο Θεός ήτο Πατήρ σας, ηθέλετε αγαπά εμέ· διότι εγώ εκ του Θεού εξήλθον και έρχομαι· επειδή δεν ήλθον απ' εμαυτού, αλλ' εκείνος με απέστειλε. **43** Διά τι δεν γνωρίζετε την λαλιάν μου; διότι δεν δύνασθε να ακούντε τον λόγον μου. **44** Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττητε. Εκείνος ήτο απ' αρχής ανθρωποκότονος και δεν μένει εν τη αλήθεια, διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν αυτώ· όταν λαλή το ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί, διότι είναι φεύστης και ο πατήρ αυτού του φεύδους. **45** Εγώ δε διότι λέγω την αλήθειαν, δεν με πιστεύετε. **46** Τις από σας με ελέγχει περί αμαρτίας; εάν δε αλήθειαν λέγω, διά τι σεις δεν με πιστεύετε; **47** Όστις είναι εκ του Θεού, τους λόγους του Θεού ακούει διά τούτο σεις δεν ακούντε, διότι εκ του Θεού δεν είσθε. **48** Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Δεν λέγομεν ημείς καλώς ότι Σαμαρείτης είσαι συ και δαιμόνιον έχεις; **49** Απεκρίθη ο Ιησούς· Εγώ δαιμόνιον δεν έχω, αλλά τιμώ τον Πατέρα μου, και σεις με ατιμάζετε. **50** Και εγώ δεν ζητώ την δόξαν μου· υπάρχει ο ζητών και κρίνων. **51** Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Εάν τις φυλάξῃ τον λόγον μου, θάνατον δεν θέλει ιδεί εις τον αιώνα. (αἰδὸν **g165**) **52** Είπον λοιπόν προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Τώρα κατελάθομεν ότι δαιμόνιον έχεις. Ο Αβραάμ απέθανε και οι προφήται, και συ λέγεις· Εάν τις φυλάξῃ τον λόγον μου, δεν θέλει γευθή θάνατον εις τον αιώνα. (αἰδὸν **g165**) **53** Μήπως συ είσαι μεγαλήτερος του πατρός ημών Αβραάμ, όστις απέθανε; και οι προφήται απέθανον συ τίνα κάμνεις σεαυτόν; **54** Απεκρίθη ο Ιησούς· Εάν εγώ δοξάζω εμαυτόν, η δόξα μου είναι ουδέν· Ο Πατήρ μου είναι όστις με δοξάζει, τον οποίον σεις λέγετε διότι είναι Θεός σας. **55** Και δεν εγνωρίσατε αυτόν εγώ όμως γνωρίζω αυτόν· και εάν είπω ότι δεν γνωρίζω αυτόν, θέλω είσθαι όμοιός σας φεύστης· αλλά γνωρίζω αυτόν και τον λόγον αυτού φυλάττω. **56** Ο Αβραάμ ο πατήρ σας είχεν αγαλλίασιν να ίδη την ημέραν την εμήν και είδε και εχάρη. **57** Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αυτόν· Πεντήκοντα έτη δεν έχεις έτι, και είδες τον Αβραάμ; **58**

Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Πριν γείνη ο Αβραάμ, εγώ είμαι. **59** Εσήκωσαν λοιπόν λίθους διά να ρίψωσι κατ' αυτόν πλην ο Ιησούς εκρύβη και εξήλθεν εκ του ιερού περάσας διά μέσον αυτών, και ούτως ανεχώρησε.

9 Και ενώ ανεχώρει, είδεν άνθρωπον τυφλόν εκ γενετής. **2** Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Ραββί, τις ήμαρτεν, ούτος ή οι γονείς αυτού, ώστε να γεννηθή τυφλός; **3** Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλά διά να φανερωθώσι τα έργα του Θεού εν αυτώ. **4** Εγώ πρέπει να εργάζωμαι τα έργα του πέμψαντός με, εωσού είναι ημέρα· έρχεται νυξ ότε ουδείς δύναται να εργάζηται. **5** Ενόσω είμαι εν τω κόσμω, είμαι φως του κόσμου. **6** Αφού είπε ταύτα, ἐπίτυσε χαμαί και ἐκαμε πηλόν εκ του πτύσματος και επέχρισε τον πηλόν επί τους οφθαλμούς του τυφλού **7** και είπε προς αυτόν· Υπαγε, νίφθητι εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ, το οποίον ερμηνεύεται απεσταλμένος. Υπήγε λοιπόν και ενίφθη, και ήλθε βλέπων. **8** Οι δε γείτονες και δύο έβλεπον αυτόν πρότερον ότι ήτο τυφλός έλεγον δεν είναι ούτος, όστις εκάθητο και εζήτει; **9** Άλλοι έλεγον ότι ούτος είναι· άλλοι δε ότι δύοις αυτού είναι. Εκείνος έλεγεν ότι εγώ είμαι. **10** Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Πως ηνοίχθησαν οι οφθαλμοί σου; **11** Απεκρίθη εκείνος και είπεν· Άνθρωπος λεγόμενος Ιησούς ἐκάμε πηλόν και επέχρισε τους οφθαλμούς μου και μοι είπεν· Υπαγε εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ και νίφθητι αφού δε υπήγα και ενίφθην, ανέβλεψα. **12** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι εκείνος; Λέγει· Δεν εξεύρω. **13** Φέρουσιν αυτόν τον ποτέ τυφλόν προς τους Φαρισαίους. **14** Ήτο δε σάββατον, ότε ἐκάμε τον πηλόν ο Ιησούς και ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού. **15** Πάλιν λοιπόν ηρώτων αυτόν και οι Φαρισαίοι πως ανέβλεψε. Και εκείνος είπε προς αυτόν· Πηλόν έβαλεν επί τους οφθαλμούς μου, και ενίφθην, και βλέπω. **16** Έλεγον λοιπόν τινές εκ των Φαρισαίων· Ούτος ο άνθρωπος δεν είναι πάρα του Θεού, διότι δεν φυλάττει το σάββατον. Άλλοι έλεγον· Πως δύναται άνθρωπος αμαρτωλός να κάμνη τοιαύτα θαύματα; Και ήτο σχίσμα μεταξύ αυτών. **17** Λέγουν πάλιν προς τον τυφλόν· Συ τι λέγεις περί αυτού, επειδή ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; Και εκείνος είπεν ότι προφήτης είναι. **18** Δεν επίστευσαν λοιπόν οι Ιουδαίοι περί αυτού ότι ήτο τυφλός και ανέβλεψεν, έως ότου εφώναξαν τους γονείς αυτού του αναβλέψαντος **19** και ηρώτησαν αυτούς, λέγοντες· Ούτος είναι ο νιός σας, τον οποίον σεις λέγετε ότι εγεννήθη τυφλός; πως λοιπόν βλέπει τώρα; **20** Απεκρίθησαν προς αυτούς οι γονείς αυτού και είπον· Εξεύρομεν ότι ούτος είναι ο νιός ημών και ότι εγεννήθη τυφλός. **21** Πως δε βλέπει τώρα δεν εξεύρομεν, ή τις ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού ημείς δεν εξεύρομεν αυτός ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε, αυτός περί εαυτού θέλει λαλήσει. **22** Ταύτα είπον οι γονείς αυτού, διότι εφοβούντο τους Ιουδαίους επειδή ήδη είχον συμφωνήσει οι Ιουδαίοι, εάν τις ομολογήση αυτόν Χριστόν, να γείνη αποσυνάγωγος. **23** Διά τούτο οι γονείς αυτού είπον ότι ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε. **24** Εφώναξαν λοιπόν εκ δευτέρου

τον ἀνθρωπον, ὅστις ἡτο τυφλός, και είπον προς αυτόν Δόξασον τον Θεόν· ημείς εξεύρουμεν ὅτι ο ἀνθρωπος ούτος είναι αμαρτωλός. 25 Απεκρίθη λοιπόν εκείνος και είπεν· Αν ἡναι αμαρτωλός δεν εξεύρω εν εξεύρῳ, ὅτι ἡμην τυφλός και τώρα βλέπω. 26 Είπον δε προς αυτόν πάλιν· τι σοι ἔκαμε; πως ἡνοιξε τους οφθαλμούς σου; 27 θεωρεί τον λύκον ερχόμενον και αφίνει τα πρόβατα Απεκρίθη προς αυτούς Σας είπον ήδη, και δεν ηκούσατε· και φεύγεις· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει διά τι πάλιν θέλετε να ακούντε; μήπως και σεις θέλετε να γείνητε μαθηταί αυτού; 28 Ελεοδρόμουσαν λοιπού προσθάτος και δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. 14 αυτόν και είπον· Συ είσαι μαθητής εκείνου· ημείς δεις του Μωϋσέως είμεθα μαθηταί. 29 Ημείς εξεύρουμεν ὅτι προς τον Μωϋσῆν ελάλησσον ο Θεός· τούτον όμως δεν εξεύρουμεν πόθεν είναι. 30 Απεκρίθη ο ἀνθρωπος και είπε προς αυτούς· Εν τούτῳ μάλιστα είναι το θαυμαστόν, ὅτι σεις δεν εξεύρετε πόθεν είναι, και ἡνοιξέ μου τους οφθαλμούς. 31 Εξεύρουμεν δε ὅτι αμαρτωλός ο Θεός μου, και θέλει γείνει μία ποίμνη, εις ποιμήν. 17 Διά δεν ακούει, αλλ' εάν τις ἡναι θεοσεβής και κάμνη τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ψυχήν το θέλημα αυτού, τούτον ακούει. 32 Εκ του αιώνος δεν ηκούσθη ὅτι ἡνοιξέ τις οφθαλμούς γεγεννημένου τυφλού. (αιον g165) 33 Εάν ούτος δεν ἡτο παρά Θεός, δεν ηδύνατο να κάμη ουδέν. 34 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Συ εγεννήθης όλος εν αμαρτίαις, και σι διδάσκεις ημάς; και εξέβαλον αυτόν ἔξω. 35 Ἡκουσεν των Ιησούς ὅτι εξέβαλον αυτόν ἔξω, και ευρών αυτόν είπε προς αυτόν· Συ πιστεύεις εις τον Υἱόν του Θεού; τι ακούντε αυτόν; 21 Ἄλλοι ἐλέγον· Ούτοι οι λόγοι δεν είναι δαιμονιζόμενοι· μήπως δύναται δαιμόνιον να πιστεύων εις αυτόν; 37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Και είδες αυτὸν και ο λαλῶν μετά σου εκείνος είναι· εν Ιεροσολύμοις, και ἡτο χειμών. 23 και ο Ιησούς 38 Ο δε είπε· Πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτόν. περιεπάτει εν τω ειρών επι το στού ον Σολομώντος. 24 39 Και είπεν ο Ιησούς· Εγώ διά κρίσιν ἥλθον εις τον κόσμον τούτον, διά να βλέπωσιν οι μη βλέποντες και να γείνωσι τυφλοί οι βλέποντες. 40 Και ἡκουσαν ταύτα ημών; εάν σι ησαι ο Χριστός, ειπε προς ημάς παρρησία. δοι εκ των Φαρισαίων ἤσαν μετ' αυτού, και είπον προς 25 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν αυτόν· Μήπως και ημείς είμεθα τυφλοί; 41 Είπε προς πιστεύετε. Τα ἔργα, τα οποία εγώ κάμων εν τω ονόματι αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήθετε τυφλοί, δεν ηθέλετε ἔχει του Πατρός μου, ταύτα μαρτυρούσι περι ειμού· 26 αλλά αμαρτίαν· τώρα όμως λέγετε ὅτι βλέπομεν· η αμαρτία σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων των ειμών, καθώς σας είπον. 27 Τα πρόβατα τα εμά

10 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δεν εισέρχεται διά της θύρας εις την αυλήν των προβάτων, αλλά αναβαίνει αλλαχόθεν, εκείνος είναι κλέπτης και ληστής. **2** όστις όμως εισέρχεται διά της θύρας, είναι ποιμήν των προβάτων. **3** Εις τούτον ο θυρωρός ανοίγει, και τα πρόβατα την φωνήν αυτού ακούουσι, και τα εαυτού πρόβατα κράζει κατ' όνομα και εξάγει αυτά. **4** Και ὅταν εκβάλῃ τα εαυτού πρόβατα, υπάγει ἐμπροσθεν αυτών, και τα πρόβατα ακολουθούσιν αυτόν, διότι γνωρίζουστι την φωνήν αυτού. **5** Ξένον όμως δεν θέλουσιν ακολουθήσει, αλλά θέλουσι φύγει απ' αυτού, διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων. **6** Ταύτην την παραβολήν είπε προς αυτούς ο Ἰησούς εκείνοι όμως δεν ενόησαν τι ήσαν ταύτα, τα οποία ελάλει προς αυτούς. **7** Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ἰησούς Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων. **8** Πάντες όσοι ήλθον προ εμού κλέπται είναι και λησταί· αλλά δεν ήκουσαν αυτούς τα πρόβατα. **9** Εγώ είμαι η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη, θέλει σωθή και θέλει εισέλθει και εξέλθει και θέλει ευρεῖ βοσκήν. **10** Ο κλέπτης δεν έρχεται, ειμὴ διά να

κλέψη και θύση και απολέση· εγώ ήλθον διά να έχωσι ζωήν και να έχωσιν αυτήν εν αφθονίᾳ. **11** Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός. Ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού βάλλει υπέρ των προβάτων. **12** Ο δε μισθωτός και μη ων ποιμήν, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα ιδικά του, θεωρεί τον λύκον ερχόμενον και αφίνει τα πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. **13** Ο δε μισθωτός φεύγει, διότι είναι μισθωτός και δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. **14** Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός, και γνωρίζω τα εμά και γνωρίζομαι υπό των εμών, **15** καθώς με γνωρίζει ο Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα, και την ψυχήν μου βάλλω υπέρ των προβάτων. **16** Καὶ ἀλλὰ πρόβατα ἔχω, τα οποία δεν είναι εκ της αυλής ταύτης και εκείνα πρέπει να συνάξω, και θέλουσιν ακούσει την φωνήν μου, και θέλει γείνει μία ποίμνη, εις ποιμήν. **17** Διά τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ψυχήν μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν. **18** Ουδείς αφαιρεί αυτήν απ' εμού, αλλ' εγώ βάλλω αυτήν απ' εμαυτού· εξουσίαν ἔχω να βάλω αυτήν, και εξουσίαν ἔχω πάλιν να λάβω αυτήν· ταύτην την εντολήν ἐλαβον παρά του Πατρός μου. **19** Σχίσμα λοιπόν ἔγεινε πάλιν μεταξύ των Ιουδαίων διά τους λόγους τούτους. **20** Και ἐλεγον πολλοί εξ αυτών· Δαιμόνιον ἔχει και είναι μαινόμενος τι ακούετε αυτόν; **21** Ἀλλοι ἐλεγον Οὗτοι οι λόγοι δεν είναι δαιμονιζόμενοι· μήπως δύναται δαιμόνιον να ανοίγῃ οφθαλμούς τυφλών; **22** Ἐγειναν δε τα εγκαίνια εν Ιεροσολύμοις, και ἡτο χειμών· **23** καὶ ο Ιησούς περιεπάτει εν τα iερώ εν τη στά του Σολομώντος. **24** Περιεκύλωσαν λοιπόν αυτόν οι Ιουδαίοι και ἐλέγον προς αυτόν· Ἔως πότε κρατεῖς εν αμφιβολίᾳ την ψυχήν ημῶν; εάν σε ήσαι ο Χριστός, ειπε πρὸς ημάς παρρησία. **25** Απεκρίθη πρὸς αυτούς ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν πιστεύετε. Τα ἔργα, τα οποία εγώ κάμων εν των ονόματι του Πατρός μου, ταύτα μαρτυρούσι περὶ εμού· **26** αλλὰ σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων των εμών, καθώς σας είπον. **27** Τα πρόβατα τα εμά ακούνουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθόντι. **28** Και εγώ δίδω εις αυτά ζωήν αιώνιον, και δεν θέλουσιν απολεσθή εις τον αιώνα, και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου. [αἰδοὶ g165, αἰδοῖος g166] **29** Ο Πατήρ μου, δόστις μοι ἐδώκεν αυτά, είναι μεγαλήτερος πάντων, και ουδείς δύναται να αρπάσῃ εκ της χειρός του Πατρός μου. **30** Εγώ και ο Πατήρ εν είμεθα. **31** Επίασαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν αυτόν. **32** Απεκρίθη πρὸς αυτούς ο Ιησούς· Πολλά καλά ἔργα ἔδειξα εις εσάς εκ του Πατρός μου· διά ποίον ἐργον εξ αυτών με λιθοβολείτε; **33** Απεκρίθησαν πρὸς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περὶ καλού ἔργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά περὶ βλασφημίας, και διότι συν ἀνθρώποις ων κάμνεις σεαυτόν Θεόν. **34** Απεκρίθη πρὸς αυτούς ο Ιησούς· Δεν είναι γεγραμμένον εν των νόμων υμών, Εγώ είπα, θεοί είσθε; **35** Εάν εκείνους είπε θεούς, πρὸς τους οποίους ἔγεινεν ο λόγος του Θεού, και δεν δύναται να αναφερθῇ η γραφή, **36** εκείνον, τον οποίον ο Πατήρ ηγίασε και απέστειλεν εις τον κόσμον, σεις λέγετε ότι βλασφημεῖς, διότι είπον, Υἱός του Θεού είμαι; **37** Εάν δεν κάμνω τα ἔργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις ειπέ· **38** αλλ' εάν

κάμνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύητε, πιστεύσατε εις τα έργα, διά να γνωρίστε και πιστεύσητε ότι ο Πατήρ είναι εν εμοί και εγώ εν αυτώ. **39** Εζήτουν λοιπόν πάλιν να πιάσωσιν αυτόν· και εξέφυγεν εκ της χειρός αυτών. **40** Και υπήγε πάλιν πέραν του Ιορδάνου, εις τον τόπον όπου εβάπτιζε κατ' αρχάς ο Ιωάννης, και ἐμεινεν εκεί. **41** Και πολλοί ήλθον προς αυτόν και ἔλεγον ότι ο Ιωάννης μεν ουδέν θαύμα ἔκαμε, πάντα όμως ὅσα είπεν ο Ιωάννης περὶ τούτου, ἡσαν αληθινά. **42** Και εκεὶ επίστευσαν πολλοί εις αυτόν.

11 Ἡτο δε τις ασθενής Λάζαρος από Βηθανίας, εκ της κώμης της Μαρίας και Μάρθας της αδελφής αυτής. **2** Η δε Μαρία ήτο η αλείψασα τον Κύριον με μύρον και σπογγίσασα τους πόδας αυτού με τας τρίχας αυτής, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ησθένει. **3** Απέστειλαν λοιπόν αι αδελφαί προς αυτόν, λέγουσαι· Κύριε, ιδού, εκείνος τον οποίον αγαπάς, ασθενεῖ. **4** Και ακούσας ο Ιησούς είπεν· Αὕτη η ασθενεία δεν είναι προς θάνατον, αλλ' υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθῇ ο Υἱός του Θεού δι' αυτής. **5** Ηγάπα δε ο Ιησούς την Μάρθαν και την αδελφήν αυτής και τον Λάζαρον. **6** Καθώς λοιπόν ήκουσεν ότι ασθενεῖ, τότε μεν ἐμεινε δύο ημέρας εν τα πόδια όπου ήτο· **7** ἐπειτα μετά τούτου λέγει προς τους μαθητάς· Ας υπάγωμεν εις την Ιουδαίαν πάλιν. **8** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί· Ραββί, τώρα εζήτουν να σε λιθοβολήσωσιν οι Ιουδαίοι, και πάλιν υπάγεις εκεί; **9** Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είναι δώδεκα αιώραι της ημέρας; εάν τις περιπατή εν τη ημέρᾳ, δεν προσκόπτει, διότι βλέπει το φως του κόσμου τούτου· **10** εάν τις όμως περιπατή εν τη νυκτί, προσκόπτει, διότι το φως δεν είναι εν αυτώ. **11** Ταύτα είπε, και μετά τούτο λέγει προς αυτούς· Λάζαρος ο φίλος ημών εκοιμήθη αλλά υπάγω διά να εξυπνήσω αυτόν. **12** Είπον λοιπόν οι μαθηταί αυτού· Κύριε, αν εκοιμήθῃ, θέλει σωθή. **13** Αλλ' ο Ιησούς είχεν ειπει περὶ του θανάτου αυτού· εκείνοι όμως ενόμισαν ότι λέγει περὶ της κοιμήσεως του ὑπνου. **14** Τότε λοιπὸν είπε προς αυτούς ο Ιησούς παρηριστα· Ο Λάζαρος απέθανε. **15** Και χαίρω διά σας, διά να πιστεύσητε, διότι δεν ἤμην εκεί· αλλ' αι υπάγωμεν προς αυτόν. **16** Είπε δε ο Θωμάς, ο λεγόμενος Δίδυμος προς τους συμμαθητάς· Ας υπάγωμεν και ημείς, διά να αποθάνωμεν μετ' αυτού. **17** Ελθών λοιπόν ο Ιησούς εύρεν αυτόν τέσσαρας ημέρας ἔχοντα ήδη εν τω μνημεώ. **18** Ήτο δε η Βηθανία πλαστὸν των Ιεροσολύμων, απέχουσα ως δεκαπέντε στάδια. **19** Και πολλοί εικ των Ιουδαίων είχον ελθεί προς την Μάρθαν και Μαρίαν, διά να παρηγορήσωσιν αυτάς περὶ του αδελφού αυτών. **20** Η Μάρθα λοιπόν, καθώς ήκουσεν ότι ο Ιησούς έρχεται, υπήντησεν αυτόν· η δε Μαρία εκάθητο εν τω οίκω. **21** Είπε λοιπόν η Μάρθα προς τον Ιησούν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνειν. **22** Πλην και τώρα εξεύρω διά όσα ζητήσης παρά του Θεού, θέλει σοι δώσει ο Θεός. **23** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ο αδελφός σου θέλει αναστηθῆ. **24** Λέγει προς αυτόν η Μάρθα· Εξέύρω διά θέλει αναστηθῆ εν τη αναστάσει εν τη εσχάτῃ ημέρᾳ. **25** Είπε προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύεις εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσει· **26** και πας δοτίς ζη

και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον αιώνα. **Πιστεύεις τούτο; (aiōn g165)** **27** Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, εγώ επίστευσα ότι συ είσαι ο Χριστός, ο Υἱός του Θεού, ο ερχόμενος εις τον κόσμον. **28** Και αφού είπε ταύτα, υπήγε και ειφώναξε Μαρίαν την αδελφήν αυτής κρυψίως και είπεν· Ο Διδάσκαλος ήλθε και σε κράζει. **29** Εκείνη, καθώς ήκουσε, σηκώνεται ταχέως και ἐρχεται προς αυτόν. **30** Δεν είχε δε ελθεί ο Ιησούς έτι εις την κώμην, αλλ' ήτο εν τω πότῳ, όπου υπήντησεν αυτόν η Μάρθα. **31** Οι Ιουδαίοι λοιπόν, οι όντες μετ' αυτής εν τη οικία και παρηγορούντες αυτήν, ιδόντες την Μαρίαν ότι εσηκώθη ταχέως και εζήλθεν, ηκολούθησαν αυτήν, λέγοντες ότι υπάγει εις το μνημείον, διά να κλαύση εκεί. **32** Η Μαρία λοιπόν καθώς ήλθεν όπου ήτο ο Ιησούς, ιδόντα αυτόν ἐπεσεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα προς αυτόν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. **33** Ο δε Ιησούς, καθώς είδεν αυτήν κλαίοντας και τους ελθόντας μετ' αυτής Ιουδαίους κλαίοντας, εστέναξεν εν τη ψυχῇ αυτού και εταράχθη, **34** και είπε· Που εβάλετε αυτόν; Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, ελθε και ίδε. **35** Εδάκρυσεν ο Ιησούς. **36** Ελέγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· ίδε πόσον ηγάπα αυτόν. **37** Τινές δε εξ αυτών είπον· Δεν ηδύνατο ούτος, όστις ήνοιξε τους οφθαλμούς του τυφλού, να κάμη ώστε και ούτος να μη αποθάνῃ; **38** Ο Ιησούς λοιπόν, πάλιν στενάζων εν εαυτώ, ἐρχεται εις το μνημείον· ήτο δε σπιλάσιον, και ἐκείτο λίθος επ' αυτού. **39** Λέγει ο Ιησούς· Σηκώσατε τον λίθον. Λέγει προς αυτόν η αδελφή του αποθανόντος η Μάρθα· Κύριε, ζέτε ήδη διότι είναι τεσσάρων ημερών. **40** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δεν σοι είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδει την δόξαν του Θεού; **41** Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου ἐκείτο ο αποθανόντος. Ο δε Ιησούς, υψώσας τους οφθαλμούς ἀνω, είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι ότι μου ήκουσας. **42** Και εγώ εγνώριζον ότι πάντοτε μου ακούεις αλλά διά τον όχλον τον περιεστώτα είτον τούτο, διά να πιστεύσωσιν ότι συ με απεστειλας. **43** Και ταύτα ειπών, μετά φωνής μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθε έξω. **44** Και εζήλθεν ο τεθνικώς, δεδεμένος τους πόδας και τας χειρας με τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού ήτο περιδεδέμενον με σουδάριον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε αυτόν και αφήσατε να υπάγη. **45** Πολλοί λοιπόν εκ των Ιουδαίων, οίτινες είχον ελθεί εις την Μαρίαν και είδον όσα ἔκαμεν ο Ιησούς, επίστευσαν εις αυτόν. **46** Τινές δε εξ αυτών απήλθον προς τους Φαρισαίους και είπον προς αυτούς όσα ἔκαμεν ο Ιησούς. **47** Συνεκρότησαν λοιπόν συνέδριον οι αρχιερεῖς και οι Φαρισαίοι και ἐλέγοντα κάμνουμεν, διότι ούτος ο ανθρωπος πολλά θαύματα κάμνει. **48** Εάν αφήσουμεν αυτόν ούτω, πάντες θέλουσι πιστεύσει εις αυτόν, και θέλουσιν ελθεί οι Ρωμαίοι και αφανίσει και τον τόπον ημών και το έθνος. **49** Εις δε τις εξ αυτών, ο Καΐάφας, όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου, είπε προς αυτούς· Σεις δεν εξεύρετε τίποτε, **50** ουδέ συλλογίζεσθε ότι μας συμφέρει να αποθάνη εις ανθρωπος υπέρ του λαού και να μη απολεσθή όλον το έθνος. **51** Τούτο δε αφ' εαυτού δεν είπεν, αλλ' αρχιερεύς ων του ενιαυτού εκείνου προεφήτευσεν ότι έμελλεν ο Ιησούς να αποθάνη υπέρ του έθνους, **52** και ουχί μόνον υπέρ του έθνους, αλλά και διά να συνάξῃ εις ειν τα τέκνα

του Θεού τα διεσκορπισμένα. **53** Απ' εκείνης λοιπόν της λέγοντες Κύριε, θέλομεν να ίδωμεν τον Ιησούν. **22** ημέρας συνεβούλευθησαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν. Ἐρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, και **54** Όθεν ο Ιησούς δεν περιεπάτει πλέον παρρησία μεταξύ των Ιουδαίων, αλλ' ανεχώρησεν εκείθεν εις τον τόπον πλησίον της ερήμου, εις πόλιν λεγομένην Εφραΐμ, και εκεί διέτριψε μετά των μαθητών αυτού. **55** Επλιπίσαε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και πολλοί ανέβησαν εκ του τόπου εκείνου εις Ιεροσόλυμα προ του πάσχα, διά να καθαρίσωσιν εαυτούς. **56** Εζήτουν λοιπόν τον Ιησούν και ἐλέγον προς αλλήλους ιστάμενοι εν τω ιερῷ Τι σας φαίνεται διά τον θέλει ελθεῖ εις την εορτήν; **57** Είχον δε δώσει προσταγήν και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι, εάν τις μάθη που είναι, να μηνύση, διά να πιάσωσιν αυτόν.

12 Ο Ιησούς λοιπόν προ εξ ημερών του πάσχα ἡλθεν εις Βηθανίαν, όπου ήτο ο Λάζαρος ο αποθανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. **2** Και ἔκαμαν εις αυτόν δείπνον εκεί, και η Μάρθα υπηρέτει ο δε Λάζαρος ήτο εις εκ των συγκαθημένων μετ' αυτού. **3** Τότε η Μαρία, λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, ἡλειψε τους πόδας του Ιησού και με τας τρίχας αυτής εσπόγγισε τους πόδας αυτού· η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου. **4** Λέγει λοιπόν εις εκ των μαθητών αυτού, ο Ιούδας Σίμωνος ο Ισκαριώτης, δότις ἐμέλλει να παραδώσῃ αυτόν: **5** Διά τι τούτο το μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις τους πτωχούς; **6** Είπε δε τούτο ουχί διότι ἐμέλεν αυτόν περὶ των πτωχών, αλλά διότι ἡτο κλέπτης και είχε το γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό. **7** Είπε λοιπόν ο Ιησούς Ἀφες αυτήν, εις την ημέραν του ενταφιασμού μου εφύλαξεν αυτόν. **8** Διότι τους πτωχούς πάντοτε ἔχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν ἔχετε. **9** Ἐμαθε δε όχλος πολύς εκ των Ιουδαίων ὃτι είναι εκεί, και ἡλθον ουχί διά τον Ιησούν μόνον, αλλά διά να ίδωσι και τον Λάζαρον, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. **10** Συνέβουλεύθησαν δε οι αρχιερείς, διά να θανατώσωσι και τον Λάζαρον, **11** διότι πολλοί εκ των Ιουδαίων δι' αυτόν υπήγαινον και επίστευον εις τον Ιησούν. **12** Τη επαύριον όχλος πολύς ο ελθών εις την εορτήν, ακούσαντες δέτι ἔρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, **13** έλαβον τα βατιά των φοινίκων και εξήλθον εις υπάντησιν αυτού και ἔκραζον· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεὺς του Ισραήλ. **14** Ευρών δε ο Ιησούς ονάριον, εκάθισεν επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένον **15** Μη φορύο, θύγατερ Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος επί πώλου δόνου. **16** Ταύτα όμως δεν ενόησαν οι μαθηταί αυτού κατ' αρχάς, αλλ' ὅτε εδοξάσθη ο Ιησούς, τότε ενεθυμήθησαν ὃτι ταύτα ήσαν γεγραμμένα δι' αυτόν, και ταύτα ἔκαμον εις αυτόν. **17** Εμαρτύρει λοιπόν ο όχλος, ο ων μετ' αυτού ὃτε εφώναζε τον Λάζαρον εκ του μνημείου και ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών. **18** Διά τούτο και υπήντησεν αυτόν ο όχλος, διότι ἤκουσεν ὃτι ἔκαμε το θαύμα τούτο. **19** Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπον προς αλλήλους Βλέπετε ὃτι δεν ωφελείτε ουδέν; ιδού, ο κόσμος οπίσω αυτόν υπήγειν. **20** Ἡσαν δε τινές Ἐλληνες μεταξύ των αναβαίνοντων διά να προσκυνήσωσιν εν τη εορτῇ. **21** Ούτοι λοιπόν ἡλθον προς τον Φίλιππον τον από Βηθσαΐδα της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν,

δεν πέσῃ εις την γην και αποθάνη, αυτός μόνος μένει· εάν όμως αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει. **25** Ὁστις αγαπά την ψυχήν αυτού, θέλει απολέση αυτήν, και δότις μισεί την ψυχήν αυτού εν τω κόσμῳ τούτῳ, εις ζωὴν αιώνιον θέλει φυλάξει αυτήν. (*aiōnios g166*) **26** Εάν εμέ υπηρέτη τις, εμέ ας ακολουθή, και δότου είμαι εγώ, εκεί θέλει είσθαι και ο υπηρέτης ο εμός και εάν τις εμέ υπηρετή, θέλει τιμήσει αυτόν ο Πατήρ. **27** Τώρα η ψυχή μου είναι τεταραγμένη· και τι να είπω; Πάτερ, σώσον με εκ της ώρας ταύτης. Άλλα διά τούτο ἡλθον εις την ώραν ταύτην. **28** Πάτερ, δόξασόν σου το όνομα. Ἡλθε λοιπόν φωνή εκ του ουρανού· Καὶ εδόξασα και πάλιν θέλω δοξάσει. **29** Ο όχλος λοιπόν ο παρεστώς και ακούσας ἐλεγεν ότι ἔγεινε βροντή ἄλλοι ἐλεγον· Αγγελος ελάλησε προς αυτόν. **30** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπεν· Η φωνή αύτη δεν ἔγεινε δι' εμέ, αλλά διά σας. **31** Τώρα είναι κρίσις του κόσμου τούτου, τώρα ο ἄρχων του κόσμου τούτου θέλει εκβληθή ἔξω. **32** Και εγώ εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελεκύσει πάντας προς εμαυτόν. **33** Τούτο δε ἐλεγε, δεικνύων με ποίον θάνατον ἐμέλλει να αποθάνη. **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο όχλος· Ήμεις ηκούσαμεν εκ του νόμου ὅτι ο Χριστός μένει εις τον αιώνα, και πως συ λέγεις ὅτι πρέπει να υψωθή ο Υἱός του ανθρώπου; τις είναι ούτος ο Υἱός του ανθρώπου; (*aiōn g165*) **35** Εἶπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Ἐτι ολίγον καιρόν το φως είναι μεθ' υμών· περιπατείτε ενόσω ἔχετε το φως, διά να μη σας καταφθάση το σκότος· και δότις περιπατεί εν τω σκότει δεν εξεύρει που υπάγει. **36** Ενόσω ἔχετε το φως, πιστεύετε εις το φως, διά να γείνητε υιοί του φωτός. Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και απελθών εκρύψθη απ' αυτών. **37** Άλλ' ενώ ἔκαμε τόσα θαύματα ἐμπροσθεν αυτών, δεν επίστευον εις αυτόν· **38** διά να πληρωθή ο λόγος του προφήτου Ησαΐου, τον οποίον είπε· Κύριε, τις επίστευσεν εις το κίρυγμα ημών; και ο βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; **39** Διά τούτο δεν ὑδύναντο να πιστεύσωσι διότι πάλιν είπεν ο Ησαΐας· **40** Ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτών και εσκλήρυνε την καρδιάν αυτών, διά να μη ίδωσι με τους οφθαλμούς και νοήσωσι με την καρδιάν και επιστρέψωσι, και iατρεύσω αυτών. **41** Ταύτα είπεν ο Ησαΐας, ὃτε είδε την δόξαν αυτού και ελάλησε περὶ αυτού. **42** Άλλ' όμως και εκ των αρχόντων πολλοί επιστευσαν εις αυτόν, πλην διά τους Φαρισαίους δεν ώμολόγουν, διά να μη γείνωσιν αποσυνάγωγοι. **43** Διότι ηγάπησαν την δόξαν των ανθρώπων μάλλον παρὰ την δόξαν του Θεού. **44** Ο δε Ιησούς ἔκραξε και είπεν· Ο πιστεύων εις εμέ δεν πιστεύει εις εμέ, αλλ' εις τον πέμφαντά με, **45** και ο θεωρών εμέ θεωρεί τον πέμφαντα με. **46** Εγώ ἡλθον φως εις τον κόσμον, διά να μη μείνω εν τω σκότει πας ο πιστεύων εις εμέ. **47** Και εάν τις ακούση τους λόγους μου και δεν πιστεύση, εγώ δεν κρίνω αυτόν· διότι δεν ἡλθον διά να κρίνω τον κόσμον, αλλά διά να σώσω τον κόσμον.

48 Ο αθετών εμέ και μη δεχόμενος τους λόγους μου, έχει τον κρίνοντα αυτόν· ο λόγος, τον οποίον ελάλησα, εκείνος θέλει κρίνει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρᾳ· **49** διότι εγώ απ' εμαυτού δεν ελάλησα, αλλ' ο πέμψας με Πατήρ αυτός μοι ζώδωκεν εντολήν τι να είπω και τι να λαλήσω· **50** και εξεύρω ότι η εντολή αυτού είναι ζωή αιώνιος. Όσα λοιπόν λαλώ εγώ, καθώς μοι είπεν ο Πατήρ, ούτω λαλώ. (αἰōνιος g166)

13 Προ δε της εορτής του πάσχα εξεύρων ο Ιησούς ότι ήλθεν η ώρα αυτού διά να μεταβή εκ του κόσμου τούτου προς τον Πατέρα, αγαπήσας τους ιδιούς του τους εν τω κόσμῳ, μέχρι τέλους ηγάπησεν αυτούς. **2** Και αφού έγινε δείπνος, ο δε διάβολος είχεν ήδη βάλει εις την καρδίαν του Ιουδά Σίμωνος του Ισκαριώτου να παραδώσῃ αυτόν, **3** εξεύρων ο Ιησούς ότι πάντα ζώδωκεν εις αυτόν ο Πατήρ εις τας χείρας, και ότι από του Θεού εξήλθε και προς τον Θέον υπάγει, **4** εγείρεται εκ του δείπνου και εκδύεται τα ιμάτια αυτού, και λαβών προσδόψιον διεζώσθη· **5** ἐπειτα βάλλει ύδωρ εις τον νιπτήρα, και ήρχισε να νίπτη τους πόδας των μαθητῶν και να σπογγίζει με το προσδόψιον, με το οποίον ήτο διεζωμένος. **6** Ἐρχεται λοιπόν προς τον Σίμωνα Πέτρον, και λέγει προς αυτόν εκείνος Κύριε, σου μου νίπτεις τους πόδας; **7** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν Εκείνο, το οποίον εγώ κάμνων, συν δεν εξεύρεις τώρα, θέλεις όμως γνωρίσει μετά ταύτα. **8** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Δεν θέλεις νίψει τους πόδας μου εις τον αιώνα. Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν δεν σε νίψω, δεν έχεις μέρος μετ' εμού. (αἰōν g165) **9** Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος Κύριε, μη τους πόδας μου μόνον, αλλά και τας χείρας και την κεφαλήν. **10** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Ο λελουμένος δεν έχει χρείαν ειμήν τους πόδας να νιφθή, αλλ' είναι όλος καθαρός· και σεις είσθε καθαροί, αλλ' ουχί πάντες. **11** Διότι ήξενερην εκείνον, όστις έμελλε να παραδώσῃ αυτόν· διά τούτο είπε· Δεν είσθε πάντες καθαροί. **12** Αφού λοιπόν ένιψε τους πόδας αυτών και έλαβε τα ιμάτια αυτού, καθήσας πάλιν είπε προς αυτούς· Εξένρετε τι ἔκαμον εις εσάς; **13** Σεις με φωνάζετε, ο Διδάσκαλος και ο Κύριος, και καλώς λέγετε, διότι είμαι. **14** Εάν λοιπόν εγώ, ο Κύριος και ο Διδάσκαλος, σας ἔνιψα τους πόδας, και σεις χρεωστείτε να νίπτητε τους πόδας αλλήλων. **15** Διότι παράδειγμα ζώδωκα εις εσάς, διά να κάμνητε και σεις, καθώς εγώ ἔκαμον εις εσάς. **16** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν είναι δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού, ουδέ απόστολος ανώτερος του πέμψαντος αυτόν. **17** Εάν εξεύρητε ταύτα, μακάριοι είσθε εάν κάμνητε αυτά. **18** Δεν λέγω τούτο περὶ πάντων υμών· εγώ εξεύρω ποιούς εξέλεξα· αλλά διά να πληρωθή η γραφή· Ο τρώγων μετ' εμού τον ἄρτον εσήκωσεν επ' ειμέ την πτέρωναν αυτού. **19** Από του νυν σας λέγω τούτο πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν γείνη, ότι εγώ είμαι. **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δέχεται ὄντινα πέμψω, εμέ δέχεται, και όστις δέχεται, εμέ δέχεται τον πέμψαντά με. **21** Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εταράχθη την ψυχήν και εμαρτύρησε και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει. **22** Ἐβλεπον λοιπόν εις αλλήλους οι μαθηταί, απορούντες περὶ τίνος λέγει. **23**

Εκάθητο δε κεκλιμένος εις τον κόλπον του Ιησού εις των μαθητῶν αυτού, τον οποίον ηγάπα τον Ιησούς. **24** Νεύει λοιπόν προς τούτον ο Σίμων Πέτρος διά να ερωτήσῃ τις είναι εκείνος, περὶ του οποίου λέγει. **25** Και πεσών εκείνος επὶ το στήθος του Ιησού, λέγει προς αυτόν· Κύριε, τις είναι; **26** Αποκρίνεται ο Ιησούς Εκείνος είναι, εις τον οποίον εγώ βάψας το ψωμίον θέλω δώσει. Και εμβάψας το ψωμίον δίδει εις τον Ιούδαν Σίμωνος τον Ισκαριώτην. **27** Και μετά το ψωμίον τότε εισήλθεν εις εκείνον ο Σατανάς. Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Ιησούς δ, τι κάμνεις, κάμε ταχύτερον. **28** Τούτο όμως ουδεὶς των καθημένων ενόσης προς τι είπε προς αυτόν. **29** Διότι τινές ενόμιζον, επειδή ο Ιούδας είχε το γλωσσόκομον, οτι λέγει προς αυτόν ο Ιησούς, Αγόρασον όσων έχομεν χρείαν διά την εορτήν, ή να δώσῃ τι εις τους πτωχούς. **30** Λαβών λοιπόν εκείνος το ψωμίον, εξήλθεν ευθύς ήτο δε νυξ. **31** Ότε λοιπόν εξήλθε, λέγει ο Ιησούς Τώρα εδοξάσθη ο Υιός του ἀνθρώπου, και ο Θεός εδοξάσθη εν αυτώ. **32** Εάν ο Θεός εδοξάσθη εν αυτώ, και ο Θεός θέλει δοξάσει αυτόν εν εαυτώ και ευθύς θέλει δοξάσει αυτόν. **33** Τεκνία, ἔτι ολίγον είμαι μεθ' υμών. Θέλετε με ζητήσει, και καθώς είπον προς τους Ιουδαίους ότι όπου υπάγω εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε, και προς εօάς λέγω τώρα. **34** Εντολήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους, καθώς εγώ σας ηγάπησα και σεις να αγαπάτε αλλήλους. **35** Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε μαθηταί μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους, **36** λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος Κύριε, που υπάγεις; Απεκρίθη εις αυτόν ο Ιησούς· Όπουν υπάγω, δεν δύνασαι τώρα να με ακολουθήσης, ύστερον όμως θέλεις με ακολουθήσης. **37** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος Κύριε, διατί δεν δύναμαι να σε ακολουθήσω τώρα; την ψυχήν μου θέλω βάλει υπέρ σου. **38** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Την ψυχήν σου θέλεις βάλει υπέρ εμού; αλιθώς, αλιθώς σοι λέγω, δεν θέλει φωνάζει ο αλέκτωρ, εωσού με απαρνηθής τρίς.

14 Ας μη ταράττηται η καρδία σας· πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε. **2** Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα· ει δε μη, ήθελον σας ειπεῖ υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον· **3** και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις, όπου είμαι εγώ. **4** Και όπουν εγώ υπάγω εξεύρετε, και την οδόν εξέγερτε. **5** Λέγει προς αυτόν ο Θωμάς· Κύριε, δεν εξεύρωμεν που υπάγεις και πως δυνάμεθα να εξεύρωμεν την οδόν; **6** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή· ουδεὶς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' εμού. **7** Εάν εγνωρίζετε εμέ, και τον Πατέρα μου ήθελετε γνωρίσει. Και από του νυν γνωρίζετε αυτόν και ειδέτε αυτόν. **8** Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος· Κύριε, δείξον εις ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. **9** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τόσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνωρίσας, Φίλιππε· όστις είδεν εμέ είδε τον Πατέρα· και πως συ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; **10** Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί; τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ αλλ' ο Πατήρ ο μένων εν εμοί αυτός εκτελεί τα έργα. **11**

Πιστεύετέ μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος είναι εν εμοί ει δε μη, διά τα ἑργά αυτά πιστεύετε μοι. φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να 12 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δότις πιστεύει εις εμέ, κάμητε ουδέν. 6 Εάν τις δεν μείνη εν εμοί, ρίπτεται τα ἑργά τα οποία κάμνω και εκείνος θέλει κάμει, και ἔξω ως το κλήμα και ξηραίνεται, και συνάγουσιν αυτά μεγαλύτερα τούτων θέλει κάμει, διότι εγώ υπάγω προς και ρίπτουσιν εις το πυρ, και καίονται. 7 Εάν μείνητε τον Πατέρα μου, 13 και ό, τι αν ζητήσητε εν τω ονόματι εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή ο Πατήρ εν ζητεῖ ό, τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς. 8 Εν τω Υιώ. 14 Εάν ζητήσητε τι εν τω ονόματι μου, εγώ τούτῳ δοξάζεται ο Πατήρ μου, εις το να φέρητε καρπόν θέλω κάμει αυτό. 15 Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου πολύν και ούτω θέλετε είσθαι μαθητά μου. 9 Καθώς φυλάξατε. 16 Και εγώ θέλω παρακαλέσετε τον Πατέρα, εμέ γράπτησεν ο Πατήρ, και εγώ γράπτησα εσάς μείνατε και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένῃ εν τη αγάπῃ μου. 10 Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, μεθ' υμών εις τον αιώνα, (**αἰον g165**) 17 το Πνεύμα της θέλετε μείνει εν τη αγάπῃ μου, καθώς εγώ εφύλαξα αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβῃ, τας εντολάς του Πατρός μου και μένω εν τη αγάπῃ διότι δεν βλέπει αυτό ουδέν γνωρίζει αυτό σεις όμως αυτού. 11 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνη εν γνωρίζετε αυτό, διότι μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει υμίν η χαρά μου και η χαρά υμών να ήναι πλήρης. 12 είσθαι. 13 Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς ἔρχομαι προς Αντί είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς εσάς. 19 Έτι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σας γράπτησα. 13 Μεγαλύτεραν ταύτης αγάπην δεν έχει σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζη. ουδείς, του να βάλῃ τις την ψυχήν αυτού υπέρ των 20 Εν εκείνη τη ημέρα σεις θέλετε γνωρίσει, διότι εγώ φίλων αυτού. 14 Σεις είσθιε φίλοι μου, εάν κάμνητε είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν. όσα εγώ σας παραγγέλλω. 15 Δεν σας λέγω πλέον 21 Ο ύπαν τας εντολάς μου και φυλάττων αυτάς, εκείνος δούλους, διότι ο δούλος δεν εξεύρει τι κάμνει ο κύριος είναι ο αγαπών με· ο δε αγαπών με θέλει αγαπηθή υπό αυτού εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα του Πατρός μου, και εγώ θέλω αγαπήσει αυτόν και πάρα του Πατρός μου, εφανέρωσα εις εσάς. 16 Σεις δεν θέλω φανερώσει εμαυτόν εις αυτόν. 22 Λέγει προς εξελέξατε εμέ, αλλ' εγώ εξελέξα εσάς, και σας διέταξα αυτόν ο Ιούδας, ουχί ο Ισκαριώτης Κύριε, τι συμβαίνει διά να υπάγητε σεις και να κάμητε καρπόν, και ο καρπός ότι μέλλεις να φανερώσης σεαυτόν εις ημάς και ουχί σας να μένη, ώστε, ό, τι αν ζητήσητε παρά του Πατρός εις τον κόσμον; 23 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς εν τω ονόματι μου, να σας δώση αυτό. 17 Ταύτα σας αυτόν Εάν τις με αγαπάτα, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, παραγγέλλω, να αγαπάτε αλλήλους. 18 Εάν ο κόσμος και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν σας μισή, εξεύρετε ότι εμέ πρότερον υμών εμίσθησεν. 19 Θέλουμεν εθέλει και εν αυτώ θέλουμεν κατοικήσει. 24 Ο Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπάτο μη αγαπών με τους λόγους μου δεν φυλάττεις και ο ιδικόν του επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ' λόγος, τον οποίον ακούετε, δεν είναι ιδικός μου, αλλά εγώ σας εξελέξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο του πέμψαντός με Πατρός. 25 Ταύτα ελάλησα προς εσάς κόσμος. 20 Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον ενώ ευρίσκομαι μεθ' υμών. 26 Ο δε Παράκλητος, το προς εσάς· Δεν είναι δούλος μεγαλήτερος του κυρίου Πνεύματος Αγίου, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν αυτού. Εάν εμέ εδιωξαν, και σας θέλουσι διώξεις εάν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντας και τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι θέλει σας υπενθυμίσει πάντας όσα είπον προς εσάς. 27 φυλάξει. 21 Άλλα ταύτα πάντα θέλουσι κάμει εις εσάς Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμήν δίδω εις διά το όνομά μου, διότι δεν εξεύρουσι τον πέμψαντά με. εσάς ουχί καθώς ο κόσμος δίδει, σας δίδω εγώ. Ας μη 22 Εάν δεν ήλθον και ελάλησα προς αυτούς, αμαρτίαν ταράττηται η καρδία σας μηδέ ας δειλιά. 28 Ηκούσατε δεν ήθελον έχεις τώρα όμως δεν έχουσι πρόφασιν περί ότι εγώ σας είπον, Υπάγω και ἔρχομαι προς εσάς. Εάν της αμαρτίας αυτών. 23 Ο μισών εμέ και τον Πατέρα με ηγαπάτε, ηθέλετε χαρή διότι είπον, Υπάγω προς τον μου μισεί. 24 Εάν δεν έκαμον μεταξύ αυτών τα ἔργα, Πατέρας διότι ο Πατήρ μου είναι μεγαλήτερός μου· 29 τα οποία ουδείς άλλος έκαμεν, αμαρτίαν δεν ήθελον και τώρα σας είπον πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν έχεις αλλά τώρα και είδον και εμίσησαν και εμέ και τον γείνη. 30 Δεν θέλω πλέον λαλήσει πολλά μεθ' υμών· Πατέρα μου. 25 Άλλα τούτο έγεινε διά να πληρωθή ο διότι ἔρχεται ο ἄρχων του κόσμου τούτους και δεν έχει λόγος, ο γεγραμμένος εν τω νόμω αυτών, Ότι εμίσθησάν ουδέν εν εμοί. 31 Άλλα διά να γνωρίστηκε ο κόσμος ότι με δωρεάν. 26 Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον αγαπώ τον Πατέρα, και καθώς με προσέταξεν ο Πατήρ, οποίον εγώ θέλουσι πέμψει προς εσάς παρά τον Πατέρας, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. 27 Άλλα και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' αρχής μεθ' εμού είσθε.

15 Εγώ είμαι η ἀμπελος η αληθινή, και ο Πατήρ μου είναι ο γεωργός. 2 Παν κλήμα εν εμοί μη φέρον καρπόν, εκκόπτει αυτό, και παν το φέρον καρπόν, καθαρίζει αυτό, διά να φέρη πλειότερον καρπόν. 3 Τώρα σεις είσθιε καθαροί διά τον λόγον τον οποίον ελάλησα προς εσάς. 4 Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν. Καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρη καρπόν αφ' εαυτού, εάν δεν μείνη εν τη ἀμπέλω, ούτως ουδέ σεις, εάν δεν μείνητε εν εμοί. 5 Εγώ είμαι η ἀμπελος, σεις

16 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μη σκανδαλισθήτε. 2 Θέλουσι σας κάμει αποσυναγώγους μάλιστα έρχεται ώρα, καθ' η πας δότις σας θανατώση θέλει νομίσει ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν. 3 Και ταύτα θέλουσι σας κάμει, διότι δεν εγνώρισαν τον Πατέρα ουδέ εμέ. 4 Άλλα ταύτα είπον προς εσάς διά να ενθυμήσθε αυτά, όταν έλθη η ώρα, ότι

εγώ είπον προς εσάς. Δεν είπον δε ταύτα προς εσάς λέγεις. **30** Τώρα γνωρίζομεν ότι εξεύρεις πάντα και δεν εξ αρχής, διότι ήμην μεθ' υμών. **5** Τώρα δε υπάγω έχεις χρείαν να σε ερωτά τις. Εκ τούτου πιστεύομεν ότι προς τον πέμφαντά με, και ουδείς εξ υμών με ερωτά: από Θεού εξήλθες. **31** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς: Που υπάγεις; **6** Άλλ' επειδή ελάλησα προς εσάς ταύτα, η λύπη εγέμισε την καρδίαν σας. **7** Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. εμέ μόνον: αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς: αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς: **8** και ελθών εκείνος θέλει ελέγχει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως **9** περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουν εις εμέ: **10** περί δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου και πλέον δεν με βλέπετε: **11** περί δε κρίσεως, διότι ο ἄρχων του κόσμου τούτου εκριθή. **12** Έτι πολλά ἔχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζετε αυτά. **13** Όταν δε ἐλθῃ εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αληθειαν: διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' ὅσα αν ακούσῃ θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. **14** Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **15** Πάντα ὅσα ἔχει ο Πατήρ, εμού είναι: διά τούτο είπον ότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **16** Ολίγον ἔτι και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεῖ, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα. **17** Τότε τινές εκ των μαθητών αυτού είπον προς αλλήλους: Τι είναι τούτο, το οποίον μας λέγει, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεῖ, και... Ότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα; **18** Έλεγον λοιπόν Τούτο τι είναι, το οποίον λέγει το ολίγον; Δεν εξεύρουμεν τι λαλεί. **19** Ενόψει λοιπόν ο Ιησούς ότι ήθελον να ερωτήσωσιν αυτόν, και είπε προς αυτούς: Περὶ τούτου συζητεῖτε μετ' αλλήλων ότι είπον, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεῖ; **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σεις θέλετε κλαύσει και θρηνήσει, ο δε κόσμος θέλει χαρή και σεις θέλετε λυπηθή, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθῆ εις χαράν. **21** Η γυνή όταν γεννά, λύπην ἔχει, διότι ήλθεν ώρα αυτής: αφού όμως γεννήσῃ το παιδίον, δεν ενθυμείται πλέον την θλίψιν, διά την χαράν ότι εγεννήθη ἀνθρωπός εις τον κόσμον. **22** Και σεις λοιπόν τώρα μεν ἔχετε λύπην: πάλιν όμως θέλω σας ιδεῖ, και θέλει χαρή η καρδία σας, και την χαράν σας ουδείς αφαιρεί από σας. **23** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ δεν θέλετε ζητήσει παρ' εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ὅσα αν αιτήστε παρά τον Πατρός εν τω ονόματί μου, θέλει σας δώσει. **24** Έως τώρα δεν ητήστε ουδέν εν τω ονόματί μου: αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **25** Ταύτα διά παροιμιών ελάλησα προς εσάς: αλλ' ἔρχεται ώρα, ὅτε δεν θέλω σας λαλήσει πλέον διά παροιμιών, αλλά παρηρσία θέλω σας αναγγείλει περὶ τον Πατρός. **26** Εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλετε ζητήσει εν τω ονόματί μουν και δεν σας λέγω ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα περὶ υμών: **27** διότι αυτός ο Πατήρ σας αγαπᾷ, επειδή σεις ηγαπήσατε εμέ και επιστεύσατε ότι εγώ παρά του Θεού εξήλθον. **28** Εξήλθον παρά του Πατρός και ἥλθον εις τον κόσμον: πάλιν αφίνω τον κόσμον και υπάγω προς τον Πατέρα. **29** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Ιδού, τώρα παρρησία λαλείς και, ουδεμίαν παροιμίαν

17 Ταύτα ελάλησε ο Ιησούς, και ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού εις τον ουρανόν και είπε· Πάτερ, ήλθεν η ώρα δόξασον τον Υἱόν σου, διά να σε δοξάσῃ και ο Υἱός σου, **2** καθώς ἔδωκας εις αυτόν εξουσίαν πάσης σαρκός, διά να δώσῃ ζωήν αιώνιον εις πάντας σους ἔδωκας εις αυτόν. (**αιδίνιος 9:166**) **3** Αὕτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν. (**αιδίνιος 9:166**) **4** Εγώ σε δόξασα επί της γης, το ἔργον ετελείωσα, το οποίον μοι ἔδωκας διά να κάμω **5** και τώρα δόξασόν με συ, Πάτερ, πλησίον σου με την δόξαν, την οποίαν είχον πάρα σοι πριν γείνη ο κόσμος. **6** Εφανέρωσα τό νομάσιο σου εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι ἔδωκας εκ του κόσμου. Ιδικοί σου ήσαν και εις εμέ ἔδωκας αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν. **7** Τώρα εγνώρισαν ότι πάντα ὅσα μοι ἔδωκας πάρα σου είναι: **8** διότι τους λόγους, τους οποίους μοι ἔδωκας, ἔδωκα εις αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν και εγνώρισαν αληθώς ότι πάρα σου εξήλθον, και επίστευσαν ότι συ με απέστειλας. **9** Εγώ περί αυτών παρακαλῶ δεν παρακαλῶ περὶ του κόσμου, αλλά περὶ εκείνων, τους οποίους μοι ἔδωκας, διότι ιδικοί σου είναι. **10** Και τα εμά πάντα σα είναι και τα σα εμά, και εδοξάσθην εν αυτοίς. **11** Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμω, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμω, και εγώ ἔρχομαι προς σε. Πάτερ ἀγγει, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι ἔδωκας, διά να ἡναι εν καθώς ημείς. **12** Οτε ήμην μετ' αυτών εν τω κόσμω, εγώ εφύλαξσαν αυτούς εν τω ονόματί σου εκείνους τους οποίους μοι ἔδωκας εφύλαξα, και ουδείς εξ αυτών απωλέσθη ειπῇ ο νιός της παπαλείας, διά να πληρωθῇ η γραφή. **13** Τώρα δε ἔρχομαι προς σε, και ταύτα λαλώ εν τω κόσμῳ διά να ἔχωστη την χαράν μου πλήρη εν εαυτοίς. **14** Εγώ ἔδωκα εις αυτούς τον λόγον σου, και ο κόσμος εμίσθησεν αυτούς, διότι δεν είναι εκ του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **15** Δεν παρακαλῶ να σηκώσης αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξης αυτούς εκ του πονηρού. **16** Εκ του κόσμου δεν είναι, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **17** Αγίασον αυτούς εν τη αληθείᾳ σου ο λόγος ο ιδικός σου είναι αληθεία. **18** Καθώς εμέ απέστειλας εις τον κόσμον, και εγώ απέστειλα αυτούς εις τον κόσμον: **19** και υπέρ αυτών εγώ αγιάζω εμαυτόν, διά να ἡναι και αυτοί ηγιασμένοι εν τη αληθείᾳ. **20** Και δεν παρακαλῶ μόνον περὶ τούτων, αλλά και περὶ των πιστεύσοντων εις εμέ διά του λόγου αυτών. **21** διά να ἡναι πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ἡναι και αυτοί εν ημίν εν, διά να πιστεύσῃ ο κόσμος ότι συ με απέστειλας. **22** Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι ἔδωκας ἔδωκα εις αυτούς, διά να ἡναι εν καθώς

ημείς είμεθα εν, 23 εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, Απεκρίθη προς αυτόν ο Ἰησούς· Εγώ παρρησία ελάλησε διά να ήναι τετελειώμενοι εις εν, και να γνωρίζῃ ο εις τον κόσμον· εγώ πάντοτε εδίδαξα εν τη συναγωγή κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας αυτούς και εν τω iερώ, όπου οι Ιουδαίοι συνέρχονται πάντοτε, καθώς εμέ ηγάπησας. 24 Πάτερ, εκείνους τους οποίους και εν κρυπτώ δεν ελάλησα ουδέν. 21 Τι με ερωτάς; μοι ἐδώκας, θέλω, όπου είμαι εγώ, να ήναι και εκείνοι ερώτησον τους ακούσαντας, τι ελάλησα προς αυτούς· μετ' εμού, διά να θεωρώσι την δόξαν μου, την οποίαν ιδού, ούτοι εξέρυπνουσιν δόσα είπον εγώ. 22 Οτε δε είπε μοι ἐδώκας, διότι με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου. ταύτα, εις των υπηρέτων ιστάμενος πλησίον ἐδώκε 25 Πάτερ δίκαιας, και ο κόσμος δεν σε γεννώρισεν, εγώ δε ράπτισμα εις τον Ἰησούν, ειπών· Ούτως αποκρίνεσαι προς σε γεννώρισα, και ούτοι εγνώρισαν ότι συ με απέστειλας. τον αρχιερέα; 23 Απεκρίθη προς αυτόν ο Ἰησούς· Εάν 26 Και εφανέρωσα εις αυτούς το όνομά σου και θέλω κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού· εάν δε φανερώσει, διά να ήναι η αγάπη, με την οποίαν με καλώς, τι με δέρεις; 24 Είχε δε αποστειλεῖ αυτόν ο ηγάπησας, εν αυτοίς, και εγώ εν αυτοίς.

18 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εξήλθε μετά των μαθητών αυτού πέραν του χειμάρρου των Κέδρων, όπου ήτο κήπος, εις τον οποίον εισήλθεν αυτός και οι μαθηταί αυτού. **2** Ἡξευρε δε τον τόπον και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν διότι πολλάκις συνήλθεν εκεί ο Ιησούς μετά των μαθητών αυτού. **3** Ο Ιούδας λοιπόν, λαβών το τάγμα και εκ των αρχιερέων και Φαρισαίων υπηρέτας, ἔρχεται εκεί μετά φανών και λαμπάδων και ὀπλων. **4** Ο δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ερχόμενα επ' αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς Τίνα ζητείτε; **5** Απεκρίθησαν προς αυτόν Ιησούν τον Ναζωραίον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς Ἐγώ είμαι. Ιστάτο δε μετ' αυτών και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν. **6** Καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς ότι εγώ είμαι, απευρθύνθησαν εις τα οπίσω και ἐπέσθην χαμαί. **7** Πάλιν λοιπόν πρώτησεν αυτούς Τίνα ζητείτε; Οι δε είπον Ιησούν τον Ναζωραίον. **8** Απεκρίθη ο Ιησούς Σας είπον ότι εγώ είμαι. Εάν λοιπόν εμέ ζητήτε, αφήσατε τούτους να υπάγωσιν **9** διά να πληρωθή ο λόγος, τον οποίον είπεν, Ότι εξ εκείνων τους οποίους μοι ἔδωκας, δεν απώλεσα ουδένα. **10** Τότε ο Σίμων Πέτρος ἔχων μάχαιραν ἔσυρεν αυτήν και εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν· ήτο δε το όνομα του δούλου Μάλχος. **11** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τον Πέτρον· Βάλε την μάχαιράν σου εις την θήκην· το ποτήριον, το οποίον μοι ἔδωκεν ο Πατήρ, δεν θέλω πίει αυτό; **12** Το τάγμα λοιπόν και ο χιλιάρχος και οι υπηρέται των Ιουδαίων συνέλαβον τον Ιησούν και ἔδεσαν αυτόν, **13** και ἔφεραν αυτόν εις τον Ἀνναν πρώτον διότι ήτο πενθερός του Καΐάφα, ὅστις ήτο αρχιερέυς του ενιαυτού εκείνου. **14** Ἦτο δε ο Καΐάφας ο συμβουλεύσας τους Ιουδαίους ότι συμφέρει να απολεσθή εις ἀνθρωπος υπέρ του λαού. **15** Ηκολούθει δε τον Ιησούν ο Σίμων Πέτρος και ο ἄλλος μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ήτο γνωστός εις τον αρχιερέως. **16** Ο δε Πέτρος ἵστατο ἔξω πλησίον της θύρας. Εξήλθε λοιπόν ο μαθητής ο ἄλλος, ὅστις ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα, και ὡμήλησεν εις την θυρωρόν, και εισήγαγε τον Πέτρον. **17** Λέγει λοιπόν η δούλη η θυρωρός προς τον Πέτρον· Μήπως και συ είσαι εκ των μαθητών του ανθρώπου τούτου; Λέγει εκείνος· Δεν είμαι. **18** Ἰστάντο δε οι δούλοι και οι υπηρέται, οἵτινες είχον κάμει ανθρακιάν, διότι ήτο ψύχος, και θερμαίνοντο· καὶ μετ' αυτών ἴστατο ο Πέτρος και θερμαίνετο. **19** Ο αρχιερέυς λοιπόν πρώτησε τον Ιησούν περί των μαθητών αυτού και περί της διδαχῆς αυτού. **20**

19 Τότε λοιπόν ἐλαβεν ο Πιλάτος τον Ιησούν και εμαστίγωσε. 2 Και οι στρατιώται, πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, ἔθεσαν επί της κεφαλής αυτού

και ενέδυσαν αυτόν ιμάτιον πορφυρούν **3** και ἐλεγον· μεν λοιπόν στρατιώται ταύτα ἔκαμον. **25** Ἰσταντο δε Χαίρε βασιλεύ των Ιουδαίων· και ἐδίδον εἰς αυτόν πλησίον εἰς τὸν σταυρὸν του Ιησού τη μήτηρ αυτού και η ραπίσματα. **4** Εξῆλθε δε πάλιν ἔξω ο Πιλάτος και ἀδελφή της μητρός αυτού, Μαρία η γυνὴ του Κλωπᾶ λέγει προς αυτούς· Ιδού, σας φέρω αυτόν ἔξω, διά να και Μαρία η Μαγδαληνή. **26** Ο Ιησούς λοιπόν, ως εἶδε γνωρίσητε ὅτι ουδέν ἔγκλημα ευρίσκω εν αυτῷ. **5** την μητέρα και τον μαθητήν παριστάμενον, τον οποίον Εξῆλθε λοιπόν ο Ιησούς ἔξω, φορών τον ακάνθινον ηγάπα, λέγει προς την μητέρα αυτού· Γύναι, ιδού ο οὐρανοὶ στέφανον και το πορφυρούν ιμάτιον, και λέγει προς σου. **27** Ἐπειτα λέγει προς τον μαθητήν· Ιδού η μήτηρ αυτούς ο Πιλάτος Ιδέ ο ἀνθρωπος. **6** Ότε δε εἰδὸν αυτόν σου. Και απ' εκείνης της ὥρας ἐλάβεν αυτήν την μαθητής οι αρχιερεῖς και οι υπηρέται, εκράγανταν λέγοντες· εἰς την οικίαν αυτοῦ. **28** Μετά τούτο γινώσκων ο Ιησούς Σταύρωσον, σταύρωσαν αυτόν. Λέγει προς αυτούς· ο διότι πάντα ἡδη ἐτελέσθησαν διά να πληρωθῇ η γραφή, Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και σταυρώσατε· διότι εγώ λέγει Διψώ. **29** Έκειτο δε εκεί αγγείον πλήρες ὄζους και δεν ευρίσκω εν αυτῷ ἔγκλημα. **7** Απεκρίθησαν προς εκείνοις γεμίσαντες πούργον από ὄζους και περιθέσαντες αυτόν οι Ιουδαίοι· Ημείς νόμον ἔχομεν, και κατά τον εἰς ουδεπον προσάρεφεραν εἰς το στόμα αυτού. **30** Ότε νόμον ημών πρέπει να αποθάνῃ, διότι ἔκαμεν εαυτόν λοιπόν ἐλάβε το ὄζος ο Ιησούς, εἴπε, Τετέλεσται· και Υἱόν του Θεού. **8** Ότε δε ἤκουσεν ο Πιλάτος τούτον τον κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε το πνεύμα. **31** Οι δε λόγον, μάλλον εφοβήθη, **9** και εισήλθη πάλιν εἰς το Ιουδαίοι, διά να μη μείνωσιν επί του σταυρού τα πραιτώριον, και λέγει προς τον Ιησούν· Πόθεν είσαι σου; σώματα εν τω σαββάτω, επειδή ήτο παρασκευή· διότι Ο δε Ιησούς απόκρισιν δεν ἔδωκεν εἰς αυτόν. **10** Λέγει ήτο μεγάλη εκείνη η ημέρα του σαββάτου παρεκάλεσαν λοιπόν προς αυτόν ο Πιλάτος· Προς εμέ δεν λαλεῖς; τον Πιλάτον διά να συνθλασθώσιν αυτών τα σκέλη, δεν εξεύρεις οι σηκωθώσιν. **32** Ήλθον λοιπόν οι στρατιώται, εξουσίαν ἔχω να σε σταυρώσω και εκείνοι γεμίσαντες πούργον από ὄζους και περιθέσαντες Ιουδαίοι, διά να μη μείνωσιν επί του σταυρού τα πραιτώριον, και λέγει προς τον Ιησούν· Πόθεν είσαι σου; σώματα εν τω σαββάτω, επειδή ήτο παρασκευή· διότι Δεν είχες ουδεμίαν εξουσίαν κατ' εμού, εάν δεν σοι ήτο άλλου του συσταυρωθέντος μετ' αυτού· **33** εις δε δεδομένον ἀνώθεν διά τούτο ο παραδίδων με εἰς σε ἔχει οιδών δεν θετηνήκοτα, μεγαλητέραν αμαρτίαν. **12** Έκτοτε εξῆτε ο Πιλάτος να δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη, **34** αλλ' εις των απολύτην αυτόν· οι Ιουδαίοι ὅμως ἔκραζον, λέγοντες· Εάν στρατιωτῶν εκέντησε με λόγην την πλευράν αυτού, τούτον απολύτης, δεν είσαι φίλος του Καίσαρος. Πας και ευθύνες εξῆλθεν αἴμα και ὄδωρ. **35** Και οι ιδών δότις κάμει εαυτόν βασιλέα αντιλέγει εἰς τον Καίσαρα. μαρτυρεῖ, και αληθινή είναι η μαρτυρία αυτού, και **13** Ο Πιλάτος λοιπόν, ακούσας τούτον τον λόγον, ἔφερεν εκείνος εξεύρεις οιτι αλήθειαν λέγει, διά να πιστεύσητε τον Ιησούν και εκάθισεν επί του βίημας εἰς τον Ιησούν, και τούτον λιθόστρωτον, Εβραϊστε δε Γαβαθά. Οστούν αυτού δεν θέλει συντριψθή. **37** Και πάλιν **14** Ἡτο δε παρασκευή το πάσχα και ὥρα περίπου ἄλλη γραφή λέγει θέλουσιν επιβλέψει εἰς εκείνον, τον ἔκτη και λέγει προς τους Ιουδαίους· Ιδού ο βασιλεὺς σας. **15** Οι δε εκράγανταν Ἀρόν, ἄρον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τον βασιλέα σας να σταυρώσω; Απεκρίθησαν οι αρχιερεῖς· Δεν ἔχομεν **16** λοιπόν της πόλεως ο τόπος, ὃπου εσταυρώθη ο Ιησούς· και ήτο γεγραμμένον Εβραϊστί, Ελληνιστί, Ρωμαϊστί. **17** και βαστάζων τον σταυρόν αυτού, εξῆλθεν εἰς τον λεγόμενον Κρανίον τόπον, δότις λέγεται Εβραϊστί Γολγοθά, **18** όπου εσταύρωσαν αυτόν και μετ' αυτού ἄλλους δύο εντεύθεν και εντεύθεν, μέσον δε εξῆλθεν εἰς τον λεγόμενον Κρανίον τόπον, δότις λέγεται Εβραϊστί Γολγοθά, **19** Ἐγράψε δε και τίτλον τον Πιλάτος και έθεσεν επί του σταυρού· ήτο δε γεγραμμένον Ιησούς ο Ναζωραίος ο Βασιλεὺς των Ιουδαίων. **20** Και τούτον τον τίτλον ανέγνωσαν πολλοί των Ιουδαίων, διότι ήτο πλησιόν της πόλεως ο τόπος, ὃπου εσταυρώθη ο Ιησούς· και ήτο γεγραμμένον Εβραϊστί, Ελληνιστί, Ρωμαϊστί. **21** Έλεγον λοιπόν προς τον Πιλάτον οι αρχιερεῖς των Ιουδαίων· Μη γράψε, ο βασιλεὺς των Ιουδαίων· αλλ' οτι εκείνος είπε, Βασιλεὺς είμαι των Ιουδαίων. **22** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Ο γέγραφα, γέγραφα. **23** Οι στρατιώται λοιπόν, αφού εσταύρωσαν τον Ιησούν, ἔλαβον τα ιμάτια αυτού και ἔκαμον τέσσαρα μερίδια, εις ἔκαστον στρατιώτην εν μερίδιον, και τον χιτώνα· ήτο δε ο χιτών ἄρρωφος, από ἀνώθεν όλος υφαντός. **24** Είπον λοιπόν προς αλλήλους· Ας μη σχίωμεν αυτόν, αλλ' ας ρίψωμεν λαχνόν περι αυτού τίνος θέλει εἰσθαι· διά να πληρωθῇ η γραφή η λέγουσα· Διεμερίσθησαν τα ιμάτια μου εις εαυτούς, και επί τον ιματισμόν μου ἔβαλον κλήρον· οι

όμως. **6** Έρχεται λοιπόν ο Σίμων Πέτρος ακολουθών αυτόν, και εισήλθεν εις το μνημείον και θεωρεί τα σάβανα κείμενα, **7** και το σουδάριον, το οποίον ἡτούμηνον ουχί ομού με τα σάβανα, αλλά χωριστά τετυλιγμένον εις ένα τόπον. **8** Τότε λοιπόν εισήλθε και ο ἄλλος μαθητής ο ελθών πρώτος εις το μνημείον, και είδε και επίστευε: **9** ζώνην εν τω ονόματι αυτού.

διότι δεν ενύουν έτι την γραφήν ὅτι πρέπει αυτός να αναστήθῃ εκ νεκρών. **10** Ανεχώρησαν λοιπόν πάλιν εις τα ίδια οι μαθηταί. **11** Η δε Μαρία ίστατο πλησίον του μνημείου κλαίουσα ἔζω. Ενώ λοιπόν ἐκλαίει, ἔκψυχε εις το μνημείον: **12** και βλέπει δύο αγγέλους με λευκά ἱμάτια καθημένους, ἔνα προς την κεφαλήν και ἔνα προς τους πόδας, εκεί ὅπου ἐκείτο το σώμα του Ιησού. **13** Και λέγουσι προς αυτήν εκείνοι: Γύναι, τι κλαίεις; Λέγει προς αυτούς: Διότι εσήκωσαν τον Κύριόν μου, και δεν εξέύρω που ἔθεσαν αυτόν. **14** Και αφού εἶπε ταύτα, εστράφη εις τα οπίσια και θεωρεί τον Ιησούν ιστάμενον, και δεν ἡξευρεψε ὅτι είναι ο Ιησούς. **15** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς: Γύναι, τι κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Εκείνη νομίζουσα ὅτι είναι ο κηπουρός, λέγει προς αυτόν Κύριε, εάν συ εσήκωσας αυτόν, εἰπέ μοι που ἔθεσας αυτόν, και εγώ θέλω σηκώσει αυτόν. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς Μαρία. Εκείνη στραφείσα λέγει προς αυτόν: Ραββούνι, το οποίον λέγεται, Διδάσκαλε. **17** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς Μη μου ἄπτου· διότι δεν ανέβην ἔτι προς τον Πατέρα μου. Άλλ' ὑπαγε προς τους ἀδελφούς μου και ειπέ προς αυτούς: Αναβάνει προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν σας. **18** Έρχεται Μαρία η Μαγδαληνή και απαγγέλλει προς τους μαθητάς ὅτι είδε τον Κύριον και ὅτι εἶπε ταύτα προς αυτήν. **19** Το εσπέρας λοιπόν της ἡμέρας εκείνης της πρώτης της εβδομάδος, ενώ αι θύραι ἥσαν κεκλεισμένα, ὅπου οι μαθηταί ἥσαν συνηγμένοι διά τον φόρον των Ιουδαίων, ἤλθεν ο Ιησούς και εστάθη εις το μέσον, και λέγει προς αυτούς Ειρήνη υμίν. **20** Και τούτο ειπών ἐδίειν εις αυτούς τας χειράς και την πλευράν αυτού. Εχάρησαν λοιπόν οι μαθηταί ιδόντες τον Κύριον. **21** Είπε δε πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς: Ειρήνη υμίν· καθώς με απέστειλεν ο Πατέρι, και εγώ πέμπω εσάς. **22** Και τούτο ειπών, ενεψύσθης και λέγει προς αυτούς: Λάβετε Πνεύμα Ἄγιον. **23** Αν τινών συγχωρήσητε τας αμαρτίας, είναι συγκεχωρημέναι εις αυτούς, αν τινών κρατήτε, είναι κεκρατημέναι. **24** Θωμάς δε, εις εκ των δώδεκα, ο λεγόμενος Διδύμος, δεν ἡτο μετ' αυτών ὅτε ἤλθεν ο Ιησούς. **25** Ἐλεγον λοιπόν προς αυτόν οι ἄλλοι μαθηταί Εἶδομεν τον Κύριον. Ο δε εἶπε προς αυτούς: Εάν δεν ίδω εν ταῖς χερσὶν αυτοῦ τον τύπον των ἡλῶν και βάλω τον δάκτυλόν μου εἰς τον τύπον των ἡλῶν, και βάλω την χείρα μου εἰς την πλευράν αυτού, δεν θέλω πιστεύσει. **26** Και μεθ' ἡμέρας οκτώ πάλιν ἥσαν ἐσω οι μαθηταί αυτού και Θωμάς μετ' αυτών. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ αι θύραι ἥσαν κεκλεισμέναι, και εστάθη εις το μέσον και είπεν: Ειρήνη υμίν. **27** Ἐπειτα λέγει προς τον Θωμάν: Φέρε τον δάκτυλόν σου εδώ και ἴδε τας χειράς μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου ἀπιστος αλλά πιστός. **28** Και απεκρίθη ο Θωμάς και είπε προς αυτόν: Ο Κύριος μου και ο Θεός μου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς:

Επειδή με είδες, Θωμά, επίστευσας: μακάριοι ὅσοι δεν δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω τούτων. **30** Και ἄλλα πολλά θαύματα εφανέρωσεν εαυτόν πάλιν ο Ιησούς ενώπιον των μαθητών αυτού, τα οποία επί της κεφαλής αυτού, κείμενον ουχί ομού με τα δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω τούτων. **31** ταύτα δε γέραφησαν διά να πιστεύσητε ὅτι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να ἔχητε πρώτος εις το μνημείον, και είδε και επίστευε: **9** ζώνην εν τω ονόματι αυτού.

21 Μετά ταύτα εφανέρωσεν εαυτόν πάλιν ο Ιησούς εις τους μαθητάς επί της θαλάσσης της Τιβεριάδος: εφανέρωσε δε ούτως. **2** Ἡσαν ομού Σίμων Πέτρος και Θωμάς ο λεγόμενος Διδύμος και Ναθαναήλ ο από Κανά της Γαλιλαίας, και οι υιοί του Ζεβεδαίου και ἄλλοι δύο εκ των μαθητών αυτού. **3** Λέγει προς αυτούς Σίμων Πέτρος: Υπάγω να αλιεύσω. Λέγουσι προς αυτόν: Ερχόμεθα και ημείς μετά σου. Εξήλθον και ανέβησαν εις το πλοίον ευθύς, και κατ' εκείνην την νύκτα δεν επίσασαν ουδέν. **4** Αφού δε ἔγεινεν ἡδη πρωΐ, εστάθη ο Ιησούς εις τον αιγιαλόν· δεν εγνώριζον δύμως οι μαθηταί διότι είναι ο Ιησούς. **5** Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς: Παιδία, μήπως ἔχετε τι προσφάγιον; Απεκρίθησαν προς αυτόν: Ουχί. **6** Ο δε εἶπε προς αυτούς: Ρίψατε το δίκτυον εις τα δεξιά μέρη του πλοίου και θέλετε ευρεῖ. Έρριψαν λοιπόν και δεν ηδυνήθησαν πλέον να σύρωσιν αυτό από το πλήθος των ιχθύων. **7** Λέγει λοιπόν προς τον Πέτρον ο μαθητής εκείνος, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς: Ο Κύριος είναι. Ο δε Σίμων Πέτρος, αικούσας διότι είναι ο Κύριος, εξώσθη το επένδυμα διότι ἡτο γυμνός και ἔρριψεν εαυτόν εις την θάλασσαν. **8** Οι δε ἄλλοι μαθηταί ἤλθον με το πλοιάριον διότι δεν ἥσαν μακράν από της γης, αλλ' ὑως διακοσίας πήχας σύροντες το δίκτυον των ιχθύων. **9** Καθώς λοιπόν απέβησαν εις την γην, βλέπουσιν ανθρακιάν κειμένην και οιφάριον επικείμενον και ἀρτόν. **10** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς: Φέρετε από των οιφαρίων, τα οποία επιάσατε τώρα. **11** Ανέβη Σίμων Πέτρος και ἔσυρε το δίκτυον επί της γης, γέμον ιχθύων μεγάλων εκατόν πεντήκοντα τριών και ενώ ἥσαν τόσοι, δεν εσχίσθη το δίκτυον. **12** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς: Έλθετε, γευματίσατε. Ουδείς δύμως των μαθητών ετόλμα να εξετάση αυτόν, Συ τις είσαι, εξεύροντες διότι είναι ο Κύριος. **13** Έρχεται λοιπόν ο Ιησούς και λαμβάνει τον ἀρτόν και δίδει εις αυτούς, και το οιφάριον ομοίων. **14** Αὔτη ἡδη τρίτη φορά, καθ' ην ο Ιησούς εφανέρωθη εις τους μαθητάς αυτού, αφού πηγέθη εικ νεκρών. **15** Αφού λοιπόν εγευμάτισαν, λέγει προς τον Σίμωνα Πέτρον ο Ιησούς Σίμων Ιωνά, αγαπάς με περισσότερον τούτων; Λέγει προς αυτόν: Ναι, Κύριε, συ εξέυρεις διότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν: Ποιάμαινε τα πρόβατά μου. **17** Λέγει προς αυτόν την τρίτην φοράν Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Ελυπήθη ο Πέτρος διότε είπε προς αυτόν την τρίτην φοράν: Αγαπάς με; και είπε προς αυτόν: Κύριε, συ εξέυρεις διότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν: Ποιάμαινε τα πρόβατά μου. **18** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, ότε ήσο νεώτερος, εζώννυνες σεαυτόν και περιεπάτεις όπου ήθελες: αφού δύμως γηράσης, θέλεις εκτείνει τας χειράς σου, και

άλλος θέλει σε ζώσει, και θέλει σε φέρει όπου δεν θέλεις. **19** Είπε δε τούτο δεικνύων με ποίον θάνατον μέλλει να δοξάσῃ τον Θεόν. Και τούτο ειπών λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. **20** Στραφείς δε ο Πέτρος, βλέπει ακολουθούντα τον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, δστις και ανέπεσεν εν τω δείπνω επί το στήθος αυτού και είπε· Κύριε, τις είναι ο παραδίδων σε; **21** Τούτον ιδών ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν Κύριε, ούτος δε τι; **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν αυτόν θέλω να μένη εωσούν ἔλθω, τι προς σε; συ ακολούθει μοι. **23** Διεδόθη λοιπόν ο λόγος ούτος εἰς τους αδελφούς ότι ο μαθητής εκείνος δεν αποθνήσκει· ο Ιησούς όμως δεν είπε προς αυτόν ότι δεν αποθνήσκει, αλλ' εάν θέλω αυτόν να μένη εωσούν ἔλθω, τι προς σε; **24** Ούτος είναι ο μαθητής ο μαρτυρών περί τούτων και γράψας ταύτα, και εξένρομεν ότι είναι αληθής η μαρτυρία αυτού. **25** Είναι δε και άλλα πολλά όσα έκαμεν ο Ιησούς, τα οποία εάν γραφθώσι καθ' εν, ουδ' αυτός ο κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τα γραφόμενα βιβλία. Αμήν.

Πραξεις

1 Τον μεν πρώτον λόγον ἔκαμον, ω Θεόφιλε, περί πάντων ὅσα ἥρχισεν ο Ἰησούς να κάμην και να διδάσκῃ, **2** μέχρι της ημέρας καθ' ην ανελήφθη, αφού διά Πνεύματος Αγίου ἐδωκεν εντολάς εἰς τους αποστόλους, τους οποίους εξέλεξεν. **3** εἰς τους οποίους και εφανέρωσεν εαυτὸν ζώντα μετά το πάθος αυτού διά πολλών τεκμηρίων, εμφανιζόμενος εἰς αυτούς τεσσαράκοντα ημέρας και λέγων τα περὶ τῆς βασιλείας του Θεού. **4** Καὶ συνερχόμενος μετ' αὐτών, παρήγγειλεν να μη απομακρυνθώσιν από Ιερουσαλήμ, ἀλλὰ να περιμένωσι τὴν επαγγελίαν του Πατρός, τὴν οποίαν ηκούσατε, εἶπε, παρ' εμού. **5** Διότι ο μεν Ιωάννης εβάπτισεν εν ὑδατι, σεις ὄμως θέλετε βαπτισθήνειν Πνεύματι Αγίῳ ουχί μετά πολλάς ταύτας ημέρας. **6** Εκείνοι λοιπόν συνελθόντες ηρώτων αυτόν, λέγοντες Κύριε, τάχα εν τῷ καιρῷ τούτῳ αποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Ἰσραήλ; **7** Εἴπε δὲ πρὸς αὐτοὺς Δεῦν ανήκει εἰς εσάς να γνωρίζετε τοὺς χρόνους ἡ τοὺς καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ ἔθεσεν εν τῇ ιδίᾳ αυτού εξουσίᾳ, **8** αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν επέλθῃ καθήμενος **9** καὶ εφάνησαν εἰς αυτούς διαμεριζόμενα τὸ Ἅγιον Πνεύμα ερ' ὑμάς, καὶ θέλετε εἰσθαί εἰς εμέ γλώσσαι ἀως πορός, καὶ εκάθησεν επὶ ἓνα ἔκαστον μάρτυρα καὶ εν Ιερουσαλήμ καὶ εν πάσῃ τῇ Ιουδαίᾳ αυτῶν, **10** καὶ επλήσθησαν ἀπαντες Πνεύματος Αγίου, καὶ καὶ Σαμαρεία καὶ ἑώς εσχάτου τῆς γης. **9** Καὶ αφού ἥρχισαν καὶ λαλῶσι ζένας γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεύμα εἶπε ταύτα, βλεπόντων αυτών ανελήφθη, καὶ νεφέλῃ ἐδίδειν εἰς αυτούς να λαλώσιν. **5** Ἡσαν δε κατοικούντες οὐτέλιθον αυτόν από τῶν οφθαλμῶν αυτών. **10** Καὶ ενώ εν Ιερουσαλήμ Ιουδαίοι, ἄνδρες ευλαβεῖς από παντός ἱσαν ατενίζοντες εἰς τὸν ουρανόν ὅτε αυτός ανέβαινεν, ἔθνους των υπὸ τὸν ουρανόν· **6** καὶ καθὼς ἐγίνενται ιδού, ἄνδρες δύο με ιμάτια λευκά εστάθησαν πλησίον τη φωνῇ αὐτῆ, συνήλθε το πλήθος καὶ συνεταράχθη, αυτών, **11** οἵτινες καὶ είπον· Άνδρες Γαλιλαίοι, τι διότι ήκουον αυτούς εἰς ἔκαστος λαλούντας με την ίσταθε εμβλέποντες εἰς τὸν ουρανόν; οὔτος ο Ἰησούς, ιδίαν αυτού διάλεκτον. **7** Εξεπλήγητο δε πάντες ὅστις ανελήφθη αφ' ὑμών εἰς τὸν ουρανόν, θέλει ελθεῖ καὶ εθαύμαζον, λέγοντες πρὸς αλλήλους Ιδού, πάντες ούτω καθ' ο τρόπον είδετε αυτόν πορευόμενον εἰς ούτοις οι λαλούντες δεν είναι Γαλιλαίοι; **8** Καὶ πως τὸν ουρανόν. **12** Τότε υπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλήμ από τὸν όρους του καλουμένου Ελαιώνος, το οποίον είναι πλησίον τῆς Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν σαββάτου. καὶ οι κατοικούντες τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ιουδαίαν **13** Καὶ ὅτε εισήλθον, ανέβησαν εἰς τὸ ανώγεον, ὃπου τε καὶ Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ασίαν, **10** είχον τὸ κατάλυμα, ο Πέτρος καὶ Ιάκωβος καὶ Ιωάννης τὴν Φρυγίαν τε καὶ τὴν Παμφυλίαν, τὴν Αίγυπτον καὶ Ανδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαίος καὶ είναι πλησίον τῆς Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν σαββάτου. καὶ τα μέρη της Λιβύης της κατά την Κυρήνην καὶ οι Ματθαίος, Ιάκωβος Αλφαίου καὶ Σίμωνος ο Ζηλωτής καὶ παρεπιδημούντες Ρωμαίοι, Ιουδαίοι τε καὶ προσήλυτοι, Ιούδας Ιακώβου. **14** Οὕτοι πάντες ενέμενον ομοθυμαδὸν εἰς τὴν προσευχήν καὶ τὴν δέσμουν μετά τῶν γυναικῶν εἰς ταὶς γλώσσας ημών τα μεγαλεία τοῦ Θεοῦ. **12** καὶ Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ιησοῦ καὶ μετά τῶν ἀδελφῶν Εθαύμαζον δε πάντες καὶ ηπόρουν, ἀλλος πρὸς ἄλλον αυτού. **15** Καὶ εν ταῖς ημέραις ταύταις σηκωθείς ο λέγοντες Τι οημάνει τούτο; **13** Άλλοι δε χλευάζοντες Πέτρος εἰς τὸ μέσον τῶν μαθητῶν, εἶπεν· ἵτο δε ο ἐλέγον ότι είναι μεστοί από γλυκύν οίνον. **14** Σταθείς αριθμός τῶν εκεί παρόντων ως εκατόν είκοσιν. **16** δε ο Πέτρος μετά τῶν ἑνδεκα, ύψωσε τὴν φωνήν αυτού Ἀνδρες αδελφοί, ἐπρεπε παληρωθή η γραφή αὐτῆ, καὶ ελάλησε πρὸς αυτούς Άνδρες Ιουδαίοι καὶ πάντες οι την οποίαν προείπε τὸ Πνεύμα τὸ Ἅγιον διά στόματος κατοικούντες τὴν Ιερουσαλήμ, τούτο ας ήναι γνωστὸν του Δαβὶδ περὶ τοῦ Ιούδα, δοτὶς ἔγινεν οδηγός εἰς τους εἰς εσάς καὶ ακούσατε τους λόγους μου. **15** Διότι ούτοι συλλαβόντας τὸν Ιησούν, **17** διότι ήτο συνηριθμημένος δεν είναι μεθυσμένοι, καθὼς σεις νομίζετε διότι είναι με ημάς καὶ ἔλαβε τὴν μερίδα της διακονίας ταύτης. τρίτη ὥρα της ημέρας. **16** αλλά τούτο είναι το ρηθέν διά **18** Οὕτοι λοιπόν απέκτησεν αγρόν εκ του μισθού της του προφήτου Ιωάηλ. **17** Καὶ εν ταῖς εσχάταις ημέραις, αδικίας, καὶ πεσών πρόμυττα εσχίσθη εἰς τὸ μέσον, λέγει ο Θεός, Θέλω εκχέει από τον Πνεύματός μου επὶ καὶ εξεχύθησαν όλα τα εντόσθια αυτού. **19** καὶ ἔγινε πάσαν σάρκα, καὶ θέλουσι προφητεύσει οι νιοί σας καὶ γνωστόν εἰς πάντας τους κατοικούντας τὴν Ιερουσαλήμ, αι θυγατέρες σας, καὶ οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί ώστε ο αγρός εκείνος ονομάσθη εν τη ιδίᾳ αυτών οράσεις, καὶ οι πρεσβύτεροι σας θέλουσιν ενυπνιασθή διαλέκτω Ακελδαμά, τουτέστιν, αγρός αίματος. **20** Διότι ενύπνια· **18** καὶ ἔτι επὶ τους δούλους μου καὶ επὶ ταῖς είναι γεγραμμένον εν τῷ βιβλίῳ των Ψαλμών· Ας γενίν δούλας μου εν ταῖς ημέραις εκείναις θέλω εκχέει από

η κατοικία αυτού ἔρημος καὶ ας μη ἴναι ο κατοικών εν αυτῇ· καὶ, Ἀλλος ας λάβῃ την επισκοπήν αυτού.

21 Πρέπει λοιπόν εκ των ανδρών, οἵτινες συνήλθον μεθ' ημών καθ' ὅλον τὸν καιρόν, καθ' ον εισήλθε καὶ εξήλθε πρὸς ημάς ο Κύριος Ιησούς, **22** αρχίσας από τον βαπτίσματος του Ιωάννου ἐώς της ημέρας καθ' ην ανελήφθη αφ' ημών, εἰς εκ τούτων να γείνη μεθ' ημών μάρτυς της αναστάσεως αυτού. **23** Καὶ ἐστήσαν δύο, Ιωσήφ τον καλούμενον Βαρσαβάν, δότις επωνομάσθη Ιούστος, καὶ Ματθίαν. **24** Καὶ προσευχήθεντες εἶπον· Κύριε, καρδιογόνωστα πάντων, ανάδειξον εκ των δύο τούτων ἓνα, ὃντινα εξέλεξας, **25** διά να λάβῃ την μερίδα της διακονίας ταύτης καὶ αποστολής, εκ της οποίας εξέπεσεν ο Ιούδας διά να απέλθῃ εἰς τὸν τόπον αυτού. **26** Καὶ ἐδόκων τους κλήρους αυτών, καὶ ἐπεσεν ο κλήρος εἰς τὸν Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετά των ἑνδεκα αποστόλων.

2 Καὶ ὅτε ἤλθεν η ημέρα της Πεντηκοστῆς, ἡσαν ἄπαντες ομοθυμαδὸν εν τῷ αυτῷ τόπῳ. **2** Καὶ ανήκει εἰς εσάς να γνωρίζετε τους χρόνους ἡ τοὺς καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ ἔθεσεν εν τῇ ιδίᾳ αυτού εξουσίᾳ, **8** αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν επέλθῃ καθήμενος **3** καὶ εφάνησαν εἰς αυτούς διαμεριζόμενα τὸ Ἅγιον Πνεύμα ερ' ὑμάς, καὶ θέλετε εἰσθαί εἰς εμέ γλώσσαι ἀως πορός, καὶ εκάθησεν επὶ ἓνα ἔκαστον μάρτυρα καὶ εν Ιερουσαλήμ καὶ εν πάσῃ τῇ Ιουδαίᾳ αυτῶν, **4** καὶ επλήσθησαν ἀπαντες Πνεύματος Αγίου, καὶ καὶ Σαμαρεία καὶ ἑώς εσχάτου τῆς γης. **9** Καὶ αφού ἥρχισαν καὶ λαλῶσι ζένας γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεύμα εἶδεν εἰς αυτούς να λαλώσιν. **5** Ἡσαν δε κατοικούντες οὐτέλιθον αυτόν από τῶν οφθαλμῶν αυτών. **10** Καὶ ενώ εν Ιερουσαλήμ Ιουδαίοι, ἄνδρες ευλαβεῖς από παντός ἱσαν ατενίζοντες εἰς τὸν ουρανόν ὅτε αυτός ανέβαινεν, ἔθνους των υπὸ τὸν ουρανόν· **6** καὶ καθὼς ἐγίνενται ιδού, ἄνδρες δύο με ιμάτια λευκά εστάθησαν πλησίον τη φωνῇ αὐτῆ, συνήλθε το πλήθος καὶ συνεταράχθη, αυτών, **11** οἵτινες καὶ είπον· Άνδρες Γαλιλαίοι, τι διότι ήκουον αυτούς εἰς ἔκαστος λαλούντας με την ίσταθε εμβλέποντες εἰς τὸν ουρανόν; οὔτος ο Ιησούς, ιδίαν αυτού διάλεκτον. **7** Εξεπλήγητο δε πάντες ὅστις ανελήφθη αφ' ὑμών εἰς τὸν ουρανόν, θέλει ελθεῖ καὶ εθαύμαζον, λέγοντες πρὸς αλλήλους Ιδού, πάντες ούτω καθ' ο τρόπον είδετε αυτόν πορευόμενον εἰς ούτοις οι λαλούντες δεν είναι Γαλιλαίοι; **8** Καὶ πως τὸν ουρανόν. **12** Τότε υπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλήμ από τὸν όρους του καλουμένου Ελαιώνος, το οποίον είναι πλησίον τῆς Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν σαββάτου. καὶ οι κατοικούντες τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ιουδαίαν **13** Καὶ ὅτε εισήλθον, ανέβησαν εἰς τὸ ανώγεον, ὃπου τε καὶ Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ασίαν, **10** είχον τὸ κατάλυμα, ο Πέτρος καὶ Ιάκωβος καὶ Ιωάννης τὴν Φρυγίαν τε καὶ τὴν Παμφυλίαν, τὴν Αίγυπτον καὶ Ανδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαίος καὶ είναι πλησίον τῆς Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν σαββάτου. καὶ τα μέρη της Λιβύης της κατά την Κυρήνην καὶ οι Ματθαίος, Ιάκωβος Αλφαίου καὶ Σίμωνος ο Ζηλωτής καὶ παρεπιδημούντες Ρωμαίοι, Ιουδαίοι τε καὶ προσήλυτοι, Ιούδας Ιακώβου. **14** Οὕτοι πάντες ενέμενον ομοθυμαδὸν εἰς τὴν προσευχήν καὶ τὴν δέσμουν μετά τῶν γυναικῶν εἰς ταὶς γλώσσας ημών τα μεγαλεία τοῦ Θεοῦ. **12** καὶ Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ιησοῦ καὶ μετά τῶν ἀδελφῶν Εθαύμαζον δε πάντες καὶ ηπόρουν, ἀλλος πρὸς ἄλλον αυτού. **15** Καὶ εν ταῖς ημέραις ταύταις σηκωθείς ο λέγοντες Τι οημάνει τούτο; **13** Άλλοι δε χλευάζοντες Πέτρος εἰς τὸ μέσον τῶν μαθητῶν, εἶπεν· ἵτο δε ο ἐλέγον ότι είναι μεστοί από γλυκύν οίνον. **14** Σταθείς αριθμός τῶν εκεί παρόντων ως εκατόν είκοσιν. **16** δε ο Πέτρος μετά τῶν ἑνδεκα, ύψωσε τὴν φωνήν αυτού Ἀνδρες αδελφοί, ἐπρεπε παληρωθή η γραφή αὐτῆ, καὶ ελάλησε πρὸς αυτούς Άνδρες Ιουδαίοι καὶ πάντες οι την οποίαν προείπε τὸ Πνεύμα τὸ Ἅγιον διά στόματος κατοικούντες τὴν Ιερουσαλήμ, τούτο ας ήναι γνωστὸν του Δαβὶδ περὶ τοῦ Ιούδα, δοτὶς ἔγινεν οδηγός εἰς τους εἰς εσάς καὶ ακούσατε τους λόγους μου. **15** Διότι ούτοι συλλαβόντας τὸν Ιησούν, **17** διότι ήτο συνηριθμημένος δεν είναι μεθυσμένοι, καθὼς σεις νομίζετε διότι είναι με ημάς καὶ ἔλαβε τὴν μερίδα της διακονίας ταύτης. τρίτη ὥρα της ημέρας. **16** αλλά τούτο είναι το ρηθέν διά **18** Οὕτοι λοιπόν απέκτησεν αγρόν εκ του μισθού της του προφήτου Ιωάηλ· **17** Καὶ εν ταῖς εσχάταις ημέραις, αδικίας, καὶ πεσών πρόμυττα εσχίσθη εἰς τὸ μέσον, λέγει ο Θεός, Θέλω εκχέει από τον Πνεύματός μου επὶ καὶ εξεχύθησαν όλα τα εντόσθια αυτού. **19** καὶ ἔγινε πάσαν σάρκα, καὶ θέλουσι προφητεύσει οι νιοί σας καὶ γνωστόν εἰς πάντας τους κατοικούντας τὴν Ιερουσαλήμ, αι θυγατέρες σας, καὶ οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί ώστε ο αγρός εκείνος ονομάσθη εν τη ιδίᾳ αυτών οράσεις, καὶ οι πρεσβύτεροι σας θέλουσιν ενυπνιασθή διαλέκτω Ακελδαμά, τουτέστιν, αγρός αίματος. **20** Διότι ενύπνια· **18** καὶ ἔτι επὶ τους δούλους μου καὶ επὶ ταῖς είναι γεγραμμένον εν τῷ βιβλίῳ των Ψαλμών· Ας γενίν δούλας μου εν ταῖς ημέραις εκείναις θέλω εκχέει από

του Πνεύματός μου, και θέλουσι προφητεύσει· **19** και ψυχαί. **42** Και ενέμενον εν τη διδαχή των αποστόλων θέλω δεῖξει τέρατα εν τω ουρανώ ἀνώ και σημεία επί και εν τη κοινωνίᾳ και εν τη κλάσει του ἄρτου και της γης κάτω, αἴμα και πυρ και ατμίδα καπνού. **20** Ο ήλιος θέλει μεταστραφή εἰς σκότος και η σελήνη εἰς αἴμα, πρὶν ἐλθῃ η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. **21** Και πας δότις αν επικαλεσθή το ὄνομα του Κυρίου, θέλει σωθῆ. **22** Ἄνδρες Ισραηλίται, ακούσατε τους λόγους τούτους τον Ιησούν τον Ναζωραίον, ἀνδραί πάντας, καθ' ήν ἔκαστος είχε χρείαν. **23** Και καθ' ημέραν αποδεδημένον πρὸς εօάς από τον Θεού διά θαυμάτων εμμένοντες ομοθυμαδόν εν τωιερώ και κόπτοντες και τεραστίων και σημείων, τα οποία ο Θεός ἔκαμεν τον ἄρτον κατ' οίκους, μετελάμβανον την τροφήν εν δι' αυτού εν μέσω υμῶν, καθώς και σεις ἔξεύρετε, **24** τον οποίον ο Θεός ανέστησε, λύσας τας ωδίνας του θανάτου, διότι δεν ἦταν δυνατόν να κρατήσαι υπ' αυτού. **25** Επειδή ο Δαβίδ λέγει περὶ αυτού· Ἐβλεπον τον Κύριον ενώπιον μου διαπαντός, διότι είναι εκ δεξιῶν μου διά να μη σαλευθῶ. **26** Διά τούτο ευφράνθη η καρδία μου και ηγαλλίσαν η γλώσσα μου· ἐτί δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθή επ' ελπίδι. **27** Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τω ἀδή ουδέ θέλεις αφήσει τον δόσιόν σου να ἴδῃ διαφθοράν. (**Hadēs g86**) **28** Εφανέρωσας εἰς εμέ οδούς ζωῆς, θέλεις με χορτάσει από ευφροσύνης διά του προσώπου σου. **29** Ἄνδρες αδελφοί, δύναμαι να σας είπω μετά παρρησίας περὶ του πατριάρχου Δαβίδ διότι και ετελεύτησε και ετάφη, και το μνήμα αυτού είναι παρ' ημίν μέχρι της ημέρας τάυτης. **30** Επειδή λοιπόν ήτο προφήτης και ήξευρεν ότι μεθ' ὄρου ώμοσε πρὸς αυτόν ο Θεός, ότι εκ του καρποῦ της σοφύος αυτού θέλει αναστήσει κατά σάρκα τον Χριστὸν διά να καθίστη αυτόν επὶ του θρόνου αυτού, **31** προϊδύων ελάλησε περὶ της αναστάσεως του Χριστού ότι δεν εγκατελείψῃ η ψυχή αυτού εν τω ἀδή ουδέ η σαρξ αυτού εἰδε διαφθοράν. (**Hadēs g86**) **32** Τούτον τον Ιησούν ανέστησεν ο Θεός, του οποίου πάντες ημείς είμεθα μάρτυρες. **33** Αφού λοιπόν υψώθη διά της δεξιάς του Θεού και ἐλαβε παρά του Πατρός την επαγγελίαν του Αγίου Πνεύματος, εξέχει τούτο, το οποίον τώρα σεις βλέπετε και ακούετε. **34** Διότι ο Δαβίδ δεν ανέβη εἰς τους ουρανούς, λέγει ὁμώς αυτός, Είπεν ο Κύριος πρὸς τον Κύριον μου, κάθου εκ δεξιῶν μου, **35** εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδῶν σου. **36** Βεβαίως λοιπόν ας εξενήρη πας ο οίκος του Ισραήλ ότι ο Θεός Κύριον και Χριστόν ἔκαμεν αυτόν τούτον τον Ιησούν, τον οποίον σεις εσταυρώσατε. **37** Αφού δε ἡκουσαν ταύτα, ἥθλεν εἰς κατάνυξην η καρδία αυτῶν, και εἴπον πρὸς τον Πέτρον και τους λοιπούς αποστόλους· Τι πρέπει να κάμψουεν, ἄνδρες αδελφοί; **38** Και ο Πέτρος εἶπε πρὸς αυτούς· Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή ἔκαστος υμῶν εἰς το ὄνομα του Ιησού Χριστού εἰς ἀφεσίν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος. **39** Διότι πρὸς εօάς είναι η επαγγελία και πρὸς τα τέκνα σας και πρὸς πάντας τους εἰς μακράν, δόσους αν προσκαλέσῃ Κύριος ο Θεός ημῶν. **40** Και με ἄλλους πολλούς λόγους διεμαρτύρετο και προέτρεπε, λέγων, Σώθητε από της διεστραμμένης ταύτης γενεάς. **41** Εκείνοι λοιπόν μετά χαράς δεχθέντες τον λόγον αυτού εβαπτίσθησαν, και προσετέθησαν εν εκείνη τη ημέρα ἔως τρεις χιλιάδες

και εν τη κοινωνίᾳ και εν τη κλάσει του ἄρτου και εν ταῖς προσευχαῖς. **42** Κατέλαβε δε πάσαν ψυχήν φόβος, και πολλά τεράστια και σημεία εγίνοντο διά των αποστόλων. **43** Και πάντες οι πιστεύοντες ἤσαν ομού είχον τα πάντα κοινά, **44** και τα κτήματα και τα υπάρχοντα αυτών επώλουν και διεμοίραζον αυτά εἰς πάντας, καθ' ήν ἔκαστος είχε χρείαν. **45** Και καθ' ημέραν εμμένοντες ομοθυμαδόν εν τωιερώ και κόπτοντες τον ἄρτον κατ' οίκους, μετελάμβανον την τροφήν εν δι' αυτού εν μέσω υμῶν, καθώς και σεις ἔξεύρετε, τον θέρον και ευρίσκοντες χάριν ενώπιον όλου του λαού. **46** Ο δε Κύριος προσέθετε καθ' ημέραν εἰς την εκκλησίαν τους σωζομένους.

3 Ανέβαινον δε ομού ο Πέτρος και Ιωάννης εἰς το ιερόν κατά την ώραν της προσευχῆς την εννάτην. **2** Και ἀνθρωπός τις χωλός υπάρχων εκ κοιλίας μητρός αυτού εβαστάζετο, τον οποίον ἔθετον καθ' ημέραν πρὸς την θύραν του ιερού την λεγομένην Ωραίαν, διά να ζητῇ ελεημοσύνην πάρα των εισερχομένων εἰς το ιερόν. **3** Ούτος ιδών τον Πέτρον και Ιωάννην μέλλοντας να εισέλθωσιν εἰς το ιερόν, εξήτει να λάβῃ ελεημοσύνην. **4** Ατενίσας δε εἰς αυτόν τον Πέτρον μετά του Ιωάννουν, εἶπε· Βλέψον εἰς ημάς. **5** Και εκείνος ἔβλεπεν αυτούς μετά προσοχής, προσμένων να λάβῃ τι παρ' αυτών. **6** Ο δε Πέτρος εἶπεν· Αργύριον και χρυσίον εγώ δεν έχω αλλ' ὁ, τι ἔχω, τούτο σοι δίδω εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου σηκώθητι και περιπάτει. **7** Και πιάσας αυτόν από της δεξιάς χειρός εστήκωσε και παρευθύνει εστερεώθησαν αι βάσεις και τα σφυρά των ποδῶν αυτού, **8** και αναπηδήσας εστάθη ὅρθιος και περιεπάτει, και εισήλθε μετ' αυτών εἰς το ιερόν περιπατών και πηδών και δοξάζων τον θέρον. **9** Και είδεν αυτόν πας ο λαός περιπατούντα και δοξάζοντα τον θέρον· **10** και εγνώριζον αυτόν ότι ούτος ήτο ο καθήμενος διά ελεημοσύνην εἰς την Ωραίαν πύλην του ιερού, και επλήσθησαν από θάμψους και εκστάσεως διά το γεγονός εἰς αυτόν. **11** Και ενώ ο ιατρεύθεις χωλός εκράτει τον Πέτρον και Ιωάννην, συνέδραμε πρὸς αυτούς πας ο λορδος εἰς την στοάν την λεγομένην Σολομώντος έκθαμβοι. **12** Ιδών δε ο Πέτρος, απεκρίθη πρὸς τον λαόν· Ἄνδρες Ισραηλίται, τι θαυμάζετε διά τούτο, ή τι ατενίζετε εἰς ημάς, ως εάν εκάμοιμεν από ιδίας ημών δυνάμεις ή ευοεβίας να περιπατή αυτούς; **13** Ο Θεός του Αθραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων ημών, εδόξασε τον Υἱόν αυτού Ιησούν, τον οποίον σεις παρεδώκατε και ηροήθητε αυτόν ενώπιον του Πιλάτου, ενώ εκείνος ἔκρινε να απολόσῃ αυτόν. **14** Σεις όμως τον ἄγιον και δικαιον την ηροήθητε, και εζητήσατε ἀνδρά φρονέα να χαρισθῇ εἰς εօάς, **15** τον δε αρχηγὸν της ζωῆς εθανατώσατε, τον οποίον ο Θεός ανέστησεν εκ νεκρών, του οποίου ημείς είμεθα μάρτυρες. **16** Και διά της εἰς το ὄνομα αυτού πίστεως τούτον, τον οποίον θεωρείτε και γνωρίζετε, το διόνομα αυτού εστερέωσε, και η πίστις η δι' αυτού ἔδωκεν εἰς αυτόν την τελείαν ταύτην υγείαν ενώπιον πάντων υμῶν. **17** Και τώρα, αδελφοί, εξέύρω ότι επράξατε κατά ἄγνοιαν, καθώς και οι ἄρχοντες σας; **18** ο δε Θεός οσα προείπε διά στόματος

πάντων των προφητών αυτού ότι ο Χριστός έμελλε να 16 λέγοντες Τι θέλομεν κάμει εις τους ανθρώπους πάθη, εξεπλήρωσεν ούτω. 19 Μετανοήσατε λοιπόν και τούτους; επειδή ότι μεν έγινε δι' αυτών γνωστόν επιστρέψατε, διά να εξαλειφθώσιν αι αμαρτίαι σας, διά θαύμα, είναι φανερόν εις πάντας τους κατοικούντας την να έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρούσιας του Ιερουσαλήμ, και δεν δυνάμεθα να αρνηθώμεν τούτο. 17 Κυρίου, 20 και αποστείλη τον προκεκηρυγμένον εις εσάς Ιησούν Χριστόν, 21 τον οποίον πρέπει να δεχθή αλλά διά να μη διαδοθή περισσότερον εις τον λαόν, ας επειλήσωμεν αυτούς αυστηρώς να μη λαλώσι πλέον πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός απ' αιώνος διά στόματος εν των ονόματι των αγίων αυτού προφητών. (αιδη q165) 22 λαλώσι καθόλου μηδὲ να διδάσκωσιν εν των ονόματι Διότι ο Μωϋσῆς είπε προς τους πατέρας Ὡτὶ Κύριος ο του Ιησοῦ. 19 Ο δέ Πέτρος και Ιωάννης αποκριθέντες θεός οις θέλει αναστήσει εις εσάς προφήτην εκ των προς αυτούς, είπον: Αν ήναι δίκαιοιν ενώπιον του θεού αδελφών σας ως εμεῖς αυτού θέλετε ακούειν κατά πάντα να ακούωμεν εσάς μάλλον παρά τον θεόν, κρίνατε. 20 όσα αν λαλήσῃ προς εσάς. 23 Και πάσα ψυχή, ήτις δεν ακούστη τον προφήτην εκείνου, θέλει εξολοθρευθή εκ διότι ημείς δεν δυνάμεθα να μη λαλώμεν όσα είδομεν και ηκούσαμεν. 21 Οι δέ, πάλιν απειλήσαντες αυτούς του λαού. 24 Και πάντες διοι προφήται από Σαμουήλ απέλυσαν, μη ευρίσκοντες το πως να τιμωρήσωσιν και των καθεξής, όσοι ελάλησαν, προανήγγειλαν και αυτούς, διά τον λαόν, διότι πάντες εδόξαζον τον θεόν τας ημέρας ταύτας. 25 Σεις είσθε υιοί των προφητών διά το γεγονός. 22 Επειδή ο άνθρωπος, εις τον οποίον και της διαθήκης, την οποίαν έκαμεν ο θεός προς τους έγινε το θαύμα τούτο της θεραπείας, ήτο περισσότερον πατέρας ημών, λέγων προς τον Αβραάμ: Καὶ εν τῷ πατέρας διοι προφήται από Σαμουήλ των τεσσαράκοντα ετών. 23 Και αφού απελύθησαν, σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάσαι αι φυλαί της ήλθον προς τους οικείους και απήγγειλαν όσα είπον γης. 26 Προς εσάς πρώτον ο θεός αναστήσας τον Υἱόν αυτού Ιησούν απέστειλεν αυτόν διά να σας ευλογή όταν επιστρέψετε έκαστος από των πονηριών υμών.

4 Ενώ δε αυτοί ελάλουν προς τον λαόν, ήλθον επ' αυτούς οι ιερείς και ο στρατηγός του ιερού και οι Σαδδουκαίοι, 2 αγανακτούντες διότι εδίδασκον τον λαόν και εκήρυξαν διά του Ιησού την εκ νεκρών ανάστασιν 3 και επέβαλον επ' αυτούς τας χείρας και έθεσαν υπό φύλαξιν ἔως της αύριον, διότι ήτο ήδη εσπέρα. 4 Πολλοί δε των ακούσαντων τον λόγον επίστευσαν, και έγινεν ο αριθμός των ανδρών ως πέντε χιλιάδες. 5 Και τη επαύριον συνήχθησαν εις την Ιερουσαλήμ οι άρχοντες αυτών και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς, 6 και Ἀννας ο αρχιερέυς και Καΐδαφας και Ιωάννης και Αλέξανδρος και όσοι ήσαν εκ γένους αρχιερατικού. 7 Και στήσαντες αυτούς εις το μέσον, ηρώτων Διά ποίας δυνάμεως ή διά ποίου ονόματος επράξατε τούτο σεις; 8 Τότε ο Πέτρος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου, είπε προς αυτούς Ἐρχοντες του λαού και πρεσβύτεροι του Ισραήλ, 9 εάν ημείς ανακρινώμεθα σήμερον διά ευεργεσίαν προς άνθρωπον ασθενούντα, διά ποίας δυνάμεως ούτος ιατρεύθη, 10 ας ήναι γνωστόν εις πάντας υμάς και εις πάντα τον λαόν του Ισραήλ οτι διά του ονόματος του Ιησού Χριστού τον Ναζωραίον, τον οποίον σεις εσταυρώσατε, τον οποίον ο θεός ανέστησεν εκ νεκρών, διά τούτου παρίσταται ούτος ενώπιον υμών υγίης. 11 Ούτος είναι ο λίθος ο εξουσιενθείς εφ' υμών των οικοδομούντων, διότι έγινε κεφαλή γονίας. 12 Και δεν υπάρχει δι' ουδένος άλλου η σωτηρία διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν. 13 Θεωρούντες δε την παρρησίαν του Πέτρου και Ιωάννου, και πληροφορηθέντες ότι είναι άνθρωποι αγράμματοι και ιδιώται, εθαύμαζον και ανεγνώριζον αυτούς ότι ήσαν μετά του Ιησού. 14 βλέποντες δε τον άνθρωπον τον τεθεραπευμένον ιστάμενον μετ' αυτών, δεν είχον ουδέν να αντείπωσι. 15 Προστάξαντες δε αυτούς να απέλθωσιν ξένω του συνεδρίου, συνεβούλεύθησαν προς αλλήλους,

5 Άνθρωπος δε τις Ανανίας το όνομα μετά της γυναικός αυτού Σαπφείρης επώλησε κτήμα 2 και εκράτησε

από της τιμής, εν γνώσει και της γυναικός αυτού, και λαόν. **26** Τότε υπήγειν ο στρατηγός μετά των υπηρετών φέρων μέρος τι έθεσεν εις τους πόδας των αποστόλων. και έφερεν αυτούς, ωνχί μετά βίας διότι εφοβούντο **3** Είπε δε ο Πέτρος· Ανανία, διά τι εγέμισεν ο Σατανάς τον λαόν, μη λιθοβοληθώσι. **27** Και αφού έφεραν την καρδίαν σου, ώστε να ψευθήσης εις το Πνεύμα το αυτόν, ἐστήσαν εν τω συνεδρίων. Και ηρώτησεν αυτούς Ἅγιον και να κρατήσης από της τιμής του αγρού; **4** ο αρχιερεύς **28** λέγων· Δεν σας παρηγγείλαμεν ρητώς να Ενώ έμενε, δεν ήτο σου; και αφού επωλήθη, δεν ήτο μη διδάσκητε εν τω ονόματι τούτων; και ίδού, εγεμίσατε εν τη εξουσίᾳ σου; διά τι ἐβαλες εν τη καρδία σου το την Ιερουσαλήμ από της διδαχής σας, και θέλετε να πράγμα τούτο; δεν εψεύσθης εις ανθρώπους, αλλ' εις φέρητε εφ' ημάς το αίμα του ανθρώπου τουτόν. **29** τον Θεόν. **5** Ενώ δέ ήκουεν ο Ανανίας τους λόγους Αποκριθείς δε ο Πέτρος και οι απόστολοι, είπον· Πρέπει τούτους, ἐπεσε και ἔξεψήσης, και επέπεσε φόβος μέγας να πειθαρχώμεν εις τον Θεόν μάλλον παρά εις τους επί πάντας τους ακούντας ταύτα. **6** Σηκωθέντες δε οι ανθρώπους, **30** Ο Θεός των πατέρων ημών ανέστησε νεώτεροι, ετύλιξαν αυτὸν και εκβαλόντες ἔθαψαν. **7** τον Ιησούν, τον οποίον σεις εθανάτωσατε κρεμάσαντες Μετά δέ περίπου τρεις ὥρας ειοήλθεν η γυνή αυτού, μη επὶ ἔνδον· **31** τούτον ο Θεός ύψωσε διά της δεξιάς εξεύρουσα το γεγονός. **8** Και απεκρίθη προς αυτήν ο αυτού Αρχηγόν και Σωτήρα, διά να δώσῃ μετάνοιαν Πέτρος· Εἰπέ μοι, διά τόσον επωλήσατε τον αγρόν; Και εἰς τον Ισραὴλ και ἀφεσιν αμαρτιών. **32** Και ημεῖς εκείνη είπε· Ναι, διά τόσον. **9** Και ο Πέτρος είπε προς είμεθα μάρτυρες αυτού περὶ των λόγων τούτων, και το αυτήν· Διά τι συνεφωνήσατε να πειράζητε το Πνεύμα **33** τούτον ο Θεός εἰς τους του Κυρίου; ίδού, εἰς την θύραν οι πόδες των θαφάντων πειθαρχούντας εις αυτόν. **34** Οι διακούσαντες ἐτρίζον τον ἄνδρα σου καὶ θέλουσιν εκβάλει καὶ σε. **10** Και τους οδόντας καὶ εβουλεύοντο να θανατώσωσιν αυτούς. **35** Επειδή είπε τον Ισραὴλ καὶ πάντες τον Ισραήλιται, προσέχετε εἰς εαυτούς περὶ των ανθρώπων καὶ τέρατα εγίνοντο εν τω λαῷ διά των χειρών των τούτων τι μέλλετε να πράξητε. **36** Διότι προ τούτων απόστολων καὶ ήσαν ομοθυμαδόν ἀπάντες εν τη στοά των ημερών εσηκώθη ο Θευδάς, λέγων εαυτόν ὅτι του Σολομώντος. **13** Εκ δε των λοιπών ουδείς ετόλμα είναι μέγας τις, εἰς τον οποίον προσεκολλήθη αριθμός να προσκολλήθῃ εις αυτούς, ο λαός ὡμάς εμεγάλουνεν ανδρών ἑώς τετρακοσίων· ὅστις εφονεύθη, και πάντες αυτούς· **14** και προσετίθεντο μάλλον πιστεύοντες εις όσοι επειθόντο εις αυτόν διελύθησαν καὶ κατήτησαν τον Κύριον, πλήθη ανδρών τε και γυναικών, **15** ωστε εις ουδέν. **37** Μετά τούτον εσηκώθη Ιούδας ο Γαλιλαίος ἐφέρον ἔχω εις τας πλατείας τους ασθενείς και ἐθέτον εν ταῖς ημέραις της παρογραφής και ἐστούν οπίσι αυτού επὶ κλινῶν και κραββάτων, διά να επισκιάσῃ καὶ η σκιὰ αρκετῶν λαόν και εκείνος απωλέσθη, και πάντες όσοι του Πέτρου ερχομένου τινά εξ αυτών. **16** Συνήρχετο επειθόντο εις αυτόν διεσκορπίσθησαν. **38** Και τώρα σας δε και το πλήθος των πέριξ πόλεων εις Ιερουσαλήμ λέγω, απέχετε από των ανθρώπων τούτων και αφήσατε φέροντες ασθενείς και ενοχλουμένους υπό πνευμάτων αυτούς διότι εάν η βουλή αύτη ἡ το ἔργον τούτο ήναι εξ ακαθάρτων, οίτινες εθεραπεύοντο ἀπάντες. **17** Και ανθρώπων, θέλει ματαιωθῆ· **39** εάν ὄμως ήναι εκ Θεού, σηκωθείς ο αρχιερεύς και πάντες οι μετ' αυτού, οίτινες δεν δύνασθε να ματαιώσῃτε αυτό, και προσέχετε μήπως ήσαν αίρεσις των Σαδδουκαίων, επλήσθησαν ζήλου **18** ευρεθήτε και θεομάχοι. Και επεισθησαν εις αυτόν, **40** και επέβαλον τας χειράς αυτών επί τους αποστόλους, και προσκαλέσαντες τους αποστόλους, ἐδέιραν και και ἐβάλον αυτούς εις δημοσίαν φυλακήν. **19** Ἀγγελος παρήγγειλαν να μη λαλώσιν εν τω ονόματι του Ιησού, ὡμάς Κυρίου διά της νυκτός ήνοιξε τας θύρας της και απέλυσαν αυτούς. **20** Εκείνοι λοιπόν ανεχώρουν φυλακής, και εκβαλών αυτούς είπεν· **20** Υπάγετε, και από προσώπου του συνεδρίου, χαίροντες ότι υπέρ του σταθέντες λαλείτε εν τω iερώ προς τον λαόν πάντας ονόματος αυτού ήξιώθησαν να ατιμασθώσι. **42** Και τους λόγους της ζωῆς ταύτης. **21** Και ακούσαντες πάσαν ημέραν εν τω iερώ και κατ' οίκον δεν ἐπαυον εισήλθον την αυγήν εις το iερόν και εδιδάσκον. Ελθών δε ο αρχιερεύς και οι μετ' αυτού, συνεκάλεσαν το συνέδριον και ὅλην την γερουσίαν των ιιών του Ισραὴλ και ἐστείλαν εις το δεσμωτήριον, διά να φέρουσιν αυτούς· **22** Ω δε υπηρέται ελθόντες δεν εύρον αυτούς εν τη φυλακή, και επιστρέψαντες απήγγειλαν, **23** λέγοντες ότι το μεν δεσμωτήριον εύρομεν κεκλεισμένον μετά πάσης ασφαλείας, και τους φύλακας ισταμένους ἔχω ἐμπροσθεν των θυρών, ανοίξαντες δε ουδένα εύρομεν ἔσω. **24** Ως δε ήκουσαν τους λόγους τούτους και ο iερένς και ο στρατηγός του iερού και οι αρχιερεῖς, ήσαν εν απορίᾳ περὶ αυτών εις τι ἐμέλλε να καταντήσῃ τούτο. **25** Και ελθών τις απήγγειλε προς αυτούς, λέγω ότι ίδού, οι ανθρωποί, τους οποίους εβάλετε εις την φυλακήν, ίστανται εν τω iερώ και διδάσκουσι τον

και Πνεύματος Αγίου, και Φίλιππον και Πρόχορον και Νικάνορα και Τίμωνα και Παρμενάν και Νικόλαον, προσήλυτον Αντιοχέα, 6 τους οποίους ἐστησαν ενώπιον των αποστόλων και προσευχηθέντες επέθεσαν επ' αυτούς τας χείρας. 7 Και ο λόγος του Θεού ήξανε, και γένος του Ιωσήφ. 8 Ο δε Στέφανος, πλήρης πίστεως και συγγένειαν αυτού εβδομάκοντα πέντε ψυχάς. 9 Και την πίστον. 10 Στέφανος, πλήρης πίστεως και συγγένειαν αυτού και οι πατέρες μάρτυρες, 11 την πίστη της συναγωγής της εις Συχέμ και ετελέθησαν εν τω μνήματι, το οποίον λεγομένης Λιβερτίνων και Κυρηναίων και Αλεξανδρέων ηγόρασεν ο Αθραάμ με τιμῆν αργυρίου παρά των νιών και των από Κιλικίας και Ασίας, φιλονεικούντες με τον Εμμώρο πατρός του Συχέμ. 12 Καθὼς δε επλησίαζεν Στέφανον, 13 και δεν ήδηντανο να αντισταθώσιν εις ο καιρός της επαγγελίας, την οποίαν ώμοσεν ο Θεός την σοφίαν και εις το πνεύμα, με το οποίον ελάλει. προς τον Αθραάμ, ίησησεν ο λαός και επιληθύνθη εν 14 Τότε έβαλον κρυφίως ανθρώπους, λέγοντας ότι Αιγύπτω, 18 εωσού εισηκώθη βασιλεύς ἀλλος, ὅστις ηκούσαμεν αυτόν λαλούντα λόγια βλάσφημα κατά του Μωϋσέως και του Θεού· 15 Και διήγειραν τον λαόν και δεν ήρπασαν αυτόν και ἔφεραν εις το συνέδριον, 16 διότι ικνούσαμεν αυτόν η θυγάτη του Φαραώ και ανέθρεψεν αυτόν διά να λέγοντας, ότι Ιησούς ο Ναζωραίος ούτος θέλει καταλύσει τον τόπον τούτον και αλλάξει τα έθιμα, τα οποία παρέδωκεν εις ημάς ο Μωϋσής. 17 Και απενίσαντες εις την ηλικίας αυτού, ήλθεν εις την καρδίαν αυτού να πρόσωπον αυτού ως πρόσωπον αγγέλου.

7 Είπε δε ο αρχιερεύς Τωδόντι ούτως ἔχουσι ταύτα; **2**
Ο δε είπεν· Ἄνδρες αδελφοί καὶ πατέρες, ακούσατε. Ο Θεός της δόξης εφάνη εἰς τὸν πατέρα νηῶν Ἀβραάμ ὅτε ἦτο εν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν κατοικήσῃ εν Χαρράν,
3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Ἐξελθε εκ τῆς γῆς σου καὶ εκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ελθε εἰς γῆν, τὴν οποίαν θέλω σοι δεῖξε. **4** Τότε εξελθών εκ τῆς γῆς των Χαλδαίων κατώκησεν εν Χαρράν καὶ εκείθεν μετά τὸν θάνατον του πατρός αυτού μετώκισεν αυτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς τὴν οποίαν σεις κατοικείτε τώρα: **5** καὶ δεν ἐδώκεν εἰς αυτὸν κληρονομίαν εν αυτῇ ουδὲ βῆμα ποδός, υπεσχέθη δε ὅτι θέλει δώσει αυτήν κτήμα εἰς αυτήν και εἰς το σπέρμα αυτού μετ' αὐτόν, ενώ δεν είχε τέκνον. **6** Ελαλήσε δε πρὸς αὐτὸν ο Θεός ούτως, ὅτι το σπέρμα αυτοῦ θέλει είσθαι πάροικον εν γῇ ζένη, και θέλουσι δουλώσει αυτὸν και καταλίψει τετρακόσια ἑπτή: **7** και το ἔθνος, εἰς το οποίον θέλουσι δουλωθῆ, εγὼ θέλω κρίνει, είπεν ο Θεός και μετὰ ταύτα θέλουσιν εξέλθει και θέλουσι με λατρεύσει εν τω τόπῳ τούτῳ. **8** Και ἐδώκεν εἰς αυτὸν διαθήκην περιτομῆς και ούτως εγέννησε τον Ισαάκ και περιέτεμεν αυτὸν τη ογδόνη μημέρα, και ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ τους δώδεκα πατριάρχας. **9** Και οι πατριάρχαι, φθονήσαντες τον Ιωάνθη, επώλησαν εἰς την Αἴγυπτον. Ο Θεός ούμας ἥτο μετ' αυτού, **10** και ηλευθέρωσεν αυτὸν εκ πασών των θλίψεων αυτού και ἐδώκεν εἰς αυτὸν χάριν και σοφίαν ενώπιον Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, ὅστις κατέστησεν αυτὸν κυβερνήτην επὶ της Αιγύπτου και ὄλου του οίκου αυτού. **11** Ήλθε δε πείνα εφ' ὅλην την γην της Αιγύπτου και Χαναάν και θλίψις μεγάλη, και δεν εύρισκον τροφάς οι πατέρες τα ιων τινα αδικούμενον, υπερηφανίσθη αυτὸν και έκαμεν εκδίκησιν υπέρ του Αιγυπτίου. **25** Ενόμιζε δε ὅτι οι αδελφοί αυτού ήθελον νοήση οι Θεός διά της χειρός αυτού δίδει εἰς αυτούς σωτηρίαν εκείνοι ούμας δεν ενόησαν. **26** Την δε ακόλουθον ημέραν εφάνη εἰς αυτούς, ενώ εμάχοντο, και παρεκίνησεν αυτούς εἰς ειρήνην, επών· Ἀνθρωποι, αδελφοί είσθε σείς διά τι αδικείτε αλλήλους; **27** Ο δε αδικών τον πλησίον απέστρωξεν αυτόν, επών· Τις σε κατέστησεν ἀρχοντα και δικαστήν εφ' ημάς; **28** Μήπως θέλεις συ να με φονεύσης, καθ' ον τρόπον εφόνευσας χθές τον Αιγύπτιον; **29** Τότε ο Μωϋσῆς ἔφυγε διά τον λόγον τούτον και ἔγεινε πάροικος εν γῇ Μαδιάμ, ὃπου εγέννησε δύο ιυούς. **30** Και αφού συνεπληρώθησαν τεσσαράκοντα ἑπτή, εφάνη εἰς αυτὸν ἀγγελος Κυρίου εν τη ερήμω του ὄρους Σινάν εν μέσω φλογός και ομένης βάτου. **31** Ο δε Μωϋσῆς ιδών εθαύμασε διά το δραματικού επών, επειδή ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Ἐντρομος δε γενόμενος ο Μωϋσῆς, δεν ετόλμα να παραπηρήσῃ. **32** Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Ἐντρομος δε γενόμενος ο Μωϋσῆς, δεν ετόλμα να παραπηρήσῃ. **33** Και εἶπε πρὸς αὐτὸν ο Κύριος Λύσον τον υπόδημα των ποδών σου διότι ο τόπος, επὶ του οποίου ίστασαι, είναι γη αγία. **34** Είδον την ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτῳ και ήκουσα τον στεναγμόν αυτών και κατέβην διά να ελευθερώσω αυτούς και τώρα ελθε, θέλω σε αποστείλει εἰς Αἴγυπτον. **35** Τούτον τον Μωϋσήν τον οποίον πρηγήθησαν ειπόντες Τις σε κατέστησεν ἀρχοντα και δικαστήν; τούτον ο Θεός απέστειλεν αρχηγόν και λυτρωτήν διά χειρός του αγγέλου του φανέντος εἰς αυτόν εν τη βάτῳ. **36** Ούτος εξήγαγεν αυτούς, αφού έκαμε τέρατα και σημεία εν γῇ

Αιγύπτου και εν τη Ερυθρά θαλάσση και εν τη ερήμω πόδας νεανίου τινός ονομαζομένου Σαύλου. **59** Και τεσσαράκοντα έτη. **37** Ούτος είναι ο Μωϋσῆς, όστις ελιθοβόλουν τον Στέφανον, επικαλούμενον και λέγοντα είπε προς τους νιούς του Ισραήλ· προφήτην εκ των Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου. **60** Και γονατίσας αδελφών σας θέλει σας αναστήσει Κύριος ο Θεός σας, εφώναξε μετά φωνής μεγάλης Κύριε, μη λογαριάσης ως εμέ· αυτού θέλετε ακούσει. **38** Ούτος είναι όστις εν τη εκκλησία εν τη ερήμω εστάθη μετά του αγγέλου του λαλούντος προς αυτόν εν τω όρει Σινά και μετά των πατέρων ημών, και παρέλαβε λόγια ζωοποιά διά να δώσῃ εις ημάς. **39** Εις τον οποίον οι πατέρες ημών δεν ήθελονταν να υπακούσωσιν, αλλ' απέβαλον και εστράφησαν εν ταῖς καρδίαις αυτῶν εἰς Αἴγυπτον **40** ειπόντες προς τον Ααρών· Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες θέλουσι προπορεύεσθαι ημῶν· διότι ούτος ο Μωϋσῆς, όστις εξήγαγεν ημᾶς εξ Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι συνέβη εις αυτόν. **41** Και κατεσκεύασαν μόσχον εν ταῖς ημέραις εκείναις και προσέφεραν θυσίαν εις το ειδώλον και ευφραίνοντο εις τα ἔργα των χειρών αυτῶν. **42** Όθεν εστράφη ο Θεός και παρέδωκεν αυτούς εις το να λατρεύσωσι την στρατιάν του ουρανού, καθώς είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίῳ των προφητών. Μήπως προσεφέρατε εις εμέ σφράγια και θυσίας τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω, οίκος Ισραήλ; **43** Μάλιστα ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ και το ἄστρον του Θεού σας Ρεμφάρν, τους τύπους, τους οποίους εκάμετε διά να προσκυνήτε αυτούς· διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επέκεινα της Βαθυλώνος. **44** Η σκηνή του μαρτυρίου ήτο μετά των πατέρων ημών εν τη ερήμω, καθώς διέταξεν εκείνος, όστις ελάλει προς τον Μωϋσήν, να κατασκευάσῃ αυτήν κατά τον οποίον είχεν ιδεῖ· **45** την οποίαν και παραλαβόντες οι πατέρες ημών, ἔφεραν μετά του Ιησού εις την κατακτηθείσαν γην των εθνών, τα οποία ο Θεός ἔξωσεν απ' ἐμπροσθεν των πατέρων ημών, ἔως των ημερών του Δαβίδ. **46** όστις εύρε χάριν ενώπιον του Θεού και ηγήθη να εύρη κατοικίαν διά τον Θεόν του Ιακώβ. **47** Ο Σολομών δε ωκοδόμησεν εις αυτόν οίκον. **48** Αλλ' ο Υψιστος δεν κατοικεί εν χειροποίητοι ναοίς, καθώς ο προφήτης λέγει· **49** Ο ουρανός είναι θρόνος μου, η δε γη υποπόδιον των ποδών μου· ποίον οίκον θέλετε οικοδομήσει δι' εμέ· λέγει Κύριος, ή ποίος ο τόπος της αναπαύσεώς μου; **50** Η χειρ μου δεν ἔκαμε ταύτα πάντα; **51** Σκληροτράχηλοι και απερίτημτοι την καρδίαν και τα ώτα, σεις πάντοτε αντιφέρεσθε κατά τον Πνεύματος του Αγίου· καθώς οι πατέρες σας, ούτα και σεις. **52** Τίνα των προφητών δεν εδίωξαν οι πατέρες σας; μάλιστα εφόνευσαν εκείνους, οίτινες προκατήγειλαν περὶ της ελεύσεως του δικαίου, του οποίου σεις εγενίστε τώρα προδότα και φονείς; **53** οίτινες ελάβετον τον νόμον εκ διαταγών και φρεγάλων και δεν εφυλάζατε. **54** Ακούοντες δε ταύτα, κατέκοπτον τας καρδίας αυτών και ἔτριζον τους οδόντας κατ' αυτού. **55** Ο δε Στέφανος, πλήρης ων Πνεύματος Αγίου, ατενίσας εις τον ουρανόν, είδε την δόξαν του Θεού και τον Ιησούν ιστάμενον εις δεξιών του Θεού **56** και είπεν· Ιδού, θεωρώ τους ουρανούς ανεῳγμένους και τον Υἱόν του ανθρώπου ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού. **57** Τότε φωνάζαντες μετά φωνής μεγάλης, ἔφραξαν τα ώτα αυτών και ὠρμησαν ομοθυμαδόν επ' αυτόν, **58** και εικαλόντες ἔξω της πόλεως ελιθοβόλουν. Και οι μάρτυρες απέθεσαν τα ιμάτια αυτών εις τους πόδας νεανίου τινός ονομαζομένου Σαύλου. **59** Και ελιθοβόλουν τον Στέφανον, επικαλούμενον και λέγοντα είπε προς τους νιούς του Ισραήλ· προφήτην εκ των Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου. **60** Και γονατίσας εφώναξε μετά φωνής μεγάλης Κύριε, μη λογαριάσης εις αυτούς την αμαρτίαν ταύτην. Και τούτο ειπών εκοιμήθη.

8 Ο δε Σαύλος ήτο σύμφωνος εις τον φόνον αυτού. Και ἔγεινεν εν εκείνη τη ημέρᾳ διωγμός μέγας κατά της εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις και πάντες διεσπάρησαν εις τους τόπους της Ιουδαίας και Σαμαρείας, πλὴν των αποστόλων. **2** Ἐφεραν δε τον Στέφανον εις τον τάφον ἀνδρες ευλαβεῖς και ἔκαμον θρίην μέγαν επ' αυτόν. **3** Ο δε Σαύλος εκακοποίει την εκκλησίαν, εμβαίνων εις πάσαν οικίαν και σύρων ἀνδρας και γυναίκας, παρέδινεν εις την φυλακήν. **4** Οι μεν λοιπόν διασπάρεντες διήλθον ευαγγελίζομενοι τον λόγον. **5** Ο δε Φίλιππος, καταβάς εις την πόλιν της Σαμαρείας, εκήρυξτεν εις αυτούς τον Χριστόν. **6** Και οι ὄχλοι προσείχοντος ομοθυμαδόν εις τα λεγόμενα υπό του Φιλίππου, ακούοντες και βλέποντες τα θαύματα, τα οποία ἔκαμνε. **7** Διότι εκ πολλών εχόντων πνεύματα ακάθαρτα εξήρχοντο αυτά φωνάζοντα μετά μεγάλης φωνῆς, και πολλοί παραλυτικοί και χωλοί εθεραπεύθησαν, **8** και ἔγεινεν χαρὸς μεγάλης εκείνη τη πλοει. **9** Ἀνθρώπος δε τις Σίμων ονομαζόμενος προϋπήρχεν εις τη πόλει, κάμνων μαγείας και εκπλήττων τον λαόν της Σαμαρείας, λέγων εαυτόν ὅτι είναι μέγας τις· **10** εις τον οποίον ἐδίον προσοχήν πάντες από μικρού ἔως μεγάλου, λέγοντες· Ούτος είναι η δύναμις του Θεού μη μεγάλη. **11** Ἐδίον δε προσοχήν εις αυτόν, διότι είχεν εκπλήξει αυτούς πολύν καιρόν με τας μαγείας. **12** Οτε όμως επίστευσαν εις τον Φίλιππον ευαγγελίζομενον τα περὶ της βασιλείας του Θεού και του ονόματος του Ιησού Χριστού, εβαπτίζοντο ἀνδρες τε και γυναίκες. **13** Ο δε Σίμων και αυτός επίστευσε, και βαπτισθείς ἐμένει πάντοτε μετά του Φιλίππου, και θεωρώντας σημεία και θαύματα μεγάλα γινόμενα εξεπλήττετο. **14** Ακούσαντες δε οι απόστολοι οι εν Ιεροσολύμοις ότι η Σαμάρεια εδέχθη τον λόγον του Θεού, απέστειλαν προς αυτούς τον Πέτρον και Ιωάννην. **15** Οίτινες καταβάντες προσηνυχήθησαν περί αυτών διά να λάβωσι Πνεύμα Αγίου· **16** διότι δεν είχεν ἔτι επιπέδεις επ' ουδένα εξ αυτών, αλλὰ μόνον ἡσαν βεβαπισμένοι εις το ονόμα του Κυρίου Ιησού. **17** Τότε επέθετον τας χειράς επ' αυτούς, και ελάμβανον Πνεύμα Αγίου. **18** Ιδών δε ο Σίμων ότι διά της επιθέσεως των χειρών των αποστόλων δίδεται το Πνεύμα το Αγίου, προσέφερεν εις αυτούς χρήματα· **19** λέγων· Δότε και εις εμέ την εξουσίαν ταύτην, ώστε εις ὄντινα επιθέσω τας χειράς να λαμβάνη Πνεύμα Αγίου. **20** Και ο Πέτρος είπε προς αυτόν· το αργύριόν σου ας ἡναι μετά σου εις απώλειαν, διότι ενόμισας ότι η δωρεά του Θεού αποκτάται διά χρημάτων. **21** Συν δεν ἔχεις μερίδα ουδέ κλίρον εν τω λόγῳ τούτων· διότι η καρδία σου δεν είναι ευθεία ενώπιον του Θεού. **22** Μετανόσιον λοιπόν από της κακίας σου ταύτης και δείθητι του Θεού, ίσως συγχωρήθῃ εις σε η επίνοια της καρδίας σου· **23** επειδή σε βλέπω ότι είσαι εις χολήν πικρίας και δεσμόν αδικίας. **24** Αποκριθείς δε ο Σίμων, είπε· Δεήθητε σεις υπέρ εμού

προς τον Κύριον, διά να μη έλθῃ επ' εμέ μηδέν εξ και είσελθε εις την πόλιν, και θέλει σοι λαληθή τι δόσων είπετε. **25** Εκείνοι λοιπόν, αφού εμαρτύρησαν πρέπει να κάμης. **7** Οι δε ἀνδρες οι συνοδεύοντες αυτόν και ελάλησαν τον λόγον του Κυρίου, υπέστρεψαν ίσταντο ἄφωνοι, ακούοντες μεν την φωνήν, μηδένα εις Ιερουσαλήμ, κηρύζαντες το ευαγγέλιον και εν δόμως βλέποντες. **8** Εστηκώθη δε ο Σαύλος από της γης, πολλαῖς κώμαις των Σαμαρείτων. **26** Ἀγγελος δε Κυρίου και ἔχων ανεωγμένους τους οφθαλμούς αυτού δεν ελάλησε προς τον Φίλιππον, λέγων Σηκώθητι και ὑπαγε έβλεπεν ουδένα και χειραγωγούντες αυτόν εισήγαγον προς μεσημβρίαν εις την οδόν την καταβαίνουσαν εις Δαμασκόν. **9** Και ἡτο τρεις ημέρας χωρὶς να βλέπῃ, από Ιερουσαλήμ εις Γάζαν αὐτὴ είναι ἐρημος. **27** Και και δεν ἔφαγεν ουδέ επιεν. **10** Ἡτο δε τις μαθητής εν σηκωθείς υπήγε. Και ιδού, ἀνθρωπος Αιθίοψ ευνούχος, Δαμασκών Ανανίας ονομαζόμενος, και είπε προς αυτόν ο ἄρχων της Κανδάκης της βασιλίσσης των Αιθιόπων, Κύριος δι' οράματος Ανανία: Ο δε είπεν· Ιδού εγώ, Κύριε. δότις ἥτο επὶ πάντων των θησαυρῶν αυτῆς, ούτος **11** Και ο Κύριος είπε προς αυτὸν· Σηκωθεῖς ὑπαγε εις την είχεν ελθεῖ διά να προσκυνήσῃ εις Ιερουσαλήμ, **28** οδόν την ονομαζόμενην Ευθείαν και ζήτησεν ειν τη οικία και υπέστρεψε και καθήμενος επὶ της αμάξης αυτού, του Ιούδα τινά Σαύλον ονομαζόμενον Ταρσέα· διότι ανεγίνωσκε τον προφήτην Ησαΐαν. **29** Είπε δε το Πνεύμα ιδού, προσεύχεται, **12** και είδε δι' οράματος ἀνθρωπον προς τον Φίλιππον· Πληρίσαν και προσκολλήθητι εις Ανανίαν ονομαζόμενον ότι εισήλθε και έθεσεν επ' αυτὸν την ἄμαξαν ταύτην. **30** Και ο Φίλιππος ἔδραμε πλησίον την χείρα, διά να αναβλέψῃ. **13** Απεκρίθη δε ο Ανανίας και ἤκουσεν αυτόν αναγινώσκοντα τον προφήτην Κύριε, ἤκουσα από πολλών περὶ του ανδρός τούτου, ὃσα Ησαΐαν και είπεν· Ἀραγε γινώσκεις α αναγινώσκεις; **31** κακά ἔπραξεν εις τους αγίους σου εις Ιερουσαλήμ: **14** Ο δε είπε· Και πως ἡθελον δυνηθῇ, εάν δεν με οδηγήσῃ και εδώ ἔχει εξουσίαν παρά των αρχιερέων να δέσῃ τις; Και παρεκάλεσε τον Φίλιππον να αναφή και να πάντας τους επικαλουμένους το ὄνομά σου. **15** Είπε δε καθήσης μετ' αυτού. **32** Το δε χωρίον της γραφής, το προς αυτόν ο Κύριος· Ὑπαγε, διότι ούτος είναι σκεύος οποίον ανεγίνωσκεν, ἥτο τούτο. Εφέρθη ως πρόβατον εκλογής εις εμέ, διά να βαστάσῃ το ὄνομά μου ενώπιον επί σφραγίν· και ως αρνίον ἐμπροσθεν του κείροντος εθνών και βασιλέων και των νιών Ισραήλ: **16** επειδή αυτό ἄφωνον, ούτω δεν ανοίγει το στόμα αυτού. **33** εγώ θέλω δεῖξει εις αυτόν ὃσα πρέπει να πάθῃ υπέρ Εν τη ταπεινώσει αυτού αφηρέθη η κρίσις αυτού την του ονόματός μου. **17** Υπήγε δε ο Ανανίας και εισήλθεν δε γενεάν αυτού τις θέλει διηγηθῇ; διότι σηκόνεται εις την οικίαν, και επιθέσας επ' αυτόν τας χείρας είπε· από της γης η ζωὴ αυτού. **34** Αποκριθεὶς δε ο ευνούχος Σαούλ αδελφέ, ο Κύριος με απέστειλεν, ο Ιησούς δότις προς τον Φίλιππον, εἰπε· Παρακαλῶ σε, περὶ τίνος λέγει εφάνη εις σε εν τη οδῷ καθ' η ἡρχου, διά να αναβλέψῃς τούτο ο προφήτης; περὶ ειστού περὶ ἄλλου τίνος; **35** Και και να πλησθής Πνεύματος Αγίου. **18** Και ευθύς ἐπεσον ανοίξας ο Φίλιππος το στόμα αυτού και αρχίσας από της από των οφθαλμών αυτού ως λέπτη, και ανέβλεψεν γραφής ταύτης, ευηγγελίσατο εις αυτόν τον Ιησούν. ευθύς, και σηκωθεὶς εβαπτίσθη. **19** Και λαβών τροφήν **36** Και καθὼς εξηκολούθουν την οδόν, ἥλθον εις το εδυναμώθη. Διέτριψε δε ο Σαύλος ημέρας τινάς μετά των ὄδωρ, και λέγει ο ευνούχος· Ιδού ὄδωρ τι με εμποδίζει εν Δαμασκώ μαθητῶν, **20** και ευθύς εκήρυττεν ει ταις να βαπτισθῶ; **37** Και ο Φίλιππος εἰπεν· Εάν πιστεύης συναγωγάς τον Χριστόν ότι ούτος είναι ο Υἱός του Θεού. εξ ὅλης της καρδίας, δύνασαι. Και αποκριθεὶς εἰπε· **21** Εξεπλήγτοντο δε πάντες οι ακούοντες και ἐλεγον· Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υἱός του Θεού. Δεν είναι ούτος, όστις εξωλόθρευσεν εις Ιερουσαλήμ **38** Και προσέταξε να σταθή η ἄμαξα, και κατέβησαν τους επικαλουμένους το ὄνομα τούτο και εδώ διά τούτο αμφότεροι εις το ὄδωρ, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, και είχεν ελθεῖ διά να φέρῃ αυτούς δεδεμένους προς τους εβάπτισεν αυτόν. **39** Ὁτε δε ανέβησαν εκ του ὄντας, αρχιερείς; **22** Ο δε Σαύλος μάλλον ενεδυναμώτο και Πνεύμα Κυρίου ἥρτασε τον Φίλιππον, και δεν είδεν συνέχεις τους Ιουδαίους τους κατοικούντας ει Δαμασκώ, αυτόν πλέον ο ευνούχος αλλ' επορεύετο την οδόν αυτού χαρίων. **40** Ο δε Φίλιππος ευρέθη εις Ἀζωτον, και διερχόμενος εκήρυττεν εις πάσας τας πόλεις, εωσού ήλθεν εις Καισάρειαν.

9 Ο δε Σαύλος, πνέων ἔτι απειλήν και φόνον κατά των μαθητῶν του Κυρίου, ἥλθε προς τον αρχιερέα **2** και εζήτησε παρ' αυτού επιστολάς εις Δαμασκόν προς τας συναγωγάς, όπως εάν εύρη τινάς ει της οδού ταύτης, ἀνδρας τε και γυναίκας, φέρη δεδεμένους εις Ιερουσαλήμ. **3** Ενώ δε πορεύμενος επλησίαζεν εις την Δαμασκόν, εξαίφνης ήστραψε περὶ αυτόν φως από του ουρανού, **4** και πεσών επὶ την γην, ἤκουσε φωνήν λέγουσαν προς αυτόν· Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις; **5** Και είπε· Τις είσαι, Κύριε; Και ο Κύριος είπεν· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίον συ διώκεις σκληρόν σοι είναι να λακτίζης προς κέντρα. **6** Ο δε τρέμων και ἔκθαμβος γενόμενος, είπε· Κύριε, τι θέλεις να κάμω; Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Σηκώθητι

πύλας ημέραν και νύκτα, διά να θανατώσωσιν αυτόν. **25** λαβόντες δε αυτόν οι μαθηταί, διά νυκτός κατεβίβασαν διά του τείχους κρεμάσαντες εντός σπυρίδων. **26** Και ελθών ο Σαύλος εις Ιερουσαλήμ επροσάπαθει να προσκολλήθη εις τους μαθηταίς πλην πάντες εφορύνοτο αυτόν, μη πιστεύοντες ότι είναι μαθητής. **27** Ο Βαρνάβας δε παραλαβών αυτόν ἔφερε προς τους αποστόλους, και διηγήθη προς αυτούς πως είδε τον Κύριον ει τη οδῷ και διότι ελάλησε προς αυτόν, και πως ει Δαμασκώ, εκήρυξε μετά παρρησίας ει τω ονόματι του Ιησού. **28** Και ἡτο μετ' αυτών ει Ιερουσαλήμ εισερχόμενος και εξερχόμενος και μετά παρρησίας κηρύζοντας ει τω ονόματι του Κυρίου Ιησού, **29** και ελάλει και εφιλονείκει μετά των Ελληνιστών· εκείνοι δε κατεγίνοντο εις το να θανατώσωσιν αυτόν. **30** Μαθόντες δε οι αδελφοί,

κατεβίβασαν αυτόν εις Καισάρειαν και εξαπέστειλαν ανέβη ο Πέτρος εις το δώμα διά να προσευχηθή περί την αυτόν εις Ταρσόν. **31** Αι μεν λοιπόν εκκλησίαι καθ' ἔκτην ώραν. **10** Και πεινάσας ήθελε να φάγῃ· ενώ δε όλην την Ιουδαίαν και Γαλιλαίαν και Σαμάρειαν είχον ητούμαζον, επίλθεν επ' αυτούν ἔκστασις, **11** και θωρεί ειρίνην, οικοδομούμενα και περιπατούσαν ειν τω φόβῳ του Κυρίου, και διά της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος σκένος τι ως σινδόνα μεγάλην, το οποίον ἦτο δεδεμένον επληθόντο. **32** Ο δε Πέτρος, διερχόμενος διά πάντων, από των τεσσάρων ἄκρων και κατεβιβάζετο επί την κατέβη και προς τους αγίους τους κατοικούντας την γην, **12** εντός του οποίου υπήρχον πάντα τα τετράποδα Λύδδαν. **33** Και εύρεν ανθρώπων τινά Αινέαν το ὄνομα, της γῆς και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του δότις ἡ παραλυτικός, από επών οκτώ κατακείμενος ουρανού. **13** Και ἔγειν φωνή προς αυτόν· Σηκωθείς, επί την κραββάτου. **34** Και είπε προς αυτόν ο Πέτρος· Αινέα, Πέτρε, σφάξον και φάγε· **14** Ο δε Πέτρος είπε· Μη σε ιατρέψει Ιησούς ο Χριστός· σηκώθητι και στρώσων γένοιτο, Κύριε· διότι ουδέποτε ἔφαγον ουδέν βέβηλον ἡ την κλίνην σου. Και ευθύς εσκηκώθη. **35** Και είδον αυτόν ακάθαρτον. **15** Και πάλιν εις δευτέρους ἔγινε φωνή προς πάντας οι κατοικούντες την Λύδδαν και τον Σάρωνα, αυτόν· Ὁσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. **16** οίτινες επέστρεψαν εις τον Κύριον. **36** Και ειν Ιόππη Ἐγείνε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανελήφθη το σκένος ἢτο τις μαθήτρια ονδύματι Ταβιθά, ἡτις διερμηνευμένη λέγεται Δορκάς αὐτή ἡ πλήρης αγαθών ἐργών και ελεημοσυνών, τας οποίας ἔκαμψε· **37** κατ' εκείνας δε τας ιδού, οι ἀνθρωποι οι απεσταλμένοι παρά του Κορνηλίου ημέρας συνέβη ασθενήσασα να αποθάνη· και λοιύσαντες ερωτήσαντες και μαθόντες την οικίαν του Σίμωνος αυτήν ἔθεσαν εις ανώγεον. **38** Και επειδή η Λύδδα Ἐφθασαν εις την πύλην, **18** και φωνάζαντες ηρώτων αν ο Σίμων ο επονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ενταύθα. **19** Και ενώ ο Πέτρος διελογίζετο περί του οράματος, ακάθιτον τι εσήμαντε το ὄραμα, το οποίον είδεν, ελεημοσυνών, τας οποίας ἔκαμψε· **39** κατ' εκείνας δε τας ιδού, οι ἀνθρωποι οι απεσταλμένοι παρά του Κορνηλίου ημέρας συνέβη ασθενήσασα να αποθάνη· και λοιύσαντες ερωτήσαντες και μαθόντες την οικίαν του Σίμωνος αυτήν ἔθεσαν εις ανώγεον. **40** Ο δε Πέτρος, εκβαλών είπε προς αυτών· Καταβάσατε την οικίαν την πύλην, **20** και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή ἡ πλήρης αγαθών ἐργών και ελεημοσυνών, τας οποίας είπε· Ταβιθά, ανάστηθι. Η δέ ήνοιξε τους παρεστάθησαν ενώπιον αυτού πάσαι αι χήραι, κλαίουσαι και δεικνύουσαι χιτώνας και ιμάτια, ὅσα η Δορκάς ειργάζετο ὅτε ἢτο μετ' αυτών. **41** Ο δε Πέτρος, εκβαλών είπε προς αυτήν· Καταβάσατε την οικίαν την πύλην, **21** και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **42** Εγείνε δε τούτο γνωστόν καθ' ὅλην την Ιόππην, και πολλοί επίστευσαν εις τον Κύριον. **43** Και ο Πέτρος ἔμεινεν ικανάς ημέρας εν Ιόππη παρά τινί Σίμωνι βυρσοδέψη.

10 Ἡτο δε τις ἀνθρωπος εν Καισαρεία ονόματι Κορνήλιος, εκατόνταρχος εκ του τάγματος του λεγομένου Ιταλικού, **2** ευεσβής και φοβούμενος τον Θεόν μετά παντός του οίκου αυτού, δότις και ἔκαμψεν ελεημοσύνας εις τον λαόν πολλάς και εδέετο του Θεού διαπαντός· **3** ούτος είδε φανερά δι' οράματος περί την εννάτην ώραν της ημέρας ἀγγελον του Θεού, ὅτι εισήλθε προς αυτόν και είπε προς αυτόν Κορνήλιε. **4** Ο δε ατενίσας εις αυτόν και ἐμφόβος γενόμενος, είπε· Τι είναι, Κύριε; Και είπε προς αυτόν· Αι προσευχαὶ σου και αι ελεημοσύναι σου ανέβισαν εις μνημόσυνόν σου ενώπιον του Θεού. **5** Και τώρα πέμψον εις Ιόππην ανθρώπους και προσκάλεσον τον Σίμωνα, δότις επονομάζεται Πέτρος· **6** ούτος ξενίζεται παρά τινί Σίμωνι βυρσοδέψη, ἔχοντι οικίαν πλησίον της θαλάσσης. Ούτος θέλει σοι λαλήσει τι πρέπει να κάμνῃ. **7** Καθώς δε ανεχώρησεν ο ἀγγελος ο λαλών προς τον Κορνήλιον, εφώναξε δύο εκ των υπηρετών αυτού και ἔνα στρατιώτην ευσεβή εκ των διαμενόντων πάντοτε πλησίον αυτού, **8** και διηγηθεῖς προς αυτούς τα πάντα, απέστειλεν αυτούς εις την Ιόππην. **9** Τη δε επαύριον, ενώ εκείνοι ωδοιπόρουν και επλησίαζον εις την πόλιν,

ανέβη ο Πέτρος εις το δώμα διά να προσευχηθή περί την αυτόν εις Ταρσόν. **10** Και πεινάσας ήθελε να φάγῃ· ενώ δε όλην την Ιουδαίαν και Γαλιλαίαν και Σαμάρειαν είχον ητούμαζον, επίλθεν επ' αυτούν ἔκστασις, **11** και θωρεί ειρίνην, οικοδομούμενα και περιπατούσαν ειν τω φόβῳ του Κυρίου, και διά της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος σκένος τι ως σινδόνα μεγάλην, το οποίον ἦτο δεδεμένον επληθόντο. **12** Ο δε Πέτρος, διερχόμενος διά πάντων, από των τεσσάρων ἄκρων και κατεβιβάζετο επί την κατέβη και προς τους αγίους τους κατοικούντας την γην, **13** εντός του οποίου υπήρχον πάντα τα τετράποδα Λύδδαν. **14** Και εύρεν ανθρώπων τινά Αινέαν το ὄνομα, της γῆς και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του δότις ἡ παραλυτικός, από επών οκτώ κατακείμενος ουρανού. **15** Και πάλιν εις δευτέρους ἔγινε φωνή προς αυτόν· Σηκωθείς, επί την κραββάτου. **16** οίτινες επέστρεψαν εις τον Κύριον. **17** Εγείνε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανελήφθη το σκένος ἢτο τις μαθήτρια ονδύματι Ταβιθά, ἡτις διερμηνευμένη λέγεται Δορκάς αὐτή · πλήρης αγαθών ἐργών και ελεημοσυνών, τας οποίας ἔκαμψε· **18** και φωνάζαντες ηρώτων αν ο Σίμων ο επονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ενταύθα. **19** Και ενώ ο Πέτρος διελογίζετο περί του οράματος, ακάθιτον τι εσήμαντε το ὄραμα, το οποίον είδεν, ελεημοσυνών, τας οποίας ἔκαμψε· **20** και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **21** Καταβάσατε την οικίαν την πύλην, **22** και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **23** Επονομάζεται ο Πέτρος προς αυτόν το Πνεύμα· Ιδού, τρεις ἀνθρωποι σε εις αυτούς. **24** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **25** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **26** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **27** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **28** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **29** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **30** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **31** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **32** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **33** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **34** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **35** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **36** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **37** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **38** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **39** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **40** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **41** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **42** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **43** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **44** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **45** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **46** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **47** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **48** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **49** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **50** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **51** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **52** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **53** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **54** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **55** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **56** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **57** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **58** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **59** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **60** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **61** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **62** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **63** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **64** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **65** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **66** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **67** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **68** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **69** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **70** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **71** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **72** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **73** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **74** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **75** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **76** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **77** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **78** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **79** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **80** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **81** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **82** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **83** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **84** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **85** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **86** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **87** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **88** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **89** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **90** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **91** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **92** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **93** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **94** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **95** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **96** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **97** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **98** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **99** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **100** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **101** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **102** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **103** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **104** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **105** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **106** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **107** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **108** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **109** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **110** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **111** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **112** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **113** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **114** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **115** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **116** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **117** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **118** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **119** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **120** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **121** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **122** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **123** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **124** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **125** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **126** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **127** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **128** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **129** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **130** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **131** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **132** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **133** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **134** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **135** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **136** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **137** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **138** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **139** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **140** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **141** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **142** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **143** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **144** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **145** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **146** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **147** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **148** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **149** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **150** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **151** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **152** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **153** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **154** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **155** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **156** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **157** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **158** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **159** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **160** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **161** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **162** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **163** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **164** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **165** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **166** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **167** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **168** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **169** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **170** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **171** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **172** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **173** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **174** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **175** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **176** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **177** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **178** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **179** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **180** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **181** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **182** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **183** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **184** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **185** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **186** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **187** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **188** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **189** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **190** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **191** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **192** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **193** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **194** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **195** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **196** Και επειδή η Λύδδα λέγεται Δορκάς αὐτή· **197** Και επειδή η Λύδδα λ

ότι ήλθες. Τώρα λοιπόν ημείς πάντες παριστάμεθα βέβηλα. **10** Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανεσύρθησαν ενώπιον του Θεού, διά να ακούσωμεν πάντα όσα ἄπαντα εἰς τὸν οὐρανὸν. **11** Καὶ ιδού, τῇ αυτῇ ὥρᾳ προσετάχθησαν εἰς τὸν Θεόν. **34** Τότε οἱ Πέτρος τρεῖς ἀνθρώπων ἐφθασαν εἰς τὴν οἰκίαν, εν ἡ ἡμῖν, ανοίξας τὸ στόμα εἰπεν· Ἐπ' αὐληθείας γνωρίζω ὅτι δεν ἀπεσταλμένοι πρὸς ἡμέας ἀπό Καισαρείας. **12** Εἶπε δε εἰναὶ προσωπολήπτης τοῦ Θεοῦ, **35** αλλ' εἰ παντὶ ἔθνει, πρὸς ἡμέας τὸ Πνεῦμα να ὑπάγω μετ' αὐτῶν, μηδόλως ὅστις φοβεῖται αὐτῶν καὶ εργάζεται δικαιοσύνην, εἴναι διστάζων. Ἡλθον δὲ μετ' ἡμού καὶ οἱ ἔξι οὗτοι ἀδελφοί, δεκτός εἰς αὐτόν. **36** Τὸν λόγον, τὸν οποίον ἀπέστειλε καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ανθρώπου, **13** καὶ πρὸς τοὺς οὐρανούς Ισραὴλ ευαγγελιζόμενος ειρήνην διὰ ἀπήγγειλε πρὸς ἡμάς πως εἶδε τὸν ἄγγελον εν τῷ οἴκῳ Ιησού Χριστού· οὗτος εἴναι οἱ Κύριος πάντων. **37** τὸν αὐτού, ὅτι εστάθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Απόστειλον λόγον τούτον σεις ἔξεύρετε, ὅστις εκπρύθητι ὅλην ανθρώπους εἰς Ἰόπην καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα τὸν τὴν Ιουδαίαν, ἀρχίσας απὸ τῆς Γαλιλαίας, μετά τὸ επονομαζόμενον Πέτρον, **14** ὅστις θέλει λαλήσῃ πρὸς βάπτισμα, τὸ οποίον εκήρυξεν οἱ Ιωάννης, **38** πῶς οἱ σε λόγους, δι' ὧν θέλεις σωθῆναι καὶ πας ο οἰκός σου. **15** Θεός ἔχριστον τὸν Ιησούν τον από Ναζαρέτ με Πνεύματα Καὶ ενώ ἡρχισα να λαλώ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον επήλθεν Ἀγιον καὶ με δύναμιν, δόσις διήλθεν ευεργετῶν καὶ επ' ἡμάς καθὼς καὶ εφ' ἡμάς κατ' ἀρχάς. **16** Τότε θεραπεύων πάντας τοὺς καταδύναστευομένους υπὸ τοῦ ενεθυμήθη τὸν λόγον του Κυρίου, ὅτι ἐλέγεν Ιωάννης διαβόλου, διότι ο Θεός ἡτο μετ' αὐτού· **39** καὶ ημεῖς μεν εβάπτισεν εν ὑδατι, σεις ὁμῶς θέλετε βαπτισθῆνεν εἰμεθα μάρτυρες πάντων όσα ἔκαμε καὶ εν τῇ γῇ τῶν Πνεύματοι Αγίων. **17** Εάν λοιπόν ο Θεός ἔδωκεν εἰς αὐτούς Ιουδαίων καὶ εν Ιερουσαλήμ τὸν οποίον εφόνευαν τὴν ἴστην δωρεάν ως καὶ εἰς ημάς, διότι επίστευσαν κρεμάσαντες επὶ ξύλου. **40** Τούτον ο Θεός ανέστησε εἰς τὸν Κύριον Ιησούν Χριστόν, εγώ τις ἡμην ὡστε την τρίτην ημέραν καὶ ἔκαμεν αὐτόν να εμφανισθή να δυνηθῶ να εμποδίσω τὸν Θεόν; **18** Ακούσαντες **41** ουχὶ εἰς πάντα τὸν λαόν, αλλ' εἰς μάρτυρας τοὺς δε ταύτα ησύχασαν καὶ εδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες προδιωρισμένους υπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς ημάς, οἵτινες Καὶ εἰς τὰ ἔθνη λοιπόν ἔδωκεν ο Θεός την μετάνοιαν συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν μετ' αὐτού, αφού ανέστη εἰς ζωὴν. **19** Οι μεν λοιπόν διασκορπισθέντες εκ του εκ νεκρών· **42** καὶ παρήγγειλεν εἰς ημάς να κηρύξωμεν διωγμού τον γενομένου διά τὸν Στέφανον, επέρασαν πρὸς τὸν λαόν καὶ να μαρτυρήσωμεν διότι αὐτός εἴναι ο ἑώς Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Αντιοχείας, εἰς μηδένα ωρισμένος υπὸ τοῦ Θεοῦ κριτής ζώντων καὶ νεκρών. κηρύπτοντες τὸν λόγον, ειπι μόνον εἰς Ιουδαίους. **20** **43** Εἰς τούτον πάντες οι προφήται μαρτυρούσιν, διότι Ἡσαν δε τινές εξ αὐτῶν ἀνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, διά τον ονόματος αὐτού θέλει λάβει ἀφεσιν ἀμαρτιών πας ο πιστεύων εἰς αὐτόν. **44** Ενώ ἐτι ἐλάλει ο Πέτρος τοὺς λόγους τούτους, επήλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον επὶ πάντας τοὺς ακούοντας τὸν λόγον. **45** Καὶ εξεπλάγησαν οι εκ περιτομῆς πιστοί, δοσι ήλθον μετά τὸν Πέτρον, δε το λόγος περὶ αὐτών εἰς τὰ ὡτα τῆς εκκλησίας τῆς διότι δωρεά του Αγίου Πνεύματος εξεχύθη καὶ επὶ τα εν Ιεροσολύμοις, και εξαπέστειλαν τὸν Βαρνάβαν, διά έθνη· **46** διότι ήκουν αὐτούς λαλούντας γλώσσας και να περάσῃ ἑώς Αντιοχείας· **23** δοσις ελθών και ιδών μεγαλύνοντας τὸν Θεόν. Τότε απεκρίθη ο Πέτρος· **47** τὴν χάριν του Θεού, εχάρη και παρεκίνει πάντας να Μήπως δύναται τις να εμποδίσῃ το ὑδωρ, ώστε να εμμένωσιν εν σταθερότητι καρδίας εἰς τὸν Κύριον, **24** μη βαπτισθῶσιν οὗτοι, οἵτινες ἐλαβον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθὼς και ημείς; **48** Και προσέταξεν αὐτούς να βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ονόμα του Κυρίου. Τότε παρεκάλεσαν αὐτόν να διαμείνη ημέρας τινάς.

11 Ἡκουσαν δε οι απόστολοι και οι αδελφοί οι ὄντες εν τῇ Ιουδαίᾳ διτι και τα ἔθνη εδέχθησαν τὸν λόγον του Θεού. **2** Και ὅτε ανέβη ο Πέτρος εἰς Ιεροσόλυμα, εφιλοείκουν μετ' αὐτού οι εκ περιτομής, **3** λέγοντες διότι Εισήλθες πρὸς ανθρώπους απεριτμήτους και συνέφαγες μετ' αὐτῶν. **4** Ο δε Πέτρος ήρχισε και εξέθετε πρὸς αὐτούς τα γενόμενα κατά σειράν, λέγων· **5** Εγώ ἡμην προσευχόμενος εν τῃ πόλει Ιόπη, και είδον όραμα εν εκστάσει, σκένος τι καταβαίνον ως σινδόνα μεγάλην, ήτις δεδεμένη από των τεσσάρων ἀκρων κατεβιβάζετο εκ του ουρανού και ἥλθε μέχρις εμού· **6** εις την οποίαν ατενίσας παρετήρουν και είδον τα τετράποδα της γῆς και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού. **7** Και ήκουσα φωνήν λέγουσαν πρὸς εμέ· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάξον και φάγε. **8** Και είπον· Μη γένοιτο, Κύριε, διότι ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον εισήλθε ποτέ εἰς το στόμα μου. **9** Και η φωνή μοι απεκρίθη εκ δευτέρου εκ του ουρανού· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε

12 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν επεχείρησεν Ηρώδης ο βασιλεύς να κακοποιήσῃ τινάς από της εκκλησίας. **2** Εφόνευσε δε διά μαχαίρας Ιάκωβον τον αδελφόν του Ιωάννου. **3** Και ιδών διότι ήτο αρεστόν εις τους Ιουδαίους, προσέθεσε να συλλάβῃ και τον Πέτρον· ήσαν

δε αι ημέραι των αζύμων· 4 τον οποίον και πιάσας ἤζανε και επληθύνετο. 5 Ο δε Βαρνάβας και ο Σαύλος ἦταν οι καλούμενοι Νίγερ, και Λούκιος ο Κυρηναῖος, και Μαναήν ο συνανατραφείς μετά του Ηρώδου του τετράρχου, και ο Σαύλος. 6 Και ενώ υπήρετον εις τον Κύριον και ενήστευον, είπε το Πνεύμα το Αγιον-Χωρίστα εις εμέν τον Βαρνάβαν και τον Σαύλον διά το ἔργον, εις το οποίον προσεκάλεσαν αυτούς. 7 Τότε αφού ενήστευσαν και προσευχήθησαν και επέθεσαν τας χείρας επ' αυτούς, απέστειλαν. 8 Ούτοι λοιπόν πεμφθέντες υπό τον Πνεύματος του Αγίου, κατέβησαν εις την Σελεύκειαν και εκείθεν απέπλευσαν εις την Κύπρον, 9 και ήλθον εις την Σαλαμίνα, εκήρυττον τον λόγον του Θεού εν ταῖς συναγωγαῖς των Ιουδαίων· είχον δε και τον Ιωάννην υπηρέτην. 10 Και αφού διήλθον την νήσον μέχρι της Πάφου, εύρον τινά μάγον ψευδοπροφήτην Ιουδαίον ονομαζόμενον Βαριμσύνην, 11 ούτις ήτο μετά του ανθυπάτου Σεργίου Παύλου, ανδρός συνετού. Ούτος προσκαλέσας τον Βαρνάβαν και Σαύλον, εξήγησε να ακούσῃ τον λόγον του Θεού· 12 ούτιστα δε εις αυτούς Ελύμας ο μάγος, διότι ούτω μεθερμηνεύεται το όνομα αυτού, ζητών να αποτρέψῃ τον ανθύπατον από της πίστεως. 13 Πλὴν ο Σαύλος, ο και Παύλος, πλησθεὶς Πνεύματος Αγίου και ατενίσας εις αυτούς, 14 εἶπεν· Ω πλήρης παντός δόλου και πάσης ραδιουργίας, νιέ του διαβόλου, εχθρέ πάσης δικαιούσης, δεν θέλεις πάντει διαστρέψων τας ευθείας οδούς του Κυρίου; 15 Και τώρα ίδού, χειρ του Κυρίου είναι κατά σου, και θέλεις είσθαι τυφλός, μη βλέπων τον ήλιον μέχρι καιρού. Και παρεύθυνς επέπεσεν επ' αυτόν αμάρυρωσις και σκότος, και περιστρέφομενος εζήτει χειραγωγούς. 16 Τότε ίδων ο ανθύπατος το γεγονός επίστευσεν, εκπληττόμενος εις την διδαχήν του Κυρίου. 17 Αποπλεύσαντες δε από της Πάφου ο Παύλος και οι περί αυτόν ήλθον εις την Πέργην της Παμφυλίας ο δε Ιωάννης, χωρισθείς απ' αυτούς, υπέστρεψεν εις τα Ιεροσόλυμα. 18 Αυτοί δε περάσαντες από της Πέργης, ἐφθασαν εις Αντιόχειαν της Πισιδίας, και εισελθόντες εις την συναγωγήν τη ημέρα του σαββάτου εκάθησαν. 19 Και μετά την ανάγνωσιν του νόμου και των προφητῶν απέστειλαν εις αυτούς οι αρχισυνάγωγοι, λέγοντες· Ἀνδρες αδελφοί, εάν ἔχητε λόγον τινά προτροπῆς εις τον λαόν, λέγετε. 20 Σηκωθείς δε ο Παύλος και σείσας την χείρα, εἶπεν· Ἀνδρες Ισραηλίται και οι φοβούμενοι τον Θεόν, ακούσατε. 21 Ο Θεός του λαού τούτου Ισραήλ εξέλεξε τους πατέρας ημών και ύψωσε τον λαόν παροικούντα εν γῇ Αιγύπτῳ, και μετά βραχίονος υψηλού εξήγαγεν αυτούς εξ αυτής, 22 ο λαός επεφώνει· Θεόν φωνή και ουχί ανθρώπου. 23 Και παρεύθυνς επάταξεν αυτὸν ἀγγελος Κυρίου, διότι δεν ἔδωκε την δόξαν εις τον Θεόν, και γενόμενος σκωληκόβρωτος εξεψύχησεν. 24 Ο δε λόγος του Θεού

του Κις, ἀνδρα εκ της φυλής Βενιαμίν, τεσσαράκοντα ἔτη 22 και μετασήσας αυτόν, ανέστησεν εἰς αυτούς βασιλέα τὸν Δαβὶδ, περὶ του ὅποιον καὶ εἴπε μαρτυρίσας Εὐρὸν Δαβὶδ τὸν του Ιεσσαί, ἀνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὅστις θέλει κάμει πάντα τὰ θελήματά μου. 23 Απὸ του σπέρματος τούτου ο Θεός κατὰ τὴν επαγγελίαν αυτού ανέστησεν εἰς τον Ισραὴλ σωτῆρα τον Ιησούν, 24 αφού ο Ιωάννης πρὸ της ελεύσεως αυτοῦ προεκήρυξε βάπτισμα μετανοίας εἰς πάντα τὸν λαὸν του Ισραὴλ. 25 Και ενώ ο Ιωάννης ετελείσθη τὸν δρόμον αυτοῦ, ἐλέγει Τίνα με στοχάζεσθε ὅτι εἴμαι; δεν είμαι ειγώ, ἀλλ' ίδου, ἔρχεται μετ' εκείνον, του ὅποιου δεν είμαι ἀξιος να λύσω το υπόδημα των ποδῶν. 26 Άνδρες αδελφοί, νιοί του γένους του Αβραάμ και οι εν υμίν φοβούμενοι τον Θεόν, προς εας απεστάλη ο λόγος της σωτηρίας ταῦτης. 27 Διότι οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ και οι ἄρχοντες αυτών, μη γνωρίσαντες τούτον μηδὲ τας ρήσεις των προφητῶν, τας αναγινωσκομένας κατά παν σάββατον, επλήρωσαν αυτάς κρίναντες τούτον, 28 και μη ευρόντες μηδεμίαν αιτίαν θανάτου, εξήτησαν πάρα του Πιλάτου να θανατωθῇ. 29 Αφού δε ετελείωσαν πάντα τα περὶ αυτού γεγραμμένα, καταβιβάσαντες αυτόν απὸ του ξύλου έθεσαν εἰς μνημείον. 30 Ο Θεός ὁμως ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών 31 ὅστις εφάνη επὶ πολλάς ημέρας εἰς τους μετ' αυτοῦ αναβάντας απὸ της Γαλιλαίας εἰς Ιερουσαλήμ, οἵτινες είναι μάρτυρες αυτού πρὸ του λαὸν. 32 Και ημεῖς ευαγγελίζομεθα πρὸς εας την γενομένην εἰς τους πατέρας επαγγελίαν, 33 ὅτι ταῦτην ο Θεός εξεπλήρωσεν εἰς ημάς τα τέκνα αυτών, αναστήσας τον Ιησούν, ως είναι γεγραμμένον και εν τω φαλμῷ των δευτέρων Υἱός μου είσαι συ, εγώ σήμερον σε γέννησα. 34 Ότι δε ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, μη μέλλοντα πλέον να υποστρέψῃ εἰς την διαφθοράν, λέγει ούτως, ὅτι θέλω σας δώσει τα ελέη του Δαβὶδ τα πιστά. 35 Διά τούτο και εν ἄλλω φαλμῷ λέγει· Δεν θέλεις αφήσει τον διστόν σου να ίδη διαφθοράν. 36 Διότι ο μεν Δαβὶδ, αφού υπηρέτησε την βουλήν του Θεού εν τη γενεά αυτού, εκοιμήθη και προσετέθη εἰς τους πατέρας αυτού και είδε διαφθοράν· 37 εκείνος ὁμως, τον ὅποιον ο Θεός ανέστησε, δεν είδε διαφθοράν. 38 Ἐστω λοιπόν γνωστόν εἰς εσάς, ἀνδρες αδελφοί, ὅτι διά τούτου κηρύττεται πρὸς εας ἀφεσις αμαρτιών. 39 Και απὸ πάντων, αφ' ὧν δεν ηδυνήθητε διά του νόμου του Μωϋσέως να δικαιωθήτε, διά τούτου πας ο πιστεύων δικαιούνται. 40 Βλέπετε λοιπόν μη ἐπέλθῃ εφ' ιμάς το λαληθέν υπὸ των προφητῶν· 41 Ιδετε, οι καταφρονηταί, και θαυμάσατε και αφανίσθητε, διότι ἐργον εγώ εργάζομαι εν ταις ημέραις νυμέν, ἐργον, εἰς το ὅποιον δεν θέλετε πιστεύει, εάν τις διηγήθῃ εἰς εσάς. 42 Ενώ δε εξήρχοντο εκ της συναγωγῆς των Ιουδαίων, παρεκάλουν τα ἔθνη να κηρυχθῶσιν εἰς αυτούς οι λόγοι ούτοι το ακόλουθον σάββατον. 43 Και αφού ελύθη η συναγωγή, πολλοί εκ των Ιουδαίων και των ευσεβών προσηλύτων ηκολούθησαν τον Παύλον και τον Βαρνάβαν, οἵτινες λαλούντες πρὸς αυτούς, ἐπειθον αυτούς να εμμένωσιν εἰς την χάριν του Θεού. 44 το δε ερχόμενον σάββατον σχεδόν ὅλη η πόλις συνίκηθη διά να ακούσωσι τὸν λόγον του Θεού. 45 Ιδόντες δε οι Ιουδαίοι τα πλήθη, επλήσθησαν φθόνου

και ηναντιούντο εἰς τα υπὸ του Παύλου λεγόμενα, αντιλέγοντες και βλασφημούντες. 46 Ο Παύλος δε και ο Βαρνάβας, λαλούντες μετά παρρησίας, εἶπον· Εἰς εσάς πρώτον ἡτο αναγκαίον να λαληθῇ ο λόγος του Θεού αλλ' επειδὴ απορρίπτετε αυτόν και δεν κρίνετε εαυτούς αξίους της αιωνίου ζωῆς, ιδού, στρεφόμεθα εἰς τα ἔθνη· (αιδοῖος g166) 47 διότι ούτω προσέταξεν ημάς ο Κύριος, λέγων Σε ἔθεσα φως των εθνῶν, διά να ήσαι προς σωτηρίαν ἔως εσχάτου της γης. 48 Και οι εθνικοί ακούσαντες ἔχαιρον και εδόξαζον τὸν λόγον του Κυρίου, και επίστευσαν ὅσοι ήσαν ωριμένοι διά την αιώνιον ζωῆν· (αιδοῖος g166) 49 και ο λόγος του Κυρίου διεδίδετο δι' οὐλού του τόπου. 50 Οι δε Ιουδαίοι παρεκίνησαν τας ευλαβείς και επισήμους γυναίκας και τους πρώτους της πόλεως και διήγειραν διωγμόν κατά του Παύλου και του Βαρνάβα, και εξέβαλον αυτούς απὸ των ορίων αυτῶν. 51 Εκείνοι δε εκτινάζαντες τον κονιορτόν των ποδῶν αυτών επ' αυτούς, ήλθον εἰς το Ικόνιον. 52 Και οι μαθηταί επληρούντο χαράς και Πνεύματος Αγίου.

14 Εν δε τω Ικονίῳ εισελθόντες ομού εἰς την συναγωγήν των Ιουδαίων, ελάλησαν ούτως ώστε επίτευσε πολὺ πλήθος Ιουδαίων τε και Ελλήνων. 2 Όσοι δε Ιουδαίοι δεν επείθοντο παρώδηναν και διέστρεψαν τας ψυχάς των εθνικών κατά των αδελφών. 3 Ικανόν λοιπόν καιρόν διέτριψαν λαλούντες μετά παρρησίας περὶ του Κυρίου, διστι εμαρτύρει εἰς τον λόγον της χάριτος αυτού, και ἐδίδε να γίνωνται σημεία και τέρατα διά των χειρών αυτών. 4 Εσχίσθη δε το πλήθος της πόλεως, και οι μεν ήσαν μετά των Ιουδαίων, οι δε μετά των αποστόλων. 5 Και ὅτε ὠρμησαν οι εθνικοί και οι Ιουδαίοι μετά των αρχόντων αυτών εἰς το να υβρίσωσι και να λιθοβολήσωσιν αυτούς, 6 εννοήσαντες κατέφυγον εἰς τας πόλεις της Λυκαονίας Λύστραν και Δέρβην και τα περίχωρα, 7 και εκεί εκήρυττον το ευαγγέλιον. 8 Εν δε τοις λύστροις εκάθητο ανήρ τις αδύνατος τους πόδας, χωλός υπάρχων εις κοιλίας μητρός αυτού, διστι ποτέ δεν είχε περιπατήσει. 9 Ούτος ήκουε τον Παύλον λαλούντα· διστι ατενίσας εις αυτόν και ιδών διτι ἔχει πίστιν διά να σωθῇ, 10 εἶπε μετά μεγάλης φωνῆς Σηκώθητι επὶ τους πόδας σου ορθός. Και επίδη και περιεπάτει. 11 Οι δε όχλοι, ιδόντες τούτο το οποίον ἔκαμεν ο Παύλος, ούψωσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες Λυκαονιστέ· Οι θεοί ομοιωθέντες με ανθρώπους κατέβησαν πρὸς ημάς. 12 Και ὠνόμαζον τον μεν Βαρνάβαν Δία, τον δε Παύλον Ερμήν, επειδὴ αυτούς ήτο ο αρχηγός του λόγου. 13 Και ο ιερεύς του Διός, του ὄντος ἐμπροσθεν της πόλεως αυτών, ἐφερε ταύρους και στέμματα εἰς τας πύλας μετά του όχλου και ήθελε να προσφέρῃ θυσίαν. 14 Ακούσαντες δε οι απόστολοι Βαρνάβας και Παύλος, διέσχισαν τα ιμάτια αυτών και επήδησαν εἰς το μέσον του όχλου, κράζοντες 15 και λέγοντες· Ανδρες, τι κάμνετε ταύτα; και ημείς είμεθα ἀνθρωποι ομοιοπαθεῖς με σας, κηρύττοντες πρὸς εσάς να επιτρέψητε απὸ τούτων των ματαίων πρὸς τον Θεόν τον ζώντα, διστι έκαμε τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοῖς· 16 διστι εν ταῖς παρελθόνταις γενεαῖς αφήκε πάντα τα ἔθνη

να περιπατώσιν εν ταις οδοίς αυτών. **17** καίτοι δεν καρδίας αυτών διά της πίστεως. **10** Τώρα λοιπόν διά αφίκεν αμαρτύρητον εαυτόν αγαθαποιών, δίδων εις τι πειράζετε τον Θεόν, επιβάλλοντες ζυγόν εις τον ημάς ουρανόθεν βροχάς και καιρούς καρποφόρους, τράχηλον των μαθητών, τον οποίον ούτε οι πατέρες γεμίζων τροφής και ευφροσύνης τας καρδίας ημών. ημών ούτε ημείς δεν ηδυνήθημεν να βαστάσωμεν; **18** Και ταύτα λέγοντες μόλις εμπόδισαν τους όχλους, **11** Άλλα διά της χάριτος του Κυρίου Ιησού Χριστού ώστε να μη προσφέρωσι θυσίαν εις αυτούς. **19** Εν πιστεύομεν ότι θέλομεν σωθῆναι καθ' ον τρόπον και τούτω δε ἥλθον Ιουδαίοι εξ Αντιοχείας και Ικονίου, και εκείνοι. **12** Εσιώπησε δε παν το πλήθος και ήκουν τον πείσαντες τους όχλους και λιθοβολήσαντες τον Παύλον, Βαρνάβαν και τον Παύλον εξιστορούντας όσα σημεία έσυραν ἔξω της πόλεως, νομίζαντες ότι απέθανεν. **20** και τέρατα ἔκαμεν ο Θεός δι' αυτών μεταξύ των εθνών. 'Οτε δε περιεκύλωσαν αυτόν οι μαθηταί, σηκωθείς **13** Και αφού αυτοί εσιώπησαν, απεκρίθη ο Ιάκωβος, εισήλθεν εις την πόλιν και τη επαύριον εξήλθε μετά λέγων· 'Άνδρες αδελφοί, ακούνατε μου. **14** Ο Συμεών του Βαρνάβα ήταν Δέρβην. **21** Και αφού εκήρυξαν εφανέρωσε τίνι τρόπω κατ' αρχάς ο Θεός επεσκέψθη το ευαγγέλιον εν τη πόλει εκείνη και εμαθήτευσαν τα ἔθνη ώστε να λάβῃ εξ αυτών λαόν διά το όνομα ικανούς, υπέστρεψαν εις την Λύστραν και Ικόνιον αυτού. **15** Και με τούτο συμφωνούσιν οι λόγοι των και Αντιόχειαν, **22** επιστρίζοντες τας ψυχάς των προφητών, καθώς είναι γεγραμμένον: **16** Μετά ταύτα μαθητών, προτρέποντες να εμμένωσιν εις την πίστιν, θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν και διδάσκοντες ότι διά πολλών θλίψεων πρέπει να εισέλθωμεν εις την βασιλείαν του Θεού. **23** Και αφού εχειροτόνησαν εις αυτούς πρεσβυτέρους κατά πάσαν εκκλησίαν, προσευχήθεντες με νηστείας, αφιέρωσαν αυτούς εις τον Κύριον, εις τον οποίον είχον πιστεύσει. **24** Και διελθόντες την Πισιδίαν ἥλθον εις Παμφυλίαν, **25** και κηρύξαντες τον λόγον εν Πέργη, κατέβησαν εις Αττάλειαν, **26** και εκείθεν απέπλευσαν εις Αντιόχειαν, όθεν ἡσαν παραδεδομένοι εις την χάριν του Θεού διά το ἔργον, το οποίον εξετέλεσαν. **27** Ελθόντες δε και συνάζαντες την εκκλησίαν, ανήγγειλαν όσα ἔκαμεν ο Θεός δι' αυτών, και ότι ἡνοίξεν εις τα ἔθνη θύραν πίστεως. **28** Και διέτριψον εκεί ουκ ολίγον καιρὸν μετά των μαθητών.

15 Και τινές κατελθόντες από της Ιουδαίας εδίδασκον τους αδελφούς, ότι εάν δεν περιτέμνησθε κατά το έθος του Μωϋσέως, δεν δύνασθε να σωθήτε. **2** Γενομένης λοιπόν αντιστάσεως και συζητήσεως ουκ ολίγης υπό του Παύλου και Βαρνάβα προς αυτούς, ενέκριναν να αναβή ο Παύλος και ο Βαρνάβας και τινές άλλοι εξ αυτών προς τους αποστόλους και πρεσβυτέρους εις Ιερουσαλήμ περί του ζητήματος τούτου. **3** Εκείνοι λοιποί προπεμφθέντες υπό της εκκλησίας, διήρχοντο την Φοινίκην και Σαμάρειαν, εκδιηγούμενοι την επιστροφήν των εθνών, και επρόξενουν χαράν μεγάλην εις πάντας τους αδελφούς. **4** Ότε δε ἥλθον εις Ιερουσαλήμ, υπεδέχθησαν υπό της εκκλησίας και των αποστόλων και των πρεσβυτέρων, και ανήγγειλαν όσα ο Θεός ἔκαμεν δι' αυτών. **5** Εσηκώθησαν δε τινές των από της αιρέσεως των Φαρισαίων, οίτινες είχον πιστεύσει, και ἐλεγον ότι πρέπει να περιτέμνωμεν αυτούς και να παραγγέλλωμεν να φυλάττωσι τον νόμον του Μωϋσέως. **6** Και συνίχθησαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι, διά να σκεφθώσι περί του πράγματος τούτου. **7** Μετά δε πολλήν συζήτησιν σηκωθείς ο Πέτρος, είπε προς αυτούς 'Ανδρες αδελφοί, σεις εξεύρετε ότι απ' αρχής ο Θεός εξέλεξε μεταξύ ημών διά του στόματός μου να ακούσωσαι τα ἔθνη τον λόγον του ευαγγελίου και να πιστεύσωσι. **8** Και ο καρδιογάνωστης Θεός ἐδωκεν εις αυτούς μαρτυρίαν, χαρίσας εις αυτούς το Πνεύμα το Ἅγιον καθώς και εις ημάς, **9** και δεν ἔκαμεν ουδεμίαν διάκρισιν μεταξύ ημών και αυτών, καθαρίσας τας

22 Τότε εφάνη εύλογον εις τους αποστόλους και εις τους πρεσβυτέρους μεθ' ὀλίγης εκκλησίας να εκλέξωσιν εξ αυτῶν ἄνδρας και να πέμψωσιν εις Αντιόχειαν μετά τον Παύλον και Βαρνάβα, Ιούδαν τον επονομαζόμενον Βαρσαβάν και Σίλαν, ἄνδρας προεστώτας μεταξύ των αδελφών, **23** και ἔγραψαν διά χειρός αυτών ταύτα: Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί προς τους εξ εθνών αδελφούς τους κατά την Αντιόχειαν και Συρίαν και Κιλικίαν, χαίρειν. **24** Επειδή ηκούσαμεν ότι τινές εξ ημών εξελθόντες σας ετάραξαν με λόγους και διαστρέφουσι τας ψυχάς σας, λέγοντες να περιτέμνησθε και να φυλάττητε τον νόμον, εις τους οποίους ημείς δεν παρηγγείλαμεν τούτο, **25** εφάνη εύλογον εις ημάς, συνελθόντας ομοθυμαδόν, να εκλέξωμεν ἄνδρας και να πέμψωμεν προς εσάς μετά των αγαπητών ημών Βαρνάβα και Παύλου, **26** ανθρώπων οίτινες παρέδωκαν τας ψυχάς αυτών υπέρ του ονόματός του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **27** Απετείλαμεν λοιπόν τον Ιούδαν και τον Σίλαν διά να σας απαγγείλωσι και αυτοί διά στόματος τα αυτά. **28** Διότι εφάνη εύλογον εις το Ἅγιον Πνεύμα και εις ημάς να μη επιβάλλωμεν εις εσάς μηδὲν πλειότερον βάρος εκτός των αναγκαίων τούτων, **29** να απέχητε από ειδωλοθύτων και αίματος και πνικτού και πορνείας: από των οποίων φυλάττοντες εαυτούς θέλετε πράξει καλώς. Έρρωσθε. **30** Ούτοι μεν λοιπόν απολυθέντες ἥλθον εις Αντιόχειαν, και συνάζαντες το πλήθος ενεχέρισαν την επιστολήν. **31** Αναγνώσαντες δε αυτήν, εχάρησαν διά την γενομένην παρηγορίαν. **32** Ο Ιούδας δε και ο Σίλας, οντες και αυτοί προφήται, παρηγόρησαν τους αδελφούς διά λόγων πολλών και

επεστήριξαν αυτούς. **33** Και αφού διέτριψαν εκεί καιρόν αυτής, παρεκάλεσε λέγουσα· Εάν με εκρίνατε ότι είμαι τινά, απεστάλησαν εν ειρήνη από των αδελφών προς πιστή εις τον Κύριον, εισέλθετε εις τον οίκον μου και τους αποστόλους. **34** Εις τον Σίλαν όμως εφάνη εύλογον μείνατε· και μας εβίασεν. **16** Ενώ δε επορευόμεθα εις την να μείνη έτι αυτού. **35** Ο δε Παύλος και Βαρνάβας προσευχήν, απήντησεν ημάς δούλη τις έχουσα πνεύμα διέτριβον εν Αντιοχείᾳ, διδάσκοντες και κηρύττοντες πύθωνος, ήτις έδιε πολύ κέρδος εις τους κυρίους αυτής μετά και άλλων πολλών τον λόγον του Κυρίου. **36** Μετά μαντευομένη. **17** Αύτη ακολουθήσασα τον Παύλον και δε τινάς ημέρας είπεν ο Παύλος προς τον Βαρνάβαν· ημάς ἔκραζε, λέγουσα· Ούτοι οι ἀνθρωποι είναι δούλοι Ας επιστρέψωμεν τώρα και ας επισκεφθῶμεν τους του Θεού του Υψίστου, οίτινες κηρύττοντο προς ημάς αδελφούς ημών κατά πάσαν πόλιν, εν αις εκηρύξαμεν οδόν σωτηρίας. **18** Τούτο δε ἐκαμνεν επι πολλάς ημέρας, τον λόγον του Κυρίου, πως έχουσι. **37** Και ο μεν Βαρυνθεῖς δε ο Παύλος και στραφεῖς, είπε προς το Βαρνάβας εστοχάσθη να συμπαταλάψῃ τον Ιωάννην τον πνέυμα, Προστάζος σε των ονόματι του Ιησοῦ Χριστού λεγόμενον Μάρκον· **38** Ο Παύλος όμως ἔκρινε αἰξιον, να εξέλθῃς απ' αυτῆς. Και εξήλθε την αυτήν ώραν. τον αποχωρισθέντα από αυτών από της Παμφυλίας και **19** Ιδόντες δε οι κύριοι αυτής ότι εξήλθεν η επίτης του μη συνακολουθήσαντα αυτούς εις το ἔργον, τούτον να κέρδους αυτών, πιάσαντες τον Παύλον και τον Σίλαν, μη συμπαταλάψωσι. **39** Συνέβη λοιπὸν ερεθισμός, ὧστε έσυραν εις την αγοράν προς τους ἄρχοντας, **20** και απεχωρίσθησαν απ' αλλήλων, και ο μεν Βαρνάβας, φέροντες αυτούς προς τους στρατηγούς, είπον· Ούτοι παραλαβών τον Μάρκον, εξέπλευσεν εις Κύπρον. **40** Οι ἀνθρωποι εκταράττουσι την πόλιν ημών, Ιουδαίοι δε Παύλος, εκλέξας τον Σίλαν, εξήλθε, παραδοθεῖς υπό όντες, **21** και διδάσκουσιν έθιμα, τα οποία δεν είναι των ἀδελφών εις την χάριν του Θεού. **41** Και διήρχετο εις ημάς συγκεχωρημένον να παραδεχώμεθα μηδέ να την Συρίαν και Κιλικίαν, επιστηρίζων τας εκκλησίας.

16 Κατήντησε δε εις Δέρβην και Λύστραν. Και ιδού, ήτο εκεί μαθητής τις ονόματι Τιμόθεος, γιος γυναικός τινός Ιουδαίας πιστής, πατέρος δε Ἐλληνος, 2 όστις είχε καλήν μαρτυρίαν υπό των εν Λύστροις και Ικονίῳ αδελφών. **3** Τούτον ηθέλησεν ο Παύλος να εξέλθῃ μεθ' εαυτού, και λαβών αυτόν περιέτεμε διά τους Ιουδαίους τους ὄντας εν τοις τόποις εκείνοις επειδή εγνώριζον πάντες τον πατέρα αυτού ότι ήτο Ἐλλην. **4** Ως δε διήρχοντο τας πόλεις, παρέδιδον εις αυτούς διαταγάς να φυλάττωσι τα δόγματα τα εγκεκριμένα υπό των αποστόλων και των πρεσβυτέρων των εν Ιερουσαλήμ. **5** Αι μεν λοιπόν εκκλησίαι εστερεούντο εις την πίστιν και ηξάνοντο τον αριθμόν καθ' ημέραν. **6** Διελθόντες δε την Φρυγίαν και την γην της Γαλατίας, επειδή εμποδίσθησαν υπό του Αγίου Πνεύματος να κηρύξωσι τον λόγον εν τη Ασίᾳ, **7** ἡλθον κατά την Μυσίαν και εδοκίμαζον να υπάγωσι προς την Βιθυνίαν πλὴν δεν αφήκεν αυτούς το Πνεύμα. **8** Περάσαντες δε την Μυσίαν κατέβησαν εις Τρωάδα. **9** Και ὅραμα εφάνη διά νυκτός εις τον Παύλον. Ανήρ τις Μακεδώνιστα, παρακαλών αυτόν και λέγων· Διάβα εις Μακεδονίαν και βοήθησον ημάς. **10** Και ως εἶδε το ὅραμα, ευθὺς ἐζητήσαμεν να υπάγωμεν εις την Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες ότι ο Κύριος προσκαλεῖ ημάς, διά να κηρύξωμεν το ευαγγέλιον προς αυτούς. **11** Αποπλεύσαντες λοιπόν από της Τρωάδος, επεράσαμεν κατ' ευθείαν εις Σαμοθράκην και την ακόλουθον ημέραν εις Νεάπολιν **12** και εκείθεν εις Φιλίππους, ήτις είναι πρώτη πόλις του μέρους εκείνου της Μακεδονίας, αποκία Ρωμαϊκή. Και διετρίβομεν εν τη πόλει ταύτη ημέρας τινάς **13** και τη ημέρα του σαββάτου εξήλθομεν ἔξω της πόλεως πλησίον του ποταμού, δόπου εσυνειθίζετο να γίνηται προσευχή, και καθήσαντες ελαλούμεν προς τας εκεί συνελθόντας γυναικίας. **14** Και γυνή τις Λυδία το ονόμα, πωλήτρια πορφύρας εκ πόλεως Θασατείων, σεβούμενη τον Θεόν, ήκουε, της οποίας ο Κύριος διήνοιξε την καρδίαν διά να προσέχῃ εις τα λαλούμενα υπό του Παύλου. **15** Αφού δε εβαπτίσθη αυτή και ο οίκος

αυτής, παρεκάλεσε λέγουσα· Εάν με εκρίνατε ότι είμαι πιστή εις τον Κύριον, εισέλθετε εις τον οίκον μου και τους αποστόλους. **16** Ενώ δε επορευόμεθα εις την Υψίστου, οίτινες κηρύττοντο προς ημάς δούλη τις έχουσα πνεύμα πύθωνος, ήτις έδιε πολύ κέρδος εις τους κυρίους αυτής μετά και άλλων πολλών τον λόγον του Κυρίου. **17** Αύτη ακολουθήσασα τον Παύλον και δε τινάς ημέρας είπεν ο Παύλος προς τον Βαρνάβαν· ημάς ἔκραζε, λέγουσα· Ούτοι οι ἀνθρωποι είναι δούλοι Ας επιστρέψωμεν τώρα και ας επισκεφθῶμεν τους του Θεού του Υψίστου, οίτινες κηρύττοντο προς ημάς αδελφούς ημών κατά πάσαν πόλιν, εν αις εκηρύξαμεν οδόν σωτηρίας. **18** Τούτο δε ἐκαμνεν επι πολλάς ημέρας, τον λόγον του Κυρίου, πως έχουσι. **19** Ιδόντες δε οι κύριοι αυτής ότι εξήλθεν η επίτης του μη συνακολουθήσαντα αυτούς εις το ἔργον, τούτον να κέρδους αυτών, πιάσαντες τον Παύλον και τον Σίλαν, μη συμπαταλάψωσι. **20** Συνέβη λοιπὸν ερεθισμός, ὧστε έσυραν εις την αγοράν προς τους ἄρχοντας, **21** και απεχωρίσθησαν απ' αλλήλων, και ο μεν Βαρνάβας, φέροντες αυτούς προς τους στρατηγούς, είπον· Ούτοι παραλαβών τον Μάρκον, εξέπλευσεν εις Κύπρον. **22** Οι ἀνθρωποι εκταράττουσι την πόλιν ημών, Ιουδαίοι δε Παύλος, εκλέξας τον Σίλαν, εξήλθε, παραδοθεῖς υπό όντες, **23** και διδάσκουσιν έθιμα, τα οποία δεν είναι των ἀδελφών εις την χάριν του Θεού. **24** Και διήρχετο εις ημάς συγκεχωρημένον να παραδεχώμεθα μηδέ να πράττωμεν, Ρωμαίοι όντες. **25** Και συνεφώρημησεν ο όχλος κατ' αυτών. Και οι στρατηγοί διασχίσαντες αυτών τα ματία, προσέταττον να ραβδίζωσιν αυτούς, **26** και αφού ἐδωκαν εις αυτούς πολλούς ραβδισμούς, ἔβαλον εις φυλακήν, παραγγείλαντες τον δεσμοφύλακα να φυλάττῃ αυτούς ασφαλῶς· **27** **24** όστις λαβών τοιαύτην παραγγελίαν, ἔβαλεν αυτούς εις την εσωτέραν φυλακήν και συνέκλεισε τους πόδας αυτών εις το ξύλον. **25** Κατά δε το μεσονύκτιον ο Παύλος και ο Σίλας προσευχόμενοι ὑπόντων τον Θεόν· και ηκράζοντο αυτούς οι δέσμοι. **26** Και εξαίφνιας ἔγεινε σεισμός μέγας, ὧστε εσαλεύθησαν τα θεμέλια του δεσμωτηρίου, και παρευθύνσαν πάσαις αι θύραι και ελύθησαν πάντων τα δεσμά. **27** Εξυπνήσας δε ο δεσμοφύλαξ και ιδών ανεωγένειας τας θύρας της φυλακής, ἔσυρε μάχαιραν και ἐμελλέ να θανατώσῃ εαυτόν, νομίζων ότι ἐφυγον οι δέσμοι. **28** Πλην ο Παύλος ἔκραζε μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Μή πράξης μηδέν κακόν εις σεαυτόν· διότι πάντες είμεθα εδώ. **29** Ζητήσας δε φώτα εισεπήδησε, και ἐντρομος γενόμενος ἐπεσεν ἐμπροσθεν του Παύλου και του Σίλα, **30** και εκβαλών αυτούς ἔξω, είπε· Κύριοι, τι πρέπει να κάμω διά να σωθῶ; **31** Οι δε είπον· Πίστευσον εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθῆ, συ και ο οίκος σου. **32** Και ελάλησαν προς αυτόν τον λόγον του Κυρίου και προς πάντας τους εν τη οικία αυτού. **33** Και παραλαβών αυτούς εν εκείνη τη ώρᾳ της νυκτός, ἐλύσει τας πληγάς αυτών και εβαπτίσθη ευθύς αυτός και πάντες οι αυτού, **34** και αναβιβάσας αυτούς εις τον οίκον αυτού παρέθηκε τράπεζαν, και ευφράνθη πανοικί πιστεύσας εις το Θεόν. **35** Αφού δε ἐγείνεν ημέρα, ἐστειλαν οι στρατηγοί τους ραβδούχους, λέγοντες· Απόλυτον τους ανθρώπους εκείνους. **36** Και ο δεσμοφύλαξ απήγγειλε τους λόγους τούτους προς τον Παύλον, λέγων ότι οι στρατηγοί ἐστειλαν διά να απολυθήτε τώρᾳ λοιπόν εξέλθετε και υπάγετε εν ειρήνῃ. **37** Αλλ' ο Παύλος είπε προς αυτούς· Αφού ἐδειραν ημάς δημοσίᾳ χωρίς να καταδικασθώμεν, ανθρώπους Ρωμαίους ήντας, ἔβαλον εις φυλακήν και τώρᾳ μας εκβάλλουσι κρυφών; ουχί βεβαίως, αλλ' αυτοί ας ἐλθωσι και ας μας εκβάλωσιν. **38** Ανήγγειλαν δε προς τους στρατηγούς οι ραβδούχοι

τους λόγους τούτους και εφοβήθησαν ακούσαντες ότι είναι Ρωμαίοι, **39** και ελθόντες παρεκάλεσαν αυτούς, και αφού έξέβαλον, παρεκάλουν αυτούς να εξέλθωσιν εκ της πόλεως. **40** Οι δε εξελθόντες εκ της φυλακής, υπήγον εις τον οίκον της Λυδίας, και ιδόντες τους αδελφούς, παρηγόρησαν αυτούς και ανεχώρησαν.

17 Διοδεύσαντες δε την Αμφίπολιν και Απολλωνίαν, ἥθαν εις Θεσσαλονίκην, όπου ἦτο η συναγωγή των Ιουδαίων. **2** Και κατά την συνίθειάν του ο Παύλος εισῆλθε προς αυτούς, και τρία σάββατα διελέγετο μετ' αυτών από των γραφών, **3** εξηγών και αποδεικνύων ότι ἐπρεπε να πάθῃ ο Χριστός και να αναστηθῇ εκ νεκρών και ότι ούτος είναι ο Χριστός Ιησούς, τον οποίον εγώ σας κηρύγγω. **4** Και τινές εξ αυτών επείσθησαν και ηνώθησαν μετά του Παύλου και του Σίλα, και εκ των θεοσεβών Ελλήνων πολύ πλήθος και εκ των πρώτων γυναικών ουκ ολίγαι. **5** Φθονήσαντες δε οι μη πειθόμενοι Ιουδαίοι και λαβόντες μεθ' εαυτών κακούς τινάς ανθρώπους εκ των χυδαίων και οχλαγωγήσαντες, εθορύβουν την πόλιν και εφορμήσαντες εις την οικίαν του Ιάσονος, εζήτουν αυτούς διά να φέρωσιν εις τον δῆμον: **6** μη ευρόντες δε αυτούς, έσφραν τον Ιάσονα και τινάς αδελφούς επί τους πολιτάρχας, βοώντες ότι οι αναστάτωσαντες την οικουμένην, ούτοι ἤλθον και εδώ, **7** τους οποίους υπεδέχθη ο Ιάσων· και πάντες ούτοι πράττουσιν εναντίον των προσταγμάτων του Καίσαρος, λέγοντες ότι είναι βασιλεύς ἄλλος, ο Ιησούς. **8** Επάρρεξαν δε τον όχλον και τους πολιτάρχας ακούντας ταύτα, **9** και λαβόντες εγγύήσιν παρά του Ιάσονος και των λοιπών, απέλυσαν αυτούς. **10** Οι δε αδελφοί ευθύς διά της νυκτός εξέπεμψαν τον τε Παύλον και τον Σίλαν εις Βέροιαν, οίτινες εθόντες υπήγον εις την συναγωγήν των Ιουδαίων. **11** Ούτοι δε ἡσαν ευγενέστεροι παρά τους εν Θεσσαλονίκη, καθότι εδέχθησαν τον λόγον μετά πάσης προθυμίας, εξετάζοντες καθ' ήμέραν τας γραφάς αν ούτως ἔχωσι ταύτα. **12** Πολλοί μεν λοιπόν εξ αυτών επίστευσαν, και εκ των επισήμων Ελληνίδων γυναικών και εκ των ανδρών ουκ ολίγοι. **13** Ως δε ἔμαθον οι από της Θεσσαλονίκης Ιουδαίοι ότι και εν τη Βεροίᾳ εκηρύχθη υπό του Παύλου ο λόγος του Θεού, ἤλθον και εκεί και ετέραπτον τους όχλους. **14** Και ευθύς τότε οι αδελφοί εξαπέστειλαν τον Παύλον να υπάγῃ ἔως εις την θάλασσαν ο Σίλας δε και ο Τιμόθεος ἔμειναν εκεί. **15** Οι δε συνοδεύοντες τον Παύλον ἔφεραν αυτόν ἔως Αθηνών, και αφού ἔλαβον παραγγελίαν προς τον Σίλαν και Τιμόθεον να ἔλθωσι προς αυτόν ὅσον τάχιστα, ανεχώρησαν. **16** Ενώ δε περιέμενεν αυτούς ο Παύλος εν ταῖς Αθήναις, το πνεύμα αυτού παραχύνετο εν αυτώ, επειδή ἔβλεπε την πόλιν γέμουσαν ειδώλων. **17** Διελέγετο λοιπόν εν τη συναγωγή μετά των Ιουδαίων και μετά των θεοσεβών και εν τη αγορά καθ' εκάστην ημέραν μετά των τυχόντων. **18** Τινές δε των Επικουρίων και των Στωϊκών φιλοσόφων συνήρχοντο εις λόγους μετ' αυτού, και οι μεν ἔλεγον· Τι θέλει τάχα ο σπερμιολόγος ούτος να είπῃ; οι δέ· Ξένων θεών κήρυξ φαίνεται ότι είναι· διότι εκήρυττε προς αυτούς τον Ιησούν και την ανάστασιν. **19** Και πιάσαντες αυτόν ἔφεραν εις τον Ἀρειον Πάγον, λέγοντες· Δυνάμεθα να μάθωμεν τις αύτη η νέα διδαχή, ἡτίς κηρύζεται υπό σου; **20** διότι φέρεις εις τας ακοάς ημών παράδοξά τινα· Θέλομεν λοιπόν να μάθωμεν τι σημαίνουσι ταύτα. **21** Πάντες δε οι Αθηναίοι και οι επιδημούντες ζένοι εις ουδέν άλλο ηνκαίρους παρά εἰς το να λέγωσι και να ακούωσι τι νεώτερον. **22** Σταθεὶς δε ο Παύλος εν μέσῳ του Αρειού Πάγου, είπεν· Ἄνδρες Αθηναίοι, κατά πάντα σας βλέπω εις ἀκρόν θεολάτρας. **23** Διότι ενώ διηρχόμην και ανεθέωρουν τα σεβάσματά σας, εύρον και βωμόν, εις τον οποίον είναι επιεγραμμένον, Αγνώστω Θέω. Εκείνον λοιπόν, τον οποίον αγνοούντες λατρεύετε, τούτον εγώ κηρύζω προς εσάς. **24** Ο Θεός, ὅστις ἔκαμε τον κόσμον και πάντα τα εν αυτῷ, ούτος Κύριος αν του ουρανού και της γης, δεν κατοικεῖ εν χειροποιήτοις ναοῖς, **25** ουδὲ λατρεύεται υπό κειρών ανθρώπων ως ἔχων χρείαν τινός, επειδή αυτός δίδει εις πάντας ζωήν και πνοήν και τα πάντα· **26** και ἔκαμεν εξ ενός αἵματος παν θένος ανθρώπων, διά να κατοικώσιν εφ' ὅλου του προσώπου της γης, και διώρισε τους προδιατεταγμένους καιρούς και τα οροθέσια της κατοικίας αυτών, **27** διά να ζητώσι τον Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφήσωσιν αυτόν και να εύρωσιν, αν και δεν είναι μακράν από ενός εκάστου ημών. **28** Διότι εν αυτῷ ζώμεν και κινούμεθα και υπάρχομεν, καθώς και τινές των ποιητών σας είπον· Διότι και γένος είμεθα τούτου. **29** Γένος λοιπόν οντες του Θεού, δεν πρέπει να νομίζωμεν τον Θεόν ότι είναι δόμιος με χροσόν ή ἄργυρον ή λίθον, κεχαραγμένα διά τέχνης και επινοίας ανθρώπου. **30** Τους καιρούς λοιπόν της αγνοίας παραβλέψα ο Θεός, τώρα παραγγέλλει εις πάντας τους ανθρώπους πανταχού να μετανοώσι, **31** διότι προσδώρισεν ημέραν εν ουδέλλει να κρίνῃ την οικουμένην εν δικαιούντην, διά ανδρός τον οποίον διώρισε, και ἔδωκεν εις πάντας βεβαίωσιν περί τούτου, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών. **32** Ακούσαντες δε ανάστασιν νεκρών, οι μεν εχλεύασον, οι δε είπον· Περί τούτου θέλομεν σε ακούσει πάλιν. **33** Και ούτως ο Παύλος εξήλθεν εκ μέσου αυτών. **34** Τινές δε ἄνδρες προσεκολλήθησαν εις αυτόν και επίστευσαν, μεταξύ των οποίων ήτο και Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και γυνή τις ονόματι Δάμαρις και ἄλλοι μετ' αυτών.

18 Μετά δε ταύτα αναχωρήσας ο Παύλος εκ των Αθηνών, ἥλθεν εις Κόρινθον· **2** και ευρών τινά Ιουδαίον ονόματι Ακύλαν, γεγενημένον εν Πόντω, νεωστί ελθόντα από της Ιταλίας, και Πρίσκιλλαν την γυναίκα αυτού, διότι ο Κλαύδιος είχε διατάξει να αναχωρήσωσι πάντες οι Ιουδαίοι εκ της Ρώμης, προσήλθε προς αυτούς, **3** και επειδή ἥτο ομότεχνος, ἔμενε παρ' αυτοίς και ειργάζετο· διότι ἡσαν σκηνοποιοί την τέχνην. **4** Διελέγετο δε εν τη συναγωγή κατά παν σάββατον και ἔπειθεν Ιουδαίους και Ἐλληνας. **5** Οτε δε κατέβησαν από της Μακεδονίας ο τε Σίλας και ο Τιμόθεος, ο Παύλος συνεσφίγγετο κατά το πνεύμα διαμαρτυρόμενος προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. **6** Και επειδή αυτοί ηναντιόντο και εβλασφήμουν, εκτινάζας τα ιμάτια αυτού είπε προς αυτούς το αἷμα σας επί την κεφαλήν σας· εγώ είμαι καθαρός από του νυν θέλω υπάγει εις τα ἔθνη. **7** Και μεταβάς εκείθεν ἥλθεν εις την οικίαν τινός

ονομαζομένου Ιούστου, όστις εοσέβετο τον Θεόν, του οποίου η οικία συνείχετο με την συναγωγήν. 8 Κρίσπος δε ο αρχισυνάγωγος επίστευσεν εις τον Κύριον μεθ' όλου του οίκου αυτού, και πολλοί των Κορινθίων ακούντες επίστευον και εβαπτίζοντο. 9 Και ο Κύριος Αλλ' ουδέ αν υπάρχη Πνεύμα Αγιον ηκούσαμεν. 3 Και είπεν εν νυκτί προς τον Παύλον δι' οράματος Μη φοβού, είπε προς αυτούς Εἰς τι λοιπόν εβαπτίσθητε; Οι δε είπον αλλά οιμίλει και μη σιωπήσης, 10 διότι εγώ είμαι μετά Εἰς το βάπτισμα του Ιωάννου. 4 Και είπεν ο Παύλος σου, και ουδείς θέλει επιβάλει χείρα επί σε διά να σε Ο Ιωάννης μεν εβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, λέγων κακοποίηση, διότι έχω λαόν πολύν εν τη πόλει ταύτη. προς τον λαόν να πιστεύωνται εις τον ερχόμενον μετ' 11 Και εκάθησεν εκεί εν έτοις και μήνας εξ, διδάσκων αυτόν, τούτεσιν εις τον Χριστόν Ιησούν. 5 Ακούσαντες μεταξύ αυτών τον λόγον του Θεού. 12 Ότε δε ο Γαλλίων δε εβαπτίσθησαν εις το ονόμα του Κυρίου Ιησούν. 6 Και ήτο ανθύπατος της Αχαΐας, οι Ιουδαίοι εστηκώθησαν αφού ο Παύλος επέθηκεν επ' αυτών τας χείρας, ήλθε ομοιθυμαδόν κατά τον Παύλον και ἔφεραν αυτόν εις το Πνεύμα το 'Αγιον επ' αυτούς, και ελάλουν γλώσσας το δικαστήριον, 13 λέγοντες οτι ούτος πείθει τους και προεφήτευν. 7 Ήσαν δε πάντες ούτοι άνδρες ἔως ανθρώπους να λατρεύωντι τον Θεόν παρά τον νόμον. 14 δώδεκα. 8 Και εισελθών εις την συναγωγήν ελάλει Και ίστε έμελλεν ο Παύλος να ανοίξῃ το στόμα, είπεν ο μετά παρρησίας, διαλεγόμενος τρεις μήνας και πείθων Γαλλίων προς τους Ιουδαίους Εάν μεν ήτο τι αδίκημα ή εις τα περί της βασιλείας του Θεού. 9 Επειδή δύος τινές ραδιούργημα πονηρόν, ω Ιουδαίοι, ευλόγως ήθελον εσκληρύνοντο και δεν επείθοντο, κακολογούμεντες την σας υποφέρει· 15 εάν δε ήνατζήτημα περί λέξεων οδόν του Κυρίου ενώπιον του πλήθους, απομακρυνθείς και ονομάτων και του νόμου υμών, θεωρήσατε σείς απ' αυτών, απεχώρισε τους μαθητάς, διαλεγόμενος διότι εγώ κριτής τούτων δεν θέλω να γείνων. 16 Και καθ' ημέραν εν τω σχολείων τινός, δόστις ελέγετο απεδίωξεν αυτούς από το δικαστηρίου. 17 Πιάσαντες Τύραννος. 10 Έγεινε δε τούτο επί δύο ἔτη, ώστε πάντες δε πάντες οι Ἐλληνες Σωσθένην τον αρχισυνάγωγον, οι κατοικούντες την Ασίαν ήκουσαν τον λόγον του έτυπτον έμπροσθεν του δικαστηρίουν και παντελώς δεν Κυρίου Ιησούν, Ιουδαίοι τε και Ἐλληνες. 11 Και ο Θεός ἐμελε τον Γαλλίωνα περί τούτων. 18 Ο δε Παύλος, αφού ἔκαμνε διά των χειρών του Παύλου θαύματα μεγάλα, 12 προσέμεινεν ἐτί ημέρας ικανάς, αποχαιρετήσας τους ώστε και επὶ τους ασθενεῖς εφέροντο από του σώματος αδελφούς, εξέπλευσεν εις την Συρίαν, και μετ' αυτού η αυτόν μανδήλια ή περιζώματα και ἔφευγον απ' αυτών Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, αφού εξύρισε την κεφαλήν αι ασθένεια, και τα πνεύματα τα πονηρά εξήρχοντο απ' εν Κεγχρεαίς διότι είχεν ευχήν. 19 Και κατήντησεν αυτών. 13 Και τινές από των περιερχόμενων εξορκιστών εις Ἐφεσον, και αφήκεν εκείνους αυτός δε Ιουδαίων πεπεχίρησαν να προφέρωσιν επί τους ἔχοντας εισελθών εις την συναγωγήν, συνδιελέχθη μετά των τα πνεύματα τα πονηρά το ονόμα του Κυρίου Ιησούν, Ιουδαίων. 20 Και παρακαλούμενος υπ' αυτών να μείνη λέγοντες Σας ορκίζομεν εις τον Ιησούν, τον οποίον ο πλειότερον καιρόν παρ' αυτούς, δεν συγκατένευσεν, 21 Παύλος κηρύττει. 14 Και οι πράττοντες τούτο ήσαν επιτά αλλά απεχαιρέτησεν αυτούς επιών. Πρέπει εξάπαντος τινές ιοι Ιουδαίους αρχιερέως ονομαζομένου Σκευά. 15 να κάμψη την ερχομένην εορτήν εις Ιεροσόλιμα, θέλω Αποκριθέν δε το πνεύμα το πονηρόν, εἰπε· Τον Ιησούν δε επιστρέψει πάλιν προς εαάς, τον Θεόν θέλοντος, γνωρίζω και τον Παύλον εξέύρωσεις δε τίνες είσθε; 16 Και απέπλευσεν από της Εφέσου, 22 και αποβάς εις Και πηδήσας επ' αυτούς ο ἀνθρωπός, εις τον οποίον ήτο Καισάρειαν, ανέβη εις Ιερουσαλήμ, και χαιρετήσας την το πνεύμα το πονηρόν, και νικήσας αυτούς, ίσχυσε κατ' εκκλησίαν κατέβη εις Αντιόχειαν, 23 και διατρίψας αυτών, ώστε γυμνοί και τετραμυτισμένοι ἔφυγον εκ καιρόν τινά, εξήλθε και διήρχετο κατά σειράν την γην του οίκου εκείνου. 17 Και τούτο ἔγεινε γνωστόν εις της Γαλατίας και την Φρυγίαν, επιστηρίζων πάντας πάντας, Ιουδαίους τε και Ἐλληνας, τους κατοικούντας τους μαθητάς. 24 Ιουδαίος δε τις ονόματι Απολλώς, την Ἐφεσον, και επέπεσε φόβος επί πάντας αυτούς, Αλεξανδρεύς το γένος, ανήρ λόγιος, κατήντησεν εις και εμεγαλύνετο το ονόμα του Κυρίου Ιησού· 18 και Ἐφεσον, δόστις ήτο δυνατός εν ταῖς γραφαῖς. 25 Ούτος πολλοί των πιστεύσαντων ἥρχοντο εξομολογούμενοι ήτο κατηχημένος την οδόν του Κυρίου, και ζέων και φανερόντες τας πράξεις αυτών. 19 Πολλοί δε κατά το πνεύμα, ελάλει και εδίδασκεν ακριβώς τα και εξ εκείνων, οἵτινες ἔκαμνον τας μαγείας, φέροντες περί του Κυρίου, γινώσκων μόνον τη βάπτισμα του τα βιβλία αυτών κατέκαιον ενώπιον πάντων και Ιωάννουν. 26 Και ούτος ήρχισε να λαλή μετά παρρησίας αριθμήσαντες τας τιμάς αυτών, εύρον πεντήκοντα εν τη συναγωγῇ. Ακούσαντες δε αυτόν ο Ακύλας και χιλιάδας αργυρίου. 20 Ούτω κραταιώς ήζανε και Πρίσκιλλα, παρέλαβον αυτόν και εξέθεσαν εις αυτόν ίσχυεν ο λόγος του Κυρίου. 21 Ως δε ετελέσθησαν ακριβέστερα την οδόν του Θεού. 27 Επειδή δε ήθελε να ταύτη, ο Παύλος απεφάσισεν εν εαυτώ, αφού διέλθη την περάση εις την Αχαΐαν, οι αδελφοί έγραψαν προς τους Μακεδονίαν και Αχαΐαν, να υπάγη εις την Ιερουσαλήμ, μαθητάς, προτέποντες να δεχθῶνται αυτὸν δόστις ελθών, ειπών ότι αφού υπάγω εκεί, πρέπει να ίδω και την ωφέλιση πολύ τους πιστεύσαντας διά της χάριτος Ρώμην. 22 Και αποστέλλας εις την Μακεδονίαν δύο των 28 διότι εντόνως εξήλεγχε τους Ιουδαίους, δημοσίᾳ υπηρετούντων αυτόν, Τιμόθεον και Ἐραστόν, αυτός αποδεικνύων διά των γραφών ότι ο Ιησούς είναι ο έμεινε καιρόν τινά εν τη Ασίᾳ. 23 Έγεινε δε κατ' εκείνων τον καιρόν ταραχή ουκ ολίγη περί ταύτης της οδού. 24 Διότι αργυροκόπος τις ονόματι Δημήτριος, κατασκευάζων ναούς αργυρούς της Αρτέμιδος, επροξένει

εις τους τεχνίτας ουκ ολίγον κέρδος· **25** τους οποίους ημάς εις την Τρωάδα· **6** ημείς δε εξεπλεύσαμεν από συναθροίσας και τους εργαζομένους τα τοιαύτα, είπεν Φιλίππων μετά τας ημέρας των αζύμων και εις πέντε Ἀνδρες, εξεύρετε ότι εκ ταύτης της εργασίας προέρχεται ημέρας ήλθομεν προς αυτούς εις την Τρωάδα, όπου η ευπορία ημών, **26** και θεωρείτε και ακούετε ότι πολύν διετρίψαμεν ημέρας επτά. **7** Και τη πρώτη ημέρα της λαόν ου μόνον της Εφέσου, αλλά σχεδόν πάσης της εβδομάδος ενώ οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά την Ασίας ο Παύλος ούτος ἐπεισε και μετέβαλε, λέγων κλάσιν του ἄρτου, ο Παύλος διελέγετο προς αυτούς, ότι δεν είναι θεοί οι διά χειρών κατασκευαζόμενοι. μέλλων να αναχωρήσῃ τη επαύριον, και παρέτεινε τον **27** Και ου μόνον η τέχνη ημών αύτη κινδυνεύει να λόγον μέχρι μεσονυκτίου. **8** Ήσαν δε λαμπάδες ικανά εξουδενωθή, αλλά και το ιερόν της μεγάλης θεάς εις το ανώγεον, όπου ήσαν συνηγμένοι. **9** Και νεανίας Αρτέμιδος να λογισθή εις ουδέν, και μέλλει μάλιστα τις ονόματι Εύτυχος, καθήμενος επί του παραθύρου, να καταστραφή η μεγαλειότης αυτής, την οποίαν δόλι κατεφέρετο εις υπόνων βαθύν, ενώ ο Παύλος διελέγετο η Ασία και η οικουμένη σέβεται. **28** Ακούσαντες δε εκτεταμένως, και κυριευθείς υπό του ύπνου ἐπεσε και εμπλησθέντες θυμού, ἔκραζον λέγοντες Μεγάλη κάτω από του τρίτου πατώματος και εσήκωσαν αυτόν η Ἀρτέμις των Εφεσίων. **29** Και η πόλις ὅλη επλήσθη νεκρόν. **10** Καταβάς δε ο Παύλος, ἐπεσεν επ' αυτόν ταραχής, και ώρμησαν ομοθυμαδόν εις το θέατρον, αφού και εναγκαλισθείς είπε· Μή θορυβείσθε διότι η ψυχή συνήρπασαν τον Γάϊον και Αρίσταρχον τους Μακεδόνας, αυτού είναι ειναι ειν αυτώ. **11** Αφού δε ανέβη και ἐκοψεν συνοδοπόρους του Παύλου. **30** Ενώ δε ο Παύλος ήθελε ἀρτον και εγενύθη και ὡμίλησεν ικανώς μέχρι της να εισέλθη εις τον δῆμον, οι μαθηταί δεν ἀφίνον αυτόν, αυγής μετά ταύτα ανεγώρησε. **12** Τον δε νέον ἐφεραν **31** τινές δε και εκ των Ασιαρχών, θντες φίλοι αυτού, ζώντα και παρηγορήθησαν καθ' υπερβολήν. **13** Ημείς έστειλαν προς αυτόν και παρεκάλουν να μη εκτεθή δε καταβάντες πρότεροι εις το πλοίον, απεπλεύσαμεν εις το θέατρον. **32** Ἀλλοι μεν λοιπόν ἔκραζον ἄλλο εις την Ἀσσον, μέλλοντες να αναλάβωμεν εκείθεν τον τι και ἀλλοι ἀλλο διότι η σύναξις ήτο συγκεχυμένη, Παύλον επειδή ούτως είχε διατάξει, μέλλων αυτός να και οι πλειότεροι δεν ήξευρον διά τι είχον συναχθή. υπάγη πεζός. **14** Και καθώς συνήντησεν ημάς εις την **33** Εκ δε του όχλου προήγαγον τον Αλέξανδρον, διά Ἀσσον, αναλαβόντες αυτόν ήλθομεν εις Μιτυλήνην. **15** να λαλήσῃ, επειδή οι Ιουδαίοι επρόβαλον αυτόν· και ο εκείθεν αποπλεύσαντες κατηγήσαμεν την επιούσαν Αλέξανδρος σείσας την χείρα ήθελε να απολογηθή προς αντικρύ Χίον· την δε ἀλλην εφθάσαμεν εις Σάμον, και τον δῆμον. **34** Αφού δε εγνώρισαν ότι είναι Ιουδαίος, μείναντες ειν τω Τρωγυλλία την ακόλουθον ημέραν ἔγινεν μία φωνή εικ πάντων των κραζόντων, ἔως δύο ήλθομεν εις Μίλητον. **16** Διότι ο Παύλος ἐκρίνε να ώρας Μεγάλη η Ἀρτέμις των Εφεσίων. **35** Καθηδυχάσας παπατάλευση την Ἐφεσον, διά να μη συμβῇ εις αυτόν να δε ο γραμματεύς τον όχλον, λέγει· Ἀνδρες Εφέσιοι, και χρονοτριβίση ειν τη Ασία διότι ἐσπεύδεν, αν ήτο δυνατόν τις ἀνθρωπος είναι ὁστις δεν εξεύρει ότι η πόλις των εις αυτόν, να ευρεθή την ημέραν της Πεντηκοστής εις Εφεσίων είναι λάτρις της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος και Ιεροσόλυμα. **17** Πέμψας δε από της Μιλήτου εις Ἐφεσον, του Διοπετούς αγάλματος; **36** Επειδή λοιπόν ταύτα προσεκάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας. **18** Και είναι αναντίρρητα, πρέπει σεις να ησυχάζητε και να μη ότε ήλθον προς αυτόν, είπε προς αυτούς Σεις εξεύρετε, πράττητε μηδέν προπετές. **37** Διότι εφέρετε τους ἀνδρας από της πρώτης ημέρας αφ' ης επάτησα εις την Ασιαν, τούτους, οίτινες ούτε ιερόσυλοι είναι ούτε την θεάν πως επέρασα μεθ' υμών όλον τον χρόνον, **19** δουλεύων σας βλασφημούσιν. **38** Εάν μεν λοιπόν ο Δημήτριος τον Κύριον μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και μετά και οι συντεχνίται αυτού ἔχωσι διαφοράν μετά τινός, πολλών δακρύνων και πειρασμών, οίτινες μοι συνέβησαν υπάρχουσι δικάσμοι ημέραι και υπάρχουσιν ανθύπατοι, εν ταις επιβούλαις των Ιουδαίων, **20** ότι δεν υπέκρυψα ας εγκαέσωσιν αλλήλους. **39** Εάν δε ζητήτε τι περί ουδέν των συμφερόντων, ώστε να μη αναγγείλω αυτό ἄλλων πραγμάτων, εν τη νομίμω συνελεύσει θέλει προς εσάς και να σας διδάξω δημοσία και κατ' οίκους, διαλυθή. **40** Διότι κινδυνεύομεν να κατηγορηθώμεν **21** διαμαρτυρόμενος προς Ιουδαίους τε και Ἐλληνας την ως στασιασταί διά την σημερινήν ταραχήν, χωρίς να εις τον Θεόν μετάνοιαν και την πίστιν την εις τον Κύριον υπάρχη μηδεμία αιτία, διά της οποίας θέλομεν δυνηθή ημών Ιησούν Χριστόν. **22** Και τώρα ιδού, εγώ δεδεμένος να δικαιολογήσωμεν τον θόρυβον τούτον. **41** Και ειπών τω πνεύματι υπάγω εις Ιερουσαλήμ, μη γνωρίζων τα μέλλοντα να συμβώσιν εις εμέν ειν αυτή, **23** πλην ότι το Πνεύμα το Ἀγίον μαρτυρεῖ εν πάσῃ πόλει λέγον, ότι δεσμά και θλίψιες με περιμένουσι. **24** Δεν φροντίζω όμως περί ουδενός τούτων ουδέν όχι πολύτιμον την ζωήν μου, ως το να τελειώσω τον δρόμον μου μετά μερή εκείνα και προτρέψας αυτούς διά λόγων πολλών, χαράς και την διακονίαν, την οποίαν ἐλάβον παρά του ήλθεν εις την Ελλάδα· **3** και αφού διέτριψε τρεις μίνας, Κυρίου Ιησού, να διακηρύξω το ευαγγέλιον της χάριτος επειδή ἔγινεν κατ' αυτού επιβούλη υπό των Ιουδαίων, του Θεού. **25** Και τώρα ιδού, εγώ εξέφυρα ότι πλέον δεν είμαι και αποπλεύση εις την Συρίαν, ενεκρίθη θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου σεις πάντες, μεταξύ των να επιστρέψη διά της Μακεδονίας. **4** Συνηκολούθει οπών διήλθον κηρύττων την βασιλείαν του Θεού. **26** δε αυτόν μέχρι της Ασίας Σώπατρος ο Βεροιαίος και Οθεν μαρτύρομαι προς εσάς εν τη σήμερον ημέρα, ότι εκ των Θεσσαλονικέων Αρίσταρχος και Σεκούνδος και εγώ είμαι καθαρός από του αίματος πάντων. **27** διότι Γάϊος ο εκ Δέρβης και ο Τιμόθεος, Ασιανοί δε ο Τυχικός δεν συνεστάλην να αναγγείλω προς εοάς πάσαν την και ο Τρόφιμος. **5** Ούτοι ελθόντες πρότεροι περιέμενον βουλήν του Θεού. **28** Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς

20 Αφού δε ἐπαυσεν ο θόρυβος, προσκαλέσας ο Παύλος τους μαθητάς και ασπασθείς, εξήλθε διά την Ιουδαίαν. **2** Και διαπεράσας τα μέρη εκείνα και προτρέψας αυτούς διά λόγων πολλών, χαράς και την διακονίαν, την οποίαν ἐλάβον παρά του ήλθεν εις την Ελλάδα· **3** και αφού διέτριψε τρεις μίνας, Κυρίου Ιησού, να διακηρύξω το ευαγγέλιον της χάριτος επειδή ἔγινεν κατ' αυτού επιβούλη υπό των Ιουδαίων, του Θεού. **25** Και τώρα ιδού, εγώ εξέφυρα ότι πλέον δεν είμαι και αποπλεύση εις την Συρίαν, ενεκρίθη θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου σεις πάντες, μεταξύ των να επιστρέψη διά της Μακεδονίας. **4** Συνηκολούθει οπών διήλθον κηρύττων την βασιλείαν του Θεού. **26** δε αυτόν μέχρι της Ασίας Σώπατρος ο Βεροιαίος και Οθεν μαρτύρομαι προς εσάς εν τη σήμερον ημέρα, ότι εκ των Θεσσαλονικέων Αρίσταρχος και Σεκούνδος και εγώ είμαι καθαρός από του αίματος πάντων. **27** διότι Γάϊος ο εκ Δέρβης και ο Τιμόθεος, Ασιανοί δε ο Τυχικός δεν συνεστάλην να αναγγείλω προς εοάς πάσαν την και ο Τρόφιμος. **5** Ούτοι ελθόντες πρότεροι περιέμενον βουλήν του Θεού. **28** Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς

και εις όλον το ποίμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το Αγίον σας έθεσεν επισκόπους, διά να ποιμάνητε την εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε διά του ιδίου αίματος. **29** Διότι εγώ εξεύρω τούτο, ότι μετά την αναχώρησίν μου θέλουσιν εισέλθει εις εσάς καρδίαν μου; επειδή εγώ ουχί μόνον να δεθώ, αλλά λύκοι βαρείς μη φειδόμενοι του ποιμνίου **30** και εξ και να αποθάνω εις Ιερουσαλήμ είμαι έτοιμος υπέρ υμών αυτών θέλουσι σηκωθή ἀνθρωποι λαλούντες του ονόματος του Κυρίου Ιησού. **14** Και επειδή δεν διεστραμένα, διά να αποσπώσα τους μαθητάς οπίσω επείθετο, ησυχάσαμεν ειπόντες Ας γείνη το θέλημα του αυτών. **31** Διά τούτο αγρυπνείτε, ενθυμούμενοι ότι Κυρίου. **15** Μετά δας τας ημέρας ταύτας ετοιμάσαντες τρία έτη νύκτα και ημέραν δεν έταυσα νουθετών μετά την αποσκευήν ημών, ανεβαίνομεν εις Ιερουσαλήμ διακρύνων εναέρα έκαστον. **32** Και τώρα, αδελφοί, σας **16** ήλθον δε μεθ' ημών και τινές των μαθητῶν εκ αφιερώνω εις τον Θεόν και εις τον λόγον της χάριτος της Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινά Κύπριον, αυτού, όστις δύναται να εποικοδομήσῃ και να δώσῃ εις παλαίσιον μαθητήν, παρά τω οποίω εμέλλομεν να εσάς κι ληρονομίαν μεταξύ πάντων των γηγασμένων. **33** ξενισθώμεν. **17** Και αφού ήλθομεν εις Ιεροσόλυμα, Αργύριον ή χρυσίον ή μάρτιον ουδενός επεθύμησα: **34** μετά χαράς εδέχθησαν ημάς οι αδελφοί. **18** Την δε σεις δε αυτοί εξεύρετε ότι εις τας χρείας μου και εις ακόλουθον ημέραν υπήγειν ο Παύλος μεθ' ημών προς τους όντας μετ' εμού αι χείρες αύταις υπηρέτησαν. **35** τον Ιάκωβον, και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι. **19** Και Κατά πάντα υπέδειξα εις εσάς ότι ούτα κοπιάζοντες ασπασθείς αυτούς, διηγείτο καθ' εν έκαστον όσα έκαμεν πρέπει να βοηθήτε τους ασθενείς και να ενθυμήσθε τους ο Θεός μεταξύ των εθνών διά της διακονίας αυτού. λόγους του Κυρίου Ιησού, ότι αυτός είπε: Μακάριον **20** Εκείνοι δε ακούσαντες εδόξαζον τον Κύριον, και είναι να δίδη τις μάλλον παρά να λαμβάνη. **36** Και αφού είπον προς αυτόν: Βλέπεις, αδελφέ, πόσαι μυριάδες είπε ταύτα, γονατίσας προσηυχήθη μετά πάντων αυτών. είναι εκ των Ιουδαίων οίτινες επίστευσαν, και πάντες **37** Έγεινε δε πολύς κλαυθμός πάντων, και πεσόντες είναι ζηλωταί του νόμου. **21** Έμαθον δε περί σου ότι επί τον τράχηλον του Παύλου κατεφίλουν αυτόν, **38** διδάσκεις πάντας τους μεταξύ των εθνών Ιουδαίους υπερλυπούμενοι μάλιστα διά τον λόγον τον οποίον να αποστατήσων από του Μωϋσέως, λέγων να μη είπεν, ότι δεν θέλουσιν ιδεί πλέον το πρόσωπον αυτού. περιτέμνωσι τα τέκνα αυτών μηδέ να περιπατώσι **22** Τι είναι λοιπόν; μέλλει βεβαίως να Και προέπεμπον αυτόν εις το πλοίον.

21 Καθώς δε αποσπασθέντες απ' αυτών απεπλεύσαμεν, ήλθομεν κατ' ευθείαν εις την Κων., την δε ακόλουθον ημέραν εις την Ρόδον, και εκείθεν εις Πάταρα. **2** Και ευρόντες πλοίον μέλλον να περάσῃ εις Φοινίκην, επέβημεν εις αυτό και απεπλεύσαμεν. **3** Και αφού διεκρίναμεν μακρόθεν την Κύπρον και αφήκαμεν αυτήν αριστερά, επλέομεν εις Συρίαν, και κατέβημεν εις Τύρον· διότι εκεί έμελλε το πλοίον να εκβάλη το φορτίον αυτού. **4** Και ευρόντες τους μαθητάς, εμείναμεν αυτού επτά ημέρας οίτινες έλεγον προς τον Παύλον διά του Πνεύματος να μη αναβίψῃ εις Ιερουσαλήμ. **5** Αφού δε ετελειώσαμεν τας ημέρας εκείνας, εξελθόντες επορεύμεθα και προέπειπον ημάς πάντες συν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἔως ἔξω της πόλεως, και γονατίσαντες επί τον αιγαλόν προσηυχήθημεν, **6** και απασθέντες αλλήλους επέβημεν εις το πλοίον, εκείνοι δε υπέστρεψαν εις τα ίδια. **7** Και ημεῖς τελειώσαντες τον πλούν από Τύρον κατηντήσαμεν εις Πτολεμαΐδα, και απασθέντες τους αδελφούς εμείναμεν παρ' αυτοῖς μίαν ημέραν. **8** Τη δε επαύριον, ο Παύλος και οι περί αυτόν αναχωρήσαντες, ήλθομεν εις Καισάρειαν και εισελθόντες εις τον οίκον Φιλίππου του Ευαγγελιστού, του ὄντος εκ των επτά, εμείναμεν παρ' αυτῷ. **9** Είχε δε ούτος τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αἵτινες προεφήτευον. **10** Και ενώ διετρίβομεν εκεί ημέρας πολλάς, κατέβη από της Ιουδαίας προφήτης τις ονόματι Αγαβος, **11** και ελθών προς ημάς, ἐλαβε την ζώνην του Παύλου και δέσας τας χείρας εαυτού και τους πόδας εἰπε: Ταύτα λέγει το Πνεύμα το Αγιον: Τον ἄνδρα, του οποίου είναι η ζώνη αύτη, ούτω θέλουσι δέσειν εις Ιερουσαλήμ οι Ιουδαίοι και θέλουσι παραδώσειν εις τας χείρας των εθνών. **12** Και οι ηκούσαμεν ταύτα, παρεκαλούμεν αυτόν και ημείς και οι εντόποι η μη αναβίψῃ εις Ιερουσαλήμ. **13** Ο Παύλος ούμως ιδίου αίματος τον λόγον της χάριτος της Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινά Κύπριον, αυτού, όστις δύναται να εποικοδομήσῃ και να δώσῃ εις παλαίσιον μαθητήν, παρά τω οποίω εμέλλομεν να εσάς κι ληρονομίαν μεταξύ πάντων των γηγασμένων. **14** Ξενισθώμεν. **15** Μετά δας τας ημέρας ταύτας ετοιμάσαντες τρία έτη νύκτα και ημέραν δεν έταυσα νουθετών μετά την αποσκευήν ημών, ανεβαίνομεν εις Ιερουσαλήμ διακρύνων εναέρα έκαστον. **16** Ηλθον δε μεθ' ημών και τινές των μαθητῶν εκ αφιερώνω εις τον Θεόν και εις τον λόγον της χάριτος της Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινά Κύπριον, αυτού, όστις δύναται να εποικοδομήσῃ και να δώσῃ εις παλαίσιον μαθητήν, παρά τω οποίω εμέλλομεν να εσάς κι ληρονομίαν μεταξύ πάντων των γηγασμένων. **17** Και αφού ήλθομεν εις Ιεροσόλυμα, Αργύριον ή χρυσίον ή μάρτιον ουδενός επεθύμησα: **18** Την δε σεις δε αυτοί εξεύρετε ότι εις τας χρείας μου και εις ακόλουθον ημέραν υπήγειν ο Παύλος μεθ' ημών προς τους όντας μετ' εμού αι χείρες αύταις υπηρέτησαν. **19** Τον Ιάκωβον, και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι. **20** Εκείνοι δε ακούσαντες εδόξαζον τον Κύριον, και είναι να δίδη τις μάλλον παρά να λαμβάνη. **21** Και αφού είπον προς αυτόν: Βλέπεις, αδελφέ, πόσαι μυριάδες είπε ταύτα, γονατίσας προσηυχήθη μετά πάντων αυτών. είναι εκ των Ιουδαίων οίτινες επίστευσαν, και πάντες **22** Τι είναι λοιπόν; μέλλει βεβαίως να συναθῇ πλήθος διότι θέλουσιν ακούσει ότι ήλθες. **23** Κάμε λοιπόν τούτο, το οποίον σοι λέγομεν: Ευρίσκονται παρ' ημίν τέσσαρες ἄνδρες, οίτινες ἔχουσιν ευχῆ εφ' εαυτών: **24** παράλαβε τούτους και καθαρίσθητι μετ' αυτών και δαπάνησον δι' αυτούς διά να ξυρισθώσι την κεφαλήν, και να γνωρίσωσι πάντες ότι δεν υπάρχει ούδεν εκ των δύο έμαθον περί σου, αλλ' ακολουθείς και συ φυλάττων τον νόμον. **25** Περί δε των εθνών, τα οποία επίστευσαν, ημείς εγχάρψαμεν, αποφασίσαντες να μη φυλάττωσι μηδέν τοιούτον, παρά μόνον να απέχωσιν από του ειδωλοθύτου και του αίματος και πνικτού και πορνείας. **26** Τότε ο Παύλος παραλαβών τους ἄνδρας, την ακόλουθον ημέραν καθαρισθείς μετ' αυτών εισήλθεν εις το ιερόν, διαγγέλλων πότε εκπληρούνται αι ημέραι του καθαρισμού, ότε θέλει γείνει προσφορά υπέρ ενός εκάστου αυτών. **27** Ως δε μεμέλλον αι επτά ημέραι να συντελεσθώσιν, οι από της Ασίας Ιουδαίοι ιδόντες αυτόν εν τω ιερώ, ετάραξαν πάντα τον όχλον και ἐβάλον τας χείρας επ' αυτόν, **28** κράζοντες: Ἅνδρες Ισραηλίται, βοηθείτε ούτος είναι ο ἄνθρωπος, όστις διδάσκει πάντας πανταχού εναντίον του λαού και του νόμου και του τόπου τούτου προ τούτος δε εισήγαγε και Ἐλληνας εις το ιερόν και εβεβήλωσε τον ἄγιον τούτον τόπον: **29** διότι είχον ιδεί προλαβόντως Τρόπιμον τον Εφέσιον μετ' αυτού εν τη πόλει, τον οποίον ενόμιζον ότι ο Παύλος εισήγαγεν εις το ιερόν. **30** Και εκινήθη η πόλις ὅλη και ἐγένει συρροή του λαού, και πιάσαντες τον Παύλον ἐσύρον αυτόν ζέω τον ιερού, και ευθύς εκλείσθησαν αι θύραι. **31** Ενώ δε εζήτουν να θανατώσωσιν αυτόν, ανέβη η φήμη εις τον χιλιάρχον του τάγματος, ότι όλη η Ιερουσαλήμ είναι τεταραγμένη: **32** όστις παραλαβών ευθύς στρατιώτας

και εικατοντάρχους, ἔδραμε κάτω προς αυτούς. Οι δε ιδόντες τον χιλίαρχον και τους στρατιώτας, ἐπαυσαν να τύπτωσι τον Παύλον. **33** Τότε πλησιάσας ο χιλίαρχος, επίσαντες αυτόν και προσέταξε να δεθή με δύο αλύσεις, και ηρώτα τις ἡτο και τι είχε πράξει. **34** Και εφώναζον μεταξύ του όχλου ἄλλοι ἄλλο τι και ἄλλοι ἄλλος μη δυναμένος δε διά τον θόρυβον να μάθῃ το βέβαιον, προσέταξε να φερθή εις το φρούριον. **35** Ὁτε δε Κυρίου. **14** Ο δε είπεν· Ο Θεός των πατέρων ημών σε διώρισε γνωρίστη το θέλημα αυτού και να ίδης τον δίκαιον και να ακούσης φωνήν εκ του στόματος αυτού, **15** διότι θέλεις είσθαι μάρτυς περί αυτού προς πάντας τους ανθρώπους των ὁσα είδες και ήκουσας. **16** Και τώρα τι βραδύνεις; σηκωθείς βαπτίσθητι και απολούσθητι από των αμαρτιών σου, επικαλεσθείς το ὄνομα του προστηρεψά εις Ιερουσαλήμ, ενώ προστηρεψά εις τα ειρώ, ἥλθον εις ἑκάστασιν **18** και των στρατιωτών διά την βίαν του όχλου: **36** επειδή είδον αυτὸν λέγοντα προς εμέ· Σπεύσον και ἔξελθε το πλήθος του λαού ηκολούθει, κράζον Σήκωσον αυτόν. **37** Ενώ δε ἐμέλλεν ο Παύλος να εισαχθῇ εις το φρούριον, λέγει προς τον χιλίαρχον· Μοι είναι συγκεκωρυμένον να σοι είπω τι; Ο δε είπεν· Εξέύρεις την περὶ ειμού μαρτυρίαν σου. **19** Και εγώ είπον· Κύριε, αυτοῦ εξέδρουσιν ὅτι εγώ εφυλάκιζον και ἔδερον εν ταῖς συναγαγαῖς τους πιστεύοντας εις σέ· **20** καὶ ὅτε εχύνετο το αἷμα Στεφάνου του μάρτυρος σου, καὶ εγώ ἡμην παρών καὶ συνεφώνον εις τὸν φόνον αυτού καὶ εφύλαττον τα ἱμάτια των φονεύοντων αυτόν. **21** Και είπε προς εμέ· Υπαγε, διότι εγώ θέλω σε ἔξαποστείλει εις ἔθνη μακράν. **22** Και μέχρι τούτου του λόγου ἤκουον αυτόν τότε δε ὑψώσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες· Σήκωσον από της γης τον τοιούτον· διότι δεν πρέπει να ζῃ. **23** Και επειδή αυτοὶ εκραύγαζον και ετίναζον τα ἱμάτια καὶ ἔρριπτον κονιορτόν εις τον αέρα, **24** ο χιλίαρχος προσέταξε να φερθή εις το

22 Ἀνδρες αδελφοι και πατέρες, ακούσατε με απολογούμενον τώρα προς εσάς. **2** Ακούσαντες δε οτι ελάλει προς αυτούς εις την Εβραϊκήν διάλεκτον, έδειξαν περισσότεραν ησυχίαν. Και είπεν· **3** Εγώ μεν είμαι ἀνθρωπος Ιουδαίος, γεγεννημένος εν Ταρσῷ της Κιλικίας, ανατεθραμμένος δε εν τη πόλει ταύτη παρά τους πόδας του Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατά την ακρίβειαν του πατροπαραδότου νόμου, ζηλωτής ων του Θεού, καθώς πάντες σεις είσθε σήμερον· **4** όστις κατέτρεξα μέχρι θανάτου ταύτην την οδόν, δεσμεύων και παραδίδων εις φυλακάς ἄνδρας τε και γυναίκας, **5** καθώς και ο αρχιερεύς μαρτυρεί εις εκεί και όλον το πρεσβυτέριον παρά των οποίων και επιτολάς λαβών προς τους αδελφούς, επορευδόμην εις Δαμασκόν διά να φέρω δεδεμένους εις Ιερουσαλήμ και τους εκεί οντας, διά να τιμωρηθώσιν. **6** Ενώ δε οδοιπορών επλησσαζόν εις την Δαμασκόν, περί την μεσημβρίαν εξαίφνης ἐστραψε περί εμέ φως πολύ εκ του ουρανού, **7** και ἐπέσον εις το ἔδαφος και ἡκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις; **8** Εγώ δε απεκρίθην· Τις είσαι, Κύριε; Και είπε προς εμέ Εγώ είμαι Ιησούς ο Ναζωραίος, τον οποίον συ διώκεις. **9** Οι οντες δε μετ' εμού το μεν φως είδον και κατεφοβήθησαν, την φωνήν όμως του λαλούντος προς εμέ δεν ἡκουσαν. **10** Και είπον· Τι να κάμω, Κύριε; Και ο Κύριος είπε προς εμέ· Σηκουθέις ὑπάγε εις Δαμασκόν, και εκεί θέλει σοι λαληθῆ περί πάντων ὅσα είναι διωρισμένα να καμψη. **11** Και επειδή εκ της λαμπρότητος του φωτός εκείνου δεν ἐβλεπον, χειραγωγούμενος υπό των οντων μετ' εμού ἥλθον εις Δαμασκόν. **12** Ανανίας δε τις, ἀνθρωπος ευσεβής κατά τον νόμον, μαρτυρούμενος υπό πάντων των εκεί κατοικούντων Ιουδαίων, **13** ἥλθε προς εμέ και σταθείς επάνω μου μοι, είπε· Σαούλ αδελφέ, ανάβλεψον. Και εγώ τη αυτή ώρα ανέβλεψα εις αυτόν.

14 Ο δε είπεν· Ο Θεός των πατέρων ημών σε διώσις να γνωρίσης το θέλημα αυτού και να ίδης τον δίκαιον και να ακούσης φωνήν εκ του στόματος αυτού, **15** διότι θέλεις είσθαι μάρτυς περί αυτού προς πάντας τους ανθρώπους των οὓσα είδες και ἤκουσας. **16** Καὶ τώρα τι βραδύνεις; σηκωθεὶς βαπτίσθητι καὶ απολούσθητι από των αμαρτιών σου, επικαλεσθείς το ὄνομα του Κυρίου. **17** Αφού δε υπέτρεψα εἰς Ιερουσαλήμ, ενώ προσηνορύχωνται εν τα ιερώ, ἥλθον εἰς ἔκστασιν **18** καὶ εἶδον αὐτὸν λέγοντα πρὸς εμέ· Σπεύσον καὶ ἔξελθε ταχέως εξ Ιερουσαλήμ, διότι δὲν θέλουσι παραδεχθῆ την περὶ εμού μαρτυρίαν σου. **19** Καὶ εγώ είπον· Κύριε, αυτοὶ εξέρουσιν ὅτι εγώ εφυλάκιζον καὶ ἔδερον εν ταῖς συναγωγαῖς τους πιστεύοντας εἰς σέ· **20** καὶ ὅτε εχύνετο το αἷμα Στεφάνου του μάρτυρός σου, καὶ εγώ ἤμην παρών καὶ συνεφώνων εἰς τον φόνον αυτού καὶ εφύλαττον τα ἵματα των φονεύοντων αυτόν. **21** Καὶ εἴπε πρὸς εμέ· Ὦ πατέρε, διότι εγώ θέλω σε εξαποστείλει εἰς ἔθνη μακράν. **22** Καὶ μέχρι τούτου του λόγου ἤκουον αὐτόν· τότε δε ύψωσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες· Σήκωσον από τῆς γῆς τον τοιούτον· διότι δὲν πρέπει να ζῃ. **23** Καὶ επειδὴ αυτοὶ εκραύγαζον καὶ ετίναζον τα ἵματα καὶ ἐρριπτον κονιορτόν εἰς τον αέρα, **24** ο χιλίαρχος προσέταξε να φερθῇ εἰς το φρούριον, παραγγείλας να εξετασθῇ διά μαστίγων, διά να γνωρίσῃ διά ποιάν αιτίαν εφώναζον ούτω κατ' αυτού. **25** Καὶ καθώς εξήπλωσεν αὐτὸν δεδεμένον με τα λωρία, ο Παύλος είπε προς τον παρεστώτα εκατόνταρχον· Είναι τάχα νόμιμον εἰς εσάς ἀνθρωπον Ρωμαίον και ακατάκριτον να μαστιγώντες; **26** Ακούσας δε ο εκατόνταρχος, υπήγε και απήγγειλε προς τον χιλίαρχον, λέγων· Βλέπε τι μέλλεις να κάμης διότι ο ἀνθρωπος ούτος είναι Ρωμαίος. **27** Προσελθών δε ο χιλίαρχος, είπε προς αυτόν· Λέγε μοι, συ Ρωμαίος είσαι; Ο δε είπε· Ναι. **28** Και απεκρίθη ο χιλίαρχος· Εγώ διά πολλάριον χρημάτων απέκτησα ταύτην την πολιτογράφησιν. Ο δε Παύλος είπεν· Άλλ' εγώ και εγεννήθην Ρωμαίος. **29** Ευθύς λοιπόν απεσύρθησαν απ' αυτού οι μέλλοντες να βασανίσωσιν αυτόν. Και ο χιλίαρχος ἔτι εφοβήθη γνωρίσας ὅτι είναι Ρωμαίος, και διότι είχε δέσει αυτόν. **30** Τη δε επαύριον θέλων να μάθη το βέβαιον, περί τίνος κατηγορείται παρά των Ιουδαίων, ἐλύσεν αυτόν από των δεσμών, και προσέταξε να ἐλθωσιν οι αρχιερείς και όλον το συνέδριον αυτών και καταβιβάσας τον Παύλον, ἐστήσησεν ἐμπροσθεν αυτών.

23 Ατενίσας δε ο Παύλος εις το συνέδριον, είπεν· Ἀνδρες αδελφοί, εγώ ἔζησα ενώπιον του Θεού μετά πάσης καλής συνειδήσεως μέχρι ταύτης της ημέρας. **2** Ο δε αρχιερεύς Ανανίας προσέταξε τους παρεστώτας πλησίον αυτού να κτυπήσωσι το στόμα αυτού. **3** Τότε ο Παύλος είπε προς αυτόν· Ο Θεός μέλλει να σε κτυπήσῃ, τοίχε αισθετωμένε· και συ κάθησαι να με κρίνης κατά τον νόμον, και παρανομών προστάξεις να με κτυπώσων· **4** Οι δε παρεστώτες είπον· Τον αρχιερέα του Θεού λοιδορεῖς; **5** Και ο Παύλος είπε· Δεν ήξευρον, αδελφοί, ότι είναι αρχιερέυς διότι είναι γεγραμμένον. Άρχοντα του λαού σου δεν θέλεις κακολογήσει. **6** Εννοήσας δε ο Παύλος ότι το εν μέρος

είναι Σαδδουκαίων, το δε άλλο Φαρισαίων, έκραξεν εν τον τύπον τούτον· **26** Κλαύδιος Λυσίας προς τον τύπον τούτον· Άνδρες αδελφοί, εγώ είμαι Φαρισαίος, κράτιστον ηγεμόνα Φήλικα, χαίρειν. **27** Τον άνδρα νιός Φαρισαίου περί ελπίδος και αναστάσεως νεκρών τούτον, συλληφθέντα υπό των Ιουδαίων και μέλλοντα εγώ κρίνομαι. **7** Και ότε ελάλησε τούτο, έγινε διάρεσις να φονευθή υπ' αυτών, επελθών μετά του στρατεύματος των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων, και διηρέθη ἑσωσα αυτόν, μαθών ότι είναι Ρωμαίος. **28** Θέλων δε το πλήθος. **8** Διότι οι μεν Σαδδουκαίοι λέγουσιν ότι να μάθω αιτίαν, διά την οποίαν εκατηγόρουν αυτόν, δεν είναι ανάστασις ουδέ αγγελος ουδέ πνεύμα, οι δε κατεβίβασα αυτόν εις το συνέδριον αυτών· **29** και Φαρισαίοι ομολογούσιν αμφότερα. **9** Και ἔγινε κραυγή εύρον αυτόν εγκαλούμενον περί ζητημάτων του νόμου μεγάλη, και σηκωθέντες οι γραμματεῖς του μέρους αυτών, μη ἔχοντα όμως μηδέν ἐγκλημα ἀξιον θανάτου των Φαρισαίων διεμάχοντε, λέγοντες Ουδέν κακόν ἡ δεσμών. **30** Και επειδή εμηνύθη προς εμέ ότι μέλλει ευρίσκομεν εν τα ανθρώπων τούτων αν δε ελάλησε προς να γένη εις τον ἀνθρώπον επιβουλή υπό των Ιουδαίων, αυτόν πνεύμα ἡ ἄγγελος, ας μη θεομαχώμεν. **10** Και εινθής ἐπέμψα αυτόν προς σε, παραγγείλας και εις επειδή ἔγινε μεγάλη διάρεσις, φοβηθείς ο χιλίαρχος μη τους κατηγόρους να είπωσιν ενώπιον σου τα κατ' διασπαραχθή ο Παύλος υπ' αυτών, προσέταξε να καταβή αυτού. Υγίανε. **31** Οι μεν λοιπόν στρατιώται κατά το στράτευμα και να αρπάσῃ αυτόν εκ μέσου αυτών και την δοθείσαν εις αυτούς προσταγήν αναλαβόντες τον να φέρῃ εις το φρούριον. **11** Την δε ερχομένην νύκτα Παύλον, ἔφεραν διά της νυκτός εις την Αντιπατρίδα, **32** επιφανείς εις αυτόν ο Κύριος, είπε· Θάρρει, Παύλε, την δε επαύριον, αφήσαντες τους ιππείς να υπάγωσι διότι καθώς εμαρτύρησας τα περί εμού εις Ιερουσαλήμ, μετ' αυτού, υπέστρεψαν εις το φρούριον· **33** οίτινες ούτω πρέπει να μαρτυρήσης και εις Ρώμην. **12** Και εισελθόντες εις την Καισάρειαν και εγχειρίσαντες ότε ἔγινεν ημέρα, τινές των Ιουδαίων συνομωσάντες την επιστολήν εις τον ηγεμόνα, παρέστησαν και τον ανεθεμάτισαν εαυτούς, λέγοντες μήτε να φάγωσι μήτε να πίωσιν, εωσού φονεύσωσι τον Παύλον· **13** Ήσαν δε πλειότεροι των τεσσαράκοντα οι πράξαντες την συνωμοσίαν ταύτην· **14** οίτινες ελθόντες προς τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους, είπον· Με ανάθεμα ανεθεμάτισαμεν εαυτούς, να μη γευθώμεν μηδέν εωσού φονεύσωμεν τον Παύλον. **15** Τώρα λοιπόν σεις μετά του συνεδρίου μηνύόντες προς τον χιλίαρχον, να καταβίβασην αυτόν αύριον προς εσάς, ως μέλλοντας να μάθητε ακριβέστερον τα περί αυτού· ήμεις δε, πριν αυτός πλησιάσῃ, ἔιμεθα έτοιμοι να φονεύσωμεν αυτόν. **16** Ακούσας δε την ενέδραν ο υιός της αδελφής του Παύλου, υπήγει και εισελθόντων εις το φρούριον απίγγειλε προς τον Παύλον. **17** Και ο Παύλος προσκαλέσας ἔνα των εκατοντάρχων, είπε· Φέρε τον νέον τούτον προς τον χιλίαρχον· διότι ἔχει τι να απαγγείλῃ προς αυτόν. **18** Εκείνος λοιπόν παραλαβών αυτόν, ἔφερε προς τον χιλίαρχον και λέγει· Ο δέσμιος Παύλος με ἔκραξε και με παρεκάλεσε να φέρω τον νέον τούτον προς σε, διότι ἔχει τι να σοι λαλήσῃ. **19** Πιάσας δε αυτόν από της χειρός ο χιλίαρχος και αποσυρθείς κατ' ιδίαν, ηρώτησε, Τι είναι εκείνο, το οποίον ἔχεις να μοι απαγγείλης; **20** Ο δε είπεν ότι οι Ιουδαίοι συνεφώνησαν να σε παρακαλέσωσι να καταβίβασης αύριον τον Παύλον εις το συνέδριον, ως θέλοντες να μάθωσι τι ακριβέστερον περί αυτού. **21** Συ λοιπόν μη πεισθής εις αυτούς, διότι ενεδρεύουσιν αυτόν πλειότεροι των τεσσαράκοντα ἄνδρες εξ αυτών, οίτινες ανεθεμάτισαν εαυτούς μήτε να φάγωσι μήτε να πίωσιν, εωσού φονεύσωσιν αυτόν· και τώρα είναι ἔτοιμοι, προσμένοντες την παρά σου υπόσχεσιν. **22** Ο χιλίαρχος λοιπόν απέλυσε τον νέον, παραγγείλας, Να μη είπῃς εις μηδένα ότι εφανέρωσας ταύτα εις εμέ. **23** Και προσκαλέσας δύο τινάς των εκατοντάρχων, είπεν· Ετοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας διά να υπάγωσιν ἔως Καισαρείας, και εβδομήκοντα ιππείς και διακοσίους λογχοφόρους, από τρίτης ώρας της νυκτός, **24** ετοιμάσατε και ζώα, διά να επικαθίσωτον τον Παύλον και φέρωσιν ασφαλώς προς Φήλικα τον ηγεμόνα· **25** και ἔγραψεν επιστολήν περιέχουσαν

ότι κατά την οδόν, την οποίαν ούτοι λέγουσιν αίρεσιν, δε Φήστος, θέλων να κάμη χάριν εις τους Ιουδαίους, ούτω λατρεύω τον Θεόν των πατέρων μου, πιστεύων εις αποκριθείς προς τον Παύλον είπε: Θέλεις να αναβής εις πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμῳ και εν τοις προφήταις, Ιεροσόλυμα και εκεί να κριθής περὶ τούτων ενώπιον **15** ελπίδα ἔχων εις τον Θεόν, την οποίαν και αυτοὶ ούτοι μου; **10** Και ο Παύλος είπεν· Επὶ τούτῳ βήματος του προσμένουσιν, ότι μέλλει να γείνη ανάστασις νεκρών, Καίσαρος παρίσταμαι, όπου πρέπει να κριθώ. Δεν δικαίων τε και αδίκων **16** εις τούτο δε εγώ σπουδάζω, ηδίκησα κατ' ουδέν τους Ιουδαίους, καθὼς και συ εις το να ἔχω ἀπάτιστον συνειδήσιν προς τον Θεόν και γνωρίζεις κάλλιστα: **11** διότι εάν αδικώ και ἐπραξα προς τους ανθρώπους διαπαντός, **17** Μετά πολλὰ δε ἐτῇ τι ἄξιον θανάτου, δεν φεύγω τον θάνατον· αλλ' εάν ήλθον διά να κάμω εις το έθνος μου ελεμονώνας και δεν υπάρχῃ ουδέν εξ ὅσων ούτοι με κατηγορούσιν, προσφοράς **18** εν τω μεταξύ δε τούτων Ιουδαίοι τινές ουδεῖς δύναται να με χαρίση εις αυτούς τον Καίσαρα εκ της Αἰγαίας εύρον με κεκαθαρισμένον εν τω ιερῷ, ουχὶ ἐπικαλούμα. **12** Τότε ο Φήστος, συνομιλήσας μετά του μετὰ ὄχλου ουδέν μετά θορύβου, **19** οίτινες ἐπρεπε να συμβουλίουν, απεκρίθη· Τον Καίσαρα επικαλεῖσαι, προς παραστάθσιν ενώπιον σου και να με κατηγορήσων, τον Καίσαρα θέλεις υπάγει. **13** Και αφού παρήλθον εάν είχόν τι κατ' εμού. **20** Η αυτοὶ ούτοι ας είπωσιν ημέραι τινές, Αγρίππας ο βασιλεύς και η Βερνίκη ήλθον εάν εύρον εν εμού τι αδικημα, ότε παρεστάθην ενώπιον εις Καισάρειαν διά να χαιρετήσωσι τον Φήστον. **14** Ενώ του συνεδρίου, **21** εκτός εάν ήναι περί ταύτης της μιας δε διέτριψον εκεί ημέρας πολλάς, ο Φήστος ανέφερε φωνής, την οποίαν εφώναξα ιστάμενος μεταξύ αυτών, προς τον βασιλέα τα περὶ του Παύλου, λέγων Είναι τις ότι περὶ αναστάσεως νεκρών εγώ κρίνομαι σήμερον από ἀνθρωπὸς αφημένος εδώ δέσμιος υπό του Φήλικος, **15** σας. **22** Ακούσας δε ταύτα τον Φήλιξ ανέβαλε την κρίσιν περὶ του οποίου, ότε υπήρχα εις Ιεροσόλυμα, οι αρχιερεῖς αυτών, επειδὴ ήξενερεν ακριβέστερα τα περὶ της οδού και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ενεφανίσθησαν εις ταύτης, και είπεν· Όταν Λυσίας ο χιλιάρχος καταβή, εμέ, ζητούντες καταδίκην εναντίον αυτού· **16** προς θέλω αποφασίσει περὶ της διαφοράς σας, **23** και διέταξε τους οποίους απεκρίθην ότι δεν είναι συνήθεια εις τον εκατόνταρχον να φυλάττηται ο Παύλος και να ἔχῃ τους Ρωμαίους να παραδίδωσι κατά χάριν ουδένα ἀνεσιν και να μη εμποδίζωσι μηδένα εκ των οικείων ἀνθρωπον εις θάνατον, πριν ο κατηγορούμενος ἔχῃ αυτού να υπηρετῇ ή να ἔρχηται προς αυτόν. **24** Μετά τους κατηγόρους κατά πρόσωπον και λάβη καιρόν δε ημέρας τινάς ελθών ο Φήλιξ μετά της Δρουσίλλης απολογίας περὶ του εγκλήματος. **17** Αφού λοιπόν αυτοί της γυναικός αυτού, ήτις ήτο Ιουδαία, μετεκάλεσε τον συνήλθον εδώ, χωρίς να κάμω μηδεμίαν αναβολήν την Παύλον και ήκουσε παρ' αυτοὺς περὶ της εις Χριστόν ακόλουθον ημέραν καθήσας επὶ του βήματος, προσέταξα πίστεως. **25** Ενώ δε αυτός ωμίλει περὶ δικαιούντας και εγκρατείας και περὶ της μελλούσας κρίσεως, ο Φήλιξ γενόμενος ἐμφοβός απεκρίθη· Κατά το παρόν ὑπάγε, και ὅταν λάβω καιρὸν θέλω σε μετακαλέσει, **26** εν τούτῳ τινά περὶ της ίδιας αυτῶν δειπναδιμονίας και περὶ τινός δε και ήλπιζεν ότι θέλουστο δοθῆ εις αυτὸν χρήματα υπὸ του Παύλου, διά να απολόντη αυτόν ὅθεν και συχνότερα μετακαλών αυτὸν ωμίλει μετ' αυτοῦ. **27** Μετά δε την συμπλήρωσιν δύο ετών ο Φήλιξ ἐλάβε διάδοχον τον Πόρκιον Φήστον· και θέλων να κάμη χάριν εις τους Ιουδαίους ο Φήλιξ, αφήκε τον Παύλον δεδεμένον.

25 Ο Φήστος λοιπόν, αφού ήλθεν εις την επαρχίαν, μετά τρεῖς ημέρας ανέβη εις Ιεροσόλυμα από της Καισαρείας. **2** Ενεφανίσθησαν δε εις αυτὸν οι αρχιερεύς και οι πρώτοι των Ιουδαίων κατά τον Παύλον και παρεκάλουν αυτόν, **3** ζητούντες χάριν κατ' αυτού, να μεταφέρῃ αυτὸν εις Ιερουσαλήμ, ενεδρεύοντες να φονεύσωσιν αυτὸν καθ' οδόν. **4** Ο δε Φήστος απεκρίθη ότι ο Παύλος φυλάττεται εν Καισαρείᾳ, και ότι αυτός ταχέως μέλλει να αναχωρήσῃ εκείσε. **5** Όθεν ο δυνατοὶ μεταξύ σας, είπεν, ας καταβώστε μετ' εμού, και εάν υπάρχῃ τι εν τω ανθρώπῳ τούτῳ, ας κατηγορήσωσιν αυτόν. **6** Και αφού διέτριψε μεταξύ αυτών υπέρ τας δέκα ημέρας, κατέβη εις Καισάρειαν, και τη επαύριον καθήσας επὶ του βήματος, προσέταξε να φερθῇ ο Παύλος. **7** Και αφού ήλθε, παρεστάθησαν οι καταβάντες από Ιεροσολύμων Ιουδαίοι, επιφέροντες κατά του Παύλου πολλάς και βαρείας κατηγορίας, τας οποίας δεν ήδυναντο να αποδείξωσιν· **8** απολογούμενου εκείνου ότι ούτε εις τον νόμον των Ιουδαίων ούτε εις το ιερόν ούτε εις τον Καίσαρα ἐπραξα τι αμάρτημα. **9** Ο

26 Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Παύλον. Ἐχεις την και ο Μωϋσής ότι ἐμέλλον να γείνωσιν, **23** ότι ο ἀδειαν να ομιλήσης υπέρ σεαυτού. Τότε ο Παύλος Χριστός ἐμέλλει να πάθῃ, ότι πρώτος αναστάς εκ νεκρών εκτείνας την χείρα, απελογείτο· **2** Μακάριον νομίζω μέλλει να κηρύξῃ φως εις τον λαόν και εις τα ἔθνη. εμαυτόν, βασιλεύ Αγρίππα, μέλλων να απολογηθώ **24** Ενώ δε αυτός απελογείτο ταύτα, ο Φήστος είπε με ενώπιόν σου σήμερον περί πάντων εις όσα εγκαλούματα μεγάλην φωνήν. Μαίνεσαι, Παύλε, τα πολλά γράμματα σε καταφέρουσιν εις μανίαν. **25** Ο δε, Δεν μαίνομαι, παρά τοις Ιουδαίοις θέμα και ζητήματα: όθεν δέομαι σου είπε, κράτιστε Φήστε, αλλά προφέρω λόγους αληθείας να με ακούσης μετά μακροθυμίας. **4** Την εκ νεότητος και νοός υγιαίνοντος. **26** Διότι ἔχει γνώσιν περί τούτων λοιπούν ζωήν μου, την οποίαν απ' αρχής ἐζησα μεταξύ ο βασιλεύς, προς τον οποίον και λαλώ μετά παρρησίας του ἔθνους μου εν Ιεροσολύμοις, εξεύρουσι πάντες επειδή ἐμάς πεπεισμένος ότι δεν λανθάνει αυτόν ουδέν οι Ιουδαίοι, **5** επειδή με γνωρίζουσιν εξ αρχῆς, εάν τούτων, διότι τούτο δεν είναι πεπραγμένον εν γνωίᾳ. **27** Θέλωσι να μαρτυρήσωσιν, ότι κατά την ακριβεστήν Πιστεύεις, βασιλεύ Αγρίππα, εις τους προφήτας; εξεύρω αίρεσιν της θρησκείας ημών ἐζησα Φαρισαίος. **6** ότι πιστεύεις. **28** Και ο Αγρίππας είπε προς τον Παύλον. Και τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διά την ελπίδα της Παρ' ολίγον με πείθεις να γείνω Χριστιανός. **29** Και ο επαγγελίας της γενομένης υπό του Θεού προς τους Παύλος είπεν· Ἡθελον εύχεσθαι προς τον Θεόν, ουχί πατέρας ημών, **7** εις την οποίαν το δωδεκάφυλον μόνον συ, αλλά και πάντες οι σήμερον ακούντες με, ημών γένος, λατρεύοντας εκτενώς τον Θεόν νύκτα και να γείνωσι και παρ' ολίγον και παρά πολὺ τοιούτοι ημέραν, ελπίζει να καταντήσῃ περὶ ταύτης της ελπίδος οποίος και εγώ είμαι, παρεκτός των δεσμών τούτων. εγκαλούματα, βασιλεύ Αγρίππα, υπό των Ιουδαίων. **8** Τι **30** Καὶ αφοῦ αὐτὸς εἴπε ταύτα, εστηκώθη ὁ βασιλεὺς απίστευτον κρίνεται εἰς εσάς, ότι ο Θεός ανιστά νεκρούς; και η ηγεμών και η Βερνίκη και οι συγκαθήμενοι μετ' **9** Εγώ μεν εστοχάσθην κατ' εμαυτόν ότι ἐπρεπε να πράξω αυτών, **31** και αναχωρήσαντες ελάλουν προς αλλήλους, πολλά εναντία εἰς τὸ ὄνομα του Ιησού του Ναζωραίου λέγοντες ότι ουδέν άξιον θανάτου ή δεσμών πράττει **10** το οποίον και ἐπράξα εν Ιεροσολύμοις, και πολλούς ο ἀνθρωπος ούτος. **32** Ο δε Αγρίππας είπε προς τον των αγίων εγώ κατέκλεισα εἰς φυλακάς, λαβών την δεσμών τούτων. εξουσίαν παρά των αρχιερέων, και ότε εφονεύοντο δεν είχεν επικαλεσθή τον Καίσαρα.

έδωκα ψήφον κατ' αυτών. **11** Και εν πάσαις ταις συναγωγαίς πολλάκις τιμωρών αυτούς ηνάγκαζον να βλασφημώ, και καθ' υπερβολήν ματινόμενος εναντίον αυτών κατεδίκων έως και εις τας ἔξω πόλεις. **12** Εν τούτοις δε, ότε τηρούμην εἰς την Δαμασκόν μετ' εξουσίας και επιτροπής της παρά των αρχιερέων, **13** εν τω μέσω της ημέρας είδον καθ' οδόν, βασιλεύ, φως ουρανόθεν υπερβαίνον την λαμπρότητα του ηλίου, το οποίον ἐλαμψε περὶ ειμέ και τους οδοιπορούντας μετ' εμού· **14** και ενώ κατέπεσομεν πάντες εἰς την γην, ἥκουσα φωνήν λαλούσαν προς με και λέγουσαν εἰς την Εβραϊκήν διάλεκτον· Σαούλ, τι με διώκεις; σκληρόν σοι είναι να λακτίζης προς κέντρα. **15** Εγώ δε είπον· Τις είσαι, Κύριε; Και εκείνος είπεν· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίον συ διώκεις. **16** Αλλά σηκώθητι και στήθι επί τους πόδας σου· επειδή διά τούτο εφάνην εις σε, διά να σε καταστήσω υπηρέτην και μάρτυρα και όσων είδες και περὶ όσων θέλω φανερωθή εις σε, **17** εκλέγων σε εκ του λαού και των εθνών, εις τα οποία τώρα σε αποστέλλω **18** διά να ανοίξης τους οφθαλμούς αυτών, ώστε να επιστρέψωσιν από του σκότους εις το φως και από της εξουσίας του Σατανά προς τον Θεόν, διά να λάβωσιν ἀφεσίν αμφιτάναι και κληρονομίαν μεταξύ των γηιασμένων διά της εις ειμὲ πίστεως. **19** Όθεν, βασιλεύ Αγρίππα, δεν ἔγεινα απειθής εις την ουράνιον οπτασίαν, **20** αλλ' εκήρυττον πρώτον εις τους εν τω ιερώ, επεχείρουν να με φονεύωσιν. **22** Αξιωθεῖς όμως της βοηθείας της παρά του Θεού, ίσταμαι ἡώς της ημέρας ταύτης μαρτυρών προς μικρόν τε και μεγάλον, μη λέγων μηδέν εκτός των όσα ελάλησαν οι προφήται

27 Αφοῦ δε απεφασίσθη να αποπλεύσωμεν εἰς την Ιταλίαν, παρέδωκαν τον Παύλον και τινάς ἄλλους δεσμίους εἰς εκατόνταρχον Ιούλιον ονομαζόμενον, εκ του τάγματος του Σεβαστού λεγομένου. **2** Και αφοῦ επέβημεν εἰς πλοίον Αδραμυττηνόν, εστηκώθημεν μέλλοντες να παραπλεύσωμεν τους κατά την Ασίαν τόπους, ἔχοντες μεθ' ημών Αρίσταρχον τον Μακεδόνα τον εκ Θεσσαλονίκης· **3** και την ἄλλην ημέραν εφθάσαμεν εἰς Σιδώνα· και ο Ιούλιος φιλανθρώπως φερόμενος προς τον Παύλον επέτρεψεν εἰς αυτούν να υπάγη προς τους φίλους αυτού και να λάβῃ περιθαλψί. **4** Και εκείθεν σηκωθέντες υπεπλεύσαμεν την Κύπρον, επειδή ήσαν εναντίοι οι ἄνεμοι, **5** και διαπλεύσαντες το πέλαγος της Κιλικίας και Παμφυλίας, ἥλθομεν εις τα Μύρα της Λυκίας. **6** Και εκεὶ ευρών ο εκατόνταρχος πλοίον Αλεξανδρινόν, το οποίον ἐπλεύσαμεν εἰς την Ιταλίαν, επεβίβασεν ημάς εἰς αυτό· **7** βραδυπλοούντες δε ικανάς ημέρας και μόλις φθάσαντες εἰς την Κνίδον, επειδή δεν μας ἀφίνειν ο ἄνεμος, υπεπλεύσαμεν την Κρήτην κατά την Σαλμώνη, **8** και μόλις παραπλεύσαντες αυτήν, ἥλθομεν εις τόπον τινά ονομαζόμενον Καλούς Λιμένας, πλησίον του οποίου ἦτο η πόλις Λασαία. **9** Επειδή δε παρήλθεν ικανός καιρός και ο πλούς ἦτο ἡδη επικίνδυνος, διότι και η νηστεία είχεν ήδη παρέλθει, συνεβούλευεν ο Παύλος, **10** λέγων προς αυτούς· Ἄνδρες, βλέπω διτι ο πλούς μέλλει να γείνη με κακοπάθειαν και πολλήν ζημιάν ουχί μόνον του φορτίου και του πλοίου, αλλά και των ψυχών ημών. **11** Αλλ' ο εκατόνταρχος επείθετο μάλλον εις τον κυβερνήτην και εις τον ναύκληρον παρά εις τα υπό του Παύλου λεγόμενα. **12** Και επειδή ο λιμήν δεν ἦτο επιτήδειος εις παραχειμασίαν, οι πλειότεροι εγνωμοδότησαν να σηκωθώσι και εκείθεν, ώστε φθάσαντες αν ηδύναντο

εις Φοίνικα, λιμένα της Κρήτης βλέποντα προς τον δε εν τω πλοίω ψυχαί όλαι διακόσιαι εβδομήκοντα λίβα ἀνέμον και προς τον χώρον, να παραχειμάσσων εξ. **38** Αφού δε εχορτάσθησαν από τροφής ελάφρυνον εκεί. **13** Και ότε ἐπένευσεν ολίγον νότος, νομίσαντες το πλοίον, ρίπτοντες τον σίτον εις την θάλασσαν. ότι επέτυχον του σκοπού, ανέσυραν την ἀγκυραν **39** Και ότε ἔγεινεν ημέρα, δεν εγνώριζον την γην, και παρέπλεον πλησίον την Κρήτην. **14** Πλην μετ' απετήρουν όμως κόλπον τινά ἔχοντα αιγιαλόν, εις ολίγον προσέβαλε κατ' αυτής ἀνέμος τυφωνικός ο τον οποίον εβουλεύθησαν, αν ηδύναντο, να εξώσωσι λεγόμενος Ευροκλύδων. **15** Και επειδή το πλοίον το πλοίον **40** Και κόψαντες τας αγκύρας, αφήκαν συνηρπάσθη και δεν ηδύνατο να αντέχῃ προς τον το πλοίον εις την θάλασσαν, λύσαντες ενταυτώ τους ἀνέμον, αφεθέντες εφερόμεθα. **16** Και τρέξαντες υπό δεσμούς των πηδαλίων, και υψώσαντες τον αρτέμονα νησίδιον τι ονομάζουμενον Κλαύδην, μόλις ηδυνήθημεν προς τον ἀνέμον, κατηυθύνοντο εις τον αιγιαλόν. να βάλωμεν εις την εξουσίαν μας την λέμβον, **17** την **41** Περιπεσόντες δε εις τόπον, ὃπου συνήρχοντο δύο οποίαν αφού ανέλαβον μετεχειρίζοντο βοηθήματα, θάλασσαι, ἐρρίψαν ἔξω το πλοίον, και η μεν πρώρα ζώνοντες υποκάτωθεν το πλοίον· και φοβούμενοι μη εκάθισης και ἔμεινεν ασάλευτος, η δε πρύμνη διελύετο εκπέσωσιν εις την Σύρτιν, κατεβίβασαν τα πανία και επέφεροντο ούτως. **18** Και επειδή εχειμάζουμεθα σφοδρώς, στρατιώται να θανατώσωσι τους δεσμίους, διά να μη την ακόλουθον ημέραν ἔκαμνον χύσιν, **19** και την ζώνοντες υποκάτωθεν το πλοίον· και φοβούμενοι μη την επέκειτο, πάσα ελπίς σωτηρίας αφηρείτο πλέον αφ' ημών. **20** και επειδή διά πολλών ημερών δεν εφαπίνοντο ούτε ἥλιος ούτε ἄστρα, και χειμώνιον θαρρύνοντο, πάσα ελπίς σωτηρίας αφηρείτο πλέον αφ' ημών. **21** Μετά δε πολωνήμερον αστίαν σταθείσ ο Παύλος εν τω μέσω αυτών, είπεν· Ἐπρεπεν, ω ἄνδρες, να μου υπακούσητε και να μη σηκωθήτε από της Κρήτης και ούτως θηλέομεν αποφύγει την κακοπάθειαν ταύτην και την ζημίαν. **22** Άλλα και ἡδη σας παραινώ να ἔχητε θάρρος διότι εξ υμών ουδεμία ψυχή δεν θέλει χαθῆι, ειμηνή μόνον το πλοίον. **23** Διότι την νύκτα ταύτην εφάνη εις ἄγγελος του θεού, τον οποίου είμαι, τον οποίον και λατρεύν, **24** λέγων· μη φοβού, Παύλε· πρέπει να παρασταθής ενώπιον του Καίσαρος· και ιδού, ο θεός σοι εχάρισε πάντας τους πλέοντας μετά σου. **25** Διά τούτο θαρρεῖτε, ἄνδρες διότι πιστεύω εις τον θεόν ότι ούτω θέλει γείνει, καθ' ον τρόπον ελαλήθη προς εμέ. **26** Πρέπει δε να πέσωμεν εις νήσον τινά. **27** Ότε δε ήλθεν η δεκάτη τετάρτη νυξ, ενώ παρεφερόμεθα εν τη Αδριατική θαλάσση, περί το μέσον της νυκτός εσυμπέραινον οι ναύται ότι πλησιάζουσιν εις τόπον τινά. **28** Και ρίψαντες την βολίδα εύρον είκοσι οργυιάς, και αφού επροσώρησαν ολίγον διάστημα, ρίψαντες και πάλι την βολίδα εύρον οργυιάς δεκαπέντε· **29** και φοβούμενοι μήπως πέσωμεν ἔξω εις τραχείς τόπους, ρίψαντες τέσσαρας αγκύρας από της πρύμνης, ήχοντο να γείνη ημέρα. **30** Επειδή δε οι ναύται εζήτουν να φύγωσιν εκ του πλοίου και κατεβίβασαν την λέμβον εις την θάλασσαν, επί προφάσει ότι ἔμελλον να εκτείνωσιν αγκύρας εκ της πρώρας, **31** ο Παύλος είπε προς τον εκατόνταρχον και προς τους στρατιώτας Εάν ούτοι δεν μείνωσιν εν τω πλοίῳ, σεις δεν δύνασθε να σωθήτε. **32** Τότε οι στρατιώται απέκοψαν τα σχοινία της λέμβου και αφήκαν αυτήν να πέσῃ ἔξω. **33** Έως δε να εξημερώσῃ, ο Παύλος παρεκάλει πάντας να λάβωσι τροφήν τινά, λέγων· Δεκατέσσαρας ημέρας σήμερον προσδοκώντες διαιμένετε νηστικοί, και δεν εφάγετε ουδέν. **34** Διά τούτο σας παρακαλώ να λάβητε τροφήν· διότι τούτο είναι αναγκαίον προς την σωτηρίαν σας· επειδή ουδενός από σας δεν θέλει πέσει θριξ εκ της κεφαλής. **35** Αφού δε είπε ταύτα και ἔλαβεν ἄρτον, ευχαρίστησε τον θεόν ενώπιον πάντων και κόψας ήρχισε να τρώγῃ. **36** Λαβόντες δε πάντες θάρρος, ἔλαβον και αυτοί τροφήν· **37** ήμεθα

28 Και αφού διεσώθησαν, τότε εγνώρισαν ότι η νήσος ονομάζεται Μελίτη. **2** Οι δε βάρβαροι ἔδειξαν εις ημάς ου την τυχόσαν φιλανθρωπίαν· διότι ανάψαντες πυράν, υπεδέχθησαν πάντας ημάς διά την επικειμένην βροχήν και διά το ψύχος. **3** Ότε δε ο Παύλος, συσσωρεύσας πλήθος φρυγάνων, ἔβαλεν επὶ την πυράν, ἔχιδνα εξελθούσα εκ της θερμότητος προσεκολλήθη εις την χείρα αυτού. **4** Ως δε είδον οι βάρβαροι το θηρίον κρεμάμενον εκ της χειρός αυτού, ἔλεγον προς αλλήλους· Βεβαίως φονεύειναι ο ἀνθρωπος ούτος, τον οποίον διασωθέντα εκ της θαλάσσης η θεία δίκη δεν αφήκε να ζη. **5** Και αυτός μεν απετίναξε το θηρίον εις το πυρ και δεν ἐπάθεν ουδέν κακόν· **6** εκείνοι δε επρόσμενον ότι ἔμελλε να πρηπή ή εξαίφνης να πέσῃ κάτω νεκρός. Αφού δύμως επρόσμενον πολλήν ώραν και ἔβλεπον ότι ουδέν κακόν εγίνετο εις αυτόν, μεταβαλόντες στοχασμόν ἔλεγον ότι είναι θεός. **7** Εις τα πέριξ δε του τόπου εκείνου ήσαν κτήματα του πρώτου της νήσου ονομαζόμενου Ποπλίου, δόσις αναδεχθείς ημάς, εξένεισε φιλοφρόνως τρεις ημέρας. **8** Συνέβη δε να ἡναι κατάκειτος ο πατέρη του Ποπλίου, πάσχων πυρετόν και δυσεντερίαν· προς τον οποίον εισελθών ο Παύλος και προσευχήθεις, επέθεσεν επ' αυτούν τας χειράς και ιάτρευσεν αυτόν. **9** Τούτου λοιπόν γενομένουν και οι λοιποί, δοι είχον ασθενίες ειν τη νήσω, προσήρχοντο και εθεραπεύοντο· **10** οιτίνες και με τιμάς πολλάς επίμησαν ημάς και ότε εμέλλομεν να αναχωρήσωμεν, εφωδίασαν με τα χρειώδη. **11** Μετά δε τρεις μήνας απεπλέυσαμεν επί πλοίου Αλεξανδρινού, με σημάτιαν των Διοσκούρων, το οποίον είχε παραχειμάσει εν τη νήσω, **12** και φθάσαντες εις τας Συρακούσας, εμείναμεν τρεις ημέρας· **13** εκείθεν δε περιπλέυσαντες κατηντήσαμεν εις Ρήγιον, και μετά μίαν ημέραν, πνεύσαντος νότου, την δευτέραν ημέραν ἤλθομεν εις Ποτιόλους· **14** όπου ευρόντες αδελφούς, παρεκαλέσθημεν να μείνωμεν παρ' αυτοίς επτά ημέρας,

και ούτως ήλθομεν εις την Ρώμην. **15** Εκείθεν δε ακούσαντες οι αδελφοί τα περί ημών, εξήλθον εις απάντησιν ημών ἑως του Αππίου Φόρου και των Τριών Ταβερνών, τους οποίους ιδών ο Παύλος, ηυχαρίστησε τον Θεόν και ἐλαβε θάρρος. **16** Ὄτε δε ἡλθομεν εις Ρώμην, ο εκατόνταρχος παρέδωκε τους δεσμίους εις τον στρατοπεδάρχην· εις τον Παύλον όμως συνεχωρίθη να μένῃ καθ' εαυτόν μετά του στρατιώτου, ὅστις εφόλαττεν αυτόν. **17** Μετά δε τρεις ημέρας συνεκάλεσεν ο Παύλος τους ὄντας των Ιουδαίων πρώτους· και αφού συνήλθον, ἐλέγε προς αυτούς· Ἀνδρες αδελφοί, εγώ ουδέν εναντίον πράξας εις τον λαόν ἡ εις τα έθιμα τα πατρώα, παρεδόθην εξ Ιεροσολύμων δέσμιος εις τας χείρας των Ρωμαίων. **18** οίτινες αφού με ανέκριναν, ἥθελον να με απολύσωσι, διότι οιδημία αιτία θανάτου υπήρχεν εν εμοί. **19** Επειδή δε αντέλεγον οι Ιουδαίοι, ηναγκάσθην να επικαλεσθώ τὸν Καίσαρα, ουχὶ ως ἔχων να κατηγορήσω κατά τι τὸ θένος μου. **20** Διά ταύτην λοιπόν την αιτίαν σας εκάλεσα, διά να σας ἴδω και ομιλήσω· διότι ἐνέκα τῆς ελπίδος του Ισραήλ φορώ ταύτην τὴν ἀλυσιν. **21** Οι δε είπον προς αυτόν· Ήμείς ούτε γράμματα ελάβομεν περὶ σου από της Ιουδαίας, ούτε ελθών τις εκ των αδελφῶν απήγγειλεν ἡ ελάλησέ τι κακόν περὶ σου. **22** Επιθυμούμεν δε να ακούσωμεν παρὰ σου τι φρονεῖς διότι περὶ της αιρέσεως ταύτης είναι γνωστόν εις ημάς ὅτι πανταχού αντιλέγεται. **23** Και αφού διώρισαν εις αυτὸν ημέραν, ἥλθον προς αυτὸν πολλοί εἰς το κατάλυμα, εις τους οποίους εξέθεσε διά μαρτυριών την βασιλείαν του Θεούν και ἐπειθεν αυτούς εις τα περὶ του Ιησούν από τε του νόμου του Μωϋσέως και των προφητῶν από προϊ ἑως εσπέρας. **24** Και ἄλλοι μεν επειδόντο εις τα λεγόμενα, ἄλλοι δε ηπίστουν. **25** Ασύμφωνοι δε ὄντες προς αλλήλους ανεχώρουν, αφού ο Παύλος είπεν ἑνα λόγον, ὅτι καλώς ελάλησε το Πνεύμα το Ἅγιον προς τους πατέρας ημών διά Ησαΐου του προφήτου, **26** λέγον· Ὑπαγε προς τον λαόν τούτον και ειπέ· Με την ακοίην θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· **27** διότι επαχύνθη η καρδία του λαού τούτου, και με τα ὡτα βαρέως ἱκουσαν και τους οφθαλμούς αυτῶν ἐκλεισαν, μήποτε ἴδωσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ὡτα και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και iatrepéσω αυτούς. **28** Γνωστόν λοιπόν ἔστω εις εσάς ὅτι εις τα ἔθνη απεστάλη το σωτήριον του Θεού, αυτοί και θέλουσιν ακούσει. **29** Και αφού είπε ταύτα ανεχώρησαν οι Ιουδαίοι ἔχοντες πολλήν συζήτησιν προς αλλήλους, **30** Ἐμεινε δε ο Παύλος δύο ολόκληρα ἔτη εν ιδιαιτέρᾳ μισθωτῇ οικίᾳ και εδέχετο πάντας τους ερχομένους προς αυτόν, **31** κηρύττων την βασιλείαν του Θεού και διδάσκων μετά πάσης παρρησίας ακωλύτως τα περὶ του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Προς Ρωμαιους

1 Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, **2** το οποίον προϋπεσχέθη διά των προφητών αυτού εν ταῖς αγίαις γραφαῖς, **3** περὶ του Υιού αυτοῦ, ὅστις εγεννήθη εκ σπέρματος Δαβὶδ κατά σάρκα, **4** καὶ απεδείχθη Υἱὸς Θεού εν δυνάμει κατά το πνεύμα τῆς αγιωσύνης διά τῆς εκ νεκρῶν αναστάσεως, Ιησού Χριστού του Κυρίου ημῶν, **5** διά του οποίου ελάβομεν χάριν καὶ αποστολὴν εἰς υπακοήν πίστεως πάντων των εθνῶν υπέρ του ονόματος αυτού, **6** μεταξύ των οποίων είσθε καὶ σεις προσκεκλημένοι του Ιησού Χριστού, **7** προς πάντας τους ὄντας εν Ρώμῃ αγαπητούς του Θεού, προσκεκλημένους αγίους, χάρις εἴη υμίν καὶ ειρήνη ἀπὸ Θεού Πατρός ημῶν καὶ Κυρίου Ιησού Χριστού. **8** Πρώτον μὲν ευχαριστώ τον Θεόν μου διά Ιησού Χριστού υπέρ πάντων υμῶν, διότι η πίστις σας κηρύζεται εν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **9** Επειδὴ μάρτυς μου εἶναι ο Θεός, τον οποίον λατρεύω διά του πνεύματος μου εν τῷ ευαγγελίῳ του Υιού αυτού, διότι αδιαλείπτως σας ενθυμούμαι, **10** δεόμενος πάντοτε εν ταῖς προσευχαῖς μου να ἀξιώθη δῆτος διά του θελήματος του Θεού να ἐλθὼ πρὸς εοάς. **11** Διότι επιποθὼν να σας ἴδω, διά να σας μεταδώσω χάρισμά τι πνευματικὸν πρὸς στήριξιν υμῶν, **12** τούτο δε είναι, το να συμπαρηγορθῶ μεταξύ σας διά τῆς κοινῆς πίστεως υμῶν τε καὶ εμοῦ. **13** Δεν θέλω δε νοι αγνοήτε, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις εμελέτησα να ἐλθὼ πρὸς εσάς, εμποδίσθην ὅμως μέχρι τούδε, διά να απολαύσω καρπὸν τινὰ καὶ μεταξύ σας, καθὼς καὶ μεταξύ των λοιπῶν εθνῶν. **14** Χρεώστης είμαι πρὸς Ἑλληνάς τε καὶ βαρβάρους, σοφούς τε καὶ ασφόρους: **15** οὐτω πρόθυμος είμαι το κατ' εμὲ να κηρύξω το ευαγγέλιον καὶ πρὸς εσάς τους εν Ρώμῃ. **16** Διότι δεν αισχύνομαι το ευαγγέλιον του Χριστού· επειδὴ είναι δύναμις Θεού πρὸς σωτηρίαν εἰς πάντα τον πιστεύοντα Ιουδαίον τε, πρώτον καὶ Ἑλληνα. **17** Διότι δι' αυτοῦ αποκαλύπτεται η δικαιοσύνη του Θεού εκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς είναι γεγραμμένον Ο δε δίκαιος θέλει ζῆσει εκ πίστεως. **18** Διότι οργὴ Θεού αποκαλύπτεται απ' ουρανού επὶ πάσαν ασέβειαν καὶ αδικίαν ανθρώπων, οἵτινες κατακρατούσι την αλήθειαν εν αδικίᾳ. **19** Επειδὴ ὁ, τι δύναται να γνωρισθῇ περὶ Θεού είναι φανερόν εν αυτοῖς, διότι ο Θεός εφανέρωσε τούτο πρὸς αυτούς. **20** Επειδὴ τα αόρατα αυτού βλέποντα φανερώς απὸ κτίσεως κόσμου νοούμενα διά των ποιημάτων, ή τε αἵδιος αυτού δύναμις καὶ η θειότης, ώστε αυτοί είναι αναπολόγητοι. (*aiōtios g126*) **21** Διότι γνωρίσαντες τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως Θεόν ουδὲ ευχαριστήσαν, αλλ' εματαιώθησαν εν τοῖς διαλογισμοῖς αυτῶν, καὶ εσκοτίσθη ἡ αισνέτος αυτῶν καρδία: **22** λέγοντες ὅτι είναι σοφοὶ εμωράνθησαν, **23** καὶ ἤλλαξαν την δόξαν του αφθάρτου Θεού εἰς οι μη ἔχοντες νόμον πράττωσιν εκ φύσεως τα του ομοίωμα εικόνος φθαρτού ανθρώπου καὶ πετεινών καὶ τετραπόδων καὶ ερπετών. **24** Διά τούτο καὶ παρέδωκεν αυτούς ο Θεός διά των επιθυμιῶν των καρδιῶν αυτῶν εἰς ακαθαρσίαν, ώστε να αιτιάζωνται τα σώματα αυτῶν μεταξύ αυτῶν. **25** Οἵτινες μετήλλαξαν την αλήθειαν του Θεού εἰς το ψεύδος, καὶ εσεβάσθησαν καὶ ελάτρευσαν

την κτίσιν μάλλον παρά τον κτίσαντα, ὅστις είναι εὐλογητός εἰς τους αιώνας αμήν. (*aiōn g165*) **26** Διά τούτο παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εἰς πάθη αιτιάς διότι καὶ αι γυναίκες αυτῶν μετήλλαξαν την φυσικὴν χρήσιν εἰς την παρὰ φύσιν· **27** ομοίως δε καὶ οἱ ἀνδρες, αφήσαντες την φυσικὴν χρήσιν τῆς γυναικός, εξεκαύθησαν εἰς την επιθυμιάν αυτῶν πρὸς αλλήλους, πράττοντες την ασχημοσύνην ἀρσενες εἰς ἀρσενας καὶ απολαμβάνοντες εἰς εαυτούς την πρέπουσαν αντιμισθίαν τῆς πλάνης αυτῶν. **28** Καὶ καθὼς απεδοκίμασαν το να ἔχωσιν επίγνωσιν του Θεού, παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εἰς αδόκιμον νούν, ώστε να πράττωσι τα μη πρέποντα, **29** πλήρεις ὄντες πάσης αδικίας, πορνείας, πονηρίας, πλεονέξιας, κακίας, γέμοντες φθόνου, φόνου, ἐριδος, δόλου, κακοθείας: **30** ψιθυρισταί, καταλάλοι, μιούθεοι, υβρισταί, υπερήφανοι, αλαζόνες, εφευρεταί κακών, απειθεῖς εἰς τους γονείς, **31** ασύνετοι, παραβάται συνθηκών, ἀσπλαγχνοι, αδιάλλακτοι, ανελεῖμμονες: **32** οἵτινες ενώ γνωρίζουσι την δικαιοσύνην του Θεού, διότι οι πράττοντες τα τοιαύτα είναι ἀξιοί θανάτου, ουχί μόνον πράττουσιν αυτά, αλλά καὶ συνευδοκούσιν εἰς τους πράττοντας.

2 Διά τούτο αναπολόγητος είσαι, ω ἀνθρωπε, πας δόσις κρίνεις διότι εἰς ὁ, τι κρίνεις τον ἄλλον, σεαυτόν κατακρίνεις επειδή τα αυτὰ πράττεις συ ο κρίνων. **2** Εξέρυμψεν δε ὅτι η κρίσις του Θεού είναι κατά αλήθειαν εναντίον των πραττόντων τα τοιαύτα. **3** Και νομίζεις τούτο, ω ἀνθρωπε, συ ο κρίνων τους πράττοντας τα τοιαύτα καὶ πράττων αυτά, διότι θελεῖς εκφράγει την κρίσιν του Θεού; **4** Η καταφρονείς τον πλούτον της χρηστότητος αυτού καὶ της υπομονῆς και της μακροθυμίας, αγνοών διότι η χρηστότης του Θεού σε φέρει εἰς μετάνοιαν; **5** διά δε την σκληρότητά σου και αμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις εις σεαυτόν οργήν εν τη ημέρᾳ της οργής και της αποκαλύψεως της δικαιοκρισίας του Θεού, **6** δόσις θέλει αποδώσει εἰς έκαστον κατά τα ἔργα αυτού, **7** εις μεν τους ζητούντας δι' υπομονῆς ἔργου αγαθού, δόξαν και τιμήν και αφθαρσίαν ζωὴν αιώνιον, (*aiōtios g166*) **8** εις δε τους φιλονείκους και απειθούντας μεν εις την αλήθειαν, πειθομένους δε εις την αδικίαν θέλει είσιθαι θυμός και οργή, **9** θλίψις και στενοχώρια επι τάσαν ψυχήν ανθρώπου του εργαζόμενου το κακόν, Ιουδαίον τε πρώτον και Ελληνας: **10** δόξα δε και τιμή και ειρήνη εις πάντα τον εργαζόμενον το αγαθόν, Ιουδαίον τε πρώτον και Ελληνας: **11** επειδὴ δεν είναι προσωποληψία παρά τω Θεώ. **12** Διότι δοσι ημάρτησαν χωρίς νόμου, θέλουσι και απολεσθή χωρίς νόμου και δοσι ημάρτησαν υπό νόμου, θέλουσι κριθή διά νόμου. **13** Διότι δεν είναι δίκαιοι παρά τω Θεώ οι ακροσταί του νόμου, αλλ' οι εκτελεσταί καρδίας: **14** επειδὴ δεν είναι προσωποληψία παρά τω Θεώ. **12** Διότι δοσι ημάρτησαν χωρίς νόμου, θέλουσι και απολεσθή χωρίς νόμου και δοσι ημάρτησαν υπό νόμου, ούτοι νόμου μη ἔχοντες είναι νόμος εις εαυτούς, **15** οἵτινες δεικνύουσι το έργον του νόμου γεγραμμένον εν ταῖς καρδίαις αυτῶν, ἔχοντες συμμαρτυρούσαν την συνειδήσιν αυτῶν και τους λογισμούς κατηγορούντας ή και απολογουμένους μεταξύ αλλήλων, **16** εν τη ημέρᾳ διότι θελεῖ κρίνει ο Θεός τα κρυπτά των ανθρώπων διά

του Ιησού Χριστού κατά το ευαγγέλιον μου. **17** Ιδού, συ οδοίς αυτών, **17** Και οδόν ειρήνης δεν εγνώρισαν. επονομάζεσαι Ιουδαίος και επαναπαύεσαι εις τον νόμον **18** Δεν είναι φόβος Θεού έμπροσθεν των οφθαλμών και καυχάσαι εις τον Θεόν, **18** και γνωρίζεις το θέλημα αυτών. **19** Εξεύρομεν δε ότι όσα λαέγει ο νόμος λαλεί αυτού και διακρίνεις τα διαφέροντα, διδασκόμενος υπό προς τους υπό τον νόμον, διά να εμφραχθή παν στόμα του νόμου, **19** και έχεις πεποιθησιν εις σεαυτόν ότι και να γείνη πας ο κόσμος υπόδικος εις τον Θεόν, **20** είσαι ο διηγός τυφλών, φως των εν σκότει, **20** παιδευτής διότι εξ ἐργων νόμου δεν θέλει δικαιωθή ουδεμία σαρξ αφρόνων, διδάσκαλος νηπίων, ἔχων τον τύπον της ενώπιον αυτού· επειδή διά του νόμου γίνεται η γνώρισης γνώσεως και της αληθείας εν τω νόμῳ. **21** Ο διδάσκων της αμαρτίας. **21** Τώρα δε χωρίς νόμου η δικαιοσύνη λοιπόν άλλον σεαυτόν δεν διδάσκεις; ο κηρύττων να του Θεού εφανερώθη, μαρτυρουμένη υπό του νόμου μη κλέπτωσι κλέπτεις; **22** Ο λέγων να μη μοι ζηνεύωσαι και των προφήτων, **22** δικαιοσύνη δε του Θεού διά μοιχεύεις; ο διδελυτόμενος τα είδωλα ιεροσυλεῖς; **23** Ο πίστεως Ιησού Χριστού εις πάντας και επί πάντας τους καυχώμενος εις τον νόμον, απιμάζεις τον Θεόν διά της πιστεύοντας διότι δεν υπάρχει διαφορά: **23** επειδή παραβάσεως του νόμου; **24** Διότι το όνομα του Θεού πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού, εξ αιτίας σας βλασφημείται μεταξύ των εθνών, καθώς **24** δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της είναι γεγραμμένον. **25** Επειδή ωφελεί μεν η περιτομή, απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού, **25** τον οποίον ο εάν εκτελής τον νόμον· εάν όμως ήσαι παραβάτης Θεός προέθετο μέσον εξιλεώσεως διά της πίστεως εν τω του νόμου, η περιτομή σου έγινεν ακροβυστία. **26** αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού Εάν λοιπόν ο απερίτημτος φυλάττη τα διατάγματα του διά την ἀφεσίν των προγενούμενων αμαρτημάτων διά νόμου, η ακροβυστία αυτού δεν θέλει λογισθή αντί της μακροθυμίας του Θεού, **26** προς φανέρωσιν της περιτομής; **27** και ο εκ φύσεως απερίτημτος, εκτελών δικαιοσύνης αυτού εν τω παρόντι καιρῷ, διά να ήναι τον νόμον, θέλει κρίνει σε δόσις, ἔχων το γράμμα του αυτός δίκαιος και να δικαιόνη τον πιστεύοντα εις τον νόμον και την περιτομήν, είσαι παραβάτης του νόμου. Ιησούν. **27** Που λοιπόν η καύχησις; Εκλείσθη ἔξω. Διά **28** Διότι Ιουδαίος δεν είναι ο εν τω φανερώ Ιουδαίος, ποίου νόμου; των ἐργων; Ουχί, αλλά διά του νόμου της ουδέ περιτομή η εν τω φανερώ γινομένη εν σαρκί, πίστεως. **28** Συμπεραίνομεν λοιπόν ότι ο ἀνθρωπος **29** αλλ' Ιουδαίος είναι ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος, και δικαιούνται διά της πίστεως χωρίς των ἐργων του νόμου. περιτομή η της καρδίας κατά πνεύμα, ουχί κατά γράμμα, **29** Ή των Ιουδαίων μόνον είναι ο Θεός; Ουχί δε και των του οποίου ο ἐπάνοιν είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ εθνών; Ναι, και των εθνών, **30** επειδή εις είναι ο Θεός του Θεού.

3 Τις λοιπόν η υπεροχή του Ιουδαίου, ή τις η ωφέλεια της περιτομής; **2** Πολλή κατά πάντα τρόπον. Πρώτων μεν διότι εις τους Ιουδαίους ενεπιστεύθησαν τα λόγια

του Θεού. **3** Επειδή αν τινές δεν επίστευσαν, τι εκ τούτουν; μήπως η απιστία αυτών θέλει καταργήσει την πίστιν του Θεού; **4** Μη γένοιτο. Αλλ' ἐστω ο Θεός αληθής, πας δε ἀνθρώπος φεύστης, καθώς είναι γεγραμμένον· Διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να νικήσης, ὅταν κρίνησαι. **5** Εάν δε η αδικία ημών δεικνύη την δικαιοσύνην του Θεού, τι θέλομεν ειπεῖ; μήπως είναι ἀδίκος ο Θεός ο επιφέρων την οργήν; οι ουδέ περιτομής λαλεῖ. **6** Μη γένοιτο· επειδή πως θέλει κρίνει ο Θεός τον κόσμον. **7** Διότι εάν η αλήθεια του Θεού επερίσσευσε προς δόξαν αυτού διά του εμού ψεύσματος, διά τι πλέον εγώ κρίνομαι ως αμαρτωλός, **8** και καθώς βλασφημούμεθα και καθώς κηρύττουντι τινές, διά της λημέζης λέγομεν, Διά τι να μη πράττωμεν τα κακά, διά να ἐλθωσι τα αγαθά; των οποίων η κατάκρισις είναι δικαία. **9** Τι λοιπόν; υπέρεχομεν των εθνικών; Ουχί βεβαίως διότι προεξήλεγάμεν Ιουδαίους τε και Ἐλληνας, διότι είναι πάντες υπό αμαρτίαν, **10** καθώς είναι γεγραμμένον Ὅτι δεν υπάρχει δίκαιος ουδέ εις, **11** δεν υπάρχει τις ἔχων σύνεσιν· δεν υπάρχει τις εκ ζητών τον Θεόν. **12** Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχρεώθησαν· δεν υπάρχει ο πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. **13** Τάφος ανεγγένεος είναι ο λάρυγξ αυτών, με τας γλώσσας αυτών ελάλουν δόλια φαρμάκιον ασπίδων είναι υπό τα χειλή αυτών **14** των οποίων το στόμα γέμει κατάρας και πικρίας: **15** οι πόδες αυτών είναι ταχείς εις το να χύνωσιν αίμα· **16** ερήμωσις και ταλαιπωρία εν ταις

της εκ πίστεως της εν τη ακροβυστίᾳ, διά να ήναι αυτός πατήρ πάντων των πιστεύοντων ενώ υπάρχουσιν εν τη ακροβυστίᾳ, διά να λογισθή και εις αυτούς η δικαιοσύνη, **12** και πατήρ της περιτομής, ουχί μόνον εις τους περιτεμμένους, αλλά και εις τους περιπατούντας εις τα ίχνη της πίστεως του πατρός ημών Αβραάμ της

εν τη ακροβυστία. **13** Επειδή η επαγγελία προς τον Αβραάμ ή προς το σπέρμα αυτού, ότι έμελλε να ήναι κληρονόμος του κόσμου, δεν έγινε διά του νόμου, λογίζεται όταν δεν ήναι νόμος: **14** Διότι εάν ο θάνατος από Αδάμ μέχρι Μωϋσέως και επί τους μη ήναι κληρονόμοι οι εκ του νόμου, η πίστις εματαιώθη απαρτήσαντας κατά την ομοιότητα της παραβάσεως του και κατηγρήθη η επαγγελία: **15** επειδή ο νόμος επιφέρει ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον: **13** διότι μέχρι του Αδάμ, όστις είναι τύπος του μέλλοντος. **15** Πλην δεν οργήν διότι όπου δεν υπάρχει νόμος, ουδέ παράβασις είναι καθώς το αμάρτημα, ούτω και το χάρισμα: διότι αν υπάρχει. **16** Διά τούτο εκ πίστεως η κληρονομία, διά διά το αμάρτημα του ενός απέθανον οι πολλοί, πολύ να ήναι κατά χάριν, ώστε η επαγγελία να ήναι βεβαία περισσότερον η χάρις του Θεού και η δωρά διά της εις ἄποια το σπέρμα, ουχί μόνον το εκ του νόμου, αλλά χάριτος του ενός ανθρώπου Ιησού Χριστού επερίσσευσεν και το εκ της πίστεως του Αβραάμ, όστις είναι πατήρ εις τους πολλούς. **16** Καὶ η δωρεά δεν είναι καθώς η πάντων ήμών, **17** καθώς είναι γεγραμμένον, ότι πατέρα δι' ενός αμαρτήσαντος γενομένη κατάκρισις διότι η πολλών εθνών σε κατέστησα, ενώπιον του Θεού εις κρίσις εκ του ενός έγινεν εις κατάκρισιν των πολλών, τον οποίον επίστευσεν, του ζωαποιούντος τους νεκρούς το δε χάρισμα εκ πολλών αμαρτημάτων έγινεν εις και καλούντος τα μη ὄντα ως ὄντα: **18** δόστις καίτοι δικαίωσιν. **17** Διότι αι και διά το αμάρτημα του ενός ο μη ἔχων ελπίδα επίστευσεν επ' ελπίδι, ότι έμελλε να γείνη πατήρ πολλών εθνών κατά το λαληθέν Ούτω θέλει είσθαι το σπέρμα σου: **19** και μη ασθενήσας κατά την πίστιν δεν εσυλλογίσθη το σώμα αυτού ότι ήτο θάνατος εβασίλευσε διά του ενός, πολύ περισσότερον οι λαμβάνοντες την αφονίαν της χάριτος και της δωρεάς της δικαιοσύνης θέλουσα βασιλεύειν εν ζωῇ διά του ενός Ιησού Χριστού. **18** Καθώς λοιπόν δι' ενός αμαρτήματος ήδη νενεκρωμένον, εκαπονταεῖς περίπου ων, και την ήλθε κατάκρισις εις πάντας ανθρώπους, ούτω και νέκρωσιν της μήτρας της Σάρρας: **20** ουδέ εδίστασεν διά μιας δικαιοσύνης ήλθεν εις πάντας ανθρώπους εις την επαγγελίαν του Θεού διά της απιστίας, αλλ' δικαίωσις εις ζωήν. **19** Διότι καθώς διά της παρακοής ενεδυναμώθη εις την πίστιν, δοξάσας τον Θεόν, **21** και του ενός ανθρώπου οι πολλοί κατεστάθησαν αμαρτωλοί, πεποιθώς ότι εκείνο, το οποίον υπερσχέθη, είναι δυνατός και να εκτελέσῃ. **22** Διά τούτο και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **23** Δεν εγράψῃ δε δι' αυτόν μόνον, διά της δικαιοσύνης θέλουσα βασιλεύειν εν ζωῇ διά της δικαιοσύνης εις ζωήν. **24** Διότι καθώς διά της παρακοής ενεδυναμώθη εις την πίστιν, δοξάσας τον Θεόν, **25** δόστις παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαίωσιν ημών.

5 Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **2** διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της πίστεως εις την χάριν ταύτην, εις την οποίαν ιστάμεθα και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού. **3** Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και καυχώμεθα εις τας θλίψεις, γινώσκοντες ότι θλίψις εργάζεται υπομονήν, **4** η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, **5** η δε ελπίς δεν καταισχύνει, διότι αγάπτη του Θεού είναι εικεκευμένη εν ταῖς καρδίαις ημών διά Πνεύματος Αγίου του δοθέντος εις ημάς, **6** Επειδή ο Χριστός, ότε ήμεθα έτι ασθενείς, απέθανε κατά τον ωριμένον καιρόν υπέρ των ασθενών. **7** Διότι μόλις υπέρ δικαίου θέλει αποθάνει τις επειδή υπέρ του αγαθού ίσως και τολμά τις να αποθάνη: **8** αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι ενώ ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών. **9** Πολλώ μάλλον λοιπόν αφού εδικαιώθημεν τώρα διά του αίματος αυτού, θέλομεν σωθή από της οργής δι' αυτού. **10** Διότι εάν εχθροί ὄντες εφιλιώθημεν με τον Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού, πολλώ, μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή διά της ζωῆς αυτού: **11** και ουχί μόνον τούτο, αλλά και καυχώμενοι εις τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν τώρα την φιλιώσιν. **12** Διά τούτο καθώς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον και διά της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας

6 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ; θέλομεν επιμένει εν τη αμαρτίᾳ, διά να περισσεύσῃ η χάρις; **2** Μη γένοιτο ημεῖς, οίτινες απεθάνομεν κατά την αμαρτίαν, πως θέλομεν ζήσει πλέον εν αυτῇ; **3** Η αγνοείτε ότι όσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ιησούν, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν; **4** Συνετάφημεν λοιπόν μετ' αυτού διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθώς ο Χριστός ανέστη εν νεκρών διά της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν. **5** Διότι εάν εγείναμεν σύμφωνο με αυτόν κατά την ομοιότητα του θανάτου αυτού, θέλομεν είσθαι και κατά την ομοιότητα της αναστάσεως, **6** τούτο γινώσκοντες, ότι ο παλαιός ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθή το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας: **7** διότι ο αποθανών ηλευθερώθη από της αμαρτίας. **8** Εάν δε απεθάνομεν μετά του Χριστού, πιστεύομεν ότι και θέλομεν συζήσει μετ' αυτού, **9** γινώσκοντες ότι ο Χριστός αναστάς εκ νεκρών δεν αποθνήσκει πλέον, θάνατος αυτού δεν κυριεύει πλέον. **10** Διότι καθ' ο απέθανεν, απέθανεν ἀπάξ διά την αμαρτίαν, αλλά καθ' ο ζη, ζη εις τον Θεόν. **11** Ούτω και σεις φρονείτε εαυτούς ότι είσθε νεκροί μεν κατά την αμαρτίαν, ζώντες δε εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **12** Ας μη βασιλεύει λοιπόν η αμαρτία εν τω θνητῷ υμών σώματι, ώστε κατά τας επιθυμίας αυτού να υπακούντε εις αυτήν, **13** μηδέ παριστάνετε τα μέλη σας ὄπλα αδικίας εις την αμαρτίαν, αλλά παραστήσατε εαυτούς εις τον Θεόν ως ζώντας εκ νεκρών, και τα

μέλη σας όπλα δικαιοσύνης εις τον Θεόν. **14** Διότι ἅγιος, καὶ ἡ εντολή ἀγία καὶ δικαία καὶ αγαθή. **13** τοῦ νόμου, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. **15** Τι λοιπόν; θέλομεν Ἀλλ' ἡ αμαρτία, διὰ να φανῇ αμαρτία, προξενούσα αμαρτίσει διότι δεν είμεθα υπὸ νόμου, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; εἰς εὑμέθα τὸν αγαθὸν, ὥστε να γείνῃ καθ' μη γένοιτο. **16** Δεν εξένυρετε ὅτι εἰς ὄντινα παριστάνετε υπερβολήν αμαρτωλός αμαρτία διά της εντολῆς. **14** εαυτούς δούλους προς υπακοήν, εἰσθε δούλοι εκείνου Διότι εξένυρομεν διότι ο νόμος είναι πνευματικός; εγώ δε εις τον οποιον υπακούετε, ή της αμαρτίας προς θάνατον είμαι σαρκικός, πεπωλημένος υπὸ την αμαρτίαν. **15** ή της υπακοής προς δικαιοσύνην; **17** Χάρις ὁμῶς εἰς Διότι εκείνο, το οποίον πράττω, δεν γνωρίζω επειδή τον Θεόν, διότι υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, πλην εκείνο το οποίον θέλω τούτο δεν πράττω, ἀλλ' εκείνο το υπηκούσατε εκ καρδίας εις τον τύπον της διδαχῆς, εις οποίον μισώ τούτο πράττω. **16** Εάν δε εκείνο το οποίον το οποίον παρεδόθητε, **18** ελευθερωθέντες δε από δεν θέλω τούτο πράττω, συμφωνώ με τον νόμον, ὅτι της αμαρτίας, εδουλωθήτε εις την δικαιοσύνην. **19** είναι καλός. **17** Τώρα δε δεν πράττω πλέον τούτο εγώ, ανθρωπίνως λέγω διά την ασθένειαν της σαρκός σας. ἀλλ' ἡ αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. **18** Διότι εξένυρω Διότι καθώς παρεστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την διότι δεν κατοικεῖ εν εμοί, τοντέστιν εν τη σαρκὶ μου, ακαθαρτίαν και εις την ανομίαν προς την ανομίαν, αγαθὸν επειδή το θέλειν πάρεστιν εις εὑμέ, το πράττειν ούτω τώρα παραστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την δικαιοσύνην προς αγιασμόν. **20** Διότι ὅτε υπήρχετε αγαθὸν, το οποίον θέλω αλλά το κακόν, το οποίον δεν δούλοι της αμαρτίας, υπήρχετε ελεύθεροι από της θέλω, τούτῳ πράττω. **20** Εάν δε εγώ πράττω εκείνο το δικαιοσύνης. **21** Τίνα λοιπόν καρπόν είχετε τότε εξ οποίον δεν θέλω, δεν εργάζομαι αυτό πλέον εγώ, ἀλλ' εκείνων των ἔργων, διά τα οποία τώρα αισχύνεσθε; διότι το τέλος εκείνων είναι θάνατος. **22** Αλλά τώρα ελευθερωθέντες από της αμαρτίας και δουλωθέντες εις τον Θεόν, ἔχετε τον καρπόν σας εις αγιασμόν, το δε τέλος ζωῆς αιώνιον. (αιδηπος g166) **23** Διότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, το δε χάρισμα του Θεού ζωῆς αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. (αιδηπος g166)

7 Η αγνοείτε, αδελφοί, διότι λαλῶ προς γινώσκοντας τον νόμον, ὅτι ο νόμος ἔχει κυριότητα επί του ανθρώπου εφ' ὃν χρόνον ζῇ; **2** Διότι η ὑπανδρος γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου με τον ἄνδρα ζώντα· εάν δε αποθάνη ὁ ανήρ, απαλλάττεται από

του νόμου του ἄνδρος. **3** Ἄρα λοιπόν εάν ζώντος του ἄνδρος συζευχθῇ με ἄλλον ἄνδρα, θέλει εἰσθαι μοιχαλίς· εάν ὁμῶς αποθάνῃ ὁ ανήρ, είναι ελευθέρα από τον νόμον, ὥστε να μη ἴναι μοιχαλίς εάν συζευχθῇ με ἄλλον ἄνδρα. **4** Λοιπόν, αδελφοί μου, και σεις απειδή εθανατώθητε ως προς τον νόμον διά του σώματος του Χριστού, διά να συζευχθήτε με ἄλλον, τον αναστάτωτον νόμου του ἄνδρον. **5** σαρκός αμαρτίας και περὶ αμαρτίας, κατέκρινε την

Διότι δέ ήμεθα εν τη σαρκὶ, τα πάθη των αμαρτιών τα αμαρτίαν εν τη σαρκὶ, **4** διά να πληρωθῇ η δικαιοσύνη διά του νόμου ενηργούντο εν τοις μέλεσιν ημών, διά του νόμου εις ημάς τους μη περιπατούντας κατά την να καρποφορήσωμεν εις τον θάνατον. **6** τώρα ὁμῶς σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα: **5** διότι οι ζώντες κατά την απιγλλάχθημεν από τον νόμον, αποθανόντος εκείνου, την σάρκα τα της σαρκὸς φρονούσιν, οι δε κατά το

υπὸ του οποίου εκρατούμεθα, διά να δουλεύωμεν κατά το πνεύμα τα του πνεύματος. **6** Επειδή το φρόνημα της το νέον πνεύμα και ουχὶ κατά το παλαιόν γράμμα. **7** σαρκός είναι θάνατος, το δε φρόνημα του πνεύματος Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ; ο νόμος είναι αμαρτία; Μη ζωῆς και ειρήνης! **7** διότι το φρόνημα της σαρκός είναι γένοιτο. Άλλα την αμαρτίαν δεν εγνώρισα, ειμὶ διὰ του ἔχθρα εις τον Θεόν· επειδή εις τον νόμον του Θεού δεν νόμου διότι και την επιθυμίαν δεν ἰθελον γνωρίσει, υποτάσσεται· ἀλλ' ουδὲ δύναται! **8** ὅσιος δε είναι της εάν ο νόμος δεν ἐλέγε· Μη επιθυμήσῃς. **8** Αφορμήν σαρκός δεν δύνανται να αρέσωσιν εις τον Θεόν. **9** Σεις δε λαβούσα η αμαρτία διά της εντολῆς, εγέννησεν ὁμῶς δεν είσθε της σαρκός, αλλά του πνεύματος, εάν το εν εμοὶ πάσαν επιθυμίαν διότι χωρίς του νόμου η Πνεύμα του Θεού κατοικήν εν υμίν. Άλλ' εάν τις δεν ἔχῃ αμαρτία είναι νεκρά. **9** Και εγώ ἔζων ποτὲ χωρίς νόμου το Πνεύμα του Χριστού, ούτος δεν είναι αυτού. **10** Εάν αλλ' ὅτε ἥλθεν η εντολή, ανέζησεν αμαρτία, εγώ δε δε ο Χριστός ήναι εν υμίν, το μεν σώμα είναι νεκρόν διά απέθανον· **10** και η εντολή, ήτις εδόθη προς ζωῆν, την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωῆς διά την δικαιοσύνην. αυτή ευρέθη εν εμοὶ προς θάνατον. **11** Διότι η αμαρτία, **11** Εάν δε κατοική εν υμίν το Πνεύμα του αναστήσαντος λαβούσα αφορμήν διά της εντολῆς, με εξηπάτησης και τον Ιησούν εκ νεκρών, ο αναστήσας τον Χριστόν εκ δι' αυτῆς με εθανάτωσεν. **12** Ωστε ο μεν νόμος είναι νεκρών θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών

διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν. ημάς. **38** Επειδή είμαι πεπεισμένος ότι ούτε θάνατος **12** Ἐρα λοιπόν, αδελφοί, είμεθα χρεώσται ουχί εις ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχαί ούτε δυνάμεις ούτε την σάρκα, ώστε να ζώμεν κατά σάρκα: **13** διότι εάν παρόντα ούτε μέλλοντα **39** ούτε ψύχωμα ούτε βάθος ζήτε κατά την σάρκα, μέλλετε να αποθάνητε αλλ' ούτε άλλη τις κτίσις θέλει δυνηθή να χωρίσῃ ημάς από εάν διά του Πνεύματος θανατόντε τας πράξεις του σώματος, θέλετε ζήσει. **14** Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υοί του Θεού. **15** Διότι δεν ελάβετε πνεύμα δουλείας, διά να φοβήσθε πάλιν, αλλ' ελάβετε πνεύμανιοντος, διά του οποίουν κράζομεν Αβρά, ο Πατήρ. **16** Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεῖ με το πνεύμα ημών ούτι είμεθα τέκνα Θεού. **17** Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμέτοχοι της δόξης αυτού. **18** Επειδή φρονώ ότι τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν είναι άξια να συγκριθώσι με την δόξαν την μέλλουσαν να αποκαλυφθή εις ημάς. **19** Διότι η μεγάλη προσδοκία της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των νιών του Θεού. **20** Επειδή η κτίσις υπετάχθη εις την ματαιότητα, ουχί εκουσίως, αλλά διά τον υποτάξαντα αυτήν, **21** επ' ελπίδι ότι και αυτή η κτίσις θέλει ελευθερωθή από της δουλείας της φθοράς και μεταβή εις την ελευθερίαν της δόξης των τέκνων του Θεού. **22** Επειδή εξέρυμεν ότι πάσα η κτίσις συστενάζει και συναγωνιά έως του νύν: **23** και ουχί μόνον αυτή, αλλά και αυτοί οίτινες έχομεν την απαρχήν του Πνεύματος, και ημείς αυτοί στενάζομεν εν εαυτοίς περιμένοντες την ιυθεσίαν, την απολύτρωσιν του σώματος ημών. **24** Διότι με την ελπίδα εσώθημεν· ελπίς δε ήτις βλέπεται δεν είναι ελπίς διότι εκείνο, το οποίον βλέπει τις, διά τι και ελπίζει; **25** Εάν δε επίζωμεν εκείνο, το οποίον δεν βλέπομεν, διά της υπομονής περιμένομεν αυτό. **26** Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών· επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει δεν εξένδρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών διά στεναγμών αλαλήτων. **27** Ο δε ερευνών τας, καρδίας εξέρυψει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων. **28** Εξέρυμεν δε ότι πάντα συνενεγούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού. **29** Διότι όσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της εικόνος του Υιού αυτού, διά να ήναι αυτός πρωτότοκος μεταξύ πολλών αδελφών. **30** όσους δε προώρισε, τούτους και εκάλεσε, και όσους εκάλεσε, τούτους και εδικαίωσε, και όσους εδικαίωσε, τούτους και εδόξασε. **31** Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ προς ταύτα; Εάν ο Θεός ήναι υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι καθ' ημών; **32** Επειδή όστις τον ίδιον εαυτού Υιόν δεν εφείσθη, αλλά παρέδωκεν αυτόν υπέρ πάντων ημών, πως και μετ' αυτού δεν θέλει χαρίσει εις ημάς τα πάντα; **33** Τις θέλει εγκαλέσει τους εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι ο δικαιών· **34** τις θέλει είσθαι ο κατακρίνων; Χριστός ο αποθανών, μάλλον δε και αναστάς, δοτίς και είναι εν τη δεξιά του Θεού, στοιχίς και μεσιτεύει υπέρ ημών. **35** Τις θέλει μας χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; Θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα; **36** Καθώς είναι γεγραμμένον, Ότι ένεκα σου θανατούμεθα όλην την ημέραν. Ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. **37** Αλλ' εις πάντα ταύτα υπερνικώμεν διά του αγαπήσαντος

ημάς. **38** Επειδή είμαι πεπεισμένος ότι ούτε θάνατος παρόντα ούτε μέλλοντα **39** ούτε ψύχωμα ούτε βάθος ούτε άλλη τις κτίσις θέλει δυνηθή να χωρίσῃ ημάς από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού των Κυρίων ημών.

9 Αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, έχω συμμαρτυρούσαν με εμέ την συνείδησίν μου εν Πνεύματι Αγίω, **2** ότι έχω λύπην μεγάλην και αδιάλειπτον οδύνην εν τη καρδία μου. **3** Διότι ηυχόμην αυτὸς εγώ να ήμαι ανάθεμα από του Χριστού υπέρ των αδελφών μου, των κατά σάρκα συγγενών μου, **4** οίτινες είναι Ισραήλιται, των οποίων είναι η ιυθεσία και η δόξα και αι διαθήκαι και η νομοθεσία και η λατρεία και αι επαγγελίαι, **5** των οποίων είναι οι πατέρες, και εικ των οποίων εγεννήθη ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας αμήν. (aiōn g165) **6** Αλλά δεν είναι δυνατόν ότι εξέπεσεν ο λόγος του Θεού. Διότι πάντες οι εκ του Ισραήλ δεν είναι ούτοι Ισραήλ, **7** ουδέ διότι είναι σπέρμα του Αβραάμ, διά τούτο είναι πάντες τέκνα, αλλ' Εν τω Ισαάκ θέλει κληθῆ εις σε σπέρμα. **8** Τουτέπι, τα τέκνα της σαρκός ταύτα δεν είναι τέκνα Θεού, αλλά τα τέκνα της επαγγελίας λογίζονται διά σπέρμα. **9** Διότι ο λόγος της επαγγελίας είναι ούτος: Κατά τον καιρόν τουύτον θέλω ελθεί και η Σάρρα θέλει έχει ινόν. **10** Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και η Ρεβέκκα, άτε συνέλαβε δύο εξ ενός ανδρός, Ισαάκ τον πατέρος ημών **11** διότι πριν έτι γεννηθώσι τα παιδία, και πριν πράξωσί τι αγαθόν ή κακόν, διά να μένῃ ο καθ' εκλογήν προφορισμός του Θεού, ουχί εκ των έργων, αλλ' εκ του καλούντος, **12** ερρέθη προς αυτήν ότι ο μεγαλήτερος θέλει δουλεύει εις τον μικρότερον, **13** καθώς είναι γεγραμμένον Τον Ιακώβη γάραπησα, τον δε Ησαΐα εμίσησα. **14** Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ; Μήπως είναι αδικία εις τον Θεόν; μη γένοιτο. **15** Διότι προς τον Μωϋσήν λέγει θέλω ελεήσει οντίνα ελεώ, και θέλω οικτείρησει οντίνα οικτείρω. **16** Άρα λοιπόν δεν είναι του θέλοντος ουδέ του τρέχοντος, αλλά του ελεούντος Θεού. **17** Διότι η γραφή λέγει προς τον Φαραώ ότι δι' αυτό τούτο σε εξήγειρα, διά να δείξω εν σοι την δύναμιν μου, και διά να διαγγελθή το όνομά μου εν πάσῃ τη γη. **18** Άρα λοιπόν οντίνα θέλει ελεεί και οντίνα θέλει σκληρύνει. **19** Θέλεις λοιπόν μοι ειπεῖ; Διά τι πλέον μέμφεται; εις το θέλημα αυτού τις εναντιούται; **20** Αλλά μάλιστα συ, ω άνθρωπε, τις είσαι, δοτίς ανταποκρίνεσαι προς τον Θεόν; Μήπως το πλάσμα θέλει ειπεῖ προς τον πλάσαντα, Διά τι με έκαμες ούτως; **21** Η δεν έχει εξουσίαν ο κεραμεύς του πλοιού, από του αυτού μύματος να κάμη αλλό μεν σκενός εις τιμήν, άλλο δε εις ατιμίαν; **22** Τι δε, αν ο Θεός, θέλων να δείξῃ την οργήν αυτού και να κάμη γνωστήν την δύναμιν αυτού, υπέφερε μετά πολλής μακροθυμίας σκεύη οργής κατεσκευασμένα εις απώλειαν, **23** και διά να γνωστοποιήσῃ τον πλούτον της δόξης αυτού επί σκεύη ελέους, τα οποία προποίμασεν εις δόξαν, **24** ημάς τους οποίους εκάλεσεν ουχί μόνον εκ των Ιουδαίων αλλά και εκ των εθνών; **25** Καθώς και ειν τω Ωσηέ λέγει: Θέλω καλέσει λαόν μου τον ουκ ηγαπημένην την ουκ ηγαπημένην **26**

και εν τω τόπω, όπου ερρέθη προς αυτούς, δεν είσθε η δε ακοή διά του λόγου του Θεού. **18** Λέγω όμως, λαός μου, εκεί θέλουσι καλεσθή υιοί Θεού ζώντος. **27** Ο Μη δεν ήκουσαν; Μάλιστα εις πάσαν την γην εξήλθεν δε Ησαΐας κράζει υπέρ του Ισραήλ· Αν και ο αριθμός των νιών Ισραήλ ήναι ως η ἄμμος της θαλάσσης, το οι λόγοι αυτών. **19** Αλλά λέγω, Μη δεν εγνώρισεν υπόλοιπον αυτών θέλει σωθή· **28** διότι θέλει τελειώσει ο Ισραήλ; Πρώτος ο Μωϋσής λέγει· Εγώ θέλω σας και συντέμει λογαριασμόν μετά δικαιοσύνης, επειδή παροξύνει εις ζηλοτυπίαν με τους μη έθνος, Θέλω συντετημένον λογαριασμόν θέλει κάμει ο Κύριος επί σας παροργίσει με έθνος ασύνετον. **20** Ο δε Ησαΐας της γης, **29** Και καθώς προείπεν ο Ησαΐας· Εάν ο Κύριος αποτολμά και λέγει· Ευρέθην παρά των μη ζητούντων Σαβαύλ θεν ήθελεν αφήσει εις ημάς στέρμα, ας τα με, εφανερώθην εις τους μη ερωτώντας περί εμού. **21** Σόδομα ήθελομεν γείνει και με τα Γόμορρα ήθελομεν Προς δε τον Ισραήλ λέγει· Όλην την ημέραν εξέτεινα ομοιωθή. **30** Τι λοιπόν θέλουμεν επειέ· Ότι τα έθνη τα τας κέρας μου προς λαόν απειθούντα και αντιλέγοντα.

μη ζητούντα δικαιοσύνην έφθασαν εις δικαιοσύνην,

δικαιοσύνην δε την εκ πίστεως, **31** ο δε Ισραήλ ζητών νόμον δικαιοσύνης, εις νόμον δικαιοσύνης δεν έφθασε.

32 Διά τι; Επειδή δεν εξήτει αυτήν εκ πίστεως, αλλ' ως

εκ των έργων του νόμου διότι προσέκοψαν εις τον λίθον του προσκόμιμας, **33** καθώς είναι γεγραμμένον·

Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμιμας και πέτραν

σκανδάλου, και πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει κατασχυνθή.

10 Αδελφοί, η επιθυμία της καρδίας μου και η δέσπις η προς τον Θέον υπέρ του Ισραήλ είναι διά την σωτηρίαν αυτών **2** διότι μαρτυρώ περί αυτών ότι έχουν ζήλον Θεού, αλλ' ουχί κατ' επίγνωσιν. **3** Επειδή μη γνωρίζοντες την δικαιοσύνην του Θεού, και ζητούντες να συστήσωσι την ιδίαν αυτών δικαιοσύνην, δεν υπετάχθησαν εις την δικαιοσύνην του Θεού. **4** Επειδή το τέλος του νόμου είναι ο Χριστός προς δικαιοσύνην εις πάντα τον πιστεύοντα. **5** Διότι ο Μωϋσής γράφει την δικαιοσύνην την εκ του νόμου, λέγων ότι ο άνθρωπος ο κάμνων ταύτα θέλει ζήσει δι' αυτών· **6** ή εκ πίστεως όμως δικαιοσύνη λέγει ούτω Μη είπης εν τη καρδία σου, Τις θέλει αναβή εις τον ουρανόν; τουτέστι διά να καταβιβάσῃ τον Χριστόν. **7** ή, Τις θέλει καταβή εις την άβυσσον; τουτέστι διά να αναβιβάσῃ τον Χριστόν εκ νεκρών. (*Abyssos g12*)

8 Αλλά τι λέγει; Πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου και εν τη καρδία σου τουτέστιν ο λόγος της πίστεως, τον οποίον κηρύττομεν.

9 Ότι εάν ομολογήσης διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή· **10** διότι με την καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρίαν. **11** Διότι λέγει η γραφή· Πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει κατασχυνθή. **12** Επειδή δεν είναι διαφορά Ιουδαίου τε και Ελληνος διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων, πλούσιος προς πάντας τους επικαλουμένους αυτόν· **13** διότι Πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή. **14** Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον, εις τον οποίον δεν επίστευσαν; και πως θέλουσιν πιστεύσει εις εκείνον, περί του οποίου δεν ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρχη ο κηρύττων;

15 Και πως θέλουσιν κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον· Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζούμενων ειρήνην, των ευαγγελιζούμενων τα αγαθά. **16** Αλλά δεν υπήκουσαν πάντες εις το ευαγγέλιον. Διότι ο Ησαΐας λέγει· Κύριε, τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; **17** Άρα η πίστης είναι εδ άκοής,

η δε ακοή διά του λόγου του Θεού. **18** Λέγω όμως, η δε ακοή διά του λόγου του Θεού. **19** Αλλά λέγω, Μη εις τα πέρατα της οικουμένης των νιών Ισραήλ ήναι ως η ἄμμος της θαλάσσης, το οι λόγοι αυτών. **20** Αλλά λέγω, Μη δεν εγνώρισεν υπόλοιπον αυτών θέλει τελειώσει ο Ισραήλ; Πρώτος ο Μωϋσής λέγει· Εγώ θέλω σας παροξύνει εις ζηλοτυπίαν με τους μη έθνος, Θέλω σας παροργίσει με έθνος ασύνετον. **21** Ο δε Ησαΐας της γης, **22** Και καθώς προείπεν ο Ησαΐας· Εάν ο Κύριος αποτολμά και λέγει· Ευρέθην παρά των μη ζητούντων Σαβαύλ θεν ήθελεν αφήσει εις ημάς στέρμα, ας τα με, εφανερώθην εις τους μη ερωτώντας περί εμού. **23** Σόδομα ήθελομεν γείνει και με τα Γόμορρα ήθελομεν Προς δε τον Ισραήλ λέγει· Όλην την ημέραν εξέτεινα τας κέρας μου προς λαόν απειθούντα και αντιλέγοντα.

24 Λέγω λοιπόν, Μήπως απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού; Μη γένοιτο διότι και εγώ Ισραηλίτης είμαι, εκ σπέρματος Αβραάμ, εκ φυλής Βενιαμίν. **25** Δεν απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού, τον οποίον προεγνώρισεν. Η δεν εξεύρετε τι λέγει η γραφή περί του Ηλία; πως ομιλεί προς τον Θεόν κατά του Ισραήλ, λέγων· **26** Κύριε, τους προφήτας σου εθανάτωσαν και τα θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, και εγώ εναπελείφθην μόνος, και ζητούσι την ψυχήν μου. **27** Αλλά τι αποκρίνεται προς αυτόν ο Θεός; Αφήκα εις εμαυτόν επτά χιλιάδας ανδρών, οίτινες δεν έκλιναν γόνυ εις τον Βάσαλ. **28** Ούτω λοιπόν και επί του παρόντος καιρού απέμεινε καταλοιπόν τι κατ' εκλογήν χάριτος. **29** Εάν δε κατά χάριν, δεν είναι πλέον εξ έργων επειδή τότε η χάρις δεν γίνεται πλέον χάρις. Εάν δε εξ έργων, δεν είναι πλέον χάρις επειδή το έργον δεν είναι πλέον έργον. **30** Τι λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν επέτυχεν εκείνο το οποίον ζητεί, οι εκλεκτοί όμως επέτυχον· οι δε λοιποί ετυφλώθησαν, **31** καθώς είναι γεγραμμένον· Έδωκεν εις αυτούς ο Θεός πνεύμα νυσταγμού, οφθαλμούς διά να μη βλέπωσι και ώτα διά να μη ακούωσιν, έως της σήμερον ημέρας. **32** Και ο Δαβίδ λέγει· Ας γείνη η τράπεζα αυτών εις παγίδα και εις βρόχον και εις σκάνδαλον και εις ανταπόδομα εις αυτούς· **33** ας σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών διά να μη βλέπωσι, και τον νώτον αυτών διαπαντός κύρτωσον. **34** Λέγω λοιπόν, Μήπως έπταισαν διά να πέσωσι; Μη γένοιτο αλλά διά της πτώσεως αυτών έγινεν η σωτηρία εις τα έθνη, διά να κινήση αυτούς εις ζηλοτυπίαν. **35** Και εάν η πτώσης αυτών ήναι πλούτος του κόσμου και ελάττωσις αυτών πλούτος των εθνών, πόσως μάλλον το πλήρωμα αυτών; **36** Διότι προς εσάς τα έθνη λέγω, Εφ' όσον μεν είμαι εγώ απόστολος των εθνών, την διακονίαν μου δοξάζω. **37** Ιόσιας κινήσω εις ζηλοτυπίαν αυτούς, οίτινες είναι σαρξ μου και σώσω τινάξ εξ αυτών. **38** Διότι εάν η αποβολή αυτών ήναι φιλίωσις του κόσμου, τι θέλει είσθαι η πρόσληψις αυτών ειμήν ζωήν εκ νεκρών; **39** Και εάν η ζύμη ήναι αγία, είναι και το φύραμα· και εάν η ρίζα ήναι αγία, είναι και οι κλάδοι. **40** Αλλά εάν τινές των κλάδων απεκόπησαν, συ δε αγριελαία ούσα ενεκεντρίσθης μεταξύ αυτών και έγινες συγκοινωνός της ρίζης και της παχύτητος της ελαίας, **41** μη κατακαυχάσαι εναντίον των κλάδων εάν δε κατακαυχάσαι, συ δεν βαστάζεις την ρίζαν, αλλ' η ρίζα σε. **42** Θέλεις επειτε λοιπόν· Απεκόπησαν οι κλάδοι, διά να εγκεντρίσθω εγώ. **43** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **44** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **45** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **46** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **47** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **48** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **49** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **50** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **51** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **52** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **53** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **54** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **55** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **56** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **57** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **58** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **59** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **60** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **61** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **62** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **63** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **64** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **65** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **66** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **67** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **68** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **69** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **70** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **71** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **72** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **73** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **74** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **75** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **76** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **77** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **78** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **79** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **80** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **81** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **82** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **83** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **84** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **85** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **86** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **87** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **88** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **89** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **90** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **91** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **92** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **93** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **94** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **95** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **96** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **97** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **98** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **99** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **100** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **101** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **102** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **103** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **104** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **105** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **106** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **107** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **108** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **109** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **110** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **111** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **112** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε δι

διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη τους φυσικούς κλάδους, αγάπη ας ήναι ανυπόκριτος. Αποστρέφεσθε το πονηρόν, πρόσεχε μήπως δεν φεισθή μηδέ σε. 22 Ιδέ λοιπόν την προσκολλάσθε εις το αγαθόν, 10 γίνεσθε προς αλλήλους χρηστότητα και την αυστηρότητα του Θεού, επί μεν τους φιλόστοργοι διά της φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες να πεσόντας την αυστηρότητα, επί σε δε την χρηστότητα, τιμάτε αλλήλους, 11 εις την σπουδήν άοκνοι, κατά το εάν επιμείνης εις την χρηστότητα διότι άλλως και συ πνέμα ζέοντες, τον Κύριον δουλεύοντες, 12 εις την θέλεις αποκοπή. 23 Και εκείνοι δε, εάν δεν επιμείνωσιν ελπίδα χαίροντες, εις την θλίψιν υπομένοντες, εις την εις την απιστιάν, θέλουσιν εγκεντρισθή διότι δύνατός προσευχήν προσκαρτερούντες, 13 εις τας χρείας των είναι ο Θεός πάλιν να εγκεντρίσῃ αυτούς. 24 Επειδή αγίων μεταδίδοντες, την φιλοξενίαν ακολουθούντες, εάν συ απεκόπης από της φυσικής αγριελαίας και παρά φύσιν ενεκεντρίσθη εις την καλλιελαίαν, πώσα μάλλον μη καταράσθε. 14 Ευλογείτε τους καταδιώκοντας υμάς, ευλογείτε και ούτοι οι φυσικοί θέλουσιν εγκεντρισθή εις την ίδιαν μετά κλαιόντων. 15 Χαίρετε μετά χαιρόντων και κλαίετε ούτοι οι φυσικοί θέλουσιν εγκεντρισθή εις την ίδιαν μετά κλαιόντων. 16 Έχετε προς αλλήλους το αυτό αυτών ελαίαν. 25 Διότι δεν θέλω να αγνοήστε, αδελφοί, φρόνημα. Μη υψηλοφρονείτε, αλλά συγκαταβαίνετε εις το μυστήριον τούτο, διά να μη υψηλοφρονήτε, ότι τους ταπεινούς. Μη φαντάζεσθε εαυτούς φρονίμους. τύφλωσις κατά μέρος έγινεν εις τον Ισραήλ, εωσού 17 Εις μηδένα μη ανταποδίδετε κακόν αντί κακού· εισέλθη το πλήρωμα των εθνών, 26 και ούτω πας ο προνοείτε τα καλά ενώπιον πάντων ανθρώπων: 18 ει Ισραήλ θέλει σωθή, καθώς είναι γεγραμμένον· Θέλει ελθεί εικών ο λυτρωτής και θέλει αποστρέψει τας ασεβείας από του Ιακώβ: 27 Και αντή είναι η παρ' εμού διαθήκη προς αυτούς, 'Όταν αφαιρέσω τας αμαρτίας αντών. 28 Κατά μεν το ευαγγέλιον, είναι εχθροί διά σας, κατά δε την εκλογήν αγαπητοί διά τους πατέρας. 29 Διότι ανεπίδεκτα μεταμελείας είναι τα χαρίσματα και η πρόσκλησης του Θεού. 30 Διότι καθώς και σεις εις την απειθεία τούτων, 31 ούτω και ούτοι ηπειθήσαν τώρα εν τω υμετέρῳ ελέει, διά να ελεθωσί και αυτοί: 32 διότι ο Θεός συνέκλεισε τους πάντας εις την απειθείαν, διά να ελεήσῃ τους πάντας. (εἰσεσθε g1653) 33 Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι κρίσεις αυτούν και ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτούν. 34 Διότι τις εγνώσιες του νούν του Κυρίου; ή τις έγινεν σύμβυλος αυτού; 35 ή τις έδωκε τα πρώτα εις αυτόν, διά να γείνη εις αυτόν ανταπόδοσις; 36 Επειδή εξ αυτού και δι' αυτού και εις αυτόν είναι τα πάντα. Αυτώ, η δόξα εις τους αιώνας. Αμήν. (αἰδον g165)

12 Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικιτρών του Θεού, να παραστήστε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, υψάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία, 2 και μη συμμορφόνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφόνεσθε διά της ανακαίνισεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον. (αἰδον g165) 3 Διότι λέγω διά της χάριτος της εις εμέ δοθείστης προς πάντα όστις, είναι μεταξύ σας, να μη φρονή υψηλότερα παρ' ο', τι πρέπει να φρονή, αλλά να φρονή ώστε να σωφρονή, κατά το μέτρον της πίστεως, το οποίον ο Θεός εμοίρασεν εις έκαστον. 4 Διότι καθώς έχομεν εν ενί σώματι μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη δεν έχουσι το αυτό έργον, 5 ούτω και ημείς οι πολλοί εν σώμα είμεθα εν Χριστώ, ο δε καθέεις μέλη αλλήλων. 6 Έχοντες δε χαρίσματα διάφορα κατά την δοθείσαν εις ημάς χάριν, είτε προφητείαν, ας προφητεύωμεν κατά την αναλογίαν της πίστεως, 7 είτε διακονίαν, ας καταγινώμεθα εις την διακονίαν, ὡρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου διότι είναι πλησιεστέρα είτε διδάσκει τις, ας καταγίνηται εις την διδασκαλίαν, 8 εις ημάς η σωτηρία παρ' ότε επιστεύσαμεν. 12 Η νυν είτε προτρέπει τις, εις την προτροπήν· ο μεταδίων, ας προεχώρησεν, η δε ημέρα επλησίασεν· ας απορρίψωμεν μεταδίδη εν απλότητι, ο προϊστάμενος ας προσταται λοιπόν τα έργα του σκότους και ας ενδυσθώμεν τα δόπλα μετ' επιμελείας, ο ελεών ας ελεή εν ιλαρότητι. 9 Η

11 Και μάλιστα, εξεύροντες τον καιρόν, ότι είναι ήδη είτε διακονίαν, ας καταγινώμεθα εις την διακονίαν, ὡρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου διότι είναι πλησιεστέρα είτε διδάσκει τις, ας καταγίνηται εις την διδασκαλίαν, εις ημάς η σωτηρία παρ' ότε επιστεύσαμεν. 12 Η νυν είτε προτρέπει τις, εις την προτροπήν· ο μεταδίων, ας προεχώρησεν, η δε ημέρα επλησίασεν· ας απορρίψωμεν μετ' επιμελείας, ο ελεών ας ελεή εν ιλαρότητι. 9 Η

ημέρα, μη εις συμπόσια και μέθας, μη εις κοίτας και ασελγείας, μη εις έριδα και φθόνον: **14** αλλ' ενδύθητε τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και μη φροντίζετε περί της σαρκός εις το να εκτελήτε τας επιθυμίας αυτής.

14 Τον δε ασθενούντα κατά την πίστιν προσδέχεσθε, ουχί είς φιλονεικίας διαλογισμών. **2** Άλλος μεν πιστεύει ότι δύναται να τρώγη πάντα, ο δε ασθενών τρώγει λάχανα. **3** Ο τρώγων ας μη καταφρονή τον μη τρώγοντα, και ο μη τρώγων ας μη κρίνη τον τρώγοντα: διότι ο Θεός προσδέχθη αυτόν. **4** Συ τις είσαι όστις κρίνεις ξένον δούλον; εις τον ίδιον αυτού κύριον ίσταται ή πίπτει: θέλει ούμως σταθή, διότι ο Θεός είναι δυνατός να στήσῃ αυτόν. **5** Άλλος μεν κρίνει μίαν ημέραν αγιωτέραν παρά άλλην ημέραν, άλλος δε κρίνει ισην πάσαν ημέραν. Ας ήναι έκαστος πεπληροφορημένος εις τον ίδιον αυτού νούν. **6** Ο παρατηρών την ημέραν παρατηρεί αυτήν διά τον Κύριον, και ο μη παρατηρών την ημέραν διά τον Κύριον δεν παρατηρεί αυτήν. Ο τρώγον διά τον Κύριον τρώγει διότι ευχαριστεῖ εις τον Θεόν. Και ο μη τρώγων διά τον Κύριον δεν τρώγει, και ευχαριστεί εις τον Θεόν. **7** Διότι ουδείς εἰς ημών ζη δι' εαυτόν και ουδείς αποθνήσκει δι' εαυτόν. **8** Επειδή εάν τε ζώμεν, διά τον Κύριον ζώμεν εάν τε αποθνήσκωμεν, διά τον Κύριον αποθνήσκομεν. Εάν τε λοιπόν ζώμεν, εάν τε αποθνήσκωμεν, του Κυρίου είμεθα. **9** Επειδή διά τούτο ο Χριστός και απέθανε και ανέστη και ανέζησε, διά να ήναι Κύριος και νεκρών και ζώντων. **10** Συ δε διά τι κρίνεις τον αδελφόν σου; ή και συ διά τι εξουθενείς τον αδελφόν σου; επειδή πάντες ημείς θέλομεν παρασταθή εις το βήμα του Χριστού. **11** Διότι είναι γεγραμμένον: Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι εις εμέ θέλει κάμψει παν γόνυ, και πάσα γλώσσα θέλει δοξολογήσει τον Θεόν. **12** Άρα λοιπόν έκαστος ημών περί εαυτού θέλει δώσει λόγον εις τον Θεόν. **13** Λοιπόν ας μη κρίνωμεν πλέον αλλήλους, αλλά τούτο κρίνατε μάλλον, το να μη βάλλητε πρόδοκομα εις τον αδελφόν ή σκάνδαλον. **14** Εξένυρα και είμαι πεπεισμένος εν Κυρίῳ Ιησού ότι ουδέν υπάρχει ακάθαρτον αφ' εαυτού ειπुν εις τον οόστι στοχάζεται τι οτι είναι ακάθαρτον, εις εκείνον είναι ακάθαρτον. **15** Εάν ούμως ο αδελφός σου λυπήται διά φαγητόν, δεν περιπατείς πλέον κατά αγάπτην μη φέρε εις απώλειαν με το φαγητόν σου εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν. **16** Ας μη βλασφημήται λοιπόν το αγαθόν σας. **17** Διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι βρώσις και πόσις, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίων: **18** επειδή ο δουλεύων εν τούτοις τον Χριστόν ευαρεστεί εις τον Θεόν και ευδοκιμεί παρά τοις ανθρώποις. **19** Άρα λοιπόν ας ζητώμεν τα προς την ειρήνην και τα προς την οικοδομήν αλλήλων. **20** Μη καταστρέψε το έργον του Θεού διά φαγητόν. Πάντα μεν είναι καθαρά, κακόν ούμως είναι εις τον άνθρωπον οόστις τρώγει με σκάνδαλον. **21** Καλόν είναι το να μη φάγης κρέας μηδέ να πίης οίνον μηδενα πράξης τι, εις το οποίον ο αδελφός σου προσκόπτει ή σκανδαλίζεται ή ασθενεί. **22** Συ πίστιν έχεις; έχεις αυτήν εντός σου ενώπιον του Θεού μακάριος οόστις δεν κατακρίνει εαυτόν εις εκείνο, εις την Ισπανίαν, θέλω ελθεί προς εσάς διότι ελπίζω το οποίον αποδέχεται. **23** Όστις ούμως αμφιβάλλει, διαβαίνων να σας ιδώ και να προπεμφθώ εκεί από

κατακρίνεται, εάν φάγη, διότι δεν τρώγει εκ πίστεως και παν ό, τι δεν γίνεται εκ πίστεως, είναι αμαρτία.

15 Οφείλομεν δε ημείς οι δυνατοί να βαστάζωμεν τα ασθενήματα των αδυνάτων, και να μη αρέσκωμεν εις εαυτούς. **2** Άλλ' έκαστος ημών ας αρέσκη εις τον πλησίον διά το καλόν προς οικοδομήν **3** επειδή και ο Χριστός δεν ήρεσεν εις εαυτόν, αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Οι ονειδισμοί των ονειδίζοντων σε επέπεσον επ' εμέ. **4** Διότι δοσα προεγράφησαν, διά να έχωμεν την διδασκαλίαν ημών προεγράφησαν, διά να έχωμεν την ελπίδα διά της υπομονής και της παρηγορίας των γραφών. **5** Ο δε Θεός της υπομονής και της παρηγορίας είθε να σας δώσῃ να φρονήτε το αυτό εν αλλήλοις κατά Χριστόν Ιησούν, **6** διά να δοξάζητε ομοθυμαδόν εν ενί στόματι τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **7** Διά τούτο προσδέχεσθε αλλήλους, καθώς και ο Χριστός προσδέχθη ημάς εις δόξαν Θεού. **8** Λέγω δε οτι ο Ιησούς Χριστός έγεινε διάκονος της περιτομής υπέρ της αληθείας του Θεού, διά να βεβαιώσῃ τας προς τους πατέρας επαγγελίας, **9** και διά να δοξάσωσι τα έθνη τον Θεόν διά το έλεος αυτού, καθώς είναι γεγραμμένον: Διά τούτο θέλω σε υμνεί μεταξύ των εθνών: καὶ εἰς το οόνμα σου θέλω ψάλλει. **10** Και πάλιν λέγει: Ευφράνθητε, έθνη, μετά του λαού αυτού. **11** Και πάλιν: Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη, και δοξολογείτε αυτόν πάντες οι λαοί. **12** Και πάλιν ο Ησαΐας λέγει: Θέλει είσθαι η ρίζα του Ιεσού, Και ο ανιστάμενος διά να βασιλεύῃ επί τα έθνη εις αυτόν τα έθνη θέλουσιν ελπίσει. **13** Ο δε Θεός της ελπίδος είθε να σας επιμήση πάστης χαράς και ειρήνης διά της πίστεως, ώστε να περιστεύητε εις την ελπίδα διά της δυνάμεως του Πνεύματος του Αγίου. **14** Είμαι δε, αδελφοί μου, και αυτός εγώ πεπεισμένος διά σας, ότι και σεις είσθε πλήρεις αγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι και αλλήλους να νουθετήτε. **15** Σας έγραψα ούμως, αδελφοί, τολμηρότερον οπωσδύν, ως υπενθυμίζων υμάς, διά την χάριν την δοθείσαν εις εμέ υπό του Θεού **16** εις το να ήμαι υπηρέτης του Ιησού Χριστού προς τα έθνη, ιερουργών το ευαγγέλιον του Θεού, διά να γείνη η προσφορά των εθνών ευπρόσδεκτος, ηγιασμένη διά του Πνεύματος του Αγίου. **17** Έχω λοιπόν καύχησιν εν Χριστῷ Ιησού διά τα προς τον Θεόν: **18** διότι δεν θέλω τολμήσει να είπω τι εξ εκείνων, τα οποία δεν έκαμψεν ο Χριστός δι' εμού προς υπακοήν των εθνών λόγω και έργων, **19** με δύναμιν σημείων και τεράτων, με δύναμιν του Πνεύματος του Θεού, ώστε από Ιερουσαλήμ και κύκλων μέχρι της Ιλλυρίας εξεπλήρωσα το κήρυγμα του ευαγγελίου του Χριστού, **20** ούτω δε εφιλοτιμήθην να κηρυχτώ το ευαγγέλιον, ουχί όπου ωνομάσθη ο Χριστός, διά να μη οικοδομώ επι τέ ξένου θημελίου: **21** αλλά καθώς είναι γεγραμμένον: Εκείνοι προς τους οποίους δεν ανηγγέλθη περί αυτού θέλουσιν ιδεί, και εκείνοι οίτινες δεν ήκουσαν θέλουσιν νοήσει. **22** Διά τούτο και επιδοξήμην πολλάκις να έλθω προς εσάς: **23** τώρα ούμως μη έχων πλέον τόπον εν τοις κλίμασι τούτοις, επιποθών δε από πολλών ετών να έλθω προς εσάς διότι ελπίζω το οποίον αποδέχεται. **23** Όστις ούμως αμφιβάλλει, διαβαίνων να σας ιδώ και να προπεμφθώ εκεί από

σας, αφού πρώτον οπωσούν σας χορτασθώ. **25** Τώρα δε την οποίαν σεις εμάθετε, και απομακρύνεσθε απ' αυτών. υπάγω εις Ιερουσαλήμ, εκπληρών την διακονίαν εις **18** Διότι οι τοιούτοι δεν δουλεύουσι τον Κύριον ημών τους αγίους. **26** Διότι ευηρεστήθησαν η Μακεδονία και Ιησούν Χριστόν, αλλά την εαυτών κοιλίαν, και διά Αχαΐα να κάμψωσι τινά βοήθειαν εις τους πτωχούς των λόγων καλών και κολακευτικών εξαπατώσας τας καρδίας αγίων των εν Ιερουσαλήμ. **27** Ευηρεστήθησαν των διότι η υπακοή σας διεφημίσθη εις και είναι οφειλέται αυτών. Διότι εάν τα έθνη έγιναν πάντας. Όσον λοιπόν διά σας χαίρω θέλω δε να ήσθε συγκοινωνοί αυτών εις τα πνευματικά, χρεωστούσι να σοφοί μεν εις το αγαθόν, απλοί δε εις το κακόν. **20** Ο δε υπηρετήσωσιν αυτούς και εις τα σωματικά. **28** Αφού Θεός της ειρήνης ταχέως θέλει συντρίψει τον Σατανάν λοιπὸν εκτελέσω τούτο και επισφράγισώ εις αυτούς τον υπό τους πόδας σας. Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού καρπόν τουτόν, θέλω περάσει δι' υμών εις την Ισπανίαν. Χριστού είπη μεθ' υμών. Αμήν. **21** Σας ασπάζονται οι **29** Εξέύρω δε ότι ερχόμενος προς εσάς, θέλω ελθεῖ με Τιμόθεος ο συνεργός μου, και Λούκιος και Ιάσων και αφθονίαν της ευλογίας του ευαγγελίου του Χριστού. Σωσίπατρος οι συγγενείς μου. **22** Σας ασπάζομαι εν **30** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του Κυρίου ημών Κυρίων εγώ ο Τέρτιος, ο γράψας την επιστολήν. **23** Σας Ιησού Χριστού και διά της αγάπης του Πνεύματος, να ασπάζεται ο Γάϊος ο φιλοξενών εμέ και την εκκλησίαν συναγρωνισθήτε μετ' εμού, προσευχόμενοι υπέρ εμού όλην. Σας ασπάζεται Έραστος ο οικονόμος της πόλεως προς τον Θεόν, **31** διά να ελευθερωθώ από των εν τη Ιουδαίᾳ απειθούντων, και διά να γείνη ευπρόσδεκτος και Κούαρτος ο αδελφός. **24** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνη μετά πάντων υμών αμήν. **25** Εις δε τον δυνάμενον να σας στηρίξῃ κατά το ευαγγέλιόν μου και το κήρυγμα του Ιησού Χριστού, κατά την αποκάλυψιν του μυστηρίου του σεσιωπημένου μεν από χρόνων αιωνίων, (**αισ̄νιος g166**) **26** φανερωθέντος δε τώρα διά προφητικών γραφών κατ' επιταγήν του αιωνίου Θεού και γνωρισθέντος εις πάντα τα ἔθνη προς υπακοήν πίστεως, (**αισ̄νιος g166**) **27** εις τον μόνον σοφόν Θεόν ἔστω η δόξα διά Ιησού Χριστού εις τους αιώνας: αμήν. (**αισ̄ν g165**)

16 Συνιστώ δε εις εσάς Φοίβην την αδελφήν ημών, ήτις είναι διάκονος της εκκλησίας της εν Κεγχρεαίς, **2** διά να δεχθήτε αυτήν εν Κυρίῳ αξίως των αγίων και να παρασταθήτε εις αυτήν εις ό, τι πράγμα έχει χρείαν υμών διότι και αύτη εστάθη προστάτις πολλών και εμού αυτού. **3** Ασπάσθητε την Πρίσικλλαν και τον Ακύλαν, τους συνεργούς μου εν Χριστώ Ιησού, **4** οίτινες υπέρ της ζωής μου υπέβαλον υπό την μάχαιραν τον τράχηλον αυτών, τους οποίους ουχί εγώ μόνος ευχαριστώ, αλλά και πάσαι αι εκκλησίαι των εθνών. **5** Ασπάσθητε και την κατ' οίκον αυτών εκκλησίαν. Ασπάσθητε Επαίνετον τον αγαπητόν μου, δότις είναι απαρχή της Αχαΐας εις τον Χριστόν. **6** Ασπάσθητε την Μαριάμ, ήτις πολλά εκοπίασε δι' ημάς. **7** Ασπάσθητε τον Ανδρόνικον και Ιουνίαν, τους συγγενείς μου και συναιχμαλώτους μου, οίτινες είναι επίσημοι μεταξύ των αποστόλων, οίτινες και προ εμού ήσαν εις τον Χριστόν. **8** Ασπάσθητε τον Αμπλίαν τον αγαπητόν μου εν Κυρίῳ. **9** Ασπάσθητε τον Ουρβανόν τον συνεργόν ημών εν Χριστώ, και τον Στάχυν τον αγαπητόν μου. **10** Ασπάσθητε τον Απελλήν τον δεδοκιμασμένον εν Χριστώ. Ασπάσθητε τους εκ της οικογενείας του Αριστοβούλου. **11** Ασπάσθητε τον Ηρωδίωνα τον συγγενή μου. Ασπάσθητε τους εκ της οικογενείας του Ναρκίσσου, τους όντας εν Κυρίῳ. **12** Ασπάσθητε την Τρύφαιναν και την Τρυφώσαν, αίτινες κοπιάζουσιν εν Κυρίῳ. Ασπάσθητε Περσίδα την αγαπητήν, ήτις πολλά εκοπίασεν εν Κυρίῳ. **13** Ασπάσθητε τον Ρούφον, τον εκλεκτόν εν Κυρίῳ, και την μητέρα αυτού και εμού. **14** Ασπάσθητε τον Ασύγκριτον, τον Φλέγοντα, τον Ερμάν, τον Πατρόβαν, τον Ερμήν και τους μετ' αυτών αδελφούς. **15** Ασπάσθητε τον Φιλόλογον και την Ιουλίαν, τον Νηρέα και την αδελφήν αυτού, και τον Ολυμπάν και πάντας τους αγίους τους μετ' αυτών. **16** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίων. Σας ασπάζονται αι εκκλησίαι του Χριστού. **17** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, να προσέχητε τους ποιούντας τας διχοστασίας και τα σκάνδαλα εναντίον της διδαχής,

Προς Κορινθιους Ά

1 Παύλος, προσκεκλημένος απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Σωσθένης ο αδελφός, **2** προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθῳ, τους γηγαντεύοντας εν Χριστώ Ιησού, τους προσκεκλημένους αγίους, μετά πάντων των επικαλουμένων εν παντὶ τόπῳ τὸ ονόμα Ιησού Χριστού του Κυρίου ημῶν, αυτῶν τε καὶ ημῶν. **3** χάρις εἰπεν οὐκίναι καὶ ειρήνη ἀπὸ Θεού Πατέρος ημῶν καὶ Κυρίου Ιησού Χριστοῦ. **4** Ευχαριστώ πάντοτε εἰς τὸν Θεόν μου διά σας, διά τὴν χάριν του Θεού την δοθείσαν εἰς εσάς διά του Ιησού Χριστού. **5** ὅτι κατὰ πάντα επλούτισθη δι' αὐτού, κατὰ πάντα λόγον καὶ πάσαν γνώσιν, **6** καθὼς η μαρτυρία του Χριστού εστηρίχθη μεταξύ σας, **7** ὥστε δὲν μένετε οπίσιοι εἰς ουδέναν χάρισμα, προσμένοντες τὴν αποκάλυψιν του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού. **8** ὄστις καὶ θέλει σας στηρίξει ἑώς τέλους αμέμπτους εν τῇ ημέρᾳ του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού. **9** Πιστός ο Θεός, διά του οποίου προσεκλήθη εἰς τονα να ήσθε συγκοινωνοί του Υιού αυτού Ιησού Χριστού του Κυρίου ημῶν. **10** Σας παρακαλῶ δε, αδελφοί, διά τον ονόματος του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού, να λέγητε πάντες το αὐτό, καὶ να μηνίναι σχίσματα μεταξύ σας, αλλά να ήσθε εντελώς η νημάτος έχοντες το αυτό πνεύμα καὶ τὴν αυτήν γνώμην. **11** Διότι εφανερώθη εἰς εμέ παρά τῶν εκ τῆς οικογενείας τῆς Χλόης, περὶ ιψῶν, αδελφοῖ μου, ὅτι είναι ἔριδες μεταξύ σας: **12** λέγω δε τούτῳ, διότι ἔκαστος από σας λέγει: Εγώ μεν είμαι του Παύλου, εγώ δε του Απολλώ, εγώ δε του Κηφά, εγώ δε του Χριστού. **13** Διεμερίσθη ο Χριστός; μήπως ο Παύλος εσταυρώθη διά σας; ή εἰς τὸ ονόμα του Παύλου εβαπτίσθητε; **14** Ευχαριστώ εἰς τὸν Θεόν ὃν ουδένα από σας εβάπτισα, ειμὶ Κρίσπον καὶ Γάϊον, **15** διά να μη είπῃ τις ὃν εἰς τὸ ονόμα μου εβάπτισα. **16** Εβάπτισα δε καὶ τὸν οίκον του Στεφανᾶ εκτός τούτων δεν εξέντα εάν εβάπτισα ἄλλον τινά. **17** Διότι δὲν με απέστειλεν ο Χριστός διά να βαπτίζω, αλλά διά να κηρύξω το ευαγγέλιον, ουχὶ εν σοφίᾳ λόγου, διά να μη ματαιωθῇ ο λόγος του σταυρού εἰς μεν τους απολλυμένους είναι μωρία, εἰς ημάς δε τους σωζόμενους είναι δύναμις Θεού. **18** Επειδή είναι γεγραμμένον: Θέλω απόλεσει τὴν σοφίαν των σοφών, και θέλω αθετήσει τὴν σύνεστων των συνετών. **19** Ποὺ ο σοφός; ποὺ ο γραμματεύς; ποὺ ο συζητητής του αιώνος τούτου; δεν εμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του κόσμου τούτου; (αἰδον g165) **20** Διότι επειδή εν τη σοφίᾳ του Θεού ο κόδμος δεν εγνώρισε τον Θεόν διά της σοφίας, να γνωρίσῃ αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται. **21** Διότι επειδή εν τη σοφίᾳ του Θεού διά της μωρίας του κηρύγματος να γνωρίσῃ αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται. **22** Διότι καὶ οι Ιουδαίοι ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' ουδείνον αιτούσι καὶ οἱ Ἑλληνες σοφίαν ζητούσιν, **23** ουδενός ανακρίνεται. **24** Διότι τις εγνώρισε τον νούν ημείς δε κηρύττομεν Χριστόν εσταυρωμένον, εἰς μεν του Κυρίου, ὥστε να διδάξῃ αυτόν; ημείς ούμως έχομεν τους Ιουδαίους σκάνδαλον, εἰς δε τους Ἑλληνας μωρίαν, νούν Χριστού.

25 εἰς αυτούς ούμως τους προσκεκλημένους, Ιουδαίους τε καὶ Ἑλληνας, Χριστόν Θεού δύναμιν καὶ Θεού σοφίαν **26** διότι το μωρόν του Θεού είναι σοφώτερον των ανθρώπων, καὶ το ασθενές του Θεού είναι ισχυρότερον των ανθρώπων. **27** Επειδή βλέπετε την πρόσκλησίν

σας, αδελφοί, ότι είσθε ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς. **28** Αλλά τα μωρά του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνῃ τους σοφούς, καὶ τα ασθενή του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνῃ τα ισχυρά, **29** καὶ τα αγενή του κόσμου καὶ τα εξουθενημένα εξέλεξεν ο Θεός, καὶ τα μη ὄντα, διά να καταρργήσῃ τα ὄντα, **30** διά να μη καυχηθῇ ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού. **31** Αλλά σεις είσθε εξ αυτού εν Χριστώ Ιησού, ὅστις εγενήθη εἰς ημάς σοφία από Θεόν, δικαιοσύνη τε καὶ αγιασμός καὶ απολύτρωσις καθὼς είναι γεγραμμένον, Ο καυχώμενος εν Κυρίω ας καυχάται.

2 Καὶ εγώ, αδελφοί, ότε ἡλθον προς εσάς, ἡλθον ουχὶ με υπεροχήν λόγου ή σοφίας κηρύττων εἰς εσάς την μαρτυρίαν του Θεού. **3** Διότι απεφάσισα να μη εξέντα μεταξύ σας ἄλλο τι ειμὶ Ιησούν Χριστόν, καὶ τούτον εσταυρωμένον. **4** Καὶ εγώ ἡλθον προς εσάς με ασθενειαν καὶ με φόβον καὶ με τρόμον πολύν, **5** καὶ ο λόγος μου καὶ το κήρυγμά μου δεν εγίνοντο με καταπειτούντος λόγουν ανθρωπίνης σοφίας, αλλὰ με απόδειξην Πνεύματος καὶ δυνάμεως, **6** διά να ἴναι η πίστις σας ουχὶ διά της σοφίας των ανθρώπων, αλλὰ διά της δυνάμεως του Θεού. **7** Λαλούμεν δε σοφίαν μεταξύ των τελείων, σοφίαν ούμως ουχὶ του αιώνος τούτου, ουδέ των αρχόντων του αιώνος τούτου, των φθειρομένων: (αἰδον g165) **8** 7 αλλὰ λαλούμεν σοφίαν Θεού μυστηριώδη, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εἰς δόξαν ημών, (αἰδον g165) **9** 8 την οποίαν ουδείς των αρχόντων του αιώνος τούτου εγνώρισε διότι αν ἱθελον γνωρίσει, δεν ἱθελον σταυρώσει τον Κύριον της δόξης: (αἰδον g165) **10** Εκείνα τα οποία αλλά καθὼς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα οποία οφθαλμός δεν είδε και ωτίον δεν ἱκουσε και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας αυτόν. **11** Εις ημάς δε ο Θεός απεκάλυψεν αυτά διά του Πνεύματος αυτού επειδή προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εἰς δόξαν ημών, **12** αλλὰ καθὼς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα οποία αιλαύνει δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς. **13** Τα οποία και λαλούμεν ουχὶ με διδακτούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με διδακτούς του Πνεύματος του Αγίου, συγκρίνοντες τα πνευματικά προς τα πνευματικά. **14** Ο φυσικός ούμως ἀνθρώπος δεν δέχεται τα πνεύματος του Θεού διότι είναι μωρία εις αυτόν, και δεν δύναται ηδοκίησεν ο Θεός διά της μωρίας του κηρύγματος να γνωρίσῃ αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται. **15** να σώσῃ τους πιστεύοντας, **16** Επειδή καὶ οι Ιουδαίοι ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' ουδείνον αιτούσι καὶ οἱ Ἑλληνες σοφίαν ζητούσιν, **17** ουδενός ανακρίνεται. **18** Διότι τις εγνώρισε τον νούν ημείς δε κηρύττομεν Χριστόν εσταυρωμένον, εἰς μεν του Κυρίου, ώστε να διδάξῃ αυτόν; ημείς ούμως έχομεν τους Ιουδαίους σκάνδαλον, εἰς δε τους Ἑλληνας μωρίαν, νούν Χριστού.

19 Καὶ εγώ, αδελφοί, δεν ηδυνήθην να λαλήσω προς εσάς ως προς πνευματικούς, αλλ' ως προς σαρκικούς, ως προς νήπια εν Χριστώ. **20** Γάλα σας επότισα και ουχὶ στερεάν τροφήν διότι δεν ηδύνασθε ἐτί να δεχθήτε

αυτήν. Αλλ' ουδέ τώρα δύνασθε ἔτι· 3 επειδή ἔτι του ενός κατά του ἄλλου. 7 Διότι τις σε διακρίνει από σαρκικού είσθε. Διότι ενώ είναι μεταξύ σας φθόνος και του ἄλλου; και τι ἔχεις, το οποίον δεν ἐλαβεῖς, εάν δε ἔρις και διχόνοιαί, δεν είσθε σαρκικοί και περιπατείτε και ἐλαβεῖς, τι καυχάσαι ως μη λαβών; 8 Τώρα είσθε κατά ἀνθρώπων; 4 Διότι ὅταν λέγῃ τις, Εγώ μεν είμαι του κεχορτασμένοι, τώρα επλούτησατε, εβασιλεύσατε χωρίς Παύλου, ἄλλος δε, Εγώ του Απολλώς δεν είσθε σαρκικοί; ημών και είθε να εβασιλεύνητε, διά να συμβασιλεύσωμεν 5 Τις λοιπόν είναι ο Παύλος, και τις ο Απολλώς, παρά και ημεῖς με σας. 9 Διότι νομίζω ότι ο Θεός απέδειξεν υπηρέται, διά των οποίων επιστεύσατε και, ὅπως ο ημάς τους αποστόλους εσχάτους ως καταδεικασμένους Κύριος ἐδώκεν εἰς ἔκαστον; 6 Εγώ ερύθευσα, ο Απολλώς εἰς θάνατον διότι εγείναμεν θέατρον εἰς τὸν κόσμον, επότισεν, ἀλλ' ο Θεός ηόντησεν 7 ὥστε οὐτε ο φυτεύνων και εἰς αγγέλους και εἰς ανθρώπους. 10 Ημεῖς μωροί είναι τι οὐτε ο ποτίζων, ἀλλ' ο Θεός ο αυξάνων. 8 Ο διά τον Χριστόν, σεις δε φρόνιμοι εν Χριστῷ· ημείς φυτεύνων δε και ο ποτίζων είναι ἐν· και ἔκαστος θέλει ασθενεῖς, σεις δε ισχυροί σεις ἐνδόξοι, ημεῖς δε ἀτιμοί. λάβει τον εαυτού μισθόν κατά τον κόπον αυτού. 9 11 Ἔως της παρούσης ὥρας και πεινώμεν και διψώμεν Διότι του Θεού είμεθα συνεργοί σεις είσθε του Θεού και γυμνητέομεν και ραπιζόμεθα και περιπλανώμεθα αγρός, του Θεού οικοδομή. 10 Εγώ κατά την χάριν 12 και κοπιώμεν, εργαζόμενοι με τας ιδίας ημών χειρας του Θεού την δοθείσαν εις εμέως σαφορθεὶς αρχιτέκτων λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι υποφέρομεν, θεμέλιον ἔθεσα, ἄλλος δε εποικοδομεί· 11 διότι θεμέλιον ἄλλο του κόσμου εγείναμεν, σκύβαλον πάντων ἔως της ουδείς δύναται να θέσῃ παρά το τεθέν, το οποίον είναι σήμερον. 12 Δεν γράφω ταύτα προς εντροπήν σας, ο Ιησούς Χριστός. 12 Εάν δε τις εποικοδομή επί το αλλ' ως τέκνα μου αγαπητά νουθετώ. 15 Διότι εάν θεμέλιον τούτο χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, έχητε μυρίους παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν ἔχετε όμως χόρτον, καλάμην· 13 εκάστου το ἔργον θέλει φανερωθῆναι πολλούς πατέρας επειδή εγώ σας εγέννησα εν Χριστώ διότι η ήμερα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός Ιησού διά του εναγγελίου. 16 Σας παρακαλώ, λοιπόν, ανακαλύπτεται· και το πυρ θέλει δοκιμάσει το ἔργον Ιησού διά πυρός. 17 Διά τούτο σας ἐπέμψα τον εκάστου οποίον είναι. 14 Εάν το ἔργον τινός, το οποίον Τιμόθεον, δόστις είναι τέκνον μου αγαπητον και πιστόν επωκοδόμησε μένη, θέλει λάβει μισθόν· 15 εάν το ἔργον εν Κυρίω, δόστις θέλει σας ενθυμίσει τας οδούς μου τας τινός κατακαή, θέλει ζημιωθή, αυτός όμως θέλει σωθή, εν Χριστώ, καθώς διδάκτω πανταχού εν πάσῃ εκκλησίᾳ. πλην ούτως ως διά πυρός. 16 Δεν εξένρετε ότι είσθε 18 Τινές όμως εφυσιώθησαν, ως εάν εγώ δεν ἐμέλλον νασά Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεῖ εν υψίν· 17 Εάν τις φεύριτον νανόν του Θεού, τούτον θέλει φεύρειτον ο Θεός διότι ο ναός του Θεού είναι ἄγιος, δόστις είσθε σεις. 18 Μηδείς ας μη εξαπάτα εαυτὸν· εάν τις μεταξύ σας νομίζῃ ότι είναι σοφός εν τω κόσμῳ τούτῳ, ας γείνη μωρός διά να γείνη σοφός. (αιδοὶ g165) 19 Διότι η σοφία του κόσμου τούτου είναι μωρία παρά τω Θεώ. Επειδή είναι γεγραμμένον· Όστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανούργια αυτών· 20 και πάλιν· Ο Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των σοφών, ότι είναι μάταιοι. 21 Όστε μηδείς ας μη καυχάται εἰς ανθρώπους διότι τα πάντα είναι υμών, 22 είτε Παύλος είτε Απολλώς είτε Κηφάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε παρόντα είτε μέλλοντα, τα πάντα είναι υμών, 23 σεις δε του Χριστού, ο δε Χριστός του Θεού.

4 Ούτως ας μας θεωρή πας ἀνθρώπος ως υπηρέτας του Χριστού και οικονόμους των μωσητηρίων του Θεού. 2 Το δε επίλοιπον ζητείται μεταξύ των οικονόμων, να ευρεθῇ ἔκαστος πιστός. 3 Εις εμέδε ελάχιστον είναι να ανακριθώ υφ' υμών ή υπό ανθρωπίνης κρίσεως· αλλ' ουδέ ανακρίνων εμαυτόν. 4 Διότι η συνείδησίς μου δεν με ελέγχει εἰς ουδέν· πλὴν με τούτο δεν είμαι δεδικιασμένος· αλλ' ο ανακρίνων με είναι ο Κύριος. 5 Όστε μη κρίνετε μηδέν προ καιρού, ἔως αν ἐλθῃ ο Κύριος, δόστις και θέλει φέρει εἰς το φως τα κρυπτά του σκότους και θέλει φανερώσει τας βουλάς των καρδιών, και τότε ο ἐπαίνος θέλει γείνει εἰς ἔκαστον από του Θεού. 6 Ταύτα δε, αδελφοί, μετέφερα παραδειγματικώς εις εμαυτόν και εις τον Απολλώ διά σας, διά να μάρθητε διά του παραδείγματος ημών να μη φρονήτε υπέρ ὅ, τότε πρέπει να εξέλθητε από τον κόσμον. 11 Αλλά τι είναι γεγραμμένον, διά να μη επαίρθοσθε εἰς υπέρ τώρα σας ἐγραψα να μη συναναστρέψησθε, εάν τις

αδελφός ονομαζόμενος ἡναι πόρνος ἡ πλεονέκτης ἡ ειδωλολάτρης ἡ λοιδόρος ἡ μέθυσος ἡ ἀρπαξ με τον τοιούτον μηδε να συντρώγητε. **12** Διότι τι με μέλει να δεν εξουσιάζει το εαυτός σώμα, αλλ' ο ανήρ ομοίως δε και ο ανήρ τοιούτον μηδε να συντρώγητε. **13** Τους δεν κρίνετε σεις τους ἑσω; **14** Τους αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν ἡναι τι εκ συμφώνου δε ἔξω ο Θεός θέλει κρίνει. Όθεν εκβάλετε τον κακόν προς καιρόν, διά να καταγίνησθε εις την νηστείαν και εις την προσευχήν· και πάλιν συνέρχεσθε επί το αυτό, διά να μη σας πειράξῃ ο Σατανάς διά την ακράτειάν σας.

6 Τολμά τις από σας, όταν ἔχη διαφοράν προς τον ἄλλον, να κρίνηται ενώπιον των αδίκων και ουχί ενώπιον των αγίων; **2** Δεν εξεύρετε ὅτι οι ἀγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμον; και εάν ο κόσμος κρίνηται από σας, ανάξιοι είσθε να κρίνητε ελάχιστα πράγματα; **3** Δεν εξεύρετε ὅτι αγγέλους θέλομεν κρίνει; πόσω μάλλον βιωτικά; **4** Βιωτικάς λοιπόν κρίσεις εάν ἔχητε, τους εξουθενημένους εν τη εκκλησίᾳ τούτους καθίζετε κριτάς. **5** Προς εντροπήν σας λέγω τούτο. Ούτω δεν υπάρχει μεταξύ σας ουδέ εις σοφός, όστις θέλει δυνηθή να κρίνη ανά μέσον του αδελφούν αυτού, **6** αλλά αδελφός κρίνεται με αδελφόν, και τούτο ενώπιον απίστων; **7** Τώρα λοιπόν είναι διόλου ελάττωμα εις εσάς ὅτι ἔχετε κρίσεις μεταξύ σας. Διά τι μάλλον δεν αδικείσθε; διά τι μάλλον δεν αποστερείσθε; **8** Αλλά σεις αδικείτε και αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς. **9** Η δεν εξεύρετε ὅτι οι ἀδίκοι δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται **10** ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοιδόροι ούτε ἀρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού. **11** Και τοιούτοι υπήρχετε τινες· αλλά απελούσθητε, αλλά ηγιάσθητε, αλλ' εδικαιώθητε διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του Πνεύματος του Θεού ημάων. **12** Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, πλὴν πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλ' εγώ δεν θέλω εξουσιασθή υπ' ουδενός. **13** Τα φαγητά είναι διά την κοιλίαν και η κοιλία διά τα φαγητά· πλὴν ο Θεός και ταύτην και ταύτα θέλει καταργήσει το δε σώμα δεν είναι διά την πορνείαν, αλλά διά τον Κύριον, και ο Κύριος διά το σώμα: **14** Ο δε Θεός και τον Κύριον ανέστησε και ημάς θέλει αναστήσει διά της δυνάμεως αυτού. **15** Δεν εξεύρετε ὅτι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού· να λάβω λοιπόν τα μέλη του Χριστού και να κάμω αυτά μέλι το πόρνης; Μη γένοιτο. **16** Η δεν εξεύρετε ὅτι ο προσκολλώμενος με την πόρνην είναι εν σώμα; διότι θέλουσιν είσθαι, λέγει, οι δύο εις σάρκα μίαν! **17** οστις οώμας προσκολλάται με τον Κύριον είναι εν πνεύμα. **18** Φεύγετε την πορνείαν. Παν αμάρτημα, το οποίον ήθελε πράξει ο ἀνθρώπος, είναι εκτός του σώματος ο πορνεύων οώμας αμαρτάνει εις το ίδιον αυτού σώμα. **19** Η δεν εξεύρετε ὅτι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος του εν ευμήν, το οποίον ἔχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών; **20** Διότι ηγοράσθητε διά τιμῆς δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού.

7 Περί δε των όσων μοι εγράψατε, καλόν είναι εις τον ἀνθρωπον να μη εγγίση εις γυναίκα· **2** διά τας πορνείας οώμας ας ἔχη ἀνθρώπος την εαυτόυ γυναίκα, και εκάστη ας ἔχη τον εαυτής ἀνδρα. **3** Ο ανήρ ας αποδιδή εις την γυναίκα την οφειλομένην εύνοιαν ομοίως δε

και η γυνή εις τον ἀνδρα. **4** Η γυνή δεν εξουσιάζει το εαυτής σώμα, αλλ' ο ανήρ ομοίως δε και ο ανήρ τοιούτον μηδε να συντρώγητε. **5** Μη δεν εξουσιάζει το εαυτού σώμα, αλλ' η γυνή. **6** Μη αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν ἡναι τι εκ συμφώνου προς καιρόν, διά να καταγίνησθε εις την νηστείαν και εις την προσευχήν· και πάλιν συνέρχεσθε επί το αυτό, διά να μη σας πειράξῃ ο Σατανάς διά την ακράτειάν σας. **6** Λέγω δε τούτο κατά συγγνώμην, ουχί κατά προσταγήν. **7** Διότι θέλω πάντας τους ανθρώπους να ἡναι καθώς και εμαυτόν· αλλ' έκαστος ἔχει ιδιαίτερον χάρισμα εκ Θεού, ἀλλος μεν ούτως, ἀλλος δε ούτως. **8** Λέγω δε προς τους αγάμους και προς τας χήρας, καλόν είναι εις αυτούς εάν μείνωσι καθώς και εγώ. **9** Αλλ' εάν δεν εγκρητεύωνται, ας νυμφευθώσι διότι καλήτερον είναι να νυμφευθώσι παρά να εξάπτωνται. **10** Εις δε τους νευνιφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ αλλ' ο Κύριος, να μη χωρισθή η γυνή από τον ανδρός αυτής: **11** αλλ' εάν και χωρισθή, ας μένη ἀγαμος ή ας συνδιαλλαγή με τον ἀνδρα και ο ανήρ να μη αφίνη την εαυτού γυναίκα. **12** Προς δε τους λοιπούς εγώ λέγω, ουχί ο Κύριος Εάν τις αδελφός έχη γυναίκα ἀπίστον, και αυτή συγκατανεύη να συνοική μετ' αυτού, ας μη αφίνη αυτήν: **13** και γυνή ήτις έχει ἀνδρα ἀπίστον, και αυτός συγκατανεύει να συνοική μετ' αυτής, ας μη αφίνη αυτόν. **14** Διότι ο ανήρ ο ἀπίστος ηγιάσθη διά της γυναικός, και η γυνή η ἀπίστος ηγιάσθη διά του ανδρός επειδή ἀλλως τα τέκνα σας ήθελον είσθαι ακάθαρτα, αλλά τώρα είναι ἀγια. **15** Εάν δε ο ἀπίστος χωριζῆται, ας χωρισθῇ. Ο αδελφός οώμας ή αδελφή δεν είναι δεδουλωμένοι εις τα τοιαύτα του Θεούς οώμας προσεκάλεσεν ημάς εις ειρίνην. **16** Διότι τι εξεύρεις, γύναι, αν μέλλης να σώσης τον ἀνδρα; ή τι εξεύρεις, ἀνερ, αν μέλλης να σώσης την γυναίκα; **17** Αλλά καθώς ο Θεός εμοίρασεν εις ἀκαστον, και καθώς ο Κύριος προσεκάλεσεν ἀκαστον, ούτως ας περιπατή. Και ούτω διατάττω εις πάσας τας εκκλησίας. **18** Προσεκλήθη τις εις την πίστιν περιτετμημένος; Ας μη καλύπτη την περιτομήν. Προσεκλήθη τις απερίτημος; Ας μη περιτέμνηται. **19** Η περιτομή είναι ουδέν, και η ακροβυστία είναι ουδέν, αλλ' η τήρησις των εντολών του Θεού. **20** Ἀκαστος εν τη κλήσει, καθ' η εκλήθη, εν ταύτη ας μένη. **21** Εκλήθη δούλος; μη σε μέλητ αλλ' εάν δύνασαι να γείνης ελεύθερος, μεταχειρίσου τούτο καλήτερα. **22** Διότι όστις δούλος εκλήθη εις τον Κύριον, είναι απελεύθερος του Κυρίου ομοίως και όστις ελεύθερος εκλήθη, δούλος είναι του Χριστού. **23** Διά τιμῆς ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων. **24** Ἀκαστος, αδελφοί, εις ό, τι εκλήθη, εν τούτω ας μένη παρά τω Θεώ. **25** Περί δε των παρθένων προσταγήν του Κυρίου δεν ἔχω· αλλά γνωμην δίδω ως ηλεγμένος υπό τον Κυρίου να ήματι πιστός. **26** Τούτο λοιπόν νομίζω ὅτι είναι καλόν διά την παρούσαν ανάγκην, διτι καλόν είναι εις τον ἀνθρωπον να ἡναι ούτως. **27** Είσαι δεδεμένος με γυναίκα; μη ζήτει λόσιν. Είσαι λελυμένος από γυναικός; μη ζήτει γυναίκα. **28** Πλὴν και εάν νυμφευθής, δεν ημάρτησας και εάν η παρθένος νυμφευθή, δεν ημάρτησεν· αλλ' οι τοιούτοι θέλουσιν έχει θλιψίν ειν τη σαρκί· εγώ δε σας φείδομαι. **29** Λέγω δε τούτο, αδελφοί, ότι ο επίλοιπος καιρός είναι σύντομος, ώστε και οι έχοντες γυναίκας να ἡναι ως

μη ἔχοντες, **30** καὶ οἱ κλαίοντες ως μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ως μὴ χαίροντες, καὶ οἱ αγοράζοντες ως μη ἔχοντες κατοχήν, **31** καὶ οἱ μεταχειρίζομενοι τὸν κόσμον τούτον ως μηδόλως μεταχειρίζομενοι διότι τὸ σχῆμα του κόσμου τούτου παρέρχεται. **32** Θέλω δε να ἡσθε αμέριμνοι. Ο ἄγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, πως να αρέσῃ εἰς τον Κύριον· **33** ο δε νενυμφευμένος μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέσῃ εἰς την γυναίκα. **34** Διαφέρει η γυνή και η παρθένος. Η ἄγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, διὰ να ἦναι αγία και το σώμα και το πνεύμα· η δε νενυμφευμένη μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέσῃ εἰς τον ἀνδρά. **35** Λέγω δε τούτο διά το συμφέρον υμών αυτών, ουχὶ διά να βάλω εἰς εσάς παγίδα, αλλὰ διά το σεμνοπρεπές, και διά να ἡσθε προσκεκολλημένοι εἰς τον Κύριον χωρίς περισπασμούς. **36** Αλλ' εάν τις νομίζῃ ότι ασχημονεῖ προς την παρθένον αυτού, αν παρήλθεν η ακοή αυτής, και πρέπη να γείνη ούτως, ας κάμη ὁ, τι θέλει· δεν αμαρτάνεις ας υπανδρεύονται. **37** Όστις όμως στέκει στερεός εν τη καρδίᾳ, μη ἔχων ανάγκην, ἔχει όμως εξουσίαν περί του ιδίου αυτού θελήματος, και απεφάσισε τούτο εν τη καρδίᾳ αυτού, να φυλάττῃ την εαυτού παρθένον, πράττει καλῶς. **38** Όστε και όστις υπανδρεύει πράττει καλώς, αλλ' ο μη υπανδρεύων πράττει καλήτερα. **39** Η γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου εφ' ὅσον καιρόν ζη ο ανήρ αυτής εάν δε ο ανήρ αυτής αποθάνη, είναι ελευθέρα να υπανδρευθῇ με ὄντινα θέλει, μόνον να γίνηται τούτο εν Κυρίῳ. **40** Μακαριωτέρα όμως είναι εάν μείνη ούτω, κατά την εμηνή γνώμην· νομίζω δε ότι και εγώ ἔχω Πνεύμα Θεού.

8 Περὶ δε των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι πάντες ἔχομεν γνώσιν, η γνώσις όμως φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεῖ. **2** Και εάν τις νομίζῃ ότι εξεύρει τι, δεν ἔμαθεν έτι ουδέν καθὼς πρέπει να μάθῃ **3** αλλ' εάν τις αγαπά τον Θεόν, ούτος γνωρίζεται υπ' αυτού. **4** Περὶ της βρώσεως λοιπὸν των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι το ειδωλον είναι ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν υπάρχει ουδείς ἀλλος Θεός ειμὶ εἰς. **5** Διότι αν και ἦναι λεγόμενοι θεοὶ είτε εν τω ουρανώ είτε επὶ της γῆς, καθὼς και είναι θεοὶ πολλοὶ και κύριοι πολλοί, **6** αλλ' εις ημάς είναι εις Θεός ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα και ημείς εις αυτόν, και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, δι' ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού. **7** Αλλά δεν είναι εις πάντας η γνώσις αύτη· τινές δε διά την συνείδησιν του ειδώλουν ἔως σήμερον τρώγουσι το ειδωλόθυτον ως ειδωλόθυτον, και η συνείδησις αυτών ασθενής ούσα μολύνεται. **8** το φαγητόν όμως δεν συνιστά ημάς εις τον Θεόν διότι ούτε εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε εάν δεν φάγωμεν ελαττούμεθα. **9** Πλην προσέχετε μήπως αύτη η εξουσία σας γείνη πρόσκομψα εις τους ασθενείς. **10** Διότι εάν τις ίδη σε, τον ἔχοντα γνώσιν, ότι κάθησαι εις τράπεζαν εντός ναού ειδώλων, δεν θέλει ενθαρρυνθή η συνείδησις αυτού, ασθενούντος, εις το να τρώγῃ τα ειδώλοθυτα; **11** Και διά την γνώσιν σου θέλει απολεσθή ο ασθενής αδελφός, διά τον οποίον ο Χριστός απέθανεν. **12** Αμαρτάνοντες δε ούτως εις τους αδελφούς και προσβάλλοντες την ασθενή συνείδησιν αυτών, εις τον Χριστόν αμαρτάνετε. **13** Διά τούτο, εάν

το φαγητόν σκανδαλίζη τον αδελφόν μου, δεν θέλω φάγει κρέας εις τον αιώνα, διά να μη σκανδαλίσω τον αδελφόν μου. (**αἰον g165**)

9 Δεν είμαι απόστολος; δεν είμαι ελεύθερος; δεν είδον τον Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών; δεν είσθε σεις το ἐργόν μου εν Κυρίῳ; **2** Αν δεν ήμαι εις ἄλλους απόστολος, αλλ' εις εσάς τουλάχιστον είμαι· διότι η σφραγίς της αποστολής μου σεις είσθε εν Κυρίῳ.

3 Η απολογία μου εις τους ανακρίνοντάς με είναι αύτη· **4** μη δεν ἔχομεν εξουσίαν να φάγωμεν και να πιώμεν; **5** μη δεν ἔχομεν εξουσίαν να συμπειφέρωμεν αδελφήν γυναίκα, ως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και ο Κηφάς; **6** ή μόνος εγώ και ο Βαρνάβας δεν ἔχομεν εξουσίαν να μη εργαζώμεθα; **7** Τις ποτέ εκστρατεύει με ίδια αυτού ἔξοδα; Τις φυτεύει αμπελώνα και δεν τρώγει εκ του καρπού αυτού; ή τις ποιμάνει ποιμνιον και δεν τρώγει εκ του γάλακτος του ποιμνίου; **8** Μήπως κατά ἀνθρωπον λαλώ ταύτα; **9** διότι δεν λέγει ταύτα και ο νόμος; **10** διότι εν τω νόμω του Μωϋσέως είναι γεγραμμένον· Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος. Μήπως μέλει τον Θεόν περί των βοών; **10** ή δι' ημάς βεβίαίς λέγει τούτο; διότι δι' ημάς εγράφη, διότι ο αροτριών με ελπίδα να μετέχῃ της ελπίδος αυτού. **11** Εάν ημείς εσπέιραμεν εις εσάς τα πνευματικά, μέγα είναι εάν ημείς θερίσωμεν τα σαρκικά σας; **12** Εάν άλλοι μετέχωσι της εφ' ημάς εξουσίας, δεν πρέπει μάλλον ημείς; Αλλά δεν μετεχειρίσθημεν την εξουσίαν ταύτην, αλλ' υποφέρομεν πάντα, διά να μη προξενήσωμεν εμπόδιόν τι εις το ευαγγέλιον του Χριστού. **13** Δεν εξεύρετε ότι οι εργαζόμενοι τα ιερά εκ του ιερού τρώγουσιν, οι ενασχολούμενοι εις το θυσιαστήριον μετά του θυσιαστηρίου λαμβάνουσι μεριδιον; **14** Ούτω και ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου. **15** Πλην εγώ ουδέν τούτων μετεχειρίσθην. Ουδέ έγραφα ταύτα διά να γείνη ούτως εις εμέ· διότι καλόν είναι εις εμέ να αποθάνω μάλλον παρά να ματαίωση τις το καύχημά μου. **16** Διότι εάν κηρύττω το ευαγγέλιον, δεν είναι εις εμέ καύχημας επειδή ανάγκη επίκειται εις εμέ· ουά δε είναι εις εμέ εάν δεν κηρύττω. **17** επειδή εάν κάμνω τούτο εκουσίως, ἔχω μισθόν· εάν δε ακουσίως, είμαι εμπεπιστευμένος οικονομίαν. **18** Τις λοιπὸν είναι ο μισθός μου· το να κάμω αδάπτανον το ευαγγέλιον του Χριστού διά της κηρύξεως μου, ώστε να μη κάμνω κατάχρησιν της εξουσίας μου εν τω ευαγγελίῳ. **19** Διότι ελεύθερος αν πάντων εις πάντας εδούλωας εμαυτόν, διά να κερδήσω τους πλειστέρους. **20** καὶ ἔγεινα εις τους Ιουδαίους ως Ιουδαίος, διά να κερδήσω τους Ιουδαίους εις τους υπό νόμον ως υπό νόμον, διά να κερδήσω τους υπό νόμον· **21** εις τους ανόμους ως άνομος, μη ων άνομος εις τον Θεόν, αλλ' έννομος εις τον Χριστόν, διά να κερδήσω ανόμους· **22** ἔγεινα εις τους ασθενείς ως ασθενής, διά να κερδήσω τους ασθενείς εις πάντας έγεινα τα πάντα, διά να σωσώ παντί τρόπω τινάς. **23** Κάμνω δε τούτο διά το ευαγγέλιον, διά να γείνω συγκοινωνός αυτού. **24** Δεν εξεύρετε ότι οι τρέχοντες εν τω σταδίω πάντες μεν τρέχουσιν, εις όμως λαμβάνει το

βραβείον; ούτω τρέχετε, ώστε να λάβητε αυτό. **25** Πας διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. **27** δε ο αγωνιζόμενος εις πάντα εγκρατεύεται, εκείνοι μεν διά να λάβωσι φθαρτόν στέφανον, ημέρις δε ἀφθαρτον. **26** Εγώ λοιπόν ούτω τρέχω, ουχὶ ως αφεβαίως, ούτω εξετάζοντες διά την συνείδησιν. **28** Εάν δε τις σας είπη, πυγμαχώ, ουχὶ ως κτυπών τον αέρα, **27** αλλά δαμάζω το Τούτο είναι ειδωλόθυτον, μη τρώγετε δι!¹ εκείνον τον σώμα μου και δουλαγωγώ, μήπως εις ἄλλους κηρύξας φανερώσαντα και διά την συνείδησιν διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. **29** Συνείδησιν δε λέγω ουχὶ την ιδικήν σου, αλλά την του ἄλλου. Επειδή διά τι η εὐλογεία μου κρίνεται υπό ἄλλης συνείδησεως; **30** Και εάν ενώ με¹ ευχαριστίας μετέχω, διά τι βλασφημούμαι δι!¹ εκείνο, διά το οποίον εγώ ευχαριστώ; **31** Είτε λοιπόν τρώγετε είτε πίνετε είτε πράττετε τι, πάντα πράττετε εις δόξαν Θεού. **32** Μη γίνεσθε πρόσκομπα μήτε εις Ιουδαίους μήτε εις Ἐλληνας μήτε εις την εκκλησίαν του Θεού, **33** καθὼς και εγώ κατά πάντα αρέσκω εις πάντας, μη ζητών το ιδικόν μου συμφέρον, αλλά το των πολλών, διά να σωθώσι

10 Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ότι οι πατέρες ήμόν ήσαν πάντες υπό την νεφέλην, και πάντες διά της θαλάσσης διμήλον, **2** και πάντες εις τον Μωϋσῆν εβαπτίσθησαν εν τη νεφέλῃ και εν τη θαλάσσῃ, **3** και πάντες την αυτήν πνευματικήν βρώσιν ἐφαγον, **4** και πάντες το αυτό πνευματικόν ποτὸν ἐπιον· διότι ἐπιον από πνευματικής πέτρας ακολουθούσης, η δε πέτρα ήτο ο Χριστός· **5** αλλὰ δεν ευηρεστήθη ο Θεός εις τους πλειοτέρους εξ αυτών διότι κατεστρώθησαν εν τη ερήμῳ. **6** Ταύτα δε ἔγειναν παραδείγματα ημών, διά να μη ἡμέθα ημέρις επιθυμηταί κακών, καθώς και εκείνοι επεθύμησαν. **7** Μηδέ γίνεσθε ειδωλολάτραι, καθώς τινές εξ αυτών, ως είναι γεγραμμένον· Εκάθησεν ο λαός διά να φάγη και να πίη, και εσηκώθησαν να παίζωσι. **8** Μηδέ ας πορνεύωμεν, καθώς τινές αυτών επόρνευσαν και ἐπεσον ειν μιά ήμερη εικοσιτρείς χιλιάδες. **9** Μηδέ ας πειράζωμεν τον Χριστόν, καθώς και τινές αυτών επειράσαν και απωλέσθησαν υπό των δόφεων. **10** Μηδέ γογγύζετε, καθώς και τινές αυτών εγγόγγυσαν, και απωλέσθησαν υπό του εξολοθρευτού. **11** Ταύτα δε πάντα εγίνοντο εις εκείνους παραδείγματα, και εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών, εις τους οποίους τα τέλη των αιώνων ἐφθασαν.

(αἰδος γε) **12** Ωστε ο νομίζων ότι ίσταται ας βλέπῃ μη πέονται. **13** Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμὴ ανθρώπινος ο ανήρ, κεφαλή δε του Χριστού ο Θεός. **14** Πας ανήρ προσευχόμενος ή προφητεύων, εάν ἔχῃ κεκαλυμμένην την κεφαλήν, κατασχύνει την κεφαλήν αυτού. **5** Πάσα δε γυνή προσευχόμενή ή προφητεύουσα με την κεφαλήν ασκετή κατασχύνει την κεφαλήν εαυτής διότι εν και το αυτό είναι με την εξυρισμένην. **6** Επειδή αν δεν καλύπτηται η γυνή, ας κουρεύσῃ και τα μαλλιά αυτής αλλ'¹ εάν ήναι αισχρόν εις γυναικά να κουρεύῃ τα μαλλιά αυτής ή να ξυρίζηται, ας καλύπτηται. **7** Διότι πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει ο μεν ανήρ δεν χρεωστεί να καλύπτῃ την κεφαλήν να πειρασθήτε υπέρ την δύναμιν σας, αλλά μετά του αυτού, επειδή είναι εικών και δόξα του Θεού· δε γυνή πειρασμού θέλει κάμει και την ἑκάστινην, ώστε να δύνασθε είναι δόξα του ανδρός. **8** Διότι ο ανήρ δεν είναι εκ της να υποφέρητε. **14** Διά τούτο, αγαπητοί μου, φεύγετε γυναικός, αλλ'¹ η γυνή εκ του ανδρός· **9** επειδή δεν από της ειδωλολατρείας. **15** Λέγω ως προς φρονίμους εκτίσθη ο ανήρ διά την γυναικά, αλλ'¹ η γυνή διά τον κρίνατε σεις τούτο το οποίον λέγω· **16** Το ποτήριον της ἄνδρα. **10** Διά τούτο η γυνή χρεωστεί να ἔχῃ εξουσίαν ευλογίας, το οποίον ευλογούμεν, δεν είναι κοινωνία επί της κεφαλής αυτής διά τους αγγέλους. **11** Πλην του αίματος του Χριστού· Ο ἄρτος, τον οποίον κόπτομεν, ούτε ο ανήρ χωρίς της γυναικός ούτε η γυνή χωρίς δεν είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού; **17** Διότι του ανδρός υπάρχει εν Κυρίῳ. **12** Διότι καθώς η γυνή εις ἄρτος, εν σώμα είμεθα οι πολλοί· επειδή πάντες είναι εκ του ανδρός, ούτω και ο ανήρ είναι διά της εκ του ενός ἄρτου μετέχομεν. **18** Βλέπετε τον Ισραήλ γυναικός, τα πάντα δε εκ του Θεού. **13** Κρίνατε σεις κατά σάρκα· οι τρώγοντες τας θυσίας δεν είναι κοινωνοί καθ'¹ εαυτούς είναι πρέπον γυνή να προσεύχηται εις τον θυσιαστήριον; **19** Τι λοιπόν λέγω; ότι το είδωλον τον Θεόν ασκεπτίς; **14** Η ουδέ αυτή η φύσις δεν σας είναι τι; ή ότι το ειδωλόθυτον είναι τι; ουχὶ· **20** αλλ'¹ ότι διδάσκει, ότι ανήρ μεν εάν ἔχῃ κόμην είναι εις αυτόν εκείνα, τα οποία θυσιάζουσι τα θένη, εις τα δαιμόνια αιτιμία, **15** γυνή δε εάν ἔχῃ κόμην, είναι δόξα εις αυτήν; θυσιάζουσι και ουχὶ εις τον Θέον· και δεν θέλω σεις να διότι η κόμη εδδήθ εις αυτήν αντί καλύμματος. **16** Εάν γίνησθε κοινωνοί των δαιμονίων. **21** Δεν δύνασθε να τις ὄμως φαίνηται ότι είναι φιλόνεικος, ημέρις τοιαύτην πίνητε το ποτήριον του Κυρίου και το ποτήριον των συνήθειαν δεν ἔχομεν, ουδέ αι εκκλησίαι του Θεού. **17** δαιμονίων· δεν δύνασθε να ήσθε μέτοχοι της τραπέζης Ενώ δε παραγγέλλω τούτο, δεν επανώ ότι συνέρχεσθε του Κυρίου και της τραπέζης των δαιμονίων. **22** Η ουχὶ διά το καλήτερον αλλά διά το χειρότερον. **18** τον Κύριον θέλομεν να διεγείρωμεν εις ζηλοτυπίαν· Διότι πρώτον μεν ὅταν συνέρχησθε εις την εκκλησίαν, μήπως είμεθα ισχυρότεροι αυτού; **23** Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου αλλά πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλά πάντα δεν οικοδομούσι. **24** Αιρέσεις μεταξύ σας, διά να γείνωσι φανεροί μεταξύ σας οι δόκιμοι. **20** Όταν λοιπόν συνέρχησθε επί το του ἄλλου. **25** Παν το πωλούμενον εν τω μακελλίω αυτό, τούτο δεν είναι να φάγητε Κυριακόν δείπνον· **21** τρώγετε, μηδὲν εξετάζοντες διά την συνείδησιν· **26** διότι έκαστος λαμβάνει προ του ἄλλου το ίδιον εαυτού

δείπνον εν τω καιρώ του τρώγειν, και άλλος μεν πεινά, δεν είμαι χειρ, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο άλλος δε μεθύει. **22** Μη δεν έχετε οικίας διά να τρώγητε τάχα δεν είναι εκ του σώματος; **16** Και εάν είπη το και να πίνητε; ή την εκκλησίαν του Θεού καταφρονείτε, ωτίον, Επειδή δεν είμαι οφθαλμός, δεν είμαι εκ του και καταισχύνετε τους μη έχοντας; τι να σας είπω; σώματος, διά τούτο δεν είναι τάχα εκ του σώματος; **17** να σας επαινέσω εις τούτο; δεν σας επαινώ. **23** Διότι Εάν όλον το σώμα ήναι οφθαλμός, που η ακοή; Εάν εγώ παρέλαβον από του Κυρίου εκείνο, το οποίον και όλον ακοή, που η όσφρησης; **18** Άλλα τώρα ο Θεός παρέδωκα εις εσάς, ότι ο Κύριος Ιησούς εν τη νυκτί καθ' έθεσε τα μέλη εν ἑκαστον αυτών εις το σώμα καθώς ην παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον, **24** και ευχαριστήσας ἐκοψε θηλήσεν. **19** Εάν όμως πάντα ήσαν εν μέλος, που και είπε: Λάβετε, φάγετε τούτο είναι το σώμα μου το σώμα; **20** Άλλα τώρα είναι μεν πολλά μέλη, εν υπέρ νυμών κλώμενον τούτο κάμνετε εις την ανάμνησίν μου. **21** Και δεν δύναται ο οφθαλμός να είπη μου. **25** Ομοίως και το ποτήριον, αφού εδείπνησε, προς την χείρα δεν ἔχω χρείαν σου· ή πάλι η κεφαλή λέγων Τούτο το ποτήριον είναι η κανίνη διαθήκη εν προς τους πόδας· Δεν ἔχω χρείαν υμών. **22** Άλλα πολύ τω αιμάτι μου τούτο κάμνετε, οσάκις πίνητε, εις την περισσότερον τα μέλη του σώματος, τα οποία φαίνονται ανάμνησίν μου. **26** Διότι οσάκις αν τρώγητε τον ἄρτον οτι είναι ασθενέστερα, ταύτα είναι αναγκαία, **23** και τούτον και πίνητε το ποτήριον τούτο, τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι της ελεύσεως αυτού. **27** Ωστε όστις τρώγη τον ἄρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον τα ἀσχήμα ημών ἔχουσι περισσότεραν ευσχημοσύνην του Κυρίου αναξίως, ἔνοχος θέλει είσθαι του σώματος **24** τα δε ευσχήμονα ημών δεν ἔχουσι χρείαν. Άλλ' ο και αιμάτος του Κυρίου. **28** Ας δοκιμάζῃ δε εαυτόν ο Θεός συνεκέρασε το σώμα, δώσας περισσότεραν τιμήν ἀνθρωπος, και ούτως ας τρώητε εκ του ἄρτου και ας πίνητε το ευτελέστερον, **25** διά να μη ήναι σχίσμα εν τω εκ του ποτηρίου **29** διότι ο τρώγων και πίνων αναξίως σώματι, αλλά να φροντίζωσι τα μέλη το αυτό υπέρ τρώγει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, μη διακρίνωνταν αλλήλων. **26** Και είτε πάσχει εν μέλος, πάντα τα μέλη το σώμα του Κυρίου. **30** Διά τούτο υπάρχουσι μεταξύ σας πολλοί ασθενείς και ἄρρωστοι, και αποθνήσκουσιν συγχαίρουσι. **27** Και σεις είσθε σώμα Χριστού και μέλη ικανοί. **31** Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν θελόμενι κατά μέρος. **28** Και άλλους μεν έθεσεν ο Θεός εν τη κρίνεσθαι: **32** Άλλ' οταν κρινώμεθα, παιδεύομέθα υπό εκκλησία πρώτων αποστόλους, δεύτερον προφήτας, του Κυρίου, διά να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου. **33** Ότε αδελφοί μου, ὅταν συνέρχησθε διά να φάγητε, πάντας είναι απόστολοι; μη πάντες προφήταις; μη πάντες διδάσκαλοι; μη πάντες ενεργούσι θαύματα; **30** μη πάντες ἔχουσι χαρίσματα ιαμάτων; μη πάντες λαλούσι γλώσσας; μη πάντες διερμηνεύουσι; **31** Ζητείτε δε μετά ζήλου τα καλύτερα χαρίσματα. Και έτι πολύ υπερέχουσαν οδόν τας διεκινύω.

12 Περί δε των πνευματικών, αδελφοί, δεν θέλω να αγνοήστε. **2** Εξέρυθε διότι ήσθε εθνικοί, συρόμενοι όπως εστύρεσθε προς τα είδωλα τα ἀφρωνα. **3** Διά τούτο σας γνωστοποιώ διότι ουδείς λαλών διά Πνεύματος Θεού λέγει ανάθεμα τον Ιησούν, και ουδείς δύναται να είπη Κύριον Ιησούν, ειμὶ διά Πνεύματος Αγίου. **4** Είναι δε διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως το αυτό· **5** είναι και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως ο αυτός· **6** είναι και διαιρέσεις ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο αυτός, ο ενεργών τα πάντα εν πάσι. **7** Δίδεται δε εις ἑκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. **8** Διότι εις άλλον μεν δίδεται διά του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις άλλον δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, **9** εις άλλον δε πίστης διά του αυτού Πνεύματος, εις άλλον δε χαρίσματα ιαμάτων διά του αυτού Πνεύματος, **10** εις άλλον δε ενέργειαι θαυμάτων, εις άλλον δε προφητεία, εις άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, εις άλλον δε εἰδή γλωσσών, εις άλλον δε ερμηνεία γλωσσών. **11** Πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον ιδίᾳ εις ἑκαστον καθώς θέλει. **12** Διότι καθώς το σώμα είναι εν και έχει μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη του σώματος του ενός, πολλά ὄντα, είναι εν σώμα, ούτω και ο Χριστός: **13** Διότι ημείς πάντες διά του ενός Πνεύματος εβαπτίσθημεν εις εν σώμα, είτε Ιουδαίοι είτε Ἑλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι, και πάντες εις εν Πνεύμα εποτίσθημεν. **14** Διότι το σώμα δεν είναι εν μέλος, αλλά πολλά. **15** Εάν είπη ο πους, Επειδή

13 Εάν λαλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των αγγέλων, αγάπτων δε μη ἔχω, ἔγεινα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζων. **2** Και εάν ἔχω προφητείαν και εξέρυθρα πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν ἔχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη, αγάπτων δε μη ἔχω, είμαι ουδέν. **3** Και εάν πάντα τα υπάρχοντά μου διανείμω, και εάν παραδώσω το σώμα μου διά να καυθώ, αγάπτων δε μη ἔχω, ουδέν ωφελούμαι. **4** Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, η αγάπη δὲν φθονεί, η αγάπη δὲν αυθαδιάζει, δὲν επαίρεται, **5** δὲν ασχημονεί, δὲν ζητεῖ τα εαυτῆς, δὲν παροξύνεται, δὲν διαλογίζεται το κακόν, **6** δὲν χαίρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν· **7** πάντα ανέχεται, πάντα πιοτεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. **8** Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει τα ἄλλα όμως, είτε προφητεία είναι, θέλουσι καταργηθῆ είτε γλώσσαι, θέλουσι πάύσει είτε γνώσις, θέλει καταργηθῆ. **9** Διότι κατά μέρος γινώσκομεν και κατά μέρος προφητεύομεν· **10** όταν όμως ἔλθῃ το τέλειον, τότε το κατά μέρος θέλει καταργηθῆ. **11** Ότε ήμην νήπιος, ως νήπιος ελάλουν, ως νήπιος ειφρόνουν, ως νήπιος εσυλλογιζόμην· ότε όμως ἔγεινα ανήρ, κατήργησα τα του νηπίου. **12** Διότι τώρα βλέπομεν διά κατόπτρου αινιγματωδός, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε δε θέλω

γνωρίσει καθώς και εγνωρίσθην. **13** Τώρα δε μένει άπιστοι, δεν θέλουσιν ειπεί ότι είσθε μαινόμενοι; **24** πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα. μεγαλητέρα δε Αλλ' εάν πάντες προφητεύσων, εισέλθη δε τις άπιστος η ιδιώτης, ελέγχεται υπό πάντων, ανακρίνεται υπό πάντων, **25** και ούτω τα κρυπτά της καρδίας αυτού γίνονται φανερά· και ούτω πεσών κατά πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τον Θεόν, κηρύττων ότι ο Θεός είναι τωάντι εν μέσῳ υμών. **26** Τι πρέπει λοιπόν, αδελφοί; Όταν συνέρχησθε, έκαστος υμών φαλμόν έχει, διδαχήν έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει· πάντας ας γίνωνται προς οικοδομήν. **27** Εάν τις λαλή γλώσσαν αγνώριστον, ας κάμωσι τούτο ανά δύο ή το περισσότερον ανά τρεις και εκ διαδοχής, και εις ας διερμηνεύῃ· **28** αλλ' εάν δεν ήναι διερμηνευτής, ας σιωπά εν τη εκκλησίᾳ, ας λαλή δε προς εαυτόν και προς τον Θεόν. **29** Προφήται δε ας λαλώσι δύο ή τρεις, και οι άλλοι ας διακρίνωσιν: **30** εάν δε ἐλθῃ αποκάλυψις εις ἄλλον καθήμενον, ο πρώτος ας σιωπά. **31** Διότι δύνασθε ο εις μετά τον ἄλλον να προφητεύῃτε πάντες, διά να μανθάνωστε πάντες και πάντες να παρηγορώνται: **32** και τα πνεύματα των προφητών υποτάσσονται εις τους προφήτας: **33** διότι ο Θεός δεν είναι ακαταστασίας, αλλ' ειρήνης. Καθώς εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων.

34 Αι γυναίκες σας ας σιωπώσιν εν ταις εκκλησίαις διότι δεν είναι συγκεχωρημένον εις αυτάς να λαλώσιν, αλλά να υποτάσσονται, καθώς και ο νόμος λέγει. **35** Αλλ' εάν θέλωσι να μάθωσι τι, ας ερωτώσιν εν τω οίκω τους ἀνδρας αυτών· διότι αισχρόν είναι εις γυναίκας να λαλώσιν εν εκκλησίᾳ. **36** Μήπως από σας εξήλθεν ο λόγος του Θεού, ή εις σας μόνους κατήντησεν; **37** Εάν τις νομίζῃ ότι είναι προφήτης ή πνευματικός, ας μάθη εκείνα τα οποία γράφω προς εσάς, ότι είναι εντολαί του Κυρίου. **38** αλλ' εάν τις αγνοή, ας αγνοή. **39** Ωστε, αδελφοί, ζητείτε μετά ζήλου το προφητεύειν, και το λαλείν γλώσσας μη εμποδίζετε: **40** πάντα ας γίνωνται ευσχημόνως και κατά τάξιν.

15 Σας φανέρων δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον, το οποίον εκήρυξα προς εσάς, το οποίον και παρέλαβετε, εις το οποίον και ίστασθε, **2** διά του οποίου και σώζεσθε, τίνι τρόπων σας εκήρυξα αυτό, αν φυλάττητε αυτό, εκτός εάν επιστεύσατε ματαίως. **3** Διότι παρέδωκα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβον, ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς, **4** και ότι ετάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν κατά τας γραφάς, **5** και ότι εφάνη εις τον Κηφάν, ἐπειτα εις τους δώδεκα: **6** μετά ταύτα εφάνη εις πεντακοσίους και επέκεινα αδελφούς διά μιας, εκ των οποίων οι πλειότεροι μένουσιν ἔως τώρα, τινές δε και εκοιμήθησαν: **7** ἐπειτα εφάνη εις τον Ιάκωβον, ἐπειτα εις πάντας τους αποστόλους: **8** τελευταίον δε πάντων εφάνη και εις εμέ ως εις ἑκτρώμα. **9** Διότι εγώ είμαι ο ελάχιστος των αποστόλων, όστις δεν είμαι ἄξιος να ονομάζωμαι απόστολος, διότι κατεδιώξα την εκκλησίαν του Θεού· **10** αλλά χάριτι Θεού είμαι ότι είμαι· και η εις εμέ χάρις αυτού δεν ἐγείνει ματαία, αλλά περισσότερον αυτών πάντων εκοπίασα, πλὴν ουχὶ εγώ, αλλ' η χάρις του Θεού η μετ' εμού. **11** Είτε λοιπόν εγώ είτε εκείνοι, ούτω κηρύζομεν και ούτως επιστεύσατε. **12** Εάν δε ο Χριστός κηρύζεται ότι ανέστη εκ νεκρών,

πας τινές μεταξύ σας λέγουσιν ότι ανάστασις νεκρών δεν είναι; **13** Και εάν ανάστασις νεκρών δεν ήναι, ουδ' ο Χριστός ανέστη. **14** και αν ο Χριστός δεν ανέστη, μάταιον ἄρα είναι το κίρυγμα ημών, ματαία δε και η πίστις σας. **15** Ευρισκόμεθα δε και ψευδομάρτυρες του Θεού, διότι εμαρτυρήσαμεν περί του Θεού ότι ανέστησε τον Χριστόν, τον οποίον δεν ανέστησεν, εάν καθ' υπόθεσιν δεν αναστάνωνται νεκροί. **16** Διότι εάν δεν αναστάνωνται νεκροί, ουδ' ο Χριστός ανέστη. **17** Άλλ' εάν ο Χριστός δεν ανέστη, ματαία η πίστις σας έτι είσθε εν ταις αμαρτίαις υμών. **18** Ἄρα και οι κοιμηθέντες εν Χριστώ απώλεσθαιν. **19** Εάν εν ταύτῃ τη ζωή μόνον ελπίζωμεν εις τον Χριστόν, είμεθα ελεσινότεροι πάντων των ανθρώπων. **20** Άλλα τώρα ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών, ἔγινεν απαρχή των κεκοιμημένων. **21** Διότι επειδή ο θάνατος ἥλθε δι' ανθρώπου, ούτω και δι' ανθρώπου η ανάστασις των νεκρών. **22** Επειδή καθώς πάντες αποθνήσκουσιν εν τα Αδάμ, ούτω και πάντες θέλουσι ζωτοποιηθή εν τω Χριστώ. **23** Ἐκαστος όμως κατά την ιδίαν αυτού τάξιν ο Χριστός είναι η απαρχή, ἐπειτα όσοι είναι του Χριστού εν τη παρουσία αυτού **24** Ὅτερον θέλει είσθαι το τέλος, όταν παραδώσῃ την βασιλείαν εις τον Θεόν και Πατέρα, όταν καταργήσῃ πάσαν αρχήν και πάσαν εξουσίαν και δύναμιν. **25** Διότι πρέπει να βασιλεύῃ εωσύν θέση πάντας τους εχθρούς υπό τους πόδας αυτού. **26** Ἐσχατος ἔχθρος καταργείται ο θάνατος: **27** διότι πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού. Ὄταν δε είπη ότι πάντα είναι υποτεταγμένα, φανερόν ότι εξαιρείται ο υποτάξας εις αυτόν τα πάντα. **28** Ὄταν δε υποταχθώντιν εἰς αυτόν τα πάντα, τότε και αυτός ο Υἱός θέλει υποταχθή εἰς τον υποτάξαντα εἰς αυτόν τα πάντα, διά να ἴναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν. **29** Επειδή τι θέλουσι κάμει οι βαπτιζόμενοι υπέρ των νεκρών, εάν τωδότι οι νεκροί δεν αναστάνωνται, διά τι και βαπτίζονται υπέρ των νεκρών; **30** διά τι και ημείς κινδυνεύομεν πάσαν ὡραν; **31** Καθ' ημέραν αποθνήσκω, μα την εις εάσα καύθησιν μου, την οποίαν ἔχω εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών. **32** Εάν κατά ανθρώπων επολέμησα με θηρία εν Ερέσω, τι το ὄφελος εις εμέν; αν οι νεκροί δεν αναστάνωνται, ας φάγωμεν και ας πίωμεν, διότι αύριον αποθνήσκομεν. **33** Μη πλανάσθε Φθείρουσι τα καλά ἥθη αι κακά συναναστροφάι. **34** Συνέλθετε εἰς εαυτούς κατά το δίκαιον και μη αμαρτάνετε διότι τινές ἔχουσιν αγνωσίαν Θεού προς εντροπήν σας λέγω τούτο. **35** Άλλα θέλει τις ειπεῖ Πως αναστάνωνται οι νεκροί; και με ποιόν σώμα ἔρχονται; **36** Ἄφρον, εκείνο το οποίον συτείρεις, δεν ζωγονεύεται εάν δεν αποθάνη. **37** και εκείνο το οποίον συτείρεις, δεν συτείρεις το σώμα το οποίον μέλλει να γείνη, αλλά γυμνόν κόκκον, σίτου τυχόν ἥ τινος των λοιπών. **38** Ο δε Θεός δίδει εἰς αυτό σώμα καθώς ηθέλησε, και εἰς ἔκαστον των σπερμάτων το ιδιαίτερον αυτού σώμα. **39** Πάσα σαρξ δεν είναι η αυτή σαρξ, αλλά ἄλλη μεν σαρξ των ανθρώπων, ἄλλη δε σαρξ των κτηνών, ἄλλη δε των ιχθύων και ἄλλη των πτηνών. **40** Είναι καὶ σώματα επουράνια καὶ σώματα επίγεια: πλην ἄλλη μεν ἡ δόξα των επουρανίων, ἄλλη δε η των επιγείων. **41** ἄλλη δόξα είναι του ήλιου, και ἄλλη δόξα της σελήνης, και ἄλλη δόξα των αστέρων: διότι αστήρ διαφέρει αστέρος κατά την δόξαν. **42** Ούτω και η ανάστασις των νεκρών. Σπείρεται εν φθορά, ανίσταται εν αρφαροίσι: **43** σπείρεται εν ατιμίᾳ, ανίσταται εν δόξῃ σπείρεται εν ασθενείᾳ, ανίσταται εν δυνάμει: **44** σπείρεται σώμα ζωϊκόν, ανίσταται σώμα πνευματικόν. Είναι σώμα ζωϊκόν, και είναι σώμα πνευματικόν. **45** Ούτως είναι και γεγραμένον Ο πρώτος ἀνθρωπός Αδάμ ἔγινεν εἰς ψυχήν ζώσαν ο ἔσχατος Αδάμ εἰς πνεύμα ζωοποιούν. **46** Πλην ουχί πρώτον το πνευματικόν, αλλά το ζωϊκόν, ἐπειτα το πνευματικόν. **47** Ο πρώτος ἀνθρωπός είναι εκ της γης χοικός, ο δεύτερος ἀνθρωπός ο Κύριος εξ ουρανού. **48** Οποίος ο χοικός, τοιούτοι και οι χοικοί, και οποίος ο επουράνιος, τοιούτοι και οι επουράνιοι: **49** και καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του χοικού, θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουρανίου. **50** Τούτο δε λέγω, αδελφοί, διότι σαρξ και αίμα βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομεί την αρφαρίαν. **51** Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθῆ, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, **52** εν μιᾷ στιγμῇ, εν ριπῇ οφθαλμού, εν τη εσχάτῃ σάλπιγγι: διότι θέλει σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστήθη ἀρφαρτοί, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή. **53** Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αρφαρίσιαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν. **54** Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αρφαρίσιαν και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη. **55** Που, θάνατε, το κέντρον σου; που, ἀδη, η νίκη σου; (**Hades g86**) **56** το δε κέντρον του θανάτου είναι η αμαρτία, και η δύναμις της αμαρτίας ο νόμος. **57** Άλλα χάρις εις τον Θεόν, ὅστις δίδει εις ημάς την νίκην διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **58** Ωστε, αδελφοί μου αγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, αμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εἰς το ἔργον του Κυρίου, γινώσκοντες ότι ο κόπος σας δεν είναι μάταιος εν Κυρίῳ.

δεν ήθελε παντάπασι να έλθη τώρα, θέλει όμως ελθεί
όταν ευκαιρίηση. **13** Αγρυπνείτε, στέκεσθε εν τη πίστει,
ανδρίζεσθε, ενδυναμούσθε. **14** Πάντα τα έργα υμών
ας γίνωνται εν αγάπῃ. **15** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί·
εξεύρετε την οικίαν του Στεφανά, διτί είναι απαρχή της
Αχαΐας και αφιέρωσαν εαυτούς εις την διακονίαν των
αγίων. **16** να υποτάσσησθε και σεις εις τους τοιούτους
και εις πάντα τον συνεργούντα και κοπιώντα. **17** Χαίρω
δε διά την ἔλευσιν του Στεφανά και Φουρτουνάτου και
Αχαϊκού, διότι την ἐλλειψίν σας ούτοι ανεπλήρωσαν· **18**
επειδή ανέπαυσαν το ιδικόν μου πνεύμα και το ιδικόν
σας. Τιμάτε λοιπόν τους τοιούτους. **19** Σας ασπάζονται
αι εκκλησίαι της Ασίας. Σας ασπάζονται πολλά εν Κυρίω
ο Ακόλας και η Πρίσκιλλα μετά της κατ' οίκον αυτών
εκκλησίας. **20** Σας ασπάζονται οι αδελφοί πάντες.
Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **21** Ο ασπασμός
εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου. **22** Όστις δεν
αγαπά τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, ας ήναι ανάθεμα.
Μαράν αθά. **23** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού είναι
μεθ' υμών. **24** Η αγάπη μου μετά πάντων υμών εν
Χριστώ Ιησού· αμήν.

Προς Κορινθιους Β'

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθῳ μετά πάντων των αγίων των ὄντων εν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ 2 χάρις νῦν και ειρήνη από Θεού Πατέρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. 3 Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρηγορίας, 4 ο παρηγορών ημάς εν πάσῃ τῇ θλίψει ημών, διά να δυνάμεθα ημεῖς να παρηγορώμεν τους εν πάσῃ θλίψει διά τῆς παρηγορίας, με την οποίαν παρηγορούμεθα ημεῖς αυτοί υπὸ του Θεού 5 διότι καθὼς περισεύσουτα τα παθήματα του Χριστού εἰς ημάς, ούτω διά του Χριστού περισσεύει και η παρηγορία ημών. 6 Και είτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα υπέρ της παρηγορίας σας παρηγορούμεθα ημεῖς αυτοί υπέρ δύναμιν, ώστε σας. 7 επειδή εξέρομεν διά καθὼς είσθε κοινωνοί των παθημάτων, ούτω και της παρηγορίας. 8 Διότι δεν θέλομεν να αγνοήτε, αδελφοί, περὶ τῆς θλίψεως ημών, ήτις συνέβη εἰς τὴν Ασία, οταν παρακαλώ να βεβαιώσητε προς αυτού την αγάπην καθ' υπερβολήν εστονεωχρήθημεν υπέρ δύναμιν, ώστε σας. 9 Επειδή διά τούτο και ἔγραψα, διά να γνωρίσω απηλπίσθημεν και του ζήν· 9 αλλ' ημεῖς αυτοί εν την δοκιμασίαν σας, αν ήσθε κατά πάντα υπήκοοι· 10 εαυτοίς, ελάφρωμεν την απόφασιν του θανάτου, διά να εις ὄντινα δε συγχωρείτε τι, συγχωρώ και εγώ διότι μη ἔχωμεν την πεποιθήσιν εἰς εαυτούς, αλλ' εις τον εάν εγώ συνεχώρησα τι, εις ὄντινα συνεχώρησα, διά Θεόν τον εγέροντα τους νεκρούς· 10 όστις ήλευθέρωσεν σας ἐκαμόν τούτο ενώπιον του Χριστού, 11 διά να μη ημάς εκ τοούτου μεγάλου θανάτου και ελευθερόνει, υπερισχύση καθ' ημών ο Σατανᾶς διότι δεν αγνοούμεν εις τον οποίον ελπίζομεν διά και ἔτι θέλει ελευθερώσει, τα διανοήματα αυτού. 12 Ὁτε δε ἥλθον εις την Τρωάδα 11 ενώ και σεις συνεργείτε υπέρ ημών διά της δεήσεως, διά να κηρύξω το εναγγέλιον του Χριστού, και ηνοίχθη διά να γείνη εκ πολλών προσώπων ευχαριστία υπέρ εις εμέ θύρα εν Κυρίῳ, 13 δεν ἐλαβον ἀνεσιν εις το ημών διά το δοθέν εις ημάς χάρισμα διά πολλών. 12 πνεύμα μου, διότι δεν εύρον Τίτον τον αδελφόν μου, Διότι το καύχημα ημών είναι τούτο, η μαρτυρία της αλλ' αποχαιρετήσας αυτούς εξῆλθον εις Μακεδονίαν. συνειδήσεως ημών, οτι εν απλότηται και ειλικρινεία 14 Πλην χάρις εις τον Θεόν, όστις πάντοτε κάμνει ημάς Θεού, ουχί ειν σοφία σαρκική, αλλ' ειν χάριτι Θεού να θριαμβεύωμεν διά του Χριστού και φανερόνει εν επολιτεύθημεν εν τω κόσμω, περισσότερον δε προς εσάς. 15 Και διότι ημεῖς καθώς οι πολλοί δεν καπτηλεύομεν τον πάντι τόπω δι' ημών την οσμήν της γνώσεως αυτού· 15 διότι του Χριστού ευαδία είμεθα προς τον Θεόν εις αναγνώσκετε ή και γνωρίζετε, ελπίζω δε διά και έως τους σωζομένους και εις τους απολλυμένους· 16 εις τέλους θέλετε γνωρίσει· 16 Καθὼς και μας εγνωρίσατε τούτους μεν ουσιή θανάτου διά θάνατον, εις κείνους δε κατά μέρος, διά είμεθα καύχημα εις εσάς, καθὼς σεις ουσιή ζώντος διά ζώντην. Και προς τάντα τις είναις ικανός; εις ημάς, εν τη ημέρᾳ του Κυρίου Ιησού. 15 Και με 17 Διότι ημεῖς καθώς οι πολλοί δεν καπτηλεύομεν τον πάντη την πεποιθήσιν ήθελον να ἔλθω προς εσάς λόγον του Θεού, αλλ' ως από ειλικρινεία, αλλ' ως από πρότερον, διά να ἔχητε δευτέραν χάριν, 16 και δι' ημών να διαβώ εις Μακεδονίαν, και πάλιν από Μακεδονίας να ἔλθω προς εσάς και από σας να προπεμφθώ εις την Ιουδαίαν. 17 Τούτο λοιπὸν βουλευόμενος μήπως τάχα μετεχειρίσθην ελαφρότητα; ή δόσα βουλεύομαι, κατά σάρκα βουλεύομαι, διά να ἤνα εις εμέ το ναι ναι, και το ου ου; 18 Αλλ' ούμως πιστός ο Θεός διά ο λόγος ημών ο λαληθείς προς εσάς δεν ἔγεινε ναι και ου. 19 Διότι ο Υιός του Θεού Ιησούς Χριστός ο κηρυχθείς μεταξύ σας δι' ημών, δι' εμού και του Σιλουανού και του Τιμόθεου, δεν ἔγεινε ναι και ου, αλλά ναι ἔγεινεν εν αυτώ. 20 Διότι πάσαι αι επαγγελίαι του Θεού είναι εν αυτώ, το ναι και εν αυτώ το αμήν, προς δόξαν του Θεού δι' ημών. 21 Ο δε βεβαιών ημάς μεθ' ημών εις Χριστόν και ο χρίσας ημάς είναι ο Θεός, 22 όστις και εισφράγισεν ημάς και έδωκε τον αρραβώνα του Πνεύματος εν ταῖς καρδίαις ημών. 23 Εγώ δε μάρτυρα τον Θεόν επικαλούμαι εις την ψυχήν μου, διτι φειδόμενος υμών δεν ἥλθον ἐτι εις Κορινθον. 24 Ουχί διότι ἔχομεν εξουσίαν επί της πίστεώς σας, αλλ' είμεθα συνεργοί της χαράς σας επειδή εν τη πίστει στέκεσθε.

2 Απεφάσισα δε τούτο κατ' εμαυτόν, το να μη ἔλθω πάλιν προς εσάς με λύπην. 2 Διότι εάν εγώ σας λυπώ, και τις είναι ο ευφραίνων εμέ ειμή ο λυπούμενος υπ' εμού; 3 Και ἔγραψα προς εσάς τούτο αυτό, ώστε ὅταν ἔλθω να μη ἔχω λύπην απ' εκείνων, αφ' ων ἐπρεπε να ἔχω χαράν, ἔχων πεποιθήσιν εις πάντας ημάς διτι η χαρά μου είναι πάντων ημών. 4 Διότι ει πολλής θλίψεως και διά του Χριστού περισσεύει και η παρηγορία ημών. 6 στενοχωρίας καρδίας ἔγραψα προς εσάς μετά πολλών Και είτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα υπέρ της παρηγορίας σας δακρύων, ουχί διά να λυπηθήτε, αλλά διά να γνωρίσητε και σωτηρίας της ενεργούμενης διά της υπομονής των την αγάπην, ην ἔχω περισσότερως εις εσάς. 5 Αλλ' εάν αυτών παθημάτων, τα οποία και ημεῖς πάσχομεν είτε της ελπίησης, δεν ελύπησεν εμέ, ειμή κατά μέρος, διά παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα υπέρ της παρηγορίας παρακαλώ να βεβαιώσητε προς αυτού την αγάπην καθ' επιβαρύνω πάντας ημών. 6 Αρκετόν είναι εις σας και σωτηρίας και η ελπίς, την οποίαν ἔχομεν, είναι τον τοιούτον αύτη η επίληξης η υπό των πλειστέρων βεβαία υπέρ ημών· 7 επειδή εξέρομεν διά καθὼς είσθε 7 ώστε το εναντίον πρέπει μάλλον να συγχωρήσητε κοινωνοί των παθημάτων, ούτω και της παρηγορίας. αυτόν, και να παρηγορήσητε, διά να μη καταποθή ο 8 Διότι δεν θέλομεν να αγνοήτε, αδελφοί, περὶ τῆς τοιούτου υπό της υπερβαλλούσης λύπης. 8 Διά τούτο θλίψεως ημών, ήτις συνέβη εἰς τὴν Ασία, οταν παρακαλώ να βεβαιώσητε προς αυτού την αγάπην καθ' υπερβολήν εστονεωχρήθημεν υπέρ δύναμιν, ώστε σας. 9 Επειδή διά τούτο και ἔγραψα, διά να γνωρίσω απηλπίσθημεν και του ζήν· 9 αλλ' ημεῖς αυτοί εν την δοκιμασίαν σας, αν ήσθε κατά πάντα υπήκοοι· 10 εαυτοίς, ελάφρωμεν την απόφασιν του θανάτου, διά να εις ὄντινα δε συγχωρείτε τι, συγχωρώ και εγώ διότι μη ἔχωμεν την πεποιθήσιν εἰς εαυτούς, αλλ' εις τον εάν εγώ συνεχώρησα τι, εις ὄντινα συνεχώρησα, διά Θεόν τον εγέροντα τους νεκρούς· 10 όστις ήλευθέρωσεν σας ἐκαμόν τούτο ενώπιον του Χριστού, 11 διά να μη ημάς εκ τοούτου μεγάλου θανάτου και ελευθερόνει, υπερισχύση καθ' ημών ο Σατανᾶς διότι δεν αγνοούμεν εις τον οποίον ελπίζομεν διά και ἔτι θέλει ελευθερώσει, τα διανοήματα αυτού. 12 Ὁτε δε ἥλθον εις την Τρωάδα 11 ενώ και σεις συνεργείτε υπέρ ημών διά της δεήσεως, διά να κηρύξω το εναγγέλιον του Χριστού, και ηνοίχθη διά να γείνη εκ πολλών προσώπων ευχαριστία υπέρ εις εμέ θύρα εν Κυρίῳ, 13 δεν ἐλαβον ἀνεσιν εις το ημών διά το δοθέν εις ημάς χάρισμα διά πολλών. 12 πνεύμα μου, διότι δεν εύρον Τίτον τον αδελφόν μου, Διότι το καύχημα ημών είναι τούτο, η μαρτυρία της αλλ' αποχαιρετήσας αυτούς εξῆλθον εις Μακεδονίαν. συνειδήσεως ημών, οτι εν απλότηται και ειλικρινεία 14 Πλην χάρις εις τον Θεόν, όστις πάντοτε κάμνει ημάς Θεού, ουχί ειν σοφία σαρκική, αλλ' ειν χάριτι Θεού να θριαμβεύωμεν διά του Χριστού και φανερόνει εν επολιτεύθημεν εν τω κόσμω, περισσότερον δε προς εσάς. 15 Και διότι ημεῖς καθώς οι πολλοί δεν καπτηλεύομεν τον πάντι τόπω δι' ημών την οσμήν της γνώσεως αυτού· 15 διότι του Χριστού ευαδία είμεθα προς τον Θεόν εις αναγνώσκετε ή και γνωρίζετε, ελπίζω δε διά και έως τους σωζομένους και εις τους απολλυμένους· 16 εις τέλους θέλετε γνωρίσει· 16 Καθὼς και μας εγνωρίσατε τούτους μεν ουσιή θανάτου διά θάνατον, εις κείνους δε κατά μέρος, διά είμεθα καύχημα εις εσάς, καθὼς σεις ουσιή ζώντος διά ζώντην. Και προς τάντα τις είναις ικανός; εις ημάς, εν τη ημέρᾳ του Κυρίου Ιησού. 15 Και με 17 Διότι ημεῖς καθώς οι πολλοί δεν καπτηλεύομεν τον πάντη την πεποιθήσιν ήθελον να ἔλθω προς εσάς λόγον του Θεού, αλλ' ως από ειλικρινεία, αλλ' ως από πρότερον, διά να ἔχητε δευτέραν χάριν, 16 και δι' ημών να διαβώ εις Μακεδονίαν, και πάλιν από Μακεδονίας να ἔλθω προς εσάς και από σας να προπεμφθώ εις την Ιουδαίαν. 17 Τούτο λοιπὸν βουλευόμενος μήπως τάχα μετεχειρίσθην ελαφρότητα; ή δόσα βουλεύομαι, κατά σάρκα βουλεύομαι, διά να ἤνα εις εμέ το ναι ναι, και το ου ου; 18 Αλλ' ούμως πιστός ο Θεός διά ο λόγος ημών ο λαληθείς προς εσάς δεν ἔγεινε ναι και ου. 19 Διότι ο Υιός του Θεού Ιησούς Χριστός ο κηρυχθείς μεταξύ σας δι' ημών, δι' εμού και του Σιλουανού και του Τιμόθεου, δεν ἔγεινε ναι και ου, αλλά ναι ἔγεινεν εν αυτώ. 20 Διότι πάσαι αι επαγγελίαι του Θεού είναι εν αυτώ, το ναι και εν αυτώ το αμήν, προς δόξαν του Θεού δι' ημών. 21 Ο δε βεβαιών ημάς μεθ' ημών εις Χριστόν και ο χρίσας 3 Αρχίζομεν πάλιν να συνιστώμεν εαυτούς; ή μήπως ἔχομεν χρείαν, καθὼς τινές, συστατικών επιστολών προς εσάς ή συστατικών από σας; 2 Σεις είσθε η επιστολή ημών, εγγεγραμμένη εν ταις καρδίαις ημών, γινωσκομένη και αναγινωσκομένη υπό πάντων ανθρώπων, 3 και φανερόνεσθε διτι είσθε επιστολή Χριστού, γενομένη διά της διακονίας ημών, εγγεγραμμένη ουχί με μελάνην, αλλά με το Πνεύμα του Θεού του ζώντος, ουχί εις πλάκας λιθίνας, αλλ' εις πλάκας σαρκίνας της καρδίας. 4 Τοιαύτην δε πεποιθήσιν ἔχομεν διά του Χριστού προς τον Θεόν. 5 Ουχί διότι είμεθα ικανοί αφ' εαυτών να νοήσωμέν τι ως εξ ημών

αυτών, αλλ' ικανότης ημών είναι εκ του Θεού, **6** όστις ζώντες παραδιδόμεθα πάντοτε εις τον θάνατον διά τον και ἔκαμενη ημάς ικανούς να ἡμέθα διάκονοι της καινής Ιησούν, διά να φανερωθή και η ζωή του Ιησού εν τη διαθήκης, ουχί του γράμματος, αλλά του πνεύματος θνητή ημών σαρκί. **12** Όστε ο μεν θάνατος ενεργείται διότι το γράμμα θανατόνει, το δε πνεύμα ζωοποιεί. εν ημίν, η δε ζωή εν υμίν. **13** Έχοντες δε το αυτό **7** Άλλ' εάν η διακονία του θανάτου η εν γράμμασιν πνεύμα της πίστεως κατά το γεγραμμένον, Επίστευσα, εντετυπωμένη εις λίθους ἔγεινεν ἐνδόξος, ώστε οι νιοί διό ελάλησα, και ημείς πιστεύομεν, διό και λαλούμεν, Ισραήλ δὲν ηδύναντο να εναπενίσωσιν εις το πρόσωπον **14** εξέντοντες ότι ο αναστήσας τον Κύριον Ιησούν θέλει του Μωϋσέως διά την δόξαν του προσώπου αυτού αναστήσει και ημάς διά του Ιησού και παραστήσει μεθ' την μέλλουσαν να καταργηθή, **8** πως η διακονία του υμών. **15** Διότι τα πάντα είναι διά σας, ώστε η χάρις, Πνεύματος δεν θέλει εἰσθαι μάλλον ἐνδόξος; **9** διότι πλεονάσσασα διά την ευχαριστίαν των πλειοτέρων, να αν η διακονία της κατακρίσεως ήναι δόξα, πολλώ περισσεύση εις την δόξαν του Θεού. **16** Διά τούτο μάλλον η διακονία της δικαιοισύνης υπερέχει κατά την δόξαν. **10** Διότι ουδέ εδοξάσθη εν τούτῳ τω μέρει το δεδοξασμένον ένεκεν της υπερβαλλούσης δόξης. **11** καθ' εκάστην ημέραν. **17** Διότι η προσωρινή ελαφρά Επειδή εάν το μέλλον να καταργηθῇ ἵτο ἐνδόξον, πολλώ περισσεύση εις την δόξαν του Θεού. **18** Διά τούτο μάλλον το μένον είναι ἐνδόξον. **12** Έχοντες λοιπόν τοιαύτην ελπίδα πολλήν παρρησίαν μεταχειρίζομεθα, **13** και ουχί καθώς ο Μωϋσής ἔβαλλε κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού διά να μη απενίσωσιν οι νιοί Ισραήλ εις το τέλος του μέλλοντος να καταργηθῇ. **14** Άλλ' ετυφλώθησαν αι διάνοιαι αυτών. Διότι έως της σήμερον το αυτό κάλυμμα μένει εν τη αναγνώσει της παλαιάς διαθήκης, μη ανακαλυπτόμενον, επειδή καταργείται διά του Χριστού, **15** αλλ' ἔως σήμερον, όταν αναγινώσκηται ο Μωϋσής, κάλυμμα κείται επί της καρδίας αυτών. **16** όταν ὅμως επιστρέψῃ προς τον Κύριον, θέλει αφαιρεθῆ το κάλυμμα. **17** Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα και ὃντος είναι το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί ελευθερία. **18** Ήμεις δε πάντες βλέποντες ως εν κατόπτρω την δόξαν του Κυρίου με ανακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εις την αυτήν εικόνα από δόξης εις δόξαν, καθώς από τον Πνεύματος του Κυρίου.

4 Διά τούτο, έχοντες την διακονίαν ταύτην, καθώς ηλείθημεν, δεν αποκάμομεν, **2** αλλ' απηρνήθημεν τα κρυπτά της αισχύνης, μη περιπατούντες εν πανουργίᾳ μηδέ δολόνοντες τον λόγον του Θεού, αλλά με την φανέρωσιν της αληθείας συνιστώντες εαυτούς προς πάσαν συνείδησιν ανθρώπων ενώπιον του Θεού. **3** Εάν δε και ήναι το ευαγγελιον ημών κεκαλυμμένον, εις τους απολλυμένους είναι κεκαλυμμένον, **4** των οπίοντων ὄντων ο Θέος του κόσμου τούτου επύφωλως τον νούν, διά να μη επιλάμψῃ εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικών του Θεού. **[αιōnios g165]** **5** Διότι ημείς δεν κηρύγτομεν εαυτούς, αλλά τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εαυτούς δε δούλους υμών διά τον Ιησούν. **6** Διότι ο Θέος ο ειπών να λάμψῃ φως εκ του σκότους, είναι δόσις διάλαμψην εν ταις καρδίαις ημών προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού διά του προσώπου του Ιησού Χριστού. **7** Έχομεν δε τον θησαυρόν τούτον εις οστράκινα σκεύη, διά να ήναι η υπερβολή της δυνάμεως του Θεού και ουχί εξ ημών, **8** κατά πάντα θιβρόμενοι αλλ' ουχί στενοχωρούμενοι, απορούμενοι αλλ' ουχί απελπιζόμενοι, **9** διωκόμενοι αλλ' ουχί εγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι αλλ' ουχί απολλύμενοι, **10** πάντοτε την νέκρωσιν του Κυρίου Ιησού περιφέροντες εν τω σώματι, διά να φανερωθή εν τω σώματι ημών και η ζωή του Ιησού. **11** Διότι ημείς οι

5 Διότι εξέντονες ότι εάν η επίγειος οικία του σκηνώματος ημών χαλασθή, έχομεν εκ του Θεού οικοδομήν, οικίαν αχειροποίητον, αιώνιον εν τοις ουρανοίς. **[αιōnios g166]** **2** Επειδή εν τούτῳ στενάζουμεν, επιποθούντες να επενδυθώμεν το κατοικητήριον ημών το ουράνιον, **3** αν και ενδυθέντες αυτό δεν θέλωμεν ευρεθῆ γυμνού. **4** Διότι όσοι είμεθα εν τούτῳ τω σκηνώματι στενάζουμεν υπό το βάρος αυτού επειδή θέλομεν ουχί να εκδυθώμεν, αλλά να επενδυθώμεν, διά να καταποθή το θηντόν υπό της ζωής. **5** Εκείνος δε, όστις ἐπλασεν ημάς δι' αυτό τούτο, είναι ο Θεός, όστις και ἐδώκεν εις ημάς τον αρραβώνα του Πνεύματος. **6** Έχοντες λοιπόν το θάρρος πάντοτε και εξέντοντες ότι ενόσω ενδημούμεν εν τω σώματι αποδημούμεν από του Κυρίου **7** διότι περιπατούμεν διά πίστεως, ουχί διά της όψεως: **8** Θαρρούμεν δε και επιθυμούμεν μάλλον να αποδημήσωμεν από του σώματος και να ενδημησωμεν προς τον Κύριον. **9** Όθεν και φιλοτιμούμεθα, είτε ενδημούντες είτε αποδημούντες, να ήμεθα ευάρεστοι εις αυτόν. **10** Διότι πρέπει πάντες να εμφανισθώμεν εμπροσθεν του βρήματος του Χριστού, διά να αντιμειφθή έκαστος κατά τα πεπραγμένα διά του σώματος καθ' α ἐπραξεν, είτε αγαθόν είτε κακόν. **11** Ξέντοντες λοιπόν τον φόβον του Κυρίου, τους μεν ανθρώπους καταπειθόμεν, εις τον Θεόν δε είμεθα φανεροί, επλίζω δε ότι και εις τας συνειδήσεις σας είμεθα φανεροί. **12** Διότι δεν συνιστώμεν πάλιν εαυτούς εις εσάς, αλλά σας δίδομεν αφορμήν καυχήματος υπέρ ημών, διά να έχητε λόγον προς τους καυχώμενους με το πρόσωπον και ουχί με την καρδίαν. **13** Διότι είτε έξω εαυτών είμεθα, διά τον Θεόν είμεθα, είτε έμφρονες είμεθα, διά σας είμεθα. **14** Επειδή η αγάπη του Χριστού συσφίγγει ημάς, διότι κρίνομεν τούτο, ότι εάν εις απέθανεν υπέρ πάντων, ἀρά οι πάντες απέθανον **15** και απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζώσι πλέον δι' εαυτούς οι ζώντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτών. **16** Όστε ημείς από του νυν δεν γνωρίζομεν ουδένα κατά σάρκα: αν δε και εγνωρίσαμεν κατά σάρκα τον Χριστόν, αλλά τώρα πλέον δεν γνωρίζομεν. **17** Όθεν εάν τις

ήναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα: τα αρχαία παρήλθον, και να συζώμεν. **4** Πολλήν παρρησίαν έχω προς ιδού, τα πάντα έγειναν νέα. **18** Τα δε πάντα είναι εκ εσάς, πολλήν καύχησιν έχω διά σάς είμαι πλήρης του Θεού, όστις διήλαξεν ημάς προς εαυτόν διά του παρηγορίας, έχω υπερπερισσεύουσαν την χαράν εις Ιησού Χριστού και έδωκεν εις ημάς την διακονίαν της όλην την θλίψιν ημών. **5** Διότι αφού ήλθομεν εις διαλλαγής, **19** δηλονότι ο Θεός ήτο εν τω Χριστώ Μακεδονίαν ουδεμίαν άνεσιν έλαβεν η σαρξ ημών, αλλά διαλλάσσων τον κόδσον προς εαυτόν, μη λογαριάζων κατά πάντα εθλιβόμεθα έξωθεν μάχαι, έσωθεν φόβοι. **6** εις αυτούς τα πταισμάτα αυτών, και ενεπιστεύθη εις ημάς τον λόγον της διαλλαγής. **20** Υπέρ του Χριστού λοιπόν είμεθα πρέσβεις, ως εάν σας παρεκάλει ο Θεός δι' ημών δεόμεθα λοιπόν υπέρ του Χριστού, διαλλάγητα προς τον Θεόν: **21** διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν υπέρ ημών αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.

6 Όντες δε συνεργοί αυτού, παρακαλούμεν ενταυτώ να μη δεχθήτε την χάριν του Θεού ματαίως **2** διότι λέγει: Εν καιρώ δεκτώ επήκουσά σου και εν ημέρᾳ σωτηρίας σε εβοήθησας ιδού, τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού, τώρα ημέρα σωτηρίας: **3** μη δίδοντες μηδέν πρόσκομμα κατ' ουδέν, διά να μη προσαφθῇ μώμος εις την διακονίαν, **4** αλλά εν παντὶ συνιστώντες εαυτούς ως υπηρέται Θεού, εν υπομονῇ πολλή, εν θύλιστιν, εν ανάγκαις, εν στενοχωρίαις, **5** εν ραβδισμοῖς, εν φυλακαῖς, εν αικαταστάσιαις, εν κόποις, εν αγρυπνίαις, εν νηστείαις, **6** εν καθαρότητι, εν γνώσει, εν μακροθυμίᾳ, εν χρηστότητι, εν Πνεύματι Αγίω, εν αγάπῃ ανυποκρίτω, **7** εν λόγῳ αληθείας, εν δυνάμει Θεού, διά των ὀπλῶν της δικαιοσύνης των δεξιῶν και αριστερών, **8** διά δόξης και ατιμίας, διά δυσφημίας και ευφημίας, ως πλάνοι όμως αληθείς, **9** ως αγνοούμενοι αλλά καλώς γνωρίζομενοι, ως αποθνήσκοντες αλλ ιδού, ζώμεν, ως παιδεύομενοι αλλά μη θανατούμενοι, **10** ως λυτούμενοι πάντοτε όμως χάριοντες, ως πτωχοί πολλούς όμως πλουτίζοντες, ως μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες. **11** Το στόμα ημών ηνοίχθη προς εσάς, Κορίνθιοι, η καρδία ημών επλατύνθη: **12** δεν έχετε στενοχωρίαν εν ημίν, αλλ' έχετε στενοχωρίαν εν τοις σπλάγχνοις υμών: **13** την αυτήν λοιπὸν αντιμισθίαν αποδίδοντες, ως προς τέκνα λαλώ, πλατάνθητε και σεις. **14** Μη ομοζυγείτε με τους απίστους: διότι τίνα μετοχήν έχει η δικαιοσύνη με την ανομίαν; τίνα δε κοινωνίαν το φῶς προς το σκότος; **15** Τίνα δε συμφωνίαν ο Χριστός με τον Βελίαλ; ή τίνα μερίδα ο πιστός με τον άπιστον; **16** Τίνα δε συμβίασιν ο ναός του Θεού με τα είδωλα; διότι σεις είσθε ναός Θεού ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι θέλω κατοικεῖ εν αυτοῖς και περιπατεῖ, και θέλω είσθαι Θεός αυτών, και αυτοὶ θέλουσιν εἰσθαι λαός μου. **17** Διά τούτο. Εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, και μη εγγίστε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθῆ. **18** και θέλω είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθαι υἱοί μου και θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Έχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας επαγγελίας, ας καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόβῳ Θεού. **2** Δέχθητε ημάς εν υμίν ουδένα ηδικήσαμεν, ουδένα εφθείραμεν, εις ουδένα εστάθημεν πλεονέκται. **3** Δεν λέγω τούτο προς κατάκρισίν σας: διότι προείπον ότι είσθε εν ταῖς καρδίαις ημών, ώστε να συναποθάνωμεν

ων επτώχευσε διά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την δότην αγαπά ο Θεός. **8** Δυνατός δε είναι ο Θεός να πτωχείαν εκείνου. **10** Και εις τούτο γνώμην δίδω διότι περισσεύση πάσαν χάριν εις εοάς, ώστε έχοντες πάντοτε τούτο συμφέρει εις εοάς, οίτινες πρήσατε από πέρυσιν εν παντί πάσαν αυτάρκειαν να περισσεύητε εις παν ουχί μόνον το να κάμητε, αλλά και το να θέλητε. **11** Έργον αγαθόν, **9** καθώς είναι γεγραμμένον Εσκόρπισεν, τώρα δε τελειώσατε και το να κάμητε, ώστε καθώς έδωκεν εις τους πέντας: η δικαιοσύνη αυτού μένει εις υπήρξεν η προθυμία του θέλειν, ούτω να υπάρχῃ και το τον αιώνα. (**αιδηn g165**) **10** Ο δε χορηγών σπόρου εις τον τελειώσαι αφ' όσα έχετε. **12** Διότι εάν προϋπάρχῃ η σπείροντα και άρτον προς τροφήν είθε να χορηγήση προθυμία, είναι τις ευπρόσδεκτος καθ' όσα έχει, ουχί και να πληθύνη τον σπόρου σας και να αυξήσῃ τα καθ' όσα δεν έχει. **13** Επειδή δεν θέλω να ήνα εις γεννήματα της δικαιοσύνης σας **11** πλούτιζόμενοι άλλους άνεσις, εις εοάς δε στενοχωρία **14** αλλά να γείνη κατά πάντα εις πάσαν ελευθερίτητα, ήτις εργάζεται δι' εν ιδιότητι, ώστε εν τω παρόντι καιρῷ το περίσσευμα ημών ευχαριστιάν εις τον Θεόν. **12** Διότι η διακονία σας να αναπλήσει την στέρησην εκείνων, διά να της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον προσανατάλησο τας χρησιμεύση και το περίσσευμα εκείνων εις την στέρησην στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διά πολλών σας, ώστε να γείνη ισότης, **15** καθώς είναι γεγραμμένον ευχαριστιών προς τον Θεόν **13** επειδή δοκιμάζοντες Όστις είχε συνάξει πολύ δέν ελάμβανε πλειότερον, και την διακονίαν ταύτην δοξάζουσι τον Θεόν διά την όστις ολίγον δεν ελάμβανεν ολιγώτερον. **16** Χάρις δε υποταγήν της εις το ευαγγέλιον του Χριστού ομολογίας εις τον Θεόν τον δίδοντα εις την καρδίαν του Τίτου την σας και διά την ελευθερίτητα της προς αυτούς και αυτήν σπουδήν διά σας, **17** διότι την μεν προτροπήν προς πάντας μεταδόσεως, **14** και διά της υπέρ ημών εδέχθη, προθυμότερος δε ων ανεχώρησε προς εοάς δεήσεως αυτών, οίτινες σας επιποθούσι διά την προς αυτοπροσάρτετος. **18** Επέμψαμεν δε μετ' αυτού τον αδελφόν, του οποίου ο εν τω ευαγγελίω ἐπαίνος γίνεται κατά πάσας τας εκκλησίας **19** και ουχί μόνον τούτο, αλλά και εψηφίσθη υπό των εκκλησιών συνοδοπόρος ημών μετά της δωρεάς της διακονούμενής υφ' ημών προς την δόξαν αυτού του Κυρίου και προς ἑνδείξιν της προθυμίας σας **20** φοβούμενοι τούτο, μη προσάψῃ τις εις ημάς μώμον εν τη αφροδίνια ταύτη τη διακονούμενή υφ' ημών, **21** προνούντες τα καλά ουχί μόνον ενώπιον του Κυρίου, αλλά και ενώπιον των ανθρώπων. **22** Επέμψαμεν δε μετ' αυτών τον αδελφόν ημών, τον οποίον πολλάκις εδοκιμάσαμεν εν πολλοῖς ότι είναι πρόδυμος, τώρα δε πολύ προθυμότερος διά την πολλήν πεποίθησιν την προς εοάς. **23** Όσον μεν περὶ Τίτου, είναι κοινωνός εμού και εις εοάς συνεργός όσον δε περὶ των αδελφών ημών, είναι απόστολοι των εκκλησιών, δόξα Χριστού. **24** Την ἑνδείξιν λοιπόν της αγάπης σας και της καυχήσεως ημών την οποίαν έχουμεν διά σας, δείξατε προς αυτούς και ενώπιον των εκκλησιών.

9 Διότι περὶ της διακονίας της εις τους αγίους περιττόν είναι εις εμέ να σας γράφω. **2** Επειδή εξέρω την προθυμίαν σας, την οποίαν καυχώμαι περὶ ημών προς τους Μακεδόνας, ότι η Ἀχαΐα ητοιμάσθη από πέρυσι και ο ζήλος σας διήγειρε πολλούς. **3** Ἐπειψα δε τους αδελφούς, διά να μη ματαιωθή ως προς τούτο η διά σας καυχήσις ημών: διά να ίσθε, καθώς ἔλεγον, ητοιμασμένοι, **4** μήπως, εάν ἔλθωσι μετ' εμού Μακεδόνες και σας εύρωσιν ανετοίμους, καταισχυνθώμεν ημείς, διά να μη λέγωμεν σεις, εις την πεποίθησιν ταύτην της καυχήσεως. **5** Αναγκαίον λοιπόν εστοχάσθη να παρακαλέσω τους αδελφούς να ἔλθωσι πρότερον εις εοάς και να προετοιμάσωσι την προϋποσχεθείσαν ελεημοσύνην σας, ώστε να ήναι ετοίμη αύτη, ούτως ως ελεημοσύνη και ουχί ως πλεονεξία. **6** Τούτο δε λέγω, ότι ο σπείρων με φειδωλίαν και με φειδωλίαν θέλει θερίσει, και ο σπείρων με αφθονίαν και με αφθονίαν θέλει θερίσει. **7** Ἐκαστος κατά την προάρτησιν της καρδίας αυτού, ουχί με λύπην ή εξ ανάγκης διότι τον ιαρόν

10 Αυτός δε εγώ ο Παύλος σας παρακαλώ διά της πραότητος και επιεικείας του Χριστού, ότις παρών μεν είμαι ταπεινός μεταξύ σας, απών δε λαμβάνω θάρρος προς εοάς: **2** σας παρακαλώ δε όταν ἔλθω, να μη λάβω θάρρος με την πεποίθησιν εκείνην, με την οποίαν στοχίζομαι να τολμήσω εναντίον τινῶν, οίτινες θεωρούντιν ημάς ως κατά σάρκα περιπατούντας. **3** Διότι αν και περιπατώμεν εν σαρκί, δεν πολεμούμεν ούμως κατά σάρκα: **4** διότι τα ὄπλα του πολέμου ημών δεν είναι σαρκικά, αλλά δυνατά στην Θεώ προς καθαίρεσιν οχυρωμάτων: **5** επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και παν ψύχωμα επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού, **6** και είμεθα ἔτοιμοι να εκδικήσωμεν πάσαν παρακοήν, όταν γείνη πλήρης η υπακοή σας. **7** Τα κατά πρόσωπον βλέπετε. Εάν τις ἔχη πεποίθησιν εις εαυτόν ότι είναι του Χριστού, ας συλλογίζηται τούτο πάλιν αφ' εαυτού, ότι καθώς αυτός είναι του Χριστού, ούτω και ημεὶς είμεθα του Χριστού. **8** Διότι εάν και περισσότερόν τι καυχηθώ διά την εξουσίαν ημών, την οποίαν ἔδωκεν εις ημάς ο Κύριος εις οικοδομήν και ουχί εις καθαίρεσίν σας, δεν θέλω αιχνυνθή, **9** διά να μη φανώ ότι θέλω να σας εκφρίζω διά των επιστολών. **10** Διότι αι μεν επιστολάι, λέγει τις, είναι βαρείαι και ισχυραί, η δε παρουσία του σώματος ασθενής και ο λόγος εξουθενημένος. **11** Τούτο αις παρατηρή οιούτος, ότι οποίοι είμεθα εις τον λόγον διά των επιστολών απόντες, οιούτοι και παρόντες εις το ἔργον. **12** Διότι δεν τολμώμεν να συναριθμήσωμεν ή να συγκρίνωμεν εαυτούς προς τινᾶς εκ των συνιοτώντων εαυτούς: αλλ' αυτοί καθ' εαυτούς μετρούντες εαυτούς και προς εαυτούς συγκρίνοντες εαυτούς ανοητάνουσιν. **13** Άλλ' ημεὶς δεν θέλομεν καυχηθή εις τα ἀμέτρα, αλλά κατά το μέτρον του κανόνος, το οποίον εμοίρασεν εις ημάς ο Θεός, μέτρον ώστε να φθάσωμεν ἔως και εις εοάς. **14** Διότι δεν υπερεκτείνομεν εαυτούς ως μη φθάσαντες εις εοάς, επειδή ἔως και εις εοάς εφθάσαμεν διά του

ευαγγελίου του Χριστού, **15** και δεν καυχώμεθα εις εγώ. **22** Εβραίοι είναι; και εγώ Ισραηλίται είναι; και τα ἄμετρα εις ζένους κόπους, αλλ' ἔχομεν ελπίδα, ότι εγώ σπέρμα Αβραάμ είναι; και εγώ **23** υπηρέται του αυξανομένης της πίστεώς σας, θέλομεν μεγαλυνθή εις εσάς εκ περισσού κατά τον κανόνα ημών, **16** ώστε να κόπους περισσότερον, εις πληγάς καθ' υπερβολήν, εις κηρύζωμεν το ευαγγέλιον και εις τους επέκεινα υμών φυλακάς περισσότερον, εις θανάτους πολλάκις. **24** Υπό τόπους, ουχί να καυχηθώμεν εις τα εν αλλοτρίῳ κανόνι των Ιουδαίων πεντάκις ἐλαφον πληγάς τεσσαράκοντα παρά μίαν, **25** τρίς ερραβδίθην, ἀπάξ ελιθοβολήθην, τρίς εναυάγησα, εν ημερονύκτιον εν τω βυθῷ ἔκαμον.

26 εις οδοιπορίας πολλάκις, εις κινδύνους ποταμών, κινδύνους ληστών, κινδύνους εκ του γένους, κινδύνους εξ εθνών, κινδύνους εν πόλει, κινδύνους εν ερημίᾳ, κινδύνους εν θαλάσση, κινδύνους εν φυετού, κινδύνους εν κόπων και μόχων, εν αγρυπνίαις πολλάκις, εν πείνη και δύψη, εν νηστείαις πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι **28** εκτός των εξωτερικών ο καθ' ημέραν επικειμένους εις εμέ αγών, η μέριμνα πασών των εκκλησιών. **29** Τις ασθενεί, και δεν ασθενώ; τις σκανδαλίζεται, και εγώ δεν φλέγομαι; **30** Εάν πρέπη να καυχώμαι, θέλω καυχηθή εις τα της ασθενείας μου. **31** Ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ων ευλογητός εις τους αιώνας, γνωρίζει ότι δεν ψεύδομαι. (**αἰοὶς γι65**) **32** Εν Δαμασκώ ο εθνάρχης του βασιλέως Αρέτα εφορύρει την πόλιν των Δαμασκηνών, θέλω να με πάση, **33** και διά θυρίδος από τον τείχους κατεβιβάσθην εν κοφίνω και εξέφυγον τας χείρας αυτού.

11 Είθε να υποφέρητε ολίγον τι την αφροσύνην μου αλλά και υποφέρετε με. **2** Διότι είμαι ζηλότυπος προς εσάς κατά ζηλοτυπίαν Θεού· επειδή σας ηραβώνισα με ένα ἄνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν. **3** Φοβούμαι ούμως μήπως, καθώς ο όφρις εξηπάτησε την Εύαν διά της πανουργίας αυτού, διαφθαρή ούτως ο νούς σας, εκπεσών από της απλότητος της εις τον Χριστόν. **4** Διότι εάν ο ερχόμενος κηρύζτη προς εσάς ἄλλον Ιησούν, τον οποίον ημείς δεν εκηρύξαμεν, ή λαμβάνητε ἄλλο πνεύμα, το οποίον δεν ελάβετε, ή ἄλλο ευαγγέλιον, το οποίον δεν εδέχθητε, καλώς ηθέλετε υποφέρει αυτόν. **5** Άλλα στοχάζομαι ότι δεν είμαι εις ουδέν κατώτερος των πρωτίστων αποστόλων. **6** Εάν δε καί ήμαι ιδιώτης κατά τον λόγον, αλλ' ουχί κατά την γνώσιν, αλλ' εν παντί τρόπῳ εφανερώθημεν κατά πάντα εις εσάς. **7** Η ἐπράξα αμαρτίαν ταπεινώνων εμαυτόν διά να υψωθήτε σεις, διότι σας εκίρυξα δωρεάν το ευαγγέλιον του Θεού; **8** Άλλας εκκλησίας εγύμνωσα λαβών τα αναγκαία διά την υπηρεσίαν σας, **9** και ότε ήμην παρών εις εօάς και εστερήθην, δεν κατεβάρυνα ουδένα· διότι την στέρησίν μου προσανεπλήρωσαν οι αδελφοί ελθόντες από Μακεδονίας· και κατά πάντα εφύλαξα εμαυτόν και θέλω φυλάξει αβαρή προς εσάς. **10** Είναι αλήθεια του Χριστού εν εμοί ότι η καύχησις αυτή δεν θέλει αποκλεισθή εις εμέ εν τοις τόποις της Αχαΐας. **11** Διά τι; διότι δεν σας αγαπῶ; ο Θεός γινώσκει. **12** Ό, τι δε κάμινω, τούτο και θέλω κάμινει, διά να εκκόψω την αφορμήν των θελόντων αφορμήν, ίνα ευρεθώσιν εις εκείνο, διά το οποίον καυχώνται, τοιούτοι καθώς και ημείς. **13** Διότι οι τοιούτοι είναι ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι, μετασχηματίζομενοι εις αποστόλους Χριστού. **14** Και ουδέν θαυμαστόν διότι αυτός ο Σατανάς μετασχηματίζεται εις ἄγγελον φωτός. **15** Δεν είναι λοιπόν μέρα αν και οι διάκονοι αυτού μετασχηματίζωνται εις διακόνους δικαιοσύνης, των οποίων το τέλος θέλει είσθαι κατά τα ἔργα αυτών. **16** Πάλιν λέγω, Μηδείς ας μη με στοχασθή ότι είμαι ἄφρων· εις δε μη, δέχθητε με καν ως ἄφρονα, διά να καυχηθώ και εγώ ολίγον τι. **17** Ό, τι λαλώ, εις τούτο το θάρρος της καυχήσεως, δεν λαλώ κατά τον Κύριον, αλλ' ως ἄφρων. **18** Επειδή πολλοί καυχώνται κατά την σάρκα, θέλω καυχηθή και εγώ. **19** Διότι σεις επαίρεται, εάν τις σας κτυπά εις το πρόσωπον. αποστόλων, αν και ήμαι μηδέν. **20** Τα μεν σημεία του **21** Κατά ατιμίαν λέγω, ως να ήμεθα ημείς ασθενεῖς. αποστόλου ενηργήθησαν μεταξύ σας εν πάσῃ υπομονή, Αλλ' εις ό, τι τολμά τις, αφρόνως ομιλώ, τολμώ και διά θαυμάτων και τεραστίων και δυνάμεων. **13** Διότι

12 Να καυχώμαι βέβαια δεν μοι συμφέρει διότι θέλω ελθεί εις οπτασίας και αποκαλύψεις Κυρίου. **2** Γνωρίζω άνθρωπον εν Χριστώ προ ετών δεκατεσάρων, είτε εντός του σώματος δεν εξένρω, είτε εκτός του σώματος δεν εξένρω, ο Θεός εξεύρει· ότι ηρπάγη ο τοιούτος έως τρίτου ουρανού. **3** Και γνωρίζω τον τοιούτον άνθρωπον, είτε εντός του σώματος είτε εκτός του σώματος δεν εξένρω, ο Θεός εξεύρει, **4** ότι ηρπάγη εις τον παράδεισον και ήκουσεν ανεκλάλητα λόγια, τα οποία δεν συγχωρείται εις άνθρωπον να λαλήσῃ. **5** Υπέρ του τοιούτου θέλω καυχηθή, υπέρ δε εμαυτού δεν θέλω καυχηθή ειμι τας ασθενείας μου. **6** Διότι εάν θελήσω να καυχηθώ, δεν θέλω εισθαί αφρων, επειδή αλήθευτα θέλω ειπεῖ· συστέλλομαι δύως μη στοχασθή τις εις εμέ ανύτερον τι αφ' ό, τι με βλέπει ή ακούει τι εξ εμού. **7** Και διά να μη υπεράρωμαι διά την υπερβολήν των αποκαλύψεων, μοι εδόθη σκόλοψ εις την σάρκα, ἄγγελος Σατάν διά να με ραπίζῃ, διά να μη υπεραρωματι. **8** Περὶ τούτου τρίς παρεκάλεσα τον Κύριον διά να απομακρυνθή απ' εμού· **9** και μοι είτεν· Αρκεί εις σε η χάρις μου· διότι η δύναμις μου εν αδυναμίᾳ δεικνύεται τελεία. Με ἀκραν λοιπόν ευχαρίστησιν θέλω καυχηθή μάλλον εις τας αδυναμίας μου, διά να κατοικήσῃ εν εμοί η δύναμις του Χριστού. **10** Όθεν ευαρεστούμαι εις τας αδυναμίας, εις τας ύβρεις, εις τας ανάγκας, εις τους διωγμούς, εις τας στενοχωρίας, υπέρ του Χριστού διότι όταν ήμαι αδύνατος, τότε ευχαρίστως υποφέρετε τους ἄφρονας, όντες φρόνιμοι: είμαι δυνατός. **11** Έγεινα ἄφρων καυχώμενος σεις με επειδή υποφέρετε, εάν τις σας καταδουλόνη, εάν ηναγκάσατε. Διότι ἐπέρπετον εγώ να συνιστώμαι από σάς τις σας κατατρώη, εάν τις λαμβάνη τα υμών, εάν επειδή εις ουδέν υπηρέξαντας των πρωτίστων τις επαίρεται, εάν τις σας κτυπά εις το πρόσωπον. αποστόλων, αν και ήμαι μηδέν. **12** Τα μεν σημεία του **21** Κατά ατιμίαν λέγω, ως να ήμεθα ημείς ασθενεῖς. αποστόλου ενηργήθησαν μεταξύ σας εν πάσῃ υπομονή, Αλλ' εις ό, τι τολμά τις, αφρόνως ομιλώ, τολμώ και διά θαυμάτων και τεραστίων και δυνάμεων. **13** Διότι

κατά τι εμείνατε κατώτεροι των λοιπών εκκλησιών, ειμή δότι αυτός εγώ δεν σας κατεβάρυνα; συγχωρήσατέ μοι την αδικίαν ταύτην. **14** Ιδού, τρίτην φοράν είμαι έτοιμος να έλθω προς εσάς, και δεν θέλω σας καταβαρύνει διότι δεν ζητώ τα υμών, αλλ' υμάς. Διότι δεν χρεωστούσι τα τέκνα να θησαυρίζωσι διά τους γονείς, αλλ' οι γονείς διά τα τέκνα. **15** Εγώ δε με άκραν χαράν θέλω δαπανήσει και όλως δαπανήθη υπέρ των ψυχών σας, αν και ενώ σας αγαπώ περισσότερον, αγαπώμαι ολιγώτερον. **16** Έστω όμως, εγώ δεν σας κατεβάρυνα, αλλά πανούργος αν, σας επίασα με δόλον. **17** Μήπως διά τινός ξεκίνων, τους οποίους έστειλα προς εσάς, δι' αυτού επλεονέκτησα από σας; **18** Παρεκάλεσα τον Τίτον, και μετ' αυτού απέστειλα τον αδελφόν μήπως ο Τίτος επλεονέκτησέ τι από σας; ουχί με το αυτό πνεύμα περιεπατήσαμεν; ουχί εις τα αυτά ίχνη; **19** Πάλιν νομίζετε ότι απολογούμεθα προς εσάς; ενώπιον του Θεού λαλούμεν εν Χριστώ πράττομεν δε τα πάντα, αγαπητοί, διά την οικοδομήν σας. **20** Διότι φοβούμαται μήπως ελθών δεν σας εύρω οποίους θέλω, και εγώ ευρεθώ εις εσάς οποίον δεν θέλετε, μήπως ήναι μεταξύ σας έριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι, καταλαλιά, ψιθυρισμοί, αλαζονείαι, ακαταστασίαι, **21** μήπως πάλιν όταν έλθω προς εσάς, με ταπεινώση ο Θεός μου και πενθήσω πολλούς των προαμφησάντων και μη μετανοησάντων διά την ακαθαρσίαν και πορνείαν και ασέλγειαν, την οποίαν έπραξαν.

13 Τρίτην ταύτην φοράν έρχομαι προς εσάς επί στόματος δύο μαρτύρων και τριών θέλει βεβαιούσθαι πας λόγος. **2** Προείπον και προλέγω, ως παρών την δευτέραν φοράν, και τώρα απών γράφω προς τους προαμφησάντας και τους λοιπούς πάντας, ότι εάν έλθω πάλιν, δεν θέλω φεισθή. **3** επειδή ζητείτε δοκιμήν του δι' εμού λαλούντος Χριστού, δότις δεν είναι ασθενής προς εσάς, αλλ' είναι δυνατός μεταξύ σας. **4** Διότι αν εσταυρώθη εξ ασθενείας, ζη όμως εκ δυνάμεως Θεού. διότι και ημείς ασθενούμεν εν αυτώ, πλην εκ δυνάμεως Θεού θέλομεν ζήσει μετ' αυτού εις εσάς. **5** Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστει, εαυτούς δοκιμάζετε. Η δεν γνωρίζετε εαυτούς ότι ο Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν; εκτός εάν ήσθε αδόκιμοι κατά τι. **6** Ελπίζω δε ότι θέλετε γνωρίσει ότι ημείς δεν είμεθα αδόκιμοι. **7** Εύχομαι δε εις τον Θεόν να μη πράξητε μηδέν κακόν, ουχί διά να φανώμεν ημείς δόκιμοι, αλλά διά να πράττητε σεις το καλόν, ημείς δε ας ήμεθα ως αδόκιμοι. **8** Διότι δεν δυνάμεθα να πράξωμεν τι κατά της αληθείας, αλλ' υπέρ της αληθείας. **9** Επειδή χαίρομεν όταν ημείς ασθενώμεν, σεις δε ήσθε δυνατοί τούτο μάλιστα και ευχόμεθα, την τελειοποίησήν σας. **10** Διά τούτο ταύτα γράφω απών, διά να μη φερθώ αποτόμως παρών κατά την εξουσίαν, την οποίαν μοι ἔδωκεν ο Κύριος προς οικόδομήν και ουχί προς καθαίρεσιν. **11** Λοιπόν, οδελφοί, χαίρετε, τελειοποίησθε, παραμυθείσθε, φρονείτε το αυτό, ειρηνεύετε· και ο Θεός της αγάπης και της ειρήνης θέλει είσθιαν μεθ' υμών. **12** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **13** Σας ασπάζονται πάντες οι ἄγιοι. **14** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είνη μετά πάντων υμών· αμήν.

Προς Γαλατας

1 Παύλος απόστολος ουχί από ανθρώπων, ουδέ δι' ανθρώπουν, αλλά διά Ιησού Χριστού και Θεού Πατρός του αναστήσαντος αυτόν εκ νεκρών, **2** και πάντες οι μετ' εμού αδελφοί, προς τας εκκλησίας της Γαλατίας; **3** χάρις είη υψην και ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **4** όστις ἐδωκεν εαυτόν διά τας αμαρτίας ημών, διά να ελευθερώσῃ ημάς εκ του παρόντος πονηρού αιώνος κατά το θέλημα του Θεού και Πατρός ημών, **(αἱδὸν γ165)** **5** εις τον οποίον ἑστα η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(αἱδὸν γ165)** **6** Θαυμάζω ότι τόσον ταχέως μεταφέρεσθε από εκείνουν, όστις σας εκάλεσε διά της χάριτος του Χριστού, εις ἄλλο ευαγγέλιον, **7** το οποίον δεν είναι ἄλλο, αλλ' υπάρχουσί τινές, οι οποίοι σας ταράττουσι και θέλουσι να μετατρέψωσι το ευαγγέλιον του Χριστού. **8** Άλλα και εάν ημείς ή ἄγγελος εξ ουρανού σας κηρύττει ἄλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον σας εκηρύξαμεν, ας ήναι ανάθεμα. **9** Καθώς προείπομεν, και τώρα πάλιν λέγω. Εάν τις σας κηρύττη ἄλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον παρελάβετε, ας ήναι ανάθεμα. **10** Διότι τώρα ανθρώπους πείθω ἡ τον Θεόν; ή ζητώ να αρέσκω εις ανθρώπους; διότι εάν ακόμη ἡρεσούν εις ανθρώπους, δεν ήθελον είσθαι δούλος Χριστού. **11** Άλλα σας γνωστοποιώ, αδελφοί, διό τι το ευαγγέλιον το κηρυχθέν υπ' εμού δεν είναι ανθρώπινον. **12** Διότι ουδ' εγώ παρέλαβον αυτό παρά ανθρώπου ούτε εδιδάχθην, αλλά δι' αποκαλύψεως Ιησού Χριστού. **13** Διότι ηκούσατε την ποτέ διαγωγήν μου εν τα Iουδαϊσμώ, ότι καθ' υπερβολήν εδιώκον την εκκλησίαν το Θεόν και εκακοποίουν αυτήν, **14** και προέκοπτον εις τον Ιουδαϊσμόν υπέρ πολλούς συνηλικώτας εν τω γένει μου, περισσότερον ζηλωτής υπάρχων των πατρικών μου παραδόσεων. **15** Ότε δε ηδόκησεν ο Θεός, ο προσδιορίσας με εκ κοιλίας μητρός μου και καλέσας διά της χάριτος αυτού, **16** να αποκαλύψῃ τον Υιόν αυτού εν εμοί, διά να κηρύττω αυτόν μεταξύ των εθνών, ευθύς δεν συνεβούλεύθην σάρκα και αίμα, **17** ουδέ ανέβην εις Ιεροσόλυμα προς τους προ εμού αποστόλους, αλλ' απήλθον εις Αραβίαν και πάλιν υπέστρεφα εις Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετά ἔτη τρία ανέβην εις Ιεροσόλυμα, διά να γνωρίσω προσωπικώς τον Πέτρον, και ἐμεινα παρ' αυτώ ημέρας δεκαπέντε· **19** ἀλλον δε των αποστόλων δεν είδον, ειμήν Ιάκωβον τον αδελφόν του Κυρίου. **20** Ὁσα δε σας γράφω, ιδού, ενώπιον του Θεού ομολογώ ότι δεν ψεύδομαι. **21** Ἐπειτα ήλθον εις τους τόπους της Συρίας και της Κιλικίας. **22** Και ἡμην προσωπικώς αγνοούμενον εις τας εκκλησίας της Ιουδαίας τας εν Χριστώ· **23** ἡκουον δε μόνον ότι ο ποτέ διώκων ημάς, τώρα κηρύττει την πίστιν, την οποίαν ποτέ κατεπολέμει, **24** και εδόξαζον τον Θεόν δι' εμέ.

2 Ἐπειτα μετά δεκατέσσαρα ἔτη πάλιν ανέβην εις Ιεροσόλυμα μετά του Βαρνάβα, συμπαραλαβών και τον Τίτον· **2** ανέβην δε κατά αποκάλυψιν και παρέστησα προς αυτούς το ευαγγέλιον, το οποίον κηρύττω μεταξύ των εθνών, κατ' ιδίαν δε προς τους επισημοτέρους,

μήπως τρέχω ή ἔτρεξα εις μάτην. **3** Άλλ' ουδέ ο Τίτος ο μετ' εμού, Ἐλλην άν, ηναγκάσθη να περιτμήθη, **4** αλλά διά τους παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οίτινες παρεισήλθον διά να κατασκοπεύσωσι την ελευθερίαν ημών, την οποίαν ἔχομεν εν Χριστώ Ιησού, διά να μας καταδουλώσωσιν· **5** εις τους οποίουν ουδέ προς ώραν υπεχωρήσαμεν υποτασσόμενοι, διά να διαμείνη εις εσάς η αλήθεια του ευαγγελίου. **6** Περὶ δε των νομιζομένων ότι είναι τι, οποίοι ποτέ και αν ήσαν, ουδόλως φροντίζω ο Θεός δεν βλέπει εις πρόσωπον ανθρώπου διότι εις εμέ οι επισημότεροι δεν προσέθεσαν ουδέν περισσότερον, **7** αλλά το εναντίον, αφού είδον ότι ενεπιστεύθην να κηρύττω το ευαγγέλιον προς τους απεριτμήτους καθώς ο Πέτρος προς τους περιτεμμένους· **8** διότι ο ενεργήσας εις τον Πέτρον, ώστε να αποσταλή προς τους περιτεμμένους, ενήργησε και εις εμέ, προς τους εθνικούς· **9** και αφού εγνώρισαν την χάριν την δοθείσαν εις εμέ Ιάκωβος και Κηράς και Ιωάννης, οι θεωρούμενοι ότι είναι στύλοι, δεξιάς ἐδωκαν κοινωνίας εις εμέ και εις τον Βαρνάβαν, διά να υπάγωμεν ημείς μεν εις τα έθνη, αυτοί δε εις τους περιτεμμένους· **10** μόνον μας παρήγγειλαν να ενθυμώμεθα τους πτωχούς, το οποίον και εσπούδασα αυτό τούτο να κάμω. **11** Ότε δε ήλθεν ο Πέτρος εις την Αντιόχειαν, ηναντιώθην εις αυτὸν κατά πρόσωπον, διότι ήτο αξιόμεμπτος. **12** Επειδή πριν ἐλθωσί τινές από τον Ιακώβου, συνέτρωγε με τους εθνικούς· ότε δε ήλθον, συνεστέλλετο και απεχώριζεν εαυτόν, φοβούμενος τους εκ περιτομής. **13** Και μετ' αυτού συνυπεκρίθησαν και οι λοιποί Ιουδαίοι, ώστε και ο Βαρνάβας συμπαρεσύρθη εις την υπόκρισιν αυτῶν. **14** Άλλ' ότε εγώ είδον ότι δεν ορθοδούσι προς την αλήθειαν του ευαγγελίου, είπον προς τον Πέτρον ἐμπροσθεν πάντων· Εάν συ Ιουδαίος αν ζης εθνικώς και ουχί Ιουδαϊκώς, διά τι αναγκάζεις τους εθνικούς να Ιουδαΐζωσιν; **15** Ημείς εκ γεννήσεως Ιουδαίοι ὄντες και ουχί εκ των εθνών αμαρτωλοί, **16** εξεύροντες ότι δεν δικαιούνται ἀνθρωπος εξ ἔργων νόμου ειμήν διά πίστεως Ιησού Χριστού, και ημείς επιστεύσαμεν εις τον Ιησούν Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως Χριστού και ουχί εξ ἔργων νόμου, διότι δεν θέλει δικαιωθή εξ ἔργων νόμου ουδείς ἀνθρωπος. **17** Άλλ' εάν ζητούντες να δικαιωθώμεν εις τον Χριστόν ευρέθημεν και ημείς αμαρτωλοί, ἄρα ο Χριστός αμαρτίας είναι διάκονος; Μή γένοιτο. **18** Διότι εάν άσα κατέστρεψα ταύτα πάλιν οικοδομώ, παραβάτην δεικνύω εματόν. **19** Διότι εγώ διά του νόμου απέθανον εις τον νόμον, διά να ζήσω εις τον Θεόν. **20** Μετά τον Χριστόν συνεσταυρώθην· ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη εν εμοί· καθ' ο δε τώρα ζω εν ασφάκι, ζω εν τη πίστει του Υιού του Θεού, όστις με ηγάπησε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού. **21** Δεν αθετώ την χάριν του Θεού· διότι αν η δικαιώσις γίνηται διά του νόμου, ἄρα ο Χριστός εις μάτην απέθανε.

3 Ω ανότοι Γαλάται, τις σας εβάσκανεν, ώστε να μη πειθήσθε εις την αλήθειαν σεις, ἐμπροσθεν εις τους οφθαλμούς των οποίων ο Ιησούς Χριστός, διεγράφη εσταυρωμένος μεταξύ σας; **2** Τούτο μόνον θέλω να μάθω από σάς· Εξ ἔργων νόμου ελάβετε το Πνεύμα, ή

εξ ακοής της πίστεως; 3 τόσον ανόητοι είσθε; αφού ηρχίσατε με το Πνεύμα, τώρα τελειόνετε με την σάρκα; 4 εις μάτην επάθετε τόσα; αν μόνον εις μάτην. 5 Εκείνος πάντων, 2 αλλ' είναι υπό επιτρόπους και οικονόμους λοιπόν ὄστις χορηγεί εις εσάς το Πνεύμα και ενεργεί μέχρι της προθεσμίας υπό τον πατρός. 3 Ούτω και θάυματα μεταξύ σας, εξ ἑργων νόμου κάμνει ταύτα ἡ ήμετα, ότε ἡμεθα νήπιοι, υπό τα στοιχεία του κόσμου εξ ακοής πίστεως; 6 καθώς ο Αβραάμ επίστευσεν εις ἡμεθα δεδουλωμένοι· 4 ότε ὄμως ἡλθε το πλήρωμα τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιούσνην. 7 του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υἱόν αυτού, ὅστις Εξεύρετε λοιπόν ὅτι οι ὄντες εκ πίστεως, ούτοι είναι υιοί εγεννήθη εκ γυναικός και υπετάγη εις τον νόμον, 5 τον Αβραάμ. 8 Προΐδοντα δε η γραφή ὅτι εκ πίστεως διά να εξαγοράσῃ τους υπό νόμον, διά να λάβωμεν την δικαιόνει τα έθνη ο Θεός, προήγηεν εις τον Αβραάμ νιοθεσίαν. 9 Και επειδή είσθε υιοί, εξαπέστειλεν ο Θεός ότι θέλουστη ευλογήν εν σοι πάντα τα ἔθνη. 9 Ωστε οι το Πνεύμα του Υἱού αυτού εις τας καρδίας σας, το οποίον ὄντες εκ πίστεως ευλογούνται μετά του πιστού Αβραάμ. κράζει: Αβρά, ο Πατέρ. 7 Όθεν δεν είσαι πλέον δούλος 10 Διότι όσοι είναι εξ ἑργων νόμου, υπό κατάραν είναι· αλλ' υιός εάν δε υιός, και κληρονόμος του Θεού διά του επειδή είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας ὄστις δεν Χριστού. 8 Άλλα τότε μεν μη γνωρίζοντες τον Θεόν, εμμένει εν πάσι τοις γεγραμμένοις εν τω βιβλίῳ του εδουλεύουσατε εις τους μη φύσει ὄντας Θεούς· 9 τώρα δε νόμου, ώστε να πράξῃ αυτά. 11 Ὁτι δε ουδείς δικαιούται αφού εγνωρίσατε τον Θεόν, μάλλον δε εγνωρίσθητε διά του νόμου ενώπιον του Θεού, είναι φανερόν, διότι ο υπό του Θεού, πως επιστρέψετε πάλιν εις τα ασθενή και δίκαιοις θέλει ζήσει εκ πίστεως, 12 ο δε νόμος δεν είναι πτωχά στοιχεία, εις τα οποία πάλιν ως πρότερον θέλετε εκ πίστεως αλλ' ο ἀνθρωπός ο πράττων αυτά θέλει να δουλεύῃτε; 10 Ημέρας παρατηρείτε και μήνας και ζήσει δι' αυτών. 13 Ο Χριστός εξηγόρασεν ημάς εκ της καιρούς και ενιαυτούς. 11 Φοβούμαι διά σας, μήπως κατάρας του νόμου, γενόμενος κατάρα υπέρ ημών· διότι ματαίως εκοπίασα εις εσάς. 12 Γίνεσθε ως εγώ, διότι και είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας ο κρεμάμενος εγώ είμαι καθώς σεις, αδελφοί, σας παρακαλώ, ουδόλως επι ζύλου. 14 Διά να ἐλθη εις τα ἔθνη η ευλογία του με ηδικήσατε· 13 εξεύρετε δε ότι πρότερον σας εκήρυξα Αβραάμ διά Ιησού Χριστού, ώστε να λάβωμεν την το ευαγγέλιον εν ασθενεία της σαρκός, 14 και δεν επαγγελίαν του Πνεύματος διά της πίστεως. 15 Αδελφοί, εξουθενήσατε ουδ' απερρίψατε τον πειρασμόν μου τον κατά ἀνθρωπον ομιλώ ὄμως και ανθρώπου διαθήκην εν τη σαρκί μου, αλλά με εδέχθητε ως ἄγγελον Θεού, κεκυρωμένην ουδείς αθετεί ἡ προσθέτει εις αυτήν. 16 ως Χριστόν Ιησούν. 15 Τις λοιπόν ἡτο ο μακαρισμός Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελλαίαι και σας; επειδή μαρτυρώ προς εσάς ότι ει δυνατόν τους προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει, Και προς τα σπέρματα, ο φθαλούς σας ηθέλετε εκβάλει και δώσει εις εμέ· 16 ως περὶ πολλών, αλλ' ως περὶ ενός, Και προς το σπέρμα Εχθρός σας ἐγίνεται λοιπόν, διότι σας λέγω την αλήθειαν; σου, ὄστις είναι ο Χριστός. 17 Τούτο δε λέγω· ότι 17 Δεικνύουσι ζήλον προς εσάς, ουχί ὄμως καλόν, αλλά διαθήκην προκεκυρωμένην εις τον Χριστόν υπό του θέλουσι να σας αποκλείσωσι, διά να ἔχητε σεις ζήλον Θεού ο μετά ἑτη τετρακόσια τριάκοντα γενόμενος νόμος προς αυτούς. 18 Καλόν δε είναι να ήσθε ζηλωταί προς το δεν ακυρόνει, ώστε να καταργήσῃ την επαγγελίαν. καλόν πάντοτε και ουχί μόνον ὅταν ευρίσκωμαι μεταξύ 18 Διότι εάν η κληρονομία ἡναι εκ νόμου, δεν είναι σας. 19 Τεκνία μου, διά τους οποίους πάλιν είμαι εις πλέον εξ επαγγελίας αλλ' εις τον Αβραάμ δι' επαγγελίας ωδίνας, εωσού μορφωθή ο Χριστός εν υμίν· 20 ήθελον εχάρισε ταύτην ο Θεός. 19 Διά τι λοιπόν εδόθη ο δε να παρευρίσκωμαι μεταξύ σας τώρα και να αλλάξω νόμος; Εξ αιτίας των παραβάσεων προσετέθη, εωσού την φωνήν μου, διότι απορώ διά σας. 21 Είπατε μοι οι έλθη το σπέρμα, προς το οποίον ἐγίνεται η επαγγελία, θέλοντες να ήσθε υπό νόμον· τον νόμον δεν ακούνετε; διαταχθείς δι' αγγέλων διά χειρός μεσίτου· 20 ο δε 22 Διότι είναι γεγραμμένον ότι ο Αβραάμ εγέννησε δύο μεσίτης δεν είναι ενός, ο Θεός ὄμως είναι εις. 21 Ο υιός, ἐνα εκ της δούλης και ἐνα εκ της ελευθέρας. 23 νόμος λοιπόν εναντίος των επαγγελιών του Θεού είναι; Αλλ' ο μεν εκ της δούλης εγεννήθη κατά σάρκα, ο δε εκ Μη γένοιτο. Διότι εάν ήθελε δοθῆ νόμος δυνάμενος της ελευθέρας διά της επαγγελίας· 24 Τα οποία είναι να ζωοποιήσῃ, η δικαιούσνη ήθελεν είσθαι τωδόντι εκ κατά αλληγορίαν διότι αύται είναι αι δύο διαθήκαι, μία του νόμου· 22 η γραφή ὄμως συνέκλεισε τα πάντα υπό μεν από του όρους Σινά, η γεννώσα προς δουλείαν, ήτις την αμαρτίαν, διά να δοθῆ η επαγγελία εκ πίστεως είναι η Ἀγαρ. 25 Διότι το Ἀγαρ είναι το όρος Σινά εν τη Ιησού Χριστού εις τους πιστεύοντας. 23 Πριν δε ἐλθῃ η Αραβία, και ταυτίζεται με την σημερινήν Ιερουσαλήμ, πίστις, εφερούρομέθα υπό τον νόμον συγκεκλεισμένοι είναι δε εις δουλείαν μετά των τέκνων αυτής· 26 η εις την πίστιν, ήτις ἐμελλει να αποκαλυφθῇ. 24 Ωστε ο δε ἀνώ Ιερουσαλήμ είναι ελευθέρα, ήτις είναι μήτηρ νόμου ἐγίνεται παιδαγωγός ήμων εις τον Χριστόν, διά πάντων ημών. 27 Διότι είναι γεγραμμένον· Ευφράνθητι, να δικαιωθώμεν εκ πίστεως. 25 αφού ὄμως ἡλθεν η στείρα η μη τίκτουσα, ἐκβαλε φωνήν και βόησον, η μη πίστις, δεν είμεθα πλέον υπό παιδαγωγόν. 26 Διότι ωδίνουσα διότι τα τέκνα της ερήμου είναι πλειότερα πάντες είσθε υιοί Θεού διά της πίστεως της εν Χριστώ παρά τα τέκνα της εχούσης τον ἄνδρα. 28 Ημείς δε, Ιησού· 27 επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν αδελφοί, καθώς ο Ισαάκ επαγγελίας τέκνα είμεθα. 29 ενεδύθητε. 28 Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Ἐλλην, Άλλα καθώς τότε ο κατά σάρκα γεννηθείς εδίωκε τον δεν είναι δούλος ουδέ ελευθέρος, δεν είναι ἀρσεν και κατά πνεύμα, ούτω και τώρα. 30 Άλλα τι λέγει η γραφή; θήλυ διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστόν Ιησού· 29 Ἐκβαλε την δούλην και τον υιό της δούλης μετά του υιού της και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.

ελευθέρας. **31** Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμεθα της δούλης τέκνα, αλλά της ελευθέρας.

5 Εν τη ελευθερίᾳ λοιπόν, με την οποίαν ήλευθέρωσεν ημάς ο Χριστός, μένετε σταθεροί, και μη υποβληθήτε πάλιν εις ζυγόν δουλείας. **2** Ιδού, εγώ ο Παύλος σας λέγω ότι εάν περιέμνησθε, ο Χριστός δεν θέλει ους ωφελήσει ουδέν. **3** Μαρτυρούμα δε πάλιν προς πάντα άνθρωπον περιτεμνόμενον, ότι είναι χρεώστης να εκτελή δόλον τον νόμον. **4** Απεχωρίσθητε από τον Χριστού δοσί δικαιούνεθε διά του νόμου, εξεπέσατε από της χάρτος: **5** διότι ημείς διά του Πνεύματος προσδοκώμεν εκ πίστεως την ελπίδα της δικαιώσεως. **6** Διότι εν Χριστῷ Ιησού ούτε περιτομή έχει ισχύν τινά, ούτε ακροβυστία, αλλά πίστις δι' αγάπης ενεργούμενή. **7** Ετρέχετε καλώς τις σας ημέρδισεν ώστε να μη πείθησθε εις την αλήθειαν; **8** Η κατάπεισις αύτή δεν είναι εξ εκείνου, όστις σας καλεί. **9** Ολίγη ζύμη καθιστά δόλον το φύραμα ένζυμον. **10** Εγώ δε, αδελφοί, εάν ακόμη κηρύγξω περιτομή, διά τι πλέον κατατρέχομαι; ἄρα κατηργήθη το σκάνδαλον του σταυρού. **12** Είθε να αποκοπώσων οι ταράπτοντές σας. **13** Διότι σεις, αδελφοί, προσεκλήθητε εις ελευθερίαν μόνον μη μεταχειρίζεσθε την ελευθερίαν εις αφορμήν της σαρκός, αλλά διά της αγάπης δουλεύετε αλλήλους. **14** Διότι δόλος ο νόμος εις ένα λόγον συμπληρούται, εις τον, θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **15** Εάν όμως δάκνητε και κατατρώγητε αλλήλους, προσέχετε μη υπ' αλλήλων αφανισθήτε. **16** Λέγω λοιπόν, Περιπατείτε κατά το Πνεύμα και δεν θέλετε εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός. **17** Διότι η σαρξ επιθυμεῖ εναντία του Πνεύματος, το δε Πνεύμα εναντία της σαρκός ταύτα δε αντίκεινται προς ἀλληλα, ώστε εκείνα, τα οποία θέλετε, να μη πράπτητε. **18** Αλλ' εάν οδηγήσθε υπό του Πνεύματος, δεν είσθε υπό νόμον. **19** Φανερά δε είναι τα έργα της σαρκός, τα οποία είναι μοιχεία, πορνεία, αικαθαρσία, ασέλγεια, **20** ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθραι, έριδες, ζηλοτυπία, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αιρέσεις, **21** φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κώμοι, και τα όμοια τούτων, περί των οποίων σας προλέγω, καθώς και προείπον, ότι οι τα τοιαύτα πράπτοντες βασιλείαν Θεού δεν θέλουσι κληρονομήσει. **22** Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, **23** πραότης, εγκράτεια: κατά των τοιούτων δεν υπάρχει νόμος. **24** Όσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας. **25** Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατώμεν και κατά το Πνεύμα. **26** Μη γινώμεθα κενόδοξοι, αλλήλους ερεθίζοντες, αλλήλους φθονούντες.

6 Αδελφοί, και εάν άνθρωπος απερισκέπτως πέσῃ εις κανέν αμάρτημα, σεις οι πνευματικοί διορθώνετε τον τοιούτον με πνεύμα πραότητος, προσέχων εις σεαυτόν, μη και συ πειρασθής. **2** Αλλήλων τα βάρη βασιλεύετε και ούτως εκπληρώσατε τον νόμον του Χριστού. **3** Διότι εάν τις νομίζη ότι είναι τι ενώ είναι μηδέν, εαυτόν

εξαπατά. **4** Αλλ' έκαστος ας εξετάζῃ το εαυτού έργον, και τότε εις εαυτόν μόνον θέλει έχει το καύχημα και ουχί εις τον ἄλλον: **5** διότι έκαστος το εαυτού φορτίον θέλει βαστάσει. **6** Ο δε κατηχούμενος τον λόγον ας κάμην τον κατηχούντα μέτοχον εις πάντα τα αγαθά αυτού. **7** Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται επειδή ό, τι αν σπείρη ο ἄνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει: **8** διότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού θέλει θερίσει εκ της σαρκός φθοράν, αλλ' ο σπείρων εις το Πνεύμα θέλει θερίσει εκ του Πνεύματος ζωήν αιώνιον. **(αισθος g166)** **9** Ας μη αποκάμωμεν δε πράττοντες το καλόν διότι εάν δεν αποκάμωμεν, θλεόμεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ. **10** Άρα λοιπόν ενόσῳ έχομεν καιρόν, ας εργάζωμεθα το καλόν προς πάντας, μάλιστα δε προς τους οικείους της πιστεως. **11** Ίδετε πόσον μακράν επιτολήν σας ἔγραψα με την χείρα μου. **12** Όσοι θέλουσι να αρέσκωσι κατά την σάρκα, ούτοι σας αναγκάζουσι να περιέμνησθε, μόνον διά να μη διώκωνται διά τον σταυρόν του Χριστού. **13** Διότι ουδέ οι περιτεμνόμενοι αυτοί φυλάττουσι τον νόμον αλλά θέλουσι να περιέμνησθε σεις, διά να έχωσι καύχησιν εις την σάρκα σας. **14** Εις εμέ δε μη γένοιτο να καυχώμαι ειμή εις τον σταυρόν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος εσταυρώθη ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμον. **15** Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή ισχύει τι ούτε ακροβυστία, αλλά νέα κτίσις. **16** Και όσοι περιπατήσωσι κατά τον κανόνα τούτου, ειρήνη επ' αυτούς και ἐλέος, και επί τον Ισραήλ του Θεού. **17** Εις το εξής μηδείς ας μη δίδη εις εμέ ενόχλησιν διότι εγώ βαστάζω τα στύγματα του Κυρίου Ιησού εν τω σώματί μου. **18** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνη μετά του πνεύματος υμών, αδελφοί αμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, προς τους αγίους τους όντας εν Εφέῳ και πιστούς εν Χριστώ Ιησού· **2** χάρις είναι υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημῶν και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού, ο ευλογήσας ημάς εν πάσῃ ευλογίᾳ πνευματική εις τα επουράνια διά Χριστού, **4** καθώς εξέλεξεν ημάς δι' αυτού προ καταβολής κόδουμον, διά να ήμεθα ἄγιοι και ἄμωμοι ενώπιον αυτού διά της αγάπης, **5** προορίσας ημάς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εἰς εαυτόν, κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτού, **6** εἰς ἐπαίνον της δόξης της χάριτος αυτού, με την οποίαν εχαρίτωσεν ημάς διά του ηγαπημένου αυτού, **7** διά του οποίου ἔχομεν την απολύτρωσιν διά του αἵματος αυτού, την ἀφεσίν των αμαρτημάτων, κατά τον πλούτον της χάριτος αυτού, **8** καθ' ην επερίσσευσεν εἰς ημάς εν πάσῃ σοφίᾳ και φρονήσει, **9** γνωστοποιήσας εἰς ημάς το μυστήριον του θελήματος αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού, την οποίαν προέθετο εν εαυτώ, **10** εἰς οικονομίαν του πληρώματος των καιρών, να συγκεφαλαιώσῃ τα πάντα εν τω Χριστώ και τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γῆς. **11** Εν αυτώ, εἰς τον οποίον και ελάφρωμεν κληρονομίαν, προορισθείσεις κατά την πρόθεσην του ενεργούντος τα πάντα κατά την βουλήν του θελήματος αυτού, **12** διά να ήμεθα εἰς ἐπαίνον της δόξης αυτού ημεῖς οι προεπίσαντες εἰς τον Χριστόν· **13** εἰς τον οποίον και σεις ηλπίσατε, ακούσαντες τον λόγον της αληθείας, το ευαγγέλιον της σωτηρίας σας, εἰς τον οποίον και πιστεύσαντες εσφραγίσθητε με το Πνεύμα το Ἅγιον της επαγγελίας, **14** ὅστις είναι ο αρραβών της κληρονομίας ημῶν, μέχρι της απολυτρώσεως του αποκτηθέντος λαού αυτού, εἰς ἐπαίνον της δόξης αυτού. **15** Διά τούτο και εγώ, ακούσας την εἰς τον Κύριον Ιησούν πίστιν σας και την εἰς πάντας τους αγίους αγάπην, **16** δεν παύομαι ευχαριστών τον Θεόν υπέρ υμῶν, μνημονεύων υμᾶς εν ταις προσευχαῖς μου, **17** διά να σας δώσῃ ο Θεός του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού, ο Πατήρ της δόξης, πνεύμα σοφίας και αποκαλύψεως εἰς επίγνωσιν αυτού, **18** ὥστε να φωτισθῶσιν οι οφθαλμοί του νοός σας, εἰς το να γνωρίσητε ποιά είναι η ελπίς της προσκλήσεως αυτού, και τις ο πλούτος της δόξης της κληρονομίας αυτού εἰς τους αγίους, **19** και τι το υπεράλλον μέγεθος της δυνάμεως αυτού προς ημάς τους πιστεύοντας κατά την ενέργειαν του κράτους της ισχύος αυτού, **20** την οποίαν ενήργησεν εν τω Χριστώ, αναστήσας αυτὸν εκ νεκρών, και εκάθισεν εκ δεξιῶν αυτού εν τοις επουρανίοις, **21** υπεράνω πάσης αρχῆς και εξουσίας και δυνάμεως και κυριότητος και παντός ονόματος ονομαζόμενου ου μόνον εν τω αιώνι τούτω, αλλά και εν τω μέλλοντι (αἰδοὶ γε 165) **22** και πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού, και ἔδωκεν αυτόν κεφαλήν υπεράνω πάντων εἰς την εκκλησίαν, **23** ήτις είναι το σώμα αυτού, το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσῃ πληρούντος.

2 Καὶ εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εζωποίησεν, **2** εἰς τας οποίας

περιεπατήσατέ ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον ἀρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εἰς τους υἱούς της απειθείας (αἰδοὶ γε 165) **3** μεταξύ των οποίων και ημεῖς πάντες ανεστράφημεν ποτέ κατά τας επιθυμίας της σαρκός ημῶν, πράττοντες τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμῶν, και ημεθα ει φύσεως τέκνα οργής, ως και οι λοιποί· **4** ο Θεός όμως πλούσιος νω εἰς έλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, **5** και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμφιτίματα, εζωποίησεν ημάς μετά τον Χριστού κατά χάριν είσθε σεσωμένοι: **6** και συνανέστησε και συνεκάθισεν εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού, **7** διά να δείξῃ εἰς τους επερχομένους αιώνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της προς ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού. (αἰδοὶ γε 165) **8** Διότι κατά χάριν είσθε σεσωμένοι διά της πίστεως και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον· **9** ουχί εξ ἑργων, διά να μη καυχηθῇ τις. **10** Διότι αυτού ποίημα είμεθα, κτισθέντες εν Χριστώ Ιησού προς ἑργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς. **11** Διά τούτο ενθυμείσθε ότι σεις οι ποτέ εθνικοί κατά σάρκα, οι λεγόμενοι ακροβυστία υπό της λεγομένης περιπομής της χειροποιήτου εν τη σαρκί, **12** ότι ήσθε εν τω καιρῷ εκείνω χωρίς Χριστού, απηλλοτριωμένοι από της πολιτείας του Ισραήλ και ξένοι των διαθηκών της επαγγελίας, επλίδα μη ἔχοντες και δόντες εν τω κόδωμ χωρίς Θεού. **13** Τώρα όμως διά του Ιησού Χριστού σεις οι ποτέ ὄντες μακράν εγείνετε πλησίον διά του αἵματος του Χριστού. **14** Διότι αυτὸς είναι η ειρήνη ημῶν, ὅστις ἔκαμε τα δύο εν και ἔλυσε το μεσότοιχον του φραγμού, **15** καταρρήσας την ἔχθραν εν τη σαρκί αυτού, τον νόμον των εντολών των εν τοις διατάγμασι, διά να κτίση εἰς εαυτόν τους δύο εἰς ἔνα νέον ἀνθρώπον, φέρων ειρήνην, **16** και να συνδιαλλάξῃ αμφοτέρους εἰς εν σώμα προς τον Θεόν διά του σταυρού, θανατώσας δι' αυτού την ἔχθραν. **17** Και ελθὼν εκήρυξεν ευαγγέλιον ειρήνης εἰς εσάς τους μακράν και εἰς τους πλησίον, **18** διότι δι' αυτού ἔχομεν αμφότεροι την είσοδον προς τον Πατέρα δι' ενός Πνεύματος. **19** Ἀρά λοιπόν δεν είσθε πλέον ξένοι και πάροικοι αλλά συμπολίται των αγίων και οικείοι του Θεού, **20** εποικοδομηθέντες επί το θεμέλιον των αποστόλων και προφητών, δόντος αικρογωνιαίου λίθου αυτού του Ιησού Χριστού. **21** εν τω οποίῳ πάσα η οικοδομή συναρμολογούμενη αυξάνεται εἰς νάνο ἄγιον εν Κυρίῳ· **22** εν τω οποίῳ και σεις συνοικοδομείσθε εἰς κατοικητήριον του Θεού διά του Πνεύματος.

3 Διά τούτο εγώ ο Παύλος, ο δέσμιος του Ιησού Χριστού υπέρ υμῶν των εθνικών, **2** επειδή η κούστα την οικονομίαν της χάριτος του Θεού της δοθείσης εἰς εμέ υπέρ υμῶν, **3** διτι δι' αποκαλύψεως εφανέρωσεν εἰς εμέ το μυστήριον, καθώς προέγραψα συντόμως, **4** εξ ων δύνασθε αναγινώσκοντες να νοήσητε την εν τω μυστηρίῳ του Χριστού γνώσιν μου, **5** το οποίον εν ἄλλαις γενεαίς δεν εγνωστοποιήθη εἰς τους υἱούς των ανθρώπων, καθώς τώρα απεκαλύφθη διά Πνεύματος εἰς τους αγίους αυτού αποστόλους και προφήτας, **6** να ἴναι

τα έθνη συγκληρονόμα και σύσσωμα και συμμέτοχα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις επαγγελίας αυτού εν τω Χριστώ διά του ευαγγελίου, ἀνδρά τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος 7 του οποίου ἔγεινα υπηρέτης κατά την δωρεάν της του Χριστού, 14 διά να μη ἡμεθα πλέον νήπιοι, χάριτος του Θεού, την δοθείσαν εις εμέ κατά την κυματίζομενοι και περιφερόμενοι με πάντα ἀνεμον της ενέργειαν της δυνάμεως αυτού. 8 Εἰς εμέ τον πλέον διδασκαλίας, διά της δολιότητος των ανθρώπων, διά της ελάχιστον πάντων των αγίων εδόθη η χάρις αὐτῆ, πανουργίας εἰς το μεθοδεύσθαι την πλάνην, 15 αλλά να ευαγγελίσω μεταξύ των εθνῶν τον ανεξιχνίαστον πλούτον του Χριστού 9 και να φωτίσω πάντας, ποίᾳ είναι η κοινωνία του μυστηρίου του αποκεκρυμμένου από των αιώνων εν τω Θεῷ ὁστις ἐκτισε τα πάντα διά του Ιησού Χριστού, (αἰδὸν g165) 10 διά να γνωρισθῇ τώρα διά της εκκλησίας εν τοις επουρανίοις εἰς τας αρχάς καὶ τας εξουσίας η πολυποίκιλος σοφία του Θεού, 11 κατά την αιώνιον πρόθεστην, την οποίαν ἔκαμεν εν Χριστῷ Ιησού των Κυρίων ημῶν, (αἰδὸν g165) 12 διά του οποίου ἔχομεν την παρρήσιαν και την είσοδον με πεποθήσιν διά της εις αυτὸν πίστεως. 13 Διά τούτο σας παρακαλῶ από της ζωῆς του Θεού διά την ἀγνοίαν την ούσαν εν να μη αθυμήτη διά τας υψών θλίψεις μου, το οποίον είναι δόξα υψών. 14 Διά τούτο κάμπτω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού, 15 εκ του οποίου πάσα πατριά εν ουρανοῖς και επὶ γῆς ονομάζεται, 16 διά να δώσῃ εἰς εσάς κατά τον πλούτον της δόξης αυτού, να κραταιωθήτε εν δυνάμει διά του Πνεύματος αυτού εἰς τον εσωτερικὸν ἀνθρωπὸν, 17 παλαιόν ἀνθρωπὸν τον κατά την προτέραν διαγωγήν, διά να κατοικήσῃ ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υψών, 18 ώστε να δυνηθήτε, εριζώμενοι και τεθεμελιώμενοι εν αγάπῃ, να καταλάβητε μετά πάντων των αγίων το πλάτος και μήκος και βάθος και ύψος, 19 και να γνωρίσητε την αγάπην του Χριστού την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν, διά να πληρωθήτε με δόλον το πλήρωμα του Θεού. 20 Εἰς δε τον δυνάμενον υπερεκπερισσού να κάμη υπέρ πάντα ὅσα ζητούμενη ή νοούμενη, κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ημίν, 21 εἰς αυτὸν ἔστω η δόξα εν τη εικκλησίᾳ διά Ιησού Χριστού εἰς πάσας τας γενεάς του αιώνος των αιώνων· αμήν. (αἰδὸν g165)

4 Σας παρακαλῶ λοιπόν εγώ ο δέσμιος εν Κυρίῳ να περιπατήσητε αξίως της προσκλήσεως, καθ' ήν προσεκλήθητε, 2 μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπῃ, 3 σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης. 4 Εν σώμα και εν Πνεύμα, καθώς και προσεκλήθητε με μίαν ελπίδα της προστλήσεως σας· 5 εἰς Κύριος, μία πίστης, εν βάπτισμα· 6 εἰς Θεός και Πατήρ πάντων, ο ων επὶ πάντων και διά πάντων και εν πάσιν υμίν. 7 Εἰς ἑνα δέ ἔκαστον ημῶν εδόθη η χάρις κατά το μέτρον της δωρεᾶς του Χριστού. 8 Διά τούτο λέγει: Αναβάς εἰς ύψος, ηχμαλώτευσεν αιχμαλώσιαν και ἔδωκε χαρίσματα εἰς τους ανθρώπους. 9 Το δε ανέβη τι είναι ειμὴ ὅτι και κατέβη πρώτον εἰς τα κατώτερα μέρη της γῆς; 10 Ο καταβάς αυτός είναι και ο αναβάς υπεράνω πάντων των ουρανῶν, διά να πληρώσῃ τα πάντα. 11 Και αυτός ἔδωκεν ἄλλους μεν αποστόλους, ἄλλους δε προφήτας, ἄλλους δε ευαγγελιστάς, ἄλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, 12 προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το ἔργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού, 13 εωσού καταντήσωμεν πάντες εἰς την ενότητα της

του Χριστού, 14 διά να μη ἡμεθα πλέον νήπιοι, χάριτος του Θεού, την δοθείσαν εις εμέ κατά πάντα, ὅστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός, 16 εἰς ου παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδέομενον διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους κάμνει την αύξησιν του σώματος προς οικοδομήν εαυτού εν αγάπῃ. 17 Τούτο λοιπόν λέγω και μαρτυρόματος διά του Κυρίου, να μη περιπατήτε πλέον καθώς και τα λοιπά ἔθνη περιπατούσιν εν τη ματαιότητι του νοός αυτών, 18 εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριωμένοι ὄντες διά της εις αυτὸν πίστεως. 19 Διά τούτο σας παρακαλῶ από της ζωῆς του Θεού διά την ἀγνοίαν την ούσαν εν αυτοῖς, διά την πώρωσιν της καρδίας αυτών, 19 οίτινες αναισθητούντες, παρέδωκαν εαυτοῖς εἰς την ασέλγειαν, μου προς τον Πατέρα του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού, 20 διά να εργάζωνται πάσαν ακαθαρτίαν ακορέστως. 20 21 εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριωμένοι ὄντες διά της εις αυτὸν πίστεως. 21 Διά τούτο σας παρακαλῶ από της ζωῆς του Θεού διά την ἀγνοίαν την ούσαν εν αυτοῖς, διά την πώρωσιν της καρδίας αυτών, 19 οίτινες αναισθητούντες, παρέδωκαν εαυτοῖς εἰς την ασέλγειαν, διά να εργάζωνται πάσαν ακαθαρτίαν ακορέστως. 20 21 εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριωμένοι ὄντες διά της εις αυτὸν πίστεως. 22 Διά την απεκδυθήτε τον Πνεύματος αυτού εἰς τον εσωτερικὸν ἀνθρωπὸν, 23 παλαιόν ἀνθρωπὸν τον κατά την προτέραν διαγωγήν, διά να εργάζωνται πάσαν ακαθαρτίας επιθυμίας, 23 και το φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας, 23 και να ανανεόνησθε εἰς το πνεύμα του νοός σας 24 και να ενδυθήτε τον νέον ἀνθρωπὸν, τον κτισθέντα κατά θεόν εν δικαιοσύνῃ και οιστότητι της αληθείας. 25 Όθεν απορρίψαντες το φεύγοντος, λαλείτε αλήθειαν εκαστος μετά το πλησίον αυτού διότι είμεθα μέλη αλλήλων. 26 Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε ο ήλιος ας μη δύνη επί τον παροργισμὸν σας, 27 μήτε δίδετε τόπον εἰς τον διάβολον. 28 Ο κλέπτων ας μη κλέπτη πλέον, μάλλον δε ας κοπιάζῃ εργαζόμενος το καλόν με τας χειρας αυτού, διά να ἔχῃ να μεταδίδῃ εἰς τον χρείαν ἔχοντα. 29 Μηδείς λόγος σαπρός ας μη εξέρχηται εκ του στόματός σας, αλλ' ὅστις είναι καλός προς οικοδομήν της χρείας, διά να δώσῃ χάριν εἰς τους ακούοντας. 30 Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Ἀγίον του Θεού, με το οποίον εσφραγίσθητε διά την ημέραν της απολυτρώσεως. 31 Πάσα πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία ας αφαιρεθή από σας μετά πάσης κακίας· 32 γίνεσθε δε εἰς αλλήλους χρηστοί, εύσπλαγχνοι, συγχωρούντες αλλήλους, καθώς ο Θεός συνεχώρησεν εσάς διά του Χριστού.

5 Γίνεσθε λοιπόν μιμητάι του Θεού ως τέκνα αγαπητά, 2 και περιπατείτε εν αγάπῃ, καθώς και ο Χριστός ηγάπησεν ημάς και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ημών προσφοράν και θυσίαν εἰς τον Θεόν εἰς οισμήν ευωδίας. 3 Πορνεία δε και πάσα ακαθαρτία ή πλεονεξία μηδὲ ας ονομάζηται μεταξύ σας, καθώς πρέπει εἰς αγίους, 4 μηδὲ αισχρότης και μωρολογία ή βωμολοχία, τα οποία είναι απρεπή, αλλά μάλλον ευχαριστία. 5 Διότι τούτο εξενύρετε, ότι πας πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης, ὅστις είναι ειδωλολάτρης, δεν ἔχει κιληρονομίαν εν τη βασιλείᾳ του Χριστού και Θεού. 6 Μηδείς ας μη σας απατά με ματαίους λόγους· επειδή διά ταῦτα ἔρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας. 7 Μη γίνεσθε λοιπόν συμμέτοχοι αυτών. 8 Διότι ήσθε ποτέ

σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίῳ περιπατείτε ως ως ανθρωπάρεσκοι, αλλ' ως δούλοι του Χριστού, τέκνα φωτός 9 διότι ο καρπός του Πνεύματος είναι εκπληρούντες το θέλημα του Θεού εκ ψυχής, 7 μετ' εν πάσῃ αγαθωσύνῃ και δικαιοσύνῃ και αληθείᾳ: 10 ευνοίας δουλεύοντες εἰς τὸν Κύριον καὶ ουχὶ εἰς εξετάζοντες τι εἴναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον. 11 Καὶ ἀνθρώπους, 8 εξέυροντες ὅτι ἔκαστος ὁ, τι καλὸν πρᾶξην, μη συγκοινωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τα ἀκάρπα του σκότους, τούτῳ θέλει λάβει παρά του Κυρίου, εἴτε δούλος εἴτε μάλλον δε και ελέγχετε: 12 διότι τα κρυφώς γινόμενα ελεύθερος. 9 Καὶ οι κύριοι, τα αυτά πράττετε προς υπ' αυτῶν αισχρόν ἐστι και λέγειν: 13 τα δε πάντα αυτούς, αφίνοντες την απειλήν, εξεύροντες ὅτι και σεις ελεγχόμενα υπὸ του φωτός γίνονται φανερά επειδή αυτοὶ ἔχετε Κύριον εν ουρανοῖς, και προσωποληψίᾳ παν το φανερούμενον φως είναι. 14 Διά τούτο λέγει: δεν υπάρχει παρ' αυτώ. 10 Το λοιπόν, αδελφοί μου, Σηκώθητι ο κοιμώμενος και ανάστητι εκ των νεκρών, ενδυναμούσθε εν Κυρίῳ και εν τω κράτει της ισχύος και θέλει σ φωτίσει ο Χριστός. 15 Προσέχετε λοιπόν αυτοῦ. 11 Ενδύθητε τὴν πανοπλίαν του Θεού, διά να πῶς να περιπατήτε ακριβώς, μη ως ἄσοφοι, αλλ' ὡς δυνηθήτε να σταθήτε εναντίον εις τας μεθοδείας του σοφοί, 16 εξαγοράζομενοι τον καιρόν, διότι αι μέραι διαβόλου 12 διότι δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις είναι πονηρα. 17 Διά τούτο μη γίνεσθε ἀφρονες, αίμα και σάρκα, αλλ' εναντίον εις τας αρχάς, εναντίον αλλά νοείτε τι είναι το θέλημα του Κυρίου. 18 Καὶ μη εις τας ἔξουσίας, εναντίον εις τους κοσμοκράτορας του μεθύσκεσθε με οίνον, εις τον οποίον είναι ασωτία, αλλά σκότους του αιώνος τούτου εναντίον εις τα πνεύματα πληρούσθε διά του Πνεύματος, 19 λαλούντες μεταξύ της πονηρίας εν τοις επουρανίοις. (αἱδη g165) 13 Διά σας με φαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς, τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού, διά να ἀδοντες και φάλλοντες εν τη καρδία υμών εις τον δυνηθήτε να αντισταθήτε εν τη ημέρᾳ τη πονηρά και Κύριου, 20 ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις αφού καταπολεμήσητε τα πάντα, να σταθήτε. 14 Σταθήτε τον Θεόν και Πατέρα εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού λοιπόν περιεζωμένοι την οσφύν σας με αλήθειαν Χριστού, 21 υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβῳ και ενδεδυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης 15 και Θεού. 22 Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους ἀνδρας σας ἔχοντες υποδεδημένους τους πόδας με την ετοιμασίαν ως εις τον Κύριον, 23 διότι ο ανήρ είναι κεφαλή της του ευαγγελίου της ειρήνης: 16 επί πάσι δε αναλάβετε γυναικός, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, την αστίδα της πίστεως, διά της οποίας θέλετε δυνηθή και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. 24 Αλλά καθώς να σβέσητε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα: η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι 17 και λάβετε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας και την γυναίκες ας υποτάσσονται εις τους ἀνδρας αυτών κατά μάχαιραν του Πνεύματος, ήτις είναι ο λόγος του Θεού, πάντα. 25 Οι ἀνδρες, αγαπάτε τας γυναικάς σας, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, 26 διά να αγιάσῃ αυτήν, καθαρίσας αγυρπυνούντες με πάσαν προσκαρτέρησιν και δέσιν με το λουτρόν του ὑδατος διά τον λόγον, 27 διά να υπέρ πάντων των αγίων, 19 και υπέρ εμού, διά να δοθή παραστήσῃ αυτήν εις εαυτόν ἐνδοξον εκκλησίαν, μη εις εμέ λόγος να ανοίξω το στόμα μου μετά παρρησίας, έχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή τι των τοιούτων, αλλά διά να κάμω γνωστόν το μυστήριον του ευαγγελίου, 20 διά να ήναι αγία και ἀμώμος. 28 Ούτω χρεωστούσιν υπέρ του οποίου είμαι πρέσβυς, φορών ἀλυσιν, διά να οι ἀνδρες να αγαπώσταν τας εαυτών γυναίκας ως τα λαλήσω περί αυτού μετά παρρησίας καθώς πρέπει να εαυτών σώματα. Όστις αγαπάτη την εαυτού γυναίκα καθήσω. 21 Αλλά διά να εξέυρητε και σεις τα κατ' εμέ, εαυτόν αγαπάτ: 29 διότι ουδείς ειμίσσε ποτέ την εαυτού τι κάμινω, τα πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο σάρκα, αλλ' εκτρέφει και περιθάλπει αυτήν, καθώς και αγαπήτος αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίῳ, 22 τον ο Κύριος την εκκλησίαν: 30 επειδή μέλη είμεθα του οποίον ἐπέμψα προς εσάς δι' αυτό τούτο, διά να μάθητε σώματος αυτού, εκ της σαρκός αυτού και εκ των οστέων τα περί ημών και να παρηγορήσῃ τας καρδίας σας. 23 αυτού. 31 Διά τούτο θέλει αφήσει ο ἀνθρωπός τον Ειρήνη εις τους αδελφούς και αγάπη μετά πίστεως από πατέρα αυτού και την μητέρα και θέλει προσκολλήθη Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού. 24 Η χάρις είνη εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις μετά πάντων των αγαπώντων τον Κύριον ημών Ιησούν σάρκα μίαν. 32 Το μυστήριον τούτο είναι μέγα, εγώ δε Χριστόν εν καθαρότητι αμήν.

λέγω τούτο περί Χριστού και περί της εκκλησίας. 33

Πλην και σεις οι καθ' ἓντας την εαυτού γυναίκα ούτως ας αγαπάτως ας εαυτόν, η δε γυνή ας σέβηται τον ἀνδρα.

6 Τα τέκνα, υπακούετε εις τους γονείς σας εν Κυρίῳ διότι τούτο είναι δίκαιον. 2 Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, ήτις είναι εντολή πρώτη με επαγγελίαν, 3 διά να γείνη εις σε καλόν και να ήσαι μακροχρόνιος επί της γης. 4 Και οι πατέρες, μη παροργίζετε τα τέκνα σας, αλλ' εκτρέφετε αυτά εν παιδεία Κυρίου. 5 Οι δούλοι, υπακούετε εις τους κατά σάρκα κυρίους σας μετά φόβου και τρόμου εν απλότητι της καρδίας σας ως εις τον Χριστόν, 6 μη κατ' οφθαλμοδουλείαν

Προς Φιλιππησιους

1 Παύλος καὶ Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού,
πρὸς πάντας τους αγίους εν Χριστῷ Ιησού τους ὄντας
εν Φιλίπποις μετὰ των επισκόπων καὶ διακόνων. **2** χάρις
εἴη υμίν καὶ ειρήνη ἀπὸ Θεού Πατέρος ημών καὶ Κυρίου
Ιησού Χριστού. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν μου οσάκις σας
ενθυμούμαι, **4** πάντοτε εν πάσῃ προσευχῇ μου υπὲρ
πάντων υμών δεόμενος μετά χαράς, **5** διὰ τὴν εἰς το
ευαγγέλιον κοινωνίαν σας ἀπὸ τῆς πρώτης ημέρας
μέχρι του νῦν, **6** βέβαιος αὐτὸν τούτῳ, ὅτι εκείνος
ὅστις ἡρίχειν εἰς οἰστάς καλόν ἐργον θέλει επιτελέσαι
αυτὸ μέχρι της ημέρας του Ιησού Χριστού, **7** καθὼς είναι
δικαίου εἰς εμέ να φρονώ τούτῳ περὶ πάντων υμών,
διότι σας ἔχω εν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ εἰσθε πάντες σεις
καὶ εἰς τα δεσμά μου καὶ εἰς την απολογίαν καὶ εἰς την
βεβαίωσιν του ευαγγελίου συγκοινωνοί μου της χάριτος.
8 Διότι μάρτυς μου είναι ο Θεός, ὅτι σας επιτοθώ πάντας
με σπλάγχνα Ιησού Χριστού. **9** Και τούτο προσεύχομαι,
να περισσεύσῃ η αγάπη σας ἔτι μάλλον καὶ μάλλον εἰς
επίγνωσιν καὶ εἰς πάσαν νόσην, **10** διὰ να διακρίνητε τα
διαφέροντα, ὥστε να ἡσθε ειλικρινεῖς καὶ απρόσκοποι
μέχρι της ημέρας του Χριστού, **11** πλήρεις καρπών
δικαιοσύνης των διά του Ιησού Χριστού εἰς δόξαν καὶ
ἔπαινον Θεού. **12** Θέλω δε να εξεύρητε, αδελφοί, ὅτι
τα συμβάντα εἰς εμὲ συνέτρεξαν μάλλον εἰς πρόσδον
του ευαγγελίου, **13** ὥστε να διά τον Χριστὸν δεσμά
μου ἔγιναν φανερά εἰς ὅλον το πρατώριον καὶ εἰς
πάντας τους λοιπούς, **14** καὶ οι πλειότεροι των εν
Κυρίῳ αδελφῶν πεποιθότες εἰς τα δεσμά μου τοικύων
περισσότερον να κηρύττωσιν αφόβως τον λόγον. **15**
Τινές μεν καὶ διά φθονον καὶ ἑρίδα, τινές δε καὶ
απὸ καλῆς θελήσεως κηρύττουσι τον Χριστόν. **16** οι
μεν κηρύττουσιν εξ αντιζηλίας τον Χριστόν, ουχὶ εν
καθαρότητι, νομίζοντες ὅτι προσθέτουσι θλίψιν εἰς τα
δεσμά μου· **17** οι δε εξ αγάπης, εξεύροντες ὅτι είμαι
τεταγμένος εἰς απολογίαν του ευαγγελίου. **18** Τι λοιπόν
πλην κατά πάντα τρόπον, είτε επὶ προφάσει είτε τη
αληθείᾳ, ο Χριστός κηρύττεται· καὶ εἰς τούτο χαίρω
αλλὰ καὶ θέλω χαίρει. **19** Διότι εξέύρω ὅτι τούτο θέλει
αποβῆ εἰς εμὲ πρὸς σωτηρίαν διά της δειχεώς σας καὶ
διά της βοηθείας, του Πνεύματος του Ιησού Χριστού, **20**
κατὰ την σταθεράν προσδοκίαν καὶ ελπίδα μου ότι δεν
θέλω αισχυνθῆ εἰς ουδέν, αλλὰ μετά πάσης παρροσίας
ως πάντοτε καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῆ ο Χριστός εν
τω σώματι μου είτε διά ζωῆς είτε διά θανάτου. **21**
Διότι εἰς εμὲ το ζην είναι ο Χριστός καὶ το αποθανεῖν
κέρδος. **22** Άλλ! εάν το να ζω εν σαρκὶ τούτῳ συμβάλλῃ
εἰς καρποφορίαν του ἐργού μου, καὶ τι να εἰλέξω δεν
γνωρίζω. **23** Διότι στενοχωρούμαι υπὸ των δύο, ἔχων
μεν την επιθυμίαν να αναχωρήσω καὶ να είμαι με
τον Χριστόν διότι είναι πολὺ πλέον καλήτερον· **24**
το να μένω όμως εν τῃ σαρκὶ είναι αναγκαιότερον
διά σας. **25** Και τούτο εξεύρω εν πεποιθήσει ὅτι θέλω
μενεὶ καὶ συμπαραμενεὶ μετά πάντων υμών διά την
εἰς την πίστιν προκοπήν σας καὶ χαράν, **26** διά να
περισσεύῃ δι' εμού το καύχημα σας εἰς τον Ιησούν
Χριστόν διά της εμής πάλιν παρουσίας προς εσάς. **27**

Μόνον πολιτεύεσθε αξίως του ευαγγελίου του Χριστού, διά να ακούσω, είτε όταν έλθω και σας ίδω είτε ενώ είμαι απών, την κατάστασίν σας, ότι στέκεσθε εις εν πνεύμα, συναγωνιζόμενοι εν μιᾷ ψυχῇ διὰ τὴν πίστιν του ευαγγελίου, **28** καὶ μη φοβιζόμενοι εἰς οὐδὲν από των εναντίων, το οποίον εἰς αυτούς μεν είναι ἐνδείξις απωλείας, εἰς εσάς δε σωτηρίας, καὶ τούτο από Θεού· **29** διότι εἰς εσάς εχαρίσθη το υπέρ Χριστού, ου μόνον το να πιστεύητε εἰς αυτόν, αλλά καὶ το να πάσχητε υπέρ αυτού, **30** ἔχοντες τον αυτόν αγώνα, οποίον είδετε εν εμοί καὶ τώρα ακούετε εν εμοί.

2 Εάν λοιπόν υπάρχῃ τις παρηγορία εν Χριστῷ ή τις παραμυθία αγάπης, ή τις κοινωνία Πνεύματος ή σπλάγχνα τινά καὶ οικτηρίμοι, **2** κάμετε πλήρη την χάραν μου, να φρονήτε το αυτό, ἔχοντες την αυτήν αγάπην, ὃντες ομόψυχοι καὶ ομόφρονες, **3** μη πράττοντες μηδὲν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτών. **4** Μη αποβλέπετε ἔκαστος τα εαυτού, αλλ' ἔκαστος καὶ τα των ἄλλων. **5** Το αυτό δε φρόνημα ἔστω εν υμίν, το οποίον ήτο καὶ εν τω Χριστῷ Ιησού, **6** ὅστις εν μορφῇ Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ἡναί ίσα με τον Θεόν, **7** αλλ' εαυτόν εκένως λαβών δούλου μορφίν, γενέμενος όμοιος με τους ανθρώπους, **8** και ευρεθείς κατά το σχῆμα ως ἀνθρώπος, εταπείνων εαυτόν γενέμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού. **9** Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν και εχάρισεν εις αυτόν ὄνομα το υπέρ παν ὄνομα, **10** διά να κλίνῃ εις το ὄνομα του Ιησού παν γόνυν επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, **11** και πάσα γλώσσα να ομολογήσῃ ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εἰς δόξαν Θεού Πατρός. **12** Ωστε, αγαπητοί μου, καθώς πάντοτε υπηκούσατε, ουχί ως εν τη παρουσίᾳ μου μόνον, αλλά τώρα πολὺ περισσότερον εν τη απουσίᾳ μου, μετά φόρου και τρόμου εργάζεσθε την εαυτών σωτηρίαν· **13** διότι ο Θεός είναι ο ενεργών εν υμίν και το θέλειν και το ενεργείν κατά την ευδοκίαν αυτού. **14** Πράττετε τα πάντα χωρὶς γογγυσμῶν και αμφισθῆσεων, **15** διά να γίνησθε ἀμεμπτοι και ακέραιοι, τέκνα Θεού αμώμητα εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης, μεταξύ των οποίων λάμπετε ως φωστήρες εν τω κόσμῳ, **16** κρατούντες τον λόγον της ζωῆς, διά κακήμην μου εν τη ημέρᾳ του Χριστού, ότι δεν ἔτρεξα εἰς μάτην ουδέ εἰς μάτην εκοπίσασα. **17** Αλλ' εάν και προσφέρω εμαυτὸν σπονδήν επί της θυσίας και λειτουργίας της πίστεώς σας, χαῖρω και συγχαῖρω μετά πάντων υμῶν **18** ωσαύτως δε και σεις χαίρετε και συγχαίρετε μετ' εμοί. **19** Ελπίζω δε επί τον Κύριον Ιησούν να πέμψω προς εσάς ταχέως τον Τιμόθεον, διά να ευφραίνωμαι και εγώ μαθών την κατάστασίν σας. **20** διότι δεν ἔχω ουδένα ισόψυχον, ὅστις να μεριμνήσῃ γνησίως περὶ της καταστάσεώς σας **21** επειδή πάντες ζητούσι τα εαυτών, ουχί τα του Ιησού Χριστού. **22** γνωρίζετε δε την δοκιμασίαν αυτού, ότι ως τέκνον μετά του πατρός εδούλευσε μετ' εμού εις το ευαγγελίον. **23** Τούτον λοιπόν ελπίζω να πέμψω ευθύς, καθώς ίδω το τέλος των υποθέσεών μου. **24** πέποιθα δε επί τον Κύριον οτι και εγώ θέλω ελθεί ταχέως. **25** Εστοχάσθην όμως αναγκαίον να πέμψω

προς εσάς τον Επαφρόδιτον τον αδελφόν και συνεργόν και συστρατιώθητον μου, απεσταλμένον δε από σας και υπηρετήσαντα εἰς την χρείαν μου, **26** επειδή επεπόθει όλους εσάς και ελυπείτο, διότι ηκούσατε ότι ησθένησε. **27** Και τωνότι ησθένησε μέχρι θανάτου αλλ' ο Θεός ηλέσηεν αυτόν, ουχὶ δε αυτόν μόνον, αλλά και εμέ, διά της εις την ηλέσην αυτόν, μετά περισσοτέρας σπουδής, διά να χαρήτε ιδόντες αυτόν πάλιν, και εγώ να ἔχω ολιγωτέραν λύπην. **29** Δέχθητε λοιπόν αυτόν εν Κυρίῳ μετά πάσης χαράς και τιμάτε τους τοιούτους, **30** επειδή διά το ἐργὸν του Χριστού επλησίασε μέχρι θανάτου, καταφρονήσας την ζωήν αυτού, διά να αναπληρώσῃ την ἔλλειψιν υμῶν της εις εμέ υπηρεσίας.

3 Το λοιπόν, αδελφοί μου, χαίρετε εν Κυρίῳ. Το να σας γράφω τα αυτά εις εμέ μεν δὲν είναι οχιλρόν, εις εσάς δε ασφαλές. **2** Προσέχετε τους κύνας, προσέχετε τους κακούς εργάτας, προσέχετε την κατατομήν: **3** διότι ημεῖς είμεθα η περιτομή, οι λατρεύοντες τον Θεόν εν Πνεύματι και καυχώμενοι εἰς τον Χριστόν Ιησούν και μη ἔχοντες την πεποίθησην εν τη σαρκί, **4** αν και εγώ ἔχω πεποίθησιν και εν τη σαρκί. Εάν τις ἄλλος νομίζῃ ότι ἔχει πεποίθησιν εν τη σαρκί, εγώ περισσότερον **5** περιτεμμένος την ογδόνη ημέραν, εκ γένους Ισραήλ, εκ φυλής Βενιαμίν, Εβραίος εξ Εβραίων, κατά νόμον Φαρισαίος, **6** κατά ζήλον δώκτης της εκκλησίας, κατά την δικαιοσύνην την διά του νόμου διατελέσας ἀμεμπτος. **7** Πλην εκείνα, τα οποία ήσαν εις εμέ κέρδη, ταύτα ενόμισα ζημιάν διά τον Χριστόν: **8** μάλιστα δε και νομίζω τα πάντα ότι είναι ζημιά διά το ἔχον της γνώσεως του Ιησού Χριστού του Κυρίου μου, διά τον οποίον εξημιώθην τα πάντα, και λογίζομαι ότι είναι σκύβαλα διά να κερδήσω τον Χριστόν **9** και να ευρεθώ εν αυτώ μη ἔχω ιδικήν μου δικαιοσύνην την εκ του νόμου, αλλά την διά πίστεως του Χριστού, την δικαιοσύνην την εκ Θεού διά της πίστεως, **10** διά να γνωρίσω αυτόν και την δύναμιν της αναστάσεως αυτού και την κοινωνίαν των παθημάτων αυτού, συμμορφούμενος με τον θάνατον αυτού, **11** ίσως καταντήσω εις την εξανάστασιν των νεκρών. **12** Ουχὶ διά έλαθον ἥδη το βραβείον ἡ ἔγεινα ἥδη τέλειος, τρέχω ὄμως κατόπιν, ίσως λάβω αυτό, διά το οποίον και ελήφθην υπό του Ιησού Χριστού. **13** Αδελφοί, εγώ δὲν στοχάζομαι εμαυτόν ότι έλαθον αυτό· αλλ' εν πράττω τα μεν οπίσω λημσονών, εις δὲ τα ἐμπροσθεν επεκτεινόμενος, **14** τρέχω προς τον σκοπόν διά το βραβείον της ἄνω κλήσεως του Θεού εν Χριστῷ Ιησού. **15** Οοσι λοιπόν είμεθα τέλειοι, τούτο ας φρονώμεν και εάν φρονήτε τι ἄλλως πως, και τούτο θέλει αποκαλύψει εις εσάς ο Θεός. **16** Πλην εις εκείνο, εις το οποίον εφθάσαμεν, ας περιπατώμεν κατά τον αυτόν κανόνα, ας φρονώμεν το αυτό. **17** Αδελφοί, συμμιμητά μου γίνεσθε και παρατηρείτε τους ὄσους περιπατούσιν ούτω, καθώς ἔχετε τύπον ημάς. **18** Διότι περιπατούσι πολλοί, τους οποίους σας ἔλεγον πολλάκις, τώρα δε και κλαίων λέγω, ότι είναι οι εχθροί του σταυρού του Χριστού, **19** των οποίων το τέλος είναι απώλεια, των οποίων ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα αυτών είναι εν τη αισχύνη αυτών, οίτινες φρονούσι τα επίγεια. **20** Διότι το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς, οπόθεν και προσέμνομεν Σωτήρα τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, **21** όστις θέλει μετασχηματίσει το σώμα της ταπεινώσεως ημών, ώστε να γείνη σύμμορφον με το σώμα της δόξης αυτού κατά την ενέργειαν, διά της οποίας δύναται και να μη λάβω λύπην επι λύτην. **28** Θέν επέμψα αυτόν μετά περισσοτέρας σπουδής, διά να χαρήτε ιδόντες αυτόν πάλιν, και εγώ να ἔχω ολιγωτέραν λύπην. **29** Δέχθητε λοιπόν αυτόν εν Κυρίῳ μετά πάσης χαράς και τιμάτε τους τοιούτους, **30** επειδή διά το ἐργὸν του Χριστού επλησίασε μέχρι θανάτου, καταφρονήσας την ζωήν αυτού, διά να αναπληρώσῃ την ἔλλειψιν υμών της εις εμέ υπηρεσίας.

4 Θέν, αδελφοί μου αγαπητοί και επιπόθητοι, χαρά και στέφανός μου, ούτω στέκεσθε εν Κυρίῳ, αγαπητοί. **2** Παρακαλώ την Ευαδίαν, παρακαλώ και την Συντύχην, να φρονώσι το αυτό εν Κυρίῳ: **3** και παρακαλώ και σε, σύντροφο γνήσιε, βοήθει αυτάς αίτινες συνηγγνώσιθσαν μετ' εμού εις το ευαγγέλιον ομού και με τον Κλήμεντα και τους λοιπούς συνεργούς μου, των οποίων τα ονόματα είναι εν βιβλίῳ ζωής. **4** Χαίρετε εν Κυρίῳ πάντοτε πάλιν θέλω ειπεί, Χαίρετε. **5** Η επιείκειά σας ας γείνη γνωστή εις πάντας τους ανθρώπους. Ο Κύριος είναι πλησίον. **6** Μη μεριμνάτε περί μηδενός, αλλ' εν παντί πράγματι ας γνωρίζωνται τα ζητημάτα σας προς τον Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχῆς και της δεήσεως. **7** Και η ειρήνη του Θεού η υπερέχουσα πάντα νούν θέλει διαφοράζει τας καρδίας σας και τα διανόηματά σας διά του Ιησού Χριστού. **8** Το λοιπόν, αδελφοί, όσε είναι αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα καθαρά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, αν υπάρχη τις αρετή και εάν τις ἔπαινος, ταύτα συλλογίζεσθε: **9** εκείνα τα οποία και εμάθετε και παρελάβετε και ηκούσατε και είδετε εν εμοί, ταύτα πράττετε και ο Θεός της ειρήνης θέλει εισθα μεθ' υμών. **10** Εχάρην δε εν Κυρίῳ μεγάλως ότι τώρα τέλος πάντων εδείξατε αναθάλλουσαν την υπέρ εμού φροντίδα: περί του οποίου και εφροντίζετε, πλην δεν είχετε ευκαριάν. **11** Ουχὶ ότι λέγω τούτο διότι υστερούμαι επειδή εγώ έμαθον να ήμα αυτάρκης εις όσα ἔχω. **12** Εξεύρω να ταπεινόνωμαι, εξεύρω και να περισσεύωμαι εν παντί τόπω και κατά πάντα είμαι δεδιδαγμένος και να χορτάζωμαι και να πεινώ, και να περισσεύωμαι και να υστερώμαι **13** τα πάντα δύναμαι διά του ενδυναμούντος με Χριστού. **14** Πλην καλώς επράξατε γενόμενοι συγκοινωνοί εις την θλίψιν μου. **15** Εξέύρετε δε και σεις, Φιλιππήσιοι, ότι εν αρχῇ του ευαγγελίου, ότε εξήλθον από Μακεδονίας, ουδεμία εκκλησία συνεκοινώνησε μετ' εμού περί δόσεως και λήψεως, ειμή σεις μόνοι, **16** διότι και εν Θεσσαλονίκῃ και ἀπάς και δις μοι επέμψατε εις την χρείαν μου. **17** Ουχὶ ότι ζητώ το δώρον, αλλά ζητώ τον καρπόν τον πλεονάζοντα εις λογαρισμόν σας. **18** Έχω ὄμως πάντα και περισσέομαι: ενεπλήσθην δεχθείς παρά του Επαφροδίτου τα σταλέντα από σας, οσμήν ευωδίας, θυσίαν δεκτήν, ευάρεστον εις τον Θεόν. **19** Ο δε Θεός μου θέλει εκπληρώσει πάσαν χρείαν σας κατά τον Θεόν και Πατέρα ημών ἐστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων αμήν. **20** Εις δε τον Θεόν και Πατέρα ημών ἐστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων αμήν. **21** Ασπάσθητε πάντα άγιον εν Χριστώ Ιησού. Σας ασπάζονται οι μετ' εμού αδελφοί. **22** Σας ασπάζονται πάντες οι ἄγιοι, μάλιστα δε οι εκ της οικίας του Καίσαρος. **23** Ή χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά πάντων υμών αμήν.

Προς Κολοσσαῖς

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, **2** προς τους αγίους και πιστούς εν Χριστώ αδελφούς τους εν Κολοσσαῖς χάρις εἴτε υμίν και ειρήνη από Θεού Πατέρος ημῶν και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευχαριστούμεν τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού, προσευχόμενοι πάντοτε υπέρ υμῶν, **4** ακούσαντες την εἰς τον Ιησούν Χριστὸν πίστιν σας και την εἰς πάντας τους αγίους αγάπην, **5** διά την ελπίδα την αποτελαμενόν διά σας εν τοις ουρανοίς, την οποίαν προηκούσατε εν τω λόγῳ της αληθείας του ευαγγελίου, **6** το οποίον ἡλθεν εἰς εσάς, καθώς και εἰς όλον τον κόσμον, και καρποφορεῖ καθώς και εἰς εσάς, αφ' ής ημέρας ηκούσατε και εγνωρίσατε την χάριν του Θεού εν αληθείᾳ, **7** καθώς και εμάθετε από Επαφρά του αγαπητοῦ συνδούλου ημῶν, ὅστις είναι διά σας, πιστός διάκονος του Χριστού, **8** ὅστις και εφανέρωσεν εἰς ημάς την εν Πνεύματι αγάπην σας. **9** Διά τούτο και ημείς, αφ' ής ημέρας ηκούσαμεν, δεν πάντοτε προσευχόμενοι διά σας και δεόμενοι να εμπλησθήτε από της επιγνώσεως του θελήματος αυτού μετά πάσης σοφίας και πνευματικής συνέσεως, **10** διά να γνωρίσωτε το μυστήριον του Θεού καὶ Πατρός και να πειρατήσητε αξίως του Κυρίου, ευαρεστούντες του Χριστού, **3** εν τω οποίῳ είναι κεκρυμμένοι πάντες κατά πάντα, καρποφορούντες εἰς παν ἔργον αγαθόν οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως. **4** Λέγω δε και αυξανόμενοι εἰς την επίγνωσιν του Θεού, **11** τούτο, διά να μη σας εξαπατά τις με πιθανολογίαν· **5** ενδυναμούμενοι εν πάσῃ δυνάμει κατά το κράτος της διότι αν και κατά το σώμα ἡμάτιαν απών, με το πνεύμα δόξης αυτού εἰς πάσαν υπομονήν και μακροθυμίαν, **12** όμως είμαι μεθ' υμῶν, χαίρων και βλέπων την τάξιν μετά χαράς ευχαριστούντες τον Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ημάς αξίους της μεριδος του κλήρου των αγίων εν τω φωτί, **13** ὅστις ἡλευθέρωσεν ημάς εκ της εξονίας του σκότους και μετέφερεν εἰς την βασιλείαν του αγαπητού εποικοδομούμενοι εν αυτῷ και στερεούμενοι εν τη αυτού Υιού· **14** εἰς τον οποίον ἔχομεν την απολύτρωσιν πίστει καθώς εδιδάχθητε, περισσεύοντες εν αυτῇ μετά διά του αἵματος αυτού, την ἀφεσίν των αμαρτιών· **15** ευχαριστίας. **8** Βλέπετε μη σας εξαπατήση τις διά ὅστις είναι εικών του Θεού του αιράτου, πρωτότοκος της φιλοσοφίας και της ματαίας απάτης, κατά την πάσης κτίσεως, **16** επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεῖα του κόσμου πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γῆς, τα και ουχὶ κατά Χριστόν· **9** διότι εν αυτῷ κατοικεῖ παν ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε το πλήρωμα της θεότητος σωματικῶς, **10** και είσθε αρχαὶ είτε εξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού και εἰς αυτόν πλήρεις εν αυτῷ, ὅστις είναι η κεφαλὴ πάσης αρχῆς εκτίσθησαν· **17** και αυτὸς είναι προ πάντων, και τα και εξουσίας, **11** εἰς τον οποίον και περιετμήθητε με πάντα συντηρούντας δι' αυτού, **18** και αυτὸς είναι η κεφαλὴ του σώματος, της εκκλησίας ὅστις είναι αμαρτιών της σαρκός διά της περιπομῆς του Χριστού, αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, διά να γείνη αυτός **12** συνταφέντες μετ' αυτού εν τω βαπτίσματι, διά του πρωτεύων εἰς τα πάντα, **19** διότι εν αυτῷ ηδόνικον τον Πατήρ να κατοικήσῃ παν το πλήρωμα **20** και δι' αυτού του Θεού, ὅστις ανέστησεν αυτόν εκ των νεκρών. να συνδιαλλάξῃ τα πάντα προς εαυτόν, ειρηνοποιήσας **13** Και εσάς, ὄντας νεκρούς εἰς τα αμαρτήματα και διά του αἵματος του σταυρού αυτού, δι' αυτού, είτε την ακροβυστίαν της σαρκός σας, συνεζωοποίησε μετ' τα επὶ της γῆς είτε τα εν τοις ουρανοίς. **21** Και σας, αυτού, συγχωρήσας εἰς εσάς πάντα τα πταίσματα, **14** οἵτινες ἦσθε ποτὲ απηλοτριωμένοι και εχθροί κατὰ εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον την διάνοιαν με τα ἔργα τα πονηρά, **22** τώρα όμως εἰς διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εἰς ημάς, διήλλεξε προς εαυτόν διά του σώματος της σαρκός και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό αυτού διά του θανάτου, διά να σας παραστήσῃ ενώπιον επί του σταυρού· **15** και απογυμνώσας τας αρχάς και αυτού αγίους και αμώμους και ανεγκλίτους, **23** εάν τας εξουσίας, παρεδειγμάτισε παρρησία, θριαμβεύσας επιμένητε εἰς την πίστιν, τεθεμελιωμένοι και στερεοί κατ' αυτών επ' αυτού. **16** Ας μη σας κρίνη λοιπόν και μη μετακινούμενοι από της ελπίδος του ευαγγελίου, μηδεῖς διά φαγητόν ή διά ποτόν ή διά λόγου εορτής το οποίον ηκούσατε, του κηρυχθέντος εἰς πάσαν την ή νεομηνίας ή σαββάτων, **17** τα οποία είναι σκιά των κτίσιν την υπό τον ουρανόν, του οποίου εγώ ο Παύλος μελλόντων, το σώμα όμως είναι του Χριστού. **18** Ας ἔγεινα υπηρέτης. **24** Τώρα χαίρω εἰς τα παθήματά μη σας στερήση μηδεῖς του βραβείου με προσποίσιν

μου διά σας, και ανταναπληρώ τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού εν τη σαρκὶ μου υπέρ του σώματος αυτού, το οποίον είναι η εκκλησία, **25** της οποίας εγώ ἔγεινα υπηρέτης κατά την οικονομίαν του Θεού την εἰς εμὲ δοθείσαν διά σας, διά να εκπληρώσω το κίρυγμα του λόγου του Θεού, **26** το μυστήριον, το οποίον ήτο αποκεκρυμμένον από των αιώνων και από των γενεών, τώρα δε εφανερώθη εἰς τους αγίους αυτού, **(αιῶν 165)** **27** εἰς τους οποίους ηθέλησεν ο Θεός να φανερώσῃ τις το πλούτος της δόξης του μυστηρίου τούτου εἰς τα έθνη, ὅστις είναι ο Χριστός εἰς εσάς, η επλίς της δόξης· **28** τον οποίον ήμεις κηρύττομεν, νουθετούντες πάντα ἀνθρώπων και διδάσκοντες πάντα ἀνθρώπων εν πάσῃ σοφίᾳ, διά να παραστήσωμεν πάντα ἀνθρώπων τέλειον εν Χριστῷ Ιησού· **29** εἰς το οποίον και κοπιάζω, αγωνιζόμενος κατά την ενέργειαν αυτού την ενεργουμένην εν εμοί μετά δυνάμεως.

2 Διότι θέλω να εξεύρητε οποίον μέγαν αγώνα ἔχω διά σας και τους εν Λαοδικείᾳ και τους ὅσοι δεν είδον το πρόσωπόν μου σωματικώς, **2** διά να παρηγορηθώσιν αι καρδίαι αυτών, ενωθέντων ομούν εν αγάπῃ και εἰς πάντα πλούτον της πληροφορίας της συνέσεως, ὡστε μετά πάσης σοφίας και πνευματικής συνέσεως, **10** διά να γνωρίσωτε το μυστήριον του Θεού καὶ Πατρός και να πειρατήσητε αξίως του Κυρίου, ευαρεστούντες του Χριστού, **3** εν τω οποίῳ είναι κεκρυμμένοι πάντες κατά πάντα, καρποφορούντες εἰς παν ἔργον αγαθόν οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως. **4** Λέγω δε και αυξανόμενοι εἰς την επίγνωσιν του Θεού, **11** τούτο, διά να μη σας εξαπατά τις με πιθανολογίαν· **5** ενδυναμούμενοι εν πάσῃ δυνάμει κατά το κράτος της διότι αν και κατά το σώμα ἡμάτιαν απών, με το πνεύμα δόξης αυτού εἰς πάσαν υπομονήν και μακροθυμίαν, **12** όμως είμαι μεθ' υμῶν, χαίρων και βλέπων την τάξιν μετά χαράς ευχαριστούντες τον Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ημάς αξίους της μεριδος του κλήρου των αγίων εν τω φωτί, **13** διότι ἡλευθέρωσεν ημάς εκ της εξονίας του τον Κύριον, εν αυτῷ περιπατείτε, **7** ερριζωμένοι και σκότους και μετέφερεν εἰς την βασιλείαν του αγαπητού εποικοδομούμενοι εν αυτῷ και στερεούμενοι εν τη αυτού Υιού· **14** εἰς τον οποίον ἔχομεν την απολύτρωσιν πίστει καθώς εδιδάχθητε, περισσεύοντες εν αυτῇ μετά διά του αἵματος αυτού, την ἀφεσίν των αμαρτιών· **15** ευχαριστίας. **8** Βλέπετε μη σας εξαπατήση τις διά ὅστις είναι εικών του Θεού του αιράτου, πρωτότοκος της φιλοσοφίας και της ματαίας απάτης, κατά την πάσης κτίσεως, **16** επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεῖα του κόσμου πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γῆς, τα και ουχὶ κατά Χριστόν· **9** διότι εν αυτῷ κατοικεῖ παν ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε το πλήρωμα της θεότητος σωματικῶς, **10** και είσθε αρχαὶ είτε εξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού και εἰς αυτόν πλήρεις εν αυτῷ, ὅστις είναι η κεφαλὴ πάσης αρχῆς εκτίσθησαν· **17** και αυτὸς είναι προ πάντων, και τα και εξουσίας, **11** εἰς τον οποίον και περιετμήθητε με πάντα συντηρούντας δι' αυτού, **18** και αυτὸς είναι η κεφαλὴ του σώματος, της εκκλησίας ὅστις είναι αμαρτιών της σαρκός διά της περιπομῆς του Χριστού, αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, διά να γείνη αυτός **12** συνταφέντες μετ' αυτού εν τω βαπτίσματι, διά του πρωτεύων εἰς τα πάντα, **19** διότι εν αυτῷ ηδόνικον τον Πατήρ να κατοικήσῃ παν το πλήρωμα **20** και δι' αυτού του Θεού, ὅστις ανέστησεν αυτόν εκ των νεκρών. να συνδιαλλάξῃ τα πάντα προς εαυτόν, ειρηνοποιήσας **13** Και εσάς, ὄντας νεκρούς εἰς τα αμαρτήματα και διά του αἵματος του σταυρού αυτού, δι' αυτού, είτε την ακροβυστίαν της σαρκός σας, συνεζωοποίησε μετ' τα επὶ της γῆς είτε τα εν τοις ουρανοίς. **21** Και σας, αυτού, συγχωρήσας εἰς εσάς πάντα τα πταίσματα, **14** οἵτινες ἦσθε ποτὲ απηλοτριωμένοι και εχθροί κατὰ εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον την διάνοιαν με τα ἔργα τα πονηρά, **22** τώρα όμως εἰς διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εἰς ημάς, διήλλεξε προς εαυτόν διά του σώματος της σαρκός και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό διά του θανάτου, διά να σας παραστήσῃ ενώπιον επί του σταυρού· **15** και απογυμνώσας τας αρχάς και αυτού αγίους και αμώμους και ανεγκλίτους, **23** εάν τας εξουσίας, παρεδειγμάτισε παρρησία, θριαμβεύσας επιμένητε εἰς την πίστιν, τεθεμελιωμένοι και στερεοί κατ' αυτών επ' αυτού. **16** Ας μη σας κρίνη λοιπόν και μη μετακινούμενοι από της ελπίδος του ευαγγελίου, μηδεῖς διά φαγητόν ή διά ποτόν ή διά λόγου εορτής το οποίον ηκούσατε, του κηρυχθέντος εἰς πάσαν την ή νεομηνίας ή σαββάτων, **17** τα οποία είναι σκιά των κτίσιν την υπό τον ουρανόν, του οποίου εγώ ο Παύλος μελλόντων, το σώμα όμως είναι του Χριστού. **18** Ας ἔγεινα υπηρέτης. **24** Τώρα χαίρω εἰς τα παθήματά μη σας στερήση μηδεῖς του βραβείου με προσποίσιν

ταπεινοφροσύνης και με θρησκείαν των αγγέλων, ουχί με οφθαλμοδουλείας ως ανθρωπάρεσκοι, αλλά με εμβατεύων εις πράγματα τα οποία δεν είδε, ματαίως απλότητα καρδίας, φοβούμενοι τον Θεόν. **23** Και παν ό, φυσιούμενος υπό τον νοός της σαρκός αυτού, **19** και μη τι αν πράττητε, εκ ψυχής εργάζεσθε, ως εις τον Κύριον κρατών την κεφαλήν, τον Χριστόν, εκ του οποίου όλον και ουχί εις ανθρώπους, **24** εξέύροντες ότι από του το σώμα διά των αρμών και συνδέσμων διατηρούμενον Κυρίου θέλετε λάβει την ανταπόδοσιν της κληρονομίας και συνδέομενον αυξάνει κατά την άνχησιν του Θεού. διότι εις τον Κύριον Χριστόν δουλεύετε. **25** Όστις όμως **20** Εάν λοιπόν απεθάνετε μετά του Χριστού από των αδικει, θελει λάβει την αμοιβήν της αδικίας αυτού, και στοιχείων του κόσμου, διά τι ως ζώντες εν τω κόσμῳ δεν υπάρχει προσωποληψία.

υπόκεισθε εις διατάγματα, **21** Μη πιάσης, μη γευθής,

μη εγγίσης, **22** τα οποία πάντα φερίστοντα διά της

χρήσεως, κατά τα εντάλματα και τας διδασκαλίας των

ανθρώπων; **23** τα οποία έχουν φαινόμενον μόνον

σοφίας εις εθελοθρησκείαν και ταπεινοφροσύνην και

σκληραγωγίαν του σώματος, εις ουδεμίαν τιμήν έχοντα

την ευχαρίστησην της σαρκός.

3 Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα ἄνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθήμενος εν δεξιᾷ του Θεού, **2** τα ἄνω φρονείτε, μη τα επί της γης. **3** Διότι απεθάνετε, και η ζωή σας είναι κεκρυμένη μετά του Χριστού εν τω Θεών **4** ήταν ο Χριστός, η ζωή ημών, φανερωθή, τότε και μετ' αυτού θέλετε φανερωθήν εν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρίσιαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία, **6** διά τα οποία έρχεται η οργή του Θεού επί τους ιυιούς της απειθείας, **7** εις τα οποία και σεις περιεπατήσατε ποτέ, ότε εζήτε εν αυτοῖς **8** τώρα όμως απορρίψατε και σεις ταύτα πάντα, οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν εκ του στόματός σας; **9** μη ψευδέσθε εις αλλήλους, αφού απεξεδύθητε τον παλαιόν ἀνθρωπον μετά των πράξεων αυτού **10** και ενεδύθητε τον νέον, τον ανακαινίζομενον εις επίγνωσιν κατά την εικόνα του κτίσαντος αυτόν, **11** όπου δεν είναι Έλλην και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος, αλλά τα πάντα και εν πάσιν είναι ο Χριστός. **12** Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού ἄγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικιτρώμαν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πράστητα, μακροθυμίαν, **13** υποφέροντες αλλήλους και συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις ἔχη παράπονον κατά τίνος καθώς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις εσάς, ούτω και σείς **14** και εν πάσι τούτοις ενδύθητε την αγάπην, ήτις είναι σύνδεσμος της τελειότητος. **15** Και η ειρήνη του Θεού ας βασιλεύῃ εν ταῖς καρδίαις υμών, εις την οποίαν και προσεκλήθητε εις εν σώματι και γίνεσθε ευγνώμονες. **16** Ο λόγος του Χριστού ας κατοικήῃ εν υμίν πλουσίως μετά πάστης σοφίας διδάσκοντες και νουθετούντες αλλήλους με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς, εν χάριτι ψάλλοντες εκ της καρδίας υμών προς τον Κύριον. **17** Και παν ό, τι αν πράττητε εν λόγῳ ή εν ἑργῷ, πάντα εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού πράττετε, ευχαριστούντες δι' αυτού τον Θεόν και Πατέρα. **18** Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους ἄνδρας σας, καθώς πρέπει εν Κυρίῳ. **19** Οι ἄνδρες, αγαπάτε τας γυναίκας σας και μη ἥσθε πικροί προς αυτάς. **20** Τα τέκνα, υπακούντε εις τους γονείς κατά πάντα διότι τούτο είναι ευάρεστον εις τον Κύριον. **21** Οι πατέρες, μη ερεθίζετε τα τέκνα σας, διά να μη μικροψυχώσιν. **22** Οι δούλοι, υπακούντε κατά πάντα εις τους κατά σάρκα κυρίους σας,

4 Οι κύριοι, αποδίδετε εις τους δούλους σας το δίκαιον και το ἵσον, εξεύροντες ότι και σεις ἔχετε Κύριον εν ουρανοίς. **2** Εμμένετε εις την προσευχήν, αγρυπνούντες εις αυτήν μετά ευχαριστίας, **3** προσευχόμενοι ενταυτώ και περὶ ημών, να ανοίξῃ εις ημάς ο Θεός θύραν του λόγου, διά να λαλήσωμεν το μυστήριον του Χριστού, διά το οποίον και είμαι δεδεμένος, **4** διά να φανερώσω αυτό καθώς πρέπει να λαλήσω. **5** Περιπατείτε εν φρονήσει προς τους ἔξω, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν. **6** Ο λόγος σας ας ἴνα πάντοτε με χάριν, ηρτυμένος με ἄλας, διά να εξεύρητε πως πρέπει να αποκρίνησθε προς ἔνα ἔκαστον. **7** Τα κατ' εμέ πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος και σύνδολος εν Κυρίῳ, **8** τον οποίον ἐπεμψα προς εσάς δι' αυτού τούτο, διά να μάθη την κατάστασιν σας και να παρηγορήση τας καρδίας σας, **9** μετά τον Οντοίμου του πιστού και αγαπητού αδελφού, δόστις είναι από σάς θέλουσι σας φανερώσει πάντα τα εδώ. **10** Σας ασπάζεται Αριόταρχος ο συναιχμάλωτός μου και Μάρκος ο ανεψιός του Βαρνάβα, περὶ του οποίου ελάβετε παραγγελίας εάν ἔθη προς εσάς, υποδέχθητε αυτόν, **11** και Ιησούς ο λεγόμενος Ιούστος, οίτινες είναι εκ της περιτομής, ούτοι μόνοι είναι συνεργοί μου εις την βασιλείαν του Θεού, οίτινες ἔγιναν εις εμέ παρηγορία. **12** Σας ασπάζεται ο Επαφράς, δόστις είναι από σάς, ο δούλος του Χριστού, πάντοτε αγωνιζόμενος διά σας εν ταις προσευχαίς, διά να σταθήτε τέλειοι και πλήρεις εις παν θέλημα του Θεού. **13** διότι μαρτυρώ περί αυτού ότι ἔχει ζήλον πολύ διά σας και τους εν Λαοδικείᾳ και τους εν Ιεραπόλει. **14** Σας ασπάζεται Λουκάς ο ιατρός ο αγαπητός και ο Δημάς, **15** Αστάθιθη τους εν Λαοδικείᾳ αδελφούς και τον Νυμφάν και την κατ' οίκον αυτού εκκλησίαν· **16** και αφού αναγνωσθή μεταξύ σας η επιστολή, κάμετε να αναγνωσθή και εν τη εκκλησίᾳ των Λαοδικέων, και την εκ Λαοδικείας να αναγνώσητε και σεις. **17** Και είπατε προς τον Αρχιπόνον Πρόσεχε εις την διακονίαν, την οποίαν παρέλαβες εν Κυρίῳ, διά να εκπληροίς αυτήν. **18** Ο ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου. Ενθυμείσθε τα δεσμά μου. Η χάρις είναι μεθ' υμών αμήν.

Προς Θεσσαλονίκεις

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ, τω Πατρί και Κυρίω Ιησού Χριστώ χάρις είναι υμίν και ειρήνη από Θεόν Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **2** Ευχαριστούμεν πάντοτε τον Θεόν περί πάντων υμών και σας μνημονεύομεν εν ταῖς προσευχαῖς ημών, **3** αδιαλείπτως ενθυμούμενοι το εἰς την πίστιν ἔργον σας και τον κόπον τῆς ἀγάπης και την υπομονήν τῆς επιπίδος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ἐμπροσθεν του Θεού και Πατρός ημών, **4** εξεύροντες, αδελφοί γηγαπτημένοι υπό Θεού, την εκλογήν σας, **5** διότι το ευαγγέλιον ημών δεν ἔγινεν εἰς εσάς εν λόγῳ μόνον, **6** καὶ εν δυνάμει καὶ εν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ εν πληροφορίᾳ πολλή, καθὼς εξέρυπτε οποίοι πυτήρξαμεν μεταξύ σας διά σας. **6** Καὶ σεις εγένετε μιμηταὶ ιαΐδων και του Κυρίου, διέθεντος τον λόγον εν μέσω πολλής θλίψεως μετά χαράς Πνεύματος ἁγίου, **7** ὡστε εγένετε τύποι εις πάντας τους πιστεύοντας εν τῇ Μακεδονίᾳ και τῃ Αχαΐᾳ. **8** Διότι από σας εξήχησεν ο λόγος του Κυρίου ουχί μόνον εν τῇ Μακεδονίᾳ και Αχαΐᾳ, αλλά και εν παντὶ τόπῳ ἐφθασεν η φήμη τῆς προς τὸν Θεόν πίστεώς σας, ὡστε ημείς δεν ἔχομεν χρείαν να λαλώμεν τι. **9** Διότι αυτοί διηγούνται περί ημών οποίαν είσοδον ελάβομεν προς εσάς, και πως επεστρέψατε προς τὸν Θεόν από των ειδώλων, διά να δουλεύητε Θεόν ζώντα και αληθινόν, **10** και να προσμένητε τον Υἱόν αυτού εκ των ουρανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών, τον Ιησούν, ὁστις ελευθερόνει ημάς από της μελλούσης οργής.

εις την εαυτού βασιλείαν και δόξαν. **13** Διά τούτο και ημείς ευχαριστούμεν τον Θεόν αδιαλείπτως, ότι παραλαβόντες τον λόγον του Θεού, τον οποίον ηκούσατε παρ' ημών, εδέχθητε αυτόν ουχί ως λόγον ανθρώπων, αλλά καθώς είναι αληθώς, λόγον Θεού, ὁστις και ενεργείται μεταξύ υμών των πιστεύοντων. **14** Διότι σεις εγένετε, αδελφοί, μιμηταὶ των εκκλησιῶν του Θεού, αίτινες είναι εν τῇ Ιουδαίᾳ εν Χριστῷ Ιησού, επειδὴ και σεις επάθετε τα αυτά υπό των ιδίων υμών ομοεθνών, καθώς και αυτοί υπό των Ιουδαίων, **15** οίτινες και τον Κύριον Ιησούν εθανάτωσαν και τους ιδίους αυτών προφήτας, και ημάς εξεδιωχαν, και εις τον Θεόν δεν αρέσκουσι, και εις πάντας τους ανθρώπους είναι εναντίοι, **16** εμποδίζοντες ημάς να λαλήσωμεν προς τα έθνη διά να σωθώσι, διά να αναπληρώσωσι τας αμαρτίας εαυτών πάντοτε. Ἐφθασε δε επ' αυτούς η οργή μέχρι τέλους. **17** Αλλ' ημείς, αδελφοί, ορφανοισθέντες αφ' υμών προς ολίγον καιρόν, προσωπικώς ουχί κατά την καρδιάν, εσπουδάσαμεν περισσότερον μετά πολλής επιθυμίας να ίδωμεν το πρόσωπόν σας. **18** Διά τούτο ηθελήσαμεν να ἐλθωμεν προς εσάς, εγώ μαλιστα ο Παύλος, και ἄπαξ και δις, και ημπόδισεν ημάς ο Σατανᾶς. **19** Διότι τις η ελπίς ημών ή η χαρά ή ο στέφανος της καυχήσεως; ή ουχί και σεις ἐμπροσθεν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν τῃ παρουσίᾳ αυτού; **20** Διότι σεις είσθε η δόξα ημών και η χαρά.

3 Διά τούτο μη υποφέροντες πλέον, εκρίναμεν εύλογον να απομεινώμεν μόνοι εν Αθήναις, **2** και επέμψαμεν

2 Διότι σεις εξεύρετε, αδελφοί, την προς εσάς είσοδον ημών, ότι δεν έγινε ματαία, **2** αλλά και προπαθόντες και υβρισθέντες, καθώς εξεύρετε, εν Φιλίπποις, ελάβομεν θάρρος εις τον Θεόν ημών να λαλήσωμεν προς εσάς το ευαγγέλιον του Θεού με πολύν αγώνα. **3** Διότι η προτροπή ημών δεν ήτο εκ πλάνης ουδέ εξ ακαθαρσίας ούτε μετά δόλου **4** αλλά καθώς εδοκιμάσθημεν υπό του Θεού διά να εμπιστευθώμεν το ευαγγέλιον, ούτω λαλούμεν, ουχί ως αρέσκοντες εις ανθρώπους, αλλ' εἰς τον Θεόν τον δοκιμάζοντα τας καρδίας ημών. **5** Διότι ούτε λόγον κολακείας μετεχειρίσθημέν ποτε, καθώς εξεύρετε, ούτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυρος ο Θεός, **6** ούτε εξητήσαμεν δόξαν εξ ανθρώπων, ούτε αφ' υμών ούτε απ' ἄλλων **7** καίτοι δυνάμενοι να διδώμεν βάρος ως απόστολοι του Χριστού, αλλ' εστάθημεν γλυκεῖς εν τω μέσω υμῶν, καθώς η τροφός περιθάλπει τα εαυτής τέκνα: **8** ούτως έχοντες ἐνθερμόν αγάπην προς εσάς, ευχαριστούμεθα να μεταδώσωμεν ουχί μόνον το ευαγγέλιον του Θεού αλλά και τας ψυχάς ημών, επειδή εστάθητε αγαπητοί εἰς ημάς. **9** Διότι ενθυμείσθε, αδελφοί, τον κόπον ημών και τον μόχθον επειδή νύκτα και ημέραν εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμεν τινά εξ υμών, εκηρύξαμεν εις εσάς το ευαγγέλιον του Θεού. **10** Σεις είσθε μάρτυρες και ο Ιησούς Χριστός ημών είσθε το ευαγγέλιον του Χριστού, διά να σας στηρίξῃ και να σας παρηγορήσῃ περὶ της πίστεώς σας, **3** διά να μη κλονίζηται μηδείς εν ταις θλίψεις ταύταις. Διότι σεις εξεύρετε δότι εἰς τούτο είμεθα τεταγμένοι: **4** Διότι ότε ήμεθα παρ' υμίν, προελέγομεν προς εσάς ότι μέλλομεν να υποφέρωμεν θλίψεις, καθώς και έγινε και εξεύρετε. **5** Διά τούτο και εγώ μη υποφέρων πλέον ἐπέμψαμε διά να μάθω την πίστιν σας, μήπως σας επείρασεν ο πειράζων και αποβή εἰς μάτην ο κόπος ημών. **6** Ήδη δε ότε ἤλθεν ο Τιμόθεος από σας προς ημάς και ἔφερε προς ημάς καλάς αγγελίας περὶ της πίστεως και της αγάπης σας, και διά έχετε πάντοτε αγαθήν ενθύμησιν ημών, επιποθούντες να ίδητε ημάς καθώς και ημείς εσάς, **7** διά τούτο παρηγορήθημεν, αδελφοί, διά σας εν όλῃ τη θλίψει και στενοχωρίᾳ ημών διά της πίστεώς σας: **8** Διότι τώρα ζώμεν, εάν σεις μένητε σταθεροί εἰς τον Κύριον. **9** Επειδή τίνα ευχαριστίαν δυνάμεθα να ανταποδώσωμεν εις τον Θεόν διά σας δι' ὅλην την χαράν, την οποίαν χαίρομεν διά σας ἐμπροσθέν του Θεού ημών, **10** νύκτα και ημέραν δεδύμενοι καθ' υπερβολήν να ίδωμεν το πρόσωπόν σας και να αναπληρώσωμεν τας ελλείψεις της πίστεώς σας; **11** Αυτός δε ο Θεός και Πατήρ ημών και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είσθε να κατευθίνητην οδόν ημών ποσ

Θεός ὃι οσίως και δικαίως και αμέμπτως εφέρθημεν προς εαός τους πιστεύοντας, **11** καθώς εξέρευτε ὃι ἔνα έκαστον υμῶν, ως πατήρ τα εαυτού τέκνα, **12** σας προετρέπομεν και παρηγορόμεν και διεμαρτυρόμεθα, διά να περιπτάσητε οξίως του Θεού του προσκαλούντος

υμάς είτην εαυτού βασιλείαν και δόξαν. **13** Διά τούτο και ημείς ευχαριστούμεν τον Θεόν αδιαλείπτως, ότι παραλαβόντες τον λόγον του Θεού, τον οποίον ηκούσατε παρ' ημών, εδέχθητε αυτόν ουχί ως λόγον ανθρώπων, αλλά καθώς είναι αληθώς, λόγον Θεού, όστις και ενεργείται μεταξύ υμών των πιστευόντων. **14** Διότι σεις εγείνετε, αδελφοί, μιμητά των εκκλησιών του Θεού, αίτινες είναι εν τη Ιουδαίᾳ εν Χριστώ Ιησού, επειδή καὶ σεις επάθετε τα αυτά υπό των ιδίων υμάν ομοεθνών, καθώς καὶ αυτοί υπό των Ιουδαίων, **15** οίτινες καὶ τον Κύριον Ιησούν εθανάτωσαν καὶ τους ιδίους αυτών προφήτας, καὶ ημάς εξεδίωξαν, καὶ εἰς τον Θεόν δεν αρέσκουστ, καὶ εἰς πάντας τους ανθρώπους είναι εναντίοι, **16** εμποδίζοντες ημάς να λαλήσωμεν προς τα έθνη διὰ να σωθώσι, διὰ να αναπληρώσωσι τας αμαρτίας εαυτών πάντοτε. Ἐφθασε δε επ' αυτούς η οργή μέχρι τέλους. **17** ΑΛΛ' ημείς, αδελφοί, ορφανοίσθεντες αφ' υμών προς ολίγον καιρόν, προσωπικώς ουχί κατά την καρδίαν, εσπουδάσαμεν περισσότερον μετά πολλής επιθυμίας να ίδωμεν το πρόσωπόν σας. **18** Διά τούτο θηλείσαμεν να έλθωμεν προς εσάς, εγώ μάλιστα ο Παύλος, καὶ απάξ καὶ δις, καὶ ημπόδισεν ημάς ο Σατανάς. **19** Διότι τις η ελπίς ημών ή η χαρά ή ο στέφανος της καυχήσεως; ή ουχί και σεις έμπροσθεν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστούν εν τη παρουσία αυτού; **20** Διότι σεις είσθε

3 Διά τούτο μη υποφέροντες πλέον, εκρίναμεν εύλογον να απομείνωμεν μόνοι εν Αθήναις, 2 και επέμψαμεν Τιμόθεον, τον αδελφόν ημών και διάκονον του Θεού και συνεργόν ημών εις το ευαγγέλιον του Χριστού, διά να σας στηρίξῃ και να σας παρηγορήσῃ περὶ της πίστεώς σας, 3 διά να μη κλονίζηται μηδείς εν ταῖς θλίψεις ταύταις. Διότι σεις εξενύρετε ότι εις τούτο είμεθα τεταγμένοι: 4 διότι ότε ήμεθα παρ' υμῖν, προελέγομεν προς εσάς ότι μέλλομεν να υποφέρωμεν θλίψεις, καθώς και ἔγεινε και εξενύρετε. 5 Διά τούτο και εγώ μη υποφέρων πλέον ἐπέμψαμε διά να μάθω την πίστιν σας, μήπως σας επείρασεν ο πειράζων και αποβῆ εις μάτην ο κόπος ημών. 6 Ἡδη δε ότε ἤλθεν ο Τιμόθεος από σας προς ημάς και ἔφερε προς ημάς καλάς αγγελίας περὶ της πίστεως και της αγάπης σας, και ότι ἔχετε πάντοτε αγαθήν ενθύμησιν ημών, επιποθούντες να ἴδητε ημάς καθώς και ημεῖς εσάς, 7 διά τούτο παρηγορήθημεν, αδελφοί, διά σας εν όλᾳ τη θλίψιν και στενοχωρίᾳ ημών διά της πίστεώς σας: 8 διότι τώρα ζώμεν, εάν σεις μένητε σταθεροί εις τον Κύριον. 9 Επειδή τίνα ευχαριστίαν δυνάμεθα να ανταποδώσωμεν εις τον Θεόν διά σας δι' ολην την χαράν, την οποίαν χάριζομεν διά σας ἐμπροσθεν του Θεού ημών, 10 νύκτα και ημέραν δεδόμενοι καθ' υπερβολήν να ιδωμεν το πρόσωπόν σας και να αναπληρώσωμεν τας ελλείψεις της πίστεώς σας; 11 Αυτός δε ο Θεός και Πατήρ ημών και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είθε να κατευθύνῃ την οδόν ημών προς

εσάς **12** εσάς δε ο Κύριος να αυξήσῃ και να περισσεύσῃ είμεθα νυκτός ουδέ σκότους. **6** Άρα λοιπόν ας μη εις την αγάπην προς αλλήλους και προς πάντας, καθώς κοιμώμεθα ως και οι λοιποί, αλλ' ας αγρυπνώμεν και και ημείς περισσεύομεν προς εσάς, **13** διά να στηρίξῃ τας ας εγκρατεύωμεθα. **7** Διότι οι κοιμώμενοι την νύκτα καρδίας σας αμέμπτους εις την αγιωσύνην ἐμπροσθεν κοιμώνται, και οι μεθύοντες την νύκτα μεθύουσιν του Θεού και Πατρός ημών εν τη παρουσίᾳ του Κυρίου **8** αλλ' ημέις, ὄντες της ημέρας, ας εγκρατεύωμεθα, ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων των αγίων αυτού.

4 Όθεν του λοιπού, αδελφοί, σας παρακαλούμεν και σας προτρέπομεν διά του Κυρίου Ιησού, καθώς παρελάβετε παρ' ημών το πως πρέπει να περιπατήτε και να αρέσκητε εις τον Θεόν, ούτω να περισσεύτε εις το μάλλον. **2** διότι εξεύρετε ποίας παραγγελίας εδώκαμεν εις εσάς διά του Κυρίου Ιησού. **3** Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της πορνείας, **4** να εξένηρη ἔκαστος υψών να κρατή το εαυτού σκένος εν αγιασμῷ και τιμῇ, **5** ουχί εἰς πάθος επιθυμίας καθώς και τα έθνη τα μη γνωρίζοντα τον Θεόν, **6** να μη υπερβαίνῃ τις και αδική τον αδελφόν αυτού εις το πράγμα τούτο, διότι ο Θεός είναι εκδικητής διά πάντα ταύτα, καθώς και σας προείπομεν και διά μαρτυριών εβεβαιώσαμεν. **7** Διότι ο Θεός δεν εκάλεσεν ημάς προς ακαθαρσίαν, αλλά προς αγιασμόν. **8** Όθεν ο αθετών ταῦτα δεν αθετεί ἀνθρωπον, αλλά τον Θεόν, ὄστις και ἐδώκει το Πνεύμα αυτού το Ἀγίον εις ημάς. **9** Περί δε της φιλαδελφίας δεν ἔχετε χρείαν να σας γράφω διότι σεις αυτοί είσθε θεοδίδακτοι εις το να αγαπάτε αλλήλους **10** επειδή και πράττετε αυτό εις πάντας τους αδελφούς τους καθ' ὅλην την Μακεδονίαν. Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, να περισσεύτε κατά τούτο επὶ το μάλλον **11** και να φιλοτιμήσθε εις το να ησυχάζητε και να καταγίνησθε εις τα ίδια και να εργάζησθε με τας ίδιας υμών χειρας, καθώς σας παρηγγέλαμεν, **12** διά να περιπατήτε με ευοχημοσύνην προς τους ἔξω και να μη ἔχητε χρείαν μηδενός. **13** Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, περὶ των κεκοιμημένων, διά να μη λυπήσθε καθώς και οι λοιποί οι μη ἔχοντες επιλίπα. **14** Διότι εάν πιστεύωμεν ότι ο Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας διά του Ιησού θέλει φέρει μετ' αυτού. **15** Διότι τούτο σας λέγομεν διά του λόγου του Κυρίου, ότι ημέις οι ζώντες, όσοι απομένομεν εις την παρουσίαν του Κυρίου, δεν θέλομεν προλάβει τους κοιμηθέντας **16** επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσσιν αναστήθη πρώτον, **17** ἐπειτα ημέις οι ζώντες όσοι απομένομεν θέλομεν αρπαχθή μετ' αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα, και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου. **18** Λοιπόν παρηγορείτε αλλήλους με τους λόγους τούτους.

5 Περί δε των χρόνων και των καιρών, αδελφοί, δεν ἔχετε χρείαν να σας γράφῃ τις **2** διότι σεις εξεύρετε ακριβώς ότι η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί ούτως ἔρχεται. **3** Επειδή όταν λέγωσιν, Ειρήνη και ασφάλεια, τότε επέρχεται επ' αυτούς αιφνίδιος ὀλεθρος, καθώς αι ωδίνες εις την εγκυμονούσαν, και δεν θέλουσσιν εκφύγει. **4** Αλλά σεις, αδελφοί, δεν είσθε εν σκότει, ώστε η ημέρα να σας καταφθάσῃ ως κλέπτης **5** πάντες σεις είσθε υιοί φωτός και υιοί ημέρας. Δεν

Προς Θεσσαλονικεις Β'

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ τω Πατρί ημών και Κυρίω Ιησού Χριστώ **2** χάρις είνι υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Οφείλομεν να ευχαριστώμεν πάντοτε τον Θεόν διά σας, αδελφοί, καθώς είναι ἀξιον, διότι υπεραυξάνει η πίστις σας και πλεονάζει η αγάπη ενός εκάστου πάντων υμών εις αλλήλους, **4** ώστε ημείς αυτοί καυχώμεθα διά σας εν ταῖς εκκλησίαις του Θεού διά την υπομονήν σας και πίστιν εν πάτι τοις διωγμοίς υμών και ταὶς θλίψει, ταὶς οποίας υποφέρετε, **5** το οποίον είναι ἐνδειξις τῆς δικαίας κρίσεως του Θεού, διά να αξιωθήτε τῆς βασιλείας του Θεού, υπέρ της οποίας και πάσχετε, **6** επειδή είναι δίκαιον ενώπιον του Θεού να ανταποδώσῃ θλίψιν εις τους ὄσοι σας θλίβουσιν, **7** εις εσάς δε τους θλιβομένους ἀνεστιν μεθ' ημών, ὅταν ο Κύριος Ιησούς αποκαλυφθῇ απ' ουρανού μετά των αγγέλων τῆς δυνάμεως αυτού **8** εν πυρί φλογός, κάμνων εκδίκησιν εις τους μη γνωρίζοντας Θεόν και εις τους μη υπακούοντας εις το ευαγγέλιον του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **9** οἵτινες θέλουσι τιμωρηθῆ με δλέθρον αιώνιον από προσώπου του Κυρίου και από τῆς δόξης της δυνάμεως αυτού, (*αιδίοις g166*). **10** ὅταν ἔλθῃ να ενδοξασθῇ εν τοις αγίοις αυτού, και να θαυμασθῇ εν πάτι τοις πιστεύουσιν, επειδή σεις επιτεύσατε εις την μαρτυρίαν ήμών, εν τη ημέρᾳ εκείνην. **11** Διά το οποίον και προσευχόμεθα πάντοτε διά σας, διά να σας καταστήσῃ ο Θεός ημών αἰζοὺς της κλήσεως αυτού, και να εκπληρώσῃ πάσαν ευδοκίαν αγαθωσύνης και το ἔργον της πίστεως εν δυνάμει, **12** διά να ενδοξασθῇ το ὄνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν υμίν, και υμείς εν αυτῷ, κατά την χάριν του Θεού ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού.

2 Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, περί της παρουσίας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και της εις αυτόν επισυνάξεως ημών, **2** να μη σαλευθήτε ταχέως από τον φρονήματός σας, μηδέ να θορυβήσθε, μήτε διά πνεύματος μήτε διά λόγου μήτε δι'¹ επιστολής ως γραφομένης υψ¹ ημών, ότι τάχα επλήσιασεν ημέρα του Χριστού. **3** Ας μη σας εξαπατήσῃ τις κατ¹ ουδένα τρόπον διότι δεν θέλει ελθεί η ημέρα εκείνη, εάν δεν έλθῃ πρώτον η αποστασία και αποκαλυφθή ο ἀνθρώπος της αμαρτίας, ο ιούς της απωλείας, **4** ο αντικείμενος και υπεραιρόμενος εναντίον εις πάντα λεγόμενον Θεόν ή σέβασμα, ώστε να καθήσῃ εις τον ναόν του Θεού ως Θεός, αποδεικνύων εαυτόν ότι είναι Θεός, **5** Δεν ενθυμείσθε ότι ενώ ήμην έτι παρ¹ υμίν σας ἔλεγον ταύτα; **6** Και τώρα γνωρίζετε εκείνο, το οποίον κωλύει αυτόν, ώστε να αποκαλυφθῇ εν τω εαυτού καιρῷ **7** διότι το μυστήριον της ανομίας ήδη ενεργείται, μόνον έως να εκβληθῇ εκ μέσου ο κωλύων τώρα: **8** και τότε θέλει αποκαλυφθή ο ἀνόμοις, τον οποίον ο Κύριος θέλει απολέσει με το πνεύμα του στόματος αυτού και θέλει παρασσει, την οποίαν λαρετάρει πάντα ημάς. **9** Επειδή σεις ειςέχετε πως πρέπει να μιμήσθε ημάς, διότι δεν εφέρθημεν απάκτως μεταξύ σας, **10** ουδέ εφάγομεν δωρεάν ἄρτον παρά τινός, αλλά μετά κόπου και μόχθου, νύκτα και ημέραν εργάζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμεν μηδένα υψών. **11** Ουχί διότι δεν ἔχομεν εξουσίαν, αλλά διά να σας δώσωμεν εαυτούς τύπον εις το να μιμήσθε ημάς. **12** Διότι και ότε ημεθα παρ¹ υψών, τούτο σας παρηγγέλλομεν, ότι εάν τις δεν θέληται, μηδέ ας τρώγη. **13** Επειδή ακούομέν τινάς ότι περιπατούσι μεταξύ σας απάκτως, μη εργάζόμενοι μηδέν, αλλά περιεργάζόμενοι: **14** Παραγγέλλομεν δε εις τους τοιούτους και προτρέπομεν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να τρώγονται τον ἄρτον αυτῶν εργάζόμενοι μετά ησυχίας. **15** Σεις δε, αδελφοί, μη αποκάμψετε πράττοντες το καλόν. **16** Και εάν τις δεν υπακούνται εις τον λόγον ημών τον διά της επιστολῆς, τούτον ομιλείντε και μη συναναστρέφεσθε μετ' αυτού, διά να εντραπή: **17** πλην μη θεωρείτε αυτόν ως εχθρόν, αλλά νουθετείτε ως αδελφόν. **18** Αυτός δε ο Κύριος της ειρήνης είθε να σας δώσῃ την ειρήνην διαπαντός εν

παντί τρόπω. Ο Κύριος είη μετά πάντων υμών. **17** Ο ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου, το οποίον είναι σημείον εν πάσῃ επιστολήι ούτω γράφω.
18 Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά πάντων υμών αμήν.

Προς Τιμοθεον Α

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού, κατ' επιταγήν Θεού του Σωτήρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού της ελπίδος ημών, 2 προς Τιμόθεον, το γνήσιον τέκνον εις την πίστιν είπι χάρις, ἔλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Χριστού Ιησού του Κυρίου ημών. 3 Καθώς σε παρεκάλεσα απερχόμενος εις Μακεδονίαν, να προσμείνης εν Εφέσῳ, διά να παραγγείλης εις τινάς να μη ετεροδιδασκαλώσῃ 4 μηδέ να προσέχωσιν εις μυθούς και γενεαλογίας απεράντους, αίτινες προξενούσι φιλονεκίας μάλλον παρά την εις την πίστιν οικοδομήν του Θεού, ούτω πράττε· 5 το δε τέλος της παραγγελίας είναι αγάπη εκ καθαράς καρδίας και συνειδήσεως αγαθής και πίστεως ανυποκρίτου, 6 από των οποίων αποπλανηθέντες τινές εξετράπησαν εις ματαιολογίαν. 7 Θέλοντες να ήναι νομοδιδάσκαλοι, ενώ δεν νοούσιν ούτε δύσα λέγουσιν ούτε περί τίνων διῆσχυρίζονται. 8 Εξένρομεν δε διτή ο νόμος είναι καλός, εάν τις μεταχειρίζηται αυτὸν νομίμως, 9 γνωρίζων τούτο, διτή ο νόμος δεν ετέθη διά τον δικαιον, αλλά διά τους ανόμους και ανυποτάκτους, τους ασεβείς και αμαρτωλούς, τους ανοσίους και βεβήλους, τους πατροκότονους και μητροκότονους, τους ανδροφόρους, 10 πόρνους, αρσενοκοίτας, ανδραποδιστάς, φεύστας, επιόρκους, καὶ ει τι ἄλλο αντιβιάνει εις την γυιαίνουσαν διδασκαλίαν, 11 κατά το ευαγγέλιον της δόξης του μακαρίου Θεού, το οποίον εγώ ενεπιστεύθην. 12 Και ευχαριστώ τον ενδυναμώσαντά με Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών, ότι ενέκρινε πιστόν και ἔταξεν εις την διακονίαν εμέ· 13 τον πρότερον ὃντα βλάφωμον και διώκτην καὶ πιστεύωνταν να πιστεύωσιν εις αυτὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰσθίος **g166**) 17 εἰς δε τον βασιλέα των αἰώνων, τον ἀφθαρτον, τον αόρατον, τον μόνον σοφὸν Θέον, εἰπὶ τιμῇ και δόξᾳ εις τους αιώνας των αἰώνων αμῆις. (αἰσθίος **g165**) 18 Ταύτην την παραγγελίαν παραδίδω εις σε, τέκνον Τιμόθεε, κατά τας προγενομένας προφητείας περὶ σου, να στρατεύης κατ' αυτάς την καλήν στρατείαν, 19 ἔχων πίστιν και αγαθήν συνείδησιν, την οποίαν τινές αποβαλόντες εναυάργησαν εις την πίστιν· 20 εκ των οποίων είναι ο Υμέναιος και Αλέξανδρος, τους ὃντων εις αξιώμασι, διά να διάγωμεν βίον απάραχον και ησύχιον εν πάσῃ ευσεβείᾳ και σεμνότητι. 3 Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του

σωτήρος ημών Θεού, 4 όστις θέλει να σωθώσι πάντες οι ἀνθρωποι και να ἐλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας. 5 Διότι είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, ἀνθρωπος Ιησούς Χριστός, 6 όστις ἐδώκεν εαυτόν αντιλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν ωρισμένοις καιροίς, 7 εις το οποίον ετάχθην εγώ κήρυξ και απόστολος, αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν φεύδομαι, διδάσκαλος των εθνών εις την πίστιν και εις την αλήθειαν. 8 Θέλω λοιπόν να προσεύχωνται οι ἄνδρες εν παντὶ τόπῳ, υψόνοντες καθαράς χειράς χωρίς οργής και δισταγμού. 9 Ωσαύτως και αι γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσιν εαυτάς, ουχί με πλέγματα ή χρυσόν ή μαργαρίτας ή ενδυμασίαν πολυτελή, 10 αλλά το οποίον πρέπει εις γυναίκας επαγγελμένας θεοσέβειαν, με ἔργα αγαθά. 11 Η γυνή αι μανθάνην εν ησυχίᾳ μετά πάσης υποταγής· 12 εις γυναίκα ούμως δεν συγχωρώ ων διδάσκη, μηδέ να αυθεντεύῃ επι του ανδρός, αλλά να ησυχάζῃ. 13 Διότι ο Αδάμ πρώτος επλάσθη, ἔπειτα η Εύα· 14 και ο Αδάμ δεν ηπατήθη, αλλ' η γυνή απατηθείσα ἔγεινε παραβάτις· 15 θέλει ούμως σωθή διά της τεκνογονίας, εάν μεινώσιν εις την πίστιν και αγάπην και αγιασμόν μετά σωφροσύνης.

3 Πιστός ο λόγος· Εάν τις ορέγηται επισκοπήν, καλόν ἔργον επιτυμεῖ. 2 Πρέπει λοιπόν ο επίσκοπος να ήναι ἀμεμπτος, μιας γυναικός ανήρ, ἀγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, 3 ουχί μέθυσος, ουχί πλήκτης, ουχί αισχροκερδής, αλλ' επιεικής, ἀμαχος, αφιλάργυρος, 4 κυβερνών καλώς τον εαυτού οίκον, ἔχων τα τέκνα αυτού εις υποταγήν μετά πάσης σεμνότητος· 5 διότι εάν τις δεν εξεύρη να κυβερνά τον εαυτού οίκον, πως θέλει επιμελήθη την εκκλησίαν του Θεού; 6 υβριστήν· ηλεήθην ούμως, διότι αγνοών ἐπράξαεν απιστία, 14 αλλ' υπερεπερίσσευσεν η χάρις του Κυρίου ημών μετά πίστεως και αγάπης της εν Χριστώ Ιησού. 15 Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής ἀξιος, διότι ο Ιησούς Χριστός ἡλθεν εις τον κόσμον διά να σώσῃ τους αμαρτωλούς, των οποίων πρώτος είμαι εγώ· 16 αλλά διά τούτο ηλεήθην, διά να δείξῃ ο Ιησούς Χριστός εις εμέ πρώτον την πάσαν μακροθυμίαν, εις παράδειγμα των μελλόντων να πιστεύωσιν εις αυτόν εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰσθίος **g166**) 17 εἰς δε τον βασιλέα των αἰώνων, τον ἀφθαρτον, τον αόρατον, τον μόνον σοφὸν Θέον, εἰπὶ τιμῇ και δόξᾳ εις τους αιώνας των αἰώνων αμῆις. (αἰσθίος **g165**) 18 Ταύτην την παραγγελίαν παραδίδω εις σε, τέκνον Τιμόθεε, κατά τας προγενομένας προφητείας περὶ σου, να στρατεύης κατ' αυτάς την καλήν στρατείαν, 19 ἔχων πίστιν και αγαθήν συνείδησιν, την οποίαν τινές αποβαλόντες εναυάργησαν εις την πίστιν· 20 εκ των οποίων είναι ο Υμέναιος και Αλέξανδρος, τους ὃντων εις αξιώμασι, διά να διάγωμεν βίον απάραχον και ησύχιον εν πάσῃ ευσεβείᾳ και σεμνότητι. 3 Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του

να μη ήναι νεοκατήχητος, διά να μη υπερηφανευθή και πέσῃ εις την καταδίκην του διαβόλου. 7 Πρέπει δε αυτός να ἔχῃ και παρά των ἔξωθεν μαρτυρίαν καλήν, διά να μη πέσῃ εις ονειδισμόν και παγίδα του διαβόλου. 8 Οι διάκονοι οισαύτως πρέπει να ήναι σεμνοί, ουχί διγλωσσοι, ουχί δεδομένοι εις οίνον πολὸν, ουχί αισχροκερδεῖς, 9 ἔχοντες το μυστήριον της πίστεως μετά καθαράς συνειδήσεως. 10 Και ούτοι δε ας δοκιμάζωνται πρώτων, ἔπειτα ας γίνωνται διάκονοι, εάν ήναι ἀμεμπτοι. 11 Αι γυναίκες οισαύτως σεμναί, ουχί κατάλαοι, εγκρατεῖς, πισταί κατέ πάντα. 12 Οι διάκονοι ας ήναι μιας γυναικός ἀνδρέως, κυβερνώντες καλώς τα τέκνα αυτών και τους οίκους αυτών. 13 Διότι οι καλώς διακονήσαντες αποκτώσιν εις εαυτούς βαθμὸν καλόν και πολλήν παρρησίαν εις την πίστιν την εις τον Ιησούς Χριστόν. 14 Ταύτα σοι γράφω, ελπίζων να ἔλω προς σε ταχύτερον· 15 αλλ' εάν βραδύνω, διά να εξεύρης πως πρέπει να πολιτεύσαι εν τω οίκω του Θεού, δόστις είναι η εκκλησία του Θεού του ζώντος, ο στύλος και το εδραίωμα της αληθείας. 16 Και αναντιρίτως το μυστήριον της ευσεβείας είναι μέγα· ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί, εδικαίωθη εν πνεύματι, εφάνη εις αγγέλους, εκηρύχθη εις τα έθνη, επιστεύθη εις τον κόσμον, ανελήφθη εν δόξῃ.

4 Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν αποστατήσει τινές από της

πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης και περιερχόμεναι τας οικίας, και ουχί μόνον αργαί, αλλά εις διδασκαλίας δαιμονίων, 2 διά της υποκρίσεως και φλύαροι και περίεργοι, λαλούσαι τα μη πρέποντα. Φυευδολόγων, εχόντων την εαυτών συνείδησιν 14 Θέλω λοιπόν αι νεώτεραι να υπανδρεύνωνται, να κεκαυτηριασμένην, 3 εμποδιζόντων τον γάμον, τεκνοποιώσι, να κυβερνώσιν οίκον, να μη διδωσι προσταζόντων αποχήν βρωμάτων, τα οποία ο Θεός μηδεμίαν αφορμήν εις τον εναντίον να λοιδορή. 15 έκτισε διά να μεταλαμβάνωσι μετά ευχαριστίας οι Διότι εξετράπησαν ήδη τινές οπίσω του Σατανά. 16 πιστοί και οι γνωρίσαντες την αλήθειαν. 4 Διότι παν Εάν τις πιστός ή πιστή ἔχη χήρας, ας προμηθεύῃ εις κτίσμα Θεού είναι καλόν, και ουδέν απορρίψιμον, αυτάς τα αναγκαία, και ας μη επιβαρύνηται η εκκλησία, όταν λαμβάνηται μετά ευχαριστίας 5 διότι αγιάζεται διά να δύναται να βοηθή τας αληθώς χήρας. 17 διά του λόγου του Θεού και διά της προσευχῆς. 6 Οι καλώς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ας αξιόνωνται Ταύτα συμβουλεύων εις τους αδελφούς, θέλεις είσθαι διπλής τιμής, μάλιστα όσοι κοπιάζουσιν εις λόγον καλός διάκονος του Ιησού Χριστού, εντρεφόμενος εν και διδασκαλίαν· 18 διότι λέγει η γραφή· Δεν θέλεις τοις λόγοις της πίστεως και της καλής διδασκαλίας, εμφράζει το στόμα βούς αλωνίζοντος· και, Ἀξιος είναι ο την οποίαν παρηκολούθησας. 7 Τους δε βεβήλους και εργάτους του μισθού αυτού. 19 Κατηγορίαν εναντίον γραώδεις μύθους παραπού και γύμνασε σεαυτόν εις πρεσβύτερου μη παραδέχου, εκτός διά στόματος δύο την ευόξεβειαν· 8 διότι η σωματική γυμνασία είναι ή τριών μαρτύρων. 20 Τους αμαρτάνοντας ἐλέγχε προς ολίγον αφέλιμος αλλ' η ευόξεβεια είναι προς ενώπιον πάντων, διά να ἔχωσι φόβον και οι λοιποί. 21 πάντα αφέλιμος, ἔχουσα επαγγελίαν της παρούσης Διαμαρτύρουμαι ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού ζωῆς και της μελλούσης. 9 Πιστός ο λόγος και πάσης Χριστού και των εκλεκτῶν αγγέλων, να φυλάξῃς ταύτα, αποδοχής ἀξιος· 10 επειδή διά τούτο και κοπιάζομεν και χωρίς προτιμήσεως, μηδέν πράττων κατά χάριν. 22 Μη ονειδιόμεθα, διότι επιλέζομεν εις τον ζώντα Θεόν, δοτίς επίθετε χείρας ταχέως εις μηδένα, μηδέ γίνου κοινωνός είναι ο Σωτήρ πάντων ανθρώπων, μάλιστα των πιστών. αλλοτρίων αμαρτιών· φύλαττε σεαυτόν καθαρόν. 23 11 Παράγγελλε ταύτα και δίδασκε. 12 Μηδείς ας μη Μη υδροπότει πλέον, αλλά μεταχειρίζου ολίγον οίνον καταφρονή την νεότητά σου, αλλά γίνου τύπος των διά τον στόμαχόν σου και τας συχνάς σου ασθενείας. πιστών εις λόγον, εις συναναστροφήν, εις αγάπην, εις 24 Τινών ανθρώπων αι αμαρτίαι είναι φανεράι, και πνεύμα, εις πίστιν, εις καθαρότητα. 13 Ἔως να ἐλθω, προπορεύονται αυτών εις την κρίσιν, εις τινάς δε και καταγίνονται εις την ανάγνωσιν, εις την προτροπήν, εις επακολουθούσιν· 25 ωσαύτως και τα καλά ἔργα τινών την διδασκαλίαν· 14 μη αμέλει το χάρισμα, το οποίον είναι φανερά, και όσα είναι κατ' ἄλλον τρόπον δεν είναι εν σοι, το οποίον εδόθη εις σε διά προφητείας δύνανται και να κρυφώστι.

μετά επιθέσεως των χειρών του πρεσβύτεριον. 15 Ταύτα μελέτα, εις ταύτα μένε, διά να ἡναι φανερά εις πάντας η προκοπή σου. 16 Πρόσχει εις σεαυτόν και εις την διδασκαλίαν, επίμενε εις αυτά διότι τούτο πράττων και σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακούοντάς σε.

5 Πρεσβύτερον μη επιπλήξης, αλλά πρότρεπε ως πατέρα, τους νεωτέρους ως αδελφούς, 2 τας απολαμβάνοντες την ευεργεσίαν. Ταύτα δίδασκε και πρεσβύτερας ως μητέρας, τας νεωτέρας ως αδελφάς μετά νουθετεί. 3 Εάν τις ετεροδιδασκαλή και δεν ακολουθή πάσης καθαρότητος. 3 Τας χήρας τίμα τας αληθώς χήρας, τους υμαίνοντας λόγους του Κυρίου ημῶν Ιησού 4 Εάν δε τις χήρα ἔχη τέκνα ή ἔγκονα, ας μανθάνωσι Χριστού και την διδασκαλίαν την κατ' ευσέβειαν, πρώτον να καθιστώσιν ευσέβη τον ίδιον αυτών οίκον 4 είναι τετυφωμένος και δεν εξεύρει ουδέν, αλλά και να αποδίδωσιν αμοιβάς εις τους προγόνους αυτών. νοεῖτε περὶ συζητήσεις και λογομαχίας, εκ των οποίων Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του πρόερχεται φθόνος, ἔρις, βλασφημία, υπόνοια πονηραί, Θεού. 5 Η δε αληθώς χήρα και μεμονωμένη ελπίζει επί 5 μάταιαι συνδιαλέξεις ανθρώπων διεφθαρμένων τον τον Θεόν και εμμένει εις τας δεήσεις και τας προσευχάς νούν και απεστερημένων της αληθείας, νομίζοντων νύκτα και ημέραν· 6 Η δεδομένη όμως εις τας ηδονάς την ευσέβειαν ὅτι είναι πλούτισμός. Απομακρύνουν ενώ ζῇ είναι νεκρά. 7 Και ταύτα παράγγελλε, διά να από των τοιούτων. 6 Μέγας δε πλούτισμός είναι ήναι άμεμπτοι. 8 Αλλ' εάν τις δεν προνοή περὶ των η ευσέβεια μετά αυταρκείας. 7 Διότι δεν εφέραμεν εαυτού και μάλιστα των οικείων, ηρνήθη την πίστιν ουδέν εις τον κόσμον, φανερόν ότι ουδέ δυνάμεθα να και είναι απίστον χειρότερος. 9 Ας καταγράφηται χήρα εκφέρωμένη τι· 8 ἔχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ουχί ολιγώτερον των εξήκοντα ετών, ήτις υπήρχεν ενός ας αρκώμεθα εις ταύτα. 9 Όσοι δε θέλουσι να πλούτωσι ανδρός γυνή, 10 ήτις μαρτυρείται διά τα καλά αυτής πίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα και εις επιθυμίας ἔργα, εάν ανέθρεψε τέκνα, εάν περιέθαλψε ξένους, πολλάς ανοίτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσι τους εάν πόδας αγίων ἔνιψεν, εάν θιλβομένους εβοήθησεν, ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν. 10 Διότι ρίζα εάν επιτηκολούθησεν εις παν ἔργον αγαθόν. 11 Τας δε πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία, την οποίαν νεωτέρας χήρας απόβαλε· διότι αφού εντρυφήσωσι τινές ορεγόμενοι απεπλανήθησαν από της πίστεως και κατά του Χριστού, θέλουσι να υπανδρεύνωνται, 12 διεπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλάς. 11 Συ όμως, ω έχουσα την καταδίκην, διότι ηθέτησαν την πρώτην ἀνθρώπε του Θεού, ταύτα φεύγε· ζήτει δε δικαιοσύνην, πίστιν· 13 και ενταυτώ μανθάνουσι να ἡναι αργαί, ευσέβειαν, πίστιν, αγάπην, υπομονήν, πράστητα. 12

Αγωνίζου τον καλόν αγώνα της πίστεως· κράτει την αιώνιον ζωήν, εις την οποίαν και προσεκλήθης και ὡμολόγησας την καλήν ομολογίαν ενώπιον πολλών μαρτύρων. (**aiōnios g166**) **13** Σε παραγγέλλω ενώπιον του Θεού του ζωοποιούντος τα πάντα και του Ιησού Χριστού του μαρτυρήσαντος ενώπιον του Ποντίου Πιλάτου την καλήν ομολογίαν, **14** να φυλάξῃς την εντολήν αμόλυντον, ἀμεμπτον, μέχρι της επιφανείας του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού, **15** την οποίαν εν τοις ωρισμένοις καιροίς θέλει δεῖξει ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεὺς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριεύοντων, **16** όστις μόνος ἔχει την αθανασίαν, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ουδείς των ανθρώπων είδεν ουδέ δύναται να ίδῃ εις τον οποίον ἔστω τιμῇ και κράτος αιώνιον· αμήν. (**aiōnios g166**) **17** Εις τοὺς πλουσίους του κόσμου τούτου παράγγελλε να μη υψηλοφρονώσῃ, μηδέ να ελπίζωσῃ επὶ την αδηλότητα του πλούτου, αλλ' επὶ τὸν θέον τὸν ζῶντα, όστις δίδει εἰς ημάς πλουσίως πάντα εἰς απόλαυσιν, (**aiōn g165**) **18** να αγαθοεργώσῃ, να πλουτώσιν εἰς ἔργα καλά, να ἦναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, **19** θησαυρίζοντες εἰς εαυτούς θεμέλιον καλόν εἰς το μέλλον, διά να απολαύσωσι την αιώνιον ζωήν. **20** Ω Τιμόθεε, την παρακαταθήκην φύλαξον, αποστρεφόμενος τας βεβήλους ματαιολογίας και τας αντιλογίας της ψευδωνύμου γνώσεως, **21** την οποίαν τινές επαγγελλόμενοι επλανήθησαν κατά την πίστιν. Η χάρις είνη μετά σού· αμήν.

Προς Τιμοθεον Β'

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού κατά την επαγγελίαν της ζωής της εν Χριστώ Ιησού, **2** προς Τιμόθεον το αγαπητόν τέκνον εἴναι χάρις, ἔλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός και Χριστού Ιησού του Κυρίου ημών. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν, τον οποίον λατρεύω από προγόνων μετά καθαράς συνειδήσεως, ότι αδιαλείπτως σε ενθυμούμαι εν ταῖς δεήσεσι μου νύκτα και ημέραν, **4** επιποθῶν να σε ίδω, ενθυμούμενος τα δάκρυά σου, διά να εμπλησθώ χαράς, **5** ανακαλών εις την μνήμην μου την εν σοι ανυπόκριτον πίστιν, ήτις πρώτον κατώκησεν εν τη μάμψῃ σου Λωΐδη και εν τη μητρὶ σου Ευνίκῃ, είμαι δε πεπεισμένος ότι και εν σοι. **6** Διά την οποίαν αιτίαν σε υπενθυμίζω να αναζωπυρής το χάρισμα του Θεού, το οποίον είναι εν σοι διά της επιθέσεως των χειρών μου. **7** διότι δεν έδωκεν εις ημάς ο Θεός πνεύμα δειλίας, αλλά δυνάμεως και αγάπης και σωφρονισμού. **8** Μη αισχυνθής λοιπόν την μαρτυρίαν του Κυρίου ημών μηδέ εμέ τον δέσμιον αυτού, αλλά συγκακοπάθησον μετά του ευαγγελίου με την δύναμιν του Θεού, **9** όστις ἐσώσεν ημάς και εκάλεσε με κλήσην αγίαν, ουχί κατά τα ἑργα ημών, αλλά κατά την εαυτού πρόθεσιν και χάριν, την δοθείσαν εις ημάς εν Χριστώ Ιησού πρό χρόνων αιωνίων, (αιδηνος γ166) **10** φανερωθείσαν δε τώρα διά της επιφανείας του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, όστις κατήργησε μεν τον θάνατον, ἐφερε δε εις φως την ζωήν και την αφθαρσίαν διά του ευαγγελίου, **11** εις το οποίον ετάχθην εγώ κήρυξ και απόστολος και διδάσκαλος των εθνών. **12** Διά την οποίαν αιτίαν και πάσχω ταύτα, πλὴν δεν επαισχύνομαι διότι εξεύρω εις τίνα επίστευσα, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι δυνατός να φυλάξῃ την παρακαταθήκην μου μέχρις εκείνης της ημέρας. **13** Κράτει το υπόδειγμα των υγιαινόντων λόγων, τους οποίους ήκουσας παρ' εμού, μετά πάστεως και αγάπης της εν Χριστώ Ιησού. **14** Την καλήν παρακαταθήκην φύλαξον διά του Πνεύματος του Αγίου του ενοικούντος εν ημίν. **15** Εξένρεις τούτο, ότι με απεστράφησαν πάντες οι εν τη Ασίᾳ, εκ των οποίων είναι ο Φύγελλος και ο Ερμογένης. **16** Είθε ο Κύριος να δώσῃ ἔλεος εις τον οίκον του Ονησιφόρου, διότι πολλάκις με παρηγόρησε και δεν επησχύνθη την ἀλύσιν μου, **17** αλλ' ότε ἥλθεν εις την Ρόμην, με ἐξήτησε μετά σπουδῆς πολλῆς και με εύρεν· **18** είθε ο Κύριος να δώσῃ εις αυτόν να εύρῃ ἔλεος παρά Κυρίου εν εκείνη τη ημέρᾳ και δόσας διακονίας ἔκαμεν εν Εφέσῳ, συν εξεύρεις καλήτερα.

2 Συ λοιπόν, τέκνον μου, ενδυναμού διά της χάριτος της εν Χριστώ Ιησού, **2** και δόσα ήκουσας παρ' εμού διά πολλών μαρτυρών, ταύτα παράδος εις πιστούς ανθρώπους, οίτινες θέλουσιν είσθαι ικανοί και ἀλλούς να διδάξωσι. **3** Συ λοιπόν κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού. **4** Ουδείς στρατευόμενος εμπλέκεται εις τας βιωτικάς υποθέσεις, διά να αρέστη εις τον στρατολογήσαντα. **5** Εάν δε και αγωνίζηται τις, δεν στεφανούται, εάν νομίμως δεν αγωνισθῇ. **6** Ο κοπιάζων γεωργός πρέπει πρώτος να μεταλαμβάνη

από των καρπών. **7** Εννόει εκείνα τα οποία λέγω· είθε δε να σοι δώσῃ ο Κύριος σύνεσιν εις πάντα. **8** Ενθυμού τον εκ σπέρματος Δαβίδ Ιησούν Χριστόν, τον αναστάντα εκ νεκρών, κατά το ουαγγέλιον μου. **9** Διά το οποίον κακοπαθώ μέχρι δεσμών ως κακούργος· αλλ' ο λόγος του Θεού δεν δεσμεύεται. **10** Διά τούτο πάντα υπομένω διά τους εκλεκτούς, διά να απολαύσωσι και αυτοί την σωτηρίαν την εν Χριστώ Ιησού μετά δόξης αιωνίου. (αιδηνος γ166) **11** Πιστός ο λόγος διότι εάν συναπεθάνομεν, θέλομεν και συμβασιλεύειτε εάν αρνώμεθα αυτόν, και εκείνος θέλει αρνηθή ημάς· **12** εάν απιστώμεν, εκείνος μένει πιστός· να αρνηθή εαυτόν δεν δύναται. **14** Ταύτα υπενθύμιζε, διαμαρτυρόμενος ενώπιον του Κυρίου να μη λογομαχώσι, το οποίον δεν είναι εις ουδέν χρήσιμον, αλλά φέρει καταστροφήν των ακούοντων. **15** Σπούδασον να παραστήσης σεαυτόν δόκιμον εις τον Θεόν, εργάτην ανεπάσχοντον, ορθοτομούντα τον λόγον της αληθείας. **16** Τας δε βεβήλους ματαιοφωνίας φεύγε· διότι θέλουσι προχωρήσει εις πλειστέραν ασέβειαν, **17** και ο λόγος αυτών θέλει κατατρώγει ως γάγγραιν· εκ των οποίων είναι ο Υμέναιος και ο Φιλητός, **18** οίτινες απεπλανήθησαν από της αληθείας, λέγοντες ότι έγινεν ηδη η ανάστασις, και ανατρέπουσι την πίστιν τινών. **19** Το στερεόν όμως θεμέλιον του Θεού μένει, έχον την σφραγίδα ταύτην· Γνωρίζει ο Κύριος τους όντας αυτού, καὶ· Ας απομακρυνθή από της αδικίας πας όστις ονομάζει το ονόμα του Κυρίου. **20** Εν μεγάλῃ δε οικίᾳ δεν είναι μόνον σκεύη χρυσά και αργυρά, αλλά και ξύλινα και οστράκινα, και άλλα μεν προς χρήσιν τιμίαν, άλλα δε προς ἄτιμον. **21** Εάν λοιπόν καθαρίση τις εαυτόν από τούτων, θέλει εἰσθι τοκεύος τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις πανέργον αγαθόν. **22** Τας δε νεανικάς επιθυμίας φεύγε και ζήτει την δικαιοισύνην, την πίστιν, την αγάπην, την ειρήνην μετά των επικαλουμένων τον Κύριον εκ καθαράς καρδίας. **23** Τας δε μωράς και απαδεύτους φιλονεκίας παραιτού, εξεύρων ότι γεννώσι μάχας· **24** ο δε δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να μάχηται, αλλά να ήναι πράος προς πάντας, διδακτικός, ανεξίκακος, **25** διδάσκων μετά πραστήτος τους αντιφρονούντας, μήποτε δώσῃ εις αυτούς ο Θεός μετάνοιαν, ώστε να γνωρίσωσι την αληθείαν, **26** και να ανανήψωσιν από της παγίδος του διαβόλου, υπό του οποίου είναι πεπαγιδευμένοι εις το θέλλημα εκείνου.

3 Γίνωσκε δε τούτο, ότι εν ταις εοχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί· **2** διότι θέλουσιν είσθαι οι ἀνθρώποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονεῖς, αχάριστοι, ανόσιοι, **3** ἀσπλαγχνοί, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, **4** προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι γάλλοι παρά φιλόθεοι, **5** ἔχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, πρηγμένοι δε την δύναμιν αυτής. Και τούτους φεύγε. **6** Διότι ει τούτων είναι εκείνοι, οίτινες εισχωρούσιν εις τας οικίας και αιχμαλωτίζουσι τα γυναικάρια τα πεφορτισμένα αμαρτίας, συρόμενα υπό διαφόρων επιθυμιών, **7** τα οποία πάντοτε μανθάνουσι και ποτέ

δεν δύνανται να έλθωσιν εις την γνώσιν της αληθείας. αλλά πάντες με εγκατέλιπον· είθε να μη λογαριασθή 8 Και καθ' ον τρόπον ο Ιαννίς και Ιαμβρής αντέστησαν εις αυτούς 17 αλλ' ο Κύριος με παρεστάθη και με εις τον Μωϋσήν, ούτω και αυτοί ανθίστανται εις την ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθή δι' εμού το κήρυγμα και αλήθειαν, ἀνθρωποι διεφθαρμένοι τον νούν, αδόκιμοι να ακούσωσι πάντα τα έθνη και ηλευθερώθην εκ του εις την πίστιν. 9 Αλλά δεν θέλουσι προκόψι πλειότερον στόματος του λέοντος. 18 Και θέλει με ελευθερώσει ο διότι η ανοησία αυτών θέλει γείνει κατάδηλος εις Κύριος από παντός έργου πονηρού και θέλει με διασώσει πάντας, καθώς και η εκείνων έγεινε. 10 Συ όμως διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού εις τον οποίον παρηκολούθησας την διδασκαλίαν μου, την διαγωγήν, έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αἰσθητος 165) 19 Ασπάσθητη την Πρίσκαν και τον Ακύλαν και την πρόθεστην, την πίστιν, την μακροθυμίαν, την αγάπην, τον οίκον του Ονησιφόρου. 20 Ο Έραστος ἔμεινεν εν συνέρθησαν εν Αντιοχείᾳ, εν Ικονίῳ, εν Λύστροις οποίους Κορίνθω, τον δε Τρόφιμον αφίκα εν Μιλήσια αθενήν. διαγωμός υπέφερα, και εκ πάντων με ηλευθερώσεων 21 Σπούδασον να έλθης προ του χειμώνος. Ασπάζεται σε ο Κύριος. 12 Και πάντες δε οι θέλοντες να ζώσιν ο Εύβουλος και Πούνδης και Λίνος και η Κλαυδία και οι ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού θέλουσι διωχθή. 13 Πονηροί αδελφοί πάντες. 22 Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είη μετά δε ἀνθρώπων και γόργης θέλουσι προκόψι εις το χείρον, του πνεύματός σου. Η χάρις μεθ' υμών· αμήν.

πλανώντες και πλανώμενοι. 14 Αλλά συ μένει εις εκείνα, τα οποία ἔμαθες και επιστώθης, εξεύρων παρά τίνος ἔμαθες, 15 και ότι από βρέφους γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εις σωτηρίαν διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. 16 Ὄλη η γραφή είναι θεόπνευστος και αφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς ἐλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, 17 διά να ἄνται τέλειος ο ἀνθρώπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν

4 Διαμαρτύρομαι λοιπόν εγώ ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, δόστις μέλλει να κρίνη ζώντας και νεκρούς εν τη επιφανεία αυτού και τη βασιλεία αυτού, 2 κήρυξον τον λόγον, επίμενε εγκαίρως αικαίρως, ἔλεγχον, επίπληξον, πρότρεψον, μετά πάσης μακροθυμίας και διδαχής. 3 Διότι θέλει ελθεῖ καιρός ότε δεν θέλουσιν υποφέρει την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, αλλά θέλουσιν επισωρεύσει εις εαυτούς διδασκάλους κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας, γαργαλιζόμενοι την ακοήν, 4 και από μεν της αληθείας θέλουσιν αποστρέψει την ακοήν αυτών, εις δε τους μύθους θέλουσιν εκτραπή. 5 Συ δε αγρύπνει εις πάντα, κακοπάθησον, εργάσθητι έργον ευαγγελιστού, την διακονίαν σου κάμε πλήρη. 6 Διότι εγώ γίνομαι ήδη σπονδή και ο καιρός της αναχωρήσεως μου ἔφθασε. 7 Τον αγώνα τον καλόν ηγωνίσθην, τον δρόμον ετελείωσα, την πίστιν διετήρησα· 8 του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνῃ τη ημέρᾳ, ο δίκαιος κριτής, και ου μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούσι την επιφάνειαν αυτού. 9 Σπούδασον να έλθης προς εμέ ταχέως· 10 διότι ο Δημάς με εγκατέλιπεν, αγαπήσας τον παρόντα κόσμον, και απήλθεν εις θεσσαλονίκην, ο Κρήσκης εις Γαλατίαν, ο Τίτος εις Δαλματίαν· (αἰσθητος 165) 11 ο Λουκάς είναι μόνος μετ' εμού. Τον Μάρκον παραλαβών φέρε μετά σου διότι μοι είναι χρήσιμος εις την διακονίαν. 12 Τον δε Τυχικόν απέστειλα εις Ἐφεσον. 13 Τον φελόνην, τον οποίον αφήκα εν Τρωάδι παρά τω Κάρπω, ερχόμενος φέρε, και τα βιβλία, μάλιστα τας μεμβράνας, 14 Ο Αλέξανδρος ο χαλκεύς πολλά κακά μοι ἔκαμεν· ο Κύριος να αποδώσῃ εις αυτόν κατά τα ἔργα αυτού· 15 τον οποίον και συ φυλάττου· διότι πολύ ανθίσταται εις τους λόγους ημών. 16 Εν τη πρώτη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς,

Προς Τίτον

1 Παύλος, δούλος Θεού, απόστολος δε Ιησού Χριστού κατά την πίστιν των εκλεκτών του Θεού και την επίγνωσιν της αληθείας της κατ' ευσέβειαν **2 επ'** ελπίδι ζωής αιωνίου, την οποίαν υπεοχέθη ο αφεντικός Θεός προ χρόνων αιωνίων, (**αιόνιος g166**) **3** εφανέρωσε δε εν καιροίς ωρισμένοις τον λόγον αυτού διά του κηρύγματος, το οποίον ενεπιστεύθην εγώ κατ' επιταγήν του σωτήρος ημών Θεού, **4** προς Τίτον, γνήσιον τέκνον κατά κοινήν ημών πίστιν εἴη χάρις, ἔλεος, ειρήνη από Θεού Πατέρος και Κυρίου Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών. **5** Διά τούτο σε αφήκα εν Κρήτῃ, διά να διορθώσης τα ελλείποντα και να καταστήσης εν πάσῃ πόλει πρεσβυτέρους, καθώς εγώ σε διέταξα, **6** όστις είναι ανέγκλητος, μιας γυναικός ανήρ, ἔχων τέκνα πιστά, μη κατηγορούμενα ως ἀστάτα ἡ ανυπότακτα. **7** Διότι πρέπει ο επίσκοπος να ἔναι ανέγκλητος, ως οικονόμος Θεού, μη αυθάδης, μη οργύλος, μη μέθυσος, μη πλήκτης, μη αισχροκερδής, **8** αλλά φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, ὄσιος, εγκρατής, **9** προσκεκολλημένος εις τον πιστόν λόγον της διδασκαλίας, διά να ἔναι δυνατός και να προτρέπῃ διά της υγιαινούσης διδασκαλίας και να εξελέγῃ τους αντιλέγοντας. **10** Διότι υπάρχουν πολλοί και ανυπότακτοι ματαιολόγοι και φρενοπλάνοι, μάλιστα οι εκ της περιτομής, **11** τους οποίους πρέπει να αποστομόνωμεν, οἵτινες ανατρέπουν ολοκλήρους οίκους, διδάσκοντες ὅσα δεν πρέπει, χάριν αισχρού κέρδους. **12** Είπε τις αυτών προφήτης ἴδιος αυτών· Οι Κρήτες είναι πάντοτε ψέψυται, κακά θηρία, γαστέρες αργαί. **13** Η μαρτυρία αύτή είναι αληθινή. Διά την οποίαν αιτιάν έλεγχη αυτούς αποτόμως, διά να υγιαίνωσιν εν τη πίστει, **14** και να μη προσέχωσιν εις Ιουδαϊκούς μύθους και εντολάς ανθρώπων αποστρεφομένων την αλήθειαν. **15** Εις μεν τους καθαρούς πάντα είναι καθαρά· εἰς δε τους μεμιασμένους και απίστους ουδέν καθαρόν, αλλά και ο νούς αυτών και η συνείδησις είναι μεμιασμένα. **16** Ομολογούσιν ότι γνωρίζουν τον Θεόν, με τα ἔργα ὄμως αρνούνται, βδελυκτοί ὄντες και απειθείς και εις παν έργον αγαθόν αδόκιμοι.

2 Συν ὄμως λάλει ὅσα πρέπουσιν εις την υγιαινούσαν διδασκαλίαν. **2** Οι γέροντες να ἔναι ἄγρυπνοι, σεμνοί, σώφρονες, υγιαίνοντες εν τη πίστει, τη ἀγάπῃ, τη υπομονῇ. **3** Αἱ γραίαι ὡσαύτως να ἔχωσι τρόπον ιεροπετῆ μη κατάλαοι, μη δεδουλωμέναι εις πολλήν οινοποσίαν, να ἔναι διδασκαλοί των καλών, **4** διά να νουθετώσι τας νέας να ἔναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, **5** σώφρονες, καθαραί, οικοφύλακες, αγαθαί, ευπειθεῖς εις τους ιδίους αυτών ἀνδρας, διά να μη βλασφημήται ο λόγος του Θεού. **6** Τους νεωτέρους ὡσαύτως νουθετεί να σωφρονώσι, **7** δεικνύντας κατά πάντα σεαυτόν τύπον των καλών ἔργων, φιλάττων εν τη διδασκαλίᾳ αδιαφορίαν, σεμνότητα, **8** λόγον υηγή και ακατάκριτον, διά να εντραπή ο εναντίος, μη ἔχων να λέγη διά σας μηδέν κακόν. **9** Τους δούλους να υποτάσσωνται εις τους εαυτών δεσπότας, να ευαρεστώσιν εις αυτούς κατά πάντα, να μη αντιλέγωσι, **10** να μη σφετερίζωνται τα

αλλότρια, αλλά να δεικνύωσι πάσαν πίστιν αγαθήν, διά να στολίζωσι κατά πάντα την διδασκαλίαν του σωτήρος ημών Θεού. **11** Διότι εφανερώθη η χάρις του Θεού η σωτήριος εις πάντας ανθρώπους, **12** διδάσκουσα ημάς να αρνηθώμεν την ασέβειαν και τας κοσμικάς επιθυμίας και να ζήσωμεν σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς εν τω παρόντι αιώνι, (**αιόνιος g165**) **13** προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, **14** όστις ἐδώκεν εαυτόν υπέρ ημών, διά να μας λυτρώση από πάσης ανομίας και να μας καθαρίση εις εαυτόν λαόν εκλεκτόν, ζηλωτήν καλών ἔργων. **15** Ταύτα λάλει και πρότρεπε και ἐλεγχει μετά πάσης εξουσίας ας μη σε περιφρονή μηδείς.

3 Υπενθύμιζε αυτούς να υποτάσσωνται εις τας αρχάς και εξουσίας, να πειθαρχώσι, να ἔναι ἐτοιμοι εις παν έργον αγαθόν, **2** να μη βλασφημώσι μηδένα, να ἔναι ἀμαχοί, συμβιβαστικοί, να δεικνύωσι προς πάντας ανθρώπους πάσαν πράστητα. **3** Διότι ήμεθά ποτε και ημείς ανόητοι, απειθείς, πλανώμενοι, δουλεύοντες εις διαφόρους επιθυμίας και ηδονάς, ζώντες εν κακία και φθόνῳ, μιστοῖ και μισούντες αλλήλους. **4** Αλλ' ὅτε εφανερώθη η χρηστότης και η φιλανθρωπία του Σωτήρος ημών Θεού, **5** ουχί εξ ἔργων δικαιοσύνης τα οποία επράξαμεν ημείς, αλλά κατά το ἔλεος αυτού ἐώσων ημάς διά λουτρού παλιγγενεσίας και ανακαίνισεως του Αγίου Πνεύματος, **6** το οποίον εξέχει πλουσίως εφ' ημάς διά Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών, **7** ίνα δικαιωθέντες διά της χάριτος εκείνου, γείνωμεν κληρονόμοι κατά την ελπίδα της αιωνίου ζωῆς. (**αιόνιος g166**) **8** Πιστός ο λόγος, και θέλω ταύτα να διαβεβαιοίσι, διά να φροντίζωσιν οι πιστεύσαντες εις τον Θεόν να προΐστανται καλών ἔργων. Ταύτα είναι τα καλά και ωφέλιμα εις τους ανθρώπους **9** μωράς δε φιλονεικίας και γενεαλογίας και ἐριδας και μάχας νομικάς φεύγε, διότι είναι ανωφελεῖς και μάταιαι. **10** Αιρετικόν ἀνθρώπων μετά μίαν και δευτέρων νουθεσίαν παραποτό, **11** εξεύρων ότι διεφθάρη ο τοιούτος και αμαρτάνει, ων αυτοκατάκριτος. **12** Όταν πέμψω προς σε τον Αρτεμάν ή τον Τυχικόν, σπούδασον να ἐλθης προς με εις Νικόπολιν· διότι εκεί απεφάσισα να παραχειμάσω. **13** Ζηνάν τον νομικόν και τον Απολλώ πρόπεμψον επικελώς, διά να μη λείπῃ εις αυτούς μηδέν. **14** Ας μανθάνωσι δε και οι ημέτεροι να προΐστανται καλών ἔργων εις τας αναγκαίας χρείας, διά να μη ἔναι ἀκαρποί. **15** Ασπάζονται σε πάντες οι μετ' εμού· ασπάσθητι τους αγαπώντας ημάς εν πίστει. Η χάρις είνη μετά πάντων υμών. Αμήν.

Προς Φιλημονα

1 Παύλος, δέσμιος του Ιησού Χριστού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς Φιλήμονα τον αγαπητόν και συνεργόν ημών **2** καὶ την Απφίαν την αγαπητήν και Ἀρχιππον τον συντρατιώτην ημών καὶ την κατ^l οίκον σου εκκλησίαν **3** χάρις εἴη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **4** Ευχαριστώ τον Θεόν μου και μνημονεύω σε πάντοτε εν ταῖς προσευχαῖς μου, **5** ακούων την αγάπην σου και την πίστιν, την οποίαν ἔχεις προς τον Κύριον Ιησούν και εις πάντας τους αγίους, **6** διά να γείνη η κοινωνία της πίστεώς σου ενεργός διά της φανερώσεως παντός καλού του εν υμίν εις Χριστόν Ιησούν. **7** Διότι χαράν πολλήν ἔχομεν και παρηγορίαν διά την αγάπην σου, επειδή τα σπλάγχνα των αγίων ανεπαύθησαν διά σου, αδελφέ. **8** Όθεν, αν και ἔχω εν Χριστώ πολλήν παρρησίαν να επιτάττω εις σε το πρέπον, **9** ὅμως διά την αγάπην μάλλον σε παρακαλώ, τοιούτος ων αως Παύλος ο γέρων, τώρα δε και δέσμιος του Ιησού Χριστού, **10** σε παρακαλώ υπέρ του τέκνου μου, τον οποίον εγέννησα εν τοις δεσμοίς μου, υπέρ του Ονησίμου, **11** όστις ήτο ποτέ ἀχρηστος εις σε, τώρα δε εις σε και εις εμέ είναι χρήσιμος, **12** τον οποίον πέμπω οπίσω. Συ δε αυτόν, τουτέστι τα σπλάγχνα μου, δέχθητι. **13** τον οποίον εγώ ήθελον να κρατώ πλησίον μου, διά να με υπηρετή αντί σου εν τοις δεσμοίς του ευαγγελίου. **14** χωρίς όμως της γνώμης σου δεν ηθέλησα να κάμω ουδέν, διά να μη ήναι το αγαθόν σου ως κατ^l ανάγκην, αλλ^l εκουσίως. **15** Διότι ίσως διά τούτο εχωρίθη προς ὡραν, διά να απολάβης αυτόν διαπαντός, (aiōnios g166) **16** ουχί πλέον ως δούλον, αλλ^l υπέρ δούλον, αδελφόν αγαπητόν, μάλιστα εις εμέ, πόσω δε μάλλον εις σε και κατά σάρκα και εν Κυρίῳ. **17** Εάν λοιπόν ἔχης εμέ κοινωνόν, δέχθητι αυτόν ως εμέ. **18** Και εάν σε ηδίκησεν εις τι ή χρεωστή, λογαρίαζε τούτο εις εμέ. **19** εγώ ο Παύλος έγραψα με την χείρα μου, εγώ θέλω πληρώσει διά να μη σοι λέγω ότι και σεαυτόν ἔτι μοι χρεωστείς. **20** Ναι, αδελφέ, είθε να λάβω εγώ ταύτην την χάριν παρά σου εν Κυρίων ανάπαυσόν μου τα σπλάγχνα εν Κυρίῳ. **21** Πεποιθώς εις την υπακοήν σου έγραψα προς σε, εξεύρων ότι και πλειότερον αφ^l ό, τι λέγω θέλεις κάμει. **22** Ενταυτώ δε ετοίμαζέ μοι και κατάλυμα: επειδή ελπίζω ότι διά των προσευχών σας θέλω χαρισθή εις εοάς. **23** Ασπάζονται σε Επαφράς ο συναιχμάλωτός μου εν Χριστώ Ιησού, **24** Μάρκος, Αρίσταρχος, Δημάς, Λουκάς, οι συνεργοί μουν. **25** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά του πνεύματος υμών. Αμήν.

Προς Εβραιους

1 Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλαι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτόπως, **2** εν ταῖς εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμους πάντων, δι' ου ἔκαμε και τους αιώνας: (aiōn g165) **3** ὅστις ων απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρις της υποστάσεως αυτού, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού δι' εαυτού ἔκαμε καθαρισμὸν των αμαρτιῶν ημών, εκάθιθησεν εν δεξιᾷ της μεγαλωδόνης εν ψῆφοις, **4** τοσούτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, δօσν εξοχώτερον υπέρ αυτούς ὄνομα εκληρονόμησε. **5** Διότι προς τίνα των αγγέλων είπε ποτε· Υἱός μου είσαι συ, Εγὼ σήμερον σε εγέννησα; και πάλιν· Εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν Πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμὲ Υἱός; **6** Ὄταν δε πάλιν εισαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εις τὴν οικουμένην, λέγει· Καὶ αἱ προσκυνήσωσιν εις αὐτόν πάντες οἱ ἀγγελοὶ του Θεού. **7** Καὶ περὶ μὲν τῶν αγγέλων λέγει· Ο ποιῶν τους αγγέλους αυτού πνεύματα, καὶ τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα· **8** περὶ δὲ του Υιοῦ· Ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι εις τὸν αἰώνα του αἰώνος σκῆπτρον ευθύτητος είναι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου. (aiōn g165) **9** Ηγάπησας δικαιοσύνην καὶ εμίσθιας ανομίαν διά τούτο ἔχρισέ σε, ο Θεός, ο Θεός σου, ἔλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου· **10** καὶ· Συ κατ' αρχάς, Κύριε, τὴν γην ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου είναι οι ουρανοί· **11** αυτοὶ θέλουσιν απολεσθῆ, συ δε διαμένεις καὶ πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιώθη, **12** καὶ ως περιένδυμα θέλεις τολίξει αυτούς, καὶ θέλουσιν αλλαχθῆ· Σὺ δύμας είσαι ο αυτός, καὶ τὰ ἑταῖρα σου δεν θέλουσιν εκλείψει. **13** Προς τίνα δε των αγγέλων είπε ποτε· Κάθου εκ δεξιῶν μου, εωσούν θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδῶν σου; **14** Δεν είναι πάντες λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα διά τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν;

2 Διά τούτο πρέπει ημέρις να προσέχωμεν περισσότερον εις δόσα ηκούσαμεν, διά να μη εκπέσωμεν ποτέ. **2** Διότι εάν ο λόγος ο λαληθεὶς δι' αγγέλων ἔγεινε βέβαιος, καὶ πάσα παράβασις καὶ παρακοή ἐλαβε δικαίαν μισθαποδοσίαν, **3** πως ημέρις θέλουμεν εκφύγει, εάν αμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ήτις αρχίσασα να λαλήται διά του Κυρίου, εβεβαιώθη εἰς ημάς υπὸ τῶν ακουσάντων, **4** καὶ ο Θεός συνεπεμπάτυρει με σημείᾳ καὶ τέρατα καὶ με διάφορα θαύματα καὶ με διανομάς του Αγίου Πνεύματος κατά τὴν θέλησιν αυτού. **5** Διότι δεν υπέταξεν εις αγγέλους τὴν οικουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ τῆς οποίας λαλούμεν. **6** Εμαρτύρησε δε τις εν τίνι μέρει, λέγων· Τι είναι ο ἀνθρώπος, ώστε να ενθυμήσαι αυτόν, Η ο υιός του ανθρώπου, ώστε να επισκέπτησαι αυτόν; **7** Ἔκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, με δόξαν καὶ τιμὴν εστεφάνωσας αυτόν καὶ κατέστησας αυτόν επὶ τα ἔργα των χειρῶν σου· **8** Πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδῶν αυτού. Διότι υποτάξας εις αυτόν τα πάντα, δεν αφήκεν ουδέν ανυπότακτον εις αυτόν. Τώρα δύμας δεν βλέπομεν ἔτι τα πάντα υποτεταγμένα εις αυτόν· **9** τον δε ολίγον τι παρά τους

αγγέλους ηλαττωμένον Ιησούν βλέπομεν διά το πάθημα του θανάτου με δόξαν καὶ τιμὴν εστεφανωμένον, διά να γενθῇ θάνατον υπέρ παντός ανθρώπου διά της χάριτος του Θεού. **10** Διότι ἐπρεπεν εις αυτόν, διά τον οποίον είναι τα πάντα καὶ διά του οποίου ἔγειναν τα πάντα, φέρων εις την δόξαν πολλούς υιούς, να κάμη τέλειον τον αρχιγον της σωτηρίας αυτών διά των παθημάτων. **11** Επειδὴ καὶ ο αγιάζων καὶ οι αγιαζόμενοι εἰς ενὸς είναι πάντες δι' ιησίτιαν δεν επαισχύνεται να ονομάζῃ αυτούς αδελφούς, **12** λέγων· Θέλω απαγγείλει το ονόμα σου προς τους αδελφούς μου, εν μεσῷ εκκλησίας θέλω σε υμήσει· **13** καὶ πάλιν· Εγὼ θέλω ἔχει τὴν πεποίθησίν μου επ' αυτούς· καὶ πάλιν· Ιδού, εγὼ καὶ τα παιδία, τα οποία μοι ἐδώκεν το Θεός. **14** Επειδὴ λοιπόν τα παιδία εμέθεξαν από σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αυτός παρομοίως μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήσῃ διά του θανάτου τον ἔχοντα το κράτος του θανάτου, τούτεστι τον διάβολον, **15** καὶ ελευθερώσῃ εκείνους, δοσι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν. **16** Διότι βεβαίως δεν ανέλαβεν αγγέλων φύσιν, αλλά σπέρματος Αβραάμ ανέλαβεν. **17** Όθεν ἐπρεπε να ομοιωθή κατά πάντα με τους αδελφούς, διά να γείνη ελείμων καὶ πιστός αρχιερεύς εις τα προς τον Θεόν, διά να κάμη ειξιλέωσιν υπέρ των αμαρτιών του λαού. **18** Επειδὴ καθ' οτι αυτούς ἐπαθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήσῃ τους πειραζόμενους.

3 Όθεν, αδελφοί ἀγιοι, ουρανίου προσκλήσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τον απόστολον και αρχιερέα της ομολογίας ημών τον Ιησούν Χριστόν, **2** ὅστις ήτο πιστός εις τον καταστήσαντα αυτόν, καθὼς καὶ ο Μωϋσῆς εις όλον τον οίκον αυτού. **3** Επειδὴ ούτος ηζιώθη πλειοτέρας δόξης παρά τον Μωϋσήν, καθ' οσον ἔχει τιμὴν πλειοτέραν παρά τον οίκον ο κατασκευάσας αυτόν. **4** Διότι πας οίκος κατασκευάζεται υπὸ τινός, ο δε κατασκευάσας τα πάντα είναι ο Θεός. **5** Καὶ ο μεν Μωϋσῆς υπήρξε πιστός εις όλον τον οίκον αυτού ως θεράπων, εις μαρτυρίαν των λαληθησομένων, **6** ο δε Χριστός ως Υἱός επί τον οίκον αυτού, του οποίου ημέρις είμεθα οίκος, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίων την παρησίαν καὶ το καύχημα της ελπίδος. **7** Διά τούτο, καθὼς λέγει το Πνεύμα το Αγιον Σήμερον, εάν ακούσητε της φωνῆς αυτού, **8** μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως εν τω παραπικρασμῷ κατά την ημέραν του πειρασμού εν τη ερήμῳ, **9** όπου οι πατέρες σας με επειράσαν, με εδοκίμασαν καὶ είδον τα ἔργα μουν τεσσαράκοντα ἔτη· **10** διά τούτο δυσηρεστήθην εις την γενεάν εκείνην και είπον· Πάντοτε πλανώνται εν τη καρδίᾳ αυτών και αυτοὶ δεν εγνώρισαν τας οδούς μου· **11** ούτως ώμοσα εν τη οργῇ μου, δεν θέλουσιν ειοέλθει εις την κατάπαυσίν μου· **12** προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχῃ εις μήδενα από σας πονηρά καρδία απιστίας, ώστε να αποστατήσῃ από θεού ζώντος, **13** αλλά προτρέπετε αλλήλους καθ' εκάστην ημέραν, ενώσω ονομάζεται το σήμερον, διά να μη σκληρυνθῇ τις εξ υμών διά της απάτης της αμαρτίας· **14** διότι μέτοχοι εγείναμεν του Χριστού, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίων την αρχήν της πεποίθησεως, **15** ενώ λέγεται· Σήμερον, εάν ακούσητε

της φωνής αυτού, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως λαού, ούτω και περί εαυτού να προσφέρῃ θυσίαν υπέρ εν τω παραπικρασμώ. **16** Διότι τινές, αφού ήκουσαν, αμαρτιών. **4** Και ουδείς λαμβάνει την τιμήν ταύτην παρεπίκραναν αυτόν αλλ' ουχί πάντες οι εξελθόντες εξ εις εαυτόν, αλλ' ο καλούμενος υπό του Θεού, καθώς Αιγύπτου διά του Μωϋσέως. **17** Εις τίνας δε παρωργίσθη τεσσαράκοντα ἔτη; ουχί εις τους αμαρτήσαντας, των οποίων τα κώλα ἐπέσον εν τη ερήμῳ; **18** Προς τίνας δε ὡμοσεν ότι δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσιν αυτού, ειμή προς τους απειθήσαντας; **19** Και βλέπομεν ότι διά απιστίαν δεν ηδυνήθησαν να εισέλθωσι.

4 Ας φοβηθώμεν λοιπόν μήποτε, ενώ μένει εις ημάς

επαγγελία να εισέλθωμεν εις την κατάπαυσιν αυτού, φανή τις εξ υμών ότι υστερήθη αυτής. **2** Διότι ημείς ευηγγελίσθημεν, καθώς και εκείνοι αλλά δεν ωφέλησεν εκείνους ο λόγος, τον οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ἦτο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με την πίστιν. **3** Διότι εισερχόμεθα εις την κατάπαυσιν ημείς οι πιστεύσαντες, καθώς είπεν Οὐτώς ὡμοσαν εν τη οργή μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσιν μου· αν και τα ἄργα αυτού ετελείωσαν από καταβολής κόσμου. **4** Διότι είπεν εν μέρει τινί περὶ τῆς εβδόμης οὐτώς· Καὶ κατέπαυσεν ο Θεός εν τῇ ημέρᾳ τῇ εβδόμῃ από πάντων των ἄργων αυτού **5** καὶ εν τούτῳ πάλιν· Δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσιν μου. **6** Επειδή λοιπόν μένει να εισέλθωσι τινές εις αυτήν, και οι πρότερον ευαγγελισθέντες δεν εισήλθον δι' απειθείαν **7** πάλιν διορίζει ημέραν τινά, Σήμερον, λέγων διά του Δαβΐδ, μετά τοσούτων καιρῶν, καθώς είρηται Σήμερον, εάν της φωνής αυτού ακούσητε, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας. **8** Διότι εάν ο Ιησούς σου Ναυή είχε δώσει εις αυτούς κατάπαυσιν, δεν ήθελε μετά ταύτα λαλεί περὶ ἄλλης ημέρας. **9** Ἀρά μένει κατάπαυσις εις τον λαόν του Θεού. **10** Διότι ο εισελθών εις την κατάπαυσιν αυτού και αυτός κατέπαυσεν από των ἄργων αυτού, καθώς ο Θεός από των εαυτού. **11** Ας σπουδάσωμεν λοιπόν να εισέλθωμεν εις εκείνην την κατάπαυσιν, διά να μη πέσῃ τις εις το αυτό παράδειγμα της απειθείας. **12** Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζων και ενεργός και κοπτέρωτερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν και δέρχεται μέχρι διαιρέσων ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, καὶ διερεύνα τους διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδίας. **13** και δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού, αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραχηλισμένα εις τους οφθαλμούς αυτού, προς ον ἔχομεν να δώσωμεν λόγον. **14** Ἐχοντες λοιπόν αρχιερέα μέγαν, δοτίς διμήλθε τους ουρανούς, Ιησούν τον Υἱόν του Θεού, ας κρατώμεν την ομολογίαν. **15** Διότι δεν ἔχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον να συμπαθήσῃ εις τας ασθενείας ημών, αλλά πειρασθέντες κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών χωρίς αμαρτίας. **16** Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρρησίας εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν ἔλεος και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρῷ χρείας.

5 Διότι πας αρχιερέυς, εξ ανθρώπων λαμβανόμενος, υπέρ ανθρώπων καθίσταται εις τα προς τον Θεόν, διά να προσφέρῃ δώρα τε και θυσίας υπέρ αμαρτιών, **2** δυνάμενος να συμπαθήσῃ εις τους αγνοούντας και πλανωμένους, διότι και αυτός είναι περιενδεδυμένος ασθένειαν. **3** και διά ταύτην χρεωστεί, καθώς περὶ του

εις εαυτόν, αλλ' ο καλούμενος υπό του Θεού, καθώς Αιγύπτου διά του Μωϋσέως. **5** Ούτω και ο Χριστός δεν εδόξασεν εαυτόν διά να γείνη αρχιερέυς, αλλ' ο λαλήσας προς αυτόν Υἱός μου είσαι συ, εγώ σήμερον σε εγένησα: **6** καθὼς και αλλαχού λέγει· Σὺ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (αιῶν g165) **7** Όστις εν ταῖς ημέραις της σαρκός αυτού, αφού μετά κραυγής δυνατής και δακρύων προσέφερε δεσμεῖς και ικεσίας προς τον δυνάμενον να σώζῃ αυτόν εκ του θανάτου, και εισηγούσθη διά την ευλάβειαν αυτού, **8** καίτοι ων Υἱός, έμαθε την υπακοήν αφ' ὄσων ἔπαθε, **9** και γενόμενος τέλειος, κατεστάθη αἵτιος σωτηρίας αιωνίου εις πάντας τους υπακούοντας εις αυτόν, (αιῶνios g166)

10 ονομασθείς υπό του Θεού αρχιερέυς κατά την τάξιν Μελχισεδέκ: **11** Περὶ του οποίου πολλά ἔχομεν να είπωμεν και δυσερμήνευτα, διότι εγείνετε νωθροί τας ακοάς. **12** Επειδή ενώ ως προς τον καιρόν ἐπρεπε να ήσθε διδάσκαλοι, πάλιν ἔχετε χρείαν του να σας διδάσκῃ τις τα αρχικά στοιχεία των λόγων του Θεού, και κατηντήσατε να ἔχητε χρείαν γάλακτος και ουχί στερεάς τροφής. **13** Διότι πας ο μετέχων γάλακτος είναι ἀπειρος του λόγου της δικαιοσύνης επειδή είναι νήπιος **14** των τελείων όμως είναι η στερεά τροφή, οίτινες διά την έξιν έχουσι τα αισθητήρια γεγυμνασμένα εις το να διακρίνωσι το καλόν και το κακόν.

6 Διά τούτο αφήσαντες την αρχικήν διδασκαλίαν του Χριστού, ας φερώμεθα προς την τελειότητα, χωρίς να βάλλωμεν εκ νέου θεμέλιον μετανοίας από νεκρών ἔργων και πίστεως εις Θέον, **2** της διδαχής των βαπτισμών και της επιθέσεως των χειρών, και της αναστάσεως των νεκρών και της κρίσεως της αιωνίου. (αιῶνios g166) **3** Και τούτο θέλομεν κάμει, εάν επιτρέπῃ ο Θεός. **4** Διότι αδύνατον είναι οι ἀπάξ φωτισθέντες και γευθέντες της επουρανίου δωρεάς και γενόμενοι μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος **5** και γευθέντες τον καλόν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του μέλλοντος αιώνος, (αιῶν g165) **6** και ἐπειτα παραπεσόντες, αδύνατον να ανακατινοθώσι πάλιν εις μετάνοιαν, ανασταρούντες εις εαυτούς τον Υἱόν του Θεού και κατασχύνοντες. **7** Διότι γη, ήτις πίνει την πολλάκις ερχομένην επ' αυτής βροχήν και γεννά βοτάνην ωφέλιμον εις εκείνους, διά τους οπίσιους και γεωργείται, μεταλαμβάνει ευλογίαν παρὰ Θεού **8** ὅταν όμως εκφύη ακάνθας και τριβόλους, είναι αδόκιμος και πλησίον κατάρας, της οποίας το τέλος είναι να καυθῇ. **9** Περὶ υμών δε, αν και λαλώμεν ούτως, αγαπητοί, είμεθα πεπεισμένοι ότι ἔχετε τα καλήτερα και συνεχόμενα με την σωτηρίαν. **10** Διότι δεν είναι ἀδικος ο Θεός, ώστε να λησμονήσῃ το ἔργον σας και τον κόπον της αγάπης, την οποίαν εδείξατε εις το ονόμα αυτού, υπηρετήσαντες τους αγίους και υπηρετούντες. **11** Επιθυμούμεν δε να δεικνύῃ ἔκαστος υμών την αυτήν σπουδήν προς την πληροφορίαν της ελπίδος μέχρι τέλους, **12** διά να μη γείνητε νωθροί, αλλά μιμηταί των διά πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούντων τας επαγγελίας. **13** Διότι ο Θεός, δίδων επαγγελίαν εις τον Αβραάμ, επειδή δεν είχε να ομόση εις ουδένα

μεγαλήτερον, ώμοσεν εις εαυτόν, **14** λέγων· Βεβαίως ανωφελές αυτής· **19** επειδή ο νόμος ουδέν έφερεν εις ευλογών θέλω σε ευλογήσει και πληθύνων θέλω σε το τέλειον, έγεινε δε επεισαγωγή ελπίδος καλητέρας, πληθύνει· **15** και ούτω προσμείνας με υπομονήν, διά της οποίας πλησιάζουμεν εις τον Θεόν. **20** Και καθ' απίλαυσε την επαγγελίαν. **16** Διότι οι μεν ἀνθρώποι δόσον δεν έγεινεν ιερεύς χωρίς ορκωμοσίας· **21** διότι εκείνοι έγειναν ιερείς χωρίς ορκωμοσίας, ούτος δε αυτούς τέλος πάσις αντιλογίας προς βεβαίωσιν. **17** μετά ορκωμοσίας διά του λέγοντος προς αυτόν· Όμοσε Εις το οποίον ο Θεός, θέλων να δεῖξη περισσότερον Κύριος, και δεν θέλει μεταμεληθῆ· Συ είσαι ιερεύς εις προς τους κληρονόμους της επαγγελίας το αμετάθετον τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ· (**αιδον g165**) **22** της βουλής αυτού, μετεχειρίσθη μέσον τον ὄρκον, **18** κατά τοσούτον ανωτέρας διαθήκης εγγυητής έγεινεν ώστε διά δύο πραγμάτων αμετάθετων, εις τα οποία ο Ιησούς· **23** Και εκείνοι μεν έγειναν πολλοί ιερείς, είναι αδύνατον να φυσοῦν ο Θεός, να ἔχωμεν ισχυράν επειδή ημποδίζοντο υπό του θανάτου να παραμένωσιν· **24** εκείνος ὁμώς, επειδή μένει εις τον αιώνα, έχει αμετάθετον την ιερωσύνην· (**αιδον g165**) **25** ώθεν δύναται και να σώζῃ εντελώς τους προσερχομένους εις τον Θεόν δι' αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύσῃ υπέρ αυτών. **26** Διότι τοιούτος αρχιερέυς ἐπρεπεν εις ημάς, ὁσιος, ἀκακος, αμίαντος, κεχωρισμένος από των αμαρτωλών και υψηλότερος των ουρανών γενόμενος, **27** δότις δεν έχει καθ'¹ ήμέραν ανάγκην, ως οι αρχιερείς να προσφέρη πρότερον θυσίας υπέρ των ιδίων αυτού αμαρτιών, ἔπειτα υπέρ των του λαού διότι ἀπαξ ἔκαμε τούτο, ότε προσφέρεν εαυτόν. **28** Διότι ο νόμος καθιστά αρχιερείς ανθρώπους ἔχοντας αδυναμίαν ο λόγος ὁμως της ορκωμοσίας της μετά τον νόμον κατέστησε τον Υιόν, όστις είναι τετελειωμένος εις τον αιώνα. (**αιδον g165**)

7 Διότι ούτος ο Μελχισεδέκ, βασιλεύς Σαλήμ, ιερεύς του Θεού του Υψίστου, όστις συνήντησε τον Αβραάμ επιστρέφοντα από της καταστροφής των βασιλέων και ηνιολόγησεν αυτόν, **2** εις ον ο Αβραάμ εχώρισε και δέκατον από πάντων των λαφύρων, όστις πρώτον μεν ερμηνεύεταν βασιλεὺς δικαιούσης, ἔπειτα δε βασιλεὺς Σαλήμ, το οποίον είναι βασιλεύς ειρήνης, **3** απάτωρ, αμίτωρ, αγενεαλόγητος, μη ἔχων μήτε αρχήν ημερών μήτε τέλος ζωής, αλλ'¹ αφωμοιωμένος με τον Υιόν του Θεού, μένει ιερεύς πάντοτε. **4** Στοχασθήσε δε πόσον μέγας ήτο ούτος, εις ον ο Αβραάμ ο πατριάρχης ἔδωκε και δέκατον εκ των λαφύρων. **5** Και δόσι μεν εκ των ιιών του Λευΐ λαμβάνουσι την ιερατείαν, έχουσιν εντολήν να αποδεκατόνωσι τον λαόν κατά τον νόμον, τουτέστι τους αδελφούς αυτών, καίτοι εξελθόντας εκ της οσφύος του Αβραάμ· **6** εκείνος δε δότις δεν εγενεαλογείτο εξ αυτών, εδεκάτωσε τον Αβραάμ, και ηνιολόγησε τον έχοντα τας επαγγελίας· **7** χωρίς δε τινός αντιλογίας το μικρότερον ευλογείται υπό του μεγαλητέρου. **8** Και εδώ μεν θνητοί ἀνθρώποι λαμβάνουσι δέκατα, εκεί δε λαμβάνει ο μαρτυρούμενος ότι ζη. **9** Και διά να είπω ούτω, διά του Αβραάμ και ο Λευΐ, όστις ελάμβανε δέκατα, απεδεκάτωθη. **10** Διότι εν τη οσφύι του πατρός αυτού ήτο έτι, ότε συνήντησεν αυτόν ο Μελχισεδέκ. **11** Εάν λοιπόν η τελειότης υπήρχε και ανωτέρας διαθήκης μεσίτης, ήτις ενομοθετήθη με διά Λευϊτικής ιερωσύνης διότι ο λαός επ' αυτής ἐλαφεί ανωτέρας επαγγελίας. **7** Διότι εάν η πρώτη εκείνη ήτο τον νόμον τις χρεία πλέον να εγερθῇ ἀλλος ιερεύς κατά την τάξιν Μελχισεδέκ, και ουχί να λέγηται κατά την τάξιν Ααρών; **12** Διότι μετατιθεμένης της ιερωσύνης, εξ λέγει Κύριος, και θέλω συντελέσει επί τον οίκον του ανάγκης και νόμου μετάθεσις γίνεται. **13** Επειδή εκείνος, Ισραήλ και επί τον οίκον του Ιούδα διαθήκην καινήν, **9** περὶ του οποίου λέγονται ταύτα, ἀλλοις φυλής μετείχεν, ουχί κατά την διαθήκην, την οποίαν ἔκαμον προς τους εξ ής ουδείς επλοίασεν εις το θυσιαστήριον. **14** Επειδή πατέρας αυτών, καθ'¹ ήν ήμέραν επίασα αυτούς από της είναι πρόδηλον ότι εξ Ιούδα ανέτειλεν ο Κύριος ημών, χειρός διά να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου· διότι εις την οποίαν φυλήν ο Μωϋσής ουδέν περὶ ιερωσύνης αυτοί δεν ενέμειναν εις την διαθήκην μου, και εγώ ελάλησε. **15** Και περισσότερον ἔτι κατάδηλον είναι, ημέλησα αυτούς, λέγει Κύριος. **10** Διότι αύτη είναι η διότι κατά την ομοιότητα του Μελχισεδέκ εγγέρεται διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον του άλλος ιερεύς, **16** δότις δεν έγεινε κατά νόμον σαρκικής εντολής αλλά κατά δύναμιν ζωής ατελευτήτου· **17** διότι μαρτυρεί λέγων ότι Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (**αιδον g165**) **18** Διότι αθέτησις μεν είναιται της προηγουμένης εντολής διά το ασθενές και

πλησίον αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων ερράντισε και αυτό το βιβλίον και πάντα τον λαόν, **20** Γνώρισον τον Κύριον διότι πάντες θέλουσι με γνωρίζει λέγων· Τούτο είναι το αίμα της διαθήκης, την οποίαν από μικρού έως μεγάλου αυτών· **12** Διότι θέλω είσθαι διέταξεν εις εσάς ο Θεός· **21** και την σκηνήν δε και πάντα ίλεως εις τας αδικίας αυτών, και τας αμαρτίας αυτών τα σκεύη της υπηρεσίας με το αίμα ομοίως ερράντισε. και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. **13** **22** Και σχεδόν με αίμα καθαρίζονται πάντα κατά τον νόμον, και χωρίς χύνεως αίματος δεν γίνεται ἀφεσις. **23** Ανάγκη λοιπόν ήτο οι μεν τύποι των επουράνιων να καθαρίζωνται διά τούτων, αυτά όμως τα επουράνια με θυσίας ανωτέρας παρά ταύτας. **24** Διότι ο Χριστός δεν εισήλθεν εις χειροπόίητα άγια, αντίτυπα των αιθηνών, αλλ' εις αυτόν τον ουρανόν, διά να εμφανισθή τώρα ενώπιον του Θεού υπέρ ημών· **25** ουδέ διά να προσφέρη πολλάκις εαυτόν, καθώς ο αρχιερεύς εισέρχεται εις τα άγια κατ' ενιαυτόν με ξένον αίμα· **26** διότι ἐπρεπε τότε πολλάκις να πάθῃ από καταβολής κόσμου τώρα δε ἄπαξ εις το τέλος των αιώνων εφανερώθη, διά να αθετήσῃ την αμαρτίαν διά της θυσίας εαυτού. (αιδηνος g165)

9 Είχε μεν λοιπόν και η πρώτη σκηνή διατάξεις λατρείας και το άγιον το κοσμικόν. **2** Διότι κατεσκευάσθη σκηνή η πρώτη, εις την οποίαν ήτο και η λυχνία και η τράπεζα και η προθέσις των ἄρτων, ήτις λέγεται Ἅγια. **3** Μετά δε το δεύτερον κατατέτασμα ήτο σκηνή η λεγομένη Ἅγια αγίων, **4** έχουσα χρυσούν θυμιατήριον και την κιβωτόν της διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένην με χρυσίον, εν ή ήτο στάμνος χρυσή, έχουσα το μάννα, και η ράβδος του Ααρών η βλαστήσασα και αι πλάκες της διαθήκης, **5** υπεράνω δε αυτής ήσαν Χερούβειμ δόξης κατασκιάζοντα το ιλαστήριον περί των οποίων δεν είναι τώρα χρεία να λέγωμεν κατά μέρος. **6** Όντων δε τούτων ούτω κατεσκευασμένων, εις μεν την πρώτην σκηνήν εισέρχονται διαπαντός οι ιερείς εκτελούντες τας λατρείας, **7** εις δε την δευτέραν ἄπαξ του ενιαυτού εισέρχεται μόνος ο αρχιερεύς, ουχί χωρίς αίματος, το οποίον προσφέρει υπέρ εαυτού και των εξ αγνοίας αμαρτημάτων του λαού, **8** και τούτο εδηλοποιεί το Πνεύμα το Ἅγιον, οτι δεν ήτο πεφανερωμένη η εις τα ἄγια οδός, επειδή η πρώτη σκηνή ίστατο ἐτι· **9** ήτις ήτο τύπος εις τον τότε παρόντα καιρόν, καθ'¹ ον προσεφέροντο δώρα και θυσία, αίτινες δεν ήδυναντο να κάμωσι τέλειον κατά την συνείδησιν τον λατρεύοντα, **10** επειδή ήσαν διατεταγμένα μόνον εις βρώματα και πόματα και διαφόρους βαπτισμούς και διατάξεις σαρκικάς, μέχρι καιρού διορθώσεως. **11** Ελθών δε ο Χριστός αρχιερεύς των μελλόντων αγαθών διά της μεγαλητέρας και τελειοτέρας σκηνής, ουχί χειροποίητου, τουτέστιν ουχί ταύτης της κατασκευής, **12** ουδέ δι'¹ αίματος τράγων και μόσχων, αλλά διά του ιδίου αυτού αίματος, εισήλθεν ἄπαξ εις τα ἄγια, αποκτήσας αιωνίαν λύτρωσιν. (αιδηνος g166) **13** Διότι εάν το αίμα των τάργων και τράγων και η σπόδος της δαμάλεως ραντίζουσα τους μεμολυσμένους αγιάζη προς την καθαρότητα της σαρκός, **14** πάσῳ μάλλον το αίμα του Χριστού, δόστις διά του Πνεύματος του αιωνίου προσέφερεν εαυτὸν ἄμωμον εις τον Θεόν, θέλει καθαρίσει την συνείδησίν σας από νεκρών ἔργων εις το να λατρεύητε τον ζώντα Θεόν; (αιδηνος g166) **15** Και διά τούτο είναι μεστής διαθήκης καινής, ίνα διά τον θανάτου, δόστις ἔγινε προς απολύτωσιν των επὶ τῆς πρώτης διαθήκης παραβάσεων, λάβωσιν οι κεκλημένοι την επαγγελίαν της αιωνίου κληρονομίας. (αιδηνος g166) **16** Διότι όπου είναι διαθήκη, ανάγκη να υπάρχῃ θάνατος εκείνου, δόστις έκαμε την διαθήκην· **17** διότι η διαθήκη επὶ τεθνεώτων είναι βεβαία, επειδή ποτέ δεν ισχύει, ενόσω ζη ο διαθέτης. **18** Όθεν ουδέ η πρώτη δεν ήτο εγκαινιασμένη χωρίς αίματος· **19** διότι αφού πάσα εντολή του νόμου ελαλήθη υπό του Μωϋσέως προς πάντα τον λαόν, λαβών το αίμα των μόσχων και των δώσει τους νόμους μου εις τας καρδίας αυτών και θέλω πάραγων με υδωρ και μαλλίον κόκκινον και ύσσωπον, γράψει αυτούς επὶ των διανοιών αυτών, προσθέτει, **17**

Και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν δι' αυτής καίτοι αποθανών έτι λαλεί. 5 Διά πίστεως θέλω ενθυμείσθαι πλέον. 18 Όπου δε είναι ἀφεσίς μετετέθη ο Ενώχ, διά να μη ίδη θάνατον, και δεν τούτων, δεν είναι πλέον προσφορά περί αμαρτίας. 19 ευρίσκετο, διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός επειδή προ της Ἐχοντες λοιπόν, αδελφοί, παρρησίαν να εισέλθωμεν μεταθέσεως αυτού εμαρτυρήθη ότι ευηρέστησεν εις τον εις τα ἄγια διά του αίματος του Ιησού, 20 διά νέας και Θεόν· 6 χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήσῃ ζώσης οδού, την οποίαν καθιέρωσεν εις ημάς διά του τις εις αυτόν διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν καταπετάσματος, τουτέστι της σαρκός αυτού, 21 και πρέπει να πιστεύῃ ότι είναι και γίνεται μισθαποδότης ἔχοντες ιερέα μέγαν επί τον οίκον του Θεού, 22 ας εις τους εκζητούντας αυτόν. 7 Διά πίστεως ο Νώε, πληγάζωμεν μετά αληθινής καρδίας εν πληροφορίᾳ ειδοποιηθείς θέθεν περί των μη βλεπομένων έτι, πίστεως, ἔχοντες τας καρδίας ημών κεκαθαρέμενας εφοβήθη και κατεσκευάσεις κιβωτόν προς σωτηρίαν από συνειδήσεως πονηράς και λελουμένοι το σώμα του οίκου αυτού, δι' ης κατέκρινε τον κόδομόν και με υδώρ καθαρόν· 23 ας κρατώμεν την ομοιογίαν ἔγεινε κληρονόμος της διά πίστεως δικαιοισύνης. 8 της ελπίδος ασάλευτον διότι πιστός ο υποσχεθείς· 24 Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ ότε εκαλείτο να και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον ἐμέλλε να λάβῃ εις εις αγάπην και καλά ἔργα, 25 μη αφίνοντες το να κιληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. 9 συνερχώμεθα ομοί, καθώς είναι συνήθεια εις τινάς, Διά πίστεως παρώκησεν εις την γην της επαγγελίας ως αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσούτω μάλλον, ξένην, κατοικήσας εν σκηναίς μετά Ισαάκ και Ιακώβ όσον βλέπετε πλησιάζουσαν την ημέραν. 26 Διότι εάν των συγκληρονόμων της αυτής επαγγελίας· 10 διότι ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την περιέμενε την πόλιν την ἔχουσαν τα θεμέλια, της οποίας γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός. 11 Διά πίστεως αμαρτιών, 27 αλλά φοβερά τις απεκδοχή κρίσεως και και αυτή η Σάρρα ἐλαβε δύναμιν εις το να συλλάβῃ ἔξαψις πυρός, το οποίον μέλλει να κατατρώγη τους σπέρμα και παρά καιρόν ηλικίας εγέννησεν, επειδή εναντίους. 28 Εάν τις αθετήση τον νόμον του Μωϋσέως, εστοχάσθη πιστόν τον υποσχεθέντα. 12 Διά τούτο και εξ επί δύο ή τριών μαρτύρων αποθνήσκει χωρίς ἔλεος ενός, μάλιστα νενεκρωμένου, εγεννήθησαν καθώς τα 29 πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθή ἀστρα του ουρανού κατά το πλήθος, και ως η ἀμμος ἀξιος ο καταπατήσας τον Υἱόν του Θεού και νομίσας η παρά το χείλος της θαλάσσης, ήτις δεν δύναται να κοινόν το αίμα της διαθήκης, με το οποίον ηγιάσθη, αριθμηθή. 13 Εν πίστει απέθανον ούτοι πάντες, μη και υβρίσας το Πνεύμα της χάριτος; 30 Διότι εξέυρομεν λαβόντες τας επαγγελίας, αλλά μακρόθεν ιδόντες αυτάς τον ειπόντα: Εις εμέ ανήκει η εδίκιτης, εγώ θέλω και πιειθέντες και εγκολπωθέντες και ομοιογήσαντες κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος και πάλιν· Ο Κύριος διτε είναι ζένοι και παρεπίδημοι επί της γης. 14 Διότι θέλει κρίνει τον λαόν αυτού. 31 Φοβερόν είναι το να οι λέγοντες τοιαύτα δεικνύουσαν ότι ζητούσι πατρίδα. πέτη τις εις χείρας Θεού ζώντος. 32 Αναφέρετε δε εις 15 Και εάν μεν ενεθυμούντο εκείνην, εξ ης εξήλθον, την μνήμην σας τας προτέρας ημέρας, εν αις αφού ήθελον ευρεί καιρόν να επιστρέψωσι· 16 τώρα όμως εφωτίσθητε, υπεμείνατε μέγαν αγώνα παθημάτων· 33 επιθυμούσι καλητέραν, τουτέστιν επουράνιον. Διά ποτέ μεν θεατριζόμενοι με ονειδισμούς και θλίψεις, τούτο ο Θεός δεν επαισχύνεται αυτούς να λέγηται ποτέ δε γινόμενοι κοινωνοί των τα τοιαύτα παθόντων. Θεός αυτών, διότι ητοίμασε δι' αυτούς πόλιν. 17 Διά 34 Διότι εδείξατε συμπάθειαν εις τα δεσμά μου και πίστεως ο Αβραάμ, ότε εδοκιμάζετο, προσέφερε τον εδέχθητε μετά χαράς την αρπαγήν των υπαρχόντων σας, Ισαάκ, και τον μονογενή αυτού προσέφερεν εκείνος εξεύροντες ότι ἔχετε εις εαυτούς περιουσίαν εν ουρανοίς δόστις ανεδέχθη τας επαγγελίας, 18 προς τον οποίον καλητέραν και διαμένουσαν. 35 Μη αποβάλητε λοιπόν την παρηγήν σας, ήτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. συλλογισθείς ότι ο Θεός δύναται και εκ νεκρών να 36 Διότι ἔχετε χρείαν υπομονής, διά να κάμητε το ανεγείρη εξ αν και ἐλαβεν αυτόν οπίσω παραβολικώς. θέλημα του Θεού και να λάβητε την επαγγελίαν. 37 20 Διά πίστεως ο Ισαάκ ηυλόγησε τον Ιακώβ και τον Διότι ἔτι ολίγον καιρόν, και θέλει ελθεί ο ερχόμενος Ησαύ περί των μελλόντων. 21 Διά πίστεως ο Ιακώβ και δεν θέλει βραδύνει. 38 Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει αποθηνήσκων ηυλόγησεν ἔκαστον των ιιών του Ιωσήφ εκ πίστεως και εάν τις συρθή οπίσω, η ψυχή μου δεν εκ πίστεως και εάν τις συρθή οπίσω, η ψυχή μου δεν ευαρεστείται εις αυτού. 39 Ημείς όμως δεν είμεθα εκ προσεύντων προς απώλειαν, αλλ' εκ των προσεύντων προς σωτηρίαν της ψυχής.

11 Είναι δε η πίστις ελπιζομένων πεποίθησις, βεβαίωσις πραγμάτων μη βλεπομένων. 2 Διότι διά ταύτης ἐλαβον καλήν μαρτυρίαν οι πρεσβύτεροι. 3 Διά πίστεως εννοούμεν ότι οι αιώνες εκτίθησαν με τον λόγον του Θεού, ώστε τα βλεπόμενα δεν ἔγειναν εκ φαινομένων. (*απὸν 165*) 4 Διά πίστεως ο Ἀβέλ προσέφερε προς τον Θεόν καλητέραν θυσίαν παρά τον Καΐν, διά της οποίας εμαρτυρήθη ότι ήτο δίκαιος, επειδή ο Θεός ἐδωκε μαρτυρίαν περί των δώρων αυτού, και

μη φοβηθείς τον θυμόν του βασιλέως διότι ως βλέπων προς ολίγας ημέρας επαίδευν ημάς κατά την αρέσκειαν τον αόρατον ενεκαρτέρησε. **28** Διά πίστεως ἔκαμε το αυτών, ο δε προς το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν πάσχα και την πρόσχυσιν του αίματος, διά να μη εγγίση μέτοχοι της αγιότητος αυτού. **11** Πάσα δε παιδεία αυτούς ο εξολοθρεύων τα πρωτότοκα. **29** Διά πίστεως προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος διέβησαν την Ερυθράν Θάλασσαν ως διά ξηράς, την χαράς, αλλά λύπης, ύστερον όμως αποδίδει εις τους οποίαν δοκιμάσαντες οι Αιγύπτιοι κατεποντίσθησαν. γυμνασθέντας δι' αυτής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης. **30** Διά πίστεως ἐπεσον τα τείχη της Ιεριχώ, αφού **12** Διά τούτο ανορθώσατε τας κεχανωμένας χείρας και εκυκλώθησαν επί επτά ημέρας. **31** Διά πίστεως η τα παραλευμένα γόνατα, **13** και κάμετε εις τους πόδας πόρνη Ραάβ δεν συναπωλέσθη με τους απειθήσαντας, σας ευθείας οδούς, διά να μη εκτραπτο το χωλόν, αλλά δεχθείσα τους κατασκόπους με ειρήνην. **32** Και τι ἐτί μάλλον να θεραπευθή. **14** Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, να λέγω; Διότι θέλει με λείψει ο καιρός διηγούμενον και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί περί Γεδεών, Βαράκ τε και Σαμψών και Ιεφάθε, Δαβίδ τον Κύριον, **15** παραπτούντες μήπως υστερήται τις τε και Σαμουήλ και των προφητών, **33** οίτινες διά από της χάριτος του Θεού, μήπως ρίζα τις πικρίας της πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, ειργάσθησαν αναφύουσα φέρη ενόχλησιν και διά ταύτης μιανθώσι δικαιοσύνην, επέτυχον τας επαγγελίας, ἔφραξαν πολλοί, **16** μήπως ήναι τις πόρνος ή βέβηλος καθώς ο στόματα λεόντων, **34** ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον Ησαΐ, ὅστις διά μίαν βρώσιν επώλησε τα πρωτόκια στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν από ασθενείας, αυτού. **17** Επειδή εξέύρετε ότι και μετέπειτα, θέλων ἔγιναν ισχυροί εν πολέμῳ, ἔτρεψαν εις φυγήν να κληρονομήση την εὐλογίαν, απεδοκιμάσθη, διότι στρατεύματα αλλοτρίων. **35** Ἐλαβον γυναίκες τους δεν εύρε τόπον μετανοίας, αν και εξεζήτησεν αυτήν νεκρούς αυτών αναστήντας ἄλλοι δε εβασανίσθησαν, μετά δακρύων. **18** Διότι δεν προσήλθετε εις όρος μη δεχθέντες την απολύτρωσιν, διά να αξιωθώσι ψηλαφώμενον και καίμενον με πυρ και εις ζόφον καλιτέρας αναστάσεως **36** ἄλλοι δε εδοκίμασαν και σκότος και ανεμοστρόβιλον **19** και εις σάλπιγγος εμπαιγμούς και μάστιγας, ἔτι δε και δεσμά και φυλακήν ήχον και φωνήν λόγων, την οποίαν οι ακούσαντες **37** ελιθοβολήθησαν, επριονίσθησαν, επειράσθησαν, παρεκάλεσαν να μη λαληθή πλέον προς αυτούς ο με σφαγήν μαχαίρας απέθανον, περιεπλανήθησαν με λόγος **20** διότι δεν υπέφερον το προσταττόμενον δέρματα προβάτων, με δέρματα αιγών υστερούμενοι, Και ζώνων εάν εγγίση το όρος, θέλει λιθοβολήθη ή με θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, **38** των οποίων δεν ἦτο βέλη θέλει κατατοξευθή: **21** και τόσον φοβερόν ἦτο το ἄξιος ο κόσμος, πλανῶμενοι εν ερημίαις και ὥρεσι φαινόμενον, ὧστε ο Μωϋσῆς είπε: Κατάφορς είμαι και και σπηλαίοις και ταῖς τρύπαις της γης. **39** Και ούτοι εντρομος **22** ἀλλά προσήλθετε εις όρος Σιών και εις πάντες αν και ἔλαβον καλήν μαρτυρίαν διά της πίστεως, πόλιν Θεού ζώντος, την επουράνιον Ιερουσαλήμ, και δεν απήλαυσαν την επαγγελίαν, **40** διότι ο Θεός εις μυριάδας αγγέλων, **23** εις πανήγυριν και εικλησίαν προέβλεψε καλύτερόν τι περί ημών, διά να μη λάβωσι την τελειότητα χωρίς ημών.

12 Λοιπόν και ημείς, περικυκλωμένοι ὄντες υπό τοσούτον νέφους μαρτύρων, ας απορρίψωμεν παν βάρος και την ευκόλως εμπειριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν, και ας τρέχωμεν μεθ' υπομονής τον προκείμενον εις ημάς αγώνα, **2** αποβλέποντες εις τον Ιησούν, τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως, ὅστις υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτὸν υπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας την αισχύνην, και εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου του Θεού. **3** Διότι συλλογίσθητον τον υπομείναντα υπό των αμαρτώλων τοιαύτην αντιλογίαν εις εαυτόν, διά να μη αποκάμψει χαυνούμενοι κατά τας ψυχάς σας. **4** Δεν αντεστάθητε ἔτι μέχρις αίματος αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας, **5** και ελημσονήσατε την νουθεσίαν, ήτις λαλεί προς εσάς ως προς υιούς, λέγουσα: Υἱέ μου, μη καταφρονής την παιδείαν του Κυρίου, μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. **6** Διότι ὄντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μαστιγόνει πάντα νιόν, τον οποίον παραδέχεται. **7** Εάν υπομένητε την παιδείαν, ο Θεός φέρεται προς εσάς ως προς υιούς διότι τις υιός είναι, τον οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ; **8** Εάν όμως ήσθε μέτοχοι πάντες, **9** ἔπειτα τους μεν κατά άρα είσθε νόθοι και ουχί υιοί, **10** διότι τους μεν κατά χωρίς παιδείαν, της οποίας ἔγιναν μέτοχοι πάντες, και εσεβόμεθα σάρκα πατέρας ημών είχομεν παιδευτάς και εσεβόμεθα αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός είπε: Δεν θέλω σε αυτούς δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει: **6** ώστε ημείς θαρρούντες Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; **10** Διότι εκείνοι μεν να λέγωμεν· Ο Κύριος βοηθός μου, και δεν θέλω

λησμονεύετε επειδή διά ταύτης τινές εφιλοξένησαν αγγέλους μη γνωρίζοντες. **3** Ενθυμείσθε τους δεσμίους ως συνδέσμοι, τους ταλαιπωρυμένους ως ὄντες και εσις εν σώματι. **4** Τίμιος ἔστω ο γάμος εις πάντας χωρίς παιδείαν, και η κοίτη αμίαντος τους δε πόρνους και μοιχούς θέλει κρίνει ο Θεός. **5** Ο τρόπος σας ἔστω αφιλάργυρος, σάρκα πατέρας ημών είχομεν παιδευτάς και εσεβόμεθα αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός είπε: Δεν θέλω σε αυτούς δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει: **6** ώστε ημείς θαρρούντες Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; **10** Διότι εκείνοι μεν να λέγωμεν· Ο Κύριος βοηθός μου, και δεν θέλω

φοβηθή· τι να μοι κάμη άνθρωπος; **7** Ενθυμείσθε τους προεστώτας σας, οίτινες ελάλησαν προς εσάς τον λόγον του Θεού, των οποίων μιμείσθε την πίστιν, έχοντες προ οφθαλμών το αποτέλεσμα του πολιτεύματος αυτών.

8 Ο Ιησούς Χριστός είναι ο αυτός χθές και σήμερον και εις τους αιώνας. (*αἰῶν g165*) **9** Μη πλανάσθε με διδαχάς ποικίλας και ξένας διότι καλόν είναι με την χάριν να στερεόνηται η καρδία, ουχί με βρώματα, εις τα οποία δύσι περιεπάτησαν δεν ωφελήθησαν. **10** Έχομεν θυσιαστήριον, εξ ου δεν έχουσιν εξουσίαν να φάγωσιν οι λατρεύοντες εις την σκηνήν. **11** Διότι των ζώων, των οποίων το αίμα εισφέρεται εις τα άγια διά του αρχιερέως περί αμαρτίας, τούτων τα σώματα κατακαίονται έξω του στρατοπέδου. **12** Όθεν και ο Ιησούς, διά να αγιάσῃ τον λαόν διά του ίδιου αυτού αίματος, έξω της πύλης ἐπάθεν. **13** Ας εξερχώμεθα λοιπόν προς αυτόν έξω του στρατοπέδου, τον ονειδισμόν αυτού φέροντες **14** διότι δεν έχομεν εδώ πόλιν διαμένουσαν, αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν. **15** Δι'¹ αυτού λοιπόν ας αναφέρωμεν πάντοτε εις τον Θεόν θυσίαν αινέσεως, τοντέστι καρπόν χειλέων ομολογούντων το όνομα αυτού. **16** Την δε αγαθοποίιαν και το μεταδοτικόν μη λησμονείτε, διότι εις τοιαύτας θυσίας ευαρεστείται ο Θεός. **17** Πείθεσθε εις τους προεστώτας σας και υπακούετε· διότι αυτοί αγρυπνούσιν υπέρ των ψυχών σας ως μέλλοντες να αποδώσωσι λόγον διά να κάμνωσι τούτο μετά χαράς και μη στενάζοντες διότι τούτο δεν σας ωφελεί. **18** Προσεύχεσθε περί ημών· διότι είμεθα πεπεισμένοι οτι έχομεν καλήν συνείδησιν, θέλοντες να πολιτευώμεθα κατά πάντα καλώς. **19** Περισσότερον δε παρακαλώ να κάμητε τούτο, διά να αποκατασταθώ εις εσάς ταχύτερα. **20** Ο δε Θεός της ειρήνης, όστις ανεβίβασεν εκ των νεκρών τον μέγαν ποιμένα των προβάτων διά του αίματος της αιώνιου διαθήκης, τον Κύριον ημών Ιησούν, (*αἰῶνιος g166*) **21** είθε να σας κάμη τελείους εις παν ἔργον αγαθόν, διά να εκτελήτε το θέλημα αυτού, ενεργών εν υμίν το ευάρεστον ενώπιον αυτού διά του Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είνη η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (*αἰῶν g165*) **22** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, υποφέρετε τον λόγον της νουθεσίας· διότι εν συντομίᾳ σας ἔγραψα. **23** Εξεύρετε ότι ο αδελφός Τιμόθεος απελύθη της φυλακής, μετά του οποίου, εάν ἐλθη ταχύτερα, θέλω σας ιδεί. **24** Ασπάσθητε πάντας τους προεστώτας σας και πάντας τους αγίους. Σας ασπάζονται οι από της Ιταλίας. **25** Η χάρις είνη μετά πάντων υμών· αμήν.

Ιακωβου

1 Ιάκωβος, δούλος του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, προς τας δώδεκα φυλάς τας διεσπαρμένας, χάριειν. **2** Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν περιπέστησε εις διαφόρους πειρασμούς, 3 γνωρίζοντες ότι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. **4** Η δε υπομονή ας έχῃ έργον τέλειον, διά να ήσθε τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν ελλιπείς. **5** Εάν δε τις από σας ήναν ελλιπής σοφίας, ας ζητή παρά του Θεού του δίδοντος εις πάντας πλουσίων και μη ονειδίζοντος, και θέλει δοθή εις αυτόν. **6** Ας ζητή όμως μετά πίστεως, χωρίς να διστάζῃ παντελώς διότι ο διστάζων ομοιάζει με κύμα θαλάσσης κινούμενον υπό ανέμων και συνταραπτόμενον. **7** Διότι ας μη νομίζῃ ο ἀνθρωπός εκείνος ότι θέλει λάβει τι παρά του Κυρίου. **8** Ἀνθρωπός δίγνωμος είναι ακατάστατος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού. **9** Ας καυχάται δε ο αδελφός ο ταπεινός εις το ύψος αυτού, **10** ο δε πλούσιος εις την ταπείνωσιν αυτού, επειδή ως ἀνθρού χόρτου θέλει παρέλθει. **11** Διότι ανέτειλεν ο ἡλιος με τον κάυσωνα και εξήρανε τον χόρτον, και το ἀνθρού εξέπεσε, και το κάλλος του προσώπου αυτοῦ ηφαντίσθη οὐτα και ο πλούσιος θέλει μαρανθή εν ταῖς οδοῖς αυτού. **12** Μακάριος ο ἀνθρωπός, δόστις υπομένει πειρασμούν διότι αφού δοκιμασθή, θέλει λάβει τον στέφανον της ζωῆς, τον οποίον υπεσχέθη ο Κύριος εις τους αγαπώντας αυτόν. **13** Μηδείς πειραζόμενος ας λέγῃ ότι από του Θεού πειράζομαι· διότι ο Θεός είναι απέραστος κακών και αυτός ουδένα πειράζει. **14** Πειράζεται δε ἔκαστος υπό της ιδίας αυτού επιθυμίας, παρασυρόμενος και δελεαζόμενος. **15** Ἐπειτα η επιθυμία αφού συλλάβη, γεννά την αμαρτίαν, η δε αμαρτία εκτελεσθείσα γεννά τον θάνατον. **16** Μη πλανάσθε, αδελφοί μου αγαπητοί. **17** Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον είναι ἀνωθεν καταβαίνον από του Πατρός των φώτων, εις τον οποίον δεν υπάρχει αλλοιώσις ή σκιά μεταβολής. **18** Εξ ιδίας αυτού θελήσεως εγέννησεν ημάς διά του λόγου της αληθείας, διά να ἡμέθα ημείς απαρχή τις των κτισμάτων αυτού. **19** Λοιπόν, αδελφοί μου αγαπητοί, ας είναι πας ἀνθρωπός ταχύς εις το να ακούν, βραδύς εις το να λαλήι, βραδύς εις οργήν. **20** Διότι η οργή του ανθρώπου δεν εργάζεται την δικαιούντην του Θεού. **21** Διά τούτο απορρίψαντες πάσαν ρυταρίαν και περισσεύαν κακίας δέχθητε μετά πράστητος τον εμφυτευθέντα λόγον τον δυνάμενον να σώσῃ τας ψυχάς σας. **22** Γίνεσθε δε εκτελεσταί τον λόγουν και μη μόνον ακροατή, απατώντες εαυτούς. **23** Διότι εάν τις ήναι ακροατής του λόγουν και ουχί εκτελεστής, ούτος ομοιάζει με ἀνθρωπόν, δόστις θεωρεί το φυσικόν αυτού πρόσωπον εν κατόπτρῳ. **24** Διότι εθεώρησεν εαυτόν και ανεχώρησε, και ευθύς ελημησόντης οποίος ήτο. **25** Όστις όμως εγκύψη εις τον τέλειον νόμον της ελευθερίας και επιμείνη εις αυτόν, ούτος γενόμενος ουχί ακροατής επιλήσμων, αλλ' εκτελεστής έργουν, ούτος θέλει είσθαι μακάριος εις την εκτέλεσιν αυτού. **26** Εάν τις μεταξύ σας νομίζῃ ότι είναι θρήσκος, και δεν χαλινόνη την γλώσσαν αυτού αλλ' απατά την καρδίαν αυτού, τούτου

η θρησκεία είναι ματαία. **27** Θρησκεία καθαρά και αμίαντος ενώπιον του Θεού και Πατρός είναι αύτη, να επισκέπτηται τους ορφανούς και τας χήρας εν τη θίλψει αυτών, και να φυλάττη εαυτόν αμόλυντον από το κόσμου.

2 Αδελφοί μου, μη ἔχετε με προσωποληψίας την πίστιν του δεδοχασμένου Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **2** Διότι εάν ειοέλθῃ εις την συναγωγήν σας ἀνθρωπος ἔχων χρυσούν δακτυλίδιον με λαμπρόν ἐνδυμα, εισέλθῃ δε και πτωχός με ρυπαρόν ἐνδυμα, **3** και επιβλέψητε εις τον φορούντα το ἐνδυμα το λαμπρόν και είπητε προς αυτόν, Συ κάθου εδώ καλώς, και προς τον πτωχόν είπητε, Συ στέκε εκεί· κάθου εδώ υπό το υποπόδιον μου, **4** δεν εκάμετε ἄρα διάκρισιν εν εαυτοίς και εγείνετε κριταί πονηρά διαλογίζομενοι; **5** Ακούσατε, αδελφοί μου αγαπητοί, δεν εξέλεξην ο Θεός τους πτωχούς του κόσμου τούτου πλουσίους εν πίστει και κληρονόμους της βασιλείας, την οποίαν υπεσχέθη προς τους αγαπώντας αυτούν; **6** Σεις όμως ητιμάστε τον πτωχών. Δεν σας καταδυναστέουσιν οι πλούσιοι και αυτοί σας σύρουσιν εις κριτήρια; **7** Αυτοί δεν βλασφημούσι το καλόν ονόμα, με το οποίον ονομάζεσθε; **8** Εάν μεν εκτελήτη τον νόμον τον βασιλικὸν κατά την γραφήν, θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν, καλώς ποιείτε. **9** εάν όμως προσωποληπτήτε, κάμνετε αμαρτίαν και ελέγχεσθε υπό τον νόμον ως παραβάται. **10** Διότι δόστις φυλάξῃ δόλον τον νόμον και πταίσῃ εις εν, έγεινεν ἔνοχος πάντων. **11** Επειδή ο ειπών, Μη μοιχεύστης, είπε και, Μη φονεύστης αλλ' εάν δεν μοιχεύσης, φονεύστης δε, ἔγεινες παραβάτης τον νόμου. **12** Ούτω λαλείτε και ούτω πράττετε, ως μέλλοντες να κριθήτε διά του νόμου της ελευθερίας. **13** διότι η κρίσις θέλει είσθαι ανίλεως εις τον δόστις δεν έκαμεν ἔλεος· και το ἔλεος καυχάται κατά της κρίσεως. **14** Τι το ὄφελος, αδελφοί μου, εάν λέγη τις ότι ἔχει πίστιν, και ἔργα δεν ἔχῃ; μήτως η πίστις δύναται να σώσῃ αυτούν; **15** Εάν δε αδελφός ή αδελφή γυμνοί υπάρχωσι και στερώνται της καθημερινῆς τροφής, **16** και είπη τις εξ υμών προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνη, θερμανεσθε και χορτάζεσθε, και δεν δώστε εις αυτούς τα αναγκαῖα του σώματος, τι το ὄφελος; **17** Ούτω και η πίστις, εάν δεν ἔχῃ ἔργα, νεκρά είναι καθ' εαυτήν. **18** Αλλά θέλει τις ειπεῖ· Συ ἔχεις πίστιν, και εγώ ἔχω ἔργα· δείξον μοι την πίστιν σου εκ των ἔργων σου, και εγώ θέλω σοι δείξει εκ των ἔργων μου την πίστιν μου. **19** Συ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι εἰς καλώς ποιείς και τα δαιμόνια πιστεύουσι και φρίττουσι. **20** Θέλεις όμως να γνωρίσης, ω ἀνθρωπε μάταιε, ότι η πίστις χωρίς των ἔργων είναι νεκρά; **21** Αβραάμ ο πατήρ ημών δεν εδικαίωθη εξ ἔργων, ότε προσέφερεν Ισαάκ τον ινόν αυτού επί το θυσιαστήριον; **22** Βλέπετε ότι η πίστις συνήργει εις τα ἔργα αυτού, και εκ των ἔργων η πίστις ετελειώθη, **23** και επληρώθη η γραφή η λέγουσα· Επίστευσε δε Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτούς εις δικαιούντην, και φίλος θεού ωνομάσθη. **24** Βλέπετε λοιπόν ότι εξ ἔργων δικαιούται ο ἀνθρωπός και ουχί εκ πίστεως μόνον. **25** Ομοίως δε και Ραάβη πόρνη δεν εδικαίωθη εξ ἔργων, ότε υπεδέχθη τους απεσταλμένους και εξέβαλεν αυτούς δι' ἄλλης οδούς; **26**

Διότι καθώς το σώμα χωρίς πνεύματος είναι νεκρόν, ούτω και η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά.

3 Μη γίνεσθε πολλοί διδάσκαλοι, αδελφοί μου, εξένροντες ότι μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν λάβειν; **2** διότι εις πολλά πταίομεν ἀπαντες. Εάν τις δεν πταίη εις λόγον, ούτος είναι τέλειος ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήσῃ και δόλον το σώμα. **3** Ιδού, τους χαλινούς βάλλομεν εις τα στόματα των ἵππων διά να πειθώνται εις ημάς, και μεταφέρομεν ὀλὸν το σώμα αυτῶν. **4** Ιδού, και τα πλοία, ὄντα τόσον μεγάλα και υπὸ σφροδών ανέμων ελαυνόμενα, μεταφέρονται υπὸ ελαχίστου πηδαλίου, ὅπου αν θέλῃ η επιθυμία του κυβερνώντος. **5** Ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, ὁμως μεγαλαυχεῖ. Ιδού, ολίγον πυρ πόσον μεγάλην ὑλην ανάπτει! **6** και η γλώσσα πυρ είναι, ο κόσμος της αδικίας. Ούτω μεταξύ των μελών ημών η γλώσσα είναι η μολύνουσα ὀλὸν το σώμα και φλογίζουσα τον τροχόν του βίου και φλογιζομένη υπὸ της γεέννης. (*Geenna g1067*) **7** Διότι παν είδος θηρίων και πτηνών, ερπετών και θαλασσίων δαμάζεται και εδαμάσθη υπὸ τῆς ανθρώπινης φύσεως, **8** την γλώσσαν ὁμως ουδεὶς των ανθρώπων δύναται να δαμάσῃ είναι ακράτον κακόν, μετοτήθαντηφόρου φαρμάκου. **9** Δι' αυτῆς εὐλογούμεν τον Θεόν και Πατέρα, και δι' αυτῆς καταρρέμεθα τους ανθρώπους τους καθ' ομοίωσιν θεού πλασθέντας: **10** εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα.

Δεν πρέπει αδελφοί μου, ταύτα να γίνωνται ούτω. **11** Μήπως η πηγή από της αυτῆς τρύπης αναβρέι το γλυκύ και το πικρόν; **12** μήπως είναι δυνατόν, αδελφοί μου, η συκή να κάμη ελαίας ή η ἀμπελός σύκου; ούτως ουδεμίᾳ πηγή είναι δυνατόν να κάμη ώδρον αλμυρόν και γλυκύ. **13** Τις είναι μεταξύ σας σοφός και επιστήμων; ας δείξῃ εκ της καλής διαγωγῆς τα ἔργα εαυτού εν πραότητι σοφίας. **14** Εάν όμως ἔχητε εν τη καρδίᾳ υμών φθόνον πικρόν και φιλονεικίαν, μη κατακυάσθε και ψευδέσθε κατά της αληθείας. **15** Η σοφία αὐτή δεν είναι ἀνώθεν καταβαίνουσα, αλλ' είναι επίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης. **16** Διότι όπου είναι φθόνος και φιλονεικία, εκεί ακαταστασία και παν αχρείον πράγμα. **17** Η ἀνώθεν όμως σοφία πρώτων μεν είναι καθαρά, ἐπειτα ειρηνική, επιεικής, επιειθής, πλήρης ελέους και καλών καρπών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. **18** Και ο καρπός της δικαιούσης σπείρεται εν ειρήνῃ υπὸ των ειρηνοποιών.

4 Πόθεν προέρχονται πόλεμοι και μάχαι μεταξύ σας; ουχὶ ενετύθεν, εκ των ἱδονών σας, αἵτινες στρατεύονται εντός των μελών σας; **2** Επιθυμείτε και δεν ἔχετε: φονεύετε και φθονείτε, και δεν δύνασθε να επιτύχητε: μάχεσθε και πολεμείτε: αλλὰ δεν ἔχετε, επειδὴ δεν ζητείτε: **3** ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι κακώς ζητείτε, διά να δαπανήσητε εις τας ἱδονάς σας. **4** Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξέρχετε ότι η φιλία του κόσμου είναι ἔχθρα του Θεού: όστις λοιπόν θελήσῃ να ἡνια φίλους του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται. **5** Η νομίζετε ότι ματάων η γραφή λέγει, Προς φθόνον επιποθέει το πνέόμα, το οποίον κατώκησεν εν ημίν; **6** Άλλα μεγαλητέραν χάριν δίδει ο Θεός θέλει λέγει: Ο

Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **7** Υποτάχθητε λοιπόν εις τον Θεόν. Αντιτάχθητε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει από σάς: **8** πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσατε τας καρδίας, δίγνωμοι. **9** Κακοπαθήσατε και πενθήσατε και κλαύσατε: ο γέλως σας ας μεταστραφή εις πένθος και η χράφη εις κατήφειαν. **10** Ταπεινώθητε ενώπιον του Κυρίου, και θέλει σας υψώσει. **11** Μη καταλαλείτε αλλήλους, αδελφοί. Όστις καταλαλεί αδελφόν και κρίνει τον αδελφόν αυτού, καταλαλεί τον νόμον και κρίνει τον νόμον και εάν κρίνης τον νόμον, δεν είσαι εκτελεστής του νόμου, αλλά κριτής. **12** Εις είναι ο νομοθέτης, ο δυνάμενος να σώσῃ και να απολέσῃ ση τις είσαι όστις κρίνεις τον ἀλόν; **13** Ελθετε τώρα οι λέγοντες Σήμερον ή αύριον θέλομεν υπάγει εις ταύτην την πόλιν και θέλομεν κάμει εκεί ἔνα χρόνον και θέλομεν εμπορευθή και κερδήσει. **14** οίτινες δεν εξεύρετε το μέλλον της αύριου: διότι ποιά είναι η ζωὴ σας; είναι τωνόντι ατμός, όστις φαίνεται προς ολίγον και ἐπειτα αφανίζεται. **15** αντί να λέγητε, Εάν ο Κύριος θελήση, και ζήσωμεν, θέλομεν κάμει τούτο ή εκείνο. **16** Τώρα όμως καυχάσθε εις τας αλαζονείας σας πάσα τοιαύτη καύχησις είναι κακή. **17** Εις τον όστις λοιπόν εξεύρει να κάμνη το καλόν και δεν κάμνει, εις αυτούν είναι αμαρτία.

5 Ελθετε τώρα οι πλούσιοι, κλαύσατε ολολύζοντες διά τας επερχομένας ταλαιπωρίας σας. **2** Ο πλούτος σας εσάπτη και τα ιμάτια σας ἔγειναν σκωληκόβρωτα, **3** ο χρυσός σας και ο ἀργυρός εσκωριάσε, και η σκωρία αυτών θέλει εἰσθαι εις μαρτυρίαν εναντίον σας και θέλει φάγει τας σάρκας σας ως πυρ. Εθησαυρίσατε διά τας εσχάτας ημέρας. **4** Ιδού, ο μισθός των εργατών των θερισάντων τα χωράφια σας, τον οποίον εστερήθησαν από σας, κράζει, και αι κραυγαί των θερισάντων ειοήλθον εις τα ὡτα Κυρίου Σαβαάθ. **5** Ετρυφήσατε επί της γης και εσπαταλήσατε, εθρέψατε τας καρδίας σας ως εν ημέρα σφαγής. **6** Κατεδικάσατε, εφονεύσατε τον δίκαιον δεν σας αντιστέκεται. **7** Μακροθυμήσατε λοιπόν, αδελφοί, έως της παρουσίας του Κυρίου. Ιδού, ο γεωργός περιμένει τον πολύτιμον καρπόν της γης και μακροθυμεί δι' αυτόν, εωσού λάβη βροχήν πρώιμον και δύψιμον: **8** μακροθυμήσατε και σεις, στηρίξατε τας καρδίας σας, διότι η παρουσία του Κυρίου επλήσσει. **9** Μη στενάζετε κατ' αλλήλων, αδελφοί, διά να μη κατακριθήτε: ιδού, ο κριτής ίσταται ἐμπροσθεν των θυρών. **10** Λάβετε, αδελφοί μου, παράδειγμα της κακοπαθείας και της μακροθυμίας τους προφήτας, οίτινες ελάλησαν εν τω ονόματι του Κυρίου. **11** Ιδού, μακαρίζομεν τους υπομένοντας: ηκούσατε την υπομονήν του Ιώβ και είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι πολυεύσπλαχνος ο Κύριος και οικτίμων. **12** Προ πάντων δε, αδελφοί μου, μη ομινύετε μήτε τον ουρανόν μήτε την γην μήτε άλλον τινά όρκον: αλλ' ἐστω υμών το ναι ναι, και το ου, διά να μη πέστητε υπὸ κρίσιν. **13** Κακοπαθεί τις μεταξύ σας; ας προσεύχηται ευθυμεί τις; ας ψάλλῃ. **14** Ασθενεί τις μεταξύ σας; ας προσκαλέσῃ τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και ας προσευχηθώσιν επ' αυτόν, αλείψαντες

αυτόν με ἔλαιον εν τω ονόματι του Κυρίου. **15** Και η μετά πίστεως ευχή θέλει σώσει τον πάσχοντα, και ο Κύριος θέλει εγείρει αυτόν· και αμαρτίας αν ἐπράξε, θέλουσι συγχωρηθή εις αυτόν. **16** Εξομολογείσθε εις αλλήλους τα πταίσματά σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διά να ιατρευθήτε πολύ ισχύει η δέσησις του δικαίου ενθέρμως γενομένη. **17** Ο Ηλίας ήτο ανθρωπος ομοιοπαθής με ημάς και προσηυχήθη ενθέρμως να μη βρέξη, και δεν ἔβρεξεν επί της γης ἑτη τρία και μίνας ἔξ; **18** και πάλιν προσηυχήθη, και ο ουρανός ἔδωκε βροχήν και η γη εβλάστησε τον καρπόν αυτής. **19** Αδελφοί, εάν τις μεταξύ σας αποπλανηθή από της αληθείας, και επιστρέψῃ τις αυτόν, **20** ας εξεύρη ότι ο επιστρέψας αμαρτωλόν από της πλάνης της οδού αυτού θέλει σώσει ψυχήν εκ θανάτου και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών.

Πετρου Α

1 Πέτρος, απόστολος Ιησού Χριστού, προς τους παρεπιδήμους τους διεσπαρμένους εἰς Πόντον, Γαλατίαν, Καππαδοκίαν, Ασίαν και Βιθυνίαν, **2** εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού πληθυνθεί χάρις και ειρήνη εις εσάς. **3** Εὐλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, δόστις κατά το πολύ ἔλεος αυτού ανεγέννησεν ημάς εἰς ελπίδα ζώσαν διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, **4** εις κληρονομίαν ἀφθαρτον και αμιάντον και αμάραντον, πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς δι' ημάς, **5** οἵτινες με την δύναμιν του Θεού φυλαττόμεθα διά της πίστεως, εις σωτηρίαν ετοίμην να αποκαλυφθή εν τω εσχάτῳ καιρῷ **6** διά το οποίον αγαλλιάσθε, αν και τώρα ολίγον, εάν χρειασθή, λυπηθήτε εν διαφόροις πειρασμοίς, **7** ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, πολύ τιμωτέρα ούσα παρά το χρυσόν το φθειρόμενον διά πυρὸς δε δοκιμαζόμενον, ευρεθῆ εἰς ἐπαίνον και τιμὴν και δόξαν ὅταν φανερωθή ο Ιησούς Χριστός, **8** τον οποίον αν και δεν εἶδετε αγαπάτε, εἰς τον οποίον, αν και τώρα δεν βλέπετε αυτὸν, πιστεύοντες ὡμάς αγαλλιάσθε με χαράν ανεκλάλητον και ἐνδοξόν, **9** απολαμβάνοντες το τέλος της πίστεώς σας, την σωτηρίαν των ψυχών. **10** Περὶ τῆς οποίας σωτηρίας εξεζήτησαν και εξηρεύνησαν οι προφήται οι προφητεύσαντες περὶ της χάριτος, ήτις ἐμέλεις να ἔλθῃ εἰς εσάς: **11** ερευνώντες εἰς τίνα ἡ ποίον καιρόν εφανέρων το εν αυτοῖς Πνεύμα του Χριστού, ὅτε προεμφατύρει τα πάθη του Χριστού και τας μετά ταύτα δόξας: **12** εἰς τους οποίους απεκαλύφθη ὅτι ουχὶ δι' εαυτούς, αλλὰ δι' ημάς υπηρέτουν αυτά, τα οποία τώρα ανηγγέλθησαν προς εσάς διά των κηρυζάντων το ευαγγέλιον εις εσάς εν Πνεύματι Αγίων τω αποσταλέντι απ' ουρανού, εἰς τα οποία επιθυμούσιν οι ἄγγελοι να παρακύψωσι. **13** Διά τούτο αναζωθέντες τας οσφύας της διανοίας σας, εγκρατεύεσθε και ἔχετε τελείαν ελπίδα εις την χάριν την ερχομένην εις εσάς, ὅταν αποκαλυφθή ο Ιησούς Χριστός, **14** ως τέκνα υπακοής μη συμψιφρούμενοι με τας προτέρας επιθυμίας, τας οποίας είχετε εν αγνοία υμών, **15** αλλὰ καθὼς είναι ἄγιος εκείνος, δόστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις γίνεσθε ἄγιοι εν πάσῃ διαγωγῇ: **16** διότι είναι γεγραμμένον Ἅγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι ἄγιος. **17** Καὶ εάν επικαλήσθε Πατέρα των κρίνοντα απροσωπολήπτως κατά το ἐργὸν εκάστου, διάγετε μετά φύσον των καιρόν της παροικίας σας, **18** εξεύροντες ὅτι δεν ελυτρώθητε από της ματαίας πατροπαραδότου διαγωγῆς υμῶν διά φθαρτῶν, αργυρίου ἢ χρυσού, **19** αλλὰ διά του τιμίου αἵματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου, **20** δόστις ἵτο μεν προωρισμένος προ καταβολής κόσμου, εφανερώθη δε εν τοις εσχάτοις καιροίς διά σας, **21** τους πιστεύοντας δι' αυτού εἰς τον Θεόν, τον αναστήσαντα αυτόν εκ νεκρών και δόντα εις αυτόν δόξαν, ὥστε η πίστις σας και η ελπίς να ἤναι εις τον Θεόν. **22** Καθαρίσαντες λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας προσεκλήθητε ανυπόκριτον,

αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους εκ καθαράς καρδίας, **23** επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλὰ αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εἰς τον αιώνα. (aiōn g165) **24** Διότι Πάσα σαρξ είναι ως χόρτος, και πάσα δόξα ανθρώπου ως ἄνθος χόρτου. Εξηράνθη ο χόρτος, και το ἄνθος αυτού εξέπεσεν. **25** Ο λόγος όμως του Κυρίου μένει εἰς τον αιώνα. Και ούτος είναι ο λόγος ο ευαγγελισθείς εἰς εσάς, (aiōn g165)

2 Απορρίψαντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλαλίας, **2** επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικόν ἀδολον γάλα, διά να αυξηθήτε δι' αυτού, **3** επειδή εγεύθητε ότι αγαθός ο Κύριος. **4** Εἰς τον οποίον προσερχόμενοι, ως εἰς λίθον ζώντα, υπό μεν των ανθρώπων αποδεδοκιμασμένον, παρά δε τω Θεώ εκλεκτόν, ἐντιμον, **5** και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα ἄγιον, διά να προσφέρητε πνευματικά θυσίας ευπροσδέκτους εἰς τον Θεόν διά Ιησού Χριστού: **6** διά τούτο και περιέχεται εν τη γραφῇ Ιδού, θέτε εν Σιών λίθον ακρογωνιάον, εκλεκτόν, ἐντιμον, και ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει κατατιχνθῆ. **7** Εἰς εσάς λοιπόν τους πιστεύοντας είναι η τιμή, εἰς δε τους απειθούντας ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος ἐγίνεται κεφαλή γνωνίας **8** και λίθος προσκόμματος και πέτρα σκανδάλους οἵτινες προσκόπουσιν εἰς τον λόγον, ὄντες απειθείς, εἰς το οποίον και ἡσάν προσδιωρισμένοι: **9** σεις ὡμάς είσθε γένος εκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, θήνος ἄγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, δόστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εἰς το θαυμαστόν αυτού φώς: **10** οι ποτέ μη ὄντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτέ μη ηλεγμένοι, τώρα δε ελεηθέντες. **11** Αγαπητοί, σας παρακαλώ ως ξένους και παρεπιδήμους, να απέχητε από των σαρκικών επιθυμιών, αἵτινες στρατεύονται κατά της ψυχῆς, **12** να ἔχητε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνῶν, ίνα ενώ σας καταλαλούντων ως κακοποιούς, εκ των καλών ἐργάνων, δόταν ίδωσαν αυτά, δοξάσω τον Θεόν εν τη ημέρᾳ της επισκέψεως. **13** Υποτάχθητε λοιπόν εἰς πάσαν ανθρώπινην διάταξιν διά τον Κύριον είτε εἰς βασιλέα, ως υπερέχοντα, **14** είτε εἰς ηγεμόνας, ως δι' αυτού πεμπομένους εἰς εκδίκησιν μεν κακοποιών, ἐπαινον δε αγαθοποιών: **15** διότι ούτως είναι το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες να αποστομόντε την αγνωσίαν των αφρόνων ανθρώπων: **16** ως ελεύθεροι, και μη ως ἔχοντες την ελευθερίαν επικάλυμμα της κακίας, αλλ' ως δούλοι του Θεού. **17** Πάντας τιμήσατε, την ἀδελφότητα αγαπάτε, τον Θεόν φοβείσθε, τον βασιλέα τιμάτε. **18** Οι οικέται υποτάσσεσθε εν παντί φόβῳ εἰς τους κυρίους σας, ου μόνον εἰς τους αγαθούς και επιεικείς, αλλὰ και εἰς τους διεστραμμένους. **19** Διότι τούτο είναι χάρις, το να υποφέρῃ τις λύπας διά την εἰς τον Θεόν συνείδησιν, πάσχων αδίκως. **20** Διότι ποιά δόξα είναι, εάν αμαρτάνοντες και ραπιζόμενοι υπομένητε; εάν όμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένητε, τούτο είναι χάρις παρά τω Θεώ. **21** Διότι εἰς τούτο διά του Πνεύματος προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον, προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός ἐπαθεν υπέρ υμών,

αφίνων παράδειγμα εις υμάς διά να ακολουθήστε τα ίχνη αυτού· **22** όστις αμαρτίαν δεν έκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. **23** Όστις λοιδορούμενος δεν αντελοιδρεί, πάσχων δεν ηπείλει, αλλά παρέδινεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως· **24** όστις τας αμαρτίας ημών αυτός εβάστασεν εν τω σώματι αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνῃ, αποθανόντες κατά τας αμαρτίας με τον οποίον την πληγήν ιατρεύθητε. **25** Διότι υπήρχετε ως πρόβατα πλανώμενα, αλλά τώρα επεστράφητε εις τον ποιμένα και επίσκοπον των ψυχών σας.

3 Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους ἄνδρας υμῶν, ίνα και εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν ἀνέν του λόγου διά της διαγωγῆς των γυναικῶν, **2** αφού ίδωσι την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας. **3** Των οποίων ο στολισμός ας ἡναι ουχὶ ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσών ἡ της ενδύσεως των ιματίων, **4** αλλ' ο κρυπτός ἀνθρωπὸς της καρδίας, κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. **5** κώμοις, συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις **4** Διότι ούτα ποτέ και αι ἄγιαι γυναίκες αι επιζήσουσαι επί τον Θεόν εστόλιζον εστάτις, υποτασσόμεναι εις τους ἄνδρας αυτών, **6** καθὼς η Σάρρα υπήκουσεν εις τον Αβραάμ, καλούσα αυτὸν κύριον· της οποίας σεις εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαται και μη φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. **7** Οι ἄνδρες ομοίως, συνοικίεται με τας γυναίκας σας εν φρονήσει, αποδίδοντες τιμήν εις το γυναικίον γένος ως εις σκένος ασθενέστερον, και ως εις συγκληρονόμους της χάριτος της ζωῆς, διά να μη εμποδίζωνται αι προσευχαῖ σας. **8** Τελευτάνον δε, γίνεσθε πάντες ομόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εύσπλαγχνοι, φιλόφρονες, **9** μη αποδίδοντες κακόν αντί κακού ή λοιδορίαν αντί λοιδορίας, αλλά το εναντίον ευλογούντες, επειδή εξεύρετε ότι εις τούτο προσεκλήθητε, διά να κληρονομήσητε ευλογίαν. **10** Διότι Όστις θέλει να αγάπα την ζωήν και ίδη ημέρας αγαθάς ας παύσῃ την γλώσσαν αυτού από κακού και τα χείλη αυτού από του να λαλώσι δόλον, **11** ας εκκλίνῃ από κακού και ας πράξῃ αγαθόν, ας ζητήσῃ ειρήνην και ας ακολουθήσῃ αυτήν· **12** διότι οι οφαλμοί του Κυρίου είναι επί τους δικαίους και τα ὡτα αυτού εις την δέστιν αυτών, το δε πρόσωπον του Κυρίου είναι κατά των πραττόντων κακά. **13** Κατις θέλει σας κακοποιήσει, εάν γείνητε μιμητά του αγαθού; **14** Αλλ' εάν και πάσχητε διά την δικαιοσύνην, είσθε μακάριοι· τον δε φόβον αυτών μη φοβηθήτε μηδέ ταραχήτε, **15** αλλά αγάσατε Κύριον τον Θεόν εν τας καρδίαις υμῶν, και εστέ πάντοτε ἔτοιμοι εις απολογίαν μετά πραότης και φόβου προς πάντα τον ζητούντα από σας λόγον περὶ της ελπίδος της εν υμίν, **16** έχοντες συνείδησιν αγαθήν, ίνα, ενώ σας καταλαλώσιν ως κακοποιούς, κατατιχυνθώσιν οι συκοφαντούντες την καλήν σας εν Χριστώ διαγωγήν. **17** Διότι καλήτερον να πάσχητε, εάν ήναι ούτω το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες παρά κακοποιούντες. **18** Επειδή και ο Χριστός ἀπαξέπαθε διά τας αμαρτίας, ο δίκαιος υπέρ των αδίκων, σώζηται, ο ασεβής και αμαρτωλός που θέλει φανή; **19** διά να φέρη ημάς προς τον Θεόν, θανατωθείς μεν κατά

την σάρκα, ζωοποιηθείς δε διά του πνεύματος. **19** διά του οποίου πορευθείς εκήρυξε και προς τα πνεύματα τα εν τη φυλακή, **20** τα οποία ηπειθήσαν ποτέ, ότε η μακροθυμία του Θεού επρόσμενε ποτέ αυτούς εν ταις εαυτόν εις τον Νώε, ενώ κατεσκευάζετο η κιβωτός, εις ην ημέρας του Ιησού Χριστού, **22** όστις είναι εν δεξιά του Θεού πορευθείς εις τον ουρανόν, και εις ον υπετάχθησαν ἄγγελοι και έξουσίαι και δυνάμεις.

4 Επειδή λοιπόν ο Χριστός ἐπαθεν υπέρ ημών κατά σάρκα, οπίσθητε και σεις το αυτό φρόνημα, διότι ο παθών κατά σάρκα ἐπαυσεν από της αμαρτίας, **2** διά να ζήσητε τον εν σαρκί επίλοιπον χρόνον, ουχὶ πλέον εν ταις επιθυμίαις των ανθρώπων, αλλ' εν τω θελήματι του Θεού. **3** Διότι αρκετός είναι εις ημάς ο παρελθών και διά τούτο παραχενεύονται ότι σεις δεν συντρέχετε με αυτούς εις την αυτήν εκχείλισην της ασωτίας, και σας βλασφημούσιν. **5** οίτινες θέλουσιν αποδώσει λόγον εις εκείνον, δόστις είναι ἔτοιμος να κρίνη ζώντας και νεκρούς. **6** Επειδή διά τούτο εκηρύχθη το ευαγγέλιον και προς τους νεκρούς, διά να κριθώσι μεν κατά ανθρώπους εν σαρκί, να ζώσι δε κατά Θεόν εν πνεύματι. **7** Πάντων δε το τέλος επλησίασε. Φρονίμως λοιπόν διάγετε και αγυρπνείτε εις τας προσευχάς: **8** προ πάντων δε ἔχετε ένθερμον την εις αλλήλους αγάπην, διότι η αγάπη θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών. **9** γίνεσθε φιλόξενοι εις αλλήλους χωρίς γογγυσμών. **10** έκαστος κατά το χάρισμα, το οποίον έλαβεν, υπηρετείτε κατά τούτο εις αλλήλους ως καλοί οικονόμοι της πολυειδούς χάριτος του Θεού. **11** εάν τις λαλή, ας λαλή ως λαλών λόγια Θεού εάν τις υπηρετή, ας υπηρετή ως υπηρετών εκ της δυνάμεως, την οποίαν χορηγεί ο Θεός: διά να δοξάζηται εν πάσιν ο Θεός διά Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είναι η δόξη και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων αμήν. (*αἰῶν g165*) **12** Αγαπητοί, μη παραξενεύσθε διά τον βασανισμόν των γηνόμενον εις εօάς προς δοκιμασίαν, ως εάν συνέβαινεν εις εօάς παράδοξον τι, **13** αλλά καθόδι είσθε κοινωνοί των παθημάτων του Χριστού, χαίρετε, ίνα και άταν η δόξα αυτού φανερωθή χαρήτε αγαλλιώμενοι. **14** Εάν ονειδίζησθε διά το άνομα του Χριστού, είσθε μακάριοι, διότι το Πνεύμα της δόξης και το θεού αναπαύεται εφ' υμάς: κατά μεν αυτούς βλασφημείται, κατά δε υμάς δοξάζεται. **15** Διότι μηδείς υμών ας μη πάσχῃ ως φονεύς ή κλέπτης ή κακοποιός ή ως περιεργάζομενος τα αλλότρια. **16** αλλ' εάν πάσχῃ ως Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ' ας δοξάζῃ τον Θεόν κατά τούτο. **17** Διότι ἐφθασεν ο καιρός του να αρχίση η κρίσις από του οίκου του Θεού· και αν αρχίζῃ πρώτον αφ' υμών, τι θέλει είσθαι το τέλος των απειθούντων εις το ευαγγέλιον του Θεού; **18** και αν ο δίκαιος μόλις θάστε και οι πάσχοντες κατά το θέλημα του Θεού ας

εμπιστεύωνται τας εαυτών ψυχάς εις αυτόν, ως εις πιστόν δημιουργόν εν αγαθοποιίᾳ.

5 Τους μεταξύ σας πρεσβυτέρους παρακαλώ εγώ ο συμπρεσβύτερος και μάρτυς των παθημάτων τον Χριστού, ο και κοινωνός της δόξης, ήτις μέλλει να αποκαλυφθή, **2** ποιάντε το μεταξύ σας ποίμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστικώς αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς αλλά προθύμως, **3** μηδέ ως κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού, αλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου. **4** Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης. **5** Ομοίως οι νεώτεροι υποτάχθητε εις τους πρεσβυτέρους. Πάντες δε υποτασσόμενοι εις αλλήλους ενδύθητε την ταπεινοφροσύνην: διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **6** Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώσῃ εν καιρώ, **7** και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών. **8** Εγκρατεύθητε, αγρυπνήσατε: διότι ο αντίδικός σας διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητών τίνα να κατατίη: **9** εις τον οποίον αντιστάθητε μένοντες στερεοί εις την πίστιν, εξεύροντες ότι τα αυτά παθήματα γίνονται εις τους αδελφούς σας τους εν τω κόσμῳ. **10** Ο δε Θεός πάσης χάριτος, όστις εκάλεσεν ημάς εις την αιώνιον αυτού δόξαν διά του Χριστού Ιησού, αφού πάθητε ολίγον, αυτός να σας τελειοποιήσῃ, στηρίξῃ, ενισχύσῃ, θεμελιώσῃ. (*αισθνίος g166*) **11** Εις αυτόν είη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων: αμήν. (*αισθνίος g165*) **12** Σας ἔγραψα εν βραχυλογίᾳ διά του Σιλουανού του πιστού αδελφού, ως φρονώ, προτρέπων και επιμαρτυρών ότι αύτη είναι η αληθινή χάρις του Θεού, εις την οποίαν στέκεσθε. **13** Σας ασπάζεται η εν Βαβυλώνι συνεκλεκτή εκκλησία και Μάρκος, ο νιός μου. **14** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλίηματι αγάπης. Ειρήνη εις πάντας υμάς τους εν Χριστώ Ιησού: αμήν.

Πετρου Β'

1 Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους όσους έλαχον ισότιμον με ημάς πίστιν εις την δικαιοσύνην του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού² 2 χάρις και ειρήνη πληθυνθεί εις εσάς διά της επιγνώσεως του Θεού και του Ιησού του Κυρίου ημών. 3 Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, 4 διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και τίμαι επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμῳ υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν. 5 Και δι' αυτού δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν την γνώσιν, 6 εις δε την γνώσιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, 7 εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην. 8 Διότι, εάν ταύτα υπάρχωσιν εις εσάς και περισσεύσω, σας καθιστώσιν ουχί αργούς ουδέ ακάρπους εις την επιγνώσιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. 9 επειδή εις ὄντινα δεν υπάρχουσι ταύτα, τυφλός είναι, μωράζει και ελημσόνησε τον καθαρισμόν των παλαιών αυτού αμαρτιών. 10 Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερον να κάμητε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας διότι ταύτα κάμνοντες δεν θέλετε πταίσει ποτέ. 11 Διότι ούτω θέλει σας δοθή πλουσίως η είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. (αισθοίς φ166) 12 Όθεν δεν θέλω αμελήσοι να σας υπενθυμίζω πάντοτε περί τούτων, καίτοι ειδότας και εστηριγμένους εις την παρούσαν αλήθειαν. 13 Στοχάζομαι όμως δίκαιον, εφ' όσον είμαι εν τούτω τω σκηνώματι, να σας διεγέρω διά της υπενθυμίσεως, 14 επειδή εξέωρά διτί εντός ολίγον θέλω αποθέσοι το σκήνωμά μου, καθώς και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μοι εφανέρωσε. 15 Θέλω όμως επιμελήθη, ώστε σεις και μετά την αποβίωσίν μου να δύνασθε πάντοτε να ενθυμήσθε αυτά. 16 Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί μόθους σοφιστικούς ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος. 17 Διότι ἐλάφε παρά Θεού Πατρός τιμήν και δόξαν, ὅτε ἥλθεν εις αυτόν τοιαύτη φωνή υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης, Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον εγώ ευηρεστήθην: 18 και ταύτην την φωνήν ημείς ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, ὄντες μετ' αυτού εν τω ὥρει τω αγίων. 19 Και έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε ως εις λύχνον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω, εωσού ἐλθή η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλη εν ταις καρδίαις υμών: 20 τούτο πρώτον εξεύροντες, ότι ουδεμία προφητεία της γραφής γίνεται εξ ιδίας του προφητεύοντος διασαφήσεως: 21 διότι δεν ἥλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι ἄγιοι ἀνθρωποί του Θεού.

2 Υπήρξαν όμως και ψευδοπροφήται μεταξύ του λαού, καθώς και μεταξύ σας θέλουσιν είσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις απωλείας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχείαν απωλείαν: 2 και πολλοί θέλουσιν εξακολουθήσει εις τας απωλείας αυτών, διά τους οποίους η οδός της αληθείας θέλει βλασφημηθῆ: 3 και διά πλεονεξίαν θέλουσι σας εμπορευθεί με πλαστούς λόγους, των ποιών η καταδίκη ἔκπλαστα δεν μένει αργή, και η απώλεια αυτών δεν νυστάζει. 4 Διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη αγγέλους αμαρτήσαντας, αλλά ρίψας αυτούς εις τον τάρταρον δεδεμένους με αλύσεις σκότους, παρέδωκε διά να φυλάττωνται εις κρίσιν, (Ταρταρος g5020) 5 και εάν τον παλαιόν κόσμον δεν εφείσθη, αλλά φέρων κατακλυμάπον επὶ τον κόσμον των ασεβών εφύλαξεν ὄγδοον τον Νώε, κήρυκα της δικαιοσύνης, 6 και κατέκρινεν εις κατατροφήν τας πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας και ετέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα των μελλόντων να ασεβώσῃ, 7 και ήλευθέρωσε τον δίκαιον Λωτ καταθλιβόμενον υπό της ασελγούς διαγωγής των ανόμων: 8 διότι ο δίκαιος, κατοικών μεταξύ αυτών, δι' οράσεως και ακοής, εβασάνιζεν από ημέρας εις ημέραν την δικαίαν αυτού ψυχήν διά τα ἀνομα ἔργα αυτών: 9 εξεύρει ο Κύριος να ελευθερόνη εκ του πειρασμού τους ευσεβείς, τους δε αδίκους να φυλάττη εις την ημέραν της κρίσεως, διά να κολάζωνται, 10 μάλιστα δε τους οπίσω της σαρκός ακολουθούντας με επιθυμίαν ακαθαρσίας και καταφρονούντας την έχουσιαν. Είναι τολμητά, αυθάδεις, δεν τρέμουσι βλασφημούντες τα αξιώματα, 11 ενώ οι ἄγγελοι, μεγαλήτεροι ὄντες εις ισχύν και δόναμιν, δεν φέρουσι κατ' αυτών βλασφημον κρίσιν ενώπιον του Κυρίου. 12 Ούτοι όμως, ως ἀλογα φυσικά ζώα γεγεννημένα διά ἀλωσιν και φθοράν, βλασφημούσι περί πραγμάτων τα οποία αγνοούσι, και θέλουσι καταφθαρήν εν τη ιδίᾳ αυτών διαφθορά, 13 και θέλουσι λάβει τον μισθόν της αδικίας αυτών στοχάζονται ηδονήν την καθημερινήν τρυφήν, είναι σπίλοι και μώμοι, εντρυφώσιν εν ταις απάταις αυτών, συμποιάζουσι με σας, 14 έχουσιν οφθαλμούς μεστούς μοιχείας και μη παυομένους από της αμαρτίας, δελεάζουσι ψυχάσ αστηρίκτους, έχουσι την καρδίαν γεγυμνασμένην εις πλεονεξίας, είναι τέκνα κατάρας: 15 αφήσαντες την ευθείαν οδόν, επλανήθησαν και ηκολούθησαν την οδόν του Βαλαάμ υιού του Βοσδρ, διτις ηγάπησε τον μισθόν της αδικίας, 16 ηλέγχθη όμως διά την ιδίαν αυτού παρανομιαν, ἀφωνον υποζύγιον με φωνήν ανθρώπου λαλήσαν ημόδισε την παραφροσύνην του προφήτου: 17 Ούτοι είναι πηγαί ἀνύδροι, νεφέλαι υπό ανεμοστριβόλιου ελαυνόμεναι, διά τους οποίους το ζοφερόν σκότος φυλάττεται εις τον αιώνα. (questioned) 18 Διότι λαλούντες υπερήφανα λόγια ματαιότητος, δελεάζουσι με τας επιθυμίας της σαρκός, με τας ασελγείας εκείνους οίτινες τωδόντι απέφυγον τους εν πλάνη ζώντας, 19 επαγγελλόμενοι εις αυτούς ελευθερίαν, ενώ αυτοί είναι δούλοι της διαφθοράς διότι από ὄντινα νικάτα τις, τούτου και δούλος γίνεται. 20 Επειδή εάν αφού απέφυγον τα μολύσματα του κόσμου διά της επιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος Ιησού

Χριστού, ενεπλέχθησαν πάλιν εις ταύτα και νικώνται, έστω η δόξα και νυν και εις ημέραν αιώνος αμήν. (αἰδον
έγειναν εις αυτούς τα ἔσχατα χειρότερα των πρώτων. 9165)

21 Επειδή καλήτερον ήτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι την οδόν της δικαιοσύνης, παρά αφού εγνώρισαν να επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς αγίας εντολής. **22** Συνέβη δε εις αυτούς το της αληθινής παροιμίας, Ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού εξέρασμα, και, Ο χοίρος λουσθείς επέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου.

3 Δευτέραν ἡδη ταύτην την επιστολήν σας γράφω, αγαπητοί, με τας οποίας διεγέρω δι' υπενθυμίσεως την ειλικρινή σας διάνοιαν, **2** διά να ενθυμηθήτε τους λόγους τους προλαληθέντας υπό των αγίων προφητών και την παραγγελίαν ημών των αποστόλων του Κυρίου και Σωτήρος; **3** τούτο πρώτον γνωρίζοντες, ότι θέλουσιν ελθεί εν τας εσχάταις ημέραις εμπαίκται, περιπατούντες κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας **4** και λέγοντες: Που είναι η υπόσχεσις της παρουσίας αυτού; διότι αφ' ης ημέρας οι πατέρες εκοιμήθησαν, τα πάντα διαμένουσιν ούτως απ' αρχής της κτίσεως. **5** Διότι εκουσίως αγνοούσι τούτο, ότι με τον λόγον του Θεού οι ουρανοί έγειναν έκπαλαι και η γη συνεστώσα εξ ὑδατος και δι' ὑδατος, **6** διά των οπών ο τότε κόσμος απωλέσθη κατακλυσθείς υπό του ὑδατος: **7** οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη διά του αυτού λόγου είναι αποτεταμευμένοι, φυλαττόμενοι διά το πυρ εις την ημέραν της κρίσεως και της απωλείας των ασεβών ανθρώπων. **8** Εν δε τούτῳ ας μη σας λανθάνη, αγαπητοί, ότι παρά Κυρίων μία ημέρα είναι ως χίλια έτη και χίλια έτη ως ημέρα μία. **9** Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσιν αυτού, ως τινές λογίζονται τούτο βραδύτητα, αλλά μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν. **10** Θέλει δε ελθεί η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί, καθ' ην οι ουρανοί θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεία δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθή, και η γη και τα εν αυτή έργα θέλουσι κατακαή. **11** Επειδή λοιπόν πάντα ταύτα διαλύνονται, οποίοι πρέπει να ήσθε σεις εις πολύτευμα ἀγίον και ευσέβειαν, **12** προσμένοντες και σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ημέρας του Θεού, καθ' ην οι ουρανοί πυρούμενοι θέλουσι χωνευθή; **13** Κατά δε την υπόσχεσιν αυτού νέοντας ουρανούς και νέαν γην προσμένομεν, εν οις δικαιοσύνη κατοικεί. **14** Διά τούτο, αγαπητοί, ταύτα προσμένοντες, σπουδάσατε να ευρεθήτε ἀσπιλοί και αμώμητοι ενώπιον αυτού εν ειρήνῃ, **15** και νομίζετε σωτηρίαν την μακροθυμίαν του Κυρίου ημών, καθώς και ο αγαπητός ημών αδελφός Παύλος ἔγραψε προς εσάς κατά την δοθείσαν εις αυτόν σοφίαν, **16** ως και εν πάσαις ταις επιστολαίς αυτού, λαλών εν αυταίς περί τούτων, μεταξύ των οποίων είναι τινά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ως και τας λοιπάς γραφάς προς την ιδίαν αυτών απώλειαν. **17** Σεις λοιπόν, αγαπητοί, προγνωρίζοντες ταύτα φυλάττεσθε, διά να μη παρασυρθήτε με την πλάνην των ανόμων και εκπέσητε από τον στηριγμόν σας, **18** αυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού εις αυτόν

Ιωαννου Ά

1 Εκείνο, το οποίον ἵτο απ' αρχῆς, το οποίον ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν και οι χείρες ημών εψηλάφησαν, περὶ του Λόγου της ζωῆς **2** καὶ η ζωὴ εφανερώθη, και είδομεν και μαρτυρούμεν και απαγγέλλομεν προς εσάς την ζωήν την αιώνιον, ἵτις ἵτο παρά τω Πατρί και εφανερώθη εις ημάς (**αιδοῖος g166**) **3** εκείνο, το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν προς εσάς διὰ να ἔχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημῶν· και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού. **4** Καὶ ταύτα γράφομεν προς εσάς, διὰ να ἴναι πλήρης η χαρά σας. **5** Καὶ αὐτῆ είναι η επαγγελία, την οποίαν ηκούσαμεν απ' αυτού και αναγγέλλομεν προς εσάς, ότι ο Θεός είναι φως και σκοτία εν αυτῷ δεν υπάρχει ουδεμία. **6** Εάν είπωμεν ότι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αυτού και περιπατώμεν εν τω σκότει, φευδόμεθα και δεν πράττομεν την αλήθειαν **7** εάν όμως περιπατώμεν εν τω φωτί, καθώς αυτός είναι εν τω φωτί, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσις αμαρτίας. **8** Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν δεν ἔχομεν, εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια δεν είναι εν ημίν. **9** Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήσῃ εις ημάς τας αμαρτίας και καθαρίσῃ ημάς από πάσις αδικίας. **10** Εάν είπωμεν ότι δεν ημαρτήσαμεν, φεύστην κάμνομεν αυτόν, και ο λόγος αυτού δεν υπάρχει εν ημίν.

2 Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. **2** Και εάν τις αμαρτήσῃ, ἔχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον **2** και αυτός είναι ιλασμός περὶ των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον περὶ των ημετέρων, αλλά και περὶ όλου του κόσμου. **3** Και εν τούτῳ γνωρίζομεν ότι εγνωρίσαμεν αυτόν, εάν τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. **4** Ὁστις λέγει, Εγνώρισα αυτόν, και τας εντολάς αυτού δεν φυλάττει, φεύστης είναι, και εν τούτῳ η αλήθεια δεν υπάρχει. **5** όστις όμως φυλάττει τον λόγον αυτού, αληθώς εν τούτῳ η αγάπη του Θεού είναι τετελειωμένη. Εν τούτῳ γνωρίζομεν ότι είμεθα εν αυτῷ. **6** Ὁστις λέγει ότι μένει εν αυτῷ χρεωστεί, καθώς εκείνος περιεπάτησε, και αυτός ούτω να περιπατή. **7** Αδελφοί, δεν σας γράφω εντολήν νέαν, αλλ' εντολήν παλαιάν, την οποίαν είχετε απ' αρχῆς η εντολή η παλαιά είναι ο λόγος, τον οποίον ηκούσατε απ' αρχῆς. **8** Πάλιν εντολήν νέαν σας γράφω, το οποίον είναι αληθές εις αυτόν και εις εσάς, διότι το σκότος παρέρχεται και το φως το αληθινόν ἡδη φέγγει. **9** Ὁστις λέγει ότι είναι εν τω φωτί και μισεί τον αδελφόν αυτού, εν τω σκότει είναι ἑώς τώρα. **10** Ὁστις αγαπά τον αδελφόν αυτού εν τω φωτί μένει, και σκάνδαλον εν αυτῷ δεν είναι. **11** όστις όμως μισεί τον αδελφόν αυτού εν τω σκότει είναι και εν τω σκότει περιπατεί και δεν εξεύρει που υπάγει, διότι το σκότος επύφλωσε τους οφθαλμούς αυτού. **12** Γράφω προς εσάς, τεκνία, διότι συνεχωρίθησαν αι αμαρτίαι σας διά το όνομα αυτού. **13** Γράφω προς εσάς, πατέρες, διότι

εγνωρίσατε τον απ' αρχῆς. Γράφω προς εσάς, νεανίσκοι, διότι ενικήσατε τον πονηρόν. Γράφω προς εσάς, πατέρες, διότι εγνωρίσατε τον απ' αρχῆς. Εγράφα προς εσάς, νεανίσκοι, διότι είσθε ισχυροί και ο λόγος του Θεού μένει εν υμίν και ενικήσατε τον πονηρόν. **15** Μη αγαπάτε τον κόσμον μηδὲ τα εν τω κόσμω. Εάν τις αγαπάτε τον κόσμον, η αγάπη του Πατρός δεν είναι εν αυτῷ. **16** διότι παν το εν τω κόσμω, η επιθυμία της σαρκός και η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία του βίου δεν είναι εκ του Πατρός, αλλ' είναι εκ του κόσμου. **17** Και ο κόσμος παρέρχεται και η επιθυμία αυτού όστις όμως πράττει το θέλημα του Θεού μένει εις τον αιώνα. (**αιδοῖος g165**) **18** Παιδία, εσχάτη ώρα είναι, και καθώς ηκούσατε ότι ο αντίχριστος ἔρχεται, και τώρα πολλοί αντίχριστοι υπάρχουσιν όθεν γνωρίζομεν ότι είναι εσχάτη ώρα. **19** Εξ ημών εξήλθον, αλλά δεν ήσαν εξ ημών διότι εάν ήσαν εξ ημών, ήθελον μένει μεθ' υμών αλλά εξήλθον διά να φανερωθώσιν ότι δεν είναι πάντες εξ ημών. **20** Και σεις έχετε χρίσμα από του Αγίου και γνωρίζετε πάντα. **21** Δεν σας ἔγραψα διότι δεν εξεύρετε την αλήθειαν, αλλά διότι εξεύρετε αυτήν, και διότι παν ψεύδος εκ της αληθείας δεν είναι. **22** Τις είναι ο ψεύτης, ειμή ο αρνούμενος ότι ο Ιησούς δεν είναι ο Χριστός; ούτος είναι ο αντίχριστος, ο αρνούμενος τον Πατέρα και τον Υιόν. **23** Πας ο αρνούμενος τον Υιόν δεν έχει ουδέ τον Πατέρα. Όστις ομολογεί τον Υιόν έχει και τον Πατέρα. **24** Εκείνο λοιπὸν το οποίον υμείς ηκούσατε απ' αρχῆς, ας μένη εν υμίν. Εάν μένη εν υμίν εκείνο το οποίον ηκούσατε απ' αρχῆς, και υμεὶς θέλετε μένει εν τω Υιώ και εν τω Πατρί. **25** Και αὐτή είναι η υπόσχεσις, την οποίαν αυτός υπεσχέθη προς ημάς, η ζωὴ η αιώνιος. (**αιδοῖος g166**) **26** Ταύτα σας ἔγραψα περὶ εκείνων, οίτινες σας πλανώσι. **27** Και το χρίσμα, το οποίον υμεῖς ελάβετε απ' αυτού, εν υμίν μένει, και δεν έχετε χρείαν να σας διδάσκῃ τις αλλά καθώς σας διδάσκει το αυτό χρίσμα περὶ πάντων, ούτω και αληθές είναι και δεν είναι ψεύδος και καθώς σας εδίδαξε, θέλετε μένει εν αυτῷ. **28** Και τώρα, τεκνία, μένετε εν αυτῷ, ίνα όταν φανερωθή, ἔχωμεν παρρησίαν και μη αισχυνθώμεν απ' αυτού εν τη παρουσία αυτού. **29** Εάν εξεύρητε ότι είναι δίκαιος, γνωρίζετε ότι πας ο πράττων την δικαιοσύνην εξ αυτού εγεννήθη.

3 Ίδετε οποίαν αγάπην ἔδωκεν εις ημάς ο Πατήρ, ώστε να ονομασθώμεν τέκνα Θεού. Διά τούτο ο κόσμος δεν γνωρίζει ημάς, διότι δεν εγνώρισεν αυτόν. **2** Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και ἔτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν είσθαι εξεύρομεν όμως ότι διά των φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί αυτόν καθώς είναι. **3** Και πας όστις έχει την ελπίδα ταύτην επ' αυτόν καθαρίζει εαυτόν, καθώς εκείνος είναι καθαρός. **4** Πας όστις πράττει την αμαρτίαν πράττει και την ανομίαν, διότι η αμαρτία είναι η ανομία. **5** Και εξεύρετε ότι εκείνος εφανερώθη διά να σηκώσῃ τας αμαρτίας ημών, και αμαρτία εν αυτῷ δεν υπάρχει. **6** Πας όστις μένει εν αυτῷ δεν αμαρτάνει πας ο αμαρτάνων δεν είδεν αυτόν ουδέ εγνώρισεν αυτόν. **7** Τεκνία, ας μη σας πλανά μηδείς όστις πράττει την δικαιοσύνην είναι

4 Αγαπητοί, μη πιστεύετε εἰς παν πνεύμα, αλλά φυλάττωμεν. **3** Διότι αὕτη είναι η αγάπη του Θεού, δοκιμάζετε τα πνεύματα εν ἣναι εκ του Θεού διότι το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού· και αι εντολαί πολλοί ψευδοπροφήται εξήλθον εἰς τον κόσμον. **2** Εκ αυτού βαρεία δεν είναι. **4** Διότι παν ό, τι εγεννήθη τούτου γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού· παν πνεύμα, το εκ του Θεού νικά τον κόσμον· και αὕτη είναι η νίκη οποίον ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ἤλθεν εν σαρκί, η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών. **5** Τις είναι οι είναι εκ του Θεού· **3** και παν πνεύμα, το οποίον δεν νικών τον κόσμον ειμι η πιστεύων ότι ο Ιησούς είναι ο ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ἤλθεν εν σαρκί, δεν είναι Υιός του Θεού; **6** Ούτος είναι ο ελθόν δι' ὑδατος και εκ του Θεού· και τούτο είναι το πνεύμα του αντιχρίστου, αίματος, Ιησούς ο Χριστός ουχί διά του ὑδατος μόνον, το οποίον ήκουσάτε ότι ἔρχεται, και τώρα μαλιστα αλλά διά του ὑδατος και του αίματος· και το Πνεύμα είναι εν τω κόσμω. **4** Σεις εκ του Θεού είσθε, τεκνία, είναι το οποίον μαρτυρεί, επειδή το Πνεύμα είναι η και ενικήσατε αυτούς, διότι μεγαλήτερος είναι εκείνος αλήθεια. **7** Διότι τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τω δότις είναι εν υμίν παρά δότις είναι εν τω κόσμῳ. **5** ουρανώ, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Ἀγίον Πνεύμα, και Αυτοί εκ του κόδιμον είναι· διά τούτο εκ του κόδιμον ούτοι οι τρεις είναι ἐν **8** και τρεις είναι οι μαρτυρούντες λαλούσι, και ο κόσμος αυτούς ακούνει. **6** Ήμεις εκ του εν τη γη, το Πνεύμα και το ὑδωρ και το αἷμα, και οι

τρεις ούτοι αναφέρονται εις το εν. **9** Εάν δεχώμεθα την μαρτυρίαν των ανθρώπων, η μαρτυρία του Θεού είναι μεγαλητέρα διότι αύτή είναι η μαρτυρία του Θεού, την οποίαν εμαρτύρησε περί του Υιού αυτού. **10** Όστις πιστεύει εις τον Υιόν του Θεού έχει την μαρτυρίαν εν εαυτώ ὅστις δὲν πιστεύει εις τον Θεόν, ἔκαμεν αυτὸν ψεύστην, διότι δὲν επίστευσεν εις την μαρτυρίαν, την οποίαν εμαρτύρησεν ο Θεός περὶ του Υιού αυτού. **11** Καὶ αὕτη είναι μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αιώνιον ἐδωκεν εἰς ημάς ο Θεός, καὶ αὕτη η ζωὴ είναι εν τῷ Υἱῷ αυτοῦ. **(aiōnios g166)** **12** Όστις έχει τον Υιόν έχει την ζωὴν ὅστις δὲν έχει τον Υιόν του Θεού, την ζωὴν δὲν έχει. **13** Ταύτα ἔγραψα πρὸς εσάς τους πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα του Υιού του Θεού, διά να γνωρίζητε ὅτι ἔχετε ζωὴν αιώνιον, καὶ διά να πιστεύητε εις τὸ ὄνομα του Υιού του Θεού. **(aiōnios g166)** **14** Καὶ αὕτη είναι η παρρησία, την οποίαν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι εάν ζητῶμεν τι κατὰ τὸ θέλημα αυτού, ακούνει ημάς. **15** Καὶ εάν εξεύρωμεν ὅτι ακούει ημάς ὁ, τι αν ζητήσωμεν, εξεύρομεν ὅτι λαμβάνομεν τα ζητήματα, τα οποία εζητήσαμεν παρ' αυτού. **16** Εάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφόν αυτού αμαρτάνοντα αμαρτίαν ουχί θανάσιμον, θέλει ζητήσει, καὶ ο Θεός θέλει δώσει εις αὐτὸν ζωὴν, εις τους αμαρτάνοντας ουχί θανασίμως. Είναι αμαρτία θανάσιμος δὲν λέγω περὶ εκείνης να παρακαλέσῃ. **17** Πάσα αδικία είναι αμαρτία· καὶ είναι αμαρτία ουχί θανάσιμος. **18** Εξεύρομεν ὅτι πας ο γεννηθεῖς εκ του Θεού δὲν αμαρτάνει, αλλ' ὅστις εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει αὐτόν, καὶ ο πονηρός δὲν εγγίζει αὐτόν. **19** Εξεύρομεν ὅτι εκ του Θεού είμεθα, καὶ ο κόσμος ὅλος εν τω πονηρῷ κείται. **20** Εξεύρομεν δε ὅτι ο Υἱός του Θεού ἡλθε καὶ ἐδωκεν εἰς ημάς νόησιν, διά να γνωρίζωμεν τὸν αληθινὸν καὶ είμεθα εν τῷ αληθινῷ, εν τῷ Υἱῷ αυτού Ιησού Χριστῷ. Οὗτος είναι ο αληθινός Θεός καὶ η ζωὴ η αιώνιος. **(aiōnios g166)** **21** Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων αμήν.

Ιωαννου Β'

1 Ο πρεσβύτερος προς την εκλεκτήν κυρίαν και προς τα τέκνα αυτής, τους οποίους εγώ αγαπώ εν αληθείᾳ, και ουχί εγώ μόνος, αλλά και πάντες οι γνωρίσαντες την αλήθειαν, **2** διά την αλήθειαν, ήτις μένει εν ημίν και θέλει είσθαι μεθ' ημών εις τον αιώνα· **(αιδην g165)** **3** είνι μεθ' υμών χάρις, ἐλεος, ειρήνη παρά Θεού Πατρός και παρά Κυρίου Ιησού Χριστού του Υιού του Πατρός, εν αληθείᾳ και αγάπῃ. **4** Εχάρην κατά πολλά ότι εύρηκα εκ των τέκνων σου τινάς περιπατούντας εν τη αληθείᾳ, καθώς εντολήν ελάβομεν παρά του Πατρός. **5** Και τώρα σε παρακαλώ, κυρία, ουχί ως γράφων προς σε εντολήν νέαν, αλλ' εκείνην την οποίαν είχομεν απ' αρχής, να αγαπώμεν αλλήλους. **6** Και αύτη είναι η αγάπη, να περιπατώμεν κατά τας εντολάς αυτού. Αύτη είναι η εντολή, καθώς ηκούσατε απ' αρχής, να περιπατήτε εις αυτήν. **7** Διότι πολλοί πλάνοι εισήλθον εις τον κόσμον, οίτινες δεν ομολογούσιν ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί ο τοιούτος είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος. **8** Προσέχετε εις εαυτούς, διά να μη χάσωμεν εκείνα, τα οποία ειργάσθημεν, αλλά να απολάβωμεν πλήρη τον μισθόν. **9** Πας όστις παραβάνει και δεν μένει εν τη διδαχή του Χριστού Θεόν δεν ἔχει· ο μένων εν τη διδαχή του Χριστού, ούτος ἔχει και τον Πατέρα και τον Υιόν. **10** Εάν τις ἔρχηται προς εσάς και δεν φέρη την διδαχήν ταύτην, μη δέχεσθε αυτόν εις οικίαν και μη λέγετε εις αυτόν το χαίρειν. **11** Διότι ο λέγων εις αυτόν το χαίρειν γίνεται κοινωνός εις τα πονηρά αυτού ἔργα. **12** Αν και είχον πολλά να σας γράψω, δεν ηθέλησα διά χάρτου και μελάνης, αλλ' ελπίζω να ἐλθω προς εσάς και να λαλήσω στόμα προς στόμα, διά να ήναι πλήρης η χαρά ημών. **13** Σε ασπάζονται τα τέκνα της αδελφής σου της εκλεκτής αμήν.

Ιωαννου Γ'

1 Ο πρεσβύτερος προς Γάιον τον αγαπητόν, τον οποίον εγώ αγαπώ εν αληθείᾳ. **2** Αγαπητέ, κατά πάντα εύχομαι να ευοδούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευοδούται η ψυχή σου. **3** Διότι εχάρην κατά πολλά ότι ἔρχονται αδελφοί και μαρτυρούσιν εἰς την αλήθειάν σου, καθώς συ περιπατεῖς εν τη αληθείᾳ. **4** Μεγαλητέραν χαράν δεν ἔχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου περιπατούσιν εν τη αληθείᾳ. **5** Αγαπητέ, ἔργον ἀξιον πιστού πράττεις ὁ, τι κάμης εἰς τους αδελφούς και εἰς τους ξένους, **6** οἵτινες εμαρτύρησαν περὶ τῆς αγάπης σου ενώπιον τῆς εκκλησίας, τους οποίους καλώς θέλεις πράξει προπέμψας αξίως του Θεού. **7** Διότι υπέρ του ονόματος αυτού εξήλθον, χωρίς να λαμβάνωσι μηδέν από των εθνών. **8** Ημείς λοιπόν χρεωστούμεν να υποδεχώμεθα τους τοιούτους, διά να γινώμεθα συνεργοί εἰς την αλήθειαν. **9** Ἐγραψα προς την εκκλησίαν αλλ' ο φιλοπρωτεύων αυτών Διοτρεφής δεν δέχεται ημάς. **10** Διά τούτο, εάν ἐλθω, θέλω υπενθυμίσει τα ἔργα αυτού, τα οποία κάμνει, φλυαρών εναντίον ημών με λόγους πονηρούς και μη αρκούμενος εἰς τούτους, ούτε αυτός δέχεται τους αδελφούς, αλλά και τους θέλοντας να δεχθώσιν εμποδίζει και από της εκκλησίας εκβάλλει. **11** Αγαπητέ, μη μιμού το κακόν, αλλά το αγαθόν. Ο αγαθοποιών εκ του Θεού είναι, ο δε κακοποιών δεν είδε τον Θεόν. **12** Εἰς τον Δημήτριον δίδεται καλή μαρτυρία υπό πάντων και ωπ' αυτής της αληθείας και ημείς δε μαρτυρούμεν, και εξένυρετε ότι η μαρτυρία ημών είναι αληθής. **13** Πολλά είχον να γράψω, αλλά δεν θέλω να σοι γράψω διά μελάνης και καλάμου, **14** αλλ' ελπίζω ταχέως να σε ίδω, και θέλομεν λαλήσει στόμα προς στόμα. Ειρήνη εις σέ· Ασπάζονται σε οι φίλοι. Ασπάζου τους φίλους κατ' όνομα.

Iουδα

1 ΙΟΥΔΑΣ δούλος Ιησού Χριστού, αδελφός δε Ιακώβου, προς τους κλητούς τους ηγιασμένους υπό Θεού Πατρός, και τετηρημένους υπό του Ιησού Χριστού **2** έλεος πληθυνθεί εις εσάς, και ειρήνη, και αγάπη. **3** Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω πάσαν σπουδήν να σας γράψω περί της κοινής σωτηρίας, ἔλαβον ανάγκην να σας γράψω, προτρέπων εις το να αγωνιζησθε διὰ την πίστιν, ἵτις ἄπαξ παρεδόθη εἰς τους αγίους. **4** Διότι εισεχώρησαν λαθραίως τινές ἀνθρώποι, οἵτινες ήσαν παλαιώθεν προγεγραμμένοι εἰς ταύτην την καταδίκην, ασεβείς, μετατρέφοντες την χάριν του Θεού ημών εἰς ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον μόνον δεσπότην Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. **5** Θέλω δε να σας υπενθυμίσω, αν και σεις εγνωρίσατε ἡδη τούτο, ότι ο Κύριος, αφού ἐσωσε τον λαόν εκ γης Αιγύπτου, απώλεσεν ύστερον τους μη πιστεύσαντας **6** και αγγέλους οἵτινες δεν εφύλαξαν την εαυτών αξίαν, αλλά κατέλιπον το ίδιον αυτών κατοικητήριον, εφύλαξε με παντοτενία δεσμά υποκάτω του σκότους, διὰ την κρίσιν της μεγάλης ημέρας (*aiōnios g126*) **7** καθώς τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και αι πέριξ αυτών πόλεις, εἰς την πορνείαν παραδοθείσαις κατά τον δόμιον με τούτους τρόπον, και ακολουθούσαις οπίσια ἄλλης σαρκός, πρόκεινται παράδειγμα τιμωρούμεναι με το αιώνιον πυρ. (*aiōnios g166*) **8** Ομοίως και ούτοι ενυπνιαζόμενοι, την μεν σάρκα μιαίνουσι, την δε εξουσίαν καταφρονούσι, και τα αξιώματα βλασφημούσιν. **9** Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος, ότε αγωνιζόμενος με τον διάβολον εφιλονείκει περί του σώματος του Μωϋσέως, δεν ετόλμησε να επιφέρῃ εναντίον αυτού κατηγορίαν βλάσφημον, αλλ' εἴπεν, Ο Κύριος να σε επιτιμήσῃ. **10** Ούτοι δε όσα μεν δεν εξεύρουσι βλασφημούσιν, όσα δε φυσικώς ως τα ἀλογα ζώα εξεύρουσιν, εις ταύτα φθείρονται. **11** Ουαί εις αυτούς διότι περιεπάτησαν εἰς την οδόν του Κάιν, και χάριν μισθού εξεχύθησαν εἰς την πλάνην του Βαλαάμ, και απωλέσθησαν εἰς την αντιλογίαν του Κορέ. **12** Ούτοι είναι κηλίδες εις τας αγάπας σας, συμποιάζοντες αφόβως, βόσκοντες εαυτούς, νεφέλαι ανυδροί υπό ανέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινά ἀκαρπά, δις αποθανόντα, εκριζωθέντα, **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης επαφρίζοντα τας ιδίας αυτών αισχύνας, αστέρες πλανήται, δια τους οποίους το ζοφερόν σκότος είναι τετηρημένον εἰς τον αιώνα. (*aiōn g165*) **14** Προεφήτευσε δε περὶ τούτων και ο Ενώχ, ἔβδομος από Αδάμ, λέγων, "Ιδού, ἥλθεν ο Κύριος με μυριάδας αγίων αυτού, **15** δια να κάμη κρίσιν κατά πάντων, και να ελέγξῃ πάντας τους ασεβείς εξ αυτών, δια πάντα τα ἔργα της ασεβείας αυτών, τα οποία ἐπραξαν και δια πάντα τα σκληρά τα οποία ελάλησαν κατ' αυτού αμαρτωλοί ασεβείς." **16** Ούτοι είναι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, περιπατούντες κατά τας επιθυμίας αυτών και το στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα, και κολακεύουσι πρόσωπα χάριν ωφωλείας. **17** Άλλά σεις, αγαπητοί, ενθυμήθητε τους λόγους τους προειρημένους υπό των αποστόλων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **18** ότι σας ἔλεγον, ότι "εν εσχάτω καιρῷ θέλουσιν είσθαι

εμπαίκται, περιπατούντες κατά τας ασεβείς επιθυμίας αυτών." **19** Ούτοι είναι οι αποχωρίζοντες εαυτούς, ζωάδεις, Πνεύμα μη ἔχοντες. **20** Σεις όμως, αγαπητοί, εποικοδομούντες εαυτούς επί την αγιωτάτην πίστιν σας, προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω, **21** φυλάξατε εαυτούς εἰς την αγάπην του Θεού, προσμένοντες το έλεος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εἰς ζωὴν αιώνιον. (*aiōnios g166*) **22** Καὶ ἀλλοις μεν ελεείτε, κάμνοντες διάκρισιν, **23** ἄλλοις δε σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες αυτούς εκ του πυρός, μισούντες και τον χιτώνα τον μεμολυσμένον από της σαρκός. **24** Εἰς δε τον δυνάμενον να σας φυλάξῃ απταίστους, και να σας στήσῃ κατενώπιον τῆς δόξης αυτού αμύμονες εν αγαλλιάσει, **25** εἰς τον μόνον σοφόν Θεόν τον σωτήρα ημών, εἴη δόξα και μεγαλωσύνη, κράτος και εξουσία, και νυν και εἰς πάντας τους αιώνας. Αμήν. (*aiōn g165*)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν ἔδωκεν εἰς αυτὸν ο Θεός, διὰ να δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αυτού ὅσα πρέπει να γείνωσται ταχέως, καὶ εφανέρωσεν αυτὰ προστείλας διὰ τον αγγέλου αυτού εἰς τον δύολον αυτού Ιωάννην, **2** δόστι εμφατύρησε τον λόγον του Θεού και την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού και ὅσα εἶδε. **3** Μακάριος ο αναγινώσκων και οι ακούοντες τους λόγους της προφητείας και φυλάττοντες τα γεγραμμένα εν αυτή διότι ο καιρός είναι πλησίον. **4** Ο Ιωάννης προς τας επτά εκκλησίας τας εν τη Ασίᾳ: χάρις υμῖν και ειρήνη από του ο ων και ο ην και ο ερχόμενος και από των επτά πνευμάτων, τα οποία είναι ενώπιον του θρόνου αυτού, **5** και από του Ιησού Χριστού, δόστι είναι ο μάρτυς ο πιστός, ο πρωτότοκος εκ των νεκρών και ο ἄρχων των βασιλέων της γης. Εἰς τον αγαπήσαντα ημάς και λούσαντα ημάς από των αμαρτιών ημών με το αίμα αυτού, **6** και δόστι ἔκαμεν ημάς βασιλείς και ιερείς εἰς τον Θεόν και Πατέρα αυτού, εἰς αυτόν εἴη η δόξα και το κράτος εἰς τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (**αἰōn g165**) **7** Ιδού, ἔρχεται μετά των νεφελῶν, και θέλει ιδεῖ αυτὸν πας οφθαλμός και εκείνοι οίτινες εξεκέντησαν αυτόν, και θέλουσι θρηνήσει επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης. Ναι, αμήν. **8** Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, λέγει ο Κύριος, ο ων και ο ην και ο ερχόμενος, ο παντοκράτωρ. **9** Εγώ ο Ιωάννης, ο και αδελφός σας και συγκοινωνός εἰς την θλίψιν και εἰς την βασιλείαν και την υπομονήν του Ιησού Χριστού, ἡμῖν εν τη νήσω τη καλούμενη Πάτμῳ διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού. **10** Κατά την κυριακήν ημέραν ήλθον εἰς ἑκτασιν πνευματικήν, και ἥκουσα απόσω μου φωνήν μεγάλην ως σάλπιγγος, **11** ήτις ἐλέγεν· Εγώ είμαι το Α και το Ω, ο πρώτος και ο ἔχατος και, δι, τι βλέπεις, γράφων εἰς βιβλίον και πέμψων εἰς τας επτά εκκλησίας, τας εν τη Ασίᾳ, εἰς Ἐφέσον και εἰς Σύμρην και εἰς Πέργαμον και εἰς Θυάτειρα και εἰς Σάρδεις και εἰς Φιλαδέλφειαν και εἰς Λαοδίκειαν. **12** Καὶ εστράφην να ἰδω την φωνήν, ήτις ελάλησε μετ' εμού· και στραφείς είδον επτά λυχνίας χρυσάς, **13** και εν μέσω των επτά λυχνίων είδον ἔνα ὁμοιον με ιούν ανθρώπου, ενδεδυμένον ποδῆρη χιτώνα και περιεζωμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν. **14** Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες ἥσαν λευκαί και ως μαλλίον λευκόν, ως χιών· και οι οφθαλμοί αυτού ως φλόξ πυρός, **15** και οι πόδες αυτού όμοιοι με χαλκολίβανον, ως εν καμίνω πεπυρωμένοι, και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, **16** και είχεν εν τη δεξιά αυτού χειρί επτά αστέρας, και εκ του στόματος αυτού του εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία, και η όψις αυτού ἐλαμπεν ως ο ἥλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού. **17** Καὶ ὅτε είδον αυτόν, ἐπεσα προς τους πόδας αυτού ως νεκρός, και επέθηκε την δεξιάν αυτού χείρα επ' εμέ; λέγων μοι· Μη φοβού· εγώ είμαι ο πρώτος και ο ἔχατος **18** και ο ζων, και ἔγεινα νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εἰς τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και ἔχω τα κλειδία του

ἀδου και του θανάτου. (**αἰōn g165, Hadēs g86**) **19** Γράφων ὅσα είδες και ὅσα είναι και ὅσα μέλλουσι να γείνωσι μετά ταύτα· **20** το μυστήριον των επτά αστέρων, τους οποίους είδες εν τη δεξιά μου, και τας επτά λυχνίας τας χρυσάς. Οι επτά αστέρες είναι οι ἀγγελοι των επτά εκκλησιών, και αι επτά λυχνίαι, τας οποίας είδες, είναι αι επτά εκκλησίαι.

2 Προς τον ἄγγελον της εκκλησίας της Εφέσου γράψων. Ταύτα λέγει ο κρατών τους επτά αστέρας εν τη δεξιά αυτού, ο περιπατών εν μέσω των επτά λυχνίων των χρυσών· **2** Εξεύρω τα ἔργα σου και τον κόπον σου και την υπομονήν σου, και ότι δεν δύνασαι να υποφέρης τους κακούς, και εδοκίμασας τους λέγοντας ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι, και εύρες αυτούς ψευδεῖς· **3** και υπέφερες και ἔχεις υπομονήν και διά το ὄνομά μου εκοπίασας, και δεν απέκαμες. **4** Πλην ἔχω τι κατά σου, διότι την αγάπην σου την πρώτην αφήκας. **5** Ενθυμού λοιπόν πόθεν εξέπεσες και μετανόσον και κάμε τα πρώτα ἔργα· ει δε μη, ἔρχομαι προς τα ταχέως και θέλω κινήσει την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν μετανόησης. **6** Ἐχεις δώμας τούτο, ότι μισείς τα ἔργα των Νικολαΐτών, τα οποία και εγώ μισώ. **7** Όστις ἔχει αιτίον ας ακούσητι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Εἰς τον νικώντα θέλω δώσει αι αυτόν να φάγη εκ του ζύλου της ζωής, το οποίον είναι εν μέσω του παραδείσου του Θεού. **8** Και προς τον ἄγγελον της εκκλησίας των Συμφραίων γράψων· Ταύτα λέγει ο πρώτος και ο ἔχατος, δόστι ἔγεινε νεκρός και ἔζησεν· **9** Εξεύρω τα ἔργα σου και την θλίψιν και την πτωχείαν· είσαι δώμας πλούσιος και την βλασφημίαν των λεγόντων εαυτούς ότι είναι Ιουδαίοι και δεν είναι, αλλά συναγαγγή του Σατανά. **10** Μη φοβού μηδέν εκ των ὅσα μέλλεις να πάθης. Ιδού, ο διάβολος μέλλει να βάλῃ τινάς εξ υμών εις φυλακήν διά να δοκιμασθήτε, και θέλετε ἔχει θλίψιν δέκα ημερών. Γίνου πιστός μέχρι θανάτου, και θέλω σοι δώσει τον στέφανον της ζωής. **11** Όστις ἔχει αιτίον ας ακούσητι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Ο νικών δεν θέλει αδικηθή εκ του θανάτου του δευτέρου. **12** Και προς τον ἄγγελον της εν Περγάμω εκκλησίας γράψων· Ταύτα λέγει ο ἔχων την ρομφαίαν την δίστομον, την οξείαν· **13** Εξεύρω τα ἔργα σου και ποι κατοικεῖς όπου είναι ο θρόνος του Σατανά· και κρατεῖς το ὄνομά μου, και δεν ηρνήθης την πίστιν μου και εν ταις ημέραις, εν αις υπήρχεν Ανίπας ο μάρτυς μου ο πιστός, δόστι εφονεύθη παρ' υμίν, ὅπου κατοικεῖ ο Σατανάς. **14** Έχω δώμας κατά σου ολίγα, διότι ἔχεις εκεί τινάς κρατούντας την διδαχήν του Βαλαάμ, δόστι εδίδασκε τον Βαλάκ να βάλῃ σκάνδαλον ενώπιον των ιιών Ισραήλ, ὥστε να φάγωσιν ειδωλόθυτα και να πορνεύωσον. **15** Ούτως ἔχεις και συ τινάς κρατούντας την διδαχήν των Νικολαΐτών, το οποίον μισώ. **16** Μετανόσον· ει δε μη, ἔρχομαι προς τα ταχέως και θέλω πολεμήσει προς αυτούς με την ρομφαίαν του στόματός μου. **17** Όστις ἔχει αιτίον, ας ακούσητι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Εἰς τον νικώντα θέλω δώσει εις αυτόν να φάγη από του μάννα του κεκρυμένου, και θέλω δώσει εις αυτόν ψήφον λευκήν, και επί την ψήφον όνομα νέον γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή ο λαμβάνων. **18** Και προς

τον ἄγγελον τῆς εν Θυατείροις εκκλησίας γράψον· Ταύτα και να προσκυνήσωσιν ενώπιον των ποδών σου και να λέγει ο Υἱός του Θεού, ο ἔχων τους οφθαλμούς αυτού γνωρίσωσιν ότι εγώ σε ηγάπησα. **10** Επειδή εφύλαξας ως φλόγα πυρός, και οι πόδες αυτού είναι όμοιοι με τον λόγον της υπομονής μου, και εγώ θέλω σε φυλάξει χαλκολίβανον· **19** Εξένω τα ἔργα σου και την αγάπην της οικουμένης δόλης, διά να δοκιμάσῃ τους κατοικούντας και την διακονίαν και την πίστιν και την υπομονήν σου επί της γης. **11** Ιδού, ἔρχομαι ταχέως· κράτει εκείνο το πρώτων. **20** Ἐχω όμως κατά σου ολίγα, διότι αφίνεις οποιονδήποτε, διά να μη λάβῃ μηδεὶς τον στέφανον σου. την γνωνία Ιεζαφέλ, ήτις λέγει εαυτήν προφήτην, να **12** Όστις νικά, θέλω κάμει αυτὸν στύλον εν τω ναώ διδάσκη και να πλανά τους δύολους μου εις το να του Θεού μου, και δεν θέλει εξέλθει πλέον ἔξω, και πορνεύωνται και να τρώγωνται ειδωλοθύτα. **21** Και ἐδώκα θέλω γράψει επ' αυτὸν το όνομα του Θεού μου και το εις αυτήν καιρόν να μετανοήσῃ εκ της πορνείας αυτής, όνομα της πόλεως του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, και δεν μετενόησεν. **22** Ιδού, εγώ βάλλω αυτήν εις ήτις καταβαίνει εκ του ουρανού από του Θεού μου, κλίνην και τους μοιχεύντας μετ' αυτής εις θλίψιν και το όνομά μου το νέον. **13** Όστις έχει ωτίον, ας μεγάλην, εάν δεν μετανοήσωσιν εκ των ἔργων αυτών, ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. **14** **23** και τα τέκνα αυτής θέλω αποκτείνει με θάνατον. Και προς τον ἄγγελον της εκκλησίας των Λαοδικέων και θέλουσι γνωρίσει πάσαι αι εκκλησίαι, ότι εγώ είμαι γράψον· Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυς ο πιστός και ο ερευνώντων νεφρούς και καρδίας, και θέλω σας δώσει αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού. **15** Εξένω τα εις ἔκαστον κατά τα ἔργα σας. **24** Λέγω δε προς εσάς ἔργα σου, ότι ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός είθε να και προς τους λοιπούς τους εν Θυατείροις, όσοι δεν ήσο ψυχρός ή ζεστός: **16** ούτως, επειδή είσαι χλιαρός έχουντι την διδαχήν ταύτην και οίτινες δεν εγνώρισαν και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, μέλλω να σε εξεμέσω εκ τα βάθη του Σατανά, ως λέγουσι· Δεν θέλω βάλει εφ' υμάς ἀλλο βάρος· **25** πλην εκείνο, το οποίον έχετε, και επλούτησα και δεν ἔχω χρείαν ουδενός, και δεν κρατήσατε εωσούν έλθω. **26** Και ὅστις νικά και ὅστις πτωχός και τυφλός και γυμνός: **18** συμβουλεύω σε να αυτὸν εξουσίαν επί των εθνών, **27** και θέλει ποιμάνει αγοράστης παρ' εμού χρυσίον δεδοκιμασμένον εκ πυρός αυτούς εν ράβδῳ σιδηρᾷ, θέλουσι συντριψθῇ αὐτὰ τα διά να πλουτήσῃς, και ιμάτια λευκά διά να ενδυθήσης σκεύη του κεραμέως, καθώς και εγώ ἔλαβον παρά του και νη μη φανερωθῇ η αισχύνη της γυμνότητος σου, Πατρός μου, **28** και θέλω δώσει εις αυτὸν τον αστέρα και κρίσον τους οφθαλμούς σου με κολλούριον διά να πρωινόν. **29** Όστις έχει ωτίον ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

3 Και προς τον ἄγγελον της εν Σάρδεσιν εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο ἔχων τα επτά πνεύματα του Θεού και τους επτά αστέρας. Εξένω τα ἔργα σου, ότι το όνομα ἔχεις ότι ζης και είσαι νεκρός. **2** Γίνου ἀγρυπνός και στήριξον τα λοιπά, τα οποία μέλλουσι να αποθάνωσι· διότι δεν εύρηκα τα ἔργα σου τέλεια ενώπιον του Θεού. **3** Ενθυμού λοιπόν πως ἔλαβες και ἤκουσας, και φύλατε αυτά και μετανόησον. Εάν λοιπόν δεν αγρυπνήσῃς, θέλω ελθεῖ επί σε ως κλέπτης, και δεν θέλεις γνωρίσει ποίαν ὥραν θέλω ελθεῖ επί σε. **4** Ἐχεις ολίγα ονόματα και εν Σάρδεσι, τα οποία δεν εμόλυνναν τα ιμάτια αυτών, και θέλουσι περιπατήσει μετ' εμού με λευκά, διότι είναι ἀξίοι. **5** Ο νικών, ούτος θέλει ενδυθῇ ιμάτια λευκά, και δεν θέλω εξαλείψει το όνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωῆς, και θέλω ομοιογήσει το όνομα αυτού ενώπιον του Πατρός μου και ενώπιον των αγγέλων αυτού. **6** Όστις έχει ωτίον, ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. **7** Και προς τον ἄγγελον της εν Φιλαδελφεία εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο ἀγιος, ο αληθινός, ο ἔχων τα κλειδίον του Δαβίδ, ὅστις ανοίγει και ουδείς κλείει, και κλείει και ουδείς ανοίγει· **8** Εξένω τα ἔργα σου· ιδού, ἔθεσα ενώπιον σου θύραν ανεῳγμένην, και ουδείς δύναται να κλείσῃ αυτήν· διότι ἔχεις μικράν δύναμιν και εφύλαξας τον λόγον μου και δεν προνήθης το όνομά μου. **9** Ιδού, θέλω κάμει τους εκ της συναγωγῆς του Σατανά, οίτινες λέγουσιν εαυτούς ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά ψεύδονται ιδού, θέλω κάμει αυτούς να έλθωσι

και να προσκυνήσωσιν ενώπιον των ποδών σου και να γνωρίσωσιν ότι εγώ σε ηγάπησα. **10** Επειδή εφύλαξας τον λόγον της υπομονής μου, και εγώ θέλω σε φυλάξει εκ της ώρας του πειρασμού, ήτις μέλλει να έλθῃ επί της οικουμένης δόλης, διά να δοκιμάσῃ τους κατοικούντας επί της γης. **11** Ιδού, ἔρχομαι ταχέως· κράτει εκείνο το πρώτων. **12** Όστις νικά, θέλω κάμει αυτὸν στύλον εν τω ναῷ διδάσκη και να πλανά τους δύολους μου, και δεν θέλει εξέλθει πλέον ἔξω, και πορνεύωνται και να τρώγωνται ειδωλοθύτα. **13** Όστις έχει ωτίον, ας μεγάλην, εάν δεν μετανοήσωσιν εκ των ἔργων αυτών, ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. **14** **23** και τα τέκνα αυτής θέλω αποκτείνει με θάνατον. Και προς τον ἄγγελον της εκκλησίας των Λαοδικέων και θέλουσι γνωρίσει πάσαι αι εκκλησίαι, ότι εγώ είμαι γράψον· Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυς ο πιστός και ο ερευνώντων νεφρούς και καρδίας, και θέλω σας δώσει αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού. **15** Εξένω τα εις ἔκαστον κατά τα ἔργα σας. **24** Λέγω δε προς εσάς ἔργα σου, ότι ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός είθε να και προς τους λοιπούς τους εν Θυατείροις, όσοι δεν ήσο ψυχρός ή ζεστός, μέλλω να σε εξεμέσω εκ τα βάθη του Σατανά, ως λέγουσι· Δεν θέλω βάλει εφ' υμάς ἀλλο βάρος· **25** πλην εκείνο, το οποίον έχετε, και επλούτησα και δεν ἔχω χρείαν ουδενός, και δεν κρατήσατε εωσούν έλθω. **26** Και ὅστις νικά και ὅστις πτωχός και τυφλός και γυμνός: **18** συμβουλεύω σε να αυτὸν εξουσίαν επί των εθνών, **27** και θέλει ποιμάνει αγοράστης παρ' εμού χρυσίον δεδοκιμασμένον εκ πυρός αυτούς εν ράβδῳ σιδηρᾳ, θέλουσι συντριψθῇ αὐτὰ τα διά να πλουτήσῃς, και ιμάτια λευκά διά να ενδυθήσης σκεύη του κεραμέως, καθώς και εγώ ἔλαβον παρά του και κρίσον τους οφθαλμούς σου με κολλούριον διά να πρωινόν. **29** Όστις έχει ωτίον ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

4 Μετά ταύτα είδον, και ιδού, θύρα ανεῳγμένη εν τω ουρανώ, και η φωνή η πρώτη, την οποίαν ήκουσα ως σάλπιγγας λαλούστης μετ' εμού, έλεγεν· Ανάβα εδώ και θέλω σοι δεῖξει όσα πρέπει να γείνωσι μετά ταύτα. **2** Και ευθύς ήλθον εις πνευματικήν έκστασιν· και ιδού, θύρονς ἔκειτο εν τω ουρανώ, και επί του θύρουν ἡτο τις καθήμενος. **3** και ο καθήμενος ἡτο όμοιος κατά την θέαν με λίθον ίαστιν και σάρδινον· και ἡτο ίρις κύκλω του θύρουν ομοία κατά την θέαν με σμάραγδον. **4** Και κύκλω του θύρουν ἡσαν θρόνοι εικοσιτεσσαρες και επί τους θύρουνς είδον καθημένους τους εικοσιτεσσαρας πρεσβυτέρους, ενδεδυμένους ιμάτια λευκά, και είχον επί τας κεφαλαίς αυτών στεφάνους χρυσούς. **5** Και εκ του θύρουν εξήρχοντο αστραπαί και βρονταί και φωναί και ἡσαν επτά λαμπάδες πυρός και ιόμεναι εμπροσθεν του θύρουν, αίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού· **6** και ἐμπροσθεν του θύρουν ήτο θάλασσα ιαλινή, ομοία με κρύσταλλον· και εν τω μέσω του θύρουν και κύκλω του θύρουν τέσσαρα ζώα γέμοντα οφθαλμών ἐμπροσθεν και ὄπισθεν. **7** Και το ζώον το πρώτον ἡτο όμοιον με

λέοντα, και το δεύτερον ζώον όμοιον με μοσχάριον, και το τρίτον ζώον είχε το πρόσωπον ως άνθρωπος, και το τέταρτον ζώον ήτο όμοιον με αετόν πετώμενον. **8** Και τα τέσσαρα ζώα είχον έκαστον χωριστά ανά εξ πτέρυγας κυκλόθεν και ἐσώθεν ἡσαν γέμοντα οφθαλμών, και δεν παύουσιν ημέραν και νύκτα λέγοντα: Ἀγιος, ἀγιος, ἀγιος Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο ήν και ο ων και ο ερχόμενος. **9** Και ὅταν προσφέρωσι τα ζώα δόξαν και τιμήν και ευχαριστίαν εις τον καθήμενον επί του θρόνου, εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, (**αἰδην** **g165**) **10** οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουσιν πέσει ενώπιον του καθημένου επί του θρόνου, και θέλουσιν προσκυνήσει τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, και θέλουσιν βάλει τους στεφάνους αυτών ενώπιον του θρόνου, λέγοντες: (**αἰδην** **g165**) **11** Ἀξιος είσαι, Κύριε, να λάβῃς την δόξαν και την τιμήν και την δύναμιν, διότι συ ἐκτίσας τα πάντα, και διά το θέλημά σου υπάρχουσαν και εκτίσθησαν.

5 Και είδον εν τη δεξιά του καθημένου επί του θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἑώθεν και όπισθεν, κατεσφραγισμένον με σφραγίδας επτά. **2** Και είδον ἄγγελον ισχύρον κιρύπτοντα μετά φωνής μεγάλης Τις είναι αξίοις να ανοίξῃ το βιβλίον και να λύσῃ τας σφραγίδας αυτού: **3** Και ουδείς ήδυντο εν τω ουρανών, ουδέ επί της γης ουδέ υποκάτω της γης να ανοίξῃ το βιβλίον ουδέ να βλέπῃ αυτό. **4** Και εγώ ἔκλαιον πολλά, ότι ουδείς ευρέθη ἄξιος να ανοίξῃ και να αναγνώσῃ το βιβλίον ούτε να βλέπῃ αυτό. **5** Και εις εκ των πρεσβυτέρων μοι λέγει: Μή κλαίεις ιδού, υπερίσχουσεν ο λέων, οστις είναι εκ της φυλής Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ, να ανοίξῃ το βιβλίον και να λύσῃ τας επτά σφραγίδας αυτού. **6** Και είδον και ιδού εν μέσω του θρόνου και των τεσσάρων ζώων και εν μέσω των πρεσβυτέρων Αρνίον ιστάμενον ως εσφαγμένον, ἔχον κέρατα επτά και οφθαλμούς επτά, οίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού τα απεσταλμένα εις πάσαν την γην. **7** Και ἤλθε και ἐλάφε το βιβλίον εκ της δεξιάς του καθημένου επί του θρόνου. **8** Και ὅτε ἐλάφε το βιβλίον, τα τέσσαρα ζώα και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐπεσον ενώπιον του Αρνίου, ἔχοντες ἔκαστος κιθάρας και φιάλας χρυσάς πλήρεις θυμιαμάτων, αἵτινες είναι αι προσευχαῖ των αγίων: **9** και ϕάλλουσιν νέαν ωδῆν, λέγοντες: Ἀξιος είσαι να λάβῃς το βιβλίον και να ανοίξῃς τας σφραγίδας αυτού, διότι εσφάγης και ηγόραστας ημάς εις τον Θεόν διά του αίματός σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης και λαού και θένους, **10** και ἔκαμες ημάς εις τον Θεόν ημών βασιλείς και ιερείς, και θέλομεν βασιλεύσει επι της γης. **11** Και είδον και ἤκουσσον φωνήν αγγέλων πολλών κυκλόθεν του θρόνου και των ζώων και των πρεσβυτέρων, και ἥτο ο αριθμός αυτών μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες μετά φωνής μεγάλης ἄξιον είναι το Αρνίον το εσφαγμένον να λάβῃ την δύναμιν και πλούτον και σοφίαν και ισχύν και τιμήν και δόξαν και ευλογίαν. **13** Και παν κτίσμα, το οποίον είναι εν τω ουρανώ και επί της γης και υποκάτω της γης και όσα είναι εν τη θαλάσση και πάντα τα εν αυτοίς, ἤκουσσα ὅτι ἐλέγον: Εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον ἑστώ η ευλογία και η τιμή

και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. (**αἰδην** **g165**) **14** Και τα τέσσαρα ζώα ἐλέγον: Αμήν: και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐπεσαν και προσεκύνησαν τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων.

6 Και είδον, ότε ἤνοιξε το Αρνίον μίαν εκ των σφραγίδων, και ἤκουσα εν εκ των τεσσάρων ζώων λέγον ως φωνήν βροντῆς Ἐρχου και βλέπε. **2** Και είδον, και ιδού, ἵππος λευκός και ο καθήμενος επ' αυτόν είχε τόξον και εδόθη εις αυτόν στέφανος, και εξήλθε νικών και διά να νικήσῃ. **3** Και ὅτε ἤνοιξε την δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα το δεύτερον ζώον λέγον: Ἐρχου και βλέπε. **4** Και εξήλθεν ἄλλος ἵππος κόκκινος, και εις τον καθήμενον επ' αυτόν εδόθη να σηκώσῃ την ειρήνην από της γης, και να σφάξωσιν αλλήλους, και εδόθη εις αυτόν μάχαιρα μεγάλη. **5** Και ὅτε ἤνοιξε την τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα το τρίτον ζώον λέγον: Ἐρχου και βλέπε. Και είδον, και ιδού, ἵππος μέλας, και ο καθήμενος επ' αυτόν είχε ζυγαρίαν εν τη χειρί αυτού. **6** Και ἤκουσα φωνήν εν μέσω των τεσσάρων ζώων λέγουσαν: Μή χοίνιξ σίτον δι' εν δηνάριον και τρεις χοίνικες κριθῆς δι' εν δηνάριον, και το ἐλαϊον και τον οίνον μη βλάψης. **7** Και ὅτε ἤνοιξε την σφραγίδα την τετάρτην, ἤκουσα φωνήν του τετάρτου ζώου λέγουσαν: Ἐρχου και βλέπε. **8** Και είδον, και ιδού, ἵππος ωχρός, και ο καθήμενος επάνω αυτού ωνομάζετο θάνατος, και ο Ἀδης ηκολούθει μετ' αυτού και εδόθη εις αυτούς εδουσία επί το τέταρτον της γης, να θανατώσωσι με ρομφαίαν και με πείναν και με θάνατον και με τη θηρία της γης. (**Hadēs** **g86**) **9** Και ὅτε ἤνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, είδον υποκάτω του θυσιαστηρίου τας ψυχάς των εσφαγμένων διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν, την οποίαν είχον. **10** Και ἐκράξαν μετά φωνής μεγάλης, λέγοντες: Ἐως πότε, ω Δέσποτα ἀγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και εκδικείς το αίμα ημών από των κατοικούντων επί της γης; **11** Και εδόθησαν εις ἔκαστον στολάι λευκάι, και ερρέθη προς αυτούς να αναπαυθῶσιν ἐπὶ ολίγον καιρόν, εωσού συμπληρωθῶσι και οι σύνδουλοι αυτών και οι αδελφοί αυτῶν οι μέλλοντες να φονευθῶσιν ως αίμα, **12** Και είδον, ότε ἤνοιξε την σφραγίδα την ἑκτηή, και ιδού, ἔγινε σεισμός μέγας, και ο ἥλιος ἔγινε μέλας ως σάκκος τρίχινος και η σελήνη ἔγινεν ως αίμα, **13** και οι αστέρες του ουρανού ἐπεσαν εις την γην, καθώς η συκή ρίπται τα ἀωρα σύκα αυτής, σεισμένη υπό μεγάλου ανέμου, **14** και ο ουρανός απεχωρίσθη ως βιβλίον τυλιγμένον, και παν όρος και νήσος εκινήθησαν εκ των τόπων αυτών. **15** και οι βασιλεῖς της γης και οι μεγιστάνες και οι πλούσιοι και οι χιλιάρχοι και οι δυναστοί και πας δούλος και πας ελεύθερος ἔκρυψαν εαυτούς εις τα σπήλαια και εις τας πέτρας των ορέων, **16** και λέγουσι προς τα ὄρη και προς τας πέτρας Πέσατε εφ' ημάς και κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου επί του θρόνου και από της οργής του Αρνίου, **17** διότι ἤλθεν η ημέρα η μεγάλη της οργής αυτού, και τις δύναται να σταθῇ;

7 Και μετά ταύτα είδον τέσσαρας αγγέλους ιστάμενους επί τας τέσσαρας γωνίας της γης, κρατούντας τους τέσσαρας ανέμους της γης, διά να μη πνέι ἀνέμος επί της γης μήτε επί της θαλάσσης μήτε επί παν δένδρον.

2 Και είδον ἄλλον ἀγγελον ότι ανέβη ἀπό ανατολής ηλίου, ἔχων σφραγίδα του Θεού του ζώντος, και ἐκράξε μετά φωνῆς μεγάλης προς τους τέσσαρας ἀγγέλους, εἰς τους οποίους εδόθη να βλάψωτι την γην και την θάλασσαν, **3** λέγων· Μη βλάψητε την γην μήτε την θάλασσαν μήτε τα δένδρα, εωσού σφραγίσωμεν τους δούλους του Θεού ημών επί των μετώπων αυτών. **4** Ἐγίνεν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ αστραπαὶ καὶ σεισμός. **5** Καὶ ἤκουσα τὸν αριθμὸν τῶν εσφραγισμένων εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἡσαν εσφραγισμένοι εκ πάσης φυλῆς των ιωνίων Ισραὴλ· **5** εκ φυλῆς Ιούδα δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλῆς Ρουθίνης δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλῆς Γαδ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **6** εκ φυλῆς Ασήρ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλῆς Νεφθαλείμ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλῆς Μανασσῆς δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι. **7** εκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλῆς Λευΐτων δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλῆς Ιστάχαρ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **8** εκ φυλῆς Ζαβουλών δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλῆς Ιωσήφ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλῆς Βενιαμίν δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **9** Μετὰ ταύτα εἶδον, καὶ ιδού, ὥλος πολὺς, τον οποίον οὐδεὶς ηδύνατο να αριθμήσῃ, εκ παντός έθνους και φυλῶν και λαῶν και γλωσσῶν, οἵτινες ίσταντο ενώπιον του θρόνου και ενώπιον του Αρνίου, ενδεδυμένοι στολάς λευκάς, ἔχοντες φοινίκας εν ταῖς χερσὶν αυτών. **10** καὶ κράζοντες μετά φωνῆς μεγάλης ἐλέγον· Η σωτηρία είναι του Θεού ημών, του καθημένου επί του θρόνου, και του Αρνίου. **11** Καὶ πάντες οἱ ἀγγελοι ίσταντο κύκλων του θρόνου και των πρεσβυτέρων και των τεσσάρων ζώων, και ἐπεσαν κατά πρόσωπον ενώπιον του θρόνου και προσεκύνησαν τον Θεόν. **12** λέγοντες· Αμήν· η εὐλογία και δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμις και η ισχύς ανήκει εις τον Θεόν ημών εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (**αἰοὶ** **g165**) **13** Καὶ απεκρίθη εἰς εκ των πρεσβυτέρων, λέγων προς εμέ· Ούτοι οι ενδεδυμένοι τας στολάς τας λευκάς τίνες είναι και πόθεν ἥλθον; **14** Καὶ είπα προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις. Καὶ είπε προς εμέ· Ούτοι είναι οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης, και ἐπλυναν τας στολάς αυτών και ελεύκαναν αυτάς εν τω αἵματι του Αρνίου. **15** Διά τούτο είναι ενώπιον του θρόνου του Θεού και λατρεύουσιν αυτόν ημέραν και νύκτα εν τω ναού αυτού, και ο καθήμενος επί του θρόνου θέλει κατασκήνωσε επ' αυτού. **16** Δεν θέλουσι πεινάσσει πλέον ουδὲ θέλουσι διψήσει πλέον, ουδὲ θέλει πέσει επ' αυτούς ο ἥλιος ουδὲ κανέν καῦμα, **17** διότι το Αρνίον το αναμένουν τον θρόνου θέλει ποιμάνει αυτούς και οδηγήσει αυτούς εις ζώσας πηγάς υδάτων, και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυν από των οφθαλμών αυτών.

πάντων των αγίων επί το θυσιαστήριον το χρυσούν το ενώπιον του θρόνου. **4** Καὶ ανέβη ο καπνός των θυμιαμάτων με τας προσευχάς πάντων των αγίων εκ της χειρός του αγγέλου ενώπιον του Θεού. **5** Καὶ ἐλαβεν ο ἀγγελος το θυμιατήριον και εγέμισεν αυτό εκ του πυρός του θυσιαστηρίου και ἐρριψεν εις την γην. Καὶ δούλους του Θεού ημών επί των μετώπων αυτών. **4** Ἐγίνεν φωναὶ και βρονταὶ και αστραπαὶ και σεισμός. **5** Καὶ οι επτά ἀγγελοι, οι ἔχοντες τας επτά σάλπιγγας, της ητοιμασαν εαυτούς διά να σαλπίσωται. **7** Καὶ ο πρώτος ἀγγελος εσάλπισε, και ἐγίνεται χάλαζα και πυρ μεμιγμένα με αίμα, και ερρίφθησαν εις την γην· και το τρίτον των δένδρων κατεκάη και πας χλωρός χόρτος τεκάνη. **8** Και ο δεύτερος ἀγγελος εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιδιμονεν με πυρ ερρίφθη εις την θάλασσαν, και το τρίτον της θαλάσσης ἐγίνεν αίμα, **9** και απέθανε το τρίτον των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσση και το τρίτον των πλοίων διερράθη. **10** Καὶ ο τρίτος ἀγγελος εσάλπισε, και ἐπεσεν εκ του ουρανού αστήρ εσφραγισμένος ως λαμπάς, και ἐπεσεν επί το τρίτον των ποταμών, και επί τας πηγάς των υδάτων· **11** και το όνομα του αστέρος λέγεται Αψινθος· και ἐγίνεται το τρίτον των υδάτων ἀψινθος, και πολλοί ἀνθρωποι απέθανον εκ των υδάτων, διότι επικράνθησαν. **12** Και ο τέταρτος ἀγγελος εσάλπισε, και εκτυπήθη το τρίτον του ἥλιου και το τρίτον της σελήνης και το τρίτον των αστέρων, διά να σκοτισθῇ το τρίτον αυτών, και η ημέρα να χάσῃ το τρίτον του φωτισμού αυτής, και η νυξ ομοίως. **13** Και είδον και ήκουσα ένα ἀγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, δότις ἐλέγει μετά φωνῆς μεγάλης ουαί, ουαί, οιτινες εις τους κατοικούντας επί της γης διά τας λοιπάς φωνάς της σάλπιγγος των τριών αγγέλων των μελλόντων να σαλπίσωσι.

9 Και ο πέμπτος ἀγγελος εσάλπισε· και είδον ότι ἐπεσεν εις την γην αστήρ εκ του ουρανού, και εδόθη εις αυτόν το κλειδίον του φρέατος της αβύσσου. (**Abyssos g12**) **2** Και ἤνοιξε το φρέαρ της αβύσσου, και ανέβη καπνός εκ του φρέατος ως καπνός καμίου μεγάλης, και εσκοτίσθη ο ἥλιος και ο αήρ εκ του καπνού του φρέατος. (**Abyssos g12**) **3** Και εκ του καπνού εξήλθον ακρίδες εις την γην, και εδόθη εις αυτάς εξουία ως ἔχουσιν έξουσίαν οι σκορπίοι της γῆς και ερρήθη προς αυτάς να μη βλάψων την χόρτον της γῆς μηδέ κανέν χλωρόν μηδέ κανέν δένδρον, ειμήν τους ανθρώπους μόνους, οιτινες δεν ἔχουσι την σφραγίδα του Θεού επί των μετώπων αυτών. **5** Και εδόθη εις αυτάς να μη θανατώσωσιν αυτούς, αλλά να βασανισθώσι πέντε μήνας· και ο βασανισμός αυτών ήτο ως βασανισμός σκορπίου, όταν κτυπήση ἀνθρωπον. **6** Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσι ζητήσει οι ἀνθρωποι το θάνατον και δεν θέλουσιν ευρει αυτόν, και θέλουσιν

8 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα την εβδόμην, ἔγεινε επιλογῆς τὰ ἀλευθέρα, καὶ τὰ εὐαγγέλια, οὓς φέρει απ' αυτῶν. **7** Καὶ αἱ μορφαῖς των ακτίνων ὅσαν ὄμοια μὲν πίπους ητοιμαζένους εἰς πόλεμον, καὶ επὶ τας τους επτά αγγέλους, οἵτινες ἰσταντο ενώπιον του Θεού, κεφαλάς αυτῶν ἡσαν ως στέφανοι με χρυσόν, και εδόθησαν εἰς αυτούς επτά σάλπιγγες. **3** Καὶ ἥλθεν και τα πρόσωπα αυτῶν ως πρόσωπα ανθρώπων. **8** Καὶ ἄλλος ἄγγελος και εστάθη ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου, είχον τρίχας ως τρίχας γυναικών, και οι οδόντες αυτῶν κρατών θυμιατήριον χρυσούν, και εδόθησαν εἰς αυτόν ἡσαν ως λεόντων, **9** και είχον θώρακας ως θώρακας θυμιάματα πολλά, διά να προσφέρη με τας προσευχάς σιδηρούς, και η φωνή των πτερύγων αυτών ἦτο ως

φωνή αμαξών ίππων πολλών τρεχόντων εις πόλεμον. **10** Και είχον ουράς ομοίας με σκορπίους και ήσαν κέντρα εις τας ουράς αυτών, και η εξουσία αυτών ήτο να βλάψωσι τους ανθρώπους πέντε μήνας. **11** Και είχον εφ' εαυτών βασιλέα τον ἄγγελον της αβύσσου, όστις Εβραϊστί ονομάζεται Αβαδδών, και εις την Ἑλληνικήν έχει ὄνομα Απολλύων. (*Abyssos g12*) **12** Η ουά η μία απήιλθεν ιδού, ἔρχονται ἐτί δύο ουάι μετά ταύτα. **13** Και ο ἔκτος ἄγγελος εσάλπισε· και ἡκουσα μίαν φωνήν εις των τεσσάρων κεράτων του θυσιαστήριου του χρυσού του ενώπιουν του Θεού, **14** λέγουσαν προς τον ἔκτον ἄγγελον, όστις είχε την σάλπιγγα· Λύσον τους τέσσαρας αγγέλους τους δεδεμένους εις τον μέγαν ποταμόν Ευφράτην. **15** Και ελύθησαν οι τέσσαρες ἄγγελοι, οι ητομασμένοι εις την ώραν και ημέραν και μήνα και ενιαυτόν, διά να θανατώσωσι το τρίτον των ανθρώπων. **16** Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού ήτο δύο μυριάδες μυριάδων· και ἡκουσα τον αριθμόν αυτών. **17** Και ούτως είδον τους ἵππους εν τη ὥρᾳ και τους καθημένους επ' αυτών, ὅτι είχον θύρακας πυρίνους και υακινθίνους και θειώδεις· και αι κεφαλαί των ἵππων ήσαν ως κεφαλαί λεόντων, και εκ των στομάτων αυτών εξήρχετο πυρ και καπνός και θείον. **18** Υπό των τριών τούτων εθανατώθησαν το τρίτον των ανθρώπων· εκ του πυρός και εκ του καπνού και εκ του θείου του εξερχομένου εκ των στομάτων αυτών. **19** Διότι αι εξουσίαι αυτών είναι εν τω στόματι αυτών, επειδή αι ουράι αυτών είναι ὄμοιαι με ὄφεις, ἔχουσαι κεφαλάς, και με αυτάς βλάπτουσι. **20** Και οι λοιποί των ανθρώπων, οίτινες δεν εθανατώθησαν με τας πληγάς ταύτας, ούτε μετενόησαν από των ἔργων των χειρών αυτών, ὡστε να μη προσκυνήσωσι τα δαιμόνια και τα είδωλα τα χρυσά και τα αργυρά και τα χάλκινα και τα λίθινα και τα ξύλινα, τα οποία ούτε να βλέπωσι δύνανται ούτε να ακούωσιν ούτε να περιπατώσι, **21** και δὲν μετενόησαν εκ των φόνων αυτών ούτε εις των φαρμακειών αυτών ούτε εκ της πορνείας αυτών ούτε εκ των κλοπών αυτών.

10 Και είδον ἄλλον ἄγγελον ισχυρόν καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ενδέδυμένον νεφέλην, και ἥτο ἥρις επὶ τῆς κεφαλῆς αυτού, και το πρόσωπον αυτοῦ ως ο ἥλιος, και οι πόδες αυτού ως στύλοι πυρός, **2** και είχεν εν τῃ χειρί αυτού βιβλιάριον ανεῳγμένον. Και ἔθεσε τον πόδα αυτού τον δεξιὸν επὶ την θάλασσαν, τον δε αριστερόν επὶ την γην, **3** και ἔκραξε μετά φωνής μεγάλης καθώς βρυχάται ο λέων. Και ὅτε ἔκραξεν, ελάλησαν αι επτά βρονταί τας εαυτών φωνάς. **4** Και ὅτε ελάλησαν αι επτά βρονταί τας φωνάς εαυτών, ἔμελλον να γράφω· και ἡκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς ειμέ. Σφράγισον εκείνα, τα οποία ελάλησαν αι επτά βρονταί, και μη γράψης ταύτα. **5** Και ο ἄγγελος, τον οποίον είδον ιστάμενον επὶ της θαλάσσης και επὶ της γης, εσήκωσε την χείρα αυτού εις τον ουρανόν **6** και ὠμοσεν εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, όστις ἔκτισε τον ουρανόν και τα εν αυτώ, και την γην και τα εν αυτῇ και την θάλασσαν και τα εν αυτῇ, ὅτι καιρός δεν θέλει είσθαι ἔτι, (*αιῶν g165*) **7** αλλ' εν ταις ημέραις της φωνής του εφδόμου ἄγγελου, όταν μέλλη να σαλπίσῃ, τότε θέλει τελεσθή το μυστήριον του Θεού, καθώς εφανέρωσε προς τους εαυτού δούλους τους προφήτας. **8** Και η φωνή, την οποίαν ἡκουσα εκ του ουρανού, πάλιν ελάλει μετ' εμού και ἔλεγεν· ὜παγε, λάβε το βιβλιάριον το ανεῳγμένον εν τη χειρὶ του ἄγγελου του ιστάμενου επὶ της θαλάσσης και επὶ της γης. **9** Και υπῆγα προς τον ἄγγελον, λέγων προς αυτόν, Δος μοι το βιβλιάριον. Και λέγει προς εμὲ· Λάβε και κατάφαγε αυτό, και θέλει πικράνει την κοιλίαν σου, πλην εν τω στόματι σου θέλει είσθαι γλυκύν ας μέλι. **10** Και ἔλαβον το βιβλιάριον εκ της χειρὸς του ἄγγελου και κατέφαγον αυτό· και ἥτο εν τω στόματι μον ας μέλι γλυκύν και ὅτε ἔφαγον αυτό επικράνθη κι οικία μον. **11** Και μοι λέγει· Πρέπει πάλιν να προφητεύσης περί λαών και εθνών και γλωσσών και βασιλέων πολλών.

11 Και μοι εδόθη κάλαμος ὄμοιος με ράβδον, και ο ἄγγελος ιστάτο λέγων· Σηκώθητι και μέτρησον τον ναόν του Θεού και το θυσιαστήριον και τους προσκυνούντας εν αυτῷ. **2** Την αιλήν ὄμως την ἔξωθεν του ναού ἀφές ἔξω και μη μετρήσης αυτήν, διότι εδόθη εις τη ἔθνη, και την πόλιν την αγίαν θέλουσι πατήσει τεσσαράκοντα δύο μήνας. **3** Και θέλω δώσει εις τους δύο μάρτυράς μον να προφητεύσωσι χιλίας διακοσίας εξήκοντα ημέρας, ενδεδυμένοι σάκκους. **4** Ούτοι είναι αι δύο ελαίαι και αι δύο λυχνίαι, αι ιστάμεναι ενώπιον του Θεού της γης. **5** Και εάν τις θέλῃ να βλάψῃ αυτούς, εξέρχεται πυρ εις του στόματος αυτών και κατατρώγεις τους εχθρούς αυτών· και εάν τις θέλῃ να βλάψῃ αυτούς, ούτω πρέπει αυτός να θανατώθῃ. **6** Ούτοι έχουσιν εξουσίαν να κλείσωσι τον ουρανόν, διά να μη βρέχῃ βροχή εν ταις ημέραις της προφητείας αυτών, και έχουσιν εξουσίαν επὶ των υδάτων να μεταβάλλωσιν αυτά εις αίμα και να πατάξωσι την γην με πάσαν πληγήν, οσάκις εάν θελήσωσι. **7** Και δταν τελειώσωσι την μαρτυρίαν αυτών, το θηρίον το αναβαίνον εκ της αβύσσου θέλει κάμει πόλεμον με αυτούς και θέλει νικήσει αυτούς και θανατώσει αυτούς. (*Abyssos g12*) **8** Και τα πτώματα αυτών θέλουσι κείθαι επὶ της πλατείας της πόλεως της μεγάλης, ἥτις καλείται πνευματικώς Σόδόμα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη. **9** Και οι ἄνθρωποι εκ των λαών και φυλών και γλωσσών και εθνών θέλουσι βλέπει τα πτώματα αυτών ημέρας τρεις και ήμισυ, και δεν θέλουσιν αφήσει τα πτώματα αυτών να τεθώσιν εις μνήματα. **10** Και οι κατοικούντες επὶ της γης θέλουσι χαρή δι' αυτούς και ευφρανθή και θέλουσι πέμψει δώρα προς αλλήλους, διότι ούτοι οι δύο προφήται εισβασάνισαν τους κατοικούντας επὶ της γης. **11** Και μετά τας τρεις ημέρας και ήμισυ εισήλθεν εις αυτούς πνεύμα ζωῆς εκ του Θεού, και εστάθησαν επὶ τους πόδας αυτών, και φόβος μέγας ἐπεσεν επὶ τους θεωρούντας αυτούς. **12** Και ἡκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν προς αυτούς Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλῃ, και είδον αυτούς οι εχθροί αυτών. **13** Και κατ' εκείνην την ώραν ἔγεινε σεισμός μέγας, και ἐπεσεν το δέκατον της πόλεως, και εθανατώθησαν εν τω σεισμῷ ονόματα ανθρώπων χιλιάδες επτά, και οι λοιποί ἔγειναν ἐμφοβοί και ἐδώκαν

δόξαν εις τον Θεόν του ουρανού. **14** Η ουαί η δευτέρα ότι ολίγον καιρόν ἔχει. **15** Και ο διάβολος ο ἄγγελος εσάλπισε και ἔγειναν φωνάι μεγάλαι εν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι: Αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου ἔγειναν τοῦ Κυρίου ημῶν καὶ τοῦ Χριστού αὐτού, καὶ θέλει βασιλεύει τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. (**αἱσης 16:5**)

16 Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ καθήμενοι στὸν οὐρανὸν ἐπὶ τοῦ Θεοῦ επὶ τοῦ θρόνου αὐτῶν, ἐπέσαν τοῦ στόματος αὐτού ὅνδρῳ ὡς ποταμόν, διὰ να κάμη να κατά πρόσωπον αὐτών καὶ προσεκύνησαν τον Θεόν, **17** σύρη αὐτὴν το ποταμός. **18** Καὶ εβοήθησεν την γυναικά λέγοντες: Ευχαριστούμενό σοι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, ο καὶ ἤνοιξεν τη γη, το σόμα αυτῆς καὶ κατέπιε τον ποταμόν, τον οποίον ἐρίψεν ο δράκων εκ τον στόματος αὐτού. **19** Καὶ ἀργίσθη ο δράκων κατά της γυναικός και ὠργίσθησαν, και ἥλθεν η οργή σου και ο καιρός των νεκρών διά να κριθώσι και να δώσης τον μισθόν εις τους δούλους σου τους προφήτας και εις τους αγίους και εις τους φοβουμένους το δόνομά σου, τους μικρούς και τους μεγάλους, και να διαφεύγησι τους διαφεύροντας την γην. **20** Καὶ ηνοίχθη ο ναός του Θεού εν τῷ ουρανῷ, και εφάνη η κιβωτός της διαθήκης αυτού εν τω ναώ αυτού, και ἔγειναν αστραπάι και φωνάι και βρονταί και σεισμός και χάλαζα μεγάλη.

12 Και σημείον μέγα εφάνη εν τω ουρανῷ, γυνή ενδέδυμένη τον ἥλιον, και η σελήνη υποκάτω των ποδῶν αυτῆς, και επί της κεφαλῆς αυτῆς στέφανος αστέρων δώδεκα: **2** καὶ ἐγύκος ούσα ἐκράζει κοιλοπονούσα και βασανίζομένη διά να γεννήσῃ. **3** Και εφάνη ἄλλο σημείον εν τω ουρανῷ, και ιδού, δράκων μέγας κόκκινος, ἔχων κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί τας κεφαλάς αυτού διαδήματα επτά, **4** και η ουρά αυτού ἐσυρε το τρίτον των αστέρων του ουρανού και ἐριψεν αυτούς εις την γην. Και ο δράκων εστάθη ενώπιον της γυναικός της μελλούσης να γεννήσῃ, διά να καταφάγῃ το τέκνον αυτῆς, ὅταν γεννήσῃ. **5** Και εγένησε παιδίον ἄρρεν, το οποίον μέλλει να ποιμάνη πάντα τα θέντη εν ράβδω σιδηρά: και το τέκνον αυτῆς ηρπάσθη προς τον Θεόν και τον θρόνον αυτού. **6** Και η γυνή ἐφύγει εις την ἐρήμον, όπου ἔχει τόπον ητοιμασμένον από τον Θεόν, διά να τρέφωσιν αυτήν εκεί ημέρας χιλίας διακοσίας εξήκοντα. **7** Και ἔγινε πόλεμος εν τῷ ουρανῷ: ο Μιχαήλ και οι ἄγγελοι αυτού επολέμησαν κατά τον δράκοντος και ο δράκων επολέμησε και οι ἄγγελοι αυτού, **8** και δεν υπερίσχυσαν, οὐδὲ ευρέθη πλέον τόπος αὐτών εν τῷ ουρανῷ. **9** Και ἐριψθή ο δράκων ο μέγας, ο ὄφης ο αρχαῖος, ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανᾶς, ο πλανῶν την οικουμένην ὀλην, εριψθή εις την γην, και οι ἄγγελοι αυτού εριψθησαν μετ' αυτού. **10** Και ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν εν τῷ ουρανῷ: Τώρα ἔγινεν η σωτηρία και δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημῶν και η ἔξουσία τον Χριστού αυτού, διότι κατερρίψθη ο κατήγορος των αδελφῶν ημῶν, ο κατηγορών αυτούς ενώπιον του Θεού ημῶν ημέραν και νύκτα. **11** Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αἷμα του Αρνίου και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτών, και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου. **12** Διά τούτο ευφράνεσθε οι ουρανοί και οι κατοικούντες εν αυτοίς ουαί εις τους κατοικούντας την γην και την θάλασσαν, διότι κατέβη ο διάβολος εις εσάς ἔχων θυμόν μέγαν, επειδή γνωρίζει

ότι ολίγον καιρόν ἔχει. **13** Και ότε είδεν ο δράκων ερρίφθη εις την γην, εδίωξε την γυναικά, ήτις εγέννησε τον ἄρρενα. **14** Και εδόθησαν εις την γυναικά δύο πτέρυγες του αετού του μεγάλου, διά να πετά εις την ἐρήμον εις τον τόπον αυτῆς, όπου τρέφεται εκεί καιρόν και καιρούς και ἡμίσιου καιρού από προσώπου του ὄφεως. **15** Και ἐρίψεν ο ὄφης οπίσω της γυναικός εκ ενώπιον του στόματος αυτού ὅνδρῳ ὡς ποταμόν, διά να κάμη να κατά πρόσωπον αυτών και προσεκύνησαν τον Θεόν, **16** σύρη αὐτὴν το ποταμός. **17** Και εβοήθησεν την γυναικά ο και ἤνοιξεν τη γη, το σόμα αυτῆς και κατέπιε τον ποταμόν, τον οποίον ἐρίψεν ο δράκων εκ τον στόματος αυτού. **18** Και ἀργίσθη ο δράκων κατά της γυναικός και ωργίσθησαν, και ἥλθεν η οργή σου και ο καιρός των νεκρών διά να κριθώσι και να δώσης τον μισθόν εις τους δούλους σου τους προφήτας και εις τους αγίους και εις τους φοβουμένους το δόνομά σου, τους μικρούς και τους μεγάλους, και να διαφεύγησι τους διαφεύροντας την γην. **19** Και ηνοίχθη ο ναός του Θεού εν τῷ ουρανῷ, και εφάνη η κιβωτός της διαθήκης αυτού εν τω ναώ αυτού, και ἔγειναν αστραπάι και φωνάι και βρονταί και σεισμός και χάλαζα μεγάλη.

13 Και εστάθη επί την ἄμμον της θαλάσσης: και είδον θηρίον αναβαίνον εκ της θαλάσσης, το οποίον είχε κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί των κεράτων αυτού δέκα διαδήματα και επί τας κεφαλάς αυτού ὄνομα βλασφημίας. **2** Και το θηρίον, το οποίον είδον, ήτο δόμοιον με πάρδαλιν, και οι πόδες αυτού ως ἄρκτον, και το σόμα αυτού ως στόμα λέοντος και ἐδώκεν εις αυτό ο δράκων την δύναμιν αυτού και τον θρόνον αυτού και εξουσίαν μεγάλην. **3** Και είδον μίαν των κεφαλών αυτού ως πεπληγωμένην θανατηφόρως και η θανατόφρος πληγή αυτού εθεραπεύθη, και εθαύμασεν δόλη γη οπίσω το θηρίον, **4** και προσεκύνησαν τον δράκοντα, οστις ἐδώκεν εξουσίαν εις το θηρίον, και προσεκύνησαν το θηρίον, λέγοντες: Τις ὄμοιος με το θηρίον; τις δύναται να πολεμήσῃ με αυτό; **5** και εδόθη εις αυτό στόμα λαλούν μεγάλα και βλαφημίας: και εδόθη εις αυτό εξουσία να κάμη πόλεμον τεσσαράκοντα δύο μήνας. **6** Και ἤνοιξε το σόμα αυτού εις βλαφημίαν εναντίον του Θεού, να βλαφημήσῃ το ὄνομα αυτού και την σκηνήν αυτού και τους κατοικούντας εν τῷ ουρανῷ. **7** Και εδόθη εις αυτό να κάμη πόλεμον με τους αγίους, και να νικήσῃ αυτούς, και εδόθη εις αυτό εξουσία επί πάσαν φυλήν και γλώσσαν και έθνος. **8** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτό πάντες οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα ονόματα δεν εγράφησαν εν τῷ βιβλίῳ της ζωῆς του Αρνίου του εσφαγμένου από καταβολής κόσμου. **9** Οστις ἔχει ωτίον, ας ακούσῃ. **10** Οστις φέρει εις αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν υπάγει. Οστις φονεύστη με μάχαιραν, πρέπει αυτός να φονευθῇ με μάχαιραν. Εδώ είναι η υπομονή και η πίστη των αγίων. **11** Και είδον ἄλλο θηρίον αναβαίνον εκ της γης, και είχε κέρατα δύο όμοια με αρνίον, και ελάλει ως δράκων. **12** Και ενήργει δόλην την εξουσίαν του πρώτου θηρίου ενώπιον αυτού. Και ἔκαμε την γην και τους κατοικούντας εν αυτῇ να προσκυνήσωσι το θηρίον το πρώτον, του οποίον εθεραπεύθη η θανατηφόρος πληγή. **13** Και ἔκαμε σημεία μεγάλα, ώστε και πυρ ἔκαμεν να καταβαίνη εκ του ουρανού εις την γην ενώπιον των ανθρώπων. **14** Και επλάνα τους κατοικούντας επί της γης διά τα σημεία, τα οποία εδόθησαν εις αυτό να κάμη ενώπιον του θηρίου, λέγον προς τους κατοικούντες επί της γης να κάμωσιν εικόνα εις το θηρίον, το οποίον ἔχει την πληγήν της μαχαίρας και ἔζησε. **15** Και εδόθη

εις αυτό να δώση πνεύμα εις την εικόνα του θηρίου, από των κόπων αυτών, και τα ἔργα αυτών ακολουθούσι ώστε και να λαλήσῃ η εικών του θηρίου και να κάμη, με αυτούς. **14** Και είδον, και ίδού, νεφέλη λευκή, και όσοι δεν προσκυνήσωσι την εικόνα του θηρίου, να επί της νεφέλης εκάθιτο τις όμοιος με ιών ανθρώπου, θανατωθώσι. **16** Και ἐκαμψε πάντας, τους μικρούς και ἔχων επί της κεφαλής αυτού στέφανον χρυσούν και τους μεγάλους και τους πλουσίους και τους πτωχούς και εν τη χειρί αυτού δρέπανον κοπτερόν. **15** Και ἀλλος τους μεγάλης επί της χειρός αυτών της δεξιάς ἡ επί των μετώπων φωνής προς τον καθήμενον επί της νεφέλης. Πέμψον αυτών, **17** και να μη δύναται μηδείς να αγοράσῃ ἡ το δρέπανόν σου και θέρισον, διότι ἥλθεν εἰς σε ή την παλαιήση, ειμί το ἔχων το χάραγμα, ἡ το όνομα του τον θερίσης, επειδή εξηράνθη ο θερισμός της γης. **16** Θηρίου ἡ τον αριθμόν του ονόματος αυτού. **18** Εδώ Και ο καθήμενος επί της νεφέλης ἔβαλε το δρέπανον είναι η σοφία ὅστις ἔχει τον νοῦν, ας λογαριάσω τον αυτού επί την γη, και εθερίσθη ἡ γη. **17** Και ἀλλος αὐτούς επί την γη, και εθερίσθη ἡ γη. **18** Και ἀλλος ἄγγελος εξῆλθεν εκ του ναού του εν τα ουρανώ, ἔχων και αυτούς δρέπανον κοπτερόν. **19** Και ἀλλος ἄγγελος εξῆλθεν εκ του θυσιαστηρίου, ἔχων εξουσίαν επί του πυρός, και εφώναξε μετά κραυγής μεγάλης προς τον ἔχοντα το δρέπανον το κοπτερόν, λέγων· Πέμψον το δρέπανόν σου το κοπτερόν και τρύγησον τους βότρυας της αμπέλου της γης, διότι ωρίμασαν τα σταφύλια αυτής. **19** Και ἔβαλεν ο ἄγγελος το δρέπανον αυτού εἰς την γην και ετρύγησε την ἀμπέλον της γης και ἐρριψε τα τρυγηθέντα εἰς τον μεγάλον ληνόν του θυμού του Θεού. **20** Και επατήθη ο ληνός ἔξω της πόλεως, και εξῆλθεν αἴμα εκ του ληνού ἔως των χαλινών των ἵππων εἰς διάστημα χιλίων εξακοσίων σταδίων.

14 Και είδον, και ίδού Αρνίον ιστάμενον επί το όρος Σιών, και μετ' αυτού εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι το όνομα του Πατρός αυτού γεγραμμένον επί των μετώπων αυτών. **2** Και ἤκουσα φωνήν εκ του ουρανού ως φωνήν υδάτων πολλών και ως φωνήν βροντής μεγάλης και ἤκουσα φωνήν κιθαρώδων οίτινες εκιθάριζον με τας κιθάρας αυτών. **3** Και ἐψάλλον ως ωδήν νέαν ενώπιον του θρόνου και ενώπιον των τεσσάρων ζώων και των πρεσβυτέρων και ουδεὶς ηδύνατο να μάθῃ την ωδήν, ειμί αι εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οι ηγορασμένοι από της γης. **4** Ούτοι είναι οι μη μολυνθέντες με γυναίκας διότι παρθένοι είναι. Ούτοι είναι οι ακολουθούντες το Αρνίον ὅπου αν υπάγη. Ούτοι ηγοράσθησαν από των ανθρώπων απαρχή εἰς τον Θεόν και εἰς το Αρνίον. **5** και εν τω στόματι αυτών δεν ευρέθη δόλος, διότι είναι ἀμώμοι ενώπιον του θρόνου Θεού, **6** Και είδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον εἰς το μεσουράνημα, ὅστις είχεν ευαγγέλιον αιώνιον, διά να κηρύξῃ εἰς τους κατοικούντας επί της γης και εἰς παν θένος και φυλήν και γλώσσαν και λαόν, (**αιῶνιος g166**) **7** και ἐλέγε μετά φωνής μεγάλης Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εἰς αυτόν, διότι ἥλθεν ἡ ώρα της κρίσεως αυτού, και προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και τας πηγάς των υδάτων. **8** Και ἀλλος ἄγγελος η κολούθησε, λέγων· Ἐπεσεν, ἐπεσε Βαθύλων ἡ πόλις ἡ μεγάλη, διότι εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτής επόπτες πάντα τα θένη. **9** Κατ τρίτος ἄγγελος η κολούθησεν αυτούς, λέγων μετά φωνής μεγάλης· Ὅστις προσκυνεῖ το θηρίον και την εικόνα αυτού και λαμβάνει χάραγμα επί του μετώπου αυτού ἡ επί της χειρός αυτού, **10** και αυτός θέλει πίει εκ του οίνου του θυμού του Θεού του κεκερασμένου ακράτον εν τω ποτηρώ της οργής αυτού, και θέλει βασανισθή με πυρ και θείον ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου. **11** Και ο καπνός του βασανισμού αυτών αναβαίνει εἰς αιώνας αιώνων, και δεν ἔχουσιν ανάπταυσιν ημέραν και νύκτα ὅσοι προσκυνούσι το θηρίον και την εικόνα αυτού και ὅστις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού. (**αιῶν g165**) **12** Εδώ είναι η υπομονή των αγίων, εδώ οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού. **13** Και ἤκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι νεκροί, οίτινες αποθνήσκουσιν εν Κυρίῳ από του νυν. Ναι, λέγει το Πνεύμα, διά να αναπαυθώσιν

15 Και είδον ἄλλο σημείον εν τω ουρανώ μέγα και θαυμαστόν, αγγέλους επτά, οίτινες είχον τας επτά εσχάτας πληγάς, διότι εν αυταίς ετελέσθη ο θυμός του Θεού. **2** Και είδον ως θάλασσαν υαλίνην μεμιγμένην με πυρ, και εκείνους οίτινες ενίκησαν κατά του θηρίου και κατά της εικόνος αυτού και κατά του χαράγματος αυτού και κατά του αριθμού του ονόματος αυτού ισταμένους επί την θάλασσαν την υαλίνην, ἔχοντας κιθάρας του Θεού. **3** Και ἐψάλλον την ωδήν Μωϋσέως του δούλου του Θεού και την ωδήν του Αρνίου, λέγοντες· Μεγάλα και θαυμαστά τα ἔργα σου, Κύριε Θεέ παντοκράτωρίκαιαι και αληθινάι αι οδοί σου, βασιλεύ των αγίων. **4** Τις δεν θέλει σε φοβηθή, Κύριε, και δοξάσει το ονόμα σου; διότι είσαι μόνος ὅσιος, διότι πάντα τα έθνη θέλουσιν ελθεί και προσκυνήσει ενώπιον σου, διότι αι κρίσεις σου εφανερώθησαν. **5** Και μετά ταύτα είδον και ίδου, ηνοίχθη ο ναός της σκηνής του μαρτυρίου εν τω ουρανώ, **6** και εξῆλθον εκ του ναού οι επτά ἄγγελοι, ἔχοντες τας επτά πληγάς, ενδεδυμένοι λινά καθαρά και λαμπρά και περιεζωμένοι περί τα στήθη ζώνας χρυσάς. **7** Και εκ των τεσσάρων ζώων ἔδωκεν εις τους επτά αγγέλους επτά φιάλας χρυσάς, πλήρεις του θυμού του Θεού του ζώντος εις τους αιώνας των αιώνων. (**αιῶν g165**) **8** Και εγεμίσθη ο ναός από καπνού εκ της δόξης του Θεού και εκ της δυνάμεως αυτού· και ουδεὶς ηδύνατο να εισέλθῃ εἰς τον ναόν, εωσού τελειώσωσιν αι επτά πληγαί των επτά αγγέλων.

16 Και ἤκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ναού λέγουσαν προς τους επτά αγγέλους· Υπάγετε και εικέατε εις την γην τας φιάλας τοι θυμού του Θεού. **2** Και υπήγειν ο πρώτος και εξέχει την φιάλην αυτού επί την γήν και ἐγείνει ἔλος κακόν και πονηρόν εις τους ανθρώπους, τους ἔχοντας το χάραγμα του θηρίου και

τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού. **3** Και ο δεύτερος **2** μετά της οποίας επόρνευσαν οι βασιλείς της γης και ἄγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις την θάλασσαν· καὶ εμεθύσθησαν οι κατοικούντες την γην εκ του οίνου ἔγεινεν αίμα ως νεκρού, καὶ πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν της πορνείας αυτῆς. **3** Και με ἐφερεν εν πνεύματι εν τη θαλάσσῃ. **4** Και ο τρίτος ἄγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις τους ποταμούς καὶ εἰς τὰς πηγάς των κόκκινον, γέμον ονομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλάς υδάτων· καὶ ἔγεινεν αίμα. **5** Και ἡκουσα τὸν ἄγγελον επτά καὶ κέρατα δέκα. **4** Και η γυνή ἣτο ενδεδυμένη των υδάτων λέγοντα: Δίκαιος είσαι, Κύριε, ο ων καὶ ο πορφύραν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη με χρυσὸν καὶ ην καὶ ο ὄσιος, διότι ἔκρινας ταύτα: **6** επειδὴ αἴμα αγίων λίθους τιμίους καὶ μαργαρίτας, ἔχουσα εν τη χειρὶ αυτῆς καὶ προφήτων εξέχεαν, καὶ αἷμα ἑδῶκας εἰς αὐτοὺς να χρυσούν ποτήριον γέμον βδελυγμάτων καὶ ακαθαρσίας πίων διότι ἄξιοι είναι. **7** Και ἡκουσα ἀλλὸν εκ της πορνείας αυτῆς, **5** καὶ επτὶ το μέτωπον αυτῆς ἣτο θυσιαστηρίου λέγοντα: Ναι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, ὄνομα γεγραμμένον: Μυστήριον, Βαρβύλων η μεγάλη, η αληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου. **8** Και τὸ τέατρος μῆτηρ των πορνῶν καὶ των βδελυγμάτων της γῆς. **6** ἄγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επὶ τὸν ἥλιον· **9** Και εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύσουσαν εκ του αἵματος των εδόθη εἰς αὐτόν να καιματίσῃ τους ανθρώπους με πυρ. **10** Και ο εκαυματίσθησαν οι ἀνθρώποι καύμα μέχρι, καὶ Και ιδόν αυτήν, εθαύμασα θαυμασμόν μέγαν. **7** Και εβλασφήμησαν τὸ ὄνομα του Θεού του ἔχοντος εξουσίαν μοι εἴπεν ο ἄγγελος. Διά τι εθαύμασας; εγὼ θέλω σοι επὶ τὰς πληγάς ταύτας, καὶ δεν μετενόησαν ὥστε να ειπεῖ το μυστήριον της γυναικός καὶ του θηρίου του δώσωσα δόξαν εἰς αὐτόν. **10** Και ο πέμπτος ἄγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επὶ τὸν θηρόν του θηρίου· καὶ Και δέν είναι, καὶ μέλλει να αναβῇ εκ της αβύσσου εγέινεν η βασιλεία αυτού πλήρης σκότους, καὶ εμάσσουν καὶ να υπάγῃ εἰς απώλειαν· καὶ θέλουσι θαυμάσει οι τας γλώσσας αυτών εκ του πόνου, **11** καὶ εβλασφήμησαν τον Θεόν του ουρανού διά τους πόνους αυτών καὶ διά τα ἑλκί αυτών, καὶ δεν μετενόησαν από των ἔργων αυτών. **12** Και ο ἕκτος ἄγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επὶ τὸν ποταμόν των μέγαν του Ευφράτην· καὶ Και το δέπταν, καὶ θέλουσι θαυμάσει οι εξηράνθη τὸ ὑδάρι αυτού, διά να ετοιμασθῇ η οδός των βασιλέων των από ανατολών ήλιον. **13** Και εἶδον τρία γυνή καθηταὶ επ' αὐτών. **10** καὶ είναι επτά βασιλείς οι ακάθαρτα πνεύματα ὅμοια με βατράχους εξερχόμενα πέντε ἔπεσαν, καὶ ο εἰς είναι, ο ἄλλος δεν ἥλθεν ἔτι, καὶ εκ του στόματος του δράκοντος καὶ εκ του στόματος ὅταν ἥλθη, ολίγον πρέπει να μείνῃ. **11** Και το θηρίον, το του θηρίου και εκ του στόματος του ψευδοπροφήτου οποίον ἥτο καὶ δεν είναι, είναι καὶ αυτός ο ὄγδοος, και **14** διότι είναι πνεύματα δαιμόνων εκτελούντα σημεία, είναι εκ των επτά, καὶ υπάγει εἰς απώλειαν. **12** Και τα τα οποία εκπορεύονται πρὸς τους βασιλεῖς της γης καὶ δέκα κέρατα, τα οποία είδες, είναι δέκα βασιλεῖς, οίτινες της οικουμένης δόλης, διά να συνάξωσιν αυτούς εις τον βασιλείαν δεν ἔλαβον ἔτι, αλλὰ μίαν ὠραν λαμβάνουσιν πόλειμον της ημέρας εκείνης της μεγάλης του Θεού του **13** Οὗτοι ἔχουσι παντοκράτορος. **15** Ιδού, ἔχομαι ως κλέπτης μακάριος μίαν γνώμην καὶ θέλουσι παραδώσει εἰς το θηρίον την ὁστὶς αγρυπνεῖ καὶ φυλάττει τα μάτια αυτού, διά να δύναμιν καὶ την εξουσίαν εαυτών. **14** Οὗτοι θέλουσι μη περιπατή γυμνός καὶ βλέπωσι την ασχημοσύνην πολεμήσει με το Αρνίον, και το Αρνίον θέλει νικήσει αυτού. **16** Και συνήθοισεν αυτούς εις τὸν τόπον τον καλούμενον Εβραϊστὶ Αρμαγεδδών. **17** Και ο ἔβδομος των βασιλέων, και όσοι είναι μετ' αυτού είναι κλητοὶ ἄγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις τὸν αέρα· και ἔγεινε σεισμός μέγας, τα οποία είδες επὶ το θηρίον, ούτοι θέλουσι μισήσει οποίος δεν ἔγεινεν αφού οι ἀνθρώποι υπήρξαν επὶ της την πόρνην και θέλουσι κάμει αυτήν ηρημωμένην και γης, τόσον πολλὰ μεγάλος σεισμός. **18** Και δημητρήθη η γυμνήν, και τας σάρκας αυτής θέλουσι φάγει, και αυτήν πόλις η μεγάλη εις τρία μέρη, και αὶ πόλεις των εθνῶν θέλουσι κατακαύσει εν πυρί. **17** Διότι ο Θεός ἑδωκεν ἐπεσον. Και Βαρβύλων η μεγάλη ἥλθεν εις ενθύμησιν εις τας καρδίας αυτών να κάμωσι την γνώμην αυτού, ενώπιον του Θεού διά να δώσῃ εἰς αυτήν το ποτήριον και να γείνωσι της αυτής γνώμης και να δώσωσι την του οίνου του θυμού της οργῆς αυτοῦ. **20** Και πάσα βασιλείαν αυτών εις το θηρίον, εωσούν εκτελεσθώσιν οι νήσος ἐφυγε και τα ὄρη δεν ευρέθησαν. **21** Και ξάλαζα λόγοι του Θεού. **18** Και η γυνή, την οποίαν είδες, είναι η μεγάλη ἑώς ενός ταλάντου κατέβαινεν εκ του ουρανού πόλις η μεγάλη, η ἔχουσα βασιλείαν επὶ των βασιλέων. επὶ τους ανθρώπους· και εβλασφήμησαν οι ἀνθρώποι τον Θεόν διά την πληγήν της χαλάζης, διότι η πληγή αυτής ἣτο μεγάλη σφόδρα.

17 Και ἥλθεν εἰς εκ των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων μοι: Ελθέ, θέλω σοι δεῖξει την κρίσιν της πόρνης της μεγάλης της καθημένης επὶ των υδάτων των πολλών,

18 Και μετά ταύτα είδον ἄγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ὁστὶς είχεν εξουσίαν μεγάλην, και η γη εφωτίσθη εκ της δόξης αυτού, **2** και ἔκραξε δυνατά μετά φωνῆς μεγάλης, λέγων: Ἐπεσεν, ἐπεσε Βαρβύλων η μεγάλη, και ἔγεινε κατοικητήριον δαιμόνων και φυλακή παντός πνεύματος ακαθάρτου και φυλακή παντός ορνέου ακαθάρτου και μισητού: **3** διότι εκ του

οίνου του θυμού της πορνείας αυτής ἐπιον πάντα τα θέλει ριφθή η Βαβυλώνη μεγάλη πόλις, και δεν θέλει έθνη, και οι βασιλείς της γης επόρνευσαν μετ' αυτής και ευρεθή πλέον. **22** Και φωνή κιθαρωδών και μουσικών οι ἐμποροι της γης επλούτησαν εκ της υπερβολής της και αυλιτών και σαλπιστών δεν θέλει ακουσθή πλέον εντρυφήσεως αυτής. **4** Και ἡκουσα ἀλλην φωνήν εκ του ουρανού, λέγουσαν Εξέλθετε εξ αυτής ο λαός μου, πλέον εν σοι, και φωνή μύλου δεν θέλει ακουσθή πλέον διά να μη συγκοινωνήσητε εις τας αμαρτίας αυτής, και εν σοι, **23** και φως λύχνου δεν θέλει φέγγει πλέον εν σοι, και φωνή νυμφίου και νύμφης δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι διότι οι ἐμποροί σου ἡσαν οι μεγιστάνες της γης, διότι με την γοητείαν σου επλανήθησαν πάντα τα έθνη, **24** και εν αυτή ευρέθη αίμα προφητών και αγίων και πάντων των εσφαγμένων επὶ τῆς γῆς.

19 Και μετά ταύτα ἡκουσα ως φωνήν μεγάλην ὄχλου πολλού εν τω ουρανώ, λέγοντας Αλληλούϊα: ή σωτηρία και η δόξα και η τιμή και η δύναμις ανήκουσιν εἰς Κύριον τον Θεόν ημών, **2** διότι αληθινάι και δίκαιαι είναι αι κρίσεις αυτού διότι ἔκρινε την πόρνην την μεγάλην, ήτις ἐφθιρει την γην με την πορνείαν αυτής, και εξεδίκησεν εκ της χειρός αυτής το αίμα των δούλων αυτού. **3** Και εκ δευτέρου είπον: Αλληλούϊα: και ο καπνός αυτής αναβαίνει εις τους αιώνας των αιώνων. **(αἰσθ g165)** **4** Και ἔπεσον οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι και τα τέσσαρα ζώα και προσεκύνησαν τον Θεόν των καθήμενον επὶ του θρόνου λέγοντες Αμήν, αλληλούϊα. **5** Και εξήλθεν εκ του θρόνου φωνή, λέγουσα: Αινέτε τον Θεόν ημών, πάντες οι δούλοι αυτού και οι φοβούμενοι αυτόν και οι μικροί και οι μεγάλοι. **6** Και ἡκουσα ως φωνήν ὄχλου πολλού, και ως φωνήν ιδάτων πολλών, και ως φωνήν βροτών ισχυρών, λέγοντας Αλληλούϊα: διότι εβασίλευσε Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ. **7** Ας ξαριώμεν και ας αγαλλιώμεθα και ας δώσωμεν την δόξαν εις αυτόν, διότι ἥλθεν ο γάμος του Αρνίου, και η γυνή αυτού ητοίμασεν εαυτήν. **8** Και εδόθη εις αυτήν να ενδυθῇ βύστινον καθαρόν και λαμπρόν διότι το βύστινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. **9** Και λέγει προς εμέ: Γράψον, Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το δεύτερον του γάμου του Αρνίου. Και λέγει προς εμέ: Ούτοι είναι οι αληθινοί λόγοι του Θεού. **10** Και ἔπεσον ἐμπροσθεν των ποδών αυτού, διά να προσκυνήσω αυτόν. Και λέγει μοι: Πρόσεχε μη κάμης τούτο: εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου, οιτίνες έχουσι την μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας, **11** Και είδον τον ουρανόν ανεωγμένον, και ιδού ἵπος λευκός, και ο καθήμενος επ' αυτούν εκαλεῖ Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμεί εν δικαιοσύνῃ. **12** Οι δε οφθαλμοί αυτού ἡσαν ως φλόξ πυρός, και επὶ της κεφαλής αυτού διαδήματα πολλά, και είχεν ονόμα γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή αυτός, **13** και ἥτοι ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμμένον με αίμα, και καλείται το ονόμα αυτού· ο Λόγος του Θεού. **14** Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκοιλούθουν αυτόν εφ' ἵππων λευκών, ενδεδυμένοι βύστινον λευκόν και καθαρόν. **15** Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπτερά, διά να κτυπά με αυτήν τα έθνη· και αυτός θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· και αυτός πατεί τον ληγόν του οίνου του θυμού και της οργής του Θεού του παντοκράτορος; **16** και επὶ το ιμάτιον και επὶ τον μηρόν αυτού ἔχει γεγραμμένον το

όνομα, Βασιλεύς βασιλέων και Κύριος κυρίων. **17** Και είδον ἔνα ἄγγελον ιστάμενον εν τῷ ήλιῳ, καὶ ἐκραζὲ μετά φωνῆς μεγάλης, λέγων πρὸς πάντα τὰ ὄρνεα τὰ πετῶμεν εἰς τὸ μεσουράνημα· Ἐλθετε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον του μεγάλου Θεού, **18** διά να φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ισχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων επ' αὐτῶν καὶ σάρκας πάντων ελευθέρων καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. **19** Και είδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τα στρατεύματα αυτῶν συνηγμένα, διά να κάμωστο πόλεμον με τὸν καθήμενον επὶ τὸν ἵππον καὶ με τὸ στράτευμα αυτού. **20** Και επιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετὰ τούτου το ψευδοπροφήτης, ὅστις ἐκαμε τα σημεία ενώπιον αυτού, με τα οποία επλάνησε τους λαβόντας το χάραγμα του θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού· ζώντες ερρίφθησαν οι δύο εἰς την λίμνην του πυρός, την καιομένην με το θείον. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **21** Και οι λοιποί εφονεύθησαν με την ρομφαίαν του καθημένου επὶ τὸν ἵππον, την εξερχομένην εκ του στόματος αυτού· και πάντα τα ὄρνεα εχορτάθησαν εκ των σαρκών αυτών.

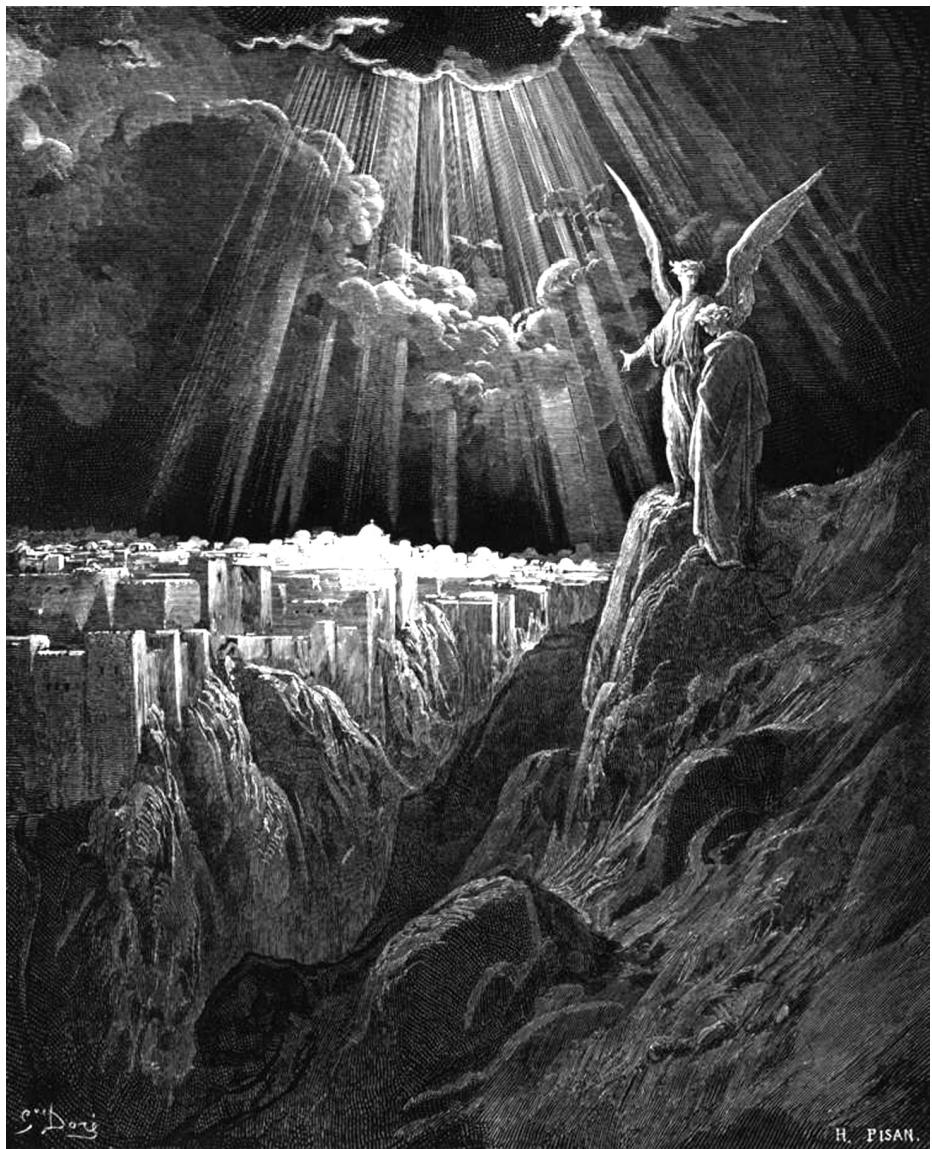
20 Και είδον ἄγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ὅστις είχε το κλειδίον τῆς αβύσσου καὶ ἀλύσιν μεγάλην εν τῇ χειρὶ αυτοῦ. (*Abyssos g12*) **2** Και επίσας τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν αρχαίον, ὅστις είναι Διάβολος και Σατανάς, και ἔδεσεν αυτὸν χίλια ἑτη, **3** και ἐρρίψεν αυτὸν εἰς τὴν ἀβύσσον και ἐκλεισεν αυτὸν και εσφράγισεν επάνω αυτού, διά να μη πλανήσῃ τα ἔθνη πλέον, εωσού πληρωθώσι τα χίλια ἑτη και μετά ταύτα πρέπει να λυθῇ ολίγον καιρόν. (*Abyssos g12*) **4** Και είδον θρόνους, και εκάθισαν επ' αυτών, και κρίσις εδόθη εις αυτούς και είδον τας ψυχάς των πεπελεκισμένων διά την μαρτυρίαν του Ιησού και διά τον λόγον του Θεού, και οίτινες δεν προσεκύνησαν το θηρίον ούτε την εικόνα αυτού, και δεν ἐλαβον το χάραγμα επὶ το μέτωπον αυτών και επὶ την χειρὰ αυτών· και ἔζησαν και εβασίλευσαν μετά του Χριστού τα χίλια ἑτη. **5** Οι δε λοιποί των νεκρών δεν ανέζησαν, εωσού πληρωθώσι τα χίλια ἑτη. Αὕτη είναι η άναστασις η πρώτη. **6** Μακάριος και ἄγιος, ὅστις ἔχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επὶ τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν ἔχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν είσθαι ιερεῖς του Θεού και του Χριστού και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια ἑτη. **7** Και ὅταν πληρωθώσι τα χίλια ἑτη, θέλει λιθή ο Σατανᾶς εκ της φυλακῆς αυτού, **8** και θέλει εξέλθει, διά να πλανήσῃ τα ἔθνη τα εἰς τας τέσσαρας γνωνίας τῆς γῆς, τον Γωγ και τον Μαγώγ, διά να συνάξῃ αυτούς εις πόλεμον, των οποίων ο αριθμός είναι ως η ἀμφος της θαλάσσης. **9** Και ανέβησαν επὶ το πλάτος της γῆς και περιεκύλωσαν το στρατόπεδον των αγίων και την πόλιν την ηγαπημένην· και κατέβη πυρ από του Θεού εις του ουρανού και κατέφαγεν αυτούς. **10** και ο διάβολος ο πλανών αυτούς ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου, όπου είναι το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης, και θέλουσι βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εις τους αιώνας των αιώνων. (*aion g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) **11** Και είδον θρόνον λευκόν μέγαν και τον καθήμενον επ' αυτού, από προσώπου του οποίου ἐφύγεν η γη και ο ουρανός, και

δεν ευρέθη τόπος δι' αυτά. **12** Και είδον τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοίχθησαν· και βιβλίον ἄλλο ηνοίχθη, το οποίον είναι της ζωῆς και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα ἔργα αυτών. **13** Και ἐδωκεν η θάλασσα τους εν αυτῇ νεκρούς, και ο θάνατος και ο ἀδης ἐδώκαν τους εν αυτοῖς νεκρούς, και εκρίθησαν ἔκαστος κατά τα ἔργα αυτών. (*Hadēs g86*) **14** Και ο θάνατος και ο ἀδης ερρίφθησαν εἰς την λίμνην του πυρός· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (*Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) **15** Και ὅστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίω της ζωῆς, ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός. (*Limnē Pyr g3041 g4442*)

21 Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. **2** Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον ἄνδρα αυτής. **3** Και ἤκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· **4** και θέλει εξαλέψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγῆ ούτε πόνους δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. **5** Και είπεν ο καθήμενος επὶ του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί. **6** Και είπε προς εμέ· Ετελέσθη. Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θέλω δώσει εις τον διψώντα εκ της πηγῆς του ίδατος της ζωῆς δωρεάν. **7** Ο νικών θέλει κλητρονομήσει τα πάντα, και θέλω είσθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ νιός. **8** Οι δε δειλοί και ἀπίστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι ψεύσται θέλουσιν ἔχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείον· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **9** Και ήλθε προς εμέ εις των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγῶν, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την γυναίκα. **10** Και με ἐφέρεν εν πνεύματι επὶ ὄρος μέγα και υψηλόν, και μοι ἐδείξει την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού, **11** ἔχουσαν την δόξαν του Θεού και η λαμπρότης αυτής ἡτο ομοία με λίθον πολύτιμον, ως λίθον ίασπιν κρυσταλλίζοντα· **12** και είχε τείχος μέγα και υψηλόν, είχε και δώδεκα πυλώνας, και εις τους πυλώνας δώδεκα αγγέλους, και ονόματα επιγεγραμμένα, τα οποία είναι των δώδεκα φυλών των ιερών Ισραήλ. **13** Προς ανατολάς πυλώνες τρεις, προς βορράν πυλώνες τρεις, προς νότον πυλώνες τρεις, προς δυσμάς πυλώνες τρεις. **14** Και το τείχος της πόλεως είχε θεμέλια δώδεκα, και εν αυτοῖς τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου. **15** Και ο λαλών μετ' εμού είχε κάλαμον χρυσούν, διά να μετρήσῃ την πόλιν

και τους πυλώνας αυτής και το τείχος αυτής. **16** Και σου και των αδελφών σου των προφητών και των πόλις κείται τετράγωνος, και το μήκος αυτής είναι φυλαττόντων τους λόγους του βιβλίου τούτου· τον Θεόν τοσούτον όσον και το πλάτος. Και εμέτρησε την πόλιν προσκύνησον. **10** Και λέγει προς εμέ· Μή σφραγίσης με τον κάλαμον ἔως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· το τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου διότι μήκος και το πλάτος και το ύψος αυτής είναι ίσα. **17** Ο καιρός είναι εγγύς. **11** Όστις αδικεί ας αδικήσῃ έτι, Και εμέτρησε το τείχος αυτής, εκατόν τεσσαράκοντα και ὅστις είναι μεμολυσμένος ας μολυνθῇ έτι, και ο τεσσάρων πηγών, κατά το μέτρον του ανθρώπου, ἥγουν δικαίος ας γείνη έτι δίκαιος, και ο ἀγιος ας γείνη έτι του αγγέλου. **18** Και η οικοδόμησις του τείχους αυτής ἄγιος. **12** Και ιδού, ἔρχομαι ταχέως, και ο μισθός μου ἡτο ἵστης, και η πόλις χρυσίον καθαρόν, ομοία με είναι μετ' εμού, διά να αποδώσω εις ἔκαστον ως θέλει οὐαλον καθαρόν. **19** Και τα θεμέλια του τείχους της είσθια το ἐργόν αυτού. **13** Εγώ είμαι το Α και το Ω, πόλεως ἡσαν κεκοσμημένα με πάντα λίθον πολύτιμον αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο ἔχοτας. **14** Μακάριοι οι το πρώτον θεμέλιον ἰασπίς, το δεύτερον σάπειρος, πράττοντες τας εντολάς αυτού, διά να ἔχωσιν εξουσίαν το τρίτον χαλκηδών, το τέταρτον σμάραγδος, **20** το επί το δένδρον της ζωῆς και να εισέλθωσι διά των πέμπτον σαρδόνυξ, το ἕκτον σάρδιος, το ἑβδόμον πυλώνων εις την πόλιν. **15** Ἐξω δε είναι οι κύνες και οι χρυσόλιθος, το ὄγδοον βίρυλλος, το ἓννατον τοπάζιον, μάγοι και οι πόρονι και οι φονείς και οι ειδωλολάτραι το δεκατον χρυσόπρασος, το ενδέκατον υάκινθος, το και πας ο αγαπών και πράττων το ψεύδος. **16** Εγώ δωδέκατον αμέθυστος. **21** Και οι δώδεκα πυλώνες ἡσαν δώδεκα μαργαρίται· ἔκαστος των πυλώνων ἥτο εξ ενός ο Ιησούς ἐπεμψα τον ἄγγελόν μου να μαρτυρήσῃ εις δωδέκατον σαρδόνυξ, το ἔκτον σάρδιος, το ἑβδόμον πυλώνων εις την πόλιν. **17** Εξω δε είναι οι κύνες και οι ειδωλολάτραι δωδέκατον χρυσόπρασος, το ενδέκατον υάκινθος, το και πας ο αγαπών και πράττων το ψεύδος. **18** Εγώ δωδέκατον αμέθυστος. **22** Και ναόν δεν είδον εν αυτῇ Και το Πνεύμα και η νύμφη λέγουσιν· Ελθέ. Και ὅστις διότι ναός αυτής είναι ο Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ ακούει, ας είπῃ. Ελθέ. Και ὅστις διψά, ας έλθῃ, και και το Αρνίον. **23** Και η πόλις δεν ἔχει χρείαν του ηλίου ουδὲ της σελήνης, διά να φέγγωσιν εν αυτῇ διότι η **18** Διότι μαρτύρομαι εις πάντα αικούοντα τους λόγους δόξα του Θεού εφώτισεν αυτήν, και ο λύχνος αυτής της προφητείας του βιβλίου τούτου· Εάν τις επιθέσῃ είναι το Αρνίον. **24** Και τα ἔθνη των σωζομένων θέλουσι εις ταύτα, ο Θεός θέλει επιθέσει εις αυτόν τας πληγάς περιπατεί εν τω φωτί αυτής και οι βασιλείς της γης τας γεγραμμένας εν τω βιβλίῳ τούτῳ· **19** και εάν τις φέρουσι την δόξαν και την τιμὴν αυτῶν εις αυτήν. **25** αφαιρέστη από των λόγων του βιβλίου της προφητείας Και οι πυλώνες αυτής δεν θέλουσι κλεισθῆ την ημέραν ταύτης, ο Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από διότι δύναται θέλει είσθαι εκεί. **26** Και θέλουσι φέρει του βιβλίου της ζωῆς και από της πόλεως της αγίας την δόξαν και την τιμὴν των ἔθνων εις αυτήν. **27** Και και των γεγραμμένων εν τω βιβλίῳ τούτῳ. **20** Λέγει δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν ουδέν το οποίον μιαίνει ο μαρτυρών ταύτα· Ναι, ἔρχομαι ταχέως. Αμήν, ναι, και προξενεί βδέλυγμα και φεύδος, αλλά μόνον οι έρχον, Κύριε Ιησού. **21** Η χάρις του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού είνη μετά πάντων υμῶν· αμήν.

22 Και μοι ἔδειξε καθαρόν ποταμόν ὄντας της ζωῆς λαμπρὸν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου. **2** Εν τω μέσω της πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ήτο το δένδρον της ζωῆς, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' ἔκαστον μήνα κάμμον τον καρπόν αυτού, και τα φύλλα του δένδρου είναι εἰς θεραπείαν των ἔθνων. **3** Και ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι εἰσόπτειον· και το θρόνος του Θεού και του Αρνίου θέλει είσθαι ειναι τον θρόνον του Θεού και του Αρνίου θέλει είσθαι ειναι αυτή, και οι δούλοι αυτού θέλουσι λατρεύσει αυτόν **4** και θέλουσιν ιδεί το πρόσωπον αυτού, και το ὄνομα αυτού θέλει είσθαι επί των μετώπων αυτών. **5** Και νυξ δεν θέλει είσθαι εκεί, και δεν ἔχουσι χρείαν λύχνου και φωτός ηλίου, διότι Κύριος ο Θεός φωτίζει αυτούς, και θέλουσι βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων. (αἱδη §165) **6** Και είπε προς εμέ· Ούτοι οι λόγοι είναι πιοτοί και αληθινοί· και Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών απέστειλε τον ἄγγελον αυτού, διά να δείξῃ εις τους δούλους αυτού τα ὄσα πρέπει να γείνωσι ταχέως. **7** Ιδού, ἔρχομαι ταχέως. Μακάριος ὅστις φυλάττει τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου. **8** Και εγώ ο Ιωάννης είμαι ο ιδών ταύτα και ακούσας. Και ότε ἤκουσα και είδον, ἐπεσα να προσκυνήσω ἐμπροσθεν των ποδών του αγγέλου του δεικνύοντος εις εμέ ταύτα. **9** Και λέγει προς εμέ· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· διότι εγώ είμαι σύνδουλός

Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από τον Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον ἄνδρα αυτῆς.
Και ἡκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των

ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού,

και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών.

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Modern-Katharevousa/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α 1:20
Προς Κορινθιους Α 2:6
Προς Κορινθιους Α 2:7
Προς Κορινθιους Α 2:8
Προς Κορινθιους Α 3:18
Προς Κορινθιους Α 8:13
Προς Κορινθιους Α 10:11
Προς Κορινθιους Β' 4:4
Προς Κορινθιους Β' 9:9
Προς Κορινθιους Β' 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαιεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α 1:17
Προς Τιμοθεον Α 6:17
Προς Τιμοθεον Β' 4:10
Προς Τιμοθεον Β' 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρου Α 1:23

Πετρου Α 1:25
Πετρου Α 4:11
Πετρου Α 5:11
Πετρου Β' 3:18
Ιωαννου Α 2:17
Ιωαννου Β' 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

aīdios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β' 4:17
Προς Κορινθιους Β' 4:18
Προς Κορινθιους Β' 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β' 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β' 2:16
Προς Τιμοθεον Α' 1:16
Προς Τιμοθεον Α' 6:12
Προς Τιμοθεον Α' 6:16
Προς Τιμοθεον Β' 1:9
Προς Τιμοθεον Β' 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α' 5:10
Πετρου Β' 1:11
Ιωαννου Α' 1:2
Ιωαννου Α' 2:25
Ιωαννου Α' 3:15
Ιωαννου Α' 5:11
Ιωαννου Α' 5:13
Ιωαννου Α' 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6
Hadēs
Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α' 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἄριθμοι 16:30
Ἄριθμοι 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α' 2:6
Βασιλειών Β' 22:6
Βασιλειών Γ' 2:6
Βασιλειών Γ' 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίαι 1:12
Παροιμίαι 5:5
Παροιμίαι 7:27
Παροιμίαι 9:18
Παροιμίαι 15:11
Παροιμίαι 15:24
Παροιμίαι 23:14
Παροιμίαι 27:20
Παροιμίαι 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἄσμα Ἄσμάτων 8:6
Ἡσαΐας 5:14
Ἡσαΐας 7:11
Ἡσαΐας 14:9
Ἡσαΐας 14:11
Ἡσαΐας 14:15
Ἡσαΐας 28:15
Ἡσαΐας 28:18
Ἡσαΐας 38:10
Ἡσαΐας 38:18
Ἡσαΐας 57:9
Ἰεζεκιήλ 31:15
Ἰεζεκιήλ 31:16
Ἰεζεκιήλ 31:17
Ἰεζεκιήλ 32:21
Ἰεζεκιήλ 32:27
Ὀστέρ 13:14
Ἀμώς 9:2
Ἴωνᾶς 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β' 2:4

Questioned

Πετρου Β' 2:17

Mesopotamia

Haran

Mediterranean
Sea

Damascus

Babylon

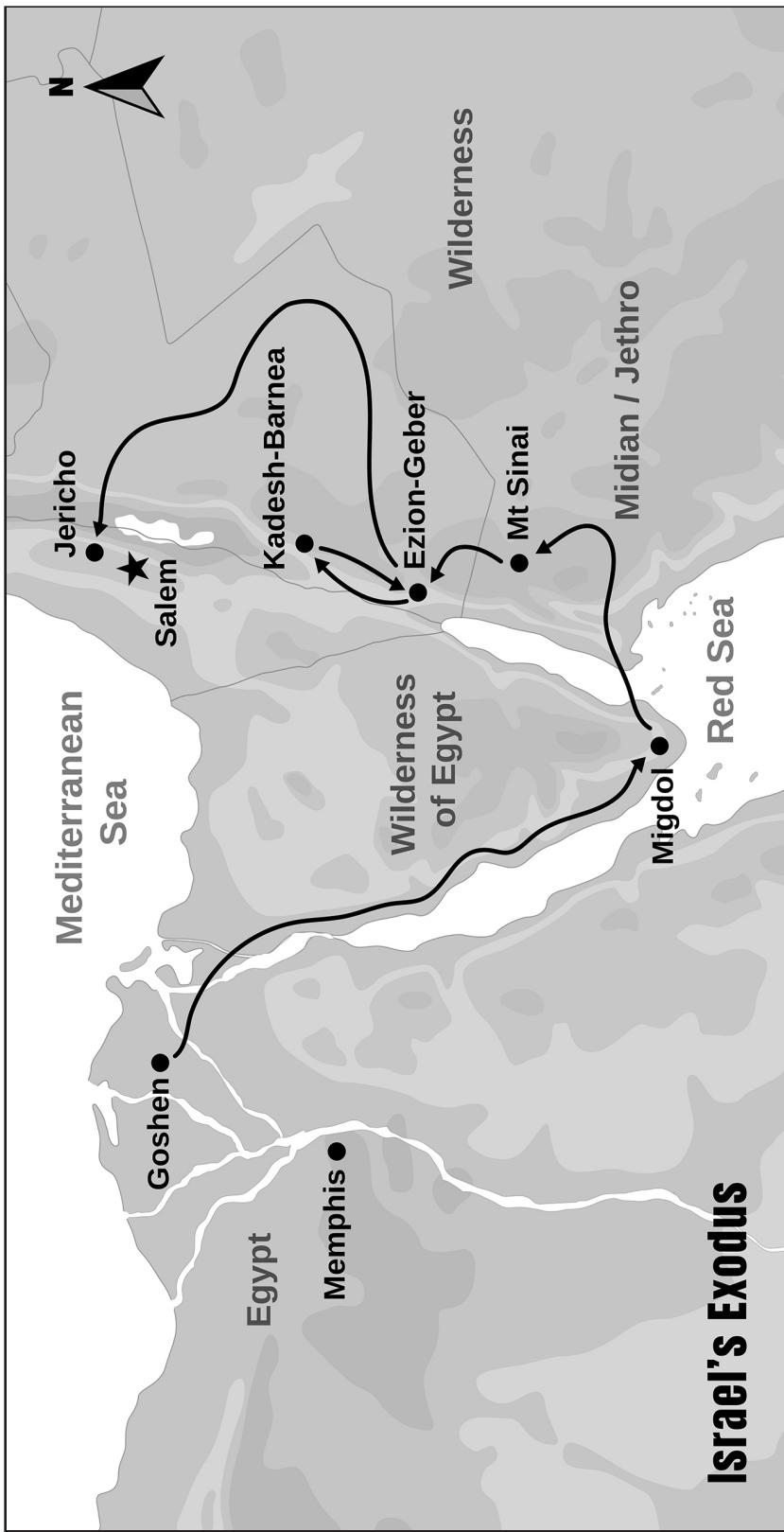
Salem

Egypt

Persian
Gulf

Abraham's Journey

Διά πόστεως ηπήκουνσεν ο Αβραάμ, στέ εκαλείτο να εξελθη εις τον τόπον των οποίων ἔμελε να λάβῃ εις καληφονομίαν,
και εξῆλθε μη εξέμρων που υπάρχει. - Προς Εβραίους 11:8

Israel's Exodus

Ότε δε ο Φαραώ εξαπέστειλ τον λαόν, ο θεός δὲν ωδηγήσεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταίων, αν καὶ ήρι η συντριμματέρα· διότι ο Θεός επίτε, Μήποτε ο λαός ίδων πόλεμον μεταφελθή, καὶ επιστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον. - Ἔξοδος, 13:17

Mediterranean Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★
Bethany

Bethlehem

Judea

► Egypt

Decapolis

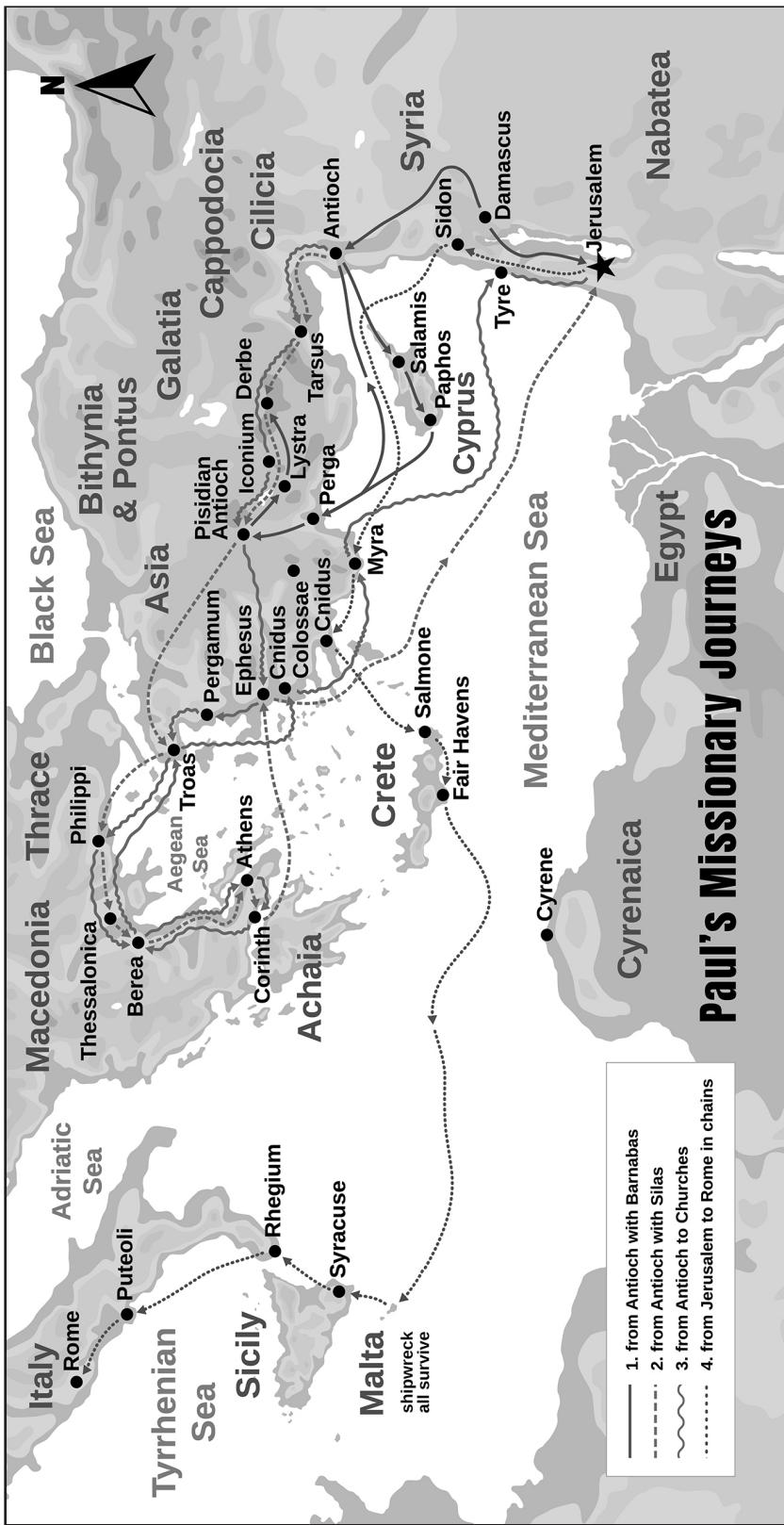
Peraea

Jericho

Jesus' Journeys

Δούτι ο Ιησός του ανθρώπου δεν γίλθε διά να υπερεπιθή, αλλά διά να υπηρετήσῃ και να δώσῃ την ζωήν αυτού λέγον αντί πολλών. - Κατά Μαρκού 10:45

Paul's Missionary Journeys

Παύλος, δούλος Ἰησούν Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, - Προς Ρωμαιούς 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύετε πάντα τα ἔθνη, βαπτίζοντες αυτούς εἰς τὸ ὄνομα του Πατρός και του Υἱού και του Ἁγίου Πνεύματος. - Κατὰ Ματθαίου 28:19

